

GLOSSARIUM
MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS.

TOMUS III.

SIGLÆ BENEDICTINORUM :

¶ Præponitur vocabulis de novo additis.

¶ Præponitur' explicationibus quibus aut apertius Cangii sententia explanatur, aut emendatur opinio.

[] Includuntur quæ in ipsum textum Cangii inserta sunt.

SIGLÆ NOSTRÆ :

* Additamenta CARPENTERII separatim posita.

[*] Additamenta CARPENTERII Cangiano textui inserta.

** Voces novæ quæ in hac editione accesserunt.

[**] Additamenta Editoris suis locis inserta.

Iis quæ sunt Adelungii subjectum ADKL.

GLOSSARIUM
MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS

CONDITUM A CAROLO DUFRESNE

DOMINO DU CANGE

CUM SUPPLEMENTIS INTEGRIS

MONACHORUM ORDINIS S. BENEDICTI

D. P. CARPENTERII

ADELUNGII, ALIORUM, SUISQUE

DIGESSIT

G. A. L. HENSCHEL.

Tomus Tertius.

PARISIIS,
EXCUBEANT FIRMIN DIDOT FRATRES,
INSTITUTI REGII FRANCIE TYPOGRAPHI.

1844.

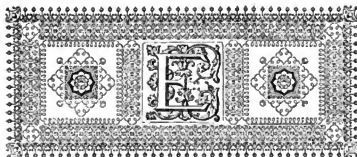
A21163

PA2714
D8

GLOSSARIUM

AD SCRIPTORES

MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS.

EAG

EAL

EBA

LITTERA numeralis, quæ 250. designat. Unde versus :
A quoque ducentis, et quinquaginta scribitur.
E in superscriptione Cantilene, ut æquiditer sonetur, loquitur. Ita Notkerus Balbulus Opusc. Quid singule litteræ in superscriptione significant Cantilene. Vide A.

E pro A interdum ponitur, ut Condemnetur pro Condemnatus, in Privilegio ann. 696. apud Felibian. Hist. Sandionys. pag. xvii. Ebannatus pro Abannatus. Insuper pro Ai, ut Esantia pro Asiantia. Passim pro Æ quia similia est pronuntiatio. Sepe etiam pro I, ut Basilica, pro Basilica, Possedere pro Possidere, et apud Antiquos Amicus pro Amicus : etiamnum promiscue scribitur Ets et Iis, Deis, et Dits.

E, Prepositio vel privativa, ut Enervis; vel intensiva, ut Enervo, vel pro Extra, ut Educio. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7913.
EADLINGUS, [Nobilis.] Vide Adalungus.

EAGIUM, Ætas, nostris etiam alias *Eage*, pro *Age*. Charta Phil. V. ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 250 : Concedunt quod Constancia de Fazo, domum Mirapicis, habeat et ad ipsam pertineant dispositio et regimen persone, familiarum, samptuum ac expensarum Gastonis de Levis, filii sui minoris Engio. Vitz SS. MSS. ex Cod. 28. S. Viet. Paris. fol. 100. v. col. 2 : La forme de Saint Marc fu tele, loec nés, saurez voutis, buns par vez (yeux), les cheveux cerceles, longe

barbe, de très bele composition de cors, de mouen *Ealge*. Vide supra *Augatus* et *Aeglatio*.

EALHTAYN. Leges Ethelredi Regis Angl. cap. 6 : Et si *Ealhtayn* occidatur, pertinent infrenio pacis intra Curiam, vel adjacentias ejus, *Ealhtayn* personatur plena vera. Ubi Sommerus *Eahtayn*, octo homines, vel numerum hominum octonarum interpretatur. [* Fœdus Anglorum et Danorum cap. 5. § 2. in Anglo-saxonico habita mon.]

EALAHUS, Anglo-Saxonibus, Caupona, vel popina : ab *Eale* [vel *Eala* 8] *cerevisia*, et *hus*, domus : unde Anglis *Alehouse*, pro computationis domo. Occurrit hæc vox in Legibus Aluredi Regis West-Saxie.

† **EALD**, Saxonice, Vetus, antiquus; unde Johannes Abbas Æthelingensis dictus genere *Eald-Saxo*, hoc est, ex veteri Saxonia, in Actis SS. Benedict. sæc. 4. part. 2. pag. 507. et 508.
† **EALDORMANNUS**, a Saxonico *Ealdorman*, Senior, Senator, Tribunus, Comes, Præfectus provincie. Consensus Episcopi cum Comite vel *Ealdormanno*, apud Hiccesium in Dissert. Epistol. pag. 4. Vide *Aldermannus*.

EALSCOP, Cerevisiæ confector, Cerevisarius : vox Anglo-Saxonica. Leges Presbyterorum Northumbrensiarum cap. 41 : Si Presbyter ebrius, aut sarrillus, aut *Eal-scop* fuerit, compensato. [* In Anglo-saxonico *Ealascop*, quod Bosworthus male interpretatur an *aleskop*, alehouse, a cop enim hic est Poeta, unde *eala* a *-scop*, Qui in rauponis cantilenas cant, joculator.]

† **EARINUS**, Gr. *ἄγριος*, Vernus, ah *ἄγρ*, Ver, Tertull. de Habitu mulier. cap. 8. *Earina* oves, id est, Vernæ, virides. Marciali *Earinus* nomen est formosi adolescentis ab eadem origine.

EASTINTUS, Natus ex Orientali plaga, a Saxon. *Eastin* nō, Orientalis plaga vel regio, ab *E* ast, Oriens et *Intin* e, Cubiculum, camera, cella, et per translationem, plaga, regio. Leges Edwardi Senioris : Si sit *Eastintus*, si sit *Northintus*, emendet, sicut scriptura pacis continet. [* Concil. Exoniens. cap. 7. § 3 : Gif hit a sy her inne, gif hit a sy east inne, etc. Sive sit in hac, sive sit in orientali, sive sit in boreali parte regni, etc. East, Oriens, orientalis plaga, inne, In, intra, quod sæpe post substantivum ponitur.]

† **EAUER**, Aqualis, Angl. *Ewer*, Gall. *Aigierre*. Testamentum anni 1386. apud Th. Madox Formul. Angl. pag. 427 : *Thomæ filio meo xliiii. discos argenteos, xlii. saucers, vi. baynes et ii. Eawers, etc.*
† **EBAL**, *Acerus lapidum*. Vocab. Sassanac.

* **EBANUS**, Ebenus, Ital. *Ebano*, Gall. *Ebene*. Invent. MS. thes. Scdis apostol. ann. 1295 : Item quatuor *ebanulles de ebore fractas*, et unum de *Ebanu* guarritam de argento.

* **EBATUM**, a veteri Gallico *Ebat*, Delectatio, oblectamentum. Charta ann. 1438. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 261. col. 1 : *Quia plerunque, tam ipsa moniales quam cives, manentes et habitantes civitatis*

Nemousi, ad umbra spissum salicem acciperet placitum et Ebatum.

EBBA, Refluxus, recessus maris, Anglis Ebbe. Bracton. lib. 4. tract. 1. cap. 5: *Si extra regnum in peregrinatione fuerit... dilutionem habebit 40. diuerum et duorum flouiarum, et unius Ebbe, quia de ultra mare, etc.* Lib. 4. tract. 3. cap. 3. §. 1: *Habebit spatium de ultra mare 40. diuerum et unius Ebbe et unius fluita. Lib. 5. tract. 2. cap. 3. §. 3: In quibus essonit dabitur delatio ad minus 40. diuerum et unius fluit et unius Ebbe.* Vide Briton. pag. 115. v. [* De etymo vide Grimm. Gramin. Germ. tom. 3. pag. 384.]

* Hinc Normannicum adagium, ubi de bonis male partibus que male dilabantur, seruauit: *Tout ce qui vient d'Ebe, s'en retourne de flot.* Rectius dicerent: *ce qui vient de flot, s'en retourne d'Ebe*, ut monet de Brieux in Origin. Vide Lefo. Nostri Elée dicitur, Valvula canalis aquarii, vulgo *Fenne*. Lit. remiss. ann. 1444. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 143: *feclui Henriat ala sur la chousse dudit estang, pour l'ouer l'une des Ebées ou vannes du moulin.*

† **EBDOMADA** PEXOSA, Hebdomada Sancta, *Pexosa*, quae praecedit diem Resurrectionis Christi; Gall. *Semaine pexose*. Chron. Britan. apud Lobinellum tom. 3. Hist. Britan. col. 353: 11. *Nonis Aprilis iv. feria de Ebdomada quae dicitur Pexosa.*

* **EBDOMADALIS**, pro *Hebdomadalis*, qualibet septimana recurrens. Charta Caroli c. ann. 886. tom. 9. Collect. Hist. Franc. pag. 347: *De mercatis annuibus in supradictis locis mediatis, et de Ebdomadalibus summa integritas.*

† **EBDOMADARUS**, V. *Hebdomadarius*. † **EBEARE**, Beatitude private. Onomast. apud Martinium: *Ebeo, εβουαριζω*. Perottus in Epigr. 115. Martialis: *Ebeo, Beniuoline priu, cuius passum Ebeo, a quo Ebeati dicuntur, qui felicitate aliqui ceciderunt.*

EBEDIU, Tributum Cambrobritannis notum, quod Nobilium heredes capitali provincia Domino post mortem antecessorum suorum prouident, aduendū patri monii causa, quod nostris *Reluicm*. Ista Spelmanus ex Cod. Landavensis Ecclesiae, ubi plura, [* Occurrit pluries et semper ambragato conjunctum in Composuit, inter Abbatem de Eolly et Canonicos secular, de Aberdaron. ann. 1201. in Ellis Leges et Consuetudines Wallie, pag. 253.]

† **EBEINUS**, Coloris ebeni. Vita S. Dunstani, Mail tou. 4. pag. 346: *Horum apertiorum tenuem congeriem, rix Ebeinia titulatione stygoque fuscanti concretam. Hic doctissimus Editor: Ebeinia titulatione indicari puto scripturam per atramentum; est enim Ebeinum colore nigrum.*

EBEREMURDUM, vel **ABEREMURDUM**, luridum manifestum, seu apertum murdum: a Saxonicis *ebere*, id est, probulum, vel manifestum; et *mord*, murdum, homicidium. Ejusmodi autem habebatur crimen istud, ut de eo componere non liceret, seu data pecunia ac emenda illud expiare ac redimere: et ut est in Legibus Anni Regis cap. 60. apud Bromptonum, *Eberemurder inemendabilis*

erat. [* cap. 61. in Anglosaxon. distincte *ebere* morbi.] Leges Henrici I. cap. 12: *Ex his placitis quando enuenduntur centum solidis, quaedam vera, quaedam uita, quaedam non possunt emendari quae sunt Husbreche, et Bernet, et Openeth, et Eberemurder, etc.*

† **EBIBATUS**. Vide *Epibata*.

† **EBIDIS**, Pauper. Libell. de Rem. peccat. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 47: *Qui per fraudem comedit (morticinum) et scit, et est inops et Ebdis, vii. debas paucitate.* Vide *Ebionas*.

† **EBIONES**, Pauperes. Vide. Onomast. Sax-Germ. num. 501. [* Vide Isidor. Orig. lib. 8. cap. 5. sect. 36.] Estab Hebreo [* 728. Pauper: a quo et *Hebionita* haereticus, qui ut habet S. Hieronymus in Isaiam 66. pro humilitate sensus nomen Pauperum suscepit. Asserant Christum esse purum hominem, ut ceteros et viro et muliere natur, Legemque Mosaicam necessario obseruandum.

† **EBIS**, Gardus. Papias. Forte pro *Hebes*.

* **EBITAFIUM**, pro Epitaphium, in Chron. Lauresham. ad ann. 795.

† **EBITUDO**, pro Hebetudo, in Praefat. ad Lib. Agani ex Tabul. S. Petri Carnot.: *Opus hujus libelli ex privilegiis, . . . usque nunc distuli per ordinem colligendo edere, cum propter Ebitudinem mei ingenti, vel rusticitatem incauti sermonis, etc.*

† **EBIYMUM**. Vide *Embrymum*.

* **EBOLITURA**, a Gallico *Eboulement*, Dijectio, rina. Charta locat. praeposit. Ambian. ann. 1292. in Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 252: *Item in cambis, in custodia et Ebolitura seu raptura chinimorum, etc.*

† **EBONAGIUM**, Jus quod majoribus villarum maxime competit in eligendis *bonis* seu metis in terra vassallorum. Charta Phil. V. pro abbat. Regalisloci ann. 1317. in Reg. 76. Chartoph. reg. ch. 292: *Tradimus etiam eisdem vendas, cirotheas et Ebonagga, quae ratione fundi terrae vel dictum majorum nascuntur quomodo debet prout. Ita quoque legitur in Chartul. dictae abbat. part. 1. ch. 46. Vide Bonagium in Bonno 2.*

† **EBONNATUS**, Determinatus, definitus, Gall. *Abonné*. Bulla Adriani IV. Papae in Chartulario S. Crispini Suesion. : *Duos cereos trium librarum, dimidium sextarii olei et accerum turis Ebonnatis.* Charta Curie Noviom. in eodem Chartul. : *Tertia parte ejusdem terrae, scilicet duabus bovis in una parte metatis et Ebonnatis.* Vide *Abonnati*.

EBOR, pro *Ebur*, Lucas Abbas Montis S. Corneili in Caustica Anticor. : *Ebor quando curae obregitur, non apparet priusquam.*

† **EBORARUS**, Artifex eboris, in L. 1. Cod. de excusatione Artificum. (10. 66.) Vide. Inscrip. apud Grat. pag. 65: *L. Photo Salino Eborario.* [* *Eburarius*, in Cod. Theod. cod. tit. const. 2. (13. 4.) et in Inscrip. ap. Murator. 947. 6.]

EBORATUS, Eburneus, eburus: occurrit apud Sidon. lib. 8. Epist. 8. 12. *Eburati lecti, Eburata uehicula*, apud Plautum.

* **EBORS**, quid sit declarat Statuta Aste cur. pag. 83. r°. *Nullus possit laborare de lava curta, quae appellatur Eboris, nisi quod*

poni possint et valeant libræ tres pro una quaque pecunia.

† **EBRALDUM** MUTUUM, Idem quod *Coactum*. Vide in *Mutuum*.

† **EBRIANES**, Liquor qui potest inebriare. Tertullianus de Jejunio cap. 9: *De Samuele mater. Et vinum, inquit, et Ebrimanes non libet.*

† **EBRIARE**, Inebriare. Macrobi. lib. 7. Saturn. 6: *Mulieris raro Ebriantur.* Ampleius cap. 13. de Signis: *Quibus vinum delit, Ebricati sunt.* Vita MS. Winulmoli: *Furioso guttis invidie venenosus, quasi vino, per cuncta viscera Ebrato, etc.*

* Nostri alias *Yvring*, pro *Ivresse*, Ebrietas. Charta Joann. ducis Brit. ann. 1433. ex Bibl. reg. : *Sily a ancon desistit chappellains en Yvring continuel, etc.* Unde *Yvraia*, pro *Ivrae*, Ebrietas. Lit. remiss. ann. 1390. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 219: *Lequel Jehan n'oustours est homme de petit gouvernement, Yvraia, rixteux et mesdisant. Yvraise et Yvresse dixerunt de muliere ebra. Lit. remiss. ann. 1395. in Reg. 148. ch. 60: *feclle Ysaabel a este tousjours Yvresse une fois ou deux chascun jour.* Aliis ann. 1404. in Reg. 158. ch. 362: *Laquelle femme estoit de tres-mauvaise vie et deshoneste, et avec ce estoit souvent Yvraise.* Hinc *Yvraia*, ad ebrium pertinet, in aliis ann. 1385. ex Reg. 146. ch. 225: *feclli Gualot, qui estoit tout yvrae . . . leur respondi en Yvraie que ce lui avoit fait Robin.**

† **EBROS**, Ebrosice, Urbis Normanniae, Gallice *Euvreux*. Comitis de Ebrois, pro Ebroicensis, bis legitur apud Rymerum tom. 5. pag. 617. col. 1.

† **EBULLARE**, Sigillum litteris appendere. Vide post *Bulla*.

EBULLIRE, metaphorice, Cum abundantia et copia erumpere. Tertull. lib. de Idololatria: *Prisquam hujus monstri artifices Ebullissent, sola templa et vacuae edes erant.* In Scorpio: *Tunc omnes martyriorum refragatores Ebullunt.* Regula Magistri cap. 54: *Intranitum ad oratorium fratrum eximen Ebullit.* Historia Transil. S. Sebastiani cap. 11: *Evangelizante omnibus quaqueverunt ad Sancti exequius Ebulluntibus.* Will. Brito lib. 1. Philipp. : *Certaines cercis simul Ebullire videres.*

Lili. 7: *Quos ubi nostra cohors videt Ebullire decorem.* Vide Vitam S. Deicoli Abb. cap. 8. [Capitulum ann. 794. cap. 13: *Experimento enim didicimus, in anno quo illa valida fames inrepsit, Ebullire vacuas annonas a demonibus devoratas, et voces exprobationis auditas.*]

EBULLIUM, Ebullitio, Gall. *Bouillon*. Velut *Schoda* apud Mabillonium tom. 5. Sanctorum Ordin. S. Benedicti pag. 68: *Anno 1159. Duo permittente et volente pios martyres manifestare, e loco in quo sepulti jacebant, scilicet sub locis Presbyterii, Ebullium sanguinis exiit, etc.* Infra post: *Secundum Ebullium, etc.*

† **EBULUM**, ἔβυλον, *Heliborus*. Supplem. Antiquarii.

* **EBUTARIUS**. Charta immunit. pro monast. S. Galli apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 961: *Cunctos vero Ebutarios vel consules, qui suis*

tradidit eadem ecclesie, vel antea traditurus erat, in perpetuo suo (sub) defensione ejusdem ecclesie per hanc notam auctoritatem consistit. Ubi legendum suspicio. *Tributarius vel censuales.*

† **ECUTYATUM** Lac, Ex quo butyrum expressum est, in Medicina Salern. pag. 301, edit. 1632.

† **ECANTARE**, Vaua spe deludere, verbis fallacibus lactare. Epistola Anonymi ann. 1204. de capta urbe Constantinopol. inter Anecd. Marten. tom. 1. c. 785: *Quo facta, juvenis Imperator Ecantavit nobis, quod tot exercitus per annum integrum victualia largiretur, et quod decem milia equitum ad annum Terrae Sanctae succurrerent ad sumtus suos haberet.*

ECOLIAM, S. Augustinus in Breviculo collat. 3. cap. 13: *... Missos peteret divinos Codices exarandos, ... et qui ab eo vellent aliquam Ecoliam, tam quodcumque accipere, etc.* Occurrit rursus cap. 15, ubi Interpres putat Ecoliam hic sumi pro parte, aut fragmento divinorum Codicum, quos integros tradendo a Christianis imperabant Tyranni.

† **ECENTROS**, ἐκέντρος, Habens centrum a centro terre diversum. Utitur Martianus Capella.

† **ECENTRICUS**, ἐκέντρος, Eadem notione, apud Astronomos.

† **ECCEBERE**, Ecce, per Cererem, in vet. Glossar. ex Cod. Reg. 7613. Eccece, apud Plat. et Terent. Vide Eccece et Meurs. lib. 1. Exere. critic. pag. 21.

† **ECCEIRE**, ἔδω, Ecce. Gloss. Lat. Gr. Sangerm.

1. **ECCLESIA**. Gloss. Lat. Gr.: *Conventus*, ἐκκλησία. Gloss. Lat. MS. Regium: *Ecclesia*, *Evocatio*, vel *collectio*, *convocatus*. Gloss. MSS. ad Canones Concil.: *Ecclesia*, *Convocatio*. [Lib. 1. Maccab. 3. 13: *Congregavit Judas congregationem filiorum et Ecclesiam suam*.] Amalarium lib. 3. de Eccl. offic. cap. 2: *Ecclesia est convocatus populus per ministros Ecclesie ad eo qui facit unanimes habitare in domo. Ipsa domus vocatur Ecclesia, quia Ecclesiam continet*. Epistola Cyrilli Alexandrini Patr. Alexandr. inscripta Aurelio et Valentino Episcopis et omni sanctae Congregationi in Carthaginiensi Synodo congregatae sic clauditur: *Et alia manu, Deus et Dominus sanctam Ecclesiam, id est, congregationem custodit*. Editum Constantini et Licinii pro Christianis apud Lactantium lib. de Moribus persecutor. num. 48. *Corpus Christianorum* vocat, quod Christiani ipsi *Ecclesiam*: *Quae omnia corpori Christianorum proprius... tradit oportebit*. Et mox: *Quantum illi qui Christiani non in eo loco tantum, sed qui convenerunt constituerunt, sed alia etiam habitatione novocantur ad ipsos Corporis eorum, id est Ecclesiarum, non hominum singulorum pertinet*. Anonymus in 3. Rhetoricor. Aristot. pag. 165: *ἐκκλησία, λέγεται ὡς ἀνδρῶν γένεσις πολλῶν ἄνδρῶν τινὲς βουλὴ καὶ συνέσις*. Ammonius: *Ἡ ἐκκλησία λέγεται ὡς ἀνδρῶν τινὲς συνέσις κατὰ τὴν πόλιν*. [Qua notione etiam Convenit Monachorum applicatur a S. Bernardo in Epist. ad Episc. Sutionensem tom. 1. edit. Mabill. 1190. col. 261: *Quod juris est Monasterii sui perdat propter verbum innotuit a se inconsultis*

que prolatur, et absque Ecclesiae suae assensu.]

Ita vocem hanc Graecam sumi passim notum est; sed postea pro loco ipsi passim congregationes sunt, usurpari cepit, proinde pro templo seu aede sacra publici pietatis exercitio et cultui divino destinata, in quam conventi fideliū ceteros. Quod nuperum non esse arguunt que leguntur apud S. Paulum 1. Cor. 11. Nam cum dixisset vers. 18. *Quum convenitis in Ecclesiam*, mox versu 30. repetens, *quum convenitis eodem loci indicans ἐκκλησίαν* non tam denotare multitudinem eorum qui conveniebant, quum locum in quem conveniebant. Et vers. 22: *Enimvero autem domos non habetis ad edendum et bibendum? an Ecclesiam Dei contemnitis?* Ubi Ecclesia pro domo in quam convenitur sumi certum est. S. August. Epist. 157: *Sicut appellamus Ecclesiam, basilicam quoniam contractus populus, qui vere appellatur Ecclesia, vel nomine Ecclesiae, id est, populi qui continentur, significamus locum qui continet, etc.* Idem in Quaest. super Levitic. lib. 3. quest. 57: *Ecclesia dicitur locus, quo Ecclesia congregatur, etc.* Gerardus Episcopus Cameracensis in Synodo Atrabateni ann. 1025. cap. 3: *Parro ipsa domus id est ecclesie vocabulum habet Ecclesia, quia conventus Ecclesiam, id est populum convocatum ab eo qui facit unanimes habitare in domo*. S. Germanus Patr. CP. in Theoria Mystica: *ἐκκλησία ἵπὸ νόμις θεοῦ, τῆς αἰῶνος, οὐκ ἀποφύγει, συνέσις λαοῦ, etc.* Lactantius lib. de Morib. persecutor. num. 12: *In alto cum constituta Ecclesia ex palatio videbatur*. [* Tertullian. de Idolol. cap. 7: *Tota die in hanc partem zelus fidei perorabit, ingens Christianum ab idolis in Ecclesiam venire, de adversarii officina in domum Dei. Vide etiam Forcellinum.*]

Primae Ecclesiae Romae a Beato Petro constructae et consecratae dedicationem referunt vetera Martyrologia die Kal. Aug. Quae autem illi sit, et an adhuc supervit, disquirunt in primis Franciscus Maria Florentinus ad vetus Martyrolog. Lucæ evangelicæ exercit. 11. et Cardin. Bona lib. 1. Rerum It. iurgic. cap. 19. n. 1.

Primum vero Ecclesiam palam et publice a Christianis conditam, eam esse Romæ, quam S. Salvatoris vocant, tradit Nicolaus PP. Epist. 7. ad Michaelen Imp.: *Ecclesia Salvatoris, quae ab auctore vocatur Constantiniana, et quae prima in toto terrarum orbe constructa est*.

Prima denique in honorem Delaprae edificata, fuit Diospolitana, seu Liddensis, 18. miliarib. ab Hierosolymis, quam a SS. Petro et Joanne, ipsa adhuc vivente Delapra, ut et ejusdem in ea repositam imaginem a S. Luca depictam, testatur Joannis Damasceni seu Orientalium Synodica ad Theophylum Imp. pag. 113. De qua legendi praeterea Simon Logotheta in Leone Armenio n. 5. et Anonymus de imagine Delaprae quam Romanum vocabant, apud Lambecium lib. 8. de Biblioth. Caesar. pag. 380. Id alii Tortose seu Antardio in Syria ascribunt: illic enim Ecclesiam divae Virginis a Petro et Paulo cum Antiochiam properarent, propriis manibus edificatam, et veteri traditione scribit Willibrandus de

Oldenburgo in Itinerario Ternæ Sanctae. Vide quae de hac aede adnotatae ad Joann. villam pag. 98. Sed et in Tabulario Ecclesiae Carnotensis exstat Charta Joan. Regis Franciae ann. 1356. quae est memorat scriptum esse in libris antiquis ejusdem Ecclesiae, eum ab antiquissimo tempore fundatam, videlicet adhuc vivente beato Maria virgine gloriosa. [Sed licet ut credantur omnia, fide opus est, non Criticorum inquisitione.]

Ecclesia, nuda pro Cathedrali apud Proprium lib. 2. de Bello Persico cap. 9. ubi de Antiochenae urbis direptione a Chosro Persarum Rege: *Ἐν τῷ ἑβδὼν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς κατέβησαν, ὅπου ἡ ἐκκλησία καλεῖται*. Et cap. 10: *Ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία, καθαρὰ ὡς τῆς πόλεως, διαβέβηκεν*, etc.

† **ECCLESIA**, nuda etiam pro *Parcheta*. Charta ann. 1095. apud Lobinellum Hist. Britan. tom. 2. col. 145: *Potent igitur donasse me S. Martino... me iurari Ecclesiam quum in parochia Redonensis Episc. sitam, in honorem B. Audouini Archiepiscopi Rotomug. extractam, quam Ecclesiam de Revocoria vocant*.

* Sic nostris etiam *Eglise*, pro Parochiae districtu et territorio. Lit. remis. ann. 1385. in Reg. 127. Chartoph. reg. ch. 1: *Tenus maries, qui extant inverniers, alterent batre et exister en l'Eglise d'Arden, qui est forie des vias de Malde Ratunde*. Aliae ann. 1406. in Reg. 160. ch. 353: *Jehan le Telier estoit demourant en l'Eglise de Warwinkelousses, ... et Martin le Telier a Bules, assez près d'icelle Eglise*. Yglise, pro *Eglise*, non semel in Testam. ann. 1317. inter Probat. Hist. Sabol. pag. 379.

† **ECCLESIA**, Domus, ut videtur, Curionis, Gall. *Le Presbytere*. Canones Hiberni apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 4: *Nemini Clericoz aufferi debet locus quem anni circulo inhabitaverit, super quem Ecclesiam, id (id est) domum suam edificaverit... In hac Synodo iudicatum est: In quocumque loco Sacerdos edificaverit Ecclesiam suam, id (id est) domum suam in uno anno, habetis ejus curi sempiternum*.

* *Eglise*, eadem acceptione, in Lit. remis. ann. 1460. ex Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 117: *Le suppliant et son compaignon entrèrent dedans l'Eglise, en laquelle ils trouverent une femme, qui se disoit chambrière du curé dudit lieu de Brécy, couchée en ung lit, etc.* Eodem nomine appellatur Eremitae habitaculum, cui sic licet capella seu sacellum adjunctum est in aliis Lit. ann. 1467. ex Reg. 193. ch. 151: *Ung hermite qui... faisoit sa demeure en une petite Eglise, nommée Notre Dame de Brincemont, ... près Sommeves*.

† **ECCLESIA**, Monasterium. Charta anni 1176. apud Miraeum tom. 1. pag. 713. col. 2. pro Monachis Marchianensibus: *Fingunt et pingunt de omni vno, quod Fratres dñent ad Ecclesiam, ad opus suum, pro tenuitis nostros libere transire et nihil omnino a dactoribus vñd exigere, etc.* Charta ann. 1166. Hist. Eccl. Meld. tom. 2. pag. 54: *Ego Ausoldus Dei patientia compendiaris Ecclesie humilis minister*. Idem infra dicitur *Abbas Compendiaris*. Statuta MSS. Augerii H. Episc. Conseran.: *In virtute sanctae obediencie preceptum, ne aliquis*

Monachus solus obique uno saltem Monachio in villis suis Ecclesiam comoretur, id est, Prioribus, a majori Monasterio fere pendentibus, quo miti solebant Monachi, vulgo dicti Obdientarii.

* Charta Auberti Latinica, abb. ano. 1223. in Chartul. Campan. fol. 280. col. 1. *Cum discordia verteteret inter nobilium Theobaldum illustrem comitem Campanie et Brim palatinum ex una parte, et nos ex altera, super gisto quod idem comes dicebat se habere pro voluntate sua in Ecclesia nostra, quotiescunque ad Ecclesiam veniebat: tandem pro remedio anime sue et antecessorum suorum adinvenit idem gistum ad centum libras Proveniensis monete. . . . Concessit supradictis comes. . . . duos misticulos in Ecclesia, unum carpenturum, etc.*

** ECCLESIE APOSTOLICE. Vide *Apostolica Ecclesia* et librum de Concordia s. l. l. 7. cap. 17. § 6. et 7. et cap. 4. § 7. Cingunt sunt Cathedralis omnes, Petro de Mare, Quas apostoli fundaverunt.

* ECCLESIA APTICULARIS, Ab alia dependens, aliter membrum, capella, apud Leuckelid. in Antiq. Walckenried, part. 1. cap. 12. pag. 179. ubi inter privill. ord. Cister. illud recensetur: *In Ecclesia nominat capellibus, quum in Ardenharibus sit capellus.*

ECCLESIE BAPTISMALIS, ubi baptismus celebratur, ut est apud Attenum Episcopum in Capitul. cap. 30. Walfridi Strabo lib. de Rrb. Eccl. cap. 30: *Presbyteri plebium, qui Baptismus Ecclesiam tenent, et minoribus Presbyteris præsunt. Occurrit passim, in Concilio Verensi anno 755. Meldensi anno 845. can. 48. Ravennensi sub Joanne VIII. cap. 12. in Lege Longob. lib. 3. tit. 1. § 17. 24. 29. tit. 10. § 4. [* Pippin. 1. 18. 26. Lothar. 1. 84.] et lib. 3. tit. 47. in Capitulis Caroli C. tit. 41. cap. 11. [* Synod. Pontigon. anni 876: *Ecclesias Baptismales quas plebes appellant.*] in Hist. Pergamensis tom. 3. pag. 399. etc. [Quibus in locis per *Ecclesias Baptismales* debet intelligi *Parochias*, quamvis et esse principes quandoque possint intelligi, in quibus bis in anno, in Pascha scilicet et Pentecoste solemni ritu Baptisma conferri consuevit.] [* Charta Higon. abb. S. Dion. in Chartul. episc. Paris. fol. 29: *Municipii Parisiensis episcopus in Novavilla beati Dionisii. . . . Ecclesiam Baptismalem edificandam nobis benigne concessit, ut et circatas et sindolud, et cetera parochialis debita episcopo et archidiacono persolvat, et fontes, et cimiteria, campanas et cetera parochialis obique omni exceptione, sicut matris et baptismalis Ecclesia obtineat, et propriis sacerdotibus presentia gaudent.*] [* Vide Baptisterium, Ecclesia Baptismalis.]*

* ECCLESIA CASTELLANA, Aliarum caput, a qua alii dependent. Vide supra *Ecclesia Ardicularis*.

ECCLESIA CARDINALIS, que vulgo *Parochiales*, Charta Caroli III. Imp. et Lodovici Imp. anno, 908. apud Celestium et Ughellum in Episcop. Bergomensi: *Monasterii, Xenodochii, vel Ecclesie baptismalis, aut Cardinalium, seu Oratorii, etc.* Vide *Cardinales*.

ECCLESIA CASTELLANA. Ordericus Vitalis

lib. 3. pag. 499: *Grisfredus noster Genuit munitur eundem cum thesuro, quem ferebat, honorifice delatuit, et unguentum Castellana Ecclesia, ubi 4. erant Cononici, usque ad mortem concessit, id est, Ecclesie, que in Castello erat: diversa ab ea, quam vulgo Extramuralem vocabant.*

ECCLESIA CATHEDRALIS, Episcopalis, in qua Episcopus sedet in Cathedra. Vide Concilium Tarracense ann. 516. can. ult. et in voce *Cathedra*.

ECCLESIA CATHOLICA, dicitur nostris que in toto orbe diffunditur, quam generaliter omnes amplectuntur, ut est apud Optatum lib. 1. et in Decreto Julii I. PP. apud Ivo. lib. 1. Decret. que per totam terrarum orbem diffunditur, ut ait S. Augustinus Epist. 107. *Quod ejus cultus per omnes penitus terminos emanavit, Catholica vel universalis vocatur, ut Boetius lib. de Sancta Trinitate. Non enim, inquit Isidorus lib. 8. Orig. cap. 1. et lib. 1. Sentent. cap. 19. n. 6. sicut conventicula hereticorum in aliquibus regionum partibus coarctatur, sed per totum orbem terrarum dilatata diffunditur. Adde eundem lib. 1. de Ecclesiasticis officiis cap. 1. Marius Mercator lib. Subnotat. cap. 9. § 7. pag. 33: *Ecclesia universalis, quam Græco sermone Catholicam dicimus. Viceoecum Liricens. Communitorio I: In ipsa Catholica Ecclesia magnopere curandum est, ut id tenemus quod obique, quod semper, quod ab omnibus creditur est; hoc est enim vere propriæ Catholicam, etc.* Et cap. 35: *Catholicum vero esse ait, qui in fide fixus et stabilis permanens, quicquid universaliter antiquitus Ecclesiam Catholicam tenens cognoverit, id solum sibi tenendum credendumque decernit.* Scribit Lactantius lib. 4. cap. 30. singulos ceteros hereticorum existimasse suam esse Ecclesiam Catholicam, et Catholicos voluisse videri et dici, cum primam hanc esse Ecclesie Christiane conditionem pro certo haberent: sed cum id probare haud possunt, eo res veniebat, ut eandem nostris tandem ultro concederent; quod non semel insinuat S. Augustinus lib. de Vera relig. cap. 7. lib. de Util. creden. cap. 7. et Contra Epist. Manichæi cap. 4. Hinc magna illa de hoc titulo Controversia inter Catholicos Romanos et Donatistas, de qua idem Augustinus lib. 3. Contra Crescon. in Brevic. Collat. 3. cap. 3. Epist. 48. 163. et alibi sæpe, Collat. III. Carthag. cap. 101. Optatus, Tertullian. et Pacianus Epist. 4. ad Sympronianum, cujus hæc sunt: *Ne æstus, Frater, Christianus mihi nomen est, Catholicus vero cognomen, etc.* Vide Gregorium Turon. lib. 6. cap. 40.*

CATHOLICE nude, dicitur olim Ecclesie Catholicorum, cum eas etiam hæretici ipsi hæc appellatione agnoscerent. S. Augustinus contra Epist. Manich. cap. 4. *In Catholica, inquit, Ecclesia gremio me tenet ipsam nomine Catholicæ: quod non sine causa inter tam multas hæreses sic ista Ecclesia obtinuit, ut cum omnes hæretici se Catholicos dici velint, querant tamen peregrini aliquid aliud Catholicam conveniant, nullas hæreticorum, vel basilicam suam, vel domum audent ostendere. Concilia Catholica, in lege 1. Cod. de Episc. (1. 3.) id est, Clerus Ecclesie Catholice.*

CATHOLICE dicit præterea majores et

Episcopales civitatum Ecclesie, quod omnino quomodo essent, nec uni plebi addicte, ut parochiales: vel quod ex viris ac feminis pariter, ut etiam parochiales. Ita Epiphanius in Hæresi Ariarum majorum Ecclesiarum ubi Alexandrie hæretici, ut Damascenus Theophanes ann. 2. Justiniani Rhinometi, Sophiacam Ancyræ in Galatia Eleusium in Vita S. Theodori Syrocothe num. 58. 89. magis Ecclesiam CP. xxi. hæc dicit Nephrochur lib. 15. cap. 23. vocant. Sed et auctor est Guillelmi, nuperus et eruditus Scriptor, in Athenis bodiernis pag. 214. 271. Ecclesiam ejusdem Urbis Cathedralis Catholicam vulgo a Græcis appellari. Sane ita Vita S. Nili Junioris pag. 72. et 123. hæretici hæretici Episcopalem veritatem Caryophyllus. [* Vide Marin. in Pap. Dipl. num. 75. not. 4. pag. 257. et Cousin. in Epistol. Pontif. pag. 835. not. a. et 1057.]

CATHOLICE ECCLESIE, dicte etiam Parochiales. Jo. Diaconus in Episcopis Neapolitans, io Sotere: *Hæc Catholica Ecclesia beatorum Apostolorum in civitate constituit, et plebem post S. Severum secundum instituit.* Occurrit præterea in Bulla Benedicti VIII. PP. Ind. 1. apud Ughellum in Episcop. Portuensis. tom. 1. pag. 239. [*Hæc etiam notione accipi videtur in Canonibus Hibern. tom. 4. Anecd. Marten. col. 4: Quod si mundialis hominis pecunia alata sit ab Ecclesia, et Ecclesia sit Catholica et ab omni censu libera, damnatum Domino restituetur, et usura ejus erit Ecclesia.*] Apud Græcos virorem Monasteria et in eis constructa oratoria viris tantum, mulierum mulieribus potest: quod de Sanctionum Monasterii omnino prodit Ariarum Vita S. Nili Junioris pag. 70. Quod etiam apud Latinos obtinuisse in istis Sanctionum Monasteriis, seu potius oratoriis, ubi interdictum viris ingressum, præterquam Presbyteris ad agenda Missarum solemnium, testatur Anonymus in Vita S. Liobæ cap. 1. ut vicissim mulieribus in Monachorum oratoria, cap. 22. præterea Vita S. Theodori cap. 9. Vita S. Leutredii cap. 6. Anonymus in Mirac. S. Bertini lib. 2. cap. 13. etc. Vide Greg. M. lib. 4. Ep. 44. Eæ vero Ecclesie, que viris et mulieribus, quales sunt paræcæ, patent, hæretici dicuntur, seu generales: atque hæc notatione usurpant passim, Synodus Trullæ can. 59. Codinus de Offic. cap. 1. Leo Grammatic. pag. 459. 472. [Symeon Logotheta in Michaelis n. 11.] Jo. Anagosta de Exica Thessalonica cap. 20. Vide Eleusium in Vita S. Theodori Syrocothe n. 33. præterea Gloss. med. Græc. in Kholos. Sed et inde apud Messanenses, Ecclesia Græcorum etiam Catholicam nudo appellatur, quicquid dicat Bonifilius Constantinus in Messana lib. 3. pag. 21. Porro in majoribus civitatibus ab ipsis fere Christianis initis, Presbyteri per singulas regiones erant dispersi, quo morientibus facilius subveniret: qui quidem domicilia sua habebant juxta suam quisque Ecclesiam, ut est apud Epiphanius in hæresi Ariarum: atque inde origo varium in urbibus Ecclesiarum parochialium.

ECCLESIA CENOBIALIS, seu Tempus cenobialis, apud Lambertum Ardesensem

pag. 166: *Sepultus est in Templo Cemeteriali juxta sepulchrum azoris suae.*

* **ECCLESIA CIVICA**, Quae est intra civitatem. Charta ann. 1286. in Suppl. ad Mircur pag. 143. col. 1: *Retinetur nobis... munitatem oblationum... quae sunt in denariis, . . . sive proficiantur vel ponantur in truncho Ecclesiam civicam, vel extra.*

* **ECCLESIA CRISTIANITAS**, Eadem quae Baptismalis et Parochialis. Charta Madag. episc. Aureliani. ann. 1158. in Chartul. S. Aviti: *Capellam illam, quae est Cobolis (leg. de Esquebolis) in villa bonis Aviti, quae asque ad tempus nostrum sine proprio sacerdote et sine cimiterio extiterit, christianam constituentem Ecclesiam, proprium sacerdotem et cimiterium ei adduximus.*

† **ECCLESIA COLLEGIATA**, vel Collegialis, Quae est Collegii Canonico-rum. Voces Recentioribus notissimae.

* **ECCLESIA CONVENTUALIS**, In qua est collegium canonicorum vel monachorum. Vide in *Conventus* 5.

ECCLESIA CURIAE, PAROCHIALES, quibus praesunt Curiones, apud Hermannum Lerbeckum in Chronico Comitum Schavemburgens. pag. 7. [Concilium Salmeriae ann. 1313: *Ad officium Archidiaconorum spectat examinatio Clericorum ad sacros Ordines et... ad Curas Ecclesiarum promovendum.* Vide *Curia Ecclesia*.]

* **ECCLESIA DECIMALIS**, Quae alteri decimam debet. Martyrol. eccl. Pistor. tom. 1. Biblioth. Pistor. pag. 54: *Ecclesia S. Vitalis est Decimalis et suburbana capiti majoris ecclesiae Pistoriensis.*

* **ECCLESIA DECIMATA**, Quae jus habet percipiendi decimam. Charta Ludov. reg. Germ. ann. 905. inter Probat. Hist. S. Emmer. Ratisbon. pag. 97: *Tridit idem Druant Ecclesiam decimatum, casam cum curie, etc.*

ECCLESIA DIOECESANA, PAROCHIALIS, in Lego Wisigoth. tit. 5. § 6. Vide *Dioecesis*.

† **ECCLESIA DE DOMO**, Italia Ecclesiae Cathedralis quam vulgo vocant *il Duomo*. [Germania etiam, praesentim in Archiepiscopatu Coloniaensi diocesi:] Vita B. Henrici Baucensis tom. 3. Junii pag. 374: *Circa palatium Ecclesiae de Domo. Vide Domo* 2. lin. *Domo nuda etiam, etc.*

ECCLESIA EPISCOPALIS, Majores, quae sub dispositione Episcoporum sunt. Ita interpretatur Savaro de Ecclesiis Claramont. lib. 1. cap. 34.

* **ECCLESIA FAMILIARIS**, Quae alteri subiecta est, nec proprium habet sacerdotem. Charta Wernh. episc. Patav. ann. 1308. apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 2. pag. 218. col. 3: *Anonimus... alterum medium iuger vicariorum illidem, et duas Ecclesias filiales, etc.* Vide *Ecclesia mater*.

ECCLESIA FORENSIS, Parochia, respectu majoris Ecclesiae. Chron. Montis-Sereni ann. 1151. de quadam Hallensis Ecclesiae Canonico: *Qui Forensi Ecclesiae iam per annos 14, praeterit, mortuo Praeposito substituitur modis omnibus intendebat.*

† **ECCLESIA IMPERATORIS**, *Imperatricis*, et *Comitum ac Fassallorum*, in Capital. Caroli Calvi tit. 53. eadem notione quae infra *Regales*.

* **ECCLESIA INCASTELLATA**, Ad modum

castrati aut castelli munita. Constit. Petri I. reg. Aragon. ann. 1200: *Ecclesias quoque incastellatas sub eadem pacis et treguae defensione constituimus.* Charta Jacobi I. iidem reg. Aragon. ann. 1263: *Ecclesias autem illas in hac defensione non ponimus, in quibus castella sunt facta.* Vide *Incastellare*.

* **ECCLESIA INRECONCILIATA**, Vide infra *Ecclesia reconciliata*.

* **ECCLESIA LAICORUM**, Pars ecclesiae, quae Navis dicitur, in qua laici consistunt. Constit. monast. S. Petri montis tom. 2. Monum. sacr. antiq. pag. 437: *Sciendum autem quod in Ecclesia laicorum, quae navis dicitur, loqui licebit de licentia de utilibus et honestis.*

† **ECCLESIA LIEBIA**, id est, sine persona, Ita legitur in Charta Henrici Leodiensis. Episc. tom. 3. nov. Gall. Christ. Instr. col. 154. Cum Episcopi Ecclesias Monasteriis concedebant, illas personati obnoxias, aut ab illo Liberas interdum statuabant. Libere erant Ecclesiae a persona, cum extincto pastore sine persona titulo huiusmodi Ecclesiae per Vicarios deserviebant. Cum vero personati erant obnoxios, Clericus deligebatur qui Ecclesiae titulo et aliqua proventus parte gaudebat, reliquo in Monachorum Canonico-rum usus concessio, qui illi Ecclesiae Vicarium committebant curabant. Personati autem vacante, rursus Ecclesia ab Episcopo imperabatur per praestationem quandam, *Altarium redemptionem*, vulgo nuncupatum.

* **ECCLESIA MAJOR**, Eadem quae *Matris*, Cathedralis. Charta Conradus episc. Traject. ann. 1088. in Batav. sacr. pag. 135: *Ut omnes ecclesiae praedictae matri Ecclesiae sine maiori praedicta, perpetuis temporibus sint subiectae.* Interdum a Cathedrali distinguitur, ut videre est mox in *Ecclesia minor*.

ECCLESIA MATER, per Cathedrali in Synodo Romana sub Silvestro PP. cap. 17. in Concilio Ilicbonensi cap. 39. in Charta Brunnionis Tullensis Episcopi, etc. *Ecclesia mater et capitalis*, in Legibus Henrici I. Regis Angliae cap. 19. Dicitur etiam *Ecclesia Mater*, apud Rainardum Abb. Cisterciensem in Institut. cap. 32. respectu *Ecclesiae filiae*, seu quam Ecclesia mater genuit, et quae ab ea profluxit. Vide *Pater Abbas*.

ECCLESIA MATER, Eadem quae Baptismalis, in Orig. Murensis Monasterii pag. 34. 35. *Mere Eglis de Paroisse*, in Legibus vernaculis Willelmi Nothi cap. 1. Charta Hugonis Capeti Regis ex Tabulario Fossatensi fol. 13: *Fideliter Ecclesias duas, quarum una est mater Ecclesia (villa Mansionum) in honore B. Remigii, et alia capella in honore S. Germani, etc.*

ECCLESIA MATRIS, Cathedralis, apud Gregorium de Verbor. significat. cap. 22. in Concilio Moguntino I. can. 8. Islebonensi can. 9. apud Ordericum Vitalem lib. 5. pag. 548. 551. etc. Agobardus de Privilegio et iure Sacerdotii cap. 13: *Nos ab Ecclesia non recedimus, nec spernimus Matrices Ecclesias*: sic legendum puto per *nutrices*. Codex Canon. Ecclesiae Africanae can. 133:

Εάν τις τῶν παρὰ τὸν ἑαυτοῦ ἐκ τῆς καθίδρυς,

ἰναιστανται ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ. *Matrices cathedrae*, in Conciliis Africanis can. 90. *Matrices* nuda per Metropolitanis et Cathedralibus apud Ferrandum Diaconum in Brev. cap. 11. 17. 38. [Innocent. III. PP. in Epist. ad Abbatem Alcobatensem, Concil. Hisp. tom. 3. pag. 411: *Nos enim per Matricem Ecclesiam, Cathedralium intelligere volumus, non Romanam.*] [* Vide supra] *Ecclesiae baptismales*.]

ECCLESIA MATRICULARIS, Eadem notione, in Chartis Ludovici Pil. Imp. et Ratoldi Episcopi Veronensis apud Ughellum in Episc. Veronensis, pag. 603. 604. 1072. et apud Helmodum lib. 1. cap. 90.

ECCLESIA MATRICIALIS, in Synodo Ravennensi sub Joanne VIII. cap. 13. *Matricialis*, in Epist. Alexandri III. PP. apud Baronium ann. 1148.

ECCLESIA MATRIS, Eadem cum Baptismali, [seu Parochiali] apud Urbanum I. PP. in Epist. decret. cap. 1. et Liudwardum in Provinciali Cantuariensi Ecclesiae lib. 3. tit. 13. Alexander III. PP. in Appendice Concilii Lateranensis III. part. 1. cap. 7: *Nec eas duas Matrices Ecclesias, quarum unam sufficere sibi videbatur, tenere permittitur.* Adde part. 5. cap. 3. [Hist. MS. Beccens. Monast. pag. 475: *Oratorium illud nunquam augmentabitur, nec in Capellam aut Matricem Ecclesiam convertetur.* Charta ann. 1133. tom. 2. Hist. Eccl. Meld. pag. 55: *Consi et censo, ut singula praedictae Ecclesiae sint Matrices Ecclesiae... et Canonici possideant et procurent Ecclesiam de S. Romano ut Matricem, etc.* Altera ann. 1185. ibid. pag. 73: *Capellam quoque de Esbelino statimur perpetuis temporibus fore Matricem Ecclesiam; ita quod de cetero Meldensis Episcopus in ipsa primum instituat Sacerdotem, Dominus Abbas S. Germani, secundum; Episcopus, tertium, etc.* [* Chart. ann. 1165. ap. Gudennum in Cod. Diplom. tom. 1. pag. 551. Alla ann. 1315. ibid. tom. 3. pag. 117: *Ecclesiam et villam in Hussen, quae Matrici Ecclesiae in Lychn filialis existit.*]

* **ECCLESIA MINOR**, Quae cathedrali subiecta est. Charta ann. 1037. apud Ughell. tom. 1. Ital. sacr. col. 444: *Per praerogatum sum confirmationis corroboravit omnem terram sui episcopii, tam ad matricem ecclesiam pertinentem infra et extra civitatem suam, quam ad ceteras Ecclesias majores et minores, videlicet plebes et capellas, sive monasteria ad praedictam ecclesiam respicientia.*

ECCLESIA OBEDIENTIALIS, quae alteri Ecclesiae subiecta est. Charta Heliz Baecensis Archiepisc. apud Ughellum tom. 7. Ital. sacr. pag. 865: *Libertatem Ecclesiam omnium SS. in Cati, et Obredientialis ejus, quas habet et habebat est.*

* Pro Cella seu praeposita a nobiliori monasterio dependente, occurrit in Vita B. Bonif. tom. 7. Sept. pag. 521 col. 1: *Praeterea quadam Obredientialis Ecclesia erat ipsi monasterio in diocesi Fulginate, ad cuius regimen abbas et fratres de communi consilio transmittendum Bonifilium decesserunt.* Vide infra in *Obedientia* 1.

† **ECCLESIA PAROCHIALIS**, Cui Parochus seu Curio praesent. Passim occurrit.

ECCLESIA PATRIARCHALIS ROMAE, SUMMO

Pontifici immediate subjecta: Vide Baronium ann. 1057, n. 19, 30, 31.

ECCLESIA PER SE, nulli alteri Ecclesiae subjecta, id est, quae proprium Presbyterium habet, ad discrimen *Capellanae*, quae sub Parochiis sunt. Hincmarus Remensis Ep. 7, ex Labbeo: *Dicunt enim quia ex quo nemorali ab his, qui in carne sunt, potest, quoniam ipsa Ecclesia per se fuit semper, et nulli alteri Ecclesiae fuit subjecta.* Infra: *Evidentibus documentis invenitur, quod ipsa Ecclesia de Follanabro nunquam Ecclesiae in Codice fuerit subjecta, sed Presbyterum semper habuerit.*

Quae per se stant, ut legitur in Ch. Gibel. contul. Charin. ann. 1091, ex Chartul. Cluniac: *Obtinuimus apud Leodiensem episcopum Honorium, ut predicta ecclesia (S. Symphoriani) per se stet, nulli obnoxio servituti, nisi proprium habens baptismi actus sepulchri, nullumque aliquem respectum solvens, nisi quatuor tantum denarios episcopo Leodiensi, in cuius parochia sita est.*

ECCLESIA PLEBENSIS, aut *plebanus* seu *parochus* praestitit, parochia. Locum videtur in *Plebes*.

¶ **ECCLESIA PERBONATU ORBOKIA**. Vide *Ecclesiam Liberam*.

ECCLESIA PLEBANIS, seu *Parochialis*, in Charta Conradi Episcopi Pataviensis in Chronico Reichspersg. ann. 1156, et ann. 1169. *Ecclesia Plebana*, in Historia fundationis Crenobii Melicensis in Austria pag. 631. Vide *Plebs*.

¶ **ECCLESIA PLEBANARIA**, Eodem significata. Vita S. Arnulphi tom. 3. Aug. pag. 356, col. 2: *Quandam tempore, per cuiusdam vice plebanum Ecclesiam esset dedicata, etc.*

¶ **ECCLESIA PREBENDALIS**, Eodem quae nunc *Collegiata* dicitur, in qua scilicet *Prebendarii* seu *canonici* deservunt. Charta Galteri ann. 1208, in Chartul. episc. Paris. fol. 76. v. *Statuimus quod in ipsa ecclesia, pulsatis per horas distincte campanis, certis horis et determinatis, tanquam in Prebendali Ecclesia, horae canonice celebrentur honeste. . . . Servitium Dei faciant cum reverentia et honore, sicut in magnis Prebendalibus Ecclesiis fieri consuevit.* Vide in *Prebenda*.

¶ **ECCLESIA PRIMA**, Ita appellatur cathedralis Lugdunensis, in Pacto initio inter reg. et archiep. capitulumque Lugdun. ann. 1330. ex Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 125. r. *Nous Pierre par la souffrance de Dieu archevêques, Etienne doyens, et tout le chapitre de l'Eglise premiere de Lyon, etc.* Vide infra *Sedes*.

ECCLESIA PRINCIPALIS, Cathedralis, in Lege Wisigoth. lib. 4. tit. 5. § 6.

¶ **ECCLESIA PRINCIPALIS**, Romae, in Sermone Johannis VIII. PP. ad Synodum Rom. ann. 877. ubi Carolus Calvus reconstitutus est Imperator.

¶ **ECCLESIA PRINCIPALIS**, Major, Baptismalis sive Parochialis, in Capitul. Caroli Calvi tit. 5. l. 1. ap. Tolosam ann. 844. cap. 7.

¶ **ECCLESIA RECONCILIATA**, Jus decime recuperatum, vel restauratum; decimam quippe *Ecclesiam* nuncupatum, ut videtur esse infra. Charta ann. circ. 951. apud Ughell. tom. 1. Ital. sacr. col. 732: *Compis, rchis, appendicibus, montibus, vallibus,*

parietinis, Ecclesiam reconciliatis et inreconciliatis, pratis, pascuis, etc. Vide in *Reconciliationi*.

¶ **ECCLESIA REGALES**, Quae ad Regem ratione Fundationis et jure Patronatus pertinent aut quae sunt Censui Regii. Charta H. Abbatis S. Genovefae ann. 1238. in Chartul. Sangerman. fol. 195: *Præter ratione talium quam Abbas et Conventus Fontis solent facere in dictis hospitibus, quando Dominus rex suas Regales Ecclesias tollit.*

¶ **ECCLESIA SECUNDARIA**, Quae secundum obtinet locum. Ita appellatur Ecclesia collegiata in oppositione ad cathedralis ecclesiam, in Ch. ann. 1345. ex Lib. Sal. A. eccl. S. Thom. Argout. fol. 37.

¶ **ECCLESIA SEDALIS**, Eadem quae *Baptismalis*, *Parochia*. Charta ann. 819. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. aevi col. 747: *Ego Petrus gratia Dei episcopus . . . Lucanæ civitatis . . . ordinare video te Adripertum presbiterum . . . in nostra Ecclesia sedalem sancti Donati, sito prope murum hujus Lucanæ civitatis; in eo vero tenore, ut in tua sit potestate ipsa Dei ecclesia, una cum casis et omnibus rebus ad eam pertinentibus abeundum, reserendum, gubernandum, usufructuandum, et officium Dei dei nocturne recto moderamine faciendo, et nobis obediendum.* Alia ann. 838. ibid. tom. 2. col. 974: *Scivi, Jacobum episcopum abeunte ecclesia sancti Fridlandi, ubi eius corpus requiescit, . . . et ita eum ordinandum, sicut alias Ecclesias sedales, et pertinet erat de iusto episcopo sancti Martini . . . Scibi, Jacobum episcopum habentem ecclesiam sancti Fridlandi, ubi in corpore requiescit, et imperantem sicuti in ceteris Ecclesiis sedalibus: et pertinebat episcopatus sancti Martini. Ubi Ecclesia Sedalis dici videtur, quod peculiari ratione a sede episcopali penderet; alioquin de Ecclesia cathedrali, ubi sedet episcopus, intelligitur. Vide in *Sedes*.*

ECCLESIA SENIOR, *Matrix*, cathedralis, in Actis Episcoporum Genomani. pag. 111. 157. 181. tom. 4. Antilector. Mabillonii. Charta Palladii, Episcopi Antisiodori. apud eundem Mabillon. l. 6. de Re Diplomat. pag. 465: *Reliquas duas partes ad lumen Ecclesiae Senioris S. Stephani reservatas.* Infra: *Ad basilicam Seniores S. Stephani.* [Paulus Emeritensis Diaconus in libro de Vita et miraculis Emeritensis Patrum: *Tam in thesauro S. Eulaliae, quam in thesauro Ecclesiae Senioris, quae vocatur S. Hierusalem.* Sic et Gregorio Turonensi Ecclesia Senior vocatur, quod aliis Major, item Cathedralis vel *Matrix*. Ita Valesius inter Valesiana pag. 86.] [¶ Chron. Moissiac. ad ann. 813: *Sepelivit eum in Aquisgran pultatore in Ecclesia, quam ipse fabricare jussit.*] [¶ Vide in *Senior*.]

¶ **ECCLESIA SUCALATA**, Gall. *Eglise Succursale*. Chron. Boni-apei pag. 286: *Ego Jacobus Curatus Ecclesiae Parochialis de Læstinis in monte . . . considerans quod Parochialis meis de l'ellertulle ubi est ecclesia Subularis, seu Succursus, propter locorum distantiam, imminet periculum, etc.*

¶ **ECCLESIA VILLANA**, Ruralis. Acta Episc. Genom. apud Mabill. in vet. Analect. ult. edit. pag. 304: *Ecclesia vero ut*

instar Villanae Ecclesiae redacta, uno tantum cultor sacerdote, fume dispersis ubique canonicis.

¶ **ECCLESIAM CONFUGERE**. Vide *Pax Ecclesiae*.

¶ **ECCLESIAE FACERE**, Visitare supplicationis causa. Phrasis Italica haud infrequens. Miracula B. Ambrosii Senens. tom. 3. Martii pag. 224: *Quae D. Bercha donavit predictum Pagnum, cum fortiter acti feberet, S. P. Ambrosio promittens cunctas Ecclesias et eidem certis reverentias sacfactorum.*

ECCLESIAE olim in secularium bonis censitate: quippe eo sevo, quo Abbas in *Commenium* viris procribus, ceterae etiam minores Ecclesiae vicis aliis militariibus, a Regibus identidem concessae sunt: ut ipsimet in dominiis suis singuli esse usurpant Domini, quod supratitigimus in *Abbas Miles*. [¶ Ecclesiae laici ita sibi proprias, lege etiam approbante, existimabant, ut episcopales abbatales ecclesias pro libito mulieribus quoque ipsis concederent. Charta ann. 1037, ex Bibl. S. Germ. Prat.: *Multum declarat auctoritas et lex Romanorum et Gotorum et Sollicorum, ut unusquisque homo de propriis rebus suis dare, ad cedere, ad condonare voluerit, licentiam habeat ad faciendum. Quapropter ego in Dei nomine Pontius dona tibi dilecte sponsae meae, nomine Majoris episcopatum Albense, et civitatem, et monasterium, et mercatum et vineas in domino . . . et medietatem de episcopatu de Nemuso . . . et medietatem de abbatia sancti Egidii. Ubi supra Abbatem in *Abbas*.] Ecclesiarius autem nomine fere semper intelligitur decima Ecclesiastica, ceteraque obventiones, quae ex jure Curionibus debentur, quas illi sibi reservant; eam Curionibus ipsis ad divinum persolvendum servitium pensiones duntaxat annuas, de quibus convernerat, conferrent. Agobardus lib. de Dispensatione cap. 15: *Nunc non solum possessiones Ecclesiasticas, sed ipsae etiam Ecclesiae cum possessionibus veniuntur.* Concilium Cabilonense II. can. 36: *Periculum est ut nos, quod inter haereticos Ecclesiae in rebus propriis constitutae, dividuntur, etc.* Charta Ludovici VI. Regis Fr. ann. 1132: *Tradit Monacho donum Ecclesiarium et decimarum ad ipsum locum pertinentium.* Charta Rainaldi Archiep. Remensis ann. 1128. tom. 13. Spicileg. Acheriani pag. 307: *Sparnacensem Ecclesiam ob remedium animae suae . . . in manu nostra hujusmodi libertate donavit, cum predictis Comes Theobaldus prefatus Ecclesiam a progenitoribus suis quibus haereditario jure sui delictum tenet, et Abbatem Ecclesiae suae Valerianum Domini Andree Dupiferi sui filio dedit, etc.* Hugo Flavienus, pag. 133: *Ad Herbordum in Fagura Ecclesiam unam . . . et ad Liliacum quartam partem unius Ecclesiae, et monasterium unam, etc.* Vide pag. 167. Joao. Sarisburiensis Episc. 125: *Inter caetera Miles quandam Ecclesiam, quam 40. annis in concussu tenebant, eis militum auferre, quam adversus Ecclesiam Domini Lici ad nos perniciosis vendidit.* Adde Episc. 131. 132. Charta ann. 1085. ex Tabulario S. Andreae Viennensis: *Ego Emma et uxorem mea Elizabeth . . . donavimus . . . monasterio su-**

pra memorato, et Humberto Abbati et monachis ejus... quarum partem Ecclesia iustis in honore B. Petri Apostoli sacratam, cum appendiciis, videlicet cum quarta parte oblationum altaris, et cum quarta parte cimiterii, et cum quarta parte decimarum, de milio videlicet et panico, et omni legumini et cannohe, et de omnibus bestis, et de cunctis primitiis, excipiantur decima frumenti, siliginis et avenae. Tabular. S. Alfini Andegav. : Radulfus Vice-Comes cum uxore sua Amelina S. Albano et Monachis ejus Ecclesiam de Luchaco partem quingentis sol. sicut habebat solam et quietam vendidit, partem pro anima sua... duo dedit scilicet altare cum oblatione tota et sepulchra tota, sicut habebat, et terram juxta Ecclesiam, etc. Acta Episcoporum Cenomanensium in Geruasio cap. 31 : Similiter et Ecclesiam me vivente dimidiam, et decedente totam, nisi ante placerit, in territorio Letundis sitam. [Chartul. Ecclesie Auxiliane cap. 86 : Concessi Deo et B. Maria Avesinensi quatuor partem Ecclesie de Saisano, tam in decimis, quam in Ecclesiasticis, quam hereditario jure possidebant.] Exstat preclara hujusce abusus testis Charta alia Rainaldi Episcopi Andegavensis, ex qua habet exceptionem : In ecclesia nascentis Ecclesie cum author omnium, id est Deus, Apostolis suis precepisset, dicens, Erantes in mundum universum predicare Evangelium omni creature, et illi juxta altari vocem preceptum compleverunt, corpori fides augeri et crescere : ex eo tempore, viri religiosi reliquias suis eandem auctori Deo et cunctis construentes, et hereditates suas ibidem delinquentes, quatenus in locis illis Monachi sive Clerici sine ancille Dei Deo deservientes habebant ritualia, nonnulli etiam cum capitis absentes, Christo domino colla tradentes, atque ita factum est, ut maxima pars hujus sacri in hereditatem Sanctis Dei sit tradita : sed invadentes incivili saeculi hujus et cupiditate grassantes, Reges qui vestigia viro rum religiosorum sequi debent, corperunt eandem hereditates vendere, Episcopus Episcopatus, alii Abbates Abbatis, atque ipsi Episcopi seu Abbates a monasteriis abstrahere, cum deberent magis augere quam minuire, et hominibus secularibus in hereditatem dare. Unde usque hodie mos invaluit, ut eas in hereditate habere videantur. Quapropter ego Rainaldus, Andecavorum Episcopus, Ecclesias, quas quomam in Episcopatu sancti Mauricii habere dinoscor, anno ab Incarnatione Domini m. fratribus nostris Canonicis, ibidem Deo deservientibus integras restitui, etc. Arnulfus Lexoviensis Episcopus, ex illis, qui habentur in tom. 13. Spicilegii Acheriani : Cum vero reclamante semper Ecclesia nostra Prochialis Ecclesie et decimationes emptionibus, aut quibusdam illicitis modis de manu laico, sacrilega temeritate, Monachi praesumptim occupare, seculari potestate semper defensi sunt, etc. Historia Abbatie Condensis nuper edita a viro doctissimo Luca Acherio tom. 13. Spicilegii pag. 495 : Dedit B. Petro Condensensi et ejusdem loci habitatoribus tres partes decimationis Ecclesia S. Martini de Lire... hanc interposita conditione, ut fratres Condensensis Ecclesie easdem tres partes Ecclesie a credituribus... quibus prefatus A.

de Lescura eos obligaverat de 400. solidis Morlensis moneta, redimendo persolverent, Pag. 496 : Conrado B. Petro Condensensi octavam partem Ecclesie de Gardera, quam libere possideo, etc. Et pag. 497. Recursum pag. 498 : Arnaldus de la Serra Miles, divina inspiratione pertractus, a sententia data de illicitis decimarum detentoribus ablati cupiens, in manu Helie Episcopi Adjacentis et R. Abbatis dedit B. Petro Condensensi medietatem Ecclesie de la Saire, vice de Matimont, cum omnibus appendiciis suis. Adde pag. 489, praetera Capitulum Caroli M. l. 5. cap. 44. [** 99.] Addit. 3. Capitulum cap. 25. [** 51.] Concilium Meldense can. 41. 42. Concil. Francoford. ann. 794. can. 54. Concil. Claromontan. can. 6, 7. Ordinem Vital. lib. 5. pag. 582. Abbat. et Dominicum de Prerogati. Alodior. cap. 12. [**] Guerdard, in Prolegom. Chartul. S. Petri Carnot. § 11.] Vide Advocato, Altare, Patronam.

* Charta ann. 1088. ex Chartul. Auxit. : Nobilis quidam mulier Palumina dedit Ecclesiam de Marcellano in manu Wilelmi Episcopi, qui est, honores ecclesiasticos et totam dominationem ecclesie. Illic * Ecclesiam Exere nihil turpe is sonabat; quippe qui saum redimere et quocumque modo recuperare putabant, et etiam nunc aliqui arbitrantur, licitum. Chartul. Major. monast. pro pago Vindoc. cli. 1 : Fulbertus... Carnotanus episcopus. Notum fieri volumus... qualiter monachi S. Martini Majoris monasterii nostram adierunt praesentiam humiliter deprecantes ut... Ecclesiam, Nivold nomine... eis emere emptamque possidere perpetuum concederemus. Quod ita fecimus... Concomit ergo am, et non minimo pretio in postum sibi vindicant ab Roberto quodam vassallo et a duobus filiis ejus... qui eandem Ecclesiam de Wiltorio filio Hamelini tenent, sub ejus jussu et assensu S. Martini monachi veniendi conditione de reliquo habendam concedant. Chartul. S. Vinc. Cenoman. fol. 164. r. : Ego Avesinensis abbas monasterii S. Vincentii emi quondam Ecclesiam S. Petri, qua dicitur Curtis-laboris, de Willelmo vicario Bellismi, et dans pro ipsa Ecclesia quatuor libras denariorum et societatem ecclesie nostrae, per favorem et voluntatem episcopi Saeviensis, Ivonis nomine, etc.

* ECCLESIA, Fastigium thuribuli, quod in modum et ad formam adis sacre assurgit. Visitatio Testamentarie S. Pauli Lond. ann. 1295 : Duo thuribula argentea, exterius totiditer decorata, cum opere gravato et levato, cum Ecclesia et curibus, et 16. campanellis argenteis appensis, et ceteris albis argenteis, ponderis 11. marc. 20. den. Item 2. thuribula argentea, exterius totiditer decorata, cum Ecclesia, turris rotundis, et circulis gravatis, etc. Usurpatur etiam pro Ciborio, quo altare tegitur apud Ademarum Caban. in Abb. S. Mart. Lemov. apud Labbeum tom. 2. Bibl. : Hic composuit super altare Salvatoris Ecclesiam ex auro et gemmis et argento, quom vocant Muncram.

* ECCLESTIALES, Ecclesie servitio addicti, vel qui ab Ecclesia sub annuo censu tenent. Conc. Trevir. ann. 1152. apud

Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 72 : Clerici et Ecclesiales, et res eorum a duce et ab advocatis et a venatoribus non inquietantur... Servitium vero quod venatores ab Ecclesiis exigebant, ex toto dimissum est. Vide in Ecclesiasticus 4.

* ECCLESIAS PEXURIA, Quae pertinet ad Ecclesiam, in Capitulari 2. Carolimanni ann. 743. cap. 2. lib. 5. Capitulum. c. 3. et lib. 6. cap. 425.

ECCLESIARIUS, appellati a Caesarianis, qui pro Ecclesia stabant, durante schismate inter Sacerdotium et Imperium, iuxta Hist. Trevirensi pag. 225 : Quasi regi honoris proditores contumelias offerebant insultantes, eos Ecclesiarios appellantes.

* ECCLESIANUS, Ecclesiasticus, ad ecclesiam spectans. Willel. Brito Philippid. ubi de Aurilamma :

..... Letania qualiter uti

Ecclesiana solet ceris ex more diebus.

* ECCLESIARUM MAGNUS, ὁ μέγας ἑκκλησιαρχης. Sic Patriarcha CP. vocatur in Histor. Concil. Florent. sect. 3. cap. 10. [**] Alia sensu vide in Glossar. med. Graecit. voce ἑκκλησιαρχης, col. 364.]

* ECCLESIARCHES, Ecclesiae Praefectus, in Amelina, et alibi.

ECCLESIAIRE, Convocare, vel concionari, quod et Ecclesiarum inventur. Auctor Breviloqui.

* ECCLESIARIUS, ut Ecclesiarius. Charta ann. 1115. apud Murator. in Antiq. Estens. pag. 318 : Qui contra hanc nostram offensionem cartam... per quovis ingenium infringere quaverit, tunc a liminis Ecclesiariis extraneus efficiatur. [**] Lusitanis olim Egrejariis erant Donaciones Ecclesiis factae. Vide S. Rosa de Viterbo in hac voce Elucidarii tom. 1. pag. 309.]

* ECCLESIASTAE, Dicitur haeres Lutheranae Praedicatoris, in Epist. Joan. Sturmii ad Regem Danie Christianum III. apud Ludewig. tom. 5. pag. 338 : Sed Dux Wirtembergensis omnino hunc aequum (Brentium) apud se manere vult, ad se consolandum, ad confirmandos reliquos Ecclesiasticos, ad dandum significationem professionis Evangelicae. Sic seipsum appellatur non semel.

* ECCLESIASTICA. Necrologium Prioratus de Fontanis, tom. 2. Hist. Ecl. Meld. pag. 470 : Domini Emelina, sacratum Deo, venerabilis Clerici et honorabilis Prioris chusralis, doctrix vobisissima et bona Ecclesiastica... quibus predicationibus pollebat rigore, omnium sororum in Deum provocat affectum. Ubi per Ecclesiasticum intelligit Concionatorem, quae suis sermionibus Sorores suas ad pietatem excitabat, a Greco ἑκκλησιαστής, Concionator.

* ECCLESIASTICA FEMINA, Mulier conditionis obnoxia, sic addita Ecclesiae, ut ab ea non posset recedere. Lex Ripuariorum tit. 16. § 1 : Si quis feminam regiam (id est fiscaliam) aut Ecclesiasticam parentem interfecerit, trecentis solidis culpabilis iudicetur, aut cum triginta sex jurei. Vide Ecclesiastici vii.

ECCLESIASTICE LITERAE, Eadem cum Formali et commendatitias, quae abeuntibus Clericis in farras deciesim ab Episcopo dabantur. Lupus Ferrariensis Episcopus, 122 : Literas etiam cum Ecclesiasticis habere a venerabili Episcopo nostro G. certissime acio.

ne impedire aliquid, si Deus enim vocat, quo iuste infirmari possit electio. Vide S. Hieronymum lib. 2. in Rufinum cap. 5.

ECCLESIASTICI, nuda, pro jure Ecclesiasticum, seu eo, quod ad Ecclesiam spectat. Tabularium Abbatum Conchenensis in Ruthenis, ch. 35: *Totum vobis dabo insuper illa Ecclesia cum ipso Ecclesiastico, quae est fundata in honore sancti Stephani, etc.* [Charta ann. 938. tom. 3. Annal. Bened. pag. 495: *Quae donatio hoc pacto facta est, ut Abbo Clericos ipsam Ecclesiam retineret cum suo Ecclesiastico.*] Charta Sancti Regis Aragonie ann. 1093. apud Catellum in Comitib. Tolos. pag. 93: *Cum Ecclesiis et Capellanis suis, quae ibidem erant, si voluntas Dei fuerit, cum decimis et primitiis simulque oblationibus et pertinentiis suis, cum omni Ecclesiastico suo. Occurrit rursum infra. Charta Sancti Regis Aragonum aetate 1131. apud Antonium de Jepsz in Chron. Ord. S. Benedicti tom. 7: *Dono et Ecclesiam S. Caelece cum decimis et primitiis et cum oblationibus suis, sive cum omni Ecclesiastico suo, et cum cuncta medietate de suo termino cum suis pertinentiis.* Infra: *Cum Ecclesiis et Capellanis, quae ibidem fuerint, cum Ecclesiastico eorum sine ulla reservatione, etc.* Ecclesiasticus honor, eadem notione. Idem Tabularium Conchenense ch. 464: *Confirmo tam praedictam Ecclesiam, quam etiam totum Ecclesiasticum honorem, qui ad Senioratum de Malveilla pertinet.* Adde ch. 496, et Anton. Brandaon. tom. 3. Monarch. Lusitan. pag. 283. v. 286. v. et lib. 10. cap. 14. [* Ch. ann. 1147. apud S. Rosa de Viterbo, voce Egrejro.] Vide *Suo ecclesiasticum*.*

1. **ECCLESIASTICUS**, Christianus, et oppositum Gentili, ut est apud S. Hieronymum in Praefat. lib. de Ecclesiast. Scripturis.

2. **ECCLESIASTICUS**, Clericali et Ecclesiastico ordine donatus, qui Clericus Ecclesiasticus dicitur ad discrimen Aephalorum, apud Isidorum lib. 2. de Ecclesiasticis officiis cap. 3. Quodvisque Diaconus in Epist. ad S. Augustinum libro de Haeresib. ejusdem Augustini preposita, Ecclesiasticum vocat Epistole perlatorem, quem Augustinus in praecedenti Epistola Subdiaconum indigiterat, Concilium Vasense can. 3. statuit, Presbyteros non per quemcumque Ecclesiasticum, sed per Subdiaconum Chrisma ab Episcopis petere debere. Ita usurpat lex 49. Cod. Th. de Decurion. (12. 1.) lex 50. 21. eod. Cod. Th. de Episcop. (16. 2.) Silvester Giralduus in Topogr. Hibern. dist. 3. cap. 26: *Pir, qui Ecclesiastica gaudent immunitate, et quos ratios Ecclesiasticos vocant, quoniam Latini et avarici, comis quoque prodigiosi trans humerum diffusi, solum armis renunciant, in signum protectionis, [i. professionis.] Pontificali impositione, amplius in capite coronas gerant.* Leo Ost. lib. 2. cap. 98: *Pandulphus Moravium Episcopum, vir nobilis et Ecclesiasticus, ad hoc Monasterium venit. Vide eundem lib. 3. cap. 64.*

3. **ECCLESIASTICUS**, qui in Ecclesia Catholica est, Catholicus. Sanctus Hieronymus Epistola 62. cap. 1: *Nos nec Ecclesiam scindimus, neque a Patrum Communionem dividimus, ab ipsis ut ita dicam,*

incunabulis Catholico sumus lacte nutriti. Nemo nunquam magis Ecclesiasticus est, quem qui nunquam haereticus fuit. Et lib. 2. in Rufinum cap. 4: *Ecclesiastici et Catholici viri.* Adde cap. 8. eundem in Epist. ad Ctesiphontem adversus Pelagium cap. 1. Epist. 78. in Prologo ad lib. 6. in Esaiam, in cap. 23. 30. ejusdem Esaiam, in cap. 3. Hieremie. Gesta Purgationis Caeciliani: *Adhibete Clericos et Seniores presbiteros, Ecclesiasticos Vros, et Inquirant diligenter, etc.* Decretum Synodi Sardienensis in Fragu. S. Hilarii pag. 9: *Fehementer autem admirati sumus, quatenus cum, qui aliter, quam in vero est, audiet Evangelium predicare, quidem qui se Ecclesiasticos esse volunt, facile ad Communionem recipiant, etc.* Vide praeterea Isidorum Hispanensem de Scripturis Ecclesiasticis in Apripio. [* Mar. Mercatorem pag. 69. et Glossar. med. Graecit. voce Εκκλησιαστικος, col. 365.]

4. **ECCLESIASTICUS**, Sacrae Scripturae interpres, apud S. Isidorum in Prologo ad lib. Genesios.

ECCLESIASTICUS BACULUS, [Episcopus, vel Abbas, utens baculo pastorali.] Vide *Baculus*.

ECCLESIASTICI VIRI, HOMINES, Liberti, vel liberi, qui ad Ecclesiam pertinebant, sique ita erant adjecti, ut ob ea recedere non liceret, in Capital. Caroli M. lib. 4. cap. 3. lib. 5. cap. 8. [* 10.] *Homines Ecclesiastici seu fideles*, eodem lib. 5. cap. 210. Distinguntur autem a principibus Ecclesiasticis in Concilio Sussionensi II. can. 12. quod appellabantur Servi Ecclesiastici, vel Ecclesiae. Vide in voce *Servus* et *Ecclesiastica femina*.

† **ECCLESIASTICA**, Capella, Sacra aedificatio, res ad eam pertinentes. Charta Adelfonis Regis Toleti pro Monasterio Casae Dei aetate 1216: *Confirmo... Monasterium S. Juliani de Lamanio cum suis Ecclesiis et suis Collocis et Parochiis. Hist. Comit. Ardens. apud Ludewig. tom. 8. pag. 526: Ardens Ecclesiola altore cum ejusdem altaris pertinentiis. Statutum Capituli S. Martini Turon. de Statione in festo S. Georgii ann. 966. inter Auerd. Marten. tom. 1. col. 88: *Eligant Fratres unum S. Martini gregis Sacrosanctum religiosum et Deum timeantem, cui sine aliquo munere mala cupiditatis praemoninatum Ecclesiolam S. Georgii, cum omnibus rebus sibi ipsi traditis committant.**

† **ECCLESIOLOGIA**, Eadem notione. *Exstat Ecclesiologia dicta D. Secundo, in Actis SS. Junii tom. 1. pag. 57.*

† **ECCLESIOLOGIA**, Parvum monasterium. Epist. 42. Hugoni. Metelli tom. 2. Mommser. antiq. pag. 389: *Postmodum vero creascenti fidelium fructum numero, Ecclesiola suffragit crenata.* Vide in *Ecclesia*.

† **ECCLESIPARE**, Vide *Eclipsare*.

† **ECCLOGIUM**, Elogium vel Elogium, oratio, ut opinor. Meisterlin. Hist. Herum Noriberger. apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 124: *Post etiam puer facti inter reductos Seniores et expulsores, ne quid in civitate mali paterentur, existentes, amphiboleto Eclogio decepti intranque civitatem cum incredibili pluvium excipitur.*

† **ECCO**, pro Echo. Elmhain. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearn. cap. 20. pag. 43: *Intollerabilibus ictibus portes necat.*

adjacentes in totitrua, in rugitus flumini, memora in mugitus, in rebonaciones valles, in Ecco praedia... reserui terribiliter coegunt.

† **ECCONA**, La monacha villana. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Ego*, 1.

† **ECCONIZARE**, Resonare, instar echo respondere. Elmhain. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearn. cap. 110. pag. 297: *Ecconizant nubes lituorum mugitus, aethereos sinus inquietat campanarum sonitus, ascendunt ad astra modulamina psallentium.* Vide *Echonozare*.

† **ECCATARIUM**, Prima litterarum rudimentum. Vita MS. S. Winwaloei fol. 18. verso: *Stitutumque sub annis dicti curriculum cunctas totius Eccliarum penitus edicens, etc.* Vide *Abecedarium*.

† **ECCAETA**, Vide *Esceta*.

† **ECCALATIS**, Palus, pedamentum, quo vitis innititur, Gall. *Echallas*. Fragmentum Edicti S. Ludovici attributi apud de Lauriere tom. 1. Ordinat. pag. 294: *Quod ipsi cultores vinearum Duni Regis non afferant Echallatos vel ligna vinearum, in quibus ad locagium operantur, prater volentem eorum quorum sinus vincat, ann. 1265. Vide *Eschara*.*

† **ECCANDILARE**, Mensuras ad examen publicarum mensurarum exigere, Gall. *Echandiller* et *Echandillancer*. Libert. Vienn. ann. 1361. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 433. art. 45: *Quod nullus civis Piccard vendens vinum proprium per se, uxorem vel proprium familiam suam, ad mensuram domini signatam Echandillet. Vide infra *Escandilare*.*

† **ECHANGIUM**, Gall. *Echange*, Permutatio, Res re permutata. Charta Philipp. Archiep. Bituric. ann. 1257. apud Thomaseum in Bituric. pag. 91: *Eisdem Decano et Capitulo reddere et assignare perpetuum competentis Echangement, seu competentem recompensationem.* Charta Guidonis Archiep. Bituric. ann. 1279. apud eundem Thomaseum pag. 116: *Si voluerimus facere stationem seu stugnum, et nobis sit necessarium capere de pratis, terris seu vineis, tantummodo ipsorum hominum (S. Palladii) hoc nobis licebit exinde, reddendo alibi Echangement situm in villa seu dominio S. Palladii, ad valorem rei quae ad hoc capiti contingit.* Vide *Echangiare*.

† **ECHETA**, Vide *Esceta*.

† **ECHENASIS**, Echenes, Piscis genus. Bestiar. MS. cap. 120: *Echenasis, est semipendulus pisciculus, nomen sumpsit quod nunc adherendo tenet, licet ruant venti, tancum procella, navis tamen quod radicata in hunc latere videtur, nec movetur potest.*.... *Mare Satorum mare appellat.* Vide infra *Pisces*.

† **ECHETLE**, Rectum lignum arbuti, quod inter arundinem continet arbuti, ramum arbutum promovet, in Vocabulario Sussanari.

† **ECHEVINUS**, Scabinius, Judex urbanus, Gall. *Echevin*. Charta Gaufridi Prioris S. Pauli de Bosco ann. 1191. inter Anecdota. Marten. tom. 1. col. 638: *Et de proponendo Majore et Echevinis et Juratis, et omnibus aliis, sicut secundum quod consuetudo de Vervy docet.* Vide *Scabini*.

† **ECHETTA**, Vide *Esceta*.

† **ECHIONIA**, Species exactionis mibi ignota. Historia liberationis Messane a Rogerio Comite Normanno, apud Baluz. Miscell. tom. 6, pag. 192, et Murator. tom. 6, col. 632: *Adfingimus etiam quod ulla unquam tempore in eadem civitate... tullin, colletta, angaria, perungaria, Echionia, zebellia, moneta, extorsio paelator, impositura, etiam Rex quocumque necessitate productus contra regis statutu vel secundum collectari.*

† **ECHOILUS**, Resonans, ab *ēgō*, Sonus. *Flegi Echoit.* quorum principium et finis idem est, apud Sidor. lib. 8, Ep. 11. Sirmondii notas vide p. 90.

* 1. **ECHONES**, *Sacerdotes rustici*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613. Vide *Ego*.

* 2. **ECHONES**, in plurali, apud Germ. Cabillon. episc. in vita Phil. III. tom. 11. Reliq. MSS. Ludewig. pag. 63: *Nun si orbiculus, quos bombardarum petras appllent, conieceris, a coniecus raptus nisi reflexos sonos, quos Echones dicunt, pro risu reportabis.*

† **ECHONIZARE**, Respondere instur Echo. Barthii Glossar. ex Roberti Monachi Historia Palatii.

In girum sonitus cum vallibus Echonzabant.

† **ECHONOMUS**, pro *Oeconomo*. Charitularium S. Crucis Kemperi: *Nascent Dinguillunum Echonomum, qui vulgo Senecul appellabatur, falsum intulisse calumpniam Benedicti Abbati S. Crucis, et eius Monachis de quibusdam anis terris.* Et alio in loco: *Girgona Echonomus, qui vulgo senecul seneculus. Vide Oeconomus et Seneculus.* [*Echonomus*, in Charta Lothar. Imperat. ann. 845, in Alsat. Diplom. num. 101.]

† **ECHTEDINGHT**, vox Germanica. Charta Ernesti duci Brunsvic. ann. 1335, apud Ludewig. tom. 10. Reliq. MSS. pag. 39: *Item si duo vel plures commiserint delictum quoncumque, uno ex eis civitatis exonerat illos pro tali delicto in pbeation, quod dicitur Echtedinght.* [*Echtedinght*, est iudicium ex iure et more habendum statuto tempore, ter plerumque in anno. Vide Halmansi Glossar. German. voce *Echtinght*, col. 249.]

* **ECHTWARD**, Vide infra *Egthward*.

† **ECHUDUM**, *Eschudium*, ab aqua eadente sic dictus alveus molendini. Terrarium Villenove in Dombis ann. 1395: *duxta Echudum molendini.* Charta Thibaudensis ann. 1464, signata Bonet: *Et lubefaciendo aquas Echudiorum molendini.* Altera Charta Thissac. ann. 1404: *Iuxta becum d'ous Eschies; ubi Eschies idem est quod Echudium. Vide Bedum et Eyuquium.*

† **ECHINARE**, Corpus refodere, in Vita Baldolini Lutz. Archiep. Trevir. lib. 2, c. 6.

† **ECITUM**, *Periculum*, Gloss. laud. ubi leg. legendum: *Ecritum, Periculum*, ut Grævius conjectat. Gloss. Lat. Græc. *Exilio, xōdōv*, et Græco-Latine: *κινδύνος, Exilio.*

† **ECLAFFA**, *Alapa*, Charta Libertat. urbis Seysselli ann. 1285: *Si garvia dicat uliquid probo homini et mulieri, quod sit turpe, vel mulier det et unum Eclaffa, non debet baronem.* Occitanis *Eclafas* est *Echeher*, [Obiter.] [*Cambria* *Clapa* est Ferire, German. *Klappen*, *Klopfen*, ADL.]

† **ECLIGNATIO**, *Vide Eclignatio.*

† **ECLIPARE**, *Evandium* facere, apud

Petrum de Vineis lib. 1, Ep. 14. [*Enclipsare*, apud Pertz. Leg. tom. 2, pag. 340. lin. 21.] lib. 3, Ep. 45.

* Obscurare, officere. Testam. ann. 1430. inter Probat. tom. 3. Hist. Lothar. col. 638: *Quoniam prothoplasti rubigine humani continuata condito sic cellule memoribus Eclipsatur officio, ut oblectari facilius tenebatur universa, que gerimus in hac parte bellis, etc.* Elmham. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Heurn. cap. 73, pag. 509: *Regulis vera pacemque volubilitat, quum nullo infidelitatis tenebra Eclipsare, volebat, etc.*

† **ECLIPSIARI**, *Eclipsi* seu defectionem pati. *Eclipsiatus est totus sol*, in Diario Belli Hussitici apud Ludewig. tom. 6, pag. 134. Hinc metaphoricè apud Rymer. tom. 3, pag. 691, col. 2: *Decorem Ecclesie et Regni... quamplurimum Eclipsari; apud Labrum tom. 1. Bibl. MSS. pag. 507. in Hist. Episcoporum Autis: Eclipsata consuetudine predicta extitit. Illic etiam*

† **ECLIPSIARI**, *Mortuus*, Jacob. de Voragine in Chronico Januensi apud Murator. tom. 9, col. 47: *Anno Domini MCCXXV, f. 7, tota eclipsis solis, ut nulla esset visus esset... Ito eodem anno superbius Archiep. Otto reverentia memorat et fama fuit similiter Eclipsari, qui lucem corporeum perdidit, sed lucem celestem invenit.*

† **ECLIPSIUS**, *Defectuosus, imperfectus, non integer*. Monachus Campidonensis in Vita B. Hildegardis Regine, April. tom. 3, pag. 799: *Inbalans ex miraculosa quam in se experiebat operatione, Eclipsia sua est operante.* Petrus Comestor in Sermone ad Sacerdotes: *Erudimini qui iudicatis terram, paulo post medium: Non enim sufficit Sacerdoti vita intrassata, ut eam bonis simul operetur nota, nec vita Eclipsata, quod quædam declinet in malo et faciat bonum.*

* **ECLIPSIATUS**, *Extinctus, deletus*. Anonymi Leub. Chron. ad ann. 1314, apud Pex. tom. 1. Script. Aust. col. 913: *Eclipsatus amicitia, ab invicem discesserant* [Ludwicus et Friedrichs].

† **ECLYPSATIO**, *Defectio solis vel lune*, Gall. *Eclipse*. Rolandin. Patav. de Factis in Marchia Tarsina lib. 4, cap. 12: *Duravit eclipsis solis fere per illos horas... Ipse tamen dominus Imperator, quumvis non ignoraret causam Eclipsationis, ut credo, hac re miraculosa ostendens se nunquam contentum. Note sunt superstitiones antiquorum, cum sol vel luna palebatur eclipsim. Deficientem lunam et, ut somnabant, patientem tumultuoso sonitu solari nitebantur: unde de muliere clamosa lepide Juvenalis:*

Uo laboranti poterit succurrere laus.

* **ECLUSA**, ut *Eclum*, *Locus ubi concluduntur equæ*, Gall. *Ecluse*. Charta ann. 1295: *Eclum molendinorum suorum usque ad chumales, etc.* Vide infra *Eclutoria*.

† **ECLUSA**, idem. Vide *Eclusa*.

† **ECLYPSARE**, *Eclipsatio*, *Vide Eclipsare*.

† **ECONES**, *Sacerdotes rustici*. Gloss. laud. Vide *Ego*.

† **ECONOMALIA**, pro *Oeconomia* ab *Oeconomo*, *Alveus lucum assignare secundum Economiam*, apud Ludewig. tom. 5.

Reliq. MSS. pag. 416. idem est quod *Locum assignare secundum receptam consuetudinem, dignitatis habitatio*; Galli dicunt *Selon le ceremonial*: quod in aulis Regum observari solet, ubi quisque suum habet locum assignatum pro dignitate.

† **ECONOMIUS**, pro *Oeconomo*, *Homio frugi, rei temperans*, Gall. *Bon menager*, in Menotti Sermonibus Quadragesim. fol. 121. recto.

* **ECORNARE**, a Gallico *Ecorner*, Angulum rei cuiusvis frangere. Arrest. ann. 1391. to. Ap. in vol. 8. arrestor. parlam. Paris: *Discrebant quod per quadragas et equos corum muri Ecorati fuerant et ad ruinam deveniant.*

† **ECORS**, *Sine corde vel consilio alicuius*, *apertus* Papias

* *Ecors*, *conari*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Vide supra *Caudatus*.

* **ECUPERAS**, *Ludi* genus. Constit. Feder. reg. Siel. cap. 78: *Ecuperas, id est, ludus, nō pondus dentibus elevatur.*

† **ECUQUINA**, *Papiae, Melitudo collecta, et in unum congregata*. An ex *Ecquis*, que vox vix Græca rst. [*Equinum*, in cod. reg. 7644.]

† **EKSTASIS**, Gr. *ἐκστασις*, Gall. *Extase*, *Animi a sensibus alienatio*, legitur in Agnellii libro Pontif. apud Murator. tom. 2, pag. 178, col. 1.

† **ECTA**, *mixtus aptus, Pastula in pane*. Suppl. Antip. [*Castigat*, in utrumque Glossar.: *Ecta, mixtus aptus*. Reg. Hecta, Germ. *hectus aptus*, absque explicatione.] [*Vide Festum in Hecta*, ibique interpretes.]

* **ECTERRE**. Charta ann. 855. in Append. ad Marcan Hisp. col. 789: *Et in Ecterre Terræferre molatus vili, qui in frontat in terra salustri.* [*Nomen loci videtur, et in Ecterre terra ferente molatus* 9, etc.]

* **ETAFETA**. Vide *Zeta*.

* **ETHICALIAS** *Fabris*. Vide in *Ethicalias*.

† **ETIICA**, *Febris species qua laborans tabescit*, Gall. *Etique*. Magister Gitaudus in Vita S. Johannis Valentin. Episcopi, inter Anecd. Marten. tom. 3, col. 1701. B: *Intus sepulchri Giraldus nomine in Eticam crederent, qui voto facto, sospitatem consecutus est. Vide Etica.*

† **ETROBIA**, Gr. *ἐτροβία*, *Abortus*, apud Terullianum ubi. Hæret. cap. 7.

* **ECUDERE**, *Fabrare, exacerare*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

* **ECLUSTUS**, *Edas*. Vita S. Godefridi tom. 2, Jul. pag. 413, col. 2: *Sua consuetudine vetusta, plura edas vitata debitas Ecclustas consumpsit obditione, etc.*

† **EDA**, *Basterna*, in Gloss. laud. et apud Papiam: forte quasi *edra*, ex Gr. *ἐδρα*. [Excerpta Pith. habent, *Ecdra*. Cl. Schæferus lib. 11. 6. de Re vehiculari conjicit legendum esse *Seda*, et id significare locum in quo consistit, qui et *Sedes*. Grævus Gangii nostri conjecturam respicit atque suspicatur scripsisse Glossarium auctorem, *Esseda, Basterna*, ut significari, basternam fuisse sedes sedis vehiculi. Suspicionem fulgit Glossis Fansti Romani, ubi habetur: *Essedum, Basterna, Gallicam vehiculum*.]

vestri levare vexillum vestrum in turri mea de Alesto, et signum seu Edicium vestrum facere ubi clamare.

5. **EDICTUM**, pro Banno quod pro matrimonium fieri solet in Ecclesia, in Concilio Sarisburiensi ann. 1177. cap. 13. et in Statutis Odonis Paris. Episc. cap. 7. § 1.

6. **EDICTUM**, Convocatum, Statuta Academicæ Paris. apud Acher. Spicil. tom. 6. pag. 386: Nos Decanus et Collegium facultatis Decretorum Parisiensis, matura deliberatione prehabita pro statuendo, ut moris est, tribus Edictis solemniter vocatis. Sic dicitur Convocatum, ut puto, quod soletur edictis convocari.

7. **EDICTUM**, Statutum, Regula; hinc Edictum Augustinianum, pro Regula S. Augustini. Vita S. Petri de Chavonno cap. 4. apud Acher. tom. 2. Spicil. pag. 698: Deus noster suorum fidelium mensuram augmentare volens, numerum superadditionem rediens, in unum plures edicendi et Regulatum, qui sequuntur vinctum Apostolicum, secundum Edictum Augustinianum nihil habentes in hoc mundo proprium.

EDIDA, Solomone, in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide Edila.

EDIFICAMENTUM, Comparativum, acquisitionem, Gall. Acquet. Tabular. S. Albini Andegav. : Quidquid Edificamenti vel nobilis possessionis habere poterit in decursu de hinc vita suo, monachis S. Albini conferat. Ibidem: Sui Edificamenti portem, quod non de patrimonio suo habebat, sed de proprio labore cum opere suo emerat, atque edificaverat, etc. Rursus: Illud Edificamentum, quod simul conerant et edificaverant, etc. Ubi de vinea, quam vir et uxore simil S. Albino conerunt.

EDIFICIUM, pro Edificio, Extructio, Reparatio et Edificum fortalicium, in Litteris ann. 1358. apud D. Secousse tom. 3. Ordinat. Reg. pag. 339.

EDILA, id est, Dilectum, quod nomine dictus est Solomone. Papias in MS. Bituric. Est pro Helmo Idilidum, quod varie effertur Interpretes

EDILIS. Custos domus regie, Gall. Concierge. Charta Phil. Pulc. in Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris. fol. 203. v°. : Si sint Ediles ubique sui conciergi in domibus nostris... constituti. Vide supra Edilis 2. et Edilius.

EDILITAS, Caritas amoris. Vita sancti Ricardi Episc. April. tom. 1. pag. 293: Quondam squiden Edilitatis tempore ad quendam S. Firi eleemosinam inopinatam concurrentem inopem copia. Vide Edilius.

EDILITUS, qui ex arde est scriba. Papias cum Glossis Iidor. Grævus censet scribendum, aut Edilitus Eradilis, aut Edilitus scriba, qui est aditum scriba.

EDIPETA, Que domanda l'edipiti. Glossar. Lat. Ital. MS.

EDIPNIA, Difficultas inhelitis, apud Papiam et in Glossario Sangerman. n. 301. mendose pro Dyspnia a Græco δύσπνια, Difficultas respirandi.

1. **EDITIO**, Spectaculum, Matius in Fastis Consul. : Fulcrumque illi, et Entropio Consulis quinquaginta Arevulus Aug. proplem cum Throdus Aug. patre suo Edilius hildone celebravit.

* Acta SS. Adalgeri et Sennen tom. 7. Jul.

pag. 138. col. 1: Alia die venerunt et nuntii tuerunt Decio, quin nri et leones in cavis mortui fuissent; Derius autem iratus iussit alia Edilitatem in amphitheatro parari.

2. **EDITIO**, Declaratio est, qua actor de sumptibus et litis expensis solvendis se obligat, et qua etiam accusator se simili prece subiecit in causa criminali, cum inscriptionem ferit: quod etiam eveniebat in causa civili. Sic incertus Auctor in notis ad veteres formulas secundum Legem Romanam. [* Bignon. ad Formul. 29.] Consule Pitiscum in Lexico et vide Sirmoudi Formulam 29. [* Marin. ad Pap. Dipl. num. 79. pag. 365. ubi editio narrationum videtur actio edita.]

3. **EDITIO**, Diploma, instrumentum, charta. Dipl. Ludov. VI. pro monast. Tiron. ann. 1121. in Append. tom. 6. Annal. Bened. pag. 636. col. 1: Has nostre nostrorum pervenit tunc regiam largitionem Edilitas nemo infringere quomodo audet in futurum. [* Pro Edictione.]

EDITITUS, Iudex, quem una pars elegit. Glossar. vet. ex Cod. regio 7613.

EDITOR, Lo hostiario, in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide Edilis.

EDITUERE, Edicto promulgare, edicere, nostris alias Editer, eadem acceptione. Charta ann. 1274. inter Ordinat. reg. Franc. tom. 4. cap. 375. art. 3: Et septem dies de hanc vini, quod debemus accipere, et Editi fulere in vigilia Assumptionis Beate Marie: et si differamus accipere, illud nos possemus anno illo recipere. Quod rursus legitur ibid. pag. 378. Stat. ann. 1399. tom. 8. carum. Ordinat. pag. 338. art. 18: Que si sint Edites et publici que nunc mercatores, etc. Lit. ann. 1404. ibid. pag. 397: Certaines ordonnances aient est et valent pieça faictes et Edites par nos prédécesseurs et nous, etc. Vide supra Edictum 3.

EDITUM, pro Edictum, Constitutio, præceptio. Lit. ann. 1350. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 62: Volentes et pro nostro Edictum auctoritate nostra regia decernentes, quod, etc.

EDITUS. Præceptum Dagoberti Regis de Episcopali digitate Caduce urbis conlata Desiderio Thesaurario: Ut dum satis nobis est in Polito nostro necessarius, ipse nobis quodcumque videremus inferimus, et cum nobis Edictibus propriis profectui publico percuramus. Sed dum nobis, sicut dicitur, cum ubi Edictibus nostris inferimus, etc. Ubi Edictus, idem valet ac Edibus, nisi illa legendum sit.

EDILINGUS, Nobilis. Vide Adaltingus.

EDOCATRIX, pro Educatrix: qua voce usus est Columella. Gloss. Sangerman. : Altrices, nutrices vel Edoctrices.

EDOCETE, Adverb. ap. Virgil. Grammat. pag. 73.

EDOGMATA, EDOGMATA, pro Hebdomada, in Constit. canon. festin. ann. 1350 apud Cl. V. Garam. in Ind. ad Hist. B. Chirac pag. 543. col. 2. Vide mox Edomata.

EDOMADA, similiter pro Hebdomada, in Lit. ann. 1355. tom. 4. Ordinat. Reg. Franc. pag. 164.

EDOMATA, pro Hebdomada. Eadem notione. Charta ann. 1221. tom. 1. Hist.

Cassin. monast. pag. 317. col. 1: In tempore meo et biancia, unum diem de persona per annum quinquaginta Edomatum.

EDOMENORIUM, f. pro Domonium. Charta ann. 1362. ex Archiepisc. Trevis. i. Justa Edomenorium, seu terris de Chardeno.

EDONEUS, pro Idoneus, in Formulis Andegav. art. 49. et apud Mabill. Diplom. mat. pag. 470.

EDOPORIUM, Ficus vel eibus, in Gloss. MSS.

EDOR quondam appellatum ob edendo; quia eo primo usi sunt homines; sive quia in sacrificio ipsius generis panis ad aras offerbatur: unde et adorra, sacrificia. Gloss. MSS. Sangerman.

EDORSARE, in veteri Gloss. Lat. Gall. Dorser, rompre le dos, ou coeper. Joan. de Janus: Edorsare, dorsum scindere, præcipue ab anteriori parte; unde Edorsus dicitur equus ab anteriori parte per dorsum scissus. Edorsorur pascem dicit Plautus in Anular. Vide Redorsare.

EDOTARE, Exornare. Acta SS. April. tom. 2. pag. 10: Erezit capellum S. Domini et compulcherrime pavimentis Edotavit.

EDUCARE, Eligere, proferre, liberare, in Gloss. MS. Sangerman.

1. **EDUCERE**, pro Educare, dixit Sidonius post Plautum, et aliquot veteres, quos laudat Savaro ad lib. 3. Epist. 3.

EDUCERE Se per anem, aut per compositionem, in Leg. Salica tit. 59. est purgare se per aquæ ferventis iudicium, etc. Vide Ducre.

2. **EDUCERE**, Eligere, aut proferre, liberare, instruire, conserere, excludere, expellere, evellere, eximere, ejicere, extrahere, subvertere, erucere, loco pellere. Educit, tempus protrahit, prolat, tempus ampliat, procrastinat, differt, moratur, tergiversatur. Educit tempus, mors necit, trahit. Eadem Glossar. MS. Sangerman.

EDUCILLARE, [Vinum particulatim vendere.] Vide Duellus.

EDULI, Foratores, degubantes. Gloss. Isid.

EDULIO, Lo manzatore, e cibo. Glossar. Lat. Ital. MS.

EDULITAS, Fames ex annone caritate. Petrus Blesensis Episc. 151: Deceit morbus pestilens, et Edulitas involeat. Utitur et Epist. 91. Hæc notione videtur usurpasse Papius in leg. 17. de Compens. 166. 2. : Ibero condemnatus, quod arietem annuam Edulitatis tempore præbuit, etc. ubi quidam legunt adulitatis. [Lampadius in Alexandro Severo: Cum Edulitatem P. R. ob eo peteret, interrogavit pro curiam, quam speciem carum putaret. Vide Edilitas.]

EDULUM ob edendo dictum, quasi prægestiva comestio. Papias. Edulium illud idem est quod obsonium, seu quicquid ad manducandum apponitur præter paucum.

EDULUS, pro Hedulus, in Invent. ann. 1476. ex Tabular. Plaur.

EDUNTARE, [Crimen a se amitteri per sacramentum.] Vide Eduntus et Edoneare.]

EFFA, Vide Fava.

EFFEBIAN, indeclinabile, Bordel. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7693. Vide infra Effeminativum [* et Ephelia.]

EFFACEARE, Facere. Acta SS. Anath.

et Audac. tom. 2. Jul. pag. 679. col. 2: *Anatholus respondit: Effat quod vis; quoniam ego nunquam demonis immolabo.*

† **EFFACIATUS**, a Gallico *Effacer*, Delectus, obliteratus. Comput. ann. 1402. inter Probat. tom. 3. Ilist. Nem. pag. 170. col. 1: *A dominio Hugone Yerni, pro leatura, vocato la Margaria, desin et Effaciatu. ff. solid. 77. denar. Turon.*

† **EFFAMES**, Effatus, contentia. Occurrit apud Martinianum Capellam et in Concilio Tolet. XVI.

† **EFFANDAMENTUM**, ut opinor, a Gallico *Fratre*, Fissura. Charta Priori de Roteys Vicarii Tolos. ad Bajulos ann. 1272: *Et quod omnes praedicti frates et irabes et pertice sint sine omni Effandamento.*

† **EFFASILATUS**, Exerto humero, hoc est, extra filium (i. sinum) manum proferens. Gloss. Mss. Sangerni. [* E Placido. *Effasilatus* in cod. reg. 7644. et apud Maium tom. 3. pag. 460. et tom. 5. pag. 660. Exscripti Placidus Festum in *Effasilatus*, apud quem *Exasilato vel expasilato* ex Plauto restitutum esse monuerunt viri docti.]

† **EFFATE**, *Sine effectu*. Infra: *Effecit, sine effectu*, in iisdem Glossis.

† **EFFATICUM**, Vide infra *Exaticum*.

† **EFFATCARE**, Fatum reddere. Dudo de Duribus Norman. apud Chesium: *Quorum consilium Effatans, etc.*

† **EFFATUI**, *Faniloqui*, sine effectu, in Glossis Isidori.

† **EFFEBUS**, *EFFEROLUS*, *Clatus*, *lucidus*, Prov. Clar. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7637.

† **EFFECTIVUS**, Efficiens. Vita S. Walthe. tom. 1. Aug. pag. 255. col. 1: *Cum infanti secretis Canonis Hostium elevans, de promissis verba sacramenti Effectiva, quomodo panis in Calyce, et vinum in Sangine Domini transubstantiant, etc.*

† **EFFECTUALITER**, Reipsa, Gall. *En effet*, in Ilist. Dalphin. tom. 2. pag. 194. col. 2. apud Rynierum tom. 3. pag. 318. col. 2. et alibi.

† **EFFECTUARE**, Vide *Effectuare*.

† **EFFECTUM**, DE *EFFECTU*, Gall. *En effet*, Reipsa. Charta ann. 1337, in Reg. 77. Chartoph. reg. ch. 43: *Quae de Effecto possidet seu possidet in dicto loco de Castro novo.*

† **EFFECTUOSE**, pro *Affectuose*, *Effectuose supplicantes*, apud Rynierum tom. 1. pag. 308. col. 2.

† **EFFECTUS**, *Lassatus*, *fatigatus*, *languidus*, *fractus*, *sine effectu*, Papius MS. [* Vide Forcellinum in *Effatus*. Scribitur etiam *Effatus*. Reinard. vulp. lib. 4. vers. 111.]

Sed oribus quondam sumis illeceat ad esum,
Et pluri dimidio ventris inanis erasi,
Vix libata tibi hic una est, Effatus abati, etc.]

† Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7637: *Effectus, sans fruit. Effectus, fructus*, in Gloss. Mss. Sangerni.

† **EFFEMES**, *La causa da agni di*, Glossar. Lat. Ital. MS.

† **EFFEMARE**, Castrare, in Glossis Isidori ad Prudentii Peristeph. Hym. 14. v. 190.

† **EFFEMTATI**, Masculi, qui virilia patiuntur, *moxes*, seu qui in semetipsis feminas profectetur, inquit Salvianus. Alcinus de Off. divinis: *Sunt Effeminati, qui vel bar-*

bas non habent, sive qui alterius fornicationem sustinent. Utiur etiam Gregorius Mag. lib. 4. Ep. 14. *Effeminati in viciis pudoris contaminatione fadati dicitur Romi in Collat. Legis Mos. tit. 5. Apud Esaiam cap. 3: Et Effeminati domibantur eis.* Ubi Aquila, auctore Hieronymo, ἐκλεγεσθαι, verbi, qui se mutant, et turpitudinis exercent vires. Vide eundem in cap. 4. Oves. *Pueritia stinpra*, apud Ammianum lib. 23. Bacchos ἡδονῆς τῶνδ' ἐκδιδύργει, dicitur Theodoro de Graec. affect. serm. 7.

† **EFFEMINATORIUM**, *Domus meretricum*, Lupanar, in Gloss. Isid.

† Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7637: *Effeminatorium, Bordel. Prov. quasi effeminati et evecti.*

† **EFFERATUM**, a Gallico *Effroy*, Terror. Lat. remiss. ann. 1355, in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 448: *Dictum Guillelmum ob hoc per capucium cepit, propter quod, ac tunc propter Efferatium, Gallice Effroy, equi dicit Arnaldi, dictus Guillelmus ad terram credit.* Sed et vox Gallica *Effroy*, pro tumultuoso motu et seditione, occurrit in aliis Lit. ann. 1358, ex Reg. 86. ch. 222: *Comme Guillaume Lanyueux demourant a Danzig, est celi comme capitaine avec plusieurs autres du plat pays d'environ, aus Effroyz qui detremment et n'agissent ont est fait par lesdites gens contre les nobles dudit royaume, a abatre ces plusieurs lieux fortresses, et dissiper leurs biens et aucuns mettre a mort, etc.* Effroy vero pro ira commotus, apud Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 107: *Le Roy fu forment Effroy, et li dit que munt estoit hardi quant il avoit tenu nables convenances ne paroles au Sande, sanz parler a li.* Occurrit rursum ibid. pag. 118.

† **EFFERENTER**, Magno cum apparatu. Chartul. x. sec. ex Cod. reg. 2777, fol. 19. laudatum tom. 3. novi Tract. diplom. pag. 150: *Similiter exemplar imperialis litterarum, que Nive misse sunt sancto Concilio dum adhuc plissimus imperator in Tracia residere, ut deberet inde Efferenter in Calchedona migrare. Vide Effrentia.*

† **EFFERENTIA**, Elatio. *Mundana elationis Effrentia*, in Vita S. Apollinaris Episc. Valentiae ad Rhodanum, apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 780.

† **EFFERVESCERE**, Metaphorice, cum abundantia et copia erumpere. Chron. Pet. Azar. ad ann. 1331, apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 253: *Inter haec rumores multi in Bononia Efferverunt, in quibus plerumque Bononienses per stipendiarum in ipsa civitate fuerunt interfecti.* Vide *Elabire*.

† **EFFESTUCARE**, Per Festucam cedere, abdicare, Gall. *Dégripper*, Leodiensis. *Effestur*. Charta anni 1250, apud Miraeum tom. 2. pag. 1233. col. 1: *Nos ambio dictas iustitias terrarum Episcopi... reportavimus libere et absolute verpiciamus ei Effestucavimus in manus illustri Domine M. Placidiae et Hannoniae Comitisse. Occurrit in Histor. Lossensar. part. 2. pag. 18. inter Instrum. tom. 3. Gall. Christ. col. 46. ex quibus locis aliusque similibus emendandum puto Chartam anni 1228, apud Nireum tom. 2. pag. 851. col. 2. ubi sic habetur: In elemosinam perpetuum repar-*

tando Effectuavit, pro quo, ni fallor, legendum Effectuavit. Vide Festuca.

† **EFFESTUCATIO**, Abdicatio. Charta Henrici Leodiensis Episc. ann. 1154, in Tabulario S. Nicasis Rem.: *In eodem capitulo garipitionem et Effestucationem fecerunt.* Rursus legitur apud Ladewig. Reliq. MSS. tom. 2. pag. 257. et apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 436.

† **EFFESTUMEN**, in Charta ann. 1287, ex Chartul. Namur. in Cam. Comput. Insul. fol. 7. r.º: *Est verp, report et Effestumenent, si comme desure dit est, bien et souffissamment fait.*

† **EFFETA** per duo ff scribendum, in Gloss. Mss. Sangerni. Vide *Epheta*.

† **EFFETUS**, Lassus, defatigatus, in Ilist. Gloss. pro *Effectus*. Vide supra in hac voce.

† **EFFEVUS** LIBELLUS, Diploma Pontificium, Mabillonio. Frudegodus in Vita S. Wilfridi Episcopi cap. 47:

Ubi jubat introiti, jubari eum uenat opini
Protulit Ellervum liquido flore libellum
Illice clariorioribus, etc.

† **EFFEKEGESIS**, *Explanatio superioris sermonis*, *Exageratio*, ut serpens res mortifera. Papias. *Exegesis* pro *Exagesis* a Graeco ἵαγρη; credo perperam irrepisse.

† **EFFALTES**, pro *Ephaltes*, Incubus, apud Papiam.

† **EFFICABILIS**, in omnibus expeditus. Gloss. Isid.

† **EFFICACIA**, Efficiens vis, Gallis *Efficace*. Utuntur Ulpianus in leg. 33. de Usuris, (22. 1.) et in leg. 9. Cod. Th. de Executor, (8. 8.) [* Adde lib. 1. tit. 15. const. 6. de offic. Viar.] [Plinius lib. 11. cap. 5. de apibus. Vetus Inscriptio apud Grut. pag. 465. n. 5: *Promotei vero stilibus judicantibus ostentis maximis, Decuriones et plura Colonia Asculanorum propter humanitatem, abundantiam, Efficaciam, etc.* Hoc est, Virtutis strenui atque efficacis viri. Sed quia, inquit Faber in Thesouro, *Efficacia* a calore naturae ignea est, et itaque facile abripi et transilire limites potest, et injustitiae fieri affinis, cum aliquid magis urget, quam par est, et aequi patitur ratio, idcirco miratur Ambrosius, in fratre suo Satyro *Efficacem* simul et innocentem fuisse, Oratione ejus funebri. Sane et apud Grecos εὐωγ, et strenuum suum efficacem et iniquum atque atrocem, sive amarum et asperum notat, ut Servius auctor est. Vide *Acro* in eodem Fabri Thesouro.] *Efficaciter* dicit Seneca lib. de Beatitude vita cap. 6. [Plinius lib. 38. cap. 11: *Efficacius rogare*. Plin. Jun. lib. 6. Epist. 6: *Efficacissime coercere*, rursus Plin. Major. cap. laudato, *Efficacissime sanari*, lib. 26. cap. 12. *Efficaciter irascere*, id est, cum impetui strenue, fortiter, in Brevari Histor. Pisanae ad ann. 1264.]

† **EFFICALE**, Efficax. Chronic. Windesemense lib. 2. cap. 18: *Fuit eorum firmum Efficaleque praedium.*

† **EFFICATIO**, Effectus; executio, Gall. *Effet*, *Accomplissement*. Littera Roberti Trevisi Episc. ann. 1232, inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 969: *Nec faciet quomodo: dicta donatio Effectationem et plenissimum habere firmitatem.*

† **EFFICATIVE**, Reipsa, Gall. *En effet*,

Acta S. Auseri Mart. Julii tom. 4. pag. 105 : *Quo morietur Efficitur vitam congeui sempiternam.*

* **EFFICATUS**, Effectus, executio. Lit. remis. ann. 13-8. inter Prubat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 17. col. 2 : *Dictam nostram ordinationem cassando, revocando et annullando, et nullus Effectus seu efficacia esse decrevendo.* etc. Vide *Efficitur*.

* **EFFICAX** MAGISTERIA. Vide *Magister efficitur*.

* **EFFICIALITER**, Efficiat, Gall. *Avec force*. Coue. Regiense ann. 1285. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 197 : *Presbyteri parochiales parrochianos suos... monent frequentius Efficialiter, et inducant ad decimas huiusmodi fideliter prestandas.*

* **EFFICIATUS**, f. pro *Officiatus*, Gall. *Officié*. Charta Henrici VIII. Regis Angl. ann. 1516. apud Rymer. tom. 13. pag. 549. col. 1 : *Contra Theodorum, Custumarios, Stapularios, Efficiatos, Mercatores, etc.*

* **EFFICIENTIA**, Scientia facta seu facta. Bartholomaeus Episc. Laudun. in quodam Iudicio apud Acherum Spicil. tom. 8. pag. 174 : *Hanc quoque Efficientiam praesentis scripto firmiter praecipimus, quod testum subscriptione et sigilli nostri impressione corroborari cupimus.*

* **EFFICIUM**, pro *Officium*, Liturgia sacra. Quetz. magist. Odon. de Missa ex Cod. Ms. Carolini : *Officium dicitur quasi Efficium, mutata primi littera propter decorem sermonis.*

* **EFFIDATUS**, Papae *Præteritus*. In edit. (et in MS. Bituric.) habetur *Perteritus*.

* **EFFIGIARE**, Effingere, depingere. Octavianus Felix : *In lapide Effigiatos unctos et canonatos.* Sidimus lib. 6. Epist. 12 : *Arcebat tropaeis, formavit status, Effigiat inangulibus.* Solinus in Praefat. Polybist. : *Ante omnia Effigiat modum capitis.* Paulinus lib. 3. de Vita S. Marini :

Effigians clypeos insanam cristique Minervam.

Idem lib. 4 :

... quae manere Christi

Effigians illam cum Christo iudice sumit.

Prudentius in Psychomach.

... Nam viscera iura

Effigians.

Ordericus Vitalis lib. 4 : *Scriptisque laudabili virtutum suarum monumenta Effigiantur.* Hanc vocem reponunt viri docti in leg. ult. Cod. Theod. de Excus. artif. (13.4.) *Ad Effigiantur sacros viduus, cum in edit. legatur Efficiendus.* Utiliter etiam idem Prudent. in Cathemer. Hym. 10. Perieph. Hym. 4. etc. [Pro Iuniani vero, sui representare sumitur in Prologo Vita S. Dymphani Mart. Maii tom. 3. pag. 479 : *Assimulatis simis, quae fortuita gestus hominum Effigies videntur.*] *Effigia, Effigies*, dixit Plautus.

* **EFFIGIATIO**, Fignamentum, in Actis SS. April. tom. 3. pag. 99.

* **EFFIGIATOR**, Qui effingit sive sculptendo sive pingendo. Legenda de SS. Martyribus in Hamburg. et in Elabekestorp reconditis, apud Lebnitium tom. 1. Scriptor. Brunsv. pag. 184 : *Horum etiam memoriam celeberrimam libris extendere, decorem et scriptoribus, haecnotis celebratoribus, ingenium Effigiantibus et pulchrum pictoribus,*

Hic Effigiantor idem videtur qui Sculptor, isque solus.

* **EFFIGIES**, Species. Siculus Flaccus de Cond. agror. : *Congeritis lapidum in Effigie maeriarum.* Supra : *In Specie maeriarum congerunt lapides.* Scriptorum alii Gromatici : *Termini cursori in Effigiem tubuli.*

* **EFFIGIUM**, *Αεττωμα*, Effigies, in Gloss. Gr. Lat.

* *Hic nostris Effischer, pro Imaginer.* Animo fingere. Poem. reg. Navar. Cantil. 16. tom. 2. pag. 37 :

*Beau dous amis bien me puis Effischer
Que j'ang dou mont toute la mieue vaillant,
La plus courtoise et la mieue avenant,*

* **EFFILICARE**, Filices extirpare ut terra arabilis fiat, Gall. *Essarter, Defricher*. Littere Galonis Capelle ann. 1259 : *Ego tradidi Ecclesiae Strum. xxvi. mensuras Termienenses iacentes in sartis ad Effilicandum in perpetuum satarum libere et pacifice possidendas, ita scilicet quod Ecclesia jam dicta totam terram arabi et seminat.*

* **EFFLAGRATIO**, Alrum et inculentum incendum. Barthius in Glossario ex Guiberti Histor. Palest. Cicero dixit ea notatione *Deflagratio*.

* **EFFLATIO**, Effluvia, clauvis, diffusum. Charta ann. 1330. in Reg. 66. Charoph. reg. ch. 425 : *Ut clauvis purgantur et Effluatones illarum.*

* **EFFLIERE**, Ad virtute defletere. Viani virtutis deserere. Arnulphus Sagien. Archidiacon. contra Girardum Engolism. Episcop. apud Acher. Spicil. tom. 2. pag. 362 : *Illis enim quorum caeteros ardentes monasticis ordo frangebatur effectus, tradidit dispensationis occasio licentiam comparat Effluendi; nubique ad periculum religionis effluat et, quam irreligiosum sustinere pastorem.*

* **EFFUGIUM**, Lignatio, tantum ligni in silva sumendum, quantum ad sacra est necessarium, Gall. *Chasseigne*. Charta Roberti Episcop. Lingon. ann. 1335. inter Instrum. tom. 4. Gall. Christ. col. 207 : *Cum Abbas et Conventus S. Benigni Divion. dicerent se habere usumque in nemoribus de Villa-Comitis... ad omnia quae vellet facere ad opus domus de Clusure, videlicet ad Effugium ejusdem domus et ad opus furi.*

* Gallico *Effugne*, vel *Effouage*. Testam. Hugon. V. ducis Burg. ann. 1314. inter Prubat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 152. col. 2 : *Donans... l'usage en nos boys de Foisins au chapelain, qui deservira en ladite chapele, par son Effugne.* Libert. villae de Perrieres ann. 1347. tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 32. art. 8 : *Lesdits homme et femme auront leur usage en tous les bois nommés (non baucés) pour nourriture, Effouage et closure de terres gaignables.* Vide *Fougium* 2.

* **EFFOARE**, Calefacere, Gall. *Chaufier*. Charta ann. 1255. in Chartul. Buxer. part. 13. th. 4 : *Dedimus monachis Buxeriac... furnum nostrum de Soverengis... et usumque plenum et liberum ad Effouandum ipsam furnum in omnibus les Bathery de Soverengis.*

* **EFFOCARE**, Fauces clidere, veteri Interpret. Juvencalis Sat. 15. v. 222 : *Qua in somnis Effocabitur propter dentem.*

* **EFFOLARE**, [Leviter laedere, Gall. *Effoler.*] Vide *Affolare*.

* **EFFORDATUS**, Effusus in epulas et luxum. Nicolaus de Hauguesville, Ord. FF. Min. circa ann. 1300. in Seruone S. Laurentii : *Sobrius potus est sanitas animi et corporis : ergo superfluitas est destructio utriusque. Certe multi Christiani sunt Effordati et nimis lenis quasi equi, et ita pejores sunt equi. Pro fentati puto legendum fadati.*

* **EFFONDARE**. Vide infra *Effondare*.

* **EFFORCIATITER**, Cum copiis militariibus, cum efforcio : *Avec forces*. Matthaeus Paris ann. 1213 : *Tu ita Efforciantur veniens cum equis et armis. Idem in Vita Abbatis S. Albini : Promissum, quod Efforciantur vobis subveclent de pecunia sua. Vide Efforcium.*

* **EFFORCIARE**, Distringere, Multare, cogere. Rugiam Majestatem lib. 1. cap. 7. §. 16 : *Si pae treuus ad primum diem non venerit, ejus plegii in misericordia Da. Regis erunt, et super plegio capiti ipsi plegii Efforciantur.* Ubi Skennars, distinguuntur. *Sal be pointed et distrencet.* Argella ann. 1259. l. Reg. Parlam. fol. 15 : *Conqueruntur homines de Balagnisco, quod Petrus de Balagnisco unigeni Efforciantur eos, et plura damna eis inferret propter garrumum suum, etc.* Charta Adami Episcopi Meldensis ann. 1289. in Tabulario ejusdem Ecclesiae fol. 83 : *Et si nobis Episcopi de dictis mobilibus in villa Decani et Capituli Efforcietur, nos Decanus et Capitulum dictum fortium tenendum amovere, etc.* [Charta Conmissae Angli, apud Marten. tom. 1. Amplius. Collect. col. 1143 : *Dominus Rex cum sua Efforcabit de me maritandae, nec heredes mei firmalibus, nec infirmalibus fortibus aliquis a puncto in quo sunt modo.*]

* *Nostris Efforcier, pro Effingere, vulgo Forcer.* Charta ann. 1406. ex Bibl. reg. : *Et vixt que la serrure de ladite chapele avoit esté Efforcée à Dagues. Efforcier, pro Ingravescere, apud Villehard. paragr. 19 : Sa maladie (de Thibaut) erit et Efforra tant, que il fat sa devise et son lait, et departi son avoir.*

* **EFFORCIAMENTUM**, seu **EFFORCIAMENTUM**, Districtio vel inquisitio. Monasterium Anglie. tom. 1. pag. 280 : *Et idem Abbas venit per aliquem liberum hominem attornatum suum, qualem praestatore voluerit ad Efforciammentum Curatantam.* Charta Edw. III. tom. 3. pag. 832 : *De tribus viginti terre... quietis de... secis curia, et advenibus, et Afforciammentis.*

* **EFFORCIARI**, Nii, conari. Gallis. *Sefforcier*. Charta ann. 1333. ex Tabulario Argutolensi : *Nii sunt sui Efforcii facere expresse justitie.*

* **EFFORCIATA** FEMINA, Qui vis illata est, a Gallico *Forcer*. Archievum Abbatem Buzrii : *Ego Endo Dominus de Pont... concessi duobus illis Abbatibus totum mercatum meum de Ponte cum omni justitia et districto, praeterquam de semino Efforciant et latrone suspendendo.*

* **EFFORCIATE**, Cum multis copiis militariibus, Gall. *En Forces*, alias *Efforciantur*. Charta Margr. comit. Fland. ann. 1256. ex Chartul. sign. Decanus S. Pet. Insul.

fol. 178. r^o : Cum nos viros venerabiles decemum et capitulum Insulas regeremus, ut haptus nos nobis accomodamus, et eos apud Enghien milititer honorifice et Effortice cum armis, pro corpore nostro custodiendo et honore nostro salvando. Lit. Ludov. X. ann. 1315. in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 70. r^o : Enjoignez de par nous estreollement que trestuit selonc l'estat de chascun... viennent appareilliez si souffissamment et si Effortement en armes et en chevaux, etc. Vide Effortialiter.

EFFORTIATUS, Spissus : Gallis, *Renforcé*. Testamentum Willelmi, cogn. Longa spada, Comitatus Sarisberienensis tom. 2. Monastrii Angl. pag. 971 : Item Dolmatina de croco consilio bene Effortatus.

EFFORTICAT NEMUS, [dicitur sunt quorum materia purior erat minusque adulterata.] Charta Bernardi Episcopi. Santonensis ann. 1151. apud Sammarthianus : Dedit 10. libras Effortorum numerorum. Alia ann. 1330. apud eodem in Episc. Tolonensis : Otto libras Refortatas habet. Tabular. S. Marie Santon. ann. 1168 : Decem solidi Effortorum. Vide *Moneta fortis*. Tabular. S. Dionysii Novigenti, ex Charta Roberti de Maurianis : Dedit 5. solidos Dunastum Effortatias.

EFFORTICIUM, Exercitus, copie militaris : Gallis *Forces*, vel *Effort*. Actio Innocentii III. PP. pag. 13 : Familieres Regis ad sanatum Pontificem clamare corporum, ut eis cum Effortis milititer protecerentur. [Vide *Exfortium*.]

EFFORTARE, Terras de foreste jure demere, et in pascua aut cultum redigere, idem quod *Deforestare*. Vide in *Foresta*, Chartul. S. Austreg. Bitur. fol. 59. v^o : Si nemus venundetur vel Effortetur, totum erit capitulum.

EFFORTIS, Foris. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Deforra*, Prov. foctis, Effortis.

EFFOROS, Synodicon Raphaelis Archiep. Nicosiensis pro Graecis sub ann. 1352. editum cum Constitutionibus, Nicosiensibus, post cap. 33. in Praefat. : *Scribentes aliquos litteras circa hoc, et ex tunc Graecis Episcopis, quam Efforos, et alia regu praefati Graecis Clericis, etc. Cap. 7 : Quam Constitutionem tam ab Episcopis, quam u Presbyteris, Efforos, Magistros, Capitulum... precipimus inobligabiliter observari. Cap. 24 : Praefati omnia per Episcopos volumus in suis locis... exponi... Hoc idem precipimus Efforos in suis locis, item Magistros, Capitulum Graecis, qui sunt in civitatibus, vel alibi constituti. Ubi Effori videntur esse Plebani. Corines, ex Gr. 12222, inspectores, praesides, cuiusmodi forte erant Ephori apud Laedemones.*

EFFORSARE, Manire. [Confirmatio privilegiorum Ecclesiae Narbon. ann. 1165.] apud Arber. tom. 13. Spil. pag. 319 : *Licet jam dicto Pontio Archiepiscopo et successoribus suis omnia castra, quae nunc habet et possidet... condigere et Efforsare.*

§ **EFFORTIARE**, Vide Effortare.

EFFORTIARIUS, aut mov. Effortor. Willelmus Monachus sancti Dionysii in Epistola anni circiter 1155. inter Aured. Marten. tom. 1. col. 443 : *Habet proterea vallis nostra ex rupibus excelsis specus, in*

quibus incolae se suaque medis nivibus teneant a frigore, activis mensibus a calore. In his nec vinum corrumpitur, nec granum infatur, non putrescit fructus, nec timetur Effortariis.

EFFRACTORES, Qui januas effringunt, ades per vim ingrediuntur, effractis januis. Glossar. Lat. Gr. : *Effractores*, *Θαλασσιολατραι*. Effractarius, *Θαλασσιολατραι*. Effractore latronum, apud Paulum lib. 5. Responsores. Effractor et fur, de damone, in Passione S. Alae apud Velerum, Pseudo-Marcellus de Conflictu S. Petri et Simonis Magi : *Ego enim cum ejus essem discipulus, nudum et infantidum, et nudum illum, et Effractorem cognoscere, deservi cum, etc. Lex Burgund. tit. 29. §. 3 : Effractores amovet, qui aut domus aut serinum expulsi. Tit. 89 : Effractores domuum. Occurrit apud JC. Vetus Consuet. Turon. tit. 11. ult. : *Crachetores, nussi latrones, qui aut juit bris, s'lovent estre pendus et estrangles.**

EFFRACOR, Eadem notione, A. X. Quirini Mart. n. 9 : *Horum autem (qui in carcere detinebantur) quidam Effractores sunt, alii adulteri et malefici, ac diversorum criminum rei.*

EFFRACTUS, Fractus animo, pavidus, Gal. *Effrave*. Gesta Philippi III. Regis Franc. pag. 534 : *Uterius pertransire non audentes, Effractus et vocati, ad illum, qui eos miserat, reverterunt.*

§ *Effræ*, eodem sensu, in Mirac. B. M. V. Alis. lib. 1 :

Thophylus est un angein

Et Effræ trop durement.

§ **EFFREXIS**, Effrenatus. Willel. Malmebur. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 243 : *Ubi considerari potuit ingratia et Effrenis viri barbaris, etc.*

EFFRETARE, Fretum, seu amnem petransire. Baldricus lib. 1. Chron. Camerac. cap. 97 : *Quia iste fluvius, si quando imbres incumbunt, in totum exerecere solet, ut usque novicia Effreturi non possit, etc.*

§ **EFFRONDARE**, pro Effondare, Demergere, a vsi. Gall. *Effondre* et *Effondrer*, eadem acceptione. Charta Phil. VI. reg. Franc. ann. 1337. ex Bibl. reg. col. 15 : *Et ipsum baronem in mari Effrondaverunt. Joivul, in S. Ludov. edit. 368. pag. 130 : Il avoit bien huit cens personnes en la nef qui tanz fussent snillz es gales pour leur cors garantir, et ainsi les eussent Effondres. Le Roman de Garin ibid. in Glossar. : La barge Effondront, etc.*

§ Sed non uno significato Effondere nostri usitatum. Pro Effodere, in Ch. ann. 1321. ex Chartul. 23. Corb. : *Lesquelz mares porant et poent ledits religieuz toudier et Effondrer toutesfois que il leur placia. Scapello incidere, ut sanies effundatur, sonat, in Lit. remiss. ann. 1368. ex Reg. 99. Chartoph. reg. ch. 519 : *Plures monastres, quos dicitur ipsius regnum habere in tibus, flabatomis, Collire Effondret.* Pro Excutere, vulgo *Excuter*, in Alis. Lit. ann. 1240. ex Reg. 195. ch. 478 : *Ne tuez pas ribaudulles; car se vous tuez, je vous Effondret.**

§ **EFFRONS**, Impudens. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Effrons*, *sans honte, vel effronté*. B. de Amor. in Spec. sacerdot. Ms. cap. 44. de Verecundia :

Namque ais Effron; nam virtutum proder est fons : Effrons sine bifrons non est a sordibus insona.

Vide Effronter.

EFFRONTER, Impudent, apud Gaiflerium Monachum in Vita S. Lucii PP. n. 6. Yopiscus in Numeriano : *Consiliis tempore alii, nonnumquam Effrontis, sed prudens.*

§ **EFFRUCTICARE**, Pullulare, germinare instar fructus, apud Tertullianum lib. 1. ad Nationes cap. 5. et lib. de Anima cap. 37 :

§ **EFFRUCTIO**, *ἐφρῦσις*, Glossar. Lat. Gr. ubi cod. San-germ. *Effutio*.

§ **EFFRUCTURUS**, Obventurus. Charta ann. 1138. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 483 : *Quidquid etiam mihi vel meis successoribus jure, sive alio modo Effructurum est, hoc totum plenarie tibi cedo, ut dominus sis, etc.*

§ **EFFUGACIO**, *ἀποφυγή*, Effugium. Suppl. Antiq.

§ **EFFUGARE**, Abire vel abducere quasi fugiendo, apud Thomam Madox Formul. Anglic. pag. 108 : *Licet profusus Abbati et Conventui et successoribus suis, in perdicto manerio nostro... distringere et distracere velle ad iura inventas capere, abducere, et Effugare, et pro eis se retinere, quousque dictus annuulus relictus viginti solidorum sive aliqua parcella ejusdem... sint periolata. Apud S. Augustinum Serm. 1. Furia 2. Pentecostes, Effugus est in fugam ejiit, ut et apud S. P. Chrysologum Serm. 12. extr.*

EFFUGUS, Fugitivus, vel extra fugiens, qui scilicet continue et saepe fugit, Joan. de Janua.

§ **EFFUNDAMENTUM**, Fundus, ager. Charta ann. 952. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. aevi col. 133 : *Secula sacerdotum de ecclesia bruto Dei genitricis Virginis Mariae, quoniam non ipsis ingolibus in nostro proprio Effundamentum edificavimus, quae nos libere et possidere visi sumus in loco et fundo, quae vocatur flumen Pedre, etc. Vide Fundamentum 1.*

§ **EFFUSARE**, Papiæ MS. *Abolitus erant, quae et fundo : perperam edit. Effundare*, licet ita etiam alii MS. praefert. [Bituricensis habet Effugare.]

§ **EFFUSIONES**, Loca, in quibus sal ex caldaris in patellis effunditur. Bolla Innoc. III. PP. pro monast. de Tulla ann. 1200. inter Probat. tom. 1. Hist. Burg. pag. 91. col. 1 : *Et quousque Effusiones solis, et duo solidos, et tres denarios, quos habet ex domo Serpanti quondam Mensis episcopi. Vide Soles solutivae in Sedes 4.*

§ **EFFUSORIUM**, *ἐκχυρίσιον*. Glossar. Lat. Graec. San-German. Janus in Supplemento Antiquarii legit : *Effusorium, ἐκχυρίσιον, Effusio. Vide Effusum.*

§ **EFFUSUS**, Effusio, effusivus, S. Vict. Rotomag. episc. lib. de Lande SS. apud D. Le Brat tom. 2. Collect. var. Script. pag. 14 : *Nullus Effusus sanguinis ad present, nec perceptor insequitur, et replemur gaudio transporamur.* A Latino Effuse, nostri Effundendum dicuntur, pro Abundantem. Hist. Caroli VI. pag. 103 : *Il le remerciaient humblement, en buisant la terre et en pleurant Effoudement.*

† **EFFUTARE**, *ἐψυγῆν, Confiteri*. Gloss. Lat. Gr. Sangerman.

† **EFICARE**, Judicium ann. 862. inter Instrum. tom. 1. novae Hist. Occitane col. 116: *Tunc decrevimus iudicium per Gothorum legem, et utriusque Randrico nostro, ut super ipsius res venire faciat, et de furtibus Petrone Eficat, et paribus Richimiro mandatorio Richimiro Abbate iure revestire faciat, Suspensor legendum Efficiat; eadem enim videtur notio. Hic agitur de Petrone, qui inter Abbatis Richimiri propriam vendidit. Juxta Legem Wisigothorum in praedicto Iudicio laudatum lib. 5. tit. 4. § 8: *Qui aliorum rem veniens vel donare praesumpserit, Duplam se domino cogatur exsolvere*. Ad hanc legem, ut patet, referuntur haec verba: *De furtibus Petrone Eficat*, hoc est, si recte interpretor, *efficiat*, seu mulctet Petrone, quod rem suam vendere praesumpserit. Furtibus pro furibus hic esse existimo. Vide *Effluere* et *Furtus*. [*] potius *Efficere*; f. pro *Efficere*: adeo ut sensus sit, de furtibus Petrone inquirat vel efficiat, etc. [*] *f. de furtibus Petrone efficitur*.]*

† **EFORA**. Orig. Murensis Monasterii pag. 10: *Liberum Regium cum Joh et Thobai, et Judith, et Hester, et Mochoabazorum, et Parolipomon, et Efora*. Pag. 30. *Doa libri Mochoabazorum, et Parolipomon, et Eforas*. [Mendum est pro *Esdra*.] [*] *An Iudicum?*]

† **EFRANGERE**, *Effringere*. Testam. anni 690. apud Felibianum Histor. San Dionys. pag. 11: *Ut nullus cum illi persona, qui voluntatem nostram aut deliberationem Efrangere voluerit, communicare non praesumat*.

† Hinc nostris *Effresler*, eodem significatu. Mirac. Mass. B. M. V. lib. 1:

La gran cluche de no lochiez,
Qui ne se degue mie lochiez,
Se n'est pour sa poue meele,
Briele fu et Effresle.

† *Effrener*, pro *Dilacerare*, vulgo *Déchirer*, in Lit. remis. ann. 1380. in Reg. 120, Chartoph. reg. ch. 275: *Itellui Bisset procedent de pie en pie le pri et avert par tele maniere, qu'il lui Efrança mantel, chaupon et amusse*.

† **EFRICUM**, Idem quod Italia *Ripa*, quibus, ex Acad. Cruscanis, *è ogni tagliamento di terreno*, Incisio agri. fossae species, qua agri separantur, et distinguuntur. Consuet. Neapolit. Mas.: *Si diuam terre sunt confines, quarum una est eminentior loco, alia inferiori, sive in loco depresso, . . . nisi ostendatur sive distinguatur una terra ab alia per terminos fuisse, vel per iustamentum publicum, per quos dicatur et declaratur esse ripa, qui inferiorum terram, sive terram, qui est in loco depresso, habet, ut quod servatur in ripa, idem in ea, quod secundum vulgarem usum loquendi Neapolis Efricum dicitur, haberi (i. habebit), t-ram inferiorem, sive in loco depresso, potest prope ripam sive Efricum cum huius iunctis arare terram suam, et in tantum quantum potest, cum ipsis huius iunctis arare t-ram suam poterit appropinquare ad ripam et Efricum*.

† **EGALARE**, *EGALLARE*, *EJURARE*, census et servitia inter vassallos coheredes aqua

portionem parti. Terrear. Bellioe. ann. 1529. fol. 96. v.º: *Debere confiteri. . . unum denarium Finneum monie praedictae de anno servitio, Egnlato cum dicto Michon, Infra: Egallato, Hinc*

† **EGALLATIO**, Partitio, divisio, in eodem Terrear. fol. 8. r.º: *Item novem denarios Finneus, . . . Egallatione facta inter dictos confinites, Bonitum et Johannem Crozier. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: Egleusa, Proc. equalitas, parilitas, Eglement, equaliter, in Charta ann. 1391. ex Reg. 140. Chartoph. reg. ch. 93: *Fint l'over de ante annulle et perpétuelle, à distribuer Eglement à eoz, qui seront au long descheues mosses, Inguenent, eodem intellectu, in Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Illust. Franc. pag. 387 et Osmunt, in Charta Joan. comiti. Catalani. ann. 1232, ex Reg. Comit. Clarimont: *Les amendes seront Orlant communes de moy et don prieur de Bellay. Onneuent, eadem notione, apud Brong. Ms. cap. 14. Vide infra Eganitia*.**

† **EGALATIO**, Exaequatio. V. *Egualitudo*.

† **EGALDUM**, Idem quod infra *Egordum*, Iudicium, sententia. Consuetud. Lemovic. tit. 41: *Satisfactio de meliorationibus, si quis fecerit acquirat, ad Egdalum Consultat*.

† **EGALISARE**, Ex aequo parti. Pactum inter Lario, dom. de Castro-novo et homines ejusd. loci ann. 1461: *Ex dictis habitatoribus eliguntur quatuor probi viri, qui dictam villam Egalisabunt, tunc super se, quomodo super alios habitatores. Vide Peragratores*.

† **EGALISARE PONDUS**, Illud ad exemplar expendere Stat. Avenion. lib. 1. rubr. 24. pag. 96: *Habeat curia pnes se simile pondus Parisiense legale, et alia pondera legalia ad ponderandum senta, testates et alias monetas, cum quibus pondera legitimentur seu Egnlisentur*.

† **EGALITAS**, Aequitas. Charta Petri de Briand Abb. S. Joannis Angerie. ann. 1595. et Chartulario ejus Monasterii pag. 557: *Nos de vita, mortis, proditione, Egnlitate, exprobratio et industria fratris Johannis Pasquier. . . debite certantur, etc.*

† **EGALLARE**, EGALLATIO. Vide supra *Egnlino*.

† **EGALUM**, De egulo, id est, *Æque*, pariter, Gall. *Egilement*. Formula eximiorum apud Baluz. tom. 2. Capitularium rol. 664: *Ut vos non offendi Domini de rultio soli, sicut vos offendi de Egnlo soli in nomine sanctae Trinitatis. Amen*.

† **EGALUNYUM**, pro *Eugennium*, Fraus. dolus. Chartul. de Omnia in Delphin. ch. 11: *S quid juris in supradicto honore habent, totum felleter et sive Egnunum ad praedictum monasterium de Domini d'uncvener. Vide Inguenium 1. Hinc Egnare et Egnere, pro Fraudare, nocere, ut videtur, in Lit. ann. 1375. tom. 6. Ordin. reg. p. 148: *En quoy le commun de ladite ville et de la poist d'environ, qui achete sel en ladite ville, a esté et est moult fraudé et Egné par lesdiz vendeurs*. Lit. remis. ann. 1394. in Reg. 146. Chartoph. reg. ch. 215: *Plusieurs grans appartent du sel en petit vaisseles et le mas-oient pour nous Egnere et tolir nostre droit*. Pro Im minuire, privare, vulgo *Apouvir*, diminuer, in aliis Lit. ann. 1407.*

tom. 9. carumd. Ordin. pag. 312: *Sans grever paria au Egnier son droit*. Charta ann. 1321. ex Tabul. S. Pet. Carnot.: *Et nous regardans en pitié et mes de bone volente, ne voulons pas que l'eglise fut Es-génée des dons que nos leur avoit fais, etc.*

† **EGEATOR**, Hortator novis, a mari Egeo. Gloss. Isid. ad quas recte Grævius: *De mari Egeo nupr. Legre ex Papija: Egeor, Egeator, Graecus, Hortator; minime ἀναγορεύς*.

† Rectius in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Egeator, locutor navis, Naudiger, Prov.*

† **EGENTIA**, Charta Henrici Regis Angl. in Hist. Harcor. tom. 3. pag. 151: *Sciatis nos reddidisse et praeviti carta confirmasse Baldino filio Gisleberti Servienti meo totas Egentias suas et ministeria sua. Legendum Sergeantis, Gall. *Sergerie*. Officium Servientis, seu Apparitoris, Gall. *Sergent*. Vide *Serviens*.*

† **EGERARE**, apud Papiam MS. est *Spernere, detestari, execrare*.

† **EGERIA**, Noxii. Gloss. Isid. Optime Reineius in Variis lib. 1. cap. 8. correxit *Nixia*; quod Egeria sit nympha, quae praesit puerperis. Sent. verba Grævi.

† **EGESTAS**, Infirmitas. Alex. Alcuin. Placuit in Miraculis S. Richarii April. tom. 3. pag. 455: *In grovissimum locidit Egrestatem, ita ut nec ex valuisse in aliud vertere lotus*.

† **EGESTUOSUS**, Egeus, egens: *Mendicus*, Isidorus in Gloss. *Miseris oppressus*, Papij. Gloss. Gr. Lat.: *Évξη, Egestuosus, indigens, indigi*. Salvianus lib. 2. de Gubero. Dei: *In comparatione dudum sui Egestuosus, in comparatione sui solus*. Idem lib. 4: *Obsecrans, ne homini misero et Egestuosus rem ac substantiam suam tolleretur*. Utitur et lib. 5. et 7. et ad Eccles. Cathol. lib. 3. et 4. et Victor in Epist. in Cocceio Nerva.

† **EGESTUS**, Evandatio, Gall. *Décharge*. Charta ann. 1321: *Dicto Bernardo Picrus la Prada dedit aquagium et Egestum sive mentum per terras et pratu ejusdem domicelli ad equandum*.

† **EGETOR**, Vide *Egeator*.

† **EGGEWAPENE**, vox Germanica. Charta Ernesti ducis Brunsvic. ann. 1335. apud Laidewig tom. 10. Reliq. MS. pag. 27: *Item si aliquis incusat de homicidio lesandibus, nemo potest vel debet praescribi, morte acceptis, nisi lesio fiat cum armis, quod vocantur Eggehwapene. Vide Wapendrine*. [*] Sent. Arma acuta. Vide Hailatus. Glossar. Germ. col. 254. voce *Ecke-waffen*.]

† **EGIDIARE**, pro *Egidare*, cum *Egide* pugnare, certare. Glossar. Lit. Gall. ex Cod. reg. 2793: *Egidare, Exerere, Vagari, Exerere*. Vide infra *Egidium*.

† **EGIDIENXES DEXARI**, qui eudebantur in civitate S. Egidii, vel nomen Comitum Tolose, qui Comitibus S. Egidii vulgo appellabantur. Soliti *Egidienium* denarium, in charta Ghibellini Archiep. Arelatensis ann. 1106. [*] Vide in *Moneta Baroni*.]

† **EGILOE**, Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 88: *Si quis alium fugaverit, ut ira de-certumum vel causis persequentium sepius impetretur, praecipit vel aliqui moriantur, reddat cum, qui iniuste persequuntur, nec*

sibi mortem intulisse, nec Egilde meruisse
vultur. Vide Gildum. [*Al. egilde praesulisse.]

† **EGILOPA**, **EGILOPIUM**. Vide supra
Egilop.

† **EGISO**. Glossarium Sequeniarum Codici praemissum: *Orresens, discipulus, etc. in rusticis proverbio, Egiso.*

† **EGITURA**, **Egestas**, Tertulliano ad
Marc. lib. 4. cap. 34.

† **EGLEOPALA**, **Genu** Cretae seu margis
columbine Gallis, ut auctor est Plinius
lib. 17. cap. 8.

† **EGLINIA**, pro *Ecclesia*, *Hisp. Iglesia*,
Gall. *Eglise*, in Instrumentis ann. 831. et
873. tom. 1. novae Hist. Occidentae cod. 56.
et 125.

† Bis legitur in Lit. ann. 1411. tom. 9.
Ordinal. reg. Franc. pag. 617. et 818.
Egligis, apud Petr. de Font. in Consil.
cap. 21. art. 5.

† **EGITRE**, [*EGLIDRE*, f. *AQUALIS*,
Gallis *Agniere*, ab *Hydra*, Vas liquidum.]
Apud Tyronem in Notis, eo Capite,
ubi vasa plura recensentur pag. 164. lego,
Amma, *Amulo*, *Catacusis*, *Eglitra*,
Pekis. Pag. seq. *Candelabrum*, *Cicendia*,
Eglitrie, *Sinapa*, *Bitumen*.

† **EGO**, *me*, et *Egonem*, *se*, *seculum*, *Papae*,
Egonis penultima producta, *sui* *Sacer-*
dotis rustici, *Joan. de Janua*, [Gloss. *Isid.*
Egonis, *Sacerdotis rusticorum*. Supra:
Egonis, *Sacerdotis rustici*. *Papae* habet
Egonis, *Consule Graevium* in Notis ad
Glossas Isidori.]

† **EGO**, *ego*, *Vigil*, *Grammat.* pag. 43.
Ego autem diphthongum, *et sic declinat*:
ego, *Egis*, *et praeterito tempore egi* *bre-*
vatum, *etc.*

† **EGOMENUS**, pro *Hegumenus*, *Abbas*,
Elia Episc. *Jerosol.* in Epistola pro Mala-
con Episcopo, apud Mabill. tom. 3.
Anlect. pag. 434. *Si et per totum estis*
imitatores Christi, *Episcopi*, *Presbyteri*,
Diocani, *Egomeni*, *Reges*, *Comites*, *etc.*

† **EGOXICUS**, *Formula veteris Formate*
apud Baluzium tom. 2. Capitulum, pag.
85. *Scientia quidem non extollitur in nobis*,
quia nec potest Homerica, *sed, ut ita dica-*
mus, ut in pluribus non civibus, sed ex-
terioribus vulgo Egoica.

† **EGONIUM**, *Vetus interpres Moschionis*,
apud Josephum Scaligerum Epist. 327.
Existe, *Egonium*. An *Egonium*? nos enim
Egoni dicimus *sordium* *clavium*, *clavium*.

† **EGRADATIM**, pro *Gradatim*, *Glaucium*
Cancellar. de bellis Antioch. pag. 454.
De gestis prius edideram, ut *Egradatum*
errando pariter malorum, *etc.*

† **EGRAGINARE**, *Fragmentum Petronii*
Itaque per secentum, per oerum Egraginari,
quomodo novum ad illam pervenire.

† **EGRANIUM**, *Vegetalis species*, an
pro lignis quadratis? inter Redit. apocrit.
Corbol. ex Reg. 34. bis *Chartoph.* reg.
part. 2. fol. 108. r. col. 1. *Telonum*
verreni, *Uj. lib. Egranium*, *vij. lib. con-*
multo carpentarium, *Id. sol.*

† **EGRAPSI**, pro *Subscripti*, *Gracianus*
dixit Christianus Autisiod. Episc. apud
Mabill. de Be Diplom. lib. 6. Tabella 57.

† **EGREDARICUM**, *Graduum series*,
Gall. *Ezerler*. Testam. Burgund. de Polio
Luper. ann. 1350. ex Tabul. S. Viet. Mas-
sil. : *Actum... infra cameram pensantum*,

que subius magnum Egrearium, quo ascen-
ditur supra magnum animum, *Charta* ann.
1309. ex Tabul. Montis-maj. *Apportaverat*
duos servos compansus de cloquario merpit
et unum alium parvam prope Egrearium
dixit unansteri. *Form.* *MSS.* ex Cod. reg.
7637. fol. 32. v. : *Talem sic percussus*,
vulnerum et mactratum per eos de dicto
campamali ipsius ecclesiae pro Egrearium
tenere projecerunt. *Comput.* ann. 1400.
inter Probat. tom. 3. *Hist. Nem.* pag. 150.
col. 1. : *Pro clavellus... emptis per Steph-*
annum Coli fusterum, qui nptavit l'invant-
piech Egrearii domus consulatus de novo.

† **EGREDATUM**, *Eadem notione*, *Charta*
ann. 1328. ex Tabular. Massil. : *Iram con-*
pleatur Egreatum fuste portali Guillelmi
de Massilia.

† **EGREDI**, *Educere*, *Translatio* S. An-
geli Carui. Mail. tom. 2. pag. 60. : *Anti-*
quiores civis assueverunt illum (arcem)
Egredi in cancellis et claustris.

† **EGREGIATUS**, seu *Egriji* titulus ho-
norarius, concessus ut plurimum iis, qui
in Palatio militaverant, aut quibus pro-
vinciae commissae fuerant, Primpilariis
post emeritis militum, et Caesarianis, ut
est in Cod. Th. leg. 1. de Honorar. codi-
cill. (6. 25.) leg. 3. de Cohortal. (8. 4.)
leg. 1. de Caesarian. (10. 7.) leg. 5. de
Decurion. (12. 1.) ex quibus colligitur,
Egriatum dignitate *Perfectissimam* in-
feriorem fuisse. Ad hos titulos hono-
rarios respexit Lactantius lib. 5. *Divin.*
insti. cap. 13. : *Neque denique Egriatus*,
nisi qui domus : nemo Christianus nisi qui
opera mitericordiae largitur fecit : aut
Perfectissimus, nisi qui omnes gradus vir-
tutis implevit. Vide eundem lib. de *Mortis*
Persuaserunt. n. 21.

† **EGREGIE**, *Extantiae*, in Glossar. vet.
ex Cod. reg. 7641. *Bursum infra : Extan-*
tiae, *Egriege* vel *essentie*.

† **EGREGIE**, *Dure*, *acriter*. *Inquisit.*
ann. 1268. ex schedis Pr. de *Manzonus* :
Capit eum, et Egriege fecit eum verbisari.

† **EGREGIUSIMUS**, *EGREGIOSISSIMUS*,
pro *Egregiusissimus*, maxime *egregius*. *Charta*
ann. 1438. ex schedis Mabill. vol. 7. fol. 311.
v. : *Cum Egregeus et potantissimus princeps*
et metuentissimus dominus D. Franciscus de
Britania, *Alia Caroli VII. reg. Franc.* ann.
1436. ex Reg. Cam. Comput. Paris. ab
ann. 1421. ad 1436. fol. 99. v. : *Atten-*
dentis Egregeosissimum, maximam, arduissimam
et memorandissimam, que prudentissime nobis
impendit obsequium, *Gilbertus Moten*, *nunc*
dominus theti loci de Fayeta marescallus
Francie, *etc.*

† **EGRESSORIUM** *Nox*, *Locus ubi Nox*
egressus est ex arca. *Berus*. lib. 3.

† **EGRESSUS**, *Fructus sui proventus*
praedii. *Chron.* S. Benig. *Divinn.* apud
Acher. tom. 1. *Spicil.* pag. 370. : *Cum man-*
cipulis plurimis... exitis et Egressus, omnibus
rebus exquisitis et inquirendis. Vide *Exin*.

† **EGREX**, *Eximius*, *eximius*. *Gloss.* *Isid.*
[Ab *Egrex*, *que eadem vox est atque*
Egregeus, quasi *selectus* *ex grege*, fit *Egre-*
gius apud *Lucretium* lib. 4 :

Nam nihil Egregeus, quam res discreto.
Et Juvenalem Sat. 11 :

Egregeus corat, meliusque miterium horum.
† **EGRIMONEX**, *ἀγρίμωξις*, *Morbus*, *in-*

firmus. *Supplement. Antiquarii*. Vide
Agrimonium.

† **EGRIPIUS**, f. *Pomarius*, *Gall. Egreger*.
Pactum inter episc. *Neapolit.* et *abbat.*
monast. *SS. Serg.* et *Bac.* apud *Murator.*
tom. 5. *Antiq. Ital. med. avi* col. 455. : *Et*
a parte meribis est Egripius, qui est in terre
et campis, qui vocatur Continuum, *Primo*
termini marmoreum, quod est Sillet, qui est
factus in scriptum Egripum a parte meridiei,
etc. *Pluries ibi*. Vide *Egripionum*.

† **EGROIATIURA**, *Cutis unguibus*
perstricta, *Gall. Egreignure*. *Privilegium*
Thussiarum in *Dumbis* ann. 1310. art. 24.
De *verberatione cum sanguine*, *ad elomur*
factus sit, Dominus debet habere vi.
sol. . . . *nisi sit sanguis murini vel Egro-*
atiura.

† **EGROTATITIVUS**, *Qui frequenter ag-*
itat. *Gloss.*

† **EGROTICUS**, *ἀσθμικός*, in *Gloss.*
Lat. Gr. MSS. ex *Castigal.* ad utrumque
Glossar.

† **EGRUVEN**, *Gall. Egruv*. *Nomen ge-*
nericum omnium oleum acrim. *Comput.*
praeparat. *Paris.* ann. 1321. in *Reg. sign.*
Noster Cam. Comput. fol. 246. v. : *De*
fructibus Egruvus et quinquaria pro l. lib.
xij. sol. per annum. *Consuet.* *Aurelian.*
apud *Thaumass.* ad *calcem Anais Jerosol.*
cap. 472. : *De Egruv qui erat dedatus la*
bundire, ne dait point de constum, se la
charge ne vaut quatuor deniers obit. *Egruv*,
in *charta* ann. 1342. ex *Reg.* 103. *Char-*
ph. reg. eb. 346. : *Des fruits, des uues,*
des vignons et autres Egruvus. *Stat.* ann.
1412. in *Lib. 1.* statut. *artif.* *Paris.* fol.
38. r. : *Nuls ne peut estre vegatiere a Pa-*
ris de fruit ou d'Egruv, c'est nouveau d'aix
ou d'augans, d'eschallongues et de toute
maniere de tel Egruv, s'il n'achette le mestier
du roy. *Egruv* in *Lit.* ann. 1409. tom. 9.
Ordinal. *reg.* *Franc.* pag. 486. Vide
Acrumen.

† **EGTHWART**, *ECUTWART*. Vide *Egwort*.

† **EGUA**, pro *Equa*, *jumentum*, *Gall.*
Covale. Vide infra *Eguolus*. *Testam.* *Be-*
rengar. *Bern.* ann. 1061. ex *Bibl.* reg.
cod. 17. De *meo quidem mobile loco* ad
colium meum *Bernardum Eguas* *quatuor*
lilne.

† **EGUESIUM ANIMAL**, *Eodem signi-*
ficatu, in *Charta* ann. 1379. ex *schedis*
Pr. de Manzonus : *Animalia vero Eguesium*
terra conservant dare pro banno, pro
quolibet animali de die, denarios quatuor,
et de nocte denarios octo coronantur, *etc.*
Animalia vero equum et mulatam, etc. Vide
infra *Eguesium Ave*.

† **EGUESERIUS**, *Equorum custos*. *Ordinatio*
Curiae Caroli Comitis Provinciae
ann. 1274. c. *MSS. D. Brunet* fol. 69. v. :
Et vacheris singulis decem bestias bovinas,
et singulis Egueseris quatuor bestias
cavallinas (donent.) *Ab Equito qui curat equos*
factus est Egueseris; quocirca f. *melius*
legiturus Equitarius.

† **EGUETI**, *Dos*, *vox Cambrica*, in *Legi-*
bibus Hodi *Boni Regis Walliae* cap. 13.
Dovies in *no* *Diction.* *Cambro-Britan.*
habet. *Egwoddi*, *Dos*.

† **EGUEYRIA**, *Aqualis*, *Gallis Agnierre*.
Inventarium vassellae ann. 1347. in *Hist.*
Dalphy tom. 2. pag. 555. col. 2. : *Item,*

duas Egeyeris classas argentatas deauratas, signatus eodem signo, cum picheris supradictis. Huius occurrit pag. 304. col. 2.

EGERERIUS, **EGERERIUS**, Equarum custos vel dominus. Inquisit. ann. 1568. ex schedis Pr. de Mousonges: *Dicit quia ipse stabat pro Egezerio*. Transact. ann. 1501. ex iisd. sched. : *Nec debet solvere... pro iure calcitrarum... Egezerius, seu illo vel illis quibus tales equae, seu tale abie rassantium erit, nisi vicissim suamatum*. Vide infra Egaris.

EGERIUS, [Abbas.] Vide *Hegemontus*.

EGERIUS, *Io pteolo signore*, in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Egouneus*.

EGWORT, Hermannus de Lerbek in Chron. Comitum Schawenburgens. pag. 32 : *Ius silve, quod Th-antone Egwort dicitur, Jus commune secundu ligna in silva, quod dicitur Achwort, in Charta ann. 1319. laudata a Nemio*. In alia ann. 1314 : *Dedit ipsi licentiam et communem silvam, quod dicitur Achwort*. [Jussu sive seu ligna vendendi in silvis. Charta Godfr. comit. Arnsberg. ann. 1368. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 277 : *In iuribus, vulgariter Echwort dictis, inter nemora et sylvas, quas markæ vocantur, nunquam aliquid juris habuimus,.... Dictis iuribus Echwort in ipsius sylvis et mortui, tanquam loants duo et sibi appropriati,.... quiete potuerunt*.] [* Vide Illaualus. Glossar. German. col. 251. sqq. voce *Echwort*, et Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 594.]

EGYPTIANI. Errores, ut supra *Agyptini*.

EHEDING, Charta Herman. march. Brandeburg. ann. 1301. apud Ludwigw. tom. 12. Reliq. MSS. pag. 378 : *Expedit tamem quousque iudicium vel iudiciu chartæ, qui voigtling vel Eheding nominatur, ibidem habere volumus*. [* Vide *Echdinght*.]

EHUSORE, Consuetud. Furnenses ex Archivio S. Andomari : *Qui ad domum aliquem cum aralis venerit contra Ehussore, de quo teneatur, non foreficerit, nisi cum aralis ipsi aliter foreficerit*. Belgis *Kus-soet* est Osculum dulce : quare suspicer *Ehussore* hic esse Osculum pacis, quod iudicium auctoritate sibi invicem dabant iudicium in agere reconciliationis, contra quam agere nefas erat. Vide Consuetud. Antwerp. tit. de Pace, pag. 33. edit. Colon. 1660. [* *Legge Ehussore*, irruptione violenta in ades alterius. Vide Warmkenig. Histor. Juris Flandr. tom. 3. pag. 243. et Illaualus. Glossar. Germ. voc. *Hussuchung* et *Heimsuchung*. col. 851. et 869.]

EIA, [insula, a Saxonicis Eage. In libro Ramesiensis secl. 2. Ramesien, exponitur Insula arictum : apud Huntingundensem, *Hertea*, insula cervi : apud Mattheum Westmonasteriensem ann. 833. *Scapine*, oculus insula. Interdum aquam sonat : unde nomina locorum, qui aquis suis vicini, aut paludibus, plerumque in eis sepe desunt apud Anglos. Hinc nostri *enae*, vel *enae*, pro aqua acceperunt. Vide Lexicon Runicum Olai Wormii in *Et*, et Glossarium Teuton. Schilleri in *Ach*.]

EJECTA, Repudiata. Canones Apostolorum cap. 18. ex versione Dionysii Gall.

gui : *Si quis viduam et Ejectam acceperit, aut meretricem, aut ancillam, etc.* Græca habent *ἐκβάλλειν*.

EJECTUM, Quidquid ad litus maris eijetur. Charta ann. 1319. inter Instr. tom. 1. Gall. Christ. col. 273 : *Decimus... talius Ejectum, quod in illis finibus dicitur vertere*. Vide *Ejectus* 2.

EJECTAMENTUM, **EJECTIVUM**, Idem quod *mox Ejectus*, seu Merces quæ post naufragium ad litus eijcitur. Vide *Fa-rechum*.

EJECTIO, Verbum forense, alias *Dis-sistina* in rebus immobilibus, ut tene-mentis et terris, cui opponitur *Spoliatio*, sive *Spoliatio*, quæ dicitur de rebus mobilibus, ut catallis, bobus, ovibus, pecunia. Ita Skenezus. Charta Austindi Bur-geldi. Archiepiscopi apud Marcam in Hist. Beucharn. lib. 4. cap. 7. n. 5 : *Terram a me captam Ejectio, etc.* Ordertorus Vitalis lib. 5. pag. 569. 570 : *Heretico iure passio Normannum, ipsorum de manu mea, dum adhuc, non Ejectum*.

1. **EJECTUS**, Monasticum Angl. tom. 2. pag. 388 : *Rex fundavit decrum hospitale super decem Leprosos... et dicant, quod dicti Leprosi erant de Ejectibus civitatis Lincolnæ ex donatione D. Regis Anglæ*.

2. **EJECTUS**, **EJECTUM**, **EJECTA**, quod vulgo *Jet* nostris dicitur : cum scilicet ingruente tempestate merces et navi in mare proieciuntur, navis ipsius et vectorem servandorum causa, ut est apud Nilum lib. 2. Epist. 246. Liber Ramesiensis Ch. 93 : *Registis cum libertate adjacent, et omni maris Ejecta, quod Wrec dicitur, Ecclesie Ramesiensis largitus est*. [Hoc est, cum omnia, meschis in litus eijcit post naufragium.] Edw. Confessor, et ibidem in Charta Willemi 1. *Confratno quæ concedo Registrata cum omnibus ad se pertinentibus, et cum omni maris Ejecta, quod Wrec appellamus, Jacturi maris, dicitur in alia Charta ejusdem Willemi in Ch. 176 : *Sciatis me concessisse... Tol et Theum, et latrocinium, et Jacturam maris apud Ringstede et Brancastre*. Charta Henrici Regis Angl. ann. 1256 : *Et si de novi taliter periclitata aliquis homo vivus evaserit, et ad terram venerit, omnia bona et catalla in navis istius contenta ermanent, et sint eorum, quorum prius fuerant, et eis anni deperant nomine Ejecti*. Mox : *Si vero infra predictam terminum nullus venerit ad exigentia catalla sua, tunc nostra sint et hereditas nostrorum nomine Ejecti, vel alterius, qui libertatem habet Ejectum hanc habere*. Ita exarata habetur hæc vox in hac Charta, descripta apud Cleyracum de Consuet. maris pag. 109. At in Regesto Bur-geldensis Constabularie Camera Comput. Paris. fol. 195. pro *Ejecto*, *Wrecum* scribitur. Vide Leges maris Olonenses art. 8. Contractus Marit. art. 23. 32. 33. præterea Legem Rhod. de *Jactis*, [et infra *Fa-rechum*.]*

3. **EJECTUS**, **EJECTUS**, Exemptus. Charta ann. 1178. in Chartul. Clarifont. ch. 48 : *Sine anni decima et tertio, Ejecto jure messorum*.

* **EIGUESERIUS**, Vide supra *Egeze-ris*.

1. **EJICERE**, exonerare, Gall. *Déchar-*

ger. Chartul. Compend. fol. 69. r. col. 1 : *Dolum vini si Ejecum fuerit ab aqua, obolum debet et demarium de vitragio*.

2. **EJICERE**, Lanceare, telum in aliquem conjicere, contorquere. Charta ann. 1096. tom. 1. Probat. Hist. gen. domus reg. Portugal. pag. 2 : *Qui Ejecerit lancea aut alia arma per iram, Jura de sua casa, assagunt solidos pro fortium, etc.*

3. **EJICERE**, **DESUPER** SE CRIMIN. SE purgare, in Leg. Longob. Rothar. cap. 7. Vide Hallaus. Glossar. German. voce *Sich Entschütten*, col. 343.

4. **EJICERE**, Rei possessæ dimissio, quæ apud illa eijetur. Charta ann. 1061. apud Marcan lib. 4. cap. 7. Hist. Berni. : *Satisfeci ergo sibi principi... tali pacto, ut per seipsum munus ex voce auctor fieret, terram a me captam Ejectio et Guillelmus, filio Guillelmi quod pater existens superscriptum terram mihi vendiderat*.

* **EINARISTALE**, Sacra pyxis, in qua asservitur Eucharistia, ex vel. Pontif. xii. sæc. tom. 3. novi Tract. diplom. pag. 139. Vide infra *Eucharistiale*.

1. **EULENCIA**, Major atas, Gall. *Aïnesse*. Vide locum in *Messungum capitale*.

* Vel Jus primogeniti, *Eneische*, apud Bellonum. MS. cap. 13.

2. **EULENCIA**, **EULENCIA**, **FINECIS**, Eadem notione. Vide *Aneiscus* et infra *Eneistis* Jus.

* **EUNINGA**, Pacta conventa unanimicon-sensu condita, a Germ. *Eünung*. Chart. Joh. de Weinheim ann. 1268. in Guden. Syllog. pag. 256 : *Non licet eidem villen deinceps ligna crescentia in terra dictæ curie rescere sine fratrum licentia speendi; nec aliquam Eünungam faciant, nisi de fratrum consilio et assensu*. Constituit. Rudolphi Imper. ann. 1278. in Alsat. Diplom. num. 1498 : *Quando facta fuerit cum consilio, quod dicitur Eünung vulgariter, ordinatio super silvas, transgressores ipsius abbati tenebatur ad emendatam*. Inde etiam *Eunende* jure dicitur in chart. ann. 1517. ibid. num. 1450. Vide Hallaus. Glossar. col. 307.

* **EPERTUCUS**, Asturco, pillas equiti generosi, in Decretis S. Ladislai Regis Hungar. lib. 3. cap. 28.

1. **EIRAUDUS**, Area, seu locus, ubi frumentum teritur, quibusdam in provinciis *Eiril*. Charta fundationis B. M. de Fontanellis inter Instrumenta tom. 2. Gall. Christ. col. 420 : *Præterea dedimus eis mingium Ruchus... et unum Eiraudum, apud Preveyn jura Ecclesiarum S. Michaelis, liberam et immunitam ab omnibus censibus et rebus aliis*.

* Vel potius Ager, qui nec colitur nec atatur, idem quod *Aræa* 1. Vide in hac voce. Neque aliud sonat Gallicum *Eyral*, in Lit. remiss. ann. 1455. ex Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 55 : *Se mut debant et question acense de certis Eyraulis assis entre le village de la Basside et le village de Fryerres... Adnotat quæ certas praters extant domus leudiz Eyraulis, etc.*

2. **EISIAMENTUM**, **ESSACIA**, Jis utendi in alieno prædio rebus non suis, Gall. *Alsance*. Donatio anni 1155. apud Marten. Collect. Amplius. tom. 1. col. 833 : *Omnia animalibus eorum in toto territorio de Amblev, quod est juris mei, pascuram*

beneficia et omnes Eissanetas concessit. Vide *Atinuliu*.

* **EISSADOXUS**, Parvus ligo, Massiliensis *Assadon*. Statuta Massil. lib. 5, cap. 52: *De omnibus infra scriptis* (Tabul.) *prostat accipere, sicut inferius continetur, et non aliter, videlicet de causando quendam Eysadonem* (Eissadonem in MS.) *sicque convenirent*.

* Inquisit. ann. 1568, ex schedis Pr. de Mazargues: *Pignora vit quendam... de tribus Eissadonis*.

* **EISSALET**, ESSALET, Nomen venit apud Massilienses, idem, ut videtur, qui Italus *Siroco*, nostris *Sud-est*. Charta ann. 1291, ex Tabul. Massil.: *Item dom. Stephanus de Sancto Paulo patronus alterius galice consulit, quod non est ad presens tempus ad navigandum cum dictis galeis in Cataloniam, cum sit Eissalet et sit ventus contrarius*. Dominus Jacobus Massiliensis patronus alterius galice consulit, *quod cum tempore sit et l'Eissalet, et plus fortis, et sit ventus, quo non est tempus navigandi in hoc presens regio Catalonie, etiam quanto durebit hic ventus...* Item Bartholomaeus de Helina nauticus dicit, *quod ventus est ad Eissalet, et non est tempus navigandi in hoc porcio*.

* **EISSARIATA**, EYSSARIATA, EXARIATA, Collis ineculta et lacuosa, a vulgari Provinciali *Eysarinde*, sulcus ab eluvie furmatus. Charta ann. 1460, ex Tabul. S. Viet. Massil.: *Perus solus oceanus, usque certos limes plantatos inter duas Eysarinas de la Chontia videretur, tendendo usque ad riu Coluere, et a dicto riu ascendendo per Eysarinas, quae protendit ad vallum de Gores...* Usque ad riu de Orlo descendendo ad Exarinas versus orientem, usque ad vallum, etc.

* **EISSEGUUM**, f. Latrine, cloaca, Gallis *Egout*, ab *Eguttum* a *Gutta*, inquit Menagius in Etymol. [* Nequaquam; est enim *Eissegum* a vulgari Provinciali *Eissegno* vel *Hutsegno*, semita, via strictior, Gall. *Sentier*.] Gall. Statuta Massil. lib. 1, cap. 34, § 2: *Rector teneatur eligi facere... tres probos viros... qui teneantur terminare et sopire... questiones omnes... de carreris, et finibus, et de Eissegis dandis extra civitatem, etc.*

* **EISSUC**, Vide infra *Essuchum*.

* **EITA**, Inscript. vet. apud Bertolium in Antiq. Aquilej. pag. 128: *JULI GAVRUS TIBI, FILII DULCISIME, QUI LOCO PREGRESSO EITA INGRESSO*. Ubi suspicatur nonnulli pro *Vita* scriptum esse.

* **ELUCURUM**, Gravius vasis, id est *autocur*, Gl. Lat. Gr. [* *Elucurum* laborum, ap. Caton. de R. R. cap. 10, et 11.]

* **ELJUNCIVUS**, id est *robustus*, Tenuis factus. Gloss. Lat. Graec. Sangerman. Vide Lexicon Martini.

* **EJUS**, pro *Suis*, contra Grammaticales leges vel usum frequenter ad Nominativum verbi referat apud Gregorium Turon. et alios: quod movere visum est, ne quis erret ex ambiguo loquendi ratione.

* **ELABORARE**, [Acquirere] **ELABORATUS**, [Acquisitus] Vide *Labur*.

* **ELABORATUS**, Qui labori vacare pro infirmitate vel aetate non potest. Fundat. hospit. Casani ann. 1458. tom. 2. Hist.

Trevir. Joan. Nic. ab *Honthem* pag. 436. col. 1: *Orlinum ut in dicto hospitale... teneantur...* Elaborati senes, quinquagenarii et ultra.

* **ELACRIS**, pro *Aleris*. Acta S. Cassiani apud Ill. Fontanum ad calcem Antiq. Horae pag. 345:

Uide *Elacris* sua dicitur voce sonora, Est Cassianus nobis adeo recolebas, Nobilitate nitet, etc.

* **ELAPTUARIUM**, Idem quod infra *Electuarium*, Soritionis species. [* *Papianus Electuarium*.] Compuin ann. 1333, in Hist. Dolphin. tom. 2, pag. 379: *Pro claridine et Elaptuario, toren*. 1. Infra pag. 280: *Pro Elaptuario facto pro Domini in Marsilio de consilio iudicis Domini, toren*. xvi. Rursum pag. 284: *Item in munitione facta apud Lugdunum pro fractem Vinorum, de speciebus, crui, Elaptuariis et panis libris*, xxviii, flor. ob. gros. In MS. D. *Lugdunum habetur Elaptuarium*.

* **ELARGARE**, Elipere e *largus*, Libere, Conci. Tolet. XV: *Cupere perturbationis hujus Elarguere periculo, soluta illa qua videtur velle esse Deum non ambigo, vestris hoc pertractanda sensibus vestrique iudicis dictum committo*.

* **ELARGAMENTUM**, Dimissio, eductio, a Gall. *Elargissement*. Lit. remis. ann. 1352, in Illeg. 8vi. Chartoph. reg. ch. 320: *Hujusmodi processa prudente Elargamentum dicto prisonario...* facit. Memor. C. Cam. Comput. Paris. fol. 148. r.º: *Die vij. Aug. 1354. Elargamentum prisonis Philippi Andreæ, capti pro xpm, den. auri ad septum et alia summis pecunie; elargatus pro domibus suis*. Arest. parlam. Paris. ann. 1364, in Hist. Lugdun. pag. 77. col. 1: *Et postea de persona ejus infirmatus quia repererat ipsam non bene sanatum, et miseram esse personam, fuerat elargatus; prudenter vero tempore Elargamenti, etc.* Vide *mox*.

* **ELARGARE**, Gall. *Elargir*, Libertate donare, educere e custodia. *Elargare* sine *laxare* a *prisona*, apud Rymer. tom. 10. pag. 778. col. 2. ubi pluries repetitur verbum *Elargare*.

* Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 16. r.º: *Die vij. Martij 1360. Guillelmus Poivre prisonarius... fuit Elargatus pro villam Paris, usque ad cristinum Ascensionis proximum, datus pignus Jacobo de Marne, etc.* Lit. Caroli vi. reg. Franc. ann. 1361, in Hist. Lugdun. pag. 121. col. 3: *Dictus prisonarius tibi reddi debet carceribusque nostris Lugdunensibus mancipari, cui tibi remanere pendente processu... vel per te, si casus extigerit, Elargiri*.

* **ELARGARE**, Differre, procrastinare. Judic. ann. 1345. 23. Febr. in vol. 2. arrestor. parlam. Paris.: *Cum Baillivus d.etas partes ut prisonarias arretrasset, et usque ad certum diem eorum primum Elargaret, etc.* vide infra *Elargementum*.

* **ELARGARE**, Amplificare, augere. Chron. Joan. Whethamst. edit. Harn. pag. 371: *Ad declarandum et ostendendum eadem* (vestre excellentie) *et eorum ad Elargendum filium nostrum et ligonem erga metuentissimum personam vestram, Esclament, Ampliato, In Charta ann.*

1243. ex Reg. 3. feud. episc. Met. fol. 187. r.º, in Bibl. reg.: *Nous avons fait paiz d'ou bestez, qui estoit entre nous de l'Esclament des fosses d'ou chaste de Confians*. Vide *Elargatio*.

* **ELARGATIO**, ibidem, Emissio e custodia, Gall. *Elargissement*.

* **ELARGI-VENTUM**, Eadem notio, apud eundem Rymerum non semel tom. 8. pag. 275. col. 1. et pag. 306. col. 2.

* **ELARGITUS**, Emissus e custodia, Gall. *Elorgi*, semel et iterum in iis ipsis locis proxime laudatis.

* **ELARGITO**, Ampliato. Chronologia Augustiniana Cantuariensis: *Charta de Elargitione Curiae*. [Modax Formul. Angl. pag. 165: *In Elargitionem ciuitatis, munit et clausi praedictorum*. Hae etiam notioe sumitur Gallicum *Elargissement*.]

* **ELARGIRE**, ut supra *Elargare* 1. Arest. parlam. Paris. ann. 1385. ex Cod. reg. 2822. 2. fol. 152. r.º: *Curia parlamentum, domino Philiberto reuente ordem, Elargitur certos prisonarios laicos de Barro super Albon*.

* **ELASSIFIERI**, Lassitudine defecere, in Lexico Philosoph. Goclenii.

* **ELATA PALMÆ**, Ejus tenellum germen in altum se exstollens. Cant. 5. 11: *Comae ejus sicut Elata palmarum, nigrae quasi cornu*. Hunc lucum commentans Hamelius de Veruliano in suo libro de Monachatu apud Marten. Auerd. tom. 5. col. 2. ait: *Comae Ecclesiae sunt fideles, qui Deo adhaerent, et bene agendo quasi in capite pendentes honorem conferunt: bene Elatis palmarum comparantur, quia valde in altum erigunt, et inferius graciles ac in summis grossiores fiunt*.

* **ELATERARE**, Ad latum ponere, *Mettere à costé*. Vita SS. Severini et Victorini: *Paululum se ex agere Elaterat pones*.

* **ELATIO**, ELATIONES DICERE, Elate, superbe et arroganter loqui Epistola c. vium. Biterrensis ann. 1212. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 57: *Tantum rixam fecit sine malicia in civitate Biterri, dicens elationes et arrogantes, atque dictum conuicia, etc.*

* **ELATIVUS**. Gloss. Lat. Gr.: *Elative*, exp. 202.

* **ELAVEIDIUM**. Vide *Eslaveidium*.

* **ELBIDE**, Ubi dicitur a colore inter nigrum et albon. Glossar. vet. ex Cod. reg. 2713. [* Vide *Idior*. Orig. lib. 10. cap. 28. sect. 7. r.º lib. 17. cap. 6. sect. 16. Germanis dicit *Elbacher Wein* auctor est Adelungius.]

* **ELCAMBIARE**, Permutare, Gallice *Echanger*. Charta ann. 1208. inter Probat. Hist. Comitatus Ebroici. pag. 10: *Si forte decem acres boschi garantare non poterat, alibi jam dictis Canonis Elcambiare tenebant*. Fortassis melius legitur *Escambiare*. Vide *Cambiare*.

* **ELEE**, Elementa, littere Alphabeticæ. Vita S. Samsonis Episcopi Dolensis lib. 1. cap. 10. in Actis SS. Ord. S. Benedicti: *Eloarque die vicenas Elee, tesserasque agnovit totas*.

* **ELBORIUM**, Scandala, tegula tabularis, Gall. *Estru*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. res. 7919: *Elborium, Estru*.

* **ELECTA**, Moneta minor in usu

ann. 1533. Chartarium Abbat. de Burgo-medio : *Agidius Abbas Burgi-medii Blesensis attendens utilitati suae Ecclesiae concessit pignore Richerio Mouboier per c. libras et xx, lxxv. Turon. sex modios frumenti valentes duos denarios minus Electa, et sex modios avenae valentes unum denarium minus Electa.*

† 1. ELECTA, Vidua. *Sanctarum Monagaldia Electa et Pisce virginis*, in Actis SS. Julii tom. 1, pag. 313.

† 3. ELECTA, Insula. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi col. 13 : *Montem et Electam, id est bannum; necturatus redditum de placitis, etc.* Vide *Electi* 2.

† ELECTA JUSTITIA, Vide in *Justitia*.

† ELECTARE, Ructare. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613 : *Electat, ructat, Vide Electat.*

† 1. ELECTI, Beati, qui jam celo possunt. *Quil. Elus*, in Statutu Monasterii S. Claudii pag. 99, et alibi: Apostoli vero Petrus 1. Epist. 1. 1. Paulus Rom. 8. 33. Coloss. 3. 12, 2. Tim. 2. 10. Tit. 1. 1. Electos vocant Christianos adhib. viatores. Vocati, Electi, et fideles, Apocal. 17. 14.

† Martyrol. MS. S. Joan. Laudon. 31. ssec. evaturat ad 1. Maii : *In monte Laudon Eustasii Electi*. Caledar. MS. albat. Bennac. ord. Præmonst. 14. aut 15. ssec. ad 3. Jun : *Chrothibis Electæ*. Vitis, eodem sensu quo Lat. *Electus*, in Esia J. C. MS. :

Lors vint nostre sire en un mont,
Avec lui trois de ses amis
Des plus letres, des plus Fallis,
Sains Jehans, Jakes et Perros.

† 2. ELECTI, qui et Sacramentales dicti, Testes ei, qui jurabat, adjuncti : de quibus plura in *Juramentum*. Leges Caroli M. apud Murator. tom. 1. part. 2. part. 99, col. 1 : *Et qui in Ecclesiis juranda sunt, vel cum vii. Electis aut xii. esse debent, quales poterint legibus inveniri*. Non semel memorantur Electi apud Thomassinum in Bitoric, pag. 121.

3. ELECTI, sic nuncupati quidam hæretici ex secta Manicheorum, qui nec carnibus vescabantur, nec uxores ducabant : *Edicti xii felicitati*, in Anathematismo hæreticis. Manichear. apud Cotelierum in Notis ad Recogit. Clement. pag. 373. de his S. Augustinus Epist. 74. et lib. 2. de Morib. Manichearum cap. 13. 16. 18. 19. Possidius in Vita ejusdem S. Augustini cap. 15. 16. Leo I. PP. Serui. 5. de Jrjuno, Prosper Manicheus in Anathematismo Manichear. cap. 3. apud Simond. tom. 1. Concil. Gall. S. Hieronymus in Epist. ad Celsipontem adversus Pelagium cap. 2. Auctor Prædestinati lib. 1. hæresi 46. Arcelabus Mesopotamiae Episcopus, in disput. adversus Manicheum, etc. Vide *Auditors*.

4. ELECTI, ut est in Ceremoniali Romano lib. 1. sect. 10. appellantur *Promoti ad Ecclesias*, sive *Monasteria* unde sunt consecrationis, sive benedictionum, quam infra tres menses sumere debent. Neque enim appellantur Episcopi sive Abbates, et quoniam utantur Episcopali sive Abbatiali habitu, non tamen possunt uti paramentis et mitris sine speciali infulto Pontificis, etc. Vide Wilhelmum Neubrigensem lib. 2. cap. 22.

[** *Archielecti dicuntur Archiepiscopi electi. Vide in hac voce.*]

* Sive papali sive episcopali dignitate donandi. Bulla plumbea imaginibus SS. Petri et Pauli insignita Electos in Romanos Pontifices et necdum consecratos, litteras suas obsignasse jam observatum est supra in voce Bulla. Dipl. Clement. VII. ann. 1378 : *Clement Electus episcopus, servus servorum Dei.... Datum Punctis sub bullis capitulis apostolorum Petri et Pauli conscriptis, quia utantur ad apostolatus officium assumpti ante sui coronationem, viij. Kal. Oct. assumptionis nostrae anno 1. Electis in episcopos sui ecclesiarum suarum bona administrandi competeat, ut discimus ex Charta Gaufr. Meld. episc. ann. 1209. in Chartul. Barheil. pag. 880 : *Noveritis quod cum potestatem Electi haberemus ante consecrationem nostram, decimus novulum totius parochie de Nigella.... Stephano clericum de Parochia, quamcumque ipse vixerit, salvo jure cujuscumque ecclesiam.... concessimus possidendam.**

5. ELECTI, Qui ad baptismum sunt electi, baptizandi, in lib. 1. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 26. 33. et in Missali Gallicano vet. pag. 419.

* 6. ELECTI, idem interdum qui Jurati vel Scabini appellantur; iis nominibus promissive designantur in Liberi, castri S. Joan. ann. 1227. tom. 4. Orliens. reg. Franc. pag. 386 : *In primis, ut eligant quatuor homines, qui.... talem habeant potestatem.... qualem habent apud Divionem major (ei) jurati communia Divionensis : ... et illi quatuor jurati possint maturi per singulos annos.... Et illi duodecim denarii erant quatuor scabinorum.... Si quis autem exierit de numerantibus in castro congregatis (conquestus) fuerit, ius recipiat et faciat in castro eorum quod Electus. Ista semel et iterum legitur.*

* 7. ELECTI etiam vocabantur olim, qui a tribus regi ordinibus selecti, auribus sui tributa in publicis comitiis regi concessa, ex quo inter cives partiebantur. Lit. ann. 1369. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 421 : *Quibuscumque communis et Electis ad indicendum, levandum et exigendum dictas impositiones in duceci Caracston destinatis, etc.* Ab ejusmodi Electis originem habent judices inferiores, quos Elus etiam nunc appellamus, qui de iis, que ad vectigalia pertinent, judicant. Ne in singulis proferendis nimis videar, consule accuratissimos indices ad Ordin. reg. Franc.

* 8. ELECTI DIPLOMATARI. Vide supra *Diplomatarius*.

* ELECTIO. Constitutio, Charta communis sc appellari videtur, quod facultas officiales communie eligendi per eam penes cives remaneat [** *Quia cives iam talem elegerant. Vide Charta. Charta Hecur. ducis Brabant. pro communia Bruxel. ann. 1229. ex Cod. reg. 10197. 3. 2. fol. 24. r. : *Quilibet burgensis et filii burgensium, qui habent quindrem annos vel amplius, juramentum porem et hanc Electionem observare.... Si quis hanc Electionem infringit, etc.**

* ELECTORARIUS, Elector, ad eligendum deputatus. Stat. ant. Florent. lib. 1. cap. 1. ex Cod. reg. 4631. fol. 72. r. :

*Quod camerarii et ceterius camere dicti communis possint, teneant et debeat solvere incommodi dictis Electionariis et eorum notario salarium, ad rationem pro qualibet parati, libras sexaginta, et in unum mensem.... debeat dicti Electarii eligere creatorem illum, ad cuius electionem faciendam electi fuerint. Stat. Ord. S. Joan. Hieros. ann. 1584. tom. 2. Cod. Ital. diplom. col. 1842 : *Electione peracto, Electionarii a consilio discedant, comparentque eorum preceptore electionis ac universo fratrium ceteri.**

* ELECTORES, Collegium Novemviratum potentissime in Imperio dignitatis; unde in Bulla Aurea Illustres Imperii Principes, ejusdemque decus, coluntur, latera, propinquiorum membra, etc. vocantur. Inter principum Electorum prerogativas primum locum obtinet jus Imperatorem primum Regni et Principatum anorum eligendi, eundemque, si necessitas et utilitas publica postulet, ab Imperio removendi; non tamen ut scribit quidam, sine reliquorum Principum consensu. Vide Electorum Sententiam exautoratoria Winceslai Romanorum Regis, apud Grollius, tom. 1. pag. 139. Majores sunt Imperii Officiales, Imperatores Consiliiarii, extra quorum consensum in multis, quæ ad Imperii administrationem spectant, nihil rite aut valde peragi potest. *Qui de eorum nece factionem incerti, vel factionis sacramentum deditur Majestatis reus declaratur.* Jus habent eundem montem. In solenni Imperialis Curia omnes ejusmodi dignitates præcedunt. Privilegio gaudent de non appellando, quod per Recessum Imperii anni 1654. renovatum ipsique de novo est confirmatum. Hactenus Bulla Aurea. Vide præterea Limmus lib. 1. Jur. publ. Imp. cap. 20. et lib. 3. cap. 1. ubi Electorum jura et prerogativa fides recensentur. Ab anno 1647. vel 1654. Fratres salutantur a Rege Francorum.

* *Elisurs de l'Empire*, in Hist. Caroli VI. reg. Franc. ad ann. 1400. cap. 144.

Elegantissimus quoque Electorali ornatus; vestitus Electorum Ecclesiasticorum, toga est ex panno coccineo rubro, pellus ex albo et nigro variegata; quos hermelinus ruant, suffulta et prætexta; pileus quoque ex ejusdem coloris panno, pilulæque variegatæ prætextæ; Scardurum, et poliduratum holostericum cubrum, pellibus hermelinis suffultum et prætextum; pileusque ejusdem materie, coloris ac prætextaturæ. Limmus ibid. lib. 2. cap. 1. n. 13.

Septem ab initio incuncti, hand dubie quia totidem Imperii Officiales, Septemviri sunt appellati; tres Ecclesiastici, Laici quatuor. Unde versus pingui crassaque Minerva olim decantati :

Augustinensis, Treverensis, Colonienis,
Quilibet Imperii fit Cancellarius horum,
Et Palatinus Dapifer, Dux Portionensis,
Marchio Præpositus Camera, Pincerna Baccus ;
Ili statuunt Dominum cunctis per scecula summum.

Qui Septemviralis Senatus in Novemviratum exinde procrevis est; de duobus recentioribus suo ordine dicemus.

Non eadem vero omnium Electorum jura eademque prerogativa. Ecclesiastici electione et suffragio hanc obtinent digni-

tatem; Seculares, si Regem Bohemum excipias, succedunt et jure hereditario Electorum possident. Hi jure utriusque suffragii, nisi nimirum et alieni in electione gaudent; illi sui tantum. Ecclesiastici non nisi expleto trigesimo suae aetatis anno in Archiepiscopos atque adeo in Electores cooptari possunt; Laici sufficit decimum octavum aetatis completus ut suo fungantur officio. Bulla Aurea cap. 7. num. 2. Ut autem quid ad munusque eorum pertinet, quodvis jure sit proprium et singulare penitus cognoscitur, de singulis seorsim parvis est agendum.

Archiepiscopus Moguntinus Collegii Electoralis Decanus, Principes Coelectores monere tenentur de obitu Imperatoris, et futuram electionem litteris patentibus significare. Horum litterarum formulam, si videre libeat, reperire est in Bulla Aurea cap. 18. In electione Imperatoris Coelectorum suffragia colligit, quibus suum addit calculum. B. A. cap. 4. num. 2. 3. Imperatorum electum proclamant. Decreta Imperialia solus subsignat, quia Archiepiscopus Germaniae. Vide *Archiepiscopus*.

Archiepiscopus Treverensis, secundus Elector et Archiepiscopus per Galliam universam, seu potius cum Galliae partem, quae Regni Arelatensis nomine censetur, primus suum tertium suffragium. B. A. cap. 4. num. 3.

Archiepiscopus Coloniensis, tertius Elector et Archiepiscopus per Italiam, secundus eligit. B. A. ibid.

Rex Bohemiae, ratione Regie dignitatis inter Seculares primus Elector et Imperii Archiepiscopus, tertius eligit. B. A. cap. 4. num. 1. et 3. Albertus Stadenus Abbas in Chron. ad ann. 1240. et incertus Auctor in Chron. Schavies ad annum 1245. scribunt Regem Bohemiae non eligere, *quia non est Teutonicus*. Quod intelligere debet Chron. Engelhusii et Andreæ Presbyteri Ratibonensis, ubi de Ottone III. et ex Dubravio, qui in Hist. Boemica lib. 6. narrat: *Addit tamen rex illis Principibus posthuc Rex Bohemus fuit, Elector septimus ad tollendum discordiam quae inter prius nuntio, pari suffragio concurrente, nonnumquam intercedebat*. Quod ita indubiatum nonnullis visum est, ut a Rudolpho Imperatore id factum esse scribat Comerus lib. 3. de Rebus Polonorum; imo Instrumentum Rudolphii ann. 1299. refert Windekium in Comment. de Elector. orig. cap. 1. Horum tamen omnium sententiam scilicet refellit Limmaeus lib. 2. Jur. publ. Imp. cap. 7. num. 1. Vide *Archiepiscopus*.

Dux Bavarie, hodie Imperii Archiepiscopus, quartus eligit. Electorali dignitate primus potius est Maximilianus, qui ann. 1653. a Ferdinando II. in Dieta Collegiali donatus, cum Palatinus Rheni, perductionis titulo, ex exauctoratus fuisset. Quod ann. 1658. art. 4. Pacis Westphalicae, Bavarie Duci confirmatum fuit, ita tamen ut linea Wilhelmiana exincta, familiae Palatine restitueretur Electoratus. Vide Struvium Syntag. Hist. Germ. Dissert. 35. §. 20. post obitum Ferdinandi III. ann. 1657. Vicarius Imperii officio, loco Palatini Electoris, functus est Dux Bavarie:

litem intendit Palatinus, sed adhuc sub iudice lis est.

Dux Saxonie, Imperii Archimarescallus et ejusdem Vicarius, vacante Imperio, in locis ubi Saxonica jura servantur: quintus eligit. B. A. cap. 4. n. 3. et cap. 5. n. 2.

Marchio Brandenburgicus, Imperii Archicamerarius, sextus eligit. B. A. cap. 4. n. 3.

Palatinus Comes, olim inter Seculares secundus Elector et Imperii Archidapifer, nunc archithesaurarius, septimus eligit: Quod definitum est art. 4. Pacis Westphalicae ann. 1648. cum Carolus Ludovicus in Palatinatum inferiorem est restitutus, atque octavus Electoratus ipsius causa institutus est. Vacante Imperio ejusdem est Vicarius in partibus Rheni et Sueviae. Coram eo Imperator conveniri potest. B. A. cap. 5. n. 1. et 3.

Dux Hannoverensis, Viennae 12. Martii ann. 1692. nonus Elector creatus et Imperii Archiepiscopus, octavus eligit: de quo Schramm in Chr. Mllicensi part. 10. n. 42. pag. 920. haec habet: *Novemvires ab Augustissimo Leopoldo est constitutus, creante Ernestum Augustum Principem Hannoveranum in Electorem novum, et Collegii Electoralis Significavit. Hoc nos digne Electorali, quo aetholice Palatinus Princeps insigniebatur, cum nuper calculus Præstantium Electorum, (ex quo quod Dux Neuburgicus catholicus Palatinatus Electoratus fuerit condecoratus) esset minus, rearsere. Ad Electorum vero officia in Imperatoris coronatione quod spectat eorumque in sessionibus ordinem et alia jura, vide Limmaeus lib. 2. cit. cap. 1.*

Quae haec dicta sunt de dignitate, prerogativis, iuribus et officiis Electorum a nomine, quod sciam, in dubium revocantur, ut pote quae ex Bulla Aurea, quae cum fundamentum Collegii Electoralis haberi debet, eruta sint et descripta. At vero longe aliter res se habet cum de eorumdem institutione et origine agitur. Tot fore sententiae, quae hoc de re Scriptores, nullum quippe exstat monumentum, ut ipsis visum est, unde quicquam certi expiscari liceat. Utrique Viri doctissimi pro diversis sibi quae invicem oppositis opinionibus stant decernantque, inter quos litem dirimere non sine temerario ausu forte quis tentabit. Praecipuas ex his prius lue exponere libet, quam id quod nobis probatissimum visum fuerit aperiamus. Qui ceteras nosse voluerit adent Thulemarium qui eas omnes congressit cap. 7. dissert. 12. Syntag. Jur. publ. et Jo. Guillelmum Janum in iudicio Electoralium de orig. Electorum.

Prima est eorum qui Collegii Septemviriatus institutionem Gregorio V. et Ottone III. acceptam referunt. Eam sic proponit nihil hesitans Windekium in Comment. de orig. Elect. cap. 1: *Ergo, inquit, Electores cum consensu Ottonis III. ann. 957. sanctione a Gregorio V. lata, sed a Sylvestro II. ann. 1000. promulgata, constitutos comperit habere, tum ex pluribus MSS. tum ex casis Historicis. Fucum facit Windekium, quae enim profert argumenta ad rem non pertinent, aut levioris sunt momenti, quam ut rem tantam definire valeant: et id sensit ipse Windekium, cum*

adductis argumentis quae ipsi gravissima videbantur, ubinde fatetur ceteros Principes in electione Imperatoris aluisse, non quidem ut eligerent, sed ut quem vellent eligendum Septemviri proponerent. Hae enim fati, causa calere est. Windekio hac in re consenti Gerdoldus lib. de S. R. I. Septemvir. quos refutat Limmaeus lib. 2. sapiens est. cap. 1.

Huic opinioni praeferre sine dubio antiqui Chronicon Scriptores qui omnes fere ubi de Ottone III. mentionem fecerunt, eodem tenore Electorum institutionem referunt. Ita Martinus Polonus, Andreæ Presbyteri Ratibonensis, Engelhusii, Naucterus vol. 2. Chronogr. gener. 34. et alii. Suppositum vero Gregorii V. de electionibus Imperatorum sanctionem, quam melius forte nunc verius, inter Constitutiones Ottonis IV. recenset Goldastus tom. 3. Constitut. Imper. his verbis refert Limmaeus lib. 2. cit. cap. 1. n. 1: *Imperatoris huius hereditarius dignitatem vindicant. Principes scilicet, sacri Ordinis tre, profani totidem, cum deliquit. Ibi discor- des si fuerint, Bohemiam Regem cooptant. Immoventi Baroni injuria fecerunt qui eruditissimum virum hujus sententiae patronum arbitrari sunt. Scribit quidem ille sub ann. 995. tom. 10. Annal. pag. 213. potestatem eligendi Germaniae Regem, in Imperatorum postea adsumendum, Principibus Germaniae a Gregorio V. factam; sed diserte negat ex eo tempore ad septem tantum Electores id spectasse, quod probat ex Epist. ad Innocentium III. PP. de electione Ottonis IV. Baroni praevalere Bellarmum lib. 3. de Translat. Imperii.*

Rectius ergo utrumque Cardinale accensibus inter defensores sententiae, quae ab Innocentio IV. in Concilio Lugdunensi ann. 1245. celebrato, id factum esse defendit. Nec sua huic opinioni deest probabilitas: praefer quoniam enim quod circa hae tempora in electione Imperatorum praevalere cepit Electorum auctoritas, certum est ab Innocentio IV. Fridericum III. Imperiali dignitate in hae Synderum privatum fuisse, praeterea quia Rom. Pontifici Ecclesiasticis Electoribus, ut Henricum Thuringiae in ejus locum sufficerent. Thomas Wikes tom. 2. Hist. Anglic. Scriptorum pag. 45. in Chron. ad ann. 1245. scribit: *Innocentius Papa, convocatis universis Ecclesiae Prelatis, celebravit generale Concilium apud Lugdunum, in quo sententiam degradavit Imperatorem Fridericum, decernens ipsius fœderis amissionem ab Imperio, quod praescriptae Coloniensis, Treverensis, Moguntinae Archiepiscopis, et Henricum dictum Langoniam, Ulthinum eligere in Regem Teutoniarum, quod et factum est. Vide etiam Chron. Alberti Stadenii ad ann. 1240. Engelhusii tom. 2. Collect. Leibnitzii pag. 1117. et Walter. Hemmingford. ad ann. 1250.*

Tertia de Electorum origine nobis super est exponenda sententia, quam doctissimi quique Germanici Scriptores amplectati sunt. Hae autem statuit id accidisse praecipue sub Frederico II. (verba exscribo Myleri) obsequio ubi interveniente singulari Constitutione, qualem nullus scriptor veridicus allegare aut producere potest, sed modo

latenti, et insensibiliter quasi, cum tacito Ordinum Imperii consensu. His apprine consonant Limmus lib. 3. Jur. publ. Imp. cap. 1. *Statuo, inquit, Collegium hoc Electorale, non tum speciali et expressa aliquibus Constitutione, quum consuetudine sensum Ordinum consensu approbata, introductum, postque aliquot mutationes intervenientes, tandem a Carolo IV. et reliquis Imperii Proceribus Aucta Bulla firmatum fuisse.* Vide Nicolaum Mylerum Archologia Ordinum Imper. rap. g. n. 4. Coniungium de Republ. Imper. Grun. Exercit. 5. thes. 23. et seq. Crusium lib. 5. Annal. Suevicorum part. 2. cap. 7. Ousephum Panvin. de Comitibus Imper. cap. 6. Michael. Schiffererum de orig. Elector. thes. 16. apud Aur. vol. 1. Resoludum de election. et succ. lib. 2. Dissert. 3. n. 4. et seq. Aventinum lib. 5. Annal. Boiorum, Goldst. in Constit. Imp. tom. 1. Struvium Syntag. Hist. Germ. dissert. 22. et 15. Natal. Alexandrum part. 2. sac. ix. et x. Heissium in Hist. Imp. lib. 5. n. 1. Hoffmann. in Lexico ad vocem *Electores*, et alios.

Quibus vero argumentis et probationibus hæc sententia, jam tot Eroditorum Virorum calculis approbata, fulta sit et munita paucis representabo. Et quidem repudiata s'mel Gregorii V. Constitutione, de qua nullus Scriptor ab Ottonis ætate ad Fridericum usque II. meminit, ne ipse quidem Gratianus qui circa ann. 1151. Decreta, Constitutiones et Statuta Pontificum collegit; rem demonstrare videtur assilientum omnium Historicorum qui de rebus Germanicis diligentius scripserunt; nemum quippe eorum, neque Hermannum, neque Bonerium, verla sunt Arentini lib. cit. neque Sigbertum, neque Otto uoster, Guntherus poeta, et ceteri quique proximorum temporum gravissimè diligentissimèque Scriptores, ullum Electorum mentionem faciunt: profecto non omittitur tantum rem, si uti nostro sæculo sunt, illi tempestate Principes illi, constitutissimi Cursus Regem et prærogativam accepissent. Quod quidem argumentum, quamquam gravissimum sit, potest tamen et alio roborari, quo res pressius arguitur. Constat testimonio Historicorum omnes Ottonis III. in Imperio Successores usque ad Fridericum II. vel jure hæreditario, vel omnium Principum suffragiis Imperium obtinuisse. De Henrico II. et Conrado eius successore, id testatur Otto Frisingens. Chron. lib. 7. cap. 7. et 8. De Henrico IV. et V. Albas Urspergens. in Chron. ad ann. 1053. et 1060. De Lothario Continuator Sigberti in Chron. ad ann. 1126. De Conrado III. laudatus Otto lib. 7. cap. 22. De Friderico I. idem Otto lib. 2. de Reb. ger. Frider. rap. 1. Guntherus, et Chron. S. Ulrich ad ann. 1152. De Ottone IV. et Friderico II. citatus Urspergens. ad ann. 1220. Iis addi possunt Diltmarus lib. 5. pag. 52. Wippo de Vita Conradi Salici ann. 1024. Ordericus Vitalis ann. 1124. pag. 882. Radewicus lib. 3. rap. 16. Fridericus I. in Epist. apud Baronium ann. 1156. Matth. Paris ann. 1245. 1257. pag. 456. 633. Roger. Hoveden pag. 776. Willel. Brito lib. 4. Philipp. pag. 141 :

Est etenim illi dynastia Theoticoorum.

Ut nullus regnet super illos, si prius illam Eligat quilibet Cuius Procerumque voluntas. Ex quibus omnibus manifestum est Electores non prius, ceteris Principibus exclusis, Imperatorem elegisse, quam mortem obisset Fridericum II.

His præmissis quæ nostræ sententiæ illustrandæ necessaria duximus, jam quod probabilibus nobis visum est, ea quæ nos decet veracitatem, præsertim in rebus obsecris, proponendum. Nec longe profecto ab ea, quam modo exposuimus, sententia aberrabimus. Itaque, ut rem ab initio repetamus, certum videtur post Ottonem III. rationem succedendi in Imperio innovatam fuisse, suffragiisque, habita interduum natalium ratione, electos deinceps Imperatores, qui prius solo jure hæreditario nataliumque privilegio seget potiebantur. Hæc aperte significant omnia Historie Germanicæ, quæ supersunt, monumenta. Nec alia fuit, ut opinor, errandi occasio Scriptoribus, qui Electorum originem ad hæc tempora retulerunt. Cum autem in eligendo Imperatore potiores partem haberent septem Imperii Officialia, iique potiores essent Germaniæ Principes, sensim peducuntur ad hanc devenere auctoritatem, ut sibi potestatem, ceteris Principibus exclusis, eligendi Imperatorem tribuere tentarent. Ne gratis vero id dixisse videamur, consulendus vetus Auctor de Beneficiis a Struvio citatus Syntag. Hist. Germ. dissert. 22. et 13. ubi legere est: *Ita quædam eligunt Teutonicis, cum Romanis multo ordinem, secum ab eis de jure sex Principes qui primi sunt in ejus electione.* Idem docet Speculum Saxonicum lib. 3. art. 57: *In Principis electione primus erit Episcopus Moguntinensis, secundus Treverensis, etc. secundum hoc omnes Illustres Imperii tam Seculares quam Spirituales eligunt.*

Ut ut sit de eorum in electione Imperatoris præsentimentia, Collegii Septemviralis institutionem ad Caroli IV. tempora, ad annum scilicet 1356. quo Bulla Aurea, prævia deliberatione Imperii Officialium, reliquorumque ejusdem Procerum et Ordinum consensu, promulgata est, referendum arbitramur, vel ut mentem nostram aperit explicemus, existimamus nullo, quod indubitatum sit, monumento probari posse ante Bullam Auream septem Electores plene sibi quæ proprio jure, qui scilicet ab electione alii Principes excluderentur, Imperatorem elegisse. Nec enim inficimus prius existisse Principes, qui Electores appellarentur, quique in eligendo Imperatore potiores partes agerent. Hæc aperte significare videtur successiva Imperatorum series, qui, ab Bullæ Auree promulgationem, suffragiis aliorum Principum, præter septem Electores in hac Constitutione designatos, Imperium adepti sunt. Unus in exemplum sufficiat Carolus IV. hujusque Legi celeberrime parens, quem ad regium culmen electum refert Albalas Argentini. in Chronico ad ann. 1343. partim a Principibus electoralis privilegio donatis, partim ab aliis quæ inter Electores non recenset Bulla Aurea. Nec minoris est momenti quod in Bulla Aurea nullus Edicti, Legiste, aut Consti-

tutionis, quæ Electorum jura numerumque prius assignaverit, occurrat nullo: neque enim id faciendum erat in Constitutione, quæ solo noxatitatis titulo poterat repudiari a Principibus quos constanti assertore sibi hæcenus jure spoliabat. Iis addi potest Epistola Benedicti PP. XII. scripta ann. 1338. ab omnibus Electoribus, Rege Bohemie excepto, quæ legitur apud Goldastum tom. 1. Constitut. Imper. pag. 100. Hanc scio suspectæ fidei viris quibusdam eruditissimis videri: ex ea nihilominus, cum spurium neminem, quod sciam, certo probaverit, quedam observabo, quæ ad imprimis hanc epistolam, quæ Bullam Auream decem et octo annis tantum præcessit, sex Electorum nomina præferre: in ea tamen aliorum Colectorum expressum repetitum, quæ ab iis Principibus ferri mentionem. 2º. Illos diserte proferri tam, quam in eligendo Imperatore habent potestatem sibi ex consuetudine vel de jure competere. Quid hoc dubium? rogo; itane scripsissent Electores eodem jure, quo per Bullam Auream, isdemque privilegia jam decorati? Num Colectores, promulgata sesh Bulla Aurea, usquam agnovissent? Hinc igitur recte Septemviralis Collegii originem institutionique repetimus. Notandum 3º. Electores minime persuasos fuisse jux suum electorale Romanis Pontificibus acceptum referri debere. Sed præstat locum exhibere, ut quisquis prudens æquusque rerum æstimator juliet: *Grimvum non modice, et turbatum ex intimis, cum reverendissimo sacrosanctum Romanum Ecclesiam matrem nostram, et ipsius Summus Pontifex, ... ac sacrosanctum Imperium, et Imperatores seu Reges ipsius, quorum defensio ad nos non omnes alios Colectores præ ceteris muniti Principibus speculatur pertinere dinoctant, sicut temporibus præarantibus videmus, ad invicem discordare. Infra: Cum ultis omnibus Principibus Electoribus Imperii in unum fuimus congregati, ... et firmumque juramento per Sacramenta corporalia a nobis et omnibus Colectoribus nostris præstito; quod jura, honores, bona, libertates et consuetudines dicti Imperii, et nostra, nobis in electione Imperii competentem et consuetudinem vel de jure, manu necum, defendimus et illibata conservamus, ... et quod hæc non oblitumini propter aliqua pericula rerum et personarum, aut præcepta ... contra Imperium et nos vel Colectores nostros; per quæ dicto Imperio ac nobis et Colectoribus nostris ... possit præjudicium generari. Ibid.: In prædictum Parlamento per nos et alios Colectores nostros ... sententiarum diffinitum: quod vacante Romano Imperio is, qui eligatur concorditer, vel a majore parte Principum Electorum, pro Rege Romanorum ab omnibus est habendus: et quod nec nominatione, approbatione, confirmatione, consensu, vel auctoritate Sedis Apostolicæ, sub prelo amissionis bonorum et jurium Imperii indiget, alio titulo Regio exornando; quodque jura et bona Imperii administrare et gubernare poterit, et de jure et consuetudine, nulla Sedis Apostolicæ super hoc licentia habita vel obtenta. Hæc clariora sunt quam ut fusiori expositione indigeant; cetera itaque Lecto. in judicio premitimus, quæ otiose fortassis annotaremus.*

ELECTRAT, *Ructat*. Papias. [Bitoric. MS. habet *Electat*, forte pro *Ejectat*.] Vide *Electre*.

† **ELECTRUM**, Mixtura quaedam zris et stanni, nomen sumens cum electro a coloris similitudine. Nicol. Bertrandus in Vita B. Guillelmi Eremite Augustin.: *Disciplinabat enim se catenis trius Electri vel de latone, Rocho le Buillif in Diction. Spagy.: Electratus, est septem metallorum in anum conjunctio.*

* S. Flori Mss. fol. 58. vº: *Interdictum* ne quisquam cum calice ligneo, vel ritreo, vel stanneo, ... vel de Electro infra fines diocesis nostrae ulterius celebrare praesumat. Comput. Ms. fabr. S. Pet. Insul. ann. 1495: *Item Johanni Moldener liquifactori Turnacensi, pro omnibus columnis et argenteis de Electo, serventibus ad claustrum capellæ B. M. de Trilla, ponderum insimul ij, mil. i. c. lxxx. xij, lb. pectus n. sol, pro quolibet libro. Idem est, in folio, quod Eleutor appellatur in Chron. S. Dion. tom. 7. Collect. Hist. Franc. pag. 151: *Ovee ce dante un autre grant vaisel d'Electre, si est norrez: ou miroir et tout entor de grant plente de vardeles et de granz.**

1. **ELECTUARIUM**. Isidorus lib. 4. cap. 9: *Electuarium, vocatum eo, quod melle sorbeatur.* Math. Silvaticus: *Electuarium, id est, melleis sorbitis.* Ex Graeco *ἐλεγκτήριον* ab *ἐλεγειν*, delinquendo evocare. Alii ab *electis* speciebus dictum volunt. Joann. de Janua: *Electuarium dicitur ab electio-nerum, e quibus conficitur.* Electuariorum alia sunt dulcia, quaedam amara, quaedam acria, de quibus Chamberius. Quetius Horatians lib. 4. Her. medicar. *ad Tustinum, Electuarium, etc.* Cæsarius lib. 7. cap. 48: *De pyxide, quomodo tu manus portabat, Electuarium per cochlear hauriens, singulis in o mittit.* Brocardus in Descript. Terre Sanctæ: *Habent poma citrina magna, ex quibus optima conficiunt Electuarium.* [Statuta Ecclesie Cadurc. ann. 1289. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 699: *Purastis specias vel Electuarium, non causa medicinar, n. ut vinum ibi melius sapret, et ad libendum te fortius inclinet.* Statuta Arelat. MSS. art. 137: *Non vendant Electuarium corruptum.*] Vide Constitut. Siculas lib. 3. tit. 34. § 4. Durandus lib. 6. Ration. cap. 7. num. 50. etc. Utuntur passion Medici. Guisotus Provincialis in Biblia MS. de Medicis:

*S'ils reviennent de Montpellier,
Les Lectures sont moult chieres;
Lors, disant, he m'est avis,
Qu'ils ont gignabart et plarin, etc.*

* *Laitnaire*, in Vita S. Ludov. edit. reg. pag. 350: *Disait souvent li benoiz rois nostre Laitnaire tel, ou, nos chozes teles fissent bonnes à cest malade.* Occurrit etiam in Mirac. Mss. B. M. V. lib. 3:

*L'ame toute d'esbauruche
Quat ele sent le Laitnaire.*

* *Opus Lettre*, in Lit. remiss. ann. 1467. ex Reg. 200. Chartoph. reg. ch. 64: *Leges medicas ordinauit en la botanique d'un apothecaire d'ecclie l'un de Pezans plusieurs beuvraiges, et opusates Lettres en diversis foiz.*

ELECTARIUS habet perpetuo Carlius Aurelianus Sicernus lib. 1. de Tardia passion.

cap. 4. lib. 2. cap. 7. 13. lib. 3. cap. 1. etc. Annotatio et Annotatio pro *Electariis* habet Myrepsus scri. 1. cap. 74. 408.

2. **ELECTARIUM** et *florum bellatorum* dixit Lamb. rius Ardensis pag. 84. [Pro quo nos dicemus *l'Elite* et *la fleur des troupes*.]

ELECTUBILIA. Vita S. Desiderii Episcopi Cadurcensis cap. 18: *De presulio mori vestimenta, scannakia, mensalia, et Electubilia, aurum, vel argentum, etc.* Sed legendum, ut praefert Codex MS. Lecturarii: nam editiones binae hujus Vitae ex mendoso apographo prodierunt. Utramque cum ipso archetypo contulit Stephanus Baluzius.

† **ELECTUS**. Vide *Electi*.

1. **ELEEMOSYNA**, Misericordia, seu *Mercos*. Concilium Francolor. ann. 794. cap. 3: *Idcirco domnus noster misericordia motus, praefato Tassilont... culpa persequutus innotuit, et gratiam suam plenius concessit, et in hac Eleemosyna eum in amore dilectionis vixit et suscepisse.* Charta Ludovici Pii ex Tabulario Fossatensi f. 8: *Cujus petitioni in Eleemosynam suam libenter aures accommodare placuit.* [Lupus Ferrar. Epist. 45. ad Carolum Calvum: *Tangit itaque vos affectus eorum, per quos esse capistis. Instauratio eorum Eleemosynam in gentis periculo intermissis. Ne obliviscamini carissimi etenim vos iam Eleemosynam indigni.*] Codex Epistolarum S. Basilii Archiepiscopi. Magnini Epist. 115: *Notis quoque poternm haereditate spoliatu pro vestro Eleemosyna amari...* utemque faciat. Adle Epist. 177. Concilium Verdense ann. 755. cap. 6. § 13. Bonavent. II. cap. 43. Formulæ vest. Bignonii cap. 31. Capitulare Pipini Regis Italici cap. 6. Capitulare I. ann. 802. cap. 29. Epistolam Caroli Magni ad Offam regem, Capitulare 6. ann. 809. cap. 7. Chartam Ludovici Pii apud Mabillonium tom. 5. Vitar. SS. Ord. S. Bened. pag. 68. etc. Vide *Mercos*. Eadem notione

* Nonnumquam nostris *Aumose*, idem sonat quod recte factum, pium opus, vulgo *Une action louable, une bonne œuvre*. Bellom. Ms. in Consult. Belloc. cap. 12: *Grans que bien et Aumose seroit de contereux tex testaments.* Libell. suppl. ad Phil. VI. ann. 1336. in Reg. B. Cam. Comput. Paris. fol. 82. rº: *Primo, dit le signifant que onques si grant Aumose ne fu faite, comme ce que vous avez commencé de faire aus vos officiers, de faire enquerre sus euls.* Lit. remis. ann. 1393. in Reg. 145. Chartoph. reg. ch. 513: *Que c'estoit signifier Aumose que d'aller à S. Jacques.* *Aumose* vero, pro *Aumone*, eleemosyna, in Ch. ann. 1245. ex Chartul. S. Apri Tull. ut et *Aumone*, in Invent. ann. 1306. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1302. et 1303. *Amalgue*, in Ch. ann. 1262. inter Probat. tom. 9. Hist. Burg. pag. 28. col. 1.

ELEEMOSYNA REDEM, in Capitul. 6. ann. 819. cap. 7: *De viduis et orfanis et pauperibus vel omnibus impotentibus, ut in Eleemosyna Dominorum nostrorum Regum eorum justitiam plenius accipiant.*

ELEEMOSYNA CANCELLARIA: pro *aratriis*. Lambardo: *Aratronis Eleemosyna*; sullemesse, in Canonibus Saxon. Edgaric. cap. 54. i. aratri vel aratronis eleemosyna, a sulh, aratrum, et *zime* esse, eleemosyna.

Concilium Anhemense ann. 1009. cap. 10: *Jura Deo debita nulliusque annuatim recte penkito, aratri scilicet Eleemosynam decima quibus acie a Prochare, Aratralis Eleemosyna, in Decretis Synodalicis ejusdem Concilii cap. 10. Denarius in singulas carucas impositus, pauperibus in eleemosyna erogandus, ab Ethelredo Rege, ut quidam ferunt, impositus. Leges ejusdem Regis cap. 2: *Ut deat de omni causa denarius, vel denarius valens.* Eleemosyna corcurum, in Legibus Canuti Regis cap. 11. Saxon. 7. Ejusdem Canuti Epistola ad Ethelnotum Metropolitanum Britanniae, apud Ingulfum, Mathæum Westmonast. Florent. Wigorn. et Rad. de Dicto ann. 1031: *Aut quum ego in Angliam veniam, omnia debita, quae Deo secundum legem naturamque debeamus, aut persolvam, scilicet Eleemosynas pro aratriis, et decima animalium spenis annu prosequor, et denarii, quos Rone ad S. Petrum delibamus.**

ELEEMOSYNA REGIS, leges Edwardi Confessoris cap. 10. de Denario S. Petri: *Quoniam liberatus hic Regis Eleemosyna est. Siuecu Duncelmensis de Gestis Angl. ann. 887: Ethelno Comes Hintoniensium Eleemosynam Regis Elfredi detulit Romam.* Eleemosyna S. Petri dicitur in Epistola Paschalis PP. apud Eadmerum lib. 5. Novor. pag. 113. 1. edit. Vide *Denarius S. Petri*.

* **ELEEMOSYNA REGIS**. Inter privilegia regis Francorum, quae enumerantur in Reg. sign. *Pater. Cam. Comput. Paris. fol. 195. vº.* Illud notandum recensetur: *Item quod Eleemosyna, quas domnus rex faciet, solent fore restituenda.*

ELEEMOSYNA PASCALIS, quae titulum obtinet in Episcoporum Palatii Anastasii in Hadriano PP. pag. 112: *Ubi fratres nostri Christi pauperes, qui ad necessitatem Eleemosynam in Paschalem solemnitate annue occurrere et lavari solent.* Vide *Gaufridum Voisicem* 1. part. cap. 30. Probat. Hist. Monemorenciae pag. 410. et Henric. Valeium ad Euseb. de Vita Constant. lib. 4. cap. 22. etc.

ELEEMOSYNA RATIONABILIS, quae ex bonis interstalarum sequestrabatur ad pias causas, de quibus pluribus §imus in voce *Intestatus*. Charta libertatum oppidi des *Aiz* in Bituric. ann. 1301: *Si vero aliquem mori contigerit priusquam nuptias sumpserit, qui mens aut vel fructus, aut aliter ecclesiam ad solutionem predicae censae, et nisi aliquis hanc praesens fuerit, sex electi omnes res suas ardebant per annum et diem: et si infra annum et diem hanc reserit, omnia sua habebit, salva tamen Eleemosyna rationabili.* Infra: *Fel sine herede mori contigerit, respectu sex electorum habebit Eleemosyna rationabilis.*

* **JACRE** in *ELEEMOSIA* dicitur, cum quis gratuito sepelitur. Chartul. priori. de Guilio fol. 15. rº: *Miles quidam, nomine Golefridus, dispoñente Deo, devenit ad mortem. Cujus obitum filii praesentique plangentes monachos, qui tunc temporis Guilio moribundo, suppliciter petierunt ut corpus sepulture traderet: quod monachi secundum posse suum honorifice fecerant. Post translationem vivum, non poter eum in Eleemosina jecere videtur, filii ejus Walcherius atque Johannes donaverunt Deo et*

S. Abbatibus ejusque monachis sex denarios de censu, quos illi monachi reddebant.

3. **ELEEMOSYNA**, nuda dicitur Ecclesiasticarum possessiones: *Transactio quae con-ducitur per donationem Ecclesiis Cathedralibus, Conventibus, Parochiis, vicis religiosi, ut pro donatoris et suorum tantum eorumque mortuorum animabus apud Deum orationibus et divinis officiis intercedat.* Ita Bracton. Paschasius Ruper-tus in Vita Walae Abb. Corbeiensis lib. 3, cap. 2. ubi Wala ad Ludovicum Primum: *Quid est quod dicitur, quando limones Ecclesiarum, immo, ut sentio, omnia que largiris? quod si res Domino jure Eleemosynarum legitime consecrata sunt, Ecclesiarum ejus sunt; quia suis pauperibus, et speciebus ubi servitutibus legatur data sunt.* [Charta Zuettelhaldi Regis Lotharing. ann. 896. apud Doulestin pag. 809: Et nullas unquam domos adveniat qui hoc infringere audeat; quod si aliqui preterverer hunc Eleemosynam infringere incipiat, punitus in iuram Dei... incurrat.] Consuetudo Normannie art. 103. quatuor species tenure statuit, per homagium, per divisionem, per eleemosynam, et per vadum: et art. 139. ait, possessionem per eleemosynam esse quidquid Ecclesiis aut viris religiosi confertur, in Regiam Majestatem lib. 3, cap. 23. §. 2. et apud Glanvillan lib. 9, cap. 1. *Episcopatus et Abbatum Baronie dicuntur esse de Eleemosyna Domini Regis et antecessorum ejus.* Decreta Regni Angli-ae apud Clarendum ann. 1164: *Si culgan-ctia cunctis inter Coriem et Laleum, vel per converso de iure tenementum, quod Clericus velit ad Eleemosynam attrahere, laicus vera ad laicum fructum, qui [Index MS. Beneficiorum Eccl. et Dioc. Constantiens. fol. 22, verso: Et totum manerium supra et infra dictas domus est in Eleemosyna; alia est in feodo laicali. Et fol. 59: Eleemosyna Presbyteratus continet dimidium acrum terre, et est manerium Presbyteratus situm in eadem Eleemosyna.] Leges Simonis Comitiss Montisfortis: *Castellum Mili sita rustico licetum erit legare in Eleemosyna de hereditate propria usque ad quintam partem ad consuetudinem et usum Francie circa Parisius, salvo tamen Baronis, et foris, etc.* Chronicon Mauriciacense lib. 2: *Apud Lugdunum Ponton, quod regulare Genobium antecessorum Monachis Eleemosyna erat.* Epistola 105. ex Sugeriano, de qualibus decima: *Con-queritur super Hugonem Bracton, qui antiquum Eleemosynarum Regum Francie, que est apud Calerium,.... quatuor et liberam in-quirat et auferri.* Mirastus. Auglie. tom. 3, pag. 827: *Prohibemus etiam, quod nullus Vicecomes vel Minister, seu alius persona magna vel parva, infra Eleemosynas suas hominum capere, verberare, ligare audeat.* Charta ann. 1190. apud Radulphum de Diedo: *Nullus fit recognoscit, si Charta, vel alio modo Eleemosynarum esse possessionem probare poterit; sed ad Ecclesiasticos iudices remittitur.* [Charta ann. 1250. ex Archivis Arb. Belli-loci: *Dedit etiam Tabellus de Medana donum italicum, et medietatem quam percipit in terra Canoniceorum Belli-loci, cum omni jure et dominio, quod habebat in omnibus terris et feodis Eleemosynatis et omnibus hominibus suis in Eleemosyna dicto-**

rum Canoniceorum communitatibus. Charta ann. 1261. ex Tabul. Abb. S. Sulpii: *Bertronus de S. Egilto Miles, Dominus de Monasterio, de consensu Thibaudi filii sui concessit Conventui S. Sulpii quod hunc Manerium habebat usum in villis Eleemo-synatis eisdem inodibus a Domino Comite Britannie.] Abbe Statuta Alexandri III. Regis Scotie cap. 20. Statuta 2. Roberti I. Regis Scot. cap. 1. §. 7. Monast. Anglie. tom. 2. pag. 827. etc.*

§ **ELEEMOSYNATA**, Eadem notione. Preceptum Sacerdotii Pasche apud Cadomum ann. 1223. tom. 3. Hist. Harcur. pag. 52: *Preceptum est quod Abbas de Bachio per caritas Comitiss de Neulenti et Henrici Regis habuit unum Eleemosynatum a Roberto Ma-nuino, quia cartas confirmant donationes et eleemosynas, quas Monachi illi poterant acquirere.*

§ **ELEEMOSYNATA**, Prædia vel etiam pecunia que mercedi loco dabantur pro celebra-tione Missæ, Concil. Hispan. ann. 1512. ibid. pag. 309: *Graviori doloris sensu est a Patribus institutum, magnam Misarum nu-merum in quibusdam Ecclesiis,.... omitti vel differri, propter veteris Eleemosynarum tenuitatem. Et in Synodo diocesana Valentia ann. 1581. ibid. pag. 387: *Acceptat autem Clerus pro angulis hujusmodi Missæ solidorum decem Eleemosynam, non ex plus.**

ELEEMOSYNATA, LIBERA, seu libera Eleemo-synata. Bracton. lib. 3. tract. 5. cap. 2. n. 24. et lib. 5. cap. 9: *Et quoniam hujusmodi terre dantur in Libera Eleemosynata, non solum dantur Ecclesiis, sed et personis tenendis in Baronum.* Charta Philippi Au-gusti ann. 1219. in ejus Regesto Herouval-iano fol. 163: *Donum Dei de Gonesia... ob omni seculari potestate et dominio tan-quam Eleemosynam in perpetuum Libera esse concedimus.* Alia ann. 1227. ex Tabul. S. Arnulphi Crispiae: *Recognovi, se contulisse in perpetuum et Libera Eleemosynam Capellam B. Marie de Lanvry, etc.*

Libera autem Eleemosyna dicitur, quod nulli servitio vel retributioni aut cuiusvis obnoxia sit. [Charta Gualfredi Comitiss Mauritiacensis in Bibl. Chiniacensi pag. 543: *Et omnia, que data sunt vel danda ob alios in futuro, ita Libera esse volo, ut neque ego, neque succedentes mihi, neque per bannum, neque per telorum, neque per vicariam, neque per collationem nostrorum Militum, neque per aliam quavis modicam consuetudi-nem Monachos de servitio Dei disturbent, neque suis hominibus inferant inquietudinem.* Ita omnia dona Libera ita esse volo, etc.] Vide Cowellum lib. 3. Instit. tit. 3. §. 24. [“Glanvillan lib. 9. cap. 2. et mox Eleemosyna pura. Placit. Cauteb. et. tom. 2. ann. 9. Joh. in Abbrev. Placit. pag. 56: *Utrum terra de Pappsworth, quam Erna de Pappsworth tenuit, quam D. Rex dedit Roberto Russell fili de Libera Eleemosyna D. Regis et si illam de jure dare possit, dicitur quod tota terra est libera Eleemosyna D. Regis et quod ipse de jure illam dare potest cui voluerit.*]

Ubi est terra ab omni feudalitatis nexu li-bera, quavis non ad ecclesiam pertinet.]

ELEEMOSYNATA ECCLESIASTICA, Monasticum Anglie. tom. 3. pag. 46: *Hanc itaque Ecclesiam et omnia ad illam pertinentia concessi et dedi Athelwodo Clerico, filio Erlowi Sacerdotis, libere et quiete teneri, sicut decet Eleemosynam Ecclesiam.* Vide Jus Ec-clesiasticum.

§ **ELEEMOSYNATA**, Forte prædia seu feuda, que Advocatis Ecclesiarum mercedi loco ex possessionibus ecclesiasticis tribueban-tur. Charta ann. 1205. tom. 3. Hist. Harcur. pag. 102: *Item diximus per sacramen-tum nostrum, quod si Clericus tenet aliquid de quo Laicus conqueratur, et Laicus dicat se tenere illud nomine Eleemosynarum. Chartul. S. Vandre. tom. 1. Instr. ann. 1267: Ju-ravit insuper dictus Rogerus iunctis sacra-cenia Evangelis spontanea voluntate eorum nobis, quod in dictis maneribus, archidia-cano et dimidia acra terre ratione hereditatis, peditibus, successione, conquestus, domini, Eleemosynarum, seu quorumque alia ratione sibi competenti nihil de recta reca-mobit.*

ELEEMOSYNATA PURA, id est, in qua Prin-cipes nihil terrene retinet sibi jurisdictionis, seu dignitatis et hujus Eleemosynata totalis jurisdictione ad Ecclesiasticam pertinet digni-tatem. Nullas utitur in Norwinnam potest de feodo suo Laici Pura facere Eleemo-synam, sine concessione et usura Principis principatus, etc. Ita Iura et Consuetudines Normannie cap. 17. [“Apud Anglos etiam Libera Eleemosynata iurisdictione ad curiam Christianitatis spectabat, ut est in Rot. ann. 8. Joh. Oxon. 15. in Abbrev. Placit. pag. 54. Plura apud Allasserum de Jurisdictione Eccl. lib. 6. cap. 12.] [Andreas Hist. Tenementum. lib. 3. cap. 2. p. m. edit. ann. 1612: *Philippus Bonus concessit olim in puram Eleemosynam eundem annuos arcos pretii quatuor obolarum Flandricarum quas mittas vocant.*] Vetus Charta Gallica apud Seldenum de Titulis honorariis 2. parte cap. 5. §. 24: *Il ne tiert rien en chef du Roy, ne per Baronum, mais en pure et perpetuelle Almoigne.* Vide Lileitonen, et Chartam ann. 1205. post Ordineum Vitale-m cap. 1060.

§ **ELEEMOSYNATA LAUDABILIS**, Epitome Consuetud. Eccl. Valent. tom. 4. Collect. Concil. Hisp. pag. 186. col. 2: *Ordinamus quod signa Laudabilis Eleemosynarum de cetero dum pro tempore vacabunt, dentur per vota Canoniceorum.* Ibid. pag. 167. col. 1: *Ordina-mus quod si quis habens signum Landabi-lis Eleemosynarum Quenesna illud alicui resignare voluerit, ejus non possit admitti resignatio, etc.*

§ **ELEEMOSYNAS CONFILARE**, hoc est, Col-ligere. To. 2. Hist. Britanni apud Lobinellum col. 1609: *Multum relatione preceptum quod nonnulli abusores sine tristiores ubique sedes Apostolicas et nostris litteris Confilant Eleemosynas.* Eadem notione in Concil. Tarracon. provinc. ann. 1591. tom. 4. Collect. Conc. Hisp. pag. 557. legitur: *Eleemosyna questuaria*, id est, emendica-ta.

CHARTA ELEEMOSYNARIA, qua quis ali-quid Ecclesie confert. Tabularium Eccle-sie Gratiopolitane: *Signum Dragoni,*

qui *Centum Eleemosynarium istam scribere et firmare rogavit manu ejus firmo*. Occurrit pluries in eodem Tabulario. Vetus Charta sub Roberto Rege, ex Tabul. S. Ambrosii Bituric.: *Hanc igitur Eleemosynarium Chartam, et decretum nostrae voluntatis volumus esse finem et inconvulsum*, etc. Tabul. S. Eparchii Incusilum. fol. 49: *Si quis homo aut illius de parentibus suis istam Chartam Eleemosynarium infringere aut inquietare presumpserit*, etc. Adde fol. 118. Vide Ruffinum in Comitib. Provincie pag. 58.

1. **ELEEMOSYNARIA**, inde, in Charta Ambardi Episcopi, regnante Radulpho Rege, in Tabulario Ecclesie Cadurcensis: *Qui Eleemosynarium istam ullo modo inquietare voluerit, apponatur quod sua lex jubet, et petito sua nullum obtineat effectum; sed hanc Eleemosynaria firma et stabili permanet*. [Charta Ambardi Archiep. Lugdun. ann. 978. regnante Iothario in Francia inter Instrum. tom. 4. Gall. Christ. col. 5: *Inque jurjurando precepti conditoribus suis*.... ut chartam mea Eleemosynaria integram et expressam facerent superdictis Monachis. Ibid. col. 6. indiscriminatum habebat Eleemosynaria vel Eleemosina.] Tabularium Abbatie Conchesis in Ruthenis Ch. 339: *Si advenit ullus homo, aut ullus de parentibus meis, qui contra agerent vel Eleemosynaria ista ire, aut odere, tentare vel infringere voluerit*, etc. Charta Eleemosynaria, in Ch. 408.

3. **ELEEMOSYNA**, Domus Monasterio vel Ecclesie adjuncta, in qua eleemosynae pauperibus erogantur ab Eleemosynario; proprie *Hospitale pauperum*. *Almonie*, in Charta Gallica ann. 1274. in Prob. Hist. Castillon. pag. 63. Tabularium Eleemosynae S. Pauli Viennensis: *Eleemosyna pauperum, quia Graece dicitur Synochium*. Concilium Iselebonense apud Orlivierum lib. 5: *Si veritatem habere*, (pecus) *quod vulgo dicitur Werolff, in Curiam Sacerdotis vel Clerici, qui in alio manet, venerit, vel in Eleemosynam ripiarum Ecclesie, vel in atrium, Episcopi erit*. Hugo Flaviniacensis pag. 169: *Illum, qui contra justitiam tumidus superbiat, captum, in Eleemosyna S. Fedasti sedere, et de Eleemosyna vivere institui*. Vita Godelfridi Comitis Campbergensis cap. 2: *Cecus quidam in illius degit Eleemosyna, etc.* [Bulla Alexandri III. PP. ann. 1173. apud Menestierum in Probat. Hist. Lugdun. pag. 37. col. 2: *Tertius planus poterit acquirere Ecclesie pro Canonis vel pro Eleemosina, ista quod fuit sine interveniente pecunia, et in obediencia suis decimas, gervas, vicarias et omnia alia ad obediendum pertinentia*. Similia repetuntur pag. 38. col. 1. Miracula S. Gibranni tom. 7. Mail pag. 62: *Paralyticus percussus est, et in Eleemosynam S. Remigii delatus*. Charta ann. 1275. ex Tabular. S. Vandreg. tom. 1. pag. 830: *Vendidi vobis Religiosis Abbatibus et Conventui S. Vandregisilli quandam nasaram terre cum advicis supra positis, quam habebam in dicta parochia*.... *sicut inter heminum Domini Regis ex ana parte et campum ditione Ayn ex altera, et advontata dicto campo Ayn usque ad montem Eleemosina ditionem Religiosorum*. Occurrit alibi non semel.]

2. **ELEEMOSYNARIA**, Eadem notione:

Almonerie, in Consuetudine Turonensi art. 59. 295. et Juliodunensi cap. 5. art. 1. ubi, inter jura quae ad Barones spectant, recensetur. *Donus Eleemosynaria*, apud Marbodium in Vita S. Roberti Abbatis (Case Deium. n. 28. apud Cencium Camerarium in libro Censuum Ecclesie Romanae, Guigoum in Statutis Ord. Cartusienis cap. 73. Udalicum lib. 3. Consuetud. Cluniacensis cap. 24. et Christianum in Vita S. Geraldii Abbatis Grandis Silvae n. 30. Tabular. Balonensis Monaster. fol. 49: *Fortem est hoc ante Donum Eleemosynarium d'Autofortan, Dom. Incarn. 1182. Laurentius Lediensis in Episcopis Virdunensis: Eleemosynariamque nosum integraliter cum Capella construxit*. Herimannus de Restaur. S. Martini Tornacensis cap. 109: *Qui fidelis procurator Eleemosynarie S. Marie extiterit*. [Ordinarium Canonicorum Regul. S. Laudi Rotomag.: *Pauperes ducantur ad Eleemosynarium, ubi data unicuique prae-benda, in eorum arbitrio relinquatur vel ibi comedere vel secum deportare*.] Occurrit praeterea apud Guillelmum in Chronico Andrensi ann. 1181, in Vita Abbatis S. Albani pag. 24. in Statutis Synodali. Guillelmi Majoris Episcopi Andegavensi ann. 1314. cap. 13. in Concilio Andegavensi ann. 1365. cap. 24. in Historia Sabaudica Guichenonis pag. 43. in Historia Segobien. Colmenaresi cap. 15. § 12.

* Quo significatu *Almonie* et *Almonie* nostri usurparunt. Testam. Marie de Croon ann. 1317. inter Probat. Hist. Sabol. pag. 379: *Nous donnons et lessons toutes nos robes*.... *pour fere chasubles et paremens de yggles de l'Almonie de Chastreaugontier, de l'Almonie de Segre*, etc. Lit. admort. ann. 1481. in Reg. 209. Chartoph. reg. ch. 55: *Nicolas Rougville a de nouvel fait edifier un hostel-Dieu ou Almonie pour recueillir, loger et heberger les pauvres malades, pelés, rince, passans et indigens*.

3. **ELEEMOSYNARIA**, Officium et munus Eleemosynarii. Willelm. Thorn ann. 1128: *Deiuna predicti molendini Eleemosynarie S. Augustini solvatur*. Nam unicuique Officio Monasterio assignati erant certi redditus, quibus eorum necessitatibus subveniretur. [Bulla Pauli PP. de secularizatione Monasterii Insulae Barharie tom. 1. pag. 261. Maceriarum ejusd. loci ann. 1549: *Ac Eleemosynarium in usum et usum Eleemosynarii, et Cantoriam in unum et unum Cantoris*.]

4. **ELEEMOSYNARIA**, Stipendiaria seu illa cui eleemosyna datur. Miracula S. Udalsici Episcopi August. inter Acta SS. Benedict. saec. 5. pag. 468: *Eleemosynaria quondam Abrahami, Fazingensis Episcopi civitatis de villa quae dicitur Canera, etc.* Vide Eleemosynarii 2. et Eleemosynaria, 7.

5. **ELEEMOSYNARIA**, Loculi seu potius arcula, ubi reponuntur eleemosynae, nostris *Trone*. Synodus Valentina ann. 1584. tom. 4. Concil. Hisp. pag. 290. col. 1: *Impense* (pro cereis in altari accendis) *sumuntur ex Eleemosynariis B. Mariae Virginis et animarum patris, ubi eleemosyna abundavit*.

6. **ELEEMOSYNARIA**, Gallis *Almonerie*, Marsupium, ex quo promi solent Eleomo-

synae. Charta Simonis de Balgencino ann. 1149. in Tab. S. Evertii Aurel.: *Et super altare ipsius Ecclesie per Eleemosynarium meum lapidem bryum intus habentem prothesi manu inscriptum*. [Lavent. Ms. thes. Sedis Apostol. ann. 1295: *Item unum Eleemosynarium de argento decoratum, cum tribus pedibus, et coeyreola et manica*. Capa Eleemosynaria, ibid.]

ALXOSYNARIA, Eadem notione. Computus Ballivorum Francie pro termino Candeleste ann. 1268: *Expense, pro ceadatis, bourna du gumbecans, tapets, sargils, etc. pro chirothecis, Almonaris, et aliis*. Alius computus pro termino Ascension. ann. 1269: *Belleste Joannis Godeluche pro Almoneris locus serci, etc. Almoneris a lus de soye, Willel. de Podio Laurentii cap. 21: Probatul literas de sua Almoneria, dicens: Legite istas literas*. Gaves de Brulez, Cantu 24:

Moult i a de ceux
Qui desliet Almonierre,
S'en foule unis
E j'en sui bonte arriere.
Le Roman de la Rose:
Lors a de s'Almonierre traile
Une petite eel bien faite.
Le Roman d'Anbery MS.:
Ou Almonierre, ou ceinture, ou seel.
Le Roman de Beusart MS.:
Cis. Pelerin qui li deuvoit,
Une riche Almonierre avoit,
Qui est liece a la coroe.

Almoniers on boistes Sarrazinois, in Statutis MSS. Artificum Parisiens. tom. 1. pag. 168. 169.

ALXOSYARIUM, Eadem notione, in Charta Rogeri de Frithild: *Et dedit mihi dividim aureum argenti, et unum aureum byzantium infra Almonerium*. Ubi perperam Spelmanus armationis vertit.

7. **ELEEMOSYNALITER**, in eleemosynam. Vita B. Nicolai Eremitae tom. 2. Act. SS. Mail pag. 708. A: *Per quem eadem dominum profuso Eremitae Eleemosynaliter cibos saepe miserat*. Eadem vox occurrit in Bullario Carmelit. pag. 624.

8. **ELEEMOSYNARE**, Dare in Eleemosynam Ecclesie, Monasterio vel pauperi. Tabular. S. Vandreg. tom. 1. pag. 11: *Vel quibuscumque eas vendere aut donare seu Eleemosynare voluerit*. Charta ann. 1205. apud D. Brussel de Uux feudorum tom. 2. pag. xxv: *Nunquam vidimus*.... *quod aliquis redderet decimas de Jemis, vel de generatis aut de basis, nisi prius fuerint Eleemosynari*. Apud Rymerum tom. 16. pag. 243: *Super centum solidis annui redditus, annuatim curant, quos idem Willelmus filius Eleemosynavit*. Charta ann. 1214. ex Chartar. S. Vincentii Cenomani: *Herbertus Dominus de Guerche coram nobis constitutus Eleemosynavit Abbatie S. Vincentii totam decimam suam de Montgus. Charta Matildis Filiae Roberti Bethuniae Domini ann. 1216. ex Tabular. S. Bartholomaei Bethun. fol. 32: Quantum hostellum molinarie in molendino de Coisus Eleemosynavi*. Charta Humberti de Bello-joco et Isabelis de Mello ex Tabular. Capituli Autis: *Pro quietatione et adhortatione sexdecim librarum terre moventium de feodo nostro*.... *quos idem Episcopos (Guido de Mello) Eleemosynaverat perpetuo Decano et Capitulo*

Autiss. Ex Chartulario S. Martini Pontisarc. Johanne de Breccia Abbas S. Martini juxta Pontisarcum Eleemosynarii XL. sol. pro faciendo Annuatimorum suorum.

* 2. **ELEEMOSYNARIA**, Eleemosynas colligere, mendicare. Acta S. Pet. Cambac. tom. 3. Jun. pag. 537. col. 1: *Quod ipse et socii ejus pauperes eremite facientes vitam Apostolorum, intuitu pietatis et misericordiae, posset pro sustentatione et victu suo quaerere in modum Eleemosynarum super plateis.* Vide infra Eleemosynarii 1.

* 4. **ELEEMOSYNA**, Idem quod Capellania, Munus et beneficium ecclesiasticum. Stal. Mss. S. Flori fol. 61. v.º: *Preceptum ut clericis, qui Eleemosynas seu capellanias a filiis suis pro civitate nostrum et diocesis, pro tempore ordinatis in posterum recipient, infra duos menses a receptione hujusmodi computandos, se personarum debent praesentare, ut videre possint an honeste sit eorum vocatio, et utrum digni sint ad talia vocari, et ut a nobis licentiam et auctoritatem recipient celebrandi et orandi pro animabus eorum, qui capellanias suas Eleemosynas hujusmodi ordinant.*

* 5. **ELEEMOSYNA**, Praedium sum annuo censu, titulo Eleemosynae, hominibus servilis conditionis concessum. Charta Ludov. comit. Bleusens. et Clarim. ann. 1197: *Omnes homines in dominio meo et in Eleemosynis meis Contradicti manentes, tollimur michi debentes, quito et immunes esse concedo.... Si quid de censu huc reddenda ratio defecerit, defectus dei crustina in duplo a burgensibus de dominio meo communiter michi reddatur. Si autem unaqueque Eleosyna per se et per majorem suum censum suam ea de re reddat. Omnes de dominio meo et de Eleemosynis meis Contradicti manentes, qui de mea servili conditione erant, et coram haeredes et tenebras, ab omni jure servitutis meo penitus quito et absolvo.* Vide infra Eleemosynarii 6.

* **ELEEMOSYNARIA**, 1. 2. 3. 4. 5. 6. Vide post Eleemosyna, 3.

* 7. **ELEEMOSYNARIA**, Mulier, cui eleemosyna seu legata via distribuenda committitur. Charta ann. 936. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 20. col. 1: *Ego in Dei nomine Teutibiles, Decretatus, qui fuit Eleemosyna de filio meo Auberto, qui fuit conditus, sicut ille in sua recta memoria suppliciter precavit, se domo.... manna, que vocantur Morgula, in jura dicta ecclesiae, pro anima mea et filio meo Auberto, Ausmonier, eadem acceptione, in Testam. Joan. II. ducis Brit. ann. 1302. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1185: *Premièrement je veil e command que par les mains de mes Ausmoniers e exccutores desozs nommez, mes debtes et mes loiz soient paiees.* Rursus infra non semel: *Ausmoniers ou exccuteurs.* Vide Eleemosynarii 2. et Eleemosynarii 4.*

1. **ELEEMOSYNARIUS**, Qui ad Eleemosynas, in Monasteriis praestit, et qui Eleemosynas Monachorum et aliorum pauperibus distribuit. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 14. quod inscribitur de Officio Eleemosynarii: *Ad eleemosynam faciendam eligi debet unus de Fratribus pius et mansuetus, ut per pietatem compati scint indigentibus, et per mansuetudinem possit eam importunitatem peten-*

*tiam tolerare. Ad hujus officium pertinet terras, et vineas, et nutrituras, et si qualia sunt, quae proprie ad Eleemosynam pertinent, secundum consilium et prudentiam Abbatis manere. De pauperibus decemum accipiant; reliquias refectioni totius de nobilibus, quod de cibis et vino ipse habebit.... Quoties autem in eleemosyna distribuenda Eleemosynarium magna uti discretione, ut infirmioribus quibusque teneriora et delicatiora reservet et ut eos forte, qui ex contorione aliorum erubescere potuissent, et qui tales advenierint, seorsim sedere faciat, ut secretis, quod eis impertitendum est, auferre possint, etc. Lanfrancus in Decretis pro Ord. S. Benedicti cap. 8. sect. 3: *Eleemosynarius aut per se perquirat, aut per veroces et fideles homines cum multa sollicitudine perquiri faciat, ubi argri et debiles fuerint, qui non soleant, unde se sustinere volunt, et inegeras domum illam conantur agere, et offerat ei, quod melius habet, et ubi intelligit esse necessarium, etc. [Occurrunt in Capit. Carol. C. tit. 48. cap. 14.]* [* Convenit. Ticinens. ann. 876.] Describitur etiam Eleemosynarii officium ab Udalrico lib. 3. Consuet. Cluniae. cap. 24. Ejusmodi vero Eleemosynariorum monasteriorum meminerunt Ordericus Vitalis lib. 3. cap. 487. S. Anselmus lib. 3. Ep. 117. Sugerius in Testamento suo, Matth. Paris ann. 1254. pag. 598. Chronicon Andrese pag. 357. Regula Hospitaliariorum cap. 15. Historia Monasterii S. Nicolai Andegavorum pag. 100. etc. Tenebantur porro Ecclesiarum possessores et Monachi decimas bonorum suorum seu reddituum pauperibus largiri. Abbat. 1. Capitulum, cap. 49: *Ut de annuatibus in eleemosynam datis tam Ecclesiae quam fratribus, decima pauperibus datur.* Petr. Damian. lib. 2. Epist. 14: *Enim vero ecclesiastice in pauperes alimenta proficiunt, datur in Monasteriis et Eremitis decima quovunque proventus, et non modo pecunia, sed et omnia pariter et ociosa.**

2. **ELEEMOSYNARIUS** interdicti dicti, qui Eleemosynas morientium pauperibus distribuunt, qui vulgo *Executores testamentorum* appellantur, quibus legata via distribuenda committuntur. Testamentum Aldrici Episc. Cenomani. in ejus Vita pag. 190: *Præscripti et præordinati ad nostram Eleemosynam faciendam.* Gregorius Turonensis de Vita Patrum cap. 9: *Post cuius obitum non pauci ab Eleemosynariis pro Sancti memoria capiebant.* Capitularia Caroli C. tit. 43. ap. Carisiac. ann. 877-§ 12: *Si nos in Dei sanctorumque ipsius servitio mors præoccupaverit, Eleemosynarii nostri, secundum quod illis commendatum habueris, de eleemosyna nostra decertent. Alio loco* [* Capit. secund. ejusd. ann. cap. 4.] *Tollimus.... quod si aliquis Episcopus vel Abbas, aut Abbatissa, vel Comes, aut vasallus noster obierit, nullus ad illorum eleemosynam faciendam Eleemosynarios eorum impediatur.* [Testamentum Aelfredi Ducis Aquitanorum ann. 928. apud Baluicium tom. 2. Capitulum, col. 1533: *Quantum obierit daretis vos.... ut sitis Eleemosynarii mei, sicut estis fidelissimi amici, sita sitis meorum rerum distributores.]* Testamentum Pontii Raimundi Comitis Tolosani et Rutheniensis, ac Archievis Ruthen. Omnes res

mobiles donet Eleemosynarius meus Deo, et ad sanctos Presbyteros, et ad pauperes proxima mea. Tabularium Brivalese Ch. 46: *Noti Hasterius et Heterius Eleemosynarii Odilani, qui fuit quondam, per fidelesum missum, quem ipse nobis commisit, dedimus Deo et S. Juliano in stipendia fratrum pro anima Odilani aliquid ex suis rebus, quae conquestu illi advenierant, etc.* Ibid. Ch. 159: *Nos.... Eleemosynarii Garnerii, qui fuit quondam, per fidelescommisum auctoritate, quam de manu ejus accepimus ad sua omnia distribuenda, cedimus, etc.* Tabularium Conchenensis Abbat. in Ruthenis Ch. 27: *Isacfredus et Frovidus,.... Eleemosynarii Umberto donaverunt pro anima ejus ad ipsa causa Domini Dei, etc.* Adde Ch. 158, et Excerpta Egberti Archiep. Eborac. cap. 40. Dicti etiam

ELEEMOSYNATORES. Charta vetus apud Perardum in Burgund: *Quos testes et Eleemosynatores de nova volo esse substantum.* Vide Joan. Sarisburiensem Epist. 57.

3. **ELEEMOSYNARIUS** interdicti dicti, qui eleemosynas testamento reliquebant. Capitula Ludovici Pii Addit. 1. § 50: *Ut praeferamus partitionibus Psalterii, Psalmi speciales pro Eleemosynariis et defunctis cantentur.* Eadem habentur in Vinea Benedictina cap. 50. [Ut hunc locum illustret Baluiciz, haec affert ex Lilello supplici, quem Monachi Fuldenses obtulerunt Carolo Magno: *In secunda quoque feria unius cujusque septemaginta orationem pro omnibus Eleemosynis nobis tribuendis, id est, eandem psalmum L. quem tota congregatio iuxta corpus B. Martyris simul praestant canit, cum oratione Domini et versibus.* Pro defunctis ergo fratribus nostris commemorationem, quam quotidie his holumus, id est, post matutinam celebrationem et vesperationem, quae est antiphona videlicet Requiem aeternam, et prima pars psalmi Te decet hymnus Deus, versus et collecta.]

ELEEMOSYNARIUS SUMMORUM PONTIFICUM, qui eorum eleemosynas datim pauperibus distribuunt. Gesta Innocentii III. PP. pag. 150: *Universales oblationes, provenientes ad pedes ipsius, secundum antiquam consuetudinem acceptat Eleemosynarius erogandas.* Moyses: *Credidit et investigabat diligenter Eleemosynarios ejus pauperes ac debiles, et eos.... Nobilis, dolobique illis sigillis, ut per eos, qui ipsi referant, singulis hebdomadibus acciperent ad victum, etc.* Ita

ELEEMOSYNARIUS EPISCOPORUM, in Concilio Oxoniensi ann. 1222. can. 2. et in Provinciali Eccl. Cantuariensis Lindwodi lib. 1. tit. 12.

ELEEMOSYNARIUS REGUM FRANCIE. Horum dignitas alia proposit fuit a Capellanorum dignitate, licet aliter censuerit Frisonius. Id præ ceteris arguit Statutum S. Ludovici, quod describitur a Miramonte lib. de Preposito hospitii pag. 50: *Nul n'ait chambre en l'hôtel du Roi que celui, qui porte le Sel, et le grand Maître d'hôtel, et la Chambre aux deniers, le Chappellain, et l'Aumonier.* Aliud Statutum Philippi Pulchri: *Toutes chambres sont ostées dehors le Roy, fors le Maître d'hôtel, la Chambre aux deniers, les Chappellains, les Confes-*

sturs, l'Aumosnier, et le Sel, qui auront chambre. Que totidem verbis habuerunt præterea in Statuto pro Regio hospitio a Philippo Longo exarato Turonibus 17. Nov. ann. 1317. Eleemosynarii S. Ludovici Regis, qui illius *crogiat* elemosynas, meminit Gouffredus de Bullocco de Vita et conversat. S. Ludov. cap. 8. et Nangius in ejusdem Regis Vita sub ann. 1248. Exstat Charta ejusdem Principis ann. 1269. apud Brolum lib. 3. Hist. Parisiensis pro Typhlocome Parisiensis, in qua Eleemosynarii regii habuerunt meutio. Ex hinc occurrunt aliquot Regum Eleemosynarii, verbi gratia,

FR. JOANNE DE GRANGES Prior Vallis Scholarium, sub Philippo Pulcro, a quo testamenti executor cum aliis dictus est ann. 1311. Hunc exceptit

FR. JOANNE DE GRANDPÉRE, qui Eleemosynarius regius inscribitur ann. 1314.

* GEILELEUS MIKI Eleemosynarius regius, in Charta Caroli IV. ann. 1345. ex Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 433.

MAG. SILVESTER DE LA CERVILLER (al. de la Servelle) Eleemosynarius Regis Caroli V. mense Aprilis ann. 1367. nominatur. Aegyptius des CHAMPS, postmodum Episcopus Sylvanectensis ann. 1409. apud *Monstrellet* l. vol. cap. 55. Alios præterea recenset hac dignitate insignes Frisones, atque in his

PETRUH CUCROCH, Bellovaecensem Episcopum, sub ann. 1431.

* MAG. PHIL. AXELSON DE ESNANTO in *Combellis Lemovicensis diocesis oriundus, sacerdotesque principis regis Caroli V. quondam Eleemosynarius*, in Necrol. eccl. Paris. Ms. ad II. Non. Decembr.

JOANNEM D'AUDE Episcopum Lingonensem, sub Carolo VII.

JOANNEM DE BREVICOX, postmodum Genevesium Episcopum, ann. 1421.

JOANNEM BALEAM Episcopum Ebroicensem, ac demum Cardinalem, sub Ludovico XI.

JOANNEM L'HUIELLER Decanum Parisiensem, sub Ludovico XI. et Carolo VIII. * JOHANNES NEPVEU abbas hujusce monasterii, Eleemosynarius et sacer oricularius christianissimi regis Francorum, in Necrol. Ms. B. M. de Joseph ad V. Non. Mart. Obiit ann. 1498.

Aucta postmodum, et novo titulo donata ea dignitas: nam qui primum nunc Eleemosynarii dicebantur, postmodum *Magni Francie Eleemosynarii* appellati; qui quidem in Regum aula deinceps primas tenebant, cum ad id obeundum munus delecti fuerint viri vel pietate ac doctrina, vel natalibus illustres. Primus autem hacce appellatione donatus legitur

JOANNE DE BELI doctor Theologus, Regi Carolo VIII. a Confessionibus, Episcopus Andegavensis, nobilissima *Beliorum* ad Hesidum in Atrabribus familia oriundus, cujus Elogium descripsit præceteris Joannes Launois in Historia Navarre Collegii, sub ann. 1488. Post hunc

FRANCISCUS DE MOULINS Abbas S. Maximi in Aurelianis, *Magnus Francie Eleemosynarius* occurrit in Tabulis Typhlocometi Parisiensis ann. 1500. Deinde

GOFFRIDUS DE PONTADOUR in Camera

Computorum Præses, Petracoricensis, mox Aniciensis Episcopus, Gulierii D. de Pontadour et Isabelle de Combort filius, sub Carolo VIII. et Ludov. XII.

ADRIANUS DE GODIER, Cardinalis de Balais ann. 1516.

FRANCISCUS LE ROY DE CHAUVIGNY, Jacobus Archiepiscopus Bituricensis frater, sub Francisco I.

JOANNE LE VINEUX Cardinalis, Episcopus Lexoviensis ann. 1530. ut est in Francisco Ceremon.

PHILIPPUS DE COSSÉ, Constantiensis Episcopus, sub ann. 1535.

PETRUS CASTELLANUS Matisconensis Episcopus, vir singularis eruditionis, de quo Thuanus lib. 3. Sammarthanus in Elog. viror. illustr. et Pet. Gallandus in ejus Vita, nuper e nostra Bibliotheca edita a Stephano Baluzio.

ANTONIUS SARGUIN Cardinalis de Meudon, sub Henrico II.

LEODOVICUS DE BALEZ, Episcopus Meldensis, sub eodem Rege, cujus exequiis hac insignis dignitate interfuit ann. 1559. ut est in Ceremoniali France.

CAROLUS DE HEMIERES Episcopus Bajeocensis, eadem donatus ann. 1578.

JACOBUS AMIOT Melodunensis, Episcopus Autisiodorensis, Magnus Francie Eleemosynarius a Carolo IX. cui Præceptor a patente datus fuerat, institutus. Obiit ann. 1593.

REGINALDUS DE BEAUNE, Bituricensis ac deinde Senonensis Archiepiscopus. Mortuus ann. 1606.

JACOBUS DATY Cardinalis du Perron, Senonensis Archiepiscopus, sub Henrico IV. et Ludovico XIII. Obiit ann. 1618.

FRANCISCUS DE LA ROCHEFOUCAULD, Cardinalis.

ALPHONSES LEODOVICUS DE PRESSIS de RICHEBEAU Cardinalis, Archiepiscopus Lugdunensis, Magnus Francie Eleemosynarius ad fidelitatis sacramentum admissus 24. Marti ann. 1632. per Rupifuecaldi Cardinalis renuntiationem.

ANTOINET BARBERINUS Cardinalis, Archiepiscopus Remensis.

EMMANUEL THEODORUS de la Tour d'Auvergne de BOUILLON Cardinalis ann. 1672.

† PETRUS DU CAMBOET DE COISLIN Cardinalis, Episcopus Aurelianensis. Ob. ann. 1706.

† THOMASUS DE FORBIN de JARON Cardinalis, Episcopus Bellovaecensis. Obiit 24. Marti 1713.

† ARMANDUS-GASTO-MAXIMILIANUS de ROMAN Cardinalis, Episcopus Argentoratensis ad fidelitatis sacramentum admissus 10. Junii 1713. [* Obiit 19. Jul. ann. 1749.]

* ARMANDUS DE ROMAN DE SOUVIER, Cardinalis, qui in successore receptus fuerat 6. Jan. ann. 1745. mortuus est 28. Junii ann. 1756.

* FREDERICUS HIERONYMUS de ROYE de la ROCHEFOUCAULD, Cardinalis, 12. Julii ann. 1756. sacramentum regi pro hac dignitate præstitit. Obiit 29. Aprilis ann. 1787.

Magni porro Eleemosynarii apud Reges nostros quanta hodie sit dignitas et prærogativa, accipe ex laudato Petro Gallandio in Vita Petri Castellani, Matisconensis

Episcopi: *Est enim is honoris gradus omnium Ecclesiasticorum in Gallia facile princeps; quo qui donatus est, Regi et somno excitato inter primos saluberrimos adesse solet, et de eo cognoscere, quo in loco et tempore rem sacram peragi velit: Anle totius Regie vaicus Episcopus est: quocunque in loco per totum regnum Rex versetur, ab eo Sacramenta pretere soliti: Sacerdo regis ordinando, Cantoribus ejusdem et Sacerdotibus omnibus Anlam sequentibus prestat: dispensatio Regie in pauperes beneficentia et pauperum omnium curatio ejus unius propria est: ad ejus etiam curam pertinet per universum regnum his omnibus pauperum peregrinorum domiciliis, quæ tum Prochodochæ, tum Xenodochia appellant, atque etiam iis, quæ lepra infectis olim a Regibus attributa sunt, administratores idoneos præficere, præposteros et multos loco movere. Quæ si etiam ab aliis quibus Regibus condita primum, in eundem finem et causa dedata sunt, præter Conditorum et Institutum mentem, contrarie æquum et bonum quid in eis geratur, ejusdem est omnem animadvertendum ad se revocare, numerum hospitiorum, qui aliorum miserorum explorare, ad referendas rationes omni Procuratorum et administratorum genus cogere, corrumpere, infideliter, aut secundum in sum munere versatos exigere, aliosque in eorum locum subrogare: omnia quoque Sacerdotia, quæ regie potestatis sunt, quæ plurima sunt, præter Episcopatus et Abbatis diuare et conferre. Ad ejus quoque officium pertinet primo quoque Regis in oppida ingressus maleficos carceribus inclinare regie venia eis concessa laxare, et liberos impunemittere.*

ELEOMOYNARIJ apud Anglos officium describitur in Flata lib. 2. cap. 23.

4. ELEOMOYNARIJ dicitur ipsi pauperes, quibus Eleemosyna erogatur, in Vita S. Adalberti Pragensis, apud Brevium: *Quotidinis debitis quinquagenas Eleemosynas habere solitus erat, quos in Apostolicis nominis honorem dape et potu satulabat.* [Miracula S. Udalrici Episc. inter Acta SS. Benedict. sec. 5. pag. 469: *Nobis quendam matronam... quendam claudum Eleemosynarum præcepit comitari secum.* Vide Philomastura 4.]

* Charta Phil. I. reg. Franc. ann. 1099. in Chartul. Compud. fol. 61. r. col. 1: *Hæc autem omnia... eo tenore ecclesie tradidimus, ut per singulos annos, infra quæ digestales dies, possent fratres ecclesie Eleemosynarum unum in elemosina Karoli, pro salute et remedio anime mee, etc.*

5. ELEOMOYNARIJ, Alia notione. Charta Natranti Episcopi Nivernensis, ex Tabular. Eccl. S. Cyrici Niverni: *Dedit etiam idem Præsul prædictis Canonicis alodum quendam sibi ad Antidion consanguineo suo eo tenore dimissum in eodem pso Nivernensi et in villa Pusco situm, clausum videlicet, sibi coherentem, cum terra, et proto, et silva, et quicquid illi olim Antidion dimisit, et ipse postea ad Eleomosynarius sui comparavit, ipsis Canonicis possidendum perpetuo dimisit.* In eodem Tabulario Chart. 40. hæc lego: *Hieronymus, Isenhardus, Guido Eleomosynarii, et Camenus dant mansum unum cum vinea... re-*

gannte Rodolfo Rege. [Iidem videntur qui Eleemosynarii 3.]

6. **ELEEMOSYNARIUM**, Alia rursum, ni fallor, notione, in Charta Fundationis Abbatie de Ponteneto in Normannia sub Willhelmo Notho, in 106. Regesto Tabulari Regii ch. 370: *Dedit unum vacacionem etiam 13. aeris terne... dedit quoque omnes Eleemosynas de Coudello, qui habitent iuxta silvum, et omnem terram, quae est habitata ad arandum, etc.* Alia ann. 1123, in Conciliis Normannicis pag. 146: *Quia etiam ea, quae Gualterius Comes Mellanti vobis concessit, videlicet unum Eleemosynarium apud Villervillam, et decimam de Exmildis, etc.* [An iidem qui Vassalli?] * Qui praedium, Eleemosyna dictum, colunt, homines alijus ecclesiae servitio adscripti. Arest. sear. S. Mich. ann. 1189, in Reg. S. Juste ex Cam. Comput. Paris. fol. 41. v. col. 1: *De habendo consilium qualiter debeat procedi contra homines Eleemosynarios, asserentes se esse liberos et exemptos ab omni justitia seculari, de qua libertate usi fuerint usque nunc, sicut dicant; best domini, et quo (sic) fuerint dati dicti Eleemosynarii et concessi, talem justitiam non habent, quod possent facere elemosinas modo praedicto. Habito consilio, concordatum fuit, quod dicti homines non possint habere nisi talem franchisiam, qualem possent concedere domini, et quo elemosinarii. Neque alii esse videntur Eleemosynarii ex Tabul. eccl. S. Cyrici Niverni, in Eleemosynarii 5. Vide Eleemosyna Pura et Eleemosyna 5.*

7. **ELEEMOSYNARIUS**, Qui eleemosynam corrogat, stipis coactor, Gall. *Quêteur*. Vita S. Clarae tom. 3. Aug. pag. 762. col. 1: *Et statim omnes fratres ad militarium remissionem, nolens habere Eleemosynarios, qui pauperum corporalem acquirerent, postquam pauci spirituales Eleemosynarios non habet. Quo secundo loco Eleemosynarii, metaphoricè intelliguntur Verbi divini predicatorum. Vide supra Eleemosynarii 2.*

8. **ELEEMOSYNARIUS**, adject. Ad eleemosynas pertinens. Charta eleemosynaria in Eleemosyna 2. Cupa eleemosynaria, vide supra in Cupa 3.

9. **ELEEMOSYNARIUM**, Eleemosyna publica seu generalis. Necrologium S. Beuzigii Divion. a Mabillonio laudatum in Actis SS. Benedict. sec. 5. pag. 23. ubi de venerabili Aigrino Episc. Lingon. *Adject., duratum quoque decimas et parvas Ecclesiarum in Astrico et in Longo-vico consistentium, ob diem antecessorem depositionis sui corporis et concursum Ecclesiae Lingonensis Eleemosynario et solemnii officio celebrandum. Formalare Auglie. Thomae Madox pag. 79: *Abbas et Monachi dederunt et concesserunt dicto Fulconi in vita sua officium collocationis, cum ita quod ad officium pertinet, scilicet per dies duas unum panem Monachi et duos panes Squeri; et quoties die duas effusas cervisiae, et unum ferculum de Eleemosynario, et potagium quod ad officium pertinet; et dimidium marcum per annum, et unum nestem pellicerum.**

10. **ELEEMOSYNATA**, Vide Eleemosyna 3. 11. **ELEEMOSYNATIO**, Idem quod Eleemosyna 2. Donatio. Charta ann. 1220, ex Tabul. 2. S. Vincentii Cenom.: *Monachi*

*hujus Eleemosinationis nolentes esse ingratum, dederunt Rodolfo ex. solidos Cenomanenses. Charta ann. 1251. ex Archivo B. M. de Bono-nuntio Rotomagi: Ex dono et Eleemosinatione nostra tenebant et possidebant. Charta Thomae Goherli ex Chartul. S. Promondi: *Ego concedo et confirmo hanc Eleemosinationem esse perpetuam.**

12. **ELEEMOSYNATOR**, Qui eleemosynam frequenter largitur, in Vita Godfredi Comitis Camperberg. cap. 1. [Vide alia notione in Eleemosynarii 2.]

13. **ELEEMOSYNATRIX**, Mulier eleemosynas dedita. Gocelinus Monach. de Translatione S. Augustini Cantuar. tom. 6. Mail pag. 430: *Sopite namque Eleemosynatrix praestantissima forma.*

14. **ELEFANTOSSINUS**, Vide Elephantosinus.

15. **ELEGES**, **ELEGICUS**, **ELEGICUS**, [ab *ēlegō*, lamentatio, Luctus.] Papias: *Elegēs, versus miseratorum.* Sidonius lib. 2. Ep. 8: *Necnon favebunt non per Elegos, sed per hendecasyllabos, etc.*

16. **ELEGUS**, Miser. Ugutio: *Elegus, Miser. Elegin, Misera.* Gloss. Lat. Gall. *Elegin, Misere, ou traité de misere. Elegius, Misérable, ou vers fait de misere. Elegiacus, idem.* Abbo lib. 2. de Bello Parisiaco vers. 91:

Certant Elegi scapulis cornuque juvenel,
Ubi Abbo operis sui Glossator, i. miser, infra vers. 101:

...Mulant Elegum, mutantur et ipsi,
Et lib. 1. vers. 367:

Saepe quidam cerebrum cervice trahunt Elegorum.
Uffingius Monach. in Carmine de S. Ludgeri Episcopo Mimigardensi:

Inter et hos Elegi reculas miseris hundi
Uffingi, etc.

17. **Umbros** vers. 9:
Trias ora impugnent
Bovem rapit ovissimum,
Jun res minor de Elegi
Egostate vocabuli.

Ordereus Vitalis lib. 8. pag. 690: *Et conceptus Elegi supplicationibus, ipsum... per fenestras praecipitavit.* [Acta SS. Julii tom. 1. pag. 335. de S. Swithuno: *Ad catenatum accessit mulierculum dulcibus affaminibus interrogans, quid haberet Elegum.*]

18. **Glossar.** Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

Elegas, eheis. Ab *ēlegō*, Lamentatio, luctus, unde fortassis *Elegioner*, Lamentari, ejulare, Lat. remiss. ann. 1385, in Reg. 128. Chartoph. reg. ch. 206: *Le suppliant veant ainsi estre destruit et exillie de son estat et chevance, comme tout desespéré et courroucé d'Exiglon en la rue.*

19. **ELEGUS**, Alcibiades Poem. 177:

Tu quoque virtutum meritis mihi, Sancte Sacerdos,
Elegius precibus auxiliare tuis.

Ubi leg. forte *Elegiis*, et *mis*.

20. **ELEGICUS**, Eadem notione occurrit apud Aldhelmum de Virginitate cap. 14: *Ex ipsius Elegicae scripturae conjectura capasso.* Sic leg. per *Elegica*. Hist. Obsid. Jadracensis lib. 1. cap. 35: *Elegica et lugubria induerunt vestimenta.* Lib. 2. cap. 9: *Orbiti parentes Elegicas exuvii vestes, nuptialesque... assument.*

21. **ELEGICUS**, Eadem notione. Vide locum in *Mensura*.

22. **ELEMENTA**, Solem et lunam et reliquos planetas appellavit Hieronymus in

Epist. ad Hedybiam, quest. 4: *Omnia hebdomada in Sabbatum, et in primam, et in secundam, et tertiam, et quartam, et quintam, et sextam Sabbati dividitur, quas Ethnici idolorum et Eleonorum nominibus appellant.* Lactantius lib. 2. Instit. divin. cap. 6: *Dupliciter ergo ratione peccatur ab insipientibus: primum quod Eleonorata, id est: De operibus deorum praefertur: deinde quod Eleonorum ipsorum figuras humanas specie comprehensio colunt. Nam solis lunaeque simulacra humanum in modum formant, etc.* Ita Leo M. Sermon. 7. de Nativitate Domini, Maximus Taurinensis Homilia de Luna, etc. sic etiam *ελεγία* Graeci aliquot Scriptores solem et lunam vocant, Chrysostomus Homil. 58. in Matthaeum, Gregorius Nyssenus in Vita S. Macrinae, Theodorit. lib. 5. Hist. 39. Martyrium S. Acapsinae num. 4. Nicetas in Manuele lib. 7. pag. 432. Edit. Reg. etc. [Vide Gloss. melior Graecit. in *ελεγία*, col. 1453. c.]

23. **ELEMENTARIUS**, **CHAOS ELEMENTARI**, Quatuor elementa ad invicem mixta, in vita B. Raym. Lullii tom. 5. Jun. pag. 663. col. 2.

24. **ELEMENTATUS**, *Ex* elementis seu literis compositus. Characterum autem apicibus artificie Elementatum, apud Cheviller. de Orig. impress. pag. 14.

25. **ELEMENTITUS**, Pertinens ad elementa. *Elementitia substantia*, apud Terullianum de Anima cap. 32.

26. **ELEMENTUM**, de cibo et potu usurpat Gregorius Turon. de Vitis Patrum cap. 15: *Nam esset illi panis tantum hordeorum et arborum, et aqua, de nrisque Elementis libris singulis per dies singulos sumens.*

27. **ELEMONIA**, in chart. Chilper. ann. 716. per *Elemonia* Vide *Elemonia*.

28. **ELEMUS**, per *Elemus* vel *Exmus*. *Luana S. Elemi*, vulgo *Fcu saint Elme*, Helona. Mirac. Miss. Urbani V. PP. Facto voto, invocantes dominum Urbannum papam, incontinenti apparuit eis lumen S. Elemi, et videntes hoc signum fuerunt valde consolati.

29. **ELEMONIA**, Vide *Elemonia*.

30. **ELENCUS**, Ugutio: *Elencus, titulus libri, quia totum opus illuminat.* Unde Evangelium secundum Lucam sic intitulatur: *Elencus Lucae, i. Titulus.* Ita etiam Jo. de Janua.

31. *Elence*, eodem significatu accipi videtur, apud Guignevill. in Peregr. hum. gen. Ms.

32. *Fe sage fests et dimanches*
Pour l'heure accuser les blanches
Per meucheghes commettre,
Et faire les voirs rasssembler.

33. **ELENODIUM**, in modum per *Clendium*, Res quavis pretiosa, in Epist. cardin. de Varenbone ann. 1442. inter Probat. ult. Hist. Trencher. pag. 268.

34. **ELENTERIUM**, Vide *Eletherium*.

35. **ELEPHANTIA**, Lepra sic dicta quod cutem reddat elephanti corio similem. Utitur Celsus et alii recentiores. *Horrendissima Elephantia lepra*, in Vita S. Antonii Abb. Surrentini, sec. 4. SS. Benedict. part. 1. cap. 428. *Elephantiasis*, apud Pinitum a Graec. *ελεφαντινα*. Gloss. Lat. Gall. San-German. MS: *Elephantia, Une maniere de meulerie.*

36. **ELEPHANTICUS**, Qui *Elephantia*

tor. tom. 14. Script. Ital. col. 820: *Scriptura nihilominus ipse Patritius Romanus Brizianus Eligibilis eos Longobardis confederatos pacem habere, quam cum illis dicitur guerram discriminis dubioque exitu contendentes, de lela patria, eisdem etiam deique subiacere. Eligie, non multum dissimili notione, de eo scilicet, quod pretio aestimari non potest, dicitur in Poem. Alex. Ms. part. 1:*

Son esca est à or à un verueil lion,
Ne seroit Eligie pour un oust de mangon.

* *Edete*, Optio, vulgo *Canar*, in Charta ann. 1303. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1181: *Canc. cens. livoria de reate à l'Edete de ladite Anterie. Edite vero nostri usurparunt, pro Intelligere, putare. Chron. S. Dion. lib. 2. cap. 17: Cui que c'estoie l'ist, ne doivent pas Edite que tuit li roi, que nous nommons ci, fussent roi de France, fors cil seulement, qui tenoient leur siege à Paris de leur royaume.*

† *ELIGIDICARE*. Vide *Elitigare*.

ELIGNA, *ELIGNATIUM*, *ELIGNATUM*, Medicamentum, quod ori inditum, sensum liquet, et deglutitur. Matth. Silivaticus: *Elignata, Medicine, vel potiones calide. Occurrit apud Octavianum Horatianum lib. 2. Rerum medic. cap. 16. Vide Goretum in foliis.*

† *ELINES*, *ἐλινες*, *ελινες*, Qui extra limites degit, Gloss. Lat. Græc. Sangerman.

* *ELIMINARE*, pro *Elimare*, ut opinor, Intento animo expendere. Charta ann. 1300. in Chartul. S. Joan. Laudun. col. 143: *Illi inspecta et Eliminata veritate, jam dictum censum . . . diligenter et attentius investigantes, quicquid super ea bona fide diffunderint aut adjudicaverint, ratum omnino habentur.*

ELIMITARE, In exilium agere, extra regni limites propellere. Vita S. Deicoli Abbatis Lutrensis cap. 2: *Dei famulum . . . Burgundionum regnum Eliminare fecit. Hoc est, extra regni Burgundici limites excurrere coegit.*

† *ELIMITATUS*, [*Limitibus circumscriptus, intra legitimos limites positus.] Concil. Tolet. XII. inter Hispan. tom. 2. pag. 681: *Eccc in brevi complexu vel exarata devotionis mea negotia in hujus tunc compilatione agnoscenda perlegite, perlecta discutite, discussa Eliminitis ac decretis titulum sententis definitis.*

* *ELIMONIA*, pro *Eleemosyna*, in vet. Inscript. laudata à D. Lanceloti inter Comment. Acad. Inscript. tom. 6. pag. 667: *Hanc capiam ex Elimonia Carolo regis, etc. Quod de Limania minus apte interpretati sunt Auctores Gall. Chr. tom. 2. col. 354. ut jam monuit eruditus vir Academicus.*

† *ELIMOSINA*, pro *Eleemosyna*, in Diplomate Ludovici Pii, apud Ludov. Lugdun. Histor. Alsat. Probat. pag. 44.

† *ELIMPIDARE*, Limpidum sensu clarum facere, elucidare, pro *Eluquare*.

† *ELINGARE*, pro *Eluquare*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Elingare, Eslingare, Prov. Vide Elinguatio.*

ELINGATIO, *ἐλινγία*, in Gloss. Græc. Lat. MS. *ἐλινγία*, *Elingio*, in eodem Gloss. perperam in edito, *linguicio*, et

linguo. Est autem *Eluquare*, linguam secare. [Cornel. Fronto libro de nominum verborumque differentia: *Elinguis habet linguam, sed us ejus caret; Elinguatus amittit.*]

* *ELINGUITAS*, Infantia, ineruditio. Vita S. Marculfi in proemio: *Nihil enim in hujus mortalitatis curriculo dignius agitur, quam si Elinguitas nostrae loquacitatis in Dei laudibus iugiter modeletur.*

* *ELITORES*, *Horatiani*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641, sed legendum *Olitores*.

* *ELIQUEARE*, Apud Papianum, *Declurare; Eluquare; Purigare; Aperire; Manifestare;*

† *ELISEI*, Jacobo de Vitriaco apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 381. idem sunt qui *Assessini*, seu Populi Orientales, de quibus actum in voce *Assasini*.

* *ELISIMUS*, Fortunatus lib. 6. Carm. 12:

Hæc tibi Elisimo modulatus simplice cantu,
Sed totus archetypus haribitis inde sono,

Vide, quæ ad hunc locum adiuvat Browerius.

* *ELITIGARE*, in Notis Tyroneis pag. 198. et in Veteribus Formulæ apud Biguinum pag. 367. 369. 393. edit. 1. [* Formulæ Sirmond. 40. 42. Biguon. 12.] in Legibus Ludovici II. Imp. apud Muratorum tom. 1. part. 2. pag. 161. col. 1. est extra omnem litem et controversiam ponere, ita ut qui *Elitigato ordine* possidet, pleno jure et absque ullius reclamacione possidere dicatur. Quæ quidem vox postmodum depravata et immutata: quippe pro *Elitigare*, *Elidicare*, et pro *Elitigatus*, *Elidegatus* et *Elidatus*, *Elidatus*, occurrunt non semel. Charta Caroli M. pro Monasterio S. Dionysii: *Sed scitis ipsum mercatum cum omnibus locis legitime vindicaverunt, et actores ipsius Monasterii . . . ipsum telonium ad integrum Elidaverunt, ita . . . firmiter atque concessum omni tempore habebant. Alia Pipini Majoris domus pro eodem Monasterio: Ut sicut constat, quod ipsos res per legem et iudicium in Palatio nostro vindicaverunt, vel recipiant . . . habent evindicatos, atque Elidegatos.* Charta Theoderici Regis Fr. pro eod. Monast. *Ad integrum omnia et ex omnibus, inspecta eorum instrumenta, omni tempore habebant vindicata, atque Elidata.* Placitum Chlodovei III. Regis, apud virum doctissimum Joan. Mabill. tom. 4. Actor. SS. Ordin. S. Bened. pag. 619: *Ita ut presentem ipso loco predictus Chrodechuricus ad partes ipsius Ingrimmo omni tempore habuit evindicatum atque Elidatum.* Placitum aliud pag. seq. *Habeant evindicatum atque Ajudicatum.* Placitum Caroli C. ann. 22. in Tabul. S. Dionysii Ch. 38: *Ut memoratum Prodato monachum una cum Anteebus Majorum partibus S. Dionysii telum notitiam recipere jussimus, per quem supradictis servis ad ipsorum servitium inane tenent atque Elidant, et si inter eos postmodum ex hac re soluta et definita atque inconculsa evincat, Elidigatus, in alio Placito Chilperici ibid. pag. 622. Formula vetus apud Biguon. cap. 7: *Propterea jubemus . . . ut ipsam terram ipse Abbas habeat, atque Elidatam sit postmodum ex hac re, omnique tempore soluta causatio.* Formulæ Lindenbrogiæ fol. 52: *Quicquid ordine vel Elidato valeat possidere.* Form. 30: *Sine ullius judicis con-**

signatione pars monasterio nostro, Elidato ordine presentatim revocare facias dominatum. Form. 167: *Habent evindicatum vel Elidatum.* Adde Præceptum evindicatorio Caroli M. in Proem. Laurisshamensi pag. 59. ex his emendanda, ni fallor, Charta Hispanica æra 1016. apud Antonium de Yezes in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 5: *Et si aliquis homo venerit, qui contra eos voce vel iudicio ausuiteret, aut aliqua columna petierit, nullus firmet super eos; sed illis dent duodecim homines, et delendant se de quocunque iudicio illis petierint. Ubi videtur legendum Elidicant.*

† *ELIGICARE*, Præceptum Carolomagni Regis pro Monasterio Friburgensi, tom. 1. Amplius. Collect. col. 33: *Jubemus, ut ab hac die ipsa silva de jam dictis partibus nostris, una vena de ipsa fontana, habere debeant evindicata atque Elidicata tum nostris quam futuris temporibus.*

ELITIGARI, *Judicari*, extra litem poni. Decreta Colomani Regis Hungariæ: *Ducis ministri, qui in mega judicant sunt . . . ante Comitum et iudicum, minores vero, ante iudicum Delitigantur.*

† *ELIX*, *ἐλινξ*, *ἐλινξ*, *Fistula aqueductus*. Supplement. Antiquarii. Festus habet: *Elies, Salsæ aquarum, per quas aqua educta educatur et litra. Colomella: Salsas aquas nonnulli Elies vocant.* Et leg. 1. § 9. D. de aqua et aquæ pluv. (39. 3.) *Sulcas aquarum qui duxit appellantur, si quis faciat.*

* *ELIXATURA*, apud Paulum capitulo de *agritudine* muniturum, pro *sappa* accipitur, et sic debet accipi, quando sine determinatione reperitur. Glossar. medic. Simon. Januens. ex Cod. reg. 659.

* *ELIZARIA*, Ager, ut videtur, exaratus, proscissus, idem quod *Exaratus*. Charta ann. 990. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 144: *Fago Willens virescens quicquidque alio dimittit Dgo ipsam ecclesiam S. Thiberti . . . cum ipsos boscos, et cum ipsas Elizaras, et cum ipsos pascuarias, etc.* Vide infra *Elertus*.

* *ELIACI*, *Lusorie tessere*. Charta ann. 1334: *Item quod nulla persona habet ad taxillas, nec ad Eliacos infra dictum castrum nec ejus territorium. Fortassis mendose scriptum, pro *Escacis*, pronuntiatione Provinciali. Vide *Scacis*.*

* *ELLECTI*, Vide supra *Ellet* 7.

* *ELLERA*, vox Italica, *Edere*. Chron. Extense ad ann. 1347. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 442: *Coronatus fuit magnificus miles Iohn. Nicolaus tribunus Romanus in S. Majori apud a populo Romano et cleris dictis ærbi, et imposuerunt ei sex coronas, primam quercus, secundam *Ellera*, etc.*

* *ELLUTARE*, *ἐλλυαίω*, *Spurcus*. Supplement. Antiquarii cum Glossis Lat. Græc. Sangerman. Scribendum *Hellutatus*, Vox rax.

† *ELLUDIES*, *ἐλλυαία*, *Anito*. Idem Supplement.

* Adde ex Castigat. ad utrumque Glossar. post Vulc. leg. *Illucies*, pro *Elluces*, *ἐλλυαία*.

* *ELLUTARE*, Luto oblinere, nostris *Emboer*, et *Enfangen*, in luto demergi. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Autare, Ellutare, collutare, Prov. Enfangen*

gur. Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 212 : *Iceilli rufant et son chapperoen estoient bien de bonz, et lui demanda pourquoy il pluroit, et qui l'avait ainsi Elogiez.* Mirac. Mss. B. M. V. lib. 1 :

Quant se quida arriere traire.

Il Enlaga si durement
Et espières du pavement, etc.

* *Eschaboter et Eselaboter* olin, pro *Eclabousser*, Luto vel aqua respergere. Lit. remiss. ann. 1441. in Reg. 176. ch. 76 : *Iceilli Loyset fery d'un baston contre terre pour Eschaboter une mont d'enfans, qui estoient assez pris.* Alio ann. 1461. in Reg. 189. ch. 513 : *Hennericq d'un baston qu'il avoit, frappa en ladite euse, tellement que le grigneur partie des supplans furent Eselabotes et moultés; . . . on contemp de ladite moulture et Eselaboter, etc.*

† *ELLYPSIFORMIS*, Fornam habens ellipticam seu curvam, Acta SS. Julii tom. 3, pag. 719. de S. Henrico Imp. : *Ensem S. Henrici propter bissecantem... habentem monabrinum Ellypsiforme ex crispatio ligno lazino, longum tribus fere pedibus, latum sequipollice.*

† *ELMA*, Genus morbi, in Historia MS. Abbatie Gemmeticensis, pag. 53.

† *ELMETTES*, Ital. *Elmetto*, Gall. *Heaume*, Cassis, galea. Processus anni 1430. in Histor. Dalphin. pag. 64. col. 1 : *Præfuto Marcescello, qui semper spem de victoria habuit, genibus flexis manibusque junctis ad celum erecit, et Elmeto suo a capite depulso, etc.*

† *ELMETTUS*, Eadem notione, apud Rymer. tom. 12. pag. 641. Jovius in Vita Sforze : *Hic est ille Albericus (Balsabius), qui equitem cataphractum, ææ specie, quæva videmus, formavit et instituit : adinventum hoc conclusæ duplicisq; gææ genere, quo nunc maxime utimur, et Gothico nomine Elmetum vocitamus.* Vide *Elmus*.

† *ELMCINUS*, Dignitatis nomen apud Sarracenos Caliphæ proprium. Vide *Alimomelins*.

† *ELMUS*, ut supra *Elmus*, Galea. Computatus anni 1333. Hist. Dalphin. tom. 2, pag. 275 : *Ain, de Cæcino pro emendo uno Elmo et alia arma pro Domino, une. 1. tarro.* XII. Caffarus lib. 1. Annal. Genensis, apud Murator. tom. 6. col. 361 : *Cum boicis, et Elmis, et aliis armis.* Obertus Cancellar. lib. 2. eorundem Annal. tom. 6. Murat. col. 304 : *Extraxit de capite suo Elmum, et depausit scutum, etc.* Rursus occurrit apud eundem Muratorium tom. 8. col. 431. tom. 12. col. 791. 804. Rymer. tom. 4. pag. 779. 809. tom. 5. pag. 569. etc. Plerique scripserunt *Helmus*. Vide in hac voce.

† *ELOCARE*, Conducere, Gall. *Louer*. Vide *Expone*.

† *ELOCATIO*, Conductio, Gall. *Louage*, in Lege Salica tit. 31.

* *ELOCARE*, a vet. Gallico *Elocher*, Commovere, concutere, vulgo *Ebranler*. Arel. ann. 1242. 8 Jun. in vol. 3. avestor. parlans. Paris : *Eidem Ouldo dantes superiores successive cum quibusdam tenellis traxerunt, . . . cæterns dentes talis modo Elocando, quod idem Ouldetis . . . comeder non potuerunt.* Lit. remiss. ann. 1447. ex Reg. 179. Chartoph. reg. ch. 60 : *Pour*

*ce que le suppliant vit que le prâs Jehan s'eloyast de coris sus à iceilli Nocolin, si Elocha ledit capieu et en frappe ledit petit Jehan. Les clous de quoy les planches de la nef estoient atachies, estoient tous Estoches, apud Joinvill. in Hist. S. Ludov. edit. reg. pag. 3. Vide supra *Dico*car.*

† *ELOGA*, Initium, exordium. Papias.

† *ELOGIUM*, Vox in malam partem in turdum sumpta, maxime pro brevi annotatione criminis, uti observatum ab Henrico Valesio ad lib. 14. Auniani pag. 15. [*Infirmi satis Elogio notare, in Actis Synodi Flavinac. ann. 894. apud Mabill. tom. 3. Annal. Benel. pag. 294. Testamentum. S. Remigii apud Miræum tom. 1. pag. 5. col. 2 : Elogium aggregatis a corpore Christi ab omnibus et porrigitur.*] Sigifridus Episcopus Moguntinus Epist. 1. *Quia auditis Elogio simoniacæ hereses cum esse nobillem. Gozechinus Scholasticus : Dicis, quid mihi et Lægio, quod olim insolenter deseres, turpi notivum Elogio ? Mox : Dic ergo, nunquid Elogium intali legia ? Infra : Non Elogii notam, sed honoris coronam.* [Arnulphus Lexov. Episc. in Epistola ad Alexandrum Papam, apud Acher. Spiril. tom. 2. pag. 497 : *Sublatique pristina servituti Elogio, Ecclesia Dei letabunda procedat, etc.*] Ita eadem vox usurpata legitur de excommunicatione, in leg. 4. Cod. Th. de Legit. hered. (3, 1) [* *Vide Burmann. ad Petron. cap. 53. et Forellin.*] [Statuta Avenion. rubrica 59. de Testamentis art. 1 : *Sepe contingit multos decedere intestatos, quod non facile reperiri possint septem testes, quibus sua Elogia fideliter et secreto committant : hoc est, rationes cur ita testamentum disponant, hunc v. g. exheredent filium : qua notione Tullius in Cluentiana : Unum est etiam quod maxime me conturbat : quod Elogium recipisti de testamento Cn. Egnatii patris, hominis honestissimi, se exheredasse filium, quod is ob Oppiniacæ damnationem pecuniam accepisset. Sic et Quintilianus lib. 7. cap. 4 : Si exheredatum a se filium pater testatus fuerit Elogio, propterea quod is meretricem amaverit. Fulgentius de Prisco Sermones : Elogium est heredes in malo. Cornelius Tacitus libro Fructuarum : Cæsi itaque uxorum Elogio in filijs relicto.* Sub *Elogio præconis fustibus cæsus, apud Spartianum in Severo. (Papias : Elogia, Laudes. . . Carmina vel criminalia mala. . . Ordo criminum, Titulus cuiuslibet rei. . . Proverbium. . . Ignominia, Textus gestorum malorum, Responsum divinum. Similia habuit Johannes de Jauna et Isidorus in Glossis : ad has Grævium consulto.)*

* *ELOGIUM*, Testamentum. Testam. ann. 1145. apud Murator. in Antiq. Fæstis. pag. 331 : *Ultimum in rebus suis dispositionem fecit, et hoc ultimum Elogium condere curavit in hunc modum, etc.* Charta ann. 1365. in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 660 : *Ex dono et elemosina defuncti Petri Bertrami olim cardinalis Otterensis in suo Elogio sua ultima dispositione.* Alio ann. 1380. in Reg. 127. ch. 80 : *Defunctus Robinus et defuncta Maria uxor ejus pia consuetudine et spiritali devotione suaveris in suis Elogiis, scilicet testamentis aut supremis voluntatibus. . .*

unum capellanum fundari. . . . sagaciter ordinant. [* *Vox hac significatione passim occurrit in Justinian. Codicibus.*]

* *ELOGIUM*, Inquisitio juridica de aliquis vita et moribus, apud Chopen. de Leg. And. part. 1. cap. 627. col. 2.

† *ELOGARE* dicitur Princeps, cum alicui debitori certa causa dat indicias solvendi debita. *Elongamentum*, ipse littere Principis, qui nostris *Lettres de respit*, vel *d'Estat*. Gloss. Gr. Lat. : *Maximo, Elongo, Maximo, Longo.* Usatica Majoricarum Regni MSS. : *Sintuimus, quod si aliquis de aliquo debito obligatus tenetur, semel a nobis vel successoribus nostris fuerit Elongatus, et aliud postea de eodem debito spectat ut simul cum aliis debitis obtineat Elongamentum, illud secum habet Elongamentum non potest elidem.* Curia Generalis Barcinon. ann. 1291. MS. : *De Carta vel Littera Elongamenti, de qua conservaverunt dari 50. solidi pro nulle in anno.* Estatat Charta Jacobi Regis Aragon. ann. 1268. 18. Kal. Jul. cujus titulus est : *Ut aliquis non Elongatur, qui habet bona mobilia.* Vide Foros Aragon. Edit. 1624. f. 15. v. et Observantias ejusdem regni lib. 9. tit. 1. qui est de *Elongatione debitorum*, et Michaelen del Molino in Repertorio Foror. Aragon. Vide Littera *Elongamenti*.

† *ELOGARE*, Procul amovere, amandare, Gall. *Eloigner*, Ital. *Allontanare* : hac notione pluries occurrit in Palms et alii Scripturæ libris, ut et apud Murator. tom. 8. col. 350. 17. Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 77. etc.

* *Elongare*, eodem sensu, in Mirac. Mss. B. M. V. lib. 1 :

Maies deorai, chra et li home
Par le conseil du bon predoine;
Pour le siecle pais Eloigier,
Berzardz fist et congnier
Son chief c'avoit blent et poli.

* *Ilinc Elogiare*, Recensus, in Poem. reg. Navar. tom. 2. pag. 99. cantil. 43 : *Partir volz de vostre grant
Par vostre Eloigiance.*

* *ELOGARE*, Aufere, abripere, detrahere. Epist. reclamat. ad Ludov. Piam tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 399 : *Suggestere conator, qualiter a me peccatoris et mea sorore paterna hereditas nostra erit primo Elongata, et adhuc etiam abstracta.* Lit. remiss. ann. 1353. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 13 : *Bellum a monetis regis Elongando, fundendo, rehasando et etiam affinando, etc.*

† *ELOGATIO*, Extensio, productio, Gall. *Allongement*. Usus stagneorum Villarii et Bressiae, apud Guichenonem lib. I. Prubat. pag. 170. et Revellum pag. 266. et 267 : *An licitum sit Elongare et altiare calcemum sui stagni inferioris, et an possit altionem et Elongationem calcemum stagni inferioris comprehendere majorem compæctam prædiorum.*

* *ELOGARE*, Genua, Inducere, Gall. *Trev*, a Gallico *Eloigner*, Removere vel differe. Charta B. Comestabuli Arvernie, apud Baluzium Hist. Arverni. tom. 2. pag. 90 : *Sed tamen dictam Elongationem guerre promittit se bona fide servaturum usque ad terminum prætoratum.*

* 2. **ELONGATIO**, Litera principis, quibus dat indicia solvendi debita, nostris *Littere de respit vel d'estat*. Jacob. I. reg. Aragon. ann. 1551: *Concedimus... quod nunquam de cetero elongabimus aliquem vel aliquos debitores vel fideiussoribus vestros ab aliquibus, quos vobis vel aliquibus vestrum debent vel debebant, de quibus a nobis semel sunt vel fuerint elongati, volentes et concedentes vobis, quod si forte casu ignoratus vel alio quocum modo aliquem vel aliquos debitores vel fideiussoribus vestris secundo vel pluribus elongaverimus ab illis debitis, de quibus a nobis semel fuerint elongati, quod secundum Elongationes, vel plures, si plures fuerint, non teneamini aliquatenus observare: immo non obstantibus dictis Elongationibus, secundo vel pluribus factis, possitis ipsos debitores et fideiussoribus vestros compellere et pignoriare ad solvendum debita, quos debent vel debebant aliquo modo. Vide Elongare 1. Elongare, pro Delay, dilatio, in Assis. Jeros. cap. 35: *Convenit ut plaudis se fuit et se es eschamps et es Eloignes fuire?**

1. **ELOQUENTIA**, Lingua, idioma, Doctrina, *Romano Eloquentia*, apud Duclonen lib. 3, de Meritis. Norman. pag. 112. [Acta S. Wualoel MSS.: *In verbi sussumationis et conviciorum tum detestanda erumpant, que non licet Christiana Eloquentia pronuntiare.*]

2. **ELOQUENTIA**, Lectio. Helgaudus in Roberto Regis: *Eloquentie tantum incumbens, ut nullus laleretur dies, quia legeret Penitenter, et exoraret cum sancto Duclode.*

** **ELOQUENTIALA**, apud Virgil. Grammat. pag. 2.

* **ELOQUET**, Libert. castri de Montelivato ann. 1312. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 500. art. 3: *Quod construct (construct) ausugitque vias secundum propriam domum, Eloquet purget, etc.* Ubi in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 179. lego *Eloquet vel Eloquet* cum nota abbreviatiois, f. pro *Eloquium*, quod Emisarium aquarium, vel pavimenti quondam interpretor, Gall. *Evier, ruisseau*.

* **ELOURBATUS**, Attonitus, stupefactus, ictu sopitus, Gall. *Etourdi*, alias *Alourde*, *Eslourde*, *Estourdi*, et *Enlourdi*; unde *Eslourdement*; stupor, vulgo *Etlourdissement*. Lit. remis. ann. 1398. in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 314: *De dicto ictu fuit multum perterritus et conturbatus Etlourdatus, et fere vacillando et titubando ad terram cecidit. Alie ann. 1387. in Reg. 132. ch. 37: *Loquel supplanti cuident que ne fest que Etlourdi da chroir, etc.* Alie ann. 1401. in Reg. 156. ch. 50: *Jeellu Dronin fruppa ledit expositus sur la teste dit cop, que il chey a terre tout Eslourde.* Alie ann. 1407. in Reg. 162. ch. 203: *Symon Thibault fruppa Guillaume Courtois de son bistro un seul cop en la teste, dont il fu Alourde, et cheut a terre.* Alie ann. 1408. in Reg. 163. ch. 109: *Le supplanti moit este tres-bien batu de tant de cops orbes, qu'il en estoit tout Eslourdi.* Alie ann. 1409. ex Cod. reg. ch. 368: *Duquel cop icellu Hovis cheu a terre tout Enlourdi.* Denique alie ann. 1467. ex Reg. 200. ch. 130: *Le supplanti tous Eslourdi du coup de**

pierre... pour ledit Eslourdi du coup de autrement, il tumba a terre. Hinc *Alourdement*, Fallacia, dolus, deceptio, vulgo *Surprise*, *trouperie*, a verbo *Alourder*, deceptum, in errorem inducere, in Charta ann. 1424. tom. 2. Hist. Leod. pag. 446: *S'il advenoit que par seduction ou Alourdement de curatior ou euntesse, ... filhe desous l'age de douze ains fuisse comminee par meume persone; que chis ou celle qui adussy teneonnait ou Varot Alourdes... fuisse cascas, outres l'ameide que l'ordene, a une voie de Oultremere, etc.*

† **ELUBIUM**, Constantiensis: Pelagus, Elubium: quod pro Eluvium videtur esse positum. Vide Pelagus.

ELUCIDARIUM, ita appellavit S. Anselmus, seu quis alius Anonymus librum, quem scripsit de Summa totius Christiane Theologie in Prefat. Titulus itaque operis, si placet, *Elucidarium* praefigatur; quia in eo obscuritas diversarum rerum elucidatur. [Vide Lucidarius.]

* **ELUCBRATUS**, Excussus vi telorum, Barth. in Glossario ex Baldrici Hist. Palae.

† **ELUCBRE**, Languidum. Papias MS. In Edito Lactidum: *quo sensu oritur a verbo Elucbare.*

* **ELUDERE** Textus, Consumere, Gall. *Passer le temps*. Lit. remis. ann. 1385. in Reg. 127. Chartoph. reg. ch. 16: *Tempus trifuriorum seu jocum et ociosa ad tempus Eludendum inter se proferendo, etc.*

† **ELUDIUM**, Jocus, ludus, Miracula S. Augustini Cantuar. n. 58: *Inter hac Eludia vel serin.* Isid. Chron. Regem Gothorum: *Sepe etiam ludiones contra Romanos insolentius ac irruptiones Waseonum novit, nisi non magis bella tractasse, quam potius gentem quasi in palestra Eludi pro usu utilitatis videtur exerceisse.*

2. **ELUDIUM**, Deceptio, in Glossis MSS. Vide *Conditum*.

* **ELURERE**, Præstare, tueri, cavere ab eversione, Gall. *Garantir*. Charta ann. 1361. inter Monum. eccl. Aquilej. cap. 51. cod. 749: *Eidem olimino patriarcha promissis (Uricus dux Carinthie) Elurere omnia et singula, quae ei donaverunt.*

† **ELURIES**, ελურια, Transtra, tabulata navis. Supplementum Antiquarii.

* Gloss. Lat. Gr.: *Elurics, ελურια, ἀνδρία*.

Ubi Vulc. emendat, τειχεύατα.

* **ELUMINARIA**, Luminare. Charta ann. 1150. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 1545: *Per unumquemque annum duo millaria de oleo, id est, in opere S. Marci, et alter Eluminariam persolvere debeamus. Vide Luminare.*

† **ELUMINATES**, Excusatus. Sidor. lib. 8. Epist. 11: *Quia ita gemino obitu Eluminatus, qui examinati candore inspecto non statim signa vitæ colligere extorret.*

† **ELUSCARE**, Luscum facere. Gloss. Græc. Lat. *Ελυσκώ, Excuso, Elusco*. Utuntur Ulpianus leg. 5. § ult. Dig. ad Legem Aquil. (9.2.) et Marcellus leg. 27. Dig. de pignori. vel hypoth. (20.1.) Vide Luscus.

† **ELUSCATIO**, Cæcitas. Gloss. Cyrilli: *Eluscatio, ἀπὸ τῆς ὁρατικῆς.*

* 1. **ELUSIO**, Derisus, illusio. Lit. Joan. reg. Franc. ann. 1353. in Memor.

C. Cam. Comput. Paris. fol. 133. r.º: *Idem decani et capitula (ecclesiarii Morienensis et S. Audomari) divinum timorem detestabili cæcitate postponentes, in Elusionem Dei et clavicum S. matris Ecclesie, eisdem sententis (excommunicationis) obtemperare contentum. Arest. parlam. Paris. ann. 1394. ex Cod. reg. 9852. 3. 3. fol. 84. r.º: *Quamvis promissa in nostre jurisdictionis videretur facia fuisse, adhuc tamen quidam molendinarios, Cartula nuncupatis, in vostri contemptum et Elusionem, quendam assum equitatis praeposter, prouincellum litidis de pectum ad eundem ipsos assini ligatum per villam trabebat, clamando: Nos amplius regem non habemus, totum lacratum est.**

* 2. **ELUSIO**, IN ELUSIONEM BANXI, id est, Nominis banni. Lex Godfr. Camerac. episc. MS. ann. 1227. art. 47: *Nullus omnino bannus, vel præceptum, vel commanda, vel quocumque modo nominetur, quidquid sit in Elusionem banni, fiat, nisi per episcopum. Versio Gallica: Nus banus, nus commandemens, nule commandes, a comment le on l'apait, koi ke se soit en non de ban, ne soit fait, se n'est par l'evêque.*

† **ELUSORIUS**, Fallax, Gall. *Musoire*. *Elusorin* recantus, in Charta anni 1196. apud Miræum tom. 2. pag. 1197. col. 2.

† **ELUTICS**, Aquatus. Papias, ab *Eluere*.

† **ELUCS**, Fulvus, Gall. *Faive*, Papias: *Falcus, Fulvus, Elucis*, Varro legit *Heluus* haud absimili notione.

* **ELETZUS**, f. Ager qui in longum protenditur; nisi idem sit quod supra *Elizur*. Charta sub Alex. archiep. Vienn. in Chartul. ejusd. eccl. fol. 69. r.º. col. 2: *Ego Jeronudus reservo michi Elztrum, qui terminat de uno latere fluvio Wlatro.*

† **EMANATORIUM**, Fons, Gall. *Fontaine*, sic dictus ab Emmanu, Conder. Meisterlinus Hist. Rerum Noriberg. apud Ludewig. tom. 8. pag. 34: *Aqueductum porro Consulatus a longe per novitas subterranea intruderant, hinc indeque per civitatem locis opportunis, tunc ad usum incolis, quam pro ornatu, Emanatoria fecerunt.*

* **EMASCARE**, [Mutilare.] Vide Mancus. *Emascare*, Famulus a servitute liberatus. Gl. Isid.

* **EMANCIPIARE**, A servitute liberare. Saxo Grammaticus lib. 6: *Superveniit alie... qui prioris exemplo conditorem fateri iustus, ancillam se enjusdam in matrimonio habere, ejusque domino Emancipanda conjugis gratia rusticum quos dependere testabatur.*

* **EMANCIPIARE**, Ab obsidione liberare. Sugerius in Ludovico VI. cap. 7: *Ipsæ vero manu potentissimi et defossis circumqueque omnes municipia, aculamentum Emancipavit, et armis tamquam victualibus eorum sophismata denodans, copiosum reddidit.*

* 1. **EMANCIPIATIO**, Cujus apud nostros ea erat formula, quæ habetur in Regesto Feodor. Burgundie 2. part. fol. 211: *Nos Hugo, Dux Burgundie, noi Jac. presentes litteras inspecturus, quod in nostra presentia specialiter constitutus propter hoc Robertus Miles filius noster petit Emancipari a nobis, seu liberari a patris potestate. Nos vero vi-*

descentes et attendentes ipsius Roberti consensum et voluntatem circa Emancipationem habendam et dandum a nobis, nunc consensu interveniente ex parte nostra et ex parte dicti Roberti ipsius presentem Emancipationem acceptantem legitime Emancipationem a secerit, sua a patris potestate. In cuius testimonium presentem Emancipationem ad requisitionem dicti Roberti sigillum nostrum duximus apponendum. Datum die Sabbathi post Festum B. Lucae Evangelista. ann. D. 1572. [In Historia Dalphinii tom. 3. pag. 84. legitur, Humbertum Delphinum anno 1207. Ind. xi. tertio Nonas Febr. coram Guilhelmo de Ruino Officiali Curiae Gratianopoli constitutum, Hugonem filium emancipasse eum capiendum per unanum, dando eidem Hugoni et concedendo liberam auctoritatem, et etiam potestatem standi in iudicio; matrem accipiendo, tramantem, codicillos, seu ultimam voluntatem faciendo, et ejuslibet contractus volenti, et generaliter omnia alia faciendo, quae quilibet paterfamilias, et sui juris constitutus, facere potest vel debet, etc.] Exstant aliae emancipationis formulae in tom. 8. Spicilegii Acheriani pag. 263. et apud Rollandium in Summa Notariae cap. 7. Rubr. 5.

* Formulam emancipationis recentiorum subijcio ex Tabul. S. Vict. Massil. ann. 1400: Antonius Alvarati, filius Jacobi, in praesentia iudicis alterius euniorum Massiliae, praesente ibidem patre suo, flexis genibus rogavit instanter et requisivit humiliter et devote dictum Jacobum patrem suum, ut placeret eum emancipare et a sua potestate liberare. Qui quibem Jacobus, audita requisitione praedicta dicti Antonii filii sui, ipsam continuo Emancipavit, et a sacris suis et a sua propria potestate dimisit, relinquit ipsam Antonium filium suum, juris et patrisfamilias fecit, accipiens eum per unanum dextram, coram ipso iudice et me notario eo testibus, liberavit ipsam a manu sua atque a sua propria potestate, datus, concedens etc. Adde Formulam MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 2. r.^o. [* Vide Grimm. Hist. Juris German. pag. 462. et Mittermaier. Princ. Jur. German. § 372.]

Cum autem hujusmodi emancipationes sollemmodo fieri solent, petentibus filiis, si praeminori aetate hanc postulare non possent per emancipandum, tum consensus Regis requiritur juxta Legem Jubemus 5. Cod. de Emancip. lib. 8. tit. 49. quod observatum legitur in emancipatione Ludovici regis filii matris majoris Caroli Comitis Valesii ann. 1325. Ejus emancipationis formulam a Carolo IV. Franc. Rege datam exhibent Acherius Spicil. tom. 8. pag. 266. et de Lauriere in suo Juris Gallici Glossario. Videsis etiam Consuetud. Pictav. art. 311. et Britan. art. 526.

Sed non una haec erat emancipationis causa vel ratio. Fiebat etiam per liberorum conjugium, et domicilium a paterna domo separatam: quod etiamnum statuitur in Consuet. Pictav. art. 312. Engolism. art. 120. Britan. art. 527. Santon. art. 2. Rupell. art. 2. Juxta quaedam alias Consuetud. ad emancipationem satis est, ut liberi, videntes ac sentientes parentibus, proprium habeant domicilium.

Vide Consuetud. Catalaun. art. 7. et Rhem. art. 7. quod ad solos pertinet ignobiles, non ad nobiles masculos juxta Consuetud. Pict. art. 113. Puellas quod spectat, sive nobiles sint, sive plebeiae, parentum jure matrimonio eximuntur suntque marito-rum. Pictav. art. 314.

* Ea est apud Normannos emancipatio lev. ut filius, saltem per annum a die, qui sui juris factus fuerat, computandum, in domo paterna manere non posset. Lit. reuensis. ann. 1384. in Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 316: *Regnant de Reux émancipé et mis hors d'aveugers son pere, si comme l'en a accoustumé à faire au pays de Normandie, vint devers son pere pour avoir de l'argent à soy monter et armer, et ne se logea pas en l'ostel de son pere, pour cause de l'émancipation dessuadite, qui est tele, que puis que un homme a émancipé son filz et mis hors d'aveugers son, il ne le doit recevoir ne logier jusques à ce que an et jour soit passé.*

Emancipabantur etiam qui ad viginti annos aetatis annum pervenerant. Rhem. art. 6. 8. Catalaun. art. 7. 8. et Sedan. 5. 7. et in quibusdam provinciis liberi omnes mortua matre: quod hodieque statum Consuetudines Montarg. cap. 7. art. 3. Vitriac. art. 100. 143. Castri-Novii art. 134. Carnot. art. 103. Durolac. art. 93. Haec post de Lauriere in Glossario jam laudato.

Neque abs re futurum est, opinor, si cum cod. L. Scriptore observemus, non eam quidem fuisse veterum Francorum in filios potestatem, ut eos possent interire, sed tamen penes patrem fuisse filios vendere, si necessitas compellat; legitur enim Capitul. lib. 6. cap. 4. [* ex Eod. cap. 21. vers. 7. et 8.] *Si quis vendiderit filium suum in famulum, non egerit ut sicut ancilla exire consueverit. Si placuit domino suo cui venditus est, dimittit eum liberum, et ad alium populum non hiet eum vendere.* Vide Edictum Pistense cap. 34. tit. Codicis. de patribus qui filios disstraxerunt. (4. 43.) et Formulam Audegar. 48. [* de Sanguinolento.]

Non solum autem pater apud antecessores nostros, verum etiam mater venditorum filiorum jure gaudebat, si fidem habemus Auctori Vitae S. Juniani tom. 2. Bibl. MS. Labbei pag. 573: *Cumque puer veloxiter jussa expresset, renuntiavit patri dicens: Mulier perpercula est, col et panis defecit, nec unde erant habet. Quo auditus pater in conspectu suo adstans, filium suum et paterno affectu interrogans, quid tanto ejus illi fletu, et clamoribus eum inquietaret. At illi respondit: Vere Dei famule et Sacerdos, scis me fame periclitari: panis deest, emptio nulla, fames quotidie involestat, et ecce praegravus morior: quanquam tuam adde alimentum, ut si me de periculo famis eriperis, sim tibi prepenio ancilla, et filius quem utroque gestu servus sempiternus, quem cum entriero tuis manibus et jugiter servare institui. Tantum adjuva me ne peream.* Vide Consuetud. Vitriac. art. 100. et 148.

Verum prisca Francorum barbarie, imperantibus tertiae stirpis Regibus, sensim mitigata, tam leniter tamque indulgenti filii a parentibus habiti sunt, ut Ae-

cursius, qui circa annum 1200. florebat, dicit ad tit. Institut. de patria potestate (1. 9.) *Aliae vero gentes quaedam ut servos tenent filios, ut Sclavi, aliae ut proligis Absolutis, ut Francigenae, etc. Hinc colligitur quidam, nullum tunc temporis in Francia jus fuisse patrum in filios; ad conjecturam explodunt tum Consuet. Vitriac. art. 100. Rheu. art. 6. et 7. Montarg. cap. 7. art. 2. Borbon. art. 168. Pictav. art. 316. Catalaun. art. 7. Sedan. art. 5. Carnot. art. 103. Castri-Novii art. 133. Bituric. tit. 1. art. 3. Britan. art. 498. quae paternum jus agnoscent omnes, tum etiam nostri veteres Practici. Auctor magni Francie Consuetudinarii, qui scribebat anno circiter 1368. ait lib. 2. cap. 40. pag. 263. desinente: *Par la Coutume notoire de la Prevôté et l'évêché de Paris, laez ou don qui n'est point causé, laissé ou donné à aucun enfant étant en la puissance du pere, est propre acquies sur pere et mere, en la garde de lui et ceste, voire encore si y a cause, et l'odie eene.* Adde pag. 264. 265. et c. *Mores Decis.* 248. Idem patrum jus plane confirmant emancipationis litterae tum jam memoratae, cum aliae plures in Historiis familiarum illustrium relatae. Vide Hist. Castellionum ad Matronam pag. 180. Probat. et Perardum in Burgundis pag. 521.*

* Paternae potestatis haec modica defunctio aliquando invaluit, cum scilicet patres filios, necdum etiam matos, clero vel monachatu manciparent. Vide infra in Oblati 1.

2. EMANCIPATIO, in Monasteriis dicitur, cum Monachus ad aliquam dignitatem promovetur, et eo ipso ab obedientia Superioris eximitur. S. Bernardus Epist. 87: *Promotio Abbatis, Emancipatio filii est.* Idem Epist. 255: *Quasi..... Emancipatio filii ad Capitulum, et non potius ad alium spectet Absolutum.* Rad. de Dialecto ann. 1179: *Rogerus a Collegio sancto Trinitatis ad supradicti loci curiam in Abbatem assumptus ab Alexandro PP. 5. Kal. Febr. Teseulano benedictionem, et in signum Emancipationis induit mitram, anulum, chirothecas accepit.* Chronicon Mauriniacense lib. 3. de Macario Cluniacensi Monacho electo in Abbatem Mauriniacensem: *Probatibus itaque Monachos Cluniacum mittimus, et ut ab Abbate loci illius Macarium a jure obedientiae absolvi et Emancipari postularet, intimamus. Infra: Assensu, se nunquam ei benedictionis consuetudinem impraesurum, nisi plenus a jure obedientiae cognosceret absolutum.*

EMANCIPATIONE LITERAE, quae ab Abbate in cum finem Monacho electo dantur, in eodem Chronico Mauriniacensi: *Litterae Emancipatorias postulanti (Archiepiscopo Senonensi) astruunt, etc.* Ex quibus conficitur ad hoc, ut Monachus in Abbatem alterius Monasterii electus benedictur, necesse fuisse, ut emanciparetur a suo Abbate, tametsi ipsa promotio emanciparetur; quod praeterea data sequentia, de scripta ex Polyptycho Monasterii S. Remigii Remensis: *Anno ab Incarnatione 1097. postquam de Gallia Urbana PP. Romanum redierat, misit litteras Manassi Remensi Episcopo, non priori simonico deposito, sed successori M. catholico, pro Roberto Abbate S. Remigii, qui Monachus fuerat S. Martini majori*

coristionum librorum et raritatem inducant. Ubi fortassis legendum, *Exuperantia*, pretili scilicet immoderatio.

* **EMBASSATOR**, Legatus, Gall. *Ambassadeur*. Legitur apud Rymorum tom. 3. pag. 63. col. 1. Vide *Ambascia*.

* **EMBAXARIA**, Legatio, mandata rei cuiuscumque faciende alteri cura, provincina, Gall. *Commission*, Stat. Avenion. ann. 1213. cap. 31. ex Cod. reg. 4659: *Statimque in Embaxariis nullus mittatur, nisi quel in anno; et intelligimus Embaxariis, si extra jacerit per noctem*. Hinc

* **EMBAXATOR**, EMBAXIATOR, Hisp. *Embaxador*, Legatus, ibid. cap. 2: *Arbitrio consilium omnium vel presentium relinquunt utrum ipsi lverint vel miserit Embaxatores pro facto communis, et possint ulterius Embaxatores longe per duas dietas*. Lit. ann. 1357, inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 186, col. 1: *De bona intentione, quam regis civitates nostram atque Embaxatores nostris vobis prelo mittere, etc.* Inst. ann. 1384, inter Probat. tom. 3. ejusd. Hist. pag. 70, col. 2: *Cum ipsi legati... ad ipsam dum, nostrum regem accellerent... gentes bastardi Cypriani... dictos Embaxatores inter Lancellum et Montepemulianum morti inhumantur transferant, Embaxatores, in Lit. ann. 1407, tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 297, et Embaxatorum, in aliis Lit. ejusd. ann. ibid. pag. 310. Vide *Embaxator* et infra *Imbaxator*.*

* **EMBAXATURA**, Legatio, Ital. *Ambasciata*, Gall. *Ambassade*. Occurrit apud Sebastian. Fañon. Hister. Avenion. tom. 2. pag. 110, in Charta ann. 1521.

* **EMBAXATORIA**, EMBAXATORIA, Eadem notione, in Statutis Arelat. MSS. art. 76 *Embaxatoria*, in Conventione Caroli Comitis Andegavi. et Provincie cum Regibus visibus ann. 1551. ex MS. D. Brunet fol. 58. verso.

* **EMBAXATOR**, EMBAXIATOR, ut *Embaxatorum*, in iisdem Statutis art. 76, et 78.

* **EMBOLA**, Idola. Papias. [In Amalthia legitur *Embola*.]

* **EMBELA**, Consilium, molitio, militaris expeditio, ut videtur, Gall. *Entreprise*. Charta ann. 1243 ex Reg. comit. Faven. 2: *Generali et felici expeditione vel Embela principis et domini regis Francie, quod pro defensione regni sui, in quo publica versatur utilitas, possit vel debeat excusari*. Vide infra *Empresam*.

* **EMULA**, Equus sarcinarius, sic dictus ab *Emula*, Transvectio mercium. Leges Policie Jacobi II. Regis Majorie. inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. xxvi: *Unum proceris Subzabulio et Emulbris nostris volumus, qui Emulbris inopiar debent nuncupari et de nostris Emulis sit sollicitus*. Pluries ibid. occurrit *Zembla*, eadem notione, 2, ut videtur, addito euphonice causa. [* *Embulor* revolvit, Catalonice Gradarii, tolutarii equuli. Gallice *Chaval qui va l'ambie* Vide Forcellinum in *Ambulatore* et infra *Equus Ambulatorius*.]

* **EMBLASMA**, pro *Emblema*. Testamentum Perpetui Episcopi Turonensis: *Julie Perpetue Crucem privam ex Emblasmate, in qua sunt de reliquiis Domini, etc.*

* **EMBLEMA**, ex Gr. εμβλημα, quod operi

cuiusdam adjectivum ornatus gratia, Opus tessellatum, musivum, etc. *Eminens sculptura*, Joanni de Janua dicitur. Papias: *Emblema, superabundantia, vel obscuritas, quod celatur*. Gloss. Lat. Gall. *Emblema, sculptura apparente, ornemem de vaissaux*. DuRoi lib. 3. de Morib. Normannorum. pag. 9: *Superfictivum videntur locuplet, verumque omnium Emblomate dives*. Fortunatus lib. 2. de Vita S. Martini:

Rubens, gemma, lapis, toreutata, thura, falena, Rubanus apud Browerum Antiq. Fuld. lib. 2. cap. 10:

Eccr Crucis lignum, quo Christus sacra beavit, Emblomate infusum arce tenet ista Crucis.

Ubi, ut et apud Fortunatum, secunda corripitur. Vita S. Soris Eremitae n. 6: *S. Martyris monachum opere polyvito, auro gemisque miro construxit Emblomate*. [* Vide Forcellinum.]

* **EMBLEMUS**, Cui cura jumentorum sarcinarius est commissa. Vide *Embla*.

1. **EMBLA**, Transvectio mercium, que in maxum injiciuntur, *Felix Embla*, in leg. 2. C. de Navibus non excus. lib. 11. tit. 4. in Nov. Theodos. de Navib. ultra etc. Ancyra 1655, in Edicto Justiniani 13. cap. 4. §. 1. ubi sic appellatur solennis et annua publicum specierum transvectio, que in Aegypto subat CPolin, que alias sacra *Embla* dicitur in leg. 10. C. de Sacros. Eccl. (1. 2.) et Nov. 163, cap. 2. est enim *Embla* quiddam id est *εμβλαστα*, ut observatum a Salsino ad Vopiscum pag. 387. [Ut felix *Embla* Romani singulis annis apud Ostiam sacrificium instituerant placandis ventis et sedando mari, similique sacrificia habebant pro conservatione fructuum, florum, etc.] Thwoccius in Salomone Regi Hungar. cap. 49: *Flex igitur et gloriam Duxes ferre candidos pugnas interpretis, et omnibus Christianis et copiositate liberatis, cum cum felice Embla totius Hungarie, cum triumpho victoris, gaudiosius redeunt*. Vide Blazium Ortizium in Itinerario Adriani VI. Papae n. 44. pag. 460.

* **EMBLIMUS**. Vide in *Emblas*.

2. **EMBLA**, Alia notione, si tamen mendum non est, in Charta ann. 1272, inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 56: *Dicit, ubi videtur ius commune rase idemque regis, cum in adventum regis majestatis et sue felicitis Embole, omnes, omnium crassante privilegio, certum debent occidere, et ei sua maiestas exhibere. Quicquid si legatur, et sua felicitas voluit?*

3. **EMBLIS**, EMBOLIS, EMBOLIX, Grævia εμβολισμός. Addito, additamentum, proprie autem dicitur, quod Epistole jam scripte additur, vel quod extra precipuum illius interiori ad calorem rejicitur. Glinum inseritum vultu Centuriatores Magdoli. alii *Postscriptum*. Epistola Pauli PP. ad Pipinum Regem: *In Emblomate vultu dicitur nobis a Deo protecta Excellentia vestra prefatus vos Desiderium advenisse, etc.* Reges Neapolitanos ac Cojetanos constringere, ad restituenda potissima protectori Regum B. Petro, etc. Alia Adriani PP. ad Carolum M.: *Emisit nobis Stephanus Neapolitanus Episcopus per suos apices, in quibus Emblomatum posuit, significans nobis de nefando Adulgo, etc.* Vide tom. 3. Hist.

Franc. pag. 717. 745. 747. 770. Baron. n. 860. num. 35. etc.

* **EMBOLIM**, Eadem notione, apud Leonem III. Epistol. 5. g.

4. **EMBOLIS**, seu EMBOLUX, apud Scriptores Ecclesiasticos, dicitur pars illa qua clausit Dominica oratio *Sed libera nos a malo*, quia, ut ait S. Cyprianus Sermon. 6. et ex eo Amalaris lib. 3. de Eccl. Offic. cap. 29. in consummatione orationis venit clausula, universas petitiones et preces nostras collecta brevitate concludens. Ordo Romanus: *Siquitur in altum Prefatio Domini de orationis, et Oratio Dominica cum Emblomata sua, in qua tres articuli orationis invicuntur*. Vide Car. Bona lib. 2. Rerum Liturgic. cap. 15. n. 2.

* Pro e. conclusionis cuiusvis officii ecclesiastici usurpari videtur, in Ritual. MS. eccl. Ronen. in Carta Dom. fol. 70: *In eo vero loco ubi solemus vobis benedicere, coarscitur aliter pro infirmis concluditur conclusio*, Per quem hanc omnia semper Domine bona creas etc. Unde intelligimus *Emblom* esse synonymum officii.

5. **EMBOLISMALIS** ARXUS, Gervasius Tiller. Otium Imperial. cap. 6: *Est ergo annus circumambulatio solerum, et hic nunc Lunaris constans cecili, diebus, nunc Solaris constans ex cecili, et qualitate, scilicet sex horis. Nunc Bissertis constans ex cecili, diebus; nunc Emblommalis, id est, Supercretares, qui cecili, dies excedit, habens tredecim lunationes, Vide mox Emblommalis 1. et supra vovum Annus pag. 193.*

1. **EMBOLISMUS**, εμβολισμός, Saltus lunæ seu supercrecencia anni solaris super lunarem. [sive ut loquitur Ludov. lib. 6. Orig. cap. 17: *Supercrecencia, eo quo caput numerum annorum communium quibus undecim lunares dies desce cernuntur*,] de quo praeier Durandum lib. 8. cap. 10. et ceteros Compositas, sic vetus Codex Victorinus: *De primo Emblomismo, tertio in octavo. Idem Luna in Kl. Septemb. et Octob. est, in Kl. 27 Novemb. et Decemb. 29 quo ipsorum est Luna 2, quæ est prima 4. Nonas Decemb. et finitur 32. Kl. Januari. Emblomismi est, Ipsi natus Luna, quæ est prima in Kl. Januari. ipsius est, quoniam 30. terminare debet, si autem bissextes fuerit in ibi natus 30. sunt 4. lunationes 5. m. et est Emblomismi Januari. Februar. Martii. De secundo Emblomismo, Secundo anno Emblomismi, sexto in octavo, sunt Epactæ 25. et est Luna in Kl. Sept. 30. quo ipsius est, Luna vero quæ est prima 4. Non. Sept. 30. in Kl. Octob. Emblomismi est, Luna quoque quæ est prima, 6. Non. Octob. et 3. Kl. Novemb. finitur 29. Octob. est, Ipsi autem quæ secunda in Kl. Novemb. et Decemb. habetur, ipsorum est: ipsa vero est in Kl. Januarii 5. ipsius est: De tertio Emblomismo, Sicut Epactæ 17. tertio anno Emblomismi, ultimo in octavo, et 10. est Luna in Kl. Sept. et Octob. 22. in Kl. Novemb. et Decemb. 24. in Kl. Januari. 26. in Kl. Febr. 27. in Kl. Martii 26. in Kl. April. et Maii 27. in Kl. Junii et Julii, 29. in Kl. Augusti prima, in Kl. Septemb. 3. Unum autem Lunam in Kl. April. et Junii non invenies Epactas et regulares, ideo quod*

luna, quæ 2. Non. Martii est prima, et in Kl. April. 27. ut supra dictum est, et 2. Non. April. 30. Embolismi est. Lunatio, quæ prima cognoscitur esse in Non. April. Ispit est Puschula, quæ 30. in 14. Kl. Ispit. terminatur. Illa autem quæ prima est 4. Non. Maii, et 4. Non. Junii est, 30. Maii est. Ita autem quæ 6. Non. Julii est, 1. et 2. Kl. Aug. 30. Julii Luna est: quæ vero prima in Kl. Augusti est, in Kl. vero Sept. 4. sicut ordo postulat. Nam si non esset una antea Luna in Kl. April. et Maii, non 14. sed 15. Luna eorum in Paschali termino, qui est 14. Kl. Maii, et fieret error in Pascha, sive in Kl. mensium. De quarto Embolismo, Sunt in 4. anno Embolismi, 3. in Endecale, Epactæ 20. estque Luna in Kl. Sept. et Octobr. 25. in Kl. Nov. et Decembr. 27. quæ ipsorum est Lunatio, quæ 2. Nov. Decembr. notatur primo, et 29. in Kl. Jan. et 29. Non. Ispit Embolismi est. Illa quoque quæ prima in Non. Januar. et 30. in Kl. Febr. Januarius est. Et ipsa quæ inchoatur 1. 4. Non. Febr. et 6. Non. Mart. 29. Febr. est. Lunatio quoque primæ est 5. Non. Mart. et 4. Kl. April. 30. Marti est, ipsa quæ est 1. 4. Non. April. Aprilis est, nec non et ipsa, quæ prima est Kl. Maii, Maii est. 8. bisextus evenit 4. Luna 30. erit idem Embolismi Januar. Mart. Febr. De quinto Embolismo, Sunt in 5. anno Embolismi, 3. in Endecale, 23. Epactæ, Lunaque in Kl. Sept. et Octobr. 28. in Kl. Nov. 30. quæ ipsorum est. Illa autem, quæ in 4. Non. Novemb. est, 1. et 14. Kl. Decembr. 30. Embolismi est. Luna vero quæ in 4. Non. Decembr. prima terminatur, et 4. Kl. Jan. 29. prænotatur, Decembris est, et quæ est 1. in Kl. Jan. Januari est. Reliquæ autem Lunationes rectum cursum tenent. De sexto Embolismo. Sexto anno Embolismi, 9. in Endecale sunt Epactæ 26. nullatenus tamen Lunam Embolismi præ ipsas Epactas repetitis, nisi ad Epactam anni communis superioris, quæ est 15. revertitis: secundum quoniam Luna est in Kl. August. 29. quæ illic terminata ipsius Augusti est. Illa autem quæ 4. Non. Aug. primæ prænotatur, 30. pridie Kl. Sept. Embolismi est. Nullus error nullumque * eritum oritur in ipso anno inter Embolismum et regulares. Luna quoque quæ prima notatur in Kl. Sept. ipsius est, cætera autem suum tenent ordinem. De septimo Embolismo. Septimo anno Embolismi, in Endecale 11. decennovindis sunt Epactæ 18. idemque Luna, quæ in Kl. Januar. 27. habetur, ipsius est: ipsa autem, quæ in Kl. Febr. 28. Febr. est, nec non et ipsa, quæ videtur in Kl. Mart. 27. Ispit est. Luna vero quæ computatur, 1. in 3. Non. Mart. et 28. in Kl. April. 30. et in 3. Non. April. Embolismi est: ipsa autem quæ 1. 2. Non. April. et 28. in Kl. Maii, et 4. quæ 6. Non. ejusdem, Luna Aprilis est. Illa quoque quæ est prima 5. Non. Maii, 30. in Kl. Junii Luna Maii est. Irevum ipsi, quæ est prima 4. Non. Jun. et 29. prid. Kl. Julii, Luna Junii est: nec non et illa, quæ primæ est in Kl. Julii 30. et in 3. Kl. Aug. quæ est solus Ægyptiorum, Luna Julii est, ipsaque quæ non 2. secundum computum: sed tertio computatur propter solum in Kl. Aug. et 29. 6. Kl. Sept. Augusti est. Illi quoque quæ iterum primæ est 5. Kl. Sept. et 36. Jul. Octobr. Sept. et iterum ipsa, quæ prima

est 5. Kl. Octobr. et 29. 8. Kl. Novemb. Octobris est: ipsa vero quæ et iterum 1. est 7. Kl. Nov. et 7. in Kl. ejusdem, 30. quoque 8. Kl. Decembr. Novembis est.

2. **EMBOLISMUS.** Thomas Cantipratani lib. 2. de Apib. cap. 15. § 2: *Quamquam et vix dicitur dei potest, cum quis in una virtute præpolest, ut in nobilitate, purissima etia, eosque qui Embolismum vel naturaliter, vel usuris polentur seculum obtinere eorum cogit invitos. Ubi Colvaevius re cum Medicis collata, censet Embolismum hic perperam dico pro Iuliano, seu Baulia ingenti uempe fame: qua de voce, præter Medicos, A. Gellius lib. 16. cap. 3.*

3. **EMBOLUS.** Vide Endolis. **EMBOLUS.** Inbolus, Urbis angiporus Græcis Byzantinis, Εμβολος. [Cassarius lib. 1. Aural. Genuens. ad ann. 1157: *Amicus de Mito Constantinopoli legatum misit per exiguam Scelis et Embolo promissa.*] Charta ann. 1161. apud Ughellum in Archip. Pisanis: *Tibi... concedimus Ecclesiam videlicet, Embolum, et Scelas, et Stateam, quæ sunt in CPol. In illa anno, 1294. apud quondam, fit mentio Emboli Polygorium in urbe Pisana, nos decemreis, le quartier des Tancours. Illa Chianus lib. 6. n. 10. ait, ab Alexio Comiti non imp. concessum Venetis cæcis in Βαζαρις in Εμβολος ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην. Sic autem appellatur Byzantini ut plurimum porticus, quæ in urbe sparsim erant: unde postea vox ipsa regionibus, in quibus ea erant, attribuitur, ut docuimus ad Alexiadi Annæe pag. 160. Papias: *Emboli dicti, vel quia sub volumine sunt, vel quia sub his ambulationibus, sunt enim platearum porticus hinc inde.* Charta ann. 1208. apud eundem Ughellum tom. 7. pag. 278: *Et apothecam Imbulu Annifis.* Hinc emendandus Erkempertus edit. Caracoli pag. 45: *Ita urbs Siropolis igne eremta est, ita ut ne una quædam domus remaneret inusta, præter Empolis autem. Legendum Emboli autem.**

4. **EMBOLATI.** Qui in Embolis istis commorabantur, aut potius, qui iis præerant. Charta laudata ann. 1161: *Ita ut neque Archiepiscopus, neque Consules Pisani, neque Missatici, neque Pæccames, neque Embolati, qui modo sunt, vel pro tempore rebus, nec aliqui persona occasione Pisanæ civitatis potestatem habent aliquo modo de prædictis omnibus vendendi, vel pignoriandi, aut alienandi.*

5. **EMBOSSARE.** Os obstruere. Acta MSS. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 16. r. 1: *Philippus de Leuenco domcellas et Petrus de Aven dixerunt sibi, quod quando nocte invenerint dictum legatum in ponte de Alator, et stultum ceperunt, et Embossarent eum intus, quod non posset claudere.*

6. **EMBOTUM.** Infundibulum, Occianis Embot, nostris Entanor. Hinc

7. **EMBOTUS** dicta concavitas palati, quod infundibuli vicem præstet. Constantinus Afric. lib. 3. Pantechn. cap. 11: *Hæc via quanto plus descendit, tanto magis se rotundat atque stringit, enimque postea jergenda glandi, quæ concava et rotunda sicut sphaera, videntur ossi coloratio simili. Hoc autem os superpostum est palato. Concavitas ista Embotum est vocata: quia sicut vinum per Embotum, ita superfluitates nostræ grosse*

per hunc influunt. Embotum autem illud ex pelliculis coupositur a secundum matre glandularibus, etc. [Vide Embutum.]

8. **EMBRACITORES.** JC Anglus et Cowello lib. 4. Justit. cap. 55. dicitur casuum personarumque illiciti defensores, qui suas penes sibi constitutas habent, a Gallico Embressar appellati, quod quæcumque causas defendende suscipiant et amplectantur. Anglis, Emboursar, vel Embraconar. Vide Rastallum.

9. **EMBRASAMENTUM.** Faustio, incendium, Gallice Embraement. Arvatum Parlamenti Paris. ann. 1331. pro Alta justitia Monasterii Boue-vallis, et Archivis ejusdem loci: *Super octibus simplicis occisionis, Embraementi, facti in latrociniis, thesauri inventi et recolati, etc.*

10. **EMBRERIUM.** Tegule species, Imbrex, Ital. Embrier. Convent. Sænar. ann. 1526: *Quod foraxarii debent pro unguaque foraxaria circa coram latorem, seu tegularum, vel cupparum, aut Embreziarum, etc. Vide infra Imbrex et Imbrum.*

11. **EMBRINIUM.** in Glossis MSS. *Matta ex grosso poplin tenetur pectinata.* Cassianus Collat. 1. cap. 23: *Isidem ipsis, quibus insidibimus pantiis admonens inebare, Embriinis pariter capiti nostro revolvimus vice suppositis, grossioribus popylis in longas gracilescere fasciolas coaptatis. Embriini mentio est etiam apud Cyrillum in Vita S. Euthymii Abb. n. go. et in Apophthegmat. Patrum num. 7. Vox, ut videtur, Ægyptiaca, cujus nomen hic satis indicatur, quæ etiam rependenda videtur in Regula S. Pachomii cap. 14: *In die Dominica, vel oblationis tempore, nullus deit de hebdomadaris, sedens in loco Ebrimii, passilenter respondens, ex una dantezato domo, in majore servat hebdomade. Nam quod ad hanc locum commentatur Holsteius, vix problem, qui Ebrimius esse prætorum vel cantorem existimat, voce ab Ægyptiis ex Græco εβριμης, aut εβριμης delecta. Frustra etiam vocem hæ Casualionis Exercit. 1. ad Annal. Baronii suspicatur formatam a εβριμης, dormitare, et somnum levem capere.* [Vide Gloss. medice Græci. in Εβριμης.]*

12. **EMBROCARE.** εμβριχθι, seu εμβριχθι facere, infundere. Glossar. S. Benedicti cap. de Medicis: *Fomentum, εμβριχθι. Math. Silavicus: Embrocus, infusio, quoniam ne dicimus fomentum: ut Embrocato, 1. infusio, scilicet quando non alto infunditur et aspergitur. Occurrit non semel apud Alexandrum pharmacopistam lib. 4. Passivum. Vide Gorreum in Εβριχθι.*

13. **EMBROERE.** f. Glutino Imbre, Gall. Emper, vox artis panificæ, in Siat. renovat. ann. 1466. pro panif. Carcass. ex Reg. 201. Chartoph. reg. ch. 121: *Item quod paratores dictæ ville Carrassone sui ministeriales (ministeriales) ejusdem debent et tenebuntur bene, decanter et sufficienter parare et aptare dictas pannos, tam in garnando, quam in versando et Embrocando.*

14. **EMBRIUM.** Gloss. Lat. Græc.: *Embrum, εμπαρις, εμπαρις: leg. forte εμπαρις, et εμπαρις, εμπαρις in Gloss. Gr. Lat. Nescio, an ad hanc vocem spectet: hi versus ex veteri Poemate vernaculo MS.*

judicem spectat, vulgo *Amende*. Petrus de Vineis lib. 3. Epist. 37: *Semper crescit culpa, quamvis differtur Emenda*, et mora, quae ingruit, donec purgetur, morosior iudicatur.

¶ Quod hic dicitur *Emenda* apud nos iudicem spectare, non ita accipiendum, ut nulla sit exceptio; legimus enim in Litteris Caroli priuilegiis Johannis Franc. Regis ann. 1357, apud D. Secousse tom. 3. Ordinat. pag. 461: *Si quis aliquis aliquam contraria vel approbata vel alia verba contumeliosa irato animo dixerit, et inde fiat clamor, dicto Bullivo in duobus solidis et dimidio puniatur, et fiat Emenda injuriarum passio*. Et mox: *Emende injuriarum passio*. Consuevit Augustae Ausciacorum MSS. art. 33: *Item consuetudo est ibidem, quod si aliquis deliquerit vel damnum debet alicui propter quod delictum vel delinquantem debet condemnari ad Emendam faciendam injuriarum passio et ad legem solvendam Domino, prius debet fieri Emenda injuriarum passio, quoniam Domino solvi pene*. [* Vide Emenda, 4. et 5.]

* *EMENDA HONORABILIS*, MULETA honoraria. Gall. *Amonde honorable*. Arest. parlam. Paris, ann. 1394, ex Cost. reg. 985, 3. 3. fol. 866, ubi: *Petrus Barle, Petrus Guernierii...* ad Emendam honorabilem faciendam nulli in canis, iudibus accensis in manibus suis tenentes (condemnaverunt). Aliud ann. 1422: *Horum ratione ad faciendam Emendam honorabilem in curia nostra...*, et ulterius pro emenda utili in 3000, lib. Paris. erga dictum Acaziam condemnavit.

¶ *EMENDA IN USU APPELLATIONIS*, de qua hae in Antiquo Statu Parliamenti part. 1. cap. 25: *Dum appellatur a sententia lata in patria Juris scripti, et per Curiam pronunciat bene iudicatum, et tunc appellatur, appellans nullum debet Emendam, sed secus si sit pronunciat in patria Consuetudinaria, quia appellans compelleretur ad solvendam Regi 60. libras Parisienses pro Emenda*. Item ubi pronunciat bene appellatum et bene iudicatum, si Indices sint patriae Juris scripti, a quibus est appellatum, nullam debet Emendam, sive sint Iudices regii, sive aliter; secus si sint patriae Consuetudinariae, quia tunc Iudices regii, Bullivi vel Prepositi nullam debent Emendam, et si pronunciat contra, scilicet bene iudicatum, ipsi appellantes, si sint Bullivi aliter quam Regii, debent Dominis 60. libras, si sint homines iudicantes, debet eis Emenda, juxta locum consuetudinem unde appellatur: sed de ratio in hoc casu, vel alius per consuetudinem regni Francie generaliter non est curi determinata Emenda. Item Iudicibus regis nulla solvitur Emenda in causa proposita, quia in causa converso nullam solvitur Emendam, sed Regi solvitur Emenda, etc.

¶ *EMENDA DAMNORUM*, quae nobiles passi fuerant in servicio Principis, quaeque ab eo erant compensanda, in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 262. ex Computo ann. 1334. [* Vide Emenda, 4.]

* *EMENDE FACIE ET GAGISTE*, in Artois ann. 1290. in Regesto B. f. 83. v. *Emende de gage*, in antiqua Consuetud. Pericem. cap. 16, art. 19. *Gager l'amenle*, in Consuet. San-Paulana art. 33. Statutum S. Lu-

dovici ann. 1255. cap. 17: *Emendas autem pro maleficiis suis debitis, a Balivis nostris levare non volumus, nisi in foro, aut iudicio publico de bonorum consilio fuerint iudicata, vel estimata, quamvis antea fuerint Gaginiae*.

* *EMENDAM GAGIARE*, Vadem de emenda solvenda constituere, vel etiam muletam solvere. Charta curiae Camerac. ann. 1309. *Geni plebano pro traditione sui capituli Emendam gogavit in munum domi, praepositi in ecclesia Cameracensi. Gogavit emendam ad burdellum*, passim in Memorial. Cam. Comput. Paris. Stat. ann. 1363. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 411. art. 7: *Tous les baillis et seneschaux en la fin de leurs assises, avant qu'il se partent, tueront toutes les Amendes gages*.

* *EMENDA PLICITA*. Charta Galliae ann. 1300. in Regesto Philippi Pulcri Regis Fr. ann. 1299. ex Tabul. Regio num. 54: *Ce n'est pour leur propre dette comme on provire, ou pour Amende playor, on connue ou pour plege, etc.* [* Vide infra Plicare Emendam.]

* *PLEXA EMENDA*, Plexa Emenda mulctas, in Legibus Opstalbonicis Frisiae cap. 34. [* Vide Grimmii Antiq. Jur. pag. 653. num. 8.]

¶ *EMENDA SIMPLEX* septem solidorum est sex denariorum in Consuetudinibus Pictaviensi art. 25. 36. 76. etc. Engolismensi art. 14. et Angeriensi art. 8. 10. 11. Grossa vero est sexaginta solidorum vel plurimorum. Ita D. de Lauriere, apud quem aliae etiam sunt emendae, nimirum

¶ *ARBITRARIE*, quae pro Indicis arbitrio, et Consuetudinariae quae Consuetudinibus locorum definiuntur. Sed huius C. Scriptoris Glossarium est consulendum ad vocem *Emende*.

* *EMENDA RECONDITA*, Charta Aynier. vi. ceom. de Ruppervadii ann. 1206. in Reg. 7. Chartoph. reg. ch. 311: *Item Emendam recordi, videlicet quae debetur et solvi consuevit ex eo quod aliquis casu a recordo, tuncnam et redimus ad quinque solidos tantum*. Vide infra *Recordum*.

* *EMENDA UTILIS*, Pecuniaria. Vide supra *Emenda honorabilis*.

* *EMENDABILE DELICTUM* dicitur, quod Emenda vel muleta pecuniaria non eluitur, sed morte puniatur, aut est in Regis misericordia, ut est in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 12. Leges Kanuti §. 2: *Si quis in alia pariter Ecclesie homicidium faciat, hoc irreparabile sit*. Et §. 90: *Infectum ergo homicidium secundum legem sancti irreparabile est*.

* *EMENDARE*, Muletam inferre, perperam actum rescire, restaurare, reparare. Leges Edwardi Confess. cap. 35: *Dominus Regi graviter Emendare debuit*. Rigordus ann. 1209: *Et cum nullo ad hoc privilegio se tueri possent, generali consuetudine contra eos faciente, petit Rex, ut hoc Emendarent*. Ipsa autem Emendare volentibus, Rex eorum regulis confiscavit. Mox: *Emenda tantum facta et Regi soluta...* recuperaverunt omnia, quae a Rege fuerant confiscata. Vide Leges Bajwar. tit. 1. cap. 12. *Finita Causa et Emendata*, in Lege Alamani. tit. 94. *Emendatione data*, ut ibi statuitur. [* Reinard. Vulp. lib. 3. vers. 1073:]

¶ *Has medici voces confirmat curia claustrorum*:

Emendare eum vel laere sua decet. Caroli Aquisgran. can. 27: *Ut domus Ecclesiarum et agerum ab eis sint Emendata qui beneficia eritudo habent*. Beneficia Emendata, i. instaurata Capitul. lib. 4. cap. 38. Adde Capitul. 2. ann. 813. cap. 19: [Emendatio stagni, apud Th. Madox Formul. Anglic. pag. 276. Emendatio Monasterii, in Precepto Caroli Calvi tom. 1. Amplius. Collect. col. 163. Emendatio domorum et sepium, apud Kennetum Antiqui. Ambrosden pag. 76. Emendare domum, in Chronico Fontanell. apud Acherium tom. 3. Spicil. pag. 230.]

¶ *EMENDARE LEGEM SUAM*, Muletam lege vel iudicio illatam persolvere. Leges Caroli M. apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 95. col. 1: *Si iuror viderit, Legem suam accusatorem Emendat*. Chartular. Dunelm. Charta III^a. XIII: *Judicatum est Fregeric qui arcam in alodio S. Martini fregerat* legem suam Monacho Emendare debere, et Emendat et totum praesolvit.

* *EMENDARE EQUUM*, in Glossar. Saurbui ad Leges Hungaricas, est licitari, empiare, seu potius alterum dare juxta valorem amissi: [quod maxime fieri consueverat a Principibus, qui equos in suo servicio amissos subditis nobilibus aliisve resitueret tenebantur. Huius rei exempla plura proferat doctissimus Auctor Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 48. et 49. Unicum exscribo: *Si vero Equus vel Equi noverentur in servicio Domini Dalphin, idem Dominus Dalphinus teneat quoniam Emendare*. Simili etiam modo] usurpat Pet. de Vineis lib. 5. Epist. 69. [Pro emendis duorum equorum, quos amiserat in servicio... 50. lib. Marlorum, apud Rymerum tom. 2. pag. 237. Vide Equi Appretii in Equus.]

¶ *EMENDA*, Satisfactio seu Pena monastica delinquentibus imposita. Regula reformationis Monasterii Mellicensis ann. 1451. in Chronico ejusdem Monast. pag. 410: *Pro errorum diversitate in Cultu Divino commissorum solent secum solum consuetudinem triplices fieri Emenda sive humilitationes*.

¶ *EMENDA*, Teli genus. Canonizatio E. Nokteri, Aprilis tom. 1. pag. 599: *Aggitaribus cum per eum cum Emenda penetravit*.

¶ *EMENDA*, Damni reparatio. Gall. *Dédommagement*. lib. Hist. Petras. assis. ann. 1341. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 647: *Quicumque voluerint possint ubique licentia alienis construere pontem super flumen Agodi, et firmiora facere ubicumque videbitur eis fore expediens, juxta emenda sui satisfactione*.

¶ *EMENDA*, Satisfactio de jure laeso, vel de illata injuria. Charta ann. 1202. in Chartul. Latiniac. *Huius transgressionis presumptionem publice in capitulo nostro, assistente convenerit et multis alii, tam militibus quam burgensibus et serventibus, per annuum spem in nomine domini. Johannes abbas Emendavit*. [Blancha comitissa Trecaensis]. Alia ann. 1273. in Chartul. episc.

Paris, fol. 138 : *Matheus dominus Monno-
rencia miles... Emdendum fecit citem
episcopo, in episcopatu domo Purcius in
camera officialis Paris, de hoc, quod eos
(miles) non niteret, sicut tenebatur. Aliam
notam dignissimam satisfaciendi perpe-
ramque actum reparandi rationem, vide
sis supra in Capitulum 1. Huc etiam ap-
plicant quae leguntur in Poem. Alex. MS.
part. 2 :*

*Doze furent par ceute, chascun au poing tenoit
S'espre par la poeste, que bien seroit
Misericorde au mort, ou il s'ameloit...
O uij. compaignons (Emendans) s'est a la voie sui
Dorlaus, en mes teues, en cotes de samis,
Chascun tenoit s'espe teute nue a soue plus...
A jousitons se mist sur le marche lene,
S'espre li ottri, quant il se conpue
Par les Dieux de son regne, Venus et Dyane;
Que lace de son corps teute sa volente,
Ou de mort, ou de vie, ou li emprisoune,*

§ 1. **EMENDABILES** IMBECI, qui recen-
sentur in *Amento vivorum* Missalis MS.
annorum circiter 600, apud Martenium
litur. litter. tom. 2, pag. 206, ii videtur
qui sunt *emendandi* et de quorum conver-
sione non est desperandum. *Emendabilis*
Tito Livio et Seneca dicitur ille, qui pot-
est corrigi.

§ 2. **EMENDAMENTUM**, Incrementum,
Gall. *Atteuement*, ut *Amender* dicitur pro
Melior, Meliorem efficere. Charta Corvise
Suess, ann. 1260 : *Obligaverunt dictum do-
minum cum omnibus appendiciis et cum omni
Emendatione et acquiescit.*

* Melior rei aliquis status. Charta Phil.
V. ann. 1318. in Reg. dom. Caroli IV. ex
Cam. Comput. Paris. fol. 3. r^o : *Salvis eis-
dem Emendationis seu meliorationis qua-
libetque, per eos circa loca finiarum...
appropinquat.*

§ 3. **EMENDAMENTUM**, Donum in
peccatorum remissionem Ecclesie oblatum.
Conventus Episcoporum apud Heileum
ann. 1058. inter Concil. Hisp. tom. 3, pag.
225 : *Destructores Ecclesie dederunt Emenda-
mentum ad Canoniam S. Eulalie pro
peccatorum suorum remissione. Ibidem :
Dono et Emendo Deo omnipotenti et sancte
Eulalie ad Canoniam, villam que dicitur
Saleltas. Ibidem : Si quis... contra hanc
scripturam donationis et Emendationis.*

§ 4. **EMENDAMENTUM**, Pons de *Emenda-
mento*, f. Panis vilior, a Gall. *Amender*,
quod interdum significat Rei aliquis pre-
tium minuire. Contractus anni 1297. e
Chartulario Fiscarii : *Quilibet dei Domini-
ca totius anni unum panem de Emenda-
mento. Alterum ejusdem. Chartul. Instrumen-
tum ann. 1302 : Et quoties de unum pa-
nem de Emendamento, quem percipiebant
ibidem ratione mei minister in pastore.*

§ 5. **EMENDAMENTUM**, Emendatio, dicitur
etiam de mensuris, quae ad exemplar
exiguntur, et emendantur. Arest. ann.
1277. in Reg. 2. Olim parlum. Paris. fol.
37. r^o : *Revisita fuit curia quod major et
burgenses de Rupella in iudicio proprietas
super Emendamento et injustum mensu-
rari in Rupella contra dominum regem sen-
tuerunt. Stat. Basil. MS. lib. 1. cap. 33 :
Statuerunt etiam quod illi qui voluerint esse
cursores in parietum modum, antiquum
incipiant annis officium exercere, fientque
sancti Dei evangelium... quod attendant om-*

nia que in hoc Emendamento scripta sunt.
Ubi edita habent, *Emandamento*.

§ 6. **EMENDARE**, Satisfacere, etc. Vide
in *Emenda* 1. et *Emendamentum* 2.

§ 7. **EMENDARE** TERRAM, Gallice *Amender*,
illam stercoreare. Vide locum in *Fal-
dare*.

§ 8. **EMENDARE** CARDINEM, Emungere,
Gall. *Mouche*. Ordo ecel. Ambros. Mediol.
ann. circ. 1130. apud Muratori. tom. 4.
Antiq. Ital. med. ævi col. 883 : *Et inter
hæc servandum; quous subducimus legit,
unus duorum minorum custodem ebolumola-
rium emungit, vel Emendat et candelam
in lectore. Vide supra in Emendo 5.*

§ 9. **EMENDATIO**, Multa pecuniaria,
apud Lobinellum in Glossario ad eadem
Histor. Britann. Marten. tom. 2. Collect.
Ampliss. col. 81. *Prohibere super Emenda-
tionem*, Gall. *Defendere* sous peine d'amende
in Chartulario S. Vandreg. tom. 2. pag.
1289. Vide *Emendare* in *Emenda*.

* De plura *Emendatione*, decem deniers,
in Ch. commun. Clarim. ann. 1248. tom.
5. Ordon. reg. Franc. pag. 600. art. 2.
Vide infra *Plures*.

§ 10. **EMENDATIO**, Donatio facta Ec-
clesie propter delictum. Vide *Emendatio*
2.

§ 11. **EMENDATIO** PARIS ET CERVISIE,
Jus statuendi pondus panis et mensuram
cervisie feudorum Dominis olim in Anglia
concessum; unde in quolibet ejusdem regni
jurisdictione inferiori etiamnum exstat
Alteater, id est, Præstator cervisie,
qui præstato primum sacramento invigilat,
ne quid præter leges fiat in venditione pa-
nis et viui. Instrumentum ann. 1153. apud
Knechtellum in Antiquit. Ambroden. pag.
196 : *Ad nos spectat... Emendatio panis,
panis et cervisie, et quidquid Regis est,
excepto mureddo et Introitus probati, prout
charta nostra testantur.*

* Mallin de multa pecuniaria interpre-
tari; quæ scilicet ab iis exigitur, qui frau-
dem in venditione harum rerum commit-
tunt.

§ 12. **EMENDATIO**, Lectio. Carrem. vetus
eccl. Carmot. MS. in Nativit. Dom. :
*Puer cum candelabro et cerro præcedit sub-
diaconum ad Emendationem epistolæ.*

§ 13. **EMENDATOR**, Magistratus in urbe
Janua, fortassis ideum qui Censor apud
Romanos, Præfectus morum, qui delin-
quentes *emendat* et male facta corrigit, etc.
Bartholomæus Scriba lib. 6. Annal. Ge-
nueus. ad ann. 1229 : *Celebrato Consilio
ante Nativitatem Augusti juxta formam Capitu-
li de Emendatoribus eligendis, fuit de vo-
luntate Consilii, quod dictus dominus Jo-
hannes de Balduinus solus deberet esse Emendator,
qui Capitula emendaret, et ipse per libros
distinxi usque ad finem sui regiminis. Cal-
farus lib. 3. corrumdem Annal. ad ann.
1190 : *Præsentis quondam anno novo et inno-
vata pro Emendatore constituta fuerunt,
unde nimirum nove et innovata esse con-
venit in civitate... fuit enim pro Emendatio-
nem (MS. : Emendatore) constitutum, ut
Consules justitii, qui vetusta et antiqua em-
endatione substant in Palatiis D. Archiepi-
scopi pro tribunali sedere... prædictum veta-
tum solemnem sedem relinquere; et... apud
S. Mariam de Castello placita tenebant, (vel**

*tenebant, ut in MS.) etc. Dictatores et Emen-
datores trigage, apud Rymetum tom. 1.
pag. 199. col. 1. in Litteris Johannis Regis
Angl. ann. 1215.*

§ 14. **EMENDATOR**, apud Cartusenses, de
cujus officio sic Statuta antiqua ejusdem
Ord. cap. 40 : *De Emendatore : In Ecclē-
sia, in Refectorio et in Claustro, excepta re-
cordatione, ille emendat, qui injungitur a
priori. Emendator emendat in amandis, quæ
soli dicimus, excepto quod ad recordationem
emendat ille, qui et parva librum, etc.*

* § 15. **EMENDATOR**, Emendans, Qui sa-
tisfactionem dat. Vide *Emenda*, 1. Re-
nard. Vulp. lib. 2. vers. 1111 :

*Emendans agens ritum lupus atque tendit
Brachia regem cernens ante thorum,
Obniviscit caput plebeia supplic gestu
Emendatoris dicere verba parat.*

* § 16. **EMENDUM**, Theod. de Nien de Vita et
fatis Constanti. Joan. XXIII. tom. 2. Conc.
Constat. part. 15. cap. 10. col. 349 : *Ite cum
Balduinus, dum aliquis forensis transiitum
faceret per Bononiam, et aliquod Emendum
aut poale portaret,.... si illud forte gabellat-
oribus Bononiensibus... statim non osten-
deret, perisset ut bonis omnibus ille propter
aspersionem, Ubi legemum opinor, Ra-
conium, donum, minus. Vide in hac voce
et mox Emendum 2.*

§ 17. **EMENSILAS**, Vide *Empiricus*.

§ 18. **EMENTARE**, Mentem auferre. Victor
III. PP. lib. 1. Dial. : *Leo vero rugiens
irruit in eum... siquæ cum Emendatione ac
seminem relinquens, disparuit.* [Vita S.
Aldelmi, Maii tom. 6. pag. 90 : *Tunc
Emendati hostes ceteri, omnia que in Monas-
terio ceteri fecerunt relinquit.*]

* § 19. **EMENSURARE**, Parce, cum parcimo-
nia, Gall. *Avoir épargne*, Regula Hospit. S.
Jac. de Alto passu ann. circ. 1250. ex Ta-
bul. archiep. Paris. cap. 10. § 1 : *Si vero (fra-
tres) non inveniant, qui tribuant illis, Emen-
surare eorum unum solum victum, unde vi-
vere possint.*

§ 20. **EMENTALIS**, Mentula seu peni-
privare. Hist. Novientis Monasterii, inter
Anecdota, Marten. tom. 3. fol. 1154 : *Comes
cum de lapidatione suo domus in-
terpellat, et subito tactus furore, denudatam
Ementalis imperat.*

* Vita et Mirac. S. Majan. circa ann.
893. inter Probat. tom. 2. Hist. Oveit. col.
13 : *Rogatus autem major filius vicecomitis
nobili tenere iuramentum sui patris; et fe-
licitatem ad Corcoroniam, multos eorum vi-
sitationes cepit, quos excoavit et Emendavit,
etc. Chron. Lirens. MS. ad ann. 1217 : Noctē
adveniente se amoverunt milites et satellites,
et eaque ad domum sacerdotis perreperunt,
et frangentes domum, sacerdotem Emendula-
verunt, quod totum circū partes illas exco-
paverunt.*

§ 21. **EMENTUM**, Executio, in Gloss. Pi-
thocan. [Vide *Emincis*.]

* § 22. **EMENTUM**, Præstationis species ex
ovibus et porcis; f. *Eucamentum*. Vide in hac
voce. Chartul. S. Joan. Angarie. fol. 74.
r^o : *Dono unum manganem et octo sextarios
terre, simul etiam Ementum ovium ibi com-
munitum.... Qui aut modo, aut postea ibi
habituarii adveniant, isti aut Ementum red-
dant; ceteri vero.... sancto Johanni men-
tum dabunt : Ementum vero porcorum mor-*

nachi ibi commanentes ipsius erit. Vide supra. *Emunctum*.

* **EMER.** Mensura vinariae species. Gloss. Caesar. Heisterbach. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab *Honthelm* pag. 671. col. 1: *De vino modus, Emer quinquaginta; quinquaginta Emer sufficit omnem.* (Leg. amam.) [* Amphora, Germ. Elmer, Adel.]

* **EMERE.** Ad censum recipere, Gall. *Prendre à ferme*. Libert. Brianc. ann. 1343. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 731. art. 31: *Conversit et ordinavit quod nulli quicunque officiales Delphinatus dictae bellivie seu nobiles ejusdem Emer possint vel colligere aliquos redditus seu census aliquosque ecclesie.... exceptis illis qui accesserunt pro tempore necessarium, quibus licet recolligere per tempus in accensamento contentum.* Vide infra *Empto*.

* **EMERGENS.** quod extrinsecus evenit, et nihil commune habet cum negotio; sed Incidens intrinsece respicit negotium principale. Ita Vocabular. Juris utriusque: juxta tamen vim vocis Emergeret, Orii, Emergens et causa nati videretur, ut sequens *Emergenter*. [* Ita persequitur auctor Vocabul. jur. uti: *Quoniam enim utrumque oritur ex circumstantiis, tamen in hoc interest, quod Incidens ex circumstantiis oritur vel negotii principii et Emergens ex circumstantiis judicii vel processus.* Unde: Incidens perit, Emergens jure differt.]

* **EMERGENTIE.** Quod emergit ex aliqua re vel causa. Acta SS. Junii tom. 3. pag. 548. de B. Petro Gamba-curtia: *Cum omnibus et singulis iudicantibus, Emergentibus, dependentibus, unanxi.* Chartul. Aethense in Litteris ann. 1457: *De et super praemissionatis controversiis et debitis, ubi usque dependentis et Emergentis unanimiter conveniunt.* [* Reditus accidentis, emergentes, praecipue Evuenda iudicialie. Charta Vendit. honor. monaster. Corbeiens. ann. 1310. ap. Guden. rod. Diplom. tom. 3. pag. 779: *Et eisdem tuncquum suo vero domini subdedit, et de annuibus Emergentibus cum Emercis a die dictae venditionis ipsi Gerardo sustineantur.*]

* **EMERITUM.** Praemium, quod datur pro meritis laboris, ut loquuntur lex 3. Cod. Tit. de Princip. Agenti, (6. 28.) et lex 7. cod. Cod. de Re militari, (7. 1.) Modestinus in leg. 3. De re militari (46. 16.): *Qui militat tempus in desertione populit, Emerito privatur.* Arius Menander leg. 5. cod.: *Praemium et Emeritum capiet.* Hygenus: *Erit tunc praemium terra, et pro Emerito habebatur.* Utitur etiam alio loco. *Emeritum stipendium,* apud Plautum in Mostellaria.

* **EMERITUS.** Praetextus, Lit. Caroli VI. ann. 1478. tom. 10. Ordin. reg. Franc. pag. 485: *Quibus commotus sumus, impositis ac predictis vris, per hoc iam Emeritum futurum regnum nostrum turbantibus, nullum prestare consensum.*

* **EMERITATE.** Turris vel muri fastigium pinnis seu merletis distinguere, Gall. *Creneler*. Stat. ann. 1357. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 197. col. 2: *Item reponentur parietes, quae sunt extra dictam portalem pro molium habuere, et fuit in eisdem alutis circumquaque desuper, et Emeritatur.* Vide *Merlare*.

* **EMETRITA FENDES.** in Miraculis B. Ambrosii Senens. Martii tom. 3. pag. 225. eodem quo paulo inferius *Emetricea*. Semetiteria a Graeco *μετρίτης*.

* **EMEYRAGIUM.** Tribui vel praestationis species. Libert. Bellivis. ann. 1333. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 162. art. 21: *Mandamus quod ipsi sint franchi.... alitis levdys, produgis, vectigilibus.... quocumque nomine nuncupentur, vel nuncupari possint, fenagis, Emeyragia, pasturis, etc.* Sed *Avenagus* legendum suspicio. Vide *Avenagus*.

* **EMFLETHONATUS.** Armatus acie ferrea. Regestum Probus ann. 1348. fol. 139: *Pro ducentis porrois Emflethonatis et rempennatis folio capri.* Vide *Flethons*, et *Carrellus*.

* **EMFRIA.** dicta eo quod sit sextarii medietas; continet autem clasas novem, ut habetur ex textu Alexandri, capitulo de Disinterin, de lucte dundo. Glossar. medic. Simon. Jaueus. ex Cod. reg. 6959.

* **EMUCADIUM.** Isidorus lib. 20. cap. 7: *Fus olearium, quasi dimidiis Cadus.* Hinc emucadandum Gloss. Anglo-Saxon. Alfrici: *Emucadum* Elefati, i. lecythus, ampulla olearis. Legendum enim *Emucadium*. [Forte etiam pro *Emucadum* legendum est *Emucadum* apud Fulconium de Gestis Abbatum Lob. tom. 6. Spikil. Acher. pag. 5-8. [* Pertz. Script. tom. 4. pag. 70. lib. 45.] ubi sic habetur: *Pulpitum quoque Evangelii tali modo fecit, ut essent quatuor Emucada palmarum et regione in modum crucis positae, quae ex are ductibz, et ad blatum artificis per loca scalprata et deservantur.* [* Iubentibus emucadum Emucicum, pro *Hemicyculum*.]

* **EMUCATIN.** Sydender, Gall. de Janua. Alia notione titulus Sidorus lib. 2. Ep. 13: *Emurint proslens.*

* **EMUCIDIUM.** EMUCIVUM. Vide *Emucidum*.

* **EMIGRANEA.** Dolor capitis, Gall. *Migraine*, a Graeco *ἐμῖγραναι*. Vide *Sola*. Papias habet: *Emigrinus, Vermis capitis, et Codex Bituric. MS. Emigrans, etc.* Vide *Emigrans*.

* **EMILIANUS.** Vide *Gignadus*.

* **EMINA.** [Species mensurae; unde *Emingium, Eminole, Eminuta*.] Vide *Hraula*.

* **EMINATIM.** Generatim, Gall. *En gros*. Translat. S. Modestini tom. 3. Maii pag. 77. col. 2: *Drinde fide symboli probata, et confessione plebis Eminatim scripta, et in intelligentia et remissione praesentium omnium, pro sanctorum precibus et meritis collata, cunctos admodum audientes in thronis.* Eminus interpretantur docti Editores.

* **EMINENTIA.** Titulus Honorarius Regum et Imperatorum, in Epistolis Francis 38. 41. 49. tom. 1. Hist. Franc. apud Nicolaum PP. Epist. 40. Joannem VIII. PP. Ep. 73. Gregor. VII. lib. 1. Epist. 75. 85. lib. 2. Epist. 3. lib. 4. Ep. 17. in Charta Lotharii Regis Provinciae ann. 855. tom. 12. Spicilegii Acheriani pag. 132. in Epistola 10. Alexandri PP. ad Willelmum Regem Anglorum, etc. Pape tribuitur a S. Anselmo tom. 3. Epistola 37. [et a Richardo Cantuariensi Archiepiscopo in Epistola ad Alexandrum III. Episcopis etiam a Gregorio M. lib. 2. Epist. 22. Ind.

17. Lupo Ferrar. Epist. 125. Petro Blesensi Epist. 23. et 68. Aedulpho seu Eudolpho Rossensi Episc. Epist. ad Lullum Archiep. Mogant. et ad Walchelium Wentanum, Spicil. Acher. tom. 3. pag. 410.] Notissime vero *Eminentia* et *Eminentissimi* titulus ut proprius, concessus fuit ab Urbano VIII. PP. Derreto 10. Junii ann. 1630. Cardinalibus, ut et Electoris Imperii, et Magistro Hospitalis Hierosolymitani. Vide *Frisonium* in Apparatu ad Galliam Purpurat. rap. 10. Mercurium Francicum tom. 16. pag. 592. [* et Glossar. med. Graec. voce *ἐξῆγορα*, col. 407.]

* **EMINERE.** pro Immovere. Vita S. Projeii ex Cod. Atrabat. *Quin jam dies S. Pascae Emineret.* Liber Ordin. S. Victoris Parisiens. MS. cap. 68: *Quod si finitis septem palmis, in proximo, prout antea passunt Forata, extima infirmi viderent Eminere, adjungunt 15. Psalms.* Sic vulgo dicimus per *Eminent*, pro *imminens periculum*.

* **Charta ann. 1399.** ex schedis Pr. de Mazanges: *Quod cum propter quasdam ingruentes necessitates et Eminencia nunc periculo, etc.*

* **EMINICULE.** Eminentes in memoria. Papias. Glossar. Saugerman. n. 501: *Eminicula, Eminens.*

* **EMINISCI.** pro Commisisci. Gloss. Isid. 1. *Eminiscitur, in memoriam reducit.* Vide *Eminent*.

* **EMINITAS.** Eminitio, excellentia. *Scientia Eminitas, in Artis SS. April. tom. 1. pag. 50.* de S. Gilberto Episc.

* **EMINO.** Favus mellis, Gall. *Rayon, gâtrea de miel.* Charta ann. 1343. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 238: *Item unum Eminio mellis, debitum quobet anno de capite.*

* **EMIOLE.** id est Senpha composition ab *Emi*, id est, *Dimidium*, et *Olus*, Totum, quasi continens totum et dimidium: id est, *Usura* quae cogit totum et alteram ejus partem, ut si de quatuor solidis accipiantur 10. far anni sex. Vocabul. Juris utriusque. Graeci dicunt *εἰσάρα*, subauditio *ποῦρα*, Portio.

* **EMIOLIUS.** pro *Hemilius*, Gr. *ζυσεύς*, Numerus assequitur. Dudo apud Duchesn. Hist. Normann. pag. 68:

Et diapente melodia rite Emolia sauci,
Sevante lege arsi arithmetica.

Consule musicus.

* **EMIR.** sic appellant Turci et Saraceni, Magnates, et urbium ac oppidorum praefectos. Will. Tyruslib. 10. cap. 46: *Adducti sunt eorum Domino Rege, ardente pro tribunali, procurator civitatis, qui linguam eorum dicitur Emir, et iudicatus, etc.* Lib. 15. cap. 11: *Megistratus tamen quem ipsi vocant Emir, nobiles homo et potens, etc.* Lib. 21. cap. 23: *Solent enim Tyrorum Sotrapae, et majores Principes, quos ipsi lingua Arabica vocant Emir, et vide Amir.*

* **EMISEXCLA.** dicta quod sit dimidia sextula; quae sic scribitur, ¶ Papias. Vide *Hemisccla*.

* **EMISERICUM.** pro Hemisphaerium, Ital. *Emiseric*, Chron. Malveci apud Murator. tom. 14. Script. Ital. col. 938: *Per idem tempus, anno videlicet 1264, stella cometes tam mirabilis apparuit, qualem nullus,*

tunc vivens anquam videtur; nam ab oriente cum magno falgore surgens, naque ad medium Emisarius portas occidentis eorum perlicum petrabat.

† **EMISPERA**, Sphæra media. Vide *Spera*.

† **EMISSARIUS**, *Percussor, Sanguinarius*, in Glossis Isidori. Papias: [qui scilicet emittitur ad aliquem interficiendum.] Lamprius in Hellogabalo: *Roma denique nihil egit aliud, nisi ut Emissarios haberet, qui et bene venas perquererent, etc.* [Hoc est, Exploratores, quos etiamnum *Emissaires* appellantur, Itali *Emissarij*.]

Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613: *Emissarius, parricida, homicida, securus, satelles, latro, gladiator, percussor, excussor, sanguinarius, cruentus, pardo, pirata, flagitiorum et invidia satelles.*

† **EMISARIO**, in Mamotrecto ad 2. Reg. cap. 22. dicuntur *Cursores*, qui emittuntur ad facia Principum adimplenda. *Emissarius, et admissarius equus, in hoc differant, quod admissarius est equus, qui ad tempus inter equos admittitur ad eorum; sed Emissarius, qui semper equobus interest.* Breviloq. Ebrardus Betun. in Græcismo cap. 9:

Emissarius est extra eorum quæ misonis, Currore non censet, qui proleu gignit equibus. Mamotrectus 16. Levit. i. Emissarius dicitur, qui in decursum emittitur. Item Emissarius dicitur equus prelatum, dicitur impugnatore equum prelatum, dicitur eundem ad Ezechiel. 33. Joan. de Janua: Emissarius, equus fortis et velox, qui extra alios eligitur, et ad equos mittitur ad colum. Gloss. Lat. Gall.: Emissarius, Cheval d'estalon, mis aux champs pour engendrer. [Aliud Sangerman. MS.: Emissarius, nunc maniere de cheval, fort etalon, courtier, ou coureur d'aucun Seigneur, ou forer, ou batteleur, ou magnifier.] Gregorius M. lib. 10. Epist. 42: Decem equarum capiti, cum Emissario suo. Beda lib. 2. Hist. Angl. cap. 13: Rogavit ala Regem arma dare, et equum Emissarium quem acciderat ad hula destruxerat vendit. Capitulare de Villis cap. 13: Utique Emissarios, id est, Waranones bene provideant. Mattheus Vindocinensis in Tobia:

Nec plures habet velut Emissarios, Ansum Thibis sociis destituit esse thori.

Matth. Westmon. ann. 1014: De Emissario cui insederat, recedit. Anno 1079: Ab ipso vulneratus in brachio, de suo deductus est Emissario. Vide veter. interpret. Biblior. Levit. 16. Eccles. 33 Mich. 1. Arithonem in Vita S. Corbiniani c. 12. 17. Fleum lib. 2. cap. 73. § 21. et supra in veter. Admissarius.

* *Emisaur* et *Emisaur*, eadem notione. Le Roman d'Archie Ms.:

Li et marit entant cheval, Et destriers de pri et Moudours, Enseignes de plours couloirs.

Le Roman de Robert le Diable Ms.:

As arces ceurent qui ans aius, L'Esperere touz premieraiz, Douz est moult et Mismadour.

† **AMISARIUS**, pro *Admissarius* dici interdum supra observatum in voce *Admissarius*. Ita nempe usurpat Paschasius Radbertus in Epitaphio Wale Abb. Cor-

beiensis lib. 2. cap. 7. ubi de Bernardo Comite Septimanie: *Quando sceleratus Naso vocatus est ab Sponis, Amisarius ille, qui cunctis reliquit honesta, in quibus erat ordinatus, et immerit se fatus ad amicae cuis volutabru: ubi perstringitur, ut Judithæ Augustæ adulter: Naso vero vocatur, quod forte simus fuerit, vel contra nasutus: adeo ut a nostris Guillelmus in Court-nez appellatus deinceps fuerit, seu ob brevitatem nasi, seu ob longitudinem, ironice nempe. Vide Catellum in Hist. Tolosana et alios.*

* **EMISSOR** LITERARUM, an Nuntius, tabellarius? Reg. senat. min. Argent. ad ann. 1419. fol. 3. ubi inter productos testes recensetur *Kisward, Emissor litterarum*. Rursus infra: *Bilgerin, Emissor litterarum.*

† **EMISSUS**, apud Papiam, dicitur cervus, quando cervam sequitur. Hæc absum in MS. Collegij Navarre, ubi ista habetur: *Emissus, species poculi, uno spiritu bibitur.* [Utrumque habetur in MS. Bitor. sed pro *Emissus*, species poculi, legitur *Emisus*.] [* Ex Isidor. Orig. lib. 20. cap. 5. sect. 4.]

† **EMISTIS**. Vide *Emissus*.

† **EMITONITUM**, ut Semonitum, Gall. *Demitton*. Vox musica, que occurrit in Epistola anni 969. apud Marten. tom. 1. Amplius. Collect. col. 312. Melius *Hemiton* legitur a Græco *ἡμιτόν*.

† **EMITTEBA**, Frasis, a Græco *ἐμπίπτει*, Semonitum. Gall. *Écrire honteuse*. Ital. *Emittita Fodere*. Occurrit apud Murator. tom. 7. col. 206. Vide *Emittita*.

† **EMITTEBA**, Libellum conscriptum et cuius interest tradere, quod post traditionem rei venditæ demum et absolutionem chartæ a notario ipso lactum passim memoratur; charta ann. 746. ap. Bruwet. cap. 523: *Ego Gualdus post traditione cunplevi et emis*. Alia ann. 763 ibid. cap. 576: *Ego qui supra Ubald notarius post traditio complivi et emis*. Ita forte legendum pro *Script non script*, ibid. cap. 567, in chart. ann. 759. ubi etiam videndus versus 5. et 6. Vulgo scribebatur *Post traditio complivi et emis*. Confer Brisson. in *Cautionum Emittitur*.

* **EMITUS**, Emptio. Chartul. Arreman. ch. 155: *Ego Milo comes Barri super Secanque concessi ecclesie Arremanensi petrasque Arremanis et omnes alias, que sub dominio et potestate mea consistunt (cum) curribus et equibus (f. equis) eorum, salvo Emittibus et salvo redemptibus; et si forte alius aliquid emiserit, reddent dampnum.* Vide supra *Emer*.

† **EMMANCENSIS**, pro *Amanuensis*. *Ego Bodoletus Emanuensis subscripsi*, in Privilegio Agilberti Episc. Cenomani. apud Mabill. tom. 3. Analect. cap. 205.

† **EMME CHRISTEN**, vox Saxonica, Frater in Christo. Leges Edwardi Confess. cap. 36: *Fraterem suum... quod Angli dicunt Emme Christen*. [* Wilkins. his emme Christen. Hoveden. his euen-christen. Utrumque est *Conchristianus*, qui Christi legem æque sequitur; emme vel efæc Anglo saxonibus iuxta significat.]

† **EMOLA**, *Far equinarum, sicut Cudrin vel Coculm*. *Edrae 2. Hostas coherant in Emolis. Ubi Græci habent in ævis ollis,*

et dicitur *Emola, quas imola, ab immolando, quia ibi hostie immolabantur, vel quasi ænea olla*. Ita Joan. de Janua. Sed legere debuit, *analis*, vel *analis*, hoc est, *analis*, seu *ollis*. Locus est 2. Paralipom. cap. 35: *Priefices vero hostias coherant in lebetibus, et coculis, et ollis*. Græc. καὶ τὰ ἀγὰ ἐφ' ἧν ἐστὶν τὸ ἑρῶν καὶ τὸ ἑρῶν, etc. [Interpres Esdræ lib. 3. cap. 1. §. 12. reipsa habet, ut refert Jo. de Janua. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. MS.: *Emola, Faisseau de cuisine, si comme Chauder ou pot.*] Vide *Ænum*, *Ænulum*, et *Aquis fervens*.

† **EMOLARE**, ut *Emolere*, *Acuere*. Vide *Emolumenta 2*.

† **EMOLUCURATOR**, Pensionis pro frumentis militum exactor. Arest. ann. 1341. 18. Sept. in vol. 3. arrestor. Paris. 2. Abbas et conventus Montis-regalis erant in possessione ponendi in prædictis molendinis *Emolucuratori* et *molinaris*. Vide infra *Emoluitum* et *Mola 2*.

† **EMOLERE**, Evacuare, ex Gall. *Emoluer*. Jura Villæ de Villereys, tom. 9. Spicil. Acher. pag. 193: *Item, si quis percuterit alium de gladio Emoluto, et percussus de illo ieti mortuus fuerit, percussor ad nostram remanebit voluntatem.* [Qui gladium Emoluit contra alium tunc ovino traxerit, in decem solidis pro iustitia puniatur, evadent injuriæ passio, in Litteris anni 1357. apud D. Secouze tom. 3. Ordinari. Reg. pag. 207.] Vide *Arma molata*.

* *Nostis Emolere et Evacuare*, unde *Emoluer*. Lit. remiss. ann. 1414. in Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 402: *Le supplint fuisse Emoluer une forces*. Alio ann. 1460. in Reg. 190. ch. 139: *Le supplint se party de sa barde ou habillaton, pour aller Emoluer sa coigne à la forge de Pey*. Comme Jehan Donay rigueron eust baillié une fessour pour anollier à l'Emoluer, in aliis ann. 1334. ex Reg. 66. ch. 1461.

† **EMOLIMENTA**, Arma acuta et polita. Odo de varia fortuna Armæ Bavariæ Ducis, apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 372:

Deinde viros acres duces ad bello duces, Et quadringenti dani Evoluuntia tantis, Ausibus armis Agere concubis, arvis Obviti, et villis flamma populatur et arva.

Vide *Emolumenta 2*, et *Arma molata*.

† **EMOLIMENTUM**, Curriculum, spatium, miracula S. Gibrani cap. 1. Maii tom. 7. pag. 620: *Post novum Emolimentum annorum a venerabili Comite Haderico, devian admittunt, a propriæ sepulture sua loco sublevis in Ecclesia præfati Antistitis alui, in sereno argento decerant adornato, iuxta eundem Sanctum conditus est.*

* **EMOLIMENTUM**, pro *Emolumentum*. Charta Pet. Bermudi ann. 1338: *Et devotus me ego dictis domicellis de Emolimentis predictis etc.*

† **EMOLOGARE**, Confirmare, laudare, approbare, nostris *Emologare*. Occurrit non semel apud Augustinum Missatum de Gestis Henrici VII. lib. 1. cap. 6. lib. 3. 10. 16. etc. [In Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 125. Formulæ Anglie. Thome Madox pag. 35. apud Baluzium. Hist. Arvern. tom. 2. pag. 168. etc.] Vide *Hologare*.

* *Emologar*, in Charta Joan. dom. de Camoiller 1339. ex Chartul. S. Viue. Lat.

dun. : Et icelles (lettres) volons, loons, gréons, approuvons, et expresément Emologans par ces présentes. Paulo ante : Laquelle chartre ou sentence arbitrale est ratifiée, approuvée et expresément Ethimologuée par lettres infixées en ladite chartre.

† **EMOLOGATIO**, Confirmatio, in Charta ann. 1309, ex Chartulario S. Vandreg. tom. 1, pag. 933.

† **EMOLUMENTA**, pro tributis, usurari in Cod. Th. observatum a viris doctis. † **EMOLUMENTA**, Arma molata. Extractum Computi ann. 1344. tom. 2. Hist. Dolphin. pag. 356. col. 2 : Item una mola ad emolandum ferramentum, gladius et nūm Emolumenta ferrea pro xv. d. gran. Vide Emolumenta.

† **EMOLUTUM**, proprie Lucrum molendini, in Glossis Lat. Gall.

† Quod ex frumento molito percipitur, sic dictum ; unde etiam Gallicum *Emouture*, molatum percipere. Lit. remis. ann. 1411. in Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 268 : Lequel prestre dit au moineur qu'il Emoutait au prist molature de Guillaume de Banquemer, qui lors moult ; auquel il respondi qu'il estoit bien tout de l'Emouture ou molature, et qu'il n'avoit à peine moulu. Vide supra Emolumenta.

† **EMONDE**, *ESMUNDE*, Decerpti vel excessi rami, Gall. *Emondes*. Charta Thomae comit. Pertic. ann. 1214, in Reg. forest. comit. Alenc. et Pertic. ex Cam. Comput. Paris. fol. 55. v° : De arboribus quibus in usu nostro capimus, non habent copiosius quas domamus... De omnibus arboribus quas domamus, dictus Gervasius et dicti ejus heredes annu denarium Cenomanensis monete, et copiosius et Emondas percipiunt. Vide infra Emondus.

† **EMORBUS**, *Maladie à fame*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

† **EMOPLIS**, Vide Embolus.

† **EMORGIUS**, *Ché pissé sanguis*. Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **EMORTUALE**, Rituale liber Sagenis de administranda Eucharistia et Extrematione, in quo et agonizantium preces, simul etiam exsequiales continentur, ita appellatur ; imo et editus ann. 1739. eodem titulo inscribitur, teste D. Le Benf.

† **EMOYCUS**, *Mongo*, *agrus*, *pastor*, *pastoreulus*, *pecudarius*, *pastor*, Prov. Glossar. ex Cod. reg. 7657. Vide Ennos, 3.

† **EMPARA**, Id omne quo quis defenditur vel protegitur, quo iectus declinat. Lit. remis. ann. 1336. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 336 : Credoque percipere de dicto gladii dictam Marium ejus uxorem pro ipsam vulnerando et potissime occidendo, fecit dicta Maria clipeum seu sentam et Emparam de dicta Katherine eorum filia. Vide supra Amparare 3. Interdum idem quod Protectio, tutamen, tutela. Vide in Amparare 1.

† **1. EMPARAMENTUM**, Protectio, tutela. Vide in Amparare 1.

† **EMPARASTIA**, Protectio, Tutela. Vide Amparare, 1.

† **2. EMPARAMENTUM**, munio, propugnaculum, nostris *Emparentia*, a verbo *Emparer* et *Emparer*, munire ; quo secus intelligendum *Emparare* 2. Charta ann. 1368. in Chartul. Richardi abb. S. Germin. Prat. fol. 9. r° : Preceptum fieri et mandatum

ecclesiam predictam (S. Germani) muris, propugnaculis et fossatis, aliisque Emparamentis necessariis claudi, circumdare seu fortificare debere. Charta Car. V. reg. Franc. ann. 1380. ex Chartul. episc. Carnot. : Et out desin dit ledits hommes... que ne construisent audit Emparement, ne ne fassent que en ledits fort-reux... Vous faites construire tous les mureux en la ville et paroisse de Pontgoc... à Emparer et fortifier in tour et nef dessusdites. Pour la fortification et Emparement de la ville de Meault etc. in alia ann. 1406. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 356. Charta ann. 1400. in Reg. 155. ch. 221 : Comme Ysabeau de Meulent... nit entencion de fuire Emparer et fortifier ledit hostel de la Riviere, etc. Lit. remis. ann. 1358. in Reg. 86. ch. 137 : Demoiselle Jehanne de Vendosme, dame de Brebecourt, nous a fait exposer que... pour la garde et defense de son chasteau... elle ait Emparer et gariter et enfortier audit chasteau. Ch. ann. 1408. inter Probat. domus de Castelleto pag. xxvii : Pour... toute icelle place Emparer et enfortier de murs, de tours, de tranchies et de fosses. Amparer, in Ch. ann. 1419. ibid. pag. xxxj. Adeo Ordin. reg. Franc. tom. 3. pag. 363. art. 5. pag. 647. art. 3. tom. 5. pag. 16. art. 1. pag. 730. et tom. 8. pag. 258. Vide supra Amparamentum 1.

† **1. EMPARARE**, [Tueri]. Vide Amparare. † **2. EMPARARE**, Preparare vel extruere. Computum ann. 1344. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 134. col. 1 : Pro Emparando et cooperando magnum chaffallum l'ille in summa 1. lib. tit. 3. tit. d. Vide Emparamentum 2.

† **EMPARATOR**, Intercessor, Practicus nostris *Oppositor*, qui nec emparacionem. Charta ann. 1271. ex Reg. feudor. Aquit. sign. JJ. rub. in Cam. Comput. Paris. fol. 48. r° : Promittunt... se portaturos super predictis bonam et firmam perpetuam gubernationem contra omnes Emparatores et pettores, qui in predictis justitia et dominio aliquod petrent, vel impedimentum praearent vel defferrent. Impeditores, infra fol. 50. r°. Vide supra Amparator et infra Impediare.

† **1. EMPARENTIA**, ut Emparentia, Tutela, protectio. Monasterium Istud... volutus sui nostra protectione, Emparentia, custodia et securitate gaudere, in Instrumento Ecclesiae Aqu. pag. 68. tom. 1. Gall. Chr. col. 1. Vide Amparare.

† **2. EMPASTATA**, Farcienda, Gall. Part. Transactio Abbatis et Monachorum Crassensis ann. 1331. ex libro viridii fol. 53 : Attruxerit sive Empastata, coctas sive pastillos, etc.

† **EMPEDIA**, Gallive, Empangne, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 420. Vide Empenhu et infra Impedia.

† **EMPENARE**, Manubrium aptare, Gall. *Emmancher*. Libert. ville de Portello ann. 1405. in Reg. 184. Chartoph. reg. ch. 586 : Dicitur faber... debet Empenare sive cauere quilibet vorerem in rotundo pro uno denario Turonensi. Quo sensu intelligenda etiam que lo v. *Empennatus* laudatur. *Esperer*, Sagitta pennis instructa ferire, in Lit. remis. ann. 1421. ex Reg. 171. ch. 513 : Le suppliant trait d'une fleche à icellui Fouquel et le Espena en l'espale.

* **EMPERIA**, *La experientia*. Glossar. Lat. Ital. MS.

† **EMPEditis**. Vide in Epidecen.

† **EMPENHA**, Hispan. *Empaña*, Gall. *Empigne*, Calcei pars superior, Tegmen. Transactio inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1351 : Sabaterius fuit ad minus cultibet ipsorum trin paria cotulorum, et postea tot solas vel Empenhas quot poterant empigne.

† **EMPENNATUS**, Pennatus, pennis instructus, Gall. *Empenné*. Dicitur de jaculis, sagittis, etc. quibus pennae aptantur, plumatis levioribus, grandioribus oncae. Regest. Probus ann. 1348. fol. 139 : Pro 400. carellis tum de uno pede quum de duobus, garnitis flethionibus et Empennatis : et pro 200. garrots conflethionatis et Empennatis fudo capri. Extractum Computum ann. 1348. et 1349. Hist. Dalph. tom. 2. pag. 583. col. 2 : Pro 300. flethionibus cotulorum Empennatis pro garnitione Castri.

† **EMPHANISTICUS**, Quod a Clericis ab Episcopo ordinatis ex more dabatur Clericis aliis, quorum cura erat, Clericorum recens ordinatum omnia in matricula describere et insinare, quo via est vocis, quam habes apud Julianum Antecess. cap. 131. et in Justin. Nov. 56. [Vide Glossar. med. Graecit. in *Epiphanis*, col. 384. et Marcan. de Concordia S. et I. lib. 6. cap. 10. sect. 6.]

† **EMPHIOTE**, pro *Emphyteote*, Gall. *Emphyteotes*. Charta Roberti Comitis Palatini Rheni ann. 1356. apud Ludewig. tom. 5. pag. 576 : Nec non vassallis, feudis, endotariis, inditibus, clientibus, civibus, judicibus, scultetis, rusticis, Emphiotis et ali glebam inditricis.

† **EMPHIN**, *Terroribus, concieis*. Papias edit. et MS.

† **EMPHITEOSIS**, Praedi vel fundi sub certis conditionibus perpetua locatio, Practicis nostris *Emphyteutae*, Passim occurrit. Spuria nuncupatur in vet. Poem. a Thaumass. laudato inter notas ad Assis. Hieros. pag. 251. ubi de Castellano Concinei :

Don son goban mie n'est chose
La suprieure Emphiteose,
Que contene la noble gent,
Qui naist et meurt qu'on et l'argent.

Cujus contractus origo ad Zenonis imper. tempora referenda est. [Vide Zenon circa hunc contractum definitiones novas saecit, cum a quarto inde seculo admodum usum frequentaretur. Vide *Waspere*, Murator degli abusi feudali, tom. 1. pag. 104. et Storici. Dissertat. 36. in Antiq. Ital. tom. 3.]

† **EMPHYTEOTA**, *EMPHYTEOTE*, Qui per *Emphyteuticam* possidet, nostris *Emphyteote*, Charta ann. 1290. ex Chartoph. Occit. : Quos tres denarios de quolibet modio salis dicti fucherii, Emphyteote seu feudales dare consueverunt et debent iure illorum. Affidantur sive Emphyteote dicti nobilis Joannis de Gorsolis in Invent. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. Stat. crimin. Saone cap. 35. pag. 77 : Quicumque verus et directus dominus cuiuscuque terre vel possessionis... impiane possit ingredi de etc... cum voluntate illius Emphyteoteis vel feudarii.

† **EMPHYTEUTICARIUS**, Qui per precariam possidet, seu per *Emphyteuticam* contractum, ut est in Lege Longobard. lib.

3. tit. 1. § 37. tit. 10. § 4. [* Ludov. Pii 55. Lothar. I. 84.] in Capit. Caroli M. lib. 2. cap. 29. [* ex Julian. Nov.] per libellum et *Emphyteusim*, in Charta Ugonis et Lotharilidis Regum ann. 934. apud Ughellum tom. 2. pag. 223. Charta Aystoli Regis Longob. ann. 753. apud eundem Ughell. tom. 2. pag. 108. *Aut homines tam ingenuos, libertos, quomodo servos servorum ipsius Ecclesie manentes, seu Emphyteuticarios, etc.* Vide Petrum Danium, lib. 4. Epist. 12. et Bignonium ad Marcum.

* **EMPHYTEUTICUS**, Ad *Emphyteusim* pertinuens. *Bona feudalis et Emphyteutica*, in Bulla ann. 1510. ex Contin. mag. Bullar. part. 4. pag. 12. col. 1.

* **EMPHIEMIA**, pro *Epidemia*, Morbus contagiosus et popularis. Charta ann. 1481. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 16. col. 1: *Super provisione danda pauperibus agrotantibus, et ipsis propter Epidemiam applicandis in hospitali mittunt, etc. Inquidant, Ejusmodi morbo laborans, in Lit. remis. ann. 1409. ex Reg. 164. Chartoph. rrg. ch. 4: Jcellui Guillaume ala veide un sien frere, qui avoit la boisse et estoit Impitidie. Vide infra *Epidemia*.*

* **EMPHLESTIA** Vide *Epileptica*.
* **EMPIONENSIS**, Fridericus II. Imp. lib. 1. de Arte venandi cap. 50: *Sunt preterea quatuor pennae et dura in ala posita, extra has decem foriscentes, et adherent illi purvo asid foriscore, que dicuntur esse loco pulicis: hae quatuor vocantur Empiones, et sunt minores pennas, et majores plumes.* Adde cap. 50.

* **EMPIREMENTUM**, Deterioratio, ex Gall. *Empirement*, Charta Alani Episcopi Autissiod.: *Empirementum fossati Comit. est.* [*Empirance et perte de vin*, in Chartulario Gemetic. tom. 3. pag. 128.]

* *Empirement* dixerunt nostri quicquid corrumpere vel depravare potest. Stat. pro candelario officibus ann. 1294. in Reg. 205. Chartoph. reg. ch. 304: *Que ilz ne mettent en la chandelle point d'Empirement, Empirer, pro Valedicere, vulgo Dierer, in Lit. remis. ann. 1475. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1496: Jehan blater dist au suppliant qu'il les avoit Empirer, et les avoit nommez et ballees par escript: à quoy ledit suppliant respondi qu'il ne les avoit point Empirer, ne ballees. Empirer vero, pro Nocere, incommo- dum importare, in Poem. Rob. Diaboli MS.:*

Adonc ne l'ovest aprochier;
Ains l'ancheoit par lui Empirer
Gareoles, et marches li recul.
C'est merveillez qu'il ne le tuesit.

Emplever, pro Empirer, ut videtur, Deterius efficere, in Lit. ann. 1401. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 479: Ilz se doutent que les mortuieres, et vacans d'icelui prieure... se pourroient perdre ou Emplever, etc.

* **EMPRISMA**, Alexandro, *capitulo de frenetis de cura*, l. fomentatio. Glossar. medic. Simon. Janssens, ex Cod. reg. 6959.

* **EMPLAGIUM**, Isidorus lib. 19. cap. de Rebus: *Minus autem rebus, Emplagium dicitur, a plagis.* Ex Graeco ut videtur, ἐμπλαγιον ἀπὸ τοῦ πλᾶγος, quia oblique et transverse tenduntur in vis, cujusmodi sunt δίκτυα ἱεῖδης, apud Pollucem.

* Legendum esse *Semiplagium* jam monuit est. Vide in hac voce.

* **EMPLASSEARE**, a Gallico *Emplacer*, Locare. Necrolog. MS. Corbeienae ad calicem: *Tria quartaria Emplasseans in terra benedicti.*

* **EMPLASTICULA**, Inventar. monast. Cassin. ann. 1497. tom. 2. Hist. ejusd. pag. 599. col. 2: *Item quatuor officios oculorum argentea cum una Emplastica et una mammula. An imago, figura? Vide Plastica.*

* **EMPLASTRATIO**, Emplastrorum confectio. Chron. Joan. Whethamst. pag. 402: *Habens igitur ex gracia tunc secum chirurgi, in arte hujusmodi Emplastrationis doctum et sufficienter instructum, etc.*

* **EMPLASTRUM**, a veteri Gallico *Plastre*, Modus agri, Solum adedictis aptum. Tabularium Matiscen, in Litter incantationis fol. 183: *Erit a Stephano Canonico duo Emplastro xx. solidos. Emplastum unum, in quibus duas domos edificavit. Vide Plastrum [* et supra Amplastum.]*

* **EMPLAZARE**, ab Hispanico *Emplazar*, In perpetuum locacionem seu emphyteusim concedere. Testam. Constant. Sancti ann. 1269. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 22: *Haereditates, quas dimittit monasterio S. Crucis, praedicti fratri, nulli modo possint ens vendere, nec commutare, nec pignorar, nec Emplazare.* Academ. Hispan. in Diction. *Emplazar*, Emplazare, diem aliquid indicare; quae notio huius loco agere aptari potest.

* **EMPLIECHA**, Exactionis seu tributis species. Commisissio inter Gerardum Amici et communem Avinion. ann. 1234. ex Cod. reg. 4659: *Quiste et Empliecha retrocetti temporibus consueta, remaneant salva eidem Gerardo Amico in omnibus suis immobilibus eorundem hominum.* Vide infra *Explecha*.

* **EMPLIEA**, ex Gallico, *Employ*. Jus utendi, fruendi. Charta Jausseranne de Medullione ann. 1223. tom. 7. Spicil. Acheriani: *Dono 7. mansiones hominum... et ipsas homines, et jura, et quasi jus, et actionem, et Emplieam, quod vel quam in ipsis hominibus, et in eorum successoribus... habeo.* Mox: *Et Ecclesie praedictae praedicti homines et eorum successores Emplieam et servitium facere teneantur.*

* **EMPLUMALIRE**, Vox Occitana, Species aucupii. Vide *Vari*.

* **EMPLINOVICATUS**, f. *Tumefactus*, Gall. *Boursufflé*, Mirac. MSS. Urbani V. PP.: *Habebat faciem Emplinovicatum et discoloratum, et ventrem inflatum, et erat magno ponderositate totius corporis.*

* **EMPONEMA**, ex Gr. ἐμπόνημα, Julianus Anicensor cap. 34: *Emponeineta dicimus ea, quae labore contrahentis in agro meliorati sunt.* Adde cap. 302.

* Charta ann. 1301. inter Probat. ult. Hist. Treverorch. pag. 322: *Quae meliorationes sine Emponeineta summum discolaratum marcharum argenti, sub fide veritatis excedunt... Ius muneritium nostri et nostrum senilium et cognoscimus aperte felici melioratione gaudere, vobisque Emponeineto in fideis nostris, quae item Gallulenus tenet a nobis, incrementum succedere.*

* **EMPONEMB**, Unum e 12. auguriis, de

quibus in verbo *Fenta*, quod sic describitur a Michaeli Scoto de Physiologia cap. 56: *Emponeb est augurium, quando homo, vel avis, venit a latere sinistro et transit ad dextram, nec cum videret remanere, sed evanescit a te: tunc est liti bonum signum super negotio.*

* **EMPOR**, Edictum Johannis Franc. Regis ann. 1361. apud D. Secousse tom. 3. Ordinat. pag. 498: *Et si aliqui arretratores seu Empores propter fuerant dictorum impositionum sint vel fuerint nobis in aliquo obligati, etc. Censeo praefervendum Emporers, ut legitur in alio exemplari. [* Vide Emere et Empor, s.]*

* **EMPORSONARE**, a Gallico *Emporsonner*, Veneno extingere. Charta ann. 1300. ex Tabul. Massil. f. Probi vero piscatores... concurantur apud judicem, quod novendii piscatores ipsius civitatis et alunde, super salubris immemorata, in lesionem multiplex et periculum omnium hominum civitatis praedictae, pisces cum tays, lathosela, et veneno alio, sine poysa, in mari occidunt et capiunt pisces.... Unde dominus locumtenens et dictum consilium statuit ad cognoscendum dictos pisces.... *Emporsonnare*, Plagare, eodem sensu, apud Platon in Hist. Guill. Tyrti tom. 5. Ampl. Collect. Mart. col. 688: *Quant il (le roi Jean) fu en Acre, si li firent aueunes gens acroire que sa femme voloit Apoisner sa fille, dont il tenoit le royaume. Et vero Emporsonner, In sortem mittere, fascinare, incantare, vulgo *Ensoreder*, sonat, in Lit. ann. 1480. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 554: *Pericite le Boudoyne Emporsonne le suppliant et lui bailla un mauvais moureau, tellement que accuse de ce et depuis ledit temps, il ne s'est peu, ne put dire, labourer, ne gaigner sa vie: mais a toujours depuis este, comme encores est, en languere; et se cognossist ledit suppliant, afin d'avoir alligence et garizon, et que ladite Boudoyne lui voulast oster le mauvais moureau que elle lui avoit baillie. In Ch. sequenti: Le suppliant disoit par icelle li Bandyne estre en socorelle, et que trois ans avoit qu'elle tenoit en son sort. Unde Emporsonnerse, pro Venefica, vulgo *Sorciere*, in aliis Lit. ann. 1389. ex Reg. 137: *Jame men de mauvoies volentiers respondi à ladite Jeanne qu'elle estoit une fausse poissone, velle soverie ou Emporsonnerse, et qu'il requioit Dieu, s'il ne la faisoit ardoir et tout ceulz de son hostel. Vide Impoisonare.***

* **EMPREDIMENTUM**, Fori Aragon. lib. 4. tit. 4: *Ut monopolia, etc. Quia propter monopolia, conventicula, Empredimenta, congregaciones, conveniencias, etc. Gallis Entrepise, Usurpatio. [* Vide mox Empreisa.]*

* **EMPRENEMENTUM**, Eadem notione. Statuta Arelat. MSS. art. 9: *Juramento et Emprementale, vel nota seu confraternitatis, vel conspiracionis non fiant in tota villa.*

* **EMPRENTA**, a Gallico *Empreinte*, Nota, signum impressum. Lit. ann. 1411. tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag. 618. art. 10: *Falsos albaranos seu Empreintas fabricando, etc.* Vide infra *Expressare*.

* **EMPRESIA**, Aggressio, facinus, conatus, consilium, nostris aliis *Emprise*, Hispan.

Empresa. Charta ann. 1384. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 65. col. 2: *Item ponunt quod supra nominati... sollicitum communitatis et singulares facerent lignum et Empresium contra gentes armorum domini ducis, et ut non veniret ad patriam. Le Roman de Chronades MS.*

Trop languent et à tous
Vous tournez, se recorder
Vous volez, et tout deviser
Les Empires, les ferreux,
Les batailles, les poignés.

Emplote, eodem sensu, apud Froissart. vol. 4. cap. 68: *Anglois sont gens de fait et d'Emplote; et au cas que vous les ayez, vous en ferrez bien vostre Emplote et besogne.* Pro Consilium, vulgo *Projet*, in Lit. remis. ann. 1389. ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 253: *Qu'il elle recongnt fitter parverser sa femme, qu'elle lui recongnt lui fitter Empraise, et en présence de son pere lui fit confesser les convenances et Empraises du prestre et d'elle. Sed et vox Empraise, idem est quod Lascoria certino, vulgo *Reprise*, partie de jeu. Lit. remis. ann. 1464. in Reg. 161. ch. 49: *Esquels pourrout une autre Empraise... laquelle derreroit Empraise on passade ieruzal Milas et Casal, qui avoient perdu la premiere Empraise, gagerent.* Vide *Impria*.*

EMPRESTARE. [*IMPRESTARE.*] Accommodare, prestare, nutuo dare, ex Hispan. *Emprator.* [Gall. *Prêter.*] Fort Osce ann. 1247. fol. 5: *Postquam terminus fuerit transactus, in quo debuit recuperare suum pecuniam creditor, qui eum imprestavat.* Vide in *Prestare*.

EMPRISIA. [Molito, Gallis olim *Empiris*, nunc *Entreprise*.] Edictum Johannis Franc. Regis ann. 1355. apud D. Secousse tom. 3. Ordinat. pag. 21: *Et à l'ordre de Dieu, pour éviter à la mauvoise remembrance et Emprise de nos ennemis, etc.* [Lit. remis. ann. 1364. in Reg. 94. Chartoph. reg. ch. 54: *Per gentes temporales dicti domini episcopi Albenis super facta Emprisia contra nonnullis latunculos.*] Vide *Impria*.

EMPRODERE. Excludere, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

EMPROSOPUS. ex Græco ἐμπροσθεν, Qui coram adest, vel qui personam alterius representat. Sidon. in Panegyrico Aviti:

..... Procurrem tum maxime usus,
Digressi qui patris Personam soener, infat,

Chronicon. S. Sophiae Benevent. ann. 1637: *Quomodo per regem Joannis Gualdri, et Imperialis Empropro, etc.* Charta Rogerii Ducis Italiae ann. 1058. apud Ughellum tom. 9. pag. 659: *Stratigotis, Prosopis, Fieccomibis, etc.* Legendum puto, *Empropros.* Concilium Calchedonense Act. 1: *Διὰ τὴν οὐρανοκαταβήντα καὶ ἀνταρτίαν ἐπισημαίνον, ἵνα ἀποδοῦναι εὐχὴν εὐνοίας ἐν τῷ πρῶτον τῷ ἐκδοῦναι τῷ μοναχῷ πρῶτον τῷ πρῶτον τῷ πρῶτον. Theophrastus pag. 312: ἐνδοξοῦντος τοῦ Πανδάρου ὡς ἐπὶ τὸν πρῶτον αἰῶνα ἵκανος ἦν, ubi Hist. Misc. in persona sua vice deputatum. Balsamon. in Synod. Trullan. in pricib: *ἀντιπρῶτον αἰὲν ἐπὶ τῷ πρῶτον ἀντιπρῶτον, αἰῶνα αἰὲν παρὰ τὸν ἀντιπρῶτον ἔχοντες.* Vide Leonem in Tactis cap. 4. § 7.*

EMPROTORTUM. ἐμπροσθεν, vel

Morbis contralensis caput ad scapulas; de quo Carlius Aristian. lib. 3. Acut. cap. 6. Joannes de Burnio Archiep. Viennensis in Epist. de Canonizatione Stephani Dicens Episcopi: *Mulier quardam... in tantum afflictis fuerat Emprotortum, quod nulliterius dextrosum, sinistrosum, nec ad eulam poterat respicere.* Leg. Emprotortum.

*** EMPRENTUM.** a Gallico *Emprunt*, Mutuum. Comput. ann. 1479. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 318. col. 1: *In fine leve vive rotuli Empruntorum hujusmodi expensarum descripta, etc.* Vide infra *Imprunture* et *Impruntum*.

† EMPISCHREUS. a Græco ἐπισχρεῖς, Spiras, vivus. Appendix ad Agnelli librum Pontif. apud Muratorum tom. 2. pag. 195. col. 2: *Hic nitem Minas, quem memoravimus, infirmatus est graviter, eratque ejus infirmitas febri vehemens, quae instantem cum atque flagrantem agressa est, et fere omne corpus ejus humore extingens ad Empischem emensantem desiccantemque produxit: ubi Empischem emensantem tantum videtur agrotantis maciem indicavit, ut solus in eo spiritus superesse videatur, quales fere sunt, qui laborant ecia.*

*** EMPTATES.** Insitus, Gall. *Enté*. Charta ann. 1315. ex schedis Pr. de Masungus: *Pomeri et pererit tamen habentur pro non fructiferis, nisi essent Emptati.* Vide infra *Enture*.

EMPTICA. Navis oneraria, mercatoria. Glossar. Gr. Lat. MS.: *Ἀμπόκος, Empticus: idem Empticus, habet.* Fortunatus lib. 2. de Vita S. Martini:

Martium mea prora vehat, sacra Emptica auste
Dulcis aper, spes fidei rat, leve pondus amatis
Merces opus suave cut.

Infra:

Mergi in undosum tumultum sarcino proram
Ut petat ad portum, rerum facit Emptica jactem.

*** EMPTICUS.** Emptione acquiritus. Charta ann. 8. Pippini reg. apud Meichelbe. tom. 2. Hist. Frising. pag. 27: *Itaque tradidi atque transfundidi proprium hereditatem atque Empticum in jam predicto loco.* [Adde aliam ibid. pag. 123.]

† 1. EMPTIO. Quod prastatur domino feudali pro emendi facultate. Charta Mathildis Comitisse Nivern. ann. 1244: *Libera sint et immunes ab omni pedagio, feidis, venditionibus et ab omnibus exactionibus, etc.*

*** EMPTIO TERRE.** Prastatio domino faciendi cum terram emit: de qua dictum est in voce *Aurillum* tom. 51. Charta ann. 1153. apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. col. 157: *Rogaverunt me supradicti Monachi, ut eis quasdam consuetudines quas eis D. Gaufridus pater meus dederat, confirmarem, scilicet censum, ostium, Comitatus eum, maritacionem, Terre Emptionem, corporis sui redemptionem: quod et ego libenter feci.*

*** 2. EMPTIO.** Locatio. Gall. *Ferme*. Libert. S. Anton. in Ruthen. ann. 1369. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 565. art. 20: *Quod si aliquis personam dicti loci debebat aliquam arremgiam in thesauru Ruthenensi, ratione Emptionis aliquorum emolumentorum vel alia de causa, omnia arremgia predicta*

hæcque nunc eis remittimus. Vide supra *Emere* et *Emptor*, 2.

1. EMPTOR. Officium aulicæ Regie, qui incumbit oves et boves et porcos emere, et inde forum Regis capere, cum quo taxatione fide digiorum, quantum vult ad opus Regis, et quantum voluerit per quindennium ante adventum suum in partibus illis, etc. Fleta lib. 2. cap. 17.

*** 2. EMPTOR.** Qui vegetigia colligit, et inde statutum pretium reddit, Gall. *Fermier*. Lit. ann. 1270. tom. 5. Ord. nat. reg. Franc. pag. 412: *Cum minores ballivi nostri Empores reditum nostrorum in Avernica sen attensatores, multipliciter injuriosos aliquos extiterint eidem, ipsos consules et singulares de communitate multiplicibus exactionibus indebitis molestendo, etc.* Stat. datiar. Riper. cap. 17. fol. 15: *Item quod quilibet persona, portans seu conducent aliquos mercantias... teneatur et debeat prestare potentiori cultet Empori vel Emporiis ipsorum datorum. Empores carcerem, in Ch. ann. 1244. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 215. col. 2.*

EMPTURIUM. [EMPTORIUM. *Le lieu oien achete, quod est Emporium dicitur.* Murh. in Glossis 1. at. Gall. *Saugerna*. MSS. Emporium.] Synodus Francoford. ann. 794. cap. 3: *In omni loco, in omni civitate, et in omni Emporio, similiter vadant isti non denarii, etc.* Ita in MS. Codice legi mox Baluzis, ubi Sirmundus Emporio edidit.

† EMPUSA. ἔμψυα, Genus spectri varias induens formas, ita dictum, ut quidam putant, *εμψυον* τὸν ἰσὶ πνεῦμα, quod uno incedat pedit. Fingitur alterum asinuum. Utuntur quidem et recentioribus, et Aristophanes inter Græcos.

*** EMPYMA.** vulgo *Empyrme*. Collectio puris in pulmona. Occurrit passim. *Empyrus*, qui eo morbo laborat, apud Marcell. *Emperic*. Ita D. Falconet.

† EMULETUM. Acta S. Cassiani cap. ubi de Obitu S. Simplicii Episc. apud III. Fontanum ad calcem Antiq. Hortæ cap. 357:

Cajus stelligeris perlatois pæmo choreis
Donatum serio, accento celebri Emuleto.

Vereor ne mendum sit in hac voce; at qui corrigi queat, non video nisi forte legendum sit *Amuleto*: de quo utcumque posset accommodari loco citato.

Ex asubutibus verbis, *ruvi, splendeti*, haud agra suspicio legendum *Eduleto*, pro *Edulium*. Et quidem paratum Mahometico more nonnulli effingit Poeta laudatus.

*** EMULUS.** Utilis, vox ficta ut a qua *Emulamentum* duceretur. Virgil. *Gramin.* pag. 98: *Etenim quicunque hæc, quam nos valde Emulem putamus, ita defendunt primum, etc.* Emulitas apud eundem pag. 113: *Philosophia artes sunt multæ... quæ non tam Emulamentum, quam curiositatem præstant.*

† EMUNATA. Idem quod infra *Emunitas*. Immunitas, privilegium. Preceptum Childerici Regis circa ann. 720. apud Marten. *Amplis.* Collect. tom. 2. col. 18: *Emunita de Monasterio Etdulmæ sui Majmundario ut non debeat alter Abbas esse, nisi quos ipsi Monachi voluerint eligere.* Vide *Emunis*.

EMUNCTORIA, Forcipes ad emungendam lychonum, inter vasa ac ministeria sacra reponuntur a Durando lib. 1. Rat. cap. 3. n. 28. Occurrit Exod. 25, ubi Mammetrectus : *Emunctoria est instrumentum quo temperantur lapides [lampades] vel lucerne*. Glossae MSS : *Emunctorium, unde candela muncuntur : hinc Emungo*. Papias : *Emunctoria, sunt forcipes ad emungendas lucernas*. Graecus Bibliorum interpres [scaptozoz]. (Gloss. Lat. Gall. MSS. Sangerman. *Emunctorium, Instrument à mouvoir la chandelle*. Hodie Monchettes appellamus.)

* **EMUNCTORIA**, Ablatus, subreptus. Charta ann. 894, tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 676 : *Et quicunque contra hoc nostrae immunitatis praecipuum aliquid contrahere vel violare praesumpserit, sciat se et res Emunctorias composurum et emendaturum.*

* **EMUNDA** dicitur de ramis excisis vel decerpitis, Gall. *Emonde*. Reg. foreste de Broton. ex Cod. reg. 4653 : *Talis est usus foreste Brotonique, quod omnes illi, qui reddunt pro consuetudine foreste avenas et garbas.... possunt et debent capere sine emenda semper consuetudinem forestrii in Brotonia, videlicet Emundam desuper suam rotam*. Vide supra *Emonde*.

EMUNIS, Immunis. Bullus in Catholico : *Emunis et immunis dicitur, qui liber est a muneribus*.

EMUNIRE, Immune et Emunere reddere, facere. Gloss. Lat. Gr. : *Emunit, ἀπαρτίζω, ὁρμαίνω*. Charta Pipini Regis Franc. pro Monasterio S. Dionysii : *Petit ipsi Abbas... ut per confirmationem nostram vel deliberationem nostram tale Emunire deheremus praecipuum.*

† **EMUNITATE**, Radem nitione. Diploma Ludovici Germanici apud Ecardum Origin. Hasburg-Austriac. cap. 108 : *Qualiter praedictus locus S. Stephani a Duce Alberto fundatus erat, et per constitutionem Chylerici Regis Emunitus, etc.* [* *Emunitus, ap. Hergotti. pag. 34. Cod. Prob. Genev. Hasburg.*]

EMUNITAS, Hostiensis in Summa, est *Libertas concessa Ecclesiis, vel Ecclesiasticis personis, et rebus aliis ad eas spectantibus : et dicitur ab Extra et Munia, id est officia vel onera, a quibus Ecclesiae sunt immunes*. Generatim est quodvis privilegium, a Principe concessum, vi cuius, viri, Ecclesiae, ac praedia sub ejus protectione esse intelliguntur. (Praecipuum Chylerici I. Regis Franc. apud Marten. tom. 1. Amplius Collect. col. 5 : *Ileat ipso Abbate domino et successoribus ejus... sub omni Emunitate vel tutionis nostrae sermone volent tueri atque possidere, etc.*) Capitularia Caroli I. tit. 43. [* ap. Carisae. ann. 877.] cap. 20 : *Etiam, qui nobiscum volent lenificari et velle sub Emunitate manere*. Capitula ad Legem Salicam cap. 2 : *Si quis in Emunitate domum fecerit*. Synodus Veronensis ann. 755, cap. 19 : *Ut omnes Emunitates per universas Ecclesias conservatae sint*. Adde Capitul. Caroli M. lib. 5. cap. 13. [* 15.] Chronicon. S. Vincentii de Vulturum lib. 1. pag. 679. Spiellegium Acherianum tom. 12. pag. 154. Diplomata apud Doubletum in Hist. Monast. S. Dionysii pag. 699. 700. 701. 822. Walafridum

Strab. in Vita S. Galli cap. 12. Ratbertum de Casibus S. Galli cap. 3. 6, etc. Ejusmodi *Emunitatum* formula exstat apud Marculum lib. 1. Form. 3. [Vide *Mundiburgium*, et D. de Lauriere Praefat. tom. 1. Ordin. Reg. pag. 1x.] [* De Immunitatis ecclesiis et nobilibus concessis videntur Eichhorn. in Histor. Jur. German. § 173.]

EMUNITAS, Ambitus Monasterii, intra quem immunitatis jus erat. (Charta anni 1165. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 1010 : *Primum quidem quemdam locum prope Alesiam pantano circumdatum versus Septentrionem, in quo Ecclesia B. Clementis quondam fuerat, nunc autem obruta funditus cernitur, cum Emunitate undique quinquaginta passuum eidem Monasterio ad edificandum habere iugiter concedimus*.) Chron. Montis-Sereni ann. 1205 : *Adificium Curiae, quae Praepositi vocatur, construxit. Ambitus Emunitatis claustrum mure amplexus est, etc.* Charta Chlotarii Regis, pro fundatione Monasterii Wissemburgensis (fictitia) ibid. pag. 273 : *Reliqua vero familia legitimo loco et tempore ter in anno pro iustitia faciendum ad placitum advocati debet convenire, et in procurium (procurum) advocati, si praesens est, singuli singulos denarios solvere, exceptis his, qui sunt in Emunitate*. Gobelius Persona in Cosmodromion exate 6. cap. 69 : *Quendam locum debitorum suum ab Emunitate monasterii... re abstrixit*. [Vide *Nextri*, lin. Dextrorum praeritum, etc.]

† **EMUNITAS**, Absque ulla servitute. Marculf. lib. 2. Form. 36 : *Sed ipsum unius abbas dicitur tunc aut heredis tui Emunitate debeat possidere, vel quicquid exinde facere volueritis liberam habeatis potestatem*.

EMUNITORAE RES, Quae sub emunitate consistunt. Charta Ludovici Regis ann. 894. pro Ianco Gratianopolitano Episcopo, ex Tabular. ejusdem Ecclesiae fol. 77 : *Et quicunque contra hoc nostrae immunitatis praecipuum aliquid contrahere vel violare praesumpserit, sciat se et res et omnes res Emunctorias composurum et emendaturum.*

* **EMURIALANII**, Genus Turcici pelittus. Laonic. Chalcoz. lib. 5 : *Sigiferi, quos Emuralianos nominant, etc.* Hae post Car. de Aquino in Glossar. militi.

* **EMUSCARIUM**, a Gallico *Emouchoir*, Flabellum ad abigendas muscas, cuius usus in liturgiis sacris. Arest. parlam. Paris. ann. 1321. 9. Maii in Reg. Olim : *Item Emum muscarum argentum, cum nro purpurae argenteo ad reponendum Corpus*. Vide *Muscarum*.

* **EMUSILIS**, *Haec avocis in auspiciis*. Glossar. vel. ex Cod. reg. 7613.

† **EMUTARE**, pro *Immutare*, apud Marculum lib. 2. form. 13. 14. 23. 24. 30. Sirmundum form. 43. Ludebrogiu form. 58. 59. etc. Sed et apud Quintilianum lib. 8. cap. 2. legitur : *Emutatis in perverum dictis*.

† **EMUTIRE**, Edicere, proloqui. Onomast. ad calcem tom. 3. SS. Aprilis.

* Nostris contra *Essays*, qui loqui non potest. Joinvill. in S. Ludov. edit. reg. pag. 24 : *Il (S. Louis) estoit Essays et ne pouvoit parler*. Vide supra *Amusus*.

* **EMYN**, *Horribiles vel terribiles gigantes*, in Glossar. ex Cod. reg. 7613.

EN et **EXA**, Voces nobilium utriusque sexus nominibus praeponi solitas apud Bencharnos, scribit Marca lib. 7. cap. 16. num. 5. quae quidem idem sonant quod *Domine*, vel *Domina* : nec apud Bencharnos duntaxat, sed et apud Catalanos et Aragonenses, ut ex Raimundo Montanerio in Chronico Regum Aragon. ex Historia Expugnatæ Minoricae Insulae, et Chronico Petri Regis Aragon. editis a Michaele Carbone, passim colligitur. Nescio an hoc spectet epithetium, quod descripsit Catellus lib. 2. Rerum Occitan. pag. 171 :

En Ramon Arsalus jaert hoc in marmore clausa, etc.

Vide Andreæ Boschum in sua Chartaria pag. 574.

† Eodem spectare suadet hujus vocis etiam alias in Occitania frequens, atque etiamnum vigens in superioribus partibus hujus provinciae saltem apud plebeios, quae arbitror apud Occitanos ipsi vocibus illos designari, qui inferioris sunt originis, et reipsa distinguuntur a nobilibus : quorum proprio nomini vox *Domina* sub *Domina* aliave similis, ut *Miles*, fore semper praefigitur. Codex MS. Bibl. Domini de Chelvet Senecensis Tolos. de Heretica Albigenensi : *Prestitit gravamen suum et praecipit et, ut praerent curiam in castris in hospicio d'Ena Seca*. Et infra : *Emergendum feno de Regalante venit ad ipsum dicens sibi, quod dnu de illis bonis hominibus, qui dicuntur heretici, quorum nomines vocantur R. Delbos mortuus olim d'Ena Colbrign, de Albia et sociis ejus cujus nomines ignorant ipsi, ut dicit, erant in domo Guillielmi de Mouriano*.

* *Ena* vel *Na* praemissa mulieres natalibus insignes nominibus suis praeposuisse dubitari non licet. Id quidem jam monuerat Petrus de Marca, testis hac in re locuples, lib. 3. Marcae Hist. cap. 9. pag. 262. Quod pluribus Instrumentis, quae ad domum de Guisard pertinet, confirmat D. de Serigny, in Reg. 4. Armor. gener. pag. 2. et 3. in quibus, ut observat, nusquam *Ena*, sed *Na* perpetuo legitur. Iis addo Chartam donationis pro Claris de Monte Marano diocesis Atar. ann. 1270 : *En Gaston et Na Mella* : quae nica voce perperam scribunt nonnulli. Eviliut tamen postea ejusmodi titulus, uti docet idem de Marca loco laudato, ab eoque abstinere proceres aliquos, qui successit vox *Don*, post nupius nimirum Ferdinandi regis Aragonum cum Isabella regina Castellae. Vide infra *Na*.

ENACH, Emenda, Scottis, vel satisfactio, quae datur alicui pro aliquo delicto seu injuria. Occurrit in Regiam Majestatem lib. 2. cap. 12. § 7. lib. 4. cap. 36. § 7.

† **EXACTUS**, Actus, constitutus, decretus. Charta Edwardi VI. Angl. Regis ann. 1548. apud Rymerum tom. 15. pag. 173. col. 1 : *Can per quemdam actum in Parlamento... inter alia statuta pro republica nostra edita, ordinata, enactum et stabilitatum fuerit, quod, etc.* Forte leg. *Exactum*. [* Forte leg. *Edictum*]. [* *Nihil mutandum, Anglis to enact, Julere*.]

† **ENAFODIA**, Vide *Enapho*.

† **ENAFOTI**, Vide *Enaphoti*.

ENABELATUS, ENAMELYD, vox Ar-

Saugerman. : *Encenio*, Commencer, ou de nouvel exercer, ou vestre estrener.] * Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521 : *Encenio*, idem quod *Innovationes*, Gallie Estragoriz. *Enceniare*, *Estrer*, *Gollier*.] Durandus lib. 7. Ration. cap. 1. num. 27 : *Nam et si quis trinitatem induit, Enceniare dicitur* : [quod a S. Augustino mutuatus est Tract. 48. in Johan. ubi : *San et usus habet hoc verbum : Si quis nova tunica, etc.*] Epitaphium Algerii Abbatis Casinensis, de Monasterio Casinensi de novo instaurato :

Quod quia fratrum fuerit tua temporis, ille

Nobis omnia Enceniavit hanc.

Ethelwerdus lib. 4. cap. 4 : *Enceniavit in Flantonia urbe ardorem terrarum, que tunc noviter fuerat structa in honore Dei Genitricis Mariæ. Gestula Rerum Francor. usque ad Robertum*, MSS. ex Bibl. Loiseliana ann. 1013 : *Floruerunt Candidum casuum confugationem et incendio : sed eo insistente infra biennium est instauratum et Encenitum*. Innocentius III. PP. in Epist. ad Parisium Archiepisc. Panormitan. apud Lelium part. 2. § 82. pag. 46 : *Noviter enim tangam doctus, quia Quod nova testi capit, inveterata supit, et ideo ne neceret, quod vasti quis infunderet : non sincerum vas tui pectoris adhuc recens non permittit, nisi recenti Encenitum liquore, nec muscam teneam possim est melioris aut nequitia corrupti fermento*. [Appendix ad Agnellii lib. Pontif. apud Muratore. tom. 2. pag. 192. col. 1 : *Quod autem vir sanctus de Lascitici opere victum sibi quotidianum querierat, simplicitatem ejus sanctum commendat, quia nimirum dicebat, ut ovis Domini rationis, que illius Agni, qui tollit peccata mundi, velle Encenitum, non aliunde quam de ovium mundorum videlicet animalium tegmine, suum suorumque sustentat vitrum*. Joh. Longinus in Actis S. Stanislai Episc. Cracov. Maili tom. 2. pag. 273 : *Secundo rationabili modernorum more uictorum, qui nova complantant opera, reverentis conseruant Pontificibus, aut prebendis in Theologia Magistris, vel Doctoribus aliis Encenitum, etc.*]

† *ENCENISSARE*, Lætare, ut fit in Encenitis juxta La Cerdam. Vide Saneenissare.

ENCENIUM, pro *Enenium*, Donum, munus. Ebrardus Betun. in Græcismo cap. 11 :

Fereva supi Epola : sed supi Encenia. Dona, Que quandoque probis casus mittunt honoris.

Durandus lib. 6. Ration. cap. 7. n. 21 : *Seneclit vel alia servitoris, vel portantes Encenia, non solvunt jejuniu, si prægustant etiam ante dominu. Ubi vultus interpres Gallicus pag. 177 : Les Seneclit, les Queux, les Cuisiniers et serviteurs des grands Seigneurs, qui portent peccens de viande, etc.* Itinerarium Gregorii XI. PP. : *Offerunt tibi Encenia, etc.* [Bernard. de Brydenbach Itiner. Hierosol. pag. 322 : *Quantor potentissimis viris suis convinctis Encenia transmittit*. Liber de Doctrina Novitiorum Ord. Grandimont. cap. 5. inter Anecd. Marten. tom. 5. col. 1834 : *Encenia non mittas per munus, nisi forte illi qui iuxta te sedet : quia Encenia fratribus facere non ad te pertinet, sed ad Abbatem vel Priorem conventuale, qui de cibis ante se*

apportatis possunt debilibus et delicatis facere pationem pro substitutione naturæ sine scandalo.] Vide *Enenium*.

* Comput. ann. 1483. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 20. col. 1 : *Quin ex deliberatione consilii fuit conclusum quod foret Encenium sive donum dicto domino gubernatori, pro suo pociendo advalu, usque ad summam decem librarum Thronensium, etc.* Hinc patet appellationis ratio.

† *ENCENIARE*, Muneribus quempiam donare. Joannes a Leydis in Chronico Belgico lib. 13. cap. 2 : *Qui postquam repertore cum ceteris Principibus decressit, legatit fuit Encenitatus a W. canore Marclione Ferraria. Utitur preterea lib. 38. cap. 2, ut et Chronicon Belgicum pag. 187. [Vide supra alia notione.]*

ENCALCARE. Vide *Encerare*.

† *ENCANTARE*, Auctionaci, Sub hasta vendere, Italici *Incantare*, Nostris *Fendre à l'encan*. Statuta Arelat. MSS. art. 153 : *Pellieri et Incantatores Arelatis fuerunt, quod bene et fideliter vendant et Encantent omnes res, que sibi tradita fuerant ad Encantum vel vendendum*. Vide *Incantare* 2.

† *ENCANUM*, Gall. *Encan*, Ital. *Incanto*, Auctio, hasta publica. Littera Petri Infantis Arragon. Senescalco Provincie ann. 1335 : *De quibus Encanum publicum tenebant in loco S. Felici.*

† *ENCANCERATUS*, Monachus inclusus in cella privata, idem qui *Reclusus*. Vide infra *Incancerari*.

* *ENCAUSAR*, Prov. *Fugare, in fugam vertere*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Nostris quoque *Enchauser*, *Enchaucher* et *Enchausser*, pro *Persequi*, *insectari*, quod et *Enchasser* dicebant ; unde *Encous*, *Enchauss*, *Enchauchier* et *Enchauchement*, *Insectatio*, *persecutio*. Villiard. pag. 71 : *Li Grien lor torrent les dos ; ... et li nostres les Enchauchent bien une lieue grant*. Chron. S. Dion. lib. 1. cap. 12 : *Buult en occit en frant, il les Enchaussa jusques à un fleuve, qui est apelez Hestre*. Ibid. lib. 5. cap. 24 : *Ebroulas les Enchauppa, et fist d'euls en cel Enchauppa in grant occision, etc.* I. i. remiss. ann. 1361. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 278 : *Yezale supplians courtoisie de ce que il supposoit ledit Estienne estre feru à mort, Enchaucharent icellui Ilues, et le battirent*. Aliæ ann. 1376. in Reg. 110. ch. 85 : *Et pour doubte que ycellui son cousin ne feust tuez par ledit de Vaux, qui très-fort envolsait et l'Enchaussait, etc.* Rursus aliæ ann. 1359. in Reg. 90. ch. 180 : *Ycellui l'incant embast de nouveaux esperit commença à Enchausser ledit Jehan*. Inde etiam *Enchauser*, litem *persequi*, apud Pet. de Font. in Consil. cap. 35. art. 38 : *On demande se li fix, qui sont jors Enchauser pour demander hyreage, etc.* I. i. remiss. ann. 1376. in Reg. 110. ch. 209 : *Lequel Bery le poursuiroit asprement, ... et les autres aussi complices dudit Bery lui faisoient grant Enchauss*. Aliæ denique ann. 1358. in Reg. 90. ch. 119 : *keellui des Poullies vit que ... il ne povoit eschever et soy départir par le grant et aspre Enchaussement et approchemint que l'itli Fromage li faisoit, et que plus ne povoit fuir etc.* Le Roman de Robert le Diable MS. :

Quant Robiers voit que l'Encous cisse, Quant tui courreit al gaigier, etc.

Le Roman de Clémence MS. :

Lors virent parmi ces plains, Et parmi mores, et parmi vauls Grans pourriers et grans Encous. Trevent li chaus Estoiit juchéus De mores, de sarvies, de blechies, ... Tant avoit li Encous duré.

Ibidem :

Trop longement et à enuy Vous tenoiez, se recorder Vous voloiez, et tant deviez ... Les fairs, ne les Encous-hiers, Les reitours, ne les ralyers, Ki y furent donqu'achetés.

ENCAUSTUM, ex Græc. ἔγκαιστος, Gloss. Gr. Lat. : *ἔγκαιστος*, Recemendum. Papias. Msc. : *Encanatu*, *Pictura*, *que vetus molitur*. Rectius Gloss. Eccl. Parisiens. : *Pictura*, *que ex cera molitur*. Jo. de Janua : *Encaustum*, *Tinctura scribendi*. [Pepergam Gloss. Saugerman. Latin. Gall. MSS. : *Encaustum*, *Encre pour écrire*.] Matth. Silvaticus : *Medioli, Mediolani*, Arab. *Incantum* *scripturæ* et maxime *Saracenicum*, quod *Diocorides atramentum* vocat. S. August. lib. 13. contra Faustum cap. 18 : *Imparet ergo sibi Encanatu mandatu, que corio involuit agnito, i. pergameno*. Fortunatus in Ep. ad Syagrium lib. 5. Poem. 2 : *Lacrimantes oculi querelas mihi ferebant, ad vicem Encanati, et admirabili modo, aqua, que delere solet, per stens scripsit*. De Encaustica pictura ista dicta agunt Plinius lib. 35. cap. 11. lib. 36. cap. 25. Vitruvius, Marbodius lib. 1. de virtutib. herbar. cap. 3. et alii.

INCANSTUM, pro *Encaustum*, Ital. *Incanto*, Gall. *Encr*. Gloss. Saxo. Elfrici : *Incantum vel atramentum*, B. i. e. *Balterus Monachus in Vita S. Fridolini Abbat. n. 2* : *Et Incantum seu membrum non affuit*. Bracton. lib. 5. tract. 5. cap. 17. § 2 : *Incet aliud pergamenu, et aliud Incantum*. Ita in Flea lib. 2. cap. 27. § 5. Charta ann. 1258 : *Que propter Incanatu et charta vitium aboleri incipiant*. Statuta Ordinis de Sempingham : *Calcefactorem nullus ingrediatur, ... excepto Precentore ad planandum tabulam, quam non scribat tempore laboris, et ad calculeandum Incanatum, et scriptoribus ad sicandum pergamenu*. Vetust. Notitia seu Judicium, apud Rocchum Pirram tom. 1. Notit. Sicil. pag. 311 : *Unde ad certitudinem dicte sententie posuimus nostra sigilla et Dominus Rex posuit suum signum per litteras rubras, et signum Crucis fecit ad suam confirmationem, et fecimus instrumentum Episcopo et Domino Gilberto cum sulphatho cum Incanto (perperam incanto) rubes de donatione et contractibus*. Gaufridus Monachus de Gestis in causa Gilberti Porretani : *Attitit chartam, columnam et Incanatum*. Occurrit in Regula S. Casarii ad Virgines in Recapit. cap. 7. apud Udalricum lib. 3. Consuet. Clun. cap. 36. lib. 3. cap. 18. Lanfrancum in Decret. pro Ord. S. Bened. cap. 17. Thomam Walsingham. pag. 258. in libro Usatum Gisteriens. Ord. cap. 72. in Statutis Guigonis pro Ord. Cartusiensi cap. 7. § 9. in Monast. Angliano tom. 1. pag. 277. etc.

* Nostris *Enque*, utin Charta ann. 1333. ex Reg. sign. Noster Cam. Comput. Paris. fol. 169. r.

SACRUM ENCAUSTUM, Scripturæ species, quæ tollit Principibus uti fas erat, purpuræ videlicet, eam cœti mariti et candidi ardore, in leg. 8. Cod. de Divers. rescripti. (1, 33.)

ENCAUSTICUM, Scripturæ species, quæ fit per adusionem et castrum, ἐγκαυστικόν. Gloss. Lat. Græc.: *Encaustum*, ἐγκαυστικόν, ἑκαυστικόν. Lex 4. Cod. Th. de Extraord. muner. (11, 16.): *Manque propria peribant atque Encausto nomina inscribantur*, in leg. 1. eod. Cod. de Veteranis. (7, 20.) [Vide Paoircolum lib. 1. var. lect. cap. 77.]

ENCAUSTARIA, seu ENCAUSTARI, civitatum et provinciarum libri Censuales et publici, in leg. ult. Cod. Th. de Censu (13, 10.) et leg. 9. de Agricola. (Cod. Just. 11, 48.) *Encausti breves*, libri in quibus nomina et modus censuali possessionis continebantur, in leg. un. eodem Cod. de Collegiis. (Cod. Just. 11, 18.)

ENCAUTUM, Charta ann. 1289. apud Anton. Brandanolum. tom. 4. Monarch. Lusitan. pag. 279. v. [*] Interdictio, vetitum. Leg. Alph. III. jun. 1251. tom. 1. Probat. hist. genal. domus reg. Portugal. pag. 53: *Domini rex Portugallie et omnes Boticione fecit cum consilio suorum ricorum hominum et suorum filiorum de aliquo tale Encautum*, ... *Pectetur istud Encautum domini regi per omnes illos, qui ibi cum fuerint. Vide Incantare. Vide Cuntum.*

ENCEPHALUS, Celebris, summus, a Græco ἐγκεφαλος, qui in capite est. Acta S. Frederici Episc. tom. 4. Julii pag. 461: *Nomen autem ejus, divina providente clementia, per universam terram in tantum subito factum est Encephalum, ut etiam regales verberent aures, et a cunctis honoraretur.*

ENCENGIA, [Modus agri.] Vide Andecingo.

ENSCAGE et **ENCAGE**, eodem significato, nostris. Charta ann. 1364. ex Lib. pitent. S. Germ. Prat. fol. 124. v. [*] *Un Encage et un tercel de pré. Une Encage de terre arable*, ... *Une Encage de vigne, in alia ann. 1384. ibid. fol. 130. v. Vide Andecingo.*

ENCENIA, f. pro *Encenta*, Locus palis cinctus ad capiendos pisces, vel pro *Enclusa*. Vide in hac voce. Charta ann. 1145. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonstr. col. 426: *Terris, vineis, aquis, præmaris, Enceniis, molinos, montes*, ... *domu.*

ENCENIUM, Convivium et illud maxime, quod in solemani aliquis inauguratione paratur: unde vocis origo. Vide in *Encentia*. Tabul. eccl. Massil.: *Anno 1406. 1. Morti fuerunt soluti de pecuniis capituli, tam in piscibus emptis quam in aliis expensis, pro Encenio facto per capitulum R. D. O. episcopo Massilia, de sua consecrationis facte Aquis in ecclesia S. Salvatoris, die Dominica 28. Februarii, etc.* Acta S. Schaldi tom. 3. Aug. pag. 770. col. 1: *Sed illico quadam vice cum post tuam predicationem Encenium charitatis tecum faceret, discipulo suo, nomine Dionysio, Bacchi potum ipsis præcipit ministrare.* Vide alia notione in *Encania* et *Encaniam*.

ENCENIA, Monilia, gemmæ, annuli,

aliæque id genus pretiosa, Gall. Joyaux. Testam. Joanne comit. Tolos. ann. 1270. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 504: *Item legamus et relinquimus eidem Philippo omnia nostra Encenia, scilicet annulos, et monilia, et certa (serta) sive coronas aureas et lapides pretiosas.* Vide supra *Encennium*.

ENCENSERIUM, Thuribulum, acerta, Gall. Encensoir, alias Encencier. Acta capitul. eccl. Lugdun. ex Cam. Comput. Paris. ad ann. 1343. fol. 95. v. col. 1: *Item unum Encenseriolum argenti ileuratum.* Lit. remiss. ann. 1473. in Reg. 195. Charoph. reg. ch. 1159: *Jehan le Boulrelier prestre*, ... *print et volo ung Encencier d'or du poids de six marcs, quatre onces et dix sept esterlins d'or.* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Encensiar, Prov. Thuribulum, ignibulum. Vide Encensiar et Incensum 1.*

ENCENSUAR, Gall. Encensoir, Hisp. Encensario, Ital. Incensorio. Inventarium ann. 1377. ex Archiv. S. Victoris Massil. armor. Massil. n. 988: *Item Encensiar sine turibulum argenti.*

ENCERCARE, Inquirere, Gall. Chercher, enchercher. Tertia Curia Generalis Castalie sub Jacobo II. Rege Aragon. ann. 1311: *Et inquirant, et indulgent, seu Encerqueat contra dictos Offensales.* Vide *Encirce*. [*] Nostris *Encercer* et *Encercher*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Encercer, Prov. explorer, investigare. Encercome, Prov. ruina, servitium. Enguerre et Engrecker, in Sialod. S. Ladov. cap. 46. Guill. Guart. ad ann. 1267:*

Ille comae it est souvent plaine
Es chieres uoes qu'il Encerce,
Maigre Espaignois leur rem perece.

Vide supra *Cercere* 2.

ENCALCARE, Eadem notione. Usatici Barcinon. MSS. cap. 64: *Omnes homines habitantes seniores, neque guarient personas eorum, nec Encalcant, nec requirunt, nec valuerunt, nec cupiunt.* In tit. capitis, legitur *incalcet*. [*] *Encalcant* Catal. Fugientem insequi. Vide *Encansar*.]

ENCETEGIA, ENCETEGNA. Vide *Enceteris*.

ENCETERIA, Machina lignea, quæ amphora sustinetur, in Glossis antiquis apud Casaubon. ad Athenæum, ubi existimo vocem corruptam ex *Inetega*, seu *ἐγκύβητος*, uti repositorium vocabant Veteres, quod ad Festum observat Josephus Scaliger. [Papias habet: *Encetegna, Macinola* (Machinola) lignea, quæ amphora sustinetur. Pro quo Gloss. Vet. Sangerman. legit: *Encetecia*, etc.]

ENCHERAMENTUM, An a Gallico *Encherer*, Pretii augmentum, vel Auctione, Licitatio? Computus anni 1202. apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 3. ad calcem pag. clxxvi: *Expensum*, ... *pro molendinis de Chantelle, xxv. s. Propositus de dono, x. l. pro Encheramento prepositus de Cipro.* Vide *Incheramentum* [*] et mox *Encherer*.]

ENCHERARE, Auctionem facere, Gall. Mettre l'encherer. Charta Alfonsi comit. Tolos. ann. 1253. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 492: *Si aliquis voluerit*

monetam predictam Encherare, a nobis vel mandato nostro non possumus Encheramentum recipere, etc. Vide *Incherare*.

ENCHERIA, Vide infra *facheria*.

ENCHRIA, Coxendix, Gall. Hanche. Libert. Bellivis. ann. 1313. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 162. art. 20: *In venacionibus aporum retineamus monitas caput et umgulas; et de venacionibus ursorum Enchium, etc.* Vide *Anca* 1.

ENCHIRIDIO, ut mox *Enchiridium*, Vito S. Aldhelmi Episc. tom. 6. Maii pag. 87. C: *Sed egregio Enchiridione monitas, seduloque oratione sublevatas ad veritatis reduxerat viam.*

ENCHIRIDIUM, ἐγκύριδιον, apud Paulum Diac. in Prefat. ad Vitam S. Marie Egypt. [Hoc nomine S. Augustinus excellentissimum Opusculum de Fide, Spe et Charitate insignivit, quod manibus facile gestari posset vel potius continui debere, utpote, continens re ad salutem maxime necessaria. Hero de Machinis Bellicis utitur pro Jaculo manuali, et Pollux pro Gladiolo et ejusmodi armis, quæ sint ad manum et possit facile gestari.]

ENCHIRIUM, Manuale a Græco χείρ. Manus. Acta S. Leonis Papæ III. Junii tom. 2. pag. 588: *Tum epitrachelium quoque et Enchirium auro variegata et ornata.*

ENCHORI, ENCORES, INCORES LAPIDES, apud Grammaticos et Agrimensores, dicuntur indigene, nativi, nam in ipso solo, quasi ἐγγενος, ut censet Rigallius Frontinus: *Sed et lapides Incorosi signati sunt.* Arceriana fragmenta: *Alii possunt aliter, alii Thabritant, alii Enchoras, alii peregrinos, alii autem politos et scriptos.* Quibus in locis *Incores* et *Enchori*, lapides sunt, quos idem Frontinus de Condit. agror. et Latini *petras naturales*, *Balbus nativas*, *Innocentius lapides nativos, quod est ex ipso solo*, Mago denique et Veguia, *saxa ex ipso metallo vocant.* Nam et *lapidum metalla*, præter Ulpianum dixit Senator lib. 3. Epist. 9. ut et leg. 1. et 13. Cod. Theod. de Fictal. (10, 19.) Nec aliud, opinor, sonat ἐγγόγενος, apud Annam Comum lib. 4. Alex. pag. 72. Constantinum ad Ann. Imp. cap. 39. Codinorum Orig. CP. et alios, quibus id vocabuli sumitur pro materia ipso in loco, ubi edificatur, eruta, quod pluribus discipulis in Notis ad Alexiadem. His opponitur *lapides peregrini*, apud Siculum Flaccum de Coudit. agror. pag. 5. Ordericus Vitalis lib. 9. pag. 739: *Subitoque sapientium consilio murum de lapidibus impolitis, et sine cemento inter civitatem et oppidum edificare.* Ipse enim materia opportunum, unde defunderent s. Christianis præstitit auxilium. Vide Salmasium de Jure Attico cap. 356. Sic denique vocem *Incoris*, pro indigena usurpat Joannes Subdiancos lib. 6. Vitæ Patrum Libello 1. num. 12: *Duo fratres erant ei vicini, unus peregrinus, et unus Inchoris.* Sed et *Enchorio* avium genera, dixit S. Hieronymus Ep. 140.

ENCHORIUM, Occisio mulieris prægnantis vel fetus ejus. Consuetudo Andegav.: *Encis, si est quand l'en fort femme encelat, et elle et l'enfant se meurent.* Charta anni 1265. ex Archiv. S. Albini Andegav.: *Excepto villacura seu jurisdictione trium delectorum, videlicet raptus, matris, et Encim.*

Charta Gallica Heliae Abbat. Nobiliac. ann. 1123. apud Stephanotum tom. 4. Antiqu. Pictav. MSS. pag. 946 : *Cest d'apovier que la grant Justice, moyne et basse, en cas de rapt, de Encis, de murtre, de traison, de bonnier, et es cas qui deservent mort.* Vide Menagii Etymol. Gall. ad vocem *Encis*, et infra *Encicium*.

* *ENCIS*, eodem sensu, in Lib. nig. epis. Carot. : *Toute seigneurie et toute justice haute et basse, c'est avoir rai et murtre et Encis en tout mon domaine.* Hinc emendanda Ordinatio. ann. 1301. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1167. art. 8. ubi unica voce *Lancelis* legitur pro *Encis* : *Lancelis si est femme enceinte quand l'en a fect ou enfant l'i est.* Vide *Intoxicum*.

* *ENCINUS*, Machina quae crepitum edit. Stat. Avellae ann. 1496. cap. 191. ex Cod. reg. 4634 : *Si aliquis canis vel canis inventus vel inventus fuerit in alenis vineis, alternis vel plantis vinearum, postquam una experit evincere et maturari, quousque fuerint vinetum, sine cruce sive Encino longo ab hinc non donec semine sui medio pede, etc.*

† *ENCLESIS*, *Vide Enciclaris*.

† *ENCLETTI*, *Glossati*, *Papias* pro *Enclyti*. *ENCLECTICARE*, Inclinare, inclinare. Alanus in Planetis naturae : *Caput demissionis profunda dejectionum, humiliter declinabat in terram.*

* Italis *Inclinare*, inflectere, salutare, nostris *Encliner*. Le Roman de Robert le Diable MS. :

Li bourgeois et li cvoisin,
Et li cvoisin et li villain
Contre lui vont, s'unt li rendent, ...
Tout l'Encloisier as mains jovent.

Hinc *Enclyti*, Inclination corporis, salutatio, in Mirac. MSS. B. M. V. lib. 1 :

S'uns dolans fait un acropie,
Et un Enclyti devant s'ayuge, etc.

Vide infra *Inclinare* 2.

† *ENCLETICUS*, ἐγκλητικός, Inclinator. *Encleisis*, seu potius *Encleisis*, ab ἐκλίσσει, inclinatio. Idem in Anticlaud. lib. 3. cap. 6 :

Encleisium gerit illa caput, nec corpora ullum
Iacturam patitur, sed lumen legem in iuven,
Ut quibus incidit mens Ecclesia illis loquitur.

Liber miraculorum S. Eadmundi Angli. Regis apud Marten. tom. 6. Amplius. Collect. col. 828 : *Ad signum vero triumphus insignis Eadmundi hic Encleisium morti contigit, etc.* Ibid. col. 833 : *Acubat Encleisium nocte eadem (matrona) in Ecclesia, ut erat solita, consuevit sancti suffragium postulari, etc.* Gloss. Lat. Gall. MSS. Sangerman. : *Encleisis, Inclination; Encleisius, Enclyti.*

** *ENCLEPSARE*, *Vide Ecclipsare*.

† *ENCLEUGIA*, Ἀρτὴν, *Enclage*, Gall. *Enclame*, Incus, Instrumentum Ecclesiae Brivat. ann. 1365 : *Informatio facta super Encleugis Petri Boder, quae fuit inventa in hospitio suo fargin, in qua moratur Jacobus de Ulino.*

* Alias *Enclage*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Enclage*, Prov. Incus. Leude major. Carcass. MSS. : *Item pro carquo grossu de Enclages, xij. den. Turon.* Versus Gallica ann. 1544 : *Item pour chaque charge grosse d'Enclames, etc.* Vide infra *Englumen*.

† *ENCENIARE*, *Vide Encanare*.

† *ENCOLPISMI*, ἐγκολπίσμις, apud Horatium lib. 3. Rer. medic. cap. 2. pag. 72. dicitur infusio, quae fit in sinu, quod alias per pessum aut nastale medici fieri precipiunt. *Encolpizari*, apud eundem lib. 4. pag. 83. *Encolpismus* adhibere : *Primo diffunditur mulier, et Encolpizatur pigmentis.* Matth. Silvaticus : *Encolpismus*, i. injectio alicuius medicamenti in matricem. Hinc *Encolpizare*, medicamentum in matricem injicere, quasi insinulare. Glossar. Graec. Lat. : ἐγκολπίσμις, insinuo. [Priscian. 3. 5 : *Encolpismo ut.* Vide Reinsium Var. Lect. col. 515.]

† *ENCOLPIUM*, ex Gr. ἐγκόλιον, Anastasius ad Act. 5. VIII. Synodi : *Cruceum cum pretioso ligno, vel cum reliquiis Sanctorum ante pectus portare suspensum ad collum, hoc est quod vocant Encolpium.* [Acta. SS. Junii tom. 2. pag. 568. de S. Leone III. Papa : *Mimus frontem vestre Beatitudinis Encolpium aureum, cujus alterum brachis cruxilla est inclusum, alterum opere fualis effigunt.*] Theophrastus in S. Niceta num. 33 : ἐγκόλιον δὲ ὅστις ἐπιτίθει ἐγκόλιον ἱερῶν ἁγίων, καὶ ἐν βραχίονι τοῦτο πρὸς αὐτὸν, etc. De ejusmodi Encolpiis plura diximus ad Alexandem Antheam pag. 247. 248. Vide Phylacterium [* et Glossar. med. Graeci. col. 345. 1709.]

† *ENCOLPIZARE*, *Vide Encolpismus*.

* *ENCOMA*, Mensura ad quam exigebantur milites *Vide Income*.

* *ENCOMBARE*, Oppugnare. Scacar. S. Mich. apud Palesium ann. 1210. ex Cod. reg. 4653. A. : *Judicatum est quod ille a quo petit fieri portione, debet liberare hoc quod decessu suum et Encombarit de feudo laico et ecclesiastico.* V. infra *Incombarare* 2.

† *ENCOMBRARE*, Impedire, etc. *Vide Combr.*

† *ENCORES*, *Vide Enchori*.

† *ENCRACTICI*, Iso Magister in Glossis : *En-crates, abstinentes Graece, hinc En-cractici haereticus, qui creaturas Dei damnant, dicunt non esse bonum manducare carnem, et bibere vinum.* En-cractite, Adoni Viennensi ann. 455. et aliis. *Vide Continentes*.

† *ENCUCDO*, ἐγκυδο, Incus. Supplem. Antiquarii.

† *ENCUMBRARE*, ut *Encombrare*. *Vide Combr.*

† *ENCYCLIA*, Litterae Encyclicae, circulares. *Vide Baroc.* ann. 586. n. 50. Meursium in Gloss. [et Glossar. med. Graecitatis.] * Consule dissertationem Fr. Domini Beneni de ejusmodi Litteris editam Turin. ann. 1728.

† *ENCYCLOPEDIA*, ἐγκυκλοπαιδεία, Discipularum series ostendens omnium artium inter se connexionem, seu ut habet Quintilian. lib. 1. cap. 10 : *Orbis ille doctrinae quae Graeci ἐγκυκλοπαιδείαν vocant.* Vita S. Ildephonsi inter Concilia Hispan. tom. 2. pag. 569 : *Et omnium secretarum Encyclopedium absolvet.* Vitruvius Praef. lib. 6. habet : *Encyclos doctrinarum omnium Disciplina.*

* *ENDECUNUS*, an Tripes ? Invent. ann. 1361. ex Tabul. D. Vinctia : *Item unum Endecunus ferrum.* Vide infra *Endes*.

* *ENDEGUS*, Indicus color, Ital. *Indeco*. Stat. Placent. lib. 6. fol. 80. v. : *Sive de*

colore seu de medietate ab homine cum suo reppo sartorio albo et Endego, etc.

† *ENDELLUS*, Tantum spatii quantum quis divaricatis cruribus dimetiatur. *Vide Andellus in Andena* 2.

† *ENDENS*, Eadem notione ibidem.

* *ENDENEURA*, Idem quod *Andentum*. *Vide* in hoc voce. Invent. Chart. reg. ann. 1481. fol. 213 : *Alius rotulus continens magnam Andenturam de trocinis inter regem Johannem (Francie) et regem Eduardum Anglie.*

* *ENDEROCARE*, ENDEROCARE, Diruere, dejicere, demoliri. Pactum ann. 1142. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 498 : *Nullo modo eos manentem, usque faciem illi reddi Bolagerium et Dur-nannum, et faciem jurati illi Gronolletum, et faciem Enderoicare castrum novum de Villamuro.* Aliud ann. 1143. ibid. col. 500 : *Si castellum Villamuri, quod Guil-leramus An ibi fecit, non poterit ipse comae facere Enderoicare, ad melius quod poterit quereat totum hoc ipse comes usque Enderoicare sit sine iugum Rogeri.* *Vide supra Derocare.*

* *ENDES*, Conjuncturum instrumentum, tripes, Gall. *Tripe*. Invent. ann. 1449 : *Item unum Endes ferri.* Glossar. Prov. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Endes*, Prov. tripes. *Vide supra Andens.*

* *ENDESA*, Eadem notione. *Item unum Endesum ferrum*, in Invent. ann. 1340. ex Tabul. S. Viet. Massil.

† *ENDETCUS*, Alligatus, Onomast. ad calcem tomi 5. SS. Junii. Est a Graeco ἐνδύς, illigare.

† *ENDICA*, *Vide Entheca*.

† *ENDICATA*, Festinatio, Ugutio, et *Græc.* ἔνδυξις, indumentum.

† *ENDO*, *Monnetus*. Glossar. San-German. MS. n. 501. Veteribus Latinis *Endo* vel *Indo* idem erat quod intus, a Graeco ἐνδῶ, unde voces pleraque sequentes

† *ENDOCANTUS*, ἐνδοκάντις, *Incantum*. Supplem. Antiquarii.

† *ENDOCULUS*, ἐνδοκυλίνος, *Inculus*, in Glossis MSS. Sangerman. Lege *ἐνδοκυλίνος*, ut in Supplemento Antiquarii : *Endoculus, inculus.*

† *ENDODICARE*, Indicare. Gloss. San-German. et aliae Lat. Græc. : *Endodocare, notare*.

† *ENDOFESTARE*, Infestare. Glossar. Lat. Græc. : *Endofestabot, ἐνφύξτε.*

† *ENDOFESTUS*, *Natura*. *Endofestus, natura*. Ugutio. [Jo. de Janua addit : *Endofestus, naturae*.]

† *ENDOGESTUM*, Indigestum. Papias : et quo corrigendus MS. Bituric. ubi perperam, *Endocetum*.

† *ENDORTUM*, *Initium*. Lexicon Martini.

† *ENDOPESCHERE*, quasi *Impescere*. Supplem. Antiquarii : *Endopeschit, ἐκασχον, Impescere*. Gl. Lat. Græc. : *Endopescio, impescere*.

† *ENDOPETITUS*, Impetitus. Gloss. Lat. Græc. *Endopetitus, ἀνδοῖς* : *Endopetitus*, Hinc emendanda ficta vox *Endopetius*, de quo Martinus in Lexico.

† *ENDOPLOARE*, Implorare. Supplem. Antiquarii : *Endoploare, ἐκασχον, Implorare*. Melius *ἐκασχῶ*, nisi pro *Implorare*, legas cum Papias, *Implorare*.

† *ENDORIGUS*, Irrigatus. Gloss. Lat. Græc. : *Endorigus, ἐνδορίγος, καθάριζος, m*

lius quam in Supplemento Antiquarii, in quo: *Endoriquum*, ἐνδρῖον, κατὰρῖον, Pithon, Flumentum dixit Homerus non semel, et *Endor* per synecpomen. Vide ibidem pag. 28. 89. 138. etc.

ENDOTHY. Hieron. Rubens in Hist. Ravenna. ex MS. ait Maximianum Architectum, donasse Ecclesie Ravennati *Endothyn* basilicam pretiosissimam omnem Christi Dei historiarum continentem; preterea adiunxisse ex auro aliam *Endothyn*; in qua auro tesselli picta erant omnium qui illam preceperant, Archiepiscoporum imagines. Ubi recte viri docti videtur aut legi aut intelligi debere censent. Nam et Græcos mappam altaris majorem, seu mantile quod internitum altari, ita vocitare, auctor est Goarss ad Ezechiel. etsi potior videtur conjectura hic videtur sumi pro velo, quo altaris pars anterior tangebatur. [Id confirmat Agnellus in libro Pontif. cum ait de S. Victore: *Pecchie Endothim super S. Ecclesie altarium Ursinæ ex auro puro cum staminibus sericis ponderosa nimis medium habens eorum; et inter quinque imagines suam ibidem cernimus, et subitus figuratus pedes S. Victoris græcis contextu est purpurato. In hunc locum vide Muratorium tom. 2. pag. 106. ubi integram approbat Cangii nostri explanationem.] Vide Descriptionem nostram S. Sophie num. 65. ubi adde apud apostolicum Scripserunt videtur masculino generi offerri.*

ENDROMA, pro *Endromia*, Villosa vestis, quæ utebantur in *Endroma*, hoc est, cursu vel palæstra. Luitprand. Hist. lib. 2. cap. 17: *Enimvero dum ante eum sine femoralibus, curta indutus Endromade, ductus Regis ad pedes coniectus caderet, genitulum ostensione membrorum ad risum omnes commovit.* Martialis 4. Epigr. 19:

Dona peregrinis mittimus Endromedem.

Polluci lib. 3. extr. *Endromides* dicitur Calcei ad cursum expediti, τὰ τὰ δ' ἔμπεδον λευκίχαρα. Vide Salmasium de Pello pag. 310.

ENDROMES, *Endromedis*, Fors vestemanz comme est peulz de mouton, in Glossis Lat. Gall. Sangerman. MSS.

ENDROMIDEA, *Endromide* vestitus, Sidor. lib. 2. ep. 1: *Endromidatus exterius, interius fasciatus.*

ENDURA, Albigensium hereticorum abstinentia. Limborch. Sent. Inquisit. Tulos. pag. 179: *Mortem tibi infligis, quia posuisti te in illa abstinentia, quam heretici vocant Enduram, in qua Endura jam per sex dies sine cibo et potu stas, nec voluisti comedere, nec aliquid videri, etc.* Non volebant autem illi heretici in *Endura* se ponere, nisi in extrema infirmitate, ne bonum, quod in heresi se accepisse somniant, deo amitterent: quare et vena sectione, balneatione adjuncta, mortem etiam sibi accelerabant. Idem Limborch. pag. 59: *Heretici dixit post hereticorum prædictæ infirmitate, quod non daret sibi cibum aliquem cum pinguetudine nisi aquam ad bibendum... quod vellet iterum reconciliari ad sectam Hereticorum, quia peccaverat in eo comendando post dictam hereticorum, contra ordinationem dei Heretici. Et pag. 70: Dicit Guilielmus posuit se in *Endura*, ut moreretur in eo, et benebat se in dicto balneo fecit sibi murem. Russus pag. 94: *Quæ se posuerunt in *Endura*, ut citius moreretur.* Item pag.*

204: *Posuit se in *Endura* Hereticorum, in qua *Endura* sine infirmitate illi multis diebus perdurans fuit hereticorum... antequam moreretur.* Vide ibidem pag. 28. 89. 138. etc.

ENEBRE. Aves in angustis aliquid fieri inhibentes. Vide *Inhibere*.

ENECEA, Pars primogeniti. Vide *Ainesca*.

ENECTERE, Explicare, enodare. Vita S. Dunstani, tom. 4. Mail pag. 357: *Rogavit... quatenus sibi visionis suæ somnia prout promulgata solvendo Enectisset.*

ENEMA, proprie vocatur decoctio, quæ per clysterem inficitur. Glossar. medic. MS. Simon. Januensis. ex Cod. reg. 6959.

ENEPGUERTH, ENEPWERT. Vide infra *Morganegiba*.

ENERGIA, Gr. ἐνέργεια, Operatio, actus, efficacia, conatus, labor. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. MSS: *Energia*, *efficace*, *effort*, *agilisme*, *angouisse de courage*, *labour*, *occupation*. Rhythmus Salsurici de temporibus Rothberti Regis, apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 533.

Orbis magis moribus domum Landrici sedit Per *energia* studium sollemniter evertit.

ENERGIMA, ex Græc. ἐνέργεια, Operatio. Prudentius in Apotheciis v. 464:

Andit inasum haccantia Energima monstri.

Ubi Iso Magister: *Imaginationem, vel imaginationem, furias, etc. Energima, imaginatio vel fantasma: unde qui fantasias demonum potentatur, Energimem dicuntur.* Sed hic contra quantitatim peccat Prudentius, cum penultima longa esse debuerit.

ENERGITAS, La levitia, in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Energia*.

ENERGUMENTI, Papiae, *Demoniaci*, *Energamenti* sunt qui contempta Catholica doctrina, operationes diabolorum imitantur. Vide Concilium Carthaginense IV. can. 92. Auranianum I. can. 13. 16. [Antiq. Collectionem Canonum, apud Acherrum tom. 11. Spicil. pag. 133. et infra *Exorcizare*.]

ENERVITAS, Inertia, in Actis SS. Mail tom. 7. pag. 28.

ENESIS. Vide *Aenesis*.

ENETA. [Avis aquatica, Gall. *Anete*.] Vide *Anete*.

ENETA, [Hereditaria pars primogeniti, Gall. *Droit d'aînesie*.] Vide *Ainescia*.

ENFOTHECARIUS, ENFOTHECARIUS, Ad Emphyteusum pertinet. Charta ann. 1033. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. nec. aevi col. 15: *Precaria utique Enfothecharia nomine concedere dignemini non tunc ad abendum.* Et col. 16: *Abendum tradidi precaria utque Enfothecharia nomine.* Vide supra *Emphyteusis*.

ENFITEARE, Negare. Gloss. Sangerman. MS. n. 501. Papias habet, *Enfiteari*: quæ vox formata videtur ab *ἐπιφθίω*. Circumcurro, in orbem eo, nisi legendum sit *Inferri*.

ENFITECCUS, Quod ex fide bonis apparentibus accipitur. Papias. [* Pro fixis in cod. reg. 7609. fisci habetur. Ita etiam in Glossar. cod. reg. 7644. ubi *Enfiteccus*.]

ENFITEUTICARIUS, ut *Emphyteuticarius*, seu in *Emphyteusum* datus. Charta anni 1201. apud Mabill. Diplom. tabella 51: *Qua predictæ rei juris S. Rovenn.*

Ecclesie Enfiteuticario modo postulatis largiri.

ENFLURA, a Gallico *Enflure*, Tumor, Ital. *Enflatura*. Mirac. MSS. Urbani V. PP.: *Passa quamdam Enfluram in cavillis sinistræ.*

ENFORTATI. Vide *Efforcicare*.

ENFORZATI, Solitum, Moneta, cujus materia purior erat, minus adulterata. Lib. censuum eccl. Rom. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. aevi col. 884: *In episcopatu Nantoniensi, ... ecclesia S. Petri de Archicaco tres solidos Enforzatum illius terræ.* Vide in *Efforcatus*. [* Vide *Inforcatus* in *Moneta*.]

ENFRACHESCERE, Francum, seu liberum et immum reddere, Gall. *Enfranchir*. Charta Petri Regis Aragon. ann. 1206: *Præterea Enfrachescio et liberos et immunes facio omnes fratres, et homines, et omnes res prædictarum donorum per totam terram meam.* Vide *Enfranchire*.

ENFRANCHISEMENT, Immunitas, Gall. *Enfranchissement*. Secunda Curia Generalis Galie sub Jacobo Rege Aragon. ann. 1299: *Quod non possimus facere domum, vel gratiam, nec venditionem, nec Enfranchisement, nec aliquo alio modo relaxare bonitatem illis personis, etc.* Vide *Enfranchire*.

ENFRATICA dicitur Orbisbus vocari quæ faele corruptuntur in cibis. Glossar. medic. MS. Simon. Januensis. ex Cod. reg. 6959. [* f. Emphratica].

ENFRAXIN, Alex. Iatrospus. MS. lib. 1. Passion. cap. 106: *Si autem de Enfraxi, i. constitutione, dolores in auribus fiant, etc.* [* Εμφραξις.]

ENGAN, ENGAGUM, Ars, machinatio, frans. Charta ann. 1037. ex magis. Chartul. S. Viet. Massil. fol. 37: *Sine alio Engan.* Pactum inter Ildefons. Tolos. et Raym. Barcin. comit. ann. 1125: *Sicut vos, vel aliqui per vos, ad utilitatem vestram melius intelligere potestis per fidem sine Engan.... Et de hoc spectabo vos sine vestro Engan per menses sex.... Et de hoc expectabimus vos sine vestro Engano per menses sex.* Vide *Engannum*.

ENGANNADOR, Vox Hispana, Deceptor, Impostor. Legitur in Legibus Alfonsois part. 7. tit. 16. lege 9.

Engannor, Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Engannador, Prov. dolosus, subdolos, Engannor, Prov. Decipere.* Unde *Engignier*, eodem sensu, in Vita J. C. MS.

Quant virent qu'il les guerp,
Qui reussent en lui et vire,
Qui si estoient Engignier.

ENGANVARE, Hisp. *Engañar*, Decipere, Occurrat in Charta Petri Regis Aragon. ann. 1205. ex Spicilegio Acheriano tom. 8. pag. 223. *Enguier*, apud Thomasarium in Bituric. pag. 102.

ENGANVUM. [Faus, dolus, Hisp. *Engaño*.] Charta ann. 1028. pro Ecclesia Ruthenensi, inter Instrum. tom. 1. Gall. Chr. pag. 49: *Erasmus adjutor D. Deo et S. Petro sine Engano.* Juramentum Canonico-rum Anciei, inter Instrum. tom. 2. Gall. Chr. col. 356: *Et hec omnia... fideliter et sine Engano attendam.* Rursum habetur in Vita B. Ildegardi Episc. Barch. Martii tom. 1. pag. 482. et 491. in Charta

Rogeri Comitit Caracassan. ann. 1136. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 386. etc. Eng. Marce. Hisp. col. 1096. 1111. 1112. 1157.] Vide *Ingenium* 1.

ENGARIA. [Præstatio jumentorum vel plausiorum per viam rectam.] Vide *Angaria*.

ENGASTER. Vide *Hogaster*, *Porcellus*.
† ENGENTIATOR, Machinator et inventor bellicorum tormentorum operumque, Gall. *Ingenieur*, Computus ann. 1336. Hist. Dalph. tom. 2. pag. 280: *Johanni Engentiatori... flor. xx. Idem appellatur Magister ingeniorum in Computo anno. 1334. Vide Ingenium* 2.

† Alius Engigneur, Froissart. 1. vol. cap. 60: *Il y avoit en Mortaigne un Engigneur très-bon maistre... si leva au chasteil un engin*.

† ENGINGATENSIS, Contextus, ut videtur; si tamen asserta est levio. Arest. parlam. Paris. ann. 1321. g. Mail in Reg. Olim: *Item unum scutum elevatum acuti forme de armis Burgundie Engingatem de serico*. Galli dicereimus, *travaille en soie*.

† ENGLARATUS, Glarea stratus. Annal. Mutin. apud Murator. tom. 21. col. 66: *De anno 1263. Evacuata fuit civitas Mutina de omni telamine, et contrita fuerunt Englarata, et multi porticus saepe*.

† ENGLATA, pro *Englata*. Vide in hac voce, Charta ann. g. Roberti reg. apud Tabul. Gellon: *Placuit enim Rainmudi... ut Gerardo abbas s. Salvatoris Clonensis... manum unum cum appendia dominica in comitatu Latesense... in castis, castellis, curtis, Englati, ortis... commutaret*.

† ENGLENIUS, vel *ENGLESUS*, Anglicanus, ab Angl. *English*. Hist. belli Froij. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 1206: *Cum pluribus balisteris et arcibus Englesis venerunt currantes usque ad blivium olim Antonii a Porta Engleris editum ex eadem Hist. in Append. ad monum. eccl. Aquilej. pag. 51. col. 2. Danus Engleschus de Sont Sont, in Ch. ann. 1310. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 325. v. col. 2. Vide Englescheria*.

ENGLESCHERIA, vox formata ex Saxone *Engles*, Anglicus, quasi, *antidotes Anglicus*. Est autem forma juris, qua quis Anglus origine ac nativitate esse probatur. Cujus vocis origo inde nata, quod, ut ait Bracton. lib. 3. tract. de Corona cap. 15. § 3: *In diebus Canuti Regis Donorum, qui post Angliam acquisitam et pacificam, rogatu Baronum Anglorum, remisit ad Ducatum exercitum suum, et ipsi Barones Anglica erga ipsam Regem Canutum fidelitatem existerent, quodque Rex in Angliam secum retinebat, firmam pacem per omnia habebant. Itaque quod si quis Anglorum alium hominum, quos Rex secum adduxit, interficeret, si super hoc defenderet, non posset iudicio Dei, scilicet aqua vel ferro, ferret de eo justitia: si autem angere et capi non posset, solveretur per eo 66. marcas, et colligebantur in villa, ubi quis esset interfecit, et ideo quia interfecitorem non habuerat: et si in tali villa per paupertatem colligi non posset, colligeretur in hundredo, et in thesaurio Regis deponende. Hac autem via suorum*

securitatem consulendum existimarat Canutus, quod haud ita pridem Ethelredus Rex sub pretextu inspicendorum armorum unusquisque patrie, uno eodemque die Danos omnes per Regnum universum Anglie occidisset, ut est in Legibus Edwardi Confess. cap. 35.

Post hæc igitur si quis per murtrum cæsus esset, Anglorum irriterat probare cum qui occisus erat, Anglum esse, non vero Danum, ut a præstatione et solutione 66. marcarum eximeretur: idque probant per *Englescheriam*, seu *Englescheria præstationem*, coram Coronatoribus, per quos masculis ex parte patris, et per quos feminis ex parte matris de propinquioribus parentibus interfecit, ut pluribus idem Bracton. exsequitur § 7. Quæ quidem lex a Danis ad Normannos transit; nam postquam Normanni Angliam occupantur sub Guillelmo Notho, suæ securitati modo simili cautum esse voluerunt, ut si Francigena, id est Normannus, occideret, illius qui eadem perpetraret iustitia fieret, hoc est, vel plecteretur, vel iudicio Dei se defendere ille teneretur; denique si aufergeret, et capi non posset, villa aut Hundredus pro ejusmodi homicidio aut murther 66. marcas exsolveret vel certe 46. ut est in Legibus Willelmi Nothi cap. 53. Porro, ut est apud eundem Bractonum § 2. et in Fleta lib. 1. cap. 30. § 1. et 2: *Interfectus pro Francigena reputatur, nisi Englescheria rite coram iustitiariis præstentur*. Abrogata est tandem lex ista Statuto anno. 14. Edwardi III. ann. 1340. ut Stanfordius refert lib. 1. cap. 10. *Englescheria* scribitur in Fleta. [*† Angleseria*, in Abbr. Placit. Rich. I. pag. 18. col. 2. Vide ibid. Rich. I. pag. 13. col. 2. pag. 17. col. 1. 2. pag. 19. col. 2. et Phillips. Histor. Jur. Angl. tom. 1. not. 315^a tom. 2. pag. 328. et infra *Francigena*.]

† ENGLUMEN, Incus Gall. *Enclume*, in Inventario munitionum castri Sommerie ann. 1260.

† A vet. Gallico Englum. Lit. remiss. ann. 1204. in Reg. 150. Chartoph. reg. ch. 213: *Un aurelet et une Englumme à batre jaulx à fancher. Une Englumme ou Englumme*, l. ch. in Pedag. Peron. ann. 1295. ex Chartul. 21. Corb. fol. 355. Vide supra *Enluga*.

† ENGORGARE, ex *Ingurgitare*, [Gallice *Engorger*, Obducere, impedire.] Fori Aragon. lib. 3. tit. de Rivis: *De duobus molendinis quorum unum super aliud sit constructum, si illud quod est inferius Engorgat quod est superius, etc.*

† ENGORGATA PISCARIA. Sententia arbitralis ann. 1291. inter Abbatem et Consules de Gimonte: *Et ad bordas similiter faciendos et super Engorgatus piscarias et piscationibus, etc.*
† ENGRIPIHUS, *Azymens*, id est, subcineritius panis. Glossar. Sangerman. n. 501. Melius legitur *Encryphus*, a Græco ἐκρυπτος, intus abscondere, unde ἐκρυπτος ἀγρῶς, Luciano.

† ENGRENAGIUM. Tabular. S. Eparchii Inculsum. fol. 77: *Requirebat 1. arietem, 1. carucum ad sata sua ferenda, 1. gallinam, Engrenungium foliorum, et in manstonario, qui terram illam colebat explegium suum*. Et fol. 130: *Bernardus siquidem Durae in*

unquoque mansatione mansi et borderie, quantum foliarum, quæ vulgo dicitur Engrenogates, faciebant.

† EUGUAYNARE, Inducere, Comput. ann. 1363. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 267. col. 2: *Solvit magistro Stephano fessant pro duobus magnis lapidibus necessariis in quibus debent Enguaynari las parambondas pontis dormen S. Anthoni. Enhachen, non dissimili notione, dicitur de agris, quorum partes extreme inter se implicantur, in Chartul. Latine. fol. 259. v. Quatre arpens et demy qui se Enhachent par le bout... Item cinq arpens trois quarts de terre en une piece Enhuchée aux deux bouts*.

† Aliud vero sonat Engaignier, Irritare nimirum, in Lit. remiss. ann. 1366. ex Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 220: *Icheli Jehan venit pour Engaignier belin Robin; auquel il avoit fait paravant signifier une sauvegarde... Lequel Robin Engaigné et esmeu de ce, etc.*

† ENGEXNALHA, Lues, contagio. Mirac. MSS. Urbani V. PP.: *Pasius fuit longo tempore unum Engexnalham in coxia*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Engue, Proc. Ingen. Vide Ingularia*.

† EUGUERA. Fori Osce 1247. f. 9: *Debet dare fio, sol. pignorat pro colonia, et pignus reddere, et Engueras tales quales iustici fieri, etc.*

† ENGEXNARE, f. pro *Engrenare*, Molestinè infundere, Gall. *Engrenier*. Li. bert. Pontis-Urson. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 640. art. 32: *Famulus qui servit et Enguerent, per annum præcibus sua recipit quantum pugno suspensio levaverit, Vide Ingranore*.

† ENGEXSE, vox vetus Gallica, qua Tributum, vectigal, collatio significatur. Charta Humb. Basil. episc. ann. 1404. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 229: *Ab omni steuratum et petitionum, in Gallico dicitur Engexisse, et actionibus quibuscumque exempti sint. Vide Quanta*.

† ENIDRA, *Enaris*, Contraria. Gloss. Lat. Gr. MSS. Sangerman. dicuntur de avibus contraria sunt adversa mitantibus in angaria. Vide *Inhalare*.

† ENICA. Gloss. Eccles. Paris. MS. et Gloss. Region. Cod. 1013. *Enica, Adultera*. [Eadem habet Papius. Glossæ ibi addunt *Maucha*: Quid tamen et unde sit *Enica*, haud facile divinatu.] [*† Vox hebraica, ut et sequens.*]

† ENICI, *Idolorum cultores*, in Gloss. MS. Eccl. Paris. sed legendum *Ethnici*.

† ENIGMAEUM, Genus masculinum Papius. [*† Placido*.]

† ENIM, non semel redundanter usurpat Livore Calaritanus, nulla necessitate vel notione, quemadmodum Græci *Eni*. *Cur me incensu quod Enim sim*. Interdum pro *ante* usurpatur, Regula Magistræ cap. 82: *Et cum me sit in aliquo, frequenter omnes sententur a Propositis*. Anastasius Bibl. in Nicolo I. pag. 209: *Pecit Enim in confessio ipsius sacrosanctis Basilicæ jugulum d' auro, etc.* Eckardus de Casibus S. Galli cap. 3: *Scio, inquit ille, et optimo scio, nam Enim semper facit, quod semper fecit, etc.*

† ENIMENTUM, Prædium rusticum.

maxime si, ut puto, legendum est *Tenimentum*. Vide in *Tenere* 1. Pactum inter Henr. IV. reg. et Pisan. ann. 1081. apud Marator. tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi col. 19: *Firmiter statuitur quicquam hominum, nisi communis consensu eorum, nec raras appropinquare, nec dissipare, nec sigillatim infra civitatem Pise, neque in burgis, si foras civitatis ipso habuerint Elementa.*

† **ENJOALARE**, Trudere ornatu gemas auroreos, quos Gall dicimus *Joyaux*. Charta Joh. Bohemii ann. 1409. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 413: *Item dictus dominus Delphinus debet et promittit Enjoalare dictam Johannam, et eam munire de jocalibus capitibus et aliis decantibus secundum statum partium predictarum.* Vide *Jocula*.

† *Nostris etiam Enjoeler*. Contr. matrim. inter dom. Bonnam et Andr. Sabaud. ann. 1373. in Reg. Joan. ducis Bitur. ex Cambr. Comput. Paris. fol. 19. v. Item est eadem inter lesidies portus que ledit mone, le duc garnit in ledit mone Honne, et ledit mone, le conte in Enjoelera arion son estat. *Enjoeler*, in altero ann. 1406. tom. 2. Probat. Hist. Brit. col. 773. Vide infra *Joyagare*.

† **ENISACRUM**, ἑπιστάς, *Erysipelas*, sacer ignis. Supplem. Antiquarii.

† **EXITA PARS**, Quae pertinet ad primogenitum, Gall. *Droit d'Aînesse*. Vide *Anezi*.

† **ENITITUM**, pro *Enitum*, Guibert. lib. 1. de Vita sua cap. 3: *Distinctis cruciatis agitata, et horum propinquum torcularum augmentatis, cum in partem naturaliter pertaret Enitum, etc.*

† **ENIXINISSA**, ἀναξιστήρ, *Tatissima*, in Supplemento Antiquarii.

† **ENIXUS** passivus, Partus, editus, Concil. Tolet. XVI. inter Hispanica tom. 2. pag. 738: *Ante saecula ex Dei patris substantia genitus, in fine saeculorum de Virgine Maria, Evangelio teste, Elixens, ENLATEA*. Tabularium Carnotense ann. 1255: *Et eadem domus debet fieri de decem Enlatensis. Occurrit ibi rursus.*

† **ENLEIMIS**, Suppellectilis lectualis pars; vox fortasse corrupta. Charta ann. 1500. inter Probat. tom. 3. Hist. Lothar. col. 331: *Licheris, Enleimbis, pulvinaribus, hassagibus, linteamentis, etc.*

† **ENMELES**, Canora vox modis et numeris composita. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

† **EMMESSURA**, a Gallico veteri *Emmessure*, vulgo *Charge*, Accusatio, criminatio; quo sensu dicimus *Imposuerunt crime*. Charta ann. 1318. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 344: *Jehan de Fignoy... fuit tenens in prison... pour la soupçonner de la mort Colinet... Ledit Jehan de Fignoy aboit delivres du cas de la soupçonner et de la Emmessure (sic) demandit.* Alia ann. 1334. in Reg. 69. ch. 181: *Comme au promoteur et denunciation de mestre Symon de Buizy procureur du roi nostre sygne, il eust esté donné à entendre... que Jehans Pepins citoien de Reins estoit diffamé ou renommé de aler ou envoier ses fausses forges de monnoye... Ledit Jehans Pepins devoit estre absoute et delivres des soupçons, Emmessures et cas demandis.* Ibid. titulus Ch. 91: *Confirmatio absolutiois Stephani Boussiau burgensis*

de Louvriaco super impositione, sive Enmessura ejusdem assurgationis per eum infirmi. Vide supra *Aemessura*.

† **ENNA**, Lorum vel filum, quod Chartis appenditur. Charta ann. 1315. ex Tabul. S. Victor. Massil.: *Putentes litteras sigillo cere rubra cum Ennis pergamini sigillatas.* Inquisit. ann. 1342. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 32: *Litteras regias originales in praedicto vidimus insertas, sigillatas sigillo regis in cera viridi et in loco seu Enna de cerico.* Enne vero, Annis fere appellatur in Comput. Paris. ex Reg. sign. *Noster Cambr. Comput. fol. 34. r. Le sommier de poulaille, de coains, d'oues, de perdrix, de malars, de Ennes et de plouviers, iij. den.*

† **ENNAFODIUS**. Vide *Eunaphi*.

† **ENNANXUM**, .Edificium parvum alteri appensum, f. ab Hispan. *Enano*, parvus, brevis, Libert. Barchinon. MS. ann. 1283: *Item est consuetudo quod si de lucernas, cloacis, parietibus et Ennannis, qui sunt in honore qui teneatur pro aliquo, etc.* Charta Jacobi II. reg. Aragon. ann. 1301: *Institutionem accipimus continentem quod burgenses Barchinonae temporibus retroactis novellus constituti Ennannum aliquo edificium licentiam concesserunt, etc.* Quae Charta sic inscribitur: *Inhibito facto pro dominum regem Jacobum burgulis Barchinonae super Ennannis construentis.*

† **ENXONIO**, ἑναξίον; ἀναξίον, *Notarii hereditatum*, in Supplemento Antiquarii. Fictum videtur a Graeco *Enoxos*, legitimus.

† **1. ENXOS**, *Habitator vel profundum*. Jo. de Janua.

2. **ENXOS**, *ENXOTUS*, Ebrardus in Graecismo cap. 9. et Brito in Syuonymis: *Mango caballorum sit porcorum bubulcus, At asiel pastor sit agno, homaque bubulcus, Mallo meliorum, Enxotusque caprarum, Nam caper sit Ennox, oriumque sit opilio dux.*

† **ENXUTIGIUM**, Vespera. Lit. remis. ann. 1363. in Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 259: *Quasi hora Enxutigi, Guillelmus Aymer de Rigny habens secum unum magnum candelum seu ense, etc.* [† Ignitigium.] Vide infra *Noctinter*, *Ennuit*, *Hodie*, vulgo *Aujourd'hui*, in aliis Lit. ann. 1390. ex Reg. 138. ch. 232: *Jeremy Dieu, se tu ne ne compelleris Ennuit quelque part que tu ailles... Colin Ravoullius oncle de Barigot lui dit: Beau nveu, va t'en, tu es bien taillé de faire Ennuit une grant folle.*

† **ENOCHILIS**, *Piscis stagnans, id est, anguilla*. Gl. Sangerman. n. 501. Graecis *ἐνχίλις*, Anguilla unde *Enochilis*, non satis recte.

† **ENOCHILIS**, *Piscis stagnans, quae lotine anguis*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. Vide *Enochilis*.

† **ENODATIO**, Solutio, divisio. Vita S. Chrodog. tom. 1. Sept. pag. 770. col. 2: *Benti viri corpus abique ulla Enodatione membrorum incorruptum reperit, et velut recentis depositione... adhuc insolutum manebat.*

† **ENODUS**, ἄνθος, ἢ πύθος ἔξον, *Odore carens*. Gl. Lat. Gr. Sangerman. Alia notione, pro *Enodis*, siue nodo suo simpliciter sumit Hieronymus, si vera est Erasmi correctoris conjectura: sed pro *Enoda* filis, quod vellet Erasmus, legendum *enosis filis* probatur in Diarisi Trevoltianis

Junii ann. 1717. pag. 999. quæ si tanti est, potius consulere.

† **ENOGRATUS**, Chron. Johan. Bayone tom. 5. Gall. Christ. col. 880: *Anno m. cxi. Mathildis canobis, quod dicitur Angra, religiosa abbatissa... cujus pignora, argenteus scilicet calix, albique palli capsula Medani canobis habetur, (Enogratus) mortale hic consummat fadus.* An ingratus nostris, Gall. à notre grand chagrin?

† **ENOLA**, in veteri Glossario Saxónico; relictur *Pearl*, i. unio, margarita, perle. Ubi Somerus legendum patet *gemmula, laudula, vel aurenula*. [f. Enulum, we a r.]

† **ENORMATE**, Cui addi minus nihil potest, in Glossis Isidori. [Excerpta Pith. Enormate, cui addi minime potest. Sed potior est lectio Papie qui habet:

ENORMIS, [Ingens, sine mensura, vel forma, cui nihil addi minime potest. Sic Papias. Pro Clarus, illustris, accipitur in Actis S. Cassiani apud ill. Fontanum ad calcem Antiquit. Hortæ pag. 344:]

Hic pios Augustus Zalus, post Martyr Enormis, Instructus verbo, redimuit stigmate pulchra,

Et pag. 359:]

In Suggesta equo Pastor affectus Enormis, Sicut eques totum equititer moderabat pulatam.]

Vide *Abnormis*.

† **ENORMITATE**, Normam excedere. Vita S. Foranm. April. tom. 3. pag. 817: *Nec recedens ab ea justitia, contra eam Enormitate.*

† **ENORMITAS**, Excessus morum, mensurae atque etiam numeri. Diomed. in Praefat.: *Qui rusticitatis Enormitate inculte sermonis ordine suavitati, uno deformant exarumissim normatam orationis integritatem. Exillitas eorum et Enormitas pedum, apud Senecam lib. 2. de Animi tranquillitate cap. 18. Enormitas stipendi, apud Spartianum in Caracalla cap. 2. et Geta cap. 6. Tertul. de Anima cap. 43: Omnis natura ad defraudationem aut enormitatem rescinditur. Guibertus l. 1. de Vita sua cap. 8: Confluit Enormitas ut miretur tantum hominum frequentiam, Enormitas scelorum, in Maccris Insular-Barbare tom. 1. pag. 73.*

† **ENOTARE**, Notare, detegere. Translat. S. Troph. tom. 2. Jul. pag. 234. col. 2: *Cumque Domini sacerdos tunc detentaret ex qua parte latenter tumuli thesaurum possent Enotare, etc.*

† **ENQUANTUM**, Auctio, hasta publica, Gall. *Encau*, Charta ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 349: *Findiderunt... emolumentum Enquantum, et Enquantum ponit ad manum domini regis. Vide in Incantura 2.*

† **ENQUESTA**, Inquisitio. Gall. *Enquête*, Legitur in Instrumento anni 1338. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 371. col. 1. et alibi.

† **ENRABIADA** Hona, Vide in Hona. **ENS**, pro *Existentis*, ab *Ess*, Charta Pisanorum Capitaneis, apud Guesnapium in Annalib. Massiliensib. pag. 397: *Dominio et Patronis unius galeae vocata S. Catalina, tunc Entis in porta Missiuli.* [Et infra: *Ex una galea tunc Ente prope plagias civitatis Missiuli.*]

† **EXSA**, Ad *Ensa*, Deinceps, in posteriori. Charta ann. 1304. apud La Faille tom. 1. Annal. Tolos. pag. 54. Probat. 1

Scelites de omnibus illis quærelis, quas inter se fecerint de illa die ad Ensa, quo concordia antiqua inter homines Tolosæ et homines de Babastanis olim facta fuerat.

* **ENSAISINARE**, a Gallico *Ensaîner*. In possessionem mittere. Charta ann. 1299: *Ensaînâvint per librum de feodo Malefoli, quod de querpili Oloradus Dumoniis. Sed et Ensaînâvint, pro Capere, subripere, vulgo Se saisir, prendre, dixerunt nostri. Lit. remiss. ann. 1413. in Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 179: Dîsist l'en contre icellui Jehan qu'il c'estoit Ensaînâvint furtivement d'une ceste-hardie..... dont il fu trouvé sâist. Laquelle supplante cest prîns et se feast Ensaînâvint furtivement d'une robe de drap vert, in aliis ann. 1419. in Reg. 171. ch. 96.*

* **ENSALMUS**, Incantatio certis superstitiosis precibus constans, inquit Hofmannus in Lexico, cujusmodi fuit oratio illa, *Crax Christi salve mæ*, a quodam Græco Archiep. composita, de qua Diana part. iv. tom. 3. Resol. 62. Vide Hieron. Bardum Tract. Medico-Politic. Hæc precum formula vocant Hispani *Ensalmodos* a verbo *Ensalmar*, Fascinare, vel præstigiis uti, Gallice *Enchanter*. Vide Concil. Mexicani ann. 1585. inter Hispana tom. 4. pag. 373.

* **Hisp. Ensalmo**, Incantationis species, sic dicta quod in ea certis Psalmorum versiculis potissimum uterentur, ut observant Academici Hispani in suo Diction. quibus præsertim Naulius in Apol. Illust. vir. artis magice postulat, cap. 14. Exstat opusculum de Incantationibus sub Ensalmo auctore Eman. de Valle de Moura Lusitano editum Eborac. anno 1620.

* **ENSAPERDA**, Quoddam unguentum, Papiæ.

* **ENSARIUS**, Essium artifex. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Ensarius, fauteur d'espies.*

* **ENSATUS**, Ense armatus. Joan. de Janua.

* **ENSAVALADES**, Hispan. *Ensaynlado*, Sago indutus. Vitis S. Ignat. Loyole tom. 7. Jul. pag. 671. col. 1: *Erant illi temporis Ignatio socii tres..... eodem panno vestiti..... Quos propterea a panni similitudine Ensaynados vulgo, Hispanico vocabulo, appellabant.*

* **ENSEIGNEMENTUM**, Ratio, argumentum, probatio in litigiis, Gall. *Enseignement*. Chartular. Monasterii S. Quintini pag. 132: *Poterit eousum ostendere per Enseignementum Scribitorum, gnore ad illam non terit submonitionem. Statuta Lensesia cap. 3. n. 7. apud Johan. Mantelium Hist. Comitum Lons. part. 3. pag. 11: Item quando l'on a Enseignement contre quelcun que de le devoir punir, etc.*

Vel potius Judicium, sententia, maxime que per judices editiois profertur *Enseignement*, in Lit. ann. 1346. tom. 4. Ordinat. reg. Frauc. pag. 144: *Par sentence on Enseignement de chevêins de ladite ville de Bethune, etc. Infra: Par la sentence ou jugement desdits chevêins. Rursum ibid. Sentence ou Enseignement.*

* **ENSENIATOR**, Vestifler equestris, ab Italo *Inserna*, Vestillum, Gall. *Enseigne*, Guidon. Chronicon Domini de Gravina, apud Murator. tom. 12. col.

706: *Quos (equites) quum Rex vidit, reprobationis Enseniatori, illos, datis armis et equis, acquiritoribus suis liberari mandavit.*

* **ENSEXIMUS**, Munus, donum, oblatio. Vide infra *Exentum venationis*.

* **ENSENNUM**, Mercis, pretium, Gall. *Solatre*. Comput. ann. 1351. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 142. col. 1: *Quibus (præconibus) dedi, Jacis dictis præconisationibus, pro Ensennum..... xxx. den.*

* **ENSERATUS**, Cera imbutus. Comput. ann. 1334. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 87. col. 2: *Item solvi Petro Duranti piparario de uno pulmo tele alba Enseratus, in qua plicavi arrestum regium nundunatum, etc. Vide infra Inseratus.*

* **ENSICIUM**, Occisio facta cum ense, Uguitionis. Alia videtur apud nostros vocis Ensis notio. Stabilimenta S. Ludovici lib. 1. cap. 25: *Kut est fame efforcée. Ensis si est fene ençante, quant l'en la fiert, et elle meurt de l'enfant. Vide ibi Notas nostras, [et supra Encinum.]*

* **ENSIFERI**, Ordo militaris Livonie, de quo vide Lexicon Hofmanni.

* **ENSIGNE**, Sanguine minuti, phleboto-mali, Galli, *Qui ont esté saignez, vel ipsa sanguinis minutio*. Statuta Ecclesie Leichenfeldensis in Monastico Anglie. tom. 3. pag. 245: *Si Pictorius Ensigne fuerit, duas noctes solammodo quartis habebit, communione non accipiet. Et quod solutu 4. Vicarii, videlicet 2. ex utroque parte chori quolibet mense solum Ensigne recipient in festis tom 3. quum 9. lectionum, duplicibus festis, diebus Dominicis et festis omnino exceptis: proviso tamen quod si aliquis vel aliqui de dictis Vicariis diebus Dominicis et festis ex causa opportuna Ensigne recipient, quod horis intersint Canonici et Missis..... sub pœna perditionis communium diurnarum. Charta Gallica ann. 1282. in Hist. Monast. Deipare Susection. *Et si volens..... que toutes les Dames et les rendues qui après l'aveulote se salueront, aient leur Saluier misu come en autre tems.**

* **ENSLUDIUM**, Ludicra cum ensibus decretatio. Contin. Chron. Extens. ad ann. 1364. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 487: *Dominus marchio fecit fieri Ensludium in palatio suo. In usu quoque fuit apud nostros ejusmodi ludus. Lit. remiss. ann. 1426. in Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 477: *Le suppliant se feust transporté à ung lieu près de Bayeux, ouquel avoit grant nombre de gens assembles pour ung jeu publicque qui y estoit, c'est astivoir de l'espée à deux mains. Aliæ ann. 1450. in Reg. 176. ch. 775: *Le suppliant et plusieurs autres estant assembles en nostre ville de Paris en l'estat de la pie près S. Gervais, pour apprendre à jouer et culz ebatre du jeu de l'espée à deux mains sous maistre Guillelmus de Montroy, etc. Neque aliud sonat vox Ensemie in Lit. remiss. ann. 1395. ex Reg. 149. ch. 100: *Lambelin qui traitait une grosse, et ledit suppliant un badeloire commencerent à culz ebatre et jouer du jeu de l'Escremie, et en gesser l'un a l'autre. Unde Escremie, in aliis ann. 1390. ex Reg. 138. ch. 150: *Ou dedit le Fevre, pauvre varlet feire tira un badeloire qu'il avoit, et en reculant commença à Escremie contre eux qui le suivoient,....*****

en Escremissant, etc. Chron. MS. Bertr. Guescl.

Car il avoit asses d'entour et d'Escremie.

Mirac. MSS. B. M. V. lib. 1: *Ele (la Vierge) set tout de l'Escremie,*

Que de tous euz m'Escremie,
Et par tout me garandis.

* *Esmoucher*, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1399. ex Reg. 154. ch. 595: *icellui Bery commença à Esmoucher et defendre de son constel, et en soy Esmochant en bleps les aucuns. Aliæ ann. 1403. in Reg. 158. ch. 329: *Sacha icellui Frelon un petit constel..... et s'en prist à Esmoucher et demorer contre ledit Bourlois..... aussi que s'il voulsissent jouer du boucier. Ude eliam Esquarmouchant, in Lit. remiss. ann. 1380. ex Reg. 118. ch. 458: *Lequel capsoient..... tira un constel ou banelaire qu'il portoit à sa ceinture, et en feri ledit Beaumont en soy Esquarmouchant. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120: *Dimiccare, Esquermir. Vide Serama.****

* **ENSIS** a Estoc, Cuspidatus. Arrest. parlam. Paris. ann. 1268. in Reg. Olim fol. 56: *Sufficienter inventum est quod dictus Baso dictum Ademurum percussit cum Ense a estoc in dextro latere proprii muni, et de ipso letu ececidit dictus Ademurus. Qui opposi videtur ensis, qui Batur nuncupatur, in Lit. remiss. ann. 1385. ex Reg. 136. Chartoph. reg. ch. 188: *Perrin Bonnot, qui avoit une Espée batue en sa main, de laquelle il avoit joué le jour desnuit au jeu du boucher.**

* **ENSIS GARNITUS**, Vagina sua instructus. Charta ann. 1276. ex Tabul. archiep. Auxil.: *Et facit dicto domini archiepiscopo unum Ensem garnitum trium solidorum Morlanorum in signum cognitionis, etc.*

* **ENSIS JUSTITIE**, Quem defert tortor. Lit. remiss. ann. 1453. in Reg. 182. Chartoph. reg. ch. 316: *Pierre Regnault bourreau de la ville de S. Omer s'en ala vestir et quérir en la ville une grant espée, que les bourreux dudit S. Omer ont accoustumé de porter, que on appelle communément l'Espée de justice.*

* **ENSIS SEGOVIANUS**, Qui et nude Segovianus dicitur, in Segovia Hispaniarum urbe fabricatus. Acta Inquisit. Tolos. ad ann. 1244. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 447: *Petrus Arax similiter jactabat se de morte ipsorum (Inquisitorum) dicendo, quod cum quodam Segoviano percussisset in ros. Stat. synod. eccl. Carraus. ann. 1270. cap. 3. ex Cod. reg. 1613: *Prohibitum insuper clericis universis quod Enses Segovianos, cullellos acutos, incongruos non deferant.**

* **ENSOINE**, in Litteris ann. 1306. dicitur Consuetudo quædam apud Audomeres olim in usu pro Sonis sui excusatione quam quis affert, quominus juri staret possit. Vide in Sann.

* **ENSUCARE**, a Provinciali *Ensuquat*. In caput itos impingere, Gall. *Assommer*; Sup Provincialibus, capitis vertex. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de Mazargues: *Postea dixit quod andivi dicti quod Petrus d'Arax; Ensuquerent Stephanum Gergola in dicto territorio. Infra: Ensuquavit quemdam pastorem. Rursum: Fudit eum Ensuquat.*

† **ENTA**, f. *Mauerium* seu Domus, ubi quis se sui habitat. Chartul. S. Vincentii Comanen. fol. 14 : *Idem quoque Odo dedit nobis oleum ad Entam Godefridi situm, pro excoemio illius terre, que erat iuxta cimiterium. Vide Ent.*

† **ENTALLIAS**, Incisus, Gall. *Entaille*. Concil. Vallis-Oletan. anni 1323. inter Hispan. tom. 3. pag. 571 : *Inebemus itaque, ut nullus conjugatus comam aut barbam nutriat, drauratos aut Entallias sotulares, tunicam cordatam, cappas, vestes virgatas vel partitas portare. . . . presumat.*

• Unde nostris *Entailleur*, Celator, *Ciseleur*, Graveur. Lit. remis. anni 1379. in Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 199 : *Tassin Croiz, Hanequin Godefroy et Jehan Duffrey Entailleurs d'images, etc.* Aliæ anni 1481. in Reg. 209. ch. 185 : *Jacques Hecy pour homme Entailleux de ymages demourant en nostre ville d'Amiens.*

† **ENTALE** vel *Entali* est alium scissum, Rocho le *Baldif* in Diction. Spagyric.

• **ENTARE**, Inserere, Gall. *Enter*. Stat. Avell. anni 1496. cap. 47. ex Cod. reg. 464 : *Persona que in aliena sortis. . . . arboris parvas alevatas, ibidem Entatas vel non Entatas, nudum tamen foris ferias. . . . inciserit, erradicaverit, vel reperiit, etc.* In *Anthoison*, Juniores arbores recens insitæ appellatur, in Lit. remis. anni 1448. ex Reg. 179. Chartoph. reg. ch. 237 : *Le suppliant apperceut la chevre qui broustoit ses antes; que sa chevre avoit mengie et destruit ses Anthoisons. Entes vero, pro Mentis, incile, canaliculus, in Lit. remis. anni 1391. ex Reg. 140. ch. 281 : *Cellui muer fil un suiz conduit, appelle une fausse Entee ouit moult bon, par lequel conduit pouoit cheoir occulent ble ou farnier, sanz que que aucun s'en apperceust. Vide infra Entus.**

† **ENTASSATOR**, Qui messum congerit et in struem ordinat, a Gallico *Entasser*. In struem componere. Charia Nicolai Abbati Corbeien. anni 1158. ex Tabulario ejusdem Monasterii : *Dicens esse sui juris instante tempore Augusti mensis se positurum in campis nostris decurantes segetum, curatores frugum decuratore in harro nostro, Entassatorem garbarum, batatores bladi, etc.*

• **ENTCERA**, *Entereu*, pro *Entero*, in Tradit. Sangallens. anni 745. ap. Neugart. Cod. Diplom. Aleman. num. 14. et 15.

† **ENTELLINUS**, Idem, ut videtur, quod *Cestus*, seu Arma quibus pugiles pugnare consueverat. Rotherius in Apologetico, tom. 3. Spicilegii Acher. pag. 235 : *Qui pugnis vel potius cestibus, ut hac via pro Virgiliano dictum sit Entellinus, in gremio Ecclesie inter se dimicantes.* [Vide *Æneid*. lib. 5. vers. 443. sqq.]

• **ENTELMA**, *ENTILMA*, Præceptum, mandatum, a Greco *ἐντέλλω*, *Mando*, *Entellax* apud Georg. Acropolit. cap. 68. Glossæ Nomicæ MSS. Reg. Cod. 396 : *Μανδύω, εντέλλω*. Leo Ost. lib. 1. cap. 51 : *Et Symeonibus cum esset Imperiali Proprietarius. . . . Entilma fecit predicto Abbati de Monasterio S. Sophie, etc.* Regestum Petri Diaconi apud Augem a Nuce : *Ego*

Symbatice Entilma facio tibi Regem Prando. Et infra : Fidentes et cognoscentes nostram Entilman. In altero Præcepto, ibidem : Entilma facio a Joannate Imperiali Protospathario et stratego Longobardie, etc. Perperam *Entelma* habetur apud Luitprandum, pro *Entelma*. Vide Ughellum tom. 8. pag. 68. et Notas ad Cinnamum tom. 475.

† **ENTENADUS FILIUS**, Idem qui Privignus, Gall. *Beau-fils*, Hisp. *Andado* vel *Alindo*. Vide locum in *Fidulitas*.

† **ENTENSA**, *Insecta*. Gloss. in *Amalthæa*.

† **ENTERIA**, *Intestina*, ut lego, apud Jo. de Janna. Rectius *Entera*, ad *Erztop*, in *Amalthæa*.

† **ENTERAMENTUM**, Gall. *Enterement*, Humatio, sepultura. Ludiera provisio Cardinalatus relata superius in *Abbas Concordum* : *Tum totis quibus vitæ et sanctæ reputatio cum bonis servitiis, Enteramentum ex obsequiis, que olim nobis et cathedra nostre perforare fecisti, etc.* Alludit Scrip- tor parum gravis ad hæc Gallica verba, *Service, Enterement, Obsequies*, que totidem munia sunt defunctis debita, unde ridiculi arrepta causa, quod nostrum Gallicum *Service* perinde significet feralia defunctis et obsequia vivis præstita.

• **ENTHECA**, *ESTRICA*, *INTHICA*, Reconditorium, ex Greco *ἐνθεκα*. Glossarium MS. Ecclesie Parisiensis : *Enticam Greco nomine repositum rti copiosa substantiam appellamus.* [Vide Isidor. Origin. lib. 15. cap. 5. sect. 8.] Gloss. Sax. *Ælfrics Entechen, suppellex, in-o-de-litæ.* [Vide Ben- worth. in-æddisc] vel in-o-rf. Glossæ Audomarenses : *Enchechi, Repostorium, vel servatorium, sive pecunia, vel opes. Memoria Entheca, apud Placiadum Fulgentium in Biblioth. Lahlci tom. 1. pag. 668. Glossæ aliæ MSS. : Entheca, pecunia commercii destinata. Glossæ veteres : Mercæ, Æthica. Ita Entheca promiscue pro pecunia deposita ad quosvis usus, et thesauro, usurpatur. S. Augustinus in Serm. de Diversis 49. cap. 4 : *Entheram nobis habere non licet, non enim est Episcopi scire avarum.* Cassianus lib. 4. de Cenob. Institui. cap. 14 : *Cumque totam Ethecam Cenobii suum erudit esse substantiam, etc.* Anastasius Bibl. in Versione Vitæ S. Joannis Eleemosyn. a Leontio scriptæ num. 14 : *Emi Ethecam, et misi in navem.* Num. 55 : *Erat autem summa multa Ethecarum suarum : habebant enim tantum vestimenta, et argentum, et alius res altiores, ut computaretur pondus. . . . Centenarium 30. [Etheca cordis, in Miraculis S. Gibrani, Maii tom. 7. pag. 620. col. 1.]* [Vide Germ. Schrein des Herzens. Vide *Armularium*.] Apud J.C. *Isidori*, fundum, seu fundi instructum significare observat Salmasius lib. de Modo usurar. pag. 24. 25. Vide Senatoren lib. 3. Epist. 4. Apuleium, Jurisconsultos, etc. [Vide pro mantica, hippoporis occurrit in Rüdolich. fr. 1. vers. 19 : *Sullus et bone alius servit, nisi servit nunt.* Qui scilicet Ethecam rebus variis operatur.]*

Vide ibid. fr. 3. vers. 561. fr. 9. vers. 37. et Murator. Antiq. Ital. tom. 2. col. 885. et 1198.]

• **ENTHICA**, pro *Entheca* haberi in leg. 12.

Cod. Th. de Operibus public. (15. 1.) ob- servatur aliu.

• **ENTHICA**, in Regula Magistri cap. 27. extremo.

• **ENTHICA**, ibidem cap. 93.

• **ENTHICA**, vox etiam Italica. Vita B. Lu- chesii Tertiarum num. 2 : *Frumenta ejus et blada singula observat, Endicas, ut vulgo dicunt, faciens, etc.*

• **ENTHICARI**, *Negotiator*, Ugulioni.

• **ENTHICARE**, In horrea recondere, apud Fulgentium lib. 1. Mythol.

• **ENTHICA**, Eademque de *Æde sacra Can- tuariensi : Venerabilis Odo corpus B. Wil- fridi. . . in editiori Entheca, ut ipsemet scribit, hoc est in majori altari, quod in Orientali Presbyterii parte parieti contiguum de impolitis lapidibus et cemento extru- ctum erat, digniter collocaverat.* [Vide *De- cussare*.]

• **ENTHONISTICUM**, Vide in *Thronus*.

• **ENTILMA**, Vide *Entelma*.

• **ENTOLIN**, Luitprandus in Legatione : *Cum Entolin, id est præceptum. . . non haberet, ex Gr. ἐντολὴ. Glossæ Gr. Lat. : ἐντολὴ, Commandum, Mandatum. Hinc ἐντολὰς, Mandatarum, in Concilio Ephesino pag. 302. edit. 1618. Vide *Entelma*.*

• **ENTOMA**, *Insectum*, quasi *ἐντομα*. Vita S. Senorine Virg. num. 4. de Ratis : *Tunc Senorina garrulus antilium molestorum voces conspire dispones, ne in ceterum presterprent, imperavit : quod evenit : nam ulterius nullum hujus generis in termino illo conspexitur Entoma.*

• **ENTONARE**, Infundibulum. Vide in- fra *Pleudonare*.

• **ENTONARE**, *Entonare*, Gall. *Enton- nare*, Precinere, alia in cantando præire. Statuta Petri Episc. Helen. anni 1375. iuter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 607. col. 2 : *Cantor chori dicte Ecclesie Helenensis, qui omnibus horis diurnis et nocturnis habet esse in dicte Ecclesia pro Entonando et inci- piendo ipsius horis. Vide Entonare.*

• **ENTORCA**, *EXTORCA*, Cereus intor- tus, tæda, Gall. *Torche*. Comput. anni 1372. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 350. col. 1 : *Item solvi Bertrando Au- picii spelatorem Nemaui, pro iij. Entoreis sive brandonibus habitis ab eodem, pondonatus 22. libras, ij. grossos, medium, pro libra; que Entorche erant necessarie domus consilium Nemaui, etc.* Vide su- pra *Antorca* et mox *Entortium*.

• **ENTORIDIA**, ἐν τῷ ῥαῖδι, *Interea*. Gloss. Lat. Gr. Sangerman. Janus in Sup- plemento Antiquarii legit Intercia. Puto legem. Inter id, ea, divisis vocibus, hoc est, Intercit vel Interea.

• **Entegat**, in utrumque Glossar. Leg. : *Endoteridia, pro Intercide. Vide Meurs. lib. 1. Exercit. crit. pag. 69.*

• **ENTORTICUM**, ut supra *Entorca*. Stat. confrat. S. Alfrod. anni 1393. in Reg. 145. Chartoph. reg. ch. 313 : *Accendant et illuminent dicte Entorticia et dictos cereos. Vide Entorticia.*

• **ENTORTITUS**, Fax, tæda, Gall. *Torche*. Testamentum Mascaronis Comitum Ruthen. anni 1291. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 551 : *Damus dicte Ecclesie unum Entortium quatuor libra- rum semel. Charta anni 1380. ex Archivio*

S. Victoris Massil. armat. Ruthen. num. 15 : *Sacrista S. Genesii tenetur annis singulis in Natale Domini dare domino Priori unum Entortitum quatuor librarum eras factum et operatum sine fraude.* Statuta MSS. ejusd. S. Victoris ann. 1405. et seq. : *Dictu Monialis solvat unum Entortitum duarum librarum.* Vide *Torturis*.

* **ENTRAPELIA**, perperam pro *Entrapelia*, vicipepsia, apud Alan. in Dial. super deplorat. Gall. calumnias pag. 456.

† **ENTRATA**, Vox Italica, Gall. *Entrée*. Introitus, ingressus, Memorialis Potestatum Regiensium apud Murator. tom. 8. col. 1175 : *Dixit Capitaneus dicti domini Marchionis, quod intrare volebat, et si dictus Capitaneus volebat sibi dare Entratum...* et habito consilio respondit, quod sibi daret Entratum, sed non libenter.

* Charta ann. 1217. tom. 1. Probat. Hist. general. domus reg. Portugal. pag. 39 : *Castulo ipsa... concedimus... cum omnibus suis Entratis et cum omnibus suis foris, que in eis ad sua nostrum spectant.* Chron. Bergom. ad ann. 1406. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 927 : *Et venit, et fecit Entratum super uno quo rubro, valoris, ut dicitur, circa florenorum vij.* Vide *Intrato*.

† **ENTRATA**, Jus, ut opinor, aliquo intrandi et ibidem hospitandi. Charta Senioris Galisiosani era 1124. apud Stephanotom. 1. Antiquit. Vascon. MSS. pag. 667 : *Dono B. Petro Genero Ecclesiam S. Juliani de Serve cum terris et alius ad dictam causam pertinentibus, ut videret meliora illa esse, et subirent jam dictam Ecclesiam, et habebant ibi Clerici qui cantent in illa Ecclesia die quolibet, et ego, vel filii mei, et posteritas mea per secula cuncta, et habebimus ibi Entrata et exitas, et servitium et bonam amorem, et nos quod vivemus cum similibus de totius gentis.* Vide *Gistum* et *Procrato*.

* **ENTREGA**, In integrum restitutio, vox Hispanica, occurrit in Observantiis Ilegni Aragon. lib. 5. tit. de Fidejussoribus § 32.

* **Entrégat** nostris, idem quod vulgo *Jeu de passe-passe*, tour d'adresse, Prestigium. Lit. remiss. ann. 1408. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 127 : *Le suppliant et Marques par esbatement prendrent des festes et les instrent sur le plat d'un coustel moult de leurs salives, en feignant qu'ils avoient bien jouer d'Entrégat.* Mirac. MSS. B. M. V. lib. 1 : *En la vie un Juis avoit, / Ri tant d'enging et d'art avoit, / D'Entrégat et d'escabement, / De barres et d'escabement, etc.*

Entréjetter, eadem notione, apud Guinevil. in Peregr. humani gener. Ms. : *Gies de lables et d'escholiers, / De boules et de merchetiers, / De des et d'entrejetter, / Et de maison teute muerie.*

* **ENTREMAILLUM**, Retis species. Gall. *Tramail*. Pactum ann. 1303 : *Possint piscare cum copis, et tempore Quadragesimali cum flaris et alius ingenis quibuscunque, Entremaillo duntaxat excepto.* Vide *Tramailum*.

* **ENTREMULA**, Viscera, exta, Gall. *Pressure*, sic dicta quod tremula sint. Homag. praestitum Aymer. vicecom. Nar-

bon. ann. 1273. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. col. 59 : *Tenetis pro ipsa vicaria... usaticum curvis de bocaria et Entremulas bocarias, videlicet de quolibet tabula carnes quolibet septimana, una vice, ad opus avium, et quolibet die sabbati de quolibet tabula unum Entremulam.*

* **ENTREMUTIA**, *Entremutia*, Infundibulum molendini, nostris alias *Entremutye*, nunc *Trémie*. Pactum inter abbat. et consul. Aurelici ann. 1350. in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 346 : *Item quod bladum ponderatum, quod fuerit ingratum, non levabit de Entremutia, in qua projectum fuerit, etc.* Aliud inter Arn. de Villa-nova et homines de Trans. ann. 1283 : *Postquam posuerint dicti homines bladum suum in Entremutia, quod moneris non possit removere dictum bladum de dicta Entremutia.* Lit. remiss. ann. 1478. in Reg. 301. ch. 195 : *Le suppliant gela le bled drens de la molaie du molin, et puis descendit de la dite Entremutye, etc.* Id est, de loco ubi est infundibulum. Vide *Trémula*.

* **ENTREMIER**, forte pro *Entrenetis*, saltem eadem notione, scil. Mellium praedii foveolum. Charta Petri Aib. de Talmundo ann. 1366. de Aquarinta : *Item tenebitur dictus Aquarius dare et ministrare dictis Religiosis, in quatuor festis principalibus... totum generale duntaxat, et Abbas tenebitur jacere Entremier et pectantiam, et ultimas pectantiam in cona.*

* **ENTUS**, Insitum, Gall. *Ento*. Stat. Aste pag. 9. v. : *Et teneatur nullo sacramento inquirere et capere lignamina virida et sicca vinearum, et omnia scilicet vinea et plantas et Entos arborum, etc.* Vide supra *Entore*.

* **ENVANARE**, ab Hispan. *Envainar*, in vagium mittere : unde metaphoricè pro Fossatis allusive propugnaculis locum includere, munit. Comput. Ms. senescal. Bellendari ann. 1360 : *Dominus Gairaudus Amici miles dom. Ruffeports capitaneus claret ad custodiam turris epistis pontis Avinionensis, qui de ordinatione senescalli Bellendari, seu ejus locumtenentis, et consilii ejus, pro timore inimicorum, qui tunc occuparent locum S. Spiritus, fecit Envainare seu bolere stare turrim predictam, etc.* Vide infra *Invanare*.

* **ENUBILARE**, Nubes seu tenebras dissipare, illuminare. Occurrit apud Tertull. adv. Marc. lib. 4. cap. 36. Apolog. cap. 35. de Anima cap. 3. Quiricum Episc. in Epistola ad Tatonem inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 533. Mabillonium Liturg. Gall. pag. 444. etc. Ilinc

† **ENVULVATUS**, Illustratus, apud S. Paulinum Carm. ad Cytherium versu 667.

† **ENUCLEATER**, pro *Enucleare*, Clare, dixit Anastasius in Vita S. Hadriani Papae, apud Murator. tom. 3. pag. 179. col. 2.

* **ENUCLEARE**, Crescere. Acta S. Casiani tom. 3. Aug. pag. 29. col. 2 : *Et eodem hora tam de finitum quam de longinquis regionibus, Regis aeterni magnus atque mirabilis Enucleavit affectus.*

* **ENVENISSARE**, a Gallico *Fernisser*, Glutinoso liquore linire. Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 257. col. 1 : *Solvit magistro Bernardo pictori, qui depinxit astam dicti penon et*

eandem Envenissavit, pro toto ij. gross. iij. den.

* **ENULESTIO**, *Enulestinium*, vicia; campum, in Gloss. Gr. Lat. [Janus in Supplemento. Antiquarii pro *Enulestinum* habet *Enulestinum*, campum Gracis est legumen.]

* Castigat, in utramque Glossar. Cod. Sangerm. habet nunc *Evaluto*. Vult, emendat, argumens evulso : at regius habet *Enulestinum*.

† **ENULUM**, *Calidarium*. Gloss. Isid. Festus habet *Enulum* : quod est quasi *Aenulum* diminutivum *Abeul*.

† **ENULUS**, viciae, *Hinnulus*. Supplement. Antiquarii. Gloss. Lat. Gr. Sangerman. : *Enulon, viciae*.

† **ENUR**, est Fumus aquae occultus, ex quo lapides generantur. Roch. le Bailly in Diction. Spagy.

† **ENUSQUAM**, et nov. Sicubi, in Glossis Sangerm. Lit. Graec.

* **ENXENIUM**, Munus, donum. Appendix ad Vitam S. Humilitatis, Malii tom. 7. pag. 831 : *Qui de nocturne miki dant confortamentu et de suis dictis Enxenita.* Vita S. Joan. Gualtheri, Julii tom. 3. pag. 348 : *Regina etiam grata mitteret Enxenita.* Vide *Exenium*.

* **ENZENGAT**, Frusta mali aurei saccharo condita, Gall. *Orangeat*. Comput. ann. 1357. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 193. col. 1 : *Solvit eidem pro... vij. onetis confimentum, videlicet dragy perlatu, Enzengat et mani Christi, etc.*

* **ENZENIUM**, ut *Enzenium*. Acta S. Franciscus Rom. Martii tom. 2. pag. 113 : *Enzenia nobis postatis, ut nos eis consoleretur.*

* **ENZES**, Aucupii species. Constit. Mss. Alfonsi II. reg. Aragon. ann. 1333 : *Quod nullus audeat capere columbos alienos ab Enzes, similes, ne filius, vel alio modo.* V. ENZIA, *Enzia*, Vita S. Hugonis Monachi Aduensis, sac. 5. Benedic. pag. 98 : *Enzicus namque quatuor Lumbis suis Laudibus dicti potest, Enzi quaque Argolice, Laudes latuliter nuncupatur.* Origio fortassis Graecum *Enzeas*, Laus, vel ut legitur apud Callimachum *Enzeas*.

* **EOBLAGIE**, Capitul. Aquigran. 817. ad calcem Chronici Casin. Angeli de Nuce art. 5 : *Ut Eoblagie Frustris a Presbyteris in refectorio dentur.* Lege et vide *Eolaga*.

* **EODORRYCE**, vox Saxonica, sepius fractio : ab *Eodor*, sepes, et *Bryce*, fractio : occurrit in Legibus Aluredi Regis Westsax. cap. 45. editionis Saxonicæ 36.

* **EOLOGIA**, Formula Andegavensis : *Quia conjunxerunt mihi culpas et meae noxia negligens pro furta quid fieri, unde ego in turmentis fui, et Eologias feci, et morte periculum ex hoc incurere debui, etc.* [Idem videtur quod *Eologium*, Munus debitum, coactum.] [* *Eodem videtur quod Eologia in Vita S. Galli ap. Pertz. Script. tom. 2. pag. 12. lin. 11. et pag. 17. lin. 3.]*

† **EOLUS**, Aides, Varius. Gloss. Lat. Graec.

* **EORLA**, et *EORL*, Comes, Dux, Consul, Anglo-Saxonibus, vox Danica, ut quidam voluit : quod in dnbium vocat Sommer in Glossario Saxonicis. Certe Jarl, Dani

precis, Barones appellari observat Wormaldus. Ethelwerdus lib. 4, cap. 3: *Consules ruan, quos ille Eorlas solent nominare.*

† **EORAS**, Celestis, a Graeco ἑωρας. Jacobus Cardin. de Canonizatione S. Petri Celestini, Maili tom. 4, pag. 484:

... Moreque tenes complexus Eorae,
Prosequitur.

EPA MINERA, id est, ab Oriente allata in Hymno Epiphaniae.

† **EPACARE**, Pacare, Gallis *Appaiser*. Baldrinus lib. 1. Chron. Camerac. cap. 93: *Walterum multa mercede donabat, plus pollicetur, si quovis modo tantae pestis molimina Epacaret.*

† **EPACTA**. Papias: *Epactae Latini vocant adfectiones annuum, lunaresque per undecim annos numerum usque ad tricenarium in se revolvunt, quos idem adnotant, ut lunaris mensio rationem salis sequatur. Luna enim juxta cursum suum 35. dies [36. dies cum dimidio] lucere dignoscitur, et sunt in anno lunares dies 354. remanentque ad cursum solarem dies 11. quos addunt: aequatque illi enim non invenies lunam, quota sit in quolibet anno, mense, vel die. Istae Epactae semper 11. Kl. April. inveniuntur, quota fuerit luna, tota erit Epacta eodem anno: continetur enim Epactae circulo decemnovennalis. Vide Dionysium Exiguum de Ratione Paschae, Isidorum [* in Origin. lib. 6. cap. 18. sect. 29. quem exscripsit Papias], et Computabiles: praeterea ex noticiis Scaligerum lib. 7. de Emend. temp. Gascendum de Calend. Rom. etc. [et supra vocem *ANUS*, pag. 393.]*

† **EPACTA MAJOR**, et Epacta minor. Charta Umberto Episc. Gratianor. ann. 1013. apud Mabill. lib. 6. de Re Diplom. 581: *Facta est Charta hujusmodi an. ab Incarn. Dom. Mxli. fer. v. luna xxv. Indict. x. Epacta majore ttt. minore xxv. concurrente ttt. cyclo decemnovenni vi. Cum tot sint Epactae majores quot Concurrente, quos suo loco diximus esse Epactas solis, patet Epactas majores et solares non distinguere; Minores vero Epactae eadem sunt quae lunares. Vide Concurrentes et vocem *ANUS* pag. 394.*

† **EPACTIO**, vel Epactio, in Tabular. S. Dionys. Lemovic. Chart. 5. Pactum. Vide *Apactur*.

† **EPADIRE**, Dicere, manifestare, Uguitioni. [Papias MS. Bituric.: *Epadium, Dicam, Manifestem*.]

† **EPANAGOSTICON**, ut ait Anastasius Bibliothec. ad Synodum VIII. dicitur *Scriptum quod palam legitur.*

† **EPANALEPSIS**, ἐπαναληψις, Repetitio. Oedericus Vitalis in Historia Eccles. apud Divesium Scriptorem. Norman. pag. 716: *Materiam scribendi nuper ab Oticensi Ecclesia copii, sed amplius terrarum regna velut in restatim rapti prope, longe lateque oratione voluti, et per plura perlustrum longissimum Epianalepsin protulit.*

† **EPANLEUM**, Ascensio totiusque, Papias. [Vide *Epanleum*.]

† **EPAPXOCLESTUS**, Superne elatus, ab ἐπῶ, Supra, et κλαίς, Clausus. Anastasius in Hormisda: *Regnum de auro purissimo Epapoclestum cum catenulis suis, habens in medio cruceum aureum.*

* **EPAR**, ris, Fosse, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120.

* **EPARCUS**, a Graeco ἐπαρξω, Praefectus. Instruct. Pisan. legat. ad Alex. imper. CP. ann. 1190. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 159: *Praeterea student legati quod omnia pro Pisana civitate data, sint libere, nec aliquo modo supponantur, vel subiacent Eparco et vestario. [* Ap. Liutpr. Antap. lib. 3. cap. 26.] Vide Epactus.*

† **EPARTIS**, Perfectus. Papias. [Legendum Eparchus a Graeco ἐπαρχος, Praefectus. MS. Bituric. habet Eparcus.]

† **EPATULA**, Aqua. Papias. [* Glossar. in cod. reg. 7644: *Epatula, patula aqua.*]

† **EPAVA ARUM**, in Statutis S. Clandii pag. 73. dicitur de apibus perditis et a nemine repetitis, Gall. *Epave d'abeilles*. Generatio Epave vel Epave Praeculis nostris dicitur de animalibus errantibus, quorum verus ignoratur dominus, quaque proinde sunt Dominorum ad quos pertinent hujusmodi jura caduca. Vide D. de Loureire in Glossario Juris Gallici et infra Epava.

† **EPAULEUM**, Ascensio tortuosa. Glossar. Sangerman. num. 501. Unde illud, dicitur qui potest. Certe aliud omnino est epaulum, quod Gracis est Villa, vel insula, quod est dies secundus a nuptiis, quo numeribus donantur sponsus et sponsa.

† **EPOMADA**, pro Helmodada. Charta G. comit. Fores. ann. 1219. ex Tabul. S. Th. in Fores.: *Conventui sanctimonialium deit et concessit mura et bona voluente in una Epomadada unum quartum salis in foro Montidivionis: et hanc quartam debet reddere quilibet septimana ille, qui de murentibus mensuram solis. Huic*

† **EPOMEDARIUM**, pro Helmodarium. Testam. Petri de S. Ylario ann. 1177. ex Bibl. reg. cot. 17: *Capellano de Lutran dimitto . . . duos superpellicos et unam flaciatum et unam frenum, quae habet Petrus Epilomedarius in pignore. Ubi nomen proprium, non officii, esse existimo.*

† **EPILEPTICA** PASSIO, pro Epileptica, in Hincmar. Remens. Annal. ad ann. 866. ap. Pertz. tom. 1. Scriptur. pag. 472. lin. 37. Vide Epilepticus, in Epilepticus.

† **EPIPEDETON**, Vide Epidecen.

† **EPIPELIX**, pro Epilix, in Chartario Eccl. Auxiliens. cap. 55.

† **EPIPELIXES**, Vide Epidecen.

† **EPERBOLIRE**, Ebullire. Vita S. Moduennae, Julii tom. 2. pag. 303: *Fident fluvii verticem contra se stitit intumescere et Eperbolire.*

† **EPERDICA**, vel EPERDITA. Charta Theob. Episc. Ambian. ex Cod. reg. 4184. fol. 14. r.: *Quadrige quae vendit ferrum, de centum Eperdicis debet unam.*

† **EPERLECHA**, Praestationis vel servitii species, idem f. quod Escorta. Charta ann. 1236. in Chartul. Raym. VII. comit. Tolos. pag. 254: *Confirmantur jura et molendina, aquae, equorum decursum predicti domini Cadarosse, et Eperlechas in eorum hominibus.*

† **EPHALMOTORES**, apud Jul. Firmicum lib. 8. Mathes. cap. 8. sic dicti quod saltu corpora ejaculantur, a Graeco ἐφαλα. Vide Manilium lib. 5.

† **EPHEBIA**, Ἐφῆβια, prima pars adolescentiae, Papias, vel juvenem emens pulchritudo, vel collectio Epheborum. Alexander 1.

Quo proutat pueri, locus est Ephebi dictus. Machab. lib. 2. cap. 4. v. 9: *Super hoc promittebat et alia centum quinquaginta, si potestati ejus concederetur gymnasium et Ephebia ubi constitueret. Ubi Ephebia locus est ubi prostabantur Ephebi: seu ut est in Mamotrecto, Prostitutio, vel prostibulum purorum. Brocardus in Descript. T. S. lib. 2. cap. 2. Edit. Venetæ 1513: *Locus lupanarium plerumque in urbebus constituit Effebis.* Gloss. Isid.: *Ephebon, locus concupiscentiarum purorum imbecum. Fiturum lupanaria, in Constit. Valentianis tit. 5. Collat. Legis Mosaeae. Vide Feminarum, Mulierum.**

† **EPHETA**, vox Hebraica, i. Adoperire, quam in Baptismi ritu ac orationibus admittit Ecclesia, impie vero irridet Calvinus ac fæde conspuat, cum eam osculenter Patres Ambrosius, Augustinus, ceterique Scriptores, utpote protectam a fæto Servatoris, qui cæci mitique aures et linguam obliuisti sputo.

† **EPHIBATA**, Vide Epibata.

† **EPHIBATI**, Laiici, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. Vide Epibata.

† **EPHICERNA** et EPICERNA, Anathema. Papias. Ab ἐπιειξω, Proscriptus, diris vel letho devotus.

† **EPHIANIA**, pro Epiphania constanti scribitur in Lectorio Gallicano, itemque in Missali Gotico, mendose quidem, sed veteri more, ut observat Mabillon. Liturg. Gall. pag. 117. Vide Epiphania.

† **EPHOLE**, pro Epule, in Reg. 20. Cod. Th. de Paganis. (16. 10.) Vide Conjecturas Jac. Gotsfredi.

† **EPHORICA** DIGNITAS, in Compendiosa beneficiorum expositione fol. 37. est Dignitas illi Magistratum, quos Ephors vocabant Lacedaemones.

† **EPHOT**, vel EPROD, Amictus, vestis Sacerdotalis. Exstat in Missa veteri ab Illyrico edita Oratio ad induendum Ephot vel amictum, Eucherius Longinus: *Ephod, vestis Sacerdotalis, quae superindumentum, vel superhumeralis appellatur. Est autem velut in caraculle modum, sed sine oculo, etc. Vide Interpretes Biblicorum, ubi hæc vox Hebraica non semel reperitur.*

† **EPIASTER**, Alveus, Gall. *Ruche*, ab apis, ut conjecto, dictus: quare f. leg. *Apaster*. Ebrihardus in Summaria Traditionum vet. Fuldens. cap. 4. apud Schannatium pag. 299: *Reboto de Wormsfield tradidit S. Bonifarius omnem elaboratum suum, hoc est parcos lx. vaccas vii. oves xxi. Epastros. xl. Vide Apastrum.*

† **EPIBATA**, Incensator, in Barthii Glossario ex Guiberti Hist. Palest. Instit. Mabillonio ex Vita S. Hugonis Monachi inter Acta SS. Benedict. sec. 5. pag. 97. ubi sic habetur: *Cui (Bernoni sancto Abbati) . . . Hugo per omnia festissimus adiutor existens, qui credum sibi talentum a Domino, ut Epibata sagacissimus, amplificare studebat. Eridogodus in Vita S. Wilfridi Episc. cap. 17:*

Frugiferis gravido gubebat heros glebis,

Epibatae faciles assu sprevare latrones.

Epibatae, Gr. Ἐπιβάται, proprie dicuntur Milites Ecclesie navim, cuius prorege, naucleri, nautae sunt Clerici, Gloss. Isid. : Epibatae Laici. Johan. de Janua : Epibatae Laici non sprevant. Hic nihil habet negotii in navi; sed nauta dicitur in alias terras transire disponit. Hinc emendo Canones Hiberici apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 10. ubi : Antiqui decemque Sancti, ut Episcopus pro capitulis peccatis xxiiii. annis poenitet, Presbyter xii. Diaconus vii. Sic Virgo Lectorque et Religiosus, Eblotatus aurem iiii. melius enim Epibatae legeretur, ut satis patet. Vide Lexicon Militare Caroli de Aquino.

† **EPIBATEI**, Ἐπιβάται. Naves veteriores. Memorantur leg. 1. § 13. D. de exere. act. (14. 1.)

† **EPICEDUM**, vel EPICEDUM, Carmen ad laudem defuncti decantatum. Placidus Dias. in Supplem. Virorum Illustr. Casin. cap. 8. de Angelo : Scriptum... carmen heroicum de ineffabili Jesu Namine... EPICEDUM in mortem Domini. De Jesu beneficiis in homines, etc. ΙΕΠΙΕΔΟΥ, cadavere nondum sepulto, Ἐπιέδου, completa sepultura, ἔπειτα, nullo tempore statuto, delectantur.

EPICAUSTORIUM, in Glossis MSS. est : Eminenter locus in aedificio ad speculandum, vel solarium puerile; apud Joan. de Janua, Instrumentum quod fit super ignem causa emittendi fumum. Item est locus angustiorum ubi se angustant ad ignem, vel ubi angustia fit ad ignem, vel de igne locus discernendi causas; et in quolibet harum significationum accipitur in Passione S. Thomae. Locus habetur apud Ordierum Vitalem lib. 2, pag. 412 : Ecce janua hic disponam et ad ortum solis ingressus; primo Prorulum, secundum Salutatorium, in tertio Consistorium, in quarto Tricorium, in quinto zeas hynoles, in sexto zeas astivales, in septimo Epicanatorium, et trichina aedulibz, etc. Papiæ etiam Epicanatorium, est locus inguentorum. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm. MS. : Epicanarium, stri, Epicausteres, chemine, ou le lieu des entigumans, ou le lieu de discernales causes. Hist. Subreptionis S. Crucis in Chron. Mellicensi pag. 257 : Et cathedra cum alius candelis in Epicanatorio coquina in quodam foramine reconditur.]

† Glossar. Lat. Gall. ann. 1368. ex Cod. reg. 4120 : Epicanatorium, Gallice astrer. Alio modo dicitur Tabula vel cathedra.

† **EPICEDUM**. Vide EPICEDUM.

† **EPICITHARISMA**, Ἐπιθήρισμα, Ultima pars fabulae. Tertull. adv. Valent cap. 33 : Epicitharisma post fabulam.

† Citharæ sonus, in fine fabulae adhiberi solitus ad reficiendos animos, longioris auscultationis tædio affectos, ut scribit Martin. in Lexico.

EPICENUS, Gloss. Gr. Lat. Ἐπίκενος, Promiscuus, Epicœnus. Utiur Quintilianus lib. 1. cap. 7. 10.

† **EPICROCULUM**, Pallium tunc meretricium, a croceo colore sic dictum. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. Vide EPICROCUS.

EPICROCUS. S. Columbanus Ep. 3 :

Idcirco quamvis trisulcus arcuato vulnere scorpionis insurgat, in his, de quibus scriptum est extendere linguam suam, sicut arcum mœuendi, qui nova quaque, licet Epicroca, Judicant, etc. Ubi leg. videtur EPICRONA, ex Ἐπίκρον, vel Ἐπίκρον, venetus.

† Hand scio an non aliunde quærenda sit vocis Epicroca notitia, quam a Glossatoribus. Papias habet : Epicroca, Perlocutio. Janus in Supplemento Antiquarii : Epicrocum, τὸ πᾶν, Lucidum. Quod hauserunt ab aliis, quibus Epicrocum genus est amicum croco tinicum, tenue et perlicudum, ut habet Festus. Nævius apud Varronem de Lingua Lat. : Amicus erat Epicroco. Glossar. Lat. Græc. : Epicrocum, ἰσθμὸς ἰσθμὸς, ἡ ὁμογενὴς ἁπλῆνα καὶ τῶν τριῶν. Ex his omnibus emendandum Glossar. MS. Bituric. ubi perperam, Epipigra, Perlocutio, pro Epicroca.

† **EPICITACIUM**, Mandatum, a Græco ἐπιτάξις, quod idem significat. Epicitacium jussionis tunc, in Chartario Ecclesie Auxiliensis cap. 41.

EPICURUS, ex Græco ἐπίκουρος; et ἐπικύριος, Adjutor, defensor. Hesych. ἐπίκουρος, βοηθός. Vita S. Vitalis Siculi n. 23 : Quod ceterum civitati feret Epicurus maximus et defensor.

† **EPICUSTERIUM**, Sedes satorum. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. Vide Epicaustorium.

EPIDEXES, vel EPIDEXES, Vestis Monachorum, Ugutioni : sed videtur perperam scripta vox, pro EPENDYTES. Est autem ex Græca formata ἑπένδυς, quæ indignatur vestis exterior, quæ Monachis Egyptiis pellicea, seu melotes, Occidentibus ut plurimum lanea. Superindumentum veritè S. Augustini, in Quest. super Judic. lib. 7. cap. 41. Iti usurpat S. Athanasius de Virg. : Ὁ ἑπένδυς, οὐκ ἡδὲ, Tunica tua sit nigra. Gloss. Græc. Lat. : ἑπένδυς, Instans, (legendum forte Instrata, vel Instans,) hæc superaria. Gloss. Lat. Græc. : Superaria, ἑπένδυς, Joan. cap. 21. de S. Petro : Τὸν ἑπένδυον ἀνέβαλεν. Evangelium in Vita S. Antonii cap. 23 : Levit Epēdyen suum. Ubi quædam Additiones addunt scapulari, quomodo forte hæc vox intelligitur apud Pachymere lib. 4. cap. 7. Hieronymus in Vita S. Hilariis : Pellicum habens EPENDYTES. Perperam vero Lexicon Græc. MS. Reg. Cod. 2062 : ἑπένδυς, τὸ ἐπένδυον, ἢ καὶ ἑπένδυον λεγεται. Ita Suidas confundit ἑπένδυς, et ἑπένδυς, quæ est Interdula. Vide Nicol. Fullerum lib. 2. Miscell. Sac. cap. 11. et Salsmannum ad Tertul. de Pallio pag. 379. Homagium Gerardii de Fontenard, ann. 1362 : Amotis Capucis, et jupileis, et amotis zonis, cultellis, et in cotardis, cum de subitis cotardiam, et dixerant, tunicam altam decentem non haberent.

EPENDYTES, in Gloss. Saxon. Ælfriedi Cop. vel h o p p a d a, vel u f r e s u d, i. Ependytes, seu vestis quæ aliis interinduitur.

† **EPENDYS**, Amphibolum, in Glossis MSS.

EPIDITES, in Vita S. Aventini Presb. cap. 2 : Vestimentum autem ejus ad membra corporis hirsutum ciliatum, tunica equal-

lida, cingulum pellicum, Epidetum habens lanæum, cucullum velutatum.

EPIDITIS. Mammothretus ad Legendam S. Hilariis : Empeditis, Festis Monachorum congruus honestatis usque ad pedes descendens in modum Diancalis Dalmatice.

Nescio an Ependytes notitia Assisiz Hierosol. MSS. cap. 94 : Les Chevaliers qui se combatent pour mortre, ou pour homicide, se dolvent combattre à pié, et sans coiffe, et estre roignés à la ronde, et estre vestus de cotes vermeilles, ou de chemises, ou de doubles Decende courtes jusques au genoil, et les manches copées jusques dessous le coude, etc.

† **EPIDEMIA**, Morbus contagiosus et popularis, ab ἐπὶ et δῆμος, Populus, Gall. Epidémie. Passim occurrit. Vide Epidemia.

† Nostris etiam Epidémie. Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 137. Christoph. reg. ch. 12 : Einbildung in la boere et Epidémie le print, de laquelle et de la botiere, il a de vie à trespassement. Impedire, in aliis ann. 1400. ex Reg. 155. ch. 583 : Pour l'Impedire et la mortalité qui a esté et environ en ladite ville d'Arras et environs, ledit Baulet qui estoit et a esté Impedire et prins de la boeste. Epidémie, infra in ch. 299. Vide supra Epidemia.

EPIDENDÆ, Felix Monachus Gyrwenis in Vita S. Guthlaci n. 5 : Peractis rem nuntium Epidendurum cursibus, cum parienti tempus immineret, etc. Uticens Colox, ut monet eruditus Mabillon. mensum Epidendurum dierum cursu abique copula preterit. Ex quibus satis patet barbaro hoc et incerti licet etym vocabulo innoti totos illos novum menses, quibus uterum gerit mulier. Editio vero Bollandina hoc loco preterit : Peractis vero mensum heclondurumque cursibus, Ubi Hesechenius monet vocem Epidendurum, quæ in aliis codicibus reperitur, poni pro Interpendurum : sed id meræ est conjectura ac incertæ. Alia suggerit eruditus Cotelierus in Notis ad tom. 1. Monumentor. Ecclesie Græcæ pag. 715.

† **EPIDEKENES**, perperam pro Epidem, vestis monachorum. Vide in hæc voce. Andr. Floriac. lib. 4. Mirac. S. Benedicti : Cunque me ad nitide opus preloque jam Epidemine, cum clericali birn aptum, etc.

† **EPIDETES**, EPIDICES, Vide Epidem.

† **EPIDIALIS**, pro Epidemialis, contagiosus. Mirac. Mass. Urbani PP. V. Patens febre Epidemiam cum bossa, etc. Vide in Epidemia.

† **EPIDIMIA**, ut Epidemia, Morbus popularis. Sepius occurrit præsertim apud Scriptores Italianos. Hinc

† **EPIDIMIALIS** AER, apud Nicolaum Specielem lib. 1. de Rebus Siculis cap. 13 hoc est Pestilens et contagiosus.

† **EPIDIMIALIS** MORBUS, apud Muratorum lib. 12. col. 470.

† **EPIDIMIALIA** PESTIS, in Epist. Joh. de Monasterio apud Marten. Collect. A. pluss. tom. 2. col. 1417.

† **EPIDIPNIS**, ἑπιδίπνως, Postcena, [Bellarina, Gall. Dessert.] Fragma. Petronii p. 60 : Nec ullus tot malorum finis fuisse, et

Epilipnis esset allata, iurdis, iugine, uvis assis, nucibusque faris. [Martial. lib. 11. p. 197.]

[E. hie scro Epidipoidas parat.]

† **EPIDOMETICI**, *Dicuntur qui habent sub se mensuratos, qui mensurabant haspines, et in eorum loco describebant nomina eorum, qui ibi habebant haspites.* Voculul. Juri utriusque. Vox formata ab *ici* et *domus*, *adificium*.

† **EPIDORA**, *Empoza*, Medicis, Fluxio in aliquo corporis partem irritos. Gloss. Lat. Gall. Sangern. MS.: *Epifora, una maniera d'ardere dei yeux, la tolle.* Vide *Freuticus*.

* Alex. Introsophi. Ms. lib. 1. Passion. cap. 93: *Nescio an hoc melius sit ad ypothos alui collicum, vel ad chimosis et Epiforas reumaticas.*

* **EPIGIUM**, *Wacoles*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1355. ex Cod. reg. 4120. Vide infra *Percolens*.

* **EPIGRAMMA**, perperam editum ex Charta Roger. Sicil. reg. ann. 1119. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 404. pro *Epistagma*. Vide in hac voce.

* **EPIGRAPHIUM**, Epitome. Chron. Trenchard. inter Probati. ult. Hist. ejusd. abbat. pag. 16: *Hic desique Epigraphum inserendum, et de beati Philiberti vita virtutibus gloriosa silendum, vel transitum, quoniam haec a precedendis sufficienter edita perueniant.* Vide *Epilogium* 2.

* **EPIGRARE**, pro *Epigravare*, si bene coniecto, a Graeco *ἐπιγράφω*, Chartam subscriptione firmare. Chartularium Aptensis Eccles. fol. 110: *Acta communitatis curia xliii. Julii regnante Rodolfo, Indictione. iv. Martinus Epigrare et firmare precepit, manu sui roboravit.*

EPIGRI, Lidorus lib. 19. Orig. cap. 19: *Epigri et clavi sunt, quibus lignum firmo adheret.* Ita etiam in Glossar. Isid. Gloss. Saxon. *Epigri*; *Epigri, vel clavi*; *Negles*, i. Clavi. Meursius in Gloss. *Epigri* rescribendum censet. Gloss. Gr. Lat.: *ἔπιγραψαι, componere*. Hesychius: *ἐπιγραψαι, ἔκαστα ἑκάστη. Vide eundem Meur.* Verum et ipse Seneca de Benef. 5. 12: *Nili in os Senatoris ingessisset Imperator Epigros suas.* Ita Gronovius restituit, cum vulgo legeretur *pigras*. Vide ejus notas pag. 628. et Gataker. in Cimo 2. 19. pag. 273.]

* **EPILATUM**, *Leve ulsatorium*, ex Glossis ad Alex. Introsophi. Ms. lib. 1. Passion. cap. 144: *In plenitudo enim et ventrem delicti oportet, et non solum clysteri, sed et Epilati uti necesse est.*

† **EPILEPSIA**, *Epilempticus*, etc. Vide *Epilepticus*.

* **EPILEPTICUS**, Gloss. Lat. Gr.: *Conducens, ἐπιλεπτικός*. Emendandum, *Caducus, ἐπιλεπτικός*, et in Gloss. Graeco Lat. Willelm. Apul. lib. 1. de Gestis Normannorum:

Dum sedi Michael Epilepticus imperiali Præside.

S. Bernardus in Vita S. Malachie cap. 30: *Erant autem Epileptici, et cadebat frequenter* Vide Gregor. Turon. lib. 4. Hist. cap. 12. lib. 5. cap. 5.

EPILEPTICUS, pro *Epilepticus*, scribitur apud Plinium lib. 3. de Medicina cap. 10. Jul. Firmicum lib. 6. cap. 31. lib. 7. cap. ult. Conradum Marpurg. de Vita S. Eliza-

beth pag. 288. in Vita S. Samsonis Episcopi Dolensis lib. 2. cap. 3. apud Joan. de Deo in Penitentiario lib. 5. cap. 6. etc.

EPILENTISCUS, apud S. Odonem lib. 4. de Vita S. Gerald cap. 8.

EPILENTICUS, Charta Ethelredi Regis Angl. tom. 1. Monastici Anglie: *Si quis tam Epilepticus pharyngia sedens amantia, etc.* Utiliter etiam Alexander Introsophista lib. 1. Passionum cap. 8. et alibi non semel. Vide *Epilepticus passio*.

EPILENCIA, Gloss. Lat. Gall.: *Epilencia, le mal de quoi on chiet.* [Alex. Sangerman: *Epilencia, le mal de qu'on s'an chiet.*]

† **EPILENTICUS**, *Celui qui a tel malade, et Epilencatus, Idem*, in iisdem Glossis Sangern.

EPILENTIA, Ugutio: *Emplentus, passio sic dicta, quia mentem apprehendens, et corpus possident, etc.* Ita apud Cantipratam. *Epilencia, pro Epilepsia*.

† **EPILENTIA**, in MS. Bituricensi.

EPILENTIA, et **EPILENTIA**, in Vita S. Lamberti Episcopi Veneriensis, et apud Michaelen Scutum lib. de Physion. cap. 12. Egidius Corbolicensis MS. de Virtutibus medicamentum:

Per amonitas voss Epilencia domat omnem Aurea nequitiam.

EPILENTIA, in Statutis Ordinis de Sempringham pag. 735. *Eplentius* ibid. [et in Capitulis Generali S. Victoris Massil. MSS.]

Epilene, etiam nostra olim. Vide Guillelmum Turf. Lectorem Caroli VIII. Reg. Franc. in tractatu de Falconaria parte 2. cap. 5. Gariopontus lib. 1. cap. 7: *Epilencia dicta est a mentis et sensus oppressione, quibus occupatis, corpus etiam occupatur.* [Epilencia passio, apud Bernardum de Breidenbach Itin. Hierosol. pag. 106.]

† **EPILENTICUS**, *Morbus, pro Epilenticus*, tom. 3. Anecd. Marten. col. 1741.

* **EPILOGARE**, *Terere*, in Glossis MSS. Regis. Italici, *Epilogare*, idem valet ac reaptulare, seu breviter repetere, ac in Epistolis redigere, ut observat Alexander in Responsione ad Oechal. Andreas Monachus Fontis-Evraldi de Morte B. Roberti de Arbesseio: *Pantebat ex altera parte ex hoc quod omnia mandata non observaverat, et ut omnia ejus verba dicam Epilogando, se servum inutilem fuisse per omnia plangere cunctando.* Alanus de Insulis in Planctu naturore: *Illic turtur non viduata consorte, amorum Epilogare dedignans, legimus refutabat solatia.* Rursum: *Tunc Hyemenas solentior vultu latitavit gratum nec amor Epilogans, etc.* [S. Bernardus de Consideratione: *Lidet jura et hanc claudere librum, sed in eadem aliquam velum vel ante dicta quasi Epilogando repetere.* Vita B. Agnetis de Montepolitano num. 67. April. tom. 2. pag. 806: *Ceteris ommissis, quædam Epilogando in præsentis parographo, Deo dante, narabo.*]

† **EPILOGATIO**, *Epilogatio*, c'est langue que brevisment recitée. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. MS.

EPILOGIUM, Gloss. Lat. Regium: *Epilogium, novissima pars controversie, que preces tantum habet, vel narratio miserrationis.*

2. **EPILOGIUM**, Epitome. Epist. Ale-

xand. IV. PP. apud Baron. ad ann. 1148: *Qualiter scilicet 28. titulis eorumque Sacerdotibus tota urbs (Roma) distributa sit, quantenus posteris nostris, quasi Epilogio comprehensum, lucidiora sint.*

* **3. EPILOGIUM**, Finis, conclusio, ad calcem 2^a. part. Comment. Alber. de Rosadate Bergomi. JC. ad lectur. Cod. pag. 206: *Pro fine hujus Libri et operis epilogus seu Epilogio gratius ngamus Domino et B. F. Muræ.*

EPILOGIUS *Terminus*, Qui ratione potius et unimo concipitur, quam per evidenter signa. Vitalis et Arcadius Gromatici: *Terminus a ferro taxatus si fuerit, et subditum nihil habuerit, Epilogonius nuncupatur.*

1. **EPILOGOS**, Epitome. Vita S. Drausii Episcopi Suess. n. 20: *Pancis de plurimis sub Epilogis recitatis.* [Sermo de S. Valentino Episc. inter Acta SS. Maii tom. 7. pag. 544: *Hujus illis ac totum Valentini Præsulis, unde superius Epilogum (Breve encomium) fecimus, latuit mortalibus corpus.* Gloss. Lat. Gall. Sangern. MSS.: *Epilogus, a, um, Epilogus. Epilogus Latini, ut imbray; Grecis, est Peroratio; scilicet hoc notum.*]

2. **EPILOGOS**, Epitaphium. Orlericus Vitalis lib. 12. pag. 874: *Verisibus hexametris Epilogum brevem super illi edidit.*

* **3. EPILOGOS**, Minus, secura. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7699: *Epilogus, gongleur.*

EPILOGICUM, ἐπιλογικόν, Vestis quæ lorice insisterit. Regestum Petri Diaconi Casin. n. 146: *Misit nam Epilogicum de dorso suo orti deauratum, Vide Rigaltium et Meursium in ἐπιλογικόν, et Dissertat. 1. ad Joivillam.*

† **EPILEPETA**, ἐπιλεπτικός, Curator honorum a Magistratu constitutus, leg. 46. § 1. D. de admin. et per. tut. (26. 7.)

† **EPIPLEIA**, Græc. ἐπιπλεία, Cura, assiduitas. Martinianus Capella lib. 2: *Epimædia et Agrypnia dilecta Philologia nuncupia.*

EPIPMENIUM, ἐπιμνήμιον, Gloss. Isid.: *Epimnesia, senis, seu ærenia*. Gloss. Lat. MS. Reg. Cod. 1013: *Epimnesia, ærenia quæ dabuntur per singulos menses.* Ita etiam Gloss. Isid. Ugutio: *Epimnesia, orum, expensæ, vel exantem, vel tributa, quæ dantur per singulos menses post defectum hujus, i. post novitium.* Idem sapiens de Excidio Britannie: *Item queruntur non effluunt ibi Epimnesia contribui, occasione de industria colorantes, et si profusior ejus magnificencia camularentur, tentantur se cuncta insule, rupto fœdere, depopularentur.* Paulo ante annos verbo nititur: *Impetrent sibi munera duri, etc.* Vita S. Maglorii Episc. Dolensis cap. 27: *Regi subinde ab ipsis strenuissimos novaginti pernos inquireret, qui eundem navemcum tantis Epimnis Maglorio incedum presentarent.* Usus est hac voce Juvenalis Sat. 7. ad quam vide veterem interpretem, et Pitheum.

EPIPMETUM, Quod a conlatoribus, susceptioribus specierum annouariarum supra præter modum collationis dabatur ad levandum dispendium in leg. 15. Cod. Th. de susceptor. (13. 6.) *Pour le descher, inquit Jac. Godefredus.*

§ 1. **EPISCOPALITER**, Episcopali more, ut deest Episcopus. S. August. Confess. lib. 5. cap. 13: *Pergrinationem meam Episcopali dicitur.* De modis observandis in Coronatione Regis Hungarie apud Ludewig. tom. 6. pag. 344: *Assistentibus omnibus Episcopis, stantibus Episcopali de cetero.*

§ 2. **EPISCOPALITER**, Episcopali auctoritate. Charta Gunfridi Carnot. episc. ex charit. argenteo S. Pet. Carnot. fol. xi. ex: *His tres ecclesias in ea quam antiquitus habuimus nunciatum libere a synodo et ecclesia, seu qualibet alia excozione, salvo episcopali jure, permanere Episcopali de cetero.*

§ **EPISCOPANTI**, Episcopo addicti et subditi. Guibertus lib. 3. de Vita sua cap. 5: *Cum Abbatibus in Episcopanos, et Episcopi in Abbatibus indebito hacte fuerant.*

§ **EPISCOPARE**. Vide post Episcopus.

§ **EPISCOPATIO**, Dignitas vel jura Episcopatus. Diarium belli Hungarici, apud Ludewig. tom. 6. pag. 180: *Pro prelatibus, dignitatibus, personatibus, personis aliis et Episcopationibus, et venditionibus indulgentiarum.*

§ 1. **EPISCOPATUS**, Minus Episcopale, dignitas, redditus. Epist. Ludovici XII. ann. 1468. ad Philippum Electorem Palatin. apud Ludewig. tom. 6. pag. 118: *Et de parte sua debet illi bonus Episcopatus in regno suo, et de primis vocatur.*

§ *Nostris Episcopali.* Charta Ludov. Jun. reg. Franc. ann. 1147. ex Tabul. episc. Paris. fol. 21: *Quando Episcopatus in minus regibus devenit, consuetudinarius redditus et tallium statuto tempore episcopo debent, ministeriales nostri et successorum nostrorum ex regio mandato possint accipere.* Id. Caroli V. ann. 1375. tom. 2. Probat. Hist. Brit. col. 105: *Tous les profits et emolumens, qui à nous . . . n'appartiennent pour raison du régime de l'office Episcopale . . . Si vous mandons . . . que l'office Episcopale vous lui faites délivrer, ou à ses gens pour lui.*

§ 2. **EPISCOPATUS**, Diocesis Episcopo subjecta. Manasses Archiep. Remens. Epist. ad Lambertum Atriat. Episc. tom. 5. Miscell. Baluz. pag. 327: *In toto autem Episcopatu divinum officium interdicatur.* Et pag. 329: *Eum in Tullensem Episcopatum translocavit, aut postquam Tullensem Episcopatum cum esse dilexit, vocato ad se Duce Theoderico ceterique Episcopatus sui Principibus, etc.*

3. **EPISCOPATUS**, urbis Venetie regiones appellantur in Statutis Venetis lib. 1. cap. 8. f. escovardo.

§ **EPISCOPELLUS**, diminut. ab Episcopus. Comment. Benzon. Episc. Albens. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. Mss. pag. 220: *Duo igitur Episcopelli sustentunt minus unius provincie reguli.* Occurrit præterea apud Lucam Cusent. et Marten. de Offic. divin.

§ **EPISCOPIANI** apud Byzantinos Officibus quidam Chartophylaci, qui Episcoporum rationibus vacabant. Vide Glossar. med. Græc. in hac voce col. 426. et Appendix. 73.

§ **EPISCOPICIDA**, apud Adalbold. in Vita Henric. II. Imperat. cap. 15.

§ **EPISCOPISSA**. Vide Episcopa.

§ **EPISCOPIUM**. Vide Episcopatus.

EPISCOPUS, ex Gr. ἐπίσκοπος; quo nomine magistratus aliquos et suis vocabant Athenienses, qui per provincias et regiones suas ditiori commissis exercebant, quo eas in officio et fide continerent: Latini vero eos qui præerat pani, leg. ult. § 7. D. de Moner. et honor. (50. 4.) ejusmodi: forte fuit ille rujus mentio est in veteri inscriptione apud Jof redum in Notit. urbis Nicæensis pag. 6. Eusebius: *Episcopus superintensor, et ideo Prophetæ ait, Speculator superintensor, et ideo domui Israel.* [In Actuario Janssonii ad Gl. Isidori: *Episcopus, visitator.* Amalarius in Eclogis de Officio Missæ: *Græce quo dicitur Episcopus, hoc Latine Superintensor interpretatur, quia superintendit, quia supervidit.*] Glossar. Lat. MS. Regium: *Episcopus, Visitator, superintensor, speculator.* S. Augustin. lib. 19. de Civit. Dei cap. 19: *Episcopus nomen est oneris, non honoris. Græcum est, quod inde dicitur vocabatur, quod ille qui præerat superintendit, eorum eorum velletur gerere.* Ibidem libro primo cap. 9: *Ad hoc speculator, hoc est popularum præpositi constituti sunt in Ecclesiis, ut non parent obijungendo peccata.* Rabanus Poen. 4:

Tu deus et populi, vocatoris Episcopus ipse,
Et Superintendens, das erit aique gregis.

Et Poem. 10:

Nam superintendens pie, Episcopus ipse vocaris.
Vide S. Hieronymum Epist. 85. Synodus Romana sub Eugenio II. PP. cap. 3: *Episcopus bono opere consistere oportet, ut fructus constantibus laudat, ut optimus speculator consistat, etc.* Et cap. 26. de Episcopo: *Cum sit optimus Prospector.* Nicolaus PP. Epist. 12. Append. *Frustra speculatoris dicuntur, si ventem lupum a longe non cernimus. Frustra enim Episcopi, id est, Superintectores, vocantur, si futurum exitum per antecendentia signa minime contemplantur.* Admonitio Herardi Archiep. Turon. in Concilio Suesion. III: *Hoc enim speculatorum officium est, quo nomine nos Episcopi, non meriti, sed gratia nominamur a Domino, ut imminuta prospicientes pericula, his quorum salutem suscipere, adjuvant.* In Charta Henr. Regis Anglorum Occidentaliū a Spelmano inter Concilia ann. 725. edita, Daniel Inspector plebis Dei subscribit. Vide epistolam Sigefridi Episcopi Moguntini apud Tengelingen, Amalarius in Eclogis de Officio Missæ pag. 1357. Innocentium III. lib. 1. de Sacrif. Missæ cap. 7. Rabanus lib. 1. de Instit. Cleric. cap. 5. Illiciarum Remens. Opusc. 14. n. 5. etc.

Episcopus Apostolorum successores esse et dici colligitur ex Cypriano Epist. 66. D. Hieronymo Epist. ad Evagrium, D. Gregorio Hom. 26. in Evang. Clemente Ep. 1. ad Jacob. fratrem Domini, etc.

§ Diversis nominibus variisque titulis olim donati Episcopi pro variis temporibus et personis quibuscum aliquid egerit negotii. Hanc in titulis honorarici varietatem vel maxime attulit aut dignitas Ecclesiarum quibus præerat, aut civitas quod

ramdam ex iis sanctitas. Summi Sacerdotes dicti a S. Clemente Epist. 1. ad Cor. cap. 28: *Summo quippe Sacerdoti sua munia tribuunt sunt et Sacerdotibus locus proprius præstitutus est.* Quod ad sæculum xi. usque perseveravit. Samui Pontifices in Lege Bajvar. lib. 11. § 2. et ab anonymo Scriptore de miraculis S. Florentii quæ citat Mabill. Diplom. lib. 2. pag. 55. Circa initium aut. sæculi Frotharius Nemausensis Episc. *Summus Pontifex* appellatur in Chartario Albiensi, Diplom. ibid. pag. 63. Vocati etiam *Papæ*. Fragmentum Epist. Dionysii Alex. ad Philenonem apud D. Constant. tom. 1. Epistolator Rom. Pontif. pag. 262: *Hunc ego regulam et formam a Bontio Papa nostro Heraclei accepi.* Hunc titulum soli Rom. Pontifici reservandum censuit Charilbertus Francorum Rex ann. 598. quem tamen subinde aliis Episcopis aliquando rursus concessum legitimus usque ad tempora Gregorii VII. Vide *Papa*. *Præcipue* appellantur in Canon. Hibern. Spicil. Archer. tom. 9. pag. 25: *Synodus. Quoriet Præcipue omnes presbiter per munus ministrorum in usus parochia, et subiectione et pœpura.* Quod ibid. sæpius recurrit. Episcopus vocat *Præses* Julius PP. Ep. ad Euseb. apud D. Constant. tom. 1. pag. 382. n. 18: *Imque antiquos Præsides, qui multos annos in Episcopatu transierant.* Quo titulo ipsi etiam usi sunt a Prædicitis Episcopis, modestie causa constanter abstinuerunt ut patet ex Charta Johannis Sistaricensis Episc. ann. 812. qui subseribentes Episcopi sese *Præsides* ferunt, apud Mabill. Diplom. pag. 614. Nuncupationes etiam *Presbyteros* legitimus in Epist. S. Irenæi ad Victorium PP. apud D. Constant. tom. 1. pag. 103: *Sed et Presbyteri illi qui ante Soterum Ecclesie præstant, quomodo nunc vocentur, Anctum dicimus, A Rom. Pontifice compellati Filii; a Presbyteris Fratres, ut videre est in Epist. inter Cyprianas 26. quod et ab Abbatibus et Monachis sæpius factitatum probat Mabill. Diplom. lib. 2. pag. 66. Qui electi erant, sed nondum ordinati dicebantur vocati Episcopi.* De omnibus tamen qui illi subseribunt id nolum dii tum; constat enim plures jam in Episcopatu seniores hoc modo subscripsisse. Animi ergo summissæ de se sententias potius signum est quam ordinationis nondum acceptæ, nisi res aliunde constet. Denique non semel Throni Dei vocati sunt Episcopi in Capitalibus Regum nostrorum: ejus appellationis exempla recta sunt in Doctor 1. *Fleuri* Filius, in Capitalibus Caroli Calvi tit. 2. ex Synodo ad Tendonis villam, tit. 27 § 7. ex Epistola Episcoporum ad Ludovicum Regem, et alibi. *Apostolice*, ut dictum est in *Apostolicis* 1. Sancti nuda apud Gregorium Thaumaturg. in Epistola Canon. Vide Marculi Præfat. in librum 1. Formulæ, etc.

§ *Humilis* imo et *Humillimus* esse interdum inscribunt episcopi. Privil. Joan. VII. PP. ann. 878. tom. 3. Annal. Bened. pag. 229: *Datum . . . per annum Walpurgis Humillimi Episcopi sanctæ Portuensis ecclesie etc.* Charta ann. circ. 906. in Chartul. ecd. Vienn. fol. 38. v. col. 2. *Alexander sanctæ Viennensis ecclesie Humilis Episcopus.* Pluries occurrit ibi. Alia exempla vide

sis tom. 5. novi Tract. de re diplom. pag. 473. etc.

¶ Qui vero fuerit modus eligendi Episcopum primis Ecclesie seculis nostri non est instituti longius persequi. Monere tantum sufficit Episcopum et Clero Ecclesie cui præficiendus erat, de suffragio Cleri et consensu plebis ab Episcopis ejusdem Provincie assumtum vix ubique et semper fuisse. Cum tamen difficile prorsus esset ab unoquoque quem vellet eligendum cognoscere, id subinde arbitrio trium aut quatuor virorum aliquando permissum est, certo tempore assignato quo inter se concordarent. Sic ann. 1265, per viam compromissi ad certa cunctas consumptionem clericum Johannem Mure in Episcopum Dolensem fecimus in Epist. Capituli Dolensis ad Vincenium Archiep. Turon. inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 674. Id etiam in Anglia usque receptissimum fuisse testantur Annales Waverleiemse tom. 2. Hist. Angl. Scriptorum. Exteriori aliqua nota distinctos fuisse Episcopos jam a seculo IV. innuere videtur S. Athanasius in Hist. Ariani. de Monach. num. 20. ubi refert Pontificum seortum ab Ariani secreto in cubiculum Euphratis noctu immissum reperisse dormientem virum quem Episcopum esse ut cognovit totis viribus exclamavit. Verum quæ fuerit illa nota haud in primum est definitur. Sæculo sequenti Cælestinus Epist. 4. apud D. Constant tom. 1. pag. 1066. quosdam Episcopos exagitari quod Monachorum ritu, pallio intectum, aut præcinctis lumbis sacra perageant; addit, quæ moribus, non vestimentis Episcopos a Laicis debere distinguere. Unde non absurde colligi datur, nullo exteriori habitu a ceteris tunc fuisse distinctos. Quæ pignus videtur eodem usque non ubique eodem tempore viguisse, qui plura voluerit adeat Eruditus Virus qui hac de re ex professo scripserunt.

¶ Mortuo Episcopo, Ecclesie viduata regimine, quod bona Episcopatus ad Laicos jure proprietatis aut domini interdum pertinuisse probat Charta Basilicæ ex Archiv. Majoris Monasterii apud Lobinell. tom. 3. Hist. Britan. col. 150. Hæc Julius D. G. Domnus Conbarni et assnifer S. Nantonis. Cum de jure Isidori atheni non ut perinet vacante sede Dolensi res regere Pontifices, et de terris et hominibus Archiepiscopi tanquam Archiepiscopo disponere; ea que de concordie in presentia mea sunt, tantum vigoris et roboris effecitque juris habent, et ita rata sunt, dum vacat sedes, tanquam si eorum Archiepiscopo et eo concordate fierent.

¶ Nostri Fræke, in Charta ann. 1297. Fræke, in Poem. Ms. Rob. Diaboli 1. Archiepiscopus et Vasque et berræne.

¶ EPISCOPUS ABRAS. Vide infra Episcopos vagantes.

¶ EPISCOPUS CARDINALIS, id est proprius, Gall. *En chef*, in capite, quomodo dicitur Cardinalium dici, supra annotavimus. Gregor. M. lib. 3. Ind. II. Epist. 24. de Episcopo visitatore : Et præter ordinationes Clericorum, cetera omnia tanquam Cardinalium et proprium te volumus agere Sacrosdotem. Ita Presbyterum, Sacerdotem, et

Episcopum Cardinalem, pro proprio Episcopo alibi non semel usurpat, lib. 1. Epist. 77. 79. lib. 2. Ind. 10. Epist. 35. Ind. 11. Epist. 13. 14. lib. 12. Epist. 2. Hadrianus II. PP. Epist. 11. de Actardo Nannetensi Episcopo, qui a pagani Ecclesie sua pulsus fuerat : Decernimus hunc sanctissimum... Actardum Ecclesiam, quæ forte suo fuerit viduata rectore, penitus inordinari, quatenus in ea constitutus officii Episcopalia... exerceat, etc. Idem porro Actardus Nannetensis ad Turonicam sedem postea incarnatus, Cardinalis Metropolitani et Archiepiscopi Turonica Ecclesie, dicitur in Epistola ejusdem Hadriani PP. ad Episcopos Synodi Duziacensis edita a Sirmondo : ut Frotharius Burdegalensis Archiepiscopus ad Bituricem Ecclesiam incarnatus, dicitur Cardinalis factus in Bituricem Ecclesiam, in Epist. 8. Joannis VIII. PP. Vide ejusdem Epist. 13. et 14. Epistola Urbani II. PP. de Lamberto Episcopo Arelat. tom. 5. Spicilegij Acheriani cap. 553 : Vestram ergo dilectionem literis presentibus admonemus, atque precipimus, ut ei deinceps tanquam Cardinali Episcopo, tanquam Beati Petri manibus consecrato subesse et obdite curetis. Adde Epistolam Hugonis Archiep. Lugdun. ibidem pag. 552. Alia Epist. ejusdem Urbani tom. 3. ejusdem Spicil. pag. 124 : Per presentem tanque privilegij paginam... statuimus, ut Arelatensis Ecclesie deinceps semper Cardinalem sortitur Episcopum. Hic autem agitur de Episcopo Arelatense, qui unitus Cameracensi, ab eo vulgus fuit ab Urano PP. dato ei Episcopo Cardinali, seu proprio. Bulla Anacleti II. Antipape pro Erectione Abbatie Cephaludensis in Episcopatum, apud Roccus Pirum tom. 1. pag. 309 : Praefatum Ecclesiam sedem Episcopalem fore deinceps... decernimus, in qua Cardinalem Episcopum volumus de cætero permanere, qui per manus Archiepiscopi Messanensis mysteria consecrationis accipiat. Aliis Episcopis proprius dicitur. Hieronimus de Restaurat. S. Martini Turonensis cap. 97 : Mandavit etiam Clericis Turonensibus ut ad eum irent, libertatem recepturi proprii Episcopi. Et cap. 114 : Novum pastorem Turonensibus destinavit, et erat ab obedientia Novionensis Episcopi absolvi, usque semper habebat proprium Episcopum auctoritate privilegij sui promulgenti. Vide Hadriani PP. Epist. 15. Diurnum Romanum cap. 3. tit. 11. Hincmarum Rem. Opusc. 45. cap. 8. 12. Floardardum lib. 3. Hist. Rem. cap. 21. lib. 4. cap. 6. Concilium Duziacense I. pag. 299. 301. 302. edit. Celloli, et Franciscum Florentin ad lib. 7. Decretal. pag. 267. 268.

¶ Erant præterea Episcopi quibus id indultum erat privilegium, ut Romane sedis Cardinalibus accenserentur, quod quidem juxta attributum Archiepiscopo Magdeburgensi aium. Historia Fundationis ejusdem Archiepiscopi edita ab Henrico Meibomio : Ordinat et privilegio Apostolicæ auctoritatis sanctæ ac confirmat cum omni ordo Ecclesiastico primatum habere, omnium Ecclesiarum Archiepiscoporum qui in Germania sunt ordinati... et inter Cardinales Episcopos Romanæ sedis consortium habere : præterea 12. Presbyteros, 7. Diaconos, 24.

Subdiaconos Cardinales ad morem sanctæ Romanæ Ecclesie ordinare, qui ad principalem alere ministrant quoties, excepto jejuniis, dalmaticis, festis vero, sandaliis utentur.

¶ EPISCOPUS CARDINALIS, Quibus vix eligendi summum Pontificem datum est in Concilio Romano ann. 1059 : Statuimus, ut abente hujus Romanæ universitatis Ecclesie Pontifice, in printis Cardinales Episcopi diligentissime simul de electione tractantes mox ipsi Clericos Cardinales adhibent, sique reliquis Clerus et populus ad consensum novæ electionis accedat, etc.

¶ EPISCOPUS CATHEDRALIS, ad discernen Chorepiscoporum, in Capitulari Aquigran. ann. 803. cap. 6. et lib. 7. Capit. cap. 424. Vide Cathedralis.

¶ EPISCOPUS CATHOLICUS ECCLESIE id est summum Pontificem seipsum indignatur non semel. Vide Italiam sacram tom. 1. pag. 396. 502. etc.

¶ EPISCOPUS COMMENDATARIUS, OBSERVATUM Onuphris, Avenione, sed Pontificum Romanorum ibi translata, nulla habita antiquissimi instituti ratione, nullum fere Cardinalem creatum, qui non habere Episcopatum, vel in titulum, vel in commendam, vel in perpetuam administrationem, quæ omnia novissima Avenione inventa : tamque consuetudinem ad sua tempora perdurasse, in quibus eo devotum fuerat, ut unus Cardinalis Presbyter vel Diaconus non unum tantum haberet in commendam Episcopatum, sed aliquando tres, quatuor, vel quinque, et aliquando sex, qui rei impossibilitatis in Concilio Tridentino.

¶ EPISCOPUS EXEMPTUS, Vide Notata a Savarone ad Sidon. lib. 1. Epist. 6. et Franciscum Turrianum lib. 2. pro Epist. Pontificum, cap. 2. præterea Monachum Sangaltensem lib. 1. de Carolo Mag. cap. 27.

¶ EPISCOPUS EXEMPTUS a Jurisdictione Metropolitanæ, et sedi Romane immediate subiecti nonnulli recentiorum. Vide Baron. ann. 1057. n. 24. Eugenium II. PP. Epist. 7. Acuba in Episcopo Portensis, in Lusitania part. 2. cap. 1. Ughellum in Italia sacra tom. 1. etc. Vide etiam Suffraganeus.

¶ EPISCOPUS FATUORUM, Festi fatuorum preses. Statuta MSS. Capituli S. Audomarici : Item et quia temporibus retroactis multi delinquent et plura scanda, dissolutiones et mala, occasione Episcopi Fatuorum et suorum evenirent, statumque et ordinum quod de cætero in festo Circumcisionis Domini Fientis cæterque chorum frequentantes et eorum Episcopus se habeant honeste, cantando et officio sicut continentur plenius in Ordinatio Ecclesie. Vide Kalenda.

¶ EPISCOPUS FORESSES, in Diurno Romano cap. 1. tit. 8. dicuntur eadem ratione, quæ Presbyteri forenses, de quibus suo loco, Episcopi scilicet aliene Dioceses quam Romane.

¶ EPISCOPUS INNOCENTIUM, Qui Choro in festo SS. Innocentium præerat. Hujus ludicri Episcopi quædam ornamenta exhibet Inventarium ornament. et Reliq. Ecclesie Noviom. ann. 1470. ex Archiv. ejusdem : Item una parva Crassa argentea ad brachium nigrum pro Episcopo Innocentium, Item tres sandales rubre. Item alii parva sandales pro Episcopo Innocentium. Et in Brevariario ad usum Ecclesie sarir

burg, edito Londini ann. 1555, et aservato Pontifice in Monast. Benedictinorum Anglic. pro Festo Innocentium: *Pueri chori suum habebant Episcopum*. Vide infra *Episcopos Puerorum*.

† **EPISCOPI LEGALES**, Legitime et canonice electi, vita et doctrina conspicui. Gregor. PP. VII. Ep. 49. lib. 3. tom. Concil. Labb. col. 104: *Iterum cum meritis intuitu partes Occidentis, sive Meridie, et Septentrionis videret, vix legales Episcopos introitu et vito, qui Christianum populum Christi amore, et non seculari ambitione regunt, invenio*.

† **EPISCOPI MEDIUS**, Vide supra in *Episcopalis*.

† **EPISCOPI NULLATENENS**, Nullius sedis, qui earent clero et populo. Conc. Armen. ann. 1345. apud Marten. tom. 7. Amspl. Collect. col. 313: *Episcopi vero nullatenenses sunt isti. Dominus Johannes. Dominus Constantinus, etc.*

† **EPISCOPI ORDINUM**, a sacris ordinibus, quos conferre solet, sic dictus Episcopus coadjutor, vulgo *Suffragan*, in Historia Monasterii S. Laurentii Leodiensis, apud Marten. tom. 4. Amspl. Collect. col. 1115.

EPISCOPI PALATII dicitur Leo quidam in Vita S. Adalberti Episc. Pragensis, n. 30. Idem forte qui *Episcopos Regalis Capella* dicebatur, apud Bohemos: quippe Clara Caroli IV. Imper. data Prage ann. 1366. pro incolis oppidi de Romanis in Delphinatu, quod habetur in Tabularii Regi Regesto ann. 1363. etc. ch. 97. ita claudunt: *Ego Johannes E. G. Colmanensis Episcopos Regalis Capella Bem. Comes, et sacra luperialis aula Cancellarius vice... Moguntinensis Arch... recognovi*. [Et in Charta Ludovici Regis Aquitanorum pro Monasterio Nobiliensi apud Stephanolum Antiqu. Pictav. MSS. part. 3. pag. 238: *In Dei nomine Regis peritus sine indignis vocatus Episcopos sive Capellanus Hildobro Regis Aquitanorum*.] Sic porro dicti videntur Episcopi, qui ex indulgentia summi Pontificis in Palatio Regum morabantur, ut essent cum quibus ii de rebus Ecclesiasticis tractarent. Concilium Francfordiense cap. 55: *Dicti etiam Dominus Rex via eadem Synodo, se n. sede Apostolicam, id est, ab Hadriano Pontifice licentiam habuisse, ut Angliamnam Archiepiscopum in suo Palatio assiduus haberet propter utilitates Ecclesiasticas. Depræcatus est eamdem Synodum, ut eo modo, sicut Angliamnam habuerat, ita etiam Hildobro habere debuit, quin et de eodem, sicut et de Angliamnam, Apostolicam licentiam haberet. Omnis Synodus consensit, et placuit eis cum in Palatio esse debere propter utilitates Ecclesiasticas. Ad hoc porro delecti Angliamnam Episcopos Metensis et Hildeboldus Archiepiscopos Coloniensis, ut Capelle Regie præsentent, atque adeo Cleri Palatini curam gererent. Nam Archiepiscopi dignitate functi sunt. Hinc Hildobro Archiepiscopus, sacri Palatii antistes dicitur Agobardus in Epist. ad Proceres Palatii. Vide *Archiepiscopum*, et Codicem Carolinum Epist. 36.*

Ejusmodi Episcopos habuisse etiam Croatorum Reges, testatur Thomas Archiepiscopus in Hist. Salonitana cap. 15: *For-*

luerant etiam Croatorum Reges, quasi spectantem habere Pontificem, postquamque hic Archiepiscopo Spalatensi, et fecerunt Episcopum, qui Croatenis appellabatur, postquamque sedem ejus in campo in Ecclesia S. Maria virginis juxta castrum Tiniense. Hic multas obtinuit parochias, habuitque prædium, et possessiones pro totum pene Regnum Croatia, quia Regalis erat Episcopus, et Regis curiam sequebatur, eratque unus ex Principibus natis. Sed et Reges Hungariorum, quod colligere est ex Diplomate Calomani Regis ann. 1108. quod exstat apud Joannem Lucium lib. 3. Hist. Dalmat. cap. 4. quod subscribitur a Petro Absarenti Episcopo et generatis Domini Regis curie.

In Concilio Agathensi ann. 506. subscribitur inter Episcopos Gothicos Petrus *Episcopos de Palatio*; et cur ita indigebat, non omnino constat inter eruditos, cum nulla civitas Palatii nomenclatura occurrat in veteribus Notitiis. Neque enim ausim contendere Petrum fuisse ex Episcopis Palatinis de quibus egimus. Marca in Hist. Benebarrensi pag. 847. feri posse existimari, ut is Palaeus in Hispania ex Metropoli Toletana, quæ tum a Gothis tenebatur, fuerit Episcopus, ita ut Petrus in aula Alarici tum comorans, Concilio Agathensi interfuerit.

† **EPISCOPI** nomen nonnunquam Presbyterii inditum, qui munia quædam obstant Episcopalia, predicationem scilicet, baptismum, sacrum, antiqu. pag. 445: *Statutum est quod ultimus receptus in eorum, qui in perceptione erit fructum, et non fuerit foraneus, cupiscuntque sit ordinis, solvet Episcopatum puerorum illius anni et semper, quousque alius de novo receptus fuerit canonius, nisi canonius scolaris sub virgine existens, ipsum exerceat qui tenetur solvere dictum Episcopatum, quando fuerit sub virgine, et si duo sub virgine fuerint, ultimus receptus tenetur.* [Vide Chart. Episcop. Mindens. ann. 1319. 1330. et 1393. apud Wärdwein. in Subsidi. Diplom. tom. 10. pag. 77. 103. et 153. Hallatus. Calend. med. ævi edit. German. pag. 108. ad diem 28. Decembris, et Därrti Commentat. histor. de Episcopo Puerorum, quæ proditi Moguntinæ ann. 1755. Dicitur etiam Episcopus *Schuldrorum*, Germ. *Schultheiss*.]

† **EPISCOPI PORTITILES**, Qui Clero earent et populo. Concilium Lugdun. ann. 1449. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 377. n. 14: *Pro ipsius ordinibus nihil recipiant ordinarios, nec Episcopi Portitiles, et ordinandi per tales Portitiles sui Episcopos earentes Clero et populo examinentur. Vide mox Episcopos vacantes.*

† **Evesque Portitil**, eodem sensu, in Saluta Menip. pag. nihil 90. Vide notam ibi. Concilio Carthag. III. can. 26. Milevit. II. can. 24. Carthag. V. in proemio, in Capituli Caroli M. lib. 7. c. 17. [“ 29.”] etc. [Vide Glossar. med. Græci, in Παρτίτις, col. 498.]

† **EPISCOPI IN VICEM Metropolitani** constituti, in Synodo Vernensi ann. 755. can. 3. 4.

† **EPISCOPOS** aliter episcopi *capellanus* et vicarius inscribitur, in Lit. remis. ann. 1379. ex Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 79. *Gualdum de Cerceou, de l'ordre des freres Preseheurs, pour l'Evesque de Capre, outre Naples dix liuz ou environ, chappellain et vicarie de nostre tris-cher et feal cousin l'Archevesque de Rouen etc.*

EPISCOPORUM, quos in partibus infuleum vulgo dicimus, non omnino vetus est inventum, quod quidam tum primum putant introductum, cum Latini Hierosolymitanis provinciis a Saracenis pulsati, in Lalinorum provincias sese receperunt, ubi ad vite sustentationem attribuitis iis Episcopatum, aut vocant, *Coadjutoria*. Vide Altaserram lib. 1. Dissertat. Juris Canon. cap. 7.

† **Episcopos Bethleemites**, frater Guilelmus de Fulan, regi Carolo VI. a confessionibus, pensione annua xxxiii. lib. Turon. donatur literis ann. 1385. in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 75.

† **EPISCOPOS PUERORUM**. [Idem qui *Innocentium*.] Concilium Salzburgerense ann. 1274. can. 17: *Ad hæc quidam luchi noxi, quos vulgaris eloquio Episcopatus puerorum appellat, in quibusdam Ecclesiis exerceant, quos videntur, quod nonnunquam enormes culpe, et grava damna subvertunt. Ex ipsis hos luchi in Ecclesiis et a personis Resistantibus de cetero fieri prohibemus, nisi forte pueri 16. annorum et infra fuerint, qui hujusmodi ludas exerceant, quibus aliis, seniores ipsi nullatenus se miscant eo intersit. Vide *Kalendar*. [Testamentum Domini *Le Srop* apud Rymer. tom. 9. pag. 273: *Et etiam capa et cusula, tunica et dalmatica, cum ammi apparetur, quas habeo pro Episcopo Puerorum*.] [“ Hinc Episcopatus puerorum, pro Summus in festo Innocentium faciendi, in Stat. eccl. S. Dion. Leod. ann. 1350. tom. 2. Monum. sac. antiqu. pag. 445: *Statutum est quod ultimus receptus in eorum, qui in perceptione erit fructum, et non fuerit foraneus, cupiscuntque sit ordinis, solvet Episcopatum puerorum illius anni et semper, quousque alius de novo receptus fuerit canonius, nisi canonius scolaris sub virgine existens, ipsum exerceat qui tenetur solvere dictum Episcopatum, quando fuerit sub virgine, et si duo sub virgine fuerint, ultimus receptus tenetur.*] [“ Vide Chart. Episcop. Mindens. ann. 1319. 1330. et 1393. apud Wärdwein. in Subsidi. Diplom. tom. 10. pag. 77. 103. et 153. Hallatus. Calend. med. ævi edit. German. pag. 108. ad diem 28. Decembris, et Därrti Commentat. histor. de Episcopo Puerorum, quæ proditi Moguntinæ ann. 1755. Dicitur etiam Episcopus *Schuldrorum*, Germ. *Schultheiss*.]*

† **EPISCOPI CAPELLE REGIS**, Idem videtur qui nunc *Maitre de la Chapelle* nuncupatur, Inspector. Charta ann. 1262. ex Chartul. Ab. S. Germ. Prat. fol. 63. r. : *Domini in vico de hyrnyelle contigua ex una parte domus defuncti Danielis rivetarii, et domus Episcopi capelle regis ex altera. In alia ann. 1260. ibid. fol. v. : Domus Episcopi de capella domini regis. Vide Episcopos Palatii.*

† **EPISCOPOS TURCORUM**, Supremus Mahumetanus sectæ sacerdos, apud Nangiacum pag. 346.

† **EPISCOPI VACANTES**, *Qui parochias non habent*, in Concilio Vernensi ann. 755. can. 13. [“ Vacantes. Vide *Fœnet Ecclesia*.] Συγκλητικὸν in Synodo Antioch. can. 16. et apud Zunarum in Theodosio Jun. *ἀπολύει* et *ἐκτάττει*, in Concilio Ephesino act. 5. pag. 604. Edit. Labbei; quibus interduca castra quadam dabantur, in quibus sua munia obirent, ut apud Gregorium

Turon. lib. 4. Hist. cap. 18. lib. 5. cap. 5. Interdum etiam ut essent qui ad infidelium conversionem pergerent, ut apud Baldricum Noviom. lib. 3. cap. 37. in Vita S. Ursuarii tom. 1. Histor. Franc. pag. 688. apud Baudemundum in Vita S. Amundi n. 9. Petrum Damian. in Vita S. Romualdi n. 63. 64. Vide Malbillionem in Prefat. ad tom. 3. Vitar. SS. Ord. S. Benedicti n. 37. [et tom. 4. pag. 313. in Vita S. Virgilio Episc. Saltzburg. n. 13.] Alias, ut ait Anselmum Cantuari. lib. 3. Ep. 167. ad Muriardachum Regem Hibernie: *Episcopus nisi certum parochium et populum, cui superintendat, habuit, constituit secundum Deum non potest, quia nec in secularibus nomen vel officium pastoris habere solet, qui gregem quem pascit, non habet.* Vide Chorepiscopus.

Episcopi etiam nullis perinde parochiis donati, concedebantur a summis Pontificibus, exempti ab ordinaria jurisdictione monasteriorum, qui in iis monia Episcopalia exercebant, ex Monachis ab Abbate electi, et in Episcopos ab eorum regionum in quibus consistebant Monasteria, Episcopis consecrati: cum alias liceret ex privilegio Monachis exemptis indulto, *ejusqueque ordinis gradum suscipere ubicunque Abbati placeret, et ad Abbates qui consecrandi erant, quocunque vellet Episcopum advocare, ut* existat in Bullario Cluniacensi pag. 9. 11. 13. Estat hujusmodi nomen exemplum in Bulla Stephani II. PP. pro Monast. S. Dionysii a Malbillione edita, ex qua hæc excerptum: *Nos etiam idem et habere vobis Episcopum per singulare privilegium concedimus, qui de vobis ab Abbate, vel a fratribus, in Monasterio vestro electus, et a fratribus nostris Episcopus de illa regione consecratus, illa vestra Monasteria a vobis edificata providet, et vice natus nominis ubi et ubi fuerint regit, et prebentium tam in ipso vestro Monasterio, quam in sibi subiacentibus deservit.* Adde Sirmoudum tom. 2. Concil. Gall. præterea librum 1. Mirac. S. Dionysii cap. 6. et supra laudatum Malbillionem in eadem Prefat. n. 35. 36. Idem privilegium sancti Martini Turon. Ecclesie fuisse firmant Urbani II. PP. Ep. 11. et 12. apud Monasterium in Defensione iurium Eccles. S. Martini Turon. cap. 2. [Quod testantur etiam veteres Annales Masciacenses ab Lubbeum tom. 3. Biblioth. nov. ubi legitur: *Anno supradictæ anno noster Andreas Episcopus Monasterii S. Martini oblit.*] Neque id exemplo caræ legimus enim apud Sozomenum lib. 6. pag. 34. Barsen et Enliogium Monachos Edesenos Episcopos creatos, non aliquis urbis, sed honoris duntaxat gratia, tanquam ad recompensanda ipsorum preclara facinora, *in tunc istis monachis.* Quod si ita sese res habuit (cum non desint qui horum Pontificiorum diplomatum fidem conseruam anxi sunt, atque in iis Joannes Launois in Dissertat. in eam rem edidit, et Carolus Cointius in Annalib. Eccl. Fr. ann. 786.) Episcopi isti in Monachorum numero ac ordine non censebantur: cum Episcopis, qui abdicata dignitate in Monasteria concedebant, ordinis Ecclesiasticus imperit, vel munus Episcopalia facere non liceret: in quam rem existat Epistola Silvestri II.

PP. in laudato Bullario Cluniacensi pag. 11. adeo ut Episcopos ejusmodi exemptos fuisse ab obedientia Abbatis par sit credere. Episcopos porro qui abdicata dignitate in Monasteria secedebant, Episcopi nomen retinebant, contendit Petrus Francisc. Chiffletius in Animadversionib. in S. Ferardum reditum pag. 388.

Episcopos Abbas. Vita S. Ursuarii Abbatis Lobienis: *Et quia locus se abluat reddendo inhabitantibus et quærentibus rationis, cur scilicet (S. Ursuarius) dictus sit Episcopus, cum Lobin non sit sedes Episcopalis, pro tempore expediendum est paucis.* Quin enim, ut præfatum est, intentus erat semper lucrandis annuab. et quia multi barbarica gentis, ut superdicti Flannidenses, adhuc deturbantur vinis idololatricæ superstitionibus, prædicant tantum gratia, sicut conperbat rudimentis uocellæ fidei, et ordinatus Episcopus, quod factum quæritur de S. Ursario legimus. *Id quod etiam locus Lobienus tantum dignitatem est adeptus, partim hoc, partim quia locus regius regni manifestantur est constructus, ut nulla committeretur, nisi primum ordinatus esset Episcopus.* Quæ insignis perducit etiam in multos successores, qui leguntur fuisse Episcopi et Abbates: de quo etiam adhuc tantum superest in eo loco, ut Abbati liceret uti monachis, tunc Subdiaconis, habere potestatem ligandi atque solvendi, et ubique uti annulo maris et chirotheis. In Charta Ludovici Pii apud Meurissium in Episcopis Metensib. pag. 185: *Magnus Episcopus et Abbas Monasterii Gorziensis dicitur: sed an ex Abbatibus Monasteriorum, de quibus egimus, fuerit, incertum.* Vide Abbas Episcopus.

* Episcopi Vellani. Vide Chorepiscopus.

* Episcopi Urbis, suffraganei Romani Pontificis, ex Mabil. in Museo Ital. pag. 147.

* Episcopus, f. Chorepiscopus, si mendum non est, ut monent docti Editores ad Mirac. S. Hildeg. tom. 5. Sept. pag. 697. col. 2: *Daniel sacerdos iuratus idem dicit. Episcopus loci ejusdem iuratus idem dicit.* Haud scio an non intelligendus sit pastor, custos ovium; quo sensu accipienda sunt quæ videtur hæc vox in Actis S. Jeronimi tom. 3. Aug. pag. 477. col. 1: *Sanctum vitam sacerdotem Dei Jeronim, juxta Noricorum populum regentem, ac in filiis Christianis Episcopos instruendum, reperit.*

Episcopales, Episcopatum habere, vel gerere, Ugutioni. Arnulphus Lexov. Episc. pag. 42: *Quod adeo verum est, ut defuncto suspecto Episcopo, cum qui successit Episcopo Ecclesiam Romanam nulla ratione permiserit.* S. Bernardus Epist. 234: *Non poterat Episcopari turpis infamisque persona.* [Et in Vita S. Malachie Episc. tom. 1. col. 667. edit. ann. 1690: *Quod nullus alius videretur dignior qui Episcoparetur in prima sede Chron. Monasterii Novalicens lib. 3. cap. 14: Erat ibi eo tempore S. Theodoros Episcopus, qui tunc ibi Episcopabat.*] Uturque Gregorius Turon. lib. 1. de Mirac. cap. 33. Petrus Damian. lib. 1. Epist. 10. lib. 2. Ep. 5. Joan. Sarabienensis lib. 7. cap. 18. et Epist. 234. Justus Abbas in Serm. ad Cistercienses, Fulbertus Episc. Carnot.

Epist. 31. Alexander II. PP. Epist. 18. Eadmerus lib. 4. de S. Anselmi similitudinib. cap. 23. etc. Enssæziis, apud Ignatium in Epist. ad Roman. n. 9.

* Episcopale, novum Episcopatum erexit. Bartholomeus Scivile Annalis Germanie lib. 6. ad. ann. 1233. apud Murat. tom. 6. col. 481: *Eodem anno Dominus Jacobus Prævarius Cardinalis Apost. Sedis Legatus venit Januam, et de Janua ivit ad partes ultramontanæ, et sicut a Domino Papa habuerat in mandatis, respectu Communis Januæ, et ex summa gratia, Ecclesiam Navili Episcopavit, et eam antequam Ecclesie Brinati, existente Episcopo Domino Guillelmo Canonico Januæ, et sic de burgo Navili freit elevatam.*

* Episcopari, Pro Episcopo se gerere. Vita sancti Raynerii tom. 3. Junii pag. 443: *Ille tangunt Episcopari, nuntius studeat intendens, ad festum supra vium esse illa ovem. Si tamen Episcopus hic non sit accipiendum in nativa significatione verbi innasit, superinspectare, superintendere.*

Episcopale Romæorum, Historia Episcoporum Romæ apud Herkenpertum in Illust. Langbard. pag. 30. quæ Liber Episcopalis dicitur in Codice Thuanio Damasi, seu Anastasii Bibl. de Vitis PP. Episcopalis liber, qui Gestæ Pontificum Romanorum titulum, in Concilio apud Theodorum villam ann. 935.

Episcopalia, Episcopatus insignia, annulus et baculus, in Historia Trevirensi pag. 231: *Sed qui ad homine excommunicato et laico Episcopalia suscepit, Episcopalia lingua, autem et baculum, etc.* Ita rursum pag. 247. Capitulum Francford. ann. 794. cap. 8. *Gerebodus, qui se Episcopum esse dicebat, et sue ordinationis testes non habuit, qui tamen Episcopalia a Maguardo Metropolitano Episcopo consecutus est, etc.*

Episcopalia, Præstationes quæ Episcopis sunt, Synodicum. Charta Walteri Episcopi Cestrensis in Monastico Anglie. tom. 3. pag. 61: *Concedimus etiam ut prædictus Abbas et quique successorum ejus sint Decanus de omnibus Ecclesiis quæ data sunt Ecclesie sue in Derbyra, nec quæquam præsumat eum judicare, nisi solus Episcopus; Episcopalia reddidit vel reddere facit de Ecclesiis Decanatus sui, etc.*

* Episcopatus, Episcopalis dignitas, Episcopatus: *lexatus, in Canonib. Apostol. can. 67. Justinianus in Nov. 123. cap. 1. Theophani, Gregorio Presb. in Vita S. Gregor. Theol. et alia. Rutherius Veron. Episcopus Epist. 1. ad Joann. PP.: *Datum Episcopatum est meo domino Hilbino, jure stipendiario.* Vita sancti Wulboldonis:*

Sedit Episcopus ter denis mensibus: in quo Febre letentius moritur.

Utuntur Stephanus Episc. Leod. in Vita S. Lamberti cap. 4. Valafrius Strabo de Mirac. S. Galli lib. 3. cap. 16. 18. Notitia Walsle Regis, Monachus Sangall. in Carolo M. lib. 1. cap. 3. Anastas. de Exilio S. Martini PP. Baldricus Noviom. lib. 1. cap. 19. 30. 34. Dominio lib. 2. cap. 18. et alii passim, Iuprius Diurnus Romanus cap. 6. lit. 10.

* Episcopia, Eodem sensu, Vita antiq. S. Galli ap. Pertz. Script. tom. 2. pag. 11:

EPITOMIUM, pro *Epitome*, apud Orde-ricum Vitalem lib. 4. pag. 537.

† **EPITRACHELIUM**, ἐπιτραχέλιον, Col-lare. Locum vide in *Enchiridion*.

* **EPITRIMUS**, Hippodromus, ut post Maffiense monent docti Editores ad Acta SS. Firmi et Rust. tom. 2. Aug. pag. 450. col. 1: *Sequenti vero die praecepti sunt iuridici in Epitrimo circi praecepti, et sanctos Dei Firmum ac Rusticum conscribitis suis presentari.*

* **EPITRITES**, Gr. ἐπιτρίτες, Sesquiter-tius. Dudo apud Duchesii. Hist. Norm. Script. pag. 68:

Sesquitercia totum quoniam proportionis claudii, Et distanseron pas Epitriti.

Vide *Diapason* et *Lex. Martin*.

* **EPITRIPUS**, ἐπιτρίπος, Curator, cui rei aliquis cura committitur. Testam. Bernardi Comit. Armaniani ann. 1305. tom. 1. Amplias. Collect. col. 1409: *Constitutum est ordinem Epitripus et fiduciam committat eos excoctores et distributores predicti testam-enti nostri R. P. D. Ameneuv Archiep. Auxilium. Fecit Testator ipse suos Epitripus et testamenti excoctores nos praeceptis, apud Acherium Spicil. tom. 9. pag. 287.*

EPITRUM, ΕΠΙΤΡΗΜΑ. Odericus Vital. lib. 7. pag. 659: *Ducatum Normanniae, antequam in Epitrum Scaniae contra Heraldum certatum, Roberto filio meo concessi, etc.* Idem lib. 10. pag. 775: *Ultra pontem Engueviae in Epitrum spatioso tentatio fisci praecepti. Quibus locis hac voce tamquam procul dubio sonant, sed etymon inquiri. Apud Isidorum lib. 17. Originum pag. 9. Epitrum, seu Epitrymum, est flos tium, vel thym.*

EPI TU YKIAKON. Anonymus Barenis in Chron. ann. 1073: *Et adduxit Antiochy Epi tu ykacou, id est, tui tui vianacou. Dignitas in Palatio CP. qui λαγχιζης tui vianacou dicitur Pachymeri lib. 1. cap. 13. lib. 2. cap. 21. lib. 5. cap. 13. in Gloss. Lat. Gr. Domesticae, est ciuitas, ciuitas. Ex quo forte huius magistratum praefatus Domesticae Palatii coniecerunt viri docti. Vide in nostra Constantinopoli Christiana, eundem fuisse cum en, quem veteres Comitem rerum privatarum vocabant, pluri-bus ostendimus.*

EPURUS, Clavus ligneus, ἔργον, ἐργον, in Gl. Gr. Lat. Occurrit apud Palladium lib. 11. tit. 8. et S. August. de Civitate lib. 15. cap. 27. Vide *Epigri*.

* **EPILENA**, Le impiastro, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† **EPLITEGUS**. Vide in *Epitragm*.

EPOCKEUS. Vetus Interpres Juvenalis Sat. 6. v. 571: *Membrum Mathematicorum, ut aeris diurnus, quo assidua tractatione colorem suum auunt, et Epoclea facta est, colorem fecit, ut succinum. Leg. forte Glauca.*

† **EPOCHA**, Mensura temporum seu Terminus fixus a quo numerantur anni: Epocha Christianorum est Nativitas Christi Domini, ex quo Dionysius cognominatus Exiguus eam, que *Diocletiana* dicebatur, abrogavit. Tot tunc fuerunt Epocae, quod populi: sed de his consulendi Chronologi-stae. Vocis etymon inxix, Inhibitio, re-ten-tio, sicque dicitur, quod *Epocis*, tem-

pora sistantur et terminantur. Vide *Ara* et *Annus*.

† **EPOHIS**, ἐποήσις, Superhumeralis. Vide locum in *Circenipedes*. Sussanneus in Vocabulario: *Epohis apud Erasum signifi-cat caput magisteri, notat etiam cervi-cem.*

* **EPODEXALE**, f. pro *Expositionale*. Vide in *Synodalis*.

† **EPOPTA**, ἐπόπτης, Inspector, inspec-tor. Utilitur Tertull. initio libri contra Valentinianos, ubi totam mysterium Atticorum scenam et apparatus explicans ait: *Divitius initiant, linguam consignant, cum Epoptas ante quinquennium instituit, ut opinionem suspensio cognovis edificet, etc.* ubi Epoptas idem sunt qui Mystae sacra dicebentes mysterique maioribus necdum initiati; alius tamen Scripturibus inxixi iuxta vim vocis Inspectores erant arcanorum et ad ipsa sacra interiora maioraque myste-ria admittentur. Vide Scaligerum ad lib. 3. Tibulli et lib. 5. de Emendat. temp. et Casaubonum ad Athenaeum.

EPOREDICA. Plinius lib. 3. cap. 17: *Oppidum Eporedae, Scythiis libris a populo Romano condi capium. Eporedicas Gallii bos equorum domitores vocant. Meralis sic dictos putat, quasi Oppredores, Belgice, i. primos equestris militiae, magistros equitum, vel equales eximioris Alvi alia censant. Id constat ejusdem originis haberi debere nomen appellativum Gallici Ducis, Eporedici dicti Caesari lib. 7.*

† **EPENDIS**. Vide *Epidecen*.

† **EPHOPINARE** CEREVIRIAM, Bibere vel cum singulari alivendere. Mirac. B. Stanislai Cap. Regul. Miti tom. 1. pag. 78: *Hedwigis Bylandina de Custodia commisi tempore aetatis cervicium braxare, et cum adhuc esset in braxario, destructa est a tempestate aeris in tantum, quod omnino alba et fida effecta est. Cum rotem fecit ad sepulcrum p. P. Stanislai, et statim melioravit, in tantum quod cum totam Epopinaret.*

EPTATICES (Septem priores libri veteris Testamenti, vulgo *Heptateuque*. Legitur in Anecdosis Martenianis tom. 5. col. 107.) Vide *Heptaticus*.

† **EPTCEUS**, Septimannus, ab ἐπτά, Sep-tiem. Vide Typen *fortis* in *Typus*.

† **EPUDORATUS**, Eruobus, Sens vergo-gre, necesse hontene. Gl. Lat. Gall. Sauger-man. Sine pudore.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Epudoratus, Epulatus, sans honte, affront. Vide Epuloratus.*

* **EPULE**, Cibaria. Lit. remiss. ann. 1359. in Reg. 90. Chartoph. reg. ch. 120: *Cum dictus Stephanus in stallo... existeret... ad vendendum publice cibaria et Epulas as-satas et decoctas. Idem Guillelmus iniurias dicendo tui de personam quam de Epulis est.*

† **EPULARE**, pro Epulari, in Vita S. Maximi tom. 1. Jan. pag. 91. col. 1.

† **EPULATITUS**, Qui epulis dat operam. Glossarium Isidori.

EPULECIUM, Vas in quo epulae ad cenam feruntur, Uguitioni.

† **EPULANIUS**, Epulis deditus. Scriban. de Passione Christi cap. 18: *Magis diligere breves Epulanos dies, quam breves jejunos Lazari.*

† **EPUOLUM**. Chartular. Vindocin. Ch. 374. ann. 1079: *Fenditoribus Epulum xviii. den. reddendi sunt omni anno ad diem festum Palmarum.*

† **EVYBATA**. Vide *Epulata*.

† **EPEUCPIUM**, Capitis tegmen. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Epycepium, couverture de chef.*

* **EYFORA**. Vide supra *Epfora*.

* **EPTLEUTICUS**, Epilepticus. Lit. remiss. ann. 1376. in Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 300: *Qui ex morbo evaduo seu Epyleutica passione frequenter affligitur.*

† **EPIYENIA**, Xenia que dantur per singulos menses. Glossar. Sangerman. num. 501. Lege *Epinenia*, et vide *Epinemum*.

† **EPIYBREA**, Lippitudo oculorum. Idem Gloss. Legendum *Epipha* ab ἐπι et πᾶς; vel φῶς, Oculus.

† **EPIPHUM**, pro Epiphium. Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120: *Epiphium dicuntur ab epi, quod est supra; et phanos, quod est apparere, scilicet illud quod apparet in loco equi, Gallice Parove. Vide Epiphia.*

† **EPIYPPIA**, Macor equorum. Idem Glossar. Leg. *Epiphia*, Macor, ab ἐπι et πᾶς; Equus.

* **EPIYRUGUS**, Funiere, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

* **EPIYSUM**, Cohor, in cod. Glossar.

* **EPIYTHALAMUM**, Gardebo, vel bal, que l'en chonte à coucher la bru, ibidem.

† **EPIYTHOGIUM**, Vide *Epithingum*.

* **EQUALIA**, Equi, Gall. *Gralle*, alias *Eque*. Inquisit. MS. ann. 1438: *Per eam calcavit ipse loquens in ipso castris (de Graueriis) blonda cum suis Equulis, et audiret fieri praecentationes ipsius nobilis Francisci de non calcando in eodem castris suo seu ejus territorio, nisi cum Equulis per eundem nobiliter Franciscum ordinatis seu ordinandas.* Lit. remiss. ann. 1408. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 139: *Le supplient habitants de Tarbe en Disgore loca les junens ou Eques de Raymond de Fort de Brann pour piquer ou entre son mail ou blé; lesquelles junens ou Eques etc. Pluries ibi. Vide supra *Egna*.*

* **EQUALIS**, Chorus vel choras, χορός. Salmas. ad Plin. pag. 1258. 656o. ex Ca-stigat. ad utrumque Glossar.

* **EQUANTIA**, Equitio. Terresar. Bel-gijci: *Debita Equantia prius intro... confitentes... facta, etc.* Vide supra *Egulara*.

EQUARE, Vetus Scholasticus Juvenalis Sat. 2. v. 144: *Gracchi filius habuit gladiatores plerumque ad infaniam Equabat, retinens inde fuit, f. pro Equi velucibatur, vel leg. Equitabat.*

* **EQUARIA**, Equorum gress, Gall. *Horus*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Equaria, Prov. armentum equorum et ulorum junementorum. Poha, idem. Charta pro monast. de Fontan. in Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 371: *Si constitueret in eodem silvi paccarias, aut Equarias, vel porcarias, seu capraras, aut ovis, deducant si-militer omnes decimas factum et aliorum reddituum.* Vide *Equaritia*.*

* **EQUARITIA**, Equorum gress, *Equaria* Varrovi lib. 2. de Re rust. *Equide*, *Equitium*, Tacito, et alii, Joannes de Janua:

Equaria, est armentum equorum, vel ancinarum. Perperam ibi *Equitria*, Descriptio Monasterii S. Galli apud Casinuum tom. 5. Antiq. lect. pag. 78: *Domus Equitaria* :

hic latens verba equus, tenoreque caballus.

Cesaris Heisterburg. lib. 7. cap. 39: *Frumentibus in quendam anulum, pedestris Equitrium, id est, pegerum equorum de longi pascere consuevit.* lib. 11. cap. 17: *Hoblat Conventus decemium pulcherrimum, quem Equitaria sua propter factum nobilium deputaverat.* [* Tradit. Saugall. ann. 849. in Nevigat. Cod. Diplom. Alem. num. 32.] *Dividit eundem Equitaria mea et totum vocavit meam.* Adde chart. Henric. I. Imperat. ann. 929. ap. Erath. Cod. Diplom. Quedlinb. n. 6. pag. 6.]

EQUARIUS Gloss. Lat. Gr.: ἵπποτροϋς, *Equestris, equipator.* Jo. de Junia: *Equarius, custos equorum.* Ita in Gloss. Lat. Gall.

* Et equarum custos. Inquisit. ann. 1368. ex scholis Pr. de Montegom: *Et quod Equaria et vespertur Arctus custodiabant equos et vocata.* Vide supra *Equestris*.

* **EQUATISSA**, *La javina a cavallo.* Glossar. 1. et Ital. MS. Vide supra *Equina*.

1. **EQUES**, *Equus, aut equa.* Gesta H. regum Francorum cap. 24: *Ascensique Equitibus adgressis.* Eckardus Junior. de Casibus S. Galli cap. 1: *Strentur utique, nix, ambulatione mea. ascedensque Equi tem illam velocissimum.* circa Nonnaucler Crodio. Cap. 10: *Equite asenzo S. Gallum noctu invadens claustrum clandestinis introit.* Adde Vitam S. Aicardi Alhat. Gemetic. cap. 11. Vitam S. Hinnegundis Virg. cap. 13. Chronicon Fredegarici cap. 90. [* Wallbarium vers. 216. 602. 127. 1443.] etc. Ita *Equitum* usurperunt, cilius, Marcellus, Macrobius, Servius, etc.

2. **EQUES**, Titulus honorarius militi inferior, ut observat Murator. ex vet. Inscript. tom. 16 Script. Ital. col. 244. Inscript. ann. 1234: *Domnus Remundus de Anselholdis Equus Romanus et Senensis potestas fecit fieri hoc opus etc.* Alia ann. 1300:

Utrius qui legitur, de Floris campo tuosus, Mathias filius Equitis de fonte renatus.

Rursus alia ann. 1394: *Johannes Aculus Equus Britannicus, dux totius sue comitatus et rei militaris prestantissimus habitus est.* Consule ibi Murator et Dissert. 6. P. Honor. de S. Maia pag. 106. et 107.

3. **EQUESTES** *Universi.* Mosachi-Gratianide Altrina sic alloquitur viatores in suo Epitaphio, tom. 4. Annal. Bened. pag. 552:

Quique nati fuerant, Equites duo Christi, Ordine dimissi sine Equite alii.

EQUITES, ita dicti nescio qui vixi obnoxie conditionis, in Charta Philippi I. Regis Fr. ann. 1050. pro Ecclesia S. Andree Rotomagn. tom. 15. Spirit. Acher. pag. 287: *Et beneficium totum cum Gualtherio Clerico tenet a supradicti Roberti de Buronvilla, et eo. necius de terra, et 2. pascuis, et decemium de equibus suis, et duas Equas, scilicet Gostelium et Osbertum, etc.* Vide *Tabularia*, [* et Guerdin in Prolog. ad Chartul. S. Petri Garatensis. § 55. Adhuc quoque idem videntur, qui in Saxonia *Pferde-*

ner, Pferdebauern dicuntur, Rustici equis in structi.]

* **EQUES**, pro Viro obnoxie conditionis, in Charta ann. circ. 1082. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 75: *Ego Bernardus filius Oupari tradit canonico brodi Stephani...* *prata quia habeo ad Belgiam et unum Equitrum cum terra suis, qui eundem pratum possidet.* Vide in *Eques* 1.

* **EQUES**, Monaster species, eadem que *Sentium* appellabatur. Comput. MS. fabr. S. Pet. Insul. ann. 1460: *Dom. Guillemo Muel pro scriptura trium codicum de officio dedicatus, pro quolibet codice unum Equitem.* (Tunc temporis *Esca* vocabat 49. solz.)

* **EQUES**, Urceus aquarius, Gall. *Aiguiere* vel *Eguier*; forte etiam quid equitis formam reteret, sic dictus. Testam. Brion. archiep. Coloui. ann. circ. 965. in Suppl. ad Mirum pag. 295. col. 1: *Cuppen aurum, sigillum...* *Equitem asperat a Moguntiaci archiepiscopo statum...* tradit.

* **EQUES**, indeclin. usnrpat in Lit. Joan. reg. Franc. tom. 3. Ordinatum pag. 77. ann. 1356: *Barragium possunt a transcurantibus pro locum predictum exigere et fructu, videlicet a quolibet Equo transcurantibus pro locum eundem annuum decemius.* Tunc Comput. ann. 1369. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 154. col. 1: *De exitis diversarum Eques pro domibus consules etc.*

EQUESTER, Papie dicitur ille qui certaminibus medius interuenit, per quem utraque pars rectam fidem accipit, et tunc videtur dici *ex equis*. Sequester. Gl. MS. Ecclesie Parisiensis: *Eques et Equitum unum est.* Aliud porro sonat apud Guillemum Bibliot. in Adriano II. PP. pag. 222: *Cum die quadam a... PP. Sergio consuetudinaliter dimittis 40. percipis domus sua portas revertens ingredi vellet, ac pro multitudine peregrinorum, que ibi fiducialiter miri solito, velut ad horreum committere confugerat, amantem nequirit: miserecordia motus, Equestris suo retulit, nil sine tuis fructibus in tantilla denarii sibi ease commisit.* Infra: *Ita que reformationem cum antiquitate Equitum non solum defecisse ducimus, etc.* An *Equitator*? Ita videtur innuere Petrus de Alexit Episcopus Senodolensis in Itiner. Gregorii XI. PP.: *Equestris, seu habentium Præstidit director, erunt manipuli induti panno sinili.* [Vide *Equinus*.]

* **EQUEVALETER**, Gall. *Equivalentement*. Pari sen tanto valore. Legitur in Instrumento ann. 1271. e Chartulario Fiscamensi

EQUALE, Equale. Glossar. Saxonicum *Älfrici*: *Equale, hors-er, i. equorum locus: sic paulo ante Bovic, pro Bovic.*

EQUICUM, Officina ubi equi ferantur. Wicbilde Magdeburgense art. 125: *Anulus foder constructus par est in platea angustior, seu Equicolum, hoc est officium ubi equi suffragantur, ... sine curum consuevit.*

* **EQUICUM**, *axammis, ὄφελος ἵππων, Grex equorum.* Supplem. Antiquarii. Vide *Equitum*.

* **EQUIES**, ἔξις, *Exitus.* Supplem.

idem. [* Adde ex Castigat. in utrumque Glossar. MSS. *Exequies*, l. *Exequi*.]

EQUIFER, *Equipereus*, in Glossario Lat. Gall. *Mancheval*, id est, mulus equus, inter: *Equus*, Aristotel. Gloss. Saxo. *Älfrici*: *Equipere*, vide cypres hors, i. inulmulus equus, Glossarium MS. Ecclesie Parisiensis, de *Equis*: *Sunt autem hi de agresti ordine arci, quos Equiferas dicimus, Equiferi, apud Capitolinum in Gordianis, et in Gordiano III. Agrestis caballus, in Epist. 1. Gregorii III. PP. ad Bonifacium Moguntini Equus silvaticus, in Epist. 13. Zacharie PP. ad eundem Bonifacium.* Vide Notas nostras ad lib. 2. Ciumani.

EQUILIBRATOR [Rois, idem, ut videtur, qui alias *Magister Regis*, hodie *Gouverneur du Roi*.] Vide *Equilibrator*.

EQUILANCES, seu *Equolones*, Par. Simone Dimeuensis de Gestis Angl. ann. 882: *Effred Rex Saxorum audacissimus, Ducum involsi prælio suffulcus, contra proprios viros in mari convexus est. Ex quibus ipse Equilances duas potenti virtute naves exsuperat, occisis omnibus qui in eis erant.*

* **EQUIMELGA**, Qui mulget equas, apud Sodonium lib. 4. Epist. 1.

* **EQUINOCEPHALUS**, Vox ibrida, ab *Equo* et κεφαλή, Caput. Gervas. Tilber. de Otis Imp. cap. 75: *Equinocephali iolas equorum habentes, volutis nil immensis dentibus, flammam spirantes, etc.*

* **EQUINEM**, *Equestris palastra*, Equestre curriculum. Elestio Pole-tatis Horte ann. 1350. apud III. Fontanum ad calcem Antiq. ejusdem ubi pag. 417: *Et tenetur die line ante cursumponi ponere in Equinum dierum cursum, veluti cursum est, annuum anulum, argenteus, volaris molis florent, ad quod currere possunt cives Ostoni.*

* **EQUINUS**, *Imicus ἄδωντος, Equester, Equer*, in Supplem. Antiquarii.

* **EQUIRIA**, *Cursus equi*, Prov. Cor. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Vide infra *Equitatis* 3.

* **EQUIRITIA**, Vide *Equaritia*.

1. **EQUITATUM**, *Stubulum ubi equi stant.* Johannes de Janua.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Equitatum, estable à chevans.*

2. **EQUITATUM**, Officina, ubi equi ferantur. l. it. remis. ann. 1368. in Reg. 99. Chartoph. reg. ch. 519: *Qui mare equis dierum equum parati in Equitatu, Gallie transvi, et ipsum, prout sibi visum fuisset, proliis ibidem allegavit.*

* **EQUISTRACIA**, *Estable à chevants*, in Glossis Lat. Gall. Sangerman. MSS.

EQUISTRATOR, qui inde *Strator* ceteris Scriptoribus, nostris *Escuier*, *valet*, de quo Mantilius lib. 5.

Aut venerat equus armis, aut ducit in arma, i. herum armatum in equum impositum, ut vult Scaliger. Auctor Vite S. Cypriani: *Fervent ad eum Principes duo, uno Strator equis Galviti Maximi Proconsulis, qui Aquas accesserat, et alius Equistrator a custodiis ejusdem officii, etc.*

* **EQUITA**, *Equitis arca*, dicitur Charta Alibi reg. Castol. tom. 6. Jul. Art. SS. pag. 25. col. 2: *Quoniam ex illis (Noc arabibus) Equitum voluerit in quibusdam*

temporibus, equitet, et intret in mores militum. Ubi Equitare est inter Equites se militem adscribi. Vide infra Equitatura 4.

† **EQUITANTIA**, ut Equitatorum. Brevis Hist. Carusiensis, apud Marten, tom. 6. Amplius. Collect. col. 155 : *Ex tempore munitis parietibus et humilibus ordine succensum discessit Episcopus, voluit Equitantes sua vendere omnes, et diviso pauperibus pretio propriis pedibus in predicatione discurrere.*

† **EQUITARE SUPER BRESTIAS**. Vide Diana.

† **EQUITARE BANNITOS**, Perquirere, provinciam percurrendo, utrum humani suum servent. Charta Phil. Comit. Fland. pro libert. franci et castel. Brug. ex Cam. Compt. Insul. : *Castellanus Equitabit bannitos, si concaverit, sui autem officii ante comitis et castellani Equitatum, et hoc semel in anno, et si conciderit rursus est, hoc et si adhuc opus est, ter. Ubiqueque laqueis, totum persequitur; nisi annuum (1. solum) aut pro comite aut pro episcopo munitivenerit... Finis omni equitatione sua, comes hodie poterit rursus suum. Vide alia notione supra in Equita.*

1. **EQUITATIO**, [Exercitium vel necessitas eundi in exercitum.] Vide Hostis, [* et chart. ann. 1225. in *Albanus*, mox Equitatura, 3. et Equitatus, 1.]

† 2. **EQUITATIO**, Idem quod mix Equitatura. Jura Punctis Avinion. inter Acta SS. April. tom. 2. pag. 281 : *Ut de singulis Equitationibus 11. denarios, de alio 1. denarium... habuerit.*

3. **EQUITATIO**, Equorum cursus. Ordin. ann. 1297. in Reg. Olia parisi. Paris. : *Item quod durante guerra regis turrenmentia, iuste vel Equitationes non fiant.*

† **EQUITATOR**, Cui cura est equorum. Littere Johannis Franc. Regis ann. 1300. apud D. Secousse tom. 3. Ordin. Reg. pag. 479 : *Concedimus eidem (Judici) quod auctor magistrorum hospitiorum nostrorum, munitivenerit nostrorum, Equitatores, captores, forerit, aut alii officii nostri, etc.*

† Nostris olim Chevecheur, officium in stabulo regni. Lit. remiss. ann. 1360. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 678 : *Ad requestum Generalis de Longo comitis Equitatores nostri ad Avinon litteris tunc ex parte nostra deferunt, etc.* Vide supra Canabarius in Canabius.

1. **EQUITATURA**, Equus seu animal quod quis vehitur; vulgo Chevecheur, monture. Pandulfus in Vita Gelasii PP. : *Abbas Claustrum adveniens... 30. et Equitaturas preparavit, Dynamis Patricius in Vita B. Martii Abbatii Rodanensis cap. 2 : In nris Equitaturis vice alia sua Equitaturas recuperavit. Chronicon Richerspergenae pag. 25 : Exercitus et Equitatura nostrae ad nimium erant devotae laudum. Et pag. 282 : Castrenses tunc iuxtaque magnum ingenui, ubi Equitaturae nostrae bene graviter refocte fuerant, Petrus Absolutus in Hist. de Calais, suis cap. 15 : Die quodam de nostra lapsam Equitaturam manus Domini refoverunt colli. Ad S. Bernardum de Vita et morib. Relig. cap. 7. initio, et Epist. 276. Lucam Tudens. art. 1109. Concil. Parisiense ann. 1213.*

part. 3. can. 12. Guignone in Vita S. Hugonis Episcopi Gratianopolitani n. 12. eundem in Statut. Ordin. Carusiensis cap. 19. Rodericum Tolet. lib. 8. de Reb. Hisp. cap. 13. Hugonem Monachum Epist. ad Pontium Abbat. Cluniac. Petrum Vener. in Statutis Ordinis Chiniac. cap. 40. Joan. Salsaber. Epist. 182. 283. 286. Goffridum Vincoe. lib. 3. Epist. 16. Constitut. Sicul. lib. 3. tit. 38. §. 4. Innoc. III. PP. lib. 1. Epist. 14. lib. 15. 1. pist. 4. Gesta ejusdem PP. pag. 116. 133. Willihelm Neabrig. lib. 3. cap. 23. Stephanum Tornac. Epist. 224. Editi. Moliuret, Petrum de Vinis lib. 5. Epist. 49. 70. Matth. Westmunst. pag. 217. Will. Malmesbur. pag. 231. Concilium Ravennense ann. 1217. cap. 11. Miracula S. Eutropii Episc. Santon. num. 29. etc. Est etiam

2. **EQUITATURA**, Idem quod Chevecheur, Exercitium. Speculum Saxon. lib. 2. art. 11 : *Item etiam ab ostio suo Equitaturae tunc liberatur.* Jacob. Acon. Epist. ad Honorium III. Papam, de Gesta in Terra S. inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 287 : *Sed scilicet quod plures ex nostris in eodem analysi sunt Equitatura, quam capis ab alienis.* Littere Johannis Franc. Regis ann. 1360 apud D. Secousse tom. 3. Ordin. pag. 478 : *Ipse ab omnibus impositionibus, subsidii, maledictis, gabelis et subventionibus, exercitii, Equitaturae, villarum et fortaliciorum custodiis... quibus racionare volumus.* Vide Hostis.]

3. **EQUITATURA**, Equus clitararius, jumentum servile. Inventar. MS. ann. 1366 : *Item servire Romanne recessus infra Italiam de centum equitibus decetera amant cum uno equo ad arma, et duobus Equitaturis ad minus per quembet et v. c. pedibus.* Vide Sanguarum in Sagma.

4. **EQUITATURA**, Equestris dignitas. Acta S. Franc. de Paula tom. 1. Apr. pag. 156. col. 1 : *Præmollit ad conventum fratrum Minorem prope Tyrone accessit (Gregorius de Vico) et spiritus ac electio munda, Equitatura et omnia quae habebant, habitum electi ordinis illidem suscepit.* Vide supra Equita.

1. **EQUITATUS**, Exercitium, servitium militare. Charta Nic. abb. S. Joan. Laudim. ann. 1196. ex Tabul. ejusd. monast. : *Homines ipsius pacis talem nosse Equitatum perservant, quod in die proprio negotio ecclesie nostrae propriis sumptibus cum armis veniant, ita quod ad villas suas die secunda redire poterunt.* Vide in Hostis.

2. **EQUITATUS**, adiect. Equo instructus. Mandat. senesc. Bellicad. ann. 1489 : *inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 50. enl. 1 : Adeo quod ipsi... subjecti ad ipsorum bonorum et retrodantur, essent prompti et parati ad arma, Equitatis et armati decem modo, prout teneant.*

EQUITARIUS, Qui Equitorum curam gerit, Armentum rusticum. Gloss. S. Beud. cap. 10. Agriculture : *Equitarius, isem. scilicet Firmicus refert Equitarius futurum, qui natus fuit oriente Centauro, lib. 3. cap. 13. Est autem*

Equitum, Equorum armentum, apud Ulpianum : *equitum, seu aequum ferum in Gloss. Gr. Lat. Vide Scailgerum ad lib. 5.*

Manilii, et Leges Forestarum Scoticarum cap. 8. §. 1.

† **EQUITIALE**, Gall. Joubes. Gossar. Lat. Gall. ann. 1354. ex Cod. reg. 4700.

† **EQUITIA**, Equilium turris, Gall. Compagne de cavalier. Charta ann. 1356. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 183. col. 2 : *Obtulerunt illi aissi pro universitate Nramusit liberat et generose... de quibus milibus numerum de glivis equitum de facto bene munitur duarum Equitaturam, et de mille servitibus armatis equitibus.*

† **EQUITIO**, Equus quo quis vehitur. Sebast. Fanton. tom. 2. Hist. Avinion. pag. 83. in Charta Consulium Avinion. ann. 1195 : *Concessimus aut de singulis Equitibus duas denar. de usum unum den. de currolo quinq. den. de singulis pedibus singulis denar., ex littera.*

† **EQUITINA**, Chevecheur, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Vide supra Equitator.

† **EQUITUM**, f. Equorum stabulum, vel grex. Vide supra Equum, Charta ann. 1200. apud Berner. inter Probat. Hist. Bles. pag. 45 : *Adelicia Blesensis commissa eidem Equitum ferit.* Vide alia notione in Equivarius [** Eadem omnino notione.

† **EQUITUS**, Equitica Regia, membrantur in Albr. Roit. tom. 1. pag. 234. b. Suth. rot. 10. et pag. 273. b. Essex. rot. 12. et tom. 2. pag. 33. b. 71. b. 97. b. etc. Equi, jumenta et Equita, pag. 257. b. Ebor. rot. 5. Castrolat equorum, jumentorum, palliarum et Equitici, ibid. pag. 211. b. 3. Ebor. rot. 33. Equos, equos, et pullos de Equitatio Dom. Reg. Oxon. rot. 11. pag. 131.]

† **EQUITRACTIO**, Supplicii genus, cum quis ad caudam equi alligatus per urbem trahitur. Chron. Clastro-Neuburg. ad ann. 1237. apud Pez. tom. 1. Script. rer. Austr. col. 481 : *Alann equo ad caudam ligatum et confuse per rivulatum tractum rotatur 1. rotavit)... quorum unus... civis Winnenensis Equitracione et postea rotationem percutit.*

† **EQUITURA**, Equus vel animal, quo quis vehitur. Gualter. Hemigford. de Gest. Eduardi I reg. Angl. ad ann. 1300. pag. 189 : *Indolent erat serum spacium pulcrum, qui ab epiu expiscum per Sinesen exultans munitur cum eo, cum Equitatur rer. Vide Equitatura 1.*

† **EQUONOMUS**, Pajae, Ministerialis, ve: qui modo Advocatus dicitur. Leg. Occonomus.

† **EQUORABILITER**, [Navigio, Navigando.] Vide Equorare.

† **EQUOTUS**, Privatus. Gloss. Isid. Excerpta Pith. Privatus vita. Gravius putat legi ndum Equitatus, quod est Vita privatus Papiae. Vide Equitatus.

† **EQUULEUS**, Patibulum, furca cui decollatorum Martyrum cadavera affigebant. S. Elogius lib. 3. Memorial. SS. cap. 8. de Martyr. decollata : *Nec nostra consuetudo contraria membris, Equula drutum verum susculit. Cap. 10 : Nec nova aut erat Invis insculum edocere aorta inuisum, adeo propi 1. Prior per mandatorum, nec stent carteru atrocium endocere, aut pro foribus negligere, aut Equules sus-*

perenderunt. Cap. 17 : *Confestim exanime corpus ejusdem hominide patibulo . . . capite decurum suspendi precepit. Ita passim lib. 1.*

EQUUS. EQUI ALRI, ut olim triumphanti fuerit, quod docent Demetrii lib. 10. Antiqui. Romanorum, et alii Criticorum filii; ita et Principum in solenniis in urbes ingressibus. Superius in Ludovico VI. pag. 318. de Innocentio PP. : *Albo et palliato Egno insidentem educunt.* Adde pag. 290. Acta Alexandri III. ann. 1177. de ejus ingressu in urbem Jaderitiam :

*Itaque preparato sibi de Romano more albo Cappello, processioniter duxerunt cum per medium civitatem, etc. Continuator Nangii de Ingressu Caroli IV. Imp. in urbem Laticetiam : Et fat mis sur un Cheval sur le destrier que le Roy lui avoit envoié à S. Deuys, lequel estoit monté : et semblablement monté le Roy des Romains sur celui que le Roy lui avoit envoié, lequel estoit pareillement monté. Et aperçurent le Roi de France les lurs donna de celui poil, qui est plus loin et opposité du blanc, pource qu'il est costumes de l'Empire, les Empereurs ont accoustumés entrer es bonnes villes de leur Empire, et qui sont de leur Seigneurie, sur un Cheval Blanc : si ne vouloit pas le Roy que en son Royaume le fait ainsi, afin qu'il ne peust estre noté aucun signe de domination : et ce temps parloit le Roy de son Palais, monté sur un grand Palefroi blanc, richement enlevé tout tout aux armes de France, etc. Vide Hieronymum Valesium ad Beroerum Imper. Panegyricum pag. 205. Joannes VIII. PP. pro Ecclesia et Episcopo Ticinensi : *Sanctius etiam Apostolica auctoritate, tuisque successoribus Crucem habere, et quocunque volueris ferre. Pollum quoque similiter concellimus, nec non Album Equum coopertum equitare in Baniis palmarum, et secunda ferva post Pascha. Bulla alia Honorii III. ann. 1217. pro eodem Episcopo : Fraterrinitati siquidem tuæ inter sacra Missarum solennius prelo nū, et tom ubi quoniam successoribus tuis in processione Palmorum, et festis annuatim post Pascha, Equum Album nudo coopertum equitare, nec non et Crucem inter ambulationem præferre concellimus. Adde Leonem Grammaticum pag. 170. Scylitum pag. 682. Edit. Venet. Innocent. III. lib. 1. Epist. pag. 36. Edit. Venet. Jacob. Cardualem lib. 1. de Coronat. Bonificii VIII. pag. 9. [* Vide Grimmii Antiquitat. Jur. Germ. pag. 255. seq.]**

* **EQUUS, nudo, pro Equo majore et capillatissimo, quo utebantur potissimum in bellis et praeliis.** Libert. Dolphin. ann. 1349. tom. 5. Ordinari. reg. Franc. pag. 39. art. 2 : *Si ex quo barones, nobiles, vel alii mandati pro dictis cavalligis, recesserint de eorum domibus, . . . amiserint Equum, rossum vel sommerium quemcumque, ipse domus delphinus et successores ejusdem teneantur et debeant dictum Equum, rossum sine sommerium emendare. Interdum*

* **EQUUS AD ARMAS dictus; Chevalier d'armes, in Libert. Ville-nove Ruthen. ann. 1368. tom. 5. eorumdem Ordinari. pag. 396. art. 7. Inquisit. ann. 1270. in Acres. ad Hist. Cassin. monast. part. 1. pag. 318. col. 2 : Si contingat infra dictos quindecim dies dictum Equum ad Arma mori, pericu-**

lum et casus ipsius equi erit dicta universitatis, Equus conveneris armis, in Ch. ann. 1116. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. xvi. col. 58. *Equi de armis, in alia ann. 1281. ibid. col. 79. [* Equus Armiger, Gall. Qui sur l'amble. Charta ann. 1097. ex Tabul. S. Pet. Carnot. : Accepto a nobis quodam ambulatorio Equo centum solidos appretiato, etc. Dipl. Caroli III. imper. ann. 880. tom. 5. Corp. diplom. : Duo equi, unus currens, alter Ambulans, etc.*

* **EQUUS APPRETIATI, dicebantur Equi militares vassallorum qui ad Regem aut Principem submonitiones in castra proficisciebantur. Eorum enim, priusquam ad bella aut praelia sese accingerent, equi aestimabantur, ut si in bellis ac praeliis interficerent, vel mori contingeret, eorum pretium domino a Rege aut Principe restitueretur, seu, ut tum loquebantur, restitueretur. Vetus Charta apud Seldenum de Titulis honorariis 2. part. cap. 5. § 39 :**

Domino Joanni de Segrave Bonnereto pro vadit suis, Domini Jo. de S. Joanne Bonnereti, 11. Militum et 41. Scutiferorum suorum, a 1. die Octob. quo die Equi sui fuerant Appretiiati, usque ad tertium diem ejusdem mensis, utroque computato per tres dies, cultibet Bonnereto 4. solidos, cultibet Militi 2. solidos, et cultibet Scutiferorum suorum per diem 12. denar. Duplici propretio estimantur ejusdem equi militares, majori ac minori : ita ut Scutiferis, qui equis majoris pretii venerant, majus daretur stipendium, minus qui minoris.

Ut plurimum vero majus equorum pretium 25. librarum erat, licet pluri valerent. Hæc universim dicere est ex Computis Thesaurariorum guerrarum Regis, asservatis in Camera Computorum Paris. ex quibus ad hæc firmandam sequentia descripsimus. Ex Computo Bartholomæi du Drach, ann. 1338 : Despense : Pour Chevalier Bauneret 20. s. tourn. par jour, pour Chevalier Bachelier 10. s. pour Escuyer monté au pris 6. s. 6. den. pour Escuyer monté au moins de pris 5. s. pour Gentilhomme à pie 2. s. tourn. pour Sergeant à pie 12. den. et pour Archestreit 15. den. tourn. Computum Joan. du Cange ann. 1340 : On compte par jour aus Chevaliers à Douniere 30. s. 1. mis Chevaliers Bacheliers 15. s. 1. à Escuyers monté sur cheval de 25. livres et au dessus, 7. s. 6. d. à Escuyer monté sur cheval du pris dessous 25. livres, 5. s. 1. et à chascun Sergeant de pie 2. s. 1. Denique Computum ejusdem Barthol. du Drach ann. 1350 :

En un compte par jour pour Chevalier Bauneret 30. s. 1. pour Chevalier Bachelier 15. s. 1. pour Escuyer monté au pris, 7. s. 6. d. 1. pour Escuyer monté à non pris 5. s. 1. pour Archer à cheval, 6. s. 1. pour Archer et Archestreit à pie 3. s. 1. pour Sergeant à cheval 2. s. 1. et pour homme d'armes à pie 4. s. 1. Et nos : Compte fait aus gentes d'armes. Monseign. Gui de Nreille, Sire de Mello, Marechal de France, Capitaine dessous nommé, pour les gages de lui Bauneret, 1. Chevalier Bachelier et 26. Escuyers montés au pris, etc. Ex prædictis igitur colligitur bifariam censitos equos militares, eosque qui majoris censabantur

pretii, Chevaux de prix, appellatos : que etiamnum loquendi ratio obtinet. Le Roman de Ronoveaux MS. :

Et moi monté et bon Cheval de pris.

Le Roman de Gaydon MS. :

Le Chevalier sor un Destrier de pris.

Le Roman de Garin MS. :

En Destrier meinet les auferans de pris.

Infra :

Gibert se aint sur le Cheval de pris.

Le Roman de Girard de Vienne MS. :

Sur se donnez ce bon Destrier de pris.

[Vide Emendare equum.]

* **EQUUS ARABICUS.** Le Roman d'Athas MS. :

Chevals d'Espagne et Arabis.

[Vide Furius et Glossar. med. Græciti. in Vespas. col. 1665.]*

* **EQUUS ARMATUS.** Prestationis species, Charta ann. 1306. in Regesto Philippi Pulcri Ch. 14. ex Tabul. Regii : *Exceptis 30. solidis censuibus, quos Factum Domino Regi quidam nobiles dicti loci pro Equo armato, etc.*

* **EQUUS BRADUS, pro Badus, ni fallor, Color equi.** Vide supra Bradus.

* **EQUUS CANONICI MILITARES.** Qui ex canone seu in canone ad militares usus prestabantur, in leg. 3. Cod. Tit. de Equorum conlat. (11, 17.) Adde tit. Qui de conlatione trionum vel equor. excus. tit. de Stratibus, tit. de Oblat. equor. eodem Cod. et Just. Vide præterea que ex Froibario Tullensi Epist. 21. de equis adnotamus, qui in canone, seu in domum Regibus nostris ab omnibus dari soleant, in Dissert. 4. ad Joivillam pag. 154. 155. quibus adde S. Basilium Epist. 633. Capitulari 3. Caroli M. ann. 801. in Addit. cap. 3. Capit. 5. ejusdem ann. cap. 20. et Constantini de Adm. Imp. cap. 50. 51.

* **EQUUS CAPITOSUS.** Vide Equus indomitus.

* **EQUUS CATAPHRACTI, COOPERTE.** Vide infra Equus vestitus.

* **EQUUS CRUCIATUS vel CRUCIANS.** Chart. ann. 1335. ap. Guden. in Cod. Diplom. tom. 2. pag. 1065 : *Dextrarium meum cum Equo nostro Cruciatum, An Tolutarius* Vide Crucians.

* **EQUUS CURATORIS,** in leg. 29. Cod. Tit. de Annona et tribut. (11, 1.) qui eunotico nomine flagrantur, in leg. 2. eodem Cod. de Equor. conlat. (11, 17.) ii forte quibus Curatores in provinciis ad peragenda negotia utebantur, quique iis a provincialibus subministrabantur. Vide Conjecturas Jacobi Godefredi.

* **EQUUS CURSORIUS Albatidis de Gimonte,** in Charta ann. 1351. ex Regesto 80. Charophylaci Regii. Nostris *Coursier*, Bellator equus. Vide *Cursor Equus in Cursor* 6.

* **EQUUS DETRUCATI.** Concilium Calchotense ann. 767. cap. 19 : *Equos vestitos turpi consuetudine detruentis, mores sanctitatis, aures capitatis, verum etiam et surdas redditus, capitis amputatis : et qui illos illic habere possent, hoc nolentes cunctis additis redditis.*

* **EQUUS DIMIDIUS, Mulus,** in chart. ann. 1336. in Alsat. Diplom. num. 966. Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 255.

* **EQUUS DOMITUS, vel EQUI-UTUS,** in Legibus Malcolm II. Regis Scotie cap. 3.

§ 4. et in Legibus Forestarum Scotticarum cap. 8. § 2.

† EQUUS EMISARIUS. Vide *Emisarius*.

† EQUI FRIST, quos a Frisio aliquo inventore dictos conjici Carolus de Aquino in Lexico militari, Trabes sunt, ut exponit idem Auctor, ad figuram exagonea delatate, ex quibus clavi prominent, ad hostium ac praesentium equorum incussum infestandum et remorandum. Equos dici existimal, vel quod hostium equos infestant, vel quoniam similes sunt troibus, quae domorum lastigia suffulcunt, et a Latina quidem *Cantheris*, a Gall. *Chevrons*, ab Italia dicuntur *Cavalli*. Horum formam exhibet *Mallet* in Agonibus Martis.

† EQUI HERMOGENIANT, olim in pretio, a quodam *Hermogene*, a quo forte distrahebantur, aut curabantur, dicti *Hermogenes Equi*, in leg. 1. Cod. Th. de Equis curialibus (15, 30); *Hermogeniani* vero in leg. 1. eodem Cod. de Grege domin. (10, 6) ubi Gotofredus.

† EQUUS INDOMITUS et CAPTIVUS, cui opponitur *Equus domitus*, in Quoniam *Althiam* cap. 48. § 10. 11.

† EQUI MACRI. Qui a grege separati in Equilibus custodiuntur, in Abbr. Rot. tom. 2. pag. 318. Lond. 101. 30. Vide *Equus Dominus*.

† EQUI PALLIATUS. Vide *Equus vestitus*.

† EQUI PALMATI, PALMATI, Equi Cappadoe, olim in pretio, a quodam *Palmatio* Cappadoe ejusmodi equorum curatore et nutritore, qui *Andevit* oppido prope Tyanam habitabat, dicti, ut habet Itinerarium Hierosolymitanum, seu Burdegalaense. Vide Gloss. Basilic. in Παλατιός. De his rōpōrēgēgē Jacobus Gotofred. ad leg. 1. Cod. Th. de Grege dominico (10, 6). Joannes de Janua *Palmatus* equos, *spadicinos* interpretatur, seu fulvi et rubicundi coloris, sicut est palma, vel quod palmis figuram in curribus haberent. In veteri Inscript. apud Spiontum tom. 3. Inier. pag. 24. ubi variis Equorum nomina describuntur. PALMAT. AP. 11. S. Basilii Hōmili, πρὸς τὴν αἰσχροῦτα, de divitiis equis: ἵπποι παλατιοὶ καὶ οὗτοι τῶν αἰσχροῦτα ἀπὸ οὐρανίου πατρίων, ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ. Vide Eustathii. Swartium lib. 3. Analector. cap. 7.

† EQUI PHALARATUS. Vide *Equus vestitus*.

† EQUUS PILI BAY SCURI. Charta ann. 1319. ex Tabul. dom. de Vencia: *Cujus Raynaldi Lateli garen... equitabit unum rocinum pili bay scuri*. Id est, obscuro, vulgo *Bay brun*.

† EQUUS SERVITUS. Tabular. Vindocinensis fol. 246: *Ceterum terram Girardus Abbas dedit Guicelino, et concessit in fructu habendum Servitio unius Caballi annuatim, ad summationem domini Abbotis, vel ipsius vicarii reddendi*. Fol. 275: *In molendino Cortorii habemus unum Equum Servitii, et 2. den. censuales*. Tabular. Abiensis fol. 5: *Finit et concessit placitum quod in ea habebat, et Equum de Servitio, et omne servitium excepta decima blorum, etc. Alibi: Et concesserunt vi eam gnovit et defendere de Equo, de placito, et omnibus Servitiis*. Rursus: *Quingue solidos quos in terra Garnerii Audebit pro Equo de Servitio mihi*

retinueram. Hinc *Cheval de service*, in Consuetudine Andegav. art. 177. Castellonovi art. 11. 21. Perticensi art. 76. Droicensi art. 12. Dunensi art. 24. etc. Vide *Euceni* nus.

† EQUUS AD STALLUM, Admissarius, in Legib. Wisigoth. lib. 8. § 4. unde nostri *Estalon*. Vide *Stalonus*.

† EQUUS STELLATUS, Stella in fronte signatus. Tabul. coll. 211. S. Marial. Tolos. ex Cod. reg. 4523. fol. 82. r.: *Dictus Gallielmus cum buyardo, modicum stellato, etc.* Monstra ann. 1336. item Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 182: *D. Arnaldus de Ypompia miles et homo cum Equo buyardo claro, stellato in longitudine frontis, estimato cl. libens Turon*.

† EQUI STRATUS. Vide mox *Equus vestitus*.

† EQUI VASCONES. Vide infra *Gascconenses*.

† EQUI VESTITUS, Sago instructus, apud Arnoldum Lubecens. lib. 2. cap. 4. M. Justinus Lippiensis in Lippiorio pag. 137: r.

Tyrō noster adeit equum palato comitatu,

Quos arant phaleris, splendide vestis tegi. *Pollitatus* apud Sugerium in Ludovico VI. pag. 318. *Equus phaleratus*, non semel in Annalibus Colmariensib. S. Basilii Homil. πρὸς τὴν αἰσχροῦτα, de Equis: Τίτλητε ἀλλοτρίοις ἀκαρτέρητε τῶν ἱπποῦ ἀπὸ τοῦ ὀνόματι. Apud Constantin. de Adm. Imp. cap. 51. extr.: ἱπποὶ ἐκπαύρα καὶ γυμνασμία. *Equus copectus*, apud Albertum Argent. pag. 131. *Equus stratus*. Anselmus Episcopus Havelbergensis lib. 3. Dialog. cap. 12: *Isti ingressi urbem cum magna honorificentia suscepti die Dominico, advocati sunt in processionem ad sanctum Dei Gentricem ad Blucherum in tanto honore, ut etiam de Palatio Cabdolis stratus eis dirigeret cum obsequio Petras Imperialis, ut sic eis succiperet*. *Equi copecti*, seu bellici, vel quibus in bellis utebantur. Charta Edwardi I. Reg. Angl. apud Gulielmum Prynnum in Lib. herald. Fecl. Anglie. tom. 3. pag. 587: *Fecit nobis servitium suum... cum Equo copecto, etc.* John. Britton in Legibus Anglie cap. 53: *Tantost soit enquis queux fuerent à la discepline à baner desplevé, ou à Chevaux convertis, ou autre force d'armes*. *Cheval convert* et ensellé, apud Willhardinum n. 83. Rotulus Camere Computorum Paris. cui titulus *Compte du royaume de Gascoigne qui fu l'an 1295*, et 1295: *Pour les gages M. Bertran Masleste rotein uns gages vecoutamés pour lui et 2. Escuiers, etc.* Et estoit lui et outre à Chevaux convert, et ne autre uns Chevaux convert, infra: *Pour 11. Escuiers à Chevaux convert à Chevaux 7. sols. 8. d. par jour, et pour denz qui n'ont pas Chevaux convertis, à chascun 5. sols*. Hos sic describit Chronicon Colmariense ann. 1298. ubi de Dextrariis: *Hi equi Copecti fuerunt Copectoriis ferreis, id est, reste ex clericali ferreis contexta*. Sic etiam describuntur ejusmodi equi vestiti ab Hemricuto lib. lib. Belli Leodiensium cap. 41: *A cely temps des verres, et encor par l'espace de dix ans apres les pois fautes, tos Chevaliers et Escuiers d'honneur say helontost nor destriers, ou cors carriers de bel bonteit, qu'il poy pousseient ses assaiguerre, et estoient for-*

hantes selles de tournoy sans satoir, tos Chevaliers de couvertures oerées d'entres de brasure de leurs blazons armées et estoient armées de plures de bons harnas de menut fer, et hiet sor les plaites bons riches varleors d'armes armées de leurs blazons, et avoit coscon un heume sur son bachinet à un timbre bla jolit, et plusieurs Saingours Chevaliers et atres y avoit, qui d' deors de lor couvertures avoient lors destriers armés de couvertures de nerués metelles de fier por la doianche de leurs chevois. Philippus Mouskes in Hist. Francor. MS.

Ses Chevaux fa de fer Couverts,
Par desours et un ceudal piers,
A fleurs d'or les armes le Roi
De France, et s'ont tout le coustol.

Vide Notas nostras ad Villharduinum, ([** Glossar. med. Graecit. in Στεφανία, col. 1468, et Στεφ. col. 1493. et supra in Dextrariis.])

† EQUUS EJUSMODI VESTITUS in Nobilium funeribus offerri solitos, docet vestis Cereimoniale Gallicum. Vide *Heriotum*.

† EQUUM ET ARMA PATRUM SENIORIBUS suis dare tenebantur majorum Valvasorum filii, qui in eorum beneficia succedebant, ut est in Constitutione Conradi et Henrici II. Imp. lib. 3. Legis Latio. tit. 8. § 4. et lib. 3. Feudor. Vide *Heriotum*.

† 1. ERA pro *Aira*, *Ara*, seu *Ager* vel locus incultus, Gall. *Aire*. Chartarium Ecclesie Auxitanæ cap. 108: *De alia Era, Dux Era fuerunt, ambo erant et adhuc sunt francados S. Marci, ita tamen quod si Cellarius habebat clonorem de eis, quinquē solidos habet pro lege de una Era*. Donato Borelli Comitibus Barcin. ann. 964. in Appendice Martæ Hispan. col. 884: *Fuerunt ad jam dictam Ecclesiam... journals novem ad ipsas vineas, et journals duos ad masses colatigindas, et journals duos ad ipsa Era; id est, locum vite tectum vite apertum, ubi frumentum teritur*. Charta Philippi Aug. Fr. Regis ann. 1211. apud Marten. Anaplas. Collect. tom. 1. col. 1100: *Ab Era S. Frenasti usque ad curiam viam per viam pratorum S. Juliani, et a caneo mui usque ad Ligerim, totum est de elemosynis Regum Francie*. Ut *Ara* quandoque, sic *Era* pro Cemeteterio posset accipi hoc in posteriori loco, Vide *Ara*.

† 2. ERA, Pecuniarum subsidium ab *Æs*, *avis*. Littera Regis Aragon. Edwardo I. Angl. Regi, apud Rymer. tom. 2. pag. 461: *Per locum terre nostre, ad defensionem ejusdem, adjuvatorum sine Era colligit et prestantur; unde fit armata, cum quo poteramus, etc.* Gloss. Lat. Gall. Sangerm. MSS. *Era*. *Ere*. *Decimo*, *monede*.

† 3. ERA, Supputatio, numerus, sectio capitis, etc. de quo supra in *Era* 1. Almoimus in Vita S. Abbonis Abb. Floriac. cap. 11: *Sed et idem venerabilis Abbo... scribens, quid capitula, Era, sine moneta, que in Evangelis habentur, inter se discrepant, etc.*

† 4. ERA. [Initium aliquod fixum, unde anni numerantur.] Vide *Era* 2.

† ERABANUS pro *Eramus*, Ital. *Eramo*, in Chron. Salernitano cap. 117. ap. Periz. Scriptor. tom. 3. pag. 531. lin. 42.

† ERADICARE, Expellere, quasi radicatus avellere. Ottobonus Scriba lib. 3.

Libert. Eccles. Anglie. tom. 3. pag. 1250: *Roberto Capellano liberæ Capelle Dom. nostri Regis iuxta Kyngepit, et loci jnsualem Hermitia, etc.*

FRATRES EREMITIORUM, Religiosi Ordinis Fratrum Minorum, qui loca deserta et solitaria, *Eremitoria* nuncupata, sub disciplina Fr. Pauli incolebant. Seil paulo post defecti hoc nomen, inquit Vaddicus ann. 1375. n. 44. dum ab Eremitiorum ad occupanda etiam et reformanda majora Canobis Conventualium transierunt.

EREMITAGIUM, in Regesto Philippi Augusti. Heroualliano fol. 172. et lib. 2. Epist. Innoc. III. pag. 415. Edit. Venetæ, [necnon in Litteris Geraldii Episcopi Ulic. ann. 1244. apud Stephanum tom. 2. Antiquit. Occitan. MSS. pag. 495. Gallidicium *Hermitage*.]

¶ **EREMITAS**, Spectans Eremitas, in iisd. Litteris Geraldii Episc.

¶ **EREMITARIUS FRATER**, pro Eremita, tom. 2. Hid. Dolphin. pag. 274. *Eremitanus Ordo Fratrum S. Augustini*, in Venditione anni 1410. Hos Augustinianos, alias discebatos et intonsos, nunc autem a paucis annis calceatos et tonsos, etiamnum appellamus, *His Heremitas de S. Augustini*, Parisiis *Les Petits Peres*, ad distinctionem aliorum Ordinis S. Augustini Monachorum.

¶ **EREMITE** *Eremitæ* deridendo a demonibus appellari videntur, in Mirac. Mas. B. M. V. lib. 1 :

Mais quant tenons par les illiers
Ces couvains, ces couverts, ces moines,
Ces cherviers, et ces canoines,
Ces chapeliers et ces Ermites,
Avec les diens pères qu'arabes.

EREMUSCULA, in Vita S. Domitiani.

1. EREMITARE, Vitam eremiticam ducere. Laurentius Leodiensis in Epistolis Viridensis. pag. 327 : *Ido Robertus presbyter noster Censuli Monachus cum duobus sociis priorem Eremitarum, etc.* Ulterior etiam Felix Gyrensis in Vita S. Guthlaci ann. 17.

2. EREMITARE, vel **HEREMITARE**, Vastare. Chronic. Gothor. sex Lusitan. era 904 : *Et moris littori Heremitarum atque destruxit*, ibid. : *Conturbavit ab inimicis possessionem Heremitarum*.

EREMITAS, Vastatio. S. Enlogius in Documento Martirii : *Proponant vobis... Eremitentem Ecclesiarum, compenditorem Sacratum, dispersionem ministerium*.

¶ **EREMITICA SILVA**, De-erta, tom. 4. Annal. Bened. pag. 712. col. 1. Vide *Eremita*.

¶ **EREMITORIUM**, Vide in *Eremitæ*.

¶ **EREMITERRE**, *Contra hanc e munimetur pugnare*, Barthii Glossarium ex Rainaldi Agili Hist. Palest.

¶ **EREMODICIUM**, Ερημοδικιον, Deserto caute, quæ fit cum actor vel reus per absentiam suam defugit iudicium. Juxta Blesynium Institut. lib. 4. pag. 439 : *15. Iste contumacia et Eremodiciem est defensor, quod contumacia respectu rei, et quæ maritatum de comparato divitibus, proprie decatur : quævolandum et Eremodiciem respectu rectoris, ut ita ad eum, per quem introductus causæ, magis referendum*

videtur. Fel, ut qualem voluit, et fortasse melius, Eremodiciem contrahatur clapsa a vera contumacia triennio. Juxta aliorum doctrinam Gloss. in Dict. 1. Eri sine q. f. in verb. eremodiciis, ex eremodico his auctoribus, non autem ex deserto vultuino.

* Adde ex animadversionibus Pr. de Masqueus : Hæxybius Ερημοδικιον interpretatur movens Ερημο, id est, Judicium ex uno litigatore constans, cum reus, qui se non stetit in iudicio, commendatur; quod in jure Romano non admittitur : nam *Eremodicium* ad rei et actoris absentiam refertur, ex Cujario. Exstat hæc vox in L. 7. § 12. ff. de minorib. lib. 4. ubi Gothofredus notat apud Gallos dici *Preemption d'instance*. *Eremodiciem* non semel legitur in L. 13 ff. iudic. solv. (46. 7.) et in L. propeandum 13. § 3. et 4. Cod. de iudic. (3. 1.) ubi *Eremodiciem ventulatur*. Vide Brisson. de Verb. jurid. significat. ad hæc vocem.

¶ **EREMUSCULA**, Vide *Eremitæ*.

EREMUS, Incultus, *Erema terra*, inculta :

... Immanis, rostroque intacta, nec ullis
Saucia vomeribus.

Heremus, in Consuetudine Solensi tit. 13. art. 1. 3. 4. *Terme Herme*, in Marchiensis art. 455. Burhonensis art. 331. Arvernenis cap. 28. art. 3. Gloss. Græc. Lat. Ερημος, *Deserta*, Lex 4. Cod. de censib. lib. 11. tit. 49 : *Omne territorium censetur, quoties defectorem locum exposuit, ut sterilia atque jejuna his, quæ culta vel optima sunt, quodammodo. Ubi Cujacius notat quendam Cod. pro jejuna habere *Erema*, et Græcos hæc verba sic extulisse, τὰ ἔρημα γὰρ τῶν ἀβύσσων ὑψηλότερα*. Michael del Molino in Repertorio fororum Aragon. in v. *Gannatum* : *Si illa hereditas est *Erema*, et tolli quæ non possit rigori nisi de carlo, etc.* Preceptum Caroli VI. pro Hispanis ann. 812 : *Erema bene sibi ad laborandum perquirant*. [Preceptum Ludovici Pii ann. 821. Martæ Hisp. col. 767 : *Cellulus quæ ipsi ubi *Erema* coarctaverant*.] Preceptum Carolomanni Regis ann. 881 : *Terras quas ex *Erema* tractaverant, quiete possideant*, Charta Sancti Navaræ Regis apud Oyhenartum pag. 99 : *Cum omnibus terminis et pertinentiis... cum *Erema* et populata*, Alia Petri Episcopi Agnensis ann. 1246 : *Ennalem montem cum suis preteritis hinc desertum, arborum et *Eremum*, ad nostrum dominium ratione fructu pertineret decernis*, Alia Wilhelmi Comit. Tolose ann. 1080 : *Ipsam bovem cum omnibus terminis, offensionibus, exitis, et regressis suis, omnia et in omnibus, cultum et *Eremum*, sine reservatione* [Vita S. Judoci Presbyteri n. 12. inter Acta SS. Benedicte. ser. 2. pag. 569 : *Post hæc vero præcepti Rayno, ut incideretur *Eremus*, qui erit in agro decessimus, quætenus locus illi habitationem Dei famulo s. claret autem. Spiritum illi esse intelligendum ex superioribus liquet*.] Adrevaldus de Translat. S. Benedicte cap. 1 : *in ut in *Eremi* vastitatem loci prius desideratior conversæ valeret*, Cap. 2 : *Qui locus ad *Eremum* reductus capti esse fecerunt... habitatione. *Erema* hæreditas, in Testamento Jacobi Regis Aragon. ann. 1272.*

Vide Foros Benchard. rub. de *Heribages* art. 13.

ИРЕМЪЕ ТЕРЪЕ, Cultus, in Charta ann. 1148. apud Jotfridum in Nicia pag. 168.

** **EREMITES**, Libertatis vinces, qui vincula rupta. Rhadun. Maurus de reverent. filior. ad Ludov. Pium cap. 12 : *Ereptori et defensori suo homino Christo in omnibus gentes agas*.

¶ **EREMACHUS**, Eryestianis digittas apud Hiberum. Vide *Eremitica*.

** **EREPHTOR**, Libertatis vinces, qui vincula rupta. Rhadun. Maurus de reverent. filior. ad Ludov. Pium cap. 12 : *Ereptori et defensori suo homino Christo in omnibus gentes agas*.

¶ **EREPTORIA**, *adimenda, reddenda*. Gloss. Isid. In Excerptis Pithæan. omittitur *Reddenda*. Credit Grævus, posteriorum temporum Scriptores *Ereptoria*, dixisse bona, quæ eripiantur sine adiutorio. Vox *Reddenda* fortassis adjecta est, quod iniuste ablata sint restitutura.

ERETINA, Charta Desiderii Morinorum Episc. in Chronico Andrei pag. 474 : *Quod si forte in hieme, vel ex abundantia pluviarum, vel ex resolutione nivium aqua nimis insularia foret, quam vulgo *Eretinam* vocant, etc.*

¶ **ERGA**, Versus, Gall. *du côté de*. Charta ann. 1010. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 185 : *Et per ipsa bin pergentibus in portibus Septentrionis, qui ducunt bullone, qui descendit Ergo campu, qui ducunt de Everesse. Libert. civit. Culture. ann. 1359. tom. 5. Ordinal. reg. Franc. pag. 346. art. 10 : Infra duos leucas a civitate prædicta, Ergo dictum locum. Charta ann. 1406 : *Sicut se extrahit de fonte et pascuam ubi brach Ergo la Vinhole... per quem (viam) publici iter de amore nobilis viri Aymerici Borge domicii Ergo Tardulium ex altera. Pluries ibi.* [* Præsent. Annal. ad ann. 84. ap. Pertz. tom. Script. 1. pag. 438. lin. 27 : *Ergo Portorium Lotitium fluvium Sequana immansit*.]*

¶ **ERGALICUM**, Εργαλικον. Instrumentum. Luthipraudus lib. 6. cap. 3 : *Per veridicæ, quod supra inaguratum est, Ergalium in mensum subvertitur*. [* *Ergalium* lib. 6. cap. 5. *Ergalium*, cap. 8. ap. Pertz. tom. 3. pag. 338. 339.]

¶ **ERGARE**, Gloss. Isid. : *Ergare, circum. Leg. Erent*, circum. Vide *Ergatum*.

¶ **ERGASTARIUM**, Radericus Frising. de Gestis Frederici I. Imper. lib. 3. cap. 2 : *Nam et laborum et officium multitudine, et mercatorum copia... sequitur exercitum cum suis populis ubi Ergastarius, Morator, signavit in anno MS. legi Ergastarius. Vide Ergastarius*.

¶ **ERGASTERIACUS**, Artifex, apud Muratorum tom. 1. part. 1. col. 1.

¶ **ERGASTERIUM**, Glossæ MSS. : *Ergasterium, Monasterium, vel officina mætorum, vel opatorum*. Iso. Magister : *Ergastor, Operatorium*, Εργαστήριον, Tabernaculum mercurialis deputate : passim in Cod. Th. et Justin. Vide Jac. Gothofredum ad leg. 4. Cod. Th. de Operib. publ. (15. 1.) [Pro theca ætæratum reliquiarum accepit Bernerus Abbas in Translatione S. Hunequidæ Virginis, inter Acta SS. B. nedicte. ser. 5. pag. 225 : *Sacrosanctæ effigies, ut eis concederetur munition a fese, antequam ossa propriis conspiceret oculis... Clauso*

igitur tantum cum diligentia solertique honorabiliter Ergasterio, cum cereis et thurisibilibus et encensis de cryptis erumpunt, etc.]

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Ergasterium, Ouvrouer.*

† **ERGASTICUS**, ἐργαστικός, Efflicax, operosus, Martiani. Capella lib. 6. pag. 231: *Ergastica schemata, quae faciendae iustitiae sunt formae precepta continent.* Ergasticus Jurisconsultus idem est qui Operarius. Vide *Ergasticus*.

* Quo sensu occurrit etiam in Cod. Theod. lib. 14. tit. 27. leg. 1. de Alexandrinae plebis primitiis. Ubi consule Jac. Gothof. qui multa de *Ergastianis* congerit aliamque a Dionysio in voce *Ergastici* laudato proferri sententiam. *Ergastierini*, in Hist. Miscell. Pauli Diac. pag. 718. ad ann. 775. Vide *Ergasterianus*.

† **ERGASTULARIUS**, Pertinens ad ergastulum. Ammian. lib. 14. extr.: *Eunus quidam, Ergastularius servus, ductus in Scythia fugitivus.* Uittor Colmella, pro eo qui praestit mancipis in ergastulo conclusus.

† **ERGASTULARIS**, Eadem notione. Sidon. lib. 7. Epist. 9: *In tenetis Ergastularibus constitutus.*

* Acta S. Valer. inter Probat. ult. Hist. Trencher. pag. 3: *Qui (Phoebius) cum alius 48. martyribus, persecutorum iustitiam comprehensus, Ergastularibus tenebris mancipatur.*

* **ERGASTULUM**, Compedes, quibus reivincuntur in ergastulo, Gall. *Enfers*. Lit. remiss. ann. 1337. in Reg. 89. Charoph. reg. ch. 278: *Cum dicti instituti capium adduxissent eundem Johannem cum duobus pedibus in Ergastulo sub compede ponendo, nonnulli carnalis nati ipsius Johannis amici de nocte ad dictum carcerem clandestinis accesserunt, munusque lapideum dedit carceris ad lotus versus campos perforarunt, et ibidem intrantes dictum comprehendit sua Ergastulum, in quo dictus Johannes erat positus, cum quodam cutello ad modum scire facio scinderunt, et dictum prisonarium a dicto carcere extraxerunt.*

ERGATA, Operarius. Papias: *Ergata, vicarius, vel operator.* Gloss. S. Benedicti. cap. de Agricultura, *Operarii, ἔργατα.* Testatur Casaubonus ad Suetonium in Vespas. cap. 2. Epistolarum agmina patriam quotannis relinquere, et ulteriora ditiorum Turcie adire, operis simul et quastus facienti gratia, et ab iis *Ergatis* patrio sermone dicti, Italica *Ergata* idem est ac *organum*.

ERGATICUS, uti legant Notae Tyronis, idem forte qui *Ergasticus*. Gloss. Graeco-Lat.: *Εργατικός, operarius: Ergaticus enim vocari operarius quae in operibus publicis conductus ab aliquo publico Principe et magistro gubernatur, uti Hotomannus.* Sed an idem cum *Ergastianis*, de quibus in leg. 5. Cod. de Episcop. audient. (1. 4.) addubitant viri docti. Ubi Dionysius Gotofridus probabilis conjectura pro *dicatere ergastianorum* emendat *ergastianorum*: ita ut fuerint praefecti eorum qui Alexandriae frumentum comparabant, quasi ἔργατα: *stione enim dicuntur qui frumento comparando praeficiuntur.*

† **ERGATIVUM** *Contemplativum*. Papias.

† **ERGODIOCTES**, Gr. ἐργηδωκτες,

Exactor operis. Walafridus Strabus in Prologo ad Vitam S. Othmari Abb. Sangalli: *Quem etiam in hac occupatione instantissimum Ergodioctem sine tactu laici sustinuerunt.* Vide Glossar. mediae Graecae.

ERGODOCHUM, Officina, ex Graec. ἔργηδοχόν. Sermo Petri Damiani de S. Severo: *Andréis, fratres carissimi, ex B. Severi, dum legeretur, historia, qualiter illium Deus de iunctis Ergodochio sustulit, i. gynaeceo.* Vide in hac voce.

ERGOLABUS, Operarius, operum redemptor. Gloss. Graeco-Lat.: *Εργολάβος, redemptor.* Lexic. Gr. MS. Reg.: *Εργολάβος, τὸς ὅστις τῶν ἔργων ἀποδίδωσιν.* Infra: *Εργολάβος, ὁ ἐπὶ τοῖς ἀκαταργῶν, ἢ ἐπὶ καὶ τῶν ἔργων ἀποδίδων.* Glossae nomicae MSS.: *Εργολάβος ὁ ἐν ἡγεμονία δέδωκεν ἢ τῶν ἐκχωρηθέντων ἔργων.* De significatione hujus vocabuli videndi Cujacius lib. 8. Obser. cap. 31. et alii passim.

ERGOSIATANI, Vide *Ergasticus*.

* **ERGUA**, pro Erga. Nolens Ergua ipsam ingratum remanere, in Charta ann. 1322.

* **ERGUM**, Causa. Virgil. Grammat. pag. 15: *Etiā ex aliis Ergis generabitur in una pluralis finiri solet.* Pag. 75: *Cujus rei Ergum inveniunt multa, ita excolet dures.*

† **ERUCIMINUS**, ut est, Aldus. Papias in MS. Bitur. Lege et vide *Hegumenus*.

* **ERIA**, La luna, in Glossar. Lat. Ital.

† **ERIBANNUM PLENUM** COMPOSERE dicebatur qui solvebat 60. solidos, quod non perrexisset in exercitum post evocationem. *Eribannum* legit Muratori in Legibus Caroli M. tom. 1. part. 2. pag. 98. col. 2. pro *Heribannum*, quod habetur infra in voce *Heribannum*.

† **ERICIT**, Custodit. Papias. Gloss. Saxon. German. n. 501. *Eriacte, Custodire.* Melius Papias, si bene conjecto, ab *Ericus* 2. [ἔρις ἔρις] Suidae ἡ ἔρις.]

† **ERICUS** Papias: *Ericus, marturus animal, a terrestri icino nomine traxit, quem vulgus Ericium vocat.*

* **ERICIUS**, Macchia bellica. Otto de S. Blasio cap. 23: *Cesar itaque omnem reliquiam apparatum, quem ad expugnationem civitatis fecerat, scilicet telas, vulpures, Ericios, cultos, (telibus enim crassebant nonnullis) exuri precepit.* [Hac notione vocem *Ericus* usurpavit Caesar de Bello Civ. lib. 3. quam exponunt Machinam in Histor. Comit. Ardens. apud Ludewig. tom. 8. pag. 475: *Turrim ... quam nesciat apud Sanguinem ab eodem Comite Balduino Armatum et fusantem circumcinctum et Ericit et propugnaculis munitum.* Et pag. 527: *Reportato exterioris ardoris munitionis valli fusante et amplificato, et sepibus et Ericis concepto.* Quibus in locis *Ericit* idem sunt quod Livio Portae pendulae Nostri *Herse*: quia etiam notione vocem hanc usurpavit Salustius. Sed si veram indignant originem melius scriberetur *Heritis* cum aspiratione, derivant enim ἀπὸ τοῦ ἔριος, Arcere.]

* *Ericae* vocat Phil. *Mouskes*:

Et si omni bien lears murs ordés,
Et de nouvel fais et fondes
Les Ericas ont pris et saies.

* **ERICOPARTA**, *Lo gran principe*. Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **ERICITARE**, Vide *Ericit*.

† **ERICUTALIS**, f. pro *Eritudalis*, Dominicus, proprius. Bulla Greg. IX. PP. ann. 1231. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 398: *In Clarholme curiam Eritudalem cum decima, novam curiam cum decima, etc.* Vide *Eritudo*.

ERIGENA, vulgo dictus Joannes, qui Scotas Ingulpho pag. 870. vitixit sub Carolo Calvo, et cujus scripta varia circumferuntur, quod Hibernus esset. *Eringenum*, non *Erigenum* vocari in veteribus Codicibus, monet Sirmondus ad Concilium Valentinum III. Hinc porro non semel Hibernus vocat Oedericus Vitalis lib. 11. et 12. nostri Ritus, ex hodierna etiam appellatione: nam Hibernum *Erin* vocant. Guill. Guntz MS.

Arriva il Richard li Rois,
Normans, Anglais, Israels, Irois.

Erianno 1312:

Tout i'ot li Cornevois,
D'Escoz, d'Yrois, et de Galois.

Sed et Hibernus Scotorum nomine innotevit palam est. Vide Gratianum Lucium in Cambrensi everso pag. 128. 338.

† **ERIGERE**, pro *Erigere* hie terque legitur in Litteris anni 1363. apud D. Neuseus tom. 3. Ordinat. Reg. pag. 63.

ERILIS, [Principis filius.] Vide *Herilis*.

* **ERILIUS**, Inferius, in Glossar. Casin. ann. circ. 700.

† **ERILIZ** Testifica linguam, *Armorum depositum* in Legibus Lutharii I. Regis, apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 143. col. 1. Vide *Herilidz*.

* **ERIMANIA**, Exercitus. Vide *Arimania* post *Herimannum*.

ERIMARIUS, [Miles sub Comite aliusque Officialibus militans in oppidis et castris.] Vide *Herimannus*.

* **ERINACEUS**, ἀγρίος σκῆνος, [Pecten fuliginosus.] Ita emendat Salmasius in Gloss. Gr. Lat. pro *Remaceus*.

* **ERINUS**, Hesterius, Gall. olim *Ersoir* vel *Hersoir*, nomen d'her. Charta ann. 1501. in Reg. 4. Armur. gener. pag. 13: *Cum... contractum fuerit matrimonium et de Eria in facie sancte matris Ecclesie solemnizatum, etc.* Judic. ann. 1507. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 88. col. 2: *Satisfaciendo ordinationi Eriae die per dictum dominum consensu late, etc.* Clivon. S. Dion. lib. 4. cap. 8. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 256: *Ersoir, distill, à la veprée... Lors respondi aus de ses compaignes: Encore routes tu la viande que li n'avoit Hersoir.* Ubi Aimoin. lib. 3. cap. 81. habet: *Cum hesternum vesper... Gai socius: Tu, inquit, priusquam adhuc recuans epulas, etc.* Lit. remiss. ann. 1391. in Reg. 143. Chartoph. reg. ch. 211: *Les poines de des injures et villentes que lui avoit faites et dites ledit Perrin, lui dist ces paroles: Rebaut tu me voulaies Ersoir tout d'un esple, sans ce que j'eusse méfist, etc.* Vide infra *Herinus*.

† **ERIDOLUS**, Incile, elix, sulcus aquarius. Gallis *Rigole*. Charta Dumbensis ann. 1379: *A moncus debet dicitur, pro dimittit excolet facta in Eridolis domini necessaria ad adu-*

canthum dictum prout; et debet capere apum in dictis Eriolis pro adhaerendo apum.

* **ERIPENUS**, Modus agri, idem qui *Argemone*. Vide in huc voce, Chartul. S. Salp. Bitur. fol. 17. v. *Ego Romanus miles duo abbas Humberto et congregationi sancti Sulpicii decem Eripenos de terra, qui sunt isti retro munitionem clavellum ad Solmignac.*

* **ERIPES**, Pedibus valens, pro *Eripes*, æreos habens pedes. Appendix ad Agnelli lib. Pontif. apud Murator. tom. 2. pag. 196. col. 2: Qui dum velocissimus cursibus uteretur, loipes conversus est de Eripede. Gloss. Sangerman. num. 501: *Eripis, Petas. Aliud Lat. Gall. : Eripes, Qui a pied d'atrina.*

* **ERIPICA**, ENIPICARE, Vide *Erpina*.

* **ERIS**, *Festus modicum*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613. Ubi emendandum *Continentis Des.*

* **ERISCLID**, pro *Erlis* legi in Estensi Codice monet Muratoris loco in *Erlis* citato.

* **ERISIBE**, Erigo, vel rubigo messiam, in Glossar. Cassin. aud. circ. 700.

* **ERISPELA**, pro *Erysipelas*, *ispone* iac, Tumor ex ferventi sanguine ortus, Gall. *Erysipèle*. Vide locum in *Vorsu*. [* *Erysipelatum corpus* ap. Richer. lib. 1. cap. 11. *Erysipelata papula*, ibid. cap. 65. Vide *Erysipellate Turgido*.]

* **ERISPIPIA**, La fesa e puca. Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide *Eristipeli*.

* **ERITLID**, pro *Erlis*, apud Muratorium tom. 1. part. 3. pag. 103. col. 2. ex Legibus Caroli Mag.

* **ERITUDO**, Dominus, dominatio, proprietates, *domitius*. Gloss. Lat. Græc. Sangerman. Melius aliter apud Janum in Antiquario: *Erus, domitius, Erlindo, domitius*. Ibidem ex Festo: *Nam Erus antiqui scriptura Græco tpe, unde *erisus*. Idem Festus habet: *Ertudo, Servitudo*, unde *Erus* etiam pro *Servus*, veriusque accipitur quam pro *Dominus* juxta vim antiqui tpe; sed si pro *Erus*, recte dicitur Dominus. Gloss. Sangerman. MSS. n. 501: *Ertudo, Domitio*. Vide *Hertudo*.*

* **ERLOYUS**, Ganeo, nelulo. Vide supra *Arlotto*.

* **ERMA** FRANA, Vide *Ermus*.

* **ERMANA**, Papiæ, *Calostata*. Ita etiam in Gloss. Ms. Eccl. Parisiensis. [* *Leg. Ermanna*.]

* **ERMANTATES**, Scutis gentilitii ornatus, Gallice *Armoiré*, vel potius idem qui infra *Ensmallatus*, vel *Esmantatus*, Gall. *Emallé*. Testamentum Beatricis de Allourea Vicecomitis Narbonne inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 154: *Item, legamus Conventui sororum Minoretrum de Alsbilano unum salinum argenti, in quo quidem salino est deoboyctatus unius drichro Ertantum cum sigis, sive armis nostris, cum brachia, sive arbore de corallo, cum linguis serpentinis...* Item... unum alium salicium Ertantum cum brachia de corallo et linguis serpentinis. Vide *Armentatus*.

* **ERMASUS**, Ager incultus, vel etiam qui colli non potest. Charta Caroli IV. ann. 1347, in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 493: *Item idem Johannes quemdam Ertantum seu heremum, pro quo servit unam annuum*

ordet. Neque aliud forte est *Ermel*, in Charta ann. 1321. ex Reg. 61. ch. 156: *Pour un petit Ermel (sic) seant nu dessous du monastere de Chaudoy...* Lesquels giro (f. græc.) et *Ermel* convalent rendre etc. Vide *Ermus* et infra *Hermastium*.

* **ERMAUCUS**, Lapis pretiosus viridis coloris, smaragdus, nostris *Emerverde*; nisi sit Encaustum, Gall. *Emaul*. Inventar. ann. 1419. ex Tabul. monast. Montisol. : *Unum ralicem cum sex caduniris, et cum tribus amovibus, et cum patella argenti. Vide Emaucudus et Esmaragdus.*

* **ERMELINUS**, ut mox *Ermeu*, Pellis muris Pontici. Vide in *Hermellina*.

* **ERMEVA**, Pellis muris Pontici, Velus Armeniæcum, Gall. *Hermine*. Testament. Beatricis de Allourea Vicecomitis Narbonne ann. 1367, in Anecd. Marten. tom. 1. col. 154: *Item legamus Conventui sororum Minoretrum Butiris nudaum nostrum de scortis sanguinari, cum capitulo operato de floribus Ermenis et perlis. Vide Hermellina.*

* **ERMENTU**, pro *Armentu*. Bard. serm. in festo S. Domin. : *Prima (regula) fuit Basilii, sub qua militavit monachi Orientales seu Gæcel, et fratres Ermentu vulgo dicti; qua regula est satis dubiosa. Vide Ermentu.*

* **ERMENSCL**, Priscorum Saxonum fandum vel idolum. Vide *Irmisul*.

* **ERMENATUS**, Ornatus erminis. *Sabius regibus indumentis depictis et Ermenatis*, apud Lohinellum tom. 2. Hist. Britan. col. 872.

* **ERMINFA**, ut *Ermina*. Cyprian. cum cunctis etiam *infantis et Erminis*, in Epistolam Constituit, Eccles. Valent. inter Constat. Hisp. tom. 4. pag. 175.

* **ERMINU**, apud Radulphum de Diceto, et alios, iidem sunt quod Graphi *Armenius* vocantur, nec erat quod se hic torqueret Somnerus. Vide *Hermellina*.

* **ERMINSTREAT**, Una et quatuor Angliæ viis militaribus celebrioribus, quam ex interseant ac percurrunt, olim a Romanis extractis. Harum primam *Wallingstreet* (de qua Vita Offe II. Regis pag. 19.) et *Worlamsstreet*, quod per Verolamium duxerit; alteram *Ikenildstreet*, quod ab Icenis initium habuerit; tertiam *Fosse*, quod fossa, ut putant, utrinque munita fuerit; et quartam *Erminstreat*. Germanico vocabulo appellatur, a *Meteuro*, quem sub nomine *Irmansul*, i. *Mercurii coluina*, Germani coluerunt: qui quidem Græcis *Isidre* dicitur, quod viis præse credere. Hæc viæ quatuor *Chromini regales* dicuntur in Legibus Edwardi Confess. cap. 12. et 13. quorum duo, inquit, in longitudo regni, alii duo in latitudine distendantur. Hi pueri Regis habere dicuntur, ita ut qui delicta in iis committit, Regis iudicio nuda subiacent. Quod et statuitur in Legibus vernaculis Willelmi Nothi § 30. ubi tres tantum ex his viis militaribus recensentur, *Wellingstreet*, *Ermingsstreet*, et *Fosse*; quarta omittitur *Ikenildstreet*. Notum autem *street*, his locis, *stratum*, seu viam denotare. Horum itinerum meminit præterea Robertus Gloucesterensis in Poem. Anglico MS. ex Bibl. Bodleiana, apud Will. Dugdalum in Antiquitatib. Warric. pag. 6: *Vaire weyes many on ther beas in Englaunde, But four most of all ther bes I understande,*

That thorg an old lyng were made ere this, As were weal in this hole stile her telle this. From the South into the North taketh Ermingsstreete From the East into the West goeth Ikenildstreete From the Southeast to Northwest, that is sum del grete, From Dover into Ghester goeth Wallingstreete. The forth of this is most of alle that tillett from To-lescey.

From the one end of Cornwall agene to Cateneys, From the South west to North west into Englaunde ende, Fosse men callith this waye that by many towne doeth weende.

This fourre waye in this lunde long Betwix the wise Made and weyward hem with gret franchise: For whoso dide therein any thefte oller any wozte He made iudgement therof and gret vengeance ynowe.

Vide Galfridum Monumethensem lib. 1. cap. 18. [* Grimm. Mythol. German. pag. 212. sqq.] et infra *Pax Regis*.

* **ERMIVUS**, ut *Ermina*, in Littera Caroli Franc. Regis pro Monspelienibus ann. 1381.

* **ERMIVINUS**, pro *Cremastinus*, Gallice *Cramais*, in Processu de Translat. S. Antonii pag. 768. apud Bolland. tom. 1. Maii.

* Nequaquam: est enim Sericus pannus subtilis, Ital. *Erminio*, nostris *Armoistin*, ut ex loco laudato patet: *Sandabibus Erminio ruben* etc. Ita quoque interpretantur docti Editores. Unde *Armoisur*, huiusce panni artifex, in Lit. remis. ann. 1421. ex Reg. 171. Chartoph. reg. ch. 484: *Lesquels entrèrent en la maison d'un Armoisur et la prirent chacun une huvette ou capeline.*

* **ERMOPROBITUS**, pro *Hermaphroditus*. Vide infra in huc voce.

* **ERMOXYE**, pro Armenia. Nunciis de *Ermoxye*, apud Rymerum tom. 4. pag. 678. col. 2.

* **ERNULA**, *Statua sine manibus*. Papias. Vide *Irmisul*, et mox *Ermulus*.

* **ERMULUS**, Aldhelmus Abbas Malmesburienensis: *Et ubi pridem ejusdem nefanda matricis, Ermali, cervicæque crudeli Janis cohibentur stultitiae in profanis, versat vice discipulorum gurgustia, immo amæ oraminum odoris, architecti ingenio fibre conductur.* Ubi Userius Armachianus ad *Ermisul* Saxonium deum hic alludi putat, de quo suo loco agimus: sed indubie legendum *hannul*, ut habet S. Augustinus. Locum vide in *Cronica*.

* **ERMUNUS**, Vide *Infanciones*.

* **ERMUN**, pro *Ermus*, Incultus. Diploma Guillelmi et Fulconis Vicecomitis Massil. ann. circiter 1060. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 356: *Et in territorio quod dicitur Albunia, cum suis altariis, et cum suo alode et suis adjacentiis...* cum suis garricis et pascuis cum *Erms* et *boiclis ipsis*, etc. Chartularium Aptense fol. 25. v. : *Est pecia de terra Erma, qua habet consortes de uno Intus, etc. Vide Eremus*.

* **ERNAUDINI**, Moneta species, eadem que supra *Arnaudensis*. Inquisit. ann. 1311. in Reg. Olim parlem. Paris: *Quatuor libras monete Ernaudinorum in valore sexaginta quatuor solidorum Turonensium.*

* **ERNES**, Spica a mesoribus derelicta, a Germano *Ahr*, Spica, *Ernde*, Messis, *Ernde*, Metere, unde quibsdam in locis *Ern*, Spicas derelictas legere, Gall. *Glaner*.

roem Erremens vocibus *Gngre de bataille* opposuit. *Chascun doit avoir, ainsi, que le plet des apiaus soit de deffiance de droit ou de fause jugement, comment que li apiaus soit detentor, ou par gages ou par Erremens d'au plet le Cour ou li apiaus est, doit estre demeuré selon le contenu de droit ou li apiaus fût fait, selon la Coutume qui courait ou tant que li apiaus fût fets, etc.* Idem cap. 50. pag. 371. versus finem : *Chascun de Quemme... peut aussint bien apeler de deffaut de droit et de faus jugement, come seroit un étrange, qui ne seroit pas de Quemme, et doit l'ap aux demeur par le Seigneur, à qui le ressort que le Quemme appartient, et non pas par Gogez de batailles, mais par les Erremens d'au plet.*

Emulcum vide cap. 7. pag. 49. lin. 7. et 8. et supra vocem *Adhominis*.

* Petitiones juridice, litiis instrumenta, imo et jura Charitis vel ex consuetudine firmata. Charta Hug. primogen. comiti. Regist. ann. 1221. in Chartul. Campan. fol. 213. r. 1. *Si vero inveniet (arbitry) quod ex parte domine nre (Blanche) comiti. Treceus, sit iniquis interceptum...* contra me vel gentes nras secundum *Errantia mea*; ipsa ad dictum ejusdem Simonis reddi faciet quod fuit interceptum. Charta Drochoni de Melito ann. 1222. ex Chartul. S. Siph.

Antis. : *Compromissimus in eodem videbatur de terris, quos homines de Ezilign venientes ad S. Mourimur tenent ad costamam vel terris, ... tunc medio quod ducti tunc, quantum ad terras predictas, inquirunt boni fidei consuetudines. Erramenta et fructus, que nos non quam capitulum obtinuimus. Sententia. arbit. ann. 1223. lib. 2. De terris vera que sunt ad terras vel costamam, inquisitis omnibus et cognitis quodcunque circa hoc investigare vel inquirere potuimus, etc.* Scazar. S. Mich. ann. 1225. in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 32. v. col. 2. : *Radulphus et Rogerus possident attornium alium, si voluerint; ita quod omnia Erramenta prioris attornati computaverunt.* Unle *Errementer*, Litigare, postulare. Lit. remiss. ann. 1278. in Reg. 114. (Chartoph. reg. 114. 36.) *Jaquier Grant prist à parler auant Pierre Martin les paroles ex efficit : Pierre Martin, ta m'a fait remontrre et Errementer de peririges par ceulz de chapitre de Belus.* Nostris olim *Erramment* et *Erramment*, idem quod *Continuo*, nunc *Incontinent*, assistit. Vide SS. Mss. ex Cod. 28. S. Vict. Paris. fol. 360. v. col. 1. : *Sistrus releva de mort Erramment, et alimora l'Apstre.* Le Roman de Ciconades Mss. :

an erro Erramment respondy,

Que pour chao n'ert pas venus la.

ERRANEI, Errantes, in Gloss. Isidori.

ERRARIUS, Errans, vagans. Charta Thomæ Marescalli et Comit. Northinghamie tom. 3. Monastici Anglic. pag. 240 : *Ha-*

bant etiam profecti Canonici cignos suos Errarios, quantos voluerint, annates et adificantes cum pullis et claudis corum, depascentes et errantes in omnibus aquis meis, etc.

ERRATICUS, Errabundus, vagus, vagabundus, Italis *Erratico*. Gloss. Gr. 1. at. : *Erraticus, Erraticus, Erraticus, Erraticus.* Cornet. Fronto : *Erraticus, et potest errare, et solet. Erraticus, animus est qui solet errare, et destitui.* Vita S. Deicoli Abb. Lu-

trensis num. 15 : *Cumque vir sanctus per errantem, quasi Erraticus victor, conventum muenit loca discurreret. Erraticum penus, quod vulgo dicitur Werelid, in Concilio Isidori-nensi cap. 27. quod nostris Epave.* Errandi verbum de pectoribus proprie effert doctet Maro Ecl. 7. vers. 7 :

Nec mihi dum teneras defendo a frigore myrtos,

Vir gregis illic caper Decurreret.

Plautio in Bacchid. *Errantia preora*, solivaga et scorsim pascentia dicuntur. [Le Roman d'Athis MS. :

Or ne vous chaunt à demeurer,

Car tout si prest de vous Errer.

Ubi *Errer* idem videtur quod *conducere*.]

* Unle *Errondanar*, Incomposito agmine ire, apud Froissart. 1. vol. cap. 277 : *Si venoient (les Anglois) tout Errondanant, banniers et personas ventillans.*

ERRATOR, Papie *d-ator*, reus, obligatus. Sed legendum *Errator*.

* **ERRENTISARE**, lacerari, triumphare, ab eisq. *Par.* Vide *Sancensat*.

* **ERRINUM**, *Errin*, Quod tegit nasum. Vide *Nasale*.

* **ERROLES**, Errans, vagus. Alphabeticis orationis S. Isidori Episc. Hip. April. tom. 1. pag. 341 : *Et poterna pietate sume precor Errolum.*

ERROR, *Faticinatio*, in Gloss. Isidori.

ERBOVAGARE, Vagari, errare, hinc inde discurrere, Alemanni *Iravagare*. Eckehardus Junior de Cassil. S. Galli cap. 7 : *Consultat tandem Crudo fratre Erbovageri, post assuram solitos claustru stabiles vivere.*

* **ERRATUS**, Chartul. Pontisaz. : *Debit Radulphus miles monachis S. Martini Pontisazensis Erratos de Clero, et ex hoc habuit aragantia solidos. An pro Erratos ex mutatione s in r Vide Exartus.*

ERTHIMOTUM, Conventus viciorum terre. Vocem Sumnerus ducit a Saxonicis *er* et *mot*, et gemote, vel mote, Conventus. Substanti quippe convenire ad vicinorum inter se discipulantium querimonias summorie audiendas et sedandas, arbitrio compariunt Curie vel convassalorum. Leges Henrici 1. Regis Angl. cap. 57 : *In ut ne dummum incurrit, aliquando in divisio, vel in Erthimotus suum hominem ubique manu tenent, aliquando super ipsam terram.*

ERVATO, *Eravato*, exzantato. Papias.

* **ERUBESCIBILIS**, De quo erubescendum est. Fugit *Erubescibilis nimis*, in Opusculo Gualvani de la Flamma, apud Murator. tom. 12. cnl. 1823.

* Lit. remiss. ann. 1354. in Reg. 83. Chartoph. reg. ch. 5 : *Hanc (pillorij) penam publicam et Erubescibilem eidem imponentes.*

* **ERUBIGINARE** vel **ERUGINARE**, *Decorare*, *Eruginare*, *decorare*, *decorare*, *decorare*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Vide infra *Eruginar*.

* **ERUCA**, Escalouge vel *chatepoule*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7699. Chartul. Latinac fol. 240. v. : *La somme d'Escalouges, oloule.*

ERUTUARE, *Exvertere*. Acta S. Sabiniap. cap. 1 : *Tunc loquitur Imperator Crispino Praxidi in ira sua, ut exeat currens in*

furor suo, et militis principales in toto orbe Erutarent Christianos, et destituant eos. Alii Cod. habent, *Exvertant*.

* **ERUDEATER**, Expurgatus, sanatus. Vita S. Johannis Abb. Parmensis. sec. 5. SS. Benedicti. cap. 724 : *Nactus est manum dextram ita a cancro Erudatam, ut aulatenus pristinae Incommoliatas pene inveniret vestigium. Erudure dixit Varro pro Rudribus expurgare.*

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Fundbrer, Erudureur, Erudure, Erudentus, Ubi Erudureur, est rudera terere ad mortuum conficiendum, quo pavimenta terrena inducuntur.*

* **ERUDIMENTUM** *Doctrinæ* *Hoc* suum appellat *Elementarium*, hoc est, *Glossarium*, in *Præfatione*.

* **ERUDIRE**, *Mederi*, remedium dare. Gregorius Turon. in Vita MS. S. Felici : *Cumque profusente singulari nullus unquam ad Erudendum auderet apponere, etc.*

* **ERUDIS**, *Indoctus*, *Vide Inadus*.

* **ERUDITAS**, *Eruditio*, in Actis SS. Julii tom. 1. pag. 112. de S. Sparchio.

* **ERUDITORIUM**, *Ερδωτηριον* *παιδευτηριον*, *Academia*, *Schola publica*. Vita S. Deicoli Abbat. Laurentis num. 7 : *Ut... in numeris transcurris Eruditiois nulli poterit excedas.*

* **ERUDENS**, *Indoctus*, (*lege Erudens vel Erudens*, i. Rive.) Gloss. Lat. Gr. Sangseum.

* Adde ex Cassig. ad utrumque Glossar. leg. *Erudine*. Vide Salmas. ad Hist. Aug. part. 130.

* **ERUGA**, pro *Erugo*, Genus plantæ, Gall. *Roquette*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 312. in Ordinatione Humberti II. super numero et ordine mensuram : *Cum una libra de carabris fulsis, et dimidia rotula de carabris bovis in aqua, cum mustarda et Eruga pro salimento. Rursus occurrat ibidem.*

* **ERUGINATOR**, *Armorum politor*, Gall. *Foubrisseur*. Arest. parlam. ann. 1412. in Lib. 1. stat. art. Paris. ex Cam. Comput. fol. 55. v. : *Ad supplicationem magistrorum juratorum Eruginatorum seu fustigiorum eorum velle nostre Parisiensis, etc.* Vide supra *Eruginator*.

* **ERUGINATUS**, *Eruginosus*, metaphorice *Morosus*. Vita S. Severi Archiep. Ravennæ, apud Murator. tom. 2. pag. 189. col. 2 : *Si quis superciliosus Eruginat mente et insula objectione B. vero detractat, etc.*

* **ERUGINATOR**, *Lebetum faber*, Gall. *Chaudronnier*, in can. 4. Conc. Andegav.

* **ERUGO**, pro *Hirudo*, Gall. *Sangsue*. Papias : *Erugo, Sangsuega vel tinea.*

* **ERULI**, *Domini*, Gloss. Isid. Excerpta Pyth. addunt *Domnari*. Vide *Eruludo*.

* **ERUDUD**, *Erudud*, Leg. *Hirundo*, ex Cassig. in utrumque Glossar.

* **ERYSIPELATA** *Tuscina*, *Erysipelas*, tumor ex fervente tenuique sanguine cum flavis bilis permixtione existens, quem Latini sacrum ignem appellant, ut nuncunt docti Editores ad Acta S. Gauger. tom. 2. Aug. pag. 688. col. 2 : *Nunc autem quoniam Erysipelata turgido preter spem sensum resoluta, etc.*

ERZA, [Oeca Gall. *Herce*.] Vide *Herzia*.

* **ESACAR**, vox vulgaris, Ponere in sacco. Instr. ann. 1213. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 59. col. 2. *Ponit Bertandus quod Stephanus venit ad Escorcerum in prout domini episcopi*. Vide infra *Escoare*.

* **ESAIAXI**, Egypti dicti sunt Aephalorum quidam ab Esia Diacono, qui e Palestina missus Alexandriam, ut eorum Palæstram esset, sed non receptus ab omnibus est. Hofmannus ex Breviario Liberrati cap. 18.

* **ESAMENTUM**, Jus utendi in alieno fundo rebus non suis. Vide *Assintia*.

* **ESBAIA**, Canalis ad educendas aquas superfluas. Charta Ludov. X. non. 1314. in Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 128. *Pro fimo, quem prepositus noster de Bellomonte... in domibus eorumdem (prioris et conventus ejusdem loci) capiebant...* pro excludis et Esbaio molendinorum nostrorum. Vide *Bain* 2. et *Esba*.

* **ESBARDAE**, Scandali legere, ab Hisp. *Barde*, Scandala. *Charta Bardan*, Charta ann. 1389. ex Archivio Massil. *Item plus pro omnibus adventibus, vid. 2. polumum annuati, et pro impendio dictum turrim, et pro advocatio crata, et pro angustis, et Esbardando solumum et colam.*

* **ESBATHAMENTUM**, f. Ambulacrum, vel locus amicus recreandi animis aptus, a Gallico *Esbatment*, Recreatio animi. Litteræ Garini Abb. Vallium Sarinai ann. 1261. ex Tabulario Portus Regii: *Quem quidem censum debet Conventus Portus Regii...* terra et prout sitis inter duos rivus duos solidos, et pro Esbathamento tres denarios.

* Legendum procol dubio *Estachenmentum*. Vide in hac voce.

* **ESBATHIE**, Species ferretum. Statuta Massil. lib. 5. cap. 32. *De foribus quantum debeant nocere...* de polo ferreo et de Esbathie tres obolos.

* **ESBIA**, Feni, Canalis ad educendas aquas stagnantes. Usus stagnorum Bressie apud Guichenonem Probat. pag. 170. et Revellum pag. 285. *Item, ad domum possant Esbia suorum stagnorum in quacunque parte collocantur in corne seu Esbure et illis claudere.* Charta Thussie, in Dumbis signata *Buret* ann. 1455: *Leantur duntaxat facienda molendinum cuot omnibus Esbia et ceteris edificis necessariis.* Vide *Bedum*.

* **ESBIAIA**, Aquas superfluas, et stagnantes educere, mox in *Esbia*.

* **ESBOILLARE**, Esviscare, Gall. *Evastner*, alias *Esboier* et *Esboier*. Inquisit. ann. 1266. in Reg. Olim parlam. Paris: *Comminatus fuit quod ipsum evisceraret et Esboillaret.* Mirac. Mss. B. M. V. lib. 1. et

Se in la porte ne nous ouvre,....
T Esboillera comme un chieus,

Bestiarii M. s.

Don pié trenchant comme alemele

Si forment que tout Esboile.

* **Esboier**, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1377. ex Reg. 110. Chartoph. reg. ch. 342. *Le signifiant lui respondi de rectief que se elle ne se taisoit et ne lessait en parir le devant dit signifiant, il la Esboi-*

feroit. Aliae ann. 1391. in Reg. 142. ch. 65: *Pierre de Choques dist au suppliant que se il oloit querre lesdits fagos, il Esboieroit ses chevaulx.* Escrabouler, in aliis ann. 1478. ex Reg. 206. ch. 189.

* **ESBONACHUM**, Jus Competens Majoribus villarum ex bonis sui metis dependi. Litteræ Officium Paris. de exceptione Majorie de Bretonne ann. 1266. in Tabulario Calensi: *l'enduit...* partem suam vinorum et metarum sive Esbonachiorum... exceptis censibus et subcensibus.

* **ESBONARE**, ESBONAGIUM, [Eadem notione.] Vide *Bonna*.

* **ESBONDATIO**, Terminus, limes; a verbo *Esbondare*, nostris *Esbonder*, limitem figere. Charta ann. 1280. ex Chartul. S. Vinc. Lauduo: *Cum questio verteteret inter nos episcopum Landinensem ex una parte et nos abbatem et conventum S. Vincentii ex altera super limitatione seu Esbondatione territorii ecclesie S. Vincentii predictæ contra territorium episcopatus...* Item habebant predicti religiosi justitiam laudandi, cerebimandi et Esbondandi in trefundo suo, Alia ann. 1290. ex cod. Chartul. *Li chermis...* demourent dorenavant à tousjours de telle terre, comme il est ordonné Esbondé. Vide *Bonna* 2.

* **ESBORARE**, Borrare seu tomentum avellere, artificibus nostris *Esborrer*. Stat. Avenion. ann. 1243. cap. 120. ex Cod. reg. 4659: *Teneantur Esborrare pannes antequam parentur.* Esborare, in iisd. Stat. ex museo meo. *Esborrar*, eodem significato, in Stat. jannii, Rotomag. ann. 1424. ex Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 131: *Ne poarent nul moullier les draps jusques à ce qu'ils soient seillez tous euz, ou qu'ils aient prins cingé aus bourgeois de la Esborrar valent.* Esboier, in aliis Stat. ex lib. rub. fol. misgo domus publ. Abbat. art. 13. *Tous parrers seront enus de bien et souffisamment parer les draps qui baillies leur seront et y Esboier.*

* **ESBOZIGARE**, f. Officinas seu tabernas edificare, vel in cultum redigere. Stat. ann. 1352. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 152. col. 1: *Item quod nulla persona sit ausa... necipere ab aliquo aliqquo de dictis putis, causa rompendi.* Esbozigiandi, plantandi, seu olivæ innovandi in aliquo loco potantur Nemaus. Vide supra *Boziga* et mox *Fabiscare*.

* **ESBRANCATURA**, Ramorum abscissio, ex Gallico, *Esbranchature*. Rogerius Hovedenus pag. 784: *Qui natus fortisferet in fortis Rege de viris, sive per esbranchaturam, sive per Esbranchaturam, etc.* Vide *Brouca*.

* **ENBRIGA**, Later, Gall. *Brique*. Procc. crimin. ann. 1488. ex Tabul. D. Vence: *Immerunt...* multas lateres fractos et Esbrigas.

* **ESBUNDARE**, Limites figere. Vide supra *Esbondatio*.

* **ESBURARE**, Prenniam et bursa seu crumena depromere, Gall. *Debourser*. Apocha ann. 1423. in Tabul. S. Viet. Massil.: *Tam pro premissis per eundem dominum baronem mutatis, quam etiam pro alimentis prestatu, et idis usque in presentem diem Esbuvantis et factis, etc.* Vide *Esbursare*.

* **ESBUSCARIE**, Provincialis Desbucator, Veprea extirpare, tollere. Ordinio

Judicis Aquensis ann. 1471. Regest. Colunab fol. 282. ex Camera Comput. Provincie: *Videant et insipient, si vallata circumquaque sint debite curata, repaata, constructa et Esbuscata...* si trineria, sive ripa aque frontaria... non sint legitima, curata, Esbuscata et repaata.

* **Esboier**, Esboursier dixerunt dumtaxat. Charta ann. 1457. in Chartul. sign. Cesar. Carb. fol. 23. r. *Lesquelz terres par longue continuation de temps et au moyen de nosdiz boz se soient aboques et peupls en partie d'anciens menas boz, que on dit Esboursiers ou espoilles.* Hinc *Congregatio Esbochuire*, securis qui tignarius faber ad dolanda tigna utitur, in Lit. remiss. ann. 1664. ex Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 426.

* **ESCA**, Modus agri. Fundatio Prioratus S. Petri de Soldiaco ann. 1070. tom. 1. Amplius. Collect. col. 481: *Tres Escas terra, ubi seminantur duo modis frumenti et amplius.* Forte leg. *Aerns*.

* **ESCA**, Glanatio, *Glandæ* Gallis; *Maste* Germanis et Anglis. Lex Bajwar. tit. 21. § 3: *Si quis aliam nemora presiderit, si putat Escam, et robur est, cum solidi et similis componat.* Edit. Heroldi, ubi porcum *Esca* et robur est. Charta Alemann. Goldasti 64: *Per singulos annos 2. covardas de grano bono non seasso, 1. de spidea, et alterum de avena, et quomodo Esca est, parcam solidis volentem 1. et quomodo Esca non est, aridem bonum.* Lex Longob. lib. 1. tit. 23. § 3. [* Rothar. 354.]: *De porcis, si in Esca alterius poverit, et inventi fuerint, etc.*

* **ESCATUM**, vel **ESCATIUM**, Fad. notione ac origine. Charta Friderici Imp. ann. 1178. apud Ughellum tom. 7. Italie sacre pag. 1434: *Cum casta, adfectis...* pascua, copio, aquarum, herbarum, Escatico, etc. Alia Aistulphi Regis Longobard. ann. 753. apud eundem tom. 2. pag. 107: *Quod in ipsa silvia aliquis concure fecerit, ut si pascua pabulaverit, reddidit.* Escaticum, seu censum ad fratres Nonantule famulantes perveniant totum. Occurrit præterea apud eundem tom. 5. pag. 221. et in Chron. Farfensi pag. 664. Pag. vero 657. Scuticum, pro Escaticum habetur.

* **ESCA**, vulgo dicitur quod fomes sit ignis. Papias. *Fax*, Græcis: *Hispanis fax sen.* [* *Fax* in Diction. Audeum. Matrit. Vide Gloss. med. Græc. Guido II. Prior Cartusiensis in Statutis ejusd. Ord. cap. 21. § 5: *Ad ignem facit, Esca, lupis ignis lignum, senis.* [Miss. Mozarab: *Offertur vero Episcopo petra et Esca et excusivum.*

* **Munitio Personæ** in Reg. 34. his Chartoph. reg. part. 1. fol. 97. v. *Et hignæ ferum quod sufficit ad 21. dies secundas cibarii, Esca fuisse et chailon ad faciendam ignem novum.* Medicis *Esca*, quæ materia uestioni partium apta, ex D. Faccon. Theod. Prisc. lib. 2. cap. 21: *Esca et cunctes partibus thoracis infigo.* Consult. Reines. var. Lect. lib. 3. cap. 1. foarzi Alex. Trallian. Vide Glossar. med. Græc. in hac voce. [* Conser Livium lib. 3. cap. 39.]

* **ESCAANCHIA**, ESCANCHIA, ESCANCHIUM notioibus quibus mox *Escanti* Chartularium Monasterii S. Quintini

Insula pag. 125 : *Omnes Escancie et omnia forisfacti partiri debent. Hic Escancia Jus est Domino competens ratione forisfacti seu delicti, ut per se patet. Verum id non ita clarum est in omnibus locis mox subiiciendis. In priori saltem Escancia posset accipi pro certo censu quotannis percipiendi. Charta anni 1238. ex Chartulario S. Vandreg. tom. 1. pag. 500 : Ita tamen quod nec dicti Radulphus Burgensis et Johannes Louvel, nec eorum heredes Monachis S. Fandregis illi reddent servitium, nec Escanciam quam illi Monachi in dicto tenemento annuatim percipiunt sive percipient. Imo ego et heredes mei dictis Monachis predictum servitium cum Escancia reddere tenemur annuatim supra nostrum aliud feodum. Tenenda igitur Joanni Louvel et suis heredibus omnia predicta, quae videm vendidit, libere... recludendo inde mihi et meis heredibus pro omnibus querelis et Escanciis quodlibet pro cynteracum, vel tres denarios annuatim currentis. In antiquo Normannico Stylo tit. de Successionibus pag. 301. edit. 1552. Escates sunt Præla vel redditus jure successione possessa, de qua notione Charta anni 1268. ex Chartulario Fiscandini : Jurerunt insuper... quod in dicto campo sine dicta terra ratione hereditatis, elemosine, petitionis, congressus, Esmanche, domini... nihil de cetero reclamant. Similia leguntur in Charta anni 1270. Chartularii S. Vandreg. tom. 1. pag. 29. et in altera Charta Officialis Rotomagi. ann. 1282. ex Tabulario B. M. de Buis-Nunio Rotom. Charta anni 1235. ex parvo Chartulario Gemeticensi cap. 118 : Tradidit Jodan et hereditatem illam Escanciam, quam habebat in parochia S. Petri de Warengvill. Vide in Escache vocis Escanchia et Eschanchin.*

† ESCIAUSTA, ESCHAUSTA, Bona in fisco Domini feudi cadentia, cum quis sine herede moritur. Sine in quibus Chartis Tabularii Corbeiensis bibl. 1219 : Reconnoventur se in omnibus... nullum omnino jus habere, nec in majoria nec in mortuis manibus... nec in Escanustis illorum, qui ibidem sine herede moriuntur. Eadem habent de eisdem Tabul. Chartæ : Nec in Escanustis illorum, qui ibidem sine herede moriuntur.

* Nostris etiam Escanche. Charta anni 1268. in Reg. 4. Armor. gener. pag. 8 : Quod in dictis duobus solidis annui redditus ratione hereditatis, Escanche, seu quocunque alio ratione sibi competenti nihil de cetero reclamabit. Alia ann. 1310. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 368. v. col. 2 : Jamis sur l'isle terre ne demander, ne fereit demander par moi, ne par autre, chose nule par raison d'Escanche, ne de droiture naturel, etc. Vide infra Escanchea.

* ESCABOTUM, ESCABOTUS, a Provincia Escabore, Gex, Gall. Troupeur. Inquisit. anni 1268. ex schedis Pr. de Maugues : Scabotum ovium dicti Andree intravit in quoddam bladium dicti tetricioli, infra : Fidi accipere pasquerium de singulari Escabotis ovium, que pascebant ibi, unum anno.

* Aliud sonat Escabot; est enim vox cotumelia, que idem forte significat quod

Escabousseur, quo homo fraudulentus, vulgo Troupeur, indigitatur. Lit. renais. ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 343 : L'exposant qui est baiteux et mutiles de ses jambes, tant qu'il le convenait aller à une pontence, par goint choleur ledit Murut lui dist qu'il estoit un faulx, muuviel baiteux, Escabot, avec plusieurs autres paroles injurieuses. Aliæ. ann. 1390. in Reg. 140. ch. 22 : Escabousseur, qui vult à dire ou pais (d'Aunis) troupeur de gens.

* ESCACARIUM, a Gallico Echiquier, Suprema curia apud Normannos. Charta pro capit. Carnot. ann. 1375. in Reg. 107. Chartoph. reg. ch. 199 : Item supra nuncios desuper dictum pontem S. Petri, que tenait in feodum firmam feodo firmo Johanne de saint Lennart, xx. lib. Turon. ad duos terminos Escacarii. Vide Escacarium in Scaci 1.

* ESCADAFFAULT, vox vulgaris, pro Echafaud, Tabulum aliis eductum. Ch. ann. 1379. in Cod. reg. 8542. 6. fol. 132. r. : Existens apud Montempelesunum serenissimus princeps dom. Ludovicus regis quondam Francorum filius... extra portale saunerie super quodam Escadaffault, in quo si quidem Escadaffault lata steterat sententia contra villam Montempelesunum, etc. Vide mox Escachafault et Scachafault.

* 1. ESCADERE, Decidere, desiccare, Gall. Déchoir. Charta S. Ludov. ann. 1263. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 297 : Si vero contingeret quod aliquis et illorum predictorum Escaderet pro portione censu vel redditu stultum contingente, aut si combusto, vel aliquis alius casus fortuitus eveniret per quod huius predicti, sine ulloque stultorum predictorum dampnificaretur, etc.

* 2. ESCADERE, Advenire, Gall. Echoir. Pactum inter Carol. VIII. reg. Franc. et Ferdin. reg. Castell. ann. 1493. inter Observat. ad Hist. Carol. VIII. pag. 667. art. 17 : Et similiter recipiuntur et recuperantur denarii terminorum Escadatorum et delictorum, sicuti Escadent usque in dicta dicta possessionis. Vide Escadere.

* 3. ESCADERE, Jure hereditario obvenire; nostris Echoter, verbum activum, pro Heriter, jure hereditario obtinere. Romag. Poncei Americi ann. 1214. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 28 : Feci innoventum legum... domno Simon comiti Lencestr... de tota terra Guillelmi Armechin, que ipse erat Escachita, quam nihil distat. Liberi hominum de Bouzanc ann. 1427. in Reg. 179. ch. 42 : Item qu'ilz pussent Echoter et succeder les ungs es autres, et avoir les biens, exchoite et succession quelconque les ungs des autres par droit de succession et hoirerie de eulx appartenans. Vide Escadere.

* ESCADUCHA, Occupatio rerum mobilium vel immobilium ex delicto et forisfactura, vel ex alia qualibet causa. Charta ann. 1230. ex Bibl. reg. : Habent (episcopus Biter.) ea, que occupaverunt per Escaducham comes Montisfortis. Echete, eodem sensu, in Assis. Hierosol. cap. 146 : Se le fé vient en la main don seigneur par Echete, on par défaut de service ou autrement, etc. Vide Escache.

* ESCADUCTA, Eadem notione. Charta Ermeng. abb. Montisol. ann. 1231. inter

instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 446 : Exemplum lumen, quod de cetero non liceat bapulo nostro alteneri, dare ad accipium, vel vendere, seu impignorare possessiones vel Escaductas nostri monasterii usque nostro consilio et voluntate expressa.

* ESCAFEMENTUM, Eodem intellectu. Charta Maurici. Episc. Paris. in Clunari. ejusdem fol. 47. v. : Haderdis de Viteorio, assentientibus filius Reginaldo et Golofrio, dedit in uxorem filium suum Sanctellum, que erat femina nuda de corpore, cuiusdam libero hominis, Dragont scilicet Savennico. Et nos pietatis intuitu eidem Dragonti concessimus... quod si contingeret cum decedere sine liberis, nullum de bonis ejus habebimus Escafementum.

ESCAETA, ESCHETA, ESCHETA, ESCHUT, ESCAETA, ESCASTI, ESCASTA. [* Adde Escaetha, Escanum, Escachia, Escalut, Escamentum, Escanentia, Escadenite et Escumut, que vocis suis locis videnda sunt.] Horum vocabulorum non una semper, sed varia et diversa est significatio. Nam interdum, et ut plurimum, sine appellatur bona, prædia, immobilia vel mobilia passiva, que ex delicto et forisfactura vassalli vel alio quolibet casu cadunt in fisco Domini feudi. Ita Bastallus, et practici Angli. Vide Britton. pag. 27.

Dupliciter porro generis Escaetas stant Leges Baronum Scoticor. seu Quoniam Attachiamia cap. 48 : Escheke enim occidunt, quomodo in mobilibus, quomodo in terra et tenementis : in mobilibus, veluti dicitur, que nullius Domini sunt, thesauris, rebusque aliis inventis, animalibus confiscatis, etc. in immobilibus, veluti bonis et prædiis damnotum, proditorum, sine hærede decedentium, [* bastardorum sine hærede defunctorum et usurariorum apud Glanvill. lib. 7. cap. 6. et in Rotul. Abbrev. passim.] [notorium, ut apud Perardum in Burgund. pag. 350. debitum tallium non solvendum statuto tempore, in Charta ann. 1457. ex Bressia, etc. Nihil autem, ut est ibidem § 13. iudicatur Escheke, nisi propter culpam aut transgressionem aliquis partis, quam ipsa res tangit. Quae quidem bona, ludusque cadunt jurisconsulis. Gloss. lat. Græc. : Caducum, τὸ ῥησὺν εἰς τὸ πῶς. Ita in Charta Guillelmi Episc. Paris. ann. 1244. apud Brolum in Hist. Paris. lib. 2. pag. 283. 2. edit. et aliis, caducum vox usurpatur.

Interdum et sæpe sumuntur hæ voces pro legitimis hereditatibus, que quibusvis obveniant : unde ut ab escaetis, que ex delicto vel ex defectu heredis Dominis feudi obveniant distinguantur, sæpe Eschæte vocibus additur vox recta, id est, legitima, ut que ex lege obvenit : quem etiam Recta hereditas dicitur in Legibus Henrici I. cap. 1. Charta ann. 1279. apud Duchesne. in Probat. Hist. Burgund. pag. 94 : Solum sibi et heredibus suis recto caduco, sive recte Eschæte, et alio jure futuro, si in præmissis contingere evenire. Vide Stabulimenta S. Ludovici lib. 1. cap. 21. [Belomanerius cap. 14. pag. 79 : Echote si est quant heretage descend du côté par la defaute de che que chil qui murt n'a nus enfans, ne nul qui de ses enfans soit issus, si que

ars hirtetres echolent à son plus prochain parent, si comme à ses freres ou à ses seruars, et se il n'a ses freres à ses uncles; se il n'a ses freres ne seruars, ou à ses antels; ou se il n'a ne freres, ne seruars, ne antels, ou à ses cousins germaines, ou à son plus prochain parent deuant le quait degré de lignage. Littere Guidonis Comitis Nivern. ann. 1231. intere Litteris Caroli primo geniti Johannis France. Regis. ann. 1336. apud D. Scousse tom. 3. Ordin. pag. 118: *Nihilquis vel aliquis sine filio vel filia decessit, Escheita mortui vel mortue sine mercamento aliquo ad propinquiores liberos hereditatem devenit. Quod si statim hujusmodi propinquior heres Escheitum non requisivit, annuo et die reservatur iusto heredi per manum dictorum propinquiorum burgensium. Si autem ipse propinquior heres infra annum et diebus Escheitum non requisivit, tunc tamen requirere poterat competenter, dringens super hoc nullatenus mulctetur, ymo ad non plenarie devenit Escheita. Aliis Philippii cognomento Audaris ann. 1281. ibid. pag. 216: *Constitutio prout tenentur ex Escheita predicti potui nostri ad non devenit.**

ESCAETA cum HERED. Gervasius Tilberensis lib. 2: *At cum potes famulatus, miles, vel servitus, de Rege tenens in capite futa debita solvens, relicta tota liberis, quorum primogenitus minor est annis, redditus quidem ejus ad speciem redeunt: ut hujusmodi non simpliciter Escheita dicatur, sed Escheita cum herede, . . . de ipso hereditate per regis Officialis tam ipse heres, quam ceteri liberi necessaria preceptum. Vide Custodia, Heres, et Warda. Varie porro he voces exaratae leguntur:*

ESCAETA, in Vita Alabam B. Albanii pag. 88. apud Radulfum de Dicto ann. 1191. Matib. Paris pag. 394. et alios.

ESCAETA. Charta Itherii de Mengnac Domini de Closis ann. 1278. apud Thomassinum, in Biturig. pag. 110: *Quod Escheita seu successio ipsorum tunc de locis modiculis, quoniam de immobilibus debeat ad propinquiores de genere contineri.*

ESCAETA, et ESCAETA, ESCAETA, Augilis Escheit, apud Mat. Paris pag. 179. Littleton. sect. 4. Tho. Walsingham pag. 100. [et in Charta Theobaldi Comitis Campanie ann. 1233. per Abbatem Molisimensi.]

ESCAETA. Charta anni 1234. ex Archivio B. M. de Bono numrio Rotomag. Totum illud testamentum meum, quod habui de Escheancia unumvelli mei.

ESCAETA. Charta Officialis Rotomag. ann. 1303: *Survenerunt . . . quod . . . nullum hereditatis, successions, petitionis, divisionis, dominii, conquestus, Escheancie, dotis, dotalitatis, seu donacionis propter nuptias, seu quancunque alia ratione ad competere vel comparitari in dicto annuo reddita nichil perdonantur in futuro.*

ESCAETA. Chartular. S. Vindregis. tom. 2. pag. 1670: *In teris, adfictis, vinis, redditibus, ripporis, censibus, hominibus, redovantiis, et aliis quibuscunque ad me spectantibus, que omnia possidebam de Escheancia cognati mei Johannis de Fraxinis defuncti. Vide Hist. Harcur. tom. 4. pag. 1277.*

ESCHETA, in Leg. Baron. Scotie loco cit. in Statutis Roberti III. Regis Scotie

cap. 28. in Regiam Majest. lib. 2. cap. 55. § 2. 3. in Itinere Camerarii Scotie cap. 34. etc.

ESCHETA, in Libertat Montis regalis apud Guichenon. in Hist. Bress. in Consuet. Comitatus Burgund. art. 100. Antidivul. veteri art. 39. Bituricensi tit. 19. art. 16. 33. etc.

ESCHETA, apud Thomam Mofor Formul. Anglie. pag. 374: *Esco Ricardus de Waletem quietum clamorem . . . redditum viginti solidorum, et regule servitium, et carioris, et Escheitas, et carioris, et quicquid iuris mihi . . . evenerit postea, etc.*

ESCHETA. Charta M. Alabais. Vedasti Atreb. in Chartulario v. ejusdem Abbatis pag. 1: *Domini et iustitiam et Escheitas justitiam nobis integre detinemus. Charta anni 1243. in Chartular. S. Vindregis tom. 1. pag. 384: Quod ego et heredes mei tunc per Escheitum, quam aliter de cetero habere poterimus.*

ESCHETA, Obtingere, obvenire, Gall. Eschoir. Instrum. ann. 1243. ex Chartulario S. Vindregis tom. 1. pag. 505: *Cum omni iure, libertate et domino quod . . . habebam, et quod mihi et uris heredes accideret poterat, et Escheire de cetero, Charta P. Ducis Britannie ann. 1237. apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. col. 335: Nos tradimus domum nostram Regi Francie omnes terras, quos de eo tenemus in Francia, . . . et etiam terram hereditarium fratris nostri. . . si interim nobis Escheideret, tenendas in manu sua, etc.*

ESCHETA, in Consuetud. Siculis lib. 1. tit. 77. [et in Charta Officialis Rotom. ann. 1279. ex Archivio B. M. de Bono Nuncio.] Terra Escheantiales, in Flea lib. 6. cap. 1.

ESCHETA, apud Acherium tom. 8. Spirital. cap. 243.

ESCHETA. Charta de Chabellis in Tabulario Campan. Thiano fol. 189: *Comes habet Escheitum apud Chabellis annuum hominum liberorum, et suorum, et omnium extraneorum qui non habent Dominum. Charta Libertatum Ville de Fillery ann. 1253: Escheitum ad propinquiores hereditatem devenit. [Charta Philippii II. Franc. Regis ann. 1204. apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 1. pag. 7: Quodquid idem Comes habebat citra mare Anglie, et quicquid de Escheitum ipsius Comitibus ad eum iure hereditatis devenit, et poterat devenire citra mare Gallie. Martinius noster tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1048. habet Escheitum. Hist. vici Harcur. tom. 4. pag. 2174. Escheitum perperam.] Vide Roverium in Reconnas pag. 259.*

ESCHETA. Charta fundacionis Monasterii Veteris pediculi ann. 1172. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 887: *Irem, domus Mathieus Fanne et domus Stephonus Paret derelictum eidem Fratribus cenam mannis firmam cum omni iustitia et dominatione, et cum Escheitum, si forte eveniret.*

ESCHETA. Acta Alabam B. Germani Antiodol. cap. 13: *Escheitum decedentium nequiquam ad alios homines, heret propinquos, sed tantum ad homines Ecclesie devolvatur. Et cap. 10: Num cum dividit pars domus ex quadam Escheitum jus Monasterii*

devenisset, aliam medietatem emit. Charta P. Comitis Nivern. ann. 1104. per Burgensibus Antiodol. apud Baluz. tom. 7. Misrell. pag. 326: *Ceterum est, quod franchi homines suas habent in integrum Escheitum, et habebant in perpetuum. Codex MS. redditum Episcopatus ejusdem urbis: Escheitum, hoc est, manus mortuas . . . Escheitum rupte a Guillelmo Armigero . . . Domus de Fuleu, que fuit de Escheitum x. sol. Escheitum, sive manus mortua circa lx. lib.*

ESCHETA. Pro hereditate vel Escheitum uxoris sue, in Litteris Fernandi Comitis Flandrie ann. 1214. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 841. Mallem Escheitum.

ESCHETA, in Charta ann. 1243. in Regesto Consilio Tolose fol. 88: *Albergas, successores, Escheitum, firmas, etc.*

ESCHETA LACITIVA, in Charta anni 1311. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 579.

ESCHETA. Vide locum in Francoia. ESCHETA. Inquisitiones factae in loco Oysentil, per iuribus Comitibus, Hist. Delphin. tom. 1. pag. 20. col. 2: *Debet respondere domino Comiti de duabus partibus lanarum et Escheitum, que veniant quoniam tenentur dicta placita.*

ESCHETA. Charta Ludovici filii nati inopis Philippii Aug. per Communia Attribat. ann. 1211: *Duodecim Scutis debent eligere quatuor probos viros, qui debent recipere omnia Escheitum civitatis, et de eis debent reddere computationes Scutibus.*

ESCHETA. Chartular. SS. Trinit. Caloni. fol. 33. v: *Quae ad eum pertinent tunc in hominibus, quoniam in censu, et in regnari, et in omnibus Escheitum, que ad Dominum pertinent.*

ESCHETA, infra in Fortissimogium.

ESCHETA. Charta Guillelmi Alamele ann. 1276. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 526: *Escheitum successione sive Escheitum, que utrique dictorum partium posset iuxta evenire.*

ESCHETA. Charta Archidiaconi Rem. ann. 1241. ex Tabulario S. Nicasi: *Nisi aliquid ratione dotis vel Escheitum reclamant, Charta Curie Suess. ann. 1261: Tertium partem totius hereditatis rorum et totius Escheitum, etc. Rustus occurrat apud Mirum tom. 1. pag. 770.*

ESCHETA. Homagium anni 1205. apud D. Brussel tom. 1. de Feudorum usu pag. 108: *De portione, que me congitit de Escheitum Comitibus Burri super Scranam, deveni homo ligius illustris domine mea Blanche Comitissae.*

ESCHETA. Charta Commun. Divio. apud Pervallum in Burgund. pag. 335: *Dei . . . omnes Escheitum in hominibus, que ad me venire debent.*

ESCHETA, infra in Eventumierum.

ESCHETA, apud Thomassinum in Biturig. pag. 123.

ESCHETA, apud eundem Thomassin. pag. 739.

ESCHETA, apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. col. 487.

ESCHETA, in Hist. Delphin. tom. 1. pag. 134. et alibi. Espana seu Eschuta apud

et quorundamque animalium, in Statutis S. Claudii ann. 1448.

ESCAETOR, **ESCAETOR**, Magistratus apud Anglos, cuius munus erat, res in fisco Principis quolibet jure relictas in provinciis diligenter expiare et colligere: *Escaetors*, vulgo. Articuli Episcoporum Anglie in Additum, ad Gall. Paris: In tantum juri crevit multum, quod Escaetores non in bona Abbatis et Priorum usui decemalium deputati, munus extendunt, verum etiam ad blada instaurata, etc. Will. Thori ann. 1306: *Walterus de Glocestr. Escaetor*. Idem ann. 1316, in Charta Edward. II: *Ita quod nullus Escaetor, seu alias minister noster... se intro-mittat. Vide eundem ann. 1363. Monast. Angl. tom. 1, pag. 48. Concil. Lambethense ann. 1261, cap. de Custodiis Ecclesiarum. Cokum ad Littletonem sect. 4. Ple-tum lib. 1, cap. 20. § 60. Prynnem in Libertatibus Angl. tom. 2, pag. 108, etc. In Charta Gallica apud eundem § 1090 ann. 1388: *Escaetors*. Eiusmodi etiam *Cesari-riani*, qui boni ad Principem devoluti vellet vacantibus occupant, in leg. 2. Cod. Th. de Bonis vacantibus (10, 8).*

Habent, ait Spelmanus, vel potius habuerunt, Magister aliquot hujusmodi Officialem: Summe autem Rex in antiquoquo Comitatu Anglie, qui a Magistro Thesaurario auctoritate constitutus, fisco militat et piscatur, exacto vero ministerii sui anno, iterum infra triennium non ad idem recipiatur exequendum. Stat. Henrici VIII, cap. 8. et ann. 3. ejusd. cap. 2. [Vide Kennetium in Glossario ad eadem Antiquum Ambrosen.]

ESCAETORIA, Officium *Escaetoris*, in veteri magna Charta fol. 160, 161, etc.

ESCAETORUS, Locum tenens ac Vicarius *Escaetoris*, in Flea lib. 1, cap. 20. § 60, et apud Gul. Prynnem in Libertatibus Eccl. Anglie, tom. 3, pag. 85. *Escaetours* et *Descaetours*, apud Britton, cap. 21.

ESCAHENTIA, Legitima hereditas, quae alicui benevolenti vel olivente potest, nostris aliis *Encheine*, *Escheite*, *Escheitum*, *Escheitistr*, *Eschoete*, etc. Charta Folquet de la Forsa et Aymer. Bern. ann. 1407, ex Tabul. Flamar. *Se deservitns totalliter et exrens de omni jure, deservit, occasione, possessione, propriete, parte, portionis et Escheitistr soli pertinentibus*. Charta ann. 1370, in Chartul. S. Pet. de Monte: *Hondred et Hovington dnoent et requirit pour Dreu et en anouade à l'eglise de S. Pierre leur menandins d'avanit dices, et tous leur preis et toutes leur terres où qu'il les ont, et l'Escheine qu'il doivent avoir après la mort la maristrise Hovion. Alia ann. 1399, in Lib. rub. Cam. Comput. Paris fol. 63. v. r. col. 2: *Dnisset averpant pur devont nous en droit qu'il avoit, recevoit et pourvoient de la succession des devans Jaques son pere et Peronneille su mere que de l'Escheite de feu Juyert et de Robn ses freres... vint lires de Paris... pour sa portie, portion, division et Escheite qui li appartient. Bursum alia ann. 1301. lib. fol. 145. r. col. 1: *En ladite composition n'ist estre reserves à moi Judite Hyrdon les arnages en l'Escheitistr dudit Gilbert. Charta ann. 1254.***

apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 1340: *Com il eust content... pour Escheit son de la descende, etc. Eschoete*, in Lit. ann. 1293. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 514. art. 1. Vide supra *Escaenchia* et *Escaete*.

ESCAIRE, Jure hereditario obvenire, Gall. *Echuir*, alias *Eschyter*, *Escuar*, *Escue* ann. 1219, in Reg. S. Justii ex Cam. Comput. Paris fol. 20. r. col. 2: *Judicium est... quid custos talis sit, quod habeat ditas puellae non possit et Escaire ex morte puellae vel sororum suarum. Charta ann. 1294, ex Chartul. episc. Carnot.: Je Guice de Loygni... suis assavoir à tous que je ny gage à R. pere ou J. C. et seigneur monseigneur Symon par la grace de Dieu eveque de Chartres à faire toute sa volonte haut et bas de la finance dar inchet du fief et des appartenances de la terre de Loygni, laquelle m'est Eschyte de la mort monseigneur Girart jadis seigneur de Loygni mon frere. Vide supra *Escaire* 3.*

ESCALA, Locut, ut videtur, ubi religio causa congregantur Judi. Testam. Isaac medicus Carvais. Judi ann. 1305, ex Chartoph. reg. Montispeul.: *Item volo et mando Vitali filio et heredi meo infucriptis, quod ipse faciat fieri nomie nro nam coronam... ad opus rotuli quod ego feci fieri ad opus Escole Judeorum Carvaisense.*

ESCALARE, Gall. *Escalader*. Scalas muros ascendere. *Portallia obessa, ascalit, debellata, Escalata clandestine nre furtive capta*, apud Rymerum tom. 8, pag. 618. col. 2. [Vide infra *Escallorie*.]

ESCALATOR, Instrumentum ciliaris recalcificandis aptum, Hisp. *Escalfador*, Gall. *Réchaud*. Invent. ann. 1361, ex Tabul. D. Vencie: *Item duos Escalfatores de aramo.*

ESCALIARE, Eximius Salanova de Privilegiis Baronum Aragon.: *Item possunt Escaire in villis regalibus ubi non viciat tantum. Vide Scalia.*

ESCALINGIA, Terra paludosa, ut opinor; nisi sit nomen loci. Chartul. eod. Lugon. ex Cod. reg. 5189, fol. 43. r.: *Domnus Guillelmus Demennis medietatem terrarum de terra Puar S. Valerii et medietatem Escalingium. Vide Scalingia.*

ESCALIS, Discus, patina. Vita B. Osan. tom. 3. Jun. pag. 684. col. 1: *Cum mraus accubantibus, universum tempus in distributis rebis, quas suo imponebant Escalis, consumeant.*

ESCALIUM, Charta Sanctii Regis Navarre aere 1158, apud Blancam: *Confirmatum... omnes decimas terrarum, villarum, Escaliorum, et omnium aliorum suorum, etc.*

ESCALLARDUM, a Gallien *Echolos*, Palus, adminiculum, ridica, pedamentum. Chartular. S. Vandreg. tom. 2, pag. 1291, in Charta anni 1279: *Juravit insuper ego dictus Gaufridus, quod pueri dicti elonati summo, dictis Escallardis ego nec heredes mei nihil poterimus nec in omnibus in dicta elonati existentibus vel pertinentibus de caetero recedimus.*

ESCALLATA, Coccum, Gall. *Escalote*. Codex Legum Norman. apud Ludewig. tom. 7, pag. 187: *Ebur, robellum, lapides pretiosos, insuper Escallatum, avornigil-*

zium, et pelles sebelinas, etc. Vide Scarlatum.

ESCALUM, MS. ann. 1244: *Pro quatuor albis Escallata videlicet pro dominia comitis, alba xxvij. sol. xij. ad Testam. Phil. episc. Sabin. ann. 1372: Item mantellum escallatum (1 escallatum) folatum de panno de Narbona... Item capam r. mantellum Escallatum aurea cum expucis folatis dominie de Pudio nepti mee. Escallate brunne, purpuram intelligo, in Lit. remis. ann. 1406, ex Reg. 160, Chartoph. reg. ch. 444: *Une pierce d'Escallate brune, et une autre d'Escallate vermeille. Esquallate*, in Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris, fol. 251. r.*

ESCALUMAMENTUS. Vide *Escalamamentus*.

ESCAMBIUM, [Permutatio, Gall. *Echange*. Sententia archiepiscopi anni 1235, ex Tabulario S. Nivasi Remensis: *Debat dictam Ecclesiam alius terris in Escambium et commutationem recipere. Occurrit rursus infra, et apud Marten. tom. 1. Aneecd. col. 1277: et alibi non semel.] Vide Cambiare.*

ESCAMBIUM CONFESSIO, Præstatio indemnitas ob rem evictam, Glanvilla lib. 3. cap. 1: *Et nota quod cum constitit, cum qui trahunt ut Warrentum, debere ei Warrentum rem illam, de cetero non poterit cum perdere a, cui Warrentum debet cum, quoniam si res illa in curia distractorum, tenebitur ad Compensum Escambi, si habuerit, unde illi facere possit. Vide Escambi-cum.*

ESCAMBIUM CAMPESIO, Si... producat alius Campio, quomodo ille qui duellum vadit, apud eundem Glanvilla lib. 8. cap. 8.

ESCAMEN, *Esca*, Esbasus vers. 1113: *Muris hic est annus viroscu Escamen tectus, Propriat mortem dum fugit fere saltem.*

ESCAMPSOR, Nummularius, Gall. *Changeur*, *Consuetud. Lemov. art. 42: Antifabri sive dourmuri et Escampsors annulos, monetas, rones et garlandas argenteas, etc. ubi versio Gallica sic habet: Orfèvres, Changeurs de bogues, orintures, perles et semblable orfèvrerie, etc. Vide Cnapsor post Cambiare.*

ESCAPIA, Vide in *Escæta*.

ESCAPIUM, Pnevra, a pnevla, Gall. *Echapium*, Charta Ludov. VII, ann. 1138, in Reg. 62, Chartoph. reg. ch. 200: *Ita nos Ehardum servientem nostrum... et Escapium meum... recipimus custodiendum. Vide Escapito et Senecio.*

ESCANDA, ut *Esca*, Cibarum, si bene conjecit, Mabill. tom. 4. Annal. Bened. pag. 460, ad ann. 1054: *Ex villis monasterio Corisii subjectis annuus census prebendator de Escanda, de aicera, de car-nibus et de zele.*

ESCANDALEUM, Mensura genus pro liquidis. Litteræ eujusdam Judi ann. 1471. Hist. Massil. pag. 307: *Item Ego elemosynas Judeorum, que vocantur Makor, vsum Escandaleum dei annis singulis distribuendum in quolibet vigilia magis jejuni Judeorum. [Vide Scandillum.]*

ESCAHILIARE, ut supra *Echaliare*, Mensuras ad examen publicarum mensurarum exigere, nostris aliis *Escandillier*,

nunc *Rechantillonner*. Charta ann. 1489. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 280: *Jus et facultas Escandillandi et signandi quascunque mensuras toni landi, vini, olei, salis, ... illaque tradendi, resistendi, nunguendi, nec non etiam alias toni punni, quoniam etiam ite, etiam domi, Escandillandi et mercandi*. Libert. villa de Chagay ann. 1823. tom. 4. Ordinat. reg. Frauc. pag. 381. art. 6: *Peuvent et doivent tenir et avoir boissaut et mesure de vinz et de olle, qui doivent estre Escandillati à la mesure du soigneur*. *Esplaner, Esplaner et Esplaner*, eodem significatio Picardis nostris. Charta ann. 1363. in magn. Chartul. nig. Corb. fol. 180. r.º: *Avons vendu ... toute nostre mairie ... en quelesconces choses que che fist ... en drengn au morla, du boist faire et Esplaner au morla*. Alia ann. 1314. in Chartul. Regal. loci part. 1. ch. 70: *Et mesmement (auront droit) de peure les mesures d'oit d'indie, au faire püre par leurs gens, d'Esplaner et de justifier lesdites mesures toutes fois et quantes il cas s'i offroint*. Infra *Esplaner*. Charta commun. S. Valer. ann. 1376. ex Tabul. S. Vulfr. Abbavil. Item totius mesures doivent estre taillées et Esplanées par le bailli, par le moine et par les eschevins. Chartul. 23. Corb. ad ann. 1448: *Pourven toutes royes que lesdites mesures, pois et mesures eussent préalablement esté Esplanées à l'espal des mesures desdits religieuz*. Vide *Escandillare* et infra *Scandillare*.

* **ESCAINDIS**, Stipes, palus, Gall. *Pieu*. Jnan. Germ. Cabill. episc. in vita Phil. Boni apud Ladewig. tom. 11. Reliq. MSS. pag. 33: *Perlongas pizides, quas grassas bombardes dicunt, ad lras turrim complantantur, et sic stipes, quos Escandis nuncupant, colligunt, etc.*

* **ESCAINGIA**, Permutatio, Gall. *Echange*. Charta ann. 1219. ex Chartul. S. Vinc. Iaulm. ch. 221: *Robertus de Erlans foradarius meus in presentia mea recognovit se quosdam redditus ... pro tribus galteis terre arabilis site apud Erlans in Escangium cunctilize. Ego autem prefatum Escangium cum Margareta uxore mea ratum habui et firmam approbavi*. Vide in *Cumliare*.

* **ESCAINGIUM**, Eadem notione. Charta ann. 1186. ex Chartul. Vallis B. m. dioc. Paris. *Dederunt vineam suam de Nissist assensu uxorum suorum et liberorum monachis de Valle B. in Escangio pro vinea de la Heize*. Nostris *Anteschanger*, pro Vicissim permutare. Charta Hugon. Archiepisc. dom. de Pantenay ann. 1268: *Lesquans choses il nous Anteschange, e laissez e gaigne*. Vide *Escambium*.

* **ESCAIXA**, Vide *Esaxna*.

* **ESCAIXNEM**, ut *Escambium*, Commutatio vel Compensatio. Gall. *Echange*. Instrum. anni 1079. apud Severinum in Episcopis Matiron. pag. 114: *Et inmen pæto ut si aliquid inde haberet supra medietatem, unde ipse Hugo Escannem non haberet, hoc illi dividerent*. Vide *Escambium Competes*.

* **ESCAVATIO**, A cyathis, pincerna, Gall. *Echanson*. Liber niger Scaecari pag. 350: *De Echansonibus*. Quatuor tantum debent servire simul vice sua, etc. [* Vide supra *Decanatus* et *Scantio*.]

* **ESCAPIAMENTUM**. Vide in *Escapium*.

* **ESCAPINUS**, ut *Scaldus*, Assessor in iudiciis, Gall. *Echevin*. Placitum anni 783. apud Mabill. lib. 6. de Re Diplom. pag. 301: *Ilque veniens Advocatus S. Dionysii, inde suggestit dicens, eo quod inter differentiam Coudrou et suas Escapinos in pago Tellois, in mallo publico, etc.* Vide *Scaldus*.

* **ESCAPITIS**, Prælatio, que fortuito qualibet ex causa domino feudi obvenit; nisi sit pro *Accapitis*, præstatio scilicet, que nomine relictæ domino capitali redditur. Vide in *Accapitare*. Charta C. dominæ Larrei ann. 1237. ex Cod. reg. 9612. A. B. N.: *Concessi ... ecclesie Allerippe centum solidos Divionenses censuales percipiendis singulis annis in perpetuum in censibus de Ric ad festum beati Remigii ... Si vero census tantum non videret, id quod defecit de prædictis centum solidis perciperetur a fratribus dictæ ecclesie in Escapitibus prædictæ ville de Ric*.

* **ESCAPICUM**, Evasio, fuga, Angli. *Escapung*, ex Gallico *Escapier*, et Angl. *To Escape*, Effugere, evadere, ex captione se subducere, [Scapha, Aremoricis *Achep*]. unde vocis origo: que quidem usurpatur apud Anglos, de reo aliquo detento, et in carcerem misso, qui libertate donatur, antequam iudicio, seu iudicis sententia et præcepto liberetur. Duplex autem est *Escapicium*: voluntarium, cum quis reus in crimine deprehensus et detentus, liber alius permittitur: alterum neglectum *Escapic*, dicitur, cum scilicet idem reus detinetur, ac per negligentiam seu incuriam custodis evadit, custode non admodum laborante in eo rursus comprehendendo. Utroque casu, si ex custodie incumbit reus, ejusdem criminis quo reus damnatur, et si clouze, tanquam felo, si proditoris, tanquam proditor puniunt.

** Placit. ann. 33. Edw. 1. Oxon. rot. 19. in Abbrev. Placit. pag. 253: *Et quod census quolæ et castri Oxoniensis permittit quondam Aliciam de Droys, que convincta fuit et iudicata morti, sed quin prægnans fuit remittebatur quolæ ... evadere, et ad evasionem illam consensiens fuit idem census adjudicatur ... et dicit quod clericus est et garcio suus quem misit cum prædicta Aliciam adjudicatur, quod suspendatur, etc.]*

Reorum autem custodia non tantum Carcerarium spectabat, sed et loci locum adeo ut si reus per eorum incuriam evaderet, illi *Escapiti*, quem divi, permam incurrent. Quoniam si quis homicidium intra urbem commisisset, et ille ex urbe evasisset, incolæ *Escapiti* pena tenebantur, ut pluribus hanc materiam exequuntur Auctor Fletæ lib. 1. cap. 20. § 75. cap. 48. § 7. Guillemus Stanford. in Placitis Coronæ lib. 1. cap. 26. et seqq. ut et Rastallus verbo *Escape*, et Cowellus lib. 4. Instit. tit. 18. § 14.

Cum igitur non leve esset onus urbium incolis reos custodiendi, ab eo sepe exempti leguntur, beneficio Principum. Charta Gilheri Tisoni summi Vexillatoris Anglie in Monast. Angl. tom. 1. pag. 372: *Sint quieti in civitatibus, burgis ... et de omni terreno servitio et seculari exactione: dimittit de secis curie ... et de mordero, et hincrocin, et Escapio*. Alia Charta ibidem

pag. 977: *Et omnia amercementa, redemptiones ... necnon omnimoda Escapia felu. num. de et in villa, terris, etc.* Charta Henrici III. tom. 2. pag. 660: *Et sint quieti ... de mordero, de francpignage, de Escapia hincrocin, de mordero, etc.* Adde pag. 511: Charta Philippi Ebroicensis pro incolis Mellenti anni 1330. in Tabulario Prioratus sancti Nicisii pag. 72: *Lesdits habitants de la ville de Meulant et des Marizaux ... ne sont tenus à garder les prisonniers estans en notre geole de Meulent et des Marizaux: mais s'il avoient que aucun, ou aucun malfacon, et il se loutoit en monstier, ou en lieu semblable, lesdits habitants seroient tenus à garder: mais hors la ville ils n'ont point gaiter, ne n'y seroient contrainz*. Willelm. Thorn ann. 1268: *Et si ille qui captus fuerit per predictum Abbatem infra prædictas annos et iurata reversit de ipsa dicta Albuga, non debet respondere de ipso Escapio coram Iustitiis*. Vide Statutum 1. Westmænsteriensis cap. 3. et Stabilimenta S. Ludovici lib. 1. cap. 39. 81. lib. 2. cap. 35. et Consuetud. localem de Menton, apud Thomassinum pag. 196. *Incarceratorum Evasio* dicitur in Charta Thomæ Regis Mannie ann. 1055. tom. 1. Monasticii Anglic. pag. 718: *Et quod libent incarcementum, et incarcerationem Evincione, et furcas suis potibulum super terram suam*. Vide Radulfum in Vita S. Richardi Episcopi Cisterciensis a. 37. et Gul. Pyromne in Libertatibus Ecclesie Anglic. tom. 3. pag. 765.

* **ESCAPAMENTUM**, Idem. Charta Henr. VII. reg. Angl. ann. 1457. in Chron. Joan. Webar. pag. 435: *Propter Escapamentum dicti domini Eymond extra prisonam nostram et ipsorum custodiam. Nostræ Se embler dixerunt, pro Effugere, evadere, vulgo *E'schapper*. Lit. reuiss. ann. 1406. in Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 148: *Les supplians forçerent nostre pois de Normandie ... et furent conduits jusques à Tressay, auquel lieu ... ilz se Evallèrent et échapperent de ceulz qui les conduisoient*. Hinc Embler le toulier, pro Solvendo vectigali se subducere, vulgo *Frader des droitz*, in Charta ann. 1349. et Chartul. 31. Corb. fol. 99: *Et s'il'envent cose por aventure que aucun Embloit se forchelet le toulier, etc.* Inde etiam aversenda vox *Escap*, Effugium, nunc *Echapatoire*, in Poem. Rob. Diaboli MS.:*

Mais ains ne me vanistes croire,
Ainschot teniez tout à faulxie,
Et à Escap et à faulie,
A ga et à malencolie.

* *Escampée*, eodem sensu, in Assis. Hieros. cap. 33: *Die toutes les raisons d'les Escampées que il pora trouver à ce qu'il ne devra respondre*. Unde *Escampier*, in Lit. reuiss. ann. 1422. ex Reg. 172. ch. 47: *Lequel cheval effroyé et espouvanté accour se Escampé de costé, on recnt par de grosses pierres*. Vide *Escapium*.

* **ESCAPITUS**, LUTRONIS, in veteri Glossario apud H. Vauclium de ant. Litt. Septentr. pag. 284.

* **ESCAR**, Lapidus agger ad ripas fluvii, Gallis *Quai*. Legitur in Statutis

Massil. MSS. lib. 1. cap. 51. § 3. ubi Edita habent *Scor.* Vide in hac voce.

† **ESCARA**, Combustio, Vide *Scara*.

† **ESCARAMIS**, Gasterius Cancellarius de Bellis Antioch. pag. 454: *Adio belli campu claudunt, montium vallibus aditus Escaramis obfuscant, quod nec unusque gentium libitans pertransire potuit*, Leg. forte, et a rami.

† **ESCARCELLA**, Crumena scorta, Gallis *Escouelle*, ab Italico *Scorcella*, Crumena. Extractum computi ann. 1336. Hist. Delphi. tom. 2. pag. 307. col. 2: *Item pro ducibus parvis colliguntur, pro una corrigia et una Escouelle pro Domino*. III. 1. v. d. gr.

† **ESCARITA**, pro *Escota*, quod vide. Littere Thomae Prioris S. Michaelis in periculo maris ann. 1217. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 864. A.: *Excepitis placitis, relevatis et servitiis novissimum ad eum, et aliis Escoretis in praedictis maneris, quod nolis volumus reservari*.

† **ESCARBATA**, ESCARQUITA, ESCUBIE. Vide *Scaraguta*.

ESCARIA, Mensa exilis pleni, Ugutioni. † **ESCAIRE**, quasi *Esquardare*, Dividere. Cognita causa dirimere. Codex Legum Norman. cap. 19. § 6. apud Ludewig. tom. 7. pag. 301: *Notandum etiam est, quod deservimus, si velle dimittit vel mutaverit, quod et in deservatione fuerit Escaria, eius deservatio reprobat*. § 7. Et similiter, si quis conditor defuerit, vel velle Escaria dimittit vel mutaverit, vel etiam si ad deservationem oportet evocari, vel compelli, vel attrahi.

† Vel potius Dictare, Gall. *Dieter*, *engger*, a veteri Gallico *Escur*, eodem significatu. Esquari habet Codex MS. ex Bild reg. sign. 4651. Ordinatus MS. super Duellis apud Camerac: *Uns des eskivens... prent le main de celui ki a apeler et li met sur les solas, et dont li devise-on et Escriv se sairement en la rene et en l'oye de sen al versaire*. Ubi in Elicto Phil. Pulc. edito in voce Duellum: *Alors le marshall ou conseiller... prent l'appellent par ses deux mains, ostes des gantiers, et luy dit que il l'ait les paroles après luy que il dira, et li met sur la Croix. Hinc Eschivetur, qui dicenda suggerit, in Läh. rub. fol. parvo domus publ. Ahlvald. fol. 20. r. ubi de Duello: *Chil qui elaine doit premier venir ut Satus devant le visconte et devant le maner et les eskivens, et en leur presence doit boillier sa vouerie et sen droit de ehele queirre a sen oumpain, et li autres en vira, et doit jurer li champions par ledit de l'Eschivetur, que li visconte et li maner li metront ou jure*. († Germanitas inter Eid stoben; confer *Eschara*, Palus.)*

† **ESCARIUM**, Cereus pro jure pascenti greges persoluto, Charta Henr. imper. ann. 1040. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 38: *Rt ubicumque supra terram ejusdem ecclesie residentes greges pascevere viderent, nulli herbiturum jure Escarium dare, nisi Aquilensi ecclesie deberant*. Vide *Esa*.

† **ESCAIUS**, Vetus Penitentialia apud Morinum: *Si est ministerialis, si est negotiorum, si est monetarius, si est Escarius, etc.* Infra: *Si est Escarina, non tenent unanimum familiæ*. Idem videtur cum Cellarario.

† **ESCARLETUM**, [Coccus, Gallis *Escarlète*] Vide *Scarlatum*.

† **ESCARAZONATA**, Vide *Escarrazonatu*.

† **ESCARRETA**, Inquesta de Foresta Andelici in Regesto Hierovaliano Philippi Augusti Reg. fol. 123: *Hubent suam Escarretum pro liberationem viccomitum, et furcos fugi ad suos domos facientes*. Forte pro *Girreta*. (Vide *Escarreya*.)

† **ESCARREYA**, Jus pilos, quos *Escaras* vocant, escindendi. Unde emendanda vox *Escarreta* supra. Charta Phil. Palc. ann. 1312. in Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 159: *Reperitur exstitit quondam in dicta foresta habebant... Escarreyam basei de guerra per liveum viridarii ad edificandum*. Lit. remis. ann. 1355. in Reg. 84. ch. 68: *Furtive ceperat praedictus Johannes certam quantitatem lignorum, Escaras vulgiter vocantur, Fagos, boursrés, Escaras et autres choses*, in Reg. Corb. 13. sign. *Habebat* ann. 1509. fol. xj. v. Vide *Eschara* 1. infra *Escharso* [† et *Scara*, 2.]

† **ESCARUM**, Angulus Gall. *Encogure*. Pactum inter Guichard. dom. Bellioque et Guichard. de Marziaco ann. 1317. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 474: *Usque ad Escarum ejusdem muniti castris civitatem S. Geruani, et ab illo Escharro muniti usque ad Escarum domus Johanne Girault etc.* † **ESCAIUS**, perperam pro *Escariis*, Ager recens proscissus. Charta Henr. I. reg. Angl. ann. 1130. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 129: *De Roberto de la Bardun de non Escharo et pacem decima etc.* Vide *Escharis*.

† **ESCAIEMENTUM**, Casa, domus, edificium. Charta ann. circ. 1230. in Chartul. Barbel. pag. 501: *Gilduinus abbas Pontis Johannis vendidit... vineam... quam clerici defuncti Gasterii habebat, insuper et Escasamentum quod adhuc expectabat*. Vide *Casamentum*.

† **ESCASSA**, Usatici Barchinenses MSS. editi a Raimundo Bereng. et Adalmo Comitib. Barcin. cap. 2: *Si vero fuerit captus, et in ferris, vel in Escassa missus, per medium montem sit emendatus, requisitus, et eassus, vel vulneratus, sive in tavega missus, vel per redemptionem distractus, sit per mortem emendatus*. Cap. 9: *Si amplius erit retentus in Escassa, sive in ferris, vel in tavega missus, vel in quocunque vinculo aut custodia, detentus, etc.* Idem videtur quod cippus, [forte ad instar galliarum, quas Gallii dicimus *Escharas* efformatus.]

† **ESCAURA**, [ESCARUTA, ESCITA.] Vide *Escota*.

† **ESCAURA CHRISTIANA**, an Bonum ius ad clericos vel ad ecclesiam pertinent; an eorum quae ad ecclesiam et ecclesiam conceduntur? Christianitas enim et bona ecclesiastica et clericis designavit, ut videtur est in hac voce. Charta ann. 1163. in Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 208. 1. v.: *Donata domina de Villore-lo-recognovit... se vendidisse... Guldono episcopo Lingonensi... medietatem Escasurae Christianae*. Vide in *Escota*.

† **ESCATIUM**. Vide in *Esa* 2.

† **ESCATILIS**, Qui potest comedi. Tertull. de Patientia cap. 5: *Post manna Escatillum pluviam, post petra aquilem sequellum desperant de Domino*.

† **ESCAUDA**, Navis amica species, nostris olim nota. Aresta anni 1258. in r. Regesto Parlat. fol. 10: *Quoniam debentolvere costumum apud Pontem Andelici de lignis suis, quae ipsi faciunt autem de vendita praedicta per unum in botellis sui Escaudis suis ad Bagnac ibidem faciendis, etc.*

† **ESCAUD**, ut puto, notione Le Roman d'Athys MS.:

Ne equippe illy trouvez
Ne feant chargie a sa maniere,
Et si com sa façon requiere:
Car ez Escud sont les armoies, etc.

† Non alia videtur esse, quae *Escaupois* appellatur inter Redit. comit. Hannon. ann. 1265. ex Cam. Comput. Insul.: *Se doit une nef Escaupois ki seil anaine, viij. sols... Li Escaupois ki manne blet a autre grain, doit liij. sols.*

† **ESCAUDEIS**, Species porci. Vide locum in *Baco*.

† Gallia vox est, quae significatur porcus, cuius pili aqua, calida avelluntur. Gall. *Echaude*. Chron. abbat. Corb. MS. fol. 5. v.: *De porco usato etc. De porco Escaulé etc.* Vide *Escalorde*.

† **ESCAUDEUS**, Panis leviter coctus. *Hescaudel*, in Charta ann. 1329. ex Reg. 666. Chartoph. reg. ch. 298: *Item à la sainte Army quarante-deux deniers. Item demy Hescaudel. Escandus, vel Escandisseur, qui ejusmodi panes facit, in Stat. pro pistior. Atrebat. ann. 1355. tom. 5. Ordini. reg. Franc. pag. 511. art. 14: *Et leur Escandus et tout autre pain qui est conveuve pour vendre etc.* Et art. 15: *Chil vaillier ne cil Escandisseur etc.* Charta Pet. de Malohele ann. 1230. ex Tabul. S. Dion.: *Concesserunt singulis debus unam michiam in pistrino suo, vel unum Escandem in festis, item dms iustus etc.* Vide *Eschaudent* et infra *Eschaudent*.*

† **ESCAUSERIUS**, f. Scutarius, Gall. *Enter*, Chronicon S. Martialis, Lemovic. apud Siephaniotum tom. 1. Fragn. Hist. MSS.: *Erant in Lemovico castra quidam Miles nomine Petrus, Escasarius S. Martialis. Ille cum Abboti Cliniae. Ingenui familiaris existeret, A. Lemovic. vicem comit, ut monasterium S. Martialis Chancianibus traderet, sorpassim persuadebat.*

† **ESAZA**, Vide *Escasus*.

† **ESCAZUCHA**, Quidam fortuito obvenit, sine iure hereditario, sive alia qualibet ratione. Tristram. Raym. VI. comit. Tolos. ann. 1209. inter Probat. tom. 3. Hist. Orcit. col. 215: *Totum residuum quod ego habeo... aliqui jure, vel aliqua ratione, vel successione, vel Escazucha, etc.* Charta Simon. Montisfort. ann. 1211. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 126: *Similiter habent... omnes Escazuchas et obventones praesentes et futuras*. Vide supra *Escalucha*.

† **ESCEITA**, Vide *Esceita*.

† **ESCEDERE**, Contingere, Gallice *Echotr*. Suppl. Antiquar. f. *Escendit, quazivis, Descedit, accidit.*

† **ESCENGIA**, Censui in blado percipiendus, Gall. *Esenge*. Chartarum. 1253. ex Tabulario Floriac.: *Girardus quidam et concedit quidam habet in grange de Fingacio, scil. viginti partem bladorum...*

receptionem Escengiarum, etc. [Vide infra Escengie.]

ESCENLA, Scindula, Escengle, Gallia. Charta ann. 1257, in M. Pastoralis Eccl. Paris. lib. g. ch. 25 : *De domo ejusdem grangie, sine appenditio coeperta de Escenlis et stromine*. Occurrit etiam in Regesto Heroualliano Phil. Aug. f. 118.

ESCEINNA, Eadem notione. Tabular. Prioratus de Domina in Delphinatu fol. 114 : *Et 1. cartallum de fabis, et 3. trinas de lignis, et 10. faxos de majoria, et 5. Essendolas, obra et munobra, et per vindemias 3. castus*.

ESCEINNA, f. pro Escenna, Scindula, asser sectius ad legendum aptus. Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7637 : *Eysendol, Prov. scindula, quod scindatur*. Chartar. Norman. ex Bibl. reg. Cod. 4653. A. fol. 84 : *Burgenses de Lyons et de Belvoidere habent in foresta... jugum et quercum per liberationem, si faciant domum tectam de Escenna, Escanle et Eschaule nostris, eodem significati. Lit. remis. ann. 1398, in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 433 : Un plain panier de petits coipeux ou Escandes de bois, Hinc emendanda Statuta ann. 1399, tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 366, ubi *Estende et Esterde* edictum, pro Escende. Charta Joan. Atrabati. comit. Augi. ann. 1379, in Reg. 115. ch. 348 : *Donons à nostre tres cher et tres amé filz Philippe d'Artois... son franc maisonner de chesne... et late, Escheule, etc.**

ESCEINUM, in formula 3. ex Andegav. titulus ita concipitur : *Ille est venditio de homine in Esceno passio*. Titulus Form. 28. Marculfi lib. 2 : *Qui se in servitio ultioris obnoxio. Vide Summis*. (** Coufer Escenium.)

ESCEPIA. Vide Esceppa.

ESCEPIA, a vet. Gallico *Escepre*, nunc *Echarpe*, fascia, baltus, zona : unde *Escepra*, oblatio, quae sacerdoti a peregrinantibus fiebat pro benedictione *Escaparium*. Charta ann. 1173, in Chartul. Cluniac. : *Capellanus habere debet confessiones, Escerpes, baptisima, reconciliationes mulierum, etc.* Lit. remis. ann. 1379, in Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 136 : *Colnet Lailier mecha un grant cotraire boilelier qui lui portoit à Esceprepe pendu à son col*. Ubi male scriptum *Esceprepe*. Vita J. C. M. S. :

Vons alates en nua sermo,
Portent Escerpes et bourdon.

Esquepre apud Guignevill. in Peregr. humani gener. MS. ubi de Eucharistia :

Et c'est li poies que doivont mettre
Li pechieux en leur Esquepre.

Quomodo etiam legendum pro *Esquerre* supra :

Tantost après me pourreue
Qu'Esquerre et bourdon me faisoit,
Et qu'avoir me les convenoit !
C'est cote moult bien aveuost
A escuen pechieux carost.

Vide in Burlesones et infra Escarpa.

ESCEWINGA, [Tributum nundinarum dominis feudalibus a mercatoribus exsolutum.] Vide Escawingum.

ESCHAAMENTUM, ESCHAANTI, ut supra *Escauecha*. Necrol. MS. Paris. ad xij. Cal. Oct. : *Quoddam Eschoamentum*

apud Orli, quod venditum fuit quadraginta libris de voluntate capituli, ab Odoue archiducano possessore ejusdem domus. Charta ann. 1268, ex Chartul. Campan. fol. 520, v. col. 2 : *Si quid in aliis partibus terrae castri Portuensis ad fratres suos et sorores suas pertinentibus eidem Rodolfo ex Eschaanti fructum suorum et sororum suorum seu hereditum eorundem in posterum perveniret*. Vide in Escorta.

ESCHAUCUS, Modus agri, Vinconibus *Escauch*. Charta ann. 1346 : *Tres cantharus vinorum, et octo Eschaucos vinearum etc.* Vide infra Estiro.

ESCHADERE, a Gallico *Echade*, Obre-nire. Charta ann. 1310, ex Tabul. Savigniac. : *Et quandocumque contigerit redditus et reulm de Drace obviare vel Eschader per mortem illius qui tenet dictos redditus, actum est quod dominus Belfort tenent Draciocum*. Vide supra Escaderere 3.

ESCHAETOR. Vide Escator.

ESCHAFAUDUS, Tabulatum vel Tigillum quod tabulata fulciuntur, Gall. *Echafaud*, Etaye Lit. remis. ann. 1351, in Reg. 81 Chartoph. reg. ch. 158 : *Cum dicti Guillelmi et Johannes quendam caminum de plastro... reparassent merdantibus exteribus, qui Eschafaudi vulgare nuncupantur... et dum prefati deponantur per ipsos operarios Eschafaudi etc.* Hinc *Eschafauder*, Fulcire, tabulatum construere, et *Eschafaudus*, ipsa constructio. Lit. remis. ann. 1414, in Reg. 167, ch. 454 : *Lequel mayon et son compaignon alerent Eschafauder le lieu où ilz devoient besogner... et pour lech Eschafaudement faire furent emprunter du merrien*. Aliis ann. 1471, ex Reg. 195, ch. 642 : *Pour ce que leulx charpentiers avoient besogin d'eulx establir on Eschafauder... et que le leur établissement on Eschafaudus etc.* Vide *Eschafoudus*.

ESCHAFFAUDUS, Tribunal, pulpitu-m editius, Gall. *Eschaffaud*. Ordo ad consecrandum Regem Franc. editus a Remoto Benedicto : *Primo paratur solum in molium Eschaffaudi aliquidum munus, etc.* De vicis origine vide quae adductas ad Joann. [et Mengium in Orig. Gall.]

ESCHAIETA, ut *Escarto*, quicquid fortitum obvenerit. Charta ann. 1317, in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 145 : *Item nouvellis covendis et quendam corvey cum condumetibus ovenientibus et Eschaitis premisorum*. Vide supra Escanecha.

ESCHAILLO, ESCHAILLOUX, Scala, gradus, Pactum ann. 1354, in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 681 : *Nos dalphinis et comes (Sabaudia) illius et datus concorde ditter patescitum ordinandi et discerendi limitaciones hujusmodi sine per Eschailloium S. Apri, et per aliam de Bivro, sine per flumen de Guyer... gru de Eschailloine S. Apri etc.* *Eschaillo de saint Anne*, in Ch. seq. *Eschalho* ex eadem Charta in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Vienne fol. 35, v. Nomen loci ab ejus situ inditum.

ESCHALACIES, a Gallico *Eschalas*, Pedamentum cui vitis innititur. Inquisit. forestae de Reste in Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 2. fol. 94. r. col. 1 : *Comes Siessimensis in illa parte forestae, quae dicitur Secum abetum, habet Eschalacias ad*

propria vitas. Unde *Eschalacier*, Pedare, in Lit. remis. ann. 1396, ex Reg. 151, ch. 131 : *Pour ce que en icelles vignes... fuillat mettille et employer lors environ dix javelles d'eschallas pour icelles du tout Eschalacier, etc.* Vide infra Eschalacour.

ESCHALATIS, Eadem notione. Lit. remis. ann. 1355, in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 489 : *Apportavit ad domum holi-tonis sine unum faraculum sive onus pau-sillorum sive Eschalatorum, Gallice Eschalais, ad quos vivas ligantur.*

ESCHALGATA, Escubie. Regestum Probos fol. 12, ad ann. 1366 : *Excepit nobilissimis et illis qui delent gaytum et Eschal-gatum... omni tempore guerra debent gaytum et Eschalgatum*. Vide Scargaytum.

ESCHALLO. Vide supra Eschalloy.

ESCHALLA, Scala, Gall. *Echelle*. Vide locum in *Hurdimentum* post *Hurdicum*.

ESCHALLARE, Eschallare, Scalis muros ascendere, a vet. Gallia *Eschelle* et *Escheier*, nunc *Escalader* : unde *Eschallamentum*, nostris *Eschelement* vel *Eschelement*, ipsa admotis scalis ascensio. Lit. remis. ann. 1362, in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 355 : *Plures malefactoris ipsam occurrerant fore consentitum de Eschalland quendam villas, quae nunquam fuerant Eschallante, et quae, si Eschallante fuerant, hoc fuit factum ipso ad dictas partes Pulla existente... quia dicto bullivo de praedictis Eschallamentis non constabat ipsam arri-guerum fore culpabilem, ipsam a dicto carcere relaxavit*. Aliis ann. 1359, in Reg. 90, ch. 500 : *Pluribus charretis qui meneant eschelles ou chasteil d'Alou, qui estoient pour Eschelle icellui Escheier, in Lit. ann. 1365, tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 589. Escheier, in aliis ann. 1380, ex Reg. 118, ch. 431. Lit. remis. ann. 1362, in Reg. 91, ch. 377 : *Pluribus bonis villis, chastaulis et fortiteris... estoient pries tout par Eschelement comme outrement*. Aliis ann. 1373, in Reg. 104, ch. 145 : *Lequel chasteil de Gonze par l'Eschelement de nos ennemis fu prins*. *Eschelement* et *actius* de villis, chastaulis, maisons, in aliis ann. ann. 1408, ex Reg. 162, ch. 364. Hinc *Escheallier*, in ejusmodi ascensione exercitatus, in Lit. remis. ann. 1445, ex Reg. 177, ch. 489 : *Iceilui Guillelme dist au sup-plicat que le sire de Pant (qui estoit en prison) avoit fait venir deux des meilleurs Eschealliers de son pays, qui avoient failli des fois à le mettre hors... Le supplicat lui fist ung petit Eschelement de corde de viel-toises de long*. Le Roman du Chevalier De-libere MS. :*

Pour la grant cité de Dies prendre,
Et pour les cieus beaus Escheallier, etc.

Vide Escalare et Scalare.

ESCHALAMENTUS, Superior pars trunci, ubi arbor in ramos dividitur. Charti Petri de Roteys Vicarii Tulosa ad Bajula de conditione materie ann. 1272, in Co-suetudinib. MSS. Tolos. fol. 27, e. Bibl. D. Abbatis de Crozat : *Fuciant fieri per mag-istros et carpentarios vestros fustas bonas pulcras et de legitimis precillis, videlicet qui pectores de cor et de alieis de vi. brachietis et de v. et de v. quod illi habent infra trancos et infra Eschalamentos... et qui*

trabelli de terra brachista habebant suas
pauillis infra truncos et infra Escalamementos,
etc.

* **ESCHAMENTUM**, Hereditas, successio, quae alicui obvenit. Charta ann. 1235. ex Chartul. Vallis B. M. die, Paris: *Debit proterea tres jornallos terre apud Crumecem de Seneucriot, quas habuit de Eschamento Odelmum armatus sicut, excepta decima. Vide supra Eschamentum.*

* **ESCHANCHIA**, Vide *Waterpain*.
* **ESCHANCHIA**, *ESCHACHIA*. Vide in *Escharta*.

* **ESCHANDERIO**, *ESCHANDIERE*, etc. Vide *Eschantillare*.

* **ESCHANGIARE**, ex Gallico *Eschanger*, Commutare. Vetus Charta in tom. 1. Monast. Anglic.: *Et unam virgatan Eschangiavit eidem pro illa virgata.*

* **ESCHANGIRE**, in alia ann. 1197. io Probat. Hist. Vergiac. pag. 122. Vide *Canbiare*.

* **ESCHANGIUM**, Permutatio, Gallice *Echange*, apud Thomassarium in Biturico. pag. 736.

* **ESCHANGIATIO**, Permutatio, Gall. *Echange*. Charta ann. 1219. in Chartul. Buxer. part. 6. ch. 26: *Petrus li Berziers... dedit in Eschangio Dno et B. Marie de la Boissere et fratribus ibidem Dno servientibus unum peciam vine...* Istam autem Eschangiationem tenebant dictus Petrus li Berziers et nator suus... dictis fratribus... imperpetuum... garantire. Vide *Eschangiare*.

* **ESCHASONNEN**, a Gallico *Eschanson*, a pociulis, pincerna. Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 25. v.°: *Petrus d'Eschenne in comitatu Claromontis in Belvacensi prestitit ad burellum dictum juramentum 27. Sept. 1381. et est Eschansonius dicti domini Karoli. Eschansonius*, in Instr. ann. 1401. Inter Probat. tom. 3. Hist. Nom. pag. 159. col. 1.

* **ESCHANTILLARE**, vel *ESCHANDILLARE*. Mensuras ad cunam publicum mensurarium expendere, exigere: Gallicis *Eschantillauer*. Charta Libertatum Nuntis regalis in Bressia ann. 1287. apud Guichenonem: *Et si dicatur mensura falsa vel ulna, ad mensuras vel ulnas Eschantillandas vocentur duo vel tres burgenses viriliter de villa, et ille cuius est mensura vel ulna, et in presentia eorum Eschantillatur, et videatur utrum sit falsa vel non. Eadem habet Charta Libertatum Ville Bellijce, ann. 1274. Hinc Eschantillaville, apud Sanjulianum in Calabone pag. 394. pro eo iure, quod in mensuris comprobandis Domino feudi competit.*

* **ESCHANDILLA**, Exemplar ad quod mensurae sunt exigende, Gall. *Eschantillon*. Arrestum parliamenti Paris. ann. 1472: *Quaque non convixisse signari, et Eschandillari in Eschandillis publicis.*

* **ESCHASNELLO**, Eadem notione supra in *Bejulus confitetur*.

* **ESCHASOLLE**, *TAKERNARUM*, in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 369.

* **ESCHANTILLIO**, a Gallico *Eschantillier*, Exemplar. Inventor. Chart. reg. ann. 1282. fol. 331. v.°: *Transcriptum litterarum domini regis concessorum Celestino Parisiensis, per quas permittitur eis quod possint facere fluere per conductus fontis*

hospitii S. Pauli usque ad domum suam, usque ad quantitatem gratie capitis annis spinteris mediocriis. Cum quo transcripto assignatur Eschantillones sub quodam sigillo rubro. De anno 1403. unde Eschantillon, pro Estantillon, legendum in Stat. ann. 1369. tom. 5. Ordinal. reg. Franc. pag. 253. art. 8.

* **ESCHAMOTA**, Fasciculus filii, Gall. *Eschevaux*, alius *Eschet*, *Eschevete*, et *Escoigne*. Arrest. ann. 1380. 16. Jun. in vol. 7. arrestor. parlain. Paris: *Septem Eschamotas filii nbi...* *septem Eschmotas tam parvus quam angustus filii nigri*. Lit. remiss. ann. 1397. in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 38: *La suppliunt prins...* *trois Eschex de fillet*. Alie ann. 1401. in Reg. 156. ch. 158. *Dreux Eschevets de fil*. Rursus alie ann. 1409. io Reg. 163. ch. 467: *Le suppliunt a prins et embli es yles de Surreses et de Patruze...* *certaines Eschaignes de fil*. *Trois eschevantez ou Escoignes de fil*, qui pouvoit valloir huit frans ou environ, in aliis Lit. ejusd. ann. ex Reg. 164. ch. 184. *Escheif*, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1391. ex Reg. 147. ch. 95: *Le suppliunt print six ou huit Escheifs de fil blanc*. Hinc *Escheivoir*, Devolutorium, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 138. ch. 3: *Loguelle femme devoluidot du file en un Escheivoir*.

* **ESCHAPOLUS**, Lectualis quaedam suppellex, vel vestis species. Arrest. ann. 1380. 16. Juo. in vol. 7. arrestor. parlain. Paris: *Unum coepertorium panni brunii...* *et unum Eschapolum panni albi*. *Eschapin vero*, pro Crepida, vulgo *Pontouffe*, in Lit. remiss. ann. 1384. ex Reg. 125. Chartoph. reg. ch. 81: *Isellui Thevenin estant en une houppelunde, sanz autre vestement fors sa cheuete et en Eschapins, etc.* At *Escher*, vestimentum generis videtur, in Lit. remiss. ann. 1466. ex Reg. 201. ch. 110: *Jehan Chavet huius...* *ses esclis qu'il avoit en ses piz, tous piez nuz et en Eschar s'en encurt*.

1. **ESCHARA**, Pedamentum cui vitis innititur, vulgo *Eschallus*, vel *Escharas*, quasi *scalula*, Latinis *Ridices*. Quidam a Graeco *σχάλα* vocis etymon accersunt. Gloss. Graec. Lat.: *σχάλα, rudis, ridice*. Onomast.: *Ridicea, σχάλα*. Ulpianus l. 11. § 3. D. Quod si aut clam. etc. (43. 24.): *Si quis in vineis meat venerit, aut Ridices abstulerit*. Charta Mauricii Episc. Parisiensis ann. 1189. in Tabul. S. Margolii: *Basem habent in Foresta...* *ad aedificandum et ad Escharas vineorum, etc.* Occurrit passim in Regesto Philippo Augusti Herouvalino. (Charta Rotrodi Rotomag. Archiep. ann. 1168. Hist. Harcur. tom. 4. pag. 1388: *Concedimus insuper in foresta nostra Escharas ad vineas predictae terrae*.)

* 2. **ESCHARA**, Rocho le Badif, in Dictionariu Spagy. est Mortuus ac livida cora, a carne anna separata.

* **ESCHARCELLES**, Cognomen Hildeberti ejusdum, in Charta ann. 1095. haud dulie a veteri Gallico *Eschars*, Pareus, avarus. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Escharrete, esparnablete ou sobrieite, Parcellus*. *Escharre, pareus*. *Escharreacemant*. Lit. remiss. ann. 1384. in Reg. 126. Chartoph. reg. ch. 8: *Isellui Renouf dist qu'il n'estoit que un Eschar et un larron*

et alie ano. 1395. in Reg. 149. ch. 151: Hrenegunt dit que le plus Eschar, ou le plus large pateret ledit escot. Chron. Bertr. Guescl. MS.

* **ESCHARS**, prince n'iro ja bonneur conquestant.
Le Roman de Cléonades MS.:

Car ne vault riens princes Escars,
S'il avoit d'ar chargés mil chars.

Unde *Scharstet*, *Alti*, *Scarista*, *Parcitas*, avaritia. Le Roman d'Alexandre MS. part 2:

Orgueil, Scharstet, envie, outrecuidiers, etc.

Escarment, Parce, moderato seu viliori pretio, Gall. *A plus bas prix*, in Invent. jncal. Edwardi l. reg. Angl. ann. 1297: *Item une coupe d'or haute et de ample ouvrage sans pierres, poise cinq marcs*. *Escarment prisé le march dix lib*. Ita *Escarsse* dicitur, qui parcus est in solvendo quod debet, in Lit. remiss. ann. 1397. ex Reg. 153. ch. 118: *Henry Dupuis qui tenoit à ferme l'imposition de la marchandise de pourpantier de la ville d'Aberville trouva Pierre Loncheon qui ledit Henry disoit à lui estre Escarsse pour cause de ludit imposition*. Hinc monetarius *Escharre*, immuniere, et *Escharceté*, immunitio. Mandat. Joan. reg. Franc. ann. 1351. tom. 2. Ordinal. pag. 438: *Ne puisse faire l'encre de nos doubles desussdits, plus Escharceté d'un grain de la dy que vous levez deviser*. Consule *Poullin de Monet*, pag. 433. *Boursard* pag. 21 et 27. etc. Inde etiam accersenda videtur vox *Escheir*, qui aliquis paucis viris comitatus significatur, io Poem. Garini:

Mes n'ales mie de gent Escheir,
Qu'en ceste terre sont toi vostre ami.

Vide *Scardus*.

* **ESCHARPACH**, vox nautica, f. Tabulatum, Gall. *Pont*. Contract. ovium Massil. ann. 1268. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Auster fol. 287. v.°: *Si dominus rex Francie voluerit habere aliquas naves ad Escharpach, etc.*

* **ESCHARGAIITA**, [ESCHARGUITA, etc. *Escharia*, Gall. *Le Guet*.] Vide *Scarguista*.

* *Escharguete* etiam nustris, pro *Excubitor*, vulgo *Sentinel*, qui fait le guet. Lit. remiss. ann. 1395. in Reg. 147. Chartoph. reg. ch. 38: *Il yarolet le permentier Escharguete de nostre chastel de Passavant, etc.* Hinc emendandus Marten. tom. 5. Ampl. Gallot. col. 615. ubi *Escharguier*, pro *Escharguette*, ita *Escharguette*, pro *Escharquette*, legendum in Ch. ann. 1343. apud Thaumassier. Inter notas ad Consuet. Bitur. pag. 429.

* **ESCHARGATTARE**, *Excubias* agere. Inquisit. de Mortis ann. 1261. in Regesto Probis fol. 42: *Illud de castro et de mandamento debent gnytare et Escharguettare castrem, et illi de burgo burgum*. Visitatio ann. 1347. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 67. col. 2: *Item quod quatuor gnytas et duos Eschurguys in dicto burgo constitut faciat, qui nocturno temporis idem in dicto burgo gnytent et Eschurguient*.

* *Nostris*, *Escharguier*, *Escharguier* et *Escharguier*. Vide in *Scarguista*. Charta Phil. dom. Jonvil. ann. 1354. in Reg. 82.

Chartoph. reg. ch. 338: *Item ludit habuisti* dovent gaiter et Escheragaiter ladire vide touttefois que mestier seroit. Vita J. C. MS.: *Qu'il esvillèrent qui dormaient,*

Qu'il dorment Escharagaiter.

Unde *Escharagaiter*, pro *Insidiari*, Gall. *Epiat*, *guiter*, in Lit. remis. ann. 1483. ex Reg. ann. ch. 168: *Isellu Michel espia* et *Escharagaiter* le supplient. Sed et *Escharagaiter*, pro *Vexare*, molestiam exhibere, Gall. *Tourmenter*, *chagriner*, occurrit in aliis Lit. ex Reg. 170. ann. 1418. ch. 267: *Isellu Denisot Escharagaiter* et attainoit tonsjours le supplient ne le injuriant. *Eschage* vel *Eschage*, in Lit. ann. 1371. tom. 7. Ordinal. reg. Franc. pag. 391. art. 4. de servitio excubiarum interpretatur doctus Editor: at vocem corruptam esse suspicior, quae praestationem agrariam significare mihi videtur; idemque fortassis quod *Tasca* 2. Vide ibi.

¶ *ESCHARIARE*. Vide supra *Eschariare*.

¶ *ESCHARCONCONUM*. Genus qui pro jure tigna seu palos, quos Escharcones appellabant, excindendi, evigilantur. Vide supra *Escharcon*. Reditus Rois in Reg. 34. his Chartoph. reg. fol. 91. v. col. 2: *Sex minas de Bernestre ad modum Paris*, et *volet in trillit et fongis et Escharconconis*, *chex*, lib. liij. den. minus. Vide supra *Escharcho*.

¶ *ESCHARPA*, ut supra *Escepa*. Charta Rob. Cabilon. episc. ann. 1188. in Chartul. Clusiac. ch. 322: *Capellanus habere debet confessiones, Escharpas, bapismus, etc. Vide mox*

¶ *ESCHARPIA*, a Gallico *Echarpe*, Balteus, zona species quae vestes constringuntur. Lit. remis. ann. 1365. in Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 78: *Item servientes nri fuerunt sollere et amovere dictis mercatoribus enses suos, quos secum in Escharpia deferbant*. Memor. H. Cam. Comput. Paris. fol. 4. r. ad ann. 1413: *Johannes de Pulligny, dictus Chappellain, sentifer ordinatus custos... collectorum in quibus ponuntur seu panni conservantur Escharpie*, collecta, monstra sua ferantur, et alio jactura pro corpore telegis. Antiquus est, Francorumque proprius balteorum aliorum usus, maxime in praetiliis. Guill. Guizart. ad ann. 1304:

Pour les uns les autres connoistre
A trebuchemens et a tours,
Où entre eux tous son leur tour aora,
Et les grans prus et les moines
Escharpies blanches couvra,

Et ubi de praedio ad Montem in pabulis:

Lors fait faire escommender
Par le hanier qui en l'ost crie,
Que tout homme de la paroi serventes nri
Face tant, comme qu'il la trenche,
Qu'il soit seigneur d'Escharpie blanche
Pour estre au feir coucouc.

Infra:

Ains que li midis fust tournez
Fu tout l'ost le Roy atornez
Son beaux garnemens et son ferses
Ça et la de blanches Escharpes.

¶ *ESCHARSO*, *Pedamentum*, cui vitis innititur, Gall. *Echolas*, alias *Escharzon*, *Escharlason*, etc. Lit. remis. ann. 1361. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 231: *Propter supprectionem Juratissimorum... certorum Escharsonem et epistolam captorum in*

vineis vicinorum ipsius Mudole, et in suis delatorum, etc. Alie ann. 1356. in Reg. 85. ch. 119: *Item d'avoir embé en la vigne Simone don puis de Aey deux fuissans d'Escharsons. Six jarbes d'escolas ou Escharsons*, in aliis ann. 1419. ex Reg. 172. ch. 20. Alie ejusd. ann. in Reg. 171. ch. 15: *Escharlasones ou bastons a plater et sous-terre vigne*, etc. *Escharzon*, in Lit. ann. 1384. ex Reg. 124. ch. 317: *Jehan Affrit et Guillelme Trebon moient achier ensemble un cent d'Escharsons... et emportes en lores vignes*, Chartul. sign. *Escharl Corb*. ad ann. 1423. fol. 198. r. 1: *Pour le faichon d'un millier d'Escharchons*, ij. s. d. liij. den. *Escharde*, non alio sensu, in Lit. remis. ann. 1441. ex Reg. 176. ch. 387: *Avec une Escharde ou baston de chesne qu'il uolt en zo main*, etc. *Eschesse*, idem quod videtur, in aliis ann. 1374. ex Reg. 106. ch. 182: *Isellu Hennequin entra en sa maison, et prist une Eschesse et puis issy hors, et en çery ledit Colart*. Vide supra *Escharreya*. Hinc

¶ *ESCHARSONARE*, *Pedare*, vulgo *Echolas*, Arest. parlum, Paris. ann. 1314. in Reg. Olim: *Judicium est abbatem et conventum S. Remigi Remensis esse in solis sciendi locum suum et descendit ad domus suas pro vinis suis Escharsonandis, et alia nismementis suis*. Vide supra *Escharlatus*.

¶ *ESCHARTARE*, *Intercolare silvas* et eas in culturam redigere, Gall. *Eschartur*, unde *Eschartum*, *Ager exaratus*. Charta Will. comit. Pontiv. ann. 1219. in Lib. nig. 2. S. Vulfr. Abbavil. fol. 18. v. 1: *Johannes comes Pontivi nemus jacta Abbatissillium, quod brasium appellatur, Eschartur precepit*. ... Canonici in quibusdam Eschartis ejusdem memoris decimam receperunt. Vide in *Eschartis*.

¶ *ESCHARSA*, *Fukrum* subavillare. Processus de Vita Yvonis, Mail tom. 4. pag. 577: *Obiit videlicet Henricus se contracto, ranti cum potestis seu Escharsa*. Nostri *Escharsa* sunt *Grallie*. Vide *Escharva*.

¶ *ESCHARUCA*, *Escharta*. Vide *Eschart*.

¶ *ESCHARURA*, *Bona*, quae quolibet casu cadunt in fiscum domini feudi. Charta H. episc. Treves. in Chartul. Floriac. fol. 31. r. 1: *Cum discorpus venisset inter priorem de Diaco ex una parte, et liberos Ymbellis de alia et altera super eo quod idem prior petebat Escharuram*. Vide supra *Escharucha*.

¶ *ESCHARITICUM*. Vide in *Ecen* 2.

¶ *ESCHADATI* *Pastor*, qui Parisiensibus *Eschades*, leviter cocti, Charta Episcopi Paris. ann. 1302. in Tabulario Episcopi Paris. ex Biblioth. Puteana, anno Thiana, fol. 56: *Ego Eschapus inducere bona fide studio Capitulum Parisiense, ut pones, qui Escharlati dicuntur, et oblati, et rianu, qui solent rideli Clerici Parisiensibus in regibus Ascensionis Dominici... quentur, Regestum peiorum Paris: Le Jue de la feste de sainte Genevieve, qui est de foires de Noel, si ont li poiger de petit pont, et le Provost de Paris a chascune feste 12, sextiers de vin, et 12. Eschades, et 2. sols, et 12. Eschades petis.*

¶ *ESCHADETUS*, *Panis leviter coctus*, nostris *Eschade*. Charta ann. 1243. in

Chartul. S. Dion. pag. 206. col. 2: *Precipiant centum panes conventuales et quinquaginta Eschades in pistrina clericali bont Dionysi*. Alie ann. 1321. ibid. pag. 217. col. 1: *Concesserunt singulis diebus unum michum in pistrino suo, vel unum Eschadetum in festis*. Tabul. capit. Carnot. ad ann. 1241: *Cum ecclesia nostra consueveret et teneret canonici ecclesie Garmentis et etiam clericis de choro non canonici, cibum et potum in rebus processionalibus, quas ipsi faciunt in ecclesia nostra, exhibere, videlicet frum v. post Pascha quendam panes, qui vulgariter vocantur Eschades, etc.* Vide supra *Eschadeus*.

¶ *ESCHAGUETA*, *Escharia*, Gall. *La Gue*. Vide in *Searnguynt*.

¶ *ESCHAYDA*, *ESCHANGIA*. Vide *Escharta*.

¶ *ESCHAEAMENTUM*, *Hereditas*, successio quae alicui obvenit. Charta Odonis episc. Paris. ann. 1199. ex Chartul. ejusd. fol. 51: *Si autem herbergium aut terram ad aliquem per Eschaeamentum devinire contigerit, qui non sit unversarius in villa, etc.* Vide supra *Eschaeamentum*.

¶ *ESCHECHEUM*, *Jurata*, seu *Inquisitio* apud Matth. Paris ann. 1240: *Si habuerit venientem illum, vi, nisi permissione predecessorum predicti Abbatis, vel per Eschecum*. Et mox: *Vel si habuerit venientem per vin, vel ex remissione predecessorum Abbatis S. Albani per Eschecum, ut idem Abbas dicit*. Ubi *Watins Eschecum*, veritit interpretacionem, venientem, interruptionem, a *hech* Angli. interpretare; *Clech*, *Chauvero*, est impingere, inhibere ne faciat, vel eam aliquis.

¶ *Eschequer*, nescio unde, pro *Jetter de côté et d'autre*, *Disjicere*, in Lit. remis. ann. 1385. ex Reg. 122. Chartoph. reg. ch. 151: *Isellu Rogier atout un glivne dont il l'aveit et Eschequo après eulz, etc.*

¶ *ESCHIEEMENTUM*, *ESCHETA*. Vide *Eschart*.

¶ *ESCHIELLARE*. Vide supra *Eschellare*.

¶ *ESCHENTIA*. Idem, ut opinor, quod mox *Eschenau*, Charta Ausculi milit. dom. de Bussiac ann. 1260. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 461: *Quittavit quicquid juris habet, vel habere potest, ratione hominis, servitii, Eschentiae sua delictorum, etc.*

¶ *ESCHEXUM*. Charta Henrici Trecentis Comitibus Palatinis ann. 1189. ex Archivio Monasterii S. Urbani: *Statutum etiam fuit, quod si bonus S. Urbani... in terram non mancipatus venerit, Eschexum suum manum solvet, sed ab eis plene exigere non licebit*. Veror ne mendum sit in hac voce, ejusdem forte notio est, quae *Hustini*, seu praestationis ab Hospite quantissimis domo loci exsolvendae. Vide *Hospes*. [* *Confer Eschenum*.]

¶ *Praestatio*, ut videtur, quae ex rendicio a vassallis domino exsolvitur. Charta ann. 1353. in Chartul. ecd. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 199. v. 1: *Dictus Guillelmus (tradidit) praestatorum sive sergentum pro pretio de dicto Montignio, de Villana et de Champis... cum omnibus jactis et pertinentiis ejusdem praestatorum, videlicet laudibus venditionum, ... percipiendo unum*

Eschein in mediocritate des Escheinis villarum pascuorum in festo beati Remigii in capite Octobris. Ubi forte legendum *Eschevin*, ut et supra *Eschevin*. Vide infra *Escheuta*.

ESCHEPPA, *ESCHPEA*, Mensura frumentaria apud Anglos species. Monasticon Anglie. tom. 1. pag. 853 : *Reharden de Bevisdon recepit unum bovem in Stireforda per idem servitium perannum, excepto quod Escheppa bractii quoniam debet duci, erit de avena*. Charta Henrici III. Regis Angli. ibidem pag. 458 : *Est domus Roberti filii Gillelmi domitiani Escheppum frumenti*. Vide *Seppin*, [*] *Glossa*, *Scapulus*, et confer Bosworthi *Glossar. Anglosaxon.* voce *Seap*.]

ESCHTAP, tom. 2. pag. 96 : *Et 30. Escheptus vine annone de molendino de Hung-*

flot.

ESKIPPA. Vide in *Mina*.

ESCHETA. Vide *Escaeta*.

ESCHEUDUS, Canalis ad educendas aquas superfluas. Terrear. Bellioque. ann. 1559. fol. 131. r° : *Cum jure . . . construat ibi brevis, Escheudus, terrellus et excludas necessarios ad dictum sartorium construendum*. *Escheure*, pro alveo molendini, in Lit. remis. ann. 1410. et Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 360 : *Reclut Jehan cundant alre frapper sur la roe du moulin*. . . . *chut en l'Escheur, par ou coule l'eau de la riviere dudit moulin*. Hinc *Escauvans*, Canalis, per quem aqua effluit, in Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbayi. fol. 35. r° : *La Escauvans, qui est descer le pont Se-tine, ne puet estre estoppee fors de wason et de ramille*. Vide *Echadium*, *Eschaun* et supra *Esbaun*.

ESCHEVELLAGIUM, idem forte quod *Cherungum*, Capituli census, nostris *Cheveque*. Recognit. feud. dom. de Velteriponte ann. 1366 : *Item vint souls de cras on en-veine et de Eschevelage*. Vide in *Capitale* 5.

ESCHEVINAGIUM, Locum ubi *Eschevini* seu iudices urbani congregantur et causas civiles dijudicant, domus publica, vulgo *Hôtel-de-ville*, alias *Eschevinage*. Charta commun. Rotomag. ann. 1504. tom. 5. Ordinal. reg. Franc. pag. 672. art. 5 : *Si major et eschevini arderint in Eschevinagio, et loquente majore aliquis verba ejus interrumpit, etc.* Art. 7 : *Si unior et Eschevini arderint in Eschevinagio, et tunc aliquis contrarietur illis in audientia, erit in misericordia majoris et eschevinorum*. *Eschevinatus*, pro Officio eschevini, ibid. pag. 673. art. 12. Libert. Angerie. ibid. pag. 679. art. 3 : *Le sain sonnant, tous les eschevins, conseillers et pairs s'en vont ouït Eschevinage*. Adde pag. 682. art. 7. Vide infra in *Soubdin*.

ESCHEVINATES, *ESCHEVINATUS*, Gall. *Eschevinage*, Officium *Eschevini*. Legitur in Charta Communie Rotomag. apud de *Lan-riera* tom. 1. Ordinal. pag. 308. et apud Chesnium *Histor.* Norman. pag. 1067.

ESCHEVINUS, *ESCHEVINUS*, Consul, Magistratus, Gall. *Echevin*. Memorantur passim. Vide *Consulatus* et *Scabini*.

ESCHEURS vel *ESCHEURS*, Vox vulgaris, que inelamari solebat in risu publicis. Vide infra *Harn.* Lit. remis. ann. 1314. in Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 336 : *Jehan Dinaust frappa ledit Brers d'un halot es bras et le fist saluer, et comença lo-*

li Escheurs, anquel sarvint ledit Henry Jorran, Aliis ann. 1363. in Reg. 101. ch. 59 : *Assés tant après Ju aperçu que ledit Enguerran estoit navré et que il se mou-roit ; dont lors fu crié Escheurs, anquel cry s'enfurent lesdis Perron et Regnaud*. Huc spectare videtur *Escheus*, forte pro *Rixator*, vulgo *Querelleur*, ex *Bestiar.* Ms. :

Chi woudest es si desloiaus, . . .

. Si Escheurs et si guerrouis, etc.

ESCHEUTA, Reditus species. alios ab *Escaeta*, fortassis *Præstatio*, que ex condicio a vassallis domino pensabatur. *Eschié* et *Eschieff* vulgo dicta, a verbo *Escheur* et *Eschi-àve*, *Paciens*, convenire ; unde *Eschiévement*, *Conventio*, *pactum*, Charta Ren. de Chassignat militi, dom. de Bourbonne et de Precoart ann. 1316. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 423 : *Je ni Eschevié et abouat apperpetuél pour touzours . . . tous mes hommes et fames de ladite ville de Percecart*. Libert. de Pernas ann. 1347. tom. 7. Ordinal. reg. Franc. pag. 32. art. 1 : *Mes dis hommes et femmes de Pernas, avec toute leur posterité pour moi, pour mes hoirs . . . Eschieve et débonne perpétuelment aux débtés et redreivances et services qui s'ensuivent*. Art. 2 : *Il payera à moi ou à mes hoirs par chascun ou cinq souls Tournois de rente au Eschieff*. Et pag. 34 : *Lequel affranchissement, Eschiévement et débonnement . . . je prometi . . . bien et loiaument tenir et garder*. Charta Henr. Dalph. episc. Metens. regent. Dalph. ann. 1323 : *Tertium partem iudicaturumque, compositionum et Escheuturum quorumcumque ad nos in locis predictis . . . spectantur, . . . venditionibus, iudicariis, compositionibus et Escheutis*. Alia ann. 1405. apud Spon. tom. 2. Hist. Genève. pag. 115 : *Prout in diversis lunde conferis literis dictarum dominiis, concessions, et confirmationis sententia defunctive, Escheute et compositionis, etc.* Charta Milon. de Marchais ann. 1310. in Reg. 66. ch. 122 : *Garbajum nostrum, et vicecomitatuum nostrum, et omnes Eschiés, sicut erant in bluda et decariis . . . quittum clamavimus*. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Bri. fol. 119. v° : *Toutz enolumeus appartenans à ladite ville (d'Agenville) tant en hommages, feus, corvées, pehies, couratages, et une rente appellé Eschiez*. Ibid. fol. 128. r° : *En ladite baille (de Chaumont) a 54. fuis, qui peunt valoir pour redreivance de Eschie par an nu jour de la feste S. Remy environ 52. s. Tour.* Charta Phil. V. ann. 1316. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 30 : *Item quassidm alios redditus dicitur ville (d'Aube-pierre) vocatus Eschiez. Item quassidm alios redditus vocatus Eschiez, debantur in quolibet festo S. Remigii, in sin ejusd.*

reg. ann. 1318 ex Reg. 56. ch. 510. Tour. *les rentes, les Eschiés de blés, in Charta ann. 1339, ex Chartin. eccl. Lingon. fol. 281. r°*. Alia ann. 1354. in Reg. 84. ch. 21 : *Puieront lesdis hommes de Receart et leurs hoirs pour cause de leur Eschié à tousjours chascun an sesc livres de Tournois*. Privill. ville de Chauxvau ann. 1312. in Reg. 60. ch. 220 : *Chuscuns qui ara autres brates à charrou, porra mettre ses chevues à l'charrou . . . se mestier li est, sans payer Eschie, et se il li mettent plus d'un tour, li en*

deroit l'Eschieff entier. . . . *Se aucuns de ladite ville deffaut de paier Eschieff, ou crative, ou redreivance, etc.* Charta ann. 1321. in Reg. 61. ch. 123 : *Guyot sire de Clermont . . . a loué, atolé, confirmé, ratifié et aggréé cestidit abouement, cestidit raffranchissement et cestidit Eschieff*. *Eschieta*, eadem notione, in Glossar. Jur. Gall. si tamen *Escheudum* non est *Eschiés*. Vide supra *Escheudum* et infra *Eschevire* et *Eschevium*.

ESCHEUTA, *ESCHETTA*. Vide in *Escaeta*.

ESCHIES. Vide *Eschevium*.

ESCHIFFA, Architecti nostris, *Eschiffre*, Murus scalarum basis, quo tota illarum moles sustinetur. Computum Castellani de Turre ann. 1324 : *Pro anno Eschiffa et anno furno factis in magno cento 60. sol. 4. den.* Computum Vienn. in Delphinato ann. 1318 : *Item pro Eschiffa factis xv. sol.* Vide *Eschiffa*.

ESCHIFFA, Architecti nostris, *Eschiffre*, Murus scalarum basis, quo tota illarum moles sustinetur. Computum Castellani de Turre ann. 1324 : *Pro anno Eschiffa et anno furno factis in magno cento 60. sol. 4. den.* Computum Vienn. in Delphinato ann. 1318 : *Item pro Eschiffa factis xv. sol.* Vide *Eschiffa*.

ESCHIFFA, Campanula, Italia *Spilla*, Gall. *Cloche*. Instrum. Ecclesie Brivat. ann. 1365 : *Porta claudetur usque ad horum de Eschilla. Vide Skella*.

ESCHILLA, Campanula, Italia *Spilla*, Gall. *Cloche*. Instrum. Ecclesie Brivat. ann. 1365 : *Porta claudetur usque ad horum de Eschilla. Vide Skella*.

ESCHILLARE, a Gallico *Echignare* vel *Echignare*, Multare, egregie verberare. Lit. remis. ann. 1364. in Reg. 98. Chartoph. reg. ch. 9 : *Diets Johannes dicit quod inderat eum quod ipsi Philippo non fregit rentas, et Eschevinaret, et morti tradiderat eandem*. Vide *Eschord*, *Dinivus*, *fractus*, in *Mirac.* Mss. B. M. V. lib. 1 :

Avail la vile vit un homme . . .
Maigre, remis et Eschevin.

ESCHIPARE, Gall. *Esquipper*, Instruere. Vox a nautica desumpta; naves enim bene adornatas dicuntur, quae suis *Scaphis* instructae sunt. *Scaphas* porro vernacule *Esquifis* appellamus. [* Scip. Navis, Anglo-saxonibus, etc.] Matth. Paris: *Naves bene Eschipsas bonis et probis uariis illis*. Charta Philippi Aug. ann. 1207. in Normannicis Andr. Duchesni: *Nulla navis de tota Normannia praeferatur de Rothomago potius Eschippare ad Hybernium*. Vide Henr. de Knyghton pag. 718. Alii habent porro voce *Esquifis*, derivata a *Esquiver*, vitare, scire subducere; quod qui in majoribus navibus tempestas acies et agilitas de vita periclitantur, in scaphis ut plurimum sece demittant, atque ita imminuentis moris periculum vitent. Vide *Eschippare* et *Esquiver*.

ESCHIRAPA, Vasis genus. Arest. ann. 1380. 16. Jun. in vol. 7. arestor. parlam. Paris: *Dnos pntphus, unam Eschirapa stegni, unam pntolam etc.*

† **ESCHISA**, f. pro *Eschia*, Computum ann. 1324. Histor. Dalphin. tom. 1. pag. 132. col. 1: *Pro mercedo vincto burgi dictae ville, pro factentis tribus Eschiis, pro comparando et capiendo magnum Eschialum ville in summo t. lib. vi. 2. us. d. Vide Eschia. [* Idem quod mihi Eschia].*

ESCHIVIRE, *ESCHIVAN*, [Sibi vindicare, addicere, assumere, Gall. *S'approprier*]. Regestum feodorum Campanie fol. 73: *Ipse unum Propositum non potuerit Eschivire forsifectum, quod non erit plus quam 20. solidi nisi per Dominum Comitissam, nisi de homine errante: 2. si tamen forsifectum illud non fuerit de furto vel rapto vel de muliere. Forsifectum quod non montabit plusquam 20. sol. Eschi-nit Propositus et Scribens, et duo probi homines villae, quos Dominus Comitissam ad hoc faciendum apponet, etc.* [Nostris *Esquiver*, Fugere, est, Vitare vel cludere. Fortassis idem fieri possit. *Eschivire*, Rem quasi furtim auferre, sibi que asserere. Vide versionem Gallicam D. Brussel tom. 1. de feudorum usu pag. 435. Littera ann. 1455. apud D. Scroton tom. 3. Ordin. Reg. pag. 35: *Avons ordonné et ordonnons que pour Eschivire les fuissees postes et le peril qui en peut avenir, etc.* Aliis ann. 1356. pag. 130: *Item pour Eschiver et relever les subgrs du royaume des grans mairs et depens. Pour Eschiver le peril de feu*, ibid. pag. 371.

Eschivire forsifectum, idem mihi videtur quod *Abonare* muletum ex forsifectum debitum, id est ex moderati atque de ea convenire; quo sensu *Eschivire* a nostris usurpatum monimus supra in *Escheuta*. Hinc.

ESCHIVIRE, Prestatio que ex conducto a vassallis domino pensatur, idem quod supra *Escheuta*. Charta ann. 1270. in Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 173. v: *Enradus de Oris domi-cellus . . . recognovit se . . . in perpetuum concessisse Guidoni episcopo Lingonensi, . . . quartum partem omnium Eschivorum de Oris, partem suam curvatorem carrucarum servitorum nutritivis Domini, censuum pratorum, etc.*

† **ESCHICHARE**, *ESCHICHARE*, Emm terere, seu ejus corticem eximere, Gall. *Broyer*.

[Polyptych. Fiscam. ann. 1235: *Et debet fenn jacere, coadunare et adducere, et debet tendere et Eschichare seazaginta cheria linali*. Vide *Eschichare*.

† **ESCHMOETA**, *ESCHMOITA*, etc. Vide *Escaeta*.

ESCHOPA, *ESCHOPIA*, *ESCHOPIA*, a Gallico *Eschope*, [* Germ. *Schoppen*. Adel.] Officina, domuncula, tugurium. Liber nuz. S. Vulfri. Abbavil. fol. 39. v: *Domus Petri Lothoringi et Eschopa subtus domus dicti Petri, cum alio Eschopio ceteris tentis, debent ecclesia de annuo censu xvij. lib. Paris*. Charta ann. 1291. in Lib. albo domus publ. ejusd. urbis fol. 76. v: *Septem libros Paris, super tribus domibus seu Eschopis contiguis situs in cellaria dabbatis ville, . . . et octo libros Paris, quos Jacobus Larmerius delet . . . ratione duarum Essopiarum seu mansuonum contiguarum, quae sita sunt in dicta cellaria, Hinc*

ESCHOPARICS, Qui *Eschopam* tenet, *Eschopier*, in vet. Cousinet. municip. Ambian. et *Eschopier*, in Lit. ann. 1403. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 599. art. 3. Lit. remiss. ann. 1354. in Reg. 83. Charthoph. reg. ch. 6: *Pro aliquibus causis, de quibus dictus Petrus erga Johannem dictum Cousinet Eschoparium negotiari habebat, etc. Vide in Schoppa*.

ESCHOT, [Contributio.] Vide *Soc*.

† **ESCHUA**, pro *Esclusa*, Locus ubi concluduntur aquae, Gall. *Ecluse*, vel idem quod *Eschis* aut *Eschadium*, Canalis ad derivandas aquas superstagnantes. Computus anni 1202. apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. ad calvum pag. cxvii: *Pro plicio de Eschuis fossatorum faciundo, pro minutis expensis et nunciis, xix. l. civ. s. Andez*. Vide *Echudum*, *Escheudus* et *Esclusa*.

† **ESCHUDUM**, Vide *Echudum*.

ESCHUMELIS, [* Modus agri, vel forte idem quod *Clemineillas* supra, semita ex utraque parte vineis consistit.] Tabular. Fossetense ann. 1288. fol. 144: *Possidendum rororum hereditate duo arpen et dimidium terrae arabiles, et duo Eschumellos trellite vineae, etc.*

† **ESCHUTA**, Quod obvenit alicui vel hereditario jure vel dominico. Vide *Escaeta*.

† **ESCHUTA**, *ESCHOUTA*, Hisp. *Eschecho*, Esp. *Gallis* *Eschon*, quibus etiam *Econte* est Locus observando quid agatur aut dicatur aptus; hinc illud Gallicum *Etre une Escheute*, Aucupium auribus facere; hinc etiam apud Sanctimoniales *la Saer aux Escheutes* dicitur illa que Sororis alterius cum extraneo sermone habendis dicta observat et facta. Computa Dalphin. tit. Graisivod. anni 1334. fol. 49: *Pro diversis spici seu Eschutis missis per cum diversis temporibus in Solandium ad sctandam statum Solandensium, etc.* xiv. lib. ibid. fol. 338: *Pro diversis consulationibus spici et Eschutis et aliis imminutionibus vii. lib. x. s. Vide Collocare sub finem*.

† Froissart. vol. 1. cap. 17: *Aussi leur convenoit continuellement gnetter, . . . et caver pour Escheutes, . . . parquoy si ces Escheutes agioient gens emouvoir etc.* *Escheuter*, Excubitor, in Hist. compend. Caroli VII. pag. 347. Unde *Faire escount* vel *Donner escount*,

pro *Explorare*, *speculari*, Gall. *Epter*, in Contin. Guill. Tyrii apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 622: *Li mandel . . . que li Crestiens s'en devoient li nuit faire, et s'il ne le voloit croire, fist faire Escount qui orroit la noise nu port*. Ibid. col. 687: *Il menoit que chascun hant home fuisoit l'eschevoigne une nuit à son tor, tant que cele nuit eschut au cardinal. Cele nuit donnerent Escount, si comme il soloient faire, et se merveillèrent que ce pout rater*.

† **ESCIERE**, an Tribunal, quod pro statione in porta exislatorum? Charta Ananici comit. Montis. ann. 1239. ex Tabul. Corb.: *Novellus tunc pro xv. libris redditus, quos assignare debebant nobili viro G. vicedominus Ambianensis domno P. coniti, assignavimus eidem apud Constatum in porta remigum et medietatem Eschiere*.

† **ESCIFER**, Qui fert escas. *Esciferi volucres*, apud S. Paulinum Natali S. Felicii 4. de Corvis Elie.

† **ESCIIT**, *Lentus*, Glossae Isidori. Lege *Esculentus* cum Grævio, forteque addendum *Pinguis*. Vide *Esculentia*.

ESCLAFARE, Infligere, impingere, quo sensu vulgari locutione *Plangere* dicimus. Inquisit. ann. 1210. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 49. col. 2: *Ipse cum decem vel eum viginti armatis venisset ad domum B. de Geolon, et quemcumque prius inveniret, . . . Esclafaret et talum iectum, quod non oportere et alium dare*. [* Vide *Esclafia*, *Esclafier* de rere, pro *Cachinnum* tollere, vulgo *Eclater* de rere, apud Rabelais lib. 1. cap. 11. et 30.

† **ESCLATIDOR**, Canalis ad educendas aquas superfluas, seu alveus molendini, idem quod supra *Escheudus*. Charta ann. 1237. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 73. col. 2: *Ita etiam quod iuxta predicta stria tenebit dictus Petrus de Fois locum mundum curatum in profundo de viij. palmis, et in latitudine per unum cannam et duas palmis, quod libere possit de curere aqua de sobervere, seu Esclatidur molendini canonici*. Vide *Echudum* et infra *Schifiorium*.

† **ESCLAYA**, *ESCLAYUS*, Calceus ligarius, quod *Esclavorum* seu servitorum calceamentum esset, vel quod confectus ex *Esclichio* seu ligno aceti sic dictus, Gallice *Sabot*, alias *Esclap*. Leuzig Nem. circa finem 15. sec. inter Probat. tom. 4. Hist. ejusd. urbis pag. 77. col. 2: *Item pro quodlibet Esclavo aut Esclava, duo denarii Thuronenses*. Charta ann. 1341. in Reg. 72. Charthoph. reg. ch. 368: *Item fustres, trobes, canbrones, laus et alia necessaria ad orificandum domos et cabanas, vasa vinarum, argenti, Esclap, et aliorum quorumque futurum superfluita necessitas de dictis nrmoribus et forestis acceptorum*. Lit. rmnis. ann. 1457. in Reg. 187. ch. 291: *Girard Gernier se party du village de Fagole et s'en tira avec ses Esclaps ou solliers de bois chaussees*. Aliis ann. 1466. in Reg. 201. ch. 110: *Jehan Chavet laissa . . . ses Esclot qu'il avoit en ses piez, tous piez nuz . . . s'en courut*.

† *Esclas*, *Servus*, captivus, si tamen legendum non est *Esclot*, apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 646: *Il vendierent le chastei de flumes et d'enfins d*

de faibles gens, et de tous les Esclaves qui dedans estoient... Quant le charpentier vint que li Sarrazins furent tuit fors du chasteil, il vint à deus Esclaves Crestiens, etc. Vide *Sclavus*.

* *Esclaut* appellatur *Brachium sinistrum*, in Lit. remiss. ann. 1407. ex Reg. 162. ch. 16 : *Le suppliant frappa icelui Audinet le Noir en l'Esclaut bras, nedeuss da coule un cop tant seulement, dont mort s'ensuyt*. Nisi legendum sit *Esclaut* ut *Esclanche*, pro *Esclanche*, in alius Lit. ann. 1413. ex Reg. 167. ch. 259 : *Iceilui Mantez fust amré ou costé de l'Esclanche bras*. *Alia* rursus in Reg. 189. ch. 113 : *Le suppliant frappa du railloin sur la hanche et sur le ora de la cuisse Esclanche*. *Esclanche*, apud Guill. Guiart. ad ann. 1297 :

A main, ou au droite au Esclanche,
Au plus viciement qu'il peut trenche,
Les cordes a quel l'en le hule,

Hinc potius videtur *Esclanche* quam *Esclanche*.

† *ESCLAVINA*, Vestis vilior. Vide *Sclavine*.

† *ESCLAUSA*, Locis ubi concluduntur aquæ, Gall. *Ecluse*. Charta anni circiter 1185. ex parvo Chartulario S. Victoris Massil. fol. 146 : *Colligit ibi ligna ad refectendum Esclausum molendini*. *Alia* ann. 12. regnante Rodolfo ex Archivio ejusd. Monasterii, armat. Arelat. num. 22 : *Nos venditores sumus de una Esclausa de subitus Esclausi*, per preteritum sicut boni homines preteraverunt. Vide *Esclausus*.

* *Alia* *Escluse* et *Esclausure*. Lit. remiss. ann. 1451. in Reg. 192. Chartoph. reg. ch. 35 : *Guillelmus Largier vint à valde Esclausure* (infra *Esclausure*) et s'efforcèrent l'ouvrage oultre le gré et volente du suppliant, lequel delibant icelui Largier le fist tomber dans le besal ou rast dudit molin.

† *ESCLAVUS*, [Captivus, Gallie *Esclavus*.] Vide *Sclavus*.

* 2. *ESCLAVUS*. Vide supra *Esclava*.

* *ESCLICHUM*, Asser, palus, tigillum settile, nostris *Bellise*, a verbo *Esclicher*, Dividere, separare. Charta ann. 1337. in Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 257 : *Concedimus ut ipse (Johannes) in dicto flumine (Rhodani) infra terminos villæ de Grigneu sita juxta dictum flumen, unum vel plura molendina habeat et tenere possit et valeat super novigis, cum Esclichis firmis, tamen non in alio dicti fluminis iuxta, etc.* Charta ann. 1263. in Reg. 95. ch. 141 : *Enlieve tunc et monois doivent estre signez, Escliches et depurita desliis honnaimie et purite*. *Alia* ann. 1371. ex Chartul. 21. Corb. fol. 205. v. : *Requerant en grant instance que l'olive vende je come aires voulaissent greer, ransatir et accorder, et les onze mize de grain deausdits Esclichier, oster et separer de soudit fief qu'il tient de my. Le residu des terres ostées et Escliches de la maison et ceuze de Guiry, in Reg. 13. sign. Habacuc ejusd. monast. ad ann. 1511. fol. 85. Esclichier, eadem acceptione, in Ch. ann. 1159. ex Chartul. 23. ibid. Hinc *Esclichement de fief*, in Comput. MS. bailliiv. laus. ann. 1410. Vide infra *Esclum* minare.*

* *Alind* vero sonat *Esclissier*, Traha scilicet, quæ ex asseribus compingitur, vehere, in Stat. scabin. Macer. ad Mosam MSS. : *Se mucus marchans*. voulerent faire rouillier leurs vins, qui seroient près du rivage, sans porter, Esclissier ou charrier, ils doivent pour chacune gurne de vin vij. den. comme s'ils estoient Esclissiers etc. Unde *Esclissage* dicitur Tribunal, quod pro ejusmodi rebus existit, in iud. Stat. : *Sont tenus tous fermiers dudit Esclissage de saigner toutes fortes cordes, charriots, Esclissiers, etc.* Ordonnance comment la ferme de l'Esclissage se doit lever, ibid.

* *ESCLIGNATIO*, [vel *Esclantatio*, Jus inquirendi per domos res furto ablatas. Singulari sed Justitiaris Comitum Bellovac. sed alibi permixtum. Mandari non debet hæc inquisitio, nisi præsentis Justitiaris aut ejus locum tenente: ita intelligitur Plinius cum ait *Per parietes inquirunt*.] Vetus Inquesta apud Lovellum in Hist. Bellovac. tom. 2. pag. 334 : *Dicit quod Episcopus habet omnimodum justitiam in villa, videlicet multum, raptum, sanguinem, concubine, (leg. Avoutre, i. adulterium) Esclignationem, et vicariam*.

* *Esclignement* et *Esclung*, nostris eadem notione. Charta ann. 1262. in magn. Chartul. nig. Corb. fol. 180. v. : *Avons vendu... toute nostre mairie... en quelesconques choses que les Just... en ajournemens, en cherquemans, en Esclignemens, etc.* Lit. remiss. ann. 1401. ex Reg. 156. Chartoph. reg. ch. 389 : *Jehan tapon se plaigny de ce vol à justice et requist que Esclung fu fait; lequel Esclung lui fu adjugé; et par icellui Esclung fu trouvé en un fumier en la maison de l'exposante grant plante desliées pommes*. *Alia* ann. 1454. in Reg. 184. ch. 489 : *En laquelle ville d'A-groville le lieutenant du Roi Rue serche et fait Esclung par les maisons et habitations d'icelle ville, et tellement que il trouva ledit sac et bulbe, Hinc Esclignier et Esclaigner, pro Perscrutari, in Mirac. MSS. B. M. V. lib. 1 :*

Se souvenement les Esclaignons,
Moult trouvenons en lor affaire
D'angles de coi Dex a' que faire.

Et infra :

L'esclaigner faites sa maison,
Se li mardres n'y est trouvé, etc.

Eodem sensu a Lat. *Exquirere*, *Esquerr* legitur in Lit. remiss. ann. 1373. ex Reg. 105. ch. 22 : *Depuis icellui f'ist entra en l'ostel dudit Robert et Esquerr l'ostel pour savoir se il pourroit trouver ledit presire; et après ce que il o' cherché l'ostel, et que il ne pot trouver icellui presire, etc.* *Alia* ann. 1375. in Reg. 107. ch. 244 : *Furent les lieux visitez et Esquis, tant que ledit fief fu trouvé*.

† *ESCLUSA*, ut *Esclusa*. Legitur in Charta Salsburgiana. Vide *Esclusa*.

* *ESCLUSA*, Agger aquis oppositus, Gall. *Ecluse*, *Esclusum molendini*, in Charta anni 1284. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 134. *Molendinum cum duobus Esclusis*, in Chartulario S. Promondii pag. 1. Vide *Esclusa*.

* *ESCLUSAGIUM*, Pensitatio, quæ a domino feudi exigitur pro jure habendi

exclusum. Reg. S. Justi in Cam. Comput. Paris. fol. 235. v. : *Esclusagia molendinorum, elotiarum culturarum et pratorum*. Hinc *Escluser*, *Esclusam* facere, in Ch. ann. 1339. ex Tabul. S. Joan. Laudun. : *Quant il veulent peschier leur estant d'Esclusant, il prenent Escluser la rivière des le pont et faire rigolles pour ladite rivière escluser*. *Esclusum* vero est *Aquis vel luto respergere*, vulgo *Esclabiser*, in Lit. remiss. ann. 1393. ex Reg. 145. Chartoph. reg. ch. 269 : *Iceilui Sorquin enst commencié à f'irer en l'raue d'un baston qu'il tenoit et eust moulté ledit Pierre;... persévérant de mouillier et Escluser ledit Pierre, etc.* Vide in *Esclusa*.

† *ESCLUVIAMENTUM*, Pensitatio Domino feudi debita pro jure habendi *exclusam*. Charta Hugonis Domini de Huseia ann. 1224. ex Tabulario Corbiensis : *Ego vero dictum Propositum... qui vici in perpetuum cum omni jure ad eam pertinente videlicet justitiam... assenamentis, vicecontatua, Escluviamens, antedictis, stakis figuratis cum omnibus censibus, etc.*

† *ESCO*, *Fuça*, Gypso superinfuso. Suppl. Antiquarii.

* Adde ex Castigat. in utrumque Glossar. Esco, *γῶψα*, MSS. *Esco*.

* *ESCOBALARIA*, Scoparia, quæ *acopis* purgat, in maj. Chartul. S. Vict. Massil. Vide mox *Escobalarium*. A verbo

* *ESCOBAHE*, Verberare, scopis purgare, Gall. *Balayeur*, Provinc. et Occit. *Escobeur*; unde *Escoube*, Scopæ, vulgo *Balay*, in Lit. remiss. ann. 1406. ex Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 130 : *Une grant Escoube ou balay, dont l'en nettoie le blé bati en Curie*. Stat. ann. 1350. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 138. col. 2 : *Quod quilibet debet Escobare suum fronsierum et rigare quilibet die Sabbati*. Hinc *Escobur*, Vigis census, in Chron. MS. Monpel. ex Cod. reg. 4656 : *L'an 1364. le pilori fait dresser... et ung homme y fust fusté ou Escobur*. Vide mox *Escodallus*.

* *ESCOBER*, Casus seu ingruens necessitas, quæ vassallus domino caplini vetigal ex jure vel consuetudine præstare tenetur, idem quod *Auzilium*. Charta ann. 1303. in Reg. 3. Armor. gener. part. 1 : *Petrus Flavenc frater et confessor se esse homo franchus et libera concipiens; Bernardi Cati domuselli, et promittit dicto micello domino suo dare ad quatuor census sive Escobers, prout est de hominibus franchis dare suis dominis in patrin (Lemovicensis) consuetum, videlicet ad quatuor censibus sive Escobur quinquæ solidos*. *Alia* ann. 1328. ibid. : *In quolibet casu consueto quatuor Escobers*. Vide *Escobere* 2. et *Escobones*.

* *ESCOBILITE*, Sordes quævis, purgamenta, Gall. *Ordures*, *balayures*, Provinc. et Occit. *Escobilles*. Stat. ann. 1363. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 279. col. 2 : *Quod nulla persona sit ausu prohibere Escobillas sive finum infra circumvicina muros civitatis predictæ, nec in Jussutis*. Vide infra *Scoba* 1.

* *ESCOBOLARIUS*, Clericus, qui ex officio ecclesiam sordibus purgare incumbit; quod ad Ostiarium spectabat. Testam. Petri de S. Hilario ann. 1177. ex Bibl.

reg. col. 17 : *Capellano de Luitano dimittit unum munitum, quod Guillelmo Escoblerius habet de me in pignore. Vide Scoblerius.*

* **ESCOBRIUM**. Quod alieui, ut videtur, iure hereditario obicit, hereditas sue successione pars. Chart. Phil. Ang. ann. 1222, in Reg. S. Just. ex Cam. Comput. Paris. fol. 120. v. col. 1 : *Nos Ela sorori quondam comitis de Arnehon concedimus Escobrium tenendum in perpetuum, sicut fuit assignatum hereditibus dicti comitis pro exarbitrio de Esuro : in qua dicta Ela et heredes sui tenebunt Escobrium de nobis, sicut dominus Escobri ipsius Escobrium tenere soleant.* Assis. apud Cadom. ann. 1234, ex Cod. reg. 4653. A : *Nullus potest uni eorum qui et succedere debent aliquid dare vel vendere de his que iure hereditatis debent alio sine decore, ita quod portio filiorum diminuat, ut fuit iudicatum de filio. Malesi cui dominus illi dederat Escobrium. Sed forte loci nomen est proprium.*

* **ESCOTIA**, pro *Escoa*, n. fallor, a vet. Gallico *Escoe*, Panni species. Arrest. ann. 1397. 2. Mart. in vol. g. arrest. parlam. Paris. : *Inferiores hulle in quibus... venduntur pannorum pectus et Escocia. Escocia ex pectis de areis, in Instr. Gall. ad eadem ejusd. dressi. Costum. Paris. ex Reg. sign. Nostr. Cam. Comput. fol. 34. v. : Les grans tiretains de Oen, fol. 32. Les robes d'icelle ville, xij. den. Stat. pannif. Rotomag. ann. 1378 tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 365 : *Nos dedit mucus draper porre... de drap, on Escopes tistre, Jouer ne laver lues de la ville de Rouen. Pro panno tot ulnarum adhiberi videtur in Lit. remiss. ann. 1397, ex Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 136 : *Quatre nules de Brasseilles et deux Escoras d'autre drap montant à trois quartiers de drap.* [* *Grm. Notre est Vestis intonsa, gausape. ADEL.*]**

* **ESCODATUS**, Illicus castratus, Occit. *Escoutant*. Vide supra *Calidum*. Leude min. Carass. MSS. : *Item de duodecim Escodatorum apparatu, tres denarios.* Id est, pelliun hircorum castratorum. *Escollit*, pro *Emachas*, in Vit. SS. MSS. ex Cod. 28. S. Viet. Paris. fol. 245. r. col. 1 : *Sine Mothes Tapistres entres en celo nist et herberges en l'estol de l'Escollit de Comdore Rot. etc. Escouller, Testiculos avellere, in Lit. remiss. ann. 1389, ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 48 : *Lequelle Parrette l'endroict toujours à prandre le suppre par desoubz, et disoit que par le sang Dieu elle l'Escoulleroit.* Vide *Escollatus*.*

* **ESCODATES**, Cui precissa est cauda. Reg. feudor. Aquit. in Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 39. v. : *Debant trahere currum duar vacca Escodates vel sine cauda.*

* **ESCOERIA**, Merx coriacea, seu vegetaliquod ex ea percipitur. Belgis *Schoen*, calcamentum. Charta Phil. Pulc. ann. 1292, pro locat. preposit. Ambian. in Reg. donor. Cam. Comput. Paris. fol. 149. r. : *Omnis ius nobis comprehensum... in thelono bladi et aliorum granorum, viceria, Escocrie, aliorum, piscis, etc.* Ubi Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 252, præfert *Esteria*; sed male, ut videtur. Peisig. de Cnpi in Chartul. 21. Corb. fol. 345. v. : *Chuscus*

furdentus d'Escocrie ou de freperie dait li den. Redit. comital. Hannon. ann. 1265, ex Cam. Comput. Insul. : *Se li avors est vendus, u avors en feste, et ou le porte à col, se c'est Escocrie, u cordons, u cras Escocrie, li furdous dait deux deniers.* Charta Margr. comit. Fland. ann. 1274, ex Chartul. 1. Fland. ch. 266, in ead. Cam. : *Nous avors donne à loyal ense... n. toutien deux blei, de l'Escocrie, de la vides warr, lingers et langes, etc.* Hinc *Escocrie*, Artifex coriacea, in Chron. Bald. d'Avannes MS. lib. 7. cap. 77 : *Le Combrelenc quand un Escocier pour un sien pelison rapareiller.* Vide supra *Coherium* et *Escop*.

* **ESCOFFERIUS**, Qui vendit coria, Coriarius, Gall. *Tanneur*, apud Sabaudos *Escoffier*, Calcearius, Nostris *Cordeanner*. Charta Thosiac. ann. 1404 : *Hugonius datus Escoffier Thosiacus tenet quondam parvam primum terram, in qua situs est suus pelonus iusta breium d'ons eschies ex Merdie, Altera Calomantis ann. 1397 : Johannes mercator Escoffierius, Hinc *Onica Escofferie* et *Seannum Escofferie*. Officia Escoffierii, alias *Escoffrie*. Hinc etiam forte *Stallus Escocis*, in Privilegio Lediani Abb. S. Vedasti ann. 1036, ex Chartulario S. Vedasti Aitreb. pag. 243. ubi sic legitur : *Qui fuellus vendit, in anno 1. ferellum. Qui ferum palarium, in anno 1. manubrium. Stallus Escocis in Sobato 1. obel.* Etiamnum Ambrosiana platea est dicta de *Escoffrie*, in qua plures habitant coriorum et pellium mercatores.*

* **ESCOGOCIA**, Adulterium, raptus virginitatis vel viduarum. Donatio ann. 1071. Marce Hisp. col. 1162 : *Dono ad profecto comobio (Cuxanensi)... omnes appretures, sive albergas, sive census, sive natus, sive homicidia, sive Escogocias, sive arstin, etc.* Vide *Cucucia* in *Cugus*. [* Vide infra *Esquogocamentum*.]

* **ESCOLITIA**, apud Provinciales, Cloaca, eluvies, effluviu, Gall. *Egout*, *Escallement*, Possunt recipere versadurus et Escolithos rascluisse et botalia, in Registro Columba ex Camera Comput. Provincie. [* *Legge Escollitia*. Vide supra in hac voce.]*

* **ESCOLLATA**, perperam pro *Escollata*, in Charta ann. 1335, inter Instr. tom. 10, Gall. Christ. col. 492. Vide supra *Escallata*.

* **ESCONDIRE**, ESCODIUM. Vide *Excondicere*.

* **ESCONSA**, Cæca interna, nostris alias *Esconre*. Vide supra *Asconcia*. Chartul. ead. Carnot. ann. circ. 300 : *Debet (matricularius) cum luminari sufficienti posito in Esconsa ostendere sacerdoti orationem.*

* **ESCONTRUM**. Vide *Escontrum*.

* **ESCONARE**, ut supra *Escobare*, Vertere, asopis purgare, Gall. *Balayir*, Castigat, ponit, ex Cod. 36. S. Mart. Lemov. sec. 10 : *Die mihi, rogo te, quomodo penditatem agere proficere, quod quodque penditatem committit... quid ad ecclesiarum rursus quon arcularis accedis, qui ecclesie tuis munitibus non Escopas, etc.* Vide *Scola*.

* *Escop* vero nostris est *Spucare*, sputis conspurcare. *Inspucare*, *Escopir*, in Glossar.

Lat. Gall. ex Cod. reg. 7693. Aliud Gall. Lat. ex Cod. 7684 : *Escopissent, crache, ment, acra, spannera.* *Escopir*, cracher, snerare, Chron. S. Dion. lib. 1, cap. 30 : *S. Remis recitavit la maniere de la prison d'heremist, comme il fu liu à l'estace, bates et Escopis.* Contin. Guill. Tye. apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 588 : *Lors Jesus Christ Escopi à terre, et prist un peu de boe, etc.* Vitae SS. MSS. ex Cod. 28. S. Viet. Paris. fol. 10. v. col. 2. ubi de S. Anast. : *Li un le batoient de verges, li autre li Escopiseroient en la face.* Lit. remiss. ann. 1400, in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 71 : *Iceilui Lumbin se prist à Escopir un erachin contre terre en injuriant ledit exposit de parole.* Vita JC. MS. :

Il le (I. C.) despoichent, recichent li, Enais le va l'ont Escopi
Li fel ains, li maltois

* **ESCAPARIUS**, ESCAPARIA, Qui vel que *Escapum* seu officium vel domunculam tenet. Lit. 2. nig. S. Vulfr. Abbat. fol. 45. v. : *Antihues Escaprint reg. sol. 1. den. minus ad Natale...* *Mathildis Escapria vij. sol. Ch. ann. 1301. ibid. fol. 136. v. : Jacobus dictus l'Escapier et Johanna dicta l'Escapere, etc.* Vide supra *Escoparias*.

* *Escopasse*, Vestis ex tela confecta, vulgo *Souquenille*, in Lit. remiss. ann. 1481, ex Reg. 207. Chartoph. reg. ch. 141 : *Bernard Grant vestit uno Escopasse de nulle, etc.* *Escopel*, vero, Pertica seu tigillum scilicet videtur, in alia Lit. ann. 1474, ex Reg. ch. 225 : *Herliu d'autre li reboute le cap d'un Escopel on baston qu'il avoit apporté en menant ses beufz.* Ut et *Escopere*, in Instr. ann. 1470, quomodo forte legendum, in Lit. ann. 1315. tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 600 : *Lata de Escoperges, etc.* Vide supra *Escilicium*.

* **ESCORAGIUM**, Escaragium Pasche apud Falcianum ann. 1221, in Registro Joannis de S. Justo, in Camera Comput. Paris. : *Judicatum est quod forestaria que contigunt suum, et Escoragium suum in foresta de Bonismoultin, que destructa est modo de nobribus, nihil in ea capient, sicut in herbergis, vel in brueria, vel in hujusmodi terra Escoragium (sic) vel Escoragium, cum in foresta illa venerit. Idem videtur quod Escoragium.*

* *Hæc utemque emendare licet ex Cod. reg. 4653. A : Judicatum est quod forestaria que torcium (leg. escocagium) suum d'Escoragium in foresta de Bonismoultin, que destructa est modo de arboribus, nihil in ea capiet, sicut in herbergis, vel in brueris vel hujusmodi, nisi tantum extoragium vel Escoragium, cum in foresta illa venerit. Vide infra *Esconre* et *Escocare*.*

* **ESCORAMENTUM**, ut *Instauramentum*, Suppellex, Instrumentum. Balut. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 596, ex Regis Parlamenti ann. 1408 : *Ad restitendum uti omnium et in domibus ipsius Episcopatus uti alio et instauramentum suppellex, ut talia prout rationis esset, reponendum, aut rursus justum valorem, vel de aliis utilisibus Escoramentis fulcrumque et munitibus dictas domos, prout instrumetum et muniti erant tempore decessus dicti Bernardi.* [* *Le Escoramentum*. Vide in hac voce.]

* **ESCORCA**, Cortex, Ital. *Scorza*, Gall. *Escor.* Chartul. S. Sulpiat. Bitur. fol. 85. v. : *Habebit vicarius... de unanquque quidrigant lignorum unum bascum, et de Escorci similiter. Hinc forte virgum vinumque seu vinculum ex cortice intestum Escorte, Escortelle et Escortaire appellabant.* Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Bel fol. 156. r. : *En reconnaissance dudit fief et service il feront au roy un lien de linier et une Escortelle, sans Escorte.* Lit. remis. ann. 1395. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 187 : *Jehan des chiens serviteur et braconnier de nostre annee et foieul cousin et chambellan Guy seigneur de la Trémoille... donna de son Escortaire au verge, qu'il tenoit en sa main, deux ou trois cops audit hôte. Nisi legendum sit *Estore, Estortelle et Estortaire*, vinculum nempe ex tortillis virgultis, ut infra in *Estortie*. Vide infra *Escortaire* et *Scorta*.*

* **ESCORCHERIA**, a Gallico *Escorcher*, Laniare, locus ubi macerant et excoriantur bores, etc. Charta ann. 1316. in Chartul. S. Maglor. ch. 176 : *Nobis episcopo Paris. licet in aqua et loco predictis construere seu construi facere unum pontem, qui incipit de domo Symonis Tylerii sita in Escorcheria Paris. etc.* Stat. ann. 1408. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 356 : *Escorciarii sui nunciatu conservaverint solum et dimiserint infra dictam villam Biterres, videbunt in quodam loco dictus ad hoc destinatus, vocato lo Escorciur, aliter la boquaria. Vide infra *Escorçure*.*

* **ESCORCIA**, Putamen, Gall. *Escale*. Stat. patuif. Carcass. renovata ann. 1406. in Reg. 301. Chartoph. reg. ch. 121 : *Item quel nullus possit... tingerer seu tingi facere aliquos panes... in laua seu filatura cum Escoria nectis.*

* **ESCORCIARE**, Corticem avellere, Gall. *Escorer*. Pactum inter Joan. dalph. et Petr. Barral. ann. 1319 : *Ordinamus quod humines et singulares persona universitatis predictae (de Alvario) in die de nemoralis diebus villa non possint impostum aliquemque Escorciare seu escorciare vel raschias percipere seu habere. Escorçage nuncupatur Prestatio, que pro eo jure domino foreste solvitur, in Ch. ann. 1343. ex Tabul. Gastri Radulphi. Vide supra *Escorçage*.*

* **ESCORGARE**, Escoriare, pellem detrahare, Gall. *Escorcher*. Stat. ann. 1359. in Epistob. tom. 2. Hist. Nov. pag. 156. col. 2 : *Item quel nullus persona sit ausa Escorçare sive proferre animalia mortua, nisi in boyseria Nemousi consueta. Vide supra *Escorcheria*.*

* **ESCORIATIO**, Rogers Hoveden pag. 781 : *Qui autem furisfecerit in foresta Regis de viridi, sive per culpatorium, sive per fodiendum turvium, sive per Escoriationem morie, [hoc est, per evulsionem ericis], sive per culpationem desub urmore, etc. [Istabetur Escoriationi in Culpatum.]*

* **ESCORIO**, Horlei species, Gall. *Escorçuron*. Lit. remis. ann. 1361. in Reg. 98. Chartoph. reg. ch. 457 : *Partivo reperit certum quantitatem gerbarum Escorionis. Vide infra *Scario*.*

* **ESCORADORIUM**, Cursus aquae, titulus, Charta ann. 1318. ex Tabul. S. Maur. : *Durant peccia terre de dicto molendino*

*usque ad bosulum stium in dicto prato ante primum Escoradorum sive ichac versus rivum de Gutsquis. Vide supra *Corratorium*. ESCUSUS, Escis plenus, pinguis, crassus. Uguisium.*

† **ESCOT**, Contributio, Confectum. Vide *Scot*.

* **ESCOTUM**, Symbolum, a Gallico *Escot*. Lit. remis. ann. 1358. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 457 : *Quilibet in ejus simbolo seu Escoto vinum bibere inceperunt. Vide *Scot*.*

* **ESCOTUS**, pro *Scotus*, quomodo nostri *Escots* dicebant, quos hodie *Escossais*. Formula 15. ex Baluzianis : *Fadit tanquam latro, ad aura paillet, ut Escotus mentis, seaper vadit tortus, et occidet quod nunquam vidit. Nempe solemus esse peregrinantibus, ut fuere Scoti, mentiri. Joan. Molinetus Valentianensis pag. 25 :*

Atheniens, Tures, Barbarius, Escots, Gauls, Espagnoles, Hongrois, Bretons, Gallots.

[Litterae Johannis Regis Franc. ann. 1360. Inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 1458 : *Et qu'il ne feroient autres alliances avec ledits Escots en aucun temps à venir contre les Rois et royaume d'Angleterre.*]

* Alias *Escot*. Lit. remis. ann. 1391. in Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 148 : *Colart de Beauchin escuyer Escot, familer de nostre chier et bien aimé Stewart neodiere de S. Andrieu, estudiant à Paris, fils de nostre trisavoy et tris-ami frere le roy d'Escote, etc. Vide *Scot*.*

* **ESCOUFFLE**, Monete Flandrensis species, a milivo, quem *Escouffe* appellamus, in ea, ut probabiliter est, insculpto, sit dicta. Lit. remis. ann. 1392. in Reg. 143. Chartoph. reg. ch. 174 : *Cellarii expositant s'en oia en la ville de Ailly sur Noye (près Amiens) et print en la bourse dudit Nicolas une piece de monnoie d'argent, nommée Escouffle, da pois de xij. deniers. Aliæ ann. 1398. in Reg. 153. ch. 483 : *Le supplieant presta audit Alixondre jusques à la somme et valeur de xlvij. sols Parisius, un Escouffle, monnoie de Flandres pour xij. deniers Par. Une piece de monnoye, que l'en dit une Escouffle, in aliis ann. 1399. ex Reg. 154. ch. 679. Chartul. sign. Escheif Corb. fol. 260. v. : 1°. Le Escouffle vaudt ij. gros, le gros ij. catrellis. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Escouble, milvus.***

† **ESCOUTA**. Vide *Escuta* 2.

* **ESCRA**, Species vasculi apud Libereanos. Vita S. Moduennæ, Julii tom. 2. pag. 303 : *Protulque vasculum argenteum, quo potum Libereanes Principibus haurire solent, quod vocant Escra.*

* **ESCRANSTA**, Præstationis species. Assignat. dotatit. Joan. regin. Franc. ann. 1319. in Reg. 60. Chartoph. reg. ch. fig : *Item pro Escranstis et constuims octo moilla et septem sextaria. Escrerge vero, vel Escrerie etiamnum rusticis, pluribus in locis, dicuntur camere, ubi hyeme mulieres vel puellæ simul convenientes nendo per-ignat ad medium noctem. Lit. remis. ann. 1389. in Reg. 138. ch. 130 : *Cassine les expositans environ deux heures de nuit fissent aler en la ville de Combertz de costé Chivalons pour enlx zabare avec les jeunes filles à murier, et femmes qui filotent**

*ès Escrernes, comme il est acoustumé à faire en temps d'iver, en ladite ville et pays d'environ. Aliæ ann. 1478. in Reg. 306. ch. 189 : *Willerm Mullier sachant que le supplieant estoit de nuit aux Escrernes,...* où estoit entre les autre jeunes filles Marce Cloque. Quod ibi linum preparatur seu executitur, *Escreruisse* dicitur, in Lit. remis. ann. 1460. ex Reg. 189. ch. 485 : *Lesquelz freres alerent au soir à la scire pour veoir les jeunes filles à l'Escreruisse de lin. Vide *Sreo*.**

* **ESCRANXUM**, an idem quod infra *Eserinum*? Comput. MS. ann. 1219 : *Adam de Mellente pro Escranis factis ad Metelanum, xz. sol.* [** Gerina. Schranneus sunt ligna concellatim loco sepis posita. Adh.]

* **ESCRURNIUM**, Gallice *Escrin*, Scriptionum, cinelium. Charta ann. 1311. apud Baluzium tom. 3. Hist. Arvern. pag. 152 : *Renault dictus docteur... omnia astrallia et jectilia et vasa argentea quocumque... et potiora et Escrnia et animalia quocumque.*

* Arca, arcula; unde *Escrinée*, et *Escrinet*, quarum artifex *Escrinier* appellabatur. Inventar. Guid. de Kenars magist. monet. ann. 1321. in Reg. A. 9. Cam. Comput. Paris. fol. 12. v. : *Item un Escrinet a trebucher. Lit. remis. ann. 1391. in Reg. 142. Chartoph. reg. ch. 54 : *Il fut ordonné que par maniere d'esbatment soit donné un joyel ou présent au jeu de barres... avec l'Escrinée, ainsi qu'il est acoustumé à faire au jeu de pris, ade emendanda Lit. ann. 1389. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 229. art. 3. ubi editum *Entrière*. Aliæ ann. 1494. in Reg. 158. ch. 425 : *La suppliante print un petit Escrinet ou forciere fermant à clef... auquel Escrinet ou forciere avoit un escu en or. Rursus aliæ ann. 1411. in Reg. 166. ch. 152 : *Colart Monnant Escrinier pour lors qui n'eût demonstroi à Tourney, etc. Pierre Burilain Escrinier ou charpentier de menyserie demourant en la ville de Guise en Thièresse, in aliis Lit. ann. 1454. ex Reg. 191. ch. 107. Vide notationem.****

* **ESCRIS**, Eadem notione. Inventarium Ecclesie Antienensis ann. 1444 : *Item quator mappæ de circo in quodam Escris fusto rotundo, etc.*

* **ESCRIVTUM**, Theca calamaria, Gall. *Escrivoire*. Charta ann. 1348 : *Item unum Escrivitum de argento. Vide *Scripturale*.*

* **ESCRUA**, a Gallico *Escrue*. Professio feudal, qua scilicet quis feudum prædiorum cum suis limitibus ac terminis, atque ad jusribus ac oneribus descriptionem solummodo capitali ex debito offert : *Escrue* enim appellant nostri schedam ; in qua per ordinem res describuntur. Arest. 28. Nov. ann. 1386. in vol. 10. arestor. parlam. Paris. : *Quod dictus miles compuleretur ad tradendum saltem denominationem et Escroam, qua contra usum et consuetudinem patris et loci est.* Lit. remis. ann. 1367. in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 406 : *Plusieurs bons, comme lres, vins et nutres choses pris de plusieurs bonnes gens, auquelz pour ce que pires n'estoient, eussent esté joines et bailliez plusieurs cédulas ou Escroas de ce qui den leur estoit; desquelles cédulas ou Escroas, est vide infra *Scroas*.*

* Sed et ligamen pergamentum, *Escroe*

appellatur, in Charta ann. 1399. ex Chartul. 23. Corb. : *Icellul bailliu... avoit juré grant serment que ledit procès seroit scellé, et l'avout repris en sa main, rentourteillé, et le by d'une Escroce de parchemin en plaçant et mettant de la cire sur ladite Escroce pour sceller procès scellé. Haud scio an inde Escroce, pro Contractus emptiois vel venditiois conclusio, in Libert. villa d'Agne-prize ann. 1374. ex Reg. 198. ch. 360 : *Se aucuns marchans ou autres estrangers achaptoient aucuns denrées dedans ladite ville, et le marché se faisoit en la présence d'aucuns des habitants de ladite ville... ou y souvenaient tantost à l'Escroce du marché, ils y auront leur part.**

† **ESCROVELLUM**, Species retis ad capiendos pisces. Vide *Saurarium*.

ESCROWETUS, Prætor, ex Belgico *Scoutet*, Escoutet. Charta Ferrandi et Joanne Comitis Flandr. ann. 1228. pro Scabinagio Ducensi, apud Buzelinum pag. 517 : *Pluribet quod transactis 13. mensibus Scabinis, qui exierit a Scabinagio, debet eligere 4. burgenses in villa de Duaco in 4. Escrowetis, etc. Sed videtur leg. Escowetis.*

* Unde Escoterie, pro Officio Escouteris seu prætoris. Charta ann. 1330. ex Chartul. 2. Fland. ch. 296. in Cam. Comput. Insul. : *Beuencloens...* à la Escoterie de la ville de Andembourch, et à toutes les droitures et choses qui y appartenent. Vide *Scutellus*.

ESCUA, Escæ, Edulia, S. Iidorus hymno in SS. Torquatum et Socios :

Mittunt assulas Escus quæcere,

Ut fossa dupibus membra reciderent.

ESCAGIUM, [Obligatio peragendi in exercitum vel præstatio pro feudo militari.] * Feuda Norman. in Reg. S. Juste ex Cam. Comput. Paris. fol. 160. v. col. 1 : *Philippus de Blarra tenet unum feodum loricæ de rege ; unde debet unum annum et dimidium diem de custodia apud Fernoneam ad curiam suam et ad submontionem domini regis ; et in anno quo facit custodiam, non debet Escagium, et debet exercitum et equitatum ad suam custodiam.* Charta ann. 1255. ex Bibl. reg. col. 19 : *Præfati vero homines et heredes eorum de tenementis propriis reddent Escagium et capitula auxilia.* Vide *Scutagium*.

† **ESCALLATA**, Vide *Scutellata*.

* **ESCALLIUM**, Patena, scutella, Gall. *Escuelli*. Charta civitatis Paris. ann. 1339. ex Tabul. S. Germ. Prat. : *Item modum quo sequuntur, videlicet viginti libras sterlingorum Anglie...* unum maledum, quædam Escallum, duo calcaria, duo parva scutularia, etc. *Escuene*, apud D. Rouquet tom. 1. Jur. publ. Franc. par. 330 : *Item de doit-on trouver en ledite maison pas de coivre (i. coivre) poëles de coivre ou d'airain, pas, platons, Escuales et causerons d'estain.* Ubi male videtur *Escuales*. *Escueller*, Scutellarum mercator, in Lib. 1. Stat. artific. Paris. ex Cam. Comput. fol. 188. v. : *Quiconques veult estre Escueller à Paris, c'est assavoir vendredes Escuelles, de hampes de fust et de moivre, des angrès, fourchettes, pelles, lechies, prestres, et toute autre jusuelle, estre le peot. Ludi inter*

duas scutellas mentio fit in Lit. remiss. ann. 1374. ex Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 308 : *Lesquelz joverent ensemble tant nuit...* à croix et à pille, et entre deux Escuelles, et à autres jeu. Vide *Scuella*.

† **ESCUANGIUM**, ut *Escungium*. Chartularium S. Vandregesili tom. 1. pag. 515 : *Reddendo tunc milii... decem et octo denarios monete curvatis annui redditus...* excepto Escungio Domini Regis, quoniam venit in feudo, de quo predicta prope terra movetur.

* **ESCUARE**, Tabulatione, *Scutum* dicta, ad excutiendos imbres munire, alias *Escuer*, nostris. Reg. 34. his Chartoph. reg. part. 1. fol. 96. v. col. 2 : *Tornella erunt de vij. pedes spissitudinis et x. pedes concavities, et duo paria stagniarum, et scutum et krenellum magis altum quam maras...* Totu tarris (de Ribemont) rovelnda, plonchenda et solennu (sic) et querenalla et Escuanda ; et turriculam quæ erat ante portam oportet volvere, et desuper facere 1. Estage et querenelle et Escuer. Vide in *Scutum*.

ESCUBIERA, Libertas concessa Barcinonensib. a Pot. Rege Arag. ann. 1283. MSS. cap. 91 : *Concedimus quod cesset Escubiera, et quod de cætero non sit Escubiera in molendinis.* [Forte item quod *Escubiam* tenent.] [* Forte ab *Escopa* formata vox significat Purgamentum, quod scolis evertitur. Vide *Scopaticum* et *Scopatura*.]

† **ESCUCHONETUS**, Gall. *Escusson*, Laminæ per quam inducitur clavis in foramen serræ. Inventar. Ecclesie Noviom. ann. 1419 : *Item duo coffreti pares trium pedum longitudinis vel circiter ferrati et armaturati armis de la Boisière ; Escuchoneti autem cupris sunt.*

* Idem potius videtur quod *Escuchonnetus*, *Scutum* gentiliū, Vide in hac voce. Hinc *Escuchet* et *Escuchet*, Scutis gentiliis ornatus, in Inventar. MS. local. Ednardi I. reg. Angl. ann. 1297 : *Une ceap esmaillee et Escuchetie (infra Escuchetie) desous et desous de Penne, de Navarre, de Flandre, de Braybant et de Pontin, Esquigronne, Angulais, vox heraldica, in Reg. Castell. ad ann. 1404 : Noble homme Jehan de Granierres...* dit qu'il avoit laissé le jour précédent son seel à un sien serviteur, auquel avoit emprunté deux lions tenans un escusson et trois chevrons ; le premier Esquigronne avec une cro-sette pour différencier des armes du seigneur de Granierres son frere.

* **ESCUDELE**, Scuturum opifex, a Gallice *Fen*, *Scuturum*. Charta ann. 1308. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arverni pag. 783 : *Escudeleyr, fieneyr, et cetera, et canonicos tres denarios (solvunt) quilibet pro anno.*

* **ESCUDELIORIUS**, **SCUDULORIUS**, Parva scutella, Occit. *Escudelo*. Instr. ann. 1438. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 159. col. 1 : *Item xiiij. Scudellarios, cum aurellis, non brunitis.* Item *iii. Scudellarios brunitis.* E. pag. 260. col. 1 : *Scutellas, pletellas, et alia propter poteram, et xiiij. Escudellarios, etc.* Vide infra *Escutella*.

* **ESCUDELONUS**, Eadem notione. Comput. ann. 1334. inter Probat. tom. 2. ejusd. Hist. pag. 88. col. 1 : *Locum quinquaginta peniboides, et quinquaginta Escudelonus, etc.* Vide infra *Scudelo*.

† **ESCUDERIA**, Stabulum, Gall. *Ecurie*,

Histor. Dalphin. tom. 2. pag. 433. col. 1. in Conventionibus Dalphinum cum Agoulo de Baucio : *Siquæ unus ex dictis Scutiferis, Forrieris, et aliis Magister Escuderia seu manescallia sue.* Vide *Scura*.

* **ESCUDEBIUS**, Scutifer, ex Gallico *Escudier*, sed proprie famulus ; nam ius famulos suos vocabant Monachi, ut supra in voce *Armiger* docemus. Charta Raimundi Abbatiss Moisiacensis ann. 1212. in Registro 3. Tabularii Regii Ch. 13 : *Nos prædicti Monachi quicunque fuerint, et Escudebi nostri, et eorum ; nihil dubitamus in porta de Moisiaco, sed ibi liberum transitum et reditum habebimus.* Infra : *In uno quoque manum 3. minus frumentum, et 3. minus avenæ, et albergam duobus Milibus, et duobus Escuderis, etc.* Vide *Escuerius*.

* **ESCUDETUS**, Gall. *Escusson*, Ital. *Scendito*, Scuturum, insignis. Comput. ann. 1380. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 29. col. 2 : *Solus magister Bernarhi pectori, pro emendo duos palmos tele albi, pro faciendo xij. Escudetis armorum romanis, et sex palmos tele blave, pro faciendo xij. Escuts armorum domini nostri regis.*

† **ESCUELLA**, Scutella, Gall. *Escuelli*, Polypetich. Fiscamp. ann. 1235 : *Nicolaus Lokier tenet unum mansium, unde reddit sex solidos ad Natale, et debet coelestem et lateranensem in adventu Albatris, Escuellus cephos, etc.* Nostra vox *Escuelle* sæpe unitur in Instrumentis pro parva aridorum mensura, Sic in Statutis Gallicis. Scabinorum Maceriarum ad Mosam, et Bibl. D. à Cange : *La quartie doit xii. d. p. In dem quartie ix. d. p. l'Escuelle vi. d. p. le pecton à l'ivoire...* xii. d. p. Enumeratio mobilium, immobilium et reddituum Noscomitum Commercialis et Codicis MS. ejusdem urbis pag. 25 : *Les heritages qui appartiennent à la hallerie, seans ou ban, et froy de Leronville...* doivent chascun an six Escuelles assis sur plusieurs heritages. Vide *Scutella*.

† **ESCUELLATA**, **SPONSAREX**, Specus, tributum, quod recens nuptie tenebantur evolvere. Histor. Dalphin. tom. 1. pag. 141. ex Computo ann. 1202 : *Item pro tributo viduarum moritaturum vi. lib. xii. s. pro Escuellatis (melius pag. 113. Escuellitis) sponsarum remissis sunt ei de gravis Computa Castellani, Graviadum, ann. 1331 : De coronis locum, Escuellitis nuptiarum de successione, locum. Vide *Epantles*.*

* **ESCUERIEUS**, a Gallico *Escuer*, Scutifer, non raro idem quod famulus, præsertim ubi de clericis vel monachis agitur. Charta ann. 1234. ex Bibl. reg. col. 19 : *Ego Johannes de Ferreris milis dedit, concessit et fœdavit Roberto de Jumeles Escuerie meo pro hominibus suis et servitio, quod mœ fecit, quinquaginta solidos annui redditus.* Pactum inter Odon, episcopus. Paris. et Joann. abbas S. Genov. ann. 1202. inter Instr. tom. 7. Gall. Christ. col. 227 : *Extra septem connoventorum seu servitiorum, scilicet tres Escuerii abbatibus, unus servitus capere, et Thomas Dampot Escuer de chambre Duc de Bedford, in Lit. ann. 1431. c. Reg. 175. Chartoph. reg. ch. 178. Vid. *Escuerius* et in *Scutifer*.*

* **ESCUERERE**, Ob crimen aliquod per urbem traducere, i. pro *Escurrere* vel *Er*

carriere. Charta ann. 1342. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 697: *Item quod g'raies dicti domini de Revilla fecerunt Escutiere et bananire per loca predicta quondam hominem et quondam mulierem... deprehensam in adulterio. Vide Curere et Trotare.* [* f. p. Excoriar, Virgii cadere, Provinc. Excorjar; nisi sit pro Exquirere.]

* **ESCARLARIUS**, an Cocus, qui escas præparat, in Sent. arbit. Guill. archiep. Lugdun. ann. 1335. ex Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 385. ubi inter varios cives Maticoneus, quorum artes designantur, occurrit *Gouffredus Escularius*. Vide *Esculentia*.

* **ESCULENTIA**, *Piazarda*, in Gloss. Isid. Lilellus, præcur Marcellini et Faustini pag. 63: *Hic erat in eadem urbe Roma Prohyler mire continentia, non vino atque uinum relevans, non carnis Esculentia corpori carnis, sed oleo solo escas asperiores mitigans, etc.*

* **ESCULETUM**, pro *Esculentum*, in Statutis Arelat. MSS. art. 175.

* **ESCELEUM**, Amplum spatium circa ædem. Charta Joanne Regine Castellæ ann. 1225. in Histor. Eccles. Abbat. cap. 27: *Retentis nudis et hæreditibus Pontivi alta justitia, pomerio et Esculeo, Etiamnum Picardi nostri Escalus vocat spatium quod sibi retinet qui longius pro-filior cupit*. Canonicon Bertrandi Guesclini MS.:

Four monter an destrier, prevoit son Escalie.

Vox videtur efficta ab eo spatio quod *scuti* longitudinem occupat, ubi referatur ad Legem Frisiorum tit. 3. § 24. Lex Ripuar. tit. 70. § 1. et 2. Leges Rotharis Longob. tit. 18. § 4. [* 47.] Vide *Scutum*.

* Vel *Esculius*, Eadem notione qua *Escalus*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7646: *Escular, arbor glandifera*. Quod autem eo sensu intelligenda sit Charta a Gangio laudata, manifestum fit ex Ch. Marie comit. Pontis ann. 1247. in 2. Lib. nig. S. Vulfr. Abbat. fol. 20. et 76. quomodo confirmat Joana reg. Castell. ann. ann. 1225. sed 1255. in qua legitur: *Retentis mihi et hæreditibus Pontivi (in dicto nemore de Crescico) alta justitia, pomerio et mellaria. Escalle vero, Globulus ligneus, qui clava propellitur, idem quod supra Chaulla, in magn. Coustum. pag. 88. Sed. leg. Estalle.* A voce autem *Esculus*, qua spatium, quod sibi retinet, qui longius pro-filior cupit, vulgo *Escosse*, significatur apud Picardos, eodem Gangio interprete, accesserunt de victu, verbum *Esculer*, quod de viementi venit, qui ex importu interdum stat, dicitur in Chron. S. Dion. lib. 3. cap. 12. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 277: *Li venz... tournoit les homes si forment, quant il Esculout, que à bien petit que il n'en meurent.*

* **ESCLUSA**, pro *Escusa*, nisi fallor, Gall. *Ecluse*. Terrear. Bellig. ann. 1529. fol. 645. r°. *Una cum facultate... mandandi in dicta riparia de Mager unum Esculam pro capiendo aquam.*

* **ESCLUSUS**. Vide supra *Esculeum*.

* **ESCUATOR**, Pirata, Maritimum prædo, Gall. *Escumeur de mer*. Regestum Parlamenti ann. 1374: *Coertionem et punitionem omnium prisarum... per marina-*

rios, Escumatores vel alios factorum perpetratum.

* **Cujus navigatio Escumerie appellatur.** Lit. Caroli V. reg. Franc. in vol. 6. arrestor. parlam. Paris. ann. 1371: *Lesquelz leuerris et marchandises... furent prises et robres en mer par certains Escumeurs de mer de la coste de Normandie*. Lit. remis. ann. 1407. in Reg. 162. Chartoph. reg. ch. 34: *Robin Poise dist au suppliunt que se il le vouloit croire ilz seroient riches et auroient la fivence des compaignons du pays de Bretagne, qui estoient venus d'Escumerie, et arrivés avec eulx audit lieu de Harfleur. Avoys le suppliunt se consent, et li suit ensuant ainsi que ils estoient couchés prez de la chambre où estoient couchés lesdits Escumeurs, etc.*

* **ESCURA**, Stibulum eorum, vel Horreum in quo fruges reconduntur, Gall. *Ecurie, grange*. Charta ann. 1334. in Reg. 483. Chartoph. reg. ch. 822: *Cum domibus, albergementis, bordis, Escuris, grangis, etc.* Alla ann. 1374. in Reg. 106. ch. 113: *Item acquiescit quondam Escuram, situm in castro Lemociensi prope arborem pignam. Hinc Escur, Stalmo condere, in Lit. remis. ann. 1379. ex Reg. 115. ch. 307: *La mere dudit Regnaud dit à son filz qu'il se demourast à l'ostel... pour Escuire et mettre en toit leurs vaches*. Vide *Scure* et *Scuria*.*

* **ESCURARE**, voc panificum, vulgo *Escurer*, Detegere, Gall. *Déguiser*. Stat. panific. Carces. renovata ann. 1466. in Reg. 201. Chartoph. reg. ch. 121: *Item quod casu quo reperitur aliquis panis... qui esset vel sit Escuratus, ambrosatus, seu alias quovis modo paratus in toto vel in parte, etc.* Stat. ann. 1359. tom. 3. Ordinatio. reg. Fr. pag. 416. art. 19: *Que aucuns ne puissent ou doie s'oubz yeelle paine Escurer au foulon aucuns draps à sain. Aliud sonat Escuré, Securus scilicet, qui sine cura est, in Chron. S. Dion. lib. 1. cap. 2. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 156: *Les Alous trouverent Escurés, qui d'eulz ne se permolent garde etc.**

* **ESCURATUS**, ut mox *Escurellas*, in Litteris Caroli V. Regis ann. 1367. pro Monasteriensibus, de forma vestium.

* **ESCURILLUS**, Sciurus, Gall. *Ecurail*. Pro pellicis *Escurellorum*, in Computo anni 1202. apud D. Brussel Tract. de Feudorum usu tom. 2. ad calcem pag. clvi. Nova Gall. Christ. tom. 2. col. 295: *Canonici deferant cuppas et almotas de gris... et Capellani de cirrogulis sive d'Escurellis*. [* Charta Guill. dom. de Prames ann. 1250. in Chartul. Campan. Cam. Comput. Paris. fol. 421. v°. col. 1: *Trois mil et v°. aunes de toilles d'Alomaigne, et trois miliers et v°. d'Escurellas*.]

* **ESCURARIUS**, Armiger, Gall. *Escuir*. Vide *Scutarius*.

* **ESCURILLA**, Scutella, patena, Hisp. *Escudilla*. Leude Nem. circ. fin. 15. sec. inter Probat. tom. 4. Hist. ejusd. civit. pag. 77. col. 2: *Item pro quolibet mercerio aut quocumque extraneo vendente Escutellis... una Escutella. Item de centum Escutellis, quatuor Escutellis*. in Leud. munt. Carcas. MS. *Acuelle*, pro *Escelle*, in Consuet. Aurel. MS. Hinc quoque scutella forma referat vas, in quo ignis thuribilibi posuitur, *Escusianus* appellatur in Lit. re-

miss. ann. 1389. ex Reg. 135. Chartoph. reg. ch. 180: *Itellu Jehannin priet in l'esglise cathédral d'Assureur un encensier... et en vendit deux cheues et un Escensian qui estoit audit encensier*. Vide supra *Escudellarius*.

* **ESCUUM**, ut *Scutum*, Tessera gentilitie, Gall. *Ecu*. Testam. anni 1367. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 1525: *Item legimus Conventui fratrum Minorum Carcasione unum capum argenti deumatum, cum suo pede et signatum eorumque, Escus veris, et in medio unum Escutum cum arboribus*.

* **Escutur**, in Comput. Rob. de Seris ex Reg. 5. Chartoph. reg. fol. 3. r°. *Six selles de guerre riches de cordons vermeil à un Escutur de bordure*.

* **ESDEVENEMENTUM**, [Quod obvenit alicui vel ex hæreditate vel alio modo.] Curia Generalis Gerundensis ann. 1321. sub Jacobo II. Rege Aragonum MS.: *Super rationibus, proventibus, Esdevenementis vel jurebus offitii sibi commissi*. [Vide *Evenimentum*.]

* **ESDIRE**, ut infra *Excondierre*, Excusare, satisficere. Charta anni 1122. ex Charulario Aptensi fol. 16: *Nec infame missa tibi vel tuis, nisi pro forisfacto quod nec enendare possitis aut velitis*.

* **ESDUM**, pro *Esedum*, in Glossis ad Doctr. Alex. de Villa-Dei: *Esedum, curvus quo elidit poriturus*.

* **ESENCIA**, [Jus fruenti re aliena, Gall. *Aisence*.] Vide *Aisencle*.

* **ESEXTUS**, pro *Esextus*, immunitas, Ital. *Esento*. Charta Bern. abbi. Cassin. ann. 1273: *Set omnino a prestatione predictorum stat libere et Esenti, Esentati*, in Diar. Ital. D. Montisale. pag. 324.

* **ESEX**, pro *Esos*. Vide in hac voce. Hlist. Richar. Cluniac. tom. 1. Collect. var. script. D. Le Beuf. pag. 411: *In adventu ejus et ingressu... dori noctique unius spatio in clausa monachorum centum magni caperentur pisces Esces, qui vulgo salmones dicuntur*.

* **ESFORCIUM**, Vide *Exforcium*.

* **ESGAGUM**, Fundus oppignervatus, Gall. *Fonds engagé, hypothèque*. Consuetud. Lemovic. art. 69: *Præterea emphiteota et alii qui debent censum annuum, si non solvant ut diem statutum casum vel canonem, vel etiam pensionem, non sunt ex hoc de Es-gagum pændendi; sed ille cui debetur census, canon vel pensio potest pignorem pro censu suo, vel canonem, vel etiam pensionem in terra de qua sibi debetur, nec debet aliquid arte vel ingenio aliquid attentare propter quod Es-gagum debetur seu etiam exigitur. Vide *Fadium*.*

* **Multa videtur pro censu ad indictam diem non persolvit, vel fidjussio, ut mox** * **ESGAREM**, Fidjussio. Charta ann. 1283. in Chartul. archiep. Bitur. fol. 105. v°. *Item vo'uerunt quod ipso procuratore, et quilibet ipsorum possint facere talia et Es-gagum pro promissis perficiendis. Vide *Guid.**

* **ESGARDAMENTUM**, Jus potestatis sententiam, causa impandi et cognita, ferendi executionemque mandata. Hognia, præstat. Aymer. vicecom. Narbon. ann. 1273. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 59: *Tenatis pro ipso rectorum... Es-gardamentum*

frangeant panes et spargendi per plateam, si ultra rationem... venditur panis in foro. Vide infra *Esquadrator* 2.

* **ESGARDIATOR**, Inspector, rebus examinandis prefectus. Lit. ann. 1351, in vol. 2. arrestor. *Parlam. Paris.*: Ut *Esquadratores* atque *dispartii villa Catalaunensis*, etc. Protocol. vet. ex Cod. reg. 1184. fol. 60. v°. *Esquadratores super aliis victualibus ponere...*, niteris, etc. Pro arbitrio, vide sis in *Esquadrum* 1.

1. **ESGARDIUM**, *ESCARDIUM*, *Judicium*, *sententia* *judicis* cum *cognitione* *causae*. Gallis *Esgard*, *Escardium*, seu *Scardium*, in *Statutis Ordinis Hospitalis*. S. Jo. Hierosol. tit. 2. § 23. tit. 8. § 1. 2. et seqq.: *Gallica vox est, et significat rationem, considerationem, seu, ut sic dicam, respectum. Quod quidem Scardium est antiquissimum et primum iudicium domus Hospitalis*, tit. 19. de Verbo. signific. § 9. Constituit. Siculus lib. 3. tit. 17: *De vassallo delinquente in Dominum, Dominus potest de eo quod tenet ad ipsum, ipsum per Esquadrum dissolvere. Id est, iudicio parium suorum interveniente. Assistit Hierosolymitanum MSS.* cap. 23: *Or dit Esgard ou connaissance n'est mie une meisme chose: car il en fait d'une parole connaissance de court, ne Esgard peut come faire d'une parole, pourquoy il est clere chose que Esgard et connaissance ne est mie une meisme chose. Cap. 29: Et se preigier a lui d'Esgard, que court ne peut faire Esgard d'une parole. La Court Esgardie, demander conseil par Esgard de Court, se mettre en l'Esgard de la court sans nul retenu, in iisdem Assisibus Hierosol.* cap. 3. 4. 5. 6. 7. 8. etc.

Servitute a l'Esgard de sa parrie, cap. 28. *Premier Esgard*, second *Esgard*, cap. 30. Se prendre a sa parrie d'Esgard. Cap. 29. [Regula hospit. S. Jac. de Alto passu ann. circ. 1240. ex Tabul. archiep. Paris. cap. 61: *Frater si pro aliqua offensa in iustitiam (sic) per Esquadrum sententiam sit, etc. Esward, pro Statutum, vulgo Règlement, in Lit. ann. 1399. tom. 8. Ordinal. reg. France.* pag. 337. art. 9.] [Charta ann. 1291. inserta in Litteris ann. 1358. apud D. Secousse tom. 3. Ordinal. reg. pag. 294: *Solantez sals pour l'amende, on l'Esward du Mair et des Eskevis de vant dieu. Et pag. 295: Se neuns maniferatres qu'on il fust, estoit priu, en cha lieu, en l'Eschevinage d'Aldeville seroit amends et jugiez a l'Esward des Eschevis.*] Guillelmus Gaiart ann. 1209:

Li Rois roust pour ce qu'en pais lussent
Que l'Esward de si eut ensueit.

Le Roman du Renard MS.:
Il n'insente li fers
Come voudre Court Eswarders.

Alibi:
N'a pas esté a bon escale
Jaungin pour jugement faire,
Iunt il li vint aies a taire,
De laire Esgard ne jugement.

Disours et Esquadrans, i. *Judices*, *arbitri*, in *Charta Jacobi Episc. Metensis* ann. 1251. apud Hieronymum. *Viguer*, in *Assisibus* pag. 150. *Esquadratores et Esquadrator* non solum apud Hieronymum, hinc formant in pronunciationibus *arrestationis*, *ayant esgard*, etc. Vide *Chronicon Petri IV. Regis Arag. lib.*

3. cap. 30. 31. et supra in voce *Consideratio*, *noxx Esquadrum*, 1.

ESGARDARE, *Judicare*, *Sententiam* *ferre*. *Codes Leg. Normann.* cap. 64. apud *Ludewig*, tom. 7. Reliq. MSS. pag. 269: *Hoc vidit et audiit, et quod curia Esquardere super hoc, facere som paratus.*

2. **ESGARDIUM**, *Reverum venalium inspectio et examinatio*. *Arest. ann. 1351*. 30. Apr. in vol. 2. arrestor. *Parlam. Paris.*: *Ipse major et jaran villa de Hamo haleant jurisdictionem seu Esquadrum super victualibus*. Vide supra *Esquadrator*, *Esquardeur* vero, pro *Aspectus*, *contuitus*, in *Poem. Alex. Ms. part. 2*:

Jeunes et avenes et vermes et rouves,

De simple Esquardeur, de biau conteneurs.

Esquardeur, eadem acceptione, in *Poem. de Facce Ms.*:

Ois drois et apert ou et douce Regardeur.

3. **ESGARDIUM**, *ut Esquadrum*, 1. *Litteræ* *Philippi Audaci Regis Franc.* ann. 1777. apud D. Secousse tom. 3. Ordinal. Reg. pag. 67: *Si contra ordinationem venerint in toto vel in parte, id ad bonam Esquadrum Fidei committis, qui pro tempore fuerit, emendetur. Edictum Philippi Pulcri Fr. Regis ann. 1303. apud Menesterinm Hist. Lugdun.*

cap. 82. col. 2: *Si vero de cetero per aliquem vel aliquos contra predicta fuerit attentatum, ut dictum est, graviter puniantur, damnaque restituantur...* ad *Esquadrum Consilii* *acti*. *Charta anni 1369.* apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 350: *Ad Esquadrum duorum proborum virorum per dictas partes eligendorum. Et apud Rymorum tom. 3. pag. 856. col. 1: Ad quos bonorum virorum electionem esse eligendos hinc inde refertur iudicium vel Esquadrum, seu in quibus de ingratitudine vel examinatione per eadem favenda fit mentio. Vide Lovardum.*

4. **ESGARDUM**, *Modus*, *ratio*, *Charta* *Adami de Filers* ann. 1227. in *Chartul. Campan. fol. 339. v°: Dedit mihi xxx. libras terror assidendus ad Esquadrum terre, et dominus Mathurus de Tosquino debet eis mihi assidere ad Esquadrum terre. Practici nostri dicerent, Ad regard de etc.*

* **ESGARARE**, *Poplites incidere*, *notatris Esqarter, Esjarer, Esgerretter, et Esjarer*. *Charta officiali. Lemov.* ann. 1256. in *Reg. 73. Chartoph.* reg. ch. 206. *Item et quod postmodum idem clerici...* *dictum quondam prebiterum Esqarterent et sibi poplites crederant. Joivill.* in *S. Ludov. edit. reg. pag. 69: Monseigneur Rual de W'annou... avoit esté Esjaré a la grant bataille etc.* Lit. remis. ann. 1394. in *Reg. 146. ch. 338: Itellui priur accorda a iceulz supplians certaine somme d'argent pour batre et Esjarerter lediz Audrez.* *Alia ann. 1417.* in *Reg. 170. ch. 16: Lequel Foleton dit que s'il trouvoit le suppliant, il le Esgerretteroit lui et ses bestes.* *Alia ann. 1474.* in *Reg. 195. ch. 1379: Lesquels compaignons alerent en la maison de Tassart Dupuy pour les Esqarter et asfonner.* *Rursus alia ann. 1442.* in *Reg. 176. ch. 182: Lesquels drent qu'ilz seroient bien contentz qu'ilz fussent donnatz a Pasquier un cop sur la jambe, et qu'il fust Esjaré d'une jambe seulement.*

Esquarde, *Arvernens*, idem quod *Grave vulnus*. Lit. remis. ann. 1411. in *Reg.*

165. ch. 267: *Un grant Esquardeur par le visage, qui vault autant a dire comme une très grant plaie.*

* **ESGRATINEURA**, a *Gallico Esgratiguer*, *Cutis evulsio*. Lit. remis. ann. 1352. in *Reg. 81. Chartoph.* reg. ch. 491: *Falsus modum erat, et non apparetur esse nisi quod Esgratineura. Esgriffure*, eodem sensu, a verbo *Esgriffure*, *Unguis notare*, *vulgo Esgratigner*. Lit. remis. ann. 1388. in *Reg. 132. ch. 273: Combien qu'il n'y ait plaie ouverte, ne mehaing, fors seulement ainsi comme une petite Esgriffure a sang. Lui fist une Esgriffure ou esgratigneure sur le nez, in alia ann. 1463. ex Reg. 199. ch. 1. Alia ann. 1367. in Reg. 97. ch. 396: Lequel Riffart bati, fesi et Esgriffu ledit Colin de mains et de poins en la teste et par le visage. Esgraffer, eadem notione, in Lit. ann. 1455. ex Reg. 189. ch. 41: Le suppliant mist iceulz Quenest sous lui, et lors ledit Quenest l'Esgraffa au vovce. Arrafer, eodem quoque sensu, in alia ann. 1394. ex Reg. 146. ch. 83: Lequel Charle novra et Arrafer des ongles lez Noudin parmi le visage et es yaux jusques au sang.*

ESGRINIEUR, *Liber Ordinis* *seu Regula* *S. Victoris Parisiensis MS.* cap. 48: *Allez lez lector aperte, et distinate, et tractum liget, et dand legi arcan accommodet Priori, ut si quando eundem videret, intelligere posset quod emendat, humiliter dicat si non intelligit, verum recipiat, et hoc totius fuerit, quatenus Priorum propter hoc Esgrinie cognoverit.* *Alii Esgrinie, est nostrum Grander, vel Recligier, Grunier.*

† **ESGADARUM**, *Vide Esquadrum.*

* **ESGOGAUMENTUM**, *Adulterium*, *seu ejusdem cognito et iudicium*. *Glossar. Provins. Lat. ex Cod. reg. 7657: Esqoguisar, Prov. curare, Charta ann. 1142. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 492: Denuncliamus... placitare per meam curiam, praeter homicidium et Esqogazmentum...* *Nec placitare (cogatur) per curiam meam vel successorum meorum, nisi in duobus delictis, homicidio scilicet et Esqogazmentum.* *Hinc Esqogaceresse, Mulier libidinosus, meretrix.* *Vite SS. Mss. ex Cod. 28. S. Viet. Paris. fol. 311. r. col. 1: Liquez ouement fait les Esqogaceres et les ters avec en pelierage, et en les nignes de foudre.*

ESGOSCEIN, *Aptus ad edendum*, *Comestibilis*, *Panis quoque Esibilis et bene paraturus*, in *Regula Reformat. Monasterii Mellicensis* in *Chronico ejusd. loci* pag. 336. *Occurrit etiam in Actis SS. Maii tunc 7. pag. 454. Aprilis tom. 3. pag. 888. apud Raim. Duellium Misrell. lib. 1. pag. 83. etc.*

* **ESCIANIUS**, *Fartor*, *Testam. Grun. Porcelli inter supposit. Inscript. a Grut. editas pag. 18: Donabo... bubuluris instans, Escianus formos, et Vide Lambec. ad hoc Testam. lib. 3. de Bibl. Cesar. pag. 357. et Escianus.*

† **ESCIATICSUS**, *Fartus*, *ejus venter inter pletus est minerali*. *Vet. Epigramma de Anseris fartu apud Hofmannum in Lexico:*

Emolet impletus pilulorum cornibus anser
... et foveatque subit.
Tudior e medio Esciatia nitens.

Vide Elicium.

ESINGE: dicti Reges Cantie, ab Ocho cognomento *Ese*, Ethelbyri Regis avo: ita Ethelwer. lib. 2. cap. 2.

* **ESIRIDATUS**, Tonsus, armen. Leude major. Carcas. Mos. : Item pro curgas de *Esardis*, *ij. sol. Turon.* Ubi versus Gallia ann. 1544: *D'ane charge de peaux tondues etc.*

† **ESITAMENTUM**, Jus fruendi rebus non suis, Gall. *Aisance*. Vide *Aisancia*. **ESKEATA**, Vide *Escaeto*.

ESKEPPA, *ESKEPPA*, Mensura frumentaria apud Anglos. Vide *Escheppa*, *Mino*. † **ESKIPARE**, Instruere, armaré, Gall. *Equipper*. Vide *Equippare*.

† **ESKIPPERMENTUM**, Instructio navis, Gallice *Equipement*. Passim occurrit apud Rymertom. 5. pag. 4. 6. 12. 24. 64. 127. 134. 135. et alibi.

† **ESKIPPER BOVES** et ad partes Flandria traducere, apud eund. Rymertom. 12. pag. 137. col. 1. pro Contrudere in navem, Gall. *Embarquer*. Vide *Eschippare*.

† **ESLAGIUM**, Ager urbi vel pago vicinior, ex quo decimas percipere solet Rector parochie, Normanis *Alage*. Instrum. autographum ann. 1481. ex Archivis B. de Bouo-nuncio Rotomagens. : *Assendend. Altum pratum terre fore et esse Esлагium, et in ea solum jus percipiendi decimas*. Septies recurrit in illo Instrumento. Vide *Aislagium*.

* **ESLARGEMENTUM**, Dilatio, procrastinatio, Gall. *Delay*, alias *Eslargementum*. Lit. remiss. ann. 1553. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 33: *Per longum tempus in processu prisonarium, tam per Eslargementum de assisia in assisiis, quam aliter eundem (Aymericum) detinuit*. Charta ann. 1346. in Reg. 75. ch. 530: *Item illi Gnerat et sedis complies se estulent inefficacis... de mil livres à appliquer à nous pour cause d'un Eslargement à lui fait par nostre baillif d'Amiens, pour ce qu'il se deust estre presenté en l'assise d'Amiens en habit lay, et il se presenta en habit de clerc en dectant nostre jurisdiction*. Vide supra *Eslargere* 2.

* **ESLARGARE**, Emittere, libertate donare, Lit. remiss. ann. 1354. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 192: *Ipsum clericum infra p-ctis velle Claromontis prisonarium Eslargere*. Vide supra *Eslargere* 1.

† **ESLAVEIDICUM**, Pluviales aque per itinera camposque decurrentes, rusticis Humblesibus *Leveides* et *Availles*, Charta Thosiac. ann. 1465: *Debet sex denarii pro licentia abbi. data de capiendo aquam... Eslavodorum laboration ab itinere de Thosiac ad Cistellionem Dambsenem. Et infra: Omnia Eslavodia cadentia per itinera de sancto Sephano*.

* **NOSTRIS Lavasse**, alias *Elavasse* et *Elavasse*. Charta Gall. d'Estromont ann. 1308 in Reg. 79. Chartoph. reg. ch. 309: *Duxit eorores que lidiz religius (du mont S. Marini) me grevoient et ce qu'il avoient tourné par un certain couvainc les ynes troubles hors de leurd vicier de Mokucoart, et ainxy par temps d'Elavasse, etc.* Non semel ibi. Sentem. arbit. ann. 1313. in Reg. 53. ch. 50: *Ne il avoient que le yneur dudit bies s'encreussent par Elavasse, on en autre maniere par quoy li habitant y fussent dunn-*

gié, lidiz religius... aeront tenus de rompre l'esclave. Tris souvent les couls pleines et *Elavasse redondoient et fosses d'icelle ville*, in Ch. ann. 1448. ex Chartul. 23. Corb.

* **ESLUARE**, Dumeta succidere et in cultum redigere. Charta ann. 1407. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. xxix: *Cum nobilis Alcinus de Pratoconitoli... olim tradiderit Johanni Gontardi... quandam rameriam... ad ipsam rameriam Es-luandum... et pratum in ea faciendum ad et per sex annos. Es-luare, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1435. ex Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 335: *Item Perin dicit à l'exposant que c'estoit grant honte à lui de se venter qu'il avoit Es-lué le jour plus de demi arpent de bois... que il en eussent plus en un jour que l'exposant n'en Es-lueroit en deux*.*

* **ESMAGIUM**, Jus quoddam Ducis Britannie minoris et Nannetensis Episc. commune. Instrum. Ecclesie Nannet. apud Lobinellum tom. 2. Histor. Britan. col. 331: *Assignamus ei vii. libras currentis monete que de Esmagio primo exierat a prima die Mui quousque in integrum persolvatur habundans in perpetuum*. Aliud Instrum. ejusd. Ecclesie ann. 1359. tom. citati col. 321: *Eudo Archidiaconus Nannet. et Renesius Senescallus ejusdem loci. Notum facimus universis, quod nos a nobili viro D. Johanne Duce Britannie... ex una parte, et a R. P. Jheranno D. G. Nannet. Episcopo ex altera, electi arbitri de contentione, que inter eos vertebatur, super articulis, qui in presentibus litteris continentur, dictam nostrum profrimas de predictis articulis in hunc modum*. Super arceulo de turre nova, quod dicto Comiti et successoribus ejus, remanente dicta turre cum clausura sua, dictas Comes et successors sui solvent in perpetuum Episcopo Nannet. et successoribus suis xv. sol. annui redditus super portione quam idem Comes percipit in Esingio Nannet... Super archa communi in loco tuto repaenda: *Dicta archa deponatur sub fili custodia in fructu Comitibus de consensu Comitibus et Episcopi, in loco idoneo ab eis eligendo... et Al-lucatus Comitibus suam clauvum habebit, et Al-lucatus Episcopus eundem; et nullo Al-lucati ja-robant, quod fideliter colligent ex que ad dictum Esmagium pertinebant et quod unus sine altero vel ipsius voluntate nichil colligent, et quicquid collectum fuerit, fideliter in dicta archa reponetur, nec unus sine altero aliquando liberabit super his que ad dictum Esmagium pertinebant*. Pluries recurrit in eod. Instrumento.

† **ESMALIATUS**, Distinctus, vermiculatus, ornatus, Gall. *Emallé*. *Notulus Esmalatus*, *Lozangia Esmalata*, *Tassulus argenteus decoratus et Esmalatus*, *Tulolatum Esmalatum*, *Tessellus argenteus et Esmalatus Gallie*, etc. in Inventario Ecclesie Noviom. ann. 1419.

* **ESMAILIATOR**, Encastes, Gall. *Emailleur*. Reg. 54. Chartoph. reg. fol. 52. v. ad. ann. 1317: *Item domini rex concessit Garnato Esmailiatori unum operatorium supra unguem pontem*. Vide *mox*.

* **ESMALIATUS**, Encastus ornatus, distinctus, Gall. *Emallé*. Inventar. S. Capel. Paris. ann. 1376. ex Bibl. reg.: *Quod caput habet unum cognicum desuper*

firmatum cum una verula Esmalata. Aliud Gall.: *Et a (le chif) une couppe d'argent sur la teste fermée à une viz Esmal-lie*. Vide *Emailleur* et *mox Esmalatus*.

† **ESMAILLES**, Encastum, Gall. *Email*. Invent. Noviom. mox laudatum: *In dicta cruce sunt quinque Esmailles*. Ordinarium MS. Eccles. Lexoviensis: *Acolitus deferens crucem cum Esmailles*.

* **ESMALCTUM**, Encastum. Vide in *Sinaltum*.

* **ESMALDUS**, Eadem notione, Gall. *Emald*. Invent. S. Capel. Paris. ann. 1335. in Reg. 3. Chartoph. reg. ch. 7: *Item unum pulchrum et pretiosum paramentum thebaica alaris, cum magnis Esmaldis aneis ad ymagines... et deficiente... septem grammis et unum Esmaldus*. Aliud ann. 1363. ex Bibl. reg.: *Item unus pulcherrimus coliz aureus cum sua patena aurea nobilissime es-malilla Esmaldi aureis*. Esmalium, Opus encastum ornatum, in Lit. remiss. ann. 1417. ex Reg. 169. ch. 516: *Lequel de Genes ne fa onques de mestier: mais estoit tant subtil et imaginatif que il faisoit... or-faveries d'or et argent, Esmallieres et autres choses, comme se il eust esté maistre*. Vide infra *Esmaldus*.

† **ESMALIATUS**, ut *Esmallitus*, in Inventario ann. 1347. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 555. et infra.

* **ESMALIUM**, diminut. ab *Esmaltum*, eodem significatu. Invent. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1195: *Item unum cupam de cristallo, ... in pede tria Esmalta viridiora rotanda*.

ESMAILUS, pro *Esmallus*, in Inventar. ann. 1347. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 555. et 556. ut et infra in voce *Timbrum*.

* **ESMANDARE**, pro *Esmendare*, Satisfacere, reparare. Ordinatio Caroli delph. ann. 1357. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Fienue fol. 18. v.: *Teneatur idem Guido fidei-jubere sufficienter... de Esmandando, juri stando et parendo in curia nostra*. Vide in *Esmenda*.

† **ESMATATUS**, ut *Esmallatus*, Scutum Esmatatum, in Instrumento anni 1333. ex Archivis S. Victoris Massil. Vide *Amantatus*.

† **ESMARALDUS**, Lapis pretiosus viridis coloris, Nostris *Emeraude*, Anglis *Emerald*. Legitur apud Thomam *Medox* Formul. Anglie. pag. 43.

* **ESMARAUDUS**, Smaragdus, Ital. *Smeraldo*, Gall. *Emeraude*. Inventar. factum Avinionne ann. 1364. apud Garapm. in Disquisit. de sigil. Garfago. pag. 87: *Item una alia mitra magis nobilis, munita de grassis suffrit, Esmaraudis, balais, etc.* Vide *Esmaraudus*.

† **ESMATATUS**, ut *Esmallatus*, Scutum Esmatatum, in Charta anni 1353. ex Archivis S. Victoris Massil. num. 342. armarii Massil.

* **ESMAUDUS**, ut supra *Esmaldus*. Necrol. ccol. Paris. Ms. ibi de calice et la-miis argenteis empsis: *Aurum Esmaudorum est iij. marche, quinque estellings minus*.

† **ESMENDA**, ut superius *Esmenda*, Esmendatio, compensatio. Autenticum Jacobi Regis Majorie. ann. 1333. ex Archivis S. Victoris Massil.: *Facta satisfactio ali-*

qua sive *Esmedn*. Episcopus Botentinus (Butuntinus) in quadam epistola Massiliensibus directa : *Si qui sunt dampna illata per gentes Regis Arogauem aut foris...* procurantur qual fieri *Esmedn*. Testamentum Guillelmi de Turre ann. 1315, apud Baluz. tom. 3. Hist. Arvern. pag. 539 : *Donor totaliter ultimam voluntatem...* meam, exequiis, legata, debita, clamores, et *Esmedn* soluerint et complerint. Sub refectione, restitutioneque et integra *Esmedn* omnium et singulorum dampnorum, expensarum, etc. in Schedis Præsidis de Mazugnes non semel.

* *Esmedn*, in Ch. ann. 1370. ex Tabul. S. Mich. in Ereno : *Et en oustre en aicut pris, hen ou recelu Esmedn de sept sols et sex deniers.*

* *ESMERARE*, Emendare, satisfacere, reparare, compensare. Convento Caroli Comitiss Andegav. et Provincia ann. 1251. et MS. D. Brunet fol. 59. v^o : *Rapinus factum tam in trocilla quam in rebas aliis, in stratis publicis terre vel aquæ...* *Esmedn*. Statuta Massil. lib. 1. cap. 54 : *Qui duo probi homines...* teneantur... *Jucere Esmednari et restitui a molaribus molendinorum dampnum datum seu factum in blando modo.* Confirmatio transactionis ann. 1463. ex Archivis Præsidis de Mazugnes : *Instrumenta que possunt dictari, corrigi, refecti et Esmednari.*

* *ESMERARE*, Merum seu purum redere vel purgare, ad *Esmerum* seu ad monetarium in metallo probitatem, vel ad *legem*, ut cum monetariis loquar, revocare. Vide *Esmerare*. Charta Phil. V. ann. 1317. in Reg. 54. Chartoph. reg. fol. 43. v^o : *Significavit nobis...* Rex monetariorum illustris quod cum nos in parte nostra, quam habemus in Montepessulano, nostram faceremus ducti monetam in Montepessulo nostro, quod vocatur de Suvindia apud Montepessulano mutatum extitit, ex hoc valde dicto regi, iuri et jurisdictioni sua prejudicaretur, ut dicit, qui cum ad *Esmerum* nuri et argenti Montepessulani, quod ad ipsum pertinet, totum argentum quod portatur ad dictum monetarium debet *Esmerari*, ut dicit; hoc fieri gentes nostræ nullatenus patiuntur. Non impletis quominus *Esmerum* auri et argenti, in operibus tamen auri ferre habere, tenere et exercere possit. Charta Leon. Sabie. alio, ann. 936, apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 804 : *Acceptimus nos superiuscripti emptores...* voluimus in verbis nostris emptores, voluimus in agibus bono optimo *Esmeratos* librum iustoque pensantem. Item etiam referenda que ex Stat. Massil. laudatur in voce *Esmerus*, que de Encausto minus bene exponuntur. Hinc

* *ESMERUM*, Id quod monetarii domino, cuius est moneta, exsolunt ex rei monetarie probitate. Contract. matrim. ann. 1156. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 556 : *Ego Guillelmus Montepessulani dominus in dei nomine ducens te Marildem...* dona et mitto tibi... *balneo Montepessulani et Esmerum argenti*. Cujus vocis originem a Merus repetere videtur Cangius in v. *Esmerare*; que fortassis excoarsa est a Gallica *Esmer*, pondus, et *Esmer*, poudrere. Charta ann. 1415. ex

Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 150 : *Lequelz marchans tiennent secrettement en leurs hostels, plusieurs autres grans et greigneurz pois qu'ils appoillent Esmer...* pour *Esmer* leurs deniers. Unde sicut metaphorice *Peser* usurarius, ita *Esmer* dixerunt pro *Estimare*, opiari, censere. Cuis. Pet. de Font. cap. 32. art. 3 : *Encui il convient Esmer cunben cascuns i east de preu et de damage.* Chron. Franc. Ms. desuins ann. 1332. sub ann. 1097 : *Si estoit li as des Chrestins Esmez à bien trois cens mille hommes.* Le Roman d'Arthur Ms. :

Esmer leur veulcent cumbies sont,
A trois mille les out Esmez,
De bien faire tout conraice.

Garin le Loherans :

Tant en i a que nos mes poet Esmer.

Esmer, eodem sensu, apud Phil. Mouskès :

Droit à l'estor de mi-quarcesme,
Si com l'estor al voir Esme, etc.

Hinc *Esme* et *Esmanne*, pro *Estimatio*, opinio, vulgo *Estimation*, *opinion*. Guill. Guart. ad ann. 1212 :

Et de gens d'autres nations,
Que nombrer ne les saries
Par compte certain, ne par Esme.

Alibi :

Lois et Cloîtres li tiere
Tiennent le royaume, à mon Esme,
Puis vint Childeie li desmeine.

Le Roman de Robert le Diable Ms. :

Et bien le euidet par Esmanne
Qu'il ne fu pas d'el rembleme
Li biaux chevaliers que li vivent.

* Ejusdem originis videntur voces Gallica *Esmer*, *Amer*, *Esmer*, *Esmer* vel *Huemer*, pro *Ajuster*, *dresser*, *mettre*, *viser*, *Diriger*, *intendere*, *collimare*. Lit. remiss. ann. 1374. in Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 386 : *Fremin print une volgnée; et atout icelle ou courre sus, et icelle enteser ou Esmer sur le suppliant...* lequel doubloit le cop de ladite volgnée *Aesmé* sur lui, etc. Alio ann. 1408. in Reg. 163. ch. 191 : *Andrieu d'Azenourt priut hors des mains d'une desdites bachelettes le baston...* et le Ayne devant ou contre le visage du suppliant, faisant sembler de le en vouloir fêrir par les dents. Alio ann. 1398. in Reg. 153. ch. 578 : *Le suppliant, qui estoit courroucé et courroucé, tira son coutel...* duquel il Esma et euda fêrir sadite femme. Unde Faire *esmanne*, eadem acceptione, in aliis ann. 1452 ex Reg. 184. ch. 238 : *Le suppliant voulant obviens péril...* fut Esmanne d'un espieu qui li tenoit, sans naver aucunement icellui Jaquet. Lit. remiss. ann. 1416. in Reg. 169. ch. 445 : *Jehanin Armeuall, qui avoit une pierre en sa main, Huasna son cop et en la gettoit droit contre Gauchet.* Alio ann. 1418. in Reg. 170. ch. 321 : *Isolli Cusson sachu son espée, Huasna son cop, en eudant bailler de sadite espée nu travers du visage. Hener, eodem intellectu, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 130. ch. 58 : Lequel Estorne d'icelle bon et courtel Hener courroucé...* contre ledit Andrieu et Muer, tant que se il les en eust atteins, si eussent esté affolés. Hener, in aliis ann. 1421. ex Reg. 171. ch. 496. Neque forte aliud sonat *Hatizer* in Lit. remiss. ann.

1466. ex Reg. 194. ch. 207 : *Le suppliant esmeu de châteler Hutissia ung petit baston, qu'il portoit et fist maniere d'un vouloir fêrir icellui Destet.*

* *ESMERADA*, a Gallico *Esmerade*, *Smargadus*. Comput. Ms. ann. 1245 : *Pardusbas Esmeradas xl. sol.* Vide *Esmeradus* et *Smargadus*.

* *ESMERUM*. Vide supra in *Esmerare*.
† *ESMERUS*, Encaustum, Gallice *Email*. [* Male, ut videre est in *Esmerare*.] Statuta Massil. lib. 1. cap. 57 : *Statutum inviolabiliter observandum, ne aliquis homo sit ausus facere argentum nisi in Esmero Communis Massilie, et quod ille vel illi qui habebunt inde Esmerum, teneantur specialem sacramento facere in dicto Esmero argentum bene et legitime, etc.* Pluries occurrit ibi.

* *ESMOGAEUR*, vox vulgaris, f. Flagellum, Gall. *Fléau*. Lit. remiss. ann. 1351. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 444 : *Cam uno magno hucalo, vocato nul portez Esmogaeur...* nisi furi eandem precester.

* *ESMUND-E*. Vide supra *Emond*.

* *ESNA*, Scopus uvarium, Gall. *Marc*, alias *Astine*, et forte *Esne*. Charta ann. 1278. ex Chartul. Vallis B. M. dioc. Paris. : *Eustachius quondam vicecomes Meisni miles, olim in extremis laborans, legavit abbati et conventui Vallis B. M. ut ipsi reliquis postaret aquam ponere in Ensis suis vinearum, quos possident in parochia et territorio de Mesico. Alio ann. 1330. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 414 : Les bons gens du pais...* doivent de tous les vins que il pressent le disme pot, le disme may, ou le disme tonnel, et demeure tous les dîmes au seigneur.

* *ESNETI-E* Jus, id est, Primogenitura, Gallis, *Droit d'aînesse*, apud Spelmanum in *Æsnetia*. Vide *Aînesce*.

* *ESO*, pro *Esor*, Piscis genus. Lerbicus in Chronico Episcoporum Mündens. apud Leibnizium tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 176 : *Esones et alios pisces in copia.* Vide *Esor*.

* *ESOCUCI*, Eadem notione. Vide *Esor*.

* *ESOLNA*, Assula. Vide *Esorium* et *Esannan*.

* *ESONNO*. Anastasius Bild. in Epitome Chronici Casin. apud Murator. tom. 2. pag. 352. col. 2 : *Aquinum cum Ecclesiis, villis...* portabatur, aquæ, nymphae de curibus, silvis, pediculis, phocis, *Esomnibus*, muscicinis, omnino et in omnibus Patri Benedicto in perpetuum concessi. Si Phocia sit pro Phoca, Vitulus marinus, dicit potest *Esono* esse pro *Esor*, quod vide suo loco.

* *ESOPHICES*. Alcunius Poem. 198 :

Ite stolis floret saceris, Esophica pœra
Perlegit, et tractat cuncta diuina somnia.

An vox hæc usurpata pro *Philosophies*, an vero legendum, et *Sophica*, lector jūdicio.

* *ESOPHORUM*, ἐσφορίζω, Interlata, v. s. interior. Glossarium Cambrerone : *Esophorum, venter interior, id est, comitis que a Marciano (Capella) Interlata vocatur.* Glossæ MSS. : *Esophorum, venter que fimbria collo penditur.* Anastasius Biblioth. in versione Vitz S. Joannis Eleemosynarii : *Leontio Episc. scripte num. 38 : Esop-*

havit se Esophorium suum, quod illius me-
lus erat, et dat. ep. Epist. Basilii Maced.
lomp. ad Hadr. PP. in fine VIII. Synodi:
Transmissimus autem Sanctitatis vestrae...
vestimenta diversa 3. Esophoria dictum
concellatum unum. Hucbaldus Monachus
Elnaensis in Vita S. Ricardi cap. 9.
apud Mabillonium: *Cerbera docens Esophoria*.
Esophoria amittit cicilio. Ita legendum
pro Elphorio, ut est editum.

ESORTA, æ, Canadum. Ugutitioni.

ESOX, Piscis, cuius meminer Plinius,
Isidorus lib. 20. cap. 3. Gregorius Turon.
lib. 1. de Glor. Confess. cap. 5. Severus,
Paulinus et Fortunatus in Vita S. Martini,
Adamannus Scotus de S. Columba cap.
24. Chronicon Montis-Sereci ann. 1171.
etc. Glossæ Latine Saxonice cap. de Pisci-
bus: *Esocius, vel salmo, Læx*; vel *Læx*, i.
salmo. [Esor, Esocia, Salmo piscis. Papias
in MS. Bituric. Editus, *Esme, Salmo piscis*.
Charta anni 1251. in Hist. Mediani Mon-
astri, pag. 319: *Dedraut... medietatem*
Esocium, qui vulgo Salmonis vocatur.]
Flodardus lib. 14. Carin. 18:

Somni tres de quinque Esoces, ad prandia tollunt.
Adde Legem Wisigoth. lib. 8. tit. 4. §
29. *Hesochi fœt et isocem piscis, qui non alius*
ab esoce: nrm et isocem dixit Ardo Mon.
in Vita S. Benedicti Abb. Aianensis n.
96. edit. Mabillonii. [Vide Eox.] [* *Isium*
Esocem, qui vulgenter Chlophosius dicitur,
in chart. ann. 1337. apud Huber. in
Austria ex Archiv. Mellic. Germ. *Hausen*.
ADEL.]

† ESPARIUS, Essium faber, a Gall.
Epe, Ensis, gladius. Computum Johan.
Humberti ann. 1348. ex Adversariis A. D.
Lancelot: *Amindrico Esapero pro quodam*
gladio empto, etc.

† Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684:
Esper, qui vent les espèces, aptentius, vel
qui facit spatus.

* ESPAFUT, Nostris armorum genus,
f. Gladii latioris species. Lit. remis. ann.
1370. in Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 899:
Les portans armes de costes de fer, les autres
portans et uians hachettes, Espafuts,
espies, loucliers et autres manieres d'arme-
ments. Aliæ ann. 1384. in Reg. 125. ch. 236:
Colart prist un Espafut et fêr le suppliat
de rechof. Jehan de Lourme armé de hau-
bergon et garni d'un Espafut, est en aliis
ann. 1415. ex Reg. 168. ch. 240. Vide
Esputa.

* ESPAGIUM, f. Jus sibi vindicandi res
furatas, et de iis cum earum dominis com-
pensationi, ut illis cum restituatur. Charta
Henr. III. reg. Angl. ann. 1137. Inter Pro-
bal. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 584:
Pro licentia concordandi de Espagijs intra-
um et roboribus, de seizinu et de pleicitis et
querelis, etc. Vide Espigium.

* ESPALLA, ut Spalla, a Gall. *Epaule*,
Armus ferarum, vel etiam porcorum, etc.
quem tenentes dominis sepius prestare te-
nebantur, vel pecunia reducere. Rotulus
XII. arch. de Printrai S. Pauli de Tartas
in Archiv. Cassæ Dei: *Ex quibus exarant duo*
agui... dunc q'line ad Kol, et duas Espallas,
Ann. Regon. Allice riper in Regesta Pro-
*bus f. 67: *Trent inisimul de Comite i.**
curile... et debent inde... iij. myt. frum. et
iv. quartus viat et xij. denar. pro Espalla.

Similia mox repetuntur ibid. Vide Spalla,
et Coppa post Cupi 3.

ESPALTM. Charta Gaufridi Ducis
Aquitani. ann. 1076. ex Regesto 66. Ta-
bulari Regii ch. 602: *Cuncta etiam que*
egamet ad presentis dono, scilicet quantum ex
stilit mea necesse fuerit, tam Ecclesie,
quam officijs, excepto Espalto, vel en qua
ali fideles de censuibus ad me pertinentibus
debent... annuo et concedo, etc. [Vide
Esputum.]

* Et ESPALLUM, Idem videtur quod *Esput*
et *Esput* alibi appellatur. Charta Gaufr.
episc. Carnot. in Reg. 104. Chartoph. reg.
ch. 49: *Concessit in eadem foresta ubique,*
excepto in defensis, que dicuntur Espaud,
pascua equis fratribus, etc. Alia Otton. du-
cis Aquit. ex Reg. 185. ch. 157: *Concedi-*
mus quod fratres de Gratia B. M. accipiant
imperpetuum de lignis, quantum opus habu-
erunt... etiam in defensis, que dicuntur
Esput. Forte quod palis ejusmodi loca
clauduntur, sic dicta. Vide infra *Espeules*
et *Esputum.*

ESPANDAGIUM. Vetus Charta inedita:
Ego G. Comes Andegavensis pro salute ani-
me mee et uxoris mee... dimitto *Espondagi-*
um quod in Montignico scilicet villa Ca-
nonicorum B. Petri de Coica causa fongi-
ni capibatur. Preceptio itaque, et sigillo
meo confirmo ne amplius capiantur, sed mina
legitime mensura tantumodo capiantur, etc.

* Intelligendum videtur de præstatione
quadam avenæ, que ad cumulatum men-
suras exigebatur. Aliud est *Espondure*,
Fores species scilicet, in Lit. remis. ann.
1405. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 91:
Le suppliant la froppe (sa femme) pour le
costé au travers des fluns d'une Espondure
de bois, dont il chargeoit le fumer. Espon-
sement, Sparsim, in Bestiarum Ms.:

Tout lait qu'en la vigne est moisié,
Ou plus a de rosiem plentié;
Si le creille il durement,
Que il chieist Espondement.
Quant à terre sont espondus, etc.

* ESPANNES, Spithama, quantum manu
extensa metiuntur, a veteri Gallico *Espan*,
nunc *Empan*. Comput. Msc. reddit. et ex-
pens. eccl. Paris. ann. circ. 1381. ex Bibl.
S. Germ. Prut: *Uno tribe x. pedum longitu-*
ditudis et unus Espanni latitudinis. Stat.
ann. 1377. tom. 8. Ordin. reg. Franc.
*pag. 364. art. 12: *Les roelles de copie au-**
trout trois Espans de long, et un Espan d'es-
cripture en le. Reditus comit. Hannou.
*ann. 1265. ex Cam. Comput. Insul: *Et si**
li gens comme n'ovient... en frai n'ous
de condelle au chire, quan qu'il en pari
Espanner entre ses deux mains, et de le lon-
gheche d'Espane et deunie. Vide Spanna,
Espaner vero Expiare, crimen eluere,
velut Erper, sonat in Serm. 20. ex Cod.
*Ms. S. Vict. Paris: *Que l'an regardat par**
quel poine il devoit Espaner lo pichiet que
il ouroit fait.

* ESPARVAGIUM. Libert. Cadomi ann.
1246. in Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 569:
Item predicti burgenses poterant conferre...
quantor personis officium decanatus sal-
tem in vasis in riparia, et officium de
l'Esparvage in riparia d'Oulor. Exprimus
legitur in Confirm. earund. libert. ann.
*1466. ex Reg. 202. ch. 54: *Item preuent les-**

des bourgeois... donner l'office de l'Espe-
riage en la rivière d'Oulor. Vbi naclerus
littorarii, vulgo Lamaner, officium signi-
ficare videtur.

ESPATA, pro Spatha, [Gladii latioris
genus, Græcis *σπάτα*. Venerunt Cigault de
Bello Italico: *P'oluit ipse Deus vincere An-*
glicos per famulum, cum de finella ageretur,
et cognoscitur in eo finella eadem Pucelle
(Aureliensis) attribuit de Espata ab illa
nuncupata apud sanctum Katherinam de fert
bois existente.] Vide Testinon.

† ESPATGIUM, Jus sibi vindicandi ani-
malia depensita, quorum dominus ignora-
tur. Instrument. Eccl. Ancienais ann.
1365: *Quodam equa fuit inventa de Espat-*
gio et ducta ad Cariam. Vide Cucha.

* ESPATLA, Armus, aut membrum
ferarum, vel porcorum, quod vasalli do-
minis sepius prestare tenebantur. Charta
ann. 1150. ex Cod. reg. 5132. fol. 106. v°:
Et tenent bojalis istius honoris ad frum q.
mansos, et LXij. Espatlas de carne. Vide
Esalla et Spalla.

† ESPAVA, ESPAVIA, Gall. *Espace*, di-
citur de animalibus aberrantibus quorum
dominus ignoratur, que aut longe fuerunt
Espacefacti, aut vagantur et dispanant
sine certa custode vel domino, ut habetur
in antiqua Consuetudine Perticensi, sed et
de rebus aliis mobilibus, que dominis care-
nt, hominibus ipsis extra regnum natis,
rebusque nonnquam immobilibus, ut
prædici, que inter jura dominiurum caduca
revertuntur. Passim occurrunt vox *Espace*
in Consuetudinibus Gallicis. Littère Jo-
hannis Franc. Regis ann. 1352. apud Ache-
rium tom. 10. pag. 220. pro Fundatione
Canonicorum S. Audoeni prope S. Dio-
nygium: *Ut dictis foreforicenis et Espaves*
integritate trudent et reddant gubernatori
seu præceptori dictæ domus... et de quincum
que forfactura et Espave mobili vel immo-
bili cujuscumque valoris existat, etc. Ibidem
pag. 219: *Concedimus et domnus pro præ-*
sentibus ad opus dictæ domus, omnes forefor-
facturas tam in hereditibus quam in mobili-
bus, et omnes Espavies, seu Espaves vulgari-
ter, que in regno nostro venient et ad
nos pertinebunt, propter crimino leze. Mo-
nestatis, et alia qucumque de causa, cujus-
cumque valoris existant, conventendas in
dotacionem dicti Collegii Canoniorum.
Espace apum, in Statutis Monasterii S.
Claudii. Vide Epica, Espavus et Espava.

* Quid de feris etiam, que intra alienus
dominium reperiuntur a venatoribus
fugientes, intelligitur, ut jam dictum est
in voce *Spavie*. Charta ann. 1278. in Chartul.
episc. Paris. fol. 143: *Dicens quod illum*
(ceruum) cepisset ratione iule justitie, eo
quod cervus ille a censu, qui vulgenter dicitur
de Espave, venerat ad partes illas.

* ESPAYEA, Eadem nozione. Charta
ann. 1311. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch.
517: *Hobert cardem religiosus S. Anne*
Andegavensis mensuras ad vinum et blandum,
et omnes Espaves seu Espaves ibidem in-
ventas et repertas. Sed et Espaves dicuntur
res ex furisactura fieri solitæ. Stat. ann.
1378. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag.
*390. art. 26: *Et es forfactures et Espaves**
qui seront trouvez par lediz maistres des

orfevres, du prouffit que nous y avons, les-diz orfevres en auront le quint denier.

* **ESPAULA**, a Gallico *Espula*, Armus. Charta ann. 1225. in Chartul. Arremar. ch. 94 : *Reidit dictus abbas annuatim..... tres pennis, unum scuturium vini et duas Espaulas porcinas*, etc. libert. Belliv. ann. 1333. tom. 8. Ordinatio. reg. Franc. pag. 163. art. 20 : *In venacionibus aprorum retinetur nobis caput et ungulas; et de venacionibus..... lacharum Espaniam*. Vide supra *Espatha*.

† **ESPAULES**. Charta Guillelmi Abb. Floriac. ann. 1296 : *Burgenses de Castellione remanebant et erant quilibet immunes... de omnibus redditibus... de omni hospitatio, de Jerculis nuptiarum vocatis Espauls, de agrentis, de fusticulis, etc.* Vide *Escutellum sponsarum*, et *Espalla*. Charta Officialis Paris. ann. 1264 : *Merramentum... scilicet duo milia et centum de chevrons, item quingentes et duodecim pennis, item quingentes esteu; et Espauls pots, item viginti tria milia de lute ridem Abbati (S. Germani a Pratis) reddere et restituere teneat. Hic Espauls species est materie, at quoniam illa sit non satis vide. Juxta Borellum *Espatiter les arbres*, est eorum ramos inutiliter amputatos : sed neque eo indicatur vocis *Espauls* certa notio.*

* Prima notione idem est quod *Misus* r. Jus nempe quod domino competet ex singulis chis, qui in vassallorum nuptiis apponuntur. Altera vero tigillum sui palmi significare existimo. Neque aliud videtur *Espauls*, in Consuet. Camerac. Mss. : *Li corde de moirien doit a la porte une Espauls*. Vide supra *Espallum* et *mox*.

* **ESPAULUM**, Locum pallis circumseptus, nistris *Espauls*, ut jam jam dictum est. Charta Ricardi reg. Angl. in Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 49. v. col. 2 : *Durlia, tam de Marchato quam de Calnone, sunt archiepiscopi, et fuerint inter homines suos; et solent fieri in Espaulo apud Caisnonem*. Vide supra *Espallum*.

* **ESPAVUS**, Alcinigena, extraneus, qui dimisso proprio domicilio, alio migrat, ibique ardes figit, nostris *Espave*. Notæ ex vet. Reg. commissar. ann. 1378. Cod. reg. 5991. A : *Espaves sont hommes et femmes nez dehors le royaume, de si loingtain lieux, que l'en ne peut au royaume avoir congnissance de leurs nutivitez : et quant ils sont demourans au royaume se penent estre ditz Espavus*. Lit. remiss. ann. 1347. in Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 269 : *Comme Jehon de saint Pol se fist drez esbaire averques une femme Espave venue a S. Riquier et Poutien*, etc. Charta ann. 1313. in Reg. 81. ch. 605 : *Nonnulli homines et femine nostri de corpore Espavi, aulone et bastardi, etc.* Jus vero in *Espavus*, appellatur *Essonie*, in Charta ann. 1270. ex Chartul. latiniacæ. fol. 124 : *Erant in possessione cum aliquis extraneus veniebat ad commorandum in dicta villa, quod vulgiter appellatur aulone vel Essonie, ipse effectibatur de dominio ipsorum*. Vide supra *Albani* et infra *Eperverus*.

* **ESPAVERIUS**, Aquarius, aqueductum extructor, vulgo *Espavier*. Testam. ann. 1336. ex Cod. reg. 8409. fol. 37. v. col. 2 : *Ego Bernardus de Lacis Espavarius de Mon-*

tepezzulano facio meum testamentum. Lit. remiss. ann. 1414. in Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 384 : *Scellui Talhade envoya un Espavier dudit Montpellier appellé Jehan Morel, ... un fustier ou charpentier appelé Jicheu Paldun*. Vide supra *Spacium*.

* **ESPEC**, vox vulgaris, nunc *Piveri*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Espec, picus, quidam avis*.

* **ESPECTAMENTUM**. Vide *Espectare*.

* **ESPERATUS**, Desperatus, ad desperationem adductus, Gall. *Désespéré*. Instr. ann. 1384. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 61. col. 2 : *Quod populus noster videns ita se exheredari, non obstante quod contribuerant dictæ defensionis, et dicti nobiles non contribuebant, et sic ab utroque latere erant immunes, populus dictorum communitatum quasi sui Esperatus, et cepit murmurare contra consules et rectores villarum*. *Espoir* vero, pro *Pot-est*, *irraisonnablement*, Fortasse, probabiliter, apud Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 123 : *Doutai que se il portoit au roy la pez, que *Espoir* c'estoit un nesciens, un mauveez homme et pourroit occire le roy*.

* **ESPERGICIA**, pro *Spargicia*, editum ex eadem Odonis Charta inter Probat. tom. 1. Hist. Burgund. pag. 95. col. 1. Vide in hac voce.

* **ESPERICULUS**. Testamentum Gerardi de Abbativilla Archidiaconi Pontivensis in Ecclesia Ambianensi ann. 1271. in Hist. Comitum Pontivens. pag. 205 : *Et meliorem elicitram quam habeo Parisias, et annu copertorium de Espericulis, et quatuor interaminia*. [* Leg. et vide *Esperiolus*.]

* **ESPERIOLUS**, Sciurus, Gall. *Eccureuil*. Glossar. Lat. Gall. ann. 1355. ex Cod. reg. 4120 : *Esperiolus, unimal est, Gallice Escures*. Aliud ex Cod. 7679 : *Esperiolus, escureul*. Vide supra *Escurellus*.

* **ESPERO**, Calcar, Gall. *Espora*. Vide locum in *Fientis* serv.

* Eiusdem nominis monetæ Alemannicæ mentio fit in Chron. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 3. col. 1 : *Item pour ce que monseigneur du Puy... avoit... fait dicier et abatre les petits blancs d'Almaigne, appellés de la rodete, natremet de l'Espora, etc.* Ita etiam appellatur baculus ad usum carri, in Lit. remiss. ann. 1455. ex Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 115 : *Ung baston que l'en appelle au pais (Valo-gues) ung Esporon. Ung baston approprié à l'usage de choroete, appellé Esporon, in aliis ejusd. ann. ibid. ch. 170. Esporone dicitur in Lit. remiss. ann. 1246. ex Reg. 173. ch. 594 : *Teillu Huguenin alu conte le suppliunt à tout une Esporone à groy trouvez les chevues à la chorree*. Vide infra *Spura*.*

* **ESPERONXUS**, Calcar. Vide in *Sponsiones*.

* **ESPERVERIUS**, [ESPARVERIUS, Accipitris genus, Gall. *Epervier*.] Vide *Spurvarius*.

* **ESPEUSALATA**, Modus agri, congnate pars quarta Reg. feudor. Aquil. in Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 34. r. : *Petrus de Barra vij. denarios et obolum et octavum blatt pro una congnata terre et quidam Espeusalata, seu quarta pars congnate, et una pecis prati*. Reynardus

de Ugor vij. denarios ob. et octavum bladi pro una congnata et una Espeusalata terre, que tenet ibidem. Vide *Concha* 3.

* **ESPEYO**, Sponsio. Libert. Montfer. ann. 1291. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 154 : *Item, qui facit sponsionem seu Espeyo Montisferando, si succumbat, de ea non dubit, nisi velit, nisi unum sextarium vini*. Vide *Espeio*.

* **ESPIA**, vox Hispanica, Explorator, Gall. *Espion*, alias *Espie*, Charta Guillelmi Ducis Aquitanie, apud Stephanot. tom. 1. Antiq. Benedict. in Varcunia pag. 511 : *Si quis miseri vide Espiam, et aliquis pro viam captus fuerit, quicum misit subintrare Infragis, et nisi se purgare hinc poterit, subvictum ibi non habebit*. Computus Vienn. ann. 1324 : *In expensis nunciarum, Espiarum et alius necessariorum*, xi. lib.

* Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 40 : *Les Turcs... sarent par leur Espies que le roy Tavoit deffendu*. Occurrit passim. Vide *Spio*. Vide *Esperment*, *Insidie*, vulgo *Emboscade*. Lit. remiss. ann. 1379. in Reg. 116. Chartoph. reg. ch. 47 : *Teillu Pierre fist plusieurs agues et Espiermens sur et contre leulz Hennequin Pepin pour le cudein grever et domagier le corps et en bien, ou mettre à mort*.

* **ESPIGLE**, Aromata, Gall. *Epiques*. Computum anni 1324. Hist. Ulpian. tom. 1. pag. 132. col. 2 : *In diversis quantitatibus de Espicis et de salva et de aliis ubi necessarii in summa vi. lib. 111. s. 1. d.*

* **ESPICIARIUS**, a Gallico *Espier*, qui omne genus specierum vendit. Charta ann. 1327. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 581 : *Donus Petri dicti le Foulant Espiciari, etc. Espie*, inter res aromatarum recensetur, in Lit. ann. 1349. tom. 2. Ordinatio. reg. Franc. pag. 300. art. 3. Vide *Espica* et *Spiciarius* in *Species* 6.

* **ESPIQUANTIA**, Officium obsequiatoris litterarum regiarum, a Saxonicis *Sparran*, oblere, obsequiare, signifi-
cans. Kennetus in Glossar. ad calem Aulicæ. Ambrosius : *Personarum Espicantium in Cancellaria Domini Regis*. Vide *Spag-nellus*.

* **ESPIETUS**, Pilum, hastile, spiculum. Nostris etiam *Espiet*, et *Espiot*, vulgare. *Espier*, *Hisp*. *Espeton*. Lit. remiss. ann. 1361. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 556 : *Quem Marutum cum uno Espieto percussit, ex que percussione inors fuisse dicitur inventi*. Arcet. parlam. Paris. ann. 1338. in Reg. 71. ch. 296 : *Item sex lucernas, item duos le-pisus, etc.* Lit. remiss. ann. 1376. in Reg. 109. ch. 38 : *Teillu Jasset... print rati-onn un baston, appelle communement Le-pier, ... et fey le supplient drolit Espier un grant cop sur Espave. Espie, in Remo, legitur in Lit. ann. 1450. n. Reg. 176. ch. 73 : *Pour ce que le suppli-ant n'avoit point d'aviron on Espie à conduire le barbet*. Aliæ ann. 1450. ex Reg. 186. ch. 7 : *Le suppliunt print ung baston ferré, appelle Espie. Le navreent on roif d'un Espiot ou espie, in aliis Lit. ann. 1384. ex Reg. 125. ch. 150. Gladii spere est in Lit. remiss. ann. 1355. ex Reg. 81. ch. 735 : *Cum quodam Espo seu gladio n. ginito, nuncupato Espo de guerre, sup-venit*. Aliæ ann. 1457. in Reg. 187. ch. 61**

Les supplians portans chacun ung baston ferré, c'est assavoir ... Hugonin du Plan en Espy. Vide infra Espozios.

* **ESPINAIRIA**, Leuciae maj. Carcass. *Ms.*: Item pro carnea d'Espinaris, iij. sol. Tarn. Ubil legendum videtur de speculari, ut colligitur ex versione Gallica eandem ann. 1544: *D'une charge d'episcieris, etc.* Espozios, species quardam in Chartul. Latini. fol. 240. v^o: *Esponde*, j. den. la luvr.

† **ESPIINGLA**, Acicula, Gall. *Epingle*. Eymon *Sponda*, juxta Nicotium, vid. *Spiraea*, quod idem est Celtis et Aremoricis. Computus Vienn. ann. 1318. fol. 123: *Item pro rubra brunetta nigra Domine, et pro plumbis aliis necessariis in dicta rubra, et pro Espinglis et bellis.*

* **ESPIINGLARIUS**, ESPIINGLERIUS, Acicularius, Gall. *Epinglier*, alias *Espinglier*, *Espieuler*, Arest. parlum. ann. 1320. in Lib. 2. stat. artif. Paris. ex Cam. Comput. fol. 157: r^o: *Cum inter Espingliers Parisenses ex una parte, et hostonarios ejusdem villae ex altera certa iudicio suo arrestra proditi fuissent, etc.* Aliud ann. 1321. ex Cod. reg. 9822. 2. fol. 164. v^o: *Inter Espingliers et hostonarios ville Paris. fuit facta quondam ordinatio, etc.* Lit. remiss. ann. 1368. in Reg. 99. Chartoph. reg. ch. 331: *Icellis Bartholomei dicti quicellis significat venditoris les espingles que il avoit prines a un Espingleur. Jehan du Port Espieuler, in Lib. nig. S. Pet. Abbat. fol. 22. r^o. Espinglier, Acicularum theca, in Lit. remiss. ann. 1456. ex Reg. 183. ch. 113: *Un petit Espinglier a motte rapingles de drap. Vide Espingla et Spindula.**

† **ESPIINGLES**, ut *Espingla*, in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 216. ex Computo ann. 1327: *Pro emendo burzas, zonas, Espingies, ad dandam Dontaubus, etc.*

† **ESPIOXES**, recensentur inter armaturas et munitiones inventas in castris Carcassonensibus ann. 1304. ubi forte idem sunt quod Enses, a Gall. *Espes*, [* f. idem quod supra *Espozios*. Vide in hac voce.]

* **ESPIRIOLUS**, Vide supra *Espozios*.

† **ESPINIO**, Sponsio, Pignus, Gall. *Gageure*. Consuetud. Lemovic. art. 44: *Item, consuetudo est in dicto castro, quod si aliquis cum altero faciat Espinonem, quin tunc nisi ad volentem unius sextarii vini infus villam. Vide Espozio.*

* **ESPLECHIA**, Ius utendi aliqua re. Dicitur potissimum de nemoribus. Pactum ann. 1514. ex sechelis Pr. de *Morsangnes*: *Et ad tres Esplechias domini, videlicet pro colfasciis, pro arboribus et pro arvis componendis de quibus domini rectorum facultas dominis et hominibus dicto nemori se juvando, non obiter nec alio modo. Vide Espelcha et Expletum.*

* **ESPLECTUM**, ESPLIETUM. Vide Expletum.

† **ESPLENCHA**, ESPELESCHAB, SPELEXCHAB, ESPELESCHIA, ESPELESCHIA. Privilegia Raymundi Berengarii Aquensibus concessa Kal. Maii a. 1206. apud Pitoneum Hist. Aquens. pag. 114: *In recompensationem vestre fidelitatis, licentiam, franchisimam et libertatem in terris cultis et incultis quibuscumque et quoracumque*

locorum distantium circa civitatem meam Aquensem, spatio quinque leucarum, pascenti, pasturandi quoracumque animalia vestra, necnon Splenchandi et bosqueirandi, sine ligna scindendi pro vestro beneplacito trahimus, etc. Ibi laudatus Historiographus Ius Splenchandi exponit facultatem pecorum pascentium post messes, quoniam facultatem, inquit, Arelatenses vocant *lous drevch d'Esplecha*. Hanc in sententiam citat Fortium, qui in suis ad Decisiones Stephani notis dicit, q. duplicem distinguit pascenti facultatem, v. scilicet pasci et vocari: *Firidis* sine pratorum tempore quo herbae virunt, et silvarum tempore quo glans est; *Fanci* sine pratorum excisio feno, agrorumve collectis fructibus: quod ultimum *Espleches* vocant Arelatenses. Dubitari tamen potest, propter adjunctas voces *Bosqueirandi* et *lous drevch scindendi*, an *Esplenchandi* facultas in laudata Charta non sit idem quod jussu lignorum in nemoribus ad certos usus excindendorum, ut Expletum accipitur in Charta anni 1256. e Tabulario Sangermanensi: *Qua omnia teno in feodum cum toto usu sive sive Espleto, quod habeo in foresta quae dicitur Contram Mouris. Certe ipsa vox Esplecha amplius quid interdum significat quum nudam in locis vacuis pascenti facultatem. Inter Sententia arbitrari ann. 1497. inter Dominos et Communitatem Galliani legitur: Ex adverso ipsa Universitas de Galliano, sui habitantes in eadem, dicunt et asserunt, ipsos homines habuisse, et in presentem habere, ac fuisse in antiquissima et vera possessione pasturandi, cysartandi, leignandi, fustandi, glandeandi et omnia *Esplechas* in eodem territorio facienti: qui in loco vox *Esplecha* significare videtur quasvis aisonitas seu commoditates usuales ex eo territorio percipiendas. Neque satis scio an aequale valeat voces *Esplecha* et *Esplechare* in confirmatione privilegiorum urbis Aquensis per Renatum Provincie Regem ann. 1477. apud laudatum Pitoneum pag. 118: *Ob illius gratia et grandia servitia et alia virtutum merita diversis privilegiis et praecipue facultate depascendi, bosqueirandi, Esplenchandi circuncumque per quinque leucas decurverunt cunctos Cives Aquenses tanquam bene meritis in praedictis eorum privilegiis, usibus, facultatibus et Esplechas manutuerit et tueri, quoracumque impellerant sablato. Illis in locis Esplecha vel Esplechia idem prorsus videtur quod Expleta; quae vox in Consuetudinibus Austriorum, ut dicetur infra, non solum significat pascenti facultatem, sed etiam venandi piscandi et ligna in nemoribus excindi. Certum tamen est quibusdam vicibus in locis ad solum pascenti jussu haberi esse restringendas. Conventio Civitatis Arelatensis cum Ludovico II. Conite Provincie ann. 1385. art. 19: *Item retinet dicti Universitatis pectus Castellii, Montanmoria et Arelatulle, et quocumque alia, tam piscationes quam venationes, ligna et Esplechas quoracumque pectum territorii Arelatensis. Altera Conventio inter Dominum de Rupe et Priorem S. Agidii Arelat. ann. 1379: *Habuit jus, Expletum et usum cum avibus suis, et aliis quibus voluisset, depascendi.* Vide Expletum 2.***

* **ESPLETUM**. Vide Expletum.

* **ESPLINGA**, Acicula, Gall. *Epingle*. Lit. official. Senon. ann. 1336. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 23: *Quidam magna quantitates Espingiarum, et plures alias res et nummata diverse ad nummatis mercedaria. Vide supra Espinglaris.*

† **ESPOISSO**, Sponsio, pignus, Gall. *Gageure*. Charta anni 1303. apud Balz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 783: *Item qui fecerit Espozios, quicunque sit, solvat unum sextarium vini sateumque optineat. Quae sic lingua patris habentur in altera Charta anni 1270. pag. 512: *Qui fol Espozio d' Bessa in ta grant no sera que in d's val mas 1. sextor de r. Vide Espozio.**

† **ESPOLIE**, Messis, fructus, Gall. *Dépouille*. Litterae Officialis Paris. de Emptione Majorae de Berrone ann. 1366. in Tabulario Galeusi: *Vendidi partem suam Espoliarum de Janaco et aliunde.*

* **ESPONDARIS**, Tutor, qui pro pupillo *spondit*. Testam. Bert. de Galhaco ann. 1293. in Reg. 4. Armor. gener. pag. 2: *Constituit curatorem testamentarium et tutorem et curatorem Espondiarum predictis liberis suis praenominatus Bernardus de Galhaco frater suum. Vide Spondarius.*

* **ESPONDERIUS**, [Limitaneus. Testam. Guigonis Dalphini ann. 1287. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 5. col. 1: *Hugo Dux Burgundie... Castra suis assignat in quibus praedictus ultio libras percipit, qui tamen castra non sint in Esponderis terrae nostrae. Hoc est in locis limitaneis, sed in confiniis, Gall. sur les frontieres, Litterae Humberti II. Dalph. ann. 1334. ejusd. tom. pag. 247: *Vosque nihilominus castra Esponderis vestri.*] Statuta Delphinalia pag. 38: *Qualiter nobiles possunt facere domos fortes... dummodo dictae domos non fiant in locis Esponderis, seu limitrophis. Vide Spondarius.**

† Gallo-Belgis *Espande* dicitur Lecti pars anterior, quae notione Le Roman d'Athlis MS.:

Prophias du lit leva,
Par le coudé d'Athlis s'en va,
As lit s'en voit droit à l'Esponde,
Mais y entrant pour rien du monde.

Infra:

Moi
Moiétte joveuse, moiétte doulant,
Entre au lit passa l'Esponde.

Italis *Sponda*, Margo, ora et alia hujusmodi. [* Vide Forcellinum in *Sponda*.]

* **ESPORARIUS**, Lignarius faber, qui tigilla, *Espoures* vel *Espoures* dicta, parat. Reg. foreste de Broton. ex Cod. reg. 4653: *Talis est unus foreste Brotonis, quod amplexus illi, qui reddunt pro consuetudine foreste, annuatim, liquifabri, et coronati, et tycarroni, et Esporarii, quando movore praedictorum oppriorum erit inde remota. Vide Mos Exporium.*

* **ESPORDIUS**, Armorum genus, fortissimis quo *apilae* seu humeri teguntur, Gall. *Espauliere*. Munit. castr. dom. reg. in Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 94. r^o. col. 2: *x. loriceur, v. scuta, x. Espordii ferri.*

* **ESPORIUM**, [* Tigillum, vulgo *Espouare*. Vide supra *Espozios*.] Charta pro Vicariis Biturigenibus ex Tabul. S. Sulpitii Bitu-

ric. : *Hobbit... ex una quoque nitio qui protulit alius ad vendendum, unum putum : de quadrigario Esquoribus, unum Esquorum, similiter una colona, et similiter unum lotum de lignis que intrant.*

* **ESPORLARE**, dicitur vassallus, cum domino capitali propter feud investituram, sportum seu relevum prestat, clivielum profiteri; *Esport*, in Consuet. Burdig. art. 83, 85, 88, 93, et 94. Reg. feudor. Aquit. in Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 21. v. : *Delent ipsi puturi omba decem libras Burdegalesium de sporta in mutatione domini solvere in una baron alba, vel in dabus baris, quilibet centum per se, et velt Esportare.* Vide infra *Sportare* et *Sport*.

* **ESPOUSSORIUM**, Stragulum, vel id quod detergitur. Comput. Mas. ann. 1245. *Pro sacris et Esposuoris, 25. sol. pro hancis lingis et de barellu, 22. sol. Esposuore, non multum dissimili notione, pro sacro vel detrito panis scilicet, in Lit. remiss. ann. 1474. ex Reg. 195. Chartoph. reg. 1079 : Onquel chemin le suppliant trouva un Esposuore, en laquelle il bout les vaies et autres ententes par lui peines et lreilles mist au bout de son espee pour porter sur son col.*

* **ESPOZADA**, Prov. Nimpha, pro beneficio absolucione, quia abluatur. Spozna Glossar. Provinc. Lit. ex Col. reg. 7657.

* **ESPRAYVICA**, Servitilis species, an cura *Espravic*, Gall. *Espraver*? Charta ann. 1301. in Chyrtul. Guill. abh. S. Gern. Prat. fol. 122. v. col. 1 : *Dictu domus remanet et adhuc remanet libera ab omnibus illis censibus, redditibus, relevantiis, servitute, Espravicis, pressoragis, etc. Vide mox*

* **ESPREVERIES**, quibusdam *Esprever*, Accipitris genus. Reg. S. Just. Cam. Comput. Paris. fol. 202. v. : *Unus Espreverus, unus anser, etc. Vide Sparvarius.*

* **ESPRINGALA**, Balista validior, qua telum emittitur, Gall. *Espringale* vel *Espringale*. Vide locum in *Muscheia*, [et vocem *Espringale*.]

* **ESQUACERIVM**, Escarium, Gall. *Esquager*, de quo plura in *Scenariis*. Littere Guillelmi Senescalli Aquitanie pro Monasterio S. Crucis Burdigal. ann. 1383. ex Archivis ejusdem : *Quondam litteris nobis presentatis in castro regio Burdigale, videlicet in Esquagerio dicti castri.*

* **ESQARTA**, Mensura frumentaria, eadem que *Quarta*. Littere Helie Archiep. Burdigal. anni 1192. pro Monasterio S. Crucis, inter Instrum. tom. 2. Gall. Chr. col. 286 : *Item quod mater dicta mulieris per compositionem in ipsa Ecclesia dicta Esquarta frumenti retinuit annis singulis quod viveret perheredem.*

* **ESQUEVINAGIUM**, Districtus, jurisdictione Esquevinorum seu iudicium archiepiscoporum, nostris etiam *Eschevinage* et *Eschevinage*. Arest. ann. 1346. 8. Apr. in vol. 3. arestor. parlam. Paris. : *Dicti scolarii erant in possessione iudicandi super omnibus personis... capitis pro quocunque casu in dicta villa Duvervi, Esquevinage et boulevue. Et aussi, se le debut estoit de chose qui feust advenue dedens leur banlieue, en l'air Esche-*

*vinage, seroit jugée par eschevins, in Lit. ann. 1370. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 367. Stat. ann. 1355. ibid. pag. 509. art. 1 : Et quant ledit maîtres est fait et Esquevin, il vont pardevers Esquevins d'Aras. Et art. 2 : Por toute le ville et dedans l'Esquevinage d'Aras, etc. Exxiv. in Ch. ann. 1285. ex Chartul. S. Petri de Monte : Li unvres et tait li Esxivin et toute li communvites de Lizieres, etc. Vide infra in *Scolab.**

* **ESQUEVINESSIA**, Gall. *Esquevinesse*, Pellitium ex *Esquolis* seu *sciuris*. Lit. remiss. ann. 1351. in Reg. So. Chartoph. reg. ch. 427 : *Quantum pravam vestem de aceto forratum de Esquevinessis, quodam superantiale forratum de grossis viris...* except. Reg. feud. et relict. consitat. Clari. com. ex Cam. Comput. Paris. fol. 9. Item d'anne panna d'Esquevinesse, le vendeur doit den. et l'acheteur ij. den. *Esquevin* et *Esquevinesses*, le millier v. sol. in Reg. sign. *Poter* ex ead. Cam. fol. 248. v. Ita etiam legendum, pro *Esquevinestis*, in Lit. ann. 1315. tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 600. Vide infra *Esquirolos*.

* **ESQUEYRA**, Equile, stabulum equorum, Gall. *Ecurie*. Terrear. ville de Busestel ex Cod. reg. 6017. fol. 24. v. : *Item unum grillinum pro quondam Esqueyra continua in dicto hospicio juxta viam communem.* Vide supra *Egna* et *Egnerianus*.

* **ESQUEVETIA**, ut supra *Eschevinage*, *Escheubis*. Reg. feud. Aquit. in Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 32. v. : *Item reventor (habitatores Millani castri) custodire castrum ipsum et villam rorum expositis et in personis et in corporibus propriis et eorum famulis de guesyis et Esquevetyis.*

* **ESQUILLA**, [Tintinnabulum.] *Esquetulatus*, [Qui defert Esquillam.] Vide *Stella*.

* *Nostris Esquelle et Esquille. Ordin. Ms. S. Pet. Aurea-val. : Tunc pro Prima nou pulsabitur illa Esquilla in mane, de qua pulsatur pro Prima de leve. Esquelle, in Stat. ann. 1390. et 1403. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 358. art. 6, et tom. 8. pag. 601. art. 14. Lit. remiss. ann. 1464. in Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 598 : *Esquel frustat print l'air des barbis qui portoit une Esquelle au col.* Vide supra *Eschillo*.*

* **ESQUINA**, Imbrex porci, Gall. *Echinate*. Consuet. Mass. S. Crucis Burdigal. ante ann. 1305 : *Cellarius... dat... unum pecuniam bovis, et sex dornos dictarum Esquinarum porci.* I. e. d. min. Carcass. Mass. : *Item de mucllaris quondam die Jacta a quolibet porco, inde remota Esquina, j. d. mor.*

* **ESQUIPARE**, Navem instruere, Gall. *Esquiper*. Edictum Philippi Aug. Franc. Regis ann. 1207 : *Nulla navis de tota Normannia, praterquam de Rothomago, poterit Esquipari ad Imberbum, excepta non sola, sed etiam in anno de Carraia Bargo, licetiam erit Esquipare, etc.* Duchesnius in *Normannicis* pag. 1063. legit *Esquipare*. Vide *Esquipare*.

* Illic locum sic emenda ex Reg. 13. Chartoph. reg. ch. 150 : *Nulla navis de tota Normannia, praterquam de Rothomago, poterit Esquipare ad Yberium, etc.* et interpretare *Navigare*, Gall. *Mettre en mer, faire voile*; quo sensu *Esquiper* usurpat Froissartus vol. 3. cap. 29 : *Entrerent de-*

laus (la nef) et Esquiperent en mer. Ibid. cap. 27 : *Entrerent adit vaisseil, et diseglerent et Esquiperent en mer vers le royaume d'Angleterre, lia quoque Guill. Guairt.*

Chasens d'ess la Crois qui lui mise, En mer d'Esquiper à Venise.

* Aliis praterea notioribus *Esquiper* dixerunt nostri. Pro *Ecliboussier*, Aqua lutosa respergere, in Lit. remiss. ann. 1434. ex Reg. 175. ch. 370 : *Le suppliant ne s'ect leuue pourquoy icellui Jehan lui Esquiper l'ordure du ruisel de la rue encontre lui.* Elahi, vel *Reflectere*, vulgo *Glsier*, *refroidir*, *sauter sonat*, in aliis Lit. ann. 1469. ex Reg. 195. ch. 223 : *Le suppliant getta un baston après les pourceauls, ... en telle maniere que en glissant ou Esquippant outir, ledit baston n'ia choit sur le chef d'une jeune fille.* *Esquippare* vero, pro *Esquipsare*, *journer*, in Ch. ann. 1379. tom. 2. Probat. II. Brit. col. 220 : *Futura aussi l'ave de pour lui et toutes levantes gens convenable Esquiper par leur passage en la mer.*

* **ESQUIROLOS**, Sciurus, Gall. *Escruril*. Vetus Collectio MS. Statutorum Fed. Aquensis : *Clerici beneficiati capias postea de pellibus Esquirolorum forratos.*

* *Leulde min. Carcass. Mass. : Item de duo, dona d'Esquirlol, ij. ob. Unde Esquairle, Pellitium ex esquolis, in Ch. Math. ducis Lothar. ann. 1250. ex Chartul. Campan. Cam. Comput. Paris. : Haardus miles de la Faillie ... troqua vult se receipise et habuise octo marchus argenti, mille et quingentas Esquairle. Vide Esquevinissia et *Squiritus*.*

* **ESSACARE**, In sacrum mittere, Gall. *Esacher*. Comput. ann. 1380. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 29. col. 1 : *Soli Petro Marite et culum alteri extraneo, qui ... postaverunt ad hospitium senescallia xlv. sestertius annos ... presentem domino senescallo, et dicta xlv. sestertius monstrentur et Essacarentur.* Vide infra *Sacrare*.

* **ESSAGIUM**, Jus quod ex probis monetarium materia magistro monetarii compit, ipsaque rei monetarie probatio. Ordin. Caroli d'alph. ann. 1357. ex Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Fenne fol. 18. v. : *Ipse magister... habent puncta, levatores, Essagia et electiones Essagiorum...* Quod nullus Esagys ligis vel ponderis, nisi reventus possit haberi ad monetam exportatum. Vide *Essagium*.

* **ESSAITE**, Eadem fortassis notione. Charta Ebalii vicecom. de *Ventedor* inter Probat. Hist. Tutel. col. 438 : *Similibus dno, Essuitem et decimum et presertim de omni re, ex sepulchrum, et omnia stela ad ecclesiam pertinent.*

1. **ESSAICHUM**, Examen, *Essai*. Vide *Castrum*, et *Deallare*, et Oct. Ferrarium in *Saggiare*, [et mox *Essayum*.]

* Illic *Essaiter* pro *Examinare*, Aliquis perichari doctrinam. Stat. ann. 1371. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 441. art. 1 : *Que aucun barbien... ne doit faire office de barbien en ledite ville et banlieue de Paris, se il n'est Essaiter par ledit mestre et les quatre jures.* Unde etiam *Essaiter* de *poireance*, Inspector suarius, in Lit. remiss. ann. 1378. ex Reg. 113. Chartoph. reg. ch. 314 : *Perrin Landry langueur ou Essaiter de poireance... print douze deniers*

du languement.... Le provost de Montleheroy lui défendit vendre et langoyer pource que en la chasteleirie dudit Montleheroy.

* **ESSAUCUM**, Panni species. Charta Mauriti. episc. Cenomani. ann. 1227. ex Tabul. monial. S. Juliani de prato: *Inhibemus etiam ne moniales faciant tunica de cordito Cadulivord, aut serica de Bonnaville, aut Essauo de Normannia;... mantellis etiam non utantur nisi de prelois pannis;... aut de Essauo de S. Dionysio.*

* Aliud vero sonat *Essaie*, Stramen scilicet, in Lit. remis. ann. 1406. ex Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 163: *Esseque se logerent en un cuignet des bergeries, ou il avoit un tas d'Essaies à brèves ouquel ilz faisoient, attendant que icelle Gilon veüst quant jour seroit à souffler icelles brèves.*

* **ESSALATVS**, Sella instructus. Acta Inquisit. Carcass. MSS. ann. 1308. fol. 39. r.°: *Guillelmus frater suus quendam noctem... tendit illi mulum, seu malum, Essalatum et suffragium.*

* **ESSALET**. Vide supra *Essalet*.

* **ESSAMPLATVS**, seu *Essartus*, de quo infra. Instrum. ann. 1205. ex Archivio Fontis Danielis: *Juveniles Dominus Medunae dedit Abbatie Fontis Danielis decem annorum redditus suo de terra Essamplati in foresta. Vide Exartus.*

* Sic *Essamblir*, pro Dumeta succidere et in culturam redigere, vulgo *Défricher*, in Lit. remis. ann. 1460. ex Reg. 192. Chartoph. reg. ch. 3: *Le suppliant a prius à défricher et Essamblir plusieurs terres et herbez qui estoient en grans buissons et haies.*

* **ESSANXA**, Charta Philippi Aug. ann. 1196. in Regno Hierosolymitano fol. 74: *Sic vero continetur in loco, vel in cocho merrum ad dola fabricata, reddent pro qualibet milliaro 4 den. et ubi continetur Essanxa ad clavos, reddent pro qualibet milliaro 4 den. Occurrit ibi pluries; ubi Essanxe est id quod vulgus *Essangles* vocat, assens scilicet secuti, quibus lecta operantur. Fol. 93. Essanxa scribitur: *Navis ad ligam, ad fenam, ad Essanxas, ad mianum merrum, et ad 159: Si faciat merrum lectam de Essanxa.* [Idem videtur Essau in *Esportum*, ut etiam *Essoulo* suo loco]*

* Nostris quoque *Essauae*. Lit. remis. ann. 1374. in Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 119: *Itellur Bondeit monstrat quid Galt una Essauae de bois, dont il avoit fait la semblance d'un coustel. Sed et variis appellationibus idem significaverunt. *Essaugne* et *Essaugne*, in Chartul. Corb. sign. *Escheil* ad ann. 1241. fol. 95. r.° *Essud*, in Coust. Paris. ex Reg. sign. *Noster* Cam. Comput. fol. 37. v.° *Lit. remis. ann. 1426. in Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 599: Le suppliant fist un trou en la couverture d'icelle maison, qui estoit couverte d'Essal ou d'Essaua vieille.* Alize ann. 1367. in Reg. 193. ch. 36: *Estienne Noguist aut supplians qu'ilz tirassent huchement, et qu'il avoit une petite Essauae de bois, qui retourneroit bien toutes leurs flèches.* Benique alize ann. 1483. in Reg. 209. ch. 265: *Colin Robine voult frapper Jehan Blonde d'une Essale, laquelle il print en la couverture de la maison.**

* **ESSARCITVS**, pro *Exercitus*. Lit. ann. 1356. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 334: *Datum in Essarcitu nostro ante Bretholium.*

* **ESSARTUM**, *ESSARTARE*. Vide *Exartus*.

* **ESSARCUM**, Edictum Philippi Pulci Francor. Regis, apud de Lauriere tom. 2. Ordinat. Reg. pag. 159: *Essarcum nostrum dictae villae parabitur et ponetur in tali statu, quod ibi mercatores absque soluto nec coacti poverunt suas denarintas et Mercatoris bono modo onerare et exonerare de die et de nocte.* *Lubentius legem Essarcum*, quod puto Aggerum lapideum ad ripam fluminis, Gall. *Quai*. Idem de Lauriere in sumario hujus articuli ducto ex Gallico exemplari habet: *Le pavé de la ville, les Quais et les issues seront mis en bon estat, etc. Vide Escar.* [* Leg. *Essayum*. Vide infra hanc vocem 3. notione.]

* **ESSAYARE**, *ESSAYARE*, Trahere. Charta Thosiac. ann. 1404: *Pro locuto placendi in riparia Signone... absque trahendo suo Essayando aut Exayando ad terram.* Altera Charta anni 1449. signata Bonet: *Sive trahendo, sive Exayando ad terram.*

* A veteri Gallico *Essaver* et *Essinver*, Effluere, decurrere, vulgo *s'écouler*. Sent. arbitri. ann. 1313. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 53: *Aura dedas ce mur ou clature une treillie de fer par où les yaues de la ville se porront Essaver.* Charta ann. 1322. in Reg. 74. ch. 443: *Lequel moelin il foront et ledit manoir à Essinver l'issue parmi cedit manoir, en faisant venir l'issue par dessus et Essinver dessous.* Chartul. Corb. sig. *Escheil* ad ann. 1415. fol. 18. r.°: *Regeter le fosse... et faire tout que le vivier se puis Essaver, et qu'il soit à reg. Essaver vero, pro Fuisse, Evacuare, in altero sign. Harboue ad ann. 1511. fol. 92: Et il sera tenu ledit prendre de Essaver et otter chacun un tout le bos abist. Essaver, pro Exsiccare, in Ch. ann. 1235. ex Chartul. sign. *Decanus* S. Pet. Insul. fol. 129. v.°: *Sis libes doli te mettre as fossés faire par les terres Essaver.* Excegar, eodem sensu, in Cod. reg. 9493. fol. 11. v.°: *Fosse qu'il Exege les bas chunps. Ilinc mox Essaverin.**

* **ESSAVEGOTVS**, Corbis species. Charta ann. 1434. et Tabul. Massil. [* *Ordinamus quod piscatores possint reponere et repoussant pices in vastu quibuscumque, cuiuscunque forme et corporis existant, sive sint banastoni, canastelli, sive sint Essavegotum.*]

* **ESSAVERIA**, Agger stagni, quo concluduntur aquae. Charta anni 1269. ex Tabulario S. Nicasi Remensis: *Debemus habere et retinere impostum vantallu Essaverie vivarii nostri... nec poterimus sedam vel alium dicte Essaverie dicti vivarii alius elevare quam modo sit.*

* Vel potius aquae excurrere possunt seu evacuari, Gall. *Bonde d'un etlog, alias, Essaviere, Esser, et Essou.* Charta ann. 1281. in Chartul. Montis S. Marti. part. 2. fol. 124. r.° col. 1: *Consent le f. aldes et li couvent... puser... faire noviers eliers, Essaviers et raiters.* Jehan Grosst manier ouvrist les Esses de son moulin, in Lit. remis. ann. 1473. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1008. Lit. ann. 1295. in

Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 301. v.°: *En travers la couché dolt avoir un Essou, que le seigneur de Corbon et Guillaume du Meaul doivent mettre et tenir en estat; car il ne sert que à cule à essaver leurs prez.* Unde *Essaviere*, lucif. sulcus aquarius, vulgo *Rigole*, tranchée. 1. Lit. remis. ann. 1490. in Reg. 155. ch. 362: *Itellur Servitia anciant lesdiz deux champs... estre moult chargiez d'raars,.... vint à leurdiz champs atant une pelle ferrée en su mun, et faisoient vole et Essaviere aux caues.* *Essaym*, Fluxio, corvatio, Gall. *Essoulement*, in Ch. ann. 1308. ex Reg. 73. ch. 309: *Il pouront... eslargir le cours de l'yaue... pour avoir nicles l'yaue son Essayay.* Inde etiam *Essua*, et *Essaine*, pro vulgari *Evier*, Emissarium aquarum. Chartul. Corb. sign. *Cesar* fol. 86. v.°: *Congie par faire... un Essou en son estoble.* Bellomus. MS. cap. 24: *Il ne m'afert pas à faire mon essayer ne mon Essau de ma quinzine etc.* *Essaym*, in Ch. ann. 1400. ex Chartul. Latiniac. fol. 217.

* **ESSAYAMENTUM**, Jus seu Emolumentum Inquisitoris et Probatoris monasterii, a Gall. *Essay*. Ordinat. anni 1352. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 420. col. 2: *Remedia vero ligan et powderis pances, levatas, Essaymentia, et alia jura et privilegia habentis, qua in nostris monastis antea habebatis.* [* Vide supra *Essagium*.]

* **ESSAYATOR**, *MOSSETARIUM*, Inquisitor, Probator, Gall. *Essayeur*. Legitur in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 215. col. 1.

* **ESSAYUM**, Gall. *Essay*, Probatio. Charta Hugonis Comitis Marchia: apud Stephanianum tom. 5. Fragu. Hist. MSS. 2. Notum facit *Essaym*, quod intutis *Dri* et *salutis nostris Essaym*, monete nostra *Grandonensis* Ecclesiae in puram et perpetuam elemosinam dedimus. Bursum occurrit tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 414. col. 1. Vide *Essium*.

* *Dicti magistri monasterium, possint facere fieri sua Essay de dicta boyta*, tom. 2. Hist. Dalph. pag. 417. col. 1.

* **ESSAYUM**, Locus onerandi et exonerandi navibus aptus. Edict. Phil. Pulc. ann. 1309. in Reg. 13. Chartoph. reg. ch. 172: *Essayum nostrum dictae villae parabitur et ponetur in tali statu, quod dicti mercatores absque solutione coacti poterant suas denarintas et mercatoris bono modo onerare et exonerare.* Ita etiam habet Reg. 73. ch. 176. ut videre est in v. *Coryu*. Unde patet male editum *Essarum* tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 159. quod iterum probat vox Gallica *Essay*, eadem notione, in Ch. Rob. de Veteropone ann. 1330. ex Chartul. S. Joan. in valle: *En frant tous les pons, Essays et chueues de Dalcence, de Cheuvreu et de la Chueide.*

* **ESSCENGIA**, Modus agri, idem quod *Andringa*. Vide ibi. Charta ann. 1236. in parvo Reg. S. Germ. Prnt. fol. 44. v.° col. 2: *Recognoverunt se vendidisse oblati S. Germain de pris Paris, quandon Essengium terre site, ut dicitur, apud Portenunz iuxta riuiterium ecclesie ejusdem ville.* Vide *Escengia*.

* **ESSE**, Status, Estat, conditio, comportement. Capitularia Caroli C. tit. 11. cap. 5. [* apud Valentin. ann. 853. Adnupt.

Karol.]: *Et Camites acceteros fideles nostros admonemus, ut ipsi se sum Ess et vivere ordinent, qualiter propter illorum necessitatem vicini coram eis pauperes non opprimantur.* Olericus Vitalis lib. 6, pag. 601: *In omni Esse suo venerabilis pollebat modestia, etc.* Lib. 8, pag. 688: *Et in omni Esse suo sese modeste pretere nitebatur.* Lib. 11, pag. 840: *In Claustro Monachorum domi sedit. Esse eorum consideravit.* Alio vero sensu videtur accipi vo Gallica, *Estre*, in consuetudine Nivernensi tit. 26, art. 13, tit. 31, art. 1, 6, 16, 27, tit. 34, art. 5, 7, 16, ubi pro gentilitate, seu consanguinitate videtur sumi, vel certe pro *Stam* ac connotatione. Guitous Provincinus in Biblia MS. de Cartusianis: *Leur ordre ne blame, ne lor Este, Més par siens ge s'avoient raïre, Trop out entroit et dur coustume, Chascun fel pour lui se enioise.*

† 2. ESSE pro Ire, ut Galli dicimus *Etire* pro *Iffer*. *Breviarium Hist. Pisane*, apud Murator, tom. 6, col. 171: *Ad quod castrum vincendum Pisani fuerunt cum quingentis navibus, platis et schafis, etc.* Vide *Fuit*.

* Comput. ann. 1357, inter Probat. tom. 2, Hist. Nem. pag. 190, col. 2: *Pro loqueris novum roationum, quos equigunt quatuor ex dominis consubius...* *Item fuerunt nate ad eventum uxoris Petri Scutisse.* Phrasia Gallica: *Lorsqu'ils ont été au-devant.*

* 3. ESSE ad ALQUPM, Galli dicimus, *Estre à quelq'un*, De alienigena Gallica esse. Lit. remis. ann. 1357, in Reg. 89, Chartoph. reg. ch. 55: *Quidam nuncios dicitur se Esse ad dominum Montimontiacensi, hanc apum quandam de armis dicti domini secum deferens, etc.*

* 4. ESSE ad GUERRA, Gall. *Estre en guerre*, Bellum gerere, esse in armis. Charta Eduardi reg. Angl. ex Cod. reg. 8187, 4, fol. 57, v.º: *Cum buvaes partem illorum (Vasconum) quous continue ad invicem sint de guerra, etc.*

* 5. ESSE DEUPER, Supereminere. Vide supra *Desuper* esse 2.

* 6. ESSE INTER, Interesse, adesse. Charta Sallustiana. a. 1175, ap. Neugart. Cod. Diplom. Alen. num. 15, tom. 1, pag. 21: *Ego Quodvinnus Fui inter ubi ante cartula facta est.*

ESSEDEM, FASEDA. Servius ad illud Virgilii, *Georg. lib. 3, vers. 204*:

Belgica vel molli unius lecti Faseda collo.

ait. *Belgica esse dicitur Gallorum viciu*, [Papias MS. Bituric.]: *Eseda sunt Gallorum viciu, quibus Reges vici capivi decantur.* *Evodum*, Basterna, viciu. Hinc emendat Glossar. Sangerman. MS. n. 501, ubi perperam: *Eservit, Basterna*] Glossae Isonis Magistri: *Esedum, genus viciu* Gallicum, i. Sambur, quasi *asardum*, ab assidendo dictum. Journales de Reb. Goth. cap. 2, de Britannia: *Non tantum equitum, ab assidendo dictum. Journales de Reb. Goth. cap. 2, de Britannia: Non tantum equitum, vel peditum, verum etiam bis, curribusque folentis, quos nunc vulgari Esedas vocant.* Ubi malim *Esedus*: nam *Esedum* dicitur Propertius lib. 2, El. 1, vers. 86:

Eseda celsus vite Britanna jugis.

Lib. 4, El. 3, vers. 9, de iisdem:

Hibernique Getar, pictoque Britannia curra.

De *Esellis* et *Esedariis* Britannicis agunt etiam Caesar lib. 4, de Bello Gall. cap. 26, et 33, et Cicerio lib. 7, Ep. 6, et 10. Vide Ausonium Epist. 21, [et Plutarchum in Lexico Antiquit. Rom. et Carolum de Aquino in Lexico Militari.]

* ESSELLA, Assula, segmentum. Lit. remis. ann. 1351, in Reg. 81, Chartoph. reg. ch. 125: *Dictam munitionem abscondit retro cominum operatorii sui, et possit ante de Essellis ne reperiretur.* *Essellete*, in Stat. ann. 1384, tom. 7, Ordin. reg. Franc. pag. 101, art. 14. Unde *Esselleter*, inter asperses premere, in Arrest. ann. 1395, 13, Febr. ex vol. 8, arrestur. parlam. Paris.: *Ordonnant fuerat quod non venderetur pannus... lineis molli tinctura... neque etiam inter asperses pressurati, quod Gallice vocant Esselleter.* Stat. pro pannis. Paris. ejusd. ann. ibid., i. *Quicunque vendat draps qui autem est ut soient Esselleter, non multatis, non non entresivum in teinture etc.* Hinc etiam *Esselle*, Septimentum ex assulis, in Charta ann. 1347, ex Chartul. Regal. loci part. 1, ch. 156: *Item une estable tenent à ladite maison close d'une Esselle, et est li combles à apertis.* Vide infra *Essoulla* et *Estella*.

ESSEDDOLA. Vide *Esenna*.

* ESSENUM, Relis species, Sagena, Gall. *Seine* vel *Senne*. Charta Ric. reg. Angl. ann. regni ejus 1, in Reg. 105, Chartoph. reg. ch. 130: *Essepis moleculis et angustis, que capie sunt ad Essenum.*

* ESSENTIA, Substantia, substantia: vo Scholasticis et Philosophis nam hodiebus duntaxat familiaris, sed et veteribus, Quintilianus lib. 3, cap. 7: *Ostia, quoniam Flavius Essentium vocat: neque anne aliud est ejus nomen Latium.* Adde eundem lib. 2, cap. 15, S. Hilarius in fragm. pag. 31:

Essentia ex eo, quod semper est, nuncupatur; que quia extrinsecus opis ad continentiam se nunquam egerit, et substantia dicitur, quod inter se sit, quod semper est, et in eternitatis sue virtutem subsistat. S. Augustinus lib. 2, de Morib. Manicheorum cap. 2: *Inque ut aut jam novo nomine ab eo, quod est esse, vocamus Essentiam, quoniam plerumque substantiam etiam nominibus lib. 1 vocabuli Ciceroni asseruisse Senecam observavit Vurelius lib. 5 Varian. utitur etiam Sidonius in Epithal. Polemii.*

* 2. ESSENTIA, Status, Conditio. Casp. Barilii Glossarium ex Hist. Palest. Baldrici Dolensis: *Postquam vero fuerant Turri educti de nostra Essentia, caperunt paulatim urbe exire, nostros peregrinos undique congregate, non solum ex una parte; sed undique erant latentes obviam a nobis a mare et ad montem usque.* Vide *Esse* 2.

* 3. ESSENTIA, Possessio. Henric. Blundinus de Conspectu mundi, apud Acherium Spicil. tom. 8, pag. 183: *Veic quid magis afferberet ei certa spes in futurum regnandi, quam potri suo ipsa Essentia regni, quia patri magnum regnandi spiritum jam pretererat.*

* 4. ESSENTIA, Usus, jus utendi. Charta W. Mermers milit. ann. 1226, ex Tabul. Fossat.: *Concessit etiam eis (monachis) Essentiam totius terre mee upud Bonandium, quante eis quicquid solebant nihil*

daire pro herbagio. Forte pro *Essentia*. Vide in *Assintia*.

* 5. ESSENTIA, Existentia, qua re actu existit, ratio existendi. Testam. card. Talayr. de Petrargo, ann. 1360, ex Cod. reg. 4211, fol. 110, r.º: *Salubri meditatione perennes quod presentis vite conditio statum habet instabilem, et ea qua visibiliter habent Essentiam, tendunt visibilitate ad non esse, etc.* Occurrit etiam inter Instr. tom. 6, Gall. Christ. col. 459, Arrest. ann. 1414, 12, Maii in vol. 11, arrestor. parlam. Paris.: *Optio quoque hujusmodi locum habet, quando in uno butello se una navi xix. dolia seu perla rino plena ejusdem forme seu Essentia, qualitate existant, et ad unum solum mercatores pertineant.*

* ESSENTUS. Vide supra *Essatus*.

* ESSERE, Adessere, pro *Esse*, occurrit in veteribus Chartis aliquot apud Perardum in Tabulis Burgundicis pag. 33, 34, 35, et 36. Vetus inscriptio Romae in Fecl. IV, Coronator. *Cod. estis fui, et quod san Essere nobis.*

* ESSERMEXTARE, Samentis vinem pargare, vel pampinare. *Expulser*, p. Ebourgonner, in Lit. remis. ann. 1401, ex Reg. 160, Chartoph. reg. ch. 112: *La quelle Jehanne demanda à icelle Laurence s'elle seroit bien à elle pour Expulser es vignes.* Charta ann. 1357, in Reg. 89, ch. 531: *Item octo corveyas a mulleribus... advere consuetas pro vinctu domini dicti hui (de Nantem) Essermextantibus, Gallice Essermement, ita Esserber, pro Herbas elidere, sarrire, vulgo *Sercler*, diversum, vel. Reges, ann. 1379, in Reg. 103, ch. 341: *Lequel Remon estoit en un jardin, qui estoit son oncle Robert le Moine du bourg de Villon et il Esserbot.**

* ESSERTA. Vide *Essedum*.

* ESSERTUM, Ager exaratus, ad culturam recens processus, Charta Henr. Hostati inter Probat. tom. 1, Annal. Premonst. col. 535: *Dedit tamen decimum Essertum ad de Staudene, Vide Exortus.*

* ESSERTUS. Computus anni 1205, apud D. Brunsford de Feudorum usu tom. 2, pag. 621, ad calcem: *Pro galeis remittendis col. Pro corlis ad extensio pendendis civis autum xii. s. et dimidi.*

* ESSIVUM, Mundus agri, Charta p. ecel. Laudun. ann. 1374, in Reg. 101, Chartoph. reg. ch. 442: *Item dicti decano et capitulum requiescent... trin Exivum signati quatuor virgus nemoris.* Vide supra *Assivum*.

* ESSIVUS, Species mensurae frumentarie, Gall. *Alecin*. Charta Theobaldi de Vallhacoma, n. 1168, ex Tabularii Corbeiensis: *Quantum portem ejusdem molendini, quoniam ante jam hereditaria apud Vallhacoma a Petro tenet, descriptis sub iure suo libere possidendum concessit B. Petro de Corbeia interpresia conditione, ut quantum in domo mea et hereditate mea maneret decem Essivum annone de rolem molendini acciperem.* Charta Curie Sasseniacensis, col. 1252, in Tabulario S. Medardi: *Se vendidit recognovit... redditus subnotatos, quod se habere dicebat... videlicet regium Essivum biadi hormalis uno buteo minus.* Vide *Assivus*.

* **ESSULARE**, Sibulare, Gall. *Siffer*. Acta MSS. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 36. v.° *Unus dictorum haereticorum Essularet, et quidam alius, qui venirent ad eos, ut credidit similiter sibulando.*

* **ESSO**, Charta ann. 1023. apud Murator. tom. 1. Antiq. Italic. meli. evi col. 188. *Et si quodcumque anno servit vel angilia jam dicti archiepiscopi buttiderit, esse Eso componat, sicut ad liberi homines et ad liberos feminas. Id est, eandem multam componat, ac si liberum hominem verberasset.*

* **ENSOIGNIA**, ENSOIGNARE. Vide infra in *Sennis*.

* **ESSOLUM**, Axis, Gall. *Essien*, alias *Essed* et *Essoul*. Charta ann. 1339. inter Probat. Hist. Sabol. pag. 349. *Ita etiam, quod omnes transientes mercatores per cheminas forestas supradictas, qui constantius dicti Jacobo drubeunt, poterint capere in dicta foresta per unamquamque quadriga duodecim annis eadem necessarias, et Essolum novum. Un Essoul de char, in Lit. remiss. ann. 1375. ex Reg. 107. Chartoph. reg. ch. 12. Aliis ann. 1388. in Reg. 132. ch. 325. *L'une des rotes d'ellien chariot ysi hors de l'Essoul, pour ce qu'il n'y avoit point d'esse.**

† **ESSOVIA**, Excensatio easurina, Ejuratio vadimonii propter impedimentum, Gallice *Essoine* vel *Etoine*. Essonitur, Excusatur in causis et litigiis, Gall. olim *Econeur*, *Econatur*, *Essouare*, Excusationem proponere. Vide *Suavis*.

* **ESSONIUM**, Impedimentum. Chirographum ann. 1209. apud Marten, Ampliss. Collect. tom. 1. col. 1093. *Comitissa vero jurejuravit super adiutorem suum, quod ipsi et successores sui Domini Campanie infra quadraginta dies, postquam ab Essonio suo fuerint expediti, reddat Simon et heredes suis Masterium in rodano stano, in quo eis illud constituit accepisse. Littere Matthaei Duris Lotharing. ann. 1230 inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 881. *Ipsi norem infra quadraginta dies, postquam de Essonio, vel de guerra sua liberati erunt, tenentur illud reddere per juramentum suum castrum illud in manum et in eo puncto, in quo eis traditum fuerit bona fide. Vide in *Sennis*.**

* Hinc *Dressonier* et *Dressonier*, Impedimento liberare, expedire. Charta ann. 1270. ex Chartul. S. Petri de Monte. *Et dicit Dressonier eis choses donavitites de toutes parts, et de toutes destours qu'il leur doit. Aliis circ. ann. 1280. ibid. *Et dicit Dressonier à men toutes ces choses donavitites et retenir. Vide infra in *Suavis*.**

* **ESSOPIA**. Vide supra *Eschopa*.

* **ESOUILLA**, Assula, seu asser sectitius ad tegendum aptus, Chartular. S. Vandreghis tom. 1. pag. 84. *Et praeferat veteris Essouilla de Monasterio, quae non poterat mitti in opere, et insuper quicquid libertatis et provenit in supradicto Monasterio habere concessit.*

* **Nostris Essente**. Glossar. Gall. Lit. ex Cod. reg. 7684. *Essente, comme de quoy l'on couvre les maisons, scilicet. Item pour ces millers d'Esente, ij. sols. vj. den. in Reg. sign. Inter Cam. Comput. Paris. fol. 149. v.° Vide supra *Esella*.*

* **ESTA**, Sedes in foris et mundinis, ubi

merces venum exponuntur, mensa, Gall. *Etau*. Charta ann. 1301. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 169. v.° col. 2. *Jura furnorum, molendinorum, Estarum, tabularum, etc. Establicie, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1413. ex Reg. 146. Chartoph. reg. ch. 365. *Sur les raiens ou Establies de la courtoisie de Bevers, etc. Unde Establicie, qui ad stallum merces suas divendunt, in Stat. ann. 1369. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 253. et *Baston establicier*, quod fulcitur ejusmodi mensa, in Lit. remiss. ann. 1478. ex Reg. 286. ch. 76. Vide *Stobellum* et *Stallum* 1.**

* **ESTABILITAS**, Vix fori Normannici, cum scilicet res, de qua est controversia, in manu regis ponitur, donec iudicio decisa fuerit. *Hierique qui est demandé par Establie*, in Consuet. Norman. cap. 66. et 91. Scacar. apud Cadom. ann. 1236. in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 25. r.° col. 2. *Guillelmus de Renteris miles petiit ab hominibus suis quandam servitium, ipsi dixerunt se fecisse illa servitia; sed nec (per) feudum, nec per costumum miles habuit saltem illorum servitiorum. Petebant huiusmodi Estabilitatem: miles tanquam salitis volens se defendere per duellum tantum. Iudicatum est quod homines debebant et poterant habere breve de sordenda. Vide *Stabili* 2.*

* **ESTABLIA**. Monast. Anglie. tom. 1. pag. 922. *Sint quatuor de thesuro portando, de chancis, Establiis, scotallis regulibus, de purpura, etc. [Iudicium Scacar. Normanniae xiii. seculi, apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. pag. 965. *Audit illi, quod minor bene potest procedere per duellum vel Establium, hoc est, Breve Duce Normanniae, quo in manu Regis ponitur feudum vel tenementum, donec obecta de eo sit dirimatur. Vide *Stabili* 2.**

* Primo loco *Establium* interpretor de stabulo, seu obligatione vassallorum recipiendi equos domini in stabulo; alterum vero sic emendo ex Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 27. v.° col. 1. *Audit illi quod minor bene potest perdere (sic sine nota abbreviatis) ad finem per duellum vel per Establium. Ubi idem quod supra *Establiis*.*

† **ESTACAMENTUM**. Vide *Stacamentum*.

* **ESTACARE PLACITUM**, Illud firmare iudicio receptis; quod ad iudicem vel dominum per iudicem. Vide in *Stacamentum*.

* **ESTACATURA**, Locus palis circumscriptus ad capiendos pisces. Charta Claremb. dom. Cyprian. ann. 1235. in Chartul. Arrenar. ch. 221. *Prior de Cypria debet piscem per totum annum de Follis.... exceptis vannis et hecis et Estacaturis molendin.*

* **ESTACHADA** BYSLIA, Duellum seu certamen singulare, ligatum, initium et perfectum, ut opinor, ab Hispano *Estacada*, locus clausus ubi pugnatur. Charta ann. 1065. Martie Hisp. col. 1136. *Domus valis.... meliorem de totis ipsis iustitiis, exceptis.... de ipsi civitate.... fecerint homicidium, aut fregissent pacem, aut habuerint aliquod pluvium unde initium sit Estachada.*

* **ESTACHAMENTUM**, Sepimentum, ut coniecto, seu locus palis, Gall. *Estache*, clivus, Gall. Christ. tom. 4. col. 808. Johannes II. Abbas Clavavallensis ait.

1281. *Literis suis proficetur, sibi minime licere facere Estachamentum in quadam loco, nisi de voluntate Episcopi Lingonensis. Vide *Estache*.*

¶ Vel potius Agger aquis oppositus, quo scilicet aquae concutuntur; quod fulcitur palis sic dictus, Gall. *Estache*. Charta quae supra indigitatur his conscriptis verbis in Chartul. eod. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 230. r.° *Solent tunc quo nous de la volonte et dou consentement de Gay eveques de Leingres avons fait un Estachement desous Gevoles. Vide infra *Estachien*.*

† **ESTECHARE**, Alligare, Gall. *Attacher*. Ordinatio ann. 1340. super Officio Marscallie, Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 394. *Item ipsos equos fretari, estreliunt, acomori, leturi eis fieri et bene Estachari facere cum omni diligentia tenentur.*

* **ESTACHIA**, Aetelia, id quo vestis constringitur. Comput. MS. ann. 1239. *Pro fulvi, duodenis in quorum per Estachia habitis per Odonem de Cormell. cxiij. sol. Vide *Starcha*.*

* **ESTACO**, Taberna, officina. Charta ann. 1163. apud Ughellum tom. 7. Ital. sac. pag. 268. *Concelo pronominaliter Ecclesie... et abque servitio 3. Estacones in civitate Landicie, cum suis omnibus continentis, ut in eis ipsi Mulfoni moneant, stent, ac super Stacones, prout voluerint, edificent atque laborent. Habent itaque predicti Estaconi ab oriente vinum, ab occidente habent portum maris, etc.*

* **Locus**, ubi qui sedet, stat, nostris alias *Estacon*. Charta ann. 1308. in Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 31. *Nos quatre Estacones monans de l'etage nostre seigneur le roy, assis en la ville d'Orleans, fenne le coling de la clavierie. Lit. remiss. ann. 1401. in Reg. 156. ch. 40. *Icellui Godfray portu lara lide monebant en l'estel ou Estacon de Pierre Berliant clerc de l'adite prison, Aliis ann. 1412. in Reg. 167. ch. 41. *Lesquelz entreront en change ou Estacon d'un nommé Andrieu Grin changeur. Illic Estacenz, Campores seu nummularii, qui ad mensam sedent, appellantur in Pictag. Divion. MSS. *Li estuiz des changeours et des Estacenz, chascun poiera li. sols en l'adite foire. Vide infra *Estagilis*.****

* **ESTAGA**, Domus, in qua quis stat, habitat. Vide in *Stagium* et *Stare* 4.

* **ESTAGARIUS**, in Charta Phil. Pole. ann. 1293. ex Reg. B. Cam. Comput. Paris. fol. 150. r.° pro *Estagariis*, ut ex ead. Ch. legitur in *Stagum* qui *estagum* seu domum habet in aliquo loco, nostris *Estagier*, Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 116. Chartoph. reg. ch. 262. *Lesquelz Regnaut et Chiviere s'estoient fait aljoier en la court du sire de Clerc, dont ils sont Estagiers.*

* **ESTAGERIUS**, ut *Estagarius*.

* **ESTAGGA**, Idem quod *Estagium*, Gallis *Estage*. Charta W. D. Montispesulani ann. 1103. *Dono etiam vobis totum setatralitium omni die et nocte in Montepessulo... et ad Dominum Montispes, accipere fructum de villis de Sustatralitium Comitatu qui habent domos in Montepes, et nos ducunt in Montepes, per Estagum, habentis setatralitium. Id est, qui in Montepessulano*

domos habere tenentur. Vide *Stagium*.

* **ESTAGIA**, Domus habitatio. Vide in *Stagium*.

* **ESTAGIARIUS**, qui *Etiagium* seu *Domum* habet in aliquo loco vel qui debet *Stare* in castro Domini. Vide *Stagium*.

* **ESTAGIIS**, Officia, apotheca. Charta ann. 1254. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 205; *Boscos, bartas, domos, ensalagios, Estagies, rineas et prata, etc. Maison Estagiere*, in lit. remis. ann. 1466. ex Reg. 302. Chartoph. reg. ch. 37. *Le supplient trouva grant nombre de personnes, qui vivoient de la grange et estoient plus près de la maison Estagiere de son fere que de la dite grange*. Vide *Estaco*.

* **ESTAGIUM**, a Gall. *Etage*, Cœnaculum, domus, vel obligatio, qua vasallus tenetur *Stare* in castro Domini sive ad illud custodiendum sive ex alia ratione. Regestum Campanie fol. 43. apud Dom. *Brusset* tom. 2. de Feudorum usu pag. 689; *Clarembaudus de Capis, legibus de doibus Feodis, scribit de Pitecomata, et de Capis et Giti cum suis appenditiis. Et debet Estagium pro Pitecomata*. Pro debet *Estagium* modo infra legitur, et debet custodiam. Rursum occurrit eadem notio ibid. tom. 1. pag. 124. Pro Cœnaculo vero seu Tabulato, in Charta Officialis Autissiod. ann. 1278: *In quibus (domibus) sunt quatuor Estagia cum cellario, Littere Officialis Paris. ann. 1291. ex Tabulario Calensi pag. 270: Recognoverunt in iure coram nobis se adnoscere quandam domum... continentem a parte vici in primo Estagio de fronte duas thesas dimidio pede minus vel circiter, et in longo sex thesas vel circiter, et in longiora superiori thesas, etc.* Vide *Stagium*.

* **ESTAGIUM FACERE**, Caronibus idem est quod *Præsentem esse*, Gall. *Resider*. Charta Petri Abb. S. Benigni Divion. ann. 1259. ex Archivis ejusdem Abbatie: *Qualiter Canonici debet facere Estagium. Canonici prædictæ Capelle in eodem de cetero faciunt Estagia personaliter uno quolibet per duas menses et septimanas in ipsa Capella antiquitus instituta... Capellani, qui Missas habent vel habebant in prædicta Capella, residentium continuam in ea faciunt*.

* **ESTAGIUM**, Mansio, commoratio, idem quod *Residentia*. Charta ann. 1246. ex Chartul. S. Pet. Carnot.: *Prædictus miles et Petronilla uxoris ejus, uxor et armiger prædictus nunquam de castris habebunt nec facient Estagium suum sive residentiam suam in terra vel dominio sui potestatis monasterii S. Petri Carnotensis*.

* **ESTAGIUM STAGIUM**, an idem quod supra *Estachamenum*? Charta ann. 1265. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 968: *Estachambianus... etiam unum Estagium cum ejusdem stagi in terra nostra prope terram ipsius Eudonis super rivulo, qui decendit de Saris Goneri ad aquam, que vocatur seu nempetour Aute*.

* **ESTAGNA**, Mansio, commoratio. Vide in *Stagium*.

* **ESTAGNUM**, Stannum. **ESTAGNATUS**, Vas stanneum, quævis suppellex ex stanno; unde *Estagmyer*, ejusmodi vasorum artifex, vulgo *Potier d'étain*. Lit. remis. ann. 1391. in Reg. 162. Chartoph. reg. ch. 117: *Les supplians porteroient rendre ledit ploy à un*

Estagmyer (sic);... et ce fait ledit Estagmyer ou entre les denaques. Invent. ann. 1361. ex Tabul. D. Vecucie: *Item duodecim parassides Estagnatos... Item duos frascos de Estagno*. Instr. ann. 1438. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 260. col. 1: *Poterii præfuit... promiserunt... bene et diligenter furnis præsentibus villam Nemaus... de bona poteria, scutellis Estagnatis, scudelloribus, etc.* Estanb, pro Estan, ibidem non semel. Vide *Stannum* 3.

* **ESTAGRARIUM**. Vide infra *Estragrium*.

* **ESTALIUM**, ut *Estallagium*. Inter varia regii domanii officia in villa Laudunensi recensetur *Officium Estalogi super calecam et introitus domorum*, in Memoriali D. Camerac Comput. Paris. pag. 57. vº, ann. 1362.

* **Sive in foris et mercatis, sive in domo suo, ut aiunt, ad fenestram officine, nominis Estallage, Estullage et Estellage. Charta Ulfredi de Rohon confirmata a Carolo IV. ann. 1324. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 42: *Concessit Roberto Postellum... domum suam... ab omni servitio quietum... exceptis talis... quatuor (numinis) Estallage, etc.* Chartul. Lestinis. fol. 242. vº: *Quicunque soit construire... tenant ou par fenestres ouvertes sur rue ou dit Leigay, il doit par chacun un pour le droit d'Estallage douze den. Tour. Estallage, in Libert. Jovail. ann. 1351. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 296. art. 14. Charta ann. 1208. ex Chartul. 23. Corb.: *Jon ny vendu et escangé... toutes les justices que jon avoit à Corbye, les cambages, les Estallages, etc.* Terrear. Castell. ad Sequanam ex Cod. reg. 9898. 2: *Item qui monstret seigneur de Lengres, avec monstret seigneur de Bourgoigne, a droit de prendre... de toutes personnes foraines... qui viennent demeurer audit Chastillon ung treu, qui s'appelle francemarchef et Estellage, qui est tel que pour ceulz n'franchiser de reutes prépuement en icelle ville, etc.* Vide *Stallagium* in *Stallum* 1.***

* **ESTALARIA**, Pali in fluvio fixi ad sustinendum rete eisdem annexum in piscium capturam, nostris *Estalliere* et *Estalle*. Reg. forest. de Broton. ex Cod. reg. 4653: *Monachi Gemetibus (habent) rj. huterias ad Estalarium de Wigeria*. Lit. remis. ann. 1395. in Reg. 147. Chartoph. reg. ch. 256: *Guillot Noguet disoit avoir une Estalle de traumaze à pescher poissons de mer*. Vide *Estalarius* et *Stolaria* 2.

* **ESTALARIUS**, Pali in fluvio fixi ad piscationem. Charta anni 1279. ex Chartulario S. Vandre. tom. 1. pag. 970: *De omnibus aliis partibus piscium tunc in Estalario Sequane, quos habebimus, quoniam in batello de In Mesleze et reditibus suis pertinentibus ejusdem batelli currentis in aqua Sequane ad portum de Calido beco*.

* **ESTALE**, f. Vas ad usum mensæ, ab Anglicano *Stall*, Mensa. Mandatum anni 1428. apud Rymerum tom. 10. pag. 392. col. 1: *Duo millia vasorum de electro, ut in Estalibus, parapsidibus, discis, suavisioris et altis*.

* **ESTALLAGIUM**, [Tributum pro licentia vendendi ad *Estallum*.] Vide in *Stallum*.

* **ESTALLAMENTUM**, Assignatio, ad-

dictio, oppignratio. Charta Henr. VI. reg. Angl. in Chron. Joan. Wheihamst. pag. 376: *Omnimodis debitis et compositis nobis debitis et pertinentibus, que vigore litterarum nostrarum paternarum, seu brevium nostrorum de magno vel privato sigillo, nunc per Estallamentum sive assignaciones respectu existunt, omnino exceptis*. Vide supra *Estalibiles*.

* **ESTALLUM**, Mercatorum sedes in foris et municipis. Codex MS. cædum Episcopatus Autissiod. 1: *Omnes de villis residentis ad Estallum debent per quambet quindenam unum obolum, et illi extra villam vendentes singulis ad Estallum debent in quolibet sabbati unum obolum. Et infra: Quisquis vendat anetum debet sabbatis ad Estallum, quilibet debet obolum. Vide *Stallum*.*

* **ESTALLUS**, Relicta ad propagationem quercus, nostris *Estalon*, unde *Estalloner*, silvam ejusmodi institui instructam relinquere. Reg. forest. de Broton. ex Cod. reg. 4653: *Iti (forestarii) debent servare Estalos de hoya Mauri*. Chartul. Corb. 13. sign. Halacenc ad ann. 1514. fol. 224: *A charge qu'ils servent tenus Estalloner les bois de ceulz estalons en chascun journal bons et souffisans*.

* **ESTAMENNA**, Janæa intertula, vel panni species, nostris *Estamine*. Comput. ann. 1399. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 153. col. 1: *Pro Estamenha pro coquo, 1. gross. medium. Pro iijj. palmis tela, etc. Leude maij. Caracass. MSS.: Item pro ergaria d'Estamenhis, iij. sol. Turon. Ubi versio Gallica ann. 1544: *D'une charge d'Estamine, etc.* Chron. S. Dion. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 343: *Et toutesvoies fixa-t-il tant vers l'abbé que l'exporta une coile et une Estamine. Vide Estamine*.*

* **ESTAMINA**, Textum subtile, Nostris *Estamine*. Charta Guillelmi de Burgo Officialis Lugdon. pro Monasterio Insule Barbaræ, in Mæceris hujus Monasterii tom. 1. pag. 302: *Camerarius det et dote tenentur cubiter Monacho... in festo omnium Sanctorum quendam Estaminas ad valorem sexdecim solidorum Pennensium. Vide Estamine et Estamenha*.

* **ESTAMINATE**, Eadem notioe. *Festimentum de Estamina*, in veteri Indiculo ornamentorum S. Martialis Lemovicensis.

* **ESTANCHIA**, Agger aquis oppositus, a Gallico *Estanche*, Uspedine ne fluat aqua. Juxta levatum vel *Estanchium*, in Adversariis V. Cl. D. Aubert.

* **Quod palis filiciter sic dictus. Estanche**, eodem sensu, in Charta ann. 1331. ex Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1383: *La mote de Neuz, les maisons estant en icelle, les fosses avec leurs gis et l'Estanchal estant environ, etc. Estanche vero, pro Vivario piscium, in Charta ann. 1386. ex Reg. 129. ch. 190: *Estanche ou carpiers à garder et nourrir poisson*. Vide supra *Estachamenum* et infra *Stancarium*.*

* **ESTANCIA**, pro *Estancin* vel *Estehancin*, Quod obviat alicui. Charta Margarete Comitisse Flandrie ann. 1251. c. Tabulario Audomarensi: *Extencoras hospites in suo prædicto fundo non recipiant... præter illud, ad quo hereditas advenit, in prædicto fundo jure necessario, reliquit per*

maritimum vel per Estanciam fundum intraverit. Vide Estaceto.

* Hinc Estachei, qui jure hereditario succedit. Charta ann. 1538. in Chartul. Godef. dom. Asperim. fol. 25. v. ex Bibl. reg. : Comme nous n'eus entendu qu'il est à présent escheus à révéler... uns fiefs tenu d'un chasteil de Kievraing... et que li hoirs et Estaneheirs doudit fief a refusé et debout à délivrer liget pour la cause doudit fief à noble honte nu chier et bien amais mes. Aubert Thot chevaller, etc.

* ESTANFORDIUS. Panni species in burgo Stanfordi texti, unde nomen. Glossar. lat. Gall. ex Cod. reg. 7599 : *Pannarii sunt nimio capillatitate fallaces : vendunt cum pannos albos et nigros... radiatos, Estanfordinos... male tendunt pannos et ultra curta cum pollice fallaci.* Vide infra Stanfortis.

* ESTANXUS. Idem videtur quod Stangium, Obligatio scilicet, qua vassallus tenetur stare in castris domini sui, sive pro eo tueo contra hostes, sive ex alio debito. Charta Phil. III. ann. 1279. in Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 284 : *Cum civis Remensis in nostra curia proposuisset se domibus Xantenensibus ad exercitum non teneri, nisi eadem die, qua a suis domibus recedent, possint reverti, Estanxis duntaxat exceptis... de eo quod ab eis pro nobis levatum fuerit pro financia dicti exercitus, rata decem financia, dictos Estanxis contingente, pro nobis retenta.* Vide infra Estilgouchen et Stangium.

* ESTAPLA, a Gallico vet. Estable, nane Estape, Emporium, forum publicum, in civitatibus præsertim maritimis constitutum, ubi merces extraneæ publice distrahuntur. Privileg. mercat. Harelioti ann. 1341. in Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 126 : *Donabimus fustes et ligna necessaria pro artificibus domibus pro curia dicti gubernatoris, et pro pondere et pro aliis ad fides necessariis nati.* Estaphil mercatura in villa predicta. Lit. Phil. VI. ad ann. 1336. in Reg. B. 2. Cam. Comput. Paris. fol. 66. r. : *Nun tamen vendit ea l'Estaple sur la charrette, xij. den. Par. Une Estaple de gards, in aliis ann. 1397. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 186. Unde Estappler, Venum exponere, in Chartul. Corb. 13. sign. Harboue ad ann. 1514. fol. 127 : Les bleis et autres grans que on vendt sans Estappler et sans mesurer un marché, etc. Aliud nomen Estoppel, Palum nemp, in Lit. remis. ann. 1479. ex Reg. 205. ch. 321 : *Fere rompre et coupper les paiz et Estoppel de la pescherie.* Vide Estapula et Stapula.*

* ESTAPLEA, Emporium, forum. Infrum. ann. 1314. de Stapula Regis Francie, apud Rymer. tom. 3. pag. 482. col. 1 : *Quia mercatoribus lorum regi vestri et omnium partium conversantibus in eodem, qui Estapulam suorum mercatorum prætorum opud Amers extraregnum nostrum tuere volent, venerunt.* etc. Testam. Guillelmi Montepessulani ann. 1211. apud Archer. Spicil. tom. 9. pag. 166 : *Itinus publicationis altitine voluntatis jureas proditoris sub presentia et testificatione infulgentis suscepit dominus G. de Flexio Migal, Episcopus in Estap. suo de Montepessulano.*

Statuta Scabiorum Maserie ad Mosam e Bibl. D. de Congé : *Touchant l'Estaplage, Primo, Tous marchans forains, qui vendront vins à Muisieres et es fauxbourgs, doivent pour quier vi. den. Vide Stapula.*

* ESTAQUA, a vet. Gallico Estaque vel Estache. Postis, palus, unde pro Pila, columna. Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 118 : *Je n'ai nu roy là où il se soit en un pavillon, n'puit à l'Estache du pavillon.* Inventar. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nîm. pag. 266. col. 2 : *Item quand exis cum Estaque de cristallo, et quibusdam reliquis.* Hinc Estaque appellatur Lucas pilla suffultus, ubi judices sedent, vel ipsum pilorum, in Lit. remis. ann. 1458. ex Reg. 188. Chartoph. reg. ch. 16 : *Avant que le suppliaunt... se parloit de l'Estaque ou auditoire dudit lieu de Carbe, etc. Estaque, pro pavillo, vulgo Potena, legitur in Ch. ann. 1249. ex Chartul. 21. Corb. fol. 90. v. et apud Bellom. MS. cap. 69 : *Au cour fois avant il que na hons tret aveques autres aus Estaque.* Ubi signum palo affixum significatur. Estaque, eodem sensu. Lit. remis. ann. 1397. in Reg. 152. ch. 259 : *Comme le suppliaunt et plusieurs autres compaignons de la ville de Noelle... eussent pris jeu aux grans billes à fêre à l'Estique, etc.* Alle ann. 1387. ex Reg. 131. ch. 129 : *Lesquelz compaignons de leurs arcs trayoient aux brans et à l'Estiquette, etc.* Jurent ensemble aux platens de fer de chevaulx nu plus près de deux Estiquettes, in aliis ann. 1457. in Reg. 189. ch. 213. Hinc fortassis Estapel dicitur Decursu, sive pedestris sive equestris, quia loco meta, palus stans figitur, in lib. 4. Consol. Boetii MS.*

Quant aucuns court à l'Estempe,
Il court pour gagner le chapel;
C'est li joiers qu'il doit avoir.

Fusdem originis vox Estomel, qua Palus conspile ferrea munitus ad stimulandum boves significatur. Lit. remis. ann. 1270. in Reg. 196. ch. 266 : *Le suppliaunt print son baston que l'un appelle (en Auvergne) Estomel, duquel il touchoit ses banys.* Vide infra Estecha.

* ESTAU, Domus, ubi quis stat, manet. Vide in Stare 3.

* ENTARE, Domus, ubi quis stat seu habitat. Testam. Guidonis Guerregiali ann. 1177. Spicilegii Acheriani tom. 9. pag. 152 : *Factum est utque consuetum in castello de Armoandis in Estori, quod fuit R. de Armoandis.* Vide Stare.

* Charta ann. 1171. ex Chartul. Case Dei : *Concedo... unum partem Estaris... de Estari non debent quartana, sed communi.* Estre, eadem acceptione, in Charta ann. 1358. ex Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 112 : *Guillelme le Hyer nous signifiâ que il avoit acquis... un Estre... oveques métoyrie à quatre beuz et prez et pastures.* 141. remis. ann. 1384. in Reg. 152. ch. 105 : *Guillot Prier a de l'Estre de Michau des Hues, dit Muce, et entrant ou tait ou estoble aux bestes d'icellui Estre.* Estre, pro Stare, vulgo Stare débout, in Vita J. C. MS. ubi de S. Joseph :

El temple derrier l'uis se trait,
Sa verge tant, illec s'Estait.

Estre en Estant, eodem sensu, in Lit. remis. ann. 1304. ex Reg. 147. Chartoph. reg. ch. 81 : *Comme ilz furent tous levez pour eulz en aller d'icelle tverne, firent trois un pot de cervoise en l'aire de l'estel, aux estans en Estant pour boire au départir.*

* ESTASIS, pro Estasis, a Græco ἐσασ, Raptus animi extra sensus. Gall. Estase, in Agucelli libro Pontif. apud Murator. tom. 2. pag. 66. col. 1.

* ESTATICUM, Thesaurus. Vide in Sente.

* ESTATUS, a Gallico Estat, Ordo. Comput. ann. 1380. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 28. col. 2 : *Ad finem ut tres Estatus se possent congruere, et domini noster pape prælati daret licentiam, etc.* Vide Status 6.

* ESTAULAGIUM, Præstatio pro Stalis seu stallis, pro jure scilicet ex habendi in foris et mercatis, unstris etiam Estaulage. Vide Stalus 2. Charta ann. 1270. in Chartul. ecd. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 145. r. : *Dieu homines capituli et canonicorum de civitate et burgo et suburbio Lingonensi eodem modo solvent ventam et Estaulagium, sicut et homines nostri de civitate et burgo et suburbio Lingonensi... et si contingat nos vel successores nostros hominibus nostris vendere Estaulagium, promittimus et teneamus bonam fide pro nobis et successoribus nostris, qui pro tempore fuerint, vendere predictis hominibus eodem modo sicut nostris. Libert. ville de Groney ann. 1348. tom. 9. Ordin. reg. Frauc. pag. 160. art. 3 : Octroyons qu'ilz soient... frue et quite d'Estaulages, d'eminage et de toutes ventes des choses revulues et escheelées par leur.* Vide supra Estalagium.

* ESTAURAMENTUM, Quidquid ad vitæ necessaria pertinet, ut Stauramentum. Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ann. 1248. ad 1269. ex Cod. reg. 1245. fol. 90. v. : *Visitavimus hospitale de Novo-castro... habent stas Estauramenta, ut pote blandum, avenent, carnea, vinum, cervidum, et sin ceram.* Vide infra Estauramentum.

* Hinc Estouneur, pro Vestitus et ornatus quilibet; unde Estanער, Vestire, ornare, tom. 1. Fabul. pag. 116 :

Et feist faire Estouneur,
Et preut treuve veusure,
Come à joue l'homme consourait.

Ibidem pag. 129 :

Come valles fu Estouciee,
Et fu de boers hominis eschieue,
Et de robe à homme vestue.

Inde etiam fortassis Estre, pro Ornamento ecclesiasticum, eupa scilicet, vulgo Chape, in Charta Rodulphi. ducis Lothar. ann. 1341. ex Hist. Mch. monast. pag. 353 : *Idem religionis, abbat et conventus promiss... de recevoir à procession tous nos successores ducs de Loheraine à tous jours maiz, la premiere foiz qu'ilz varrent en lor englie, ... et venir à l'encontre revestis en lor Estes jusques à la premiere porte.*

* ESTAZOS, Officina, apotheca. Charta Ludov. de Bellojeo ann. 1290. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 616 : *Item nec etiam pro aliis bonis immobilibus foigis sive Estazos, etc.* Vide supra Estaco. Quid

autem fuerit nostris *Pourcel estayé*, explicat Lit. remiss. ann. 1421. ex Reg. 171. ch. 412 : *La char d'un pourcel Estayé, qui est à dire, les assems et costelleries qui estoient dessus le lort dudit pourcel.*

† *ESTECHEA*, Postis, palus, paxillus, Gallis *Estache*, vel *Estreche*, Charta Joann. de Vergeio Senecalli Burg. anno 1287 : *Intra illas 4. postes vel Estaches qui vertuntur juxta domum, etc.* Vide *Stoca*, Willelm. Gubert in Philippo Augusto :

A desolacres et à haiches
Vont descroapant pies et Estaches.

Infra :

Les Estaches des pont assaillent.

Idem Anno 1025 :

Cil qui sont de hardies taches,
Enbaissent le feu et Estaches.

Hinc, cum palis vel ad palos pugna, *Estache* dicitur in Chironico Bertrandi Guesclini MS. :

A nos François se vont forement assaillant,
Fier le Estacheis, quant se vont encroissant.

Infra :

Li peust ooir marteles grant,
Et grant Estacheis, et foulers pesant.

* *Estache*, Chron. S. Dion. lib. 1. cap. 20. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 171 : *Comme il (Jesus-Christ) fu liés à l'Estache, botus et escopis.* Lit. remiss. ann. 1393. in Reg. 144. Chartoph. reg. ch. 77 : *Le jour de la feste S. Laurent un chat eust esté lié au estache à une Estache ou estoce estoit en une fosse pleine d'eau, et eust esté ordonné et crié publiquement de par les seigneurs dudit Moniflon (sic) ... que qui estrangeroit ledit chat aus dens, les moins liés derrière le dos, il avoit quarante sols Parisis. Hinc Prendre Estache, Navim ad palmam alligare, quam ob rem tributum exigebatur. Lit. Caroli VI. ann. 1383. in Reg. 124. ch. 222. et in Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 67. v. :*

† *Estache*, que les ministres maritimes dudit royaume de Castelle estoient fones de prendre Estaches pour leurs nefes et navires en touz les ports de noz royaume et seignories. Unde emendandum *Estache* tom. 4. Ordinat. pag. 430. art. 14. Inde *Estachette* dimin. in Lit. remiss. ann. 1387. ex Reg. 77. ch. 228 : *Estachette vallet se joutit d'un conseil à autres compaignons estoit ou chemin d'entre S. Denis et Paris à un jeu que l'on dit à Estachette.* Vide supra *Estaque* et infra *Stoca* 2.

* *ESTELAGUM*, Idem quod supra *Estalagum* et *Estalagium*. Redi. preposit. Ambian. in Reg. 34. bis Chartoph. rrg. fol. 91. r. col. 2. part. 1. in *Estelagiu*, quod in Sabbato colligitur, lx. sol.

* *ESTELLA*, Assula, segmentum, nostris etiam *Estelle*. Arest. ann. 1303. in Reg. Olim parlum. Paris. fol. 106 : *Nitebantur facere rengias, Estellas et forelles, ac caetera opera de cortio et ligno necessaria pro enebus.* Ubi significantur assula, quibus compingitur vagina. Lit. remiss. ann. 1386. in Reg. 130. Chartoph. reg. ch. 163 : *Ipse significans Johannem Berguin maritum suum quondam Estella fustea ... percussit.* Alize ann. 1379. in Reg. 114. ch. 349 :

Isellui Jehannot ... oy le cop d'une busche appelée Estelle. Rursus alize ann. 1410. in Reg. 164. ch. 289 : *Comme le supplient s'ea feust lié querir en une estalliere, nommé nyse, ... une voiture d'Estalle.* *Estelle*, in aliis ann. 1425. ex Reg. 173. ch. 368 : *Isellui Charmillon prout une busche à faire feu, nommé eselat ou Estalle.* Nun alia, ut videtur, notione, *Estent* in Lit. ann. 1396. ex Reg. 151. ch. 147 : *Isellui Astruc d'un Estent de bois qu'il avoit en sa main, fery ledit Fugier un cop sur la teste.* Et *Eytene*, in aliis ann. 1460. ex Reg. 190. ch. 134. *Estel* vero, Postis, vulgo *Poteau*, jambage de porte, in Lit. remiss. ann. 1409. ex Reg. 163. ch. 321 : *Isellui Perrinet bouton sa huche entre l'uis et le postel ou Estel, ou il le devoit clorre.* Vide supra *Estella*.

* *ESTELLATUS*. Vide supra *Escallata*.

* *ESTELLUS*, Pali in Buvio fixi ad sustinendum rete eisdem annexum in piscium captum. Charta ann. 1034. ex Tabul. S. Viet. Massil. : *Ego Clemens episcopus Cabilonensis dono ... de aqua ad piscandum de superiori Estrilo usque in illum Estellum, qui est prope gurgitem, quem vocant patenam.* Vide supra *Estalaria*.

1. *ESTENA*, [† Membrum, ut videtur, abscissum, mutilatum.] Forj. Oscann. 1247. sub Jacobo I. Reg. Arag. f. 32 : *Si homo infans occideret hominem infans, talem homicidam potest Dominus ejus occidere in captione, fame, sit, aut frigore, non sciendo de illo aliquam justitiam vel Estenam.* Quod si justitia corporalis habet fieri de eo, tradatur Bajulo Regis, quin omnes justitiam, aut Estema corporales spectant ad dominum Regem. Observantia Regni Arag. lib. 9. tit. de Salva infantum § 10 : *In causis vero criminalibus, et ubi debet fieri Estema corporis aut membri, resurrexerunt est ad Dominum Regem, etc.* [Vide *Estena*.]

† *ESTENA*, in iidem Observant. lib. 6. tit. de Privilegio Militum § 10.

* *ESTEMA*, Papie, *Rameteul*, quos faciat, cum gradus cognationum pertinetur, ut puta ille filius, ille pater. Est pro *Stemma*. Eadem, quia Papias, notione Plinius dixisse videtur lib. 35. cap. 2 : *Stemmata vero lineis discurrunt ad imagines pictas.*

† *ESTEMARE*. Vide *Estema*.

* *ESTERA*, Palus, tiglium. Vide *Stipa*. *ESTER*, Ignis sacer, inorbi species. Acta S. Dymyne Virg. num. 9 : *Habet enim ignis ille apud Archelutros plura nomina : dicitur quippe Ignis sucer, ignis persicus, et ignis infernalis, et est qui Ester dicitur Græco vocabulo.* Ex Gr. ἀρτί, Titio, tortus.

* *ESTERA*, Seditio. Charta Guidonis Comitis Flandrie pro Ecclesia S. Barthol. Brithun. ann. 1157 : *Omnes justitias sanguinis, latronis, violentie, meserie, burne, Estera et immaritorum.*

* Hinc *Estere*, Seditiosus, in Lit. remiss. ann. 1480. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 461 : *Une surmonnée le Sceller homme fort Estere et de grand couraige, etc.*

* *ESTERIA*. Vide supra *Estrocia*.

* *ESTERIUM*, pro *Esturium*, Canalis quod intrat æstus maris. Lobelius in Glossario ad calcem Hist. Britan. Fundatio Monasterii Sarnacine Ord. Grandimont.

ann. 1192. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 646 : *Concessimus memoratis Priori et Bonis hominibus in dicto loco serventibus prout de Audleth, sicut duo Esteria, pro quibus mare ascendit et descendit, distingunt.*

* *Nostris Ester et Estier*, Charta Henr. V. reg. Angl. ex Cod. reg. 6387. 4. fol. 44. v. : *Aqua appellata in Blanguia descendit usque ad locum Steri de Coreyano, ubi dictum Esterium cadit in murri, vocato Geranda. Alia ann. 1312. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 522. v. : Une piece de terre ... ainsi comme elle se levait, o le fons du fossé, qui est et fiert à l'Estier du port de nous le chateau ... ainsi comme ledit Estier et ledit fossé se estendant. Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 390 : *Comme les supplians fusaient en un vuisseu, nommé gabarre, estoit sur coue en un lieu nommé l'Estier du port de Corde près de l'abbaye de saint Jehan d'Angely, ... ondit Ester sur l'enne estoit aussi un autre gabarre, ... et estoit en la fin dudit Ester à l'entrée de la ditte riviere.* Vide *Estierum*.*

ESTERLINGUS, *STERLINGUS*, voces Anglis, et inde ceteris nationibus familiares in re monetaria. Trifariam vero accipitur *Esterlingus*, seu *Sterlingus* : primo pro monetario pondere, deinde pro qualitate monetæ, tertio denique pro quapiam monetæ specie.

ESTERLINGUS, priori significatione, seu pro monetario pondere. Assisa Davidis I. Regis Scotie de Ponderibus et mensuris : *Imprimis Sterlingus dedit ponderare 3. granni boni et retentum invenit.* Eadem habentur in Assisa de Pond. et mens. Roberti III. in illius Statutu cap. 22. § 6. sed additit secusa tempestate esse, propter minorationem monetæ. Statuta Edw. I. de *nostris Anglis*, qui vocantur *Sterlingus*, re fundus sine tonsura, ponderabit 3. granni framenti in medio spica, et 20. Denari faciant unciam, et 12. uncia faciant libram. Adde Fletam lib. 5. cap. 12. § 1. et Fori Morlaenses art. 18. Hocseimus in Adolphe a Marka Episc. Leod. cap. 18. ait, in provincia Coloniensi unciam 20. *Sterlingi ponderare, sterlingum 36. vel circiter horis grossi granni, sive speller, 8. vero uncia aureum elegare.* In Regesto Pater, in Camera Computar. Paris. fol. 204. dicitur : *Chascun Esterlin doit pœr 3. oboles Turonis.* Solidus vero pondralis appendebat 12. oboles. Vide in *Morea*.

† *Estell* von *Estellin* pro unciæ parte minutiore, etiam ubi non fit sermo de re monetaria, pluries accipitur, in Edicto Johannis Franc. Regis ann. 1350. apud de Lauriere tom. 3. Ordinat. Reg. pag. 352. n. 13 : *Blod conste trente-huit sols septier. La paste du pain d'un denier d'Chailly pese cinq onces et demie ; et le pain cuit quatre onces treize Esterlins.* Occurrit eodem nom. ut et seqq. passim. Vide *Estell* *lugus*.

ESTERLINGUM, pro monetæ qualitate, usurpat Math. Paris. ann. 1257 : *30. millibus denariarum Fienensium, quos quilibet denarius plet 3. oboles Esterlingorum.* Statuta Davidis II. Regis Scotie et

37: *Moneta nostra, videlicet Sterlingi, non deferatur extra regnum pro mercatoribus regni.* Joan. Sarabier, Ep. 31: *Centum marchas Sterlingorum...* tradidit. Jo. Bromptonus: *Promisit se daturum Regi Francie 4000. militum Sterlingorum pro expensis suis.* Matth. Paris. ann. 1235. pag. 104: *Marcas bonorum et legalium Sterlingorum, 13. solidis et 4. Esterlingis pro marca qualibet computatis.* Lambertus Ardensis ap. 256: *Pecuniam denariorum Esterlingorum... et distribuit.* Charta Henrici III. Reg. Angl. ann. 1261. apud Prynnem in Libertatib. Angl. tom. 2. pag. 981: *In centum maris bonorum, novorum, et legalium Sterlingorum, tresdecim solidi.* et 4. Sterlingi, pro qualibet marca computatis, etc. Eadem fere habetur pag. 1035. *Le Roman de Garin le Locheurs MS.*

Et rois cent mars de Deniers Esterlin,
le Roman de Ros MS.

Mais je ne saie mie veues
En cest pais à tant escues,
Pour ses Esterlins recevoir,
Mais pour la terre toute avoir.

Statuta MSS. Auriculic Parisiensium: *Nul Orfevre ne peut ouvrir à Paris d'argent, que il ne soit aussi bon, comme Esterling, ou meilleur.*

STERLINGUS, pro moneta specie, quam denarium Sterlingum vocabant. Matth. Paris. ann. 1157: *Precepit Dominus Rex... ut quicumque denarii Sterlingus in regno suo ponderis non legem invenirent, statim fundertur.* Infra: *Quod tempore moneta Esterlingorum, propter sui materiam desiderabilem... capiti deteriorari et corrumpi per illos falsarios monetarum, quos Tuncos appellamus, adeo ut vix interius circulo nummi pariendo, librum literarum totidies aperirent.* Ordinatio Philippi Regis Franc. et Henr. II. Reg. Angl. pro subsidio Terræ Senecæ ann. 1184: *In terra Regis Angli cimarina 2. den. Andegavensis moneta, et in Anglia unus Sterlingus persolveret.* In Tabulario S. Bertini ann. 1230: *Sub pena mille marcharum Sterlingorum majoris ponderis.* In veteribus Tabulis Cameræ Comput. Paris. legi S. Ludovici statuto ann. 1265. vetasse ut Esterlingi aliorum pretio quam 4. Turonensium caperentur, adeo ut 15. mensis Augusti, coque elapso illorum penitus usum interdixisset. De sterlingorum Anglicorum recti ponderis in Francia valore, idem statutus Statuto Philippi Pulcri ann. 1289. mens. Aug.

Statutum S. Ludovici mox a Cancio laudatum edidit de Lauriere tom. 1. Ordin. Reg. pag. 95. cui alterum præmitti ejusdem anni ibid. pag. 94. ubi Esterlingi, seu Estellins (Gallica sint hæc duo Statuta) quatuor Turonensibus pariter æstimantur. Currebant autem in Gallis nostris Esterlingi, quod in his plures olim provincias Angli possiderent.

Charta ann. 1219. ex Bibl. reg.: *Tetur integre sine difficultate persolvere in proximis nundinis S. Johannis Trecentis apud Treccas...* triginta marcas bonorum novorum et legalium Sterlingorum, scilicet 24. solidis et quatuor Sterlingis pro marca qualibet computandis. Idem prædium Sterlingi assignator in Ch. ann. 1232. apud

Cencium inter Cens. ecd. Rom. Alia ann. 1232. in Reg. C. Chartoph. reg. ch. 21: *Estellins checum bullit pour cinq petits deniers, gras Tournais d'argent à un O checum pour quinze deniers.* Liber nig. S. Petri Abbavil. scriptus ann. 1487. fol. 53. r.: *Lesquelz vintz sols d'Estrelins sont estimes checum an à six escus, qui valent vij. livres, iij. sols.* Vide infra *Stellings*.

De vocis etymo et origine discrepant viri docti, quorum sententias breviter retextam, uti lectori, que magis arriserit, liceat amplecti. Ludwodus ad Provinciale Cantuar. Ecd. lib. 3. tit. 13. a voce Anglicæ *Starling*, quæ *Sturnum* sonat, deducit, et dictum vult quod in nummis Eduardi Confessoris deprehenderit quatuor aves effictas ad Crucis ibi depictæ latera. Sed an Sturni sint, vel Columbe, vix quisquam pro certo affirmat. Deinde in cæteris Regum Anglo-Saxonum nummis nullam progas reperire est dilineatam avem.

Buchananus ait Scoticum vulgus *Stirlingum* dictum existimare, a castro *Starlin*, et *Striveling*, nuncupato. Verum etsi sterlingorum mentionem fieri in veteribus Regum Scoticorum legibus certum sit, nemo tamen sanæ mentis inde sterlingorum originem manasse censet, nisi certis argumentis probetur in eo castro cusos primum sterlingos.

Wattius sterlingos denominatos censet, a starro. Ita vero apocham, seu *adquætantium*, vocabant Judæi Angli, et ut probati nummi sic appellati sint, quod scilicet tam boni purique essent, ut eos non recusetaret ipse ipsi Judæi: vel a voce Anglicæ *Stare*, id est, stella, quod perique veterum Anglicorum nummorum stella insigniti sint. Nam et *Stirlingus*, periode æ *Stirlingus* scribi annotavit Spelmanus.

Somerus vocis originem a Saxonicis accersit, stæore, i. e. lex, canon, regula, quod ejusmodi nummi, pondere, forma et materia legales sint, seu regulares. Unde vulgo probata moneta, bona et legitis, dicitur *ling*, addito in vocis productionem, uti in plensculi Anglicis vocalibus factum observat.

Postrema denique super vocis etymo sententia, quam amplectitur Cambdenus in Scotia, Spelmanus, Jacubus Warren in Antiq. Hibernicæ, cap. 25. et alii, ea est quam ex Annalibus Anglicis eruant scribunt, a Germanis scilicet Danie vicinis, quos ab Orientali situ, *Esterlingos* appellamus, *Esterlingos* nummos nuncupatos: seu, ut in iisdem Annalibus habetur, quod in Angliam aliquando venientes artem purgandi argenti et ferendi intulerint: vel quod mihi videtur probabilius quia Normanni nostri, ut primum in Angliam sedem fixerunt, Willelmo Notho duce, veteres regionis incolæ, origine Saxonici, nulla alia denominatione donarent, quam ea que apud Francos in usum passim habebatur, *Esterlingorum* nempe, quæ appellatione in Germanie populi, qui in Danie confinis habitabant, vulgo innotescerant. Unde cum Anglo-Saxoniorum Regum monetam denotare vellent, quæ probatur etiam quam Francia et Normannica, *monetam Esterlingorum*, id est, Regum Saxonum dicebant, eam scilicet que ante Nor-

mannorum in Angliam ingressum in commercio obtinebat. Paulo aliter Cambdenus, scribens Esterlingos a Joanne Rege in Angliam primum evocatos ad argentum in suam puritatem redigendum, Uticunque se res habet, constat ante Normannos Anglicos vix in quopiam diplomate aut scriptore vocem *Stirlingorum* usurpatam reperiri. Primus enim, si fallor, Oedericus Vitalis eam extulit, vocabulo parum immutato, jam ab ann. 1066. nam libras *Sterlingium* vel *Sterlingis moneta*, vocat non uno loco, pag. 495. 523. 544. 580. 601. 768. 786. 788. que aliis *Stirlingorum* diruntur. Sed et observandum pag. 495. Anglicam monetam a *Sterdensi* videri distinguere, dum ait Mainerio Abbati 44. libras *Anglie monete* Monasterio S. Ebrulsi erogatus a Lanfranco Archiep. Cantuar. et a Rogero de Soppo 40. libras *Sterlingum* eidem missas Abbati: ubi Anglica moneta pro usuali, *Sterlensis* vero pro probata sumitur.

Jam vero Saxones Germanicos, a quibus originem duxere Angli, *Osterlingum*, seu *Esterlingum* appellatione Scripturibus nostris innotuisse, probat plus satis Annales Francoerum veteres, qui ita dictos observant quod ad austrum, seu ad Orientem habitarent, aliorum Saxonum respectu, qui ad Septentrionem et ad Occidentem vergebant. Quippe olim Saxonia, seu potius Saxonum ditto, procul in Germaniam protendebatur; dividelaturque in tres potissimum, provincias, quarum una ad Orientem, altera ad Occidentem, tertia ad Aquilonem porrigebantur. Hanc Saxoniæ partitionem docet lane Witkindus lib. 1. Gest. Sax. pag. 7. dum ait in *Orientalis populus, Anglorum, atque Westsalorum*, Saxones fuisse divisos. Quod etiam ante Witkindum agnovit Poeta Saxonicus lib. 1. de Gestis Caroli M. ann. 772. vers. 24:

Quot pægas, tot pæne Duces, velut nulus artus
Corporis in diversa foret hinc inde revalis,
Sed generalis habet populus diviso terrore,
Insignita quibus Saxonia Bructi olim.

Nomina hæc resonant, virtus æliquis recensit.
Denique Westfalos vocant in parte maxime
Oederici, quorum non longe terminus æne
A Rheeno distat, Regionem solis ad ortum
Inhabitans Osterlingi, quos nomine quidam
Oestvalos alio vocant, eosdem quorum
Infestat conjuncta suis gens pericla Saxi.
Inter prædictas media regione morantur
Angarii, populus Saxones tertius, horum
Patria Francoerum terris sociatur ab Austro,
Oreanoque eadem conjungitur ac Aquilone.

Osterlingorum denominationis rationem ipsa prodit appellatione. Dicti enim, quia ad Austrum, aliorum Saxonum respectu, habitabant. Haud procul ab Obacra statuuntur a Poeta Sax. ann. 775. vers. 40:

Iude movent Carolus regiones venit ad illas,
Quos Osterlingi retinet, sedique localis
Ad fluvium castria, qui sicut Obacra vocatur.

Ex quibus abunde patet Osterlingos eosdem esse qui alias in Annalib. Francoer. et in Vita Caroli M. ann. 775. *Austrelindi* vocantur, ubi perperam libri omnes edidi, *Austrelindi*, præferunt. [* Utroque loco Poeta Sax. Petri. legit *Osterrindi*.] Nec scio, quod fere ausim affirmare, an mendum irreperit in Annal. Francoer. Metens. ann. 688: *Pippinus successibus prosperis Orientalium Francoerum, quos illi propria lingua*

Osterlindo vocant, suscepit principatum. Nam pro Francorum resituendum censuerunt, Saxorum, et pro Osterlindo, facili emendatione, *Osterlinds*.

Fuit iugiter Saxorum gens in tres potissimum distributa populos, *Osterlingos* nempe, *Angulos* quos *Angulor*, et *West-falios*. Postremorum nomen etiam appellatio in Westfalie provincia, Rheni finitima.

De Osterlingis crebra est mentio in Annalibus Franc. Hi numero ceteris præpollabant, ut est in Annalib. Bertinians ann. 841: *Saxonibus, qui Stellinga appellantur, quorum multipliciter numerus in ea gente habetur*. Ubi obiter observandum jam inde non modo Osterlingorum nomen in Sterlingorum appellationem contrahi cepisse, sed et littera *r*, in *l*, mutata, *Stellingos*, vocatos, uti vocem hanc in re monetaria extulisse Francos posteriori ævi constat. [Litteræ Philippi Augusti Francorum Regis ann. 1311. apud de Lauriere tom. 1. Ordinat. pag. 31: *Et volui et concessi eisdem (Monetariis) quod ipsi pro mercede operariorum (f. operum) eorum habuerint et percipere voleant de xvi. marcbis et xl. Stellingis l. solidos et tv. denarios ad marcham de civitate Trevesem.*] Willemus Guiart ann. 1204: *qui coustassent tant d'Estellin*.

* **ESTERMINARE**, Extra terminos ejicere, abigere. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Eysyllhar, Prov. exulare, Esterminare*. Acta MSS. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 44. vº: *Quidam beguinus fuerat absconditus sub Esterminatus, quia volebat decipere et tradere inquisitoribus Petrum et Guillelmum Auleri hereticos*. Vide *Esterminum*.

* **ESTESSUS**, Gall. *Etaye*, Fulcrum, tabulatum. Lit. remiss. ann. 1351. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 128: *Cum dicit Guillelmus et Johannes quemdam cinninum de plastro . . . reparassent mediocriter Estessibus, qui eschofandi vulgariter nuncupantur, etc.*

* **ESTEVENENSIS**, vel **STEPHANENSIS** MOYER. Vide in *Moneta Baronum*.

* **Gallico Estevene**, Stephanus, Bestiar. MS.:

Li coulois qu'est stephanin
Nos doit saint Estevene nochiez,
Qui pour Dieu se laissa peier.

Unde *Estevenon*, nomen proprium mulieris, Stephanina, in Ch. ann. 1297. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 11. rº. col. 2: *Jehan Fouquet le Genne et Estevenon sa femme, etc.*

* **ESTIBULATIO**, pro *Stipulatio*, Sponsio, promissio. Vide in hac voce.

* **ESTICKE**, Numerus anguillarum. Vide *Stica*.

* **ESTIFER**, *Ferens estatem vel estum*. Jo. de Janna.

* **ESTIGIA**, Idem quod *Hostitia*, ut patet ex Charta Benjamin Abb. Brannensis ann. 1213. cujus inscriptio est, *De duobus Estigia*; tenor vero *Nos duas Hostitias, quas habebamus, etc.* Habetur in Tabulario S. Medardi Suesseonensis. Vide *Hostitias* in *Hislog*.

* **ESTILGUACHIA**, Obligatio, qua vassallus tenetur excubias agere in castro domini sui, idem quod supra *Esekgargata*. Charta Guid. vicecom. de Cornborno ann.

1284. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 424: *Ipsos (homines nostros) ab omni quæsta, tallia, Estilguachia et manobra, . . . excepta Estilguachia, si cum aliquo barone vel bona villa nos seu successores nostri guerrum habereamus, liberamus*. Vide supra *Estanus* et *nox*.

* **ESTHLLUS**, Somnus, Angl. *Sleep*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Esthllus, sompne*.

* **ESTIMA**, *Estimatio*, pretium, valor, Gall. *Estimation*. Charta ann. 1299: *Barjulus ad instantiam illius qui recipit damnum et emptoris talium facit pignora malefactoris usque ad Estimam predictam factam per taxatores eodem*. Alia ann. 1326. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 104: *Quia vero Estima pretii Estimam rerum ad dictam donationem pertinentium videtur excedere, etc.* Vide *Estimium* et infra *Estima*.

* **ESTOMAGIUM**, pro *Esmagium*, in Charta ann. 1163. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 617. Vide in hac voce.

* **ESTIMERE**, Facultates et omnia que sunt in bonis, idem quod *Averium*. Charta Rob. de Cocia dom. de Pinon ann. 1213. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 116: *Si quis mansionarium de Pinon in ipsa villa manere renuerit, ejus possessionem, quod vultu Estimere nuncupatur, sine reclamatione possidebitur*.

* **ESTINIUM**, *Estimatio*, quæ species est opinionis, velut de visu. Papias. Hinc nostris *Estime*. [Vide supra *Estimium*.]

* **ESTINUM**, Major ætas, cui sua est existimatio, opinio. Charta ann. 1183. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 169: *Hoc est sacramentum et pignus, quod dominus Wicello et Gabriel ejus filius de Camino fecerunt hominibus et communi Tarvisi: quod pactum et sacramentum filii predicti Gabrielis, quando erunt ad Estinum, nisi fuerint clerici, debent facere*.

* **ESTIRO**, Modus agri. Reg. feudor. Aquit. in Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 27. rº: *Nec ab aliquo vivente tenentur aliqui, nisi ab ipso domino rege, exceptis decem Estironibus terre, quos dicit Arnaldus et Vitalis de Saubar tenent, . . . et exceptis septem Estironibus terre, quos prædictus P. de Cabones tenet cum iij. den. Burdegali. de feodo. Privil. concessa ab Eduardo reg. Angl. habitatoribus Salveire*. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 658: *Item statutum, quod quilibet burgensis dicte ville possit retinere de terris et possessionibus, quas habebit circa villam, duo boves per aratum excolere poterunt bono modo, et unum Estironem terre præ orto, et ad opus vinetum unam conquatam terre*. Vide supra *Expensulata*.

1. **ESTIVA**, [Johanni de Janua, dicuntur loca in nemoribus, ubi in estate bestie sub umbra morantur, ut vitent colorem; unde *Estivare*, ad umbram in estate quiescere.] Vide *Estiva*.

2. **ESTIVA**, Dolium. Inventar. ann. 1341. ex Archiv. S. Victoris Massil. arm. Arelat. num. 1: *Item unum inbecum magnum et aliud parvum, unam Estivam de Juxte*.

* Hinc forte *Estivelo*, vasis genus, in

Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbavil. fol. 117. vº. ad ann. 1365: *Un pot de deni lot d'estain, trois Estivelos et deux saussorres d'estain*.

* **ESTIVAGIUM**, Jus quod ex piscibus percipiebatur. Charta ann. 1318. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 305: *Item on le prin et l'estivage piscium apud Cynnem, etc.*

1. **ESTIVALIA**, *Ocreæ*, in veteri Vocabulario Juris utriusque. Species calcereorum sunt, de quibus jam in *Estivalia*. *Estivalibus etiam largis seu botis altis pro calcementis utantur, in Capitulo generali S. Victoris Massil. ann. 1312. Nullus vir vel mulier audeat portare in suis Estivalibus stularibus vel botibus punctas dictas de Polayna, in Litteris Caroli V. Franc. Regi ann. 1367. pro Monspelivensi de forma vestium*. Vide modo *Estivalis*.

* *Estuvauz*, in Lit. remiss. ann. 1415. ex Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 312: *Uns Estuvauz, deux besasses, etc.* Estuvall, apud Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 26. Le Roman de Perceval ibid. in Glossar.:

Uns Estuvier forré d'ermise
Choeu li rois, etc.

* **ESTIVALLUS**, Statuta Ord. Cartusie. sis ann. 1368. 2. part. cap. 1. § 1: *Quicumque incas solitares, quos vulgus Emallulos vocamus, portaverit aut inter duos lineamini facere præsumpserit, etc.* [Rursum occurrit in quodam Codice MSS. S. Marcialis Lemovic. n. 58. pag. ult. ubi de Raymond Abb. et in Computo J. Humberti sub Guisone Dalphino ann. 1341. *Estivallus*, in Spicilegio MSS. Fontenell. pag. 422. Vide *Estiferius* et *Estivalia*.]

* **ESTIVATICUS**, *Estivus*. Vide *Carogata*.

* **ESTIVELLUS**, Vide *Estivalis*.

* **ESTIVUM**, *Estas*, Gall. *Esté*, *Præsentis Estivo*, *præterito Estivo*, passim in lib. Sentent. Inquisit. Tolos. a Ph. Lim. borech. edito.

* **ESTOBLAGIUM**, Præstatio pro facultate depascendi porcos in stipulis, nostri *Estoblage* et *Estoublage*; a voce *Estouble*. Stipula vel culmus, nunc *Estuale*: unde *Esteuler*, Stipulas colligere, in Ch. ant. 1343. ex Chartul. S. Vinc. Laudun: *Qui nous avons atement de l'estoire audit rois de Baye*. Charta ann. 1114. ex Tabul. episc. Carnot. *Item confirmamus eis Estoblagia et quadrigalia, quos ultra nos sup. ipsi terras habent*. Alia ann. 1242. ex Cod. reg. 5456: *Item totam decimam Estoblagi porcorum et herbagii ovium, quos burgenses habent, percipient*. Alia ann. 1309. in Reg. 123. Chartoph. reg. ch. 118: *Le parage et l'estoublage des porcs aus honnes de la ville, ex. sols Par. Denique alia ant. 1401. in Reg. 165. ch. 341: *Recelez par vostre et chacun d'eux, . . . doivent avoir l'estoublage d'icelle forest chacun six deniers*. Tournois. Lit. remiss. ann. 1470. in Reg. 196. ch. 280: *Ainsi que les supplians fissent pasturer leurs beufs arans en un Er toable ou garet, etc.* *Estroble*, eadem optio, in aliis ann. 1469. ex Reg. 197. ch. 107: *Les supplians firent mener leurs bestes et porceaulx en leurs Estrobles ou charru*.*

duit champ pour illecois les faire paistre.
Vide *Estoblogia* et *Stoblogia*.

† **ESTOCAGIUM**, ut *Estochagium*, Jus apites extingpandi. Locum vide supra in *Escoquium*. *Estocat*, Truncus, stirps, in Lit. remiss. ann. 1415. ex Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 38 : *Estienne Clément . . . en la terre sur un tronc d'arbre coppé, que l'en dit au pais (Lyonois) Estocat*. Idem forte sonat vox *Esogot*, nisi sit pro *Surculus*, in Lit. Phil. duis Aurel. ann. 1361. ex Reg. 124. ch. 357 : *Oudit usaigne peuent prendre . . . la fouchiere et les racines d'iceles érachier et fauchier à quelcques fermens qu'il leur plaira, hors l'Esogot des chesnes*.

* Aliud sonat *Estotage* in Ch. Andr. de Chavignig. mod. Castri Radulfi ann. 1355. ex Reg. 65. bis. ch. 278 : *Avons franché . . . Amelinee Jumeu Grangier . . . et touz leurs hors moines et feneuere . . . de tailler . . . vendes . . . Estotage et de tuerz autres costames*. Ubi idem videtur quod *Estotage* in Cosuet. de Surenne art. 3. Censu scilicet, qui pro relevio solvitur. Vide *Estotage*.

† **ESTOCHAGIUM**, Lignatio seu Jus percipiendi ligna in silvis. Charta Theodorici de Sanzeilles ann. 1217. in Tabulario S. Nicasis Rem. : *Forrestarius Estochagium suum in nemore accipiat*. Altera Nicolai de Ruminacio ann. 1214 : *Famuli nemora custodit et suum Estochagium . . . ad medietatem inter se dividunt*. Vide *Stoc*.

† **ESTODIRE**, pro *Studere*, Curare. Charta Childelberti III. Franc. Regis. ann. 694. apud Philibaud Hist. Sadiouy. pag. xv : *In autuicio cum Esodantur defensione*.

* **ESTOFFA**, nostris *Estoffe*, Res seu materia quorvis, unde aliquid conficitur vel ornatur. Arrest. parlam. ann. 1368. in Lib. s. stat. art. Paris. fol. 306. r°. ex Cam. Comput. : *Conserventur dicti mercerarii . . . a mercatoribus foraneis Estoffas eloris, iveros, seu burnes, et alias diversas denaristas ad dictum eorum ministerium cutellorum necessarias . . . emere . . . Conserventur etiam dicti mercerarii suas Estoffas diversis artificibus ville Paris. tradere ad opus et ministerium cutellorum faciendum*. Charta Rob. abb. Marchiens. ann. 1312. in Reg. 38. Chartoph. reg. ch. 105 : *Et si ex auctoritate, tant comme il le (monastère) tenront, grans merces, fallloit par revoiescure, livrer leur devons l'Estoffe au devant dit manoir*. Siat. ann. 1407. in Reg. 169. ch. 188 : *Aucun dudit mestier . . . ne face comederons, coudertes ou pas d'arain de vieille Estoffe sans refondre*. Le suppliant devoit poier le mire et les Estoffes qu'il convendroit pour sancer la playe, in Lit. remiss. ann. 1469. ex Reg. 195. ch. 260. Unde *Estoffe*, Instruere, munire. Pactum ann. 1318. in Reg. 59. ch. 150 : *Li habitant estoient tenus et devoient amener nostre vis a leur vizoties pour Estoffe nostre laide*. Hinc *Estoffure*, Ornamentum, vulgo *Cambrure*, in Invent. MS. eccl. Camerac. ann. 1401 : *Un cornet d'ivoire sans Estoffure*. Et *Estoffezse*, Saccularum seu crumenarum artifex, Gall. *Boursoier*. Lit. remiss. ann. 1378. in Reg. 114. ch. 64 : *dispon l'Aigineite Estoffezse de bourses*

demourant à la Croix du Tirouer, etc. *Estoffezse*, eodem sensu, in aliis Lit. ann. 1369. ex Reg. 100. ch. 439 : *Jehan de la Poulaine Estoffezse de bourses de ave en la rue de la Horpe à Paris*. *Gens d'Estoffe*, Virtute illustres, apud Froissart. 2. vol. cap. 27 : *Thomas Trivet n'avoit en sa compaignie que cent lances : mais c'estoient tous gens d'Estoffe*. Vide *Stoffare*.

† **ESTOFFATUS**, Instructus, munitus, Gallice *Estoffé*. Chronicon Bone Spei pag. 264 : *Tenebantur exhibere mille et sexcentas dietas curruca de curribus munitis et Estoffatis rationabiliter sine dolo*. Charta Walleri de Ramello ann. 1217. ex Tabulario Corbeisani : *Volsi etiam et concessi, quod si decima ipsa undecim modios bladi, sex scilicet frumenti et quinque avenae ad mensuram Corbeia plenarie Estoffatis singulis annis non valeret, defectum undecim modiorum predictorum de meo tenore adimplere*. Ubi plenarie *Estoffatis* idem est quod bene mensuratos et impletos. Vide *Stoffare*.

† **ESTOFFERIUS**, Celator, interextor, Gall. alias *Estoffeur*. Extractum Computi Joan. Humberti de exitu sigilli D. Guigois Domini Dalphin ann. 1328. in Adversariis Domini Lancelot : *Item, pro unis estivallis et quatuor paribus sotulorum ad opus Domini solvit Granpion Estofferio Gratianopolitano, xx. Turonenses argenti . . . Item solvit cuidam Estofferio qui moratur Gratianopolis ante domum Johan. selleris pro estivallis Domini, xviii. sol.* Ordinato Humberti II. pro Hospitio Dalphinoal ann. 1336. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 308. col. 2 : *Item, Johannes d'Alton et Franciscus sicut Coloverit nostri . . . Item, Colinus sit Estofferie noster*. Vide *Stoffare*.

* Leg. *Escofferius*, qua notione etiam intelligendum. Vide in hac voce.

† **ESTOLIUM**, [Classis, navis, vel etiam Exercitus terrestris.] Vide *Stolus* 2.

* **ESTOLUM**, Classis, Gall. *Flotte*. Lit. Sold. ad Pisan. apud Lamium inter not. ad Hist. Sicul. Bonincot. part. 1. in Delic. erudit. pag. 209 : *Quando nostrum Estolum exiit, eum imperimus ut non tangerent aliquem (de) vestra gente*. Vide *Stolus* 2.

* **ESTON**, inter ioinctus fruges, si tamen bene lectum est, recensetur. Charta ann. 1244. in Chartul. S. Corn. Compend. fol. 124. r° : *Si vero vechin non triturata vendita fuerit, vel abbas Eston non trituratum retinere voluerit, habebit ipse duas partes et major tertiam*. Forte pro *Escon*, aut quid simile. Vide supra *Escon*.

* **ESTOPA**, a Gallico *Estoupe*, Stupa. Lit. remiss. ann. 1376. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 336 : *Cape de Estopis et ponas sibi in vulnere, adeo quod alterius non voluit sanguinare*. Unde nostris *Estoupillon*, Id. quo aliquid obstruunt. Aliis ann. 1427. in Reg. 173. ch. 80 : *Le suppliant coppier l'Estoupillon d'une cane ou cruche qu'il portoit, en laquelle avoit de la servoise*. Vide infra *Estopare*.

† **ESTOPPARE**, Impedire, a Gallico *Estoppier*, Angl. *to Stop*, Obstruere. Charta Edwardi IV. Angl. Regis ann. 1473. pro Episcopo Dunelmensi, apud Rymer. tom. 11. pag. 783. col. 2 : *Et quod nec preces nunc Episcopus, nec successores sui, occasione*

premissorum seu alicujus eorum, per acceptationem presentium, de libertate predicta (obolorum fabricandorum) aliquo modo in futurum Estoppentur seu prejudicentur; et omnibus libertatibus et regaliis suis per contra quodlibet et utantur, presentibus non obstantibus.

* **ESTOQUETUS**, Hisp. *Estoque*, Verutum, gladius. Invent. ann. 1361. ex Tabul. D. Vencie : *Item unum Estoqueum*. Vide *Stochus*.

* **ESTOQUUM**. De *Estoqueo*, Puncium, Gall. d'*Estoc*. Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 462 : *Dictum Johannem Squatit a parte retro in agnais sive renibus uno magno ictu de Estoque percussit Johannes Placentii*. Unde *Estoque*, *Estoeur*, *Estochier* et *Estoqueur* nostri, pro Puncium ferire, Hisp. *Estoquear*. Lit. remiss. ann. 1367. in Reg. 99. ch. 208 : *Icellui Jehan, et sus complices firent et Estoqueerent de bastons ferres et de couxans apres ledit exposant*. Aliis ann. 1365. in Reg. 98. ch. 671 : *Hannquin de la Wagne chandrelrier cuida et vould Estochier et ferir ledit Jehan d'un contel*. Aliis ann. 1379. in Reg. 104. ch. 96 : *Icellui Heulin eust trait son cousteit, daquel Estoca par trois fois ledit Jehan*. Occurrit rursum ibid. ch. 247. Aliis ann. 1374. in Reg. 105. ch. 297 : *Icellui bastard et sus complices se avancerent vers la porte de la ville que li trouverent fermee et y Estoqueerent de lances et de piques en faisant assaut fourmel*. Icellui Jehan Estoque au ficha de son plançon sur le rondel, tant qu'il le fendi, in aliis ann. 1418. ex Reg. 170. ch. 197. Vide infra *Estocum*.

† **ESTOR**, Johannes de Janua *Forator*, epulo, manducans, mondens, ardelio, ab Edo, ex. Glossa. Lat. Gall. Sangerman. MSS. : *Estor, ris, Manger, Gouhart*. Vide *Estor* et *Gouhart*.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Estor, Gollart, ou grant mangier*. *Estrix*, *Gloutonne*.

† **ESTOR**, oris, *Clavus* quo temoni aptatur jugum, apud Laurentium in Amalthaea.

* **ESTORAMENTUM**, Quidquid ad vitæ et vestitus necessaria perlinet, nostris *Estoirement* et *Estoremment*, eadem notione, et pro omni apparatu, sive bellico, sive domestico, a verbo *Estorer*, Instruere, vulgo *Mettre*. Annal. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 318 : *Le Roi Estora ledite meson d'ans et d'entres ostillemens, qui levez estoient nécessaires*. Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ab ann. 1248. ad 1269. ex Cod. reg. 1245. fol. 23. v° : *Plura habebat Estoramenta et sufficientia asque ad annum*. Charta ann. 1351. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 918 : *Comme ledit moines aient peu de bois pour leur Estoremment de chauffer et ardoir, ne pour leurs ediffices faire, etc.* Pactum inter Joan. duccem et episc. Naclov. ann. 1365. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1603 : *Des Ues . . . que ils feront charger pour convertir en vitas ou autres vitres et denrées pour leurs Estoremments*. Lit. ann. 1374. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 55. art. 2 : *Ordonnons que Marie nostre fille soit contentee de cent mil fruns que nous lui avons ordonne donner en mariage, avecques tels Estoremments* (infra 14).

non semel *Estoremens*) et *garnisons*, comme il appartient à fille de roy de France. *Christ. Pisana* in Hist. Caroli V. part. 2. cap. 9. Et ainsi de tous *Estoremens* de guerre se pourvey. Infra : Envoya le roy gens d'armes en bel et bon *Estoremant*. Charta ann. 1357. in Reg. 89. ch. 103 : *Huchez, huchians et autres communs Estoremens d'ostel, etc. Pierre Canin avoit baillé à titre de luter audit Domia certains Estoremens, ou Estoremens, in Lit. remis. ann. 1399. ex Reg. 154. ch. 518. Vide supra Estourmentum et infra Estourmentum.*

† *ESTORAMENTA LECTORUM*. Quidquid ad instruendos lectos necessarium est, forte pro *Instrumenta*. Charta Philippi VI. Franc. Regis ann. 1340 : *Quod fuerint in possessione et saisina talis libertatis et immunitatis quod dicitur Archiepiscopus existens in villa Remensi, aut gentes sue, lectos, cultrarios, cussinos, coopertoria, aut alia Lectorum Estoramenta, in domibus istorum conquirentium capere nequeant, nisi ad hoc eorumdem conquirentium voluntas occurrat.*

* *ESTORCHERA*. Joan. Germ. Cabillon. episc. in Vita Phil. III. ducis Burgund. apud Ludewig. tom. 11. Reliq. Mss. pag. 68. ubi caput 40. inscribitur : *De cohortibus quas Estorcheras appellant*. Perperam haud dubie pro *Escorcheras* : ibi enim sermo est de iis militum turmis, quas les *Escorchers* vocabant; de quibus ita Monstrelet. in vol. 2. ad ann. 1437. fol. 150. v^o : *Lesquels (François) on nommoit en langage les Escorchers. Et la cause pourquoy ils avoient ce nom, si estoit pour tant que toutes gens qui estoient reconnoires d'eux, tant de leur party comme d'autre, estoient dévêstus de leurs habillemens tout ou net jusques à la chemise : et pour ce quand leurs retournoient ainsi nuds et dévêstus en leurs lieux, on leur disoit qu'ils avoient esté entre les mains des Escorchers.* Lit. remis. ann. 1441. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 85 : *Aucuns compaignons de guerre, nommés ou pays (Lannois) les Escorchers, avoient, ou les aucuns d'eux, bonté le feu en une maison.* Vide infra *Scoriarum* et *Escoriarum*.

† *ESTORIATUS*. Aeu pietus, figuris intextus. Charta ann. 1377. ex Archivis S. Victoris Massil. armar. Massil. n. 988 : *Item unam stolum pulchram Estoriatum imbricibus B. Marie cum manipulo.* Vide *Historiarum* 2. et *Historiarum*.

† *ESTORIUM*, ut infra *Estorium*, Subsidiium, nutrimentum corporis, et generalis quidquid convenit necessarium est ad victum, vestitum, conditionem, ut olim *Estovoir*. Charta Henrici Regis Anglie circ. ann. 1155. apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. pag. 111. ad calcem : *Vidua post mortem mariti sui ... si de Castro recesserit, statim providetur et domus competens, in qua possit honeste morari, quousque dos sua et assignatur secundum quod prodietum est, et habet rationabile Estorium suum.*

* *ESTORNAMENTUM*. Quidquid ad navium insiruendum conducit. Charta ann. 1256. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 522 : *In quibus (pecuniis) idem dom. rex senator dom. comiti pro navibus suis de Ruppella, quas habuit idem dom.*

rex, et pro Estornamento ipsarum.... Fel si non placet dom. regi solvere hujus pecuniam; quod silem dom. comiti tradam unum de navibus suis cum Estornamento ejus, etc. Vide supra *Estornamentum*.

* Aliud sonat *Estoscement*, Cautela scilicet, in Lit. remis. ann. 1378. ex Reg. 113. Chartoph. reg. ch. 233 : *Michelet de Voir a telement mené ladite Simonne, que il n'en compaignie à elle, et les n'ellit n'entre trouver ensemble couchiez en son propre maison Estoscement enfermes.*

* *ESTORRESSA*, Emendatio, multa, compensatio Charta ann. 1308. in Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 341 : *Pro quolibet porco mentito, quem habent ultra numerum quem asserent se habere, quousque solidos pro pena sue Estorressa sui mendacii solvere tenentur.*

ESTOUBLAGIA. Charta Odonis Archiep. Rotomagensis ann. 1261. in Regesto archiep. reg. 31. fol. 27 : *Costum denarii et oboli, vende, furni, molendina, molta siccata, Estoublagia, quarringia, messeria, servitia vassorum, servitia rusticorum, etc.* Vide Concilia Ecclesie Rotomag. pag. 268. Vox formata ab *Estouble*. Will. Gairt in Historiis Francica MS. ann. 1304 :

La ens g'ist d'armes et de n'ous, Par jachieres, et par Estoubles.

Infra :

Et grand planté de chereillons, Par Estoubles et par bruesiers.

Ubi *Estouble* videtur esse quod *Esteule*, stipula, vel colmus. Unde *Estoublage* fuerit opus colligendi vel censitandi stipulas post peractam messem, ad rusticorum edum lectu. Sed hæc sunt mere conjecturae. [Vide *Standalectus*.] * Vide supra *Estoublagium*.

ESTOVERIUM, significat apud Prætorios, aut Cowells, quandoque nutrimentum corporis, quandoque potestatem capiendi ex aliena silva lignum fœco, aratris et sepibus reparandum necessarium.

Prima notione dicitur *Sustentatio rotundis*, in Legibus Malcolm II. Regis Scotie cap. 3. §. 5. Statuta Alexandri II. Regis Scotie cap. 22. n. 4 : *Vidua... quousque dos sua sibi assignetur... habet rationabile Estovierum suum interim de comitatu.* Statuta secunda Roberti I. Regis Scot. cap. 22. §. 5 : *Si idem captus fuerit de feloniam, tunc residuum catallorum suorum, ultra Estovierum suum proleptum, Domino Regi remonet.* Assisio Hierosol. MSS. cap. 122 : *Le Seigneur li doit donner ses Estoviers souffraiment, tant come il sera en cel sen service, tout soit ce que il n'ait mie en fé Estoviers heux.* Adde cap. 250. 267. Willielm. Guisarii de S. Thoma Cantuariensis.

Mais li trouva tel recurrence, Et vallait Roy Loïs de France, Qui lui bailla son Estovier Sept ans, sans s'oi de lui mouvoir.

[Le Roman d'Arthur MS. :

Or vous convient moult enseigner, De pou parler de pou mouvoir, C'ist nous direz vostre Estovier.]

Vide Bracton. lib. 3. cap. 40. §. 1. lib. 4. tract. 1. cap. 38. §. 2. cap. 41. §. 1. Fleet. lib. 1. cap. 26. §. 2. lib. 3. cap. 41. §. 33. 34. cap. 25. §. 1. Brittonum pag. 117. Skeuenum de Verborum significat. Vide

Estoverium, Glossarium ad Villharduinum, et infra in voce *Stuffare*, [supra vero in *Estorium*.]

Altera notione. Statutum 2. Westmonasteriense cap. 19 : *De Estoveris bosci, proficuo capiendo in bosco, de nectibus et plantibus et aliis fructibus colligendis, etc.* Monastium Anglie. tom. 1. pag. 849 : *Quousque et necesse fuerit ad usus proprios, et ad omnia Estoveria sua, tam ad omnia grangias suas intra forestam, etc.* Adde pag. 875. 938. 1001. et Brittonum cap. 66. [Thom. Madox Formul. Anglie. pag. 122.]

* Quidquid alicui necessarium est, *Estavoir*, in Bestiario Ms. :

Toujours est par contentement En une place seulement; Nule fois ne s'en querit mouvoir, Car tout i a son Estavoir.

* *Estevoir*, Res quarvis, negotium, quidquid aliquid speciat, in Charta ann. 1262. ex Chartul. S. Pet. Insul. sign. Decanus ch. 150 : *Et le n'ait donné frankment sans les quatre choses, c'on apiele justice haute, enst le jou sui tenuz de l'église eide et consellier, et de venir et d'aler à ses courtes et à ses Estevoirs, s'oulone qe le jou sera requis de par li.*

† 1. *ESTRA*, Porticus, Gall. *Galerie*. Inquisitio anni 1279. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 20. col. 2 : *Et vidit et audivit, quando dominus Petrus de Morgis in Estras domus Episcopalis Dyensis recognovit, et confessus fuit publice, etc.* Charta concordie inter Hugonem II. Episc. Gratianop. et Guigonem Comitem qui vocatur Delphinus, in Chartulario Ecel. Gratianop. : *De Estras Aimonis statutum est, ut destructur, quando Estras Episcopi destructæ essent.* Charta Thomeas ann. 1404 : *Tenet quoddam domum aliam et bressam cum Estris existentibus ante dictam domum : habet photeom Stanni subitas Estras suas. Estras vel Estrée, Gallis veteribus erat iter, a quo diei potuerunt Estras, quod faciem aliam pandant. Vide Strata.*

* Atrium aliis ædificiis, murive aut alio sepimento circumdatum et superius apertum, Gall. *Cour*, in Inquisit. ann. 1279. supra laudata, ut mihi videtur. Estras, eadem acceptione, in Lit. remis. ann. 1393. ex Reg. 145. Chartoph. reg. ch. 513 : *Guillelme le Prevost demoura en l'estr ou la court dudit hotel... et il eust audit Estras ou court il oy ben erier les commissaires sur les foires marchans de ed.*

* *ESTRA*, Edificium alteri apponens, vel domacula, tugurium, Gall. *Apprent*, *maisonnette*. Charta ann. 1349. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 273 : *Gallinas redditus dritas per particulas qua secuntur; ... borla defuncti Mathie Eyrandi, metris defuncti Gillet de Caturo, Estras defuncti Calini Morilli, Estras Borrellieri.* Neque aliter interpretor Chartam ex Clariar. Gratianop. 2. loco propositam super *Estras* et *Estrage*, eodem sensu, nostris Recognit. feud. dom. de Buri ann. 1366 : *Une place assis en la ville de Cangt joust l'Estras Noel Ponceur d'une part, et joust l'Estras feu Regnaud Pinari.* Lit. remis. ann. 1397. in Reg. 153. ch. 119 : *Hugues Crestien avoit fait faire un Estras sur les*

murs de ladite ville de Fienne. Alim ann. 1466. in Reg. 194. ch. 212. *Le suppliant et sa femme allèrent demorer en un petit detrage (sic) qu'ils avoient pris à rente... ouquel Estrage ils ont toujours demouré.* Estrage vero, pro Aera, ubi frumentum excolitur, in Lit. remiss. ann. 1462, ex Reg. 198. ch. 279: *Ainsi que le suppliant battoit du blé... en l'aire ou Estrage de l'ostel de lui et de son frere.* Aliud sonat *Estre* in aliis Lit. ann. 1477. ex Reg. 203. ch. 61: *Le suppliant... pressant son chemin par l'Estre de Beauchêne, ouquel Estre demourait lors un nommé Jehan Berry etc.* Ubi iter, seu via publica significatur. Vide infra *Estria*.

* 3. *ESTRA*, *Fenestra*, præsertim ubi merces levioris momenti venum exponitur, *Estro Provincialibus*, nostris quoque *Estre*. Sic intelligenda videtur Charta Thosine, ann. 1204, in *Estro*, 1. prolata. Le Roman d'Athlis Ms.:

Aux Estres soit demain en hault.

Infra :

Et quand sera le grant tournois,
Moués aus Estres ne verrois,

* *Estreure*, eadem notione, in Judic. ann. 1312. in Reg. Olim parlam. Paris, fol. 135: *Isuurs, saillies, huisseries, huwerles, appentis, Estasures, ou manuels apuyz, ne autres manieres d'ouvrages ou ediffices ds frs de la ville de S. Richier.* Pro loco ubi quis stare potest, *Estre* legitur, in Memor. D. Cam. Comput. Paris, fol. 176. v° :

Le premier Lundi de Quaresme,
Du mois de Mars le jour huitiesme,
Qui est ce la fin de l'iver,
Messire Guy de Champdrier
Fut installé en la prisonne.
De maistre chancelier de France
En la Chambre des Comptes maistres,
Et ly fu ordonné ses Estres
Au lout desousz pouz ly lever,
Quand il voudra, sanz ly grever.

Quæ ultima non unum ob causam exscripta censuit oculatus lector.

† *ESTRADA*, Via strata, Gall. *Estrade*, Ital. *Strada*. Chartular. Camalariensis Monast. Duce. Antic. : *Donavit unum campum a l'Estrade et alterum ad audnerium.*

* Charta ann. 1080, inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 311: *Manifestum est quia Petrus comes interpellavit et rancorevit... de ipsius nunciis, et de ipsa herba, et de ipsa petra, et de ipsa Estradis.* Hinc *Estrade*, liguera obsidere, vulgo *Battre l'Estrade*, in Lit. remiss. ann. 1444, ex Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 206: *Ung jour uinsi que le suppliant et ses compaignons aloient Estreuder par le pais, ils trouveront ung homme... chevochant une jument, lequel ils lui oterent.*

* *ESTRERIUM*, *ESTRAGERIUM*. Vide *Estrejerie*.

ESTRAIERIE, Caduca, derelicta, bona que in fiscoem ex quavis causa cadunt, proprie alienigenarum et extraneorum, quos nostri aliis *Extrangers* vocant : hic enim est, ut quæquæ effectur, Regestum Camerac. Comput. Paris. : *Estraierie, c'est quant un homme par ses merites est exécuté par crime de lèse Majesté, et veut avant à dire comme confiscation au Souverain.* Tabulæ conventionis Roberti Tenebrumunde Do-

mini cum Canonicis Camerac. ann. 1302. apud Lindanum in Tenebrum. lib. 3. cap. 6. num. 23: *Si Catalogum Extrajeros invenitur in teneamento Ecclesie Cameracensis, etc., si vero illud quod est Extrajeros sit terra vel immobile, etc.* Arrestum ann. 1307. in Tabular. S. Quintini in Insula pag. 11: *Super eo quod dicti Religiosi assererent se esse in sinibus capiendi, levandi, apparandi, et habendi Extrajerum, seu forisfacturam in suo districtu de Insula.* Edictum Philippi Magni Regis Franc. 28. Maii ann. 1320. de Receptoribus domanii : *Item ils ne signeront à personne de quelconque estat ou condition qu'elle soit les aventures qui escheront en leurs receptes, comme mainmortes, Extrajeros, et autres revenus, etc.* Computum terre Campanie ann. 1348 : *Mains mortes, fore-marages, et autres oventures en cette baillie.* De l'Estrajere de Hualbelet justice à la Ferté sur Aube. *Justitia apowie, quod Gallice dicitur Estrahere, in l. Reg. Parlamenti ann. 1260. fol. 22. Espaves ou Extrajeros, in Consuet. municipali Salze et Baillivie Insulensis tit. 1. art. 27. Extrajeros de bastards, in Consuetud. S. Audomari art. 7. Extrajure, in antiqua Monastrolensi art. 44. [Extrajure et chose espave, in Bolumiensis art. 111.] in Consuet. Vitricæ, art. 1. ubi juxta istud explicatur, et art. 15. 36. 79. in Calvimontensi art. 50. Lotharingi lib. 6. art. 5. etc.*

† *EXTRAHERIA*. Litteræ Philippi Franc. Regis in Chartulario S. Quintini in Insula pag. 60 : *In casu possessionis et sinibus habendi, capiendi et levandi Extraherium et forisfacturam... intentatu super predictis Extraheria et forisfactura.* Et pag. 62 : *In casu proprietatis ratione Extraheria sive forisfactura.* Alium locum vide in *Exspave*.

† *EXTRAHERIA*. Charta anni 1224. e Tabulario Corbiensis : *Omnis Extraherium, infractiones tramitum, emendationes sanguinum, etc.*

* *ESTRAIERIE*, *ESTRAHERIA*, ut *Estrajerie*. Notæ in veteri Reg. commissar. ann. 1378. ex Cod. reg. 5991. A : *Extrajeros sont les biens desvours de tels albeins et espaves, qui sont desvours au royaume, et de leur de vie à trépassement sans hoir naturel de leurs corps. nez ou royaume.* *Extrajeros* parreillement sont les biens des bastards, qui vont de vie à trépassement, sanz hoirs naturels de leurs corps ; et tels biens appartiennent au roy. Pluseurs autres seigneurs veulent nommer tels biens, biens vocans ; et par ce les lievent comme biens vocans ; mais ils ne doivent mie ainsi estre entenu ; car biens vocans, sont biens d'inventur, comme ung chevol échappé que l'en ne soit à qui il est, une bourse trouvée en ung chemin, ung homme incongneu trouvé mort ou murdy en ung chemin. Et telles choses et semblables appartiennent au hault justicier, et les doit garder en forme ou volens ung an, et rendre à celui qui y voudroit clamer et monstrer droit. Charta ann. 1333. ex Tabul. S. Ganger. Camerac. : *Item si aliqua fuerit Estrajeria, præpositus nihil habet in omnibus istis.* Alia ann. 1280. ex Chartul. S. Vine. Laudun. : *Item in Extrajeros exceptis mobilibus forisfacturam, que erunt episcopis Ludunensis...* Tali modo quod tota commoditas Estrajerie, que erit in villa et termino de Creutis etc.

Locat. preposit. Ambian. ann. 1292. in Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 252 : *In omnibus bannis fractis, Extrajeros seu derelictis etc.* *Extraherios et espaves ex aliis casibus quibuscumque pertinentes eisdem concedimus*, in Ch. Phil. Pulc. ann. 1292. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris, fol. 368. r°. Redit. comit. Hancon. ann. 1265. ex Cam. Comput. Insul. : *Si à li quens à Jemoppes le truf et le Estrajere.* *Extrajeros*, in Pacto ann. 1324. ex Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 2. Tabul. S. Joan. Laudun. ann. 1275 : *Item une vignie qui leur vint par Estrajerie.* *Estrée*, eadem acceptatione, in Charta ann. 1300. ex Reg. 59. ch. 459 : *Si aucune Estrée, ou capave, ou autre forisfacture en cas de haute justice y avient etc.* *Espaves et Estrajeros*, in Libert. Insul. ann. 1329. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 544. art. 13. pro *Extrajere*, ut supra. Unde *Extrajeros seu fief*, feudum domino capitali remittere, in Assis. Hierosol. cap. 190 : *Qui se veut départir des pais, ou en aucune maniere laisser son fief, il le doit commander au seigneur ; car la commande est plus seure chose, et mains y a de périll que l'Estrée... Mais garde se bien en quel point il Estrajera ou commandera son fief etc.*

* *ESTRAGERIUM*. Idem videtur quod *Estmeris* ; nisi sit Tributum, quod a novis incolis, pro jure standi in castro, domino penitusbatur. Charta ann. 1189. inter Probat. Hist. Sabol. pag. 357 : *Petrus vero de Brion dedit predictæ abbatiæ census dei de Motain, et medietariam, et hortus, et nemus, et venditiones, et Extragerium, et omne dominium suum.* Minus bene *Estagerium* ex eadem Charta editum inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 354.

EXTRAHERIA. Idem quod *Estrajeria*. At J.C. Anglis dictum proprie res derelicta, *Weyrium* : præsertim vero animalia et pecora, quæ oberrantia reperiuntur in feudo aliquo, que post annum et diem, nisi a Domino vendiderint, ad Dominum fendi pertinent. Cowell. lib. 2. tit. 1. § 45. et Rastallus in verbo *Estrajeria*. Adde Jo. Britton. pag. 26. 30. 81. etc. Vide *Extraria*, *Weyrium* ; præterea Christophorus de S. Germano in Dial. de Fundamentis legum Anglie cap. 18. pag. 59. v°.

† *EXTRAHERATA*. Eadem notione, apud Rymerum tom. 4. pag. 366. col. 2.

† *ESTRAMEM*, Stramentum, culcita, Gall. *Pailasse*. Acta SS. Junii tom. 2. pag. 61. de SS. quatuor Martyr. Gerundens. : *Jacent dicta puella in quodam Estramine, quoniam alter stare non poterat nisi jacentem.* Alterum locum vide in *Galnapi*.

* A Gallice *Estria*, stramen, vulgo *Paille*. Charta ann. 1299. in Chartul. S. Vandreg. : *Noef vins garbes d'Estria, c'est assavoir sixante de formentus, sixante d'orjas et sixante d'avenas.* Le Roman de Robert le Diable Ms. :

Et commande c'on li voit
A porter terre, Estria et paille
Droovelle le vent, ou le cheneille,
La face li le lit au fol.

Estrein, in Poem. Gariot :

Tu ne vaus pas l'Estrein sur coi ta gis.

Vide *Stramen*.

* **ESTRANGURIA CUTTA**, Morbi genus, catarrhus, fluxio. Charta ann. 1263. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 553 : *Propter infirmitatem vullidum gutte Estranguria, que me quasi continue vexat*. Vide *Gutta* 2.

ESTRE, *pro Esse*, in Pacto Legis Salicæ tit. 76. § 1. edit. Heroldi, vide nostrum *Estre*.

ESTRECIATUS, Arciatus, Gall. *Estre*, ex voce *Strictus*, Rogerus Hovedeus pag. 783 : *Inquirendum est... de viis Domini Regis Estreiciatis*. Joan. Britto de Jure Anglico pag. 32 : *Puis soit anquis de gors leves en eues communes, et des eues et des chemins estoppes, ou Estreilles*, etc. [Guillelmus Archiep. Tyr. continua Historia Belli sacri apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 73a : *En ce tant avint en Antioche que une gent que l'en appelle Turquesmans s'excuserent par Estrif d'at ainsent et d'unui, que l'en lor foloist, et se pristrent à grever la terre d'Antioche, et à corer et à grever les casiaus et tuer les vilains*. Le Roman d'Antioche.]

Nous n'en pourrions eschaper vif,

Estre sommes en fol Estrif.

Sic infra *Estrif*, Premere, urgere

Don qu'il leur tollent la charriere,

Els Estrifent par derriere.

* *Chemins que on a estoupés ou Estrichés*, apud Bellom. Ms. cap. 9. *Estricer*, *pro Cogere*, vulgo *Contraindre*, *forcer*, apud Guill. Guiart, ad an. 1269 :

Tout sont cil de li si menés,

C'on les a de faire Estricos.

† **ESTREGBORDS**, Axes, Tabulae abingæ, apud Kennetium in Glossario ad calcem Antiqui. Ambrosius ad calcem.

† **ESTRELINGUS**, ut *Esteringus*, Parvum pondus, minuta pars uncie. Obituarius Ms. Eccl. Moriciensis fol. 8 : *Duo panes celarii ponderis, quilibet duorum unciarum et quinque Estringolorum*. Chartular. Ms. S. Vedasti Atrabati : *Une miche doit peser 34, onces 12. Estrelins et demi*.

* **ESTRENA**, Munus, donum, Gall. *Etrene*, Stat. pro Jud. Apamiens. ann. 1279. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 71 : *Si qui Judæorum Apamiensium faciunt filiolum, non sit ausus dare eadem filiolo pro Estrena, nisi usque ad xij. denarios Tolosanens. Necrol. Ms. eccl. Bitur. Quilibet canonicus habeat duos solidos pro Estrenis*. Sermo in die Circumc. ex Cod. Ms. xiv. sæc. S. Viet. Paris. : *Aujourd'hui volent mettre lor crœiance an Estrene, et dient que bien ne puet avenir à celui qui n'est Estrene*. *Estraigne*, *pro Tempore quo strenu dantur*, in Charta ann. 1327, ex Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 263 : *Item trente solis Tournois de menus cens, portans lo et ventes, à paier chascun an aus Estraignes*.

Estrene, Reditus species, in Ch. Phil. VI. ann. 1328, ex Reg. donor. ejusd. reg. fol. 29. v. : *Item les illes du chie du pont et les Estrenes d'Alomme, c'est assavoir la coupe des souches, l'erbe et autres petites illetes, qui sont en Loire, prisé tant vivres l'an*. Vide *Strena*.

† **ESTRENGUEDOIRA**, Instrumentum dollariorum, Gall. *Estraignoir*, Munitiones et machine bellicæ castri Sommerin in

Occitania : *Item 1111. lme, 11. Estrenguedoira ad stricandum dollaris*, etc.

ESTREPAMENTUM, vox forensis, Destructionio, quasi *essiripamentum*. In Brevis Regis Anglici non semel occurrit *vastum et Estrepamentum facere*. Vide Rastallum verbo *Estrepment*, Charta Alemanica 17. apud Goldastum : *Quidquid in solita Swarzuval... hodierna die Estripatum et cultum habent. Fuit West ou Estrepment du tenement tenu en doiaire, in Statuto Glocestriensi ann. 6. Edw. I. cap. 13. Stabilimenta S. Ludovici lib. 1 : Li Bers les doit ardoir, et les prés arer, et les vignes Estreper, et les arbres cerner*. Will. Guiart in S. Ludovico :

N'est à trois lieues près des portes

Bonne de vignes copées,

Qui se soit arse, ou Estrepiée.

† **ESTRUDA**, quam veteres *canapum* nominaverunt. Papias. MS. Bituric. habet : *Excreta, Plena malitia. Hac est ira quam Gnosquam veteres nominaverunt*. [* *Pro ira legendum terra, scil. Ægyptus, terra tribulationis*.]

† **ESTRIF**, *ESTRIS*, *ESTRIVUM*, *ESTRIVUM* : Species sagitte. Epistola Guidonis de Dampetra ad Philippum Aug. ann. 1113. apud Marten. Ampliss. Collect. tom. 1. col. 1114 : *Gualerannus de Corbelles et Robertus tradiderunt mihi de munitione de Tornalles hac que sequuntur : x1. balistas cornæ, vii. ad Estrivum et xii. ad duos pedes et unam ad tor... et duas Archas quætorum unam ad Estrif, et alteram ad duos pedes, et 11. tors, etc.* Computus ann. 1202. apud D. Brussel de Fendorum usu tom. 2. ad calcem pag. cxcvii : *Consergi Lorricæ 64, miltura (carellorum) à Estrif, et 15. miltura ad duos pedes*. Ibidem pag. cxi : *Pro 20. miltibus quætorum*.

70. lib. et pro bistis et pro ducento Partibus (§ 8. s. Et pag. clxxix : *Et pro clavibus et pro Estrivis ad balistas 74. s.*

* Vel potius *baliste*, que a forma, vel a materia, aut a ratione eas tendendi, aut ab iis que emittunt, denominationem habebant, ut jam monui supra voce *Balista*. Munit. castr. dom. reg. in Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 93. r. : *Pictaviæ, x. baliste ad Estrif et ij. baliste ad duos pedes... Londunum iv. baliste ad duos pedes et vj. ad Estrivum, xx. quarelli ad Estrivum*, Vide infra *Stapha* 2.

* Aliud sonat *Estrif*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Estriver, certare. Estrif, certamen. Estrivier, certator*. Italæ : *Estriver, noyer, jurgare*. Guill. Guiart :

L'Estrif ou la mer recomance.

Hist. Franc. MS. ubi de Guerinio episc. Silvanect. : *Il estoit l'un des hommes, qui mieuz cognossoit les villans et pseudommes chevaliers du roy Philippe, car en maint Estrif les avoit veus*. Le Caton in Roman :

Fols en qui en la mer Estrive,

Qui nagier puet selonc la rive.

* *Estrif et Estrivement*, *pro Jurgio*, rixa. Anna. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 178 : *Li empereres (Frederic) estoit contraires à l'Eglise... et duré avoit longement cet Estrif*. *Fust meun un Estrif de paroles*, in Lit. remis. ann. 1377. ex Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 17. Aliæ ann. 1415. in

Reg. 169. ch. 200 : *Accuse de ce se soursy entr'eulx et grant ataynement ou Estrivement, etc.* Sans *Estrif de jugement*, in Lit. ann. 1359. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 364. quod in aliis passim sic exprimitur : *Sine strepitu iudicii*. Vide in *Planum*.

† **ESTRILIARE**, Equum distinguere, Strigili deficiare, Gall. *Estriller*. Ordinatio ann. 1340. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 394. col. 2 : *Item, ipsoz equos fretari, Estrillari, acomari, letterias eis fieri et bene estrichari facere cum omni diligentia teneatur*. Vide *Strilure*.

† **ESTRIS**, *ESTRIVUM*, Vide *Estrif*.

* **ESTRIVERIA**, a Gallico *Etrivere*, Habemus scandalaria, lorum cum alapis alligatur. Arest. parlam. Paris. ann. 1361. in Reg. Oliva fol. 64 : *Declarantes quod licet dicti salarii sui officii ratione pectoralia, Estrivieris et culteris de duobus coriis suere non possint, etc.*

* **ESTRIVUS**, Strigilis, Gall. *Estrif*, in eod. Arest. : *Declarantes quod licet dicti salarii sui officii ratione... nec strigiles sui Estrivori (non possint) facere ut fabricare, etc.* Vide *Estriliare*.

ESTRIX, Femina gulosa. Jo. de Janua. (Gloss. Lat. Gall. Sangerman. MS. : *Estrix, Mengereste ou Gloutonne*. Vide *Estor*.)

† **ESTROMENTUM**, Instrumentum, Charta, in Placito Chilperici III. Franc. Regis ann. 716. apud Mabill. lib. 6. de Re Diplom. Charta 35.

† **ESTRUERE**, *pro Estruere*, componere. Appendix ad Agnell. lib. Pontif. apud Muratori. tom. 2. pag. 188. col. 2 : *Græci et Latini literis eruditus, multa volumina Estruit*.

* Nostri *Estroer*, *pro Perfurare*, vulgo *Trouer*, *percer*, dixerunt. Le Roman de Garin :

Sor son esen fieri un sodoier,

Que il li fist Estroer et perrier.

† **ESTRUMENTUM**, *pro Instrumentum*, Charta, in Chronico Monasterii Nonviciensis apud Muratorium tom. 2. part. 2. col. 752.

† **ESTUARIVUM**, *pro Estuarium*, Balneum, apud Bernardum de Brydenbach Itiner. Hieros. pag. 223.

† **ESTUFFAMENTUM**, Omne genus panis, quem Galli *Estoffe*, Angli *Stuff* vocant. Occurrit apud Rymerum tom. 10. pag. 619. col. 1.

† **ESTUGERUM**, ut mox *Estugium*. Inventarium ann. 1377. ex Archivis S. Victoris Massil. armar. Massil. n. 988 : *Item unum calicem argenti super deauratum cum patena et ornis lapidum, et cum Estugero item quendam canetis argenti cum Estugero corii bolitii*.

ESTUGIUM, ex Gallico *Estuy*, Theca, occurrit non semel in Charta ann. 1331. apud Catell. in Occitania. pag. 901 : *Estugium de corio bolitio*, in Inventario ann. 1358. ex Archivis S. Victoris Massil. Vide *Estugurum*.]

* Inventar. MS. eccl. Aniciens. ann. 1434 : *Item quoddam Estoy corporatum de panno nigro Damasci. Estuy preterea appellatur naviculum, in quibus piscis servantur*. Lit. remis. ann. 1396. in Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 194 : *Iceillui Rondel des pass en un petit batiel outre la riviere de Saun et jusques à l'Estui dudit Bachelier, lequel*

ilz desceperent, et en icellui prindrent x.iiij. angulles. Estuyter, per Scrinio, conditorio, arca, apud Froissart. vol. 1. cap. 148 : Ces brigans brisoient maisons, coffres et Estuyers, et prenoient ce qu'ils trouvoient. Hinc Estuyter, Theca includere, in Lit. remis. ann. 1373. ex Reg. 104. ch. 365 : Lequel suppliant dist audit Perrin : me vellez ta sur en franchise, Estuyte ton coustel, ou je le te ruyver. Unde Restuyter, pro Gladium in thecam seu vaginam recondere, in Lit. remis. ann. 1387. ex Reg. 135. ch. 21 : Lequel Jaquet descendi de sur son cheval, et Restuyte son espee qu'il avoit tiré. Sed et Estuyter, pro Horreo condere, legitur in aliis ann. 1413. ex Reg. 167. ch. 167 : Icellui Guillaume... qui en Estuyant en son hostel ledit Joing avoit très-bien beu, etc.

ESTENUM. Testamentum. Heccardi Comitibus Augustodun. apud Perardum pag. 56 : Uno jano viridi, cum brado, uno de gluo, uno Estuno (i. de stano) cum sirico amittore.

ESTURGICUS, a Gallico Esturgeon, Acensper. Vide supra Asturgus.

ESTURJOSUS, Eadem notione. Charta ann. 1312. in Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 49 : Omnis estruira extranea, ad jus de Esturjono, de thesauro invento... ad situt et superioritatem reglem spectantibus, nobis perpetuo remaneant. Vide Sturgio.

ESTUS, Status, Quod aliquis est. Præteritum est, quod pro libito nō potest. Charta ann. 1445 : Que omnia sita extra villam Almorati foris poterant aliorum, et coherent Estus... dicti nobilis Joannis Gilberti et paribus bis et occidentis, etc. Vide infra Eysia.

ESUADIRE. Charta MS. W. D. Montispessulani ann. 1013 : Vicarius, esse illi qui placitabant placita Montispessulani pro eo non Esuadirent ullum placitum Montispessulani propter hominem illum.

Esuadire editum inter Probat. tom. 1. Hist. Occit. col. 361. Vide supra Estracore pleinitum; unde hæc forte emendari possunt. [* Forte idem quod Esuadiere. Vide in hac voce. ADRI.]

ESVANARE, i. Es-avare, Estimare, compensare, Gall. Evaluer. [* Nequam; de jure enim agitur, quod quis fundum ad manum suam ponere potest propter easum non solum.] Instrum. anni 1185. ex Chartulario S. Vandreg. tom. 1. pag. 508 : Quod dictus manum dictus habens et ejus heredes potuerunt justiciare et Esuavare pro redditum supradictum sine aliquo contradicto. Aliud Instrum. Gall. ann. 1298. ibid. pag. 509 : Laquelle mesure desous dite edifice ledit Guillaume et ses héritiers pourrunt justicier et Esuavare sans contredit pour la rente souvenue, vel potius soustraire, ut habet secundum amanensium.

ESUARE, inquit Spelm. pro Essuare. Computus antiquus penes Camerarium Sacarii : Et cum dictis placiti mei venit, non potui pro mea infirmitate, sed alii Esuatores qui me Esuaverant apud Canturbur. Sed non advertit vir doctus scriptum Essuatores, et Esuaverant pro Esuatores, etc. Vide Sannus.

ESURUS, Famelicus. Acta SS. April. tom. 2. pag. 379 : Esuris alimenta simul, nequeque levamen, Hospitibus pauperibus aditum, etc.

ESUS. Pastus, [procurator. Charta ann. 1153. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 157 : Regoverant me supradicti Monachi, ut quondam consueverunt, quas eis dominus Gaufridus pater meus dederat, confirmarem, scilicet censum, octagium, Comitibus Esuam, maritacionem, terre emptio-nem, corporis sui redemptionem.] Charta ann. 1342. [ex Tabulario Nantolensi in Pictaviis.] Amplius Dom. Prior habet a me unum Esuam cum duobus paribus epulorum coxtarum et assaturum. In Tabulario S. Michaelis Ulterioris portus ann. 1101. Guillel. Comes Augi dimittit consuevudinem edendi, quam in eadem abbacia die festivitatis S. Michaelis cum suis hominibus ipse et Comitissa habebant.

ESWARDIATOR, Inspector, rebus examinandis præpositus, Esward, in Stat. MSS. scabin. Mace. ad Mosam : Lequel sergent au rapport des Eswardes... y opposera à ses depens ledit marc au feu sur chacune tonne ainsi souffisment eswardie. In Eswardage, quod ejusmodi inspectori solvitur, ibid. : Les fermiers de l'Eswardage des haerens en la ville de Maisieres doivent avoir pour chacune mande de haerens, deux haerens. Arest. parlam. Paris. ann. 1373. 27. Aug. in Reg. 22. fol. 83. r. : Præpositi, jurati, scabini, Eswardiatores communis Tornacensis, etc. Vide supra Eswardior.

ESYAMENTUM, Quidquid alicui proprium est, quod pro libito nō potest. Charta ann. 1445 : Que omnia sita extra villam Almorati foris poterant aliorum, et coherent Esyamentis dicti nobilis Joannis Gilberti et paribus bis et occidentis, etc. Vide infra Eysia.

Et interduum pro Vd in veteribus Chartis, ut monent probantque Auctores novi Tract. diplom. tom. 4. pag. 576.

ETALLIVARE, Componere, conficere, ut videtur. Docum. artium ante ann. 100. scripta apud Murator. tom. 2. Antiq. ital. med. ævi col. 371 : De vitri arena, Arena, unde vitrum Etallizatur, est enim et lapis, et ipsi vitri coloris. Leg. fortassis Cristallizatur. Vide supra Cristallum. [* An Metallizatur ?]

ETALLUM, Locus ubi venalis proponitur, Gallis Etol vel Eneu, Plautus Venalitus. Instrum. anni 1341. ex Archivio S. Gildardi de Nemore : Constancia nobilis Domina Pontis-castrii dedit Abbatii S. Gildardi de Nemore quoddam Etallum, quod habebam apud Pontem-castrum... ita tamen quod mansionarius, qui fuerit in dicto Etallum, bannum meum ad vinum meum vendendo, sicut Burgenses mei de Pontis-castrii custodiat.

ETACHARTEA. Lex Bajwar. tit. 9. cap. 11. § 2 : Superiorem vero virgum, quam Etacharten vocamus, qui sapies continet firmatam, si cum iustis rescuerit, etc. In quibusdam MSS. Etarta legi moni Lindembrogii. Anglis, Iconis præsertim, Edar, et Ethar idem sonare testatur Spelmanus. [* Edar, Sepis et Gorgia, Virgo. Vide Guffii Thesaur. Ling. Fr. tom. 1. col. 157. tom. 4. col. 251.]

Et vide Schilt. Glossar. in Ethern. Ethaliter vocat Cenomanos vocantur Virgultorum fascies, quibus agri clauduntur. Estomperche, Perica erecta, in Lit. remis.

ann. 1458. ex Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 319 : Un engin ou estoit lié une Estampereche.

ETARTIA. Vide Etarcharia.
ET CETERA, Vox primum in notis, brevitas causa, a notariis adhibita, quæ debinc, cum instrumenta luculentius scribebant, explicabatur. Passim legitur : Dantes, etc. Cedentes, etc. Constituentes, etc. Promittentes, etc. Etiam nunc in usu apud nostros notarios sub hac formula : Promettant, etc. Obligant, etc.

ETEELECHE. Vide Filiterium.
ETERNALITER, In æterna. Non sæculum occurrit. Vide Eternaliter.

ETERNARE, Eternæ memoriæ commendare. Litteræ Aleronis de Veldsberg Dapiferi, apud Ludewig. tom. 4. pag. 43 : Ne gratiam rememoria processu temporis evanescent aut sepe, discretorum victorum prudentia eis videret per litteras Eternare. [* Civium sigillis fecimus Eternari, in charta ann. 1152. ap. Kopp. Iul. Fæder. Helvet. pag. 6.] Vide Eternare.

ETEROCULITUM, Idem quod Döversclitium. Vide in hac voce.

ETESA, Armorum vel armaturæ species. Odo l. 2. de varia Fortuna Ernesti Bavarie Ducis inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 350 :

Ad fera bella viri veniunt, quos inter in armis
Sexcenti fulgent equites elypeique coruscant.
Lausis Moriei peltæ, Etesaque comati
Apparant Galli, Cersesi quoque iugum
Fœda jact gladiis; hic fœdibus, ære misantur,
Præstiti animas jeculis penetrantibus illi.

ETUXDUS, Fundus, ager. Ordericus lib. 7. pag. 657 : Ingentem exercitum Gallia in duas partes dimisit Rex Henricus, ut nostros opprimeret Efluxandos gentes irruptionibus.

ETHATIA. Pactus Legis Salicæ tit. 2. art. 8 : Si quis porcum anniculum furaverit Malb. incynis Ethatia cxx. den. qui fecerit sol. iiii. culpabilis iudicatur, excepto capitale et delatura. Locus hic videtur corruptus Ecardo, qui legendum censet, in æsynis schatua. Vocula in, inquit, hoc loco est præpositio nostra in. Zymis idem est ac Zuyanis, Duplum et duplex a Zuey, Zuy, Duo formatum. Schatua vel Schatua compositum est ex Schæ, Sex, et Tia, Decem, quod supra etiam Tekan, nobis Saxonibus Tein, Germanis ætiam Zehn effertur, unde sextaginta designat. Hæc ratio in zymis schatua erit in duplo sextaginta; Germanice : Zwymahl sechzig : His enim sextaginta denarii faciunt cxx. qui in lege nominantur.

ETHETA, pro Eschaeta, ni fallor. Charta ann. 1224. ex Chartul. Campan. fol. 87 : Contra alios homines suos ligos de feodo dieti comitis non existentes, quos modo habet vel in futurum per Ethetam est habiturus, non obligat se erga Theobaldum comitem Campanie supradictum. Vide in Etceta.

ETHELING, [Nobiles.] Vide Adalungus.

ETHICA, nude, vel Ethica febris, quam Medici Hæticam a Græco ἡτικὴ, Habitualis, ab ἔθω, Habitus, Febris soluta difficilis, Gall. Hæctique. Occurrit in Actis S. Martii tom. 3. pag. 869. Mali tom. 4.

pag. 480. Junii tom. 1. pag. 793. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arverna. pag. 503. etc. *Ethicus morbus*, in Anecdotis Marteaniis tom. 3. col. 1899.

† **ETHIUS**, Eadem notione, apud Tiberium Navarum in Miraculis S. Francisci Solani, Julii tom. 5. pag. 896.

* **ETHICALIS** PERRIS, Hectica, Gall. *Fievre tique*. Acta B. Amadei tom. 2. Aug. pag. 605. col. 1: Cum quadam puella, ... febre Ethicali afflicteretur, essetque multum extenuata, etc. *Ethicalis*, ibid. pag. 582. col. 1. Vide *Ethica*.

* **ETHICE**, Inter aliquot monasteria abbatii Cluniacensis subjecta memoratur *Monasterium sancti Eugendii Ethice*, in Charta Frider. I. imper. ann. 1153. ex Chartul. Cluniac. ch. 214. Forte pro *Euthice*, felicitas.

* **ETHIQUETA**, Vide infra *Etiquetta*.

† **ETHINA**, Littera Bartholomaei Camerarii Francie ann. 1220. mense Novemb. ex Archivio Sangerman. *Et scendum, quod ipsi Burghenses habebant Ethna sua prestrata ad quintam olim ad torcular Abbatii predicti in eodem territorio adificatum*. In Chartul. AB. fol. 48. recentior manus correxit, *Et vna*. Non male, ut puto.

* Vox, ut opinor, mendose scripta, pro *Esna*. Vide supra in hac voce.

† **ETHINKE**, Donatio Deodati Clerici facta Monasterio Sithiensis ann. xxxix. regni Karoli gloriosissimi Regis [* Guerdard. pag. 66.]: *Mancipia cum omni Ethinke et peculari eorum, campis, silvis pratis, etc.* Charta Walderbri pro eod. Monasterio apud Folquinum: *Fendit et tradidit... mancipium unum cum omni Ethinke et peculari suo, etc.* Forte idem est quod *Familia*, a Greco *thys*, Gens natio et metaphorice Societas et genus hominum. Vide tamen ne idem sit quod *Ethica*. [* Anglo-Saxonice Ead, Possessio, unde Eaden, Angl. *given up*, concedere, granted, apud Bosworthum. Vide *Alodii*.]

* **ETHYRODIANI**, Hæretici, qui dicunt Mariam virginem ante partum, non post partum, Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. [* Ap. Papiam Ethiodiani, sed leg. Ethiodiani, ex Ethiod. Orig. lib. 8. cap. 5. sect. 57.]

* **ETIA**, Modus agri. Charta pro canonici Castivil. ann. 1373. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 158: *Sub quadam maura sita ut Chartul. cum duobus Etya vinegarum sitis in Buxi, triginta solidi Turonenses*. Vide supra *Estro*.

* **ETICA**, *Proprietates, Eticon, Proprium*. Gloss. Iud. Neutrum intelligit Græcicus.

* **ETIQUETTA**, a Gallico *Etiquette*, Scheda inscripta. Inventar. Chartar. reg. ann. 1483. fol. 96: *Nunc includuntur litteræ in quodam sacculo cotato in Etiqueta vintz*, xvj. libid. fol. 114: *In Etiqueta vive membrana pergamini, etc.*

* **ETLENA**, Capitulare de Villis cap. 40: *Ut unquodque iudex per villas nostras, singulares, Etlenas, pavones, fasianos, semper habeant*. Leg. Et Lhas. Nostri etiamum *Leyas*, apri femina vocant.

* **ETLIDUS**, Vide *Lidus* post *Litus*.

* **ETNEKE**, Vide *Ethike*.

* **ETRIDIA**, Indigne vel moleste, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613.

* **ETRONUS**, Senza regno. Glossar. Lat. Ital. MS.

* **ETTHESAL** Leg. Danica lib. 3. § 71. apud Ludewig. tom. 12. Reliq. MSS. pag. 183: *Item statutum est, quod in quodbet spot sit summo xcz. marcium in promptu pretium et nullus cognatus emendare cum cognato suo cognatum, tamen si pace privatus fuerit, tunc solvant cognati duo Ethesal semel et non sapient*. Vide *Gorsum*.

* **ETUNIARE**, pro *Idoneare*, Etuniat, pro *Idoneatus*, in aliquot Codd. Legis Ripuar. tit. 39. cap. 2. uti monet Steph. Baluzius. Vide *Idoneus*.

* **ETYMOLOGICARE**, Etymologiam vocis scrutari, explicare. Vita S. Domini. tom. 1. Aug. pag. 559. col. 2: *Dominius, qui (Domini) custos, vel a Domino custoditus Etymologizar, etc.*

† **EVACUARE**, Vacuum seu irritum reddere. Epistola Stephani VI. Pape adv. Selam et Hieremum: *Poles ipius sanctorumque Apostolorum eius instituta... punit Evacuare*. Vide *Evacuare*. [* Vide hanc vocem in *Vacuus*.]

* **EVACUARE**, Ventrem exonerare, vox Italica, Gall. *Vulder*. Charta ann. 1196. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 92: *Et dixit, quod pater Ezali Evacanni debebat censu curia ducere ad Evacuandum pro suo feudo, quod a curia tenebat*.

* **EVACUARIUM**, Apoclie species. Vide in *Vacuus*.

* **EVACUATIO**, Abdicatio, rei possessæ dimissio; Evacuacionis Charta, qua quis ad majorem auctoritatem coram iudicibus vestitus rem aliquam ad alium transfert. Charta ann. 115. inter Probat. tom. 2. Hist. Occid. col. 36: *Facienda carta Evacuacionis vel diffinitionis huiusmodi xv. Kal. Julii...* Sign. Guillelmus Udalgerii, qui hanc scripturam donationis et Evacuacionis fieri firmari et testes firmare rogavit. Vide *Evacuare* et *Finis* 1.

* **EVACUATORIA**, [Apoclie species.] Vide *Vacuus*.

* **EVADARI**, Repescere, fugitare. Papias, [et Gloss. Isidori.]

* *Evidant*, pro *Invasor*, aggressor, in Lit. pro restaur. commun. Tornac. ann. 1370. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 378. art. 26: *Que s'encuent forains corraolt sus, ou fustoit assaut ou invasion contre les bourgeois, ... et les bourgeois... multiloit ou metoit a mort l'assaultant ou Evidant, etc.*

* **EVADIATUS**, Is a quo ratione fortis legit vultum seu pignus ablatum est. Charta Florentie Calensis Abbatissæ in Tabulario ejusd. loci pag. 183: *Si autem vel latro vel alius homo aliquid forefactum faciens in illa prata inventus et captus vel Evadiatus fuerit... justitia omnino nostra est*. Vide *Vadium*.

* **EVAGATORIUM**, Ita inscribitur Peregrinatio Felicis Fabri Dominicani. Vide *Amniti*. liter. tom. 3. pag. 51. et Bibl. Script. Prædicator. tom. 1. pag. 872.

* **EVAGIUS**, Charta Theobaldi Abb. Floriac. ann. 1350: *Item dicitur Hugo debet citare Evagius et alios bellivus sua coram Cellenario*. Puto legendum Estogius vel Estaginos. Vide in hac voce.

† **EVALUATIO**, Gall. *Evaluation*, *Estimatio*. Legitur in Registro Parlamenti ann. 1450. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arverna. pag. 396.

† **EVANADOTES**, *evadere*, Cibum qui facile digeritur. Vide *Incorporatio*.

* Vox Græca bonæ notæ, Cibum optimus, *evagotus*, *evagotus*. Glossar. medic. Simou. Januensis. ex Cod. reg. 6959: *Evanadotum vinum, Alcazador bene nutritibile, ab Eu, quod est bene; et anadosis, redditio*.

* **EVANGELIARIUM**, Liber, in quo continentur Evangelia, quæ in singulis Missis leguntur aut cantantur, quem, ut hodie habetur, a D. Hieronymo compositum scribit Honorius Augustod. l. 1. cap. 88. [Gesta Gaufredi de Loduno, apud Mabillonium tom. 3. Analept. cap. 391: *Collecatorium epistolatum, Evangeliarum, Missale et duos ordinarios*.]

* **EVANGELIARIUM**, Eadem notione. Chronicon Fosse nove ann. 1196: *Quatuor Evangelistaria argentea, 12. crucis argenteæ, Vide Monasticum Anglie. tom. 3. pag. 384. Εὐαγγελιστῆρι Græcis recentioribus, de quo pluribus Leo Allatini Dissert. 1. de Libris Eccles. Græcor. ubi de lectione Evangelii in Ecclesia multi commentantur. [* Vide Montef. Palæogr. Gr. pag. 386. 387.]*

* *Nostri Evangelier*. Invent. Gall. S. Capel. Paris: *Un Evangelier et un epistol de grans volumes*. Reg. sign. Pater Cam. Comput. fol. 164. v. ubi de inauguratione regis et regine: *L'Evangelie leue, li grandis des arcevesques et des eveques doit prendre l'Evangelier et porter au roy et a la royne a besier*.

* **EVANGELISMI FESTUM**, Dominica Rogate Vide in *Dominica*.

* **EVANGELISTA**, Iactus nuntius. Ea nomine intulatur S. Nicolaus in Charta ann. 1325. ex Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 528: *Ce fu jai l'an de grace mil ccc. vint et chine le Fendredis jour de feste saint Nicolas Euvangeliste*. An quod nomen Græcum *Νεωκλας*, victor populi, homi omnis est an quia puellis, ut fert vulgi opinio, conubium proxime futurum nuntiat.

* **EVANGELIUM**, seu Evangelii lectiones ex veteri instituto stantes audisse fideles pluribus probat Henric. Valensis ad lib. 3. Philostorgii cap. 5. pag. 208. [et D. Constant. tom. 1. Epist. Rom. Pontif. col. 738.] Evangelium nudato ense in Quinto Natalis Domini, in Matutinis, Moguisti legit Carolus IV. Imperator, ut est in M. Chronico Belgico pag. 286. Continuat Nangii ann. 1378. de eodem Carolo: *Et pour ce que de coutume l'Empereur dit le septieme leçon a Matines, revestus de ses habits et ensembles Imperiaux, il fut avisé par les gens du Roy, que ou Royaume ne le pourroit il faire, ne souffrir ne lui seroit. Bertrius in Carolo VII. pag. 87. de Sigismundo Imp.: *Le lendemain vint l'Empereur à la Messe S. Pierre de Rome, et le Pape chanta la Messe, et l'Empereur dit l'Evangelie et l'habit de Diacre*. Vetus Ceremoniale MS. cap. Comme on fait un Empereur: *Le Pape doit chanter la Messe, et le Roy de France peut estre et doit dire l'Épître: en son absence, le Roy de Sicile la doit dire: l'Em**

perire doit dire l'Évangile, et y entre couronné l'Empereur à S. Pierre de Rome, etc.

§ **EVANGELIUM PARTULA**, hoc est, Evangelium periculis in Schedulis descriptum, inter superstitionis phylacteriae recepta S. Hieronymus in Mathaeum cap. 33.

§ **EVANGELIUM PLEBARIUM**, Liber ecclesiasticus, in quo omnes ex Evangelio lectiones in sacris liturgiis recitari solent continentur. [¶ Mallum quatuor Evangelia simul compacta intelligere.] Hieronimus l. 1. Chronici Gentil. cap. 10: *De libris, Evangelium unum auro scriptum cum tabulis argenteis auro et lapideis pretiosis mirifice paratum vidimus; aliud Evangelium plenarium nam. Vide Musaeum plenarium.*

PERGATIO PER S. EVANGELIUM. Anastas. Bibl. in Pelagium PP: *Qui Pelagius tenens Evangelia, et Crucem Domini super caput suum, in ambone ascendens, satisfacit cuncto populo et plebi, quia nullum malum pergerat contra Filium, Marcellinus Comes de eodem Pelagio: Apud S. Petrum ambone ascenso, Evangelioque super caput suum posito, juramento se crimine pergit.*

DEVOTIO PER EVANGELII INSPECTIONEM. Vide *Seres Sanctorum*. [¶ Et Glossar. med. Graecit. in *ἔντις* τοῦ εὐαγγελίου col. 468.]

EVANGELIUM IN DORSO PORTARE. Tabularium Ecclesiae Landavensis, in Monast. Anglic. tom. 3. pag. 193: *Et Rex circuevit totum territorium, et portans Evangelium in dorso, cum Clericis ferentibus Crucem in manibus, et aspersa aqua benedicta, simul cum pallore pavimentum Ecclesiae et sepulchra, in conspectu fidelium perambulavit per totum, facta mulieratione et circumambulatione ubi omnibus uno ore, illa specialiter quaque locum istum cum suo territorio, et finibus ita ascriptis, ab Ecclesia Landavia, et a Posterioribus illius in aeternum separavit; data autem benedictione servavit in pace. Similia habes pag. 198: Et Rex Atriarum circuevit territorium totum in giro suo, sparsit pulvere sepulchri S. Cuvanchi discipuli S. Dubricii per totum confinium, antecedente sancta Cruce, cum aspergite aqua benedicta, et praesente Episcopo Conregio, cum suo Clero, solus Rex portabat Evangelium in Dorso confinis elemosinam facit per antea patris sui.*

§ **EVANGELII CONCERTUS**, Canticum Evangelicum Magnificat recte interpretatur Mabill. ad vit. S. Arnulphi scilicet. 6. Bened. part. 2. pag. 350: *In vigilia Dominicae Assumptionis ad concertum parvuli Evangelii intra synaxion versipremum, etc.* Neque enim, ut monet Vir doctissimus, alia pars sancti Evangelii cantata fuisse videtur tunc temporis in synaxi vespertina. Id autem omnino aperte probat Officium proprium S. Emmer. tom. 6. Sept. Acti SS. pag. 512. col. 2. et pag. 514. col. 1. ubi ad Vesperas legitur: *Antiphona ad Evangelium;* quae enim nunc in monasterio S. Emmerami ad Magnificat cantatur, ut ex priore ejusdem monasterii testantur docti Editores.

§ **EVANGELIUS DOMINI ARBATIS**, hoc est, Capellanus, ad cuiuslibet Mabillionis Annal. Bened. tom. 5. pag. 299. ad annum 1091.

§ **EVANGELIZARE**, Scripturas probare, Practicis.

§ **EVANTATGIUM**, Jus praecipuum, praerogativa, Gall. *Avantage*. Charta Officialis Claramontensis ann. 1354. apud Basiliensem tom. 1. Hist. Avern. pag. 319: *Pot mortem tamen dei Ysabelle sint et remanent... in omni reventa de constitutione dicta predicta duo milia dictorum florenorum nark... in Evantatgiu ac majoritate proceris libera ab ipsa Ysabelle et ab alio vtro, si contingat, procreandi. Vide Avantage.*

§ **EVANUARE**, Dissipare, e conspectu tollere, Gall. *Faire évanouir*. Vita S. Walthe. tom. 1. Aug. pag. 264. col. 2: *Sed sanctus singulari spectu illusorias, edito signo crucis Evanuavit.*

§ **EVANUTUS**, Flapsus. Petrus de Alezio Episcopus. Senogall. in Itinerario Gregorii XI: *Evantitis octo diebus Pentecostes, adest dies sanctae Trinitatis. Utitur non semel.*

§ **EVARE**, Provocare. Glossar. Sangerman. n. 501.

§ *Et spectare videtur vox Evandit, quae iurgium, rixa significat, in Lit. remis. ann. 1412. ex Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 240: L'expant exposent d'icelle nostre font de son hostel... et rencontrent Martin Sarrail lui dist: Qui te fait faire ces Evandies?*

§ **EVASIO LATRONUM**, in Fleta lib. 1. cap. 20. § 12. Vide *Escapum*.

§ **EVASTARE**, pro *Vastare*, *εὐαστῆν*, in Gl. Graeco-Latio.

§ **EVANUS**, Una ligno, in Glossar. Lat. Ital. MS. [¶ An Ebanus, Germ. *Ebenholz*?] ADEL.]

§ **EVARNEX**, Antiphona, quae ad oblationem in Liturgia sacra canitur. Grad. Albense xi. sec. ex Bibl. reg.: *Offertoria vocantur Evarnex, quae super hostias oblatas Domino canit Ecclesia.*

§ **EVCHARIS**, *εὐχαρί*, Gratiuosus. Interpres Ecehi. 6. 5: *Lingua Eucharis in bono hominis abundat.* Gloss. Lat. Gall. Sangerman. MSS.: *Evcharis, Gratiarum.*

§ **EVCHARISTIA**, ex Gr. *εὐχαρίστης*, sacrum Christi Corpus in Missae sacrificio confectum, de qua appellatione audiendus in primis Michael Dufresne Soc. Jesu Presbyter, frater *ἡ εὐχαρίστης*. In Dissertation. sacris ac historicis ineditis de Antiquis Sacramentorum ritibus, diss. 4. cap. 2: *Practera haec etiam Sacramenta ab institutione factaque Servantur, unde praecipuum Eucharistiae nomen inditum est. Quippe sancti testantur Evangelistae, cum illud institueret, Patri Redemptorem epiae gratias, *εὐχαρίστηται*. Ita cap. 26. Matthaeus, de Calice dicit: Et accipiens Calicem gratias egit: *εὐχαρίστηται* *τοῦ καινῆς αἰνῆς*. Tum Luc. 22. cap. de ipso pane: Et accepto pane, inquit, gratias egit, *εὐχαρίστηται* *τοῦ καινῆς αἰνῆς*. Paulus denique eisdem omnino usurpat vocem hoc de Sacramento agens in Epist. 1. ad Corinth. cap. 11. Accepit panem, et gratias agens fregit, *τοῦ καινῆς αἰνῆς*, xxi *εὐχαρίστηται* *τοῦ καινῆς αἰνῆς*. Hoc legitur Sacramentum id nomen ab exemplo Servatoris obtinuit, quod etsi non exet in Scriptura, usurpat illud Syrus Praepositus antiquissimus, usurpat Igenarius in sua ad Nymphaeas Epistola, Justinus, Irenaeus, nique primorum Ecclesiae aucto-*

*rum scriptores; ut nihil distet de recentioribus. Quo in vocabulo, quod a parte una totum Dominum designat actiorum, quae Deo Patri gratias egit, antequam panem vinumque consecraret, merito nonnulli observant quomodo Plautus De ambra legis ad veritatem tradidit. Quippe mos fuit populo Iudaeo convivium illud in quo Paschalis agnus celebratur, poculo claudere, quod Poculum laudis appellatur. Expositum autem ab gratiorum actione dictum Eucharistiam, ut pluribus explicat Haim. 6. in Mathaeum Chrysostomus: nec enim probatur quod in Libris Orig. *εὐχαρίστηται* bonam gratiam S. Isidorus interpretatur: cui S. Thomas assentitur 3. pag. 73. a. 4. quod nomen petium ut vel ex significatione futurae gloriae, quia gratia Dei vita aeterna, ad Rom. 6. vel ex re quam contineat, Christo videlicet, qui summa Gratia. Eucharistiae vocem passim usurpat Cyrillus Episcopus. 11. et alibi, ut et Patres alii, cuius aliquot et praecipuos ritus hic perstringimus.*

§ *Eucharistiae panis forma praescribitur in Stat. MSS. eccl. S. Laur. Rom. 1. Ordinantur quod eucharistiam Corpus Domini nostri Jesu Christi in praevi forma et rotandi fructum sit, et non perfrusta pro infirmis reservetur.*

Olim quotidie sacra Eucharistiam sumebant fideles, quod jam inde ab Apostolis usitatum fuisse docent non uno loco Acta, ut et Cyprianus de Orat. Dominica. [Et quod maxime notandum, Canon. Apost. 6. et 7. a communione separantur omnes sive Clerici sive Laici qui Sacris intersunt, et sanctis Mysteriis abstinent.] [At desit mos iste Romae, Hieronymi potissimum aetate, ut ipsemet testatur in Epist. ad Lucam et Beatum, et in Apolog. ad Pamachium; Mediolani vero sub S. Ambrosio, ut patet lib. 4. et 5. de Sacrament. in Africa denique usque ad S. Augustini aetatem, ut colligere licet ex d. lib. S. Ambrosii de Sacramentis, et lib. 2. de Sermon. Dom. S. Chrysost. Homil. 61. ad populum Antioch. 3. in Epist. ad Ephes. et 17. ad Hebraeos, eodem Augustini Epist. 118. cap. 2. etc.]

§ *Refrigerante sensum charitate, eo deuteum est ab Eucharistia abstinentiae, ut coacti fuerint Episcopi leges ferre ad compellendos fideles ad sacram communionem praecipuum saltem festivitatis. Pascha, Pentecoste, Natali Domini communicandum statum Eliberitani Patres in Fragmentis can. 2. Idem decrevit Concil. Epous. can. 35. Agathense can. 18. habet: Sanctiores qui Natale Domini, Pascha et Pentecosten non communicaverint, Catholici non creduntur, nec inter Catholicos habeantur. Simili modo in Capitularibus Regum nostrorum lib. 3. cap. 45 praecipitur, Ut si non frequentius, vel ter licet homines in anno communicent, nisi forte quia majoritas quibuslibet criminibus impletur. Vide Concilium Turon. III. can. 50. Reginonem lib. 2. cap. 195. Burchardum lib. 5. cap. 17. Ivonem part. 2. cap. 27. Gratianum dist. 2. de consecrat. cap. 16. Etiam non.*

§ *Eucharistia in manus fidelium data. S. Augustinus Sermon. de Temp. 253: Omnes viri quando communicare desiderant, lavant*

manns suas, et omnes mulieres nitida exhibent lineamina, ubi Corpus Christi accipiant. Vide Baron. ann. 660. n. 55. Binium ad Concil. Toletan. I. Menardum ad Sacramentum. Gregorii pag. 328. Henric. Valesium ad Eusebii Hist. Eccles. lib. 7. cap. 9. Virum doctissimum Joan. Mabillonium in Praefat. ad tom. 3. saeculi 3. Benedictini num. 11. Card. Bona lib. 2. Rerum Liturgic. cap. 17. num. 3. etc.

✠ Eucharistiam accipientes, cum dixisset sacerdos: Corpus Christi, respondabant, Amen. S. August. Sermon. 273: Audis Corpus Christi, et respondeas Amen. Et lib. 13. cont. Faustum cap. 10: Habet enim magnam vocem Christi sanguis in terra, cum eo accepto ab omnibus responderet, Amen. Idem testatur Cornelius PP. Epist. ad Fabium Antioch. Hieronymus Epist. ad Pamach. Ambrosius lib. 4. de sacram. cap. 5. et alii.

Eucharistiam domum delatam, et in arca asservatam, scribit Tertullianus sub finem libri ad Mart. lib. 2. ad uxorem. [S. Cyrill. lib. de Lapsis. S. Augustin. lib. 3. contra Crescon. cap. 11. Basil. M. Epist. 289. Joan. Moschus cap. 29. etc. Verum id can. 3. Concilii Casaraugustani verum, quo anathematizatur is qui Eucharistiae gratiam acceptam in Ecclesia non consumperit. Vide Baron. ann. 57. n. 149. 150. ann. 263. n. 2. [Concil. Tolet. I. cap. 14. Capitulum lib. 7. cap. 473.]

Eucharistiam in sacra Liturgia a se confectam, in Communione Symbolum, sibi mutuo importatibiles Sacerdotes ac Episcopi cujus more exemplum habebat apud Eusebium lib. 1. cap. 13. titulus. ✠ Eam ob rem etiam militabatur Episcopi et Sacerdotes qui sacro non interfuerant. Testis est Irenaeus Epist. ad Victorem PP. apud D. Constant. tom. 1. Epistolae. Rom. Pontif. pag. 106: Verum qui te precesserunt Presbyteri, quoniam minime observant (eundem ad tu morem) Ecclesiarum Presbyteris qui observant, Eucharistiam miscrant. Vide Epist. Innocentii ad Decentium ibid. pag. 856.

Eucharistia a jejuniis sumptam testatur Tertullianus lib. 2. ad uxorem. cap. 5. S. Ambrosius Sermon. 8. in Psal. 118. n. 48. [S. August. Epist. 118. cap. 6. Concil. Carthag. III. can. 39. S. Eligius Noviom. Episc. Humil. 8. S. Dorotheus doctri. 9. Walafridus Strab. lib. de Reb. Eccles. cap. 19. Capitula Theodori Cantuar. cap. 50. etc. [S. Johann. Chrysostomus Epist. 143. calumniosos refellit, qui eam accuserant, quia Eucharistiam quibusdam non jejuniis tradidisset. In quibusdam tamen Aegypti Ecclesiis post cenam offerrebat Sabbato, dabaturque non jejuniis, si Socrati lib. 5. cap. 27. et Sozomeno lib. 7. cap. 19. fides habebatur.]

Eucharistiam, seu Hostiam sanctam, de manu Episcopi sumebant Presbyteri reverens promoti, quam tunc quotidiano usque ad quadragessimam diem consumebant. Vide Fulbert. Carnot. Ep. 2.

Eucharistia olim data, susceptis Extrema Unctione. Vide Usus antiquus Ordin. Cisterciensis cap. 93. Ritualem Suesionensem in Statut. ann. 889. cap. 10. et quae annotat Menardus ad Sacrament. Grego-

rii pag. 334. [et Mabill. in Praefat. ad tom. 3. saeculi 3. Benedict.]

✠ Eucharistiam a saeculo iv. in Ecclesia adservatam fuisse etiam sub utraque specie, testis est S. Chrysostomus in Epist. 4. ad Innocent. PP. apud D. Constant. tom. 1. pag. 783: Neque hic nulum stetit; sed ubi sacra erant reposita ingressi milites, quorum aliqui, ut conperimus, initiati non erant, viderunt omnia quae intus erant, et Sanctissimum Christi Sanguis, ut in tanto tumultu, in praedictorum militum vestes effundebatur. Mediolani in dolio aureo, ut scribit S. Ambr. Epist. 4. n. 4. quod in Sanctuario repositum erat, servabatur. Nec aliter intelligendus, ut arbitror, Anastasius in Vita Nicolai PP. I. apud Murat. tom. 3. col. 253: Fecit autem (Nicolai) in Basilica Salvatoris... Cruces de argento percussam, quae pendente erat figuram substantiae Corporis ejusdem Domini nostri Jesu Christi. Vide Cyprinum lib. de Lapsis, Basilium Epist. 389. Cyrillum Alexand. in Praefat. adv. Antropomorphitas, Vitam sancti Galli cap. 19. etc.

✠ Eucharistiam Presbyter semper habere paratam, ut quando quis infirmaverit, non parvulus infirmus fuerit, statim eum communicet, ne sine communione moriatur, lib. 1. Capitulum cap. 155. lib. 5. cap. 57. Vide lib. 6. cap. 178. Walterum Arel. cap. 7. Regimone lib. 1. cap. 69. Burchardum lib. 5. cap. 10. Ivonem part. 2. cap. 50.

✠ Eucharistia, quae asservatur, post quinquaginta dies renovanda statuitur ibid.: Ordinatur quod de x. in xv. diebus asservatur. Corpus Christi renovatur, et capax seu vas in quo repositur super calicem bene mundetur, et quotienscumque Corpus Christi renovatur, fenestra in qua repositur ab aranis et pulveribus mundetur et panis circum circa ponatur, quos rectores ipsi mundos et sine pulveribus servare teneantur.

Eucharistia infantibus statim post baptismum etiam lacerantibus data, ut est in Ordine Romano, et apud Alcuinum in Ordine ad Baptismum, et Hugonem a S. Victore lib. 2. Speculi Eccl. cap. 20. Vita M. S. Gervasii Diaconi Cenomanensis Mart.: Dicebant enim quod in hora qua aspexitur Pontifex, peracto baptismo in eis illius infantia, sicut mors est, sanctum Christi Corpus moritur, in labiis illius quatum sonantibus videtur. Ceteris porro infantibus non modo datam Eucharistiam, sed etiam porrectum sacrum Calicem, scribit S. Cyprinus lib. de Lapsis, S. Augustinus Epist. 23. 106. 107. lib. 3. de Trinitate cap. 10. lib. 3. contra Cresconium cap. 11. contra 2. Epist. Pelagianorum cap. 22. lib. 4. cap. 4. lib. 1. contra Julian. cap. 4. lib. 3. cap. 1. lib. 1. de Peccatorum. merit. cap. 19. 20. Jesse Ambian. Episc. etc. Adde Lanfrancum Epist. 33. et ibi notas D. Lucie Acherii, Menardum ad lib. Sacram. Gregorii pag. 106. Joan. Garnerium ad Marium Mercatorem tom. 1. pag. 79. et Card. Bona lib. 2. Rerum Liturgic. cap. 19.

✠ Ejusdem rite meminit antiquissimus Ordo recel. Ambros. ubi et Hostiam sacro Sanguine intactam iidem porrectam fuisse observare est, apud Murator. tom. 4.

Antiq. Ital. med. aevi col. 844. Peracto baptismo sequitur communio, quae sub his verbis ministrabatur: Corpus Domini nostri Jesu Christi sanguine suo tinctum conservet animam tuam in vitam aeternam. Amen.

Eucharistiam, seu Hostias consecratis in libro Manuali, itinerantes Presbyteri Ibericorum a collo suspensio deferre olim solitos, testatur Silvester Giraldus in Topogr. Hibern. dist. 2. cap. 19. [Idem de Monachis extra Monasterium exeuntibus innuit inscriptio quam initio ejusdem codicis, in quo Gregorii M. expositio in Ezechielum continetur, antiquissimum characterem scriptam legisse se monet Mabill. Analect. tom. 4. pag. 40: Oportet Monacho ubiquecumque exierit, Eucharistiam semper secum vehat. Vide Gregorium M. Praefat. in Joh. et lib. 3. Dialog. cap. 36.]

Eucharistiam, seu panem Eucharisticum, in sanguine intinctum sumebant interdu Laici, quod mixto sacrificio communicare vocat Missa antiqua ex Codice Rotaldi Abbat. Corbeisensis, quod tamen non semel vetitum. Vide Micrologum cap. 26. Paschalem II. PP. Epist. 32. Ivon. Carnot. part. 2. Decret. cap. 85. Concilium Londouense ann. 1175. can. 16. Eruulfum Roffensem Episcopum Ep. 2. tom. 1. Spicileg. pag. 432. Joan. Abriensis. de Off. Eccl. pag. 19. praeterea Marcum ad Canon. 28. Concilii Chalonmontani, et ad calcem Hist. Beneharn. in Addition.

* Sanguine intincta praecipue agrois data ut eam facilius degluterent: unde Paschalis II. PP. in Epist. 32. in qua hunc assilum pro laicis improbat, exceptionem addit hanc: Præterea parvulis, ac omnino infirmis, qui panem absorbere non possunt. Missale M. S. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi col. 844: Impositio manuum super infirmum: nempe Olei sancti unctio, subinde additur: Communica eam, et dic: Corpus Domini nostri Jesu Christi sanguis tuo tinctum conservet animam tuam etc. Oratio: Domine sancte Pater, te fideliter deprecamur, ut accipiente fratre nostro sacrosanctum hunc Eucharistiam Corpori et Sanguini Domini nostri Jesu Christi, etc. Rituale M. S. monast. Bobiens. ibid. col. 845: Et cum videretur rum ad exitum appropriatum, dandum est illi Corpus et Sanguinem Domini, etiam illi ipso de calice. Et cum posuerit in ore suum Eucharistiam, dicat sacerdos: Corpus Domini Iesu Christi Sanguine suo tinctum intinctum mandet te, etc.

✠ Eucharistia ori moribundorum infusa, lib. 5. Capitulum cap. 120. 120. d. in Canonibus Isaaci Episc. Lingon. tit. 1. § 5. et 20.

Eucharistiam mortuis datam, et in os missam, antequam hunc mandarentur, observare est ex Concilio III. Carthag. cap. 6. et Antioch. can. 12. 36. Crisostom. cap. 47. ubi id vetatur.

Eucharistiam dari energumenis, velut Capitularia Attonis Episc. cap. 76. [Si dociles sint, permittunt Concilia Araucan. 14. et Arelat. II. can. 39.]

* Eucharistiam agrois deferrebant laici, cum presbyter infirmus aut absens esset. Stat. synod. Guid. Lexov. episc. ann. 1311.

ex Cod. reg. 4653 : *Nec permittant (sacerdotes) diocesanos deferre infirmis sanctum Corpus Domini, nisi in necessitate, cum acrio furiis obens vel infirmus. Vis percipio quod spectat caput 12. Stat. eccl. Turon. ann. 1296. b. ex cod. reg. 1237 : *habilem presbyteris ne hostias sacras dunt pueris nullummodo, nisi communicandi causa in die Pasche. Obscurior videtur Gallica versio illius : Il est defendu aux prestres que de ne fassent par nulle maniere aus enfans les hosties sacrees, lors le jour de Pasques pour peur d'escommuniages. Vide de Angliis videtur intelligendum. Quod Fuhlgat 2.**

Eucharistia in navibus delata legitur apud S. Ambros. lib. de Obitu Satyri fratris. lib. 3. de Offic. cap. 36. Gregorium M. PP. lib. 3. Dial. cap. 37. Mathæum Paris ann. 1247. Joannivillam in S. Ludovico pag. 8. et 112. Sed id peculiari privilegio sancto Regi indultum a Legato Apostolico, scribit in ejus Vita Gauridius de Bello loco cap. 6. ut nempe sacram Eucharistiam in Ægyptum profecturo in navigio suo deferre liceret : quod illi peregrini quatuordecimque magni facere non solum. Vide Missa sicca.

Sacram Eucharistiam in vase aureo in quo albo delatum in solenni in orbem Romam summi Pontificis ingressu, scribit Martinus Balliarius sub anno 1533 : Lui estoit assis sur une chaire portée sur des espauls de deux hommes, et en ses habits Pontificaux, hormis le tygre, marchant devant lui une haquenée blanche, sur laquelle reposoit le Sacrement de l'Autel, et estoit l'ordie haquenée conduite par deux hommes.

† EUCARISTIA, pro sacra pyxide, seu Chorio, Gall. Gbore. Hist. MS. Berceus. Monast. ex Archivo ejusd. pag. 96. n. 2 : *Festum ita Abbat, sed nullum in Eucharistia invenit habitum. Et pag. 581. num. 15 : Dedit dono Ecclesie S. Petri de Pratellis Eucharistiam, ubi Corpus Domini debet esse super altare.*

EUCARISTIA, pro Festo sancti Sacramenti, non semel in Ordinario MS. Ecclesie Rotomagensis.

* Occurrit etiam in Obitu, eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5191. fol. 121. v°.

PERGATIO PER EUCARISTIAM, iis, quos vagantes vocant, videtur accesserit, cum unicum Sacramentum, seu juramentum pro Canonica receptum sit; etsi ab ipsis summi Pontificis et Episcopis legatur inita, et in Conciliis approbata; in quibus ejusmodi purgatio per divine Eucharistie, seu Sacramenti Domini perceptionem, Sacerdotibus potissimum imponitur, a quibus juramentum exigere nefas dicebatur, ne manus, per quos Corpus et Sanguis Christi conficitur, juramento pollueretur. Concilium Triburienae cap. 21 : *Lucius per juramentum si necesse sit, se expurgat; Presbyter vero vice juramenti per sanctum convenerunt interperet, quia Sacerdotes ex hoc casu jurare non debent. Manus enim per quos Corpus et Sanguis Domini conficitur, juramento pollueretur. Abbat, etc. ubi Consecrationem intelligit, non in Sacerdotem, sed Corpus et Sanguinem Christi Sacramentum, inter Missarum solemnia :*

quod indicat Concilium Wormaciense cap. 10 : *Si Episcopus aut Presbyter causam criminalem, hoc est homicidium, adulterium, furtum, et maleficium impunitum fuerit, pro singulis Missam celebrare debet, et communicare, et de singulis ibi imputatis innocentem se ostendere. Idem Concilium cap. 12 : *Sæpe contingit, ut in monasteriis facta perpetratur, et qui hæc committit, ignoretur. Idcirco statuimus, ut quando ipsi fratres de talibus se expurgare debeant, Missam ad Abbatem celebrare, vel aliquam eam ipse Abbas præcipiat, presentibus fratribus, et se expleta Missa, omnes communicent in hæc verba : Corpus Domini sit mihi ad probationem hodie. Vide Notas Bini ad hoc Concilium, et Capitulum Aquigran. de Vita et conversatione Monachorum cap. 64. Leges Kanuti Regis cap. 5. edit. Saxonicæ, et apud Bromptonium, Presbytero, si Sacramentales non habeat, super sanctum Corpus Domini se purgare permittunt.**

Ita apud Dithmarum lib. 2. pag. 95. cum Abraham Frisingensis Episcopus, quod a Julitta Henrici Ravarici Ducis uxore, ætatem vidua, impudicus dilectus fuisset, ab aliquot invidis infamaretur : ea extincta, in die ejus depositionis, ab eodem Antistite Missam cantante se expurgata est : *Aute communionem, is versus ad populum, que accita ejus fuerint, circumstantibus indicit : hoc, inquam, delictum, quod defuncta fuisti, si hæc unquam commisisti, faciat omnipotens Pater Filii animæ Corporis et Sanguinis salutare remedium mihi providere ad iudicium, et ad debitam damnationem, animæque ejus ad perpetuam salvationem. Ac tunc cum mentis ac corporis innocentia sumpsit unicum cunctis fidei liberum remedium. Credulitque populus, quomodo vero, et cum detractione injusta plus ei profuit, cum nocere stultitia. Nec abissimè illud quod profuit exemplum Adam Brenensis cap. 147. et ex eo Albertus Stadenus ann. 1051. ubi sit in Concilio Moguntino, Spiranzem Episcopum Silbiconem, qui adulteri crimen intendebatur, examinatione Sacrificii purgatum esse. Sic apud Regionem ann. 931. Fredericus Archiepiscopus conspirationis in Imperatorem accusatus, publicæ se examinationi, perceptione Corporis et Sanguinis Domini coram populo in Ecclesia purgavit.*

Eodem perinde se judicio purgavit Gregorius VII. apud Laubertum Schafnab. ann. 1077 : *Absolutus eo (Henrico Imp.) ab excommunicatione, Papa Missarum solemnia celebravit, confectaque sacra oblato, Regem cum ceteris, qui presentes venerat, multitudine, ad altare evocavit, præferentique manu Corpus Domini coram. Ego, inquit, jam pridem a te talique furtibus literas accepi, quibus me invidiosos Seden Apostolicam per simoniacum heresim accusaveris, ... et licet multorum dolorum certe testium adstipulatione citius reselleretur, ego tamen ne humano potius quam divino mihi videatur testimonio, ut satisfactionis compendium omnem omnibus scandalis sculpulum de medio removerem, ecce Corpus Domini coram, quod sumpturus ero, in experimentum mihi hodie fuit innocentie meæ, et omnipotens Deus suo me hodie iudicio vel absolvat obiecti criminis*

suspicionem, si innocens sum : vel subitanea interimat morte, si reus. Hæc et illa, ut solenne est, præfatus verba terribilia, quibus Deus cum se arguissimum iudicem, et innocentem assertorem adesse precatur, patet Domini Corporis accepti, et confecti, etc. Vide eundem ann. 1050. *Extremum*, inquit Glaber Rodolph. lib. 5. cap. 1. quendam multo tempore in Clericali habitatu, dum jure culpatorum quodam crimine, contigit non sumere audire quodam examinis thronum Eucharistia, Calicis videlicet sanguinis Christi : cui protinus per medium subolici egredi visa est pars candidissima quam sumptum ejusdem sacrificii, dans procul dubio evidens indicium reatus se indignè percipiat. Illico vero confectus, quod prius negaverat, digne penituit.

Non pauca alia istiusmodi per Eucharistiam purgationis a Presbyteris, Clericis, ac Monachis iuste exempla suggerunt Scriptores : in quibus per ceteris insigne admodum est, quod ex Tabulario Flaviniacensi descripsit Sirmondus post Concilium Remense ann. 894. et Chiffleius in Historia Tremorchienensi pag. 252. quod Gyfredus Monachus Flaviniacensis obiectum sibi crimen cardis Adalgaris Episcopi Heduensis in Synodo per Eucharistiam suspensionem diluit, ubi hæc habentur : *Quod tertio sub investigatione S. Spiritus clamoribus jubentis, et nihil prius verisimile repentes, succurrerunt communi consilio, ut quis nec convictus, nec etiam confessus experiebatur, tamen quia ventium, et nequam locorum erant divulgatum, ut ab omni suspitione liberum redderetur, in viciniori Synodo, quam omni reverentia diligens Gualo Antistes erga filios Ecclesie celebraret, Corporis Christi et Sanguinis illo exaravit, quod solum veritas probatur et detractionis, immo adulationis creditur, a Religio divulgata publice expiare. Eo scilicet tenore eundem prius testificantem, ut si in aliquo conspectu tanti pascendi foret, nullo modo ad sacra sumenda accederet : et si forte temerarie prorsumeret, censura sancti Spiritus, et auctoritate Apostolorum Principibus ipso iuramento redemptionis nostre pretio extorris fieret, et cum Iuda Domini proditore damnatus, æternis se remedium dilacerat percipere non desideret; quod omnibus usquequoque satis fuit. Igitur Pastor plurimum misericordiam motus, illius causam apud Flaviniacensem synodum et castum publicum sanctum Synodum propriæ Ecclesie colligens, iuxta statuta synodorum Antiquitum, Ausseram solenniter dedecit, omnibus in unam qui adfuerunt in primari Ecclesia S. Petri collectis, jam supradictum promouit vivum, ut sicut sibi ipsi conscientia diceret, non sacra sumenda, nisi etiam refugiendo quocum vellet modo spiritibus præfegeret. Quique in nolito hæsitans, Deum sibi et ipsum quod percipitur erat redemptionis precium in testimonium et iudicium invocans, fidesse, omnibus in prospecta positis, quæque supra fuerant præfata verba omnibus præter. Nov addit in purgationis ejusmodi fidem datum accusato instrumentum. Historia Trevirensis.*

pag. 245. de quodam Sacerdote de hæresi suspecto : *Contra ile iherus, ne Presbyteri privaretur honore, respiciat ob huius suspicionis notam abolum libenter velle summa examinationis subire sententiam. Quod dicitur cum placuisse omnibus, iussus est Missam celebrare, et sacrum Canonum, qui Secreti, vel Actio dicitur, aut cetera, excelsa voce decantare, ut qui mysterio privatis Corporis et Sanguinis Christi præsumptis detrahere, ipsius prodiret virtute. Missa itaque decantata, ab ad communicandum pervenit, Episcopus verba imprecationis huiusmodi tulit, dicens : Si vivificam hoc sanguis nostræ Sacramentum, quod manibus tenes, non vere Corpus Christi et Sanguinem esse ausus es impio ore garrire, cum Litaniis mysteri contestatione interlico quomodo præsumis necipere : si vero non ita, sed Curliche profertis, accipe, et accipit. Pertransiens qualiter idem redemptionis manus ad damnationem sui in os ejus intraverit reserret supervenientem non iudicari. Cum enim esset in examinationis anxietate constitutus, omnipotenti Deo de admittis penitentiam, de furis custodiam pollicens, corde contrito supplicavit, et obtinuit ab instanti confusione liberari. Aliud exemplum ejusmodi iudicii per sacram Eucharistiam in Imbricorne Augustus Episcopo recitat Bertholdus Constaniensis ann. 1077. Prædictis denique addendum videtur quod habent Leges Hoeli Boni Regis Wallie cap. 25. ubi de Sacramentis et iuramento : In alio casu novem dies datur Domino ad commemorandum qualiter perjuramentum præstitit : Si vero aliter idem datur iudicium usque ad tempus quo ipse Missam celebrat.*

Patendum tamen non ipsis duntaxat Sacerdotibus proprium fuisse ejusmodi pro divinum Eucharistiam purgationem : cum hanc ab Eulaliu Arvernenis Comite, a quo matrem suffocavit ac strangulatam fama erat, exegit Cantinus ejusdem civitatis Episcopus, apud Gregorium Turon. lib. 10. cap. 8. Cum enim ad communicandum ventum esset, et Eulalius ad altare accessisset, ait Episcopus : Rumor populi percellit te præclamit esse, ego vero utrum perperaveris hoc scire, an non, ignoro : dicere in Dei hoc et Boni Martiris iudicio iudico. Tu vero si idcirco es, ut adscris, accede propius, et tunc tibi Eucharistia particula, atque impone ori tuo. Erit Eux inspector conscientie tue, et ad accepta Eucharistiam communicandis accessit. Eandem legem olim præscripsit Adrianus PP. Luthario Regi Lotharingie, Chronicon Heisterpergensis Monasterii ann. 870 : Lotharius Rex ab Adriano vocatus Roman venit, qui cum ab eodem Præstule interrogaretur, si monita prædecessoris sui Nicolai PP. haereticum observasset, et iuramentum castitatis, et ille monitus, omnia se observasse respondisset : et Proceres et Optimates qui cum eo venerant, eodem testificarentur, nec alia persona inveniret, quæ contra Regem legitimum adverteret crimine inter contrarios : Adrianus PP. deit Regi, et omnibus consensit, qui necedebant, communionem Corporis et Sanguinis Domini de manibus suis ad Missarum solemniam : ita ut si vera essent quæ ipsi testificati fuerant, proficeret eis in vitam æternam. Ita Loth-

arius Rom egressus morbo corripitur, et Placitum clivatum perveniens, idem clausum extremum 6. id. Aug. Omnes etiam sui, qui tunc fuerant, communionem sub tali contestatione porrectum sumere præsumperunt, divino iudicio percussit, ab hoc luce subtraxit, autem subsequens non rediret principium. Eadem narrat Annales Francorum Metenses, et Regio ann. 869. Florentius Wigoru. ann. 870. et Radulphus de Dicoeto ann. 872.

Simili pariter lege obstringere voluerat Henricum Imp. Gregorius VII. PP. quod ille renuit, consensientia sua prohibuit, uti habet Schafnaburgensis ann. 1077. Meminit præterea Helgaudus in Vita Roberti Regis Franc. ejusmodi per Eucharistiam examinationis, formulamque indicat : *Præsumit euldam de Domino non bene sententi, et querunt pro quidam causa probationem in corpore Domini nostri Jesu Christi, indigne iulit Rex... et scripsit et in his verbis : ... Miror qua ratione quæris pro talis iniquissimis imperis, et pro infestis odio, quod ergo Dei servos habes, examinationem in Corpore et Sanguine pollicens, corde contrito quod a dante Sacerdote dicitur, Corpus Domini nostri Jesu-Christi sit tibi salus animæ et corporis, cur tu temerario ore et polluto dicens, si dignus es accipere, cum sit nullus qui habentur dignus : cur divinitus attribuit ærumnam corporis, et infernum dolorem humani dolorem rannecta naturæ ? Adde Albertum Siadensem ann. 1224. et Guibertum lib. 3. de Vita sua cap. 13.*

Præsumit autem quis addidit per ejusmodi purgationem, tenebantur Sacramento ad sancta Evangelia præstare prius, se culpa exuere. S. Leo PP. aut quis alius, ex MS. : *Statutum ait, ut per quoslibet sancta Evangelia testetur, qui verum dicere probatur, antequam Communicet, et deinde sub iudicio flammæ relinquatur. Vide Iudicia Witoldi Regis Cantuarii. cap. 23.*

* **EUCARISTIALE**, Vas in quo Eucharistia asservatur, in Pontif. Mogunt. MS. fol. 110. v. *Eucharistiale vasculum*, in altero antiquissimo Pontif. Vide infra *Missæ Eucharistiales*.

† **EUCHETE**, vel **EUCHETE**, Græcis *Εὐχέτης*, Orautes. Sic dicti sunt quidam hæretici, qui solas preces ad salutem satis esse somnabant. De his Epiphani. lier. 80. August. lier. cap. 58. Rhodig. 2. l. 1.

* **EUCHINUS**, Gr. *Εὐχινος*, Optimus. Alex. Iatrosoph. MS. lib. 1. Passion. cap. 31 : *Sunt omnes cibi Euchini. Ubi Glossæ : Euchini, bonos humores generantes. Vide supra Eunucholus.*

* **EUCHONOMUS**, pro Oeconomus, semel et iterum in Charta Henr. comit. ex lib. albo epis. Carnot. et in alia Phil. I. reg. Franc. ann. 1105. ibid.

* **EUDILIA**, *Service fuit à l'homme*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

* **EUDOXUS**, ex Gr. *Εὐδοξος*. Gloriosus. Frigidus in S. Wilfrido cap. 6 :

Qui quæc Endoxas torione committere caula,

¶ Forte Fidelis, *Εὐδός* enim recta fides dicitur ab Epiphani. Vide Hl. Stephan. Theaur. ling. Græc. edit. Didot. tom. 3. col. 231.]

EVE et Treve, dicuntur nativi de avo et

tritavo, quorum majores servitute servierunt. Ita Skeucus lib. de Verb. significat. **EVECTIO**, Diploma, codicillus, libellus, quo cursu publico utendi facultas datur. Gloss. Gr. Lat. : *Εὐεκτία*, sigillum, evectio. Alii : *Εὐεκτία*, *ἐκτίσις*, Evectio, Expellatio Nestorius Patr. CP. contra Pelagianum apud Marium Mercatorem pag. 130 : *Evectioem regimino non habentes, cursa regis illic quo pacto conficiunt ? Theodoricus Rea apud Senatorem lib. 5. Ep. 5 : Ut sine Gothis sit, aut Romanus, qui sine nostra, vel eorum, quorum interest, Evectioe veredum præsunt attingere, per unum equum centum statui solidos a te cogitur exolvere. Idem lib. 6. Ep. 3. *Prædictorum Pistorio maneris fuisse innot Evectioes dare. Passim in Cod. Theod. et Justin. tit. De cursu publico de Mueraribus, De Comteu, et de Symmachum lib. 1. Epist. 6. lib. 4. Ep. 48. lib. 7. Ep. 95. lib. 9. Ep. 20. S. Augustinum lib. 5. Confess. cap. 13. et Ep. 55. Serm. de Temp. 180. B. Hieron. in Hilarione, Virgitorium Tur. lib. 9. Hist. cap. 9. Marcullum lib. 1. form. 11. Sulpitium Severum lib. 2. Hist. Paulinum lib. 4. de Mirac. S. Martini, Sidor. lib. 5. Ep. 20. etc. Exstat præterea formula istius Evectiois apud S. Athanasium Apologia 2. de fuga sua pag. 787. eundem vide in Epist. ad Solitar. cap. 831. Hinc**

Evectio, pro ipsi *Egredi*, seu *Equitatio*, ubi de visitationibus Episcoporum et Archiepiscoporum, etc. in Statutis Hugonis V. Abbas Cluniae. pag. 1467. Bibl. Cluniae. in Concilio Tolosano VII. can. 4. Lateranensi III. sub Alexandro III. can. 4. Lateranensi IV. sub Innocentio III. can. 11. 33. Aliensi ann. 1254. can. 58. Viennensi ann. 1267. can. 2. Londinensi ann. 1268. cap. 19. Synodo Sionensi ann. 1283. can. 4. (ubi Concilium Sarisburiense ann. 1217. can. 77. habet egros :) apud Stephanum Tornac. Epist. 130. 690. in veteri Charta apud Jacob. Petium post Pontificatus Theodori pag. 685. etc.

EVECTIO NATALIS, apud Victorium Vitem lib. 3. de Persecut. Vandal. pag. 41. pro ipsi natus : *Omnis simul civitas Evectioe Natali de proximo conficet. Predegar. anno 767 : Inde Navili Evectioe per Legem flavium usque ad Sellus castrum...*

EVECTIOENIA, apud Paulum Diacon. Euerietensem lib. de Episc. Emerit. in 5. Masona cap. 10. ubi perperam edium. *Eventuacenia*. Vide Syntagma.

* **EVEGERE**, pro Evellere, Gall. *Forer. Charta ann. 869. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 721 : Et ipso nostro grano vel vino reddimus quomque rationi et operum... studere et tritavere, atque Evagere facere, dare et consignare debeamus. Alia ann. 957. ibid. tom. 3. col. 719 : *Id vero, qui de villa Lemonia videtur esse, non debent olivas premere, nec ligna ad ipsas olivas dare, nec Evagere ipsam oleam, ut tantum debent olivas colligere, et vasa etiam ad ultimum prædicta olivas, quomque apud est, debent dare, seu et simul omnes debent ceteri adjuvare ad incarcandum, prout necesse fuerit. Vide Evectio.**

* **EVELLATIO**, destructio, quasi Evalsi. Charta ann. 1231. in Reg. 66. Char-

toph. reg. ch. 534 : De quibus (fossatis) erant et eorum predecessores fuerant in possessione precipue vel quasi a tempore Evellationis sui destructionis murorum, et impletionis fossatorum sui vallatorum Tholosae. Vide mox.

* **EVELLATUS**, Evellus. Hist. transl. S. Corn. PP. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 374 : *Demptis acies reptibus, senuque silvarum rotulis Evelluti omnibus, etc.* Nostri Escharia et Esinger, eodem sensu, dicuntur. Charta ann. 1343. in Chartul. S. Vinc. Laudun. : *La pourcelle... de bas coppe au Escharie etc.* l. i. remiss. ann. 1379. in Reg. 115. Charthoph. reg. ch. 363 : *terradu Evelluti empigona ledit Colin par sa larbe en le recant et archant si fort qu'il en Esrange une partie. Esrange et Esrajer, eadem accentione, Vita J. C. Ms. : Pour chus fist desier l'arbre Esrajer.*

Mirac. Ms. B. M. V. lib. 1 :

Et si darment l'evail.

Cas des deu si loange Esraji.

Errayer, in Poem. Alex. Ms. part. 1 :

Un Griu qui tint sa luice, qui en fest jouster,
Du piang li Esraja, le cuir en fist vouter.

* **EVELLENN-PALUM**, Cognomen. Gall. *Arche-pef*. Chartul. S. Petri Carnot. ch. 10 : *Inglegrus de Merivilla et Odo cognomine Evellenn-palum, etc.*

* **EVELLERARE**, Vellere, spoliare. Willelmus Brito lib. 7. Philipp. v. 189 :

Duo lapus ejus oves dumi Evellerat aprie,

* **EVENEGATUM**, Sibi asserere, obtinere.

* **EVENDICARE**, Sibi asserere, obtinere, Gall. *Revendiquer*. Charta Hedeni Ducis ann. 704. apud Marten. Amplius. Collect. tom. 1. fol. 14 : *... qui Dondum tradidit, et insuper inferat tibi una cum cocente fisco annu libras v. argenti pundo xv. et nec sic quidem quod repetit Evendicare voluit. Vide Evendicare.*

* **EVENIENTER**, Casu, fortuito. Vocabul. compend. ex Summa Januensis. voce *Accido* : *Evenienter, advenciantur, escheantur.*

* **EVENIENTUM**, Possessio obveniens alicui : quod vario fit, ut supra dictum est in *Escaute*. Charta anni 1371. apud Baluz. tom. 3. Hist. Arvern. pag. 377 : *Totum jus et omnem actionem, successionem, Eveminentum (l. evenimentum) et escheiam, que mihi noli Anna... pertinere poterunt.*

* **EVENTAGIUM**, Jus præcipuum, prærogativa. Charta Theob. comit. Campan. ann. 1234. de partitione inter liberos masculorum suorum post obitum parentum suorum, in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. : *Si habent inter se domum forem, circumlocutionis habent cum omni hereditate de feuda, curatibus, pratis, vicis, capis, vineis, que erant infra parochias villas in qua esset domus illa... In quibusque eorum habet in suo castello Eventagium castelli, sicut superius est expressum. Vide supra Adventum 3.*

* **EVENTAMENTUM**, Eventus, casus, Gall. *Evenement*. Schedula MS. oblatæ Concilio Constantiensi : *Reducere ad memoriam processum, acta, Eventamenta, ventus et pronuntiationes datus Piss contra Petrum de Luna... factus, facta et facta, etc.*

* Locum cistium vide apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1309. ubi rursum legitur : *Prædictos processus, acta, Eventamenta et sententias... consensum et aequalitatem. Unde manifestum fit de litis instrumentis intelligendum, legendumque fortassis Erramenta. Vide supra in hac voce.*

* **EVENTARE**, Aerem sibi vel alteri concitare, vel captare, *Eventer*. Mich. Srotus lib. 1. Mensæ Philosophicæ cap. 5 : *Est querendus locus tranquillus et frigidus, et eventu Eventatus. Lib. 4. cap. 17 : Et cum ille Eventuret se, etc.* [Le Roman de Partonopex MS. :

Gaudes est oisus du tenoi,

Partonopex crouste a soi

Pour as rabatre et Eventer,

Se vont un poi pour as enter.]

* Hinc nostris *Eventare*, Flabellum. Lit. remiss. ann. 1384. in Reg. 126. Charthoph. reg. ch. 43 : *Le supplunt trouva d'aventure un Eventor de plumes, duquel il eaventa le feu, où l'en faisoit l'udite fausse manoye. Ejusdem originis Eventor, et Eventure, pro Dolii umbilico, vulgo Bondon. Lit. remiss. ann. 1391. in Reg. 140. ch. 294 : Le tren ou Eventor parml lequel l'en mettoit le vin uchoit tonnel. Alias ann. 1413. in Reg. 168. ch. 57 : De laquelle que de vin le supplunt lit par plusieurs fois a un chalumeau par le bondon ou Eventure.*

* **EVENTARE**, Alia notione, apud Alex. Introsoph. Ms. lib. 3. Passion. cap. 129 : *In quibus autem non satis Eventare aut distacere opus habemus, utilissimè sunt accellè de furibundis fortis.*

* **EVENTATIO**, Aeris captatio et ejusdem impressio. Lit. remiss. ann. 1398. in Reg. 153. Charthoph. reg. ch. 314 : *Fulnerant in capite, ita quod infra quatuor dies, forte propter suum malum regimen et Eventationem seu majoris aeris quam oportet sumptionem, item struclausit extremum.*

* **EVENTIO**, pro Eventus, Casus, dicit Bernardus Monachus in Ordine Cluniac. part. 1. cap. 17.

* **EVENTURA**, Fortuna Gall. *Aventure*. Lambertus Ardensis pag. 251 : *Scars et deceptus, eo quod veterem Eventurus, et fatalis, et Historis ei narrarent... reverebatur. Vide Adventura.*

* **EVENTURA**, Cadecum, seu quidquid ex confusiohous et escaetis domino feudi aut jureddi quasi fortuito obvenit. Stat. super reddit. Dalph. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Fienne fol. 48. r^o : *Erunt domno grosser emenda pretium prædictum excedentes et compositiones grosser, Eventure extrordinarie et confiscationes. Vide Adventura 3.*

* **EVENTUS**, Adventus, Gall. *Arrivée*. Comput. ann. 1357. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 190. col. 2 : *Pro loqueris novem ronzonorum, quos equitatur quatuor ex dominis consiliis... cum fuerint nite ad Eventum uxoritis Petri Scutisse. De libat. consul. Nem. ann. 1358. ibid. pag. 203. col. 3 : Quod salvatur financia, et manolevitur usque ad Eventum illorum, qui accedere debent upud hiterres, etc.*

* **EVERA**, In manicin, in Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide Everitiores.

* **EVERBERARE**, Vi quadam excitare, *Imperare*. Barthii Glossarium ex Baldrici Hist. Palast.

* **EVERCULUM**, Papias : *Sagena, retin, vevunlum Greece, vulgo Everculum dicitur.* [In Gloss. cod. reg. 7644 : *Vulgo autem Neraculum dicitur.*] Latini *Everculum*, et verterunt rete piscatorium vocant. Ulpianus in l. In Injuriam, D. de Injuria (lib. 47. tit. 10. fr. 13. § 7) : *Si quis me prohibeat in mari piscari, vel Everculum, quod Græce zigara dicitur, ducere.*

* **EVERGORES**, Vide Evues.

* **EVERENDA**, Dissolutio, Papias.

* **EVERNARE**, malum pro Invitare, quam pro Evanare, ut suspicatur docti Editorum ad Acta S. Fausti tom. 6. Aug. pag. 604. col. 2 : *Multa non fallaces deivice malignandi præstiterunt occasiones : dum vel de lucrum Evannant, vel ad superbium inflant.*

* **EVERHIATORIS**, Qui defunctorum amicos colligit. Glossar. Sangerman. num. 501. Quid hæc sint nos docet Festus, a quo *Everiator* vocatur, Qui, acceptis jure harriditate, justa fide in defuncto debet : quæ si non fecerit, seu quæ ex ea re turbaverit, suo capite laet : Id nomen dicitur a *Verrendo*. Nam exerceat sunt purgatio quedam domus, ex qua mortuus ad sepulcrum ferendus est, que fit per *Everiatorem*, certo genere scoporum adhibito, ab extra verrendo dicitur.

* **EVERSALICA MISON**, Scripturæ genus. Vide in Scriptura.

* **EVERTERE PRÆTORIA**, CARABLOS, Injuria occidere, vel disperdere dolo malo : in *Legibus Wisigoth. lib. 8. tit. 4. § 20. tit. 5. § 7. et in Lege Burgund. tit. 49. § 4.*

* **EVEX**, [Episcopus, Gall. *Evêque*, ut videtur Hofmanno, hodie sine probatore.] Versus scripti in Codice Evangeliarum, in *Chronico* Novallensi cap. 19. tom. 2. Hist. Francor. pag. 227 :

Frodinus qui pridem Pastor et inelytus Evex;
Nun per dories quæta claustris vivensque est.

* **EVEXUM** Posa Clabici, in Translatione S. Guthlaci, April tom. 9. pag. 55. idem quod Virgilio *Convexum cultum*; *Convexum* autem, ut exponit Festus, est ex omni parte declinatum, quod est natura cœli, quod ex omni parte ad terram versus declinatum est. Verum fortassis etiam legendum, *Convexum poli climæ*.

* **EFORTUNUM**, Bona fortuna, in Vita B. Lidwine n. 10. April. tom. 2. pag. 308. Glossar. Lat. Gall. Sangerman. [* et ex cod. reg. 7684.] : *Bonne fortune.*

* **ETGA**, f. Inguen, Gall. *Aine*, Mirac. Ms. Urbani PP. V. : *Habebat febrem pestilientem et bostam in Inguen.*

* **ETGE**, *Esajostor*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

* **EUCUM**, pro Nota silentii in Musicis. Tempora silentii quicunque modis accidunt, que ad Hebræorum accentus accommodantur. Franciscus Junius Hebrææ Grammaticæ lib. 4. cap. 9 : *Primus inter intervalli modus est distrema digressio, quem prisce Latini Eugum vel Eugum, duo justa tempora coplas : secundus est distrema xpius, quod unus est temporis, Latine Distina : tertius est distrema xpius, dimidium justis temporis completens : quartus est xpius, quadrante habens tem-*

ports, quale spatium apud Musicos suspensum vulgo seu tempora proprie dicuntur: intervalla ac prope nullum. Sed silentii quantitates quod antiquissimum temporis spatium obtinet appellatur: quintus est diastema ægyptius, autem sunt proportionis sonorum inter ipsos, ut diastemaron. Illud Evigium videtur sumi ab ea significatione, qua est passillus, quo sonus duorum temporum velut obstruatur; sicut *dictata* est a *distinendo*, id est, remorando. Hæc paulo fusiuss post Martinium.

† **EVIGMENUS**, mendose pro *Egumenus*, vel *Hegumenus*, Vide *Hegumeni*.

† **EVODIA**, Gr. εὐδία, Prosperum iter. Utiur Tertull. ad Scapul. cap. 4.

† **EVIXIUM**, Staium. Petrus de Vineis lib. 2. Epist. 44: Ad offerendum itaque nobis in hac parte subsidium vestra devotio non moretur, quod totum et integrum *Evixium* vobis... reddere pollicemur.

† **EVICOME**. Passio Alberti pueri tom. 2. April. pag. 836. col. 2: Et ad suos (sanctum) in panis massam (quem illi Evicomem, quoniam *Evixi* alicuius onem, appellant) fundendo mittunt.

† **EVICTIO**. Vetus Calendarium Romanum editum ab Ægidio Bucherio ad Victorii Canonem Paschalem, mense Octob. *Evictio* Tyrrini, i. victoria rebata de Tyrrano.

† **EVIDARE** *Fagas*, Excitare, siliquis exorere, Gall. *Evasser*, Lit. remis. ann. 1351. in Reg. 80. Chartoph. reg. c. 652: Cum ipse mulieres contra quietatem fabrum... pro certo pretio *Evidare* promississet, etc.

† **EVIDENTIA**, Præsentia, conspectus. Charta Guillelmi D. Montispessulani ann. 1203. Facto dicitur *ux. Kal. Febr. in Evidentia et audientia Stephani de Cerviano...* et in *Evidentia et audientia Guillelmi Bertrandi de Monte-rotundo*, Simili modo alter ejusdem anni Charta Guillelmi Episc. Nemans. Facta dicitur *Febr. vii. luna xii. nono Kal. Febr. in Evidentia et audientia Stephani de Cerviano et...* in *Evidentia et audientia Guillelmi Bertrandi de Monte-rotundo*, Vide *Valentia*.

† **EVIDENTIÆ**, Chartæ, tabulæ, instrumenta, testimonia, quibus vis prædiorum firmatur, quod rem evidentem faciunt, unde ut plurimum ejusmodi diplomatum initia ita conspiciunt: *Notum sit omnibus presentibus et futuris. Evidentiæ Ecclesiæ Christi Cantuariensis habentur cum ceteris Angliæ Historicis editis ann. 1652.* in quibus continentur varie donationes prædiorum huic Ecclesiæ factæ. Vide Edw. Cokum ad Littletonem sect. 485. [et Hist. Harcur. tom. 4. pag. 1464.]

† **EVIDENTIALE** *Judicium*, apud Pezard. in Burg. pag. 149. Idem quod *Evindiale* *Judicium*. Vide ibi.

† **EVIDERE**, Evidens esse. Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 4: *Ejus vero* (Angliæ) *sufficiens, sive excellens prerogativa ex hoc Evidet quod, etc.*

† **EVIDESCERE**, Vigorem amittere, marcescere. Tertull. de Anima cap. 38: *Quæ cibis sustentatur, denique derogat ei Evirescat.*

† **EVIGILANS-CASEM**. Ordericus Vitalis lib. 3. pag. 487: *Post obitum Herberti Se-*

nioris (Comitis Cenomanensis) qui vulgo *Evigilans-casem* cognominabatur, propter gravissimas infestationes, quas a perfidis offensibus suis Andegavensibus incessanter patiebatur, etc. Et lib. 4. pag. 532. de eodem Herberto: *Et vulgo, sed potius Latine, cognominari Evigilans-casem pro ingenti probitate promeruit. Nam post mortem Hugonis patris sui, quem Fulco senior videtur subjugavit, in eadem arma levatis, nocturnas expeditiones crebro agebat, et Andegavenses homines et canes in ipsa urbe, vel in vicinioribus oppidis terrebant, et horrenda assultibus vigilare cogebat.* Acta Episcoporum Cenoman. pag. 315: *Erat autem æxor ejusdem Marchisi Gersundi nomine, filia Herberti Cenomanorum Comitis, qui vocatus est Evigilans-casem.* Neque id nomen joculari Herberto duntaxat proprium fuit: nam in Tabulario S. Albini Andegav. occurrit nescio quis Miles, *Martius, Evigilans-casem* pariter cognominatus.

† **EVIGILANS-STULTUM**: sic appellabatur boni illi Monachi campana, quæ pulsabatur ad Matutinos: quod tepescente eo ævo pietate, stultus eos, qui e lecto exurgerent, quo procederent in Ecclesiam ad canendi hymnos matutinos, existimaret. Vetus Charta ann. 1183. in Tabulario Domus Dei Andegav. Item quatuor Capituli in *Eleemosynariis possit non habebant præter unum tintinnabulum, neque sonabant, antequam tintinnabulum quod Evigilans-stultum dicitur, sonaret.* Stultum scilicet, cuiusmodi fuit Vigilantis ille, qui nocturnas vigilias carpebat, atque ob id *Dormitantis* a S. Hieronymo appellatus est.

† **EVIGILARE** *DORMIENTES*, Expergere, Gall. *Evveiller*, in Actis SS. Marii tom. 1. pag. 806. et Julii tom. 2. pag. 408.

† **EVIGILATOR**, *ἀγρυπνῶν*, Officium monasticum apud Græcos, cui scilicet cura incumbit evigilanti monachos, Vide Glossar. med. Græc. in hac voce col. 160. et Append. 32. d. *Excitatur vero, ἀγρυπνῶν*, qui ceteros monachos in sacris liturgiis dormientes excitat. Vide ibid. col. 408.

† **EVIGORARE**, Vigore privare. Tertull. de Pallio cap. 4: *Eruat mollitie et Evigorata et exarduat.* Idem Apolin. cap. 17: *Anima libidinibus ac concupiscentiis Evigorata.*

† **EVIMATURUS**, pro *Evimaturus*, senex, γῆρας, in Castigat. ad utrumque Glossar. Vide *Evitanus*.

† **EVIMETA**. Tabul. S. Vict. Masil.: *Hæc scriptio anno 1035. incarnationis Domini est facta, et a nonnullis roborata, quæ sit sine Evimeta intacta.* [Sine avi meta, i. e. in perpetuum.]

† **EVINCTI**, Coronati. Papias. *Revincti*.

† **EVINCULARE**, Evinculus solvere, liberare, apud Sangerium in Ludov. VI. cap. 1.

† **EVINCICARE**, Evincere, rem seu possessionem judicio, vel lata sententia sibi asserere, obtinere. Placitum Chlotarii III Regis Franc. in Actis SS. Ord. S. Benedicti pag. 617: *Iubemus ut memoratus Chaimo Abbas vel pars basilicæ sui S. Dionysii ipsa villa Nocito una cum omni metro, vel integro fundo suo, insperata ipsa instrumenta, sicut per ipsos declarant, absque repetitione memorata Anyantrude vel suis hæreditibus anno tempore habeant Evindicatum.* Adde pag.

619. Flodoardus lib. 2. Hist. Remensis cap. 4: *Quasdam quoque res a quibusdam pervasis, apud Regium Majestatem, agnate prefato Sonatio Archidiacono, Evindicari reperiunt.* Adde lib. 2. cap. 6. 17. 19. lib. 3. cap. 10. 16. Concil. Duziac. I. part. 1. pag. 304. Annales Hertin. ann. 867. Chron. Besuense pag. 520. 522. Hincmarum Opus. 13. n. 7. Opus. 17. pag. 260. Opus. 35. pag. 606. Marcellum lib. 2. form. 9. Vitam Aldrici Episc. Cenoman. pag. 135. 136. 140. Baldricum lib. 1. Chr. Camerac. cap. 85. Chroton Caroli C. apud Baluzium in Append. ad Capitul. n. 65. etc. [Vide Italibus. Glossar. Germ. voce *Behoben mit Urteil*, col. 119.]

† **EVINDICATORIUM**, Charta *Evindicatoria*, *Preceptum Evindicatorium*, in Chronico Laurisiani. ann. 776. Sententia iudicis, qua quis in rei controversæ possessionem mittitur, vel in ejus possessione contra invasores conservatur; ubi hæc formula inseritur: *Tollit visulimus iudicatus, ut de hac causa omni tempore ipsi Abbas habeat Evindicatum atque eligatum, et sit illis in postmodum ex hac re subula causatio.* [Preceptum *Evindicatorium*, in Gestis Aigilberti Episc. Cenoman. apud Mahill. tom. 3. Analec. pag. 189. Orta pro Charta *Evindicatoria*, in Necrologio Laurebancensi inter *Vindemias Litterarum*. Fred. Schannat. pag. 36.]

† **EVINDITALE** *Judicium*, vel forte *Evindiale*, statum videtur contra eum qui de ejusmodi ablata, in jus vocatus, ad placitum, nulla missa vel nuntiata summa, sine excusatione, venire distulit: tunc enim cum res ablata erat, cam iudicio secundum loci legem lato *Evindicatum*, seu *evincere*. Exstat illius formula apud Marcellum lib. 1. form. 37. *Judicium Evindicatum*, in Formulis MSS. Cod. Reg. 1197.

† **EVINGO**. Vide *Unitas*.

† **EVINGARE**, Virginem corrumpere. Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Desputular, Prov. Evingare, corrumpere.*

† **EVIRIATES**, pro *Eviratus*. Gloss. Lat. Gæc. Sangerm.: *Eviratus, ἀνδρῆς, i. virgine, Castratus.*

† **EVISCUS**, Planta medicinalis. Vide locum in *Bonensis*. [et Forcell. in *Hilani*, Gr. εἰσκος, Germ. *Eidsch*.]

† **EVITANEUS**, *Quæi in ævo durat*. Gloss. Isid. in Editione Græci. Cangius nosse melius legit *Evitanus*, ab *Evitas*, et *Atanus* ab *Ætus*. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. MS.: *Evitanus, Perdurabile.*

† **EVITARE**, Viam auferre, Occidere. Papias: *Evitatus, Vita privatus, vel perterritus.* Hoc verbo usque est vetus Pater apud Ciceronem tercia Tusculana:

Hæc omnia vidi indoluisse,

Præter vitam Evitari.

Vide Lipsii lib. 11. Antiq. Lecticonum cap. 11. unde Grævus censet corrigendum quod in plerisque Glossis habetur: *Evitari, Evitatum, Evinctum*; legendum quippe juxta hunc Scriptorem *Evitari* pro *Evitari*.

† **EVITARE**, Impedire, prohibere, Gall. *Empêcher*. Chron. Veron. ad ann. 1243 apud Murator. tom. 8. Script. Ital. col. 614: *Et ubi alio repite dicti pontis erat Evitatus rex filius Ispius imperatoris cum Parmensibus extrinsecis, defendentes et Evitar-*

tes quod victuaria non intrent in *Parnia*.
EVITUDU. Bonitus Subdiac. in Vita S. Theodori Durici n. 13: *Hujus profectus ramor, variis distictus per urbes, annulos tunc ingenti Evitudo vibrat.* Viti Bollandus *An eductio et claritas: an hebectudo et stupor?*

1. **EULOGIA**, Εὐλογία, ipsum Eucharistiae Sacramentum. S. Paulus 1. ad Cor. 10. 16: *Tὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας, ἡ εὐχαριστία. Calix benedictionis, est benedictimus.* Quia Christus dum hocce divinum Sacramentum instituit, *gratus agens, benedixit, dedit discipulis suis, etc.* Moxca εὐλογία, pro Eucharistia apud Cyrillum in Epist. ad Calosyrium. Interdum pro hostia particula quae communicantibus porrigebatur. apud eundem Cyrillum Epist. ad Nestorium, et Clement. Constit. lib. 8. etc. Atque hae notione *Eulogie* vocem accipi censit quidam in Vita S. Melanii Episcopi Rhedon. n. 23. quod improbat Bollandus. Vide S. Augustinum Epist. 86. Jo. Moschum cap. 25. et Chartam Fulconis Comitis Andegavensis apud Sammarthianum in Abbatibus Roncerri. Postmodum

2. **EULOGIAE** vocabulo donati panes, qui in Ecclesia offerantur ad Sacrificia, et benedicebantur, ex quibus pars aliqua seligebatur ad Cibarii corpus conficiendum. Germanus Patr. CP. in Mystica Theoria: *ἡ εὐλογία, ἡ καὶ ἄρτος, καὶ εὐλογία, καὶ ἀπαρχή, ἡ εὐλογία, ἡ καὶ ἄρτος, καὶ εὐλογία, etc.* Distribuebantur autem eulogiae istae in quod ob impedimentum quopiam diebus festis et Dominicis *communicare non erat parati*, ex Decreto Pii PP. apud Barchardum lib. 5. cap. 27. et Concilio Nannetensi cap. 9. atque adeo ipsi Catechumenis, qui jus sumende Eucharistiae non habebant: quibus id erat loco Sacramenti, vel etiam Sacramentum quoddam, ut appellat S. Augustinus lib. 2. de Peccat. remiss. cap. 26. laxiore videlicet notione, quae praefatus instituebat. Unde non desunt qui in Concilio Carthaginiensi III. can. 5. quod vetatur per Paschales dies Catechumenis Sacramentum dari, Eulogias intelligi censent. Atque inde, panem ἅμιν ἀντιδοχὴν vocantur Graeci, quod vicem ἁγίου praestaret, hoc est, divinae Eucharistiae, quam ἄρτος, et ἄρτος ἁγίος nuncupabant, ut in voce *Munus*, observamus. [* Vide Glossar. med. Graeci. in Εὐλογία, col. 437.]

Distribuebantur, inquam, post Missam per Sacerdotem cunctis praesentibus, paulo ante dimissionem. Leo IV. Papa de Cura pastorali: *Eulogias post Missam in basilica festi pelli distribuit.* Liturgia S. Basilii: *Μὴ τὸ πνεῦμα ἡγίασμα ἵπνευ, καὶ εὐχὴ ἡ ἀντιδοχὴ τῶν ἁγίων τοῦ ἀντιδοχίου, ἕτερον δὲ ἀντιδοχίου.* Et unum eum animi submissione et cultu et manu Sacerdotis, oris osculo prius salutaria recipiebatur. Calasilas: *Ὁ τῶν εὐχῶν ἐκδοχὴ τῶν ἁγίων, καὶ καταβολὴν τῶν ἁγίων, ὡς ἡ παρασκευὴ ἁγίων τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου ὡς ἡ παρασκευὴ, καὶ τῶν ἁγίων ἱερῶν, καὶ ἁγίων, καὶ ἁγίων, τῶν ἁγίων, τῶν ἁγίων.* Quippe ait S. Augustinus lib. 2. de Peccat. remiss. cap. 26: *Hic panis quoniam non sit Corpus Christi, sanctus est tamen, et sanctior cibus quibus alitur.* Unde dicitur ἄρτος, divinus panis, dicitur Pachymeri lib. 5. Hist. cap. 8: *Ἐν*

ματὰ λαὸν τοῦ οἴκου ἁγίου, ἐν ἀντιδοχίῳ λέγουσιν.

Atque inde, quemadmodum sacra Eucharistia, a jejunis manducabatur, et si quis jejunus non esset, et si acciperet, vicino porrigebat ad manducandum: quod etiam observari in Ecclesia Graeca traditum Allatus lib. 3. de Eccl. Occid. et Orient. consens. cap. 9. § 1. et Goarus ad Enecholog. De Eulogiis post Missam distributis agit etiam Pius Papa et Martyr lib. 2. Quinque libror. cap. 117. et ex eo Hincmarus in Capitulis Presbyteris suae parochiae datis ann. 752. cap. 7: *Ut de oblatis quae offeruntur a populo, et consecrationi superant, vel de panibus quos deferunt fideles ad Ecclesiam, vel certe de suis, Presbyter convenientes partes incisas habent in vase nitido et conventu, ut post Missam solennem, qui communicare non fuerunt parati, Eulogias omni die Dominico, et in diebus festis exinde accipiant, et illa unde Eulogiae praestantur daturus est, ante in hac verba benedictio, et sic accepturis distribuit, etc.* Eadem habent Concilium Nannetense ann. 895. cap. 9. et Regio de Vita et conversatione Presbyter. cap. 61. Fundatio Monasterii S. Vincentii ad Lisbonam: *Factum est autem, ut populus ad Ecclesiam iturus, peractis Missarum solenniis, Eulogias vel pane benedicto caperet praesumiri.* Ita enim quotidie consueverunt.

Eulogiarum primam institutionem Synodo Antiochenae sub Constantio celebrata videtur adscribere Balsamon ad can. 2. sed illas antea in usu fuisse ex Scripioribus constat. Vide S. Augustin. lib. 3. contra Petilianum cap. 16. Atque hae quidem Eulogiae publicae spectant, quae scilicet populo post peractam sacram Liturgiam distribuuntur. Aliae porro fuerunt

3. **EULOGIAE** privatae, quae Episcopi ac Presbyteri iusto citroque dabant et accipiebant, ab ipsis a quibus mittebantur, benedictione consecratae, et ut plurimum panes ab his benedicti, quo nomine interdum appellatur, ut a Flodoardo lib. de Pontificali. Roman. in Calisto pag. 603:

Panem pro grato benedictum munere legat.

Qui quidem mittenduram iusto citroque ab Episcopis et Sacerdotibus Eulogiarum mox inde forte fluxit, quod olim Episcopi qui invicem communicabant, in communicationis indicium vicissim sibi Eucharistiam mitterent, ut testatur Eusebius lib. 5. Hist. cap. 26. quod postea vetitum in Concilio Iudoeo apud Balsamonem: *ἵπρι τοῦ μὴ τὸ ἄρτος εἰς λόγον εὐλογίας κατὰ τὸν λόγον τοῦ πάσης εἰς ἑξῆς παρῶν κατὰ τὸν πῶν, Uude Communicare se de Eulogiis alterius, in Vita sancti Melanii Episcopi: Post ejus (Missae) celebrationem, antequam recessisset ab convivio, dedit eis benedictum Pontifex in caritate cum Dei gratia et sua benedictione: Benatus vero Morizus praefatus privatum Dei curat, et Eulogiam, qui communicare debuit, recipere, particulam quam acceperat a S. Melanio, in sinu suo eundem permisit. Infra: Post ejus absolutionem, mox versus est serpens in pristinaum Eulogiam, quem assumpsit B. Marsus, gaudens se communicavit de eo, quod prius malo suo fuisse neglexerat.* Vita B. Stephani

Abb. Obazinensis lib. 1. cap. 23: *Et ex his, quae sibi offerant, Eulogias fratribus illis, prout poterunt, exhibent.*

Eulogiae vero, sive panes, sive cibi alii, in mensa ab Episcopis, Abbatibus, aut Sacerdotibus benedictione consecrantur, ac postea distribuuntur, ut est in Vita S. Huberti cap. 12. Capitula Monachorum ad Augium directorum cap. 7: *Ut in refectorio facta benedictione veniant duo Presbyteri ad Abbatem frangentes panem, et dant ipsi Eulogiam ceteris fratribus, antequam accedant ad mensam.* Mittebantur etiam cum literis saluatoriis, quarum formulam exhibet Marcellus lib. 2. form. 42. 43. 44. ad quas pariter literas spectant Epistole 9. 10. et 11. ex iis quae scriptae sunt ad Desiderium Episcopum Caducensem apud Cassianum tom. 5. Antiq. lation. Has Eulogias solatus appellat Gregorius Turon. in Vita S. Marculi Episc. Audevac. cap. 8: *Eulogias solatus sibi dant ab eodem fideliter postulat: quos dum B. Sacerdos sanctificans illi de more porrigit, languor qui Monachum diutius fignitavit, ... evanuit.* Has etiam attigit Poeta Christianus in *Gvatiarum actione pro susceptis Eulogiis*, editus a Guill. Morello:

Quid quod crebro etiam mittis pia verba salutis,

Pluribus et donis bique domique onera.

Sic mea mure redolent pulvis velot incensa razas.

Munera divinis quae benedicta cluunt.

De ejusmodi Eulogiis ac panibus benedictione consecratis agunt passim Scripores, quos indicasse sufficeret: S. Basilium in Regula cap. 133. Paulinus in Epist. ad Alypium, et in Epist. ad Romanianum, S. Fructuosus in Regula edita in pace cap. 23. Regula S. Columbanii cap. 10. Regula Magistri cap. 76. Gregorius Turon. lib. 4. Hist. cap. 16. lib. 5. cap. 14. lib. 6. cap. 5. lib. 8. cap. 2. 20. lib. 10. cap. 16. de Gloria Confess. cap. 31. Fortunatus lib. 11. Poem. 8. 21. Hincmarus Remensis in Capitulum ad Presbyt. parochiae suae cap. 7. 16. Theophanes ann. 40. Theodosii junior. Aditio 1. ad Capitula Caroli M. cap. 68. Flodoardus lib. 2. Hist. Remens. cap. 11. pag. 219. lib. 3. cap. 3. pag. 590. Vita sancti Thaurii Episcopi Cenomanensis num. 7. Vita S. Genovevae num. 11. Vita sancti Salvii Ambian. num. 4. Vita S. Praejei n. 6. Vita S. Melanii Episcopi, Vita S. Medardi cap. 7. Vita S. Sorli Eremitae n. 6. Mediaribus in Miracula S. Walpurgis lib. 2. n. 3. Baudemundus in Vita S. Ananli n. 25. Vita S. Joannis Abbat. Reomensis lib. 1. n. 13. lib. 2. n. 4. Petrus Damiani in Vita S. Romualdi n. 88. Eckardus Junior de Casib. S. Galli cap. 2. Batherius Verconensis in Synodica ad Presbyteros pag. 262. Aimoins lib. 3. Hist. Franc. cap. 21. Patriarchus Bituricensis cap. 30. pag. 37. etc. His addenda quae in haec rem congestere Baronius ann. 313. Allaspianus lib. 1. Observat. Eccles. cap. 8. Pithreus ad Capitula Caroli M. Durantis lib. 2. de Ritibus Eccles. Haefrenus lib. 4. Disquisit. Monastic. tract. 7. disp. 4. Sirmundus lib. de Azyro cap. 6. Card. Bona lib. 2. Rerum Liturgic. Eulogiam, quom assumpsit B. Marsus, gaudens se communicavit de eo, quod prius malo suo fuisse neglexerat. Vita B. Stephani

4. **EULOGIAE** dicta praeterea quaevis munera, quae offeruntur, non tam ex de-

bito, quam ex convenientia: verbi gratia, lib. 1. Reg. cap. 35. 37. Quod David ab Abigail offertur a Valgato Interprete *Beneditio*, a LXX. *Eulogia* dicitur. In Regula S. Benedicti cap. 54. velantur Monachi a parentibus suis nec a quovis homine, nec sibi invicem Litteras, Eulogus, vel quolibet munuscula accipere, *ut dare sine precepto Abbatibus*. [Illi conveniunt Acta Reformationis Monasterii Blankenau ann. 1420. apud Schannattum Diocesis. Fuld. pag. 353: *Prohibemus omnes vana deductiones... et quod nullo Eulogia sive littere dirigantur*.] In Concilio Meldensi ann. 845. cap. 45. ubi prohibetur Episcopi munuscula a Presbyteris exigere, hoc verbi adduntur: *Decet tamen Presbyteros cum voluntariis Eulogiis tempore congruo visitare et venerari suos Episcopos*. Ita apud Leonem IV. PP. Ep. ad Episcopos Britanniam cap. 30. non cogendos Presbyteros ad sacra Concilia Eulogias deferre statuitur; ut apud Hincmarum Remensem in Capitulis ad Archidiaconos cap. 5. *Eulogius* nisi sponte oblatas a Presbyteris accipere venturum idem Archidiaconi. Eodem sensu ac significatu passim usurpatum vocem hanc pro munusculis quibusvis observare est apud Gregor. M. lib. 11. Ep. 49. Eginhard. Epist. 52. Theophanem cap. 84. [Fortunatum in Vita S. Radegundis Regine lib. 2. num. 6. inter Acta SS. Benedict. sec. 1. pag. 327.] In Definitione Synodi II. Doriacensis de Doda Monacha cap. 5. etc. [Pro elemosynis vero habetur in Vita S. Wimeri Abb. num. 12: *Sacerdos vero Wimerus indeciviter reprehendit eas* (Sanctimonialium) *inquiritur: Abundanter ministravit vobis Dominus alimentum, sicut per Evangelium pollicetur dicitur: Primum querite regnum Dei, et haec omnia addicientur vobis. Sed sicut vir Domini praedixerat, ita saepius contigit evenisse. Nam aliquando antequam exhortatio finiretur, libelli percutiebatur admuntions Eulogias advenisse*. Occurrit rursus hac notione num. 13.]

5. *EULOGIAE* denique vox postmodum accepta pro munere debito, seu, ut tum loquens, tum pro dono coacto, vel pro quavis pensatione vel prestatione, adeo ut in malam partem saepe usurpatur. Polyptychus Fioriacensis: *Unusquisque munus ingenuitatis et servitii debet in Eulogias panes 6. ad cornu den. 2. etc.* Chronicon Viridunense Hugonis Flaviniacensis: *Eu lege ut ipsi quovis vivant, illo fruantur, et debitum munusculi Ecclesiae S. Mammeti solvant, parant et Eulogias, Charta Isaaci Lingonesis Episcopi in Tabul. Flaviniacensi: Nostrium quoque memorie et successorum Pontificum huius sanctae Lingonesis Ecclesiae debito venerationis obsequio persequerentur, et debitum syndone, quod S. Mammeti debetur, prius scilicet et Eulogias statutis temporibus persolvant. Alia Roberti Episcopi Lingonesis ex Tabulario Fioriacensi Ch. 160: *Et videlicet conditione ut saltem et integram in ea persolveret sua Lingonesis Ecclesia, suis scilicet temporibus, parant et Eulogias redduntur*. Chronicon Reuense pag. 524: *Ut omnibus annis in corvata Monachorum joralem unum de tritico, et alium de avena persolverent, et Eulogias, et in cera 2. denarios*. Et pag.*

548: *Et corroperim et cenam cum Eulogiis*. Denique pag. 509: *Archidiaconibus... debita servitia exhibent, paratas et Eulogias suo tempore communiter persolvant*. Charta Udoisii Episc. Tullensis ann. 1069. apud Hieronymum Vignerium in Hist. Alsac. pag. 128: *Non hospitibus Comes, nec inde accipit ullum debitum vel servitium propter (i. praeter) Eulogias et caritatis vini quae ei dant officiales*. Charta Caroli Calvi apud Sanjulianum in Tornutio pag. 510: *Exquirere... aut mansionum, aut parant aut parafredum aut Eulogias non presentant*. Tabular. Eccles. Augustodunensis ann. 937: *Reperunt etiam in villa Froldfenci manios 4. vestitus et ingenuales, quae solent Eulogias*. [Primordia Calvusiacensis Monast. lib. 1. n. 4. inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 1164: *Cum his quoque (agris scilicet protis, etc.) Eulogias, quas ex parte Ecclesiae ipse Theodoricus et antecessores ejus conservant accipere simul contradiidit: videlicet pecuniam annis anni, denarios 12. et 12. panes, et tria receptacula in anno*.] Adde Perardum in Burgundicis pag. 60. [et Eginhardi Epist. 52. Vide Eulogium, 2. et 3.]

† *EULOGIAE SYNODALES*. Vide *Synodalis* *canon*.

EULOGIARIUS, in Notis Tyronis pag. 192. Eulogiarum confector, aut donator.

† *EULOGICUS*. In pervetusto Necrologio bibliti. Floriae. tom. 3. Annal. Benedict. pag. 147. num. 86. laudato: *Anno Incarnationis Domini poco LXVIII. panis obdatus est Sanctis ad benedictionem, ex quo plurimi Deo gratias agentes, Eulogicos sumpserunt*. Vide Eulogium 3.

EULOGIONE. Baldricus lib. 2. Chr. Cambrac. cap. 1: *Huius vero familiaris morore affecti, Dominum triste incubantem, et maxime in S. Marium Eulogione fremebant*. Ubi Couleverius recte, ni fallor, elegisse, respondit, id est, flebiliter, dolenter. Vide Eulogus.

1. *EULOGIUM*, pro *Eulogium*. Liber de disciplina Scholarum cap. 1: *Nugatoria loquacitatis Eulogio peritur, ubi S. Thomas: Eulogium, separata, bona fume, vel testimonium dicitur*. Matthaeus Paris in Vita Alabrum S. Albani pag. 73: *Fecerat plura de ipso Eulogia in laudem ipsius*. Vide And. Monachum in Vita S. Ottonis Episcopi Bamberg. lib. 2. cap. 11.

2. *EULOGIUM*, Epistola missa ad aliquem, vice muneris quod Eulogium vulgo dicitur. Epistola Caroli M. ad Olfam Regem: *Cum deceret Reges potentes et summos nolititiae facere comitibus, ... vestra Serenitati hoc Eulogium duximus destinandum*.

3. *EULOGIUM*, Munusculum. Vita S. Ludgeri Episc. lib. 1. cap. 15: *Munere parvo studiis sibi placere enim, mittens quavis Eulogium, vas testum pergrande melle plenum*.

4. *EULOGIUM ANGELICUM*, Salutatio Angelica. Menotti sermones Quadragesim. fol. 1. recto: *Recurrimus ad thesaurarium ipsius, videlicet gloriosissimam Virginem Mariam offerentes ei Angelicum Eulogium: Ave gratia plena*.

5. *EULOGIUM*, Dispositio, propositum. Concilium Trevir. ann. 1310. num. 74. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 156:

Et nihil est quod magis debeat hominibus, Deum quam eorum, supreme voluntatis Eulogium implentur. Eadem habentur in Statutis MSS. Augerii II. Episc. Conseran. ann. 1280. Vide Eulogium.

* Testamentum, ut supra Eulogium 2. Bulla Innoc. IV. PP. in Chartul. Compend. fol. 43: *Mandamus quatenus predicationibus obtemperet, majorem et alias ut ab hismodi praesumptione deistant, iuxta desiderium decedentium de bonis ipsorum, ut tractatur, extremum Eulogium exequantur, ... compellat*. Testam. ann. 1140. inter Probat. Hist. Sabol. pag. 403: *Concedens... omnino nunc potestatem dictis suis fidei-committaris et executoribus praesentis sui ultimum Eulogii, etc.*

6. *EULOGIUM*, Prædictio, vaticinium. Sebastianus Perusinus in Vita B. Columbae Reatinæ tom. 5. Maii col. 330: *Hic nunc moris forte aliquid Virginis Eulogium, quæ prædixit, etc.* Et col. 338: *Impletum est Eulogium et irrefragabile vaticinium, quod prædixerat*.

7. *EULOGIUM*, Dictum sapienter, aptum responsum. Vita S. Gumberti tom. 4. Julii col. 70: *Illud tamen viri sapientis semper ad memoriam revocato Eulogium*. Vide S. Carani tom. 6. Maii col. 750:

Spiritus S. gratia repletus, castitatis flum comptus, hoc reddidit eis Eulogium. Ita notione Tullius in Catone Majore cap. 20: *Solent sapientis Eulogium est, etc.*

8. *EULOGIUM*, Sermo, dictio quævis, Passionarius Galeni in Praefat.: *Si quis in te desideret cognoscere intentionem totius libri, prius carnis relegat hoc praenotata capitula, cum brevi Eulogio in fronte libelli praenotata reperit*.

9. *EULOGIUM*, Consuetudo. Chro. Wormat. apud Ludewig. tom. 2. pag. 81: *Wolframus ergo custos Ecclesiae S. Pauli, miratus eum longi concubinationis Eulogio peritissis, honoris cepit quod incestus copulam commutatione matrimonii adornaret*.

* Vox in malam partem interdum sumpta, ut Eulogium 1. Vide in hac voce. * *EULOGIA*, Munus debitum, praestantissimum species. Notitia vel. ex Cod. reg. 366. initio: *Primo arca, quam tenet Longobardus, habet in longum pedes xvi. debet denarii iiij. cum Eulogias*. Vide Eulogius 5.

† *EUMENICUS*, Infernus. Acta SS. Julii tom. 4. pag. 102. de S. Ansermo Marti: *Per quos Slavi doctrinis docti roris mortis, et erepti a latinis carceris Eumenici*. Si per ætæras ab eis evaserit, Benevulus, amicus, dicitur infernus eacer, quemadmodum ab eadem radice *euævitic* appellatur Furia, licet immittit fingantur et ut plurimum malevole. Gl. Lat. Gall. San-German. MS. Eumens, Forenerie d'enfer.

† *EUMORPHICUS*, Græce εὐμορφος, Formosus, in Translatione S. Wandregisili inter Acta SS. Benedict. sec. 5. pag. 203.

† *EUMICIZATUS*, Constrato, in Glossat. Lat. Ital. Ms. pro Eumicizatus. Vide i. Eumichus.

† *EUNUCUS*, Vulcanicus: Euneus, εὐνός, Idem est qui mox Eunuchus.

EUNUCHUS, Dignitas in palatii Imperatorum, cui eubuculi augustalis cura erat Cubicularis. Leo Nov. 98: *Και τῶν εὐνοῦχων; φύλακας εἶναι, τοῦτο γὰρ εἰς αὐτὸν*.

factum circumcirca... dravatum... Item Ennonamentum janna turris totaliter destructum.

† **EWARIA**, f. Officiarii Aquarii, ab Anglo Ewer, Aqualis. Charta anni 1447, apud Rymerum tom. 11. pag. 185. col. 1: *Sciat quod per quandam supplicationem, nobis per dilectum servientem nostrum Robertum Bury, servientem Ewarie nostrae, exhibuit, occupans qualiter, etc.* Item: *Fauleto Ewarie nostrae.*

* Officium ejus qui reditus ex aquis percipit, *Ewarie* enim, ex notione, ex arvis in Charta Margari. comit. ann. 1274. ex Chartul. 1. Plaud. ch. 263. in Cam. Comput. Insul.: *No frange per here et per ewe... nos throsos, nos canabges et nos Ewages de Volencientes.* Ewe, pro Eou, aqua, legitur in Mirae. S. Ludov. edit. reg. pag. 392. Occurrit praeterea in Ch. ann. 1398. inter Probat. Hist. Sabol. pag. 248.

† **EWBRICE**, *Adlectura et intractum conjugum* expositur in Legib. E. mundi Regis § 4. apud Bromptonium ubi perperam *Ewice* editur: vox Anglo-Saxonica elicta ex Ew, conjugium, et Bryce, violatio: Belgii, etiamnum *Ewen*, sive *Heven*, est matrimonium lege jungi: *Evebrken*, legem sacramenti violare, adulterari.

† **EWE**, Vide *Euv*.

† **EWER**, Anglis, Aqualis, Gall. *Atguere*. Occurrit apud Rymorum, tom. 8. pag. 117. col. 1. et apud Th. Madoc Formul. Anglic. pag. 432.

† **EWCECK**, Oppidanus, villani. Occurrit in Legibus Hungaricis, apud Saubucium. At Albertus Moluarinis in Dictionario Hungarico Latino lib. 2. *Evet*.

† **EWRTI**, Hungaris, Finium custodes, viarumque observatores, quarum securitatem, ne in eis furtum committeretur, invigilant: divisi erant in centurias et decurias. Vide Doretta S. Stephani Regis Hung. lib. 2. cap. 17. lib. 3. cap. 1.

* **EUXONIA**, Item quod *Exsonia*, Executio ob ingruens impedimentum proposita Charta anni 1496. in lib. nig. S. Petri Albasvil. fol. 114. v. *Si impeditur fieri, eis morm Exsonium denunciare faciem et procedendo.* Vide *Exsonium* et in *Suavia*.

* **EUXARE**, f. Manubrium aptare, Gall. *Emmacker*, Stat. Montis-reg. pag. 269: *Item statutum est quod ferrarii tractant... Ezare supum seu massam pro denariis sex.*

* **EUXERIA**, Provincialibus, idem quod *Area* 1. Agor, qui nec colitur, nec aratur. Charta anni 1197. ex Tabul. S. Viet. Massil.: *Confratratum cum affari Jacobi de Balmo rando usque ad Euxeriam del Fald sequendo lo ruban, droyu in medio.*

* **EUXOIA**, Juscella, in Gloss. ad Alex. Iatrograph. Ms. lib. 2. Pass. cap. 67: *Multas Ezoximas unquam fingere oportet.*

† **EX** de post, *Ex* eo tempore, Gall. *Du depuis*, vulgatus nunc *Depuis*. Legitur apud Balaz. tom. 2. itistor. Arvern. pag. 342. ex Regesto Parlament. anni. 1405.

* **EX RUPO**, *Ex* hoc tempore, *Ex tunc*, *Ex eo* tempore, passim apud Scriptores avi medi.

† **EX POST**, Eadem notione, apud Acherium Spicil. tom. 6. pag. 207.

† **EX INTRA**, Eodem sensu, in Pace Princip. ad Rhen. ann. 1259. ap. Kind-

ling. Anecd. Monast. tom. 3. pag. 197.

† **EXACIARE**, *Exacuere*, excitare, ut opinor. Rafter. Veronens. de Conimpit Canonum, apud Acherium tom. 2. April. pag. 199: *Falsa veris. opinabiliu certa atque conjungam, munusculis hic congruas pro valentem vestros, quo vos atque Exacien cunctus, quae dicatis, quere de me, quod quoque sensu dicere volatis, per quamquam provientem anticipationem hujusmodi, saltem cui ante me, credo, de se nullus fecit, de me ponere trito ipse relatum. Legit ergo qui videret et de me proferat, pejus quidquam si valet.*

* **EXACINARE**, *Acicinos ex* visu eximere. Medicina Salern., pag. 103. edit. 1603: *Acicini autem Exacinae (uag.) pretus et pulmonum juvenat: stomachic, feneat et licet non corroborant.*

† **EXACINCLARE** ARCAM, in antiquis Inscriptionibus, quid significet, inquit Ph. a Turri Monument. vet. Antip. pag. 355.

* Disceperit, in frusta scindere, Gall. *Mettre en pieces*. *Acle* vocant rustici Daubonenses ejusvis rei particulam, fragmentum. Berolito in Antip. Aquilej. pag. 222. *Exacinculare*, *Destruere* est id, quod *acinc* est constructum

* **EXACTA**, *Exactio*. Dipl. Ppp. reg. ann. 753. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 710: *Are ulla Exactio. nec consuetudines, nec illas dimittas quantos, de consuetudines qui ibidem ab ipso mercato adveniant, etc.* Vide *Exactura*.

* **EXACTARE**, pro *Exigere*, Diploma Dagoberti Regis pro Monaster. S. Dionysii: *De ipso mercato ex ipso mercimonia Exactare poterit.* Aliud ejusdem Dagoberti: *Quidquid exinde fisco noster poterit Exactare.* Vide [Chartam emanatis Childberti Regis Franc. apud Mabill. tom. 3. Analest. pag. 222. Theodorici II. Reg. Fr. apud Miraeum tom. 1. pag. 128. col. 1.] Praeceptum Caroli M. pro Hispanis editi, a Steph. Baluzio, [aliud ejusd. Caroli Praeceptum edit. tom. 1. apud Marten. Ampliss. Collect. col. 43. Chartam Ludovici Pii apud Miraeum tom. 2. pag. 932. col. 2. aliter Chartam ejusd. Imper. Marce Hsp. col. 767.] Capitula Caroli C. pag. 37. 119. 1. Editi. [** Synod. Balvac. ann. 845. cap. 5. Apud Silvac. ann. 853. cap. 9.] Chronicon S. Vincentii de Vulturno pag. 679. tom. 4. Actor. SS. Ord. S. Benedicti pag. 618 Passim.

* **EXACTATIO**, *Exactio*, in Capit. Carol. C. locis modis laudatis.

† **EXACTIO**, *Cruelitas*, Barthius in Glossario ex Gaucherio de Bellis Antiochen.

* **EXACTIOARE**, Item quod *Exactare*, *Exigere*, per vim auferre. Occurrit semel in iterum apud Joann. de Bekis in Chronico Trajectensi pag. 46. 57. 1. Editi. [et supra in *Depractare*.]

† **EXACTIO VARIUS**, *Exactor*. Ut videtur Index publicus aut *Exactationarius*, apud Marten. tom. 4. Anecdol. col. 75.

* **EXACTIVUS**, Qui exici solet, Gall. *Exigible*, Chartul. B. M. de Josephat: *Fuerunt machinorum Josephat, qui iuxta portum Druceum situs est, liber et immunitus sit in perpetuum ab omni Exactiva consuetudine, quam in illo antecessores mei vel ego antea de jure exigere consuevimus.* *Exactif*,

Qui exigit, in malam partem sumitur, in Lit. ann. 1474. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 345. col. 2: *Coria, qui ex homine Exactif et fort importari, etc.*

* **EXACTOR**, Publicianus, *taxator*. Gloss. S. Benedicti: *Exactor, ataxator*. Apud Harmeronpulum lib. 1. cap. 12. § 31. *Ataxatoris duxator*. Glossae Biblicae MSS. lib. 1. cap. 6. Civil. Dei cap. 19. *Exactores* vneat, quos Lucas cap. 3. *Publicanos*. Idem Epist. 124: *Ut nullas Exactorum molestias patiretur*, Salvianus lib. 5. de Gubernat. Dei: *Leviores his hostes quam Exactores sunt: et res ipsae indolent, ad hostes fugiant, ut vna exactores resistent*. Senator lib. 5. Epist. 39: *Exactores quoque licentia frutu amplius a provincialibus extorqueri, quam nostro cubiculo constat inferri.* *Exactor* tribet, civit. Gall. in veteri scriptis. *Exactor* vel *publicus minister*, in Bulla Agapeti PP. apud Sanjulianum pag. 278. Adde Legem Longob. lib. 3. tit. 1. § 48. [** Iothar. I. 41.] et quae passim habentur in Codice tit. de *Exactatione*, tributis, et aliis. [** Vide Savin. Histor. Juris Rom. med. temp. tom. 1. § 129.] *Exactor tributum*, in Capitul. Caroli M. lib. 5. cap. 217. [** 369.] *Exactor fiscolem* *prestationum*, apud Firmicum lib. 4. cap. 3. lib. 6. cap. 3. *Exactor Regionum* *monasterium*, apud eundem lib. 3. cap. 12. *Exactores* *reorum publicorum*, in Charta Hlotharii Imper. filii Ludovici Pii, in Tabulario Egelshoe Viennensi fol. 4. pro facultate exigendi mercatum aliosque telones: *Igitur comprimit publicanum rerum Exactores, etc.* *Exactores publicanum*, i. rerum, vel consuetudinum ac prestationum, in Capitul. Caroli M. lib. 6. cap. 122. [** 121.] *Exactores Republicae*, in Charta Loharii Imp. apud Mabill. pag. 260. [** *Relpublici judices* et *Exactores*, in rhart. ann. 798. apud Scharnatt in Histor. Wormat. tom. 3. num. 1.] *Exactor loci*, in Trad. Fuldesib. lib. 2. Trad. 209. *Exactor secularis*, in Charta Henrici I. Regis Franc. ann. 1036. apud Loissellum in Bellocquo pag. 252. *Exactor regellum operum*, Chronicon Focianellense cap. 16: *Exactor operum regellum in Aquigrani Polatio regio, sub Hothardus Abbat. a Domini Regis constitutus est.* *Vetus* *inscriptio*: *Quo Anno Januaria Exactus operum publ.* [Exactor *sergi Polatii*, apud Johannem Mon. in Prologo ad Vitam S. Odonis Abbatis Cluniae, inter Acta SS. Benedicti. ser. 5. pag. 150. ubi Mabill. conjecit publice peruniae Praefectum intelligendum esse.] *Exactur*, apud Jo. Tazemum chil. 5. cap. 17. v. 610. Joannes Eusebiatarum Episcopus:

Μετογράψας γὰρ εἰρήνης νεώτας, καὶ σπουδὴν παρῶν Εὐαγγελιστῶν ἔδει.

[Vide Glossarium mediae Graecitatis.]

† **EXACTURA**, *Exactio*. Balaz. tom. 1. Hist. Arvern. pag. 29. ex Chartulano S. Odilani: *Omne consuetudinibus molus et importunus... Exacturas, vestitus etiam de omnibus terris... perdonavit.*

* **EXACTURER**, Punctum ferire. Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 155. Chastoph. reg. ch. 288: *Idem Mathieus retroactis molis et uno ictu vibravit et Ex. curd in latere sui ventre ejusdem Jacobi sub costis de quo ictu idem Jacobus ... fuit mortuus.*

EXADELPHUS, ἑξαδελφός, Frater f. ius, patruelis. Julius Africanus lib. 7. Hist. Apost.: *Et accepit Hyrcanus Exadelphum fratrem ejus*. Chronic. 5. Vincentii de Vulturno lib. 3: *Aut Grimoaldus Exadelphus ei successit*. Est etiam ex sorore nepotum vocat Petrus Damiani lib. 6. Epist. 29. pag. 567.

EXADITUARE, *Excludere ab aedibus*, in Gloss. Isid.

EXADONARE, [*honorem seu innocentiam se probare*.] Vide *Isidore*.

EXADUM, Species vehiculi. Vide *Bretha*.

EXADUXARE, ut *Admare*, Addere, conjungere. Greg. Monachi Chron. Fastiense apud Murator. tom. 2. part. 3. col. 534: *Admota et Exadumata sunt modica cocc*, et in monte de Caballara et in Seltara notatis VII.

EXADVOCATUS, Qui fuit Advocatus, in Lexico Martini.

EXEQUARIUS, [*Æqualiter parti*.] *Dividere et Exequare*, apud Marcellum lib. 2. form. 13. in Appendice form. 39. 47. 49. Simundum form. 25. Bignonium form. 18.] Gloss. Lat. Gr.: *Exequatio, Æquus*. *Divisio et Exequatio inter coheredes*, apud Marcellum lib. 1. cap. 20.

EXERES, *Novus exordium*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

EXERGIARUM, *Flouris*, inde *Exerginator*, *flourdeus*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7613: *Exergare, Diminueret*. f. pro *Exaggerare*, Vide infra *Exannare*.

EXEPOCI, Αναποδισ in Benedicto III. PP.: *Obtinet Canonicus Exepoci ex argento paritatis*. Sed legendum indubie *Exepota*, ex Gr. ἑξάπορος, id est, canistra seu luminibus, lucernis, vel candilis instructa. Itaque in Leone II. *Canistra Exepota*, et *Canistra Exepota*, perperam pro *Exepota*, id est, utens luminibus, iuxta *Exepota*, nisi quia malit legere *Exepotata*, seu *Exepotata*, novem litteris instructa. Atque ex his emendandis locis Anastasius pag. 123: *Canistrum ex eode Cafoti pensant*, libris 12. et sentis. Legendum enim *Exepotafoti*, seu *Exepotafoti*, inde *Exepotafoti*, quomodo relictis præferant alii Codd. *Exepotafoti*. Vide *Isidore*.

EXAGA, Vide in *Exagium* 3.

EXAGGE, Vide *Alchiz*.

EXAGELLA, Trutina, seu potius quota pars que unicuique heredem ex successione obvenit: legitima pars heredis, cum alia veluti ad *exagium*, cum trutina *exagella*. Eusebii in Vita B. Epiphani Epist. Tichonensis pag. 413: *Ningula arce, nisi quod saltem homines ad pacem confingere, hancum egressus est, et per omnes Æmiliæ civitates celer venit, tanquam ad sepulcrum interpitulum properans, quibus Exagellibus in ita propositis monitis, communiis, offendiis, et quasi Exagellum reliquias, vixit præstantior*. Id est, Sacerdotibus civitatibus, ne si hereditas, seu suis bonis concessa legitima portione, Ulter etiam S. Zeno Veron. Seru. 6. ad Neophytos. Hinc *Exagellum* titulo possidere, aut relinquere. Regula Magistris cap. 91. ubi de bonis Nonaclii: *Audite regulam orationis a patribus sublatam rationem consilium*. De portione ejus tres fidei partes æqualiter, una distributa Abbatibus pauperibus vel indigentibus ero-

getur: *aliam nobis, vel fratribus suis pergens ille ad Comitatum Sacrorum Exagellum minus titulo derelinquit: tertiam vero portio vincti sui utilitate deferat aut Comitatibus nobis profuturam*. Ubi legendum videtur *Exagellum*.

* **EXAGGATIO**, *Aggravatio*, in Glossar. ex rind. reg. 7613. Forte pro *Exaggeratio*. Vide *mox*.

* **EXAGGERARE**, *Exasperare*. Gall. *Aggrer, irriter*. Epist. Hinc Rind. ann. 870. tom. 7. Collect. Hist. Franc. pag. 534: *Contra dominum regem in tantum se sine ratione continuant ter exagat ut... et in te Exaggerationem charum ingrediendi tibi proponant...* Sed tu, audens prius prius, sic domum regem... iterum Exaggerasti, ut etc.

* **EXAGIES**, ἀγογία ἐστὶν, Panis antioch. Supplem. Antiquarii. Gloss. MSS. Saugerman. habent *Exagies*. Lege *Exagium*, ut *mox* in hac voce.

* **EXIGILIARIUS**. Vide *Exagella*.

1. **EXAGIUM**, Trutina, et certæ ponderationis gentis, quævis Cujusvis, Græco-lat. ἑξάγων, *Pensatio*. ἑξάγων, *Exagium*, propeulo. Rursus: ἀγογία ἐστὶν, *Exagies*, leg. *Exagium*, ponderis scripta nota que papi imprimatur, etiam interpretatur *Castulibus* ad Suetonium. Math. Silabicus in Paul: *Exagies est nomen ponderis, et est idem quod aureus, et est sexta pars*. 3. etc. *Exagium*, apud Saladinum de Ponderibus, est *utrumque* 3 cum *quidam* quo, *graviorum tritici* A lilique Saldum solo nomine differe ab *Exagio*. Versus MSS.: *Exagium autem li differat a nomine solo*. Si solidum queris, tres diagonis diudivisibiles.

Hæc notione passim *Exagium* usurpat Constantinus Africanus in libris de Morborum curat. In veteri Inscriptione præcipitur solimota micandi consuetudine pecora sub *Exagio* vendi. Ratio docuit utilitate surgente consuetudine micandi sumandi, sub *Exagio* potius pecora vendere, quam dignis *Exagellatibus*, etc. Nov. Theodosii de Pret. solidi: *De ponderibus, ad frans penitus amittit, si ubi agitur Exagium, quo sine fraude debeant custodiri*. Cassianus Gallat. 1. cap. 22: *Sic ille quoniam pondus ac pretium argui vultutibus vultus, Exagii æquiorum obsequiri non sinit*. Zeno Seru. 6. ad Neophytos: *Habetis agnitionem, Exagium facite, quemadmodum vultis ponderare*. Aude Zuar. tom. 3. pag. 162. ἑξάγων vero pro pondere apud veteres Medicos non senuel usurpatur. observat Jo. Crato ad Dioscor. lib. 2. Paral. cap. 67. et Leonhardus Furbius ad Myrepsam sect. 1. cap. 5. [Charta R. heri Viridun. Episc. ann. 1099. apud Mabill. lib. 6. de Re Diplom. Ch. 166: *Coram Camerato Jolelino tam de pondere, quam de Exagio, hæc est de notitia* (monetarum) *generale, etc.* (f. 167.)] Vide *Monetariorum* nostram de Nummis Imperat. Constantinopolitanis.

2. **EXAGIUM**, *Exameu*, purgatio. Judicium Dei, Velus Instrumentum apud Germanum in Annal. Massiliens. ann. 850: *Illic transgressus terminum, petierunt sibi aliud spatium, in quo possent facere Exagium, quo peracto, Dei iudicium contra se volentes, re-averant dolentes*. Vide *Examen* 1. et *Exonym*.

3. **EXAGIUM**. Velus Charta ann. 1025.

tom. 7. Spicilegii Archeriani: *Mansum unum, quoniam tenet Gualibolus, cum curte et Exagio suo, et cum ipais arboribus*. Alia apud Columban lib. 1. de gente Simiana n. 11: *Hæc est, mansum unum cum Exagio suo præbente ibidem in Apta civitate, etc.* Alia ibid. n. 12: *Mansus domus cum chartis, [curtis] et Exagis suis, cum campis cultis et incultis, etc.* Ubi *Exagium* videtur esse *Exagium*. Fastus, proventus. Vide *Reitus*.

* **EXAGUM**, EXAGI, Eadum notione. Divisio horarum, quam fecit Bradingus Benedictus Aniano, apud Mabillonium tom. 2. Annal. Bened. pag. 719. col. 2. *Cartas, Exagum et regresse, tertius et vicius cultus et incultus, ortus, agnitas, arboribus, etc.* Et paulo post: *Et in villa Columanus similiter domus, curtes, oglanus, ortus, Exagum et regresse eorum, tertius et vicius, etc.* Rursus occurrit ibid. Chartularium Aptensis Erlesie fol. 92. verso: *Analibus Presbyter dat et reddit ad Ecclesiam S. Mariani et S. Cyprianus unum cum exago suo*. Ibidem fol. 125: *Celo tibi ipsa riven cum ipso campo, cum ipso campo, cum Exago suo, quod ibi constitit*. Ibidem fol. 129: *Quantum rivas suo habere in casulis, cortis, Exagis, viciis, campis, etc.* Et fol. 140: *Fructibus suis casulis discipulis cum curtis et Exago suis, etc.* Chronicon Novallense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 726: *Constantinorum cum indicibus, cortibus, exagis, ortis, vineis, campis, vad. habentur apud Mabillon lib. 6. Diplom. pag. 507. Exagium commune, vulgari filomat. La sorte commune, in Authentico Archet. f. 1. 14. verso: *Consortes de uno locus Exagii Commune de una fronte cum ratis publicis*.*

* **EXAGUSTA**, Infesta. Papias in MS. Biturc. Edm. habet: *Exhausta, Infesta*.

* **EXALABARE**, *Abolere* finem evolvere, Gall. *debrayer*. Glossar. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Exalabare, debrayer*. Vide supra *Alabrum*.

* **EXALAPARE**, *Alapis decerpere*. Passio SS. Uppriani et Justine. Anecd. Marten. tom. 3. col. 16.46: *Cones autem juxta eam suspensum angustis; lentum autem viximem crucis nervis in manus caeli, et Exalapati a duobus speculaculis*. [* Vide *Expoluit*.]

* **EXALMATUS** Synodus Oriciana ann. 1600. inter Hisp. Concilia tom. 4. pag. 739. col. 1: *Involuti quarumlibet hominum superstitionis nequitiis, qui sub religiosæ pietate et salutis corporalis emittunt spe, miseræ homines inveniunt, ut relictis artis medicæ tractatibus et ligaturis et aliis superstitiis consueverunt, Quod ne possint fugi, omnes et quæcumque inveniuntur, vel ut vulgo dicitur. Exalmutum orationibus, precibus et figurata a nostra dixerit exalmutum, cum sint superstitionibus et erroribus plena*. Vide *Exulatus*.

* **EXALODIS**. Idem quod *Alodis*, Proprium, proprietatis. Tabul. Monasterii Britanensis: *Pleuit*, ut res congruas tantum Ecclesiasticis, quum Exalodis una cum conveniunt. Regis Karoli et Banulphi Episcopi inter se communicare et convenire debuerunt, in Probat. Hist. Arver. pag. 10. apud Justellum.

* **EXALARE**, f. *Fodere* vel *exantrire*. Charta ann. 1228. in Lib. nig. S. Petri

Abbayell, fol. 308. r: *Et sciendum quod ego et heredes mei iudicia factu vel marico, sine licentia prebitorum prioris et conventus expressa, non potero acquirere, vel Exaltare, vel aliquid cursum facere.*

† **EXALTARE**, pro *Exortare*, r in l mutato, ut alibi saepe, et in ipso sequenti exemplo, ubi *Flicium* est pro *Frichum* parimutatione. *Silvas* in cultum redigere. Littere Officialis Paris. anni 1273. in Tabulario Calensi pag. 59: *Recognovit, quod omnes terras de censiva dicte Abbatissae et conventus, sine comparte monachis et in flicibus existentes Exaltare poterit et reducere ad agriculturam.* Vide *Exaltatus*.

† **EXALTATIO**, *Exaltatio*, vel *Restauratio*. *Exaltatio iuris* interdictum dicitur, apud Marchisium Scribam lib. 5. Annal. Genevens. ad ann. 1222.

† **EXALTATIO**, *Exaltus*, Tertull. de Cult. fem. cap. 3: *Exaltatio non convenit professoribus humilitatis.* Diversis nationibus, sed notis scribitur apud vulgatum interpretem veteris Testamenti, ut Exod. 17. 15. Psalm. 149. 6. Prov. 3. 35. etc.

† **EXALTATIO** *Monetae*, apud Rymerum tom. 12. pag. 67. et 8. de accessionibus factis preio monetarum, Gall. *Augmentation*.

† **EXALTATIO** *Cruces*, Festum Ecclesiast. 14. Sept. Vide Glossar. med. Graec. in *Exaltis*, col. 1651.

† **EXALTATUS**, *Ager exaltatus*, in culturam reductus, idem quod *Exartus*. Charla ann. 1059. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 14: *Do etiam ego Robertus cum decem ridem ecclesie (Ulterioris-partis)... decem... omnium Exaltatum earundem sylvarum, ubicunque fiant.* Vide *Exaltare* et *mox Exaltus*.

† **EXALTERATUS**, a Gallico *Altéré*, Inimicus, depravatus. Lit. remiss. ann. 1361. in Reg. 94. Chartoph. reg. ch. 39: *Ex his gravi dissolutione percussus, ac sensu suo quasi Exalteratus, etc.*

† **EXALTI**, *Elevatio*. Anonymus apud Spelmanum: *Abbas est illi pars circuit, in qua principium Exaltationis in suo circulo incipit elevati.*

† **EXALTUS**, pro *Exartus*, ex frequenti mutatione r in f: *Ager proscissus, exartatus.* Assign. Jotal. Joan. regine Franc. ann. 1319. in Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 69: *Item pro novis Exaltibus duo modis, quatuor minis.* Vide supra *Exaltatus*.

† **EXAMARICARI**, *Amariorem facere*, inamare. Vetus Interp. Comment. Orig. in Math.: *Plorat Petrus ex amaritudine peccati, Examaricans in penitentiis fletum suum.*

† **EXAMANTISSIMUS**, pro *Amantissimus*, id est, valde dilectus. *Ego Sulpitius domo ridi Examantissimus conjux, etc.* apud Marten. in nova Collect. vet. Scriptorum part. 2. pag. 2. edit. 1700.

† **EXAMIBICARE**, pro *Exambicare*, vel *Exambolare*. Rem cum re commutare, Gall. *Echenger*. Charla anni 1339. in Hist. Comitatus Ebroici. Probat. pag. 12: *Quod si Eustachia uxor mea aliquid in donatione mea ratione dicti reclinare voluerit post decessum meum, heredes mei tenentur Examibicare domine dicte dictum dotum*

de volare ad valorem alibi in hereditate mea. Vide *Cauliare*.

† **EXAMIBIRE**, pro *Ambire*, *Desiderare*. S. Cyprinus in Epistola ad Hispanos de Basilide: *Ut Examibiret reponi se iuste in Episcopatum, de quo fuerat iuste depositus.*

1. **EXAMEN**, *EXAMINATIO*, *Purgatio*, *iudicium* Dei. *Examinatio ignea*, in Actis Concilii Laterani. sub Alexandro II. 1. P. apud Baron. ann. 1063. n. 22. Regio ann. 951: *Publici se Examinatione, percipit aut corporis et singularis Domini, coram populo in Ecclesia purgavit.* Ieges Henrici I. Regis Angl. cap. 62: *Ab adventu Domini usque ad Octavas Ep phasie... non est tempus leges facienda, i. vel iuramenta, pro felicitate domini, vel consensu, vel bellum, vel ferri, vi, aqua, vel ullas leges Examinationis tractari.* Legitimo *Examine* monstrare, etc., cap. 87. *Ad Dei iudicium se Examina*, in Capitulis Caroli C. tit. 39. §. 3. [* ap. Carisiac. ann. 873.] Vide *Iudicium Dei*.

† **EXAMEN** *Pedale*. Vide *Fomeres* *ignit*.

EXAMINATIO *PLAGARUM*. Anastasius in Hormisda PP. pag. 34: *Hic invenit Monachos, mos etiam discussos cum Examinatione plagarum exilio deportavit.*

† Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Examine, esprovement, vel languete de balence.*

2. **EXAMEN**, pro *Origo*, apud Abbonem in Praefat. ad libros de Bellis Parisiac.

3. **EXAMEN** *Dotis*, JC. dicitur *Donatio*, quae uxori a marito fit in compositione dotis, quam ipse ab ea accepit; unde nomen. Vide supra *Dos*, t.

† **EXAMEN** *ABBATUM*. Electi in abbates monasteriorum, ecclesie Lugdunensi subditorum, in capitulo solenni ratione solebant interrogari, ut discimus ex Actis ejusd. apit. in Cam. Comput. Paris. ad ann. 1241. fol. 171. r. col. 2: *Pro ipso (electo in abbatem S. Regnerii) examinando ipsum adduxerunt ad capitulum, et ipsam introduxerunt in domo thesauri, ubi ipsum, presentibus dictis dom. Cuthone et Hugone in litteratura, videlicet lectione, cantu et quatione juris examinaverunt.* Quod et erga abbatissas fiebat, praeter quatuordecim juris, ut ducetur infra.

† **EXAMENTUM**. Virgil. Grammat. pag. 9: *Sunt tamen quaedam nomina, quae duas per omnia declinationes habere noscuntur, sed laetitia letumque, calcamentum calcamen, Exametum examen, etc.*

EXAMETUM, *EXAMINUM*, *Pandus holosericus*, Graecis recentioribus *Exaptes*, de qua voce Meursius in Gloss. Leo Ost. lib. 3. cap. 19: *Alia Exameta Phrygio nithionibus in gyro circumdota. Dalmatica Exameta aurea et albis a pretore praefidis manibus incipit.* Adde cap. 73. Occurrit apud Will. Tyrium lib. 13. cap. 27. lib. 21. cap. 53. in Vitae Abbatus S. Albani pag. 92. apud Aeneam Sylvium Epist. 142. Ughellum tom. 7. Ital. Sac. pag. 289. etc. Ex quibus emendanda Gesta Innocentii III. PP. pag. 70: *Examina tuo epistola dupla, pro Examina duo epistola dupla.* Rectius pag. 138: *Dalmaticam de*

optimo Examito rubro, etc. Pag. 150: *Piccionem vestem de examito rubro.* [Apud III. Fontaninum ad calceum Antiq. Hortia pag. 401: *Item Papa dicitur donum deinde Ecclesie Ottonae novum plantum de Examito rubro cum unifiguro deceret ornatum.*]

EXAMITUM, in Chartis variis apud Ughellum tom. 1. pag. 1081. 1085. tom. 7. pag. 1274. 1275. Exaptes, apud Anonymum de Nuptiis Thesei.

EXAMITUM. Liber Anniversariorum Basilice Vitarum apud Jo. Rubicum in Vita Bonifacii VIII. fol. 345: *Item undecim plantis diversorum colorum de Seymto, panno Turcarum, et Duispro. Bocarum. Festa d'uno Examito verde.*

SAMIT, *Chrosi*, *Witthersperg*; *Et mihi ci...* *Abdolecia Samitis*; et dicitur *scythas antea...* *fratris Salodini* *Saldinus* *missi* *ex Samitis* et dicitur *vestes Imperialis*.

SAMITUM, in Chron. Valpudrensi pag. 579. et in Vita Baldini Lutemburg. Archiep. Trevir. lib. 2. cap. 10.

SAMITUM, *SAMITUM*, *rubrum, croceum, viride Samitum*, apud Conradinum Magisterium Episc. in Chronico; *Rubrum Samitum* apud Joannem de Vitruvio lib. 1. initio. Occurrit praeterea apud Arnoldum Lubec. lib. 2. cap. 5. Matth. Paris pag. 122. Petr. Blesens. Epist. 66. Vincae. Brtiae lib. 31. cap. 143. lib. 32. cap. 35. Hollandinum in Chron. lib. 1. cap. 13. in Vita Caroli Abbat. Villariensis cap. 4. n. 18. in Synodo Coloniensi ann. 1280. in Praefat. etc.

SAMIS et **SAMIT**, *Vincentius Belyae*, lib. 30. cap. 85: *Defrunt construm... ornatum undique serico vel Samite, atque margaritis et novulis circumdantur.* Hinc emendandus Will. Brito lib. 15. Philipp. pag. 244:

Nullum

Instrument. legent, nisi Samis hys, et ostrum.

Peperunt enim Samis edium. *Samit latus*, *Samit purpureum*, in veteri Chara apud Cateolum lib. 5. Rer. Occitan. pag. 901. *Le Roman de Garin MS.*:

L'enfant Gilbert envola me Samit,
Et le samit il n'en eol li panti.

Comptium Stephani de la Fontaine Argentin Regii. ann. 1351: *Pour 6 piéces de Samit vermeil ou grant, pour faire robes et manteaux fourrés de menu vair aux Chevaliers nouveaux nommez dessus, la veille de leur Chevalerie, etc.*

† **EXAMINATUM** *RUBRUM*, in Chronio Episcoporum Hildesheim. cap. 25. apud Leibnium Scriptor. Brunsvic. pag. 749.

AURINITEM, *Samitum* ex auro, *Drop d'or*. Vetus Charta apud Roccohem Pirae in Episcopo. Agrigenti: *Unam cippam de Ansporo Aurisum vel Tartusico auro de Andore foverunt*, etc.

Ejusmodi vocabulorum primigenia quibusdam videtur origo *Samit*; cum et *hodie* *adatum*, seu scorium tenue, et pilis adaeptis emolliuntur, et in vestium consueunt tum *Somitic* videntur Belgae, inferioris Germaniae dialecto *Senen*, et auctor est Cluverio lib. 1. Germ. antiq. rap. 16. unde postea traducta vox ad quosdam pannos favorat atque adeo holosericos. Kilianus *Somit*. Theutonice seu nostrum *Samit*, quod

Sannitum sericum dictum putat. Sed et Barthius ad lib. 12. Philipp. vocem a loco quodam ortum putavit. Verum hoc idcirco leuoris nomeni conijecit, cum potius Gerue uigilis censeretur vocabulum, ut ihsazet; dictus fuerit sex licis seu filia textus, quemadmodum ihsazet, simplici licio, ihsazet, ternis licis, ihsazet, multis licis, etc. Ebrardus Bethuniensis in Graecismo cap. 10.

Est, mihi crede, Minos filius, sed fabula Mithos: A Minos, Examitos; de Mithos, Mithologia.

¶ **EXAMINA.** Vide *Exanetum*.

1. **EXAMINARE** dicuntur apes, quae una coeunt, et in examen congregantur. Apuleius de Virtutibus herbarum cap. 6: *Ne apes Examinent et effugant.* [Unde apud Barbitum in Glossario *Examinat* dicuntur in *Examinis* seu agmina redacti, ex Baldrico Hist. Palast.]

2. *Examiner*, eadem acceptance, in Lit. remiss. ann. 1475. ex Reg. 194. Charoph. reg. ch. 75: *Le supplient als nider...* ita mettre à point un orléon au bourray de monches à miel, qui tervois jour estut Examit ou vergier d'ocelli Charviter.

3. **EXAMINARE**, Ad disquisitionem vocare. Leg. S. Steph. reg. Hungar. tom. 1. Sept. Act. SS. pag. 548. col. 1: *Neon enim quemlibet clericum in publico, nisi ecclesia Examinare praesumat.*

4. **EXAMINATA** *Pecunia*, ut *Parata pecunia*. Vide *Portus*, et 2. *Examinatum argentum*. Chart. ann. 1551. in Weuck. Hist. Hassiac. tom. 2. num. 134. pag. 181: *Pro ho. maris et nona Examinatio Pecuniae.*

5. **EXAMINATIA**, Examen, doctrinae perhictatio. Stat. Univers. Aulr. ann. 1336. ex Cod. reg. 4213. A. fol. 53. r.: *Quando iunioribus bachelorum Examinatio facienda, etc.*

6. **EXAMINATIO**, Examen. *Habita super eis Examinatio et inquisitione diligenti iuventutem est, etc.* in Transactione Caroli II. Regis et Comitibus Provincie cum Capitulo S. Salvatoris Aquisani ann. 1393. ex Schedis Praesidis de Masanguis. Vide *Examen* 1.

7. **EXAMINATIO**, f. Invocatio. Caeremon. Rom. MS. fol. 9. ubi de Consecratione Papae electi in Episcopos: *Ita deus circum praecurrit cum mitra in faldistria ante altare in suis scabellis, et per unum ex subdiaconis fit letania. Nam Examinatio iuniorum sanctorum et alia praecedunt occurrunt. Nisi sortes sanctorum libe indignitatis quae existit. Vide *Examen* 1. [Vide *Sancti*, 1.]*

EXAMINATOR, Dignitas apud Longobardos. Vide Chartam Siconis Principis in Chron. S. Sophie Benevent. pag. 618. [Examinatores post Gregorius recesserunt inter Officiales Praepositus Paris. in Edicto Caroli Pulvi Franc. Regis ann. 1255. Vide *Tract.* de Politia tom. 1. lib. 1. tit. II. cap. 1. 2. 3. etc.]

8. **EXAMINATORIS**, Ad probationem conducens. Tortul. de Scorp. cap. 7: *Vituper per tormenta ignem et suppliciorum, per mortis fidei Examinatoris.*

9. **EXAMINATUM** *ARGENTUM*, Probationem, Gall. *De bon aloy*, in Chronico Ecclesiae Hamelensis Auctore Johanne de Polha, apud Leibnitium, Scriptor. Brun-

wic. tom. 3. pag. 510. *Argentum igne Examinatum*, in Psalmo 11. 7. *Sicut examinatum argenteum*. Ps. 65. 10.

10. **EXAMINATUM** *ROBUR*, *EXAMITUM*, Vide *Exanetum*.

11. **EXAMINARE**, f. pro *Examinantur*, Ex accervo detrudere, Ital. quippe *Alimenta* est Congerere, accervare, cuius auctoritas propositio *Ex*, oppositum significare voluit Stephanus de Infestura MS. ubi de Innocentio VIII. PP. *Ubi aliqui domus sancti reperiebatur, absque ulli licentia, ac si ipsorum esset, Examinabatur; et sic civis Romani et habitantes in urbe tam ab inimicis quam a defensoribus nostris deplebantur anni die. Vide supra Exagoge.*

12. **EXAMPLARE**, [Ampliare, extendere, augere. Joan. Longinus in Vita S. Stanisla. Mail. tom. 2. pag. 232: *Qui sanum horridum et oblitumissimum libitum in brevis nunc amorem Exemplat, animum a bellicis artibus ad cordis quaque et nefandis trahentes.* Charta anni circiter 1100. ex Archivio S. Victoris Massil. annar. Ebrodun. num. 9: *Mentiones...* modo Exemplare sunt in ante, quia labor erat rei quam modo.] Vide *Exemplare*.

13. **EXAMPLARIUM**, *EXAMPLATA* *TERRA*, Vide *Exemplum*.

14. **EXANCINGUM**, f. Modus agri, idem quod *Anteag*. In Charta fundationis Abbatie S. Salvatoris apud P. Benoit Hist. Tull. p. lxxx. Probat. inter ea quae dat Ulr. Episc. Tulensis in abbat. Stevel. enumerat, *Antoniam Exancengi et croati et pastum copiosum multitudinis porcorum. Vide Antecinga.*

15. **EXANCLARE**, pro *Exanclare*, apud Papiam. Vita S. Rigoberti MS. et Bibl. B. Monensis: *Statuit S. Rigoberti novem mansus Ecclesiae S. Hilarii adjacentibus pariter inter Monasterii septa non desse oborta occasione Exanclandi, rudera latratorum offerre, etc.* Putei *Exanclandi*, hoc est *Exhaurendi* et purgandi. Vita MS. S. Winwaloei, fol. 70. v.: *Quod autem firme et inreprehensibilis sive relatu, sive exemploribus pro certo Exanclamus* (i. e. *exanclamus*, erimus) illud procul dubio intueremur. Gloss. Lat. Sangerman. MS.: *Exanclare, Pulvere, Haurire*. Simplex *AS* habet apud Livium est *Ministrare*; item *Haurire* apud Festum, a Graeco, inquit *hauris*; quod etymon indicat praefertendum esse *Antclare*, hac ultima notione.

16. **EXANCORARE**, Anchoras tellere, solvere, in Glossis Lat. Gall. Sangerman. MSS. *Desnecere*.

17. **EXANESCERE**, pro *Evanescere*, aut saltem eodem sensu, in Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 137: *Quoniam ea quae geruntur, cum ex transitu temporum, tum ex defectu hominum adnullata Exanescent, etc.*

18. **EXANGUACHA**, Custodia, Gall. *le Gueu*. Vide *Gnecna*.

19. **EXANGULARE**, *Per angulum inquirere*, in Glossis MSS. Regie Bibliothecae.

20. **EXANGYSIS** Julius Africanus lib. 5. IIist. Apostol.: *Quid jam robus pro Exangysis rilingum?* Ubi recte monet edictum Graecam vocem esse *ἐξάνγισ*, id est, *vadimonium*, pignus.

21. **EXANHELARE**, Peropare. Hist. episc. Antis. tom. 9. Collect. Hist. Franc.

pag. 132: *Ad quam (electionem) nonnulli non zelo spirituali, sed auzia honoris ambitione Exanhelant.*

22. **EXANIMARE**, neutr. Animum agere, exspirare. Vita SS. Paterni et Scabellonis, April. tom. 2. pag. 429: *Quidam puer Mileon nomine a serpente percussus est, quo jam Exanimare Sanctus vir accessit, ne puer non deederet.*

23. **EXANIMARE**, ἐξάνωα, Quod effloruit, metaphorice Pistulae sububire, Leves eruptiones humorum per cutem boreascentium. *Papulus, Exanthemata* et *impetigines tollit*, in Epistola Alpha ad Geronium ad Principum Cardines, apud Martien. tom. 3. Collect. Ampliss. col. 1333.

24. **EXAVIARE**, Animum deponere, aquil Sugerum lib. de Administr. sua cap. 31.

25. **EXAVUM**, Vide *Exagom*.

26. **EXAPIA**, *Exempla*, in Gloss. Pith. [cuius Isidorianis. Glossar. Sangerm. n. 501: *Exapia, Sex implici*, Papias MS. Biturigenis: *Exapia, Sex implici, Sex angularis*. Editus vero: *Exapius, Exanplarius*. In omnibus emendandum cum Iteonius in variis: *Exapia, Scrupula*. Gloss. Graec. Lat. Exanplis, Scrupulis, Rescriptis, ut coniecto post Grævium, Glossarium sutores *Hexapii* Originis.]

27. **EXAPTOSUS**, *De sey pede*. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Exapia*.

28. **EXAQUARI**, Aquae spatium emeti. Richer. lib. 3. cap. 39. ap. Pertz. Script. tom. 3. pag. 600: *Antequam parietis cum rebus innotat, quas tirones cum armis ingressi, invigilant ne Exaquentur.*

29. **EXAQVATIO**, Privilegium Leshuii Abb. S. Vedasti Atrebat. de censu ann. 1036. e Chartulario v. ejusdem loci pag. 213: *Si venditur aut emitur vinum ad Exaquisitionem, id est, ad probationem, de Exaquisitione tonello debet emptor vi. denar. et venditor vi. denar.*

30. **EXAQUATORIUM**, Canalis, per quem aqua decurrit. Parag. inter reg. et abb. Gemondi ann. 1322. in Reg. 65. Charoph. reg. ch. 53: *Item retinuerunt dicti abbas et scicndus sibi et dicto monasterio undecim...* cum pueris, Exaquotis, etc.

31. **EXAQVESCERE**, Aquosum fieri. Utiatur Censorinus de Die Nat. cap. 18.

32. **EXAQVIA**, Michael de Molino in Repertorio Foror. Aragon. voce *Auguantes*: *Magnates Aragonum possunt recipere in commendam oves et alias bestias sive greges villanorum, et cum eis facere ad Exaquiun, id est, ad medias: ita tamen quod ex hoc herbarum Domini Regis non ledantur propter dictam commendationem, sive commendam. Vide Chronicon Petri IV. Regis Arag. lib. 3. cap. 9.*

33. *Quasi Exaquiis*; ibi enim sermo est de animalibus, quae colono nutriendi dantur, quorum questus et damnum Inter eos ex merito dividuntur: quod *Eriger* appellat Conset. Nivern. tit. 31. art. 9. to. 14. Bituric. tit. 17. art. 1. 2. 3. Burbon. art. 553. etc. Vide supra *Catallom*.

34. **EXARATUM**, Vide *Exaratus*.

35. **EXARCHATUS**, Vide *Exarchus*.

36. **EXARCHIATRUS**, Qui *Archinet* seu Medici Principis comitatus munere defunctus est. Vide Cod. lib. 10. tit. 52. leg.

6. de Profess. et supra vocem *Archiatr.* **EXARCHUS**, *Ἐξαρχία*, Gloss. Græc. Lat.: *Ἐξαρχία*, *Proceres*, *Principes*, *Ἐξαρχία* *ῥόη* *ῥαρχία*, *Duces factionum*, apud Cedrenum.

EXARCHI *ITALIE*, vel *Bavennæ*, qui ab Imperatoribus CPolit. in Italiam cum Imperio mittentur. Quorum ex erat potestas, ut monasterium *Imperialis* fuerit peragere in Italia dicantur in *Dicrion Romano* cap. 2. tit. 4. Horum passim meminerunt Gregor. M. lib. 1. Epist. 3. Anastasius Bibl. in Viis PP. pag. 47. 49. 50. 59. 60. 61. 66. 69. 70. 72. 77. 81. 107. Leo Oct. in *Chronico* Casin. Horum præterea servum habes apud Hieron. Rubicum et Sceligorum in *Caenobio*. Isagiegicus pag. 155. Vide *Calatunus*, [et Glossar. medice Græcitas] [* Dicitur etiam *Præfectus*, Vide Savii, *Histor. Jur. Roman.* med. tempor. tom. 1. § 113. not. g.]

EXARCHITAE *RAYENNE* a Pipino Ecclesie Romanæ concessis. Anastas. in *Stiphano III*. PP. Paul. Diac. lib. 6. Hist. Longob. cap. 61. *Annal. Francor.* ann. 756. etc.

EXARCHUS *APRICE*. Apud Gregor. M. Ep. 59. et 72. lib. 1. inscripti sunt, *Genaldus Patriarchæ et Exarchi Africæ*.

EXARCHUS, *Dignitas*, ut videtur, militaris, in vet. Inscrip. apud Gruter. 528. 7.

EXARCHI dicuntur *Papulus* ex *Carolus Martellus* Majores domus, non solum in *Chronico Fontanellensi* cap. 2. 3. 9.

EXARCHUS *DIOECESARIS*, *Dignitas* Ecclesiastica, que Patriarchica minor, major vero Metropolitana erat, ut plurimum probant Justellus ad *Canones* Eccl. universæ, *Murinus* lib. 1. *Exorcist.* cap. 15. *Sirmundus* in *Prosymptico* cap. 3. *Allatus* de *Consensu Ecclesie* lib. 1. cap. 8. *Meursius*, *Ludovicus Thomassinus*, etc. Vide *Notitiam Græcam* post *Concilium Gort.* pag. 406. et *Josannem Camerianum* de *Exarchio Thessalon.* cap. 30. *Nicolas* L. PP. Epist. 8. ad *Michaelen* Imp. *Papæ scriptis nobis Imperium vestrum*, ut *Theognostus*, *qui a fratre et Coepiscopo nostro Ignatio super quassum provinciam Exarchatibus pondus suscepisse dignequitur*, etc.

EXARCHUS, *Dignitas* in Ecclesia CPolitana apud *Concilium de Offic.* cap. 1. n. 41. de qua *Greuterus* et *Goarus* ad eundem pag. 15. 176.

EXARCHI *MONASTERIORUM*, in *Novella Justiniani* 131. cap. 4.

EXARCHOTUS Ex *Luitprandi* Legat. habet *Cangius* in *Glossar. med. Græc.* Append. rol. 70. voce *Ἐξαρχότης*. *Hind* multis post *magistro Exarchatone* occurrit.

EXARCHUM *REGI BERGUNDIE*, et summum *Principem* *Caesari* ubi, et in omnibus faciendis agendisque suis precipium, *Heraclius* Archiep. Lugd. instituit *Fridericus* I. Imp. Bulla sua aurea anni 1157. quem descripsit *Paradinus* lib. 2. rap. 35. [et *Auctores novæ Gall. Christ.* tom. 4. Instrum. col. 17. Idem Imp. eand. dignitatem censuit *Johanni* de *Belles montibus* *Fractili* successori *Præcepto* ann. 1184. quod refert *Menestrierus* inter *Probata*. Hist. *Lugdun.* pag. 35. col. 1.]

EXARCHIA, *Funus* apparatus navium, *Hispanis* *Narcus*, nostris *Carthage*. Gloss.

Gr. Lat. *Ἐξαρχία* *ναυὸς* *ὑπάρχουσα*, hoc instrumentum. Græci Byzantini *ἔξαρχος* appellabant instrumentum navis. Ita *Harmenopolus* lib. 2. tit. 11. § 9. Vide *Notas* ad *Cinnamum* pag. 452. *Charta Alfonsi Regis Arag.* ann. 1325 : *Quod si forsan dicta galeæ, vel ex eis aliqua, aut aliquæ pedetentor, vel Exarchia vlatum, ... quod restituerimus valore ipsarum cum Ervici et appropositis curandis*, *Secundum* *Curia Generalis* *Catalunæ* sub *Jacobo Rege Arag.* ann. 1399. 315 : *Quod una possit aliquis extrahere de terra nostra ista res prohibitas, scilicet peruntum, cepum, albugurum, fistum, cambium, filum, Exarchiam, ferum, nec armu*. *Chron.* *Petri IV. Regis Arag.* lib. 3. cap. 21 : *Annu presentur a loda Veige una galea ob tates ses Exarchies d'argent en reverencia de la victoria*, etc. Vide *Sarro*, *Oci*. *Ferrarium* in *Sorte*, et *Gloss.* med. Græc. in *Ἐξαρχ.*

§ **EXSARTIA**, *SINGULI*, eadem notione. *Statuta Massil.* lib. 3. rap. 16 : *De Sarcia non facienda nisi de consilio fructu. Statutum quod conditio omnes de Massilia tenentur spectari sacramenta non factura per se, vel per alios, generant, vel prohibent, vel amovunt, vel hostes, nisi de consilio fructu et filo auditu, et si quis contra hoc fecerit, ipsum Exsartian dictam perdat, si cum habent; sin autem illius Exsartie dictæ estimationem*, *Ibid.* § 2 : *Simili et ridentur periti subjugare omnes de Massilia quicunque fecerit ut fieri alicubi predictam Exsartiam, si eam opportuerit*.

§ **NOSTRIS** *Exsartie*. *Charta* ann. 1338. in *Reg. B. Com. Comput. Paris.* fol. 135. r. : *Pierres Envois chroveliers les quatre vers Nordonne et Beliers quatre cent monieres instrumentes, et les anetres es parties par degen par les mettre en deux galeas, que les gens du roy li baideront toutes garnies d'armures, de combatles et d'autres appareilles, que l'on appelle Exsartie*.

§ **EXARCHOLA**, *Justus* *Hist.* lib. 4 : *Jandari prelati privilegium Exarcholæ, hoc est, palmum album aurea antea fuisse, et civitas insignem actantem intractabilem, de missaque per tergum lata cuncta cervicem munitam, pro gola gestant*. Hæc post *Carolum* de *Aquinum* in *Glossar. milit.*

§ **EXARCHIDIUM**, *EXARCHUM*. Vide *Exarchus*.

§ **EXARESTASMA**, f. *Ornamentum*, ut *Aulianum*, vel aliud hujusmodi a Græco *Ἐξαρχή*, *Ornare*, *instruere*. *Hugonis* *Falmerusii* *Histor.* *Sicula*, apud *Murator.* tom. 7. col. 536 : *Nec vero molles Palatio adherentes alioquin præterea convitia afflicti, sed in fila raris distincta cadulis ærum voluta tenebant, et sibi invicem multiplex texendi genere captantur*. ... *Hæc Exarrestasma circulanum varietatibus insignita, mœnibus quidem artificum industriam, et mores libertatem desiderant, majori nihilominus periti de trahenda*.

Ad quem locum rursus idem *Murator.* tom. 2. A. qu. Ital. med. ævi col. 466. hæc annotat : *Carusius Exarchenatus legumum suspicior, ia ut in rima tæte floribus intextis speciosus, unde fortassis pro *Centurionum* emendandum opinatur* *Florentinus*.

§ **EXARERE**, *EXARERERE*, *Glossar. Gall.*

Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Exarere*, *Entre* acc.

* **EXARIATA**. Vide supra *Elasariata*.

* **EXARICHUS**, *Agrorum colonus*, *arator*, *Hispanis*. *Vitalis* *Episcopus Orensus*, apud *Hieron.* *Blancum* in *Comm. Rer. Arag.* pag. 731 : *Si quis Pteritum fuerit Exarichus Infansionis, peribit ut alij, et de omibus bouls suis*, *Fori* *EXARICH* ann. 1347. l. 5 : *Can bono aliquo balot la sua Arreclitua Exarichus, si forte alius homin habuerit domus de proclitio domus, et proprio illam pignoret ipsam Exarichus, talis est Foris, quod si Exarichus vult se defendere secundum decretum, etc.* *Fol.* 30 : *Can Christianus ora pignoret Judas, aut eium Saraceno, pro aliqua quocumque quam habet de suo Exarich Christiano*, etc. Adde *Observantia Regni Arag.* lib. 6. tit. de *Privilegiis Militum*, § 5.

* **EXAROCURARE**, *Succurrere*, *Gall. Bluter*, *Glossar. Lat. Gall.* ex Cod. reg. 792 : *Exarocurare, puster vel beluter, Forte pro Exerere*.

* **EXARRARE**, *Angere* vel *instruere*. *Boudinot* part. 1. Hist. *Sicil.* in *Delic. erudit.* pag. 328 : *Deinde suscipiens possit exarati novum notum amplius classum Exaranti, bellum contra Fridericum intuentur*. Vide supra *Exarchus*.

* **EXARSUS**, *Incensus*, *Adhuc sua molit Exarus*, in *Actis* *S. Austregisii*, *Mai* tom. 5. pag. 233. r.

§ **EXARTARE**, *EXARTARIUS*. Vide in *Exarus*.

* *Exertere*, in *Lit. remis.* ann. 1389. et *Reg.* 138. *Chartuph.* reg. ch. 97 : *Jon Polorchou estant allé en un pré, qui est ad Thomas Fagilly per de un femme, pour lay aider a Exerter et giter de ruyne ledit pré*, etc. Vide in *Exarus*.

* **EXARTURARE**, *Membra dissolvere*, *disrumpere*, ex *Græco* *ἔξαρχω*, apud *Julianum Antecessor.* *Nov.* 135.

* **EXARTURARE**, *Artus seu membra dissolvere*, *disrumpere*. *Glossar. Gall. Lat.* ex *Cnd. reg.* 7684 : *Exartare, desmembrer*. Vide *Exarthare*.

EXARTUS, *EXARTUM*, *EXARTES*, *EXARTUM*, *ASARTUM*, *SARTUS*, *SARTUM* : *vores huius ejusdemque notiones*, quam ita proli liber *Secararii Anglie* parte 1. cap. 13 : *Exsaria vulgo dicuntur que opud Isaliam Occatorum nominantur : quando select forestæ, nemora vel damna quilibet pascuis et latibulis ferarum opportuna sacerdotum, quibus secetis et indolis volatis terra subvertitur et exciditur*. Mox subdit, *nam ab Exsario dillere, quod vastum dicitur nemus, seu foresta, in qua discunt multæ arbores, quæi vastantur*.

De huius vocabulorum etymo discrepant viri docti. *Splimianus* *Exsartum* a *Lacinia* *Exertum* dictum putat, quod est vulsum et eradicatum. Alii a *Sartie*, quod est sarculis foras, *purgare*, unde *Sarcas* et *Sartaria*, frugum vinearumque a noxiis herbis pergitio. Alii denique ab *Exaro*, unde *Exaratum*, *ager exaratus*, *procurus*, et per con tractionem *Exortum*, ut scribi possim in vetustioribus *Chartis* observat est. Quam ultimam sententiam fulciunt *Tabule veteres* in *Chronico Besumensi*, ann. 5. *Ludov. Imp.* pag. 513. ubi *Exsartum*

scribitur: *Adificia desuper positis, campestre, pratis, sylvis, Exaratis, pomiferis, etc.* [* Vide Grimm. Antiquit. Jur. German. pag. 534.]

EXARTUM usurpat Lex Burgund. tit. 13: *Si quis... in sylva communi Exartum fecerit: aliud tantum spatii de sylva hospitii suo consignat, et Exartum quum fecerit, remota hospitii communione possidet.* Tit. 41: *Si quis in Exarto suo focum fecerit, etc.* Ita et tit. 55, § 3. et tit. 67, et in *Leges Burgund.* tit. 16, cap. 1, § 1. et 2. in *Leges Longob.* Edit. Heroldi tit. 13. in Capit. Car. M. lib. 7, tit. 200. [* 276.] in Concilio Aurelian. III, rap. 28. Calaisiensis cap. 18. apud Ordericum Vital. lib. 3, pag. 466. etc. Charta Albitii Comitiss (Genevensis) apud Guichenon. in Hist. Bress. pag. 215: *Trudo quoque villam de Chivillia... cum pascuis, Exartis, et cunctis pertinentiis eorum.* Charta ann. 1196. in Probat. Hist. Droicens. pag. 241: *Et quicquid in toto territorio Lusitanico disruptum et exartatum est, quod vulgo dicitur Exars.*

EXARTIS. Charta Caroli Regis in Tabulario Aletensi: *Kivulus grouta Del Rex. Qui videntur carissimus, avunculus noster Bonifacius Comes, humiliter petit magnificenciam nostram, quatenus sancti Floribus sub monasterio suo in cellula que Perum vocatur, coneremus stipes, vel, ut vulgo dicitur, Exartes quatuor, quos ex rebus divinis et aliis Comitis ipsi proprio labore de heremo ad ingurgitatum pervenisse noscuntur,...* Candelus Notarius ad vocem *Hind* vocis recognovit.

EXARTATA. Tabularium Ecclesie Gratinopolitane sub Hugone Episcopo fol. 25: *Exartatas vero quas fuerunt Bernardi Bernari, ipse Bernardus Bernarius dimisit predictum decimum de predictis Exartatis in manu Hugonis Episcopi, etc.* Occurrit in Tabulario Prioratus de Duma in Delphinatu fol. 56.

EXARTARE. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 17: *Placitum quoque forestarum... de Exartis, de corone, de combustione, de vocatione, etc.* Capitula Placitorum Corone sub Ricardo I. Rege Angl. apud Rogerum Hoveden: *Et videnda sunt in regardo nova Exarta et vetera imbladuta post ultimum regardum, etc.* [Charta anni 1212. inter Instrum. tom. 4. nov. Gall. Christ. col. 139:] *Dedit etiam ristem Fratribus ad obsequium ejus valem cum decessu laterali a stagno usque ad Exartum meigstri Johannis, etc.* Index MS. Beneficiorum Ecl. Constantinens. fol. 81, verso e Museo D. de Cange: *Transvection fuit... pascua le dimes novales des freres et Exarts de laffite pascua.* [i. Roman de Renard MS. :

Tant et plus les tres neus,
Et nos Exart en set veus.

Le Roman de Guillaume au Court-nez MS. :

Vois le lui aüst près de la cel Esart.

EXARTUM, in Chronico Fontenell. cap. 6, pag. 203.

EXARTUM, apud Matth. Paris pag. 180. in Additum. pag. 100. apud Will. Thorn ann 1178. Bractonum lib. 4. Tract. 1. cap. 28. § 11. in Fleta lib. 2. cap. 41. § 1. etc.

EXARTI, fem. gen. tom. 1. Monast. Angl. pag. 113.

EXARDIUM et **EXARDEM,** in Charta Ludovici Regis Franc. ann. 1147. apud Sau-marth. in Abbat. Barbell.

SARTOS. Charta Gerardii Decani S. Quintini ann. 1127. in Tabulario Albatie Montis S. Marini: *Silvestris noster terra que Sartus vocatur, ab Ecclesia obstruitur.* Ailde Hemerum in Augusta Viromand. pag. 120.

SARTUM, Charta Placitorum Corone apud Hoveden pag. 785: *Adm noster Sartus erant in manu Regis. Si vetera Sartu indiditum sunt de frumento, vel siliquis, etc.* Ailde Monasterium Anglie. tom. 1. pag. 106. 316.

QUIETUS ET LIBER A SARTIS, vel EXSARTIS, in Privileg. Henr. I. Regis Angl. apud Spelm. et tom. 1. Monasterii Angl. pag. 316. ubi sic: *Libertum et quietum esse constituit... ab omnibus auxiliis, et testibus, et Sartis, et clausuris, et omnibus operibus Castellorum, et parcorum, et pontium, etc.* Spelmanus putat quietationem istam spectare *huc* solum, ut vulgo loquuntur, *degradationes*, ita ut si quis in forestis *Exsarta* fecerit, in illam non inquiratur.

EXARTARE, SARTARE, ESARTARE, ASARTARE, Interfocare silvas, et diuina succidere, et in cultum redigere, Gallis, *Exsarter*, Lex Burgund. tit. 16, cap. 1, § 2: *Hodie testes qui hoc sciunt, quod lobates de illo campo semper ego tuli, nemine contradicente Exartati, mundum, possedi usque hodie, etc.* Lex Burgund. Addit. 1. tit. 1, § 1: *Observandum vobis publicum, vel inter agrorum communiter divinum, nec possidere, nec interficere, nec Exartari posse.* Sed hic *Exartari*, videtur accipendum pro *artari*. Charta Caroli M. apud Perardum in Tabulis Burgundicis pag. 13: *In silvis Exartimonia, et terris laborandis.* Charta ann. 1231. in Tabulario Campanie Thuanolo fol. 295: *Cum nos vellemus Exartare, et ad terram arabilem redigere nemora nostra, etc.* [Charta anni 1233. apud Thomassinum in Bistur. pag. 233:] *In nomine quod Exartabitur, bases non potero Exartare,* apud Marten. tom. 1. Amplias. Collect. col. 1106. Charta Johannis Duminii Commercii ann. 1312. in MS. Codice ejusdem urbis fol. 172: *Et ne deviant leal, pouteries rien vendre desol, bois et shaner ne Desourter sans Ectrole Deidits Signours de Bourville.*

EXARTARIUS, Operarius, qui exartat silvas. Charta Alienordis Regine Angl. apud Beslim pag. 598: *Exartarius pro fossario 3. den. dubit.*

¶ **EXARTATOR,** Eadem notione, in *Cin-*

¶ **EXARTARE, EXSARTARE.** Sententia arbitralis ann. 1497. inter Dominos et Universitatem Galliani: *Sunt in possessione... de eorum territorio disponere... pro Exsartando, faciendo, rursusendo, etc.* Mox dicitur Universitas de Galliano fuisse in possessione pastorigendi, Exsartandi, legurandi, fustigandi, glandandi et omnes explectus in eorum territorio facientes.

¶ **EXSARTES,** pro *Exartes*, non semel ibidem.

SARTARE, in veteri Charta apud Heme-

ris Gerardi et mediatis nemoris de Beren-cora, quod dicitur *Furseti, Sarandae et excolenda concedatur, etc.* Illuc emendanda Lex Veruini ann. 1533. art. 2. ubi perperam editum *terram Sarandam, pro Sarandam.*

ASARTARE, apud Will. Thorn. ann. 1178. *Asarter rigens, bois, in Consect. Bistur. tit. 15. art. 8. et Treccani art. 177.*

¶ **EXASIA** vel **EXASUM,** Canalis, ut videtur, per quem aqua superflua excurrit. [Charta Alani de Montecenero in Reg. 56. Chartoph. reg. cl. 543: *Cum canibus et singulis dictorum molendinorum pertinentis, scilicet canibus, Exasis, exclusis, etc.* Vide supra *Eschenulus* et *Exaguatorium*. [* German. infer. *Oese* est Stillicidium, canalis, haustus, *Oesen*, laurire, *Adeu*.]

¶ **EXASTERAYS,** *Ubertus flues, vel exhaustus.* Papias.

¶ **EXATERIBUS.** Idem forte qui alienigena, vel qui diuina succidit. Constit. Petri I. reg. Aragon. ann. 1200: *Sometime nullus in manibus nostris vel ecclesiarum... neptes sine exactione aliquas exgere vel facere possunt... Exaterios et boidarios, pelagarios, sinores, traxores et omnes ministeriales sub hoc pure et servitate constitutos.* Vide *Exartare* et *Exartatus*.

¶ **EXATERIA.** Glossae saltem servati ad eadem Collectionem Canonum MS. e Bibl. D. Chancelarii Castellis sigillorum regiorum: *Exateris (Exatioris) Exateria, vel alius.*

EXATICUM. Papias: *Continendum, quos ordet, i. Exaticum.* [sic dicitur, quod spem ex ore ordire habent, ut est in MS. Bistur. Vide *Continendum*.]

¶ Unde emendandum Glossar. vet. ex Cod. reg. 7546. ubi pro *Exoticum*, legitur *Exificum*.

EXACTORITAN, Exactoratio, qua quis suo gralu deicitur, in Reg. 35. Cod. Th. de Cursu, (85.)

¶ Vide Loisel. Tract. de Ordin. cap. 9. art. 9.

¶ **EXAUDIBILIS,** Facilis et promptus ad exaudiendum. Occurrit in Testamento Rudesindi, tom. 3. Concil. Hisp. pag. 183. col. 2. et in Chronico Sicilie, tom. 3. Anecd. Marten. col. 13.

¶ Charta ann. circ. 1065. tom. 1. Probat. Hist. Brit. ed. 426: *Ecor B. Martine, quod grude edenti, exate repolis; vere, ut dicitur, Exaudibilis est in voto, sed curus in negotio.* Quod jam pridem a Clodoveo rege dictum fuerat ex Chron. filii Petri Bechini ad ann. 693: *Clodoveus inde rediens Toronic venit, et nulla B. Martino obditi, eumque etiam suum, quem nunc pagum dederat; dedit etiam solidis nullatenus moris, et dedit alibi centum solidis, statim solutus est. Tunc rex ait: Vere B. Martinus bonus est in auxilio, sed carus in negotio.*

¶ **EXAUDIBILITER,** in Exceptione Urbani II. Pape ab Agnone Episcopo Augustod. inter Instrum. tom. 4. no. 2. Christ. col. 83.

¶ **EXAUDINARE.** Charta ann. 1117. in Access. ad Hist. Cassio. part. 1. pag. 234. col. 2: *Et comedimus soli homines, et quatenusque terram ad annum Exaudinaverit, in hereditatem habent ad respondendum,*

etc. An pro *Exaucadore*? Vide infra in hac voce.

* **EXAUDITIO**, Benivolentia. Charta Loth. reg. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 654: *Si sui petitionibus summo regi Christo in coram militum nostro Exauditionis nunc declinaverint etc.* Ubi alie ejusd. reg. Charta habent, *Clementia*.

* **EXAUGERARE**, Augere, accrescere. Charta Gall. episc. Camerac. ann. 1095. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 508: *Ad unum autem fratrum in hac loco Domino simulatum benigne Augustini regulum observantem Exaugerandos etc.*

* **EXAUGESCENTE**, Delicere. Charta S. Gauger. tom. 2. Aug. pag. 688. col. 2: *Quorum (miraculorum) quia multiplex copia et series materiam succrescit; controuertunt inuicem in superiori labore consumptum, penitus Exaugescit, etc.*

* **EXAUCIARE**, Aura seu leuiori vento in aere sese purgare, aerem capere, quod faciunt falcones, *l'airier*. Fridericus II. Imp. lib. 1. de Arte venandi cap. 54: *Conseruant namque rapaces circa medium diem sublimi volare, præcipue in estate, et in diuinis calidis ad refrigerandum se in sublimi, et Exauciandum.*

* **EXAUCIARE**, Aure abscondere, suppellicij genus in fures præsertim statum, quod *Exsorelleri* nostri dicebant. Vide supra in *Auris*. Inquisit. ann. 1351. ex Tabul. Bellijoc. : *Exauciatus per officarios Bellijoc.*

* **EXAUTORIZATES**, Quasi extra auctoritatem, qui defugit auctoritatem et disciplinam contemnit. Meistrinli Historia rerum Norberg. apud Ludewig. tom. 8. pag. 20: *Legio deinde Germanica Romæ capta Genouis custodiens per vigilas licentia et Exautoritate, ignominia sua ultorem Deum habuit.*

* **EXAUCUM**, Vide *Exaugum*.

* **EXAUCIARE**, *Exauciaria*, Bannice, proscribere. Tho. Walsingham. ann. 1306. pag. 90: *Flandrenses omnes ex Anglia Exauciati. Exauciari*, apud Petrum de Vinea lib. 5. Epist. 111. et 112. ubi formula *exauciati* refertur. [Rursus occurrit in Br. liario Hist. Pisane ad ann. 1172. apud Murator. tom. 6. col. 186. in Chron. Trivetti ad ann. 1213. apud Acher. tom. 8. Spicil. pag. 723. in Chronico Sicilie, apud Marten. Anecd. tom. 3. col. 66. etc.] Vide *Bannum*.

* **EXAUCIARE**, ut *Bannimentum*, Proscribere. Diploma Jacobi Insulani Car. ann. 1417. apud III. Fontaninum in Appendice Antiq. Hortæ pag. 463: *Et vos et vestrum quilibet ab omnibus Exauciamentis, condemnationibus, penis, censuris ac processibus, sententiis, diffinitionibus... absoluitur.*

* **EXAUDIT**, Proscripti, in Bulla Bonifacii PP. IX. in eadem Appendice pag. 444. *Exauditi*, eadem notione, apud Murator. tom. 13. col. 1041.

* **EXRIA**, Vide *Exbia*.

* **EXBLATARE**, Redigere terræ, vineæ vel prædij percipere. Plectum anni 862. int. Instrum. tom. 1. nove Hist. Occit. col. 113: *Ita Ducis hanc (curiam, terram et vineam) inuasi de illorum potestate multum ordinem iniuste infra istos duos an-*

nos, et Exblatavi hoc iniuste. Vel est pro *Expletivo*, quod idem significat apud auctores mediæ ævi, vel pro *Exblatari*: ut enim *Imbladare* dixerunt *Agrum blado* vel *segete conscrere*; sic et *Exbladare* dicere *posuerunt*, *Bladam* colligere, et inde *quisvis fructus demere*. Vide *Bladam*.

* **EXBONATIO**, Metarum positio iuridica, nostris *Esbonage*; a verbo *Esbonner*, Limites figere. Charta Ingelranni Codic. ann. 1267: *Consenserunt quod fuit Exbonatio alia a predictis ipsarum banalitatum; nos pro hereditibus et successoribus nostris in hoc consentimus, quod fuit, et ipsam Exbonationem, qua fiet, observemus in futurum.* Alia ann. 1293. in Chartul. S. Corn. Compend. fol. 201. v. col. 1: *Item quicunque vouldra Esbonner ondu terroir par nous ou par nostre commandement, sera fais li Esbonnages; et pour chascune bonne deux deniers Parisi scront paid.* Vide supra *Esbonatio*.

* **EXBONARE**, Ex pacto statuere, moderari; unde *Esbonner*, subditorum servitium aut præstationes vendere, commutare, vel certis finibus definire. Charta ann. 1161. in Chartul. Theol. ex Cod. reg. 5649. fol. 8. r. : *Dotem etiam altaris de Aculis, sicut testimonio et sacramentis legitimum hominum Exbonata est...* *Unde nolens credere debere dixerunt.* Alia ann. 1378. in Reg. 114. Chartoph. reg. ch. 98: *Illucilli chevalier Auel sire de Pontmolin franchi et Esbonna ses hommes et femmes de serve condition...* *Il estoient paravant le dit Esbonnement audit chevalier.* Lit. namis, ann. 1387. in Reg. 163. ch. 353: *Avons teulz Jehan Tinet et Personne le femme...* *Esbonat et par ces presentes Esbonnons, mettons et ordons hors de la verité de mortemain et formariage.* Vide *Almonre* 2.

* **EXBONARE**, Vide supra *Esbonare*.
* **EXBRANCARE**, Ramos avellere. Charta ann. 1316. ex schedis Pr. de Mazaugues: *Si supram arborem Exbrancaverit, teneatur emendare xij. denarios.* *Extrouwer*, eadem notione, in Charta ann. 1358. ex Reg. 90. Chartoph. reg. ch. 157: *Si poel litz censiers toutes les sauls...* *Extrouwer de trois ans in trois ans.* Nisi forte legendum sit *Exstronner* vel *Exstronere*, hoc est, ad truncum usque scindere, quomodo de salicibus fieri solet. Vide *Exbranchiare*.

* **EXBRANCHIARE**, Ramos avellere, ex Gallico *Exbrancher*. Flata lib. 2. cap. 41. § 5: *Inquiratur utrum basi deterritis fuerit de subloco, et Exbranchiatura et deterriti subloco, et Exbranchiatura scribantur per se.*

* **EXBRIGARE**, Extra brigam ponere, Lite et jurgio liberare. Charta anni 1350. apud Ludewig. tom. 6. pag. 413: *Quam venditionem ratam et gratam et invariabilem tenere spontemur, bona fide et absque dolo...* *ecundem bona Exbrigando ab omni impetitione usque ad finem anni et diei venditionis, more consueto et observato.* Vide *Briga*.

* **EXBRIGARE**, Apitius lib. 6. de Re cul. in cap. 1: *Rapas quoque ut Exbrigari possint, levabit de olla, et iterum lavabit.* Ubi alii Cold. habent *Exprovi*. Vide *Bromus*.

* **EXBUXE**, Vide *Exibus*.

* **EXBURSARE**, Pecuniam et *Bursam* se crumena depromere, Gall. *Débourser*, Charta ann. 1478. apud Menestrieri lib. 1. Probat. Hist. Lugdun. pag. xxix: *Debeban præfate Consules... dare et reddere Eius regis Franc. Duci de Borbonia, apud Marten. tom. 2. Inier. litter. pag. 386: Scripsi generali Bullardo de Norwandia quatenus largi manu Exbursaret omnia, qua per vos ordinati Jurunt.* Etiam occurrit in Actis S. Secundi, Martii tom. 3. pag. 808. Vide *Bursa*.

* **EXCAANCIA**, Quod obvenit alicui, Gall. *Ce qui Echoit à quelqu'un*. Charta Corbeiensis: *Tertiam partem terræ... qua devoluta est jure hereditario ad uxorem meam prædictum de Excaancia Roberti de S. Albino defuncti... residua autem dunt parces Excaancia ejusdem Ecclesie Corbeus Capitulo vendimus.* Vide *Escaeta*.

* **EXCADENTIA**, Legitima hæreditas, quæ alicui obvenit. Charta ann. 1161. in Chartul. 23. Corb.: *Dicta siquidem domus cella... receperat excaadium, videlicet in tenementum Excaetia, quæ ipsi Johanni ex parte patris et matris potenter obvenire.* Vide supra *Escaetia*.

* **EXCADENTIE**, *Excadentie Curie* à Regno Sicilie, nostris *Partes Caselle*: Caduca bona que in facum cadunt, seu ex commisso, seu alia quavis ratione. Bulla Alexandri IV. ann. 1255. in Regesto v. tie. lib. 1. Epist. 574: *Cum iugiter intendo mus ad præsens edicere nobili in regno Sicilie de aliquibus bonis ad demanum, seu Exca dentis Curie pertinentibus...* *procurator, etc.* Ita Constitut. Sicule lib. 1. tit. 8. § 85. lib. 3. tit. 5. Diploma Constantie le patricis apud Rocchum Pirrum tom. 1. pag. 131. Flata lib. 6. cap. 1. etc.

* **EXCADENTIE**, apud Petrum Diaconum lib. 4. Chron. Casin. cap. 96.

* **EXCADENTIE**, Eadem notione, in Præcepto Pandulphi Principis Capue, apud Camille Pergrinum in Hist. Longobard. lib. 1. pag. 231. ubi perperam servitili militum speciem fuisse ait. Aliud Præceptum Berthi II. Capuanorum Principis ann. 1191 apud Angelum a Nuce pag. 521: *Siniduo et terras suas relinquunt homines qui ut hereditas mortuorum, qua decuntur Sotiones.* Vide *Escaeta*.

* **EXCADERE**, In aliquem cadere, obvenire, Gall. *Echoir*. Charta P. Episc. Meldensis ann. 1229. in Tabulario Meldensi fol. 59: *Si vero terræ blanda Exca dentis villis et territoris sive jurisjuramentum, sicut erit blanda ad propinquum heredem devenit.* Vide *Escaeta*.

* **EXCADUCUM**, Quod alicui obvenit jure hereditario, aliave ratione. Charta ann. 1273. et Tabulario Portus Regii: *De hanc de Ornato Miles dedit xv. lib. per annu redditus, quæ mihi obvennerunt in Ex caduce sive successione Johannis dicti Broi Militis.* Vide *Escaeta*.

* **EXCAETA**, Vide *Escaeta*.

* **EXCAITA**, Quidquid in fisco non est seu ex commisso, seu alia quavis ratione. Bened. abb. Petroburg. de vita Hæc. reg. Angl. edit. Heara. tom. 2. pag. 8: ad ann. 1189: *Recordas rex consue*

Johnannem..... custodem et receptorem omnium Excaltatorum suorum in Anglia. Vide Excorta.

EXCALCEATI, Haeretici, qui excaleati ambulare debere homines advertebant, inquit Philastrius. [Salvianus lib. 3. de Gubern. Dei habet: *Ambulare Excalceatos praecipit.*]

EXCALDARE, Leviter coquere, in aquam calidam immittre, *Eschander*, Petrus Cellensis lib. 5. Epist. 7: *Est proverbium, Excaldatus aquam timet.* Vide Apitium lib. 8. cap. 6.

EXCALDARI Sive, In thermis lavari. *Excaldationes*, lavationes in calidis balneis, apud Vuleatium Gallienum. In Avidio Cassio, et Spartiano in Albino. Vide ibi Casanbon, et Salsamium, et supra *Eschudati*, Joan. Britton, cap. 1: *Et puis vint le Carone et les injurs que lui vint le cors et les playes et les corps, ou si ascien n'est estouché, ou Eschaudé, ou par autre peine à mort issue.*

* Nostri alias *Eschander*, pro Exasperare, ad iracundiam provocare. Lit. remiss. ann. 1392. in Reg. 143. Chartoph. reg. ch. 75: *Icellui Guillaume me de courrouce contre Jehan saus terre en le volant Eschander, etc.* Eschauffé vero pro Rouffé, Calidis vaporibus suffocatus, in aliis Lit. remiss. ex Reg. 187. ch. 138: *Pour ce qu'il isoient froit laist de la Vermele isoient baillier dus feu avec du charbon de pierre audit prisonnier... lequel on trouva mort et Eschauffé.* Ita quoque intelligendus videtur Joan. Britton, supra laudatus. Ali minus nota mihi vox *Eschar*, in Lit. remiss. ann. 1379. ex Reg. 116. ch. 54: *Le volloit soillier de ladite cuisine sonna une pelle.... Le moistre d'hostel leur dist, cest maintenant temps d'estre en cuisine, et print ladite pelle et la frotta sur un chetier ou Eschar de ladite cuisine, ainsi comme on a acoustumé à faire, et après ce le ressa.* Locus forte, ubi vasa coquinaria mundantur. Vide supra *Eschudati*.

* **EXCALGAYTUS**, Excubie. Vide *Scogaytus*.

EXCALIERUS, De hac voce audientius Ammiratus lib. de Familiis Neapolitanis pag. 56: *Escaerio chiamato à tempi de Federico Imperatore sotto l'anno 1248. Jacobo Tancredi Imperiale Excalerio, ne sapendo quel che volesse dire, ho finalmente ritrovato, non diuor altro, che Proposito, o Provocatore delle fabbriche regie. Perocchie sotto il Re Carulo primo si legge di giudice Proccesor de Melfi, et un altro essere Excalerio delle mura di Manfredonia, et perche a vede, che queste opere erano fatte ad Excalium, che e quello che si dice, dar in sonno, non so se di questa voce fosse formata quel' altra del Excalerio.*

* **EXCAMBIARE**, Permutare, Gall. *Exchanger*, in Chart. Ludov. Pii inter Acta SS. Benedict. sac. 4. part. 1. pag. 224. in altera quid. Imp. apud Baluz. tom. 2. Capitul. col. 1434 apud Th. Madox Form. Angl. pag. 155. etc. Vide *Cambaré*.

* **EXCAMBIARE**, Eadem notione, in Charta Gilonis de Cusiaro Militis ann. 1238. ex Archivio Camerae-fontis.

* **EXCAMBITARE**, apud Madox Form. Angl. pag. 187.

* **EXCAMBIATOR**, Trapezita, mensarius, supra in *Cambiare* et apud Th. Blount in Nomenclico.

* **EXCAMBITO**, Permutatio, in Charta anni 1169. apud Mirzaum tom. 2. pag. 829. col. 1. in altera Charta anni 1178. apud Thomassarium in Biturig. pag. 139. et alibi pluries.

* **EXCAMBIUM**, Eadem significatione, in Charta Azonis Episc. Atrebat. ann. 1235. Concilio Turinensi, inter Hispanica tom. 3. pag. 494. in Edicto Philippi VI. Franc. Regis ann. 1328. etc. Vide *Exchangium*.

* **EXCAMBIRE**, ut *Excombire*, Chartular. SS. Trinit. Carlon. fol. 30: *Dedit terram Fraxial, quam Regina Excamisit sanctae Norica Bajocensi.*

* **EXCAMIARE**, Eodem intellectu, supra in *Exquaniare* post *Cradibare*.

* **EXCANGIA**, Bonum caducum, obveniens, de quo supra in voce *Escaeto*, Charta Guilonis Comitis Flandriae ann. 1237. in Tabulario S. Barthol. Bethun.: *Nullum aliud jus, nullum aliud dominium, nullum Excanetium... potest habere.* Charta Petri Episcopi Atrebat. ann. 1259. ex cod. Tabulario: *Cum omni justitia, dominio et Excanetis quo ad dictam redditum pertineret noscatur.*

* **EXCANDALUM**, Damnum, detrimentum, Gall. *Excalandre*, Stat. ann. 1400. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 400: *Ex praemissis Excandalum pullulabit, nisi per nos super praemissis de remedio providetur opportuno.* Vide infra *Sondalum* 1. * **EXCANDENTIA**, Paleae leviores et cetera purgamenta ex frumentis in area tritisa cadentia, Charta anni 1221. in Tabulario S. Richardi: *Pro Straminibus, hantunius et omnibus Excanentibus, et quicquid in granaria reclamare poterat, novem sextarios bladi et octo sextarios avenae percipiet.*

* **EXCANDIDARE**, Candidum reddere, dealbare. Remigius Autissiod. Homilia in feriam iv. post Dominicam iv. Quadagesimae: *Sed quid prodest exterius Excandidare carum? Vide Candidarius.*

* **EXCANGIUM**, EXCHANGIA, ex Gallico *Exchange*, Permutatio. In Monastico Anglic. tom. 1. pag. 326: *Decem agras in Exchange pro viginti meo, etc.* Et infra: *Dedit eis in Exchangeum conuersationem viciniam suis adificiis.* [Charta Philippi Aug. Franc. Regis, in Ampliss. Collect. tom. 1. col. 1003: *Interim donat et conceit uxori suae domum suam de Cruissi cum omni terra pro Exchange donus de Livre.*] Vide *Cambium* post *Cambiare*.

* **EXCANONICARE**, Canonicum alieni antea, apud Petrum Blesens. Epist. 21.

* **EXCANITA**, Vide *Excanica*.

* **EXCAPILLARE**, Papias: *Excapillare, Exerere, discipulare.* Glossa MS. Eccles. Paris., *Excapillato, Exerere brachio ad munitionem.* Vide *Excapillare* [*] et *Effusillatus*. [Lex Salica ex MS. tit. 76. apud Erardum pag. 137. De muliere corvum vel Excapillatum, id est, Cui denudati sunt capilli. Gall. *Decoiffé*. Si quis mulierem Excapillaverit, ut et obdonat ad terra cadat, sol. xv. culp. jud. Et mox: Si servus mulierem ingenuam percellerit aut Excapilla-

verit, aut manum suam redemat, aut sol. v. reddat.]

* **EXCAPILLATUS**, Denudatus et sparsus habens capillos, Passio SS. Agapae et Chioniae, April. tom. 1. pag. 249: *Omnia autem sui sive uxor sive ancilla, Excapillata in occursum ejus venerunt.*

* **EXCAPITARE**, Decapitare, caput amputare. Henricus Huniindonensis lib. 2. pag. 365: *Novem semper Excapitati sunt, et decimas remanent.*

* **EXCAPSATUS**, Helynandus ad ann. 1150. tom. 7. Bibl. Cister. pag. 194. col. 2: *Quoniam (acus) ut vulgo dicitur, Excapitate, quoniam admittendis idolorum filia famulae praefertentes, etc.* Ubi Aciculae, Gall. *Epingle*, et Acus, vulgo *Aiguille*, significatur, unde capiam apicellae verisimile est acis foramen, quo cum careat aciculae, *Excapitate*, dicte sunt.

* **EXCARERARE**, E carcere educere, in Synodo Hispal. ann. 1512. inter Hisp. tom. 4. pag. 6. col. 2.

* **EXCARITUS**, In scaris seu partes distributus, etc. Vide *Scarire*.

* **EXCARNARE**, Carne spolire. S. Zeno Veronensis Serin. 8. de Exodo, *Excarnatum umbram tractabilem vocat hectica febre laborantem.*

* **EXCARPIFICARE**, *Ξαρκωφῆναι*, Gloss. Lat. Gr. MISS. Sangner. Carnerem vorare; Latinitas est Dilaniare.

* **EXCARPSUS**, pro *Excerptus*. Vide Capitular. 4. Caroli M. ann. 805. Epistolam Catholici ad Carolum M. sub finem, Lambecium lib. 2. Commentarium de Biblioth. Caesaris pag. 856. et quae annotat Stephanus Baluzius ad Capitular. tom. 2. pag. 1067.

* **EXCARAZONATA**, Vetus Iniquata ann. 1211: *Item prohibuit homines Comitibus Thuanis qui fuerint Excarazonatum in loco in quo est modum Castrum Fationense, ne tam facerent, et excommuniarent; et Episcopus fecit portare ligna dicta Excarazonata ad Padulum ad comburendum.* Joannes Columbus a quo refertur, lib. 2. de Gestis Episc. Vasionensis, id vocabuli sibi ignotum esse, forteque nomen aliquod quicquid significare noli. [S. bast. Fonton. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 356. legit *Excarazonata*: quod vocabulum a Latino-barbaro *Eschara*, Pedamentum, efformari potuit, vel forte a *Scam*, Acies, et *Zonare*, Cingere: quia hujusmodi praesidio veluti cingentibus copiae militares, ut ab hostibus facilius species defenderent. Haec munitionis species eadem forsitan est, quae Latinis Vallum, Nostris Palisade: quae notio si vera est, ab *Eschara* et *Zonare* *Excarazonata* effligi potuit perficere.]

* **EXCARNICARE**, [Exonerare.] Vide *Carriere* 1.

* **EXCARTELLATUS**, Quadripartitus, Gall. *Excartellé*. Dicitur de scutis gentilitiis quadripartitis divis: *Portabiles nomen et arma Excartellata in modum de Biewfort et de la Tour, in Contractu matrimonii ann. 1445. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 734.*

* Hinc *Excartelotage* appellatur lapis aculeatus quadris dissectis, in Epitaph. quod legitur part. 3. ult. Hist. Treuorch. pag. 257:

Soubs ce pierroux Excarsellage,
Gist en notable personnaige,
D'Ouchy et Pristie cure,
Receveur leyal estimé
De ce monastere en son age,
Maistre André Fugier bon courage
Estoit.

† **EXCASSIA**, male pro *Excassura*. Vide in hac voce post *Excassura*.

† **EXCASSURA**, Vide in *Excelsa*.
EXCASTRARE, *ἐξαστῆσαι*, alibi *ἐξαστῆσαι*.
Excassura, *ἐξαστῆσαι*, in Gloss. Gr. Lat. Gloss. Isid.: *Excassura*, *Excassura*. Scribonius Largus cap. 9: *Sinapi ex aceto tritum*, et non *Excassura* Vide Gellium lib. 9, cap. 9, et infra *Incastrore*.

* Adde ex Castigat, in utrumque Glossar.: *Excassura*, *ἐξαστῆσαι*, debellat, in Cod. reg.

† **EXCAUSTA**. Vide in *Excassura*.

EXCAUTARISARE. Fragment. Petronii: *Qui, inquit Hobanus, Excassurasti me, ut tibi enervem vitam vitream?*

† **EXCAUTARISARE**, Aqua calida perfundere. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. MS.: *Excassura*, *ἐξαστῆσαι*.

† **EXCAUCIA**. Vide *Excassura*.

* **EXCAUDICARE**, Caudices avellere. Tertull. lib. de Pudic. cap. 16: *Ut intelligas quanta securi censura omnes silvum illorum cadit et eradicet et Excaudicet*, etc.

1. **EXCAVERE**, *Præcavere*, Gloss. Isid.

2. **EXCAVERE**, *Bannire*, Edicto publico proscribere, interdicere; unde *Excavementum*, Proscriptio. Arest. ann. 1379. ex Tabul. S. Joan. Laudun.: *Pro dictorum obligationum debito suis summis non solvitis, debetores a dicta prece terminis banniverunt et banniebant, quod bannimentum, Excavementum vocantur et vocabant, ipsosque bannitos, a dicta prece expellere et eis induendo et dicendo ne terminis dicta prece deinceps intrarent: quod si facerent, eos caperent et in terra infunderent. In possessione et saisina, compelli per expulsiorem sui exclusionem et interdiccionem dicta communis ac iurium et libertatum ejusdem, que exclusio, Excavementum dicitur: ipsosque malefactores, si rebelles aut absentes se redderent, a dicta communis Excavendi et excludendi.*

† **EXCAUSARE**, f. *Causam* sui litem intendere, instruere. Veti. Formulæ Andegav. art. 50: *Quicquid excludit ad vicem meam prosequere et Excavare, vel ad maiorem sui facere, et quicquid per hunc mandatum rogatus, fecerit, gesserit, etiam me habebitur eum cognoscere ratum.*

* **EXCAUSARIUS**, Qui causam sui vires alterius agit. Codex S. Mart. Lemov. ubi plura de iuribus *Excassurarii*: *Excassurarii non habet potestatem distinguere iudicium sancti Martialis, neque vadum accipere, nisi tantum abbas.*

† **EXCEDECAFOTI**, Vide *Excassura*.

* **EXCEDERE** *HORIRE*. Decedere, mori, in notula marginali Cod. reg. 7887. fol. 16, r.º: *Excessit hominem Jordanus procausal Lemovicensis, ut videtur: codex quippe erat ad usum S. Martialis Lemov. Vide infra Exce 4.*

† **EXCELLARE**, Cum uxore esse, in Gloss. Isid. infra *Excellare*, Cum uxore esse in libertate. *Excellare* male dictum putat Grævius pro *Excellare*. Est autem *Excellare*,

si bene conjicit Reinesius, Extra cellam vivere, relicta professione monastica, libere cum uxore in seculo vivere.]

* **EXCELLENS DOMINUS**, dicitur Doctor medicus, in Testam. Jac. de Grassa ann. 1519: *Ordinavit suos... dispositio finalis executionis...* Joannem de Grassa... in medicina dominum Augustinum Griffon in medicina doctorem civitatis Grassæ. Quippe ad Doctorem pertinere non opinor.

EXCELLENTIA, Titulus Principum, atque adeo Imperatorum. Anastasius Bibl. in Hadriano PP. pag. 106. de Carolo M.: *Esque recipiens ejus Excellentiam, deum respectu Populi*. Ibidem: *Excellentissimus ac benedictissimus Carolus Rex: Excellentissima Hildegarda Regina. Vestra Augustalis Excellentia*, in Epist. 5. Nicolai PP. ad Michaelem Imp. CP. et Epist. 55. Ad Alcuinum Cap. 3. Epistolæ Francias tom. 1. Hist. Franc. 39. 40. 49. 52. Joannem VIII. PP. Epist. 52. 54. Gregor. VII. PP. lib. 1. Epist. 18. lib. 3. Epist. 10. Joan. Mabillonius tom. 2. Analector. pag. 687. et quæ observavit Bivarum in Comment. ad Pseudomaximi Chron. pag. 65. et sequ. [Observat Mabillonius lib. 2. Diplom. cap. 7. summos quoque Pontifices Excellentie titulo quandoque fuisse donatos; hoc quippe, inquit, Hadrianum Papam afficit Carolus M. in Epistola apud Chesnion tom. 2. Epist. 22. eundemque Alcuinus Epist. 33. Leonem III. Kenulfus Rex Merciorum apud Willermum Malmesbur. fol. 16. Paschalem II. Ivo Carnutensis. Hunc quoque titulum Leuthericus Senonum Antistitis tribuit Fulbertus Carnut. Episcopus, eundemque S. Bernardus Ricinio Tullensi.] [Charta ann. 1182. ex Chartul. S. Corn. Compend. fol. 112. r.º. col. 1: *Dominus sui dei gratia venerabilis Silvanectenium episcopo, G. Thonensis abbas salutem et reverentiam. Sicut Excellentia vestri, etc.*]

* **PER EXCELLENTIAM**, Phrasis Gallica, Par excellence, Excellenter, egregie. Lit. Caroli reg. Franc. primog. ann. 1357. ex Bibl. reg.: *Nos igitur quilibet in ipsa sacrosancta capella divinum servitium fuit honestus Per excellentiam celebratum, etc.*

† **EXCENNIUM**, ut *Exennium*, Munus, donum. Limborch. Sent. Inquisit. Tolos. pag. 63: *Aliqua personæ appropriavit eis de Exennia de comestibus. Vide Exennium.*

* **EXCENTOR**, pro *Excentor*. Decreta Placent. ad calcem stat. fol. 114. r.º: *Significavit nobis per prebiterum Gerardum rectorem ecclesie sancti Protaxii de Placentia et Manfredum ferrarum fabricum Excentores quondam presbiteri Oberti, etc.*

† **EXCEPTACULUM**, ut *Receptaculum*, quo aliquid excipimus. Tertull. de Spectaculis cap. 2: *Non sumimus aures ad Exceptaculum multilogii.*

† **EXCEPTARE**, Excipere, demere, nu-

mero eximere, Gall. *Excepter*, Ital. *Excettare*. Gregor. Monachus in Chronico Farfensi, apud Murator. tom. 2. par. 2. col. 457: *Exceptante sunt res de quibus, que in hoc Monasterio reservate sunt. Et col. 512: Hugo Abbas tradidit et in feudum ipsas res usque in Solium et usque Turinam...* Exceptavit Ecclesiam S. Agathæ. Rursus occurrit col. 593. Vide *Exceptare*. cap. 7.

* **EXCESTER**, apud Bellom. MS. cap. 7: *Nunc en Excitatus les cas qui touchent au roy. Vide infra Excepta.*

† **EXCEPTIO**, Exceptio. *Nullo modo excludit servationem vel Exceptationem*, in Cambio anni 699. apud Murator. tom. 2. par. 2. col. 460.

* **EXCEPTUM** *Officium*, an Uti receptum? Ordo e-cl. Ambros. Mediol. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 915: *Expositio Excepti...* Statui ordinem Exceptati officium de psalms cum antiphonis, quasi de la-mellis, et de vesperis, et matutinis, et missis Dominicis suis psalterio, ubi incipitur post Epistolam, hactenus a multis dubitatum, secundum morem et institutionem Mediolanensis ecclesie posteris per futuram compendiosè perscrutari et evidentè pate-ficere.

* **EXCEPTIO**. *Exceptionis pagina*, apud Maff. Ital. diplomat. pag. 172. et Instr. med. ævi. lib. 1. Libellus seu Charta, quod prædictum vi annorum censu ad vitam utendum accipit vel concedit, ut observant Auctores noni Tract. diplomat. tom. 1. pag. 267. quod a notaribus, qui *Exceptores* appellabantur, aiant illi, notis excipiebatur, sic dicta; nisi forte ita nuncupantur malis ab exceptionibus in ea appositis; nimirum quod censu non soluto, vel morte usufructuarii interveniente, ad dominum prædium illud reverteretur. Vide *Præstaria* et *Præcaria*.

* **EXCEPTIO**, Festum S. Martini quarto Idus Mali in Gallia celebratum, cuius appellationis rationem prodit Odo Cluniac. in Hierol. Macri voce *Sabvate*: *Hæc est igitur gloriosa, solemnitasque Exceptio, quo archiepiscopus Turonensis Martinus ab exilio reversus, ab alumnis suis officio adeo excipitur.* [** Hagiologion Francæ Gallie, quod ex Martyro Bituric. editit Labbeus: *Septimo Idus Mart. Apud Sazicam Exceptio reliquiarum SS. Cuncti, Cacciani, etc.*]

* **EXCEPTIONES**, *EXCEPTA*, pro *Exceptiones* et *Excepta*, non semel occurrunt, ut videre est apud Baluz. in notis ad Ant. August. dialog. de Emendat. Gratian. pag. 425. [** et apud Savin. Histor. Jur. Roman. med. temp. part. 2. cap. 9. § 4. not. h.] **EXCEPTUS**, adverbium, Præter S. Hieronymum: *Habuit enim Christus animum prædentem, intellectualem, Exceptio divina natura, ut humanitas integra ferret.* Ita Cod. MS. Gesta Dagoberti Regis Franc. cap. 35: *Exceptio Comitibus plurimis, qui Deum super se non habebant.* Adde Leges Wisigoth. lib. 5. tit. 7. § 12. Leg. Longob. lib. 2. tit. 18. § 3. [** Aist. 3.] Capit. 5. Caroli M. ann. 803. cap. 2. Chron. S. Vincentii de Vulturno pag. 690. Epistolæ Francias tom. 4. Hist. Franc. Epist. 559. Anastasius in S. Zepherino PP. Concilium Narbonense

ann. 589. cap. 4. Capitul. ann. 804. cap. 61. Capitul. 1. ann. 806. cap. 1. 3. etc. Occurrit etiam non semel in Veteri Testamento, Genes. cap. g. etc.

* **NOSTRIS ESSE**, eadem acceptione. Charta ann. 1302. ex Chartul. 21. Corb. fol. 101: *Hormis et Estruë tout le fel que je tieng de monseigneur le comte de saint Pol. Excepté, pro vulgari Suis, in Lit. remis. ann. 1400. ex Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 70: Un frere de l'ordre de S. Augustin, nommé frere Richard, respondu audit Courant, en disant tu es un mauvais ribot de ce que tu dis... Lequel Courant courroucé lui respondi telles paroles: vous y mentez, Excepté chappellente. Hoc est, salto honore clericali.*

EXCEPTIS, Eadem notione. Julius Africanus lib. 6. Hist. Apost. in quo spatio amplius quam sexaginta milia virorum baptizati sunt, *Exceptis* parvulis et mulieribus. Id est, præter parvulos et mulieres. Uti alibi Marcellinus Comes in Justiniano 30. *Leones*, 30. *pardos*, *Exceptis aliis foris in amphitheatro simul exhibuit*. Stephanus Eddius in Vita S. Wilfridi cap. 6: *In ita (Brancchillius) Exceptis Sacerdotibus et Diaconibus, novem Episcopos occidere jussit*. Vita B. Gregorii Trajectensis: *Uti aut obitum suum 400. circiter Monachorum, Exceptis pulsantibus, et aliis mirabilibus personis... pater exivit et præcepit*.

EXCEPTOR, Notarius, amanuensis, qui acta judiciorum describit, judicis sententiam excipit. Glossæ Isonis Magistri ad Prudentium: *Scribas, Exceptores, qui dicunt iudicis et responsa Martyris excipiunt*. Collatio 1. Carthagin. cap. 10: *Qui Exceptoribus funguntur officio*. Jul. Firmicus lib. 3: *Sus scribas vel Exceptores, etc.* Ennodius in Vita S. Epiphani Episc. Ticinensis: *Notarum in scribendo compendia, et signas varias verborum multitudine comprehendentes brevi assecutus, in Exceptorum numero idilicatus cunctis*. In Ecclesia B. Laurent. Mart. Romæ:

Bine pater Exceptor, Lector, Levita, Sacerdos.

Vetus Inscripção: *Exceptor Præsidis Provinciae*. Auctor Homiliae de Natali S. Genesii: *Cum secretis adhuc De famulus in Exceptorum ordine militaret... pium dextera ab expiando... temperavit*. Acta SS. Tergeminorum n. 19: *Neon autem Exceptor, qui ipsa gesta scripsit*. Petr. Dia. lib. 4. Chr. Casin. cap. 66: *Logotheta, Exceptorem et Audilem Imperii illum constituit*. S. Augustinus. Ep. 108: *Sic enim notarius non mensure Exceptit, aut scripsit*. Ep. 170: *A notariis Ecclesie Exceptorem quæ dicitur*. Vide eundem lib. 3. contra Crescon. cap. 29. Collat. 1. Carthag. cap. 1. Concilium Calchedon. act. 1. pag. 96. 117. edit. 1618. et S. Eulogium lib. 3. Memorial. Sanctorum cap. 2. et 15. Occurrit passim in Notit. Imp. in Cod. Theod. et Justin. etc. [* Vide Savin. Histor. Jur. roman. med. temp. tom. 1. cap. 2. § 16. et Cramer. Supplem. ad Brisson. pag. 22. not. 8.]

PRÆMIXERIS EXCEPTORUM, Primus Exceptorum, seu primus inter Exceptores. Illius dignitatis formulam habet Senator lib. 11. fur. 35.

EXCEPTORS, *Ἐκχρηστές*, Publicorum

rectagorum Exceptores, apud Julianum Antecess. [* Vide Glossar. med. Græciz in *Ἐκχρηστές*, col. 366.]

EXCEPTORIA, **EXCEPTORIUM**. Gloss. Isid. et Glossæ MSS. Ecclesie Paris: *Exceptoria, risterna, locus, collectoria*. Papias: *Exceptorium, collectorium, locus*. Gloss. Gr. Lat.: *Ἐκχρηστήριον, Exceptorium*. Hoc sensu cisternas *ἑκχρηστές* vocant Græci. Gloss. Gr. Lat.: *Ἀδύναμις, Cisterna, locus*. Hesychius: *Ἀδύναμις, ὁδόν, ἑκχρηστήριον*. *Exceptorium apinarum*, Ecclesiasticæ. 39. 22. ubi Mamotrectus, *receptoria*. Gr. Interpres, *ἑκχρηστήριον ὁδόν*. Itinerarium Hierosolym. : *Sunt ibi et Exceptoria magna aqua subterranea et parviora magno opere adificientia*. Infra: *Ibidem modo jussu Constantinii Imperatoris basilica facta est... habens ad lotus Exceptoria*, unde aqua levatur, et balneum a tergo, ubi infantes lavantur. Siculus Flaccus: *De superstitibus vicinisque agris defluunt aquas Exceptinat, ne inferiores terra laborent*. Casarius Arelat. Serm. g. ad Monachos: *Ecce præpro Exceptorium cordis mei influenti per vos aquæ divine, etc.*

* **EXCEPTUARE**, *Exceptivum concere*. Geol. Lex Phil. Addimenta ad Chronicon Cassariense, apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 984: *Exceptuasti in Bataniano viginti iudiis terram*. Vide *Exceptare*.

* **ITAL. EXCEPTARE**, *Solis etiam superius Exceptutis in statuto, in Stat. crimin. Ripet. fol. 28. v. Correct. stat. Cadub. cap. 109: Præterquam in concessis et Exceptutis casibus per statum*.

* **EXCEPTUATIO**, *Exceptio*. Chron. Casuar. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 976: *Nullum fecisti reservationem, nec Exceptutionem*. Similia leguntur in Charta ann. 969. apud Baluz. tom. 2. Capitul. col. 1543.

* **EXCEPTUM**, Præceptum. Charta Sigismundi Regis Burgund. de fundatione S. Maurilii Agaunensis in Mauris Insule Barbare tom. 1. pag. 31: *Institutum, ut omnes obediant ei, et sine Exceptis illius nihil agatur*.

* **EXCEPTIUM**. Vide infra *Exerceptum*.

* **EXCEREBRARE**, *Cerebrum excenter*; Ad insaniam adigere, Gall. : *Enire tourner la cervelle*. Gloss. Gr. Lat.: *Ἐκχεράζω, Excerebro*. Vet. Interpres Isaie 66. 3: *Qui movet pecus, quasi qui Excerebret canem*. Tertull. adv. Marc. lib. 4. cap. 11: *Inflatus es utribus veteribus et Excerebratus es novo rino*. Hoc autem significatu legitur *Excerebratus*, in Vita S. Morandi, Junii tom. 1. pag. 329.

* **NOTRIS EXCERVELER**. Chron. S. Dion. lib. 3. cap. 13. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 228. ubi de Hermenigilde: *L'excervela d'une coignée*. Lit. remis. ann. 1460. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 315: *Irellui Pierre print ung garminel et s'en alavers ledit Jehan, en disant que d'illelui il droiroit si grant cop, qu'il le Excervelerait*. Le Roman de Robert le Diable MS.:

Et a tes treces elu et la,
Robiers tant en Excervela,
Et tant en necot de sa lape,

* **EXCEREBRATIO**, *Cerebri amissio, insania*, Gall. *Cervelle tournée*. Acta SS. Julii tom. 2. pag. 519: *Pideretur periculati*

Excerebrationis et dementationis ipsi imminere.

* **EXCERNERE**, *Fluere*, in Gloss. ad Alex. Iatrosp. MS. lib. 1. Pass. cap. 142: *Quod si... non secundum naturam debet Excernat, ad inordinate, plusquam verber, fluit, ut ipsam dignitate virtutis, etc.*

* **EXCERPTUM IONIS**, Liber, cuius nomen Regibertus episc. Brilini. in Ch. ann. 1140. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonstr. col. 688. Vide *Excerptiones*.

* **EXCERVICARE**. Lex Salica tit. 36. § 1: *Sic quis... rictoris quibus spes continetur, capulari, aut tres combatos Excervicaverit, etc.* In margine Edit. Hroldi, ut-keren, i. concidere. Vetus Interpres Philonis Iudæi quest. 76. in Genesim: *Hoc modo deficiente continentia verbo Excervicant contumaces, ditionum intemperantia decurrit*.

* **EXCESSIO**, vel **EXCESSUS**, Immoderatio, imtemperantia, Gall. *Excès*, Ital. *Eccesso*. Roland. Patav. de Facis in Marchia Tarvisina lib. xi. cap. 18: *Et uti quod dubitavit Ecclesie insignitionem incurere, plus fortiori in suis Excessibus processisset*. Cod. Estens. habet, *Excessibus*.

* **EXCESSIVITAS EXCESSIVUM**, Superfluitas, nimietas, Gall. *Dépenses Excessives*, in Concilio Tarraconensi ann. 1591.

* **EXCESSIVÉ**, eodem sensu, in Lit. remis. ann. 1362. ex Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 472: *L'Expositi avoit confessé avoir prins par Excessivité de vin lesdites choses*.

* **EXCESSIVUS**, Immodicus, immoderatus, Ital. *Eccessivo*, Gall. *Excessif*. Lit. remis. ann. 1361. in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 588: *Predilectus Hugo qui de sua natura multum Excessivus et calidus... existebat, etc.* Aliæ ann. 1381. in Reg. 119. ch. 290: *francido fortiter contra eundem Excessivus letus baculorum et casum etc.* Correct. stat. Cadub. cap. 134: *Calevum condoluit de livellorum exactione nimia et Excessiva etc.*

* **EXCESSOR**, Immoderatus, inobediens, Promissio Alberti Ducis Austriæ ann. 1341. apud Ludewig. tom. 5. pag. 528: *Contra roadem relikes et Excessores sape dicta Marchioni vel sibi substitutis manu potestativa assistere, adharere et conjuvare iubeamus*. [* Occurrit in Chart. ann. 1445. ex Diplom. Kilon. apud Westphal. Monum. Cimbr. tom. 4. col. 3311.]

* **EXCESSUALIS**, *Excedens, immoderatus*. Vita S. Adalberti, Junii tom. 5. pag. 100: *Entinus temperat appetitum, ut satissimè usuali delectatione, non Excessuali succumbat inerti*.

* **EXCESSUS**, Quod excedit, nostris le *Surplus*. Statuta Collegii Navarræ Paris. ann. 1315. apud Joan. Lanoium: *Sic autem quis ubi extra verum ritum, et ex diebus comederit, solvi baranam similiter cum Excessu, etc.*

* **EXCESSUS**, Flagitium, delictum, Gall. *Excès*, Ital. *Eccesso*, Inquisit. ann. 1568. ex schedis Pr. de *Mauvignes*: *Puniendo etiam curia Arlensis pro Excessibus commissis*. Annal. Berlin. edit. ann. 839. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 202: *Quo pelum amissum ad gentiora vestigia suppliciter proclibet, et præteritorum*

cessum veniam humiliter postulante etc.
[¹] Vide *Haltus*. Glossar. German. col. 488. et 1817. Multa claudicidit *Excessus* in Epistol. ann. 1303. ap. Lappenb. in Docum. luit. Föder. Hansae. pag. 239.]

* **EXCESSUS** CLERICORUM dicuntur, cum in officio obediunt nimium agunt. Vide *Decretal. lib. 5. tit. 31. de Excess.* Prælat. Gallic. *Exces de povre*.

† **EXCHAETA**, apud Th. Madox in Formulari Anglie. pag. 194. Idem quod *superius Excaeta*.

† **EXCHALCIARE**, Ære spoliare. Nummos auferre. Porphyrio in Horat. *Belle re nummularius ille Exchalcavit*. Jocus est in furaceo, nummos de mensa subtrahentes in calceos sibi infarcientes. Vide *Cæd. Rhod. 19. 9.*

† **EXCHALGATTA**, Excubie. Vide *Scargatya*.

* **EXCHANGIUM**, a Gallico *Echange*, Permutatio Charta ann. 1219. in Chartul. Theol. ex Cod. reg. 5649. fol. 29. v°. *Hoc Exchangium factum fuit apud Chans in presentia mea. Vide Exchangium.*

† **EXCHERTA**, Idem quod *Escarta*, in Computo anni 1293. apud D. Bunsel pag. 611. ad calem toni 2. de *Pseudorum* usu.

* **EXCHERTUS**, Insertus, additus. Stat. Perus. pag. 3: *In qua sententia per dictum nostrum consilium pronuntiatum exiit inter cætera. Juxta quæcumque, res, bona, et jura feudalia, quæ et qua dicta dominus Jacobus frater noster carissimus a nobis tenet, jure commutatis et commissa nobis, et nostris Exchertus et Exchertia*.

* **EXCHINTONATA**, Fascis cingulo stricta, ut videtur, ab Italico *Cintolo*, cingulum, cinetus. Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 46. ex Cod. reg. 4624: *Si vera datus prædictorum frærgiorum vel legumum... experti, et inde fuldum, Exchintonatum... aut aliter usque ad quantissimum unius stude et infra expertaverit, solvat pro quolibet vice pro bono pro solidos 6.*

† **EXCHINGATIA**, Excubie. Vide *Scargatya*.

EXCHICHARE. Vetus Charta in Tabulario Piscensi fol. 71: *Si arbor ipsi arbescent fuerit, homines ipsius possant ibi Exchichare ad stipitem, quamvis robur ipsius arboris ibi jenerit. f. pro Exchichare, Gall. Essuyer. [¹] Vide Exchichare.*

* **EXCICOTUS**, *Excicotus*, Symbolum, Gall. Escot. Lit. remis. ann. 1362. in Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 195: *Cum dicti fratres ab ipsa taberna recederent obque eo quod Excicotum sive scotum solvissent... Aliud Excicotum sive scotum debebat. Vide supra Fecotum.*

† **EXCIDENTIA**, *Excideræ*. Vide in *Escarta*.

* **EXCIDIUM**, Juxta domini superioris in bona vassalli decedentes, simul et quod nomine elevi domini exsolvabatur ab hærede, ut eorum possessionem adire legitime posset. Charta Illogon. abb. S. Geru. Prat. in Chartul. ejusd. monast. sign. tribus crucibus fol. 66. v°. col. 2: *Parvulo autem qui remanserat riam universæ curis ingressus, possessionis ejusdem hæredes pro Excidit consuetudinem ad nostrum dominum reducta est. Fratres itaque et parentes præ-*

nominati Adulardi diligenter commoniti ut ipsam possessionem ab universo debito liberarent, et Excidium nostrum a nobis relevarent; illis vero redimere sine relevare nolentibus, Gillebertus miles... super eam propter Excidium nostrum xxxiij. libras nobis accomodavit. Vide Relevare.

† **EXCILARE**. Vide *Excellare*.

* **EXCIATICUS**, pro Schismaticus, in Charta ann. 1065. apud Murator. tom. 1. Antip. Ital. med. ævi col. 198: *Et cum amantibus hereticis et Exciaticis tenebrosa portam possident.*

* **EXCIMICARE**, *Excepit*, Gloss. Gr. Lat. MS.

* Adde ex Castigat. in utrumque Glossar.: *Excimico*, *ἐξέμικω*.

† **EXCIPIUM**. Vide *Exenium*.

EXCIPIUM. Isidorus lib. 18. cap. 7: *Fenubula dicta sunt quasi venatui huiusmodi, Excipia, quia venientem excipiunt, quasi Excipiubula, excipiunt enim apros, etc.* Respexit illud Martialis in Apophoreti Epigram. 30:

Excipiet apros, expectabuntque leones, Interdubium utrum, sit modo firmus manus.

Ubi *Excipere* artis venatoris est vocabulum. Gratius in Cynegetico:

Ille etiam validus primus venabula dente Induit, et prout moderatus valentis iram, Omne moris Excepit onus.

At auctor Gloss. Arabico-Lat. et idem Isidorus in Glossis [ut et Gloss. Sugerian. n. 501:] videtur legere *Excipulum*, animique venabulum illi appellasse veteres. [Gloss. Lat. Gall. Sangerman. MS.: *Excipulum*, *Expie* à bouter contre le port Sanger.]

* *Excipulum* quoque habet Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Excipulum, exipit à fêrir sangle.*

* **EXCIPIUM**, *Exciçio*, in Gloss. Gr. Lat. [Plinius lib. 25. cap. 7: *In cæca colo (herbe) anthesis Excipulis, ventriculo hædino, humor lactis videtur effluere; ubi intelligit vasculum, quo liquor excipitur, ne effluat; sed lib. 9. cap. 22. de anguilla ferinae lacus et Nini fluvii, fossam intelligi vel instrumentum quoddam, quo pisces excipiunt: *Hæmato*, inquit *leca*, fluctibus glomeratæ volvantur, in tentum mirabile multitudinem, ut in Excipulis ejus fluminis ob hoc ipsum fabricatis, singulorum millium globi reperiuntur.] Vide *Excipium*.*

* **EXCISURA**, Immo fuscis solum, vel ejus incisura. Charta H. episc. Matiscen. ann. 1234. in Chartul. Chiniac.: *Quod de reicheria sua et de clauso vineæ in Excisura fossatorum cauet et observet, et quod infra fossatam continetur, recessus Clamencus dedit.*

* **EXCITATORIA**, Rixa, jurgium. Lit. remis. ann. 1361. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 26: *Supranominatus propter hoc ad iram excitatus, accidit quod in illi Excitatoria (leg. Excitatoria) dictus Johannes Mensart ex gantellis ferreis vel culibet et ense amis præfatum Johannem le Borgnet... percussit.*

* **EXCLANARE**, Alta voce pronuntiare. Vox liturgica, quæ in libris Ecclesiasticis Græcorum per inguissimam passionem redditur. Diurnus Romanus cap. 7. tit. 17: *Omnes discipulos et pauperes Christi, qui ibidem*

conveniunt, Kyrie eleyson Exclamare studeant. Vide Gloss. mrd. Gravet. in *œu*.

* *Nostris Exclamasse, Exclamatio* super expositulatione. Lit. remis. ann. 1367. in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 462: *lelle Huree dicit à bulle supplante que elle ouve les choses dissuadites, et que elle les rendrait, ou elle ferait telle Exclamasse, que elle en aurait honte et blâme.* Gloss. Gr. Lat.: *ἔκλασις, Exclamatio*, Rectius codex Sangerm.: *Expinio, Vide Explanare*.

1. **EXCLANARE**. Anonymus [Nicholas de Jansilla Muratorio] de rebus Frederici II. Imp.: *Cumque... armati omnibus armis quæ ad pugnam venissent... et se Exclamassent in aciem ante civitatem, etc.* Idem: *Vix est quædam acies equitum in quodam loco eminenti Exclanata consistere, etc.* id. in *Expansa*.

2. **EXCLANARE**, Declanare, pronuntiare. Stat. crimin. Saone pag. 127: *D. Houtius Lrearius gubernator Saone, vici dicti literis, et habitis summaris informationibus cretensis a perennis fide dignis de contentis in eis, Exclamavit nullum dandum esse actionem dicto M. vicario occasione revisita processum criminalium, attentis dictis pœre condemnationum, que eis solvitur.*

† **EXCLAVATIO**. Bartholomæus Scriba l. 6. Anual. Agenesius, ad ann. 1230: *Requiritus primo Astensibus, quod prædicti detentores facerent liberari et termino dimitti, tandem ex Decreto Consilii Junius obis de Aster, qui erant in Junia, dant fuerunt dicto Guillelmo Embrico, ut eas custodiret pro Communi Junæ, et quod eadem commoditates et Exclamaciones rei posset facere, qui alia et alius secum captis fierent et sic per.* Ut per Commoditates bonam, si per Exclamaciones, a Gallico *Exclave*, Captivus, malum intelligi tractationem. Vide *Solvus*.

† **EXCLUTIO**. Greg. Mon. in Chronico Farfensi, apud Murator. tom. 2. part. 3. col. 395: *Et eundem viro Presbytero concessit res cum piscinis v. ad hunc morendum in Decano, et de Excluto in casale Serme, et vicarum de Rilla.*

* **EXCLUTICARE**, *Deficere, defluisse*, Prov. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

* **EXCLORARE**. Stat. Taurin. ann. 1360. cap. 205. ex Cod. reg. 4623. A: *Si quid alium in Turin vel districtu malo et in animo sine gladio percussit in personam, vel personaliter Excloraverit vel pulsaverit in capite sine angustia, solvat duplum. Vide infra Exclorare.*

† **EXCLUSA**, ut mox *Exclusa*. Locu habetur in voce *Erlus*.

* **EXCLOSARIA**, Aquarii canalibus vulva, cataracta, vulgo *Pole*. Lit. remis. ann. 1376. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 335: *Item quod dictus Girinus... vult de nocte ad retrocursum, sive le reberdes apud molendini, vocati del Fougias, et ibi Exclosorium illi retrocursum aque cepit. Exclosure un molin dicitur, cum demis cataracta et aqua alio decurrente, moleni dini roia versari cessat. Lit. remis. ann. 1411. in Reg. 165. ch. 268: *Le supplis dat que le moulin ne monstroit plus de toi le jour, aliois l'Exclosorin.**

† **EXCLOTORIA**, Eadem significatio: Charta concordie inter Capitulum Aulicæ

siod. et Praemonstratenses S. Mariani ann. 1116: *Fratres S. Mariani viam habent libentem sibi et suis, quando opus fuerit, per aquam, vltra, potum, inter praedictorum et molendinum, ad exclusionem et Excolatorium nostrum, quae est in pontico, per quem aquae derivantur ut vos, et Excolatorium illud, quantum molendinum non muerint, libere et absque contradictione per se vel per suos fructus possint.*

* **Excludamine et Exclotamine** vero, Retis species, tragulus, Gall. Trainen. Lit. remis. ann. 1385. in Reg. 128. Chartoph. reg. ch. 65. *Un engien nommé Exclotamine, dont on prend les aisoines à la nuit.* Alie ann. 1307. in Reg. 153. rh. 140: *Lesquels prirent à un harois, appelle Exclotoures, à prendre risselles de nuit, plusieurs poissons.* Denique alie ann. 1408. in Reg. 162. ch. 182. bis: *Depuis que ledit Jehannin eust souppé, s'en alla aux Exclotoures autour de la maison etc.*

1. **EXCLUDERE**, Erogare, promere, in leg. 16. C. Th. de Erog. milit. ann. (7, 4).

2. **EXCLUDERE**, Precludere, Gall. *Boucher l'entrée*, Judic. inter episc. Lingon. et ducem Burg. ann. 1153 inter Probat. 1. Hist. Burg. pag. 48. col. 1: *Quero, inquit episcopus, ut novus murus Divionis (dux) destruat, quia abbas vestras Excludat et super terram nostram fiat.*

EXCLUSA, ex Gall. *Excluse*, Clausura, Locum ubi concluduntur aquae, Concloctio aquarum, in lege Wisigoth. lib. 8. tit. 4. § 30. Gregorius Turon. de Vitis Patrum cap. 18: *De fixaque per flumen palat, aggregata lapidum magnorum cervicis Exclusionem fecit, etc.* Fortunatus lib. 10. Poem. 11:

*Iude per Exclusa cuncta rate pergitus undas,
Ne vultis piscem vae quoque nassa levat.*

Synodus Metensis ann. 753. cap. 4: *Ut ipsos per nullam occasionem ad pones et ad Exclusionem, aut navigio detineant.* Charta Henrici III. Regis Angli. in Monastico Anglic. tom. 1: *Et ripam Severae in foresta sua ut tenendum Exclusionem piscaria vel molendinum de Ettona.* Alia Humberti I. Comitis Salubaudis apud Guichenonem: *Donamus Exclusionem ad expensas piscis factorem, et in aqua quae vocatur Liva, postquam Tabularium Dervense: Fieret proclonationem de firmamento cujusdam molendini, quod dicitur Exclum.* Vide Probat. Hist. de Chastrevaillain pag. 5, etc.

† **EXCLUSA**, in Charta Th. Abbatis S. Germani a Pratis pro manumissionem hominum de Antignac ann. 1248. et Tabularium ejusdem Abbatie.

† **EXCLUSUS**, Capitulum Pipini Regis ann. 755. in Synodo Vernensi cap. 26: *Ad pergrinus similiter constitutus... ut ipsos per nullam occasionem ad pones vel Exclusionem navigio detineant.* Capitular. ejusd. Regis ann. 757. cap. 6: *Ad pones et ad Exclusionem aut navigio non tenentis.* Baluzius in indice ad calem tom. 1. Capitulum utroque legit *Exclusus*.

† **EXCLUSORIUM**, Tabular. S. Cypriani Pictav. fol. xlv. in Hist. MS. pag. 269: *Dimis illis viam per terram nostram ut omnia transirent et ripam per terram nostram, concedimus illis ad Exclusoria tradere sine ulla contradictione.*

EXCLUSI, Eadem notione, apud Lambert. Ardens. pag. 143.

EXCLUSUS, in Lege Salica tit. 24. § 3: *Si quis Selusum de farinario alieno ruperit, etc.* Statuta Corbeicensia Adalardi lib. 1. cap. 7: *Omne interamen quod ad illud molinum emendandum pertinet, adducere, Selusum emendare, molus adducere, etc.* Adde Capitular. ann. 813. cap. 35. (Pithetius in Glossario Legis Salicae ex Anonymo in Pipino: *Asulphus Rex Longobardorum supradictum justitiam vivendo Selusum Longobardorum petiit.* Almoins vocat *Clausuram*: quae sunt montium aditus angusti, ut dictum est suo loco.)

EXCLUSUS, in Charta anni 1136. in Hist. Guinensi pag. 91. ex Flandrico *Slayze*. **EXCLUSORIUM**, Pensitatio quae a domino feudi exigitur pro jure habendi exclusionem. Charta Ranulphi Meschines in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 398: *Dedi in parum Eleonorynam... Exclusionem et singulum de piscaria et molendino de Weterholle.* Alia Henrici III. R. Angl. ibid. pag. 587: *Ut duo Molendina in eodem manerio cum aquis, Exclusionis, et cum tota molitura ejusdem moveri.* Adde tom. 2. pag. 8. [et vide *Exclusionem*.]

EXCLUSORIUM, Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 808: *Ex dono Richardi filii Lucae, Singulum unum super terram suam, ad molendinum Monachorum fullericum.*

EXCLUSIONIS, Cui compellit pensitatio ex facultate habendi exclusionem alicui concessa. Velut Notitia in Tabulario Eccl. S. Laudi Aodis: *Hec est conventuaria inter Sancti monachos Ecclesiae Caritatis et S. Laudi Canonice de supradicto ductit, ut aequaliter mittant Canonici et Sactionales quaecumque necessarii fuerint ad edificationem ductit... et aequaliter accipiant omnes profectus, qui inde exituri sunt de piscibus, excepto quarto pisce Comitibus, et quarto pisce Exclusionis.*

1. **EXCLUSARIA**, Ballivia seu Praefectura *Exclusarum*, in Monasteriis, Innocent. III. PP. I. 13. Ep. 55: *Bucheria Dnunti, Exclusaria, infermaria, et forestaria.*

2. **EXCLUSARIA**, ut *Exclusor*, Locum ubi concluduntur aquae. Charta Phil. Pulc. ann. 1308. in Reg. 201. Chartoph. reg. cl. 120: *Item molendinum de Torota cum Exclusaria.*

EXCLUSARIUM, Tributum quod a praetereuntibus ad exclusionem pensitatur. Tabular. Caroli M. apud Dunblatium pag. 708, 709: *Nullum tellonem, neque Exclusarium, neque decimam, nec bargonatum, etc. infra: In nullo modo, nullo thloro, ut nullo Exclusario, infra Regna Franciae et Italiae seu ubiqueque, neque decimum exigere, nec exactare non debentis.* [Annal. Benedict. tom. 4. pag. 304: *Ursus Miles testifit S. Petri Cretensium molendinum de Exclusionis molendinum ejusdem Canolli.*]

* **EXCLUSARIUS**, f. pro *Exclusorius*, Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 769a: *Exclusarius, portier. Exclator, idem. Vide mox Exclator.*

* **EXCLUSI**, Obsessores, Gall. *Assiégeants*. Elmhain in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hean. cap. 62. pag. 167: *Tanto inclusum anxia furbidungue severitas compemlenti certamine in Exclusionis pra-*

judicium instancius anelabat. Vide supra *Excludere* 2.

1. **EXCLUSOR**, Exclusionis. Ugnio: *Exclator, jnnitor, qui fons excludit homines.* Jo. de Janua: *Attrivis, i. jnnitor, ostiarius, Exclutorius, patignarius, jnnarius.*

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Exclor, Exclutorius, hostiarius, jnnitor.* Aliud Gall. Lat. ex Cod. 7084: *Exclator, jnnitor, portier.*

2. **EXCLUSOR**, Faber ferrarius vel argentarius. S. Augustinus Enarrat. in Psalm. 67: *In arte argentaria Exclorores vocantur, qui de confusione molae navrant forum vnde exprime.* Vita S. Euginii Episc. Wigorn. cap. 3: *Et ram confusili feram locus esset optimissimus, et folia, et ferri Exclorores maxime repletur.* [Adde Epistolam Gihonis Floriac. ad Gregorium V. PP. pag. 404.]

EXCLUSORIS DEMONUM, ad diti Exorcismi. Translatio S. Joannis Abbat. Remensis n. 9. de Energuenno: *Unde cum collo ejus statim haerent, pro more, Exclorores demonum ferri prajati petris, ita aguntur, ut exenterati disarumpi... cererent.*

EXCOCIARE, Monastic. Anglic. tom. 2. pag. 71: *Et pratum de Elmore, quod Rodericus de Cokelan Excocavit.*

* **EXCOCIARE**, frangere, velumetis purgare. * **EXCOCICARI**, Circu codicem terram aperire, in Glossar. vel. ex Cod. reg. 7613. Aliud Lat. Gall. ex Cod. 521: *Excocicare, cheyroler, pro seculat, Savire, runcare.* [* Vide *Excocicare*. Antiquit. Italic. tom. 2. col. 1012. D. et Corcell. in hac voce.]

* **EXCOCATIO**, inter penas iudicium sententis decernas interdum recenetur. Vide *Abocinatus*.

* **EXCOCERE**, pro *Cogere* non semel apud Innocentium Agrimenorem pag. 227, 232.

† **EXCOCOGIMENTES**, Adulterium, vel raptus virginum aut viduarum. Charta Bernardi Atonis Vivenensis ann. 1114: *Excepto plicem de Juleis... et exceptis ipsos homicidis et Excocogimentes, quas ego et uxor mea et infantes nostri retinemus in nostro domum.* Vide *Cucula* in *Cagus*. [* Vide supra *Excogogamentum*.]

† **EXCOLA**, Alienigena, apud Eymertum tom. 3. pag. 766. col. 2.

† **EXCOLATA**, Carnis decoctum, apomema, Italis *Scolate*, Miracula B. Agidii, April. tom. 3. pag. 245: *Rogo ut mihi fovea Excolatum, ut ex ea vobiscum manducem hoc vero.*

* **EXCOLATES**, Sotulores *Excolati*. Vide infra in *Sabularis*.

* **EXCOLENTIA**, a voce *Excolere*. Lex Longob. lib. 1. tit. 9. § 8. [* Luthor. I. 26.] *Si ultra tres numerus (stratus) excolerit, unus semper propter domesticum carum, quod rerum communium Excolentiam remanent.*

* **EXCOLATIS**, *Excolatus*, in Glossar. Lat. MS. Reg. i. *Ecoulle a xaze, testiculari Conille.* Vide *Excolatarius*. Gloss. MS. i. *Ementalre, Excoler.* Gloss. Gr. Lat. i. *Μεγες, ανις, ανις, ανις.* [* Vide supra *Excolatus* 1.]

* **EXCOLICUS**, Frigidus in S. Wilfrido cap. 53:

Illetem Ecclesiarum quæto odore sacellum
Fœdit, eypost.

† **EXCOLUERE** AGRA, Squalidus, incolatus, apud Auctorem de Limitibus Agrorum.

* **Exconlaurare**, eadem notione, in Bestiar. Ms.

En tai et en limon se moule,
Et il l'écue se desvoute et soule,
Pour cuire plus Exconlaurable.

* **EXCOMMUNICARE**, Licentiam abundi facere, imo ejicere, expellere. Decr. Placent. ad calcem Stat. fol. 107. v.º: *Præterea volumus quod si in aliqua vicinaria vel contraria habitaverit aliquis mulier inhumata rita vel funia, ita quod de (ex) ipso ricial propter ejus inhumatum mole contentetur, talem Excommunicari facere debeat.* Italia Excommunicari, Veniam abundi petere. Vide Comitatus.

* **EXCOMMUNICATUS** vel **exputus**, in Stat. Castri (Relandi lib. 1. pag. 22. r.º).

* **EXCOMMUNICARE**, Obtestari. Placit. ann. 920. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 18. col. 2: *Cum ibidem fuisset, dominus Ubertus episcopus Excommunicavit homines communitates de iura supracriptis villis per Dominum Patrem omnipotentem et Ihesum Christum filium ejus unicum Dominum nostrum, ut veritatem dicant. Aliud sonat vox Gallica Excommunicari, Exsecrari nempe et increpare, in Fragon. versionis Passionis D. N. J. C. secundum Matth. laudato tom. 17. Comment. Acad. Inscript. pag. 725: *Et il (S. Pierre) excommuniçait Excommunicavit et juravit que ne se eût hors tout le nos d'ici. Ubi Textus sacre cap. 26. v.º, 74. habet: Tunc quæpi detestator et jurare quia non novisset hominem. Et S. Marcus cap. 14. v.º 17: Ille autem caput anathematizaretur et jurare etc. Vide in Excommunicatione.**

EXCOMMUNICATIO, A communione fidelium prohibitio. Leges Alfonsi IX. Regis Castellæ part. lit. q. leg. 1: *Descomunigacione* est sententia que extrinca et aparta al homo contra quon ex disia, a las veces de los Sacramento de la santa Eglezia, et a las legandas de la comunia de los leales Cristianos. Et descomunigacion tanto quiere quanto descomunigacion que opera, et descomunigacion los Cristianos de los bienes espirituales, que se fieren en santa Eglezia. Et son dos maneras de descomunigacion, la una mayor que vuela al homo por una puela contraria en la Eglezia, nia huya parte en los Sacramentos, nia en los otros bienes que se fieren en ella, nia se pueda acompañar con los otros felices Cristianos. La otra es menor, que departe a ome un solamente de los Sacramentos, que non huya hi parte nia pueda dellas usar. S. Cyprinus Epist. 38. Si quis... ausus fuerit ante sententiam nostram Communicare cum lapsis, a communione nostra arceatur. Epist. 41. A communione coherere dixit. S. Augustinus de Genesi ad litteram lib. 11. cap. 40: *Trinque Excommunicatus, sicut etiam in hoc paradiiso, ut est, Ecclesia, solent a Sacramentis altaria vitabilibus homines disciplina Ecclesiastica renovari.* Idem lib. 1. de Corrupt. et gratia cap. 15: *Quia et ipsa que Dominum nominatur, quon facit Episcopale iudicium, quia parva in Ecclesia nulla major est. Ex-*

communicatio, quam disciplina invenit Ecclesiastica, successit veteris synagoge gladio, et perfugatus eo fuit, ut doret Cyprinus lib. 1. Epist. 11. et Hieron. Epist. 1. ad Heliodor. Augustin. de Fide et oper. cap. 2. Vide Baron. ann. 57. n. 11. et seqq. Morinum in Exercit. Fercl. lib. 2. etc. [Variis vero Excommunicationis formulas apud Baluzium tom. 2. Capit. col. 663. et seqq. in Hist. Fercl. Eccl. Meld. tom. 2. pag. 173. in Statutis Eccl. Trecon. ann. 1371. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1121.]

* **Varie hanc vocem, ut et verbum Excommunicare reddiderunt nostri. Excommunicationem**, in Ch. Theob. comit. Campan. ann. 1256. apud Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. 1018. col. 2. Excommunicationem, in Lit. Phil. Pale. ann. 1314. ex Reg. sign. Pater Carr. Comput. Paris. fol. 153. v.º. Excommunicationem, in Lit. remiss. ann. 1516. ex Reg. 183. Chartoph. reg. ch. 103. Aliae ann. 1359. in Reg. 87. ch. 331: *Item Colin curi est Excommunicatus in pluribus Excommunicatus etc. Excommunicatus*, in aliis ann. 1389. ex Reg. 135. ch. 210. Excommunicatus, in Lit. ann. 1405. ex Reg. 160. ch. 259. Excommunicatus, in Reg. sign. Noster Cam. Comput. fol. 291. r.º. Excommunicatus, in Ch. Guid. episc. Lingon. ann. 1262. ex Chartul. Campan. fol. 208. col. 1. Excommunicatus, in Chartul. Carnot. ad ann. 1306.

† **EXCOMMUNICARE ECCLESIAM**, Interdicere, vetare ne in ea divinum pregaratur officium, apud Causium tom. 6. Lect. antiq. pag. 1135.

* **Excommunicationis species sex recensent Canones Hibern. lib. 39. cap. 1: A excommunicatione, a communicatione Mixte, a excommunicatione, a benedictione, a conlogio pacifico, a commentu. Adde cap. 4. 7. 8. et 11. et lib. 44. cap. 32. et Scripta S. Patricii pag. 26. 32. Has fere attigit Concilium Veronese ann. 755. cap. 9: *Et ut scitis qualis sit modus istius excommunicationis, in Ecclesiam non debet intrare, nec cum illo Christiano cibum vel potum sumere, nec ejus munera quisquam accipere debet, vel oculum porrigere, nec in oratione se jungere, nec salutare, antequam episcopo suo sit reconciliatus.* [Que omnia uno versiculo resumuntur:]**

Oi, orare, vale, comunio, mensa negatur.

Cuius regulæ exceptiones altero versu sic exprimentur:

Utile, les, humile, res ignorata, necesse.]

Vide præterea Isidorum in Regula cap. 16. Capit. Caroli M. lib. 5. cap. 49. [1.º 62.] lib. 6. cap. 92. 140. [2.º 93. 142.] lib. 7. cap. 216. [3.º 295.]

EXCOMMUNICATIO A PACE, MISSA, et mensa, Episcopis inflicta qui parochiam alienam invadunt, in Canonib. Hibern. lib. 1. cap. 22.

MAJOR et MINOR EXCOMMUNICATIO. Synodus Nemusensis ann. 1284: *Deiur autem Major Excommunicatio, cum dicitur Prælati, Excommunicato te...* Talis excommunicatio separat excommunicatum a communione fidelium, et participatione et percipiente Sacramentorum. Minor autem Excommunicatio, [que locum non habet in Gallis.] dicitur, cum quis communicat

excommunicato majori excommunicatione: et tunc participans excommunicatus, et non motus a percipiente Sacramentum: Ita non debet recipere Eucharistiam vel alia Sacramenta, quousque fuerit absolutus. Interdicit dicitur cum dicit Prælati, Interdicit, vel dicit, Suppono te Ecclesiastico interdicio; vel dicit, Interdico sen prohibeo tibi ingressum Ecclesie: et talis interdicitus, et illi qui est Major Excommunicatione ligatus, non debent intrare Ecclesiam quousque sint in sententia, sed nec juxta Ecclesiam stare, quando divina officia celebrantur, etc. [Lib. 6. Capit. 1. cap. 190. et Isaacus Lingon. Episc. tit. q. cap. 8: *Ut excommunicatus a Sacris, quando in ipso est Excommunicatione majoris nota vel Episcopus accusatus non presunt.* Quod si presumpserit, non recipiatur, sed aut Major Excommunicationis subijcet, aut ab Ecclesia preloretur. Hinc Excommunicationem majorem puto idem atque anathema: quod olim ab Excommunicatione simpliciter distinguitur.] De minori Excommunicatione, Sulpitius Severus lib. 3. Hist. Sacre, ubi de Synodo Casarugustana: *Addunt etiam, ut si qui damnatus in excommunicatione recipiat, sciet in se eandem sententiam promeruisse.* Bartholius Constant. ann. 1089: *In tertio autem gradu (anathematis) eorum communione ceteros posuit, quos etiam non Excommunicaverit, adeo tamen res externa communione communicatos asseruit, ut in Catholicam societatem sine absolute et penitus recipi non deberent, videlicet qui excommunicati subdubio ostentant orationem, scientiam, et ignorantiam communissent.* Vide Pachymer. lib. 7. cap. 6.

Alie rursus distinguunt Excommunicationis species. Antiquissima est Excommunicationis distinctio Medicalem inter et Mortalem. Medicinalis erat cuius, crimen suum confessus, inuncta poenitentiam ultra subibat. Ea vero aut al mortem usque, pro gravius scilicet criminibus, aut ad præbitum tempus prescribatur. Mortalis qua quis ob hæresin aut crimen in quo obstinate perseverat a Ecclesia habetur ut Ethnicus et Publicanus. Utriusque meminit Augustinus Ser. 37: *Nas vero exemptam a communione prohibet non passim, quousque hanc prohibito audiam sit Mortalis, sed Medicealis, nisi aut poenite confessum, aut in aliquo seculari et eclesiastico iudicio nonnullum utque contritum.* Vide Dupin. tr. Hist. de Excommunicationibus.

Recentior distinctio quon a jure, et ab homine appellatur, vel sententia ferenda, et late acriter, seu ipso facto et corrente. A jure dicitur quia lex delationibus intentat. Ab homine vero qui Superiori cum aliqua temporis, personæ, loci circumstantia profertur. Sententia ferenda vocant quia meretur quos ob lectum a Lege interdictum. Late autem sententia, vel ipso facto, ea est quæ eo ipso, etiam nemine conscio, fit actio prohibita, incurritur, ita ut nulla alia expiatur sententia. Hujus profecto difficile vel unum exemplum apud Antiquos reperire. Causis in quibus, recentioribus sæculis, reexcommunicatur ipso facto in fusiis recensentur in Statutis Ecclesiæ

Cadure. Ruthco. et Tutel. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 742. et seqq.

² Olim Excommunicatio ab anathemate nihil differat. At in sequioribus saeculis hanc differenciam inter utrumque interjectum est. Gratianus causa 3. qu. 4. refert Engelmarum uxorem Bosonis non solum Excommunicatam, quae a fratre mortale separatur, sed etiam Anathematizata, quod ab ipso Christi corpore, quod est Ecclesia, recedit, exilio percussam esse. Vide cap. 11. qu. 3. *Nemo Episcoporum et Audi.* cap. 5. qu. 2. *Præsent.* etc. Concil. Turon. ann. 570. cap. 24: *Necroti pauperum, qui res pervidit ecclesiasticas, poenitentiam dicitur, ut veniat super eum illa maledictio, quae super Judam venit, qui dum locos fœdit, subtraheret pauperum alimentum, ut non solum Excommunicatus, sed etiam Anathematizatus moriatur.* Et Haldranus PP. II. Epist. 25: *Non solum Excommunicatus noliis innotuit, verum etiam vinculis anathematis obligatus in gehennam a diabolo deputatur.*

³ Excommunicatio species earumque ferendarum ritus exhibet Pontif. Max. ex. Elenius: *Super Excommunicationis et absolutiois formula pronuntiantem est quod triplex est Excommunicatio: minor, major et anathema. . . . Anathema vero, id est sollemniter Excommunicatio, pro gravioribus culpis profertur hoc morbo etc. Et est notandum quod in pronuntiatione anathematis debent duodecim sacerdotes episcopos circumstantes et lacernas, id est cingulos ardentes, in mandatis tenere, quos in conclusionem, id est in fine anathematis, proferre debent in terram et pedibus conculcare, quos caudæ, sicut sal infatumum proijci et ad nullum usum ulterius poni possunt. Ejusdem moris testis est Charta Eusebii de Campanis ann. 1210. Inter schedæ Mabill. : *Omnes isti (sacerdotes) necesse vestimentis induti, pulsatis compunctis, caudæ accensis, Excommunicantem istos, qui hanc elocutionem, vel usum coram alienare præsumpserint.* Vide in *Caudæ*.*

⁴ Nec minori pompa atque apparatu lata Excommunicatio sententia adversus Chartarum futuros violatores, ab iis, ad quos spectabat eorum utilitas; quod etiam a monachis, ex licetitate Romanæ pontificis, factum non semel legitur. Charta Rob. abb. Corb. ann. 1136. ex magno Chartul. nro. ejusl. monast. fol. 89. v. 2: *Et antea hoc privilegium permanet ratum, auctoritate Domini Dei nostri et gloriosissimi B. Petri et dñi. papæ Innocentii II. et nostris, qui eorum vice, pontifice Deo, hanc ecclesiam præsidio; ego et sacerdotibus nostri sacramentalibus jussu olivæ isti induti, et omnes fratres reliqui tenentes lacernas ardentes in manibus tenentes, conservatores hujus sancti et devote precati privilegii pontifici infert horribiles claudunt, et civitatibus Romanis castris duodecim portas ex singulis munitis pandimus. Sciant vero violatores hujus privilegii non idem omnes de monibus exintus projectos lacernas, nec celestia jnnus claudunt et horribiles infert pontifici, aut dñi, aut eam Datan et Aton et eam Jahu de fure tradidit viventi, hoc est scientes in nos dñi, et causæ coram filio sancti Abræhe in flammis*

suffureis sepulti, non adficiant ut inde resurgant. Bulla Alex. PP. III. ex Cod. reg. 5956. A. fol. 68. r.º: *Præterea abbati (Vindocinensi) et successoribus ejus precipimus, ut quocunque tu (episcopus Carnot. alioquiter) vel tui successoris ejus iustitiam argueritis, toletis ipsi oppressores monasterii tui nostra auctoritate Episcoporum, et quos excommunicaverint, in vestra diocesi ecclesiis non suscipiatis, sive suscipi consueveritis.*

⁵ Regum et Principum id singulare fuit privilegium, ut si cui excommunicato Rex communicaret, statim Ecclesiasticæ communioni resisteretur. Id ex Capitularibus Regum auctoritate Episcoporum constitutum refert Ivo Carnot. Epist. 171: *Si quos excommunicato Regia potestas, aut in gratiam benignitatis receperit, aut mensue suae particeps effecerit, hos et Sacerdotum et populum conventus suscipere ecclesiasticæ communioni debet; ut quid principalis pietas recipit, nec a Sacerdotibus Deo extrinsecum habetur.* Item extat in Conc. Tolet. XII. cap. 3. Vide Grigor. Tur. lib. 5. Hist. cap. 19. et lib. 7. cap. 7. Regibus nostris id quoque concessum est a Rom. Pontificibus, ut in terra Regia nemo excommunicationem vel interdictum recipere possit, nisi speciali mandato sedis Apostolicæ. Literæ Philipp. VI. ann. 1335. apud de Lauriere tom. 2. *Ordinat. Regum Franc. cap. 103: Ad nostram pervenit auctoritas, quod licet a Sede Apostolica Nobis et nostris prædecessoribus per plures Rom. Pontifices, pro privilegio sit indultum, ut nullus in terra Regia excommunicatus, vel interdictus sententiam proferat, abque mandato sedis Apostolicæ. Sed hoc privilegium non omnibus Gallis sapit.*

⁶ Nemo, sive ex ministris, sive ex familia regis, abque ejusdem aut senescalli illius consensu excommunicari debet, ut defuit Scacar. Rotomag. ann. 1205. in Reg. S. Iusti Cam. Comput. Paris. fol. 25. v.º: *Item ecclesiastica persona non debet Excommunicare baronem vel baronem regis, vel servientem, vel clericum coram sua, rege non rogato vel senescallo suo.*

⁷ An vero jure aut injuria lata fuerit ab archiepiscopo sententia excommunicationis vel interdicti, iudices fore eligendos inter diaconos prebyteros, omissis episcopis, conveniunt Philippus Augustus rex Francorum et Richardus rex Anglie in Pacto ann. 1195. ex Reg. 3. Chartoph. reg. ch. 5: *Si contigerit quod archiepiscopus Rothomagensis in terram regis Francie aut suorum sententiam interdicti vel excommunicationis miserit, dominus rex Francie poterit assignare ad Audientiam et ad ea quæ archiepiscopus ibi habet et ad ejus pertinetias, quæque dum duo diaconi vel presbyteri, quos rex Francie per sacramentum suum boni fide hoc elegerit, et duo diaconi vel presbyteri, quos nos per sacramentum nostrum boni fide elegerimus, decreverint utrum interdictum vel excommunicatio iusto iudicio fuerit, an injuste. Si decreverint quod iuste, rex Francie prælieto archiepiscopo reddet Audientiam et in qua interim excommunicatus et in quibus dicatorum fuerit commorari, si vero decreverint quod injuste possum fuerit, in qua rex Francie de An-*

deliaco et de ejus pertinentiis leverit, in deperdit erant archiepiscopi, et archiepiscopus interdictum vel excommunicationem solvet.

⁸ Excommunicatio inter penitus monasticas recesserat in Regula S. Benedicti cap. 23. 24. 25. in Regula S. Isidori cap. 16. sub finem, in Regula Magistri cap. 19. 23. 80. etc. Et autem varia fuit, interdum a monachis, interdum ab oratoribus, ut est in Regula Magistri cap. 13. Cæsarius Arlatensis servus. 14. ad Monachos Lerinenses: *Illis ipsis qui apud nos graviter delinquant, nullum tristorum, nullumque acerbiorem postumum invenire sententiam, quam a corpore congregationis absici si prece abscendant. A mensæ participatione privati, in Regula S. Dnati cap. 69. ubi exponitur ejusmodi est excommunicatio, ut in Regula Magistri cap. 23. Vita S. Benedicti Albat. Anianensis: *Tanta erat ejus sollicitudo, ut si vel modica grana leguminum, vel exigua porci comæ exiguæ folia ab eo neglecta invaderent, max digna Excommunicationis advertent sententia, capis produceret esse delictum.* Veteres consuetudines Ordinis S. Benedicti de septem modis penitentiae: *Præsum ammonitio sanel ne iterum atque iterum. Secundum corripit publica coram omnibus abque Excommunicatione. Tertius Excommunicatio pro levioribus culpis. Quartus Excommunicatio pro gravioribus culpis. Quintus verberum vindicta, vel corporis castigatio. Sextus oratio communis ab omnibus. Septimus expulsio de monasterio.* [Excommunicatio Monastica sicut et Ecclesiastica in majorem et minorem dividitur. Utinque formam videre est apud Schramb. Chronic. Mellicens. pag. 331. col. 2: *Excommunicatio regularis Minor est privatio a communis mensæ Fratrum consortio, ut quando quis in terram comedit, etc. Major est quando frater excluditur tum a refectorio quam a choro, ita ut publice solus nisi audeat incipere aut finire, vel quando separatur a Conventu in loco privato, sive in carcere includitur.* Vide Cumanum Abbatem de mensura penitent. cap. 2. et Vitam S. Euphrasie virg. n.º 20. De hac excommunicationis specie pluribus disserit Hæfensius lib. 8. tract. 5. disq. 1. et seqq. Ad ejusmodi excommunicationes monasticas referri potest Charta Hugonis Abbatis S. Dionysii ann. 1193. ex Tabul. ejusdem Monast. *Eos autem, qui contra hanc constitutionem nostram aliquatenus venire præsumpserint, de clauo et coram domini solentur in rapitulo nostro accensis caudæ Excommunicantur.* (Alia Luciano Abbatissæ Farnes monasterii ann. 1168. Hist. Meld. tom. 2. pag. 57: *Et si quis hanc nostram institutionem quassare præsumpserit, et inde damnum aut pretium duodecim denariorum fuerit, sciat se inde reum esse, et a quatuor Sacerdotibus in Capitulo coram omni Conventu excommunicandum.* Notandum est hic ritus, quod Sacerdotes in Capitulo Monialium introducturum ad promulgandum excommunicationem, quam ipse non poterat promulgare.]*

⁹ Apud Cistercienses, Dominica Palmarum, generalis quædam excommunicatio ferrebat a Capitulo Præside in conspiciatores, incendiarios, fures, proprietaria-

tem habentes, aliove maleficio, ut habetur in Statutis ejus Ordinis ann. 1183, 1184, 1300, apud Marten. tom. 4. Aeneid. col. 1255, 1257, 1267, et antiquis vero Constitutionibus Ordinis Vallis Aulium promulgabatur Dominica Passionis, ibid. col. 1658, et 1660.

EXCOMMUNICATIO CRIMINO. Pontificale Egberti Archiep. Eborac. cap. 25: *Si quis Clericus superbie presumptus, sepius proprio Excommunicatur Clio.* Id est, in pane et aqua penitet, ut est in cap. 32.

EXCOMMUNICATIO ORBIS DEBITA non soluta interdictum inflicta, ut colligitur ex Stabilim. S. Ludov. lib. 1. cap. 151. et ejusd. Edicto ann. 1245. Pontificis exarato. Vetus Consuetudo Francie lib. 3: *Si un homme, animo indicto et laisse en Excommunication par un, l'Officiel dit qu'il le peut convenir sur crime de Herezie. Toutefois puis que l'Excommunication est pour cause de deobe, ce n'est mie si propre heresie que l'en le doit poursuivre.* In Concilio Marcianensi ann. 1326, cap. 55, *Felatur, ne locus ullus pro precuniorum delicto supponatur Ecclesiastico interdicto, sine Sedis Apostolice speciali licentia.* Concilium Hieropolense ann. 1287, cap. 29: *Nunnulli, sicut nudissimi, pro maritorum sine florum debitis, uxores seu maritres Excommunicant, ordinaria fultis jurisdictione. Quid juri et equitati contrarium reputantes, ut fieri de cetero prohibemus, nisi mariti et uxor succedant in bonis mortui, sine filiis, defunctorum.* Videtur deesse patris. Habentur exempla ejusmodi excommunicationum in Manuali placitum, in Parlamento 3. Febr. ann. 1364, et apud Radulphum de Rivo in Englebertio a Marka cap. 5. Vide Stephanum Tornae, Episc. 39. 40. et 404. 6. Spicilegiu Ache-riani pag. 481. 489. En aliud indictum: *In nomine, etc. Quod anno 1350. venerabilibus et discretis viris N. N. ex parte una, et nobili viro D. Galchero de Loudu Milite Trecentis diocesis, ex altera, etc. Johannes Murrelli Prepositus Ecclesie S. Crucis Loudensis Curie Camera D. Pape generalis Auditor, discretis viris Trecentis et Partisensis Officialibus ad quos presentes littere pervenerint, salutem in Domino. Papis committimus quatenus nobiles et magnificos viros dominos Joannem de Noeris, Comitem de Joigneux, Senonensis diocesis, Robertum de Grattis, Dominum de Musialio, Eboracensis diocesis, Gislefridum Dominum de sancta Liviria, Colthallum, diocem et Hugonem Dominum de Fulpilleris, Lingon. diocesis, Milites, Gatterum de Lauda, Dominum de Soyffleis, Trecentis diocesis, et Anselmum de Brecurin, Rothomagensis diocesis, domitellum et famularem commensalem D. N. Pape, ad Excommunicationis sententiam in eos lata propter solutis morum ejusmodi debiti 1500. florenorum auri, etc. absolvasse. Actum anni et mense predicti. Velantur etiam hujusmodi excommunicationes in Consuet. Britan. art. 6. [Jam eas prohibuerat Bonifacius PP. VIII. ann. 1300. Sub ejus tamen successoribus iterum valuisse, imo ab ipsemet usurpatis, ubi de eo eorum agitur, certum est ex Charta ann. 1341. inter Instum. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 427. Anno 1341. Ind. 9. die 22. mens. Aug. Illustris Princeps Dom. Humbertus Dalphinus*

Fiennt, tam in solutum et recompensationem, sexdecim militum et ducentorum auri pontificis Florentie, in quibus tenetur SS. Pater Benedicti PP. XII. quoniam Dei et S. Maris Ecclesie contemplatione, ut absolutioem Excommunicationis qua tenetur ligatus pro dicto debito mercatur obtinere. Ceterum lege referri potest, qui olim obtinuit non inhumanus, ut creditor liceret mortuum debitorem humo mandari prohibere, nisi debitor satisfactum esset; cujus quidem meminit S. Ambrosius in Tobias cap. 10: *Quotiens vidi in feneratoribus teneri defunctos pro pignore, et negari tumulum, dum funus expositur.* Et Edictum Throdecti Regis cap. 75: *Si quis autem sepebri mortuum, quasi delictorem suum adserens, prohiberit, honestiores honorum suorum partem tertiam perdat, et in quinquenale exilium dirigatur: si humilioris castis paribus proprii castri domum sustinetur.* (** Conf. Paul. R. S. lib. 5. tit. 26. §. 3.) Vide Menza in S. Donato 7. Augusti.

Excommunicationum corpora insculpta, nec corrupta. Vide Imbucentis.

Excommunicati tenebantur intra annum absoluteionem ab Episcopis impetrare, et Ecclesie satisfacere, ad idque cogebantur a iudicibus secularibus. Edictum S. Ludovici ann. 1258, a nobis allatum in Not. ad Joivillam: *Et si aliqui per annum contumaciter extiterint, ex tunc compelluntur redire ad Ecclesiasticam unitatem, ut quos a malo non retrahit timor Dei, saltem paena temporalis compellat. Unde precipimus quod Bolivi nostri omnia bona totum excommunicatorum mobilia et immobilia post annum capiant, nec eis aliquo modo ea restituant, donec predicti absoluti fuerint, et Ecclesie satisfecerint.* [Et in Stabilim. ejusdem Regis lib. 1. cap. 123: *Se aucuns est excommunicé un an et un jour, et li Officiels mandati à la justice laie, que li le contrainst par la prise de ses biens, ou par le cors.... Et si ne le doit pas prendre pour que ce soit de detes, mais la justice doit tenir toutes les choses en sa main, sauf son vivre jusques à tant que li se soit fet absoudre. Et quand il sera absous, li paiera nens lib. d'ouende, dont les sixzans s. seront à la justice laie, et les sixz lib. seront à l'autre justice, et les dix avoir par la main de la justice laie. Et se il doit sousprendre de la jay, la justice laie le drooit prendre adonques, et envoier au jure ordinaire; car quand sainte Eglise ne puet plus fere, elle doit apeler l'unde des Chevaliers, et la force.... Et quand li jures l'auront examiné, se il trouvoit que li frust Bougres si le devoit fere envoier à la justice laie, et la justice laie le doit faire ardoir.*] Iudicium etiam ad absoluteionem petendum a iudicibus Regis cogebantur soli pena carceris, ut ibi docuimus ex Chronico Abbatum Castris. cap. 19. Vide eundem Joivillam pag. 43. In Anglia ad id tenebantur intra 40. dies, quibus elapsis, mandabatur Cancelleriarum regi de ea re certum faciat, qui continuo ad Vicecomitem breve mittebat, quod de excommunicato capiendo dicebatur; si cujus excommunicationis in carcerem compingebat. Si ille Ecclesie satisfecisset, tunc aliud breve ad Vicecomitem mittebatur, quod de excommunicato deliberando vocabatur, Ita Bracton. lib.

5. de Except. cap. 23. §. 3. 4. Flit. lib. 6. cap. 45. §. 3. et Basilalus verbo *Excommunicatus*. Quod si denique post dictos 40. dies Barones vel alii et eo amplius excommunicationem in se latam sustinuerint, eorum subditi ab eorum fidelitate absolutebantur, et eorum terra interdictio supponebatur, eorumque feuda in manus superiorum domini transibant, quosque injuriam patris et Ecclesie ab eisdem fuisse satisfactam competenter, ut est in Chartis Anglis apud Gul. Prynnem in Libertatibus Anglicis tom. 3. pag. 358. et 410. [et in Tabulario Episcopatus Ambian. f. 5. v.] Agunt de hac re Concilia varia, Barlethense ann. 841. cap. 5. apud Campaniam ann. 1218. cap. 18. Bitterruncense 1216. cap. 36. Ciprinisense ann. 1260. cap. 15. Lambethense ann. 1261. cap. de Excommunicatis capitulis, Barlethense ann. 1265. cap. 1. Colonienae ann. 1266. cap. 38. Langueuse ann. 1278. cap. 6. apud Postem Andumari cap. 1. Synodus Senonensis ann. 1281. cap. 2. Senonensis sub Petro Archiep. cap. 2. Avenionensis ann. 1326. cap. 41. Concil. Londinense ann. 1342. cap. 13. Synodalia Statuta Anonymi ann. 1287. cap. de Sententis tom. 2. Concil. Angl. Provinciale Ecclesie Cantuariensis lib. 3. tit. 28. lib. 5. tit. 17. Vide prout Stabilim. S. Ludovici lib. 1. cap. 121. et aliud ejusdem Edictum Pontificis exaratum ann. 1245, a nobis laudatum ad ead. Stabilim. Hecurum in Augusta Viromand. in Regesto pag. 51. Legem Frederici I. Imp. apud Consuet. esparg. ann. 1187. viderem Consuetud. Normann. cap. 2. etc.

Durius etiam aliquando actum contra excommunicatos, praesertim cum absoluteionem petere et Ecclesie satisfacere non festinabant; lapides prohibebant a domum excommunicati, feretrum deferbat quasi illius funus curiales, aliqui similia faciebant quae nec a jure nec a Episcopis permitterentur, ut discrete ex Concilio Avenion. ann. 1337. apud Bo-luzium in Conc. Gallie Narbon. cap. 35. ibi genuinum lectionem restituiimus n. ipso Concilii autographo quod vidit et probavit fidei D. le Fournier: *Suntum quod abinde in nostra nullis ecclesiasticis jurisdictionibus carceres, contra Excommunicatos ab ipis, quomocunque temporis Excommunicationis sententiam animo sub-nuerint induratos, procedat ad faciendum lapides lapides in domum Excommunicatorum sententia insoliti, vel facientes n. nire capellanum indutum veste sacerdotali, vel alias ad domum Excommunicati per-dicti, vel portandum litteribus sui foret. libitum sine streffum; vel alia similia q. a jure non reperiuntur expresso, sed alia jure provisi (i. permittis) remediis ubi ad primum contumacium aggravatum.*

Addere placeat antiquum eadem de monumentum, aliunde, unde manifestum cubique eodem viguisse rursus. Juris praest. a recipiendis in studio Montipet ex Ch. S. Ludov. ann. 1230. inter Præd. tom. 3. Hist. Occid. col. 350: *Juro... q. contra eundem (episc. Magalon). ejus-eccliam non me scierint opponam, q. eum aggravandi excommunicatos prestat aut per ejus vicarium seu officium, q.*

sua multitudine persistentes, ad obedientiam sanctae matris ecclesiae venire coartantur, per projectionem lapidum, et portationem feretri sui beati ante domum ipsorum excommunicantur; et aliam juxta modum et consuetudinem in dicto episcopatu, contra tales excommunicatos non aliter observatos. Lit. remis. ann. 1376. in Reg. 116. Chartoph. reg. ch. 168 : Toutes les fêtes et Dimanches le curé de la ville venoit tout revestu à grant procession portanz la croiz et l'enue benoite, à l'uis d'icellz laquellz chanter et getter pierres à sa porte. Aliis ann. 1383. in Reg. 122. ch. 379 : Lors icellui Perrin... lui dist : male amité te suye; nous te saluons bien et confortéme, nous ne sommes pas excommuniés, ... et tu nous haches, aux venalez, aux venalez. Rursus alii ann. 1449. in Reg. 180. ch. 64 : Le supplient fu porter, avisi qu'il est acoustumé de faire audit pays (de Comminges), qu'un homme est ainsi excommunié, engrégé et vengé, une biere, on l'en met les mors, devant l'huys d'icellui Jehan Leo.

* Inflicta quoque non solum excommunicatio bestiis agros depopulantibus, facta tamen prius ipsis monitione; ejus modis testis est Comput. ann. 1479. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 342. col. 1 : Item solverunt pro litteris monitionis a curia domini officialis impratratis, ad instantiam dominorum consulum Nemausi, contra mures, diabos et telpas et alia animalia fera dampnum inferentia in fructibus cerealis in campis. Solemnis vero est hac in re sententia officialis Trece. ann. 1516 : In nomine Domini, Amen. Fisa supplicacione super requesta pro parte habitantium loci de Villanura Treceensis diocesis nobis officiali Treceensi in iudicio facta, adversus bruchos seu eruat, vel alia non dissimilis animalia, Gallice Hurbees nuncupata, fructus vinearum ejusdem loci a certis annis, et adhuc hoc presentis anno, in fide dignorum testimonio, et quasi publico rumore asseritur, cum maximo incolarum loci et vicinorum locorum incommodum depopulationis, in predicta animalia per nos moneantur, et remediis ecclesiasticis mediantibus compelluntur a territorio dicti loci abire, etc. visque, etc. Nos auctoritate qua fungimur in hac parte, predictos bruchos et eruat et animalia predicta, quocumque nomine censeantur, monemus in his scriptis sub penis maledictionis et anathematizationis, ut infra vix dicta a monitione in vin sententia hujus, a viciis et territoriis dicti loci de Villanura discedant, nullum alterius ibidem, nec alibi in dorseti Treceensi nequeumque praestituta, Quod si infra predictos dies, jam dicta animalia hanc nostram admonitionem non perueniant rem effecta, ipsi sex diebus elapsis, virtute et auctoritate praefata, illa in his scriptis anathematizamus et eidem maledicimus. Hanc sententiam et alias haud absimiles aliorum officialium refert Theoph. Bynal. in tract. de Monit. et Excomm. cap. 12. qui consulendus omnino est, ut et Mallesius de Exorc. Valrus de Fascin. et Mart. de Arles in tract. de Superstit. contra maleficia seu sortilegia, quae hodie vigent in orbe terrarum, edito Romae ann. 1760. Vide super Durbus.

† EXCOMMUNICATIO, Qui sententiam

fert excommunicationis. Statuta Synodalia Ecclesiae Leodiensis, in Anecd. Marten. tom. 4. col. 874 : Si autem sic absolutus excommunicatus sit, tunc accedat ad suum Excommunicatorem cum litteris ejus qui eum absolvit, continentibus absolutionem, et qualiter fuit absolutus; et tunc ipse absolutus faciat id quod Excommunicator ei injunxerit super his pro quibus fuerat excommunicatus.

EXCOMMUNITIONES, Excommunicati, passim in Canonibus S. Patricii cap. 17. lib. 20. 27.

EXCOMMUNIS, Excommunicatus. Concilium Arelat. II. cap. 30 : Ut Ecclesiae inimici habeantur Excommunicati. Turonense II. cap. 24. ex Cod. Bellovac. : Non solum Excommunicati, sed etiam anathematizati moriantur. Alii Codd. habent Excommunicati. (Canon. libere. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 2 : Clericus inter epulas cantans ... Excommunicatus sit.)

† EXCOMMUNITER, Communiter, una. Litterae Praetorum Normanniae super constitutione juris patronatus Ecclesiarum ann. 1200. apud Acher. Spicil. tom. 9. pag. 155 : Et quatuor Presbyteri et quatuor Milites jurabant super sacrosancta, et Episcopo eximile Excommunitur, sive Archiepiscopo, quod ipsi octo dicent, ad quem spectare debent donatio Ecclesiae de jure patronatus.

† EXCOMMUNUS, ut Excommunicatus. Veteres formulae Andegav. apud Mail. adiect. tom. 4. pag. 148 : Et si limitibus Ecclesiarum, Brevicorum vel omnium Sacerdotum Excommuni, accipit illam acceptationem, quem Judas Sacerdos accipit.

† EXCOMMUS, Eadem notione, in Charta ann. 766. apud Felibianum Hist. Sandomys. pag. xxix.

† EXCOMPARATIO, Comparatio, acquisitio. Charta Adalindis Comitissae, apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 14 : Quantum Aelfredus Comes et ego superscripti Adalindis ibidem habuimus tam de alode, quam de Excomparatione, id est, domos coartatas, casales, curtes, hortos, etc.

† EXCOMPUTARE, Computare, numerare. Bulla Clementis VI. ann. 1349. Histor. Dalphin. tom. 2. pag. 609. col. 2 : Sed dictum summum in prima solutione faciendo de hujusmodi pecunia solvenda tibi omnino Excomputare, etc.

† EXCONCILIARE ALTARE, Interdicere, vetare ne in eo sacra peragatur Liturgia. Bulla Leonis PP. IX. ann. 1050. inter Instr. tom. 6. Gull. Christ. col. 107 : Insuper auctoritate apostolica iudicamus ad nulli archiepiscoporum, episcoporum... aliquem pertinentem ad ipsum monasterium excommunicare vel anathematizari veniendo innotare, seu aliquod altarium ejusdem loci vel aliquam ecclesiam Exconciliare liceat. Vide in Reconciare.

† EXCONDICERE, Excusare, satisficere, purgare se sacramento, affirmare. Capitula Caroli C. tit. 39. 1ra p. Carisac. ann. 873. § 3 : Ad nullum veniant, et ibi non se legatit, ut premianus, Excondicent : aut si se Excondicere non poterant, quod male fecerint legatit emendant. Hincmarus Opusc. 31 : Quia fratri Hadolfi miasmatum tuum comiseris, ... de quo missante non se Excondixit. (Vide Exdicere.)

EXCONDIRE, Eadem notione. Pactum inter Episcopum Meldensem et Comitum Campan. ann. 1218. in Tabulario Comp. Bibl. Thuan. f. 276. et in Tabular. Eccl. Meldensis fol. 18 : Et si ad submonitionem predictam non venerint, Excondent quod non audierint submonitionem, vel emendabunt quod non venerint. Si autem venerint ad submonitionem, Excondent, vel emendabunt illud quod eis obijciatur a Proposito de his quae pertinet ad mercatum, etc. Occurrit ibi pluries. Charta Communis Nantoliensis ann. 1233. quae est Radulfi Comitis Suession. : Et dicta die tenetur mihi vel servienti meo emendare per 7. sol. et dimid. moneta Suessionensis, vel se Excondere quilibet, cui admissum imponeretur super alio quem super latrocinio, septima manu hominum. Et si latrocinium imponatur, Excondent se viceversa una manu hominum. Et si dicta die placuit Exconditum non capiam, extunc non potero aliquem super his querelare; uno omnino extunc quieti et absoluti remanent, quantum ad illa Excondit. [Extractum libri S. Just fol. 27. v. apud D. Brussel tom. 1. de Feudorum usu pag. 173 : Abbas S. Michaelis dicebat se non esse submonitum. Serviens in assisia attornatus dicebat se submonuisse cum ad monerium suum de Bretevilla, abstruente tamen; sed serviens, qui custodiabat manerium, dicebat se citasse. Abbas dicebat, quia Boreg esset, qui quod ad vocem illius servientis non debet intrare legem. Exconditum submonitionem. Iudicium fuit quod debebat. Illud autem observant, in contentione hujusmodi cum, qui excondit submonitionem, emendatum non exsolvisse; licet servientes praesentes essent et jurare parati se submonitionem fecisse, quoniam, ut ait Des Fontaines apud de Leuriere in Glossario, Leur offre à jurer encontre le serment de claux qui Excondent le sermone ne peut rien faire. Qua in re eadem erat et franci hominis et villani conditio. Sed cum Dominus propter defectum gregis sui pignora coperat, si francus homo illa repeteret, et redderetur ante exconditum, secus autem villano, nisi fuisset prohibitus suo sacramento. Ratio discriminis est juxta laudatum des Fontaines : Que moult plus est tenu li frans homi a son Seigneur par le raison de l'etrage, ke li vilains par ses rentes payant, por quel on peut plus guider pour le franc hom qui ne peut pas le sermone, ke pour le vilain. Quod explicat regulam 30. Institut. Loys-III lib. 1. tit. 1.] Curia Generalis Catalonie ann. 1321. MS. : De banastoribus et traditoribus, qui scilicet suum noluerunt Excondere... possint prestare auxilium et favorem reptato volenti se Excondere, sicut possunt illi Barones Catalonie. Vide Bosiare et Interdicere. Chronicon Petri IV. Reg. Aragon. lib. 3. cap. 31 : E apres mosenyer Gil Rog de Lior dixerem que era aparlador d'Excondir la fe de Don Pedro de Exerica. Leges Willelmi Nothi vernacule cap. 50 : Si est ascons qui blomes sei delinz le hundred e 4. hueses le retent, si 15. main s'es-parget, e si s'en fait dedenz la challenge, li sire remle an wrre : e si l'an challenge le seigneur, que per li s'en sei alé, si s'Excondit sei 6. main, e s'il ne pot, envers

li Roi l'ament, e cil soit atlage. Id est : Si quis alconatus est, gal intra hundredred accensatus, et a 4. hominibus rectatus sit, duodecima manu se pueget, et si iugurrit post eundem, dominus reddat veram summam, et si quis eundem veniet, seu in ius vocaverit dominum, quod per suum factum abierit, purget se sexta manu; quod si non potest, emendat versus Regem, et sit altiprins, hic enim excusit Seldenus. Adde cap. 16. Le Roman de Renard MS. :

Si que j'en ferai en joie,
De chande yue et de fer chand,
Mais mon Escandire que vaut :
Lasse chaitive mal otreue.

Alibi :

Gel com jureront mi baron,
Qui l'en doit faire de larron,
Et son de felon traitour,
N'en parlerai sans mauvais tour,
Se ce vous porrai Escandire
De quanque l'en vous vouldra dire.

Le Roman de Thibaud de Mailly MS. :

As piet en Champfleury
A la grand departie,
Tuit y sommes semons,
Nuns ne s'en Escandire,
Ne je ne voi ausi,
Qui ja n'en essorie.

Interdum ea vox pro vetare usurpatur. Pactum Tongrense ann. 1503. in Magno Recordo Leodiensi pag. 25 : *Lait fermettes ne puissent Escandire de faire leur chace, quant chacun d'aux verra à son tuite, de ce asjurer, sans metre en ce Escandit ne empeschement.* Et pag. 57 : *Que li Moire de Liege ne nutre li püst defendre ou Escandire, etc.* Et pag. 41 : *Et de ce ne peut on veire à loy, ne Escandire nul, se ce n'est pour monstreir paiement par quittance, etc.* Adde pag. 119. Hinc vulgaris vox Escandire apud nos, pro, aliquem re infecta dimittere, vel repellere.

¶ **EXCONSTRUM.** Privilegium Fratris Andree de Colours, donorum Militie templi in Francia Preceptoris ann. 1215. in Tabulario S. Romigii Rem. : *Si maherimus aliquis Fratrum nostrorum secundum consuetudinem illius super hoc faciet Exconstrum, ad quam emendam vel Exconstrum faciendum tenebimur quotiens fuerimus requisiti.*

* **EXCONSTRUM.** Damni reparatio, compensatio, quod parti lesae tribuitur, in Libert. Contriv. ann. 1286. apud D. Bouquet tom. 1. Jur. publ. Franc. pag. 414 : *Qui dira lait de cords à autre, . . . cinc sols d'emande et l'Exconstrum . . . Qui clamera homme marié coup, sextante sols, et femme mariée de bon non, putoir, sextante sols et l'Exconstrum.* Escandit, Denegatio, vulgo Refus, in Lit. remiss. ann. 1413. ex Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 273 : *Nonobstant l'Exconstrum et refus fait par ceilui Paillote, etc.* Exconstrum, alio significatu, in Ch. ann. 1333. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 301. col. 1 : *Promet li sire messire Horris . . . non mie veine encontre pour lui ne pour autre, ne pourcheoir de d'antes y veigne en recaler, ne en Escandit.* Id est, neque occulte, neque aperte, quod vulgariter dicebant, *Ne en repost, ne en appert.* Vide supra Apparatu 3.

EXCONSTRUM. Charta Guillelmi de Marigneo Armerigii ann. 1257 : *Et sciendum*

*est, quod si ego dictus Guillelmus Armerig, vel meum mandatum aliquo amodo saepe dictorum hominum vel heretorum snorum invenerim in aliquo forefacto memorum meorum, potero capere radumimum, si mihi pluerit; sed oportebit ut procedam per plegios et si dictus homo cuius habeo radumimum, petiti ostensionem loci, oportebit quod ego supradictus Armerig vel meum mandatum cum concedat et si forefactum cognoverit, oportebit quod emendet, videlicet pro quolibet animali 2. den. Turon. Si autem negaverit, gagebit unum Exconstrum, et ego dictus Guillelmus vel meum mandatum capiam juramentum Exconstrum in domo Miktum Templi de Macineo pec manum meam coram Templariorum, ad usum et consuetudinem patrie. Infra : Et si aliquis jam dictorum hominum vel heretorum aliquos in dictis memoribus meis secantes, vel in cultibus animalia servantes invenerim, secutionem vel servitionem ad usum et consuetudinem emendabunt, vel etiam Exconstrum per manum meam, et manus heretum meorum coram Templois vel coram mandato. Exconstrum, Exconstrum, Idem quod Exconstrum. Jacobus I. Rex Aragon. in Constitutionib. Catalanis MSS. : *S. aliquis nobilis aliquem Militem suum repavit, vel aliquem alium querimoniam habuerit, et ipse Miles velit se Exconstrum de reptatione illi secundum Usantes Barcinonenses, et de aliis querimoniis directum facere, secundum quod debuerit, et dominus Scandimentum suum vel directum voluerit accipere, etc.* Alibi, se de bustia Exconstrum. Occurrit ibi non semel, et in Curia Generali Barcinon. sub Petro II. Rege Arag. cap. 25. ubi Exconstrum scribitur. Curia Generalis Catalan. ann. 1321 : *Quod possit fieri suum Exconstrum per battalliam.* Li-bellus Catalanicus MS. de Battalia facienda : *Et si aquell qui reptat es no vol venir à la Cort, ne Exconstrum en le, deu len forçar la Cort, etc.* Vide Probat. Hist. Turonen-sis pag. 35.*

¶ **EXCONSULES.** dicti quod jam a Consulatu exierint sive diocesani preecto vicis sui anno. Glossar. Sangerman n. 501. ex Isidoro lib. 9. Orig. cap. 3. *Exconsules* memorantur apud Lampridium, Sidorium lib. 1. Epist. 11. et alibi.

¶ **EXCONSULARIS.** Eadem notione non semel.

* **EXCONSTRARE.** Permutare. Petrus de Vineis lib. 5. Epist. 57 : *Licentiam eis taliter Exconstrum de nostra gratia concedere dignorur.* Vide Exconstrum.

EXCONSTRUM. Permutatio, quod contra aliam rem, seu pro alia redditur. Proprie autem est, cum obies loco alterius obidius rum licentia disceditis, aut dimittis, datur. Petrus de Vineis lib. 5. Ep. 57 : *Supplicaverunt obides de Montefalconis, . . . apud Capnam commorantes, ut cum virini pro seipsis Exconstrum personarum candens exhibere, videlicet fratre pro fratre, etc.*

* **EXCONSTRUM.** Verrere, scopis purgare. Stat. Salviac. collat. 3. cap. 89 : *Quod quilibet habens domum in platea Salviacura, teneat ipsam ejus domum usque ad medium platea bene Exconstrum.* Vide supra Exconstrum.

EXCONSTRARE. Exscribere, Gall. Copier. Chronicon Windesem. lib. 1. cap. 2 : *Libros S. Patrum per eos describi fecit et Exconstrum.* [Legitur apud Marien. tom. 4. Collect. Ampliss. col. 1152. et alibi.] Vide Copia.

EXCONSTRARI. Commodians Instr. 21 : *Exconstrari, homo, si putat ut ipsi se ad- vokat.* Id est, abstras.

EXCONSTRATES. Corde privatus. Sugerius in Ludovico VI. cap. 16 : *Quia videris vivus fuerat, mortuus est Exconstrates.* Cor siquidem extis creptum fraude et iniquitate tergendum, polo imponunt, etc.

* **EXCONSTRARE.** Dolore cordis affici, graviter se habere, vulgo *Avoir mal au cuer, se trouver mal.* Lit. remiss. ann. 1405. in Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 96 : *La suppliante en soy esboit, elle qui estoit grosse d'enfant. . . se feust bledee et Exconstrare tellement qu'il comut qu'elle peust dui hostel.* Vide supra Corda 3.

EXCONSTRARE. Virgis vehementius cadere, Gall. *Excorcher.* Fredericus I. Imper. de Pace tenenda : *Si quis quique solus volens, aut amplius, furatus fuerit, fures suspendatur. Sin minus, scopis et foveis Exconstratur et tandente.* Arnouldus Lubec. lib. 2. cap. 37 : *At illi indignati, virgis Exconstraverunt eos, et devalvati ad domum suam remiserunt.* Vide Sicamam ad Leges Frisionum tit. 9. Gloss. Saxo. Adrici : *Exconstrat, B e B e f l a r, a B e f l e a n, decoricare, excorciare, unde forte nostrum B e f l e q u e l u n, Subsanare, irrigare quempiam tanquam caesum virgum.* [Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 3. col. 470. voce *Bijffjan*.] In Legibus Rotharis, apud Murator. tom. 1. part. 1. cap. 43. col. 2. *Excoriare, est Corium detrahare : Si in flammis animal ejusqueque mortuum fuerit, aut ulciscum, et alius homo cuius non fuerit, Exconstravit, componat solidos xii.* [Vide Leg. Sal. emend. tit. 68. supra Decoricare Caballum.] [Occurrit iterum hac notione in Memoriali Potestatum Regiensium ad annum 1218. et in Consuetud. Auscorum MSS. ann. 1301. art. 88. et 89.] [Vide Gesta Episc. Viridun. cap. 3. apud Pertz. Scriptor. tom. 4. pag. 40 : *Vidimus coram hominis cum evore usque ad nates Exconstrati.* Vide Decorare et mox Exconstrare.]

* **Supplicii genus, in Charta ann. 1326. ex Reg. douor. in Cam. Comput. Paris. fol. 30. r. 2 : Item en tous cas là où l'en fait justice, il monter de la ville (de Bangey) font l'Exconstrum et leur coust, soit parloir, ordinar, bouter, enlauer, Exconstrare et fater. Exconstrum, Morbi genus, in Lit. remiss. ann. 1417. ex Reg. 174. Chartoph. reg. ch. 43 : *Cellui Jacques fut attepris d'un très grefve maladie, nommé Exconstrum et autrement, et pour avoir et trouver garon d'icelle fust alez en la ville de Bouges, de là à Tones, et dudit Tours à Lyon sur le Rosne, et de là à Avignon, etc.***

EXCONSTRARE CRUCES. Aurum et argentum ab iis exipare, apud Radevicum lib. 3. d. 6. Fridr. cap. 20.

* **EXCONSTRATIO.** Vide Exconstratio.

EXCONSTRATOR. Janius, Gall. *Barcher.* Charta Phil. Pulc. ann. 1295. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 2 : *Cum vellent Er*

coriarios Parisiensis liberaliter concesserint. Quod ultimum subvento, quo per necessitate regni nostri a subditi nostris cegituri et dentur, ad eisdem prestetur et levetur hac vice, etc. Vide supra Escourre.

1. **EXCORIATORES**, metaphorice nuncupati, qui lites provocant, in Synod. Andegav. ann. 1302, apud Borbet. pag. 1174.

2. **EXCORIATORES**, Quædam militum turba. Vide *Estorchere* et *Scoriatio*. Felice. V. PP. Epist. ann. 1449, in Alsac. Diplom. num. 1366, tom. 2, pag. 369: *Quasdam Excoriatores vulgariter sic nominatos, chartæ armigeros et iniquitatis filios*, Chart. ann. 1445, num. 1343. *ibid.*: *Der Telffin des künigs von Frankrich sun, mit den Franzosen und bösen lüten, den man spricht den Schimlern, etc.*

3. **EXCORPORARE** Ss, A corpore seu societate discedere. Vincent. Lirin. Commentarii cap. 2: *Julianus et collegæ sui sensu aut incorpore neglecti, aut Excorpore prorsumpsi.*

4. **EXCORREPTI**, Caduca bona, que in fisco excurrunt vel cadunt, seu ex commissio, seu alia quavis ratione. Charta Ansl. viccomiti. Narbon. in Reg. 13. Charoph. reg. 23: *Retinens fœda et retrofœda, ... lacursus et Excorrentis ipsorum fœdorum et retrofœdorum*. Vide *Excadentia*.

5. **EXCORRIGIARE**, Corrigitur solvere. Vide *Decurigare*.

1. **EXCORTICARE**, (Caudam animalis detrahere, Gall. *Ecort.* Vett. Formulæ Andegav. art. 34: *Et ipsa animalia per sua membra aliquam mortem fuerint, et ipsa pecora illi Excorrentis, postquam mortis fuerint, ... Et ipsi illi tunc locutus fuit, quod nec sua animalia nunquam menasit, nec per sua membra ipsa animalia degere nunquam habuisset, nec de manus suas Excorrentis nunquam intravit.*) Vide *Decorticare*. (Corium detrahere.)

2. **EXCORTICARE**, Corium detrahere, Gall. *Ecortier*. Chron. Ast. ad ann. 1311, apud Muratori tom. 11. Script. Ital. col. 233: *Tunc omnes, qui capitebant a Braxiano, Excorrentibant, et pellis et caput extendebant super muros civitatis.*

3. **EXCORTIZARE**, Cutem evellere. Lit. remiss. ann. 1377, in Reg. 111. Charoph. reg. ch. 217: *Dictus episcopus quantum aulicum fœdum, in quo erat aqua, accipiens aquam ipsam super caput dicti Miquet effudit, quam effundendo, stula ipsius Miquet vultum atigit et modicum Excorritavit.*

4. **EXCORZARE**, Corticem evellere, Ital. *Scorzare*, nostris *Ecortere*. Stat. Taurin. ann. 1360, cap. 131, ex Cod. reg. 4623. A: *Item quod nullus noster vel presbiter Excorzaret plautas aliquas seu urbes alienas*. Vide supra *Escorciare*.

5. **EXCOTERE** Blatin, Excute, extere, illegare perlicis, Sententia arbitralis inter Dominos et Universitatem Calliani ann. 1467: *Ordinamus quod per necessitate heret dicti hominibus ad succurrendum Excotere de blato excerto in dictis Mauris ante tempus medii mensis Julii, et quantitas bladi sic Excoti intinere debeant dicto calculario.*

6. Nostris alias *Escourre* et *Escoudeur*.

Lit. remiss. ann. 1379, in Reg. 114. Charoph. reg. ch. 319: *Item Jehannot pignoit su journée pour laire et Escoudeur blé*. Alie ann. 1380, in Reg. 186, ch. 45: *Il devoit bon qu'ilz allassent boire au Escoudeur du blé*. Alie ann. 1459, in Reg. 188, ch. 250: *Le suppliant estoit en sa grange ou il Escoudoit on batuit des gerbes de seigle, ... ayant un fœnt ou Escoussour, ainsi que l'en a accoustumé de faire au pays d'Auvergne*. Unde *Escoux*, f. *Arca ubi frumentum excutitur*, in Terrear. dom. de Nerenz ex Cod. reg. 9899, fol. 40. 19: *Item plus quatre deniers et malhe Tournais de cens pour une Escoux... Item plus demie geline de cens pour une praton et Escoux*. Vide *Excussorium* in *Excussus*.

7. *Ecoter*, rusticis Dombensibus, idem quod vulgo *Elter*, Arborem decumari, Hispanis, *Escortia* in arte heraldica, Rami angustis significanti.

8. **EXCREARE**, pro *Exscrare*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7693: *Exscrare, Exclire*.

1. **EXCREDERE**, Facere ut aliquis non credatur. Synodus Bajocensis ann. 1300, cap. 63: *Excommunicamus sortilegia de Surramentis Ecclesiæ facientes, ... et qui ad conjugendum et disjungendum falsum nutrimentum, vel ad Excreandum aliquem, scienter deponant testimonium falsitatis.*

2. **EXCRIDERE**, Mutare, nostris alias *Croire*, Acta S. Sebaldi tom. 3. Aug. pag. 771. col. 2: *Sec cum hospititer illam traxerat vellet, et vas lucidum, in quo potus erat, non habere, a vicino quodam virum solenne Excredidit*. Vide supra *Crederet*.

3. **EXCREDERE**, Eximere sentem aut captivum a vinculis, sponione data. Epistol. ann. 1330, in Guden, cod. Diplom. tom. 2, pag. 1056: *Deprecamur, quod idem noster concivis a sui captivitate usque ad Dominum nostrum Colonienis adventum Excredatur*. Vide *Italia*. Glossar. Germ. cod. 73, voce *Ausburgen*. Iste etiam intelligenda sunt, que laudantur in *Excredere*, 1. et in *Excreditus*.

4. **EXCREBITUS**, Cujus sponsio seu cautio nondum accepta est. Charta ann. 1327, tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nieb. *non Henrich pag. 111. col. 1: Si capti fuerimus, ... tunc infra annum et diem post nostrum captivum, et quando Excrediti et induciti fuerimus, aliquam executionem solvere non debemus pro nostra liberatione*. Vide in *Recedere*.

5. **EXCREMENTUM**, Incrementum, necretio. Charta Phil. Aug. ann. 1207, in Reg. S. Just. Cam. Comput. Paris. fol. 110, r. col. 2: *Dico terram, que fuit Johannis Mauduit et Roberti Mauduit, integre cum omnibus Excrementis et melioramentis, que in eadem terra, Excroistre, pro Acroistre, Acrescere, augere, in Ch. ann. 1322, ex Tabul. S. Petri Carnot.: Exgardans que tenent religio estote non estrens et moult querres d'ens les fermes de nostre chastele de Brois, et ne se pœvent pas plus loir ne Excroistre sans nostre assentement, etc.* Alia ann. 1458, *ibid.*: *Voulons, ... que si Excroistre et augmenter les biens de l'Eglise, et non les diminuer.*

6. **EXCRESCENTIA**, EXCRESCERE, FOR-

uita Clericorum obventio, Gall. *Le casuel*, Charta Elizabeth Regine Angl. ann. 1300, pro Capellano suo, apud Rymer. tom. 15, pag. 580, col. 2: *Cum promerueritis jurisdictionibus, libertatibus, privilegiis, titulis, quotidianis distributionibus, Excrecentiis, allocationibus, aliquis proficis, commutationibus, etc. Prædictis, quotidianis distributionibus, Excrecentis, etc. ejusdem tom. pag. 704, col. 1.*

7. **EXCRETA**, Vide *Estrila*. 8. **EXCRETORIA** Casa, Ab aliis secreta ac seorsim posita, interpretibus doctis Editoribus ad vitam B. Schetzel. tom. 2. Aug. pag. 178. col. 2: *Item entens autem ad Excretorias ejusdem vicli casus, si quem illi pauperum et honeste conversationis hominem neminem cognosceret, ad eum libentis divertent*. Ubi, insens notabilis, editio Chiffletii ac tria MSS. habent *Excretoriat*.

9. **EXCROLARE**, Ital. *Scrollare*, Quasare, agitare, nostris *Croir*. Stat. Taurin. ann. 1360, cap. 162, ex Cod. reg. 4612. A: *De pœna illius qui incidit seu Excrolaret alienam arborem*. Vide infra *Grollare*.

10. **EXCRUSTARE**, Crustam auferre. Monastium Angl. tom. 1, pag. 210: *Duas imagines, quarum unam auro et gemis Excrustavit*. (Radulphus t'adom, de Gestis Tancredi, inter Anecd. Marten. tom. 3. Col. 196: *De argenti milites creant iste privetendo et depravando vocat Ecclesiæ Excrustare*. Vide *Novam* Gall. Christ. tom. 3, col. 863.) Vide *Decrustare*.

11. **EXCRUTHORE**, pro *Spoliare*, detrahere. Charta ann. 1166, inter Probat. tom. 2. Hist. Lothar. col. 334: *Si quis autem hæc beneficia ecclesiæ data Excruthore voluerit, anathema sit, donec ecclesie satisfecerit*. Franco Legens, apud Jarlad. Chron. ex Cod. Claveral. sæc. xii, in festo Invenit. S. Crucis: *Quod autem rex (Salomon) Excrustavit totum aurum de ligno*.

12. **EXCRUTARE**, pro *Excrustare*, Eodem significatu. Charta Henr. episc. Tull. ann. 1163, inter Probat. tom. 1. Annal. Præmon. cod. 660: *Ne ulli ejusmodi conditionis homo, sine nobilis sine ignobilis, super his omnibus injuriis ecclesiæ vestre existat, vel aliquid horum Excrutare præsumat*.

13. **EXCURBARE**, E cubili surgere, Gall. *Sorir* du lit. Comed. sine nomine act. 6. sc. 4, ex Cod. reg. 8163: *Mone nimis est, ante lucum applinzi, nondum Celus Excurbavit, ostia clausa sunt*. Vide *Excubare*.

14. **EXCURBARE**, Vide *Excubare*. 15. **EXCURBARE**, Vigil, excubitor. Stat. Avenion. MSS. cap. 15, ex museo meo: *Ab hoc tempore statuto excipimus notarios, scriptores et cursores, et Excurbatur turris episcopalis*.

16. **EXCUBIE**, proprie sunt Vigiliæ custodium, *πεννυξίαι*, *νυκτοφυλῆαι*, *νυκτοφυλῆαι*, ut est in Glossariis. At sequioribus sæculis hæc vox sumpta est pro quavis gravamine, aut quavis injusta molestia, que subditis infertur a dominis. Lex Long. lib. 3, tit. 9, § 2, 1.º Lothar. I. cap. 8: *De illis hominibus qui rex suos alienaverunt, abinquinare super eas resistent, detrahent eas Comes per Excurbans publicis, sicut lex continet*. Ubi Glossa, *id est, servitium ad postes*.

lulore et salario impensis in faciendo seu
Eculpatum duns ymagines lapideas, postius
in capello coarcti regii Xenauisi.

† **EXCULPATIO**, Culpe liberatio. Ro-
land. Patav. de Facis in Marchia Tarvi-
sina lib. 4. cap. 3: *Roanum nos propter
iporum Exculationem, et ne cresceret
Eculpat rizen in Pula, quam Dominus noster
Imperitor opulbat in pace tenere propter
exterior locis, quod pavesce debas parum longe
de civitate secederet.*

EXCULTARE. Rotherius Veron. de Qua-
litate conjectura, [tom. 2. Spicilegii Acher.
pag. 303.]: *Sede, non libi dicit; non sedentem
vero Excultare nequaquam onitit. Vide
Collocare.*

† **EXCUNDIRE**. Vide in Excundicare.
† **EXCUNEATVS**, Cuneo spectatorum
ejectus. Apuleius lib. 3. Florid.: *Eximius
quoque Excuneatus queruntur. In theatris
sub-dia erant per cuneos dispositi; circa
cuneos vlla, ubi spectabant, quicquid non
habebant in subcellis: hos Excuneatos
venit Apuleius, Terribil. de Spectaculis:
Apud spectacula in via statur.*

† **EXCUNARE**, Collocare, condere,
vel Excitare. Charta ann. 1065, apud Mu-
rator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col.
193: *Iterum concedimus... adunare omnem
horem ex ipas nominatis terras, et
Excunare in scripta area Picula Fabru-
pertinentie scripte nostre sancte Neapolitane
ecclesie in sempiternum.*

† **EXCUPARE**, Excicare, rumpere, Ital.
Scoppiare. Arret. ann. 1341. 12. Sept. in
vol. 3. arrestor. parlam. Paris.: *Cum enilibus
enigmatibus quilibet canebantur... cum
suis compibus Excupaverat. Lili. ann. 1366.
tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 390:
Antulari sua grossa ad illa in vinctis ipsis
vinctis peritiam peritiam peritiam inuoluit;
que vivam et eo dampnificum
disrumpit et multitudine Excupatur.*

† **EXCUPATOR**, Qui scopis purgat. Le-
ges Palat. Jacobi II. Regis Majorie. inter
Acta SS. Junii, tom. 3. pag. xl.: *In nostro
reposito sint due persona, que Excupatores
nominantur: ipsi enim tam cameras nostras
quam palatia scobare et mundare teneantur.*

† **EXCURGARE**, EXCURGATE. Vide
supra Excungitum.

† **EXCURSUS**, Quis aquæ excurrere pos-
sunt, seu evachari. Charta ann. 1217,
apud Duchesnum in Probat. Hist. Castan-
en. et Dril.: *liberum licentiam facienda et
habenda in dominio suo et fodo de Chaudie
quondam Excursum liberum et immum ab
omni custodia et taxatione ad excurrendum
aquas de mareis de Langun... Aquanatum
excurrent, et teneantur excurre...* per præ-
dictum Excursum, etc. Vide Gall. Christ.
Samarth. in Abbat. Absie ann. 1217.

† **EXCURSUS**, Præstatio, quæ in arena
evolvebatur, hoc Excursum seu percursum
subditis a domino concessum; vel passio
in alterius domini pascuis. Vide Percursus.
Charta Otton. I. ducis Burg. ann. 1101.
inter Probat. tom. 1. Hist. Burg. pag. 31.
col. 1. Item Excursum, quod marechallus
et armigeri ducis apud Longum-vicum inter
ribum faciebant, ultimus fieri prohibito.
Percursus legitur in Ch. Hugon. II. ann.
1102. ibid. pag. 35. col. 1.

† **EXCURTARE**, Cuiuslibet, in Lege Salica

tit. 40. § 15. in Lege Aleman. tit. 70. § 1.
3. Caudam auferre, Gallis, Excouter [et
Excouter.] Leges Wisigoth. lib. 8. tit. 8.
§ 3: *Si quis alieni cavalli comum turpaverit,
aut caudam Curtaverit.*

† **EXCURTARE**, Contrahere, Gall.
Accourir, Ital. Scortare. Tract. MS. de Re
milit. et mach. bellic. cap. 90: *Cumque
capsum levius opus balneari, tunc canape
restringitur, et Excurtatur, et Excurtato
canape, campana elevari potest ad locum
deputatum.*

† **EXCURSA**, Gall. Excuse. Ital. Scusa,
Excusatio. Concil. Lugdun. ann. 1517.
inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 413:
Johannes Perlat Notarius civis Lugdun.
Procurator R. P. D. Stephani de Nicerio
Abb. dicti Monasterii, ad hoc ab eo fundatus,
in publico docuit procuratoris instrumento,
producto et dimisso, allegans ipsius R. Abb.
gravem infirmitatem, petendo propter ipsam
a personis presentia Excusam.

† **EXCURSATUM**, Vide Excursati sub finem.

† **EXCURSAMENTUM**, Excursatio, apud
Martian. Capellam lib. 8. pag. 279.

† **EXCURSARE**, Recursare, recurre, Gloss.
Gr. Lat.: *ἡπαρξίζω, Excursu, recuso, evio.*
Pontius Diaconus in Vita S. Casarii:
*Magna enim dignus effectus, qui quod meruit,
Excursat. S. Benedictus in Regula cap.
65. et Grimalicus in Regula Solitar. cap.
15: Non liceat... collum excutere de sub jugo
regule, quam sub tam invidiosa deliberatione
licuit et Excursare. Regula S. Basilii cap.
69: *Si licet alicui Excursare opus quod et
injungitur, et aliud quæreret?**

† **Inquisit.** ann. 1288. in Access. ad Hist.
Cassin. part. 1. pag. 388. col. 1: *Interrogat
quo tempore accuratus Excursat
donum suum a prestatione gulline, dicti
quod etc. Vide mos Excursatio.*

† **EXCURSARE**, Purgare se a crimine.
Gloss. Græc. Lat.: *ἡπαρξίζω, Excursu me
Gloss. alii MSS.: Excursare, id est, Sic
Excursatio in Gloss. vet. apud Menardum:
Apologia vel apologia, Excursatio, Hinc
apologus, sermo Excursatus. Gloss. Gr.
Lat.: *ἡπαρξίζω, Excursio, purgatio, satisfac-
tio. Vide Petrum Fabrum lib. 3. Semestr.
cap. 23. pag. 357.**

† **EXCURSARE**, Absolvere, reum libe-
rum dimittere. Hist. Episcop. Eystetensium
ann. 1129: *Probabiliter septem probabilium
vitorum testimonio canonice Excursatus.*

† **EXCURSATI** autem potissimum dicebantur
dimitti servi, aut liberi, qui cum pro
qualibet culpa ad Ecclesiam venire impe-
denda causa confusis, dominis red-
debant, de omni penarum genere secuti,
ad servitium consuetum redibant, datis
prius a dominis ad Evangelia sacramenta
de concessa venia, et quod nullam ipsi
penam pro ea culpa, a qua absoluti erant,
irrogarent. Quod si domini sacramenta
vidissent, excommunicatione, tanquam
perjuri, multabantur. Ita passim in Con-
cilio Aurelianensi I. can. 1. et 3. Aurel.
III. can. 13. Aurel. IV. can. 24. Aurel. V.
cap. 22. Herdendi sub Joanne II. PP. can.
8. apud Gregor. Turon. lib. 5. Hist. cap.
3. 4. 49. lib. 9. cap. 20. de Vitis Patrum
cap. 5. in Vita S. Joan. Abb. Reomaensis
lib. 1. cap. 3. n. 16, etc.

† **EXCURSATI** in Monasteriis, videntur ii

qui ad Ecclesias vel ad Monasteria confa-
giantur, et majoris securitatis gratia iis se
quodammodo in servos dabant. Charta
Caroli M. in Chronico S. Vincentii de
Vulturno lib. 1. pag. 679: *Vel reliquis
possessionibus quæ... ibi sunt dant, vel dele-
gata, etiam Excursatos, seu offeros, qui in
profuturum Monasterii legitime sui subjeti
sunt, vel qui devote offerre se cum suis rebus
voluerunt.*

† **EXCURSATI**, Liberi, Quies, nos Quies
dicimus. Charta Henrici Magnopolensis
Domini ann. 1232. apud Pontanum lib. 7.
Rer. Danicar. pag. 434: *Ac pro omnibus
obligationibus... quibus dimituntur et Excu-
satos, Alia Waldemari Dacie Regis apud
eundem: Et tunc pro tali quoque dato suo...
liber est et Excursatus.*

† **EXCURSATI**, Andrea Dandulus in Chron.
MS. in Urso Duce Venet. ann. 379: *hic in
Heraclea civitate de quo progenitoris sui ori-
ginem duxerunt, palatium construxit, et li-
centiam tribuit in Rivo-alti palades citandi,
et domus affluenti curam orientem et insu-
lem, que Dorona ducum vocatur, eo con-
sultante composuit est: qui gentibus aliquibus
ad servitium Ducis deputatis, qui Excursati
Ducatus dicti sunt, concessa est, et usque
in hodiernum diem omnes in eodem delegatis
territorio, [melius quam sextario, quod
legitur apud Murator. tom. 11. col. 188.]
piscatores et aucupatores, de his que capiunt
teneantur tributum annum persolvere. Duci,
Ex eo excerptis, qui habet Petrus Mar-
cellus in Urso Partitico Duce XII. San-
solinus in Venetia lib. 6. sequentia ex ve-
teteri Instrumento profert: Excursati de
Maritano, et eorum nomina, et sunt 14.
Excursati de Marboro, et isti sunt de majoribus,
et sunt 24. etc. hæc sunt nomina Excursato-
rum qui servant in Palatio, et sunt 14.
nomina Excursatorum nostri Palatii, et sunt
198. Sansolinus hoc loco Excursatos
dictos censet quasi Scutatos, quos Scutif-
eros vocavit atque posterior. Sed vix est ut
id probem: quin potius hæc videntur ap-
pellatione donati propter indulgentiam mun-
erum civilium et personalium, qua gaud-
bant ex quadam officii et functionis præ-
rogativa, uti sunt hi de quibus est titulus
De Excursationibus artificum, Cod. Theod.
lib. 13. Vide que de his observamus in
Notis ad Alexiadem Anream.*

† **EXCURSATI**, in Chartis Hispanicis, viden-
tur perinde appellati qui ab univertis pu-
blicis excusantur, et soli Globe servantur.
Charta ære 1059. apud Anton. de Yperis
in Chron. Ord. S. Benedicti tom. 5. pag.
465. v.: *In villa Castro 2. Casatos: in Co-
pello 4. Excursatos: in Bureto 2. Casatos, et
etc. Charta Sancti Regis pro fundatione
Monasterii Deiparæ de Navarra ære 1090:
Sanctum Prægium de Cerasso cum sua hæ-
reditate: alium sanctum Prægium in ejus-
dem Cerassi suburbio, cum suo Excursato.
Charta Ferdinandi I. Regis Castellæ ære
1100. apud eundem Yperis tom. 1. pag. 38.
Appendix: Hæc superdicta omnia decima
domini cum suis Excursatos. Alia Alfonsi
VII. Regis ære 1175. tom. 7: Et prædictum
Monasterium habet duodecim Excursatos in
Zamora, et in terminis suis, quos ipsi Mon-
achi elegerunt, et sunt Excursati de maritima,
et de fossido, et de fossidra, et de amonibus*

servitii et exactionibus regalibus, excepta moneta ferrea: et ipsi Excusati persolvant omnia tributa ipsi Monasterio, et quantum pro aliis operibus, etc. (Charta Aldefonsi Castellæ Regis æra 1230. apud Stephanonem tom. 4. Pragm. Hist. MSS. pag. 288: De et concordio Dec. et S. Jo. Baptista Monasterio de Burgis... S. Excusatus in barrio sancti Johannis et Priori et Monachis serviant quoscunque Prior sancti Johannis elegerit excoisando: et sint illi S. Excusati ab omni prelo, posta, fusado, fonsadera, pedido, facienda, et ab omni prorsus regio et alio tributo et gravamine in perpetuum, et ab omni regio excoisone semper liberi et immunes existant. Regula Toribii Archiep. Limæ inter Concilia Hispan. tom. 4. pag. 676. col. 1: Oecononus Ecclesie et ejus fabricæ, huiusmodi exigendi omnes redditus qui ad eam pertinent, iam de novenis et mediis, quam de Exceptis folio Excusados, superfluis et redemptionibus domorum, censibus, sepulturis, elemosinis et aliis redditus.)

EXCUSATIO. In Capitulari Sacerdotum Principis Beneventani edito a Camillo Pezegrino, cap. 29. ita concipitur, Ut non tollatur a terrarioribus Excusatio et porcos. Textus vero epistolis deest in MS. ubi quid sit Excusatio, non est proclivis divinitio. Sunt quibus est glans quercus, qua pascentur porci, ita ut Excusatio legendum sit, quod excusantur glandes a quercubus ad victum porcorum. Sed hæc non omnino ardet conjectura. Alii legendum volunt Excusatum, de qua voce alibi. Sed quid habet commune excusatum cum porcis? Alii denique voluit Excusatio esse ipsam pensionem que exsolvatur pro excusatione sine immunitate a muneribus publicis, que Excusatio appellatur in Diplomate Imperatoris Joannis Paleologi pro Narboneusibus, a nobis descripto in Familiis Augustis Byzantinis.

* Feliciter, ut videtur, conjectura proponit Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 8. restituendo Excusatum, quo significatur prestatum, quæ pro esca seu glandatione porcorum exsolvi solitum erat, ut dictum est in Enea 3. Vide supra Excusium.

* **EXCUSATIO, EXCUSATUM, IMMUNITAS** ab aliquo onere, Gall. Exemption. Inquisit. ann. 1371. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 427. col. 2: Item universis tenetur Excusatio tarenis etc. Et pag. 429. col. 1: Homines de Fallerunda tenentur commere pro Excusatione bini et custodi anno quolibet in tarenis xviij. et ipsi homines non tenentur dare castaldum, neque bajulum rectori.

EXCUSATOR, in Lege Alamanor. tit. 6. §. 2. et 5. Reus qui se a crimine excusat, aut certe qui rem quamvis sibi petitam debere negat.

EXCUSATORIA, Epistola, a qua quis se excusat. Vide Diuorum Romanorum cap. 3. tit. 14.

* Vel etiam qua alicuius excusatio approbatur. Excusatio quoque interdum appellata, ut videre est apud Baluz. tom. 2. Capit. col. 599.

* **EXCUSATUM.** Vide supra Excusio.

† **EXCUSATUS, Excusatio.** Acta S. Cas-

siani apud Illust. Fontaninum in Appendice Antiq. Hortæ pag. 358:

Compellunt illi, defendunt ipse virilium, Illi precibus pugnant, ille Excusatus obstat.

† **EXCUSARE, adjective.** Vide Excusati. apud Tertullianum de Virg. veland. cap. 7. * **Excusare et Excusare nostri,** eodem notatione. Lit. remis. ann. 1415. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 287: Itellui Vincet Excusati leti exple en d'auant j'en ferai ainsi. En excusant lequid exple, le fer sailli hors du manche on de la hante, et vola dedens la gorge dudit Jehan. Alie aon. 1450. in Reg. 176. ch. 774: Le suppliant commenca a hocher ou Excusare les poires. Mirac. MSS. B. M. V. lib. 3:

Quant on fait son mantel Excusare, Ne s'en va pas toute la poiree.

* **Unde Esquouz, pro Excussus, in Lit. remis. ann. 1403. ex Reg. 158. ch. 176:** Et ainsi que icellui supplunt appereut que tout le glan dudit chesne estoit abatu, choisit et Esquouz. Vide supra Excute.

† **Excussare, Excussus,** apud Paulum leg. 46. §. 6. d. de administr. tut. (26; 7.)

Excussio, Frumenti nempe. Concilium Vernense ann. 755: De opera tamen rurali, arato, aut vinea sectione. Excussione, vel sepe, (die Dominico) consensum abstinent. Totidem habentur in Capitulis Caroli M. lib. 7. cap. 200. [* 276.]

Excussio, Alia forte notione, in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 40: Pundere (infractione parci) fit pluribus modis, emissione, evocatione, receptione, Excussione. Intelligitur forte crimen ejus qui venationem alterius de manibus excutit.

* **EXCUSO, a Gallico Excusum, Scutum, insigne.** Comput. ann. 1498. inter Probato. tom. 4. Hist. Nem. pag. 71. col. 1: Item pro armis seu Excussibus habuit frater Franciscus Berardus summum trium librarum. Vide supra Excusatus.

† **EXCUSOR, Spicarum in area tritor, Gall. Bouteur en grange.** Charta anno 1253: Omnia qua pertinent ad grangiam... Excussores lignæ tenebantur. Occurrit in altera Charta anni 1220. ex Tabulario B. M. de Charitate.

Excussores Segretum in grangis ponere, inter jura dominica recensetur. Charta Philippi Reg. Fr. ex Tabul. S. Victoris Paris: Custodes decima ponere debet Ecclesia S. Victoris et Theobaldus de Ultravesta: Excussores etiam quotquot necessarij fuerint ex consensu partium apponentur. Et item custodes quos Excussores, et trivertores, qui in campis decimas colligunt, fidelitatem faciunt Ecclesia S. Victoris. Excussores nihil habent facere de foris, nisi qua extra claustrum projiciant. Vide in Metuvinis.

Excussorium, Area ubi frumentum excutitur. Gloss. Sax. Ælfrici: Excussorium: flor on huse. Belgis Flor.

2. **EXCUSOR, Parricida, homicida, sicarius, zutelles, latro, etc.** in Gloss. MS. Eccl. Paris.

* **EXCUSSTRA, Excussio, qua grana e spieis in terram cadunt.** Excerpta ex Lib. mirae. S. Genov. Cod. reg. 418a. apud D. Le Beuf tom. 3. Dissert. pag. 42: Si vero expectaretur donec ær humidus areretur, Excussurum ærum messis maturissime

formidabant. Excussure de lous, Laporum præda appellatur, in Reg. foresta. comit. Alencon. ex Cam. Comput. Paris. fol. 101. v. 2: Item l'Excussure de lous, c'est assavoir quant une beste est estranguée de lous: et si les trouvent, dient qu'il le peuvent prendre. Vide supra Excusare.

EXCUTERE, Videre de manibus aliter, Elevare, Tirare des mains de quelqu'un. Lex Salica tit. 10. §. 9: Si qua pecora propter damnum messis alienæ inclusiva fuerint, aut minuent, qui ea Excutere vel repellere presumpserit, etc. Lex Wisigoth. lib. 7. tit. 2. §. 20: Si quis furem captum aut reum alicui Excusserit, Lib. 8. tit. 3. §. 11: Si quis expellenti de frugibus pecora Excusserit. Utitur hac notione Paulus lib. 1. Sentent. tit. 30. [Persius Satyra 6. vers. 100: Calidumque triestem Excutit et manibus.]

Litteræ ann. 1311. apud D. Seconste tom. 3. Ordinal. Reg. pag. 117: Quod si forte capereur (burgensis) burgenses possem capereur Excutere a quocunque capiente in se meliorer. In Legibus Henrici I. Reg. Angl. cap. 51: Excutere munitionem, et a quis vincti tollit, et avortat rector namque ipsam. Adle cap. 40: Oculum, auriculariam, manum, pedem Excutere, in Lep. Ripuar. tit. 26. Digium de pede Excutere, in Edicto Rotharis Regis Longobard. tit. 44. §. 25. 26. etc. [* 114. siqu.] [Excute oculos, Plautus dixit pro Erure.]

* **Nostris alias Estorde, Estorire.** Lit. remis. ann. 1376. in Reg. 120. Chartoph. reg. ch. 212: Itellui Gieffroy pour eschapper s'Estordi escout de lui, et en y Estordant et escheppant, etc. Alie ann. 1389. in Reg. 136. ch. 200: Itellui exposit... en soy Estordant desdiz verges, etc. Alie ann. 1387. in Reg. 132. ch. 187: Estorde le Jay arreste le suppliant, et mon d'excuse se Estordi, et se triverters son po. Alie ann. 1397. in Reg. 152. ch. 74: Pour ce qu'ils ne le vouloient laisser aller, vint et sentent les grans villentes et injures que on lui faisoit, se Estordi tant qu'il s'eschappa de leurs mains. Esturde et Esturdi, eodem significato. Lit. remis. ann. 1381. io Reg. 126. ch. 278: Quant l'exposit vint ainsi battu et villenellé, si l'Estudi d'eulz et leur eschappa. Itellui huius s'Esturdi pour avoir son baston, in alii ann. 1398. ex Reg. 154. ch. 16. Gall. Guizart:

Pour s'enue à l'ennemi Estordire.

* **EXCUTIA VENTRICULI, Instrumentum ad excutendum stomachum,** apud Hist. Insulit. chirurg. cap. 100. ex animadv. B. Falcoet.

† **EXCUTUM, pro Scutum, infra in Fr. card. servi.**

* **EXCUDERE, ut supra Excussere, Excusare, etc.** Vetus Formula apud Muratorum tom. 1. part. 2. pag. 81: Si re appellaverit, Excudat se. Altera Formula apud eundem. tom. 2. part. 2. pag. 91. col. 1: De torto approbat appellator, si potuit: sin Excudat se appellator, non emendat. B. pag. 132. col. 1: Petre, te appellat Imperator, aut ejus Advocatus, quod tu habuit epistolam ipsius donant Imperatoris in dispoitione. Non fecit. Ergo Excudat se solus. D. infra: Petre, appellat te Martinus, quod tu

nolo ordine tulisti tibi solidos vi. toloneum
dic, ubi non fuit rectum... Da sibi valimo-
nium, si recordatus fueris, ut ei illud telo-
num secundum suam legem emendes; sin-
autem, ut te Exdicas secundum eam legem.
EXDIGNUS, Non dignus, in Glossis
Arabico-Lat.

EXDIGNUS, *Non dignus*, in Glossis Arabico-lat.

EXDOMARIH, Sine domibus et foris versantes. Decreta Colomani Regis Hung. lib. 1: De civilibus Exdomariis 8. denarios præcipimus colligi.

EXDORSUARE. Gloss. MS. Eccl. Paris. 2
Exdorsuandū, Judicandū, [idem habent]
Glossæ. Isid. ad quas recte monet Grævius
pro *Judicandū* legendū esse, ut apud
Nonium, *Nudandū dorso*. Hac notione
Plautus dixit, *Murem Exdorsua*; et
Apuleius, *Disquammari* et *Exdorsuari* pi-
ves solere.)

* **EXDOSSARE**, Italis *Sdossare*, E. dorso deponere, levare, Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 46. ex Cod. reg. 4624: *Si vero dossas prædictorum fructuagiorum vel leguminum Exdossaverit vel ceperit, etc.*

^a EXECARE, pro Exsiccare. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120 : *Erecare, Essorbir.*

* **EXECUTORIUM**, Canalis, per quem aqua decurrit, pro *Exaquatorium*. Vide supra in hac voce. *Paragi*, inter reg. et monast. Grandis-silvae ann. 1290, in Reg. 151. *Clarthorp*, reg. ch. 25 : *Item molendinum cum suis paxeriis et Executoriis et aliis pertinentiis suis et marguillis... sint perpetuo per medium inter dictum dominum rrgem et dictum monasterium. Cum suis paxeriis et Executoriis, ex eadem Charta paragi* in Reg. 77. ch. 431.

* **EXECATUS**, *Excisus*, *extirpatusque*,
pro *Exsecutus*. MSS. *castratus*, ex *Castigat*.
in utrumque Glossar.

EXECRABILITAS, utitur Apuleius lib.
de Philosophia.

EXECRARI dicitur mensa altaris, si superior tabula in qua principaliter fit consecratio, mota, vel in sui forma mutata, vel enormiter, puta ultra medietatem, fracta sit: tunc enim iterum consecrari debet. Vide Durandum lib. 1. Ration. cap. 6. n. 32.

* EXCREARE, *Ksboueler*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. pro *Exente-
tore*, ut opinor. Vide in hac voce.

* EXECUTA, Idem quod *Precaria*, prædii ecclesiastici concessio ad vitam sub annuo censu. Charta Alberti archiep. Magdeburg. ann. 1383. apud L. Ludewig. tom. 12. Reliq. MSS. pag. 423: *Item nos et nostri successores nullum Executam seu precariam extramurariam faciemus in bonis ecclesiasticis paparibus et mundanis.* [* Idem quod *Precaria*, 2. Quæsta, roga, tributum quod cupitur, Germ. *Befle.*]

§ 1. EXECUTARE, Exsequi, perficere, Gall. *Excuter*. Conventus Episcoporum apud Caspem in Aragonia, inter Concil. Hisp. tom. 3, pag. 646: *Ita quod illud, quod nos novem... publicaremus, vel alias per Exsequutione capitulorum inter dicta parlamenta concordatorum faceremus, aut Executaremus quovis modo, haberetur pro facto constanti, valido atque firmo*. Costituzione Ladovici de Canossa Episc. Bajoc. ann. 1518: *Et mandata nostra absque mora*

exequantur et exequi procurent, atque Officiarius nostris reportent Execututa et relationis nostrae precuniarum et emenda arbitratia. Testamentum Audae de Lasserano Domine de Bonluco ann. 1351: *Item dicta Domina testatur, et sum supradictum testamentum Executuri unde possit, ordinavit, etc. Littera Executante, in Decreto Curie Paris. ann. 1446. ex Chartulario Edueni. Executare promissum, apud Balazium tom. 7. Miscell. pag. 100.*

* Lit. ann. 1365. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 568 : *Qui servientes habeant et habebunt de cetero plenariam potestatem Executandi, levandi, arrestandi, pignori et capiendi omnia bona, etc.*

¶ EXECUTARE BONA DEBITORIS, Eum sublati pignoribus ad solvendum æs alienum adigere. Consuetud. Tolosæ art. 3: *Quamvis etiam fuerit allegatum primo principalem debitorem fore conveniendum, et bona sua Executare, etc.*

* 2. EXECUTARE, Extremo supplicio afficere, Gall. *Exécuteur*. Menior. II. C. Comput. Paris. ad ann. 1433. fol. 164. v. *Fuit appunctatum et debbitatum quod donum factum per regem... super hereditatibus defuncti magistri Juhannis de Rouvres... propter ejus demerita Executanti, expeditur... et ita de cetero pro aliis quibus similiter donum fiet per regem super bonis et hereditatibus illorum, qui propter eorum demerita per institum Executabuntur.*

* EXECUTERE, Eadem notione, in
Arest. parlam. Paris. ann. 1343. ex Chartul.
Guill. abb. S. Germ. Prat. fol. 62. vº. col.
1 : *Qui per nos seu alias condemnati et
Executi ad mortem fuerint, etc.* Hinc

* 1. EXECUTIO, Pœna capitis, animadversio. Gall. *Exécution*, in eod. Aræst. ibid. col. 2: *Alia bona... ipsi acquisita per condemnationem et Executionem dicti Hugonis.... Quodque dictus Hugo (de Crusa-co) per nos condemnatus ad mortem, et justiciatus fuerit propter plures errores, corruptiones, favores et infidelitates, quas contra nos et reipublicam commiserat, eo tempore quo ipse fuerat præsidens in parlamento nostro Parisius.*

* 2. EXECUTIO, Pignorum ablatio. Libert. Dalph. ann. 1349. tom. 5. Ordioat. reg. Franc. pag. 48. art. 33: *De quibus (commis) non esset ad debitam Executionem deveniunt, etc.*

* 3. **EXECUTIO**, Executoris testamentarii potestas. *Necrol. Mus. eccl. Paris*, ad *Non. Oct.*: *Que quidem volumina fuerant posita et inuentata in libraria ecclesie in una banca nova, sumptibus Executionis dicti defuncti, Exequeresse, pro Exécuteur, cui exsequenda committitur suprema voluntas, in Ch. ann. 1300. ex Tabul. eccl. Paris.* *Acde Marie par la grace de Dieu royne de France dessus dicte, principale Exequeresse du testament, ordonnance on derreniere volente de nostredit chier seigneur et pere.*

* 4. EXECUTIO CAMPI, *Duelli seu monomachiae executio*. Charta Ludov. VII. reg. Franc. ann. 1155. in Chartul. Maurign. ch. 83 : *Et eum albus Lantricus Executionem campi et bellum vellet adducere Maurigniacum, etc.* Vide supra Campus 3.

* EXECUTOR NEGOTII CAUSIS, Ad pro-

vocas expediciones sacras deputatus, qui cruces et privilegia crucis adscripta distribuerebat. Charta ann. 1264, ex Bibl. reg.: *G. miseratione divina Tyrensis archiepiscopus Executor negotii Crucis in regno Francie, nec non in Cameracensi, Leodiensi, Tulleensi, Metensi et Verdunensi civitatibus et dyocesis a sepe apostolica de putatus, etc.* Vide in *Crux*, pag. 680, col. 2.

EXECUTORES, in libro Jurisconsultorum, dicuntur qui iudicium mandata, et decreta exequuntur. *Executores Comitum, iudicis, civitatis*, in *Legis Visigoth. lib. 12, tit. 2. Capit. Caroli M. lib. 5. cap. 22.* [* 378.]: *Si quis hanc constitutionem violaverit, in magistratu positus 10. librorum auri poena multabitur. Si Executor est, in Dreanensis Ecclesiarum recludatur poenas habiturus, et officium ordet.*

† EXERCITIBUS CHARENTI, Endem, ut opinor, notione; Charentum enim hic idem putat quod *Culengum* vel *Colegum*, seu hic item vel actionem qua quis re suam repellit etiam apud Iudices. Litteræ Philippi Francæ Regis anni 1307, apud le Brasseur Hist. d'Ebroit. Probat, pag. 29: *Restat quod nos etiam noster predictus et ejus successor: tenentur solverè singulis annis Exercitibus Charenti et aliis feudis et elemosinis in castellaniam de Meuleno 420. libras s. solidos et d. denarios Turon, et nos et successoribus nostris Reges Francie reddimus et solvemus residuum de quo est onerata castellaniam de*

Moullento. Quæ sic exprimuntur in alia ejusdem Regis Charta Gallica ann. 1298. ibid. pag. 35 : *De ce rendra nostre tres chier frere Loys Comte d'Evreux aux Exceuteurs Chols et aultres fiefs, etc. Feudatarius annuerantur Exceutores Choleuti, quod, si recte coniecto, suum teneant officium fiduciario jure, ut Servientes seu Appari-*

tores non raro tenebant. Vide in *Scienc.*
Executores, Exatores. Isidor. lib. 10:
Exrequitor, ab exrequendo, idem et Exactor.
Petrus Chrysol. Sermon. 25: *Idem ipse est et*
Executor et debitor. Impietas Exactorum,
apud Sidon. lib. 4. *Epist.* 26. *que eadem*
Epist. dicitur Exactorum circum latrantium
barbara instantia.

pan inveniantur, Regi Executoris instantia, iustissime his, quibus iura sunt, reformetur; ita ut pro compellendis iudicibus vel saecularibus rursus ad Synodum Metropolitani studio idem Executor a Principe postuletur.

¶ Romanorum quique Pontificum Executores fuisse, qui tempore *Executori apostolice sedis sententiam* destinabant, ut loquitur S. Augustinus in sua ad Cælestium PP. Epistola. Horum munus erat, ut recte exponit D. Constant tom. 1. Epist. Rom. Pontif. col. 1062. eos quorum intererat convenire, ac de dicta sententia ad mouere et certiores facere, ut si intra certos dies iudicata re stare nollent, velut rebelles haberentur ac segregarentur. Hinc et actus ille quo conveniebantur *Conventionis* perinde et *Executionis* nominibus designabatur: quod demonstrat idem D. Constant locis adductis, quos videre potes loco citato. Nobis satis aut observare Afris parum plebiscite huiusmodi Executores, ut patet ex eorum Epistola ad eund. Constantium PP. num. 5: *Executores etiam clericos vestros quibusque prelatibus nolle mittere, nolite concedere; ne famulum typhum servati in Ecclesia Christi, que locum simplicitatis et humilitatis dicit Deum vobis cupientibus præferi, videamur inducere.* Innuit Augustinus in Epistola jam laudata n. 4. clericos illos Executores potestatum et militarium manuum presidium, quo apostolice sedis sententiam exsequeretur, interdum adhibuisse. Sed hic Afris fastum in eis, non violentiam arguit, inquit Constantius noster hic omnino consulendus.

¶ *Executores Officii*, in antiquo Ecclesiæ Saraburienis Brevario edito Londini ann. 1555. passim dicuntur idem qui alibi *Archiepiscopales Sacerdotes*, is scilicet qui per hebdomadam integram in Choro fungitur munere Sacerdotis.

* Ordinarius Ms. S. Petri Aurez-val: *Mitra finita, Executor officii incipit Deus in adiutorium, et dicuntur Vespera de B. M. Infra: Executor officii, sive ebdomadarius, etc. Exsequitur, pro Executor, in Charta ann. 1274. ex Chartular. Vallis N. D.*

¶ *Executores Testamentarii*, Illius curator, quem special testatoris placita perficere, Gall. *Executor Testamentaire*, Imperantibus in Francia stirpis Merovingicæ Rebus, raro Curatores testamentorum instituebantur; quod testatores hinc temporibus gravissimas imponeret hereditibus penas et mœulas, si suas ultimas voluntates rescindere presumerent. Accedebat excommunicatio a Conciliis Gallicanis decreta in omnes et singulos, qui quavis colore bona Ecclesiæ legata retinerent. Verum octavo seculo hic usus cepit abrogari, tumque hæreses mortuorum bona omnia, nulla testamentorum habita ratione, inuaserunt rapissime. Hinc Executorum obortæ necessitas. Quanta fuerit eorum potestas, nos docet Donato Raymundi de Medullatione facta Raymundo filio, cum emancipatus fuit anno 1381. Vult pater, *Uicaster Berret, Filia fructus et Salariorum possint* (Executores Testamentarii) *sine propria auctoritate abque aliquo iudicio licentia percipere et possidere, fructus et obventiones percipere, quousque plenarie predicta elemosyna, remunerationis, sive donati fue-*

rint soluta. Infra: *Et quod dictus Raymundus non patitur aliquod impedimentum fieri contra voluntatem predicti patris, que quidem si per dictum Raymundum non fuerit observata, fructum superioris sibi datum committatur, ex eo quod predicta non observaret.* Denique additur: *Et pro exequenda ultima voluntate præd. Dom. Patris nostri quondam, venditionis titulo tradimus vobis castrum et villam de Molanis sub hac forma, videlicet, quod dict. castrum teneatis in feudum francum ab executione predicta, quousque dicta executio finita fuerit. Hæc ex Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 106. Vide ibi Venditionem predicti castri de Molanis, Executorio nomine et ex potestate Executoribus data et commissis in predicto Testamento facta propter magnam et evidentem utilitatem et necessitatem executionis predicta, et pro exequenda ultima testatoris voluntate.*

¶ *Executores Testamentarii*, apud Th. Mathæi Formul. Anglic. pag. 437.

* *Executores Donationis.* Vide *Salamannus*.

¶ *Executores Litteræ*, Specialia Pontificum maximorum mandata seu rescripta, quæ pro beneficiorum provisionibus concedebantur, forte sic appellata, quod ad certos Executores eas dirigerent summi Pontifices. Ab initio hæc mandata non imponebant necessitatem, erantque quasi precariorum seu monitoriorum Litterarum gratiarum pro quibus scribebantur. Deinde prætoriarum, quibus sub pena collationem precipiebant, et Ordinarii non obtinebant; ac demum Executores, quibus certis mandabat persuis, ut Ordinarios reluctantes compellerent ad conferendum. Tandem summis Pontificibus ultra progredientibus, monitoriorum et prætoriarum Litterarum antiquata sunt, solusque Executoriarum usus remansit, quibus Executores debet capere, nedum ad compellendum, sed et ad conferendum, et revocandum Ordinarii recusantis collationem. Ita Bleyonianus Instit. lib. 1. pag. 96.

* *Executoriales Litteræ*, Quæ iudicium exequendum alicui committit. Patet inter Joan. duem Brit. et legatos pape ann. 1441. ex Bibl. reg.: *Cum litteris Executorialibus etiam brachi secularis invocationibus etc.*

¶ *EXEDRA, Bastrina*, Papias et Gloss. Sangerman. n. 501. Lege et vide *Eseda* in *Esedum*.

¶ *EXEDERE*, pro *Excedere*, Gall. *Exceder*, Modum exire. *Delinquunt seu Excedunt*, in Capitulis General. MSS. S. Victoris Massil.

¶ *1. EXEDITIO*, Vita S. Althelmi n. 13. Maii tom. 6. pag. 86: *Et cuiuscumque Exeditiois sive belli turbatio inter confines fieri, loca supradicti Patris sanctitate et scientia reverenda, libera ab omni statuatur fore servitio.* Continuator Bollandi in Glossario ad calcem reddit *Excedo*, sed putandum esse et pro *Exeditio* legendum *Expeditio*, Gall. *Expédition*, Exercitus, apparatus belli et bellum ipsum.

* Satis arduum Seditio; nisi fortassis idem sit quod sequens

* *2. EXEDITIO*, Exitus, egressus, Gall. *Sortie*. Tract. Ms. de Re milit. et mach.

bellic. cap. 5: *Et viso quod dicti castellum vident se coactos quod aquam non habent bibendi pro se et animalibus suis intus castellum, nec habere possunt extra castellum Exeditorem.*

EXEDRA, Gr. ἔξεδρα. Gloss. Gr. Lat. ἔξεδρα, Triclinus. Joan. de Janua, et actor Mamotrecti ad 4. Regum cap. 23: *Exedra, i. cathedra, thronus, sedes, sella, angustia, Fel Exedra est camera secreta, vel locus thesauri, vel locus subselliorum, i. oboli, vel camera, vel locus quidam separatus a platæo, Fel Exedra est genus fenestæ, que exterius dilatatur, et interius contrahitur. Item invenitur Exedra progezophylacio, et etiam pro thalamo.* Ita fere etiam Gloss. MS. Eccles. Parisiens. ex Walafrido Strabone lib. de Reh. Eccles. cap. 6. ubi ait *Exedrum, esse absidum quantum separatum modicum a templo, vel palatio, et dictum quod extra heret.* * Gloss. MS. Biblicæ n. Bibl. reg.: *Exedra dicuntur Domusculæ iuxta templum, in quibus habitabant ministri, a reputebantur vasa; et dicebantur Exedra quia extra eadem. Item Exedra dicuntur alicui assessorum ab assidue, quod assidue.* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521: *Egledra, Gallice Trelliez.* Sunt igitur Exedra conclavia a reliquis ædificiis separata, que interdum portibus adungebantur, ut colligitur ex vel. Inscript. 65. 3. 173. 3. Regula S. Antonii ad Monachos cap. 18. *Ne loquaris in Ecclesia, nec resides in Exedris Monasterii.* [Vita S. Sulpicii Pii a. 19: *Hic locus non longe a Basilicæ porta domo, ubi Dei Sanctus in capedra Exedra loco repositus gratia cum fratribus recubabat.* Monachus Alisiodorensis in Chr. ann. 905: *Exedras quosque B. Lapi et S. Columba bracteis aureis atque argenteis virili artificio sculptis ambivit.* Concilium Nannetense can. 6: *Prohibendum etiam... ut in Ecclesia nullatenus sepeliuntur, ut in atrio, aut in porticu, aut in Exedra Ecclesiæ.*

Interdum *Exedra* dicuntur throni Episcoporum in Bematis, seu ipsa Bemata, vel sacra temporum adyta. Glossæ MSS.: *Exedra, vel Clithedrum, sedes Episcopalis.* Papias: *Exterior sedes, ubi Papa sedet, quomodo populus concitatur.* [Vel ut habet MS. Bitur. quando communicat populus.] S. Augustinus lib. 22. de Civit. Dei cap. 8: *In gradibus Exedra, in qua de suppon loquatur loco, etc.* Idem in Gestis cum Emerito Donalistrum Episcopo: *Cum Deuterius Episcopus Metropolitani Curiam Augustinus una cum... Episcopis in Exedris processisset, scilicet Ecclesiæ majoris Cæsariæ, etc.* Vide Henric. Valeium ad Euseb. lib. 3. de Vita Constantini cap. 56.

* *EXEDRAIA*, in Vita 2. S. Columbae tom. 2. Jun. pag. 532. col. 1: *Virgatus... in quadam exedra, que ornatorum altissimis parietibus, devotus orabat... Sed et illius Exedra separatim concludit, ubi se Virgatus in quantum potuit, latitare conabatur, etc.*

* *EXEGNIO*, pro *Exegnum*, munus, oblatio. *Christi natus.* 1196. apud Cl. V. Genamp. in Ind. ad Hist. B. Chart. pag. 575. col. 2: *Promissiones... annuat facere Exegnum unum in nativitate Domini.*

* *EXEZNARE*, Vide *Exeznare* post *Er* nium.

† **EXEMINA**, Mensura vinaria. Vide *Examina* et *Hemina*.

† **EXEMPLA**, feni. gen. pro *Exemplum*, pluris apud Mabill. tom. 3. Annal. Bened. cap. 705. Alibi non semel mendose scribitur pro *Epistola*, ut multis probat Stephanus Baluzius tom. 2. Capitul. col. 124. et seq.

EXEMPLABILE, Quod alienius comparatione exempli simile est. Papias.

** **EXEMPLANS**, ut *Exemplar*. Vide locum in *Exemplator*.

EXEMPLAR, In quo differunt *Exemplar* et *Exemplum* docet Rollandinus in Summa de Notaria: *Exemplar* dicitur originis scriptura. Genus videlicet ex quo generatur vel ducitur *Exemplum*, quod quidem appellatur *Originale*, *Authenticum*, *Exemplum* vero quod etiam vocatur *Intextum*, vel *Sumplum*, est scriptura *exemplata*, generata, vel *sumpta* ex priori sive originali scriptura, unde verus:

Exemplar genus est, *Exemplum* quod trahit inde.

Et:

Exemplar generans, *Exemplum* quod generatur.

Vide *Salmasius* de modo usurar. cap. 1. Et *Gottelium* in *Lexico Philosopho*. pag. 309.

1. **EXEMPLARE**, Describere, exemplar exprimere, cingere, Gall. *Copier*, Papias: *Exemplare*, *Assimilare*. Gloss. Græc.: *Exemplari*, ἀντιγράφειν, ἀντιγράψαι. *Exemplum*, ἀντίγραφο. Gregorius Turon. lib. 1. de Miracul. cap. 64: *Ille vero... nocturno tempore, famulante lumine, fuditler Exemplavit*. Ratbertus de Casibus S. Galli cap. 5: *Cum nequaquam invenisset (Chartam) quia omnino non erat, delatum est et quod Analagari cum Exemplari tradere voluisset*. Eckerdus Junior cap. 3: *Epistolae (canonicæ Græcæ... multis sudoribus ille Exemplaverat*. Alanus de Insulis lib. 4. Anticladicali:

In studiis Exemplum est, factuque sororis

Replicans, ejus facto sui facta sigillat.

Et lib. 6:

..... Mortuus figuram

Exemplum mortis vixit.

Idem in Planeta natura: *Dentes qualem sui coloris consonantiam eloris faciem Exemplant*. Utitur in eodem libello non semel, et in Anticladicalio lib. 1. cap. 7. lib. 3. cap. 1. 2. 5. lib. 7. cap. 3. ut et Sidon. lib. 4. Epist. 16. Ruricus lib. 1. Epist. 8. Gregorius Tur. de Viis Patrum cap. 6. Marcellus lib. 1. Form. in Praefat. Rusticus Episc. Burdegal. in Epist. ad Eucherium edita a Sirmondio ad Sidonium lib. 3. Epist. 1. 3. Bonifac. Moguntin. Episc. Epist. ad Zachariam PP. apud Serran. de Reb. Mogunt. lib. 3. cap. 15. Walsfordius Strabo in Praefat. ad Visionem Vestini Monachi, etc. Adde Baronium ad ann. 745. n. 33. Columbanus in Episc. Vivariensis. lib. 3. n. 5. etc.

2. **EXEMPLARE**, Explanare. Glossæ Bibliæ MSS.: *Exemplari*, *Explanari*, *Exemplum* ducendi. [Vide *Exemplificare* 3.]

3. **EXEMPLARE**, apud S. Augustinum Epist. 59. sumitur pro traducere et ludibrio palam exponere.

† 4. **EXEMPLARE**, Interlocuere silvas. Vide *Exemplum* 2.

* 5. **EXEMPLARE**, Exemplo probare. Vita S. Clare tom. 2. Aug. pag. 761. col. 1: *Doceat novitias Christum plangere crucifixum, et simul, quod verba docet, facit Exemplum*. *Exemplum* ex aliquo sumere, vulgo *Prendre exemple*, apud Froisart. in vol. 3. cap. 33: *Saches que si vous estes pris de force, vous serez là dedans tous mis à l'espee: parquoy les autres s'y Exempleront*.

** **EXEMPLARI**, Imitari. Ruodlieb fr. 6. vers. 36:

Exemplaris Adam, qui colpas veritit in Exam.

EXEMPLARITAS, qua quis se præbet in exemplum. Rythmus de B. Marco Minorita:

Splendor Exemplaritas et associatus integra.

[Utitur eadem notione Menotas in Sermon. Quadragesim. fol. 144. v°.]

* Charta ann. 1525. ex Tabul. S. Germ. Prat.: *Quæ plantula observantia regularis illuc per Dei gratiam translata, tantorum patrum Exemplaritate vite et verbo doctrinæ, velut imbre spirituali, convalescent.*

† **EXEMPLARITER**, Ad exemplum, Gall. *Exemplairement*. Hist. Archiep. Rotomag. apud Marten. tom. 1. Collect. in 4to. part. 2. pag. 243: *Quatenus Exemplariter correcti, et posteris sibi similibus sint terrori, et parvulis spei.*

† **EXEMPLARIUM**. Vide in *Exemplum* 2.

† 1. **EXEMPLATIO**, Descriptio, exemplum, Gall. *Copie*, Mabill. lib. 1. de Re Diplom. cap. 2. n. 9. ex Epistola Wicardi Abbatis ad Frotharium Tull. Episc.: *Mitius dignationi vestre donationem illarum rerum exemplationem, prout cum ipsa et donati Imperatoris Exemplationis chartam. Diploma Sigismundi Imp. ann. 1434. apud Ludewig. tom. 5. pag. 301: Coram nobis in jus compertum ad videndum et audiendum litteras hujusmodi imperiales, ut premissis, et faciendum exemplar, vel dicendum causas rationales, quare hujusmodi transmitti et Exemplatio fieri non deberet. Processus de S. Wernhero, April. tom. 2. pag. 733: *Quia præscriptorum monumentorum, litterarum ac scripturarum productioni et Exemplationi... presentem interfuit. Vide Exemplare 1.**

† 2. **EXEMPLATIO**, Dunctio, tum purgatio, extirpatione. Vide in *Exemplum* 2.

EXEMPLATOR, similis notione. Vide ibidem.

** **EXEMPLATOR**, Librarius, qui exemplar exprimit, describit. Statut. Schol. Verell. ann. 1228. apud Savin. in Hist. Jur. rom. med. temp. tom. 3. pag. 669: *Item habebit canonice Ferrellarum duos Exemplatores, quibus taliter providebit quod eos scolaris habere possint, qui habeant Exemplantia in utroque jure et in theologia, competentia et correcta, tum in textu, quam in Glossa. Ita quod solum sint a scolaribus pro exemplis accipiendum quod convenit, ad taxationem rectorum.*

* **EXEMPLATURA**, Descriptio, exemplum. De quorum actuum *Exemplatura* et scriptura, etc. in Stat. Placent. lib. 6. fol. 83. r^o. Vide *Exemplatio* 1.

† 1. **EXEMPLATUS**, Descriptus. Gall. *Copie*. Vide *Exemplatio* 1.

2. **EXEMPLATUS**, Eructus. Vide in *Exemplum* 2.

* **EXEMPLIFICARE**, In exemplum proficere. Græta quarundam soror, etc. Prædicat. ex Cod. reg. 5645. fol. 33. v^o. *Soror Eligenda de Sublimite retulit priorissæ suæ ex familiaritate, quod nunquam petuit dicit a Deo quin continuo opineretur, et Exemplificavit de capula mortali, a qua petuit a Deo absolvi, ut se transferret ad frangere vitam.*

1. **EXEMPLIFICARE**, Idem quod *Exemplare*, Ad exemplar describere. Charta Edw. III. Reg. Angliæ. tom. 2. Monast. Angliæ. cap. pag. 408: *Nos autem tractamentum ordinationis predictæ... tenore præsentium duximus Exemplificandum*. Est etiam

2. **EXEMPLIFICARE**, Exemplum præbere. Inscriptio in Abbatia S. Martini Ambiani:

Die Christo clamydæ Martini dimidiata:

Un facimus idem, nobis Exemplificavit:

Ebrardus Bethuniensis in Gracismo cap. 15:

Scandalizare malum dicit Exemplificare.

Vide Will. Malmesbur. in Vita S. Aldhelmi cap. 5. Casarius Heisterb. lib. 6. cap. 5. et Joannem de Janna in voce *Parum*, [Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 198. 207.]

† 3. **EXEMPLIFICARE**, Narrare. Papias. Vide *Exemplare* 2.

1. **EXEMPLUM**, Argumentum, figura. Epistole Pontificum Romanorum. Ep. 67. [et apud Miræum tom. 1. pag. 643. col. 1:] *Præfulgidus atque nectarus regalis potentia vestra per Aratum Ducem suscepimus apices, in quibus reverbatur, quod Palatii Romanensis civitatis nuxia atque marmora, cæteroque Exemplum, tam in strato, quoque in parietibus sita, vobis tribueremus, Anastasius in Leone III. PP. pag. 123: *Fecit autem in Patriarchatu Lateranensi trichilium majas... et in circula luminis marmoreis ornati, atque marmoribus in Exemplis strati*. Ibid. pag. 127: *Et in pavimento marmoreis Exemplis stratis*. Ita pavimento Exemplis stratum, idem est ac tessellatum, in quo diverse forme et figure exprimiuntur. Hinc vestes variis Exemplis, et figuris ornate. [Eusebius dicitur apud Eustathium ad Od. 2. et Epigrammæ nuxia apud Nicetam in Codice Babaro-Græco, Epitome Exempli et figurati, pro quo in Græco est ἐκτύπησις, etc. Ita Nicolaus Alemannus in Disert. de Lateranensib. Pariet. lib. 3. cap. 2. et Salsmuis.*

2. **EXEMPLUM**, Idem quod *Exartum*, *Essartus*, [Silvæ vel duncta in terram cultam redacta. Chartular. S. Vincentii Cenoman. fol. 28: *Concessi... Abbatibus S. Vincentii Cenoman. duas partes totius decime de feodo de la Bastine de omnibus Exemplis tum in plano quam in nemore facitis et faciendis*] Charta ann. 1176. in Tabulario Vindobonensi: *Joannes filius Goffridi Comitis Friburgensis, cuiusmodi est Exemplum Wastina, quæ adjacent Fille Dei, et inservit. Regium Castrum Castri Ladi in Adulbus fol. 50: De nemoribus Militum et feodatione de foresta, ipsi habent suam, nisi conditione, ut ipsi non poterant Exemplare, nec vendere, nec dare omne forestationem*. Fol. 47: *Exemplum etiam memoris S. Joannis, quod de feodo Belmsensis consistit, quantum iuxta feodum Gusan continetur, habet in dominicium*.

In eodem Tabular. f. 54: *Nul ne puet vendre bois ne pleyseyss es vîez Essaupeles de Burcopol, ne es novius, sans assentement au Seigneur de cette forest.* Vide Hist. Monast. S. Nicolai Andegav. pag. 63. 64. 87. [et Lobinell. Hist. Britan. tom. 2. col. 211.]

† **EXEMPLUM**, in Notitia iniitæ pacis inter Gauridum Comitem Andeg. et Gervasium Episcop. Cenomani. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 159: *Statuit et daret illico de Exemplis intra foresten Guastina, etc.*

EXEMPLARIUM, **EXEMPLARIUM**, Eadem notione. Charta Ludovici Regis Franc. ann. 878. ex Tabul. Eccles. Barcinon. in Append. ad Capitul. n. 110: *Et villam Campinoz cum Exemplariis, adificiis, castellis et vineis, etc.* Charta Willelmi Comitis Belisimensis apud Egidium Brey in Hist. Comitum Perticensium: *Dedimus etiam Ecclesie de Donfronte, et decimas omnium agriculturarum que sunt in Exemplariis forestarum predictarum.*

EXEMPLUM, **TERRA**, Eruncata, virgultis purgata. Charta Philippi Reg. Franc. ann. 1169. apud Sammarth. in Abbat. Fontis Danielis: *Decimam partem totius redditus... de terra Exemplata et Exemplanda in eodem foresta.* Charta Philippi Regis Fr. ann. 1306. in Regesto Philippi Pulcri Reg. Franc. ann. 1299. Tabularii Regii num. 67: *Et decimam partem totius redditus ejusdem jueli (de Meduana) de terra Exemplata et Exemplanda in eodem foresta de Fossa Loven, etc.* Alia ejusdem Philippi Pulcri Regis Franc. ann. 1310. ex 47. Regesto Tabularii Regii n. 77: *Plataes, landus, brueras, et Exemplata seu essarta, etc.*

† **EXEMPLARE**, **ERUNCARE**, Chartular. B. M. de Bono-nuncio Aurelian. tit. VDA. in Transactione ann. 1305: *Illud nemus Exemplare non potest.*

* Nostris alias **Exempir** et **Exemplir**. Lit. remis. ann. 1451. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 65: *Pour laquelle cause icellui supplient... print ung serment (ou fermeau) a Exempir hayes et buissons.* Alie ann. 1477. in Reg. 303. ch. 61: *En allant icellui supplient ainsit Exempir, essarter et deschaller les terres de son maistre, etc.*

EXEMPLATIO, **EXEMPLATORIUM**. Charta Gauridii Comitis Andegavensis in Tabulario Eccles. S. Laudi fol. 81: *Et prope ipsum locum Exemplationem quam permittit facere Joannem Clericum in eadem foresta.* Alia ann. 1067. tom. 11. Spicilegii Acheriani pag. 394: *Ordinavit... unam medietatem terræ cum pratis que ad illam pertinent, et Exemplationes boni de Boeria, que erant mea propria.* Charta Goffridi Comitis Andegavensis ann. 1040. apud Sammarthanos in Episcopo. Andeg.: *Et terram veterem quam ibidem habere dinoscimur, pariterque cum novallibus et Exemplationibus que postmodum sibi facta sunt.* [Perperam Exemplationibus in Annal. Benedict. tom. 4. pag. 733. col. 2.] Alia Goffridi alterius Comitis Andegav. apud eodem Sammarth. : *Et prope ipsum locum Exemplationem quam permittit facere... in eadem foresta.* Charta Caroli G. apud eodem in Episcopo Vivariensis. n. 34: *Districtum quoque ex burgulitate... Melotem quoque usque ad aqueductum, cum Exemplatorio, siccis, et insu-*

lis, etc. Infra: *Usque ad summam montis Conati, et usque ad Exemplatorium.* Vide Columbum in iisdem Episcopis lib. 1. n. 25. lib. 2. n. 49. Quidam his locis **Exemplatorium** esse putant locum in quem rivus influit. Sed cum silvis adjungatur, que aliquando **exemplatur**, malim existimare **saricem** significare.

Hærum vocum originem vix agnoscent ipsi, apud quos obviunt, Andegavenses: neque enim pro vero dare velim ab **Exemplari** ortas, ut **essarta**, silvarum partes fuerint **Exemplata**; alii melius forte divinabunt.

* 3. **EXEMPLUM**, **Αρπαγο**, **κρίμα**. Germ. codex. Hoc excipulum. Castigat. in utrumque Glossar.

* **EXEMPTARE**, a Gallico **Exempter**, Eximere, liberare, immunem facere. Arest. parlam. Paris. ann. 1306. in Reg. Olim: *Isopus comitatus (de Poix) homines ac bona eorum.... Exemptaverunt totales a jurisdictione et potestate dicti domini et hæredum suorum.*

† 1. **EXEMPTIO**, qua Monasteria ab episcopali jurisdictione eximuntur. Vide **Monasteria exempta**.

* 2. **EXEMPTIO**. Charta ann. 1201. in Chartul. Cluniac.: *Abbas Cluniacensis non exigit de predicta domo (Lewensi) nisi centum solidos nomine census annui, nec aliquam ibi faciet Exemptionem.* Sed legendum existimo **Exactionem**.

EXEMPTO, pro **Excepto**, adverbialiter, in Bibl. Cluniacensi pag. 543.

EXEMPTOR, Carnifex. Thomas Cantuar. lib. 1. cap. 25. § 8: *Nec mora, Exemptore vocato, jubet, aperto pectore martyris, cor ejus rivelli.* Apud Papiam MS. **Exemptores**, **Tabellarii**, in Editio Tabularii dicitur. Sed legendum videtur **Exceptores**.

* **EXEMPTUS**. Lit. ann. 1367. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 93: *Cum in villa, terra, castro et castellania, de Busenecy, sibi titulo Exempto obento, etc.* Ubi doctus Editor emendandum proponit **Emptionis** vel **Ex empto**; quo quidem sensus aptus fit.

EXENARRARE. Glossarum MS. Ecclesie Parisiensis: *Exenarrabant, ignorabant.*

* **EXENDOLA**, Scindula, asser semitæ ad legendum aptus; **Exil**, in Lit. remis. ann. 1406. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 399: *Demi crat de taille, deux faisoins d'Exil.* Unde **Exil**, pro Vagina seu theca ex scindulis compacta, in aliis Lit. ann. 1464. ex Reg. 199. ch. 519: *Ung becoqui en ung Exil en sa main etc.* Inquisit. super destruct. bastidæ Sabran. ann. 1363. ex Cod. reg. 5956. A. fol. 81 vº: *Item plantatum ante furnum copertum de Exendolis devastatum.* Vide supra **Exennia**.

† **EXENIA**, fem. ut **Exenium**. Quod undique non venient ad eos **Exennia** a fidelibus transmissæ, in Actis SS. Julii tom. 1. pag. 115.

† **EXENIARE**. Vide post **Exenium**.

† **EXENIUM**, **Valde**. Gloss. Iiid. Patat **Gravius Enim** delendum esse, et significari **Ez** in compositis habere potestatem augendi, ut in **Exaugo**, etc. suæque opinionem confirmat auctoritas Papie.

apud quem: *Ex. prapropio interdum pro valde accipitur, sic ut Excelvus.*

EXENIUM, **EXENIUM**, Idem quod **Enium**, Munus, donum, oblatio, atque adeo quævis prelatio vel tributum sub nomine domi. Papias: **Exenium**, **Donum**, **Servitium**. Glossæ MS.: **Gasa**, multa **Exenium**. Gloss. Græc. Lit. Cod. Reg. 85: **Σίνας**, **Ηασιελ**, unde **Latin**. **Exenium**, Idem Gloss. Edit.: **Σίνας**, **τι δάρεα** **τι εὐχαριστήριον**, **Ηασιελ**, Mamotrectus ad Ecclesiasticum. cap. 30: *Exenia, id est, dona de longinquo missa, ab e et xenos, quod est peregrinum.* Editio hodierna habet **Xenia**. Catholicon parvum: **Exenium**, vel **Excinium**, **Present**, **Exenium nuptiale**, in Legib. Rotharis Reg. Longobard. tit. 67. [* 184.] quod ab amiris vel agnatis novæ nuptæ datur. Justus Episcopus Urgelitanus in Epist. ad Sergium Papam: *Quoddam tibi in corporali specie spiritus Exenium dirigere procuravi.* Hincmarus Remensis in Quaternion, ad Carolum Regem: *Quia idem frater noster ab eo Exenium accepit, et patris sui beneficium a donaverit.* Honorius III. PP.: *Superflua dubitasti... quia teneantur vicissim ad verere de proventibus illis qui ex gratia, in utroque officio, vel loco Ecclesiastici proveniunt nascentur, nisi forsan aliqui Exennia sint, quæ ad esculentum, vel poculentum pertinent.* Alanus de Insulis lib. 4. Anticladiani:

Et veluti quondam cœnis Ecceia donat.
Ita Cod. MS. pro **Ecennia**. Occurrit passim hisce notationibus apud Scriptores, in Lege Longob. lib. 3. tit. 1. § 6. [* 187. 184.] in Annal. Francor. Berin. ann. 869. apud Paulum Warfried. l. 4. de Gen. Longobard. Alcinum Epist. 84. Paulus Diacon. in Vita S. Massei Episcopi Emerit. cap. 2. Ingulfum pag. 877. Odrericum vitalem pag. 868. Petrum Damiani in Vita S. Odilonis Abbat. Cluniac. cap. 17. Frîde godum in Vita S. Wilfridi cap. 44. Hincmarum in Capitulis ad Presbyt. parochia suæ cap. 12. 13. Guibertum lib. 1. Hist. Hierosol. cap. 23. Guill. Tyrium lib. 7. cap. 13. Anonymum in libro Miraculor. S. Mauri Abb. cap. 17. Anonym. Poetam de Episcopis Eboracensibus pag. 559. Simeonem Dunelmensem ann. 1044. et 1146. Gervasium Doroborn. Willelmm Briton. l. 4. Philipp. pag. 141. 145. [Guillelmus Parisiensem Episcopum in Rhetorica divina cap. 50.] Musartum lib. 4. de Vita Henrici VII. ubi, 2. Thomam Archiepiscopum Spalatensem cap. 19. Petrum de Vineis l. 3. Epist. 67. Bractonum lib. 5. tract. 5. cap. 4. Fletum lib. 2. cap. 71. § 11. Thwrocium in Ludovico Rege Hægar. cap. 4. et alibi, in Formula 37. et Baluzianis, etc.

Vocem prope Ulpiano notam in l. 6. D. de Offic. Procons. (1. 16.) observi Dempsterus ad l. 1. Antiqu. Roman. Ronsi, scribens in MS. Codice legi **Exeniorum**, pro **Xeniorum**, ubi Editi præferunt. Vide Felicem Osiu ad Mussatum pag. 98. et supra **Exennium**.

EXENIARE, Dona conferre, in Chronio Fredegarii cap. 45. [et in Appendice ad Agnellii librum Pontificalem, apud Mart. tom. 2. pag. 213. col. 1. Hincque corrigendum locus Chronici Siciliæ, inter

Anecd. Mart. tom. 3. col. 79. ubi legitur : *Cui Dominus Universitas hominum dicta Paternitas, urbis Exeravit in dicta transitu pluresque diversas res commisit. Legendum enim Exeravit.*

* **EXENIUM** DE COQUINA, Dapes, ferulicum. Feoda Norman. in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 153. v. col. 2 : *Henricus Waulp tenet terram suam per argenteriam, et debet servare portum duobus baile castellis Rothomagensis per liberationem sex denariorum in vicecomitatu unoquoque die, et quando rex Jacobus Rothomagi debet habere unum sextarium de vino et quatuor panes et quatuor Exenia de coquina, que omnia moventur de ducatu. Vide supra Coquina.*

* **EXENIUM** VENATIONIS Ecclesie Romanæ in principis anni festivitibus exhibendum, cujus mensuris formula extat in Cod. reg. 4189. fol. 12. v. *¶ Quia requiruntur... districtis infingentes quatenus venationis Exenium, ut moris est, sic devote atque honorifice in proximo futuro festo Navitatis Dominice nobis pro Romano ecclesie facialis... ita quod quingue diebus ante festum Navitatis prædictæ, dictum Exenium, vestro nomine, eorum nostra presentia præstentur. Infra : Exenia venationis in festivitibus Navitatis et Resurrectionis Domini.*

† **EXENIUM.** Vide Exenium.

† **EXENODOCHUM**, pro Xenodochium, in Codice MS. Cathedralis Mutin. haberi testatur Muratorius tom. 1. part. 3. pag. 130.

† **EXENSUS**, *Hors de sens*, in Glossis Lat. Gall. Sangerman. MSS. Log. Exensius, ut apud Gelium.

† **EXENTERARE**, Sotis interanea seu viscera extrahere. Cornelius Zantflin in Chronico, apud Marten. tom. 5. Collect. Ampliss. col. 392 : *Post paucos dies præcipitatus mali promotores vni comprehensi sunt et Bavaro prædicti; quorum primarius, Jacobus dicitur Babula, in quatuor portiones apud Trjectum extitit depectatus et Exenteratus, illius de Plemolin in agro decollatus, Egidius Lamberti ad arborem suspensus. Vide Exintare.*

EXENTERATIO, EXENTRATIO, Ponere species in lesae majestatis reos, apud Anglos, apud quos eorum interanea seu viscera extrahuntur et comburantur. Th. Walsingham in Ricardo II. *Audium et confestum turpissima scelera, tractionis, suspendio, decollationis, Exenterationis, et quarterizationis, ut usu vulgari loquar, adjuvante.* Et pag. 354 : *Adjudicatus est tractionis, suspensionis, Exentrationis, combustionis interiorum, et quarterizationis.* Sententia edita in Hugonem Dispensatorem sub Edw. II. apud Knyghtonem : *Et per eum que vos aboletastis et procurastis discordie nostre Seigneur le Roy et la Roynne et les autres del Realme, si serez Emboeltes, et puis ils seront vrs.*

EXEQUIÆ, apud S. Zenonem Veronensem in Serm. de Fide, Spe et Caritate, dicuntur lites quibus defunctorum corpora involuntur, vel certe ipsi, ut sunt, funus, [Interdum Officium est pro Defuncto sollempniter celebratum, etiam abente cadavere. Charta ann. 1445. ex Schedis D. Lancelot : Audierat Johannem de Livenis Episc. Vivar. apud Valentiam

dictis suis clausisse extremos et ibidem corpus suum tradidit fuisse ecclesiasticæ sepulture; quare si alia DD. Canonici consensum videbatur, dicti fore honestum missum et Exequias celebrari debere... quiquidem Canonici... ordinaverunt Missam sollempnem et Exequias celebrandas fore incontinenti. Testamentum Rothomai Ebor. Episc. ann. 1458. in Libro nigro Seacarii pag. 679 : Do etiam et lego omnibus locis, in quibus habeo perpe- tuas Exequias, tales denariorum summas, quales executores mei æstimabunt honestas et salubres animæ meæ... et si forte executores mei, vel ad minus tribus eorum videbitur, quod Exequia tales erunt multum honorosæ (onerosæ) aliquibus locis... volo, quod commutent prædictas Exequias in numerum Missarum, ceteras quo bene fieri poterit, pro salute animæ meæ post mortem meam per eos celebrandum.]

* **EXEQUIE** nostris alias, eadem accptione. Inventar. eccl. Camerac. ann. 1371. ex Tabul. cijsd. : *Item un drap lequel on siet mettre as Exeques des mors sur le luel ou autre representation du corps. Stat. ann. 1376. tom. 6. Ordin. reg. Franc. ann. 1376. pag. 188. art. 20 : Et si'il advenoit que aucun sergent d'armes trespassast en quelque lieu que ce feust, qui n'eust de quoy l'en lui peust faire son service et ses Exeques, etc.* Vide infra Funeralia et Heriotum.

EXEQUIALES, [Monitores fanerum.] Vide Pulsatore.

EXEQUIARE, Exequias celebrare. Vita B. Eusebii Abbatiss Hamatisensis a. 12 : *Tunc ex more jacobitis exequijs Exequiatur.* [Bernard. Guido in Hist. fundat. Conventum Ord. Prædict. apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 516 : Exequiebatur corpus ejus in Ecclesia. Nonius : Exequuntur, ab Exequiis, ut convenerunt, epulatur. Affert locum Varrois.] Exequialis honor, apud Willelm. Briton. lib. 12. Philipp. extremo.

* **EXEQUIARIUS**, quo exequias erat et dirigat, pecuniariusque ob id erogandum distribuit. Acta MS. monast. S. Arbogasti Argent. : *Cum distributione decem solidorum ab Exequiario monasterii. Vide supra Annularius.*

EXEQUIARE, Ex equo dejicere. Gall. *Démener*. Petrus Diacon. lib. 4. Chr. Casin. cap. 62 : *Victoria itaque Romani potuit, Normannos Exequitatos et depraedatos per vicis et oppida persequantur.* [Camillus Pergrinus in Hist. Princip. Langobard. apud Murator. tom. 2. pag. 251. col. 2 : Dum Capuam repeteremus, a Grecis capiti exequiti sumus et Exequitatos : oblatique equis et spoliis et ministris cunctis, homines argento redempti sunt. Fugos recollegimus quinque.] Occurrit apud Erchempertum in Hist. Longob. cap. 61. et in Epist. 326. tom. 4. Hist. Franc. At in Speculo Saxonicol. 3. art. 72. § 4. sumitur pro Equitare. Vide Equus.

EXEQUIUS, Testamentum MS. Guili. Jordani Comit. Certanæ Id. April. ann. 42. Philippi Regis : *Et ipsas franchodas de villa Targazona, et albergos et omnes Exequios quo habeo in villa Marchexanes, etc.* [Editum est in Appendice Marce Hisp. col. 1224. et seq.] Vide Exequia.

* **1. EXEQUATRE**, Pigoara auferre,

Gall. *Exécuteur*. Charta ann. 1379. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 30. col. 2 : *Preceptatis et injunctis Henrico de Brova subvicario regio Nemausi, nec non pluribus serventibus regis, quod Exequatrem me et bona mea realiter et de joco. Vide supra Exequatrem.*

* **2. EXEQUATRE**, Poma capitis plerere. Lit. remis. ann. 1357. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 275 : *Fuit ratione dicti homicidii... ad ultimum supplicium condemnatus et Exequatus. Vide supra Exequatrem.*

* **EXEQUATORIA**, Practicis nostris *Exécutoire*, litem quibus executioni judiciaria permittitur. Lit. ann. 1411. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 632. art. 6 : *Valentur eorum officium exercere et exequi... aliquæ aliquæ requisitione facienda seu petendo ad ordinariis dictarum senescallarum sive ipsorum locorum, et aliquæ annexa seu Exequatoria aliqui cornodem.*

EXERCIPES, Cursor, qui in currendo pedes exercet. Gloss. Lat. Gr. : *Exercipes, ταχιδίπους, Ἀρσενός, ταχίον.*

EXERCITIALES, Milites, qui in exercitu militant. Capitulare Sicardi Principis Benevent. ann. 836. cap. 7 : *Si quisquam Exerctidem aut militem, vel quumlibet aliam personam simpliciter ambulantiem præsumpserit occidere. Cap. 30 : Ut non præsumpat aliquis terriorum Exerctidem aut militem facere. Cap. 31 : Si terriori obno- cense Exerctidis factus fuerit, aut vide. Occurrit in Legibus Witsogoth. lib. 9. tit. 2. § 9. in Legib. Longob. lib. 1. tit. 9. § 21. tit. 14. § 1. lib. 3. tit. 1. § 18. § 1. Luitpr. 62. (6. 9.) Rothar. tom. 23. Pippin. 2.]*

EXPEDITIO EXERCITALIS, in Capitulis Caroli Calvi tit. 31. § 27. [** Edit. Pist. ann. 864. Vide Hiltius. Glossar. voce Reire, col. 1544. et mov Exerctis. 1.]

EXERCITALE ITER, Gall. *Marche d'armée*, in Capitulis Caroli M. lib. 3. cap. 14. et inde in Capitulis Caroli C. tit. 20. [** i. e. Convent. Carisiac. ann. 857 : De pace vero in Exerctali itinere servandus usque ad marcham, etc.]

EXERCITALE seu **HOSTILE ITER**, Exercitus, obligatio pergendi in hostem. Charta Carlomanii ann. 6. regni ejusdem in Reg. 111. Chartoph. reg. fol. 169 : *Pro persona libertatis sue iter Exercitale, sicut ceteri homines faciat... Ceteri vero pro persona ingenuitatis suæ, sicut diximus, itinera hostilia exerceant. Vide in Iter.*

* **EXERCITALIS** HOMINIS, Milites qui relebant muros sibi mercedis loco attributos. [** Homines liberi qui expeditionem exercitalem facere possunt. Vide Edict. Pistens. art. 27. Aliter sentit Carpent. in Exerctator.] Donationes Ecclesie Saltzburgeris factæ apud Canisium tom. 6. pag. 1151 : *Et ipse Dns... tradidit illidem in alimoniam ancillis Dei... villam que vocatur Einherga cum commanibus ibidem servis et alia Exerctibilibus hominibus triginta. Infans : Dedit etiam... casum et curtem cum omnibus appenditiis suis et manibus lxx. inter servos et tributales nonen et Exerctales homines. [** First Exerctalis, apud Erchemp. in Hist. Langob. cap. 34.]*

MANUS EXERCITALIS, [Qui Exerctibilibus

hominibus attribuebantur ad culturam.] Vide Manus.

Placitum EXERCITALE. Vide in Placitum.

EXERCITALE. Cum armis rebusque aliis militariibus. Epist. Caroli M. ab Fulrad, inter Anecd. Pecz. tom. 6. part. 1. col. 73: *Itu vero preparatus cum hominibus tuis ad predictum locum venies, ut inde, in quancumque partem nostra fuerit iussu, et Exercitales ira possis, id est, cum armis atque utilitatibus, nec non et cetero instrumentis bellicis, in vicualibus et vestimentis.* Vide Exercitator. [* Pandionius... Exercitator super Colorem profectus est, stipatus agmine Neapolitum, ibique unitionem extrinsecus residens, in Erchemp. Histor. Longob. cap. 45. Armata manu.]

EXERCITARE, Bellare, bellum gerere, vel in exercitum pergere. Capitulare ann. 807: *Memoratorum qualiter ordinamus, propter famis inopiam, et de ultra Sequana omnes Exercitare debeant.* Adde Capitul. 4. incerti anni Caroli M. cap. 7. Capitula Caroli C. apud Marsam ann. 847. et c. Capitula Sicardi Principis Beneventani ann. 836. cap. 19: *Ut ubi Exercitare voluntis a nobis nullum lesionem habeatis.* Acta S. Prudentii Episcopi Garayacensis apud Bivarum: *Argonensis Rex Aldofanus cum longo tempore cum exercitu suo in Saracenis Exercitando existit, ut, etc.*

EXERCITAS, [* Exercita.] Actus praesertim judicialis. Instr. ann. 1384. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 74. col. 2: *Item ponunt, quod domini senescalli, iudex major, et fere majores officarii regii lingue Occitum fuerunt in dicta civitate Nemus, et cotidie sunt et confluent, in radem Exercitas justicie, prout ad quembet ipsorum tangit, tam per sequum suos servientes, familiares et ministros, faciendo et exercendo. Exercite, eodem sensu, in Charta ann. 1318. ex Chartul. S. Nicas. Mellet. Ont est en bonne justice possible Exercite tout maniere de justice ad lui contraires. Exercite, pro Exercice, exercitatio, in Reg. Corb. 13. sign. Habere ad ann. 1511. fol. 112: *Parquoy plusieurs desdits confreres se sont retardés et retardés de l'Exercite dudit jouer de l'arc à main.**

EXERCITATOR, Operarius mercenarius; quomodo etiam intelligendus Exercitator homo in Exercitatu. Hist. Henr. romit. Trecent. ann. 1156. tom. 6. Ordinari. reg. Franc. pag. 315: *Omnia alius Exercitator illic inhabitans, cui non esset datus facultas cum bobus terram colere, duodecim denarios, secundum aliorum consuetudinem solveret.* Vide in Exercitator.

EXERCITATORES MOSACHI, in Vita S. Macharii Alexandr. Abb. cap. 5. et 7. in Vita Patrum, dicti videntur qui alius Circatores.

EXERCITATOR EQUORUM, apud Jul. Firmicium l. 8. Exercitator corporum, παῖδες ἵππων, apud Macrobius lib. 2. cap. 24. [Exercitator nude inter eos, qui in navi preminentiam habent, numeratur apud Rhymerum tom. 12. pag. 692. col. 2. Vide Exercitor.]

EXERCITATUS, Exercitatus, Richieri Chronic. Senon. in Hist. Mediani Monasterii pag. 329: *Petens igitur ad villam...*

invenit illum angelum anthana Rainaldum Beilivum Dominum de Salinis in malitia nimis Exercitatum.

EXERCITIUM, Usus, jus utendi aliqua re. Lit. ann. 1368. tom. 5. Ordinari. reg. Franc. pag. 210: *Abbatensis episcopus et sui predecessores... habuerunt omnimodum aliam, medium et bassam jurisdictionem, merum et mixtum imperium, et eadem Exercitum habebat a forestis regis per duas leucas vel circa.* Charta ann. 1270. in Chartul. S. Germ. Prot. sign. Ad. fol. 74. v. col. 1: *Quodam domus prodi se comparat, cum et cum tertia parte usus seu Exercitii patet, qui est intus domum Guillelmi de Maronici.* Vide Usus.

EXERCITIUM, Ars, Ital. Exercizio. Stat. Turin. ann. 1360. cap. 327. ex Cod. reg. 4622. A.: *Quilibet verberans lanam... debet prestare juramentum... de non battendo sine verberando aliquam lanam pravam seu insufficientem, et de non ponendo ipsam in aliquibus tramis aut aliquo Exercitio pannorum.*

EXERCITIUM, Ulpianus leg. 1. § 15. Dig. de exercitoria actione: *Exercitorem cum decimas, ad quem redditus et obventiones omnes proveniunt; sive is dominus maris sit, sive a domino navem per averiam conduxit, vel ad tempus, vel in perpetuum.*

EXERCITUALIS, Gloria militari illustis. Cassiod. lib. 11. var. Epist. 1: *Respicite Patrium Liberium, Praefectum etiam Galliarum, Exercituum virum, et Rex Manfredus curas Exercituales aggrediens, id est, militares, apud Baluzium tom. 6. Miscell. pag. 221.*

EXERCITUALIS, Militaris, ad exercitum spectans. Epist. 40. Theod. reg. Ital. tom. 4. Collect. Histor. Franc. pag. 7: *Exercitiales juventur expense: quia illos in totum devoto non debet deservire, quos pro se laborare cognoscit.*

EXERCITUALITER, Armata manu, cum exercitu. Legitur apud Baluzium tom. 6. Miscell. pag. 293. et Ludewig. tom. 5. pag. 529. Vide supra Exercitator.

EXERCITARE, Castra sequi, conscribere militem, Sambuco ad Leges Hungaricas.

EXERCITUM, neutro gen. legitur in quodam veteri Chron. ad annos 778. et 779. inter Fragmenta Hist. MSS. Stephani tom. 4. apud Duchesnum tom. 2. pag. 6. et Muratorum tom. 2. pag. 257. col. 1. in Capitulari Sicardi Princip. Langobard.

EXERCITUS, Exercitum debere dicuntur vassalli, cum dominorum expeditionibus bellicis interesse, ac pro his dimicare tenentur. Henricus Huntingdon. lib. 7. de Guillelmo Rufo Rege: *Suos Exercitus frequentissimis et gelidis continuis vexabat.* Vetus Charta apud Gariellum in Episcopis Magalon. pag. 276: *Et Exercitum faciant D. Regi, sicut et ceteri de parte Regia.* [* Ad mandatum domini sui... extra opidum Exercitum facient, in Chart. ann. 1312. in Alsat. Diplom. tom. 2. pag. 101.] Charta Philippi August. ann. 1185. in Hist. Vastinensi lib. 5: *Ita et quod universi homines illius libertatis ad omnes citationes nostras nobis Exercitus et equitationes debebant, quocumque eos ducere voluerimus.*

Charta Gastonis Vicecomitis Beneharnensi. ann. 1215: *Præter Exercitum quem mihi duxi et meis hæredibus retinendum.* Muth duxi. ann. 1294. in Regesto Parlamenti B. f. 105: *Dom. Rex remanebit in suavia percipiendi Exercitum, seu servitium Exercitum ab Abbate S. Savini ratione homagii et juramenti fidelitatis quæ ab Abbate fuit D. Regi.* Fol. 107: *Exercitum et equitationem habere. Exercitatus obediit, in Capitulari 3. Caroli M. ann. 811. Occurrit passim. Vide H. lib. 1. [* et Placitum Exercitus Regis in Placitum.]*

Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7681: *Exercitus, Chevauchée, ou assemblée, ou ost.*

EXERCITUS, Aulicorum turba, Proceres, Optimates. Idatius in Chronico: *Apud Cplm Marcianum a militibus et ab Exercitu, instante etiam sorore Theodosii Pulcheria Regina effectus Imperator.* Translatio S. Germanini Mutin. Episc. ann. 1106. apud Morator. tom. 6. col. 90: *Nullus enim locus, nulla platea, nulla domus, nulla porticus, nullum atrium solum vel modicum a conventu popularum potest inveniri vacuum. Adest etiam ad hoc spectulum Princeps Mathildis cum suo Exercitu, omnes unanimiter praestolantes tanti patris translationem.* Similis est locutio Lucæ 21. 1: *Spernit autem illum (Jesus) Hierolimam cum exercitu suo: ubi Graecum etiam habet, ubi rex egrediens adest.* Vide Valesiana pag. 79. [* et Glossar. med. Graecæ in Spatharion, col. 1461.]

EXERCITUS BERTINARI, Grex feras in silvis, apud Kennettum in Glossa ad calcem Antiqui. Ambrosden.

EXERCITIUM, Munus, negotium. Stat. Cadub. cap. 28. pag. 57. v. [* et intelligit etiam de illis, qui ad aliquod officium vel Exercitum communis per consilium deputati fuerint, et non interfuerint, et quod de predictis ibi nulla fiat remissio.]

EXERE, Ejicere. Chartularium S. Vincentii Cenomani. fol. 133: *Quod nisi Gouffridus de Longlois infra octo dies jan apparebit, ipse erit penitus foris banitus et quod omnes tunc milites quam rustici qui eum viderint, ipsum capiant, vel a tem domini Regis Exant. Forte per Exeri active sumto, Gallice quis le fassent sortir.*

EXERES, Naves sex ordinum, Papias MS. Bituric. Sic dicuntur Trieres vel Trimeres, trium ordinum.

EXERMIUS, Exarmatus. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7681: *Exermus, Déarmé.]*

EXERQUA, ut Exorqua. Vide locum in Caneacio post Cagus.

EXERS MILENTIA, in Vita sancti Guillelmi, April. tom. 2. pag. 45. pro Ipsi mientia, quo sensu Dori incert, apud Senecam.

EXERERST, pro Exerant, a Exerere, Educere vel exportare. Exerit dictum carcerem de Ecclesia majori i plateni ipsius Ecclesiae nam magno gaudet in Chronico Parmensi ad ann. 1281.

EXECUS, Vide Exat.

EXFAIDUM, Placitum Chlodovei III. Reg. ann. 3. editum a Mahillonio tom. 3. SS. Ord. S. Benedicti pag. 619: *Nisi invenit fuit quod contra rationis ordinem ipsi*

rubandina contradixisset, vel in ac causa introitus, sicut fuit iudicatum, ut in Exfido et fredo solidus quidenus pro hac causa folem facere debuit, quod hic et in presentis perire ausus est, freizist, Vide Falda.

† **EXFAMILIARIS**, f. e familia. Vide Degenerat.

† **EXFAYLLARE**, Exerere. Papias.

† **EXFEBRUARE**, Exspargere; Febrare eam pinguetate est. Glossar. Sangerman. num. 501. Febrare Varroni Purgare est seu Lustare: quod flammis ferventibus fieri solebat; hinc a Fervere dictum putant Febrare.

* **EXFELCORARE**, Stercorare, fumo pinguefacere, Gall. Fumer, alias Affuaser. Charta Rob. Huoncourt. abb. ann. 1196. in Chartul. Mont. S. Mart. part. 7. fol. 121. v. col. 1: *Tertium suum... similis modo excedendum dominat* (leg. donavit) excepto quod non maritandus, sed Exfelicorandus, ubi modo Exfelicoranda est. Reg. B. Corb. sign. Habuere ann. 1510. fol. 19: *Et minores (he fermiers) tous les fens qui'il convienent chascun an pour Affuaser les vignes, Fumbrer et Fumbrer, eodem significatu, in Chartul. Latiniae, fol. 162. v. Anzi fumer et Fumbrer les terres et prez. Et fol. 238. v. Seront tenus lesdits preneurs... de desfricher prez et terres fumer et Fumbrer pris et loing. A voce Fambury et Fombry, Fimus. Lit. remiss. ann. 1390. ex Reg. 139. Chartoph. reg. ch. 230: *Isidus Jehannai auoit mené aux champs deux chevues avec une charrette ou tambour chargé de Fombroy on marlais. Alii ann. 1480. ex Reg. 207. ch. 64: Paur cur et metoyer seille maison de Fambury. Vide infra Fimus.**

* **EXFEODARE**, In feudum conferre. Charta Bald. comit. Fland. ann. 1201. inter Probat. tom. 2. Annal. Pragmont. col. 237: *Hoc et (albatius Nini.) statens decrevit, ne deinceps ejus advocatus de manu Flandrensium comitum dari vel Exfeodari prevaletur.* Vide Infefodare.

† **EXFESTUCARE**, [Abdicare, per Festuca dimittere, aligere. Passim occurrit.] Vide Festuca.

† **EXFAT**, pro Exeat, in veteri Inscriptione apud Gruterum 755. 1.

† **EXFIBULARE**, Fibulam detrudere, solvere. Utitur Prudentius.

* **EXFIDA**, Pensatio pro facultate pacendi pecora, ut videtur; nam Fida Academiae Crusanis, *Terreno vendito, et usitato pro pascolo del bestime*, ipsum scilicet pascum. Inquit. ann. 1371. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 427. col. 2: *Item fida et Exfida montanorum est dicta officii cellararii*. Et pag. 439. col. 1: *Cantua Crisientis habet... herbariam, videlicet fida et Exfida*. Nisi intelligere malis de facultate depascendi primam et secundam herbam aut aliis depascendum loquendi.

† **EXFIDARE**, Terminare, definire. Charta anni 1141. apud Ughellum in Episcopis Comanis: *Sicut Exfinit viam qua pergit ad stratum, etc. Ibi rursus.*

* Pactum inter episc. Neapolit. et abb. SS. Sergii et Bacchi apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi. col. 455: *A parte*

Occidentis est terra vestra,.... quomodo inter se tres termines Exfinit.

† **EXFOLIARE**, Folia decerpere, apud Apicium lib. 6. cap. 2.

† **EXFORBIARE**, Vetus Charta apud Ughellum tom. 9. pag. 905: *Qui... hac pagina hujus precepti inanire quærit, vel de eis que continentur, minuire, aut Exforbiare voluerit, habent maledictionem, etc. Forte Exforciare, per vim auferre. Vide in hac voce mox.*

† **EXFORCIARE**, Vim inferre, [* Pippin. Reg. Capitul. Aquitan. ann. 768. ap. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 14. cap. 7: *Quicumque homo super suum patrem dum ad nos fuerit aliquid abstraxerit aut Exforbaverit, secundum suam legem tripliciter componat. Exforciaverit, in Capit. ann. 789. ibid. pag. 15.] Vetus Notitia apud Basilium in Regibus Aquitan. pag. 23: *Iste Agnolus veniens super homines in sua forcia villa Covadodo; et Exforciasset et eos baptizavit infatu, Tabularium Brivatae Ch. 114: Ipsas res predictas ab ipso servo ipsi predicti per malos occasiones invadendo tulerunt, vel Exforciaverunt. Perperam ibi scriptum Exforciaverunt. Vide Efforcire.**

† **EXFORCIUM**, Auxilium, ex Gall. Effort, [Ital. Sforzo.] Epistola Roberti Sicilie Regis apud Albertinum Mussatum lib. 7. de Gest. Henric VII. rubr. 4: *Ac vos prompta vestri Exforcii... adhibito favore. Utitur non semel Anonymus de Gestis Frederici II. Imp. pag. 769. 800. Petrus de Vineis lib. 2. Ep. 54. et alibi, Richardus de S. Germano ann. 1198. et 1298. etc. Exforcium, in Foris Aragon. lib. 9. tit. de Homicidio. [Exforcium, in Epistola Roberti Regis Hirsulaw et Sicilie apud Murator. tom. 10. col. 500. Exforcium, apud eundem Murator. tom. 12. col. 503. 513. et 793.] Vide in Inculeare.*

* Lit. ann. 1373. tom. 5. Ordinatio. Franc. pag. 620: *Et que ledit viconte, a qui ledit malfaiture a est delivre, requiert aus die supplians leur Effort pour aler faire faulcie execution.*

* **EXFORTIATOR**, Qui vim alicui infert. Stat. eccl. Rest. ann. 1303. apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 1511: *Antichristianis omnes et singulos, iam clericos quam laicos, invasores, occupatores, Exfortiatores, malfactores et detemptores possessionum... ecclesie Reatine.* Vide Exforciare.

† **EXFOTUIT**, Exfotuit, Evendo excludi. Supplem. Antiquarii.

† **EXTRACTOR**, Vide Effractor.

* **EXTRACTUS**, pro Extractus, Sencar. Pasche apud Rotomag. ann. 1228. in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 23. r. col. 1: *Judicatum est quod de puero Extracto de ventre matris, atram postea facit aus vita etc.*

† **EXFREDARE**, Quasi extra pacem ponere, violare, a Saxon. frede, vel fris, pax, friðian, protegere. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 81: *Si quis ad arma prosiluit, et domum Exfrediet, nec tamen aliquem percussit, dimidio forisfacto culpa consistit.*

† **EXFRETARE**, Nuciare ultra, in Gloss. Isid. et apud Papiam, Fretum enavigare.

† **EXFRUCTARE**, Exfructuare, Fructus

percipere. Tabularium Casariense: *Ad usum fruendum, ad laborandum, ad Exfructum fruendum.* Ad idem ad Chronicon Casuar. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 553: *Usum ipsam supranepitum curtem et res ejus habuimus ad usum fruendi, laborandi, Exfructuandi, Usuari et Exfructuare, in Charta anni 855. Marce Hisp. col. 789. Hinc metaphora ex agris ducta in dictis B. Zegidi, inter Acta SS. April. tom. 3. pag. 230: *Beatus qui Exfructat corpus amore Altissimi.**

* Hinc Exfruit nostris, pro Usufruit, jouissance, Usufructus. Charta ann. 1310. in Reg. 47. Chartoph. reg. ch. 98: *Item les Exfruits des jardins pristis à quarante sols.* Lit. remiss. ann. 1410. in Reg. 164. ch. 251: *Jehan le Marais delaisseroit au suppliant la propriété d'icelles terres, riservé à lui l'Exfruit sa vie durant seulement.* Unde Exfructuare, Usufructuarius, vulgo Usufructier, in Charta ann. 1380. ex Reg. 117. ch. 85: *Laquelle terre du Bce de Mortemer, dit Crespin, aveques ses appartenances, ledit des Bories avoit achieté de Jehan de Chailion comme Exfructuare, et de Loys de Chailion comme proprietaire.* Vide infra Usufructare.

† **EXFRUCTICARE**, Eadem notione, in Privilegio Caroli Crassi, apud Mahillonium tom. 3. Annal. Benedict. pag. 688. col. 1.

† **EXFUNDARE**, Exfundita. Pactum Archiepiscopi Principis Beneventani cum Neapolitanis: *Si casalis anno de Liboria patitur oppugnatione a parte de Neapolim, et voluerit Exfundare se de ipso fundo, possit post regium domus sua ipsum funder, sicut antiquajus consuevit, et vocat illi voluerit.* Si autem pars de Neapoli cum parte Langobardorum potuerit revocare ipsum territorium, in ipsum fundum, et fundare illum ibi, potestatem habeant, et servint ambobus partes, sicut ante servivit. Item Pactum: *Si orta fuerit contentio de fundis Exfundatis, et dixerit una pars, quia ista fundora de talibus territoriorum fuerint. Ibidem non semel Fundora, Fundata, sive Exfundata occurrunt; locos produxi in Fundora. Charta Pandolfi Ducis Longob. apud Ughellum in Beneventanis Archiep. 7. Concordium cum omnibus rebis Exfundatis que fuerint de hominibus que ex hoc saculo exegit haresis misereantur. Adde pag. 599. 601. 603. 604. Ubi Fundare, est in fundo possessionem mittere; Exfundare vero, ipsius fundi possessionem dimittere et abdicare. Apud Nonium Marcellum Exfundare, est a fundo vertere, ubi ex Caelio Antipatro lib. 7. Annal. hac citat: *Respublica omisso Exfundato pulcrum oppido.* [In Onomastico ad calcem SS. Juni tom. 2: *Exfundare, Funditus evertere.*]*

* **EXFUSTICARE**, in Disquisit. Pasquerii lib. 8. pag. 747. perperam pro Exfusticare. Vide in his voce.

† **EXGALATIO**, Exgalatio, Equatio, quæ partitio census et servitiorum inter vassallos coheredes, Gall. Egalisation, Partage egal, Censuialis Codex Calomontis: *Secundum Exgalationem inter dictas partes factam.*

† **EXGARDIUM**, Vide Egardium.

* **EXGRAVARE**, Ital. Sgravare, Levare, alleviare. Mirac. S. Rosæ tom. 2. Sept.

pag. 465. col. 2 : Quo voto facto, in continentem se sensit a dicta pœna Exgravari, et sic sanata est. Hinc

EXGRAVATOR. Charta MS. Matthæi, Barnabovis, et Galeuci Dominorum Mediolani ann. 1354 : Potestates et Fideles, Capitaneos et Rectores, Exgravatores, Iudices appellationum, Exratores, etc.

* Officium municipale apud Italiam, qui de querelis et molestiis iudicat. Constit. reipub. Senens. ann. 1288. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 84 : Item quod nullus possit nominari vel recipi in . . . iudicem, qui debet recolligere pecuniam comuni Senensi debitam, seu avere communis, vel pro Exgravatore, vel aliquod aliud officium communis Senensis, etc. Charta ann. 1315. in Delic. erudit. Lamii inter notas ad Hist. Sicul. Bonincont. part. 2. pag. 350 : Actum in castro Citerne . . . presentibus . . . sapiente viro dom. Guttio de Prato majori syndico et Exgravatore, etc. Stat. Pallav. l. r. cap. 6. pag. 6 : Et ab ejus processu, cognitione et pronuntiatione seu definitione non possit peti Exgravator seu consilium sapientis, nec adversus prædicta possit de nullitate, seu quavis alia exceptione opponi.

* **EXGRUNIRE.** **EXGRUNIRIO.** Grunire, c. Grunitus. Richal. abb. lib. Revelat. apud Pez. tom. 1. Anecd. part. 2. col. 383 : Et sicut ipsi scitis aut notore potestis quam frequenter idem frater Exgrunit et excreat, ad hoc solum a malo spiritui indueret, ne audiat vocem illam optatum spiritus boni ; . . . qui et semper excreationes et Exgrunitiones excitantur, quibus auditis ejus obstruitur.

* **EXHABITARE.** Locum habitatoribus viduare. Anonymus de Gestis Manfredi et Conradi Regum apud Murator. tom. 8. col. 590 : Et in securitatem Principis excludimus montem Centurbi, quem olim Exhabitari fecerat Imperator, pro tutiori statione consequendam.

* **EXHABITATIO.** Loci desertio, ibid. col. 589 : Qui sub fortuna regia viribus instauratus, perperens obsidionis instantia, perperam montis ejusdem pro extrema desolationis et Exhabitatiois exitium poterat edomit.

* **EXHEREDARE.** Bonis possessis spoliare. Superius in Vita Ludovici Grossi apud Duchesnum tom. 4. pag. 288 : Henricus Imperator, vir affectus patri et totius humanitatis expertus, qui et genitorum Henricum crudelissime persecutus Exheredavit. Rigordus de Gestis Philippi Aug. apud Duchesnum tom. 5. pag. 31 : Unde Rex Anglie vehementer iratus, eos (G. de Ranchoio et Vicecomitem de Castellodum) Exheredare jurevit. (* Vide Beseler. Erkvertrage, tom. 1. pag. 18. et Hiltaus. Glossar. vocib. Enterben et Sich enterben. col. 384.)

* **EXHEREDITARE.** Eadem notione. Capitul. lib. 6. cap. 282 : Ne forte portentes iustitiam fiant Exhereditati, et regule obsequium minuat. Salvianus lib. contra Avarit. : Si illi tunc ob Deum donantes omnia sua, etiam se ipsos Exhereditare videntes, etc. Vide Concil. Mogunt. can. 6. Turon. can. 51. Cabillon. can. 2. Exhereditari apud Ludewig. tom. 5. pag. 619. dicitur de terris, quarum nullus heres est.

EXHERES. Ἐκκλησιάζων. Testamentum S. Remigii apud Flodoardum lib. 1. Hist. Rem. cap. 18 : Hæc ita do, ita lego, ita testor : ceteri omnes Exheredes estote, sanitate. Adde Marculfum lib. 2. form. 17. Vox Plauto et aliis nota.

* **EXHALATUS.** Mors, qua quis Exhalat animam. Miracula B. Simonis de Lipnica, Julii tom. 4. pag. 531 : Unde illu mox capitis collumque tumorem incurrit pergrandum, Exhalatumque e vicino præstolans semiviva recipitur ac emortua.

* **EXHALATUS.** adjective. Exanimatus. Acta S. Bonifacii Mart. Naui tom. 3. pag. 281 : Vidi eas inter tormenta positos . . . alium stipite in collo infixum et Exhalatum in terram.

* **EXHAURITORIUS.** Qui exhaurit. Gloss. Isid. : Antlia, Rota Exhauritoria.

* **EXHAUSTA.** Vide Exagusta.

* **EXHEDRA.** Vide supra Exedra.

* **EXHERDARE.** Tortilibus virgulis, quæ Hæres appellabant, ad majorem ignominiam collo innectis, furcæ appendere, suspendere. Lit. remiss. ann. 1358. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 110 : Qui Petrus eidem dicitur respondisse . . . quod in huius despectum ipsum supplicem Exherdari faceret aut suspendi. Vide Hurdus.

* **EXHEREDARE S2.** Bona sua dissipare ac disperdere. Gall. Se ruiner. Instr. ann. 1438. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 258. col. 2 : Præfati, inquam, poterit dixerunt quod . . . non possent vivere, quinimo se Exheredarent, si tenentur contenta in statutis prædictis.

* **EXHEREDARI.** Extra familiam, quæ naturalis est hæres, exire. Constitutio Leduini Abb. S. Vedasti ann. 1030. apud Edmund. Marten. Ampliss. Collect. tom. 1. col. 382. D : Si noluerit, vel non poterit redimere, dubit et licentiam vendendi, non alicui extraneo, sed proximo generis, sui, aut alicui ejusdem legis, ne alioquin plicuit videtur Exheredari. Vide Exheredare.

* **EXHEREDATIO.** **EXHEREDITATIO.** Bonorum spoliatio, dissipatio, iactura. Gall. Ruine. Stat. ann. 1368. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 140 : Quod jam cessit et gravius cedere posset in futurum in rei publicæ scandalum et grave dampnum, ac dictorum nostrorum subditorum oppressum . . . Exheredationem, grandæque præjudicium et iacturam. Aliud ann. 1419. tom. 11. eorumd. Ordin. pag. 42 : In gravamen et Exheredationem subditorum Dalphinum etc. Reg. feudor. Aquil. in Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 33. r. : Item debent ipsum jurare pro ejus Exheredatione evictanda. Vide Exheredare.

* **EXHERTERA.** ἀντὶ γένε. Germ. ex hetero. Reg. ab hetero. Castigat. in utrumque Glossar.

* **EXHIBERE.** Præbere alimenta et ad vitam necessariam apud JC. Lactantius de Morib. Persecutor. n. 7 : Hæc quoque tolerari possunt, quæ ad Exhibendos milites spectant. Et nou. 11 : Dupibus suis succubabat pene cordis, ac vicariis epulis suis Exhibebat. (Nicolaus Trivetius in Chronico ad ann. 1165 : Transivit igitur (S. Thomas Cantuar.) ad S. Columbam, Rege Francorum cum humaniter tractante, et in necessariis

Exhibente, cui etiam successoribusque suis in Ecclesia Lugdunensi præbendam perpetuam assignavit.)

EXHIBITIONES. Præbitiones, præstationes, tributa, etc. Charta Andree Laudensis Episc. apud Ughellum : Cunctas Exhibitiones quæ hactenus ad Laudensem comitatum de ipsa civitate, et suburbio rjus redhibita erant, etc. Usurpat etiam eadem notione in Charta Henrici Regis Franc. ann. 1048. Locum vide in Picana.

* **EXHIBERE.** Acta S. Alex. tom. 2. Sept. pag. 532. col. 2 : Eantes ministri in vico Iacocenti præparaverunt furnaceum, quoniam thermæ publicæ in eodem loco populam Exhibebant. Id est, ut notant ibi docti Editores, Occasione thermarum erant ibi populi multitudo.

* **EXHIBITO.** pro adjective. Exhibitus, in Lit. ann. 1350. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 34. Exhensidum, pro Ausiliu, adhortatio, a verbo Exhensid, adjuvare, excitare, in Sent. baillii Duac. ann. 1382. ex Reg. 156. Chartoph. reg. ch. 38 : Liti (supplanti) maintainu desordenement ordit hie, ainsi que pour vouloir fuire Exhensidement ordit fuit. Infra : Exhensid.

* **EXHIBITIO.** Mandatum iudicii, banus. Chart. ann. 1326. in Godes. cod. Diplom. tom. 2. pag. 453 : Scilicet . . . post primam et secundam Exhibitionem, quæ gelint vulgariter dicitur . . . tertiam Exhibitionem suam . . . possit et licet. Eadem Germanice exstant ibid. pag. 458. ubi gewann sinen dritten Bann. Vide alio sensu post Exhibere, 1. et JC.

* **EXHIBITOR.** Qui exhibet, literarum seu instrumenti lator. Gall. Porteur. Procurat. ann. 1340. ex Tabul. Flamar. : Genavit procuratorem suum . . . generavit et etiam speciem, videlicet Guillelmum de Gorsulis, sive sancti Ripperit domicellum. Exhibitorum presentis publici instrumenti.

* **EXHIBERE.** Vide Exhibus.

* **EXHIGERE.** pro Exigere, passim in Clariis.

* **EXHIMITEM.** ut supra Exaritem. Pannus pretiosior, holosericus. Locum vide in Domum.

* **EXHIMONORARE.** Vide infra Exiale norare.

* **EXHITA.** Egressus obvium alicui. Comput. ann. 1380. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 26. col. 2 : Eundo quatuor ronsios in Exhita facta dicto dominicardialis et Amis. Et pag. 28. col. 1 : In quingue Exhitis pro dominos consules facti domine Anchesse, quomodo domino sce sceille Bellicardi.

* **EXHIUS.** Exitus. Charta ann. 881. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 21 : Cum manas, pratis, pascuis, silvis, Exhitis et regressis, etc. Vide Exitus.

* **EXHOMINARE.** Hominem exuere, ἄνθρωπον ἐξυλάειν. Alanus de Insulis in Planetæ naturæ, et Sodomitis :

Humanos homines eruit usus,
Non humanus homo. Degener ergo
Beati degeneres induit artus,
Et sic Exhominans Exhominandus.

* **EXHOMOLOGISTA.** Confessorius seu Administer sacre penitentiar, ἀπολογιστής, Confiteri. Scriptura Johannis 8

Ribera ad Concilium Compostell. inter Concil. Hispan. tom. 4. pag. 98. col. 2. *Plurimi reperiuntur, qui domestico Exhomologastis peccata pro verecunda celant, que extrinseci libere produunt.*

EXHONORARE, *Vituperare*, in Glossis Arabico-Lat. [Gall. *Deshonorer*, Probrum, infamiam inferre, Labem aspergere. Interpres Ecclesiasticus, tom. 3. *Semen autem hunc Exhonoratorem, quod praterit mandata Domini*, Et y. 34. *Quis honorificabit Exhonorantem animam suam?* Et etiam honorum, id est, feudum adimere. Raltherius: *Quid putas Imperator? numquid vindicare te putas, hunc virum Exhonorando, et quilibet terrarum parte exulare iubendo?*

EXHOSPITARE, Sugerius in Ludovico VI. cap. 321. *Cum autem antequam cum filio exissemus, cum venerabilis Ecclesie Priore Hervazo sepulcrum ejus ante altare S. Trinitatis, ex opposito tumuli Caroli Imperatoris, mediante altari providissemus, occupato loco Carolmanni Francorum Regis, qui nec fas, nec consuetudo permittit Regis Exhospitari, quod propiuscuerimus, fieri non poterat. Id est, Regum corpora de tumulis ejus extrahi, et alio transferri. Vide Deshopitare.*

EXHUMARE, Cadaver ex humo effodere, Gall. *Exhumere*, *Exhumatio*, Effossio, Gall. *Exhumation*. Utrumque legitur in Concilio Regiens. ann. 1285. can. 7. inter Anecd. Martien. tom. 4. col. 493.

EXHUMERATIS PANGUS, Vox artis panificae. Arest. ann. 1395. 13. Febr. in rol. 8. arestor. parlam. Paris. *Ornatum fuerat quod non videretur parum... tincti mada tinctura, ... nec insuper Exhumerrati, quod dicitur vulgari nomine Exhumet. Cujus vocis viam explicat Stat. ann. 1403. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 171. art. 17. *Nul ne parrain avoir drap Espundé, c'est assavoir drap drapé la chausse ne soit aussi bonne ou meilleur comme les listeres.**

EXIBUS, *Pinguedo*, Gloss. Isid. Excerpta Pith. *Exibues, Pinguedo*, Apud Fodum legitur: *Exibues, Exinteratus, sive Eribue, quae ebiberunt, quasi epotus; ubi vide Scaligerum. Post Grævium dicam: Sed quid hoc ad pinguedinem? Querant auctores.*

EXIGUIS, Exul, extorris, Gall. *Exilé*, sive *Exilic*. Charta Phil. VI. ann. 1337. a Bibl. reg. col. 15: *Quod nulli Januensis... erant Exilici, exules et apellandi nostra privilegia*. Bellouan. cap. 45. *Ms. *Mada in tunc ex, et si voluit prouere per barones fuit Exilicis les dix mots desquels et plus par melice, ou par deltes, ou par lonnancement, tele prouue ne li vauil pas; qui ot avient souer que chaus pu sont Exilic pour tunc choses vont et vontent à la fois là ou leur femmes repaivent, convertement et en repos; et en tunc mous porroient li engendrer. Exilic et Exilic, eodem sensu, apud Pet. de Fonten. cap. 31 art. 2: *Quant li mangetres ut Exilic de se terre... Nil est Exilic de terre pour tel cas ki n'ai point entrer. Echard vero, pro Absens, remotus, in Li. remis. ann. 1363. ex Reg. 135. Chart. reg. ch. 484: *Lesquels freres, qui vont Eschasses de la conté de Bouloune****

pour le fait et occasion de nos guerres. Vide *Exilicium*.

EXIGUTUM. Vide supra *Exicutum*. **EXIDONARE**, [Idoneum reddere, Purgare.] Vide *Idoneus*.

EXIENS, Moribundus, Gall. *Moribond*, de quo etiam dicimus, *C'est un homme qui s'en va*. Processus de Vita S. Yvois, inter Acta SS. Maili tom. 4. pag. 557: *Domine Yvo, venisti pro Deo ad audientiam confessionem ejusmodi infirmi Exientis in domo quadam*.

EXIGENDA, vox fori Anglici: ita autem dicitur conditio ejus qui quinquies in Comitatu aperto exactus, aut vocatus ad comprehendendum, non venit, ideoque exlex propter contumaciam proclamari potest. Ita Cowellus. Adde Rastallum verbo *Exigent*, et Brittonum pag. 5. 14.

EXIGENTIA, Gall. *Exigence*, Prouis postulant exiguntque. Pro temporis *Exigentia sermonem fuerit*, apud Barthium in Adversar. 44. cap. 9. ex Prudentio juniori in Vita S. Mauri. *Juxta honestatis Exigentiam*, in Epistola anni 1497. apud Ludewig. tom. 6. pag. 106. *Juxta ordinis sui Exigentiam*, in Instrumento anni 1503. apud Th. Madar Formul. Anglican. pag. 336. *Juxta Exigentiam status*, in Litteris patentibus Caroli V. Franc. Regis pro Monspelisensibus ann. 1367. *Secundum sui naturam et causam Exigentiam*, in Venditione Vicecomitatus Rellanie 25. Aprilis ann. 1410. ex Scholis Præsidis de Mazaugues.

EXIGENTIA, Tributum, exactio. Rogerus Hovedenus pag. 592: *Concessit quod... quæta sint de telonio et omnibus aliis consuetudinibus et Exigentis*.

EXIGENTIA, Debitum quod exigitur. Brompton. pag. 1183: *Nisi Tancredus Rex Scythie... pacem celertius cum ipso fecerit de omnibus Exigentis, quas ab eo exigebat*.

EXIGENTIA, Necessaria, quæ quis, habita sui conditionis ratione, exigere potest. Charta Godefr. Camerac. episc. ann. 1232. ex Chartul. S. Sepul. ch. 36: *Habebit capellanus ad minus pro suis Exigentis decem libras Cameracensis monete... Contentus autem erit capellanus proventibus superius expressis, ita quod nihil proorsus a domo S. Johannis pro suis Exigentis, sive pro competentis sui beneficii potest exigere. Vide Exigere 1.*

EXIGERE SE, Rem possessam dimittere, cedere, Gall. *Se desistat*. Judicium ann. 789. inter Instrum. tom. 1. nova Hist. Occitan. col. 26: *Et orlavianus Milone Comit. et de ipsa villas se Exigere fecisset, et Arloyno assertore et mandaria Danieli Archiepiscopo pro suam salomonem revocare fecisset.* [* Vide infra *Exire* Se.]

EXIGERE, Exire. Lit. ann. 1334. in Reg. 69. Charioph. reg. ch. 236: *Alquerius de Deodota, ... eques et armatus perpetua, ... equitatum equum magnam, et Exigendo de loco de Columbero de domo heredum Guillelmi de Bello-loco, etc.*

EXIGERE, pro Eligere. Charta ann. 1329. ex Cod. reg. 10197. 2. fol. 21. v. *Insuper quicumque exactus est pro potrona causa, ille exactus teneat proponere verbum illius, qui ipsum Exigit.*

EXIGUTUS, pro Humilis, eo titulo Chartam sub Abas. archiep. ann. 970. in Chartul. ecd. Vienn. fol. 49. v. col. 2. subseribit *Reuegaris sanctæ Valentiniensis ecclesie Exigutis episcopus*. Vide *Extremities*.

EXILIARE, In exilium agere, Gall. *Exiler*. Lex Aleman. tit. 35. § 1: *Exiliet cum de provincia*. Lex Bajw. tit. 1. cap. 11. § 4. tit. 2. cap. 10. § 1: *Iste la potestate Regis vel patris sui ibit, ut Exiliet cum, si vult*. Annales Franc. S. Nazarii ann. 786: *Ibodem comprehensi sunt, et exinde Exiliati*. Ann. 787: *Fraudulentissimas eorum in Concinne Exilivit*. Leo Ost. lib. 1. cap. 32: *Siconolfi filio de Salerno Exiliato*. Lib. 2. cap. 9: *Joannes PP. de Roma Exiliatus venit Capuam*. Ekehardus Junior de Cavell. sancti Galli cap. 16: *In cartis longius sites pæne sordidiore aqueque plendos Exiliaverat*. Dositheus lib. 3: *A quo Exiliatus venit Nicomela S. Bavois lib. 1. cap. 14. lib. 2. cap. 11. Capitul. 2. ann. 813. cap. 13. Vitam Ludovici Pii ann. 818. Vitam S. Walphei Abbatis n. 33. etc.* [Vide *Exilium*.]

EXILIARUS, Qui mittit in exilium. Gloss. Lat. Gall. Saugerman. MS.: *Exiliarius, Cils qui exilit*.

EXILIATIO, Exilium, Gall. *Exil*. Charta Lambertii Episc. Lingon. ann. 1018. pro Monasterio S. Valentini, inter Instrum. tom. 4. Gall. Chr. col. 139: *In hujus Exilitionis lacerationem convalescent secum omne propogius sui tradidit genus*.

EXILIATIO, Qui mittit in exilium. Gloss. Lat. Gall. Saugerman. MS.: *Exiliarius, Cils qui exilit*. **EXILIATIONEM**, Qui mittit in exilium. Gloss. Lat. Gall. Saugerman. MS.: *Exiliarius, Cils qui exilit*. **EXILIATIONEM**, Qui mittit in exilium. Gloss. Lat. Gall. Saugerman. MS.: *Exiliarius, Cils qui exilit*.

EXILIUM, Dissipatio, destructio, *Exiliare*, destruere, dissipare. Statutum Marlebricense sub Henrico III. Rege Angl. cap. 25: *Firmari tempore firmarum suarum vastum, renditionem, vel Exilium non facient de domibus, boscu, vel hominibus, nec de aliquibus, quæ ad tenementa que ad firmam habent, spectant, etc.* [* Placit. ann. 8. Johan. Reg. Beulf. rot. 9. in Abbreviat. Placit. pag. 54: *Milo de Everess summomitus ad ostendendum quare pte vastaverat boscu et terram Roberti... Robertus penderavit eidem Miloni Exilium terra, etc.*] Fleta lib. 1. cap. 14: *Statutum et destructio fere acquiritur, et convertibiliter se habent in domibus, boscu et garolnis, vel Exilium dei potest, cum vero manumittuntur, et a tenementis suis injuriis ejiciuntur*. Adde lib. 4. cap. 9. § 9. et Bracton. lib. 4. tract. 5. cap. 18. § 1. Villharduini n. 220: *Ne remest nulli riens a Exiliet fors la cité de Versoi*. Chronicon Flandrense cap. 75: *Puis alla vers Peronne arlant ou Exilient tout le pois*. Adde cap. 89. Le Roman de Fances MS.:

Ne souffrez vos homes Enilier ne porprendre.
Le Roman de Garin MS.:
Le rene avas Enilic et gualé,
Et meint monastier contre terre geté.
[Le Roman de Partonopex MS.:
Quand verra le leu de renger,

Pour moi destruire et Esillier.
Le Roman de la *Violette* MS. :

Je n'y eus autre jugement,
Purs de l'adorer basement...
Sans le deen de vos bons amis.
Ne soit son corps à Exil mis.]

Hinc etiam Picardi verbum *Essiller* usurpant pro, *bona dissipare*. *Essilliers* debent, apud Philippum de Beaumanoir cap. 58.

* *Bestiarius*. MS. :

Chest goupil, qui tout set hurat,
Que nous apelon chi reurt,
Seuele le mal goupil,
Qui le pouple met en Esail.

* a. *EXILIUM*. Peregrinatio, iter in longinqua. Vita S. Lugid. tom. 1. Aug. pag. 348. col. 1 : *Quondam autem die S. Lugidus ecclesiam circumans, inveniit post ecclesiam quatuor viros, qui in Exiliu[m] ire cogitabant; quibus Lugidus ait : Vos cogitatis ire in Exiliu[m] ; ego autem dico vobis, quia locus, ubi nunc pedes vestri stant, ibi corpora vestra sepelientur.* Vide *Erul*.

† *EXILTA*. *Erronum* marinus. Gloss. Isid. La Cerdà legit : *Erronum munus*. An bene, dicat qui potest.

EXCITATIO. Idem quod *Exitus*, *Fruetus*, et *proventus* praelii. [Judicium ann. 1165. Marce Hisp. col. 1340 : *Cumque de Eximinitis inter eos questio verteretur, (praedictus inter Guillelmum Raimundi tertium partem omnium fructuum, qui cultura et cura habilitatorum Devota proveniunt, inter Eximinita computabat) difficultat praedicta curia, ex tantum Eximinita recte appellari, quod ad jus proprium ac finem regnum pertineant, sive ut in lendis, questis, plicibus, seu aliis quibuscunque natiis, sive etiam terras, vineis, hortis consistant; fructus autem hereditum eorum qui in civitate habitant, sive ibi clerici stant, sive milites, sive bargentes, nullo modo inter Eximinita computari, praecipue quia ipse in eis servitium vel volupcrantem et mandamentum habet districtum.] Charta Raimundi Comitis Barcinon. ann. 10. regni Leovici Regis junioris : *Et habens tertium partem de omnibus Eximinitis episcopus exivit et nullo, amonique terram sibi pertineant.* Alia Hedeonis Regis Aragon. arce 1211 : *Omnia Eximinita et expleta que exint de praedicto honore.* [Charta Philippi Pietavi. Episc. ann. 1230. apud Stephanium tom. 3. Antiq. Pietavi. MSS. pag. 797 : *In terris omnium bladorum, leguminum, linorum, corthorum, et in omni Eximinito terrarum fructuum quod de arbergamentis non fuerint, percipient semper decies Abbas et sui similiter duas partes, et tertium serventur.*]*

EXIMEQUI. *Proximate*, in Gloss. Isid. *EXIMERE*. Interimere, occidere. Leges Luitprandi Regis Longob. tit. 12. § 1 : *Si quis frater fratrem suum in peractis Eximerit, etc.* [* *Moral. Occidit*. Luitpr. 17. (3. 3.)]

EXIMETIAS. *Sublimitas*, in Gloss. Isid. et apud Papiam. Gloss. Gr. Lat. : *ἐξῆξι*, *ἐξῆξις*, *Excellencia*, *Eximietas*, *Emancipatio*. Titulus honorarius, et compellatorius, qui occurrit non semel apud S. Augustin. Epist. 85. 129. 133. 135. 158. Radbertum in Epistaphio Walz Abb. Corbeiens. pag. 513. etc.

† *EXIMII*. Optimates. *Eximii regni*, apud Radbertum in Vita Ven. Walz Abb. lib. 1. cap. 13. sub finem; *Primi et Eximii palatii*, lib. 2. cap. 17.

* *EXIMINA*, pro *Hemina*, mensura frumentaria. Charta ann. 1362. in Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 247 : *Item unum molibollum... ad censum unius Eximinis mullo.* Infra : *Eymine*. Vide *Hemina*.

† *EXIMICUM*, pro *Exemium*, Munusculum. Statuta Arelat. MS. art. 175 : *Neque consules, neque iudices... accipiunt aliquam munera vel Eximium ab aliquo rege.*

† *EXIMUTUARE*. Vide *Eximutuare*.
† *EXINARIARE*, *In utilitatem redigere*, in Barthii Glossario, ex Raimundi Agilii Hist. Palest. Pluries occurrit in Scripturis. *Exinariare* Latinis est *Evacuare*, *Exhaustare*, *Exonerare*. De Filio Dei dicitur apud Apostolum : *Semetipsum Exinavit forum servi accipiens, etc.* [* Vide *Forcellianum*.]

† Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Anienter, amandrit, adnichler, Exinante.*

* *EXINASITAS*, *Exinanitio*. Castigal, in utrumque Glossar. : *Exinanitio, vacuitas, ἀνοχρωσις*. MSS. *Exinantas*. [* Mar. Mercator in Cyrilli Episc. Alexandr. Respons. contra Theodoret. pag. 296 : *Si vero ipsum verbum, quod erat in forma et equitate dei et patris, exinanisse se dicitur, quomodo rursus vel qua ratione exinanitum sit, si recusat Exinanitum. Exinanitus autem Dei verba est ejus, quod nescit pati conversionem, agere aliquid vel decere humanorum, etc.* Vide ibid. pag. 362. 315. et 375.]

* *EXINANITUS*, Qui deliquium animi patitur, Gall. *Evanoui*. Lit. remiss. ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 501 : *Quodum vix tenente chapinam per ipsum supplicitem accepto, percussit in capite dictum Chicardum, unde mors inopinata secuta est; credens dictus supplicitem dicitur Chicardum esse solummodo praedicti reu leonem seu Exinanitum, etc.*

* *EXINHONORARE*. Probro afficere. Pasch. Radbert. in vita vener. Walz tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 286 : *Idcirco errat qui arbitratu Arsenium in periculum exilii vel exilis norari... quod Augustum et filios Exinhonoraverit.* Mabill. sac. 4. Bened. part. 1. cap. 503. edidit : *Exinhonoraverit*. Vide *Exhonore*.
† *EXINTEGRO*, Plene, integre, in leg. 28. Cod. Th. de Suscept. (12. 6.) [et in Instrumento anni 1297. apud Ludewig. tom. 5. pag. 481.]

† *EXINTERARE*, Intestina erueri. ParJulius Episc. Laudunensis in Epist. ad Hincmarum Remensem : *Quae (voluntatis) oportet primum Exinterare, et diligenti cura sale humores exsiccare.* (Vide *Exinterare*.)

* *EXINUARE*, *Exemplare*, *Aperire*. Gloss. Sangerm. n. 501. Puto legendum *Exinuare*, vel *Insinuare*, quod est in notitiam aliquid adducere.
* Hinc, ut videtur, *Exinete*, Dumetum quod *exinatur*, in Lit. remiss. ann. 1410. ex Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 356 : *Comme le varlet de supplanti feust alé aux champs... pour couper un poy de braches en une haye ou espine... pour euls esbatre*

et oster Exinete, afin de fuire une haye pour preare un lievre.

* *EXIPERE*, pro *Excipere*, in Procurat. ann. 1340. ex Tabul. Flamar. et alibi passim.

† *EXIPPITARE*, *Rare oscitare*. Gloss. Isid. Paulo aliter apud Papiam : *Exipito, as, are, Oscitare, os aperire, haurire, et in Glossario Sangerm. n. 501 : Exipitare, Haurire, os aperire.*

1. *EXIRE* de aliquo crimine, eo absolvi : *Exire de Introitu*, in *Leges Salica* tit. 43.

2. *EXIRE*, Offerre, licere, Gall. *Metre*. *Teachere*. Stat. ann. 1371. in *Probat*. tom. 2. Hist. Nem. pag. 309. col. 1 : *Et sic cantantur recipere novus oblationes su exilis ab eisdem seu aliis voluntibus amplius Exire seu offerre... Item quod nulli corrueris ut natus revelare aliquant exilites qui Exirent seu Exire voluerit, etc.* Lit. ann. 1375. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 62 : *Et qui voluerit plus Exire, Exent, et nullus fuerit seu apparuerit qui ad ipsa plus voluerit Exire seu offerre, etc.* Charta ann. 1388. in Reg. 121. ch. 127 : *Non invenit praeco aliquam, qui in dictis bonis majorem exitum fecerit, nisi majus pretium se datum obtulerit, quam magister Johanne de Bellisio civitate Biterrensis, qui de praesenti Exivit ad in dare obtulit... summum sexcentorum fide corum anni. Hinc*

* *EXITA*, Auctio, licitatio, Gall. *Vochère*. Lit. ann. 1375. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 68 : *Proseantur feci qui quingue supradictos et designatos censu emere seu in eis Exitum seu oblationem aliquam facere voluerit, venient et compararent die praesenti hora vespertorum a curia ordinaria et eorum Banduchio commissario praedicta, Exitus seu oblationem eorum... facturi.* Charta ann. 1395. in Reg. 148. ch. 287 : *Dicta bona substatu fecisse, et non reperisse aliquem ali exitorum, qui in praedictis bonis et hndingis dicere seu Exitum facere vellet Registrari etiam Feudas et euerchias, et Ch. ann. 1489. inter *Probat*. tom. 4. Hist. Nem. pag. 50. col. 2. Vide supra *Dica* 1. Inde etiam*

* *EXITOR*, Licitator, Gall. *Enchérisier*. Lit. Ludov. ducis Andegav. ann. 1376. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 334 : *Incantum publicum duo ducti ad pretius quingentorum francorum auri quoniam nomine regio existente et offerente, cum nullo alter Exitor nec emptor talis reperiretur. Occurrit praeterea in locis jam jure laudatis.*

3. *EXIRE* DE CONVENTIONE, Pactum perfingere, violare, Gall. *Ne point tenir une convention*. Charta Petri comiti. Avinion. 1199. in Reg. J. Chartoph. reg. ch. 1. *Hae factum jurari domino regi ab omnibus illis militibus et hominibus comitatus Arviadori et Tornodori, qui haec nomis juraverunt, quos in manu mea teno; et quod si Exirem de aliqua istarum conventionum, ad dominum regem irent cum nullus feodis suis obsequium fiderent.*

4. *EXIRE HOMINEM*, f. pro *Exequere* loquendi formula haud infrequens, *Deo dare*, mori. Charta ann. 1152. tom. 1. *Probat*. Hist. Brit. col. 615 : *Eadem et*

Rodulfus Mansfortensis dominus hominem Exivit; cum autem appropinquaret dies ius, etc. Vide supra Excedere.

* 5. EXIRE. Ss, Excedere, Gall. S'en aller. Charta ann. 1374 in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. xvij. *Bojulus... audita pignificatione dicta nobilis Morosus... ordinavit quod dictus serviens se ad dicto hospicio Exeat.*

* EXIRETAR. Theodor. de Nitem de vita et fatis Johan. XXIII. tom. 2. Contr. Constant. col. 340: *Nec istis lucratis contentus* (Balthasar dictus Joan. XXIII. PP.) sed amplius distari satagens, quodam eloquentis et audaces apostatas, de Spoletini vicis paribus oriundos, quos Itolici Exiretarios appellunt, et nuncios dicti Bonifacii (IX. PP.) ad praedicandum in Germania et adjacentibus provinciis indulgentias et peccatorum remissiones de omni peccato largientis fieri procuravit.

* EXISERARI. pro Exereri. Papias in MS. Bituric. *Exiseratur, Detestatur, horret. Melius in Editio: Exeratur, Detestatur, horret.*

* EXISSA. Disrupta. Papias MS. Bituric. Puto legendum Exissia, ab Exscindendo.

* EXISTENTIALITAS. Vix existendi, qua quod existit. Utitur Marius Victorinus in Responsione ad Candidum Ariannum, apud Mabillonium Analect. tom. 4. pag. 161.

* EXISTIMARE. Chartam commutationis anni 635. ita subscriptum apud Ughellum in Episcopis Bergomensib. pag. 613: *Per traxit qui Existimavit ut supra me subscripsi, Annulus qui Existimavit ut supra me subscripsi, etc.*

* EXIXTA, pro Exitus, Gall. Sortie. Vide Exstrata.

* 2. EXITA, Licitation. Vide supra in Exire 2.

* 3. EXITA, Vectigal pro evchendis mercibus ex aliquo loco persolutum. Charta ann. 1366. in Reg. 137. Chartoph. reg. ch. 55: *Pro Exitu sive exitu seu passagio centum et sexaginta sex lularum petulagum annorum. Vide Exitus 5.*

* EXITARE, Dubitare. Papias in MS. Bitur. Lege Hastrare.

* EXITATORIE. Vide supra Excitatoria.

* EXITIABILITER. Perdite, damose, cum exitio. S. Aug. lib. 6. Confess. cap. 7: *Comperitur, quod circum Exitiabiliter amaret.* Epistola Capreoli Episcopi Carthag. inter Concilia Hispan. tom. 2. pag. 198: *Tantum igitur abest Deum Dei filium incommutabilem atque incomprehensibilem ad inferi potuisse concludi, ut nec ipsam adorationis minimum credulam Exitiabiliter suscepit, aut tenaciter derelictam.*

* EXITICUS, Exul, extorris. Exiticave aut bannitis, apud Rymer. tom. x. pag. 120. col. 3. Exitici seu banniti, ibi Charta Bonifacii IX. PP. ann. 1366. apud B. Fontanum in Appendice Antiq. Rorie pag. 424. *Rebelle et Exitici dicte civitatis*, ibid. pag. 459. in Diplomate ann. 115. ibid. pag. 460: *Providemus etiam et julemus quod aliquis Exitici dicte civitatis non possit nec debeat in proflata civitate retineri vel remitti, nec de eorum bandis exsolvi. Rursus occurrit ibi, et lib. 3.*

Rer. Sicul. Salas Malaspinae apud Baluzium tom. 6. Miscell. pag. 278. in Epistola Philippi Marie Ducis Mediolan. apud Marten. tom. 1. Amplius. Collect. col. 1567. etc.

* EXITIRE, Periclitari. Vide Exitum.

* EXITITUS. Vide Exiticus.

* EXITIUM, ut Exitus. Aquis equarumve decurabatur, Exitia et regressa eam, apud Mabillon. tom. 3. Annal. Benedict. pag. 666. col. 1.

* EXITOR, Licitation. Vide supra in Exire 2.

* EXITURA, Jus exiturae, Droit de sortie. Exitura, apud Phavorin. in Lexico. Charta Rogerii Ducis Apuliae pro Monasterio Cavosi ann. 1093: *Predictum vero Monasterium mercimonis sua ubique omni datione, solutione, seu Exitura, libere vendat, etc.* Occurrit praeterea in Statuto Honori IV. PP. pro regi Napolit. ioculis ann. 1385. Vide Fundicus in Funda.

* EXITURIS, Impetignis, Matthaeo Silvacico.

* 1. EXITUS, Graecis ἔξοδος, Expense rationum: unde ἔξοδος, in Vet. Testamento. Proprie autem dicuntur Exitus, Reditus annui, vel alia terrarum commoda quae exeunt et proveniunt ex re aliqua, ut fructus terrae, et exitus tementis. Issues, apud Litletoun sect. 193. nostri Revenus dicunt. Exues, in Testamento Roberti II. Ducis Burgundiae ann. 1297. apud Duchesnium. Statutum 2. Westmonasterie cap. 43: *Et sciat Picecoms, quod redditus, blanda in grangia, et omnia mobilis, praeter capitulum, indumenta, et utensilia domum, continentur sub nomine Exitum.* Vetus Charta in Monastico Angl. tom. 2. *Dominum de tota terra... cum Exitu duorum annorum, etc.* Vide Regiam Majestatem lib. 3. cap. 22. § 2. cap. 46. § 1. et Skenaum lib. de Verbor. significat. in Exitu. Occurrit passim.

* Issue, eadem notione, in Ch. ann. 1353. ex Chartul. S. Mart. Pontisart. fol. 38: *Profit, Issues et emolumenta quod d'elcui pré pourront venir ou Issir. Hinc*

* EXITUS LIGORUM dicuntur Assule et recisiamus, vulgo Copeau, quae ex liguo exeunt et proveniunt, in Lit. remiss. ann. 1353. ex Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 810: *Cum Robertus emisit... coispellos seu Exitus ligorum, quae Johannes Gossellini carpenterat, etc.*

* EXITUM FACERE, pro Exire, Devestiri, quasi Exire ex re aliqua, Rem dimittere. Tabularium Prioratus Persiaci in Burgundia apud Perardum: *Istas... res revolverunt, et se Exitum fecerunt pro amore Domini.* Charta Mathildis Comitis apud Franciscum Mariam in illius Vita: *Et niki Mathilda Marchionissa foras exinde pervenit, et Exitum fecit.* Regestum Petri Diac. Casin. num. 244: *Nos foras guerpiumus, et exinde ab omnibus Exitum foris fecimus, et ipsa supradicta Ecclesia S. Felici investivimus, et investiri dimissimus.* Vetus Charta in Chr. Laurisbium. ann. 776: *Sed per festum ante nos se dixit Exitum. Occurrit praeterea in vet. formul. 69. 153. 155. 156. apud Lindenbrogium.*

* 3. EXITUS, Fili, liberi, qui de aliquo exeunt. Statutum Westmonasterie 2. ann. 133. Edw. I. Regis Angl. cap. 1: *In*

omnibus enim predictis casibus, post probem suscitatum et exarum ab ipsis quibus tenentur, sicut conditionaliter fuit datum, hac usque hodie hujusmodi fossati postestatem habuerunt teneantur sic dictum, et exheredandi Exitum eorum contra voluntatem donatorum, etc. Infra: *Licet Exitus, si quis fuerit, obisset.* Habetur ibi non semel. Monasticum Anglie. tom. 2. pag. 607: *Qui genuit Robertum de Alfreton Baronem... qui per Agnetem uxorem ejus habuit Exitum, Thomam filium et heredem, etc. i. ex quo natus est, etc.* Galli dicunt, duquel est issu. Occurrit eadem phrasim pag. 869. [Charta anni. 12. Henrici IV. Angl. Regis, apud Th. Marlow Formul. Anglie. cap. 16: *Gratu Johannem Szapky Capellum, et Priorem praefectum de modo vivitatem, heredes predictorum Wilhelmi et Thomae pro defuncto Exitus.* Sine Exitu de corpore dicti Wilhelmi, cap. 43. ejusd. Formul.]

* 4. EXITUS, in rationibus Expensum. Gallus in Annal. Genuens. apud Murator. tom. 6. col. 284: *Pontera in fine eorum Consularum introitum et Exitum Ret-pulcat totum, quomodo et unde receperunt, sicut et ubi distribuerunt, in concione facta palatii coram omnibus per ordinem in scriptis apte et licite ostenderunt; cujus enim pecuniae de predicto introitu et Exitu, etc.* Hoc est, de accepto et expenso, Gall. Recette et mise. Commissio dicta Guillelmo Remensi anno 1499. ex Schedis D. de S. Quintino 1. de de eadem summa compotum teneatis ac fiscalis introitum fideliter atque probe, peritque et Exitum.

* 5. EXITUS, Vectigal pro evchendis mercibus ex aliquo loco, Gall. Droit d'issue, vel de sortie. Diploma Lottarii II. Imp. pro Wibaldo Abb. Stabulensi ann. 1137. apud Marten. tom. 2. Amplius. Collect. col. 99: *Nullum pontaticum, nullum transitum vel Exitum, nullum denique terra quaque vectigal... persolvant.* In quibusdam Consuetudinibus municipalibus Francis Droit d'issue, idem sunt quod Landum, Gall. Lods et ventes, aliave similia, quae subditi domini feudalis debent exsolvere, cum fundum emunt, resunt, aliave ratione comparant vel alienant. Hac notione accipitur in Consuetudinibus Aquarum Tarbellicarum tit. 9. art. 19. 20. 21. 27. 38. 34. 38. Baionis tit. 5. art. 42. Sed in Consuetud. Hedenensi art. 4. Droit d'issue de eo dicitur, quod domus percipit, cum quid et sua in alienam jurisdictionem transferat: de quo jure etiam fit mentio in Consuetud. S. Pauli in pago Atrabat. Vide Glossarium de Lauriere voce Issue.

* 6. EXITUS, pro Exercitio, si fallor, Expeditio militaris. Charta commun. Romag. ann. 1204. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 675. art. 27: *Si communia precepto domini regis vel justitie sua debent Exitum facere, major et eschevini providebant quos statum remanens ad urbem Rothomagensis custodiendam; et qui post horum nominatum exeundi, inventus fuerit in dicta civitate... erit in misericordia domini regis, et in misericordia communie de dono sua prosterndum, vel de centum solidis, si domum non habuerit.*

* 7. **EXITUS**, Actus, factum. Lit. re- miss. ano. 1376. in Reg. 110. Chartoph. reg. ch. 159: *Dictus Johannes de la Treille fuit longo tempore et continue ante mortem suam homo insanus, capciosus, quasi furiosus, et faciebat Exitum furiosi.*

† **EXITUS** FORI, de eo dicitur, si bene coniecto, qui desinit forum seu jurisdictionem legitimi domini, ut erat seu trans- eant in alienam. (Charta Roberti Comitis Mellenti tom. 4. Hist. Harcur, pag. 1173: *Si miles vel alius et quicumque aliquando coitaverit castrum vel Exitum fori fecit, capiatur, et donec inde nobis satisfacit, te- nentur feoda.*)

† **EXITUS** MENSI, Iste veteribus Instru- mentis non semel occurrit hae voces *In- troitus et Exitus mensis*, ad quarum notitioem observandum a maioribus nostris menses in duas aquas partes divisos fuisse. Prioris partem quoniam *Introitus* vocabant, dies naturali ordine numerabant, ita ut prima dies mensis esset prima *Introitus* mensis, sique pergebat usque ad diem 15. Posterioris vero partis seu *Exitus* dies ordine retrogradi, ut Romani Kalendas numerabant; ultima igitur dies mensis erat prima *Exitus* mensis, penultima se- cunda et sic de ceteris. Lapis marmoreus in claustrum B. M. Desaurat: *Anno Domini MCCCXXXII. tertia die Exitus mensis julii obiit domina Ancelina soror domini Petri de Castro novo pro qua fit Officium, etc.* Charta ex Archivis ejusdem Monasterii: *Et fuit actum hoc septimo die Exitus mensis junarii, Philippo Rege Francorum et Petro Episcopo Tholosano anno ab Incarnatione Domini MCCCII.* [Vide Mensis intrans.]

EXITUS PLACITI, Iste Fortescutus de Laude Legum Angliae cap. 20: *Materia facti, quoniam legis Angliae perit Exitum placiti appellatur... veritas per leges civiles testium depositione probari debet, in qua duo testes idonei sufficiunt: sed per Leges Angliae veritas illa non nisi 12. hominum de vicineto, nisi factum hujusmodi supponitur, sacra- mento, iudici constare potest.* Adde cap. 26.

† **EXITUS** VILLE, Quod Majori et Jura- tis alicuius ville solvere debebat Burgenses, qui in aliam migrabat villam seu urbem oppidumve. Arrestum Parlamenti anno. 1266. reatum apud de Lauriere tom. 1. Ordinat. Reg. pag. 315: *Petebant Majori et jurati Compentii contra Johannem de Richer, Burgensem monacho Corbiensem, quod cum ipse fuisset et adhuc esset Burgensis suus, nec unquam eis solvisset Exitum ville, solve- ret eis tollam sicut et alii Burgenses dicte ville, vel saltem Exitum ville et partem debiti ville eis redderet. Et ad hoc petebant per Curiam cum compelli. Quod factum est, ut in sequentibus habetur. Hoc autem Parla- menti iudicium coosomum est Edicto Philippi Pulcri anno. 1287. n. 6. ibidem: Item, it est ordné que se aucuns, ou aucuns regn à la Bourgeoisie, ou à recevoir en la foire dessuadite, s'estoit partis ou partoit de cy en avant, d'aucun lieu, ou d'aucune Commune, il payera les tailles, les fies de la ville, de tant comme il fut tailles, ou gité sus li, avant qu'il fut reuz et aveoz comme Bourgeois à l'autre ville, dont il aura reuz la Bourgeoisie, ou la partie de doite pour l'issue de la ville. Vide Gabelle Emigratioms.*

EXIUS, Exitus. Tabularium Bellilocense num. 130: *Cum teris et pratis et cum ipsis brigis, cum Exiis, et regressibus. Occurrit ibi pluries. Ita io formula 58. ex Baluzanis. Alie Chartae ejusdem Tabularii habent vulgo *Exitibus*. [Chartularium Ecclesie Apsentis *Exiis*. Instrumentum Ecclesie Ruthen. tom. 1. Gall. Christ. pag. 53. col. 2: *Cum curtes et hortos, cum Exiis et ingressis et egressis. Cum Exiis et regressis, in Donatione an. 810. inter Instrum. tom. 1. nova Hist. Occitana col. 36. Cum Exia et ingressa, in Charta ann. 932. Marce Hisp. col. 842. Cum Exiis et regressis, ibid. col. 819. ex Charta ann. 888. Vide ibid. col. 823. Acta SS. Martii tom. 3. pag. 719. Chartam ann. 825. tom. 4. Gall. Chr. Instrum. col. 265. 266. etc.] Vide *Exitus*.**

EXLEGALITAS, **EXLEGARE**. Vide *Exlex*.

1. **EXLEX**, Alterius legis, seu Religionis, qui extra legem est. Gloss. Lat. MS. Reg.: *Exlex, extra legem*. Fulcherius Carnot. lib. 1. Hist. Hieros. cap. 11. de Christianis: *Cum centenis ingressis fuissent, confectum cum festinis Exlegibus convenerunt plures ex eis.* [Charta Theobaldi Episc. Amian. de compositione inter Bernardum de Aurelio et homines ejusdem ville: *Si qui aliquem verbis contumeliosis Exlegem nominat, decem solidos pro lege homino dabit.*]

2. **EXLEX**, Qui beneficio legis privatur, adeo ut lege agere non valeat. [Barthius in Glossario ex Hist. Palest. Fulcherii: *Exlex, Excommunicatus, is ad quem nec divini nec humani iuris quicumque pertinet.*] Leges Edwici Confess. cap. 19: *Pueri vero qui ante malefactum fuerint nati vel generati, non erant Exleges pro malefacto post generationem eorum peracto.* Adde cap. 37. Continuator Florentii Wigorn. ann. 1127: *Clericus ab ordine deponatur, laicus vero Exlex et excommunicatus habetur.* Ordine Vital. lib. 10. pag. 327: *Abiit a me ut credam quod bonus Miles violet fidem suam; quod si fecerit, omni tempore velut Exlex despicabitur erit.* Charta anni 1240. in Tabulario Campan. Biblioth. Regie fol. 365: *Si quis dixerit aliquem Exlegem, vel aliquid quod sit equivalentes tali convicto, 5. sol. reddet Dominus, et Majori 6. den.* Bracton. lib. 3. tr. 2. cap. 11. § 1: *Si infra tempus illud non venerit, pro Exlege tenebitur, cum Principi non obediit, et extunc utroquebitur, sicut ille qui est extra legem, sicut Langhelesman.* Adde lib. 5. tr. 5. cap. 31. § 7. Apud nostros dicebatur ille *Bordez rapet et a Court*, cui iuri stare baud licebat, aut cujus testimonium in iure nullum erat. Occurrit saepe hæc formula apud Petrum de Fontaine.

EXLEGARE, Exlegem facere, beneficio legis exuere. Matth. Westmonast. ann. 1050: *Rex Anglorum Cauto... apud Orescentium Concilio congregato Æthelwardum Ducem ibi Exlegavit.* Vide eumd. ann. 1021. Occurrit passim apud Scriptores Anglie. Iogulfum pag. 899. Rogerum Hoved. ann. 1065. 1070. Simeonem Dunelm. de Gestis Angl. anno. 1017. 1052. 1055. 1063. 1065. 1074. etc.

EXLEGALITAS, **EXLEGALITARI**, de Exlegalitate, in Legibus Edw. Confess. cap. 38. dicitur is qui postulat, vel accusatur tanquam

Exlex. [Chronicon S. Trudonis apud Acher. tom. 7. Spicil. pag. 421: *Pars maxima de illa Luiponis conjurata factione, adhuc tunc truncans manus portantes in sinum damnationis et Exlegalitatis suæ, hoc est, si bene interpretor, factorum contra legem, facinorum, et malefactorum.* Vide *Exlex*.]

3. **EXLEX**, Factum contra legem, injuria, malefictum, delictum. Charta anni 1136. in Tabulario Ecclesie Ambian. Ch. 271: *Ego Petrus Major de Fontanis... notum facio quod cum propter multiplices iniurias, Exleges, et damna que irrogaveram Capitulo Ambian, etc.*

* *Desléel*, in Vita S. Lndov. edit. reg. pag. 381: *Il disoit que li jumez de sa court estoit faux et Desléel.* *Excalvornage*, eadem acceptio, in Vit. SS. Mss. ex Cod. 28. S. Viet. Paris. fol. 76. v. col. 1: *Car in Incarnations n'estoit mie fait tant seulement pour la réparation de l'humain Excalvornage etc.* Unde *Excalvornus*, *Perditus et dissolutus*, vulgo *Lebortin*, ibid. fol. 187. v. col. 2: *Un escoliers, qui est avoit vains et Excalvornus, fu finz chastet et contentans.*

† **EXPLORATORES**, **NEBULONES**, iilem qui *Huteri*, de quibus in voce *Illula* 1. * *Exploratores* rectius editum tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 499.

EXMELLARE, *Scalpellum vel lancula quibus inciditur cutis*, ita Glossa MSS. ad illud Alexandri Iatrosophiae lib. 1. Passio- nis. *Sacraficantes venis cum acuto Exmellari.*

† **EXMEMBRARE**, **Mutilare**. RATHERIUS Veron. Epist. ad Joannem II. Papan. apud Acher. tom. 3. Spicil. pag. 249: *Aspicies antiquitate satis consilium, velis scilicet esse, ut assererem, quoniam illud dolo me Exmembrare, non interficere.* Vide *Emembrare*.

EXMEMBRARE ARGENTUM, in Capitulo Caroli C. tit. 31. [1.º] Edict. Pist. ann. 865: *Si 13. est merum, seu purum reddere vel purgare. Id nomen requiratur in denariis, ut puro essent argento, et non mixto, et pensam, seu legitimum pondus haberent.* Synodus Francoford. cap. 5: *De denariis, si mero suo argento, et plenius pensant.* Le Roman de Parise la Duchesse MS.: *Si vol le roge or, et l'argent Emmer.*

Vide Mensis, [* et supra *Emmerare*.]

* **EXMETARE**, **Metas ponere**. Charta Andr. reg. Hungar. ann. 1214. inter Preb. tom. 2. Annal. Premonst. col. 19: *Prædicta igitur sylva et pratis ad dandis prebendis nostris... nec est Exmetata. Prædicta metæ exit est.* Vide supra *Exxonatio*.

* **EXMETHODUM**, **pro Odium**, **Genae adificii**, **legatarius apud Sueton. in Domit. edit. Mediol. ann. 1475. monente D. de Montefale. in Diar. Ital. pag. 230. Ipsum consule.**

† **EXMENA**, **pro Hemina**, **Mensura frumetaria**, legitur in Obituario S. Gerardi Lenovic. fol. 2. et 3o. *Vide Hemina*.

* **EXMINUTARE**, **Pauperem facere**, in Gloss. Isid. *Ugatio habet Exminutatum. Depauperare, pauperem facere. Forte, Exminutare. Vide in hac voce.*

* **EXNAMMIARE**, [Namium seu pignus auferre.] *Vide Namium.*

§ EXXUDIUS THEBANA, ἀπὸ τῆς τοῦ
Ἰουδίας τριτάτης. Supplem. Antiquar.

* Ex Castigat in utrumque Glossar.: Ex
vultus terminus.

* EXOBLIGARE, Ab obligatione libe-
rare. Gall. *Digerger*. Charta ann. 1175.
apud Murator. tom. 1. Antiqu. Ital. med.
ri col. 144: Et si aliquid de rebus et pos-
sessionibus dictae civitatis Castellane... per
us aut per ipsum quondam dom. Petrum de
Istigia, vel per suos heredes et successores
male fuerit debiti obligatus, illud ex praedicta
sponsa argenti recolligere et Exobligare sub
inferiori penna promittimus.

† EXOCATACULI, ἑξωκατάculi, Prae-
cipui Patriarchae Constantinopoli, Officiales
de Consiliariis, qui in publicis ecclesiis
Episcopos praecedebant. Sex enumerat
Bismanus post Macros fratres in Hiero-
licole, magnus Oeconomus, magnus
Secellarius, magnus Scenophylaceus,
magnus Chartophylaceus, Praepositum
parvo sacello et Prothecidum. Memorantur
in actis Conc. Florent. De vocis etymo
multi multa discreant. Potior mihi videtur
ipso Roberti Gregyouth in notis ad histo-
riam eiusdem Concilii, ubi primitivum,
inquit, nomen ab initio fuit ἑξωκατάculi,
cujus terminatio jam corrupta est in κατά-
culi vel κατάculi, et vulgo Oeconomus ἑξω,
quod extra thronum Patriarchae antecedit,
ad omnino primi et proximi: et κατάculi
Residentibus significat a κατά et
culi, sedes, domuncula. Asserit idem
Scriptor ibidem Exocataculos quinarium
nomen nunquam superasse. Hanc, si
cupis, consule. [* Vide Glossar. med.
Graec. in hac voce, col. 409, sqq. et Ap-
pend. col. 71.]

† EXOCUPARE, Occupationibus li-
berare. Ugnatio : Exocupare, expedire.
Joannes Sarisber. lib. 1. Polic. cap. 4 :
Si majoribus, (Magistratibus) quod quidem
rum est, eos Exocupari contingit. Lan-
beris in Vita S. Hieronimi Archiep. Colo-
n. 13 : Laboribus Exocupari ulterius curis
vita iuxta. Hinc Exocupatus, ab occu-
pationibus liber, otiosus : ita ut utantur
passim Scriptores, idem Sarisber. lib. 1.
Polic. cap. 8, Philippus Eystetius. Episc. in
Vita S. Willibaldi cap. 35. Vita S.
Hieronimi Imp. cap. 29. Gerardus Abb. Silve
major, in Vita S. Adelardi cap. 4.
5. Regula S. Bened. cap. 5. Petrus Vene-
rab. lib. 1. Epist. 24. Hugo Flaviniacensis
in Chron. pag. 243. Liber usum Cister-
ciens. cap. 37. etc.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 :
Exocupare, deliver, desler.

3. EXOCUPARE, De possessione de-
gere, occupantem se possidere expel-
lere. Velus Charta sub Henrico I. Rege,
et Tabular. Dervensis Monasterii : Et adhuc
promissi... quandam se daturum Ecclesiam,
si cum postea aliquando modo Exocupare suam
Militibus. Quibus scilicet libeneficiaria erat.
Radulphus de Dialecto ann. 1106 : Militibus
patris concurrentibus ad Exocupandum
pontem, militibus filii a ponte repelluntur.
Chronicon Andree pag. 379 : Militibus
concurrentibus ad Exocupandum pontem,
qui nempe occupatus fuerat ab hostibus.

* EXOCERARE, pro Exocicare. Gloss.
ut. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : Des-

ensar, Prov. Descalceire, Exo cerare: cam-
beriar vel stivalis.

* EXOCHAS, Gr. ἑξωχέ, Tuberculum
in ano genitum. S. Aug. epist. 149. edit.
1576 : Corpore autem in lecto suo. Nec
ambulare enim, nec stare, nec sedere pos-
sum, rhagadis vel Exochalis dolore et tu-
more. Vide Martin. Levic. in hac voce.

EXOCIONITE, in Historia Ecclesiastica
Anastasi Bibliothecarii, Ariani dicti quod
Constantinopoli in loco Exocionio dicto
conventus suus agerent, uti pluribus pro-
bamus in Constantinopoli Christiana.

1. EXOCULARE, Oculos evellere, excu-
care, in Chronico Upergens in Philippo
Imp. in Statutis Venetor. lib. 6. cap. 79.
etc. Plautus in Rudente :

Vos adeo, ubi ego ignovero vobis, si vos et caput
Exoculassitis,
Quasi mortua iuicia, item ego vos virgine cir-
cuncivieram.

Willelmus Brito libro 5. Philippidis :

Excusul ter quous, etc.
Charta ann. 1266 : Dictus Vicarius debet
et tenetur, per se vel per alium, suspendere,
et Excusulare, amputare membra, justissime
condemnatos cum suis expensis, ... debet
cogere homines in cavallatis, et dictos homi-
nes cavallare (alias expellere) per se vel per
alium idoneum in expensis iure dicti Domini
(de Salve)... debet recipere castrum de dicta
vicaria pro jure dicto Domino, quando su-
per redduntur a vassallis, et vexillum in jura
dictis castris dicti Domini ponere. Et quando
dictus Dominus habet guerram, debet dicere
et precipere vassallis dictorum castrorum
ex parte dicti domini, quod dicta castra
muniunt, et fideliter custodiant secundum
morem terre. Occurrit etiam apud Joannem
de Parisiis de Potestate Regia et Papali
cap. 22. et apud alios.

† 2. EXOCULARE, Oculis seu conspectu
solidare, abscondere. Vita B. Ursu-
liani Parmensis April. tom. 1. pag. 737 :
Jejunia, divitiis, orationes... omni solli-
tudine et prudentia exquisita Excusulare
intendebat.

EXODIUM, EXODIARTUS Jo. de Janua :
Exodium, initiarii cantilena. Hinc Exodia-
rius, praetor, qui cantum incipit ante
alios. Note Tyronis pag. 173 : Exodium,
Exodiarius. Vetus Inscriptio Romae 637.
1 : Sum victus ipse fateor a ter Conule
Vero patrou, nec semel, sed sapient, cuius
libenter dico Exodiarius. [Glossar. Sanger-
man. n. 507 : Exodiarius, in mimis est tur-
pitudine detestabilis. Hinc quoque voce usus
est Ammianus lib. 28. cap. 4. Exodiarius
est Actor Exodi, sui qui fabule affert
Exodium. Est autem Exodium Isidorus in
Glossis, Cantio in theatra ludere et turbi-
lis, versibus interea quae quod penitus
extra fabulam esset, nomen accepit. Hinc
notione Exodi vocabulum usurpavit
Suetonius et Livius. Veteres alii pro exitu
vel fine cuiuscunque rei acceperunt. Fe-
stus : Exodium, Exitum. Nonius : Exo-
dium est finis, a Graeco tractum, quasi
ἐξω τῆς θεᾶς, id est, contra viam. Varr.
Exodiarius nipi θῶρος, Socrates cum in vinea-
tis publicis esset, et jam libisset uxorem in
Exodio nato. Idem 2298 Minimus, Quod
corpus modo in via narrare, ut ad Exo-
dium ducas. Hinc]

Græcis recentioribus ἑξῶς, Exequias
sonat, ut observat Mursius, ex Gloss.
Gr. Lat. : ἑξῶς, Exequae, ἑξῶς, Exequias,
ritus exequiarum, in Ezechio. ἑξῶς ἡ
πατὴρ, ultime morientium preces, in Vita
S. Hesyehi Thaumaturgi n. 4. ἑξῶς ἡ
ἐκδοτική τοῦ νεκροῦ in Synodo VI. Act. 15.
* Vide Suppl. M. Velsleri ad Amænit.
Litter. tom. 5. pag. 129. et 130.

† EXOINA, EXOIMNA, Gall. Exoine,
Exoine, etc. Ejuratio vadimonii, Excusa-
tio quam quis affert, quominus juri stare
possit. Vide Stansia.

* EXOLERARE, Olera auferre. Vide
Olerare.

† EXOLIATUM, Quasi Exsoluto timore,
secure. Lupus Ferrar. Epist. 127 : Ferum
quis non misistis equum, nec idoneum qui
me Exolium ferret, habebam. Vide Exso-
lute.

EXOMIUM, ἑξῶς, Substricta ac brevis
humica, circa humeros desinens. Fabius
lib. 5. cap. 10 : Non possum totum prete-
tum sperare, cum Exomium pallium videam.
Ita emendat vir doctus pro Exordium.
[Tum vult ad corpus Exomide sui efficio
cinctus, in Annal. Benet. tom. 5. pag. 379.
Festo, Exomides sunt comici vestitus exotis
humis.]

EXOMIOLAGI, Vide Exomniare.

† EXOMOLOGESIS, ἑξωμολόγησις, Peccato-
rum confessio, apud S. Cyprianum Ep.
11. 13. etc. et lib. de Lapsis, Tertullianum,
Pacianum Ep. 3, etc. Vide Pame-
nium ad eosd. Auctores, et Isid. lib. 6. cap.
ult.

EXOMOLOGESIS, Litania publica. Concilium
Moguntinum ann. 813. can. 31 : Inter
litimas et Exomologeses hoc differt, quod
Exomologeses pro sola peccatorum confes-
sione aguntur : litaniae vero indicantur
propter rogandum Deum, et impetrandum
in aliquo misericordiam ejus. Sed nunc utrum-
que vocabulum sub una designatione habetur.
Atque hac aliam notatione usurpatur in
Concilio Tolero. XVII. cap. 6.

** EXONERATIO, Vide Stapula, 1.

* EXONERE, Glossar. vet. ex Cod. reg.
7641 : Exonar, narsaris. Vide infra Exo-
ria.

EXORIA, [ut Exolina, Excusatio, quam
quis affert, ut non stet juri. Exonare,
Excusare, Exonari, Excusator, Exonium,
Excusatio.] Vide in Sumis.

† EXOPERARI, Absolvere, perficere.
Gloss. Græc. Lat. : ἑξῶς ἡ λύσις, Exoperor.
EXOPINARE, Frangere. Petronii cap. 50 :
Viderat qui de hoc alibi [* Exopinassent,
al] Exopinassent : ego si mentior, Genios
vestros iurare habeam.

EXORABUS, Exorandi modi, apud
Apuileum Florid. lib. 4.

* EXORATIO, EXORATIONE EPISTOLAE,
Quibus aliquid exoratur. Silvest. PP.
Epist. an. circ. 1001. tom. 10. Collect.
Histor. Franc. pag. 428 : Exoratorium
epistolae, quod est monachus, et ab his
periculis eruire te desudamus.

EXORARE, Execrare. Leo III. PP. Ep.
4 : Uxorero vero Leonis Imperatoris Exor-
bati, et filium ejus parvulum interemi. Et
infra : Neque uxorem Leonis Imp. Exorba-
verunt.

† EXORBITA, Via latior. Vide Carreia.

† **EXORBITANTIA** Mortuus, Violentissimus molis et maxime impetuosus. River. Cent. 4. observ. 35. ubi de ulteriori specie mali hypocordiaci gravioris: *Affligit populi mulieres quod sexum masculinum, ex delectatione, inebriatione et tenore systematis nervosi texture, et spiritum animalium corundem majori caritate, et faciliiori promptitudine in varias intonatum Exorbitantias.*

† **EXORBITARE**, Ab eo quod rectum est, recedere. Utantur Sidor. lib. 5. Epist. 16. lib. 8. Epist. 11. Jul. Firmicus de Errore profan. relig. Tertull. in Exhortat. ad castit. S. Augustinus lib. 9. de Civit. et alii sine numero.

† Vel ab usu recepto et consueto jure deviare, quo sensu sepius occurrit apud J.C. Faber Jurisp. Papin. tom. 11. Princ.: *Jus vero succedendi ex pupillaria substitutione, speciale est et Exorbitans, ut loquuntur, a regulari juris communis. Vide Calv. Lex. Jurid. voce Exorbitatio.*

† **EXORBITARE**, De possessione deicere, possessorem expellere. Epist. prior. Cartas. de Schene in Angl. ex Tabul. Derv.: *Illustris rex Francorum Carolus... animo ferventi, virtute parliamenti sui omnes Anglos habentes possessiones infra lignum suum, de eisdem possessionibus Exorbitavit. Vide Exoripare 2.*

† **EXORBITATIO**, Effrenatio, immoderatio. Gall. *Excès, dérèglement*. Charta ann. 1400. inter Aldit. ad observat. in Carol. VI. pag. 775: *Propter multas pragmat. causas nos urgentes et intolerabiles Exorbitantes, etc. Vide in Exorbitare 1.*

† **EXORBITATO DISCIPLINAE**, exult Tertullianum de Idololatria cap. 14. [*Exorbitatio a catholica veritate, apud Mariam Mercatorem cap. 5.*]

† **EXORBITATOR** Judaismi et destructor, apud Tertullianum lib. 3. adv. Marc. cap. 6. Vide Exorbitare, 1.

† **EXORCHIA**, EXORCHUS. Vide Exorquia.

† **EXORCIARE**, pro Exorcizare, in antiquissimis Cypriani Codicibus Concilii Carthag. legi monet Rigaltius ad Commodianum. Quae quidem vox etiam legitur in Archelsi Mesopotamiae Episcopi disputat. adversus Manichaeum edita ab Henrico Valesio post Socratis Historiam: *Præceptum quoniam electis suis... ut cum desiderant manducantes, orarent et mitterent super caput oleum Exorcizatum, etc.* Missale Gallicanum vet. pag. 57a: *Opus ad baptizandum. Prefatio antiquum Exorcizatum. Et pag. 477: Exorcizet te, fons aque perennis, ut Exorcizetur, non sunt ista medicina generis. Duplex autem est in hominem demonum potestas, interior et exterior, quod videlicet animam vitii et peccatis captam et obnoxiam tenent, vel sensus exteriores interio-*

resque perturbant, et furorem quemdam inferunt: ergo qui malis illis curandis, sive Catechumenorum, sive Emergemonum in Ecclesia praesunt, Exorcista vocantur, preces ipsas Exorcizant. Vide S. Augustinum lib. de Vita beati sub finem, disput. 2. diel. et Sidor. lib. 8. Orig. cap. 12. De divina vero Exorcistiarum in demonibus potestate, quae eos de obsessorum corporibus exire compellunt, multa habet Tertullianus lib. ad Scapul. et in Apol. Cyprianus tract. ad Demetrian. et lib. 1. Epist. 6. et lib. 2. Lactantius lib. 3. cap. 21. Justinus Martyr, Arnobius, Octavius Felix, etc.

† **EXORCISMUS**, Sidor. lib. 2. de Eccl. Off. cap. 20. *est sermo increpationis contra immundum spiritum in Emergemonis sive Catechumenis factus, per quem ab illis diaboli nequissima virtus et inextincta malitia, vel exorsio violenta fugitur.* S. Leo M. Epist. 4. ad Episcopos Siciliae cap. 6: *In baptizandis electis, qui secundum Apostolicam regulam, et Exorcismi scrutandis, et jejuniis sanctificandis, et frequentibus sunt praedicationibus imbuti, etc.* Ferrandus Diacon. Carthagin.: *Celeberrimè solenniter scrutatio, per Exorcismum contra diabolum indicatur, cui se renuntiare constanter respondit, etc. Vide Abrenuntiare, et Scrutinium.*

† **EXORCISMUS** usurpatur etiam in rebus inanimatis, quae scilicet benedicuntur cum adjuratione qua ab illis repelluntur demones: ita Exorcismus florum, olei, chrismatis olei, olei Catechumenorum, etc. habet Ordo Romanus: et Aqua Exorcizata quibusdam dicitur, quae vulgo benedicta, ut supra docuimus. Optatus lib. 2: *Exorcizatio et locutio sine causa pariter, et hoc nequitiae genere subvertitis simplicissimum hominum mentes. Infra: Quid iniquius quam Exorcizare Spiritum sanctum, altaria frangere, Encharistiam animalibus projicere?* Athelmus de Laude virgin. cap. 21: *Sic Exorcizans lychnis benedicti aquosus,*

† **EXORCIZATA**, Incantationes, in Constitutionibus Siculis lib. 3. tit. 42. § 3.

† **EXORCISTA**, Gloss. Lat. MS.: *Exorcizata, adjuvans. Exorcista tertium Ordinis Ecclesiastici gradum constituunt, qui cum ordinantur, accipiunt de manu Episcopi libellum in quo scripti sunt Exorcismi, accipientes potestatem manus imponendi super emergemonas, sive baptizatos, sive Catechumenos, ut est in Concilio Clarig. IV. can. 7. Ita etiam Ordo Romanus, Sacramentarium Gregorii, Missale Francorum vetus pag. 399. Sidorus lib. 2. de Eccl. offic. cap. 13. Alcuinus lib. de Divin. nific. Amalarius lib. 2. de Eccl. offic. cap. 9. Rabanus lib. 1. de Instit. Cleric. cap. 10. Ivo Carnot. serm. de Excellentia sacer. Ordinum, Hmorus Augustod. cap. 177. Stephan. Ednensis Episc. lib. de Sacrament. cap. 3. Gilbertus Lunensis Episc. de Usu Ecclesiastico, etc. Ad vocis originem, et Exorcistarum munus alludit Firmilianus in Epist. ad S. Cyprianum: *Quod hoc etiam geritur, ut per Exorcistam voce humana et potestate divina fascietur, et uratur, et torquetur diabolus.* Ut et Paulinus Epist. 24. sub finem: *Exorcista demonis terribilis.* Et Nat. 4. Felici pag. 545: *...**

... Primis Lector servitii sui annis,

† Inde gradum cepit, cui manus voce fidei Adjungere Malos, et sacris pellere verbis. Infimum Exorcistarum gradum statuere videtur Fortunatus lib. 10. Poem. 25: *De throno ducem veniunt, de milite principes, Ut reliquos tervem, Justinianus etc.*

† Hoc et in Ecclesia Christo tribuente referitur, De Exorcista aliqui Pontificis honor.

† **Vide Synodum Atrabatenensem ann. 1157. pag. 33. Vitam S. Arnulfi cap. 5. in Bibl. Floris. Anastasius Bibl. in S. Caio, et S. Silvestro pag. 10. 13. Capit. Caroli M. lib. 7. cap. 17. [*42.*] etc. Exorcistiarum mentio occurrit apud veteres Scriptores Christianos passim, Cyprianum Epist. 2. 76. Tertullianum lib. ad Scapulam, Minutium in Octavio, Augustinum lib. 2. de Gratia Dei de peccato orig. cap. 40. et lib. 2. de Nuptiis et concupisc. cap. 49. in Epistola Corneli PP. ad Fabium Antioch. apud Euseb. lib. 6. Hist. Eccl. cap. 31. apud S. Ignatium Epist. ad Antioch. in Concilio Arelat. I. Laodiceo can. 24. Carthagin. IV. can. 9. apud S. Hilarium lib. de Synodis, S. Epiphanius in Expositione libri Catholice, Severum Sulpitium de Vita S. Martini cap. 3. Exorcistiarum meminere etiam Scriptores aliquot pagani, Iulianus lib. laudat, Lucianus Epist. 30. et Julius Firmilianus lib. 3. Matheseos cap. 5. et g. Exat liber Italiensis Hieronymi Menghi Exorcistiani, dell' *Arte Exorcizanti*, edit. Bononiae ann. 1584. [*Adde Glossar. med. Graec. in Egeparis, col. 406. et Append. pag. 10. Alteram de Jurisdicte. Eccles. lib. 11. cap. 4.*]**

† **EXORDIA**, fem. gen. Judicium ann. 782. inter Instrum. tom. 1. novae Hist. Occidentis col. 24: *Cumque ibi residens prescripti Missi et Judices... ad recitandis syllabis terminandis, et causam Exordis dicendos, etc.*

† **EXORDIABUS**, *Qui incipit, vel exordium facit.* Ugutio. Vide Exordium.

† **EXORDIACIO**, Decretum, definitio. Placitum ann. 873. apud Mabillon. Diplom. lib. 6. Ch. 103: *Conditioes sacramento, ad quas ex Exordiacione Salomon Miso, Imbertus, seo et Judice, qui jussu sunt causas dicere, etc. Forte redundi syllaba ex venulose repetita.*

† **EXORDIARE**, Turbare, extra ordines ponere. Gerardus Abbas Silvae Majoris in S. Adalardo cap. 9: *Cumque removers, ordinatus si quis ex suis Exordiacionibus jurat, [Sigbertus Monachus Epist. ad Leodienens. ann. 1102. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 592: Tunc Guaderum, qui Apostolicis assensu approbatus prior ordinatus fuit, subito Exordiacionem [ex ordine dejectum sui depositum] excommunicatum, et alium et superordinatum.] Vide Ordo.*

† Charta Car. Crassi imper. ann. 885. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 34: *Præcipiens ergo julemans... ut... nullus... ipsam ordinationem congregationem pertubare vel Exordiacione friste praesumant. Vide per*

† **EXORDIACIO**, ut scitis ordinum alium privat. Annal. Bertin. ad ann. 886. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 91: *Contra omnes leges ecclesiasticas superflua Fuldas pro ordinatione episcopali muldicatione indutas est stent retinimento. Coj*

Exordinato, potius quam ordinato. Aldo
Idroensis episcopus, in ipsa ordinatione
fibre corruptus, in brevi moritur. Vide supra
Exordinare.

† **EXORDINATIO**, Perturbatio. Gall. *De-*
ordre. S. Benedictus Reg. cap. 65: *Hinc*
suscitantur invidia, detractiones, emula-
tiones, dissensiones, Exordinationes.

† **EXORDITUS**, pro *Exorsus*. *Primo-*
re igitur Exorditi precebus instabant, in Vita
S. Columbe Rest. Maili tom. 5. pag. 378.

† **EXORIA**, Exorium. Gloss. Lat. Gall.
Sangerman. MS. : Exoria, Exorie, Nais-
sage.

† Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684:
Exoria vel macerina, nisanace.

EXORIUS, Immanis, Instipiens. Papias.
Leg. Exorimis.

EXORMIS, Immanis, in Glossis. Idior.

† **EXORNAMENTUM**, ut Ornamentum.
Exornatio Temporum, apud Acherium
tom. 8. Spicil. pag. 289.

EXORNARE, Nudare ornato. Anastasius
Bibl. in S. Hadriano PP. pag. 104: Eccle-
sius B. Petri et Pauli Exornare fecit
Societas, et cuncta eorum cymila et ornata
in hunc civitatem introduxit.

EXORQUA Usulaci Barchinenses MSS.
cap. 15: Statuerunt siquidem predicti
Principes, ut Exorquia nobilium videlicet et
Almagratum, tam Militum, quam Burgensium,
omni tempore in Principum potestate de-
veniant, videlicet omni illorum allodia: quod
quidem Principi placuit legis habere rigo-
rem. De nobilibus vero illorum faciant ipsi
Exorchi quodcumque voluerint tam parenti-
bus quam Ecclesiis, sive pro illorum anima-
bus attibuant. Cap. 98: De rebus et
facultatibus de pręgnantibus sterilibus Exor-
chis illis hoc sacculo deceritis, eorum se-
niore habebunt partem illam, quam debeant
habere istiusmodi filii: si illi remanserint, ad
Exorchis proceat.

¶ Haud scio an *Exorchus* idem sit
qui sine herede, Gall. *Sans heir*, *Exorchia*
vero bona defuncti, cuius nullus est he-
res legitimus, proximus et directus, nullus
filius, nulla progenies directa. Haec notio
cum locis citatis coheret satis, nec cum
sequentiis pugnat. Bernardi Vicecomitis
Criticae Donatio ad Monasterium Cuxane-
nse ann. 963. Marce Hisp. col. 883:
Dono . . . quantum habeo . . . in honore
S. Michaelis de Coxano atque infra omni vi-
cecomitatu meo, scilicet homicidiis, eugu-
ciis, arminis et Exorchis et omni senio-
ritate. Charta ann. 1238: Et ostem, et ca-
valentes, et sequis, et cunctas, et Exor-
quis, et homicidiis, et intestationes, et ar-
anas, etc. Alia Rogerii Comitis Fuxensis
Ann. 1250: Enfranchimus omnes et singu-
las homines de valle de Meranges et vici-
prolet in perpetuum de Exorquia, intesti-
us, arminis, eugencia, etc. Michael Carbonellus
in Chron. Hisp. fol. 137: Expresciment lo
esfranchi quils vene les usos e costums
meis: ço es intesties, Exorques, cuncies,
etc. Voces Intestatio, Intestus et Intestus in
his locis vero Exorquia adjuncta favere
videtur nostrę interpretationi. Pro Exor-
quia, Exerquia legitur in Cucucia post
1622.

† **EXORS**, Exceptio, in Glossario. Gall.
lat. ex cod. reg. 7684.

† **EXOSA**. Charta ann. 1118. apud Mu-
rator. tom. 3. Antiq. Ital. med. avi col.
214: *Et de bestibus, et vitulis, et porcis, et*
pecoribus, et iumentis, et volatilibus, sen
qualibet rem, ferrum, argentum, seu Exosa-
nam, superscriptis hominibus de Tupescio
usque in Branam consuetudo fuisse reddend-
um. Vocem ab amanuensibus corruptam
suspiciat Cl. Editor.

† **EXOSSARE**, Ossā auferre vel extra-
here. Item pro *Debilitare vel infirmare*:
assu enim sunt solidamenta corporis et ro-
bur. Glossar. Bibl. Ms. anonymi. Aliud
Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: Aflebi,
Exossatus.

EXOSSATUS AGER, sine ossibus, i. lapi-
dibus. Papias. [Epistola Baldrici ad Monachos
Fiscam. apud Mahill. tom. 5. Annal.
Bened. pag. 523: *Institi pulvisper Agri*
Exossandi, olea plantanda, etc.]

EXOTICUS, Odialis, in Glossis Arabico-
Latinis.

† **EXOVAR**, EXOVARIUM, Dos, Gall.
Dot. Pactum matrimonii inter Arnaldum
de Castro-Bono Vicecomitem et Eliesendam
de Cardona ann. 1206. Collect. Am-
plius. tom. 1. col. 1071: Et concedo pre-
dictis decem millia solidorum sua dotis sive
Exovar, et illa decem millia solidorum sunt
spontalitati, ut habuit super onem meum
honorem, quem ego habeo, vel habere debeo
in Comitatu de Certania, ibidem col. 1070.

† In Charta Ermengaudi Comitissæ Urgellensis:
Convenimus vobis Arnaldo de Castro-Bono
Vicecomiti dare Eliesendam de Cardona
periemti nostrum in uxorem, et cum illa in
Exovario decem millia solidorum Barchino-
nensium, etc.

† **EXOUONTII**, Arij sectatores sic di-
cti, quod docerent Filium Dei ex *zōv* *zōv*
zōv, i. e. ex nullis substantiis factum
esse.

† **EXPAALITARE** CAXEM, ut infra *Ex-*
paltine. Nullus dominicus Canes Abbatis
et monachorum *Expaltit* cogit, apud Th.
Blount in Nomolexico.

† **EXPACTIO**, Pactio, in Charta Bol-
konis Ducis Silesie pro Rege Bohemie
ann. 1237. apud Ludewig. tom. 5. pag.
615.

EXPALLUM, EXPALTEM. Charta Gau-
fredi Ducis Aquitanie ann. 1076. apud
Beslium pag. 475: *Cuncta etiam quę ego*
habet ad pręsens dono, scilicet quantum ex
meis sūvis necesse fuerit, tam Ecclesię,
quam officinis, excepto Expallu, vel et
quę alii fideles de casamentis vel me perti-
nentibus dedere, etc. Alia Wilhelmi Ducis
Aquitanorum ex Tabulario S. Cypriani
Pictavensis: Dono et concedo . . . omnes
consuetudines meas quę erant in obedientia
nomine Exolde, videlicet prepositum et
barium, et urbem, et Expallum, et blan-
num et frisingam, et pullos, et anseres, et
annonam, etc. Gallis alias Expaltur erat
mensure genus. Informatio obidionis
Constantinopolis ann. 1453. inter Auerd,
Marten. tom. 1. col. 1810: Ondit siege s'y
avoit plusieurs bombardes et autres instru-
ments pour abatre le mur, et entre les autres
une grande bomburde de metal, tirant pierre
de neuf Ex-paulz et quatre dols d'entour.
[Vide supra Expaltum.]

† **EXPALMENTUM**, vox Italica, *Spal-*

mento, ex Spalnear, Ungere navenem.
Relatio legationis Ambassiatorum Ducis
Andegavi ad Iudicem Sardinie ann. 1378:
Intran portum Murallia cum dicta galea,
nbi per totum diem residuum fuerunt pro
apunctando et apunctamento faciendo cum
dicto Joanne Casse de navioi Expalmentum
faciendis.

1. **EXPALMARE**, Palma manus cedere,
percutere, depellere. Gloss. Gr. Lat.: *Pa-*
lmito, Expalmare, Alapare, Glossus. Isid.
: Expalmare, Depellere. S. Augustinus in
Psalm. 103. Conc. 3. de Christo: Ille con-
terptus, ille Expalmatus, ille consputus,
etc. Petrus Blesensis serm. 48. de Christo:
Fide cum in horto lignum, in atrio Pon-
tificis Expalmatum, spuit illatum. Et Sermon.
3. Colaphis Expalmatum, pro quo et Sermon.
24. ait, Palmatum colaphis. Acta Procon-
sularia SS. Didymi et Theodora 8. 4: Ju-
des dixit, Expalmate eum necius, etc. [S.
Laurent. Justinian. in Ligno vite tract. 1.
de Fide cap. 6: Ducitur et Expalmatur
qui vere est palma victorie, spinis coronatur,
qui peccatorum spinis vere confringere.]
Vide Oct. Ferrarium in Spalnear et
supra Exalpare.

2. **EXPALMARE** dicuntur Sacerdotes,
cum peracta Communionis digitos
abluunt, ut fit in sacris liturgiis. Statuta
Eccl. Aurelian. apud Marten. tom. 7. Am-
pliss. Collect. col. 1276: *Nullus Sacerdos*
anteat lis in die celebrare, excepta die Na-
tivitatis Domini et S. die Pasche . . . hoc
tem addito, quod si Sacerdos perfulerit in
prima Missa, hoc sit Expalmare, quod
ille non pręsumat celebrare. Id est, Si digi-
tos abluerit, et ablutioem sumserit, non
presumat celebrare ob infractum
jejunium. Vetus Pontificale MS. Eccl. Au-
gustiod. de ordinatione Presbyterorum:
Pontifex . . . se communicet corpus Christi
et sanguinem accipiendo: quo communicato
antequam Expalmet, veniant dicti novi Pre-
sbyteri ad eum et communicet eos. Missale
Augustian. ann. 1518. in Cens. Domini:
Tunc presbyter facit quod in se est, ut in
illis dicitur consecutus est, et cum Expal-
mat, incipitur Communicatio. In altero Missali
ejusd. Ecclesie ann. circiter 1404. exarato
habeitur, et cum Expunat, perperam, ut
in alio circa ann. 1560. typis mandato,
ubi legitur et cum Expant. Felix ad usum
Expalmationis, in veteri Necrologio significat
jejunium. Alia Expalmatio forte significat
hanc manum lotionem quę sumta digito-
rum ablutione fieri solet ab Episcopis Sacra
peraguntibus.

3. **EXPALMARE**, Italici *Spalmare*,
Galli. *Expalmare*, Naven illinire bitumine,
sebo, etc. Charta ann. 1388. in Tabul.
Nassil: *Item pro tribus quantitatibus quatuor*
cepi ad ungendum sex Expalmanum ipsam
dextrarium. Vide Expalmentum.

EXPALMITARE, In palmitem exercere.
Pactus Legis Salice tit. 37. § 31: *Si*
quis per alienam messem jam Expalmitantem
stare via transierit. Ubi Editiones alie: Si
quis per alienam messem, postquam in cul-
num erigatur, etc.

† **EXPANCIARE**, Pannum seu intestina
animalium evacuare. Stat. Taurin. ann.
1360. cap. 8. ex Cod. reg. 4622. A: *Ordin-*
averunt quod nulla persona, sive beccarius,

sive quicumque alius, non praesumit *Expansare*, seu evincere aliquem paucum sive budellis alioquin bestiae in macello Turin.

EXPANSIO. Vita S. Samsonis Episcopi Dolensis lib. 1. cap. 20. in Actis SS. Ord. S. Bened. : *Grave valde apud se reputans illud Monasterium, quippe quod iam tuncalioquum et Expansioem per patriam erat.* Id est, cuius fama longe expandebatur.

EXPANSILE. Joann. de Janua : *Aculeus, est etiam Expansile in quo expanditur panis, vel cutis ad faciendum pergamenum.*

EXPANSILLARE. Nudare, exserere ad papillum usque. Gerardus in Vita S. Adalhardi Abb. u. 30 : *Præparant rudentes, impellunt naves, et velis auris patentibus, solvantur anchora; Expansillat brachis aptant remiges et antennis.* [* Vide Festum.]

EXPARATA. Vide *Exparta*.

EXPARES. Epistola Inceri ad Pipinum Regem, tom. 2. Hist. Francor. cap. 664 : *Quoniam vero omnia quae dicta sunt, ille servulus vester viva voce voluit potest narrare, fuerunt quidam Expares, quos et unicuique habere patibam, pectore venenosus currentes, antequam venissem, meam curantem necesse miseriam, ad rem certam peragulum mittuntur.*

EXPARTA. *Parta vacua, Exparta, vacuata.* Papias. Ita etiam Isid. Gloss. [Varro lib. 2. de Re Rustica cap. 5 : *Pecudes Exparta, Efferte.*]

EXPARTATIO. Discessus, Gallice *Depart*. Instrum. anni 1150. ex Archivio Ecclesiae Massil. : *In porta antiqua laudamus, quod homines Ecclesiae nihil tribuant per applicationem et Expartationem navium, vel pro quilibet ulna mercatura sua.*

* Nostri *Expars*, pro *Dispergere*, dissipare. Lit. romis. ann. 1387. in Reg. 130. Chartoph. reg. ch. 266 : *Lesquelz compaignons se mistrent et Exparsent en plusieurs lieux pour dancier et esbaire en ladite feste.* Aliis ann. 1394. in Reg. 147. ch. 17 : *Lequel de Bloisville karuit son clerc aus pourceaux.... pour les effier et Exparsier, afin que le suppliaunt ne les peust avoir ne apprehender.*

* **EXPARTIA.** *Alena.* Glossar. vet. ex Cod. reg. 764. Vide *Expartia*.

* **EXPARTIA.** *Patula aqua.* Gloss. Isid. Grævis existimant scripsisse Glossarium auctorem, *Expata, Patula loca*, quod *Exparsare* sit, teste Festo, *In locum patetum se dare.* Vide *Scaligerum*.

* **EXPATRARE.** *Perpetrare.* Supplement. Antiquarii : *Expatriat, detrahit, Perpetrat.* Legumum *instituta*.

* **EXPATRIARE.** *Exheredare*, ibidem : *Expatrio, inquit in avaritia.* Gloss. Lat. Gr. Sangerman. : *Expatriare, inquit.* Affine est subsequenti.

EXPATRIARE. A patria recedere. Libertates concessæ ab Henrico D. Sollicia incolis villa de *Ays* ann. 1301 : *Non poterit ius reclamare, nisi fuerit Expatriatus, vel nondum venerit ad entem.* *Expatriare* *ou voyageurs*, in Consuetudine Namurcensi art. 11. 33. Camerae. tit. 5. art. 9. [Leo-

diensi cap. 11.] *Expatriare*, in Valentianensi art. 22. Vide *Disputare*, et *Foripatriare*.

* **EXPATULARI.** Numerum frangere, Gallice *Expauler*. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. MS. : *Expatulari, Despauler, c'est hater l'espauler.*

* **EXPAVA.** [* Vel potius *Expavus*. Vide supra *Expavus*, et mox *Expavus*.] Animalia aberrantia, quorum dominus ignoratur, quæque proinde sunt juris Domini principis locorum, ubi alierant. Privilegium Philippi Regis France. in altero Chartulario Monasterii S. Quintiani in Insula pag. 60 : *Bona mobilia et immobilia in districtu predicto bestiarum, Expavorum, extraneorum seu aubionorum, quæ ad casum extraheræ pertinent.* Vide *Expava*.

* **EXPAVEYUS.** Alienigena, extraneus, qui dimisso proprio domicilio, alio migrat, ibique sedes legit, idem qui supra *Expavus*. Charta ann. 1317. in Reg. 58. Chartoph. reg. fol. 14. bis v. : *Hugo de Sarqueus et Odardus... constituti sunt collectores manuum mortuorum, forisnartiariorum hominum et feminarum, albenorum, bestiarum, Expaveyorum in toto comitatu Campanie.*

* **EXPESIFICATIO.** Gall. *Spécification*, Specialis declaratio, expressa rei designatione. Charta Aymerici Archiepiscopi de Luceaco ann. 1278. apud Stephonistum tom. 3. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 899 : *Et restitueretur dicto domino Abbatii et ejus successoribus, vel mandato suo ea et eas ad simplex dictum suum sine aliqua taxatione iudicis et sine ulla probatione, declaratione, cognitione seu Expesificatione, et sine oppositione aliqua facti vel juris ab istis, vel eorum altero ficienda.* Vide *Spécification*.

* **EXPECTABILIS.** *Expectatus.* Eximius, illustis. Prudentius contra Symmachum lib. 2 :

Impatit attonita virgo Expectabilis urbi.

Vita MS. S. Magnobodi Episc. Andegav. cap. 40 : *Secundum humane propensit genalogum Expectabiles.* Vita S. Vinoci cap. 1 : *Genere quidam Expectabiles, et vita probabiles.* Occurrit præterea in Vita B. Mariani Abb. Ratisp. cap. 2. et in Chronico Monasterii Cavenis apud Ughellum tom. 7. pag. 512. Sic *Expectatum*, pro *spectatum* dixisse Symmachum lib. 2. Epist. 79. observat Juretus. Adde Epist. 50. inter Francicas tom. 1. Hist. Franc. Gloss. Gr. Lat. : *Ἐσπετάβιος, Opusatus, Expectatus.*

* **EXPECTACULUM.** *Spectaculum*, in Appendice ad Agnellii Librum Pontif. apud Murator. tom. 2. pag. 196. col. 1. et in Vita S. Eparchii Confes. Julii tom. 1. pag. 115.

* **EXPECTANTES.** Stat. Aduens. ann. 1356. cap. 33. apud Raim. Duell. tom. 1. Miscell. pag. 125 : *De electione Expectantium. Item quando novi fieri debet electio canonicorum ipsius ecclesie, qui dicuntur Expectantes.*

* **EXPECTANTIA.** pro *Expectatio*, in Speculo Saxon. lib. 1. art. 33.

* **EXPECTARE.** pro *Spectare*, occurrit non semel apud Innocentium Gromatidum pag. 236. [Rymerum tom. 8. pag. 578 : *Hec historici Expectat vos, et ostendit quid debent facere*, in Sermonibus edito

ad calcem Joannis Abrine. de Off. Ecol. pag. 372. edit. 1679.] [* Vide alia in *Expectare*.]

* **EXPECTARE.** *Fuere suum*, dicebatur actor qui citatum cum per tres dies separatim indicatus esset ad finem iudicii staret expectabat, causamque iam jure obnoctat. Vide Sentent. Sigismund. reg. ann. 131. apud Hallas. in Glossar. German. voce *Erstehen sein Recht*, col. 408.

* **EXPECTATIO.** *Contemplatio*, Gall. *Considération*. Charta Conani ducis Brit. ex Bibl. S. Geru. Prat. : *Notum sit vobis militibus me dedisse... Alano Rupho meo militi pro servitio suo in Expectatione meo vultum.* Vide *Expectare*.

* **EXPECTATIO.** *Mare.* Vide *Festum Expectationis.* *Hobolomus* Expectationis est quod festum Pentecostes precedit.

* **EXPECTATIVA.** *Spes* succedendi in feudum vacaturum. Vide *Vet. Auctor.* de Ben. lib. 1. cap. 27.

* **EXPECTATIVE GRATIE.** Canonistis sunt quibus designantur successores præbendarum ante horum obitum; quod ne fieri concilia non semel providerunt. Vide Decretal. Gregor. IX. lib. 3. tit. 5. cap. 10. Concil. Trident. Sess. 24. cap. 19. et Marcan. de Concord. lib. 6. cap. 9. sect. 4. Formulæ Expectativarum Gratiarum i. solo Romana conciliarum existant apud Währwein. in Subsid. Diplom. tom. 3. pag. 2. sqq.

* **EXPECTATORE.** *Resolvere, frangere, a pectore removere.* Ugutio et Jo. de Janua. [Festus habet : *Expector.* *Ex pectore erit.* Ennius apud Ciceronem Tuscul. 4. 8 : *Tum pavor sapientiam mihi omnem ex animo Expectator.* Verbum illud, antequam tamen repudiat Fabius 8. 3. Non semel ubi tor Accius apud Nonium, idemque et quod a pectore educere. Hac quoque notione accipitur in Actis SS. Mali tom. 7. pag. 275. ubi de S. Humberto. Gerardus Silve-majoris Abbas in Vita S. Adalhardi n. 21 : *Tandem vir Dei inter et modicus calceatoris demulcat, et atripha consularum pectus Expectator.* Id est, suseptor, ex pectore, ex animo. *Expectatoris officium.* Amos et pectore ejectionis, in Concilio Ilerdensi inter Hispanos tom. 2. pag. 284.]

* **EXPECTATOR.** *Dicitur de veste superioris parte plus aequo aperta.* Stat. synodi. Mass. eccl. Carnot. ann. 1538 : *Præcipimus vestes clericorum, maxime in sacris constitutorum, esse tulares, non Expectatorias, non fronsitatas, non prittas, sed clausas undecumque a collo desuper.* Vide *Expectatore*.

* **EXPECTULATI.** *Servi peculio privati.* Amalth.

* **EXPENDENDUS.** pro *Expertendus*, in Privilegio ann. 696. apud Felicianum Hist. San-Dionys. pag. xvi.

* **EXPEDIBILE.** *Quod expedit.* Apud nobis et *Expeditibile visum est*, etc. in Concilio Tolet. IX.

* **EXPEDIMENTUS.** Cui pedes fuerunt amputati. Codex Legum Norman. cap. 23. apud Ludewig. tom. 7. pag. 196 : *Triphiter ante dampnantur homines, propterea merita hoc requirunt; aut per corporis destructionem, ut de suspensis, incensis, sive fornicatis, cecatis, manentis, Expeditenti.*

* Textus Gallicus ex Cod. reg. 4651. habet: Comme de ceux qui sont pendus, ou ars, ou enfous, ou qui ont les yeuz creves, ou les poings ou les piez compés. Vide Expeditore.

* **EXPEDICULARE** Ss. Pediculus eximere, Gall. S'epouiller. Consuet. Mss. canon. regul. Plenipend. dice. Bitur.: *Illo sapore quo post prandium, dormitorium exipitur, licet cubitibus super lectum anum daret et legere, vel se Expediculare, vel prout sicut consuevit.*

† **EXPEDITIA**, Res expeditis. Littere missiles a Rege Siciliae ad Imperatorem, apud Ludew. tom. 5. pag. 475: *Matine quia communis exigebat decem et Expeditia subdebat, quod reformati utroque curius ad votiva incrementa proficeret, et turbationis aliam exorta religiosis dispositione diceretur.*

* **EXPEDITMENTUM**, Impedimentum, arcine, Bagage. Epistola S. Thomae Cantuari. Archiep. apud Baron. ann. 1167: *Dixit se non habere (litteras) prae numeris, quia miseret eum cum Expeditio sua usque Wintoniam.*

* **EXPEDIOSE**, Expedito, prompto, compendioso. Vita S. Aicadii Abb. Gemetlicensis cap. 11. apud Mabillonium: *Qui misit fuerant, de Piatico Expeditiose tractant.*

† **EXPEDIOSE**, Dominum, seu dominum alijurum dimittere, homagio domini renuntiare. Vitalis Episc. Osenensis, cap. 73: *Per quem Forum habet, quomodo potest infensio se Expedito a Domino Regi, Alimodo beneficium Regi, et commendam debet recipere et custodire fideliter, sicut dominus naturalis: quia Expeditio facta, potest cum alio, vel alius, guerram Regi facere, ubi quod non potest ignem in terram Regis apponere: et si ad campale bellum cum aliquis venerit contra Regem, debet transire in adiutorium Regis cum equo, et armis, ut dicto Foro, etc. Infra: *Expeditus de ussione, non renuntiat in Regem, nec in servitium Regis, et quocumque parte anni se Expedit, annuitt beneficium Regis pro toto illo anno et sequentibus. Vide Foros Regni Aragon. lib. 7. tit. de Expeditioe Infantrorum, Observantias Regni Aragon. lib. 6. de Constitutione Infantorum § 8. tit. de Privilegiis Militum § 16. et Michaellem del Molino in Repertorio f. 323.**

* **EXPEDIRE**, Mittere, legare: dicitur, *Expeditur* unum ussage. Primum Testamentum Wilradi Abb. Flavin. apud Mabillonium: *Quod vero Deus arripuit, non idem sanctus ordo tepesat, potestas movet Nonachis ibidem habitantibus, ad unum de sanctis Monasteriis Expeditur, et per eorum salubre consilium eorum regulam emendat.*

* **EXPEDIRE**, Destinare, proponere, reorger. Charta ann. 1295. apud Schwartz. in lib. finium princip. Rug. pag. 233: *Item burgenses qui se ad petendum more Expeditur, pro sua libera vellefuerunt volente et commodo nostro.*

* **EXPEDITAMENTUM**, Vestigal, tributum, pro persoluto qui Expeditus dicitur. Primum inter Januens. et march. de Carreto una. 1293. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 130: *Quod in navigando, redeundo, ve-*

niendo facient sicut Januenses, et quod Expeditamenta solvent, sicut et quantum solvent Januenses.

* **EXPEDITARE** CAUSE, vox Forestarius familiaris: Canum pedes quodammodo mutilare. Legibus enim forestarum cautum erat, ut accolarum, atque adeo ipsorum Forestariorum causes Expeditarentur, ne certos aut lepores regio venarentur, et ut ad feras insequendas minus essent pernicies. Fiebat autem Expeditio canum duobus modis, scilicet abscissione trium orellorum, seu unguium pedis anterioris, puta juxta ipsam cutem, vel excisione montis pedis: quem *Pellotum* vocant. Tenebantur qui in forestis degunt, mollosos et majores omnes causes sic habere expeditatos sub poena 3. solidi. 4. den. Regi pendendorum: renovandaque est expeditio quolibet triennio, juxta Legem Joannis Regis Angl. pag. 180. et Eulr. l. de Forestis, quae existat apud Matth. Paris ann. 1215. Prynneum in Libertatib. Eccl. Anglie, tom. 3. pag. 843. Refert Manwood cap. 16. § 12. Expeditio neminem istam inventam fuisse ab Henrico II. Rege Angl. vocabuloque initium dedisse in Assisia de Woodstock art. 6. Sed modum hunc de colibidinis canibus longe esse antiquiorem constat ex Legibus Canuti Regis de Foresta cap. 31. et 32. ubi eam Expeditationem, *genetitionem* appellat, Anglice vero *Haring*. Illius praeterea mentio est in Legibus Henrici I. cap. 17. ubi miseri canum Expeditio dicitur. Sed et de eodem Henrico sic Ordricus Vitalis lib. 11. pag. 843: *Quorum ferarum venationem totius Angliae sicut peculorum vendicavit. Pedes etiam canum qui in vicinio silvarum morabantur, ex parte praevici debet, et vix paucis nobilioribus et familiaribus privilegium in propriis saltibus venandi permittit. Mementi denique expeditationis canum idem Matth. Paris. ann. 1225. pag. 224. et Charta Henrici III. Regis Angl. tom. 2. Monast. Angl. pag. 661: *Sint in perpetuum quieti de sanctis Swanemortum, et omnium aliorum placitorum forestarum, et de Expeditationis canum, et de omnibus summationibus, plicitis, querelis, ad forestarios et viridarios pertinentibus. Expeditus ambus opponuntur qui integros pedes habent. Idem Monasticum Angl. tom. 2. pag. 165: *Habebant etiam idem Canonici ad praedictas vicarias quatuor canes cum integris pedibus, duos ad unam, et duos ad alterum, solatos necitibus, et ligatos dibus: qui si inventi fuerant solati a prima hora diei usque ad vespertum, custodes eorum erunt in infrelecto homini, et canes in misericordia ejus. Charta Hugonis Episcopi Dunelmensis in eodem Monastico tom. 3. pag. 92: *Et praeterea ad omnem merita sua habebunt indigne in eadem: et pedes canum eorum non sint ibi, neque ad vachetum de Penlith troncati: sed pastores ducant eos ligatos pro foris, ad averia sua servanda pro lupis. Crura erverare dixit eodem fere sensu auctor Quercio: *Utinam ibi crura ipsa emoverent, ne unquam inde invases pedem.*****

* **EXPEDIRE**, Eadem notione. Vetus Inquesta apud Will. Dugdalum in Antiq. Warwickensis provinciae pag. 665: *Et di-*

cunt quod audierunt antecessores dicere, quod tempore quo numerum de Siltum praedictum fuit in manibus Regum Angliae, tota chacea fuit afforestata, et omnes canes infra forestam solabant esse. Impeditur, et amputati sinistra orella. Et postquam solaverunt in manum Comitum Warwick, licentiam habere et trare canes operias (sic) ex omni genere canum, et non impediri.

* **EXPEDITARE** ARBORES, apud Fletam lib. 3. cap. 41. § 31: *Inquiratur de querebus et alius arboribus Expeditatis in foresta, vel si aliquo ingenio alio diebus querebus cadere fecerint. Nostris Arbores obattus per le pied.*

† **EXPEDITIO**, Glossar. Lat. Gr.: *Expeditio*, *ἡ δὲ ἰδιότης* captivitas. Sed sequioribus saeculis haec vox usurpatur pro obligatione eundi in exercitum domini. Charta ann. 1124. apud Hemerum in Augusta Viromand. pag. 96: *Si extra provinciam exercitum duxerit, homines villae juxta antiquum consuetudinem Expeditioem ei intum faciunt. Chronicon Montis-Sereni ann. 1171: *Ut Imperator Saxanum adveniret 30. talenta de ipsa Ecclesia redderetur, insuper etiam regalis Expeditio ei administraretur. Historia Episcopi Brementis, ann. 1144: *Concessit etiam omnes colonus Ecclesiae ab omni cruce, Expeditioe, villa, vel urbis munimine, et petitione praevicia libera et immunes. Expeditio hostilis*, in Lege Longob. lib. 1. tit. 4. § 17. Charta Caroli Crassi Imp. pro Ecclesia S. Salvatoris Grassiforlensis: *Et ab illo Abbate, cui praedicta capella commissa fuerat, nulla unquam hostilis Expeditio exigatur, nec ullas ei inde quicquid aufere praesumat. Tabularium Campaniae Bibl. Reg. fol. 363: *Homines villae ibant in Expeditioem et exercitum. Tabular. Eccles. Parisiensis: *Condonamus illis, ne ulterius in hostes nostras vel Expeditioem ire non compellantur. Expeditio exercitibus*, in 3. Capitul. Ludovici Pii cap. 7. Charta Ludovici VIII. ann. 1233. apud Hemerum in Aug. Viromand.: *Cum nos ex spirituali dominio Expeditioem et servitium pro Expeditioe ad submonitionem nostram haberemus super villam, et super omnes homines ut hospites villae Hamolarenensis, etc. Vide Burclardum de Castib. S. Galli cap. 12. et infra in verbis Hostis, Cavalcata, Equitatus.*****

† **EXPEDITIO**, Renuntiatio. Vide Expedito 1.

† **EXPEDITIO**, Agendi celeritas, diligentia, Gall. Expeditio. Litterae Johannis Franc. Reg. ann. 1360. apud D. Scoussete tom. 3. Ordinat. pag. 446: *Attamen quia ipsi mercatores et vectuarii tam in eorum Expeditioem quam alter, per vniuolus venditores suorum piscium et alios in dicto ministerio deputatos Parisius, qui ad hoc fere dicuntur minus apti, ydonei et infufficientes, super hoc sepius impoluntur, etc. Alia ejusdem anni Littera ibid. pag. 449: *In augmentatione hujusmodi numerus (venditorum minutum piscium), sollicitones (solutiones): et Expeditioem dictis vectuariis faciente, facilius et celerius fient, et sic dicti mercatores et vectuarii sepius Parisius accederent et ubique recederent, lis**

in locis agitur de *expedita* ac diligenti solutione.

† **EXPEDITIO**, Distributio. *Faciendo Expeditionem dictarum unicarum* (Monachis) in Litteris anni 1362. ex Regesto gr. Chartophylaci Reg. Ch. 155.

† **EXPEDITIO**, Solutio, pecunie, rei alicuius commodum applicandæ, numeratio, traditio. Lit. ann. 1367. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 65 : *Ita quod predictam florenarum summam, pro predictis censuris concessam, in Expeditione reali dictarum cartarum et in defensione patrie, et non in alios usus, solvere iaceantur; nec ubi solutiones vel Expeditiones monasteria levanda... facere possint, nisi de consilio eligendorum a subditis, cum auctoritate nostri gubernatoris.*

† **EXPEDITIO CAUSARUM**, Promulgatio decursus causarum ex iudicio ordine. Gall. *Promulgation des rôles*. Litteris Johannis Franc. Regis anni 1363. apud U. Scousset tom. 3. Ordin. Reg. pag. 65 : *Precipimus et per Curiam nostram precipi volumus et injungi omnibus actoribus, quod ex quo publicatio fuerit Expeditionem causarum aliquas Propositione, Ballivie, etc.*

EXPEDITIONALES SERVI, quibus in expeditionibus nisi volebant dominum, in Lege Burgund. tit. 10. § 1 : *Sic quis servum natione barbarum occiderit, lectum, militarium, sive Expeditionalem, 55. sol. inferat.*

* **EXPEDITIONALES**, Armata manu, cum exercitu. Vita Ludov. Pii tom. 6. Collect. Hist. Franc. pag. 89 : *Æstate vero subsequente jussu patris Ludovici rex Warmaciam simpliciter, non Expeditionem venit, etc.* Vide *Expeditio* 1.

EXPEDITO, apud Sambucum in Gloss. ad Leges Hungaricas, est Qui liberat ab onere. Unde

EXPEDITORIE LITTERÆ, Quiescentiales, in Jure Hungarico.

EXPEDITORIE RES, Arma bellica, quibus quis in expeditionibus bellicis utitur. Speculum Saxonicum lib. 1. art. 19 : *Servus tam res Expeditorias, hoc est arma bellica, seu Hergeweth, quam hæzeldartas, non solum in septimo tollit gradu, etc.* Vide art. 22. 24. lib. 3. art. 15. § 3.

EXPEDITORIUM, Retis species, qua capiuntur perdes, coturnices, phasiani, etc. Describitur a Petro de Crescentis lib. 10. de Agricult. cap. 25.

* **EXPELARE**, Italice *Spelare*, Pilos radere, avellere. Gall. *Dépêler* et *Peler*. Stai. Montis-reg. pag. 203 : *Item statutum est quod aliqua personæ non possit tenere, potere vel Expelare coram in aqua Elleris juxta pontes ubicunque sint, per spatium quinque thesaurum. Vide infra Expellere.*

* **EXPELLERE**, Compellere. Gall. *Contraindre*. Charta anni 1264. ex Chartul. Campan. fol. 369. v. col. 1 : *Quandoque bailivius Trecentis, quandoque bailivius Præventis, quandoque prepositus de Novento, quandoque prepositus de Brivio, quandoque prepositus Villenauri coram se nos conveniant, et etiam (l. coram) ipsi sine causa rationabilibus comparere Expellent. Expeller, eodem sensu, quo Latine Expellere, pro Repousser, in Lit. remis. ann. 1450. ex Reg. 180. Chartoph. reg.*

ch. 93 : *Scellus Dupuis tira une dague... et s'efforça d'en frapper le suppliant, lequel mit la main au devant et Expella le coup. Vide Expellere.*

EXPELLEUTA, apud Julianum Antecess. Cousit 124. § 6. qui in Novella Justiniani 128. § 6. *ἐπὶ τῆς* dicitur : *Impulsor*, qui scilicet canonem publicum Canoniciis solvere ultro reuentes compellebat. Vide *Compulsor*.

† **EXPENDIBILIS**, f. Legitimi ponderis, ab Expendere, ponderare. Gregorius Monachus in Chronico Farfensi, apud Muratorium tom. 2. part. 2. col. 398 : *Ad annualliter persolvendum argenti solidorum cc. denarios Romanicos Expendibiles, in pinguvi vini decimatas centum.* [* Rectius, Qui in usu est, qui expendi possit. Vide *Expenditus*.]

† **EXPENDITIO**, Expensæ. Thomas Monachus in Actis S. Etheldredæ Abb. Junii tom. 4. pag. 525 : *Hoc est decem milia angularum, que omni anno in villa que Wellam dicitur, pro Expeditione redduntur fratribus ad victualia.*

† **EXPENDITOR**, Qui expendit seu exsolvit. Vide locum in *Aquingonium*.

* **EXPENDITOR**, Idem qui Dispensator, œconomus, Gall. *Maître d'hôtel*. Acta B. Amadei tom. 2. Ang. pag. 582. col. 2 : *Decrerunt ipsi illustrissimi principes ac impoveruerunt domino Joanni Glapiano, tunc ducali Expensori et secretario, ut cibaria pro ejusdem patris et sociorum suorum necessitate convenientia ex ducali dispensa quotidie transmitteret.*

† **EXPEDITUS**, Expensus, exsolutus. Charta Edwardi III. ann. 1333. apud Rymerum tom. 4. pag. 559. col. 2. de pecunia Papæ solvenda : *Præsertim cum pecunia prædicta circa negotia Ducatus prædicti Expedita fuisset. Bursum occurrit infra.*

1. **EXPENDIUM**, pro *Dispendium*. Charta anni 1155. in Tabulario Ecclesiæ Viennensis : *In quo respectu guerra cum magno comitatu demorantes, de propriis facultatibus vehementer passi sunt Expendum.* [Barthius in Glossario ex Hist. Palest. lib. 12. c. xiv : *Nam totam terram in Expendum miserant. Hoc est, spoliaverunt et vastaverunt.*]

2. **EXPENDIUM**, Expensæ, sumptus, Gall. *Depense*. Anonymus de Gestis Manfredi et Conradi Regum, apud Muratorium tom. 8. col. 610 : *Solemnis nunciis destinaverunt, qui sibi tanquam Regi venturo aurum, thus offerbant et myrrham, ac ei de propriis pecuniis, et civitatum ipsarum, thesauros promittentes pro Expensibus necessariis ampliores.*

* Bulla Gelas. II. PP. ann. 1119. ex Tabul. S. Andr. Avenion. : *Nec clerici Avenicensibus ulla modo licent pastus, Expendum, nec omnino aliquis commodi tempore exigere. Charta anni 1127. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 33 : Si aliquod Expendum factum fuerit, vel pro placitis, vel pro acquisitione honoris, faciendi illud isti prædicti præpositi usque ad decem solidos.*

EXPENSARE, pro *Expendere*, usurparvi Scævola, in leg. 41. D. de Fideicom. lib. 40. § 1. [Chron. Andrea Danduli apud Muratorium tom. 12. col. 497 : *Et scitis quod, si quas expensas contingit vos facere pro*

eundo ad Regem, si forte abesset, vel alio, vos contingeret Expensare pro dicto facto. Hoc est, Expensas facere. Vide mot. *Expensare*. [Alias *Expensare*, pro *Compensare*, dicit Macrobius lib. 1. Saturn. cap. 13.]

EXPENSATICUS, Liberalis, qui largus expensas facit. Lambertus Ardensis pag. 167 : *Munificus, liberalis, et Expensaticus.*

† **EXPENSAR**, Expensas, sumptus facere. Gallice *Depenser*. *Expensis et custos, quod ipse Dux fecerit seu Expensaverit, apud Lobellinum tom. 2. Histor. Britan. col. 1300.*

† **EXPENSENS**, locis, MSS. in Glossa Latino-Gr. Sangeviani, Furr. in Supplemento Antiquarii et apud Laurentium in Amalthæa.

† **EXPERGENTIUS**, Vigilantius, diligentius. Privilegium Agiradi Episc. Carnot. apud Feibian. Hist. San-Dionys. pag. xxi : *Licet eis tamen Gubernatorem elegere, qui honestis moribus sit, non generatissimæ nobilitatis, sed in Dei amore Expergentius, ad que sagacius inbuitur.*

† **EXPERGECERE**, Expergescere, excitare : *Interca capsum me mordacissimis verbis ab inertis studio Expergescere putares, apud Ardenonem in Præfat. ad Vita S. Benedicti Anian. num. 2.*

* **EXPERRIGER**, eodem sensu, in Misc. B. M. V. lib. 1. ubi de *Dæmone* visus est.

Tous les pais Experrige et arde, d'Ancien voit plus de cent mile, etc.

EXPERGIFICUS, *ἐμπειρικός*, apud Apuleium lib. 3. Florid.

* **EXPERIARI**, pro *Expiciri*. Ernold. Nigellus lib. 3. vers. 151 :

Namque scirel quicunque duello hos Experiar Cæper, ipse loet et gemit omne saum.

† **EXPERIMENTALITER**, Experiendo, experimento, Gall. *Pro Experience*. *Experi mentaliter comprobare*, in Charta Lotharii Regis Siciliæ et MS. D. Arnet fol. 101 *Experimentaliter scirere*, in Charta anni 1409. ex Schedis D. de Maszupis. *Experi mentaliter cognoscere*, in Vita B. Colet cap. 5. n. 32. et apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 477.

* **EXPERIMENTARE**, pro *Expiciri*. Ulterior non scnel Octavius Horatians lib. 4. Rerum medicarum pag. 89. go. Alexander Interostophista lib. 2. Passion. et alii. * Nostris alias *Experimenter*, vulgo *Terter*, sonder. Sermo Maurici. episc. Paris in Circum. ex Cod. S. Vict. Paris. 1. *Idcirco solentur hi maveris Crestien, sedula testamine des Pains, solentur fuire sorceris charmes; et per se solent enquerre et Experimenter les aventures, qui sont à venir.*

* **EXPERIMENTATOR**, Circumforator, pharumcopola, Gall. *Opérateur*, *l'us Expérimenteur*. Arrest. ann. 1440. 23. Nov. in vol. 11. arrestor. parlum. Paris. : *Jehan Cognati Expérimentator et venditor, et ex quo tyrannice inutiliter et ineptum vendebat, etc.* Lit. remis. ann. 1409. in Reg. 180. Chartoph. reg. ch. 278 : *Jehan de la Tour jeune homme vendeur et Expérimenteur de triacle... fist faire à son volent s'expresse si forte, que trois ou quatre heures après icelle faite, il aîn de vie à trespasser. Vide infra Exprobare.*

EXPERIMENTATUS, Expertus, *Exp^{us}*

arrité, in Regula S. Fructuosi cap. 30. [et apud Murator. tom. 13. col. 454.]

* **AREAT.** ann. 1499. 17. Mai inter Instr. ad vic. Guill. Monac. pag. 523: *Ipsam applanant, ultimum, Experimentum, ad in suum locum tunc conuenienter conuenient. Adit gant Experimentum, Multarum rerum usum habere, in Lit. Caroli VI. ann. 1409. tom. 8. Ordinal. reg. Franc. pag. 519: *Accertetur, ad gant Experimentum quod (le duc de Bourgogne) a des broignes de nostre ranoine, etc.**

* **EXPERIRE.** pro Experiri. Antiq. Malles. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 181: *Cum vicina hostilia Experire experisset.* [* *Experiri pro Experire, in Vita S. Galli ap. Pertz. Script. tom. 2. pag. 19. lin. 41. pro Reperiit ibid. pag. 18. lin. 19.*]

* **EXPERITES.** Non peritus vel valde doctus. Papias.

* **Experimentum.** Prudenter, in Lit. remiss. ann. 1388. ex Reg. 135. Chartoph. reg. ch. 108: *fecit herout appuya telenent son couteil a la poitrine dunt exposant, que s'il ne se fust Experiment reuile, il l'enat tel, ou mis en peril de mort.*

* **EXPERIARE.** Specuare, parvi asseruare, Gall. Déprimer. Pactum ann. 1174. inter Soldan. et Pisan apud Lam. in Delic. erudit. inter notas ad Hist. Sicul. Bouincont. part. 1. pag. 126: *ad nullum uerum diuina una delectat dore aliquod, ... et nullum totum non debet habere nec recipere, et nullus totum merces non se debet Experiare, ut minus se venderet.*

* **EXPERTI.** Externi, extra partem notie. Gloss. Isid. Melius Papias: *Expers, extra partem, vel patriam, alienus, extraneus. Experto, Extremus, vel habet Ioannes de Janua, Extraneus, Gloss. Lal. Gall. Sangerm. 1. Expers, sensu parte.*

* **EXPERTUM.** Experimentum. Cujus ueritatem, mores et merita ab adolescentibus pro prudentibus et nouis ab Experto, in Lit. Henrici III. Reg. Angl. apud Rymerum tom. 1. pag. 757. col. 2.

* **EXPERTARE.** Obstinere, recuperare. Charta Horicon. episc. Landun. ann. 15. Losh. reg. ex Chartul. S. Vine. Laudun. ch. 6: *Idem monachi et eorum abbas, Melodius nomine, nitentur Expertare terram villarum abbatis S. Vinceti, quam uicini fideles a longis temporibus inuenerunt.*

1. **EXPIARE.** ex Gallico *Expies*, Speculari, Tudebodi 1. 2. Hist. Hieros. 3. *Totumque terram in Expiando miserrunt.* 1. Gallice, *ex Expierit et cherchant de tous costez.* Vide Spia. [* Occurrit pluries in Chronic. Salernit. ap. Pertz. Script. tom. 3. pag. 489. lin. 19. pag. 498. lin. 14. etc.]

* **EXPIARE.** Glossae Caesar. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevis. Joan. Nic. ab Honthem pag. 680. col. 2: *Accepit prouidendi in omni coruata pines dous et cerysiaz sextarios duos: et si Experit in ipsa coruata, accepit panem unum et cerysiaz sextarium unum. An si medium tantum coruadam experierit?*

3. **EXPIARE SEPULCRUM.** uis pagana religio: Purificare, benedicere. Cæcemon. Ms. S. M. Crassens. 3. *Post hac a sacerdotibus Expierit sepulcrum aspersione*

apud sanctos et hodore (sic) incensit. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Apyezem, purgement, expiamen. Apyzer, adoucir, netoyer, Expier.*

* **EXPIARIUM.** Gloss. Isid. 1. *Atropa, Gussape, Tegilla, Expatrium.* Pro Tegilla alii legunt Togilla, et pro Expatrium Grævis suspicatur olim scriptum fuisse Sudatrium, quo sudor detergetur, aut huius notationis uis alia, ut Orsini. Sed tam dici potuit Isidoriano Glossatori Expatrium, quam Johanni de Janua, Manupiarium, Gussape quasi manus pians.

* **EXPIGNORARE.** Rein appositu pignori liberare, Gall. Dégriser. Appendix ad Agnellum Librum Pontif. apud Murator. tom. 2. pag. 208. col. 1: *Placuit bonis hinc Ecclesie cantuati, vii. c. libras in Expignorando possessiones Ravennatis Ecclesie expendit.*

* **EXPIARE.** Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641: *Expiaut, occulcat, exterminat, vel elapdat.*

* **EXPIATCS.** Pilis orbatus. Vita S. Walth. tom. 1. Ang. pag. 266. col. 2: *Denique postquam sanctus in Iuta concessit, equus ille Expiautus enarsuit, et usque ad interitum suum elanguit.* Vide supra *Expelare*.

* **EXPIOTES.** Pilum, hastile, spiculum, Gall. Expio. Lit. remiss. ann. 1382. in Reg. 121. Chartoph. reg. ch. 171: *Cum aruoline sic batui nisi Expioit, et cum postibus cuiusdam basti sine selle, quam iuxta ipsam casualiter inuenit, dictum Jacobum percussit.* Vide supra *Expiesutus*.

* **EXPIATARE.** [Ex placito seu lite euadere.] Vide Placatum.

* **EXPIATABILIS.** Vide Expectabilis post *Expelatum* 1.

* **EXPIANARE.** Erancare, interluere silvas. Charta ann. 1143. in Chartul. Pontificie, ch. 130: *Nemus etiam Expianare et in agrieturam redigere, si uoluerint, concessit.* Vide supra *Exemplare* 4. et infra *Expicare* 2. Hinc

1. **EXPLANATIO.** Ager exaratus, proventus. Charta Rotuici comiti. Perit. ann. 1190. ex Chartul. S. Dion. Nivigent. 1. *Concessi ridoem monachis decimas Expianationem nemoris factorum et facienduram.* 2. **EXPLANATIO.** Finis, quasi Expelto. Gnidionis Disciplina Varcensis cap. 6: *Ad Expianationem Sacra omnin signa pulsentur.* Et cap. 18: *Ad inchoationem Sacra duodecim cerci accenduntur ante altare: ad Expianationem Missæ omnia signa pulsentur.*

* **EXPLANTARE.** Eradicare, Gall. Déplanter. Uittur Petrus Blesensis Epist. 129. [Occurrit etiam in Actis SS. Martii tom. 1. pag. 472. de B. Petro a Castro novo.]

* **EXPLECHA.** EXPLECHIS, ut *Expelatum* 2. Charta pro Communia Balneoli ann. 1208. inter Schedas D. Lancret: *Certum est quod Danini non habent quistam, neque inlram, neque per yim Expelcham in hominibus habitantibus villam.* Vide alia notione in *Explechna*.

* **EXPLECHARE.** Uti re aliqua. Sent. arbitri. ann. 1303: *Quod dictus dominus comes (Pietas.) sui ejus successores, vel alii quicumque infra limitationes supradictas deuersi supradicti causa depezzandi sui antea Explechandi sua animalia ex nunc inlanta*

non immutanti nec immittere uoluerit seu permutanti, nec hunc scindere contra uoluntatem dicti domini abbatis, sui alter Explechare. Vide infra *Expelcare*.

* **EXPLECHIA.** Reditus, proventus terre, prædii. Charta ann. 1212. ex Tabul. Montis-maj.: *Illeleas adbas ... pro huiusmodi restitutione constituit Willemo predicto consilium suum in solidum, quamdiu uicerit, ... in molendinis, uineis, piscibus, ... et in omnibus Explechis, etc.* Vide *Expelatum* 2.

* **EXPLECIA.** ut *Expelatum* 2. *Expelcias, eritus et proficia,* apud Rymerum tom. 4. pag. 354. *Cum omnibus eritibus et proficiis inde provenientibus, ne etiam Explecias, in eod. tom. pag. 736.* Rursum occurrit *Expelcia* et *Expelcia* eodem significatu tom. 12.

* **EXPLECTABILIS.** EXPLECTUM, EXPLEGITOR, EXPLEGUM, EXPLEITUM. Vide in *Expelatum*.

* 1. **EXPECTA.** Jurisdictio. Libert. loci de Viridi-folio ann. 1369. tom. 5. Ordinal. reg. Franc. pag. 278. art. 7: *Que quidem memora atque decessas ab omni Expelcti officiorum et firmanorum (firmariorum) regionum quoruamque exhibimus.* Vide *Expelatum* 1.

2. **EXPECTA.** Supellex quævis. Charta ann. 1311. in Reg. 463. Chartoph. reg. ch. 227: *Expectis et reuicis domino nostro regi ante omnia que sequitur, rays-sala sua Expecta, qua in domo dicti castri pro domino rege esse solebat.* Vide infra *Expelata* 2.

* **EXPLECTAMENTUM.** Facultas utendi re aliqua, ipseque usus. Charta ann. 1299. in Lib. rib. Cam. Comput. Paris. fol. 77. vº: *Noveritis quoniam causam dicti agitata existisse ... Inter procuratorem dicti domini regis procuratorem nomine ex altera parte, et priorem domus de Raneria ordinis de Corona nomine dicta domus ex altera, super usu et Explectamento nemorum de Mersilburgaria, alius vocati de la Raneria. Infra: Colligunt aut Explectamentum.* Libert. Montisfale. ann. 1369. tom. 8. Ordinal. reg. Franc. pag. 53. art. 12: *Quod omnes habitatores dicti loci et pertinenetiarum suorum, nunc et in futurum habeant sua Explectamenta pro se ipsis et suis animalibus in aquis, herbis et nemoribus.*

* **EXPLECTARE.** ut supra *Expelcare*, Frui, uti. Charta ann. 1302. ex Tabul. S. Germ. Prat.: *Nos abbas predictus et successores nostri ex nunc in perpetuum tenebimus et Expelctabimus, possidebimus et leuabimus census et redditus suos apud Theodisium una cum una granchia. Expelctet, pro Negotii, pecuniam fenori dare, vulgo *Paire uolour*, in Bestiario Ms.:*

Apela tross de ses veriaus,
Et bailla a l'un cinq besiaus, ...
Les cinq besiaus Expelctat tant,
Qu'il en gaigna autrest.

* **EXPLECTIVUS.** Dicit videtur de silva, cuius arbores exciduntur. Charta ann. 1247. in Chartul. Rayn. VII. comit. Tolos. pag. 104: *Servitia, homagia, ... emptiones et pignora ... tallius et Expelctivos, etc.* Uti *Expelctivos* opponit Tullio, id est, silvæ cedue.

* **EXPLECTUM.** Instrumentum, id

omne quo rei alieni perficiendæ utimur, nostris *Exploit* et *Exploit*. Libert. Granat. ann. 1291. tom. 4. Ordonn. reg. Franc. pag. 19. art. 7: *Quicumque de nocte intraverit vineas (viveas) ortos nisi prataliterius... et cum panerio, vel sacco, vel capcio, nisi cum alio Explocto fructus extraxerit... et si tantum modo munibus et sine alio Explocto extraxerit, etc.* Charta Phil. dom. fonsil. ann. 1354. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 338: *Item liti ludent, qui aut ou auront Explois de chovres en ladite ville, nous devront pour chascun Exploit trois courrees de chever. Lit. remis. ann. 1378. in Reg. 113. ch. 243: Comme se fissent meues certaines paroles... pour cause de certains Explois et cordalles de vaisseaux de mer, etc. Aliæ ann. 1452. in Reg. 181. ch. 255: *Maistre Jehan de Tours, exeurteur de nostre haulte justice en la ville de Thonouze, ... tenant l'Exploit avec lequel il avoit acoustumé de desceper gens par justice, etc. Explocte, eadem acceptione, in aliis Lit. ann. 1407. ex Reg. 200. ch. 190: Les supplans prairrent leurs Exploctes, dont ils faisoient leur fuisse. Vide *Exploitum* et *Exploctum* 4. Extat alia notione in *Exploctum* 1.**

* **EXPLEMENTUM**, Vide in *Exploctum* 2.

† 1. **EXPLETA**, Jus pastus, venationis, piscationis et ligationis, de quo jam in *Exploctia*. Consuetudines Auscorum MSS. ann. 1301. art. 54: *Item est consuetudo ibidem quod homines de Ruscio habeant usum et Exploctum lignorum omniumque descendendi cum animalibus suis herbis, foliis, glandes et ceteros fructus arborum silvestrium, aqua et alia necessaria predictis animalibus per omnes pertinentes et laborantes civitates predice, in quantum in die ire et redire possunt... Habent ultra hec dicti cives Exploctum omniumque auzum et ejus pertinentes... venandi omnem venationem cum canibus et volucris vel fatis, et quocumque alio modo voluerint venari, et recipiendi, capiendi et piscandi in omnibus aquis, exceptis piscariis et stagnis, columbariis, alperis et defensionis. Art. 55: *Concessi sunt insuper et nisi cives predicti incedere (incideri) ligna et fustes ad usum omniumque voluntarie pro suis Exploctis et necessariis suis, illi tamen qui habitant et larem habent in civitate predice et ejus pertinentis, per omnes forstas et nemora Comitatus predicti, libere et oblique aliquo denario, excepto quod qui operatur cum dolobro, debet solvere unum denarium Morlanum. Vide alia notione in *Exploctum* 2.**

* 2. **EXPLETA**, ut jamjam *Exploctum*. Charta ann. 1252: *Qui Durantes dicit domino Amalrico, quod monachi dicti monasterii... rapuerit cabannam, quam fecerint in dicto opere, et picones et palas et Exploctum et alia appartenent inde asportaverint. Vide super *Exploctia* 2.*

† **EXPLEMENTUM**, *Exploctare*. Vide in *Exploctum*.

* **EXPLOIT**, Reditus, proventus terre, predii. Chartul. S. Joris. Angeriac. fol. 133. vº: *Ego Geraldus de sancto Asterio dedi dum sanctoque Joanni... rusticus de Musalia quæ in Dupla, et Exploctum terre,*

et tertiam partem de quarto. Vide supra *Exploctia*.

† **EXPLETUM**, Opera domino debita, Gall. *Corvée*. Charta ann. 1406: *Quotiverunt ob omni et quocumque alio genere servitutis, et quidquid juris... devotum ex Explocti dicti conjuges assensurates habebunt. Vide *Exploctum* 3.*

† 1. **EXPLETUM**, Actus quavis jurisdictionis, quem quis habens jurisdictionem exercet per se vel per ministros suos. Charta Edwardi I. Regis Angl. de Jurisdictione Episcopi Agennensis apud Rymerum tom. 1. pag. 495: *Rex universis... Noventis, quod cum venerabilis pater J. Dei gratia Agena. Episcopus nobis exponeret, quod gentes nostras in jurisdictione Agena. communi nobis et sibi, aliqua Exploctaverunt et adhuc Exploctabant per se ipsos et solo nomine nostro, ratione jurisdictionis Agennensis... Nos, licet predecessores nostri eadem Explocti fecissent... nolentes eisdem Exploctis insistere... nonobstantibus Exploctis nostris... solvis etiam nobis omnibus aliis Exploctis et juribus... Et quod per aliquod Exploctum totum appellatum... non possit contra hoc aliquod prejudicium generari. Littere Ludovici Regis Franc. ann. 1315. apud eund. Rymer. tom. 3. pag. 522. col. 1: Item, intentionis nostras non existit, nec volumus quod garditores... jurisdictionem dicti Ducis (Aquitaniae) ratione gentium hujusmodi, aliquatenus impediatur, vel aliquod Exploctum justitie faciant, nec, etc. Littere Philippi VI. Franc. Regis ann. 1330. 8. Febr.: Item statutus concedentes, quod Officarii nostri in terris Dominorum dicti Ducatus (Aquitaniae) jurisdictionem habentium non faciant aliquod Explocti, nisi in casibus razzotti et superioritatis, et in casibus istis Officialis et Servientes nostri, citationes, assermentum et executiones et alia Explocti per motus Dominorum jurisdictionem hujusmodi habentium, aut eorum Officiorum fieri requirant et permittant, nisi ipsi Dominus vel eorum Officarii super hoc requirant, in his faciendis vel exagendis fuerint negligentes.*

* Item, Emolumentum quodlibet inde proveniens. Charta ann. 1119. in Stat. Delphin. pag. 91. vº: *Item fuit ordinatum per iudices inhiberi exactoribus Exploctum ipsarum Delphinallium curiarum, ne a decem libris et infra, pro apodisa solutionis, recipient nisi unum bardum.*

EXPLOCTUM, Denuntiatio, vadimonium et quævis actio in litigis. Arrestum Parliamenti Paris. ann. 1446. ex Chartulario Edmuni: *Per arrestum dictæ Curie nostre dictum fuit, dictum opprimere ad bonam et justam causam contra dicta Explocta se opposuisse, et quod ob hoc reuatur dictus Episcopus Aduensis defensione et opponens in administrationis spiritualibus et temporalibus dicti Archiepiscopatus Lugdunensis guerdencia, de qui sicut dictum est, per dictos Cousinot et Varment desuperprienus sine expulso fuerat. Littere Josselinus Maclou. Episc. ann. 1282. apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. col. 648: *Nobis dixerunt quod totum territorium et temporale nostrum et Ecclesie predice in manu dicti expulsi accipiebant, et acceperunt de facto, cum de jure non possent, et nobis perhiberunt**

totum Exploctum de promissis. Consuetudo Andegav. art. 411: *Ancun ne sera recu a fuire adjoanre autre en demande de retrait, s'il n'est sujet ou raseant au pays auquel il sera bailler ledit rajeurement, s'il ne bailla ptege suffisant audit pays et raseant en iceluy audit Sergeant, auquel il requerra la journeement avant le fuire bailler, lequel ptege sera tenu de recevoir les adjournements, assignations et Exploctis dependans dudict retrait. Exploctus de Sergeant, Exploctus de Justice, in plurisque Regum nostrorum Edictis, ut et in Consuetud. Britan. art. 77. 93. 292. Relictio. tit. 2. art. 29. 32. Appartoris ratio est et declaratio de vadimonii denuntiatione a se facta, executione, obigatione honorum vel personarum comprehensione, etc.*

† **EXPLETUM**, Manus injectio, ablatis pignorum. Charta Senescalli Rhodensis ann. 1250. in Archivis Eccl. Dolensis: *Can non invenimus in Comitatu Britannie extra frodam vestrum de bonis Gallieni Buticarii Militis, unde Capitulo Dolensi de summo novies viginti et octo librarum satisfieri possit. Paternitati vestre mandamus (Dolensis Episc. alloquitur) quatenus tradito eidem Capitulo per quod habet in Bancalupo Dolensi idem Guillelmus, et si illud non sufficit, de bonis ejus ad valorem dictæ summe nomine pignora tradatur Capitulum, et bonum factus et Exploctum sicut de pignori. Venditio ann. 1329. ex Chartulario Edmuni: *Foderunt insuper... se ut heredes et successores suos compelli a nobis seu a nostra Curia... per captionem, distractionem sine abrogationem et Exploctum omnium bonorum suorum.**

† **EXPLECTARE**, *Exploctare*, Quemlibet jurisdictionis actum exercere; Apparere munus obire, Gall. *Exploctare*. Charta priorgi Regem inter et Episcopum Miliæ ann. 1306. ex Tabulario Minasterii: *Al Episcopum et Ecclesiam Minasterii per nec jussu, eidendi moneta ere continetur et monetar argenteum, levandi compensationis paxiagium pro pice servanda, et omnia alia Exploctandi pro majori potestate et signis sua, que ad majorem potestatem, regulam et majus dominium pertinere nascuntur. Edictum Philippi Franc. Regis ann. 1251. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1251: *Si gentes nostra justitiam, sicut ad nos pertinet, aliquod insont, capiant, vel Exploctent, vel insere vellent, capere aut Exploctare, etc. Aliud edict. Regis Edmuni eodem ann. pro Comitatu Hanonia col. 1256: *Philippus Dei gratia Francorum Rex Baldui Romanensis salutem... Hoc provis, qui resortum dictæ terre Ostrevanti nullum, per justitiam vel dominium Almannia et Banovane, sed per nostram Francie reatum et superioritatem nostram, quam diles habemus, justiciari et Exploctari permittit. Volumus insuper quod Servientes sua balivie non permittas in terra Ostrevanti justiciari vel Exploctare, nisi in casibus razzotti et aliis casibus ratione superioritatis ad nos pertinentes. Occurrit hac notione apud Menersterium in Probat. Hist. Lugdun. prolix. col. 1. et pag. 75. col. 1. alia est notione mox infra in *Exploctum* 2.***

† **EXPLECTATIO** BODILUM, In ea manu injectio, eorum ablatis; apud Baluzi

tom. 3. Hist. Arverni. pag. 321. Rhymerum tom. 10. pag. 203. rol. 2. et in Privilegiis Equitum Medietatum pag. 21.

§ EXPLECTATIO JURISDICTIONIS. Exercitio vel actus jurisdictionis, in Charta piragii ann. 1306. jam laudata in Explicatio.

§ EXPLECTATIO PERSONARUM. Maribus injectio in personas. Litteræ Philippi VI. Franc. Regis ann. 1329. *Ad hoc compellendum per captivum et Explectationem personarum et bonorum eorumdem, si et infra regnum nostrum poluerint reperiri. Explicetur le vassal, in Consuetud. Aurélian.* est in ejus bona manus injicere, cum dominus feudalis vassalli fructum Expelat, hoc est, illos feudi fructus facit suos vassallum spoliando.

§ EXPLECTABILIS, EXPLECTABILITAS, etc. Obiectus Explectationis, qui Explectatione personarum et bonorum cogi potest ad solvenda domino debita servitute exhibenda. Venditio anni 1330. Historie Dalphin. tom. 1. pag. 81. *Hugo de Bryssaco domierum...* vendit. *Henrico de Torre...* los Meyers de Soteyre et homagie eorumdem, *taillebables et Explicables vel Exploables*, ut habetur ibidem pag. 69. *cum posteritate eorumdem ad voluntatem et misericordiam dicti domini Henrici captivis.* Eulio anni 1339. c. Chartulario Elnensis: *Fendilerunt...* *usuarius...* cum omnibus et singulis jurebus aliis et pertinentiis predictarum usuarius *taillebables et Exploables* de alto et basso, *servu condicione et mona mortui.* Charta Duobensis anni 1372. *Bernardus Marescogeneri arce hamiem legum, quillum, justitiam, Explicabilem et taillebalem pro molietate sui et suorum hereditum, sine reclamatione alterius domini Baronis vel superioris, et tene de directo domini Antonii de Saxo domini Barbari domau, etc.* Charta Ville-nove in Dumbis ann. 1246. *Joannes Baro recognoscit se esse homo taillebabilis, corveabilis, justitabilis, Exploabilis, manus mortue et servie conditionis, utque burgensis domini Ducis Borlonii. Homines taillebables et Exploables suorum memorantur in Litteris anni 1358. apud D. Scoussse tom. 3. Ordinal. pag. 318. Charta ann. 1246. apud Thomasser. in Bitur. pag. 106. etc.*

1. EXPLECTUM, EXPLECTUM, Roditis, proventus terre, *prodicti Explo, Occitania*, *Exploit*, in Chartulario Aurelianensi fol. 49. et 52. Gallis practice, *Explo, Explois*; Anglis *Exploes*, Chronicon Vitiense part. 1. cap. 66. *Hoc anno Burgenses de Salteriana ad invicem juraverunt, ut nullum omnino Monachis darent Exploetum, quod vocatur Tilliada.* Bracton. lib. 2. cap. 18. § 2. *Item nec Exploetia capere possit, quia nondum venit tempus mesium nec vendemiarum. Si autem fructus non maturus propter ista non debent dici Exploetia, nec sint potius ad dimittam quam ad commutandum.* Charta Rotroci Comitis Perticensis ann. 1126. apud Souchetum in Notis ad Vitum Bernardi Abb. Tiron. *Volumus et legimus, ut nunc ipsos usus, actus, Exploetum, et possessionem, nullis ferre sinimus, nisi possessionem, etc.* Alia Rainundi Viereom. Turonis ann. 1276. apud Justellum: *Cum omnibus redditibus, tallibus, quasus, servitiis, et Explois et aliis obven-*

tionibus, etc. Fleta lib. 5. cap. 8. § 9. *Potest quis habere liberam tenementum sine usu et Explois.* Fori Ocen Jacobi I. Regis Aragon. ann. 1257. l. 4. *Et qui tenet ipsum (haver) in pignore, debet accipere in compensatione, si quod Exploetum accepti de ipsa hereditate.* Infra: *Et antiquum accipiat Exploetis, traxerit illam de pignore illi de quo est hereditas, etc.* [Privilegium Emengandi Comitis Urgell. ann. 1169. inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 374. col. 2. *Ex ipsa vero die, qua prefata castra in manu Comitis esse incipit, et redditibus et censibus et Explois que de ipsa castris exterius prænominau castra custodiantur.*] Tabular. Eccl. Cadurcensis: *Exploetia minuta per captem et per terras quos tenet Hugo, habet intra ejus Exploetum propter utilitatem quam consequatur de terra, etc.* Occurrit passim. Gwelleus vocem ab Explo deducit, quod vix crediderim. Forte quod ex placito, seu pacto cum firmariis, domino cedit ex proventus agri.

EXPLECTUM, sumitur etiam pro dominio et prædio, ejus fructus percipit dominus. Charta Arnaldi Comitis Incalensis ann. 1199. *Pro eo quod predicti homines, et eorum animalia in terris metis, pascuis, et Explois deambulabant.* Et infra: *Et volo et concedo ut liberi et securi, et eorum animalia per terras et pascua mea et Exploetia eant et redeant absque ulla servitute.* Galli dicunt, *dans nos revenues.*

§ EXPLETA, æ. Testamentum Raymundi Comitis Tolosa apud la Paille tom. 1. Annal. Tolos. Probat. pag. 127. *Dispono ut omnes Exploetæ, quæ exierint in hoc anno ad omnia mea honoraria de Tolosano mirantur in potestate hospitalis de Hyerusalem et domus Militum Templi, et illæ Exploetæ distribuuntur et dividuntur amore Dei et in redemptionem peccatorum meorum.*

EXPLECTUM, Eadem notione, in Charta A. Comitis Incalensis. ex Tabular. S. Eparchii fol. 13. 14. *Cum...* multis modis gravamus in collectis, in mestivis, in avena, gullinis, caseis, et multis aliis excoctimilis et servitiis occasione Exploetii, quod habebimus in quatuordecim terris, extraneis possitis, etc. Exploet dicitur fol. 27. v.

§ EXPLECTOR, l. Qui percipit Exploetia, nisi quis multo Exploetorem intelligi, Gall. Exploer: quo posito forte melius legeretur Explicitor vel Explicator, quia solent exploratores Exploetia quod inspicunt. Litteræ Episcopi Hereford. ad Henricum Regem Angl. ann. 1263. apud Rymer tom. 1. pag. 755. col. 2. *Quidam indivolvi vestri sanguinem nostrum sinit, qui nos Exploetorem reputant, dicentes quod nichil in Murchia, quod volis non revelamus.*

EXPLECTUM, Idem quod Exploetum. Regestum Comitum Tolose in Camera Comput. Paris. in Charta ann. 1247. *Et vendidit ei dictus R. Joannes totum illam condemnationem terre, quæ vocatur del Bocuel...* terras cultas et incultas, boscos et herbas, prata et pascua, tallibus et Exploetis, venationibus et forestagiis, etc. Alia ann. 1236. ibid. fol. 51. *Prata et pascua, nemora et boscos, et albertus, et rameries, et aleves, et ulempa, et Exploetis, et forestagios, etc.*

§ EXPLEMENTUM, Eodem significatio.

Charta Erardi Episc. Autis. ann. 1272: *Nos dictis xx. libras...* *Decano et Capitulo, concessu ipsorum super hoc occidente, nasidem et assignamus percipiendas ad ipsi prepetuo super proventus agilli curia nostra Autis. et Exploetis ipsius curie.*

EXPLECTARE, Exploetia seu redditus terre vel prædii percipere: *Exploetare*, in Consuetud. municipalibus passim, [quod maxime dicitur de dominiis feudilibus, qui ex vassallorum prædiis fructus colligunt et saviunt suos.] Elicitum seu Statutum Philippi Pulcri Regis Francie de Nobilibus ann. 1302. art. 5: *Ordinamus quod res, bona, maneria, et jura ditorum regularum maneriarum, custodiantur, et Exploetantur absque detrimento ac devaluatione, ac si nostra essent.* Adde Continuatore Nangii ann. 1327. [Charta Officialis Autisiorum ann. 1276. de Prepositura S. Gormanii ejusd. urbis: *Cum Prepositura a tempore a quo non extat memoria, descendit a herede in hæredem usque ad ipsum Johannem, et eam aliquandiu tenuerit, possederat et Exploetaret sine ille, Litteræ Johannis Franc. Regis ann. 1356. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 1214: *Cum temporalis Exploetatus Andegavensis ad nostrum regulam ratione obsequii Episcopi dicti loci nuper venerit, vobis (Senecallo) tenore presentium committimus et mandamus quatenus temporalitatem predictam ponentes, omnes redditus, fructus et emolumenta ejusdem cum suis pertinentiis anni etate fructe et Exploetis nomine nostro...* *faciatis.* Vide alia notione in Exploetum 1.]*

§ EXPLECTARE, Silvas vel arbores succidere, Gall. Exploer. Fundatio Monasterii de Bosco-Rahcrii Ord. Grandimont. post annum 1172. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 572: *Dicti Fratres in dictis forestis et in omnibus decessis (i. defensis) rarumdem factis vel sciendis a nobis vel successoribus nostris indifferenter capiant et Exploetent quidquid ad suum et afflictionem nostrum ipsorum, et damnum suorum, et omnium pertinentiarum suorum videret Exploetare.* Apud Stephanonum tom. 2. Antiquit. Pietat. MSS. pag. 449. *Ubi est lectum unum hominem, qui Exploetabat ad collum nemus de Brocis ad omnia necessariis domus sue.*

EXPLECTORI, Qui Exploetia seu redditus percipit. Tabular. Nantoniense. in Petronib. ann. 1279. *homines mansionarii et Exploetatores dicti territorii.* [Exploetatores in Consuetudine Andegavensi art. 168. sunt Operarii demetendis segetibus adstricti. Vide Exploetum 3.]

EXPLEMENTUM, Idem quod Exploetum, in Charta Philippi Regis Fr. ann. 1317. apud Argenteum in Hist. Armor. lib. 5. cap. 34. [Lobinellum in ead. Hist. tom. 2. col. 472. Thomasserum in Biturig. pag. 730. et strictiori significatio pro occasione lignorum apud Achierum Spicil. tom. 10. pag. 270.]

§ 3. EXPLEMENTUM, Opera domino debita tempore messis: Exploit, in Consuetudine Andegavensi. Donum Agnetis de Bre in Tabulario Vosiensi fol. 33: *In mano Stephani Dagrefol et Acouze 11. sol. in Aug. et 1. popadam, et 1. gullinam et Exploetum*

... in manso de Crotas st. sol. ad S. Marian in Aug. et iv. den. et iii. sextar. de segl. et iv. de civitate adfert de Combara et i. gallinam et i. populum. et Expletum et suum. In manso Albrudes des Pirtzes i. mod. d. gl. et ii. sol. in Aug. et iv. sext. de civitate et vi. de vinola et Expletum et trogonum et i. gallinam. Vide Expletum in Expletum 2.

† 4. **EXPLETEM**, Corbis species ad colligendos fructus. Sententia arbitralis ann. 1299. inter Abbatem et Consules de Gimonte: Si forte accipiant racemos, flos vel alius fructus cujus comedendi, aliquidquam missegerant vel talium minime tenentur, nisi cum succo, panem vel alio Expleto extraxerint dictos fructus. Vide Expleta, 2. et Expletum.

* 5. **EXPLETUM**, Exemplum, descriptio, Gall. *Copie*, Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : Item plus quodcumque aliud instrumentum possessionis, in quo continetur inter cetera Expletum litterarum executionis cum processu vigore ipsarum facti super receptione possessionis locorum de Flamar. Super Expleto quarundam litterarum a dicto domino iudice parvi sigilli Montipessandani et curia parvi obtentorum.

† **EXPLETUM BRILLI**, Bellicum facinus, incurio, Gall. *Exploit de guerre*, Epistola Caroli VII. Franc. Regis apud Achierium Spicil. tom. 7. pag. 300: *Leet aliis volis scriptissemus vos caritative et amabilius adiuvando*, ut... ad illatibus dunnorum alii Expleis bellis adversus eum (Archiep. Colon.) et ejus Ecclesiam, terram et gentes abstinere.

* **EXPLETUS**, Immuus, exemptus, Ch. Jurd. de Insula ann. 1171. inter Probat. Annal. Præmonst. tom. 1. col. 365: *Concedo vobis et famulæ vestre, precoribus, juncibus et ageris vestris pignificationem liberam, sive Expletum ab omni censu et extractione.*

† **EXPLETURA**, ut Expletum 2. Proventus, redditus, Tabular. S. Nicolai Andegav. Goffredus puer de Candio dicti S. Nicholao seipsum cum decima suorum reddituum et expleturam de Candio. Annal. Andegav. pag. 205: *Donavit S. Nicolai...* quidquid habebat in Ecclesia S. Sigismundi, scilicet medietatem presbyteragii et omnium Explethum aliorum que ad Ecclesiam pertinebat.

† **EXPLETARE**, Distringere, exigere, Gall. *Debiter*, Epitum Johannis Franc. Regis ann. 1363, adictio D. Secorae tom. 3. Ordinat. Reg. pag. 623: *Quod dictum sal semel dimittitur debet et possit gubellari et non aliter, tunc ex quo fuerit consuetudo gubellari emptor salis possit dictum sal oblique libere portare et vendere, et aliter modo quolibet Expletare.*

† **EXPLETUM**, Vide Expletum 2.

EXPLICABILITER, adverb. apud Diomedem lib. 1. Artis Grammaticæ.

† 1. **EXPLICARE** Locum, Jurisdictionem omnem in eo exercere. Instrum. ann. 1397. Gall. Christ. tom. 2. col. 453: *Item Episcopus per gentes suas potest condemnare, vel suocere absolvi per sententiam secundum quod ei videtur et tenere et Explicare Locum tamquam veras domus.*

† 2. **EXPLICARE**, Erroneare, colere, laborare. Charta ann. 1137. in Chartul. S. Joan. Angerie, fol. 136. v. : *Domus...*

terram arabilem, quantum poterit Explicare per omnes rationes una carnea integra cum tria paria boam. Alia Hagon. de Baucro ann. 1210. ex schedis Pr. de Mazaugues: *Homines Castillonis... possint in prædicta palude se Explicare, et fructus quos inde habuerint, quoscunque voluerint possint etiam dare vel vendere. Infra: Quicunque hominum Castillonis noluerit participare esse ad solvendum prædictos sex solidos crasioneis annationis, ille sine voluntate aliorum in prædicta palude de ulla re non possit se Explicare, et etiam quicunque hominum Castillonis ibi modo habitum noluerit participare esse ad solvendum hoc acceptionem, non possit se obsequio aliorum voluntate in prædicta palude Explicare; sed quicunque de cetero ibi stare advenit, soluta tamen parte sui annuatim de censu prædicto in prædicta palude possit lucrari et laborare, sicuti homines Castillonis ibi laborantes. Nisi idem sit quod supra Explicare.*

† **EXPLICIO**, Vetus Inscripcio apud Bahill. tom. 3. Annot. pag. 514: *Anno centesimo post Explicationem numeri 8. Victor Episcopus vicium recapitulavit. Ille est post finem seu post absolutam primam periodum cycli Victoriani.*

EXPLICIT, Finitur, absolvitur, cui opponitur Incipit, Voces frequentes in MSS. verbi gratia, *Explicit Plinius historiam mundi liber prius, Incipit secundus.* Constat Explicit vocabulum minime Latine esse, quamvis a Latino sermone ortum: sed Explicitum Martialis lib. 14. Epigr. 1. *Explicitum tractatum Ulpianum dicunt, finitum significans, seu absolutum.* Auctores Editores præfationis Grammaticæ, hinc verba in fine libri 8. in MSS. Cod. inveniri: *Artis Prisciani libri discretissimi Grammatici Constantiensis doctoris urbis Romæ Constantiopolitane præceptoris sæci liber octavus de verbo Explicita finit.* In libro veteri Psalmorum apud Anton. de Tapes in Chron. Ord. S. Benedicti tom. 1. pag. 92: *Explicitus est liber iste in Natario Sebastiani Diacono, notum perfectionis diei 4. Kalend. Februar. ære 987. etc.* Orosius lib. 7. cap. ult.: *Expliciti, adjuvante Christo, sæculum tuum præceptum...* ad finem mundi usque in præsentem diem, etc. Sulpius Sever. lib. 1. Hist.: *Salomon captum tempore opis vigesimo anno Explicuit.* Lib. 2: *Nihil teritur, capto Explicuit.*

EXPLICIT, Papias MS.: *Explicit, cujus prius et secundus personam non habetur in usu, quia neutrum est, nec ad homines pertinet, sed ad librum referitur.* Jo. de Janua: *Explicit, ab explicio, as, derivatur. Explicit et Explicuit, verbum defectivum, i. terminatur et finitur, vel finitur et terminatur, nec invenitur de eo plus.* Hieronymus ad Marcellinum: *Scire debemus apud Hebræos in fine librorum non et tribus solere subnecti: ut aut Amen scribunt, aut Seta, aut Salum, quod exprimit pacem, unde et Salomon pacem finem dicitur: ut solentius non completis opusculis ad distinctionem reinterius sequenti, medium interponere, Explicuit aut Fecit, aut aliquod ejusmodi. Testamentum Corcorante Porcelli, cujus meminit Hieronymus, in claudatur: Explicit testamentum Porcelli ante die KL. Lucronius Cibanato et Piprento Consulibus fecit.*

Mattheus Vindocinensis Carmen suum in Tolianum sic claudit:

Explicit, explicitum Thobiam qui legit, inest Thobiam merita religione sequi. Vide Scalgieriana pag. 15. (Gloss. Lat. Gall. Sangerm. MS.: *Explicit, Il est finis. Explicant, Eux sont finis, et se decline Explicit, Explicuit, et non plus.*)

† **EXPLICITUM**, Idem quod Expletum 2. Reudius. Kennettus Antiqui. Ambrosius, ad ann. 1330. pag. 41: *Prior S. Fridonis Oran...* fuit consilio de prædicto numero... copiendo inde Explicia ad videntiam quæque solidorum et amplius.

* **EXPLICITA**, ut supra Explicia, redditus. Charta ann. 1096. ex magno Chartul. S. Vict. Massil. fol. 37. v. : *Domus, tunc redditus inludare de Prais Du sanctoque Victori obsequio malo ingenio ad sine omni usu et Explicita et quista et remuneratione. Vide in Expletum 2.*

* **EXPLOITAMENTUM**, Reditus, proventus terre, prædii. Charta ann. 1281. in Chartul. S. Dion. pag. 438. col. 2: *Omnes alios possessiones, Exploitamentum, rechetia, redditus, et alios obventiones, etc.* Vide in Expletum, 2.

* **EXPLORE**, Effluere. Tract. Ms. de Re milit. et mach. bellicæ. cap. 46: *Bombarda certiorum ad longe pilulas suas Exploit, quia vietas uarta est fortis dux.*

* **EXPLUMARE**, Plumam evellere. Bernard. lib. 1. vers. 1301:

Malo quod edidit quicquam Explumare vel aucum, Ducere quoniam rigens reliqui quædam.

EXPLENTEBUS, [Qui publicam egent praestant.] Vide Praestantes.

EXPUGNA, Charta libertatum Montis Regalis ann. 1287. apud Guichenonem Hist. Bress.: *Biogenes Montis Regalis ibidem coagere quædam illud pro 5. denariis Francensibus sine Expugnatione, et sine aliqua alia vi vel mercede.* [In Dumbia et Bressia rustici hodie Expugne vocant exiguum pænem rotundum ex fragmento et latere confectum.] Vide Pæguet.

EXPOLIUM, Spoliatio. Papias: *Expoli, hostium præ la dicta a pollis, quæ Expoli, relictis cum detractantibus. Expolium, nudare, nudare, anactore. Vita S. Leonardi Episc. cap. 2: Quorundam annis ab hujus causam Expolii dolare totum. 11 cap. 16: Cernens autem vii die jam p. 4 Expoliam mortem sibi imminere. Paulo aut spoliis eadem notione habet: Cartho, utpote et quæque intulit Spolium... donec p. differret omnia sua prædium. Utitur præterea Marculphus lib. 2. form. 1. Concil. Bracar. II. cap. 7. etc. Hinc Expolium habuimus, in Leg. Salica tit. 15. et 17. Vid. Isid. lib. 18. cap. 2. extremo.*

EXPOLIA, x. Præda, sic dicta ab expoliando. Johannes de Janua.

EXPOMOSGEOX, Trudit Ambrosius Morales lib. 16. cap. 36. Ordinationem Mosch. librum scriptissimæ, cui titulum dedit Expomogeoza. Quid hæc vox sonet, non plane percipio, licet Græca videtur (* Alii Ecceologos librum inscribunt, qui in instar Rationalis divinarum officiorum. Vide Fabricium tom. 5. pag. 172.)

EXPOMARE, Fluturare, detestari. Johannes de Janua in Catholico.

† **EXPONDERE**, pro Spondere, in Præ

cepto Chlotarii III. Regis Franc. apud
Fribanum in Hist. San-Dionys. pag.
nri. et in Addit. ad Chron. Casaur. apud
Murator. tom. 3. part. 3. col. 931.

¶ *Faire Expanse*, eodem sensu, in Tab.
cons. terrae d'Essaly ann. 1430. ex
Cod. reg. 9463. fol. v. *Aucun des fere-
chies de ladite farsche ne pourroit faire
Expanse des choses obliges à ladite farsche,
ilz ne font Expanse de toute la farsche.*
Vide supra Expendarius et infra Expositio.

¶ *EXPONDERIA*, Limitaneus. Visitatione
rasterum Dalphini ann. 1347. Hist. Dalph.
tom. 1. pag. 66. col. 1: *Custra... Expon-
deria persoualiter et continuatis diebus sine
interpolatione quilibet visistis. Vide Expon-
deras.*

¶ *EXPONENCIA*, Expositio, promul-
gatio. Libert. Flegiani ann. 1318. tom. 7.
Ordinat. reg. Franc. pag. 639: *Attendentes
quod... nonestiam in inclamatum ipsius
villae prestamur probatorem, quorum assi-
duis felicitas atque prompta devotio nostris
pateris et nobis exhibere, prout
verum Exponencia et vulgaris opinio
attestatur, quae hunc locum tenet.*

¶ *EXPONERE*, pro *deponere*, non seculi
occurrit. Non. Marcellus lib. 4: *Exponere,
deponere. Nomen virginibus Exponere,
apud Archaum: Exponere Episcopos,* in
Fragrantis S. Hilarii, pro *deponere*. Togae
Expositio, apud Tertull. de Pallio. *Exponere
vertem hominem, apud eundem lib. de
Rescript. carnis. Expositum est proscortum
de lascivo repositum, lib. de Praescritp.
laure. [*] Marius Mercator pag. 20: *Quia
nullum quod Exponere non habuerit.*
Proprie est nunc exonerare, e navi dimitti-
re, ut in sequenti. Vide Forcellianum.]
Virgil. lib. 10. vers. 287:*

— Sociosque periphas alitis
Pontibus Exponunt.

Vide tom. 5. Spicilegii Aberniani pag.
234.

EXPONERE hominem ad occidentem,
Alquam addeicere, ut alium occidat, in
Leg. Frison. tit. 2. §. 1. 2. 3. 9. *Elocare*, in
Leg. Salica tit. 31. §. 1. 3. [*] Pro dimittere,
concedere, elocare, occurrit in Chart.
Theoder. Episc. Misa. ann. 1473: *Ipsius
que agnum preputus Exponere pro dicto
anno crusa. Vide Haultaus. Glossar. Ger-
man. voce Lazen. col. 1495.]*

¶ *EXPONERE*, Impendere, Gall.
Employer. Necrol. eccl. Paris. Ms. ad Non.
Oct.: *Ordinis pro magistro Guillelmo Evardi
in theologia professore, quoniam canonico
Parisiensi, qui decessit nobis sex viginis scuta
ante Exposita in reparatione domus fratri
de Casteneto. Comput. ann. 1479. inter
Probat. tom. 3. Hist. Neap. pag. 338. col.
1: Exponerunt nobis in carabibus, pane et
neo, ac fructu xj. solidos, vj. den. Item
Exponerunt pro pane alio, empto pro dicta
crusa, videlicet xj. solidos, in altero Com-
put. ann. 1488. ibid. pag. 48. col. 1.*

¶ *EXPONERE*, Explicere, ablegare.
Charta Barthol. Laudun. apud. ann. 1147.
inter Probat. tom. 1. Annal. Praelonst. col.
318: *Fissum est Hagui (abb. Praelonst.)
verores suas, que in eodem valle
fieri se morabantur, veluti in suis sibi
propterea removere... Ego autem nolens
ita ab episcopo meo Exponi, etc.*

EXPONTEANUS, pro *Spontaneus*, in
Capitulari 3. ann. 789. in Append. cap. 2:
*Propria Exponente voluntate, etc. nisi
legendum sit, et spontanea.*

¶ *Nostris alias Expayne et Exponge*, ead-
em acceptione. Libert. Auxon. ann.
1229. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag.
344. art. 1: *Et ce nous ont il doune com-
mencement de leur Expayne grey et sans force
faire, Charta ann. 1549. in magn. Chartul.
nig. Corb. fol. 124. v. Et ehe ont il greé et
otrie par leur Exponge volente. Exponge,
eodem sensu, in Charta ann. 1330. ex
Chartul. 2. Fland. ch. 296. in Cam. Com-
put. Insul. 1: *Renunchons de nostre Exponge
volente, nient à ce contrain, à nostre ma-
noir de Arlemborch.**

¶ *EXPONTONES*, Hasta minor. Ital.
Spontone. Gall. Exponent. Stat. Avellae ann.
1598. cap. 124. ex Cod. reg. 4634: *Nulla
persona... portare audeat... aliquem
eustulium sine Exponentum... majorem
et longiorem uno pede et diuinitio. Vide Spont-
onius 1.*

¶ *EXPORTELLUM*, An parva porta exte-
rior, an foramen majus in modum fenestree,
inquit Bollandi continuator. Miracula S.
Paulini Episc. Julii tom. 3. pag. 272: *Sus-
cin in carcere exat cum milibus, ipse solus
per Exportellum exiit: custodes carcerem
custodientes, nullum eum videri nec impedimen-
tum prestavit. [*] Italico Sportello, ostium lib.
Vide infra Sportellum.]*

¶ *EXPOSITE*, Edictio, avertitio, avertitio,
Explicite, apud Gellium lib. 3. cap. 2.

¶ *EXPPOSITO*, Cautio, obligatio. Gall.
Cauton. Charta Henr. Rem. archiep. ann.
1235. ex Chartul. Campan. in Cam. Com-
put. reg. fol. 114: *Nos minus plegii ergo
dominium regem Novum super Expositio-
nem nostrorum patrimonialium, reddidit
apud eastrum Theoderici Blancheam filium
suum, uxorem nepotis nostri Johannis filii
comitis Britanniae harissimi fratris nostri, si
dictus Johannes, quod Deus avertat, de-
cederet sine herede. Alia Gaulr. vicecom. Car-
stod. ejusd. ann. ibid. fol. 283. v. col. 2: *De hoc sumus plegii super Expositio-
nem nostrorum. Vide supra Exponere.**

¶ *EXPPOSITONES* Genuales, apud Julia-
num Antecess. cap. 73. dicuntur exempla
publice censas in veteribus Scholis
ejusdem Juliani, idcirco apud Justinia-
num.

¶ *EXPPOSITUM*, Expositio, commentarius.
Titamentum Riclii Episc. Helicenis ann.
915: *Librum Romanum annu, Expositum
in Evangelium et Epistolas, Epitacum
unum, Expositum super librum Genesis
unum, etc.*

¶ *EXPST*, Postea, exinde. Charta ann.
1331. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 52:
Item et quod Exposit incontinenti executis
premissis, etc. Lit. ann. 1371. tom. 5. Or-
dinat. reg. Franc. pag. 393: *Quas qui-
dem litteras Exposit, de nostra speciali gra-
tia declinare confrovo.*

¶ *EXPRESSES*, Vide Glossar. med.
Graec. in *ἐκφραστει*, col. 133.

¶ *EXPRESSENDERE* Vicia, pro Repre-
hendere, Reprimere, apud Rymerum tom.
15. pag. 305. col. 1.

¶ *EXPRESSA* Charta, Idem quod
Expressa, seu quod Charta exprimit. Char-

tularium Matiscense fol. 83: *Quidquid in
dotalitum totum insertum est in Carta
Expressa, totum tibi dono.*

¶ *EXPRESSARE*, Expriimere. Thomas
Walsingham pag. 231: *Post Expressantia
arguta sua, [Charta Philippi Pulcri Franc.
Regis ann. 1307. inter Instrum. Hist.
Florenc. pag. 20: *Nulla et errorum pertin-
entia superius Expressantia et ascripta.*
Charta Johannis de S. Amore ann. 1375.
in Maeris Insule Barbarae tom. 1. pag.
214: *Sub dictis formis et conditionibus in
litteris dictis unionis Expressantia.* Epistola
Jacobi Regis Aragonie apud Acherium
tom. 8. Spicil. pag. 280: *Causis inferius
Expressantia.* Illic emenda Chartam Caroli
IV. Imp. ann. 1355. apud Ludewig. tom.
6. pag. 385. ubi legitur, *Punctis et clausulis
de verbo ad verbum prout Expressantia
superius, etc. Lego Expressantia.]**

¶ *Nostris etiam Expresser.* Charta ann.
1392. ex Tabul. S. Joan. laudun. *Dis sors
de Paris aveques la rente qui deseur est
Expressé. Exprime, pro Empreinte, Im-
pressio, nota, in Lit. remis. ann. 1490.
ex Reg. 171. Chartoph. reg. ch. 275: *Quod
patru de eire et avoit que l'Expressé
et enseigne du tout de la servise. Exprimere
vero, pro Expriimere, Succum ex re aliqua
exprimere, in aliis ann. 1381. ex Reg. 119.
ch. 372: Comme... Baudry Fermelet et Je-
hanne sa femme eussent loué un ainel de-
dans le trou d'un riez ourme cheu, afin de
Exprimere vergez en un ange, etc.**

¶ *EXPRESSIM*, Expressa, distincte,
Gall. Expressément. Marius Mercator pag.
406: *Quid vero in Expressim summa
noster sermo veniat, non negabo; sed non
illico Christi mysterium non credidit, sed
magis sit uestro utrobis. Quanto enim
anni sit aente superius et sermo, etc.*
Virgil. Grammat. pag. 69: *Unde et hii,
qui uno octo, sed plures unitatis partes
annuenerat valant, ad verbum in duas partes
dividunt, unam prisco nomine adverbium
vocantes, alterum expressorium. Ecce enim
adverbia, quae nominibus et aliis adverbis
applicamus, non tam adjunctum solitam,
quam servamus Expressorium significans.*
Vide Expressio. Feriatas integrator et
Expressar, dixit Tertull. in Apolog. 46.

¶ *EXPRESSIO*, Clausula in instrumentis
expressa. Licet ann. 1338. apud Ludewig.
tom. 5. pag. 488: *Quod omnes et singulos
suos articulos, Expressiones, promissiones
et sponsones multorum subsidiorum, etc.*
Charta ann. 1336. ejusd. tom. pag. 380:
*Sub omnibus conditionibus, modis et verbo-
rum Expressio-ribus.*

¶ *EXPRESSOR*, EXPRESSORIUM. Vide
in Expressio, 1.

¶ *EXPRESSITAS*, Diligentia, celeritas,
Ital. Pressa. Dominicus de Gravina in
Chronico, apud Murator. tom. 12. col.
719: *Tunc jussim est per Marcellum
exercitus parari trabucos, pontes et scala
plurimas... et sic convocatis magistris quatuor*

pluribus incipiunt fieri ingenta ipsa enim *Expretate* ungula.

† **EXPRIETA**, *Fulda consumpta*, in Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

† **EXPRETUS**, pro *Spreitus*, *Contemptus*, apud Rymerum tom. 8. pag. 577.

EXPRIMARIO, Qm *Primarii* munus obit. Novella Valentiniensis de Episc. iudicio tit. 12: Non corporatus urbis Rome, vel cuiuslibet urbis alterius, non curialis, non *Expimario*, non *avararius*... ad Clericale munus accedat. [* *Ex primario* scil. ordine.]
† **EXPRIMATIO**, *Expressio*, *Expressio*, *Eloquentio*, Supplement. Antiquarii cum Glossis Lat. Græc. Sangerman. MSS. Vide *Expressus*, i.

† **EXPRIMENTALITER**, ut *Experimentatim*, *Experimento*, *Pro Experimente*, apud Rymerum tom. 7. pag. 354. col. 1.

† **EXPROBARE**, *Probare*, demonstrare, Clemens IV. Papa S. Ludovici, apud Acherium Spicil. tom. 6. pag. 488: *Utrumque pietatis studii, quibus vocare sollicitus per evidentis operantis iudicia Exprobaris, apostolica sedes digna meditatione considerans, etc.*

† *Slat. ann. 1314. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 19. col. 2: Oteniere acuratur monachum cuius pater ponere habebat... ad Exprobandum si est ibi aliquis denarius de illa moneta falsus. Lit. reuolus. ann. 1376. in Reg. 110. Chartoph. reg. ch. 300: Fuit totum materia in dicta pueris existens illico in iudicio per expertos in talibus examinata et Exprobat; et repertum quod hoc erat bonum et fuit tricolium obque munda prauitatis. Vide supra *Experimentator* et mox *Exprobare*.*

† **EXPROBARE**, *Examinare*, ad probandum vel reprobandum, Charta Ludovici Domini Bellijoci pro civibus Tysiacensibus, apud Acherium Spicil. tom. 9. pag. 261: Item addimus, quod quando mensure vel tres de villa Tysiaci Exprobationi ipsarum mensurarum advocetur, et sine duobus vel tribus burgensibus dicte ville non possint Exprobari. Vide *Exprobare*.

† **EXPRODITA**, *Exclusa*, Gloss. Isid. et Papias.

† **EXPROMISSUM**, Capitula ad Legem Alamannor. cap. 38. Edit. Baluziana: *Si quis ingenuum aut ingenuam, Expromissum cuius fuit in terra miserit, 40. solidis sit emphyteus.*

† **EXPROPTARE**, *Expromere*, apud Fulgentium Placideum de Virgiliana continentia, semel ac iterum.

† **EXPROPRIARE**, Quod alicui proprium est auferre, spoliare, Dicta S. Egidii inter Acta SS. Aprilis tom. 3. pag. 235: *Qua tibi bona que Dei sunt appropriat, Deus cum Expropriat.*

† **EXPUDORATUS**, Absque pudore, Glossar. Isid. *Expudoratus*, *impudicus*, Flavianum Petronii pag. 16: *Caput precacem illarum, frontem Expudoratam, cornu acutum... habet.* [* Vide supra *Expudoratus*.]

† **EXPUGGALIS**, Ad expugnandum seu oppugnandum aptus: *In muris, turribus, pontibus et domibus ac aliis defensionibus et Expugnabilibus*, apud Rymerum tom. 4. pag. 508. col. 1.

† **EXPLUPARE**, Janus Laurenberg, in

Supplem. Antiquarii: *Expulpo*, *ἐκπαίσι*, *Coram excoisio*.

† **EXPLVERARE**, Pulverem excutere, abstergere, Gall. *Epouder*, Rather. Veron. lib. 6. Præloq. apud Marten. tom. 9. Ampl. Collect. col. 563: *Quo oclio oculi iannuendi, quo bono an oxio pulvere Expulverandi, etc.* Hinc vox Gallica *Expoutre*, qua rei cuiusvis minutiæ significantur. Stai. ann. 1415. in Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 1: *Un minot de sel des Espoutres, c'est assavoir du fous et nettelures desdiz nefz et bateaux.* Vide infra *Pulveratus*.

† **EXPUNCTA**, *Filras pectorum*, in Gloss. Isid.

† **EXPUNGERE**, quod proprie Delere est, sic exponit Papias: *Expungit*, *Exerit*, *Expungit*, *Expugnat*, *efficit*, *pergit*.

† **EXPURGARE** Sa, Innocentium probare. Statut. Lubec. ann. 1263. art. 43: *Quicquid homo curam iudice vel iudicio recognoscit, de hoc melius convinci potest, quam se possit Expurgare.* Occurrit passim, vide Guillelm. Nothi Leg. vernæ. cap. 50.

† **EXPUNTIARE**, [Permutare.] Vide *Cambiare*.

† **EXQUILLA**, *Tintinnabulum*, campanula. Stat. Petri abb. Cissin. tom. 3. Hist. ejusd. monast. pag. 541. col. 2: *Licet tunc missam illam dicere ante missam majorem, neque ad pulsationem Exquillum.* Vide supra *Equilla*.

† **EXQUISITUM**, Donato Rostagni Episc. facta Roman. Eccl. circa ann. 950: *Dono ad ipsam Casam Dei... vinea uno usque in Exquisitum... totum et ab integrum dono ad ipsam Casam Dei usque in Exquisitum, id est, Absolute, omnimode. Præceptum Ludov. Pii ann. 815. inter Instr. tom. 4. Gall. Chr. col. 264: *Totum et ad integrum, vel in Exquisitum predictæ Ecclesiæ S. Vincentii Martyris et Congregationis ibidem Deo famulanti in nostra concessimus elemosyna.* Charta noni sæc. labentis inter ead. Instr. col. 269: *Totum et ad integrum vel in Exquisitum... dono, trado, etc.**

† Ubi unica voce *Inexquisitum* legendum esse existimo. [* Eodem sensu vulgo dicuntur *Quæstæ* et *Inquirenda* vel *exquisita* et *inexquisita*, scilicet omnia proprietatis iura tam explorata quam intermissa, neglecta et ab altero occupata.] Vide infra *Inquisitum* et mox

† **EXQUISITUS**, Quod quis qualibet ratione, præterquam emptione, acquirit; quod ab *Inexquisito*, pecunia scilicet empto, distingui videtur. Charta ann. 20. Imper. Ludov. Pii ex Chartul. eccl. Vienne: *Hæc omnia infrascripta, tam Exquisita quam inexquisita, præbato sancto Maximo legensis episcopo suisque consociis, quorum corpora secus cum fure videntur hærentia...* *Exquis*, pro *Extortus*, subreptus, in Charta ann. 1271. ex Chartul. Latinæ. fol. 98. v. 1: *Et si euncum chose en cestot, ce seroient sentences particulieres, Exquis per sceals demanders par inductions, monastres et autrement.* Vide *Exquisitum*.

† **EXREFECTUS**, Impræsum, qui prandium inceptum dimittit, interruptum. Socii Wilhelmi Consilii. Hirsaug. lib. 3. cap. 20: *Benevolentiam nullus causa prandii negligit, si cum ministris tempore quo Nona canitur, reficit. Nam Exrefectus*

eum accipit, iterumque ad refectorem redi

† **EXSARTARE**, *Exsartus*. Vide *Exantus*.

† **EXSAVARE**, Vide *Essavare*.

† **EXSCAMBIARE**, *Permutare*, Gall. *Eschanger*. Charta Ricardi Trupin ann. 1245. ex Archiv. B. M. de Bono-nuncio Rotomag.: *Si necesse fuerit valore ad valorem Exscambiare, Vide Cambiare.*

† **EXSCARTIRE**, Vide *Scartire*.

† **EXSCARTIZARE**, Will. Brito in Vocab. MS. in voce *Assure*: *Nota quod pili prius Exscartizantur in aqua calida, ut facilius depilarentur: depilantur autem, ut subtilis plumæ, quæ manibus extrahi non possunt, comburantur.*

† Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7681: *Exscartizare, Eschauder pour otter plume, comme qui eschauderait un poulet pour le plumer.*

† **EXSCLERATUS**, pro *Sceleratus*, Virg. S. Auselom, tom. 3. Sept. pag. 403. col. 1: *Non longe post obitum ejus, sui quidam vir proavis moribus Exsceleratus, atque avaritiam iniquitate accensus, etc.*

† **EXSCUPIUM**, Vide *Escupium*.

† **EXSCUTUM**, *Scutum*, ex Gallica *Escu* Vide *Picari* servi.

† **EXSCUDIS**, *Instrumentum*, quod pulvis excutitur, Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4150: *Exscudis*, Gall. *Escache*, et *deroutur* a verbo *Escatto*, quia creant pulverem et stupas de dentibus malaz nundando. Vide supra *Excodia*.

† **EXSECRATIO**, pro *Exercatio*, Antiq. quæ Consuetud. Fontanel. ex Cassini Collatione 10: *Cum et ceteris Oratio in Sacro, tantum a cæcitate præterit silentium, ut nullo vix alia a Sacerdote audiret, ut aptum committitur, non Exsecratio obstrepti, etc.*

† **EXSENOODUCHIUM**, pro *Xenodochium*, Charta ann. 787. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 587: *Constat sancto Exsenodochio, quod divini officij clementia Doctores archiepiscopos et Med. laureatis ecclesiæ... Intra hæc Mediolani constituti juxta ecclesiæ maiorem instructi et reformati videntur... Confirmo ut sit Exsenodochium predictorum parvulorum in dono meo.*

† **EXSENCIO**, pro *Exercitio*, apud Rymerum tom. 2. pag. 138.

† **EXSENCIOTUM**, *Judex*, vel alius a principe delegatus, ut statutum executioni mandari curet. Charta ann. 1335. ex Tabul. Flamar.: *Ceteris serventibus, bonis, castellanis, Exsequitoribus et officariis regis etc.* Vide in *Exsecutores*.

† **EXSEVIA**, Quia æque exerrare possunt et evacuari, idem quod supra *Essavare*. Charta ann. circ. 1200 in Tabul. S. Petri Carnot.: *Colleciam sui stanni possunt in domum erigere, prout eis visum fuerit tunc exordire: suas etiam Exsevis in eadem calcis, ubicumque voluerint, et licet tollere et locare.*

† **EXSEFORTIUM**, Vide *Exsefortium*.

† **EXSIGILLARE**, *Sigillum* appositum dissolvere, Gall. *Rompre le sceille*. Charta ann. 1228. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 261: *Item quod nunc subsequeuti dicti domus, quæ pluribus sigillis fuerunt sigillata, fuit per aliquos Brum vel hominem nū*

verales Exsigillata et aperta. Vide supra Dissigillare.

¶ **EXSILIARE**, In exsilium agere. Gall. *Exiler*. Translat. S. Viti mart. sec. 4. Bened. part. 1. pag. 538. num. 6: *Accusaverunt venerabilem Adalhardum, et eiecerunt eum de honore suo obique culpi, et Exsiliarent suis causis*. Vide *Exsilare*.

¶ **EXSIM**, *Exsim*, *Exstemplo*, *statim*. Supplem. Aniq. [1. Pro *Exim*, ut vult Vule. in Castigat. ad utrumque Glossar.]

¶ **EXSISA**, pro *Assisa*. Tributum in publicis assis ex optatum et populorum consensu impositum. Instrumentum ann. 1190. apud Rymerum tom. 12. pag. 391. col. 2: *Exsisa, gubellis, vel dactis, vini, frumenti et aliorum victualium, aliter quam pro usu novum eorumdem emendatorum, duntaxat exceptis: quas Exsisa, gubellis et dactis dicti sublimi Regis Anglie in dicto civitate Plurimum solvent*.

¶ **EXSOLARE**, *Extra solum suum habere*. Glossar. Sangerman. num. 501.

¶ Glossar. vel. ex. Cod. reg. 7641: *Exsolvi, sine termino fecit*. S. *Exsolvi* *vestris*, Discreti, vulgo *Exsolvi*. Lit. remis. ann. 1375. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 136: *Un luy se Exsolva des autres et s'entra par l'espace de six jours ou des plus*. Aliz. ann. 1381. in Reg. 122. ch. 67: *Aprez ce que ledit Jehannot ot soupe avecques ledit gardien des moulins, se Exsolva et des-tourna jusques à ce que grant partie de la nuit fu passé*.

¶ **EXSOLTERE**, Absolute, indubitanter. Anonymus Grammaticus: *Ipse finem Exsolte facit*. Idem: *Sine dubio Exsolute finem facit*. Vide *Exsolutus*.

¶ **EXSOMNARE**, Gloss. Græc. Lat.: *Exsomnia, Exsomnia, expergicio, expergescio*. Jo. Laurent. in Supplem. Antiquarii: *Exsomnia, Exsomnia, Exsomnia*.

¶ **EXSPALTIUM**. Vide *Exspallum*.

¶ **EXSPATHIARES**, ut infra *Spathiaris*. Castos corporis Imperatoris. Vide locum in *Basilicis*.

¶ **EXSPECTARE**, pro *Spectare*. Charta mu. 1389. apud Lanium inter notas ad Rodopos. Charit. part. 2. in Delic. erudit. pag. 471: *Sub infrascriptis modis inferiori adnotatis pertinet et Exspectet in solutum et pino fore ad dicta communia sanctum Onis*. Vide *Exspectare*.

¶ **EXSPINARE**, *Spinis auferre vel extorere*. Johannes de Janua.

¶ **EXSPINS**, *Extra spinas vel sine spinis*. Idem Joh. de Janua.

¶ **EXSPOLIARE**, *Vitium*. Eius admodum et pedimentum nuferre, in Legibus Rotharis. apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 40. col. 2.

¶ **EXSOLIUM**. Vide *Spolium* [et *Exsolium*].

¶ **EXSTIMAMENTUM**, *Estimatio*, *Ital.* *Estimatio*. Stat. an. circ. 1325. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi 101. 342: *Et propter hunc communicationem non intelligitur terra diminuta ad Estimamentum et ingrossamentum terrarum*. Vide *Estimatio*.

¶ **EXSTOLIUM**, *Exstolium*. Idem quod *Stolum*. Classia. Chronica. Sicillie inter hæc. Marten. tom. 3. col. 81: *Faciatur in Messana suum Exstolium galea-*

rum grossarium. Occurrit ibid. col. 77. et alibi *Exstolium* vero in Chronico Andree Danduli, apud Murator. tom. 13. col. 456. 460. etc. *Exstolium*, ibidem col. 452.

¶ **EXSTROMENTUM**, pro *Instrumentum*, in Charta Chlodovei III. ano. 691. apud Felibianum Hist. San-Dionys. pag. 31.

¶ **EXSTRASCARE**, *Exellere*. Andreas de Mariis in Epist. ad Rupertum Regem Rom. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 1697: *Quamobrem adeo ritus incovertis mos consentit, ut ferro dura cutis Extrascanda sit protinus, et reformatis arborum et totius Romani imperii facies deformata*. Vide *Extrascare*.

¶ **EXSUCHIUM**, *Socorum Indus*, ni fallor. Charta ann. 1379. ex Cam. Conspat. Aqueus. inter schedas Pr. a S. Viuc.: *Possint incedere sine lumine sine penna, et ludere ad taullos, ad Exsuchium etc.* Et possint ludere ad Exsisa sine penna, in alia ejusd. ann. ibid. Vide infra *Exsuchum*.

¶ **EXSUFFLANTISSIMUS**, vox ejusdem originis, cujus mox *Exsufflare*. Formula 56. ex Andegav. de dissolutione nuntio: *Domino non dulcissimo, sed amarissimo et Exsufflantissimo joculari meo illa, etc.*

¶ **EXSUFFLATIO**, vel *Insufflatio*, in Baptismi ritibus usurpata occurrit passim apud Scriptores Ecclesiasticos, quia inter renuntiandum ter repetita, significat Baptismi candidatus sese demonem, cui fœdum hæcenus servierat servitute, execrari penitus et abominari. Apud Dionysium cap. 3. Hierarchia: Catechumenus jubetur a Pontifice conversus ad Occidentem Sathanam ter *Ipseque, insufflare*. Cui ceremonie proxime accedunt Moscovicæ, apud quos, ut est apud Gaguinum et Hebersteinium, susceptores ac fideiussores, Baptismi nomine, ter interrogati, num diabolo renunciet, toties respondentes ut terram expiunt. Sed et in Baptismo Sacerdotes ter in faciem illius qui ad Baptismum comparatur, sufflat, signum exprimens crucis capitis motu, orisque, ut est in Sacramentorum libro Gregorii, iis adjectis vocibus, *Eri ab eo sathan, etc.* De qua quidem exsufflatione agunt Cyrillus Catech. 3. Optatus lib. 4. Augustinus lib. 6. contra Julian. cap. 2. lib. 3. de Nuptiis et concupiscent. cap. 17. 18. lib. 5. Hypogost. et alii Patres passim, ut mirum sit Calvinum lib. 4. Institut. cap. 19. ejusmodi ritum irridere ausum, tanquam rem, ut loquitur, inane atque fictitum, quæ ab omni memoria totius Ecclesie consensu fuit comprobata, ut et Justinus etiam Martyr constat dialog. cum Tryphone, Tertuliano lib. de Corona, lib. de Spectac. Cyrillio, aliisque innumeris. S. Augustinus Epist. 105: *Quod exorcizantur et Exsufflatur infantes*. Idem lib. 3. Contra Pelagium et Celestin. cap. 40: *In remissionem peccatorum non fallaci, sed fidei mysterio baptizantur, etiam prius exorcizatur et Exsufflatur potius contraria, cui etiam verbis eorum a quibus portatur, sese renuntiant respondent*. Sulpitius Severus dial. 3: *Videt post tergum Avitum dæmonem miræ magnitudinis assistentem, quem minus lat verbo, quia ita necesse est, parum Latino loquamus*. *Exsuff-*

Quibz me inquit, Sancte, sic aspicias? Gregorius Turon. de Vitis Patr. cap. 18: *Dei autem ei Dominus et gratiam curatioris, in ut Insufflatis enargens protinus dormonia eiecerit ut corporibus obsessus*. Vide Rahum lib. 1. de Instit. Cleric. cap. 27. etc. Hinc

¶ **EXSUFFLARE**, Contemnere, despicere, rejicere: *Grævis, iactans, levissus et exsufflans* metaphora ducta ab exsufflationibus demonum. Vide Vitam S. Eudocie Mart. u. 33. Tertullianus de Idololat. 1: *Quo ar Christianus fumantes aras despect et Exsufflavit*. S. Augustinus Epist. 163: *Blasphematur hæreticus Christi, Exsufflatur baptismo Christi*. Ibid. *Exsufflata sacramenta*. Vide eundem Epist. 50. 168. 170. 172. Tractat. 2. in Ep. S. Joann. lib. 3. contra Epist. Parmenianum cap. 4. lib. 1. contra Donatist. de Bapt. cap. 1. lib. de Unitate Eccles. cap. 18. lib. 2. contra Crescon. cap. 4. S. Dungalus contra Claudium Taurinensem: *Quia Christus Exsufflavit*. Idem: *Adversus dissipatores Ecclesie, adversus Exsufflatores Christi, adversus Insufflatores Sanctorum eius*. *Exsufflav* *idola*, apud Notkerum in Martyrol. 12. Januarii. Vita S. Fulgentii: *Christum Regem Regum universitatem Exsufflav*. *Insufflare*, eundem notatione, in Actis S. Ananiz et S. Petri Martyr. cap. 1. n. 7: *Et sic Crucis munus letitia oris sui, Insufflav* *simulacrum, et statim eliza sunt*. Prudentius lib. Perist.: *Ingressus ille, ut hos parvulus (sacrificii) perspicit, Insufflatisque seu videt demonas*.

¶ **SUFFLARE**, Eadem etiam notatione, apud S. Augustin. Epist. 56. ad Dioscorum: *Nomen Anaxagore, quod propter literarum vetustatem omnes, ut milititer loquar, literatores libenter Sufflant*. Dungalus: *Unus homo blasphemare, reprehendere, convellere, projicere, ne Sufflare presumat*. Vide Concilium Trulense ann. 690. cap. 1. Mattharum Westminster. ann. 1085. et 1142. Arnoldum Abb. Bonæ-Spei de Operib. sex dier. pag. 98. et Henric. Valeium ad Eusebii Histor. Eccl. lib. 7. cap. 10.

¶ **EXSUFFLITAS**, Exsilium. Vita S. Binitii Ep. Arvern. n. 4. inter Acta SS. Benedicte. sac. 3. part. 1. pag. 90: *Non multo post inibi, ut moris erat, homines venandi, atque Exsufflitis captivitate penna damnavit, suo nusquam præcepti fieri decreto*.

¶ **EXSUFFPARE**, *Papiz*, *Puuperum facere*, *Sumptibus exhaurire*, *Puuperare*, ut est in Gloss. Lat. MS. Reg. Cod. 1013. Gloss. Isid.: *Exsufflav*, *puuperavit*. Baldricus lib. 1. Chr. Camerac. cap. 130: *Domestici sane Exsufflav*, *foepetabat utraqueque*.

¶ **EXSUDARE**, *Surdum facere*. Lex Aleman. tit. 60. § 1: *Si quis alterius aurem abscedit, et non Exsudaverit, etc.* Glossar. Latin. Græc.: *Exsudi*, *Exsudar*.

¶ **EXSURPARE**, pro *Usurpare*, ut videtur. Libert. Figiaci ann. 1318. tom. 7. Ordinari. franc. pag. 672. art. 59: *Sed, ne valat aliquid restringi contra predictorum congruum et debitum intellectum, aut etiam amplius, et perinde aliquid (quod) per hanc presentem largicionem non conceditur, sibi credant Exsurpatori, etc.*

¶ **EXSES**, *Exsus*. Primum Testamentum Widradi Alkatis Flavini. (in Acta SS. Be-

ued. sac. 3. part. 1. pag. 684. et 685:] Totum illud claustrum, quod non iussimus plantare ad integrum, cum Exio et regresso, aut cum eodem, etc. Infra: Cum Exio et regresso in integrum, Cum Exio et regresso, in Testamento Guillelmi Ducis pro Cluniacensi. Sed legendum Erio Vide Exis.

* **EXTUTORIUM**, f. locus ubi aliquid evicandum exponitur. Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 46. ex Cod. reg. 4644: Quæ extortæ seu exportatæ ab eorum caputibus vel finibus in et de aliena caputibus, lueris, usibus, Extortorio vel repositorio etc.

* **EXTEDIARI**, Tediarii, f. Vita Ludov. Pii tom. 6. Collect. Histor. France, pag. 117: Eio tandem apud se forens talibus Extediari, consilio puto aliquorum episcoporum, ipse in se quendam confessorium profecit. [* Vita Denderlei I. Mettens. Episc. cap. 47. per Apt. Script. tom. 4. pag. 468: Possum recensere plures eiusque ostendit ea transpente insignis vel nobis Extedentur ab eorum mentes vel aures.]

* **EXTAGIUM**, Vide Stagium.
‡ **EXTAGARE** Sanguinem, Gall. Etancher le sang, Sanguinem sistere, claudere. Vide Stagure.

* **EXTARIS**, Extoris. Tabularium Vossense lib. 3: Ego Geraldus Derrocinus domus B. Petro Vossensi curam domino Stephanus Rainaldus de Brolo, filius eius et filios omnes quoque ab his Extaris, etc.

* **EXTALES**, Extæ, Gloss. Elitici: Extæles, sive doli vel Bæc-beam, i. Extæ, Longumque. Papias: Extæle et unum idem sunt, i. vix alii purgandi. Jo. de Janua: Extæles, sive alii purgandi: unde in 1. Reg. cap. 5. v. 9. Coaptantesebant prominentes Extæles eorum etc. Marcellus Empiric. cap. 3: Extæles prominentes vix locuti prius, deinde cedro nigri, et pollice propoli introrsum oportet. Gariopontus lib. 3. Passiorarii cap. 21: Transsum est passiu introrsum, quod Longumque vel Extælem dicimus, etc. Alcuinus Poem. 5:

Nec non Extæles, multa prece pendenda
Carrat citius, Dominus tribuente modum.

Petrus Blesensis Episc. 103: Mares... qui Extæles, et est, interiora corrodunt. In Gloss. Lat. Grec. Extæle, 427c.

* **EXTALIA**, Clunes. Mirac. S. Aug. Cautaur. tom. 6. Maii pag. 398. col. 1: Calcani Extalibus arcabantur infiræ etc.

* **EXTALITATES**, Charta Guillelmi Comitis Marsiaci ann. 1179. apud Ughellum tom. 7. Ital. sacre pag. 704: Cujus Ecclesie subditi villanos quidem in eadem terra nostra Marsiaci ergogenicas, octo videlicet Extalitatibus, quorum nomina hæc sunt, etc. Infra: Quos villanos semper habere liberos potestem emendi hereditatem ab omnibus nostris Marsiacis, exceptis ab angariis et Extalitatibus, etc. Alia ann. 1296. ibidem pag. 714: Cujus Ecclesie subditi villanos 15. in eadem terra nostra Marsiaci ergogenicas, 8. videlicet Extalitatibus, quorum nomina hæc sunt, angariis vero 7. quorum nomina hæc sunt, etc. Ubi Angarii videntur fuisse operis seu Corvæ, Extaliti vero talis obnoxii: nisi vox orta sit ab

* **EXTALIMUM**, Constitutiones Sicule lib. 1. tit. 61: Locorum bajuli, qui a magistris Cimerariis et a Curia nostra, quamquam in credentiam, vel in Extalium bajulationem

recipiuntur, etc. Et tit. 68: Bajulationes omnes ubique per Regnum Valentia Septembris incipit præcipimus, sive in Extalium, sive ad eremiticum collocatur. Charta ann. 1181. apud Ughellum tom. 7. Ital. sacre, pag. 301: Cujusdam hostii... quem nunc tenet in Extalium Philippus Mustacoli. Ammiratus lib. 1. de Famil. Neapolit. pag. 56. ait dicitur ad Extalium, idem sonare, quod dicitur in somno, et si vocis originem ignoret se fateatur. Vide Extallium.

* **EXTALLERICUS**, Qui ad Extallum tenet, idem qui Firmarius. Charta ann. 1390. tom. Hist. Cassin. pag. 281. col. 1: Mandantes dilectis in Christo monachis, conversis, oblati, subditis, prociatis, laboratoribus, Extalleris, pensionariis, censuariis, etc. Vide mox.

* **EXTALLIUM**, EXTALLUM, Prædium seu villa alteri elocata ad certum tempus, seu prestatione annua vel annuaria, vel rerum ad victum necessariarum, vel denique pecuniaria, idem quod Ferra 3. Charta ann. 1286. tom. 1. Hist. Cassin. pag. 88. col. 2: In Extallum concedimus, datus et tradimus tibi Johanni... substatione præmissa, plus exinde offerenti omnes terras, possessiones, et jura, et proventus predicti nostri monasterii (S. Bened. de Trano)... Convinimus tamen tibi quod si infra prædictum tempus tui Extalli (quinque scilicet annorum) discordantia seu scandalum tuu generatum emergerit, vel tempestatem accitigentem alio venis contingerit, quod prædictum Extallum in partem vel totum tuu, vel tui heredes percipere non possentis... licet tibi... dictum Extallum tenere et percipere, quamdiu vobis fuerit de toto prædicto dampno... integre satisfactum, Formul. MS. Instr. fol. 34. v. 6: Discretus vir N. canonice Pictavenis vendidit, dedit et concessit in Extallum seu ad firmam... omnes et singulos fructus, redditus et proventus præbende et beneficiorum, quæ optant in civitate et diocesi Pictaveni. Vide Extallum.

* **EXTANTIA**, Bona quæ extant aliquis. Charta Guillelmi Comitis Flandrie pro Capitulo S. Bartholom. Bethuni. Secundo est nullum aliud jus, nullumque aliud dominium, nullumque Extallum aliud in tota vel in parte... habere in dicta terra. Ibidem: Habere debent omnes Extantias barbarum... habent infra villam... tot et talia dominia, etc.

* **EXTAR**, Olla ubi exta coquebantur. Gloss. MSS. Sangerman. Planus adjective dicit, Extaris olla, eadem notione.

* **EXTARIATA**, pro Sextariata, Modus agri. Charta ann. 1233. ex Tabul. Bussæ: Roupplius vendidit duas Extariatas terre obnoxietate et conventu de Bussæ ordinis Cister. ducensis Bituricensis. Vide Sextariata.

* **EXTARIS**, Deforis, ex corbis, Gallice Passerem. Gloss. Lat. ex Cod. reg. 521.

* **EXTALARIS**, Cervus, domesticus, mansuetus, quem venatores permittunt in silvam, quod cervi alii et hinni nihil metuentes periculi, illius facti socii, facilius in eorum casses aut tela incident, cervo domestico collare, aut aliud quodlibet signum habente, ne venator erret in mittendo. Unde Extalaris dicitur, quod extra

teli periculum habendus sit. In Wendel. lib. In Gloss. Lat. Gr. Extalaris, est hyssoz. Lex Salica tit. 36. §. 3. Edit. H. Rulli: Si quis cervum domesticum signum habentem fuerit qui ad venationem faciendo mansuetus factus est, et Telum [i. Extalarium] poterit adprobare, quod Extalaris fuisse, etc. [* In aliis edit. in testibus poterit adprobare, quod cum h venationem habuisse.] De cervis domesticis agunt Justinianus de Rerum divisione, et Lex Longob. lib. 1. tit. 19. §. 13. 11. [* Rothar. 320. 321. 325.]

* **EXTEMA**, EXTAMARE, EXTIMARE. Egidius Petrus de Saladibus Justitius Aragonum apud Hieron. Blancum pag. 748: Bona recedit Dominatio contra, quodlibet illi, qui fecerunt in regno. Talemque Extamam, in Regno Aragonum secundum forum. Aragonum fuerit castigati, quia iustitia capere, seu Extama, ad nos spectant, et in debent fieri ubi per justitias restra, vel illos, qui merum imperium habent in locis suis. Fori Aragonenses lib. 1. pag. 14. i. edit. 1624: Alique cogitatione predicta et debita secundum forum nos occidimus nos Extimamus, nec extillamus, ex lib. 3. pag. 31: Quicunque Infancia... fecerit justitiam aut Extimam de aliquo homine Regis, etc. Jacobus I. Rex Aragonie in Foris Osce ann. 1247. fol. 8 Pro quo (crimine) posset homo justitiam vel Extimari, vel infamari perperam, etc. Adde Observantias Regni Aragon. pag. 25. 33. etc. Vide Extima.

* **EXTEMPORALITER**, Extra tempus. Guibertus lib. 1. de Vita sua cap. 3. sic loquitur de se ipso recens edit: Ad hoc veniendum erat exilis, ut cunctaverit Extemporaliter notis species videtur.

* **EXTENDARIUM**, Vexillum. Vide Standardum.

* **EXTENDERE**, Estimare, appretiare: vox fori Anglici, quæ occurrit passim apud Bractonem, Platum, et Anglie Practicos. Britton. pag. 138. v: Par me les loarans sient les terres Estendi à la voir valde.

* **EXTENTA**, Estimatio, ex Anglico Extend, Estimare, Monasterium Anglie. tom. 1. pag. 548: Hæc est Extenta terrarum, de terris et tenementis Prioris de Berhæst, ... quantum valent instrant, et quantum distantur, etc. Tom. 5. pag. 321: Et quia omnia predicta et reposita eorumdem tenementorum ... in multo erant valorem eorumdem per estimationem Extentam per probos et legales viros ... fecit, etc. [Pro Extenta et valore Comitatus Richemundæ, apud Lobinellum tom. 1. Hist. Britan. col. 394. Extenta jure Comitis Sabaudie apud Costam sancti Andree et Roccosellum, in Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 85.] Vide Platum lib. 2. cap. 71. §. 2. Skenemus lib. de Verbor. significat. v. Extent. (Occurrit etiam vox apud Thomam Madox Formul. Anglie. pag. 122. Rymerum tom. 2. pag. 728. etc.)

* **EXTENSOR**, Estimator publicus, qui minus est res hereditarias inter computatiles estimare et parti. Bracton. lib. 2. cap. 34. §. 1: Officium Extensorum est in rebus hereditariis extendendis et appretians, quod in primis videant, qui

Brussel de Usu Feudorum tom. 1. pag. 674.

† **EXTIMATOR**, pro **Estimator**, in Privilegiis anni 1348. ex Archivis Præsidis de Menapues.

† **EXTIMATUS**, pro **Estimatus**, apud Rymerum tom. 7. pag. 18. col. 1.

† **EXTIMUM**, ut **Extimatio**, **Estimatio**. Synod. Pergam. ann. 1311. apud Muratorium tom. 9. col. 576. A: De registris et **Extimis** faciendis de bonis Ecclesiarum, ut collecta et onera æquialiter persolvantur. Eugenius IV. in Constitutione ann. 1440. in Bullario Carmel. pag. 197: **Tuxam** et **Extimum** imposuerunt, et **extanto** in Archivio Ecclesie **Pistoriensis** collocantur.

* **EXTIMARUM**, Vocem corruptam suspicior pro **Scxtiarum** vel **Cartularum**, aut quid simile; certe **Mensura** annona indicatur. Charta ann. 1361. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 78: **Raimundus Bernyrt** et **Bernardus ejus frater** servunt **extimarum** frumenti **centus** pro quadam pecunia vineæ. Vide supra **Extariata**.

* **EXTIMUM**, Census, tributum, quod, facta prius bonorum estimatione, exigitur. **Lit. Extimo**. Stat. Vercell. lib. 3. pag. 22. v*: *Item quod loca sive homines ipsorum locorum, qui sunt in Extimo communis Vercellorum, tam in carte Percellorum quam in districti, licet in hōis Extimi continentur scriptum homines habitantes in tali loco solvere debeant partem eis eventum de predictis*. Vide infra **Fumans**, Pro estimatione extat in **Extimare**.

IN **EXTINCTO**. Chronicon Fredegarii cap. 110: **Carlomanus devotus** causa in **Extincto** successus, **Roman** **advenit**. Id est, divino instinctu, vel in instanti.

* **EXTINCTUS**, Ad **Extinctum** candlele licet, usque eo scilicet quoad candlela extinguitur, phrasia Gallica, **Jusqu'à l'extinction de la chandelle**. Lit. ann. 1346. in Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 25: **Legitima** substatione precedente..... ad **Extinctum** candlele ardentis vendi et livari legitime fecit... bona **infrascripta**. Vide infra **Sinectus**.

* **EXTIPENDIUM**, pro **Stipendium**. Libr. Brine. ann. 1343. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 737. art. 12: **Unus** grasset **Turonis** argenteus **pro valor** singulis **diebus**, quibus **extra dictam balliviam** steterunt in **Dalphinensibus** **conventibus**, pro suis **Extipendiis** et **salario** solvantur.

EXTIRPARE. Leges Edwardi Confess. cap. 6: **Si latro vel raptor est, quod male cepit, si ad manum est, reddit: et si illud punitus Extirpaverit, ... in integrum ei, cui donum intulit, restituit**. Ubi **Extirpare**, est consummare, amittere. Vide **Stirpare**.

* **EXTO**, pro **Estio**, in Stat. crimin. Saone cap. 27. pag. 54: **Statuerunt** quod **pueri**.... **si cum fronte vel lapidibus manu factis inter se rixati fuerint, condemnantur**.... **Extio** quod **non fuerint** **duo capnes**, vel etiam **fuerint** **minores ætatis** **annorum** **quatuordecim**.... **etiam si lapsi vel lapides jacti per eos nullum percussent**.

EXTORCERE. Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 71: **Dedit** **etiam** **seu prout**.... **quod Rogerus** de **Tuckham** de **grava** **quandam** **Extorcerat**. Alio pertinet vox **Extorque** in Consuetudine de **Surene** art. 3. ubi ita

dicunt census 4. denariorum, qui pro relevio feudi domino solvitur.

* **Extorcere**, interlucare silvas, truncos, qui **Extoces** dicuntur, evellere. **Estoque** vero, pro **Glebas** frangere, in Lit. remis. ann. 1416. ex Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 98: **Un mailloir de boys, duquel l'en Estoque les terres des champs**, etc. Vide supra **Estocagum**.

† **EXTOLICIUM**, **Extolium**, **Classis**. Vide **Extolium** et **Stolium**.

* **EXTOLICUS**, **Superbo**, in Glossar. Lat. Ital. MS. An eo sensu intelligenda vox **Estous**, unde **Estoute** in Mirac. B. M. V. MSS. lib. 1:

Un en i et qui desor tous
Estait crocus, fol et Estous,
Et sautes fois par Estoute
Fist honte, anxi et felonie
Au saisi prodome, au saisi provoire.

Vide **Extollatio**.

† **EXTOLLATIO**, **Elevatio**, **elatio**. Pro **Extollatione**, **promotione**, **expositione**, **nauantatione**, etc. apud Rymerum tom. 14. pag. 596. et 597.

† **EXTOLLENTIA**, **Eadem** **notione**, in **Bibliis** **sacris** **non** **semel**, **Agnelli** **Libro** **Pontif.** apud Murator. tom. 2. pag. 108. col. 2. Actis SS. Julii tom. 3. pag. 128. tom. 4. pag. 58. et apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 4. pag. 311. etc.

EXTOLNEARE, **Teloneo**, quod Angli **Toln** vocant, liberare, in Legibus Ethelredi Regis Angl. § 23. apud Brompt. [Vide **Ostentio**, **Tributum**.] * **EXTOLNITUS**, **Instrumentum** **piscandi**, **Charta** **Bonz** **princip.** **Sabaud.** **ann.** **1421.** **inter** **Stat.** **Petrus.** **pag.** **31:** **Eis** **licetur** **sic** **die** **nocturne** **ac** **libere** **et** **impune** **piscari** **et** **piscari** **facere** **ad** **rette**, **navissimam**, **tribumam**, **licendam**, **bertavellas**, **Extorngulas**, **extor-tam**, **et** **alia** **quævis** **ingenia**, **etc.**

* **EXTOPARE**, **Obturare**, **obstruere**, **Ital.** **Stoppare**. Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 64. ex Cod. reg. 4624: **Si** **ullum** **persona** **clau-** **serit** **seu** **Extopaverit**, **vel** **obturaverit**.... **ali-** **quum** **seu** **aliquas** **vias** **publicas**, **etc.** **Extor-** **signo**, **eodem** **sensu**, in Reg. Corb. 13. **quæ.** **Habucit** **ad** **ann.** **1515.** **fol.** **247:** **A** **est** **ordonné** **au** **crovier** **de** **la** **cuisine** **de** **faire** **Extorquer** **et** **restopper**, **tant** **por** **hault** **comme** **por** **bas** **ane** **courroue** **d'enue**. Vide **Extopare**.

* **EXTORPARI**. Leges Edmundi Regis § 4. apud Brompton: **De** **servis** **si** **qui** **fa-** **rentur**, **servi** **ex** **eis** **captiatur**, **et** **occidentur**, **vel** **suspendantur**, **et** **aliorum** **singuli** **verberentur** **ter**, **et** **Extorpentur**, **et** **truncetur** **minimus** **digitus** **in** **signam**. Forte **extir-** **pentur**. Vide **Notas** **ad** **Cinannam** **pag.** **458.** **et** **infra** **Strepere**.

* **EXTORQUEMENTUM**, **Tributum** **Extor-** **torum**. Instrum. anni 1236. apud Duchesnum **Hist.** **Bethun.** **lib.** **3.** **pag.** **113.** **Probat:** **Quittat** **de** **omnibus** **Extorqua-** **mentis**, **telis**, **corveis** **et** **aliis** **extorquenda-** **rum**. Vide **Extorcionem**.

† 1. **EXTORQUERE**, **Expellere**. **Canon** **Hiber.** **inter** **Anecd.** **Marten.** **tom.** **4.** **col.** **5:** **Non** **oportet** **intra** **domum** **Dni** **cibum** **canonem** **comidere**, **nec** **arcubitos** **ad** **domi-** **nationem** **sternere**. Inde **Christus** **vendentes** **et** **emrantes** **Extorquebant** **dicens:** **Domus** **mea** **domus** **orationis** **vocabatur**.

* **Esturquer**, **Pulsare**, **pellere**, in Lit. remis. ann. 1467. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 7: **Ouillet** **Gauet** **Esturque** **en** **bouta** **aucunement** **contre** **la** **maistre** **Colu** **Marchant**.... **et** **à** **cette** **cause** **dist:** **pourquoy** **m'a-tu** **Esturque?**

† 2. **EXTORQUERE**, **Torquere**, **Ali-** **quid** **ab** **aliquo** **quævere** **tormentis**, **Gall.** **Donner** **la** **ture**. **Major** **pars** **noticis** **Brit-** **tannicis** **vohisset** **ipso** **Extorquere**, **ut** **ipsi** **notificarent**, etc. apud **Lobinellum** **tom.** **1.** **Hist.** **Britan.** **col.** **870.**

3. **EXTORQUERE**, **dicitur** **terminus**, **qui** **deflectit**, **nec** **recta** **linea** **procedit**. **lucertus** **Gromaticus:** **Maritimus** **limes** **fre-** **quentius** **solet** **recte** **statui**, **quod** **interp-** **retatur:** **Non** **Extorquet**. Idem: **Commata** **limes** **frequentius** **exempt**, **Extorquet**, **et** **altum** **dat**, ... **jugum** **falsit**. **Siculus** **Fle-** **cius:** **Flexus**, **qui** **de** **limite** **Detorquetur**.

EXTORQUERE **PEDEM**, **quod** **vulgo** **di-** **cimus**, **Donner** **una** **entorse** **au** **piet**. **Chro-** **nicon** **Morinensis** **lib.** **2:** **Corruit**, **et** **si** **pe-** **dem** **Extorxit**, **quod** **in** **omni** **via** **sua** **re-** **ctum** **ambulare** **non** **potuit**.

* **Extorcere**, **eodem** **sensu**, in Lit. remis. ann. 1454. ex Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 220: **Ainsi** **que** **Jehan** **de** **Morges** **s'e** **for-** **ce** **de** **frapper** **et** **pourrait** **le** **suppliant**, **à** **Estory** **le** **jambe** **blecée** **et** **in** **son** **royuy** **à** **deux**.

† **EXTORRENS**, **pro** **Extorris**. Glossa. MSS. x. **saltem** **seculi** **ad** **calcem** **Col-** **lectionis**. **Canonum** **Bibliot.** **Domini** **de** **Char-** **avelle** **Custodis** **Sigillorum** **Regiorum:** **Extorrens**, **Extorrens** **vel** **alienus**.

* **Estorrens**, **Subtrahere** **se**, **discedere**, **vulgo** **se** **cocher**, **s'eloigner**, in Lit. remis. ann. 1396. ex Reg. 149. Chartoph. reg. ch. 339: **Après** **le** **trespassement** **d'iceux** **de-** **ffunt**, **ledit** **Symon**, **quant** **ce** **vint** **à** **sa** **con-** **gnoissance**, **s'Estorrens** **pour** **doubte** **de** **ri-** **gueur** **de** **justice**.

† **EXTORRENTIA**, **Exsilium**. Charta **Philippi** **Regis** **Franc.** **ann.** **1306.** **in** **Tu-** **bulario** **Mimatensi:** **Jure** **tamen** **comuni-** **onis** **vel** **Extorrens** **cujuscunque** **ad** **me** **ni-** **hil** **proprium** **de** **locis** **Communialibus** **ven-** **deret**, **quia** **nobis** **et** **dicto** **Episcopo** **abque** **re-** **compensatione** **aliqua** **sui** **commune**.

* **EXTORRES**, apud **Cyprianum** **Epist.** **19.** **20.** **dicuntur**, **qui** **ue** **Christum** **re-** **gere** **cohercentur**, **dimissis** **omnibus**, **se** **subtrahant**, **qui** **etiam** **inter** **Confessores** **ad-** **numerabuntur**. **Nam** **eis** **coram** **jude** **li-** **bera** **voce** **minus** **confiterentur**, **tamen** **fac-** **ti** **potius**, **quam** **verborum** **illa** **co-** **fessio** **videtur:** **dum**, **ut** **Christi** **fidei** **solvam** **custodirent**, **nec** **religionis** **dispo-** **sitionem** **paterentur**, **bona** **sua** **fisco** **posside-** **re** **dimitterent**, **carosque** **suos** **dulcissime** **patriam** **relinquerent**, **in** **externis** **re-** **gionibus** **migrantes**.

* **EXTORTA**, **Fasciculus** **ex** **ortibus** **virgultis**, **qui** **super** **int** **piscandum** **aliquod** **utuntur**. **Locus** **est** **intra** **in** **Extorngulas**.

* **EXTORTIONES**, **JG. Anglis**, **Rasialio** **Covello** **lib.** **4.** **tit.** **18.** **§** **51.** **sunt** **en-** **ruptæ** **Subtrictionum**, **aliorumque** **Of-** **ficialium**. **Definitur** **autem** **Extortio**, **il-** **licita** **quævis** **pecuniarum** **emunctio**, **et** **re-** **spoliatio**, **quo** **colore** **officij** **sui** **qui** **utitur**. **Alias** **Extortiones** **dicuntur** **quævis** **ex-** **actiones** **illicite**, **Maletole**, **Rollandino** **in**

Chr. lib. 8, cap. 5. [Hoc sensu legitur in Charta Rogerii I. Regis Siciliæ ann. 1129, apud Murator. tom. 6, col. 623. et altera Theobaldi Comitis Campanie ann. 1133, pro Abbate Molinensi.] Vide *Maladota* in *Tolde*.

* **EXTORTURA**, Tormentum, Gall. *Torture*, Instr. ann. 1384, inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 71, col. 1: *De viciis cruciatibus, Extorturas dabant, dantes de his qua intergabatur ad votum ipsorum deponabant. Sed leg. fortassis, et torturas.* Vide *Extorquere*. 2. *Estorseur*, Distortio, in Lit. remis. ann. 1456, ex Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 431: *Le suppliant fut tant qu'il gaigna luditte espée par Estorseur de bras sur icellui Regnaud.* *Estorse* vero, idem quod Pressus sonat, in Chartul. S. Maglor. Paris, ch. 190: *Ce sont les costumes des pressors de Charronne. 1re. Qui aura au pressor le marc d'un tonel de vin cru en vigne, qui voit d'une et prainte, il doit avoir de la seconde Estorse, ou de la tierce, deux setiers de vin.* Hinc *Estorse*, metaphoricè, pro Contentio, coactus, Gall. *Effort*, in Poem. Rob. Diaholi MS.:

Ce se es la fin et l'Estorse.

A l'Estorse y pris lo amare.

Dont j'enais or ce quier otter.

* **EXTRA-AGERE**, Ab eo quod contractum est recedere, contra conventiones agere. Charta ann. 811, apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 957: *Quod sit in aliquo tarditate aut neglecta vel contraria invenit fuerimus Extra-agere de ea, quæ superius adfixis conditionibus etc.* Vide supra *Exorbitare* 1.

† **EXTRACATUS**, *Foris versos*, *Extraculus*, *Foris versos*, Glossæ Isid. Pro Extraculus legendum puto Extraculus, i. e. Extra caulam, et pro Extraculus, Extraculus, quasi colescentes sub habitibus Foris. Pro *Foris versos*, lubentius legem Foris versantes. Scaliger emendat Extrarius, quod vide ad Festum. Vide etiam Extrarius.

* **EXTRACHA**, Idem quod *Extracta* 1. quæ vox rectius intelligi videtur de Tributo, quod pro mercibus extrahendis penditur. Charta ann. 1351, in Reg. 83. Chartoph. reg. ch. 101: *Pro quolibet transiitnavi ponderis sex denarios Turonensis denari de Extracha nihil levatur.* Extrache, Orig. genus, in Bestiario MS.:

Que dirois des anichores,

D'un oisel de mauvais Extrache?

Fressez a nom en droit Roumann,

Cet oisel est ori et pouan.

EXTRACULUS AGRÆ, Frontino est, qui intra finitimum lineam et centurias lateripendit, idæo Extraculus, quia ultra limites finitima linea eliditur.

† **EXTRACTA**, Amplicitudo, spatium amplum, Gall. *Etendue*, Angl. *Extent*, Concordia inter Regem Angliæ et Viccomitem Franciæ ann. 1313, apud Rymem. tom. 3, pag. 518: *Item quod tertia preloia sua Extracta S. Emilian, quam ceteris memoria D. Edwardus gentior totius remitte restituit predecessoresque predicti Comitis, restitutor eidem tenenda de nobis et heredibus nostris.* Similia habes pag. 517. Vide *Extracta*.

3. **EXTRACTA**, Excerpta, archetypum exemplar, vel notæ inde sumptæ, nostris *Extraits*, Anglis, *Extracts*, Britonum pag. 35. *Extrete*, Matth. Paris ann. 1554: *Habebant Extractas rotulorum.* Occurrit etiam in Fleis lib. 2, cap. 32, § 12, et apud W. Thoma. ann. 1384.

* **EXTRACTORIUS**, Vide supra *Excretoria casa*.

EXTRACTUS, Idem quod *Extracta*, 2. in Statutis Roberti III. Scotor. Regis cap. 27.

† **EXTRACULA**, Vide *Extraculus*.

* **EXTRAEREA**, Jus in bona delinquendum, Charta Joan. abb. S. Remig. Rem. ann. 1341, in Reg. 74. Chartoph. reg. 664: *Retenta omni jurisdictione alta, media et bassa, excepta tamen Extraeria, si contragat, quod absit, aliquo tempore evenire.* Vide supra *Extraeria*.

EXTRAFAMILIATUS, Qui sui juris est, extra familiam positus, excommunicatus, vel qui uxorem ducit, Statutum Philipp. Aug. Regis Franc. de Decimis Saladinis, apud Rigordum ann. 1188: *Si autem Aliis eorum, vel gener cracem habens, heres legitimus, Extrafamilatus fuerit, vel et si Miles non fuerit, et crucem non habent, pro eo respectum non habebit.* Ubi *Extrafamilatus* filius opponitur ei, qui in manu patris constitutus est, et in familia positus dicitur Papiano lib. Responsor. tit. 24.

* **EXTRAFIDARE**, Fidejungere, per fidem suam aliquem vadari, Gall. *Cautionner*, Charta Phil. comit. Fland. pro libert. Brug. ex Cam. Comput. Insul. *Illi autem, in quorum parte homo occisus est, debent Extrafidari per bonos plegios quatuor ad minus.*

* **EXTRAFILATUS**, Papie, *Exerto* hunc, quasi extra manum proferens, [** Vide Festum.] Hinc forte vox nostris familiaris. *Extrafile*, vel *Extrafila*, de eo, qui casum vulneratus fuit. [* Neutrum dicimus; *Extrafila* vero vulgariter usurpatur, a voce *Estafila*, plaga casum inflicta.]

† **EXTRAHERIA**, Extrahitura, Extrahura. Vide *Extrajeria*.

† **EXTRAIRE**, Ire extra, Discedere. Gregorii Monachi Chron. Farfense apud Muratorum tom. 2, part. 3, col. 432: *Isti ire Extraverunt a servitio S. Marie.*

* **EXTRAJUDICIALITER**, Extra formam judicii. Non in forma judicii, sed *Extrajudicialiter*, apud Rymerum bis tom. 5, pag. 381. *Judicialiter* sive *Extrajudicialiter*, apud Lud. Laquele in Probat. Hist. Alsac. pag. 161, col. 5.

EXTRAIRE & **MULABARE**, in leg. 44. Cod. Th. de Episc. (16, 2.) et in Leg. Bajwar. tit. 1, cap. 13, § 1. 2. quæ Græcis *ἐκείναται*, quarum consortia interdicitur Clericis. Ita etiam appellatur a Rufino, quæ aliis *Subintroductor* dicuntur.

1. **EXTRAERARE**, alienare, Charta Sancti Regis Navarrae ætæ 1045, apud Sandovalium in Episcopis Pamplonenibus: *Quamcumque exalienavit Extrarenba a perversis hominibus ab eadem Ecclesia fuerat.* Nostris etiam *Extranger*, pro alienare dicere. Vetus Consuetudo Normannie cap. 33: *L'en doit savoir, que le Duc de Normandie a par raison de la Duché la garde de ceuz, qui sont en nonage, jusques*

à tant qu'ils aient 21 an accompli, par cette raison, que quant il seront issus hors de garde, il peuvent enquerir des salaires, qui à eux appartiennent; et est tenu à leur rendre, se elles ont esté loialement Extrangées. [Le Roman d'Arthur MS.:

Sais mes pere ne bot tant,

Ne une conoist à son esbat,

Ains m'a Extrangé de sa terre,

De tout son cuer me porte guerre.

Edictum ann. 1356, apud D. Secousse tom. 3. Ordinat. Reg. pag. 140: *Item pour ce que les gens desdits trois estats nous ont avide et montré moult gratuitement, comment plusieurs choses avoient esté Extrangées ou Temps passé par dons excessifs et inutiles.]*

† **EXTRAIRARE**, Charta ejusdem Sancti apud Jos. Moret Antiq. Navar. pag. 610: *Damus et confirmamus... Multumque senior Assenari Sanchez miserat pro anima sua ad predictum Sanctum in villa Formida, et pater meus Garrea Rex sacrali cupiditate infirmatus a parte S. Emilian habuit Extrairatum.*

* Charta ann. 1317, ex Chartul. 21. Corb. 1. Ne poons vendre, despandre, n'Extranger en autrui main etc. Alia ann. 1330, in Chartul. S. Mart. Pontisarr. fol. 40. v. 2: *Ne pourront aucune des dites pieces de terre s'aparer, ne deviser l'une de l'autre, ne vendre, ne Extranger, fors toutes ensemble.*

* 2. **EXTRAERARE**, Extraneum facere, expellere, nostris *Extranger*, eadem acceptione. Chron. Joan. Willelhamst. pag. 371: *Labourant nous unum coram comitu ad elongandum et Extraneandum nos a vestra maxime desiderata presencia, etc.* Vide supra *Extraneus*.

* **EXTRAHEUM** EAR, Insolens, quod extra ordinem est, Galli *Extrange*, eodem significata, dicunt. Arest. ann. 1361, 4. Sept. in vol. 10. arestor. parlant. Paris: *Dicebat insuper quod esset Extraneum quod capitaneus terre de Nigella, quæ sic est nobilis, fieret, etc.* Acta S. Donain. tom. 1. Aug. pag. 607, col. 2: *Unum tamen de sollicitis hujus horti custodum, quod, quanto Extraneus, tanto carius enarrabo.*

EXTRAHEUM FACERE, Idem quod *Extratum* facere, de quo supra, Devestire, possessione exuere. Tradit. Fuldens. lib. 3. trad. 243: *Qui aliquem de subnotis locis, sit in eis aliquod proprietatis habere, vel habere deberet, fecit Extraneum adversus me, quatenus ego legitimum in eis habere poteriam in nom. ekenosynum tradendi, etc.* Vita S. Sifredi Episcopi Carpentoracensis, apud Vincent. Baralem pag. 133: *Actibus sacrali se Extraneum faciens, nunquam in foro, nunquam in vico, nisi animarum lucris videbatur.*

* **EXTRAHEUM**, Ex aliena terra vel potestate. Sepe occurrit in Polyptycho Irmionis; vide ibi Guerardi indicem generalem.

EXTRARIA, Modus tenendi huerudum pag. 130: *Item dicunt, quod unus bovis niger vel unus equus, ... proventit de Extraria infra domanium ad fructum Puschæ ultimo preteritum; et preceptum fuit Bailivo proclamari in foro et in Ecclesia, prout moris est, et modo ad istam eandem Cu-*

riam, propter quod dictus bas niger venditur de Extraria infra latum dominum, et modo proprietates pertinet dominum, quia remouit post annum et diem, et proclamatio debita modo facta. Vide Extraria.

EXTRARIUS, Papiæ, Extraneus, alienigena. Claudianus Mamertus lib. 1. de Statu animæ cap. 7. *Stent oculi sine formis corporum, atque Extrarius luncine contemplari nequeant, etc.* [Extrarium lucem etiam dixit Lactetius lib. 4. Extrarium arbitrum Suetonius in Vespasiano cap. 5. Extraria bona Apuleius Apol. Terent. Phorm. 4. 1. 13. *Hinc conditiones si cui tuleris Extrario.* Extrarium ab Extraneo sic distinguit Festus: Extrarius est, qui extra focum, sacramentum jusque sit; Extraneus ex altera terra, quodque Extraneus. Alii utrumque distinguunt. Fronto apud Calespium, quem potes consulere. [Joannes Althrebitius lib. 1. cap. 17.]

... Necesse comes improbus instat.

Prosimus, urgetis cedens, Extrarius erant.

Vinunt Extrarius JC.

* Glossar. vel. ex Cod. reg. 7613: Extrarium, extra ordinem, extraneum. Extrarius locus, qui est extra domum, in Vita S. Elphegi tom. 2. April. pag. 634. col. 1. Extrarie, pro Extranger, in Poem. Rob. Diaboli MS. :

Viait toties les gens Extrarigues, etc.

* **EXTRATERIUS**, Qui ex extraneo dominio venit. Chart. 806. in Chartul. 2. Fland. ex Cam. Comput. Insul. fol. 39. r. 2. *In emolumentis que proveniunt ex barstis, vel de exteris, vel Extrateris, qui vulgular Extruere vocantur, ecclesia dicitur partes, et comes tertiam partem habebit.* Vide supra Extraria.

* **EXTRATES**, pro oppositionem ad Nostrates, usurpant Scriptores Dominicani apud Echard. tom. 1. pag. 459.

EXTRATICUS, pro Straticus, στρατιγός, Strategus, seu potius Exstraticus, ἑκστρατιγός, qui Strategus functus est magistratu. Anastasius Bibl. in Constantino PP.; Theodorus Patricius Extraticus. Rursus in Gregorio III. *Abbat suam a Sergio Patricio Extratico ipius inuade Sicilia.*

EXTRAVAGANTES, in Jure Canonico dicuntur Pontificum Romanorum Constitutiones, que Extra Corpus Canonum Gratiani, sive Extra Decretorum libros vagantur. Ita Gobelius Persona in Cosmodromio etate 6. cap. 71. ubi de Joanne XXII. PP. *Hic multas fecit constitutiones atiles, quae hodie cum in corpore Juris non continentur, Extravagantes dicuntur.* Ita etiam Anton. Augustin. et Franc. Florens.

* **EXTRAVASATUS** Saxones, Extra venas effusus, passim apud Medicos, monente D. Falconet.

† **EXTRINARE**, Extremum facere vel ultimum, vel purgare, inferre extraneas, Joan. de Janus.

* **EXTREMA-UNCTIO**, Unum e septem Ecclesiae sacramentis, ordine quintum, de quo S. Jacobus in Epist. cap. 5. v. 14. sic dictum quod iis, qui in extremis aegrotant, subministrari solet. Illud a Spiritu Sancto institutum fuisse, quod ab alibi legatur nescio, definitum Statuta Corisopit. ann. circ. 1380. ex Cod. reg. 1547: *Extrema-*

unctio est sacramentum institutum a Spiritu Sancto, per Apostolos promulgatum.

* Varii fuerunt in rurs administratione ritus ac caeremoniae. Id quidem quoque corporis sensus unctionem sacram antiquissimo ritu excepisse videntur, debinc aliae etiam corporis partes, ut docet imprimis rituale MS. ad usum, vi fallor, ecclesiae Lugdun. ex Cod. reg. 940: *Infirmus angitur ad oculos, aures, nares, labia, natus, collum, guttur, pectus, seapulas, renes, pedes, et ubi dolor plus tenet.*

* Inungendus indumentis lineis vestiebatur, aut cooperiebatur, pluresque in cubiculo accendebantur candelae, ut discimus ex Stat. synod. eed. Tornac. ann. 1366. pag. 29: *Ad succamentum Extreme-unctionis saepe presbyteri unguunt populum, ut indifferenter a quatuordecim annis et supra stingeret, cum necesse fuerit, inunguntur, ut pauperes qui pro egestate se excusant, si non possent infirmi habere multitudinem candelarum, vel indumenta lineæ, qui causa reverentiae in hoc sacramento exhiberi solent, non propter hoc dimittant eos inungere, quia sufficit una candela; et innunti cum stupra diligenter in singulis membris extergantur, et stupra comburantur.*

* Non una quoad hoc Sacramentum vulgi animos invaserat superstitio; has explicat Synod. Wigorn. ann. 1240. tom. 2. Conc. Angl. pag. 247: *Sunt autem quidam, ut audientes, qui post perceptionem hujusmodi sacramenti salutem pristinam restitunt, nefas reputant vel auctores suos cognoscere vel carnes comeder, vel etiam aliqua ratione natis pedibus ambulare. Quam falsam persuasionem non statim derisisse, probat Synod. Guid. episc. Lexov. ann. 1321. ex Cod. reg. 4653: *Docent saepe sacerdotes populum hoc sacramentum (Extrema-unctionis) licite reiterari, et post sacramentum licite revereri ad opus conjugale. Consule Mabill. Praefat. ad Sac. 1. Bened. pag. 47.**

* **EXTREME**, Ultimo loco, Virgil. Grammat. pag. 85.

* **EXTREMITA**, EXTREMITA, Vocatio ad arma, Gall. *Alarme*. Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 114. ex Cod. reg. 4624: *Quandocumque tempore alieque guerra coramibat vel pulsabitur ad Avellaniam in Avellaniam, quilibet homo Avellanone et ibi habitans aetatis xx. annorum... debet exire incontinenti cum suo armario seu arnesio sibi instructo. Et cap. 125: *Nisi tubicinaretur vel pulsaretur in Avellaniam ad Extremam. Vide Stormus et Stremia.**

1. **EXTREMITAS**, Titulus animi submissionis, quo de se loquendo utebantur Praefati Ecclesiastici, Jonas Aurelian. Episc. in Epist. ad Pipinum Aquitaniam Regem, et in Epist. ad Matfredum, Laudericus Paris. Episc. in Privilegio pro Monasterio S. Dionysii, Agobardus Lugdun. de Judaicis Superstit. cap. 1. etc.

2. **EXTREMITAS**, Austeritas. Rancolla Angel. Calog. tom. 21. pag. 218. ubi de S. Romualdo: *hinc ubi regulam exercitiorum frequenter, vigilarum assiduas, jejuniarum Extremis, etc.*

† **EXTREMIZARE**, Extremum spiritum agere. Miracula B. Kingæ Virg. Julii tom. 5. pag. 754: *Quem dum Extremizaret, B. Canegundi obtulit, et sanum de*

repente videre meruit. Picardia nostris Extraneus est moribundo conferre Extranea Ecclesiae Sacramenta.

† **EXTRENA**, Strea, munusculum, Gall. *Etrenne*, Consuetudines Tolos. rubr. de Donationibus: *Item omnia illa, que in crastinum diei, qui vix duxit uxorem, dantur vel mittuntur pro Extrenis viro uxori, sunt similiter dicti mariti. Vide Strea.*

† **EXTRENCITAS**, Jonas Aurelian. in Praefat. ad libros de Institutione laicali: *Tunc nuper Strenitatis litteras inveni, quibus meam Extraneitatem commonefecisti, etc.* Lege et vide Extremis.

EXTREUS, Abortivus, qui de exercitiis episcopat. extra. Papias. Legendum forte exercitio, vel exercitio, pro exercitio, ut in vestro Eneid, de qua voce diximus ad Stabilimenta S. Ludovici. [Vide Encum.]

* **EXTRICARE**, Papiæ, Extrimerare, profigere. Anastasius Biblioth. in S. Joanne PP.: *Eodem tempore Justinus Imperator in religionis summo ardore amore religiosi Christiani voluit hereticos Extricare. Ita Extricare apud Columellam lib. 4. et locum aliquem purgare, mundare.*

EXTRILUDIS, Exalbidus, apud Gellium lib. 19. cap. 1. [ubi: *Atque illi hominem conspiciens impavidum et Extriludum. Hunc Faber interpretatur, Eius lesionem positum.*]

* **EXTRISCARE**, Eruncare, in cultum redigere, excolere. Charta ann. 1165. inter Insa. tom. 10. Gall. Christ. col. 323: *Willelmus (S. Audomari castellanus) dedit perpetuo in clemensiam prodictæ ecclesie (S. Andreae de Nemore) quicquid caruacatus nemoris ad mensuram Norstadi Extriscandos ad medietatem propriis expensis ecclesie, et seminandas de propriis, etc. Ut autem istam medietatem fratres liberi acciperent, dedit eis unum caruacatum nemoris omnino liberam Extriscandum... Cum igitur pater meus, sicut supra dictum est, piamotat ecclesie concessisset quicquid caruacatus ad medietatem Excolendus, etc. Vide Extriscare.*

† **EXTROMIS**, Extremus. Gloss. Isid. Legit ut apud Festum Extimus, cui contrarium intus.

* **EXTRUSCARE**, Truncus seu stipitem purgare, Esarbare. Charta Guarinii Abbatis Amianensis. ann. 1138. ex Tabulario Abbatie S. Fusciani pag. 8: *Godofridus de Gislebertus Ecclesiam suam dictam terram, quam Extrusceverant, in Castellone debuerunt: et furellis suas in Alis Aetia Glossæ Isid. Extrancus, arbor truncat.* [Vide Extruscare.]

* **EXTUMULARE**, De tumulo extrahere, effodere. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Extumulare, Deffouir.*

* **EXTURARE**, Returare, aperire, Gall. *Déboucher*. Vita B. Viet. PP. III. pag. 23. col. 1: *Conceptum dum ambitionis flammæ ciliabus Exturatus evomuit.*

* **EXTUS**, Extus, alienus. Echempod. Illist. Lombard. cap. 53. ap. Pert. pag. 275. cap. 3. Scripser. *At ille datus h' accipiens Extus factus est illis. Ubi d. Anstus.*

† **EXTUSSIRE**. Limborch. Sentent. B.

quisit. Tolos. pag. 119: *Prædie Nonnis Januarii ann. D. 1311. tempore quo blada Extasuntur. Lege Excutuntur.*

* *Extasunt pro Tassere, Tussire, apud Guignep. in Peregr. humani generis MSS.*

De denariis sicut vocat

Sunt pariter, ex voce Extasuntur.

¶ *EXVACARE*, dicitur ille qui causa excludit in litigiis, cum sententia Iudicum cogebatur scripto declarare se nullum jus habere in res controuersas, easque ab adversario legitime possessas esse aut deinceps possidendas. Hanc declarationem vulgo vocabant *Exvacuationem*; quia per illam litigator *Exvacuabatur* per spoliabatur rebus, quas sibi perperam arrogabat. Plurimum ann. 853. in Probat. nove Hist. Occitanæ col. 99: *Ad tunc nos superdicti interrogavimus Odilone, si poterat habere alium scripturam, aut illum iudicium veritatis, aut per testimonium, ut ipsas res ad partibus suis vindicare voluisset. Ad tunc ipse Odilo se recognovit vel Exvacuavit, quia de ipsas res superius dicitur... ego promittit injungere mea propria presumptione Abbat. iudicio de potestate Gonsalvado Albedi, dum ipse iure suo legibus resistisset, quando suam recognitionem simul et Exvacuationem scripti fecit. Cum nos vidimus suam recognitionem et Exvacuationem... hordinavimus vel crebimus iudicio, ut Bidegus innot. nostrum, ut super ipsas res venisset, et Odilone exinde exegere fecisset, et secundum legem ipso Romione ab omni latrone revocare fecisset a partibus Gonsalvado Abbat. sicut et fecit. Notitia iudiciali ann. 874. Marce Hisp. col. 797: Sic me recognosco vel Exvacuo ab interrogato iudicem et presentia bonorum hominum in villa Vereto in Ecclesia S. Saturnini, et ut incrementa fecerunt istis testes veraciter recepti per iussuonem Senioris mei, et en que feci recte et veraciter me recognosco vel Exvacuo in vestrorum iudicio vel suprascriptorum presentia. Facta recognitionem vel Exvacuationem sub die viii. Kal. Apr. ann. xxxiv. regnante Karolo Rege. Similis exstat Exvacuationis formula ibid. col. 781. Alia apud Stephanotum ibid. col. 8. Fragm. Hist. MSS. pag. 54. ann. 1. regnante Karolo Rege: *Recognosco me Albedus mandatorius, quod negare non possum, et sic facio meam professionem alie Exvacuatione, quia de ipso villore superius nonsumus, unde ego per voce Senioris mei interpellavi ipso mandatorius Ansofno Abbat. injuncte et modum ordinem interpellavi alie malitiam, quia plus debet esse ipse villores cum finis et terminus suis, sicut scriptum est, alodes legitimus de ista jam dicta causa Dei atque venerabili loco suo Ansofno Abbat. vel ad ejus Congregatione per aliorum auctoritates et per regia dominatione. Notitia iudicii ann. 869. apud Baluz. tom. 3. Capitul. col. 1490: Iterum predicti Iudices Recognosco mandatorius Salomonis Comit. dixerunt: Fecit cito Exvacuationem sicut superius responsum distulit. Sic me Exvacuo ego Recognosco ab interrogato iudicem, quod non possum diffamare ipsas testes et scripturas, nec testes ampliores nec meliores ut legibus convenire possim, ut beneficiis debeat esse nec**

per scripturas, nec per nullum indicium veritatis, nec in isto placito, nec in alio, nec nulloque tempore, et hac mea Exvacuatione vera est, quod negare possum in vestro superdicto iudicio. Facta Exvacuationem sub die xv. Kal. Sept. ann. xxviii. regnante Karolo Rege. Recognosco subscripsi et feci. Vide Focus.

* *EXVENTRARE*, a Gallico *Exventre*, Exenterare. Mirac. S. Ludov. episc. Tolos. tom. 3. Aug. pag. 795. col. 2: Cum coquinarius dictum piscem Exventraret seu separaret, reperit in pisce multam pecuniam.

* *EXCERE* ΕΧΕΙΝ, Mori. Charta ann. 961. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 614: *Hugo comes... tactus infirmitate qui hominem Exuit*, etc. Formula loquendi Scriptoribus Medii ævi usitatissima. Vide supra Excedere.

* *EXUERE* SE de re aliqua, Rem relinquere. Concilium Duziacense I. cap. 15: *Nisi ab ipsas rebus, quas invaserat, se mox Exueret*, etc.

* *EXUERE* SE de Introcione, in Pacto Legis Salice tit. 50. est purgare se in iure non esse reum furti: *Itud si fecerit, Exuit se de Introcione*. Quo loco alia Edit. habent *exuit*; sed perperam. Lex 13. Cod. Th. de Accusat. (9, 1): *Nygandæst accusatus fientia criminandi, priusquam se crimine, quo premeratur, Exuerit. Exuere se de crimine*, apud Gregorium Turon. lib. 9. cap. 16. Cæsarum in Vita S. Cæsarii Arelat. Ego me Exuo, etc. Chrysost. hom. 2. in Epist. ad Rom. c. *Τὴν ἑαυτοῦ ἀνδοξίαν τῶν παθῶν*.

* *EXURIRE*, Sordes que evectuntur. Vide Evectur.

* *EXUGIA*, in Gloss. Anglo-Saxon. exponitur per gibusugai [et gesciucod ubi Sommerus, forte, *Exungia*.] * apud Bosworthum Gesanico, exugio et Micgero, exugium. Culex quod sanguinem exugit ita dictus videtur.]

* *EXUL* pro Peregrinus, passim. Exemplum ferat Maius Classic. Auctor. tom. 5. pag. 405. not. 2.

¶ 1. *EXULARE*, active sumitur pro Mitere in exilium vel servitutem, in Actis S. Athanasii Episcopi Neapol. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 1059: *Captivus... innumerabiles Sacerdotum Exulabat effectibus insubitabilis*. Et infra: *Eodem igitur tempore quo Ludovici piusimus Augustus Beneyannan provinciam Exulatione Sadan crudelissimi famulatum Regis advenit erendum, Exulatio hic Muratorio videtur sumpta esse pro tyrannide vel servitute. Pro Exilio usurpavit Florus: Clarissimos Principes... Exulatione multavit.*

* 2. *EXULARE*, f. pro Exillare, Dissipare, destruere. Epist. monach. B. M. de Josephat. ad Innoc. PP. ex Tabul. ejusd. monast. *Propter exilium et exiguam dieti monasterii facultatem; quod quidem propter guerras latiter extitit Exulatum ac redditibus attenuatum*, etc. Vide Exilium.

* *EXULATITICS*. Glossæ Cyrilli c. *Φυγάς, Φυγίσις, Exulatus, fugitivus.*

¶ *EXULATUS*, Exilium, Messala Corvici pag. 19. in *Exulatum* preterit.

¶ *EXULTARE* HORUM. Horum canonum recitare. Beroardi Monachi Ordo Cluniac. part. 1. cap. 74. num. 36: *Qui*

propter Missam suam ad regularem Horam non occurrere possunt... finita Missa ibidem ante altare quiete Exultabunt Horam.

* *EXUMBRES*, Aseli, seu *ææææ*, in Glossis Isidori.

* *EXULTIO*, Finis ac depositio faide. Vide Hultaus. Gloss. Germ. col. 3000. voce *Uthpado*.

¶ *EXUNARE*, ut *Adunare*, Congerere. Chronicon Farfense Gregorii Monachi, apud Murat. tom. 3. part. 2. col. 471: *Et in Ponticello modis it. millia Exunati... in fundo Virgiliano modios xx. adunati*. Ibid. col. 987. in Additamentis ad Chronicon Casaur. *Silvas et terras cultas et incultas Exunatas per singulos petas per mensuras insum factum nobilis trecentos*. Et col. 985: *Silve per singulos petas Exunatas insum faciunt per mensuram modiorum mille*.

* *EXUNGULARE*, pro *Exungulare*, unguem evellere. Mirac. S. Rosæ tom. 2. Sept. pag. 474. col. 2: *Ille autem (monialis) pectus dono electa unam de ungulis digitorum manus virginis violenter exulit... Mandatis autem prædicta cernens, quia sacriligum, quod commisit, malo modo tegeri non poterat, pro eo quod ex digito Exungulo potenter quadam difformitas regularetur, etc.*

* *EXUNGULARE*, [Ungularum ferrearum tormento cruciare. Passio S. Mammarii in Africa apud Mabillonium Analect. tom. 4. pag. 102: *Tunc Præses iussit eos equulo suspensi et Exungulari, et super phlogas eorum sal et calcem et acetum superaddidit.*] Vide Ungulare.

¶ *EXVOLARE*, Amandare, rejicere, apud Mabill. Liturg. Gallie. pag. 467: *Interrogat vos qui ista (Gesta SS.) interapocrypha litteras Exvolanda censetis, per quas constat Canon Scripturatum omnium divinorum?*

* *EXUPERARE*, Superare, subjugare, Latius *Exsuperator omnium gentium*, in Nummo Constantis. *Exsuperatoris mentis*, Novembria Commodi dictus, apud Lampridium. Simeon Duemel. ann. 882: *Duns potenti virtute naves Exsuperavit*. Vox Latini notissima.

Est enim *Copere*, vel *Prehendere*. Leges Edmundi Regis cap. 2: *Falt etiam, ut ibi fur pro certo cognoscatur, Thelsindil... consocietur, et Exsuperentur vicum vel mortuum, alterum quod poterat*. Ita in Legibus Alfridi cap. 7. apud Bromptonium *Exsuperetur, et Episcopi iudicio reservetur*. Ubi Saxoniæ habetur *geville*, quod idem ac *Prehensio*, vulgo *Capus*: unde Forensium apud Anglos *Breve Capus*: dictum a *gevaldan*, et *gevidan*, regnare, dominari, imperium tenere.

* *EXUPERATISSIMO*, pro *εὐχάριστος*, dixit Apuleius in Hermis Asclepio.

* *EXURBAT*, pro *Potere*, apud Anastasium Biblioth. in Joanne V. PP.: *Ad et captum frumentum similiter vel alio diverso, que Ecclesia Romani minime Exurbat peralovere*.

* *EXURGITARE*, *Exhaurire*. Laurent. in Amalthæa ex Isidoro.

* *EXURIRE*, pro *Esurire*, in Comedia sine nomine act. 2. sc. 5. ex Cod. reg.

1638 : *Exuriant* (ancillæ) *farisatæ, stent* *geræ, agant inertes.*

EXUVIALIA, Arma defuncti, Germ. *Heergewede*. Chron. Osnabr. ad ann. 1446. ap. Meibom. Rer. Germ. tom. 2. pag. 248 : *Inter Johannem Episc. et consules Osnobr. fuit conventum quod Heruadia sive Exuvialia, etc.* Vide *Haltus*. Glossar. German. col. 883. et infra *Heervudum*.

EXUVIUS, Exitus, Neit. MS. rer. monast. Gellon. : *Almerado manus uno cum curie, et ortus, et Exuvius, et regressus suos, etc.* Vide *Exius*.

EYBAND, Charta Emenonis domini Auxiliodoni pro hominibus Burgi S. Martini, apud Thomasserium in Biturig. pag. 697 : *Ut nemo illorum pergat ad pugnam, quæ alio nomine vocatur Eylband, neque botagium vini alicui reddat.* Vide *Herrbandum*.

EYCHALGATTA, Excubie. Vide *Scarynata*.

EYCHARGUETA, Excubie. Charta ann. 1387, ex schedis Pr. de Mazaugues : *Et se asserunt esse francos et liberos... ad modum nobilitum, tempore guerre faciendo pro custodia dicti castris Eycharguetas.* Vide supra *Exchargueta*.

EYCHEYUTA, Quicquid qualibet ratione domino obvenit. Libert. Brianç. ann. 1343. tom. 7. Ordin. reg. Franc. 725. art. 8 : *Concessit dictus dom. delfinibus omnia iura sibi competencia et competitura in laudimis, etc. et omnibus aliis obventionibus et Eycheytis, etc.* Vide *Escata*.

EYEGUATUM, EYGACIUM, Alveus, canalis. Inventar. Recogit. num. 18. cap. 41. de Vouta fol. 333. verso : *Item pro Eygatio molendini nuncupati Gupit, sive pro transitu etque in possessione ipsius charrieri, etc.* Fol. 336 : *Item pro Eygatio dicti pratis...* 11. denar. Fol. seq. : *Item pro quadam Eygatio ad riganda prata. Deui-*

que fol. 339 : *Pro Eygatio sive perceptu atque in territorio, etc.* Vide *Echudum*.

EYGESINUM AVERE, Equorum et Equarum grex. Pactum ann. 1501. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Quod si et ubi ipse magnificus dominus non haberet aliquos equos, sive avere rosatinum sive Eygesinum, etc.* Vide supra *Eygesinum animal*.

EYLVENSIA, Hereditas primogeniti. Vide *Ainescia*.

EYMERACUDUS, Smaragdus, Lapis pretiosus, Gell. *Emerude*, in Inventario Ecclesie Anic. ann. 1444 : *Perlis Eymeracudis.*

EYMINA, Species mensuræ. Vide *Hemina*.

Mensura frumentaria. Charta ann. 1324. ex Tabul. Flamar. : *Retentis sibi ac suis una Eymina frumenti et sex molendina.* Hinc

EYMINATA, Modus agri. Testam. ann. 1469. ex cod. Tabul. : *Item plus medium Eyminatum prati in pertinentis dicti loci.* Terrar. S. Mauriti. in Fores. ad ann. 1479 : *Dictus conficiens tenetur solve...* in quadam Eyminata terræ, etc. Vide in *Hemina*.

EYNEIA, ut Eynesia. Vide *Ainescia*.

EYNICIUS, Nata major, Gall. *Alné*. Eynicia filia, apud Th. Blount in Nomolexico.

EYSCHUTIA, Quicquid fortuito obvenit, sive jure hereditario, sive alia qualibet ratione. Contract. matrim. inter Margar. Bernande et Fulc. de Fortia ann. 1349. ex Tabul. Flamar. : *Pro omni parte, portione, fronschcia, successione, Eyschutia, etc.* Vide supra *Escachucha*.

EYSIA, Quicquid alicui proprium est, quo pro libito uti potest. Charta ann. 1507 : *Decursus aque Ulnerie molendinorum, troillati, batilloti et aliarum Eysiarum*

ipsius recognoscentes, etc. Vide supra *Eyementum*.

EYSIAMENTUM, Jus utendi rebus non suis. *Madax* Formul. Anglic. pag. 163 : *Cum omnibus libertatibus, Eysiamen et pertinentiis dictæ terræ spectantibus.* Vide *Antiantia*.

EYSIADONUS, Parvus ligo. Vide *Eissadonus*.

EYSARIATA, Vide *Elsariata*.

EYSARTAJARE, EYSSARTARE. Vide in *Exortus*.

EYSARTIA, Vide in *Exarcia*.

EYSARTUS, pro *Exartus*. Vide in hac voce.

EYSSUCHUM, Saccorum ludus, ut opinor, idem quod supra *Erachium*. Stat. ann. 1337. ex Tabul. S. Viet. Massil. : *Quod nulla persona audeat nec præsumat ludere ad tazzilos, nec ad paginas, ad Eysuchum, etc.*

EYTE, Insula vel locus humilis, humidus et paludosus. Vide Kennetium in Glossario ad calcem Antiqui Ambroseni.

EZICPHAM, Sampsiri Astoriensis in Chron. æra 971 : *Rez quidem jam securu perrexit ad domum suam cum victoria magna in pace. Deinde post duos menses Ezicpham, id est, exercitus, ad ripam Tumen ire disposuit, et civitates desertas thumri populavit.* Vox Arabica, si fallor.

EZIZENY, Retis genus. (Charta Joann. archiep. Prag. ann. 1386. apud Pec. tom. 6. Anecd. part. 3. pag. 76. col. a : *Iuxta prefati nostri censuales homines... in aqua Multuwa cum porsis seu retibus, que vulgariter sochi et Ezizeny appellantur, volunt piscari duntaxat.*

EZZINCZEN, Lex Bajwar. tit. 9. cap. 11. § 1 : *Si illam sepe ruperit, vel dissipaverit, quam Ezzeizum vocant, cum uno solido est restituito.* [Baluzius legit *Ezzizum*.] Vide *Etarharcha*.

~~~~~

LITTERA numeralis, 40. denotat; unde versus :
Scata quaterdecies gressit F que
diutius alphi.
Eidem litteræ si recta linea
superaddatur, 40. millia
significat.

F. In superscriptione cantilenæ, ut eum
fingere, seu frendere feriat, effugiat. Ita
Srogerus Balbulus Opuse. Quil singula
littere significent in superscriptione cantilenæ.

F, pro Ph, occurrit passim apud Scrip-
tores inferioris ætatis; sed et in veteribus

aliquot Inscriptionibus. Locos indicavit
Josephus Scaliger index 19.

Occurrit præterea F pro F et
vice versa : quo spectat Ambrosii Moralis
observatio in Eulogii Vitam pag. 193 :
*Tam in his duobus exemplaribus, quam in
alitis per-tustis libris Mozarabum Christia-
norum litteris descriptis, quos mihi videre
huicque conigit, F pro V, et V pro F sem-
per vernitur appositum. Itaque hic Referen-
tia, non reverentia fuit scriptum; et semper
Provanus non Profanus. Jam supra vidimus
Devenum pro Defensum. Sic et Latinum*

Vates a Græco γᾶν, et Vessica a quibus
docent esse derivata. Hispani F in H mu-
tant quam frequentissime; sicque dicunt
Hablor pro Fabulari, Hæce pro Fauce, Hæc
pro Falcone, etc. Pro B positum F
infra videmus in Faro pro Baro.

FABA, est terita pars scrupuli unit.
Roch. le Bailly in Diction. Spagyric.

FABA ASIANA, vel Campanica, Ph
scolus, Gall. *Haricot*, quod leguminis
genus Belgæ vocant Fabas Turcicas vel
Romanas. Acta SS. Junii tom. 3. pag. 431
de S. Raynerio : *Focavit virum suum,*

aspiciens vidit lapidem ascendere de maxilla, ad modum Fabae Asiaticae, id est Campanicae, quod digitis accipiens truxit.

¹ **FABA FABEA**, Fève fraîche, a faba et fractus, quod est fractus. Glossar. Lat. Gall. et Cod. reg. 7684: *Faba frach. Prov. fabe frach, faba fracta*, in Gloss. Provinc. Lat. et Cod. 7657. Cui opponitur *faba solida*. Vide infra *Fresa* et *Frenus*. Iudi ad fabas mentio fit in Lit. remiss. ann. 1460, ex Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 106: *Certain jay, nomme à les Fabrs et à une saliere du jay*.

² **FABAS DICERE**. Vide *Dicere Fabas*. **FABACENA**, Præstatio ex fabis. Vide *Metastorius* in *Metastor*.

³ **FABALIA**, Idem quod *Fabaria*. Terull. lib. de Anima cap. 31: *Pythagoras ne per Fabalia quidem transeundum discipulis prætradidit*.

⁴ **FABANA**, Fabae decoctae. Vita S. Cypriani: *Tantum Fabanam coxit, ut per totam ledonadum astitit habere*. Perperam, inquit Meursius, in MS. *Fabianam*. Φαβάν, Graeci recentiores dicunt, ut idem observat.

⁵ **FABARIA**, in Pacto Legis Salice tit. 57, §4. Campus fabis consitus. Vide *Favaria*. **FABARE**, Eadem notione, in Observantiis Regni Aragon. lib. 8, tit. de furtis: *Si dominus invenit aliquem de die in suum vineam, orto, vel Falari, colligendo fructus, etc.*

⁶ **FABARIUM**, Pensitatio de fabis. Charta ann. 1442. in M. Pastoralis Eccl. Paris, lib. 10, ch. 21: *Ita quod nihil omnino percipiet, nec in campiparte, nec in decima, nec in edificiis, nec in lignis, nec in Fabari, nec in aramentibus, item nec in viciis, etc.*

⁷ **FABARIUS**, Cantor, qui cibis vescebat, qui mollem vocem reddunt. Vide Glossar. *Facilis, Fabarius, Cantor*. Isidorus lib. 1, de Divin. Offic. cap. 13: *Pythagoras primum cantentem erat, etiam abstinentem, pulcherrime tamen, leguminibus coctis vocis quilibet arbiteretur. Unde et Cantores apud Gentiles Fabarii dicti sunt*.

⁸ **FABARI**, Cantor, d. pagani. Glossar. Lat. Ital. M. f. pro *Fabulari*.

⁹ **FABATARIA**, Vasa amplissima, in quibus fabulae, de qua Apicius, vel puls fabulae solent apponi, apud Lampadinum in Reliquiis. [Vide Martini et Hofmanni levia.]

¹⁰ **FABATRUM**, Φαβάρων κέρας, Græcum fabe. Supplem. Antiquarii. [Ex Castigati, in utrumque Glossar. leg. *Fabatum*. Vide Salmas. ad Hist. Aug. pag. 187.]

¹¹ **FABEA**, Παβία, Pavea, Fabus, pæ, Per. Gloss. Lat. Ger. MSS. Sangerman.

¹² **FABELLA**, Sermo brevis. Vita S. Mallerti Mart. April. tom. 3. pag. 179: *in extremo anhelitu, cum tamen ulcus maxime parum animæ superaret foret, astantibus, quorum ille odoleretur unus erat, hanc Fabellam ægro voce reverts: Ille mihi! Qualis enim quantum diversitas ab illo.*

¹³ **FABELLARIA**, Fabulari. Glossar. Gall. Lat. et Cod. reg. 7684: *Fabellere*, c'est parler. Vide *Fabulæ*.

¹⁴ **FABELLATIO**, Μάβελος, Sermo de Fabulis. Gloss. Lat. Ger. MSS. Sangerman.

¹⁵ **FABER**, Piscis genus. Vide supra *Auratus* et *Gitala*.

¹⁶ **FABER DE CORONA**, idem qui Regius. Charta Phil. Pulc. ann. 1300. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 119. r. col. 2: *Cum nos quatuor denarios Parisienses, quas Perroto Faber de corona dedimus, pro ferris fabricandis pro nemoribus ad opus nostri, per diem percipientes... adjunderimus, etc.*

¹⁷ **FABER GROSSARIUS**. Vide *Fabri grossarii* et in *Grossarius*.

¹⁸ **FABERCELES**, Petit feure; *Fabrizum*, femme de feure, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

¹⁹ **FABEREA**, Φαβία, Fabu, Supplem. Antiquarii.

²⁰ **FABERHIME**, pro *Affabre*, dixit Apuleius Florid. lib. 2. [et Metamorph. lib. 2. et 11.]

²¹ **FABEUS**. Vide *Fabon*.

²² **FABIACUM**, Præstatio ex fabis. Charta ann. 1211. in Chartulario Eccl. Carnot. n. 180: *Fiacium, Fubicum, ordeicum, investitiones, submonitiones hominum, etc.* Vide *Fabiarum*.

²³ **FABIANA**. Vide *Fabona*.

²⁴ **FABICORA**, Proverbiū in eos qui domesticis alimentis usi cum aliis laborant. Papias MS. Bituric. Editus habet *Fabricora*.

²⁵ **FABILIA**, perperam inter Probat. tom. 4. Hist. Occid. col. 401. pro *Fatalia*. Vide in hac voce.

²⁶ **FABILIS**, Dicendus, memorandus. Hist. invent. S. Baudel. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 4. col. 1: *Cum hoc donec quanto est revelatum tardius, tanto fabulæ identem eos latrat, major contentis Dei magnificentiæ eius subtrahat erat. Vide supra *Fabulare*.*

²⁷ **FABOLA**, est flos fabularum. Roch. le Bailly in Diction. Spagyrico.

²⁸ **FABIOLEUM** inter ornamenta vel vasa ecclesiastica annumeratur, in Ord. Ambros. eccl. Mediolan. ann. circ. 1130. apud Murator. lib. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 881: *Candelarius observator portat pteham cum manutergio volutum... et casulam argenteam et Fabioleum argenteum, et duas alas textus Evangeliorum. Anleg. Pascholum?* Vide in hac voce.

²⁹ **FABISOR**, pro *Favitor*, Gall. *Fouteur*. Papias MS. Bituric. *Fabisor, Favtor, Jovens*.

³⁰ **FABOLARI**, pro *Fabulari*, in Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641: *Fabolor, fabellor*. Vide *Fabulare*.

³¹ **FABONIUM**, FABONTUS. Vide *Favonium*, *Favontus*.

³² **FABRARIA**, Ars ferraria. Statuta Massali. lib. 5. cap. 53: *Ordinamus presentem capitulo quod fabri exercent... ministerium Fabricaria per se, vel per alios in Massilia, vel ejus territoria non accipiant pretium, vel mercedem ultra modum infra scriptum, vide licet pro ferrando equo xv. den. de pede uno, etc.*

³³ Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Fabraria, Prov. Fabricia*.

³⁴ **FABRATERIA**, Ornatus fabrorum, vel domus, vel locus, ubi fabricæ sunt, Ugolini. Glossar. MSS.: *Fabrateria, Fabrica, quæ sedent fabri, vel ornatus eorum.* [Aimoinus in Vita S. Abbonis Floriac. sæc. b. Benedict. part. 1. pag. 44: *Certe qui volunt exequi in Fabrateria inebuit cupiditates suas pravas, ipsi nituntur condere leges*

iniquas. Pro ipso opere utitur idem Abbo in Epist. Qui nunc Hierosolymis exulat pro suorum mendiciorum Fabrateria]

³⁵ **FABREFACTUS**, Ars, fabrica. Chron. de S. Maria Magdal. Ms. ad ann. 1279: *Caput vero ipsius postmodum in concha pretiosissima ex auro puro et lapidibus pretiosis miro artificio ac decore Fabricatus inclasit, ubi devote corpus et caput reservaret et miraculis evidenter declararet.*

³⁶ **FABRICA**, Fabricæ, pro operibus publicis, leg. 13. Cod. Th. de Prætorib. (6, 4.) leg. 14. 30. de Oper. publ. (15, 1.) etc. *Fabricatio publica, usus publicum, leg. 2. de Sepulcr. (9, 17.) viol. Vide leg. 37. de Decurion. (12, 1.) eod. Cod. Proprie vero Fabricæ dicte, in quibus arma fabricabantur. Ammian. lib. 14: *Tribunos Fabricarum insimulasset, promittens arma.**

³⁷ Occurrit, eadem notione, in Correct. stat. Cadubr. cap. 116: *Sancimus quod quatenuscumque contigerit effici aliquod opus pro communi... inasarius communi... teneat in quatuorcentum computum... hominum creaturæ, qui laborant sive operas darent ad Fabricam vel opus illud quod fieri. Pro extructione vel refectione murorum urbis seu castris accipietur in Charta ann. 1319. ex Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 318: *Item pro Fabrica dicte ville, duo modia frumenti. Nisi eodem sensu intelligas, quod infra Fabrica 4. alio ut civilibus perinde atque ecclesiasticis bonis attributa fuerit hæc vox.**

³⁸ **FABRICA**, Gallis, *Forge*, Ordinatio Hospitii S. Ludovici Reg. Franc. ann. 1261: *Cumbellani habent... 12. pecas canalic minute, et Fabricam ad tres equos. Occurrit ibi pluries. Id est, Cambellani habent quidquid ferri necesse est pro tribus equis, ex fabrica Regii.*

³⁹ Charta ann. 1327. in Reg. 58. Chartoph. reg. fol. 3. r. *Item concessum Felicio de Antiquodol Fabricam seu forgeam, quam nunc habet supra magnam portam Pontisus. Accipiet etiam videtur hæc vox pro quovis edificio, in Lege Burgund. addit. 1. cap. 1. § 7. et in Lege Bajwar. tit. 8. cap. 2. § 1. in qua alii Codd. habent *basilica*, ut monet Steph. Baluzius, adeo ut fabrica et basilica idem fuerint. [Litteræ Alberti Imp. ann. 1300. apud Ludewig. tom. 6. pag. 40: *Quæque Fabrica in Nurnberg solvet (Burgavio) unum so l'dum annuatim.*]*

⁴⁰ Pro qualis officina, quo sensu *Fabrica* utuntur illi, legitur in Charta ann. 1048. apud Lamium in *Delic. erudit.* inter notas ad Hudoper. Charit. part. 3. pag. 1031: *Una cum casis et hofdelis et universis Fabricis suis, etc.*

⁴¹ **FABRICA**, Opificium quodvis ferrarium. Tradit Fuldenes Schannati pag. 403: *Slavi cæpi singulas fabras lini (debent) Scutiores secuti xii. et una Fabrica. Extratum computi anni 1347. Histor. Dalphin. tom. 2. pag. 210: *Cum Dominus venisset de Justia Tollini solvit pro Fabrica xii. den.* Hoc est, pro calcando equo, qua notione non semel accipitur vox *Fabrica* in Instrumentis Dalphinalibus.*

⁴² **FABRICA**, Proventus Ecclesiæ, illius reparationi aliisque divinis cultum spectantibus destinati, Gallis *Fabrique*. Addit. 4. ad Capitul. cap. 58: *Quod in*

unquamque ecclesiam nisi Episcopus praestit, quoniam tam de redditibus quam de oblationibus seculum fieri debent portiones; ut una sit Episcopus, alia clericorum, tertia pauperum, et quarta Fabricae ecclesiasticae adificetur. Littera Caroli VI. Franc. Regis ann. 1385. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 1614: Interdum contigit, ut in Ecclesiis in quibus Praefecti fructus, redditus et proventus annui anni, et Fabricae fructus alterius anni percipere conveuerunt. Testamentum ann. 1433. apud Blount in Nomoclon. Angl. : Item lego Fabricae ecclesiae cathedralis Hereford. xii. den. Item lego Fabricae capellae B. Mariae de Bromyard xii. den. Fabrica Ecclesiae, in Obituario Morinensi f. 3a. Occurrit praeterea apud Modus Formul. Anglic. cap. 43o. tom. 4. Concil. Hispan. cap. 6. col. 2. pag. 19. col. 2. etc.

FABRICE, eadem exceptio, in Lit. remiss. ann. 1476. ex Reg. 204. Chartoph. reg. ch. 183 : La Fabric de la paroisse de Maille, etc.

FABRICAE LITTERAE appellat Clemens IV. Papa ann. 1267. in Epistola ad Archiepiscopum Hissal. inter Anecd. Marten. tom. 2. col. 476. Litteras quibus Rom. Pontifex Legi concederet licentiam accipiendi partem proventus ad Fabricam Ecclesiae pertinentium.

FABRICAE DECIMAE, Ead. notione, ibid.

FABRICARE, Clavis figere. Acta SS. Aurei et Socorum Mart. Junii tom. 3. cap. 51 : Deinde dicit eos ad neminem, et eos ibi Fabricari fecit ad datus arbores, cum cates et compedibus per fabras, ponens datus custodes super arborum.

FABRICARIUS. Gloss. apud Martiniellum in Lexico : Εἰς τὴν ἱερὰν, Ligna Fabricaria.

FABRICATOR, Cui adificiorum curae demandata. Charta Jacobi Adriensi. episc. ad calem Stat. Ms. eed. S. Laur. Rom. : Qui tres scilicet canonicos et duo laicos eligendi, vocentur magistri operarii sui magistris Fabricatores ecclesiae S. Laurentii in Damaso.

FABRICATOR ECCLESIAE, Edis sacrae procurator, Aedificus, Gall. Marguillier, index MS. beneficiorum Ecclesiae Constant. fol. 89. verso : Decem libras Turan. ... levandas super communiam ejusdem Canonici, si contingerit ipsum residuum propter non fecerit; sit autem, supra fructibus prebenda capient per Fabricatorem Ecclesiae. Vide Fabricarius.

FABRICATUM, Vasa aurea aut argentea, aurum omne, argenteum factum, aut in vasa conflatum, in Formulis antiquis apud Lindenbrog. 49. 67. 72. 75. 77. 78. 33. in Formula 18. ex Baluziano, Form. 8a. ex Adegavensibus, etc. Gesta Regum Francorum cap. 13 : Aurum quoque multum et argentum, Fabricatorumque speciosissimas tradens Legato, etc. Primum Testamentum Widradi Abbatii Flaviniacensis : Et quod superius memorari debueramus, tam aurum, quam argentum, vel reliquas Fabricatorumque minister Ecclesiae, etc. [Littere Decreti Clerici pro Monasterio Sibiensi ann. 3a. Caroli Regis ex Archivo Audomar. : Fabricatorum Ecclesiarum auro argenteoque, drappata, etc. vobis per ven-

ditionis titulum, accepto pretio, Ecclesiae vestrae a die praesenti transfigo. Extenta iurium Comitum Sabaudiae ann. 1319. tom. 1. Histor. Dalphin. pag. 86 : De quolibet vendente, ... causas, coria, Fabricatorum auri, cyphos, etc.]

FABRICATUS TESTIS, Subornatus, Gallie Saborné, in Depositione variorum testium coram Officiali Rotomag. ann. 1395. ex Archivo B. M. de Bouo-Nuncio Rotomag.

FABRICENSES, Qui in sacris fabricis arma euebant et fabricabant, de quibus est titulus in Cod. Tb. (10. 21.) et Justin. (11. 10.) quorum Praepositi, Primitivii Fabricae dicebantur. Erant Fabricae et Fabricenses sub dispositione Magistris officiorum. Vide Cujac. Gothofred. etc.

FABRICERIUS, Aedificus, Curator aedis sacrae, Gall. Marguillier. Diploma ann. 1530. in Dissertatione V. Cl. Muratori tom. 2. Anecd. pag. 315 : Conventus venerabilibus Canonicis et Fabriceris sacelli S. Johannis Baptiste Modortae .... cupentesque .... Canonici et Fabricerii hunc honesto voto satisfacere, etc. Vide Fabricarius.

FABRICERUS, Aedificus, et Fabricarius. Lit. remiss. ann. 1461. in Reg. 198. Chartoph. reg. ch. 215 : Jehan Pinart procurer et Fabricerur de la paroisse de la Revestzon, etc. Jehan Maueschal Fabricerur de la paroisse de Maille, in aliis ann. 1476. ex Reg. 204. ch. 183. Infra : Fabricerur de ladite paroisse.

FABRICIE BUECKLE, Gall. Oublie. Vide Nublie.

FABRICINA, Officina ubi faber operatur. [** Vel potius ipsa opera in hujus officina fabricata. Guerdard.] Codex MS. Irminonis Abb. Sangerman. fol. 72. v. col. 1 [** Brev. 13. sect. 104.] : Hado fider propositi medietatem mansi de Fabricina tua.

FABRICINIUM, Idem quod Fabricatura. Capitula Caroli C. tit. 31. [** Edict. Pist. ann. 864.] cap. 23 : Aurum vel argentum, in vel quodcumque Fabricinium ex auro vel argento, etc. Occurrit ibi iterum.

FABRICORA, Proverbum in eo qui domesticis alimentis vel cum nullo laborant. Papias. MS. Bituric. habet, Fabricora.

FABRI GROMANII, Ferrarii, vel ararii, ut vocatur a Plinio lib. 34. cap. 8. In Statutis antiquis Abbatie Corbeiensis lib. 1. cap. 1 : Fabri grossarii sive, artifices rustici. Vide in Grossarius. [** Germ. Grobschmidt. Adel.]

FABRILES UVAE, Fumi vapore siccatae. Carlius Aurel. lib. 4. Chron. cap. 3 : Item Uva, et magis sunt vapores siccatae, quam Fabriles appellant. Adde lib. 2. cap. 7. 13. lib. 3. cap. 2.

FABRILITER, Fabri arte. Charta ann. 1315. ex Bibl. reg. : Ostia dicta turris prius firmata, ... Fabrilitate aperiri fecerunt, et amotas serraturarum praepedit, introierunt ibidem. Utitur Prudent. Apotheos. v. 519.

FABRILLA, et FABRISMA, Uxor fabri, Ugutoni et Joanni de Janua. [** Vide supra Faberula.]

FABRIQUERIUS, ut Fabricarius. Synodus Orlomani ann. 1600. tom. 4. Concil. Illis. pag. 737. col. 2 : Fabricarius qui fabrica ecclesiasticae proficiantur, homines

divites, pecuniosos, conscientiae integritate insignes .... elegant, quibus fabricarum vel ditus .... et totius anni proventus committuntur. Fabricerique collectis fructus obsequi majori consensu Parochianorum .... mittuntur; et elapsa annali munere, inter munera accepti et expensi rationem reddant. Vide Fabricator.

FABRIRE, Fabricare. Fortunatus lib. 2. Poem. 8 :

Quod nullo veniens Romana gente Fabrice, hic vir barbarica prole peregit opus.

FABROSUS, Ferdo. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide supra Fabolari et mox Fabulare.

1. **FABULA**, Pactum, conventio, Pausanias. Glossarium vetus : Fabula, id est, pactum conditionis. Quo notione vocem hanc usurpat non semel Lex Longmarch. lib. 1. tit. 9. §. 2. tit. 33. §. 3. tit. 30. §. 3. lib. 1. tit. 1. §. 1. Leges Rostri Regis tit. 53. lib. 1. tit. 105. §. 30. et apud Herodotum. [** Rod. 144. 351. 191. 178. Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 433.]

In Foris Hispanicis lib. 3. tit. 1. §. 6. lib. 5. tit. 2. §. 4. dicitur ille moris ante judicium, seu mori sine fabula, qui moritur intestatus, tabulis testamenti non confectis. Sic, sine lingua, apud Tyrium. Vide Gamala, et Inordinatus.

2. **FABULA**, pro Rumore, apud Seneca : lib. 3. de Benefic. cap. 23. et alius locis. S. Hieronymum Ep. 33. ad Castrum. Tertullianum Apologet. cap. 21. etc. Fortunatus Carm. ad Justinum Imp. :

Corrit ad extremos fidei pila Fabulae gentes.

Epistola Sigeberti Regis ad Desiderium Episc. Cadurcensem tom. 1. Hist. Franc. Deum Fabula exstante a pluribus et fidelibus nostris cognoscimus, etc. Gregorius Turon. lib. 5. cap. 49 : Fabulam fingit, quod Gotaricus Rex capere vellet Turonicam civitatem.

3. **FABULA**, Historia, narratio. Vitis Eparchii Abbatis Iuliacum. cap. 17 : Fabulas eremitarum eis sepius exponeret. [Fortunatus Praebiter in Vita sancti Medardi Episcopi, apud Aetherium Spicil. tom. 6. pag. 410 : Vos, vos, inquam, qui dicam Pastores, Abbates, Rectoresque Ecclesiarum, vos, haec Fabula, non fabula, sed res veritatis gressu respici, vos instruit, vos amant, etc.]

FABULARE, Fabulari, Confabulari. Gloss. Lat. Gr. Fabulari, potestatem, sapientiam, laetitia, Favillare, Loqui. [** Hic fabulae, hodie Fabulae.] Regula 2. Casarii ad Virgines : Dum sapientia, Fabulare omnino, vel operari non licet. Vel Charta apud Besilium pag. 388 : Nuncius Hugoni ad invicem Fabularentur. Alio fonsi Regis Castellae, era 1129. apud ton. de Yperz tom. 6 : In sua vita, in quibus cum loquela sua poterit Fabulari. V. currit etiam in Synodo Rom. sub Eug. II. PP. cap. 15. apud Joann. Sarabier. Ep. 100. in Vita S. Samsonis Episcopi. Vide lib. 1. cap. 33. 55. in Epistola scripta nomine Jesu Christi sub Carolo M. etc.) quae hac notione vix ista non semel est posita a Plauto. Fabulas conserit, dicitur pletidum in Pertinace : Fabula pro literatur, pro privatis ac doctis sermonibus. Iampridius in Heliogabalo, et in Al-

dio Severo. [* Marius Mercator pag. 353 : *Si passus est, quomodo impassibiliter ? Si impassibilis, quomodo passus est ? Fabularum infabulatur, ut sentiat inensibiliter.*]
 * *Fabioir*, pro Fabulas narrare, nugare dicere, apud Guinevil. in Peregrinat. hum. gener. Als. :

Qu'est che, a dit le patient,
 Que m'as vous chi Fabioir ?

¶ **FABULARIUS**, Fabulator, qui scribit vel narrat Fabulas. Lambert. Ardens. apud Ludewig. tom. 8. pag. 473 : *Tot et tantum distans est copia verorum, ut Augustinus in Theologia, Atropogium Dionisium in Philosophia, Miltarium Theodem Fabularum in vntis Gentilium, in cantibus gestorum vis in venturis nobilitum, vis etiam in fabellis nobilitum, jocularitatem quocumque nominatissimos equiparare putaretur.*

¶ **FABULATORIUM**, Locus Monasterii, ubi Fratres confabulantur. Utitur Martini Monachus a Mahillonio laudatus tom. 3. Annal. Bened. pag. 344.

¶ **FABULATORIUS**, Superfluous, inutilis. Stat. comitat. Vensis, sub Clem. PP. VII. ex Cod. reg. 4660. A. cap. 23 : *Quin in testum attestantissimas ordinandis, aliqui ex dictis notariis... verbis Fabulatoria, infirmatissimum statum, struunt quod verba superflua omittendo iuncta, etc.*

FABULO. Glossa. Ibid. *Fabulas componens, Fabulones, fabularum inventores.* Utitur Macrobius lib. 3. Satur. cap. 1. [* Ubi alii legunt *Sabulo*, Vide Farcell. in hac voce.] [Glossar. Saengerman. num. 501. habet : *Fabulones, Fabularum inventores.* Vide Lexicon Hofmanni. Nostri Fabulatores dixerunt. Vetus Poëta MS. e Bibl. Coislin. :

Un Roi un Fabulo avoit
 A qui deduire souloit.]

¶ **FABULOSE**, Falulando, Gall. *Dans la conversation*. Fragm. Hist. Brit. Arnor. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 49 : *Accordus (Nomenius) ad Convivium monasterii Belvoti abbatem, verum simplicem et innocentem, et sub specie veritatis illi se deducens, expressit illi Fabulose, ut erat illorum, de dignitate regni Britanniae.*

FACIES, *Leviticus* quantic, in Gloss. NS. ad Alexandrum Iatrosophistam. Vide *Palata*.

¶ **FACCINERUS**, Fascinator, prestigat, alias nostris *Facciner*. Lit. ejusdem inquisit. ann. 1435. apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 162 : *Ager Dominicus idem quasi squalens incultus, licet magnas recitationes de multis haereticis et Faccineris fecerit a duobus annis.* Lit. remis. ann. 1455. in Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 103 : *Le pere des supplians venant de la ville de Blois... commença à crier aux supplians... tues ces vilains Facciners et Facciner.* Alia ann. 1456. in Reg. 189. ch. 47 : *Estoit commune renommee au pais que l'illustre Jehan estoit sorcier et Facciner.* Vide *Faccinerrius*.

¶ **FACCITANS**, Eleganti. Vita S. Galteri Abb. auctore Monacho rjns discipulo, inter Acta Sanctorum Aprilis tom. 1. pag. 75 : *Non hic attendis ditorum Faccitantes, ut verborum rusticitatem, sed rei quam narraturus sum veritatem.* Vide *Facta*.

FACILLA, dimitt. a *facula*, uti hoc a

face, vox Petrarcae et Danti nota, *Faccellina*, Senecibus, Occurrit in Actis S. Tharaci Martyris. Pachymeres lib. 6. cap. 31 : *Φακίλλος* ἐστὶ πῦρρον πείσωντις.

FACILLA, apud Lampridium in Helingabalo, quid sit, vide apud Casaubonum.

¶ **FACILLUM**, *Lo cicerio*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

¶ **FACIMINE**, *Cantilean*, *quos cantant mulieres pro pueris dormientibus, vel pro sapientibus pueris.* Glossar. vet. ex Cod. reg. 551.

FACENDEIRA, [Cultura praedii rustici, species cucurbitae, ab Hispan. *Fazer*, *Facere*, operari.] Charta Adelonsi Regis Castellae aera 1218. in Histor. Segovicensis cap. 18. § 2 : *Absoho etiam omnes Clericos et Sacerdotes totius regni veli ab omni Facenderia, et fossadeira, et postea, et qualibet alia pecta in perpetuum.* Vide *Fazenda*.

¶ **FACENDRA**, Servitii *quos corvatae* species. Charta Ildes. reg. Castel. inter Acta SS. tom. 6. Jul. pag. 55. col. 1 : *Essent excusati et absoluti ab omni alio pecto et Facendria in toto regno.* Alia ibid. col. 2 : *Fucendrum faciant in civitate Tolei.*

1. **FACERE**, Commorari. Exodi cap. 34 : *Facit ergo ibi cum Domino Moyses 40. dies et 40. noctes, etc.* Papinianus in leg. Miles. ad leg. Jul. de Adult. (lib. 48. tit. 5. fr. 11. § 5.) : *Ne sibi computarentur dies, quos in custodia Fecisset.* Adde leg. 14. d. de Statu lib. (40. 7.) in Monumentis Christianis : *Fecit annos xx. etc. pro vixit, passim habetur, apud Gruterum 447. 3. 838. 12. 842. 7. 1051. 1. 1176. 9. in Actis Apostol. cap. 18 : Πέντας ἔχοντες τὴν.* Et cap. 10 : Πέντας τὴν καὶ τῶν. Occurrit haec loquendi formula non semel apud Scriptores, Senecam Epist. 67. Capitulum in Maximo, Julianum Attecess. Constit. 15. § 57. in Collat. Carthag. cap. 143. apud S. Jacob. Egi. 4. in Actis S. Theophrasti Mart. n. 12. S. Fructuosi n. 2. in Actis SS. Nicandri et Marciani apud Caraccionum sub finem, apud Gaudridum lib. 2. de Vita S. Bernardi cap. 3. Anastasium Bibl. in S. Marcello PP. in Hist. Eccl. pag. 77. 99. Donnizonem lib. 3. cap. 18. Lupum Ferrar. Epist. 4. etc. Vide Glossar. Pithei ad Julianum Attecess. [* et Marin. Pap. Diplom. num. 73. not. 34.]

Ubi Fecit mensis talis dies tot, etc. Loquendi formula frequens in Actis quinti et sexti saeculi, pro diei ac mensis character. Nicetius Episcop. Epist. 2. tom. 1. Concilior. Gall. pag. 353 : *Per festivitatem S. Martini, quam undecima die Facit Novembris.* Vetus Epitaph. in Monast. S. Crucis Burdeglassis : *Hic requiescit bene recordationis humilis KPI. Monnolant, qui vixit annos CXX. (circiter) septuaginta, quod quon nullus fuit dolus malus, qui fuit bene lae iocundus, hoc est accepit transiit sub die VI. Idus Augustas, ubi fecit Augustus dies septem, anno V. regnum Domini nostri. Chlodevici rex f. Alia bina Epitaphia conjugum parisi, inventa in Ecclesia S. Acheoli juxta Albanum ann. 1660 : † *Leudrinus* hic requiescit in pace, vixit annus L. defunctus est ubi fecit gener. dies XV. † *Falsidina* hic requiescit in pace, vixit annus XXX. defuncta est, ubi Fecit Julius dies XXVIII.*

Tabular. S. Cyprii Nivern. ch. 38 : *Thotboldus scripti et dictati in mense Octobris ubi Fecit dies 13. anno 1. regnante Ludovico Imperatore.* Hajusmodi dies et menses adscribendi formulas similes proferunt placita vetera optima nota, quae Jo. Mabillonius eruit ex veteribus corticeis membranis Monasterii S. Dionysii, quae cum eodem viro doctissimo ab humanissimo videre contigit in Chartophylacio ejusdem Monasterii ann. 1671. et tom. 4. Actorum SS. Ord. S. Benedicti inseruit pag. 617. 618. 620. Ea autem fere semper ita clauduntur : *Datum quod Fecit mensis Augustus dies duodecim. Datum, quod Fecit mensis Junius dies quinque, etc.* Vide Vitam Aldrici Episcopi. Cronman. num. 69. et Acta Episcoporum. Commensanensis tom. 4. Analector. Mabillonii, ubi haec formula sensum occurrat, [et infra Quod fecit.]

2. **FACERE**, Gall. *Faire avec quelqu'un*, hoc est, Rem conficere, negotium peragere, pacisci. Gregorius M. lib. 2. Ind. 3. Epist. 32 : *De Nriopolitana vero urbe... vobis indicamus, quia ut cognovimus, cum Anapulo se Fecit, et respulicula contra folem venit.* Anonymus Barcensis in Chr. ann. 1073 : *Et secundo die intrante Febr. Fecit cum ipso Dux.* An 1089 : *Mortuus est Urso Archiep. et electus est Helius.* et Fecit Bavi cum Bonamonte. Idem ann. 1080 : *Ipsa Dux Fecit sine cum Bari, et mense Aprilis Fecit Taranto cum illo et Trane.*

3. **FACERE**, Colere, arare. Capitul. de villis cap. 8 : *U judices nostrae rinas recipient nostrae, quae de eorum sunt ministerio, et bene eas Faciant.* Codex MS. Irmonensis Abbat. Sangerm. fol. 27. verso col. 1 : *Radoardus lili et azor ejus lila... Faciant in vinea arpen. 1111. in annoque ebdomada et curvatus t. libl. fol. 38. col. 2 : Maecobus colonus... Facit in vinea dimid. arpen. et Fecit ortum donauit.* Donatio anni 1164. apud Aetherium Spil. tom. 8. pag. 196 : *Athac etiam dederunt terram illam quae est ad Rocam culmen, quam Faciunt Pontius Boisan et Pontius Abbas, et terminatur, etc.*

4. **FACERE**, Dare, praebere. Charta Geraldii Abb. S. Johannis Angrie, ann. 1385. ex Chartulario ejusd. Monasterii pag. 458 : *Item quilibet die pro Fratribus mortuis nominatis in Capitulo debet Facere dominus Abbas et vinum in refectorio de Conventu.* Ibid. pag. 459 : *Item Camblentes debet Facere per medietatem Quadragesimae... centum pauperibus enibet dum allecia. Item pag. 460 : Debet Facere indollos et scutellus et tertoria ipsi die ad faciendum Mundatum.* Russum occurrit pag. 464.

5. **FACERE**, Tradere vel disponere. Leges Laithvardi Regis [* 64. (6. 11.)] apud Murat. tom. 1. part. 2. pag. 64. col. 1 : *De eo precipimus, qui filium in capillo in casa habuerit, et filium non reliquerit legitimum, ut de rebus suis amplius per alium titulum cuiusque per donationem, ut pro anima sua Facere possit, alii partes dunt, tertiam vero reliquant filio suo, sicut gloriosissimus Rotharis Rex disposuit.*

6. **FACERE**, Dicere, affirmare. Leges Rachi [* 3.] tom. 1. part. 2. apud Murat. pag. 86. col. 1 : *Si quis Longobardum quatenusque hominem alium aut servum*

sum *Facere voluerit* (i. e. sum esse voluerit contendere) et ipse ad palatium venerit ad proclamandum.

7. *FACERE* AQUAM dicitur navis, quam aqua per rimas occupat : phrasis Gallica, *Faire eau*, Vita S. Delvate Virgin. apud Vincentium Barralem : *Ipsa autem navicula, quia fuerat desituta et sicca in litore, Faciebat multum aquam in sentina sua, etc.*

8. *FACERE* HOMINES, Milites conscribere, Gall. *Lever les troupes, Faire des hommes*. Occurrit apud Ruymerum tom. 3. pag. 540. col. 2.

9. *FACERE* INDRE, Inde recedere, apud Bernardum Monachum Ord. Cluniac. part. 1. cap. 34. (*) *Facere*, Proficisci, apud Tertull. de Pallio cap. 3. *Ad illam Facit*, ubi alii legunt *vasit*.

10. *FACERE* LECTUM, Gall. *Faire un lit*, Lectum sternere. Processus de Vita S. Hyonis, Mail tom. 4. pag. 557 : *Lector ipse non Faciebat et cubabat eodem* (pauperes).

11. *FACERE* LITTERAS, Dare, mittere, scribere ad aliquem, Lupus Ferrar. Epist. 7 : *Vel autem litteras ad Andream de tua reversione*, Saxo Grammat. lib. 13 : *Litteras ad Latharium Facit*.

12. *FACERE* NIHIL, Nulli esse obsequium oneri, Codex MS. Irmonis Abb. Sangerman. fol. 55. verso col. 1 : *Sivaldis terti diuinitum pratum, habebat de terra arabili bium, vi. et Nihil inde ante Faciebat*, Remigius tenebat pratum 1. et Nihil Faciebat. Vide Nihil fecit.

13. *FACERE* SE ad unum, Privilegium Ferdinandum Gonzalez pro Monasterio S. Amiliani, inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 177. col. 1 : *Domus iste Faciebat se ad unum* : hoc est habentur quasi una, seu uni et eidem obnoxio sunt prestationi.

14. *FACERE*, ESSE, Fori pro Fuit, apud Greg. Turon. Hist. Franc. lib. 3. cap. 37 : *Givron eo anno et solita asserioreu hincem Fecit*, Galli dicimus : *Il a fait un grand hiver, Faire que fol*, pro Stulte agere, in Lit. remis. ann. 1390. ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 33 : *Avez fait que fol de ce Jure* : car vous n'avez riens poignie, *Faire*, valere, se habere sonat, in aliis Lit. ann. 1389. ibid. ch. 108 : *Le seigneur d'Estouteville demanda comment le Faisaient le seigneur et le d'ame de Monnot-rency, cuiusque et cellas Robert fessit a eux*.

15. *FACERE*, Assignare, statuere. Sencar. apud Cadom. ann. 1234. in Reg. S. Justici. Caim. Comput. Paris. fol. 27. v. col. 1 : *Quando dominus petit dotalium suum, reus non habebit nisi unum exsogium; et post defontion, et taliter reus ad assigium; et si venerit, dabit defautum et Faciet dotalium; si non venerit, reus Faciet*.

16. *FACERE*, Cantare. Acta Mss. capit. Paris. : *De funeralibus regine Francie cum omnibus ceremoniis 15. Febr. 1513. Missam decantavit reverend. dom. Cennamensis : archiepiscopus Lingobuensis evangelium Fecit, cum assistebat abbas S. Genovefi et Guillelmus Hector canonicus epistolam vero dom. Senonesis, cum assistebat abbas de Boda priorem librum et Thomas Du Prat canonicus. Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 509 : *Kj. Januarii Rothomagi Fecimus nostrum O.**

FACERE MISSAM, Vide Missa.

* *FACERE* ANTE ET RETRO, Salutationis apud monachos specus. Vide in *Inclinatione* et *Ante* et *tetro*.

* *FACERE* AUDIRE, Deferre, nunciare. Charta Bern. de Turre in Chartul. Gelisniam, ch. 857 : *Si autem vel tempus statutum regnare voluerit, provocabant eam ad hoc ipsum seniores huius loci : quod si eas audire noluerit, Facient hoc ipsum michi audire matricem et fratibus, etc.*

* *FACERE* CAPAS, Vide supra in *Capa* 1.

* *FACERE* CARNES, l'al. *Fare carne*, Prædarii, stragem edere, facere sanguinem. Steph. de Inest. Ms. ubi de Innoc. VIII. xxj. Januarii 1486. die Sabbati de mane, cum quidam armati exivissent portam virdarium, causam Faciendi carnes, observaverunt hostibus.

* *FACERE* CENSUS, Exsolvere, prestare. Lit. ann. 1366. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 678. art. 18 : *Quod licet emptores dictos census Faciantibus, eisdem census, pro precio quo darent alteri, retinere*.

* *FACERE* SUUM CURSUM, Effectum obtinere. Lit. ann. 1411. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 600. art. 6 : *Pars rea delect, si voluerit, vocari facere emptorem ad vendendum oppositionem ipsius, cur incertus non debeat Facere suum cursum*. Vulgo dicimus, *Alter son cours*.

* *FACERE* DOMINIUM, Alieni clientelam profiteri. Judic. ann. 1265. in Reg. Olim parlam. Paris. fol. 148 : *Dicebat ballivus quod bona ipsa pertinebant ad dominum regem, secundum consuetudinem terre, et maxime ville Feritulis Molonia, in qua pater ipsorum dñi burgensis fuerat, et ibi decesserat sine Facere aliquo dominum infra annum et diem, postquam venit ibidem, per quod factus fuerat homo de corpore domini regis. Se faire a quelqu'un, Aliquis domesticum et familiarem se dicere. Lit. remis. ann. 1389. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 98 : *Andrius fuit examinatus per serment, et respondit quod ei estoit a maître orle de Bourgoigne; conveinca que non, il se fist a nostre très-cher et très-ami oncle le duc de Berry; et après convenir pareillement, il se fist a nous*.*

* *FACERE* ECCLESIAM, Illam restaurare. Charta ann. 1050. inter Arctos. tom. 11. Gall. Chart. col. 151 : *Novimus ex antiquitate auctoritate institutum, ut si qui Fecerit ecclesiam, per sacrorum seriem apud future posteritatis ratum faciat et notum*.... Locum sancti Martini.... qui temporalis pries sub monasticæ regula religionis viguit, ad priorem statum.... revocare disposuerunt.

* *FACERE* FACTA SUI, Petitiones suas in iure allegare et probare Arest. ann. 1371. 30. Aug. in vol. 6. arrestor. parlam. Paris. : *In ceteris partes ipse non possunt sine factis expectari; Facient igitur facta sua, et iniqua facta carie nostra reportata, factus. Vide Factum, 3.*

* *FACERE* FREDUM, Vide infra in *Fredum*.

* *FACERE* FIGUS, Vide infra in *Figla* 2.

* *FACERE* FILIOLUM, Puerum e sacro fonte baptismatis suscipere. Vide infra in *Filiologum*.

* *FACERE* FIRMIUM, SE FORTEM, vulgo *Se faire fort*, Spondere, in se recipere. Ter-

rear. Apehon. : *Johannes Borghide filius, pro Petro Borghide ejus pater, pro quo promissit Facere firmum et de rata habendo, etc.* Ibidem : *Pro quo se fortiter Fecit et promissit Facere firmum, etc.* Vide in *Fortis*.

* *FACERE* HONOREM, Gall. *Faire avoir, Recupere, restituer*. Charta ann. 1321. ex lib. alio episc. Carnot. : *De meragio dicimus, quod episcopus debet sibi habere suum servitatem, et de collecto merbagio habebat episcopus partem suam et major suam; et si fuerit defectus in meragio, debet hoc serviens episcopi monstrare majori, et major debet Facere haberi defunctum eundem*.

* *FACERE* HONOREM, HONORARE, vulgo *Faire honneur*. Chron. Bergom. ad ann. 1386. apud Muratori. tom. 16. Script. Ital. col. 855 : *Et fecerunt fieri pro Faciendo honorem cuique plures centum totas, etc.*

* *FACERE* ICTUM, Petitionem conicere, Gall. *Porter un coup*. Lit. remis. ann. 1359. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 384 : *Volens ictum, quem dictus Ervill. fuerat volbat, impetire, monachis suis.... obsequium dicto glorio levavit, ita quod dictum ictum totaliter impeditur*.

* *FACERE* INTIMIDAM, Phrasis Gallica, *Faire craindre*, Acta Mss. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 36. r. : *Fulebat quod dicti homines portabant in zonis suis cultellos sine ganivetis, qui sibi multum placebant et Fecerant ei magnam intimidam*.

* *FACERE* NATURAM, Semon emittere. Lit. remis. ann. 1382. in Reg. 122. Chartoph. reg. ch. 38 : *Le supplient confessa, pour doubte d'icelle ghyne et de rigueur de justice, qu'il avoit fait nature en la bouche d'icelle femme, combien qu'il n'en eust rien fait*.

* *FACERE* SE NASCENTEM, Italici, *Fare il nascio*, Ignorare agere, rem de qua si interrogatur, profiteri se signorare. Inquisit. de forest. Breval. in Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 5. fol. 157. v. : *Jareis facti super consuetudine, quom milites et proheriter, exigunt in foresta Brevalensis per les milites. Milo de Meaul, Symon de Meaul, Radulphus de Felas.... qui Fecerunt se nascentes*.

* *FACERE* PARTEM, VOX FORENSIS, In aliquem item intendere, Gall. *Se faire partie*. Charta ann. 1323. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 339 : *Civitas competeret relecta et liberis euerigere carnalibus suis dicti Johanes Journe, ad Faciendum partem contra dictam civitatem, si sua credulitate interesse. Vide in *Parti*.*

* *FACERE* PULCRAM FACIEM, Gall. *Fait bon visage*, Aliquem benigno vultu exornare. Acta Mss. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 36. r. : *Predicari heretici audent ipsi testi pulcrum faciem, et ostendebant ei signum dictionis*.

* *FACERE* SINGINEM, Nostri, *Fait sang*, Vulnerare, adeo ut sanguis efflueret. Charta ann. 1445. in Chartul. Latiniæ. fol. 43. v. : *Itellus de Sasseville d'icellui rapu' effusa et novra en la main entre deux dous, et lay Frist sang et playe ouverte. Aliis ann. 1465. ex Chartul. S. Petri Carnot. : *Lesquels destrent plusieurs desces reliques, lors forçant sans se plaines, et les mutiler de corpi arbres, tellement que mort s'en ensuit en la personne de frere Eustache Chort*.*

* 2. **FACIALIS**, Ad faciem specians. Annal. Victor. MSS. ad ann. 1334: *Hic* (Benedictus XII.) *decretum edidit qua incipit: Benedictus Deus in donis suis, ad decisionem questionis inter theologos ductus agitatione De Faciali vitione sanctorum et aliorum beatorum ante drem iudicii.*

FACIALITER, Secundum faciem. Stephan. Juliacus in Vita B. Coletae u. 8: *Inhibetur vero Facialiter ludibria decorata coloribus, allectio etiam et risus.* [Facialiter noxia, in Lexico Phil. Godefridi.]

* **FACIBILIS**, Qui fieri potest. Reg. sign. Peter Cam. Comput. Paris. fol. 136. r^o. col. 2: *Licet promissa diffidit sint, sunt tamen Facibilia, sicut credit, si fuerint cum diligencia protegentur.*

† **FACIENDA**. Vide *Fazenda*.

1. **FACIES ECCLESIAE**, Ostium, limen. Willelmus Neuburgensis lib. 3. cap. 26. de Alisoria Aquitana Henrici III. Regis Anglie conjuge: *Solutissime a lege prioris veri, in Facie Ecclesiae, quando, ut ita dicam, illius licentia, ille max suo occidit conjugio. Formula nostris trita: Se marier en Face de sainte Eglise.*

† 2. **FACIES** pro *Fastio*, Tæxida transversa scuti genitalis. Gall. Fast. Diploma Maximiliani Augusti, quo Episcopum Cameracensem Ducent creat, inter Instrum. tom. 3. novæ Gall. Chr. col. 8: *Fulcitur scutum quodvispartem habens in superiori dextra et inferiori sinistra, in campo argenteo tres Facies rubæ, latus, manubris brevis rubis.*

† 3. **FACIES GLADIJ**, ut in sacris Scripturis *Os gladii*, Acies. Gall. *Fil de l'épée*. In *Facie gladii* perperit (civitem) in Ogerii Panis Annal. Genuensibus ad ann. 1304.

† **FACIES RASATA**, Præ ira rugis sulcata. Chronic. Domin. de Gravina apud Murator. tom. 12. col. 350: *Dux autem ipse, quia juvenis fortis erat et levis, in oculis suis mortis, viriliter moribus se defendens, atque horribilibus vocibus, cunctis monis illorum, excensas crinibus aureis et Facie rasata, Vide Rasputa.*

* **FACIETAS**, mendose pro Societas, in Lit. Caroli IV. imper. ann. 1355. tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 186. col. 2: *Ut dum Facietas quatuorque in Italia surgere contigerit, se mutuo, coadiuvant ad exterminandum congregationes huiusmodi.*

† **FACIETERGIUM**. Vide *Facietergium*.

† **FACILETUM**, ut *Facietergium*, Mappa, qua facies tergitur, in Act. MSS. monast. S. Arbogasti Argent.

* **FACILIS**, Precepta, inconsultus, ingenium fervidus. Greg. Turon. Histor. lib. 2. cap. 27: *Unus levis, invidus ac Facilis, cum roge magna, elevatum bipennem arce impulit, etc.*

† **FACILLA**, Falcula, Gallis *Facelle*. Privilegium Ledwini Alb. S. Vedasti Atrabai. de censu ann. 1236. e Chartulario V. ejusd. Abbatie pag. 243: *Qui vendit hastas, in anno 1. hastam; qui Facillas vendit, in anno 1. Facillum; qui ferrum paralem, in anno 1. ferrum. Catalecta veterum Poetarum de pictura mensium:*

Augustum prolium torret Phænotum ardor,
Quem recreat fœnus gello, Facilis, melo.

Sic legendum puto, non *inbella* pro *Facilla*, ut emendat Grævius ad Glossas Isid. in vocibus *Baucatem* et *Gellorum*.

FACILLARE, Vita S. Deicolii Abbatii Lutrensis u. 35: *Cumque nefas tale crearet, et nemo esset, qui Facillaret, quasi licenter miserrum caput tanto uteretur insectu.* Ubi Bullandus, *Facillare, est quasi facies aperire, i. cum nemo esset, qui ille quem quidem hincere auderet.* [A *Facilla* dictum puto *Facillare*, quod sit quasi *Facile* scire, unde *Facillare* eo loci rescare facile interpretaretur, i. cum nemo esset, qui exortum malum strenne compesceret.] Alias *Facillare, est strangulare, sive fauces opprimere, [a fauce quasi *Facillare*. Gloss. Lat. Grec. e *Facillare*, *επαγγαζω*.]*

† **FACILLATURA**, Omne segetum genus facille secutum. Eugeleb. *Maghe* in Chronico Bonæ-Spei pag. 124: *De Facillatura fratres de Cories de messoribus suis duas partes eidem Giliardo dabunt et tertiam sibi retinebunt.* Ibidem pag. 176. in Sententia arbitrali: *Des delais ki existent entre seigneur et Nicholam... l'Abet et le Convent de Bonner-Eperrance... des denz parties dua Facillage de ces terres.*

FACILLUS, FACULUS. Testamentum S. Everardi Comitis apud Miram in Cod. Donat. piar. cap. 21: *Spatham unum cum anillis hileis, et ensipule aurea, et Faculum unum de auro et gemmis, baltheum unum, etc.* Infra: *Spathas duas, nam cum hileis argenteis et auris simul, Faculum de argento et uero unum, baltheos, etc.* Mox: *Alterum Faculum cum gemmis ureum.* [Faculum interpretatur Pugionem, Gall. *Poignard*. Vide ejusdem Miræi Diplom. Belg. edit. 1753. pag. 21.]

FACIMA, FAYENA. Charta ann. 1207. apud Ughellum tom. 7. Ital. Sacr. pag. 594: *Si ipse Presbyter 8. Facinas de musto et puteolo minus usi coram Monasterio habuerit, ... licet ipsi capere de rebus ipsius Monasterii, quantum minus fuerit ipsius 8. Fayena de musto et puteolo, etc.*

† **FACINA**, Litteræ Archiepiscopi Eberdun. ann. 1190. Hist. Delph. tom. 3. pag. 54: *Concedimus Bonino Mynerici et Johanni Boni de Bergamo, ad fovendum et operandum quandam argenti fodinam ... ut munum, quæ inde extraxerint, possint et debent ducere in terram nostram et non alibi, et facere fornellum, molendinum, et etiam Facinam suam in territorio Ciliari... et operari et affluere ipsam menam, et fundere et probare expensis suis propriis. Legendum fuit *Phabrum* vel *Fabrien*, Gall. *Forgue*: haud scin immen ad mendum sit, cum*

† **FACIARA**, Vadem notione, ut videtur, occurrit in Quartular. S. Sulpitii Bituric. f. 27: *Cum canza, casualibus, curbaris, vinis, campis, pratis, piscuis, officinis, Facinariis.* Ad l. leg. *Farinarii*.

† **FACINORITAS**, f. pro *Facinorositas*, Scelus. Lib. 1. rer. Danic. apud Ludewig. cap. 6. Reliq. MSS. pag. 127: *Accusari curavit legitimis modis archiepiscopum Upsalensem gravibus irretitum criminibus, de positione dignis, convictum, aut Facinoritate, aut aliis contemptibus viis, quibus possunt crimina incallescere.*

† **FACIO**, pro *Factio*, fabrica, Comput. eccl. Paris. ann. circ. 1381. ex Bibl. S.

Germ. Prat.: *Item querendi ocellus cum merrano, pro Facione portæ granachie.* Vide *Facto*.

* **FACIOLUS**, Leguminis species, in Phætol. Ital. *Fagiolo*, Barel, serm. in Septuag. fol. 2. v. col. 1. edit. ann. 1527: *Apus unius cardinalis ingresses ordinem grossæ leguminis et mole condita comedit; dum interrogaretur a cardinali quid comesset per multas dies, fobam, inquit et Faciolum.*

† **FACIOMARIUS**, *avasssæte*, in Gloss. Lat. Grec. Sangerman. Laurentin in Anal. thea *Faciomariis*, idem est qui *Factiosus*, Vide *Factionarii*.

* **FACIONATUS**, Polonici fori vox. Stat. confirm. ann. 1505. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 330: *De termino facietenus, alius Facionato. Item terminus facietenus datus, alius qui Facionatus dicitur, in una septimana dari debet, sic dum res aliquæ attestantur cum ministeriis, tamen si non repositus ille apud quem fit arrestatio, possit terminum ministerialis illi. apud quem est arrestatio facti, comparandi coram captivo in una septimana. Cuius se in ius vocato videtur, quo personam citatam alloquendo sit, non scripto; aut ita ut ipse per se respondere teneatur.* Vide in *Factio*.

† **FACINTERCULUM**, *Facietergium*, Vide *Faciergum*.

† **FACISTOLIUM**, *Facistorium*, ab Hispano *Facistol*, Pluteus, analogum, Gall. *Pupitre*, *Lutrin*, Synodus Mexicana ann. 1585. in Conciliis Hisp. tom. 4. pag. 384: *Cujus* (Cantaris) in *Facistolio* cantare et servitores Ecclesie cantare docere... officium erat. Ibid. pag. 398. jubetur canesla oratorio ad id *Facistorio* providendi. Occurrit *Facistorium* apud Baluzium Miscell. tom. 6. pag. 275. sed pro sella plicatili, Gall. *Fautral*. Vide *Faldistorium*.

* Inventar. MS. thes. Sedis Apost. ann. 1295: *Item unum Facistorium parvum de chano, quod jungitur simul, sicut una dubula.*

FACISTERGIUM, *Faciergum*, etc. *bidur* lib. 19. cap. 25. et ex eo Papias: *Facistergiu et manutergium, a tergendu faciem, vel manus, dictum.* [Papias MS: *Facistergiu, a tergendu faciem, hinc possi esse solent.*] Will. Brito in Vocab. MS: *Sularium dicitur Facistergiu, quo sudorem extergimus a facie.* Ioan. de Janua: *Facistergiu, i. togilla, sive parvulum gausape ad tergendu faciem.* Gall. Lat. Gall.: *Facistergiu, Toaille.* [In Sangerm. *Toaille* à torcher la face.] Itali *Paszoletto*, linteum tergendæ faciei dicitur. Theodulfus lib. 1. Carm. pag. 139:

Quæ facies humore levi polamine solvas
Tergens, qui dandam tibi manus habet.

Regula S. Isidori cap. 14. de suppellectile Monachi: *Stratus erit storum, et stragulum, pellesque innatae dæ, galbanis quoque et Facistergiu, ginnasiusque ad caput pavidus.* Fortunatus in Vita S. Radegundis cap. 2: *Facistergiu jacentem puerum colligens.* Gregorius Turon. de Vita Patrum cap. 8: *Facistergiu deprendentibus villis interitum, quod Sanctus super caput in de obtus suis habuit.* Adde Regulam Magistri cap. 17. 19. 81. Regulam S. Cesarii ad Virg. cap. 42. Codicem Epistolarum S. Bnificii Archiep. Mogunt. Epist. 157. etc.

[¹ Germ. super. *Faschelein*, *Fatsolin*, *Falschlein*, id. *Mappula*. ADL.]

§ **FACITINGIUM**, in Vita S. Nicetii, April. tom. 1. pag. 98.

Inter vestes sacras etiam vulgo reponitur in Chronico Pontanellensi cap. 16. in Hist. Episcopo. Antioch. cap. 44. in Charta Hugonis Ducis Burgundie ann. 1077, que extat in S. iellejo Achert. tom. 6. in Festamento Ricolfi Episcopi Helensensis ann. 915. apud Baluzium, in alia apud Antonium de Yperz in Chron. Ord. S. B-ned. tom. 5. pag. 425. etc. [Chartularium V. S. Vedasti Alrebat. pag. 200: Duo pallia aurea et Faciterium aureum. Et infra: Dalmatica xiii. Tunica Subhac. xi. Facitercula græca et duo Offertoria operi plumario.]

§ **FACITERIUM**, Eadem notione. Pollin xxi. pallum 1. Faciteria de serico oserosa xiv.

FACITERGIUM, pro quavis mappa, etiam altaris, usurpat Helgaudus in Roberto Rege Franc. : Facitergio altaris prolixo operi, simul cum cypho, etc.

FACITERGULA, idem quod **Facitergium**, Mappa. Historia de Fratribus conscriptis: Palpium etiam Facitergula coccio imaginata circumdare iussit, gradusque ejus tapeto velari. Harulphus lib. 3. Chronic. Centul. cap. 3. *Cepellum aureo purpureum 1. ex pallio 1. Facitercula 2. cappe 377.* Translatio S. Liberii Episcopi. Cenoman. cap. 24: *Baptis foveamur Facitergulis cum contexte.*

FACITUS, pro **Facus**, Charta Jacobi Reg. Arag. ann. 1326. [Spici. Achert. tom. 8. pag. 279:] *Extunc duci mercatores non expectati sua obtenta requisitione nilque, seu Facia, a vobis vel vestris officialibus nobis facienda, aut farita iustitia, etc. Facitore, pro factore, dicunt etiam Itali. Vide Peruginum in Fave. Faciur, pro fit, dictum ab antiquis observat Nonius cap. 10. n. 19.*

§ **FACIUM**, **Fascis**, fasciculus, Gall. *Faisceau*, *Botte*. Conventio inter Guillelmum et Petrum Ricardum ab Abbate Psalmidii ann. 1215: *Hi qui venturam causam precepti levaverunt, debent offerre triduum domi libere panis et unum baral pleum vini, et unum Facium porrorum, et unam miam fabarum nigricum.*

1. **FACIO**, **Fax**, ut videtur. Testam. Galth. comit. Brene ann. 1209. ex Bibl. reg. : *Item ecclesie B. M. Virginis de Casali legamus... unum cerium centum rotularum cræ et unum Faciorem ceræ.*

2. **FACIO**, a Gallio **Facio**, Opificium, artificis opera, ut infra **Factio 4**. Comput. MS. ann. 1239 : *Pro Facione roborum et coporum sui familie in Pentecostes etc. Facia, Vectem sonum, in Lit. remiss. ann. 1145. ex Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 136: *belli Vincent pnt in Papam aut pnt lester de char etc. Pro facie occurrunt in Poem. Garii.**

Mei li dus à la clere Facion.

§ **FACIACIA**, an Permutatio? Charta ann. 1247. ex Chartal. Raym. VII. comit. Tolos. pag. 101: *Servitum, homagium et Piacitacium, emptiones et pignora, etc. in Judicium.*

§ **FACTALE** **Judicium**, Vide in **Judicium**.

§ **FACTERDIUM** Vide **Facitergium**.

§ **FACTIBILE**, Quod potest fieri, Gall.

Faisable, apud Leibnium tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 819.

§ **FACTIDUSUS**, *Dedalus*, μαχανήχες, Gloss. Gr. Lat. [Promptus ad multa machinanda.]

1. **FACTIO**, *Militia*, unde **Factio**, militatus, in Glossis MSS. Jo. de Janua : *Factio, actus faculendi, vel facti actio. Cum enim aliquis fugit se aliquid facere enus commodi alicuius, et facit, ut locummodi illi, Factio proprie dicitur 2 unde et Factio dicitur proditio, unde Factiosus, qui fugit se facere, ut prosit, facit tamen, ut vocetur, unde et Factiosus dicitur proditor. Factio et Factiosus, a Faveo, aliud significat. [Capitul. lib. 6. num. 384 : Si quis scelerata Fartione facultatum depredationis delerit, ut si qui factam diversit, vicus combureti.] Gloss. Gr. Lat. : *Factiosus, viciorecti. Factioem, exarxi.* Aliud Gloss. : *Factio, exarxiola, exarxi.* Glossæ MSS. ad Concilium Carthaginiense cap. 10 : *Querimonium, querela, id est, malefacti, Factio. Vide Festum.**

2. **FACTIO**, *Leges Inæ Regis Westax.* § 30. apud Brompton. : *Qui furem cepit, facit inde 10. sol. .... et parentes ejus abjuncte ejus Factioni.* Et § 28 : *Non cogatur liber cum servo cognitionem solvere, nisi velit cum Fartione liberare, nec servus cum libero. Quibus locis Editio Savonica Lambardi fæpæ habet, quod idem sonat ac feida, faida, guerra. Leges Henrici 1. cap. 70. isidem fere verbis : Non cogitur liber cum servo negligere, nisi velit et Facionem facere, nec servus cum libero. Concilium Duracense l. pag. 254. Edit. Celsii : *Eam sui Factione et quasi per fortis.* Eadem sui Factione et quasi per fortis. Henricus Rosla in Herlingbergia :*

Tum bene conjectas, quod si nova Factio surgit, quod vero Factio hic vocatur, factio dicitur Sugerio in Ludov. VI. cap. 16 : *Interim ut Rejem mittunt Ludovicum, Factionem significat, et quid super his præcipit, consulunt.* Idem cap. 20 : *Hostes, cognito ejus adventu, mirabantur Factionem videri celatum et innotuisse. Ubi factio et faueto, ejusdem videntur originis, et sonare non favorem ac animi consensum, qui alicui impenditur, sed fidam, seu culpalem inimicitiam.* In l. egihus Henrici 1. Reg. Anglie cap. 88. legendum *Factionem*, eadem notione, pro *fractioem*. Et portio *Factionem* erga cognationem, i. faidam. Vide Doubletum in Hist. San-Dionys. pag. 836.

Fartuosus, Defector, qui a principe suo deficit. Sugerius in Ludovico VI. cap. 7. de Thoma de Marra : *Ipsæ, qui dicebatur pater ejus, Engerrannus de Bova, ... illum de castro ejicere ob ejus Factionem tyrannidem molebatur.* Et cap. 16 : *Cajus Factiosus dicitur et hominibus exosi oppidi possessor Guido, etc.*

3. **FACTIO**, *Corvata*, exactio operarum. Charta Mathildis Comitissæ apud Ughellum tom. 2. pag. 217 : *Quid de nostris arimons de Monticula nullas alia aus, vel Factiones digneque requisierit.* [Eadem notione usurpat videtur vox *Fuivances*, in Consuet. Norman. cap. 93.] Vide **Factio**.

§ **Item**, Tributum, vectigal, Ital. *Fazione*. Charta ann. 1115. apud Murator. in Antiq. Estens. pag. 318 : *Ego jam dictus*

Fuleus marchio nullam in meam, nec in meis hereditibus reservo potentatem illidem hospitalitatis, seu aliquam Factionem facienda quovis modo; sed ut libera et absoluta a nobis ab omni auxilio et servitute. Stat. Multin. rubr. 49. pag. 10. n. 1. : *Quod potestis sive rector civitatis Mutine teneatur compellere omnes laborantes possessionum, qui ipsi habent, ad faciendas Factiones antedictas (scilicet pontes, stratas) et prestationes civitatis Mutine, quas ejus faciunt de suis possessionibus.* Corvæ. stat. Cadubr. cap. 72 : *Mandamus quod quicumque civis, ... se absteaverit de territorio Caduluris et ejus districtu per sex menses continuos, et non substituerit auxilio omnia et Factiones, que et quas illi civis et vicini substant, etc. Vide infra **Fasencia**.*

§ 4. **FACTIO**, *Fabrica*. Leges Palatine Jacobo II. Regis Majorie. Inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. xxxv : *Anna singula rationem rectoris constrigere de his que in Factione sive reparatione armorum fuerint expensa.*

§ **Opificum**, artificis opera. Obituur. ecdl. l'ingon. ex Cod. reg. 5191. fol. 143. v. : *Qui Nicolaus Martini clachorus delit ecclesie Factionem campanæ canonicorum ipsamque campanam redditu factum in mense Augusti anno 1437.* Inventar. S. Capelle Paris. ann. 1343. ex Bibl. reg. : *Item pulcra mitra broderata de nova Factione ad perlas et gemmas.* Vide supra **Factio 2**.

§ 5. **FACTIO**, *Facinus* pravum, delictum. Vita S. Godeberti Virg. April. tom. 2. pag. 33 : *Adfectus etiam Petri negotio, Latronis in cruce confessionem, hugenrem precatris Maria lamentationem, quoniam facit lacrimis penitentium Fartionem suorum promeruerit remissionem.*

§ 6. **FACTIO**, *Concessio*, pactum, contractus. Charta ann. 831. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 926 : *Interrogimus, ... ut si abereit aut præceptum vel iudicatum aut testem, vel quilibet Factionem, quod ipse monasterio S. Petri pertineret ad parte S. Autem, ita ostenderet, quod et ipsi portem una cum ipso abereit refulaverunt et dixerunt : Certe nec iudicio, nec precepto, nec ulla Factionem, neque per aucta rationem non habemus.* Vide **Factio 2**.

§ 7. **FACTIO**, *Forma*, effigies, Ital. *Fazione*. Inventar. S. Capelle Paris. ann. 1376. ex Bibl. reg. : *Item caput S. Eblui repositum in Fortione episcopi mitrati. Ibidem : Item annuum sanctuarium de S. Martino in Fortione militis equitatis.* Ad instar unius hominis equitatis, in Inventar. ann. 1363. ibid. Aliud Galliarum : *Item an sanctuarium de S. Martin facit in facum d'un ymoze qui chevraue.*

FACTIONARI, Qui factionibus Circum præerat : *ῥηγισται*, Byzantini Scriptores, *factionum domini*, Lampridio. Gloss. Gr. Lat. : *ὁ ῥηγιστὴς ἡγεμὼν; Factionarius*. Gloss. Lat. Græc. : *Factio, ῥήγας*. Hæc notione usurpat lex 1. Cod. Th. de Equis curial. (15. 20.) Est etiam in eodem Gloss. *Factionarius*, *ἐκταγμένος*, facinus, qui alteri negotium facessit. Vide Bulington lib. de Circo cap. 47.

§ **FACTIOSUS**, *Maltiosus*. Vide **Factio 1**.

²² **FACTITAMENTA**, **FACTITATIO**, **FACTITATOR**, **FACTITIUS**, apud Tertullianum. Vide Forcellinum.

* **FACTI-TECTA**, pro Sarta-TECTA, Helg.
Flor. Epit. tom. 10. Collect. Histor. Franc.
pag. 110: *In meliorandis a se monasteriū
Facti-TECTIS etc.*

¶ **FACTIVUS** SERMO, Practicus, actione suffultus, in Vita S. Catharinæ Senens. tom. 3. April, pag. 879.

1. **FACTOR**, in Gloss. Lat. MS. Reg. Cod. 1013, est *Dictor*. Alias

Factor, est idem ac futor, qui alienigenis paribus favet. Aimoinus lib. 3. de mirac. S. Bened. cap. 6: *Id (castrum) Gerulidum quidam paribus foveas Adhemarianis tenebat, exelsus Fletioribus Hugonis, qui per tunc ejusdem Castris ab Adhemaro sibi praepositum non medicorum indignantibus.* Hugo Flavinus, in Chron. pag. 193: *Perpetua auctoritate cum suis antecibus, Factoribus, sequoribus a luminibus sanctae Ecclesiae separatis, etc.* Nangius in Chr. ann. 1265: *Multique alii heretici et Factors eorum gloriose anathematizati feruntur.* Adde Historiam Curtius, lib. 9. cap. 2. et lib. 11. cap. 6. Vide *Fuocio*.

* * FACTOR, Creator. *Rerum Factor* Walthar. vers. 1161. *Factor omnipotens*, Echaz. vers. 383. *Factor solis*, apud Corippum de Laud. Just. lib. 1. vers. 340. *Factorem elementa tremiscunt*, Johann. lib. 1. vers. 188. Adde lib. 3. vers. 125. etc. Occurrit etiam ap. Tertullinum et Salviandum. Vide Forcellinum.

3. **FACTOR.** Qui res alterius agit vel ejus nomine administrat, Ital. *Factore* unde *Factoratus*, ad hujusmodi procuratorum spectans. Charta anni 1482. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 226 : *Folentes disporre de bonis et rebus dicti hospitalis pro libito eorum et contra voluntatem dicti rectoris et Factorum suorum* Formul. MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 17ra. : *Gaspard mercator, Factor et procurator auri negotiorum gestor nobilis viri Melchioris ... nomine Factorio antedicto fecit et constituit etc.*

FACTORES, Procuratores mercatorum
Italici *Fattori*, nostris *Facteurs*. Vide *Drapp-*
perius in *Drappus*.

* Privil. Rupel, ann. 1373. tom. 5. Or
dinat. reg. Franc. pag. 574. art. 12 : *Mer
catores burgenses et ipsorum Factores, fa
milieres, etc. Fauteurs*, in Lit. ann. 1364
toin. 4. earumd. Ordinat. pag. 432. art. 27

FACTORES SCILICET, apud Cyprianum
ut est in Paudertius Florent. pro *furores*
et Baldricum Noviom. lib. 1. cap. 61. *Fu-*
ctores, nude, in Consuetud. Hannoniens
cap. 3s. 33. etc. *Fuisteus*, in Magno Re-
cordo Leodiensi pag. 55. qui crimen pen-
petratur. Concilium Silvanectense ann-
990: *Eos quoque, qui hujus traditionis fu-*
runt inventores, auctores, Facines, coope-
ratores, etc. 11a usurpant lex 6. D. de
militari (§q. 16.) et lex, solent. D. de Cust-
tod. et exhib. (8. 3.)

* *Faituelles*, eodem intellectu, in Chart. ann. 1424. tom. 2. Hist. Leod. pag. 446
Et nientmoins que les Faituelles soient tenu

¶ FACTORIA, Quæstorium, fiscus
Italis Fattoria, Quæstoris munus. Parisius

de Cereta in Chron. Veron. ad ann. 1277 :
*Eorum bona confiscata fuere cameræ seu Pa-
etoriæ Dominorum de Scala.*

* **FACTORIUS.** Vide supra *Factor* 2.

¶ **FACTUARIUS**, Factor, agens, procurator. Charta Henrici Regis Angl. ann. 1402. de solutionibus propter nuptias Blanchie filie sue faciendis, apud Rymerum tom. 8. pag. 238: *Ut intentiores ac ferventiores Reddiuarii pariter et Factuarii nostri sint ad solvendam summam quadraginta milium Nobilium predictam.*

1. **FACTUM.** Sic appellata, ut auctor est Sirmundus in Notis ad Sidonii Epithalamium Polemii, Constitutio quaedam Honorii et Theodosii Augg. ad Agricolaem Praef. Pr. Gall. in Codice Autisiod. quae ab Hinenario *Edictum* dicitur. Vide quae de hac voce observat praeterea Salmassius ad Capitulinum pag. 259. ubi *Factum* idem esse, quod παραστασις Graecis, seu *Pragmatica* Constitutio, arguit docet.

istiusmodi sanctiones, nonnisi in publicis causis fieri, ad preces civitatum et provinciarum et ad suggestionem plerumque Iudicum et Præsulum provinciarum: siquidem dicitur, quod longo tractatu et consilio habito solemniter et multa verborum disquisitione formarentur; qua ratione quidquid fit, Græcis perscriptum dicitur. Sic *Constitutiones* Fl. Constantini Tyranni, qui saepe ut vii. provinciarum Gallie conventus Aurelii, Imperii tunc sede, ageretur quamvis primus in Ausoniis Lectitionibus vulgatus sit. Scimus, inscriptionem Lectitia sobriam habere, quod in Symmacho dicitur *Græcorum*: *Factum Fl. Constantini ad Agriculæ Praefatum Pyet. Galliarum*. Plura vide apud Salsmann in Notis ad Vitian. Gordoniani. Hæc ex Hoffmanni Lexico.

2. **FACTUM.** Inquit Spelmanius, a For-
rensius Anglicis dictum scriptum solenne,
quo firmatus douum, concensio, pactum,
contractus, et huiusmodi; alia charta
instrumentum contractus in scriptis con-
ceptum, aut in scripta reductum, apud
Columellum lib. 3. Instit. tit. 22. §. 6. Monas-
ticium Anglicanum tom. 2. pag. 246: *Pre-
dictus vero Willelmus postea per concordium
quorundam clamavit libere et pacifice ab omni
servitio dictum advocatum. ut patet per
Factum suum.* [* Placit. Pasch. ann. 8.
Edw. II. Kane, rot. 13. in Abbrev. Placit.
pag. 350: *Ricardus cognovit predictum
scriptum esse Factum suum, et non ostendit
aliquid Forium speciale, quin Jonani in
predicto debet debeat teneri nisi quod pre-
dictum predictam verificationem, quod in-
casu suo contra predictum Factum non est
admittenda, etc.* Vide Indentura.

¶ 3. **FACTUM**, Facti seu litis expositio, vox Practicis nostris notissima, de qua sic Cl. Dom. *Flcury* Hist. Eccl. lib. 98. tom. 20. pag. 339. ubi de Urbani VI. Pape adv. Clementem VII. defensione ad Castellæ Regem : *Nous avons ce Factum du Pape Urbain assés conforme au recti que j'ai fait de son election, et c'est la premiere fois que j'ai trouvé le mot de Factum employé en ce sens.*

§ 4. FACTUM, Territorium, prædium. Venditio anni 1408. in Archivis D. Marchionis de Flamarens: Vendendo dederunt.

Bernardo de Gorsolis . . . *Faetum* quod dicitur de Sentis . . . cum terris, pratis, nemoribus et cum eorum iurisdictionibus et pertinentiis. Recognitio facta per Templarios Abbati Psalmodii ann. 1265: *Recognoscimus vobis totum Faetum seu affore de la Penne*. Hoc est, Recognoscimus nos a vobis tenere praedictum seu feudum de la Penne. Vide *Factus*.

⁸ Idem quod *Affore*. Charta ann. 1572, in Reg. 4. Armor. gener. pag. 2; Raymundus de Rastello et dom. Bertrandinus de Ayrolis intuler conuenienter se insinim de venditione, quam fecerat Raymundus Ruphus de Casto-dorseto de Facto seu affastre bastide de Casto-calofa. Testam. Postagani de Patocumini, ann. 1499. ibid., in Reg. 3. part. 2. pag. 60. *Factum nunc et hereditatem, quod et cum habeo et possideo in loco de Montebocerna... Folo et ordino quod dictum Factum et hereditas supra etc.* Fuire, Actum, factum, in Lit. remiss. ann. 1411, in Reg. 165. Char-topih. reg. ch. 145: *Je vuol bien que cha-que suche que je fais e fuire, Faillance ve-nisse par l'usage de mon fief, et par ce que quelcun faitum est, designaire.* Lit. ann. 1360, apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 1573: *Fous faisons savoir que à la Pesance d'erstes, nous estiens tout saluz et en bon point.* Epist. Joan. le Maingre ann. 1407, apud med. Marten. tom. 2. Anecd. col. 1331: *Après font mention vos distes et de nosseigneurs de France et de Bretagne encore à la Finiance d'icelles vos distes lettres, n'avrez fuil reverence à Grezole.*

† 5. **FACTUM**, Expeditio militaris. Hoc significatione *Factum Vasconiae* legitur apud Rymerum tom. 1. pag. 589. col. 2.

¶ VIA FACTI, Gall. *Vie de fait*, Vir illata, seu violenta et coacta cum aliqua agendi ratio. *Omnia facti gurræ, intimæ et Viæ facti resabunt*, apud Rymerum tom. 13. pag. 746. col. 1.

¶ 6. **FACTUM** RIT ALICUIUS, quod ad eam rem attinet, ut Gallice dicimus, *Est fait de religion, En fait de politesse*. Chronic. Richardi de S. Germano, apud Muratori. tom. 7. col. 130 : *Factum canapim omnino remittitur, Fidentibus vinum sive ad minutum sive ad grossum, nihil requiritur*. Hoc est, quod spectat canapem, omnis exactio requiritur.

¶ 7. **FACTUM**, Rei alicujus conditio, status. Charta ann. 1310. ex Schedis Præsid. de Mazengues; *Cum ipsæ ignorent Factum et qualitatem dictarum recognitionum.* Gelli diximus *le Fait et la qualité.*

FACIA ALEXANDER, Hastiludia, Torneamenta; Gallis, Faits d'armes. Jo. Brompton. in Ricardo I. pag. 1261: *Rex Ricardus, in Angliam transiens, statuit Facta armorum, quæ vulgo Torneamenta dicuntur, in Angliâ exerceri.*

¶ FACTA MANUALIA, in Regest. Cameræ Comput. ann. 1358, fol. 100: *Ad facta manualia procedentes in dicta rixa*; hoc est, ad vim manifestam.

¶ *IN FACTO ESSE*, Gall. *Etre au fait*. Rein apprinne scire. Julian. Cæsarin. Card. Epist. ad Eugenium IV : *Quanto fuisset consultius intimare mihi prius ista, qui sum hic in Facto, ut postea Sanctitatis vestrae auctoritate de omnibus maturius deliberaret.*

1. **FACTURA**, *Creatoria*. Sedulius lib. 1. Pashalis operis de Deo :

... Cum conveit uiam,
Fetorem servare suum.

[Otto Frising. Episc. lib. 1. de Gestis Fridrici I. Imp. cap. 5 : *Non enim hic ad effundum de theologia et ineffabili generatione sui notitiam attollimus, sed tantum de eoque a Philosophis genitura, a nobis Factura, seu creatura dici solet, disputationem institui.*] [* Vide Tertullianum de anima cap. 4. Occurrit hæc vox pluries apud Mar. Mercatorem pag. 43. 576. 312. in hæreticorum quos refellit dictis, ubi de filii ex patre et spiritu sancto processionem agunt.]

2. **FACTURA**, *Forma*. [* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Factura, ficture, forme.*] Anonymus Grammaticus : *Omnes limites mortuorum aut Gallici in una Factura current.* Apud eundem. *Termini Factura tornantes, i. rotundi, Epilli Factura tornantes, sive alia Factura brevia.* Ruricius Lemovic. Episc. lib. 1. Ep. 14 : *Equum, qualem jureas, destinasti, mansuetudine placidum, membris validum, firmum robore, forma presentem, Factura compositum, animis intemperatum, etc.* Adde lib. 2. Epist. 34. Itali Factures dicunt. Apud Claudium Cortellum lib. 1. cap. 31. inscribitur *della forma et Fortezza del cavallio. Ita Factura Lanfranco Ciarum Poete Provinciali, apud Joannem Nostradamum cap. 39.* est egregia corporis compositio :

Nos miser, lasciando fra le mura
La bella spolia, che fra tutte ante
Al nostro tempo vide, o celebrata
Non e, che l'auomigli a tua fattura.

[* Eadem notione *Fature* diverunt Poetæ notantes. Le Roman d'Arthur MS. :

Vers le duez a vit grant alaire,
Non le cogueit a la Fature.

hiden :

Ce est Athis le bien aimé,
Le preux, et le bien renommé, ...
At corps de tres belle Fature.

Hinc isidem *Faisit* vel *Fais* pro formosus, egregie compositus. Le Roman de la Rose MS. :

Les soeurs blons et bien tressie,
Et les vers douces et felis,
Qui rissent toujours avant
Que la lousche le plus souvent.

3. **FACTURA**, *Alia notione. Vetust. Doctus apud Perardum in Burgundicis pag. 61 : *hunc donationem fecit... hoc est, per hunc cultum et Facturam, et ad hoc per penumetum, etc.* [Suspexit legendum *Festum*. Vide *Inventura*.]*

4. **FACTURA**, Charta Henrici I. Fr. R. ann. 1057 in Hist. S. Marie Suescion. pag. 47 : *Omnes autem justitiam, scilicet in Facturam, vicarium, et omnia ad justitiam pertinentia, etc.* Sed legendum *Infrastrum*.

5. **FACTURA**, *Merces operis*. Gall. *La fagon*. Quod pro re aliqua faciendi solvitur. Computations ann. 1270. apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. pag. 411 : *De Facion de LXXXVIII. march. in ollis et magnis scutellis XIX. lib. XVI. col. ... de Factura octidit. march. in parvis scutellis, etc.* Tabularium S. Vincentii Cenoman. : *Martini... dedit in voddumontium Ingelboldum tenens suas vineas, noli tenere quod medie-*

*tas vini esset pro Factura, (i. e. cultura, qua notione etiam dicimus *Fagon* de vignes) dando decem solidos, et alia in precio cessaus. Et ego Hugo Vicarius accomodavi Martino x. libras supra illam vineam que juxta murem esset, dando in unoquoque anno decem solidos pro Factura; et ita quod pro Factura habeam medietatem vini, et altera in precio cessaus.* Chartularium ejusdem Monasterii fol. 69 : *Sed postquam molendinum erit factum, talem partem quam accipiam, talem ad Facturas molendini mittam.* Et fol. 119 : *Etiam Monachis elemosinam duo jugera terre, que possidet Alasta Lumboric, habendo post mortem illius Alecia, et Facturam quam habebat illa Alecia in hortis de virgultu Monachorum.* An hic idem, an alius et quisnam sit intellectus oculatiori definiendum relinquo.

6. **FACTURA**, *Pictura textilis*. Gall. *Broderie*. Obituarius vetus FF. Minorum Claromont. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 727 : *Dedit instrumenta ruben de damasco complet, scilicet casulam, dalmaticas Diaconi et Subdiaconi, cum cappis processionali de eodem panno cyrico cum Factura et orficeis.*

7. **FACTURA**, *Sortilegium, maleficium*. Ital. *Fatura*, *Incantatio*. Gall. *Chorue*. Synodus Pergam. ann. 1311. apud Muratorum tom. 9. col. 561 : *Ant incantationibus, sortilegiis, auguriis, vel maleficiis, que Facture, sive prescripta vulgariter appellantur, vel invocationes demonum pro futuris, vel jam commissis ulnibus præsciendi.* Bernabæus Senensis in Vita S. Bernardi, Mail tom. 5. pag. 285. : *Unde modo aliqui sargere non valeant absque duorum auxilio, et hoc malefica arte Factura, sive necromantia, debilitatis et paralyticis.* Et tom. 7. pag. 782. in Miraculis S. Ubaldi : *Benelico te, i. panis... ut sis destructio et annihilatio omnium Facturarum, ligationum, fascinationum et incantationum.* [* Nostris alias *Foiture* et *Faicturie*. Lit. remis. ann. 1376. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 39 : *Reymann... qui publicèment esset renommé et diffamé de faire chorues, charozes, sorceries et autres manevres... sans certains sorceries, charozes et Fatures sous le suil de Fayz de l'estel etc.* Alie ann. 1446. in Reg. 178. ch. 46 : *Laquelle Jaquette et nuxi son mary estoient notoirement et publicèment diffamés et accusez de cors de herésie et Faicturie, et avoir donné ou fait avoir plusieurs maladies à plusieurs personnes... par leurs sorceries et Faicturies.* Faicturie Delphinatus, sortilegiis, veneficiis. Vide infra *Fatuarii*.] Hinc

FACTURARI, [*Fascinari*.] Processus ad Vitam S. Antonini num. 18 : *Contigit la marmia lemis sui fascinari, vel Facturari factura demoniorum aut strigina, etc.*

[* **FACTURARI**, Capere facere. Odo de varia Ernesti Baverici Ducis fortuna, inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 361 :
Hic (Pantolus) sicus et bella levis, eridique ferociter
Squala felle liti in Cyclopes plancia dantur
Fecerunt : Hæc unde didici, et implere quætu
Regis Facturicus vindictam, deligit ærea
Mille viros. prægensque viam vit quique diurnum
Illos insadat, etc.

Quidam verbum *Facturie* tribuunt Plauto, sed alii retinent *Factore*.

FACTUS, *Modus agri*. Capitularia Caroli M. lib. 5. cap. 151. [* 303. ex Capitul. pro pago Cenomann. ann. 800.] : *Fisum est nobis... statuerit, ut quicumque de predictis hominibus quantam Focci tenet cum suis animalibus, Seniori sui pleniter unum diem cum suo avatro in campo dominico erit.* Charta Caroli Calvi Regis Fr. ann. 32. regni Ind. 10. pro Monasterio S. Martini Turonensis ex 47. Regesto Tabularii Regni n. 136 : *Quarum villarum nomina hæc sunt, id est, Burgungulus cum capellis et manso dominico, et Focci namagula duobus, in quibus sunt colonos Cocineus, et Arolus, Virena, etc.* Occurrit ibi pluries. Charta ejusdem Caroli C. ann. 845. apud Besilium in Episcop. Pietari. : *In villa Bithoris eorum dominicum cum Ecclesia... et Factus to... in villa Sæu terram S. Cirici Factum i. aspicientem ad Bithisicorum... In Andone Factus 5. in villa Puno Factum i. et in Portico alterum.* Polyptichus Eccles. Floriacensis : *Habet in ipsa villa Factos, id est mansus, 60. Vetus Charta in Actis Episc. Cenouan. pag. 335 : Quod nos concessimus Aicelo illo Facto, quem genitor suus Aelbertus, qui vocatur Achila... tenuit, vel mortens dereliquit, usque annos quinque, ipse Achilles de ipso Facto alio exinde non rediit, præter tantum regaliam in campo dominico procurare faciat.* Occurrit etiam non semel in Tabul. S. Mauri ad Ligerni. Vide *Fatin*, et *Factum* 4. [* Gringium Acti. Jur. Germ. pag. 538. manso dictos esse factos ut dispositos, constructos, scribit, ita ut mansus factus opponeretur abso. Varroni factus est tanta oleum quantitas, quanta uno tempore etopere communitur, vel centeni modii. Vide Forcellinum.]

† **FACUL**, *Facile*. Gloss. Sangern. m. Sor. Utilitur Varro, ut et *Difficul* pro *Difficile*. Vide *Festum* et *Nonium*.

† 1. **FACULA**, *Jacobus Auris lib. 10. Ansal. Genuens. apud Maratorium tom. 6. col. 573 : Vel dicitur Janna a Jano Deo principiorum, qui pingitur habere duas facies, scilicet ante et retro, sicut rivus Janna prospecti ante mare et retro terram; et dicitur habere duas Faculas, id est, duas portas, Orientis et Occidentis, sicut rivus Janna habet duas portas, scilicet portam maris et portam terræ.*

2. **FACULA**, *Latinis*, *Trada* ex arboribus pinei generis : recentioribus vero quavis crudæ, stupes ad arduendum; *Buscule*. Capitular de Villis cap. 62 : *Quid de lignariis, et Faculis, quid de arboris, et alio interduamine, etc.* Marculus lib. 1. form. 11. in Tractatu Legatorum : *Abbo julemus, ut locis conveniendis eisdem a nobis evectio simul et humanitas ministraret, hoc est, veredus seu paraveredus tantos, panis viridi molles tentos... leguminum curra multa, Faculas tantis, etc.* [* Baluzius legit : *legumina, figus, cornu tantu, faculas tantis, itemque victus ad caballus eorum.*] Tabularium S. Remigii Remensis : *Sunt simul exceptis lignariis et carris, que in ipsi villis sunt, 867. Facularum, 877. pecticarum circularum, 156. scindularum, etc.* [Codex MS. Irminonis Abbtis Sangernum. fol. 60. vº. col. 2 : *Solunt... ovi xxi. æxerlos c. et totidem scindolos, xii. donas, circulos vi. xxi. Faculas.* Rursum legitur fol. seq. col. 2.]

[** Vide plura apud Guerdardum in indicie, qui interpretatur *faeuila*, Frustum ligni resinosis, in virgas tenues fissum, ad lumen faciendum, tæda genus. Aliis etiam usibus inuentoria frustra ligni faculas dicte esse testis est Varro de Ling. Lat. lib. 4. cap. 13: *Utuntur in vineis alligandis, fascies, incisas fastas, Faculas*. Cato de Rustic. cap. 37: *Kidicas et pelos, quos pristin in tecto posueris, stecos datato, Faculas facito*.]

* Gloss. Cms. Heisterbach. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hont-heim pag. 668. col. 1: *Faculas sunt ligna arida, quæ vulgus interplantat aspera*.

FACULAE ACCEPERE, Superstitionis species, quam exagitant passim Concilia. Arelat. II. cap. 23: *Si in aliquis Episcopi territorio infideles aut Faculas accenderint, aut arbores, fontes, vel sacra venerant, aut Candelam deferre, in Concil. Nanaetensi cap. 20. Adde Capitul. Caroli M. lib. 7. cap. 236. [* 316.] Vide Concil. Bracarense apud Burchard. lib. 10. cap. 21. Synod. Trullan. can. 65. Concil. Toletan. XII. can. 11. XVI. can. 2. [* Casus. Leg. Mundan. cap. 5. Leg. Presby. Northumbri. cap. 48.]*

FACULARE, Faculas, vel faces ingerere vel facere. Joanni de Janua.

† FACULETUS, Facie plenus. Papias. *Plenus luce, lucidus, clarus*. Johan. de Janua.

† FACULTA. Vide *Falcata*.

* FACULTAS, Collegium doctorum ejusdem artis in scholis mediæ ævi, Gallis *Faculté*. Vide Savin. Histor. Jur. Roman. tom. 3. cap. 21. § 85. mlt. B.

* FACULTATABIUS, Cui datur facultas aliquid agendi. Decis. Rotæ ad calcem Fontanel. de Pact. nuptial. : *Mater Facultatis, quæ habet ex testamento mariti facultatem aliquid agendi, disponendi, determinandi pro liberis*.

FACULTATIGELA, Bona, prædia, qualicumque sunt, quomodo *houscul*, apud Sidonium lib. 9. Epist. 6. et in leg. 29. Cod. Th. de Petition. (10, 10.) Concilium Parisiense IV: *Etiam et Facultatium Ecclesie, simili conditione pervasit*. Charta S. Karilesti in Actis Episcoporum. Cenoman. pag. 84: *Nullas funciones vel exactiones de prædicta facultate penitus requirantur, sed sub integra emunitate Facultatigela, etc.* Vide Vitam Aldrici Episc. Cenom. num. 36. [et Vitam S. Bernardi Tiron. April. tom. 2. pag. 248.] Facultatigela, apud S. Hieronymum, adversus Vigilantium cap. 5. in Miraculis S. Ursani n. 3. etc. *Facultatigela* dixit idem Hieronymum. Ep. 27. cap. 4. Epist. 47. cap. 1.

† FACULUS. Vide *Facula*.

FACUNDIA, Faculus. Capitula Isidor. Pii anno 826. cap. 6: *Et ultra illi, qui quæstient, Facundiam de verbis illius dicendi non habent*. Charta Luitprandi Regis Longobard. apud Ughellum in Episcopis Actis: *Et nullum Facundiam... contra te vel tuos successores habet aliquod de superscriptis Ecclesiis loquendi*. Lex Longobard. lib. 1. tit. 36. § 6. [* Luitpr. 96. (6, 43).]

† FACUNDIA, Faculus. Capitula Isidor. Pii anno 826. cap. 6: *Et ultra illi, qui quæstient, Facundiam de verbis illius dicendi non habent*. Charta Luitprandi Regis Longobard. apud Ughellum in Episcopis Actis: *Et nullum Facundiam... contra te vel tuos successores habet aliquod de superscriptis Ecclesiis loquendi*. Lex Longobard. lib. 1. tit. 36. § 6. [* Luitpr. 96. (6, 43).] Luitpr. 21. § 13. 20. 24. tit. 35. § 6. etc. [* Luitpr. 105. (6, 55) 16. (3, 2) 57. 108. (6, 4. 55) 54. (6, 1).]

FACONDE, nostri usurparunt pro facultatibus ac divitiis. *Le Roman d'Alexandre MS.*:

* Riches d'avoir et de Facondes.

* SEPTIFORMIS FACUNDIA, Septem artes liberales, S. Benedicti Crispi poem. medic. ap. Maium Classic. Auct. tom. 5. pag. 391.

† FACUS, Formiculus, apud Papiam.

FADA. Vide *Fadus*.

FADERIUM, FADERIUM, PRADERIUM. Vox Loogobardorum, que in Boemianis Glosis, Doi exponitur. Lex Longob. lib. 1. tit. 9. § 12. [* Roth. 201.] *Et si filius de ipsi muliere habuerit legitimos, habebit filii morgagap, et Faderium sua matris*. Lib. 2. tit. 14. § 15. [* Roth. 199.] *Tunc illa vidua, que in domo patris aut fratris regressa est, habet sibi morgagap et methum; de Faderio autem, id est, de alio dono, quantum pater aut frater dederit ei, quantum ad maritum ambulaverit, mittit in confutem cum filiis sororibus*. Edit. Boemiana habet Phaderium. Phaderium, lib. 2. tit. 1. § 4. [* Roth. 182.] *Habet ipsa mulier morgagap, et quod de parentibus ejus adheret, id est, Phaderium*. Sunt igitur Phaderia, dona, que pater filie, quæ nuptiis dat, in dotem concedit. Vox ducta a Saxonico *fa-der*, aut Germanico, *Fader*, i. pater, et Erf. hereditas, quasi dicas, *paterna hereditas*. Vide Sibrandum a Sicama ad Leg. Frision. tit. 15. [* et Grimm. Ant. Jur. Germ. pag. 429. Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 3. col. 430. *Fio, feok*, est Pecus, pecunia. Gloss. Longob. in cod. Vatic. *farlefo*, in cod. Cavens. *farlefo*, i. e. quod adduxit de parentibus.]

* FADIA, Justitiæ denegatio aut dilatio ultra tempus a legitimo statuto; item, Facultas feudatario concessa vendendi fundum; qua notione *Fadig* utuntur Hispani. Pactum ann. 1150. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 533: *De toto honore Agathe, nemo eorum possit aliquid uliorum aliquo modo, donec in alterum sit Fadins*. Charta ann. 1219. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 68. col. 1: *Et non distringamus homines vestros pro firmancia, donec a vobis repulsum seu Fadium habuerint*. Vide *Fadiga*.

FADIATUS DIXI, in quo aliquis deficit, seu juri, aut assignationi non stetit, qui diem radiatum non servavit: unde forte vocis origin. in Consuetud. Tolose part. 4. tit. de Feudis art. 13.

* FADIGA dicitur, cum index, vel feudalis dominus, vassillo suo iusti fieri, aut quod ejus servitii est indicari aut probari postulanti, vel plane denegat, vel Carice suo placita differt ultra quam Leges feudales permittunt. Appendix ad Marcum Hispan. col. 1243: *Ad hoc Guillelmus Rainaldi respondebat se ideo quendam ipsius zoda non fecisse quia nec suam cartam esse intelligebat, nec partem suam, quoniam in ipsa civitate et ejus terminis habere debebat, ac manifeste monstrare vel tradere volebat, nec ad iudicium sui laudamentum sua curia eam adducere, vel super hoc ipsum audire nunquam complius nisi usque modo voluit*. Conares vero respondebat quod si unquam aliquem dilationem super hoc fecit, semper eam cum assensu Guillelmi Rainaldi fecit...

Proprie hoc iudicium prædicta curia quod Guillelmus Rainaldi possit legitime testibus ea que dicebat comprobare, videtur quod in domino suo Comiti superius dictum fidem fecisset, imputet sibi Comitem superius dictæ expensas exegitum comitem aurore, etc. Vide *Defectus* 3. *Fadus* et *Fadigare*, i.

† FADISTORIUM. Vide *Fadistorium*.

FADUS, FADA, Demonis species: Gallia *Fote*, vel *Fée*; vox efficta forte a *Nymphæ*, Schliastes Theocriti Idyll. 3. v. 11. *Nymphæ tæra tæra* [et *spæstus* exiguus] i. e. *spæstus* [et *spæstus*]. Vide *Fœtus*. [Alii a verba *furi*, *fatus*, *eymon* deducunt. Itali *Fadist* etiamnum dicunt. Occitani *Fades*. De in ita Arnobius lib. 1: *Qui Fannos, qui Fatus, civitatumque gentes... reverentur*. *Fadas*, et *Hadus*, has vocant Hispani Fabularum, seu Romanorum, Scriptores. Gervasius Tilleberiensi MS. de Otis imperiali. decisione 3. cap. 68: *Multi transtulerunt, se vidisse Silvanos et Peranes, qui Incubos nominant, Galli vero Ducios dicunt... quosdam hujusmodi larvarum, quos *Fada* nominant, amatores adinvicem, etc.* Cap. 94. de quodam quæ mirabili: *Quid dicit, nescio, si verus equus fuit... aut si Fadu erat, ut homines asserunt*. Chron. Bertrani Guescl. MS.:

Encore diuison, que c'estoit destinée, Et que le sens de quoy elle s'estoit avouée, Li veulit proprement par parole de Fée.

† Le Roman de Parthenay, ou de Leizgou. MS. tire du Latin et rime par le commandement de Guillaume l'Archeveque:

Le chasteau fut fait d'une Fée, Si comme il fut dit retrait.

Hinc *Færie*, pro spectris. Guillelmus Gait in Hist. Francia MS.:

Plusieurs parlent de Gueaert, Du Loz, de l'Asce, de Reurt, De Færies, et de soages, De faustones, et de meoages.

† Inde etiam *Fæ*, pro Præstigitio.

Le Roman de la guerre de Troye MS.:

Mout ont Jason entr'uns loz, Bien diest tous q'il est Fæ.

Vide *Consueve* et Menagium in Etymol. Gall. [* et Grimm. in Mythol. Germ. pag. 222. qui etymon deducit a *fætem*.]

† FÆCIA. Vide *Facha*.

† FÆCIENTUS, pro Faculentus, vel Faculentus, alii scribunt *Fæculatus*, fœce plenus, et Vita S. Celsi Episc. Trevir. tom. 3. Fæt pag. 396.

FÆCERARE, Fæce inficere, in Legio Presbyterorum Northumbrensis cap. 7. [* 50.] que idem, quod Cyrille, id est, rusticus, sonat, ut censet Spelmanus in Concil. Angl. pag. 499. [* An festibunda, Bovarius.]

FÆSTINGMEN, Homines commendati vassalli: ex Saxone, *fæsting*, commendatus, et man, homo, Charta Cuius Regis Merciorum anno 821. tom. 1. Monastici Angl. pag. 100: *Nec Rex ipsum requirit, vel habentes homines quos nos dicimus Fæstingmen, nec eos.*

accipitres portant, vel fulcones, etc. Ubi habentes idem valet ac divites. (Charta Berthulm itidem Reg. Merciorum ibid. fol. 123: Ut illud monasterium (Breodun) sit liberatum ab illis incommodis, quae nos Saxoniae linguam Fastingen decimus. Ubi Th. Blount in Nomolex. Anglic. Fastingen a Saxon. Festeonum. Fidejussor, accessit: an Ictidius iudex Lector. Vide Fastingen. m.) [*] Alia charta ann. 855. apud Leo, Rectitudines personarum, pag. 196.]

FAGATEM, vel potius FAGAM, Fascis, Gallis et Anglis Fagot, occurrit apud Will. Thurn. ann. 1307. Vide Fagotus.

§ FAGEA FAGIA, Quae est ex cortice fagi, olim Francis nostris in usu ut testatur Anonymus S. Galli monachus in Vita Caroli M.: Post hae baltheus spatia colligitur. Quae spatia primo Vagina Fuga, secundo corio quodamque, tertio linteamine candidissimo corio lucidissima roborata ita cingebatur, ut per medium cruciatu eminebat, ut percipiente gentium auroretur.

§ FAGEIDE, vel FAGIDE VERRE. Glossar. medic. Simon. Jansen. ex Cod. Reg. 6659: Fageide, Afexidum aut venae sunt finces intra os, quae flectuntur vice venarum, quae sunt sub lingua. Alex. Introsp. MS. lib. 1. Passion. cap. 137: Scia enim et (venas) Fagiditas incisae, vena non inventa sub lingua. Ubi Glossae: Fagiditas, i. vena sub gula.

§ FAGEI, l'uniche vel pere seu manticie species. Vide infra Magidius.

§ FAGELLUM Vide Fregillus.

§ FAGETUM, Idem videtur quod mos Fagis 1. Charta ann. 1139. apud Miraeum Diplom. Belgic. tom. 3. pag. 966: Alodium in propriis Fageti loco, qui hereditatis Dominus nuncupatur. [*] Ital. Fagetto. Charta ann. 1205. ex Chartol. monast. de Euseuro: Simon domus Jolaville contulit Deo et ecclesiae de Euseuro, septem fagos, pro illis, in Fageto villa, quae dicitur Masser.]

§ FAGIA, [vel FAGUM] Silva ex fagis, Gallis Fage, Tabularium Ecclesiae Cadurcensis: Donamus in villa de Corn in anno mansio 2. pones, et 3. gallos, et in Fagio pennis 40. porcos per singulos annos. Vide Fain, 1.

§ Faginus, eadem acceptione, in Charta ann. 1413. ex Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 371: Item Jehanne teneat una terre et non Faginus contigui, continenti cing merities de terre. Pro Glante fagea, Gall. Faine, legitur in Charta ann. 1341. ex Reg. 73. ch. 150: Cum contra similes universitat et vagules castri et bajula de Angulis... denuuntiam fagis... glantes, Fagus et quocumque fructus ipsorum forestarum et arborum in eisdem existentibus consuando, colligendo, etc. Vide Fagina 2.

§ FAGIA, Alia notione, in Statut. Mediolanens. part. 3. cap. 273: Tenentur iudex storum bis in anno visitare stratas matras, et Fagias, et pontes super eis existentes, etc. Adde cap. 284. (Ubi Fagina molis significare videtur quae continetur aqua. Ceterum Fagotille vocant in Bressia quidam molis munitione inservit, quod ex fabris, vulgo Fagot, sarpissime id fiat.) [*] Pro districtu et territorio usurpavit, in Decret. ad eadem Stat. Placent fol. 97. v. 6: Sine aliquo velamine in epistole

vel nubi in publico, ut supra, et praesentibus duobus consiliis iustitiae Fagium suae, et aliter cessio facta non valet. Quo sensu intelligi etiam possunt Statuta Mediol. hic laudata.

§ FAGIDE VERRE. Vide supra Fageide.

§ FAGIDA. Vide Faida.

§ FAGILEM, l. ut Fagilem. Facta est hunc vel fermen... ad Fagilem Bernardi de Bastolia, quod inter vetus vicum et Bastolia, apud Baluzium tom. 7. Miscell. pag. 211.

§ 1. FAGINA, Mustella major, Gall. Foutine, Hisp. Folina, Concil. Tarracon. ann. 1597. inter Hispan. tom. 4. pag. 614. col. 2: Nulli Canonici, vel Clerici... vestes rubeas, vel virides, nec forraturas pellium de martis, de Faginis... portare praesumant. Concil. Dertus. cap. 1. Hispan. tom. 3. pag. 663: Neque (Clericus) folleratus deferat pellium de martis, de Fagines. Vide Funa.

§ 2. FAGINA, Glandis fageae, uti vocatur a Plinio lib. 16. cap. 5. copia. Fagine, in Consuetudine Arvern. cap. 31. art. 38. (Fagine vel Faine, in Nivern. tit. 17. art. 17.) Chrodegangus Episcopus. Metensis in Regula Canonica. cap. 7. apud Achierum: Si contigerit, quod illo anno glandis, vel Fagina non sit, et non habent unde hunc mentem de carne implantent, etc. Tabularium Dervensis Monast. ann. 1037: Et si pro tempore felicitatis silva occurrerit, et exus glandium vel Fagina fuerit, etc. Charta Hugonis Leodiensis Episcopi ann. 1205. apud Barthol. Fizen in Hist. Leod. pag. 447: Praeterea dedimus in alancis pasturam, et usum Fagine et glandium, etc. (Charta Henrici Ducis Limburgi ann. 1200. apud Miraeum tom. 1. Diplom. Belg. pag. 726. col. 2: Domus praeterea astantis totius terrae meae in campis, aquis, silvis et pascuis, etiam Fagine et glandium, grana.) [*] Ital. Fagina. Archiep. Megunt. ann. 1055. apud Gudcn. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 51: Fagium dedi in duobus locis, agellis silvestres, etc.]

§ FAGINA SILVA, ut Faginea vel Fagina, in Brevario Folquini MS. ex Archivio Audomarensi.

§ FAGINULA, Fagus. Miracula B. Simonis de Ippica, Julii tom. 4. pag. 555: Duo Impelli ad instar granorum Fagulae, alias Buwie: nunc Germanis Buche vel Buch-nam, Belgis Buercken-boom.

§ FAGINUS. Vide Fagina 2.

§ FAGIOLUM. Gesta Innocentii III. PP. pag. 147: Ponderulphus cepit edificare Fagiolum super quoddam montem antiquum, quod illius domus olim erat vicinum, ut a fundibularis de hoc in illis lapides jaceretur. [Vide Fagina 3.]

§ An Locus ubi phaseoli crescant, ab Italico Fagiolo, phaseolus? Vide supra Fagiulus.

§ FAGIZANIA, Divina apparitio, apparitio, Prov. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

§ FAGNES. Vide Fagina 1.

§ FAGOLIDORI, φαγολιδωρι. S. Hieronymus in Prologo ad Ezechiellem Prophetam: Si nunc amici mei et hunc subannuaverit, dicite eis quod nemo eis compellat ut scribant. Sed veror ne illud eis evanget quod

Græce significantis dicitur, ut vocentur φαγολιδωρι, quod est, manducantes annos, vel ut alii legunt, senex. Quibus intelliguntur homines iniquendo nati, qui conviciando alantur ac saginentur. Verum mendosa est, ut conjuncti praedictores, Hieronymi lectio. Ae primum quidem hæc verba, Quod est, manducantes annos, vel senex, a quodam scolo, qui interpretari voluerit vocem a se minime intellectam, addita fuisse verisimilium est. Quod vero speat vocem ipsam φαγολιδωρι, cum omnino præter analogiam linguæ Græcæ componatur, (non enim dicunt φαγολιδωρι, sed λογιστῆρες) iam factum esse et alterius loco suppositum existimo: quare lubens cum Erasmo et Roberto Stephano legerem φαγολιδωρι, Quibus, scilicet, studio est calumniari et carpere, velut id suo morbo faciant, non merito aliorum. Inceptis vocis Sætare explanationes vide suo loco.

§ 1. FAGOTARE, Fasces conficere, Gall. Fagotter. Lit. remis. ann. 1418. in Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 183: Quidam Gndelhelmus in dicto nemore frondes ligaturum Fagotando, etc. Fagot, Fustus, vulgo fadon de fagot, in aliis Lit. ann. 1380. ex Reg. 118. ch. 74: Icellus hauleson, filz d'herit mair, qui tenoit en sa main un grant Fagot, dunt au supplant q'il retourneroit. Fagotter, vox contentius, homo nihili, in Lit. remis. ann. 1393. ex Reg. 145. ch. 436: Le supplant dunt à Icellus Thomas q'il n'estoit mie en sa puissance, ne d'un tel Fagotter menager de soupes, que s'il eust veu Icellus Queuetier frapper, q'il ne lui eust courru sus.

§ 2. FAGOTARE, Fascibus munire. Memor. H. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1453. fol. 160. r. 2: Cordatus Martini de novo institutus in officio castroli stagnorum foreste de Wistey, pionarius pour gasterier chanciers dictorum stagnorum et pro Fagotendo (sic) et repperando et volens (sic) ipsorum stagnorum. Vide in Fagina 2.

§ FAGOTARIUS. Vide in Fagus.

§ FAGOTELLUS, Fasciculus, diminut. a Fagotus. Comput. ann. 1483. ex Tabul. S. Petri Insul. Pro ramactis... convertendis, tam in fasciculus quam in Fagotellis, etc.

§ FAGOTUS, a Gall. Fagot, Fascis. Chartular. Latinae: Quadriga quae portat trasselos, vel Fagotos, vel pondera solent in exitu portae pro qualibet pecunia duntaxat. Vide max in Fagus.

§ FAGUS, Jus conficiendi fascies, et eos auferendi ex silvis, quos Fagots vocamus. Innocentius III. lib. 3. Epist. pag. 415: In prochia des Escoves pasnagium quatuor, et 23. Fagus absque aliqua traditione annuatim, quando volueritis, accipiemus. Charta Henrici I. Ducis Brabantiae ann. 1206. apud Miraeum in Cod. Donat. piar. cap. 100: Et usum lignorum in silva mea, et cum uno plastro tinnum, qui usus in nostro vulgari Fagus appellatur. Inquisitiones Costumatum de Andelico in veteri Regesto Cameræ Computator. Paris. signato P. fol. 19: Junii dixerunt, quod Dom. Rogerus Turrel, habet in predicta foresta pro liberationem Ficecomitis... sum herbagerium ad virgam de pleno pignus ad

terram, ... et habet ad ligam suam *Fagus* Bolonie, et *fucum*, et *fronda*, sine defecione arboris. Occurrit passim in Regesto Heroualliano Philippi Aug. [Bullar. Fontanell. fol. 41. v. *Leudis Religieux* preuenit en la forest, seize chartes de Fou chascun jour.]

FAGOTARI, qui fascies lignorum in forestis conueniunt, *Fagotier*, in Regesto Philippi Aug. fol. 129. Vetus Inquisitio Forestar. ibidem fol. 170: *Item Fagotarius eorum vadit post asinas, et facit fagosos duos de eo, quod remanet post onera asinorum.*

* FAGUS, *Fagus*, Gall. *Hêtre*. Charta Phil. Pulc. ann. 1300. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 120. r. col. 2: *Concedimus quod... tres Fagos ad Natale, usque ad arandum et edificandum sufficienter ad opus domus ipsius militis de Jues, per extensionem a viridario dictae foreste factissemus,...* habent. *Fullbord*. *Fullborn* sessu, in Lit. ann. 1373. tom. 6. Ordinal. reg. Franc. pag. 682. art. 21. Fol. ibid. ex Ch. ann. 1303. pag. 514. art. 3.

FAHNLEN, FANKEN, VANLEN, Germani, dicuntur maiora feuda, que cum traditione vexilli conferuntur a solo Principe. [* Principibus a solo imperatore.] Vox deducta a fana, Saxonic, Germanico, vexillum, et Lehen, feudum. Bulla Aurea Caroli IV. Imp. ann. 1356: *Feudis Principum exceptis, et illis, que Fanklen vulgiter appellantur, quorum investituram et collationem soli Imperatori, vel Regi Romanorum specialiter reservamus.* Charta Witzlai Principis Rugianorum ann. 1322. apud Pontanum lib. 7. Rerum Danicar. pag. 435: *Quibus de dictis terris homagium fecimus jure feudali, quod Fanklen nuncupatur.* Chronicon Laurissimense pag. 3: *Septem principia beneficia, quae vulgo appellantur Follenen, morte septem nobilissimorum Ecclesie fidelium in unum personam Godtfredi in breui deuoluta sunt.* Ubi Freherus emendandum ad intelligendum *Fanklen*, recte estimat. [*Fahlen*, *Funken* scribit Spelmanus quem consule, si vacat.] Vide Feudum vexilli.

1. FAIA, *Fagus*, seu arbor glandifera, vel glandem faciem ferens. Les Longob. lib. 1. tit. 19. § 8: *Si quis roborem, aut quercum, seu ceruum, quod est modo laicum, aut glandem, quod est Faint,...* incidit. Ubi Leges Rotharis Regis tit. 101. § 62. pro modo laicum, habet medula lictat. [* Roth. 305. Walterus legit: *Si quis robur, aut ceruum seu quercum, que est medula, hincula aut glandem, quod est Faia; al. Fagita.*] Tabular. S. Eparchii loculism. fol. 4: *Et de silva nostra, que vulgo appellatur Faia prapostitella, silva fagus consistit.* [Charta Guill. Bartholomei pro monast. S. Juliani apud Stephanot. tom. 3. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 739: *Partem maris, quam habebam in aliis de Muzois et in Faia Ricardi, Dgo et S. Iuniano dono jure perpetuo.*] Vide Fago, et 1. *Fagina*.

2. FAIA. Vetus Membrana in Sanctuario Capuano pag. 529: *In vigilia revelationis S. Stephani, infra scripte Ecclesie venire debent cum Faia ad Ecclesiam Capuanam, etc.* Ubi Michael Monachus: *Hic Faia seu*

Fais est machina hujusmodi forme: pertica alta et gracilis seu arboris inter 3. circulos aque distantes immititur: loculi et circuli adornantur: eminet signum Crucis in vertice, et a pede Crucis, bractea seu vitula papyracea tres vel 4. coloribus et inclisuris pulcra decorum pendit, circuli alligati, ne moveantur. Quare *Fais* seu *Faia* rotunda meta seu turris forma representat. Belle hec quidem, at unde vocis origo? hic haeret Monachus. Forte, inquit, ab initio ejusmodi machina dicta Pharus seu Phara, postea corrupta voce *Fintus* et *Faia*. Forte denique per *Fais* intelliguntur rami fagorum, quos *Fais* Longobardi appellabant, quos ex Ecclesie decerunt. Quid si legendum *faia*, id est, palmarum ramis? nam praequam quod isti appellabantur a Graecis nuperis, constat Stephanum Prionamrem cum palma in masu vulgo depingi in signum martyrii.

3. FAIA, Alia notione. Vetus Charta apud Dominicum lib. de Prarog. aliod. sub finem: *Ille vinea de illa Faia super via Rigoldo fratri Bosoni dimitto.* [Forte posset et hic intelligi *Faia*, *Silva fagus* consistit, ita ut *Vinea de Faia* sit vinea prope silvam fageam. *Faia* vel *Faya* Dumbensibus est Ovis, sed hec nihil ad praecedentia.]

FAICIA. Tabularium Ecclesie Uitenensis ann. 1241. fol. 51. verso: *Recognoscimus vobis... totum honorem infra scriptum, videlicet quandam Faicinam, quae vocatur Faicia dicta Codulizes, quae est in facha D. Episcopi Uitenensis, in parochia S. Laurentii, ... et aliam Faicinam, quae est in eodem facha.* [Insimul. ann. 1332. ex Archiv. S. Victoris Massil.: *Crescans de Biez Judocus civis Massil. vendidit Johanni de Fapingo civi Massil. unam Faicinam* etc. Fuisse eadem notione etiamnum dicunt Massilienses quomodo terrae ligulam; alii Provinciales *Faisso* de terra.]

FAISIA, FAISIA, Ead. notione. Charta in Ruthensi Comitatu exarata ann. 1306. ex 2. Regesto Philippi Pulcri Regis Franc. Tabulari Regii num. 7: *Item ab hereditibus Guillelmi Boc ignobilis, qui ab ignobilis acquisivit Faissiam juxta terram mansi de Bolso pretio 30. lib. Tiron. debilis moneta, etc.* Isola: *De oia vero medietate dicti mansi et Faissiarum, quae per permutationem, acquisiverunt, etc.* Rursus: *Quia dictum mansum de Quazagat cum duobus suis Faiciis et jurbus universis, acquisivit etc.* Idem videtur quod *Fasenda*. Vide in hac voce, et *Factus*.

FAIRA, Charta Alexandri PP. ann. 1160. in Tabulario Ilomolariensi: *Item apud Ursellum tres Faissas, et tria nemora, etc.* [Tabular. S. Victoris Massil.: *In alio loco medietatem de una Faia est.*]

* FAIXA, id Tabular. Eccl. Aptensis Ch. 1. *Faica* deservit.

FAIXA. Tabular. S. Theodori in Velavio: *Sicut descendit Faica de monte in velum.*

* FAYSSIA. Modus agri, forte ab ejus forma sic dictus, quod ut ad instar ligulae seu fasciae, vel quod in longum protenditur. Formul. MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 47. r.: *Prascriptam autem Fayssiam vineam, superius in dotem et doctis nomine Alorte constitutam et assignatam, cum*

omnibus jurbis et pertinentiis suis promissis Charta pro eccl. Laudun. ann. 1374. in Reg. 105. Chastoph. reg. ch. 44: *Item tres Faissas seu patas de curtillo seu virgulu, circa tres vigas terrae continentes. Terra seu Faysia, in Recogn. burgi S. Andeoli. Faiss. scilicet, eodem sensu, in Charta ann. 1318. ex Reg. 65. ch. 809: *Une Faissete, qui fu Robin le Grant, qui tient vi et cinq verges. Terre en fache castle* opponitur, in Charta prapostit. Castellum in Bria ann. 1323. ex Reg. 62. ch. 109: *Le Champart de trois cent arpens ou environ de terre, partie en Fache, et partie coulure.**

* FAXA, Eadem etiam, ut videtur, notione. Vetus Charta ann. 1126. Petri Abbatis Axianensis: *Dimittit ibi Raymundo... tertium partem de manso Guigon. quod est in villa de Fallencia, proter unam Faxam de terra, quae est auriarum Jo. Revelli. Ubi Faxa, videtur esse fectus, nos dicemus, sans une face de terre, qui est devant la porte, etc.* Hispanis, *Faxa*, est *Fascia*, ita erit terrae ligula. [Testamentum Adeleidis Vicecomitis Narbon. ann. 989. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 101: *Dono eis mansum unum cum ipsa curte et orto, et Faxam unam de terra et dimidum campum, etc.* Faxas supra condemnantur, in Chastulario Aptensi fol. 73. v.]

* FAXA, Eadem, ut videtur, notione. Epistola Alexandri III. PP. ad Berengium Abb. inter Coccel. Hispan. tom. 1. pag. 377: *Alodium vultis Araldi cum ipsa Faxa, quae fuit Richerici Vicecomitis.*

* FAICOSUS. Vide in *Faia*. * FAICTOR, ut Factor 1. Factor, qui aliquos partibus favet. Lit. Caroli II. ann. 1418. tom. 10. Ordinal. reg. Franc. pag. 486: *Legationes praeterca et ambaxias suorum adhaerentium et Faictorum pro fido destinantur.*

FAIDA, exponitur *Inimicitia*, in Leg. Longob. lib. 1. tit. 7. § 15. lib. 2. tit. 14. § 10. [* Rothar. 74. 165.] interdum videtur, quae pro morte propinqui aut agni exigitur; *l'indicta* parentum, quod *Fadon* decimus, apud Reginonem lib. 2. de Ecclesiast. discipl. cap. 5. et Burchardum lib. 1. cap. 94. Gloss.: *Faida, videtur mortis.* Rhenanus lib. 2. Rerum Germanicar. pag. 95: *Faidum* vocabatur *Franci* stimulus apertum, quae una nigra una vel plures bellum denuntiavit. Ab hoc Gallicum scribit *Faidum* appellant, qui *Faidum* crecet. Germanis notum nunc vocabulum est. Praevisus vero definitur, gravis et aperta inimicitia ob rem aliquam accepta. Neque tam omnis simulata fuit *Faida*, sed capituli illa, quae apud Germanos et Septentriones populos obtinuit, penes quos privata inimicitia pro totam cogitationem diffusi debantur: adeo ut si ea quis interfectus fuisset, caedis poena a tota cognatione exigeretur, ac in eam pro libito vindicaretur. Syoodus Ticiennensis ann. 855. in appendice cap. 3: *Si inter haec forte eandem intrusionem occisi congerit, nulla tamen, qui occidit, damnationem subleat, neque illis inimicitias a parentibus, aut ullum personam ab ullo ejus amico vel propinquo sustineat.* A Saxonicis *faiw's*, seu *faiw's* vel Germanico *Fehde*, et *Frede*, i. hosti inimicus, vocem deducit Lambardei.

Spelmanus, Somerius et alii: Sibrandus a Sicama, a Feed, capitalis inimicitia. Vide Discretionem nostram ad Joivillam de Privatis bellis, et Gregorium VII. pp. lib. 3. Epist. 5. Apud Othm Wormium in Lexico Runico, *Faait*, exponitur *privata simulata*. [** Vide Graffii Thesaur. Ling. Franc. tom. 3. col. 384. Phillips, de Jur. Angloax. not. 34. et 497. ejusd. Hist. jur. Aegid. tom. 3. pag. 253.]

FEIDA, scribitur in Capitulari de Villis cap. 4: *Pro homicidio et incendio, unde Feida exire potest.* [** Hoc loco et sequenti Perizius et codice repositi *Fraudra*, quod *freda*, *fredum* interpretatur.]

[**FEIDA REGIA**, ibidem pro satisfactione, quæ ex delicto Regis debetur: *Pro Feida vero nostra...*, familia vulpatur.]

[** **FAIDA**, Ludovici Imper. Constit. ann. 866, in Chron. Casin. cap. 5. ap. Periz. Script. tom. 3. pag. 214: *Fagidia* enim quicumque *quendo* et *redendo* commotionem fecit, *vitæ* incurrit periculum.]

FAIDAM LEVARE, in Lege Longobardorum lib. 1. tit. 9. § 18. [** Liutpr. in Cap. 1. 7.]

[PROPTER **FAIDAM FUGERE**, in Capitulari Compensiensi ann. 757. cap. 18. [** 21.]

FAIDAM PACIFICARE, *Pacare*; *Per sacramentum pacificare*, in Lege Longob. lib. 1. tit. 9. § 24. lib. 2. tit. 7. § 2. [** Ludov. Pii. 21. Vide *Faidam componere*.] in Capit. Caroli M. lib. 4. cap. 27. 55. in Capit. Caroli C. tit. 34. [** Ap. Pistas ann. 869.] § 10. Interjecto solenni iuramento confirmare se depositis odiis in concordiam rediturum.]

FAIDAM REQUIRERE, in Lege Longob. lib. 1. tit. 9. § 17. [** Roth. 389.]

[**FAIDAM**, *propterea recipere vel solvere*, in Lege Longob. lib. 1. in Capit. Caroli M. lib. 5. cap. 134. [** 205.] in Capit. additi. 4. cap. 93. [** 140.]

FAIDAM JENARE, apud Hincmarum in Epist. ad Carolum Reg. a Cellotio edito, et tom. 3. Spicilegii pag. 825. in Capit. Carolomanni tit. 2. § 3. 10. etc.]

FAIDAM POSTARE ALICUI, Bellum domesticum indicare. Occurrit passim in Lege Edmudi Regis Angl. cap. 1. [** 2 § 3; *wege pa fæ h 3 e*.] Saxon. tit. 2. § 5. in Capit. Caroli C. tit. 13. cap. 5. tit. 39. cap. 2. in Capit. Carolomanni Regis tit. 2. cap. 3. 10. 11. [** Apud Silvæ. ann. 873. Apud Carisiac. ann. 873. Apud Vornis palat. ann. 884.] in Legib. Henrici I. Regis Angl. cap. 88. etc. Sic *inimicitias denuntiare* dixit Seneca Epist. 77. *Indicere simulatorem*, Suetonius in Nerone cap. 25. *Inimicitias indicare*, Sidonius lib. 7. Epist. 9. [** In Leg. Sax. tit. 2. § 5. *et Dominus compositionem persolvat vel Faidam portet*. Ita etiam in Leg. Edmudi. cap. 1. princip. : *He wege sylf pa fæ h 3 e*, quod in Leg. Henr. I. cap. 88. § 11. redditur: *Ipse sibi portat homicidia fuidam.*]

[PROPTER **FAIDAM OCCIDERE**, in Lege Saxonum tit. 3. § 4.]

COMPONERE EXCEPTA FAIDA, in Lege Saxon. tit. 12. § 5. [** et tit. 13. § 1. Conf. Grimm, Antiqu. Jur. Germ. pag. 656. not.] *Componere, cessante Faida, id est, inimicitia*, in Lege Longob. lib. 1. tit. 7. § 1. tit. 9. § 6. [** Roth. 45. et 75.] quod exponitur

§ 15. tit. 7. [** Roth. 74.] : *Ut Feida, quod est inimicitia, post compositionem acceptum postponatur, et amplius non requiratur, nec dedus teneatur.*

[** **FAIDAM COMPONERE**, est Leco satisfacere, in Legibus Luitprandi [** 127. (6, 74).], apud Muratorium tom. 1. part. 2. pag. 76. col. 2: *Si Romanus homo mulierem Langobardam tulerit, et mandatum ex eo fecerit, et post ejus decessum ad alium maritum ambulaverit sine voluntate heredum prioris mariti, Feida et anagrip non requiratur, quia postquam marito Romano se copulaverit, et ipse ex ea mundum fecerit, Romano effecta est, et filii qui de eo matrimonio nascuntur, secundum legem patris Romani sint, et ideo Faidam et anagrip minime Componere debet qui eam postea tulit, sicut nec de alia Romano.*

FAIDAM HABERE, in Lege Longobardorum lib. 2. tit. 1. § 11. [** Liutpr. 119. (6, 66).]

FAIDAM DEFONERE, id est, *inimicitiam pacificare*, in Lege Longob. lib. 2. tit. 14. § 10. [** Roth. 162.] Vide præterea eadem Legem Longob. lib. 2. tit. 2. § 1. 3. tit. 13. § 2. tit. 54. § 2. [** Roth. 188. 190. 215. Grimoald. 8.] Capit. Caroli M. lib. 5. cap. 6. [** 8.] Capitulationem ejusdem Imp. de partibus Saxonie cap. 3. Capit. Caroli C. tit. 34. cap. 10. tit. 39. cap. 3. [** Ap. Pistas ann. 869. apud Carisiac. ann. 873.] etc.]

[** **FAIDAS NANCISCI**, in Sr. CUMULARE. Roodlieb. fr. 1. vers. 63 :

*Et propter Faidas sibi multos undique sacras
A patris culpa debuit cæcili.*

Ibidem fr. 3. vers. 234 :

*Et Faidas in te non cessabas cumulare
Donec e patria fugiens petis externa regna.*

FAIDAM, Idem quod *Feida*, Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 88 : *Si quis post hoc hominem occiderit, ipse sibi portat homicidium Faidam*. Et mox : *Si quis propter Faidam, vel causam aliquam, de parentela se vellet tollere*, etc. Edictum S. Ludovici anno 1245 : *Mandantes tibi præcipimus, quatenus de omnibus guerris et Faidis tue Bullivæ ex parte nostra capias, et dari facias rectas irrogas, etc.*

[** **FAIDUS**, Eadem notione, in Decretione Chotarii II. § 9 : *Dominus status sui juxta modum culpe inter fredum et Faidum componitur.*

[** **IFAIDARE**, Inimicitias exercere, gerere, suscipere, adversus aliquem stare, impetere, etc. in Legibus Edmudi Regis apud Calinthoam editis § 2.]

DE FAIDIS seu bellis privatis Dissertationem integram instituit ad Joivillam, que est 29. Adde præterea, que collegit Michael del Molino in Repertorio Foror. Aragon. in verbis *Diffidamentum, Battalia, Capitaneus, Fractor pacis, Guerra*, etc. Honorarium Bonnorium Salonensem in Arbore certaminum, 4. parte cap. 15. 16. 27. 22. 67. 68. 70. 71. Foros Aragon. fol. 181. v. 185. etc.]

[** **FAIDARE**, *Faidam*, seu inimicitiam excitare. Charta ann. 1181. apud Castell. lib. 2. de Comitib. Tolos. pag. 214 : *Si aliquis homo vel femina de Tolosa Faidat, ut duverram fecerit Comiti, etc.* [Charta ann. 1233 : *Hominis nonasterii cum non esset de aliquo*

maleficio convicti, vel confessi, Faidavit... et tam Faidatorum quam interfectorum bona contra justitiam occupavit. Vide *Faidur*, 3.] Philippus Monles in Phil. Augusto :

Que le Peirein li aidaveit.
Et le Roy Jean moult Faidoient.

Vide Jacobum Pergaminum in Ferre.
FAIDAMENTUM, Aræta ann. 1261. in 2. Reg. par. f. 115 : *Cum D. de Limosa preterit Faidamentum et aliam justitiam in terra a D. Rege sibi data in Albigas, etc.* Charta S. Ludovici Reg. ann. 1264. apud Sammarthanos in Episcopis Alliensi. : *Et intelligitur de Faidamentis illorum Faiditorum, qui fuerunt, vel erunt Faiditi in civitate Albien.* [Charta Philippi III. Regis Franc. ann. 1273. pro Monaster. S. Thiberti apud Stephanot. tom. 1. Antiquit. Occitan. MSS. pag. 404 : *Pro quo (aliberga decem milium) nonasterium prædicti nobis redigenti salubis Turonensis annuunt, hereditas, lausper et Faidamentis (i. faidamentis) quo indit sicut in aliis villis nonasterium terra illius habemus, salva quocumque, etc.* Transactio inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1351. ex libro viridoli fol. 53 : *Possidet medietatem castri de Rivo-grandi et redditum ejusdem cum medietate jurisdictionis alius et basse et cum ineursu heræsis et Faidamentorum.*

[** **FAIDARE**, Pro hoste se gerere, adversus aliquem stare, contra fidem sacramentum firmatum in dominum insurgere. Charta ann. 1214. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 101 : *Item de rebus faiditorum, qui contra nos vel contra filium... se Faidaverunt, et qui de cætero contra nos vel contra fidem se Faidabant, fuit inter nos et eundem episcopum ordinatum, quod nos prædictorum res faiditorum accipere poterimus.* Vide in *Faida*.]

1. **FAIDATUS**, Hostis, qui in *Faida*, seu guerra est. Monachus Vallis Sarnæ cap. 83 : *Rupitarius Faiditus, et multi alii, qui antea erant inimici oculenti Comitis, etc.* Perpetram fuidici editum. Charta ann. 1218. in Registro Caraccasonensi fol. 10 : *Preterea Faiditus de terra, seu ruptarius, et quolibet alios inimicos et profitores Comitis predicti non recipimus seletor.* Conventions inter Carolum I. Comitem Andegav. et Provincie, et Arelatenenses ann. 1251. art. 19 : *Quia vero domino Faiditis Arclatensibus, a suis concubitis in domibus et rebus aliis data noscuntur, etc.* Quam vocem non intellexit Bonifacius Avinienus Interpres Gallicus. Adde Chron. Guillel. de Podio-Laurentii cap. 25. 37. 41. et Concilium Tolosanum. ann. 1218.

2. **FAIDARE**, Aliquem ut hostem edicto proscrivere. Inquisit. ann. 1210. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 49. col. 1 : *Debatit his, qui ececerunt a civitate sui Faidarent, reddere unum castellum domini comitis, et eis facere expensis de redditibus comitis.* Vide *Faidure*, 1.

3. **FAIDATUS**, pro *Bannitus*, seu edicto publico proscriptus, accipi videtur in Statutis Arlat. MSS. art. 86 : *De Conspirandis : Qui contra fecerit ipse sit Faiditus seu bannitus ab Arlat.* Neque alia fortassis notione usurpanda hæc vox in Conventione ann. 1251. mo laudata.

4. **FAIDATUS**, de homine propter faci-

nora profugo vel exulante dici videtur in Statuto Stephani Abb. S. Victoris Massil. ann. 1355: *Volentes tollere abbas qui per nonnullas Fayditos qui ad nostrum configurant monasterium multa melleficia et enormis perpetrantes ad nostrum monasterium quasi in auxilium confuentes, unde domus orationis facta est speculaculo latronum, furum, homicidarum, assassinorum et aliorum admissam, etc.*

FAIDOUS, ut **Faidius**, Eginhardus Epist. 17: *Asserens, se ad hanc remissionem magna ergo incessante, pro eo, quod Faydous est, et cum inimicis suis et his, qui vitae ejus insulantur, hoc iter agere non audent.* Vide Capitula Legis Salicæ cap. 2. § 2. Legem Bajuvar. tit. 5. cap. 8. Legem Saxon. tit. 2. § 6. Legem Fris. tit. 2. § 5. Capitulum. 2. ann. 805. cap. 5. Capit. Caroli M. lib. 3. cap. 4. lib. 5. cap. 215. [§ 367.] Capit. ann. 13. Imperii cap. 28. [Legum Longob. lib. 1. tit. 37. § 2. [Cap. Caroli M. 20. Leon. III. Pp. in Capit. cap. 38. etc.]

FAIDOUS, Eadem notione. Heinricus IV. Imperator. Constit. de Pace ann. 1084. apud Periz. Leg. tom. 2. pag. 55: *Ut nemo quavis culpa Faicosus ab adventu Domini usque in octavas Epiphaniæ... tollere presumat arma, etc.* Infra pag. 57: *Securitates gentis omnibus præcipue Faicosis hujus dominice prece statuta tradito est, sed non ut post expletum pacem parere audiant, etc.* **FAIDIDI**, dicti interdu Abigensæ, si fides Pittoni in Annal. Eccl. Aquisgran. neque enim unde id accepit docet. Idem habet Commentator Convent. Arelat. in art. 21. 1^a. Conv. nota 5. Sic tamen appellari poterunt quod quasi profugi et exulantes erant. Vide **Fayditus** supra.

FAIDITAS, Gravis et aperta inimicitia; vel a fide defectio. Stat. S. Ludov. ann. 1328. in Reg. feud. senescal. Carcass. fol. 493. r.: *Bajuzi nostri solliciti sint et intenti terram purgare ad hæreticis et hæretica prævidere et Faiditate. Vide in Faida, supra Faidiare et infra Fayzinentum. [¶ Hæretica Faidites, passim.]*

FAIDUM pro **Fendum**, in veteri Charta, apud Samaritanos, in Abbatib. S. Stephani de Vallibus pag. 83.

FAIELLUM, Silva minor ex fagus, vulgo **Fayel**, Charta ann. 1313. in Reg. 4. Armor. gener. pag. 17: *Quingue aeras terras inter hanc transversam et Fieillum et subtus Fieillum. Vide supra Fagum.*

FAILLITA **PORNA**, Mulier ab desertum vadimonium statuta. Charta ann. 1379. ex schedis Pr. de Mazargues: *Dietia curia habet ibidem... penus Faillitas... Item penus Faillitas solvuntur per hanc domum de prima citatione, si sit contentus, solvit denarius 12. de secundo, solidum unum, etc.* Vide **Fidire**.

FAIXA, **Munera**, Gall. **Faune**, alias **Fayne**, Occit. **Fuino**, Ital. **Faina**, Leudius min. Carcass. MSS.: *Item de pelibus faune et Faunis et de muris suis silvestribus, de duodena 1/2 den. Lit. remis. ann. 1396. in Reg. 150. Chartoph. reg. ch. 331: *Une houppelande à homme fourrée de Fynes, et deux robes à femme fourrées de gros ver.* Vide **Fagina**, 1.*

FAISA, Vide **Faiscia**.

FAISANCIA, **Faisance**, in Consuetud. Norman. cap. 93. Operarum præbitio,

opus tributarium ad quod tenetur cliens erga domum. Codex Legum Norman. apud Ludewig. tom. 7. pag. 255: *Dum eis remanent de feodo, per quod omnia jura et Faisance, jurisdictiones et dignitates feodi perfici dominis plenarie valant et perdo. Et pag. 256: *Potest autem antequam in postpositis institum exercere pro redditibus et Faisancis ad dominos feodi pertinentibus, pro nullo autem actionibus nequaquam.* [¶ Vide in fra **Faisancia**.]*

FAISANCIA, Expeditio militaris, idem quod **Fictum** 5. Charta ann. 1259. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 344: *Comes Tolosa habuit sacramentum in Albia, quando Francigenæ recesserant propter Faisandam, quam predictus comes habebat contra ecclesiam et Francigenas. Vide infra **Faisancia**.*

FAISIO, **FASIO**, **Fazio**, Prædium rusticum, mansus, ager, idem quod **Fazenda**. Charta ann. 1343. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 514: *Cum mansis, copmansis, bordariis, tenentis, Faisionibus, affaris, etc.* Compromiss. inter Guill. de Gorsol. et Guill. de Brolio ann. 1341. ex Tabul. Flamar.: *Cum esset controversia inter nos et de super quibusdam Faisionibus, vocatis de Janval et deus elopis, qui ego dictus domitellus asserere et dicere ad me pertinere et debere exinde plures redditus. Charta ann. 1477. pro prior. de Mauzan. in Pago infer. Lomov.: *Prænominati vero de Meyna, pro se et suis nomine prædicto... recognoverunt... se tenere a prædicto domino priore presentem, ... videlicet mansos seu Fisiones de Meyna, de Palissas, de la Chevalerie, de la Durantie, de la Font, de la Caste, de Pueras, medietatem de la Jouffrey, et tertiam partem de Rusec, nec non etiam et molendinum dicti prioratus de Muzants: et ratione cursumque immensuram, Fasionum et molendini superius nominatorum, sibi debere anno quolibet et perpetuo de perpetuo censu seu redditu, ac teneri solvere quingenta solidos moneta currentis, decem sextaria siliginis, novem sextaria nove, novem sextaria frumenti mensura Treignac (Treignac) novem jugalia huminis, novem gallinas et agrarium. Ibidem: *Mansos et Fisiones, Rursus: Mansos sive Fisiones. Alia ann. 1328. in Reg. 3. Armor. gener. part. 1: *Quictavi... domos, ortos, myria, terras et Fisiones prædictas. Vendit. vicecom. Turon. ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 156: *Cum... mansis, communis, bordariis, tenementis, Facionibus et affaris, etc.* Vide supra **Affario**.****

FAINIUM, **Fascis**, onus. Charta Phil. Pule. ann. 1388. in Reg. S. Ludov. ex Chartoph. reg. fol. 106. v^o: *Arredata Jurast... quadragesima quingue Faisin banquarum, viginti tres pontes cordanti. Alia ann. 1378. ex schedis Pr. a S. Vincent: *Collertus et colleria portans... solvit pro Fazio denarius quingue Provinciales. Vide infra **Faisius**.**

FAISATOR, Charta sub Rodulfo rege in magn. Chartul. S. Vict. Massil. pag. 350: *Et est ipsa donatio opprinarin, quam Durannus Faisator tenat, quantam homines invenire potuerunt... Ipse presbyter, qui decantabat apud S. Saturninum, ipse tenet et possidet. An idem significat quod **Fais-***

nier, in Lit. remis. ann. 1415. ex Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 344: *Pour garder icelui corps mort, ont esté commis certains Faisanciers et gardiens. Quo designari videtur presbyteri servandis humanisque defunctorum corporibus præpositi.*

FAISSA, **Faiscia**, Vide **Faiscia**. **FAISSELLUS**, **Fasciculus**, Vide **Fassellus**, **Fassellus**, ut infra **Fassus**, **Fascis**, **Gallis Faisseau**, Instrumentum ann. 1451. ex Archiv. S. Victoris Massil.: *Domnus Rex habet testam piscium recensium et solutorum, videlicet de quolibet saumna denar. 4. de quolibet Faisso hontis denar. 2.*

FAISSA, alias **Fais**, Chartul. Celsian. reg. ch. 781: *In unumquemque mansum, unum Fais de feno. Lit. remis. ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 251: *Il avoit pris un Fais de foing, et est assavoir ce qu'il en pavoit entrer en un lieu de blé. Vide infra **Foyssus**. Faisse vero, pro **Fustis**, **passil**, in Lit. remis. ann. 1360. ex Reg. 89. ch. 450: *Lequel suppliant tenoit un petitbus, appellé Faisse, aussi comme un petit pouce d'une hôte. Vide supra in **Fagutis**.***

FAITA, pro **Faida**, legitur apud Muratorum tom. 1. part. 2. pag. 95. col. 2. **FAITUM**, **Tributum**, **vertigal**, Gall. **Charge**. Lit. ann. 1350. in Reg. ubi Paris. fol. 17. v^o: *Taliter curavit, qui Paris sui honora hujusmodi villis ipse non potuit, jam diu est, nec passeret de cetero a suis redditibus sustinere. Vide supra **Fais**, 3. et **Fazis**.*

FAISUS, Vide **Faisa**, 3. **FAIXA**, Prædium rusticum, ager, d. supra **Faisio**. Charta ann. 1152. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 539: *Et ipsa Faisum, que se jungit cum alia Faisa u Berengarii de Valluque, et in eadem Faisa est mansus, qui fuit Saldon. Alia ann. 1161. ibid. col. 605: *Et omnes Faisas, quoniam riparia illius parochie pater meus vel non habuerant. Vide in **Faiscia**.**

FAKICA, Vide **Facha**. **FAKIRI**, Monachi Muhammedici. Vide **Lexicon Hofmanni**.

FALA, Ordiceris Vitalis lib. 6. pag. 624: *In territorio Balgorazis cundem pagensi, Taurus nomine, Fala erat, que super grigem armentorum relinqueret in solus curabat, etc.*

FALACIA, Haud scio an hoc spectet vox **Troculis Falacia**, qua homo mendax, fraudulens, sui compendii cum damno aliorum studiosus denotatur, ut auctor est Schillerus in Glossar. Teuton. Hæc enim satis conveniunt homini, qui gregem sibi commissum dimittit. [¶ Non de homine loco agitur sed de tauro, unde attendendum custiam pagensis taurum, nomen Fala erat, qui, etc.]

FALA, Tarris lignea, Vide **Phala**, 2. **FALA**, ut **Hala**, 1. Locus ubi mercem venum exponitur, in tit. ad marg. Reg. 108. Chartoph. reg. ad Lit. ann. 1375. ch. 64: *Manamentum domitorum compensum mentionem faciens de quidam domo sita bato rici straminis juxta Falas Paris. [¶] textus habet: *Une place tenant au bout de rue du feure en un angle tenant au dégré et aus Hales de la mercerie de Paris.* Infra **Falla**, 2. et **Phala**, 2.*

FALACIA, Vide **Falscia**.

* **PELEBUS**, *Peditibus*, in Glossar. Wacht. pag. 1886.

1. **FALANGA**, **FALANGA**, **FALANGUS**, **Papia**: *Phalangia, fustis, cui aliquod deligatur*; [Plinius p. 56 : *Prælium Afri contra Ægyptios primi fecere fustibus, quos vocant Phalangis*]; Nonius : *Palangæ dicuntur fustes teretes, qui navibus subijciuntur, quos atrohatur ad pelagus, vel quoniam ad littora subducuntur : unde etiam nunc Palangarius dicimus, qui aliquod oneris fustibus transvehunt*. Gloss. Lat. Gr. : *Phalangarii, ei vaiz; δεικνύσιν ἀποκαταστάς βάρη, καὶ κἀνὸν ἀπὸ βρεχέωντες*. Hesychius : *Φαλάνγες, ἐρητύλια, ἕως καὶ σφύρας*. Pollux : *τὰ δι τὸν νῆον ἔχοντα, ἢ ἐπὶ τοῖς ἑλκαστοῖς ἐπὶ νῆος, φαλάνγες, ἢ φαλάνγες*. Agobardus lib. Adversus Fredegarum cap. 21 : *Sicut et illi duo, qui suum botrum in Falango portabant, unum opus faciiebant indifferenter, nisi quia eundem botrum unus post dorsum, alter ante faciem habebant*. [* Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120 : *Phalange, Gall. Motes vel motines*].

FALANGA, apud Petrum Damian. lib. 2. Epist. 15 : *Sicque velut hædum in Phalangem pendulum alter post alteram bojulare caperunt*. Occurrit eadem inflexione in Spec. Sax. lib. 1. art. 63. § 6. Guillel. de Guignavilla in Peregrinatione animæ :

Non balay je nomme ma langue,
Et non fourchon, et ma Palangue,
Dont toute ordure je balaye,
Je bousse, ramasse, et nettoie.

FALLANGUS, Eadem notione. Luitprand. in Legat. cap. 33 : *Residentibus itaque nobis ad mensam sine latitudine longam, Fallangis latitudine tectam, longitudine seminaudam*.

FALANGA, pro **FALANGA**. Hollandus in Chron. lib. 3. cap. 15 : *Cum lanceis, ensibus, Falangis, acutis, et clypeis, et omni armorum genere, etc.*

* **FALANGA**, pro **FALANGA**. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Falanga, falenx, Compaignie, tourbe, avantgarde, légion*. Vide **Falanger** 2.

* **FALANGAGNUM**, Tributum, quod pro facilitate flegendi *falangas* seu fustes aut pilos ad ripam, ad quos relictæ naves, eueigebatur; quo sensu intelligendum quæ est *Falangiaticum*. Privilegium concessa Pisanis a Soldano ann. 1269. apud Lamium in Delic. erudit. tom. 3. pag. 278 : *Et lignum quod gabillum non habuerit cum caperta, unum tarenum auri tantum, et nihil aliud, neque plus,.... et maxime occasione Falangagnum seu portus*. Vide infra **Falangianicum**.

¶ **FALANGATICUM**, Species tributi forte exsolvendi pro mercibus, quæ *falangis* exportantur. Charta Caroli IV. Röm. Reg. pro ordine sacre Militie Tentionice, apud Ladewig. tom. 6. pag. 45 : *Concedimus rursus eadem sacra domini.... libertatem aquarum, herbarum et lignorum.... et ut de ipsis per totum imperium nihil ratione portatice, platotice, Falangaticæ, ripatice, thelonie, vel aliusque alterius exactionis, solvere teneatur*. Vide **Falangagnum**.

¶ **FALANGIARIUS**, *ἀδελφός*; qui gestat lapides. Gloss. Lat. Græc. Sangerman. Isidorus in Glossis et Papias in MS. Bituric. habent : *Falangarius, ut gladius*. Locum militum lubens suppleret Grævius : *Falangarius, qui falangis ut gladiis attitur*. Vide

Falanga. [* Adde ex Castigat. ad utrumque Glossar. Leg. *Falangarii, ἀδελφοί*. Vide **Meurs** in Minot. pag. 152.]

* **FALANGUS**, Giraldis in Topogr. Hibernie, apud Bromptonum : *Græci ista... vocant palatrum Falangis nigris utitur*. At in edito Giraldo Distinct. 3. cap. 10. est *phalangis lazeis*, i. Camdeno interprete, sagis sive lacernis villosis. Harum descriptionem pluribus refert Gratianus Lucius in Cambrensi everso cap. 13. [* Vide **Phala**.]

* **FALARE**, *Fabulari, libere loqui*. Leg. Portug. sub Alph. reg. tom. 1. Probat. Hist. gene. l. domus reg. Portug. pag. 11 : *Si male Falaverit de regina et filiabus eius,.... non nisi molles*. Vide supra **Fabulare**.

* **FALARICA**, [*Genus arceæ* (i. lanceæ) grandis, aut genus reli. Glossar. Sangerman. num. 501.] Vide **Phalarica**.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Falarica, engra à jetter pierres*. Aliud ex Cod. 7644 : *Falarica, lancea magna, telum mulieris*.

¶ **FALARUS**, *περιπαράζων*, Monile, collar. Gloss. Lat. Græc. Sangerman.

¶ **FALASIA**, **FALACIA**, **FALAZIA**, Modus agri, f. ab editori loco sic dictus, nisi idem sit quid *Falesta*. Calendarium MS. anniversar. B. Marie de Argentolio xii. Kalend. Martii, anniversarium D. Roberti magistri, qui dedit caritatibus de Argentolio pro anniversario quatuor libras super *Falacia Symonis Egri*. Ibidem : *Anniversarium fratris Petri de Boylaco Prioris de magno Puteo, qui dedit nobis xii. sol. annui redditus super Falacia Auberti piscatoris*. Ibidem : *111. Non. Maii, anniversarium Agnetis Labuelle, que dedit nobis Falaziam Aden. Rursus : Idid. Decemb. anniversarium fratris Guillelmi de Thoriaco, pro quibus habemus medietatem Falasia.... que bene valet xxi. sol. annui redditus. Vide Falesta.* [* Idem, ut videtur, quod infra *Falesia* 2.]

¶ 1. **FALCA**, pro *Fascis, fasciculus*, Gallice *Botte*. Litteræ E. Magalonensis Episc. ann. 1116. apud Stephanotum tom. 5. Fragm. Hist. MSS. : *Statuimus autem ut fratribus huius ecclesiæ possidentibus talem centum ecclesiæ nostræ unumquoque annu reddant, id est, duas modios frumenti, tertium ordeum, et centum Falcas ceparum et xviii. denarios*.

¶ 2. **FALCA**, Pars quædam navis. Informationes Civit. Massil. de passagio transmarino in Cod. MS. Sangerman. : *De formis et mensuris galearum.... Item senzha à tayrat vi. palmos cum quarto. Item de Falca xii. palmos minus quarto. Rursus ibid. occurrit. [* Vide Jal. Antiq. Naval. tom. 3. pag. 157.]*

* 3. **FALCA**, an idem quod *Falesta*, vel mensura specus? Charta comit. Theob. ann. 1292. in Chartul. Campan. fol. 330. v. : *Debet assignare xxx. libras terræ,.... et Falcas avenæ de redditibus, in aliis redditibus de Chomelo*.

¶ **FALCABILIS**, Qui falcare potest, seu falce secari, apud Th. Madox in Formul. Anglie, pag. 31.

* Charta Phil. Pulc. ann. 1305. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 280 r. col. 2 : *In domibus, pratis Falcabilibus et non Falcabilibus, etc.* Alia ann. 1306. in Reg. 47. Chartoph. reg. ch. 87 : *Concessimus,...*

quinguentia acres domitorum et pratorum non Falcabilium. Id. est, si fallor, secunda falce minime secandorum.

* **FALCAGIUM**, Jus herbas descendendi in forestis vel pratis. Aresta Candelas ann. 1259. in 1. Regesto Parlamenti fol. 100 : *Dictum fuit hominibus de Leonibus, quod non haberent Falcagium, quod in foresta de Leonibus dicebant sibi quitatum esse*.

¶ **FALCARI**, Falca domitorum suorum tenebantur vassalli, interdum tamen non sine aliqua mercede. Charta ann. 1292. apud Kennell. in Antiquit. Ambrosden. pag. 320 : *Per dans dies prata domini Falcabati, (homines de Hedingdon) tertio vero die herbarum dicta falcatum venient, etc. profectatione et alius supradictis circa dictum falcatum.... solvantur eidem hominibus de clavis domini singulis anni proximo de quo falcare incipient quinque solidi*. Charta ann. 1363. ibid. pag. 496 : *Et dicunt quod quilibet falcator habebit ad vespere singulis diebus quatuordecim solidis falcium fani quantum potest capere sursum cum falce sua sine auxilio aliorum*. [* Pactum inter dom. et habit. de Bourlonne ann. 1315. in R. G. 61. Chartoph. reg. ch. 155 : *Item clausum feuz de ladie ville pœura au seigneur un jour de faucille*. Vide infra **Falcetio**.]

¶ **FALCARIA PRATI**, *Falcariata prati*, Idem quod mox **Falcaria prati**. Occurrit passim in Reg. Prædus.

¶ 1. **FALCARIUS**, *ἀγρὸν ὀδός*; Gloss. Lat. Græc. Qui falces facit. Alias, qui falce metit. Isidorus : *Gladiator, qui falcem gerit*. Vide **Falcatores**.

* 2. **FALCARIUS**, Qui falce metit, nostris alias *Fauciller* et *Fausseiller*. Charta ann. 1407. in Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 184. bis : *Quandam pecia prati.... continens dictam sexdecim Falcariorum.... Item alia pecia prati.... continens septem dictas unius Falcarii*. Lit. remis. ann. 1390. in Reg. 139. ch. 68 : *Compaignons Fausseiller pour fauciller les blés*. Alia ann. 1415. in Reg. 168. ch. 385 : *Comme le suppliaunt.... eust envoïé Fausseiller pour Fausseiller son blé, etc.*

* **FALCSTRABE**, *Falcere, falcastro desecare* : unde *Falcetratio*, ipsa sectio. Stat. Casimiri ann. 1347. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 37 : *De falcetratio aliequis prati. Bartoldus depositus querelam contra Andreum, quod pratum ipsius Falcstraset et graminia abscedit*. Vide **Falcstram** 1.

1. **FALCISTRUM**, Isidorus lib. 20. cap. 14 : *Falcistrum, instrumentum ferreum curvum, cum longo manubrio ad densitatem verperum succedendum*. Sic dictum, quia recurvum ad similitudinem *falcis*. Idem et Ranco dicitur. Gregorius M. lib. 2. Dial. cap. 6 : *Et dare ferramentum jussit, quod ad falcis similitudinem Falcistrum vocatur, ut de loco quodam sepe abscinderet, quatenus illic hortus fieri deberet*. Interpres Græcus habet *ῥακίστρον*. Occurrit in Vita S. Eugini Episcop. Wigorn. cap. 4. apud Faunium in Vita S. Mauri Abb. cap. 2. et in Gloss. Anglo-Saxon. *Elfrici*. Vide **Biduclum**.

* 2. **FALCISTRUM**, *Falx militaris*. Historia MS. Excidii Aconis ann. 1297 : *Portantes ibidem.... lanceas, Falcitra, cassides et lorices*. Nisi ensis fuerit in modum *falcis*

curvatus, qui *Fauchon* dicitur Scriptoribus nostris. Regestum Pegiorum Bapalme: *Le espée, ou Fauchon*, chacin 1. obol. Nicolaus de Brera in Ludovico VIII :

Non arca, non hasta gravis, non serpe bipennis. Non duntaxat Falces, gladiis amatores acuti. Liber Anglicus inscriptus *Justice of peace*, pag. 77. b. : Cum aliis ignotis de covina sua, et associatis, vi et armis, scilicet gladiis, baculis, vogis, Falcastris, arcibus, et sagittis, etc. Occurrit non semel apud Wilhelmum Gulari in Hist. Praefor. MS. :

Plumones fermement tues,
Fauchons, joissances enroulées.

Idem in S. Ludovico :

Fauchons, et coustaus, et espées.

Alio loco :

Aus Fauchons, aus coustaus à pointes.

Idem ann. 1295 :

Haches, espées, joissances, lances,
Fauchons, coustaus, ars, archalestes,
Et sajettes de traire prestes.

Et ann. 1296 :

Aus Fauchons tranchans et aus haches,
Pour faire à une main faites,
S'entrevenissent de retraits,
D'estos et de tailles diverses.

Vide Fletam lib. 1. cap. 34. § 13. et in *Falco*.

FALCATA PRATI, Quantum unus sector per dicem *falcare* potest de prato, [une *Fauchée* de prey non pectat in Recensione bonorum publici veltutinarum] Commerciali in MS. Cod. ejusd. urbis f. 22. etc.] Tabularium Ecclesie Gratianopolitane sub Hugone Episcopo fol. 28 : Et pratium debet habere illam magnitudinem, ut per 3. dies juberet 16. sectores operentur sine aliquo lucro. Charta Richeri Abb. S. Valerici ann. 1219. in Tabul. Campanie : *Excepit sex jageribus terre, et exceptis sex jageribus prati, ubi illas commodius poterimus invenire*. Tabularium S. Vitoni Viridunensis : *Habemus 4. quartarios alodia et 15. Falcatas prati, etc. Ibidem : In Pormator est nomen indominicatus cultura, 3. pratis ad Falces 30. pascito per legas 3. Regestum feodorum et servitorum, in Camera Comput. Paris. f. 216 : Lige de 12. *Fauchées* de prey, et demy arpent de vignes. Chron. Besusense pag. 632 : *Inquisitione facta inventi sunt 52. jagera terre, et 4. Falces de prato*. Pag. 676 : *Dederunt etiam quatuor Falces prati in suo broulo S. Sequani*. Et pag. 700 : *Adidit is et Falcem prati prope Arceionensem sibi*. Adde pag. 114. ubi perperam edidit *facer* per *falces*, et pag. 644. Chronicon S. Benigni Divion. pag. 448 : *Rst in Dornone unum pratium, quod possunt secare Falces centum*. Charta Gallica ann. 1566 : *Item un prey contentum douse Fauleyes ou environ, sont ou bay de Gelocourt, etc.* Vide *Structura prati* in *Secura*.*

§ **FALCATA**, mendose pro *Falcata*. Charta Officialis Remensis ann. 1238. in Tabulario Compensiensi : *Declerant in elemosynam super dictis Abbati et Conventui tertiam partem duarum Falcatum prati siti juxta brom*.

§ **FALCATIO**, Feni sectio, quam servus domino debet, Gall. *Fauheage*. Charta Andreæ de Calvinaco pro hominibus S. Kartesi ann. 1251. apud Thomassarium

in Biturig. pag. 90 : *Immunos erunt tallets, chorris, Falcationibus, fenacionibus, etc. Falcatio feni et messio bladorum*, apud Th. Madox Formul. Anglie. pag. 134.

Corveya *falcium* appellatur in Ch. Joan. de Cahilone episc. Lingon. ann. 1331. ex Chartul. ejusd. episc. fol. 272. v. : *Item corveya falcium a dictis xxx. familiis hominum bis in messibus, valent xxx. sol. Hinc Pater la Fauleille, Operam debitam cum falce prestare, in Charta Phil. dom. Jonvil. ann. 1354. ex Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 338 : Item chascun fenz poteroit la faucille en messes de blés. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Faucherie, fauchement Falcatu. Vide Falcorre et Homo pro falce*.*

§ **FALCATOR**, Feniseca, Gall. *Faucheur*. Pluries occurrit apud Scriptorum vii. medii : titulus etiam Columella.

FALCATOIRES, Milites *falcibus* instructi, apud Thuroczium in Salomone Hungarice Rege cap. 53. Glossæ Isid. : *Falcarius, gladiator Julcem gerens*. Vide Ciceron. 5. in Catilin. Fletam lib. 1. cap. 24. § 12. et Mandatum super juratis ad Arma, in Append. ad Math. Paris pag. 149.

FALCATORIA, Navis species, [forte eadem que Nostris *Felonque*, alias *Falouque*.] Senator lib. 3. Epist. 20 : *Decernimus, et quantitas (L. quantus) in Ravennati urbe Falcatorias potius reperit, frumentis falcibus oneratas ad nos usque producas*. Ubi quidam legunt *salcatorias*. [** Vide Jal. Antiq. Naval. tom. 2. pag. 157.]

§ 1. **FALCATURA**, Fenum falce succisum. Concordant inter Guidonem Abb. S. Germani Autiss. et Droconem de Mellosto super nemore de Brueria ann. 1289 : *Possunt et debent bestias suas facere pasci in eodem (prato) absque contradictione in aliqua, prima tamen Falcatura submota et percipio*.

* *Fauenge*, eodem intellectu, in Charta ann. 1416. ex Chartul. 23. Corb. : *Et avec ce demourait et devoit demorer l'erbage et l'augeage au droit desdits compaignons*.

§ 2. **FALCATURA PRATI**, Idem quod *Falcata prati*. Charta Thosine, ann. 1452 : *Pratum continens Falcaturam duorum hominum prati. Kennettus in Glossar. ad calcem. Antiquit. Ambrosien. : Tenet in bondagio, et debet unam Falcaturam per dimidium diem, 1. feni sectionem*.

* **FALCASTRUM**, *Fauchar*. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. Lit. remiss. ann. 1393. in Reg. 145. Chartoph. reg. ch. 370 : *En laquelle forge le supplient print un falcon, nommé Fauchari*. Vide *Falcastrum* 2. et infra *Faucho*.

* **FALCATARE**, *Portare*, in Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641.

* **FALCETUS**, Ital. *Falcetto*, *Falcuola*, nostris alias *Fauchet*. Stat. Rip. cap. 12. fol. 4. v. : *De quolibet Falceto sine rancia, pro latrocinio vel exitu sex denarii. Un fauchet de fer à taillant, in Lit. remiss. ann. 1377. ex Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 345. Fouquet et Foulequet, in aliis ann. 1459. ex Reg. 189. ch. 363 : *Ung baston, que on appelle Fouquet, . . . da taillant dudit fauchet* etc. Rursus alia ann. 1467. in Reg. 200. ch. 71 : *Ung Fouquet ou ravelon en façon de serpe ennuiché en ung long baston. Fauchet vero Rastellum sonat, in aliis**

Lit. ann. 1480. ex Reg. 306. ch. 567 : *Le Fauchet ou baiguet, desquelz icelles femmes amasseroient les avoynes. . . . Le supplianz frappa de son Fauchet, qui n'estoit que ung baston de bois sans ferrement*.

* Hinc *Faire le fauchet*, quod aliter dicitur *Donner le croc en jumble*, qui erus adversarii crure recurvo impliratur ut erus prosterndum. Lit. remiss. ann. 1418. ex Reg. 170. ch. 164 : *Le supplianz fist du pied le fauchet par derrière, tant qu'il eut Gobin chéy à l'envers*. Vide infra *Gobin* 1.

* **FALCHILLA**, Veneni species, vel sortilegium. Lit. remiss. ann. 1384. in Reg. 156. Chartoph. reg. ch. 146 : *Imponendo dictu exponenti committisse falsum in suo officio (notarii) et portari fecisse Falchillas ad innotendum (L. intrinsecandum) dictum Galordum*. Vide supra *Fachinhor* et *Fachillar*.

* **FALCHIO**, Idem quod *falsus*. Statuta Eccl. Aquisiens MSS : *Statutum fuit quod nullas canonicas, nullus clericus portare audeat cuthellum, armonem, Falcione nem pennatum, clavem, ensam, aut alia arma*. Vide *Falco* 3.

* **FALCICULA**, *Falcuola*, Gallis *Faucille*, in Chartulario Monasterii SS. Trinitatis Cadom. fol. 47. verso.

* **FALCIDIA**, Lex a P. Falcidio Tribuno temporibus Augusti lata, qua statuebatur, ut heres quartam partem bonorum sibi relictorum, si plus æquo legatis oneraretur, acciperet, ceteras partes legatarii relinquere : quare *Falcidia* pro quadrante hereditarii non semel accipitur in nostris instrumentis, qui quadrans ab herede, 1. quo supra dodrantem legatum fuit, retinetur. Sed de his Jurisconsulti. Formula Lindenbrog. 62 : *Præter ista omnia reservimus in Falcidia hereditibus nostris villas illas in pago illo, in ea ratione ut facta non in omnibus student conservare et defectu deret. Idem occurrit in nova Collect. Formul. apud Baluz. num. 38. Consule Piuscum in Lexico Antiq. Rom. [** In Formulæ et testamentis mediæ ævi fere semper nomine *Falcidie* venit Portio legitima, que filiis debetur; nonnumquam simpliciter quadrans est, ut in Chart. ann. 932. inter Formul. Goldast. num. 33 : *Et Falcisia (sic) ex parte in alia nostra terra in ravello et Falcidia de illam cortium, etc.* Vide Savin. Histor. Jur. Roman. med. temp. tom. 1. cap. 9. § 41. not. p. 540. not. c.]*

* 2. **FALCIDIA**, Defectus, ut *Fallere* pro *Deficere*. Vide in hac voce. Charta Xgni Reg. Suecia ann. 1346. pp. Lappab. in Origin. Hansæat. pag. 375 : *Soli paci, que cunctarum contentrix est bonorum, et ex ejus Falcidia cuncta dilabuntur ante conquesta, etc.*

* **FALCIFICARE**. Vide *Falsificare*, & **FALCIGRANUS**, *Faleigravus*, *Fallus-gravus*. Otto Morena in Hist. Laudensi. Imperator. . . . Raynaldum Cancellarium suum et Otonem Fallus-gravum Mediolanensium dringens, jussitque eis, etc. Hunc in locum Murator. tom. 6. col. 1021. monet *Faleigravum* sive *Faleigravum* alibi vocatum, id est, Palatinum Comitum, ex Leibnitz ad Morenam pag. 619. Vide in *Comes*.

* **FALCULE**, apud Adalardum in veteribus

Statutis Abbatie Corbeiensis lib. 1. cap. 1. est Falx, qua herbarie vel avenae secantur: nostris Fauille.

† FALCILLA, Ead. notione, in Charta anni 1308.

† FALCILLA, Falcula, Gall. Fauille. Charta anni 1180. in Chartul. S. Corn. Compend. fol. 157. r. col. 2: *Alquis ex parte mopsis in campis vel culturis ecclesie non Fauille non debet metere vel segnet vellere. Farchiel, pro Falchiel, eodem intellectus, in Lit. remiss. ann. 1308. ex Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 320: Et celui qui le pied de beuf copperoit en beau jeu d'un laizon, ordonné à maniere de Farchiel, etc. Vide Fauille et infra Fauilla.*

FALCILLAGIUM, ex Gallico Fauillage, Præstationis vel corvæ species. Aresta in Nativitate B. Mar. ann. 1257. in Reg. 1. Parl. fol. 3: De relevis, corvais, terragis, falcillagis, forisfactis, excedentis, etc. Regium censum et feodorum Carnotensium Comitatus ful. 57: Le Fauillage et le fenage d'ice, c'est à savoir pour l'herbage, que croiz de Seuncheux ont en la forest, et pour estre quitte des prés, fener, dont chascun haust doit 4. den.

† FALCIO, Armorum species. Statuta ann. 1283. Ordinis Cisterc. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 1482: Ne quis Monachus vel Conversus presumat secum arma deferre, sumere, vel habere, videlicet enses, vel gladios, Falcones, zicas, aut cultellos acuminatos, aut cetera armorum genera. Vide Falco 2.

† FALCISTORIUM, ut infra Faldistorium, Sella amplior et brachiata, Gallis Faucier. Annal. Bened. tom. 4. pag. 239: Cum ex eop descendisset (Benedictus VIII. Papa) postea Falcistorio ad iudicandum rediit.

† FALCITARE, Putare, scire, videlicet falci. Papias et Glossar. Sangernan. num. 501. Gloss. Isid. ut Falciat, putat, scire, animat. Ubi abundat verbum, estimat.

† Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: Falcitare, faucher ou sayer de faucille. Falcare, faucher de faux.

† FALCITENENS, Falcifer, armatus falce. Radewicus Frising. Canonicus de Rebus gestis Frederici I. Imp. lib. 2. cap. 11:

Librum Phobus habuit cum Falciteneute, Luci non prævaluit de decrescente, Vici non habuit morte prævalente, Quo quando crepuit, raptus hinc repente!

Sic mors cum falce depingit solet.

† FALCIA, Charta Theob. epis. Amlian. ex Cod. reg. 4184. fol. 14. r.º: In hunc beati Firmini martyris debet habere clericarius de thesauro quatuor sestercios rei et de fundo suo quantum pertinet Falcianum. An Ferculanum?

† FALCO, Gloss. Græc. Lat.: Kípsos, Falco, accipitrinis species; nostris Faucon, scilicet dicta, ut Joannes de Janua, quod unguis habebat recurvus ad similitudinem falcis. Sen potius ad similitudinem falconum, qui in Gloss. Lat. Græc. dicuntur δεικνύει πύδον του βίαινεως. Gloss. Lat. MS. Reg. Cod. 1013: Falcones, genus avium, polices pedum habentes. Festus, et Glossæ Isidor. Falcones pariter dictos aiunt, qui falces pedis intra curvos habent. Aliud etymon habet Silvester Giraldus in Topogr.

Hibern. dist. 1. cap. 8: Falcones igitur a falcando, quia in falcis modum in circumundo perlastrant. Vide eundem lib. 1. de Evpugn. Hibern. cap. 29. et lib. 1. Itiner. Cambr. cap. 12. Primus autem Julius Firmicus hoc verbo videtur usus lib. 5. cap. 7. lib. 7. cap. 4. Capitula Caroli M. ann. 769. cap. 2: Omnibus servis Dei venationes et silvaticas vagationes cum canibus, et ut accipitres et Falcones non habeant interdictiones. Adde lib. 7. Capitul. cap. 125. Synodus Ticinensis ann. 850. cap. 4: Non canibus, aut accipitribus, vel capis, quos vulgus Falcones vocat, per se venationes exerceat. Adde Concilium Calabonense II. cap. 9. Liptin. cap. 3. et Hericum Monachum de Miraculis S. Germani Autisiod. cap. 48. Epistola Hedilberti Regis Cantie ad S. Bonifacium Archiepisc. Moguntinum: Unam rem præterea a vobis desidero exhiberi, hoc est, duas Falcones, quorum ars et artis aulicis sit gravis velle libenter captando arripere, et arripiendo contemnere solo. Idem Bonifacius Episc. ad Althabaldum Regem Merciorum: Dirigimus tibi accipitrem unum, et duas Falcones, quod scuta, etc. Le Roman, d' Aubrey MS.:

... Avoit l'aveuons enses.

Sunt porro falconum species diversæ, quas cum adjunctis, seu epithetis, vulgo Scriptores indignant, de quibus singulis agunt Frederic. II. in libris de arte venandi cum avibus, Albertus Magnus lib. 23. de Animalib. Petrus de Crescentiis lib. 10. de Agricultura, etc. Vide præterea Bellissarium Aquavivum de Aucupio, Jacobum Augustinum Thuanum de Re accipitraria, et alios. Idem Fredericus lib. 2. cap. 2: Aves rapaces, quibus homines untur, et apud nos aut sunt ab antiquo, sunt istæ: Gyrfalci, Sacri, Gentiles, Pregregati gentiles, et Layarii, quæ quidem sub uno genere continentur, videlicet Falcone. Capiantur autem Falcones, aut in nido, et Nidularii vocantur, vulgo Nidis, Frederico II. Nidisti: aut jam adulti, et Ramales, Frederico Ramagis, dicuntur, vulgo Branchis: adulti, antequam tamen primum deplumantur, Horni, seu Hornotini, sunt, vulgo Sores: postquam jam annum egerunt, et plumas exuerant, hos anniculos et deplumatos, Mutatos, seu Mues appellant. Vide Gyrfalco, Sacrus, Lanierius, Gentilis, Smerillanus, Nidarius, Ramagis, Sarrus, Mutatus, ubi de singulis quædam attingimus: præterea Petrum Crescentium lib. 10. de Agricult. cap. 8. 9. 10. et Nicolaum Uptonum lib. 4. de Milit. Officio pag. 187. Vide Capus (et acceptus).† Custodit Falconem vide in Falconisq[ue].

† FALCO, Latæce species, ad modum falcis recurvæ. Statuta Synod. Ecclesie Neomaus. ann. 1280. cap. 7. n. 4. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 1044: Enses non deferant (Clerici) nec cultellos acutos, nec lanceas, sen Falcones, nisi forte causa prohiberit sub timoris, seu guerra, et terrore. Attamen quæ hic recensentur armorum species non ad tegendum, sed ad nocendum aptæ. Vide Falco.

† FALCO, Piscis genus. Vide supra Etingo.

† FALCONA, Tormenti bellici minoris

formæ species, Gall. Fauconneau. Episc. ad Archiducem Austrie de obsidione Vadrinensis ann. 1589. apud Ludewig. tom. 6. pag. 337: Tormenta sua bellica, ex quibus quatuor majora, vulgo Singerin, item quatuor Falcones et alia insuper plurima, in fossas erectas pertrahere... capit. Vide Falconium.

FALCONISACIUM, Tributi species, a falconibus, ut par est credere, primitus appellatum, tanetsi ad alias præstationes postea derivatum, quod in aliis ejusmodi uno semel observare est in hoc Glossario. Charta Philippi Pulcri Regis Franc. ann. 1297. in Regesto Rubeo Cameræ Comp. Paris. quæ concedit Abbati sancti Germani Parisiensis, sex modios avenæ, et 10. solidos vel creditur Paris. annui et perpetui redditus, debitos ratione ejusdem constume, quæ vocatur Falconisacium, quos apud Cornetius habebamus.

† Charta Phil. Pulc. hic laudata non ad abbatem S. Germ. Prat. spectat, sed ad Philippum de sancto Germano in Laya, equum region. Alia ejusd. reg. ann. 1301. in eod. Reg. fol. 178. r.º. col. 1: Petro Salmerii sancti nostri dñimus et concedimus avenam et denarios de Falconagio debitos nunc annuatim in parrochias de Montigny et de Erment. Rursus alia ann. 1276. ibid. fol. 358. v.º. col. 1: Gallinam et dimidium, cum tribus denariis de Saucanongo annui redditus, percipere solebamus. Alii leg. Fauconage, ut in Charta dotatitii Joan. reginæ Franc. ann. 1319. ex Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 69: Item super le Fauconage triginta modios, tres minas ad mensuram de Bettincio.

† CUSTODIA FALCONUM. Servitium feudale apud Anglos. Rotul. Hundred. tom. 1. pag. 1. sub Edward. 1: Et pro Custodia duorum Falconum et mutatur servitium falconum in sexaginta solidis per annum. Regibus Anglie porro jus erat explorandi nidos falconum et pullos inde capiendi: ubique in Wallia, ut legitur in Abbr. Rotul. tom. 2. pag. 119. Ibid. pag. 205: Rex assignavit Henr. Tendour... ad omnes Falcones si vestres, ejusqueque speciei fuerint, quos infra regnum Angliæ, tam in forestis, chaceis, warranis, parcis et omnibus aliis locis, tam infra libertates quam extra, inveniri contigit, capiendos et ad opus regis custodiendos, etc. Ibid. pag. 181: Rex assignavit... Egid. de Bello Campo ad capiendos... prius Regis de omni genere Falconum per mercatores et alios infra regnum Angliæ ducentur.

FALCONARIUS, Falconibus prepositus, dignitas Palatina, Gallis Fauconier, Italics Falconiere. Capitulare de Villis cap. 47: Fenatores nostri et Falconarii, vel reliqui ministriales. Hincmarus Remensis de Ordine Palati cap. 24: Similiter quoque 4. Fenatores, et quintus Falconarius, etc. Adde Epistolam Karoli M. ad Pipinum filium Regem Italie, et Capitulare 3. ann. 811. cap. 4. Charta Censuli Regis Merciorum tom. 1. Monastici Anglic. pag. 100: Nec eos, qui accipitres portant, vel Falcones, vel canabos ducunt sive canes, etc. Qui Falconarius præerat, est apud nos Magnus Francus Falconarius appellatur. In computo hospitii Regis 1. Jan. ann. 1313.

fit mentio Petri de Monteguardi Militis Magistri Falconarii. Le Roman de Garin le Loherain :

Falconier Mestre de ses oïles en fut.

Atque in Græcis Byzantinis *παρακυρτα* dictus fuit, cuius dignitatis, præter Codicum, meminit Pachymeres lib. 1. cap. 8. lib. 10. cap. 25. Quæ vero fuerint Magni Falconarii jura et prerogative in Palatio Regum Franciæ, docet Historia MS. rerum gestarum sub Ludovico XII. et Francisco I. Scripta a Roberto de la Mark, Domino de Fleurance et de Sédun, Marescallo Franciæ, ex qua sequentia a nobis olim excerpta : La Fauconnerie du Roy est une chose ordinaire, et a le grand Fauconnier, qui est un fort bel Office en France, et c'est pour l'heure présente un honneste Gentilhomme et de bonne maison qui a appelé René de Coisé, premier Prieur de France. Ledit grand Fauconnier a l'Estât quatre mil florins, et a 50. Gentilshommes sous luy, qui ont bel Estât, et 50. Fauconniers aydes, et ont les dits Gentilshommes eîng ou six cens francs d'Estât, et les aydes 300. et depart ledit grand Fauconnier tous ses Estâts, et a bien 300. oyeuxes sous luy : et peut le dit grand Fauconnier aller voler par tout le Royaume de France, où bon luy semble, sans que personne luy puisse donner empeschement, et tous les marchands d'oyseaux luy doivent tribut, et n'oseroient vendre un oyeux en ville du Royaume de France, ny à la Court sans consentement dudit grand Fauconnier, sur peine de confiscation de toute leur marchandise. Et a ledit grand Fauconnier plusieurs bonz droitz, Et fuit que le roy luy acèpte tous les oyeux, et a un Contrôleur, et un Tresorier, et gens ordonnez pour les payemens, aussi bien que pour la Fennerie, ou autre Estât du Royaume de France; et sont tousjours ordinaires auzeus le Roy par tout où il va, aussi bien que font les Paléniers, osté, que quand ce vient à l'esté, ils vont mettre leurs oyeux en mue; mais tousjours il en demeure quelque nombre pour voler les perdreaux, et avec les vautours, et leverets et les tiercelets. Et a une autre façon de faire merveilleusement belle entre la Fennerie et la Fauconnerie : car quand ce vient à la Sainte Croix de May, qu'il est temps de mettre les oyeux en mue, les Fenneurs viennent tous habillés de vert avec leurs trompes et les guales vertes, et chassent les Fauconniers hors de la Cour, pour ce qu'il fuit qu'ils mettent leurs oyeux en mue, et le temps des Fenneurs approche pour courre les cerfs à force : et quand ce vient à la Sainte Croix de Septembre, le grand Fauconnier vient à la Court, et chasse tous les Fenneurs de la Cour, pour ce qu'il est temps de mettre les chiens aux chenils, car les cerfs ne valent plus rien, etc.

F Falconarius suos habuere etiam Summi Pontifices, ut patet ex Charta Gregorii IX. pro Monasterio Malleacensis in Antiquit. Benedict. Pietav. apud Stephanonium tom. 4. pag. 407 : Et specialiter procuratores quos debet mihi dicere et bene prepositi, Falconarii, Fennarii, serventibus. [* Falconarii regum Angliæ memorantur in Abbrev. Robti. tom. 3. pag. 266. Jerey. rot. 26. Partitor Falconum camera regis, ibid., pag. 339. Suthl. rot.

31. De Falconariis in aula Turcica vide Glossar. med. Græcit. voce *Γαζαζζοι*, Appendix. col. 48.] Vide Falconarius.

FALCONARIORUM DIVERSIONES, inter gravamina, quæ subditis inferbantur, recensentur in Charta Roberti Regis Franc. pro Monasterio Sandionysiano, apud Doubletum pag. 826 : Namque, ait Rex, Fennatores atque Falconarii capiendi specie subversantes, penes venerabiles B. Dionysii devotantes, eos populabantur, abscutiorumque more spoliantes præbentur.

FALCONERIA, Venatio cum falconibus, veteribus prorsus incognita, cuo primus ex Scripitoribus Julius Firmicus sit, qui nutritores accipitrum, Falconum, catarrumque avium, quæ ad aucupia pertinent, memoret. Charta Ottonis III. Imp. ann. 986. apud Ughellum in Januensi Episcopis : Cum omni jurisdictione, cum piscaria, Falconeria, et omnibus venationibus Capita Monis.

FALCOVERTUS, Idem ac Falconarius. Leges Palatine Jacobi II. Regis Majorie, tom. 3. Junii pag. 25 : Sex alii Falconarii, non tamen generati, in nostra domo nascuntur. Hist. Dalphin. tom. 3. pag. 177 : Item, Guilloto Falconerio, duo falcones sui, si unum possit recuperare, et quinquaginta libras dentur. Ibidem pag. 334. col. 2 : Falconeris, Breneris, et Lavenderis habere vo'nt et ordinavit dictus Dom. Dalphinus consuetos.

FALCONETA, Idem quod Falconia. Genus tormenti bellici. Epist. ad Archiduc. Austrie de Obsidione Varadiensis apud Ludewig. tom. 6. pag. 331 : Alias adhuc tres fortissimas fossas in proximo vineis extruxerant, quibus 4. machinas, Falconetas vulgo, induxerunt. Vide Falconium.

FALCONISTA, apud Will. Hedam in Joanne II. Episc. Traject. Idem qui Falconarius.

FALCONIUM, *φάλακρον*, Canano pag. 190. Machina bellica, nostris Fauconneau. Vide Muschetta.

FALCTENUS, vel FALCTES, Massiliensis Falene, Gener. Gall. *Gedre*. Charta anni 1358. in Archivo S. Victoris Massil. : Dulceina uxor nobilis Guili. de Rocafort instituit hereditate nobilem Falctum de Rocaforti Falctem suum. Vide Feselenus.

FALCTI, vel FALCTI dicebantur Usurarii quidam Lombardi et Itali sæculo xiv. adversus quos erat Edictum Johannis Francorum Regis anno 1351. apud D. de Lauriere tom. 2. Ordin. Reg. pag. 553. [* Vide infra Falletti.]

FALCMBURGENSIS DENARIUS. Vide Moneta Baronum.

FALCES, pro Falco. Formula 15. ex Basilianis : Latrat vulpus, sed non ut canis : Falus (l. falco) mit semper inanis ; cauda proferit, jam non fronte, cito decedat ante cano forte. i. falco, vel falco vulgo semper inanis ; cauda ferit, non rostro, cito decedat ante validos canes.

* FALCUS. Bulla Greg. PP. in Lib. nig. 2. S. Vulfr. Abbavil. fol. g. v.º : Quator Falcos prati apud Paccarum. Sed leg. Falces. Vide supra Falconia.

FALDA, Vox a Saxonicis *fa l d*, seu

Cambro-Britannico *fald*, deducta, quæ *Stadum* vel *caulam* vulgariter, proprie vero *septum*, claustrum, cum ad aliorum animalium, tum ad hominis præsidium in. gulis. Triplex autem in veteribus Tabulis bujus vocis notio deprehenditur. Nam primo pro *ovili*, hoc est, pro septimo ex caulis vel cratibus facto, quo pastores nocte includunt ovem, tum ad securandum arva, tum ne in segetes spiciuntur. In Charta veracula seu Galica in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 981. *Falda, Faule, et Faldagium*. Faldagium dicitur. Ita apud Brittonem pag. 109. i. Vide Consuetud. Bononiensem art. 176.

FALDA igitur interdum sumitur pro crate, qua illa conficitur. Customarium de Hecham : *Portabit Faldus domini*. Walsinghamus in Ricardo II. pag. 255 : *Et ibi in primis ad diffiduculandum Abbatem, faldas, quas fecerat in Fauconwood, et silvæ illis, esse frangendas ipsa nocte, etc. Mox : Ipsa nocte ante quietem universi ... in functione Faldorum, exactione portarum, et de multis subversione ... perpetrarunt*. Bursam : *Consilium est de Faldis in silvis, de alvarum portis, etc.* Monasticum Anglic. pag. 165 : *Et de bosco meo, sive arborum sectione, sufficientem materiam ad faciendum domos et Faldas durum vocoriarum. Faldie des Charbonniers, in Statuto pro foresta Compendensi anni 1563. art. 29. Quibus locis Faldie, sunt crates seu crates Faldorum, quibus silvæ, vaccarie, et carbores clauduntur, et continentur. [Etiānum Gallo-Belgæ Faldie, vel Faude apud Carbonariam forasem craticibus vulgo circumseptam, quam Gallicè dicitur *Falconnière*.]*

FALDA, pro septo, quo equi, aut alia quævis animalia includuntur. Monasticum Anglic. tom. 3. pag. 395 : *Præterea canes rident, quod habent equos et porcos una intra faldam meam, et habent duas Faldas in foresta mea, ... ad capiendum equos et pullos suos sœnel in anno, et signandum*. Fleta lib. 2. cap. 76. § 11 : *Expositi juvenentia et vaccas ... in Faldie bene unminata nocturno custodiri*. Adde cap. 86.

* Chron. Pet. Azarii apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 355 : *Faldus in polancatum erectus posuerant, ... sum mane observatores aggressionem fecerant, et projectis lignis etc.* Hinc Faude et Faules de charbon. Fornax carbonaria, qui craticibus instruitur. Lit. remis. ann. 1257. Reg. 189. Chartoph. ch. 239 : *Le seplent venoit du bois couvrir et mettre à pied une Faldie de charbon qu'il y avoit fait*. Aliæ ann. 1259. ibid. ch. 351 : *Une Faldie de charbon*. Unde Fauder, Carbonæo quere, in Chartul. Corb. sign. *Escriel si der et conffourer, sans empiirer lezliz bois ne porrant rien copper du gros murling*.

FALDA denique sumitur pro libertate habendi *Faldam*, quæ libertas *Faldie* dicitur : s. e. enim Saxonicis *liden*. Nulli quippe olim licuit vel in terra pro *Faldem* erigere, aut gregem alieni juris domo feodali, seu manerii, hoc est pure publico gaudenti. Est igitur libertas *Faldie*, seu *Fildagium*, prerogativa *Faldie*, tenenti plectio non compo-

Atque hac notione passim usurpari videas in veteribus Chartis. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 340: *In Soterium unum caruatum terre cum Falda propria*. Tom. 2. pag. 209: *Et quod oves Canoniarum erant in postura cum propriis ovibus ejus, et quod stat levantes et cantes in propria Falda Canoniarum predictorum*. Ibid. pag. 655: *Quadrangula acras terre... cum libertate habundant*. Ibid. unum. Tom. 1. pag. 305: *Habetet et Falda, ubi omnes homines villos praeter Seneschaldum, qui propriam Faldam habet, tenentur ponere oves suas*. Adde tom. 2. pag. 275: [Charitularium SS. Trinitatis Cadom. fol. 55:] *Duo sunt Bercarii qui habent unam virgatum terre, et debent custodire videntes... et post XII. dies Natalis habebunt Faldam super terram suam, et erunt quieti a bide-ripes, etc.* Similia leguntur ibid. fol. 60.] [*Faldam levare i. e. erigere in Abbr. Placit. pag. 52. ann. 7. Joh. reg. Norf. rot. 13.*]

FALDSOA vero vox, habetur in veteri Charta apud Spelmanum: *q. d. acras terre cum dimidia Faldsoca*. Occurrit etiam in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 478: *Et Faldsoca per omnes campos*. Ubi perperam etiam Faldsogum. Idem Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 275: *Cum tota alta terra, et cum libertate Falda, et pasturam, et sarrat, etc.*

FALDE SECTA, dicitur illa Tentorium servitus, qua tenentur oves suas in faldam dominicam immittere ad stercorandum illius agros. Vetus Charta apud Spelmanum: *Concessimus totam terram... cum faldia, et secta Falda de hominibus nostris, et omni libertate, quae ad faldam pertinet*. Ibidem, inquit Spelmanus, oves Domini et Tentorium uno pascentur grege, sub pastore a Domino dato, in cuius stipem Tentones idem contribuant et pastor ille Tentorium oves reque ac Domini curans, una omnes in faldia Domini reponit, quod et in Gallia locis plerisque usurpatur.

FALD-GUNGE-PRIMO, dicebatur numerus a tassallo Domino fundi solutus, ut a secta faldia liberaretur; ne scilicet oves ejus ovile vel caulam Domini, fundi dominicalis stercorandi gratia, sequeretur.

FALDA, Fimbria, gremium; Academia. Cruceus. Sinus, limbus et pilei umbella. Constit. Feder. reg. Sicil. cap. go: *Quod nulla domine sive mulier audiat portare sine induere vestes, cuius fimbria sive Falda sit ultra palmos quatuor, et quod nulla sutor audeat facere vestes habentes majores Faldas seu Ambras*. Charta ann. 1206. apud Murator. tom. 4. Antiqu. Ital. med. aevi col. 713: *Nicolaus filius quondam domini Montelli apollitatus et derobatus in civitate Cremonae... de decem et octo Faldis feltri. Vide Faldia, Faldones, et infra Faldia*. [* Conf. Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 3. col. 514.]

FALDAGIUM, Idem quod Faldsoca, Privilegium scilicet, et erigende et circum-gredia faldia, seu ovilis, per arva inculta, proutem stercorandi gratia, et gregis foveendi. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 327: *In Branhum 2. caruacatis terre, et unum Faldagium, et 1. molendinum*. Pag. 340: *2. caruacatis terre, cum 1. Faldagio*

et molendino. Pag. 412: *Cum Faldagiis et brneris suis apud Norwicum*. Tom. 2. pag. 375: *De Faldagio habendo ad ducentos bidentes ad plus in villa, etc.* [* Vide Merlin. Report. tom. 5. pag. 104.]

FALDUTUM, Eadem notione. Formul. Anglie. Thomae Madox pag. 299: *Ego Walteus Losch de Coloburna deliti Monachi de Brurris pasturam ad ducentos oves: et ego habeo jenes et Falduta de praefatis ovibus, et tamen non possum nec debere ponere faldam eorum ultra la Grefsfurlang, etc.*

FALDARE, Faldum in agrum immittre, illius stercorandi gratia. Fieta lib. 5. cap. 73. § 5: *Faciant... terras dominicas maritari, compostari, de ovili Faldari, appropari, et emendari*.

FALDAO, Sedes, seu sella brachiis conclusa, a fal d Saxonicum, quod, ut supra diximus in Falda, non modo stabulum ovile, sed etiam quodvis septum significat. Exstat apud Theodulphum Episc. Aurelian. lib. 3. Carm. 15. Epigramma cuius titulus est: *In Faldone Episcopi*, et principium, *Sesto Teutulfus placent precor, etc.* Fredegarius in Chron. cap. 34: *Ubi autem ventrem purgandum in Faldone sedebat, sagitta senuis moritur*. Vide Faldistorium. Nescio, an ejusdem originis vox Gallica Faudr, de qua Octavianus de S. Gelais in Viridario honoris: *Iteques de gris, tres-riches mantelieres, Venans sans plus jusqu'à desous des Fauds*.

[Ubi Fande braccas, Gall. Haut de chausses, vel Garde-chusses significare videtur. Nec alia notione] Raimundus Montanerius in Chron. Aragon. cap. 124: *Et dona li tal cap per les Faldes en la cuxa, et a la cuxa li passa, et la sella, et apanta lo cavall*.

FALDARE, FALDATUM. Vide in Faldagium.

FALDATA, Fasciculus. Stat. Avellae ann. 1196. cap. 46. ex Cod. reg. 4634: *Si vero hostas predictorum fregistorum vel legumum exdosaverit vel experit, et inde Faldatum... exportaverit etc.* Infra: *Pro quolibet bravato suo Faldata etc.* Stat. Perv. pag. 54: *Si quis experit usque quatuor uvas, solvat solidos quingue, et ab inde supra usque ad convagionem, Faldatum, corbellatum, solvat pro banno solidos decem*.

FALDERICA, Lo Mangano. Glossar. Lat. Ital. MS.

FALDEFIUM. Vide Faterium.

FALDEN. Hariuplus lib. 3. Chronici Centul. cap. 3: *Capsae Evangeliorum duo ex auro et argento parum, Faldene addito ex argento fabricatum ad opus ipsarum*. Vox, ut videtur ejus originis, cuius faldia, septum: est enim hoc loco Faldum, opiculum, quo Evangeliorum textus ambitur et concluditur.

FALDESTOLIUM, Faldestorium, Faldestorum, Vide Faldistorium.

FALDIA, Vestis muliebri, in Statutis Mediolanensib. 2. part. 462. Ital. Falde. Vide Faldanes.

FALDISTORIUM, Sella plicatilis, uti nuncupatur ab Aimoini Continuatore lib. 5. cap. 33. Plicetilis, in Chartula plenarie securitatis, scripta sub Justiniano, apud Brissonium lib. 6. Form.: *Sella ferrea plicetile valente remissis uno, sella lignea plicetile*

valente nummos aureos quadraginta, etc. Vox porro Faldistorium, a Germanico Falden, quod est plicare, apud Keromem, ita ut accensatur scilicet, quas Athenaeus lib. 12. Synesius de Regno, Hesychius, et alii a Graecis δαλδίζω vocant. Scabastianus Coharvius ab Hispanico Faldia, i. vestimentum femineum cum plicis, deducti. Alii denique ejusdem esse originis volunt, qua Faldia, de qua voce supra, quod prorsus non abnuerim. [Skinner, in Etymolog. Faldistorium, sedes Episcopi elatior et cancellis circumclusa, ab Anglo Sax. Faldia, septum, et dty, locus.] Vide Oct. Ferrarium in Faldistorio. [Eruditiss. Murator. tom. 3. pag. 646. notula 18. a Longobardico Falden, Plicare, et Stoul, Sedes, in qua euphonia causa l. mutetur in r, unde Faldistorium est pro Faldestolium, accessit etymon, illudque existimant, ne re vera est, ipsi ree accomodum, nec longe questum.] [* Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 3. col. 514.] Utqueque sit, ridicule omnino Praes de Grassis lib. 1. cap. 3. Faldistorium dictum scribit, quasi Faldistorium, hoc est, locum famuli et perorandi. Papias: *Clepe, Coriorum (MS. Dearum) Faldistorum*. [Bernardus Thesaurar. de Acquisitione T. S. apud Murator. tom. 7. col. 729: *Habebat enim loco Faldistorii regis sacrum folis arborum plenum*.] Acta Hadriani IV. PP.: *Descenti, et in preparandi sibi Faldistorio sedis*. Acta Alexandri III: *Papa in eminentiori loco positus in Faldistorio suo residit*. Jacobus Cardinalis de Coronatione Bonifacii VIII. PP. lib. 2. cap. 2:

Comque genu flexo se prostratus, et sacro Procuibatur senu, simul omnia et infusa circum Penitencium supplex in Faldistoria pectus Fendebat, etc.

Occurrit praeterea in Chronico Casin. lib. 3. cap. 19. (al. 20.) in Chron. Fosse novae ann. 1196. in Ceremoniali Rom. non semel, in Actis Concilii Lugdunensis ann. 1574. apud Durandum in Ration. lib. 4. cap. 30. n. 1. etc.

FADESTOLA, Eadem notione. Matthaeus Paris in Vitis Abbatum S. Albini: *Unam cathedram, quam Faudestolam vocant*. Ubi expressa Gallica vox vetus, Faudesturf, et Faudestuel, nunc contractus Fautuil. Le Lasdair MS.

El Faudestuf d'er l'ascront, Illeuques le coroneroet.

Computum Stephani de la Fontaine ann. 1351. in Camera Comput. Paris. Faudestul vocat. [Inventarium suppellectilis Caroli V. Regis a Menagio in Etymologico Gallico laudatum; Item, une chaire en monstre de Faudestuel. Le Roman de Blanchandus MS.]

Deor. un Faudestuel venoill S'apaiseret en un conseil.]

Le Roman de Roncevaux MS.:

Don Faudestuf s'estait levez en piez.

Le Roman de Gaydon MS.:

El tref avoit un Faudestuf saiz,

Qui por Thiebaut i fait poez et saiz.

Occurrit praeterea in veteri Flandria Chronico cap. 51. 72.

FALDERATIUM, Eadem perinde notione. Ademarus Cabanensis pag. 164 [* Pertz.

Scriptor. tom. 4. pag. 125. lin. 72.] : *De Capella Regis Roberti Evangelium ex auro et argento, Dalmaticum. ... Faldistolium argentatum, vestimentum integrum sacerdotale, etc.*

FALDSTOLUS, Bernardus Mon. in Consuetud. Cluniac. MSS. cap. 47 : *Et afferatur illi Faldstolus, in quo sedeat, etc.* [in edito habetur Faldstolium.]

FALDESTOLIUM, Ronsuvaldus Salernitanus in Chronico MS. : *Imperator depositio pallio, de quo Faldstolus surgens, etc.* Vide Clithedrum, et Clepo.

FALDESTOLIUM, apud Edmundum Marten. lib. 1. de antiq. Ecclesie Ritibus pag. 196.

FALDISTORIUM, Constitut. Ecclesie Valent. inter Concilia Hisp. tom. 4. pag. 179 : *Dum divinum Officium celebratur, ne laici Clerici se immiscerent illud perturbent, nisi modo cathedra chori superiores neque inferiores, a primo Faldistolus usque ad caput Chori conscendere, neque in illis sedere audeant.*

FALDISTORIUM, Chronicon Fossae-Novae, apud Murator. tom. 7. col. 88 : *Dominus Cardinalis obdormit... optimam tirallam super altare, pulchram sandalia cum caligis, bonum Faldistorium, etc.*

FALDISTORIUM, in Gloss. ad Paneg. Bereng. lib. 6. vers. 144. Locus est in Clithedrum.

FALDOXES, Helmodus lib. 1. cap. 1 : *Pro laicis indumenta, quas nos appellamus Faldones, illi offerunt tum preciosis marturibus. Faldones habet hoc loco Adalun Breunensis cap. 227 : Ad vestem adhalun marturinarum, quasi ad summum beatitudinis, itaque pro laicis indumentis, que nos dicimus Faldones, illi offerunt tum preciosis marturibus. Kyliano, Falcie, est palla, cyclos, vestis muliebris totum corpus circumdians : eidem Fald-rak est etiam palla. [*] Vide Graff. Thesaur. Ling. Francic. tom. 3. col. 331. voce Pulj Hspani, Faldones, ut auctor est Sebastianus Coharrivias, appellat, hos que evulgar de las almatias a una pirtre, y a otra.*

FALDRAYA, Charta Margarete Warvicensis Commissis in Monasterio Anglicano tom. 2. pag. 986 : *Totum decimum de agnis, de caris, et vellibus deinde de vitulis et de muscis, et de Faldravis, et de chircicris.* [in Hist. Harcur. tom. 4. pag. 2223. habetur Faldraus, forte a recto Faldraus : qua voce posset intelligi Hædus, a Saxonicis Feld, Campus, et ran, Capra, ita ut Faldraus sit hædus caprie campestris seu domesticæ, ad discernim capreoli ex silvestri caprea progeniti.]

FALDOCA, Vide Faldia.

FALDWUTHI, Charta Edwardi Confessoris apud Spelmanum : *Falo preterea, ut sancta Maria et Benedictus, et Abbas, et fratres Biondie habuerint socum in omnibus, super omnes homines, qui sunt mortuuri, ferdwuthi, et Faldwuthi in illo hundredo et dimidio, capisquæ homines sunt. Quædam hic commentatur Spelmanus ex conjectura, atque, has voces confectas ex wuthi, dignus, aptus et idoneus, est fald, ferd, et mot : ita ut Faldwuthi, fuerint, qui idoneus sunt ætatis faldari, hoc est, stabili in certo aliquo contubernio seu*

decania, Saxon. frihorga, ut de eo constat, ubinam exigendus sit, si in Regem deliquerit : *Mortuuri, qui conscribi merantur in placita et conventus publicis, mot enim conventum sonat : denique Ferdwuthi, seu Fædwuthi, qui eo adoleverint, ut jurentur in pacem regiam, vel qui evocentur in militiam, quam hæc ætas, Expeditionem appellavit, Sax. frid.*

FALENCA PRATI, pro Falcata prati, ni fallor. Donatio anni 1240 : *Dono iterum cum quarrungio, usungio et octo Falencis prati, que nuper dedi Hospitali S. Spiritus, a argenta boschorum, etc.*

FALERÆ, FALERÆ, Equorum ornamenta, in Glossis veterib. Gualvaneus Flomeneus apud Murator. tom. 12. col. 1031 : *Fuit insuper magnificus in equitaturis et equorum Faleris. Vide Phaleræ.*

Glossar. Lat. Gall. ann. 1351. ex Cod. reg. 4120 : *Falera, resnes. Comput. Ms. ann. 1245 : De quadam Falera data Vinne-ro, xx. sol. Turon.*

FALERAMENTUM, Idem quod Phaleræ, Græc. φάλαρα, Ornamenta equorum, interdum etiam equitum et virorum nobilium : unde ad alia transferuntur per metaphoram. Statuta Ordinis Cisterc. ann. 1233. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 1355 : *Caveant de cetero Hispanie et Vasconie, et alii omnes Abbates Ordinis, ne telis equorum curiosis, aut frenis ornatis lantinis, vel lantia stantioris, nec strepis autentis ferris, sed oblique omni Faleramento curiosis sint hæc omnia. Vita S. Remigii Rotom. Archiep. inter eadem Anecd. tom. 3. col. 1667 : *Non enim oblectabantur ejus animam Faleramentis divinarum, nec antilicornum copia ministrorum, cuius erat omnis ab intus gloria de conscientia pura et fide non ficta. Gesta Abb. Gemblæ, apud Acheryum tom. 6. Spicil. cap. 305 : *Fenerabilis itaque Erluinus potius proprii studio liberalis scientie imbutus documentis, cum in presentis sæculo carneret nihil ugi utilitatis, cepit æstare... duns operam ut postposita vite lubrica Faleramentis, Cænobitarum sponte conglomeraretur phalangis.***

FALERABE, Ornare, colorare, Laurentio in Amalthoe ex Vocabulario Ecclesiastico, ubi mallet Phalcare : quo usus est S. Ambrosius in Lucan lib. 2. cap. 18. *Falcare superpelles, Equos sternere, ornare, in Miraculis S. Swithuni, Julii tom. 1. pag. 331. Hinc cum pompa et apparatu aliquid agere, in Charta foundationis Sacre Capelle Bituric. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 28 : *Ad cuius gaudia triumphantis (Jerusalem) militibus assidue filia pro sua possibilitate modulo Falorando, Altissimo representant. Vide Equus Phaleratus et Phaleræ.**

FALERÆ, neutro genere, apud Varro-nem est Architecturæ genus, quod fæ-minem gen. æs explicat Laurentius in Amalthæ : *Faleræ, Fide lapidica quæ pro sterobatis substruuntur stylobatis, nunquam projectura pulvinate, opportunas sedes poverentes designatis, ut videre est in peristylis Monachorum.*

FALERITA, Quod spectat Faleræ, seu equorum ornamenta. Ordinatio ann. 1336. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 370. col. 2 : *Pro lorraturæ et Falerita usque ad summam ex. florenorum.*

FALESCERE, Carere, cessare, finire, *Fallit, Manquer, Althelm. de Laude virg. :*

Integrata nimis regibus in corpore casto Hæc est virginitas, qui cunctis dæmonia senescit, Nec cadit in terram, eui fronde ligustra Falcescunt.

Ubi perperam Canisius falsescunt reponit, Nec scio, an ita etiam legendum cap. 16 : *Donec tortoris savi tormenta Falescunt.*

Et cap. 17 :

Sic miles Christi frænabit marmoræ ponti — Ut merito Sancti non æquum fama Falescat.

Ubi Canisius monet, Fatescat haberi in MS.

FALESIA, Gall. Falese. Sic Normanni nostri vocant maris editiores margines rupesque mare claudentes. Turnebus lib. 1. Advers. cap. 23. a Phalerum deduci, quæ vox apud Varro-nem 3. de Re rustica, crepidinem quandam significat. Sed id etymon improbat Jos. Scaliger, putatque a Fels vel Fales vocæ Germanicæ, quæ rupem sonant, petendum. Quid si a Phalis, vel Falis, que sunt turres editiores? Hesyclus : φάλας, γάλακτος. Supra : φάλας, ζῆλος, αὐμασί. Ita restituit viri docti. Will. Brito lib. 8. Philip. de Falesia oppido in Normann. :

Vicis erat scabra circumdatis undique rupe, Ilydis asperitate loci Falea vacans.

Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 165 : *Concessit, quod habebant legem, litteram et rationabilium viam super Faleisiam Petraræ per totam longitudinem dicti faleisii. Charta Petri D. Marleti ann. 1234 : In domano meo est merietus alius Faleisæ ante Chauton. Historia Belouet Hierosol. MS. versacula : *On ne peut le castral asterger le d'une part, pour cou le si l'air sur une haute Faleis. Balduinus de Condato MS. :**

Tant soit fort le mur ne maais, Ne en haut lieu et fort assis, Et hostiers sur Falice murée, etc.

[Perceval apud Borelum :

Li chateaus sur une Faleise, Fu ferme par si grand richesse.]

Vide Edw. Cokum ad Littletonem sect. 1.

* A Celtico Fals, rupes, accessit D. Bullei in Diction. Celt. Charta ann. 1111. in Chartul. S. Dion. pag. 261. col. 1 : *Confessi sunt quod abbi in dicta aqua (Se-quanæ) nec Faleisus frangeret, neque cum totius (lorris) piscari, sine licentia abbatii sive consensu beati Dionysii, aliquantulum illius. Reg. 13. Corb. sign. Hincque ad ann. 1512. fol. 139. v. : *Quatre journalis et demi sont en bout des Falles de la maré comman de Blangr.**

FALLETI, Vide Faleci.

FALETRA, La parola falotratia. Clow-sar. Lat. Ital. Ms. Vide Falottra.

FALGARE, Spelmanus in Altermans, ex legibus Aluredi cap. 33. perperam legit Falgavit, pro Falgavit. Vide Falgor.

* FALMA, Locus ligno arborumque tam rusticus contextus. Vide supra Fala 3. Charta ann. 1341. in Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 250 : *Item quod habent (homines de Anglii) ... usum recipiendi, sciendū ... arbores ... de arvis nemoribus ... ad facientes brandas, Falhas, cabanas, cellas, etc. Por-vinc. Falha est falx, facula, defectus, &*

libet Glossar. Prov. Lat. ex Cod. reg. 7657.

* **FALHITA MULIER**, Prostibulum, meretrix, quia ab officio *fallit* se deficit. Vide *Fallere*. Proclan. civit. Apt. ex Tabul. S. Viet. Massil.: *Item quod mulieres fallite et vocabundebant super superiori veste, super brachio sinistro in loco patenti, portare signum meretricale.*

* **FALLIE**, Idem quod *Phala*, vesit. Vide in hac voce et in *Fuldones*.

* *Falor*, eadem, ut videtur, acceptione, in Lit. remiss. ann. 1359. ex ex Reg. 90. Chartoph. reg. ch. 475: *Un chaperon double, un Falot et une gantecle de balaine.*

FALINGES. Vide *Falungus*.
FALIONES. Charta Ademari Comit. repante Rodolpho Rege indict. 12. ex Tabul. Silvanicensi: *Donate Archimbanda filio meo altodis bonis 10. cum mannis 5. et servis et ancillis, et omnibus suprapositis, et apud me minor merorem et sigillum de sifero, ubi Irmingardis scripta est, et duas Fulones, et caballos 4. Vide *Fuldones*.*

* **FALIS**, Pronas, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. f. pro *Fucilis*.

* **FALISCUS**, *Culter vel securis*, Papias. MS. *Falliscus* prefert. Aliibi: *Forca, quam ante Faliscum appellamus, nunc Culter dicitur, alibi Securis, quoniam Pontifices in sacerdotibus utuntur.*

FALKELAND. Vide *Folcnud*.

* **FALKENARIUS**, eadem notione ac *Falconarius*. Charta quicquid Ducis Silesie pro Monasterio Grisonensis ann. 1295. apud Ludewig. tom. 6. pag. 543: *Neque nostri aut successorum nostrorum Auctoritates, Venientes, Falkenarii aut quicunque Officiales debent accipere, agere vel facere stationem in villa predicta Calndorf.*

FALKESMOTU, Curia quedam Londoniensis, in qua iudicia exercebantur. Vox composita ex *falk*, [Saxon. *falc*, Populus], et *motu*, corrilium, conciliabulum, Henricus I. Rex Anglie in Charta pro Londonensibus: *Et amplius non sit, miskenninga [id est, mislocutio] in Hustenge, neque in Fulmorte, neque in aliis placitis infra civitatem.* [Vide *Furtivus*.]

* **F. FALLA**, ex *Turris* ligna. Glossar. vet. S. Andreæ Avenion. Vide *Phala*. Veteres *Falla* usurpasse pro *Pallencia*, testis est Nonius, apud quem: *Me non vocavit, ab eum non hinc feci Fallam.*

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Falla, bretesche.*

* **FALLA**, ut *Hala* 1. Locus, ubi merces venum exponuntur. Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 55. vº: *Littera ubi sigillo prepositura Parisiensis, per quam comiti Johanne de Monteaumont militem, vicodominum Laudunensi ac hospitii iudici supremum magistrum, hobisive in Falla Parisiensibus caput amputatum, propter plura crimina lese impetravit per comitissam...* De anno 1460, in mense Octobr. ante placitum fidei publici seu *Fallencia*, ibid. fol. q1. vº: ex Ch. ann. 1330. 21 fol. 94. ex alia ann. 1332: *In Fallia seu Parisiensibus.* Vide supra *Fala* 3.

* **FALLA**, *Alia*, ut videtur, notione, f. Leguminis species, in Charta ann. 1343. Reg. 747. Chartoph. reg. ch. 232: *Pro quarte et dimidio Fallarum existenti-*

bis in quidam cartonata terra, etc. f. pro Fabrum.

* **FALLACIA**, Levior culpa ex oblivione presentium: nostris *Faute*. Usus veteres Ordinis Cisterciensis cap. 68: *Similiter super articulos manuum satisfaciunt omnes in loco, in quo sunt, quantes Fallaciam in Oratorio incurrerint non diverentes dextrarum vel sinistrarum.*

* *Fuillanche*, eodem sensu, in Bestiar.

Ms.:
Et se dit Javeons Fallanche
Par nos seos, ou par oublianche.
Sans faulche, Certo, haud dubie, vulgo Sans faulche. Le Roman de Robert le Diable Ms.:
Car il coïdent bien sans Fallance
Au blanc aneu avoir falli.

Vide *Fallum* 1.
* **FALLACIUM**, Ludibrium. Barthius in Glossario, ex Hist. Palæst.: *Verumtamen hoc Fallacium est totum.*

* **FALLARICA**. Vide supra *Falarica*.

* **FALLASIA**. Vide *Falsina*.

* **FALLENTIA** apud JC. pro Exceptio, quia ibi regula *fallit*, ex Animadv. Pr. de *Maingues*.

* **FALLERA**, pro *Phlera*, Harnesium, Instrumentum rusticum. Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 256: *Et quod eum cum bigis et carris et Fallers super inenematum suum de Grenhall.* [Bernardus de Breynelach liner. Hierosol. pag. 177: *San non typeres pallia querunt, sed trizonem Fallers exant omnes.* Hoc est, exuit id omne, quo tegi possent.] Gloss. Lat. Gr. *Falera*, intransitiva. Glossae alia MSS.: *Falerus, transitive, vide Falera.*

* **FALLERE**, vel *FALLIRE*, Deficere, desinere, Gall. *Faillir*, Cæsar, *Finir*. Instrumentum de terris S. Catodi, apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. pag. 252: *Et tunc vadit fossa Catodi quasi ad horam novam per abrupta loca usque dum pervenit ad unam nodulam. Tunc namque Fallit fossa et arripit nodulam pro ipsam petram, quæ est in ipsa nodula.* Vide *Fallire*.

* *Affillire*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1424. ex Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 11: *Aquel supplent nos enenent ont fait soustier et porter plusieurs greifs, oppressions et peine corporelle, tant de lamine comme entrement, dont il fut mal disposé et en Affaillir si fort que etc.*

* Illic nostris *Faur* dicitur Pars corporis, ubi truncus desinit. Mathæus de Conciaco in Histor. Caroli VII. cap. 670: *Depuis le Faur en bas, comme les jambes et les pieds d'un griffon velu et à grands ongles, et depuis le Faur en amont en forme d'homme. Du Faux du corps en aval, in Stat. ann. 1399. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. cap. 388. art. 14. Unde A la fonte du grand pont, pro ad extremam partem pontis, seu ubi pontus *fallit*, in Lit. ann. 1358. tom. 3. carum. Ordinat. pag. 313. Vide *Fallus*.*

* **FALLESTER**, Debitum servitium non facere, ab aliquo deficere, ei desesse, Gall. *Faillir*. Moretus Antiqui. Navarre pag. 45: *Propter quod fuistis meos fideles quando vultis id Imperium, et non Fallestes, et propter quod populetis, etc.* Vide *Fallire*.

* **FALLETTI**, Societatis mercatorum Italicorum, qui usuram sæpius exercebant,

nomen. Charta ann. 1351. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 503: *Bona societatis Fallorum de Albo, predicto domino et genitori nostro confiscata fuerunt. La compagnie des Falles, in alia ann. 1342. ex Reg. 74. ch. 428. Vide *Falci*.*

* **FALLETTA**, *Adulatoria verba*. Gloss. Sangerm. MSS. num. 501. *Fest pro Phalerata verba, ut occurrat ut Terentium.*

* **FALLIA**, Defectus, quoniam ibi abest, ubi ex officio deberet adesse, et subtrahendo stipendi propter absentiam. Leges Palatine Jacobi II. Regis Majorie. inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. 1: *Necnon sit sollicitus quantum plerit, legi scribit veritatem Falliam, que sunt tam per nostros domesticos, quam per alios nostros officiales Fallos facientes; et illas executioni debita faciat mandari.* Vide *Fallire*.

* **F. FALLIARE**, Dignitate depellere, German. *Fallen*. De gradu dejicere. Lambertus Ardensis: *Hic rapiebat, illic Falliabat, aut rebus expoliabat; isti injuriosum objiciebat calumniam, in milites effusus et amarus, in civis acerbus et contentiosus.*

* **FALLIARE**, Officio desse. Leg. palat. Jacobi II. reg. Majorie. inter Acta SS. tom. 3. Jun. pag. 1. col. 2: *Ob hoc ut ipsi domestici et alii prædicti occasione non habere Fallandi.* Vide *Falla*.

1. **FALLIBILIS**, *Sabulosus, insidiosus*. Papias.

* **FALLIBILIS**, *Labilis*, qui facile *fallit* se deficit. Prolog. com. inter Serm. Barel.: *Et quantum sit Fallibilis quam ipsa mortalitas vult.* Vide *Fallere*.

* **FALLICETUM**, eadem Papias, *Licentia Judeorum, vel justitia.*

* **FALLIMENTUM**, *Colpa*, Gall. *Faute*. Usatici Barcinonenses cap. 61: *Et qui honorem per illum non tenuerit, emendet illi Fallimentum et desonores, quos ei fecit eum avere et sacramenta manibus propriis jurando.* Adde cap. 61.

* **FALLIRE**. Lex Salica tit. 9. § 1: *Si quis voluerit alterum occidere, et colpus ei Falliret. Phrasid Gallia: Si le coup lui a falli: Id est, si deus fecerit. Germanis *fallen* et *fylen*, est *falli*, *labi*, *errare*. Sed nescio, an legendum *fallierit*, cum Editio Hervoldi præstat: *Et colpus protulerit.* [Volo, eadem notione, pro *falli*, *errare*, usurparunt veteres Galli. Le Provverbes MSS.:*

Qui par ai veli surer,
Sans conseil demander,
Succet Foleira.

Des Fontaines in Conseil. cap. 18: *Se li arbitres Foloir à donner se sentence, i. Si arbitrer erravit in sententia dicenda.]*

* **FALLIRE**, vel *FALLERE*, Desse re alieui. Usatici Barcinonenses MSS. cap. 28: *Qui Fallierit hostes vel convalescentes seniori suo, cui eas facere debebat, ut emendet illi eas in duplo, si senior voluerit, ut emendet totum datum et missiones et perdas, quæ senior per fallimentum illius fecerit, etc. Id est, qui exercitui non interfuerit, et equitationem, quam debet, non fecerit. Cap. 29: *Qui vidit seniore suum necesse habere, et Fallierit ei de javamine et de ardentio, quod ei deberet facere, etc.* Id est, qui non juvavit, vel opem non dedit.*

* **FALLISCUS**. Vide *Falliscus*.

* **FALLITA**, Facultatum defectus,

inopia dissolvendi aris alieni, Gall. *Fallite*, Ital. *Fallimento*, Stat. Avenion. lib. 1. rubr. 40. art. 1. pag. 115 : *Statuimus quod si quis fore cesserit seu, ut vulgo dicitur, bonamurupt vel Fallium fecerit, etc.* Hinc

* *FALLITUS*, ibid. art. 3. pag. 116 : *Eum autem decoretur non Fallium declaratum, qui tempore solvitionis non satisfecerit, etc.*

* *FALLITA*, Vadimonium desertum, Practicis nostris *Defaut*, Stat. comitat. Venais. cap. 12. ex Cod. reg. 4660. A : *No tataris quibus exerceant singulis diebus iudicis, quibus curia tenebatur, antequam discedant a curia, scribere in uno quaterno omnes contumacias et dictis Fallitis, ... teneantur.*

* *Faille* vero et *Faloise*, pro Fallacia, deceptione, commentum, fabula, nuge, ineptie, in Poem. Rob. Diaboli Ms. :

Quant qu'il vos compte, c'est tout Faille.

Ibidem :

Mais ains ne me vanistes croire,
Ainclois tristes tout à Faloise,
Et à escap et à folle,
A gas et à melancolie.

Falourde, eodem sensu, in Mirac. B. M. V. Ms. lib. 2 :

Une grant trufe, une Falourde,
Une lastric, une bourde
Quant plus volentiers etc.

Unde Falourde, Decipere, irridere, vulgo *Duper*, se moquer, in tom. 3. Fabul. Fal. 70 :

Li chers erraument se porroit,
Qui les vent ale Falourd,
Y es, fet il, un besuut, etc.

Neque aliquid significare videtur *Fardouille* apud Guiartum ad ann. 1304 :

Sans counte truffles et Fardouilles.

* *Pastroule*, et *Fatroule*, eodem significato ; unde *Fatrouiller*, gerrarum seu ejusmodi ineptiarum auctor. Lit. remis. ann. 1433. in Reg. 173. Chartoph. reg. 322 : *Je ne tien compte de vo prime et de vo tierche, ce ne sont que Pastrouilles. Aliis ann. 1429. ex Reg. 174. ch. 326 : Icellui Berthelemy dist au suppliant que ce n'estoient que Pastrouilles de son fait : lequel lui respondi que il n'estoit point Fatrouiller. Rursus alia ann. 1403. in Reg. 158. ch. 224 : Icellui Perrin dist au suppliant que il n'estoit que an Fatrouiller et le cuidoit ainsi esbahoyer, et que tout ce qu'il disoit, estoit mensonge. Vide infra Famulica et Fature.*

* *FALLITUS*, a *Fallire*, Reus violatæ fidei. Instrum. de condicio singulari certamine inter Carolum Jerusalem et Siciliam, et Petrum Aragonum Reges, inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 104 : *Et tamquam perjurus, devictus, falsus, Fallitus, infidelis, proditor et infamis sit et perpetuo habeatur.* Eodem habes apud Rymer. tom. 2. pag. 228. 229. 239. 232.

* Nostris *Fallit*, eodem sensu. Lit. remis. ann. 1388. in Reg. 133. Chartoph. reg. ch. 284 : *Jehan de Bourgeville dist au suppliant qu'il batroit bien un si Fallit et faurax chevalier comme il estoit, et ledit exposant respondi qu'il n'estoit ne Fallit, ne faurax.* Vide supra in Fallita 1.

FALLIUM, Charta Lotharii Regis Franc. ann. 987. pro Eccl. S. Cucufatis in Cata-

lania, apud Michaelæ Carbonellum in Chron. Hispan. fol. 8 : *Et Ecclesias S. Gnerii, et S. Martini, et S. Felici, que sunt ad ipsum Fallium, etc.* [Vide Fallum 2.]

* *FALLIZUS GRAYUS*. Vide *Falcigranus*.

* *FALLODIA*, FALODIA, Faces in signum lætitiæ accense, Gall. *Illumination*, Chron. Bergom. ad ann. 1386. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 857 : *Et facta fuerunt Fallodia super turres tribus noctibus continuis.* Annal. Placent. ad ann. 1447. ibid. tom. 20. col. 892 : *Et facta sunt excoela Falodia et amani sonitus campanarum.* Et col. 895 : *Facta sunt testa campanarum, que pulsata non fuerunt debus 25. diebus, et facta sunt excoela Fallodia.* Vide in Phalar.

* *FALIOGIA*, Fadem notione. Annal. Estens. ad ann. 1409. apud eund. Murator. tom. 18. eol. 1066 : *Novum hoc ... Ferrariam universam implevit gaudio civitatem, et per diem integrum ac sero acta fuerunt magnorum creborumque igitur multiplicata Fallogia in plateis et vicis omnibus civitatis.*

* *FALO*, Eodem significato, in Chron. Mutin. ibid. tom. 15. col. 593 : *Et ex hoc facti fuerunt magni Falo Mutinae.* Vide Falo.

1. *FALLUM*, ex Anglico *Faile*, delictum : *falling*, defectus. Parliamentum de depositione Regis Ricardi II : *Citra Pascha proximo citare sequens sine Falo rediret in Angliam.* Galli dicunt *sans faute*. [Instrum. anni 1413. ex Archivio Castri Nannet. : *Cognoscimus nos esse obligatos realiter obsequio Fallo ad unam Missam semel in ebdomada dicendam.* Miracula S. Zite Virg. April. tom. 3. pag. 519 : *Ego feceram nimis magnum Fallum (i. delictum) quod subterraneam bindam S. Zite in ista terra.* Vetus Poeta MS. et Bibl. Coislin. :

Demais ferous une bataille
Kont ces chana sans faile,

* In *FALLO*, Casu, fortuito, præter voluntatem. Chron. Bergom. ad ann. 1406. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 570 : *Folendo ipse Nolus dare dictis de Pisanus amandam collectum, quem habebat in manu, in Fallo precessit unum filium Pini de Cavaricis in una riba.*

* *FALLEM*, videtur etiam modus agri apud Anglo-Saxones. Monasticum Anglie, tom. 2. pag. 425 : *De duabus acris, et 3. rodii terra, et 30. Fallis in Lartwait.* [Vide *Fayllum*.]

* *FALLEM*, Stannum. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. Reg. 7692 : *Fallum, Estain.*

* *FALMOTUM*, Conventus, Coetus, a Saxónico folc, Populus, et Mote, Concilium. Donatio Guidonis de Meriton Milatribus Templi Salvatoris apud Kennettum Antiqu. Ambroden. ad annum 1164 : *Testes donationis sunt Falco Sacertops de Meriton, Lavelus de Horespath et totum Fallmoton meorum hominum et eorum.* Quo in loco *Falmoton* solam significat vassallorum domini congregationem. Sed alia fuisse *Falmota* bisce parvis castrisbolemnoria, que scilicet in uribus vel provinciis celebrabantur. *Falmoton* urbis vel oppidi, quod vulgo *Burmote* appellabatur, tum cogebatur, cum cives negotium habe-

bant aliquod extraordinarium; *Falmoton* vero provincie, *Schirenot* dictum, unoquoque anno congregabatur. Hæc inter Equites omnes ceterique Vassalli fidei beræ conditionis, qui præstato Regi fidei et homagii sacramento Magistratum eligebant *Scherrif* vocatum, qui per annum integrum in tota provincia jurisdictionem exerceret amplissimam. Verum hujus Magistratus electio penes solam Regem esse cepit anno 1315. ut docet Kennettus in Glossario ad calcem Antiquit. laudatam. Vide *Falmote* et *Folkemote*.

* *FALO*, Albertus Mussatus lib. 13. de Gestis Henrici VII. Cesaris rubricæ 8 : *Sed esse in summo Gorgona fastigio igitur enacare, quod signum Falo ipsi nuncupabant, conspexere.* Hujus indices signi Roberti Anglie Regis galles in Ellum declinasse declarare, ubique identidem damna intulit incolis, mox et in portum Pisanum descendit. Verum Falonis indicem Gorgoni clausum Pisanum in tutum redere, illasnam servare. Ubi Villanus sic notat : *Vox Falo acta accentuatione notanda est Fald.* Significat autem flammam seu flamme splendorem, vel potius repentinam flamme apparitionem; et videtur esse unum ex in verbis, que a Græcis ad nos recta migrant; illis enim *φαός*, splendendum vel album derivatione a verbo *φαω*, quod est Luceo. Consimile huic verbo, quod citat dicrim, est nauticum *Fano*, quod Græcis, *φανω*, a verbo *φαω*, quod inter alia est *lucere*, appareo. Galli dicunt *Falo*, quod videtur affine *ph*, *Fald* Euriscorum. Vide Menagii Etymologia Gallica.

* *FALODIA*, Vide supra *Fallodia*.

* *FALQUERII*, Religiosi Turci. Vide Waddingum ann. 1314. 9. [* Gall. *Faqer*.]

* *FALQUETRARE*, Falce secare. Gall. *Faucher*. Charta ann. 1348. ex Tabul. S. Vici. Massil. : *Afirmabat dictis prior pagis et habitatoribus terræ S. Leontri scientes teneri Falquetrare, et alios, qui non scunt Falquetrare, teneri quolibet anno facere unum jornale ad Falquetrandum sua præ propria dicti prioratus.* Vide supra *Falotus*.

* *FALSADOR*, FALSADISTEM. Vide *Falsator* 1.

* *FALSAMENTUM*, Adulteratio, falsificatio. Charta Guidonis Regis Hierosol. anno 1190. apud Guenarium in Annal. Massil. : *Excepit furto, homicidio, tradimento, Falsamento moneta, etc.*

1. *FALSARE*, Decipere. In Glossis Liddori : *Falsatus sum, deceptus sum.*

2. *FALSARE*, Adulterare, scriptum corrumpere. Rabanus Maurus lib. contra Judæos cap. 13 : *In tantum namque erit processit impletus ut, etiam Scripturam prophetiam Falsare conati sint.* Sexta Synodus CP. art. 14 : *Tūc δὲ φαλσάρων; τὰ λίγιστά τῶν βιβλίων, etc.* Occurrit ibi non semel, ut in S. Euseb. Cremon. Martii t. 1. p. 374.

* *Fautier*, eadem acceptio, in Lit. remis. ann. 1413. ex Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 178 : *Lequel compaignon a dit Fautis ou fait Fautier a un jeune clerc et taines lettres royales.* Quod crimen *Fautier* appellatur, in aliis Lit. ann. 1319. ex Reg. 93. ch. 122 : *Gward de Merm p'pos Fautisoirie de rasure de ladite s'm' contre ledit exposant, et que l'en avoit j'c*

de sept livres soixante livres & dites lettres obligatoires . . . Il confessa l'infamie fausseté de saur. Vide infra in Falsomonia.

§ FALSARE PONDRA, Adulterare, mittere. Concilium Legion. ann. 1012. can. 34. inter Hispan. tom. 3. pag. 193 : *Pondra quod pondus ponis Falsaverint, in prima vice flagellantur.*

3. FALSARE, Falsum esse rem quamquam contendere. Lex Ripuar. tit. 59. §. 2 : *Et si quis in postum hoc refragari vel Falsare voluerit, a testibus convincatur.* Ita Falsare chartam, est falsum asserere, in Capitul. 3. an. 819. cap. 10. Chartam falsam offerre, lib. 3. Capitul. cap. 43. Tabular. S. Ambrosii Biturici. sub Roberto Rege : *Si quis autem homo suam femina hanc cartam Falsare voluerit : componat centum libras auri, aut seipsum reddat ecclesie ejusdemque habitatoribus ad servile opus peragendum.* Leges Edgari Regis art. 9. apud Brompton : *Si accusatus se de hoc non idoneum, et nisi accusationem Falsaverit, redimat se vera sua.* i. falsum esse arguere. Vide I. penult. D. de Falsis. (48. 10.)

4. FALSARE CURIAM, in Regiam majest. lib. 3. cap. 21. §. 7. idem valet ac appellare a judicio Curiam tanquam falso et pure. Usatici Barciouenses MSS. cap. 71 : *Qui Judicium Curiam recusat, Curiam Falsat, et qui Curiam Falsat, Principem damnat.* Falsare la Cour, in Assisii Hierosolymit. MSS. cap. 103. quod idem valet ac

FALSARE JUDICIUM, Appellare a judicio. Duplitter autem falsatur Curia, vel Judicium, primo, cum simplex ac nuda erat appellatio : secundo, cum appellationi ad iudicem crimen aliquod, quod Judicium impingeretur, veluti si odii, lucri, vel alia pura causa iudicium ejusdem appellans contenderet. Prima appellatio in Curia domini superioris consuetu juris ordine precedebat, altera deinde deferebatur. Appellans enim, Judicem aut Judices se Patres suos pravum iudicium ac iniquum ex Pares causa ejusdem quæ se probaturum profitebatur, eoque nomine cum ipsis Judicibus monomachiam imbat. Quod ab ipsis veteribus Francie accessum non insulse viri docti, apud quos Comes seu Juxex, qui in iudicando peccasset, plectebatur, adeo ut contingeret etiam, ut a partibus læsis in eundem occideretur iniquus Juxex, ejusque cedes non magna multa lucretur, ut videre est in Lege Salica Edit. Heroldi tit. 57. §. 5. Sed de Falsatione Judiciorum plura jam a nobis observata sunt ad Statuta S. Ludovici lib. 1. cap. 6. quibus videretur iudicis opera prestatum locum Hugonis Falsatodi de Calamitatib. Sicilie pag. 690 : *Hanc ergo sententiam rite consensuque omnium Boamundus Comes, ut erat vir eloquens, in presentia Regis exposuit. Tunc Richardus Comes exclamavit, injuste se gravari, odium æquitati præferri : paratum se probare, quod iniquum falsamque protulisset sententiam. Quibus verbis Boamundus Comes prohibuit Curiam respondere, dicens, injuriam hanc non in eos, qui judicaverant, sed in caput regis principalem reducere. Deinde injunctum est Archiepiscopo et Episcopis quod aderant, ut in auctorem tantæ contumacie, quod æquum esset, de juri se-*

veritate decernerent. At illi juxta Constitutiones Regum Sicilie decreverunt, Comitum Richardum non solum de terra sua, verum etiam de membris et corpore Regis misericorditer subiacere, eo quod Judicium Curia Falsum dicere præsumpisset. Captus igitur et militum custodia traditus, Tauraminum jussum est perducere, et ibidem in Castello... summa diligentia custodiri. Quæ quidem non modice illustrant, quæ habebatur in Statutis S. Ludovici lib. 1. cap. 76. ubi sane appellari a judicio Regiarum Curiarum posse, sed Regiam Curiam falsari non posse decernitur : earum non ne troverit nec qui dicit in se facti : cor li Rois ne tient de nulz fors de Dieu et de lui. Addam etiam formulam ejusmodi appellationum, desumptam ex Tabularium Episcopatus Parisiensis Bibliothecæ Puteanz fol. 149 : *Philippus D. G. Franc. Rex dilecto et fidei suo Episcopo Parisiensi salutem et dilectionem. Cum fidelis et devotus frater noster P. Alencon, et Carnotensis Comes, et Almaricus de Meulento Falsetus noster asserant se ab audientia vestra ad nostram Curiam falso quodam Judicio, tanquam pravo et Falso dicto in vestra Curia contra eandem per Roberto de Haricuria Mite appellasse : mandamus vobis quatenus sitis coram nobis ad instans Parliamentum ad diem octavarium B. Martini hiemalis, et vobiscum habeatis Andream Grolagnet, Joannem Angier, et Philippum Poen judicatores vestros super pravo et Falso Judicio dictis Comit et Almarico responsuros, et significetis dicto R. de Haricuria, quod ad dictum diem interit, si sua crediderit interesse : inhibentes vobis, ne pendente hujusmodi appellatione aliquod innovare presumatis in præjudicium Curie nostre, et dictæ appellationis. Dat. Paris. die Jovis post festum Apostolorum Petri et Pauli.*

Cognitio vero de falso judicio facto ad Regem unice spectavit. Statut. Marlebridgense sub Henrico III. Rege Angl. cap. 21 : *Nellz de centro, excepto Domino Rege, tenet placitum in Curia sua de Falso Judicio, facto in Curia tenentium suorum, quia hujusmodi placita speculoliter spectant ad Coronam et dignitatem Domini Regis.* Vide Gul. Pryneum in Libertatib. Eccl. Angl. tom. 3. pag. 551.

* Fausser judgement, apud Petr. de Font. in Consil. Fausseur et Fausseurs, Appellator, et Faussement, ipsa appellatio, ibid. cap. 21. et 22. Vide supra in Appellatio 1.

FALSARIA MONEAT, Crimen falsæ monete, ejus cognitio solum Regem spectat, ex Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 10.

1. FALSARIUS, Sica, pugionis vel cultelli species. Albericus in Chron. MS. aut. 1214. de Pugna Bivineusi : *Ante oculos ipsius Regis occiditur Stephanus de Longo Campo, in copite percussus longo, gracili tridentello, quem Falsarium nominant.* Chronicon, Flandr. cap. 15. de eodem præbico : *Matthieu de Mommorancie tenoit un Fausser en sa main, et en derompoit les presses.* Le Roman de Roncevaux MS. :

Et grans julzarses, et Faussears scezes.

Le Roman de Graydon MS. :

Lancet à lui les Faussears scezes.

Le Roman de Guillaume au Court-nez MS. :

Et arbalistes, javalos et Faussears.

Chronicon MS. Bertrandi Guesclini :

D'espies et de Faussears et sur lui plus de cent.

Alibi :

Maint barcins assai ouvevé jolienues, Fausse, dars, et Faussears, qui tranchent soufvement. Iterum :

Gettent dars et Faussears, moult en vont ocist.

FALSADOR, Falsarius, ni fallor, notione, apud Sanutum lib. 2. part. 4. cap. 8 : *De cet etiam antedictum (navigium) habere sagittaminum numerum infinitum, et præcipue ex eis, quæ Falsadores vulgariter appellantur.* Et cap. 21 : *Doodecim magistri ad faciendum Falsadorum atque tela.*

2. FALSARIUS LITTERARUM, Qui Litteras supposit vel adulterat. Statuta Synod. Eccl. Leodiensis ann. 1287. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 879 : *Statutum de Falsariis declarando Falsarios Litterarum Domini Papæ esse auctoritate canonis excommunicatos.* Vide Falsari 2.

§ FALSATO, adv. Dolose, fraudulenter. Charta fundationis S. Mauricii Agapensis tom. 1. Hist. Insula Barbaræ pag. 30 : *Relique vero corpora congerantur in utilissimum locum, atque apertissimum in unum condantur locum, et sub eximia custodia sanctissimi Custodes deputentur, ne forte, quod absit, Falsato eis essent furetur.*

FALSATOR, Falsarius, in Lege Salica tit. 32. §. 8. [* in Chart. ann. 728. apud Schæplin. in Alsat. Diplom. tom. 1. pag. 10.] et in Miraculis S. Vincentii Madelgariti tom. 3. Juli pag. 680 : *Rigebat juratoris brachium, nec verba proferre, nec valebat contrahere portectam manum... signantes facies suas exercebant Falsatorum et venerantur Dei amicum.]*

§ FALSATOR CHRISTIANUS, f. Qui fidem Christianam ejuravit. Charta ann. 1114 : *Donamus vobis prescriptis fratribus Lepeto et Bernardo... tertium partem de totis placitis, de Christianis Falsatoribus et Intrudibus, qui fuerunt (f. fuerint) capiti de S. Juliano usque ad Cracem S. Affridolii.* Et certe qui fidem ejurabant male de minimis pecuniariæ subijcebantur, quæ ad fiscum domini pertinebant.

* FALSATOR MONEAT, qui moneta adulterat, in Stat. Cadubrii lib. 3. cap. 44. et alibi passim.

§ FALSETUS, Levior aura. Chron. Danduli apud Murator. tom. 12. col. 450 : *Non illa lucidissima et quietissima fuit, suavi et prospero vento flante, navigandis naves obaque strepit et cum ordine magno, ... ut sibi sive Falseti sicerent.*

§ FALSADIARIUS, Idem qui Falsarius 2. Concil. Tarraconense ann. 1329. can. 8. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 886 : *Et si aliqui litteris indulgentia Archiepiscopi Tolentani in nostra provincia (Tarraconensis) ausu fuerit, tanquam Falsadiarius puniatur.*

* FALSE, Dolose, fraudulenter. Lit. remiss. ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 250 : *Dicendo eidem Hugoni, quod Fals ipsam a suo servitio in tempore mortuo sui operis ejecerat, cum in bono ipsam decerneret.* Vide Falato.

§ FALSETUM, Tonus acutus, Gall.

Fausset, Rubricæ MSS. Ecclesie Bellovac. in Vigilia Nativitatis: *Omnes antiphonæ psalterium incipit cum Falso. Vide Falsitatem.*

* **FALSTIUS**, Sedes brachii conclusa, Gall. *Fenteuil*. Inventar. Ma. thes. Sedis Apostol. ann. 1295: *Item datus Falstus de boccarina. Vide Falso.*

† **FALSIDIA**, apud Martenium in Anecdosis pro *Falsidius*; quod vide.

1. **FALSFICARE**, Idem quod *Falsare*, [Rem falsum asserere, seu quæpiam falsidicum probare.] Charia Ludovici VI. Reg. Fr. ann. 1110. apud Jacob. Petitiu. post Penitentiam Theodori pag. 581: *Hic itaque (servorum) probationes, aut liberi suspiciant, aut contradicendo falsificent.* Egilidus de Roia ann. 1230: *Perfurnus Comes Plandrie... Bruguinus dedit privilegium, quod Scythas impositos amoveri non posset, nisi eundem legem falsidici essent.* Id est, convicti de falso iudicio. [Gesta Tancredi num. 105. inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 175: *At Boamandus, aut ipse non imprudens, rei seriem scrutatur, quænam somniorum ille esset, quibus populum ambagibus involasset, quem fessoribus locum significasset, utque ipse instilisset, fidesse, invenisset: statim fallaciam deprehendit, inventionem irritam, inventionem conjecturis falsificat arguit.]*

2. **FALSFICARE**, ex Gallico *Fausser*, Tranjicere, perfringere. Joan. Monach. Majoris Monast. lib. 1. Hist. Gaudredi d. Norman. *Impostus est capiti ejus castis multo lapide pretioso reclusus, quæ totis temperantur erat, ut nullus eius acumine incidere falsificari valeret.* Robertus de Bourron in Hist. Arthuri et Merlini MS.: *Li hanbert sunt si furt et si tenant, qu'il ne puent melle Fausser.* Le Roman de Kanor ann. 1394. MS.: *Ne prut le cap tenir qu'il ne soit entrain en la coiffe et li bacin Fausse.* Le Roman de Renouvore MS.:

Fausset ces breingz, où li ois est batuz.

Alibi:

Son haubers fient Fausser et desmailler,

Guill. Guiart. MS. non. 1267:

Baciner foudre, embarber byssues,
Haubers Fausser, et espaulieres,

Le Roman d'Alexandre MS.:

L'ahert Fausse et desroet, ô facier Viennois.

† **FALSFICARE**, Adulterare, corrumpere scriptum, monetam, etc. Gall. *Falsifier*. Ottoboni Scribæ Annales Genevenses ad ann. 1175. apud Murator. tom. 6. col. 353: *Pennis vero monetam Lucernam, quam mendaces culebant et Falsificabant, sub iuramento debite interdixit.* Chron. Parmense ad ann. 1293. apud Murator. tom. 9. col. 824: *Libri Societatis Cruciatorum et populi Parmæ de consensu et consensu dicti Capitanei pro Dondredum ejus Notarium in pluribus locis Falsificatus et cassus fuit.* Privilegia Friburgi civitati concessa a Bolivine Duce Furstenbergensi ann. 1337. apud Ludewig. tom. 6. pag. 41: *Pennis et staminis non Falsificata, consueque voloris et coloris fuerint, licite possint vendere, et incidere per alias.*

† **FALSFICARE** CURIAM, Idem quod *Falsare iudicium*, Appellare a iudicio.

Apud Anglos usu et consuetudine Regni receptum erat ut qui Curiam Falsificaret seu iudicium, præsertim cum de iniquitate iudicii quæretur, coram ipsa Curia tæcis sacrosanctis Evangelicis iuramento id affirmare teneretur; quod duello definitur apud Francos. Hujus moris testis est Hickesius Præfat. in Grammat. Anglo-Saxon. pag. 26. ubi ex Annal. R. Hovedeni pag. 283. hæc exscribit: *Conquestus enim erat Regi idem Johannes, quod cum calumniatus esset in Curia Archiepiscopi terram quamdam de illo tenendam jure hereditario, et diu inde placitasset, nullum inde potuit assequi iustitiam, et quod ipse Curiam Archiepiscopi sacramento Falsificaverit secundum consuetudinem Regni.* Cui Archiepiscopus respondit: *nulla iustitia defuit Johanni in Curia mea, sed ipse, nescio cuius consilio, non proprio voluntatis motu, attulit in Curia mea quamdam Toper [id est, librum Hymnorum] et jura vitæ illam, quod ipse pro defectu iustitiæ a Curia mea recessit, cum statutum sit in Regno vestro, quod qui Curiam alterius Falsificare voluit, oportet cum jurare super sacrosancta Evangelia.* Vide *Falsare iudicium*.

† **FALSFICATIO**, Adulteratio quæ fit imitando alicujus chirographum. Charta apud Th. Blount in Nomoph. Anglic. *Scias quod dedimus Adæ de Essex Clerico nostro, pro servitio suo, omnes terras et tenementa quæ fuerunt Will. de Serubry, quibus terre tæ tenementa sunt rectoria nostra, per feloniam quam fecit de Falsificatione sigilli nostri.*

* **FALSFICATES**, Falsi accusatos. Charta And. reg. Hungar. ann. 1231. apud Concilium inter Cens. eccl. Rom.: *Quia multi læstuntur per falsos prestatores, citationes vel testimonii eorum non volent, nisi per testimonium diocesani episcopi vel capituli, nec Falsificatos prestatores possit se justificare, nisi eorumdem testimonio in factis majorum.* Vide *Falsificare* 1.

FALSIGRAPHUS, Qui falsa scribit. Vox hybrida, apud Joao. Sarisber. lib. 3. Metalog. cap. 5. Josephus Iscanus lib. 2. de Excidio Trojano:

... Fingit enim, nullique hæc parte secunda
Falsigraphus commenta docet.

FALSIGRAPHIA, apud Alanum de Insulis in Placito ostense pag. 301. 310.

* **FALSIUM**, Falcula, Gall. *Fancille*. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 85. Chartoph. reg. ch. 86: *Unam Falsillum ad sciendum blinda habilem.* Vide supra *Falsilla*.

* **FALSILOGUS**, Plauto et Prud. *Falsilogus*, mendax. Acta S. Lupi episc. Trecent. tom. 7. Jul. pag. 75. col. 1: *Hinc Falsilogus Pelagius, hinc auctor veritatis Christus.*

* **FALSIITAS** JUDICIUM, Ioiquitas. Charta Joan. comit. Pontis. pro commun. Abbat. lib. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 57. art. 19: *Sciendum est etiam quod quicumque scilicet de Falsitate iudicii infamaverit, nisi eos legitime convincere poterit, unicuique novum librum et aurum obolum persolvere tenentur.* Vide *Falsificare* 4.

* **FALSIITAS** MISCULORUM, Forum corruptio et adulterio. Stat. Mantue lib. 1. cap. 22. ex Cod. reg. 4610: *D. potestas*

Mantue... cognoscere possit de... misculorum. Falsitatis, quibus omnes plagis, solomonia et quoque modo lazaria. tibus contra naturam.

FALSIITAS, Falsum, ex Gall. *Fausset*. Henr. Knyghtoo: *Accutus est de multis transgressionibus, fraudibus, Falsitatis et traditionibus.*

† **FALSIOMUS**, Mendax, vaniloquus. Vita sancti Guthlaci tom. 3. Aprilis pag. 42: *Ut quid Falsivomis pectoribus totius minas depromitis.*

FALSO, FALSONUS, Laocææ armorum species, Fauchon Gall. de qua voce supra in *Falsostrum*. Synodus Nemauensis ann. 1284. de Clericis: *Enses non deferant, ne cætellos acutos, nec lanceas, seu Fulones, nisi forte ex causa probabili talitionis, in guerra.* [Eundem annum jam ad vocem, Falco 2. supra citavimus. Et quidem apud Marten. qui eadem Statuta inter Anecdota sua edidit, legitur: *Falcones, non Fulones.* At vox, *Falsones* occurrit in Statutis Synod. Eborac. Cadurencis, etc. ann. 1289. inter eadem Anecd. tom. 4. col. 726: *Bolisti et arcus, lanceas, Fulones, costalarias et alia arma non deferant.* Statuta Arelat. MSS.: *Non deferatur sine licentia Consul... per Arcubem pro geriam accutum, vel pæzornum, vel Falsonum longum, vel pæz arma, nisi cætellem, etc.] Vide Falsonius 1. et Falso.*

† **FALSONARIA**, Adulteratio, depravatio, *Falsificatio*, de meribus dictum, mensuræ, scripturæ, etc. Charta Johannis de Montimaco in Chavallari Abbatis B. Magdalene de Castridom fol. 7. verso: *Contento que inter me et ea parte et Muiricum Abbatem et Canonicos B. Marie Magdalene de Castridom ex altera verberatur super hoc quod ego Falsonarium nrauram ville Rothomagi, que villæ est Canoniarum, et iustitiam et emendationem et eandem Falsonariam provenientem, erga eandem Canonicos reclamabam, ita pacificum fuit... ita tamen quod quando in supradicta villa Rothomagi pro falsitate mensuram... cõtingeret capienda emendabam... sibi 5. solidi accipiet et Majori suo de eodem villa 10. denarios pro districto.* Confer Glanvill. lib. 14. cap. 7. Vide *Falsonaria*.

FALSONARIUS, Falsarius, ex Gall. *Faussonier*, Charta Majoris Rotomagensis et Falsies: *Latro, Falsonarius iudicium per communem, et ponetur in pilorio, ut amens cum videret et cognoscat. Falsonarii et ratoris denarium, apud Bractonum lib. 3. tract. 2. cap. 1. § 3.*

† Unde *Falsonarius* dici potius videtur qui falsæ moeetæ res est, seu qui monetam adulterat. Certe non alia notione accipitur in Charta ann. 1194. e. Chartul. Latinalic: *Si quis Falsonarius inventus et captus fuerit non ad cambitores, sed ad Abbatem tantum de illo tota iusticia spectat.*

* **FALSONERIA**, FALSONERIA, Monæ adulteratio, nostris *Faussonerie*, Monæ abb. Petrolburg. de vil. et gest. Henr. II. reg. Angli. tom. 1. pag. 131. ad ann. 1176: *Si quis reclusus fuerit coram iustitiis de munit regis de munda, vel latrocinio, ... vel de Falsonaria, etc.* [Assis. Henr. III. fact. apud Clarendon cap. 1.] Charta 1206. 1354. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 140.

in premissis dampnabiliter agendis furtum, robur ac Falsionem committendo, etc. Alii ejusd. ann. ibid. ch. 13: *Comme plusieurs roberies, meuvantes, Falsioneries et autres maléfices ont esté et sont faites... en plusieurs nos monnoies*, etc. Lit. ann. 1388. tom. 7. Ordon. reg. Franc. pag. 151. art. 26: *Sur les Faucouneries qui se font dans lesdites monnoies*, etc. Vide infra Falsus-sulverius. Sed et Falsionerie dixerunt, ubi de scripto supposito vel adulterato agitur. Lit. remiss. ann. 1451. in Reg. 181. ch. 37: *Iceilui Guillemette, feignaint voir à nom Pheliput Chansses, eust un supplant passé audit non quittance desdites choses*. Loquellie Falsionerie ainsi commise y perçut, etc. Vide supra Falsare. 3. et Falsionaria.

† FALSONES. Vide Falso.

FALSONES. Circumventus, deceptus. Gloss. Arabico-Lat. [Gloss. 141: Falsum, Circumventum, deceptum.]

† FALSUS. Prestatio, quæ domino prestatibus pro falciibus aliisque rusticis instrumentis accendit. Vide Agasudarius et Agisore. Charta ann. 1151. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 540: *Clamando illi furum de Limoso et omnes justitias et mensuras ipsam*, quæ vocatur emina, . . . et omnes Falvos et putatorias, et declinam de tota annona de mercato.

† FALSUS-BURGUS, a Gallico Faux-burg, Suburbium. Charta ann. 1380. ex Tabul. Pinar. : *Hocburgum eorum sibi, ut dicit, audit ad perpetuum per magnificum et potentem vicum dominiuzi Fazi conditum, situm in Falsio-burg sancti Honorati*.

† FALSUS-SALVERIUS. Qui monetam adulterat, idem qui Falsionarius, nostris alias Falsioner. Arest. parlam. Paris. ann. 1399. inter Probat. ult. Hist. Trever. pag. 264: *Dietus le Goloys Falsionarius reputatus communiter erat. Falsioneris de monneyes*, in Stabul. S. Ludov. cap. 39. Hinc Monneyes d'or et d'argent Falsioneris, in Lit. ann. 1365. tom. 4. Ordon. reg. Franc. pag. 596. Vide supra Falsionaria.

† FALTERNUM, et amenum, Succinum et amiluticum vini et mellis dictum. Papius.

FALTESTALIU. Vide Faltestiorum.

† FALUS. [Confluentia, ubi duo amnes conjunguntur et conflunt. Appendix ad Vitam B. Nicolai Albercati, Mail tom. 7. pag. 661: *Monasterium oppidum agri Senensis ad Falum Jeunne et Sequane, vulgo Monasterium Faut-Yone*.] Vide Foleus.

† FALUS. Appendix i. ad Herici lib. 4. de Mirre. S. Germ. Autiss. tom. 7. Jul. pag. 185. col. 1: *Novi factum operis et loci Falu, quoniam imperie, memorie posterorum mandare studeamus*. Ubi docti Editiones suspicantur legendum esse brev. foli. vel yfo, aut quid simile.

FALVUS. Fulvus color. Gall. Fauve. Papius: *Falvus, fulvus, elvus color*. Fredericus II. Imp. lib. 2. de Arte venandi cap. 15. de Falconibus: *Item Falvi aut sunt ampliter Falvi, et absolute, qui non habent marginem in dorso neque in cruce, aut talem ad rubeum secundum magis et rubeum, etc.* Occurrit ibi pluries. Feras Falvius, bestes fauves, vulgo appellamus eas,

quarum pili sunt fulvi coloris, ut cervum, cervum, damam, et capream.

† Compot. Ms. ann. 1244: *De quodam ponicio Falvo dato Johanni Tonguin*, xiiij. lib. xij. sxl.

† FALX. Obligatio servilis, qua quiescentis domini fenum falce demettere. Charta ann. 1182. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 191: *Salvis corven et Falce et furca et aliis consuetudinibus*. Charta ann. 1261. in Hist. Mediani Monast. pag. 327: *Homines dictæ villæ... furcam et Falcem et sacrum et carrucas et vecturas annonæ et frui... persolvant Ecclesie memoratæ*. Vide Falca.

FALX MISSURIA. Chartula plenarie securitatis, exarata sub Justiniano, apud Brisson. lib. 6. Formulæ: *Arca granaria minore ferro teguta valente aliquas aureas duas, Falce Musaria valente aliquas aureas una, cupa una, etc.* Forte legendum: *Lance missuria*. Vide Missorium.

† FALZO, FALZORUS, Lance armorum species. Stat. synod. eccl. Sabini. 14. sec.: *Clerici cultellos neutros et incongruos non deferant seu Falzones*. Annal. Estens. apud Murator. tom. 18. Script. Ital. col. 934: *In hora cum uno Falzone, quem portaverat, domum dictæ mulieris vidue secrete introivit*. Vide Falco.

† FALZUS-GRAVUS, Comes Palatinus, in Hist. Landensi apud Murator. tom. 6. col. 1035. Vide Falsogravus.

† FAMA. pro Fama, legitur apud Anast. Biblioth. in Vita Johannis II. Pape in editione Muratorii.

FAMARE. Fama vulgare. Hieron. Dundergheimius de Laudibus S. Scholasticus nam. 2: *Qui usque ad Justinianum Imperatorem sanguinem linem deducere Famatur avitum*. [Acta SS. April. tom. 2. pag. 709. de S. Wernhero: *Nec sola fama, sed mera veritas hoc Famabat, et Famat de present. Rursus legitur pag. 915. et apud Rymerum tom. 8. pag. 207. ubi in malam partem accipitur. Vide Infamare.*]

† Chron. Joan. Vitodur. in Thes. Hist. Helvet. pag. 53: *Dum adhuc viveret, pecuniam apud vos depassisse Famatur*. Sermo mag. Joan. Parvi in Conc. Constant. ex Bibl. Heilsbr. pag. 111: *Sicut fur et latro in ovile ovium Famae intravisse*. Hinc

FAMATUS, Famosus, Famatissimi avi tui, inquit Hericus ad Carolum Calvum, apud Mabill. tom. 3. Annal. Benedic. pag. 206.

FAMATA PERSONA. Censura vel vituperio publice notata. Stat. Cadubr. lib. 3. cap. 43: *Si quis emerit vel servaverit scienter aliquod furtum, vel aliter receperit, in centum solidos condemnatur pro quolibet vice, et ad reddendum furtum domino compellatur; et intelligatur scienter, si a persona Famata furtum receperit, vel a famulo, vel famula aliena cum alio morantibus*. FAMULUS. Vide Famulus.

† FAMELITAS. Fames. Cum de nuditate sua revocit et de Famelitate sua refulsanti essent, apud Acherium tom. 7. Spicil. pag. 404.

† FAMELLA, Ancillula, Famula. Hrosvitha Monachi de S. Pelagio, inter Acta SS. Junii tom. 5. pag. 209:

Respicit Hrosvitham multo piate mitionem,

Me tibi subjectam devota mente Famellam.

† FAMELLUS, Servulus, Famulus, ibid. pag. 212.

Dunque locus grævis furtis fornicis in ample, Mos caput abscissum Christi suscipere Famelli.

Rursus occurrit in Miraculis S. Severi Episcopi April. tom. 3. pag. 771.

† Fumel nostri vocabant ferrum, quo sagitta seu jaculum muniebant. Lit. remiss. ann. 1416. in Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 317: *Laquele vire existit ferrée d'un fer, nommée Fumel*. Fonte pro Flamel vel Flame. Vide infra Flammæ.

FAMEN, Sermo, verbum. Onomast.: *Famen, çîr, çîr, çîr*. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Famen, Locution, parole*.] Abbo lib. 2. de Obsid. Paris. vers. 144:

Alais Famellibus sopos procedit egrotus. Ælnotus in Vita S. Canuti in Proœmio:

Obstruere aperit aures et Famia reddidit.

Henricus Rosla in Herlingsberga:

... Collectas Famie Lili Compellat torrens, etc.

Andreas Capellanus in Erotica: *Præterea mendacibus non debet aut Faminiis, vol et covere, ne sermo minus effusus utatur*. Anastasius Biblioth. in Præfat. ad Sermone Theodori Studite de S. Bartholomæo: *Opuscula nonnulla compant, inter quæ et sermone hunc de B. Bartholomæo ante utilem, obscuris dictationibus... Græco edidit Famie*, etc. Utitur Henricus Altilior. lib. 3. v. 19. lib. 4. v. 11. 31. 298. lib. 5. v. 133. Dudo de Actis Norm. Ordere. Vital. lib. 3. Will. Brito lib. 2. v. 404. 589. lib. 8. v. 631. lib. 9. v. 33. etc. [† Thietmar. lib. 2. vers. 6:]

... Cunctos quo vicerat iste superbo Famie divino, etc.

Adde lib. 3. cap. 31. etc.]

† FAMENAGIU. Idem videtur quod Famella i. Capitul. gener. ann. 1362. sub Gilpelle Abb. S. Victoris Massil. postea PP. Urbano III.: *Confratrum donationes de Famnagiorum factas per Q. quondam Priorum de Gignis*.

FAME NEQUE, Jurisdictionis species, apud Aragonenses. Fori Oscæ ann. 1247. sub Jacobo Rege Aragon. fol. 3a: *Si infantes occiderit hominem infantionis, talem homicidium potest dominus ejus in captione, Fame, sibi, aut frigore, necore, non faciendo de illo institum, vel extenam*. Vide Estema. Observantie Regni Aragon. lib. 6. tit. de Privileg. Militum § 9: *Si vasallus homini, non habenti merum nec mixtum imperium, in loco occiderit vasallum, dominus loci potest eum occidere Fime, frigore, et sibi*. Et quilibet dominus loci habet hanc jurisdictionem necandi Fime, frigore, et sibi in suo loco, licet nullum alium jurisdictionem criminalem habeat. Adde lib. 2. tit. de Pignori § 3. et lib. 9. tit. Actus Crimino § 4.

† FAMERE, Esurire. Gall. Avoir faim, apud Menotum Serm. pag. 166.

Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Famegar, Prov. Famegar, esurire*. Annot. Mediol. ad ann. 1385. apud Murator. lib. 6. Script. Ital. col. 801: *Quas (litteras) statim ut legit, furorè repensit inquit dictis abbatibus oratoribus: Fameus aut*

sistit? Intelligentes prediati abbates hanc verba, et videntes se supra pontem dicti fluminis, etc. Vide mox

* **FAMESCERE**, Fame laborare, perire. Lit. remiss. ann. 1351. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 195: *Ipso, uxores et liberos suos necessarios oportere Famescere et etiam mittere.* Alia ann. 1357. in Reg. 83. ch. 187: *Ipse supplicans, qui tunc considerata caritativa blandum non habebat de quo posset sibi vel uxori suae de victualibus providere, fuit consors et participes, una cum aliis duobus pauperibus hominibus, qui modo simili Famescerent, de furando unum porcum salsatum.* Adde Chron. Estense apud Murator. tom. 18. Script. Ital. col. 405. B. de Amor. in Spec. sacerdot. Ms. cap. 46. de Misericordia:

Pace Famescerent, pota nimium silentes,

Famellus, famellus, in Bestiar. Ms.:

Tant est ma avis et perecheus,

A la rive este Famellus.

libidem:

Li goupils est moult arilleus,

Quant il est auques Famellus.

* **FAMESCITAS**, Fames. Lit. remiss. ann. 1351. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 329: *Propter sterilitatem... immensamque Famescitatem, quae ipsum, ejus uxorem et pueros suos urgebat, etc.* Vide *Familias*.

† **FAMEX**, Gloss. Lat. Gr. Sangerm. et Supplem. Antiquarii: *Famex, ἐλάμξ, Confusio.* Gloss. Gr. Lat.: *ἐλάμξ, hic Famex, palearia, confusio.* Gloss. Isid. et Papias: *Famis, Confusio fucis.* Excerpta Pith.: *Famex, Confusio, fauces, ramis.*

FAMFALICA, et **FAMFORCA**, voces incognite Sommeri, cui in Glossis Saxonicis per vapul effloruit. [* Scaturigo, παρὰ δὲ Vide Grimm. Ant. Jur. pag. 631. Nescio, an inde notum suum *Famfelae*, vel *Famfelche* hauserint, quibus vocabulis rem nihil ac quisquiliis denotant. [Vide Menagium v. *Fanfelleche*.]

* **Famfellae**, Conmentum, fabula, ejusdem originis, in tom. 1. Fabul. pag. 48:

Elle li dist tant de bellues,

De Truffes et de Famellues, etc.

Foffever, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1407. ex Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 329: *Itellui Lourdel dist que c'estoient toutes tromperies on Foffever.* Vide supra in *Falita* 2. et infra *Farluge*.

FAMICUS, Locus tabernaculi in urbe, quem frequententer propter famem pellendam. Jo. de Janua. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Famulus, Lix de taverna.*]

* **FAMIDICTUS**, Gargulus, qui quidquid fama fertur, alius dicit. Vita B. Noikeri Balhali, April. tom. 1. pag. 588: *Interrogat denique Episcopos post aliquot dies, ubinam tandem moraretur suus Famidictus; sic enim hominem nominare solebat et solitus erat, nova semper sibi aliqua clam apportante.* [* E Ekkeh. IV. Cas. S. Galli cap. 3. apud Pertz. pag. 96. lin. 15.]

* **FAMIDUETUM**, Muleta a iudicibus publicis imposita; forte a *Famare* et *Dietum* sic dicta. Vide *Directum* 1. Ordinatum super redditibus Dalphin. in Reg. sign. *Pierre* fol. 48. r. ex Cam. Comput. Paris. Item venditur simili modo iudicatio, iudicatura, seu *Famidretum* levandum et

recipiendum usque ad sexaginta solidos et pretium; et erant domino grosse emendatione predictum excedentes et compositiones grosse, eventure extraordinarie et confiscationes.

† **FAMIDUS**, Famelicus, laborans fame. Charta Ezechardi Episcopi. Heribol. ann. 1097. Inter Vendimas Litter. Frederici Schannetti pag. 178: *Agilliter exeat, puerperae quousque et debiles, senibiles et infirmos, turpidos et thabidos querat et colligat.*

FAMIGERATUS, Famosus, διαγεσθός, apud Apuleium lib. 2. Florid. [Famigerator, in Chronico Citiensi apud Eccardum in Hist. March. Misens. pag. 519. Famigeratissimus, in Vita B. Jacobi Eremitae sac. 4. Benedict. part. 2. pag. 150.]

† **FAMIGERENDUS**, Celebrandus, laudandus. Epitaphium Blasii Abb. Mortuarius, Anecd. Marten. tom. 3. col. 1445: Corpus habet tellus, virtus pensata sepulchro

Mortui, altero Famigerendi die.

† **FAMIGERATUS**, Comes, ut conjecto, vel Urbis Praefectus. Locus est in *Bassa*. Vide *Fidalgus*.

1. **FAMILIA**, Hac voce indignantur Servi, coloni, in praedictis rusticis commanentes, dominis praediorum famulatum et servitium exhibentes. Glossae Basilic. 9. aduice, obatu, ἀδωζαζόω. Charta Caroli Cal. pro Tornutiensi Monasterio apud San-Julianum: *Et Truncinum villam, cum Familia utriusque sexus, et omni re ad se pertinet.* [Capitul. de Villis § 2: *Ut Familia nostra bene conservata sit, et a nemine in paupertate missa.* Appendix ad Marculf. Formul. 8: *Fultus per hunc libellum munitionis testatorem nostrum, quem servitio condito hacenus adductum tenuit inter iura ecclesiae Familiam, etc.* Familia Ecclesiae, in Capitul. Aquigran. ann. 1166. cap. 6. Capitular. lib. 1. cap. 83. lib. 5. cap. 310. *Familia Familiae Ecclesiae* hoc est, Servi eorum qui Ecclesiae servitio addicti sunt, in Charta Humberti Dalphini inter Ordinat. Regum nostrorum tom. 3. pag. 272. Adde Baluzii notas ad Capitul. et Chartam Henrici Imp. ann. 1102. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. 803.] [* Monasterii Familia in Walafrid. Vita S. Ottonis cap. 12. Saepo in Statut. ant. S. Petri Corbiensis.] Hanc vocem J. C. et Scripioribus veteribus, pro cetero servorum uni domino subiectorum notam constat.

† **Familia**, Triplex generis distinguuntur hujusmodi Familiae in Historia Novientensis Monasterii, inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 1198. ubi sic habetur: *Hic itaque curibus subjecta Familia tripartite secernitur. Prima ministerialis, quae etiam militaris recta dicitur, ubi nobilis et belluosa, ut nimirum libere conditioni comparetur. Secunda vero censuulis et obediens, per magnificam et sui juris contenta. Tertia nihilominus est, quae servilis et censuulis dicitur. Sed tamen omnes sub dominio Episcoporum et ab ipso rectoris constituti consistunt. Ibidem col. 1131. memoratur Familia ministerialis, servilis et censuulis. [* Chart. Ludov. Pii ann. 877. pro hoc concubio in Alsac. Dipl. num. 82. Cum tota familia tam libera quam servili, in chart. Otton. II. Imper. ann. 977. ibid. num. 160. Chart. S. Petri Car. not. ann. c. 1120. ap. Guérard. Chartul.*

tom. 1. pag. 371: *Canetis Familis, ten servitii obnoxii quam liberis.* Contra Familiam ministerialibus segregat in chart. Adelbert. Archiep. Mogont. ann. 1130. in Gud. Cod. Dipl. tom. 1. pag. 92: *Utque ministeriales majori preposito serviant.* Familia autem tota ad fratres omnino pertinet. Medium locum inter liberos et servos Familiares occupant in chart. Maurimont. ann. 1120. in Alsac. Dipl. num. 247: *Faci est autem hae traditio per... praetera per multos alios sapientes et probos, tam liberos, quam Familiares et servos.*

2. **FAMILIA**, Terrae portio, uni familiae alenda sufficiens, et in eam rem destinata, *Mansus, carucata, hida.* Beda lib. 3. Hist. cap. 3: *Donavit terram 50. Familiam autem construendum Monasterium.* Cap. 13: *Bo benis terram Familium 7000.* Ita et cap. 16. et 22. Quibus locis Interpretes Saxonicum hidam habet. Ita etiam hanc vocem usapit lib. de Monasterio Wiremtens cap. 4. 9. 15. et Simeon Dunelm. in Hist. h. gum Angl. et *Ut confectum et terram 70. Familium largiretur.* Brompton: *Dei a Monasterium 30. Familium in loco, etc.* Infra: *Donavit Episcopo... terram in Familiam ad Monasterium construendum.* Eademur in Vita S. Wilfridi cap. 47: *Donavit servum domuli terram 87. Familium.* Stephanus Eddius in Vita ejusdem Wilfridi utitur voce mansionum, cap. 8 et 39. Vide *Munio*. Hist. Translat. S. Sebastiani: *Cauciacum, quae septingentorum Familium esse perhibetur, ad templi fabricam spontandam dedit.*

3. **FAMILIE**, in militia videntur appellari *Tirones*, qui ad militiam educabantur, aut instructabant, nondum in numerum aut signa relati, quibus annonae perinde ac militibus de publico praebebantur, qui inde *quodammodo* dicuntur *Mauricio* lib. 1. Strateg. cap. 2. De ejusmodi familiis oporteret egit Jacobus Gothofredus ad leg. 17. Cod. Th. de Eroget. milit. anozae, et ad leg. ult. de Jure fisci.

† **4. FAMILIA**, Conventuales Monasterii congregationes Familiae nominantur, quia Praefectus Monachis eos non alios, quam poterit filios tractare debet.

5. **FAMILIA**, in Scaccariis. Vide *Scaccarium*.

6. **FAMILIA** *FUPILLE*, id est, suavitatis. Matthio Syriaco.

* **FAMILIASCERE**, pro *Familios fieri*, vox Sidioti leg. 7. Epist. 2.

FAMILIANES, De familia alienigenae, quae a servis separatur in leg. 3. Cod. Th. Si praeter crimen majest. (q. 6.) Gloss. Gr. Lat. *Oisatze, Familianis.* Praeterea vero *Familianes* vocabant, quos Reges ac Principes in familiam suam peculiariter adscribebant [Testam. Johan. Gasqui Episc. Masli ann. 1346. ex Tabular. ejusdem Ecclesiae: *Folio quod Familianus meus de gavia 6 salariorum eis plene satisfaciatur; residuum autem servitoribus meis, etc.*] *Familianes* Regum in Charta Willielmi Regis Siciliae mai. 1172. apud Rod. Pirrour. Will. Tyrio lib. 21. cap. 16: *Georgius Sinaites Imperatoris aulae Familianus.* Rogerus Hoved. pag. 725: *Robertus de Turnham Familianus Regis.* In Ratificatione Testamenti Reg. Philippi Pulcri pro Ludovico Huiusmodi

Martinus de *Exkurs* dicitur *Familiarius* de *Rey*. Qua etiam appellatione donatur Egidius de Compendio in Regesto Hieronymi Trecomensis. Exstat Diploma Iohannes Beignus Neapol. ann. 1344. quia Petrus de Aquila Minoritum in capella laoum et Familiarem assumit. Habetur praeterea formula assumendi in *Familiarem*, in Monumentis Neapolitanis, tom. 3. Waddiugii Hist. Minor. subiectis pag. 3.

* Charta ann. 1274. Cod. Colbert. 2591: *Je Miles de Galatas chevalier et Famielieres d'un tres noble empereur de Constantinoble, etc.*

FAMILIARES CURIAE, occurrunt apud Hugonem Falcandum non semel pag. 672. 676. 777. qui dignitatem ipsam *Familiaritatem Curiae* nuncupat. Erant autem illi praecipui Regis consiliarii, quibus rerum maioris momenti discipulabat et diligebat. Item Scribae. De solvendo quoque matrimonio praecipit Curia *Familiaribus*, ut convocatis Episcopis, aliisque personis Ecclesiasticis, et auditis utraque partis allegationibus, quod inde dictaret equitas, expedirent. Abbi de Guillemo II. Rege: *Familiares autem Curiae non in eo quod, quo fuerant, aut dignitatis aequalitate valant permanere. Nam Gayto Petrus summa rerum omnium potestate concessa, super omnes rum eminentiori loco constitutus... interesse quidem Conciliis, et Familiarios appellari, sed eum in omnibus imperio subseruire.* Acta Innocentii III. PP. pag. 10: *Statuit cum Familiarem Regium.* pag. 18: *Quantum Familiaries instituitur Regis, quos vocabat.*

FAMILIARITAS, Dignitas *Familiaris*. Acta Innocentii III: *In regem cum Familiaritate adducitur.* Gobelinus persona in Cosmodromo etate 6. cap. 17. de Bonifacio IX. PP.: *Item revocavit litteras Familiaritatis, quas multum concessit, qui Familiaries quos continui non existerent.* [Memorantur etiam Litterae Familiaritatis Cardinalium in Constitutione Eugenii IV. Papae Bullarum Carmelit. pag. 185. col. 1.]

FAMILIARES CURIAE DELPHINALIS, in Statut. Delphinat. pag. 39.

FAMILIARES, praeterea dicti, qui ex familia Monachorum habebantur, licet nec et Monachi, nec ex Conversis essent. Leges Alfonsi IX. Regis Castellae 1. part. tit. 13. lege 7: *Familiares sui blannos, o confidat, las que toman senal de habito de alguna orden, et moran en sus casas oyendo senores de lo suyo, e non se desamparan dello.* Statuta Chinciensia S. Petri Venerab. cap. 48: *Statutum est, ne hi, qui vocantur Familiares, hoc est, nec Monachi, nec Conversi, quorumdam Monasteriorum pessimi destructores, nec etiam pro maximo lucro alieui recipiantur. Causa huius instituti fuit, Familiarium illorum multas nota perveritas, qui nec Deo servientes, nec modicas operantes, nec aliud utile domibus possidentes, ad gerendum, ad detrahendum, ad dissipandum, quae poterant, in quibusdam Monasteriis abbebat et vestibant. Ejusmodi Familiarium mentio est in Nomatico Cisterciensis pag. 255. 616. 391. Vide Obolm.*

Exstat in Historia MS. Monast. Recensis pag. 497. et 498. Catalogus Familiarium ejus Abbatie, qui omnium Con-

gregationis bonorum spiritualium participes declarantur. Horum praecipui et illustriores sunt: *Maurinus Archiep. Methildis Reginae. Henricus Rex Franc. Philippus Rex Franc. Erardus Archiep. Joannes Episc. Matildis Imperatricis.* Memorantur quoque in Chartulario S. Vandreg. tom. 3. pag. 2027. ann. 1124. ubi notatur Missa quotidie pro *Familiaribus* celebranda. Hinc apud nos etiamnum inter Princeps pro et a Acolytho canitur: *Commemoratio omnium fratrum, Familiarium Ordinis nostri atque benefactorum nostrorum;* cui Superior subiungit: *Regesceant in pace.* [* Vide Jac. Hominey, Supplem. Patrum pag. 493. sqq. in Notis ad Epistol. S. Hildeberti et Sehanant. Histor. Episcop. Wormat. tom. 1. pag. 143.]

FAMILIARITAS, Familia. *Familiaritati vel dominus aliquis inherere*, in leg. 3. Cod. Th. Ne praeter crimines in ius leg. 6. 6. 1. ex familia aliquis esse. Bonifacius Archiep. Moguntin. in Epist. ad Zachariam PP.: *Postquam non ante annos prope 30. sub Familiaritate et servitio Apostolicae Sedis... voto constrinxit.* [Notione paulo diversa Carolus Simplex Rex Fr. ann. 901. apud Acherium tom. 6. Spicil. pag. 414: *Monasterium (Corbeisense) in tutela nec Familiaritate nostra suscepimus.*]

* **FAMILIARES PSALMI**. Vide in *Psalmis*. **FAMILIARITER**, Per familias. Frontonis: *Agros in montibus Romani acciperent Familiariter.*

1. **FAMILIARIUM**. Cornel. Froto lib. de Nominum verborumque differentis: *Familiarium, quod servo competi, ut sagum, gladius.*

2. **FAMILIARIUM**, Supellex domestica et familiaris. Capitula Gener. MSS. S. Victoris Massil.: *Si talias, procuraciones, sive etiam ceasus, et vestimenta sui Familiarium Prioratus vel officii, logeria et salaria de tempore suo idem inventus fuerit non solvere.*

3. **FAMILIARIUS**, Familiaris. Qui erat *Familiaribus noster et consiliaris*, apud Rymertum tom. 3. pag. 196.

* Charta ann. 1337. ex Tabul. S. Vict. Massil.: *Pro salario et stipendiis dandis barbonis oribus dicti conventus, monachorum servitorum et Familiariorum, Famiker nostris, eodem significatu.* Charta Caroli V. reg. Franc. ann. 1378. ex Tabul. Regniae: *Il ont fait esloier ung hastel ou maison a leurs depens pour mettre eulx et leurs biens, Familiers et serviteurs a sonveit.* Lit. remis. ann. 1389. in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 60: *Guillaume de Sourpigny escuyer ou famlier de l'abbé de S. Pierre le Vif de Senz. Threnot sujet et famlier de nostre noble Guillaume de Malevoit, in aliis Lit. r'juid. ann. ibid. ch. 69. Vide in Familiaris et in Famuli.*

4. **FAMIS**, FAMIX. Vide *Famex*. **FAMISIA**, nude, pro Libellia famosis. Glossae Basil.: *Φάμισα, λιβέλλια κρη ἀνομιαν βαδίζον τινος δολιχόντων φάμισια.* Adde Joan. Tzetzem Chil. 9. cap. 489. Ita usurpat lex 7. Cod. Th. de Famos. libell. (9. 34. 1.) Anna Comnena lib. 12. Alexiad.: *Φάμισα τινος γράφοντες κατὰ τὸ τοῦ βασιλέως ἐγγέντων σπένον...* δολοὶ δὲ τὴν αὐτὴν τὰ φάμισα λυδοῦν κατὰ τὴν ἑγγραφίαν, etc.

5. **FAMOSUS**, Qui maledictum aut convitium dicit et qui ejusmodi contumacitiam, in Capitul. lib. 7. cap. 200: *It qui in blasphemiam aliterius cuncta compossuerit, vel qui cantaverit ea, extra ordinem vindicetur. Nam lex exilium jubet eos qui libellos famosis excoctant qui proponunt. Notatur infamia quicunque, non appellat iudicem, convitium dixerit. Non tantum in qui maledictum aut convitium dixerit Famosis effectus, sed et in cuius consilio factum esse putetur.* [* Ex interpret. Paul. Sent. V. 4.]

6. **FAMOSE**, Publice, palam, in ore atque oculis omnium. Inquisit. ann. 1315. in Chartul. Arreman. ch. 30: *Quod ipse plures, publice et famose auditus dicit a pluribus bonis et fide dignis.* Chron. Leon. Urbevet. in Honor. IV. *Licet impetus ad (Papatum) crederetur, et pectus inobolus famose diceretur.* etc. Vide supra *Fomere*.

FAMOSITAS, Fama, opinio, in Vita S. Endei Abbatii Aranenensis n. 2. [et apud Acherium Spicil. tom. 7. pag. 602. Gloss. Lat. Gr. Sangerm.: *Famulositas, azaquixit, mala fama.*]

7. **FAMOSUS**, pro *Famelicus* diei videtur, in Vita S. Petri Celestini:

Quos tres Famosi terribi thoracibus angues
Turvi coeque, linguasque vagi, quo ere recias
Levantent iremion illorum vagi, laborant.

Præter tamen syllabae quantitas brevis obstat. Aliquid pro *Intusurpi* dicit addnotat Sirmundus in Glossario ad calcem Concil. Gall. Vide *Famosa*.

8. **FAMUL**. Vide *Famulus* in *Famuli*. **FAMULAMEN**, pro *Famulus*, in Epistolis Ruodpepti Magistri et Mouchi S. Galli, apud Andr. Dandulum in Chron. MS. ann. 998. [et apud Mabillonianum Analect. tom. 4. pag. 40.] [* Ruodlieb. fr. 2. vers. 136. fr. 3. vers. 191. 581. fr. 19. vers. 12.]

9. **FAMULARE**. Charta ann. 1245. ex Chartul. Cluniac.: *Ministret omnibus monachis vestimenta, cubitet monacho cucullam annuatim, stamalia et Famularia duplita.* Alieui fortasse legendum videbatur *Femularia*; sed utrum bene nescio, nam vox *Famularis*, eodem sensu, legitur in Chron. S. Dinn. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 266: *De robes se vestait à la maniere de France, après (après) la char usant de chemises et de Famularis de lin.* Ubi Eginhardus cap. 23. habet, *Feminulibus lineis.* Vide *Famulares* et *Famularium*, 2.

10. **FAMULARES**, [pro *Familiares*, Vita S. Philippi Archiep. Biturice. ioter Anecdota. Marten. tom. 3. col. 1932: *In ultima infirmitate ex quo obit, vocavit socios suos et Famulares, et audit compam suam.* Occurrit etiam apud Rym. tom. 8. pag. 438.] Miracula S. Aigolfi Abb. Lerin. cap. 6: *Tres calices eius patens inde rapina (qual horribile est dicit) in Famularibus suis occurrent.* Sed nemo non videt legendum *femularibus*, quod non advertit vir doctus, qui *famulare* manican esse putavit.

11. **FAMULATORIA EXPENSA** in Chart. ann. c. 1120. in Chartul. S. Petri Carnot. pag. 371. Locis ubi cibaria etc. familie cenobii dispensantur.

* **FAMULATUS**, *Servientis officium*. Charta ann. 1165. ex Chartul. S. Vandrege: *Oncedimus Willelmo Anglico quatuordecim domos seu ab omni consuevitudo, salvo tamen cruce, et custodiam vicarii nostri de Cattedre et Famulatum ejusdem villam iure hereditaria, que ad domum ipsam...* pertinent. Alii ann. 1183. ex Tabul. S. Petri Carnot.: *In molendinis de Fabula habebant videlicet Famulatum et custodiam et farinagium et unum minam moluturam per unamquamque ebdonadum*. Vide in *Famuli* et mox *Famulus Ligius*.

* **FAMULI**, *Servi*, in leg. 1. C. Com. ser. man. (7. 7.)

* **FAMULATUS**, *Servitus*: *Famulatus nezi-bus liberare*, in leg. 3. Cod. Th. de liberali causa. (4. 8.) [Diploma Ottonis M. in Chron. Mindensi pag. 734: *In omnibus quoque Famulatum ejusdem monasterii facientibus*, etc.]

* **FAMULATURA**, Eadem notione. Capitula General. MSS. S. Victoris Massil.: *Statusimus quod quancumque contigerit, quod Priores forenses seu Monachi devotione compuncti voluerint aliquemque proter honorem Monasterii in dicto Monasterio Deo impendere Famulaturam, (sic) etc.* Sed forte legendum *Famulatum*.

* **FAMULATURAM REGALEM** in Anonymi Vita Ludov. Pii cap. 23.

* **FAMULOSUS**, *Servientis*. Glossar. Isidor. Emenda, inquit Grævius, *Famul, Ovis serviens*. Haussit ex Servio: vide illum in *Famul* et *Famula*, Ennius 8. apud Nonium:

Mortale munus fortuna repute
Reddidit et summo regno Famul optatum est.

* **FAMULUS**, Idem qui *Valetus*, *Seutifer*, nostris *Exeuter*. Charta ann. 1307. apud Fredericum Sandium in Consuetud. leudalib. Gelric pag. 39: *Nos Herbertus de Putten, Famulus etc.* Diploma Magni Ducis Brunswicensis ann. 1357. sic clauditur: *Testes hujus rui sunt Geverhardus et Burchardus de Werberge, Nobiles; Lippoldus de Vreden et Baldwinus de Dalem, Milites; Henricus de Feltheim, et Burchardus de Azeburg, Famuli*. Quo loco *Famulus* idem est, qui *Ministerialis*, Germanicus *Scripitoribus*. Fabricius in Chronico Misnensi: *Illo tempore non amplius nobilium virorum titulus fuit, quam ut strenui Famuli nominarentur, quod literis probari potest; Equites vero autem, ut dicebantur Milites. Terra trium Famulorum, habetur in Monastico Anglie. tom. 2. pag. 969. sed nescio, an legendum *familium*. Vide *Familla*, et *Valeti*. [*] *Haltauus*. Glossar. German. cod. 1621. sqq. voce *Schiltknecht*.]*

* **FAMULI** *PROBULI*, Vassalli. Charta Mauricii de Bellavilla Dom. de Genasche, ann. 1265: *Et septima pars illius mestive est Famulorum feodalium*. Infra: *De isto autem gregio habebant 5. solidi. Et Famuli feodales 2. solidi.*

* **FAMULI** *Ecclesie feodati et prebendarii*. Charta Henrici Episc. Tullensis, ann. 1163. in Append. ad Capital. Baluzii cod. 1560: *Ita tamen quod Archidiaconus et Archiprestbyter ecclesiasticum justitiam, cum opportunitas fuerit, super parochianos exerceant, preter ministeriales, scilicet villicum, decanum, scabinum, et Famulos*

ecclesie feodatos et prebendarios quotidianam ab ecclesie sumentes stipendium.

* **FAMULUS** *LAGIUS*, Vassallus, qui domino suo, ratione feudi, fidelem omnem contra quemvis, prestat. Reg. Phil. Aug. ex Cod. reg. 4653. A. fol. 170: *Theobaldus de Everlites testis in famulatu modestam prepositura; unde est Famulus ligius.*

* **FAMULUS** *REGIS*, *Servientis*, apparitor. Libert. Pontis-Urs. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 641. art. 35. et 36: *Famulus regis, qui edicit vinum in venditionem, de unaquaque edicione, unum namum, etc.* *Famulus regis duodecim nummos recipiet pro venditionis finibus.*

* **FAMULATUS**, Vassallus. Gaufridus Malaterra lib. 1. cap. 4: *Adiucipem Tarentum, et Hydruntum sive Galipolim cum omnibus appenditiis, et quidquid Gaufridus de Conversina sub ipso habebat cum ipso Famulatu ejusdem*. In Tabulario S. Dionysii Novigenae, occurrit *Famulatus separatus a feudo Militum*.

* **FAMULATUS**, Eadem notione. Vetus Charta apud Ughellum in Episcopis Veronensibus: *Hec sunt, quæ Episcopus Theobaldus ab Episcopatu, videlicet feodum fratris ejus, quod pro Famulatu tenebat, et namum inde acceptos libr. 700. in aliotho tribui fecit. Nisi legendum sit famulaturate, ita ut feudum fuerit additum iis, qui e familia Episcopi erant, quod sequentes videntur susdere: Similiter dedit nepoti suo feodum, quod fuit Bersoldi, qui fuit de familia, etc.*

* **FANALEX**. Vide *Fanhelen*.

* **FANAFRACHA**. Comput. ann. 1848. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 48. col. 1: *Item pro decem libris cum dimidia sturallorum et Fanafrechis, videlicet 1. sol. 2. den. f. pro Fanafrechis*. Vide supra in *Faba*.

* **FANALE**, *FANALIS*, *Fax*, *lucerna*, *pharus*, Ital. *Fanale*, Gall. *Fannet*. Annal. Probat. ad ann. 1461. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 909: *Deportata fuerunt in his funeralibus et exequiis pompa vexilla quinque, cum clypeis totidem super vestibus eorum novem et Fanalibus quadrangula octo*. Stat. crimin. Saonie cap. 34. pag. 79: *Non audent vel præsumunt aliqua persona portare de nocte per civitatem aliquos fascos, iltosus, seu ignem aliquem, nisi forte brandionem, Fincat, lanceam, etc.*

* **FANALIA**. Acta SS. Junii tom. 3. pag. 449. de S. Raynerio: *Ni quidem lumen oculorum amiserat, potiebatur namque guttum in oculis, quæ dicitur valgo Fanalia, unde et apertis oculis et luculentis nihil videbat*. Ubi Henschenius: *Fanale* Italici dicitur Laterna; an hinc tractum nomen ad oculi morbum non divino. Vide *Fantilla*: quod idem videtur.

* **FANARIUM**, *Fax*, *lucerna*, *pharus*, Gall. *Fannal*, Italici *Fannet*. Jacobus Aurius lib. 10. Annal. Genuens. ad ann. 1283: *Genæ autem Janenses die ac nocte cum Fanariis dictis nova interpretantur*. [*] *Privil.* concessa Pisaris a Soldano ann. 1269. apud Lam. tom. 3. Dele. erudit. pag. 278: *Et lignum quod quidam non habuerat cum cuperta, unum carenum aurum tantum, et nihil aliud, neque plus quacum-*

que ratione vel causa, et maxime occasione, Fanari.

* **FANATICUS**. [Gloss. Sangerman. n. 501: *Fanatici, qui futura casant, dicti a Fano.*] Vide *Fanum*.

* **FANATOR**, *Qui senum versat furcillis*. Vide *Fanator*.

* **FANCELASTRA**, *Ancilla*, *serva*, Ital. *Fantessa*. Vide infra in hac voce. M. Ant. Blanc. JC. Patav. in Tract. de Compromis. quest. 3. num. 8: *Amplius et extendit hanc conclusionem, ut non tantum habent locum in filio naturali nato ex concubina, ut supra; sed etiam habent locum in filio naturali ex Fanceastra extra domum, vel que cum ipso domino habitabat et rogatur per vicem et pleneas, et postea revertatur domum. Nam largo modo ipsi tales filii appellatur naturales, Leg. forte Fantelestra. Vide infra Fantelella.*

* **FANCELUM**, *Feniculum*. Gloss. Iud. Hinc eorum Excerpta Pithæana, ubi perperum: *Fancelum, Fencilum, et Fenculum*, *Seniculum*, *Feniculum* autem Latini vocant, testis Isidorus lib. 17. Orig. cap. 11. quod ejus tyrii seu iudæi ancus acutis utiuntur: *namque virtus traditur, ut serpentes annuum senectutem ejus deponant*. Hoc olus Græci *μαρταρυ* vocant. Hanc herbam Galli *Fenail*, Germani *Fenichel*, Belgæ *Fenchel* vel *Fenkel* appellant.

* **FANDALITES**. Epistola Arnoldi Archiepiscopi Narbonensis de Victoria, obventa a Christianis contra Miramolinum Hispanie, apud Ughellum tom. 1. Ital. Sac. 189: *Dictum est tunc in exercitu, quod Rex Fulentius potius Miramolinus esset cum Saracenis militibus cismarinis, qui Fandalites dicuntur, etc.*

* **FANDATUS**, *Camillus* *Pergrinus* in Hist. Principum Langobard. apud Munter. tom. 2. pag. 267. col. 1: *Abbas velatus duas pesantes libras triginta, et Fandatus duplices septem, Lege et vide Fundatus.*

* *Haud scio an huc spectet vox Fandoli,*

qua machina bellicæ species significatur, in Chron. S. Dion. lib. 5. cap. 26: *Fenmen commenerent (les Wandes) à assailler la ville de jvelous et de fonder et de Fandofes et de tuez estrangers comme il occient.*

* **FANBO**, *Navigii species*. Index vetust. privil. Nonant. scriptus ann. 1279. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. æv. col. 334: *Et ut nullus audiat, cum Fanbo et navibus navigare, neque portum intrinsum fecere, neque placere in ipsi firmibus Punario et Gron.*

* **FANELLES**, *Rolandinus* Patav. de factis in marchia Tarvisina lib. 11. cap. 4: *Tales in hoc campestris certamine sunt probati, ut dici possint merito quod velox accipitres, cum irrumpit in sturnellos, et volantes quæque cum sæviant in columbas*. Pro *sturnellis* Codex Estens. habet *Fandelas*. Italici *Fandelum* est avicula quædam et nora [*] *Academ.* Crusæ. Linaria. Chron. Estense ad ann. 1309. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 348: *Die Dominici in mane dominus marchii ad præsentem fuit per certos suos milites Fanellas, gurdias, pappagallus.*

* **FANGA**, *Limus*, Gall. *Fase*, Imst. Statuta Massil. MSS: *Pro singulis banast*

nis projectis in porta, teneantur extrahere
unum caputulum de Fanga snis expensis.
Altest hac vox in Edito lib. 4. cap. 6.

* **FANGIA**, Lutum, Gallis *Fänge*, *Boue*,
in Libro Recognitionum servitiorum Do-
mini Villenove in Dumiliis. Vide *Fangus*.
FANGUS, Statua Mediolan. part. 1.
cap. 204: In quolibet precepto excentorio
apposuit quantitas Fangorum sui famulo-
rum augere ad quod jure concedit.

FANGUS, Lutum, Italis *Fango*, Gall.
Fange, apud Petrum de Crescentiis lib. 4.
de Agric. cap. 35. [Vide *Fango* et *Fangia*.]

* **NOSTRIS** alias *Fanc*, Glossar. Provinc.
Lat. ex Cod. reg. 7657: *Fangua*, Prov. luti-
um, labium, quod ambulanti bus lapsus
infert. *Fango*, quia vagando fedit. *Fangus*,
Prov. luteus, lutosus, Stat. Montis-reg. pag.
207: Quilibet persona in platea in rectitudine
domus sua teneatur auferre fimum sui Fan-
gorum. Charta ann. 1342, in Reg. 73. Char-
toph. reg. ch. 403: Un viciet empres les
fontaines de Douzeville, qui est atterris et
plais de Fanc. Hinc *Fangus*, Luto infertur.
Lit. remis. ann. 1478, in Reg. 206. Char-
toph. reg. ch. 11: Le manteau ou cappe que
le supplient portent fureur touz Fanges et
boullez de la boue, qui estoit là où il cheut.
Vide etiam *Fungier* et *Fangis*, Locus me-
dicus, cloaca, vulgo *Bourber*. Aliz. Lit.
200. 1390. ex Reg. 140. eh. 32: *Legnet Ma-*
rcus hostientem à un Fangis, onquel
avot grant quantité de pierres etc. Vita J.
C. ms.

Quasi il Jay est le crois faite
Qu'il eurent del Fungier traite.

* **FANIA**, ut *Fania*, Silva proprie fagus
comita, Gall. *Fer*, Hannoniensibus *Faigne*
vel *Fagne*; unde in *Faigue* dicitur *Trilou*, de
Gemo, de *Marionibus*, quae totidem sunt
amora. Charta Dagoberti I. pro Monaste-
rio Laubiensis ann. 640, apud Egidium
Wauklem: *Dono Landebio Maroso ex*
prole converso praedium meum in Fania
Wallere dictum.

* **FAXICELLUS**, diminut. a *Fano*, Ma-
nipulus sacerdotalis: item, Altaris orna-
mentum, velum, aulicum, idem quod *Cor-*
tas. Vide in *Curtis* 2. Inventar. S. Capella
Paris. ann. 1335, in Reg. J. Charthoph. reg.
ch. 7: Item de eodem sorte sua censu, due
capae, . . . duas stolas, et tres *Faniculus*.
De eodem sorte una stola, unus *Faniculus*,
una alia. Aliud Incenti anni ejusd. Capella
ex Bibl. reg.: Item duo *Faniculi* albari ad
gortur aquilas de perlis. Item duo alii *Fan-*
iculi ad arma *Francie*, *Arragonie* et *Ca-*
stelle. Vide infra *Fanonellus* et *Festuculus*.

* **FAXISFARUS**, Vide *Farium*.

* **FAXATIO**, vox forestarum: Tempus
quo parient damae, quae scilicet prohi-
bentur venationes exerceri, et omnimoda
sua negotia, quae ad parturientes damas,
aut fortis adhuc lucellos agitent, vel per-
turbent. Vide *Pertus*, *Sona*. *Fan* vero quasi
fulvus, ut quibusdam placet: quippe *Gall-*
is *Fan*, est hinnulus, vespert. hinc *foane-*
vo, seu *foaneon*. Charta Henrici Reg.
Angl. de Foresta cap. 8: *Pertum* sanna-
mum teneatur in initio 15. diebus ante festum
S. Joannis B. propter *Fannationem* betula-
rum nestrarum. Charta alia Ricardi I. de
Foresta, apud Rogerum Hoveden. pag.

784: *Prohibendum est etiam ad placito fo-*
resta, ne aliqua coretta exeat chinimum
in foresta Regis, neque porci sint in foresta
Regis tempore de Fomesun, scilicet 15. diebus
ante Nativitatem S. Joannis Bapt. et 15.
diebus post idem festum. [Charta ann. 1367.
apud Kennet. in Antiq. Ambrosian. pag.
502. *Teneantes de Berchill*, etc. *Adhuc de-*
bent communera pasturam omnium averlorum
suorum in omnibus locis forestae. . . omnibus
temporibus eis placentibus, prater eum co-
pis bidentibus et porcis atatis unius anni
in mense Fannationis, videlicet quindecim
diebus ante festum Nativitatis S. Joannis B.
et quindecim post.]

* **FANNATUM** **FENNATUM**, Eventilatum,
vannatum, Anglis *Fanned*, nostris *Fanné*.
Domesdei fol. 45. de ministerio Cellerarii
Wigornie: *In septimana recipit 10. sextarios*
frumenti Fannatos, et 10. nittas brassi.

* **FANNOSUS**, *Fax*, pharus, Charta
ann. 1352, ex Tabul. Massil.: *Petendum de*
nocte navigantibus in mari Massiliensi imi-
more maxime maximum defectu Fannoni.
Vide supra *Fanale*.

* **FANO**, Sindon, mappa, [quodlibet fa-
scia.] ex Germanico *Fahnen*, vel *Fanen*,
quod vocabulo etiamnum dicuntur vela vel
alipara ex hastilibus dependientia, [nisi ma-
nus a Lat. *Pannus* deducere, unde Germani
Fannus dixere, p inf mutato, ut solent
aspius.] [* Vide Graffii Thesaur. Ling.
Frane. tom. 3. col. 521. 522.] Lex Alemann.
tit. 59. § 6: *Si autem testa transculpta*
fuerit, ita ut cervelli appareant, ut medicus
eum pinnas aut Fanone cervellam tangat,
eum 12. solidi componat. Tit. 84: *Levati*
illam terram, et commendat in sua manu,
ille involvat in Fanone, et ponat sigillum.

* *Fano* pro specillo vulnerario accipi-
tetur in tit. 59. Leg. Alemann. hic laudato:
quod etiam semper intelligit M. Lydus in
Glossis ejus ad Nicol. de *Carmingis*, ut
observat Reines. Var. Lect. lib. 3. cap. 1.
FANO, vel **PHANO**, Papias: *Fanon dicitur*
Corporale. [Rabanus de Inst. Cleric lib.
1. cap. 18: *Moppula sive mantile, sacer-*
dotalis indumentum est, quod vulgo Phano-
nem vocant, quod hoc eorum tunc mani-
buses tenent, quando Missae officium agitur,
ut paratos ad ministerium mense Domini
populus conspiciant.] Leo IV. PP. de Cura
pastoralis: Nullus cantet sine lumine, sine
amictu, sine alba, stola, Fanone, et casula.
Vetus Charta apud Berardum: *Cum pre-*
terea argentea, uno Fanono virili cum brachio,
novo de gliso, uno de stano. Chronicon
Casin. lib. 3. cap. 73: *Fanones auri pro*
subdionibus vest. Infra: *Fano Imperialis*
aureus totus. Acta Murensis: *Decem stolas*
cum Fionibus. Petrus Abaelardus: *Nulla*
de serico sint ornamenta, prater stolas et
Phanones. Adde Chr. Fontanell. cap. 15.
16. [* Pertz. Script. tom. 3. pag. 293. lin.
10. Statuta Cernb. Andlaviensis cap.
21. in Alsat. Diplom. tom. 1. pag. 180. §.
Antiq. Fuld. lib. 1. tradit. 39. etc.]

* Erant autem olim *Fionones* ex lino,
non ex panno, contexti ad instar albae
moppulae. Hinc *Fiononem* vel *moppulum* vo-
cat S. Willhelmus lib. 1. Consuetud. Hirs-
a. g. cap. 19. Unde etiam apud nostros
vox *Manipule* jam frequentior est usus
quam *Fanon*, quae olim utebantur. Gl. Lat.

Gall. *Sargern*: *Manipulus, Ce que le pres-*
tre met en la main senestre, Fionon.

* **FANO**, apud Macrobin in Hierolexico,
subtilissimum est sericum velum variegatum,
quod utitur Papa, cum pontificaliter
celebrat, quodque post altum induitur, et
circa collum ligatur, ad modum caputii ne
supra caput ejus imponitur, usque quo pla-
nea induitur, supra quam deinde ad mo-
dum mozzete adaptatur, pallio impositum:
itaque pars Fanonis inferior infra planetam
conditur. Colores quibus variegatur, qua-
tor esse etquidem eosdem, qui in Ephod
Vet. Testan. erant, testantur laudati fra-
tres.

FANO, Vexillum exercitus, Germ. *Fahn-*
ne, uti supra observatum, Charta origi-
nalis, quam vidimus, Ottonis II. Imp. ann.
989. [apud Mabill. Diplom. lib. 6. In-
strum. 131:] *Qualiter Conradus filius Ro-*
dulphi Comitis in die belli, quod fuit inter nos
et Saravens, cum Fanone nostro, hoc est sub
imperiali vexillo, legem ritu tendentibus nobis
comminant omne praedium suum, quod
habet in Regno Lotharingae, etc.

* **FAXO**, vexillum Ecclesiae, Gall. *Gon-*
funon, *Banriere*. Guidonis Disciplina Far-
fensis lib. 1. cap. 1: *Festinantur capis ad*
Gloria laus curandam: processio ornamen-
torum quendamodum venit, ita stet per
ordinem: Fionnes hinc et inde facie ad fa-
ciem. Adde Vitam S. Udalrici sac. 5. Bened-
dicti. cap. 48.

FANOSUS, eadem notione, apud Hugon.
Flavin. ann. 1097.

* **FANOSUS**, ut *Fano*, Manipulus sacer-
dotalis. Inventar. Ecclesiae Norvici. ann.
1419: *Tres albae praeterea cum duabus stolis*
uno Fanonibus et duobus coloris. Occurrit
ibidem non semel.

FANUM, in Monasterio Angl. tom. 1.
pag. 363.

* **FANONES OFFERTORI**, [Quibus oblatio-
nes, id est, manis Eucharisticus involvitur.
f. a Teuton. *Fanen*, *Jandem*, Involvere,
nisi iterum i Lat. *Pannus*, sed quod malim.]
Ordo Romanus: *Populus dum oblationes*
suas, id est, panem, et vinum, et offertur
cum Fanonibus candidis. Amalarius in Eclo-
giae de Officio Missae: *Cum Fanonibus offer-*
untur, quoniam legitur in psalms David
sudarium usurpatum esse: id quod ppe
Fanones de lino efficiuntur, etc. Haruillius lib.
3. cap. 3: *Fanones ad offerendum auro pa-*
rent 14. Idem in Vita S. Angilberti sac. 4.
Benedict. part. 2. pag. 116: Fanones
pollio auro paratos decem. Occurrit rursum
ibid. in Vita S. Ansegisi n. 7. pag. 634.
Vita S. Willoradi sac. 5. pag. 51: Cul-
icem et potentem, vel corporale, sed et Fano-
nem cum qui solitus est offerre, omnia par-
at et manda auro lavare praecipias. Infra
Latium oblationum vocatur, Fionnes lino,
serice parati ad offerendum ad altare, in
Fraxim. Breuv. Caroli M. Offertur autem
oblata, seu hostia consecrata, cum fanone
a Primo Cantuum, ut est apud Durandum
lib. 4. Ration. cap. 30. n. 27.

* **FANO SEMORIS**, Illius pinnae, sive
dicte quod *fanone* quodammodo repre-
sentant. Consuetud. Antiq. Fontanell.
f. 94. verso ult. i. *Candelam Salomonis ob-*
lationem primum Fanonem, qui est verus
candelum.

† FAXON, *Laterna*, Gloss. Sangerman. n. 501. Est nostrum *Falot*, quod alias dicebant *Famol*, a Graeco *φανω*, Lucidus, Vide *Falo*.

* FAXONELLUS, ut supra *Fan'culus*, Ornamentum aliarum. Inventar. S. Capituli Paris. ann. 1363. ex Bibl. reg. : Item solent esse duo *Faxonelli* altaris ad quatuor angulos de prout, quos non inveniantur. Item duo alii *Faxonelli* altaris ad grilles et angulos aureus super campum rubrum. Vide *Fano*.

* FAXO, Lanceae armorum species. Stat. synod. eccl. Caruss. ann. 1270. cap. 2. ex Cod. reg. 1613 : *Problemmis insuper clericis universis, quod... cunctos acutos, incingens non deffrunt sui Faxonis; sed nec alia armorum genera secum portant.* Vide supra *Falso*.

1. FANFASIA, [Phantasma, spectrum : item Pomus, apparatus.] Vide *Phantasia*.

* 2. FANTASTIA, Arbitrium, opinio, Gall. *Fantaisie*. Chron. Extense ad ann. 1308. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 311 : *Domnus Reynaldus de Mirekaria et... sibi caput amputari fecit;... et hoc non propter offensas illius domini Reynaldi, sed propter Fantastiam, credendo satisfacere dom. marchioni Francico.*

† 1. FANTASTICUS, Inordinatus, ad arbitrium effusus, *Fantastiq.* Textura *Fantastica*, apud Guill. Lindwood. in suo Provinciali pag. 55. edit. 1679.

* 2. FANTASTICUS, Idiota, hebes, sensu carens, Gall. *Imbecille*, alias *Fantastic*. Lit. remis. ann. 1355. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 507 : *Dictus Garnerus interduo Fantasticus vel quasi yllatus, etc.* Aliis ann. 1399. ex Reg. 144. ch. 128 : *Estienne Marcon homo lunatic, ou par aucuns intervalles, ou decours, ainsi que Fantastice ou incoustable, etc.*

* FANTASTICA, Gloss. super tres lib. Salomon. et Lament. Jerem. in Bibl. Heilsh. pag. 12 : *Si virgo peperit, Fantastica fuit.*

* FANTESCHA, Aucilla, serva, Ital. *Fantesca*. Stat. Cadubr. lib. 3. cap. 25 : *Possit quilibet major viginti quatuor annos pueros sibi datos ad castigandum castigare et verberare impune, idem possit facere quilibet de famulis, Fanteschis et aliis, quos secum habet in familia.*

* FANTICELLA, vox Italica, eodem significatu. Stat. crimin. Ripper. fol. 18. r. : *Qui vero podesquam, seu Fanticellam, sive masturiam stupraverit, vel carnaliter cognoverit, si fuerit parva familia, et illa fuerit virgo, condemnatur dictis potestativis in libris quinquaginta parvorum pro dicto stupro, ultra aliamque ipsi Fanticelle debentam pro tempore, quo secum steterit, adde Stat. Placent. lib. 6. fol. 68. r. Vide supra *Fancellatru*.*

† FANTILLA, Vita S. Raquerii Pisani, Junii tom. 3. pag. 452 : *Soffredus... Medice filium habebat parvulum... habentem guttam Pantillum.* Ubi Henschenius : *Gutta quidem vulgo dicitur que alias Arthritis : sed quid Fantilla? An Infantilia? Vide Fan-*

FAUNUM, pro Gentilium Templis Christiani proprio vocabulo usurpabant. S. Am-

brosius Epist. 29 : *Quid est enim nisi Faunum, in quo est conventus gentiliam?* Commodianus Instr. 24 :

Esia inde foris, iterum tua Fana requiris.

Fana idolorum, in Capitularibus de partibus Saxoniae cap. 1. etc. Est autem proprie fanum, *ἱεὺν* ἢ *ἱεὺς*, in Glossis Gr. Lat. Hinc

Maulcare aut libere juxta Fana, ex immolatiis forte, grande Christianis piaculum. S. Columbanus de penitentiarum mensura cap. 36 : *Si quis autem licitas manus dixerit juxta Fana, et est, postquam Sacerdos illi praedixerit, quod sacrilegium hoc erit, et postea mensa demoniorum communicaverit, etc.* Ubi Cumeanus Abbas cap. 7 : *Si quis ad Fanum communicaverit, etc.* Vide *Immolatio*. [* Gregor. Turon. Vitae Patrum cap. 6 : *Erat autem ibi Fanum quoddam diversis ornamentis refertum, in quo barbari optima libamina exhibens, usque ad vomitum cibo potaque replebant.* Vide Grimm. Mythol. German. pag. 51. seqq.]

† FAXUNCULUS, Parvum fanum, Vita S. Dnstanti, Mail tom. 4. pag. 558 : *Quondam paribus agulis Ecclesiam in modum Fanunculi construxit jussit.*

FASATICI, Gentiles Fregedarius in Hist. Epitom. cap. 63 : *Quod ab his gentibus fuerit eorum deum fuisse locutum, quos Fantatici nominant Wodanum, Gesia Regum Francor. cap. 10. de Chlodoveo : Erantque ipse tunc Fantaticus et paganus.* Annales Franc. Lambeciani ann. 798 : *illi Alotridi Fantatici erant.* Apud Prudentium, *Fantaticos, sanctorum Sacerdotes*, interpretatur Iso Magister in Glossis. [Occurrit eadem notio apud S. Hieronym. cap. 6. in Isai. et S. Augustin. in Psal. 40. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. : *Fantaticus, Garde de temple, ou devin.*] Vide Galfridum Monemathensem lib. 2. cap. 1.

1. FARA, PHARA, Generatio, linea, [unius ejusdemque generis ac familie homines, qui si in aliquem locum, simul omnes, non admissi alienis, commigrasset, ut observat Valeius in Notitia Galliarum, ibique strictis ac conjunctis casulis vicinam habitare crepissent, locus ab habitatoribus Fara appellabatur; unde nomen habent multa loca in Gallis:] vox Longobard. Paulus Warnefrid. de Gestis Longobard. lib. 2. cap. 9 : *Gisulfus non prius se regem ejusdem civitatis et populi susceperunt edixit, nisi ei quas ipse eligere voluisset, Longobardorum Pharas, hoc est, generationes, vel lineas tribueret.* Lex Longobard. lib. 3. tit. 14 [* Roth. 177.] : *Si quis liber homo migrare voluerit aliquo, potestatem habent... cum Fara sua migrare, qui voluerit.* [Quod de rebus aut substantiis malum intelligere; unde Ital. *Affare*, eadem notio.] [* Vide Graffii Thesaur. Ling. Franc. tom. 3. col. 573. qui intelligit Res mobiles, German. *Fahrend Gut*, Est Fara, Alimentum, stipendium ap. eundem Graff. col. 597. quo spectare videtur vox Fara apud Longobardos, qua denotatas fuisse conjunctio omnes qui a familie unius principis aiebantur et in ejus comitatu erant, tam liberos quam mancipia : *Faramannum* porro apud Burgundos inde nominatum principem stirpis quae Anglo-Saxonibus *Hloford* dixerunt a voce *Hof*, Panis.]

Chronicon Casin. lib. 1. cap. 36 : *Cursum suum, quod dicitur Fara Majoris.* Cap. 47 : *Fara Majoris, et Fara, quae Bojina dicitur. Et obtulit huic Monasterio eandem Faram, quae simul 5800. terra modios continet.* Lib. 2. cap. 31. *Fara Ripa ura.* Sic porro ille captes appellat, quae certis generationibus addictae essent. [Gregorius Monachus in Chronico Farfensi, apud Murator. tom. 1. part. 2. col. 534. C. : *Unde recepti in commutationem a domno Hugone Abate r. hujus Monasterii territorii feodali iura fecit Attilae super monticello super fluvium Sangrum, ubi Fara obdormio fuit mediana quingentorum.*] Utitur etiam Otfridus Exangel. lib. 4. 16. 21 :

Furta omni in vara

Thera amilichen Fara.

† 2. FARA, f. Species nauli seu petri pro navigatione exsolvendis. Schillerus et Somnerus : *Transire Sax. Faraen.* Soli maris translationem, et aequae trajecta cum nullo, Germanis *Fahrgelt*, Fara dicitur. Bernhardus de Brydenbach lib. II. Biurolog. pag. 15 : *Item quilibet peregrinus qui patrono pro hujusmodi omnibus per eam, ut praefertur, faciente vel exponente, quod aliquis alius ducatur, uti tamen quod illi suum dividam partem in Farentis erant, reliquum vero in Lapha, sive Joppa dicitur quae Fara.* [* Vide Fara, 3.] Faraen facit, in Tabul. S. Audoei Rotomagi. dicitur de illa praestatione annua, qua tenentur qui naves habent piscatorias juxta Sequano intra limites territorii praedictae Abbatie quotannis ad conditum diem comitari cum naviculis, rebus et ceteris pro Monachis pisces venantibus : quod quidem etiam nunc a Sequane acrollis vocatur, *Fara la Fare* pro *Messieurs de S. Ouen.*

* FARE, Retis genus, in Charta Phil. Paule. ann. 1289. ex Consuet. Genovar. lib. fol. 35. v. : *Sunt tamen duo alia genera, quae sic vocantur, La Fare et le quilli, quos piscari permittimus per totum annum, exceptis diebus mensibus Mayo et Aprilis. Hinc Faire la Fare, de quo supra, est ejusmodi instrumento piscare.*

* 3. FARA, Fraus, dolus, nunc Ger. *Gefehrd*. Auctor. Monopol. Philosoph. : *Interius, qui sine dolo et Fara rixi et Christiano.* [* Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 3. col. 575. et Haultaus.]

* FARA-CANTHARA, Lychenchus, qui arborum speciem praeferebat, a quibus canihari seu disci pendeant. Amst. lib. in Paschali I. PP. tom. 3. Mail pag. 40. c. 2 : *Item, vidi supra, fecit Fara-canthus ex argento numero octo, pensavit ita libris sexaginta.* Vide Pharus.

† FARALITUS, f. pro *Fanalitus*, Fr. traneus, alioquin apportatus. Agellus Vita S. Joannis Pontif. apud Murator. tom. 2. pag. 64. col. 2 : *Et si diligeretis inquiri, multos ornatus Faralitus majorum pensolorum, tam corone quaque et calices et sculari, quos in ornamentis cruce habere Ursinum Ecclesiam, etc.*

FARANAXI, apud Burgundos, quod videtur fuisse hominum conditio : sed ejusmodi fuerit, incertum. Lex Burgund. tit. 54. § 2 : *De exaritis novam nunc d. perfunctam Farannorum compitionem : calumnia a possessorum gravamine d.*

gaudentia hac lege precipimus submoveri, ut patet de silvis, ita de carulis, habent cum Burgundianis rationem: quoniam, sicut jam dudum statutum est, indebitum silvarum ad Romanos generaliter precipimus pertinere. Occurrit iterum *Faramani* § 3. ubi opponitur *Romani*, id est, veteribus terris indebitum. Ex coniectione est, *Faramani* fuisse quosdam ex Burgundis, sic appellatos ex *farra*, generatim, et *man*, homo, seu potius ens, quibus in locis vel agris et praediis hospitalitatem erat delegato, ut est in § 1. l. quibus agri ad habundum concessi erant, ex proinde eodem, qui

FARAND-MAN, alius *Pole pulvrosi*, *Faran* ex Saxonicis *farand* [vel *faran*] ire, et *man*, homo. Illic *Lex de Farand-man*, seu de *Pole pulvrosi*, in Legibus Burgundiae Scotiorum, cap. 140. ubi appellati Adventitii, advenae, alibi. Vide *Skeurum* de Verborum, significat. Vide *Fara*, 1. et *Faro*.

Huc spectat vox *Farramas*, quae gravis injurie loco est, in Lit. remiss. ann. 1463. et Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 144: *icelle Katherine dist à icelle Katherine q'elle avoit appelé sa fille Farramas*. Forte, quae extraneis prostituta est.

* *FARASA*, an pro *Farina*? Steph. de Infestura Ms. ubi de Innoc. VII: *Antequam dictus ambasciator intraret aulam aulæ, ubi dictus Turcus pro tribunali sedebat, quidam Turcus de adherentibus et circumstantibus dicti Turci accessit ad eum, et cum uno panno lineo in hostio dictæ aulæ a capite usque ad pedes cum dicto panno aliosque, perinde ac si *Farana* vel pulvere fuisset repletus.*

* *FARAS*, *Arabice*, *Equus* *Glossar*, medic. Simoa. *Jacuens*, ex Cod. reg. 6639. Vide *Faras* 2.

* *FARASSIA*, Anticiensisbus *Farasse*, Strues lignorum, quam in comitis urbis secoundum in pervigilio Nativitatis S. Johannis Baptiste, *Farassiam*.

* *Dombensibus* alioqueque adjacentibus provinciis *Ras* vel *Rasse*: unde, *Faire un ras*, ejusmodi lignorum struem accendere. Forte a voce *Fara*, cingeries quavis, acervus, ut apud Rabel. lib. 1. cap. 3. Hinc pro grege, in Lit. remiss. ann. 1391. ex Reg. 149. Chartoph. reg. ch. 216: *En faisant le partage des dites bestes à l'aine, Michiel Buser s'efforça de prendre . . . l'une des plus belles, qui fust ou mancoeu et Faral desdites bresbès. Furcholers vero, ligni species, in aliis Lit. ann. 1473. ex Reg. 195. ch. 827: En soy ignorant icellui Audelors de vouloir frapper le suppliant parmi le visage d'un baston de Farcholes, qu'il avoit en sa main.*

* *FARAS* pro *Secundum*, *propositio*, apud Virgil. *Grammat*, cap. 89.

* *FARIMEN*, intestinum parvum, *Gall. Boadin*, *Svevise*, *Buschius* de Reform. *Monast*, cap. 38: *Qui unum duntaxat habuit Porcinen in pariete cellæ suæ appensum, quod debuit resignare. . . Rogavit nos ut Farimen illud posset retinere, audens quod illud de mane solet comedere. Varro lib. 5: *4 fortuna Farinulina in exteis appellata.**

* *FARICINA*, Genus suum ageris, vel

suggestus tormentarii, impactis primam alte in terram trabibus solidatum, tum vero erectum, nequique aliis atque aliis samentorum et ramalium fascibus, per certa spatia colligatis ad modum farcinum pulmentarii. *Gallucius* de Bello Belgico lib. 9: *Jussit milites aliquos in fossam de ascendere, ex eoque sacculos quosdam corioceos oblongos, nitrato pulvere farctos (vulgus hoc similitudinem farcinum seu locanicas vocat) in civem munitionum pariter, ac sub tormentis dispositis conficere.* Hæc post *Carolum* de Aquino in Lexico militari.

* *FARCINUM*, Vegetio lib. 17. *Sabies* jumentorum, quam vulgo dicimus *Farcin*.

* *FARCINIA*, Species vestis. Statuta *Andegav*, ann. 1503. pag. 177: *Ut colletis in suis diploidibus sen Farcinis et vestibus in competenti altitudine deferant. Vide Duplodes.*

* *FARCINOSUS*, Scabies infectus, *Gall. Qui le farcin*. *Phil. de Greves cancellar*. *Paris*, serm. 68. in *Psalter*: *Equus morosus et Farcinosus*, etc. Vide *Farcinum*.

* *FARCITÆ* *EPISTOLÆ*. Vide *Farcia*.

* *FARCOLATA*, *FARCOLATA*, *Farcium*, factum. *Charta* ann. 1331. tom. 1. *Hist. Cassin*, pag. 377. col. 1: *In Quadragesima sex panes et nam scodellum de Farcolata. Infra: Unum scodellum de Farcolata. Pluries ibi. Vide Faritura.*

* *FARDELLA*, Modus agri continens decem acras, ut dicitur infra in *Feudum Lorica*.

* *FARDELLARIUS*, Qui *fordellum* portat. *Charta* Archambaldi Burbonii pro Habitibus Villamfrancam, apud *Thomasserum* in *Biturq*, cap. 236: *Quisque Fardeffarius qui forum frequentavit, quatuor denarios. Ubi Fardeffarius fortassis est mercator inops qui merces suas fascie colligatas supra dorsum deferre cogitur ad vendendum, nostris Portebellis, quibus etiam Fardeffier, est bajulus. Vide*

* *FARDELLUS*, Onus, *Sarcina*, *Gall. Fardena*, a Græco *φορτίδα*, idem. *Regest*, comput. *Delphin*, ann. 1335. fol. 163: *Item pro duobus Fardeffis portandis in quibus erant origina et rauda Domini 70. sol.* In *Hist. Delphin*, tom. 2. pag. 305, habetur *Fortellus*. *Rerum Leodiensium*. *Hist.* apud *Marton*, tom. 4. *Amplius*. *Collect.* col. 1287: *Forarius domini Leodiensis venit cum Fardeffis, et non est permixtus intrare palatium. Pluries occurrit Fardeffus, apud Rymerum, ut tom. 2. pag. 6. col. 2. tom. 8. pag. 178. col. 1. etc. Vide Bala. [*] Chart. *Margarethe*, *Comitis*, *Flandr.* ann. 1355. ap. *Lappenb.*, *Init.* *Hansest.*, pag. 63: *Unus Fardeffus mercenarius, habens in se piper, eram, pelvies, vultus, popla vel manicas . . . si pro caput ligatus est, debet transireduo 4. denarios, etc. Vide Fardeffarius. Chart. Williel. comit. Hannon.* ann. 137. *ibid.*, pag. 440: *Item de uno Fardeffo, dicto kerp, pellium hircorum 4. den. sterl. Belgice Fardeff, Anglice Fardeff, Fascis. Ferian Anglo-saxonicus Forian Saxonicus, est Ferre.**

* *Alias Fardinge et Fardage*. *Lit. remiss.*, ann. 1399. in Reg. 143. *Chartoph.*, reg. ch. 183: *icellui Monin et ledit Olivier prindrent une jument pour porter leur Fardeff. Alia*

ann. 1415. ex Reg. 169. ch. 84: *Un des chevaulx qui portoit bonges et nutres Fardages. Unde Fardeler, qui sarcinas portat, vulgo Portefulz, in Lit. remiss. ann. 1374. ex Reg. 105. ch. 275. et in aliis ann. 1397. ex Reg. 153. ch. 238. Inde etiam Fardeler, in fascem colligere, apud *Joven*. de *Ursin*. in *Hist. Caroli* VI. pag. 296. *Enfardeler*, eodem sensu, in *Comput. Rob.* de *Seris* ann. 1333. ex Reg. 5. fol. 5. v: *Item pour une flussaye pour Enfardeler la selle dessus dite. Lit. remiss.* ann. 1411. in Reg. 165. ch. 396: *Lequel Boussoir et icelle femme prirent et Enfardelerent tout l'or, argent, vaisselle, etc.* Ejusdem originis *Enfardeler*, *Lorice* publicus, ubi merces transvehenda in fasciculum aptantur. *Lit. ann.* 1359. tom. 4. *Ordnat.* reg. *Franc.* pag. 357: *Ordnons que toutes choses enfardellées à Paris, pour porter hors, soient en Enfardeler veues et visitées.**

* *FARDING*, *FARDINGEL*, ex Saxonicis *feord*, *Quarta*, [et *del* vel *de* Pars.] Ita fardig insuperat pro quarta parte rei, ubi, verbis gratia terræ, vel nummi. *Ferdig* et *del*, terræ quarterium in *Domest.* *Consuet. Spelmanum*, qui plura volet. [Vide *Feorwodel* et *Ferd*.]

* *FAREATICA*, *Farris* commercium. *Pactum* inter *Bnon*, et *Ferran*, ann. 1193. apud *Murator*, tom. 2. *Antiq. Ital.* med. ævi col. 893: *De Fareatica, quæ fit in territorio majoris ecclesie, debent dare duos solidos Imperiales.*

* *FARENIA*, Idem quod infra *Farefascia* post *Frates*. *Charta* *Gillelmi* de *Calviac* *Domini* de *Castro Radulphi* ann. 1318: *Itaque ante portem pro Farenia eis factam immunitatem reddo.*

* *FARESTOL*, *Lacernæ* species, vox vulgaris. *Inventar.* ann. 1318, inter *Prob.* tom. 1. *Hist. Nem.* pag. 67. col. 1: *Item veni . . . quatuor candelabra, septem Farestols, tres ferris, reliquis lignis.* Et col. 2: *Unum Farestol et linteram, etc.*

* *FARETRUM*, pro *Faretra*, *Boschius*, in *Gloss. Gr. Lat.* [*Gloss. Lat. Gall.* *Sangerm.* *Faretra*, *Repository* *à sajettes*.]

* *FAREUS*, de *Farro*, *Lat. Ital.* *Ms.*

* *FARFALIUS*, Decretum *Childeberti* Regis ad *Legem Salicam* cap. 6: *De Farfallio ita convenit, ut quicumque in mallo præsumperit Farfallium minare, sine dubio suum weregildum componat, quin omnino volumus, ut Farfallius reprimatur. Et si forte acquiescet istum Farfallium custodire, vite periculum per omnia incurat. Ali. sustinent. Codex Ms. quem vidi, habet Farfallus: *Bolzuius Farfallis*. Ubi hæc *Spelmanus*: *Silent* hic *Glossographi*, et ego de exotico non audeo pronuntiare. *Farfallus* autem, alias *veffallen*, *Bavaria* idem significat quod *Fall*, *Farfallre*, et *Forfall*. Etymologicum Theutonicum vetus, *Ferfallen*, *stuprare*, vulgo feloniam facere, *Saxonibus* etiam *fer* et *far*, *casus*, *faelen* *cadere*, *delinquere*. [*] *Vide* *Grimm*, *antiqui*. *Jur. Germ.* pag. 848. *Forfall* *Scandicis* populus est *Impedimentum*, *Exaniam*.]*

* *Felicitas* doctissimus *Eccardus* in suis ad *Legem Salicam* notis *Farfallum* interpretatur *Adulationem* seu assultum: quod nomen a *Fallen* *ruere*, *cadere*, *labi*, *irruere*, *adsalire* deducit. *Hinc* *Fal*, *inquit*,

in Glossis Rahani Mauri MSS. est *Casus*, irritus, adsalitus, pro quo nos *Fall* dicimus. *Fap* apud veteres saepe, praesentem in compositione, pro *Fer* vel *vor* usurpatur. Ita *Kero* et alii *Farvorosa*, *Proici*; *Farakissit*, *Persperexerit*, et centum his similia habent. Ut autem *Forbortatus* suo loco. Qui prius percussisset, exponitur; ita hic *Farfilius* significat prius factam adsalitionem sive assultum inimicum. Hinc autem cum turbæ multæ ex vindicta sequantur, praesertim, si auctorem adsalitionis eas publice minatum fuisse, atque ita cogitantur perpetuasse, constat, weregildum ille suum merito componere sive vitam redimere aut mortem subire cogebatur. Huc usque vir perspicacissimus: qui jam ex eo suam probat sententiam, quod praeter rationem in Legge Salica a Carolo M. emendata praetermissa fuisse Lex de *adulatioe inimici*, nisi *Farfili* nomine intelligendus sit assultus. [*] Quibus aridet Eccardi interpretatio melius fortasse scribent *Farsel* vel *Farst*, Graffio Thes. Ling. Franc. tom. 3. col. 833, et Haultius Glossar. Germ. col. 486. *Farfilius* idem est quod *Farvili*, hodie Germ. *Frevil*, *Femeritis*, *protervitis*.]

* **FARFARA**, Ungula caladina. Leg. videtur *Caullina*. Glossar. medic. Simon. Januensis, ex Cod. reg. 6959.

* **FARGA**, [Fabrica ferraria, ut conjuncto, Arvernis *Farge*, Gallis *Forge*.] Vide *Bicocurin*, [Fargia et Forgia.]

* **FARGANA**, Leo Ost. lib. 3. Chr. Cas. cap. 57: *Profectus hinc, iugo, Farganas fratribus in dormitorio misit. Alia vice pro piscibus misit tarenos mille. Ubi quidam legendum censent argenas*. Sunt autem expæta Hyschyio et Suida, sporte vimineæ, crates ex juncea, usui tæte Monachorum apte in dormitorio. [* Germanis *Fornhann* et *Farhann* hodie *Forlle* est Trutta, Gall. *Troite*, vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 3. col. 678, et infra *Fario*.]

* *Sarganus* lubens legerim; sed indices intelligendis opinor, idem proinde esse quod *Sorgia*, Vide *Sorgineum*.

* **FARGIA**, Officina fabri ferrarii, Arvernis *Forge*, Gall. *Forge*. Instrum. Eccl. Brivatensis ann. 1345: *Informatio facta super enclogia Petri Bodet, que fuit inventa in hospizio sine Fargia, in qua moratur Jacobus de Ulmo*.

* **FARGUA**, Fabrica ferraria, Gall. *Forge*. Charta ann. 1346, in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 178: *Quia* (pomeris) *Parochia Domini fideri servit quicquid anno pro octavo parte pro indiviso Fargue communiti dicte villæ, etc.* Vide *Farga*.

* **FARIA**, Ferla multa, in Glossar. Iud. et Arabico-Lat. Papiae, *Multa clostra*. Hinc forte nostris *Fariboles*: [a *Fari*, *Farius* dictum, quod superest in compositis *Bifarius*, *Trifarius*, etc.]

* **FARLE**, *Carmes*, *Paranæte* scilicet, in MS. Biturice.

* **FARICARPSTIA**, Galline *Trémoare*; et compositæ de *faris* et *capto*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1348, ex Cod. reg. 4150. Abud ann. 1355, ex eod. Cod.: *Faricarpstia*, Gallice *Tremoyrie*, quia *far* capto. Utrobique legendum videtur *Faricarpstia*, ut in altero ex Cod. 7679: *Faricarpstia*, *Trémoué*.

* **FARICELLUS**, Qui frumentum in farinam molendum curat; Ital. *Furricello*, *faricellum* sonat. Stat. Placent. lib. 6. fol. 68. r.º: *Quilibet mulinarius, Faricellus seu granarolus teneatur ire ad domum cuiuslibet requireritis pro accipiendo bladi ad mactandum, et ea deferre ad molendinum et mactare, et facere et reddere bonam rationem et mensuram de farina, secundum quod bladium fuerit sibi datum, sive ad pondus, sive ad mensuram*. Vide infra *Farinarius*.

* **FARINA**, *Fecunda*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

* **FARINA** *Bona*, Italica, proverbialis locutio, Bono et sincero animo. Serni. Barel. fer. 4. lebel. Passion.: *Iste non facit hoc pro bona Farina, bono animo*.

* **FARINAGIUM**, Pensitio ex farina, que fit molendinarius pro frumento molito. Tabular. Burguliense ann. 1214. fol. 101: *Prior debet molitum, de unoquoque saeco vultum, molitum, et plenum Farinagium*. Charta Joannis Decani Ambian. ann. 1200, in Tabulario ejusd. Eccles. n. 155: *Cum inter nos et molendinarios nostros contentio verteretur super Farinagio, quod predicti molendinarii in molendinis nostris pro annis et vannis percipiebant, tandem compositio intervenit in hunc modum. Quicunque bladium suum in vehiculo suo molendum deduxerit ad molendinos nostros, nihil solvet de Farinagio. Qui autem in asino molendum bladium suum molendum duxerit, pro modo dabit pro Farinagio 4. boissellos, etc.* Charta Matthæi Comitis Bellimontis ann. 1200: *Conceda etiam eis molarum suam liberam et immanem ab omni Farinagio, et ab omni servitio, etc.*

* *Farinago*, eadem acceptio, in Charta ann. 1315, in magno Chartul. nig. Corb. fol. 67. v.º: *Je mainteais tout le Farinago du moulin de Conchy et tout l'herbage des bœufs de Conchy appartenir à mi. ... lesdits religieux maintenant au contraire qu'à vous appartenait le moult des devant des Farinago et herbage. Farinago*, in Charta ann. 1310, ex Reg. Phil. Aug. Cod. reg. 9607. 3. ch. 97: *Item in moult du Farinago, que cil, qui indite ferme tient, prent au moult de Fournichon*.

* **FARINALE**, Molendinum. Gloss. Saxon. *Elfrici* pro *Farinale*, *Meale* h. u. s. i. farina domus.

* **FARINARIUM**, Idem quod *Farinale*, Molendinum, sive molendinum, ubi ex frumento molin farina conficitur. Utuntur possum Lex Salica tit. 24. §. 3. tit. 23. §. 3. Tradit. Fuld. pag. 551. Aincm. lib. 3. Miraculor. SS. Georgii et Aurelii n. 19. Acta Episcoporum Cenoman. pag. 300. Hiarctus lib. 2. Chr. Centul. cap. 7. lib. 3. cap. 32. lib. 4. cap. 6. Chronicon Besuense pag. 517. Veteris Chartæ in Hist. Monorenciaca pag. 15, apud Pernardum in Burgundicis pag. 41. 149. Bsalium in Episc. Pictav. pag. 39. 44. in Comit. Pictav. pag. 38. [Felibian. in Hist. Sandionys. inter Probal. Ch. 26. etc.]

* **FARINARIA**, Capitularæ de Villis cap. 18: *Ad Farinarias nostras pullos et oves habere iuxta quantatem farinaria*. [Codex MS. Irminonis Abb. Sangerm. fol. 85. v.º: *Habet ibi Farinarias duas*.]

1. **FARINARIUS**, Idem quod *Farinarius*.

[Charta ann. 632. tom. 2. Hist. Meld. inter Instr. pag. 2: *Farinarius vero qui est super fluvium Maternam ad Pontem rapidum qui Monasterio habere cupio. Similiter alterum Farinarium situm in Brigio super fluvium Albei. Occurrit praeterea in] Chronico S. Benigni pag. 412. in Chron. Abbat. S. Joann. de Vinis pag. 40. etc. Occurrit etiam in Donationibus Eccles. Eccles. Salubur. cap. 4. [et in Codice MS. Irminonis Abb. Sangerm. fol. 12. col. 1. et fol. 43. col. 1. etc.]*

* 2. **FARINARIUS**, Homo molitrie prepositus, molitor. Charta ann. c. 112. ap. Guérard. in Chartul. S. Petri Carat. pag. 634: *Da deo sanctoque Petro, ... videntibus his, ... Odone Farinarius*.

* 3. **FARINARIUS**, Qui farinam vendit, Ital. *Farinaiolo*. Libert. Barchin. Mss. ann. 1283: *Quilibet civis Borchinone potest molere bladium suum ubicunque voluerit sine impedimento aliquo, exceptis Farinarius, qui debent molere ad molendina regalia*.

* **FARINGA**, *Faux*, ex Gloss. in Alei. Iatroscop. Ms. lib. 2. Passion. cap. 111: *Cognoscendum est non ex inferioribus suis (sanguinem) sed ex Faringa et arteria ft.*

* **FARINOLA**, Passio S. Maximi Presb. n. 13: *Et veniens de anne, portans Farinolum in alnis suis, obviavit Magentium. Ubi leg. forte Sarcinulum*.

* **FARINOSIUM**, sive *Alveolus*, *Locus ubi farinam eluit ad molendum*, Gallice *Moulin*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1348, ex Cod. reg. 4120. *Farinere* nuncupatur, in Lit. remis. ann. 1453, ex Reg. 182. Chartoph. reg. ch. 153: *La Farinere où chiet la farine en moulin*.

* **FARINULA**, Diminut. *farina*, apud V. Interpret. 1. Reg. 17. 13. et infra in *Sorbellum*.

* **FARINUM**, pro *Farina*, infra in *Sartale*.

* **FARIO**, *Qui futur*, Laurent. in Amalthea ex Ausonio. Item *Piscis*, ex Lexico Philol. Nostris *Truite*. [* Apud Ausonium in Mosella, vers. 128. Isidor. Orig. lib. 11. cap. 6. sect. 6: *Et variis a varietate, quæ vulgo Tructas vocant*.]

* **FARLOLA**, Matth. Silvaticus: *Tianna*, i. aqua ordi, vel *Farlole*.

* **FARLOLUS**, *Propheta qui futur*. Laurentius in Amalthea ex Glossis.

* **FARSEA**, Vide *Farus* opposit.

* **FARISEUS**, pro *Phariseus*. Vide in *Phariseorum*.

* **FARISTUS**, Vinum obstructio, a Saxon. *far*, iter, via, et *stal*, stabulum, obstructio. Vide *Forstet*.

* **FARIUM**, Virgil. Grammat. pag. 36: *Latinitas tanto sit et tam profunda ut multæ ac fantasias sensibus explicare necesse sit. Quis enim intuitum sensatus puli non angustum haberi tanque arcatum, ut unumquodque verbum suo tantum Fario usque sensu contentum esse videatur*. Derivatum fuit a *Fari*. Vide *Farius* et *Farius*, 1.

* 1. **FARIUS**, Charta Harvichi pro Monast. Prumensi apud Martenium Amplis. Collect. tom. 1. col. 56: *Quod nos nec feci nec facere rogavi, preter istam quem firmitatem volo esse, quoque tempore fuit ostensus, nullum omentum effectum, nisi reatus et inanis appareat; octorem vero et*

minis vel Farium nec multum tum tempore patitur iudicaria habere potestas. An idem quod Truton. Farina, insidiator, a Fara, quod dolos, fraudes, insidias significat. Vide Schiller, in *Faron*. [* *Leg. parum*.]

* Rursum hoc quoque occurrit, non magis aperto sensu, in Translat. SS. xii. Fratrum tom. 1. Sept. pag. 155. col. 1 :

..... Concensio dices cives
Non dominum sentire sui, quem corporis legens
Vix (f. via) amicum novo Fario italaverat boui.

Ilic herent docti Editores, suspicanturque hostem communem humani generis indigitiari. [* *Vide Farium*.]

2. **FARUS** Equus, Arabicus, generosus: Arabibus *Faras*. Unde *Farax*, apud Achmetem in Onirocriticis cap. 233. *Farax* *h* *Farax* *h* *Farax*, etc. et cap. 152. *Farax* *h* *Farax*, etc.; apud Nicetam in Isaacum lib. 1. n. 3. Leo Imp. in Tact. cap. 18. § 137. sit, Saraceni equos *Farax* appellari. Raimundus de Agilis pag. 182 : *Assumptis omnibus pecuniis suis Corsicam et Canelem adibat, ut ibi equos Faros mercaretur*. Infra pag. 165 : *Ceperunt ostendere illi de parte Comitatus equos Faros, et divites suos*. Ead. pag. : *Qui cum acciperet a Comitatu hominibus Soco, solidorum, et duas equos Faros optimos, etc.* A voce *Farax* nostri equos generosos, ut sunt Arabici, *Ferax*, vocantur, ut docemus in voce *Ferax*. Equos vero ejusmodi Arabici in prelo fuisse, alibi pariter docemus. Le Roman de Garin :

Bee a'z retora son le roux Arabi.

Alibi :

Ben fu armé, n'ot le roux Arabi.

Alpharces cavalli, idem qui *Parti*, vix semper confusa ex prepositione al, Arabicis familiaris, et *Farus*, equus generosus. Math. Silvaticus in Pand. : *Al*, et *el*, articulus apud Arabes significat id quod apud nos vulgariter aditum proponendum nominibus, la, le, li, lo. Joannes VIII. PP. in Epistola ad Aldephosum Regem Gallicie apud Sampirum : *Aliquantos utiles et optimos Mauriscos cum armis (quos Hispani cavillos Alpharces vocant) ad nos dirigere non omittitis*. Ubi *Maurisci*, non sunt quasi minores Mauri, quod vult Alaserra; sed in dicuntur enumeratione Longobardis, quomodo *Franciscum*, *Anglicum*, et similia usurpant Scriptores. *Caballi Maurisci*, in Epist. 3. Leonis III. PP. proinde idem, qui *Nimide* et *Aegypti*, quos commendat etiam Gratius in Cynegetico v. 518, et Ariusius seu Xenophon Junior in lib. de Venat. cap. 26. Vide, quae observamus ad Alexidem cap. 408. 409. Ab *Alfaris* Arabica, formata vox *Auferran*, nostris olim familiaris. Le Roman de Girard de Pienne 115 :

Molt sont lasé li Auferran creués.

Infra :

Mais quant f'oi braire les destres Auferran,

Le Roman de Garin MS :

Es destres menent les Auferrans de pris.

Alibi :

Il remonterent es Auferrans destriers.

* Quod ejusmodi equi aliis cursu maxime praestantiores sint, hinc fluxum ra-

pidissimi cursus, *Arabis* vocantur. Bestiar. Ms. :

Entre son et la terre as Fournis,
Kurt un beuve moult Arabie.

FARISIA. Vox ejusdem originis, pro equa farsa. Ordericus Vitalis de Boemundo lib. 10. pag. 794 : *Et celerem equum fortissimamque, quem Farisiam appellant, cum uno Milite usculit*. Hinc *har-furas*, stercus caballinum, apud Matthaeum Silvaticum.

Ex praedictis videtur emendandus Procopius lib. 1. Goth. cap. 18. ubi Belisarius exhibet equo bellicosissimo insidentem, qui toto fuscus corpore, anteriore capitis partem ad nares eximio candore insignem habebat. Mox addit : *Οὗτος Εὐναῖς αὖν ὄνομα, ἡρῆστος δὲ ἵππος ἐκείνου*. Legimus enim *Farax*. [* *Vide Glossar. med. Graec.* voce *Farax* col. 1665.] Hic addendum videtur, quod Hieronymus de Nominibus Hebraicis, *Affanez*, equorum dominorem interpretatur.

Ubi legendum forte *Apharez* vel *Apharez*, ab articulo Hebraico *n* et *Pharash*, Equus. Haud scio etiam an emendanda sit suprajus vox *Farax* pro *Bax*, maxime cum Britones nostri Armorici albedinem hanc in animalium fronte etiamnum *Baill* nuncupent, et *Baill* vel etiam nude *Baill* equos aliunde animal hoc albore notatum : quod a quibusdam Gallo-Flandris *Bayard* appellatur. Quos autem Barbaros hic vocat Procopius. Gallos esse conjicere licet.

FARLEGANI, Fornicatores, adulteri, ex Saxon. *forleigere*, Fornicator, adulter, moechus : *forliggan*, Fornicari, adulterari, moechari : *forliggan* d, Lupanar. Unde nescio an nostrum *Forligner*, deducatur, de iis, qui conjugis inferioris sortis ac conditionis sibi adiscunt : tametsi probabilis censetur, ejusmodi nuptias quasi foris seu extra lineam nobilem contractas appellatas. In Lege Frisonum titulus 9. inscribitur : *De Farlegani*, in eoque agitur de adulteris et stuprationibus. Sikama rescribendum censeo, de *forleganis*, id est *hoerleggers*, seu de concubinis. [Videri tamen possunt, inquit Martinus, disicse *Farlegen* crassiori sono pro *Frlegen*. Hoc autem erit cubando errare, ut significetur, titulum esse de *avengis* *avengis*, de incontinentiis *avengis*, habentibus *avengis*.] [* *Farleganus*, Concubitus illicitus, fornicatio, adulterium, ap. Schmeller. in Glossar. Saxonicum. Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 2. col. 88. voce *Farlegan*.]

* **FARLEGE**, Mundus mulieribus, ita nuncupatur a Bareta serm. de choreis : *O vnae mulieres! deferat secum mille Farlege*; ex una parte levitates, ex alia corollas, ab alia pectorale, ex alia cultros : desunt eis forpces, ut apparet fabri eorumum. Vide supra *Famfaluca*.

* **FARNAGA**. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7551 : *Fuchurien*, Prov. *Farnaga*, *fornicatio*.

* **FARNARIA**, f. Forsoria fornax moneblia, Gall. *Fonderie*. Compositio anni 1177. inter Raimundum Comitem Provincie et Raimundum Archiep. Arelat. ex Chartulario Arelatensi : *In civitate Arelat debent facere Farnaria simul qui sit eis communitis in viridibus portiones, vel si duas faciant*

In Farnaria Comitatus debet habere Archiepiscopus dividendum partem, et in Farnaria Archiepiscopi debet habere Comes dividendum partem. De moneta vero talis est conventio, etc. Et infra : *De Farnaria siquidem ita conductum et promissum est : ut neque Archiepiscopus sine Comite neque Comes sine Archiepiscopo, in civitate Arelat vel in burgis Farnaria facere possit*. Vide *Pharnatia*.

* **FARNARIOLES**, Qui frumentum in farinam molendum curat. Stat. Taurin. ann. 1360. cap. 69. ex Cod. reg. 4632. A : *Item quod in quolibet casali possint esse duo annuatores grant et unus Farnariolus, et non plus ; et si continefecit molinariis dicti casalis solent saltem viginti pro tempore, et non ultra, et removerit dictus Farnariolus (sic). Vide Fariculus et Farnariolus*.

* **FARNUM**. Charta anni. 1259. apud Ecardum de Orig. familie Halsburg. Austr. col. 244 : *Tabernis, molendinis, Farnis, aqueductibus et decursibus, etc.* Ubi legendum videtur *farnis*. [* Pro *Farnarium*, cum abbreviatione scriptum suspicio. Vide in hac voce.] [* *Farnis* legitur apud Marq. Herrgott tom. 3. Geschl. Halsb. pag. 351.]

FARO, pro *Baro*. Fredegarius Scholasticus, cap. 41 : *Burgundio Farones vero, tam Episcopi, quam ceteri leudes, etc.* Utiliter praeterea hae voce cap. 44. et 55. Confer *Farnamum*.

* **FAROCUM**. Vide *Farosium*.

* **FARUSUS**, Pharus, ex Hispanico *Faron*. Curia Generalis Catalanae, acta Corvinae ann. 1369. MS. sub Petro Rege Arag. : *Ulterius ordinamus, quod Faroni, seu Furs, durante guerra praesenti sunt per loca maritima, in quibus fieri sunt assueti, sumptibus tamen eorum, qui facere sunt astricti. [Vide *Farusium*.]*

* **FAROSSUM**, FAROCIDUM, Pharus, farces et lucernae in portibus maris vel turris accense, Gall. *Fanal* et *Phare*, Turris aut excelsus locus ubi hujusmodi ignes accenduntur, Massiliensibus *Faror*. Litterae Senescalli Provinciae Massiliensibus anni. 1399. ex Archivis S. Victoris Massil. : *Mandantes et fieri facientes continere Farosius seu luminaria in locis consuetis*. In alio ejusd. Archivii Instrumento anni. 1398 : *Fiant Farocia in montibus assuetis. Vide *Farusium*.*

* **FAROTUM**, Eadem notione. Charta anni 1460. ex Archivis S. Victoris Massil. : *A Farato usque ad plagiam portus Galliae inclusiv.*

* **FARRA**. Vide *Fara* 2.

* **FARRACUM**, Puls ex *fara* facta, vel pinguis eorum generatim. Johan. de Janina. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Farracum, Fromente ou viande crasse.*

* **FARRAGINALE**, Vide *Ferraginale*.

* **FARRAGIUM**, Idem quod *Ferragium*. Concilium Tarracon. ann. 1591. inter Hispan. tom. 4. pag. 541 : *Yec de frugibus divinizat, frumento, soli praecipuus* (de pinguis),... et his que in herba, sive feno ad eorum et aliorum animalium cibum meti et deparari solent in anno solent ; etiam quae vulgo *Farragium* et alia id genus appellantur. Charta Rudolphi Abb. de Viconia anni. 1206. ex Chartulario Monasterii S. Quintini in Insula pag. 28 : *Tres vocces srivold, tisque tuamquam suis Farragium providet...*

eodem Farragio quo ani equi vescantur nostri. Occurrit iterum in Chartulario S. Vandreghisium tom. 1. pag. 88. et alibi.

FARRAGO, **FORRAGO**. Equorum vel animalium pabulum ex frugum leguminumque miscellanea, ocyum Varro, Gr. *αἰσῶς*, Ital. *Farraina*, *Fouage*; vel etiam stramen, palea. Charta Ludovici Comitis Blesensis ann. 1199. in Tabulario Eccl. Carnotensis n. 116: *A festo autem sancti Remigii usque ad tempus messium rursum habebit Major graniciam libere ad usum suum, sicut suum, cum Farraginis, et pabuli, et viciis. Et hinc Farragines et pabuli, etc.* Ita in alia n. 330. [et etiam in Charta R. Abbatii S. Salvii Monastrol. ex Tabulario Compensiensi.] *Farrago*, in Charta Reginaldi Episcopi Carnotensis ann. 1206. in eodem Tabulario n. 50: *Sive in pratis, sive in straminibus, sive in Farraginibus, vel alii quibuscumque, etc.* [Tabularium Ecclesie Ambian. de iuribus Canoniorum in villa de Camons: *Et quicquid post executionem manipulorum decime remanebit sive in Farragine sive in aliis proventibus, similiter dividetur.*] Vide *Podrum*, et *Plinium* lib. 18. cap. 16. ubi et *Farrago*, idem quod *secale*, Gall. *Segle*. Adde *Farrigum*.

§ **FARRATION**. *Fractura*. Papias. *A Ferre*, nisi legendum sit *Ferriore*.

§ **FARRIES**, *μῆρις*, *Pala*, *a Ferre*. Supplementum Antiquarii. Vide *Farracum*.

* **FARRUCUM**. Charta Ilerii Toctie. dom. ann. 1147. inter Probat. Hist. Autiss. pag. 15. col. 1: *Et hoc quod possident apud Saticum, necesse septum est de Farris et palio, etc.* Sed legendum videtur *Fosses*, vallis scilicet seu fossus. Vide *Fossellum*.

* Ita *Farrée*, pro *Ferris*, Percussio palmæ in faciem, occurrit in Vita J. C. M.: *De cui li donent gran colées, Et en le facit gran Farrée.*

Vide *Ferita*.

* **FARRICAPITA**. Vide supra *Farracopia*.

* **FARRUM**, *Far*, Ital. *Farro*. Slat. Genens. lib. 4. cap. 58. pag. 114. r: *Ap pellunt autem victualium, quod ea quæ prædicta sunt, sicut et intelliguntur infrascripta, scilicet frumentum, ordeum, spelta, ... Farrum, oleum, nuxes, etc.* Vide infra *Fransire*.

§ **FARS**. Vide *Farusus*.

1. **FARSA**, *Tumor*, qui totam cutem emulcerat. Glossæ MSS. ad Alexandrum Iatrospistam: *Expes estiomemus, i. se comedens, quod Salerntium Farsum vocant.* Constantinus African. lib. 8. Commun. locor. Medic. cap. 10: *Colera rubra si sit simplex, et id quod membrum videri descendere, facit apostema, quod vocatur Formica, et dicitur Farisa; quæ si cum sanguine miscetur, Erysipela inde generatur.* Vide eundem lib. de Gualib. cap. 374. et 382. Marbodius de Herbis lib. 4. cap. 20:

Ulcera desiccat mala, restringit quoque Farsum.

Italica *Fersa*, est calor immensus, Dantes: *Come il ramuro sotto la grana Fersa de li caniculari cangiando siepe, folgere par, se la via attraversa.* [Ann. Laurenbergi in Supplemento Antiquarii: *Farsa*, *varia*, *acuta*.]

§ 2. **FARSA**, Italia *Prostata*, nostra *Farce*, definitur ab Academicis *Cruscanis*,

Commédia mozza, e imperfetta; dal Greco παζος, che vale vesta mozza; melius a Menaggio, Carmen multis et variis rebus repletum seu furtivum; unde vocis origo. Iude etiam *Farsa* dicitur quædam Paraphrasæ, inter Scripturas v. l. preces in Ecclesia cantari solitas, intermixte, quibus ejusmodi Scripturæ vel preces veluti *furtivum*. Vetus Cæremoniale Liensis Monasterii: *Qualiter debent cantare Kirie eleyson cum Farsa. Quando in diebus festis dicitur Kyrie eleyson cum Farsa. Quo intelligi datur additum quæ etiamnum diebus festis solemnioribus in quibusdam ecclesiis, Senouensi videlicet, Ceomanensi, etc. post Kyrie cantatur hoc modo Kyrie, fons bonitatis, Pater ingenuit, a quo bona cuncta procedunt, eleyson Christe etc.* Circa originem ac dispositionem *Farsæ*, consulendus Crescimbeni all'istoria della volgar poesia lib. 4. cap. 3. ubi et de quodam pulmento Provincialibus notum, quod *Farsum* vocant, belle loquitur.

* Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ab ann. 1248. ad 1369. ex Cod. reg. 1245. fol. 216. v: *Visitatus monasterium morlandum S. Trinitatis Cadomensis . . . In festo Innocentium cantant lectiones cum Farsis: hoc inhibemus. Quæ lectiones, ejusdem compositionis erant atque Epistola Farcite, quarum specimen supra allatum emendare licet ex Comment. Acad. Inscript. tom. 17. pag. 716. Cui addendum alterum exemplum ex tom. 2. Hist. Theat. Franc.*

§ **FARSATURA**, *Farcinæ*, *farctum*, Gall. *Farce*. Statuta antiqua S. Audoeni Rotom. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 1208: *Sicut interdictionis usum canonum, ita Farsaturas de tritis cornibus dragumum.*

§ **FARSATUS**, pro *Fartus*, Gall. *Farci*. *Ova Farsata*, id est, eam farcimine, Gall. *des œufs farcis*, in Consuetudinibus Solemnibus pro festis diebus.

* **FARSETUS**. Vitis species, thorax, Ital. *Farsetto*. Constii. Feder. reg. Sicil. cap. 107: *Item quod predicti comites, marchites, barones, milites, et uxores eorum possint habere in estate garnimentum unum de serico, sub eo Farsetum vel dablectum ne juppam de serico. Nostri Farce vocabant id omne, quo aliquod fartum erat. Slat. ann. 1341. tom. 5. Ordinal. reg. Franc. pag. 548. art. 7: *Que nul ne face colins, qui ne soit d'oussi bonne Farce comme la coasse.**

FARSIA, [ut *Farsa* 2.] Charta Odonis Episcopi Parisiens. ann. 1198. post Notas ad P. trum Blesensem ultime Editionis: *Mixtum similiter cum rebus horti ordine celebrabitur ab aliquo predictorum hoc addito, quod Epistola cum Farsia dicitur a duobus in cappis sericis. Incertum quid hæc vox denotet, a qua dicitur*

EPISTOLE FARCITE, in Visitatione Theauraria S. Pauli Londinensis ann. 1295: *Unum tropæum, . . . in cuius initio notantur omnes sequentia, et in fine ponuntur omnes Epistola Farcite. Ibidem: Gradale de Choro, quod vocatur Pnerorum, sive officio; in cuius fine ponuntur Epistola Farcite.*

§ **OFSEURUM** nam non est quid sint *Epistola Farcite*, quæ hujus vocis origo. Earum quippe specimen edidit Martenius noster lib. 1. de Antiq. Eccl. Rit. esp. 3.

art. 2. ex vetusto Missali S. Gatiiani Turon. ann. circ. 600. unde ejusmodi Epistola dicitur fuisse *Farcite* parit, quod ex vario idiomate Latine scilicet ex Gallico compasitate essent atque *Farcite* in hunc modum: *Leetio Auctoris Apostolorum: Pro mor de oia pri Signora Barus, se et vastat, escotat la legun de Saint Esteure le glorieux Barus, Escotat la pro bonne entention, qui a ce jour rra la passion. In diebus illis Stephanus: Saint Esteure fut plein de grant fous. Emment tel coe qui croissent en Dieu font miracle. O non de Dieu monde aversat, et aues a toi dona tante, pro ce hermet outens li vie. Surrexerunt. Encontre lui u descerent trestuit, dicerent ensemble mouus mes, etui li a double qui parole en lui, en. Eodem S. Stephani die in Cathedrali Aquæ etiamnum cantatur Epistola altera comitate Latino et vulgari: quod *Panctus S. Stephanus*, vernacule, *belle plants de Saint Esteve*, dicitur. Idem obtinuit in Divinensi Ecclesia testatur Epistola que legitur in 1369. ann. 1726. mens. Febr. Exstant præterea *Epistola Farcite* in Epistolario S. Juliani Brivat. que jam præzitia earum prolucit non cantantur, nisi in festo S. Nicolai alique perpanis. Benigne earundem Epistoliarum occurrit etiam in Ordinarii M.S. Narbonensi et Cabilonensi, teste Martenio loco supra laudato. Vide *Farsa* 2.*

§ **FARSILE**, *quod fartum recipit*. Latrent in Amalthea ex Apitio.

* **FARSITUS**, dicitur de eo, qui cibi opuletus est, in Comed. sine nomine act. 5. ex Cod. reg. 8163: *Exuriant (scilicet) Farsite.*

* **FARSITUS**. *Fartus*, Gall. *Farci*. Reg. feudor. Acquit. sign. JJ. rub. in Cam. Comput. Paris. fol. 37. v: *Cum dominus n. vult facere transitum per partes suas, et unanimitate et ante, quod parti sibi pondum debuit, debet et dare saltem castum li Bolleson, nam vocem Farsitam, secundum modum antiquum.*

* **FARSURA**, pro *Fartura*, apud Petrus Blesensem Epist. 86. [et Tertullianum. Vide Porcellinum in *Fartura*.]

* **FARSWERITOS**. Vide *Fartueros*.

§ **FARTILLUS**, *vide Fardellus*.

§ **FARTILUS**. Vide *Ferto*.

* **FARTILES**, *quod fures ibi clementer*. *faren*, in Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657. l. 2. *Farcilla*. Vide in hac voce

§ **FARTIO**. Vide *Fartorium*.

§ **FARTON**, *Nomenclator*, in Glossario Sangermano. MS. n. 501. Apud Festum appellatur: *Fartores*, *Nomenclatores*, quæ clam velat infarcirent nomina saluberrima in onem Condidit. [Etymon petendi a verbo *Fari*.] Candidatis seu Petitionibus primis elaborandum erat, ut singulis civibus nosset, eorumque nomina testarentur; autem in tanta populi multitudine et tanta vite occupationibus fieri vix posset, ministri instituerunt, qui Candidatis nomina omnium cuiusque occurreret, suggererent, eumque *Nomenclatores* vocarent Cicero pro *Verena Mordore*, *Festas vero Fartores* dixit, et ex eo Glossator Sangerm.

§ **FARTORIUM**, *Lanarium*, Gall. *Fart*, Parisiis *Echandoir*. Charta Bolesti Ducis

Silvae ann. 1311. apud Ludewig. tom. 6. pag. 450. *Rite et rationabiliter venditionis factorem sine curiam iuncturam in Anro-monte, in civitate vel extra civitatem, ubiqueque expedire videtur, obsequendum, cum omni usufructu et utilitate, qui inde proveniant et provenire possunt, et cum omni iure et dominio, sicut dicitur Fortanem habuimus et tenuimus, Hermannus Scriptor, etc. Vide Macturum.*

§ **FARTUM**, Pridium rusticum, ni fallor, omnibus rebus que ad culturam pertinent instructum, idem quod *fare*. [Sed legimus opinor *Factum*. Vide supra *factum* 4.] Testamentum Florenti de Castillana ann. 1398. ex Schedis Prædis de Merzagues: *Falutit... quod totum Factum de Lara sibi servat, et de ipso Facto sibi dominum et seignorem.*

§ **FARTUS**. Vide in *Ferto*.
§ **FARUM**, ut supra *Farrem*. Libert. S. Marci. ann. 1343. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 89: *Item quod alii Farci dicti hoc transmutabunt retro domum.*

1. **FARUS**, Canator, Canonicum, Pa-

piae.
§ **FARUS**, Fretum, Gall. *Detroit*. Chronicon Sicilie inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 59: *Nos (Bonifacius VIII. Papa) de vestra discretione et circumspectione industria plenam in Domino fiduciam habemus, et volentes ut eo libenter recedat, et idem, civitates, castra et loca totum ipsius noster, quem altissimum cunctis regni predicti partium circa Forum; intelligo Messanense fretum, Gall. *Le Phare* seu *Le Mouton de Mosne*, [sic] Regnum Sicilie tam ultra *Farium* quam citra, in Chart. Frider. II. Imper. ann. 1216. in alia ann. 1219. apud Pertz. leg. tom. 2. pag. 219. 232. etc.]*

§ **FARUS**, Lucerna sive Lynchus obicularis et circularis. Vide *Pharus*.

§ **FARUS**, Fasciculus, ut videtur, seu vasis, sarcina, Jura vicecom. Narbon. ann. 1260. inter Probat. tom. 3. Hist. Oerit. col. 546: *Habet ab omnibus hominibus... portandibus ligna cum suis animalibus Aaronum, ratione introitus, de quolibet animalis, annuam summam lignorum, et de capibus duas Fores hominum semel in anno de animalibus.*

§ **FARWESOTU**. Vide *Farwastrotas*.
§ **FARZIUS**, Vestis species. Chron. Placent. ad ann. 1388. apud Murator. tom. vi. Script. Ital. col. 583: *Utuntur... Farziis nungis et pericis a lectis et cortinis de ble circamcincti dicta lecta. Vide supra *Farzibus*.*

§ **FASINUS**, Phasianus, Gall. *Falsen*. Libert. villæ de Coyon concessa a Joan. d'alph. ann. 1311. in Reg. 150. Chartoph. reg. ch. 113: *Item concedimus eisdem, quod remari possint modis omnibus, quibus voluerint... ad omnia actuum genera et aditus... exceptis periculis et *Fasinis*, quos non debet capere, nisi cum avibus.* Stat. Turin. ann. 1360. cap. 304. ex Cod. reg. 1652. A: *Nulla persona... exeat civitatem in die feri seu Sabbati pro emendis *Fasinis*, periculis, lporibus, etc.* Stat. Calah. lib. 3. cap. 81: *Ad fillum sive inquam vel ad rem nemo capiat *Fasinus* vel *phases*.* Vide infra *Fascianus*.

§ **FASCELLA**, ut *Fasciola*. Glossar. Pro-

vine. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Cengla, Proc. angula, fascia, Fascella, fasciæ, quæ pueri involvuntur.*

§ **FASCENINA**. Vide mox *Fascennina*.
§ **FASCENNA**, *Fascennia*, Ital. *Fascinata*, Propugnacula urbium, seu arcium ex *Fascinis*, seu ligneis fascibus confecta. Ugutio: *A fascis, hæc fascennina, i. clausidilis vallatio, sicut circa castra et claustra raviron chostiana. Nos etiamnum Fascennas dicimus. Occurrit in Hist. Obaid. Judæus lib. 1. cap. 4. lib. 2. cap. 19.*

§ **FASCEN**, ut apud Romanos summi magistratus indicium facere, ita apud Scriptores mediæ et præsuprema potestas usurpabat huc vox. Testamentum Rodulphi Episc. Bituric. sæc. 4. Bened. part. 2. pag. 161: *Placuit etiam huic inscri testamentum ut nec mox, nec parentum meorum (domino) nec Fascibus regum magnitudinis, nec cujuslibet terrenæ dignitatis subingerent.* Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Fascis, Foissis, ou enseigne de honneur. Ubi additur hic versiculus:*

Pondera sunt Fasces, Fasces dicuntur laudes.
1. **FASCIA**, [Modus agri, idem ut videtur, qui *Fascia*. Antiq. Recog. Revel. Vienn. 1760. fol. 58. verso: *Nicholaus Rex tenet de Comitibus unum Fascium de Bosco de Brochis et debet inde xii. den. censuendi, et tract. 1. petiam bovis ibidem libere. Stephanotus tom. 10. Fragm. MSS. pag. 258. ex Tabulario B. M. de Rupe-forti: *Ann. mclxxxiv... concedimus... quicquid juris habemus in Fascia que est inter nemus et equum.*] Vide *Fasciola*, *Funiculus*, *Super pellicum*.*

§ *f. pro Fascia*. Vide supra in hac voce. Chartul. S. Vincent. Laudun. ch. 81: *Notum esse volumus... integrum terræ Fascium nunc et de duabus Fasciis duas partes ad decimum partem in territorio de Dagnis proprio habendos dedisse, tertium duarum Fascium partem, Willmno participæ nostro concedere.*

§ **FASCIA** et **FASCUM**, passim occurrunt Antiq. Recog. Vien. Regesto *Pro luit*, pro *Fascis*: ut *Fascia ligat*, Gall. *une Pajot de bois*; *Fascium fræt*, Gall. *une Butte de Joln*. Vide *Fascius*.

§ *Faschel*, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1442. ex Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 114: *Comme le supplient eust marchande... de couper et abatre certaine quantité de bois et en faire des fagos et *Faschel*.*

§ **FASCIAMENTA**, Fascie sepulchrales. Alcuinus Ep. 71: *Nunquid non Fasciamenta mortui eodem verbo solvere patenti, qui mortuum vite redditum de sepulcro prodire iussit?* Vide *Pectorale*.

§ **FASCIANUS**, ut supra *Fasinus*. Chron. Fæstæ ad ann. 1344. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 537: *Fascianorum pavonum, columbarumque et reliquarum avium ad ingentem numerum consumum satis constat.*

§ **FASCIATORIUM**, Fascia, qua fons sacro chrismate inuncta obvolvatur, idem quod *Chirmale*. Reg. Bern. abb. Cassin. tom. 2. Hist. ejusd. monast. pag.

460. col. 1: *Item ut retores ecclesiarum novare debant exasper populum et presertim parochianos, quod per loquutionem panni vel Fasciatorii comperatitatem non debeat contrahere, sed solum per baptismi et confirmationis sacramentum. Quomodo etiam legendum, pro Fasciatorii, ibid. pag. 465. col. 1: *Item si aliquis per adulationem Fasciatorii seu panni comperatitatem contraxerit contra canonam instituta, etc.**

§ **FASCICULARIS**, Bajulus, Gall. *Porte-juz*. Gloss. Cas. Heisterbac. in Reg. Prom. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hanthim pag. 673. col. 2: *Fascicularis, qui ferunt pondus, unusquisque denarius dicitur. Vide *Furellarius*.*

§ **FASCILLA**, Fascula, Gall. *Fascille*. Charta Ingermarum III. Codicicenis Toparchæ ann. 1207. in Hist. Codicæ. pag. 166: *Concedo... herbam meam nemoris de Lemnia ad Fascillam. Vide *Fascilla*.*

§ **FASCIOLÆ** apud Monachum Sangallensem eod. repositus Pertizus lib. 2. cap. 21. ubi vulgo legatur *Fasciolæ*. Idem esse videtur quod *Fasciola*.

§ **FASCINA**, vox Italica, Lignorum fascis, Gall. *Fascine* vel *Fagot*. Tract. Ms. de Re milit. et mar. bellicæ. cap. 58: *Inter dictus pertions ponuntur *Fascinæ* lignorum. Stat. Montis-reg. pag. 188: *Quod si aliquis imponeret ignem in aliquibus parietibus, nisi lignis vel *Fascinis* existentibus extra casamentum, et nihil aliud concerneret, nisi ut pulex, fenem, ligna et *Fascinæ*, etc.**

§ **FASCIABULUM**. Note Tyroneis pag. 182: *Fascium, Fascinabulum. Fascinabulum. Prefasciunt, etc.*

§ **FASCIARE**. Gloss. Isid.: *Fasciunt, Gravât. Papias: Fasciunt, Adulando impetunt, laudando decipiunt, gravât. Id est, nocet fascino: quo significat Latinis nomen verbum *Fascinare*.*

§ *Enfazeigier*, pro vulgari *Ensozeler*, *Fascinare*, in Lit. remiss. ann. 1401. ex Reg. 198. Chartoph. reg. ch. 294: *Le mari de la supplint lui dist qu'elle l'avoit Enfazeigé. Fæze, fascium, vulgo Charme, ensorelement, in Stat. eccl. Turon. ann. 1396. cap. 78. ex Cod. reg. 1237: *Si precaverint (precaverint) ad fascinum vel qualescumque precitiones, excepto simbolo et oratione Dominici, etc. Ubi versio Gallica: *Si aucun chante à Fæze nuaissa chouteuses, etc.***

§ **FASCIOLA**. Ugutio, partim ex Isidoro lib. 19. cap. 33: *Fasciola dicitur, qua vulnera ligantur. Fasciæ vero Latini cingulum, quo puri circumligantur in cinctis.* [Hinc *Foister*, pro *Vulnera alligare, curare*, Gall. *Panser*. I. lit. remiss. ann. 1413. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 197: *ferlutt Thoulu qui confessé et recut son Croiseur; et après fut Foisse et aprillé. Ghissar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Fysare, Prov. fasciare*.] Diminutivum a *Fascia*, cuius vox crebra occurrit mentio in Regulis Monasticis, cum agitur de Monachorum vestibus, ubi maxime itinerantium fuisse observare est. Bernardus in Consuetud. Cluniacensis. MSS. cap. 3: *Non debet equitare sine *Fasciæ* plerazum una leuca. Cap. 6: *Abbas calcarius, et Fasciæ ad Monasterii introitum petri ventem. Lanfrancus in Decretis***

pro Ordine S. Benedicti cap. 7. ait ad Ca-
merarium pertinere, ut procuret *fratribus*
*in iter profecturis cippas, Fasciolas, ca-
ria*. Idem cap. 14. Monachum *Fasciatum*,
aut cinctum, sive cum cippa, in claustrum
introire vetat, quod hae sint itinerantium.
Bernardus Mon. MS. cap. 4. et Udalricus
lib. 3. Consecrati. Cinnici. cap. 11. *Fascio-
las* Monachi tribuunt *propter brevia infir-
mitate*, id est, si id exigat infirmitas. Vide
lib. 1. Mireus. S. Dionysii cap. 14. Regula
Magistri cap. 81. statuit, ut Monachi ha-
beant in hieme *pollum stomorum, braccas
lanas, et Fasciolas, aut pedules*. Vult
praeterea, ut *Fasciola lanæ* non siet, sed
lanæ, ut aliquid distet a Clerico Monachus.
Denique Conventus Aquisgran. ann. 817.
cap. 22. *Fasciolas* duas Monachi concedit,
et duas alias, *quibus necesse est itineris
causa*, his interdicuntur in Concilio Co-
veshovensi ann. 747. cap. 38: *Ne imiten-
tur seculares in vestitu eriarum per Fas-
ciolas, etc.*

Querunt ipsi monachi, quod genus ves-
tis fuerint *Fasciola* his locis, Haesitum
cum *pedibus* confundit, ut et Lucas Ache-
rius ad Udalricum, qui *Gimoches* vertit.
[His prorsus ante Editor Vet. Discipline
monuit, qui *Fasciolas* leves quasdam ocreas
esse existimat, ex eo maxime quod itine-
rantibus proprie videantur.] Palam est,
supra laudatos Scriptores pedules fascioli
perpetuo distinguere. Verum non est cur
ad exoticas notiones recurramus, cum La-
tina se offerat; sunt enim Ciceroni verba
de Aruspici. resp. *Fasciole*, quæ, Ulpiano
D. de Auro et arg. leg. (34. 2. fr. 25. §. 4.)
Fasciæ cruales dicuntur: nostris *jarrettes*;
[quod mirè illustrat S. Wilhelmus
lib. 1. Constit. Hirsang. cap. 16: *Pro signo
Fasciolorum, inueletum colorum signum
praestitum, addito, ut utrumque indicem
tibiæ circumferas*.] Eginhardus in Carolo
M.: *Fasciolas crura et pedes calceamentis
constringebat*. Monachus Sangallensis lib.
1. cap. 36: *Fasciolas cruales vermiculatas,
etc.* [* Vide *Fasciolæ*. Fasciorum descri-
bend. Formulæ apud Pertz. Leg. tom. 3.
pag. 177: *Est ibi gentium... in quo rep-
erimus saricles* 5. cum *Fasciis* 4. *canisles*
5.] Qualis autem fuerit calcetratura Fran-
corum, supra attingimus in voce *Arviger*,
quibus hæc addere placeat ex Joanne Puri-
cello in Monumentis Basilicæ Ambrosianæ
pag. 70. ubi Bernardi Regis Italiae, Pipini
lilii, effusum et apertum tumulum de-
scribit, ipsiusque Bernardi vestis regias:
*Superstitis adhuc et corio rubro calcei utrum-
que pedem contegebant, utrumque ligentem
quique soleant, hinc inde coracæ insulam,
habebant. Tum vero apte pressaque ad sinum
quique pedem iuxta ordinem digitorum
congruebant, in utrumque versus primorem
digitum desinentes, ut calceus dexter non
nisi dextro pedi, quamvis intrare illi erat,
sinisterque sinister adaptari potuisset. Ce-
terum quique calceus duabus tenum cordi
partibus invicem consutis pedem ite contege-
bat, ut anterior cordi pars in suprema versus
crura exstulenterem aliquantulum acies in
longum cecit, illigens pedis ligumine astringe-
retur, ut eam prorsus modum, quo rusticana
hodie calcetratura factitari solent. Calcaria
deinde atrea pedibus aptata describit. A*

fasciis denique cruralibus nata vox *Fesse*,
seu ut vulgo dicimus, *Fuce*, vel *Fasce*, in
armorum insignibus. Guill. Guizot MS.
ann. 1304: *Où maint escu portoit à Fesse*.

FASCIOLUM, Operimentum capitis,
quod Chaldaei incolis tribuit B. Odriceus
de Forfolio in Peregrinat. sua n. 3: *Portant
autem super capitis sua Fasciola aurea
de perla pretiosa*. Idem forte quod *Fasciola*
vocat S. Hieronymus Epist. 3. de Vita Cle-
reorum: *Cerebra munitur, et undantior,
et Fasciolas, vestes ori applicatas, et obdutas
ad degustatos cibos, blandasque et dulces
litterulas, sanctus amor non habet*. Neque
aliud videtur a *φασκίλιας* Turcorum, de
quibus Ducas cap. 37. quæ nunc *Turbans*
seu *Talipans* vocant. Testatur Leunclavi-
us in Pandecte Turc. num. 240. Græcos
etiannum sic appellare Turcos *Talipans*,
quod ex fasciis seu fascioliis convolutis
et complicatis conficiatur, etiam Achemes
innotat cap. 226. *φασκίλια*, Saracenis etiam
tribuit auctor Vitæ S. Nili Junioris pag.
56: *ἔργον ἔστι δὲ καὶ φασκίλια, ἐν ὧν καὶ
καὶ ὅπαι, καὶ πακίλια, καὶ ὅν τὸ σπῆμα
ἔχοντι τὴν Σαρακηνῶν*. Infra: *Ἡερύκλιον
δὲ τὰ φασκίλια ἀπὸ τῶν προσημειωμένων, etc.*
Glossæ Basilicæ, *φασκίλια* exponunt *ἰσχυρίων
et Semineclium* Latinorum. Alii crumenam
et marsupium. Lexicon. Gr. MS. Reg. Cod.
2062: *φασκίλιον*, ἱμάτιον, ἐκ φασκίλων. Aliud
Cod. 930: *φασκίλιον*, ἱμάτιον, ὁρῶν. *φασκί-
λιον δὲ ἐστὶ μαρσίον*. Ita fere Hesychius. Is-
maelitarum *vittata capita* dixit Hieronym.
in Vita Malchi. Vide *Futalis*, [et Glossar.
medie Græcæ.]

¶ **FASCITERGUM**, ut supra *Facter-
gium*, Mappula ad tergendam faciem. Occur-
rit apud Acherium tom. 6. Spicil. pag.
430.

¶ **FASCIUM**, Fascis. *Fascium feni*, Gall.
Botte de feni, in Antiq. Recogn. S. Georgii
Exper. fol. 27. Vide *Fascia* 2.
* Convent. Savone ann. 1526: *Quando
ipso Quintianenses subleiti communis Januæ
vendunt canepam in Saona, extorquent de-
narios sex pro singulis Fasciis, ultra id quod
per alias solvitur*.

¶ **FASCIUNCULUS**, Parva fasciæ, ut
conjecto. Vide locum in *Burrene*.

¶ **FASCIUS**, ut *Fascium* pro *Fascis*,
Duos Fasciis feni et duos paleæ, in Inqui-
sitione Jurium in loco Alphonis Hist. Dal-
phin. tom. 1. pag. 123. col. 1. [* *Persolvere
per annum ferum Fascium unum*, in Instru-
ment. inquisit. a missis Imperat. factæ c.
ann. 800. post Irminonem pag. 343. ex
Fungabii cod. Dipl. Santambros. pag. 173.]

1. **FASCIUM**, pro *Fasculum*, Gloss.
Lat. MS. Reg. Cod. 1013, et Isidori:

Fasculum, Discus, Fasculam.

2. **FASCULUM**, Fossorium. Vitis
Clarta Hispanica ann. 955. apud Sancto-
valli: *Et cum episcopus fodere, divino
iudicio flagellatus sum, usque adro quod
factus sum cæcus, et milites mei, qui im-
munes erant a culpa, qui cum Fasculis ce-
pissent fodere, lumen amiserunt*. Huc forte
spectat locus ex Glossario Gr. Lat.: *Ξαυρίτις,
ἔστι ὅπου κεραιώδες, Acticulum*. Codex MS.
S. Germani Parisiensis habet... *κεραιώδες,
Acticulum*.

* Ligo, Gall. *Howe*, alias *Faissoir*. Lit.
remiss. ann. 1467, in Reg. 201. Char-

toph. reg. ch. 3: *ICelle femme frappée
suppliant sur la teste d'un sarceau ou Fais-
soir*. Vide *Fossorium*.

* **FASCULUS**, Fascis, Gall. *Botte*. Ter-
rear. MS. Bellio. fol. 11. r.º: *Quartum
partem unius fessu feni seu Fascule*. Vide su-
pra *Fascium*.

¶ **FASELARIA**, Faselii silique vel grana,
apud Lampridium in Antonio Heliogabalo.

¶ **FASELLUM**, ut *Faselus* Virgilio, et
Fasculus Columella, Fabula, Gall. *Fève
de haricot*. Vide locum in *Matutinellum*.

* **FASENDA**, Prædium rusticum, ager,
idem quod supra *Faisio*. Charta ann. 1331.
ex Tabul. Flamar. *Tenet ab ipso, tanquam
a directo domino seu feudali, Fasendam
unam dicti Guillelmi, sitam in parrochia de
Tonaco in maso de Polio Lamoso, inter
Fasendam de la Ribeyrola ex parte uno, et
castanetum Gerardi de Chalanio, etc. et al-
tera, et Fasendam Helia Bugot ex alia, et
costale de la Bermudua ex reliqua*. Vide
Fasenda.

FASEOLUS. Vide *Petrum* de Crescentis
lib. 10. de Agricult. cap. 26.

¶ **FASERIA**, f. pro *Roseria*, Mensura
anonaria. Charta anni 1215. apud Mirum
Diploma. Belg. tom. 1. pag. 377. col. 2: *In
festivitate S. Marini decem Faserias siliginis
et duodecim solums*.

FASIDIS, Grassus, iu Gloss. Arabico-
Lat.

FASILIA, in Gloss. Lat. Gr. Ἀσλί, [Si-
liquæ.]

* *Fasil* nostris, quodvis rei alienius por-
gementum. Stat. pro bono publico ex Lib.
rub. fol. magn. domus publ. Abbiati. art.
47: *Que le Faisil de leurs forges, quant il
(les marechaux et autres ouvriers en fer)
le mettront hors, il le portent hors des portes
de la ville et le mettent ès fosses, esquelles
on a prins le savelon*.

* **FASILIARIUS**. Vide infra *Fasiliarius*.

* **FASIO**. Vide supra *Faisio*.

¶ **FASISTORIUM**, Sella plicatilis, sedes
honoratior. Codex MS. S. Martialis Len-
ovic. de modo celebrandi Synodum, apud
Stephanotum tom. 2. Fragm. Hist. MSS:
*Cum ad locum perveniret, ubi parati et
cathedra ad sedendum, mittit Episcopos
rhythmum in thuribulo, et incensat Diaconos
textum Evangelii, quod jam posuerat in
quadrate ornato, quod Fasistorium dicitur*.
Vide *Eulodiarum*.

* Analogum seu plateum hic potius de-
signari facile crediderim.

¶ **FANITES**, *Solutus, consumptus, a
fotisco*. Papias.

* **FASIES**, Panni vel telæ species. In-
ventar. ann. 1380. tom. 3. Cod. Ital. di-
ploma. cod. 364: *Petite iv. Fassi pro cus-
tis*.

FASMA, Lingua, idioma. Hesychius:
φῆμα, φῆμα, φῆμα. Ethelverius lib.
4. cap. 3: *Nam ex Latino Rhetorico Fasmet
in propriam verterat linguam volumina, et*
[Friedegod. in Vita S. Wilfridi sac. 3.
Bened. part. 1. pag. 188:]

*Permutanteque, nefas! perverso Fasmate Regem
Sperare typographis fortitius rebus adeptis.*

Papias MS. Bituric.: *Fassum, fabulo gra-
dem, notum*. Perperam in Editio, *fassum*.]

[** Thietmar. Chronica. lib. 5. cap. 26. vers. 11:]

Inclite rex regum, modo suscipe Fasna tuorum.]

* **FASOLARIUM**, Locus, ubi *Faselus* crescit. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 657: *Poycell*, Prov. fasciolarum, *Fasolarium*, herbe vel locus ubi abundat.

FASOR, [*Sagittator*, Papias.] Vide *Sagitta*.

* **FASSATORIUM**, Vide supra *Fasciatorium*.

* **FASSICULUS**, Pro *Fasciculus*. Charta Margr. Comitibus. Flandr. ann. 1552. apud Lappenberg. Iust. Feder. Hanseat. pag. 57: *Fassiculus glandiarum* 2. den. Vide *Fasius*.

* **FASSILIARIUS**, Qui fasces cujusvis rei furatur et exportat. Stat. Taurin. ann. 1360. cap. 125. ex Cod. reg. 4632. A.: *Item si aliquis de Taurino, vel ibi stans, furatus fuerit,.... somnium vel ronsinatum* (enit) *solvat pro lampno solidos 4. de die, de nocte vero solidos 22. et non ultra: Fasiliarius vero, pro fasso de die solidos 11j. de nocte solidos 9.* Infra *Fassiliarius*, Vide *Fasius*.

* **FASSINA**, Fascia. Vide *mox*.

* **FASSINERUM**, Congeries, cumulus, stipes lignorum, Gall. *Pile*. Stat. Avellane. ann. 1496. cap. 52. ex Cod. reg. 4544: *Qua cepit vel exportaverit aliquam alienam lignorum, de ligneris vel troys, seu alto amato seu fasce lignorum lignorum, ubicunque sit, pro quolibet brachio vel Fassina.... solvat dominus duos.*

FASSIO, in Legibus Hungaricis, Præsens relatio voluntatis et contractum coram magistrato. Sambucus. [*Fassio*, Confessio, Papias. Gloss. Lat. Gall.: *Fassio*, Confessio, regis assensum.]

* **FASSIOLUS**, Fasculus, leguminis species. Stat. Montis-reg. pag. 331: *Item pro quolibet aratorio Fassiolorum, etc.* Vide infra *Fasidus*. [* et Glossar. med. Græci. voce *Fasidolus*, col. 1668. Vide *Faba Asiatum*.]

* **FASSISERIUS**, Vide *Fasciculus*.

FASSUS, Fascis, Ital. *Fascio*, Gall. *Fausseau*. Charta ann. 1345: *Solvat pro pane 10. sol. de somata, 3. de Fassio, etc.* Occurrit ibi pluries, [ut et in Chartulario Prioratus S. Petri de Domina.] Monasterium Anglie. tom. 2. pag. 238: *Concessit Abbati duos Fassos dorsales ramorum grossorum loco ipsius.... copiosius singulis diebus, Vide Teda.*

FASTA, Papias, Honorata dicta, aut locustæ. Forte ex Gr. *φαστά*, dicta. Vide *Fastus*.

* **FASTE**, Acta S. S. col. 2: *Si quis Christianorum quolibet veritate contraxisset letitia, vel opprobriis ponere tyrannice prohibitis, Fasti phœnatis gratia oratione, quocumque teneretur, solvatur cum Faste.* Forte pro *Stella*.

FASTELLA, Ligamen, Italia, *Fastello*, Anastasius Bibl. in Benedicto II. PP. pag. 57: *In Ecclesia B. Valentini.... fecit cooperari super altare, cum clavis et Fastella, et in circuitu pælerium chrysoleum.* Alii *Qado*, habent, cum clavis in *Fastelli*: Alii demque *Fastelli*. Vide *Fastula*.

* Forte pro *Fascetta*, vox Italica, fa-

sciola: ut et infra *Fasteria*, pro *Fasceria*, eodem significato.

FASTERLA, Eadem forte notione. Bernardus Mon. in Consuetud. Cluniac. MSS. cap. 77. de Officio Parascæves: *Et crux ad armario duabus Fastersis, dum Missa minor cantabatur, cooperta, opportuna duobus albis de altari S. Jacobi ante altare principale.* [Legitur in edito *Fastels*.]

* **FASTERMANNES**, in Legibus Edwardi Confess. cap. 38, inscribitur: *De emptibus sine infestationibus, quod Anglice dicitur FASTERMANNES.* Mox additur: *Prohibetur erant etiam in eodem Lege, ne quia emerret vivum animal, vel pannum usatum sine plegiis et bonis testibus.* Vox deducta a Saxonicis *fast*, vel *fæst*, firmus stabilis, constans; et *man*, homo. [* Vide Phillips. Histor. Jur. Anglosax. not. 419.]

* **FASTERNA**, Sic lego in Inventur. Ornamento. Ecel. castri Achardi ann. 1200. ex Tabul. S. Cypriani fol. 104: *Alba XIII. mappula operata XII. planctia XIII. FASTERNA XII. cortina v. dorsalia v. vexilla II.* Idem videtur quod *Fasteria*. [* Vide supra *Fascenius* et infra *Festumius*.]

* **FASTICERUS**, pro *Fasticarius*, Gall. *Pâtissier*, Cupedinarium, Pistor dulciorum. Computum ann. 1333. in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 273: *Guillelmo Fasticero regio pro tortis palmis factis per eum in eodem festo, etc.* taren. XVIII. D. Lancelot legit *Fassierius*.

* **FASTIDIACIO**, Superstitionis species. Capitular. Gregorii II. PP. pro Bavaria, § 8: *Ut incantationes et Fastidulaciones, sine diversarum observationum dierum Calendarum, quas error tradidit paginorum, prohibeantur, sicut maleficia et magorum præstigia, etc.* Ex *Fasti dies*, videtur vox deducta. [* Forte *Fascinationes*.]

* 1. **FASTIDIRE**, Existimare, putare; si tamen verum non est. Charta Wigfr. episc. Verdun. ann. 973. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonstr. col. 311: *Non enim Fastidendum est illis pabulum divini verbi sufficere, insuper et corporis necessaria ministrare, etc.* [* Gloriarum.]

* 2. **FASTIDIRE**, Fastidium movere. Vita S. Audouen. tom. 4. Aug. pag. 807. col. 1: *Ista pauca breviter concludenda sunt, ne sermo incultus Fastidiat.*

* **FASTIDITAS**, Fastidium, tædium. Vita S. Adalbert. tom. 5. Jun. pag. 102. col. 1: *Quorum (sanatorum) nomina sive numerum colligere supersedimus, ne, per verborum styli vagationem, legentibus fastidium, quodlibet ingratum Fastiditatem.*

* **FASTIDIUM**, pro *Fastigium*. Vetus inscriptio apud Gualterum in Tabulis Siculis pag. 51: *Columnas cum Fastidiis et parietibus templi, etc.*

* **FASTIGARE**, Extollere, elevare, vox usurpata a Plinio, Solino, Mela, Martiano Capella, Siliio, Leoncio Episcopo, Joanne Sarisberien. et aliis.

* **FASTIGATISSIMUS**, quasi *Fastigatissimus*, ad supremam dignitatem Fastigia eductus, apud eundem Silium, lib. 1. Epist. 9. *Fastigatissima felicitas*, suprema, lib. 2. Epist. 4. [Gloss. Lat. Gall. Sangerman. *Fastigatus*, Elevatus honoribus.]

* **FASTIGATIO**, Mæstus, Animi magnitudo, Sublimitas. Acta SS. Martii tom. 2.

pag. 448. de S. Isycho: *Qui nobilis generis orta conspicuus, notatulus titulus meritis Fastigatione sublimavit.* *Fastigatio*, in Vita S. Apollinaris apud Marten. tom. 6. Amplius. Collect. col. 779.

* **FASTIGIUM**, Summitas, Servio ad 1. Eneid. Inferioris vero ætatis Scripturarius, necio quod ornamentum in solibus sacris. [Baldachinum interpretatur Mæser in Hierocles.] Anastasius Bibl. in S. Silestro pp. *Fecit Constantinus Augustulus Augustus: Basilios istas, quas et oravit: basilicum Constantinianum, ubi posuit ista dona, Fastigium argenteum battente, quod habet in Fronte Salvatorem, sedentem in sella, etc.... Fastigium ipsum, ubi stant angelus, etc. farum ex auro purissimo quod pendet sub Fastigio, etc.* *Fecit autem Valentinianus.... Fastigium argenteum in Basilica Constantiniana, quod a barbaris subdolum furrat, quod pensat, etc.* In S. Hilario: *In medio cancellis æreis et columnis, cum Fastigiis et epistylis undique ornatis ex auro, etc.*

* **FASTIUM**, Turris, Paschasius in Vita S. Adalhardi sac. 4. Bened. part. 1. pag. 340: *Septuaginta sunt autem decembris mensura carissimæ vitis in basilica B. Petri Apostoli sub Fastigio inter ejusdem meliorum quatuor ecclesiarum, Gerardus lib. 1. Mirac. ejusd. Adalhardi ubi de Septuaginta: Si quidem sepultus.... ante gradum cancelli.*

* **FASTILIS**, Idem videtur quod *Fastella*. Vetus Notitia in Tabulario Casuarini anni. Ludov. Imper. filii Lotharii 8: *Quod coram prioribus regni sui Dominus Imperator prædictus res propter munera, etc. ei deleat, Fastilium optimum aureum reddere voluit.* Vide *Fastella*, *Fastera*.

* **FASTIARIUS**, Fenum siccare furcillis versantem, Gall. *Fasier*, Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Fastiarius, fenerator.*

* **FASTIVA**, Otto Morena in Hist. rerum Laudens. pag. 53: *Postea Imperator castellum suum, ut bene retroductum fuit, statim bene aptari, firmiterque ex duplicibus Fastivis viminum cooperiri fecit, ex simplicibus enim in primis erat cooperitur; deinde optimis feltris, coriisque.... illud armari præcepit.* Legendum forte *fascinis*, i. fascibus, ex Ital. *Fascina*.

* 1. **FASTUS**, uxor, pro *Fasti*, orum, dixisse Varro, Lucianum, et aliquot alios, observatum a Prisciano l. 6. Sed et *Fastus*, pro *fasti* dixit Hieronymus, sen quis alius, in Epist. ad Demetriadem: *Laet ediderit viridis secus memorabilibus Constans, et amplexibus oribus Fastus illustris familie nomina frequens audiret, etc.* Turtius Rufus Asterius Quintus Ex-consul Ordinarius atque Patrius in Codice MS. Juvenici:

Asterique tui semper memine jubebo,
Cujus opes et curæ diti sunt populi.

Que quævis annui celebrant per sæcula Fastus,
Plus tamen ad meritum est, si viget ore tuo,

[Vide *Scaligerum* ad Festum.]

* 2. **FASTUS**, pro *Fastus*, Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Fastus, Benetruc, Prov.*

* **FASULUS**, Faselus, leguminis species. Charta ann. 874. confirmata ann. 1118. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 813: *Sunt insensu seminatibus de Fasulis modiorum viginti.* Vide supra *Fasidius*.

* **FASCIATIO**, *Asciatio* est medicina ad scorbuto, Glossar. medic. Ms. Simon. Januensis. ex Cod. reg. 6939.

* **FASCIATIONES**, Vide *Fasciatio*.

* **FATALES** Dicitur, ut *Fata*, Gall. *Fata*, apud Nigellum Wierkerum in Speculo Stultorum. Vide *Grimm*. Mythol. Germ. pag. 695. Dicuntur *Fata* in Excerpt. c. cod. Basil. sec. xv. apud eundem Grimm. pag. XLVI.

* **FATALITAS**, Tempus a lege praestitutum ad causas appellatium apud iudices instruendum et terminandum. Edictum Philippi IV. Franc. Regis ann. 1303. in Codice MS. Consuetud. Tolos. fol. 34; *Item*, In causis appellatium interpositum a sententia latis pro nobis contra privatus personam, *Fatalitas* non curant, ubi pro certo constat de iure pro Procuratoribus nostris vel iudicibus appellatium, nomen in *Fata* fatalia terminant. Aliud Philippi VI. ann. 1338. apud de Lauriere tom. 2. Ordin. Reg. pag. 137. n. 32. *Item*, Durizum statuendum, ut in causis appellatium prosequendum contra Procuratores regios, si dicti Comites, Barones et Nobiles ac eorum subditi fuerint diligentes adeo, quod per eos non steterit quominus *Fatalis* terminata, sed per dilatorias petitus ex parte Procuratorum nostrorum vel quia nullo non sedere totius, quod causa ipse potuerit terminari, non curant, nec curasse dicuntur *Fatalia* contra ipsos. Sic *Dies Fatalis* l. 2. Cod. de temp. appell. (7,63) l. ult. Cod. ubi senat. (3,24) ita est, quo nisi introduceretur in iudicium causa appellatium, interire solebat. Vide *Cujacium* Observat. l. 12. cap. 4.

* **FATALIS**, Imminens, instans. Lit. excusat. Will. prior. S. Pancr. de Lewes ann. 1239. in Chartul. Cluniac. ch. 207: *Noverit sanctitas vestra quod nos...* sine maximo et *Fatali* corporis nostri periculo ire nulloatenus volebamus.

* **FATALITAS**, Gallice *Fatalité*, Mors, sic dicta, quod fataliter accidit et necessaria. Epistola, ut videtur, Manfredi filii nobili Frederici Imp. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1181: *Divus Caesar genitor noster rebus humanis assumis, sicut Domino placuit, debitum Fatalitatis exsolvit, reddens animam pro vivo*. Fredericus II. Imp. ad Ottonem Bavarie Ducem apud Tolernum in Probat. Hist. Palatinus pag. 149: *Humanitatis commune debemus...* ex inevitabili lege *Fatalitatis* exsolvit. Generationem leg. 1. Cod. de iure emphiteut. (4,66.) *Fatalitas* dicitur quivis casus vi humana superior.

* **FATAMIA**, Plaga, ut meridiana vel occidentalis. Papias. [In MS. Biturici *Fathamin*.] [*] In Glossar. cod. reg. 7644. *Fathamina*, ut c. Glossis.]

* **FATARE**, *Fato* destinare. Joan. de Janua. Festo *Fatali*, est multa loqui, [in quodam Chronico Turonensi, Praedicere.] [*] Glossar. Gall. lat. ex Cod. reg. 7684: *Fatire*, destinare. Elmham. in vita Henr. V. reg. Angli. edit. Hearn. cap. 67. pag. 189: *Quidam...* cura propria salutis postposita, extrinsecus profectus limitibus eadem mansiones et hospitia, quae prius habuerant, occupantibus; quorum duos, sinistro Paracorum amore *Fatos*, rex sic hospitatus reperit, quos... suspendi fecit in arboribus. [*] *Fato*, Germ. *bescheyt*, in Vocab. Germ. Lat. ann. 1477. ADEL. *Fa-*

atum, *geordnet oder bescheyt*, in Gemma Gemmarum. Uterque ex Joann. Januensis.]

* **FATELES**, Vide *Fateli*.

* **FATERIA**, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Fater*, Prov. *Fabula*, *Fater*, Glossar. Lat. Ital. Ms.: *Fater*, la *fabula*, Vide infra *Fata* tales.

* **FATERI**, Dicere. Etherius et Beatus lib. 2. adversus Elipandum Toletanum Archiep. *Libelli tui, in quibus nos haereticos esse Fateris, jam per publicum...* vulgati sunt. Paschasius Rathertius in Vita Walze lib. 1. cap. 7: *Quo audito illi caperunt prospicere, is si esset, quem Faterbamur*, i. dicebamus. Aimoisius de Translat. SS. Georgii et Aurelii n. 3: *Inter quos quidam ejusdem viae loca hujusmodi Faterbantur importunitatibus passim prepetita, quatenus nec magno Constituta quicquam callidus illi ite secura egeret volueret*. Vide Baziliuzum ad Capitul. pag. 1265.

* **FATIALES**, Dies sollemnes. MS. Biturici.

* **FATIBILIS**, Advena, extraneus. Charta Johannis IX Archiep. Ravennat. ann. 898. in Bullario Casin. tom. 2. pag. 38: *Reservata tamen nobis, et successorum nostrorum in prefato monasterio ordinatio et potestas. Et quando Domino placeverit hac luce migrare abbatem, (eligatur) qui in ipsa congregatione fuerit, semper exerceat Regulam Monachorum et Congregationum; et idem Abbat, si Fatibilis praefuerit, a Pontifice sepelietur S. Ecclesiae Ravennatis ordinare*. Vide *Biturici*.

* **FATICA**, Concessio vel locatio officii alienius ad dituturum tempus, puta in emphyteusim; vel id quod praeter pretium corollarii vice in ejusmodi locutionibus conceditur, vulgo *Pot de vin*. Vide infra *Fatiga* 2. Constit. capit. eccl. Barchin. ann. 1423. rubr. 18. ex Cod. reg. 4332: *Nullatenus...* promittendo secrete, s'u alio quocunque quassio colore aliquam spem, de *Fatica* concordant, vel de eadem spem dent modo aliquem, quousque instrumentum contractus ejusdem fuerit presentatum. Exstat alia notione in *Fatigare* 1.

* **FATICHA**, Sessio juridica, idem quod *Assisa*. Sent. arbit. inter Jac. reg. Majorie, et Gastonem comit. Fuxi ann. 1304: *Apud Orden fuit Faticha per bajulum de Belver, et apud Valander fuit Faticha super civibus querimonis per bajulum de Belver*. Vide in *Fatigare* 1.

* **FATICIUS**, f. pro *Facilius*: ibi enim ad de novo homine aut de filio, qui naturali et legitimo opponitur, sermo est. Rafter. Veron. lib. 2. Praeloq. apud Marten. tom. 9. Ampl. Collect. col. 839: *Quid enim mendicans (pater) claudunt, nisi te nonitum, te assumant, te illud quod nuper ab his inventum est, qui se homines fecere jactant, id est, Faticum, te allevitum, te notum, spemque demonstrat*?

* **FATIDIOSUS**, *Fenitens*, *annuens*, *consentens*, vel *desiderans*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

* **FATIGA**, Labor praesentem ex itinere. *Fatigatio*. Gall. *Fatigue*, Hisp. *Fatiga*, Ital. *Fatica*. Longinus in Actis S. Stanislai Mail tom. 2. pag. 247: *Pollicens se ejus sepulchrum, cum consorte suo, pedestri visitatum Fatiga*. Post longas laboriosi

itineris *Fatigas*, in Epistola anni 1415. inter Ausced. Marten. tom. 2. col. 1186. Vide *Fatigare* 2. et *Fatigula*. Alia notione semel *Fatiga* juris infra post *Fatigare* 1.

* **FATIGA**, Pensitatio, quae dominum principalem pro alienando feudo exsolvit. Consuet. Catal. Mss. cap. 51: *Jaz est scriptum, quod si fure in aliquo feudo eodem essent duo vel tres domini vel piner, uno tenente ipsum feudum pro alio, si infans vel minor vendere voluerit jus vel dirctionem quod ibi habent, Fatiga et firma et eam tertium suo iudicium totalliter integrum spectat ad dominum majorem*. Vide supra *Fatica*.

1. **FATIGARE**, Vexare, praesentem de litigatorum vexationibus. Glossae antiq. MSS.: *Pocare, Fatigare, Lassare*. Capibular. ann. 808. cap. 9: *Sunt et illi, qui iustitiam legibus perire debent, et in bonam suam in quibusdam locis Fatigari, usque dum illorum iustitiam per falsos iuratos manus trahunt, etc.* Adde lib. 3. Capit. cap. 21. l. ex Longob. lib. 2. tit. 35. § 5. [*] Grimaldo. 4.: *Cum sacramento suo in defendat, non per pugnam, ut supra dictum est, non Fatigetur*. Tit. 55. § 15. [*] Liutpr. 70. (6, 17.): *Dicit iuratus, quia non aucto animo eum per pugnam Fatigari quaerit*. Formula vetus 48. apud Bignon: *Tibi exinde nullas calumnias, nec Fatigationes, nec repetitiones agere...* debemus. Adde form. 51. Legem Bajwar. tit. 11. Capit. 2. § 2. Conell. Agath. can. 21. Anselm. lib. II. can. 5. Toletan. III. can. 30. 31. Wormal. can. 24. etc. Gregor. M. in Sacrament.: *Pare, quantumvis Dominus parce populo tuo, et nullis jam patitur ad evasitibus Fatigari*. Idem lib. 10. Epist. 74: *Litigis Fatigare. Fatigare arguere*, apud Sidon. lib. 6. Epist. 2. *Per pugnam Fatigare*, in Diplomatic Henrici Imp. ann. 1081. apud Ughellum tom. 3. pag. 615. Occurrit non semel in Cod. Theod. et apud Veteres Scriptores, Ammianum pag. 101. 1. Edit. Valesii, veterem Interpretem Concilii Constantinop. sub Flaviano Act. 7. non semel. Joannem Diacon. in Vita Gregorii M. lib. 64. cap. 4. Hilbertum Cenomannensem Episcop. Epist. 67. § 2. Et Savaon. ad Sidon. lib. 1. Epist. 8. Salmasius ad Vopiscum pag. 184. et Menag. in Orig. Francic. v. *Fatiga*. *Illic*

Fatigare, pro, in ius vocare, vel alius quidquam controversare. Furi Aragon. lib. 7. fol. 129: *Nec recipere poterit, quod potius suus nec avus aliquo tempore fecerat servitum regalem, et sit Fatigatus pro sua infamiatione*, id est, qu'il soit inquis pour sa noblesse.

* **FATIGATIO**, Vexatio, exactio, etc. in Formul. veterib. Bignonii cap. 48. § 1. et in Legibus Henrici I. Reg. Angl. cap. 7.

* **FATIGARE DE DIRECTO**, *Fatigatio*, de *Fatica* de directo, voces fori Catalandici et Hispanici, quae defectum juris, seu iustitiae reddende ditionem denotant, *Dignat de droit*, praeteritis nostris: quod nempe quis putens sibi fieri a domino, *Fatigatus*, seu vexatus, si ei denegetur, vel adversarius stare recto suo iuri renuat. Usatici Barchinenses MSS. cap. 58: *Nemo sit assus e demperare, nisi primum Fatigaverit se e directo*. Cap. 74: *Et teneat illud fallere*

tum, per Fatigumentum directi, si ille adveniens, qui ad placitum fallerit, non habuerit *Ex sine ergon*. Cap. 93: Sicut malum, quod factum est per Fatigationem de directo, nullatenus debet esse emendatum, ita illud, quod factum fuerit super profectum de directo, nullatenus debet remanere, ut non sit rediretum. Cap. 110: Si quis dixerit, se sue Fatigationem de Iustitia in Principem, vel in Episcopum, aut in dominum suum, aut a adversarium suum de directo, ... si hoc potius voluerit, emendet omnia malfacta, quae propter hoc hac occasione fecerit. Constitutiones Catalanæ inter Dominos et Vasallos MSS. cap. 39: Si vero Princeps ite injuste doret dominum Baronem, vasallos asserendo ei, feudum, seu niodi, sine juris Fatigati, tunc Baro inventus prius juris Fatiga a ipso domino suo potest infringere hominibus suis niodi, ut ipsam adjuvant contra Principem ipsum, si super hoc insurgendo contra eum vellet insurgere. Cap. 48: Si aliquis dominus acceptus potestatem castri, vel temporis feudum, quod tenetur pro eo, subicit ratione defectus servitii, vel per Fatigati dicitur. Adde cap. 49, et 50. Concilium Helense ann. 1065, et Constitutio Jacobi I. Regis Arag. pro Trenga Domini: De predicta autem pace vel de scriptis irrogis, guerra ad Episcopum, vel ad ejus Canonicos, sui Fatigatio omni tempore fiat, ... et ipsi, in quibus Episcopum vel Canonici predicti ardis se Fatigaverint de reductione prelati ardis, etc. Curia Generalis Catalanæ ann. 1501. MS.: Si dominus vel Curia fuerint in Fatiga reddenda iustitia, vel solutionis sui satisfactionis facienda, vel etiam agnitionis, etc. Alia Charta: Dote prius Fatiga So. dierum, infra quod sit iudicium raturæ, etc. Ubi Fatiga videtur accipi per dilationem. Alia Jacobi I. Regis Arag. filii et heredis Majoris et Minoris. data apud Majoricas 4. Kl. Mart. 1559. quia quondam precium terre in heredium Bertrando de Rivopullo concessit: Luvateque vobis et vestris post 10. dies, ite quo in predicto Domino. Reg. vel nobis vel nostris Fatigati eritis, totam hanc acquisitionem vestram cum omnibus melioramentis, quae ibi fuerint vendere, dare et stabilire, sive alienare, etc. Salvo tamen in omnibus et per omnia casu, jure, dominio, laudimo, et Fatiga D. Regis predicti, et nostri et nostrorum.

§ Fatiga Juris, Eadem notione. I. littera Jacobi Regis Aragom ann. 1553. inter Aneed. Marten. tom. 1. col. 1061: Concilium etiam et indulgentiam Abbati (Crassus) et ejus successoribus, ... quod aliquis, vel Ficiari, vel Bajuli, vel nostri locum tenentes, ... non possint, ... distringere eos, ... ad jus faciendum vel firmandum pro aliqua quærimonia civili, vel criminali, nisi prius in ipsis manifestis Fatiga Juris inventa fuerit, cum denuntiatione legitima procedente. Eadem repetitur in Epistola Clementis IV. Papæ tom. 1. col. 595.

Fatiga de Director, supra, et in Constitut. Petri I. Regis Aragom edita Barcelona ann. 1558. Vide *Pignoratice*.

§ FATIGARE, ire aliquem cum molestia. Gregorius M. lib. 12. Epist. 27: Ita fac, ut labor ejus, quo hic ad nos Fatigatus est, incensum non sit. Charta Erici Regis Danie

ann. 1453. apud Pontanum lib. 9. Hist. Danicæ pag. 571: Et ob hoc profusus dominos ad diem placitum, et ad invicem convocavit, et nos cum eis Fatigavimus, et propter pacem, concordiam et compositionem tractavimus, etc.

FATIGARE, iter suscipere. Vetus Schedæ de Ordinari. Episcopi in Appendice ad Capitul. Regum Francor. Edit. Baluzi: Interrogantur ab Episcopo: Quid est, frater, quod vos Fatigatus? Illi respondit: Ut nobis concedas Patronum. Occurrit ibi rursum. [Vide Fatiga.] [* Ludprand. in Legat. cap. 15: Quid causæ sit quare te huc Fatigasti, frater edisser.]

§ FATIGARE. Canones Hibern. lib. 33. cap. 5: Debitor reddet, quantum ratum solvit, et quantum Fatigatus fuerit; si vero humanus fuerit, ratum non querit usuram, nisi quod tantum solvit, et quantum Fatigatus fuerit. Si vero inhumanus fuerit, uno anno crescit usura, et quantum partem debet in omni mense. Ubi, quantum fatigatus fuerit, est, quantum ex debito non soluto creditori debet accepit.

§ 4. FATIGARE, pro Cavillari, ut et Fatigationes, pro Cavillationibus et dictis dicit Sidorius lib. 1. Ep. 8. Fatigatoria verba. pro Faciliis lib. 5. Ep. 17.

§ 5. FATIGARE, Exercere. Lit. remis. ann. 1356, in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 786: Quia dudum certis de causis publice et solemniter per Principem regum extiterit probrum et publicum, quod quilibet persona, cujuscumque conditionis aut status existeret, per exercitum continuationem se induceret ad trahendum de bolista se fatigandum ad arcum et sagittam. Sed forte leg. Sagittatum.

§ FATIGATIO, Vexatio, molestia, prescriptio que ex litium aufractibus oritur. Synod. Uctie. ann. 1139. inter Instr. tom. 6. Kl. Christ. col. 351: Super ecclesia de Beciano controversia est a longis retro temporibus agitata, unde nimirum utrumque candubium multas et difficiles Fatigationes sustinuit, etc. Fatigationes, eadem acceptione in Litter. Remiss. ann. 1375. ex Reg. 107. Chartoph. reg. ch. 302: Icelui Curial qui convenit ledit escuer en la court de l'eglise à Tourney en cas d'assurance juratoire; pour lui donner plus de peine et de Fatigation. Vide in Fatiga 1. et 4.

§ FATIGARE, Molestare, labores. Gall. Fatigare. Chronicon Windesemense lib. 3. cap. 35: Pro Fatigati et expensis. Lib. 3. cap. 35: Quantis laboribus et Fatigia. Occurrit in Legibus Hungaricis. [Vide Fatiga.]

FATIGIUM, Idem quod Fatigare. Glossar. Lat. MS. Regium Cod. 1013: Anhelitus, suspirium, Fatigium. Visio Tainois: Quamvis ab eis interrogaretur, quomodo ob causam tam grande extaret Fatigium. Perperam Fatigium scribitur hoc loco apud Isidorum Pacersem æra 680. ut et paulo infra: Ut ejus remuneraret tam vastum Fatigium. [* Fatigium est in edit, ann. 1759.] [Translatio S. Menatis apud Marten. tom. 6. Ampl. Collect. col. 983: Si non fecerimus, incurramus nihilominus voti simul Fatigati dependium] Occurrit præterea apud Eliandum Episc. Toletan. in Epist. ad Felicem Urgelitanum, Bedam

in Chronic. lib. 3. cap. 18. ex Edit. Chiffletii, in Lege Longobard. lib. 1. tit. 30. § 6. apud Leon. Ost. lib. 3. cap. 58. Erkemperit in Hist. Longob. in Charta anni 908. apud Paschasium Radbertum in Epitaphio Wala lib. 1. cap. 2. lib. 2. cap. 1. 11. Ughellum in Episcop. Bergomensis, etc.

FATIGOSUS, Fatigatiōis idoneus. Gall. Homme de Fatigue. Utiual Michael Scotus in lib. de Physionomia: locus non succurrit.

§ FATIM, Multum significat. Papias. Hinc affatim. Gloss. Lat. Gall. Sangrim: Fatim, Moult, habundantem.

§ FATIRO, Charta ann. 855. in Append. ad Marcum Hispan. col. 788: Ego Atila dono equus 111. et boves 11. et vales 11. et frenomulare 1. et Fatiro 1.

FATISIA Vetus Charta apud Ughellum in Episcopis Veronensibus pag. 743: Item brodium aliminet: Item Fatistas ab Episcopatu alienat. et produm nunt.

* Idem forte quod supra Fatia et Fatio. Vide in his vobis.

FATITII, [Advenæ, adventitii] Charta Ottonis III. Imp. ann. 997. in Bullario Casinensi tom. 2. pag. 587: Ut nullus homo magnus aut parvus terram ipsius culentes, aut habitantes, aut Fatitios inquietare, distringere, aut eorum possessionibus tollere aliqua occasione præsumat. Adde pag. 83. [Vide Fatibilis.]

FATILES, FATELES, Charta Rudesindii Episc. Dumienis æra 930. apud Anton. de Teyes in Chronic. Ord. S. Benedicti tom. 5: Plurimos digniores patres 10. alios subminores 8. ... amulcos morgones 6. Fateses patres 1. etc. Alia æra 1016. ibid.: Almoque de Poles et de Græstico, cum suis plurimos patres, et Græsticos, et suus sobanos literatos, et Fateses alfoque, etc.

* FATONCS, an pro Latons? Vide in hac v. c. Stat. datine. Ripper, cap. 12. fol. 5. v°: Item de quolibet pense follesli, Futoni laborati et non laborati, brasilli, solidi decem.

FATUE MULIERES, Meretrices. Vel, Charta apud Gul. Pryneum in Libert. Eccl. Angl. tom. 3. pag. 812: Cum quidam Fatun muliere in lecto suo nudus cum nuda exivit deprehensus.

§ FATUARE, Infatuare, alienum consilium corrumpere et perimere. Hist. Harcar. tom. 4. pag. 1316: In Descriptione vite Willelmi Ducis: Ne forte Rex Ludovicus animo detortat nostræ intentionis propositum, non veniam abhinc contra te amplius in placitum: verum crede quod non daverio tibi, signo per te et facto astensu per legatum, et rimare ingenio conamine Regem Ludovicum ire Fatuare, quia vult nos et vos omnes perdere.

* Glossar. Provinc. Lat. ex Coil. reg. 7657: Fatuare, diffatuare, Enfoler, Prov. Enfatrouiller, eodem sensu, in Lit. remis. ann. 1455. ex Reg. 183. Chartoph. reg. ch. 71: Je ne crois pas ton papier, tu m'en es autrefouls Enfatrouillé: moti tu ne m'en autrefouls plus. Vide supra in Fallia 2. Fatras vero, pro vulgari Fracas, bruit, Contentio, jurgium, in aliis Lit. ann. 1550. ex Reg. 171. ch. 224: Fault-til faire de

Favatus de ce moultin ?... Il n'en fault point tant parler. Ubi de moneta, Mouton dicta, agitur.

FATUARI, Mupziviv, in Gloss. Gr. Lat. Desipere.

* **FATUARIUM**, quod *faturo harlariatur*, apud Laurent. in Amalib. Vide supra *Fatura* 7.

* **FATUXIA ROSA**, Sioe odore. Vide in *Rosa*.

* **FATUITATES**, Nuge, gerra. Testam. Joan. Fabri episc. Carnot. ann. 1390. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 381: *Eos* (executores) *roga intime, quod payroz, que Pita solo appellare, ridem douain Petro Solier et non alteri tradant, quod mea Fatuitates vulgarentur amplius, quod non expedit homini, qui solum habuit in vita.*

* **FATUZARE**, lousare. Barel. serm. in fer. 5. in Cap. jejun. : *O quanti amisso lumine rationis Fatuzant, etiam et sancti viri et sanctorum. Idem serm. in Dom. 1. Quadrage. Unde quod lunetis Fatuzant in innoventione lune? Vide mox Fatuus.*

FATUOSUS, pro *Fatuos*, apud Ingulfrum pag. 855.

FATUS, pro *Fatum*, in Fragn. Petronii pag. 21. Vetus Inscriptio: *Fructum alium meritorum suorum reparare Fatus malis negotiis. Alia: Virgine eripuit Fatus malis, etc.*

* **FATUUS**, Hebes, stupidus, insanus, idiota: unde nostra *Fatuus*, Stupor secusum. Arest. parlem. Paris. ann. 1359. inter Probat. ubi. Hister. Trencor. pag. 264: *Ipsa Fure Fatuus seu idiota devenerat, lit. remiss. anno. 1394. in Reg. 146. Chartoph. reg. ch. 129: On demanda à icellui Jehan pourquoy qu'il estoit un si lasseid cheoir en la rivière; lequel plain de Fatuité on de maladie qu'il avoit, respondi que ilz avoient fait grant pechie de l'en tirer hors. Vide supra *Fatuizare*.*

* **FATUUS**, adject. Contumeliosus, probrus. Inquisit. ann. 1360. in Reg. Olim parlem. Paris. : *Idem Thomas posuit in prisonem ipsum priorem et injectis manibus in eum, licet prior solenniter verbis Fatuis ipsum offenderet... Convictis et verbis probris alteri ab altero dictis et impositis, etc.*

* **FAVA**, Faba, Gall. Fave. Hipp. *Faba vel Hava*, Ital. Fava. Occurrit in Catalogo Rom. Pontif. a Petro ad annum 757. inter Concilia Hisp. tom. 1. pag. 18.

* **FAVAT**, Idem, in Necrologio Ecclesie Carnot. : *Acquisit etiam apud Menus in generaliter quidquid Major habebat in granicia Capituli, scilicet duas trituratores, vechint, pectat, leilant, Favat.*

* *Qua voce non fabre, sed pisa, vicie, leucitica, alique leguminum species designantur. Vide Faventeria.*

* **FAVATERIA**, pro *Favateria*, ut coniecto, Ins. Jurisdictio seu districtus leudi. Computa Graxivod. ann. 1370: *Castellum Oysentii computat de laudimie et venditionibus, in quibus mustralis nichil percipit lxxi. lib. vii. sol. De laud. et vend. in Favateria Rainmudi, deducto jure mustrali, xxviii. lib. De laud. et vend. in Favateria domini Oheri de Barloceetria viii. sol. gross.*

* De agro fabis consito malim interpre-

tari, Provine. *Faviero*: unde Gallicum *Faviere*, in tom. 3. Fabul. pag. 190:

Il y avoit une Faviere, Qui ja estoit toute cossée.

* **FAUCARE**, Falce secare, a Gall. *Facher*. Reg. forest. de Broton. ex Cod. reg. 4653: *Robertus Hise debet Faucare et debet fenare un jour. Pluries ibi. Vide supra Falcare.*

* **FAUCES**, pro *Falces*, apud Rymerum tom. 2. pag. 262: *De cultellis, de Fucibus, etc.*

* **FAUCES ALPIUM**, Non semper dicitur, inquit Spelmanus, de ipsarum augustis, quas clivias vocant, uti in *faucibus*; sed pro ipsis radicibus, a Germ. obsoleto *Fausin*, i. e. Pedes. [* Spelmanus hanc se didicisse scribit ex Goldasto ad Ekkhard. Cas. S. Galli cap. 1. apud quem *Fauces* occurrunt pag. 79. lin. 37. Pertz. et *Fauces Julia* pag. 37. lin. 49. Utroque loco monem proprium oppidi, alterum hodie Fussen.]

* **FAUCHEIA**, Quantum vobis sector per diem faucare potest in prato. Charta ann. 1366. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 356: *Unam Fuchriam in prato, quod est ante vellum.... Item duas Fouchies prati, sitas in pratibus Disson. Fanchie de prey, in Instr. ano. 1357. tom. 4. Ordinat. reg. Fraoc. pag. 371. art. 6. Fauz de pre, in Ch. ann. 1375. ex Tabul. S. Joan. Laudun. Vide *Fauscia*.*

* **FAUCHETEM**, Furca, Gall. *Fourche*. Chartularium S. Martini Pontisensis in Charta anni 1313: *Redecima quam percipit de fructibus... tam de minutis palaris, que producantur extra granchiam ad Fauchetum, quam de aliis fourragis.*

* **FAUCHO**, a Gallico *Faucher*, Falx militaris seu ensis io modum falcis curvatus. Lit. remiss. ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 317: *Predicium Johanne de quodum Fauchone seu ensi.... in brachio usque ad magnam sanguinis effusione vulneravit dictum monachum. Alio ann. 1351. ibid. ch. 71: Idem Anglus impetione resistens evaginavit ensium suum, seu Fauchou vulgenter nuncupatum. Idem Guyotes ipsum Johannem de quodum graillo, Gallice Faucher nuncupato, percussit in brachio et vulneravit, in aliis Lit. ann. 1357. ex Reg. 89. ch. 177. Vide *Falcastrum* 2.*

* **FAUCIA**, ut supra *Fauca*, Stat. Verceil. lib. 3. fol. 107. v°. : *Intelliguntur arma offensibilia, spata.... Fancia, misericordia, rouchonum, et his similia.*

FAUCIDIA. Primum Testameotum Wicradii Abbatis Flavin. ann. 1. Theodorici Regis exaratum: *Præterea isti omnia reservimus in Fawidii hereditibus nostris, Paganinum in pago Noverlense, curtem, quam dicunt Montem Porcianis, etc. Id est, in Falcidia, seu legitima parte hereditatis. Vide Jurisconsultos, [et *Falcidia* suo loco.]*

* Perperam unica voce apud Mabill. sæc. 3. Bened. part. 1. pag. 686. Pessime Infancidia apud Plancher. inter Probat. tom. 1. Hist. Burg. pag. 3. col. 1.

* **FAUCILLA**, Falcula, Gallis *Fauille*, in Hister. Dalphin. tom. 1. pag. 57. col. 1: *Securibus, Fauillis, etc.*

* **FAUCILIA**, Endem notione, in *vo. Sianum*.

* **FAUCILLA**, Falcula, Gall. *Fauille*, alias *Fauille* et *Fauille*. Reg. Episc. Nivern. ann. 1287: *Item quibet, qui vendit faucillas, Fauillas in dicto feudo, debet duas denarios. Sayer herbe à la Fauille, in Ch. ann. 1321. ex Chartul. 23. Corb.: Checu seure qui vent Fauzilles, doit une Fauzille, in Chartul. Latinic. fol. 210. v°. Fauillon, in Lit. remiss. ann. 1475. ex Reg. 204. Chartoph. reg. ch. 67: *Ung grant Fauillon, duquel on a acoustumé de chaumer. Vide supra Falcilla.**

* **FAUGILLARE**, Σπαγγαζαρι, *Saffo care, Strangulare*, in Supplemento Aut quarri, a voce *Fauces*.

* **FAUCIO**, FAUTIO, FAUCTIO, FACTIO, i. Faveo. Joannes de Janua: *Fautio, laus et consensum in malo, etiam amicitia, consensus in bono, etc.* Gloss. Lat. Gall.: *Fauco*, ann. Consensum in mal. Fautur, fautoris, i. Faux, [i. l. l. l.] Consensum. Nota, quod Fautoria, vel Fautio est inter malis, amicitia inter bonos. Hinc Defautio, que Fautio opponitur. Gloss. Lat. Gr.: *Defautio, ἀντίθεσις, ὄψος*. Vide *Factio*. [* Vide infra *Fautilis*.]

* **FAUDA**, Gremium, ventrale, vesium tegmen, Gall. *Tablier*; *Faudou* vel *Faudu*, in Diction. Prov. de Pellus. Glossar. Provoc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Faudu, Pro. gremium, stans*. Lit. remiss. ann. 1366. in Reg. 150. Chartoph. reg. ch. 231: *Propter basissimam incontinentiam femoralia sua supra ad genua, et cepit ducem azorem dicti up plicantis ad caput, volens eum osculari, qui facto dictum amplexavit et cum projecit ad terram, et cum ibi levaret rambum sui Fauda ramba, etc. Pro veste militari, bracoium species, apud Boet. lib. 4. Consolat. MS.*

L'un fiert et l'autre se revange, N'y ot haubert, faude, ne mange, Ou demourast ainsi, ne maille.

Falte, eadem notione, in Ordinat. Card. ducis Burg. MS. ann. 1473: *Les hommes d'armes seront armes, habiliez et montés ainsi qu'il est déclaré cy-après; c'est avoir de caraque complete, salade à bouter, barbuque ou armet de gergent, flanciers à Faltes. Ibidem: Faltes ou bryes d'acier. Quod parit corporis, ubi truncus felle seu dremet, tegant, braccia ita appellati videntur. Vide *Faldia* in et *Falda* 1.*

* **FAUDESTOLA**, FAUDESTOLICE. Vide *Faldistorium*.

* **FAUDICUS**, Ille, qui vera dicit, cui cuncta favent, Ugutio. [Gloss. Lat. Gall. Sargerman.: *Fauditius, Foir disant, a fair et dico, quasi ejus dictis favetur. Eadem habet Johannes de Janua.*]

* **FAVE**. Vox asterisco notata in Chrono. Patav. ad ann. 1279. apud Murator. thes. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 1147: *Dixit dominus Jacobus domini Consilij Patav. venit, astutens statum et maximam sapientiam promittitulum, habens majorem potestatem. Fave quam dicunt ecclesie.*

1. **FAVELLARE**, Sermocinari, λαλῆσαι, in Gl. Gr. Lat.

* 2. **FAVELLARE**, Favere, Mandari. Gallice, *Favoriser, flatter*, alias *Favellet*: uode *Favele*, Blanditia, *Cajolerie*. Inst.

ann. 715. apud Murator. tom. 6. Antiquit. Ital. med. ævi. col. 377: *Ex quo natus sum, semper ad episcopum sancti Donati obsequium conseruatum, et ipsius diocla sumus. Simili modo fortis patemus, et non presumemus Favellare.* Le Rouan de Face MS.

Tant dist Bernart au roy, et tant li Favella,
Tant li Normandie, et floca tant blason.

Pastor, cantileua tom. 3. Poem. reg. Navar. pag. 183:

J'ai oi maint flameng,
Ki trop non Favelle,
Et sont de vaster isuel.

Fabul. tom. 3. pag. 225:

Calostrot, bele douce amie,
Je te comant dreuer la vie
Que tu m'es preus et isuele,
Et si saiches de la Favelle,
Tant que nous prae ex troieus.

† FAVELLUS, Folvus, Gall. *Fauve*. *Equus Favellus*, in Computu Dalphin. T. Graniwood. ann. 1334. fol. 30. *Runcinus Favellus*, apud Th. Madia Formul. Angl. pag. 493. [* Vide Folvus.]

† FAVENA, Vide Fucina.

† FAVENTIA, Consensus domini pro alienando feudo. Locum vide in Favere.

FAVERCA, usurpatori videtur inquit Spelmanus, in MS. Rivalensis Monasterii, pro molendino terrario, vel pro fodina, ubi ferrum eruiat. [* An pro Fabrica? Vide Favergium.]

FAVERE dicebatur dominus, quoties vassallo facultatem alienandi feudum suum concedebat. [Gloss. Lat. Gall. Saenger. i. Favore, Assensu, assensio, assensu, assensu Favore. Favore, adde, longae, assensu, assensu.] Tabularium Viococcine Thunium: Et ipse Favore concessit, et donum super altare posuit. Ibid. fol. 88: De futuro vero convenientiam fecit, ut si ad hominibus suis aliquas comparationes quarumcumque rerum facere poterant, ipse liberent Favore, suum prebent autorem. Occurrit ibi f. 36. 66. 74. 131. 146. Chronica. Besucense pag. 561: Quod quidem conjux sua, et filius ejus Favores liberent concesserunt. Tabularium Viococcine Thunium num. 10: Qui etiam fidejussor fuit de Favore uxoris ipsius.

Favore, ipse consensus Domini pro alienando feudo, louchium. Tabularium Angeracense fol. 58: Dedit tertiam partem totius terre de Carionio, Favore et consilio illorum, a quibus habent illud beneficium, scilicet Favore Arterii de Rosice et Kolonis Vicecomitis de Oimaco, quod Julianus Vicecomitis uxoris sue. Tabularium Viococcine Charta 105: Pacis cum a constituto deflexit, et Favorem donationis talis fuit ab ipso exegit. Ch. 307: Dedimus illi 100. ad, Pictavens, et uxori ejus tres annos, pro Favore et memoria. Vide Gallandum lib. de Franco alodio pag. 56.

† FAVERGUM, Visitatio castrorum Delphinatum ann. 1347. tom. 1. Hist. Delphin. pag. 66. col. 2: Item invenerunt anum chaffaylum in exitu portae dicti bargi de Monte versus Favergum, qui ceciderat, et ideo fuit injectum Cellario, quod ibidem de dicta mayenri fieri faciat unam murem bastardam cum quatuor culis.

† Nomen loci proprium. Vide in Errata

Glossarii. [* ubi hæc: Nomen loci prope Turrim Pinni in Dalphinatu, alibi dictum Favercæ, Gall. Forges, unde Faverges, vernacule.]

† FAVERIA Cassidis, Superior cassidis pars, ut videtur; at unde, ducta vocis origine mihi incomperum, nisi mendum sit pro *favore* vel *aversione*, quod hæc cassidis pars aureo antequam distingui solebat; videtur etiam brevius pro *Favaria*, Bonens, parvum vexillum quo illa pars interdu ornat. Miracula MSS. B. Ludovici Arelatensis. Archiep. apud Stephanot. tom. 10. Pragm. Hist. pag. 310: Fuit percussus quadam sagitta magne baliste, qua infra viscerum cassidis intravit et porri sine vulneratione capitis: hoc reputans etiam sibi miraculose accidi preceps B. Ludovici, et illico simili jactu magis viratoris super Favariam dictæ cassidis percussus cecidit retro se, qui stetit aliquo intervallo inquam moriens.

† Favari, Armorum species, in Convent. inter commissar. reg. et Ayton Dorea ann. 1337. ex Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Croiz fol. 187. v.: Et doit lever et mettre en chacune galee xij. virois, iij. lances, v. dars, Favari, lances longues ferrees, rouches de fer, et touz autres garnemens et armeures.

† FAVERIUS COLUMBUS, Agrestis, ut videtur, vulgo Pigeon noster. Stat. Taurini. ann. 1360. cap. 151. ex Cod. reg. 4792. A.: Nulla persona audeat capere... columbum alonem cum filius vel aliquibus ingentis, nisi essent columbi Favarii.

† FAVETUM vel FAVETUM, Vallum, fossa, interprete D. Mauriti. ad Chartam ann. 1290. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1094: Nobis tradita et assignata fuerunt videlicet omnia memora, pascua, landa, hoya, Faveta, rocheria, terra arabiles et inaurabiles, etc. Vide supra Favrem. Nisi idem sit quod mox Paulinum.

† FAUGINATOR, f. Fossor, ab Occitan. Fougine, fodere. Charta ann. 1471. ex Schedis Peiresc. apud Præsid. de Marquis: Injunctis modernis estimatoribus... quatuor... vocatis prius partibus qua tunc... angustioribus, Faugetinarius, vultu... magisteris expertis et aliis necessario evocandis.

† FAVILLARE, *ἀσθλαῖν*, i. Favilla aut fulgine inquinare, in Gloss. Lat. Græc. Saenger. MSS. In Vita S. Guthlaci April. tom. 2. pag. 42. E. est Favilla emittere: Maligni vero inter Favillanum voriginum atros cavernas discurrunt.

† FAVILLARE, Combure, inflammare, Gallice Embouer. Hist. Illustionis S. Benedicti sec. 4. Benedict. part. 2. pag. 353: Monasterium vero... divina protegente dextera remanens illatum, quando caetera omnia hostile Favillari incendunt.

† FAVILLATUS, In favillas vel cineres reductus, apud Dudouem lib. 1. Hist. Norman.

† FAVILLACEA FULIGO, apud Solinam cap. 48 de Judo.

† FAVILLATICA HUMUS, apud eundem cap. 27.

FAVILLESCHER, In favillas abire, apud Fulgentium Placidem de Virgiliana condicio.

FAVISOR, FAVISOR. JORN. de Janua: Favisor est piscator, qui semper rogat, et faver Deo, ut sibi bene eveniat: et dicitur a Fivo, [Gloss. Lat. Gall. Saenger. i. Favisor, Prescheur.] [* Vide S. Rosa de Viterbo Elucidar. tom. 1. pag. 437. voce Favisor.] Gloss. Anglo-Saxon.: Afflicti: *Adulatur*, vel Favisor, Licetere. [Ego quibus et concordat, apud Apuleium Apolog. 2. pag. 219. Pro Favisor Lippius mavult Favtor.] [* Vide Favellum.]

FAVITOR, Qui partibus aliocejos favet. Gloss. Isidori: Favitor, Favio, Passio SS. Perpetue et Felicitatis n. 11: Ut caperint ne Favitores mei alio defigere, quomodo solent in agnorum. Plautus Amphitr.:

Sui habet Favitum semper, qui recta facit.

[Socii et Faviores, in Elieto Johanni I. Regis-Favocorum ann. 1353.]

† FAVITORES, Eadem notione, in eod. Elieto.

† FAULA, Prov. *Fabula, fœdera, Abstin.* in Glossar. Prose. Lat. ex Cod. reg. 7657.

† FAULAIUM, f. Ager incharta ad pacem in maline pecudum. Incurta ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 165: In foresta vel nemoribus, prutis, pastuoribus, Fandulis, stangis, eiveris, etc. Vide supra Favetum. [* Germ. Pfuhl est Palus. Anz.]

FAUNI, Demones. Vita S. Agili Albat. Resbac. cap. 8: *Waraque predicatoris accelerant, qui agrestium fanis decepti, quos vulgi Funnos vocant, gentium quoque errore seducti, in perfidium deveniunt, Fohni seu Bonati viuis infecti.* Quo luro agrestes dicuntur Fauni, qui silvestres dii fuisse finguntur a Poetis, belluino more vitam agentes in silvis: unde *Fanni fœni* dicuntur apud Hieroniam cap. 50. Adde Isid. lib. 8. Orig. c. ult. [Acta Episcoporum Cenoman. apud Mabillonium tom. 3. Anale. cap. 352: In domo Nicholai Præpositi fantasmi, quod in libri gentium Funnus solet appellari, minus credentes, et in fide Christi modice catholicos, ut mulieres plenasque et simplices ætatis pueros, noctibus jugiter exterrat.] [* Adde Prælati. Ut supra apud Pertz. Script. tom. 2. in notis ad Vitam S. Bonifacii pag. 346. et Grimm. Mythol. German. pag. 272. et 330. Joann. Jannens. ex Isidori: *Fulgo tunc vel incubones, a Romanis vero fanni fœni dicuntur.*] Vide Fadi.

† FAUCIUS, Papiæ, Modus antiquissimus.

† FAUNUS, Hinnulus, a Gallico *Faun*. *Teratichem damas annu pichetum et dæva Faunus cepit*, apud Rhymerum tom. 5. pag. 828. col. 1.

† FAVO, *Operimentum quoddam*. Papiæ. Litteræ ann. 1425. apud Rhymerum tom. 10. pag. 346: *Tres albas cum pinnis suis, et Favones de eodem panis et colore.* Ubi legendum *Favones*. Vide Favo.

† FAVONIUM, Odium lex et sinecusa, velut a vento collectum. Gloss. Isid. quibus Papiæ et Excerpto monasterio vorem addunt, *Favoniæ*. Gloss. Saenger. n. Sor. pro Favonium legit Favonium.

† FAVONIES, Spurius, notus, Gall. *Batard*. Papiæ: Favonies veteres vocabant

quos nos *Spurias dicimus, qui ex patre incerto, matre vidua geniti sunt; Favonius enim quendam animalia dicunt, qui hausto Favonio spiritus concipere dicuntur: unde motrem potius quam patrem sequuntur.* [*Ex Isidor. Orig. lib. 9 cap. 5. sect. 25.]
 * Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7632: Favonius, vent, vel enfant né hors mariage.]

* 1. FAYONUS, Eadem notione, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: Favonus, ex patre incerto et matre vidua.

* 2. FAVONUS, La compagna. Glossar. Lat. Ital. MS.

* 3. FAVOR, in malam partem accipitur in Aret. vulgam. Paris. ann. 1343. ex Chartul. Guill. abb. S. Germ. Prat. fol. 63, r. col. 1: *Quondam dictus Hugo de Crusaco per nos condemnatus ad mortem et iustitiam fuerit propter plures errores, corruptiones, Favores et infidelitates, quos contra nos et rempublicam commiserat, eo tempore quo ipse fuerat praesidens in parlamento nostro Parisius. Vide alia notione in Favere.*

* FAVORABILIS, Favorem sui laudem captans. Chron. Viti Arenpeckii ad ann. 1181 apud Pezium tom. 1. Script. rer. Austr. col. 1303: *Fuit autem rex Anglia Richardus homo ferocissimus, Favorebilis, gloria cupidus, praecox liberalis.*

* FAVORABILITAS, Cum favore, benigno. Gall. *Favorablement*. Lit. ann. 1369. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 284: *Favorum consilium et habitatorum (Calcatis) supplicationi et requesta Favorabiliter annuere volentes, etc.*

1. FAVORARE, [de pascnis dicitur, ubi animalia pascendo rastum non fecerunt. Fleta lib. 2. cap. 41. § 13: *Inquiratur, quantum per estimationem pasturum Regis Favoreata fuerit aut deteriorata.*] Vide in Favocaria.

* 2. FAVORARE, Favere, favorem impendere. Gall. *Favoriser*. Charta Henr. reg. Angl. ann. 1457, in Chron. Joan. Whethamst. pag. 419: *Consideramus etiam nobiles fractus unitatis, amoris, regni et pacis, quos quilibet princeps tenetur procurare, Favore, et stabilire inter subditos.* Vide *Favorizare*.

* FAVORISARE, Idem quod mox Favorezare. Testam. Johan. Thomassini ann. 1459. ex Schedis Praesid. de Mazaugues: *Rogis Majestatem Regis Renati dominum mei et patroni, in tu protectionem suam habent filios meos, et eos Favorezare beneficiis et gentis suis.*

* FAVORIZARE, Favere, favorem impendere. Gall. *Favorizer*. Ericus Ulpianensis lib. 3. Ilist. Suevic. pag. 93: *Patris Regis minimum Favorezans.* [Occurrit alibi non semel.]

* FAVORISARI, Favoris acti, apud Johan. Berberium in Victorio utrinque Juris part. 3. Rubr. de Substitutionibus.

* FAVORUS, Ex favore profectus, in Vita S. Dunstani, Marti tom. 4. pag. 346.

* FAVOROSUS, Cum favore, apud Ludewig. tom. 5. pag. 515.

* FAVOROSUS, Favore plenus, apud Johannem de Janua. [* Occurrit etiam apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 173.]

FAUS, Silva; idem quod *Fagus*; de qua voce supra. Charta Longobardica in Bulla-

rio Casinensi tom. 3. pag. 12: *Ego Rotharis Abbas in sylva (leg. silva) et in Fao jugis 40. et 8. terra aratorum seu vitis, omnia ad perpetua legitima, etc.* [Statuta Massil. lib. 3. cap. 14: *Omnes rasoires cum quibus radetur stant ligni de Fano deuze; melius in MS. de fano vel druze.*]

* FAUSETUM, ex Gallico Fausset. In musica cantus acutioris species. Regula Ordinis de Sempringham, pag. 717: *Organum tamen et decentum, Fausetum, et pipeth omnino in divino officio omnibus nostris utriusque sexus interdicimus.* Anglia a Faucet, dicitur fistula, tabulus. Fortunatus ad Clerum Parisiensem:

Cynhalien voces calamis miscerant acutis.

Le Roman du Renard MS. de Gallo gallienae cantaturum se dicente:

Je te dirai une chançon,
 N'aura voisie et euvraie,
 Qui bien s'entende mon Fauret.

A Faucibus forte, unde vox acutior emittitur. Vide Falsatum.

* FAUSILLUM, pro Focillum, si bene coniecto, lignatio, lignum ad focum necessarium, Gall. *Chausfrage*. Instrum. anni 1165. ex Archiv. Ecclesiae Massil.: *In montibus ultra Willam homines Episcopi et Ecclesiae Fausillum colligent sine omni usitato et servitio.* Vide Focale.

* Malin interpretari de ligno seu herba comburenda, quae faucilla colligitur, Provincialibus vulgo Functon.

* FAUSARIUS, Gloss. Alfrici, cap. de nominibus ferarum: *Fausarius, sive s'a. Ubi Sommerus, forte Stotarius.*

* FAUSSUS, pro Falsus. Fausa posterna. Pseudothyrum. Gall. *Fausse-porte*. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rubr. fol. 17. v. : *Pratum de Fausa posterna, quod non tenet a dicto duce.*

* FAUSTICONTIN. Ethelwerdus lib. 4. ca. 9:

Aurilegus examine corpus reliquit
 Monarchus Britanorum.
 Nobilis ex stirpe fronsdem Saxonum,
 Falgurus ante: omneque sermones Latine
 Fausticontin noscupantur beatorum.

* FAUSTIN, FAUSER, Germ. *Abenteuerlich oder skilgheft oder tedlich*. Vocab. Lat. Germ. ann. 1482. ADEL.

* FAUSTITUDO, Felicitas, Johanni de Janua: *Felicitas, bien heurée*. Glossar. Lat. Gall. Sangerm.

* FAUSTOR, pro Fautor. Papias: *Fautor, Favens, consentiens, laudator.* Vide Fautor.

* FAUSTUS, Faustitas. Vita B. Juliana tom. 1. Sept. pag. 316. col. 2: *Propterea fuisse mirabilis, fuisse festive mirabilis, etc.* Vide Faustitudo.

* FAUSTALIS Cuscor, Verdecus, qui sit bonae fame, cui fides haberi debeatur, sacramento adstrictus de dicenda veritate aut de officio bene gerendo, idem auge Fandicus. Vide in hac voce. Pactum inter capit. Rem. et habitat. villae de Hermondvilla ann. 1319. in Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 28: *Jurati dicte villae ponent custodes Faustales pro bonis de die et nocte in villa et territorio custodiendis;... requirere tenebuntur (majorem capituli) quatinus ad juramentum Faustalium custodiam praestandum...*

Item si aliquis de terra capituli custodibus Faustalibus, sermentatis et pastoribus dictae villae de suis mercedibus et salariis satisfecere noluisset, etc. Nostris Faustale, eadem acceptio. Un des sergens Faustales de bon S. Army, in Charta ann. 1321. ibid. ch. 302. Lit. remis. ann. 1393. ex Reg. 145. ch. 493: *Lesquelz eschevins Faustals de Vandresse... se transporterent au conseil à leurs maîtres et eschevins de Favia, selon la loi duquel la ville de Vandresse riengne. Faustale, eodem intellectu, in Stat. scabin. Macer. ad Mosam MSS.: *Tous les sept eschevins avec leur greffier et le sergent Faustale doivent eschevins se assemler à leur chambre, etc.* Vide in Major. [* Forta a Germ. Fag, vulgo Fagel. Feldweg qui busdam in locis est custos agrorum. Aust.]*

* FAUTIO, Vide Fautio.

* FAUTIOSUS, Vide Partio 2.

* FAUTONUS, Pieno de favore. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide supra Favozonus.

* FAUTORIA, Favor, consensus, approbatio. Charta Jacobi Insulani Card. S. Eustachii anni 1415. apud Illust. Fontenon in Antiq. Hortae pag. 457: *Fautoribus, adhesionem seu obedientiam, etc.* Sententia Inquisitionis Tolos. pag. 295: *Nemo et omnia favorem seu Fautorium receptabunt, etc.* Occurrit rursus pag. 302. 350. d. apud Achierum Spicil. tom. 6. pag. 16. Hyemerum tom. 5. pag. 162. Martenium tom. 4. Anecd. col. 226. necnon in Concilio Tarraconensi ann. 1248. Vide Favoca.

* Fauterie, eodem sensu, in Lit. an. 1409. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 463. Vide supra Favor.

* FAUTURUM, Pannus coactilis, idem quod Feltrum. Vide in hac voce. Chart. Theob. comit. ann. 1222. in Chartul. Comitat. fol. 316. v. : *Qui redditus consistat in theloneo vini, Fautorum... et in noigio bladi.* Le Roman de Cléomadès MS. et:

Les batailles l'ont après l'autre
 Le petit pas, lance sous l'autre, etc.

* Fauter vero, pro Ejicere, vulgo *Cas ser, mettre dehors*, in Poem. inscripto Li Riche homme et le Ladre MS.:

Car en leurs cours (des Cordonnaz) ne peut entrer
 Unz pones cures; mais est l'autre,
 Quant du portier est rencontré.

* FAUTUS, pro Fructus, ni fallor. Bulla ann. 879. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 13. col. 1: *Cunctis autem eius loco hae nostrae preceptionis jura servavit sit pax Domini nostris Jhesu Christo quatenus illi Faustum bona actionis intepiant.*

* FAUZIL, f. Filix, Gall. *Fougere*, lit. f. Felce. Statuta Massil. lib. 1. cap. 28 § 2: *Quisque qui cordamum apparuerit p. m. subvertit tenetur sacramento, quod n. m. ad minus teneat pactum dorus, vel de Ex. z. m. x. m. m.*

* FAX, Latitia. Papias. Forte quod noctis tempore latitum asserat.

FAXA, [Hispanis Faxia. Occurrit in Concilio Limano anni 1582.] Vide Faxia.

* FAXANES, Plussianus, Gall. *Faxan*. Charta ann. 1345: *Fanni ad copiam eumelios, Faxanor, etc.*

* Occurrit praeterea in Stat. Vered. 13. pag. 69. v. Vide supra Faxanus.

† **FAXIA**. Vide *Facia*.

† **FAXIATUS**, pro *Fasciatus*, *Fascia* Equitum, ornatus, apud Jacobum Aurium lib. 10. Annal. Geneuensis, ad annum 1384.

† **FAXINA**, *Fascia*, Ital. *Fascina*, Gall. *Faxine*. Legitur in Ottonis Morucis Hist. Laudensi apud Murator. tom. 6. col. 1041.

† **FAXIOLUS**, pro *Phaeolus*, Species fabae, Gall. *Fasole*, Ital. *Faggiolo*, in Memoriali Potestatum Regiensium ad ann. 1172. et 1283.

† **FAXIS**, pro *Fascia*, Gall. *Faisseau*, in quadam Epistola Ducis Januensis, ann. 1158.

† **FAXIUS**, *Fascia*, Onus, Gall. *Foix*, Ital. *Fascio*, Aurius lib. 10. Annal. Geneuensis, ad ann. 1285. apud Murator. tom. 6. col. 589: *In qua (navi) cepit quatuor pinnas et Faxios duodecim branditorum, et duas saccos lino*. Statuta Massil. lib. 5. cap. 19. § 7: *Item, quicumque firmabitur vine de nocte, vel de die, de alieno, vel alienis vineis, solvat pro bonno pro quolibet fossa x. sol. et pro quolibet Faxio v. sol.* Et § 11: *Item, quicumque capiet de alieno bonum fabas, cicera, vel lentes sive lentillas, vel alia legumina, vel bladam, solvat...* pro Faxio x. sol.

† **FAXULUS**, *Faseolus*, species fabae. Chron. Piacent. ad ann. 1369. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 510: *Sintra Faxulorum vendebatur sol. xxxv. qui communiter vendit solat sol. x. Vide Faxiolus*.

† **FAXUS**, ut *Faxius*, in Chartular. S. Petri de Dominia fol. 107. v°. : *Tres invasa de lignis et decem Faxus de Trevis Faxus*.

† *Pro Faxo seu onere*, in Stat. Taurin. ann. 1360. cap. 134. ex Cod. reg. 4832 A. Occurrit praeterea non semel in Stat. Verceil. pag. 81. 122. 125. etc.

† **FATCIA**, Eadem notione. Libert. Montisfer. ann. 1291. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 154: *Item de Chartada seu chartada circularum, unam Faxciam eorum non majorem nec minorem, sed medietatem, pro leyda*.

† **FATILLIUM**. Charta ann. 1204. ex Archivio Fontis Danielis: *Jubellus Dominus Medunae dedit Abbatie Fontis Danielis quicquid habebat in Fayillo de Chavanceria, a tunc quae est iuxta Fayillum de Polleio a crechans suis et piscarias in aqua Medunae*. Vide *Fallum*.

† **FATXANXUS**, *Phasianus*, Gall. *Faisan*, in Comput. ann. 1245. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 65. col. 2. Vide supra *Faxanus*.

† **FAYSSA**, Epiorum ornatus quidam. Comput. ann. 1334. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 85. col. 1: *Item pro una Fayssa, xvij. den. Fry*, pro Stabulo vel puge equorum, apud Froissart. vol. 1. p. 277: *Les Anglois eurent congnissance des François par leurs chevaux, qui entrèrent au Fry des chevaux desdits François*. Vide infra *Fedo*.

† **FAYSSIA**, *Fascia*, Computus J. Humberti sub Guigone Delphino ann. 1238: *In bono mulieri pro quatuor Fayssis...* 11. sol.

† **FAYSSIA**, Modus agri. Vide supra *Fais*.

* **FATSSUS**, *Fascia*, onus, idem quod *Tassa* 3. Reg. cap. eccl. Lugdun. ad ann. 1345. fol. 113. r°. col. 1. in Cam. Comput. Paris: *Stephanus de Gardia (debet) suo nomine et aliorum hominum... unum fays feni... duas partes dimidiis fays feni*. etc. Et fol. 125. v°. : *Dimidium onus feni*.

Vide supra *Faisus*.

* **FAYZIMENTUM**, Defectio a fide. Charta ann. 1313. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 207: *Propter Fayzimenta et hereses commissas per eos exheredati fuerunt*. Vide supra *Faiditus*.

* **FAYZITUS**, Proscriptus, exul, vel profugus. Acta Inquisit. Carcass. MSS. ann. 1308: *Nec tamen scivit ipse tunc quod essent heretici; tunc dixi sibi quod erant quidam Fayziti de Tholosano*. Vide *Faiditus* in *Faido*.

* **FAZELLES**, pro *Faselus*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Faselus, alias parva ad transsumendum luec et illuc*.

FAZENDA, idem quod *Fasenda*, Praedium rusticum, ager: est enim Occitanis, *Fazenda*, quod nostri *Affaire*, negotium dicunt: *Fazenda* Itali efferunt. Fulco Episcopus Tolosanensis, qui obiit ann. 1231. apud Catellum pag. 900:

Dicens, quae commensuras de tota Fazenda.

[* Lusi olim eodem sensu. Vide S. Rosa de Viterbo Elucid. Append. pag. 41.] Charta MS. ann. 1268: *Ego B. Cat. filius quondam D. Azemarii Cat Militis... recognosco, me tenere a vobis D. Hugone Dei reg. Comite Rhutenensi... in feudum liberum et francum Fazendam meam de S. Amantio, item appendariam sive Fazendam de Comba meira... item mansum seu appendarium de Brunissac, etc. Proferunt alia Charta in verbo *Pageria* sub *Pngus*.*

FAZENDA, Apparatus rusticus. Fori Jacenses apud Blancum in Commentar. Ber. Arag. pag. 595: *Et dimissis ganatis, et omnibus suis Fazendis, sequantur appellatum*. (Charta Sancia Regis Arag. aera 1122. inter Aneod. Marten. tom. 1. col. 245: *In agris, in vineis, in furnis et in totis Fazendis*.) Le Roman d'Alexandre MS.:

Riches d'avoir et de Feendes.

Vide *Facia*, *Fraekenda*.

Fosta. Charta Occitanica ann. 1298. in Regesto Philippi Pulcri ann. 1299. p. 13. ex Tabulario Regio: *Item vineas ad operationem seu Fosim quingentas hominum per unam diem ad summam sex solidorum renduntium, etc. Infra, Fazenda habetur: Scilicet ipsam domum et vineas ad operationem seu Fazendam 73. hominum per unam diem ad valorem 8. libr. annui redditus.*

* **FAZENDARIUS**, Officium monasticum, qui res et negotia monasterii curat. Charta ann. 1228. apud Baluz. inter Probat. Hist. Tutel. col. 535: *Ad supplementum nunc festi institutum fuit ut singuli Fazendarii, sicut est cellerarius coquinae, qui facit lorum et eorum et panem ad artoceros et cetera quae necessaria sunt, plenarie faciant, et cellerarius major pigmentum*. Vide *Fazenda*.

* **FAZENDERA**, Expeditio militaris, Charta Sancia reg. Navar. pro hominibus de Larraga aera 1226. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 68: *Concedo eis etiam...*

quod ipsi, neque illorum homines sive bestiae non vadant ad meam aliquam Fazendam, neque in Fazendam illius (l. villus) hominibus sed in exercitum vadant de aliquoquae casa unus homo. [* For. Pennemaj. ann. 1199. apud S. Rosa de Viterbo pag. 438: *Qui habitaverint in domibus suis in hereditibus alienis, non serviant neque faciant fazendeim, nisi dominis suis, in quorum domo non hereditate sederint. Debita servitia omnis generis ita dicta videntur; neque aliud est Fazenda in For. Vis. ann. 1187. ibidem, pag. 437. voce *Fazenda*: *Militis et clericus qui in veteri civitate de Visco casas habuerint, possideant eas sine regali Fazenda, et mercatores et pedones similiter.*] Vide supra *Faisenda*.*

* **FAZIO**. Vide supra *Faisio*.

† **FAZOULETUM**, Sudarium, in Onomastico ad calcem tom. 1. SS. Maii.

* **FAZOSSA**, *Medulla*, Fax, trada. Comput. ann. 1363. inter Probat. Hist. Nem. tom. 2. pag. 259. col. 2: *Solvit dicto Daunio pro medullis Fazossis consumptis per dictos dominos consules in excubiis faciendis et custodiis visitandis, i. florenum*. Occurrit rursum ibidem.

† **FEALITER**, *FEARE*, *FRAUDUS*. Vide *Feudum*.

FEASTINGMEN. Charta Wiclaui Regis Merciorum in Monastico Anglie. tom. 1. pag. 123: *Hoc modo pro ovum libero a pastu regis, et Principum, et ab omni constructione regalibus villis, et a dispendio liti, quam nos Saxones Feastingmen dicimus.* [Vide *Feastingmen*.]

* **FEATUM**, *Feudum*, praedium, nostra *Féage*. Charta ann. 1266. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 373: *Item pro quodam Feato, quod nunquam fuit traditum ad censum, annuum sextarium ordi. Lati. remiss. ann. 1278. in Reg. 205. ch. 97: *Ung petii Féage, nommé le Ref de Villiers*. Charta ann. 1256. ex Tabul. Cartus. B. M. de Pareo: *Comme feu Guillaume Guernent en son vivant Just seigneur d'un petii Féage, ... et parceque ne leur parut aucun héritier, nous eussions recueilli ledit Féage par puissance de fét et mis en nostre main, etc.* Vide infra *Feodum* in *Feudum*.*

* **FEBE**, pro *Lana*, et opinor. Graduale Alb. eccl. xi. saec. ex Bibl. reg. in prosa S. Caecilii: *Sic venusta ut sed nigne Febo*.

FEBRETTICUS, Qui febri laborat. Vita S. Apiani Monachi n. 17: *Plurimos isti Febretricos curavit*.

* **FEBRIA**, pro *Fibra*, Laurentius Decanus Pictaviensis in Planctu super morte Gilberti Episcopi Pictaviensis: *Aurum quoque modo lentiscebant in laminas, modo vanebant in spumam, ut vasa ministerii coloraret. Videres etiam in filo mollescere, torqueri in Febrias, et in opus textile per manus artificum deservire*.

* **FEBRIFUGIA**, Herbae species, quae forte febrem fugat, in Capitulari de Villis e. ult. [* Erythrae Centaurium, secundum Reussium ad Hertul. Walfst. Strahl.] **FEBRIRE**, Febre laborare, regnare, in Gloss. Gr. Lat. *Avoir la fièvre*. Spartianus in Adriano: *Vnit et de Pannonia quiddam natum exco ad Febrentem Adrianum*. [Sidonius lib. 6. Ep. 1: *Qui Febrens exagitant tacta pulsan distinguunt incolunt.*

Vita B. Hugonis de Tacerta apud Marten. tom. 6. Amplius. Collect. col. 1175: *Cum viri Domini Febrine inciperet*, etc.] Utuntur passim Medici.

* **FEBRIS ITALICA**. Annal. Fuldens. ad ann. 877: *In hoc anno Febris Italica dolorem oculorum Germanorum populum graviter exercebat*. Et ad ann. 889: *Italica Febris Tuscanorum perplurimos vexabat*. Vide Ekkehard. iv. de Cas. S. Galli pag. 89. lin. 43. Pertz.]

* **FEBRIS SANGUINEA**, sive de sanguine, dicitur febris ebullitio et ferveat sive ignea, propter multitudinem caloris, in Tract. de Febr. Pet. de Alamannia scripto ann. 1454. ex Cod. reg. 6983. fol. 116. v°.

* **FEBRIS VISCHOSA**, perperam pro Synocha, a Græco *vischus*, quæ nuncquam quidem intermittit, ut doret Ettmullerus, attamen certo tempore exardescens habet sensibilem. Hist. brevis S. Juliani Turon. apud Marten. tom. 5. Amplius. Collect. col. 1075: *Sleque nunc algorem, nunc calorem patit, ut Vischnochs Febribus fieri solent*, etc. [* Vide Synocha.]

* **FEBRUS**, ut *Februs*, pro Februarius. Inscript. marmorea in turri Vientiane apud Manti tom. 2. de Signif. antiq. pag. 86:

*Februs erat, Christiane mihi hierna prœmis
Tempora transierunt mille trecenta decem.*

* **FEBRUUS MENSI**, pro *Februarius*. apud Mercuratorum tom. 3. pag. 595. col. 1. Martenium Anead. tom. 5. col. 106. et supra in *Cyclus aureus*. [* Reinard. Vulp. lib. 1. vers. 891:]

*Quid defessus iners hares, velut inter Isaurum
Februs et Martem, ut libi carca fuge est?*

Adde vers. 669.]

* **FEBRUUS**, *Demom, demoni*. Prov. in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

* **FECIA**. Charta Joan. reg. Angl. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 412: *In stagnis et inolandinis, in nulle et sperveris, in Feis et feris, etc.* Sed leg. videtur *Feris*.

* **FECIA**, *Fex*, sedimentum, Ital. *Fecio*. Stat. Vercell. lib. 7. pag. 170. r°: *Item statutum est quod nulla persona, cuiusque conditionis existat, audeat vel presumat decoqui facere Fecias prope civitatem Verellarem pro unum milliare. Occurrit præterea in Stat. Turin. ann. 1360. cap. 94. ex Cod. reg. 4632. A.*

* **FECIA**, Alia, ut *fecia*, notione, in Stat. dñari. Ripet. cap. 12. fol. 4. r°: *De quolibet somni luminis Fecia, sibi doli.*

* **FECIA** vel *Fecris*, Lignum construens rusticorum domibus aptum, f. exicit ex arboribus rami. Tabul. S. Sergii Andegav. *Homines vero qui eandem terram excoluerint, de eodem bosco facient suas domos de palis et Feciis, sicuti homines domui Ardueli.*

* **FECUDIN**, *Feculentus*, *Fecce plenus*. Privilegium Henrici de Soliano ann. 1037: *Vinum Fecudum vel betatum non poterit vendere.*

* **FECIOR**, Sponsor, fidejussor, vel arbitri. Charta ann. 1051. ex Tabul. S. Viet. Massil. *Ex Amalricis de isto venditione habuit contentiorem cum nepotibus meis, videlicet Bosone . . . et cum Carbonello pro-*

pter illos; et ego donavi Peciores in manibus Carbonelli Ottonem, ut de meo altero alio donet nepotibus meis Bosoni . . . et tantum quantum perinet ad illos in ista terra quam vendo, et alterum Fecudum Guirannum ad Pontium Boirellum meum nepotem, ut si pater debet habere in ipsa terra similiter fecium et et si ego non fecero, istam terram non requirunt, unde facta est hoc venditio; sed ad Feciores se convertant, quia talis est nostra conventio.

* **FECUNDIA**, Sermo, verbum, pro *Fecundia*. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4130: *Fecundia, parolle.*

* **FECOSA**, Dejectiones, Gall. *Matières fécales*. Litteræ Caroli, Johannis Franc. Reg. primogeniti ann. 1358. apud D. Seconste tom. 3. Ordin. pag. 237: *In dicto victo de nocte immundities et Fecosa portando, ac ibidem dimitiendo que corla et corpora ibidem inhabitantium corrumpunt et infestant.*

* **FEDA**, Fides, ex Germ. *Fied*, Capit. de Villis cap. 62: *Quid de Feda fracta, vel freds, quid de feramibus, etc.* [* Pertz. Fida fracta.] Vide *Fides fracta*.

* **FEDA**, Ovis, Gall. *Brebis*. Statuta Massil. lib. 2. cap. 33: *Constituimus ut nullus mœcellarius vendat in Massilia scienter . . . carnes Fedæ, vel arietis pro multo. Ibid. § 4: Ita ut emptor intelligat de carne Fedæ quod de Feda est, et similiter de aliis carnibus manifestis emptori.*

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Feda*, Prov. ovis, herbata, *fehens*, *biden*. *Fedas*, Prov. grex. Langumensisbus, *Fides*.

* **FEDA**, Emenda, multa, ut opinor. Charta ann. 1111. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 379: *Alii autem statuti, quos ab antiquis temporibus abbas in omni villa Fredelaci habuit, sunt isti: omnes lide et justitie septem solidorum, obolo minus, et Feda, et alii qui a clericis et laicis memoriter retineantur. Vide infra Fedum.*

* **FEDA** in quibusdam antiquis libris reperitur, et est *sex vini vel aceti*. Glossar. medic. Simon. Jamensis ex Cod. reg. 6959.

* **FEDALE**, Quidquid jure feudi possidetur. Pactum ann. 1163. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 594: *Obligo vobis, totum jus quod habeo, vel aliquis a me vel per me habet in militibus predicti honoris, in hominibus et feminibus, in feudis et Feclibus, in terris et vineis, etc.* Vide in *Fedum*.

* **FEDATICUS**, Jus feudale. Charta ann. 1163. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 599: *Donamus . . . omnem feudum et omnes feudaticos de Tolosa, scilicet omnium rerum vestrarum quicquid illud sit, ut libere et quiete habuatis et possideatis jure perpetuo. Vide in *Fedum*.*

* **FEDATOR**, f. pro *Foditor*. Liber niger Scaccarii pag. 365: *Omnes Fedatores et nigri stagni emptores, et de stagno primi fusores, etc.*

* **FEDUM**, pro *Fedum*, in Charta Philippi I. Reg. Fr. ann. 1091. apud Fabrum Cantemerum Tract. de Feud. in Probat. pag. 1. [Vide in *Fudum*.]

* **FEDOSUS**, *Feculentus*. Glossar. Lat. Ital. Ms. *Fedusus*, *puzzolente*. Vide *Fecidus*.

* **FEDUCIA**, *brechia*, *Pignus*. *Feducia*, *brechia*, *Oppignorat*. *Feduciat*, *brechia*, *peves*, *Oppignorat*, in Supplement. Antiquar. Vide *Fiducia*.

* **FEDUM**, ut supra *Feda* 3. Parig. inter comit. Fuxi et monast. S. Anton. Apam. ann. 1149. in Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 526: *Consentio . . . medietatem iustitiarum castri vj. solidorum, minus oboli, præter Feda et justitias clericorum et famulice nostre quæ mihi retineo. Aliis notione, vide in *Fudum*.*

* **FEDUXCULUS**, *fiduc*, *Fidelis*. Supplement. Antiquar.

* **FEDUS**, *Fedum*, in Charta ann. 1056. inter Probat. alt. Hist. Trenorch. pag. 125. Vide *Fedum*.

* **FEELTAT** et *HOMENATGE*, id est, *Fidelitatem et hominiam*, in Charta S. Illidii Claromont. ann. 1215.

* **FEEDARE**, In feudum dare, in collect. Gesta consul. Andegav. tom. 10. Col. edict. Histor. Franc. pag. 256.

* **FEFAMENTUM**, *Feffamentum*, *Fifam*, *Fifum*, etc. Vide in *Fedum*.

* **FEGANGI**, vel *FEGANGI*, in vett. Gloss. *Furtum manifestum*. Vox Longobardica. Edictum Rotharis Regis Longob. tit. 101. § 1. [* Rothar. 258.] *Si quis liber homo furtum fecerit, in ipsum furtum tentus fuerit, id est, Fegangit, usque ad decem siliqua furtum ipsum, sibi nonum reddat. [Apud Muratorum tom. 1. part. 2. pag. 37. col. 1. habetur, id est, Fingendi.]* Idem Edictum tit. 6. [* Grimoald. 9.] *Si ancilla furtum fecerit, domus ejus componat tantum ipsum furtum . . . pro culpa, quod est Fegangit, non requirantur, nec exigantur a domo ancille.*

Leges Lupatradi tit. 119. § 1. habent Fegangi. [* (6, 86.) Murat. Fegangi.] ex Longob. lib. 1. tit. 25. § 2. 48. 59. Fegangi. [* Adde Rothar. 296. et 375. Variæ lectiones sunt *Fingungis*, *fegangit*, *fugangit*, *fugangit*, *fegangit*, *fegangit*, *fegangit*, *fegangit*. Gloss. interl. ad Roth. 375. l. e. non sit emulphus ut privatus sit. In Glossar. Longob. cod. Vatican. *Fingungit*, *culpa*. *Fingungit*, *tentus in furto*. In cod. Cavens. *Fingenti i. e. ut semper habet sibi*. Vide Grimm. Antiquar. German. pag. 637.]

* **FEGATUM**, *Fecur*, ex Italico *Fegato*. Judicium, vel Pactum pacis sub ann. 1124. apud Ughellum tom. 1. Ital. Sac. pag. 905: *Tantum sit abstraxeris Fegatum de corpore meo. [Vide Fecum.]*

* **FEGUM**, *Fecum*. Vide in *Fedum*.

* **FEDIA**, Vide *Faidia*.

* **FEILLA**, *Mensura species*. Charta ann. 1369. in Reg. 93. Chartoph. reg. 424: *Item super quodam campo cum elve ris . . . octo Feillas oliv. Vide *Folietta*.*

* **FEIRA**, Vide *Feria* 3.

* **FEIRATUM**, pro *Ferratum*. Vide in hac voce. Inventar. ann. 1341. ex Archivis S. Victoris Massil. *Item Feiratum unum cum ysotona* (l. ysopo.)

* **FEISPECHO**, *Fetispecho*, Vocis unius ejusdemque originis quæ ovem est vervecem pinguem significant, a Satol. *Feda*, *Fovere*, *pacencia*, *nutrire*; et *Feo* vel *Feah*, *Peccare*, *hidem* et *Pecus*. *Pastor*. Leg. Salicæ tit. 4. § 3. Edit. Ercardi: *Certe, et tres aut amplius vervecis fuerint, qui furati sunt, multo. Fetispecho, et*

Felischefo, M. cccc. den. qui faciunt solid.
xxx. cuiuslibet iudicetur.

* **FELISSA**, Modus agri, pradium rusticum. Charta ann. 1308. in Reg. 13. Chartoph. reg. ch. 7: Item (acquisivi) a Gullerho de Monrois ignobilis Felissam Royat juxta marem de la Costa. Vide supra *Fotio* et *Frisio*.

* **FELLAGUS**, Fidelis, ex Saxonica saele, fidus: vel a fe, et lag, ligatus, socius individuum. Leges Edwardi Confess. cap. 15: Si dominum non habet Felagus ejus, id est, fide cum eo ligatus. Adde cap. 35. Vide *Frutes conjurati*.

* **FELAX**, haec *Catta*, *εὐκατος*, in Gloss.

Gr. Lat.

In Cod. reg. et Germ. *Felis* ex Castigat. in utrumque Glossar.

* **FELICARIUM** vel **FELICARI**, Sertorum manumissibilium species. Privileg. Caroli Crassi imper. ann. 883. apud Murator. tom. 3. Antiqu. Ital. med. aevi. col. 752: Siquis ab omni publica exactione immunes, tam ipsi quam omnes eorum homines, liberi et servi, libellarii atque Felicarii. Dipl. Otton. I. imper. ann. 963. ibid. tom. 5. col. 968: Publica exactione immunes, tam ipsi, quam omnes eorum homines, liberi et servi, libellarii atque Felicarii. Vide *Felagus*.

* **FELD**, [FELDE, vox Saxonica, Campus] Paulus Warnefridus de Gestis Longobard. lib. 3. cap. 20: Habitaverunt in campis patenibus, qui sermone Barbarico *Feld* appelluntur. Vide *Strund*.

* **FELE**, Vide *mo* *Felena*.

* **FELERII**, Vide supra *Felarii*.

* **FELCTUM**, [f. Dominium.] Chronicon Novalicense cap. 18: Tunc pater Frodoaldi misit duas ex suis... cum Radeperto Advocato de Felcto ipsius Monasterii.

* **FELICUS**, Phoca, Gall. *Fau marin*.

Dialog. creatur. dial. 4: Interfect *Felcus*, quod animal est marinum, retulus appellatur, jerosissimus, etc.

* **FELIXA**, Cerv. Uguitioni.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 769: *Felno*, *liche*, *Fole*, idem. Vide *mo* *x*.

* **FELSENUS**, **FELZENUS**, **PROPEUS**, Provinc. *Feleno*, Gall. *Arricre-petit-fils*; *Felzena*, *Arricre-petit-fille*, *Propetia*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 767: *Felena*, *Prope*, *neptis*, *neptula*. Charta Caroli reg. Sicil. et comit. Prov. n. n. 1298. ex Cod. reg. 4059: Item cum dicitur quod olim antiquitus in civitate pederis (Avenione) truncatum fuit, statutum est inconvulsi observatum, quod filia per patrem vel matrem dotata, ad successorem ipsorum parentum, fratrum vel sororum eorum, nisi sub certa forma in dicto statuto contenta, nullo unquam tempore veniente detur. Tandem patre vel matre vivente, filia vel filius vel filia vel filius, solent filii vel filiae ovis suo vel avia succedere vel legitimam suam petere, in eo scilicet casu, si quo matre ipsorum secundum formam predicti statuti, petere vel habere requirit. Volumus et mandamus ut in liberis eorum, qui Felzeni et Felzenae censeri possunt, in successores sui vel aviae et matris et matris idem observari facere debeant, et velut sororum matre ex vigore dicti statuti expellatur a successione talibus, nec ipsi modis omnibus expellantur, dum tamen dos data eorum

matrī vel aviae legitimam portionem attingat. Inquisit. ann. 1448: Joannes Borelli senior... respondit... haec dici audivisse ab ejus patre, qui fuit camerarius dom. Agnati de Agnato nepotis sui Felzenii dicit dom. *Boynouda*... Quod in hujusdem praestatione dam sit, qui hujusdem hominiam recipiebant nomine curie, vasculum, ut est moris, recipere vellet ab eodem dom. *Boynouda*, ipsa tum ad hoc obtulit supradictum ejus nepotem sui Felzenium (sic) tunc pupillum, quem in suis brachiis propriis accepit, dicendo: Est quis oscularet; ob quod ipse dominus qui hujusdem hominiam recipiebat, dicitur pupillum osculatus fuit. Charta reginae Yolande Comit. Prov. ann. 1430: Item quod si dos aliqua in pecunia assignetur per aliquem filium, nepotem, Felzenam, aut sorori dicti assignantis, etc. Codicil. 1. Caroli Andeg. ultimi com. Prov. ann. 1481: Item legavit dom. noster rex... generose domelle Helionore de de la Roche, Felzenae strenui quondam comitis Troye, magni senescalli Provinciae, suumque duorum millium scutorum. Formula Msa. ex Cod. reg. 7657, fol. 18. r^o: Considerans multa grata et accepta servitia et beneficia sibi impensa per Rixendam Felzenam suam, filiam T. et Sanxia conjugum... donavit dictae Rixendi Felzenae (sic) suam tanquam benemerita... singula dona et jura sua... salvo... duodecim denariis, quos jure leganti donavit T. et T. Felzenabus suis, voluisset eorum cuilibet sex denarios. Occurrit praeterea Felzenus in Charta ann. 1366. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 303. col. 3. quod minus bene de Genere interpretatur D. Menard in Glossar. ibidem.

* **FELGATA**, in Gall. *Felg*, *Fongere*? Charta Hug. de Gornar. pro monast. de *Delbec* in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 3-8: In cunctis memoribus suis heredium, pasturagium, Felgam et liberam ad senum faciendum. Hinc

* **FELGARIA**, [Res parva, acquisita, ut videtur, a Teuton. *Felgen*, vindicare, appropriare, nisi mavis a *Felgh* deducere quod flexura exponitur in Glossis Florentinis.] Charta Sisanadi Episc. Iriensis seu Compostellani aere 952. apud Anton. de Ypez in Chronico Ord. S. Bened. tom. 4. pag. 434. v. 2: Per ubi dividunt per Agilaro trans ruptas, dirutas, arbores, baebeas, Felgarias, ne quicquid ibi conclusionem est, habent muniti Stephanus in perpetuum. Charta sequens ejusdem Sisanadi paulo aliter habet: Per ubi dividunt cum artillero, terras ruptas et inruptas, cum arbores, baebeas, et Felgarias, etc.

* Locus filice plenus. Placit. ann. 897. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 170: Filiam Caderillum ab integrum, et in manso commendato, sen et in brugaris, necnon et Felgarias, quicquid ibi visum fuit habere... solenniter confirmaverunt. [Ita Felicum pro filicum apud Ermold. Nigell. lib. 3. vers. 355.]

* **FELIATUM**, *Curvatum*. Gloss. Isid. et Papias. Mendose pro *Filiatum*, quod occurrit apud veteres Glossatores. Vide infra *Filiatus*.

* **FELBRIS**, *Adhuc laetus vivens*, Papias. Glossa Isidori, *Felcbris*, habent i. *Felcibrem*, *Adhuc laetum viventem*; pro quo non

male Martinus scribendum censet *adhuc laete viventem*, subrumum, a *Fellando* *Fellando*, quod est sugere. Hinc etiam corrigenda Isid. Glossarum editiones, ubi perperam *Fellit*, *Fugit*; legendum enim *Sugit*, *Nonus*, *Fellare*, *Exsugere*, *Solius* cap. 57. de Cappellocia: *Nequissimus mater pullo abera prober Fellitanda*. Idem cap. 8. de Angue: *Plurimo lacte rigua bovis suctu continuo saginata, Felcibrit satiate exsturbatur*. Arnob. lib. 2. adversus Gentes: *Exsugent Felcibritas mammae*.]

* **FELICARE**, **FELICITARE**, *Felicem reddere*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 769a: *Felicare*, *ferre benevici*. *Felicitare*, idem. Vide *Ordinat*. reg. Franc. tom. 5. pag. 285.

* **FELICITER**, Vox adscribi solita ad calcem veterum MSS. qui in Aecanationibus publicis frequens, ut apud Lampridium in Commodo. Hieronymus ad Marcellum: *Ut volumus nos compleris opusculis ad distinctionem et aliter sequens, medium interponere*. Explicit, aut *Felicitur*, aut aliquid istiusmodi. Vide leg. 6. § 4. Cod. Th. de Collatione donat. (1, 20.)

* **FELICUM MILITARE**, Ad militis dignitatem et honorem ascensus, promotio, vel eadem de re congratulatio. Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 254. col. 2: *Solvit... pro octo brandilibus ponderantibus xl. lib. 2 et novem libris candelarum cere praesentibus domino Bernardo de Colonias in suo militi Felcio*, pro toto. xvij. lib. vj. col. vj. den.

* **FELICULA**, in *Antidotario* exponitur *Polidipum*. Glossar. medic. Simon. Jannet. ex Cod. reg. 6959.

* **FELIRE**, Vox radorum, in Carm. de Phil. ad calcem Cod. reg. 6816: *Pardus hians felit*.

* **FELIS**, *Amor silvestris*. Vide locum in *Gente*.

* **FELIX**, Vide *Felorgia*.

* **FELLIBILIS**, *Subolus*, *omarus*. Papias. **FELLICULA**, Mamotrectus ad 31. Ecclesiastici: *Cholera, quae est una de quatuor humoribus, quum Fellicula vocatur, id est, felis effusa*.

* **FELLINEUS**, Papias: *Fellineis oculis*, id est, caecis.

* **FELLITARE**, Vide *Felbris*.

* **FELLITUS**, *Felle mixtus*. *Fellitum* et *venenosum* *peculans*, apud Balazium Miscell. tom. 3. pag. 281.

* **FELLO**, Strume. Miracula S. Eulphredae inter Acta SS. Junii tom. 4. pag. 549: *Morbus quem vulgo Felloven nuncupant, felle suo virato me misrum graviter occupavit, occupatum peflavit, ut tumor ille letalis undique porrigeretur, de xtro et in sinistro humero, dorso et preciori artibus instar superemineret, et ad huiusmodi mento quasi palcaria penderet. Fenni quidem vis intrinseca, cum liore fornicato unitis notabatur... arterias gutturis et colli vias coarctavit, neque vires neque cibo meatum reliquit*.

* **FELLO**, *Fello*, *Perfidus*, *rebellis*; Lindwood. Edw. Coko, et Anglis, omnis malefactor, cui debetur parva mortis, Gallis *Felon*, Italis *Fellone*. Ex Saxone *fellen*, et *felen*, et Theutonico *Falen*, delinquere, errare, cadere. [Hickies in

Grammat. Theotic. pag. 94. ab Anglo-Saxonico Felice, Crudeles, unde Angli cum *Fel.* Assensit Schillerus in Gloss. Teuton. Alii vocis originem arcessunt a Latino *Fel.* quod qui crimina perpetrat, *ea felice* animo perpetrare dicantur. [Alii a Græco *φῆλος*, Decipere, illudere : quod a *φῆλος*, Ficus immatura, præ se tamen ferens speciem maturitatis, unde *φῆλος* Impostor, Suidæ.] Quidam *Feloniam* dictam scriperunt, quasi *falloniam*, a fallendo. [* *A Fura*, Dolus, fraus, deducti Italiaus. Gloss. Germ. col. 335. voce *Far*.] Capitula Caroli Calvi tit. 33. cap. ult. [* Epistol. Episc. ann. 858.] : *Non tibi sit cura, Rex, que tibi referant illi Felones atque ignobiles, Retherius Veron. Episc. in Qualitate conjectur.* : *Quod sit vellet eum (castrum) tenere pro suo grati, sicut pro suo Felone, qui per donum Imperatoris . . . illud, cum mentitur, tenet. Infra : Cum arduo passu ferre, ut nullum audiat aliquem dicere de suo seniore, nisi qui maximus Fello convincitur esse, Dominico lib. 1. de Vita Mathildis cap. 1 :*

Distant Felones, cruciant furcisque latroes.

Vide *Fellorum* Majest. lib. 2. cap. 56. lib. 4. cap. 12. Quoniam Atching. cap. 18. Littleton. sect. 745. Walsingham. cap. 278.

Catalla felonum, inter prerogativas altæ Justitiæ recensentur in Monastico Anglie. tom. 1. pag. 143. 767. etc.

Felo de ss. J.C. et Practicis dicitur is, qui sibi ipsi mortem sponte consciscit : is successorum non habet in Catallis præter fiscum. Vide Bractonum lib. 3. tract. 2. cap. 31. § 1. et Cowell. lib. 2. tit. 12. § 4. lib. 4. tit. 18. § 16.

FELONIA, inquit Cowellus, est omne crimen capitale, *infra lesam majestatem*, aut sunt incendia, raptus, homicidia, latrocinia, et hujusmodi, quæ vitæ dispendio luuntur, cum ex olim delicta vera, seu pecunia redimerentur. Sed id sustulit Henricus I. Rex Angl. sub ann. 1108. suspendio furibus damatis, ut habent Florentius Wigorniensis, et Hovedenus, eod. anno. Matth. Westmonast. ann. 842 : *Theodophilus Aurelianus Episcopus apud Ludovicum Imp. . . Felonia a quibusdam animalis suis accusatus*. Nostris

FELONIA proprie dicitur Delictum vasalli in dominum : quæ notione passim usurpatur in Consuetudinibus municipalibus. Vide Raguellum. Hostiensis : *Feloniam esse culpa seu injuria, propter quam vasallus amittit feudum*. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 43 : *Quæ Felonia fecerit, terram suam foris fecit*. [* Plura vide apud auctores jur. feudali : ut notum locum addam H. Foud. tit. 26. § 24 : *Dominum committente Feloniam, ut ita dicam, per quem vasallus amitteret feudum . . . proprietatem feudi ad vasallum pertinere, sive preceperit in vasallum, sive in alium*.]

¶ *FELONIA*, Felonum seu perfidorum et rebellium bona. Kennettus in Glossar. ad calcem Antiquit. Ambrosden. : *Cum messuagis, gardinis, ædificiis, Feloniis, escheatis, etc.*

¶ *FELONIA*, Perfidia. Codex Legum Nor-

mannicarum apud Ludewig. tom. 7. pag. 384 : *Assallavit in Felonia et verberavit me et michi plagam fecit*. Hoc est, imparavit me aggressus est.

* *FELUS*, dolus : quo sensu occurrit in Stat. apud D. de Chastellu Gallaust in Hist. Ms. Poet. Provinc. :

L'engan et la Felonia
Que assa la falsa Clergia.

¶ *FELONICE*, pro Perfidie. Charta Eduardi II. Regis Anglie ann. 1322. apud Rymer. tom. 3. pag. 939 : *Et quosdam Felonice interfecerunt . . . ignem in prædicta villa de Britton posuerunt, et portem domorum et bonorum illidem Felonice combusserunt*.

¶ *FELONICE*, Occulte, fraudulenter. Charta ejusd. Eduardi ann. 1323. apud Rymer. tom. 4. pag. 7 : *Quia Rogerus de Mortuo-Mari . . . enclum prisonam fregit, et ab eadem turri nocturne et Felonice evasit*.

* Aliud sonat Felonnesement, Fortiter nempe, cum impetu, in Poem. de Giron le Courtois : *Se hurte encounter le chevalier si Felonnesement, qu'il lui convint voyder les armoises et tomber à terre moult rudement*. Hinc Renfleur in la guerre, Bellum acerbissimum gerere, in Lit. remiss. ann. 1379. ex Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 291 : *Lequel Gillesbert fu mis à mort; et pour ce que ledit sire de Morbecq avoit esté à ce . . . Renfleur la guerre, dont desus est faite mention*. Felonnes gent appellatur Judæorum populus, in Vita J. C. Ms. :

Ensi Felonnesient forment
lede Felonnes gent.

* Haud scio an inde, an potius a Latino *Fel*, quod iracundiam facile accenditur, Affelonner et Affelonner, pro Irasci, olim diximus. Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 126 : *Huguenin . . . bien Affelonnes, ce sembloit, se adreça par-devers ledit Turbuel, et leva le baston en haut pour le frapper*. Aliæ ann. 1389. in Reg. 131. ch. 15 : *Guillaume Robert fu moult courroucisé et Affelonni*. Aliæ ann. 1396. in Reg. 149. ch. 330 : *Ledit Jehan se Affelonnoist toujours en menassant ledit Huguenin d'attrapper et adherre aus mains, etc.* Affelonner, in aliis ann. 1393. ex Reg. 145. ch. 430 : *Lequel Raoul quant il se vit ainsi vilenné et desment, comme courroucé et Affelonni se départi d'icelle place*. Enfelonnier, eadem acceptione. Lit. remiss. ann. 1385. ex Reg. 127. ch. 137 : *Colle le tumbier dist auxzistz hommes armez, qui voient Enfelonnier et demener outrageusement, etc.* Aliæ ann. 1413. in Reg. 167. ch. 142 : *Le suppliant se aperceut que ledit Nicolas par trop avoir bou ou autrement se Enfelonnissot*. Enfelonnier, apud Froissart. vol. 2. cap. 41.

FELONICA. Charta Caroli C. ex Tabulario Arulensi in Hispania, apud Baluzium in Append. ad Capitul. n. 63 : *Notrostram deprecatus est Clementiam, ut prædictum Monasterium denuo cum hominibus ibi consistentibus, id est, cum Ecclesia sancti Martini ad ipsas Felonicas, in via, qua discurret ad ipsas clusas, . . . sub nostro recipereamus mundibundo ac tuitione, etc.*

[Nomen est proprium ejusdem loci, qui melius *Fulonicas* dicitur in veteri Notitia ann. 876. pro eodem monasterio Arulensi in Append. ad Marcum Hispan. ed. 798.]

¶ *FELONITIA*, Vanitas. Vide in *Follit*.

* *FEOLESENUS*, pro *Felsenus*, Vide supra in hac voce.

¶ *FELPARIA*, f. pro *Felania*, quod idem sit ac *Feltrum* infra. Litteræ anni 1376. apud Rymer. tom. 7. pag. 116. col. 1 : *Coneramus vobis quod stipula nostra lanarum, coriorum et pellium lanutorum, necnon plumbi, stanni . . . necnon crata, butiri, plumæ, gaulæ, mellis, Felparia et crapi, etc.* Similia leguntur pag. 118.

* *FELTE*, Baudovina in Vita S. Radegundis cap. 4 : *Adhuc de regali secum habuit ornameto Felte fustum, ex auro et gemis vel margaritis factum, habentem in se omni solidos mille, quem . . . transmisit venerabili Domino Joanni Recluso, etc.* Quidam MSS. habent hoc loco, cyphum.

* *FELTH*, Aimoia. mon. Floriac. lib. 2. de Gest. Franc. cap. 13 : *Quo tempore Langobardi, relicta Rugorum patria, venerunt in campis potentibus, qui sermone barbarico Felth appellatur*.

¶ *FELTROTUS*. Vide *Filtrotus*.

* *FELTRARIA*, Officina ubi coactilia conficiuntur. Vide *Felturum*. Charta c. an. 1120. in Chartul. S. Petri Carnot. pag. 317. num. 69 : *Donavit . . . domum petrinam Feltrarie hujus contiguum*. Hujus chartæ subiecti inter alios testes Hermannus Feltrarius, qui in ch. num. 71. dicitur Feltrarius, in ch. num. 110. Feltrarius, in chart. num. 128. Feltrarius, Videtur is esse qui officia illi præerat.

* *FELTRIX*, ut *Feltrix* seu *Felter*, Cassi velox. Glossæ Ratibonenses MSS. apud Ecardum in notis ad Legem Salicam tit. 6. art. 4 : *Feltricus, Windæ*.

FELTRUM, FELTRUM, FELTRUS, FELTRUM, Filtra, seu Feltra, sunt lane coactilia, quæ infuso et addito aceto ferre resistent, auctor est Plinius lib. 8. cap. 48. ejusmodi Gambesones, quem etiam feltri nomine auctores quidam agnoscent, describit Nicetas in Isacio lib. 1. n. 8. unde Corcellia dicuntur Ulpiano in l. 5. D. de Auroi arg. leg. (34. 2) et in Gloss. Gr. Lat. Boacæ Coactile; eorum confectores Coactilii, Græci κακτωρίδι, in eodem Gloss. et. n. n. coactores, in veteri Inscript. [Vide Joan. Gonyplum ad Alexandrum Trallian. l. 1. Descriptio censuum monast. Centul. Sæc. 4. Bened. part. 1. pag. 104 : *Feltra filonum cuncta fratribus Filtra administrant*.]

Vox vero Feltrum ab Anglo-Saxonibus videtur deducta, quibus, ut et Angli etiam, f. e. l. tanam coactilem sonat. Glos. Feltrici : Centrum, vel Filtrum, f. e. l. Hist. Belgæ Filtr. Itali Feltra, Galli Feltre facte fuerunt. Matth. Silaticus : Filtrum, i. panis non incoacturus. Idem : Pilius, (πῆλος) Filtrum. [Balthus in Catholico : Filtrum, filum dicitur, quia ex piliis animalium fit, unde filtratus. Kilianus : Filtrum coactilis. Tragem strictioris coactum ex villis grossioribus, vulgo Feltra. Germ. Filz.] Jo. Villanæ lib. 5. cap. 13 : *In su povero Feltra fu levato Imperad.*

* Circa hujusce vocis originem consu-

pretera Schilt. in Glossar. voce *Filz*. *Feu-*
mer, qui *ex feltro* operatur, in Lib. pitent.
§ Germ. Prat. et in Lit. ann. 1331. tit.
§ Ordin. reg. Franc. pag. 84. *Fuertier*,
in Chartul. Latiniac. fol. 246. v.

Sed et recentiores Graeci inde *apdarpes*
autenti sunt, quod habetur apud Leonem
in Tactica cap. 6. § 8. a qua voce primam
literam dremenda censet Meursius, et le-
gendum *plarpes* apud Leonem. Verum, ut
sua temere assentiar, facit vetus Poeta ve-
rusculus, apud Falsetum lib. 2. de Poetis
frascie. cap. 14. in hoc Carmine :

N'en vol prendre cheval, ni la mule Alectrie,
Pelicon, vair, ne gris, mantel, chape fourré.

Le Roman de Guyon. MS.

La Dame siet sur la murle Alfautrée.

[Le Roman d'Atthis. MS.]

L'ug destrier lui ont adonné.

Le sien trouvent Desalesté.

Idem :

Chacun de son Alefrement
A terre chey durement.

Quod ex ornamentis eorum quae po-
tissimum de palliis suis pannis, quibus
interdum cooperiebantur, intelligendum
alitur. [*] Tradit. Sangalleus. ann. 744.
apud Neugart. in Cod. Diplom. Alem. tom.
1. pag. 17 : *Et cavallus 5. cum saunas et
rijos et Filtrus, cum stradura sua ad no-*
strum iter ad Roman ambulandum. Othloni
Vita S. Wolkangi Episc. cap. 35 : *Unus
autem de capellanis sub saugario abscon-*
dit se Filtrio. Ugutio : *Centro, onca, dicitur
pavani vel velum de multis pannis, vel qui
fuit Filtrio ad ipsum Filtrum.*

FILTRUS. Inter exercitus, aut certe mi-
litum impeditum saepe repositus. Lex
Byzar. tit. 2. cap. 6. § 1 : *Si quis in exer-*
*citu aliquod furem, pastorem, capistrum,
foram, Filtrum, etc.* Tagno Patav. : *Ex-*
*mittit, relictis tentoriis et Filtris, montana
refugiis ascenderunt.* Vincentius Belvac.
lib. 3. cap. 80. de Tartariis : *Cum ad bellum
in volunt, cursores praemittunt, qui secum
nil praeter Filtra sua deferunt.* Vide cum-
bodem cap. 86. lib. 3. cap. 4. Speculum
Suon. lib. 3. art. 89. Constit. Fridr. I. Im-
per. ann. 1158. apud Goldastum tom. 3.
Constit. Imperial. [Rolandum Patavinum
de Factis in Marchia Tarvisina lib. 10.
cap. 5. etc.]

TENTORIA FILTRIS, [Quae ex pellibus
vel ex lana crassiori comperta consue-
tur.] Thwrocizus in Chronico Hungarie
de Tartariis : *Cum satis Tentoria Filtris,
jovatis, pecoribus, terram vacuum Hun-*
garia peragrarent. Tentoria etiam Filtrina
videtur Tartariis adscribit Thomas Archid.
Spalat. cap. 38. Turcomannis, Samitus
lib. 3. part. 12. cap. 1 : *Donas Filtra.* i. e.
interpretor, tentorium. Arnoldus Lubec.
lib. 2. cap. 9. de Sultano Iconiensi : *Dedit
nom et Henrico Duci Saxoni, 1 sex domos
Filtras, secundum morem terre illius.*

[*FILTRUM* CROCUM Judaei ad distin-
guendum deferre cognitur. Literae Regis
Anglie ann. 1377 : *Unusquisque ipsorum
Inducum 3 postquam atatem septem an-*
*nos complerit, in superioribus vestimentis
suo quoddam signum deferat, ad modum
duorum tabularum de Filtra Croco longitu-*

*dinis videlicet sex pollicum et latitudinis tres
pollicum.* Vide Judei.]

[*FILTRUM*, in Charta S. Ludovici,
apud D. Brussel tom. 1. de usu Feudorum
pag. 598.]

[*FILTRUM*. Codex MS. Grandino-
tensis apud Stephanum tom. 1. Fragn.
Ilist. : *Frates ceperunt capellos de Feutro
portare.*

FILTRUM, [FELTRUS.] in suppellectili
lectaria monachica. [Keroni, Matta, alias
psiathium, storea.] Occurrit apud Guigo-
nem II. Priorem Cartusiensem in Statut.
eiusdem Ord. cap. 38. § 1. cap. 57. § 3.
Bernardus Prior Portarum Epist. 3. ad In-
clusum : *Ad lectum habito stramen, Fil-*
*trum, cooperatorium de grossis ovium pellibus
rustico panno coopertum, etc.* Vita S. Gal-
terii Abbatis Pontisarenensis num. 10 : *Lec-*
*tus ejus Filtrum erat, et vultu matto elico
tecto.* [Scriptura Principis Adelagasti
pro Monasterio S. M. de Osbona inter Con-
cordia Hispan. tom. 3. pag. 90 : *Domus...*
*mantas sex, quinque Feltrus et septem
lectulos.*]

[*FILTRUS*. Scramb. Chron. Mellie. pag.
322. col. 1 : *Lectus autem sit stratus tra-*
*minum aut Filtrum cum panno lanco
grosso desuperposito.*

VESTES DE FILTRIS. Vincentius Belvac.
lib. 3. cap. 8. de Tartariis : *Filtra de lana
camelorum, quibus vestiuntur, faciunt.* In
Regula S. Benedicti habentur *Chlamydes
de Feltra.* [Frusta quaerentur.]

LOMICAE EX FILTRIS, [Ex funiculis orbicu-
latis contextae, quae lineae vocabantur.]
Eckehardus Junior de Casibus S. Galli
cap. 5 : *Fabricantur spicula, Filtris* (per-
pallum *filtris* eduntur.) *lorice fiant, et wan-*
tilis scuta simulantur. Guillelmus Apul. lib.
3. Rerum Normannic. :

Proque repellenda saxorum, vel jeculorum
lithum, objectis rubicundis suffoque Philtra
Ad pugnam veniant.

Vide Gamboso.

CAPELLI FILTRI, in Statutis Hugonis
V. Abbatis Cluniae in Bibl. Clun. pag.
1467. et in Bulla Gregor. IX. pro Bene-
dictinis. Le Roman de Guillaume au Court-
mes. :

Chapeau de Feutres, et bons koubers saffres.

Etiamsim ex filtris, et coactis lanis fuit
notum pilei, quos *Feutres* appellamus. Sta-
tuta Ord. Praemonstr. dist. 2. cap. 13 :
*Pileus autem de Filtra albo sine curvatura
aut liebit.* Supra : *Pileo nallus utatur, nisi
de licentia Abbatis sui, qui non exhibet nec
de facili concedere debet pilei usum, nisi pro
manifesta necessitate. Debent autem pilei esse
de panno albo, vel pelle alba, sive de utroque,
qui ita portari debent sub caputo, ut non
multum appareant, maxime in Conventu.*
[*Chapeliers de Feutres*, apud Stephan.
Boileau tit. 91.]

[*FILTRUS* CAPELLUS, in Consuetud.
MSS. Cluniae.]

CALICE FILTRATI, in Chron. Windes-
hem. lib. 1. cap. 42. Chronicon Fonta-
nell. pag. 245 : *Filtra ad soccos facientum*
12. Statuta Adalardi Abb. Corbeicens. lib. 1.
cap. 3 : *Soccos Filtrinos duos, calcearios
quatuor.* [Acta SS. Benedict. sac. 3. part. 1.
pag. 102. de S. Germani Altissiod. re-

liquis : *Sagia de haira 1. calcias Filtrinas
paria 1.*]

[*FILTRUS*, ad imaginem hominis
confecta, adorsae Tartarus, tradunt Vin-
centius Belvacensis. lib. 3. cap. 7. et B.
Odoarius Forquol. in sua Peregrinat. num.
21. [*] *De simulacris de pannis factis*, in
Indicul. Pagan. ann. 743.]

CINIS FILTRI, apud Constantinum Afric.

l. 1. de Morbor. curat. cap. 9.

[*FILTRUS*, in Testamento Ermenegandi
Comit. Urgellensis ann. 1010. Append. ad
Marcam Hispan. col. 973 : *Ad Sallo Epi-*
*sopo dosseas duos tapetes, et Feltrus duos
obtinios.*

FILTRUS, in Charta Alemani. Goldasti
num. 58. habetur.]

[*FILTRUS*. Spicileg. MS. Fontanell. pag.
237 : *Nocturnorum calceorum, id est, bolu-*
rum cum Feltrinis ad hyemem (anno par)
et aliud sine Feltra ad aestivas noctes.

[*FILTRINOS*, apud S. Willhelmum
lib. 1. Constit. Hirsang. cap. 16 : *Pro signo
Filtroni, nihilominus signum calceorum
factes, hoc adiens, ut cum duobus digitis
manum sinistram, ubi magis est spissa, con-*
tingas.

** FULTRUM, Charta. Margar. Comit.
Flandr. ann. 1252. in Lappenberg. Origin.
Hanseat. pag. 52.]

VILTRO, Udalricus lib. 3. Consuet. Clu-
niac. Monast. cap. 11 : *Duo femoralia, duo
paria calceorum cum corrigiis, unum par
Filtrum ad hiemem in nocte, et alterum
sine, Filtrino ad aestivas noctes, duo paria
calceorum, etc.* Tibialis, seu crepidas ex
filto, seu grossiori et villosio panno, recte
interpretatur Editor; constat enim, *Fil-*
trum pro *Filtrum* aliquot Scriptores usur-
passae. Soccos ex Filto seu Filtrinis, vocant
Adalardus et Chronicon Fontanellense, uti
supra monuimus. Vita MS. Caroli M. jussu
FridERICI Imp. exarata lib. 2. ubi de divisione
Imperii : *Cornia, stragula, tapetia, Filtra-*
toris sagmata, etc. Ubi Eginhardus pag.
105. perperam habet *fulcra coria*, pro
viltratoria.

** Glossae ad Herrad. Landsperg. apud
Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 3.
col. 519. voce *Filz* : *Filz vel tepit, saga
cilicina, quae et vela caprinia, getzina,
quandocumque vocantur, quia de pilis caprarum
ad differentiam lane ovium facta erunt, de
quibus et cilicium sunt, unde illa saga cilicina
dicta sunt, etc.*

FEUTRE et FAUTRE, Poetis nostratib.
Guillel. Guiart. ann. 1214 :

Excus au col, laceus sus Feutres.

Le Roman de Garin :

Laceus sur Feutre accellent lor chemin.

Chron. MS. Bertrandi du Guesclin :

Chascun lance sus Feutre, es entiers s'officia.

Vide Sebastianum Corbarrivum in voce
Feltra, [Hinc emendandum Borellus in
Dictionar. Gall. ubi *Faucer* pro *Feutre*,
quasi a *Felto*. *Falerum*, legit apud Perce-
val :]

Et met la lance et l'ancere, et point.

Idem :

Excus au col, laceus sur Fancere.]

[*FEMA VIRGA*, Vineta stercorata, in
Consuet. Bencham. art. 15.]

* **FEMAGIUM**, f. Præstationis species pro meribus, quæ in *Judeis* invehuntur exsoluto; nisi sit pro *Femagium*, idem quod *Fagium*. Vide in *Fundu* 1. Charta ann. 1339. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 273. Item *Femagium* de *Judeis*, membrum carnicum castri *Turonensis*, festagium domorum, etc.

* **FEMARE**, pro *Fimare*, Agrum stercoreare. Capitul. 2. ano. 813. cap. 19: *Terram aratorum student Fimare*.

* **FEMELLA**, Femina, mulier. Glossæ Græc. Lat. *ἡμῆλα*, *Femella*. In Actis S. Quiriaci Mart. lib. 2. num. 17. 24. *Femelle ovium*, in Admonitionibus ad Matth. Paris pag. 271. *Femella* lib. 2. cap. 1. § 17. De *Femellis* nubilibus maritis competentibus refutandis. (Statuta Ecclesie Trecentensis inter Anecdota Marten. tom. 4. col. 1098: *Tres personæ super masculo (de sacro fonte suscipiendo) sint, duo viri et una mulier: et in Femella duo mulieres et unus vir. Vincentius Ciguati de Bello Italico, ubi de celeberrima virgine Aureliana: Voluit ipse Deus Anglicos vincere per Femellam.*) Vide *Fimella*.

* **FEMELLARIUS**, in Glossis Isidori: *Femellus delictus, quem antequam Mulierarium vocabant* [Papias: *Mulierarium virum, Femellarium autem delictum*]. Idem quæ *Femellus*, in Gloss. Lat. Gall. *Femellus*, *Femellus*. Uguito: *Femellarius, mulierarius, i. feminino operi delictus, vel feminos habens mores, vel voluptati feminina delictus et obnoxius*.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 3684. *Femellarius, Homme féminin*.

* **FEMELLOSUS**. Vide *Femellarius*.
* **FEMELLUS**, *Femineus*. Inventar. ann. 1361. ex Tabul. D. Vencie: *Item novem poutres inter masculos et Femellos annis anni. Illic Enffnus Jéneanz, Puellula, in Charta ann. 1402. ex Reg. Joan. duci Bitur. in Cam. Comput. Paris. fol. 37. r.º: Il nous plust icelez enffnus Jéneanz et de sexe femelin habilliez, franchiz, . . . et icelez faire pareille grace que nous avoies (faîtes) à elle et à ses enffnus moles, etc.*

* **FEMILLA**. Vide *Femella*.

* **FEMINA**, Uxor, oostrix *Femine*. Capitularia Caroli Cal. tit. 31. [* Edit. Pitsens. ann. 864. § 3: Si *Femina* maritum, aut maritum *Feminam* acceptit, illud conjugium dissolvatur. [Acta MSS. S. Wenzelae: *Quidam vir nomine Petranus, quadam nocte, cum sua Femina dormiebat, Occurrit iterum in Tabulariis Majoris-Monasterii, S. Vincentii Cenoman. etc. in Addit. ad Leg. Aleman. § 21.*] Vide *Mulier*.

* **FEMINE Lunam commendant**, Superstitionis species, in Indiculo Superstit. et pagin. tom. 1. Capitul. col. 152: *De eo quod credunt quia femine lunam commendant, quod possint corda hominum tollere juxta pygmaea*.

* **FEMINE AGRESTES**, *Silvaticæ*, *Nymphæ*, *Fadæ*, *Burchard*. Wormal. D. rec. edit. Colon. ann. 1548. pag. 198: *Credidit, quod sint Agrestes Femine, quas silvaticas vocant, quas dicunt esse corporatas, et quando voluerint ostendant se suis amatoribus, et cum eis dicunt se oblectasse, et item quando voluerint nubescant se et evanescent*.

* **FEMINA DE CORPORE**, Obnoxia cœsus

de capite, servilis conditionis. D. Brussel tom. 1. de Feudorum usu pag. 233. ex Regesto magnorum dierum Campanie: *Cum quidam in villa Meldensi in iustitia domini Regis murtratus fuisset et relicta ipsius maltrati Femina de Corpore Abbatis et Conventus S. Pharonis Meldensis iniquam suspecta de multro predicto capta detineretur in prison domini Regis; petebat Abbas, et Conventus, nomine dictæ Ecclesie dictam feminam seu curiam de ipsa sibi reddi*.

* **FEMINA FRANCA**, Libera, in Capitul. 6. ann. 803. cap. 8. *Alia notione Femine Franche dicitur in Consuet. Camerac. tit. 1. art. 6. ea, que feudum possidet ante nuptias acquisitum, vel quod hereditario jure post nuptias ei obvenit*.

* **FEMINA LIGIA**, Ea dicitur, que domino suo, ratione feudi vel subjectionis, fidem omnem contra quemvis præstat. Charta Blanchæ comit. Trecc. ann. 1209. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris: *Dilectus et fidelis meus Symon de Joinville in presentin mea recognovit se de dedisse Ermenrudi uxori sue in dotatulum mercedem omnium, que de ne tenebat. Ego vero ad preces ejusdem Ermenrudi et petitionem Symonis ipsam in ligiam Feminam de medietate prædictæ recepi*.

* **FEMINA LUDINA**, Notitia ann. 874. in Append. ad Marcan. Hsp. col. 737: *Inveni in breve senioris mei quod pater suus ei dimisit Femina Ludina, qui fuit parentes istius parentela, quem ego prosequor. Unde adventit ista Femina Ludina in isto breve, qui fuit soror obis tue. Haud scio an nomen sit proprium, an accesserit sit hæc vox a Ludicæ quæ meretrices significat in Gloss. Isid.*

* **FEMINA MIXOPLIDUS**, Infimi status, apud Alamannos. Vide *Mixofledus*.

* **FEMINA REGIA** vel Ecclesiastica, Quæ Ecclesie vel Regis servitio est addicta, in Leg. Ripuar. tit. 16. § 1. *Femine ad opus Regis servientes*, in Capitul. 2. Caroli M. ann. 813. cap. 19.

* **FEMINA REGINA**, Regine associa, *Dame d'honneur*. [* Recentior est eorum institutio, quam ut ad ann. 1255. referatur: puellam ergo, quæ a cubiculo est, intelligit, vulgo *Femme de chambre*.] Pro draps lana pro Regina et Feminis suis xiiii. lib. xliiii. sol. xli. den. apud Dom. Brussel tom. 1. de Feudorum usu pag. 470. ex Rotulo anni 1255.

* **FEMINA PECCATI**, *Femme de péchié*, Meretrix, scortum, in Lit. remis. ano. 1386. ex Reg. 130. Chartoph. reg. ch. 109: *Le supplint avoit transporté un petit lit garni de la maison d'une Femme de péchié. Aliæ ann. 1459. in Reg. 188. ch. 309: Le supplint trouva une jeune Femme de péchié à laquelle il donna cervoise somme d'argent, pour venir coucher avec lui. Une femme de mal receipte ou petit gouvernement, eadem notione, in Lit. remis. ano. 1458. ex Reg. 187. ch. 309. Vide *Recapture*. [* *Femina Communis*, Vide *Haltaus*. Glossar. German. col. 484. voce *Frauen-Haus*.]*

* **FEMINA VITÆ**, sine addito, Eodem significatu, in Lit. remis. ann. 1376. ex Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 145. Aliæ ann. 1390. in Reg. 138. ch. 224: *Perrinet Danisy trouva Perrinet de la Croiz hostellain et tra-*

vernier, qui parloit moult injurieusement, une Femme de vie, appellee Joanne de l'Oléans, qui se helergoit, quant il lui plaust, e l'hostel bladet Perrinet de la Croiz, e aussi faisoient toutes les autres Femmes de vie, qui venoient audit lieu. Femme de joy, appellatione etiam nunc usitata, dicitur in aliis Lit. ann. 1383. ex Reg. 124. ch. 319. De earum vestitu agunt Literæ remis. ano. 1405. in Reg. 160. ch. 27: Iceile Jehannette leur sembloit fermement bien femme dissolue, pour ce qu'elle avoit sa robe laide nu costé et vestue, comme Femmes communes se vestent.

* **IS FEMINAM RECIPERE**, dicitur de domino femine hominalem recipiente, in Instrumento ann. 1216. apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. pag. 273: *Dominus Rex. . . recepit Bl. Comitissam de roden Comitatu (Campanie) in Feminau suum sicut de Ballo, et postea Th. filium ejus salvo bullo matris sue de eodem Comitatu in hominem recepit nullu contridicere. Verum non ubique usitata hæc formulæ: apud Anglos quippe hominiam feminarum aliis quam hominum concipitur verbi, neque enim femina dicto domino, inquit Littleton sect. 87: *Je deigne votre Femme, par ceo que n'est convenient que l'un ulive, qui se devesne Femme à aucun hom, forz que à se baron, quant ele est espous. Vide Hominum*.*

* **FEMINALIA**, quæ et *Femoralia*, quibus *femen*, seu *fimer*, tegitur, S. Hieronymus in Epist. ad Fabiolam: *Lineis Feminalibus, quæ usque ad genua et poplites veniunt, reverenda celantur, et superior pars sub vobis vehementer astringitur*. Adde Isid. lib. 19. cap. 22. Thegaus de Gestis Ludovici Pii cap. 19: *Nihil illis deabus se indat præter canisium et Feminalia, nisi cum auro texta*. Gloss. Gr. MS. Reg. Cod. 1671: *Παρειχία, φανερύει, βραχία*. Lexic. Græc. MS. Reg. Cod. 3062: *Φανερύει, βραχία, τερμαία*. Aliud Cod. 930: *Αναβρίσκει, φανερύει, βραχία, ἢ τὰ * Περαιτή, ἢ καὶ ἀβρὰναι τερμαία*. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Feminalia, Bracie à femine*.]

* **FEMINARUM**, Viris se subijcere, more feminarum, quod faciunt mulier et subici Carlius Aurelian. lib. 4. Chron. cap. 9: *Non enim praveas corpus Feminarum coram, vel viri veritatem tingant*. Collato Levit. Mosaeic. tit. 3. Moyses dicit: *Qui mortuus cum musculo mansione muliebri, aspermentum est,ambo moritur, rei sunt*. Vi Levit. cap. 20: *Qui dormierit cum musculo femine. Constitutio Valentini, ibidem: Omnes, quibus fugitiosus latus est viri corpus muliebri constitutum dicitur sexus dampnare patenter, nathque habet discretum cum feminis, etc.*

* Glossar. Provenc. Lat. ex Cod. reg. 3657: *Feminare, effeminare, Delibare*.

* **FEMINULA**, Muliercula, diminutiv. *Femina*, in Actis S. Austregis. tom. 1. Mail. pag. 219. * col. 2.

* **FEMORACIUM**, Finietum, sterquilofocum, locus ubi finus congeritur, Gall. *Fumier*, *Fosse à fumier*, et *Femoriar* quibusdam in locis. Statuta Massil. lib. 6. cap. 32: *Statutum est ordinatum quod de cetero*

ulla persona faciat iuxta muros et vallata
Masilie, areas, nec Femoracia, nec ligan-
ris, nec viridaria. Rursus cap. 80: Ordina-
mus quod faciant suculas sine Femoraci
pouantur aciem facere subter terram. Vide
Femorasses.

¶ **FEMORAILE**, Eadem notione. Charta
Episcopalis Albatie: Petrus Dayas velle
Ali-Pedri iuratus dixit se habere quandam
domum cum suis curtis et Femoralis situm
n dictu villa.

¶ **FEMORIALIS**, in Lit. ann. 1350. ex
Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 124. pro quo
male editum Senioribus tom. 2. Ordinal.
reg. Franc. pag. 480. art. 17 ex iisdem Li-
teris.

¶ **FEMORALIA**, quae et **Feminalia**, et
Bracce. De femoralibus Monachorum, vide
Regulam Magistri cap. 4. Regulam Solitari-
orum cap. 49. et observata a Menardo
ad Concord. Regul. et ab Haefteuo. [*Femina*
turgida et incisa ne deferant Clerici
prohibet Concilium Tolet. ann. 582. Gloss.
lat. Gall. Sangerm. : Femorale, Bracia
laumur.] [* Curium Femorale, in Pange.
Bereng. lib. 6. vers. 66. Isidor. Orig. lib.
19. cap. 22. sect. 3. : Femoralia appellata,
a quo femora tenent. Ipsa tri braccia, quod
sunt breves et vereduna corporis eis velen-
tae.]

¶ Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679:
Femoralia, Cuisseires.

¶ **FEMORARIUM**, ut mox *Femorasses*,
in Edicto Joannis Reg. Franc. ann. 1371:
[*Quod possint et valeant, videlicet plures
ad curias tria pontes facere mundare et au-
ferre Femoraria, suos et alias ordines.*]
¶ Charta ann. 1370. ex Reg. S. Ludov.
in Chartoph. reg. fol. 75. v. : Item ad
basile cum Femoraria decem solidos.

¶ **FEMORASSES**, [ut *Femoracium*, Fime-
tum. Vox etiam nota Scusianis et
Dumbenibus : quibus Femora, vel Femora
de Femorasses, Loca sunt plena aquae et
stabilis vicinibus fomis effluentibus.] Arem-
tum Parlam. Paris. penult. Januar. ann.
1319. pro Archidiacono Uticensi : *Quen-
dam ortum cum suis pertinentiis et confron-
tationibus in loco vocato A la Grueria, etiam
et quemdam locum, ubi tenebantur Femoras-
si, scilicet sub censu s. Remondensium quo-
liet anno Archidiacono qui esset, solvente-
bant.* Infra : In dicto loco de Grueria, ubi te-
nebantur dicti Femorasses, fecit edificari
quendam turrim.

¶ **FEMULA**, Puella. Vita S. Zenon. tom.
1. Apr. pag. 71 col. 1 : *Capit per eos Femula
regis filia demon clamare, etc.*

¶ **FENUR**, Viri inter Femora fornicantes,
etiam n. p. praenitere jubentur, in Pæniten-
tiali MS.

¶ **FENURALIA**, pro **Feminalia** vel **Pe-
nuralia**, vide in hac voce. Glossar. Lat.
et Cod. reg. 4720 : *Femuralia, proprie bra-
cia mulierum, quia tegunt femora mulie-
rum.*

¶ **FENUS**, pro **Femur**, legitur in Inter-
fratru. [* Vide Oudendorp. ad Apul. Me-
taph. lib. 8. pag. 590. et Probi Art.
met. cap. 550.]

¶ **FEN**, Species, modus, ratio, pars ar-
tis vel doctrine, vox Arabica. Avicenna
opera in Fen dividuntur, ex Animadvers.
d. Falconet.

¶ **FENACIL**, vox vulgaris, Feni acer-
vus. Stat. ann. 1350. inter Probat. tom. 2.
Hist. Nem. pag. 138. col. 2 : *Item quod
nulla persona sit ausa facere palheres neque
Fenacils infra civitatem Neumast, nec te-
nere polum sine fenum, ultra annu cadriga-
lum. Haud scio an idem sonet vox Fen,*
in Lit. remissa, ann. 1307. ex Reg. 152.
Chartoph. reg. ch. 290 : *Leguel tison indite
Marian bouta desous un warat d'estrain,
qui estoit emprez, ou dedens une Fench joi-
gnant à la seournde derriere de la maison
dudit Jehan Pelart.* Vide mox **Fenarius**.

¶ **FENAGIUM**, Gall. Fenage, [Feni, seu
pro feno, pecunie praestatio.] Regestum
censuum et Feolior. Carnoti fol. 55. in
Camera Comput. Paris : *Les rentes des prez,
et la custume, que Fen appelle Fenage.*

Vide Consuetud. Durdanensem in Processu
verbalis. [Antiqui. Recogn. S. Georgii Es-
per. Regest. Probus fol. xxvi. verso : *Ber-
nardus Monach et participes sui...* dunt Co-
mit. xx. den. cens, pro Fenagio, et per
dictum Fenagium debent esse liberi de Pe-
nagio de S. Georgio. Chartularium SS. Trin-
it. Cadom. fol. 83 : *Omnes supradicti...*
reddunt xx. parbas frumenti et xx. ordet et
xx. avenae de garbagio, et vi. Andragaves
ad frustum S. Johannis pro Fenagio. Charta
ann. 1199. apud Lobinellum Hist. Britan. tom. 2. pag. 197 : *Dedit etiam eis et
quintavi Fenagium et avenagium quod proci-
parbam singulis annis. Occurrit in Hist.
Delphin. tom. 1. pag. 116. 123. et supra
in Assnagum.] Vide **Fenaterium**.*

¶ **FENALE**, Eadem notione. Pactum
ann. 1272 : *Excipiuntur unctio, laudi-
mia, consilia, quod, quint, arcens, se-
nari, octavi, fenda, Fenalia, allegari, etc.*
Fundatio Abbat. B. M. Dalous ann.
1114. inter Instrum. tom. 2. novz Gall.
Christ. col. 201 : *Donamus etiam supradic-
tis fratribus terras de Fenalibus suis acqui-
rere poterunt.* Sed hoc in posteriori loco
legendum **Fenulibus**, vercor etiam ne **Fe-
nalia** legendum sit in priori.

¶ **FENALIS**, et *parte che nuncia fatalis*.
Glossar. Lat. Ital. MS. forte pro **Fenialis**.

¶ **FENALIS MESSIS**, Gall. Mois Fenel,
sic dicitur Julius, in Collectione Edictorum
Leodiensium edit. 1714. pag. 19. et 130 :
*Donat l'an de grancez milz xxi. le x. jour de
mois de Juillet, que on dit Fenal Mois. Item
renovatur ibidem pag. 26. Statutum
ann. 1336. in Codice MS. urbis Commercialis
pag. 79 : Item à chascun bled chascun con-
dict nous doit chascun an un sillour et en
Fenault un faucheur. Aperta est vocis ori-
go, a Fenum quippe quod mense Julio
potissimum secatur, Fenalis mensis dictus
est : apud Romanos vero **Feniseclum** vel
Feniseclum, nostris **Fenaison**, mense Junio
tribuitur in veteri Romanorum Calendario
apud Graevium Thesoro Antiqui. Roman. tom.
8. col. 25. Vide **Fenile**. [* Heuicima-
noth, apud Eginhardum, Germ. hodie
Heumonast.]*

¶ *Fenul mois*, in Charta redit. comitat.
Hannon. ann. 1265. ex Cam. Comput. In-
sul. *Mois defendi*, eodem sensu, in Ch.
ann. 1309. apud Thauwasser. inter notas
ad Consuet. Bellov. pag. 418 : *Données à
Nivelle l'an de grace N. S. 1309. le Mier-
credi prochain après les octaves S. Pierre et*

S. Pol, ou mois Defendi. Vide infra **Pena-
rium**.

¶ **FENARE**, Fenum secare et siccare,
Gall. *Faner*. Charta Jurium Prioris S. Sal-
vatoris in Diocesi Antiodun. ann. 1157 :
*Ad convalesc. Fenandi et frumentis colligendis
cupellanus interesse debet.* Tabular. B. M.
de Bono-Nuntio Rotomag. : *Ad prout nostra
Fenanda.*

¶ **FENARE**, perperam pro **Ferrare**,
ferro equi solcam muire, in Comput.
ann. 1380. inter Probat. tom. 3. Hist.
Nem. pag. 28. col. 1 : *Item pro Fenando
aliquos dictorum ransoniorum in Avinion, et
pro aptando duas bridas, quae erunt fractae.*
Vide in **Ferrum** 1.

¶ **FENARIA**, Domus frustica, aedicular, vel
etiam adium appendix, locus ubi fenum
aliaque grana frumentaria rconduntur;
Hispan. *Fendal*, nostris *Fenil*, Provinciali-
bus *Feniero*, dicitur locus, ubi fenum con-
gertur; an inde deducenda vox **Fenaria**,
iudicat Lector 1 Charta ann. 1316. apud
Fantinum Castracium tom. 1. Hist. Aven-
nion. pag. 176 : *Item domus seu Fenaria de
na Genolha, quae est iuxta domum liberorum
Raimundi Prædicti.* Infra : *Item una logia
seu Fenaria Nicolai de Sabaudia, etc.* [Vide
Fenaria.]

¶ Inventar. MS. ann. 1366 : *Quod ho-
spiciam eis deputatum pro Fenaria seu pale-
strenaria domini nostri Papae.*

¶ **FENARIUM**, Tempus, quo fenum se-
catur, Gall. **Fenaison**, Charta Communit.
Clarimont. ann. 1248. tom. 3. Ordinal.
reg. Franc. pag. 600. art. 12 : *Retinemus
tres convalesc. de hominibus et fenaribus;
nam in Fenaribus, et duas in messe.* Vide
supra **Fenalia**.

¶ **FENARIUS**, Gallico **Fenier**, Feni vendi-
tor, in Statutis artium mechanicarum Pa-
risiensium.

¶ **FENARIUS**, Locus, ubi fenum con-
gertur et asservitur, vel feni acervus. Lit.
remiss. ann. 1307. in Reg. 151. Chartoph.
reg. ch. 287 : *Qui Bonitus tenebat tunc in
manu sua quemdam bœnium, vocatum
gayor sive crociet, cum quo trahitur frum-
entum de Fenario pro animalibus.* Vide infra **Fe-
nerius**.

¶ **FENATAGIUM**, a **Fenagio** distingui-
tur, idemque forsitan est, quod infra **Fen-
atio**, ni maxis pro **Fenestragium** accipere.
Acquirio homagii Baronie Medullonis
per Humbertum Dalphinum ann. 1193.
Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 33. col. 2 :
*Concessit cum juriis aliis...foragis, Fenatagis,
serviciis, censibus, tascis, quatuor-
nibus, Fenagis, bonis, justitiis, convale-
tis, fidelitibus, homagis, etc.*

¶ **FENATERIA**, ut **Fenagium**, Praes-
tio feni. Antiqui. Recogn. Caprierarium
Regest. Probus fol. xxix. v. : *Omnes fere po-
nunt per juramentum, quod quicquid est
apud Cheverres de feudo Comitatus et tenetur
de eo, quicunque illud teneant, et quod
Comes habet abegnum super omnes homines
omnium Nobilium de Cheverres, et forum
quomodo ducit exercitum, et Fenateriam, et
donum, sicut super homines suos, et quod
omnes liberi tenentes de Castellania debent
ei convalesc. quando opus est ei et sibi
placet. Et quod Nobiles de Cheverres habent
amittere Fenateriam super homines Comitatus,*

hoc tamen modo quod, si ipsi mittant garsiorum vel nuntios suos ad domum hominum Comitis pro Feno ibi capiendis, nec potest capere nuntio vel nuntius de Feno nisi quantum potest apportare super caput suum. Si autem mittant aliquem cum equo, nec potest capere nisi quantum poterit ponere super collum equi per se sine auxilio alienius, et non possunt Fenum capere in domo alienius nisi semel in anno.

* Sen Jus capiendi fenum. Charta ann. 1256. in Dalphin. : Item Fenoteriam in pia memoria de Merderel in certis et positis. Item Fenoteriam in pia memoria de Cenonis in certis et positis. Foigne, eodem sensu, in Ch. ann. 1372. ex Chartul. 11. Corb. fol. 365. v. : Nief vieng et dix journaux de terre,.... qui ne doivent Pologne, dismes, etc. Vide infra Fenoterium et Fenotus.

* FENATIGUS, Fenotus, Aegyptius : Fenotus, vocat. Papias. : Spadices, quod Fenotus vocant, profusus, miltreot. Jo. de Janna : Spadix, et hoc spadix, palma, unde spadix, subrubus, fulvus, sc. colore palmæ, unde et spadices dicuntur equi palmati, i. equi fulvi et rubicundi coloris, sicut palma, vel qui palmæ figuram in cruribus habent. Vide Equi palmati.

1. FENATIO, (Sicatio feni, eum versatur furellis.) Charta Libertat. S. Karteri in Biturigib. ann. 1256 : Quoti et immunes erant a tallis, charretis, falcatibus, Fenotibus, et omnimodis beneviti, etc. Charta ann. 1248. ex Tabular. S. Germani Prat. : Fena pratorum nororum de broito homines de Antiquino et de Ferreitis, Fendunt, et homines de villa Haimontis de Feno quadragesimariunt.

* Qui hinc servitio addicti erant, furcam in pratibus debere dicebantur, ut in Bulla Alex. PP. III. ann. 1171. ex Chartul. S. Vincent. Laudun. fol. 78. Furcam ad pratia ferendum, in Ch. Barihol. episc. Laudun. ann. 1133. ibid. fol. 82.

2. FENATIO. Vide Fenotio.

* FENATOR, qui Fenis, Persio, Columella, et aliis, [vel qui fenum versat furellis, Gallis Faneur.] Charta Odonis Comitis Corbolicensis ann. 1111. apud Doubletum lib. 3. pag. 845 : Dimisi quendam consuetudines, quas ibi accipiebam, scilicet Frenavagium, et Fenotus. [Iusturum. ann. 1109. ex Archivis S. Vincentii Cenoman. : Contentio que vertebatur inter Monachos S. Vincentii et Galterum Militem super Fenatoribus, villariorum, decimis molendinarum, etc. sic est sedata... Itaque villa de Soudri remansit Monachis... ab omni exactione, scilicet Fenatoribus, villariorum et omni gravamine. Charta Libertatum Claramontis ex Codice MS. : Liberantes predictos homines ab omni... tallis... Fenatoribus, falcatibus, etc. Charta Hugonis Domini Peritatis Bernardi ann. 1233. in Archivis Abbatie de Pictet de Bel, vulgo L'Espau : Nil mihi et heredibus meis... neque Fenatorum eripue vel diminuerint. Statutum ann. 1336. in Codice MS. urbis Commercii pag. 79 : Nous doit chascun un an siller, et en fenaille un fancheur, etc. qui auroit waigne et deux Fenours chascun an.]

* FENCEMANTUS, vox forestariorum, inquit Spelmanus, alias Defense-montis, i. mensis vetitus, prohibitionis mensis, quo

scilicet venari in forestis non licet, nec animalia in silvas amittere ad pasturam, ne parturientibus damna molestia inferatur. Sumit hic mensis initium a 15. die ante festum S. Joannis B. cum agrestes et ministri foreste pro fannatione bestiarum conveniant, et finitur 15. diebus dictum festum sequentibus. Vide Fannatio.

* FENDEO, Falanx, multitudo. Rhabani Mauri Gl. apud Diekmann. a Fante et Fante, Satellites, famuli. Vide Schilterum in hac voce.

* FENDICE, Hiræ, ilia, lucanica, a findo, quod ex fissis caruibus fierent. Non Fendicas, quæ et ipse sunt hiræ, apud Arabios lib. 7. contra Gentes. Vide Martini Lexicon in Fendica.

* FENDITUS, a Gallico Fendu, Ruptus, fissus. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 765 : Fendulæ, Fur, fissura, rima, rimmella. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1366 : Item datum pro quadam parva campana Fendita refundenda viij. franc. regal. Hinc Fendon, pro Tabula scissa, in Consuet. Camerac. MSS. : Li careite de planque (doit) un Fendon taillé à cunquid de plaine paume. Fandace et Fendace, pro Scissura, apertura, rima, in Lit. remiss. ann. 1375. ex Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 96 : Par une Fandace de Fuyz virent les faulx marchans desusdits couchiez devant le feu. Alise ann. 1386. ex Reg. 159. ch. 218 : Iceilli Jehan en soy jouant frappa de sondit bodolre... à l'endroit d'une Fendace, qui estoit en l'aitte cote de fer près de la gorge. Unde, al fallor, Plaine fentise ne. Archæch. in Stat. ann. 1341. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 547. art. 1.

* FENERIA. Idem quod Fenaria. Recognitionum Inventar. 18. pag. 41. de Vouts fol. 327 : Item plus pro quodam apallagium ejusdam domus sive Feneria sua sita infra castrum.

* Bulla Pauli III. PP. ann. 1538. pro secularisat. S. Egidii : Medietas horrei et Fenerie in eodem oppido sancti Egidii, etc. * FENERIUM, Eadem notione, quæ supra Fenaria, Charta admortisat. pro capiti. Auic. ann. 1417. in Reg. 179. Chartoph. reg. ch. 60 : Item pro quadam Fenerio feudi, quod habet et percipit annuatim in prunis nobilis Pontii la Rode.

* FENERIUS, Locus, ubi fenum concegitur et asservatur, nostris alias Fénier, Charta ann. 1341. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 250 : Quolibet aliud genus clausurarum ad claudendum ortos, pratia, blada, Fenerios, etc. Lit. remiss. ann. 1453. in Reg. 182. ch. 328 : La femme de feu Fremin vint illec dire audit Cotier qu'elle avoit print l'indite moutardelle on Fénier, et qu'elle la rendoit voluntiers. Foingnery, qui fenum vendit, in Lib. stat. artif. Paris. ex Cam. Comput. fol. 68. v. : Qui conques vultit rendre Foingnery à Paris, este le pent c'est assavoir ventlerres on achetterres de foing. Vide supra Fenaria.

* FENES, f. Stercoratio ovium, eadem notione, quæ Fendatum : quod vide post Falda.

* FENESTA. Codex MS. Consuetudinum Fontanell. fol. 94. col. 2 : Ecce ordinatio refectorii de illis qui debent habere Fenestam. Intelligo ferculum peculiare vel potius bel-

laria, quæ sic dicta fuerint, quod per

fenestram celie penarum ministrarentur : quare habentius legemur Fenestram.

* FENESTELLA. Charta ann. 1031. et Tabul. Angericensis, apud Besilium pag. 401 : Hoc autem volumus inserere, quod oblationi traderet Fenestelle, quod super a fenestra redditum unum equum cum sili et preda pretio 100. solid.

* Nomen officii vel dotis videtur, in Neocrolog. Autiss. inter Probat. Hist. Autiss. pag. 253. col. 2 : Ipso die exivit vita Johannes sacerdos et canonicus, Penestella optimus. An ad cognomen Valeriorum spectaret hæc denominatio?

* De Fenestellis in thesibus sanctorum vide in Brandeum, 1.

* FENESTRA, et Fenestra versatilis, in Monasteriis Monium, pro quædam doli et recipienda traductur, quam vulgo Tur Appellamus. Occurrit non semel in Statutis Ordinis de Sempingham pag. 719. 727. 730. 757. Vide Egilem in Vita S. Sturmi Abbat. cap. 1. [* Statut. Antiq. Abbat. Corb. cap. 7. lib. 3. et supra Fenesta.]

* Locum etiam aliquando intelligitur col. loquitis destinatum, Gall. Parloir. Vita S. Domin. tom. 1. Aug. pag. 587. col. 1 : Fenit die quadam tardius ad sorores... Dominicus, et convocatis omnibus ad Fenestram, etc.

* FENESTRARIUS, seu FENESTRARIA, Cui fenestras seu pro fenestram tres traducere cura incumbit, in Statutis de Sempingham pag. 730. Tourneir. [Statuta Concilii Trever. ann. 1227. apud Marten. tom. 7. Amplius Collect. fol. 122. : in quolibet monasterio ordinatur monialis Decum teneat, discretus, pudicus et religiosus amatrix, quam fenestrarium vocant, quæ diligenter custodiat fenestram, quam sonante Completorio frater seret.]

* FENESTRIA, Eadem notione, in Charta ann. 1403. ex Schedis Præsidii Mazuguus : Item Fenestreria medium justitienum, etc.

* FENESTRE in tectis ædium. Discipulus clericalis cap. 25. § 1 : Ascendens tectum et Fenestram per quam fumus exibat. Joann. Capuan. Direct. vite human. in adnotat. ad Disc. Cler. Schmidti pag. 157 : Avertendum super domum et accessum ad fenestram. Græcia dicebantur Avaptrōn. Vide Glossar. med. Græc. in hac voce, Append. pag. 17.

* Fenestra, Ubi vœnum exponuntur et levioris momenti. Charta Frederici II. Imp. ann. 1226. pro Ecclesia Asculana : Licet habere et tenere plancam portabilem ad vendendum mercuriam, et tenere Fenestram apertam, etc. Tabularium Episcopatus Autissiodorensis : Omnes, qui tenent fenestras, vendentes alia vel erant, debent in quolibet bal. ool. de suo mercato. [De infra : Quilibet venditor aliorum et erant tenebunt Fenestram debet in quolibet bal. oblatione mercedis suæ. Litteræ Martini Parisiensis Episcopi ann. 1171. et Cartulario Monasterii Montis Martini : Unam Fenestram qua panis venditur. Charta ann. 1250. ex Archivio Pontis Regii : Pertronilla Alvernensis cantalis Altonie. Porta Regio x. sol. Paris. singulis annis Fenestra, quæ est supra Magnum pontem.

Leges Burgorum Scotticor. cap. 67 : *Nullus qui facit panem ad vendendum, abscondat panem; sed ponat in sua Fenestra, vel foro, ut communiter vendatur.* Liberatus MS. ville S. Desiderii in Campania ann. 1238 : *Non licet die Mercurii alium aliquod vendit in staliis vel Fenestris, nisi in communis foro, etc.* Tabularium Monasterii S. Bertini : *Omnes, qui tenent Fenestram panis in Arques, dedent Annuo de Arques quilibet septimana in die Dominica panem roboris veteris oboli. Menus Fenestriers, et petits Comporteurs, in Impositionibus Parisiensibus ann. 1349. in Regesto Memoriali. Camera Comput. sign. C. fol. 62. Vide 1. Regestum Parlamentum sub ann. 1357. fol. 3. et Consuetud. Bituric. Thomsen pag. 331.*

* Nostris etiam Fenestras, eadem acceptione. Charta ann. 1197. ex Tabul. S. Petri Carot. : *Hominiibus autem ville Vill. totis et Capellis regis portas et Fenestras ingredi ad vendendum et hospitandum... cavedo.* Liti. remiss. ann. 1409. in Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 7 : *Pour ce que veult d'Estables par costume de l'oitte ville (de Donay) devoit tantost après estre bailli à la moyenne Fenestre de la halle, etc.* Alie ann. 1453. in Reg. 185. ch. 299 : *Le suppliant marchant espier estant en l'ouvroir ou Fenestre de l'ostel où il demeure, etc. Fenestre ou boutique de plusieurs denrées et marchandises, in aliis ann. 1445. ex Reg. 177. ch. 166. Hinc Fenestrier, Minute mercis populo. Stat. ann. 1294. in Reg. 205. ch. 304 : Item que nuls Fenestriers ou Fenestriers, ou regrattiers ou regrattiers ne puissent faire chandelle... pour vendre.*

* Fenestras et ostia tollere licitum iis, quibus jus est domum occupandi ob censos non solutos. Inventar. Chart. Monast. fol. 11. r. : *Certe tres... de viginti solidis censuibus... super quandum domum ad quatuor terminos persolvenda... Et possunt tollere hostia et Fenestras pro censu pincto.* Fenestre à bosse ou tralles sur ceru, in Chartul. Corb. sign. Cesar fol. 5. v. : *Fenestre Beauvoisienne, ibid. fol. 100. r. Fenestre Flamange, in Liti. remiss. ann. 1405. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 31.*

† FENESTRA MARTIS, Epitaphium Gauslini Archiepiscopi Biturici :

Octava Martis superat Apollo Fenestras,
Cum fora moros Ianalis repuit hinc gaudia mensis.
Hinc in locum Maillit. tom. 4. Annal. Beaudic. pag. 354. hic notat : *Ubi prius hos versus legimus, visum est eis interpretari de mense Martio, cuius die octava Gauslinus obiit.* At consulo Necrologio, in quo die 2. Septembris ejus solus notatur, per Octavam Martis Fenestras, quae Apollo sol superasse dicitur, interpretatur horum octavam Martis cum fenise tertie, quae hoc anno (1039.) cum 2. die Septembris coincidat.

* In ludaliis versiculis ex Epitaphio Gauslini legendum *lustrat*, pro *superat*, ex Cod. MS. regine Seneorum, nunc in Bibl. Vaticana sign. 592. alias 125. in quo legitur vita ejusdem Gauslini, auctore Andrea Fioriacensi monacho. Verum ex altero Epitaphio ibidem descripto efficitur hunc felicem prorsus esse Maillonii coniecturam, qui Martis Fenestras interpreta-

tor diem Martis seu feriae tertiae : unde mendum esse in laudato ibidem Necrologio patet :

Te recipit tellus vijs. Martis la Idus, etc.

Quod iterum confirmatur ex notis chronologicis, quae Epitaphium excipiunt in eodem Codice MS. : *Obiit autem venerabilis Gauslinus abbas Floriacensis et archiepiscopus Bituricensis anno Dominica Incarnationis 1039. Inditione 12. anno sui regimini 25. porro a restauratione templi 4. vijs. Idus Martii, medius Quadragesimae Dominica, ipsius noctis prima continui hora.*

* 2. FENESTRA, Lampadis genus. Vide infra Peritum. Codex reg. 7887. fol. 3. v. : *Hec sunt ornamenta quae A. de Bracin suspensor della Deo et bento Marciali,.... Prestrum qui illuminant eorum, etc.* Ilaud sciam in eadem notione in Testam. Abbon. canonici ann. 1191. inter Probat. Hist. Nem. pag. 32. col. 2 : *Dedit domni Dei dnas colitricas cum cussinis et Fenestram ferream.* an vero idem sit quod sequens

* 3. FENESTRA, Ciborium seu armarium, ubi reponitur pyxis, in qua sacra Eucharistia asservatur. Stat. MSS. eccl. S. Laurent. Rom. : *Quotienscumque Corpus Christi renovatur, Fenestra in qua reponitur, ubi araneis et pulveribus mundetur.* Liti. remiss. ann. 1382. in Reg. 130. Chartoph. reg. ch. 214 : *Lesquelz pillars emporteront... une boiste où le Corps N. S. soier reportent, laquelle li prendrent en une Fenestre de ledit eglise.*

* 4. FENESTRA, Apertura in silvis majoribus, ubi tenduntur casses ad rusticos capiendas. Charta ann. 1301. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 138. r. col. 1 : *Et se comance la premiere devise au coodres de Pauleon, près la Fenestre Guillaume de Chauxmes, et s'en ven joignant la forest droit au tranchiez Renaut Guarin.* Quartum aperturam jus, Fenestrage appellatur. Vide in Fenestragium 2.

1. FENESTRAGIUM, Jus istud exponendi panem vel alias merces in fenestris. Liber censuum et custumarum urbis Carnotensis ann. 1302. in Camera Comput. Paris. fol. 55 : *Le Fenestragie d'ileue, c'est à savoir pour chascune personne, qui vent pain à fenestre en la partie, que le Comte a à Chastiau-neuf, vaut 15. sols.* Charta ann. 1294. *En deniers, en blages, poignes, Fenestrages, vinages, veirages, etc.* [* Concord. inter Abbat. de Faversham et homines ejusdem villae in Abbrev. Placit. ann. 5. Edward. I. Kan. 44. pag. 313 : *De quadam custuma, quae vocatur Fenestrage, videlicet de percipiendo de quolibet mercatore vendente mercetoria in fenestra sua, quolibet die subbiti de quolibet fenestra unum quadranten.*]

* Seu Vectigal, quod ab exponentibus merces suas in fenestris exigitur. Charta ann. 1271. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 410 : *Aveningum, buschrum, fenestragium, mouningium, etc.* Reditus comitat. Namure. ann. 1289. ex Reg. sign. *Le papier aux oyseles* in Cam. Comput. Insul. fol. 73. r. : *Encor i a (à Namur) li eueus les stalages, les vetages et les Fenestragies.*

* 2. FENESTRAGIUM, praeterea nostri appellatur, cum in hastulidus, qui decertanturi erant, antequam in arenam decederent,

rent, armorum suorum insignia adium suarum fenestris aptabant, quo cunctis, ut dicitur, innotescerent. Jacobus Valerius in Tractatu MS. de droit d'armes de Noblesse, ubi de Torneaments : *Quant ce viendra au Fenestrage pour cloer son blason, le heaume doit estre couvert trois fois ou environ du blason du chef de la banniere.* Vetus Ceremoniale MS. au drey des Tournois : *Dit, que l'on faisoit Fenestre la veille du Tournay, et pour faire Fenestre le Lundi, et pour tourner le Mardi.* En un autre cri : *Oy orz, Chevaliers et Escuiers, qu'on vous fait à savoir un riche pardon d'armes, et tres-noble Tournement de par le blanc, et de par le vermeil, lesquels seront en la ville du Mans le 7. jour de May, pour estre aux hostes, et lendemain faire Fenestres, et des blasons de leurs armes à faire Fenestre, et celuy jour faire le vespre de leur monstres pour lendemain tourner.* Item Valerius enarrans, ut armorum insignia adium fenestris aptabantur : *Item doivent estre eleus deux Diarurs comme Juges, lesquels doivent appeller les Rois d'Armes et Heralux, afin qu'il leur dient le nombre des heaulmes, bannieres, et penons, tant d'une marche, comme de l'autre : afin que lesdits Juges puissent partir plus justement les Fenestres dudit Tournay.* Item doivent estre portées les bannieres et penons ausdites Fenestres, ensemble leurs heaulmes et tymbres : et sous lesdits heaulmes doivent estre cloez les escoupons de leurs armes. Et se doivent mettre par ordre des plus nobles de ceuz, qui naront le plus ven, pour la garde de la banniere, et pourvirement du penon. Item la veille du Tournay les Roys d'Armes et Heralux doivent porter lesdites bannieres et penons, et les heaulmes et tymbres tout ensemble esdites Fenestres environ l'heure de dix heures devant None : et se doivent lesdits Roys d'Armes et Heralux départir, pour servir les nobles, et iceluy Tournay. Infra :

Il est de coutume de tout temps, que pour chascun blason cloer, est deub un Roys d'Armes et Heralux, qui attache, et elcuet ledit blason, 8. sols Par. Fenestre les bannieres, ibidem. Ratio etiam Fenestram, ut aiebant, facienda, pluribus describitur a Renato Rege Siciliae, in Tract. de Torneaments pag. 60.

† FENESTRA, in Tractu Alateni est jus habendi Fenestras seu aperturas in silvis majoribus, per quas mane et vespere transiunt Rusticulae majores, et decidunt in casses qui ibi tenduntur.

* 3. FENESTRAGIUM, Jus fenestras seu aperturas faciendi in domo sua. Charta ann. 1399 : *Quandam domum fortim, cum... juriis, introitus, exitibus, apinglis, Fenestragiis et pertinentis universis.* Fenestris, Apertura, in Paeto inter abbat. et commun. S. Richarii ann. 1324. ex Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 2 : *Si aucuns veult faire une Fenestre de une fenestre tant seulement entre deux poteaux, etc.* Fenestre, eodem intellectu, in Liti. remiss. ann. 1395. ex Reg. 148. ch. 197 : *Le mary vit par un peris en Fenestre le rabault, qui estoit en l'ostel avec ladite femme.* Vide supra Fenitulus.

FENESTRARE, Ugationi, Fenestras facere, vel preparare. Fortunatus in Vita S. Albini Episc. Audeg. num. 18 : *Stattinge quod cecci sunt partier illuminati, tuncdem*

aliquando sumentes lumina alii ab umbra defuncti, nuncum agnoscentes ejus administrare se posse lumines consequi, ejus virtute potuissent partes Fenestras. [Gocelinus Notarius in Vita S. Augustini Cantuar. Maii tom. 6, pag. 398 : Nitebat curies, non arie, sed gratia calamistrata, caelesti nive dealbata, patriarchaliter filiosa, frons speculativa Dominica cruci patebat, quam media coma pro columna formosae Fenestrabat. Ibidem pag. 394 : Facies amabilis et reverenda, frons mediante coma suis columnis resplendebat Fenestrata; hoc est, aperta inter cincinnos naturales a dextris et a sinistris pendulos, quos arte compositi prohibent Statuta antiqui inter Anecd. Marten. tom. 4, col. 1190. his verbis : *Problemas etiam ne Clerici, comiter neglecto, comas nutiant, aut Fenestras tondantur. Vide Fenestras.*]

* Aliud vero sonat Fenestrar, Amice scilicet Fenestras, more amantium, astare, in Lit. remiss. ann. 1453. ex Reg. 184. Charoph. reg. al. Fenestrar : Pierre de la Croix missi avant de cher Fenestrar et amer par amour une jeune fille, nommée Jehannette.

† FENESTRARIA, FENESTRARIUS. Vide Fenestra.

FENESTRATIM, Obiter, per transennam. Theodericus Monachus de Invent. S. Celsi Episc. Trevir. n. 4 : Nos autem per tapinatus praecelsa fenestratim propagantes, humilibus oportet censere.

† FENESTRATUS, Fenestris apertus, perforatus. Plautus et Virgilio. Inventarium Eccl. Aphanensis ann. 1446 : Item alia parva mappa de canapi ad modum telae cum tribus barris in uno capite et in medio cum alius tribus de filo Persae et in capite Fenestrata. Hoc est, si bene coniecto, ad instar rhomborum vitreorum, quibus ad fenestras uti solent, figurata. Vide Calcei Fenestrati in Calceus.

* Illic metaphoricè Corde fenestrato, pro Perspicaci et intima penetrante praecordia, ut interpretantur docti Editores ad Acta S. Lupi episc. Trece. tom. 7. Jul. pag. 74. col. 2 : *Quam (Genovefam) dum corde Fenestrato conspiciunt, etc.*

* FENESTRELLA, FENESTRELLA, diminutivum a Fenestra, fenestella. Caremon. Rom. MS. fol. 6. v. : *Interim vero prior diaconorum aperta apanerit Fenestrella, quam populus expectans videre potest, etc.* Iost. ann. 1479. apud Ughell. tom. 1. Ital. saec. edit. 1717. col. 508 : *Deliberatum fuit quod ferret una Fenestrella in lapide, qui super hanc arcam jacebat, ad hoc ut sanctissimum corpus videretur, factaque Fenestrella, etc.*

* FENESTRUCULA, Eadem notione, in Hist. episc. Autiss. pag. 502. ubi de Guidone de Mello.

† FENEUS, Pauper, sine fide. Papias. Vide Fenetus.

FENGANGI, Vide Fengang.

FENGELDUM, Pecunia vel tributum ad arcendos hostes erogatum, a Saxonicis fca, hostis, et geld, pecunia, tributum, in Chartis Anglicanis tom. 1. Monast. Anglie. pag. 372. tom. 2. pag. 812. 827.

† FENICUM, a Graeco φένικ, color ruber, unde Ovidio Phoenicea vestes, eademque purpureae. Consultationes Zachari Christiani et Apollonii Philosophi lib. 3. apud Acherium Spicil. tom. 10. pag. 65 : Et si

fuerint delicta vestra ut Fenicum, ut nivem dealbabo eam; si autem ut coccum, ut lanam candidam efficiam. In Fenico obscuritas peccatorum, in cocco mens cruenta signatur. Hec Zaccheus, qui reddidit Graecum Isaie 1. 8. φένικον, per Fenicum; melius scripsisset Phanicum. Vulg. Interpretis habet Coccinum. Jo. de Janua : Fenicum, Herba fullonum quae nigram facit tincturam; unde Esa 1. Si fuerint peccata nostra quasi Fenicum. Melius dixisset coccinum vel rubram.

* FENICOROLANUS. Vide Mirobolanus.

* FENICULUM, Locus, ubi fenem congerit et asservat. Gall. Fenil. Obiit. eccle. Lingon. ex Cod. reg. 5191. fol. 184. r. : *Johannes de Saffris... dedit... dimisit domum suam... exceptis stabulo et Feniculo. Vide Fenile.*

* FENIERA, Prox. Fozillum, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

* FENIFICARE, Fenem furcillis versare et siccare, Gall. Fener. Charta Hugon. abb. ann. 1193. in Chartul. S. Dion pag. 355. col. 2 : *Fenum etiam Fenificabant et in gurgis (l. grangias) ducent. Vide Fenare.*

FENILE, in Gloss. vet. Locus, ubi fenam ponunt. Gl. Gr. Lat. : Ξενικόν, Fenile, Fenicium. ζενόβολος, Fenilium. Fenilium, in veteri Kalend. mense Junio, Tempus, quo fenem secatur. Adde Varron. lib. 6. Lex Salica tit. 18. § 3 : *... Si quis scuriam cum animalibus, vel Fenile incendit. Adde Legem Bajwar. tit. 1. cap. 14. [Virgilium ipsum, Georg. 3. vers. 351 :*

*Ne tot claudas Fenilibus brama.
Et Ovidium Metamorph. 6.*

Postisque cremet Fenilibus herbas.]

* FENISETA, Columellae Feniseca, Gall. Faucheur. Andr. Floriac. in vita MS. S. Gauri. Bituric. archiep. lib. 1 : *Salensis loci Feniseta, operi mediante jam die insistentes; prospiciunt communis quemdam reverendae canitit senem, etc.*

† FENNA, pro Femina, legitur in Charta ann. circiter 1100. fol. 183. Chartularii Matinicensis.

* FENNIQUS, Libert. S. Marcel. ann. 1343. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 387. art. 19 : *Concessit eisdem quod veniri possint ad omnia Fenniqui generis. Leg. : ad annua ferarum genera, ex aliis Lit. notante D. Secousse. Vide Feramen.*

† FENS, pro Fenum, habetur in Prosa. * FENSUS, Iustus. Gloss. Isid. Vox antiquata, unde Offensus, Infensus.

† FENTATUS, f. pro Fectatus. Vide in Elfondatus.

* FENULA, f. Rastelli vel furcille species, qua fenem versatur. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120 : *Fenula, fenon.*

† FENUTIO, a φένε, Color ruber, Pellis Purpurea. Vide Parthica peller.

† FEODA-FIRMA. Vide Feodofirma, in Feudum.

* FEODARE SOCIETATEM, Eam, fide data, inire vel firmare. Gesta consul. Andegav. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 29 : *Barones Turonici pagi Feodaverunt societatem, et beneficium ecclesiae largiti sunt.*

FEODIUM, Feodum, Feodagium, Feoderare, Feoderare, Feodatus, etc. Vide Feudum.

* FEORALIS, Qui agros alicui ad utendum dati sive locati. Charta ann. 1121. apud Murator. tom. 3. Antiqu. Ital. med. ari col. 1133 : *In primis paravit Petrus de l'alle pont de suo tenement de manno solibus iv. et stavia iv. de grano, et iv. de milio, et iv. de favis. Haec sunt Feorales; cetera scilicet et plantum et gualitum, et allogenatum de plantum et vinum et annonam semel aut bis plus in annum. Pluries ibi.*

FEORWEXDEL, Modus agri : quarta, ut videtur, pars acrae : nam Saxonicus, feor8, est quarta. Monasticum Angl. tom. 3. pag. 913 : *Meditetatem unius Feorwexdel terre de novo dominio, in eadem villa, et alteram medietatem unius Feorwexdel, quam Augerus tenet. [Vide Farving.]*

* FEODIUM, Feudum, Charta Hlton. episc. Trece. ann. 1126. in Chartul. Pontific. cap. 133 : *Dierbat etiam se... quicquid illi ab eis ibidem Feodum tenebant quo modo, Pontificatus monasterio ex eisdem Feodis concessi erant, pariter concessisse. Occurrit rursus in alia ann. 1400. ex Tabul. Flamar.*

1. FERA, pro Feria, Nundinae, ex Gall. Foire. Fulconius Monachus de Ogerio Carmetracensis : *Propter censum, qui solvitur ad Feram in mense Maii, etc.* [Instrum. ann. 1086. apud Mabill. tom. 4. Annal. pag. 411 : *Dominus et sancto Leopoldino concessit ipse benignus Princeps Archibaldus ipsius loci Feram annualem, et Feras omnes de cunctis hominibus ad feram venientibus, totum districtum in ipsa Fera. Ubi observandum vocem, Fera, 2^a, loco poni pro jure ipso Fera quod persolvebant nundinatores. Memoriale Potestatum Regisium, Auctore Anonymo, ad ann. 1211. apud Murator. tom. 8. col. 1082 : *Et eo anno incepta fuit Fera S. Mauriti, et fuit facta ad Platem. Platum in contrata S. Mauriti supras strate.] Occurrit praeterea in veteri Charta apud Marcum in Hist. Benehar. lib. 5. cap. 9. n. 4. et in Libertatib. ville de Moneto in Biturigib. apud Thomassierum lib. 1. cap. 65. Vide Fera 3.**

† FERA, Jus nundinarum quod Dominus competebat. Privilegium Ludovici pro concessum Raminco Abb. S. Sulpicii Bituric. ex Chartul. ejusd. Monast. fol. 30 : *Praeterea concedimus in vestimenta et coloria Fratrum monachorum sicut fuerat diu, omnes Feras annuales mercati cum integritate et districtum. Eadem notione usurpata in Charta ann. 1040. modo observavimus.*

2. FERA, Prædium rusticum, quod Affare alii vocant. Vide in hac voce Charta Bernardi Vicecomitis Carcasense ann. 1108 : *Et aliam Feram cum mansionibus arietis, ubi sto. Infra : In villa Limos annuam Feram cum suis mansionibus, et cum suis ortis, etc. Vide Fera [in Ferie.]*

3. FERA, Apri femina : nam et Fera pro apri dixerunt veteres, ut monitus 1 Salmasio ad Capitulum pag. 268. Charta Fundationis Abb. S. Marie Santonens. ann. 1047. apud Sammarthanos : *Statutum ut quotannis Abbatis missio venatorum suo, quoquo modo poterit, habent de praefata villa ad recceandum feminam imbecillitatem, aprum unum cum sua Fera, cervum cum*

erret, damum cum dama, caprum cum caprea, etc.

FERA REGALES, quam Angli Staggon appellant, in Legibus forstarum Canuti Regis cap. 21. 24. 26. 34. ubi *Fera regales* distinguuntur a *Feris forestis*; est autem Staggon, Anglis *Stagge*, cervus, cuius venatio regalis dicitur. [*Fera majores* vocantur in lege Bjarw. tit. 19. §. 7.] Observat Nonius *ferus*, singulariter appellari cervum a Virgilio lib. 7. *Æneid.* app. 489 :

Pectebatque Ferum, paroque in fonte lavabat.

Narrat vero Luthiprandus lib. 3. cap. 4. Lanthbertum Mediolan. Archiepisc. Burcardo Suavorum Ducem, quasi hoc easet privilegium amoris, concessisse cervum, quem li suo in brolo venaretur, quod nulli unquam christianis magneque concesserat amico.

FERA FORESTÆ, in eisdem Legibus forest. cap. 21. 23. 27. ubi aper bestie foreste dicitur, non vero caprelli, lepores et caniculi, [*Fera silvestres et omnes aves que alias esse capitunt non venio lepores et vulpes*, in chart. Adm. de Stauelei iuter Placit. Johann. reg. in Abbrev. Placit. pag. 93. Ebor. rot. 2. in dorso.] Quippe, ut apud Hygium in Astronom. lib. 3. pag. 73. nobiles venatores circa lepores non venantur : unde capritur Callimachus, quod Dianam dixerit leporum sanguine stitiri, Libertates villæ de S. Paladio in Biturib. ann. 1279 : *Per totum dictam forestam... venari poterunt ad omnia animalia in quidem, si magnam feram, cervum, aprem, caprolem, vel aliam grossam feram cepint, tribuantur eam propositio vel servitibus presentare*, etc. Legibus nostro Frederici imp. lib. 2. de Feud. tit. 27. §. 5. rite tendere, aut laqueos venantur omnes, nisi ad ursos, aut apros, vel lupos capiendos. Aprorum tamen venationem Regibus proprio finisse insinuat Theganus de Gestis Ludov. pii cap. 20 : *In mense Augusto, quando cervi pinguiissimi sunt, venationi vacat, usque dum aprorum tempus advenerit.*

FERA BANNITA, quarum venatio interdicta est, in Chartis ann. 1056. 1065. in Probat. Histor. Limburg. pag. 29. et apud Zyllesium pag. 40. Alia Henrici imp. ann. 1019. in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 365 : *Ut nemo abique licentia et voluntate profecti Episcopi successoresque suorum infra predictos ejusdem foresti terminos banni conclusionem velitis presentari venari, aut aliquod genus Ferarum, quod in forestarum jure bonni interdictum, lege qualibet, venatoria industria capere, vel decipere.* Charta alia tom. 3. pag. 543 : *Ubiq. erat bonus Brasinarum predictorum dominorum. Sed hic agitur de prato, non de silva.*

4. FERA. Matth. Silvaticus : *Pecus, i. animal monstruosum, quod generatur in utero mulieris, quod Salernitane mulieres vocant Feram.* Occurrit hæc vox, sed alia notione, apud Thomam Archiepisc. in Hist. Soloniensis cap. 41. et in Historia Arcuthe de Gestis civium Spalatensis cap. 3 : *Quot claudibus antefectis, videlicet epidemia, fame, Fere, et ferro tota ille provincia... flagellata est.* Ubi *Fera* videtur esse *pestis*.

5. FERA RECUSABILES. Vide *Sphæram* Italice.

† FERACULUS, Aliquantulum ferax. Jo. de Janua; unde emendanda Gl. Lat. Gall. Sangerm. : *Feraculus, Feluacut, a ferox.*

† FERAGO. Vide *Ferrago*.

† FERAGALE, FERAGIALE, FERAGIALE, FERRIALE. Idem quod *Ferrago*, Agri portio, in qua ad viridis tantummodo pabuli saginam orilem, vel granum quodvis invicem mixtum scilicet, viridarium. Charta admort. Caroli VIII. in Reg. Cam. Comput. Paris. alias Bitur. fol. 151. r. : *Item super una eminata terre, cum borda et Ferragiali, quem Arnaldus Villarii tenebat, xvij. den. Tur. et obol. Turon. Et fol. v. : Item super una eminata arti, cum Ferrali ad podium Martini, etc. Fol. 152. v. : Item super sex punheriatis Ferragialis, ... unam cartierum frumenti. Denique fol. 153. r. : Item super uno Ferragali ad ortos de retro villam, ... unam pictam Turon. Vide infra *Ferragale*.*

† FERAGIUM, Pabulum viride ex ordeo, vel grano quovis, aut palea, sive feno, Gall. *Fouage*; nisi sit Tributum proferis seu nundinis exsolvendum. Charta Infredi de Rodem confirmata a Carolo IV. ann. 1344. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 42 : *Concessi Roberto Postello, ... domum suam, ... ab omni servitio quitam, exceptis litiis, quatuor nummis.* *Feragi.* Vide *Feraticum* et *Ferragium*.

† FERAGULUM, Cooperatorium, Gloss. Bibl. MSS.

1. FERALE. Italica, Lanterna, in Gloss. Franc. Barber. ad Docum. d' amore. Vide infra *Ferletum*.

2. FERALE. Peccatum mortiferum. Charta ann. 1045. ex Tabul. S. Viti. Masil. : *Nos fratres Petrus et Feraldus, metuentes Feralia nostra nostrorumque parentum innumerosa crimina, ex possessionibus nostris largimus S. Christi martyri Flerici, etc.*

† FERALITER. Ferarum more. Contra Pisanos fremebant illico Feraliter, et dentibus fredebant, in Chronico Pisano apud Muratorium tom. 6. col. 105. Utilitur etiam Petrus Damiani in Epistola a Mabillonio laudata tom. 4. Annal. Bened. pag. 577. et Fulgentius Mytholog. 3. 1.

† FERAMEN, Fera venatica, *Ferum* et *Ferarium*, Occitanica. Capitulare 1. Caroli M. ann. 802. cap. 39 : *Ut in forestis nostris nemo Feramina nostra furari audent, etc.* Capitulare de Villis cap. 36 : *Et Feramina nostra intra forestes bene custodiant. Perperam Feraminibus editum cap. 65. Charta Pipini Regis Franc. pro Monast. S. Dionys. : Pœ nos et diversis Feraminum generis, seu et forestarum cum ipsorum manibus in ipsa foreste per diversa loca commanentes.* Alia Caroli M. pro eod. Monasterio : *Cum utriusque generis Feraminum, cervorum, capredorum, etc. Eginhardus Epist. 7 : Conventi de quadam furto, furando Feramina in dominica foreste.* Capitula Caroli C. : *In Lingiv. portus et Feramina accipiant.* Adde Capitulare 2. ann. 813. cap. 18. Philippus Monachus in Histor. Franc. MS. ubi de Guillelmo Rufo Rege Angliæ :

Ciers i mout et bines, et dains,
Puis Coumies, lievers, et Ferains,
Et maniere de sauvageine.

Infra :

Et s'as les glises absteus,

U tu as la forest plantée,
Qui de Fierains es habitée.

† FERAMES. Idem. Lex. Aleman. tit. 99. §. 4 : *Si rubens Feramus cum ipso agniturus est, etc.* Quo loco rubens *Feramus* nostris dicitur *Beste fenne* : Gallis *Beste noire*. [*Germ. Rothwild.*] Occitani *Feramio*, lupum, vel quavis aliam feram silvestrem nuncupant, vel quodvis phantasma.

† FERANCUS. Rigordus in Philippo Aug. de Franc. : *Quos cum multis post idem Valentinianus præliis attentasset, nec vincere potuisset, proprio eos nomine Francos, quasi Feranens, i. Feroces appellavit.* Rescript forte Rigordus Belgicum *Frangie*, quod est *nebulum, asperum, trux, ferox*, unde etymon accrevit *Wendelins*. Vel potius id hausiit ab Adone Vinnensi in Chronico : *Francos Italia Attica Valentinianus Imperator a feritate et duritia atque audacia appellari primus voluit.* Præfatio ad Legem Salicam : *Gras Francorum inclyta, audax, velox et aspera.* Isidorus lib. 9. cap. 2. de eisdem : *Alii eos a Feritate morum nominatos suspicant, eo quod bruti sint.* Gesta Francorum cap. 13. de Francis : *Quia populi Ferocissimos est.* Feritas barbarica, in leg. 2. Cod. Th. de Postlim. (5.5.) Ferocitatem eandem Gallis ipsis veteribus ascribit Egesiphus lib. 3. cap. 9 : *Ferinus ad Gallurum incolat, populus natura feroces, et naturalibus moribus ferociores, etc.*

† FERARIA. Glossar. medic. Simon. Januena. ex Cod. reg. 6659 : *Ferarium vel ferarium vocant membra, que est scorophana, et urtica motua a quibusdam vocatur, eo quod folia urticae similis habeat, non tamen urentia.*

† FERARICUM, Locus, ut videtur, in quo fera venatica concluduntur. Excerpta Chron. Vetro-Cellensis apud Eccardum de orig. Domus Saxon. col. 103 : *Plures milites illi percussit et Ferarium Regis destruxit.* Col. 103 : *Willelmus Murchio intrauit Bohemiam cum exercitu valido et Ferarium Regis ante Pragmam devastavit, ac percussit plurimos militesque prospere revertitur.*

† FERATICUM, Tributum proferis seu nundinis solvendum. Donatio ann. 1086. apud Miram tom. 1. Diplom. Belgic. pag. 268. col. 2 : *Locum illum ab omni seculari lege vel consuetudine liberum, banno scilicet, latrone, inventionis, furto, foro, Feratico, raleone, ambium etiam, præcituram atrii vel cloustris, etc.* Vide *Fera* 1.

† FERATUM, dicitur a *Fera*, et sunt *Feratra*, tecta silvarum spissa. Ita Papias, et Jo. de Janua. Id est, loca in silvis spissiora, in que fera se recipiunt.

† FERCIA, apud Poetam Latinum xii. sæculi, Secunda sacerorum persona, que alias *Firgo*, nunc *Domina* vel *Regina* appellatur, ut scribit D. Frez in Dissert. que exstat tom. 5. Comment. Acad. Inscript. pag. 255. ubi hanc vocem accendendam docet a Persarum lingua, quibus *Frz* vel *Ferzin* primum aule præfatum sonat, seu secundum a rege : unde Poetis nostratibus *Fierce*, *Fierche*, et *Fierge*. Mirac. B. M. V. MSS. lib. 2 :

La grans roïne, la grans dame
Ki du ciel est reine et Fierce, etc.

Ibidem :

Ne je n'ara peon, n'auin,
Roi, chevalier, fierge, ne roe, etc.

Le Roman de la Rose :

Car on n'ave pas les garçons,
Fes, chevaliers, fierge, ni roes.

Poema Vetula :

Roy, roe, chevalier et auphin,
Fierge et peon, etc.

Rursus :

La roynz que nous nommons Fierge.

Poema Alex. MS. part. 2 :

Roy, Fierce, chevalier, auphin, roe et corus
Furent fet de saphir, et si ot en moles.

† FERCO. Vide Ferto.

FERCOSTA, Navigii species. Statuta Alexandri II. Regis Scotiae cap. 25 : *Si aliqua navis, vel Fercosta, vel aliud vas appellatum fuerit.*

† FERCTUM. Vide Fectum 1.

FERCULA, Quae pro nuptiis celebratur Curioni seu Sacerdoti ex iure praestabantur, [vel ab eis exigebantur, etiam sub excommunicationis poena. Vide *Missus* 1.] Charta C. Archiep. Senonensis ann. 1200. in Tabul. Maurigniacensi n. 79 : *Omne beneficium nuptiarum, sive fuerit in Ferculo, sive fuerit in alia re, etc. Statuta Syvoldia Odonis Episcopi Parisiensis. cap. 7. § 4 : Prohibetur districtis sub poena suspensionis, ne ullus Sacerdos aut Capellanus exigat aliquod ante benedictionem nuptiarum, sive pro testimonio ferendo, sive pro matrimonio celebrando, occasione Ferculorum, qua debentur pro nuptiis celebrato autem matrimonio recipiat Fercula sua, et exigat, si necesse est, sicut consuevit esse. Id etiam statuitur in Constitucione Odonis Legati contra Simoniacos lata in Concilio Provinciali Syriac ann. 1254 : Item et pro officio circa celebrationem nuptiarum impendendo, quoddam Ferculum et duas ampullas vini, vel aliquod simile pretium a nuptiis exigunt et extorqueant. Bulla Alexandri PP. ann. 1234. apud Perardum in Burgundici pag. 434 : Si autem ultra 4. denarios datum fuerit pro eis, duae partes erunt Prioris, et tertia pars erit Sacerdotis, et Ferculo pro nuptiis celebratis, vel quod datur nomine Ferculorum. [De Ferculis nuptiarum vocatis Epaulas, in Charta Guillelmi Abb. Floriac. ann. 1296.] Vide *Ferantium*.*

Debebantur quoque in purificationis mulierum, ut colligitur ex Charta ann. 1178. in Chartul. S. Vinc. Laudun. ch. 92 : *Habeat (presbyter parochia) baptisteria, confessiones, refectiones in nuptiis et in purificationibus mulierum constitutas, etc.*

† **FERCULARE**, ut *Ferculum*, Gall. *Mets*. Charta Petri Abb. S. Crucis de Talemondo ann. 1266. de officio Aquarii : *Item tenebitur dictus Aquarius in vigiliis festorum principum,.... hoc Fercularia plenaria ministrare, videlicet in quolibet ferculo tres pecias marculii, etc.*

† **FERCULARIUS**, Dapifer, de cuius dignitate in aulis Regum infra dicitur in *Seneculis*. Post Heinrichum Fr. Reg. Annorum Regiam, Philippum Heinrich filium et Regem jam designatum, Robertum et Hugonem fratres ejus, Rodulfum Comitem,

Mainardum Archiep. Senonensem, Rainaldum Camerarium, Guillelmum *Fercularius* subscrisit Chartam, cujus meminit Mahillobis tom. 4. Annal. Benedict. pag. 552. † **FERCULATUS**, Fercula pastus. Andreas Abb. in Vita S. Johannis Guiberti, Julii tom. 3. pag. 346 : *In qua diu penuria ita erant exultantes et gaudentes, velut solent lacerari homines ceteri delictis multiplicibus Ferculati, et opibus nimis ditati.*

FERCULUM GENERALE. Charta Joannis Thesaurarii S. Quintini ann. 1094. ex Tabulario Ilumolariensi Ch. 30 : *Ordinavit etiam curias eorum, ut in die S. Trinitatis, quae ante Domini adventum quibusdam in locis celebratur, die scilicet nostrae nativitate, quando viverem, et in anniversaria mei transitus commemoratione refectio eorum uno quolibet generali Ferculo communiter et indesinenter amplectantur, etc.* Vide *Genestaria*. Anastasius Bibl. in Hist. de Exilio S. Martini PP. pag. 86 : *Jussit eam surgere a Ferculo, et stare. Supra Genestarium, Genestarium sedile, et portatorium, dixit, Cantica Canticorum : Ferculum fecit abbas Rex Salomon de lignis Libani, columnasque fecit argenteas. In quem locum Apollin : Ferculum a ferendo nomen accepit.*

Notum est apud Latinos Ferculum fuisse Gestamen, quo in pompa uti solebant : quocirca Tullius lib. 1. Off. dixit : *Convendunt est ne tarditibus atamur in ingressu mollioribus, ac simulac pompam Fercula esse videmus.* In his ferulis defecti consuevit simulacra oppidorum, coronae, machinae et id genus alia. Consult. Lexic. militare Caroli de Aquino voce *Ferculum*.

FERDELLA TERRE, Quarta pars virgate terre, ut colligit Spelmanus ex veteri MS. cujus haec laudat : *Decem acra terrae fuerint secundum antiquam consuetudinem unam Ferdellem, et 4. Ferdells faciant virgatam, et 4. virgate faciant unum hidum, et 4. hidae faciant unum frodum militare.* [Madox Formul. Anglic. pag. 54 : *Ex saeculi praedictum Thomam inde per ramum arboris, ad tenendum in capite de me per servitium quinque partis unius militis, cum quinque Ferdellis terrae de Bacvetla.*] Vide *Ferdengel*.

† **FERDELLUS**, Fasciculus. Acta SS. Junii tom. 3. pag. 396. de S. Alena : *Et iterato per eadem repotum in quatuor Ferdellis in praesenti capsa altera die.* Vide *Fardellus*.

FERDFARE, in Fleta lib. 1. cap. 47. § 53. est Quietantia eundi in exercitum. Vide *Firdfare*.

FERDINGEL, Modus agri. Domesdei tit. Somerset, Ermenton : *Hinc manerio pertinent consuetudines istae : de Ferdingel 30. den. etc.* Ubi Spelmanus observat, Agri-mensores Anglicos Forthindell usurpare de quarta parte aere : pulsat tamen hoc loco *Ferdingel* intelligi, vel de quarta parte virgate 5. aeras continendi, vel de quarta parte carucatae, vel ejusmodi alicuius mensurae. [Vide *Ferdella*.]

† **FERDINGMANXUS**, Thesauri custos. Barbaricum vocabulum. Joan. Skennens de verborum significatione pag. 66.

FERDONI. Vide *Ferto*.

† FERDWRTHI. Vide *Faldwrthi*.

FERDWRTHA, juxta Fletam lib. 1. cap. 47. § 15. est *Quietantia muris in exercitu*. Id est, ut interpretatur Edw. Cogan ad Littletonem sect. 96. *Idem esse de onibus armorum. Occurrit in Monast. Angl. tom. 1. pag. 390. Vide Firdwita.*

† **FERRE JONACHE**, pro *Feria Judaica*, ut arbitror, seu Dies, quos Judaei colunt ab opere servitii feriendo seu cessando. Canonibus antiqui penitentialibus, apud Acherium tom. 11. Spicil. pag. 72 : *Augustinus vel incantationibus servientem a conventu Ecclesiae separandum ; similiter et Judaica superstitiosis vel Feris inharentem. Vide Ferie.*

† **FERREBRES**, *Wepsum*, in Glossae. vet. ex Cod. reg. 7641.

FERENDARIUS, Procurator, qui vice alterius in judicio causam agit : Gern. *Furspreck*. Occurrit non semel in Speriode Saxonicio lib. 1. art. 60. 61. 62. 63. lib. 1. art. 14. 30. etc. [Vide *Haltius*. Glossae. Germ. col. 559. voce *Furspreck*.]

† **FERENDUM**, Officii ecclesiastici species. Formula, qua alicui vice archiepiscopi committuntur, in Forum. MS. id. 46. v. : *Ecce tuus nunc dignitate, et praebendas, beneficia et Ferenda, ac statuta, quae in civitate et diocesi praedictis per creationem, renunciationem vel mortem, vel alio quovis modo vacaverint in posterum, ad hactenus vacaverunt, quorum ad nos collectio, provisio seu electio quocumque spectat, personis idoneis libere conferre possis.*

† **FERESTARI**, Nonio, *Milites huius armature, quod quicquid opus esset, auxilio ferrent excursu levi, armis gravibus non indigebat.* De iis etiam Varro lib. 6. et Festus *Illustitius de Bello Catilini*. Postquam inventum est, unde a Ferentariis praevium committi posset, etc. Annal. Novesium apud Marten. tom. 4. Amplius. Collect. col. 673 : *His Ferentarii et nautae aliquot, qui ad hoc operam suam Parmentis elocant atroxis novitiis occurrunt.* Gloss. lat. Gall. Sangerm. : *Ferentarius, Portus de honore, ou de saietie, ou de fonde.*

† Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Ferentarius, qui fert vexillum, boydoyrie, a bandiera, Prov. vexillum. Vide Ferentes.*

† **FERESTARIUM**, Ferculum processionale. Joan. Longinus in Vita S. Stanislaus Episc. Mali tom. 2. pag. 254 : *Omnis est multitudo processionaliter ordinata, vexillum quo plurimus et Ferentarius praecedebat, Episcopo consistente in medio.*

FERENTES, Milites Bannereti. Anonymus de Rebus Frederici II. Imp. pag. 88 : *Factum est itaque, quod dum praebat Ficiarius prope Schingacum magnam Scabrum exercitum congrengosset, et ibi potius, qui vocati in partibus illis vexilla ferent, appellati vulgari lingua ferentes, fides Agria Rex illi profertur valenter, etc.* Vili Bannereti.

FERERIUS, [Idem f. qui *Ferentius* infra.] Ceremonialis Roman. lib. 1. sect. 1. pag. 29 : *Fereriis tapetum (portat) et pavum senibulum, et cassidem.*

† **FERRET**, pro *Ferretur*. Scriptura etc. 891. inter Concilia Hisp. tom. 3. pag. 102.

col. 2: *Pergit per terminos de Populeros, et frett in rivulum Chrove.*

† **FERETITAS**, pro Feritas, quod proprium est feritatis. Charta ann. 1357. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 448: *Dicta fera et bestie silvestres... gentibus diversa dampna irreparabilia inferunt; et cornua, dracis, et ipsorum Feretitates contra ipsos eliciunt.*

† **FERETRALE**, Nomen loci, a feretro, ut videtur; f. quod prope cetermetum vel patibulum situs erat. Charta ann. circ. 1077. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 194: *Dono eriam extra muros praedicta urbi Tolosae terras omnes, quas habeo ante portum civitatis, ubi vocant ad Feretrale. Vide Feretrum 1.*

† **FERETRARIUS**, Custos sacrarum Reliquiarum in feretro reconditarum. Acta SS. Junii tom. 4. pag. 579. de S. Etheldreda: *Et in cloacum project (imagines) non designans eis locum usque ad fratris Roberti bykeling Feretrarii et Monachi Elyensis adventum.*

† **FERETRUM**, Nuxupropior, Isidorus lib. 8. cap. 19: *Ubi Janus defertur. Sarcophagus, in veteri inscriptione apud Gruterum 607. 1. seu capsula, vel arca, quae effertur corpus humandum.* Gloss. Gr. Lat. 4009, *Lectica, Feretrum.* Servius et Isid. lib. 10. cap. 11: *Feretrum, Locutus, ubi mortui feruntur, et ut Graecum nomen, nam Graece φέρεται dicitur.* Gloss. Aethiopia: *Feretrum, Bæ re.* Unde nostris *Bierre*. Fortunatus lib. 6. Poem. 7:

*Interea vehitur tristis lachrymosa Feretro,
Solvit et cressas obsequialis amor.*

Leges Henrici 1. cap. 36: *Amici extrahant mortuum, deferentes in Feretrum, et portantes eum ad Ecclesiam.* Hinc *Feriet*, et *Ferietes* loculus aut capsula, in quibus Sanctorum corpora vel reliquiae reconduntur, dicimus. Hugo Flaviniac. pag. 122: *Ornamentum Ecclesiasticum quampulcherrima et Feretrum, ubi sunt reliquiae Sanctorum, etc.* Hieronymus Presbyter in Hist. Episcoporum. Virdunensium n. 19: *Feretrum, ubi sunt novae reliquiae Sanctorum, honestissime decore composuit.* [Epistola Prioris S. Milburgi de Venetis in Anglia circiter ann. 1166. inter Auecd. Martium. tom. 1. col. 476: *Egremente Convenit cum Feretro comitante innumerabili multitudo hominum utrasque usque, ad processionem, et moris est Ecclesiae nostrae, etc.* Et tom. 3. col. 644. G. in Chronico Johan. Iperit Bertiniano: *Sedula quidammodo seditione, Ecclesiae thesauri dirubantur, ciborior, Feretrorum, ceteroque jecula auro et argento decernuntur, etc. Item in conductu processionali Feretri B. Mariae, etc. in Obituarius MS. Eccl. Morinensis fol. 30. ubi semel et iterum recurrit vox Feretrum ead. notatione.] Will. Guizart tom. 1205:*

*Et ex cunctis et cunctis,
Cunctis cora sainte en une Fierre.*

FERETRA reliquias Sanctorum continens ad cottogandas elemosynas in redificationem Ecclesiarum aut in alias necessitates cum processibus circumdata, non semel legere est. Was processiones ad offendum vocat *Egidius Aureus Vallis* in Hist. Episc. Leod. cap. 55. Vide *Reliquiae*.

FERETRO CABALLARIO VINI, apud Bedam

in S. Benedicto Episcopo cap. 21. et in Vita S. Erkenwaldi Episcopi Londoniensis.

† **INFERRARE**, Feretro inferre. Lambertus Ardensis pag. 19: *Hujus autem reverendissimum sanctissimae Virginis corpusculum populo demonstravit, et Inferavit venerabili Ecclesiae Morinensis Episcopus Milo secundus.*

† **FERETRUM**, Pyxis, in qua sacra Eucharistia reconditur. Ordinar. MS. eccl. Rotom. *Finitis minutis (Dominicis in Ramis palmarum) deferatur Corpus Domini ad locum determinatum in Feretro a duobus sacerdotibus de secunda sede in albis, et sint duodecim famuli circa Feretrum portantes duodecim torchias.*

† **FEREUM**. Litteræ anni 1285. apud Rymer. tom. 2. pag. 262: *Fenditor extraneus... de salmace Feret vel pannorum lanorum a. den. An legendum Ferri?*

† **FERNELETO**. Vide *Perthebero*.

† **FERRO** Vide in *Peto*.

† **1. FERIA**, Transitus est qui cymba fit in ulteriore ripam. Trajectus. Sed hoc a Saxone. fer seu far, iter, et Ele, aqua. Hinc fer-seal, naulum. Gr. φέρω, a. exipio, trajicio, transvehio: atque inde portus. Ita Spelmanus.

† **2. FERIE**, Singuli dies hebdomadis dicti, ut est apud Hieronymum, non quod in his feriendi necessitas incumbat, sed quia septimana Paschalis, quæ erat immunitas ab opere faciendi, et feriata. Unde cum sex illi dies post Pascha feriati essent, et ea esset prima anni Ecclesiastice hebdomas, inde factum, ut omnes dies septimane vocarentur Ferie. Lex enim est Constantini M. qui hebdomadas ante et post Pascha, dæpaxto et feriatis sancivit. Sed usus obtinuit, ut posterior tantum esset feriata, ut est in Syn. in Trullo can. 66. Will. Brito in vocabul. MS.: *Feria idem est, quod cessatio, unde et sollemnem antiquius Feriam appellabant, i. cessantibus ab operibus servilibus...* Et nota, quod Judei dies sabbati appellant, non autem Ferias dicimus, quod omni die feriare, i. cessare a peccato debemus, unde dicimus primam Feriam, sc. diem Dominicum, secundam, tertiam, quartam, quintam, sextam, sabbatum. Similia habet Joann. de Janna. Tertullianus lib. de Jejunio cap. 2: *Proinde nec stationem, qua et ipsæ quidem suos dies habeant, quarta Ferie et sexta.* Primus igitur hebdomadae dies Dominicus dicitur: qui post sequitur, secunda Feria; et sic deinceps. Vide Durand. l. 7. cap. 1. n. 10. 11. et Henric. Valestin. cap. 1. Beda in Hymnis:

Nostris more dies Ferie sunt nomen habentes.

[* *Feria 8. Epiphania Domini*, in chart. ann. 1214. ap. Illatus. Chronol. med. ævi pag. 49. i. e. in octava Epiphania; *Feria 3. proxima ante festum Galli*, in chart. ann. 1302. apud Gudien. Cod. Diplom. tom. 3. pag. 964. i. e. Die Martis qui præcedit festum S. Galli.]

* *Fere*, eadem acceptione, in Vita S. Ludov. edit. reg. pag. 310: *Il feroit chascun jour chanter messe du jour à haute voix et à note, convenable à la Fere ou de la feste.*

* **FERIA** AD ANGULUM. Ordinar. MS. eccl. S. Vulfr. Abbavil. xiv. sæc.: *Feria*

quarta jejunii ante Natale, quæ dicitur ad Angulum. Ab Evangelio, *Missus est Gabriel Angelus*, quod in ea feria cantari solet, sic nuncupatur.

* **FERIA CORCI NATI**, Quarta post Dominica *Lætare*. Dicitur etiam *Feria vel Dies magis scrutari*.

† **FERIE** de excursio dicuntur in Ecclesia Ambrosiana juxta Macrois in Ilivilex. omnes currentes die ab ultima Dominica Adventus, usque ad Christi Natalitatem, quod majori solemnitate celebrentur.

FERIE LEGITIME, in Pœnitentiali Romano, Theodori, et Bedæ, crebro occurrunt, verbis gratia: *Si infra 30. annos adolescens fornicationem faciat, tres quadragesimas, et legitimas Feras...* pœnitent. Id est, junctis tres quadragesimas, præter Feras legitimas, seu dies, in quibus indicta sunt jejunia ab Ecclesia, [hoc est, Feria secunda, quarta et sexta, quibus jejunare in Ecclesia consuevit erat.] Infra: *Presbyter cum puella fornicans, annos quatuor, et tres quadragesimas in anno, et Feras quatuor ex sextis in pace et aqua.*

* **FERIA MAGNETICA**, Quinta post Dominica *Oculi*. Dicitur etiam *Solis populi*.

* **FERIA QUINTA MAGNA**, Majoris scilicet hebdomade, in Tract. pacis ann. 1466. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 209.

* **FERIE ROGATIONUM**, Dominica Rogate et ferie duæ quæ eam sequuntur.

† **FERIA SEXTA MAGNA**, Dies Parasceves, Feria sexta majoris hebdomade. Miracula B. Simonis de Lipina tom. 4. Julii pag. 561: *Incipiens a Feria sexta magna usque ad Feriam secundam Pascha.*

† **FERIA SEXTIMA**, pro Sabbatum, in Vita S. Folcuini Episc. Tarratun. sæc. 4. Bened. part. 1. pag. 618: *Transit autem anno Incarnationis Dominice octingentesimo quinquagesimo quinto, Indictione tercia, Feria septima vespere.* [* *Feria septima prima, Vigilia Pasche.*]

† **FERIE SOLEMNES**, Dies festi, quibus ab opere servili cessandum. Rudolphi in Vita B. Rabani Episc. Mogunt. sæc. 4. Bened. part. 2. pag. 116: *Dies erant natalitius Sanctorum martyrum Januarii et Magni: præceptum est omnibus...* ut ea die rurali ac servili opere vacarent, dicimus festum operent. Contigit in villa quadam... ut unus eorum... cum suis exiret in agrum... ceteris solemnes Feras celebrantibus.

* *Feria 2. quæ cantatur Sicut oculi servorum 5. Idus Martii* ann. 1185. in Gall. Christ. tom. 3. Probat. col. 49. Secunda post Dominica *Invocavit*.

* *Les Foires de Noël*, in Lit. remiss. ann. 1390. ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 189.

FERIARI, Diem festum colere, ab opere servili cessare. Hayto Episc. Basileensis cap. 8: *Ferandi vero per annum isti sunt dies, etc.* Passim. [Active sumitur in Vita B. Meinweri tom. 1. Junii. pag. 521: *Et Puppin rediens sanctum Pascha idem Feriavit.*]

* *Nostris Fêrer, Foirer et Foirier*. Stat. eccl. Turon. ann. 1396. cap. 52. ex Cod. reg. 1337: *Prænotandum est licet, ut sciunt tempora Feriendi per annum, Ubi versio Gall.: N'est astourours laiz le temps de Fêrer les festes.* Stat. ann. 1330. inter

Consuet. Genovef. MSS. fol. 2. v.º: *Nutz foubours ne peut, ne ne doit au jour de feste, que li commun de celle Foire, foubour.* Charta ann. 1314. in Chartul. S. Maglor. ch. 54: *Lequel arbitre... en pourra arder... toutesfoiz que li plus a jour Fairie ou non Fairie.* Occurrit præterea in Lit. ann. 1381. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 594. art. 12.

FERIALIA, Libri, in quibus conscripta erant festa Martyrum. Epistola Chromati et Heliodori Episcoporum ad B. Hieronymum de opere Martyrologii colloquio: *Ut famosissimos Ferialia de archiepo S. Eusebii Casarene Palestina Episcopi inquirere, Martyrum ad nos dirigas festa. Vide Ferialia suo loco.*

¶ **FERIALIS** DIES, dies hebdomadis officio Sanctorum vacantes. Constitutiones Cardinalis Mendozae tom. 4. inter Concil. Hispan. pag. 25. col. 1: *Celebratur singulis diebus Ferialibus, quoniam non sint festa de præcepto, missa de mane, quæ terminetur ante ortum solis.*

FERATICS DIES, Ferialis hebdomadis. Capitul. Caroli M. ann. 813. cap. 28: *De Jaidotis hominibus, qui solent incongruas commotiones facere, tam in Dominicis diebus, quamque et aliis solennitatibus, sicuti et in Ferialibus diebus.*

¶ **FERATIS** DIES, Festivus. Concil. Pisanum tom. 6. Spicileg. Acher. pag. 271: *Suum convocationem die Ferato indixerunt, scilicet ipso die Sancti Johannis Baptiste. Ferati dies, quibus divino cultui vacatur, in Capitul. Caroli C. cap. 8.*

* **Ferale**, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1388. ex Lit. reg. 133. Chartoph. reg. ch. 179: *Après plusieurs choses, j'ai par ledit Guot et Regnant son frere parlé de monseigneur saint Gregoire, en disant que c'estoit un glorieux saint, et qu'il avoit esté corderoucier. Fièrement eurent li corderoucier, dunt ledit Perron suppliant: mais sa feste n'est pas Férale. Unde S. Gregorius, qui Magnus inscribitur, sutoriam artem exercuisse acceptipit, penitus ignoro: si tamen hic designatur, cum de sermo sit, cuius festum mense Martio celebratur.*

3. **FERALE**, Nundina, Mercata, Italia Fier, Gallis Fairs, Feyres et Marches, apud Brittonum pag. 21. 33. 36. etc. Ita porro appellatur, quod ut plurimum in Sanctorum Patronorum festivitibus, vel Ecclesiarum encensis ac dedicationibus instituta fuerint, cum scilicet vicinorum populorum ad illas frequens fit concursus. Charta Ludovici VI. Regis ann. 1117. ex Tabular. Maurinacensi: *Nundinas, quas Ferialis vulgariter appellamus. Acta Episc. Cenoman. (tom. 3. Anal. Mabillonii pag. 321): Dederunt B. Juliano unam Feriam in Civitate Cenomaniensi in anniversario die Consecrationis matris Ecclesie tribus continuis diebus celebrandam, scilicet die Dominico et de Luna. Consuetudo Lorrici ann. 1187: Quando homines de Lorrici ibant Aurelianensium cum mercatoribus sua, pro quadragesima solum munum persolvant in urbem egressi, scilicet quando non ibant causa Ferialis, etc. Charta Philippi Regis Francor. ann. 1195. in Tabul. Prioratus S. Nicasis Meduntensis fol. 15: Feriali quocumque nomine alio mercatorum nundinae dicunt, etc. Charta Fundationis Abbatie sancti Stephani Cadom. apud Lucam Acherium in Notis ad Vinum Landfranci: in territorio Cadomi Feriali 3. diebus, ita ut quilibet horum dierum in secunda Feriali emerit, totum mercatum magni burgi sit S. Stephani. Occurrit passim, in Monastico Anglie. tom. 1. pag. 410. tom. 2. pag. 37. in Meta lib. 2. cap. 63. § 2. in Miraculis S. Agnelli cap. 9. apud Will. Thorn. ann. 1125. tom. 13. Spicilegii Acheriani pag. 298. etc. Vide Nundinae, [* et S. Rosa de Viterbo Elucidarii tom. 1. pag. 440. seq. voce Feriali.]*

FERIA, et **FIRA**, Eadem notione, Charta Hugon. I. D. de Feritate, in Historia Monasterii S. Audouci Rotom. pag. 460: *Præterea Ecclesiam Buci et Feriam S. Martini, Feriam etiam S. Michaelis, et Feriam S. Margarete, et Ecclesiam de Ouberville, etc. Vide tom. 13. Spicilegii Acheriani pag. 289. Charta Petri Regis Aragonum in Constitutionibus Catalaun. MSS.: Nundinas sive Firas et mercatos nostros sub eorum regimine et securitate ponimus.*

* **Faire**, in Charta Joan. de Pontico comit. Albemal. ex Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 280: *Je veuil et otroi que lesdiz religieuz aient une Faire au jour de la S. Martin de jyer, et que li aient touz les profits, que de ladite Faire puissent istre. Faire, in Ch. ann. 1328. inter Probat. ult. Hist. Tre-norech. pag. 243.*

¶ **FIRMUM**, Eodem significatu. Acta consecrationis Ecol. Ville Bertiniani ann. 1100. in Append. ad Marcan Hispan. col. 1221: *In eodem quoque loco vel in omnibus spiritus a crucibus determinato ab illo vivendum placita non celebratur, et mercatus vel Fira sive nundinae non teneantur, etc.*

In Foris Aragonensibus et eorum Observantiis, Feriali dicitur haberi loco auctoritatis: ita quod, si quis equum vel rem aliam quamvis in Feriali sive nundinae emat, non teneatur dare auctorem ei, a quo emit. Vide Michaelen del Molino, in Repertorio, in verbis *Autor et Feriali*. [* Idem apud Anglos obtinuit. Leg. Edow. Confessor. cap. 39: *Quod etiam S. Martini conservant animalia in Foro mercatori sine plegia.*]

* **FERIA** AUCTIONARIA, Charta Ludov. Jun. ann. 1170. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 505: *Rotoldus Parisiensis pondus et chordam ad mensuranda tsebruna in Feriali Aurelianensi, quæ dicitur Ferial Martii.*

* **FERIA** CALIDE ET FRIGIDE apud Treas olim celebres, ratione temporum quibus habebantur sive appellatur, prima scilicet in festo S. Joannis mense Junio, altera ad S. Remigium 1° Octobris. Charta ann. 1199. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 63. r. col. 1: *Monseigneur Estienne de Chanice chevalier, sires de saint Bouere, si comme il disoit, dist et offerra qu'il avoit, prout et recevoit de son pitremonne en la ville de Troyes en la Foire froide, en la bourse nostre seigneur le roy de France, 40 livres tournois petis de rente. Alia ann. 1301. ibid. fol. 183. r. col. 2: Cent souts au paiement de la Foire froide de Troyes, et cent souts au paiement de la Foire chaude de Troyes. Adde Regist. sign. Noter ejusd. Cam. fol. 179. r. ubi dies feriarum superius assignati indicantur: uide emendan-*

das videtur Computus Roberti de Seis in Reg. 5. Chartoph. reg. fol. 11. v.º ubi legitur: *La foire chaude de Troyes, qui est la saint Remy. Vide in Nundinae.*

* **FERTAS** LUTARE, Nundinas instituit. Tabul. Major. monast. in: *In terra nostra, apud Vallon levavit domus Guido, qui nolu illam dederat, Feriam ad festum S. Andree... Mortuo autem illo, filius ejus Hamo cepit movere sermonem et dicere quod potius non instituerat Feriam illam per consensum ejus.*

¶ **FERTARI**, Nundinas tenere. Charta ann. 1390. ex Chartulario S. Vandregemii tom. 1. pag. 715: *Nostris Universitatibus vestra quod ego tenore reddere singulis annis vestris solis Dominis meis Abbati et Conventui S. Vandregemii pro quadam mensura, quas ego accepti ab ipsi ad firmam perpetuam... rui, solidi, communis monete currentis non reddimus... persolvendas, cum juribus, censibus, redencionibus, officio Feriandi, et cum aliis jurisdictionibus velle sum et audiamur suam.*

* Nundinas frequentare, adire. Charta Rob. dom. Drocarm. pro S. Arnulfo in Aquilina ann. 1184: *Feria insuper S. Arnulphi et octo diebus ante festum ejusdem sancti et octo subsequentibus festum, justitiam, viam et conductus omnium Feriantium, Faine, Nundinis præfatus, in Consuet. Catal. ad Sequanum ex Cod. reg. 9598. 2: Totas monies de marchans de quelque marchandise que ce soit, se peuvent aller a prendre et vendre sans licence du Foier. Intra: Gouverneur de la foire.*

FERIA JOVIS, Paganus, seu superstitionis paganice species, Christianis interdicti, quæ die Jovis fiebat. Indiculus superstitionum, seu paganiarum in Concil. Lugdun. ann. 743: *De Feris, quas faciunt Jovis Mercatoris S. Eligii, apud S. Audoum in ejus Vita lib. 2. cap. 15: Nullus diem Jovis absque festo statibus sanctis, nec in Mui, nec ullo tempore in otio observet.*

* **FERIA** MESIVAE, Vacaciones autumnalis. apud Papianum lib. respons. tit. 13. et 8. Leg. Longob. lib. 2. tit. 1. § 11: *A 15 Kal. Augusti, usque ad 15 Kal. Sept. quod temporis spatio eadem Lex justitium indicit. Harum meminit Fulbertus Carol. Epist. 18. 39. Alia enim ferie sunt solennes, divini cultus causa instituite in hoc rem Dei, alia indietæ, quæ messium vicem demiarumque gratia inducuntur; alia deinde repentine, quæ arbitrio Principum altituntur, leg. 4. cum seqq. C. de Feris (3. 12.) *Ferias de Messium*, in Foris Beuch. Rubr. de Feris, art. 1. *Inducet messium*, in Consuet. Turon. art. 56. *Feria messis* et vindemiale, in Concilio Toletano VII. can. 6. ubi etiam de Feris Paschalis 15 diebus, et Natalis Domini 7, in quibus alia ferie cessabatur. [* Adde Concil. Ephre. Turon. ann. 932. in Caus. 15. qu. 4. c. 1. et Rote de Missis dominici ad justitiam cap. 4.]*

* **FERIA** MESIVAE, Vacaciones, quæ messium gratia inducuntur mense Junio. Septembris vero vindemiarum. Libert. Br. ann. MSS. ann. 1283: *Item quod de causa post litem contestatam non concordant Ferie messium vel vindemiarum, scilicet mensis Junii et Septembris, Charta*

ann. 1390. ex Chartulario S. Vandregemii tom. 1. pag. 715: *Nostris Universitatibus vestra quod ego tenore reddere singulis annis vestris solis Dominis meis Abbati et Conventui S. Vandregemii pro quadam mensura, quas ego accepti ab ipsi ad firmam perpetuam... rui, solidi, communis monete currentis non reddimus... persolvendas, cum juribus, censibus, redencionibus, officio Feriandi, et cum aliis jurisdictionibus velle sum et audiamur suam.*

* Nundinas frequentare, adire. Charta Rob. dom. Drocarm. pro S. Arnulfo in Aquilina ann. 1184: *Feria insuper S. Arnulphi et octo diebus ante festum ejusdem sancti et octo subsequentibus festum, justitiam, viam et conductus omnium Feriantium, Faine, Nundinis præfatus, in Consuet. Catal. ad Sequanum ex Cod. reg. 9598. 2: Totas monies de marchans de quelque marchandise que ce soit, se peuvent aller a prendre et vendre sans licence du Foier. Intra: Gouverneur de la foire.*

FERIA JOVIS, Paganus, seu superstitionis paganice species, Christianis interdicti, quæ die Jovis fiebat. Indiculus superstitionum, seu paganiarum in Concil. Lugdun. ann. 743: *De Feris, quas faciunt Jovis Mercatoris S. Eligii, apud S. Audoum in ejus Vita lib. 2. cap. 15: Nullus diem Jovis absque festo statibus sanctis, nec in Mui, nec ullo tempore in otio observet.*

* **FERIA** MESIVAE, Vacaciones autumnalis. apud Papianum lib. respons. tit. 13. et 8. Leg. Longob. lib. 2. tit. 1. § 11: *A 15 Kal. Augusti, usque ad 15 Kal. Sept. quod temporis spatio eadem Lex justitium indicit. Harum meminit Fulbertus Carol. Epist. 18. 39. Alia enim ferie sunt solennes, divini cultus causa instituite in hoc rem Dei, alia indietæ, quæ messium vicem demiarumque gratia inducuntur; alia deinde repentine, quæ arbitrio Principum altituntur, leg. 4. cum seqq. C. de Feris (3. 12.) *Ferias de Messium*, in Foris Beuch. Rubr. de Feris, art. 1. *Inducet messium*, in Consuet. Turon. art. 56. *Feria messis* et vindemiale, in Concilio Toletano VII. can. 6. ubi etiam de Feris Paschalis 15 diebus, et Natalis Domini 7, in quibus alia ferie cessabatur. [* Adde Concil. Ephre. Turon. ann. 932. in Caus. 15. qu. 4. c. 1. et Rote de Missis dominici ad justitiam cap. 4.]*

* **FERIA** MESIVAE, Vacaciones, quæ messium gratia inducuntur mense Junio. Septembris vero vindemiarum. Libert. Br. ann. MSS. ann. 1283: *Item quod de causa post litem contestatam non concordant Ferie messium vel vindemiarum, scilicet mensis Junii et Septembris, Charta*

ann. 1365. ex Cod. reg. 5187. fol. 8. r. : *Joventi universi quod anni Domini 1365. de his post festum beatorum Jacobi et Christophori xxviii. die Julii, qui fuit prima dies iudicii, post Festum messium in curia Lugdunensi.*

1. **FERIE PASTILENTIALIS.** Chron. Guill. Burdini ad ann. 1245. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 41 : *Eodem anno et ante Julio pestis horrida Tolosam vastavit... DD. de parlamento Tolosam deseruerunt, et novae indictae sunt Ferie, quae aperte ferunt pestilentiales.*

2. **FERIA RAVENNATIS.** Vacatio insperata, extraordinaria, quae nulla lege statuitur, sed arbitrio concedendis pendet. Statuta Universitatis Paris. tom. 6. Spicilleg. Acher. pag. 390. iv : *Nota, quod Rector Universitatis de consensu aliorum Facultatum potest uicere Feriam repetitam, vel cessationem facere in tota Universitate, et omnes indultus tenentur obedire sub pena perjurii et penam privilegiorum Universitatis.* [* De vacationibus in scholis mediæ ævi vide Soin. Hist. Jur. Rom. tom. 3. cap. 21. § 92.]

3. **FERIA BEATI THOMÆ.** Quæ in festo S. Thomæ habebatur. Charta ann. 1110. ex Tabul. S. Albini Andegav. : *Donavit Helias ante Crononensis Dno et S. Albini... indultum Ferie beati Thome Apostoli, etc. Perperam editum Terra inter Opera Eddelberti cap. 50.*

4. **FERIE TERENTIARUM.** Vide in Trevis. 5. **FERIA.** FERIALIS, Constil. S. Pauli Narbon. ann. 1127. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 34 : *Si aliquis minus fuerit, ipso die a in continentiam suam accipiat conductum. Si vero egrotus fuerit, misericorditer procuretur, sed si sanus fuerit, suum conductum an obstruat de Ferie, nisi de causa suum impedimentum univocum, et hoc non frequenter faciat, sed in canonica cum fratribus comedit. Perperam hic editum Ferialis nemo tunc videt; sed quia ratione emendandum an illa manifestum est: forte legendum feris; clausum enim Seris sonat, ut videtur in hac voce secunda notione, ex quo quidam efferre raro licebat.*

6. **FERIACHA.** Vide Ferialia. 7. **FERIALIS.** Liber, in quo feriarum officia continentur. Consuet. Monast. S. Crucis Burgleavi anno ann. 1305. MSS. : *Collator veteris habet tenere choram illius ecclesie bene munitione de libris,.... videlicet vno pulteria cum Feriali et cum hymnis datus ante,.... unum domini, unum sancti, etc. Vide Ferialis in Ferialis, 2.*

8. **FERIALIS.** pro Ferialis. Ferialis malum, quod Paulinum lib. 4. de Vita S. Mariani. lib. 2 : *Ferialis murmure dente. Lib. 2. Ferialis dicitur potenter. Et lib. 5. Ferialis dicitur pyramis. Ferialis secta, in l. 1. a. Cod. de Iudiciis. (1.9.) Ferialmente, Boccaccio pro stultitudo. Ferialis vero vox hæc otonne stultitudo Cod. Theod. [Alia notione accipitur Ferialis 2.]*

9. **FERIACHA.** Arma subitis bellis reddita. Apud Papias MS. At editis [cum MS. Bitur. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.]

10. **FERIATICA.** Isidorus Mercator in Concilio Ladienico can. 37 : *Non oportet a Judæis vel Hæreticis Ferialitica, quæ mittuntur, accipere, nec cum eis dies agere festos. Ubi Græca Editio τὰ ἑρλιακά λαμβάνει habet ἑρλιακά vero intelligenda censet Filescus lib. 1. cap. 7. pag. 84. quæ ad festi celebritatem apparata erant, seu ornatus, seu voluptatis seu usus gratia, eaque esse, quæ Canones Apostolorum can. 70. τὰ ἑρλιακά τὰ ἑρλιακά vocant.*

11. **FERIATICI DIES.** Vide in Ferialis 2. 12. **FERIATUS SUBDIACONUS.** An qui diebus ferialibus ministrat? Stat. MSS. eod. Tull. ann. 1497. fol. 17. v. : *Dicomo cæzente ultimam stallorum, reddid incensum puero, qui quibem intrat choram et incensum Ferialis subdiaconos, et eos quos de habitu ecclesie invenit in inferioribus stolis.*

13. **FERICULA.** ἑρλιακά. Gloss. Gr. Lat. Parvula fera.

14. **FERIDES.** Vulnere. Miracula B. Raymond Lullii, Junii tom. 5. pag. 689 : *Recepit super caput quatuor vulnera sive Ferides, videlicet lapidum duo, gladii autem alia duo. Vide Ferialis.*

15. **FERIFERUS.** Furens, in Gloss. Isid. *Feriferæ, fere furantes*, apud Papiam. 16. **FERILE.** sive FERILIS, ubi feram reconditur, in Charta veteri apud Ughellum tom. 5. Ital. sacre pag. 1538.

17. **FERINA.** Venation, in Gloss. Lat. Gall. Gr. Lat. : ἑρλιακά, Ferina, Eckehardus Junior de Casib. S. Galli cap. 1 : *Cum tales prides pro Ferina jubentur die nocte laborare, usum de lustris unus ataleat. Infra : Odorem Ferina hauriant et carnium. Carmen de Curia Romana :*

Si mare transmittat pisces, si terra Ferinam.

Franciscus Canonicus Pragensis 2. parte Chron. lib. 1. cap. 26 : *Plecor vestre magnificentiæ, at ego ad solennitatem Domini Electi de Ferinis providemur. Infra : Tres curias variis Ferinis relictos Domino Electo transmittit. Andreas Monach. lib. 2. Vitæ Ottonis Episcopi. Bambergensis : Ferinorum, vulborum, et equorum agrestium, usorum, aprorum, porcorum, omniumque ferarum copia redundat annis provincie, ἑρλιακά κτήνη, in Nomocan. Cotelier. n. 449. [Jo. de Janua : Ferina, Venatio, unde Virgilius Æneid. lib. 1. vers. 219 :*

Impletur veteris bacchi pinguis Ferialis.]

18. **Glossar.** Lat. Gall. ex Cod. reg. 521 : *Ferialis, sauvoigne, Gollie.*

19. **FERINA.** pro Ferina; unde Ferialis, ad finem pertinet. Charta Jacobi I. Aragon. reg. ann. 1241 : *Volamus optine quod... pender et psem (sic) Ferina, totum eadem factum Ferialium, et Ruciarum predictarum, quibuscumque modis, perveniant et spectent in posse bujui nostri Barchinone.*

20. **FERINASOXA.** Charta Edw. I. Regis Angl. apud Gul. Pryneum in Libertatib. Eccles. Angl. tom. 3. pag. 674 : *Pro uno anno tempore pinguedinis, et una duna tempore Ferialis eisdem Decano et Capitulo pro annum reddendis. Vide Ferialis.*

21. **Hic emendanda Charta apud Th. Blount in Nomocan. Anglie, ubi perperam Ferialis editum pro Ferialis, a voce**

hybrida Ferina et Anglos. Sone, Grex, quæ denotatur tempus quo fere rugiunt et congregantur ad coitum : quondam vero illud sit discere est ex laudata Charta : *Quod idem Hugo et hæresis sui de cetero quolibet anno possint capere in predicto parco (de Blore) unam dnam in Ferialis inter festum S. Martini et Purificationem B. Marie, et unum dnam in pinguedine inter festum S. Crucis in Mayo et festum S. Crucis in Septembri imperpetuum : Ita quod quatenusque bestiam tempore pinguedinis vel Ferialis benevenerit, vel cum predictis canibus cepert, illa bestia eis remaneat; et si sit in Ferialis, allodulit eis pro duna. Alia ibidem : Cum mittamus dilectum vultum nostrum Johannem de Fulham ad instantem Ferialis in parois nostris ibidem, prout vobis et illi melius ad opus nostrum fore videtur faciendum, capiendum, etc. [* Bene se habet lectio Ferialis, Vide Firmat, 4. Anglis olim Ferialis, Gall. le temps pendant lequel la chasse est fermée.]*

22. **FERIONES.** Joculariter sanatores, quod usuris feriant. Laurent. in Amalthæa ex Turnebo.

23. **1. FERIRE.** Appellere, Gall. Aborder, Ital. Ferire, Ad locum aliquem pertinere. Olerici Cancellarii Aomales Genuens. apud Morator. tom. 6. col. 305 : *Pisani cum hoste, quam diu preparaverant, videlicet galeis suis, Fererant ad litus Aliphan civitatis. Et col. 308 : Galea nostræ in flumine Sileo Fererunt nocte, et una super alterum current, etc. Ibid. col. 580. ex Jacobo Auria : Galeæ vero Pisianorum volentes redire Pisas, quatuor ex eis in gulfo Nebli Fererunt in terra, nihil mali pro Dei gratiam Inveniens aliebat inferentes. Ferire ad terram, ibid. col. 589.*

24. **2. FERIRE.** Terminari, Gall. Abouir. Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 95. r. col. 2 : *Debet claudere bagum de ultra porcum pontem, illa quod toralle Ferient in Secanum contra toralle de ultra magnum pontem.*

25. **FERITA.** Vulnus, percussio, a Ferire, vulnere, vox Italica nola. Paulus Var. nefridus de Gestis Longob. lib. 3. cap. 31 : *Talem Authoris Feritam facere solit. Charta ann. 1345 : Si insulm vel Feritam cum sanguine, vel sine angine fecerit, etc. [Georgii Monachi Chron. Farsense apud Morator. tom. 2. part. 2. col. 479 : Et ibi plagam et Feritam fecerat in homine domini Abentis.] Occurrit passim in Lege Longobard. [Poetis nostratibus Ferreis, Le Roman d'Athis MS. :*

La estoit fier le chepils,
Des espies les Ferreis.]

Vide Feriles et Ferata.]

26. **FERITA FACERE.** Idem quod mox Feritare, apud Marten. tom. 7. Ampliss. Collect. col. 34 : *Si quis inhonoravit patrem aut matrem 3. annos penitet. Quod si manus leverit, aut Ferita fecerit 7. annis exeat penitentiam agat.*

27. **FERITARE.** Ferire, pugnare. Dudo lib. 3. de Morib. Norm. pag. 136 : *Alique gens audivit Feritum in Barchinid. Eisdem Feriter, pro Fortiter. [Guillelmus Gemme-*

tic. lib. 2. Hist. Norman. cap. 6. apud Duchesneum pag. 225 :

Si gens torva, ferus, jam jam Feraverit in me,
Improba non servavi fidei retinereque tenorem.]

* 2. **FERITARE**, Feritatem sequi. Hericus in vita metrice S. Germ. Autis. tom. 7. Jul. pag. 229. col. 1 :

Tunc cum barbarico Feritare Gallia rita, etc.

† **FERITAS**, Nomen plurimum in Gallis locorum, ut *Feritas Bernardi*, vulgo la *Ferté Bernard*, apud Baluzium Miscell. tom. 7. pag. 344. *Feritas Gilberti*, la *Ferté Gilbert*, apud Rymcrum tom. 12. pag. 625. etc. Idem est quod Munio, Castrum undique firmatum et clausum. Vide Duchesneum Hist. Monorene. Instrum. lib. 7. cap. 4. Hist. Castillon. lib. 8. cap. 1. Instrum. et infra *Fermitas*.

FERITORES, Aug. Massatus pag. 33 : *Dux sequitur, erant acies, pueri, eius ordinis, quem Feritorum vocant.* Ubi Laurentius Pignorius : *Feritores gerebant vexillum quadratum, in pennone, ut placet Vincentio Borghino, et legitur apud Villanum lib. 7. et cap. 90. vexilla Regia seu Imperii, cum Aquila, nobis Bandiere, ducebant ceteras turmas. Villanus vero his locis habet *Feditores*. Dieto cap. 70 : *Ugnacione vegnendo que non potea schifare la bataglia, fer assaltare le guardie dello spianato, ch'erano i Sanesi, e colligioti, e altri, a suoi Feditori, intorno di 150. Cavalieri, ed era capitano con pennone Imperiale. Ubi *Feditore*, videtur esse confederati, fidei stricti, a sede : vel dicti quasi *Fidituli*, de qua voce supra egimus. [Anonymi Chronicon Veron. ad ann. 1233. apud Murator. tom. 8. col. 684 : *Et tunc, dicti mox exierunt civitatem Ferrarie, aciesque et Feritoribus ordinatis contra ipsos dominum Legatum et ejus exercitum, per terram et aquam. Padi contra ipsos viriliter pugnant.*] Vide *Perruginum* in *Ferrie*.**

✍ **Errat** Cangius, ut recte monet Carolus de Aquino in Lexico Milit. ad hanc vocem : *Feritores* itaque Milites sunt, a feriendo sic nuncupati : unde Italici *Feditori* a *feditre*, quibus idem sonat ac ferire. Hinc Academici Cruscani *Feditore* Latine exponunt Sacciator, vulnerator.

* Vim Italici vocabuli minime assecutus esse Cangium etiam monet Muratorius tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi col. 522. cum *Feritoris* suspensus est eodem esse quod confederatos, fidei strictos, vel quasi *Fiditulos* : nam *Feritores*, vel *Feditori*, a *Ferrie* et *Fedire*, quod Italici nomen idemque sonat, appellabantur, qui primi ad feriendum ac lauce impetendum hostem delibabant. Eiusdem notione aut originis est vox Gallica *Féreur*, in Poemate de Giron le Courtois MS. : *Sophar.... le meilleur chevalier Féreur de lance, que on seussit ne prés, ne loing.*

* **FERITORIUM**, Instrumentum feriendo vel tundendo aptum. Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4720 : *Feritorium, Gallus in Aeneide, e Ferio*. Lit. remiss. ann. 1473. in Reg. 194. Chartoph. reg. eb. 364 : *Ung serens et ung fer a Ferrer charvrc.*

* **FERITORIUS** CULTELLUS. Vide *Cultellus*.

* **FERITUM**, idem quod *Ferita*, Vulnerus, percussio, nostris alias *Férement*. Charta ann. 1096. tom. 1. Prubat. hist. general. domus reg. Portugal. pag. 2 : *Qui egerit lancea aut alia arma per ira fura de sua casa, occisus solidus pro Feritum*. Lit. remiss. ann. 1365. in Reg. 98. Chartoph. reg. eb. 743 : *Le suppliant doubtant la crudelité dudit Ridel, fery icellui d'un baston, que il portoit, par la teste, pour occasion duquel Férement mort s'ensuit. Féreis ejusdem originis, pro Choc, combat, Congressus, apud Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 49 : *Estoit le Féreis de maces et d'espées.**

FERIUM, [Prædium.] Vide *Affarium* 1.

† **FERIA**, pro *Ferala*, Scipio : *quo senes et infirmi solent uti, Fulcrum axillare, Gall. Bequille* : que vox hoc significatu non a *Feriendo*, sed a *Ferendo* derivari videtur. Vita B. Jacobi Veneti, Maili tom. 7. pag. 473 : *Non poterat solus incellere, nisi quibusdam ligentis fulcrum, quos *Ferlas* vocant, Julius. Miracula B. Simonis, April. tom. 2. pag. 720 : *Quod erat claudus pede dextro, ita quod ire non poterat sine *Feria*. Rursus occurrit pag. 734. *Feria vacua*, hoc est, *Ferula pura*, nulla cuspidis præmunia, in hoc Jacobi Cardinalis carmine de Coronatione Bonifacii VIII. inter Acta SS. Maili tom. 4. pag. 470 :**

... Vacua gestantes pollice *Ferlas*,
Diffusa repetant acies, illasque recurant
Sapius, etc.

* Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Feria, Prov. ferula, herba valde colida. Feriala, Prov. ferulatum, ferulatus.*

* **FERLETUM** et **FERLETUS**, Latere vel impudicus genus. Ordo eocl. Ambros. Mediol. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi col. 895 : *Ebdomadarius, zonito signo tubæ ad mutandum, debet portare in secretarium de ecclesia æstiva unum Ferletum plenum oleo, accensum, ut lectores videant quicquid in obscuro matutino dicendum est. Et istud Ferletum debet esse illius lectoris, qui in postremo indicaverit officium. Ibid. col. 906 : Ideo minores preparant Ferletos et phialas, ita ut sublatum possint eas accendere in matutinis. Rursus col. 908 : In prima turba accendant Ferletos, qui stant in patriarchibus.*

* **FERLINA** vel **FERLINUS**, Hisp. *Ferlin*, Italici *Ferlino*, Monete species, eadem que *Ferlingus*. Vide in hac voce. Charta ann. 1273. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi col. 745 : *Et en de cause requisitus sit potestas et consilium et commune Mutinae.... quod satisfaceret dicto domino Saraceno de dictis dampnis et injuria : et satisfaccere noluerant, contra quod reformatum sit in consilio et massa populi.... ad scrutinium, cum *Ferlinis* dictis, etc. Nostris *Ferlin*. Lit. remiss. ann. 1445. in Reg. 176. Chartoph. reg. eb. 371 : *L'un desquelz (compagnons) dist à l'autre qu'il avoit gité diez *Ferlin* à une fize, qui n'estoit pas chose accustomed aude peu (de breulard). *Ferlin*, f. pro *Ferlin*, in Stat. ann. 1513. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 644. Neque aliud sonat *Ferrat*, in Lit. re-**

miss. ann. 1385. ex Reg. 127. eh. 41 : *Une petite piece d'autre argent, appellee *Ferrat*. Enquidit quoque notioneis est *Ferlucque*, in aliis Lit. ann. 1459. ex Reg. 189. eh. 358 : *Le due de Bourgogne a fait venir au pays de Bouillonnais et autres pays d'environ aucunes monnoies noires de son coin, de petite valeur, que aucuns appelloient *Ferlucques*, dont en aucun temps l'en avoient et distribuoit les huit, et en autre temps les douze ou les seize, pour ung denier ; et eurent cours jusques environ à ung an, que nostre frere et cousin fist faire defendre en les pays les cours desdites monnoies noires. Aliis ann. 1454. in Reg. 184. eh. 478 : *Pour ung vil relance de noire monnoie, nommé au pays (Ponthieu) *Ferlucques*. Denique eadem est moneta, que *Furrlucque* nuncupatur, in Lit. remiss. ann. 1375. ex Reg. 107. eh. 66 : *Lequel Robert changeur a acheté et prins monnoies, appellees *Poisseries* ou *Furrlucques*. Ob modicum hujusce monete velorem sic appellata videtur : res quippe nihili, *Ferlucques* dicimus, ut notatur supra in *Famfouca*. Vide infra *Ferto*.****

* **FERLINGUS**, Quadrans, vel quartus pars denarii, a Saxon. *feorðling*, seu *feorðing*, a *feord*, quartus, *Asia panis* et cerevisie ann. 51. Henr. III. apud Spelman. : *Quando quadratum frumenti venditur pro 12. den. unum panis vastelli de *Ferlingis* ponderabit 5. libr. et 6. solidi. *Ferlus* notius. Will. Guizot ann. 1311 :*

Par quoi chacun petit encore
Read là par au quatre esterlin,
Ou la valeur de *Ferlin*.

Computum Stephani de la Fontaine beneficii Reg. ann. 1350 : *Un gobelet d'or converti pesant 2. marcs, 1. once, 3. entolins, et 3. *Ferlin*. *Ferlin*, in Chronico MS. Bertrandi Guesclini :*

Ne me fassit nuls secours en nule en jarde,
Pour un homme tenir, car par S. Matieu,
S'il y en avoit deus, c'en devroit un *Ferlin*.

* **FERLINGUS TERRÆ**, apud Edw. Coke ad Littleton. sect. 1. *Quarentena* tunc exponitur, diciturque continere 32. acra. [Ex Spelmano tamen in voce *Acra*, dicitur acra faciente *Ferlingatam*, quatuor *Ferlingos* facient *virgatum*, quatuor *virgatos* facient *hidum*, quinque *hidas* facient *rodum Militis*.] Monasticon Anglic. tom. 1. pag. 180 : *Unitum virgatum terra de deo Galfredi de Morbo, et dimidium *Ferlingus* Terra de dona Magistri Roberti, etc. Pag. 925 : Totam terram ejusdem Ricardi, scilicet 4. *Ferlingus* Terra cum parsonia, etc. Occurrit præterea pag. 577. 581. 684. tom. 2. pag. 8. 205. 250. in Hist. Ilareur. tom. 4. pag. 2207. apud Thoms. *Modax* in Formularij Anglic. pag. 41. 76. et supra in voce *Burghard*.] [* In Electoratu Brunsvicensi ein *Förling* etiam est mensura agrarie species. ANGL.]*

† **1. FERMA**, ut *Firma*, Prædium ab elocatum ad certum tempus, apud Stephanum notum tom. 4. Antiquit. Pietati. pag. 408. *Hinc Trudere ad *Fermam*. Prædium seu villam ad tempus elocare. G. Donner à *Ferme*, in Spicilegio Fontanellensi MS. pag. 214. Vide *Firma*.*

* 2. **FERMA**, Alia notione. Vide sup. *Futiga* 2.

* **FERNADA**, Prov. Sponsa, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

* **FERNALLA**, Sponsio, pignus, Gall. *Promesse, Gageure, Enjeu*, alias *Fernaille*. Lit. remiss. ann. 1365, in Reg. 98. Charoph. reg. ch. 627: *Item Galotus respondit, quod hoc in veritate sciebat et de hoc silentius ambigebat, subiungendo quod tunc contra Johannem d'Escouchebat centum francos nris in Fernalla sive gageure poneret*. Fernelle, in eod. Reg. ch. 714. Alie lit. ann. 1363, in Reg. 101, ch. 46: *Comme par plusieurs fois il eust esté parole de faire le mariage..... combien que fernailles, ne fernailles n'eussent pas esté sur ce faites, etc.* Rursus alie ann. 1375, in Reg. 108, ch. 95: *Quand il orent beu, firent une Fernaille de commun accord, que le premier qui dirait oyl, paieroit l'escot*. Denique occurrit in Lit. ann. 1383, ex Reg. 120, ch. 335. *Fernelle ou gageure*, in aliis ann. 1387, ex Reg. 133, ch. 156. Vide *Fernancia*.

* **FERNALIUM**, **FERNALIUM**, Fibula, Gall. *Boucle, agresse*, alias *Fernail* et *Fernail*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Fernail, Boucle, atache, fibula*. Aliud Provinc. Lat. ex Cod. 7657: *Fernail, Prov. fennelium, fibula*. Avial. Medicinal. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 808: *Fennelium unum auri pro atachando navellam, cum sapphiro uno grosso et bolassii v. minoribus et perlis lvi. grossis et diamantibus 7j. Comput. MS. ann. 1339: Pro uno Fernaillo auri ponderante styli, stellings, 223j. Corb. fol. 101: *Je Bernard chevalier, vrs de Moreau, ... voel que elle (ma fille) ait le couronne d'or et le Fernail à couverte*. Fernelle, Fernillet, Fernillet, eodem sensu. Lit. remiss. ann. 1319, in Reg. 100. Charoph. reg. ch. 363: *Lyenardin Hamon, qui avoit appendu aux boutons ou Fernillere de son jupon un autre garmement, une bouton, Alie ann. 143a, in Reg. 174, ch. 360: Ce marchant apportoit aux suppliens une heuure pour y faire un Fernillet d'argent; et bnd Fernillet fait, etc.* Un Fernillet d'argent du pris de huit sols Parisus on environ, in Lit. ann. 1384, ex Reg. 156, ch. 51. *Forc-sainte*, fibula appellari videtur, quod illa eiqulung astriguitur, in Lit. remiss. ann. 1404, ex Reg. 159, ch. 75: *Une paire d'esperons à fugeon d'argent, une Forc-sainte d'argent, etc.* Nisi capsulam reliquiarum nullo intelligere. Vide infra *Forcerius*. Hinc *Fernailleur*, Fibularum artifex, in Lib. 2. notat. artif. Paris. fol. 154. r. Quoniam quidam vult esse Fernilleum de laton à Paris, c'est assavoir faveur d'amour, de trouvez et de fermoirs d'altres, estre le peut. Inde etiam malleolus, vulgo *Choville* du pied, *Fernail* appellari videtur, quod cum pole infibuletur, in Lit. remiss. ann. 1324, ex Reg. 172, ch. 485: *Comme icellui Ogier avoit ehen de dessus un noyer, et s'estoit tout froissie le corps et rompu l'os du Fernail, qui est audeussus de l'os du pied*. Vide *Fernilleum* et *Firmaculum*.*

* **FERNARIUS**, Qui conducit fernam. Vide *Firma* 3.

* **FERNILECULUM**, Fibula, Gall. *Boucle, agresse*, alias *Fernail*. Inventar. Eccles. Noviom. ann. 1419: *Item annuarius de sicut dicitur datus alio pro pre-*

bytero ad unum Fermeileum argenteum deauratum ad quinque lapides. Annotat Borellus *Fernelle* olim fuisse catenam seu collariam auream. Ad fibulas, quas *Fernelle* appellabant, quod spectat, auctor erit argenteæ, lapidibus pretiosis exornatæ, Nobilium propriæ, tantique ab omnibus æstimatæ, ut inter præcipua honoraria recensentur. Testamentum Clementis ivoris Ludovici X. Fr. Regis in Hist. Delphin. tom. 2. pag. 219: *Ad nostre chier Cousin le Comte d'Alençon nostre meilleur Fernail que nous ayent en France*. Item, à nostre chier Cousin le Duc de Bourbon nostre meilleur Fernail emprès les deuz. Oxide MS. apud Borellum:

Fernax, cinis, saius, sumones, Gampulus, flouides, et auris.

Vide *Fibularium*.

* **FERNENCIOLA**, *Hemleste*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352, ex Cod. reg. 4120.

* **FERNENTAGEI**, et **FERNENTARII**, a Latini per contumeliam appellati Græci, quod ex fermentato pane Corpus Christi conficerent, ut est apud Algrum lib. 2. de Sacra. cap. 10. et S. Anselmum lib. de Azymo et fermentato cap. 2. ut illi vicissim Latinos *Azymitis* vocabant. Rigordus ann. 1201. *Fernentarios hereticos Græcos vocat*. Wibertus in Vita S. Leouis IX. PP. lib. 2. cap. 9: *En tempestate orta est hæresis Fernentacorum, que calumniatur sanctum Romanum selem, imo omnem Latinam et Occidentalem Ecclesiam, de azymis vivificum Deo offerre sacrificium*. De utroque, azymo scilicet et fermentato, ita Gregorius VII. lib. 8. Epist. 1: *Nos vero azymum nostrum inexpugnabili noscitur Dominum ratione defendentes, ipsorum (Græcorum) Fermentatum ac viduorum, nec reprobanus, etc.* Sic vicissim Græci ipsi azymo vel fermentato pane in sacrificiis uti satis indifferens existimabant. Nicetas Archiepiscopus Nicomedienis apud Anselmum Havelbergensem Episc. lib. 3. Dialog. cap. 19: *Si ergo forte essem, ubi nullatenus Fermentatum habere possem, et azymum præsto et paritum essem, et ego missam cantare, ac Domino sacrificium altaris offerre vellem, ego profecto azyma non horrerem, sed fiducialiter ad offerendum sacrificium Deo immolationum consecrarem, et fideiiter communicarem, etc.*

* **FERNENTADA**. Charta Gualini Duci Aquitan. ann. 1057, in Regesto Constit. Burgund. fol. 120: *Et cum teparada, et la Fermentada, et cum totas pertienzas, etc.* f. pro agro, in quo frumentum seritur.

* **FERNENTUM**. Gravis est et intricata omnino controversia, sed et necdum omnino enodata a viris doctis, quid sit *Fernentum* apud Anastasium in S. Melchide: *Hic, inquit, fecit, ut oblationes consecrate per Ecclesiam ex consecratu Episcopi dirigerentur, quod declaratur Fernentum*. Eadem ferme de Siricio scribuntur: *Hic constituit, ut nullus Presbyter Missas celebraret per omnem hereticam, nisi consecratum Episcopi foret designat, suscepit declaratum, quod nominatur Fernentum*.

Rem, seu moris istius rationem, exponit Innocentius I. Epist. ad Decentium cap. 5: *De Fermento vero, quod die Dominica per titulos mittimus, superflue nos consilere voluisti, cum omnes Ecclesie nostra intra civitatem sint constituta, quarum Presbyteri, quia die ipsa propter plebem sibi creditam nobiscum convenire non possunt, idcirco Fermentum a nobis collectum per Acolythos accipiunt, ut se a nostra communione, maxime illa die, non indicent separatos*. [Quod per parochias (extra urbem constitutas) fieri debere non puto: quia nec longe portanda sunt Sacramenta. Index vet. Canonum inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 33. col. 2: *De Fermento quod civitates tantum Presbyteri die Dominico dirigunt*.] Hisce auctoritatibus solenne fuit Græci Latinos incescere, qui azymis in sacrificio uti soleat: eoque olim obiecte Anselmo Episcopo Havelbergensi Lotharii Imper. Legato ad Joannem Commenum Imp. in ea collatione, quum illi habuit in Absida S. Sophie cum Niceta Archiepiscopo Nicomedienensi, de causis dissidi inter utramque Ecclesiam, lib. 3. Dialog. cap. 13, a qua quidam objectione, ut sese expelleret idem Anselmus, cap. 15. ait, existimare se verius, *Constitutum hoc Romanorum Pontificum Melchidis et Siricii non de Fermentata hostia, sed de eulogio potius intelligendum videri, quum per singulos Dominicos dies per Ecclesias distribui jubentur*. Que est etiam Baronii sententia ann. 313. num. 49, et seq. quæ eo videtur probabilior, quod Concilium Laodicenum can. 14. vetet τὰ ἀζυμα εἰς λόγον εὐλογίας κατὰ τὴν ἱερῆν τοῦ Πάτριος εἰς τῆς παλαιάς κήρυξιν. [Vide *Pertilla*.] Alii contra volunt *Fernenti consecrati* vose ipsam Eucharistiam designari, atque in his viri doctissimi, Joannes Mabillonius lib. de Azymo cap. 10. et Cardinal. Bona lib. 1. Rerum Liturgic. cap. 23. n. 16. 17. Si mundus mediam init viam in lib. de Azymo, atque ex eo fermentum a predictis Pontificibus dictam existimat Eucharistiam, non quod ex pane fermentato esset, sed quod ipsa, ex quocumque pane fieret, Ecclesiis ad quas mittebatur, fermenti vicem præstaret, eisque uniois inter se vinculum esset, sicut fermentum massæ, cui commiscetur. Horum omnium plura scire averti, sententias expendere per nos liceat, dum ad alia properamus.

* *Ferment* nomine vere intelligendum esse Eucharistiam seu Eucharistiam particulam, que sacrificiis a Presbyteris offerendis velati fermentum fuerit, ut explicat Sirmondus, addere videtur perantique Glossæ MSS. super Canones Apostolorum et Decretales Pontificum in S. Emerammi Monasterio asseratæ, ex quibus hæc refert Mabillonius tom. 4. Analect. pag. 60: *De Fermento quod dicit (Innocentius I.) mos est Romanus, ut de Missa que cantatur in Cena Domini, et in Sabbato sancto, et in die sancto Pasche, et in Pentecosten, et in Natali Domini die sancto per totum annum servatur, et ubiqueque per stationes, et ipse Papa ad Missam prævens non fuerit, de ipsa Missa mittitur in ecclesiam, cum dicit, Pax Domini sit semper vobiscum, Et hoc dicitur Fernentum*.

Tamen Sabbato sancto Pascha nullus Prebyter per Ecclesias baptismalem neminem communicat, antequam mittatur de ipsa Sancta, quam obtulit dominus Papa.

* **FERNETUS**, Firmus, securus, Inventar. MS. ann. 1366: Quod (fortaliter) antea a nemine tenebatur, sed in libro et Fermento alioquin possidebat. Fernet, eodem, ut videtur, sensu, in Bestiar. MS. :

Salomon dicit ex sua sententia,
Qua Crat est de Divo sapientia,
Una experis inextinguibile,
Soutit, mouant et entendable,
Plain de pitie et amable,
Amour et Fernet et estable.

* **FERNES**, vel **FERNIS**, Sponsor, fidejussor, Gall. *Répondant*, caution, Hisp. *Fianzor*, Charta Veremundii Iraxensis Abb. aera 1130, apud Jos. Moret. Antiquit. Novar. pag. 618: Sed delictum mutuum in villa, quae dicitur Diacastello, agrum animum et vineam unam . . . et delictum Fernes seniori Gaspar Lopez nominatum seniore Fortun Sinisio de Munueta, et Lope Ferroniz de Ecoden . . . ut post hanc commutationem nullus habent homo vocem malum vel querelam non et pro ipso agro vel pro ipsa vinea. Vide Fidiator.

* **FERNESUS**, Arca, Gall. *Coffre*, quia clava firmatur seu clauditur. Stat. ann. 1388, tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 274, art. 3: Et ponatur sen includitur pecunia collationum hujusmodi, per deputatos predictos, in una Fermo, qui ponetur in audientia, in qua erunt duo sera et duae claves diverse.

* **FERNISOKA**. Vide Feresnosa.

* **FERNISINUM**, Gall. *Fernis*, Glutinosum liquorum compositum, quae lignis ad nitorem et conservationem inducitur. Schraub. Chronic. Mellicense pag. 476, col. 2: Porro ipsas schindulus terpentino Fenisio operarius, fratre Joanne de Mergles illud cum fatigis magnis coquente, potribus ac fratribus ceteris non cum parvis laboribus ipsam inducentibus schindulus magnam eum diligenter . . . Et fuerunt illa novissima schindulus quasi quateringenta talem sen quercina de visis ventris visorum, aliis schindulus deficiuntibus, et ibi de industria fecimus Fenisium nigrum.

* **FERNERIALIS**. Instr. inter stat. Perus. pag. 3: In qua sententia per dictum nostrum consilium pronuntiatur extitit inter cetera, feudum quocumque, res, bona, et jura feudalia, quas et quae dictus dominus Jacobus frater noster carissimus a nobis tenebat, fore commissis et commissis nobis et nostris exheredatis et exhereditis, nosque nostrum proprium dicta feudum, res et bona, et jura feudalia et Fernalia auctoritate apprehendere, capere, vel manum nostram ponere et retinere debere et posse. Ubi Fernalia legendum opinor; ibi enim de bonis, quae a fratre tenebantur, sermo est.

* **FERNOVA**. Vox barbarus, quia significatur una e 12. speciebus Aegorio, quae sic definitur a Michaele Secundo de Phisyonomia cap. 56: Ferno, est augurium, quando in exivis domum tamen cois faciendo aliquid, et eundo vides hominem, vel avem quando vel volando, ita quod se ponat ante te in sinistra parte tui: et istud

est tibi signum bonae significationis super negotium. Vide Fenta.

* **FERONIA**, Illocupave, in Glossis Lat. Gr. Sangerman. Gloss. Iisd.: Feronia, Dna agrorum. Memorium est Virgilio Aeneid. 7. vers 800:

.... Viridi gaudent Feronia laeas.

Vide ibi Servium.

* **FEROR**, pro Furor, ut videtur, in Lit. ann. 1359, tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 448: Ob ipsorum ferarum timorem, Ferorem et terrorem, etc.

* **FERPARIUS**, Idem quod mox *Ferprius*, Necrol. S. Saturn. Carnot. v. V. Col. Jul. obit Thomas Ferprius . . . 111. Col. Sept. obit Simon Victorius pro capis nivia habebat stollum Ferprii in mercato.

* **FERPERIA**, Vestes interpole, sen earundem negotium et forum, vulgo *perrie*, alias *Forperie*, *Frepperie* et *Fresperie*. Lit. Phil. Audacis ann. 1278, in Lib. 3. stat. artif. Paris. ex Cam. Comput. fol. 139, v. 1: Mulieres et alia pauperes et miserabiles personae Ferperiam et parvos stollares aliasque minutus mercatus consueverunt vendere, etc. Comput. praeposit. Paris. ann. 1311, ex Reg. sign. Noster ejusd. Cam. fol. 246, v. 1: De Ferperia et alutaria pro 1012. xij. lib. per annum. Pedag. Personae in Chartul. 21. Corb. fol. 334, v. 1: Item una fardeule de Ferperie (infra, *Fiesperie*) resillente doit ij. s. ob. Et fol. 336: Item brouette qui maine Frepperie doit ij. den. Pedag. Divion. circa med. xiv. saec.: L'estatuz de la Ferperie paiera chascun xij. den. Ilinc

* **FERPERIUS**, Ejusmodi vestium interpolator, Gall. *Fripier*, alias *Ferpier*. Reg. episc. Nivern. ann. 1287: Item Sabbato ante Nativitatem Domini, quibet . . . Ferperius debet ij. den. Charta ann. 1309, in Reg. 13. Chartoph. reg. ch. 34: Supra domum Ade de Corbollo Ferperii, quae est contigua domui Gregorii Aquart Ferperii. Ferper. in Lit. remis. ann. 1389, ex Reg. 137. Chartoph. reg. et tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 85. et 84. *Fleppor*, apud D. Le Beuf tom. 1. Dissert. pag. 209. Ferper. denique, in Charta Renaldi vicecom. Faleisae ann. 1295. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 242, v. 1. col. 2: Item les estuz des Feuplers pour x. sols. Vide supra *Ferprius* et *Frepate* vestes.

* **FERQUIDUS**, Par, similis: vox Longobardica. Lex Langob. lib. 1. tit. 19. § 2. [* Roth. 147.]: Ipse qui focum portavit, dandum Ferquidum, id est, simile, componat. § 16. [* 335.] de cane occiso: Reddo Ferquidum, aut similem. Ita et § 20. tit. 23. § 3. 7. lib. 2. tit. 15. § 4. [* Roth. 342. 354. Liutpr. 151. (6, 98), Roth. 174.] Capitulare Radelechi Principis Beneventani cap. 17. de servis fugacibus: Et si non redduntur ab eis, aut si nullo modo inveniri poterint, reddantur Ferquidi eorum. Regestum Petri Diaconi Casinensis num. 393: Et restaurata nobis Ferquidum, id est, simile. Ex his emendare licet Chartam veterem apud Ughellum tom. 1. Italiae sacrae, pag. 491. ubi vox lae perperam exarata. [* Vide Graff. Tesaur. Ling. Franc. tom. 4. col. 646.]

* **FERRA MOLENDINORUM**, Instrumenta

ferrea, quae ad molendum pertinent, et maxime ferrum, quod in media mola situitur. Vide *Ferramentum de mola*, Charta ann. 1233. ex Chartul. Campan. fol. 43, v. 1. col. 2: Si vero dictum frumentum dicti terminis solutum non fuerit, licebit nobis propria auctoritate et sine mellefere, capere Ferrum omnium molendinorum suorum de Pruvino.

* **FERRA RUOTA**, Prastationis species, Arrest. ann. 1398. 24. Maii. in vol. 9. arrestor. parlam. Paris. In septimana magna ante Pentecostes erimus in possessione a sustina levandi . . . supra fabros grossum ferrum fabricandi . . . ex denariis Paris. pro jure, nuncupato Ferru regis.

* **FERRACIA**, [f. Tribunal], quod pro viis publicis rebuscendi a praetoribus exigitur: nostri quippe viam stratum *Clam ferre* (interdum vocant.) [Charta Gileicii Comitum Viriutatum anni 1375: *Clam ferre et deinde pedagium, totum et Ferperiam, qui in Castro Ugulliarum . . . percipiuntur.*]

* **FERRAGALE**, **FERRAGILL**, **FERRAGILLO**, quod et *Terra Ferragillis* dicitur, Agri Portio, in qua ad viriditatem tantummodo parvis saginam ordem, vel granum quodvis invicem mixtum sentitur, viti idarium. Charta ann. 1400, in Reg. 157. Chartoph. reg. ch. 149: Item unum arecum cum Ferragilli confusum a parte Austri cum Petro Spua. Alia ann. 1415, in Reg. 168. ch. 338: Item unum Ferragile, situm loco vocato ad molendinum Cuthalini, facit unum cymnam frumentum . . . Item pro quadam bardo, orto et Ferragillo contiguis . . . tres cymnas frumentum . . . Item pro quadam punheriatu terre ferragillis . . . unum denarium Tolos. Vide supra *Ferragale*.

* **FERRAGIA**, Eadem notione, Ital. *Ferram*. Inquisit. ann. 1468, in Dolphina: Dicitur dedisse quendam locum ad facendum domum in quadam Ferragia, quae est inter ambas villas castrorum de Gualteris superioribus et inferioribus.

* **FERRAGINA**, Eodem intellectu. Testam. Guill. Monetarii ann. 1213: *Mojid filio meo Johanni lego . . . totam Ferraginam meam, cum suo orto et aliis suis omnia pertinentibus*. Charta ann. 1378, in Reg. 113. Chartoph. reg. ch. 200: *Petrus Chelardi laborator Fiterius unam Ferraginam, . . . sub usatico annuo diotum sextario annuo erit*. Fluries ibi.

* **FERRAGINA**, ut *Ferrago*, Charta ii. saec. ex Archivis S. Victoris Massil. : *Omne decimum suae laborationis annu ante diligenter missis tribuit S. Victori Gualterio de Gonfano. Filii sui casualem condempnati sive aduerti, ob uberrimam vinearum habundantiam . . . de tribus Ferraginis in castro Gonfano cum consuetudinibus*.

* **FERRAGINALE**, **FERRAGINALE**, **FERRAGINALE**, Eadem acceptio. Form. virid. in Formul. MS. Instr. fol. 63: *Item dedit et concessit ad perpetuum dominum . . . quoddam Ferraginale et quoddam curv nam, cum pleorio*. Ibid. infra: *Ferraginale*. Charta sub Ludov. VI. ex Bill. reg. cot. 15: *Finclius vobis in comitis Narbonensium . . . Ferraginale nobis, qui nobis adventi de parentorum, et abet affrontatus ipse Ferraginale de parte Horientis, et*

Unum bonum Ferrigiale, in Ch. ann. 1533. apud Censum inter Cens. ecel. Rom. vide in Ferrigno.

† FERRAGIALIS. Vide post Ferrago.
 † FERRAGIUM, Stramentum, pates, seum, Gall. Fourrage, Charta ann. 1568. et Chartulario S. Martini Poolier. i. Pasteris quondam Monachi S. Martini Pontificum de seramine et grano, quod de omnibus aliis Ferragis ubiqueque voluerint circumferendi. Vide Ferrago et Fodrum.

† FERRAGNALE, Eodem sensu. Inquisit. ann. 1371. in Access. ad Hist. Cassio. part. 1. pag. 433. col. 2. Item Ferragnale unum, cum arangis et cum adificio verlaciorum juxta mensa terre.

FERRAGO, Agri portio, in qua oon ad frumenti copiam, sed ad viridit tantummodo pabuli saginam, ordeum, vel granum quodvis invicem mixtum seritur. Unde a Latino Ferrago, deducta vox censetur. [Papias in MS. Biturice. i. Ferrago, fruges in herba colore virides.] Gloss. MS. Regionum Cod. 1013. Ferrago, viridis, spic. Castellani Heronales vocant, Itali Ferragina, et Ferraina. Vetust. Judicatum ann. 1914. apud Cattellum lib. 4. Rer. Occit. pag. 461. Propter decimas et primitias hortorum, clausorum, et Ferraginum, quorum et quarum quidam homines Carcinosa decimas et primitias eis dare volebant. Infra: Quilidam sunt in hac villa, qui decimas et primitias nobis dare nolunt de hortis, clousis et Ferraginibus. Codicillis Rostagni de Podio alto, tom. 7. Spicellig Acheriani pag. 275. Folo, quod Prior .... habet et possidet Ferraginem meum, quod est prope sanctum Ferradinum, quae dicta Ferrago, confrontatur ab Oriente cum quadam via publica, etc. Infra: De proventus dictae Ferraginis, etc. [Charta ann. 1039. et Archiv. S. Victoris Massiliens. Armag. Apras. Dioc. i. Donnatus duas cartarinas de vinea et Ferraginem ad caninum, et aliam Ferraginem, quae est juxta viam, etc. Charta anni 1196. in parvo Chartul. ejusd. S. Victoris: Et super gasto quod ruperat W. Bernardi super Ferraginem G. de Tornet, nihil obsecant. Pluribus memorant Ferragines in Archivis ejusdem Abbatiae: Massiliensibus etiamnum afferre, fertilis ager est et optimus. Chartular. Aptense fol. 50. verso: Dono... Ferraginem unam ad Brusendum et juxta villam semodum de vinea unam, et in alio loco Ferraginem unam prope Ecclesiam S. Johannis. Statuta Navil. lib. 5. cap. 19. Si per campos, vel Ferragines seminales, vel hortos laboratos vine cultus transibat equitatio, etc.] Vide Columbum lib. 3. de Epise. Sitaricorum. tom. 24. Guesnatum in Annobis. Massiliensibus pag. 292. 335. [novam Gall. Chr. tom. 1. pag. 80. Instrum. Gall. r. Append. ad Marcam Hispan. col. 1161.] etc.

† Charta ann. 1139. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 311. In Ferragine quop, quod viridarium dicitur, etc. Vide supra Ferragale.

FERRAGIALIS, Idem quod Ferrago. Charta Veremundi Regis Hispan. apud Ambros. Morales in Notis ad S. Eulogium: Et omnes suos hortos, unum in Arvale, et alium in ripa fluminis, et suas Ferragiales

ubiqueque illos habuit. [Charta Seniofredi Comit. Barcinonensis ann. 961. in Append. ad Marcam Hispan. col. 877. Concedo.... alodem meum proprium quem habeo in Comitatu Rossilonense.... id est, censu, curtis, et hortos et hortibus, et ipse Ferragiale, etc.]

FERRAMENTARIUS, Faber Ferrarius, apud Jael. Firmicum lib. 3. Math. cap. 13.

† FERRAMENTUM DE MOLINO, Gloss. Græc. Lat.: Ἐργαλεῖον, Ferramentum. Nostri Fer de moulin vel Croix de moulin vocant ferrum illud quod in media mola statuitur, Germanis Muhleisen. Pactus Leg. Salicæ tit. 24. cap. 2: Si quis Ferramentum de molino alieno furaverit. etc. quod Ferrum mulinarium dicitur in Lege Alaman. cap. 99. § 25. Vide Ferra Molendinorum.

† FERRAMENTUM, Gladius vel quodvis aliud instrumentum ferreum. Pactus Leg. Salicæ tit. 30. cap. 8: Si vero sanguis exierit, ita componat veluti cum de Ferramento vulnerasset. Ferramenta quæ in hostem ducunt, in Capitul. de Villis cap. 42. [† Vide Forecellinum. Marius Mercator. pag. 101: Ὀπάρων καὶ ἱππάρων τῶν ἰσχυρῶν, quæ latine instrumentum, magis autem ornamentum vel Ferramentum dicitur... postsumus dicere. De Christo agit.]

† Reg. S. Bened. cap. 32: Substantia monasterii in Ferramentis vel vestibus, seu quibuscumque rebus, provident abbas fratres. Ferrant, Ferment et Fermeau, Falx, vulgo Serpe. Lit. remiss. ann. 1397. in Reg. 152. Chathorp. reg. ch. 192: Un hostiel esmoulu, nomme Ferrant ou corbe, dont il entendi ad couper bos. Aliæ ann. 1391. in Reg. 140. ch. 214: Une serpe, appelée selon la coutume du pais (à Peronne) corbe ou Ferment. Une serpe à sang manche, que l'en appelle Ferment, in aliis ann. 1447. ex Reg. 176. ch. 574. Aliæ ann. 1451. ex Reg. 181. ch. 65: Ung fermeau (vel Sermeau) à exemplar hayes et buissons. Denique aliæ Lit. ann. 1474. in Reg. 195. ch. 1172: Une serpe longue, appelée au pais (du Maine) ung Fermeau, à couper espines. Nisi legendum sit Cermeau, quod ibi ter repetitur. Vide supra Ferriculum.

FERRANDUS, Color in equis sic appellatus. Charta, scripta sub Roberto Rege, in Tabulario Abbat. Conchensis in Ruthenis Ch. 209: Et laxo sancti Salvatoris et sancta fide caballum meum Ferrandum. Willelmus Brito lib. 12. Philipp. de Ferrando Comite Flandrie, capto in Prælio Bovinensis:

At Ferrandus equis creatus forte duobus, Lextes duplii temore venientibus ipsius, Nominis ignis illi color equivocebat, ut esset Novus idem Comitis, et equorum, Parisiens Civibus offertur Lapazæ claudenda in arce.

Similia habent Rigordus et alii sub ann. 1215. Albericus in Chronico MS.: Accidit etiam eorum mirabilis, quod equi lecticam Ferrandi trahentes, essent coloris Ferrandi. Will. Guarii de eodem Comite:

Ferrant portent dui infersant, Qui tous deux sont de poil Ferrant.

Charta ann. 1158. in Spicilegio Acheriano tom. 13. pag. 312: Et fratres dederunt ei 300. solidos, et unum palafredum Ferrant.

Rollandinus in Summa Notarie cap. 5: Unum runcinum Ferrantum cum cifeio, et cum uno freno et sella extimatum, etc. Le Roman d'Auberi MS.:

Et Coens Guobert, qui le port à Ferrant. Le Roman de Garin MS.:

Dont sient li Dus sor le Ferrant de pris. Alibi:

Prenez vos garde de moi et de ma gent, Ne tendez mie as chevaus, as Ferrans, As bels robes, à or, ne à argent.

Brunetus Latius lib. 5. cap. 53. de Equis: Et in colore dei tu guardare lo batin, el Ferrante, rotato, o nero, o bianco, o fallago, o d'altra maniera, etc.

† FERRATUS, Eadem notione, apud Th. Madox Formul. Anglic. pag. 423: B. Bartholomeus de Lega legavit uxori sue palatridum Ferratum.

At ejusmodi fuerit istiusmodi color haud omnino constat, tametsi probabile sit eum esse, quem Ferrum nostri vocabant, uti suo loco docemus, vulgo Pourmelé, quod etiam ex veteri Chronico veruaculo probavimus in Notis ad Alexiadem Anazarum pag. 409. ut et vocem ortam a colore equorum Arabico, quos Faras appellabant. Vide in Farius.

† Quis fuerit color ille, definire videntur Aonal. Viter. MSS. ad ann. 1214: Aresores et operarii utriusque sexus et atatis, operibus pratermissis, veniebant de campis ad vltim, solibus ad collum suspensis et stritis, et ceterantem creabant emere cupientes in vinculis Ferratum, quem præs in armis ferocissimum, illudbantque et rusticis, puellis et pueri, maxime pro eo quod diti alia equi, qui communiter Ferrandi vocantur, quadrangis seu lecticis, in qua vehabatur, trahant.... illudbant dicentes, modo bene est, nam Ferrandus Ferrandum trahit. Adde Vitam S. Walth. tom. 1. Aug. pag. 266. col. 1.

† FERRARE, Compedibus vincire, nostris etiam Ferrer. Arest. parlam. Paris. ann. 1373. in Reg. 111. Chathorp. reg. ch. 301: Ipsos copulatos quaternatim in manibus ferreis posuerant, et eos per spatium decem mensium detinebant sic Ferratos. Lit. remiss. ann. 1386. in Reg. 129. ch. 88: Lequel exposant fu mené à Poussy en nos prisons et rendu à notre seigneur bailli, qui l'ontost le fist Ferrer. Pro Ferro significat, in aliis Lit. ann. 1479. ex Reg. 206. ch. 247: Le suppliant.... a marquer et Ferré dunt mestel dix-sept ou dix-huit chermes et un heztre. Vide alia notione in Ferrer 1.

† FERRARIA, Fodina ferraria. Stat. pro reformatione regni Navar. ann. 1322. in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 160. r.: Item dicti decem homines de novo positi in custodia dictæ bardene, salvantur de emolumentis dictarum Ferrariorum. Vide in Ferrum, 1.

† FERRARIUS EQUORUM, Qui equos calcavit, in Stat. Verrell. lib. 3. pag. 59. 1^a. Conc. Terraco. VIII. ann. 1317. inter Constit. Mas. reg. Aragon. Monasterii (clericis) quod nec infirmitas exerceant... carbonari vel Ferrari. Vide in Ferrum 1.

† FERRATA, Clathrus ferreus. Vita S. Ambrosii Senens. tom. 3. Martii pag. 195.

n. 70 : Collocatum namque fuit prae-
dictum sepulchrum super quatuor columnas mar-
maris, in cuius circumferebat quaedam
admodum pulchra facta fuit. Anastasius Bi-
blioth. in Vita S. Paschalis PP. tom. 3.
Maii pag. 393 : In eiusdem venerabilis Basili-
ensis ante altarium qui ducit ad corpus in loco
Ferrate altare constituit, in quo et venerandus
B. Sixtus... corporis honestissime collo-
cavit.

* Vox Italica. Annal. Placent. ad ann.
1451. apud Murator. tom. 20. Script. Ital.
col. 902 : Pueri illorum de Canelo noctis
tempore intravit Bononiam, vi et opera cu-
jusdam molendinarii haerant, qui Ferratum
grossissimum, ubi Renuis exiit, secuit, cum
magno tamen labore, industriam et tempore.

* **FERRATA**, Situla, sic dicta propter
circulos ferreos quibus cincta est. Trans-
actio inter Abbatem et Monachos Crasce-
nenses ann. 1351. ex lib. Viridii fol. 53 : Simi-
liter quando aliqua de castula vel Ferrata
putei condit casualiter in puteum, D. Abbas
dicti Monasterii, dicit illis qui extrahant hoc
de puteo unum librum panis frumenti. Eod.
sensu ibidem recurrit.

* Vas vinarium, noster alias Ferrat.
Chartal. Floriac. fol. 183. r. : Item dictus
Hugo debet habere in festis annuallibus in
quolibet duas denarios, et vinum et panem
pretia annis obis, et duas Ferratas vini.
Stat. eccl. Castrens. ann. 1358. ex Cod.
reg. 159a. A. fol. 76. r. : Unam Ferrat
sive unum butillum terram. Lit. remiss. ann.
1405. in Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 11.
Un vaisseau de fer, dit Ferrat, ordonné à
tirer l'eau hors du puits. Ferrat, eodem
sensu, in aliis Lit. ann. 1479. ex Reg. 197.
ch. 218 : Icellui chappellain vient portat
ledit Ferrat ou selle tout plain d'eau et le
getoit sans lesdits hommes et jenneurs. Vide mox
Ferratum.

* **FERRATERIUS**, Faber ferrarius,
Gall. Forgeon, alias Ferratier. Charta ann.
1325. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 401 :
Item emit dictus cunctinilis (Albanensis) n.
Raymondo de Petris, Ferraterio Montispe-
sulanus, unum hospitem. Ferraterius spe-
ronorum, Calcearium artifex, Gall. Epéron-
nier, in Comput. ann. 1363. inter Probat.
tom. 2. Hist. Nem. pag. 261. col. 1. Lit.
remiss. ann. 1417. in Reg. 170. ch. 38 :
Adhemar Merle, Ferratier,.... en la senes-
chaucée de Carcassone, etc. Vide in Ferru-
m 1.

* **FERRATUM**, Vas forte, in quo aqua
benedicta deferatur, quod in quibusdam
Galliae Provinciis Sella vocatur, quasi Sel-
la : nam Sella hydrium dicunt, unde forte
legendum Sellatum, in Necrologio Ecclesiae
Reiensis apud Sammarthanos ann. 1316 :
Obit R. I. C. P. Petrus Gantelmi Episcopus
Reiensis, qui reliquit Ecclesiam... unam ca-
pam de dispre. [vel diaspre] et unum Ferrat-
um, et yspanum de argento.

* Recte legisse Sammarthanos ex-
istat : nam Provincia habitatoribus ejus-
modi vas etiamnum dicitur loce Ferrat,
quod ex cupro vel ferro fieri solet. Ferratum,
eodem sensu occurrit in Charta ann.
1399. ex Archiv. S. Victoris Massil. : Quan-
torum cruces de cupro, et aliam de Justo...
item unum Ferratum.

* Necrolog. eccl. Paris. Ms. ad iv. Non.

Aug. : Idem Hugo dedit nobis ad opus cele-
rit nostri omnia Ferrata et dolla, quas Pa-
risius habebat. Invent. ann. 1476. ex Tabul.
Flamar. : Item plus unum Ferratum fusti pro
orlando aquas de puteo, circumlatum ex cir-
culus ferri. Vide supra Ferrata 2. et infra
Ferratas.

* **FERRATUM** ITAN, Via strata, Nostris
Chemia Ferré. Charta D. Aubel in Belligio-
censi pago ann. 1460 : Juxta magnum iter
Ferratum tendens de Lugduno apud Matiscou-
nem. Vide Via ferrata.

* **FERRATURA**, Fibulae clavicularum,
Gall. Arillon; vel ipsa fibula. Lit. remiss.
ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch.
553 : Quia transcendendo extremitas Ferraturae,
vocata moriant, zona ipsius Johannis som-
molesteri adhuc muntello dicti Ingerannat.
Aliis notationibus, vide in Ferrum 1.

* **FERRATURA** CENDALIS, Gallis Four-
ure de cendol. Mendum est pro Ferratura
cendali, in Historia Dalph. tom. 2. pag.
334. col. 1. Vide Fodatura, et in Ferrum
1.

* **FERRATUS**, ut supra Ferratum. In-
vent. ann. 1218. inter Probat. tom. 1.
Hist. Nem. pag. 67. col. 1 : Item inventi
duo Ferratus cupressi, et tritum stagni.

* **FERRAZA**, Piscis marini genus, Italis
Ferraicia. Vide infra Pastinaca.

* **FERRÉ** MATRON, de pellice dicitur,
quo sibi conciliat animum mariti alieni, et
facit ut iste pudicam uxorem relinquat, in
Legibus Langobard. apud Murator. tom. 1.
part. 2. pag. 50. col. 2. Ferré puellum, de
viro puellam rapiens, ut eam secum habeat
in uxorem, ibid. pag. 53. col. 1. Sic ibid.
pag. 56. Mulier libera servum Ferré, ea est
quo servum sibi copulat conjugio Legibus
prohibito.

* **FERRÉ**, Equi solea, Gall. Fer de che-
val. Bureard. Argenti. de vita Alex. VI. PP. :
Dictum fuit plures vel multas ex equis suis
servos fuisse Ferratos argenti. Ferré vero,
Ligonis species, vulgo Bone vel Haku, in
Lit. remiss. ann. 1453. ex Reg. 182. Char-
toph. reg. ch. 61 : Le suppliant, qui avoit
une Ferrée en sa main se peint à desfaire le
Joussé et le rempleur; et incontinent Jehan
Bruneau, qui parvillément avoit une Ferrée
en son poing et dont il besongnoit, ferra
le suppliant de laditte Ferrée. Aliis ann. 1464.
in Reg. 199. ch. 461 : Icellui Brisset s'en
vint ou suppliant sa Ferrée en son poing,
et la lança en cuidant bailler sur la teste.

* **FERRÉBRACHIA**, Cognomenum Guil-
lelmi fratris Roberti Guiscardi, ob prae-
latam in bellis fortitudinem. Willelmus
Apuleiensis lib. 1. de Gestis Norman. de
eodem Guillelmo :

Is qui fortis erat, et Ferré dictus habere
Brachia, nam validos vires animique dicitur.

Et lib. 2 :

... Vix Ferré dictus habere
Brachia Guillelmo, etc.

Ita Ferreum latus appellavit Dani quendam
Biorno, ob extimam strenuitatis clarita-
tem, inquit Sueno in Hist. Danica cap. 7.

* Eodem Bruchti ferri nomine donatus
Guillelmus IV. comes Picavi. ut post
Beslun observat Mengius in Hist. Sabol.
pag. 67. Hinc vox Gallica Fierabras : qua

appellatione designatur Diabolus in Mirat.
B. M. V. Mss. lib. 1 :

... Fierabras,
C'est aensin qui maiot mal bruce, etc.

* Quonodo Ferrebria a Ferrum et
Brachia, ita a Ferrum et Vestire, nostri
Ferveti et Fervatu dixerunt, pro Arma-
tura ferrea vestitus. Lit. remiss. ann. 1371.
in Reg. 102. Chartoph. reg. ch. 185 :
Comme les supplians eussent trouvé leur
advocat,.... qui les goustoit lui haituier,
armes et Fervestes, etc. Aliis ann. 1379. in
Reg. 115. ch. 65 : Leslitz de Saucoir et
leurs complices armes et Fervestiz et gura-
d'armures, etc. Trois compaignons armés
Fervestiz de haruols et d'espées, in aliis Lit.
ann. 1418. ex Reg. 170. ch. 172.

* **FERRERAGENT**, pro Fieragent, in
Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de Mo-
zaugues.

* **FERRIGINALE**. Vide supra Ferra-
nale.

* **FERRINIS**, Idem quod Ferrago et
supra Ferragale. Charta ann. 1118. inter
Probat. tom. 3. Annal. Præmonst. col. 427.
Et ista ecclesia sanctæ Mariæ de Botorli
habent... hortos et Ferrines et erus et vici.

* **FERRINEMENT**, Ferrum omne si
alicui necessarium. Charta ann. 1339. ex
schedis D. Chatz. Aquis. advoc. : Pou
convenant quod dictus domus (Guignons
de Jarente domus, de Montedaro) con-
sumptis necessariis ad opus solutorum
sumptibus structi faciet et illam exolveret,
debelet trabes et fustes et alia necessaria ad
opus hujusmodi, et omnia Ferrinamenta habi-
bit. Vide supra Ferramentum.

* **FERREROLUM**, Vas vinarium ferro
ligatum. Formul. fiscor. describ. ann. 81.
apud Periz. l. 6. vol. 1. pag. 180 : Utinam
Ferrerolum 1. patellum plumbeum 1.

* **FERREROLUS**, Parnus verres, Alecia.
Ferkel. Codex MS. Irminonis Abbatii Sa-
german. f. 72. verso col. 1 : Ausfredus
solvit ad activitatem Domini porcos et
Ferkolos 11. conatus viti.

* **FERRERIA**, Officina ferraria. Gall.
Féronnerie. Charta Math. de Monteno.
ann. 1230. in Chartul. Campau. ex Com-
put. Paris. fol. 355. v. col. 2 : Quis-
libet habens heredes in Austrisilia et Iulian-
Moustiers..... et Ferrerium cum perti-
nentis suis. Aliis Phil. Pule ann. 1298. in Reg.
59. Chartoph. reg. ch. 5 : Martino de B.
lit. servienti nostro armorum, custodiens
cujusdam, quam habebamus in Ferrer-
burgi Camplois... concedimus, hoc
constatium de la Féronnerie, des lou-
giers, etc. in alia ejusd. reg. ann. 1307. et
Lib. rub. Cam. Comput. fol. 17. v. col.
1. Vide supra Ferraria et infra Ferro 2.

* **FERRERIA**, Situla. Inventar. ann.
1361. ex Tabul. D. Vencie : Item una
Ferreriana, Ferrerie, vas vinarium, apud
Rabelais. lib. 2. cap. 28. Vide supra Fer-
rata 2.

* **FERRUM**, pro Ferrum, Ferrea, Vit-
cula, compes, in Reg. parlam. Paris. VII.
infra Imprimeur.

* **FERRIA**, Situla. Inventar. ann. 1415.
inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 12.
col. 1 : Item inventi duodecim grillones et
cass ferri, et quidam Ferrinas. Ferrum, et

dem notione, in Charta ann. 1358. ex Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 409: *Huit poies de laire, deux Ferrius, six poales, etc.* Vide supra Ferrat 2.

† **FERRICULA**, Ferruginea, nigra, ferri coloris. Papias.

† **FERRIGINALE**. Vide supra Ferraginale.

† **FERRILE**, Vide Ferrile.

† **FERRIOLUS**, Ferrugineus. Stat. Verceil. lib. 4. pag. 83. r. *Teneantur fornarii predicti de quibus fornassata lapidum fuerit tres montanos, scilicet unum de blanchis, et alium de Ferriolis, et alium de vercelitis.*

† **FERRIONUS**, FERROXUS. Vide Ferrum 1.

† **FERRIPEDARE**, Ferrea solea equi soleas muniri, Gall. *Ferrer*. Vide in Ferrum 1.

† **FERRO**, Baculus, sive scipio ferro armatus. Charta Sanceli Reg. apud Jos. Moret. Antiqui. Navar. pag. 616: *Deinde ego et Comes Gundisalus uterque sumus in B. Emiliuno et dedit talem absolutiorem, ut omnes undique portibus venient causa orandi cum sportilla vel Ferrone.*

† **FERRO**, Faber ferrarius, Gall. *Ferronier*, *ouvrier en fer*, alias *Ferron*. Patium inter Phil. reg. et Guill. episc. Paris. ann. 1222. inter Instr. tom. 7. Gall. Chart. col. 93: *Concedimus ut episcopus Paris et successores sui Paris. episcopi habeant apud Paris, unum droparium, unum cordabannum, unum Ferronem pro fabro et ferrone, etc.* Lit. remiss. ann. 1390. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 194: *Ysaac de Courtois, veuve de Guillaume de Roissy, se remaria a un pauvre Ferron et mariechal, homme de tres-petit et vel estant, nomme Henrie Euliet de Ferreries en Gastinois.* Charta ann. 1404. in Reg. 160. ch. 101: *Nul ne me de mestier de faire le fer, exceptez les fers des Ferrons. Ferrons et vendeurs de fer, in Stat. ann. 1350. tom. 2. Ordinat. reg. Franc. pag. 371. art. 189.*

† **FERRIDIUS**, Mensura species. Nulla Greg. IX. PP. ann. 1227. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 343: *Annua redditus dimidio Ferridii frumenti, sciam habet de allodio de Chiry. Leg. forte Sciam.*

† **FERRIOLUS**, Pessulus, Gall. *Ferron*, mutato scilicet v in f. Charta ann. 1424. ex Archiv. S. Victoris Massil.: *Aperiendo, et claudendo portam cum clave et Ferriolo.* Altera ann. 1368. ex eod. Archiv.: *Portas aperiendo et claudendo una cum recte sive Ferriolo et clave.*

† **FERRUGO**, Obscuritas, aut ferri rasura. Papias.

† **FERRUX**, Equi solea, *Fer de cheval*. Regestum Constabularium Burdigal. fol. 105: *Dicit se teneri facere D. Regi sex Ferronem equi cum clavibus suis in mutatione D. Hal. (Leges Jacobi II. Reg. Majoric. tom. 1. Jun. pag. 23: Qui etiam Marecalcus videtur silerantibus a nostra comitiva non pendat, manibus clavibus et Ferris et his similibus.)*

† **FERRUS**, Eadem notione. Acta S. Raynieri Pisani tom. 3. Junii pag. 432: *Ferriti rem equi qui illuc equitabant, sine ellipso ferro in pedibus regrediebantur, et qui suos*

Ferros reservabant, optimos habere pedes perhibebantur.

† Ejusmodi soleas, ignominie proscriptivæ causa, ostiis apud Italos affligebantur, ut discimus ex Lit. Greg. IX. PP. ann. 1231, apud Cl. V. Garamp. in Disquisit. de Sigil. Garlaga. pag. 20: *Ostia, quorum claves habere non poterant, elomoso infrigendo tamulit, clerici et res contentas in cellis quoquo modo rontingerent, arcibus interdicto, quorundam ostiis equorum Ferris offixis, et nec illis contenti, etc.*

FERRARE, Ferrea solea equi soleas munire. Dominio lib. 1. de Vita Matilil. cap. 101:

Oratores magnos secum tulit atque caballos. Sub pedibus quorum chalybea non ponere solum Jussit, argentum sed ponere, sic quæ ferrum, Esse reperimus clatum voluit quoque nullum, Ex hoc ut gentes possent reperire qui esset.

Willel. Tyrius lib. 13. cap. 27: *Miseret autem predicto viro... nobili palafredum altissimum, argento Ferratum, etc.* Jo. Brompton. pag. 911: *Mulum etiam, quam requirit, auro fecit Ferrari, prohibens omnes suos, ne quando ferratura caderet, sustulerent.* [Ordinatio officiorum Curie Humberti II. Dalphini ann. 1340. tom. 2. Hist. Dalphini. pag. 394. col. 2: *Item dictus Morecalcus diebus singulis de mane et sero moliari et strillari fortis equos... et ad oculum videndi, si existunt bene Ferrati.*] Occurrit etiam in Statutis Ordinis de Scamptingham pag. 743. in Institut. Cap. Geuver. Cisterc. cap. 36. [apud Bernardum in Consuetud. Cluniae. part. 1.] in Flea lib. 2. cap. 14. § 4. in Foris Rigorrensib. art. 40 in Charta ann. 1038. apud Buzelinum pag. 528. etc. Jo. Villaneus lib. 4. cap. 18: *Havendo oranto il suo cavallo di freno d'oro, e Ferrato di fine argento. Le Roman de Rou MS.*

Pour fere gens parler de soi,
Fist tous les quatre fers dorer,
Ne vout mie dire Ferrer.

SUFFERARE, Eadem notione. Speculum Saxon. lib. 2. art. 12. § 4: *Caillbet equo quatuor manipuli infra diem et noctem erogent, et in anterioribus pedibus equi Sufferantur.* Jus feudale Saxon. cap. 34. § 15: *Equi curum debent in anterioribus pedibus Sufferant, et non retro.*

† **FERRATOR**, Cuius officio calcendorum equorum cura incumbit. Instrum. ann. 1240. tom. 1. Hist. Dalphini. pag. 142. col. 1: *Propterea erant alia duo officia ejusdem conditionis, officium scilicet equorum et Ferratoris, quorum libertos cassati fuit in compositione facta inter Burgenzes et D. Archiepiscopum. Unde*

† **FERRURA**, Illujuse officii nomen. Charta Henrici V. Regis Anglie apud Rymer. tom. 9. pag. 250: *Scias quod assignavimus te ad tot ferros et clavos equorum, quot pro equis stabuli nostri, in presenti viagio nostro ferendis, necessaria fuerint, ac fabros et ferrum, et omnia alia que officio Ferrure necessaria fuerint seu quomodolibet opportuna.*

† **FERRATOR**, Qui equos calcet. Miracula B. Ambrosii Senons. tom. 3. Martii pag. 205: *D. Gracia uxor Fel Ferratoris de populo S. Martini.*

† **Sigillum Rainondi Ferratoris**, apud Manni tom. 3. de Sigill. antiq. pag. 140. *Ferrier et Martelles Ferrador*, quo scilicet in calcendo equos utitur *ferrator*, in Comput. ann. 1334. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 84. col. 2. et pag. 87. col. 1. Vide Ferrarius et Ferratorius.

† **FERRATU**, Ferrea equi solea Charta Lucii III. PP. ann. 1184. apud Mirum tom. 2. Diplom. Belgic. pag. 1189. col. 2: *Pro se et duobus sibi et tribus equitatoris feris et avenam habebit, et candulas, et Ferraturas equorum de curia ipsa percipit. Occurrit apud Murator. tom. 12. col. 1077: Una ferratura equi, in Charta ann. 1252.*

† **FERRIPEDARE**, Idem quod Ferrare, Bartholomæus Scriba lib. 6. Annal. Genueus. ad ann. 1250. apud Murator. tom. 6. col. 463: *Qui Ermenolus in signum pure dilectionis et pacis Communi Janue bisannos viuit, milia destinavit, et insuper tantum pecuniam, unde optimus equus compararetur, et ex parte sua presentaretur Communi Janue cooperitis optimo auro, et Ferripedatus clausis argenteis.* [Sist. Montis reg. pag. 268: *Item statuitur, quod nullus Ferratus... presumat Ferripedare aliquem seu aliquos bestias, canjuncumque generis conservant, in via, etc.*]

† **FERRA**, Lamine ferree quibus ad cruciandos Martyres utebantur. Acta S. Cononis tom. 7. Maii pag. 7: *Domitianos Cones dicit ministris, incendite Ferras, et ponite super eos.*

† **FERRA**, Vincula, compedes, catenæ. Charta Edwardi III. Regis Anglie ann. 1333. apud Rymer. tom. 4. pag. 555: *In Ferris, in prisiona nostra soluti et serare custodiri facietis.* Galli dicimus *Etre dans les fers*, pro Vincum esse compedes.

† **FERRATE**, Catenusus. Inquestia pro canonizatione Caroli Blesensis apud Loiselum tom. 2. Hist. Britan. pag. 568: *Alanus Radulphus Presb. Rector de Pile-et-en-le Leon. Dioc. dicit quod cum ipse esset prisonarius Anglicorum magne comite... et fuisse Ferratus grossis ferris, fuit liberatus per merita D. Caroli.*

† **FERRIPEDARE**, Compeditus vincire. Vita S. Angeli Carmelite tom. 2. Maii pag. 824: *Et dictum S. Angelum in terram posuit aut Ferripedare (Saracenus).*

IN FERRO MITTI, Catenis ferreis vinciri. Anonymus de Gestis Constantinii 1. *Et missi sunt in Ferro, et adducti Rivinnum. Ferro vinciri*, in Lege Longob. lib. 2. tit. 12. § 5. [† Carol. M. 133. ex Capitul. Ludov. Pii ann. 829.]

FERRO IN UTROQUE MANIBUS COMENDI, in Chartis Brunigii Abb. Laurishamensis in Chronico Laurishamensis pag. 74. *In utraque maxilla Ferro ad hoc facto etiam candente carozilla et comburi*, in Charta Henrici Imperat. ibidem pag. 75.

† **FERRI ONUS**, Pone levisis species apud Anglos, ut est in Flea lib. 1. cap. 26. § 4.

† **FERRUM BATTUDUM**, Prociusum, excusum, nostris *Fer emalua*. Formula 30. inter Simondicas: *Et sic est veritas obque alia fraude vel consilio, et in sua culpa secundum legem ipsam Ferro battudo fecit.*

† **FERRA**, Ferramenta. Acta S. Cassii Episc. Narvenis tom. 5. Junii pag. 491:

Idem D. Ficiarius claudi et oberari, cooperculo ex eodem lapide ad id insculpto et parato, et Ferras hinc inde cum plumbo liquo firmari mandavit.

§ **FERRARE** TONNELLOS, Dalia circulis ferreis munire. Computus ann. 1202. apud D. Brussel tom. 2. de Usu Feud. pag. clxxxix: *Et pro tonellis Ferrandis et aliis operibus XIII. l. Hinc*

§ **FERRATI**, nude semper occurrunt in eodem Computo pro Dalia. ibid. pag. clxxii: *Pro travillis et pro circulis et pro vectura duorum Ferratorum LX. s. Et pag. clv: Pro sex Ferratis Medante parantia et pro duodecim duodecim circuloz XIII. l. etc. Vide Ferriculum.*

§ **FERRATERIUS**, Ferrarius, in antiquo Catalogo MS. B. Marie Deaurata Tolos. ann. 1328.

§ **FERRARUS** et **FERRURUS**, Eadem notione. Index MS. redditum Episcopat. Autisiodori. circa ann. 1290: *De Ferraribus. Omnes vendentes ferrum debent unum den. Computus ann. 1202. apud D. Brussel tom. 2. de Usu Feud. pag. clxxxix. De diebus Ferrurorum et Hodengel. c. et x. s. De diebus Ferrurorum Jubricarum Rubio vi. l. et xi. s.*

§ **FERRATURA**, Quidquid ad serrarium artem spectat. Vita S. Francisci de Paula tom. 1. Aprilis pag. 151: *Marinus sunt qui tunc erant et adhuc est serrarius, unde habebant fabricandis Ferraturam, videlicet serras, claves et alia necessaria ad claustrum Convenus.*

§ **FERRURA**, Ferramentum. Computus Richardi Parenty ann. 1255. in Antiquit. Ambrosien. pag. 574: *Et in decem clavis emptis de eodem pro Ferrura ejusdem x. den.*

§ **FERRUM ALBUM**, Gall. *Fer-blanc*. Charta Officialis Paris. ann. 1530. apud Rymer. tom. 14. pag. 394: *Notum facimus . . . vidisse litteras . . . sigillatas in cera rubra sigillo rotundo cum dupli causa pergenens, incerto capsu Ferri albi senas signatum et integrum.*

§ **FERRI MOLLENDINUM**, apud Innocent. III. PP. lib. 14. Epist. 79. [Vide Ferramentum.]

FERRUM OBLATUM, quo scilicet oblati, seu hostie ad sacrificium conficiuntur. *Ferrum, ferramentum characteratum, in quo sunt coactae hostie, apud Bernardum in Consuetud. Cluniac. MSS. cap. 55. et 77. Gilbertus Lunensis Episcopus de Usu Ecclesiastico: Pizis cum oblati, et Ferrum eorum. Adde usque veteres Cistercienses cap. 114. et Udalricum in Consuetud. Cluniac. lib. 3. cap. 13. Vide Oblata.*

§ **FERRUM TRABALE**, Ensis ad modum trabalis clavi, instar litteræ S. recurvi, effictus. Carmen de Varia fortuna Ernesti Bavaria Ducis, auctore Odone lib. 8. inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 370:

Hoc dicto gladium stringat, citius ordine rupto

In medio vadit peragat, Ferrum trabali

Bestius ille gygas, terra juvenio viraque

Prosterit, ludens mollium super arva crocens.

§ **FERRUM PIETAVENSE**, olim in pretio. Joannes Monachus Majoris Monasterii lib. 1. Hist. Gaufridi Ducis Norman. pag. 19: *Allata est ei hasta fraxinea, Ferrum Pietavense preterens. Vetus Poeta MS.:*

S'ou glaive court et grosse à Fer Poitevain.

Idem Poeta:

Le droit Seigneur n'en adrest-il guerpie
Eins le doffendest as acier Poitevais.

Alibi:

Parmi le cors m'est facier Poitevin.

Rursum:

Il eciot l'espée de l'acier Poitevin.

Ibidem:

Et fu arné sur le cheval de pris,
D'ubere et d'aune, d'esen Poitevin.

BURDEGALENSIS FERRUM laudat Froissart. 2. vol. cap. 117: *Lesquels furent recueillis de ces longs glaives aux Fers de Bourdeaux. Idem tom. 4. cap. 6: Puis leurs furent boilles leurs glaives à pointes acérées de Fer de Bourdeaux. Chronicon Bertrandi Guesclini MS.:*

Un Escuier y vint qui au Comte lança
D'une espée de Bourdeus, qui moult chier li cousta.

§ **FERRARICA FERRA**, Fodina ferraria, in Capitol. de villis Caroli M. cap. 62.

§ **FERRUM**, Trinita, seu trinitum jus, quod nimirum pro ponderibus publicis exsolvit. Conventio inter Jacobum Aragonie Regem et Montipessullani Dominum ann. 1278: *Cum, ut dicit, pondera et Ferrum et sesterale sive mensura bladi pertinent ad dictum Dominum Regem.*

FERRI SPANICI, Trinita, seu ferro Hispanico. Charta ann. 859. in Tabulario Eccles. Viennensis fol. 19: *Dum inagnum non habetur, et honorabilibus et nobilibus filiis Ecclesie Clericis et laicis, qualiter nos suscepimus aurum de thesauro premonasti B. Mauricii libras 5. de auro cocto, calicem et patenam, pensante unaquaque libram ad Ferros Spanicos, ipsas libras de manu prefati Domini Adoni Archiep. accepimus, etc.*

3. **FERRUM CANDENS** seu Ferri candentis judicium, quo quis innocentiam suam tuebatur, nuda manu ferrum candens deferendo, hac illusa. Veteris Ethnicorum superstitionis reliquias esse docent, quae habet Sophocles Antigona:

Ἥμετε δ' ἔσθωμεν καὶ μύδρον αἴψην χρῶναι,
καὶ τὸν ἑλπίων, καὶ θεῶν ἀρχαῖων, etc.

Ubi Scholiastes: Εἰδὼς δὲ ὁμῶνεν, καὶ τίς δὲ δόρυ, μύδρον; βαρύνει, καὶ τὸν ὑπερβαίνον· τὸν γὰρ μὴ ἵκναι; τὸ ἀμαρτάνει δόρυ, καὶ ἐν τοῖς καὶ ἀγῶνι. [* Vide Grimm. Antiq. Juris Germ. pag. 912. seqq.]

Id porro purgationis vulgaris genus varie efferunt ævi recentiores Scriptores: quippe *Judicium ferri* vocant Leges Canuti Regis de Forestis cap. 13. Leges Edwardi Confess. cap. 9. 16. Leges Willemi Nothi cap. 62. etc. *Judicium Ferri calidi*, Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 64. [* et in chart. Maj. Monast. Turon. ann. 1037. post Irmissionem pag. 355.] [*Legale candentis Ferri Judicium*, in Charta ann. 1062. ex Tabul. Majoris Monast.] *Ferri candentis Judicium*, Historia expeditionis Asiaticæ Frederici I. Imp. pag. 87. *Candentis colubis examen*, Ordericus Vitalis lib. 5. pag. 564. *Examen igniti Ferri*, Eadmerus lib. 1. Hist. Novorum pag. 48. 1. Edit. et Alexander. III. PP. Epist. 19. ex iis, quas Sirmundus edidit. *Judicium igniti Ferri*, Matthæus Paris ann. 1085. et Bromptonus

ann. 1088. et vetus Charta apud Jacobum Pritum post Penitent. Theodori pag. 661. *Ferrum ignitum*, Tortarius de Miraculis S. Benedicti. *Ignitum Judicium*, Tabularium Angriense fol. 20. et Tabularium Molisense. *Igniferum Judicium*, Dudo lib. 2. de Actis Normann. pag. 85. [*Ferrum Judicii*, Charta anni 1082. Hist. Harcor. tom. 4. pag. 1237.] *Ferrum Judicium*, Decreta Calomanni Regis Hungarie lib. 1. *Ferrum Judiciale*, Gilbertus Lunensis lib. de Usu Ecclesiastico, Charta Sancti Regis Aragon. ære 1116. In Historia Patensii lib. 1. cap. 54. et Bromptonus pag. 846. *Ad μύδρον ἀνδρῶν*, Acropolis cap. 50. pag. 52. *Ferrum*, nude, Statuta Willemi Regis Scotiae cap. 15. 16. Statuta Alexandri II. Regis Scotiae cap. 7. Charta Alexandri Comitis Cuperseensis ann. 1202. apud Ughellum tom. 7. Ital. Sicca pag. 864. Jus Feudale Saxoniæ cap. 211. Chronica Slavica cap. 25. Bracton lib. 1. tract. 2. cap. 15. § 3. Monasticum Anglie tom. 1. pag. 554. etc.

Jernhyrd, vel *Jarn-byrd*, Danos et Suecos ejusmodi judicium appellasse, scribit Isaacus Pontanus in Danie Description pag. 772. et Petrus Resenius in Notis ad Jus Anglicum Casarii II. Regis pag. 617. et Joannes Loccenus lib. 4. Antiqui. Sæptic. cap. 4. etiamquod hodie signum veteris vernacula lingua, signum candentis ferri vocari: vulgo enim *Fern-legen* dicitur. Vide *Sfuzerna*.

Hinc varia loquendi formule, in ejusmodi judicio ferri candentis enumerat apud Scriptores. *Ferrum calidum* nudo manu portare, apud Ordericum Vitalis lib. 6. pag. 629. *Ferro ignito se purgare*, apud Galbertum in Vita Caroli Comitis Flandrie n. 156. 162. *Per calidum Ferrum se purgare*, in Regiam majestatem lib. 4. cap. 3. § 4. *Ferro candenti se expurgare, purificare*, ibidem cap. 15. 20. *Contacti Ferri calidi quidpiam prodere*, apud Hilbertum Cenomani. Epist. 10. ex iis, quæ edite sunt tom. 13. Spicilegii Acheram i Appendice. *Ἐνίσχεν τὸν μύδρον*, apud Prichemum lib. 2. Hist. cap. 1. *Ferri judicium portare*, in Decretis Calomanni Regis Hungarie lib. 1. ubi Editor perperam dicit esse, *compeditus puniri*. *Ferri judicium portare*, et *portare*, in Chartis laudatis a Duchesno in Notis ad Bibliothecam Cienuesensem pag. 156. 157. et a Nabillon tom. 5. Vitar. SS. Ord. S. Bened. pag. 764. *Ferrum candens manibus portare*, in Speculo Saxoniæ lib. 1. art. 39. *Ferrum ignitum portare*, in Viechbild Magdeburgensi art. 92. § 2. *Judicium portare*, nude in Legibus Edmundi Regis Angliæ. Tabula Molisense: *Et ibidem a viris prudens judicium*, quod Molisenses, qui *trivus habuisse referunt*, et possent, hoc, leminum sibi nil attinentium sacramentum, ut unus suorum approbare igitur iudicium videretur habuissent idoneum: nec ubi hoc Prior de Ecclesiis assurum nemoris qui reclamant, probatione præveniente conveniant amittere. Firmo itaque Molisenses, nisi judicium fuerit, iudicio, de quo parum dum fuerat, in loco, qui Fuluris dicitur, tom. ipsi, quam sapientia Prior cum suo

convenirent, etc. [Charta Goslani Episcopi et Chartul. S. Magdalene Castrodunensis fol. 29: *De insuper adnexo quo iudicia sua ignito Ferro fieri sive aqua in curia Comitū sit ejus Prepositi insuper vel aliunde per Comitū iustitiam adducta portata et administrata fuerint in prenomina B. Marie Ecclesie.*]

Spectavit porro ejusmodi Purgationis genus eos, qui ad ritum, vel ob malitiam, seu agriditum aliquam, aut quavis corporis defectum, duellum inire non poterant: praesertim vero liberos homines, sicut aqua rusticus, ut est in Regiam Majestatem lib. 4. cap. 3. § 4. Quod etiam innuit Eadmerus lib. 1. Hist. Novor. pag. 48. deoque exempla varia istius Purgationis.

Apud Aragonenses villanos spectasse videtur innuere Charta Sancti Regis Aragon. Et ideo manda et iudicio, ut si aliquis homo rusticorum voluerit exirere de mansueti isto terram, aut aliquam hereditatem, veniat ad S. Joannem, et iuret super illud altare: et postquam juraverit, accipiat Ferrum calidum iudicalem, sicut mei villani faciant, et omnia terra. Similiter et si illi villanos sancti Joannis habuerint pleio cum mens villani, vel cum mea meritis, vel cum infonitibus; sicut mei se salvant in mea iudicio, sic manda, ut et ipsi se solvent in sede sancti Joannis per iudicalem Ferrum: et prout pono et manda hoc iudicium, quia nulli sunt inflati spiritu maligno, quia non timet perjurium de iure, et ideo quod iuravit, salvum fuerit per ferrum.

Sed et spectavit Monachos, et Clericos, ut duellum seculares. Vetus Notitia apud Carolum in Notis ad Historiam Inconveniens Corlicii: *Uniti fuerunt eis, ut si hoc causam peteret Thorium, et Ecclesiam adiret, paratus aut cuncti Ferri iudicio, secundum legem Monachorum, per suum hominem probare, nisi sicut et baculo juxta legem secularium defendere.* Tabularium S. Dionysii de Capella diocesis Bituricensis Ch. 118: *Judicaverunt igitur ut non confirmarent testimonium per Ferrum ignem, quod ipsi forent non veriti sunt, ut homo, qui pro eis (Monachis) tulit, nullum esset lesionem.* Tabularium Majoris Monasterii Ch. 37: *De qua re portato calidus Ferri iudicio per hominem nostrum Hamonem de Bodelto, probatum est contra illud etc.* B. Charta 122: *Ille iudicio detestacionis illius circumvenire fecit, huiusmodi infra ut obiret privilegium, ut si forte inciderunt aliquis in aliquo excedit unde aut bellum fecerunt, aut solum condens Ferri iudicio aut deportandum, et vel alio quolibet modo, quo peccari potest, delinquit, etc.* Tabularium Abrincense ann. 1065: *Excommunicati ab Episcopo ut ejus satisfactionem et absolutionem venient: iudicium Ferri ignis et aquae ferventis Abrincis portaret, si Clerici lapsi in culpam degradacionis forte invenirent, quia ad Episcopum prius ordinato, et ad ejus iudicium pervenire degradatio. Adde vetus Diploma apud Virum Doctissimum Jo. Mabillonium tom. 5. Vitis. SS. Ord. S. Bened. pag. 765.* * Habita criminalis ratione, gravius vel levius erat ponderis ferrum testandum, ut colligitur ex antiquis. Pontif. Ms. Cod.

reg. 943: *Incipit adjuratio ferri vel aquae fervidae. In simplo unum pondus, in triplo tria ferrum aequiparet pondera. Hinc istud iudicium Pondus interdum appellabatur.*

Jam vero quibus ritibus ac ceremoniis perageretur iudicium per ferrum candens, multis docent Leges Adelstani Regis, apud Benington pag. 856, et Concilium Gratianum ann. 928. cap. 7: *De ordalio praecipuas in nomine Dei et precepto Archiepiscopi, et omnium Episcoporum, ne aliquis intret Ecclesiam, postquam ignis inferatur, unde iudicium calisacere debet, praeter Prebiterum, et cum, qui ad iudicium iuratus est. Et sint mensurati 9. pedes a stera usque ad marcam, ad mensuram pedum ejus, qui ad iudicium ire debet. . . . Et quando iudicium paratum erit ingrediantur ex utraque parte duo homines, et certi sint ut ita calidum sit, sicuti praedicimus; Introant totidem ex utraque parte, et det eis ocularius textum sancti Evangelii, et signum sanctae Crucis; et nemo faciat ignem distans quam benedictio incipiat: sed iussit ferrum super carbones usque ad ultimum collectum: postea mittatur super staphus (al. staplas); et sua sit illic alia locutio, quam ut precentur secularis Drum Patrem, ut veritatem suam in eo manifestare dignetur. Et bibat accensus ignis benedictum, et inde conspergat manus ejus, quia iudicium portare debet, et sic adeat. Novem pedes distinguantur inter terminos. In primo signo secus stacum tenet pedem suum dextrum; in secundum, sinistram pedem; in tertium signum, quando ferrum projiciet, et sanctorum altare festinet. Insignillet manus ejus, et inquiratur die tertia si vulnimen (i. si inusta) (melius forte veritatem. Vide Malacianum suo loco), sit intra constellationem. Eadem Leges Adelstani § 30: *Si quis iudicium ferri vel aquae vadiderit, accedat ante tribus noctibus ad Presbyterum, qui sanctificare debet eum, et praesentet pane, et sale, et aqua, et herbas, et audiat Missas singulorum ipsorum trium dierum, et offerat et eat ad sacrosanctum Communionem ipsa die, qua ordinum excommunicati debebit, et iuret, quod iure publico sit innocens illius accusationis, antequam ad ordalium veniat. Si ferrum calidum sit, tres noctes transcat antequam inquiratur, et videatur manus ejus, etc.* Ordericus Vital. lib. 5. pag. 584: *Tandem multorum diffinitione Optimatum praefixum est in Curia Regis, ut calidus vir ad obsterendum nefarii maculam ferri, apud Rotomagus in praesentia Cleri cubile condantur crimen calidus. Quod ita factum est: acintillans ferrum nuda manu portavit. Deique nuda non adustus apparuit, et inde cum Clerus toto plebe alto voce Drum laudavit. Multivoli hostes armati aderant ad spectandum, ut si reus deprehenderetur per ignis iudicium continuo ratus, amputato rei capite, puniretur per gladium. Christianus in Vita S. Wenceslai cap. 65: *Ille nihil dubitans; verum in Sancti fulens merita, candens ferrum non igne sumpsit, longaque a termino gessit: et non ab aliis prohiberetur, reus fortassis fecisset metas.* [Vide Baluzium tom. 2. Capitulum col. 655.]**

Pachymeres lib. 1. Hist. cap. 12. scribit, eum, qui se ad Purgationem per ferrum candens offerbat, triduum prius jejuniis, et oratione se parasse: custoditum interim,

et manu velo involuta, cui sigillum apponebatur, ne quis eam unctioibus adversus ignis sensum roborantibus muniret: tum productum in medium, arripere nuda manu ignito ferro, tunc definitum spatium emensum. Quaedam enim sunt, quae vani ignis retundunt. Sic in Athenensium obsidione turrim ligneam, alumine oblitam, Sylla incendere frustra conatus est: lignaque viscata et ovo perfusa, vestis immo contracta a deflagratione, ut scribit Theophrastus et Plinius lib. 29. cap. 3. tuta sunt. Ita olim illi, qui apud Bicipinos per prunas ardentis nudi incedebant vestigiis in Apollinis honorem, de quibus Virgilius lib. 11. Aen. v. 787:

... Et medium freti pietate per ignem
Callores nuda preminis vestigia prona.

Medicamentum plantas tingebant, ut ait Varro apud Servium: quae in rem consulendi praetera Busbequius in Epist. 4. Legat. Tarcis, et Caecarius Meditation. Histor. Cent. 2. cap. 18. quibus addo quod habet Albertus M. de Mirabilibus mundi: *Si vis in manu tua portare ignem, ut non offendas, accipe calcem dissolutam cum aqua Jubarum calida, et aliquidulum magranaceae, et aliquantulum malvisei, et permisce illud cum eo bene, et deinde line cum eo palnam tuam, et sic accirci, et pone in ea ignem, et non nocbit. Infra: Experimentum mirabile, quod facit homines ire in ignem sine lesione in manu. Recipe succum blumae, et alumen vivi, et semen psilli, et calcem, et pulveris, et confice, cum illo alamine ovi succum raphani commisce, et ex hac confectioe illius corpus tuum, vel manum, et dimitte siccat: et postea tueri illam, et post hoc poteris audacter sustinere ignem sine nocimento.*

Quod porro ait Pachymeres, jejuniis et orationibus praevius, atque adeo summa divisa Eucharistia, est ad ejusmodi iudicium subvenda parasse accusatos, id omnino firmiter supra laudat Leges Ethelstani Saxoniae cap. 23. et Sueno mo laudandus: ut et per continuum triduum (verum post peractum, non vero ante initium iudicii) obisignatum manum servant: quod etiam habet Ordo ad has Purgationes, apud Lambardum in voce Ordinali, et Hugonem Machoudum in Observat. ad Robertum Pullum: quibus adiungenda videntur quae recitat Ambrosius Morales lib. 11. Hist. Hispan. cap. 48. pag. 57.

Addit praeterea idem Pachymeres *μύσθον*, hunc, seu ferrum istud igitur, *ἄρσεν*, *συνεμ*, appellatum, quod scilicet a Sacerdote benediceretur, ut colligitur ex Honorio Augustodunensi lib. 1. cap. 18. ca. oratione, quam recitant Arentinus lib. 4. Atonium Boier. cap. 249. Edit. 1627. Lambardus in Gloss. ad Leges Saxonicae v. *Ordalium*, et Goldastus tom. 2. Rerum Alamannic. pag. 178. Adde Opera Alcuini cap. 1191. Scribit Acropolita cap. 50. Michaellem Commenus, seu Palaeologum, postmodum Imperatorem, quem ad *μύσθον* seu iudicium ferri calidi subsumendum, ad diluendum impositum crimen, adigere volebat Imperator Theodorus Lascaris, sic edens reponisse: *εὐς ἰδὲ τῶς τοῦ τοῦ κλέματος ἰδὲ τῶς τοῦ κλέματος*, admissa condicione,

sic Metropolitam Philadelphiensem compellasse: ἡ δὲ αὐτὴ μὴ αὐτῆς τὰ ἱερὰ οὐκ ἔχουσα, καθὼς ἡθελεν ἐν τῷ βασιλείῳ παραστήσασθαι, καὶ ἔκτατον αὐτῆς, εἰς τὰς αὐτῆς χαρὰς ἰατρῶν μὴ τὴν σφιδῆρα, καὶ ταύτης δὲ τὰς χαρὰς ἰατρῶν ἐν χαρῇ μὴ τὴν σφιδῆρα, καὶ ταύτης αὐτῆς τὴν διστάσαν ἁγίαν δὲ πᾶσαν μὴ ὅτις ἀπαρτίζοντο ἀπαρτίζοντο, θαυμάσιον δὲ τὴν ἀσέβειαν. At metropolis respondit, ejusdem nomen Purgationis Cautionis prohiberi, Barbarorumque, hoc est. Latinorum eas esse proprias, nec apud Romanos seu Græcos receptas, nisi ex peculiari præcepto Imperatoris. [Ad Phrazem lib. 1. cap. 1.]

Ritus denique omnes in Purgatione per ferrum candens pluribus exsequitur Andreas Sueonis, Archiepiscopus Lundensis lib. 7. Legum Scandinavicum cap. 15. cujus titulus est De iudicio candentis ferri: *Contingens ferrum tota manu nihil debet contingere, priusquam ferrum leve, nec caput, nec crines, nec aliquod vestimentum, ne per incrimen alicujus suæ, vel unguenti per fraudem potius quam per innocentiam, ferri candentis effugiat lesionem. Triplex autem ferri iudicium, quod usus recipit, invenitur. Unum quod in 12. ignitis conuertitur candens constat, quibus personis conveniat, qualiterque debet exceri, sufficienter credimus declaratum. Est item aliud ferri iudicium, illi soli concessum, qui profecti crimine conveniunt, quod Trygvein in lingua patria nominatur ab alio, qui per 12. pedum vestigia debet a baculis, quibus ferrum superponitur, elocari: quod accensum, prius præstito ab adversario iuramento, quod *Aasoren* esse appellatur, sumptum a baculis in ipsum alvolum nuda manu debet immittere reus ipse, et inmissum, si forte resisteret, vel extra ceciderit, reseruet iterum, et projiciet, donec ipsum ibi contigerit contineri. Est item tertium ferri iudicium, illis gestantibus ferrum attingens, quibus predicta iudicia non incumbunt, quod ignitum sumptum a baculis reus ipse donec processerit omnem vestigia de ferre tenet. Et tunc primo a se iactare, a quo iactis ipsum lingua patria *Sensidren* appellatur, et si dicatur ab adversario insufficeret vel minus legitime detestaretur, propter duobus testimoniis se deferendum iudicium legitimum observare. Hoc est autem etiam quodlibet ferri iudicium observandum, ut nullum eorum debeat in septimana, quæ dicitur festum habere, exceri. Duobus quidem personis debetur, in secunda videlicet et tertia feria, reus in pane et aqua et vestimentis levis jejunabit, et in quarta subdit iudicium. Hoc completo incontinenti, vel pedes, si voveres calcanti fuerint, vel manus, si ferrum gestatum fuerit, panno aliquo involvunt, cum diligenter astricto, signum etiam opponitur, ne quid adveniat fraudulenter, quod vel possit extinguere usumque, vel effugere saltem appareaturn æstionem. Hoc velamen in pedibus vel manibus usum ad sabatum pertinebat. Eodem die coram actore adversario usum ad solis desensionem post meridiem exspectando: et si nec tunc advenierit, coram instantibus inferendum, qui statim cum audam manum vel pedes compræzerint, vel innocentem reum, vel culpalem iudicabunt, et si fuerit innocens iudicatus, persolvit laboris sui pretium Sacerdoti:*

si vero culpabilis, ad actorem illius mercedis solutio, iuxta Ecclesiam vel Provinciam consuetudinem, pertinebit.

* Ritus ab eadem ejusmodi purgationis, supra propositis subjungenda sunt quæ ex Tabul. Major. monast. excerptimus: *Ad hoc laudem producta res est, ut consuetudinarius calido ferri iudicio probari facere dominus abbas preterit falsum esse, quod Sigebannus assereret. Padiatum est lingue iudicium, et ad portandum locus designatus et terminus; ad quem terminum cum fuisset dominus abbas paratus, ille non fuit. Postea altera ad istud sub hinc conditione determinatum fuit, ut quilibet amborum altero tunc esset impotens paratus, compelli inde non deberet ulterius. Die igitur placita ad conductum locum, qui fuit Calama, dominus abbas venit, tarde licet venit et Sigebannus: aderat etiam Eusebius Andegavensis episcopus. Traditus est homo ad portandum iudicium atque susceptus, et in diem tertium de more servatus. Et die tertio scilicet calefactum est iudiciale ferrum, homo præsto fuit ad portandum, et tota ad finendum causa parata. Tunc Sigebannus iudicium istud non se recepturum esse dixit.*

* Huic iudicio præstant etiam peccatorum confessio atque absolutio et balneum; cui probationi subeunda accusati accedebant vestibus sacris induti, ut testatur Andreas Florius. Ms. lib. 2. Miræ. S. Bened.: *Sed ut testis falsitatis expulsi culpi, lenius balneis, vestibus sacris induti, rudis oculis improbanus manus igneo constantius admoveat ponderi; non cauteriatur, ad maris est res, deprehenditur: sed media templi testudine, displotis ventris, vesicæ pandit locum strepit. Quæ ultima, si, illa manu, pro criminis argumento habita sunt, risum tentant. Merito itaque suspecta aliquando fuit innocentia hac purgatione probata.*

Interdum chiroteca forma ferrum induisse delatos, auctor est Saxo Grammaticus lib. 10. Hist. Danicæ pag. 171: *Per cunctatus, an monitis suis obsecratus essent, si ad flagrantis ferri tactum manum ejus lesionem vocem conspicerent, universi haud dubie parentum respondentibus, candentem ferri luminem, chiroteca formam habentem, expediti jussit, etque brachium cubito tenuis inseruit, ac protinus per omnes interitæ circumstantum ante Principis pedes exersuit, dextramque nulla ex parte corripam in eodem incoluntatis colorisque habitu religioso omnium admirationi conspiciendam monstravit. Habet ex eo Albertus Stadenus ann. 971.*

Asservabatur porro ferrum iudiciale, Episcopo benedictione consecratum, in iis Ecclesiis vel Monasteriis, quæ ejusmodi iudiciorum vulgarij usum habebant. Quod docet Charta Fontanellensis ann. 1082. nuper edita inter Concilia Rotomag. Ecclesie, ex qua sequentia excerptimus: *De qua libertate, tempore Guillelmi Regis Anglorum et Principis Normannorum, questio ex parte mota est inter Guillelmum Archiepiscopum Rotomagensis, et Gislebertum Abbatem Fontanellensem hac occasione, quia quidam Monachos præfati Monasterii ferri iudicium, quod ex antiquo jure in eodem Monasterio erat, per ignorantiam et ex quâdam simplicitate in alios usus transformavit.*

Cumque Abbas ferrum aliud supra nomen, Archiepiscopo sibi benedicti postularet, Archiepiscopo dubitans, utrum ex antiqua consuetudine ferrum habere iudicium, quod Abbas postulabat, deneraret, tandem rursus indeterminata remansit, donec ad præsentium predicti Regis deferretur, etc.

Proferunt infinita etiam per ferrum candens purgationis, et probatè indicant exempla Scriptores, quos quidem indicasse suffecerit, Annales Francorum Metensis ann. 858. Vita S. Hildegundis dicte Joseph. n. 14. Chronicon Magdeburgense MS. ann. 952. Radulphus de Dieto ann. 970. Saxo Grammaticus lib. 10. pag. 13. et 14. pag. 170. 294. [Abbas Florianus in Epist. pag. 410.] Eadmetus lib. 2. Hist. Novor. pag. 48. 1. Edit. Dittmarus lib. 1. pag. 18. Alfricus in Chron. MS. ann. 967. Ordericus Vitalis lib. 5. pag. 584. lib. 10. pag. 186. Magnum Chronicon Belgicum ann. 1000 et pag. 96. Galtbertus in Vita Caroli Commitis Flandrie num. 156. 162. Math. Paris. ann. 1085. Godefridus Monachus S. Pantaleonis ann. 1172. Chronicon Mercianense ann. 1183. Gobelinus Persona in Cosmographico ætate 6. cap. 50. 52. Cæsar Eriestach. 1. 1. Miracul. cap. 5. lib. 1. cap. 16. 17. lib. 10. cap. 35. 36. Brantionus pag. 878. 942. 983. Willemus Heda pag. 275. 1. Edit. Innocentius III. PP. in Epistola ad Novariensem electum, apud Ughellum in Episcopis Albingensibus, [Cantacuzen lib. 3. Histor. cap. 27. pag. 439. 440.] Krantzius lib. 8. Vandalica cap. 30. Pontanus in Histor. Danica pag. 140. 141. Annales Ecclesie Wintoniensis in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 35. etc.

Judicii denique vel Purgationis per ferrum candens mentio occurrat, præter habita Scriptores, in Capit. 3. ann. 811. cap. 46. apud Agobardum lib. Contra iudicium Dei cap. 1. in Legib. Æthelst. Regis Saxonici cap. 14. 23. in Capitula Theodori Cantuar. cap. 47. in Concilio Eboracensi ann. 895. cap. 22. in Concilio Eboracensi ann. 1009. cap. 26. apud Burchardum in Lega familia, Innot. Carnot. Epist. 75. 205. 280. Joann. Smilber. Epist. 122. Hildegertum Cœmonacensis Epist. 17. Gregorius IX. PP. l. 1. tit. 35. cap. 3. Andreas Sueonis Archiepiscopus Lundensis lib. 3. Legum Scandinav. cap. 7. lib. 5. cap. 15. 23. lib. 7. cap. 6. 8. 13. lib. 9. cap. 9. 12. lib. 13. cap. 2. 3. 4. Silvesterus Giraldus in Descript. Cambrie cap. 14. in Charta Henrici Chauci Imp. apud Brouweri l. 3. Antiq. Faldens. cap. 15. in Chron. Colmaricis ann. 1174. in Decretis S. Ladislaw Regis Hungar. lib. 1. cap. 8. lib. 3. cap. 1. in Decretis Sigismundi Regis Hungar. l. 2. arg. 44. in Frasn. Hist. post Albertum Augustum ann. 1215. etc. Vide Durlium.

Purgationem per ferrum candens, ut et alias ejusmodi purgationes vulgares, inter dicere summi Pontifices, Concilia, et Principes: atque in primis, Stephanus in ex. Consulatus, c. 2. q. 2. Alexander III. Epist. 19. ex iis, quas Sirmondus edidit. Innocentius III. cap. Ex literis, de Foveis. Prælator. Honorius III. in cap. Dilecti de Purgatione vulgari, Synodus Bjoeracensis.

ann. 1300, cap. 35. Concilium Palentinum ann. 1322, cap. 36. Fridericus I. Imp. in Legib. Sicul. lib. 2, tit. 31. Jacobus I. Rex Aragon. ut et iudicia aquae ferventis et similia, in Foris Osce ann. 1347 f. 35. Alcuin. II. Rex Scotiae in Statut. cap. 7. § 1. etc.

* **FERRI** candidis iudicium, quoquam legibus, canonibus interdictione, permittere nonnullum iudici et domino feudali licitum erat. Hec docet Libert. baskide de Avey ann. 1303, in Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 63: *Item duellum, vel iudicium aquae ferventis, vel Ferri candidis in dicta bastia non fiat, cum sit legibus et canonibus improbatum; nisi aliter domini secularis Curia nonnullis et abbas Candelii, vel ejus jūdices secundum criminis qualitatem concederent faciendum.*

Tradunt Saxo Grammaticus lib. 10. Erius Upplensis lib. 1. Hist. Suecicae extremo, et alii Scriptores Dani, Suenonem Oitosis, qui Rex Danie dictus est ann. 981. Christianum factum, duellum abrogasse, decrevisseque ut ignis ferri gestatione postea se purgaret: quod decretum aiant ann. 985. alii ann. 1000. Quando vero deinceps abolutum in Dania ferri ignis iudicium, pluribus expedit Olavi Wormini in Monumentis Danica lib. 1, cap. 11. et in Addimento ad eadem, pag. 6. 7. Abrogatum vero in Suecia a Magno ci. Borgeo Regibus circa ann. 1360. tradit Lorenzini lib. 3. Histor. Suecane pag. 86. et lib. 2. Antiquit. Suegoticae. cap. 4. et Joh. Sternhookus 1. de Jure Sueconum vetusto cap. 7. Vide *Fomes*, *Duellum*, [*Ordalum*, *Loda* et *Ignis*.]

* Ut sensum aboleretur barbara ejusmodi consuetudo, requirebatur utriusque partis consensus, sine quo rei definitio infirmum habebatur istud iudicium. Stat. Montipess. Mss. ann. 1204: *Duellum vel iudicium candidis ferri, vel aquae ferventis, vel olei canabini vel legibus improbatum nullo modo in curia Montipessulani ratum sunt, nisi utroque pars conveniret.*

4. **FERRUM**, Vomer, seu agrorum cultus, qui ferro, id est vomere, fit. Charta ann. 1309, in Reg. 45. Chartoph. reg. ch. 128: *Et se marchies ne se fuisse, ne reuendit illi frere, avant que ilz peussent ira prandre es diltres terres auxilides reuendues, les Fers et les semences au los de l'oues gens guineuz.* Hinc

* **FERRUM**, nude, f. pro Servizio, quo vassallus agros domini arare tenetur. Charta ann. 1205. ex Lib. abbas episc. Cironot.: *Dictus Nevelo concessit hominibus de Deconforta herbarium de Gratebau u de Corbeito in perpetuum habendum omnibus precibus,.... exceptis obsequio de pacendo et etiam porcis, sine Ferro, etc.*

* **FERRUM** CAUDUM, Non laboratum; nisi ut nomen loci. Reg. feudor. Aquitane. in Cam. Comput. Paris. sign. §1 rub. fol. 21. vº: *Amanceus de Mota domellus.... recognovit et dixit quod venit de afforio, quod fuit Bernardi de Bevisville, medietatem patris, justitiae de Lingonia, et medietatem de Ferro crudo, et fedom de Bordes.*

5. **FERRUMEN**, Peccatum, soder, non fori. Papias. Plinio Ferrumen est ligatura,

qua ferrum et alia metalla conjunguntur et consolidantur, Gall. *Soudure*.

1. **FERRUS**, Ferrum. Vide *Ferrum* 1.

2. **FERRUS**, Ferrum, quo hostie ad sacrificium eucharisticum conficiuntur. Inventar. S. Capelle Paris. ann. 1335. in Reg. J. Chartoph. reg. ch. 7. Item *Ferri ad faciendum panem seu hostias pro celebrando.* Vide in *Ferrum* 1.

3. **FERSA**, Scabies, Gall. *la Farse*. Vide in *Scurule*.

4. **FERSPEKEN**, *FERSPELLUM*, Leges Henrici I. Reg. Angl. cap. 61: *Nemo potest de teudo domini sui placitare sine eo, nec cogi deest rectum ejus Ferspeken, nec Ferspellum: de omnibus, et quibuscunque causis communi- bus vel emendabilibus imploretur aliquis, si petierit, debet habere terminum requirendi et habendi dominum suum, etc.* Apud Somerum in Glossario Saxonicum, quod *Ferspellum* occurrit, ubi ex Paraphrasi quadam Saxonica nuntium subitaneum significare subodoratur, ex fer, subitaneus, et spell, nuntius, legatus; s p e c c o, sermo, causam, litum denotat, unde fer s p e k e n, nuntius litis. Hec discutiant linguæ Saxonicæ peritiores, [* Apud Wilkins. *Forspeken* nec *Forspellum*, quod est Loquendo vel placitando perdere.]

5. **FERSTA**, Vide *Festum*, 5.

* **FERT**. Ita appellabant unam ex anguribus pro avium volatus, de quibus in verbo *Fenta*, quæ nec fausta, nec infaustra erant. Michael Scotus de Physionomia cap. 56. enumeratis singulis auguriorum nominibus, hæc subdit: *Sciendum est, quod auguriorum quædam significant bonum eventum, ut Conferet et Emponet: quædam malum eventum, ut Fiarum et Harenari: et quædam medium inter utrumque, ut Feri, et Conferet.* Hæc sane referri debere vetus Comitus atque adeo Sabaudum Ducem, ut vocant, divisione, *FERT*, quam ante annum 1300, sibi adscripsisse, pluribus probat Guichenonus in Hist. Sabaud. pag. 140. et 141. omnino fere contenderim. Nam cum hactenus vocis istius significatio apud Scriptores incerta prorsus maneat, fieri, inquam, potest, ut ille ex illustrissimis istis Principibus, qui primus lemma istud usurpavit, in animo habuerit æqualitatem fortune, quam cæteris prætulit, seu medium vite rationem, quæ nec altum sapere, ut prosperi rerum successibus erigeretur, aut adversis deprimeretur, quod in ejusmodi anguribus, illud quod *Fert* appellabatur, de notabit. Corte id lemma usurpatum a Sabaudis Principibus circa tempora, quibus adhuc obtinebant, evincit ætas, quæ vixit Joan. Scotus, nempe sub Friderico II. Imp. ut observ. in verbo *Cervellaria*.

* **FERT**. Alias, sed futile omnino, ejusdem divitiæ origines referunt Scriptores nonnulli, quibus nihil sapit præter fabellas ut prodigii similia. Has, si vacat, reperire est in Diction. Trevoltiano ubi confutatur.

* **FERTELLA**, *FERTELLUM*, Mensuræ species, apud Brabantenses: Quadrans. Ejusdem originis at *Ferthing*, de qua voce mox in *Ferto*. Vetus Charta Brabantensis: *De dudum vero saccis, quorum uterque novem sextaria obtinet, duo Fertella sumuntur, quarum quilibet tertiam partem sextarii tenent.* Magnun Chron Belg. ann. 1315:

Caritas adeo magna fuit, ut Feriellum siliginis venderetur in Antuerpion pro 60. Grossus veteribus Thuronensibus. [Charta ann. 1238. apud Miræum tom. 2. Diplom. Belg. pag. 421: Quæ terra subit annuatim ad Nativitatem domini quadraginta et tres denarii Braxellenses et novem Fertellas avenæ, cum mensura que dicitur Hostelster, nomine census, etc.]

* **FERTHEKUM**, Idem. Charta Phil. comit. Fland. ann. 1163. in Chartular. 1. Fland. ex Cam. Comput. Insul. ch. 345: *De Fertello duas denarios.* Vide *Fertella*.

1. **FERTHERBERO**, Pactus Leg. Salice tit. 37. § 4. edit. Eccardi: *Si quis per nulum ingenuum in curtem alterius, vel in casam, vel subilibet aliquod de furato misserit, nesciente domino cuius possessio est, ubi inventum fuerit qui co miserat, malit, Ferthebero, nixd, den... culpabilis iudicetur.* Ubi Codex Guelphrythaus habet, *Fricthebero*. Utrumque emendat Vir doctissimus legendumque putat *Ferhecto*, quod idem est ac Occultaverit, ab Anglo-Sax. *He la n*, Celare, abscondere, et particula intensiva *Fer* aut *Ver*.

* **FERTHING**, Vide *Ferto*.

* **FERTHINGMANI**, in Statutis Gildæ Scoticae cap. 6. 14. videntur appellari, qui nostris *Quartaniers*, quorum munus est urbis quarteria, seu partes, curare. Injunctur enim illi aldermanni et Decani. Vix deducta a Saxonicæ *fer þing*, quartus, et *man*, homo.

* **FERTO**, *FRATUM*, *FREDONUM*, *FIERITO*, *FERTING*, etc. Voces ejusdem ac nomen notationis, sed et ejusdem originis ac *Fer* 1. in quarto pars marce, ut ex Guelferthi loco mox laudando constat. Sambucus apud Hungaros *Fertonem* 48. denariis consistat ali. Quinque solidos Fertoni comparat Lambertus Ardensis. Historia Episcoporum Bremensis in Hildebold: *Et magna pecunia data fuit Frislonibus pro homicidiis ipsorum, ita ut qui fratrem, vel cognatum suum amiserit, vel Fertorem, vel dimidium recipere pro eodem.* [Charta anni 1270. apud Ludewig. tom. 1. pag. 105: *Cujus mansi annuum pensionem, scilicet quinque Fertones, nec decrevimus singulis anni dividendum, veluti in feris continetur.* Marci dimidium erat Monasterio B. M. in Fivastorp... dimidius autem Fertio dabitur Confratribus, etc. *Ferto* credit ad *lencinaria* comparanda. Occurrit iterum tom. 5. pag. 17. Statutum Joannis Episc. Argent. ann. 1366. apud Schilter. in Gloss. Teuton. V. *Fior*: *Ubi nobis Fertone nostro legitur, vel alias jure in eis non (nobis) quisito, illis coheredibus ipsius res et bona relicta reddit et tradit.* *Fertonem* pro *Fertonem*, in Bulla Alexandri III. PP. perperam legit Bazelinus lib. 3. Gallo-Fland. cap. 21. quam vocem non intellexit. [Ferto iterum occurrit in Codice MS. Consuetud. Eccl. et Capituli Coloniensis.] Vide Caus. 12. quest. 2. c. 31. Sanctimus et Ephemerides Monast. S. Galli pag. 158.

* **FERTON**, in Tabulis Gallicis. Juramentum seu sacramentum, quod Monasterii fecerunt Comitatus Pictaveni ann. 1265. *Et juravit, que nos ne recedimus nus des deniers des ouvriers par qu'il s'istie plus de trois fors, et de trois foibles au Freiton, c'est à*

savoir que li fors doivent estre de 15. sols et 5. den. etc.

† **NOSTRIS FERTIN** et **FERTON**. Lit. remis. ann. 1397. in Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 259: Un sac d'or et xxiij. sols en idem et un pice de mena Fertin d'argent. Chartul. Montis S. Marti part. 3. fol. 98. v°: Nous avons à Lisle en Flandres un Fertion de rente sur une maison. Hinc **Fertonneur**, Monetor ponderator, in Ch. Phil. Aug. ann. 1314. et in Lit. ann. 1354. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 151. **Fertonneur**, in aliis ejusd. ann. ex Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 13. Vide supra **Fertina** et infra **Freto**.

† **FERTUS**. Innocentius IV. cap. 2. de Sent. et re jud. 6: Passet etiam merito reprehendi, quod mille quidem **Furtorum** annum pntationem in quo pro eodem regno ipsi Ecclesie Romana tenentur, per novem annos et amplius solvere pratermissit.

† **FERTO ARSXTI**. Chronicon Montis Saceri ann. 1127: Sub annua pensione **Fertonis argenti**, etc. Adde ann. 1217. [Goldast. tom. 1. Fer. Aleman. pag. 93: late dicitur curiam Zingeron, quam habebat Hospitalis infirmorum locatum pro tribus **Fertonibus argenti** annuatim.]

† **FERTO ATRI**, apud Arandum Lubec. lib. 7. cap. 2. [de Conrado Episc. : Dicunt quidam cum in pauperum elemosina **Fertonem** auri anni septimana expradisse.]

† **FERTO**. Guentherus in Hist. CP. cap. 8: Regio fisco proplebat nummum aureum, qui **Perpera** vocari solet, **Ferdoni**, id est, quarta pars marce unius equivalentis. [Carnis edidit: Quod perperam vocari solet **Ferdona**, etc.]

† **FERTO**, apud Mallarcanum lib. de Morinis cap. 45. et lib. 11. cap. 47. Statutum Ludovici VIII. Regis: Hoc modo quod si **Fertonem** ultra 3. marchas fecerint, anni hoc addunt. Lambertus Ardensis: **Annua** pensione pro uno **Fertone**, vel pro 5. solidis ab ipsa hereditate pro tenere debebat. Infra: Singulis annis unum **Fertonem**, vel 5. solidos reddidit Cenobitis.

† **FERTUM**. Idem Lambertus Ard. pag. 38: Pro tribus **Fertis argenti**, et ciso uno mardrino. Chronicon Andrean. pag. 352. habet: Pro 3. **Fertis argenti** et cippo uno mardrino.

† **FERTHO** et **FERTHO**, in Obituarii M. Bellijoci an circ. 900. vel 1000: **Nonas Julii** obiit **Christianus de Palude**, pro cuius anima debet **Paganus filius Palus** xiii. marcas **argenti** marci, et unum **Fertonem**. Alibi: **Fertonem**.

† **FERTO**. Privilegium Ludovici Pii pro Monast. Eberheim. ann. 824. apud Schilter. in Gloss. Teuton. : Sex **Firdones publici** ponderis sive xxx. siclos **Argentiniensis** monete. Mox : Unum **Firdonem** sive tres **unias Argentiniensis** monete. Ubi sic annotat Vir eruditissimus: Siclos hodie vocamus Schillingos, quorum xxv. faciunt tres florenos, est itaque **Firdo publici ponderis** libra Gallica, semiflorenus, Franc. quarta pars librae **Argentoratoris**. Hinc

† **FERTO GERM.**, pro **Lbera**. Certe, in universis. Aleman. Ecclesie, apud Goldast. tom. 2. Fer. Aleman. pag. 151: Ad **mueriorum** hujus Sancti singulis anni tenentur dare unum **Fertonem Cere** in festo B. Galli. [* Chart. Cenob. Seligenhal. ann. 1294. in Guden. Cod. Diplom. tom. 3. ann. 723 :

Quem curiam, cum eadem sanctimoniales sex septimanis et unum diem in eorum potestate rite et rationabiliter habuissent pro **Fertone Cere** singulis anni usque ad obitum, nemum iterato in festo recipi.]

† **FERTO THURIA**. Ejusdem notiois et originis, **Libra thuris**, nisi etiam legendum sit **Ferto**, **Fridericus Sclannan**. Viadem. Litter. pag. 88: Sempit in festo S. Petri quod ad Vinculis agitur, **Fertonem Thuria** presentemus.

† **FERTO PIPERIS**. Charta ann. 1314. in Guden. Syllog. Diplom. pag. 329: Et in signum hereditatis... **Ferto Piperis** in pondere singulis annis in festo B. Michaelis persolvatur.

† **FERTO REDUITUM**. Testament. ann. 1285. in Guden. Cod. Diplom. tom. 2. pag. 247: Do et lego plebano **Wesfalsiensis**... **Fertonem** reddituum de bonis in **Retenbach** annis singulis persolvendum.

† **FERTO PANIS**. Certum pondus, quarta pars marce, in Chart. Bruggens. ann. circ. 1300. apud Lappenberg. Init. Hanseat. pag. 217: **Panis trium denariorum**,... debet ponderare 14. marc. et dimidium. **Panis duorum denariorum**,... 10. marc. **Fertone minus**, **Panis denariatus**,... 5. **Fertones** 3. lot. minus.

† **FERTO**. Chronicon Abbatue S. Trudonis lib. 6. pag. 403: **Fasque argenteum** ad vinum trium **Fertonum** pondus habens. Charta Willelmi Castellani S. Audomari ann. 1175. in Tabulario Monasterii S. Bertini: Porro gallice... sub annua pensione 5. **Fertonum** et unius loti redacta sunt. [Charta Arnoldi Trevir. Archiep. pro Monasterio S. Trudonis ann. 1177. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 590: Quod de singula una **Fertonem** tantum Colonienium denarium eadem Ecclesia de jure solvere debeat compingimus.]

† **FERTO**. Charta Hugonis Abb. Corbeiensis ann. 1172. ex Tabulario ejusdem loci: In feodum a nobis... accepit, tali videlicet pacto, quod dimidium marcam et dimidium **Fertonem** pro stramento, cum marca et dimidio et dimidio **Fertone**, quae propter decimam de **Hesnes** debet: quae simul adunata novem **Firtones** faciunt. Rursum occurrit in Chartulario Monasterii Aquicincensis fol. 40. apud Mireum Diplom. Belg. tom. 1. pag. 285. etc.]

† **FERTO PETRONALIS**, sive **Denarius** qui S. Petro solvebatur? Charta ann. 1007. apud Puz. tom. 6. Anecd. part. 1. col. 250: Rursum lege divina et prixi universae ecclesiae **Fertones Petronales**, decimas manupiarum in colendis et tractu temporis innovandis agris, de omnibus fructibus terrarum, quotannis a militibus fideliter persolvendas... adjudicamus. [* leg. Patronales.]

† **FERTONALIS DECIMA**, Quarta pars decimarum, vel Decima quae ad quartam partem exigitur. Jagello R. Poloniae in Constit. Pericoricensi ann. 1415. Statut. fol. 290. apud Schilter. in Gloss. Teuton. : Nisi forte aliquis de jure pro censibus et Decimis **Fertonalibus** debuit exigere lotus grossus monete **Pragensis**. [* Germ. *Hellesine*, census nummis solvendus.]

† Usus erat in Ecclesia **Argentiniensis** antiqua consuetudine firmatus, ut quilibet Clericus moriens unum **Fertonem** Episcopo legaret. Statuta Britholdi Episc. Argent. ann. 1235. apud Marten. tom. 4. Anecd.

col. 556: **Jus et consuetudinem ecclesiae nostrae Argentiniensis** ab antiquo servatum, scilicet quod et qualiter decedentes Clerici saltem **Fertonem** legare **Episcopo** teneantur, inconvulter precipimus observari. Formulam hujusmodi donationis refert Schultze in Gloss. Teuton. his verbis: **Coram vobis** **Judice curiae Arg. constitutus N. N. Canonicus N.** legavit reverendo in Christo patri domino nostro, domino Episcopo Arg. qui pro tempore fuerit unum **Fertonem** argenti, secundum laudabilem consuetudinem inter eundem dom. Episcopum ac Clerum sub sua jurisdictione in civitate et ducatu Arg. existentem hactenus observatum. Acta 1513. Quid vero per **Fertonem** intelligendum, an quarta totius hereditatis pars, an quarta pars tantum unius marce argenti, ambigitur ultimum probat idem Schultze ex Charta ann. 1415: **Quid si de cetero, venire auctoritate quod dantes nostre gentiliensis Ecclesiae vel Electus ejusdem quicunque, non obstante Fertone, id est, quarta pars marce argenti, per decedentem sibi ut Ordinatio legat, bona decedentis (ex) rici vel ecclesiasticae personae, post mortem sibi per se vel suos officiales attrahere vel fuisse sibi applicare conaretur, heredes defuncti bonis sic dehereditis indebite spolians, quod tunc nos capitulum et conjunctos, requisiti assistere deberemus et defenderet, et sua Fertone contritus remanent. Alia ann. 1419: Item quod Episcopus... Fertor, id est quartam parte marce argenti, pro Clerico cum decedente sibi ut Ordinatio loci legat contritus, bona defuncti vel Ecclesiae... id heredes proximioribus ipsius defuncti cedere permittat. Plura vide apud laudat. Auctorem. Hinc emendandus Laurentius in Amaltha: **Ferton** sive **Ferton**, quae pars rerum ecclesiasticarum quae eod. Episcopo, quum redimant sacrificii aliqui nummis, dictam **Ferton** Germanis. [* Chart. Conradi Archiep. Mogunt. ann. 1392. in Guden. Cod. Diplom. tom. 3. pag. 602: Clericorum... qui in suis testamentis vel obitu voluntatibus nobis juxta consuetudinem nostrae Ecclesiae **Fertonem** parti argenti legaverint. Vide Constit. ann. 1400. in Wotwein. Subsid. Diplom. tom. 1. pag. 325.]**

† **FERTING** et **FERTING**, apud Anglos, in nummo argenteo dicitur quarta pars denarii, quae notione accipitur apud Latines sec. 555. Summitur etiam, quandoque pro nummo auro quartam **Nobile** partem valente, hoc est, 20. denarios veteris, qui hodie 5. solidos excedunt. A Saxone feo r 8. quartus, unde feo r 8 ling Sumb. pro, quadrante, Anglis **Ferting**. Heor. Knyghton. ann. 1345: **Eodem tempore** **Nobile** et **Obolus**, et **Ferting** de eo capere florere in regno. Vide Statuta secunda ann. g. Henrici V. cap. 7. Linga antiqua Norvegica, **Fiorthing**, sive **Ferting**, et moderna Norvegica et Danica **Ferting**, quartam partem rei alienius significat testatur Stephanius ad Leges Caimar. cap. 9. et Resenius ad Jus aulicum Capit. II. Regis pag. 61. Vide **Christophorus** Hartknochum in Dissert. 16. ad **Christi** Prussiae num. 6.

† **FERTINGO**. Littleton. sect. 551: **Est** a grantie un **denier**, ou un **mail**, ou **un Ferting** per voy d'atournement.

† **FERTORES**, *Ferto* libantes, Gl. Isid. Vide *Fertum*.

* **FERTONGO**, *Scoria ferra*, *catoferra*, idem est illud quod *ferri ferrarii* de fornace efficitur globatum. Glossar. medic. §. 600. Januens. ex Cod. reg. 6959.

FERTORIUM, Sella gestatoria. Caelius Aurelianus lib. 1. de Tardis passionibus cap. 1: Adhibet igitur vectatio pro viribus egrotantis, *Fertorio*, vel *sella procurata*. Paulo ante, *portatorium sellam* dixit, ut et lib. 2. cap. 13. *Fertorium sellam*, lib. 1. cap. 4. lib. 2. cap. 1. *Gestatorium sellam*, lib. 1. cap. 5. *Fertorium lectum*, lib. 5. cap. 1. *Cathedram*, lib. 1. cap. 5. unde *Cathedra* servi, apud Sidorium lib. 1. Epist. 11. qui *ferentarii* alii, *episcopos*, in Glossar. Liber Miraeulorum S. Anastasii Mart. *hystoriarum de auctoritate patrum*, in *episcopos* *hystoriarum*.

FERTONUS, Historia Wambze Regis Tolosani pag. 820: *Si jam asperas et inhabiles montium rupes percurat, iam feras et silvarum nemora pectore confectum. Idem forte quod conferta. Vide Fretum*.

1. **FERTUM**, *Genuis panis*, in Glossa MSS. Isidoro et Papie dicitur oblatio, quae ut dicitur fertur et sacrificatur a Pontificibus, quae Offertorium nominatur. [Idem habet Gloss. Lat. Gall. Sangerm.] *Fertum*, Officium. Festus: *Fertum*, *Genuis libi dictum*, quod oblatio ad sacra ferebatur, nec sine tunc, *aliis genere libi*; quae quod offertantur sacrificatori appellabantur. Vide *Fertores*. Fera Melitenses vocant elemosynam, quae tempore offertorii in Ecclesia colligitur. Vide *Fertura*.

2. **FERTUM**, *Nandine*, Gall. *Foire*, Angl. *Fair*, Charta Matthiae Comitis Boloniae apud Baluzium tom. 3. Hist. Arvern. pag. 97: *Concessi etiam ob amorem Sancti (Joannis) et utilitatem Ecclesiae Fertum quendam quod est vult. Kal. Augusti, per quinquid dies prolongari, et cum omni libertate rem et perpetuum haberi. Vide Feria*.

3. **FERTUM**, *Quarta pars maris*. Vide in *Feto*.

* 4. **FERTUM**, *PORTA DE FERRO*, [* *Parais*] Eadem, quae *Isferat*, ut et S. Michaelis, vulgo appellatur, quod ultimum nomina sortita est a Michaeli Caroli VI filio, ut scribit Juvenal. de Ursinis ad ann. 1361. Hist. ejusd. reg. Hist. episc. Autiss. tom. 1. Bibl. MSS. Labbei pag. 508: *Petrus de Morano episcopus acquisivit magnam portam domorum episcopatum, quae sunt Praesidi contra portam, quae nominatur Hicet, inter antiquitas solebat nominari de lora*.

FERTURA, Idem quod *Fertum* 1. quae *Offertura*, Oblatio. Gloss. Sax. *Ælf-*, *Fertura*, messe laci, l. hostia, mistic, oblatio Missae.

† **FERTUS**, Idem quod *Feto*, Bonorum inter fratres sororesque dividendum portio; quare lubens legem *Feresche* aut *ferius* simile. Locus est in *Cata*. Vide *Fra-*

† *Gallico Férie*, eodem significatu. Charta ann. 1281: *Lesques* (possessions) *reuerent lessees par tele partie, comme d'esprou à madame Ele, jadis mere dudit l'roy, pour sa cortion et pour sa Férie de*

l'erteige et des possessions du devant dit Nicholas Malesmains. A la Férie, vulgo A mesure, Pro rata. Charta Phil. Polc. ann. 1308. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 340. r. col. 1: *Et à la Férie qu'il nous baille rente en nostre thésor, on le deschargera*.

* **FERVEFE**, *Fervefacere*. Carmen Adalbert. tom. 10. Collect. Hist. Franc. pag. 69:

Non sunt laiores, contemunt Fervere vestes.

FERVETUS, una e 12. speciebus auguriorum, de quibus in voce *Fento*. Sic autem definitur a Michaeli Scoto lib. de Physionomia cap. 56: *Fervetus*, est augurium, quando tu exiveris domum tuam causa facienda aliquid, et eundo prius, invenis vel vides avem vel hominem transantem ante te in sinistra parte tui, et illud est tibi malum super angelo.

1. **FERULA**, Vestibulum, seu porticum ad ingressum Ecclesiae. Vita S. Basilii S. Amphilocho adscripta, Julii tom. 2. pag. 95: *Ingressitque sancta Ecclesia Ferulam, quae etiam Ariani intraverant*.

2. **FERULA**, Tabula lignea, cujus percussione monachi congregantur. Charta ann. 1417. ex Archivis S. Victoris Massil.: *Congregabat capitulum ad sonum Ferulae*. Ubi in aliis Chartis, ad sonum *tabulae*. Vide *Tabula*.

3. **FERULA**, Baculus pastoralis, pedum, *ambulus* insignis pastoralis dignitatis, atque adeo Papalis. Honorius Augustod. lib. 1. cap. 216: *Baculus... qui et virga pastoralis, et capitis, et Ferula, et pedum dicitur*. Vita Aldrici Episcopi Cenomani. num. 44: *Misit ei baculum pastorale, quod Ferula vocatur*. Luitprandus lib. 6. cap. 21. ut de Benedicto PP. exauctorato agens: *Pontifex libi abstulit quod simul Pontificali Ferula, quam manu gestabat, domino Papa Leoni reddidit, quam Ferulam idem Papa regit*. Eadem habet auctor Appendicem ad Regionem ann. 964. Anonymus apud Baronium ann. 1100. de Electione Paschalis 11. PP.: *Est locatus, in utroque curibus, seditus scilicet ubi, data est ei Ferula in manu. Concitus Cameracensis in Cerecionali, de inauguratione Caelestini III. PP.: Idem electus sedet ad dexteram in sede porphyretica, ubi Prior Basilicae S. Laurentii dicit ei Ferulam, quae est signum regiminis et correctionis*. [Occurrit apud Mabillonium tom. 3. Annal. Bened. pag. 117. Martenium tom. 4. Anecd. col. 78. etc. *Ferula Apostolica*, in Vita S. Bernardi Episc. Hildesh. n. 34. sec. 6. Bened. part. 1. pag. 215. *Ferula pastoralis*, ibid. n. 41.] *Ferula Episcoporum*, in Annal. Francor. Bertiniani ann. 868. 869. apud Anonymum S. Laurentium cap. 1. etc. Naphet, Patriarcham CP. apud Eusebium lib. 11. cap. 1. [* *Scordis*. Precedit propria. Vide Glossar. med. Graec. col. 440.] *Ferula Abbatum*, apud Leonem Ostiens. lib. 3. cap. 65. et Edeardum Jun. de Cosib. S. Galli cap. ult. Vido *Baculus, Ambula*.

* *Pedum episcopi, Ferula*; abbas vero *Baculus* appellatur, in Charta ann. 859. inter Probat. Hist. monast. S. Emmer. Ratisbon. pag. 23: *Baturicus praesul reddidit prior eidem abbati cum Ferula sua*

concombulum, quod ab eo accepti; et abbas cum Baculo suo eodem modo reddidit episcopo concombulum, quod cum illo gesserat. Ubi notandum, eandem adhiberi ceremoniam, quas in investituris usurpabant.

FERULA, *PERCURT*, Puna olim fuit Monachorum delinquentium, ut liquet ex Regula Monachorum n. 11. et auctore Vita S. Wolstani. [*Ferula, Pamelte*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.]

* 4. **FERULA**, Subalaris scipio, Gall. *Béquille*, Mirac. S. Berthol. tom. 6. Jul. pag. 488. col. 1: *Morabatur in hospitali quidam pauper, nomine Luitoldus, multo tempore claudus*. Lib. cum diu Ferulus sustentantibus se omnibus per cellam notissimus traxisset, ... dimissis in eodem loco Ferulus, absque baculorum sustentatione, de ecclesia progressus est.

* **FERULARIUM**, *FERULENTUM*. Vide supra *Ferula*.

* **FERULATIO**, Percussus ferulorum. De ea ut et unctione, punctione, sinapismo, et aliis rubrificantibus G. Rolfini. Method. med. special. lib. 4. sect. 9. pag. 11. Hec ex animadversionibus D. Falconet.

† **FERUM**, Fundatio Monasterii Ferretensis circa ann. 1360. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 78: *Itas res superius nominatas... non possit commutare, nec alienare, neque a Fero donare, neque per vocem Favensis ipsum Monasterium destruere veluerit, non habeat licentiam ad faciendum, Mendum est quod resarcire licet ex aliis donationum Chartis. Legendum ergo neque ad fenum domare*.

† **FERUNA**, *pleurisia, Tumor, inflammatio*, Supplem. Antiquarii. Lege et vide *Fervura*.

* *Féronge*, eodem senso, in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 1100. Chartoph. reg. ch. 78: *Fera par trois fois de pie icelluy exposant, en lui brillant plusieurs menaces, et disant qu'il avoit en Féronge au ventre, qu'il li creveroit avant ce qu'il fust mienit*. Vide mox *Fervura*.

FERVORIUM, Ugutio: *Frizorium, Fervorium, patella vel sartago*. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Fervorium, Chauderon*.]

† **FERVOROSUS**, *Fervens*, Dicta B. Egidii inter Acta SS. Aprilis tom. 3. pag. 240: *Ob Fervorosum caritatis actum*.

* *Fervement*, *Ferventer*, in Lit. ann. 1337. tom. 6. Ordinal. reg. Franc. pag. 458: *En tele maniere que les religieux, qui sont et seront en icelle, puissent intez et plus Fervement vacquer ou service de nostre Seigneur*.

FERURA, *Vulnus, percussio*. Lit. remiss. ann. 1361. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 24: *Dictus suspensus et sui complices praefati ipsum (Aranthum) coepere vel gravare minime potuerunt, nisi ignem accendissent et Feruram fressent, ex quo igne fuit domus dicti Aranthi incensa et ipse etiam extitit vulneratus*. Vide *Ferula*.

FERUSCULA, *Parvula fera, animalculum*. Histor. Episc. Autissiod. cap. 20: *Item admodum beconcan... habet hominem et mulierem, et ad pedes eorum Ferusculas*.

ibidem : Barconicum anactom... cum duas
bas *Fesculonis pennatis*. Vide *Fera* 3.

† *FERTUA*, Vulnus, Ital. *Festa* vel
Feruta, Gall. *Blessure*. Chron. Parmense,
apud Murator. tom. 9. col. 791 : *Quasi do-*
mos cum omnibus eis existentibus combus-
serunt et destruxerunt in totum : et hoc fuit
occasione mortis Francisci de Catena per
eas factæ, et Feruta in dominum Ferardum
de Bosselo. Ibid. col. 818 : *Dictus dominus*
Potestas armatis manu cum sit, prefatus de
populo more solito equitavit Colorem ad do-
rum Torini de Turis, et cum funditus di-
ruerunt, occasione unius Feruta factæ per
eum, in una tolera, ut dicebatur, in Gui-
donem Ferrapocorum. Vide *Ferta*.

† *FERVUCULUM*. Vide *Furundum*.

FERVURA, pro *Fervore*, Inflammatio.
Vetus Moselionis Interpres : *Zinc, Fer-*
vura. Glossæ S. Benedicti, cod. de Medi-
cina : *Fervura*, φλεγμῶν. Agobardus in
Epist. ad Bartholomeum : *Quamvis existio-*
nibus istis, super quibus movemini, non malum
distant a vesicis turgentibus, vel sicut
alia Edicto dicit, Fervuris Aegyptiis illatis,
etc. Exod. 9. v. 10. ubi Græcus Inter-
pres, φλογὶς ἀνὰ τὸν αἵμα, etc.

† Utitur præterea Terull. in Scorp. *Sed*
dominus sustentato Fervura delicti, etc.

FESACIA, *FALSACIA*, Gall. *Faisance* et
Faisance, vox fori maxime Normannici,
Corvata, exactio operum, præstatio,
tributum, vœgal, cui faciendi quia ex
jure cogi potest. Charta ann. 1290. pro
monast. Montisburg. in Reg. 173. Char-
toph. reg. ch. 548 : *Que omnia concessit*
tenuendi libere, pacifice et quiete ab omnibus
serviciis, fescanis et demandis. Alia Phil.
Pule. ann. 1319. in Reg. 48. ch. 136 : *Pro*
hujusmodi usagio solvere tenebatur dicti
fimarit annis singulis redditibus atque Fai-
sanciis, quas ceteri dicta foreste usa-
garii solvere consueverunt. Lib. rub. Cam.
Comput. Paris. ad ann. 1317. fol. 580.
r. col. 1 : *In denariis, frumentis, avenis,*
revelis, tredecimis, redditibus, fescanis,
etc. Ch. ann. 1309. ibid. fol. 347. v. col. 2 :
Les gardies et teles redevances, comme le
roy puet et doit avoir, pour raison de membre
de haubert, non contestant la Faisance des
siz santes desusdites. Alia ann. 1311. ibid.
fol. 394. v. col. 1 : *Lesquelz choses des-*
usdites et devisées ouve toutes les appar-
tenances d'icelles que il soient, ... en
pasturages, en rentes, en Faisances, en
redevances, en franchises, en seigneuries,
en prières, en corvées, etc. Denique alia
ann. 1310. in Reg. 47. Chartoph. reg.
ch. 68 : *Derrechif en ladite ferme sont dues*
autres rentes, Faisances et redevances.
Addo Ordin. reg. Franc. tom. 4. pag.
716. *Faisande*, eodem intellectu, in Charta
ann. 1285. ex Reg. 56. ch. 91 : *Pour*
toutes rentes et pour tous services, pour
toutes Faisandes, et pour toutes autres
choses. Vide supra *Factio* 3.

† *FESCENINA*, *FESCENINIA*. Gasp.
Barthius in Glossario : *Fescenina, Jacundi*
cantus nutritici, ex Hist. Palæst. Fulcherii
Carnot. Cardinalis de Aragonia in Vita
Gregorii PP. IX. apud Murator. tom. 3.
pag. 576. col. 1 : *Et puerilis lingua gar-*
gulus proscina Fescenina cantabat.

† *FESCINIA* versus li sunt Pesto, qui

canebant in nuptiis, ex urbe Fescenina
dicuntur allati, sive idæ dicti, qui fascinum
putabant arcerre. Gloss. Lat. Gall. Sauer-
german. : *Fescinina, mulier que expellit fas-*
cinum. Fescennia, Chanzons que l'en dit
en bersant enfans pour endormir. Fescennius,
Nuptial.

* *FESIA*, *FEXA*, pro *Fera*, ni fallor,
Bestia, Ital. *Fiera*. Inventar. jocalium ann.
1389. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 366 :
Capæ xxiv. argenti deaurate, factæ ad
Fesæ cum emallio uno pro quolibet et
armis... Bacilis duo deaurata, factæ ad
Fesæ cum oris emallitis et nitis operatis.
Conjecturatur utrumque firmant que le-
guntur ibidem : *Cupæ xij. argenti factæ*
ad feras, ad arma.

* *FESORATA*. Vide infra *Fessorata*.

* *FESSA*, ut supra *Faseia* 1. Modus agri.
Bulla Alex. III. PP. ann. 1181. inter Pro-
bat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 730 :
Dnas Fessas quos habebat apud Marsas,
quas Stephanus quondam episcopus Me-
tensis liberat fecit. Vide supra *Faseia* et
vide infra *Fessorata*.

FESSÆ, Nates, ex Gall. *Fesses*. Vide
Miracula S. Bertini cap. 16. apud eruditum
Mabilonium tom. 3. Actor. SS. Ord. S.
Bened.

* *FESSARA*, *Gallina*, in Glossis MSS.

* *FESSARDARIA*, *FESARDIA*, Modus
agri. Obituarium vetus MS. Fescenn. :
Octavo Calendas Marti, Anniversarium Pe-
tronille Huguel, et habet de redditu decem
quartaria bladi ad mensuram granarii de
renditione Ricardi le Tortier, et in parva
Fessardaria domum que fuit Ricardi de Pa-
ris, que solebat reddere quatuordecim solidos
den. Instrum. anni 1257. in Chartulario
ejusd. Monasterii : Novierit universi quod
ego Ricardus de Paris, de assensu et volun-
tate Silvie uxoris mee, vendidi et omnino
dimisi abbati et conventui Fescennensi totum
tenuementum meum quod habebam in pa-
rochia S. Gerwardi Rothomagensis, in parva
Fessardaria inter terram Ricardi le Borsier,
etc. [Vide supra *Fesso*.]

* *FESSELLUS*, *Fasciculus*, manipulus,
Gall. *Futscea*, gerber. Charta Phil. Pule.
ann. 1308. in Chartul. abbat. Regal. Loci
ch. 1 : *Unum obulum pro quolibet Fessello*
meranni ad collam. Ibid. ch. 7. *Foissellus*.
Lit. remis. ann. 1356. in Reg. 86. Char-
toph. reg. ch. 789 : *Cum idem Jensonus et*
quidam ejus famulus ivissent de nocte in
quodam campo, ... et in dicto campo li-
gassent tres Fessellos vineæ etc. *Buchæ de*
fessel, quæ in fasciculum collectæ ven-
duntur, appellari videntur. In Reg. sign.
Pater Cam. Comput. Paris. fol. 249. v. v.
Vide infra *Fessus*.

* *FESSITA*, Instrumentum vineæcum
ad piscandum, vulgo *Fessine*, a Gallico
Fesse vel *Faisse*, vimen tortum, ut vocant
vineorum operum artifices. Charta ann.
1243. ex Tabul. priorat. S. Martin. de
Lavardino : *Hominibus de Lavardino piscan-*
tibus ibidem, prout piscantur in aliis aquis
nostris de Lavardino, videlicet cum tridulis
sub banastis, Fessitis seu juncheriis, etc.
Alia ann. 1326. in Reg. B. 2. Cam. Com-
put. Paris. fol. 32. r. v. : *Et pour ce que*
desditz engins (à pescher) les noms sont
mesongez en plusieurs liez, nous les vous

nommerons cy dessous en escript : ...
ramies, Fessines, jagoz, nasses, etc. Oc-
currit præterea in Stat. ann. 1388 tom. 7.
Ordinat. reg. Franc. pag. 779. art. 4.
Faisine, in alio ann. 1402. ibid. tom. 2.
pag. 535. art. 79. *Faisual*, in Stat. ann.
1327. ex Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 69 :
Item li Faisual courroit en la maniere qu'il
a esté acoustumé. Male editum *Faisue*
tom. 2. eorumdem Ordin. pag. 19. art. 1.

† *FESSORADA*, ut *Fessoraria*. Ste-
phanosus in Fragn. Hist. MSS. tom. 7.
pag. 175. ex Codice Saviniacensi : *Bernardus*
Chericus dectus ad Ecclesiam B. Petri de
Mormanto et D. Guazmaro Abbati quondam
Fessoradis de vinea in territorio ejusdem
Mormontis, propter fratrem suum Mon-
achum, etc.

* *FESORATA*, *FESORATA*, nostris *Fes-*
sorée, Fessoriee et Fessorée, Modus agri,
quantum quis uno die *Fessorio* indare po-
test; unde nomen, Charta ann. 1295 : *Item*
tres Fessolatus prati cum verneto, sicut in
yllas retro molendinos suas. Reg. capit. eccl.
Lugdun. ad ann. 1347. ex Cam. Comput.
Paris. fol. 130. r. v. : *Item duas cupas,*
super quondam vinea, ... et contineat decem
Fessoratus vineæ. *Fessorata* passim
in Reg. sign. Probos. Charta ann. 1191.
in Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 272 : *Item*
Hugues et Hugonnet Dordia tinnent la
moitié par indivis d'une Fessorée de vignes
Non semel ibi. Reg. Cam. Comput. sign.
Bel. fol. 90. v. : *Environ quarante Fessours*
de vignes. Redit. comit. Campan. in Col.
reg. 8312. S. fol. 102. v. v. : *Item il n'a en*
une vignes, que l'en appelle Byonne, et con-
tient xii^z. *Fessourée*, Vide *Fessorata*.

* *FESSORIUS*, Ligo, Gall. *Houe*. Lit.
remis. ann. 1416. in Reg. 169. Lit.
toph. reg. ch. 219 : *Duos ligones sus*
Fessorios ad fodendum vineas destina-
tos. Quam vocem varie efferunt nostri. Lit.
remis. ann. 1387. in Reg. 131. ch. 6 :
Un instrument, appelle Fessour, dont l'ave
poant avoir acoustumé auver en ladite
vigne. *Fessoir à foir vignes*, in alio ann.
1391. ex Reg. 141. ch. 301. *Fessour*, in
Lit. ejusd. ann. ex Reg. 140. ch. 218.
Fessour ou houe, in alio ann. 1405. r.
Reg. 160. ch. 150. *Fessoul*, in alio ann.
1408. ex Reg. 162. ch. 326. Alia ann. 1416.
in Reg. 169. ch. 410 : *Le supplient vel*
son Fegor ou hoc etc. *Son houe ou Fessur*,
in alio Lit. ann. 1476. ex Reg. 204. ch.
136. Aliud vero apud Avernos sonat *fis-*
sonier vel *Fessour*, Instrumentum scilicet
lineæcum, quo prata rigantur. Lit. remis.
ann. 1395. in Reg. 148. ch. 275 : *Jehan*
Blondin prist le Fessour, dont il avoit
arresté vendit prist, et en firey icellui Estou-
telement que mort s'en envye. Alia ann.
1472. in Reg. 195. ch. 734 : *Un Fessour,*
qui est ung instrument de bois pour dor-
tourner et prendre l'enne (en Auvergne). Et
Fessouer qui sert à arrouser les prés au pû
(d'Auvergne), in alio Lit. ann. 1471. ibid.
ch. 619. Vide infra *Fessorum*.

* *FESSORYATA*. Vide in *Fessorata*.

* *FESSURA*, vox Italica, Rima, fissura.
Stat. Placent. lib. 6. fol. 74. v. v. : *Si in*
super una Fessura per quam in dicto loco
nevo vel coppa possint ponti omnes domus
Fessus, Fassis, seu acertus, Gif

Ter. Lit. remissa, ann. 1364, in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 92 : *Cum dicta societas per quemdam hominem in uno Fesso seu festulo fieri absconderit portaverat, etc.* Terrar. Bellijoc. : *Octavum annis Fessi seu faculi feni.* Vide supra Faisius et Faculus.

* FESTA, fem. gen. f. Oblatio, seu offensa quae tribus praecipuis anni solemnitatibus fieri solebat. Stephanot. in Fragm. MSS. Hist. Aquit. tom. 4. pag. 19 : *Pontius de Lendano dedit unum filium suum S. Petro, et cum eo infante fecit donationem ex hereditate sua omnia quae habebat in Ecclesia de Lendano, scilicet matriculam et sepulchrum, et tres Festas et unum rectorum, et in monasterio Monachi V. rectoris de pace et vino et carne. Vide Fera.*

* FESTACULUS, Ornamentum altaris, velum, altarium. Inventar. S. Capellae Paris. ann. 1376, ex Bibl. reg. : *Item duo fanones, alii Festaculi, altaris ad quatuor angulos perierunt, et duo noli Festaculi sine fanones altaris de opere Brugiensis. Inventar. aliud Gall. ejusd. : Deux fanons d'autel et griffons et ajoules de perles, des Festacles. Vide supra Fanulus.*

1. FESTAGIUM, Vectigal, aut tributum, quod domo villae, aut feudi, penditur, pro facultate habendi et extruendi domum in villa. Nam ut caluen in Lege Salica, pro domo, id est, pars pro toto, usurpatur, sic apud Gallos nostros Festagium domus, quod Festa dicitur, pro ipsa domo sumitur est : utpote quod eo posito, tunc demum domus appellari, eoque confecta dici possit. Atque ita Festagium usurpat Charta Hugonis Ducis Burgundiae pro Communia Cocheiensis ann. 1559, apud Perardum pag. 476 : *Et quod eis prestare debent singuli angulus omnis in feo Nativitatis Domini unam gallinam, et 5. solidos pro singulis Festagis domorum, et etiam pro Joris, etc.* Galli dicebant pro cloque pignus : nam ita domus culmen vocamus, vide in Pinna 4. Libertatis Sacri Cassis ann. 1347, apud Thomassinum lib. 3. cap. 16 : *Festagium, hoc est, pro le facti expositis domus certum pecuniam, etc.* [In Bituric. pag. 422, habetur Festagium, Charta Petri Comitiss Autissiod. pro Habitibus villam de Mallico, apud eundem Thomassinum in Bituric. pag. 709 : *Quinque solidos monetæ Allisiod. pro Festagio domus suae nunci dabit.*]

Ejusmodi porro Festagium non semel occurrit in veteribus Tabulis, Charta Henrici Comitiss Nivernensis ann. 1218 : *Omnes, qui in dictis villis mansionarii sunt, et erunt, singulis annis dabant singuli Festagium pro singulis domibus die festo SS. Apost. Simonis et Jude s. solidi.* Turon. Alia Aimonis Vicecomitis Thurgensis in Regesto 11, Chartophylaci Regii fol. 110 : *Festagium domorum 20. sol.* Tabularium Constabularii Burgalegus, in Camera Comput. Paris. fol. 198 : *Hominibus nostris de Oleron et hereditibus eorum confirmamus quinquaginta de Festagis, et omnibus tollagis, et emorionibus, etc.* Regestum Normannie final. P. : *Donant etiam 2. denarios pro Festagio domus quando nova est, Regestum Andegavense : Vnusquis vero vel vinum, pro de propriis vineis Capituli B. Martini*

sumitur ultra Ligerim, per Ligerim liberum debet habere transitum quod nihil pro eo debet dari, exceptis consuetis Festagis, quae dat Decanus. Regestum Philippi Aug. fol. 69 : De fructu forestae nunquam mansura praedicta debet capere in tribus annis unum chartari per manum forestarii, donando singulis annis sex garlas, et pro Festagio domus suae : quando facit eam novam, aliquis istorum donat forestario 12. den. Charta Alphonsi Comitiss Pictavi. pro Libertatib. Rupelle : Sciatis, nos dedisse.... quietum de Festagis et omnibus tollagis et exactionibus et de omni pelagio, tam in villa nostra de Rupelle, quam alibi, etc. Festagium Blesense, in Charta ann. 1544, apud Hubertum in Hist. S. Amandi Aurelian. et in alia ann. 1240, in Probat. Hist. Blesensis pag. 16. [Festagium Castreidun. in Chartul. B. Magdalene Castrorod. fol. 13, verso.] Festage, in Consuetud. Dunensis art. 26. 27. 28. Bituric. tit. 6. art. 3. de Menetou art. 19.

Id praeterea juris distinctus exponitur in Charta Roberti Comit. Droccensis ann. 1275, in Tabul. Castell. Lidi (Château du Loir) fol. 69 : *Socient tuit que comme nous eussions en nostre ville dou Chasteau dou Loir tulle sus nos bourgeois, et sus leur mesons de nostre ville devant dite, et nous aions entendu et esgardé dou conseil de proles homes le prex de nostre ville dite, Nous voulons et octroyons des mes en nuyt, que la ville dou Chasteau dou Loir devant dite, et les mesons et les appentis, qui sont et qui pourront estre dou toujours a venir, soient mis a Festage. C'est à sçavoir que chescun borgeois, ou autre qui aura meson, ou appentis en nostre ville, soient tenus rendre à nous, et à nos heirs, chescun nn trois sols de Festage de Tournois, ou monnaie courant, et l'appentis des oit deniers Tournois, etc.* Adde Perard. in Burgund. pag. 405, et Chopinum de Sacra Polit. lib. 3. tit. 4. n. 15. Vide Festum 5.

* Declarat. super privileg. Calvimont. ann. 1338, in Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 155 : *Comme il soit convenu ou dit privileg, que pour tout de maisons, comme ledits habitants ont en la ville de Chaumont, il nous doivent rendre pour chascune, chascun an à certain jour, six deniers, sous peine d'amende, et imposaient ledits reformateurs audit habitants que par leur malice il avoient ladite redevance rapportée aus festes des maisons tant seulement, en amenuisant et usurpant à nostre domage la cense des autres maisons, chambres et borthesches et autres, qui toutes sont maisons où l'en peut habiter. Ex quibus apertum est census pro domibus exsolvendum, latius patuisse, quam vectigal, quod Festagium nuncupabatur : hoc quippe pro qualibet domo unicum exsolvabatur : census vero pensabatur ab omnibus, qui in una eademque domo mabant, patribus-familiae. Quod innotuit eadem Charta : *Pour une chascune maison, en laquelle on tendra feu et ménage en ladite ville et parrochage, et y aura chief d'ostel, celui à qui la maison sera, nous pœrta six deniers tant seulement par an pour cause de cens; et se en une maison a plusieurs chiefs d'ostel, chascun chief a son conduit, ou a son ménage, pour un chascun**

chief d'ostel, celui à qui la maison sera, nous pœrta six deniers par an pour cause de cens. Idem est ergo census ille domorum atque Fongium 1. seu Census, qui pro singulis locis exigebatur, sive in una essent domus, sive in diversis domibus, ad discrimen Festagii, quod unicuique pro domo, quantumcumque esset, pensabatur, modo unus in eis habitaret par-familias.

2. FESTAGIUM, Jus, quod colonis et villarum incolis competit simeudi in foresta Dominica, seu Domini feudi, culmen, vel festum ad conficiendum domum. Inquisitiones costumarum Andelaci, de foresta : *Et omnes homines debent habere Festagium, scilicet festum, et 6. denarios, et pro his debent bodellum 6. denar. Idem Regestum Normannieum P. : Sanctus Laurvatus in Lyons furcam (habet) ad hospitandum, et brancas ad arandum, et Festum ad hospitandum, et ideo debet servare porcos Regis, vel reddere 4. solidos, et quærrer les Egres. Idem Regestum : Constamgii de runvagio habet mortuum boscum de customa, et residua carpentariorum, cum testis capellorum, et 2. furcas, et unum Festum ad hospitandum pro liberationem, etc. quique unum dat pro 2. furcis et pro la feste 14. denar. Turon. Ex quibus patet, sui exigendi Festagium a colonis primitus inductum ab facultatibus iis a domino concessam extrahendi fastigii in silvis dominicis.*

3. FESTAGIUM, praeterea dicitur de luris, molidum, et aliis rebus ejusmodi, cum feriantur, vel oiantur : Fester enim est festum agere, et otari. Computum Domani Comitatus Pontivi ann. 1319, in Camera Comput. Paris. : *Festages des fours et molins poyes et rabatus aus fermiers d'iceluy, à l'inscent Charles fermier de Martingeville qui rabatus il ont esté de sa ferme pour 60. jours qui il fut en Festage pour les Engles, etc. pour une semaine que ledit molin fu en Festage envers Toussains pour l'ost de Tourncheu, et que les Engles passèrent le blanquetique, et aussit que l'armée de la mer ordonnée par le Roy rataura au Crotay, etc.*

4. FESTAGIUM, Gall. Festage, Jus ejusd. Droit de Festa, Vide Festum 2.

* 5. FESTAGIUM. Tributum quibusdam festivitibus propria; unde nomen, Stat. MSS. eccl. Brioc. cap. 28 : *De quinquaginta duobus denariis, in quibus lucubrit canonici distributiones et obventiones qualibet, exceptis Festagis.... Canonici praesens reprobantur ad distributiones, panem et obventiones qualibet ordinarias et extraordinarias, dum tamen in fine anni reperitur in ecclesia eadem sex mensium personalium fecisse residentium, Festagis in quatuor majoribus festivitibus anni, videlicet Nativitatis, Resurrectionis ac Pentecostes Domini, necnon Omium Sanctorum exceptis, quorum emolumenta.... debent praesentibus in civitate personarum et non aliis. Ibid. cap. 39 : *Ad obviandum rixis ac dissensionibus sapius inter ipsos (canonicos) suscitatis occasione percipionum emolumentorum, qua debentur pro Festagis in quatuor majoribus festivitibus anni, etc.**

* 6. FESTAGIUM, Idem quod Auxilium, Tributum et vectigalis species, quam

vassallus domino capituli, pro ingruente aliquo necessitate, prastat; quia gratiosa est collatio, sie dicta. Arest. inter comit. et monach. Vindocin. ann. 1339. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 741: *Avec ce doivent Festage une fois durant la vie du conte; mais ceux de l'endosse si doivent ledit Festage en quatre cas; c'est assavoir quant li conte va premiers outre mer, et quant il marie sa fille ainseme, et quant il est pris en guerre pour son propre fait, et en la guerre de son seigneur lige.*

* **FESTALITER**, Solemnis ritu. Charta ann. 1053. ex Tabul. S. Nicol. Andegav.: *Quotiens breve post defuncto S. Nicolai monacho in monasterio S. Florentii delatum fuerit: sicut pro uno monacho foris defuncto ex consuetudine tabula pulsabitur, officium cantabitur et in crastino Festaliter missa celebrabitur.*

* **FESTARE**, a Gallico *Fester*, Diem festum agere, a consuetis operibus cessando. Obiit. Ms. eccl. Rotomag.: *Omnes obitu eventientes in festis Festati a populo mane, si solemnes, reperiuntur in diem sequentem.* Vide *Festivare* 1. *Festier*, pro Convivio excipere, in 141. remiss. ann. 1363. ex Reg. 95. Chartoph. reg. ch. 134: *Lesquels burent tous ensemble.... en la maison de un ami... lequel les receut et Festat bien honnorablement.* Aliz. ann. 1453. in Reg. 182. ch. 9: *Iceilui Portaler convin le suppliant a certain jour ensuivant pour le vouloir Festier en sa chambre.* Vide supra *Festagium* 4. Pro Hastiludio pugnare, in Poem. Alex. Ms. part. 2:

Et li rois et tuit cil qui voldrent *Festier*.

* *Fester* vero, Vacare, otari, in Mirac. B. M. V. Ms. lib. 1:

Que tous ades en l'oevre estoit,
Nule fois ele ne *Festier*.

† **FESTEARE**, Diem festum agere, tripudare, Gall. *Festeler*. Charta ann. 1497: *Ordnamus... quod dicti domini in festis Moli prout solent habere carnes unius porcine, et carnes proutera debitas in uno prandio, et dicti homines panem et vinum, laboriosus, et mulieres, ad Festelandum et carandum.... et omnes interant in signum vera pacis et unionis.* Vide *Festivare* 1.

* **FESTERNA**, Pactum ann. 1324. in Armor. gener. Reg. 3. part. 2. pag. 111: *Hoc est forma pacis inter comitem Murianensem ex una parte, et Stephanum de Villurum, ex altera, de querella de Festerna et de la comba S. Ragneberti.* Vide infra *Festrum*.

† **FESTIALIS**, in Gloss. Lat. Gall. Sangerman. *Prestre, oreur*. Joan. de Janua: *Festialis*, sacerdos vel ornator per quem bellum indicitur et pax componitur, qui et *Festialis* dicitur.

* **FESTICURA**, Vide infra *Festissura*.
* **FESTIGARE**, f. pro Investigare. Vide infra *Spellum*.

* **FESTIGARE**, pro Fastigare, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Festigare, exaltare, culminare, Eysussur, Prov.*

* **FESTILIA**, Dies festi, in Glossis Isidor. Papias habet *Festalia*, eadem forte quae Graeci *εσπερα* appellabant. Concil. Cal-

chedon. Act. 10. de Episcopo Iba: *Εξ ος εν εν τω εγης ιαδωσις ημερα τοις Ηερα, η προ της ημερας, διδωσιν αυτον η χρις τοις κληρικος αναρη τα εσπερα ταυτα μλλον διδωσιν ιαδωσις προτιρο, και οτως διδωσιν.* Infra eadem *εσπερα*, *υλορη* dicuntur: *Εν ταυτα παρηγαμεν, ενος εν απαν τα εσπερα των κληρικων κληρωσιν παρην.* (** Vide Glossar. med. Graecit. col. 415.)

1. **FESTINANTIA**, Breviloq. ex Uguitione: *Agna dicitur fornax, in qua se trutinam vertit, vel dicitur Festinantia.*

2. **FESTINANTIA**, Festinatio: *Festina celeritas*, in leg. 51. Cod. Th. de Hæret. (16,5.) Acta Hadriani IV. PP.: *Celeriter properabat ad urbem, et tanta Festinantia, ut, etc.* (Itinerarium Gregor. XI. PP.: *Mare ingreditur cum Festinantia*.) Utilitur etiam vetus Interpres Concilii VI. Occumenici Act. 12. Passio S. Vitalis Mart. num. 3. Helmodus lib. 1. cap. 68. S. Bernardus in S. Malachie, Anonymus de Gest. Frederici II. Imp. pag. 776. Petrus de Vincis lib. 5. Epist. 44. lib. 3. Epist. 83. Cortasii in Hist. lib. 9. cap. 8. Concilium Tolosan. ann. 1239. cap. 1. et Arelat. ann. 1234. cap. 5.

† 3. **FESTINANTIA**, Juramentum, sacramentum. Anton. Minucius de Prato Veteri Rubr. 8. cap. 6. apud Schiller: *Festinatio quæ fit ante tres liberos homines, servari debet, nisi juri vel naturæ contrarius sit.*

4. **FESTINANTIA**, Vox chemicorum. Vide infra *Fizio*.

* **FESTINARE**, Deducere. Process. de B. Petro de Luxemb. tom. 1. Jul. pag. 599. col. 1: *Curando tale apostema cancerum cum unguentis resolutivis, Festinat ipsum ad aperturam, et inde facta apertura, quæ corrosiva de natura materiae ulciste, Festinat ipsum ad mortem.* Vide *Festivare* 2.

* **FESTINATIO**, Convivium, Gall. *Festa*. Charta ann. 1377. ex Bibl. reg.: *Post dies aliquos et Festinationes sollempnes, etc.* Vide supra *Festagium* 4. et *Festure*.

† 1. **FESTIS**, Obsequium, Hispan. *Festjo*, Charta Alph. VI. reg. Castell. tom. 6. Jul. pag. 54. col. 1: *Ideoque obvolvo nos ab omni Feste pristina subreptionis (f. subjectionis) et prescriptis libertati trado.*

2. **FESTIS**, Fastigium, culmen, Gall. *Faite* vel *Feste*. Consuet. Norman. part. 1. cap. 26. ex Cod. reg. 4651: *Apud Bajocas fracia Feste domorum possessio, quæ sine fructu meritis est constructa, ad dominum, de quo tenetur, debet reverti.* Ubi tenetur Gallicus: *Si comme à Boleux, la possession de la maison dont le Feste est rompu et depeché, qui est sans franchise murtire, c'est sans enreel et sans mortier, doit venir à celui de qui elle est tenue.*

* **FESTISSARE**, Vide mox n. *Festissura*.

* **FESTISSURA**, *Festichura*, Imbrex, Gall. *Faitiere*, alias *Festissure*. Comput. ann. 1441. ex Tabul. S. Vulfri. Abbavil.: *Item pro duabus Festissuris, xvj den.* Alius ann. 1386. ejusd. eccl.: *Pro quindecim Festichurarum in tecto, x. den.* Comput. Ms. fabr. S. Petri Insul. ann. 1472: *Item pro xij. Festissuris ad ponendum tecto na-*

vis, pro qualibet Festissura, x. den. Reg. 13. Corb. sign. *Habacuc* ad ann. 1541. fol. 219: *Festissures pour xxiij. sols le cent.* Hinc

* **FESTISSARE**, Imbricibus tectum munire. Comput. ann. 1370. ex Tabul. S. Petri Insul.: *Item cuidam tectori straminis, pro duabus Festissuris apud Leskin reperierendis et magna grangia Festissanda, xvj lib. xvj. sol. xvj. den.* Unde *Festisier*, imbricibus vel stipulis tectum restaurare, in Chartul. Corb. sign. *Ezechiel* ad ann. 1421. fol. 97. r.: *Marchanda... à Jehon Hanequin couvreur d'estuile de faire et refectonner en la cense de Vers che qui s'ensuit, est assavoir... de relater les combles et reconvoir tout de nouff;... et avecue ce doit remanier tout de nouff partout là où il appartient, et sera tenu ledit Jehon de reconvoir, relater, Refestisier tout partout en ledite cense, là où il sera besaing de faire.*

* **FESTITATULA**, pro Festivaltula, seu parva festivitas, apud Avitum Vienn. Epist. 79. (Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Festivaltula, Petite feste.*)

* **FESTIVALIS** *Baderius*. Vide supra *Baderius* 2.

† 1. **FESTIVARE**, Diem festum agere a consuetis operibus cessando. Miracula B. Ambrosii Senens. tom. 3. Martii pag. 139: *Ubi presbiter pater singulorum et multipliciter Festivatur.* Et pag. 245: *Cujus dies transitus solemniter Festivatur in quibusdam Ecclesiis Italiae.* Leges Jacobi II. Regis Majorie. tom. 3. Junii pag. xxviii: *In quibus locis et diebus in reverentia sanctarum reliquiarum Festivare consuevit.* Vide *Festum* 5. *Thecla*.

2. **FESTIVARE**, vel *FESTINARE*, Convivium excipere apud Canipratum. [Vita S. Erconvaldi Episcopi tom. 3. Aprilis pag. 785: *Et ad orandum Deum dilectumque ipsius Erkonwaldum alius Festivavitibus, ut solus non attendis.* Gesta Trevir. Archiepisc. apud Marten. tom. 4. Amplius. Collect. col. 389: *Uidem continue ipse Rex cum principibus, et nobilibus, itaque rex, specialiter in die Natalis Domini solemnissimum habuit curium convivendo Festivavit.* In Vita Baldauini Lutemburg. Archiep. Trevir. lib. 1. cap. 3. 13. lib. 103. cap. 1. et in Statutis Collegii Navarræ Parisiensis apud Jo. Lænonium in Histor. ejusdem Collegii pag. 3.

* **FESTIVARE**, *Festivare*, *Festum*. Vox ducta a festis, in quibus Christiani mutui se conviviis, quæ *Agapæ* vocabant, excipiebant: de quibus S. Augustinus. Epist. 64: *Comensationes et ebrietates, ita concessa dicitur putantur, ut in honorem etiam beatissimorum Martyrum, non solum per dies solennes, (quod ipsum quoniam non lugendum videtur, qui hæc non cernis oculis inspicit) sed etiam quoties celebrantur.* Infra: *Con ista in cæmeteriis christiatis et hauritis convivio non solum honores Martyrum a carnali et impropria plebe credi solent, sed etiam soluta mortuorum. Vide eundem l. 1. de Morib. Eccles. Cathol. cap. 34. Cæmæum de Mensura penitentiarum cap. 1. initio, et quæ observat Savaro ad Sidelii Epist. 4. Epist. 15. lib. 5. Epist. 14. et in voce *Agapæ*.*

* 3. **FESTIVARE**, Gaudio recreare. Alex. Introsoph. Ms. lib. 1. Passion. cap. 75:

*Si e contrario pessime eis et mania des nat-
tiones accessiones fiunt, propter quod oportet
Festivare, etc. Festoliter, Oblectamentum,
vel Festum, in S. rm. 45. ex Cod. 14. smc.
S. Vict. Paris.: Pluror s'asambent aus places
et aus rucs, si deparent lor voisins et les
vus et les morz... Or ne cuidiez pas que
cel qui enai lou font, que lor Festoiers plessent
à Dr.*

* **FESTIVATOR**, Praefectus pie alicujus societatis, seu citi vexillum, in quo patronus ejusdem sodalitati depictus est, defendendum committitur. Charta Mauriti. episc. Cenoman. ann. 1253. ex Tabul. Major. monast. : *Urbabit ille qui festivat oblationem, sicut haecratus nascitur habuisse, Si autem non fuerit Festivator, monachi inebunt medietatem et sacerdos aliam; et similiter sacerdotes medietatem habebit, Festivatore presente, de denariis oblati, si de eis monachi ratione aliqua aliquid detinerent.*

† FESTIVITAS, Festum, dies festus. Diarium belli Hussitae apud Ladewig. tom. 6. pag. 187: *Conducta certa Festivitas illi, populum ius junctum cum venerabilis corporis Christi Sacramento, ad Tabor sonoris vocibus adducunt. Concil. Toletan. XIII. inter Hisp. tom. 3. pag. 699: Si quis Episcoporum a Principe vel Metropolitano admonitus, designato sibi diem rationabili ad venerandum spatium, sive pro Festivitatibus summis, Pascha scilicet, Pentecoste et Nativitate Domini celebrandis.... ad constitutum diem venire distulerit. Occurrit ibid. tom. 3. pag. 167.*

¶ **FESTIVITAS, Anniversaria defuncti**
 commemoratio, in Observat. prævis ad
 Vitam. S. Sturmii sæc. 3. Bened. part. 2.
 pag. 567: *Quatenus hic eodem mirabilis di-*
vine operatiois audientes, gratius divinae
Majestati referrent, et omnis juvenculus
ipius Festivitates in ejus luce personaret.
Hæc sumis Mobilioris ex Candido mo-
doque qui ibid. habet: Anniversarium
Sturmii primi Abbatís funditoris Monasterii
Falde memoriam, et omnium Fratrum ro-
tundum de hac luce defunctorum, in nitale
S. Ignatii martyris Christi.... in Missarum
celebratione, psalmodiis et oratione sancta
celebrare solegit.

FESTIVITATES *Feriales feminabus, non hominibus*, in Charta ann. 1226. apud Roverium in Reomao pag. 253. ubi disquirit de festis istis feminis.

FESTIVITATES VENDERE, Decreta Calomani Regis Hungarie lib. 2. cap. 43: *Nul-
lus Festivitates vendere præsumat, id est,
in festis diebus, ni fallor.*

FESTIVITAS FRACTA, cum quis in die festo opus aliquod exegerit, cuius forsiciat multam Archidiaconi ad se pertinere contendeant. S. Anselmus Cantuar. lib. 4. Epist. 99: *Audui quod Archidiaconus vester occipit homines meos quasi pro forisfactura fracta Festivitatibus, et de his plegios acceptis, nec ante eos voluit dimittere, quam plegios habere, quod nec sibi nec alicui personae licet super homines meos.*

† **FESTIVUS**, Festinus, promptus, alacer. Litteræ Humberti II. ann. 1348. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 574. col. 2 : *Confestum cum armis veniant ad exercitum nostrum infra burgum Miribelli, nemine remanente. exceptis illis castrorum esponderio-*

rum, de quibus nullum volumus removeri
in hac adhibentes diligentiam Festivissimam.

† FESTIZARE, Italica Festeggiare, nostris *Festoyer*, Ludis publicis operam dare Chron. Domin. de Gravina apud Muratorum tom. 12. col. 757 : Et ecce per Neapolitanam civitatem dicti regales incipiunt magnifice equitare et Festizare. Occurrit rursus ibid. col. 580. Vide *Festiarare*.

* *FESTO*, Sertum, corolla foliata, Ital.
Festone, nostris *Feston*. Acta B. Amad.
tom. 3. Mart. pag. 894. col. 2 : *Ipsa port-*
desuper et a lateribus ornata est picturis et
foliaminibus cum suis terminis et floribus
commixtis fructibus, quæ vulgo dicuntur
Festoni.

FESTRA pro, *Fenestra* dicitur, pars *fenestra*, unde *Macrobius* in *Saturnal*. *Festum* quidem est minuzculum ostium in sacralio Jo. de Janua. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Festra*, *Fenestrette*.] Vide *Festum*.

FESTRAGIUM. Charta Guigonis Comit
Porensis ann. 1253. pro Liberatibus Vil
larenz: *Pro hac siquidem libertate in dicta*
villa... census bladi, denariorum et gallina
rum duplicabant, et duplicum solvent an
nuatim in festo B. Martini hiemalis, et au
nullum aliud Festragium teneantur, vel co
gantur. Eisi in MS. sic exaratum sit, le
gendum tamen *Festragium* consuecitur: nisi
Festragium dictum sit pro *Fenestragium*.
Vide in hoc verbo.

† **FESTRUM**, Fastigium, culmen, Gall. *Falte*. Charta Domini de Luiriaco in Foro suo ann. 1417: *Quemadmodum Festrundicta domus importat a pede usque ad summum*. Vide *Festum* 5.

* *Festre, eadem acceptione, in Chart. ann. 1464. ex Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 424 : Trois leueures d'un Festre de maison neuve conuerte de tuille, seant audy Froyes en la rue de la grant taverne. Infra Frestre.*

FISTUCA, FISTUCA, Signum et symbolum traditionis, vel translate possessionis, quomodo tradebat emptori venditor, aut quomodo quovis rei possessionem in alium transferrebat. Frequenter autem hujus traditionis, ait Bignonius, ex facilitate descendit, quod *Fistuca* obviam sepe occurrit. [Charta Fulquini pro Monast. Genublac. anno 950. apud Miræum tom. 1. Diplom. Belgic. pag. 141. col. 2: *Per hanc chartarum donationis vice per Festucam* (hanc villam) *ad opus Sanctiorum tradimus.* Et quidem ejusmodi chartis stipula sepe *Festuca*, ut legitime esset, inserbatur unde stipulatio dicitur.] Exstat in Tabulario Campanie Bibl. Regie pag. 535. Charta anno 1258. qua Abbas Arrevisiensis et Bulla Apostolica: *Mercatores Romanos debitis mobilibus Camprocarum obsequioque possident in distracta Comitatus Campanie iudicant, Regis nomine, per traditionem ejusdem Bullæ Apostolicæ Pape, secundum quod in ista charta continetur, in possessionem ipsius partis paribus observantur... investit.* Existit aut ali, *fistucum* idem valere ac *frustum* seu baculum, quo investitur passim facit: leguntur: Glossa Latine, *Fr. Festuca, xij. q. 2. c. 26. q. 2.* quæ sane notione hæc usurpata videtur, idque infra docemus in voce *Fustu*, et verbo *Investitura*, ubi de baculo. [* Ejusmodi est ligni frustum

longitudine semipedale et crassitudine unciali aut circiter, in Chortophylacio ecclesie Parisiensi, asservatum, in cuius quatuor faciebus hec insculpta habentur, teste *Da. Le Beuf* tom. 3. Dissert. pag. 90: *Ebrardus et Hubertus de Spedona villa, sancti selices beate Marie Parisiensis per hoc lignum Fulconi deono rectum fecerunt in capitulo sancte Marie de conquesta antecessorum suorum, quem tenuerunt absque canonorum permissione. Quo quidem symbolo possessionem bonorum, quem quique manserunt ad ecclesiam parisiensem debent dimittere* significant. Alii denique Francos nostros hec voce aliam sensus volunt ad stipulationem, de qua Ius Romanum, quam Iudorus lib. 5. Orig., a stipula deductam opinatur: *Fetereant enim, ait ille, quando soli aliquis promittunt, stipulam tenentes frangebant, quam iterum frangentes eponebant suæ agnoscæ bene. Scio, aliam a Varrone et J.C. dari huius vocis originem, de qua Menagius in Auctenitibus juris pag. 401. c. Edit. Certe et respicere recentiores, par est credere: siquidem traditiones interinde culmo, interdum stipulationem, valde dicuntur perire. Vnde et *Stipula* dicitur *Calvus* observamus. Vide *Stipulatio*, [*] De Festacis egerunt Grimmius alibi. Germ. pag. 121. sqq. et *Haltus*, voce *Halm*, Glossar. German. col. 782.]*

PER FESTUCAM *Intercurrentem* vel *Intercedentem*, etc. [Id est per traditionem factam.] Vide *Lacina*.

FESTUCAM IN LAISUM (i. sinum) *jactare*,
in Leg. Salica tit. 48. Vide *Laisus*.

Cum *Festuca fidem facere*, [Id est, tradita alteri parti festuca,] in eadem *Lege Salica* tit. 52. § 2. et in *Lege Ripuaria* tit. 30. § 1.

PER SUAM FESTUCAM *ex euntia festuca*, in
Fest. v. 19. 39. 43. *Per fcutum*
Childeberti III. *Regis euntia* Nabillionis 30.
Ut dum contra ipsa strumenta nihil habebat,
quod diceret, nec *quod apponeret*, *per suam*
Festuca se exinde (f. euntum) in *præsentia*
dixit etc. *Vetus Notitia* apud *Perardum* in
Burgundici pag. 33: *Per Festucam* „*easdem*
res legaliter ennpriuerunt. *Alia apud*
eundem pag. 65: *Et per festucam et sustinere*
per omnia euntum fecit. *Adde Probat.*
Histor. Vergiac. pag. 43. *Chronicon Lau-*
risubm. pag. 59. *Nabillionum* tom. 4. SS.
Ord. S. Benedicli pag. 342. n. 19. etc. *Pro-*
iectionibus nempe „*fratrum in eummodi dis-*
pendio“ *et* „*per festucam*“ *et* „*per*“
185. [** 370.]. *Ut ergo omnia suscipio a nobis*
cunctis Sacerdotibus, *et sanctis Dei Ecclesie*
scilicet funditus auferatur, *profiterum* *omni-*
bus, *stipulas dextris in manibus trinentes*,
et easque propriis et manibus eficientes, *coram*
Deo et Angelis ejus, *nec talia vocis nec iurac-*
tionibus contentis, *sed magis Deo auxi-*
liante resistere. *Ademarus Cabanensis* pag.
164. de *Carolo Simplicio*: *Congregati* (*Pro-*
ceres Francorum) *in campo more solito ad*
tracunculam „*in publicis regni utilitate*, *ut*
per festucam“ *et* „*per*“ *quædam* „*magis*
recte“ *idem Rex* „*fratrum*“ *et* „*per*“ *magis*
projicerent, *reijcerunt* *nam*, *nec esset eis ultra* *sermo*
Le Roman de Charli MS.

Abis respons-m, que, fatis,
Qui jadis rompi le festu
Au monde, etc.

PER FESTIVAM VERPERE, Eadem notatione, projecta nempe vel tradita festiva, apud Marcellum lib. 1. for. 13. Charta Ottonis III. Imp. ann. 997. apud Hermannum Stangefolum lib. 3. Aenal. Circuli Westphalici pag. 203: Et sicut nisi est Latorum, cum Festiva semet ab eo exiit prout. [In Obitu, MS. Ecclesie Murin. p. 8. notatur quod prima die cujuslibet mensis Vicarii Ecclesie Morin. tenebantur in Capitulum, et ibi resignare suos vicariatus per traditionem unius festive.]

PER FESTIVAM COMENDARE, dare, apud eundem Marcellum lib. 3. form. 27. lib. 3. form. 4.

PER FESTIVAM PARTIRI, apud eundem lib. 3. form. 14.

SACRAMENTUM PER FESTIVAM ADHARESCERE, in Formulis veter. cap. 2. [Charta Chlodovei Regis ann. 692. apud Mabill. Diplom. pag. 474: Quod et ita per Festiva vultus est achramuisse.]

FESTIVA NONATA. Vetus Charta Longobardica apud Ughellum tom. 3. Ital. sacre pag. 49: Omnia, que supra leguntur, legitimis facio vestimentum per cultellum, Festivum notatum, wantonem, et wantonem terre atque ramum arboris, me erinde foras expulsi et verperi, et abstulim feci, et ipsius Ecclesie Monasterio ad proprietatem ad habendum concessi. Adde pag. 51. 61. [Charta ann. 997. apud Mabill. tom. 4. Aenal. pag. 216: Quam traditionem atramentario, penna et pergamena manibus suis de terra levatis, Lege Salica fecit per Festivum notatum, ramum arborum atque per cultellum et wantonem, Oblatio facta S. Sepulchro in Jerusalem et S. Marie Latine in Jerusalem in manu Abbatis S. Victoris Massil. ex Archivio hujus Monasterii: Petrus Notarius iudex domini Imperatoris per wantonem terre et Festivum notatum, sua ramum arborum, atque per cultellum et wantonem, seu wandatigne et sic per hanc cartula Lege mea Salica.] Occurrit eadem formula passim in Tabulario Casauriensis, in Charta Mathildis Comitissae apud Franciscum Mariam in Mathildis lib. 3. pag. 105. in aliis ann. 1109. et 1121. apud Chiffellium in Luminibus Salicis cap. 6. in aliis ann. 961. 1028. 1029. apud Chiezam in Hist. Piedemont. cap. 20. 21. et 39. Guichenonum in Probat. Hist. Sabaud. pag. 18. 21. 23. etc.

EXFESTUCARE, Idem quod Festivum tradere, abjicere, rem abdicare, Deguerper, [Leodiensibus, Effestuer,] quod qui rei dominium in alterum transferbat, aut illius juri renunciabat, Festivum cum stipulam possessori tradebat in signum domini translati, vel eam in terram projectibat, tanquam re, quam in alium transferbat, se exiveret. Adalbertus Abbas Heidenheimensis: Omnia ergo Concoia usque ad unum Episcopum consentientibus et prebendam pro Deo et pro denominata recompensatione Exfestucantibus. Adde pag. 353. Galbertus in Vita Caroli Comitis Flandre. n. 65: Fidem et hominum, que hactenus vobis servavimus, Exfestucamus, domnanus, abjicimus... fuita responsione ista, arreptis festucis, Exfestucaverunt illorum hominum

fidem, etc. Adde n. 141. 152. Casarius lib. 2. Miracul. cap. 12: Miser juvenis a villico persuasus, creatorem suum ore suo negavit, manu Exfestucavit, diabolo homagium faciens. Charta Conrad Imp. ann. 1143. in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 158: Potestatem, quam jure advocatice super ministeriales Ecclesie Frisingensis habere videbatur... secundum consuetudinem Curie omnino Exfestucavit. Charta Manassis Episcopi. Lingonensis ann. 1186. in Tabulario Monasterii Albarippe lib. 2: Nihil sibi de omnibus retinens, sed omnia Exfestucavit. Vetus Charta ann. 1231. apud Duchesium in Hist. Guinensi pag. 497: In manu mea... legitime resignavit et Exfestucavit. Vide pag. 74. Occurrit passim in Chron. Abbat. S. Trudoni. lib. 11. pag. 483. lib. 12. pag. 506. apud Othon. Frising. lib. 7. Chr. cap. 24. de Gest. Friul. lib. 1. cap. 6. Aegidium Aurem Vall. in Episcopo. Leod. cap. 14. et 24. Albertum Aq. lib. 5. cap. 35. Anonymum in Miracul. S. Ursuari per Bollandum n. 12. in veteribus Chartis apud Bollandum 6. Feb. pag. 990. Duchesium in Hist. Guin. pag. 58. 131. 183. 499. in Chron. Andreasi pag. 379. etc. Cum Exfestucacione verperi, in Charta Desiderii Episcopi. Morin. ann. 1177. apud Malbrancum lib. 10. de Morin. cap. 29. et 37. et in Tabulario S. Bertini. Vide Gallandum de Franco alodio pag. 325. 326. Scribitur et Exfestucare apud Boschium in Chron. Windesem. lib. 1. cap. 17. [Vide Haltius. Glossar. Germ. voc. Verschleissen et Sich Verschleissen, col. 1884. supra voces Effestucare et Effestucatio suis locis.]

FESTUCARE, Idem quod Exfestucare. Charta ann. 1151. apud Duchesium in Hist. Guin. pag. 667: Ac legitima donatione tradidimus, coram his testibus Festucavi, etc. Charta Philippi Comitis Flandrie ann. 1159. in Tabulario Monasterii S. Bertini: Tringenta septem mensuras, quas a me tenebat, in manus meas reddidi et Festucavi. Gerardus in Vita S. Adalhardi sec. 4. Bened. part. 1. pag. 353: Nihil potius sine Dei permissione: modo utamur Dei jussione: Dimitte, inquit, et dimittemus; quod ego primus faciam, vos me sequimini. Fui sine mora ab omnibus: Festucatio omnia.]

INVESTUCARE, In possessionem mittere, adherere. Charta ann. 1300. in Hist. Guinensi: Par l'enseignement et le jugement des hommes devant dieu, nous fumes adherer, et li dis Hues desheritez, et enverpi et Enfestuca une fice, outre et li tierche, si que n'en eut, ni retient, et nus en fumes adherer bien et a loi, etc.

FESTUM, Dies sollemnis memorie aliquis mysterii vel Sanctorum sacratum. Non eadem vero omnium festorum sollemnitatis, alia enim alia celebrantur, ratione officii vel ceremoniarum quorum pompa in quibusdam major, in aliis minor. In sollemnioribus a consuetis operibus abstinere fuit solum a vespere ad vespem. Statuta Angerii Episcopi. Consenar. sec. 13: Dies Dominicae et festivi obsequio aliquo servili opere a vespere in vespem devote reverenter in vestris Ecclesiis colite. Illius vero moris vel precepti qui transgressores inveniebantur, ut scribit Episcopus Caraccensis ann. 1275. apud Marten.

tom. 1. Anecd. col. 1151: Per tres dies Dominicus vel Festiva in carnisia et brava stare debebant ante altare, dum missam sollemniter celebrabantur. In statutis vero Synodi Ecclesie Treconensis apud eundem tom. 4. col. 1109: Si divites sint, non quinque solidos ad luminare sua Ecclesie, si pauper, quinque dies Dominicos sequendo processionem in carnisia et femoralibus, his beas pro collum instrumentum cum quo operabatur. [Stat. eccl. Caraccensis ann. 1270. cap. 14. ex Cod. reg. 1613: Quod in Festis etiam suis diebus Dominici inventa fuerit opus servile vel illicitum operari, a nos infra octo diem spiritum transmittat infirmitatem penitentiam recipiant, et videbunt per tres dies Dominicos vel festivos, dum missam celebrantur sollempniter, statum sua ecclesia in loco eminentiori preterea in carnisia tantum et in bracciis, cum virgum manipulo, cum quo a sacerdote ecclesie presidente unum recipiat disciplinam.] Per autem proxima hebdomada inter Missarum sollemnium post communionem annuntiantur bantia a Diacono, ut discimus ex ordin Romano ad usum Monasteriorum apud Marten. tom. 5. Anecd. col. 105: Pateat quidem (communione scilicet peracta) accipiens Diaconus calicem in dextera pater altaris, elevans cum in manibus suis, pro nuncianda Nativitate Sanctorum in ipsa hora mundi recentia, ita dicendo: Illa festivitate, Nativitate S. Martini, qui Confessor vel alius Sancti cujus venerit, secundum martyrologium. Et respondent omnes, Benedictus.

FESTA DOMINICA, Martyrum, Confessorum, apud Christianos, instituta vel ab ipsis Apostolis, vel Conciliis. S. Augustinus Episcopi. 118. cap. 1: Illa autem, que in scriptis, sed tradita custodimus, que quidem tota terrarum orbem observantur, dantur in telligi vel ab ipsis Apostolis, vel plenius Conciliis, quarum est in Ecclesia soluta rima antioribus, commendata atque stans retineri, sicut quod Domini Passio, et illi surrexit, et Ascensio in caelum, et Adventus de celo Spiritus sancti, anniversaria sollemniter celebrantur. Isidorus lib. 1. de Ecc. Offic. cap. 34: Festivitates Apostolorum in honore Martyrum sollemniter ante Patres in venerationis mysterio celebrantur, vel ad excitandum imitacionem vel ad meritis coram concoscitur, aut orationibus adjungitur: ita tamen, ut vel Martyrum, sed ipsi Deo Martyrum officio, quamvis in memoris Martyrum sit stitutum altaria. Eadem habet Rabus lib. 3. de Instit. Cleric. cap. 43. Alcuin lib. de Offic. divi. 1. Sanctorum divi, qui de hoc saeculo migraverunt, sollemniter et magna exultatione celebrantur adque, ut ipsis, absentibus aliquantulum rigor laxis, paululum remissius vivimus. Isen Cum antiquis natalitia sua, vel non affundunt, quibus in hanc missam officii ad vitam, tanta alacritate invenimus celebrari ut etiam omni corpora voluptati licent operam darent: quanto nos spiritibus in latere sanctorum Patrum natalitia condelebantur, quibus non ad missarum transit, sed de missis ad gaudia transire sine fine possidentia, non nos corpora illecebris resolventes, ut faciebant pagani, 7

rum canticis spiritualibus, Hymnicis celsitibus in Christo tripudiantes, ut Christiani. Quamvis non denegemus etiam corporaliter aliquantulum remissius, quam ceteris esse vivendum, prout quodam, ut reor, hebetiores, qui nihil putant esse festivum, nisi quod videatur corporali delectatione melleum. Vide Durandum lib. 7. cap. 1. Baronium de Martyrolog. Rom. cap. 4. in Annal. ann. 58. n. 81. ann. 263. n. 14. Cotarrivum lib. 4. Var. resolut. cap. 19. et Filesacum lib. 1. Select. cap. 6. ubi plura de festis Christianorum. [¹² Græcis interstruxi in præfata festa dicuntur quæ Christi Domini sunt, scilicet Nativitas, Epiphania, Passio, Resurrectio, Assumptio, Pentecoste et Resurrectio Mortuorum. Vide Glossar. med. Græc. col. 474.]

FESTA ANNUALIA, **ANNUALIA**, Præcipua totius anni festa, unde nomen. Odo Clunien. 1. de Vita S. Gerald. cap. 15. Si tamen in eisdem feriis Festivitas Annualis esset, abstinendum illi volebat, ut, etc. Charta Hugonis Ducis Burgundie pro fundatione S. Capellæ Divion. ann. 1173. apud Perardum: In Festis Annaliis, id est, in Nativitate Domini, in Pascha, in Pentecoste, et in omnium Sanctorum. Ita in Charta Alphosi Imp. apud Hierou. Vignium in Hist. Alsatica pag. 143. Regestum Parlam. B. fol. 51. verso sub. ann. 1379: In die Festis Annaliis, videlicet Nativitatis Domini, Resurrectionis Domine, Pentecoste, et omnium SS. 1. Reg. 1. 123. Qui faciunt burgesium apud Castum Nantoni in tribus Festis Annaliis, etc. Festa Annaliis, in Statuto Philippi Pulci ann. 1301. cap. 57. 59. in Charta Odonis Episcopi Paris. ann. 1199. apud Sammarth. in Gall. Christ. dicitur, in Ordinatio. Hospitali S. Ludovici Regis ann. 1261. Festa Annual., in Charta vernacula Hugonis Baroni ann. 1268. apud Duchesnum. Festes annuelles, apud Joinvillam in Hist. S. Lud. pag. 154. Adde veteres Consuetudines Bituricensis apud Thomassinum pag. 250. 255. Festivitates præcipue, Domini Natale, Pascha, Pentecoste, et si que principales vigue sollemnitates, quas Presbyteri et Diaconi, qui in villis deservunt, cum Episcopis suis in civitatibus celebrare tenentur, in Concil. Arvern. cap. 15. Missas quippe, ut in hisce festis majoribus, in oratoriis facere aut tenere prohibent Presbyteri in Concilio Agath. can. 21. Ita Laici præcipui, seu nati majores, Pascha et Principales Festivitates sub præsentia Episcopi tenere jubentur, in cod. Concilio Arvern. cap. 15. et Aurelian. IV. can. 3. In Agathensi vero can. 18. statuitur, ut seculari, qui Natale Domini, Pascha, et Pentecoste non communicaverint, Catholici non credantur, nec inter Catholicos habeantur. Quæ quidem festa Festivitates Festivitatibus appellatur a Brunone Sigisænsi Episcopo apud Petrum Diaconum lib. de Viris Illustr. Casin. cap. 34. Bernardus Mnn. in Consuet. Clunien. MSS. cap. 52: Restant die sollemnissima sollemnitates totius universitatis Ecclesie speciali gratia suscipienda, prædicanda pariter et celebranda, Nativitas Domini, nostri J. C. sanctum Pascha, Pentecoste, summorum Apostolorum Petri et Pauli, atque Assumptio S. Mariæ. Iste igitur

tur Festivitates ceteras, quasi quodam superlativo gradu, transcendunt, in quibus omnia superiori narratione latius explicanda esse complentur. Vide Chartam ann. 1347. in Hist. Monasterii S. Mariæ Suevion. pag. 454. et aliam ann. 1394. apud Gallandum de Franco alodio pag. 252.

FESTUM ARDUUM, Eminens, præcipuum. Stat. Mss. eccl. Brioc. cap. 13: Pulsatur pro capitulo congregando campana, quæ pulsatur arduis Festis. Vide supra Arduitas. [¹³ Germ. Hohes Fest.]

FESTA BRACHIOREM, quæ et **Manualia** dicuntur, inferioris ordinis et minoris sollemnitatis Festa, in quibus ea tantum operæ prohibebantur quæ sine equis et currucis fieri non possunt. Statuta Eccl. Meldens. ann. 1493. tom. 2. Hist. Meldens. inter Instr. pag. 542: Quo nimia multitudo festorum indigentibus non sit oneri, neque torum generare indecivitas... videntur, prohibitionem negotiationis in non sollemnibus Festivis, quæ Manualia seu Brachiorum vulgo appellantur, in quibus videlicet ipsa prohibitio pro totum diem ad ea duntaxat opera et negotia quæ sine equis et currucis fieri possunt se extendebat. Et infra: Præcipuum autem et aliorum non præcipuum, vulgo quondam Brachiorum et Manualium, nunc vero devotius ad devotionem subreptum festorum observatio ordo subreptum, etc. Adde Statuta Eccl. Senonensis sec. xv.

FESTUM CANTORIS dicitur in multis Gallia Ecclesie Festum primæ classis, testis Macro in Hierolex. quia tunc ad Cantorem spectat officium ordinare; eadem ratione Festum Succentoris, vocatur Festum secundæ classis.

FESTUM COLIBRE, Quod colitur, in Statuto. Avenion. ann. 1570. edit. 1612. lib. 2. Rubr. 32. art. 1: Diebus Festivis colibris, etc.

FESTUM dividitur in Festum Duplex, et in Festum Simplex. Festum Duplex dividitur in Principale Duplex, in Majus Duplex, in Minus Duplex, in Inferius Duplex. Festum Simplex dividitur in Invitatorium Triplex, Invitatorium Duplex, Invitatorium Simplex. Ita Breviarium vetus asseruat in Monasterio Benedictinarum Anglie. Pontisat.

FESTUM DUPLEX, cum duo Festa concurrunt eodem die, quo casu dignioris Festum agitur, alterius sequenti. Quædam autem Festa dicuntur in totum duplicia, quædam simpliciter duplicia, quædam denique semiduplicia. Dicuntur quædam duplicia in quibusdam Ecclesiis, pro eo, quod responsoria, tam majora, quam brevia, et versus a duobus cantantur, et quia omnia incipiunt a duobus incipiunt, et quia antiphona in Matutinis et Vesperis dupliciter: dicuntur enim Complete, et ante Palmum et post, sicut est Festum Natalis Domini, S. Stephani, S. Joannis Evangelicæ Circumcisio Domini, Epiphania, Purificationis, Annuntiationis, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, S. Joannis B. Apostolorum Petri et Pauli, S. Laurentii, Assumptionis B. Mariæ, Nativitatis ejusdem, et Dedicatio Basilicæ. Quæ hæc sunt majora duplicia. Vide Ordinat. Præmonstrat. cap. 15. pag. 914.

Minora autem duplicia Festa sunt 3. et 3. festa infra ceteras Pentecostes, Commemoratio S. Pauli Apostoli, Octava Apostolorum Petri et Pauli, et Assumptionis, et quolibet Festum, quod unquamque Ecclesia duplex ordinaverit celebrari. Semiduplicia Festa sunt, in quibus præmissa omnino non observantur; sed tantum tertium, sextum et ultimum responsoria cantantur a duobus, nec incipiuntur a duobus, nec dupliciter antiphona, licet versus et brevia responsoria a duobus dicantur. Et sunt hæc semiduplicia Festa SS. Andrea Nicolai, Lucie, etc. Ita Beletus cap. 57. et Durandus lib. 7. Ration. cap. 1. n. 31.

Ordinar. Ms. S. Petri Aurex-val.: Quotiensque fit in ecclesia sollemnitas novem lecturam, sive duplex simplex, sive duplex magnum, etc. Hujus appellationis rationem innuere videtur Liber pensio. S. Viet. Massil.: Invenimus... propter sollemnitates diversorum sanctorum, quorum corpora in eodem monasterio requiescent, anno quodlibet sexaginta et septem Festa duplicia, in quibus datur duplex refectio, sit porio seu plantia omnibus supradictis. Atque ut monachis refectio duplex, ita in ecclesiis cathedralibus nonnullis duplex retributio canonici his diebus præstabitur; quod de Massiliensi ecclesia possim mihi affirmare etc.

FESTA PER TOTUM DUPLEXIA, De quibus fit in utrique Vesperis. Statuta Synod. Ecclesie Argentin. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 532: Festa a Clero nostra civitatis et diocesis cum officio de Festis per totum duplicibus instituto, etc.

FESTA QUADRUPLEXIA, in Statuto. Ord. Præmonstrat. dist. 5. cap. 1: In Festis, quæ apud alios vocantur triplicia, apud alios Quadruplicia, majora, aut præcipua, etc.

FESTUM DE QUARTO DUPLEXI, Major sollemnitas. Charta Petri Abbatis S. Crucis de Talemondo Lucionensis Dioc. ann. 1366: Item quotiens Conventus fuerit servitium pro benefactoribus dicti Monasterii... Et quotiens ibi in processione revestitus vel aliter extra Monasterium... vel quando Conventus recessitus erit pro recipiendo aliquo Prælatum... tenebatur dictas aquarius et dare et administrare dicto Conventui, sicut supra dictum est de sollemnitatibus et Quartis Duplicibus.

FESTUM, seu FESTIVITAS TRIPLEX, de cuius officio multa in secunda parte Ordinarii MS. Ecclesie Rotomagensis, qua voce intelligitur majora festa, ut Natalis, Paschalis, etc.

Ideo autem ejusmodi Festivitas triplex nuncupatur, quod ter Antiphona ad Magnificat recantatur, scilicet ante illud canticum, in fine ejusdem ante Gloria Patri, etc. et rursus post hunc versum. Quod etiam fit in Diocesi Parisiensi in sollemnioribus illis antiphonis quæ Natalem Christi præcedunt.

A triplici chorista, vel triplici campana sic dictum malum, quam ab antiphona ter ad Magnificat recantata.

FESTUM TRIPLEX LECTURARUM, ibidem et in Statutis antiq. Cartusiensib. 1. part. cap. 30.

FESTUM TERREALE, Eadem notione. Consuet. Mss. monast. S. Crucis Burdegal.

ante ann. 1305 : *In Festis ternislibus ponuntur septem cerei, in solemnibus viginti, ... et nota quod nisi sit Festum ternale vel solenne, cerei non accenduntur in Vesperis, neque in Matutinis.*

* **FESTUM QUIQUAGESIMAE**, in Pontifici. Ms. Senon. ad usum eccl. Paris. : *In Pascha (in Cona Domini) pulsantur campanae ad missam et ad versum, sicut mos est in Festis quingene cercorum.*

* **FESTUM NOVEN LECTIONUM**, in quo novem Lectiones dicuntur in Matutinis, cuiusmodi sunt maiora Festa. [Statuta Ecclesiae Biterrensis ann. 1368. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 638 : *Item, statutum quod Festa illorum Sanctorum quorum nomina in Missa canonibus specialiter recitantur, sub novem Lectionum officio celebrantur.*] Liber Ordinis sancti Victoris Parisiensis cap. 3 : *In omnibus Festis novem Lectionem debent Frontes cor de tenere silentium.* Vide Ordinar. Premonstrat. cap. 15. pag. 915.

* **FESTUM 15. LECTIONUM**, in quo 15. Lectiones. Vide Statuta antiqua Cartusien- sia 1. part. cap. 39.

* **FESTUM DOMINICALE**, seu quod DOMINICALI MORE CELEBRATUR, in Ordinario MS. Ecclesiae. Rotomag.

* **Obituar.** Ms. Rotomag. ad diem 2. Jan. : *Octavo S. Stephani, Festum dominicale.*

* **FESTA IN CAPIS**, Majores solennitates, in quibus inter Missa solennia et Vesperas defunctorum Cappae a ministris Chori Ecclesiae. Tabularium Fossatense fol. 132 : *Deberent eisdem Ecclesiae alibi paratas, ... de quibus induuntur in Festis, quae sunt in dicta Ecclesia in aliis, vel in Cappis, etc.* Consuetudines Fovehameusis Monasterii in Anglia : *Et ad omnes collationes Festivatum tota in Cappis, quam in aliis, etc.* Mox : *Deberent etiam habere cartam de cellario ad prandium singulis diebus octavarum principalem Festivatum, quae octavas habent, excerptis diebus, quibus non in Cappis.* Vitae Apostolicae S. Albani : *In Festis, quae in Cappis fiunt et maxime principis,* pag. 80. 81. [Vide Statuta Ecclesiae Pictav. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 1074.] Observat Walsius in Missa Mozarabum aliquando occurrere Festum trium, vel sex, vel novem Caprarum. [Festum Caprarum saepe occurrit in Statutis Card. Trivulii Abb. S. Victoris Massil. ann. 1531. Sed haec Monachos potissimum spectasse colligitur ex Goeclino in Hist. Translat. S. August. sec. 6. Bened. part. 2. cap. 759 : *Ut annuuntur ejus Festivitas in Cappis celebrantur, ut Monasteriis non dicuntur.*]

* **FESTUM UNIV. OBITUUM**, Idem videtur quod hodie Festum duplex minus. Liber de doctrina Novitiorum Ord. Grandim. cap. 1. apud Marten. tom. 5. Anecd. col. 1837 : *Officium vero B. Mariae etiam in Festis unius Ordinis non dimittis, sed secrete dicas taliter, quod tumultum non facias.*

* **FESTA REPERTINA**, Quae arbitrio cuiuspiam constituuntur. Stat. universit. Aurel. ann. 1307. ex Cod. reg. 423. A. fol. 17. v. : *Nulla quocumque festa dubitantes a lecturis, nisi quae celebrantur a clero et populo; ex quo relinquuntur quod Festa repentina, pro casualitibus aut aliis inventionibus quibuscumque, sibi nove-*

runt interdicta. Vide *Festa messivae* in *Feria 3.* et *Repentinae Feriae*.

Licet de Festis Dominicis et Sanctorum ex professo commentatus sit Baronius in Notis ad Martyrologium, quodam tamen de iis, quae observationem aliquam postulant, hic leviter attingemus, ordine literarum servato.

* **FESTUM S. AGNETIS** celebrari ceptum est propter quoddam miraculum, quod octavo die suis contigit parentibus ad ejus tumulum lamentantibus. Ita Beletus cap. 75.

* **FESTA ANIMARUM**, seu Commemoratio Defunctorum 2. Novembr. Gall. la *Feste des Ames*, nempe des Trépassés. [Charia ann. 1044. apud Mabill. tom. 4. Annal. pag. 459 : (Bruno Episcopus Leucorum) *Copellano assignat... privatos Missas, primam Missam ad corpus defuncti, prius scilicet peregrinorum benedictorem, auxilium... sepulchrum aliorum, confessiones, Festum sanctorum Animarum obsequio comitela.* Statuta Eccl. Cadurensis. etc. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 766 : *Festa communia Animarum defunctorum generaliter celebrantur in crastinum omnium Sanctorum, et in crastinum B. Ularii, et in quibusdam etiam locis de consuetudine speciali in crastinum octavarum Paschae et Pentecostes, et si in his sit Festum duplex, transferatur ad diem sequentem commemoratio defunctorum, et celebrantur haec Festa defunctorum usque post Missas, nec propter officium defunctorum debet omitti dictis diebus officium regulare.* Memorantur praeterea quatuor Festa Animarum in Charta ann. 1288. ex Tabular. S. Victoris Massil. [Matth. Westmon. ann. 1244 : In crastino Animarum convenientes omnes Angliae Magnates, etc. Adde eundem ad ann. 1346. et Annales Colmarenses ann. 1386.] Id Festum, vel potius Commemoratio instituitur primum in suis Monasteriis sanctum Odilonem Abbatem Cluniacensem, ex quo ad ceteras Ecclesias transit, scribitur Petrus Damiani vi. Vita S. Odilon. Radulfus de Direto ann. 966. Sigebertus ann. 988. Udalricus in Consuet. Cluniac. lib. 1. cap. 42. Durandus lib. 7. cap. 35. etc. Vide Ditmarum lib. 6. pag. 70.

* **Post Natale Domini** apud S. Floram celebratum olim fuisse, docent Lit. remiss. ann. 1478. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 97 : *Le Jeudi d'après Noël que l'en fisoit au pais (diocèse de S. Flour) Feste et solennité des Trépassés... le suppliant appereut Jehan del Roux... lequel avec une pie rempliesseut une fuisse au rose... auquel il dist : Il faut mieux que vous fussiez à l'église, car il est enparley la Feste des bonnes ames. La Feste nos mors, in Charta Phil. Pulc. ann. 1398. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 41.*

* **FESTUM ASSUMPTIONIS DEIPARAE**, de quo copiose Baronius ad Martyrologium. [** Die 25. Mart.] Tantum monco. Festum istud *harzache* olim a nostris appellatum, quod in mensem Martium incidit. Regatum Censuum et Feodorum Carnotensis urbis l. 67 : *Sachent tous, qu'en l'an de grace 1286, le Jeudi d'après la Marzache, que Henry, etc. De hoc Festo sic Nomocanon nuper editus a V. G. Jo. Bapt. Coteliero*

can. 2 : *Τὸ ἀρχαῖον τὸν ἱερὸν τοῦ σώζοντος ἀνέμων, ἐνι σταθμῶν πρὸς τὸν ἱερὸν.* [** Vide Glossar. med. Graecit. voc. Ἐκταγ- γισμός, col. 443. et Χαριτωμένη, col. 174.]

* **FESTUM APOSTOLORUM**, de quo Martyrologus cap. 55 : *Festivitas SS. Jacobi et Philippi et omnium Apostolorum.* Haec olim apud Latinos Calendis Maii, qui dies hodie Apostolis Jacobo et Philippo tantum dicatus, apud Imperatores vero 30. Junii, celebrari solent. [** Latini ante seculum octavum Festum Apostolorum die 29. Junii celebratum fuit, deinde Petri et Pauli tantum.]

* **FESTUM APPARITIONIS**, Idem quod Epiphania, cum scilicet Christus Magis seu Gentibus apparuit, id est, se se manifestavit, nostris etiam *Apparition*. Obiituar. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5191. fol. 10. v. : *vij. Idus Januarii fit Festum annole de Apparitione Domini; quod institutum est anno Domini 1300. in generali capitulo Mont. Lii. remiss. ann. 1386. in Reg. 10. Chartoph. reg. ch. 177 : Comme les gens de la ville de Roussy en Briv. s'ent accoustumés à venir jouer environ la Feste de l'Apparition et buter leurs barils après s'être couchés et le jour de ladite Feste, etc. Alio ann. 1415. in Reg. 169. ch. 61 : Le dimanche vij. jour de Janvier, qui fu le jour de l'Apparition au pais, etc. Ubi designatur vigilia octavae Epiphaniae, quam *Les Rois broussés* vulgus appellat. Vide supra Epiphania.*

* **FESTUM APPARITIONIS S. MICHAELIS**, quae et *Inventio specus S. Michaelis* dicitur, in Ceremon. MS. S. Mariae Crasvensis, celebratur die octavae Maii. Vide *Festum S. Michaelis*.

* **FESTUM ARCHITRICLINI**, Velus Inquisit apud Puricellum in Monumentis Ambrosianae Basilicae pag. 10. 3 : *Fides erat, quod juvenibus Imperator Frederico et filijs ejus, in Feste Architrictini custos Canonorum, Jacobus nomine, ad petitionem Domini Ambrosii, tunc Abbatis, portavit damni.* Paulo supra dictus Architrictini appellatur, quo vocabulo Dominicus secundum pat. Epiphaniam, in qua Evangelium Joannis cap. 2. de Nuptiis in Cana recitatur in Ecclesia Mediolanensi, recte conjicit idem Puricellus. Factum porro ipsum miraculum in Cana 6. Januarii, ex proinde ipso Epiphaniae die consentiunt Scriptores omnes.

* **FESTUM AMORUM CHRISTI**, Idem quod infra *Festum Coronae Christi*.

* **FESTUM ASCENSIONIS** in ecclesia elegata S. Petri Insulensis, ut et in illis ecclesiis, actione exymicabatur; qui cum ex Ordinario ejusd. eccl. officio hac de praerant, cum modicum panis et vini de gustasset, cantant responsorio. *Nos re relinquant, ambonem ascendebat, ubi et monie efficit eorum petere videbant; tunc pueri symphoniaci veste angelica induti decantabant, f. uti Gallien, etc.* [** Vide Busch. de Reform. Monast. apud Leibniz. Scriptior. Brunsvic. tom. 2. pag. 500. c. Glossar. med. Graecit. voc. Ἀναλίζε, col. 69.]

* **FESTUM ASSUMPTIONIS DEIPARAE**, de quo Baronius ad Martyrol. et Sirph. Breviar. i. Capitulum. Reg. pag. 1171. Beletus cap. 146. et alii, a Baronio laudati. Quod

vero et qua occasione in diocesi Morinensi festum esse inceptum, producit Annales Francor. Bertiniani ann. 812. Vide Vitam S. Theodori Episcopi Narbonensis apud Cateulm pag. 260. [1re et Glossar. mod. Græcit. voce Μετάρης, col. 918. Gregorius apud Græcos Scriptores Μετάρης seu Dormio indagatur in Ch.]

* Mensæ Aprilis celebratum fuisse reperio in Chartul. Godefr. dom. Asperim. ex Bibl. reg. fol. 43. 1re. : *Donné l'an mil ccc. xlii. le mardi après l'Assumption nostre Dame le xviij. jour dou mois d'Avril. Sed mendum est pro dousit, in quo mense dies 18. ad diem Martis respice pertinet ad anno.*

FESTUM AETERNORUM, Pascha, apud Ordinarium Vitalem lib. 11. pag. 816.

FESTUM S. BLASII. Cur hac die populus lumina pro domibus, vel animalibus accendere soleat, atque adeo elemosinas largiri, docet Honorius Augustod. lib. 3. cap. 25.

* FESTUM BRANDORUM, vide Brandones.

* FESTUM BROCHERIE. Vide supra Brocherie.

† FESTUM CALENDARUM, in Charta Massiliensi ann. 1522 : *Singulis annis solvere censetur censas ad Festum S. Johannis Bapt. et ad Festum Calendarum. Quod utrum Kalendas Januariæ spectet, an Nativitatem Christi in dubium venire potest. Et quidem Massilienses ejusmodi Calceas vocant Festum Nativitatis Christi : quo nomine etiam donatur censula que apud ipsos in vigilia hujus solemnitate more Romanorum non tunc sine apparatus : ducta foras vix origiis, quod Massilienses habet infrequens, a Græco καλῶ, voco, quod ad hanc censulam propinquos et agnatos vocare soleant : oisi mavis deducere a καλῶ, convivari, καλῶμα, convivium, epulum, computatio. Vide Gloss. med. Græcit. et Kalende.*

† FESTUM CAMPANARUM nuncupatur in quibusdam provinciis Festum Annunciationis Depiare : forte quod hac die ad Salutationem Angelicam solemniter pulsantur Campanæ.

* FESTUM CANDELE, Festum dedicationis alicujus ecclesie, seu potius dies festus patroni cujusdam loci. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 52 : *Comme le premier jour de May l'an 1373. en environ, Jehan de la Motte, lors demourant en la ville de Froyennes au bailliage de Tourneis, feust armez pour aidier à garder la feste de la chandelle ou delourasse, entree en ladite ville avec le bailli d'icelle ville. Alike ann. 1403. in Reg. 158. ch. 19 : Comme le supplient feust elez en la ville de Liers, à un jour que l'en faisoit la feste de la chandelle en ladite ville, pour say esbaire, etc. Vide supra Candelæ 2. et Dedicatio.*

FESTUM CATHEDRÆ S. PETRI Antiochiæ, 22. Febr. quod Natale Petri de Cathedra dicitur in veteri Martyrologio apud Bucherium 8. Kl. Martii. Vita S. Laurio Episcopi MS. : *Erant enim solennitas Cathedralis, quam celebraverunt ex more plebs habebat hominum, eo quod sessio Pontificis apostolici de primis fuisset celebrata, id est, quod decimo Kl. Febr. De hoc festo agunt S. Augustinus in Append. de Diversis. Serm. 74.*

Concil. Turon. II. can. 22. Petrus Damiani lib. 1. Epist. 20. Beletus cap. 83. Durandus lib. 7. cap. 8. Baronius ad Martyrolog. Bollandus 18. Januar. et 22. Febr. Baluzius ad Capitular. Reg. pag. 1172. Vide infra Festum S. Petri Epularum.

* Festum beati Petri sublimati ad cathedram nuncupatur in Ch. ann. 1243. ex Chartul. Campao. fol. 403. col. 2. Alia Garn. de Wille cancell. ecel. S. Fursi de Peron. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 167 : *Ce fu fait l'an de grace mil trois cent et treze, et mois de Fevrier, le Lundi devant la Feste S. Pierre vier souz pierre.*

* FESTUM DEI CLAVUS et Lanca Christi solemniter ordinavit (Innocentius VI. PP.) in Alemania et Boemia observandum et recolendum temporibus successivis. Annal. Victor. MSS. ad ann. 1355. Vide Festum Coronæ Christi.

* FESTUM COMPASSIONIS S. MARIE. Vide Synodum Coloniensem ann. 1423. cap. 11.

* Vulgo Notre Dame de Pitié, quod celebratur die Veneris ante Dominicam Palmarum : Festum Compassionis seu Septem dolorum, in Breviar. Rom. Vide Italia. in Calendar. med. xvi pag. 71. ubi refert quod in collegiis quibusdam Jesuitarum sit societas religiosa, quæ appellatur Fratrum Compassionis.

FESTUM CONCEPTIONIS S. MARIE institutum ab Ildefonso Archiepiscopo. Tolentino, ut est in ejus Vita. Alii ex quadam revelatione ab Herberto Abbate Ramesiensis, ut Monasticum Aoglic. tom. 1. pag. 240. et Gaufredus Yosiensis cap. 12. Ab Anselmo denique Cantuariensi Archiepiscopo, Concilium Londoniense ann. 1328. can. 2. Conceptum in Gallia celebrari circa annum 1145. ex S. Bernardi Epist. 174. colligit Baronius ad 8. Decembr. quem vide, ut et Lucam Tudensem lib. 3. contra Valenses cap. 30. Quando vero apud Græcos cepit, vide Combesium tom. 1. Auctar. Bibl. Patr. pag. 1223.

* Tabul. S. Petri de Regula : *Anno Incarnationis Domini 1354. ego Otto prior, presens damno Passantes episcopo Guillelmo Analdi collaudante, cum totius capituli nostri benigna unanimitate, statimur ut Festum de beate Dei Genitricis Mariæ Conceptione, quod jam fere per totam Galliam devotissime ab omni Christiano precelebratur populo, hoc et a fratribus nostris et a tota plebe venerabiliter deinceps solemnizetur. In ecclesia vero Parisiensi celebrari cepit ann. 1388. ut ex Necrol. MS. ejusd. ecel. colligitur : Anno Domini 1388.... obit Rubeolus quondam Paris. episcopus, qui.... dedit nobis trescentas libras Paris. ad emendam redditus, pro festo Conceptionis S. M. V. celebrandum quolibet anno in ecclesia nostra.*

* FESTUM CONCEPTIONIS S. JOHANNIS Baptista ad xviij. Sept. notatur in Calendar. S. Martialis. Lemovic. ex Cod. reg. 1138.

* FESTUM CONSECRATIONIS CORPORIS CHRISTI, idem quod Corporis Christi, in Process. super vita et mirac. Caroli ducis Brit. qui obiit ann. 1371. apud Cl. V. Garraup. in Dissert. 5. ad Hist. B. Chazare pag. 179.

FESTUM CONVERSIONIS S. PAULI, CUI

celebratur, pluribus docent Innocentius III. lib. 1. Epist. pag. 29. Edit. Venetæ, et Durandus lib. 7. cap. 4.

FESTUM CORONÆ CHRISTI, Henricus Rehdorff, ann. 1357 : *Hic etiam PP. (Innocentius VI.) ad supplicationem Regis Caroli speciale Festum in honore instrumentorum Dominicæ Passionis, videlicet hæstæ, clavus, et aliorum, in partibus Alemanniæ et Bohemiæ solemniter celebrandum instituit, feria 6. post Octavam Resurrectionis Dominicæ, et super hoc indulgentias dedit, et hoc fecit propter reverentiam Imperium insignium, quod aliquando de prædictis instrumentis Rex Romanorum, seu Imperator in sua tenet custodia. Cujus quidem Coronæ festum in Regno Franciæ celebravit, Naguim Chron. Belgic. pag. 304 : *Coronæ IV. Imp. a Rege Franciæ ordinari solent unam de Coronâ Domini. Unde promeruit a PP. Innocentio VI. Festum fieri de Coronâ et Clavis Domini, quod celebratur feria 6. post octavam Paschæ, cum proprio cantu, et officio divino. Auctor vero vitæ Innocentii VI. pag. 117. Festum de Lanca et Clavis Domini vocat (Coosule, si placet, Hattusium in Calendar. Germ. pag. 91. Ludewig. Dissert. de Noriberga insignium Imperii titulari lo Append. et Seelen. Dissert. de Feste Lanca et Clavum Christi.] Vide Lanca Constantinâ M. et Regula 2.**

FESTUM CORONÆ DOMINI, seu Susceptionis Coronæ Dominicæ a S. Ludovico, iis Usibus antiquis Cisterciensibus, cap. 65. Vide Hist. nostram Gallo-Byzantium lib. 4. n. 11. 12. 13.

* Obituar. ecel. Lingon. ex Cod. reg. 5191. fol. 166. r^o : *ij. Mâs Augusti Festum duplex de Coronâ Domini.*

* FESTUM CORONÆ, Alia notione. Vide supra in Corona.

FESTUM CORPORIS CHRISTI, seu, ut vocant, Sacramenti Sacramenti, celebrari primus instituit Urbanus IV. PP. 5. feria post Octavam Pentecostes, ann. 1264. Thierriens Vallischolear. in Urbano pag. 241 :

Sic digne statuit, ut in anno Corporis hujus Tum Festum celebre fiat in orbe universi, Post Pentecostes octavo (tunc Jovi), nam Consumi Christus fuerat ista die, Hocque sui tercio festi Paspat in anno, Officiis quæ novum custodit ista die.

Add. Hocsemium in Episcop. Leod. cap. 6. Thomam Walsinghamum pag. 111. Quid vero Festo isti indicendo occasione præbuerit, pluribus edisserit Guaspevillus in Tractatu Historico de Vera Origine Festi Corporis Domini, post 2. tom. Rerum Leod.

* FESTUM S. CRISPINI PARVI. Lit. Caroli V. ann. 1379. in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 456 : *Les varles cardonniers de nostre bonne ville de Paris requerrans que comme porsz tant cing ans ou environ, ils aient ordonné à faire célébrer en l'honneur de mons. S. Crispin le Petit.... une messe chascun semaine au jour du Lundi en l'église nostre Dame de Paris.... et aient en dévotion de y faire une confrarie.... attribuer par la teneur de ces Lettres que ils puissent fonder, faire et tenir ladite confrarie en nostre dite ville de Paris chascun an.... et ycelle faire erier par ladite ville à la cloche.*

FESTUM S. JOANNIS BAPTISTÆ NATALIS. S. Augustini. Homil. 44. cap. 2 : *Quia in magna sacramenta natus est Joannes, ipsius solus juste Ecclesia Natalis diem celebrat et Natalis Domini celebrat; sed tuncquam Domini... Passionem diem servis plurimum celebramus, Natalis diem nemini nisi Joanni. Vide eundem Sermonem. 21. de Diversis.* et Sermon. 23.

FESTUM DECOLLATIONIS S. JOANNIS BAPTISTÆ. Vide Beletum cap. 147.

* *Saint Jehan Decolant*, in Lit. remis. ann. 1376. ex Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 378. Celebratur 29. Augusti.

FESTUM DISCIPULORUM CHRISTI. Idem quod sequens.

FESTUM DIVISIONIS APOSTOLORUM notatur in Martyrologiis Bedæ, Ussardi, et aliorum 15. Julii, quo scilicet Apostoli in diversas orbis provincias profecti sunt, ac dispersi sunt : unde *Festum de Dispersione Apostolorum*, apud Albertum Stadensem ann. 1098. appellatur. *Kalendar. S. Victorii Parisiensis* : s. *Id. Julii Divisio Apostolorum ad prædicandum*. Chronic. Elwangen. et *Compilatio Chronologica* ann. 1391 : *Res Romanorum Rudolphus obiit in Divisione Apostolorum*. Chronicon Montis S. Agnetis can. 10. ann. 1041 : *In crastina Divisionis Apostolorum*. Huc respicit Paulinus Natalis 9 :

Quæ populo festiva recurret,
Quæ sanctis quondam castra domant ab alto
Spiritus ignito divinit fulmine lingas.

Vide Baron. ann. 44. n. 13. 14. [In Missali Hierosolymitano. Equitum Argentorati ann. 1505. impresso, ut scribit Hofmannus in Lexico v. *Apostolorum Festum*, reperitur sub die 16. Julii commemoratio Missæ, quando Apostoli ad prædicandum per orbem divisi sunt, sub titulo : *Divisio Apostolorum*.]

* **FESTUM EVANGELISMI.** Vide in Dominiæ.

* **FESTUM ECHERISTÆ.** Idem quod *Corporis Christi*, in Id. ann. 1356. ex Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 777. et in Necrol. MS. Fratrum Min. Salvator.

FESTUM EVALATIONIS S. CAUCÆ. Vide Beletum cap. 151. Durand. lib. 7. cap. 29. Auctorem videt Gregorius IX. PP. a Bonapeto editum pag. 221. Baron. ann. 628. num. 2. Puricellum in Monumentis Ambrosianæ Basilicæ cap. 436. etc.

* **FESTUM EXPECTATIONIS MARIE.** Die 18. Decembris. alius 16.

* **FESTUM S. FILIARII.** Vide in Filiaster.

* **FESTUM FLORUM.** Chron. Patavin. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 1119 : *Nono Kalendas Junii*, [* f. leg. Julii] *domo ferre solenniter Festi florum, summi occasione festi, populus consule armatur.* Id. col. 1130 : *Ludos annuos instituit ipsa die victoria, scilicet in vigiliis S. Johannæ de Junio, cum floribus et pulegiis ad flumina cantantes accedunt.*

* **FESTUM HERBARUM.** Idem quod *Assumptionis Delapæ*; appellatio rationem profert Wittekindus in Pulo ecclesiast. : *Ferre solent mulieres in templo fusciculos herbarum, ... ob quam causam Festum hoc vulgo Herbarum vocatur.* [* Signillum Mariæ gloriæ Virginis apud Haltius, in

Calend. med. ævi ad hunc diem : *Cur autem nos inolevit, quod flores et herba in ejus festivitate consecrantur, ob duas causas fieri comprobantur, quia ra die cantant : Circumdabant eam flores rosarum et lilia convolvunt... Alia causa est, quia de jure omnes fructus novi ante gustum debent benedici... statuit ecclesia, ut in ejus festivitate primitiæ frugum benedicantur a sacerdotibus.*

FESTUM HYPAPANTES. seu *Occursus Domini*, 3. Febr. celebrari captum CPoli anno 15. Justiniani M. ut auctor est Theophaanes. Vide Durandum lib. 3. cap. 6. num. 5. Baronium, etc. et infra in verbo *Hypapante*.

FESTUM S. JACOBI die 15. Julii celebratur, non quod hoc die decollatus fuerit, sed in Paschate, ut auctor est Honorius Augustod. lib. 3. cap. 163.

* **FESTUM, seu Festivitas Jerusalem quando capta fuit a Christianis** notatur ad xiv. Julii in Calendar. S. Martialis. Lamov. ex Cod. reg. 1138.

* **FESTUM INCARNATIONIS DOMINICÆ.** Idem quod *Annuntiationis Delapæ*. Lit. remis. ann. 1408. in Reg. 162. Chartoph. reg. ch. 395 : *Die xxv. Martii nilino preterit, quia die celebratum fuit Festum Incarnationis Domini*, etc.

* **FESTUM INVOCATIONIS.** Vide infra Festum B. Magdalene et Kalende.

FESTUM INVENTIONIS S. CAUCÆ. ut 5. Non. Maii solenniter celebratur, instituit Eusebius PP. Microlog. cap. 55. Hoc festo creant Græci, ut et eorum Menologiis constat.

FESTUM S. JOANNIS ANTE PORTAM LATINAM. *est illa dies, inquit Honorius Augustod. lib. 3. cap. 160. quæ Joannes Apostolus a Domitiano Cæsare ante eundem portam in dolium ferventis olei est missus, sed divinitus liberatus.* Vide Beletum cap. 156.

FESTUM S. JOANNIS EVANGELISTÆ. seu *Dormitio*, incidit in diem Natalitatis S. Joannis Bapt. *Sed quia ob celebre officium illi agi non potuit, Ecclesia 27. Decembris die ejus festivitatem instituit, quando ab exilio rediit, vel ipsius Ecclesiæ dedicata exiit.* Ita Honorius August.

* **FESTUM S. JOANNIS dicti Confessoris,** fundatoris scilicet monasterii Romanensis ann. 440. memoratur in Charta ann. 1360. ex Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 121. Hujus memoria celebris est in antiquis martyrologiis ad v. Cal. Febr.

* **FESTUM DE LACRIS CHRISTI.** Vide supra Festum de Clavibus.

FESTUM S. LAURENTII inter ea, quæ celebrari debent, recensetur, in Capitulari Aquigranensi ann. 817. cap. 46. in Concilio Lugdunensi, et in Provinciali Cantuariensi Ecd. lib. 2. tit. 3. Vide Durandum lib. 7. cap. 23. et Beletum cap. 75. 145. præterea Guillelmum Neubrig. lib. 3. cap. 35.

* **FESTUM LAZARI** præcipitur in antiquis Statutis Synod. Ecclesiæ Aduensis apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 475 : *Festo vero Nazari et Celsti martyrum et Beati Lazari injunguntur solenniter observari.*

* **FESTUM LUMINUM.** Idem quod supra Festum Hypapantes, sic dictum quod sollemnis in eo fit cereorum benedictio. Chron. S. Egidii apud Leibnit. tom. 3. Brunsvic.

Script. pag. 573 : *Feast of Domini, id est, Festum Purificationis, hoc est, Festum Luminum dico.*

* **FESTUM LUMINUM,** vocabatur præterea a primis Christianis anniversariis baptismi diei, Græcis præsertim olim celebrata. Gregorius Naz. Orat. 39. initio : *Id. γὰρ ἅγια τῶν πάντων ἡμέρα, εἰς τὴν ἀρχήν, καὶ τὴν ὁρτάζαν ἐννοίᾳ σῶμα, ἀρχὴν μὲν τὴν τῷ ἰσθῷ χριστῷ βάπτισμα λαμβάνει, τὸ ἀλφειὸν φάτος, τὸ φάτιζοντες πάντα ἀνθρώπους ἡγῶμεν εἰς τὴν κόσμον.*

* **FESTUM MACCHABÆORUM,** in quod constant complures Sanctorum Patrum Homil. Vide Beletum cap. 149.

* **FESTUM MAGNÆ DOMINÆ,** apud Hungaros Assumptio.

* **FESTUM B. M. MAGDALENÆ** ludibrium atque ineptiis apud moniales celebre, ut *Kalenda* apud clericos. Reg. visitat. Odoni archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 18. r. : *Item in hibernis ne de cetero in Festo Innocentium et B. M. Magdalene ludibria exerceretur consuevit, inducendo vos scilicet vestibus secularium, aut inter vos sua cum secularibus choros ducento.*

* **FESTUM B. M. DE ADVENTU,** Idem quod *Conceptionis. La Nostré Dame des Aves*, in Charta ann. 1356. ex Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 639. in alia ann. 1397. ex Reg. 152. ch. 83. in Lit. remis. ann. 1395. ex Reg. 153. ch. 342. etc.

* **FESTUM B. M. CANDELABRICÆ.** Idem quod *Candelaria* 1. festum Purificationis B. M. in Stat. mag. Lamb. prior. Squilæ. in Append. ad tom. 6. Annal. Bened. p. 638. col. 2.

NATALIS S. MARIE AD MARTYRES. 3. Id. Maii in Libro Sacram. Gregor. M. festum, quod etiam *Dedicatio Ecclesiæ B. Maræ* et *quartidies* nuncupatur. Illud instituit Bonifacius IV. PP. converse Romano Panthei in Ecclesiæ S. Mariæ et omnium Martyrum. Vide Paulum Diacon. lib. 4. Hist. Langob. cap. 37. lib. 5. cap. 11. Honorius Augustod. lib. 3. cap. 161. et Beletum cap. 157.

* **FESTUM B. MARIE DE NIVE** a Nicholo PP. V. in Provincia Rotomagensi institutum ann. 1454. rogante Guillelmo de Estouteville Cardinali et Archiep. Rotomag. ut discimus ex Bulla ejusdem Nicolai inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 1849.

* *Nostræ Dame de la nef système d'Aves*, in Ch. ann. 1417. ex Tabul. capit. Carhol.

* **FESTUM B. M. CLEOPHÆ ET SALVÆ.** Charta Fulcon. episc. Paris. ann. 1367. id. eadem Hist. trium Martiar. Journ. de Festei ex Cod. reg. 7581 : *In Festo B. M. Cleopha, quod est vicesima quinta die Maii; et in Festo B. M. Salvæ, quod est vicesima secunda die Octobris.*

FESTUM S. MARTINI recensetur inter festa, quæ celebrari debent, in lib. 6. Capitul. cap. 189. in Capitulari Aquigranensi ann. 817. cap. 46. in Capitulari Walteri Aurelian. cap. 18. in Concilio Lugdun. sub leon. III. etc. Vide Capitulare Ahynti Episcopi Basiliensis cap. 8. et Beletum cap. 163.

* **FESTUM S. MARTINI BULLIERTIS,** vulgo etiamnum S. Martin Bouilliant, quod æstat 4. scilicet Julii celebratur. Computus and

1109, tom. 2, de *Usu feud*, pag. clxix : *A die Martis ante Pentecostem usque ad diem Martis ante Festum S. Martini Bullentem...* *Petrus de Argeris de XIII. diebus usque ad diem Martis ante S. Martinum Bullentem vi. id.*

* **FESTUM S. MARTINI** HIRMALES, quod die undecima Novembris celebratur, in Ch. ann. 1260, ex Mart. Fiscan. et alibi passim. *Donné teoingmo mon secul le Samedi avant le saint Martin de verlon l'an 1351.* in Ch. le Baude Doré amiraldi ducis Britao. Italii, Ferrimo, hiemalis, hibernus.

* **FESTUM GLOBIOSAE MATRIS, DOMINICAE MATRIS.** Vide *Festum Annuntiationis Dei-pore*.

* **FESTUM S. MICHAELIS**, est illa dies, inquit Honorius Augustod. lib. 3, cap. 167, *qui populus Christianus cum paganus pugnavit, et victoriam per S. Michaelen Archangelum obtulit.* Vide Catholici Ep. ad Carolum M. tom. 2, Hist. Franc. pag. 667. Beletum cap. 129, 153. et Durandum lib. 7, cap. 12.

* **FESTUM MINISTRATORUM, La Feste des mestiers**, in Lit. remis. ann. 1394, ex Reg. 146. Chartoph. reg. ch. 43 : *Environ la S. Martin d'iver le suppliait ala tendre fille pour eulher prendre un ou deux lieures ou consois, pour donner a ses amis, ausquels il avoit fait honneur a la Feste des mestiers, qui est acoustume d'estre faite chacun a la Pontoise en l'honneur et reverence de la Vierge Marie, et au profit de son eglise.*

* **FESTUM NATIVITATIS CAESARIS**, festum omnium Metropolis appellatur, a Joanne Chrysost. Orat. de B. Philogonio, et ab Iuliano invectiva 1. ad Armenios cap. 12 : *ἡμεῖς τὴν γενέσιν αὐτοῦ, καὶ ἀρχὴν αὐτοῦ ἱερῶν ἡμεῖς, καὶ πατριάρχης πάλιν ἱερῶν.* [* *Vide Gloss. med. Graecit. col. 414.*] S. Augustinus Epist. 119 : *Noviter diem Natalis Domini in Sacramento celebrari, sed tantum in memoriam revocari, quod natus sit, etc.* Vide Joan. Nicomem Archiepisc. in Orat. de Nativit. Dom. edita a Confessione pag. 300. 301. In Capitularibus lib. 2, cap. 35. et Concilio Mogunt. cap. 36. in Natali Domini dies quatuor celebrari jubentur. Hoc vero festo, si in feria sexta aut septima contigerit, carnisbus vesci licet *propter exultationem*, ut est apud Gregorium lib. 3. Decret. tit. 46, cap. 3.

* **FESTUM NATIVITATIS S. MARIE.** Quomodo institutum fuerit, ducet Honorius Augustod. lib. 3, cap. 16, his verbis : *Quidam solitaria vitam ducens sanctissimum, auditivis singulis die Nativitatis S. Marie Genitricis Dei harmoniam concentus Angelorum in calo : qui cum miraretur, quid hoc natus, et orasset intente, dictum est illi per Angelum, quod ea die nata sit S. Maria. Cujus Nativitatem cum ignoretur ab hominibus in terra, venerabiliter eam excolunt in talis Angli. Quod ille refertur Ecclesiae, hanc est ejus Nativitas solenniter celebrari.* Adde Beletum cap. 149, et Durand. lib. 7, cap. 28, praetera Vitam Gregorii IX. Ep. apud Bonquetum pag. 222. Vide supra *Festum Concept.* In Septembere vocant hoc festum Statuta MSS. *pour les Seigneurs et les Protes de Paris : Nul ne peut ouvrir au dimanche, ne aux quatre Festes nostre D. n. c'est assavoir a la Myroust, a la Sep-*

tembrate, a la Chandeleur, et en Mars, etc. [* *Appellatur Septembere, in Ch. ann. 1270, ex Tabul. Carnoi. Septembere, in Stat. ann. 1311.* tom. 5. Ordinal. reg. Franc. pag. 272. *Septembere, in Lit. remis. ann. 1383.* ex Reg. 123. ch. 105.] *S. Angevinus appellatur apud Andegaveses, seu Andegavinus, quod censum ac redditum praedium in ea Provincia solutiones fere omnes in hoc festum incidant, non vero, quod illud institutum fuerit a S. Maurilio Andegavensi Episcopo, ut censuit Bordinus in Hist. Andegav. pag. 16.* cum ejus celebratis memoriam tum prius audiam in Galliis plerique velint sub Carolo Calvo, quod in Capitulis Walteri Episcopi Aurelianensis, editis a Celotio cap. 18. illius meminisse, de ea vero sileant Hierardus Turonensis, Hiocmarus Remensis, Isaac Liogouensis, et Theodulfus, et ipsi Aurelianenses Episcopi. Istius porro omentum crebra est mentio in Regesto Ludovici Regis Siciliae in Camera Comput. Paris. fol. 74 : *Jean Hardoul doit fol simple a 6. den. de devoir au jour de l'Angevine par chascun an.* Fol. 54 : *Rentes, que plusieurs personnes doivent a l'Angevine.* Fol. 63 : *Des rentes et froment deus chascun an au jour de l'Angevine.* Fol. 72 : *Messire Brient de Colmes Chevalier, home lige a cause de la terre de Gabis, a 12. den. de service par an au jour de l'Angevine.* Adde quae observavit vir doctissimus, Iseque Andegavensis, Agidius Menagius in Orig. linguae Francicae pag. 676.

* *Lit. remis. ann. 1355.* in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 381 : *Isellus Huel, qui de Derval in Bretagne, estoit venus a Angiers a la foire, appellee l'Angevine, le jour de Feste Notre Dame en Septembre.* La sceurville de la Feste Notre Dame l'Angevine en Septembre, in aliis Lit. ann. 1451. ex Reg. 185, ch. 115.

* **FESTUM OMNIUM SANCTORUM.** Scriptum est in *Gestis Pontificalibus*, inquit Alcuinus lib. de Divin. Offic. quod S. Bonifacius PP. (IV.) quandoque dominum Romae, Pantheon nomine, quae erat consecrata in honore omnium demoniorum, eliminatis omnibus speretibus, sacroverit Ecclesiam in honore sanctae Dei Genitricis, omniumque Sanctorum. Unde constitutum est, ut plures universa per totum orbem in XI. Novembrius, sicut in die Natalis Domini, ad Ecclesiam in honore omnium Sanctorum ad Missarum solennia convenire studeat, illud attendentes, ut quicquid fragilitas humana per ignorantiam aut negligentiam in solennitatibus Sanctorum minus plene peregerit, in hac sancta observatione solveretur. Honorius Augustod. lib. 3, cap. 168 : *Festivitate Omnium Sanctorum Gregorius PP. Junior instituit, quam prius Bonifacius PP. in honore S. Mariae et omnium Martyrum servandum censuit.* Chronicon Reichersperg. ann. 831. Gregorius IV. PP. ait, Ludovicus Pii consensu, statuisse, ut secundum Romanam consuetudinem per totam Galliam ea festivitas Kal. Novemb. deinceps ageretur : quam sanctam constitutionem ab eo tempore servat omnis in toto terrarum orbe Catholice Ecclesiae. Adde Siebertum ann. 835. Durandum lib. 7, cap. 34, et Baronium ad 1. Novemb. in Martyrolog.

* **Memoria Omnium Sanctorum**, apud Dithmarum lib. 6, pag. 71, apud Gracos Festum omnium SS. celebratur die Dominica proxima post Dominicam Pentecostes. Vide Evangelistarum Gr. et Theoph. Ceraume Homil. 41.

* **FESTUM OZANNAE**, Dominica palmarum, in cuius solenni processione *Ozanna* canatur. Lit. remis. ann. 1395, in Reg. 145. Chartoph. reg. ch. 284 : *Environ la Feste de l'Ozanne, etc.* Vide supra *Dominica Ozanna*.

* **FESTUM PALMARUM**, apud Coaradam Usperg. ann. 1106. Dominica, quae praecedit Pascha : *ἡμέρα ἡμεῖς* Graecis. Luthfrandus lib. 3, cap. 5 : *In ea, quae est ante Pascha, quod nos Palmarum ramos dicunt, hederomada, etc.* Vide *Dominica Palmarum* [et Glossar. med. Graecit. voce *Bate*, col. 166.]

* **Charta** ann. 1079, ex Chartul. Vindoc. ch. 374 : *Fenditoribus inter censum et sine consuetudinis epulum xvij. denarii vendendi sunt omni anno ad diem festum Palmarum.*

* **FALTUM PASSIONIS S. PETRI.** Vide *Cathol. in Epist.* ad Carolum M. tom. 2. Hist. Fr. pag. 667.

* **FESTUM S. PETRI AD VINCOLA**, Kal. Augusti, institutum ferunt, jusse Eudoxiae Augustae Imp. Theodosii uxoris, ut populus revocaretur a gentilibus superstitionibus pompa, quam quotannis celebrabat ea die, pro victoria Octavianii Aug. de Antonio et Cleopatra Kal. Augusti relata. Ita Honorius Augustod. lib. 3, cap. 164. Beletum cap. 141. Darodus lib. 7, cap. 19. Andreas Silvius ann. 439, et Chroicoom M. Belgicum pag. 14. etc. At Scalliger lib. 5, de Emend. temp. Aetiaticam victoriam 3. die Sept. non antem Kal. Augusti contigisse probat : unde elicit, aliud solenne veteris superstitionis fuisse.

* **FESTUM S. PETRI EPULARUM**, ita appellatum *Festum Cathedralis S. Petri Antiochie*, quod ethnici hac die ad parentum sepulchra convivium agerent : quae quidem festivitas *Cara cognatio* nuncupabatur. Vetus Glossarium cap. de Diebus festis : *Cara cognatio*, τὸν ἐγγόνων : ubi reponunt viri docti *ἐγγόνων*, vel τὴν ἐγγόνων. Kalendarium rusticum apud Gruiterum cap. 136. in mense Febr. *Lupercalia*, *Cara cognatio*, *Terminalia*. Aliud Kalendarium a Buberio editum habet hac die *Caristia*, ut q. Kl. Mart. *Fructus*, 7. Kl. *Terminia* : *Lupercalia* denique 15. Kal. Mart. *Kalend.* Herwardi, 8. Kl. Mart. *Caristia*. Ita *Caristia* idem valet ac *Cara cognatio*. Appellationis posterioris rationem indicat Ptolomaeus Silvius in Laterculo 8. Kal. Mart. *Depositio S. Petri et Pauli.* *Cara cognatio*, ita dicta, quia tunc, etc. fuerint vivorum parentum edui, tempore obitus deponuntur. Papias ex Glossis antiquis MSS. : *Caristia*, dies festus inter cognatos. Agebantur porro in hoc ethnico festo sollemnes epulae ad parentum sepulchra, *ἐσθλα ἐπαισινα*, in Chronic. Alexandrin. pag. 268. quae quidem, ut abolerent superstitiones, Ecclesia festum cathedralis S. Petri Antiochie hac die celebrari praecipit. Beletus cap. 83. ex quo Dorandus lib. 7, cap. 8. *Dictatur*, inquit, *Festum B. Petri Epulorum.* Fuit enim consuetudo veterum ethnicoorum, ut singulis anni mense Februarii cetero quopiam die epu-

las ad parentum suorum tumulos apponerent, quas nocte demones consumeant, cum inde non minus folio quam ridicule animae refecti crederentur. Pulverem autem hujusmodi epulas ab antibus circa tumulos errantibus abluunt. Hæc autem consuetudo atque hujusmodi falsæ opinionis error a Christianis vice extirpari potest. Quod quidem, cum viri sancti animadvertissent, ac penitus illam consuetudinem extinguere voluissent, instituerunt Festum de Cathedra S. Petri, tam de illa, quam fuit Roma, quamque Antiochia, idque eodem die, quo abominanda illa ab ethnicis fiebat, ut solenni hoc festo privæ illius consuetudinis festum omnino extingueretur. Unde etiam ab illis epulis festum hoc appellatum est B. Petri Epulorum. Vide Concil. Turonense II. can. 22. et Capitulum Caroli M. lib. 6. cap. 194. [* 197.]

* VITE SS. MISS. ex Cod. SS. S. Vieti. Paris. fol. 62. r. col. 2 : *Ceste feste de la cathedrale de S. Pierre solent estre apellees Feste de les viendes de S. Pierre. Coustume fu ancionnement des poiens, ensi comme ministres Jehanz Brlethz dist, que il offraient chascun an ou mois de Fievrier a certain jour vivandes aus ses tombes de lor paranz, et igul de nuit li Diable les gstoient, et il euidient que les ames, qui aloient de les tombes, lesques il apeloient ombres, les gnisissent... Ceste coustume de celez viandes a paines que l'on fa otter as Cretiens.*

* FESTUM S. PETRI AD EQUITÉS. Lit. remiss. ann. 1389. mense Sept. in Reg. 136. Chartoph. reg. ch. 163 : *Le jour de la saint Pierre aux chevaliers derriement passe, etc.*

* FESTUM PRESENTATIONIS, cuius auctor dicitur Augustinus de *Chastetate* Episcopus Redonensis, qui obiit ann. 1389. Vide Gall. Christianism.

* Quid a Gregorio PP. XI. approbatum ann. 1374. Philippo de Maccris suggerente Carolus V. in capella regis ac deinde, anno scilicet 1374. in aliis ecclesiis celebrari iussit; cuius institutionem a Clemente VII. PP. confirmari obtinuit idem Philippus vno, 1385. Hæc pluribus docet D. Le Beuf in Dissert. que extat tom. 17. Comment. Acad. Inscript. pag. 504. 505. et 509. Hidebrando de Diebus festis pag. 41. idem est atque Festum Purificationis. [* Vide Glossar. med. Græc. voce ἁγιοδότης; 102; 102520, cod. 101. et Eclésiæ cod. 357.]

* FESTUM PRÆMIATORUM, apud Anglosachos, S. Petri ad Vincula.

* FESTUM PURIFICATIONIS S. MARIE observandum præcipitur lib. 3. Capituli. cap. 35. et alibi.

* FESTUM RELIQUIARUM, seu Commemoratio Sanctiorum, quoniam reliquiæ sunt in ea Ecclesia, in qua celebratur. Statuta antiqua Ordinis Cartusienensis i. part. cap. 18. § 7 : *Festum Reliquiarum solenniter celebramus; Conversi tamen et mercenarii debent laborare, sed non circa domum superiorem. In hoc festo etiam Capitula plurimorum Martyrum; Responsorum vero et Antiphonarum, sicut in Festo omnium Sanctorum. Et § 12 : In Octavis Festi Reliquiarum Ecclesia superioris, festi Festum Reliquiarum Ecclesie inferioris; non tamen cessatur ab operibus. Adde cap. 33. § 1. part. 1. cap. 12. § 6.*

* FESTUM REVELATIONIS B. STEPHANI, id est, Revelationis seu Inventionis, quod 3. Aug. celebratur, in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 336.

* FESTUM ROSE. Lit. remiss. ann. 1366. in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 613 : *Comme le jour de l'Ascension, icellui Guernon demourant au bourc la royne, renout de la Feste de la Rose, qui avoit esté cellui jour en la ville de Baigneux.*

* FESTUM SACRAMENTI, in Northfol. Chron. March. ap. Meibom. Script. tom. 1. pag. 403 Festum Corporis Christi.

* FESTUM SANCTIFICATIONIS DEIPARÆ. Statuta ann. 1368. Ord. Cartusienensis i. part. cap. 2. § 8 : *In Festo Sanctificationis Beate Mariæ fuit officium, sicut in Nativitate ejusdem, nomine Nativitatis in nomen Sanctificationis transmutato.*

* FESTUM SANCTISSIMI SACRI, idem quod Corporis Christi. Epistol. abbat. Bened. Paris. congregat. ann. 1355. in Lib. nig. prioris S. Petri Abbatis. fol. 509. r. : *Festum Sanctissimi Sacri seu Eucharistie Domini, Festum sacre venerationis Eucharistie, in Charta Phil. V. ann. 1319. ex Reg. 99. Chartoph. reg. ch. 64. Lit. remiss. ann. 1353. in Reg. 81. ch. 857 : La die festivitat sanctissimi Sacramenti, Charlotus Berengarii et Johannes de Page in villa Paris, quia festivitas buclii parrochie SS. Sacramenti celebratur, tripudiare iuvunt. La Feste du Sacre Nostre Seigneur, in aliis Lit. ann. 1448. ex Reg. 179. ch. 164. Poema cui titulus Les Aventures adventures en France ab ann. 1214. ad ann. 1412 :*

Mil et trois cent dix-huit, quand le chier temps passa,

Doupi Grant l'Anglais, qui en ce temps régna,
Par conseil aus lous la feste Dies trouva
Dieu gart, qui en estat toujours la maintenir.

* FESTUM SEPTEM DOLORUM. Vide supra Festum Compassionis B. M.

* FESTUM SEPTEM FRATRUM. Annal. Dominican. Colmar. ad ann. 1268 : *Circa Columbariam non pluit duodecim septimanis, videlicet a festo Matthæ usque ad Festum septem Fratrum. Les sept Freres, in Calend. antiqui Metensi ad diem septimam Julii.*

* FESTUM SEPTEM GAUDIORUM B. M. ad 11. Calend. Sept. notatur, sed manu recentiori, in Martyrol. eccl. SS. Steph. et Sebast. Narbon. ex Cod. reg. 5555.

* FESTUM SACRI SPECULI memoratur in Charta ann. 1179. ex Chartul. Micæ.

* FESTUM STELLÆ. Vide Stella.

* FESTUM S. THECLÆ. Concil. Terracon. ann. 1339. cap. 35. apud Marten. tom. 4. Anecd. cod. 294 : *Mundumque, quatenus observant constitutiones editas in sacro Concilio Terracone super observatione Festivitatibus B. Theclæ virginis et martyris, qui nono Calendas Octobris festivi intulatur, per suas civitates et dioceses in abstinentia cibali et servilis operis faciunt celebrari.*

* FESTUM S. THOMÆ cum choreis et hastidulo celebratum apud Corbeienens. Chartul. Corb. sign. Cesar fol. 95. v. : *A esté donné congé... de faire et commencer la feste de monseigneur S. Thomas, d'y bien y faire honir et y dansser, comme il est de raison.*

* FESTUM TRANSFIGURATIONIS DOMINI. Hanc festivatem, inquit Beletus cap.

1144. factam constat sub finem hiemis, et circa principium veris, cum videlicet illa legitur Evangelium. Notat vero idem Scriptor, Christi sanguinem eadem hac de ex novo vino, si inventiri possit, aut quantumlibet æmula sua in calicem expresso, et racemo benedicti, indeque homines communicare, etc. [* Vide Glossar. med. Græc. voce 93565, cod. 483.]

* FESTUM TRANSLATIONIS JESU, idem quod Transfigurationis, in Testamento Rotherhami Episcopi Eborac. ann. 1564. in Lib. nig. Scaccarii pag. 667 : *Ego Thomas Rotherham Archiepiscopus Eboracensis sanas mente, laus Deo, sexto die mensis Augusti in festo Translationis Ihesu, et festo ejusdem, nominis, etc.*

* FESTUM SS. TRINITATIS. [Statuta Synod. Ecclesie Leodiensis ann. 1287. apud Marten. tom. 4. Anecd. cod. 851 : *Item, statutum est, quod Festum Trinitatis dominica post octavam Pentecostes, quo venerat solus Trinitatis, cum ex sectionibus et debitis lenitate fiat.*] Vide Rupertum lib. 11. de Divin. Officiis. cap. 2. Microlog. cap. 6. Droguen lib. Miraculor. S. Winocici. 4. lib. 4. Decretal. tit. 9. cap. 2. et Baro. præterea Concilium Arelat. ann. 1564. can. 6.

* Unum in hieme, alterum in æstu celebrari solitum sequentia innuere videtur. Chartul. S. Nicasi Mellet. *Actus anno Domini 1553. die Mercurii post Trinitatem æstivalem. Le Dimanche jour de la Trinité d'esté, quatrieme jour de Jeung 1357. in Tabul. episc. Carnot.*

* FESTUM VALERIORUM, id est Juvenis et inopum. Lit. remiss. ann. 1374. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 301 : *Comme d'ancienneté il s'est la ville. Donnamur en Montois en Brice une confrarie, appellee la Feste aux varres, laquelle est par chose en le Dimanche plus prochain aprés la saint Denis. Alie ann. 1383. in Reg. 122. ch. 379 : *Le Dimanche jour de la Feste mes varres de la ville de Doucilly, que l'on appelle la feste du baston S. Pierre, etc.**

* FESTUM VISITATIONIS, ab Urbano VI. institutum, et a Bonifacio IX. confirmatum, vel potius publicatum, occasione schismatis in Ecclesia componendi, ut habet Gobelius Persona in Cosmographia getate 6. pag. 268. et Mag. Chronicon Belgicum pag. 332. Adde Baron. Metropolis Salsburg. tom. 1. pag. 270. etc.

* FESTUM ARAB. apud Judæos institutionem in memoriam supplicii Amari, qui in patibulo, quod Mardechoo paraverat, suspensus est, ut habetur in lib. Esther, et apud Josephum lib. 11. cap. 6. Celebratur autem hoc festum 14. et 15. mensis 12. Id est, qui Februarius et Martius respondet. Hujus meminit lex 18. Cod. Theod. de Judæis, cæticol. etc. (16. 8.) et quam consulendo Jacob. Gothofredus, [et Aliteratit in Theophilum Christ. et Simonem Jud. apud Marten. tom. 5. Anecd. cod. 11 : *Scimus Aman maledictum a patribus nostris per meritum suo esse suspensum, qui genus istum poterat in perditionem, in ejus nos pervenit revolutio anno gratulamur, sublimis votorum festa celebramus, quod a patribus nostris accepimus.*]

* FESTUM CABANARUM, ad Tabernac.

orum. de quo Levit. cap. 23. v. 34. Te-
stam. Isaie medicus Carasson. Iudici ex
Christoph. reg. Montispes. : Item volo et
quod quod dictum modum vini dicit et
dicitur quolibet anno per quantos pueri
per quantos festivitates, videlicet in Festo
colanorum unum sacramentum.

FESTUM ANIMORUM, regis Officium,
quod die Christi Natalitio celebrabatur, ut
et nomenclatur rationem, accipe ex Or-
dinaro Ecclesie Rotomagensis MS : Nota,
Castor, si Festum Asinorum fiat, processio
ordinatur post Tertium. Si non fiat Festum,
tunc fiat processio, ut tunc prænatur. Ordo
processionis Asinorum secundum Rotoma-
gensium usum. Tertio caudato, paratis Pro-
phetis puerum ostendunt, fures in me-
dio natis Ecclesie hinc et attingit processionem,
processio movetur de claustris, et duo Clerici
de secunda sede in capitis processione re-
gunt, hac versus canentes, Gloriosi et fa-
mosi. Chorus, Gloriosi. Vers. Cujus or-
natu. Chorus, Gloriosi. Vers. Quem futu-
rum. Chorus, Gloriosi. Vers. Impiorum
hudorum. Chorus, Gloriosi. Vers. Sicut Ju-
dei. Chorus, Gloriosi. Vers. Israel infideli.
Chorus, Gloriosi. Vers. Gentes unde. Tunc
processio in medio Ecclesie stetit, et sex Ju-
dei isti parati, et ex altera parte Gen-
tes, et omnes Gentes vocant illi Vocatores,
Omnes Gentes, Dominus homo fit. Hic
venit se Vocatores ad Judaeos, O Judaei,
urbem Dei. Vers. Vestre legis testes. Ju-
dei respondunt. Nos mandatum vobis.
Vocatores ad Gentes dicunt. Et vos Gentes
nos credentes. Gentes respondent. Deum
vrum Regem vrum (f. Regum). Vocato-
res, pueri Moysen, ita dicentes, Tu Moyses
Legulator. Tunc Moyses, tenens tabulas le-
gis scriptas, indutus alba et cappa, et cor-
vinctus, barbatu tenens virgum in manu,
erat. Vir post me venit exortus. Hoc
dicto, Vocatores eum ducunt ultra forn-
um, ducunt, iste cecus, palliat latus.
Gloria, Quod Judaea. Vocatores dicunt ad
Amos, Amos mentis. Tunc Amos senex
barbatus speciem tenens, dicat, Ecce dies
veniet. Vocatores, Chorus, Quod Judaea.
Vocatores dicunt Ysaie, Ysaia verbum qui
tibi. Ysaia barbatu, alba indutus, per
viam foratru rubra stola distinctus, di-
cit, Fiat recessus viae Ysaie. Vocatores,
et Vocatores ad Aaron, Aaron, voce po-
pulum. Aaron ornatu Pontificibus indu-
tus, et mitra, barbatu, tenens florem,
erat. Virga Jesse florida. Vocatores, etc.
Vocatio Jeremia, qui vocaris Iheremias,
Iheremias incredulus habuit ornatu, et bar-
batu, tenens rotulum, dicat, Sic est, hic est
dominus noster. Vocatores, etc. Vocatio Da-
vid, Daniel judica voce Prophetica. Da-
vid indutus virili tunica, juvenem vultum
habet, tenens spicam, dicat, Sanctus
sanctorum venit. Vocatores, etc. Vocatio
dicitur. Abacuc Regis creberris. Abacuc,
rex claudus, Dalmatica indutus, habens
peru rutilos et longas palmas, habens
virgata percutit, convalidans, dicat,
Spus tuum inter * Ibi, Vocatores, etc.
Hoc misti a Rege Balre, dicant, Balaam,
qui et fac. Tunc Balaam ornatu, ardens
per asinum, (hinc festo nomen), habens
varia, retineat lora, et calcitrans per-
stat asinum, et quidam juvenis, tenens

gladium, obstat asino. Quidam sub asino
dicat, Cur me calcabis miseram sic la-
ditis? Hoc dicto Angelus et dicat, Desine
Regis Balac præceptum perficere. Vocatores
Regis Balaam, Balaam, esto vaticinans. Tunc
Balaam respondet, Exhibet ex Jacob ruti-
lans. Vocatores, etc. Vocatio Samuelis, Ac-
cede, Samuel. Samuel religiose indutus, di-
cit, in Israel faciet Rex Verbum. Vocatores,
etc. Vocatio David, Die tu, David,
de nepote causas. David ornatu regibus
ornamentis, dicat, Universus grex con-
versus adorabit Dominum. Vocatores, etc. Vo-
catio Osee, Aufer Osee, plebi Hebrae ca-
stitem. Osee barbatu dicat, Deus nuntiavit
de filio David in presenti. Vocatores,
etc. Vocatio Iohannis, Iohel, leva vocem cum
cæteris. Iohel diversum habens cultum, et
barbatu dicat, Effundam de Spiritu meo,
dicit Dominus. Vocatores, etc. Vocatio
Abdiel, Fac, Abdiel, præconia venturi
Salvatoris. Abdiel diversum habens cultum,
barbatu, dicat, Et in monte Syon salvatio
erit. Vocatores, etc. Vocatio Jona, De per-
sona Christi, Jona, que sunt in te mysti-
ca? Jona calvus, alba indutus, dicat, O
Judæi, hujus rei signum gemis fatuiti.
Vocatores, etc. Vocatio Michee, Ellice,
Michea, quod credat plebs. Michea diver-
sum cultum habens, barbatu, dicat, De-
scendat Dominus, cui non est terminus.
Vocatores, etc. Vocatio Naa, Naa, plebi
Judice die. Naa senex respondet, Super
montes Evangelizantia. Vocatores, etc. Vo-
catio Sophonie, Esto nobis, Sophonia. So-
phonias barbatu dicat, In medio tui, Syon,
Rex regnabit. Vocatores, etc. Vocatio Ag-
gel, Audiamus os Aggei, ut exponat. Vo-
catores, senilem vultum gerens, dicat, Venit
cunctis Gentibus Rex desideratissimus.
Vocatores, etc. Vocatio Zacharie, Veni,
Zacharia, Fili Barachie. Zacharias barba-
tu dicat, En Rex tuus venit justus, Fili
Syon. Vocatores, etc. Vocatio Ezechielis,
Profer nobis, Ezechiel, adventum. Re-
sponsio ejusdem, Per clausam janam Rex
intrabit solus. Vocatores, etc. Vocatio Ma-
luchia, Palam nobis refer, Malachia. Re-
sponsio ejusdem, Scimus, hoc dixerunt
Deum. Vocatores, etc. Vocatio Zacharie,
Patris S. Iohannis, Zacharia, os aperit. Ipse
ornatus quasi Judæus, dicat, Per viscera
dilectionis Dei misericordie. Vocatores,
etc. Vocatio Elizabeth, Illud, Elizabeth, in
medium. In persona alba quasi prægnans,
dicat, Quid est rei, quod me mei. Vocatores,
etc. Vocatio S. Iohannis Baptistæ, Da,
Baptista, ventris cista clausus. Ipse nudus
per se tenens textum, dicat, Venit talis,
solaris, ejus non sum. Vocatores, etc.
Vocatio Symeonis, Quid dixisti, Symeon,
qui in tua? Symeon senex respondet,
Dei nostri Salvatoris conspexerunt ocell.
Vocatores, etc. Vocatio Virgili, Maro,
Maro, vates Gentilium, da Christo. Vir-
gilius in juvenili habitu, bene ornatu
respondet, Ecce polo demissa solo. Vo-
catores, etc. Interim Nabuchodonosor quasi
Rex parvulus ostendens imaginem duobus ar-
matu, dicat, Huc venite, vos armati.
Tunc armati, ostendens laciniam Pueri,
dicentes, Regi gratum famulatum. Interim
ostendunt imaginem tribus pueris, dicentes,
Huic sacro simulacro. Tunc Pueri imagi-

nem responentes, dicant, Deo soli digno
colli. Hoc auditu Armati Puerus ducunt
Regi dicentes, Quia tuum stabilitum non
timet is. Tunc ostendunt Pueros Regi, di-
centes, Rex, tua salventur. Tunc Rex tra-
hentes, Ergo tales assumantur. Tunc
Armati ducentes Pueros ad fornacem, di-
centes, Reos digne jam in igne. Tunc mit-
tantur Pueri in fornacem, et accendatur. At
illi facti liberi, dicant, Benedictus es, Do-
minie Deus, etc. Rex hoc audiens admi-
rans, hoc dicat, En, quid cantant illi tres?
Armati dicunt, Deum laudant. Tunc vo-
catores dicunt Regi, Puerum cum Pueris Na-
buchodonosor. Rex fornacem ostendens,
dicat, Tres in igne positi Pueri. Vocatores,
etc. Vocatio Moyse, Tu, To, Sibylla, va-
tes illa. Sibylla coronata, et mulieris habitu
ornata, dicat, Judicii signum tellus sudore.
Vocatores, etc. Quo finito, omnes Prophete
et Ministri in pulpam cantant hos verus,
Ortum prædestinati parvo sabbati spatio.
Hoc finito, Chorus incipit ad introitum Chori
Responsorum, Confirmatum est cor Virginis.
Prophete et Ministri regentes Chorum
secundum suum ordinem incipiunt ad Glo-
siam Officium, Puer natus, Kyrie, et Mi-
stra, etc.

¶ Longe ridiculosior erat festivitas
que Bellouaci olim die 14. Januarii cele-
brabatur. Ut enim Virgineum Mariam in
Egyptum cum puero Jesu fugientem re-
presentarent, pictoribus nimum credidit
pulcherrimam eligebat puellam, que in-
stantem in signum gestans, et super asinum,
ad elegantem ornatu, sedens, ab Ec-
clesia Cathedrali ad parochiam S. Stephani
magno cum apparatu ducebatur, comitante
Clero et populo. Ad parochiam cum perve-
nisset promptissimè ille cœtus, sanctuarium
ipsum ingreditur puella, que cum asino
a parte Evangelii prope altare collocatur;
moque incipiebat Missa sollemnis
ejus Introitus, Kyrie, Gloria, Credo, etc.
hac modulatione Hunham concludebantur;
sed quod magis stupendum, Rubricæ MSS.
hujusce festi habent : In fine Missæ Sacro-
dos versus ad populum vice, Ite Missa est,
ter Hincmœdli : populus vero vice, Duo
gratias, ter respondet, Hincm, Hincm,
Hincm. Hæc agre retulimus, utpote que
theatro magis conveniant quam Ecclesiæ
sacris ceremoniis; attamen cum ab instituto
nostro non omnino abhorrent, Prossam
quodque subiectionem quam coronidis instat
inter Missarum solemniam decantabant; hæc
nobis supradictæ præter Edicta MS. co-
dex 500. annorum : unde de antiquitate
illius festi judicare licet.

Orientis partibus,
Advenit Asinus,
Pulcher et fortissimus,
Sarcinis ædificatus,
Ite, Sive Asnes, car chantes,
Belle homie religieuses,
Vous aures de loin assex
Et de l'ordon à plantes.
Leusos erat probatus,
Nisi foret claudus,
Et eum in claustris
Pungere sculus,
Ite, Sive Asnes, etc.
Ite in claustris Sichem,
Jam contritus sol Ruben,
Transiit per Jordanem.

Saliit in Bethlehem.
 Hes, Sire Asnes, etc.
 Ecce magni auribus
 Schipagis filius
 Asnes egrigius
 Astorum dominus.
 Hes, Sire Asnes, etc.
 Salta viciit binouels,
 Dams et capreols,
 Super dromedarius
 Velis Madiaues.
 Hes, Sire Asnes, etc.
 Aurum de Arabia,
 Tuns et myrrham de Saba
 Tullu in Ecclasia
 Virtus Asinaria.
 Hes, Sire Asnes, etc.
 Dum trahit vehicula
 Multa cum sarcinula,
 Illius mundibula
 Dura terit pabula.
 Hes, Sire Asnes, etc.
 Cum arisib hordeum
 Comedit et carduum;
 Trificum a pulis
 Segregit in area.
 Hes, Sire Asnes, etc.
 Amen, dicas, Asine, (*hæ genescfectetur*)
 Jam satur de gramine:
 Amen, amen iter
 Asperare veteri.
 Hes va! hes va! hes va, hes!
 Bialt Sire car altes!
 Belle bource car chonset.

Nec minori pompa decenter cultu eadem hæc festivitas Edulsi celebrabatur. Asinum vestiebant aureo panno, cuius angulos ferre nonnisi quatuor et præcipuis Canonici concedebatur; alii vero adesse tenbantur in vestitu decenti sicut in die Nativitatis; siquo tandem asinum frequenter stipatum turba solemniter riu ducebant: adeo ut quo magis hæc ridebatur viderent, eo religiosior cultu observata fuerit. Hæc abolere censuris ecclesiasticis non semel tentantur Episcopi, sed frustra, alioquin quippe delecta erat radicibus, donec supremi Senatus accessit auctoritas, qua tandem hoc festum suppressum est.

* Variis temporibus atque ceremoniis, pro diversarum ecclesiarum more, peragebatur hoc festum, ut ex prolati supra colligitur. Ubi non aderat ipsamet asina, ipsius effigies retro altare collocabatur. Ordinar. MS. eccl. Camerac. fol. 36. r., ad Dominicam Palmarum: *Asina picta remanet retro altare usque post Completorium in. Jerie.* [* Vide Haltaus. Chronol. in Dominica Palmarum, pag. 225. edit. German.]

FESTA, seu SOLEMNITATES CANDELARUM, dicuntur apud Cartusienenses solenniora festa, in quibus in sacris officis accenduntur candelæ, in Statutis antiq. ejusd. Ord. 1. part. cap. 31. §. 2. 5. cap. 3. ubi expressè recensentur, scilicet: *Natalis Dom. S. Joannis S. Stephan. Innocentium, Circumcisionis, Appartitionis, Purificationis, etc.* Mox subiungitur: *In Vespertis et Matutinis, et Missa, itemque Vespertis duæ candelæ accenduntur: et si aliquis voluerit plures accendere in prædictis præcipuis festis, ultra quatuor non accendit.* Adde cap. 41. §. 27. Statuta ejusd. Ord. ann. 1368. 1. part. cap. 2. §. 36. 37: *Moniales possunt festum xli. millium Vigiliarum solemniter ac cum Candelis, et Monachi cum Capitulo celebrare.... In festo S. Hugonis Lincolnensis, quod cum*

Candelis celebramus, etc. Adde cap. 3. Forte, quia in aliis diebus unica accenderetur. [Ejusmodi festi meminit Liber de doctrina Novitiorum Ord. Grandim. cap. 1. apud Marten. tom. 5. Anecd. col. 1846: *Quia diebus feriatis et Festis unius Candelæ, etc.*] Vide Ordinarium Præmonst. cap. 1. [In lib. de doctrina, etc. mox laudato cap. 1: *Sed in Festis duarum Candelarum vel trium, et infra octavas quæ cum duabus Candelis accendendis in Vespertis et Matutinis celebrantur.* In antiquis Constit. Ord. Vallis caulium apud eundem. tom. 4. col. 1057. festa quibus duæ candelæ accenduntur majores sunt solennitates, ut Natale Domini, Pascha, etc.]

FESTA CAPITULI, in Ordine Cartusienzi, dicuntur Sollemnitates, in quibus de consuetudine fit collatio in Capitulo Monachorum. Hæc porro sunt: *Nativitas Domini, Epiphania, Purificatio Virginis gloriosa, Annuntiatio, Resurrectio, Ascensio, Pentecoste, Nativitas S. Joann. Bapt. Festum B. Marie Magdalene, Festa Assumptionis et Nativitatis Dei Genitricis, S. Michaelis, et omnium Sanctorum, et S. Hugonis Lincolnensis.* Ita Statuta nova sub Guillelmo Rainaldo Priore 1. part. cap. 3. n. 2. *Frata, quæ Capitulum habent, in Statutis antiq. ejusd. Ord. part. 2. cap. 8. §. 10: Festum 12. lectionum non habens Capitulum, cap. 14. §. 22.*

FESTUM CARBORUM. Vide Carbo.

FESTUM KALENDARUM, FESTUM FATUORUM, FESTUM HYPODIACORUM. Vide Kalende.

FESTUM IMPERATORIS. In veteri Inquesta Mediolanensi, apud Puricellum in Basilica Ambrosiana pag. 1068. mentio fit Festi, quod celebratur annuatim pro Imperatore Federico, et filio ejus Aricco, in die Archiciriaci; ut et pag. 1071. 1072. *Processio, quæ fæbat ad honorem Domini Imperatoris Federici et filii.* Vide ibi eundem Puricellum.

FESTUM MANDIBULI, apud Will. Thorn. in Chron. ann. 1393. Gall. *Festin.* Est enim in Glossar. Lat. Gall. *Mundibulis: Manjables.* Ita porro ille: *Missa vero a præfato Priore more suo inter eos celebrata, cum Abbate ab eisdem diligenter prius requisito, Festa mandibula in popilionibus, curis et palliis deauratis Ecclesie prædictæ cooperitis.... iidem prelati pariter tenebantur.*

FESTUM MIRABILIUM, in Feste des Merveilles. Charta Petri de Sabaudia Archiepiscopi Lugdun. ann. 1312: *Nobis etiam ac successoribus nostris retinendum, appellatum Mirabilium, cohercitionem et punishmentem inobedientium et delinquentium in non faciendo debitum suum circa dictum festum, prout est apud Lugdunum aliis consuetum.* In alia Charta apud Paradinum lib. 2. Hist. Lugd. cap. 73. *Festivitas Miraculorum dicitur: Nos vero Canonici hanc censuram istius mansi ad mensam fructum in omni tempore damus, et constitimus in festivitate Miraculorum. Acta Capitularia Ecclesie Lugdun. ann. 1345. MSS. ex Camera Comput. Paris. fol. 151. v: Quæ die instante Bartholomæo de Balma Cancellario Curie secularis Lugdun. ordinaverunt (Canonici) et sibi præceperunt, quod Mirabilia faciant eridire ad diem Lunæ ante festum*

proximum Natalis S. Joannis Bapt. et quod fuerit festum illud, adhuc quæram. Lugdunenses. Tametsi non desunt, qui illud esse putant institutum ob miracula, quod accidit in Christianorum Martirum corporibus in Ararim projectis sub Sen. Imp. de quo quidem Paradinus lib. 1. cap. 32.

¶ Ut ait de origine hujus festi, certum est, id quod pio religioso animi conceptum erat, successu temporum et populari abusu in deterius collapsum esse. Quam ob rem ann. circiter 1401. hoc festum abolevisse dicitur Philippus II. Lugdun. Archiep. Vide tom. 4. Gall. Christ. col. 173.

FESTUM OLIVARUM, Dominica, n. filior, quæ Pascha præcedit. Conradus Lupercus in Frider. L: *Imperator vero ab illi potius triumpho, in Olivaram Festi Beati Ambrosii Basilica, una cum omnibus triumphalem gavistis victoria palam.* Vide Dominica Palmarum in Dominica.

AD FESTUM RIDIGERE. Burchardus Wormaciensis Episcopus in Lege familiæ: *Sic autem occurrat aufgerit, et capi non potest, quicquid habet, ad Festum redire, et proximi ejus, si incupiscat soluti, fenum pacem habeant.* Videtur legendum, ad festum.

* FESTUM REGARDI, Feste du regard, n. idem quod vulgo Entreve appellimus. Congressus, colloquium; ut a matrimonio contractus fieri solet. Lit. remis. ann. 1374. in Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 20: *Comme le jour de Notre Dame mi-nous du renierement passé sur l'auaitier, le supliex feust aler veoir la Feste du Regard, qu'il faisoit en l'hostel du prévost des marchands (de Paris) d'une sienne fille, etc.* Ex quo spectare videntur alie Lit. ann. 1430. Reg. 172. ch. 418: *Laquelle Jehanne requist à icelle femme que elle feust le dimanche ensuivant à la grant Feste d'arch Jehannette, ainsi que l'en a accoustumé faire en la ville de S. Quentin les Dames avant que on expose, Feste supra Champs.*

2. FESTUM, Curia generalis, quæ plurimum in diebus festis sollemnioribus cum conviviis publicis celebrari solebat. Unde Festum, non semel pro convivio Leni usurpat. Brompton. *Manchey.* Regi, quod ad Festum suum proprium conviviis sufficienter inveniret. Vide Nrs Conradus Upsarg. ann. 1181: *Imperator apud Moguntiam maximum Festum n. et vivum celebravit, convocatis ibidem Principibus et Baronibus totius regni.* Idem Henrico VI.: *Tempore Paschali maxime Festum nupiarum celebravit, cum multis Principibus et Baronibus in campo magis, qui vocatur Conclo legis, Willhelmus brigensis in Prefat. Historie, de Arthur Post hæc cum triumpho multiplici rebus in Britanniam, et facit eum cum solis Regibus et Principibus Festum celeberrimum, presentibus tribus Britanni Archiepiscopis. Math. Paris ann. 1111: Rex ab omnibus acclamatus, et regis tunc splendide celebravit. Hermannus Lertbeke in Chron. Comitum Schamburg. pag. 37: Cum... pro filia Regis glie, quam duxit uxorem, Festum nupiarum in Noviomago sollemniter agere,*

[¹ Annal. Victor. MSS. ad ann. 1304: *Rex fecit ibidem (in monasterio Malidumi) Festum suum in Natali Domini, ubi fuit prius fore tota nobilitas Gallicana.*] [Charta ann. 1381: *Item, quod nulla persona privata vel extraneus audiat vel presumat in Massilia vel extra de die vel de nocte facere Festum in quavis instrumentis.*] Fortunatus lib. 2. de Vita S. Martini; de Convivio Maximi lap. cui accubuit Martinus :

Certum accubui regalis Festa coletes.

FESTA CONVIVIA, in leg. 4. Cod. de Sacrif. pigan. (1. 11.) Joann. de Condato MS.: *Par tout les vendes et oies, Demener grant juie et grant Feste.*

Idem Poeta :

Poeta s'il tiennent court on Feste,
Il doit avoir mener joi boneste.

Le Roman de Garin MS. :

Sur une table o Fromont suet mengier
As hautes Festes, quasi il sa grant cort tinent.

Le Roman de Philippe de Macedoine MS. :

Carlel jor que il fu nez,
Li Amisars sa cort tesoit,
Et un grand Feste faisoit,
Li jor de sa natiuite.

Se Barons avoit assemblee.

Infra :

Tout li Baron de bonne geste
Furent mandee a cele Feste.

Le Roman de Florimont composé l'an 1188. par Béziers, ou Huison MS. :

Le jor, que Philippe li nez,
Fu li heriaus assemblee,
Li Amisars sa cort tesoit,
Et une grande Feste fesoit.

Chronicon Flandr. cap. 51 : *Le Roy de France fist un jour de Pentecoste l'une des plus grandes Festes, qui onques fut faites ou Royaume de France, et y fect semondre tous seignors Barons, etc.*

FAECRE MAGNUM FESTUM, quod nos dicimus, *Faire grande rejoissance*. Vide Epist. Lotharii Imp. editam ab Angelo de Nuce post Chron. Casin. et quae notamini in Dissert. 5. ad Joannivallum pag. 163. *Huc festissimè*, apud Vopiscum in Tacito. linc

FESTUM, pro quavis convivio, quod inde nos *Festa* dicimus. Michael Scotus lib. 4. *Missa Philosophica* cap. 9 : *Quoniam Miles habens Festum fecit Sacerdotem primo laicè.*

FESTUM FAECRE ALIQUO, Aliquem benevole excipere, *Festeggiare*, Italis; Gallis, *Faire Feste à quelqu'un*. Vincent. Belve lib. 33. cap. 39 : *Daniel et Pasclio fuere ejus Festum nobis fecerunt.* [Acta S. Cisterciensis Romane tom. 2. Martii pag. 127: *Donaus vero majus Festum facere volens cum sua devota ancilla, se fecit magis pambrosium.*] *Chronicon Flandr. cap. 102 :* *On li trova le Roy à l'Hostel de S. Pol, qui moult grand Feste lui fait.* Adde cap. 3. [¹ *Epist. notanda*, Aliquem convivio excipere. Vide Glossar. med. Graec. col. 114.]

FESTAGIUM, Jus epuli, convivium, nostris *Festage*. Arest. ann. 1346. 11. 11. in 2. a. arestor. parlant. Paris. de decanatus et capitulum Andegrensis ecclesiae essent in possessione levandi et recipiendi ab episcopo ejusdem ecclesiae...

quinque Festagia singulis annis, quinque diebus sua fratribus conjunctis anni. . . . Idem episcopus dicta Festagia in bonis clientis, et dictum O in bonis speciebus et vinis similiter, ut moris est, . . . solvere solent. Lit. remis. ann. 1475. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1444 : *Le suppliant avoit entention de tuer ung porceau et certains chevreaux, qu'il vouloit abiller pour faire le Festage de l'armement d'une sienne fille, qui estoit accouchée d'enfant.* Vide in *Festage*.

FESTA PRINCIPALIA ET MEDIOCRIA, [f. Oblationes quae in iis offerri solent.] Vide *Burjarutur*.

§ 3. FESTUM, Funus, exequiis. Epist. Petri de Condato ad Thesaurarium S. Framboudi tom. 2. Spicileg. Acher. pag. 559 : *Elegerunt autem D. Rex (S. Ludovicus) sepulturem suam apud S. Dionysium, et sepulturem filii sui Conitis Nivernensis in Ecclesia legitimi montis... ubi de ipso foret magnum Festum.*

§ 4. FESTUM, Nundinae, quae in Festis Patrimoniorum vulgo sunt, in veteri Charta. *Le Roman de Garin MS.* sub finem de Pipoio :

Die Festes fut en France le pins,
Une de Bar, deux en mist à Provins,
L'autre de Troies, le quart de Laigui,
Et trois en Flandres, la novisme au Landin,
Et la diessime li resoumeuz Laignis.

§ Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbat. fol. 28. v. : *Quand li homs est semons devant le visconte, et li rousant se Feste, d'hoit avoir respit danks à se revenue.* Feste vero, Funis species, in Stat. ann. 1445. ex leg. 170. Chartoph. reg. ch. 1 : *Item à Beaumont sur Oise aura un moeste, appelé le maistre du pont d'icellui lieu, le quel ira avandant des bateaux montans et avalans, . . . et portera certaines cordes, appellées Fistes, et autres à ce nécessaires.*

§ 5. FESTUM, Ugnitioni, est lignum illud in summitate domus, ad quod omnia dirigitur tigna, et in quo conveniunt. F y r s t, Anglo-Saxon. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Festum*, Solempnitas ou Festé de maison.] Charta Philippi Augusti anni 1285. pro Ecclesia Ferrariensis apud Morinum in Hist. Vastiniensi pag. 706 : *Propter ejusmodi quationem, omnis domus, quae unum Festum haberet, annation Ecclesie 5. solidus solvet, et si aliquem plures domos habere contingit, annis habebit pro granicia ad sex denarios de censu, etc.* Vide *Graff. Thesaur. Ling. Franc. vol. 3. col. 638.*

§ 6. FESTA, Summitas montis Vosagi in chart. ann. 854. Alsat. Diplom. tom. 1. pag. 84. *First* in chart. ann. 1315. ibid. tom. 2. pag. 109. et in alia ann. 1316. pag. 120. *First* in alia ann. 1400. ibid. pag. 307.

§ 6. FESTUM, Ecclesia, ubi solemnis statio assignata. Ordinar. eccl. Ambros. Mediol. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi col. 873 : *Sciendum est, quod in Dominicis diebus finita antiphona, quae est post Evangelium, si Festum celebratur, septimanarii velunt ad Festum. Et col. 876 : Deinde proficiuntur ad Festum cum processione, cantando canticum Letaniarum secundum diem, cui ipsa ecclesia Festi ipsius diem est... Sed cum ipsa*

ecclesiam, ubi Festum est, pervenerint, etc. Vide *Satio* 1.

§ 7. FESTUM, Processio, quae cum pompa et apparatu fit. Annal. Victor. MSS. ad ann. 1306 : *Festa facta post Ascensionem factum est Parisius maximum et sollempnissimum Festum a prelati regni et civibus Parisiensibus, qui cum maximo apparatu et cereis innumerabilibus grossis, regis presentem et fratris et baronibus regni, confluxerunt caput S. Ludovici regis in vase pretiosissimo collocatum; a monasterio S. Dionysii in Francia usque ad capellam regis Parisius.*

§ 8. FESTUM, Consecratio episcopi, quae in diebus levis magno cum populi concursu fieri solet. Reg. visitat. Odon. archiepi. Rotomag. ex Cod. reg. 1345. fol. 33. v. : *Mathias de Esary ex parte dicti theatri a nobis petit, ut ipsi electo necesse daretur domus nostras, et ad Festum suum essemus.* Ubi de consecratione episcopi Constantiensis agitur. Eodem nomine designatur etiam solemnis episcopi in thronum inductio. Lit. remis. ann. 1388. in Reg. 135. Chartoph. reg. ch. 184 : *Comme le jaur que nostre amé et feul conseiller l'evêque d'Evreux, n'agites nostre confesseur, fist sa Feste à Evreux, nous eussions esté logez en son hostiel audit Evreux, etc.* Is enim Parisius ordinatus ann. 1384, possessionem ecclesiae suae tantum adeptus est ann. 1385.

§ 9. FESTUM, Instrumentorum musicorum sonus, maxime in latine signum. Stat. Universit. Avenens. ann. 1483. pag. 21 : *Quod dictus electus (rector) teneatur re receptum, cum magistro Festi tympanorum vive aliorum instrumentorum, infulus rectoriales in ecclesia S. Salvatoris secunda die Pentecostes.*

§ 10. FESTUM, Ludus mimicus. Comput. ann. 1393. inter Prolat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 124. col. 2 : *Item jocularioribus, qui dicta die, et etiam in nocte dicta dori, fecerunt Festum in processione, et post per villam faciunt tripudium gentis, ij. scuta.*

§ 11. FESTUM, Chorea, Gall. *Danse*. Lit. remis. ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 213 : *Plures habitatores.... ducentes Festum suum, ut moris est.... annis, vocatas Nor, Festum dictorum habitantium de Valle dirupit seu delinquisset.*

§ 12. FESTUM, Actus pius, religiosus, Acta MS. Inquisit. Carcassoni. ann. 1308. fol. 51. r. : *Dixit ipsi testi si volebat ire ad tenebrum Festum cum eo apud Vicam, etc.* Id est, Celebrare.

§ FETA, Ovis, Fede vulgari Provinciae idiomate. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Fetus*, Bestia menue, comme berbis, chevres, porceizans. Instrum. Archiv. Aptensis ann. 1097 : *Si in itinere quod agere dispono in Jerusalem non defunctus fueris, duo pro gnuhnu ipsam vasculum plenum vino puro, et Fetus tres, et capris duo, et frascus unus de alveis meo. Quod fixi figo, quod dixi firmo, bisi. 40. 11 : Sicut pator regem suum paceri : in brachio suo congregabit agnos, et in sinu suo levabit, Fetas ipse parabit. Vide Feda.*

§ FESTAGIUM, Vide *Festagium* 1.

§ FETARE, Enfunter. *Fetura*, Enfunter. Glossar. ex Cod. reg. 7684. Vide *Feta*.

† **FETICA** Jusurrie, f. pro *Faticio*, Justitia reddende dilatio, vel etiam denegatio. Vide in *Fatigare* 1. Charta super negotio marcharum in regnis Frane. et Arragon. ann. 1406. ex Reg. 168. Charoph. reg. ch. 333 : *Quod si officarius requisitus facere noluerit, ex hoc solo causeatur delictum et Fetica justitie.*

† **Feturdie** vero nostris, Incuria, oscitantia, desidia; unde *Fetari*, Negligens, tardus, piger. Mirac. B. M. V. Ms. lib. 1 :

Avez part on trouver de cheas,
Ki Fetart sont et parecheus ....
Pour dire on sont Alemands ....
Car tant li desplait Fetardie,
Ne li plaist rien que Fetart die.

Guinevil. in Peregr. hum. gen. Ms. :

Non pas que je chechi te die
Pour mettre toi en Fetardie.

† **FETICUM**. Charta Balduini Episc. Noviom. pro decimis de *Arten* ann. 1049. ex Archiv. S. Eligii : *Et insuper cupiens ipse absolvi ab omni cura seculari, peti servitium de nostro Fetico sibi unius, ejus timentis impedire devotum, perdono servitium in vita sua debitum nobis, preterea duo milites in unguoque anno ad hostes Regis, et post ejus obitum heredes sui evocantur integre ad servitium. Legendum videtur Feudo vel Feodo.*

† **FETILLERUS**. Fori Aragon. lib. 9. tit. de *Divinis, sortilegiis, vide Feticillari*. Deinde, cum plures, pro suis negotiis recurrunt ad eos, qui fingunt se divinare, et ad sortilegos, ac etiam Feticilleros. Occurrit rursum infra. Ubi *Feticillari* et *Feticillari* sunt, qui phylacteris magicis utuntur, unde voces formatæ.

[* Vide supra *Focierarius*. Vide *Fetischer*.

† **FETISCHEPO**. Vide *Fetischer*.
† **FETUCCIA**. Segmentum subtile ex quacunque materia, etiam lapide aut ligno. Vox Italica notata. Locum in *Boletta*.

† **FETUTINA**. *Res fetide et sordide*, in Gloss. Sangerman. MSS. n. 501. Apud Papiam : *Fetutina, Res fetida et inquinatissima ac infidelis*. Apuleio, *Fetutina*, loca sunt sordida et fetida. [* Vide Forcellin in *Fetutina*. In Glossar. eod. reg. 7644. ut ex Placido : *Fetutinis, i. sordiditas*. (Marius sordidus) occasionibus quoque per mulieres fetum facere possunt.]

† **FEU**, pro *Feudum*, apud Acherium Spiell. tom. 8. pag. 268.

† **FEUAGIUM**. Vide infra *Fouagium* 2.
† **FEVALIS**, *FEVATARIA*, *FEVATOR*, etc. Vide in *Feudum*.

† **FEUCARE**, Stercus emittere, si tamen legendum non est *Fieutare*, a Gallico *Fier*, in Mirac. Mss. Urbani PP. V. : *Ronciens erat per totum corpus vulvis infusus, nec Feucavit nec exstant.*

† **FEUDAGIUM**, *FEUDARIUS*, *FEUDICIA*. Vide in *Feudum*.

† **FEUDATRUM**. Vide *Feudum Ignobile*.
† **FEUDICE**, Hirz, illa. Legendum puto *Feudice*. Vide in hac voce.

FEUDUM, seu *Feudicium*, Oberto lib. 2. Feudor. tit. 53. est illud, quod ex benevolentia autem ita datur, ut proprietate quantum rei immobilis beneficiarius pones dantem remanente, usufructus illius rei ita accipiente transant, ut ad eum heredesque suos masculos et feminos, si de his nominatum dictum fuit, in perpetuum maneat, ob hoc,

ut ille et sui heredes fideliter domno serviant, sive id servitium nominant, quale esse debeat, expressum sit, sive indeterminate promissum sit. Brevius Cujacius ad lib. 1. Feud. tit. 1 : *Feudum est jus in pradio alieno, in perpetuum utentis, fructu, quod pro beneficio domini datur ex lege, ut qui accipit, sibi fidem et militiam manus aliusque servitium exhibeat. Leges Alfonso part. 4. tit. 36. lege 1 : Feudo es bienhecho, que da el señor a algunt amo, por que se torna su vasallo, et le face homage de serle leal. E tomo este nombre de fe, que debe siempre guardar el vasallo al señor. Ex quibus patet, Feudum idem esse cum beneficio, de quo stat multa diximus suo loco, ac nomine tantum differre.*

Id autem sedulo notandum est, ubi de feudorum conditionibus agitur, ea que proferuntur coangustata esse intra locorum limites, de quibus sermo est; non vero de universo usu intelligenda.

Quamquam diligenter et copiose satis de feudis scriperit eruditissimus vir D. Cangius, operæ nihilominus pretium duximus, præsertim cum et si hujus materiam natura ut nec ingrata nec inutilis videatur, de ea uberius iterum dicere, atque de omni loco ea colligere que ad nostrum institutum maxime pertinerent; qua in re non aliquid opem nobis ferret Tractatus de Usu Feudorum quem nuper edidit V. Cl. D. Brussel. Atque ut a variis diversisque hujus vocis significationibus ordinarim, observandum 1°. quod hæcenus haud satis est animadvertum, *Feudum* nuda poni pro ipsa feudi servitio sive clientela, Gall. *Mouvance* : quod ita certum est ut vox, *servitium*, pro ipso feudo aliquando accepta fuerit. Admuss Bremensis lib. 4. cap. 9 : *Castra autem et Servitium ejus ubi hostibus diripiuntur sunt*. Et Helmholtz lib. 1. cap. 55 : *Comitum ejus, urbes, et Servitium Henricus de Batwade beneficio Adelberti avarentis est*. Nec alio sensu vox, *Feudum*, intelligenda videtur, ubi de concessione aut mutatione feudorum agitur, præsertim cum indicitur ipsam prædium. Id fuso probat D. Brussel Traet. cit. lib. 1. cap. 1. præcipue vero ex Charta Philippi Augusti ann. 1204. in qua feudum a terra infodata distinguitur :

*Propter hoc autem non eadem Amicia et hæreditas suis in perpetuum damus castrum S. Leodegarii in Aquilina, et totum Aquilinum in feodo et dominico. Damus etiam eadem Amicia et hæreditas vici Feodum Bardurum et de Falleso, 2°. Hoc nomine designatur et ipsius prædii servitii conditio, et vicissim quicquid ab illo feudo jure feudali tenetur. Postrema hæc significatione accipitur in Charta Ludovici Grossi ann. 1153 : *Et omnia que illis de Feodo nostro datus sunt, unde ipsi subiti sunt, jure perpetuo habenda et obtinenda concedimus*. 3°. Sumitur pro ipsa terra in feudum concessa. Ita in Arresto ann. 1153. pro Episcopo Lingonesi contra Burgundiam Ducem : *Quatenus Feodum reddat, et quicquid præterea de eo accepit*.*

Fruda ab origine personalia fuisse atque ad vitam concessa, et jure usufructuario possidenda, certum videtur. Qui usu mediante sæculo xiv. in regno Neapolitano adhuc obtinebat, ut colligitur

ex Litteris Roberti Regis Siciliæ ann. 1331. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 239. col. 1 : *De cernimus, nullum privilegium et rescriptum valere non esse aliquis vigorati aut efficere per Nos jam evincimus concessimus, exceptis concessionibus jam factis Regine consensu consorti nostre de quibuscuque bonis Feudalibus vacantibus vel vacentibus. Nam si hæreditaria fuissent, vacatura feuda indistincte non concessisset. [* Clausula perquam vulgaris in Litteris expectative feudalis generalis. Vide auctores de jur. feud. et supra *Apertio Feudi in Aperire*, 1. Omni tamen tempore feuda data sunt ad vitam, immo ad certum tempus. Apud Francos vero sensim prædetinque jure hereditario hæredibus subinde transierunt, quod labente sæculo ix. incipit : nam ex tempore a Regibus aculemle stirpis facillime feudatarius concessum est, ut beneficii sua ad posterum transmittenter, unde pro temporum facilitate deinceps feudorum proprietatem ita sibi arrogarunt, ut illa inter heredes dividerent, expedit tamen prius Principis consensu, Regium in Chron. Anno Domini Incarnationis 950. *Uti hoc nobis obit, qui permissu Regis quicquid beneficii aut præfecturarum habuit quibus hereditatem inter filios divisi*. Id antea tantus accessio apud Germanos erunt et Charta ann. 1218. qui beneficium Albalis S. Maximini Trevirensis, ablatum, ab Henrico Imperatore restituitur. Quod tamen de tota Germania dictum nolim; constet enim alicui sub Conrado I. feuda hereditario jure possideri copiose. Vide *Benjamin*, [* et Eichhorn. Hist. Jur. German. §. 364.]*

Sed non eadem fuit semper constantia feudorum conditio. In prima institutione ad solos nobiles feuda potuissent atque ab eis servos et ignobiles prohibitos fuisse vix diuini est : unde feudi honores vocantur. Sic Goffridus Vindob. lib. 5. Epist. 27 : *Deus qui permisit ut bonorem Creolensium habere*. Et Robertus de Monte ann. 1161 : *Caput antem sui Honoris, scilicet Ambasiam, tenebat de Rege Henrico*. At circa xii. sæculum etiam nobilitas et plebei homines feuda etiam nobilia possederunt, non tamen idem nobiles reputati, quamvis feudorum prærogative gauderent. Petrus de Fontaines cap. 3. n. 4 : *Pour et se les vilains a acaté un fief, et il conle, et il lieve en ton vilainage, ne l'autra il me l'avoit tu à seigneurie ke tu li fis du mota et vespres, ou tele comme tu feras, et se on dit seur son franc-fief, il ne requerra mie jout de Conle, se d' ne vout pour les seignours ki ne just pas roinnable. Mais si c'est, et si convenances sont justiciables par bu vilains, s'il n'est mie gentizhom de lignage, etc.* Sæculis xi. et xii. omnia in feudum condebantur, Grucra, teloneum, pedagiis, rotagium, apum examina, imo, si quidem dam fides, ipse, quo vivimus, etc. Cujus moris hæc aptissima videtur fuisse ratio, ut scilicet in expeditionibus bellicis, qui his temporibus frequentissime erant, plures haberent milites qui servitia militaria sibi præstare tenerentur. Eundem ob rem mediante sæculo xii. instituta sunt feoda burse seu camere, cum minimò locum nementi annua pensatio ex fisco solven-

pro prestandis iisdem servitiis assignabatur.

Beneficiorum militarium seu feudorum originem aliunde, quam a Longobardis, quorum inventores fuisse dicuntur, recte quidem opinor, accersant: cum apud Scriptores rerum Romanarum legamus data militibus ac veteranis capta ex hostibus pecunia, ea condicione, ut militaret, quae propria fuit feudorum. Atque, ut rem ab ipsis primordiis non repetamus, id potissimum firmiter locus Lampriidii, in Alexandro Severo: *Sola, quae de hostibus capta sunt, limitaneis ducibus et militibus donavit, ita ut eorum ita essent, si heredes illorum militarent.* Et alter Vopiscus in Probo: *Feterunt omnia illa, quae angustia mlevatur Isauriae loca provitis donavit: aditus, ut eorum filius anno octavo-decimo, mares duntaxat, ad militum mitterentur.*

FEU Feudorum originem et moribus Francorum rectius repetendum existimus Albovera lib. de Orig. et statu feudor. pro moribus Galliae cap. 1. Franci scilicet, aequi, rerum potius in Gallia, praedia dividere Ducibus et Militibus, idque beneficium iure suo lege fidei et servitii, priusquam Longobardi Italiam attigissent. Hoc iure Aureliano Ducl Milidunensis pagus beneficii nomine datus a Clodoveo. Aimois lib. 1. cap. 14: *Unde cum Clodoveus regnum suum usque Sequaniam, atque postmodum usque Ligerim fluvium ampliasset, Mithodum castrum eodem Aureliano cum totius Ducatus regionis iure beneficii concessit.* Et Munimolo Patrio eodem iure Machovillan apud Avenionem datam a Gundetrano Rege testatur Gregorius Turon. lib. 4. hist. cap. 45: *E. duo quidem Elredicem suam capere viam usque Machovillan Avancit territorii, quam Munimolus mutare nuncius regi accessit, ubique fixit tentoria.* Unde iam a Francici Regni cunabulis passim celebrantur Regni Leudes, sive Leodes, id est, Fideles, qui a Rege pradia tenebant suo lege fidei et servitii.

Veteres beneficium, ac proinde feudorum leges attigimus in voce *Beneficium*, quae etiam prosequitur est Gerardus Niger lib. 1. de Feudis tit. 1. ut et Fridericus I. Imp. in ea Constitutione, quam proferi Radevis lib. 4. cap. 7. et ex eo Guntherus lib. 8. Liguini.

* A Beneficio propterea *Feudum* distinguitur necesse est, qui omnia confundere noluimus. Prima voce, Romanis quoque nota, pradium significat concessum alicui sub annua praestatione et ad vitam tantum intendum; altera vero, proprietates rei alicuius designatur, etiam ad haereditem transiunt, retentis solummodo clientela et superiori dominio, cum quibusdam servitiis, maxime militaribus, ac pacto statutis. Et quidem inaudium, eo saltem intellectu, *Feudi* vocabulum ante saeculum x. unde fidei iustitia inquis habentur instrumenta instituta in suscipia legitur. Consule Murior. tom. 1. Aniq. Ital. med. aevi col. 591. ubi haec eruditè discipit.

* Ille certe legitima apud nostros vocis *Feudi* acceptio; alii nihilominus aliter eam habuerunt: nam medietate saeculo xii. et observatum est supra, Neapolitanis, et vixulo xv. Danis personalia erant feuda,

ut docet Chron. incerti Auctoris ad ann. 1240. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. Mss. pag. 124: *Ita, quod si Danis vel iure vel consuetudine uteretur Romanorum, tunc plana videbatur causa et expedita, ut fidei servarentur. Sed quomodo illud ius aut consuetudinem Romanis Feudi Donia non agnoscat, ideo concessio Gerardo patri facit, non erit realis, sed personalis. Ubi per Romanos, intellige eos omnes, quibus Feudi nomine secunda notione familiare erat.*

* Feudi autem naturam constituit apud Aequitales aliove spolia vel investitura, id est quod domino capitali propter investituram seu relevi nomine a vassallo penditur. Reg. feud. Aquit. in Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 14. v.º: *Item dixerunt quod dicta villa (de Burgo) non habet terras nec possessiones communes, secundum quod habent villae Laubardie et multae illae, quae ipsi non possunt dicere quod ipsi, scilicet universales, habent in feodum a domino regis, cum secundum nostram consuetudinem non sit Feudum, nisi sit illi spolia seu investitura.*

* Hinc data semel investitura, alius in possessionem ejusdem feodi a Domino mitti non poterat, ut solemni iudicio declaratum legimus in Charta Phil. Aug. ann. 1216. ex Chartul. Campan. Cam. Comput. Paris.: *Iudicatum est a paribus regni nostri, videlicet A. Reurni archiepiscopo, W. Lugemensi, W. Cathalaunensi, Philipo Belvacensi, Stephano Novionensi episcopis, et O. duc Burgundiae, et a multis aliis episcopis et baronibus nostris, videlicet G. Alisidunensi, R. Carnotensi, G. Silvanecensi et J. Lezovensi episcopis, et Guilhelmo comite Pontis, R. comite Dreavorum, R. comite Britanniae, G. comite S. Pauli, W. de Rapiibus senescallo Andegavensi, W. comite Juivignacensi, J. comite Belhionensi et R. comite de Alenconio, nobis audientibus et iudicantibus approbantibus, quod hominibus Erardi de Brera vel dictae Philippae de comitatu Campanie nullatenus recipere debeamus, quando Blancha comitissa et Thomas filius ejus vellet suo iure in curia nostra et prosequi: quia usus et consuetudo Francie talis est: quod ex quo aliquis scilicet est de aliquo feodo pro dominum feodi, dominus feodi non debet alium recipere in feodum de eodem feodo, quamvis ille, qui obtinuit est de feodo pro dominum feodi, vellet et portaret sit ius facere in curia domini feodi et prosequi.*

* Feudorum Normannorum enolumentum a rege, dum in ipsis custodia sunt, percipiuntur. Memor. E. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1383. fol. 41. v.º: *Per generationem consuetudinem Normanniae, si quis tenet in Feudum aliquam rem aut possessionem a domino rege seu duc Normanniae, rex vel dux iure suo habet et sibi pertinet, si casus occiderit quod cadit in garda, gardam huiusmodi et aliarum possessionum ubiqueque existentium in paribus ducatus Normanniae et a quocunque deventur, et de enolumentis exactionem debet uti et gaudere tempore dictae gardae durante.*

* A Feudis exclusas fuisse feminas haecenus ab omnibus fere receptum est, ac potissimum ratione, quod servitii ex feudis debita praestare et exsequi nequaquam

possint; nam nec in hostem pergere, nec inter iudices sedere possunt. Cur ergo ecclesiastici, quos, feuda concedebatur, qui a praelis sua professione abstinere debent? an non ille, sicut et ipsi, homines beligerantes suppeditare poterunt? Sed et pro feminis praelia militum exempla. Cum paribus Franciam in causa Roberti comitis Flandriae ann. 1315, iudicat Margherita comitissa Atrebatensis, ita et Margherita comitissa Flandrensis cum de comitatu Clarimontensi actum est. Vide infra in Par. Consule D. Bouquet tom. 1. Jur. publ. Franc. pag. 335. et seqq. Non idcirco tamen inde omnino fuisse masculorum atque feminarum ius ad feuda ex hereditate obtinenda facile putavimus. Et primo quidem, femina feudum iure hereditario non habebat, nisi masculo deficiente. Charta Wolfkeri Patav. episc. anu. 1198. apud Hansiz. tom. 1. Grmi. sac. pag. 344: *Statutum quod per omnia ipsam generationem eventus mortis non possit sufficere de hac progenie masculina totam vel singularem partem feudi praxati. Cavendum etiam quod si sexus masculinus in generatione ipsa defecerit, femine ejusdem propaginis succedendo utantur in praedictis jure sub (f. seu) titulo feodali. Nulla tamen dictarum feminarum potestatem huiusmodi participatum, nec inde actionem coarctat, quando arxus masculini iuris generis persona, licet unica, sit superstitis. Requiratur praeterea ut ejusmodi in succedendo ordinis, Charta, quae feudum instituitur, mentionem faceret. Charta Hunb. delph. ann. 1349. ex Reg. 79 Chartoph. reg. eb. 33: *Sed si Feudum huiusmodi iuratum feudi censetur habere, volumus et concedimus ex certa scientia et ex privilegio speciali, quod non obtineat quod sit donatio et infusio nova, feudum ipsum amodo inantea habeat et retineat, et habere debeat et retinere naturam totalem et conditiones antiqui feudi et potestati in quo succedat et succedere possit et debeat quatenusque liberi, haereditas sui successores ex testamento, et etiam ab intestato, mores et femine, agnati, cognati et collaterales, habiles et inhabiles, ascendentes et descendentes et legitimi multroinam ab eodem vel posteritate ipsius, secundum quod est in vera, antiquis, patris et bene conditionatis feudi de iure debitum seu de consuetudine consuetum Alia ann. 1368. in Reg. 101. ch. 101: *Quod dominus Disiderius (miles) ejusque haereditas, recognoscat a dicto domino nostro daphino. . . . castrum Montis Rignani. . . . et omnia alia praefecta sibi ex causa dictae permutationis tradita et tradenda ut homagium et in feudum francum, nobile, antiquum et bene conditionatum, quod natrum habuit fens antiquum, patris et bene conditionati, in quo succedere vellent mores et mulieres ex testamento et ab intestato, iuxta libertates gentis Delphinorum, et recognitionem ex iure facere in mutatione domini et vassalli infra tempus a iure statutum. Vide Feudum antiquum.***

* Frustra ita opponitur Charta Laurentii episc. Metens. ann. 1271. ex Reg. 3. feud. episcopat. Metens. in Bibl. reg. fol. 161. r.º, ubi haec leguntur: *Johannes Metensis episcopus nepotem suum infocudum*

dictur de eodem (comitatu Sarreptontis) et eodem episcopo defuncto, bonae memoriae Jacobus, quondam Metensis episcopus eius successor, Lovettum relictum illius nepem propriam infansisse dicitur carnaliter, sicut ille, . . . contra Alemannie et Metensis ecclesie consuetudinem, ex qua barones non succedunt aliquatenus mulieres. Ibi enim de Baronia, quae ex concessione, non vero successione possidebatur, sermo est; cuius alia erat conditio atque simplicis feodi. Et certe feuda, quae ab ecclesiis dependunt, per totum Alemanniam promiscue masculis et feminis ex suo recepto conceduntur.

* Feudum marito propter nuptias uxori donatum, ipso mortuo, ejus feudum appellatur. De quo per libitū discedunt, etiam in secundi mariti favorem, ei licitum erat, ut colligatur ex Charta ann. 1407, in Col. reg. 8387. 4. fol. 36. r: Nos Philippa uxor dudum et nuper relicta nobilis viri, domini vixit, domini Mathaei de Gornay, qui statu baronis et honore vexillit, dum in humanis agnoscit, praedictus existebat, ac Thomas Feide procurator nomine . . . desiderantes ac etiam affectantes nobidem virum domini Johannem Tiptot, cui ego supradicta Philippa ad praesens existo nutrimentaliter copulata ad honorem et statum, statum et honorem praedicti pures et consimiles per conservatione honoris, quem ego praedicta Philippa ex praefato meo marito, dum vixit, optinui, promitti et exalari, . . . honoris et status huiusmodi adipsendum gerit et ex nostra pura, libera atque spontanea voluntate ad hoc moti etiam et inductione omnis iuris talium et possessionem, cum omnibus iure et mixto imperio, et emolumentis, cetera miris ac omnibus aliis iuribus, volumus tradi et relictis liberari, tanquam bene merito, nobili viro domino Johanni Tiptot supradicto et suis haereditis imperpetuum.

* Non feudum quodvis, sed illud tantum quod a rege tenebatur, a communia servitibus liberabat: quod docet Charta commun. de Roia in Reg. 34. bis Chartoph. reg. fol. 22. v. col. 1. part. 1: *Homines qui in villa sunt oculos feudum tenentes, qui ingenios facient se, et milites non sunt, volumus et praecipimus, ut vel de communia sint vel villam vacuent, nisi Feudum de nobis tenent.*

* Fendi proinde vocabulum sub Carolo Crasso primo audivimus, pridem observatum a viris doctis: in ea scilicet Constitutione, qua edidit de Expeditione Romana circa annum 884, a Frebero, Godasto, et aliis publicata, in qua haec legitur: *Cuteumque secundum hanc legem expeditur imperatori, si ad Civium Gallorum, hoc est, in compum, qui vulgo Rungelle dicitur, domum suam non comitetur, et ibi cum militari apparatu non representetur, Feudo, praeter hos, qui cum gratia domorum suorum manserunt in conspectu nostro, obsequie spe recuperationis privetur. Eadem vox bis deinde ibidem repetitur. Verum, etsi non desint, qui Chartam hanc falsi suspectam putent, circa tamen ea tempora audiam, nempe Carolo Simplicio, Rudolpho, et Lothario Regibus regnantibus, ex veteribus Tabulis adstruit Domi-*

nicus de Prærogat. alodior. cap. 15. § 1. Charta quippe Pipini Regis pro Monasterio Egiacensi in tom. 13. Specilegii Acheriani, in qua ea vox repetitur, falsitatis notam praefert. Certe fendi honorandi nomen in Charta Lotharii I. imp. ann. 846, in Bulario Casinensi tom. 1. pag. 27. sed nemo est qui feticum esse non facile percipiat. Neque nemo perinde caret Charta alia Caroli Mag. descripta in Chronico S. Michaelis Vird. pag. 403. ubi *Fendit* vocatur. In Tabulario S. Theofredi in Velavis sub ann. 990: *Discedat de terra, quam habebant ad Feum, etc.* [* Feum est in prima editione. Vide etiam *Feum*.]

Feudorum Leges Lothario adscribit Ger-vasius Tillebericensis: *Ille, inquit, Legem feudorum primis instituit, sanciens, ut nullus Feodum aulenti videretur, seu impignorer, vel quocunque modo alienare, sine permissione majoris domini, ad quem Feodum spectare dignoscitur. Haec auctoritas constitutioni, quae futuris tantum, non praeteritis formam dabit negativam, Fredericus Imperator adhibuit haec: Nos autem ad pleniorum regum utilitatem procedentes, non solum in posterum; sed etiam omnes huiusmodi primo factis alienationibus cassamus, et in irritum ducimus, nullius temporis praescriptione impeditur.*

* Varias vocis conformationes ut *Feudus, Feundus, Feum, etc.* vide infra pag. 275. col. 3.

De vocis etymo varia vixi tradidere. Feudum a *Federe* quidam deducunt. Obertus lib. 2. tit. 4. et Joannes de Janua a *Fidelitate*, vel *Fide*: cui sententiae accedunt Cujacius, et plerique alii. Hottomannus a *Feel*, voce Germanica, quae bellum sonat, quod predia bellica quæstia militibus distribueretur. Pontanus in Chorographia Danica, a *Felde*, voce, quae Danis militum sonat: alii a *Faido*, quod est *inimicitia*. Fredericus Sandius in Praefationi ad constitutiones feudales Geliae u. 11, a voce Germanica *Fud*, vel *videt*, quod Bellum publico vel privato consilio susceptum significat: belorum namque, inquit, necessitas feuda peperit. Matthius Berneggerus in Disquisit. de Regno Hungar. § 206. contendit Feudum vocabulum esse Hunnicum, seu Hungaricum, nempe *feld*, quod significat *terram*. Etymon perinde suo more, hoc est, absonum, prodiit Goriopius Bekanus lib. 5. Hermathenae pag. 102. Denique Seldeni sententia est, quod amplecti videtur Faber Cantarellus in tractatu de Feudis, vocem *feudum* a Saxonicum ortum, formatumque ex *Feh*, et *feh* ob, movere, stipendium, h postmodum in d mutato: ni inquit, placeat haec, vel h od adijcere, quod Saxonicè etiam claudens, statum et ordinem significat, ut perinde dicatur *Feodum*, quasi *feh od ad*, vel *feh od*. id, quod statu vel ordine stipendiario possideatur. [* Hodie vulgo statum ultimam vocis partem esse *od*, Possessio. Confer *Alodis*, et *Eichhorn*. Introd. in Jus German. § 7. not. k.]

Variae autem recensentur Feudorum species, quas ordine literarum breviter attigimus. [* *Fendi* nomioe saepius donata videtur in sequentibus est officia sui ministeria, vel emolumenta iis adscripta; quod a priori

hujus vocis notione alienissimum est. Vide infra in *Feudum ministeriale*.]

* FEUDUM ABBREVIATUM, Gall. *Fef* abrégié, cujus praestations ex pacto limitatae sunt, idem quod *Restrietum* appellatur. Charta ann. 1403. ex Chartul. 31. Corb. fol. 321. v: *Le maison et tenement de Guffart est tenue de moy en Fef abrégié, à cause de ma terre de Hamel. Vide Feudum Talbotum.*

* FEUDUM ADVOCATIE seu *Avocrie*, Gall. *Avocrie*, Vide in *Advocacia*. Idem abbreviat cap. 3. quod *Feudum Castelle*. Illud enim definit quod datur pro actu vel gestione reum Domini, vel Principis, vel pro custodia arcis, vel territorii: Galatidis quippe sive Castaldus Longobardis est proprie actor. Vide *Castaldus*.

FEUDUM EPTICUM, Charta Philippi Aug. ann. 1185. pro Ferrariensi oppido, apud Morium in Hist. Vastinensi pag. 707: *Qui domum in feodo habuerit, eam ad Ecclesia Ferreriana tenebit ad censum 5. sol. Et mox: Domum vero suam de Feodo, cum alio Feodo suo, ad censum 13. denariis in villensio tenebit. Vide Feudum Burgum.*

FEUDUM ASSUEUM, seu stipendium, quod ad annum datur, pro officio, dignitate, vel quolibet ministerio, in Flea lib. 3. cap. 71. § 12. [* Vide *Feud* lib. 1. tit. 2.] De ejusmodi feudis ita consuevit Normanniae act. 157: *Dignitas et officium tenens in fests sans foud ou glebe, doit homages et non relief. Charta Henrici III. Regis Angliae apud Prynceum in Libentib. Angl. tom. 2. pag. 606: Et de Feodi solvendis illis, quibus tenentur in Carta praedicta, ad praesens providere negavimus. Alia ejusdem Regis pag. 977: Assignamus et annum Feudum 30. marcarum annuatim percipiendum ad securum nostrum, etc. Alia denique pag. 1059: Et qui Indi quosdam redditus de terris et tenementis Christianorum, tanquam perpetua debita recipere solent per monachos Christianorum, qui etiam *Fraila* dicuntur, etc. Hinc in Legibus Malcolmii III. Regis Scotiae cap. 2. 3. 4. 5. de Feodis Cancellarii, Justitiae, Camerarii, Senescalli, Constabularii, Forcomitis, etc. inscribuntur; et in Statuta Roberti III. cap. 25. est de Feodo Vicecomitis in Flea lib. 2. cap. 7. de Feodo Camerarii. Hugo de Clericis de Senescallia Franciae: *Vale servitium Feodum tunc Marescalli, et hospitale Hugonem, qui habet istud Feudum a Comite. Statutum Edwardi Regis Angliae pro officio Senescalli Vasconiae, in Regesto Constabul. Burdgal. fol. 81: *Beatus Judas percipit annuatim pro Feodo suo 150. libras dictae monetae. Infra: Item statuimus, quod sit noster Defensor Regis in diversis Patrocinariis, qui pretet et defendat juris Regis, etc. et percipiat annuatim pro Feodo suo 50. libras dictae monetae.***

Alibi: *Senescallus Vasconiae principalis facit, ordinat, et constituit per totum Regem Subsenescallus, Judices, Defensores, etc. et arbitrorum conferat Feodum et valet: Ista ordinatio superius ordinata. Feudum piferarum meminit Freherus in Origin. Feud. latius, Frodi Cambellani et Majoris, Charta Philippi Aug. ann. 1185. pro Ecclesia Ferreriana apud Morium in Hist. Vastinensi pag. 708. Bernardus Mon. in Ger-*

saetud. Clunia. MSS. cap. 9. de Custode
vini: *Et inde habet in Feodum vinum*,
quod per totum annum de vasis vinearum
allat, etc. Ut supra scribitur, i. in bene-
ficio. L'ordonnance et la manière de créer les
Chevaliers des bons, apud Edw. Bisseum:
Et le Barbe oster le baing, et tout ce qu'il
entour, aussi-bien dedans comme en dehors,
il le prendra pour son Fie. Et le chancelier
prendra pour son Fie tout les chemenens
ave tout l'arroy, etc. Occurrit ibi pluries.
Pater il Fia, Danti est solvere stipendium:
ubi idem valet ac *fevum*, feudum. Vide
Gajum ad lib. 3. de Feud. tit. 1. et
Stemurum de Verbor. significat. verbo *Feu-
dum*.

* FEUDUM ANNUM MINORALE, Reditus
annuus, qui ex officio concessio a datore
precipitur. Charta Caroli IV. imper. ann.
1336. tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab
Hontheim pag. 163. col. 1: *Volentes, si de
bonis quibuscumque regni Romani vel imperii,
tibi et ecclesiae tuae impignoris vel
aliquis, aliquibus personis Feuda Annua
Manuilla, videlicet in pondere, numero vel
mensura existant, porriguntur; ... quod tu
vel successores tui, stante dictorum bonorum
obligatione, Feuda Annua Manuilla hujus-
modi liberare et redimere valeatis, videlicet
omne marcum annuorum reddituum, pro
decem marcis usulium in pecunia nume-
rantur.*

FEUDUM ANTIQUUM, quod et *poterum*,
quibusdam dicitur, illud est, quod ab anti-
quo cuidam familie ita concessum est, ut
a masculis tantum possideretur; [Hæc fuit om-
nium feudorum ab origine conditio, quæ ad
stirpem tertiam usque Regum nostrorum
perseveravit,] nisi femine charta infœdationis
illis capias existant, [quod sæpi
initia xvi. seculi in usu esse cepit, disscere
est ex Mailhede Henrici I. Anglie Regis filia
quæ in Ducatum Normannie successit, sicut
Ekonoa in Ducatum Aquitanie,] et ad
ignatos deficiente linea primogenituro
transat, videlicet interdicta: cuiusmodi
conditionis formula exstat in Chart. quam
descripsit vir mltæ eruditionis Dion. Sal-
vagnus Bossius lib. de Usu feudor. cap.
pag. 15. *Feudum vero antiquum a paterno
derivabitur Zazius lib. de Feud. part. 2. § 7:
Antiquum enim dicitur illi, quod ab aliquo
et antecessoribus adquisitum est, qui com-
munis agnitionis linea quartum gradum
atque fuit. Si vero a patre, vel ab aliquo usque
ad quartum gradum, nempe non, proinde,
alio, proveniat, tunc Paternum appellari.
Ita etiam Baldus in § Hoc quoque, de Succes-
sione, et Cowellus. Simile est tenementum,
quod Angli, *Teneur par homage* An-
glost vocant, illud scilicet, quod quis a
domino tenet, ab antecessoribus suis pos-
sessus, a tempore, cuius non existit me-
moriam. In Littleton sect. 143. Charta
Anardi de Rosillon ann. 1342. apud V.
O. Dion. Salvagnum pag. 33: *Quod quiden-
am, ut asserunt, habet et habere debet alias
notam Paterni Feudi, nobilis, et Antiqui,
in quo per viros testamentis possint et de-
beant succedere, quicunque liberi et heredes
masculi et femine, agnati, cognati,
descendentes et ascendentes, habiles et inho-
biles de personis, et ab intestato succedere
possint et debeant in eodem omnes illi, qui**

*de jure possunt et debent in hujusmodi Feudis
successione habere.* Arestum ann. 1382:
*In feudum lignum nobile et Antiquum, et ta-
litter conditionatum, quod transferri non
possit in alias personas, nisi de cognatione
dicti Guillelmi, Charta Humberti Delphini
Viennensis 14. Maii ann. 1349. in Statutis
Delphinatus pag. 39: Omnia et singula
Feuda et retrofeuda Delphinatus præsumuntur
et intelliguntur esse Antiqua, nisi ipse
dominus Delphinus, vel successores sui,
ipsa vel aliqua ex ipsis, clare ostenderent
esse nova.* Charta Cremonensis ann. 1345:
*Et hoc de suo recto et honorabiliter Feudo Anti-
quo et Antiquissimum.*

Licet vero feudum novum sit, et de novo
concedatur, potest tamen concedi jure
feudi antiqui: et tunc naturam sumit feudi
antiqui, et illius jure regitur non tantum
in persona primi vassalli, sed etiam om-
nium descendendum. Atque ejusmodi feum-
dum doctores vulgo vocant, *Feudum ex
pacto et providentia Antiquum*, ut est apud
Thomam de Martini Tract. de Generib.
et qualitatib. feudor. Exstat in veteri Re-
gesto Cameræ Comput. Paris. Charta Ga-
lenci Comitis Virtutum ann. 1371. qua
Castrum Donati erigit in *nobile, rectum,
Antiquum, paternum et gentile Feudum*.
In alia ann. 1377: *In Gentile, paternum,
Antiquum, honorificum et perpetuum Feudum*.
Vide Ughellum tom. 2. pag. 161.
162. tom. 4. pag. 874. et Probat. Hist.
Ducum Burgund. pag. 92.

FEUDUM APERTIBILE et LIGIUM. In Vita
Baldolini Lutem. Archiepiscopi Trevirensis
lib. 3. 4. 5. 6. 7. Id est, quod, licet ad
Ecclesiam spectet, post Episcopi mortem
aperitur, id est, vacat, quomodo aperti
honores diruntur, et de quo postea electus
hominum ligum præstat. Vide *Aperire*.

* Alia est hujusve feudi notio: idem
scilicet quod infra *Feudum Reddibile*, in
Charta ann. 1329. tom. 2. Hist. Trevir.
Joan. Nic. ab Hontheim pag. 113. col. 1:
*Item domus et turris nostre in Brucke
apud Treverim, quæ sunt ligas et Aperibiles
domini nostro Treverensi contra omnem ho-
minem et ad suam voluntatem.* Alia ibid.:
*Recipi, ... a dom. Bablewino archiep. Tre-
vir. contra sui fortalicium murum Rapville
in Feudum Ligum et Aperibile sibi, quandoque
vixerit, et post eum suis successoribus et
ecclesie Treverensi, contra omnem hominem,
ad omnem ipsorum voluntatem.* Occurrit
Rursus ibid. pag. 114. col. 1. [* Vide
Haltum. Glossar. German. voce *Aufgeleg
Lehn*, col. 57. Castrum domino ad neces-
sitates belli contra quosvis apeririendum.]

* FEUDUM ARCHARGATI, Quod a vassallo
possidetur ac conditione, ut in expedi-
tionibus bellicis servitium arceat seu sa-
gittariis domino præstat. Charta Simon.
Montisfort. ann. 1211. in Reg. 30. Char-
toph. reg. ch. 136: *Facies tu et tui michi
et meis servitium tempore guerra ad unam
arcem, cum a te fuerit petium.* Alia
ann. 1314. in Reg. 52. ch. 34: *Et vero
que, ... illi arquerit tenent in dicto loco, ...
nomine urcargati, pro quibus servitium
arquerit domino regi fuerit tenentur etc.*
Charta Phil. V. ann. 1316. ex Reg. 59.
ch. 79: *Ad supplimentum Aymerici de
Podio domitici condonimi de Pyrenæis*

*vobis (senescolo Tolos.) committimus et
nominamus, quatenus quodam redditus in
dicta villa situatos, quos a quibusdam per-
sonis, quæ ipsos a nobis ad Feudum Arca-
rugi tenere dicebantur, asserit se emisse, ...
ad Feudum nobile, mediante competentis
financia, nostro nomine reducat. Feudum
archargati, ibidem non semel.*

† FEUDUM AD PLEXA ARMA vel de plexis
armis, cuius Feudarii armis omnibus et
equis instructi domino capitali servitium
præstare per 40. dies tenebantur. Hist.
Harcour. tom. 4. pag. 2172: *Mathews de
Gromoches tenet Feudum de plexis armis.*
Alia de hujusmodi Feudum ad plexa arma. Quod
ibidem sæpius occurrit.

* FEUDUM BANDORUM, Feudales seu vas-
salli qui vexillum domini in bello comi-
tatur. Instr. ann. 1385. tom. 5. Cod.
diplom. Polon. pag. 81. col. 1: *Ubi principalis
exercitus existeret, Feudo Bandorum
sive vexillo, etc.*

FEUDUM BURGENSE, sive ignobile, Zazio
part. 2. de Feudis, est, quod a minimis
valvasoribus, vel etiam a plebe, paganiis,
id est, privatis in feudum conceditur. *Fief
rural*, qui opponitur *Fief noble*, in Consuetud.
Nivernensi tit. 4. art. 27. 28. et 29.
Vide *Feudum Adfief*.

FEUDUM BURSE, Idem quod *Feudum
de Cameræ*. Ut enim *Camere* dicitur, The-
saurus Regius, ita *Bursa* pro fisco usur-
patur: atque ita Petrus de Fontanis in
Consilio a nobis edito cap. 14. § 13.
fiscum, *Burse* reddit, in Lege r. Cod. si
adversus fiscoem. (2. 36.) Regest. feci.
Campan. fol. 61. v.: *Guillelmus de Gornu
homo de 10. libr. in Bursa, Philippus de
Crespeio ligius de 30. libr. Bursæ, salva
fidelitate Regis et Comitissæ de Vermentillo*.
Fol. 64: *Domnus Bartholomæus de R-ya
homo de 40. libr. Bursæ, Fol. 110: Adom
de Bellomonte fecit homagium ligium, post
dominus suus, quos prius habebat, de
30. lib. quos habet singulis annis in nun-
diniis S. Agnelli in Bursa.* In Regesto Fe-
dorum, et Servitior. Campanie fol. 116:
Lige de 30. livres à vie en Bourse. Pas-
sim ibi. Regestum Parliamenti Paris. sign.
B. fol. 41. inter Aresta ann. 1277: *Ordina-
tum fuit, quod injungeretur Marcscollo
Companie, ut solvi faceret Feoda, quæ Mi-
lites habent in Bursa Comitatus Campanie*.
Juxta regulas Feudorum, annui redditus
quais in feudum dari possunt: quia annui
reditus computantur inter immobilia. Ita
Zazius part. 2. de Feud.

FEUDUM BURSE, sive *Bursale* appellatur
præterea Consuetudines nostræ inuiri-
pales aliquot, feudorum redditus partem
aliquam, quæ a primogenito secundoge-
nito pro eo, quod in eis habent, jure,
ex successione paternæ dantur; *Fief bursal*,
Consuetudo Genomannensis art. 283. *Fief
bourrier*, Carnotensis art. 17. ut qui ejus-
modi feuda possident, *Boursiers*. Pertin-
entis art. 77. 78. Venus Consuetudo An-
dagensis et Genomannensis part. 7. tit.
de Successionibus: *Anticus usages locuz
sont en aucunes Chastellenies, et fiefs desdits
pays, que tels gens coutumiers déparleront
bien tels aquests entre eux comme le do-
maine, Fie, ou herirage tant à fol et homage
causant, et à l'un pourroit demeurer si*

aliquid per annum et diem quiete possident, de cetero nostra concessione quiete possident. Que consuetudo ab Ecclesiasticis ad Laicos subinde transit. Hæc tamen fidei species non ubique statim recepta fuit; ad labente seculo xii. passim Cassanum pro feudo usurpanti reperitur. Charta Theobaldi anni. 1198 : *Ego Theobaldus Trecentis Comes Palatinus; notum factum tam presentibus quam futuris : Quod ex deo D. Rudolpho cognomine Planquet, villam que dicitur Feuderie quæ est prope Castellionem, in Frodo et Cassanum sibi et heredibus suis. Vide Cassanum 1.*

FEUDUM CASTRENSE, feudi species, quæ quædam pecuniæ quantitas, vel tenementum aliquo donatur, ut castrum sibi a domino cellatum custodiatur ac tueatur : Burgiblen Germanici appellatur. [Burgundum. Vide Eichhorn. Introd. in Jus Germ. § 195. *Feudum Castellionem*, in chart. ann. 1269. in Alsat. Diplom. tom. 1. pag. 460. num. 649.] ut auctor est Freherus in Origin. Palatinis. Wilschid. Nageburgense art. 7. § 4. de Romanis : *Consolantur præterea ut arces illas pro comodo inhabitantium jure aliquo communi ac locarent; acceptisque annuallibus militum ordinis viris, illas fortissimè a manibilibus præficerent, ac sub eo jure, quod Castrensæ seu Emphyteuticæ jus dicitur, sub Feudo Castrensium collocarent. Jus Feudale Saxon. cap. 37. § 5 : Feudum castri non potest Castrensium alteri conferre, etc. Chronicon Laurisshamense pag. 89 : Et partem agri dominicalis in Castrensæ beneficium distribuit. [Charta ann. 1300. apud Ludewig. tom. 3. pag. 246 : Henricus D. G. Fuldenis Ecclesiæ Abbas etc. ubi vix Philippo Domino de Morsching consanguineo nostro centum marcas denariorum Coloniam tribus fallentibus pro bono computatis, Castrensæ Feudum castri Bingenheim deprivimus in hunc modum, ut ipse Castrensium idonum sibi in dicto castro substituit, qui custodiam faceret castrum et residentiam.] Exemplum invistituræ Castrensium beneficii, ut appellatur, profert Freherus in Originibus Palatinis, lib. 1. pag. 82. quo quidam Popo de Hure a Ludovico Comite Palatino Rheni investitus, proficitur tam pro se quam pro heredibus suis, in Castro Heidebergensi *Castrale beneficium* perpetuo se deserviturum, habiturumque in eodem castro, ibi sui unum Militem continue residentem, etc. Quod quidem Feudum Popo petiit, acceptis a Comite centum marcis pignori Coloniensis ponderis. Vide Jus Sæculæ Saxon. cap. 3. § 4. cap. 29. § 12. cap. 3. § 4.*

FEUDUM CHAUDERIANUM quod sit, explicat Charta Radulphi viccomiti. Bellius. tom. 1205. ex Tabul. Major. monast. : *Cum nos monachorum de Fivonio quoddam manerium mihi deberet per manum Bartholomæi baron, videlicet quod equum qui quædam bellum incensum meum deferendum, quando nos non in exercitum, etc. Cujus Charta scriptio talis est : De Feodo Chauderianum, quod solent habere viccomites Belliarii. Vide supra Chauderia.*

FEUDUM CENSUALE, Tenura terrarum sub annuo censu infeudata. Liber

niger Scaccarii pag. 75 : *Tunc predictus Episcopus de quodam tenemento, quod tenet R. de Monasterio Feodo Censuali, scilicet de duobus hirs, unum sefavit militem. Vide infra Feudifirma.*

FEUDUM CENSUEM, de quo infra in *Feudum Honoratum*, quod ibidem sub eodem censu datur; a *Censuali* tamen videtur differre, quod honoratum simul nominatur.

FEUDA CHORALIA, Feuda Communia, jura scilicet, tenementa et alia quæ ad Chorum seu Communiam aliquis urbis vel societatis spectant. Statuta Collegii Ardacensis art. 27. apud Raimund. Duellium lib. 1. Miscell. pag. 122 : *Feudum coloni ad obligatum, et ad Feudum Choralium spectantes, ad nullam predictarum exactionum vel contributionum sint astrecti.*

FEUDUM CLAUSTRALE, Reditus, commoda ac prebentus canonicorum aliquibus ecclesiæ, idem quod *Præbenda*. Lib. sal. S. Thome Argem. fol. 19. ad ann. 1334 : *Item quoque circa adaptationem curiarum et Feudorum Claustralium, ne talibus annuæ præbendæ in posterum adaptari valeant, duximus statuendum. Ibid. fol. 37 : Specificaliter redituum pertinentium ad Feudum Claustrale, quum habet Johannes Wexelensis cantor et Petrus Falsche canonicus. . . . Primo redditus xxv. solidorum super duobus et uno virgile. . . . Item duo quartalia, unum tritici, aliud siliginis annuatim infra festa H. M. Virginitis de granario ecclesiæ S. Thome.*

FEUDUM COLUS, Gall. *Fief de quenouille*, Quod inter feminas partitur. Lit. remis. ann. 1366. in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 644 : *Cellus Michael advocat ex parte de Boven avoit dit à la dame de Gorgunlay que elle avoit dit, et que c'estoit Fief de Quenouilles qui se devoit partir.*

FEUDUM COMITALE, Idem videtur quod *Nobile* infra. Charta ann. 973. in Append. ad Marcum Hispan. col. 900 : *Ego Borellus G. D. Comes et Marchio et conjux nostra Ildgordis Comitissa. . . vindimus tali alodem nostrum proprium, qui mihi advent ad me Borel per genitorem meorum, et ad me Ledgaris per meum decemum, id est, Ecclesiæ de S. Stephani qui est in Puig de Granolers, quod tu tenes per Feudum Comitale et per fevum de castro Garbo. Epistola Silvestri II. PP. ad Sallam Episc. Urgell. ann. 1001. lib. col. 958 : *Cum Fevo et alode Comitale. In eadem Andorra omnes alodes Comitales, etc.**

FEUDUM COMMUNIALE, Prædium quod ad Communiam seu universitatem urbis vel oppidi pertinet. Charta ann. 1055. in magno Chartul. S. Vict. Massil. fol. 41 : *Petiam minorem in medio habet unum vasum et a parte aquilonis vineas de Fevo communale, a meridie terram archiepiscopalem.*

FEUDUM CONDITIONABILE, vel *CONDITIONATUM*, Certis conditionibus concessum. Charta ann. 1334. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1358 : *Honoriabilis vel Conditionabilis Feuda, retroculda, nobilitate inmodica, etc. Alia ann. 1332. in Reg. 102. ch. 103 : In Feudum frumentum et mobile, Conditionatum tamen pectis, conditionibus et conventionibus suprascriptis. Charta ann. 1341. in Reg. 4. Armoriali,*

gener. pag. 12 : *Sub ejus immediato domino et seignioria in Feudum francum, nobile et anticum, bonis conditionibus Conditionatum.* Alia Humb. dalfm. ann. 1349. in Reg. 79. Chartoph. reg. ch. 33 : *Concedimus. . . in Feudum reddere, Conditionatum modis et conditionibus infrascriptis, etc. Honag. ann. 1413. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. 13 : Confessus fuit. . . . tenens in Feudum francum, nobile et antiquum ac bone Conditionatum, etc. Adde Ordin. reg. Franc. tom. 9. pag. 40. art. 13.*

FEUDUM COQUINÆ, vel *COQUOI*, Quidquid nomine fidei ex coquina percipiendum ammittit assignabatur. Charta ann. 1230. in Chartul. S. Dion. pag. 226. col. 1 : *Petrus de Molodene. . . oblati Monasterio beati Dionysii quintam partem hereditatis viræ, . . . quam quintam partem assignavit in his, quæ percipiuntur in roquina oblati S. Dionysii, ratione Fidei Coquina, quod feudum tenebat ab eo. Alia ann. 1331. ibid. : *Dona, Emendata relicta Philippo de Gargis iudici recognovit eorum nobis, quod cum precepit in Coquina oblati S. Dionysii quoddam jura, tam in piscibus quam in arvis, quam in quibusdam aliis, ratione Feudi, quod tenebat ab eodem abbate, Froilam Coquoi, in Ch. ann. 1236. ex Chartul. Mauringiac. ch. 95.**

FEUDUM CORPORALE, Gallice *Fief de corps*, Quo vasallus debita servitia per seipsum Dominum capituli præstare teneatur. Vide Assisias Hierosol. cap. 156. *Feudum Corporale* præterea dicitur illud quod in terris aliquæ domus positum est, ad discribendam eorum quæ *hæcorporali* vocant, quod sine tenemento sint.

FEUDUM IN CURIA, seu in *Corte* dicitur, cum dominus castri vel villæ, certam partem vel ex Camera territorii sui, aut ex teloneis, vel ex villa aliqui infudat, quod minus sit parte alia, quæ remansit. Vide Rosentalium cap. 2. § 40.

FEUDUM EXTRA CURIAM est, quando dominus castri, vel villæ, jurisdictionem quidem et districtum in villa vel castro cum modica aliqua possessione habet, quam aliter infudat, quam ceteræ possessiones aliorum sint propriæ. Ita Læzius part. 11. de Feud. § 1. ubi fusius rem explanat.

FEUDUM EXTRA CURIAM, dicitur illud quod pendet ad alium Dominum extra metas jurisdictionis sui. Baro de Beneficiis lib. 1. cap. 9. [Vide Petrii librum de Jur. feud. § 3. not. d. Dicitur extra non laudantur.]

FEUDUM DANGERI, Nostris *Fief de danger*, in Conductu. Trecenti art. 37. Calvimontensi art. 56. Barreusi art. 1. etc. sic appellatum, quod quis auditurus periculum imminet, nisi mature hominum et fidelitatem exhibuerit vasallus, vel si in, inconsulto domino, seu nondum præstito hominio, feudi sui possessionem adeat. Constitutio Frederici I. Imp. apud Radevicum lib. 4. cap. 47 : *Si quis infidelitatem major 14. annis sua incurat vel negligentia per unum et diem avertit, quod fructus inventurum a primo domino non prius, transacto hoc spatio Feudum omittit. Vide Dangerium.*

FEUDUM DECIMALIA, Emolumentum,

quod ex fractura decima percipitur, jus decime. Charta ann. 1217. ex Chartul. eccl. Glasg. Cod. reg. 5540. fol. 92. v.º: *Pensionem pensionarius curam dicitur gerere animarum, pensionem recipientem perpetuum annuatim ius, marcarum usualis monachi regni Scotie, ... cum Feo decimo loco in infrafracturam, videlicet de Marry, de Torres, etc.*

¶ FEUDUM DOMINIUM. Idem forte quod Capitane, vel quod Gall. ditier. *Chief lieu d'une Seigneurie*, a quo alia fonda etiam nobilia dependent. Littere Johannis de Britannia ann. 1231. apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. pag. 1636: *Insuper nos et heredes nostri non poterimus aliquo modo accrescere nos in aliquo Feodo dicti P'comonies (de Rohan) vel heredium suorum Dominos, vel gentis, vel in retrofudo.*

FEUDUM ECCLESIASTICUM, inquit Zasius part. 2. de Feud. dicitur triplici respectu, 1. quod ab Ecclesia data, 2. quod ab ea recipitur, 3. quod datur et recipitur a Clerico, licet non tanquam ab Ecclesia. Feudum istiusmodi opponitur Feudum seculare. Brevius, feudum Ecclesiasticum est, quod ab Ecclesiasticis et Ecclesiis possidetur. Ita accipitur in Regiam Majest. lib. 3. cap. 25. §. 1. 3. cap. 34. 1.º Adde Glanvill lib. 13. cap. 23. sqq. Tabul. Conchensis Abbatis in Ruthenis Ch. 483: *Et accepit Sacerdos Feudum de Ecclesia de manu Abbatis, etc.* In Concilio Claromontano ann. 1055. vetatur Presbyter effici homo Laici: *Sed si Feudum a Laico Sacerdos tenuerit, quod ad Ecclesiam non pertinet, istum faciat et solvatur, quod securus sit. Homagium vero pro dignitatibus Ecclesiasticis, ... De cetero, Episcopo factum legitimum apud Locatini, in Hist. Bellouac. lib. 1. pag. 338. Tabular. S. Cyrii Niverni: Feoda Dom. Episcopi Nivernensis, pertinentia ad Dominum Nivernensem. Et primo Feoda Ecclesie Nivern. Decanus Nivern. Archidiaconus Nivern. Thesaurarius, Cantor, etc. Regestum Feodorum et servitiorum fol. 141. in Camera Comput. Parisiens. : *Henri de Culant Clericus de S. Estienne de Trois, Lige de la Chelerie de l'Eglise de S. Estienne. Fol. 167: Le tresorier de S. Kyriace de Provins maître Guilleaume Fasco Lige de la Tresorerie a lui donnee l'an 1258.**

¶ Porro a feudis Ecclesiasticis, ut observat Alesseca cap. 4. alia sunt libera que nec censum nec servitium militare debent, sed tantum obsequium precum pro salute Principis. Horum meminit Helgandus in Vita Roberti: *Proterea Patri Benedicto et suis piscatoribus Ligeriti fluminis benignissimus adhibuit, scripto firmavit, ex his nihil aliud quam intercessionis illius quævisit suffragia. Ingulphus in Chron. Croylandensi ubi de Bertholpo Rege Mercuriorum: Ennascipio ab omni debitu Regis, et omnis alterius Domini, et hominis, ejusque fuerit dignitas, excellentia vel honoris, ut nihil a modo de auri vestri Monasterii Croyland Monachi literatis et Laicis, servis aut tenentibus vestris exigere poterunt, præter orationes vestras aut beneficii spiritualia. Alia vero non libera, que præstant militiam et censum. Que quidem notiora sunt quam ut probatione indigent. Nemo quippe horum temporum historiam vel*

leviter attigit qui Episcopos et Abbates glebas eius obviari non habuerit quam insulatos. Sed abs re non fuerit observare hanc Ecclesiasticorum Feudorum servitutem in Angliam a Guillelmo Conquestore invectam fuisse, ut testis est Matthæus Paris sub ann. 1070: *Rex Willelmus... Episcopos quoque et Abbates omnes que Barones tenebant, et eatenus ab omni servitute seculari libertatem habuerant, sub servitute statuit militari, innotulans singulis Episcopos et Abbates pro voluntate sua, quod milites sibi et successoribus suis hostilitatis tempore vultu a singulis exhiberi.*

¶ FEUDUM ELEEMOSINARIUM. Idem quod Ecclesiasticum, scilicet quod ab Ecclesia tenetur. Vide Eleemosynæ Libera et Eleemosynæ para in Eleemosynæ, 2.

¶ FEUDUM EPISCOPALE. Prædium quod ab Episcopo iure beneficii possidendum Laico conceditur. Charta ann. 1125. inter Probat. Hist. Monorenc. pag. 37: *Ego Gilbertus Dei gratia Parisiensis Episcopus... Ecclesiam et altare B. Marie de Moncellis, Monasterio B. Martini de Pontisara concessit, annuente Burcardo de Montemorencio, qui cum de Episcopali Feodo possidebat.*

¶ FEUDUM EQUORUM A SACRIS. Cujus possessor tenetur equum commodare sacris ferendis aptum patriarche Aquilejensi, quoties proficisceretur ad imperatoris curiam, in Tract. de Feud. quæst. eccl. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 651.

FEUDIFIRMA, vel FEUD. FIRMA, est tenura terrarum, vel tenementorum alio et hereditibus concessa pro annuo redditu, qui tenentiam, vel ad minus quartam vice estimationis æquat, absque aliis servitiis, quam que in Charta concessionis, seu scilicetamento exprimuntur. [Et quidem interdum ex lege concedebatur ut servitia militaria præstaret. Charta Henrici Regis Angliæ ann. 1155: *Si aliquis tenet de nobis per Feodifirmam vel socagium, vel burgagium, et de aliquo tenet per servitium militare, nos non habebimus custodiam hereditis, nec terræ suæ que est de Feodo alterius, occasione illius Feodifirmæ, vel socagii, vel burgagii, nisi ipsa Feodifirma debeat servitium militare.] Hujus autem tenuræ conditio talis est, ut si tenens per biennium redditum suum detineat, tum dominus, seu feoffator, actionem ad terras sibi et hereditibus suis recuperandas habeat. Ita Britton. pag. 164. Cowellus lib. 2. Instit. tit. 2. §. 16. tit. 4. §. 1. lib. 3. tit. 25. §. 2. et Bastallus verbo *Fefferme*. Idque Firmum in feudo tenent, et homagium inde fecerit, sive in eo manens sit, vel non sit, et eum diligit, satisfaciat domui suo in curia sua, vel in curia domini, de quo ipsum Feodum est. Charta alia Henrici Regis Angl. tom. 1. Monastici Angl. pag. 106: *Et quoddam prout... in Feodifirma perpetuo habendum pro 30. solidis redditus unguiculi anno, etc.* Et pag. 112: *Concessit... dimidium gurgitis de Dany ad Feodum Firmum in esgamentum, etc.* Mall. Paris. ann. 1250: *Portem suam in sals... pro magna summa pecunie ut sibi in vitiis provideret, ad Feodifirmam dimisit.* Charta Philippi Pulcri ann. 1314. in Reg. Chartophy-*

lieii Regii 49. Ch. 190: *Nous faisons à savoir, etc. que comme Pierres Sires de Chembly tenait à Fefferme de nous nos manoirs de Monfort sur Bille... lesquels manoirs les Pierre de Chembly nostre Chambellan, tenait à ferme de nous pour ladite somme, etc. by quitoins pour toujours ladite pension, qu'il nous payoit par lesdits manoirs, etc.* Habitu perfolia dationis ad manufirmam in libro Anglico *Justice of peace* pag. 147. et apud Willelmum Thori sub ann. 1206. Vide eundem ann. 1283. pag. 1935.

¶ Feodifirma alio sensu accipienda videtur, cum in Chartis donationum que Ecclesiis Monasteriis fiunt, occurrit; neque enim in conditionibus mox a D. Gangio recensitis Viris Ecclesiasticis tribui potuisse arbitrar. Itaque tunc Feodifirma idem fortassis quod Feudum perpetuum, vel potius quod tunc dicebatur *Manufirma, Manufirme*. Charta Episcopi Wigornensis ann. 1177. apud Malas Formul. Angl. pag. 2: *Walterius filius Willelmi de Stow, concessit donationem quam pater ejus Willelmus dedit Monasterio S. Marie de Bockleyn, scilicet totam terram de Osmegry cum omnibus que ad eam pertinent, cum omni libertate hanc ejusdem terre, in Feodifirma.*

¶ FEUDIFIRMARIUS. Leges Burgorum Scoticorum cap. 138: *Feudifirmarius non potest firmitatem facere de aliqua terra, nisi ubi tenet domino capitali, et ipse faciet illam firmitatem, etc.*

¶ FEUDUM FIRMA, Prædium, aliunde in perpetuum, si ad Ecclesiam, vel ad multos annos, si laicis, concessum ubi annua prestantio vel servitio. Clari p. capit. Carnot. ann. 1375 in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 299: *Item supra annis decem decem pontem sancti Petri, que tenet in feodali firma seu Feodo Firmo Johannes de saint Lennart, viginti blot Turon. ad duos terminos excoarari.* Arist. ann. 1384. ex Cod. reg. 9822. 2. fol. 128. v.º: *Fuit allegata consuetudo in Normannia, quod quandoque aliquis ab alio recipit aliquod ad Feudum firmum, et est modus loquendi ad Feum firme in Gallico, et ipse facit et solvit aliquam redemptionem, etc.* Vide Feodifirma.

¶ FEUDUM FIRMA, Eadem notio, Charta Caroli VII ann. 1433. in Reg. Compt. Paris. alias Bitur. fol. 69. r.º: *Ad nostri notitiam devenit inclita moneta Ludovicum regem predecessorem nostrum, sub anno Domini 1264, religiosi abbatem convenit (S. Mich. in periculo maris) Feodalem Firmam tradidisse terram S. Iohannis de Thoma, etc. Fefferme, in 12. Phil. VI. ann. 1331. ex Bibl. reg. Firmat Feodales, in Consue. Norm. part. 1. cap. 27. ex Cod. reg. 4651.*

¶ FEUDATA FIRMA dicitur etiam, ex de concessionis ad vitam agitur. Invenit Chart. reg. ann. 1485. fol. 66. v.º: *Procurator inter regem et Blanchum ducem Arvelensem, per quem rex eunoribus tenere, vita comite, Feudata Firmitas Cadomi, vicecomitis Algis, et strorum de Broya comitis Roberti et de Cagno, que quidem post decessum dicitur esse reverteretur ad coronam. De 1376.*

* **FEUDUM FLAMINGORUM.** Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 31. r.^o : *Die 15. Nov. 1382 expeditum fuit pro religiosis de Billes Paris. quod terminum duorum annorum sibi per regem concessum, incepit 15. Sept. 1382, super suffragencia tenendi quodam feodum, nuncupatum Feodum Flamingorum in villa Paris. situatum. Feudum ad Flamingos, in Lit. admort. ann. 1381. vulgo *seuf aux Flamans*, a religiosis, qui *Billes* nuncupantur, eodem anno, permutatione inter ipsos et Guill. de Hingest facta, acquiritur.*

FEUDUM FORINSEUM. in Fleta lib. 3. cap. 14. § 1. videtur appellari stipendium, quod a *Thesaurario Garleproke* Regie aliis, quam ex domo et hospitio Regis præstatur et exsolvit ex fisco Regio : qui opponitur *Feudum in curte domini*, de quo Oberlus lib. 1. tit. 2.

FEUDUM FRANCUM illud dicitur, in quo ususallus ad servitium non tenetur, fidem tantum domino servare debet, eoque nomine hominibus obnoxius est. [* Feud. lib. 2. tit. 144.] Hæc Zazius lib. de Feudis part. 2. § 11. et Rosenthal lib. de Feud. cap. 2. § 33. Ita in libello de Recuperatione Terræ Sanctæ, circa finem, *Francus Feudum* dicuntur, *que speciali servitio non sunt onerata.* Velut Consuetudo Normannie MS. 1. parte sect. 3. cap. 9 : *Nous apelon France Feus, quant aucun tient franchement son fief, et tous ses sousmis l'en font les servir, qui appartient à icelle franchise.* Tabularium Tutelense ano. 1265 : *Ut omnia teneant ab Abbate et successoribus in Francum Feodum sive allodium, ut pro his homagium francum nobis Abbati et successoribus nostris, amplius facere teneantur.* Charta Raymundi de Baux, cogn. Junioris ano. 1274. mens. Febr. quæ profitetur, tenere se a Bertrando de Chahensis Episcopo S. Pauli Trivastin. Castellæ Suze et Bivordone in *Feudum Francum et gentile*. Rex addit : *Item fuit concessum, quod quæ adinmandus de Bauxio et ejus hæredes eruper in mutatione domini vel vassalli remaneret facere homagium legimum flexis genibus, et jurare fidelitatem cum illis articulis qui in dicto juramento continentur, videlicet dictis Episcopis et successoribus possint suum vassallum et hominem mittere, in signum domini et recognitionis dicti Castri, sen in feoditio, etc.* Charta anno. 1306. in Regesto Philippi Pulcri Reg. Franc. anno. 1295. Tabularii Regii num. 165 : *Predicta vero omnia idem D. Bertrandus et ejus successores vassalati a D. Rege et ejus successoribus possident Francie in Feodum Francum et honoratum sub homagio ligio et fidelitatis juramento.* Videtur tamen exorta fuisse ejusmodi *Feuda Francæ* et honorata a reditione castorum ; quod potissimum colligitur ex homagio Guillelmi filii Ducissæ Mathildis lum. Montispessulani mens. Martii anno. 1189. Raimondo Comiti Tolosano et Mercatoris facti : *Quæ omnia habeo et teneo de et ad Feodum Francum et honoratum, ne quod nullum supradictorum castorum vel villarum illi vel tuis, nec alieui Comiti velor reddere tenero.* Vide *Feudum Honoratum*.

* **FEUDUM FRANCUM**, dictum etiam

CLAUDE GLOSS. — T. III.]

illud, quod censui erat obnoxium ; *francum*, ut opinor, nuncupatum, quod ab homine franco seu libere conditionis, licet non nobili, possideretur. Charta ann. 1300. ex Tabul. Flamar. : *Ego Geraldus la Folsosa confiteor me tenere et habere in Feodum Francum a Bernardo Bermundis domino quoddam nemus . . . situm in parrochia de Conco (Petragor.) . . . sub censu annuo curtis francam ad mensuram Montibus, et sub censu tenentium pertinentie rursus unius (cartulis) francam censu annuo seu redditus. Ego dictus Geraldus promitto . . . eidem domino . . . soluturum me . . . annis singulis in festo beati Michaelis perpetuo annuatim, et acceptamentum, ut est muris, in dominorum mutationibus et hereditum. Item promitto ego me . . . eidem domino dictum terram supra censum fortiori ac potentiori, nec etiam positurum in superioribus vel nobilioribus manibus eisdem, nec specialiter in manu aliquis gubernatoris sive rectoris quicumque, excepto nisi de licentia, de consensu expresso ejusdem domini.*

FEUDUM FRANCUM, in Consuetud. municip. Vianæ in diocesi Agianensi, in Regesto Consuetud. Burdeg. fol. 53 : *Possunt vendere vel infeodare, aut res suas immobiles dare, excepto Feodo Franci Militari, quod emere vel recipere non possunt sine licentia Regis Angliæ. Quæ totidem verbis habentur in Consuet. Valentini in ead. diocesi fol. 141. In Regesto Homagiorum Aquitanie, Fitisil Seron proficitur, se tenere a Rege Angliæ Duce Ayoitaniz in Feodum Francale rectoris Ducatus duns partes vine, que est in Parochia, etc. In eodem Regesto fol. 11 : *Dixerunt se esse homines ligii et Francos dicti Domini Regis. Atque hoc feudum Francale aliud non videtur ab eo, quod Feudum Francum, id est, nobile, et quod a viris ignobilibus teneri et possideri non potest.**

* Charta ann. 1320. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 246 : *Item in Feudis Francalibus (l. francalibus) extinguitis valere ratione alia justitiarum, in redditu annuo tresdecim libras, tres solidos Turon. Alia anno. 1326. ex Reg. 64. ch. 400 : *Item Feuda nobilia et francalia, justiciabilia, existentia sub jurisdictione Auringuesii, etc.**

FEUDUM FURCALE, Cui *Furca*, seu superioris justitiæ jus competit. Charta R. Abbat. Caroleusis ann. 1308. ex Regesto 2. Philippi Pulcri Regis Franc. in Tabul. Regio. d. 11 : *Item quod habitantes in dicta bastidia possint emere et recipere ad censum vel in domo a quacunque persona volente vendere vel infeodare, aut res suas immobiles dare, excepto Feodo Furcali et Militari, quod emere vel recipere non possint, nisi de nostro vel successorum nostrorum processerit voluntate.* Vide *Furca*.

FEUDUM FUTURUM, aut de *FUTURO*, dicitur illud, de quo quis ioculaturum se mortem possessoris. Nam Dominus potest duobus solum *Feudum* conferre, uno possessionem, et alteri expectationem, quæ dicitur *Convento*, si moritur absque hærede feudali possessoris, qui quidem dicitur *Infeudatus de futuro*, in Jure feudali Saxonom cap. 7. §. 29. 30. et 37.

FEUDUM GARDIE, quod alias *Annale* vocat Zazius art. 2. de Feud. qui opponitur *Perpetuum*, ut sunt omnia feuda : cum scilicet custodia castri, domus, etc. mercede sine nomine conceditur. Auctor Brevevici : *Guardia, Feuda sunt, quæ constituntur aliquibus propter custodiam rei domini constitutis : Guardio dicitur ille, cui talis custodia est commissa.* Vide Rosenthal. lib. de Feud. cap. 2. § 32. [* Feud. lib. 1. tit. 2. Alia notione *Feudum Gardie* vel custodia est quod Galli dicebant *Garde noble*, Tulela usufructuaria species. Vide *Warda*.]

* **FEUDUM GASTALDIE**. Vide *Feudum Advocatæ*.

* **FEUDUM GENTILE**, Quod ab ingenio tantum teneri potest. Libert. Podii Mirolini ann. 1370. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 103 : *Item pariter concedimus . . . quod quacunque persona . . . dicti loci burgensis obitus, Feoda Gentilia ac redditus usque ad summam trecentarum librarum reddituum acquirere possit.* Charta anno. 1309. in Reg. 13. ch. 175 : *Comme Simon Piquois ait acquis ex seif gentili, etc.* Infra, *seif noble* appellatur. Vide *Feudum nobile* et *Feudum rectum*.

* **FEUDUM DE GUERRIS**, Quod propter servitium militare conceditur. Reg. S. Justi in Cam. Comput. Paris. fol. 113. r.^o : *Undecim soldati et dimidius censuales, Feodum de Guerris.*

* **FEUDUM HABITATIE**, in Tract. de Feudis eccl. Aquilej. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 648 : *Tenebatur se feudum, qui assignatum fuerat, inhabitare.* Est enim ab inhabitando deductum. Quod si edificis nudum contigisset, aut inhabitabile ruina postea representasset, a fundaments debet instaurare vel collapsa reparare, ut *Habitantia* *Feudum* suas viginti sedes cum conjugis et liberis pro vocibus proprietate retinere honestissime possit.

* **FEUDA HEREDITARIA**, ubi ordines successiones juxta civilis juris normam statuuntur. Vide Feud. lib. 2. tit. 48. et Patz. de Feud. jur. § 105.

* **FEUDUM DE HARO**, Cui scilicet clamoris de Haro cognitio aut jurisdictio, vel, ut apertius dicam, qui superioris justitiæ jus competit. Chartularium Gemmet. tom. 1. pag. 32 : *Nous avons ou dit liea (de Morville) . . . deux demy fiefs de Haro et deux de Liege.*

* **FEUDUM HOMAGIALE**, Cujus possessor homagium debet : non omnia quippe feuda homagium præstabant, ut videre est infra in *Feudum Militare*. *Homagialia* vel conditionabilia *Feuda* nota sunt in Charta ann. 1336. ex Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1358. Alia anno. 1350. in Cod. reg. 9861. 2. fol. 41. v.^o : *Rogantes . . . quatenus bona, quæ prædictis quondam Johannes de Berghem, nomine feodali, a nobis possidebat, præfatio Wernhero nato suo in Feodum Homagiale . . . conferre dignemini.* [* Adde Hultsch. Glossar. German. voce *Huld-Lehn*, col. 968.]

* **FEUDUM HONORABILE**, Idem quod *Infra Honoratum*. Instrum. ann. 1336. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 559 : *Ipse dominus Regi et successoribus suis Boemie Regibus, ab eoque domino Rege per*

asculum inter nos hinc inde præbatur et reassumptione fidei, ipsum Ducatum nostrum cum terris et pertinentiis ipsius in Feudum Honorabile recipimus, pariter et habemus, decernentes, etc. [Vide Haultius. Glossar. German. voce *Ehren-Lehn*, col. 270.]

¶ FEUDUM HONORARIUM, Eadem notione. Charta ann. 1205, apud Gallandum: Ego Petrus Dei gratia Rex Aragon. Comes Barcinon. Dominus villæ Montispessulani et Marie Regine uxoris mee nomine do tibi Poncio Petro et successoribus tuis in Feudum Honorarium totum medietatem castri de Ropimono.

¶ FEUDUM HONORATUM, nulli servitio obnoxium: proinde idem, quod *Francum*. Pactum initum inter Petrum Regem Aragon. et Jacobum Regem Majoricarum super Regno Majoricar. 13. Kal. Febr. 1278: Nos Jacobus... recipimus a vobis D. Petro Regis Aragonum fratre nostro et successoribus vestris Regib. Arag. in Feudum Honoratum sine omni servitio... totum prædictum regnum Majoricarum, etc. Homagium factum a Guillelmo filio Mathildis, Ducissæ D. Montispessulani Raimundo Comiti Melgorii, mense Mart. ann. 1189: *Quæ omnia habeo et teneo de te ad Feudum francum et honoratum, ita quod nullum superdictorum castrorum vel villarum tibi vel tuis, nec alium Comiti Melgorii reddere tenor.* Et infra: Et hæc omnia habeo et teneo a te D. Raymundo Comite Melgorii ad Feudum francum et Honoratum, pro quibus omnibus præscriptis facio vobis hominum et fidelitatem. Charta Bertrandi D. Castri de Paris in Comitatu Ruthemsi, 3. Non. Mart. ann. 1275: *Recognosco...* vobis D. Henrico Comiti Ruthemsi... me tenere... in Feudum francum et Honoratum et nomine Feudi Honorati, ad fidelitatem tamen et homagium, omne ego quod possideo... in dicto Castro de Paris. Alia Raimundi Comitis Tolosani ann. 1242. In Regesto Tolos. Et pro hac donatione sive quæstione Dominus Comes prædictus pro se et hæreditas sua donavit in librum et Honoratum Feudum villam nomine *Bessiam* in Ruthemensi diocesi... ad omnem eorum voluntatem in perpetuum faciendum: ita tamen quod prædictus Gaillardus et Domestica ejus uxore et heredes eorum sint pro Feudo prædicto homines et Milites prædicti Comitis, quibus additur etiam hominum. Alia Guillelmi, filii Mathildis Ducissæ, D. Montispessulani ann. 1185. Jun.: Hæc omnia prædicta dono, laudo, trado et concedo in perpetuum tibi et tuis ad Feudum Honoratum, et tui Raymundus Aerardus et heredes et successores tui, qui hoc Feudum tenebant, factis tibi et hæreditas tuis nostrarum heredes Feudi hominum et servitium. Exstat Charta B. Episcopi Magalonensis, Domini et Comitis Melgoriensis, qua datur in Feudum Honoratum et censuratum 4. denarii de 10. denariis, quos ratione dicti Comitis percipiebat, Jacobo Regi Arag. Dominio Montispessulani. Adde Histor. Bertharn. lib. 8. cap. 27. n. 10. et Gauciellum in Episcopio Magalon. cap. 244. 269. Ejusmodi etiam feuda, que in relictis ferrum lanceæ, sparverium, autentum, chirothecæ, et similia præstare tenebant, *Fiu Hondrat*, seu *Feuda Honorata*, vel

Honoris, vocant Fori Beneharnenses tit. 1. art. 27.

¶ FEUDUM tamen honoris ab honorato seu honorario distinctum fuisse in Aragonia scribit Gallandus in Tract. MS. de Feudis, illudque assignat discrimen, quod *feudum honoris* ea conditione daretur, ut ex redditibus castri seu villæ, milites ad ipsius castri defensionem necessarios aleret feudatarius; *feudum vero honorarium* sub fide tantum et hominio possideretur. Idem itaque Gallandus *feudum honoris*, quod aliis *feudum soldatæ*.

¶ Utcumque sit, certum videtur *feudum honoratum* non ubique ab omnibus servitiis exempta fuisse; in Charta enim ann. 1298. feudatarius manumittitur dicitur ab omni vinculo servituti atque homini sine homagii quod ratione Feudi honorati facere tenebatur; sed præstat Chartam ipsam legere quam invenies voce *Manumissio* ad fin. Famd. vocem, etc.

¶ FEUDUM HONORILE est, quod a manerio aliquo dependens, rusticis et hæreditibus eorum ob servitium aliquod ignobili conceditur, et Lilerum teneamentum vulgo appellatur. Cowellus lib. 2. tit. 2. § 8. Vide *Feudum Burgense*, et *Servitium*.

¶ FEUDUM IMMEDIATUM, Quod a capitali Domino immediate tenebatur; *Feudum Mediatum*, quod aliter *Retofeudum* dicitur, Transmissio inter Philippum Palæm Franc. Reg. et Episcop. et Capitul. Eccl. Vivar. ann. 1307: Et de his, que ab eis, vel ab altero eorumdem tenebantur in Feudum mediatum, vel immediatum, etc.

¶ FEUDUM INTERALE, Integrum, non divisum. *Fies enteris*, in Stabul. S. Ludov. cap. 8. tom. 1. Ordinat. reg. Franc. pag. 115. Charta ann. 1363. in Reg. B. Chartoph. reg. ch. 30: *Feudum integrale*, quod dicti conjuges tenebant non eodem domino bailium habente, eratque dictus scutifer homo ligatus et feudalis ipsius domini bailium habentis ad causam dicti bailii de feudo subproducto.

¶ FEUDUM INTERVNUM, in Consuetudine Castellii novi in Thimario art. 10. et 21. et Carnotensi art. 15. dicitur illud, quod ratione ejus servitii valet 60. solidos de *rocheto*.

¶ FEUDUM JONABILE, vel REDDIBILE, Ultramontanis præsertim notum: Est, inquit Jacobinus de S. Georgio de Feudis n. 29. pro quo juratur fidelitas Domino. Non jurabile, quando conceditur eo pacto, ut fidelitas non juretur. Vide Boissius de Usu Feud. cap. 4. Instr. ann. 1325. tom. 2. Hist. Dalph. cap. 204. col. 2. quo Johannes Comes Forensis pro pluribus castris et feudis se hominem ligum de Dalphino constituit: Item castrum de Cussico cum ipsius castri manerimento... quod castrum foret ab ipso Comite Forensi jurabile et reddibile Johannes de Moyz Dom. de Cussico. Ibid. non semel occurrit. Aliam hujusmodi appellatam causam nobis aperit doctissimus D. de Luciere in Gloss. Juris Galliæ: ea scilicet potissimum ratione ejusmodi feudum jurabile dictum fuisse quod, quemadmodum vassallus feudatum castrum domino capitali reddidit, se, cum ei liberaret, sacramento suo polliceretur; ita idem castrum vassallo restitutum se,

cum eo ad suum commodum usus fuisset, jurabat capitalis dominus. Id. probat et Charta ann. 1297. quam consule, si lubet, ad vocem *Reddibile*.

¶ Testam. Hugon. ducis Burg. ann. 1314. ex Cod. reg. 9684. 2. fol. 157. r.: *Se nous morons sans heirs de nostre cour, nous laissons et quittons à nostre ami et foial cousin monseigneur Odart, seigneur de Montagu, la jurableté et reddableté du chastel de Montagu.*

¶ FEUDUM JUSTUM, Idem atque *Rectum*, quod ad hæreses transit in infinitum. Charta ann. 1289. apud Ludewig. tom. 10. Reliq. MSS. pag. 162: *Feudo... collata illustrissimis principibus dom. Friderico et slon. Theodorico, ipsius domini Landgravi filii, communia consensibus cum ipsorum patre, possidenda titulo Justo Feud.*

¶ FEUDUM LAICALE, Laicum, quod non tenebatur de Ecclesia, ad est de feodo non temporali, inquit Lindwoodus. Charta Henrici II. Regis Angl. tom. 2. Mounstii Angl. pag. 260: *Centum soliditas terra de Leuco Feudo, etc.* Joannes Brompton. pag. 1169: *Reddidit etiam et omnes Leuco Feodos, quos Henricus pater ejus illi dederat.* [Index MS. beneficiorum Eccles. et Diocesis Constantiensis. fol. 22. verso: *Idem monasterium supra et infra dictas domus est in eleuonasia, alia est in Feudo Laicali.*] Adde Math. Paris pag. 675. Math. Westmonast. ann. 1175. 1226. Historiam Consuetum Pontivi pag. 117. etc.

¶ Ficus lay et d'aumone, in Lit. remis. ann. 1388. ex Reg. 132. Chartoph. reg. ch. 275. Consuet. Norman. part. 1. cap. n. ex Cod. reg. 6651: *Tenebantur etiam quælibet tenementa, sine homagio et panno, in Feodo laicali, etc.* Charta Ricardi episcopi Ambian. ann. 1208. in Lib. nig. 2. 5. Vulfr. Abbavil. fol. 14. r.: *Willielm illustris comes Pontivi et Monasterio nobis asservit, quod cum Johanne, eugonem Gallus, de ipso in Feudum Laicale tenet duas partes decime de Kokeri, etc.* Vide *Decime Militares*.

¶ FEUDUM LAICALE, Proprium, legitimum, quod feudum legitimum adscriptum est, memoratur scripsi in Tract. de Feud. eccl. Aquilej. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 639. et seqq.

¶ FEUDUM LEGUM, Quicquid iudicii vel justitiæ officio in emolumentum officii assignatur. Charta Segurii Matiscæ, episcopi ann. 1259. in Chartel. Cluniac. ch. 202: *Omnes terras, possessiones ac jura... ab eisdem abbate et conventu et ecclesia Cisterciensis accepti (idem Jacobus) in Feudo Legum.*

¶ FEUDUM LAICALE, Idem quod *Legum*, quo scilicet vassallus domino suo fides suam debet, ab Italico *Leudo*, filijs, filijs. Charta ann. 1195. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 661: *Unde dictus dominus patriarcha cum benedictione, quem tenebat in manu, investivit prædictos fratres... ad rectum et Lide Feudum, de castris et curiis canonicis... Fratres junverunt ipsi domino patri... fidelitatem pro prædicto feudo. Notitia, fol. de Liège. Vide *Legum*.*

¶ FEUDUM LIGERUM, Charta Comitis Abbatissville cap. 24: *Statutum est cum*

quod nullum vasatorem, vel Liberum feodum, in terra mea habentem, burgenses de Montivallis in suam Communiam recipere possint, nisi de assensu meo et domini sui. Adde cap. 25. Hugonij Hugonis d'Arpajou Domierli ann. 1264: *Feudum Liberum d'hoventur, Liberum militare Feudum*, in Chron. Abbat. S. Trudi, pag. 459. *Feudum Liberum Ecclesiarum parochialium*, apud Rogerum Hoveden pag. 779. [* Vide Halsus, Glossar. German. voce *Frey-Lehen*, col. 508.]

* Consuet. Normann. part. 1. cap. 26. ex Cod. reg. 4651: *Liberum autem dicitur Feudum, quod servitium inhaerentem obtinet libertatem, et de praei servitio et de censibus licet molendinorum, etc.*

FEUDUM LEGUM, [Gall. *Fief de l'age*.] Vide Legum.

* FEUDUM LORICE. Vide post Feudum Milite.

FEUDUM LORICALE, Idem quod Feudum Lorice, in Consuet. Normann. post. 1. cap. 25: *Baronibus et militibus, qui tenent de eis Feudum Lorice, vel de tenuitibus suis in Feodo Loricali*. Franc. fief enter de haubert, in Charta Phil. Pulc. ann. 1301. et Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 119. v. col. 2.

* FEUDA MAGISTRIUM et Clericorum Computorum Campanie. Sic vocabantur annos redditus qui ex nundinis aliisque Campanie consuetudinibus ad illos iure beneficii pertinebant. Memoriale A. Cameræ Computorum fol. 61. apud d. Brussel de Via Feud. lib. 1. cap. 1. pag. 55: *Iste sancti iura sua Feoda pertinentia ad Magistros et Clericos Computorum in Campaniâ, scripta ann. 1290. Omnes emptores prepositurarius, prioratus, et aliarum consuetudinum, si velis eorum usque ad mille libras ascendere, debent solvere XIII. libras Thuronensium, de quibus Magistri Computorum debent habere XIII libras quolibet anno; et Clerici Computorum XX. s. Thuronenses. Item, omnes emptores rerum nundinarum quantumcumque fuerint vendiderit vel admodicavit, debet similiter reddere XIII. libras, distribuitur ut supra. Omnia vero iura sua Feoda quae debentur tam Magistris quam Clericis Computorum pro preposituris, prioratibus, et aliis consuetudinibus venditis debet recipi inter festum Omnium Sanctorum et Brundones quolibet anno, exceptis illis quae debentur de venitionibus nundinarum, quae propter recipientur in exitu utrarumque annorum successive veniuntur per ordinem, temporibus consuetis.*

FEUDUM MEGANICUM, Cujus erat administrare, quae ad artes mechanicas pertinebant. Vide Tract. de Feud. eccl. lib. 2. apud Murator. tom. 1. Antiqu. lib. med. xvi. 651.

FEUDUM MANUTERGIUM, in veteribus Chartis S. Crucis Aurelianensis appellatur feudum quoddam, subdectum ejusdem ecclesiae assignatum ab episcopo Aurelianensi, cui ex ratione mansuetudinis seu caritatis, domo suam peragat, administrat et subdectis. Vide Tract. de Nobilit. lib. 2. cap. 1. et canon. S. Aniani Aurelianensis. 120. 182.

FEUDUM MATERNUM, quod primo est a materis aequitum, quae sit ex ascenden-

tibus. et sit cognationis caput, lit. de Benef. fin.

* FEUDUM MEDIATUM. Vide Feudum Immediatum.

FEUDUM MILITARE, vel Feudum Milite, quod a vassallo Milite possideatur, qui quidem vassallus ad hoc, ut servitium praestet domino in expeditionibus bellicis, Militari cingulo donatus esse tenetur. [* Feudum autem militare servitium praestandum est.] Matth. Westmonast. pag. 454: *Ad augmentandum igitur protectionem suam in Scotia, fecit Rex per Angliam publice proclamari, ut, quotquot tenerentur fieri Milites successione paterna, et qui haberent unde militarent, adessent apud Westmonasterium, etc.* Feudum Militare, in Constitut. Sicul. lib. 1. tit. 85. Feudum Militare liberum, in Chronico Trudonensi lib. 9. pag. 459. Ordericus Vitalis lib. 5. pag. 574: *Et ex paterna hereditate Feudum Militari possedit*. Monasticum Angl. tom. 1. pag. 47: *Servitium Petri Carum et haereditum suorum de Feodo unius Militis de Setona, et servitium de Feodo duarum partium unius Militis... pro servitio Feodi trium Milium, etc.* Tom. 2. pag. 856: *Praedictum munus tenetur de D. Rege pro servitio dimidii Feodi Militis*. Adde Hoveden pag. 549. Monasticum Angl. tom. 2. pag. 23. 141. 271. 664. Ughellum tom. 6. pag. 866. Feoda Normanica pag. 1045. [* Halsus, Glossar. German. voce *Ritterlehn*, col. 1551.] etc.

* Militia interdum nude appellantur ejusmodi feuda. Gervasius Tilber. in Otis Imper. apud Leibnit. tom. 1. Script. Brunsvic. pag. 943: *Hic (Henricus VI.) legem instituit ut Tentones, ut Militiae, more Gallorum et Anglorum, successione iure devolveretur ad proximiores cognationis gradus; cum contra magis prevaleret ex Principis gratia. Vide in Miles ad lin. Militia, alias Feuda Militis.*

Qui vero ejusmodi feuda possidebant, Feudati, et Feodati Milites, dicuntur Simonio Dunelmensi et Brompton ann. 1086, qui quidem tenebantur Regem in expeditionem pergentem comitari per 40. dies armis omnibus et equis instructi: si vero feudum dimidii esset Militis, per 20. si denique quartae partis Militis, per 10. Ita Littleton sect. 95. Statutum Henrici II. Regis Angl. apud Hoveden. pag. 614: *Quicumque habet Feodum unius Militis, habet loricae et casidem, et clypeum et lanceam; et omnes Miles habet tot loricas et casidem et clypeum et lanceam, quot habuerit Feoda Militum in dominio suo. Vetus Normannorum ius municipale MS. 1. part. sect. 3. cap. 8. sit, Anglis Normanniae Ducatum tenentibus, quae totus cens, qui pervenit Feud de haubere, sunt tenus à avoir chevex et armes; et des cen que il avoient auge de 21. an, il doivent entre ses chevaliers que il soient trouvez prez et appareillies au manement del Prince ou de leur Chief Seigneur.*

* Primas inter vassallos obtinuisse feudatarios milites eorum videtur; imo eis ab his qui nude ratione feudorum vassalli appellabantur, distinguit Rupertus Comes Palatinus Rheni in Charta ann. 1356, apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 576: *Nec non vassallis, feudis, Feu-*

datariis Militibus, clientibus, rivibus, iudicibus, etc. Distincta etiam ab aliis illorum hominij formula; unde vitam et membra sua domino suo feudali iurabant. Charta ann. 1182. ex majori Chartul. S. Victoris Massil.: *Milites castri de Bromeres fecerunt hominibus domino Abbati et juraverunt ei vitam et membra sua sicut Feudatarii Milites jurant dominis suis.*

* Hinc Feuda nullarum ignobilium tenere prohibentur erat, etiam cum nobilibus sit permitterentur. Libert. ville Montifale. dice. Gaturc. ann. 1299. in Reg. 199. Clartoph. reg. eh. 503: *Item quod habitantes dictae ville possint... feudum nobile tenere, excepto Feudo feudum, quod emere et recipere non possint, nisi de domini regis... permissione.* Deinde vero et Militaria habere poterunt, regia licentia etiam non requisita. Libert. ville Florent. ann. 1369. tom. 5. Ordinari. reg. Franc. pag. 388. art. 4: *Concedimus... consulibus et habitatoribus dictae ville, et imposterum habitatoribus, quod ipsi possint et valeant acquirere hunc vel quinque annos, et acquista tenere donec ipsi ac perpetuo. Feudi nobiles et militaria, oblique financia alegali; dum tamen dicta feuda nullum faciant hominiam.*

FEUDUM LORICE, nostris, *Fief de haubert*, à veste militari quam *Hauberg* nominabant,] vulgo nuncupatur, quod ab [Anglis praesertim,] *Feudum Militare*. [Hae feudi species vix alicubi nota fuit, praeterquam in Normanniae et Angliae provinciis.] Leges Henrici I. Reg. Angl. rap. 2. *Milites, qui per loricas terras suas deservunt.* Apud Matth. Paris pag. 38. male deservunt, pro deservunt, scribitur. [Ex Regesto ann. 1273. sign. qui *es la corlis*, fol. 198: *Johannes de Fekia Scutifer, dicit quod tenet dimidium Feudum lorice, pro quo debet, sicut dicit, auxilium exercitus et cavalcata quando per Normanniam bructur, aut servitium per xx. dies eundo et redeundo; et si servitium loriceum xx. dieum captum fuerit, auxilium praedictum non debet capi nec levare.* Ex his dicere est quae fuerint feudi lorice servitia.] Adde Ricardum Hagustaldensem de Bello Standardio pag. 311. eundem Mathaeum Paris pag. 167. Normannica Duchesui pag. 142. Robertum de Monte ann. 1119. etc. Vide in Miles.

Jam vero quae terrae seu agri quantitate constituerit feudum Militare, varie definiunt Chartae veteres. Codex MS. apud Spelmanum: *Virgatis terrae contenti 54. octava; 4. virgatae constitunt unam hidam; et 5. hidae constitunt Feudum Militare, cujus relevium est 100. solidi.* Alter: *10. aerae faciunt secundum antiquam consuetudinem unam fardellam; et 4. fardells faciunt unam virgatum; et 4. virgatae faciunt unam hidam; et 4. hidae faciunt unum Feudum Militare.* Tertius denique Codex MS.: *16. virgatae terrae faciunt integrum Feudum Militare, etc.* 13. carucatis terrae consistisse feudum unius Militis, docet vetus Charta in Monastico Angl. tom. 1. pag. 661: *Salvo farinero servitio quodam pertinet ad dimidium bovem terram, quam dictus Johannes tenet in manibus suis, unde 13. carucatae terrae faciunt Feudum unius Militis, pro ut continetur in chartis, etc.* vel octo, ut alia tom. 2.

pag. 825 : *Salvo tantummodo mihi et heredibus meis forissecio servitio Domini Regis, quod dicitur Sentagium, quantum pertinet ad 12. bovatas terre, unde 8. carrucate faciunt Feodum unius Militis. Viginti libratas terre, seu 20. librarum annuo reddito. Liber de Modo tenendi Parliamentum tempore Edwardi Regis, filii Regis Ethelredi: Comitatus constat ex 20. Feodis unius Militis, quolibet Feodo computato ad 30. libratas: Baroniam constat ex 13. Feodis et tertia parte unius Feodi Militis secundum computationem predictam, annum feodum Militis constat ex terris ad valentiam 20. librarum. Vide Caballaria, Membrum Lorica, in Membrum 3.*

¶ Mirum certe quam parum sibi constant veteres Chartae in assignanda agri quantitate pro feudo unius militis, idque magis, quod in Chartis ejusdem regni ejusdemque provinciae haec occurrit varietas. Exemplis a D. Gagnon allatis haec addere placet ex Libro wig. Secuclarii pag. 64: *In Bizio sunt decem hidas, quarum antiquitus tenebat Episcopus Cicestrae in dominio suo, Comes autem Angensis aggerens terram illam Episcopo et Ecclesiae sibi in quatuor Milites, Episcopus de (1. et) Ecclesia recuperaverunt inde de terra illa quinque hidas in dominium, et duo Milites tenent alias quinque hidas et Episcopo pro duobus Feodis. Ibid. pag. 323: Osbertus Archidiaconus tenet xi. carrucatas terre, unde xiiii. carrucate faciunt Feodum illius. Quod pluries ibid. occurrit. Et pag. 338: Ego Robertus Caro teneo v. carrucatas terre pro uno Feodo Militis. Unde vero repetenda est ejusmodi varietas non vides, nisi mensura quae diversa est pro diversis locis, aut forte ab ipso feudatarii libitu qui prout ipse videbatur, infusionsis conditiones experimebat.*

* FEUDUM MINISTERIALE, Officium, ministerium, cui stipendium feudi nomine additum est. Tract. de Feud. eccl. Aquirlej, apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. aevi col. 649: *Ministeriale Feudum, quod a ministerio nuncupatur, non alio causa institutum videtur, nisi ut sedes patriarchatus quae pulcherrimam amplissimamque dititionem habet, congruentibus et fere necessariis adjunctis ministeriis, optime regi possent. Ministeriales enim operam et obsequium, cui famuli additi erant, multifariam ex praescripto administrare solebant. .... Feudum autem diversa sumptis nomina pro qualitate ministerii.*

* FEUDUM MONETAE, Fundi, ut videtur, eundem monetam seu numismaticam assignat. Reg. S. Just. in Cam. Comput. Paris. fol. 155. v. col. 1: *Willielmus Norgout tenet terram suam de Worengviller de Feodo Moneta. .... Robertus Burgensis tenet de Feodo Moneta apud Arpentium.*

FEUDUM MORTUUM, Fief mort. in Consuetudine Aquisani in Aquitania tit. 8. art. 5. 7. qui est proprement subsequelement, ou rente seiche, cui opponitur Feudum vivum. Vide Census siccas.

* FEUDUM MURABORUM, Quo qui donabatur, muris in ecclesia palatioque Aquirlej construedis fidem suam obligabat, in Tract. de Feud. ejusd. eccl. apud Mu-

urator. tom. 1. Antiq. Ital. med. aevi col. 650.

FEUDUM NOBILE, Baldo in C. inter dilectos, de Fide instr. et Zazio part. 2. de Feud. est, quod possessorem suum nobilitat, vel eum, qui prius erat, nobilem ostendit. Hujus generis sunt, inquit Cowell lib. 2. tit. 2. § 8. apud Anglos, quae Mancus vulgo appellatur, quorum domini jurisdictionem aliquam in teneantibus sui feudi habent.

† FEUDUM NOBILE ET ANTIQUM, Quod propriam feudi naturam habere dicitur, in Charta ann. 1293. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 36: *Item quod jam dictus Roymundus et ejus successores de praefecto feudo eidem dato, ... servit tenentur et debeant, sicut ceteri vassalli nobiles tenentes Feuda Nobilia et antiqua habentia propriam naturam fecerunt, eorum Dominis servit consecraverunt, et debent, et tenentur secundum generalem consuetudinem Nobilium vassallorum antiqua et Nobilia Feuda habentium in Comitatu Viennensi.*

FEUDUM NOBILE ET GENTILE, Charta ann. 1242. apud Guichenonem in Probat. Hist. Saubaudic. pag. 90: *Dedit, ... nomine Gentilis et Nobilis Feudi Castrum Bardis, etc.*

FEUDUM NOVUM vocant Feudistae, quod de novo concessum, sine investitura fuit in personam primi investiti, in quo initium cepit. Differt vero ab antiquo, quod antiquum in omnem agnationem transeat, novum in liberis et descendentes tantum primi investiti. Vide *Feudum antiquum*. V. Cl. Dion. Salvaingum de Jurib. domin. cap. 2. Cowell lib. 2. tit. 2. § 9. et Rosenthalium de Feudis cap. 2. § 14. 16. 18. 22.

FEUDUM NUMMORUM, Idem quod *Bursae*. [** Reditus pecuniarii in feudum dati. Vide *Feudum Camerac.*] Regestum Feodorum Campaniae f. 52: *Galterus de Antri de Feodis nummorum Castriterri homo fuit Gillelmus de Berne. Joannes homo de 10. libris Castriterri, et de 10. libris Uchelii. Vol. 61: Petrus de Ponci fignus de 100. libris. et cum Feodus ordinetur, 100. libras ponatur apud 5. Pharonem, donec alibi ponatur. Idem videtur quod in Assisiis Hieros. MSS. cap. 175. Feodum Byzantinorum appellatur, cuius leonina sic concipiuntur: *Se aucun Seigneur donne Fief en Bezans a home ou a femme en aucun lieu unoti. Adde cap. seq. Charta Hugonis Ducis Brabantiae ann. 1054. in Regesto Hierovaliano Philippi Augusti f. 105: Practicatus autem Dominus Philippus Rex Francorum mihi assignavit in Feodo 200. marcas argenti singulis annis percipiendas in Purificatione B. Mariae, etc. Tabular. Campaniae: Ego Simon Dom. de Passavant Not., quod comitissa Campanie mihi assignavit 30. libratas annui redditus habendas singulis annis in annis Barri, et domus 200. libras in denariis computatis. Ego itaque propter hoc donum devoti homo suus licitas et filii sui Comitissae Campanie, juravero sibi, quod ipsi juvabo bonam fide contra omnem creaturam, quae possit vivere et mori, ... Actum ann. 1216. Vide Chartam Alphonso Imp. Hisp. ann. 1258. apud Perard. in Burg. pag. 491. et Monastic. Angl. tom. 1. pag. 967. [** Chartam anni 1265. in**

Alsat. Diplom. num. 634. aliam ann. 1279. ibid. num. 719.]

* FEUDUM ORTHURUM, Fundi officii ecclesiastici in obitus anniversario percipiendis attributi. Charta ann. 1351. ex Reg. D. de Clairambault: *Tradimus in feodum francum sua assensum ad perpetuum, nomine dictorum dominorum abbatis et conventus (de Calmo) duas petias terre maveras de Feodo Oblatum dictorum dominorum.*

* FEUDUM ORTHALE, Quod censui oblationum obnoxium est. Parag. ann. 1320. in Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 529: *Retinetur etiam (prior de Reumis) omnia Feuda munitur et Oblatia, quae ab ipso priore. .... tenentur. Vide Oblat in Oblata et Glossar. Jur. Gall. vocibus Oblat et Oblat.*

FEUDUM ORDINARIUM, Quo vassallus Domini feudalis sine nude constituitur. Vide *Hominum ordinarius, in Homines.*

FEUDUM PARAGIUM, Fief Parag. in Consuet. Norm. art. 134. 135. parit in Paragium tenetur. Vide *Paragium*.

FEUDUM PATERNUM, Quod ab uno et majoribus nostris, qui communis agnationis caput fuerit, acquiritur est: vel quod a patre, vel ab aliquo ascendente nunc ab quarto gradum inclusive obtineat, ut colligitur ex cap. 1. § 1. de Feud. Success. Vide *Zazium* part. 3. de Feud.

* FEUDUM PATRIMONIALE, idem ac *Paternum*, quod a patre, vel ab aliquo ascendente obtineat est. Instr. ass. 1385. tom. 5. Cod. diplom. Polou. pag. 81. col. 1: *Contra ipsam Henricum fuit propositum et obiectum taliter, quod Feudum suum Patrimoniale post obitum patris nisi debito tempore juxta consuetudinem Rigoris diocesis, a domino suo scirent et personarum, nam cum fratre suo Othone post obitum contempnit et negligit.*

* FEUDUM PECUNIE VEL PECUNIARIUM, Idem quod *Feudum Nummorum*.

* FEUDUM DE PENTECOSTES, Cuius praestatio ad Pentecosten solvitur. Comput. Ms. ann. 1239: *Gillelmus de Fursion pro uno Feodo de Pentecosten ad Mellem. xx. lib. Turon.*

FEUDUM PERSONALE, quod ad recipiendos heredes non transit et est feudum habitationis. *Zazius*.

* FEUDUM PISTORIUM, Quod eodem loci loco pistori ascriptum est. Tract. de Feud. eccl. Aquirlej, apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. aevi col. 649: *Mcclxxxi. Oculo Cinctano, Jacobi filio, jugera quatuor ministeria in agro Septimi, quae Bartholomaeus Pilatus tenebat antea, tradidit fuisse, ut patriarcha pistoriam praestaret operam, Johannes Lupicis scriptor reliquit.*

FEUDUM PLATUM, dicitur et nullo modo a domino dependens: *Plain fief*, in Consuetudinibus municipal. Nivernensi tit. 3. art. 9. 10. Aurelianensi cap. 1. art. 2. 48. 67. 68. Carvot. art. 65. Dammien. 15. 21. Burbonensi art. 373. 388. Autis. art. 52. 67. 72. Melund. art. 74. 75. Orromont. art. 199. Trececi art. 45. 15. Laudunensi art. 260. et Remensi art. 23. Charta ann. 1230. apud Perardum in Burgundicis pag. 417: *Notum facio, quod et teneo in Piano Feodo Castrum meum de Melain a D. Rege Franciae. Lignus de Pi-*

Feodo, in Regesto Feodorum Campanie fol. 101. *Fassal de Plain fief*, in Consuetudine Montargensi cap. 1. art. 18. Aurelian. cap. 1. art. 19. et in Charta ann. 1566, apud Chiffelium in Beatrice pag. 91. Vide *Homagium plenum*, in *Hominiis*.

¶ *FEUDUM PLEBIE*, Gallis *Fief de plebier*. Quo vassallus pro Domino fiducie tenet prout plegium dare: quod vadijoni ad adualem praestationem, quam Domino ab feudum debet vassallus, aestimatur in Consuet. Normann. art. 205. Adde consuet. Britan. art. 90.

¶ *FEUDUM PORTIS*, Officium, cui portoria commissa esset sui homagii praestatione. Liber homag. episc. Carnot. ad ann. 1178. ex sched. D. Courbon du Terney ejusd. eccl. canon. et archid.: *Magister betandus ad Dentem junior domus episcopalis, ad causam dicte portae et pertinentiarum ejusdem, fecit et praestitit R. in C. P. D. Eboni episcopo Carnotensi homagium tale quod praedecessores sui facere et praestare consueverant, et teneat et in iunctum et per domum, episcopum eidem juniore intra tempus assuetum tradat aduentu sua*. Vide in *Portariis* 1.

¶ *FEUDUM PRAPRITALE*, Quod ad Praepositum alicujus Cellae seu Obsecrationis Monachii ab Abbatia dependentis, pertinet. Praecepta MS. titulum Abbatie S. Stephani de Vallibus apud Xantonem in Charta 58: *Benedictus Girardi Prapritum Praepositus in quocumque in decima S. Augustini habebat, Petro Abbat Vallium... pro 40. solidis porsus vendidit*. Vide *Praepositus*.

¶ *Chartul. S. Joan. Angeriac. fol. 66. v. Feudum Prapritale, hoc esse, reddecima, communiatur*. Vide *Reddecima*.

FEUDUM PRESBYTERIALE, quo nomine *Manus Ecclesiasticas*, ad quod Presbyterium Ecclesiae pertinet, de quo in voce *Manus*, intelligitur. Concil. Bituric. ann. 1031. cap. 31: *Ut saeculares viri Ecclesiastica beneficia, quod Fevos Presbyterales vocant, non habeant super Presbyteris. Feudum Presbyteri*, in Tabul. Belliliceni Ch. 32. et in Bibliotheca Cluniacensi pag. 1390. *Beneficium Presbyteri*, in Charta Guillelmi IV. Ducis Aquitan. apud Beshiam pag. 308. *Feudum Sacerdotale*, in Tabulario Monasterii Dolensis Ch. 27. *Spiritalis beneficium*, in Tabulario Abiensis f. 31. Charta ann. 1096. in Tabulario Angeriacensi fol. 60: *Ego Helias Rufus concedo Deo, etc. in praesentia D. Oddonis Abbatis Ecclesiam 1031a, et fucum Presbyteratus, et Ceterarium*, et fol. 62: *Achardus de Borno, confirmat Ecclesiam de Olizaco, Feudum Presbyteriale, huiusque totum, etc. Fucum Presbyterali*, fol. 68. *Fucum Presbyteri*, fol. 73. Alia Charta ann. 1037. fol. 177: *Et totum Fucum Ecclesiae quod pertinet ad Presbyterium propter Ecclesiae servitium, Tabularium Santonense: Ecclesia de Tonsac, et Ceterarium quod et Sanctuarium, quod Feudum Presbyteri dicitur*. Vide *Thomasmariam* in Consuetud. Localib. Bituric. cap. 41.

¶ *FEUDUM PRESBYTERIALE*, strictiori, quam par erat, notione accipisse videtur C. Cangius. Neque enim hac voce significatur tantum *Manus Ecclesiasticas*, sed et *Orationes*, et quicquid Sacerdoti Ecclesiae administranti persolvitur pro exequiis,

baptismatibus, etc. quod passim et *Sanctuarium* et *Jura Sanctuariorum* appellatur. Id subodorari poterat Vir sagacissimus ex Tabulario Santonensi quod ipse paulo superius citavit. Sed sententiam nostram diserte probat Chartularium Monasterii S. Sulpitii Bituric. fol. 22. ubi quidquid ad *Feudum Presbyteriale* pertinebat diligenter explicatur: *Eidem Abbati sancti Sulpitii Evardus concedit omne Feudum Presbyteriale, intra et extra Ecclesiam Nobiliensem, hoc est, offerendam, sepulchrum, baptistarium, relevationes femininarum, benedictiones sportarum et supillarum, visitationes infirmorum, confessiones, vigiliis, trigeneria, curas, etc.* Adde Chartul. S. Cypriani Pietavi. in Hist. MS. ejusd. Monast. pag. 365: *Concessit Ecclesiam S. Martialis in pago Xantonico cum offerenda et toto Feudo Presbyterali*. Item. *Concessit Ecclesiam... cum omni Feodo Presbyterali vel cum omnibus rebus ad ipsam Ecclesiam pertinentibus*. Et Chartam I. donis de Androca ann. 1110. apud Macbill. tom. 3. Annelc. pag. 471: *Dono Duci et sanctae Fidei Ecclesiae de Fornis cum Fevo Presbyterali et cum tota mea parte de decimis, quam ego tenebam in domino, exceptis Feodibus*. Vide *Fucum Sacerdotii*.

¶ *FEUDUM PRAPRITUM*, seu domini superioris, *Prin fief*, in Consuetud. Bayonensi tit. 5. art. 10. 11. 33. 37. 38. 42. tit. 8. art. 1. 9. 10. tit. 13. art. 7. tit. 17. art. 14. et 16. et Consuetud. Labourt. tit. 6. art. 13.

¶ *FEUDUM PROCURATORIS*, Gallie *Fief de poisse et de giate*, pro quo conducti vicibus hospitium et convivium Domini a vassallo debentur. Vide *Procurator*.

¶ *FEUDUM PROPRIUM*, Quod proprie ita dicitur. Vide *Feud. lib. 1. tit. 2. § 1.*

FEUDA QUATERNARIA, vel *Feuda quaterna*, ut est in Constitutionibus Siculis lib. 1. tit. 37. dicuntur magna *Feuda*, quae in quaternariis doana regie inveniantur inscripta, eodem lib. tit. 39. § 2. tit. 41. lib. 3. tit. 21. 22. His opponuntur *Feuda non quaterna*, eodem lib. tit. 52. § 2. tit. 85. Statuta Honorii IV. PP. pro Regno Neapol. ann. 1285. apud Odoricum Rinaldum num. 48: *Si contingat feudatarium crimen committere, per quod publicanda fuerint bona ejus, aut ipsum sine legitimis haereditibus facti munus implere, si Prudum ejus fuerit quaternarium, nihilominus immediatus dominus illud cum onere servitii consueti personae concedat idoneae. Regi postmodum praesentande, ut ejus super hoc habeatur assensus. Si vero quaternarium non fuerit, etc.* Vide *Roseacul*, cap. 9. § 42.

¶ *FEUDUM QUOTIDIANUM*, Quotidiani servitii. Chart. Bartholom. Abbas. S. Maximin. ann. 1226, apud Guden. in Cod. Diplom. tom. 3. pag. 1091: *Cum inter nos ex una parte et Liberum laicum ex altera, super quibusdam decimis, quas idem L. ratione Frodi Cottidiani, quod ab ecclesia nostra habere dinoscitur, ad se pertinere proposuit, questio verteteret, etc.* Ipse vero L. nobis serviet quoad vixerit, in officio munerandi; heres quoque ipsius qui pro tempore fuerit, ut artem discit minueri, diligenter omnimodum adhibebit, vide *Feudum Annuum*.

¶ *FEUDUM RECEPTABILE*, ET MOX REDDIBILE, in Aresto ann. 1390. descripto in

Hist. Castilion. pag. 106. 107. est illud, in quo, seu in cuius castra, vassallus teneatur *recipere*, seu admittere dominum capitalem, cum ei liberum illo uti ad suum commodum; ita tamen ut vassallus ex eo excedere, illudque totaliter *reddere* dominum non teneatur. In Testamento Caroli Ducis Lotharingae ann. 1424, dicitur *Castellum de Billestein esse Reddibile et Receptabile au Duc*. Vide Dissertat. 30. ad Joinvillam pag. 350.

¶ *FEUDUM RECEPTABILE*, est illud in cuius castra vassallus teneatur *recipere* dominum capitalem. Charta Phil. Pulc. ann. 1300. in Rvg. 61. Chartoph. reg. ch. 45: *Comme nostre ames et seaus Thiebans de Lohereine, sire de Rumlille, ait recognu à tenir de nous à tous jours mais et de nos hoirs en Fief Receptable, sans faire estat, les choses que s'ensuent, C'est assavoir Nuef-Chastel en Lohereine et les appartenances, Chasteau et les appartenances, Froart et les appartenances, et tele partie comme il ait à Grans avec les appartenances, Lesquelles choses li dus de Lohereine ses pevers li donnait quant il se marit, selonc ce que li dons est plus platement contenus en certains titres, qui en ont esté faites, et nous ait fait hommage lige des dites choses, etc.*

¶ *FEUDUM RECTUM*, dicitur, quod ad haeredes transitorio sit in infinitum, inquit *Zazius* de Feud. part. 12. tit. xi. ut *Cuacius*, cuius possessio recta est. *Rectum et gentile Feudum*, in Charta ann. 1228. apud *Ughellum* in *Episcop. Eporiensis*.

¶ *Charta ann. 1250. ex Lib. albo episc. Carnot. Possidebimus in perpetuum i domino episcopo et successoribus ejus Carnotensibus ad unum Rectum et liberum Feudum, ad usus et consuetudines Carnotensium feodorum, sine aliqua reddenda maiore sive conjunctura*. (** Vide *Feud. lib. 1. tit. 20. Chart. ann. 1252. in Murator. Antiq. Italic. tom. 1. col. 607. aliam ann. 1252. in Alsat. Diplom. num. 463.*)

¶ *FEUDUM REDDIBILE*, cuius castrum reddi debet domino capitali, cum ei liberum, a vassallo, qui inde cum tota sua familia excedere teneatur, [ita tamen ut eidem vassallo postea restituitur]. Vide *Boissium* de *Usu Feud. cap. 8.* Tabule ann. 1310. *Concessit in Feudum antiquum, et Reddibile, etc.* Chronicon Metense tom. 6. Spicilgei Acheriani: *Feodum de Marlmont cum appendiciis suis Reddibile... acquisit*. Occurrit passim in veteribus Tabulis. Ea autem feodorum conditio *Redda* dicitur in Charta Bernardi Abbatis Tutelensis in Lemovicibus in Hist. Turois pag. 39. *Reddito, et Reddibilis*, in alia ann. 1239. in Hist. Vergeac. pag. 170. 171. et Ducum Burg. pag. 75. Exstant in Codice Thuanorum fol. 56. et seqq. *Consuetudines Cataloniae inter dominos et vassallos tenentes castra pro dominis, seu alia feuda*, in quibus ejusmodi feodorum reddibilium conditiones et iura exacte enunciantur et deciduntur. Vide Dissert. 30. ad Joinvillam. pag. 349. 350. [Roscel. de Feud. cap. 1. § 78. et supra *Feudum Jurabile et Appellabile*.]

¶ *Vulgatio* ratio usque receptor reddendi castra in Delphinatu erat ut, mortuo vassallo, vel in alia quolibet mu-

tatione, vexillum capitalis Domini in altiori et principali turri poneretur per unum vel plures dies, prout in Charta infeodationis expressum fuerat. Charta ann. 1340, apud Boissium de Use Feud, cap. 8: *Que quidem redditibus sit intelligitur et declaratur, videletur quod in mutatione Domini, ac etiam mutatione vassalli, Dom. Delphinus et successores sui in dicto feudo possint et debeant ponere et poni facere vexillum suum in signum maioris domini, et tenere ibidem dictum vexillum per unam diem naturalem duntaxat.* Alia ann. 1249. ibid.: *Et in quolibet mutatione domini et vassalli, etiam dicta castra redduntur Dom. Delphino et suis tenenda per tres dies duntaxat cum vexillo Delphinati.* Erant præterea casus quæ domino reddere tenebatur vassallus ad magnam et parvam fortiam; à grande et petite force, ut legitur in Consuetud. Barrensi. Vide in Fortia 2.

Is erat apud Catalanos usus, ut decima die, à quo castrum dominus acceperat, illud vassallo restitueret. Consuet. Catal. MSS. cap. 7: *Et finitis decem diebus, postquam receperit dominus liberè potestatem, dominus debet de antiqua et approbata consuetudine Catalonie in decima die reddere castrum vassallo, si fuerit ab eo requisitus.*

FEUDUM REGALE, Feudum majus, seu quod regale aliquid in se habet, de quo quis à Rege absolute, seu superiore agnoscente, instituitur, cujusmodi sunt ea, quæ *Libertates regales* habere dicuntur. Ita Cowellus lib. 2. Instit. tit. 2. § 7. qui *Comitatus Palatinus* intelligit, de quibus in hac voce.

Charta Frider. II. imper. ann. 1220. inter notas ad Chron. imper. Leon. Urbev. apud Iamium in Delic. erudit. pag. 248: *Item addimus et damus eis (Tuscie comitibus palatinis) in rectum et Regale Feudum atque concedimus castrum Corsani, positum in partibus Romanolæ, cum tota curia sua et cum omnibus pertinentiis suis.*

FEUDUM RESTRICTUM. Vide in Feudum Tullianum.

FEUDUM RESUMPTIBILE, Gall. *Fief de reprise*, dicitur prædium quod prius ab omni præstatione liberum, et à quolibet servitio sine reali, sine personali immune, Domino capiti ob certum stipendium subditur, statimque ab illo recipitur seu feudi nomine cum debitis servitiis. Aliud ab eo quod

FEUDUM REVERSIBILE, Gallis *Fief de retour*, vocant, quod nimirum mortuo sine liberis vassallo ad Dominum capitalem revertitur. Vide Feudum Tullianum.

FEUDUM RURALE, Igonibile, servitiis additum, quod à rustico possideri potest, nostris *Fief rural*. Charta ann. 1311. in Reg. 46. Chartoph. reg. ch. 71: *Dicentes in contrarium ipsum Feudum non esse nobile, sed potius Rurale, et melius et verius esse emphiteosium, quia exinde debebantur et originarie debita fuerant et adhuc debebantur servitia.* Vide Feudum Burgense.

FEUDUM SACERDOTALE. Vide in Feudum Presbyteriale.

FEUDUM SACTORUM, Quod vestium sartori attribuebatur. Tract. de Feud. eccl. Aquilej. apud Murator. tom. 1. Au-

tiq. Ital. med. xvi col. 650: *Ad fundus tres ministerii sartoris suscepimus, ut honeste semper vestita præsulis familia in publicum procederet.*

FEUDUM SCUTELLARUM, Quod ad ministerium scutellarum spectat. Tract. de Feud. eccl. Aquilej. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. xvi col. 649: *Feudum, quod ministerii scutellarum nomine dicitur servaverat, etc.* Infra: *Scutellarum sive paropidum Feudo.*

FEUDA SCUTIFERA, seu Scutiferorum, Germanis *Schildlehen*, de quibus lib. 4. de de Feud. tit. 74. Jacobus de S. Georg. et Zazius part. 12. de Feud. § 10.

FEUDUM SERGENTIE, Vide in Servitio. FEUDUM SCILLI, Quod officio sigillatoris adscriptum est. Declat. Joan. de Sacresnare inlit. ann. 1318. in Reg. 112. Chartoph. reg. ch. 6: *Item le Fief de secul de Mandoy le-roy, ou il a xxx. sols de terre au environ, qui sont tenues en fief de nous... Item l'escriture et le Seuz de ladite prévost sont priés par an lxxv. sols. Tonnois.*

FEUDUM SIMPLEX, quod simpliciter et perpetuo jure quis tenet sibi et heredibus suis. Ita Cowellus lib. 2. tit. 2. § 12. et Rastallus. Littleton. sect. 1: *Tenant en Fief simple, est celui qui au terres ou tenemens à tenir à lui et à ses héritiers à tous-pours; et est appelé en Latin, Feodum simplex, quia feodum idem est quod hereditas, et simplex idem est quod legitimum vel purum; et si Feodum simplex idem est quod planum, scilicet quod vassallus à domino primo, nulli subdomino medii, tenet. Vide Eichhorn. Introduct. in jus German. § 198. et chart. ann. 1333. in Gud. Cnd. Diplom. tom. 3. pag. 284.*

FEUDUM SERVIENTIALE, Certis sed deficientis servitiis obnoxium. *Fief de Sergeant*, in Assisiis Hierosol. cap. 190. *Feudum servientis*, in Charta ann. 1330. Charta ann. 1330: *Ut habent et teneant ut vel tui de me ad feum vel de meis ad unum servitium...* Item *Feum est Servientale*. Vide Servientia.

FEUDUM SOLDATÆ, dicitur, cum nollit alicui de annua pro alimentis præstatione sub titulo feudali provio fit, non tamen ex camera, aut ex cavena, aut vectigaliis, etc. idque post mortem dantis et accipientis finitum. Zazius part. 12. de Feud. § 32. *Fief de Soldat*, in Assisiis Hierosol. MSS. cap. 244.

FEUDUM SOLIDUM, Idem quod *Legitum*, in Constitutionibus Catalanis inter dominos et vassallos MSS. cap. 44. Vide *Sollus* 1. et *Homagium solidum* in *Homagium*.

FEUDUM SPIRITUALE, Idem quod *Feudum Advocatæ*, quod ex lege datur ut feudatarius armis jura teneat Ecclesie à qua feudum tenet. Vixit Patriarcharum Aquileiensium in Auctoritatibus Murator. tom. 3. pag. 248: *Ex autem tempore et anno Rex Bohemie vassallos Ecclesie Aquileiensis habens ab hac Feudum Spirituale, pro reclamatione civitatis Austrie missi Ficarum suum cum magno exercitu.*

FEUDUM STEPHENSI LUCICIS, Emo-

lumentum huic ministerio assignatum. Tract. de Feud. eccl. Aquilej. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. xvi col. 650: *Quibus Feudi ratione id negotii datum esset, ut patriarchalem lecticam palris sternerent, veteres asportarent.*

FEUDUM SUBALTERNUM, Ex alio dependens, secundarius, Charta ann. 1512. inter Probat. tom. 3. Hist. Lothur. col. 395: *Ils ut dictus noster consanguineus dux Lotharinga Antonius et ipsius heredes, non tantum cum meritis aut status pontificalibus dependentibus ex feudo et Feud Subalterno ab imperio, etc. Vide Subalternum et mox*

FEUDUM SUPPOSITUM, Consuet. Nor. univ. part. 1. cap. 33. ex Cod. reg. 461: *Feudo Supposito dicitur illa feudo, quo à capitibus feodis descendunt eadem apponuntur, ut vassallos serviles, tanquam feudum, quon per equum masculum, à nalla feoda, quæ per acras tenentur de domino capitali. Ubi textus Gall. Les fiefs se dessoubz, sont ceux qui descendent des fiefs chevals, et sont soubmis à eux.*

FEUDUM TABULARIUM, seu *Feudum literarum acies perferendum*, in Tract. de Feud. eccl. Aquilej. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. xvi col. 650. Vide infra *Summagium* in *Segma*.

FEUDUM TALLIUM, dicitur verbis forensibus *hereditas in quandam certitudinem limitata*, seu feudum certis conditionibus concessum, ut verbis gratis alius, et liber ex legitimo matrimonio nasciturus. Unde si is, cui feudum datum est, moriatur abque liberis, feudum ad donatorem redit: *taliter enim est ad quandam certitudinem ponere, vel ad quoddam certum hereditamentum limitare.* Eiusmodi sunt *terre et tenementa sub tallia data, concessa, vel obventa*, apud Henricum Knyghthoum lib. 5: *Terra tamen et tenementa, que sub tallia eis proveniunt, post eorum decessum ad rectos heredes redire solentur.* Alii: *Similiter exhereditati sunt, et forisfactum vana tenementa, terras et possessiones pro se et heredibus suis in perpetuum, si exoptis, quæ sub tallia proveniunt, etc.* Ex quibus patet, *Talla* tallia in confiscationem non cadere.

Diversum porro videtur *Feudum tallium* à feodo, quod *Restrictum* vocat Consuetudo Ambianensis art. 71. 84. 112. *Fief restreint et abbege*, quod scilicet certis conditionibus, atque adeo interdum censui obnoxium sit. [Bellomaniensis cap. 28. pag. 142: *Il sont aucuns Fiefs qui he appelle Fiefs Abregees; quant l'un est amové pour service de tex Fiefs, l'en doit offrir au Seigneur ce qui est dû par le raison de l'abregeant, ne autre chose li sires ne peut demander se li abregeant est prouvé; et connus, et il est fet son fiefment par l'ordon Comte; car je ne puis souffrir abrege à plein service que l'en tien de moi avec l'irey dous Comte, combien qu'il y ait de ingeurs dessous le Comte l'an apres l'autre, soit ainsi qu'il se soient tout accordé à l'ingement, et s'il se sont tout accordé, et l'ingement, le seigneur, il gaigne l'homage de celui qui tient la chose, et revient l'homage à la nature de plein service, et si le dit amové eût qui l'abrege à son home de 60. li. v.*

Comte. Ex art. 25. jam cit. Consuetud. Ambian. apud colligitur *Feudum restrictum* dictum fuisse illud cuius relevium 60. solidi. Paris. cambellagium vero 20. minus est. Sic enim habet: *Tout fief qui sont nés à suzerainz suis Parisis de relief, et à vassalz sols de chambellage, ou par plus grande nair, sont reputes nobles et tenus en plein homnige.* [Vide 1. Regestum Parliamenti Paris. fol. 130. verso, Statutum 2. Westmonasteriense ann. 13. Edward. I. cap. 1. sec. Chartam fedi. pag. 149. Littletonem sec. 13. 14. 18. et seqq. Covellum lib. 5. § 12. 13. et Rastallum verbo *Feudum*.]

* *FEUDUM TALLIATUM* altera notione dicitur illud, cuius quedam portiones diversis personis ad vitam vel ad certos annos assignantur. Charta Henr. reg. Angl. ex Cod. reg. 8187. 4. fol. 112. v.º: *Concessimus prefato consanguineo nostro castrum, villam, numerum et dominium de Lesparre, pro eo tempore quod si aliquae aliae personae ad tunc habuerint aliquem statum pro terminis vite vel annorum, seu in Feodo Talliato et concessione nostra seu aliquorum progenitorum nostrorum in castris, villis, numeris et dominis predictis, seu aliquo porcella coramum, valuerit eadem statum libere et pacifice uti et gaudere. . . . Quod si contingeret. . . . aliquis hujusmodi in Feodo Talliato in castris, villis, numeris et dominis predictis. . . . supervenire, tunc post hujusmodi statum pro terminis vite vel annorum, seu Feodi illius debet completum et finitum. . . . prefato consanguineo nostro. . . . remanere habenda et tenenda.*

* *FEUDUM THEUTONICUM* vel *JURIS THEUTONICI*. Vide Hallucius. Glossar. German. col. 1777. voce *Teutsch*.

* *FEUDUM VASSALLATICUM*, Vassalli servitio obnoxii, in veteri Charta apud Gallium in Episcopis Magalon. pag. 64. [Vide Hallucius. Glossar. voce *Minnelehn*, col. 1308.]

* *FEUDUM VERUM*, cui opponitur *Feudum de futuro*, in Jure Feudali Saxonium cap. 29. § 12. [Feudum verum definit D. Brunus de Usu Feodi. lib. 1. cap. 14. illud quod a Principe aliis capitali Domino gratuita et liberali donatione conceditur.]

* *FEUDUM VEXILLI*, aut *Feudovexillum*, quod cum vexillo confertur, quo quis cum virili investitur, cuiusmodi sunt majores dignitates feudales, quae nostri *Fiefs de bonneur* vocant, quod vexilla in aciem cum vexillis suis educant, qui ea possident, Eiusmodi *Feudovexilla*, Germani *Fahnenlehn*, vel *Fahnen*, vocant; est enim *Fan*, vexillum, *Lehn*, feudum. Vide Wiguleum Bosonium in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 312. 382. Speculum Saxon. l. 3. tit. 58. § 3: *Nullem est Feudum vexilli, si quis possit illustris sui potestate fieri, nisi dedit illi a Rege conferatur.* Art. 60. § 1: *Imperator confert cum sceptro spiritibus, cum vexillis secularibus, Feuda omniis dignitatis.* Art. 65. § 2: *Septem sunt Vexillum in Saxonia sunt definita, Ducatus Saxoniae, Palatinus, Marchio Brandenburgensis, etc.* Art. 52. § 3: *Imperator, confert Comitatus, seu Comitatus, Vexillum feudale.* [Bavaria litterae pro confectio Principatu Brandeburgensi Ludovico 16.º ann. 1358. apud Ludewig. tom. 2.

pag. 275: *Conferentes eidem ac infendantes et investientes. . . per acceptum regale, sub vannonis et Vexillis, ut est moris.*] *Feudovexillum*, in jure feudali Saxon. cap. 16. § 3. 4. 7. cap. 34. § 1. Vide Hieronymum Vignerium in Hist. Alsatica pag. 143. Dissert. 9. ad Joinvillam pag. 196. et supra *Fonhelen*.

* *FEUDUM VIARIE*, Gall. *Foirie*. Vide *Viarus*.

* *FEUDUM VICARIE*, Gall. *Vignerie*. Vide species apud Occitanos notissima, cuius ab initio seculi xi. etiam femine capaces erant, ut colligitur ex Charta Roberti Regis ann. 1037. inter Probat. Hist. S. Germani a Pratis pag. 24: *Ad ultimum vero, nos et uxor nostra Regina Constantia uxorem Garini, Huesendam nomine, ad cuius hereditatis beneficium tantummodo camporum Vicarie respiciant, ante nostram praesentiam convocavimus.* Vide *Vicarius*.

* *FEUDUM VICOMITATIS*, Quod seculi xi. et xiii. hereditarium esse cepit, in praefata totius Comitatus vel unius ejusdem Comitatus urbis positum erat. Quae autem fuerint ejusmodi felici periculatione, jura et prerogative discrete licet ex Charta Guillelmi Delaharris et Helvide ejus uxoris ann. 1348. ex Chartul. Campaniae in Camera Computorum fol. 408: *Ac etiam, quicquid habebamus vel habere debeamus in castris et villa Pruvini, et circumcirca Pravinum, ac in parochia de Brannehisco, in parochia de Loan, in parochia de Villigruis, in parochia de Villaris Domini Georgii, in parochia de Montfeguli, in parochia sancti Martini de Charnetone, in parochia de Bonnasacco, et in quibuscunque locis, ac in rebus quibuscunque, tam in hominibus Ecclesiae de Nigella quam in omnibus rebus aliis, ratione Vicomitatus Pravinensis.* Adde Chartular. Carnotense ann. 1309. fol. 64: *Mestre Gouchier de Rochfort, chevalier, tient la Viconte de Chartres, de la Contesse, es villes qui s'ensuivent. C'est à savoir, à Gouchier et les appartenances, et la justice haute et basse; Gilinville et les appartenances, et la seigneurie, Macouiller, et les appartenances, et la sergenterie, et la justice haute et basse, et es dites villes, et à Sourz, plusieurs chonnes et hommes de cors. Et à Chartres, plusieurs rentes et plusieurs dignitez, si comme il est contenu en un escript. Et puet tout ce valoir quancque il tient de la Contesse, environ 1116. lib. par an de rente. Et dedit vicante service d'ost, aut tiers de Chevaliers, et dedit rachat. Et environ 11. rierfies.* Vide in *Viccomes*.

* *FEUDUM VICOMITALE*, Idem quod *Vicomitatus*. Charta ann. 1380: in Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 166. *Escepto Feodo Vicomitali, qui tenetur ab episcopo Engolismensi.*

* *FEUDUM VICEDOMINII*. Vide *Vicedominus*.

* *FEUDUM VILLANUM*, Tenementum, quod a villano possidebatur sub onere praestationis, census et operarum, quod villanum servitium nuncupatur. Lit. Phil. VI. ann. 1342. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 504: *Pour ce que leint Evsque (de Baieux) a regarde que plus seroit. . . profitabile chose, s'il demourait fief noble, que ne se seroit que ledit Jehan le tenist comme Villan*

Fie dudit évesque, mesmement comme si il demourait Fie Villain, il ne charroit, ne pourroit charier en garde dudit évesque, ne n'y prendroit ledit évesque les franchises que fief noble doit fuire, etc. Lit. remis. ann. 1385. in Reg. 127. ch. 275: *Et est icellui manoir tenu en censive et en Fief villain.* Vide supra *Feudum rurale* et in *Filenagium*.

* *FEUDUM VIVUM*, Gall. *Vif*. Lit. remis. ann. 1479. in Reg. 205. Chartoph. reg. ch. 317: *Quand Fief de vignes à plusieurs hommes tenens, qui tiennent en particulier au droit de complant, desor fiefodal etc. Combina que selon l'usage et costume de nostre pays de Poitou. . . il ne soit loisible à aucun tenementz dudit fief icellui avoir ne vendanger, sans le congé. . . des seigneurs dudit fief etc.*

* *FEUDUM VITI*, Cujus praestatio ex vino constat. Charta ann. 1215. in Chartul. S. Vincent. Laudun. ch. 193: *Dedit etiam eidem ecclesiae (S. Vincenti) duos modicos albi vini ad Feodum Viti, quem a domino Laudunensi episcopo tenet.*

* *FEUDUM VIVUM*, Gall. *Fief vif*, ou *rente fonciere*, in Consuetud. Aquisgran. tit. 8. art. 2. 6. 8. 11. in quo tenens seu vassallus tenetur habere seu tenere ignem vivum. *Fief vif*, id est, perpetuum residentiam. Vide supra *Feudum mortuum*.

* *FEUDUM, marito vivo*, propter nuptias est mulieris donatio [sic: *ir-giding*] ipso mortuo ejus *Feudum* [sic: *recte len*] appellatur. Speculum Saxon. lib. 3. art. 75. § 2.

* *CRESCERE DOMINIUM IN FEODO*, est augere feudum domini per accessionem et acquisitionem, in Charta ann. 1230. apud Perardum in Burgundicis pag. 417. De ejusmodi augmentis *feudorum*, pluribus egit vir clarissimus Dionysius Salvignus Boissius lib. de Feudorum usu cap. 19. Vide *Servitium Melioris*.

* *FEUDUM MINUS* vetantur vassalli, id est, partem illius dare, vel alienare; praesertim si servitium domino inde prestat vel minuat, quomodo obsequium regule minus dicitur in Capitulari 4. ann. 805. cap. 13. Nam exteroquin minora feuda partitionem ac divisionem admittunt. Gauthierus lib. 8. Ligurini:

Marella, seu Minus possessio, sive Duratus Integra permanet: Feudalis extra miquis Participanda patet, domus domo quicquid fidele Spondat obsequio, jurando federa praestat.

Constitutio Frederici I. Imper. apud Radevicium lib. 4. cap. 7: *Non mox acceptum quis querat, quod beneficia coram et Feuda, quae vassalli ab eis tenent, sive obsequium licentia pignori obligaverint, et quodcumque collatae, nomine illius vendiderint, unde debuit servitium mittantur, et bonorum Imperii nostrae felices expeditioes complerentur minuebant, etc.* Alia Charta ann. 1176. apud Hieron. Vignerium in Genealog. Alsatic. pag. 120: *Hoc addito, quod Feodum mihi, si quid dare voluerint in eleuonem de Feudis suis, unde servitium me reditus non decreverant, et illi habebant liberam potestatem dandi, etc.* Tabularium Lehnense ch. 85: *Et siquidem tenore, quod non liceret vel hereditas sui Feodum immutare, sed dividere.* Adde Gallium Christian. tom. 4. pag. 146.

Ita tamen feudum partis alienius alienationes a dominis permittuntur, dummodo vassallus retineat tantum terræ aut feudi, quo servitium consuetudinem domino exhiberet, et, ut vulgo loquuntur Consuetudines municipales, pourveu qu'il retint de quoi servir le seigneur. Tabularium S. Crucis Talemondensis fol. 3: *Addit... ut si quis ex isto modo honore vellet sancte Crucis ac Monachis ibidem Deo servitibus de possessione sua dare vel vendere, non prohibetur; sed potius commendatur, tantum interdictum; ut dominus suus inde suum non perdat servitium.* Tabular. Cenobii Dolensis: *Concedimus etiam, ut quicumque ex nostris causis vel feudatis partem aliquam sui fisci sine casamento, quod a nobis habet, dare vel lucrit, libere hoc agere possit, ita tamen ut non tatum det, sed partem retineat capituli.* Magna Charta Anglie cap. 32: *Nullus homo liber det de cetero amplius alicui de terra sua, quam ut de residuo terræ sua possit sufficienter fieri domino Feodo servitium et debitum, quod pertinet ad feudum illud.* Statutum de Prærogativa Regis ann. 17. Edw. II. cap. 7: *Nullus, qui de Rege tenet in capite per servitium Militare, potest alienare maiorem partem terrarum suarum, ita quod residuum non sufficiat ad faciendum servitium suum, sine licentia Regis.* Tabular. Monast. Longipontis in diocesi Paris: *In primo anno, quo Philippus filius Philippi Regis Francorum accepit uxorem Helzabeth filiam Guidonis Trasselli, residens apud Montem Lethericum inter proceres suos, firmavit quatuordecim Ecclesie de Longoponte teneat ut ante ad diem illam, videlicet ritum, quæ dicitur Per, ab omni exactione liberam, consuetudinem Militum de Fisco Montis Letherici dandi Ecclesie, excepto quod dominus servitium suum non perdat, potestatem habentium.* Charta Rinaldi Comitiss in Chron. Besuensi pag. 681: *Donavit quicquid de Feodo suo unusquisque de eodem villa... prædictæ cellæ fratribus dederat, dummodo ex hoc totum Feodum suum ipse non amittat, etc.* Alia ann. 1060. apud Louvetum in Belloraco: *Confirmavit aliam... ut si aliquis ex Militibus suis de Fisco suo Ecclesie donare voluerit, obque suo iuratu donet indifferenter, ita scilicet ut Militare servitium non amittat.* Charta Ludov. VII. Reg. Franc. ann. 1141. in Tabul. Prioratus Neronis villæ fol. 6: *Si vero aliquis homo nostræ pietate ductus de Feodo nostro ecclesie Monachis aliquid impetire voluerit, auctoritate nostra ei concedimus, et donamus, eo scilicet tenore, ut servitium et consuetudines nostras propter hoc non amittamus.* Charta fundationis Abb. S. Stephani de Fonteneto in Normannia, in Regesto 106. Tabulari Regii Ch. 370: *Concessit eis et confirmavit, quod homines et Militi mar et homines Militum morum habent potestatem donandi sive vendendi eisdem Abbati et Monachis competentem de teneamentis suis quod voluerint; ita tamen quod tantum remaneat de Feodo in manu donatorum, quod ipsi possint sufficienter sustentare milia et hereditibus necis de omnibus ad me et heredes meas pertinentibus, etc.* Assisio Hierosolymit. MSS. cap. 190: *Se un home qui n' fîe, qui soit comen à vîr, recerant, court, ou que il soit bozsu, ou que il soit mahaigné d'aucun des*

membres, ou yroque, ou entechié de aucun movent et valoit vice; mais que il soit fîs de Chevalier et de Dame, né en loial mariage, l'on ne le peut pas contredire que il n'achete le fîe, de quoy le Seigneur peut estre emporté, ou amerné de son service, etc. Vide Constit. Siculas lib. 3. tit. 5. § 2. et Stabilimenta S. Ludovici lib. 1. cap. 124. Ordium Vitalem pag. 583. 587. 588. 589. Monasticum Auglic. tom. 2. pag. 974. etc. præterea Andream Suenonis lib. 4. Legum Scanie cap. 10.

* FEUDUM DIVIDERE non licebat vassallo, quando unius tantum militis servitium ex illo feudo præstare tenebatur; secus vero, si plures milites exhibere debebat: atque tunc domino assignabat partem feudi pro ratione debiti servitii, ex Assis. Hierosol. MSS. cap. 184: *Nul ne peut desmembrer fîe, se le fîe ne doit service de plus d'un chevalier; et qui veut desmembrer fîe, qui doit service de plusieurs chevaliers, il doit donner partie de son fîe pour partie de son service que le fîe doit, c'est que plus d'un fîe demore au seigneur qui le desmembrer.* Ecclesiar. son fîe, eodem significatu, in Lit. ann. 1402. ex Reg. 4. Chart. fol. 96. et in Comput. balliv. Insul. ann. 1410. Depeschemet de fîe, feudi divisio seu imminutio, in Lit. Phil. VI. ann. 1342. ex Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 504: *Comme Jehan de Moulineux noas east signifié que il avoit acheté de Guillaume Guicheart chevalier certains héritages assis en la paroisse de Berniers sur la mer; lesquiez par tant de temps, qui n'est mémoire du contraire, ont esté tenaz par un fîe de chevalier francement, avecques court et usage en base justice des évêques de Bataux, jusques à tant que n'agueres, pour ce que l'en disoit que ledit chevalier y avoit fait aucuns de depeschement de fîez, nostre amé et fîel conseiller évêque apriésent de Bataux avoit fait prendre et arrester en sa main la court et l'usage dudit fîe acans de depeschement.* Vide infra Longueure.

* Cum autem Feudum dividebatur, sive inter heredes, sive inter alios, quocumque modo possessores, tunc suam quicquid feudi partem, nullo medio, a domino capitali tenebat, quod contra receptum hæcenus usum, definitum legitur solenni iudicio ann. 1210. cui cum rege præfuerunt duci Burgundie, comites Nivernensis, Boloozie, Sancti Pauli, de Domnapetra, et alii proceres multi, ex Cod. reg. 9822. a. fol. 9. 10: *Magnates de regno Francie unanimiter conveniunt et assensu publico firmanerunt, ut a primo die Moii impoiterunt ita sit de Feodabilibus teneamentis. Quicquid tenetur de domino, lege vel alio modo, si contingeret per successorem hæredum vel quorumque alio modo divisionem inde fieri, quocumque modo fiat, omnes qui de illo Feodo tenebant, de domino feodi principaliter et nullo medio tenebant, sicut unus ante tenbat, priusquam divisio facta esset; quandoque contingerit pro illo totali Feodo tenebit (i. leg. debet) servitium tenebatur exhibere et illi domino deservire et reddere rachatum et omnem justitiam. Quicquid autem ante factum est et usitatum usque ad proximum diem Moii, manent sicut est factum; sed de cetero*

fiat, sicut est supra dictum. Vide infra Feudum Sequi.

FEUDUM PERDERE, seu Forisfacere Feudum propter Feloniam, in Legibus Henrici I. Regis Angli. cap. 88. Usualis Baroni. novus MSS. cap. 32: *Qui seniores suum vicum in bello reliquerit, dum cum adiuvare possit, aut malo ingenio ei de pugna deferat, perdere debet omnia, quæ per illum habuerit.* Ita de eo qui seniore suum depserit, et per superbiam cum pensabiliter infidaverit, cap. 33. et de eo qui se seniore suum a manu vel a lingua occiderit, vel filium suum legitimum, aut adulteraverit uxorem ejus, vel tolleret ejus castum, et non reddiderit sine peronimento, non fecerit ei mulum, quod non possit et redigere ne emendare, etc. Adde cap. 38. Velus Consuetud. Francie lib. 2: *Le vassal pert sa Fief, quand par mal talent il met la main sur son Seigneur à tort, se il arme contre lui, se son congé il pèche en ses estangs, et où il chaise en sa garenne, se il furive sa femme, ou fille puelle. Per assisio Hierosol. MSS. cap. 186. et 195: *L'on peut perdre son Fief en trois manieres: l'on et l'an et jour, l'autre toute sa vie, et la tierce luy et ses heirs. L'an et jour le peut homme perdre par default de service. Toute sa vie le peut homme perdre, et pert par default de l'ommage et par autres choses, et l'on peut perdre et pert pour Dieu venier, et pour estre traitté vers son Seigneur. Et cap. 193: *Se sont les choses de quod il me souvient ores pour que l'on peut et doit par l'assise ou usage du Royaume de Jerusalem estre desherité en ses heirs. Qui est herge (heretique), qui n'est renne, qui met main sur le cors de son Seigneur, qui vient à armes contre son Seigneur en champ, qui vent sans le congé de son Seigneur sa été, ou son chastain, ou sa forteresse à son ennemi, tant come il a à boire, ne à manger tant ne quant, qui trahit sa Seigneur, et le livre à ses ennemis, qui pousse la mort et le desherement de son Seigneur, et est de ce attrait et prout, qui voit par l'assise son Fief, qui est appelé de trahison, vneu en champ, ou defaillant de vœu son deusfendre en la Court de son Seigneur de la trahison que l'on li met sus, si est senons, si come il doit. Cap. 194: *Se sont les choses, pourquoi il me semble que l'on peut et doit estre desherité sa vie. Se un homme tient un Fief don Seigneur, et il li chaise l'usage, et se il ne le fait, ou il ne l'effait faire, si come il doit, et d'ans un an et jour, etc., qui est attrait de fuy merite son Seigneur, il pert le Fief toute sa vie, etc.* Adde Libros Feudor. Regiam Majest. lib. 2. cap. 63. Leges Alfonsois apud 4. fol. 16. lege 8. Constitut. Siculas lib. 3. cap. 13. § 17. Consuetud. Andegav. art. 16. et sequ. et Feudistas passim. Vide Forisfacere.***

† FEUDUM COMMITTERE, Idem quod Committum eadem, Gall. Tomber en Commise, quod fit cum dominia ex delicto vassalli ad dominum feudi redeunt. Committit son Fief, in Consuetudinibus municipalibus nostris passim. Charta ann. 1287. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 106: *Quæ quæ sit per dictum Reynmundum non fuerit elocutus, Feudum superius sibi datum Committit*

enire, ex eo quod predicta non observaret. Vide Committitur.

FEUDUM RETINERE, quod Practici nostri dicunt, *Retenere per puissance de Fief*, ut est in Consuetud. Senon. art. 85. et aliis passim. *Retenere et revenir à sa table le Fief per puissance de Seigneurie*, in Consuetud. Ambian. art. 18. 43. Silvanec. art. 226. et Claromontensi art. 93. Regestum Constabularii Burdegal. fol. 101: *Probat et est notorium et publicum, quod nemo nec nobilis nec lanolibus potest nec consuevit acquirere Feudum nobile, nec vendere, si teneatur immundate à D. Rege et Duce, quoniam primo illud Feudum dicto D. Rege, vel grabus suis presentaverit, et viderit, an illud pro pretio, quo fuerit venditum, retinere voluerit; et si voluerit, potest illud retinere eodem pretio, ut dominus superior et directus. Subditi Institutum: Dummodo à Domino Feodi non fuerit missus in ejus possessionem.*

FEUDUM CONDUCTERE, illius investituram à domino feudali recipere. Vide supra *Conducere* 3.

FEUDUM EXIGERE, illius investituram à domino feudali petere. Instr. ann. 1385. tom. 5. Cod. diplom. Polon. pag. 81. col. 2: *Cum quondam vice Feudum suum Exigisset, et se infendit ob eo (domino) postulare, etc.* Vide supra in *Feudum Patrimoniale*.

FEUDUM JUSTITIARE, Jus suum in eo exercere, vel manum injicere. Lib. Alfonsi comit. Pictav. ann. 1269. in Reg. 11. Chartaph. reg. fol. 153. v.º: *Significavit nobis vobiscum pater episcopus Mimatensis, quod vos arcem suam Justitiare vultis Feudum Guidonis de Montange, quod feudum tenere debet dicta Guido à domino Castri, et dominus Castri ab ipso episcopo, et idem episcopus à nobis. Vide Justitiare.*

FEUDUM OSTENDERE, Feudum illud prædicatum cum suis limitibus ac terminis, ut que adeo iuribus ac oneribus descriptionem domino offerre, quod Feudum tradere in scriptis pluries dicitur in Lib. episc. Carnot. ad ann. 1333. 1334. c.º. Chartul. AB. S. Germ. Prat. fol. 3. c.º. col. 1: *Anno 1256. Henricus gener domini Simonis de Emento militis apud Fontum (sic) fecit homagium domo, abbati S. Germani de pratis Parisiis de feodo quod tenet ab ipso, et promissit se infra adventum primum domo, abbati reddiditur dictum Feodum in scriptis, et dicturum si quis alienatum sit à dicto feodo. Infra: Promissit se traditum et declaratum in scriptis prædictum Feodum. Gall. Donner vœux et dévouement.* Charta ann. 1263. in Reg. S. Ludov. c.º. Chartoph. reg. fol. 62. c.º: *Manibus ab (comiti) Fuxonis) quatinus Feudum, à nobis tenetis, senescallo nostro Ostenditis nos ostendi fecistis.... Pro prædicto feodo domini regis complendo,.... ad Ostendendum dicti feudi tradidit (dictus comes) quondam cedulam recognitionis dicti feudi.*

FEUDUM NEGARE, Clientelarem professionem denegare, qui oppositum *Reconoscere*. Reg. Phil. Aug. sign. 34. bis in Chartoph. reg. part. 1. fol. 40. c.º. col. 2: *Guillelmus Dispensator apud Camvillium in Feudum recognovit et dimidium negavit.*

Galfredus de Sale 1. Feodum recognovit et 1. Feodum negavit.

FEUDUM POSTULARE, illius investituram à domino feudali petere. Vide supra in *Feudum Patrimoniale*.

FEUDUM REFUTARE, idem quod *Feudum negare*. Tract. inter Amed. V. comit. Sabaud. et Joan. abb. Ambron. ann. 1385. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 955: *Qui apertus felonius et injurias manifestas contra nos et ecclesiam nostram committere non cepavit, et ad ultimum dictum Feudum Refutavit, fidelitatem debitam nolendo idcirco facere.*

FEUDUM REINTEGRARE, Tanquam tette aut feudi ad servitium domini consuetum assignare, quantum à vassallo datum alienatione fuerat. Charta ann. 1270. in Chartul. Cliniac. ch. 369: *Si apparet possessionem vel jura aliqua de feudo supradicto per nos vel aliquem nostrum nri dictum quondam patrem nostrum alienatas esse sine extra munum nostrum positum, in dictis Civitatis ecclesie prajudicium et gravamen, nos de eisdem possessionibus et iuribus sic alienatis et extra munum nostrum positum, aut aliis possessionibus et nostris juriis de proprio nostro alioquin aequivalentibus, plene et integre seu perfecte Reintegrabimus Feudum supradictum, vel alias gratum abbatibus Civitatis plene super hoc faciemus. Vide Feudum minere.*

FEUDUM SAQUI dicitur vassallus, qui per feudi parte, quam alter tenet, domino capitali clientelam proficitur. Charta ann. 1250. in Chartul. Sabaud. fol. 137. v.º: *Si aliqua de bonis illis, pro quibus dictus Radulfus erit homo ligatus comiti, ad partem dicti Petri pervenerint ex successione paternae vel divisione, quam inter se facient dicti fratres, vel alio quovis modo, dictus Radulfus pro dicto Petro fratre suo erga comitem respondet et Feodum sequitur, et comes homagium ligin ipsius Radulfi pro rebus, quas ad partem dicti Petri pervenerint, sit contentus. Alium tunc temporis obtinuisse in Francia unum, superius observabam.*

FEUDUM TERTIO vel quarto undio possidere, nostris *En tiers* vel *quart fief*. Stat. ann. 1408. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 330: *Pour les rentes, que gens non nobles auront acquises en tiers fief, en paieront un an tant seulement; et de quart fief et d'un desmou, neant.... Et est à entendre que les gens non nobles, qui auront acquis comme dessus est dit, ne paieront aucune finance en cas qu'il y aura trois moyens frans entre le roy et les possesseurs.*

FEUDI JUDICIUM. Charta ann. 1180. apud Georgium Pilonum in Hist. Bellunensi pag. 90. v.º: *Ad hoc Becculus de Camino remisit Judicium Feudi Novitium de Arichio, quod super eas fecerat, tamen si attenderint, ut superius legitur. Infra: Item unicuique ex suis vassallis, qui istud sacramentum fecerint ad commune Consilium, et firmum tenebat, similiter remisit Judicium Feudi.*

FEUDUM FACERE, id est *Homagium*, occurrit non semel in Actis Capitaliaribus Ecclesie Lugdun. ann. 1341. fol. 78. et alibi. [Fragmenta MSS. Hist. Aquitanice apud Stephano. tom. 4: *Petrus de Blot Domini fecit Feudum Domino Episcopo Claromontensi*

tenis de manzias que habebat apud Basille et Danzant ac in villa Bellilici ann. 1160. Item, ann. 1240. Ebo de Ventadorio fecit Feudum Domino Episcopo pro entris de Chalus, Champagnat, Mirremont, Montelat, et alii.] [Fidem jurare. Charta ann. 1410. in Memor. G. Cam. Comput. Paris. fol. 122. v.º: *Amedeus comes Inbrudius... Notam facimus quod nos illustrissimum domino regi Francorum hodie fecimus Feudum et homagium fidelitatis, ad quod sibi tenebatur ratione vicecomitis Muldenporrit in Normannia. Vide Feoditas.]**

FEUDALITER, id est, *Jure Feodali*. Chartul. S. Vincentii Comenon. fol. 29: *Dicebant quod ter in anno debebat comedere lures illius terre in Abbatia B. Vincentii Cenomannensis Feuditer; et contra Monachi negabant.*

FEUDALIS, Vassallus. Tabularium Bellilicense Ch. 97: *Totum quom visus sum habere in ipso manzato aut unus ex meis Feudalibus. Charta Ecclesie Tutclensis, scripta sub Odone Rege: *Scalas castrum meum cum omni castellanis, et cum universis Feudalibus. Feudales Milites*, in Charta Florardi Vicecomitis Catorcensis sub Rudolpho Rege scripta. *Feudales liberi Tringetensis Ecclesie*, in Charta Adelboldi Episcopi ann. 1051. apud Willclm. Hiedam pag. 282. 1. Edit. [* Vide Italicas. Glossar. German. voce *Frei-lehn-manna*, col. 508.]*

FEUDALIS, Vassallus, qui ratione *feodi* ab alio pendit. Stat. ann. 1368. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 140: *Homines nostri Feudales, qui in castellanis, preposituris et sedibus, aliisque locis regis,.... ex debito feodorum suorum,.... justitiam facere et reddere tenebant, etc. Illorum fief, in Charta ann. 1389. ex Tabul. S. Joan. Laudun. Terreac. Castell. ad Sequanam ex Cod. reg. 9989. 2. Item *s'aucun dudit Chastillon corroucé à son seigneur se départ dudit Chastillon, ils appartenent aux chaziers, autrement dit Feudaleux, d'il-lec, de ramener et conduire seurement devant son seigneur.**

FEUDALIS, Eadem notione. Charta Fundationis Bassacensis Abbatie ann. 1002. inter Instrum. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 473: *Et si omnis parentela mea moriendo defecerit, tota possessio mea et Feudales mei ad Monasterium,.... sine ulla reventa dono jure perpetuo.*

FEUDALIS, in Charta ann. 1078. inter Fragn. MSS. Hist. Aquitan. apud Stephano. tom. 5. pag. 25. verso, et in alia ann. 1191. tom. 8. Spicleg. Achcr. pag. 203. et alibi.

FEUDATUS, in Charta ann. 1176. tom. 4. Gallie Christ. pag. 146. [et in Edicto S. Ludovici ann. 1233.]

FEUDATUS. Hist. MS. S. Cypriani Pictav. pag. 349. in Charta Bernardi Quatorbarbis ex Tabulario S. Cypr. fol. 98.

FEUDICIALIS, Ad feudum pertinens. Charta Bertholdi comit. de Henneberg. ann. 1322: *advocationi nostram, que a nobis descendit jure Feudiciali.... libere donavimus.*

FEUDARIUS, Feudatarius, apud Wilclm. Thorn lib. 2. cap. 15. [* In Charta ann. 1219. ex Chartul. S. Vincent. Laudun.]

¶ **FEUDARIUS**, Majores vassalli, qui a Domino feudali nudo pendebat ratione tenuræ. In Delphinatu **Feudarii** bis in anno solentur convenire, ac tenere placita, illique de mutuis controversiis, his maxime que feudis spectabant, iudicare. Horum iudicium Dominus præerat, aut eius loco qui retrogrados de eo debant. Inquisito Oisenti tom. 1. Hist. Dalph. pag. 20: Dominus Hugo Ricardus est homo ligatus comitis et tenet de eo... tres partes Rergrardus Oisenti... Et quando Feudarii tenent placita, qui ea debent tenere bis in quolibet anno, debet esse præsens loco Domini Comitis, et cavere ne ipsi Feudarii gravent homines D. Comitis... Et debet respondere D. Comiti de dubus partibus bannorum et escaetorum que evenerint cum tenentur dicta placita, et tertium partem capiunt Feudarii supradicti. Vide Paris.

¶ **FEUDARIUS**, idem qui **Feudarii**. Inquisito S. Laurentii de Laco tom. 1. Hist. Dalph. pag. 94: Et caput dñi (D. Comes) omnia bona regalia per totum, et alia banna preter que in feudis, in quibus Feudarii capiunt parva banna, et cognoscunt de causis realibus que vergunt inter tenentes ipsa feuda. Horum vero præcipua hæc erat prerogativa, ut in placitis et feudis ipsorum nihil capere posset Bailivus. Inquisitiones pro iuribus Dalphina. tom. 1. Hist. cit. pag. 141: Dom. Petrus Romanus, et Guillelms de Melsengis, et Humbertus de Clironante sunt homines Ligii Comitis, et tenent de eo castrum de Clironante et Balliam ejusdem castris, et capiunt ratione Balliarum decimum partem bannorum... et tertium partem omnium bannorum, et escaetorum que possunt illi accedere Comiti tum in terris quon in denariis, salvo tamen usqueque Comiti debitis, preterquam in placitis Feudarii... et feudis ipsorum, ad nihil capiunt. Eadem notione occurrunt **Feudarii** in Constit. Petri Reg. Aragon. ann. 1202. in Append. ad Marcum Hispan. col. 139 f.

¶ **FEUDARIUS**, Qui alicujus vassallum se, fide data, profitebatur. Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 76: Ita quidem, quod ipsi et heredes sui deinceps forent Feudarii ecclesie Romanæ. Occurrit præterea in Ch. ann. 1219. ex Chartul. S. Vincent. Laudun. Vide in Feudum.

FEUDARIUS, Vassallus, passim.

¶ **FEUDARIUS**, Eadem notione, apud Ludov. Laguille in Probat. Hist. Alsac. pag. 54.

¶ **FEUDARIUS**, in Epist. Lauri Quirini de Turci potentia, ad Pium PP. II. ex Biblioth. Regia num. 205.

FEUDARIUS, vel **FEUDARIUS**, apud Auglos, est Officialis a Magistro Curie Wardorum, seu pupillorum, sub sigillo Curie illius, uni vel pluribus Comitibus feudis. Hic in cognoscendis rimandisque feudis, ad Regem pertinentibus, et ad tenuram pro Rege manifestandas, tendensque operam navat: Escaetori ideo adiungens, omnibusque nervis regium promovens utilitatem. Insuperiorum terras lustrat, valorem annuum investigat, prodit, indicit, censum recipit, et Curie receptori deferit. Viduis item tenentium Regis dotem assignat. Spelman.

FEUDATI, **Fievez**, apud Suger. de Administration. sua cap. 10.

¶ **FEUDARIUS**, **Fendo** investitus, idem quod infra **Feudator**. Placit. ann. 1122. inter Probat. tom. 2. Hist. Oest. col. 420: Alia etiam instrumenta cartarum, quæ testabantur condendi ecclesiis laicos habuisse ad feudum de abbatis Junclestantis, longum etiam possessionem per se et **Feudarios** suos ostenderunt. Privileg. villæ de Burgo in ducatu Aquit. ann. 1451. ex Reg. 198. Chartoph. reg. ch. 379: Item dixerunt quod alii **Feudarii** et tenentes in palude de Barba et in villa, certa denaria reddunt nobis. Rectius in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 14. vº: Dixerunt quod sunt aliqui **Feudarii** et tenentes in palude de Barba et in dicta villa, qui certa decaria reddunt domino regi.

¶ **FEVONIS**, Eadem notione, apud Menestier in Probat. Hist. Lugdun. pag. ix: Debit etiam nobis domo supradictas Comes Willelmus quicquid acquirisset evanus in locis istis de Fevonibus: Fevonis quoque, scilicet Willelmus de Luvra, etc. Ubi perperam edidit Fræonibus et Fruonibus.

FEUDARIUM, **Jus**, quod uxori competebat in fcodis mariti. [* Seu Donatio propter nuptias, ut supra ad lin. **Feudum marito vivente**, monui.] Charta Rainardi Archiepisc. Lugdun. ann. 1215 et 3. dem. fragmenti, et 3. dem. sigillis, et 3. dem. ordi, debitas in illa parte, quam tenet Margarita uxori Gaufridi Gros, et 5. sol. et 4. ob. debitas et investituras in ambabus partibus, non obstante **Feudatario** pro parte **Margarite**.

FEUDARIUM, [Jus feudis ejusdemque districtus, territorii,] Charta Henrici Vicecomitis Rupescavardi ann. 1256. in 7. Regesto Archiv. Reg.: **Feudaria** illius portis castri de Brunac Petragoric. diocesis, qui Helius dictus Flammeg Miles avohabat, et cognoscebat a nobis, eum **Feudagio** omnium, quæ prædictus Helius habebat seu habere poterat in Castellania Castri prædicti, etc.

¶ **Fiege**, **Fieffage** et **Fieufeuvent**, nostris, **Feudum** ipsum seu feudi conditio. Charta ann. 1296. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 247. vº. col. 1: Avons baillié et fiefse en fin et en pardurabletté attroyé à Fieufement et à annuel rentes etc. Alia ann. 1361. in Reg. 92. Chartoph. reg. ch. 10: Avons baillié à Regnaud Willot... en par Fieffage, 4 fin et perpétuel héritage nostre onnoire de Berengerville. 1. it. Joan. comit. Tancerville. ann. 1380. in Reg. 119. ch. 53: Icelui sire Jehan puisse avoir et rediffoier à son profit un coulombier à pie et rois... parmi ce que icelui sire Jehan Costart et ses hoirs seront tenus de nous faire et à nos successeurs par unantere de Fieffage le nombre de vij. sols de rente. Les deniers et revenus d'un Fiege, in Ch. ann. 1511. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1379. Vide supra **Feudum**.

¶ **FEUDAGIUM**, Eadem notione. Charta Guigonis pro Monasterio Vallis-Benedictæ ann. 1184. tom. 4. Gall. Christ. inter Instr. col. 23: Concesserunt... omnia sua memora... et in **Feudagis** suis perpetuum liberatum acquirendi sine aliqua fraude (l. laude) et consensu et sine aliqua usucapio et dominio.

¶ **FEUDAGIUM**, **Feudi** traditio, possessio. Reg. feudor. Aquit. in Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 20. vº: Insuper recognovit prædicta domina Margareta de Turcanis, quod tenet ab eodem domino rege in feudum immediate, castrum de Gracoco cum pertinentiis, videlicet castrum de Montaur per **Feudagi**.

¶ **FEUDATIO** **DESERVANS**, Illegitima, minime conveniens; cuius scilicet valor feudi censum ex eo solvendum longe superat. Vide supra **Deservans**.

FEUDATUS, Will. Thoren ann. 1261: Consuetudinem et auxilia ad relevandum Abbatissæ S. Augustini... **Feudatam** etiam et relevam 25. sol. Idem ann. 1282: Quod præfati homines de Stonore fuerent eis redditum, relevum, **Feudatam**, sectionem ad Curiam suam, etc. Ubi **Feudatus** videtur vox formata ex Gallico **Feauté**, fidelitas, homagium, sacramentum fidelitatis. *Feu fief, recevoir le vassal à fief*, in Consuetudine Amur. cap. 22. art. 5. ubi ubi feudum sumitur pro hominio et fidelitate, seu fidei et homagii, ut est in art. 4.

¶ **Feuté**, eadem acceptione, in Chart. ann. 1394. ex Chartul. 21. Corb. fol. 81: Ja just it qui ledit muneigneur Chislep en la Feuté desdits religieuz desdites tenes et les eust relevé par son procureur... bon ledit Ferry par lui ou son procureur souffissamment fonde est et sera tenu... eorum en la Feuté et souffrance desdits religiez, Vide Bellom. MS. cap. 48. pag. 137. vº. col. 2.

¶ **FEODALE**, Quidquid feodi ratione debetur. Charta ann. 1232. in Chartul. Maurignac. ch. 95: Confessus est in pso abbas Maurignacensis, quod recepit pñius episcopus Carotenensis in dono sua, et solvit expensas ejus... et alia que applicantur **Feodalia**. Seigneurie feodator, dominium, quod jure fcodi gaudet, in Ch. ann. 1417. ex Chartul. Latainac. fol. 173.

¶ **FEARE**, Terram vel prædium in feudum concedere. Charta Kadelonis et Chartul. Sangerm. fol. 8. tom. 2. Gall. Christ. inter Instr. col. 418: Obtulimus propria que possidebam in paneto S. Marce Pratarie, atque Albensi, etc. etiam casuamens unde nosci homines Fevener.

¶ **Fiefeder**, eodem sensu. Desceyfe. feudis. Charta. ex Tabul. episc. encl. Fieffer vero, pro Prædium ad natus annos conducere, in Instr. ann. 1466. in Bibl. reg.: Toutvoies ou cas que ledit valler la (Hieffere) vouldroit Fieffer au pris ancien et bueiler bon contrefeign, et d'accord de l'accepter.

¶ **FEFARE**, in Lib. nigro Sacenati pag. 75: De duobus hieis unum Fefari malis.

¶ **FEODARE**, Charta ann. 1269. et Clutul. S. Vaudregesili tom. 2. pag. 152: Concessi... in excomunicationem prædicti pectia terram quon ipsi Religiosi mihi fidei verunt. Occurrit alibi.

¶ **FEODISARE**, Charta Hellini Trevis Archiepisc. ann. 1153. apud Marten. tom. 2. Amplius. Collect. col. 72: Neque *Dus* dissere eos cogit, immo etiam dare et recipere in fidei et veritate prohibet.

¶ **FEODARE**, A debitis ob feudis servitiis aliquem eximere, seu in feudum

francum erigere. Epist. G. de Villa Hardoini ad Blancham Comitissam Campanie, inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 810: *Intimamus vobis præterea quod scripta feudorum vestrorum sunt in Ecclesia S. Stephani Treverorum, et in scriptis continentur duo milia et ducenti milites; quorum mille et octoginti sunt, totum legiti, quoniam munitionis observatores, exceptis illis quos Comes H. et Domina nostra Comitissa, et Comes Th. Feodaverunt.*

FEODARE. Feudum in aliquem conferre, investire, donare. *Feodator, Donator.* Chrenicon Gualterii: *Rece Willemus cogn. Bastardus... Conquisitor Anglie... Feodavit Robertum de Vaux de Baronis de Gilleland... et Feodavit Robertum de Striver de Baronis de Burgo, etc.* Occurrit apud Will. Thorn ann. 1281, 1283. *Feodari per charum*, in primis Statutis Roberti I. Scotie Regis cap. 2. Differt autem *Feodare* a *donare*, quod *Feodare*, sit feudum simplex feodatorum conferre; *donare* vero sit conferre *Feudum altitum*, hoc est ad certam conditionem. Hanc differentiam observat Littenet. sect. 5. Vide Bractonem lib. 2. cap. 5. § 6.

FEU. Hinc facile colligitur quid sit *tenere per feudum vel per cartam*, ut legitur in bulla Alexandri PP. III. ann. 1178. et Cartular. Laviniac.: *In unoquoque molenarii sunt sicut superius de Conchis quod tenentur ab Ecclesia per Feudum vel per cartam. Ubi tenere per feudum dicitur, quilibet est ab omni servitio; per cartam vero, qui certis ac definitis servitiis in Charta expressis obnoxius est.*

FEU PER FEUDUM. Idem quod in feudum concedere. Charta 977. Marceus lib. col. 916: *Nullus Comes neque Episcopus non sit ausus ducere ipsum comitum per Feudum ad nullum hominem.*

Dare a feu. in Chartul. Celsian. ch. 12: *Bernardus prior... ipsam ecclesiam et omnia ad eam pertinentia archiepiscopo hythero Juliardis a Feu dedit; propter hoc homo non fuit.*

EXTRA FEUDUM PONERE. A jure feudali eximere; quod præstat homines superiores, cum aliqui ad vassallo suo ecclesie consecratorum. Charta ann. 1227. in Chartul. Clarifont. ch. 28: *Cum vero eandem ecclesiam elemosinam Robertus a me teneret in feudum, ipsum elemosinam laudavit similiter et approbavit et extra Feudum posui.* Occurrit pluries in eodem Chartulario.

FEUDARE. Idem quod *Feodare*. Homagium Philippo Nobilibus factum Henrico I. Ducis Brabantie ann. 1209. apud Miræum tom. 1. Diplom. Belg. pag. 407: *Ipse vero Dux de tota terra Alost... me legitime Feudavit, et ego de prefata terra... prefato Duce feci homagium legitimum.*

REFEODARE. In feudum domum concedere, seu potius rursum investire. Henricus Kynghton ann. 1291: *Ad Refeodandum dictum in tota regnitate et dignitate, etc.*

FEODIFICARE. Datio ad feudum, donatio feudi, sæpe simplex donatio, inquit Gualterus lib. 2. Inst. tit. 7. § 2. Vide tom. 1. Monastici Angl. pag. 301. et Will. Thorn. pag. 2078. *Feoffment*, apud Littletonem sect. 1. § 7.

FEODAMENTUM. in Charta ann. 1289. *¶ Mador Formul. Anglie. pag. 60.*

FEODAMENTUM apud eundem Formul. Anglie. pag. 356. *Feodamentum*, in Libro nigr. Scaccarii pag. 63.

FEODARE. *Feoffment.* Charta ann. 1361. in Reg. 126. Chartoph. reg. ch. 224: *Le boill et Feoffment a lui fait a heritage de l'indite seigneurie. Pro feudo reditu et emolumento, in Charta ann. 1319. ex Reg. 59. ch. 243: Item les restes des deslites vassallors et les recrans (sic) des bordages desussid et des Feoffment, etc. Fieffe, Charta ipsa, quo prædium in Feudum vel ad censum traditur. Lit. remis. ann. 1405. in Reg. 160. ch. 121: Pour le temps que le supplient estoit tabellion à Caen, certain Fieffe et contrat de heritages fut passé devant lui, etc.*

FEODARIUS. Dominus capitalis a quo feudum pendet. Male, idem quid videtur quod *Feodarius*, qui feudo investitus est, ut indicat particula vel, hic disjunctiva. Et certe acceptamentum debebatur in mutationibus sive domiorum sive feodatariorum. Homagia facta D. Johanne de Castro-novo ann. 1275. apud D. Brussel de Usu feud. tom. 1. pag. 122: *Gualleus de Ulmo, Johannes de Fontebaudon, et Ilerius de Campo-Melonis debent in mutationibus Donatorum vel Feodatariorum duos solidos pro acceptamento, sine homagio.*

FEODATOR. Bastallo et J. C. Anglis *Feoffor*, Dominus, qui terram ad feudum concedit, vel qui prædium tenentis in feudum simplex erigit, aut certe qui investit aut donat. Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 375: *Qua quidem carta visa, compertum est, inter cætera, contineri in eandem, quod Feoffatores subscripti dederunt Benedicto quondam Albani de Seley, etc.* Tom. 2. pag. 25: *Transit... tenementa... per feodamentum antecessorum de Lovetot, tenendum de Feoffatoribus suis, videlicet de illis de Lovetot.* Littleton. sect. 57: *Le Feoffor est proprement un homme enfeoffé lui autre en acens terre, ou tenement en feu simple. Celuy qui fait le Feoffment, est appellé Feoffour, et celuy à qui le feoffment est fait, est appellé Feoffee.* In Consuetudine Meldensi art. 134. Rex dicitur esse le souverain Fiefseux, sive Fiefseur, id est, supremus feoffator.

FEODATOR. Vassallus, feodatarius. Henrici VII. Roman. Imper. sententia in Robertum Regem Apulie anno 1. ejus Imperii, apud Murator. tom. 10. col. 530: *Vassallus quoque, Feodatores et omnes et singulos, qui eidem fidelitatem et feudi, vel alia quæcumque ratione vel causa ad aliquam parandam servitium personam vel reditu tenebant, ab omni vinculo fidelitatis, subjectionis, et obediencie et vel suis creditibus faciende obnoxiosum præstitit et totum.*

FEODATUS. Donatarius, vel qui feudo investitur. Passim apud J. C. Anglos. *Feoffe*, in Consuetudinibus nostris municipalibus, Pontensis art. 103. Calvimontensi art. 77. Insulensi tit. 1. art. 62. etc.

FEODIFERMA. Vide *Feudofirma* supra.

FEUDUS. in Charta Archambaldi D. Borboniensis ann. 1217. apud Thomassinum in Consuetud. Biturice. pag. 230: *Nec debet ducere burgenses in exercitum nisi per terram suam, et per Feudos suos.*

FEUDUS. Tabularium Majoris Mona-

sterii: *Euslo de Lireto dedit B. Martino de Comburto duodecim decimas terre ab omni servitio liberam, juxta viam que ducit ad Rocam spinetorum, et quendam Feudum quem habebat in castro et tota castellania Comburii.*

FEUDUS. Ordericus Vitalis lib. 8. pag. 680: *Vas omnes, qui patris mei homines fulsisit, et Feodos vestros in Normannia et Anglia de illo tenuistis, etc.*

FEVUS. Charta Bernardi Comitii Biuldunensis ann. 1078. tom. 1. Gall. Christ. pag. 39: *Redemi... omnes Fevus nullum quos in Biuldunensi confinio S. Marti habebat. Hiisden non semel occurrit.*

FEUDUM. Tabularium Prioratus de Domina in Delphinatu fol. 56: *Illam partem de decimo, quam habebat Natelhus Torrenceus de eo per Feidam in parochia S. Joannis. [Testamentum Raimundi Comitii Melgoriensis tom. 9. Spicilieg. Archer. pag. 135: Dimisit B. Petro Sells Magalonæ et Canonici ejusd. loci... quicquid habebat... vel in aquis vel in terra, exceptis Feldis que de me habent in hoc termino Milites.]*

FEUDUM. Feudum. Charta Philippi I. ann. 1091. apud D. Brussel de Usu feud. tom. 1. pag. 201: *Ego Philippus Dei gratia Francorum Rex concebo Albatium S. Mellonis de Pontis-Laure Willemo Rothomagensi Archiepiscopo et omnibus successoribus suis, et dono in Feudum, ut tam de me et de successoribus meis perpetuo teneant ad honorem et exultationem sanctæ Rothomagensis Ecclesie. Quæ vero requiritur observatio dignissima: Illoc autem erit servitium quod pro prefato Feodo faciet mihi Rothomagensis Archiepiscopus. Per singulos annos veniet ad unum ex curiis meis, sive Belvacium, sive Parisiis, sive Silvanectum, si fecero cum convenient subnoctum, nisi ipse legitimum excusationem habuerit. Cum autem ad curiam meam venerit, mittam ei conductum ad Cokum montem, sive ad Pouten-laure, Sella et ego cum placitis meis veniet per Filenstium, si et ego cum inde fecero convenient subnoctum.*

FEUDUM. in Tabular. Majoris Monasterii: *Quoniam beneficia que conferuntur Ecclesiis majorum proprietatis vigorem habent, cum a Dominis de quorum Feodo, et ab his de quorum patrimonio sunt concessum. Occurrit passim in Tabulario S. Cypriani Pictavi.*

FEFUM. a quo potius Gallicum *Fief* quam a Fevo effectum videtur. Charta Rogeri cognomento Burdini ex Tabul. S. Martini Pontislar. *Domino Odone de Alania et Domino Gelfino de Creccio castro, quorum Fefum erat, concessimus.*

FEVUM. Vox apud Siculos adhuc notissima. Registrum Farfensis Abbatum num. 1156: *Concedimus... exceptis oblationibus... et exceptis Fegis sive hereditatibus... et omnia ipsa Fegia et munitioni, et infra prefatum castellum ad hoc opus perficiendum constituemus.*

FEODUX. Charta D. Stephani de Fillars pro Girino Albate ann. 1150. tom. 1. Maceriarum Insule Barbaræ pag. 89: *Acceptimus in Feudum a D. Girino Albate... quicquid jura vel usagi habebamus. Et alibi passim.*

FEVIS. Rotulus seculi XII. de Priorato S. Pauli de Tartas in Archivo Casse 35.

Dei: *Ebrardus pellicarius et filii eius dederunt dimissionem appendicem de Feve et de alode.*

§ FEVILUX. Chartularium Ecclesie Auxitanæ: *Bernardus quidam Miles de Perpetua Fevium quod habebat de Comite, dedit S. Marie quasci.*

§ FEVODUS. Littere Officialis Atebat. ann. 1590. ex Chartario Montis S. Eligii Atebat. Asteruit dictam Domicella... se habere sufficiens excommuni sive aduocatum de dote suo recuperandi... videlicet ad totum Fevodium sive suprafevodium, quem idem Hugo truci de D. Comite Atebatensis. Ex Chartul. Monasterii Aquicinctensis fol. 39: *In terra vero quas et dedimus, accipiant Casati Fevodium suum.*

* FEVODUX, Quidquid feudum titulo possidet. Charta ann. 1117. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 400: *Americus filius alterius Americi nunc dicit, qui patris Harroldum mortuum in vicecomitatu (Narbon.) successerat, fecit mihi hominum propriis manibus nris, sicut facere debebat, accipit Fevodum, quod habebat de ecclesia per manum meam.... Post hæc, antiquum faceret mihi juramentum, quod facere debebat, deprecatur meum, ut fidelem amicum et hominem meum, quatenus diceret mihi Fevodum, quod tenebat de ecclesia, et alios ecclesie honores, quos inuenerat pater, materque quæ præsens erat, et ipse atque bajuli eorum.*

FEVUM, pro Feudum, quæ nostri Fief, ut ex feudum, Burgundis, Fief feudum, ut est in Consuetudinibus Ducatus Burgundie cap. 3. etc. Charta exarata sub Luthario Rege in Tabulario S. Marie de Fontibus apud Carducos: *Illo Fevo de Limanico, qui fuit Ranulfo avo meo, quæ tenuit de Comite, Hugoni dimittit et Gerardo liberto suo: et illo Fevo, qui fuit Gualberto, dimittit medicamentum Hugoni, etc.* [Charta ann. 1038. ex Archivis S. Victoris Massil.: *Funditus perpetueliter subnixæ firmitate roboremus, donamus tum in Fevo quem in alode.*] Vide tom. 8. Spicilegii Acheriani pag. 220. Marcum in Hist. Benehar. lib. 4. cap. 5. § 2. Probat. Hist. Monorenciæ pag. 30. etc. Interpres Græcorum Concilii Lateranensis IV. cap. 45. *Feudum et Feudatarius, quæ et pœri, reddit, inspecta scilicet Gallica pronuntiatione, Fief, et Fief.*

§ FEVUM, Feudum. Vita S. Tigris tom. 5. Junii pag. 75: *Concessit autem vallem Costinam, in eorum Mauriana stratum, et rantes et Ficum quæ nris et tectis Ecclesie ministrarent.*

FEUM. Codicillus, seu testamentum Raimundi Comitis Tolosani et Rutenensis ann. 960: *Illo alode de Limanico, quod Grimaldus habet a Frode Raimundo etc. Infra: Et alio alode, quod de Poncione acquirit, quod Bernardus de Nante habet a Feo S. Sileontis.* [Charta Ludovici VII. Reg. Fr. ann. 1165. ex Chartul. Monasterii Montis-Martyrum: *Item leuandis Feudo de Nantillo, de cuius Feo decimo esse dinoscitur. Idem occurrit in Tabul. S. Vincentii Comenian.*]

§ FEUS, Charta Bertrandi Comiti. Forcalquier. ann. 1044. ex magno Chartul. S. Victoris Massil. fol. 148: *Dono et Feus quod dicitur de Calulido et omnia quæ ad ipsum Feus pertinent, videlicet cum manz, campis, etc.* Occurrit præterea inter In-

strum. tom. 1. Gall. Christ. pag. 4. col. 2. * FEVTOA, Qui feudum tenet feudatarius. Charta ann. 1036. inter Probat. ult. Hist. Trencor. pag. 125: *Alodium autem ejusdem ecclesie supradictis monachis habere concessi eo tenore, quod ipsi Fevatores, qui tunc temporis reliquas partes ejusdem ecclesie tenebant, vel subsiquaces eorum tenerent, cum monachis supradictis, omnibus aliis postpositis emptoriis, levius concordarent.* Alia ann. 1197. ex Tabul. S. Petri Carnot.: *Mei juris esse monachi concesserunt alodium et Fevtoorem. Sed ibi legendum videtur Fevtoorem. Fiefier, in Ch. ann. 1287. tom. 2. Hist. Leod. pag. 403.*

FEVATARIUS, Feudatarius, a FEVUM: Fivaltier, in Consuetudine Labourtensis tit. 1. art. 4. et Solvens tit. 2. art. 8. tit. 10. art. 1. 6. 7. 8. 10. etc. Benehar. tit. 1. art. 26. 27. 28. Charta Raimundi Comitis Tolosani ann. 1183: *Sed prædictus Fevatorius non debet istud feudum dare ad feudum.*

§ FEVATORIUS, pro Feudatarius. Testamentum Guifredi Comitis ann. 1035. tom. 6. Spicileg. Acher. pag. 433: *Hæc omnia mundo venire in sua potestate, sine ullo Fevatorio. Sapius ibidem occurrit.*

FEVATUS, Eadem notione, in Charta ann. 1056. apud Chiffellium in Hist. Trencor. censi pag. 311. Chronicon Andreæ pag. 425: *Si aliquis suorum Fevatorum de fevatis centum soliditas, vel tantum ut suum hominatum non perderet, donare voluisset, concedit, ut perpetuum feudum sit.* [Tabular. S. Nicolai Andegav.: *Quidam Miles Quirahocus nomine dedit Ecclesie S. Paterni... excepto quod si sui Fevoti homines in nostra terra hospitiarentur, etc.* Rursus occurrit in Charta 25. Dunensis Chartularii.]

FEVATUS, Sugerius in Ludovico VI. Rex Francorum Ludovicus, ea, quæ supereminet Regi Anglorum Ducique Normannorum Henrico sublimitate, in eam semper tanquam in Feudum suum efferebatur. [Charta Adolphi Imper. Roman. ann. 1292. apud Ludewig. tom. 5. pag. 435: *Nec non Egram civitatem, et castrum cum suo territorio, castris, hominibus, bonis Feoditis, seu non feoditis, vassallis, judicibus.*]

FEVATRIA, Jus feudum, in Charta Amecii Comitis Salavie, apud Guichenonum in Episcopis Bellicens. pag. 58. [Vide Favataria.]

INFEODARE, In feudum vel feudum conferre, Infoculer, Burcharthus de Casib. S. Galli cap. 11: *Ac alius possessiones pro 120. marcis 100. libris denariorum inviduunt, vel etiam Infocadunt. Idem cap. 8: Quiddam pro Infocadationem ab atrigine alienatum est.* Conradus Fabrianus. cap. 8: *Res Ecclesie donandabiliter et irreperabiliter disposuit Infocadare.* Wenceslaus Brack in Terminis Juristarum:

Arestare feozem, die Imphedare belehen.

INFERARE, Eadem notione. Velus Instrumentum apud Puricellum in Ambrosiana Basilica pag. 432: *Continuit... hinc Ecclesia prædixit... ut ut nulli anquam Archiepiscopo aut Abbatii licent ex eis omnibus aliqui vel quid Infocare, vel per libellum aut cambium, seu quocumque modo alienare.*

SUREFODARE, Gall. Donner en arrier fief.

Charta Philippi Regis Francie ann. 1272. in 30. Regesto Chartophylacii Regi Ch. 221: *Totum tenet ad nobis ad feudum honoratum, sic quod possit Subfodare, vel in acipitum dare, retento de Templo domini, canon, vel servitio.*

* RETROFODARE, RETROFODARE, In Retrofeudum, Gall. Arriere-fief, confecte, Libert. ville Florent. ann. 1369. tom. 5. Ordinari. reg. Franc. pag. 389. art. 7: *Concedimus quod habitatores dictæ ville Florentie... volent perpetuo bonas Retrofodare, et dum bona Retrofeudata venderent, laudare et vendas eorumdem recipere. Inuit. ann. 1474. ex Tabul. Flamar.: *Promissus dictus Stephanus Avot acceptor et fœderator, quod non Retrofodaret dictas terras, prout et memoris. Vide infra Infodum.**

§ FEVDUM, pro quolibet ultijure, quod ad feudum Dominium capitale pertinet, Gall. Droits utiles d'un fief. Charta Caroli M. ann. 3. ipsius Imperi in Hist. Mediani Monasterii pag. 159: *Nullus Index publicus ingente ad causas intendendum, vel Fevoda (sed legendum Feuda) exigendum, nec monachos ex paratis fœderatim, nec ullis redactionibus injustis requirendum... exactione præsumat.* Pactum inter Jacobum Aragonie Regem et Montepessulani Dominum ann. 1272: *Et etiam sciendum quod de supradicta ob antiquæ parte excipiantur assuetas, laudem, consilia, quartis, quintis, sextis, octis, Feuda, fœnalis, alberges, layrnam et alia servitia quæ ad jurisdictionem aliquam pertinent, vel mixtum imperium amittant.*

§ FEVDUM, pro Servitium feudum, Chart. ann. 1285. apud Kennet. in Antiqui. Ambrosen. pag. 305: *Quilibet extracta sub Feoda domini Abbatis quæ ob ipso petiti sunt patet inferius.*

* FEVDUM, Jus, facultas. Charta ann. 1230. apud eundem Kennet. ibid. pag. 209: *Idem etiam quod idem Johannes debet habere Feudum in bosco domini. Regis videtur attachementum de spais de bosco suo, etc.*

* FEVDUM, Donum in perpetuum, vel ad hereditatem. Lit. ann. 1351. tom. 1. Ordinari. reg. Franc. pag. 98: *Dignum ordinandum, quod solutio electorum quovunque sit, tam ex matris quam ex dote imperpetuum, vel ad vitam, non est volens... differtur usque ad finem dictorum trenguarum, exceptis Feodis antiquis ad hereditatem, et elemosinis perpetuis ab antiquo feudis.*

* FEVDUM, Censum ob assignatam possessionem exsolvendus, nostris Fevage. Libert. Montis-falcon. ann. 1369. tom. 5. Ordinari. reg. Franc. pag. 53. art. 6: *Quod si dominus noster rex prædictus, aut potius vellent mensurare terras dictorum habitatorum, et reprobare aliquod incrementum ultra Feudum solvi consuetum, quod possessor illius sui excessus feudi, etc.* B. pag. 54. art. 14: *Quod quilibet habitator dicti loci et pertinentiarum ejusdem, tenet et possessiones suas meliores voluit, tenet dominus (dominorum) eorumdem in Feudum solvo salvo. Charta ann. 1350. ex Chartul. Godfridi. dom. Asperim. fol. 6. r. ex Bibl. reg.: *Item preterea fidelis Sicut cascum on à le Saint Denis sour les Feud.**

ges de Hesies, pour peffaice lesdites deux cens livres de terres, cent xliij. sous, xj. den. Tour. de tel monnoie c'on doit lesdits Feuvages.

§ FEVEX, Joanni Skeno de verborum significacione pag. 60. sumitur pro mercede vel stipendio quod datur servo propter suam operam.

¶ Quidquid ad annum datur pro officio, dignitate, vel quolibet ministerio, Ital. *Fio*, Gall. *Honorarii*. Charta Phil. comit. Fland. ann. 1211. ex Cam. Comput. laud. : Custodes, qui singulis noctibus per eorum vigilantes, castellum S. Audomari custodiunt, et præter Feodum suum et præbendam insignis sibi constitutum in avena ituris, etc., nihil omnino deinceps præter Feodum et præbendam suam exigere audent. Constit. Senens. ante ann. 1288. apud Muratori. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 83 : Qui potestatem recipiat et recipere possit pro quolibet mense, pro omni tempore, Feodum sibi statutum, exceptis quingentis libris denariis, qui remanere debeant pæri cammarum Senensis. Stat. Pistor. ann. circ. 1300. ibid. col. 545 : Statusmus ut vauquique iudex civitatis Pistori, sedens pro tribunali, habeat per annum Feodum octo librarum, etc. Salarium seu Feodum potestatis Atensis, in Stat. ejusd. civit. collat. 2. cap. 3. pag. 12. v.º. Stat. novae crimin. Camerac. cap. 60. ex Cod. reg. 452. fol. 79 : Si aliquis scribam Feodum communis Camarum receperit ultra Feodum suum aliquid occasione officii sui, condemnatur in libris decem, et remouetur ab ipso officio. Vide Feodum annuum.

§ FEUGANGI. Vide Feungi.

§ FEUGERA, Filix, vulgo Feugere, [vel Feugre.] in Flea lib. 2. cap. 41. § 33. Vide Consectud. Solensem tit. 13. art. 4.

§ FEUGERIA, Filix et locus filice abundans. Pactum inter Guich. dom. Belijoci et Guich. de Marziaco ann. 1317. in Reg. 36. Chartoph. reg. ch. 474 : Pro una livra de Feugeria, sita et prout juxta lo Feugery Stephani de la Buffenderi etc. Vide Feuga, infra Filatium, Fogeria et Fouderna.

§ FEUGIA, Idem quod Feugera. Libertates Oppidi Jasseroni in Bressia ann. 1283. apud Guichenonem : Feugium vno colligere et vendere possint in dictis nemoribus dicti homines per se, vel per alios. Ubi f. leg. Feugium.

§ FEVE, Feus, pro Feudum. Vide in hoc voce.

§ FEVODUM. Vide in Feudum.

§ F. PETRUM, Subcoacta, pannus coactilis, Gall. *Pettr*. [¶ Charta ann. 1323, et Tabul. Massil. : Recupervit espessum, de Centro reitutum preteztu pedigiti pretit, cum capellum alium de Fruto, in Ch. ann. 1335. ex Tabul. S. Germ. Prat. Haud vno an Feustreare locus sit ubi frumentum preparatur, in Lit. remiss. ann. 1374. ex Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 375 : Prea l'quide ferestre estoient aucuns variet portus fudeulz d'a la Feustreure.] Vide Feltrum.

§ F. FEUTRUM, Vagina, coxis theca, quod ex feuto, ut videtur, compacta. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 87. Chartoph. reg. ch. 31 : Johannes cum ense suo in Feu-

tro seu vagina existente eundem Radulphum in capite percussit.

¶ FEVUM, pro Feudum. Vide in hac voce.

¶ FEXA, Prædium rusticum, ubi animalium greges aluntur, a voce Gallica *Fex*, quae gregem sonat. Testam. Raim. Reg. de Limoso ann. 1108. ex Bibl. S. Germ. Prat. : Idem (dono) in villa Limoso unam Fexam cum anis manstonibus et cum suis ortis et cum exilis et regressis et cum omni superposito ano;... et aliam Fexam cum manstonibus meis, ubi ego sto. Libert. villæ de Tunnay ann. 1355. tom. 6. Ordinal. reg. Franc. pag. 62 : Se un Fez de brebis ou de montous est prius en temps deu, l'en ne potera que deux solz Tournois pour une foiz.

¶ FEXHE, Juram. episcopi Leod. inter Monum. sacre Antiq. tom. 2. pag. 461 : Idem (Jurare debet) quod pacem, que dicitur de Feche, inter dominium Adelphum de Alarka Leodiensem episcopum, capitulum, civem Leodiensem et alios de patria factam observabit.

FEUX, Capitalis : sic in MS. quodam Saxonico vox exposita, inquit Spelmanus.

¶ FEYMERUS, Scabini, iudex civilis, a voce Germanica, ut videtur; sed mihi ignota. Exstat Tractatus contra Feymeros seu scabini occulti iudicii editus a Marq. Frehero Heidelb. 1610. et Helmstad. 1663. ad ealcem Comment. de Secretis olim in Westphalia aliisque Germaniæ partibus usitatis, postea abolitis. [¶ Secreta hæc iudicia dicebantur *Feime* vel *Feyme*.]

¶ FEZELENCUS, Massiliensis *Faleze*, Gener, Gall. *Gendre*. [¶ Male, Nepos enim vel Pronepos significatur hac voce ut supra videtur ex *Felacennus*.] Instrumentum ann. 1288 : Inter obides qui diti sunt Regi Aragonum pro liberatione Caroli II. Jacobus Fezelens domini Guillelmi de Aqueria. Vide *Fuletenus*.

¶ FEZELENI, Requesta anni 1335. in Tabulario S. Victoris Massil. : Bartholomæ nepis seu Fezelene sua.

¶ FEZORIA, Charta ann. 1064. in Tabular. S. Victoris Massil. : Gottrinus Senior misit Guidonem monachum in Fezoria. Ubi ad marginem manu recentiori annotatur, forte in *Ignora* : mallet enim in carcere, ab Ital. *Frozo*, Sordidum, putidum. Sed hæc divinandum.

FF. Litteræ quibus Libri Digestorum notantur a JC. que nullam habere rationem, esseque omnino ex Notariorum invento, id est, qui notis scribebant, censet Cujacius lib. 12. Obser. cap. 40. Vide aliorum conjecturas in Lexico Juris, et apud Sebast. Cobarruvium in Thesouro Lingue Castellane verbo *Digestos*.

¶ Horum omnium longe probabilius videtur Ferandi Adduensis conjectura qui in *Explicit*, in *Pandectas* tom. 3. Thessuri Jur. Rom. col. 505. Antiquos duplici ita usus fuisse notat; quod duplici ff. similium est. Hæc vero notula quinquaginta Pandectarum librorum, vel Libros legum, vel etiam medius Leges tantum significare volebant. Et quidem certum est Leges scribi solitas per duplex *LL*. [¶ Est littera D cum linea transversa. Vide Savio. Hiatior. Jur.

Roman. med. tempor. tom. 3. cap. 32. § 163.] Nec minus arridet ejusdem Ferandi opinio circa notam paragraphorum §. Existimant igitur scriptores cum Legem aliquam longiore citare vel lexi, et facilius locum demonstrarent, *subcapite* vel primas tantum litteras scripsisse in hanc formam *c*, qua novæ paragraphum significamus. Plura vide apud eundem loco citato.

FF. In Testamento S. Fulcranni Episc. Lutevensis apud Bollandum 13. Febr. bingæ hæ litteræ exarate consuevunt, quæ cibi, vel potiois, aut alterius rei cuiuspiam mensuram denotant, n. 5 : Et per singulos annos ad festivitatem S. Genesii donet Canonici ad collationem ff. tres de pulmento, et ff. duos de vino. Occurrit ibi pluries, Ita non semel in Tabulario Ecclesiæ Brivatensis, ubi hæ litteræ non sunt FF. sed SS. cum linea transversa : et sane sic restituerunt apud Bollandum, significante sextarium, aut sextarios, ut observat non semel Jacobus de Partibus in Notis ad Alexandrum Iatrosofistam, præsertim ad cap. ult. libri 3.

FIADA, Vadimonium. Vox Hispanica. Fori Licensæ : De pugna, que fuerit in Fiada, si Miles fuerit victus, et 10. solidi, si pœon, quinque. Vide *Findura*.

¶ FIADURA, vox Hispanica, Fidejussio, vadimonium. Charta Aldef. reg. Castell. ann. 1181. apud Baluz. Hist. Tutel. col. 495 : Concello habitatoribus de Fornelles et de Orbanella, ... ut nunquam solvant pigora, nisi solvendo propter propriam delicta, aut Fiaduram ab ipsis factam, Vide *Findia*.

¶ F. FIALA, perperam pro Fiola, Instrumentum musicum. Cæsaribus lib. 6. Miracul. cap. 7. apud Macrom in Hierocle : Cum vice quadam jocularem introduxisset, et ille dulcedine Fiale dormientem excusset, Vide *Filiola* 3. *Phiola*, et *Fittola*.

¶ F. FIALA, *Phiola*, vas vinarium. Correct. stat. Cadubr. cap. 75 : *Fubemus* quod nullus hospes sine tabernarius .... audiret .... in ejus taberna sine hospitio tenere *Fialas*, que non sint justæ mensuræ .... Irati ad hoc teneantur conficere annum bonam mensuram et justam, et cum ipsa justificent, vel laere justificari omnes *Fialas* et alias mensuras dictorum hospitum et tabernariorum.

¶ F. FIALA Mozarabibus, nobis operimentum lineum sacri calicis ad Missam, ut docent docti Hagiographi ad Offic. Mozarab. tom. 5. Jun. Act. SS. pag. 219. col. 1 : *Ponit calicem super aram, et accipit Fialam sine sanctificatione, et ponit super calicem dicendo, etc.* Sed legendum esse *Filiolum* jam dictum est in voce *Filiola* 3.

¶ FIALARICS, Minister iu palatio Apostolico, qui incutebatur pro lucraris ellychnia adaptare et preparare. Macer in Hierocle, ex Cencilo Cæmeari Ceremoniali MS.

FIANCIALA, Sponsalia, Gall. *Fiançailles*, alias *Fiancée*, quod et de convivio inter sponsos apud solito intelligitur. Arest. ann. 1409. 19. Mart. in vol. 11. arrestor. parlam. Paris : *Pro sponsalibus sua Fianciala dnos solidos etc.* Lit. remiss. ann. 1414. in Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 437 : *Icelui Mahieu estant à une feste qui se fai-*

zoti à une pleye ou Fiancée etc. *Fiansaige*, Desponsatio seu promissio de contrahendo matrimonio. Lit. remis. ann. 1404. in Reg. 158. Ch. 383. bis: *Jehan le Maire fiance par paroles de futur la fille d'un nommé Raoul... pour quel Fiansaige etc.* Unde *Fiance* pleye in fiance dicitur, qui eadem summi se dederat. Aliis Lit. ann. 1441. in Reg. 176. ch. 98: *Perroin de Solier poeve jeune compaignon charretier ou hanner de la ville de Frely, estant pleye en Fiance à une jeune fille, etc.* *Fiancer* vero, Pignora auferre sonat, in aliis Lit. ann. 1385. ex Reg. 126. ch. 270: *Les supplians croient que les quatre Allemands estoient ennemis de nostre royaume et pour ce les prirent, Fiancerent et prisonnerent, et ainsi qu'ils les amenerent etc.* Vide *Fidantialia*.

† **FIANCUM**, Ital. *Fianco*, Gall. *Flanc*, côté, Latius. Occurrit in Miracul. Zite, April. tom. 3. pag. 515.

† **FIARNALDI**. Vide in *Filis*.

† **FIAS** vel **FIAT**, Nomen ejusdem candle. Stat. S. Capel. Bituric. ann. 1407. ex Bibl. reg.: *Ordinamus insuper quod pro diebus mututinis a festo S. Remigii usque ad Pascha matricularii distribunt quatuor lectricis capellanorum et vicariorum dicta capella quatuor candelas, nuncupatas Fias. Stat. ann. 1398. apud D. Le Reuf inter Probat. Hist. Autiss. pag. 131. col. 1: Item in singulis diebus in matutinis ac etiam vespertis et vigiliis, quando non videtur clare in choro, tenetur dictus thesaurarius et sacristia officium tenens ministrare candelas bonas, quae dicuntur communiter Fias.*

† **FIAT**, Compensatio beneficiorum expositio lib. 21: *Signaturae autem Papales exprehtant ab ipsa sanctitate per Fiat simplex, vel per Fiat geminatum, vel per Fiat proprio motu, vel per Fiat, ut petitur, A Cancellario per Concessum, Concessum ut petitur, Concessum in forma, Concessum in praesentia D. N. P.*

† **FIATUR**. Vide *Fiat*.

† **FIBRIA**, vox Italica, Fibula, Invent. jocal. ann. 1389. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 361: *Centura una facta ad rosettas perlurum, cum murcio et Fibbia argenti.*

† **FIBRELLA**, Lumen, solis ortus, vel luna. Papias. [In MS. Bituric. *Fibra, luna, Fibella, luna, solis ortus, vel lunae.*] Abest haec vox in MS. Navarrae. Legendum forte *Phoebe*, bella, id est, pulchra luna, cum scilicet ortus: nam et luna in sua plenitudine vulgo nostri la belle vocant. *La belle luit*, l. luna luit, [sic] Papias in cod. reg. 7609: *Vide, Fibella etc.* Glossar. in cod. reg. 7654: *Fibra, luna, alibi Fede, alibi Fede, alibi Fede.*

† **FIBELLA**, Parva fibra. Vide Casanobum ad Capitulum, [et *Fibella*].

† **FIBILA**, pro Fibula, in Testam. Ermentridis apud Mabill. Liturg. Gall. pag. 463: *Fibila aurea gemmata ad mento danti constituta.*

† Guido de Vigev. de Modo acri, et expugo. T. S. MS: *Et dicta corde habent in capie Fibilas, ita quod pondus unius equi simul conjungit et affibilli subito et incontinenti in aquam poni (possit).*

† **FIBRETA**, Fascia, quia fibula constringitur. Stat. Astur, ubi de lustrat. portat:.

Fibreta sive bogletus subellariorum ponantur et solvant pro militari libras v.

† **FIBRICORA**, *La luna*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† **FIBROLIS**, Turpis aut vana, in Gloss. Sangerman. MSS. num. 501. Legendum *Fivrolas*, Gall. *Fivrole*. [Vide Isidor. lib. 9. cap. 7. sect. 26. et Forcell. in *Fivbuculum*.]

† **FIBRONUS**, Magro e pleno de vene. Gloss. Lat. Ital. MS.

1. **FIBULA**, Charta Raimundi Comitis Tolosani ann. 1088. tom. 8. Spicilegii Acheriani: *Quem portum cum aqua et piscationibus, et litoribus sibi pertinentibus, et Fibulam cum finitima palude sibi pertinenti, etc.* [Per Fibulam forte intelligenda lingua terre, quae ad instar fibulae duo simul annectit, ut agrum cum palude, etc. Vide *Falcia*.]

2. **FIBULA**, Spiculum, aculeus. Cod. lib. 3. tit. 43. leg. 3: *Quantum contax sine Fibula, qui antea lege 1. ejusd. tit. avizavit corat xpoie rix vixque, vibratio Quintiana absque spiculo sive aculeo.* Eadem significatio quae *spira* hic usurpator, in Glossar. Gr. Cangii omittitur. Haec ex animadversionibus D. Falconet. Vide *Fibulatorium*.

† **FIBULARE**, **FIBULANTUR**. Vide *Fibulatorium*.

† **FIBULATORIUM**, a Fibula, quae vestis subligatur, quo deducta, unde quibusdam pro ipsa fibula sumuntur: et certe Gloss. Gr. Lat. huic expositioni favet: *Ἰβυλάριον, Fibulatorium*. Ita ut fuerit parva Fibula. Utgatio: *A Fibula, Fibulatorium, illud, quod opponitur mantello, per quod mittuntur fibulae, ne dissipetur mantellum.* Quo loco Joannes de Janua habet *Fibulatorium*. Constitutiones Catalanicae MSS.: *Nec portent aurum vel argentum, nec Affibulus cum auro vel argento.* Locum integrum vide in *Lagurata vestes*. Anastasius in Gregor. III. qui id inter sacra ministeria reponit pag. 72: *Contatit dona diversarum specierum, ... amulas superauratas paria 3. pendentes, Fibulatoria numero 5. Idem in Leone IV. pag. 197: Fibulatoria exaurata 1. deaues exauratas 3. Fibulatoria majora et minora 5. Leo Ost. lib. 1. cap. 19: *Listum unum aureum cum margaritis, et Fibulatorium nubilum aurum, etc.* Fibulas aureas pro donariis oblatas Ecclesiae habet etiam Anonymus de Marculis S. Remaci cap. 11. et 54. apud Mabillonium. Ejusmodi Fibulatoria, Firmullum vocabant nostri, [vulgo *Fermail*] quibus scilicet vestes clauderentur et astringerentur. Froissart. 2. vol. cap. 154: *Et si eut pour le prix un Fermail à pierres precieuses, que Madame de Bourgogne prit en sa poitrine.* De fibulis aureis et gemmatis copiose egerunt Petr. Faber lib. 1. Semestre, cap. 16. Chifflicius in Anastasi Chelipierci cap. 16. et Salsmias ad Tertullian. de Pallio pag. 63. 63, nos etiam quendam in Notis ad Joivillam pag. 48. [Vide *Fermellum*.]*

At Suidas *φιβυλάριον, περιβελών* Παλαίου interpretatur. Proinde videtur fuisse etiam fibulatorium, non ipsa fibula, sed vestimentum, quod subinde fibulis variis subnectebatur. Gloss. Lat. MS. Regium:

Limbus, ora vestis auro texta, vel Fibulatorium. Ejusmodi fuit sagum illud fibulatorium, quos meminit Pilius in Regillano: *Arcus Sarmaticos, et duo saga velum ad me mittitis, sed Fibulatorium, cum ipse mecum de nostris. Fibulare, pro alligari, dixit Columella lib. 1. cap. 6. ut fibulatorius Vitruvius.*

† **FICACIUM**, Utgatio: *Cassiditis, vel casside dicitur sacculum, pera, sarciprum, Ficium, marmurum, etc.* [Vide Genm. Fiehe, Marsupium. ADEL.]

† **FICALINUS**, **FICALIS**, ut infra *Fiscalis* et *Fiscalis*, in Charta Lotharii Imp. apud Ludovicum Legallii Histor. Alsacae pag. 4. Probat. Vide in *Fiscus*.

† **FICARE**, *Figere*, Ital. *Ficcare*, Gall. *Fiecher*, Stat. Mutin. rubr. 390. pag. 85. r.: *Et si vellet eos vel eas tenere in manibus non sine ad poscendum, debent Ficare palum et eas capros et hircos ligare cum illo fere ad palum.* Hinc Fiehe dicitur Palus, qui in terram infigitur, in Charta ann. 1460. et Chartul. Latiniac. fol. 75: *Qu'ils puissent mettre et fiecher sur la terre et seigneurie dedits religieuses.... pieux ou Fieches pour lyn et retenir lesdits bœs, bœrges ou bastours.* Inde etiam Fiehe et Fiecheron, Instrumetum, quo vitis terere committitur. Lit. remis. ann. 1413. in Reg. 167. Charthol. reg. ch. 167: *Un grant instrumet, appelé Fiehe, à quoy on plante les vignes en l'isle de Ré. Une barre de fer, que on appelle sur Fiehe, à planter vignes, in aliis ann. 1466. et Reg. 194. ch. 212. Lit. remis. ann. 1496. ex Reg. 169. ch. 392: A Fiecheron fere fer à trois pointes. Neque alterius originis est vox Fieon, Lampadis species, quod nempe fuit infixa, sic appellata, apud Joan. Chartier in Hist. Carol. VII. ad an. 1458. pag. 303: *Toutes lesdites torches furent rallumées, c'est à sçavoir nouvelles torches, Fiears et fallots.**

† **FICARIA**, Ficus arbor, Gall. *Figier*, potius quam Ficetum, scilicet locus fici arboribus consitus, ut Calepinus exponit. Pallad. lib. 4: *Aliqui inter Ficarios faciunt arborem serant, ut non sit necesse per singulos per remedium eandem pomam augere.*

† **FICARIUM**, Vas in quo ficus lenitur. Gloss. Graec. Latine. Sangerman. 1202: *Ficarium, Ficetum, Fiscella.*

† **FICARIUS**. Gloss. Isid.: *Ficarius, Faunus, Johannes de Janua: Fiecius, qui colligit ficos. Item Fiecius dicitur quidam Deus silvestris, scilicet Pan, v. Faunus, vel Satyrus, et dicitur a Fieci; unde Hieronymus 50. dicitur: *Habebat dracones cum fatuis Fieciis, ad dicitur: *Interlinearis* L. e. cum hominibus sylvestribus. Alii dicunt, quod Fieci dicitur Ficus et Satyrus, qui inter ficos et alios arborum arantur, qui Esaias 34. Onocentauri et Fieci appellatur.* Gloss. Lat. Gall. Sangerman.: *Fiecius, Couteur de figures ou Dient su verges, folot, fontaine.* Cantatorium MS. Abbatie S. Huberti fol. 1: *Re: vers Fiecinerum cum Gethis Gethicae et Soliticae terras ingressus, reperit ibi quidam magas, quos Altruam dicunt, et eas v. spectas habens, pro solitudine fugatas extoravit: cum suis silvestres homines, quos Faunos Fieciis dicunt, coenantes.* Isid. v. finem lib. 8. Orig.: *Quem vulgo feculose**

erant, hunc Romani Faunum Ficarium dicunt, etc. Vide Lexic. Martini.

* **FICAROLUM**, an Tributum, quod pro legendis palis ad quos religuntur naves, exsoluitur? Vide supra **Ficare**. Lib. cens. rec. Rom.: *Romana ecclesia debet habere... inter Ficarolum et tres partes de ripatione.*

* **FICATIA**. Vide supra **Ficaria**.
FICATUM. Papias MS.: *Epar, Greece: Jecer, I. Ficatum*. Postremum verbum absunt ab Editio, Alibi: *Gecur, quod isti ignis et quidam; vel quod gerat eor, Ficatum*. Italis *Ficeto*. [Hispan. *Figato*. Glossar. Lat. Gall. Saengerian: *Ficatum, Josier, foye*.] Sic porro jecur quodvis dictum voluit, quod olim jecur asnerium multa sicut ficeretur. [Horat. lib. 2. Sat. 8.

Fingulus et ficu pontum jecer asneris albi.]

Gloss. Græc. Lat. *Σκαρύν, Ficatum*. [Gloss. Lat. *Ficatum, quod Græci Σκαρύν vocant*.] Perperam **Ficotum** habent Acta Martyrii S. Theodori [apud Mabill. Analect. tom. 4. pag. 133.]: *Nam sacrificium, quod accipit, particulatim distinguitur ejus Ficatum, et cycibet per os foras*. Infra: *De viant accipiens ficatum, suo tantum patet sic Ficato*. Vide Salmasium ad Sulpinium, [Reisium Var. Lect. 3. 4. 1.] *supra Figatum*.

* **FICEDULA**. Organum musicum nescio quod, inquit D. Falconer in Animagy, suis ad Glossar. *Egregius plectri Ficedula modulator laudatur J. B. Fontana Brixiensis, in Inscrip. Patav. Tomas, pag. 208. an quod Ficedula formam vel cantum redderet?* [Pro *Ficidula*. Confer Graff, thesaur. Ling. Franc. tom. 3. col. 451. vocat *Ficidula*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Ficedula, Mancus, Ficedulensis, idem.*

* **FICILLUS**, Fasciculus, Gall. *Faisceau*. Charta fundat. Reg. loci ann. 1308. inter laudr. tom. 10. Gall. Christ. col. 143: *Deus denarios pro quilibet quadrata menna una obolam quolibet Ficello mercanti ad collum.* Vide supra **Fascellus**.

* **FICHA**, Canalis, ut videtur, palis nuntius, unde nomen, per quem aqua decurrit. Charta Gaufr. episc. Meld. ann. 1111. in Chartul. Campan. fol. 175. col. 1: *De stagno dicitur, scilicet de piscatione atque, quod abbas potest facere piscari ibi, quodam venit Nogentum...* De *Ficha* aqua dicitur, quod debet regnari licentia a domino Nogenti et a monacho B. Dionysii, qui tenet domum de Aino. Stat. Taurini ann. 1360. cap. 153. ex Cod. reg. 4693. A: *Nullus de Castro audeat vel presumat devolare vel devoti facere per se vel per alium aquam, cloacae decurrentem in Ficha sen loca magna Duria.*

* **FICHA**. **FICHAM** **FACERE**, Ital. *Fare fiche*, Hispan. *Haer la higa, nostris fare la figue*. Medium unguem ostendere, signum derisionis et contentus. Stat. Palavic. lib. 2. cap. 12. pag. 85: *Ordinatum est quod si aliqua persona contra Dominum nostrum, vel Dominum sanctum Matram ejus matrem vel aliquem ex sanctis per fecerit veneratis, Ficham fecerit, pro quodvis vice puniatur et condemnetur in litem quaque.*

* **FICUS FACERE**, Eadem notione. Lit. miss. ann. 1449. in Reg. 180. Chartoph.

reg. ch. 47: *Dictus de Remoto cum ambabus suis munibus fecit Ficus dicto Serme cum despectando, dicendo sibi: Je t'en fai la Figue et t'en despique.*

* **FICHETTA**, **FICHECTA**, Fibula. Invent. jocal. ann. 1389. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 361: *Centura argenti cum mactella dudus et Fichetta stili*. Et col. 362: *Fichetta una auri emallata violeto ad modum rotule*. Vide supra **Assecurum**.

* **FICHETUS**, Clavicularius, Gall. *Fichet*. Invent. jocal. ann. 1389. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 363: *Cotardita una seculata granæ, laborata ad Fichetos cum floribus boraginis.*

* **FICULA**, Palorum infixorum series. Vide infra **Fixeria** 1. Charta P. episc. ann. 1212. in Chartul. episc. Paris. fol. 93. vº: *Concessimus in perpetuum in aqua nostra apud parvum pontem, ex superiori parte illius ejusdem pontis, Fichlam unius domus edificanda in illa ascha, in qua est molendinum Willielmi de canera...* Pro illa autem *Fichla* dictus Rodulfus et heredes sui... quatuor libras censuales... persolvere teneantur. Alia ann. 1313. in Chartul. S. Marglor. ch. 169: *Super discordia quam... veratur sui velli operatur super Fichla, refectioe sue reparatione via sui itineris volentium nostri de gurco, sito in Sequana supra magnum pontem Paris, et super mutatione Fichla et augmentatione et prolongatione versus partem superiore gurgitis dicti molendi, etc.* Rursus alia ejusd. ann. ch. 168: *Faire edifier dens molins bouterce, dont la jouie on les piez, qui seront fichiez ou assis pardevant le coste de la peletier, ne pourrant de riens entre assis, ne mis, ne fichiez, ne passer ou ostendre plus avant pardevant ledit coste, que la jouie ou la Fichie qui y sont estre, pour porter et soutenir ledit molin.*

* **FICHORRA**, [Piscationis species.] Vide **Bardula**.

* **FICIALIS**, Dies solemnitas, Sacerdos, vel urbanus, Papias MS. Bituric. Legendum **Ficialis**, vel **Festialis**, ut habetur supra. Vide in **Fiscus**.

* **FICILIS**, Calter sutorius, in Glossis MSS. Saengerian. Vide **Fico**.

* **FICILES**, Os brachii Radius dictum. Vita B. Augustini Eremitæ, Maii tom. 4. pag. 625: *Duo ossum frusta brachii, vulgariter vocata Ficili.*

* **FICITAS**, Fructus fici, apud Nonium cap. 2.

* **FICITOR**, Collector ficorum, apud eundem ex Naviu.

* **FICO**, Genus calceamentum monachici, vel forte rusticum. Certe Italia Fico rusticum significat. Prout Fico Hibernis fuerit Calceus rusticorum. Gloss. Saxoniæ **Felfrici**: *Fico, scº, i. calceus*. [Et quidem interdum ex materia lignea constructos ficones colligitur ex Vita S. Brigide tom. 1. Febr. pag. 132: *Tunc invenit a Deo bonum consilium, et implevit duos Ficones suos carbonibus ignis, et infixit pedes suos in eis*. Inde tamen minime conclusionem ficones constanter calceos liguendos crassioris formæ et materiæ; nam pro calceis Episcoporum usurpat] Anonymus in Vita S. Cathberti Episc. n. 14: *Ficones novi, quibus calcantur est, in Basilica nostra inter reliquias pro testimoniis usque*

hodie habentur. Adde n. 17. Vita S. Aidani Episc. Fervensis cap. 2. n. 13: *Sargius de lecto, tenuit Ficonem circa unius pedem, curcurrit velocius ad altum in occursum S. Maedhog. Occurrit plures in Vitis Sanctorum Hibernicis. [Vide **Ficula**.]*

* **FICOLEA**, *Pulus ficulneus*, apud Festum.

* **FICOLHITA**, perperam pro **Fithnita**, in Charta Henrici Reg. Angl. ex Chartophylacio regio Reg. 92. n. 58. Vide **Fithnita**.

* **FICONITUS**, *Præpositus, augur, Devin*, Prov. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

* **FICOTUM**. Vide **Ficotum**.

* **FICTA**, Venetis *Fitta*, Dolor acutus in aliqua parte corporis, quasi iu ea aculus debexus esset, cuiusmodi est in pleuritici, quem *Telum* vulgo alii vocant, nostris *Poinde*. Vita S. Eligii auctore Audouen lib. 2. cap. 23: *Quidam... pessima laboravit exguitudine, denique durius intolerabili pergrassus Ficta, et morte pinguemque imminante, et jam a statu spiraminis arcebat*. Gregorius Tur. lib. 5. Hist. cap. 5: *Duricenti apparuit B. Petrus, ... et hæc dicens, virgum, quam habebat in ventri, pectori ejus cum ictu valido impulit. In quo ille coegitans, dum cogitat, quid hoc esset, Ficta in loco illi defiguit, ac dolore maximo cruciatur*. Idem lib. 3. Miracul. S. Martini cap. 10: *Erat autem subitaneus (dolor) tanquam clavis affligens, atque ita Fictam gravissimam dabat, ut perungere celsum generaret, etc.* Academicis Crucianis, *Fitta*, est dolore pungens de quando in quando.

* **FICTA**, Idem quod **Fictus** 4. Censura, locatio, pensio, redditus, vectigal certum et fixum. Charta ann. 888. inter Probat. tom. 1. Hist. Occid. col. 23: *Cedo vobis farinaria, qui est constructus super Latavici, et in ipsa riparia prato dominico, præbendens, Fictas, totum et ab integro vobis cedo*. Alia ann. 1400. in Stat. Perus. pag. 23: *Item de pro emmagis, qui quidem censas, decima et Ficta et redditus, etc.*

* **FICTABILIS**, **Fictaltus**, **Fictatio**. Vide **Fictus** 4.

* **FICTILERIUS**, Vide **Fictilerna**.

* **FICTILIARIUS**, *Occupatorius, Ficulalis*, in Gloss. Gr. Lat. perperam in MS. **Fictilarius**.

* **FICTITIA**, Simulatio. *Ficta* lib. 2. cap. 76. § 2: *Cum caritativus preces eripit Præpositus tota die, ut sine Fictitio dictum finant et laborant*. Galli dicunt, sans Fictitice.

* Sans fraude et malice ou Fictitice aucune, in Stat. ann. 1373. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 647. art. 2. Qua notione intelligi etiam potest vox *Finesse*, in Lit. relligis. ann. 1451. ex Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 172. ubi legitur: *Jouer une finesse*. Alie ejusd. ann. in Reg. 184. ch. 239: *Leur administrer bastons ou armeries defensables pour faire leurs Finesses*. Ibi enim simulatio oblectamenti nocere intendunt illi, de quibus hic agitur. Vide infra **Fictiosus**.

* **FICTOR**. Vide **Fictus** 4.

* **FICTOR FORENSIS**, Circumfornaceus homo, Germ. *Marktschreier*. Histur.

Archiep. Bremens. de Borchard. Grelen, vers. 138 :

Verum vero conserat verbis inoffensia,
Ne mendas apparat sui Fictor Forensis.

† **FICTUALIS**, Vide **Fictura**.

* **FICTURIUM**, Limes in agro positus et infusus, ut explicatur, ad Dipl. Loth. reg. ann. 983. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 648 : *Inde ascendit per ipsam terram usque in ipso Fictorio de monte Pintello*, etc. Vide not. Fictus 6.

* **1. FICTUALIS**, Ital. *Fittuario*, ut *Fictualitus* in *Fictus*, 4. Stat. Ast. collat. 11. cap. 16 : *Statutum est quod si collons, vel inquilinos, vel Fictualis parturitus, vel emphiteoticus nec recipit investituram, vel locationem nec conductionem ab aliquo, etc.*

* **2. FICTUALIS**, adject. Ad *Fictum* pertinens. Stat. Maris. lib. 2. cap. 24. ex Cod. reg. 4630 : *Si vero res fuerit emphyteotica, vel Fictualis, vel decimialis, etc.* Vide supra *Ficticulus res*.

* **FICTUARIUS**, Eodem intellectu. *Possidere precario Fictuario nomine*, in Stat. Verceil. lib. 2. cap. 42. n°.

† **FICTUM**, Vide *Fictus* 1.

* **FICTUM**, Locacionis pretium, Ital. *Fitto*, Stat. Verceil. lib. 1. pag. 16. n°. *Statutum est quod omnia Ficta, que communi debentur, et causa sua res propter que debentur, et illi qui Ficta reddunt communi, etc.* Et lib. 2. pag. 41. n°. *Ita etiam quod pro tempore pretorio Fictum domino vel quasi domino concessis solvi debeat*. Vide *Fictus* 4.

* **FICTUOSE**, Ficta, quod malitiose seu Fictiose aliquam causam non proponit, quinoniam predicta... exequatur, in Charta Hugonis Abb. Corbiensis ann. 1278. ex Tabulario ejusdem Monasterii.

* **FICTUOSITAS**, Fictio, simulatio, inanis species. Joan. de Cardalhav. serm. in Circumcis. Dom. : *Dico tertio quod est aliud nomen a quo multi intelluntur hodie in hoc mundo, quod est nomen aparence et Fictuositas, et tunc nomine utuntur hypocrite, qui solum habent nomen fictum et aparence nomen sanetatis*. Vide supra *Fictiva*.

† **FICTURA**, (f. pro *Fisura*) *Secura*, Gloss. Isid. *Præceptum Odoris Reg. Franc. pro Eccles. Ausonens.*, inter Concilia Hisp. tom. 3. pag. 164. col. 1 : *Deinde per stratum per agrum longum discurrerent super villam Matacant, et pervenit ad Ficturam quod discurrit in Lubricato; deinde a rivo luto usque in Lubricatum*. Eadem notione qua *Fictus* 4.

* **1. FICTUS**, vel *Fictum*. Tabul. S. Severi apud Marcam in Hist. Beneharn. lib. 3. cap. 12 : *Item Hower villam, et in Gattis albidum, unumque villam de Lera, et silvam, atque Fictum de Bussel trado B. Petro*, etc. [Fortè eadem notio est, quæ infra vocis *Fictus* 4.] (* Idem omnino videtur quod supra *Fictum*, uti et sequens.)

* **2. FICTUS**, Alia notione. [Aliam esse vix crediderim.] Charta Conradi Imper. apud Ughellum in Episcop. Cremonensib. pag. 877 : *Ut ei districtum suum tollant, et Fictum de molestinis, ac de nobilibus censum solvant*, etc. Charta Frederici I. Imp. ann. 1153. apud eundem tom. 4. pag. 1293 :

Cum omnibus pertinentiis, cum operibus, servitiis, districto, Ficto, placito, caterisque aliis, etc. Vide *Statuta Veneta* lib. 3. cap. 8. g. et supra *Affectus*, et infra *Fictus* 4.

* **3. FICTUS**, Glossæ MSS. ad Alexandri Iatrosofistæ libros *Passionum* : *Fictus, i. anus Fictus, dicitur a famoribus, i. stercoreibus*.

* **4. FICTUS**, Idem quod *Affectus*, de qua voce supra; Censum, locatio, pensio, reditus, vectigal fixum et certum : nam et *fictum* pro *fixum* dixisse Veteres observat Salmasius ad Solinum. Ital. *Fitto*, et *affitto*. [Hinc in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Fictor*, *Seigneur*, (a quo scilicet aliquid ad *fictum* seu censum certum tenetur) compositur *quo oritur*.] Papias : *Fictum dicitur, quod inter duas compositur omni anno reddendum, quod et census*. Charta anni 1033. apud Ughellum tom. 5. cap. 1589 : *Dedit... libellarius nomine ad Fictum censum reddendum*, etc. Charta Theodori Marchionis Montisferrati anni 1324 :

Cum fidelitatis, successionebus, penis, bonnis, multis, Fictis, partitibus, et territis, cum fodris, teleis, etc. Alia ann. 1384 : *Non teneatur... ad solutionem Ficti, seu incantus illarum possessionum*. Alia ann. 1346 : *Sine tertio et affortamento, et Ficto proinde Monasterio dando*. Occurrit præterea in Statutis Venetor. anni. 1242. lib. 3. cap. 8. in variis Chartis apud Hieron. Ruben. in Hist. Raven. pag. 308. Ughellum tom. 5. pag. 676. 677. 678. [Murator. tom. 6. col. 188. ubi de Gesti Frederici I. Imp. Mahillonium tom. 4. Annal. Benedict. cap. 544.] etc. Rollandinus in Summa Notarie cap. 1. observat, *Fictum* anni interdum pro *precaria*, seu *emphyteutis*. Vide *Libellus*, et Oct. Ferrarum in Orig. Ital. [* Vide *Fictum*. Chart. Frederici I. Imper. ann. 1183. ap. Periz. l. 1. tom. 2. pag. 173 : *Pactum pontis Padis, et Fictum ejusdem pontis et regulum*. Eadem in Pace Constant. § 21.]

* **FICTATORES**, in Charta Ottonis M. Imp. apud Ughellum in Episcopis Laudensibus.

* **FICTABILIS**, *Censibilis*, qui censum persolvit. Charta anni 1327. in Regesto Privilegiorum Civitatum Lombardie : *Cum acceptis et derobantur Anzimo de Livaracha missario, et Fictabilis Monachorum*, etc. Alia Blanchæ Sabaudæ uxoris Galeacii Comitissæ Viêtutum : *Ab eis, vel eorum missariis, aut Fictabilibus auferendis*, etc. [* In chart. Carol. IV. Imper. ann. 1366. apud Glafey Anecd. cap. 22. *Fictabiles* esse *Fictantes* putat Haultaus. Glossar. German. col. 187. voce *Broteszen*.]

* **FICTALICIA RES**, Datur ad censum. Charta Lotharii II. Imp. apud Ughellum tom. 4. pag. 815 : *Et omnia jura et possessiones, et tenentur earum, alodes, transfectuales, emphyteoticas, precarias, libellarias, Fictalicias, etc.* [* Stat. Mantue lib. 2. cap. 24. ex Cod. reg. 4630 : *Si petierit quis hujusmodi Rem emphyteoticam vel Fictaliciam, etc.* Vide in *Fictus* 4.]

* **FICTULICUS**, Inquilinus, fundi ad *fictum* conductor, Ital. *Fittavolo*. Stat. Pallav. lib. 2. cap. 24. pag. 93 : *Si qui in universis, collegium, vel singularia personarum, solumaverit, turbaverit vel molestaverit...*

aliquem laboratorem, mezadrum, colonum, Fictulicum vel inquilinum, etc. Vide *Fictulus* et *Fictuarius* suis locis.

* **5. FICTUS**, Stat. Ast. collat. 11. cap. 68. pag. 32. n° : *Ordinatum est quod aliquis persona non capiat Fictum ab aliquo venditore vel revenditore, qui velque vendat aut aliquem ecclesiam vel porticum aliquis ecclesia de Ast. Forte Larva*.

* **6. FICTUS**, pro *Fictus*, uti dixisse Veteres observat Salmasius ad Solinum. MS. de Re milit. et mach. bellic. cap. 154 : *Levatarum super barcharum pontem cense palos Fictos in aqua debarbandi levatur*.

* **FICTWITA**, Præstationis species, Anglis, in Monastico Anglie. tom. 1. pag. 503. [Vocabularium Anglo-Gall. MS. in Becerens Tabulario : *Fict-wyta*, *Quitte de meste*. Vide *Furturine*.]

* **FICUNDUM**, Fictum seu locus fœi arboribus consitus, *Salicibus et salicis, virgariis, Ficandis cunctis*, etc. in Charta ann. circ. 951. apud Ughell. tom. 1. l. l. sacr. edit. ann. 1717. col. 722.

* **FICUS**, Papias : *Marisco, exa promentia, qua vulgo Ficus dicitur*. Ebraides Betun. in Græcismo cap. 12 :

Est Ficus, morbus : est Ficus fructus et arbor.

[** Celsus lib. 6. cap. 3. hunc morbum Græce *εἰσων* appellat. Vide *Forcellium*.] [Morbus hunc fetidum etiam memorat Martialis Epigr. 1. 65 :

Dicemus Ficus, qui scissus in arbore nasci,
Dicemus Ficus, Cæcilianæ, tuos.

Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Ficus*, *Fici*, *une maladie*. Vita S. Anselmi Episc. Lucensis cap. 74 : *Erant viri quidam, qui Fici aggritudine vehementer virente, etc.* [* Act. S. Domin. tom. 1. Aug. pag. 558. col. 2 : *Quedam mulier... passa fuit multum Fici in naso et labio superiori per duas annos et amplius ; et habebat nasum et labium gravem pluviam ovum galline, et multum fetidum*.] Est etiam equorum morbus, Ital. *Fico*, de quo sic Petrus Crescentinus lib. 3. de Agric. cult. cap. 56 : *Accidit quandoque, quod per leditur subitus ungulum in medio solei it ferro vel alia re dura intranente usque ad tunicum, ex quo tunicus leditur, ex quo lesione, cum ungula non inceditur circumquaque, ut debet, nascitur super tunicum quedam verrnis asperitissus, que superi sola superficiem, Ficus vulgarij nomenatur. Vide præterea Jordanum Rufum Calabrum MS. lib. 2. de Equorum medicaminibus ad Fridericum Imperat.*

¶ **Alidus** est morbus qui *Fid* dicitur in Ordinat. Johannis Franc. Reg. ann. 1363. tom. 3. Ordinat. pag. 641 : *Ad barcham ponnre ne deura fuer in ladit locherie aucune grossor bête qui ait le Fid, et ou cas qui seroit trouvé sur aucun le fid, et d'ordit in bête et seroit arse devant son bois*. Est autem *Fid* seu *fi* aut *fj*, ut jam diximus, Bonum lepna vel elephantiasis.

* **E**o spectat vox *Ficæ*, qua Bo morbo, nostris *Fij* nuncupato, laborum significatur. Lit. remis. ann. 1366. in Reg. 151. Charoph. reg. ch. 78 : *Après qu'il eust brief esté aborné et tué... n'ont prouvés fist icellui esgarder par bonchers e les maistres du mestier; lesquels jassit e*

quod ledit bues non fust pas. *Fieux*, ... par leur support et relation fu ledit bues condempné a refouir. *Sint. carnif. art. 4.* in Lib. rub. fol. magn. Abbavil: *Qui nuls ne vende assai point de chor saourmé, ne avunt fy*

* *Ilinc notissim fy* Fy dicunt, ut fastidium contemunt, imo et odium significat. *Lit. remis. ann. 1381.* in Reg. 179. cl. f. 104: *Johannes de Momo cum certis personis apostolicis publiceret et exequeretur contra quosdam homines in villa de Rupell...* ex his indignati contra ipsam ardeperibitum et excoercent se protinus iurantes et commoti, *Fy Fy* de et tuis legemodi processibus apostolicis.

* *FICUS FACERE.* Vide supra in *Ficha* 2. *Sus Ficu et Vite*, Proverbialis loquendi formula, qua rerum abundantia significatur, sed frequens in veteri Testamento. *Joannes Berardi* in Prologo ad Chron. Cassianense: *Omnia illa regio... frequenter videtur esse casulibus inhabitata, et quasi sub Ficu et vite, vel in propriis praelis non hominum illius temporis incolatus.* *Benjaminus Tudensis* in *Itiner.* pag. 27: *Constat et habentes quique sub Fite et Ficus.* *Utitur etiam Ordo vici Vital.* lib. 4. pag. 531. et *Arnoldus Labec.* lib. 2. cap. 1.

* *FIDA.* Vide supra *Exfol.*

* *FIDAGIUM.* Idem quod infra *Fidantia*, Prestatio, tributum. *Charta Guillelmi I. Reg. Sicil.* tom. 2. *Baillar. Casin.* pag. 175: *Sed idem sacrum comobium, vel ab omni predagio, aquatico etc. quolibet Fidoagio, per totum jam dictum notitiam Sicilie regnum totaliter sit immune.*

* *FIDAMUS.* Fides, Cyprianus, sex Ter-

ullus in Carmine ad Senatores vestros 53:

Græge delictum Fidamine, corrigge meum.

* *FIDAMORA.* Charta Guillelmi Regis Sicilie ann. 1173. apud Ughellum tom. 8. *litte sacre*: *Concedimus etiam in dicto Monasterio cardus lignorum oblique alius foragis, et voluimus etiam et inhiemus, ut sollet sit, qui Fidamoras ei auctor.*

* *Quid si legere terminatione Longobardica, Fidatiura, ab Italico Fida, qua voce Academici Cresciani intelligunt Patrum paecendis animalibus locum atque venerantur;* quod loco laudato haud agree ripari potest.

* *FIDANCERIA, FIDANCARIA.* Vide in *Fidantia*.

* *FIDANCIA.* Fideiussio, sponsio, *Fidantia Italia, Fidegius Hispania.* [Charta ann. 1056. in Append. ad Marcam Hispan. col. 102:] *Faciunt Fidanciam et sacramenta ista ad predictam Luciam quales homo debet facere ad suum Senorem de cui tenetur totum castros.* *Alia ann. 1206.* apud Marten. tom. 1. *Amplius. Collect. pag. 1071.* *Exgo P. Dei gratia Rex Aragonum facio Oti Emergundo Urgellensi Comiti, et ipsi Marada liberat predictum Fidantiam, et cunctis vobis omnibus attendere. Occurrit interea in Chron. Modetensi apud Murator. tom. 12. col. 1176.] *Le Roman de Ardan de Blay.* MS.:*

Dane Cremona a his Fiances priores.

* *Charta Libertatis de la Perouse ann. 1260.* ad Thomassinum: *A la Perouse ne doit a prendre, si Fiance voel donner, etc.*

* *FIDANTIA* et *FIDENTIA*, Salvagardia. *Anonymus* de Desolatione Monasterii Morimulensis in agro Mediolanensi: *Predictus Abbas Florius ad protectionem domus sue procuraverit Fidentia et securitatis literis prenuat* [Bartholomeus Scriba lib. 6. *Annal. Genens.* ad ann. 1330. apud Murator. tom. 6. col. 683:] *Et destinavit Januenses quos continuaverat tractaverat et tractabat, qui Januenses ad Fidentiam ipsius Soldani causa negotiandi illuc accesserant.* *Instrum.* ann. 1240. ex parvo Chartul. S. Victoris Massil. pag. 181: *Quicquid ad dictum Monasterium pertinet in tota valle Massitie, et ejus territorii seu tenementum, sub guidagio, et protectione, et Fidentia nostra recipimus.* Charta ann. 1314. apud Ughellum in Archiep. Mediolan. *Dirupta Fidentia per eos nullis vicibus promissa.*

* *FIDENTIA, Fidejussor, vel Manulocator:* voces Hispanas familiares. *Vetus Charta apud Marcum lib. 5. Hist. Bencharan.* cap. 12: *Et si hoc denegaret, per unamquamque Fidentiam 300. sol. daret...* et postea in eodem firmante daret. *Alia ibidem cap. 31:* *Orderunt Fidentiam... Ficecomitatus... Arduum de Lescon... quod nec aliquis descendens de stirpe Guillelmi Ardi inquietet, nec turbet supradictos domos, etc.* *Jacobus I. Rex Arag.* in *Foris Osce* ann. 1247. fol. 7: *Si aliquis homo fuerit Fidentia pro aliquo homine, vel pro alio qualibet causa, etc.*

* *FIDENTIA DE DIRECTO*, qua quis rectum se alicui seu jus factorum spondet. *Vide Foros Aragon.* pag. 14. v. Edit. 1634. et Michaellem del Molino in Repertorio Fororum Aragon.

* *FIDENTIA JURIS*, in iisdem *Foris* pag. 96.

* *FIDENTIA SULTIVAT*, apud eundem Molinum, qua quis rem salvam alteri prestat et cavet, *Garantit.* *Vide eundem Scripturum.*

* *FIDENTIA DE RIEDRA*, apud eundem. *Vide Riedra.*

* *FIDENTIA DE LA SPERA, et FIDENTIA DE LA TORNA, que dantur et prestantur olim, quando aliquis reptabatur ad batalliam, etc.* *Idem. Vide Torna.*

* *FIDENTIA, qua ignem facit, in Observantia Regni Aragon.* lib. 2. tit. de Satisfadendo, § 1. qui focum et adcum habet in loco.

* *FIDENTIA de prima et secunda Cruce.* *Vide Cruz.*

* *FIDENTIA, Prestatio, tributum.* *Falco Beneventan.* ann. 1133: *Manuavit, et neque sibi, neque Comiti Jordano auxilium prestantur, et daret eis et concederet Fidentiam et pensiones, que a Castello Fennulo...* *exhibent.* *Charta Rogerii Regis Sicilie* ann. 1137. apud eundem: *Divinitas et condonavimus vobis... Fidentias subscriptas, videlicet denarium redditus, salutes, angarias, terraticum, etc.* *Adde pag. 310. 314.* *Charta Caroli II. Sicilie Regis* ann. 1289. apud Rainaldum in *Annalib. Ecclesiasticis* ann. 1285. §: *Fidentibus ab omnibus remitti iustitiam, et remissionem eiusdem. Fidentiarum autem remissio, est concessio libertatis, ut ejus Beneventani possint libere proprias vineas et terras excolere, ipsarumque fructus et fruges recolligere, sine aliqua exactione vel munere, vel etiam datione.* [Idem toti-

dem verbis legitur apud Marten. tom. 2. *Anecd.* col. 232. in Epist. Clementis PP. IV, qua Regnum Siciliae Carolo S. Ludovici fratris in feudum concedit. Occurrit præterea in Enumeratione jurium Comit. Biter. ann. 1253.]

* *AFIDANTIA.* Fidentia, seu vade rem prestare. *Fori Osce* ann. 1247: *Dictum autem affirmative potest nuturi et remanuri tempore, antequam causa sit Affidantia, Causa diffidentia, in Observantia Regni Arag.* lib. 6. tit. de Generalib. privileg. § 17.

* *FIDANCERIA.* Idem fori f. 5: *Si quis misceat fidantiam, et dixerit fidantia sua: Si damnus vobis evenierit, de isto Fidanceria, super istam damniam, etc.*

* *FIDANCARIA.* Idem *Fori* fol. 31: *Villanus de Parva tenente fule jubere pro suo domino, quotiescumque necesse fuerit ipsi domino, et domus trahat ipsam de ipsa Fidanceria, ita quod pro illa non veniat ei damnus, vel parvi.* *Et si forte parvior pro ipsa Fidanceria, de cetero non intret, pro illa ipsa Fidancie, etc.*

* *FIDARE, Fidere.* Usatici *Barcinenses MSS.* cap. 56: *Habent perfectum fidem, et veram lectionem, ita ut omnes... possint se in illis fidare, etc.* *Itali Fidare* hac notione dicunt.

* *FIDATA, Idem quod Fidentia, prestatio, tributum.* *Chron. Farfense, auctore Gregorio Monacho, apud Murator.* tom. 2. part. 3. col. 421: *Monachia que fecit Berardus Abbas in Scandria Ecclesie S. Joannis Alberti, et omnes Fidate de ipsa terra de rebis predictis... Anjus Monasterii predicti infra Romanam, terra et campus, aquas cum castis, hortis et cryptis quas tenet Stephanus Presbyter; terra et vineas quas tenet Stephanus Leonis Curia-Broca.*

* *FIDATOR.* Cui aliquid commendatur, deponitur. *Fori Osce* ann. 1247. sub Jacobo I. Rege Aragon. fol. 9: *Nullus debet pignurare vicinum suum, si Fidator vel debitor suus non est.*

* *FIDATUS, Cui fides haberi potest, fidelis.* *Acta varia de schismate Pontificum Avenion.* apud Marten. tom. 2. *Anecd.* col. 1316: *Item, quod quilibet ex predictis duobus dominis debebat secum ducere... centum balistarios, quantum fieri poterit, honestos et Fidosos... pro custodia et defensione dictorum parium.*

* *FIDENCERE, Fidejuber.* *Gloss. Lat. MS. Regium: Consoniores, alterumque Fideicentes.* *Alibi: Fadator, promittit, pollicetur, Fideidit.* *Ita etiam in Gloss. Isidori.* *Apuleius de Deo Socrati: Quis pro Deo Fideidit? Ita enim rescribitur veri docti, pro fidem dicit.* *Anianus lib. 1. Sentent. Pauli cap. 9: Si minor minorem Fideidit, licet ipse teneri non possit, tamen, quod Fideidixit, teneri potest.* *Uti Fideidere aliquem est, quod Graeci dicunt ἐπυδῆσαι τινος.* *Est igitur Fideidere, pro fidem suam aliquo promittere, quod et fideipromittere unum verbo dicit idem Anianus ibid. in Sentent. Pauli. [¶ et Gaius lib. 3. sect. 92. 112. 116.]*

* *FIDECORATOR, Sponsor.* S. Augustinus *Epist. 23.* de lapsu pueri: *Quando ad baptismum offeruntur, pro eis parentes tanquam Fideicoratores respondent.* *Tabularium Conventus Abbatis in Ruthenis Ch. 32:*

Et de hoc dedit Fideiorem Gilberto de Calenberg, etc.

FIDELICUS, pro quo spondetur, apud Scriptorem Vitæ S. Lupicini Abbat. Juren- sis lib. 9.

FIDELICITO, Fidejussor. Historia Fundationis Monasterii Gladbachensis cap. 18: S. Petrus eo tempore sua suscepit cum Fidei- citorio, quod Canonicum predictum cum omni affectu debent reedificare, etc. Mox: In hac Fidejussione verbi duntaxat, etc.

FIDELIGIST, Testes ædificati. Tales ho- mines, quorum fides admittitur, in Legibus Luitprandi Regis Longob. tit. 70. § 1. [* 95. (6, 42.)] et Ratclit. tit. 4 § 1. [* tit. 1.] Præsertim vero ita dicuntur testes producti ex Clero, vel Monasterio, qui ex ipsa Clericature, vel Monachismi profes- sione, nullo interposito sacramento, si- de habebat digni, cum quidpiam in judicio attestantur. Lex Longobardorum lib. 3. tit. 47. § 11 [* Henric. II. cap. 1]: Decernimus, ut nec Episcopi, nec Presbyteri, nec cujuscu- que ordinis Clericus, non Abbas, non aliusquis Monachus, vel Sacerdotis in quibusque controversia sine criminali, sive civilis iurisdictionis quolibet ratione compellatur audire: sed advocatis suis propriis idoneis hoc officium debeant delegare. [* Sifridi Archiep. Mogunt. chart. ann. 1237. pro Cunrado nobil. de Merenberg, apud Gu- den, in cod. diplom. tom. 1. pag. 545:]

Fallito contractu ex parte nostra Fidei dacione, ex altera vero juramento, corpora- liter præstito. Regiam Majestati. lib. 1. cap. 19. § 9: Presbyteri non recipiunt, nisi ad testimonium Fidejussorum. Charta Olai Roschildensis Episcopi ann. 1318. apud Isaacum Pontanum lib. 7. Hist. Dan.: Promiserunt in manus D. Regis, ac Dominorum Othomi Comitæ ab Hoy, et Henrici Domini Magna- tensis, ac multorum Fidejussorum, Militum, et Armigerorum, etc. Vide Petram lib. 1. cap. 41. § 5. et alia loca. Hinc

FIDELIGITAS, pro Testimonio a Clericis et Monachis præstito. Decreta Sigismundi Regis Hungarie ann. 1435: Cum hominibus et testimoniis Capitalibus et Conventualibus, que communiter Fideliguitates vocantur. Alii: Personis autem testimonialibus Capitalibus et Conventum, pro singulis diebus, quibus in itinere Fideliguitatis pro- ceesserint, solummodo 12. de variis, etc.

FIDEFODOLICUS, Observantia Regni Aragon. lib. 8. tit. de iuribus, § 2: Nota, quod de consuetudine Regni antiqua, quia hoc verbum, Fidefodolice, est vulgare Aragonum, et communiter usitatum, si contra aliquem prompserit, non indicit calum- niam: secus, si adficiat ultra, quin tunc calumnia incurrat de consuetudine Regni.

† **FIDEFRAGUM**, FIDEFRAGUS. Vide in Fides.

FIDEFIDATIO. Vide in Fides.

† **FIDEI COMMISSUM**, Testamentum, instrumentum fide sua assertum. Testam. ann. 1165. apud Murator. in Antiq. Estens. pag. 324: Quicquid habito in Casale atque in Scoadesia in meo demanio, filia mea Do- nolla, vel ejus liberi, filia mea defuncta, medietatem per Fideicommissum relinquo. [* Vide J. C.]

† **FIDEICOMMISSARIUS**, Testamenti execu- tor. Chron. Farsense, auctore Grego-

rio Monacho, apud Murator. tom. 3. part. 2. col. 587: Quilam autem Franco nobilis vir, qui vocabatur de Douzon, et Senago, ambo socii et Fideicommissarii ejusdem Joannis Multi propeus anima confirmaverunt per chartam donationis in hoc Monasterio quasdam res ipsius in territorio Saborneti. Ibidem col. 596: Item Saxo iudex Romanus filius Episcopi concessit in hoc Monasterio res ejusdem Cencii, cujus erat Fideicommissarius. [* Vide Manufolius, et Italiaus. Glossar. Germ. voce Treuhander, col. 1805.]

• **Foyement** appellatur in Charta ann. 1355. tom. 2. Hist. Leod. pag. 420: Item que Foyemens ne puist vendre hostaiges par- tenants alle execution de testament de cely, qui Foyemens les aurat constitue, etc.

† **FIDEI-MACHIA**. Vide in Fides.

† **FIDEIMANUS** et FIDELES-MANES, Viri probate fidei, quibus rei promissæ executio mandatur. Charta ann. 1067. apud Marten. tom. 2. Amplius. Collect. col. 72: Tradidi Spremont pro Genape in Fideimanus ad opus Ecclesie, si uult in itinere mortuus, aut reversus Genape Ecclesie non soldare, et manuum non restituerent. Fideimanus hi sunt, Fereolus et Albertus de Brez, Ade- lardus de Hanne, Fidejussores hi sunt, Franchus frater Alberici, Warnerus, etc. Instrum. Rodulphi Præpositi S. Johannis Leodiensis ann. 1177. apud Marten. tom. 1. Amplius. Collect. col. 905: Ex his omnibus diligenter procurandis Fidei-manus Decanum Magistrum Benedictum, Nicolaum de Superioriponte et Julianum Cellerarium consensu Ecclesie adhibuit... ut horum trium quasi funiculo triplici, sollicitudo rei constituit indissolubilis et sufficiens, gratia Dei cooperante, permeneat.

FIDEI JURARE, Tabular. B. Marie Col- umbensis diocesis. Carnot.: Rodulfus pater et Rodulfus filius et alii fratres Milites, qui ibi erant, Fidei iuraverunt, quod ab illo die, etc. Gloss. Lat. Gr.: Fideipromissores, voce FIDEJURARE.

FIDEJUSSORES TOLLERE dicebatur iudex, qui ius vocatum, aut accusatum de aliquo crimine, vadem dare ad dictam diem juri se stitutum, cogebat. Vita S. Praejecti Episc. et Mart. cap. 3: Obtinuitque cum Principe, ut Missos ex Intere dirige- ret, qui eum per Fidejussores nuntiarent, et in aula Regis facerent presentari. Mox: Et quomodo per Fidejussores venisset, expli- citius deprecatur. Vetus Notitia apud Perardum in Burgundicis pag. 35: Dedit Mauri- cas Fidejussorem nomine Autredo, de sua presentia. Per Fidejussorem ad presentiam Regis deduci, in Capitul. Caroli M. lib. 3. cap. 34, in Capitul. Caroli C. tit. 13. cap. 1. 4. 5. 7. tit. 20. cap. 6. tit. 29. cap. 3. tit. 31. cap. 23. tit. 39. cap. 4. Per Fidejuss- orem ad palatium Regis venire, in Capitul. Caroli M. lib. 5. cap. 43. 147. [* 98. 2-8.] Per Fidejussorem ad placitum Regis venire, in Capitul. 4. Lud. Imp. cap. 72. in Capitul. Caroli C. tit. 33. cap. 3. Sub Fidejussione ad palatium venire, compelli, in Addit. 4. Lud. Imp. cap. 77. Per Fidejussorem mitti ad presentiam Regis, in Addit. 4. Lud. Imp. cap. 76. Per Fidejussorem constringere, ut reveniat ad palatium, in Capitul. Caroli C. tit. 39. cap. 1. Per Fidejussorem ad mallum adduci,

in Capitul. Car. C. tit. 39. cap. 3. Epist. Gg. inter Francicas tom. 1. Hist. Franc.: Non aliter fuit, nisi in placito, quod volu- supra scriptus Pontifex denuntiavit, me- morito Diacono vestro per Fidejussores me- cum indiculo vestro ante parvitatem nostram fueritis venire. Addit. Joannem VIII. PP. Epist. 228. Leges Guillelmi Nothi: Omnis homo, qui voluerit se teneri pro libero, et in plegio, aut plegium cum habent ad justitiam, si quid offenderit: et si quicquam everserit, talium videant plegii, ut solvant, quod co- munium est. Eiusmodi Fidejussorum mentio est apud Gregorium Turon. lib. 1. Hist. cap. 43. lib. 8. cap. 7. 12. 43. lib. 9. cap. 8. in Concilio Metensi ann. 753. cap. 2. etc. Hinc Pignerari dicuntur res, seu ius vocati. Convenit Ticinensis ann. 833. cap. 3: De liberis hominibus, qui... contra legem ad placita protrahantur, et idem P- gnerantur, constitutum est, ut secundum legem patroni eorum eos ad placitum addu- cant, et si quis contra hanc nostram meto- riantem, et eorum legem Pignerare aut distringere præsumperit, etc. Quod si res Fidejussorem non haberet, in custodia re- vocabatur, ut est in Capitulari Pipini Regis Italiae cap. 36.

Occurrit autem passim hae formula in privilegiis et immunitatibus Ecclesie con- cessis, qui iudices velantur in eorum iuris, ad audientiam altercationis ingredi, fructu ad quilibet causis exigere, aut manuum vel paratas tollere, ut apud Marculfum lib. 1. form. 3. 27. 28. etc. Quod verborum circute nihil aliud intelligitur, quam ut iudex in terris, in quibus immunitas con- cessa est, jus non dicat, aut justitiam non exerceat. Charta Caroli Simplicis apud Sammarthanos in Archiep. Narbon.: Qui in sua parochia... gravissima inveniit co- actuetudo, de eo, quod Comes atque iudex, seu ministri illorum, Sacerdotes Domini, sive reliquis Ecclesie ministris ad placita suam videntur decere, et Fidejussores tueri, aut eos more Lascorum distringere preva- nant.

† **Fidejussores** etiam debitoribus dabant creditores, ut pignora solvent quæ illi dederant, tutius recipere possent. Id patet ex Legibus Luitprandi Regis apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 26. col. 5: Si ibi ad gaudium suum solverint quicquam liber homo res Fidejussorum habere liberos homines. Et paulo post in veteri formula: Petre, te appellat Martini, quod ipse dedit tibi vadus decem solid. n. Kal. Augusti. Vult suscipere per Fidejuss- ores. [* Luitpr. 35. sqq. (5, 7.)] Vide Edict. Theodor. cap. 135. infra Ostingit et Solmanni.]

FIDEJUSSORES, Testamenti executores. in Testamento Hugonis I. Episcopi Tolosa- ni, apud Cateillum in Hist. Occitani pag. 858.

FIDEJUSSORES dicti etiam patris, apud S. Eligium in Homilia descripta tom. 5. Specilegi Acheriani pag. 212. lib. 2. Cr- pini, cap. 46. et apud alios laudatos in Dissert. 22. ad Joivillam pag. 275.

• **FIDEJUTRIX**, que pro alio fidejubeat. Charta ann. 1391. in Reg. 3. Armorial. p- ner. part. 2. pag. xxvj: Et pro ipso se oc-

sicut Fideiutrice... honesta mulier nobilis
Fulconis Myresiae.

* **FIDELIS**, Prædium, quod a vassallis
sua fidelitas teneatur et colitur. Testam. S.
Aldegund. ann. circ. 646. in Suppl. ad Miram
pag. 559. col. 2. *Ad stipendiatum usus
eorum* (canonicorum) *tribuitur... mansos ser-
vare, quique et Fidelia triginta, pratos
duos, etc. vide in Fidelis.*

* **FIDELIS MANUS**. Vide *Fideimanus*.
* **FIDELIATOR**, Qui et *Magister Fide-
lium*, Geru. *Seiglertheit*, dicitur si penes
quem erat dispositio pium fundationem
et donationum. Vide Hist. Fuldens. pag.
52. [* et Haltius. Glossar. German. col.
1669. vide *Seiglertheit*.]

* **FIDELIS**. Christiani dicti *Fideles* post
inceptum baptismum, qui fides suscep-
erunt. S. Ambrosius vi. 1. de Sacram.
cap. 1. *In Christiano viro prima est fides.
Ibi recte Fideles dicuntur, qui baptizati
sunt.* S. Augustinus Tractat. in Joann. 1.
*Interrogas hominem, Christianus est? respon-
det tibi: non sum; adhuc queris ab eo,
Catechumenus, an Fidelis? Ideum Epist.
67. Proter Paulus narrat gaudium de Ga-
lathis, quod non solum Christianus; sed
etiam Fidelis sit voluit bonus per Præchu-
rum baptismum.* Vide eundem de
Verbis Apostoli Ser. 13. Innocent. I. Ep.
23. cap. 2. *Quæro, si una eademque sit
xpi xpi, qui ante Catechumenus, postea
Fidelis. Pontius Diac. in Vita S. Cypriani.
Quid Christiana plebs faceret, cui de Fide
nomen est?* [Cassian. lib. 1. Annal. Ge-
nevensis, apud Murator. tom. 6. col. 250: *U-
t lenius quod tempore Infidelium quondam
in antiquo anno ad sepulcrum venire sole-
bat, nunc per misericordiam suam istud idem
Fidelis sit hodie in die resurrectionis suæ
ostenderet.*]

* **FIDELIS**, Dicti etiam ipsi Sancti qui
Deo jam potuerunt. Instrum. ann. 1076.
tom. 8. Spicileg. Acher. pag. 157: *Si apud
Regem Regum perpetuam salutem obtinere
cupimus, non ejus Martyres cateroque Fi-
delis, quos in eorum curia pervenire cre-
dimus pro nobis necesse est intercessores
adquirere studemus.*

* **FIDELIS**, Subditus, vassallus, qui fidem
sua domino obstrinxit, *fidelitatem juravit*.
Gloss. Lat. Gr.: *Fidelis, πῶς, δὲ, δὲ, δὲ*. Gloss.
Lat. Gall.: *Fidelis, Feal. Fideles homines sui,*
apud Lampriidum, famuli. [Chartul. Gen-
nevensis tom. 1. pag. 48: *Et Avons droit
de prendre de chæcun de nos Hommes de
l'oy chæcun an sir deniers Tournois de cha-
cun.*] Donnizio lib. 2. de Vita Mathild.
cap. 11.

1) Juraret et rogat ipsum more Fidelis.

Idem lib. 2. cap. 17:

Fidus esse Petri si vult Rex atque Fidelis.

Tabularium Dolense ann. 937: *Idem
offendo ad hujus dedicationis honorem, ut
emoret beneficium, quod ex me nunc vel
deinceps nostri Fideles habent, aut habe-
bunt, etc.*

* *Nostri, Feal et Feinal*. Charta comit.
Nivern. ann. 1250. ex Chartul. S. Steph.
Julius: *Nostre amice et nostre Feale Adeline
la marcechade de Nivers, etc. Pactum ann.
123. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg.
pag. 37. col. 2: *Se dicit: Feal ou tour avon-**

*cer non avent fait autrefois dus homages,
etc. Feal*, in Lit. ann. circ. 1360. apud
Marten. tom. 1. Ampl. Collect. cap. 1473.

* **FIDELIS IMPERII**, Subditi, Gall. *Su-
jets*: qua notione accipienda vox *Fidelis* in
antiquioribus Instrumentis. Gesta Henrici
VII. lib. 2. Rubr. 7. apud Murator. tom.
10. col. 352: *Optio sit Patavine civitati
quatuor eligere quos maluerint, Fideles duna-
tant Imperii.*

* **FIDELIS IMPERII DE JANUA**, Subditi
reipublice Genuensis, Lit. Phil. VI. ann.
1334. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 7:
Pontius Almondini et heredes Johannis Na-
turalis, qui marcham habent contra illas,
qui se dicunt *Fideles imperii de Janua*.

* **FIDELIS REGIS**, Subditi, vassalli Regis,
in Legibus Luitprandi Regis tit. 70. § 1.
[* 95. (6. 49.)] in Leg. Longob. lib. 2. tit.
26. tit. 51. § 14. tit. 52. § 1. [* Lohar.
I. 52. Rachis 7.] in Capitul. Caroli M. lib.
2. cap. 17. lib. 4. cap. 34. lib. 6. cap. 96.
[* 97.] in Vita Ludovici Pii ann. 839. apud
Nithardum lib. 1. ann. 834. Baldrichum lib.
1. Chr. Camerac. cap. 61. in Charta anni
1090. apud Duchesn. in Hist. Monorenc.
pag. 35. etc. Vide Fabrum Canterellum in
Tractatu de Feudis. Goldastum ad Rat-
pertum de Casib. S. Galli cap. 8. etc.

* **FIDELIS**, Qui fidem Regi, quam ju-
ravit, non servat. Capitularia Caroli M.
lib. 4. cap. 34: *Pro Infideli tenentur, qui
sacramentum fidelitatis, quod nobis promisit,
irritum fecit.* Concilium Duisiacense I. pag.
399. 1. Edit.: *Regis quoque Infideles contra
Ecclesiasticam auctoritatem armata manu
defendit.* Vide Leg. Longob. lib. 1. tit. 34.
§ 2. 3. [* Carol. M. 153. Ludov. P. 98.]

* Charta Acrendi ducis Aquit. in Char-
tul. Celsinian. ch. 13: *Actum v. Idus Oc-
tobris Celsinianus, anno v. (forte pro xv.)
quod Infideles Franci regem suum Karolum
inhestantur et Rodulfum in principem ele-
gerunt.* Extraneus hæc voce designat, ma-
xime in Capit. Caroli C. ann. 865. apud
Baluz tom. 2. Capitul. col. 197. art. 4.
auctor est D. Baquet tom. 1. Jur. publ.
France. pag. 105. Cui assentiri nequaquam
possum non una de causa. Et primo quidem
ejusmodi *Infideles* passim in illo Capitulari
sæpe vox appellat. Dehinc in articulo præ-
cedenti *fidelitatem* regi promissis dicuntur.
Denique ii *Infideles* proprietates habent,
quos eorum a fidelitate promissa de-
fectum, fisco addicendas res judicat. Quid
hæc cum extraneis? Hæc sunt verba art. 3.
qui laudati Capit.: *Ut qui fidelitatem nobis
promiserunt, et post illud sacramentum ad
Infideles nostros in nostrum damnum se con-
juxerunt, proprietates illorum in nostrum
indominium recipiant.* Stat ergo bene
Cælgiana interpretatio; neque aliæ sunt hæc
Infideles, quam qui *Fidem* iunctis alibi
vincuntur. Vide *Fidem* Mentiri in *Fides*.

* **INFIDELIS**, Qui fidelitatis sacramentum
domino feudali non servat. Brompton.
ann. 1088: *Terras Infidelium suorum fide-
bus suis distribuit.*

* **INFIDELITAS**, in Leg. Longob. lib. 1. tit.
34. § 2. [* Carol. M. 153.] *Leges Kanuni
§ 90: Infidelitas erga dominum, secundum
legem sæculi inveniendæ est.* Vide Leges
Henrici I. Regis Angliæ cap. 10. Floardus lib.
4. Hist. Remensis cap. 35: *Insuperat*

sunt de Infidelitate ipsius senioris sui. Et
lib. 2. cap. 30: *Deposuit aut est Episcopus
pro Infidelitate Imperatoris.*

* **3. FIDELIS**, Uxor. Charta ann. 1011.
in magno Chartul. S. Vict. Massil.: *Ingil-
rannus episcopus, cum Fidele sua Adalge-
de, dat ecclesiam S. Perpetui de Brunella.*

* **FIDELITAS**, Fides, quam quis Regi
suo vel Principi servare debet, subditi,
qui et *Fidelis*, potissimum. *Fidelitatem Regi
promittit*, in Capitulari. Caroli M. lib.
3. cap. 8. 88. in Capitul. Caroli C. tit. 33.
cap. 2. 3. tit. 39. cap. 4. Apud Marculfum
lib. 1. form. 40. etc. Prodest formulam
sacramenti fidelitatis Regia subditis facti,
eodem Capitularia Caroli C. tit. 13. cap.
13: *Ego illi Karolo Uladovici et Judithi filio
ab ista die in ante Fidelis ero secundum
meum savirum, sicut Francus homo per
rectum esse debet suo Regi. Sic me Deus
adjuvet et ista reliqua.* Habetur aliud paulo
prolixius *fidelium sacramentum* tit. 22. cap.
1. Ubi observandum, *fidelitatem Regi fieri
per sacramentum*, quod ei proprium fuit.
Capitulare 2. et 4. ann. 805. cap. 9: *De ju-
ramento, ut nulli alteri per sacramentum
Fidelitatis promittatur, nisi nobis, et uni-
cuique proprio seniori ad nostrum utilitatem
et sui senioris.*

* **FIDELITAS**, Anglis *Fealtie*: nostris *Féauté*:
Fideiactio Angli appellant, inquit Cowellus
lib. 2. tit. 3. § 13. *Est autem servitus realis
a quolibet feudatario domino in ipsa insti-
tutione prestanda.* Fulbertus Carnotensis:
*Fidelitatem dicimus iuramentum, quod a
vassallo prestatum domino. Iuramentum
Fidelitatis vassallatice, apud Radevicum
lib. 2. de Gestis Fridrici. cap. 30. Sacramen-
tum Fidelitatis iurare, in Capitul. 3.
ann. 780. cap. 2. ubi habetur ejus formula.
Iurare Fidelitatem, apud Simeonem Dun-
elmensem lib. 3. de Dunelmensi Eccles. cap.
22. et in Hist. Angl. ann. 1086. *Fidelitatem
facere et hominum*, apud eundem Rade-
vicum lib. 1. cap. 11. [*Faire feauté et ho-
mage*, apud Guillelmum Tyricon. Archiep.
in Hist. Belli sacri.] *Féauté*, in Charta
Otton. comm. Burg. ann. 1243. inter Probat.
tom. 2. Hist. Burg. pag. 15. col. 2: *Dovent
autem ees quatre chæstions. Foynté, in
Lit. Bald. Bellim. ann. 1299. apud Marten.
tom. 1. Anecd. col. 1311. *Purte et loante*,
in Chron. S. Dion. tom. 8. Collect. Hist.
France. pag. 326. *Fonté*, in Clu. ann. 1250.
ex Chartul. S. Joan. Laudun. Unde *Fontu
chevalier* dicitur, qui fidem sacramento
firmatum non servat, in Lit. remis. ann.
1216. ex Reg. 169. Chartoph. reg. ch.
448: *Berthelemy Genet dicit de Mouviron
d'Estac chevalier, qu'il estoit un feult,
mouvois, traire et fuist et Fontu che-
valier.*] Differt tamén *Fidelitas* ab *homagio*,
etsi homagio adjunctum sit sacramen-
tum fidelitatis, ut est apud Nicol. Up-
tonum lib. de Militari Officio cap. 18:**

*Differt homagium a Fidelitate, quia homo-
gium est ille actus prestationis iuramenti
cum sua solemnitate, et fit in principio: sed
Fidelitas est obligatio permanens, habens
perseverantiam et tractum temporis, et
Clarius Littleton sect. 91. et 92: *Féauté
idem est, quod Fidelitatis Latin. Et quant
franc tenant féauté à son Seigneur, il**

tiendra sa maine dextre sur un livre, et dira issint : Ceo oyes-vous, mon Seigneur, que j'es à vous serai foyal et loyal, et j'oy à vous portera des teneurs, que jeo clum à teneur de vous, et que loyalment à vous ferai les customs et services, quez fuisse à vous d'oy, as termes assignés, si come may aide Dieu et les Saints ; et bavera le livre, moi le ne gentler, quand il fuit Foily, ne sera tiel humble reverence, comme avint est dit en homige. Et grunnd diversité y ad pour enter foyssans de Feslie et de homige. Car homige ne pout estre fait fors que al Seigneur mesme, mes le Senechal de Court le Seigneur, ou Baillif, puit prendre Feslie pour Seigneur.

Diximus fidelitatis sacramentum adjunctionem esse homagium, quod verum est, si quidem vassallus primo homagium facit domino, deinde fidelitatis sacramentum. Utique formulae et discernim se observat Bracton. lib. 2. cap. 25. § 8. Sic debet homagium fieri : debet quidem, tunc manus suus utroque ponere inter manus utroque domini sui, ... et debet dicere : Devotio homo vester de tenemento, quod de vobis truo, et Fidem vobis portabo de vita et membris et terreno honore contra omnes gentes, etc. Et statim post faciat domino suo sacramentum Fidelitatis, hoc modo : Hoc audis, Domine N. quod fides vobis portabo de vita et membris, corpore et catulis et terreno honore, si me Deus juvet et hæc sancta Dei Evangelia. Et quidem hoc adiungit in sacramento, et bene, quod fideliter et sine dilautione, contradictione, vel impedimento et dilatione iurasti, terminis statuit faciet servitium domino suo et hereditas sua, Ita Flota lib. 3. cap. 16. § 21. Adde Luitellon. sect. 88.

Ex quibus patet homagii et sacramenti fidelitatis discrimen : ac homagium quidem fieri a vassallo, genibus flexis, manibus in domini manus immissis : sacramentum vero fidelitatis a vassallo stante, et tactis sanctis Evangelis. Charta ann. 1239. apud Marcam lib. 8. Hist. Bernhart. cap. 22. n. 2 : *Recognoscimus, quod vos nobis fecistis homagium, et prestitistis insuper fidelitatis iuramentum, sicut vestri antecessores nostris predecessores sunt facere consuevit.* Charta ann. 1247. apud Samerthanos in Episcopis Aptensibus : *Et corporale nobis fecit homagium, suscipiuntibus per nos et successores nostros, ponendo manus proprias infra nostras : et promittens iurjuramentum supra sancta Dei Evangelia Fidelitatem nobis servare, prout in formula Fidelitatis exprimitur, videlicet incolame, tutum, utile, honestum, facile, possibile.* [Charta homagii ann. 1310. ex Schedis Præsid. de Muzengues : *Recognoscimus... homagium et facere et Sacramentum Fidelitatis, scilicet tutum, incolame, honestum, utile, facile et possibile.*] Sed et inde observare est, homagium et Fidelitatem passim iungi. Fredericus I. Epist. ad Ottonem Frising. Episcop. : *Homini et Fidelitate nobis facta coramam regni de manu nostra Petrus Rex Danorum suscepit.* Idem Otto lib. 1. de Gestis Fridr. cap. 2 : *Ad pedes Imperatoris, satisfactionem offerens, humiliter Dux venit hominiquæ sibi cum sacramento Fidelitatis exhibens.* Ducuntur ob illo

suscepit. Radevicus lib. 7. cap. 2 : *Tunc ad curiam venientes, Frederico Fidelitatem fecerunt atque hominum, et beneficium de manibus suscepunt.* Apud Petr. Blesensem Epist. 103. *Homagium et Fidelitatem.* Apud alios, *Homagium Fidelitatis*, Trithemius cap. 20 : *Cum honore magno suscipit, et Homagium Fidelitatis suscepit per dies septem commemoratus, etc.* Jo. Beka in Ottone IV. Episcopo Traject. 36 : *Accedentes quoque singulatus Primates ad regale solium præstiterunt eisdem debite Fidelitatem Homagium.* Ptolomæus Lucensis ann. 1261 : *Rogrium Siculum facto sibi homagium, Juramento Fidelitatis firmato, ipsum de Ducatu Apulie et Sicilia investit.* Fidelitatis strictus homagium, apud Albertin. Mussatum. *Homagium et Fidelitatem ligantur facere,* apud Matth. Paris ann. 1257.

Sunt quidam hæreses, inquit Bracton. lib. 2. cap. 35 : *qui tenent ad homagium, facientem, et ad sacramentum Fidelitatis.* Quidam tantum ad sacramentum fidelitatis secundum diversitatem tenementorum. Verbi gratia de tenemento, quod tenetur ad terminum, non fit homagium, sed tantum fidelitatis sacramentum. Rursus de sociagio villano nullum omnino competit homagium, sed fidelitatis sacramentum.

Homagium Minor facere potest : nullum tamen iuramentum Fidelitatis, antequam ad ætatem pervenerit, præstabit. Idem n. 4. et Flota lib. 3. cap. 16. § 14. Nam ut est in Regiam Majestatem lib. 3. cap. 60. § 2 : *Teneatur dominus recipere homagium recti hæredis, siue fuerit infra ætatem hæres ipse, siue plenum habuerit ætatem, dummodo masculus sit.* Recepto vero homagio idem hæres in ipsius domini custodia remanebit, donec plenum habuerit ætatem, libid. cap. 68. In aliquot Consuetudinibus municipalibus ætas faciendi homagium definitur annis vigesimus completus, in Aurelianensis art. 24. in Duncensi art. 12. in Consuetudine Castellæ Novi art. 44. in Arvernenis cap. 32. art. 8. decimus quartus pro masculis, et duodecimus pro feminis in Peronensi art. 58. decimus quartus in feminis in Aurelianensi d. art. 24. Statutum Baronum Andegavensium et Cenomanensium mense Maio ann. 1246. in Tabulario Andegavensi Cameræ Comput. Parisiens. fol. 32 : *Est autem ætas hæredis masculi faciendi homagium domina, et habendi terram suam, quando cito hæres ingressus fuerit viceimum primum annum. De nobilibus vero puelli hæredibus sic ibidem statuitur : Ordinavit, quod femina non maritata postquam quintum decimum annum compleverit, habeatur legitime ætatis ad faciendum homagium domino, et ad habendam terram suam. At quoad masculos, ex Statuta spectant potissimum sacramentum fidelitatis, quod femine non præstant, ut infra docemus : ita quod si contingeret Minorem homagium facere, non ideo a custodia domini seu alterius liberatur. Sic Philippus Augustus mense Aug. ann. 1214. et Girardus Episcopus Catalaunensis mense Sept. ejusd. anni Theobaldum Comitem Campaniæ ad homagium admiserat, salvo dotalitio Blanchæ Comitissæ matris, et salvo balio Comitatus Campaniæ et Bieæ, quod debebat tenere, donec filius ejus haberet 21. annos, de quo*

idem Theobaldus exire non posset ante prodictum ætatis annum, nisi per eam, et de voluntate illius.

At Consuetudines nostre aliquot municipales sacramentum fidelitatis non admittunt, nisi in homagii ligis. Turorensis art. 115 : *Le vassal doit faire homage au seigneur à son Seigneur, non teste, les mains jointes, et le baiser : et celui, qui doit homage lige, le doit faire mains jointes sur les Evangiles, non teste, descript, et le baiser en jurant les sermens requis.* Id ipsum auctor in Andegavensi art. 138. in Cenoman. art. 150. et in Pietavensi art. 111. Formulam sacramenti fidelitatis describit Andegavensis art. 138. et Cenomanensis art. 150.

FIDELITATEM CUM AFFIDITIONE FACIUNT non vero homagium, tenetur maritus de dote, quam utor priore marito habet, ex Regiam Majest. lib. 2. cap. 48. § 10. Ubi cum affidavitione idem valet, ac sub fidei vel sacramenti interpositione, eod. lib. cap. 57. § 10. quo loco dicitur fidelitas præstari dominis a mulieribus et ærum hæredibus, sub eadem forma et isdem verbis, quibus homagium fieri solet. Art. 20. § 3. ejusdem libri : *Femina de jure nullum homagium facere possunt, licet plerumque Fidelitatem dominis suis facere solent.*

FIDELITATES TENERE, f. Sacramenti fidelitatis pro Domino capitali recipere, Charta ann. 1205. tom. 8. Spicilæ. Acher. pag. 234 : *Et ego Bernardus Imperialis Regis qui etiam teneo Fidelitates predictorum castrorum.*

FIDELITATEM non vero homagium, Ripi faciunt Episcopi consecrati de Baronis suis elemosynas, seu de Regalibus : ratio est, quia non proprio, sed alieno onere, scilicet Dei et Ecclesie terras possident et tenent. Vel quia de feudo elemosinato non fit homagium, ut est in Regiam Majest. lib. 2. cap. 64. 65. et apud Bracton lib. 2. tract. 3. cap. 25. § 4. Ubi additur, electos in Episcopos ante conventionem homagii sua facere consuevit. Et sacramentum fidelitatis, Regibus ab Episcopis præstito, multa habet Juretus ad Epist. 35. et 190. Ivonis Carnot. Formulæ illæ exstant in Privilegiis Ecclesiæ Hamburgen. pag. 199. 200. in Concil. Dussie. I. part. 1. cap. 5. part. 2. cap. 33. etc. Post sacramentum fidelitatis Regi tenentur licere Episcopi infra 40. dies post susceptum Regalium, ut est in Charta S. Leob. Regis mens. Febr. ann. 1260. pro Episcopo Aurelian. in 30. Regesto Archiepi Bieæ Chr. 471. Vide Jacob. Petium ad Penultima Theodori pag. 476. 477. Describat formulam hujus Sacramenti in Regesto nro Castellæ Parisiensis, hinc verba : *Ces la manière, et comment les Prelats et gens d'Eglise font serment de foy au Roy nostre Seigneur. Il convient ouïssint Prelats et gens d'Eglise mettre la senestre main sur la Bible et la dextre sur le livre et l'estate au li. Vous jurez sur les saintes Evangelies de Dieu par vos ordres, que vous serez loiaux et foyeux au Roy de France, nostre Seigneur, qui cy est, et à ses Successeurs Rois de France, son honneur, son Estat, son corps, ses membres, et son heritage, vous lui iurerez contre toutes personnes, qui pour*

vivre et mourir, et se conseil vous demande
et loy, vous lui donnez, et se le sien
est dit, vous lui celer, et ainsi vous le
jure. Et puis dit le Prent bailler le livre.
Hodie vero parulo aliter concipitur.

Sed et Presbyteri omnes fidelitatem tan-
quam, non vero hominibus faciunt dominis
Laicis, etiam de propriis feodis. Concilium
Claramontanum, et Epistola Synodi Rota-
magensis ann. 1095. apud Ordericum Vi-
tal. lib. 9. pag. 723. *Natus Presbyter ef-*
fectus homo Laici, qui iudicium est, ut
namus Deo consecrata militatur: inter ma-
nos non consecratus: quia est non homicida,
aut adulter, aut cupiduslibet criminalis peccati
obnoxius. Sed si feudum a Laico Sacerdos
naturis, quod ad Ecclesiam non pertinet,
tunc facit et Fidelitatem, quod securus sit.
[Sighebertus ad ann. 1176: *Episcopi vero*
a Abbatibus hominibus non fecerunt, sed sa-
cramentum se constrinxerunt.]

Formulam sacramenti fidelitatis sic in-
cludere supra attigimus, ex Charta ann.
1127, videlicet *incolumem, tutum, utile,*
honestum, facile, possibile. Quod ex Epistola
sui Fulberti Episcopi Carnotensis fluxisse
probabile est, quae inserta a Gratiano 22.
q. 5. de Forma, in qua haec ille scribit ad
Guillelmum Aquitanorum Ducem: *De*
forma Fidelitatis aliquid scribere monui,
hoc volui, quae sequantur, ex librorum au-
thenticis notavi: Qui domino Fidelitatem ju-
rant, sita se in memoria semper habere debet:
incolumem videlicet, tutum, honestum, utile,
facile, possibile. Incolumem videlicet, ne sit
dominus in damnum de corpore suo. Tutum,
ne sit ei domum de secreto suo, vel de mi-
nutionibus, per quas tutus esse potest. Hon-
estum, ne sit ei in damnum de sua iustitia,
vel de aliis causis, quod ad honestatem ejus
pertinere videntur. Utile, ne sit ei in damnum
de suis possessionibus. Facile, vel possibile,
ut sit hominem, quod dominus suis breviter
facere poterit, faciat et difficile: neve sit,
quod possibile erit, reddat et impossibile. Ut
autem Fidelis haec monumenta caveat, iustum
est, et non ideo sacramentum meretur. Non
enim sufficit obtinere a malo, nisi fiat,
quod bonum est. Restat ergo, ut in eisdem
se iuramentis consilium et auxilium do-
mini suo fideliter praestet, si beneficio dignus
reus vult, et salvis esse de Fidelitate quam
averit. Dominus quoque fideli suo in his
voluntatibus videri debet: quod si non
fecit, merito censetur maleficus, sicut
ille, si in eorum provocatione vel faciendo
vel consentiendo deprehensus fuerit, perfidus
et perversus. Quorum quidem sex veliorum
replacito inserta iidem habetur verba in
homagium ann. 1296. apud Columbum lib.
2. de Episcopo. Vasion. n. 26. [Charta
Raym. VII. comiti. Tolos. quae concedit
in feudum R. de Baucio castrum et villam
Camerei ann. 1237. inter Probat. tom.
3. Hist. Occit. col. 385. Vide mox ad li-
trum Communis.] Adde aliam ann. 1246.
apud Sammarthanos in Episcopio Ap-
pentibus. Huc etiam referri possunt Le-
gis Henrici I. Regis Angl. cap. 5. Omnia
loco filium dei domino suo de viti et
vitiis suis, et terreno honore, et obser-
vantiae consilii sui per honestum, et utile,
de Deo salvi, et terra Principis salva, etc.
de Gislewillam lib. 7. cap. 18. Rastallum

in V. Homage, et Spelmannum in voce *Fide-*
litas. In Statutis antiquis Cartusien-
sibus. part. 2. cap. 32. § 2: *Nolumus, quod do-*
mus nostri Ordinis recipiant homagium, sed
Fidelitatis fidei et iuramento vallatas.

¶ Huic veteri sacramenti fidelitatis
formulae, quam *hordis Longobardisque ho-*
minibus dignum vocat Holomannus, alia
successit, in qua omissis iis sex verbis,
horum tamen tacita ferebat mentio in hunc
modum: *Omnia et singula adimplebit...*
et observabit quae in Capitulo de Forma anti-
qua et nova sacramento Fidelitatis compre-
hendantur, ex Charta homagii ann. 1280.
inter Schedas Præsid. de Mazaugues. Vide
Salvaingum de Usu feud. cap. 4. et lib. 2.
de Feud. tit. 5. 6. et 7.

¶ Iis sacramenti fidelitatis formulis ad-
denda videtur illa, quae legitur in vet.
Cærem. B. M. Grassens. Ms.: *Iuro ego*
Willelmus filius, qui fuit Stephanie femina,
tibi Leone abbati, filius qui fuit Stephanie
femina, quod ex ista hora in antea vel deinceps
eris tibi de tua vita et de omni tuo
honore per directam fidem sine tuo engan,
sine fraude et malo ingenio et sine ulla decepti-
one, me sciente, per Deum et hanc Sanctam
sanctorum, et tuam conventionem facio ego
et filius meus Gausbertus, ut post mortem
meam filius meus frimter, sicut ego, iuret
abbati S. Mariae sine avere.

¶ Hominio præstito eoque altera die re-
cognito seu pro rato habito, subsequatur
fidelitatis sacramentum, ut docet Charta
ann. 1236. ex Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 140:
Incobus Dei gratia illustris rex Aragonum...
recognovit se eidem (episcopo) præcedenti
dile hominij sibi fecisse, et statim facta
recognitione homagii, dictus dominus rex
dom. Johanni de Montelano episcopo superdi-
recto et ecclesie Magalonensis præpositus su-
per altare S. Firmini in Montepessulano,
Corpore Jesu Christi, cruce, reliquiis et textis
Evangeliorum aperto, acruentis Evangelis
manu tactis, sacramentum Fidelitatis in
modum præstitit subsecutum: Audi tu Jo-
hannes episcopo Magalonensis, ego Incobus
Dei gratia rex Aragonum et Majoritarum,
comes Barchinonæ et Urgelli et dominus ville
Montepessulani, filius quondam Mariae illu-
stris regine Aragonum et domine ville Mon-
tepessulani, ab ista hora inantea personam
tuam non capiam, vitam et membra tua tibi
non tollam, nec homo nec femina me consti-
tulo vel meo ingenio: et si in illo honore,
quem tu habere habes et possides, et canonici
Magalonenses habent et possident in commu-
ni, vel inantea tu acquiseris et canonici
Magalonenses acquiescent, ego Incobus tol-
lerem vel forsifacium ibi facerem, eum tu
me agnomas per sacramentum, vel si
presens non fueris aut ecclesia Magalonensis
vel forte episcopus non habuerit, præ-
positus vel prior Magalonensis consilio (ca-
pitali) Magalonensis me comora per sacra-
mentum, infra xl. dies cabalmen o rendrai o
tu emendarai, vel ad tuam voluntatem m'en
contenrai et ad mercedem canoniorum simi-
liter, et si homo vel femina in illo honore,
quem tu habes et possides, et canonici ha-
bent et possident, vel inantea tu acquisieris
vel consensit acquisierint, tibi vel canonici
aliquid tolleret vel forsifacium faceret, si
per me illud reddere nollet, vel directum tibi

et canonici facere nollet, eum tu me comora-
tur per sacramentum, aut si presens non
fueris, vel ecclesia Magalonensis tunc forte
episcopus non habuerit, præpositus vel prior
Magalonensis eum consilio capitali Maga-
lonensis me comora per sacramentum, tibi
et canonici Magalonensis adiutor ero sine
enganno, sicut in hac carta continetur,
et clericus legere et intelligere potest, et
ita tenbo et adimplebo sine omni enganno,
me sciente, tibi prefato Johanni de Montelano
Magalonensi episcopo et catholicis suc-
cessoribus tuis, et canonici Magalonensis
presentibus et futuris. Sic Deus me adiuvet
et ista sancta reliquia et sancta Dei Euan-
gelia quae corporaliter manu mea tango. Vide
infra in Hominio.

¶ Communis vero parque omnino erat
dominium inter et vassallum fidei professio:
tam ut fidelitatem domino vassallus, ita et
vassallus domino personam illius, et feudum,
et in eis iura se conservatum pollicebatur.
Charta ann. 1337. in Reg. 101. Chartoph.
reg. ch. 103: *Præmittit dictus dom. Lam-*
bertus pro se et suis heredibus et successoribus
per pactum expressum solemnem stipulatione
volutum et super sancta Dei Evangelia per eum
corporaliter tacta juravit dicto dom. dolphinum
presenti, sicut eo heredum et successorum
suorum nomine stipulanti, quod ipse erit
perpetuo bonus et fidelis vassallus dicto dom.
dolphino et suis, pacta, conventiones et con-
ditiones prædictas, et alio quo bonus homo
facere et servare tenetur bono domino suo,
faciet et servabit, omnique et singula, ut-
tendat, complebit et inviolabiliter observabit
dicto dom. dolphinum et suis, quae in sex ca-
pitalis fidelitatis, videlicet incolumem, tutum,
honestum, utile, facile, et possibile, et in
quibuscunque aliis capitalibus forma fidelitatis
novae et veteris continentur. Dictus vero
dom. dolphinus pro se et suis heredibus et
successoribus universis et singulis promisit
pacto expresso, solemnem stipulatione vultum,
et supra sancta Dei Evangelia tacta corpo-
raliter juravit dicto dom. Lamberto presenti,
stipulanti et recipienti pro se et suis heredi-
bus et successoribus prædictum infæudatum et
donationem in feudum, ac omnia et sin-
gula pacta, conventiones et conditiones præ-
dictas omni tempore perpetuo ratas, gratas et
firmas habere, attendere et servare, ac eis et
ita attendere et complere, ac vicem pro vice
reddere dicto dom. Lamberto, heredibus et
successoribus ejus, et nullo tempore contra
facere vel venire, nec aliter contravenire nisi
contravenire viderint consentire, juri vel facti
aliqua ratione. Vide in Hominio.

¶ A fidelitatis sacramento eximiebantur
vassalli, nisi contrarius reclamaret usus,
cum feudum a marito uxori testamento
concedebatur. Testam. ann. 1142. apud
Murator. in Antiq. Estens. pag. 330: *Folo*
ut uxorem meam Aelivam habeat totum illud, quod
habeo in curie Urbanæ, ita tamen hoc, quod in
feudo est, vassalli teneant ab ea sine Fide-
litate, excepto si ille vassallus est, qui per
mediam mansum, vel per unum, vel per
duos, usus sit facere Fidelitatem.

FIDELITAS JURATA, Sacramentum fide-
litas. Reg. feud. Anqit. in Cam. Comput.
Paris. sign. JJ. rub. fol. 21. r. *Pro quibus*
omnibus debet (Guil. Ramundi de Genoa-
co) facere dicto dom. regi homagium legium,

Fidelitatem juratum, et facere jura et recipere coram eo et suo ministro.

* **FIDELITAS VILAE**, Sacramentum fidelitatis a cive prestitum. Charta commun. Charin. ann. 1218. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 600. art. 1: *Si quis vero Fidelitatem villae fuerit omentis, iungi eum sola persolvat per emula.*

* **ALIA** erat formula fidelitatis quam Decani rurales Archidiaconi praestabant de conservando eorumdem jure. Hujus fidelitatis meminit Charta ann. 1201. e Chartular. Meld. : *Talem ordinationem fecimus, quod rurales Decanos Meldensis Episcopus, Archidiaconus inconstituit, possit eligere, instituire et mutare, salva tamen Fidelitate quam de conservando jure Archidiaconorum consequuntur praestare.* Fidelitatem quoque exigebant beneficiarum ecclesiasticorum patroni ab iis in quos ea conferebant. Charta ann. 1177. ibid. : *Set antequam curam uniuersam ab Episcopo percipiat, ad nos mittetur facturus nobis Fidelitatem in nostro capitulo, quod nullum irrogabit vel consentit irroganti nobis injuriam vel dampnam super rebus quibus in parochia eius habemus.* Eam denique iurabant Capellani Parochii in quorum districtu capellaniam possidebant. Charta ann. 1216. ibid. : *Capellanus per Episcopum institutus iurabit in institutione sua Fidelitatem presbytero de Linagis de jure parochiali ejusdem eidem in omnibus conservando.*

* Fidelitatis solenne sacramentum praestare exigebant episcopi ab iis, quibus parochiam regendam committabant. Charta Odion. episc. ann. 1203. in Chartul. episc. Paris. fol. 53. v. : *Nobis fuit praesentibus Theobaldus canonicus S. Genovefae ad curam animarum parochiae de monte; et idem Theobaldus curam animarum ejusdem parochiae suscepit a nobis, et praesentibus sacrosanctis Evangelis et doctulatis ab eodem, promissis nobis sicut episcopo Parisensi in verbis sacerdotis et super ordinem suum justitiam, obedientiam et Fidelitatem, quam diu regeret parochiam memoratam.*

* **IN FIDELITATE DEI ET S. PETRI** PLACITARE. Littere Segurii Condemnis Abbatibus tom. 2. Gall. Christ. inter Instr. col. 443 : *Ex integra dedit super altare S. Petri... ita ut S. Petrus cum suis proprie in dominio in perpetuum possideret... et si... ipse Comes... vel vellent inferre... vel ulla occasione intentione placitum commovere, ipsi in Fidelitate Dei et S. Petri placitarent, et si opus esset, et contra omnes defenderent; hoc esset, nisi illorum, sub protectione et tutela Dei et S. Petri.*

* **FIDELITATEM FACERE**, Per fidem suam promittere. Chartul. S. Petri Carnot. : *Ita tamen ut carpentarii monachorum, antequam boscum cedant, vel domino Fidelitatis, et forte abfuerint, forestitis suis, faciant Fidelitatem, quod non nisi ad usum monachorum de bosco capiant.*

* **FIDELITATEM FACERE**, Quod unicuique proprium est fideliter tribuere. Charta Galteri Laudun. episc. ann. 1171. e Chartul. S. Vine. Laudun. col. 75 : *Abbas (S. Vincentii) et dom. Jacobus suum illi (in mundanis) ministerialem communem habebunt, qui de his quae de stallagiis et theloneo proveniant, tum ab eodem quam domino Jacobo faciet*

Fidelitatem. Fieablement, fideliter, in Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 450 : Que les informations que faicte es auront, et tout ce que par eux en sera trouve, le rapportent Fieablement pardevours nozails baillif, prévost, etc.

* **FIDELLA**, Fidicula, lyra. Hist. Ratispon. ad ann. 1464. apud Oesclum tom. 1. Scriptur. rer. Boicar. pag. 516. col. 1 : *Conradus de Nuringberga... expertissimus... in organo, lutina, cithara, Fidella ut fustula, tibis ac buccina, et in omnibus instrumentis musicalibus. Vide Fidicula.*

* **FIDENCIA**, Praestatio, quae in fidejussionibus dandis domino debebatur, ut Fidelitatem. Vide in hac voce. Libert. Brianc. ann. 1363. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 746. art. 8 : *Gallinis seu caponibus, Fidenctis, retrofidebantur... et omnibus aliis conventibus, etc.*

* **FIDENCIALIA**, Sponsalia. Gall. Fiançailles. Statuta Synodalia Ecclesiae Constantiensis cap. 60. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 821 : *Non fiant sponsalia sive Fidenctalia cum repentalitibus (sic vocabant mulctam pecuniariam) super rebus debent esse matrimonium, nec metu pœna adstringi.* (* Vide supra Fianctalia et infra Fiducialia)

* **FIDENTIARIUS**, Familiaris, amicus. Chartul. Ecclesiae Auxitane cap. 77. de Godoveo Rege Franc. : *Elque tunc per se, tum per Fidentarios suos crebris et officiosis suggerere et instigare coart.*

* **FIDERE**, Esse, fieri. Charta Aldef. reg. Aragon. pro incolis Tutelae era 1165. in Reg. 53. Charlophi. reg. ch. 295 : *Placuit michi libenti animo et spontanea voluntate et propter amorem quod bene Fideat Tutela populata et totas gentes veniant ibi populare etc.*

* **FIDES**, quae et *Fides Catholica*, de qua est titulus in Cod. Th. et Justin. Lactantio lib. 4. de Vera sapient. cap. 30. extremo, Ecclesia Catholica dicitur esse *Domicellum fidei*. Ipsi fideles *Domestici fidei* appellantur a Patribus, uti alibi docuimus. In veteri Inscriptione Emeritae, Constantinus Magnus dicitur *pacis et justitiae cultor, publicae quietis funditor, Religiosis et Fidei auctor*.

* **FIDUS**, nuda pro Fidei formula, in Vita S. Eligii inter Fragm. de Rebus Gestis Dagoberti I. Reg. Franc. apud Duchesn. tom. 1. pag. 631 : *Edidit (Martinus PP.) contra haereticos Fidem magnifice, volute, atque accurate, quam etiam cum subnecta epistola Gutherum partibus destinavit.*

* **FIDES CHRISTIANITATIS**, Charta Fulconis Comitibus Andeg. : *Et promittit, et dedit Fidem Christianitatis in manu Teberti Praepositi, quod nunquam foderum clamaret. Vide Christianitas.*

* **FIDEM BRACHIO DARE SACRAMENTO**, Duellum indictum et iuratum tenere. Charta ann. 1056. apud Mabill. tom. 4. Annal. pag. 564 : *Paratus est collidi ferri iudicio secusdam legem Monachorum per suum hominem id probare, non secuto et baculo iuxta legem secularium defendere. Cum duellum praetulisset Vicecomes, obtulit Abbas hominem S. Althani, qui et sacramento fidem faceret, et Sacramento Fidem Brachio daret.*

* **FIDEM FACERE**, Fidem suam de re qua-

vis, verbi gratia de pecunia solvenda, aliter obstringere; in Lege Salica tit. 53. e. 54. Edit. Heroldi : *Nobiliter emera quinquan. Charta Chlodovei III. Regis, edita a Mabillonio : Sicut fuit judicatum, ut si exaudo et Irevlo solidos quinquenos pro hoc causa Fidem Facere debuit, etc. Sacramentum Fidem Facere, in Lege Ripuar. tit. 38. § 1. tit. 66. § 1. Munn Fidem Facere, apud Gregor. Tuvon. de Glor. Confess. cap. 6. Fidem in manum alicujus dare, apud Duchechium in Chron. ann. 1158. Precarati Iladoini Episcopi Cenomanensis : *Et si negligens aut tardus de ipso censu apparuerit, Fidem exinde Faciam, et ipsam monasterium tempore vite meae non perdam.* Alia Precarati Meroli Episcopi Cenomanensis reddem ferme habet in Actis Episcoporum Cenoman. pag. 208. [Vide Vitam Aldrici Episc. Cenoman. pag. 155. 156. 160. 161. 170.]*

* **PER FIDEM BENEFICII RENUNCIARE**, Formula renuntiationis, quae quibus probatur se nulli et bona fide renuntiare certis privilegiis quibus in jure uti licebat. Charta ann. 1265. ex Archivis Sangneri : *Henricus Chauzon coram nobis constituit et fecerunt et constituerunt plegios, redditors, solutores, et principales debitores, quibus eorum in solidum; et per Fidem Beneficii Renuntians privilegium cruce-signata et croce-signata, indulto et indulgentia, ad juris auxilio.*

* **FIDEM SACRARI**, Sacramentum. Tabularium Calense pag. 77. Ut hoc ego permeneret, hoc Fidei Leptione ego Petrus et mei filii confirmamus, etc.

* **FIDES LIGIA**, Arnulfus Lexoviensis Episc. 5. ex iis, quae edite sunt tom. 13. Spicilegii Acheriani : *Pratero, quod de jure Archidiaconatus homini mihi et Fide Ligae tenebatur obnoxius, Vide Ligias.*

* Charta ann. 1394. ex Pancarti episc. Carnot. : *Je Regnault d'Angennes, prout escuier tranchant du roy nostre sire, et anogen de la Lappe, tiens à dire Puz et Anagenes luges le chastel et chastellenie de la Lappe avec toute justie.*

* **FIDES SULVA**, Servata, illibata. Fides Salutare, illibam conservare. Capitular Ludov. Pii ann. 828. cap. 4 : *Interdum scito, qualiter ipsam Fidem erga nos Salutare debeat. Infra : Omnino, si Salva fuerit suum Fidem et promissionem haberi, manifestum faciat. Annales Franc. ann. 789. de Tassilone Duce Bavariae : *Et Bojarii caperunt decere, quod Tassilo Fidem suam Salva non haberet, sed postea fideolus appareret. Quo loco Chronicon Berchepergense, quod Fidem promissionem laxasset. Anna Comm. lib. 14. Alexiad. pag. 418 : *Αὐτὸς ἐπαύσατο τὸν υἱὸν τὸν Πανταγύστην, ὅταν μὴ ἐπαύσατο τὸν υἱὸν τὸν Πανταγύστην, ἐπεὶ τὸν ἐκείνου, ut filius Bertrandi salutem et integram fidem Imperatori juraret.***

* **FIDEM LEVARE**, Manum vel digitum levando per fidem suam promittere. Litteris, ann. 1460. in Reg. 193. Charlophi. reg. ch. 80 : *Ipse Georgius promissit sibi quicquid nullum faceret malum, levando Fidem sui digitum.*

* **FIDEI DONATIONES**, de iis, qui invicem sibi fidem dant de futuro matrimonio contrahendo. Synodus Cisterciensis ann. 128.

cap. 39: *Fidei donaciones domesticas, etiam si notario contraheant fieri prohibentur, etc.*

5 FIDELI-MENTIA. Pugna pro fide. Vita S. Abundii tom. 1. Aprilis pag. 91: *At summoventes Orthodoxi inanes fucos stantes ad divina precepta, et non patientes hominem perfida cogente, Fidei-Mentia opposuerunt presidii.*

FIDEM MENTIRI dicebantur, qui contra fidem factam, sacramento firmatam, in dominum insurgant. Synodus Vermerienensis ann. 759. cap. 9: *Si quis necessitate inevitabili cogente in alium ducatum seu provisionem fugerit, aut seniores suos, cui Fidem Mentiri non poterat, secutus fuerit, etc.* Annales Franc. veteres ann. 778: *Saxones, suis perfida, Mentientes Fulm, egressi de fidebus suis, venerunt audire eque colibram fluvium, etc.* Vita Ludov. Fii ann. 833: *Tandem ergo conventum est... in hoc, qui ab eo, quod illi gestum est, perceptum nuntius innotatulus est, vocatur Campus Mentiris. Quia enim illi, qui Fidem Imperatori promittebant, Mentiri sunt, loci, in quo illi contigit, testis nequitie in no mine remanet.* Annales Franc. Fuld. ann. 858: *illi vero Fidem Mentiri, et Karoli conjuncti, etc.* Ordericus Vitalis lib. 11. pag. 881: *Perjurique nefas ultra committentes, imbi Fidem suam mentiri sunt.* Vide eundem pag. 495. 534. 657. 881. 935. Gallfridum Monemuth. lib. 8. cap. 2. Rodericum Tolet. lib. 4. Hist. Hisp. cap. 16. Rustindones, pag. 350. Fragmentum de Willelmo Conquestore pag. 30. Gestis Consilium Andegav. ubi de Edelhelo, Petrum de Vineis lib. 1. Epist. 21. pag. 162. lib. 3. Epist. 85, etc.

Fidem igitur mentiri dicebantur vasallus, qui fidem homini promissam domino suo laud servabat. Philippus Bellomanerius cap. 61: *Appel de Foi Mentie est de tele foi, q' à onage appartient, en tele maniere, que l'apereus mist à son home sus, qui foi le doit par le reson de l'onage. Deinde receptum proponit in vasallo, qui adulterium cum domini uxore, quam custodiendum acceperat, commisit. Eodem etiam cap.: Fuis et loatés est de si franc nature, q' il doit estre gardie, et specialment à n'ri, à q'nt ille est promise: car à l'honnage se promet fere à son Seigneur, et à loatée. C'est conclutit, vasallum non posse feudum suum deserere, cum a domino ad expeditionem submonetur: re ne seroit pas volenté de rannocer le point, que ses Sires y ont aidier. Sic porro officium vasalli erga dominum ex hominio observant Assisio Hierosolymitica MSS. cap. 197. ita ut contra peccet, reus sit Fidei Mentiri. Et pour ce me semble-il, que il est tenu de sa mettre, ne faire mettre main sur son cors, ne consentir, ne souffrir à son pvoir, que autre li mette, ne ne doit prendre, ne lier prendre, ne avoir aucune chose de son Seigneur sans congé autre son gré, se il ne le fait par l'escript, ou par la connaissance de la Court de son Seigneur, de celle Signorie, ou son fief est, pour quel il a fait hommage. Si ne doit home, ne feme, conseiller contre son Seigneur, se le Seigneur ne le donne à son Conseil. Ne ne doit pour home, ne pour femme, parole monstrer en Court, se il n'est*

à son Conseil, de que il se mete en esgart, ou en connaissance de Court, de chose, qui contre son Seigneur soit. Ne ne doit porter armes contre son Seigneur, se ce n'est avec un autre sien Seigneur, à qui il soit tenu de foi ains que à lui. Ne ne doit faire à son escient, ne porchaiser la honte ne la damage de son Seigneur, ne consentir que autre li face. Ne ne doit à la feme de son Seigneur, ne à sa fille, requerre vilainie de son cors, ne souffrir, ne consentir à son escler, ne à son pvoir, que autre li face, ce est assavoir de geir à li churrellement, comment que ce soit, se ce n'est par mariage, ne à sa sœur, tant come elle est demoiselle en son hostel, ne souffrir, ne consentir à son escient, ne à son pvoir, que autre li face. Et doit conseiller loyusement à son Seigneur à son escient de ce, que il demander conseil. Capite sequenti: *Et home doit tuns plus à Seigneur par sa foi, que il li est tenu, que le Seigneur à lui, que home doit entrer en ostage par son Seigneur getter de prison, se il l'en requiert, ou fait requerre par certain message à, et chascun home, qui a fait homage à autre, est tenu par sa foi, s'il treuve son Seigneur en besoin d'armes à pied entre ses ennemis, ou en leue, qu'il soit en péril de mort, ou de prison, de faire son loial pvoir de remonter le, et de rejeter le de celui péril: et se il autrement ne le peut faire, il doit donner son cheval, ou sa beste, sur quel il chevauche, se il li requiert, et aider à le mettre sus, et aider le à son pvoir à son cors sauver. Et qui fait à son Seigneur des avant dites choses, il Mont sa Foi vers son Seigneur, et se le Seigneur l'en peut prouver par record le Court, il pora fuire de lui, et de tunc choses, come home attaint de Foi Mentie. Et qui fait aucune desdites choses par son Seigneur, le Seigneur est tenu par sa foi de delivrer le à son loial pvoir celui on cens de ses homes, que il a mis en ostage pour sa delivrance, et ce celui, ou ceus de ses homes, qui le montent, come il est diu-dessus, sont pour achaton de ce pris et emprisonnés. Il est tenu à son Seigneur d'entrer pour lui en ostage, pour delte, et en plegerie de tant vaillant, comme le fief que il tient de lui vaut, et dequel il est son home, vouldroit raisonnablement à vendre par l'assise. Et qui ce defunt à son Seigneur, je crois que il doit perdre le fief à sa vie, que il tient de lui, etc. Cap. 209: *Se home Mont sa Foi vers son Seigneur, et le Seigneur à son home, et il l'occist, ou fait occire, ou porchaise son mort, ou la consent, ou la souffre, se il la soit, et la peut garder, et defendre, se il ne l'a fait à son pvoir, et se il faire ne le peut, que il au minus le garnisse au platot que il pora, pour garder s'en; ou se il le prent, ou fait prendre; ou porchaise, ou consent, ou souffre, que il soit pris par ses ennemis, se il peut defendre, ou garder, se il ne le fait à son pvoir, et se il faire ne le peut, que il l'en garantir par soi, ou par autre le plus tost que il pora. Ou se il le tient, ou fait tenir en prison, ou souffre, que autre le tienne; si il l'en peut getter, et il ne le gette à son pvoir, ou à bone foi. Ou se il le feroit par ire, ou fait ferir, ou consent, ou souffre, que il soit ferir, ou laidit, et le peut defendre, et il ne le fait à son pvoir. Ou se il li court sus, ou fait courre pour mettre main en son cors, ou en des choses de la Signorie et celle,**

donc il est son home, ou pour lui deschever, tant ne le fait-il, ou se il le fait faire, ou ce il li met sus, qu'il n'est ou recut entre mesprenant vers lui de sa foi, ou que il li fait trahi son vers lui, ou porchaise, ou souffre, ou consent, ou soit, ou ne le garde, ou au minus ne l'en garnit, ou aucune autre maniere de traison, ou de Foi Mentie li met sus, et il ne l'attaint, ai come il est divisé en l'autre chapitre, que le Seigneur peut son home atteindre de sa foi, ou l'on son Seigneur. Il li gist churrellement à sa fille, ou la requiert de folie, ou li porchaise pour autre à fuire. Ou se il quiert, ou fait porchaiser l'une des choses avant dites à la fille de son Seigneur, ou à la seur, tant come elle est damoisele en son hostel, ou souffre, ou consent, que autre le face, se il peut destourner, et il ne le fait, ou au minus n'en face son pvoir. Et de le quel des choses dessus dites, que l'un mesprent vers l'autre, il Ment sa Foi.

Ex quibus patet, fidem mentiri etiam dominum, si quem vasallus hominum facientis pollicetur est, non servaverit: quia fidem uterque secundum diversa domini ac vasalli officia pollicetur, vasallus domino, dominus vasallus. Unde in veteri Poëmatie vernaculo, le Roman de Garin, cum Garinus Pipinum convenisset, ad Harderico Suesonienem Comitatum, quem ab eodem Pipino tenebat, auferret, Pipinus reponit:

Ne m'enseignes pas à ma Foi Mentir,
Ja fu les jors, liardres de moy li siad.
(Le Roman de la guerre de Troies MS.)

Trop l'en engins ce poise moi,
Laidement li Mentir sa Foi.

Quod vero spectat ad penam fidei mentitis, quam incurrit vasallus, sic ex exprimitur istem Assisio eodem capite: *Se le Seigneur attaint son home de Foi Mentie, il est enchen en sa merci de cors et de Fie, et de quances il a. Et se il venait avoir droit, et il le requiert à son Court, que elle li conoist, quel droit il en doit avoir, je cuit que la Cour regarderont que il prait faire de son cors justice, selon ce que le mesfuit fera de traison, ou de Foi Mentie, et qu'il peut son fief et toutes les autres choses prendre, et faire en, come de chose de traitour et de Foi Mentie.*

Sed et quam fidei mentitis vicissim incurrit dominus, ita ibidem parva recensetur: *Se l'home attaint son Seigneur en Court, que il li aserps vers lui de sa fol, et il l'en requiert à avoir droit par esgart, ou par connaissance de Court, je cuit que la Cour regarderont ou conoistra que l'home est quite vers lui de sa fol, et a son fief sans service toute sa vie.*

Subiunct eadem Assisio, si dominus vasallum, ac vicissim vasallus dominum, de fide mentitis conveniant, quam probare non possunt, non probantem penam fidei mentitis incurrere, ne judicium de fide mentitis a Paribus Curie fieri debere. Eadem Assisio cap. 211: *Qui ment sa Foi l'un à l'autre, celui à qui l'on la ment, sera quite de sa fol qu'il doit à celui qui li a sa Foi mentie: et celui qui la ment, n'est mie quite portante, ains est aussi bien tenuus come deviant.*

In Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 53.

rassallus de fide mentita interpellatus a domino litem ei movere non potest, donec se purgaverit: Si dominus de feloniam, vel Fide mentita compellat hominem suum, non respondeat quibuslibet implacitationibus ejus, donec quietus sit. Vide, quod de formula sine inficere, et sine Fidem mentiri, adnotavit vir clarissimus et summe eruditio Dionysius Salva- gius Boissius lib. de Usu Feud. cap. 18.

FIDEMERITUS, *Fidefragus* in Speculo Saxonic lib. 1. art. 40. *Fidei sue fraudator*, in Capitulari Fraucford. ann. 794. cap. 1. *Le Roman de Garin*:

Et dist li Dams, Vos i avés menti,
Come traides, parjurer, Fui menti,

In Assisibus Hierosol. cap. 62. in iis, qui gerendam ferre non possunt, ponuntur les Fois mentis.

* Qui hoc crimine convictus erit apud Florentinos, inverso capite pingebatur populo exponendus. Poggias lib. 5. Hist. Florent. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 237: *Rodolphus vero qui exercitui praeerat, vir, ut ipsemet faebatur, mobilis animi, Fabrianus oppidi recipiendo spe injecta, transiectionem fecit. Quia ex re, ut avocis est eorum, qui seculum frangunt, capite inverso Florentiae publicis in locis depictus est.*

FIDEMERITUS, in Foris Alenconensib. art. 1367: *Testimonium mendacis, et Fidem- mentoso pectet* 60. *solidi.*

MENTIT, nuda, pro *fidei mentiri*. Charta Abbonis pro fundatione Monasterii Novalicensis ex Tabulario Ecclesiae Gratianopolitanae, l. 60: *Et illo portione, quem de Maurogno Clerico pro sua infidelitate, quod nobis Mentivm, et per verbo domini conquisivimus, dum et ipse nobis mentitus fuit. Hincmarus Opus. 60. pag. 832: Ab Imperatore deficit, et ille Mentitus, ad Lathorian confugit. Abbo lib. 2. de Bell. Paris. vers. 567:*

Nuncios interea Regem conciliis suum,
Gallos quod Mentita sibi sit.

Historia Translat. Sebastiani n. 91: *Ad locum sic forte venit, qui ex eventu rupta fides, et sacramentorum, Mentitus-caupus extunc applicitur. Eadem habet auctor Vite Lud. Pii loco supra allato. Vide tom. 3. Hist. Franc. pag. 891. Annales Fr. Loiselii tom. 2. Hist. Franc. pag. 761. etc.*

FIDES FRACTA, Fides mentita, *Fidefragum*. Gloss. Gr. Lat.: *ἀπιστία, Tergiversio, Fiden solvo, Fidem rumpo, Fidei Notitia iudiciali apud Perardum in Burgundia pag. 35: Et si Antardus jura dicto Maurino non representaret, faciat partibus Fredelono pro Fide frange, sicut lex est. Vide Speculum Saxoni. lib. 1. art. 40. *Fidem Frangere*, habent etiam JC. in leg. 10. de de ius vocandi, (2, 4.) in leg. 2. Cod. de Hæred. vel act. (4, 39.)*

FIDEFRAGUS, in Speculo Saxonic lib. 1. art. 40. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Fidefragus, Binslof.*]

FIDEFRAGIUM, Perjurium, in Legibus Hungaricis, fides fracta, mentita. Charta Sigismundi Imp. ann. 1415. apud Pontanum lib. 9. Verum Danica: *Meliorque alius fidem contra hujusmodi fidei fractis debitorum, nec non Fidefragi et tradidit ipsi domino feudi commiserunt.*

FIDES LESA, Idem quod *Fidefragium*. Rogerus Hovedenus in Ricardo 1. pag. 692: *Appellavit Conradum Marchionem de Fide lesa, et de perjurio, et de prodicione facta adversus Regem.* Et pag. 758: *Dominus noster Rex Francie colummatur te de Fide lesa et perjurio, quia jurasti et fidem dedisti, quod venires hodie ad colloquium.* Matth. Paris. ann. 1247: *Lites de Fide lesione et perjurio prohibentur a Rege, quando super his conveniuntur laici coram iudice Ecclesiastico.* Epistola Thome Arch. Cantuar. apud Baron. ann. 1167: *Quod non liceat Episcopo coercere aliquem de perjurio, vel Fide lesa.*

† FIDES MANUALIS, Quae manu in alterius manibus posita praestatur. Charta ann. 1383. tom. 5. Hist. Meid. inter Instr. pag. 242: *Quod autem dictum est in isto articulo de Fide manuali et iuramento.*

* FIDEMANUALIS, Vide *Manus fidelis*. FIDES VIOLATA, in lege Frider. Imper. ann. 1187. apud Conradum Uspensigen. Concilium Fraucford. ann. 794. cap. 3. de Tassilone Duce Bavariae: *In quibus fraudator Fidei suae extiterat.*

† FIDES, Prestatio, tributum. Chartarum Latinae: *Nullus mercator non debet dare Fidem ad exitum portae de rebus quas portat vel mutat, nisi de iuramento et armatura ferri.* Vide *Fidentia*.

† FIDEUS, pro *Fidus*, hoc est, purus, Gallice *Fus*. Itharum belli Hussitici apud Ludewig. tom. 6. pag. 183: *Item quod vestes superbas non portant nec portare permittunt, contra Dominum Deum preciosas nimis, sicut parparatas, praetextas, pictas, decoratas, cinctas, cingulos, argenteos Fideus, et omnes decores seu ornatus pro superbia dispositum.*

* FIDEI ORDO, Militaris ordo institutus contra Albigenses, Vide in Ordo 6.

FIDIATOR, Fideiussor, Sponsor, Hispanis *Fidior*. Vetus Charta apud Marcum lib. 5. Hist. Beneharn. cap. 24: *Et ipsi posuerunt Fidiatores Aramun, Arnulph, . . . et Bernardus de Noy posuit Sicard d'Assat, nique in presentia Gastonis, ut si firma sit illa terra emptoribus, etc. Alia apud eundem lib. 5. cap. 21: Et si forte denuo querelam renovarent, aut in aliquo violentiam inferrent, per manum unius Fidiatoris certum solidi. Morinae moneta solverent, et dampnum eis restituerent. Vide eundem lib. 4. cap. 30. [Chartal. Eccl. Auxiliane: Et Laborator et Alius ejus Carbonet firmaverunt et dederunt Fidiatores. Vide *Fernes*.]*

FIDIATURA, Ipsa actio fidei iudubendi, fideiussio, Hispanis *Fadura*. Charta Sancti Regis Aragoniae, apud eundem Marcum lib. 4. Hist. Beneharn. cap. 20. n. 1: *Et si tantum non quæsierit Dominus Galindo stare in mea terra, quod ponant istum illi Fidiatores in manus meas, atque nam aliqui mala faciant, et sedant soluti de Fidiatura.*

† FIDICINARE, *απιστείν*, Canere lyra. Gloss. Lat. Gr. MSS. Sangerm.

FIDICULA, *βασκίον*, in Gloss. Gr. Lat. Alibi: *οὐκίτι, et 4: 54: βασκίον, Fiducula*. Gloss. Lat. MS. Reg.: *Fiducula, gressu tormentorum, sicut lamina*. [Gl. Lat. Gall. Sang.: *Fiducula, Petite corde, ou sine manere de torment.*] Ibi Isidorus et Papias angulus cum Fiducialis confundunt. Præterea observat Contius in lib. ad Leges Ma-

jestatis, Græcam metaphrasin in I. Nulli, Goul. ad Leg. Jul. Majest. *Fiducularum res, merta vertisse angulum penam.* In Magister in Glossis: *Fiducula, Janes ad fignatandum. Quamvis Fiducula a fidelibus dicitur: in hoc tamen loco (Prudenti) significat vigulas, vel gressu tormenti, quod vix in rebus suspensi torquentur, aut fides et veritas veniunt.* Ibidem: *Fiducula gressu tormenti, vel ferri subtilissimi, qui incidenda sunt.* Iuxta. Certe Fiducula veteribus videtur hic chordula seu fues, quibus rei des tendebatur. Suetonius in Tiberio cap. 61: *Ut veteris delegatis Fiducularum simul, naque tormento distenderet.* Valerius Maximus lib. 3: *Fiduculas laxavit, sedit confusus.* Vide leg. 1. et 2. Cod. Th. de quæstion. (9, 35.) [et Hierolex Macri in hac voce.]

FIDUCIARIA, *ὀφείζων, βασκίον*, in Gl. Gr. Lat.

* FIDEXOR, pro Fideiussor, in Phocito ann. 865. tom. 1. Hist. Occitan. inter Instr. col. 114: *Abique cum supradictis iudicio presentavit Duveigadas scriptum et suum auctorem, nomine Petroni, qui ipsius rei et legibus auturicare debent, sicut de Fiduatore datum habebat.* Occurrit ibid. col. 76. in Instr. ann. 842.

FIDUCIA, J.C. est, cum res aliqua, mutanda pecunie gratia, mancipatur, vel in iure ceditur. Gl. Lat. Gr.: *Fiducias, ὑποθήκη, Fiduciat, ὑποθήκην, Fiducia, ἐν πείθεσσι, ὑποθήκη, ὑποθήκην.* Gloss. Gr. Lat.: *ὑποθήκη, ὑποθήκη, obligatio, fiducia, ὑποθήκη, Fiduciaris.* Sic Fiduciam pro hypotheca, usurpant Sidorius lib. 4. Epist. 35. et alii passim, quos laudet Sidorius de Modo usurar. pag. 530. et seq. et 681. et lib. de Usuris pag. 696. Rem in Fiducia ponere, in Edicto Rotharis Regis tit. 61. §. 4. pignori dare. [** 174. Murat.: in fiduciam nexu positum. Fiducia nexu obligari, pro Marit. Pap. Dipl. num. 73. lin. 14.] [Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Fiducia, fiancia, Fideiussio, fidele.* Charta ann. 1114: *Debita vi aut vestri homines accipere Fiduciam cum uno de nostris bajulis, et placitum ipsius placitum cum illo bajulo. . . accipiat nostros bajulos ipsam Fiduciam per vos et per me.* Will. Guizart in Hist. Franc. MS. ann. 1101:

Vint Robert le Roy d'Alençon
Sa terre rendre au Queen de France,
Son homme deint par fiancia.

Idem in Ludovico VIII:

Après la prise des Fiances,
S'en vint li Rois de France arreire.

† Fiducian, quæ Gallice *Fiance* vocatur, atque in pluribus hominiorum formis occurrit, interpretatur D. Brassi et Usu Feud. lib. 2. cap. 10. Consilium quæ cassallus Dominum suum juvare tenet in placitis: quod aliis verbis, sequi et esse dominum de plectio, dicebatur; ut alia notatione intelligendum censet vocat: *Fiance* apud Guarium mox laudat, sed hoc non ita certum videtur ut de sacramento fidelitatis recte accipi non possit. Proinde, Fideiussor, qui iudicium præstat, in Charta ann. 1204. in supra loci glori. Rothomagensis Ecclesiae Editione pag. 177. Tabular. Abiensis: *Insuper etiam derant tres Fiducias, . . . ut defendant ipsam fratrem fratris Asia, si ipsi defecerint.*

FIDUCIA. Fides, fidelitas, sacramentum fidelitatis. Petrus Tudebodus lib. 2. Hist. Hierosol. pag. 781: *Cui dicit Imperator, et ejus homo fereat, et Fiduciam et faceret, quemadmodum Boanania, et alii Principes fecerunt.* Vetus Charta apud Garileum in episcop. Magalonenis, pag. 134: *Gauilinus Sibyllus filius Montispessulani dominus in Ecclesia S. Petri apud Magalona, et super alane S. Nicolai, more solito, Joanni Magalozensi Episcopo . . . Fiduciam fecit, siquidem clientela sacramento obstrinxit.* [Conventio facta inter Philippum August. Clericos et Barones apud de Laurier tom. 1. Ordinat. Regum Fr. pag. 39: *Primum capitulum est quod Clerici trahant causam forem in curiam Christianitatis, propter hoc quod dicant quod Fiducia, vel jamentum fuerint inter eos inter quos causa venit, et propter hanc occasionem, perdant dominii justitiam feodorum suorum.*]

† **FIDUCIA**, Tutela, protectio, salvaguardia. Præceptum Caroli M. pro Hispanis tom. 1. Capitul. col. 500: *Demandamus ut meque vos neque juniores memoratos Hispanos nostros, qui ad nostram Fiduciam ad Hispaniam venientes, etc.*

† **FIDUCIA**, Vis, efficacia, Epist. Philippi I. ad Bernardum Majoris Monasterii Abbat. ann. 1093: *Nunc obnoxe deprecor ut nec, licet immerito, deinceps in orationibus vestris suscipiatis, quantum per eos in presenti et in futuro merear adjuvari: confido enim quod magnam apud Deum habet Fiduciam.*

FIDUCIARI, Pignori aliquid dare. Vetus Inscriptio Monumenti Romæ: *Ea conditio, ne Fiduciam, non vendant, nec alio quoque id stipularentur, sine monumentum, et diemque illi potestas sit.* Paulus lib. 3. Sentent. tit. 7: *Rem legatam, si testator postea pignori, vel Fiducie dedit.*

FIDUCIARI, Papie: *Impignorare, pro pignori dari.* Occurrit hac notione in Legge Langob. lib. 2. tit. 29. § 2. [* Luitpr. 58. (6. 5.)] Charta Sicardi Principis Beneventani in Chronico S. Sophie: *Res illas, . . . quas Allo liber homo Infiduciatas, aut in pignus tenuit a servis nostri Palatii. Capitula data Presbyteris cap. g. edita a Baluzio in Appendice ad Capitul.: Nullum habeat potestatem quolibet modo alienandum, neque Infiduciatum, neque vendendum, etc.* Charta ann. 1053, apud Purcellum in Monumentis Basilicæ Ambrosianæ pag. 439: *Alia dari, vel commutare, aut libellare, vel vendare, aut in beneficium dare, sive per pignus Infiduciale, etc.*

FIDUCIARI, Per fidem suam promittere, sed suam veluti Fiduciam, aut pignus obligare. Ugutio: *Fiduciare, Fiduciam prestare, quod vulgariter solet dici Affidare.* [Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Fiduciare, fœderare, offerre.*] Contin. Aimoini lib. 5. Aimoini p. 56: *Deinde ipse apud Carolum Martellum Regi obveniens, et Fiduciatum, pro Communione deinceps non consentit.* [Concil. Arverdense ann. 1095. cap. 9. Wod Marten. tom. 4. Anecd. col. 123: *Hec etiam est in pace Domini, quod si quis bonumque violenter Dominum pœnem, Comes et omnes alii eum super eum, si Archiepiscopus eos submonuerit, et hoc Fiduciatum Archiepiscopus et Comes et omnes alii.*]

Charta Ludovici VII. ann. 1165. ex Chartul. Monast. Montis-Marymorum: *Hanc summam coram nobis Fiduciataverunt se reddidit.* Charta Archembaldi de Borbonio ann. 1200. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. pag. 1018: *Quod ego jam super Scrota, et Fiduciatum carissimo domino meo Philippo Franc. Regi.* Littleton, sect. 514: *Lex 12. Chivalers fierent leur serment, et le Roman de Garin MS.:*

Et il li a fiances et plevi.

Alibi:

Aimoins li fait fiances et plevi
Que son Seigneur emporter deci,

Chron. Flandr. cap. 69: *Et fut la paix confirmée entre les deux Rois de France et d'Angleterre, et fiances des deux parties.* Et cap. 71: *Et pour ce s'entrefiance, que jamais ne departiroient l'un de l'autre.*

† **FIDUCIARIUS**, Etiam cum de beneficiis Ecclesiasticis agitur aliquando nihil turpe sonat. Testis est Claudius Espenceus Theologus Paris. qui ann. 1565. Vilam S. Godonis metrice edidit. In præfatione enim scribit se id operis aggressum grati animi causa, quod scilicet S. Godonis sacrorum beneficium aliquot annos sibi commendatum Fiduciarie administrasset. Ubi Fiduciarus idem esse videtur ac Commendatarius.

† **FIDUCIARIA MANUS**, Vide Manus.

† **FIDUCIARIUS**, Fœnalis, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. Fidelitatis sacramento obstrictus. Bodinus de Republ. lib. 1. cap. 9. pag. 107: *Immunes a vectigalibus esse, ac semper fuisse Fiduciaros, argumentum est quod, qui a nobis vassallus, Langobardorum legibus Leude appellatur, que vox liberum significat. Aldius autem ex justa servitute manamus.*

† **FIDUCIATUM**, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Qui rem aliam Fiduciatum accipit, id est, in fiduciam et tutela.*

† **FIDUCIATUM**, Fiduciam habens. Vita S. Godehardi tom. 1. Mail pag. 510: *Sancitæ ejus opinione Fiduciatum, simul cum infirma concite preceperant. Le Roman de la guerre de Troyes MS.:*

De ce soies seors et Fia,
Que en la terre sejoieront.

† **FIDUCIALIA**, Sponsalia, Gall. *Fiançailles*, et in his quippe fiducia seu fides mutuo datur. Arest. ann. 1401. 11. Mart. in vol. 9. arrestor. parlam. Paris.: *Magnæ pecunie summas pro sacramenta administrandis exigere satagebant dicti curati, videlicet pro Fiducialibus duos solidos, pro bannis, viginti octo denarios, etc.* Vide supra *Fiançialia*.

1. **FIDUCIALITER**, Cum fiducia, Gall. *Avec confiance*. Proverb. cap. 3. v. 23: *Tunc ambulabis Fiducialiter in via tua, et pes tuus non impinget.* Hinc *Fiducialius*, in Charta Ludov. fil. ann. 816. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 498: *Ut li Fiducialius necessitates ipsius jam dicta sanctæ Dei ecclesiæ exerceant, etc.* [* Vide Virgil. Grammat. pag. 3.]

2. **FIDUCIALITER**, Prout in debet, qui fidem suam alteri vel domino obstrinxit. Hist. Batipon. ad ann. 1475. apud Osefium tom. 2. Script. rer. Boicar. pag. 216. col. 1: *Henricus de Abensperg episcopus*

Ratisponensis.... expeditis feliciter in eadem curia (Romana) quæ pro utilitate episcopatus sui et Bavariæ principis dicit Ludovicus arduus expeditibus fideliter ac Fiducialiter grebati, etc.

† **FIDUCIARIUS** HÆRES, **FIDUCIARIA** TOTALE. De his aliisque vocibus quæ hæc spectant, consule Calviui Lexicon novæ editionis.

† **FIDUCULUS**, Instrumentum quo rei torquentur. Stat. crimin. Saonæ cap. 15: *De fracturibus carcenum.... Quod si ad actum proximum fractioni venerint, puniantur a libris viginti usque in centum Genne, vel duobus Fiduculis singuli torquentur, vel ad trirèmes in annum mancipentur arbitrio magistratus. Vide Fiducula.*

† **FIDUCULUS**, Πύξίς, Cui fides habetur. Gloss. Lat. Græc. Sangerm. [* Volcanius emendat, *Fiduculus*.]

† **FIDES**, Notarius scriba. Gall. *Clerc de Notaire*, Instrum. Societatis ad Regnum Siciliæ pro Jacobo de Borbonio ex cod. MS. Biblioth. Coislin.: *Et ego Notarius de Comité de Neapoli publicus . . . Notarius . . . rogatus interfui, quæ omnia se fieri vidi, et per meum fidem me ad alia negotia occupato fideliter scribi feci.*

† **FIDUSTUS**, Maxime fidei, apud Festum.

† **FIDUCIUS**, Propheta, in Glossis Sangerm. MSS. num. 501.

† **FIENDUS**, pro *Ficiendus*, apud Paschasium in Vita S. Adalhardi sec. 4. Bened. part. 1. pag. 234: *Erant ergo discreti tunc in nullo . . . exorbitans a proposito, facilitate complendi singula capellulis generaliter vero Fendi cunctis congrua. Occurrit præterea apud Murator. tom. 12. col. 497. Gassendum in Notitia Eccl. Diocesis pag. 155. et Ludewig. tom. 5. pag. 543.*

† **FIESS**, Vox veteris Gallicæ, hodie *Fiente*, Fimus. Index utensilium de Ruminacio in Tabulario S. Cornelli Compend.: *Una endleria et unum rotherium, due foreche à Fiens. Gall. Fourche à fumier.* Litteræ ann. 1348. inter Ordin. Reg. Franc. tom. 3. pag. 97: *Que nuls de quelque estat que il soit, ne soit si hardi de mettre ou faire mettre fuerres, Fiens, bords, curesnes ne autres ordures sur les carreaux du Roy.*

* Hinc vel potius a voce *Fianbery* seu *Fienbery*, quæ fimum etiam significat, *Fienbery* Stercorare, fimo pingui facere, in Lit. remia. ann. 1454. ex Reg. 184. Charoph. reg. ch. 507: *Le supplient charchoit ung char chargé de Fien pour Fienbery et engraisier ses terres. Vide supra *Exfeclore*.*

* Aliud vero sonat *Fianter*, Pedes nempe equorum fimo purgare, in alia Lit. ann. 1460. ex Reg. 190. ch. 78: *Le supplient demandi à ung sien paigé.... t'il avoit pensés et Fiantes ses chevaulx.... et se print à lever le pié de l'un d'eux pour savoir s'il estoit Fianté.*

† **FIENS**, pro *Factus*, apud Lobinellum tom. 5. Hist. Britan. pag. 69.

FIERADIA, Vestis species. Statuta Massiliensis MSS. ann. 1276: *Garnachia, sine Fieradina, sine rugis.*

FIERBOTTE, Lignum necessarium ad arduendum. Quod *Legne* communis quæ potest percipere in terris aut prædiis sibi le-

gatis aut concessis, dummodo necessarium non excedat, tunc enim vastum committeret. Hastallus. Vide *Ungitum*.

† **FIERE**, pro *Fies*. Vide in *Fitur*.
† **FIERETUR**, pro *Fierent*, apud Iudewig. tom. 5. pag. 306. in Diploma Sigismundi Imperator. ann. 1343.

† **FIERI**, pro *Fieri*, usurpato ab Interprete S. Irenaei notat Billius lib. 1. Observat. cap. 33.

* Charta ann. 1043. ex Bibl. reg. cot. 17. quo Rainundus bona sua uxori suae Arsinde concedit: *Et si infante abierit, qui de me Fuit creati et de nati, habeant ipsi*.

† **FIERTO**. Vide *Ferto*.

* **FIERTRA**, Capsa, in qua sanctorum reliquia reconduntur, nostris etiam *Pietre*. Martyrolog. S. Fidis ex Cod. reg. 5198: *ruj. Kal. Sept. Officium plenum fiat pro fratre domno Johanne de Ango et parentibus suis: delect enim nobis pascam Fiertem arceus Fidei*. Vide *Fiertrum*.

† **FIESSUM**, Idem quod *Prosprium* ut videtur, sed unde? Charta Childerici Comitis pro Monasterio S. Petri de Ysodro ann. 817. vel 83. inter Instrum. tom. 4. novae Gall. Chr. col. 46: *Quibuscumque in ipsa vicaria Ysodro in Fieussum habere et de gentore meo Dibilungo Comite quondam a legitima hereditate pervenit ad me... totum ad integrum Ysodro ad jam dictam Abbatem Religiosarum erdo, Credere me Fieussum, Gall. Fief, si hac voces tum fuissent in usu*.

† **FIETA**, Mensura liquidorum. Sanctus lib. 2. part. 4. cap. 10: *Fietu una vini similiter datur eis*.

† **FIETUR**, pro *Fiet*. Vide in *Fitur*.

* **FICTUS**, perperam pro *Fictus*. Census, locatio, reditus. Charta Caroli IV. imper. ann. 1355. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 1349: *Concedimus omnia et singula castra, civitates, loca, cum vassillis, vasallibus, servitutibus, Fictibus, obediencies, etc.* Vide supra *Fictum*. Est autem *Fictus*, doliosorum instrumentum, in Lit. remis. ann. 1386. ex Reg. 129. Chartoph. reg. 187: *Un des otis que lelit toneller portoit, nomme dimid (vel dand) ou Fictus*.

† **FIEUTITA**. Vide *Fyhtuita*.

* **FIEUSA**, Liber. novae bastide de Thoraco in Occit. ann. 1307. in Reg. 44. Chartoph. reg. ch. 54: *Item de pelle vulpis, de una hira erre, de una Fieusa, annis decemum*. Ubi *Fieusa* habet consimilis Charta in Reg. 38. Vide in hac voce.

* **FIEUTA**, ab Abbat. de Becco ann. 1308. in Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 104: *Posseidimus dictos boves cum Fieuta eorum, seu Fieute Gallie, ulamque et executione emendamus eorumdem*.

† **FIFBURGENSES**, Vide *Sommerum* in Gloss. Saxo. vore *Fif-burkinga*.

† **FIFFELS**, Mensura frumentaria apud Anglos species. Monastium Anglic. tom. 1. pag. 149: *Et in eisdem festivitatibus singulis Fiffels de frumento ad vastellus de granario*. Infra: *Habere debent Monacha singulos Fiffels de granario ad vastellus*.

† **FIEGALIS**, Charta ann. 1250. Garciae Examini locum tenentis in Quissa pro D. Infante Petro Portugall. *Versus Raphaelen*

et versus *Fiegalen* tuum, sicut includitur.

† **FIERE**, Finiri, desinere, terminari. Contractus inter Monasteria S. Facundi et S. Petri de Exlonza in regno Legionensi tom. 3. Concil. Hispan. pag. 153. col. 2: *De prima parte que duseurrit de Galleculle et Figet in termino de Elena... Quarto vero pars de termino de valle Farcello et Figet in valle de Elena*.

* **FIERGE** quid apud chemicos sonat, docet Arnaldus in Rosario Ms. lib. 2. cap. 1: *Fierge, est desponsare, solvere et congelare*. Fige, nude, pro Coagulo, vulgo *Caillé*, in Ordinat. hospit. reg. ann. 1285. ex Reg. sign. Noster Cam. Comput. Paris. fol. 51. v: *Item Galeran des Nappes, qui fuit le Fige le roy, prendra par jour une provende et vij. den. pour son cheval pour sein et pour hesburge, pour robe xxx. sols par an, et forge, et pour restor pour un cheval*.

† **FIGHWITA**. Vide *Fyhtwita*.

† **FIGIDA**, Tela, quod omnibus sint contraria, in *Figendo*. Papias in MS. Biturice. Ibidem: *Figida, Satyrus stultus, quod omnibus sit contrario*. Sed hoc posteriori significatu, non *Figula*, sed *Figula* legendum suadet Virgili versus 336. Georg. 1:

Figida Saturni quo sese stella recepit.

Cum autem ait, stellam hanc omnibus esse contrariam attendit illud Propertii 4. l. 84:

Est grave Saturni sidus in omne caput.

* **FIGIARIA**, f. filia spiritualis ob susceptionem e sacro fonte baptismatis, Gall. *Filleule*, vel *Collocantia*, Ital. *Figliana*. Acta Mss. notar. Senens. ad ann. 1284. ex Cod. reg. 4725. fol. 35: *Item (relinquo) quadraginta solidos Techea me Figiaria*. Vide infra *Filidae*.

* **FIGULUS**, vel *FIGULUS*, f. Fibula, Gall. *Fiche*. Charta ann. 1193. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi col. 894: *De ceteris hinc mercationibus et rebus debent dare Bononienses pro nave, excepto quod de ferro laborato, solvet de Figis, et de talibus, etc.* Ubi Reg. Bonon. habet, de *Rigis*.

† **FIGMENTARE**, *Fingere*, *simulare*, *Ungitioni*.

* **FIGMENTARIUS** CANTOR, Poeta. Acta S. Hicard MSS.: *Harvianus magna industria, plurimarumque linguarum peritus, sed Cantor Figmentarius erat. Novas enim fingebat cantus rhythmicis compositionibus, quibus imponebat nevanum modos antea inauditos, qui quomodo in voluptuosis Regum degerit curis, et inter aulicos delectabiles et jocundus jocularis, tamen metuebat semper Dominum*.

* Musices peritus hic designatur, ut colligitur ex Vita ejusd. sancti tom. 3. Jun. pag. 366. col. 1: *Pro ceteris autem arte amices excellat, in cantilenis ad modos aptandis, et tripudis ordinandis ad numeros*.

† **FIGMENTER**, Fictus, falso, *Figmenter* magis quam sapienter responsum precedenti tractatu fecerunt, in Sententia ann. 1319. inter Instrum. tom. 1. Annal. Tolos. D. La Fable, pag. 102.

† **FIGMENTUM**, Simulatio, pretextus, ficta ratio, *Figmentum*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerman. Litterae Philippi Reg.

Franc. ann. 1275. tom. 3. Ordinat. pag. 6: *Nec eis de cetero aliquam exactionem vel convertu vel Figmento matui vel alienae fraudis impovent*.

† **FIGUA**, Ficus, Gall. *Figne*. Cod. MS. redditum Episcopatus Autissiod.: *Res que non debent pascam, Figue, angule, risus, dates, etc.*

† **FIGUIDA**, [*Pascuum pascendi animalibus locum*. Vide supra *Fidam*.] Ottonis M. Diploma pro Monast. Farfensi, apud Murator. tom. 2. part. 3. col. 477: *Concedimus quoque similiter omnia communia pascum, hoc est, Figuidas*.

* **FIGURIA**, Fictum, Gall. *Figure*. Charta ann. 1415. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 328: *Item pro uno molendino jactelli cum quatuor sextariis terre, ... iis ad comitum viridarii, sive ad Figuriam*.

† **FIGULATIO**, Fictio, formatio. Tertull. de Carnis resurrect. cap. 5: *Totum hominis Figulationem Deo nostro colat, Rursus utitur lib. de Anima cap. 11. [* *Figulare*, apud eundem Tertullianum, Vide *Forcellianum*].*

* **FIGULINA**, Opus seu vis figulina. Acta S. Marcel. tom. 3. Jan. pag. 13. col. 2: *O didascalice doctorem, da Figulan ad gloriam sui imperfectum reformatum, ut utriusque officii momentaliter recipere plenitudinem*.

† **FIGURA** Judicii, Juris formula, prescripta iudicandi ratio, Gall. *Formule*. Declaratio Episc. Aduensis facta a Petro S. Symphor. ann. 1395. in Chartul. Aduensi: *Super suis pluribus excois et obis, de quibus cognovit et cognoscere vult fuerat in Figura Judicii, et per modum processus ordinari articulis datis pro per Procuratorem sui... factum in scriptis ubi Figura Judicii ac in modum jurisdictionis ordinari, etc.* Sine Figura Judicii et alibi omni juris solemnitate, apud Acheron Spicil. tom. 9. pag. 236. et tom. 10. p. 226. Sine strepitus et Figura Judicii, apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. pag. 472.

† **FIGURALITAS**, Figuratio, tropologia. Fulgentius Placiades de Virgilianis Continentia: *Ergo sub Figuralitate historiae populi hominis monstravimus statum*.

† **FIGURALITER**, pro *Figurate*, *interpretative*, in Gloss. Gr. Lat. *Figuraliter* dixit Diomedes Grammat. lib. 1. *Figuraliter*, Tertull. de Test. anime cap. 2. Act. de Genesi ad litt. lib. 1. Sidon. lib. 4. Epist. 14.

† **FIGURARE**, Rei aliquos figuram signum esse. Epist. Exantii inter Caroli Hispan. tom. 3. pag. 87: *Otiun Saluberrimum, quia propter illam Intuitum quoniam, quam istud Sabbatum Figurat*.

† **FIGURATIVUM**, Annal. Novesio. apud Marten. tom. 4. Amplius. Coll. col. 597: *In eodem sacello Missa de Virgine in Figurativo quotidie decantatur sumptibus ordinandi: id est cum sacro*.

† **FIEHTWITA**. Vide *Fyhtwita* et *thwita*.

† **FILA**, [*Terrae spatium*. Hicod. con Marci Privilegio Caroli N.: *Carum etiam novum Filas ad solum facit*.] Et infra: *Alas tres Filas ad solum facit*.] Vide *Biga* 1. [* Confer *Filum* S. d.]

† 2. **FILA**, Species *Faste*, seu materiei lignae, eadem quae inferius *Fileria*. Vide locum in *Fusta*.

† **FILAGISTA**, Vide *Filatista*.

† **FILACIUM**, Filum crassius, quo in Curia iudicialis brevia et rescripta, tragica, iuvenim constringuntur, ne pereant, Gall. *Filac*, Will. Thoin: *Istad breve est in Filacis Mariscalci*. Talium filaciorum antea Angli *Filacer* dicebantur, quos ad quatuordecim in Banco communis esse testatur Spelmanus, Vide Cowellum, Octavianus de S. Gelais in Viridario honoris:

Cables, cordeaux, estoupes, lins, Filace.

† 3. **FILACIUM**, Rete, laqueus, cassis, Gall. *Filet*. Charta Bernardi de Turre apud Balatum tom. 2. Hist. Arvern. pag. 784: *Quod dictum est superius, quod dicti homines possint capere lepores et cuniculos in viris suis, addimus quod hoc faciunt sine rebus et rebus et Filacis*. Vide *Filata*.

† **FILACTERIUM**, Longa et odiosa oratio, hae notione Itali *Filateria* dicunt. Oros. Domin. de Cravina apud Murator. tom. 12. col. 671: *Tunc alibi Miles idem, nunc dicti nobilissimus*. Trinitatis rationem super causa, pluribus hinc inde *Filacteris* agnoscit, etc. Vide *Filateria*.

FILANDERIA, Quae lanam vel linum in fila deducit. *Filanderia lanae vel lina*, in Consuetud. Tolosae part. 2.

FILARE, Fila rhombo circumvolvere. B. Oedericus de Forojulio in sua Perigrinat. n. 4: *Iti viri nati et Filant*. [Papian: *Nec, Filare*, Chartular. S. Quintini in lusu pag. 133: *Si aliquis Filatrici lanam vel mercede Filandam commiserit*. Vide Godefrid. Lex. Philol. et Acta SS. Aprilis tom. 2. pag. 274.]

† **FILARGIRIA**, Φιλαργία, Amor praecox, apud Gerbard. in Vita S. Oualdrici cap. 9. Pertz. vol. Script. 4. pag. 396. lin. 16. Vide *Filargiria*.

† **FILAROLUS**, Fusus, ut videtur, Gall. *Faron*. Stat. crimin. Ripet. cap. 226. fol. 12. v. 7: *Nulla persona audent ordiri facere, nec aliquem telum panni alii facere fieri de lano filatu ad Filarolum*.

† **FILANSERE**, α Γρακο φιλανωω, Cu- mulare, tueri, servare. Acta S. Frederici Episc. Julii tom. 4. pag. 462: *Filansere pegen Dei nequeo, quia lapum a me ipso aligere non valeo*.

† **FILATORIUM**, Locus ubi abundat Fila, silectum. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Pensator, Prov. filatorum*. *Filatorum*. Vide supra *Fenigera*.

† **FILATERIUM**, pro *Phylacterium*. Ugu- lio: *Filatrium*, Membracula vel brevia, in quo lex scripta est, et consecrata, quam deferabant ante frontem vel pectus, ut sic viderentur religiosi, etc. *Filiter*. Latin. Gall. Sangerm.: *Filaterium*, *Indicet* ob brevis de iactance ou de vanité, *et les Pharisiens portentoit, ou estoit exercite* [L. 7]. In Glossa. super cap. 25. Genes: *Peccati dicuntur Filateria idolorum*. S. Gerardi. lib. 12. Ep. 7: *Adulavalo Regi* *transmittere Filateria curvatus*, id est, *proven cum ligno S. Crucis*. Ricardus Prior August. de Episc. Hagustald. cap. 9: *Item igitur illam (redimensionem) cum quibus in Filateris, scilicet cruce argentea, in*

qua Sanctorum... reliquia continebantur. [Ordinarium Sangerm. inter Instrum. Histor. ejusdem Abbatie pag. clxvi. col. 2: *Hebdomadarius vero Missae portabit crucem cum duabus Filateris, et venient processioniter per navem Monasterii*.] Atque hinc emendandum veterem Interpretem Juvenalis Sat. 3. alibi monimus: *Nam et niceteria Filateria sunt, quae ob victoriarum felicitatem et de collo praedictis galatylateris*. Perperam enim his ibi editum galatylateris. Rectius apud Ugutionem: *Niceteria dicuntur Filateria, quae gesta aethioche sancta (facta) de summitibus armorum, quae a victis acceptant, et ea collo suo suspensa gerebant, quoties victores extiterant, quasi signa victoriae, et ideo Filateria talia, in quibus designabantur victoriae, Niceteria dicta sunt*.

† **FILACTERIUM**, Theca minor sacrarium Reliquiarum, quae ad collum *Filacteris* seu vittis appensa in processionibus portabatur. Bernard. Ordo Cluniac. part. 2. cap. 32: *Signa autem omnia pulsantur, sicut cum Fratres Filacteria portant, antequam egrediantur ob Ecclesiam, propter Reliquias, similiter cum redeunt ad introitum Ecclesiae*. Et cap. 50: *Omnia scilicet Basilicae ornamentis suis ex integro decoratur, Filacteria appenduntur, etc.* Vide *Miracula S. Vincentii Maldelgarit* tom. 3. SS. Julii pag. 679.

FILATERIUM, apud Radulphum Glabrum lib. 3. cap. 2. extremo.

FILATERIUM, apud Nangium in Chronico ann. 1015. Ita Galli *Filiatere*, dicebant. Le Roman de Carin:

Nec Filatere, nec Crucifili dixerat.

Vide Dissert. 26. ad Joannivall pag. 310. Atque porro hac voce innuitur in Computo Stephani de la Fontaine Argentarii Regis ann. 1352: *Pour une chambre pour la Roine d'Espagne, où il est couste-pointe, etc. Et pour faire le soursail de 15. Filateres, qui sont armées aux armes d'Espaigne, qui de Bourbon, etc. Et pour ouvrir la chambre du nea de 7. points, avec les Rubans, pour façon, anneaux, cordes et rubans, etc. Alibi: Pour la Chambre de Mons, le Dauphin, où il a grant couste-pointe, et un chevecel, qui fait demy ciel ouvré de memes la couste-pointe, et où milieu a une Filatiere, où son tymbre est armé de ses armes, et 3. courtoises, etc.*

Filateres et *Philatiere*, eodem sensu, in Chron. S. Dion. lib. 3. cap. 15. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 347. *Filatiere* vero ex Comput. Steph. de la Fontaine in Glossario, idem videtur quod nos *Cordiliter* dicimus, funiculus scilicet variis nodis implicatus.

† **FILATICIUM**, [Filum crassius, ut videtur.] Processus de Translatione S. Antonini: *Denum dictum sanctum corpus colligit ex Filaticio, ut dicunt, albo, et sandalibus ex eruvino rubro, more Archiepiscoporum calcitratum extitit*.

† **FILATIO**, Terrae. Castil. in Bressia ann. 1497: *A quadam prope finem seu limite* *hospitales respiciendo per rectam Filationem et lucum*. Galli dixerunt: *de droit fil*, Recta linea, directio.

FILATISTA, Qui vel quae pro mercede

filat. Johan. de Janua. [Rectius in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Filicista, Filatur* *un Filarese pour loyer*. *Filicista, Colomelle*.]

† **FILATICA**, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Filicis, Prov. Filatica, qui vel quae pro mercede filat*. Vide infra *Filatric*.

† **FILATORIUM**, Locus, ubi funes te- xuntur. Gall. *Confiserie*. Decret. ann. 1538. ex Tabul. castri de Chise in Thiron: *Item unum annum terra pecunia prope Filatorium desuper antiquos arcus dicti Montis Ricordi assabant, duo arpenso centum catenatus continentem*. Fillower, ibid.

† **FILATORIUM** NOCTURNUM, Mulierum una *Filantium*, confabulationem et lucubrantium vigilia, Gall. *Félicie*. Ne ad hujusmodi mulierum congregationes viri accedant, severis prohibent Statuta Ecclesiae Trecorensis anni 1462. Inter Anecdota Marteniana tom. 4. col. 1166. et 1176.

† **FILATRIX**, Quae fila torquet et ducit, Gall. *Filaise*, ital. *Filatrice*. *Filresse*, in Arest. ann. 1304. ex Reg. *Oliva parlant*, Paris. fol. 107. *Charta commun. Calnici* ann. 1213: *Si aliquis Filatrici lanam sub mercede filandum, aut paratori pannos aut hujusmodi res operario aliquid ad parandum commiserit, et Filatrix aut parator etc.* Vide supra *Filatista*.

† **FILATULIA**, Joan. Garzonius de Dig- nitate urbis Bonon. apud Murator. tom. 1. Script. Ital. col. 1167: *Ad haec complures sunt lacus substructiones, quae Filatula vulgus vocat, quos arcus dixerat, quae ante circumvolvuntur*.

† **FILATUM**, Rete, Cassis, *Filet* a *prendre perdriz*. [Consuetud. Auscorum MSS. ann. 1302. art. 54: *Habent ultra hoc dicti clerici... emon venationem cum cordibus et rebus vel Filatis*.] Vide in *Sauvages* (et supra *Filicium* 2.)

† Stat. Taurini ann. 1350. cap. 151. ex Cod. reg. 4622. A: *Nulla persona audeat capere... columbas alienas cum Filatis vel aliquibus ingenis*. Constit. Alfonsi II. reg. Aragon. ann. 1333. MS. 2: *Quod nullus audeat capere columbos alienos de enza, sim- belis, nec Filatis, vel alio modo*. *Filanche*, et *Filandre*, eadem acceptio, nostris. Lit. remiss. ann. 1403. in Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 235: *Les dessus nommez estoient aiez 24 dies riveres pescher au feu et a Filanchez*. Privill. piscat. Bitur. ann. 1403. in Reg. 209. ch. 138: *Item ont droit et accustomed d'avoir et tenir en culez Filanchez, etc.* Lit. remiss. ann. 1392. in Reg. 142. ch. 301: *Le suppliant appertent en l'estang une Filandre ou filz a pescher et a prendre poisson*. Hinc nomen piscis cu- jusdam in Tract. MS. de Pisc. cap. 5. ex Cod. reg. 6838. C: *Ingrum Massilienses nominant Filat, qui instat retis pisces involvit et implicat*. Charta Phil. Pulc. ann. 1502. in Reg. donor. Car. Pulc. et Phil. VI. ex Cam. Comput. Paris. fol. 149. v. 1: *Omne jus nobis competens... in thierone bladi... piscis, alietis... Filati et omnis generis unctionum et peccorum*. *Filanchium* vero vocant minium lucium, Lit. remiss. ann. 1392. in Reg. 143. ch. 338: *Un bon chevenou, des barillans, Filanchieu, et au-*

tre meant poisson. *Filardeau*, in aliis ann. 1043. ex Reg. 157. ch. 374.

† 1. **FILATUM**, f. Congeries seu glomus florum. Translatio S. Trophimae in Actis SS. Julii tom. 2. pag. 234: *Tandem aliquando mulier quaedam, fluvo, Dei aucto, quo vestes vestire vel operatio coli ablat solent, capiti tandem super sanctissima Trophimaei tumulum fortiter, quod vulgo muliercula Filatum vocant.*

* 3. **FILATUM**, Filum. Arest. ann. 1380. 16. Jun. in vol. 7. arrestor. parlam. Paris: *Tres chadenes (sic) de Filato albo, septem exhortas Filati albi, unum chabonem Filati nigri, etc.* Vide Ordinat. Reg. Franc. tom. 7. pag. 502. art. 16.

† 1. **FILATURA**, Ars Filandi seu nendi, apud Bernhardum de Breydenbach Itiner. Hierosol. pag. 190.

* 2. **FILATURA**, Provinc. *Filadura*, Filum crassius. Charta. ann. 1316. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 334: *Plures panni lanei ferebant in villa Tholose pro nonnullis textores, in quibus pannis texendo immiscebantur Filature, vocate tramidas, sive Filature fidei lanegi, propter quod dicti panni ferebant et erant viciosi. Non tales Filature, vocate tramidas, seu filia lanegi, colores tincturaturam capere non poterant commode. Filulle autem nuncupatur Congeries seu glomus florum, in Memor. E. Comput. Paris. fol. 40. r.º: *Item ne doivent laisser passer aucune Filulle de laine.**

* 1. **FILATUS**, Filement. *Filatura*, *Filature*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Vide supra *Filatum* 2.

* 2. **FILATUS**, dicitur de auro vel argento in stamina tenuato. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295: *Item unum frizium laboratum super xanito rubeo ad imagines integras de auro Filato, cum tabulis de Alamania.*

* 3. **FILATUS**, Piscis genus. Vide supra in *Filum* 1.

* **FILAXA**, *La vazo da vino*. Glossar. Lat. Ital. Ms.

* **FILCA**, *Filica*, Ordinatione, preceptum, mandatum. Ital. *Filza*, Stat. ant. Florent. lib. 1. cap. 55. ex Cod. reg. 4621. fol. 29. v.º: *Mandatu et Filca ad minus per annum debent servari et custodiri. Quod filo simul junctæ erant, ita appellatur: unde Fasciculus chartarum, nostris *Liasse*, *Filca*, dicitur, ibid. lib. 2. cap. 1. fol. 50. r.º: *Relinquendo pene judicium causa, in Filca nostris dicti judicis, originalia instrumenta manulatum, etc.* Stat. Mantue lib. 1. cap. 33. ex Cod. reg. 4650: *In quo syndicatu producere et exhibere (notarii) teneantur et debeant omnes eorum libros, quateros, vouchetas, Filicas, et quascunque alias scripturas in dicto eorum officio pro dicto tempore factas. Vide infra *Filca* et *Filicium*.**

* **FILCALE**, Bracton. lib. 3. tract. de Corona cap. 1: *De Ballivis, qui faciunt cervisias suas, quas quandoque vocant *Sotiale*, quandoque *Filcale*, ut pecunias extorqueant ab eis, qui sequuntur hundra sua et ballivas suas. Ubi Codex Ms. Spelmani habet *Sotiale* et *Fildale*, que voces computationis genus denotant, quod Vicecomitis Ballivi a suis Hundrastris, ut sua jurisdictionis incolis exigebant, confabula ut plurimum ex iis pecuniis; quod*

Henrici III. ætate sublatum docet idem Bracton. Confectæ autem ejusmodi voces ex ale, cervisia; tametsi harum notionem, non omnino planam fatetur Spelmanus, quem consule, si lubet, super etymis Saxonicis, quæ non plane arident.

* 1. **FILECTUM**, Pars lumbi, Gall. *Filet*. Inquit. ann. 1270. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 316. col. 1: *Quirumque de eodem castru occidit porcum ad talam, prestat lumbellum, qui communiter et vulgariter dicitur Filectum, curia dicti castri.*

* 2. **FILECTUM**, Filicum manipulum. Reinard. Vulp. lib. 1. vers. 848:

Osulo impendunt densa Filecta super.

Vide *Filectum*.

† **FILEIA**, Series. Acta SS. Moii tom. 6. pag. 175. de S. Jacobo Philippo: *Prouit in instrumentu super inde facto.... quod extat in Fileia (id est, ephemeride) dicti anni.* Recte Bollandi Continuatur, addnotat *Fila*, *Filca*, *Filia* unum idemque apud Italos significare, scilicet continuationem, sive contextum, aut ut, inquit, barbarè loquar, *inflectionem* plurium actionum seu rerum ejusdem generis. Vide *Filicium* 1.

* **FILENDARIUS**, Filorum mercator, nostris *Filandrari*, Reg. S. Justi in Cam. Comput. Paris. fol. 192. r.º: *Itala Filendariorum pro parte quam tenent. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 384: Et aussi font les Filandriers et drappiers d'icelle ville (de Courbeville) une uneuse confrarie de S. Gratian.... Lesquelz Filandriers et drappiers en l'ostel de leur bastonier, Filachere, eodem intellectu, cujus ars Filacherte appellatur, in Stat. ann. 1390. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 356. et 358.*

† 1. **FILERIA**, Species trabis, qualis est illa, que portat canterios in edificiis. Gall. *Filiere*. Extenta jurium que levantur a Comite Sabaudie apud S. Symphoniam de Auzone ann. 1309. in Hist. Dalph. tom. 1. pag. 98. col. 2: *Item sustum quod vocatur Panna duodecim denarios. Item una duodena Filerinarum, unum quarum unus homo non possit portare, debet duodecim denarios. Item duodena Filerinarum, quarum unum unus homo possit portare, debet sex denarios. Extractum computi ann. 1311. tom. 3. ejusdem Hist. pag. 159. col. 1: *Libaverunt gbellatores in pretio triginta novena duodenarium Fileriarum magnarum, et duodecim duodenarium billonorum et traborum, etc.* Vide *Fila* 2.*

† 2. **FILERIA**, Alia notione, apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. tom. 2. col. 343: *Paganus de Muidon dedit Monachi de Molero quicquid habebat ultra chernium Bernardi usque ad Filerium de Duille, etc.* F. Modus agri, vel Ager cannabe consistit.

* 3. **FILERIA**, Quæ filia ducit, ut supra *Filiciz*. Stat. Montis reg. pag. 275: *Statutum est quod Filicia, que plant lanam, non faciant aliquam fraudem.*

* **FILERIS**, Species trabis, qualis est illa, que portat canterios in edificiis. Gall. *Filiere*. Comput. Ms. ann. 1383. ecel. S. Vulfr. Abbavill. fol. 6. v.º: *Item Johanni de Fortmanoir pro reparando fenestras de File-*

ribus pro granatoris grangie capituli, vj. sol. Vide infra *Fileria*.

† **FILETUS**, Velus Inscriptio apud Fleetwood. in Sylloge Inscript. antiq. pag. 364: *Julius Balerianus qui vixit anno B. xx. natali suo D. Sodalitarius Bonæ Amoris Piletus usque ad Fotsa, Ruse sic explicat laudatus Editor: Julius Valerianus qui vixit annis bibe xx. natali suo decessit, Sodalis, Bonus, Amatus, et Amicus, humanus, charus, exarctis, usque ad Fossam, i. e. Sepulcrum.*

* **FILETUM**, Rete, Gall. *Filet*. Chartul. Buxer. part. 12. ch. 11. ann. 1287: *Ego Guido dominus de Chouan.... confitetur religiosus Buxerian habere in dietis aqua usnagium plenum piscarie seu piscinam sub navem, Filetum, etc.* Vide supra *Filum* 1.

* 1. **FILETUM**, Eadem notione. Charta ann. 1287. in Chartul. Guill. abb. S. Ger. Prat. fol. 218. v.º. col. 2: *Dicti homines cetero piscare poterunt in riparia dicta vici ad panerium.... nec habere poterunt in dicta riparia naves nec Filetum.*

† 2. **FILETUM**, Filum, linum, Gall. *Fil*, *Filet*. Privileg. Leduini Abb. S. Vedasti Atrab. de censu ann. 1036. et Chartulari ejusd. loci: *Quinque solidati lana 1. de quinque solidati Fileti 1. den. .... Mpa pensum lana, Fileti, uncti, etc. 111. ad. Occurrit iterum in Chartulario V. ejusdem Abbatis pag. 29.*

FILFORI. Vide *Silfiori*.

† **FILGERIA**, *Filigeria*, Filix, Gall. *Fougere*, Chartularium S. Vincentii Cassan. fol. 80: *Dedit perpetualliter in forma sua de Burelo pasnagium et perennium contextum porcorum in glande et Filigeria, lestrum, ex Archivo Majoris Monasterii apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. col. 340: *Damus et concedimus... Capellas cum omnibus feodis nostris Deo et S. Martini de Monachis Majoris Monasterii in manu B. Radulphi Prioris Castrî Goscelyn, cum ha ramo Filgeria.**

* **FILGUS**, Fragorum planta, Gall. *Fraisier*, Glossar. Lat. Gall. ann. 1355. et Cod. reg. 1020: *Filgus, fem. gen. Fresier.*

* **FILNETA**, Puella, meretrix, quomodo etiam *Fillete* dicimus. *Fillettes* de psi, it. Lit. remiss. ann. 1416. ex Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 458. Comput. ann. 1419. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 314. fol. 2: *Item pro fogazina abbatissæ et Filnetum, ut est mortis, v. solidus.*

* **FILNOTH**, vox Germanica, Malthus amicus, propitius. Versus qui ad caput Cod. opuscul. Frowini abb. leguntur ex Append. ad tom. 6. Annal. Bened. p. 657. col. 2:

Vive precor Bertholt, sit tibi Dominus, nro. Filnot; ita quod liber sis, docet inter alia.

† 1. **FILIA**, Puella, quomodo *Gall* dicimus una *Fille*, in Pactu leg. Salice lib. 70. § 1.

* 2. **FILIA**, f. pro *Filgeria*, Filix, Gall. *Fougere*. Charta ann. 1317. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 80: *Usagium.... ad cedendum in foresta nostra de Cistia ad fructus sive brachas fagi viridit, et ad Filia seu Filas, sive minores arbores ex aliis*

maiorum arborum dicta fangi (sic) viridis procedente. Vide supra *Filiatarius*.

* **FILIA** OADRIV, dicebatur Mulier, quae alii religioso ordini venerationem quamdam peculiarem impendebat, bonis quae suis et officiis serviebat. Necrol. Fratr. Min. Trec. Ms. : iv. Non. Julii, obitus illius DD. Simonis nobilis et potentis DD. Caroli de Pietatibus consorsis, *Filias ordinis* specialissime. Vide in *Filius*.

§ **FILIA PETRI**. Vide in *Filius*.

* **FILIE**, dicuntur Monasteria, quae ab aliis majoribus, peculiari quadam familiaritate dependent. Charta Willelmi Episcopi Lingonesis ann. 1215. ex Tab. ejusdem Ecclesiae, de forma vivendi fratrum Vallis Scholarium : Et si forte in Ecclesia Vallis Scholarium fuerit aliquis emendandum, vel corrigendum in Capitulo, vel Priorum eligendo, vel deponendo, tres Filie priores locorum habentes potestatem in matrem, visitando, corrigendo, Priorem etiam, si causa evidens existerit, deponendo, et alium nominando. Gesta Innocentii III. PP. pag. 137 : Scriptisque Abbati et Conventui Pontificis Canobii, ut ipsam Ecclesiam S. Martini reciperent in Filio speciale, et ad ipsum dirigerent Abbatem et Conventum de Novatis et Conversis, quod ipsi libenti animo preceperunt. [Charta Frederici Imperatoris ann. 1169. inter Instrum. tom. 4. novae Gall. Christ. col. 19 : Quoniam praedicta Ecclesia Lustracensis cum suis appendiciis in Louvainensi Episcopatu sita esset, cum eis Prioratibus videlicet Tadvierensi, Priuata cum suis appendiciis ex Ecclesia S. Julii, et Ecclesia Burdigalensi et appendiciis earum ad Savinienensem Monasterium totumque Filia spectant. Quatuor sunt celebres Abbates Cistercii Filie, Claravallis, Firmitas ad Gronam, Pontinnacum et Morimondum, totidemque sunt Parisiis Ecclesia Collegiata, quae Cathedralis Ecclesiae Filiae nuncupantur.]

* Claravallis inter filias Cistercii tertio ordine reponenda est. Sed neque ecclesiae Parisiensis illi peculiari censendum, ut quatuor habeat ecclesias collegiatas, quae Filiae nuncupentur : idem quippe Antissiodori sibi quae obtinet usus. Hinc priores Filiae appellatur, in Lit. remis. ann. 1392. ex Reg. 144 Chartoph. reg. ch. 184 : *Pasquier le Coust, religieux de l'abbaye de la Coallure prieur de Maas, demourant en une Fillette ou priore de ladite abbaye, appellee la Marce de la bois, près du chasteil la Saze.*

* **FILIE-DEI**, vulgo Filles-Dieu, vocabantur Feminae religiose, quae in monasterio vel hospitali degabant. Lit. admort. ann. 1377. in Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 137 : Priota contiguo ex una parte hereditaria ecclesiae B. Mariae de monte prope Murem, in qua ecclesia manent quadam Priores, quae sunt Filie-Dei nuncupantur. Exat Parisi ejusdem nominis monasterium.

* **FILIA**, Fili spiritualis ob suspensionem a sacro fonte baptismatis. Chartul. Andr. notarii Massili. : *Attenta potissimum singulata persona sua de decuprimo decem, delicti sive donati donatione pura, rata et irrevocabili inter vivos, Hugone Filio suo, inquam bene nutrita et condita, licet de majori dono et gratio foret, etc.* Vide supra *Figliaria*.

* **FILIALIS**. Charta ann. 1293. Inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 160 : *Ipsum mutuum amicitiae et deffinitis et gaudere faciatis Filialibus et conventibus ac aliis iuribus dicta terra et baronia. Ubi legendum existimo, Feudalibus. Vide in Feudum.*

* **FILIALITAS**. Epistola Calojannis Imperatoris Bulgarorum, ad Innocentium III. PP. in Actis ejusdem Pontificis : *Hoc autem petit Imperium nostrum ab Apostolica Sede, ut nos vivamus in Ecclesia Romana, sicut matris Filialitate firmati. Forte filialitate. [Nihil emendandum. Jo. de Janua : Filialitas, Filialio, qua quis dicitur filius vel filia. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : Filialitas, Filialio.]*

§ **FILIALITER**, En maniere de fil ou de fille, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. Occurrit apud Ludewig. tom. 5. pag. 477.

* **FILIARE**, Capere, Tomari. Hispanis. Charta Lusitania apud Brandanum lib. 14. Monarch. Lusitan. cap. 5 : *Dixit de illa hereditate, fuit ipsa Filata, in tempore de Mayor Garcia Sogra de Rodero Felaszi, et de illa venderunt, etc.* Alia cap. 16 : *Sciatis, quod ego de vobis alium pro vestra aldea, pro lealdade et fidelitate, quam fecistis : et mundo vobis ipsam torrem, et ipsum portum, et non leixitis illi morare aliquem hominem de illis, qui ibi erant, quando infans Dominus Alfonso eum Filavi.*

* **FILIARE**, Filium edere, Enfantar, Procre. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

* **FILIASTER**, Privignus. Glossae Isidori : *Filiaster, Privignus, qui ante natus est. Gloss. Gr. Lat. : ὕψιστος, neptis, Filiaster. Gloss. Elfrici : Filiaster, steo vtohter. Gloss. Lat. Gall. : Filiaster, Filiastres. Vetust. Inscriptio 645. 4 : *Cenionis Magnus Filiaster Benemerenti. Alia 681. 8 : Epitynchano Filiastro M. Antonius Hermeros B. M. F. Occurrit et in alia, quae exstat Lugduni apud J. Spon. pag. 46. [et Menesterium Hist. Lugdun. pag. 56.]* Præterea item apud Adelbertum Abb. Heidenheimensis. pag. 365. in Capitularibus Caroli M. lib. 5. cap. 5. in veteri Charta apud Perardum in Burgund. pag. 108. in Vita S. Mengoldi Mart. cap. 2. v. 8. apud Fulbertum Ep. 33. Leon. Ost. lib. 1. cap. 10. in Concilio Moguntino I. cap. 57. in Chronico S. Sophiae Beneventan. p. 614. etc. [Charta ann. 1153. inter Probat. tom. 2. Hist. Lothar. col. 343 : *Cobertus d'Aspero monach. cum uxore sua Ayleide et Filiastro suo Faltero, id est Petri filio de Miravalle, tandem terram ipsis fratribus liberam et absolutum concesserunt.*] Le Roman d'Aubery MS. :*

[Di. Hermenens, bien devroie droner, Quand mes Filiastres m'a fait si atorer.]

[Le Roman de Partonopex MS. :

Et son Filiastre Ence, Quar certes ses filz n'est i pas.]

§ **FILIASTER**, Gener. Gall. *Genitor* : qua notione Filiastre etiam dicunt Lugdunenses. Albertus Argent. ad ann. 1346 : *Ludovicus Marchionis Misnensis (Friderico Severo) Filiastro suo magnam, ut contra se non esset, pecuniam assignavit.*

* Lit. remis. ann. 1482. in Reg. 307.

Chartoph. reg. ch. 319 : *Humile supplicacionem Scipiani Perelli generi sui Filiastri defuncti Johannis Tantiolonis.... patria nostra Dolphinatus, etc.* Alia ann. 1419. in Reg. 171. ch. 146 : *Jehan du Crot Filastre ou grand du suppliant, etc.*

§ **FILIASTER**, pro Filio sororis, apud Leibnitz. Script. Brunsvic. tom. 1. pag. 839 : *Festum Sanctarum Mariae et Filiastri, qui XIV. Cal. Aug. Haud dubie S. Jacobi qui frater Christi in Evangelio dicitur. [Est Festum SS. Marinae et Philastri. Vide Haultaus. Chronolog. med. ævi edit. German. pag. 118.]*

* **FILIASTRA**, Privigna. Capitulare Arechiepiscopi Benevent. cap. 8 : *Novena, id est, nutrita, aut privilegia, id est, Filiationem. Occurrit in Concil. Vermeriensis ann. 752. cap. 2. 11. Compensiensis ann. 757. cap. 4. 12. 43. Moguntian. ann. 813. cap. 56. ann. 847. cap. 29. Wormaticensis cap. 63. in Capitul. lib. 5. cap. 7. 18. 19. in Lege Longob. lib. 2. tit. 8. § 1. [Rothar. 185.] etc. Le Roman d'Aubery MS. :*

Aidez-moi tout ma Filastre a veugier.

* **FILIASTRA AMOR**, Quasi pater diligit filios. Epistola Henrici Regis Anglie, ad S. Anselmum quae 92. est lib. 4. inter Epistolas B. Anselmi : *Filium meum et filiam meam tibi committo, ut paternam dilectionem esse foveas, et de illis Filiastro amore curam geras.*

* **FILIATAS**, rrs, La filacione, in Glossar. Lat. Ital. MS.

§ **FILIATICUM**. Vide in *Filios*.

* **FILIATIO**, Obsequia et subjectio, quae Monachi Abbati suo debent. Hugo Flaviniacensis in Chron. pag. 252. de severba faciens : *La Concilio illo frater et filii nostri sanctae obedientie libellum repudi conscripserunt, Domino Episcopo Filiationem per legatos ejus offerentes; et villam servori promittentes, et in omnibus mihi abrenuntiantes.* Adde pag. 253.

§ 2. **FILIATIO**, Qualitas filii. Epistola Concilii Francoford. ad Episcopos Hispanos, inter Concilia Hispan. tom. 3. pag. 108 : *Nestorius itaque in suis expositionibus simulat se dicere unum filium et unum Dominum, sed refert Filiationem ad solum Dei Verbum. Utitur etiam Fredericus Imp. Concordum filium alloquentes in Chronico Sicilie, inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 22. Vide *Filiatus*.*

* **FILIATIO**, Titulus honorarius, quo Episcopos compellunt Summi Pontifices. Vide Ughellum in Italia sacra pag. 1. tom. 108. Occurrit passim. Vide *Filiolus*.

§ **FILIATIO**, Adoptio, in Glossario Gasp. Barthii ex Hist. Palest. Raimundi Agiles.

§ **FILIATIO CISTERCI**, tom. 3. novae Gall. Chr. col. 797. Vide *Filice*.

* 3. **FILIATIO**, Jus filii in bona paternam. Chartul. Celsinian. ch. 617 : *Avus ejus, qui istam terram dedit sancto Petro, unum [campum] dedit patri ipsius Johanni in Filiationem, et alterum uxori suae in dotem. Alia notione, vide in *Filiolus*.*

* **FILIATVS**. Papie : *Curatum. Johan. de Janua : Filiatus, i. curatus, n. filium dicitur, quia cito curatur.* Gloss. Lat. Gall. :

Filiatus, Convers. [Sangerm.: *Filiatus, Conversus* ad Cordes.]

§ 2. *FILIATUS*, Patri similis, ut filium decet. Gerardus in Vita S. Adalhardi sec. 4. Bened. part. 1. pag. 350: *Lux denique orbis Carolus Imperator, viamque nostris ingressus defuncti, filium suum Ludovicum moriendo Imperatorem effecit; sed non tam bene Filiatum, sicut decreverat Imperium. Non enim secutus est viam patris.*

§ *FILICA, Curialis*, Jo. de Janua: *Courtois*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. a Græco φίλος, Amicibilis.

§ *FILICAMERUM*, Loca ubi filix abundat, Jo. de Janua: *Lieu où habundant fencheire*, in Gloss. Sangerm. *Filicam*, Columelle, nostris *Fençoirie*.

§ *FILICENTUM*, *Lo logo de felse*, in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide supra *Filiatium*.

§ *FILICO*, Malus et nequam homo, nullius usus et opere. Festus: *Filicones, Mali et nullius usus, a filice dicti*. Vide Turneb. Advers. lib. 21. cap. 12. [* Vide *Filiones*.]

FILICON, Ex Græco φίλος, Pensator, quæ ex benevolentia, amice, et ultro præbetur, in Legè 3a. Cod. Th. de Naveicularis, (13.5.) quomodo donum, munus, etc. nostri postea usurpant. Ita exactiones suas, etiam veteres, specioso nomine palliunt.

§ *FILIDRISSA*, Herba quæ nascitur in trunco quercus. Vita S. Francisci de Paula, April. tom. 1. pag. 127: *Capias duas summitates Filidrisse ejus quæ nascitur in trunco quercus, et facias illam bullire cum cibicibus; cumque addideris febris porroximus, bibas brodium illud*. Vox est ibrida a Latino Filia, et Græco δρῆς, quercus.

§ *FILILETAS*, Qualitas filii. Concil. Francoford. in Epistola ad Episcopos Hispan.: *Adoptivus siquidem non habet aliam significationem, nisi ut Jesus Christus non sit proprius Filius Dei nec ex Virgine et in Filium; sed nescio ex quo servus adoptatus in Filium, et vos dicitis*. Semel atque iterum *Fililetas* de Verbo dicitur in Fragmento Candidi Arriani et in Responsione Marci Victorini, apud Mabillonium tom. 4. Analect. pag. 115, et 175. [* Sæpe occurrit apud Marium Mercatorem in scriptis Nestorii.]

§ 1. *FILIOLA*, Filia spiritualis ob suspensionem c sacro fonte baptismatis, Gall. *Filleule*. Testamentum Johannis Renwardi ann. 1321. in Formular. Anglie. Thomæ Madoc pag. 430: *Item lego cuilibet Filio et Filiole meo VI. s. VIII. li. Vide Filios.*

§ 2. *FILIOLA*, Hæp. *Hijuela*, Tolosanus *Filleule*, apud Mozarabes, Operimentum sacri calicis testem Missæ. Rubrica post sanguinis conversationem apud Mabillonium de Liturg. Gall. pag. 4: *Hic elevetur calix cooperatus cum Filiole*. Et pag. 443: *Ponant calicem super aram, et accipiat Filiolem sine sanctificatione, et ponat super calicem decendo, etc.* Missale MS. Ecclesiæ Amiensis circa ann. 1300: *Postmodum offert hostium cum patena dicens: Grata tibi sit, etc. Ad coherem: Offerturus tibi Domine, etc. Ad Filiolem: Hanc oblationem quæsumus, Omnipotens, etc.* Hinc emendanda Acta SS. tom. 5. Junii pag. 219. ubi perperam dicitur *Filula*.

* Vide Ordinar. Fratrum Prædicat. edit.

a P. Joan. de Palencia et Exposit. Missæ P. le Brun tom. 2. pag. 302.

FILIOLOGIUM, *FILIOLOGUS*, Vide *Filiolus*.

FILIOLOTAS, Titulus honorarius, quo ut plurimum Summi Pontifices utuntur, cum ad Principes filiales scribunt, a quibus *Putrum* appellatione donantur. Rescriptum Episcoporum Synodi Daziacensis ad Ep. 27. Hadriani PP.: *Tradidit nobis Epistolam a vestra Paternitate Filiolotati nostre directioni*. Joan. VIII. Ep. 3. ex iis, quas Sirmondus edidit: *Nov etenim, quævis illam, quem interm Filiolotatis amore complectimur, oppido reprehensibilem non negamus*. Idem Ep. 8. ex editis: *Quod Filiolotati vestre petit industria*. Joannes X. PP. Epist. ad Carolum III. Regem: *Unite hortantes vestram Filiolotatem monemus, etc.* Adde Epist. 315. Vide *Filiatio* 2.

FILIOLOTUS, *ὑποφύλακτος*, in Gloss. Græc. Lat. Proprie notus, *Purculus filius, quem de sacro fonte levamus*. Joh. de Janua. [Gall. *Filleul*.] Capitulari Aithonis Episcopi Basil. cap. 21: *Filiolus, aut Filiola spirituales de fonte, aut de confirmatione*. *Filius adoptivus*, Steph. Edius in S. Wilfrido cap. 50: *Et sancto Pontifici nostro Filius adoptivus factus est*. S. Bonifacius Moguntin. Epist. 17: *Qui in matrimonio accepit illam viduam, cujus ante Filium in baptismo adoptivum suscipiebat*. *Filius de baptismo*, in Concilio Antiod. cap. 25. *Filius in baptismo*, apud Gennadium de Script. Eccles. in Severiano Galileensi. Liber Dodanæ Manualis cap. 60: *Qui te ex meis suscipiens brachiis, per lavacrum regenerationis Filium adoptavit in Christo*. *Filiolus de baptismo*, apud Anastasium Biblioth. in S. Petro Apost. *Filiolus de Fonte*, apud Adamarum Cabanensem in Chr. ann. 826. *Filius in baptismo*, in Vita et Passione S. Eusebii Episcopi Verceilensis, et apud Harigerum in Vita S. Landoldi lib. 1. cap. 2. *Imperatoris ex sacro fonte baptismatis Filius*, apud Theganum cap. 36. in Vita S. Rassebi Episc. Verceilensis, etc. Ethelwerdus lib. 3. cap. 3: *Et Filium a charismate nominavit, ut modo sub manu Episc. solemnem accipientes parvulus, Filios nominare*. [Tabularium Rothom.: *Arthurus invenit Filiole suo nomine Froce, filio sororis suæ Wulowen, quando totodum erat in Clericum, eo quod antea stetit sub illo in Lispet a fonte baptismatis, medium Ran Tommooc, iv. mollos de bræce, per cibum et potum, et postea firmavit nepoti suo Froce et his Filiole*. Hoc est, a baptismo simul et a tonsura clericali.] Vide Cap. Car. M. lib. 6. cap. 175. [* 175.] Capit. S. Bonifacii Mogunt. cap. 26. Leges Henrici I. cap. 79. Stephanum Tarnac. Ep. 237. etc.

§ *FILIOLOTUS*, pro Filius fratris, Gall. *Nevu*, apud Blount in Nomoles. Anglie: Ego Johannes Lovet... dedi... Waltero le Blount fratri meo et Johanni filio suo, *Filiole meo*, quindrem solidos unius redditus.

FILIOLOTUS, *FILIOLOGIUM*, Donum, quod Filiole a susceptore suo patris in adoptionis spiritualis tessera confertur. Chronicon Ademari Cabanensis ann. 826: *Erolodus cum uxore sua et magna Donorum multitudine veniens ad Imperatorem Moguntin, et apud S. Albannum, cum his, quos secum*

adduxit, baptizatus est, suisque Filiole Imperatoris de fontibus, et multis muneribus ab eo donatus, per Frision, qua reversa, reversus est; in qua provincia dedit et Imperator in Filiole unum Comitatum, qui Drinasti vocatur. Tabularium Abbatæ S. Amaniti Inculum: *Gaufridus Pontionis decibat terram, quæ est sublus Ecclesiæ, putrum suum habere in Filiole a patre prædicti Arnaldi Bochari, et istos habuit in sol.* [Lobinellus tom. 2. Hist. Britan. pag. 86. ex Tabulario S. Florentii: *Gaufridus ex Toracensis castri primoribus, qui Andberto in baptismo suscepto, in signo Filiole, Massiliis parochie medietatem concessit*. Gesta Consulum Andegav. cap. 9. n. 10: *Obtinuit, ut cum Militem constitueret, in causa Filioleis modicum terre et largitur, quæ posset eo gratuitus et accensum servire*. Et n. 11: *Qui solus remanens bærege et ligatione Consul facta, terram patris vel fratris defunctorum suscepti regnum, cum illa, quam ei Comes amorem Filiole dederat*. Unde pro filiatu legendum supra *filioleto* videtur. Eadem notione

FILIOLOGIUM. Lambertus Ardensis in lemmate capituli: *Quando Arnoldus Belduinus filius curam egit amicus sui Elmoldi, et filii ejus, et Sifridi, Ardolphi, et quomodo ei totam Brewardiam in Filioleque contulit*. Mox in ipso textu: *Hanc Vigor terram memorandis Flindris Comes Aridus, ut jam diximus, pater Baldulfi Borbat, ad honoris sui et nepotis augmentum, et ad Ghisenis terræ fines dilatandos, in feodi quodam clementum, cognato suo Germano a Filiole libere possidendam, et in perpetuum hæreditario jure tenebatur consensu Adelpho*. Le Roman d'Amle et d'Amey MS:

Filleus, dist-il, je vous ay moult aimé,
Mais d'une chose ai fait grant lascheté,
De Filologie ne vous ay point donné,
Or le vous voil bel et gaut presenter.

Legi Diploma Philippii VII. Reg. Franc. ann. 1343. mense Mali, quod fratre Carolo nepoti doro, libratas terræ concedit, in cujus dorso hæc verba habentur: *Charte courrant comme la terre de Donffront fut baillie en assiette pour 3730. li. 9. sol. 4. den. ob. en rabatant de 6000. li. de terres, qu'il Roy Philippe avoit données en Filologiez à Mons. Philippe d'Alençon*. Existat in eadem sententiam Charta alia hocce verborum contextu in Tabulario Regio Reg. 78: *Philippus per la grace de Dieu Roy de France. Scavoir faisons à tous presens et avenir, que comme Perros Platinchamps, fils bastet Olivier Platinchamps, nous a fait exposer, que en Filologie il farent données pour Dis plusieurs terres, lesquelles ledit Olivier ne pere prist par decevance, et les fist longtemp garder, tant qu'illes vindrent à grand overbre, etc.* 24. May 1350. a Loigny sur Marne.

* *Estrena nuncupatur in Stat. Julier. Apamiens. ann. 1279. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. tom. 1: Si qui Judoarum Armenienum faciat filiolem, nisi sit ausus det eudem Filiole pro estrena, nisi usque ad 24. denarios Tolosanens. Filologie, in Charta Isabel. Rom. regine ann. 1305. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 122. col. 2: *Beillon et cessions... à nostre aimé filium d'accont Robert, fil de nostre très cher seigneur**

et amere Robert duc de Burguigne, pour cause de Filloigne, et pour autres plusieurs autres honores.

* Aliud interdum sonat Filologium: cum enim gerat aliquando filii nomine donatus sit, Filologium appellatur Donum, quod ratione matrimonii genero fideat, ut in Lit. ann. 1361. tom. 3. Ordinat. reg. franc. pag. 544: Non obstantibus quod huiusmodi villa, castrum, castellum, praepositura et thesaurum dicti loci de Firmatate super Alham, cum aliis terris predictis, dicto filio nostro (Johanni Galeaz) ratione et ad causam quibus supra (matrimonii scilicet Isabella filiae Joannis regis cum dicto Galeaz) in partu, Filologio, seu aliter quocunque, traditis existant seu etiam assignate. Vide supra Filaster 2. et mox filus.

FILIAVICUS, Idem quod Filiodatus. Tabularium Ecclesiae Gratianopolitane sub Hugone Episcopo fol. 49: Et habeo duas monas, quos dedit Episcopus Iarnus Rodolfo o meo pro Filatico.

Constat autem ex Scripturis, a susceptione collata ferre semper filioli post baptismum munera, in signum adoptionis, ut cujus honorum suorum partem aliquam illi debere existimabant. Aserens de Alfrelfi regis gestis ann. 878. de Godrum Regis Paganorum: Quem Alfred rex in filium adoptionis sibi suscepit, de fonte arce baptismatis egressus: cujus christomita soluto f. de in villa Regia, qua dicitur Wedmor. filii: qui, postquam baptizatus fuit, 13. annis cum Rege mansit, Cui Rex cum suis omnia multa et optima artificia largiter dedit. Beda lib. 4. Hist. cap. 13: Erat autem Rex gentis ipsius Adilwih, non multo ante baptizatus in provincia Merciorum, praesente ac suggerente Rege Wifhere, a quo enim egressus de fonte, loco filii susceptus est, in cuius signum adoptionis duas illi provincias donavit, etc. Henricus Huntingdon, lib. 5. Histor. pag. 318: Eius autem industria conversus est Rex Adilwold Rex Sudex primus ad filium, cui de lavacro susceptionis dedit in signum adoptionis insulam Wih, Rogerus Hovedensis ann. 1194: de eodem Ethelwoldo Regis: Quem rex honorifice suscepit, et confirmari ab Episcopo fecit, obique in filium adoptavit, et regio auare donavit. Adde Duglenn lib. 2. et 1. de Actis Norman. pag. 84. 100. et Gobelium Personam in Cosmodromio pag. 193. Denique huc spectant, quae habet Scylitzes de Michael Imp. Theophili filio pag. 544: τὸν πατριάρχου αὐτῶν καὶ παντοκράτορος καὶ πανταγώνου καὶ τοῦ θεοῦ διεκδικητοῦ καὶ τῆς βασιλείας, τὸν βασιλέα κατεκρινε τοῦτον, ἵνα τὸν θεοκτόνον καὶ τοῦ θεοῦ πατέρα τὸν καθάρου πατριάρχου λίαν.

* FILISTHUS, La rume depta. Glossar. Lat. Ital. MS.

* FILICUM, ut infra Filum aqae, Gall. le Fil de Feau. D. Brussel de Feudorum usu tom. 3. pag. 945. col. 2. ex Codice Feudorum Campaniae: Comes Campaniae potest utque homines sanctuarios de custodia sua, eodem ad la Beauvne in omni parte citra aquam; et Filium de la Beauvne et per modum Comitatus S. Pauli de Cloin.

* Charta Joan. reginae Castell. et comit. Ptoiv. ann. 1257. in Reg. 83. Chartoph.

reg. ch. 303: Dominus Ferrando primogenito et heredi nostro Neellina super Summam, ... et quicquid illi habebamus, ... sicut Filium seu profundum cursum Summa vadit usque infra mare. Vide infra Filium 2.

FILIUS, vox usurpata etiam in brutis: nam et Isidorus filius de ovibus dixit: de birundinibus, vetus Interpres Juvenalis Sat. 70. v. 230. παῖδας de ranis, Hesyechus in ῥέπος, ut et Synesius de aliis animantibus.

* FILIUS, Aetate minor, sic a majoribus compellatur ad animi paterni testimonium. Vide Pater.

FILIUS, pro Filiabus, usurpant lex 2. Cod. Th. de Secund. nupt. (3,8.) et lex 2. de Lenocib. (15,8.)

* FILI, pro Liberis, filius nempe et filiabus, in Legge Salica tit. 63: Si quis mortuus fuerit, et Filios non dimiserit, etc. Ubi Lex Ripuar. Si quis absque liberis defunctus fuerit, etc.

* FILIUS, Juvenis masculus. Lit. remis. ann. 1411. in Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 229: Lequel sergent avoit pris et arresté un jeune Filz de l'auge de dix-huit ans.

* FILIUS, Gener, ut supra observatum est in Filologium. Hinc Saul Davidem generum suum, Fili nomine compellat 1. Reg. cap. 24. v. 17.

FILIUS, Famulus. Reg. Corb. sign. Hobecus ad ann. 1560. fol. 59. v. 2: A été ordonné que Colas Bertoult, palfrenier de l'église, prendra une jeune Filz honeste et prolige, pour le aider à abiller les chevals.

FILIUS, Caesarum dignitate a se donatos compellabant Imperatores, ut in vicissim Augustos, Patres appellabant. Vide Lactantium de Mortib. Persecutor. n. 30. 32.

* FILIUS, passim Reges salutant summi Pontifices in epistolis suis, ut Gregorius M. Adilbertum Anglorum Regem lib. 5. Epist. 60. Vide etiam Epistolam 59. Quod etiam Episcopus saeculo vi. in usu erat, ut probant Aureliani Arelatenis Episcopi ad Teudebertum Regem, Desiderii Cadurcensis ad Sigebertum et Dagobertum Epistolae apud Duchesnum Hist. Fr. tom. 1. pag. 857. et seqq. Huc spectat quod Innocentius III. scribit ad Albanensem Episcopum, nempe Apostolica sedis consuetudinem in suis literis hanc tenere, ut Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Frutres; ceteros autem Reges, Principes, vel cujuscumque orlinis Filios, in nostris literis appellemus. Sed illud non insuper habendum, quod Matthaeus Albanensis Episcopus et Apostolicus Sedis Legatus, carissimum Filium nostrum Ludovicum Regem, cognomento Grossum, vocat in Chartario S. Martini de Campis. Hae post Mabillonium lib. 3. Diplom. cap. 2. num. 7.

* FILIUS ABAS, Vide supra in Abbas.

* FILIUS BAPTISMATIS, Vide Filolus.

FILIUS DALGO, Vide Hildiges.

FILIUS ECCLESIAE, S. Ambrosius Epist. 32. ad Valentinianum Imper. Quod enim honorificentius, quam ut Imperator Ecclesiam Filius esse dicatur? quod enim dicitur, sine peccato dicitur. Joannes Papa: Si Imperator Catholicus est, (quod salvi pnce ipsius dicimus) Filius est non Patris Ecclesiae. Ceremoniale Cencii Camerarii, de Inauguratione Caesaris: Tuus surgens Dominus Papa ter

quirit ab eo, si vult esse Filius Ecclesiae: quo ter respondente, Fili, Dominus Papa dicit: Et ego te recipio ut Filium Ecclesiae: et mittit eum sub manto, et ille osculatur pectus Domini Papae. Ubi observanda formula adoptionis, et mittit eum sub manto, de quo more copiose egimus in Dissert. 22. ad Joiviviliam. Gregorius VII. PP. lib. 3. Epist. 11: Novit fraternalis tua, quoniam Rugerius Comes frater Roberti Ducis Apostolicae Sedis benedictionem et absolutio-nem requirit, ejusque Filius vocari et esse desiderat. Willelm. Brito lib. 8. Philipp. de Philippo Aug.:

Hae Rex ut juri contraria, juris amator, Filius Ecclesiae, ob matris revocari amorem.

Vide Bertoldum ann. 1095.

FILIUS ECCLESIAE, Clerici et Sacerdotes ini Ecclesiae additi, apud Anastasium in Beneficio III. et in Legge Longob. lib. 3. tit. 1. § 41. [* Lothar. l. 20. Párochiani.] [* Charta ann. 1201. ex Tabul. S. Ganger. Camerac. Cum autem advocatus custodire memorum servientem apponit, ipse serviens Filius ecclesiae jurare debet, quod nullum hominem aut animal arrestabit, nisi ad forensatem accipiat. Alia ann. 1231. in Chartul. Clarifont. ch. 135: La plena ecclesia de Stabulis coram Filiis ecclesiae, tam ipse pater meus quam ego ipse ecclesiae Clarifontis in perpetuum quivimus. Quoniam et de parrochianis intelligi possunt.] [* Inscript. apud Schannat. Episcop. Wormat. tom. 1. pag. 173: Anno Dom. 1253. 16. Kal. Jan. ob. rever. Dom. pater frater Petrus de Gengenbach, hujus monasterii reformatior, Filius conventus Argentineris Ord. Praedicator.]

* FILII FAMILIARIS, Filii famulii, franc. legitime, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.

* FILIUS FAMILIARIS, qui adhuc sub tutela paterna est. Lit. remis. ann. 1434. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 297: Girard Courtès, Filz familler de Guillaume Courtès de la ville de Riom, etc.

FILIUS GREGGII, Gesta Francor. expugnant. Hierusalem sub finem:

Rodbertus Flandrensis, probus Miles, inclitus, A Turcis appellatur Agabus Filius.

Gualterius Terwan. in Vita sancti Caroli Comitis Flandr. de eodem Roberto cap. 5: Ob incivilem animi constantiam, ob ipsius quoque Arabibus ac Turcis Filius Georgii scribitur appellatus.

Porro Arabes Robertum Flandrensem appellarent Filium Georgii, non quod a S. Georgio genus traxisset existimaret, sed quod ipsum esse S. Georgium Militem inelytum, et apud Graecos eo nomine celeberrimum, existimarent. Nam Arabes, ut et Syri, Filium hominis, pro homine, Filium iniquitatis, pro iniquo dicebant, ut observat Abrahamus Ecchellensis in Hist. Arab. cap. 1. pag. 150. Vide, quod de S. Georgio observat Seldenus in Titulis honorarior. Nos etiam quendam ad Joivivili.

* FILIUS GIEZI, Leprosus, sic dictus, quod Giezi a Deo preter percussus fuit, uti narratur 4. Reg. 5. Georgius Christian. tom. 1. Rerum Mogunt. pag. 14. ex decima de S. Aureo lectione: Primum istius urbis mania in compestri loco spatiosa, ubi nunc

est domus Filiorum Giesi, l. Leprosorum.

FILI HERNAUDI, per contumeliam appellati a Pullanis, milites Christiani, qui ad Terræ sanctæ tuitionem, relicta ultra patria, et pro Christo exulantes, properantes, *tantum fati et idiotæ*, uti narrat Jacobus de Vitruco lib. 1. Hist. Hierosol. cap. 72. et Sanutus lib. 3. part. 8. cap. 2. et 5. Statuta Ordinis Hieros. tit. 19. de Verbis. significat, § 33: *Per Filios Arnaldi intelliguntur hi, qui novissime post alios, Ordinem nostrum sunt professi, quasi thronos. Quod quidem vocabulum, quod et ipsum Gulielmum, in Terra sancta frequens et commune fuit. Nam qui illic ex patribus Christianis nati erant, Polani dicebantur, qui vero in partibus citramarinis nati eo veniebant, ab eis Filij Arnaldi vocabantur.* Otto Morena in Hist. Rerum Laudensium pag. 46: *Erant autem ibi ad illam obsidionem (Crema) quidam magnæ societatis solummodo pauperum et egenorum intus congregati, qui ditione Filij Arnaldi vocabantur, etc. De Pullanis agimus in hac voce. [Vide supra Arnaldi.]*

FILIUS HOMINIS, Russicus, qui agrum colit. Charta Guill. Celsinani. episc. ex Tabul. Major. monast. *Ita quod nec ipsi, nec hæredes eorum, aliquis miles vel burgensis, templarius vel hospitalarius, nec aliquis Filius hominis in villa vel in vicinis potest facere pressorium.* In alia Charta de eadem re pro Filio hominis, legitur *Agriculus*. Alibi *Filius hominis* passim pro homine, usurpatur.

FILIUS LEGALIS, Legitimus, secundum leges natus. Chartul. Celsinani. ch. 286: *Cetero ad supradictam locum in tali tenore, ut si Filium legalem habuerit, teneat et possideat, et post obitum suum remaneat ad locum jam supradictum, et si Filium Legalem non habuerit, remaneat S. Petro, sine ullo contradicente.*

FILIUS MAJOR, Titulus honorarius apud Catharos seu Manicheos ministrorum, qui voluit episcoporum vicarij erant. Examen testium ann. 1288. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 121: *Recepit manum impositionem in Verona in domo Catharorum... a domino Alberto episcopo sectæ de Bagnolo, et a domino Michael, qui est Filius major in ipsa secta, et ab ipso eodem Alberto, qui et ipse erat Filius major et visitator eorum in dicta secta in Lombardia.*

FILIUS NATURALIS, Martij filius, naturalis et legitimus ex legitimo thoro procreatus. Testamentum Arnaldi d'Alger ann. 1263. in Chartario Casse-Dei: *In primis Hugonem Filium meum legitimum et Maritalem instituo in heredem.* Timeo ne legendum sit *naturalem*; tritissima quippe hæc locutio, *Filius naturalis et legitimus*. Vide Rymerum tom. 8. pag. 177.

FILIUS NATURALIS, Ex illegitimo thoro a patre procreatus, spurcius. Stat. ant. Florent. lib. 1. cap. 3. ex Cod. reg. 4651. fol. 13. r.º: *Nec duces aliquis officialis forensis, aut aliquo modo retinere in palatio aut domo sua habitationem... aliquem Filium suum legitimum, matremque vel naturalem... in numero... morum officialium vel familiarum.* Ibid. lib. 5. cap. 33: *Ordinatio est quod omnes et singuli legitimi et Materiales, sive*

Materiales tantum sive qui vulgo bastardi appellantur, etc.

FILIUS MATRIS SUÆ, Spurius. Mabill. tom. 5. Annal. Benedict. pag. 491. laudat Instrumentum anni 1111. quod subscribitur *Heribaudus patergenus Ludovici Regis filij, Guterius Filius Matris suæ.*

EXSTAT Charta hic laudata in Chartul. Maurigni. num. 90. ubi inscribitur ann. 1192. *Fils de l'ice nuncupatur, in Lit. remiss. ann. 1354. ex Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 181. Manentis filij, in aliis ann. 1442. ex Reg. 176. ch. 265: Guillaume Glacou dist au suppliant: Tu es un très mauvais Fils, qui vault autant selon la custome du pais, tu es un très mauvais fils de putain.*

FILIUS S. PETRI dicuntur potissimum Imperatores ac Principes, qui Sedi Apostolicæ venerationem quondam peculiarem impendunt, qualem filij patribus: quod pluribus observavit Nicolaus Alemannus in Dissertat. de Lateranensib. parietinis cap. 11. Dominio lib. 2. de Vita Mathild. cap. 18:

Filius esse Petri si vult Rex, atque fidelis.

FILIA PETRI, Dicta Mathildis Comitissa, Bonifacii Ducis relicta vidua, Gregorio VII. PP. lib. 1. Epist. 11. lib. 2. Epist. 9. et Donnizoni lib. 3. non semel. Idem cap. 3:

...Pater putat esse futuram

Filiola Petri, Christi famula que fidei.

Rangerius Episcopus Lucensis de eadem:

Filiola Petri violæ post lilia dextor.

Post Chartam ejusdem Mathildis, quæ describitur a Dominico in Assertore Gallico cap. 9. habentur in originali hæc verba: *P. Episcopus servus servorum Dei Ferdinandus Ecclesie dilectis fratribus sal. et Apostolicum benedictionem. Quod Comitissa Mathildis dilecta Filia B. Petri Viridunensis Ecclesie sponte dedit, nos in illud hoc nostro scripto assensum præbimus, ac proprio sigillo designari jussimus.* Ex Schedis Peirescanis. Vide *Filius Ecclesie*.

FILIUS PONTIFICIIS, dicitur Sacerdotes, a quo *penitentiam* quis accepit, seu cui confessus est peccata sua, qui *Pater spiritualis*, seu *paterfamilias* vulgo appellatur. Concilium Sarisburiense ann. 1217. cap. 9: *Et cum peccans Sacerdos peccare faciat populum Dei, maxime a Filio sui spirituali et Penitentiali se abstinere, et ab omniis, quibus dispensaverit Ecclesiasticæ sacramento: sciens, quod in desolationem tantum peccati secundum Canonem et SS. Patrum statuta, 15. anni debentur, et postea detrazio in Monasterio.* Constitutiones Synodales Episcoporum anonymi ann. 1237. tom. 2. Concil. Angl. *Maxime autem a Filia sua Penitentiali se continere, etc.*

FILIUS SPIRITUALIS, Eadem notione. Concil. Dalmaticum ann. 1199. cap. 4: *Distinctioni inhiuemus, ac aliquis Sacerdos filij sui vel Filia Spiritualis privatum confessionem alicui revelare præsumat.* Alias

FILIUS SPIRITUALIS ejus dicitur, a quo in baptismo exceptus est. Inscriptio Christiana apud Seldenum ad Marmoram Arundel. *ΔΙΑΝΗΘΕ ΣΟΥΤΟΥΝΟΝ ΧΡΥΣΑΙΟΓΟΝ ΧΕΜΒΟΛΑΙΟΝ. ΑΡΧΕΡΑΜΗ ΤΟΚΗΙΟΝ ΤΟΤΟ ΘΕΟΔΩΡΟ ΤΩ ΕΜΩ ΓΥΝΕΚΕΙΟΝΟ ΧΑΙ ΒΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ + ΠΙΩ.* [Vide *Filios*.]

FILIUS SPIRITUALIS, Adoptivus. Veti. Schedæ apud Baluzium in Append. ad C. pital. num. 88: *Avunculo, qui cum in Spiritualis Filij vocem suscepit.* Vide *Adoptivus*, et Oct. Ferrarium in *Figlio d'adina*.

FILIUS TONSTRAD, dictus S. Joannes Evangelista, Rupertus lib. 4. de Divin. Offic. cap. 22. de S. Joanne. Evang. *Hic Tonstrad Firmamentum, operam manuum ejus annuntians, qui verba celorum eloquentium in fines terra fecit uniri, scilicet quod Verbum Deus, Deus abconditus, in sole posuit tabernaculum suum, etc.* Theophanes Cerameus Romil. 48: *Ὁ μεγαλόφωνος λόγος τῆς θείας ἱστορίας.* Vide *Notas nostras ad Alexiad.*

FILLA, Laquei in ima Chartarum inserti, et quibus pendet sigillum, Gall. *Lacs*. Conventions MSS. inter Ludovicum Reg. Siciliæ et Givens Arelat. ann. 1388: *Sigillatam sigillo magno pendente dicte domus nostre Regis et Comitissæ, in cera rubra cum Filis circuli crocei et rubri.*

FILLADISSERUM, Filium sericum crassius. Leuzde major. MSS. Carcasen. *Item pro libra de Filladissier, ob. Tuna. Ubi versio Gall. ann. 1544: D'une livre de filloelle, etc.* Vide infra *Firocellum*.

FILLAGUES. Stat. Placent. lib. 5. fol. 65. v.º: *Quicumque intraverit videram un Fillagone dicitur tempore videram, ut præsentia vel licentia illius, ad quem spectant, solvat pro introitu solidos x. Placent.*

FILLERIA, a Gallico *Filleris*, Specie trabis, quicquid est illa, quæ portat canteris in edificiis. Comput. eccl. Paris. ann. cr. 1381. ex Bibl. S. Germe. Prat. *Item assignatus per pennis et Filleris.* Vide *Filium* et supra *Filleris*.

FILLUM AQUE, ut infra *Filum aque*, Gall. *le Fil de Eau*. Chartul. Gemetic. tom. 1. pag. 126: *Quantum terra vestra se in longum extenditur et in latum usque ad Filium aque.*

FILLONES, Nebulones, cujusmodi sunt quos nostri inde forteam *Filos* vocant verberones. Kero Monach. *Ferberis, Filleribus, Fillum, Fillionheris.* Theodosius Epigram. 3. in Analectis viri eruditissimi Mabillonii tom. 1. de Bilingue:

*Ecce nugat labijs Filo quidam certa aurorum
Nunc joça, nunc dictas, nunc quoque turpe casu*

Infra:

*Ille nugat instabile percurrit æulis moentes
Infans juvenum, quos agit alia levitas.*

Bathierius Veron. Episc. in Qualit. Conjectur. pag. 400: *Dicit, pro eo, quod est similis aut pauperum, noli ministrum vel Capellanum habere, quem Fillonem non a vel appellare.* Ekeardus junior de Casib. Galli cap. 5: *Ecce Ungri, Fillones illi spiritus nuncius me fatigant.* [Geraldus de Bar in Epistola ad Consules Albienenses ann. 1212. inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 171: *Devotioni vestre notum facimus per præsentes hæresiarum vel Fillonem illum Johanne Carreri, scandalum orbi, et lesae majestatis reum, per Ecclesiam cum suis fratribus et complicitis, iusto Dei iudicio condemnatum.*] Vide *Menagium* in Orig. Gallic. vet. *Filios*, et supra *Fella*, et *Fellio*.

FILLUM, Filium, series, ordo, v.º grannum continue inverteatur, Italia *Fil*. et *Filza*. Litteræ Duces Venetiarum ac

1357, apud Rymer. tom. 7. pag. 562. col. 1. *Filia viginti tria perlinum grassantur, quae fuerunt numero perlia septingenta quinque septem, et unum rubinum in tabula hujus in auro.*

* **FILUM**, Cursus aquae rectus, Gall. *Le fil de l'eau*. Sentent. arbit. ann. 1500: *fuerant... unam arcum memoris, qui fecit de cetero aquam a suo Fillo, etc.* Vide *Filum aquae*.

† **FILU**, Vide *Filiones*.

* **FILOCAPTUS**, Amore captus, ex Graeco φιλος, Amare, et Latino, Capere. Fr. Marianus in Vita B. Joannis Boavivis inter Acta SS. Mali tom. 5. pag. 102: *Cepit de tribulationes concupiscere et in tantum se rapit delectari, velut de ipso Filocaptus, ut, etc.*

* **FILOCOPUS**, Amore de jactura, qui vult apparere in suis curvis, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. Johanni de Janua, *Amator jactantiae, qui vult ut labor suus appareat propter vanam gloriam, a copos, labor, vel opus, visio*. Sed vereor ne legendum sit *Filocomus*, a φιλος, et comos, Jactantiae amator. Vide *Filocomus*.

* **FILIGRAMUS**, Chartam ann. 977. subscribit Bernardus Grammatice, eleemosynarius Ernengaudi Archiep. Narbon. in unguis sui cum hoc titulo: *Bernardus Filigramus*, a Graeco, ni fallor, φιλος, et γραμμα, litterarum studiosus.

* **FILONEM** inter varia lingua recensetur, in Stat. datin. Ripar. cap. 13. fol. 5. v. 17: *De qualibet libra estimacionis cuiuslibet filoni, pro exitu donari sez.*

FILOPARIS, ait Salmasius, res dicuntur, quae sunt *filu paré*, id est, magnitudine et figura, lineamentisque forme plane pares: *filum enim idem omnino quod lineamentum*, in Graeco *φύλαξις, παρὰ φύλαξιν*. Lucetius lib. 2:

Debet autem non omnibus omni prorsum
Lae Pari Filu, similique affecta figura.

Invenit *filum* usurpant Plautus et A. Gellius. Anastasius in Gregorio III. PP. pag. 72: *Quasi (columnas) statuit circa Presbyterium suis Confessionem, tres a dextris, et tres a sinistris, juxta alias antiquas seu Filopares*. Ubi alii Codd. habent *philopares*. Idem in Gregor. IV: *Altas majores numero 29. Albiduosas majores numero 50. altus modestas habens circum capitis coronam diverse Filopares*. In Leone III. cap. 122: *Item rithmum rithmum rithmum habens periclyon rotas cum cancellis, et in medio cruceum cum genulis, et 4. rotas de Tyrō Filopares*. In Leone IV: *Gubatas de argento purissimo numero 6. his quidem Filopares signo Christi, etc.*

* **FILOPOMPUS**, Amator jactantiae. Papias in MS. Bituric. ex φιλος, Amicus, et Pompa. Vide *Filopompus*.

FILOSA, Hirsutiorum Greg. XI. PP. pag. 316: *Vix incipit obviante Pontifici hirsutiorum, cum Filosis vix tractaret, etc.*

* **COLUS**, Gall. *Quenouille*, Massiliensis *Idry*, Mirac. MSS. Urbani PP. V: *Dum cum Filosi sua flando iret per viam, et cum Filosis, unum capellum, etc.*

* **FILOFUM**, f. pro *Filatum*, Congeries seu fasciculus filorum. Chartul. S. Dion.

Exollum; *Ita dicitur de quadrages et equis portatibus telas, Filatum, lanum, etc.*

* **FILLOZA**, Vide supra *Filosu*.

* **FILTORTUS**, In Lege Salica titulus 44. sic concipitur in Edit. Heroldi, de *Filtortis, qui Lege Salica vivunt*. In Edit. Tiliama, de *Filtortis, hoc est, qualiter homo furatus resalutare debet*. Ubi Wendelinus *Filtortis* dicitur, pro *Filtortis*, lingua Flandrica *Filtortet*, id est, *Fugitivus*. Est ergo, illo auctore, *Filtortus* hoc loco, qui vel fugit, vel de fuga est suspectus, vel cui absenti ac tantummodo fugitivo furtum videtur imputandum.

¶ Perobscuram hanc vocem, quam neque Wendelinus neque alii Commentatores assensu sunt, interpretari tentavit Eruditis Ecardus in notis ad Legem Salicam tit. 50. haud infelice, ut videtur, conatu. Agitur quippe in eo articulo quomodo quis crimen furti aut damni vel violentiae alteri factae a se removeat possit. Violentia autem, vis, damnum, injuria et injustitia quaecumque mediis aevi Scriptoris *tortus* vel *tortum* vocatur. Hinc vocem compositam esse putat *ex fil vel fel*, a Germ. *Fihlen*, Falli, errare, et Latino *barb. Tortus*, Gall. *Tort*: adeo ut *Filtortus* vel *Feltortus*, ut habet Guelferbytianus codex, sit *Falsa injuria*, vel etiam *Falso injuriatus*, aut cum falso crimine latrocinii imputatum est. Simplicius Schillerus in Gloss. Teuton. *Filtortu* exponit Res interitiae, a verbo *Filen*, Commendare, et *Tortu*, Tertius. Porro ibi sermo fit de rebus apud alterum inventis quae tertio commendari debent. Judicent horum idiomatum peritiores.

* **FILTARE**, *Filum* seu lanam coactam operari. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Filtare*, *feutur*. Vide *Felturum*.

FILTACUM, *Filtorium*, *Filtur*, etc. Vide *Felturum*.

* **FILVA**, Species navigii minoris, idem, ut conjicio, quod Italica *Filucca*, Nostris *Feloque*, Phasclus, Nicolaus Specialis de Rebus Siculis lib. 7. cap. 17: *Ut ipsos defensores urbis in multarum portuum defensione distrahant, quo delibantur ursem virtus delictuorum facilis superarent, eundem quo portum urbis conclusent, praemisissis portennis, quas vulgo alii Filvas, alii Copas vocant, magnisque navibus succedentibus infringere conantur.*

* **FILUM**, Recta linea, rectus ordo, Ital. *Filo*, nostris *Fil*. Mabill. tom. 2. Mus. Ital. pag. 168: *Archidiaconus cum aliis diaconibus et subdiaconibus ordinati sunt juxta altare in duobus Filis*. Rursus pag. 127: *Prior diaconus cardinalis cum diaconibus, subdiaconibus, scriniis et judicibus, descendit ante altare et fecit duas acies seu Filu, unam ex una parte, et unam ex reliqua equidistant dividendo.*

* **FILUM**, Tenuola, in arte heraldica. Lii. Caroli VI. ann. 1386, in Reg. 133. Chartopli. reg. ch. 91: *Scutum coloris sereni veli seu auris, cum benda ejusdem coloris litorum fasciulis auri rutilantibus seminato, cum duobus Filis vix tractis urgenti.*

* **FILUM**, Opus *Fili*, Gall. *Ourvage à files*. Inventar. MS. Sedis Apost. ann. 1265: *Item unum alium flascum de argento decuratum, cum podo quadro et circulis laboratis de opere Fili.*

* **FILUM AQUAE**, Cursus aquae rectus: *Galis le Fil de l'eau*. *Filum aquae*, seu medium aquae, in Statutis Alexandri III. Regis Scotiae cap. 16. § 1. *Charia Joanne Comitissae Flandr. ann. 1230. pro Marquetano Monasterio apud Buzelium lib. 2. Gallo Flandr. cap. 30: Uagae ad Filum aquae, per quod navigium ducitur*. Occurrit etiam apud Bractonum lib. 4. tr. 1. cap. 28. § 4. et in Consuetud. de Menotus sur Cher, art. 21. et Burbonensis art. 341. *Secunda aqua navigare, in Annalibus Eginhardi ann. 856.*

* **FILUM SALINAE**, Bulla Alexandri IV. PP. ann. 1255. apud Ughellum tom. 1. pag. 68: *Unam pedicam terrae et dimidiam de Anserino, unum Filum Salinae in pedicet sanctae Aurae, et tres Filos Salinae in pedicet auctae Tiberini*. Adde pag. 125. 136. 137. 140. Charta Benedicti PP. apud eundem Ughellum tom. 1. pag. 136. 143: *Et Filum Salinae in integrum situm in 7. Filis. Item et Baccanet et in Genesola Filum novem, omnia Filia Salinarum, quae ad vestrum Episcopatum pertineant asseruntur*. Ibidem: *Per fossatum ipsius vallis pergit a pade Fili Salinarum, concludente totum campum usque in pedicem, quae vocatur Fiscola, et Piscina Guelfardi concludente ipsam pedicem, quae sunt Filu 30. et pergente juxta Filu, quae stant, etc.* (Verg. Monachus in Chronico Farfensi, apud Murator tom. 2. part. 2. col. 52: *Item Guisavinus Negotius et Saxa juvenis ejus dederunt Filum Salinum in pedica veteri*. Ibid. col. 62: *In portu Ostiae tenet Stephanus Presbyter terras et vineas et Filu in Satine et in Colline similiter.*)

* **FILUM DIRECTUM**, Recta linea, rectus ordo, Gall. *Droite ligne*. Charta Thossiac. ann. 1451. signata Bonnet: *Quandum domum cum curili de retro, prout se extendit tendendo Directo Filu a dicto curili ad cornerias villes Thossiac.*

* **FILUM DE PALLIO PROJECERE**, in argumentum remissionis injuriae. Eigil in Vita S. Sturmii Abbatis Fuldensis cap. 18. de Pipino Rege: *Tollente manu tua de pallio suo Filum, projice in terram, et dicit: Ecce in testimonium perfectae remissionis Filum de pallio meo projicio in terram, ut cunctis pateat, quod pristina deinceps annulter inimicitia*. Vide *Festive*.

* **FILUM DE PATRONATU**, Series asporum globulorum, vulgo *Chapele*, in Histor. Delphin. tom. 2. pag. 275.

* **FILIX**, *Filix*, Gall. *Fougere*. Chartul. S. Dion. Exollum: *Si autem aliquis equus portaverit Filices super dictum baat, debet se denarios.*

* **FILZA**, vox Italica, quae res quaslibet transmissio filo sibi mutuo coherentes significat. *Filzi* corollorum sua ambarum, in Mirac. S. Rose tom. 2. Sept. pag. 446. col. 2. globos precatores ex corallo vel succino indicat. Charta ann. 1306. apud Murator tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi col. 743: *Spatulatis et derobatis, de decem Filis de Paternostro*. Vide *Terralla*, Hinc

* **FILZATA**, Panni species, ex transmissis filis contexta. Stat. pro pannific. Astis pag. 83. r.º: *Quod nullus possit facere Filzatas, nisi habeat filum totum in duobus filis.*

* **FIMARE**, Stercorare, Fimo pingue.

favere, Gall. *Fumer*, Charta Roberti Albat. Corbeiensis in Archivo ejusdem Monast.: *Terras quoque quas Fimavrat, in quibus agriculturam claustrarii, concessimus ei.*

§ **FIMATURA**, Stercoratio, ibidem: *Donec Fimaturam suam pro ratiocinis consuetudine receperit.* Id est, donec collegisset fructus et terras rensu stercoratis.

§ **FIMARIUS CURRUS**, Quo Fimus exportatur, Lamberto Ardensi, apud Ludewig. tom. 8. pag. 600. ubi legendum *Curris Fimarius* pro *Curtis Fimaritis*. Gl. Lat. Gall. Sangerm.: *Fimarius, Fienteur, c'est qui porte fims. Dos vel equus qui portat fimum.* J. de Janua.

FIMATUM, Fimetum, locus ubi reponitur fimus quo agri stercorantur, in Statutis Davidis II. Regis Scotiae cap. 15: *Si aliquis iniuste et contra legem alterius canem interfecerit, vigiliis et custodiis ejus Fimetum* [* Howard. *Fimarium.*] *punit annum et diem.* Gall. *Fumier*, Charta ann. 1254. in M. Pastoris Ecclesiae Paris. lib. 9. ch. 45: *Necon Fimorium, palem, et stramina existent in purpura praedicto, etc.* Will. Gulari in Hist. Franc. MS. ann. 1304:

*S'en vont vers Vendice à grantes routes,
Par hiaus chemin, et par Feulens.*

§ **FIMARIUS**, Fadem notione. Chartul. ecel. Liugnon. ex Cod. reg. 5188. fol. 143. r.: *Sicilliter habet justitiam de Fimaritis eodem in hominibus illis, quorum Fimaritis invenit in crimine.* Vide *Fimare*.

§ **FIMARIUS LACRIS**, Feretrum, in quo defunctorum cadavera efferebantur (tumulabantur). Testam. ann. 1345. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 293: *De quibus sexaginta solidis Turon. accipio pro lecto in quo Fimarito decem solidos Turonenses.* Sed legendum procul dubio, *Funarium*. Vide infra *Letetas*.

§ **FIMBRIÆ**, Pallæ, quibus Sanctorum sepulchra tegebantur. Gregorius Turon. lib. 7. cap. 22: *Illud inter jurgia expugnatum, quod cum velum a sancti Anstatis Fimbriis separaret.*

§ **FIMBRIARE**, Acu pingere. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 4120: *Fimbrir, Brader.*

§ **FIMBRIATUM**, Fimetum, ut videtur, seu locus ubi reponitur fimus, a Gallico *Fimbrier* et *Fendrier*, fimus, vide supra *Exflectantur et Fims* 1. Glossar. Lat. Gall. ann. 1138. ex Cod. reg. 4120: *Fimbrinat, Gall. Funchide.*

FIMBRINA, nude, in Gloss. Arabico-Lat. et mox: *Fimbr, Bombyx*, Sed videtur legendum, *Filina*, et *Fibri*. Vide *Bever*.

FIMELLA, vel **FEMELLA**, Ferrum janue affixum, per quod circellum et insertum ducitur, ut ad ejus strepitum janitor fores aperiat, Occitanis *Femelle*. Gloss. S. Benedicti cap. de ferramentis pag. 170: *Femella, 4uq3p2u*. Regula Magistri cap. 95: *Quæ Regia Monasterii afortis circellum habet ferream in Femella, quo ad adveniente concussio, ejuslibet superveniens intus indicatur adveniens.*

§ **FIMELLUS**, Privilegium Wifredi pro Monasterio Rivipullens, inter Concil. Hispan. tom. 3. pag. 165. col. 2: *De alto vero latere descendit de monte super Fimellos*

et pervenit per torrentem, qui est ultra villa Jordanus, et infundit in Feser.

§ **FIMENA**, pro *Femina*, in Precepto Chlotharii III. tom. 1. Annal. Benedicti. pag. 694. col. 1.

FIMETUM, Monastium Anglie. tom. 1. pag. 556: *Precepit Prior 4. acres frumenti, et 4. avenæ, in cultum, post Fimetum, ex liberatione servitutis.* Ubi Editor ad marg. Lege, *Favisdrium*. Verum non secutus locum in cultum; sed *blatum*, aut avena in eis seditur. Proinde malim *Fimittum* tempus esse, quo agri fimanter.

§ **FIMORARE**, Fimare, *Fumer*. Fleta lib. 2. cap. 76. § 3: *Terra sabulosa fimo puro non Fimoretur.*

§ **FIMORATICUM**, Fimetum, locus ubi fimus aliaque stercora projiciuntur. Statuta Massil. lib. 1. cap. 59: *Statutus ut si aliquis persona patium habet vel habet infra Massallum nobilem, ubi fit vel fiet Fimoraticum quod illa persona equis patium est, ... ita claudere, et aliter teneat ut dicitur vel possit fieri Fimoraticum vel fims, aut scidilla aliquatenus projici.* Ibid. lib. 2. cap. 41: *Totum aliud lutum quod exibat de predictis operatoris projiciant seu propi faciant in suis Fimoratis.* Vide in *Fimate*.

§ **FINA**, Charta ann. 170. apud Meichelb. cas. tom. 1. Hist. Frising. pag. 69: *Tradidit, eas, curtes, pratas, pascuum, aquas enrum (i. aquarum) decursus, territorium, Finas, silvas, saltos, plantiles, vel quicquid fore possidere volebamus.* An pro *Fines*? Vide *Finis* 4.

§ **FINABILITER**, Omnino, prorsus. Instrum. ann. 1215. apud Lobelinum tom. 2. Hist. Britan. col. 379: *In quibusque Dominis nostris liberi sint, quiti et immunes Finabiliter ab omniis pignis et consuetudinibus.* Occurrit rursus apud Th. Madox Formul. Anglie. pag. 38.

§ **FINACIO**, Compositio de certa pecunie summa persolvenda; vel a voce *Finis* interdum ejusdem significationis, vel a Germanico *Finantz*, *Usura*, fenus: quia pro fenore componi solet. Hinc nostrum *Finance*. Tabularium Calense pag. 117: *De Finacione forimratigii Johannis de Beloto in Brin...* Item asseruit, quod ipse Johannes duxit in uxorem Petruellum filium Gilleberti de Docis femina de corpore Monasterii S. Faronis Mellesis, et non de Adu, propter quod dicitur Johannes Finaci cum fratre Richardo Procuratore generali ipsius Monasterii de Kala... ad vii. lib. et ii. sol. Turon. et ad xv. sextarius avena bonæ et vendit. Vide *Financia* et *Finare*.

§ **FINADAGIUM**, Præstationis species, forte illa, quæ ob immunitates intra certos finis concessas persolvitur. Charta ann. 1340. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 178: *Item partem octavam pro indiviso Finadagii dictæ villæ, quæ octava pars ascendit ad unum centum avenæ.* Vide mox.

§ **FINAGIUM**, Eodem significatu. Charta Hervæi de Rotis milit. ann. 1119. ex Chartul. S. Ymerii fol. 38: *Robolæus pro salute anime sue et necessarium hominibus iuris de Rotis Finagium, quod nunc faciebant.* Vide *Finis* 4.

§ **FINAGIUM**, Confinium, finis ac limes agri, ex Gallico *Finage*, in Consuetud. Medunensi art. 302. Senonensi art. 145.

Trecensi art. 169. et aliis. Utitur Joann. Eremita lib. 2. de Vita S. Bernardi cap. 12. [Charta Theobaldi Comitiss Campanie ann. 1253: *In redditibus sive proventus, redditibus et rebus aliis, quæ ipsi in dictis villis et in Finaciis eorumdem habent.* Charta fundationis Marcelliani anni 1239. inter instrumentum, tom. 4. Gall. Christ. col. 100: *Concesserunt... omnes terras quas tenent ad coracuum suum et Finagium de Marciaco.* Item prata que habent in Finagio de Marciaco. Occurrit rursus apud D. Brussel tom. 1. de Feudorum usu pag. 275. Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 1091. in Chartulario B. M. de Accipio pag. 44. et 51. in Chartulario S. Quintini in Insula pag. 170. etc.]

1. **FINALIS**. Vetus Charta ann. 936. apud Catellum lib. 1. Hist. Comitum Tolosæ pag. 89: *Cum silvis et forestis, et cum omnibus Finalibus et mercariis, et sirmis, pignis, etc.* Forte *finalibus*, id est, viris feudalibus, vassallis: nam et *finem* pro *fenem*, occurrit.

2. **FINALIS**, Neuma. Ordinar. Argent. ann. 1364. apud Marten. de Diva Office. pag. 508: *Graduale et Alleluia cum suis versibus ad Vesperas pro hanc hebdomada pleniter sicut ad Missam cantantur, sed Finalis præmittuntur.*

§ **FINALIS DIES**. Quo controversia ul questio definiri debet, ultra quam non datur dilatio. Charta Herman. episc. Rotholm. ann. 1233: *Asserens Finalis sol diem ad causæ determinationem a nostro scilicet in Ebern, coram quo atque la processu contestata fuerit, non profect.* [* Vide Hildanus. Glossar. German. voc. Endhof. col. 315.]

§ **FINALIS JUSTITIA**, Judicium, quia finitur. Charta Alb. Margrave. archiep. ann. 1216. tom. 1. Corp. diplom. pag. 157: *Et de bonis ipsorum, quæ in sua habet iurisdicchio avandam, Finalis faciet justitiam secundum ius fidelium sanorum.*

§ **FINALITER**, Demum, tandem, cerebro occurrit, sed improbat Vossius de Vit. Ling. Lat. 4. 32.

§ **Acta MSS.** Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 62. v: *Finaliter invitavit me ad praedium, quod sibi malitiam deprecavit anni.* *Finaliter*, in Lit. remis. ann. 118. ex Reg. 137. Chartoph. reg. ch. 17.

2. **FINALITER**, Perpetuo usque al finem. Charta ann. 1215. in Reg. 3. Armag. gener. part. 2. pag. 72: *Pro eorum hoc perperatione bona fide Finaliter teorand, dicit michi serpe dictus Johannes decem libras Turonenses.*

§ **FINAMENTUM**, Finis. Charta super negotio marcharum in regnis Franc. et Aragon. ann. 1406. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 323: *In conclusione. Finamens et decisione negotiorum marcharum hujusmodi etc.*

1. **FINANCIA**, Præstationi perennaria. [Gall. *Finance*.] Vetus Charta in Historiæ Episc. Lovdensium tom. 1. pag. 101: *Abest sicut exactione folie, questie, tollie, succie, et Financie.* [Financie persennaria. Videri Johannis Reg. Franc. ann. 1358.] Occurrit præterea in Charta anni 1305. Liut. Vastiniensi pag. 313. [apud D. de L. Hierre t. 1. Ordinal. Regum Franc. p. 365.]

1. Rymerum tom. 8. pag. 211. Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 968. in Legibus Jacobi II. Regis Majorie. inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. L.] et alibi scripte. Vide *Finis* 2. et *Finicio*.

2. **FINACIA**, Pecunia; quo sensu etiam *Finance* dicitur. MSS. Urbani PP. V. Petribus eadem *Johanni Financiam* in summa ducentorum auri francorum, quam quidem *Financiam*, neque minorem, ultimatesolvere possent.

3. **FINANGIO**, Eadem notione, apud D. de Lauriere tom. 1. Ordin. Regum Franc. pag. 264. 2. col. 2.

4. **FINAXHA**, Pars quardam domus rusticæ. Turris cum *Finanhis* et *crota*, in Recognit. burgi S. Andeoli. Vide *Crota* 3.

5. **FINARE**, *Financiam* præstare; Compensare, præsertim de certa pecunie summa exsolvenda. Instructio Philippi IV. Franc. Reg. pro *Financiis* recipiendis ann. 1302. apud D. de Lauriere tom. 1. Ordin. pag. 35: Non enim intentionis nostre existit, quod illi qui in mobilibus et hereditariis valorem ducentarum librarum Thron. non habent, ad *Financiam* cogantur. Litteræ ejusdem Regis ad Episcopum Albensem ann. 1303. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 1338: De veniendo, vel mittendo hinc vice in nostrum *Finandensem* exercitum, vel *Finando*, ut pastando subventionem aliam pro eodem recantati penitus et invincens nihilominus habuerint. Præceptum Philippi VI. tom. 2. Ordin. pag. 55: Cum nos auditis supplicationes dilectorum nostrorum Capituli et Capellanorum Ecclesie Attrebatensis dicentium, quod vos ipsos compellat ad *Finandum* vocabem de et super quibusdam rebus, etc. Instrumentum anni 1234. ex Archivis Majoris Monasterii: *Convento fuit inter Gualdum Priorem de Donge et Crisson et Bonastri de Guerrandis Judicos, quoniam Finaverunt huius, quod dictus Prior et res Priusque remanebant libera ab omnibus debitis predictorum Judicorum. Præceptum S. Ludovici anni circiter 1235. apud D. Brunet tom. 2. de Feudorum Usu ad calcum pag. 221: Ordinatum fuit ad revelationem nularum consuetudinum, quod de patre ad filium, vel alio modo, quando relevari convenit; nisi *Finant* possit *Finare* cum domino suo, dominus tenebit domanium suum per annum, si illi sit terra utilis, quæ culta sit. Tabular. Calceus pag. 65. ann. 1262: De quo quidem ructio dicitur Galtres et Agnes ejus uxore recognoverunt eam nobis se *Finasse* cum dicta Albansia. Chartular. S. Vindregis fol. 2. pag. 193. ex Instrumento anni 1277: Cum illi et Conventus S. Wandregis illi iuxta rationem ordinis nostre *Finaverunt* cum bolivo nostro *Coleis* super retinendis perpetuo acquisitis per ipsos, etc. Visitatio Prioratus de Jalignaco per Archiepiscopum Bituric. ann. 1283. apud Stephanotum tom. 13. Fragm. Hist. MSS. pag. 258: *Finavit* Prior de *Finistate* super *Algerum* de novem libris pro procuratore. Et pag. 272. in Visitatione Prioratus Celsiniarum: *Finavit* Prior *Uandert* et Prior de *Chamont* pro dictis prioribus suis lib. iv. fol. 30. Charta Caroli VI. Reg. Franc. apud Menester. Hist. Lit. ann. inter Instr. pag. 122: Per *finem*, ut longam detentionem carceris *Finare* et*

componere compulsi fuerunt. Eadem notione *Finer* usurparunt nostri. Ordin. Johannis Fr. Reg. ann. 1355. tom. 3. Ordin. pag. 30: Il a convenu que plusieurs eussent *Finé*. Ibid. pag. 266: Nous ne pouvons bonement *Finer*, se n'estoit par le domaine et revenue du prouffit et emolument des monnoyes.

6. **FINAYOR**, Qui *Financiam* debet ratione relevi. Vide *Finare*.

7. **FINAYOR**, Eadem notione qua *Financia*. Instrum. ann. 1277. in Chartulario S. Vandreg. pag. 1993: Cum *Albanis* et Conventus S. Wandregis illi. *Finaverunt* cum bolivo nostro Rothom. *Finacionem* huiusmodi pro nobis recipere super, etc. Editum Philippi cognomento Audacis Regis Fr. ann. 1276. apud D. de Lauriere tom. 2. Ordin. Reg. pag. 435: Dicerent etiam eos ius non habere exigendi a tabernariis denarios qui *Finaciones* Celariorum nuncupantur. Vide *Finis* 1.

8. 2. **FINARE**, *Financiam* seu præstationem pecuniariam exigere. Charta Petri abbi. S. Remig. Rem. ann. 1215. in Chartul. Campan. ex Bibl. reg. fol. 23. r.º: *Prepositus* comitatus mortuorum manum vel fornicationis *Finare* vel levare non poterit, sine proposito S. Remigii de Cortior. Quod tamen de compositione huiusmodi præstationis posset intelligi. Aliud sonat *Finer*, Repetere scilicet, in Lit. remis. ann. 1390. ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 192: Bonneboche et Marot s'enfurent tous deux pour de justice, et different chacun querre mire, pour faire appareiller leurs blessures. Ils n'en peuvent *Finer* que trois jours après. *Finé* vero, Qui extra patrie fines exire cogitur. Lit. ann. 1374. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 79: Sens estre du tout desheres et *Finis* du pais, ils ne pourroient supporter les priees de leurs voitures, biez, vins, etc.

9. **FINCARE**, Eximinius Petri Salanova Justitia Aragonum, apud Blancam in Comment. Rer. Arag. pag. 332: Et si contra tria predicta fecerint, *Finant* pro talibus, quales esse debent secundum consuetudinem Hispanie. Videtur legendum *finient*, vel *finient*, hoc est, solvant. Vide *Finis*. [Nihil emendationis opus, ut videtur; nam *Finis* *Finis* est certa pecunie summa: unde *Finare* pro solvere, dixerunt.] Nisi idem sit quod

10. **FINCHARE**, in Charta Adelphonsi Regis Aragonum pro Casaraugustanis, apud Mich. de Molino pag. 265. et Blancam pag. 640: *Dono vobis fueris bonis, quales vos mihi demandatis, quando habet illis bonos inferiores de Aragon, quod bene populetis et Finchetis illi.*

11. Unum idemque sonant *Finare* et *Finchare*, nimirum Manere, esse, ab Hispan. *Finare* voce obsoleta. Vide Dictionar. Academic. Hispan. in hoc vocabulo.

12. **FINCTUS**, Synodus Romana II. sub Silverio can. 13: Testimonium Clerici adversus laicum non admittit, *Finctus* est enim. Ita utraque Editio. Forte sanctus.

13. Glossa Isid. in *Finctus* fuerit, *Apicem obtinuit dignitatis, dicitur Flammulus*. Sic et Excerpta, nisi quod pro *obtinent* illi scribitur *eduntur*. Pro *Flammulus* legendum *Flamen datus*, sicut hic locus est

constituendus: *Finctus fuit, Apicem dignitatis obtinuit, dicitur Flamen datus. Finctus est pro Flinctus. Fincti autem dicuntur Flammules illi, quia semper arant velato capite, idque habebant circum filio. De his Virgilius:*

Velati lino et verberis tempora vincit.

An ab huiusmodi flammulis Clerici dicti sint *Fincti* seu *vincti* in laudata Synodo Romana?

14. **FINDALIS**, f. pro *Frudalis*. Charta ann. 1178. inter Instr. tom. 6. Gall. Clir. col. 196: *Omnia mea bona frudo vel fundo, quia habeo, vel habere debeo in fundo (E. fundo) quod de Bas de Salios, et hoc in perpetuum; retineo inmen mikli Findales corcatas. Vide in Feudum.*

15. **FINDIU**, Testam. regine Mafalde ann. 1256. tom. 1. Probat. hist. gen. domus reg. Portugal. pag. 33: Item *sorori* mea domna Constantia mando speculum meum *Findil*, de melioribus quo vult. An speculum plicatice, *Find*, *Pluab*, quo mulieres præsertim utuntur, a Lat. *Findere*, Gall. *Diviser*, *séparer*, Hisp. *tender*, unde *Hendilo*, *fissus*.

16. **FINETENUS**, Omnino, perpetuo. Zacharias PP. Epist. ad Bonifacium Episc. tom. 3. Concil. i. *Sed astantibus* Dno, illud, quod *practicamus, Finetenus observandum censemus.*

17. **FINGIA**, vel *FINGIA*, quoddam genus simularum villorum comitis et armis præminentibus, docile ad feritatis obsequium. Ugitio a *Fingere* deducit. Galle Spang vocant. [* Lege *Spingia*, ex Isidor. Origin lib. 12. cap. 2. sect. 32. ubi Arev. habet. *Sphingis*, alii *Singae*.]

18. **FINGENDI**, Vide *Fegandi*.

19. **FINGERE** Ss, Levi seu molli brachio agere, labori parere, nostris etiam se *Finire*, se *menager*. Lit. remis. ann. 1372. in Reg. 81. Chartoph. reg. 293: Cum dictus *bojulus* videtur quod non *Fingebant* se et quod ipsum volebant interficere, possit se ad defensionem. Lit. ann. 1383. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 27: En ouvrant à jourées, ils se *Finagent* et espargnent.

20. **FINGIA**, Dicitur quoddam genus panis, qui fortissimum modicum accipit et frumentum modicum, et habet humectationis panis cum omnis panis, unde et *Fingia* novum acceptum propter humorem et candorem. Ugitio. [Vide *Finis*.]

21. **FINIBILIS**, Terminabilis, extremus, in Notis Isonis Magistri pag. 837.

22. **FINICULUM**, Charta Adrici Episcopi Cenoman. in ejus Vita num. 31: Et de vno optimo modio 4. et in super portionem de *Finiculis* modum unum. Legendum forte *viniculis*, ut opponatur vino optimo.

23. **FINILES LAPIDES**, Terminales, qui vice termini positi sunt, in Charta ann. 1265. ex Reg. S. Ludov. fol. 22. v.º. in Chartoph. reg.

24. **FINIRE**, Vide mox in *Finis*.

1. **FINIS**, est Judicialis illa transactio, qua quis ad maiorem facti auctoritatem coram Justitiariis Regis terras vel tenementum ad alium transfert, et eorum subscriptiombus firmat. Bracton lib. 5. tract. 5. cap. 28: *Finis* id est *divisio finibus cognoscitur, quia imponit finem litibus, et est exceptio*

peremptoria. Glanvilla lib. 8. cap. 1: *Fines* est unicuique compositio, et finis concordie ex consensu et licentia Domini Regis, vel ejus Justiciariorum. Vide eund. cap. 3. Brompton. pag. 1103. Cowellum lib. 1. tit. 21. lib. 2. tit. 13. Skeneum de Verbor. sig. nific. et Spelmanum in *Freda*, et *Fines*. Querela de *Fine* facta in Curia non observatur, pertinet ad Vicecomitem jurisdictionem, in Regiam Majest. lib. 1. cap. 3. §. 3. [Charta Joh. Regis Angl. in Lib. nigro Scaccarii pag. 381: *Post triduum vero puenit illam Finis illius, et dixit, quod Finem illum tenere non potuit.*] Huc spectat proverbium, quod habetur in Consuetudine Perticensi art. 61: *Quod arguit fuit, Finis non nulli.* 1. Cum deficit pecunia, nullus *Finis*, seu nulla et irrita compositio.

* Conventio, pactum. Charta ann. 1130. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 454: *Finem aut societatem illum cum eo vel cum ea non habebat.*

§ *FINISIO*, Compositio, conventio. Charta permutationis ann. 1253. et Charitular. Meld.: *De hujusmodi antea Finitione habent dicti homines litteras nostras et litteras Capituli Meldensis.*

FINES FACERE, Componere de lite, de crimine, [vel de alia qualibet re.] Liber census et debitum Bigorae, fol. 14: *Descriptio concordie Sancti de Liharta, quam habuit cum domino suo Centulo Comite de Bigora, quando se in captivum Comitis misit, et guerram suam diffinivit, et Comiti dedit fidei suam etc.* Fol. 15: *Postea Raymondus Garzias fecit Finem cum Comite talis pacto, etc.* [Littere Edwardi Angl. Regis ann. 1294. apud Rymerum tom. 2. pag. 650: *Scitis quod assignavimus vos, ad recipiendum Fines vice nostra ab Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus et ceteris viris Religiosis, personis Ecclesiasticis, Dominabus, Vitis et aliis mulieribus quibuscumque, ac etiam ab aliis, a quibus Fines hujusmodi recipiendis videtur, et qui Fines nobiscum Facere voluerint pro servitio, quod nobis debent, et facere teneantur in instanti expeditione nostri Fascine.* Et pag. 933. in Litteris anni 1303: *Volentes tamen ipsorum Prelatorum, Religiosorum, Mulierum ac aliorum, qui ad arma minus potentes, existunt, puerere gravitate, publice proclamari facimus, quod ipsi Praebiti, Religiosi, Mulieres, qui servitium suum nobis debent, et Finem pro eodem servitio nobiscum Facere voluerint, veniant coram Thezaulario et Baronibus nostris... ad Faciendum Finem nobiscum pro servitio suo predicto, et ad cavendum Finem, videlicet viginti librarum pro fofo unius Militis, nobis idem in eodem crastino solvendo; alioquin quod sit ad nos cum equis et armis, etc.* Similia legere est pag. 237.] Vid. Chron. Beuense pag. 688. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 53. Matth. Paris pag. 501. 580. Regiam Majestatem lib. 1. cap. 3. 27. lib. 4. cap. 18. Fletum lib. 2. cap. 7. §. 3. Thom. Walsingham. pag. 180. Castellum in Hist. Comit. Tolosae pag. 239. Marcum in Hist. Bencham. lib. 4. cap. 5. n. 2. etc.

* *FINES FACERE*, Litem intentatam dimittere. Charta ann. 1128. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 436: *Finito tili G.*

Montispessulani plenarium Finem sine tuo inganno. Similiter ego G. Montispessulani facio tili comiti Bernardum plenarium Finem de omnibus querimoniis et petitionibus, quas ego adversus te D. comitem faciebam et facere aliquo modo poteram.

FINIRE, Eadem notione, apud Roger. Hoveden. pag. 783: *Inquirendum est etiam, quod voluit non Finiretur pro se muritandis, et finis capiat ad opus Domini Regis.* Brompton. pag. 1105: *Quando Rex Scocie cum Domino Rege Finivit.*

CAPERE FINEM vel *incedere*, in Fleta lib. 2. cap. 41. §. 25. 44. Inquisitiones de forisfacturis forestar. in Additam. ad Matth. Paris art. 21: *Item inquirendum est... qui Justiciarii Finem ceperunt de forestariis, ut ponerentur in bullis suis forestariis, ut permitterent ipsos esse in bullis forestarum sub ipsis, ad donum Domini Regis, etc.* Ii, qui pactum iniungunt cum forestariis, aut ab eis pecuniam accipiunt.

FINEM LEVARE et *prosequi* dicitur in jus de re aliqua vocatus, cum cause sue agito defectu, a iudicibus concordandi licentiam impetrat, pactumque, quod cum actore super controversia iit, eorum eisdem iudicibus recognoscit. Ita Finem levare apud Anglos, idem fere est, quod apud nos, *Passer sentence de condemnation*. Statutum de finibus levatis editum ann. 27. Edw. I. cap. 1: *Quia Finis in Curia nostra levati finem libitus debent inguere, et ideo Fines levatores, maxime cum post duellum et iugum armorum assisum in sua causa ultionum locum finem teneant in perpetuum, etc.* Monasticon Anglic. tom. 2. pag. 25: *Converserunt eisdem Richardo Comiti Gloucestrie per Finem inde Levatum... unum messagium, etc.* Similiter Agellus de Mandemil, hoc idem fecit per Finem inde Levatum eorum iudicem Justiciarium, et eodem anno, et concessit tres carrucas terras, etc. Et pag. 325: *Scendit est, quod cum Johannes de Breus pervenit ad statum, quibus Levatus fuit in Curia Regis inter ipsum et Reginaldum avunculum suum, per quem omnes terrae hic nominate remansere D. Reginaldo et heredibus, etc.* Denique pag. 557: *Fines Levatus dicitur esse Finis concordia.* Laudatur ab Edw. Corko ad Littleton. sect. 183. Statutum de modo levandi fines. Vide Christophorum de Sancto Germano in Dial. de Fundamentis Legum Anglie. cap. 23. pag. 69.

† *FINES CARONICO terminare* controversiam, apud Lohellum tom. 2. Hist. Britan. cap. 342.

FINIS, etiam dicitur pecunia Regi persoluta, pro licentia transferendi praedia: Anglis the *Anges silver*, i. argentum Regis. Spelm. [Vide superius *Finem facere*.]

FINIS, Pacta summa pecunia, quae incompensum praedium causa vel domino persolvitur a native tenente, vel elocati a conductore, olim *Gersina* dicta. Spelm.

FINIS praeterea est multa gravior, gravioribus delictis, vel a Rege et Magistratu imposita, vel a domino maneri: Saxonicus, *Wita major*. Nam quae levioribus iniungebatur, *Wita simpliciter*, et *Americamentum* dicitur, quae gravissimis, *Reidem*. Cowell. lib. 4. tit. 16. §. 37. et Spel-

man. [Finibus pro ictibus, effusione sanguinis, etc. apud Rymerum tom. 7. pag. 117.]

* Gualt. Huiwangf. de Gest. Edwardi III. reg. Angl. ad ann. 1340. pag. 319: *Pro hoc autem concessione remisit dominus rex non condonavit omnia catella filiorum et fugavorum, evasions incarcerationum, Fines, exitis, forisfactiones et amerciamenda vudorum.*

FINES HABERE. Leo Ost. lib. 3. cap. 48. (al. 50): *Quod illi cognoscences, et multum timentes, acciperant consilium intra se, et si quo modo possent, fadus cum Henrico Imperatore componerent, dicens: Nolite ulterius ab eo Finem habebimus, sed iuxta Romanis... omnes nos de partibus illis repellat.* Phrasid Gallica: *Vnus auctor potest de se habere illi, id est, nulla deinceps nobis cum illo erit conventio, nisi, etc.*

FINIRE, *Componere*. Edictum Rothom. Regis I. longobard. tit. 44. §. 33. [**] 177: *Omnes vero plagas aut feritas... quae exierint per hunc tenorem, sicut supra decretum est, Finiantur, id est, componantur.* Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 70: *Qui pacem factam cum de vulnere vel malo, quod infligit, distincte cum testibus et gratia parantur ejus unanimitate Finiat, ut ei scilicet se non requiratur ab ingratibus, etc.*

Item dimittere, quasi per compositionem. Vetus Charta apud Guichenoniam Probat. Hist. Brevensis pag. 8: *Notum, quod Antiquus dominus de Balgovo reddidit, et reliquit, et Fini a pro salute animae suae omnes consuetudines et predia, etc.* Notitia ann. 1103. apud eundem in Bibl. Subsianica tom. 2. cap. 19: *Erismans, se posse quasvis illi malas consuetudines exercere, quas Berardus hic in via sua Finiavit. Infra: Contestans, ne aliquis de progenie sua, quod Finiavit ipse, praeumeret appetere, etc.*

DIFFINIRE, Eadem notione. Charta Bernardi Vicecomitis Carcassone ann. 1108: *Et solvo et Diffino Domino Dno et sanctae Mariae de Graviss totum hoc, quod habeo, etc.* Vide Michaelum del Molin in Repertorio Foror. Aragon. in voce *Diffinire*, et *Observantia*. Regni Aragon. lib. 8. tit. de Homicidio §. 12.

2. *FINIS*, Vita S. Sabini Episc. Casinensi num. 19: *Dixi Missarum solennitas Diacono Fines esse more datur, i. dum dicitur: It, Missa est.*

3. *FINIS*, pro *Dono*, in leg. 20. Col. Th. de Episc. (16. §. 1).

4. *FINIS*, idem quod *Terminus*, de quo vide infra, pagus, regio certis finibus limitata ac circumscripta. Chronicon Leuense pag. 523: *Fenduerunt etiam et alii suaz res, sitas in Fine Lundenensi, et in Fine Pontensi, et in Fine Lundeni, et in Fine Lacerati, seu in ipsa villa Lucea.* Pag. 311: *Similiter dedit in ipsa Fine foratam manum, et in alia Fine, quam dicitur Composid, dedit foratam dnos.* Vide Formul. 3. et Baluzianum initio, praeterea Nicolaum Imperatoris de Itinerib. Romanis pag. 39. Salmasium ad Hist. Augustin. [**] et Gualt. Indic. Gener. ad Irmiun. Polyptich].

** *FINES LIBERORUM*. Sentent. de scilicet. Moquant. ann. 1191. apud Guden. col. 1. Diplom. tom. 1. pag. 299: *Quicunque*

bonis gratis essent in pane dominorum, nichil haberet in scolis, nisi iustitiam scolasticam; omni innotuit, Fines Librorum et penon. Forte Pecunia persoluta pro libris.

* **AD FIRMEN** quod, Gall. *Afin* que, Ut, quod, in Legibus Palatinis Jacobi II. Regis Majorie inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. 181. apud Rymer. tom. 8. pag. 425. et aliis. *Ad Fines* consilium celebrandi, aut per dies affertur, in Arresto Parliamenti Tokio, ann. 1498.

* **AD FIRMEN**, Gall. *Afin*, Propterea ut. Charta ann. 1507. inter Probat. tom. 4. Hist. Neu. pag. 87. col. 2: *Tunciam predictam ad Fines illam visitandi et palpalium quidem expertis et probis predictis tradidit.*

* **FINITIMITAS**, Extremitas, confinium. Charta Ludov. XI. ann. 1474. ex Cod. Reg. §18. 3. fol. 211. vº: *Ad regnum Finitimitatum mediis aliquibus usqueque oppositum... respectum habentes, etc.*

* **FINITURUS**, Extremus: *Gravi morbo finiturus vite*, etc. in Vita S. Dunstani, tom. 4. Naui pag. 349.

FINITO, Mor, qui vite finitur. Vetus Inscripção 810: *Sine Nevit Pisen ai promissit usque in domo Finitoniam sua, regituri ibi iuxta maritum suum.*

* **FINITUM**, Terriorium certis limitibus circumscriptum. Charta ann. 1244. ex Chartul. Campan. fol. 440. col. 1: *Beatrice dominæ de Non recognovit se nichil juris habere in uermore de Gualdo, quod est dom. regis Navarra, immo finitum et concessit re sponte sua et ex mera gratia donavit et quod, quondam vixerit, in dono sua de Non caput lignum in dicto nemore.*

* **FINITUS**, Mortuus, vite finitus. Bernard. Ordo Cluniae. part. 1. cap. 74. ut. 8: *Duo majora signa non possident, nisi in testamentis que sunt in corpore... et ad officium fratris qui intra Monasterium et finitur.* Miracula S. Paulini, Juli tom. 3. pag. 272: *Cum ego fui in curia B. Alexandri, ego vidi cum finitum, spiritum in mortuum.*

* **1. FINIUM**, Compositio inter litigantes. Pactum inter Alan. vicecom. de Rohan et ejus senescal. ann. 1255. ex Tabul. Nobis: *Ihm in omnibus Finitis, que sunt a nobis, datus Olivarius debet capere et habere suam portionem, scilicet de viginti solidis, duodecim denariis.* Vide supra in **FINIS** 1.

* **2. FINIUM**, Pagus, regio certis finibus limitata, nostris Fin. Charta ann. 1260. ex Tabul. S. Germ. Pral.: *Totum portum Finit quondam ville (de Joyaco). Libert. hominum de Grancey ann. 1338. in Reg. 161. Chartul. reg. ch. 69: Item qu'il püssent planter vignes et édifier en toute la fin de Grancey. In fine de nocte recepte, in Lit. ann. 1511. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 90. Vide **FINIS** 4.*

* **FINITURUS** dicitur hirundo, in voce **Endere**.

FINITIVA, Vide **Fyhtiva**. **FINUS**, Excellenter bonus, ex Gall. *Fin*, *Fin*, pro *Finitas*, quomodo etiam *Fui* utriusque, pro re, cui nihil aliud potest, seu, ut vult Casaubonus ad Persii Sat. 5. tanquam finem ultimum asserat. Joannes a S. Geminiano in Vita S. Fanc. Vin.: *Quod excellentem vel optimum gratia bonitatis obtinet, Finius vel Finissimus*

vulgariter appellatur. [Finum argentum, in Charta Galteri Archiep. Senon. ann. 1231. de controversiis Episcopi Autissiod. et Comitibus super moneta. *Aurum Finum*, apud Rymerum tom. 5. pag. 50. in Actis SS. Junii tom. 5. pag. 636. ubi de B. Raynoldo Lullo, et alibi. *The Roman d'Atis MS.* :

Ardeur de cil ne s'oublié
De faire de par ses onis;
Perichon estoit Fenis,
Et cil l'emot, c'est d'amour Fenis.]

* *Smoragelines fine*, in Testam. Guill. de Meleduno archiep. Senon. ann. 1376. ex Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 338. Stat. S. Capelle Bitur. ann. 1407. ex Bibl. reg.: *Cappas nigras (defervent) ad modum Ravennæ carice upertas cum camellis fulcratis, scilicet canonici de minuto vario, capellanti vero et vicarii de agnuculis albis, nitidis atque Finis, hyemali tempore.*

FIOLA, pro **Phiala**, Ampulla, nostris **Fiole**. Vetus Interpres Juvenal. Sat. 10: *In aurata Fiola, cum vinum colorem acciperis, time venena.* Utlur Math. Paris pag. 166. [Occurrit pæleria in Inventario Eccl. Noviom. ann. 1419. Item usurpatur pro Instrumto musico.] Vide **FIATA**.

FIOTIA, Libertates MSS. Salvaterra in Ruthenis ann. 1284: *De qualibet Fiozia carnis porci, que inventa fuerit in foro propriam quorū nate Nativitatem Donai, semel in anno unum denarium (dabit).*

* Sensus pariter ubi ignoto occurrit in Libert. forestæ de Arcis ann. 1319. ex Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 182: *De una summatu ollarum, de una Fiozia et de quatuor libris cere, unum obolum Turon. Vide supra **Fissa**.*

* **FIPECTA**. Vide supra **Fichetta**.

* **FIRA**, **FINIA**, Charta, ut videtur, ligi quantitas simul collecta. Stat. Montis reg. pag. 319: *Pro quolibet pede de Fira castanea de longo et de largo, denarium unum cum dimidio. Item pro quolibet pede de quibuscumque Firis illorum lignorum, cum videtur quantum siccorum, ad mensuram, signatum iuxta portum Berduli, denarios duos.*

* **FIRA**, **FINUM**. Vide **Ferie** 3.

* **FIRDEFARE**, Profectio in bellum, hostis, exercitus, cavalcata. Vox Saxonica, ex **fird** vel **fir de**, exercitus, expeditio, et **fare**, profectio: proinde idem quod **heribannum**, in Legibus Canuti Regis cap. 91. apud Brompt. et in Legibus Henrici I. Regis Anglie cap. 10. Inter delicta, quorum cognitio ad solum Regem spectat, recensetur illius, qui **burghatun**, vel **burghatun**, vel **Firdefare** supersevit. Id est, in expeditionem profectus non fuerit.

* **FIRDERIXA**. Vide **Fynderiza**. **FIRDSOCKE**, Immunitas a militia, ex **fird** Saxonicum, exercitus, et **soc ne**, libertas, immunitas.

* **FIRSTOLL**. Vide **Frithstoll**.

* **FIRDWITA**, Militia detrectata multa, a Saxon. **fyrd**, expeditio, et **vite**, multa. Vide **Leges Canuti** part. 2. cap. 12. 14. 62. 75.

* **FIRFHARE**, f. a Saxon. **fyre** = **tor**, Phisus, vel turris editior ubi ignis accenditur aut ad naves per noctem dirigendas, aut in hostes submoneundum. Ordinatur, sub Eduardo II. pro vigil. observ. apud Hlout in Nomoletis. Anglie: *Quod sine dilutione*

levari et reparari factas signa et Firelars super montes altiores in quolibet humilior: ita quod tota patria, per illa signa, quocumque necesse fuit, prævenerit (f. prævenerit) potest.

* **FIREBOTE**, **FIREBOTE**, [vel **Fyrebote**, ut habetur apud *Malce Formil*. Anglie. pag. 45.] Idem Anglo-Saxonibus valet, quod nostra *Extorquer*, vel *Abscinentur*, quis scilicet quod quis habet in alieris silva, ligna succidendi ad foci,edium, sepium, et agriculturæ sue sustentationem. Vide **Houebote**.

* **FIRI**, pro **Fieri**, apud Fridgodum in Vita S. Wilfridi sæc. 3. Bened. part. 1. pag. 184:

Sic testis scelerum Firi potuerit morum.

* **FIRKEX**, Vide infra **Fyrken**.

* **FIRLOTA**, Mensuræ genus apud Scotos, *galones* 2. et *platum* continens, pondere autem 4. libris. ut habet Schellmannus. Siulula Williel. Regis Scotie cap. 3. § 2: *Liber homo debet ut mularum molendini decimum sextum vas... et mugis, de 20. bolis unam Firlotram.* § 3. Et de celtra mugis, unam Firlotram.

* **FIRMA**, Juramentum, sacramentum, nostris **Affirmatio**. Proprie vero

FIRMA, est Sacramentum quod petens seu actor facit in iure de bona conscientia, suæque causæ bonitate, unde *Firma juris* appellatur a Practicis Hispanis: Jurisconsultis, *Juramentum calamine*. Consuetudinibus Catalanis: inter dominos et vassallos MSS. cap. 49: *Natura fœdi est, quod ille, pro quo tenetur, possit cum aliis retinere pro fœdige, et in hoc casu debet fœdere Firman ille alius pro quo tenetur immediate, et recipere tertium. In libertates concessæ urbi Barcinonensi a Petro Rege Aragon. ann. 1283. MSS.: Nemo potest reptare aliquem de buttallo in Curia Barcinonensi, nec Curia censuerit recipere Firman, nisi tantum de terris fractis, vel banalis, vel traditione. Alia Charta ejusdem Petri pro Barcinonensibus: Statuimus, quod querelator quicumque fuerit Firma juris utriusque facta, si iuraverit se non habere Advocationem, etc. Vide Foros Aragon. pag. 137. 140. etc. et Michael. del Molino in hoc verbo. Hinc*

FIRMARE DIRECTUM, Juramentum etiam lumen præstare, affirmare se in ea causa directum seu jus habere. Eadem Consuetudines Catalanis cap. 48: *Et vassallus veniet coram domino, et dicit: Dominus, pater suum Firmare Directum: licet sibi contradixerit aliis vassallis, vel velit esse paratus stare cognitione iudicis sui super defectis servitii debati, seu super Firma, quam contradixerit ei, non tenetur dominus ejus recipere Firman suam, etc. Usatici Barcinonenses MSS. cap. 18: Omnes homines debent Firmare Directum Senioribus suis, ubiqueque Seniores illorum eis mandaverint in suo. Cap. 23: *Magnates seu Milites, si contederint Firman Directum Senioribus suis, sicut eis fœdere debuerant, et propter hoc seniores apprehenderint potestatem de suo castro, vel occupaverint eis suum fœdus, non debent illis reddere nec custodiam, nec fœdus, donec eis Factum Directum habuerint, et redderent omnes missiones, quas Senior fecerat per apprehensionem castri, et per ejus custodiam.**

dium, et emparamentum feci. Si aliter illis dederint potestatem, non Firmum eis Directum, donec habeant castrum recuperatum, nisi senior habuerit guerram, ad quam castrum opus habent, aut stationem in ipso castr. Cap. 36 : Potestatem de suo castrum et Firmamentum de Directo nullo modo contradicere homo Seniori suo, sicut debet de eis potestatem, et facere directum, quod quantum contradicere, banditor sicut est.

FIRMA DE DREZ, in Chronico Petri IV. Regis Arag. lib. 3. cap. 12. Conventus Aquensis lit. 16. art. 4. et 5 : *Firme, est ventis per le defendeur toucher à la main du Boile, en affirmant qu'il n'a bon droit. Contrefirme est par le demandeur en même manière aussi qu'il a bon droit, etc.* S. Martinus Daniensis Episc. lib. 4. de Virtutibus cap. 4 : *Nihil tibi intersit, an Firmas, an iures. Firmare, pro affirmare, usurpat lex t. Cod. Th. de His, qui per metum iudic. (11. 34.)* Vide *Firmare*, 1. suo loco.

Firmor olim nostri, pro pociat dixerunt. Le Roman de l'ance MS. :

La fille au Duc Housc et à Richart Ferme,

Infra :

Ni ont mie langues Fremailles,
S'empressent les esposailles.

Vide *Firmare*, 7. suo loco. [Le Roman d'A. th. MS. :

Tous chevalsant vers la cité,
Ou'avant qu'ils viegoent à l'entree
Leur convenance ont si Ferme, etc.]

¶ **FIRMARE** interdum nunc usurpatum pro *Firmare directum*. Conventus inter Carolum I. Andegav. Comit. Provincie et Cives Massil. ann. 1257. 14. Non. Jun. : *Et quod Rectores dictae universitatis et Consilii et Sindaci, per quos dicta civitas regeretur, fuerint plures electi et moniti per Aquissem curiam, et a Senesallo Provincia requisiti, ut venissent in curia Aquisse Firmare scutellum formam dictae pacis, videlicet pacem et conciliationem dicta civitate obediens pro quatuordecim que fiebant contra nos... et cum nullo Firmare, ut tenebantur, curia predicta ut Firmarent magnus imposuit eis penes.*

FIRMA DREZ, Juramentum, apud Thietmar. lib. 7. cap. 8.

2. **FIRMA**, Scriptoribus Anglicis, Convivium, cena, et omnis denique mensae apparatus, expositur : voce a Saxonicis *feorm*, vel *feorme*, victus, comia, cibarium, prandium; unde *feormian*, cibum praebere, convivio exipere. Henricus Huntingdonensis lib. 6. pag. 397 : *Tosti tigitur farfahide discere a Rege et a fratre suo, perrexit ad Hereford, ubi frater suus corrodum regule marium paraverat : ubi ministris frater sui detruat cives, singulis vasis vini, nedonis, cervisie, piquenti, morati, sicceris, ceteris huminum, vel capni, vel brachium imposuit : mandavitque Regi, quod ad Firmum suum properans cibos salutatores sufficeret invenire, alios secum deferre curaret. Eadem verba habent Mathaeus Westmonaster. Ranulfus Gestrensis, et Henricus Knyghton. Brompton, per alios item explicit : *Mandavitque Regi, quod ad Firmum suum properans, cibos salutatores sufficeret invenire, etc.* Trevisa, qui Ranulfum Anglice vertit, tho his feste*

etiam habet. Clarinus Ordericus Vitalis lib. 4. pag. 514 : *Vermum postquam tuta sunt opinati, conciliis provinciarum, quae vulgo Firmam appellant, illece, ad terram egressi, ambo Comites ex improviso eis invadunt, epulas cruore confusunt, etc.* Atque ita capiendum hanc vocem in Domesdei, ubi crebro occurrit, censeat Spelmanus : Comes Meriton Barne T. R. E. (id est : tempore Regis Edwardi) reddebat Firmam unius noctis. Alii : Tempore Adolphi patris Regis Edwardi reddebat hanc tria maneria dividim Firmam noctis. Rursum : Reddit Firmam trium noctium, hoc est, 100. libr. Ibidem : Tunc reddidit hoc manerium 10. noctes de Firma, nudo 100. libras ad pondas, et 100. solidos de gersuma. Alio loco : Reddebat unum diem de Firma, et valebat 95. libr. 6. den. et post valebat 50. libr. nudo 3. Alii : Hae tria maneria... reddunt Firmam unius diei... de hoc manerio ablata sunt recte, quae redd. Genuale T. R. E. Firmam 4. septimanarum. Ubi Firma noctis, pro cena, ut Firma diei, pro prandio : Firma denique 7. septimanarum, pro pasta tantidem temporis victetur usurpari : ita tamen ut ejusmodi pastas, quemadmodum nostris dicuntur, in redditus pecuniarios interdum conversos fuisse, ex laudatis locis liquido apparet. Quae quidem priscum morem, qui in Anglia diutius persistit, arguunt, annuos praediorum redditus non ad certam diem exactam annuam, sed ad rerum, quae ad victum conducunt, praestationem redigendi. Sic tamen ut non pro libito imponeretur illi a dominis praediorum, sed specierum, quas quilibet agri modus deberet, numerus vel qualitas Legibus prescriberetur. Quippe Ina Rex in suis Legibus cap. 70. statuit, ut ex 10. solidis terre, seu aratri vel carrucatis, exhiberetur nullis dola 10. panes 300. cervisiae Wallica, i. potioris ambre 30. cervisiae tenuioris ambre 30. boves adulti, aut verveci 10. anseres 10. gallinae 20. ansei 10. butyri ambra 1. saluones 5. fodi seu pabuli libra 20. anguille 100. Quod si haec ad unam hydam seu carrucatam reducantur, erunt pro qualibet, mellis dolium 1. panes 30. verveci 1. gallinae 2. anguille 10. etc. Haec porro in Anglia obtinere etiam post Normannorum ingressum, atque adeo usque ad Henricum II. quod potissimum discere est ex libro Sacarii Anglici, cuius auctor creditur Gervasius Tilberiensis, Marecallus Arelatensis, cuius etiam libris exstat de Otis Imperiali. MSS. Locum a Spelmano, verbo Firma, et Soldano in Notis ad Eximium, descriptum, cum rem haud adeo tritam doceat, hoc loco perinde describimus : *Sicut traditum habemus a patribus, in primitivo Regni statu post conquestum, Regibus de suis suis non auri vel argenti pondus, sed sola victualia solvuntur, ex quibus in usus quotidianos domus Regie necessaria ministrabantur : et novant, qui ad hoc deputati fuerant, quantum de singulis foudis provenirent. Ceterum ad stipendia et donativa nullum, et alii necessariis de plecta nullum vel conventibus, et ex civitatibus vel castris (a quibus agriculturn non exercebatur) pecunia numerata succedebat. Toto igitur*

Regis Willelmi tempore, perseveravit institutio, usque ad tempore Regis Henrici filii ejus : adeo ut viderem ego ipse quosdam, qui victualia statutis temporibus de jure Regis ad Curiam deferri viderent. Quamque habebant Officialis domus Regis, a quibus Comitibus iturum, a quibus divas species carnum, vel equorum pabuli, vel quaeque necessaria debebantur. His vero sollicitis secundum constitutionem modum tu jusque rei, Regii Officialis computum Vicecomiti, redigentes in summam denariorum :

Pro mensura, scilicet, tritici ad panem cum tamen hominum solidi unum.

Pro corpore bovis pascatibus solidi unum.

Pro ariete vel ovi tui den.

Pro praebenda 20. equorum similiter in den.

Succedente vero tempore cum idem Rex et transmarinis et remotis partibus, sedulo tantumlibus bellis operam daret, contigit et fieret illi summa necessaria ad hoc exemplo numerata pecunia. Confluxit interea et Regis Curiam quatuor multitudo colonorum, vel (quod gravius illi videbatur) praesentanti frequenter occurrat, oblati vobis in signum deficientis agriculturae, in numeris enim molestis premebantur occasione victualium, quae per plurimas Regis partes a sedibus propriis deferrentur. Hanc igitur querelam inclinans Rex definitio duogrum concilii destinavit per Regnum, quos ad illi praedictos et discretiores cognoverat, qui circumstantes et oculata fide foudis singulos perlustrantes habitis estimatione victualium, quae de illis solvebantur, redegerunt in summam denariorum. De summa vero summam, quae ex omnibus foudis surgebat in uno Comitatu, constituerunt Vicecomitem illius Comitatus ad Secorum teneri, ostendentes, ut ad senium solveret, hoc est, propter quatuordecim numerum librum 6. den. Roti sunt enim tracta temporis, de facie paucis foudi, ut moneta tunc foudi, a suo statu decideret. Nec ovis sufficit quoniam unde coacti sunt constitui, ut Firma necerorum non solum ad sculum, sed ad penam solveretur.

FIRMATIO, Ciborum suppeditatio, ad mensam admissio. Leges Inae Regis Westsax. cap. 34. apud Bromptonem : *Sic orlescum homo fortissimè Firmationis accersit, per suam ipsius veram neget. Editio Saxonica cap. 29. habet feorminge : ubi Lambardus ita vertit : Propanis ubi accersit fugitivo administrasse edam, etc.* Apud Somerum *feorming* et *feornuog*, est cibarium exhibitio.

FIRMA, in Vitis Abbatum S. Albani sumitur pro quadam pecunia portione, quae forte vice cibarium exsolvit, ut supra observatum. Pag. 36 : *Habemus igitur de maneris nostris 53. Firmas : Firmas vocamus 46. solidos. Tot ergo habemus Firmas, quot sunt septimanae in anno, et unum in antecessum, quae hoc modo praenunt. Quilibet heledomadus 46. solidos recipiant Cellarii nostri, etc.* Observat post Somnerus in Glossario Saxonicis, ad ejusmodi firmis Anglicis iditum nomen fieri villis vel praediis elocatis.

3. **FIRMA**, Praedium seu villa alien elocata ad certum tempus, sub praes-

per annua vel annuaria, vel rerum ad usum necessarium, vel denique pecuniarum. *Hinc datus ad Firmam*, pro censu, quo sub annuo reddito lundii ad ipsos annos possidendi dantur. S. Anselm. lib. 3. Epist. 100: *Ecclesias vero non habuit, cum de eis non manerit ad Firmam, etc.* Henric. Huntindoniensis in Will. I. Episcopatus et Abbatibus vendebat, et in manu sua retinebat, ad Firmam dabat, et Will. Malmesbur. ann. 1089: *Reverendissimus Ecclesias et Monasteria fere totius regni Anglie in manu sua Pastoralibus dedit retinens, gravi omnia depopulatione subibat, et instat Firmarum laicis committit. Ecclesias ad Firmam ponere, quod Simonem Dunelmensis ann. 1100, ad Firmam vendere se in custodia tradidit, in Edicto Philipp. Pulcr. ann. 1303, inter Probat. Hist. Lagulin. pag. 86, col. 1. Concilium Elboracense apud Rogerium Brethum in Ricardo 1. *Ut omnia vasa quae licentia Monachis adintra, strictius possident, non reditus, quos Obsecrantes tenent, ad Firmam teneant.* Adde cap. nlt. et. Ne Præditi vires suas, etc. [Charta ann. 1340, apud Miræum tom. 1. Diplom. bég. pag. 480, col. 2: *Promittimus vobis et Ecclesiis vestris annuatim nomine Firme ut canonici... in Trinepro solvere decem versus Colonenses legentes.*] Vide Concilium Westmonast. ann. 1127. Londoniense ann. 1137. [* *Haltius. Glossar. German. v. Pacht, col. 1434.* etc.]*

¶ *Firma a Bullaria seu nuda admittuntur distinguunt in Edicto Philipp. Pulcr. ann. 1303, inter Probat. Hist. Lagulin. pag. 85, col. 1: Item jurantur benevolenti et Bullarii, quod a Bullis, et Ecclesiis, Prepositis, aut aliis subditis officii suis, se sint in Firma, sive in Bullaria, non recipiant gisium, postum, etc.*

*Firma ALBA, vel Blanca Firma, seu Alba firma, est, inquit Spelmanus, census annuus, qui Centenario sive Domino hundredi penditur. Ideo Alba dicta, quod tunc more prisci sæculi, in annona, quod tunc Blatte mille nuncupata fuit, (hoc tunc, census vel firma nigra) sed argenteo, nunc census albo, reddebatur. Normanni dicitur Blanca Firme, nos Galii voce latine notionis, Firmes à l'argent, id est, redditu, quorum census, non annona, sed annua pecunia exstiterit: Albaum enim, ut Græci recentiores ætæque seu aliam monetam, argenteam appellabant. Ubi regis Saccarum Anglie lib. 1. cap. 4. apud Spelmanum: *Coloni novitiam a prebendis sua edocti quantum de Alba Firme per singulis libris solvere tenebantur. Infra: In illius iudicario (nempe Domesdei) in soluto regni descriptio diligens continetur, et tunc de tempore Regis Edwardi, et Regis Willielmi, sub quo factus est, per singulos fundorum valentia exprimitur, nullus prorsus de Alba Firma fit mentio.**

¶ Quocirca loco Spelmanus habet de *Alba Firme* 1. Unde probabiliter videtur, quod facta est descriptio tempore jam dicti Regis, et Alba Firmarum fuerit a studiosis ejus composita, propter causas, quae inferius annotantur. In Regiam Majest. lib. 2. cap. 6. § 4. et cap. 47. § 4. opponitur Socco-

Firmam Militibus, tanquam plebei, Nobilibus. Vide Dealtre.

* Non semper pecunia exsoluitur hic census. Charta Jacobi reg. Scot. ann. 1450, in Chartul. ecd. Glasguensis, ex Cod. reg. 53. fol. 96. v. Episcopi Glasguensis et archiepiscopi de sedibus terrarum, reddendo inde annuatim nobis, hæreditas et successoribus nostris unum rosum rubrum, ad festum natalivitatis beati Johannis Baptiste apud Glasgu, nomine albae Firme, si petente, et orationibus suffragiis dreturatur tantum pro omni alio onere.

¶ *FIRMA FEODALIS.* Vide supra Feodalit. Firma in Feudum.

FIRMA LIBERA, Brittono cap. 66. dicitur esse, ubi terre aut tenementa sic tenentur, ut naturali fructu per froffamentum manetur a servitio Militari in certa servitia annua, ita ut nec mortuum, nec reliquum inde requirere possit, nec aliud servitium in froffamentum expressum. Tenere per Liberam Firmam, in Fleta lib. 3. cap. 71. § 13.

FIRMA MANUS. Vide Manufirma.

¶ *FIRMA MOBILIS, ad distinctionem Manufirme, Charta S. Ludovici ann. 1252, tom. 4. Hist. Hærcur. pag. 1353: In feodo v. sextaria frumenti, et ad Firmam modicum octo modios.*

FIRMA NOBILIS, Prædium, quod a viro nobili ad firmam vel emphyteusim tenetur. Anonymus Scriptor de Subsilio Terræ sanctæ, in Gestis Dei per Francos, inter alia expeditionis Hierosolymitanæ subsidia suggerit, ut a Templariis et Hospitalariis, bona, quæ habent extra mare ad Firmam Nobilem, primo trium vel 4. annorum cam incrementi, et deum, vel ex nunc, sit satisfactio fieri possit, in perpetuum emphyteusim traditur, etc.

¶ *FIRMA PURA et irrevocabilis.* Eadem notione. Charta ann. 1469, in Tabular. S. Victoris Massil. : *Capitulum seu devotus conventus Monasterii S. Victoris dedit ad faciem puræ Firme, et irrevocabilis nobili viro Marqueto, quondam vineam de novo acquisitam.*

¶ *FIRMA PERFECTA, Idem quod Manufirma.* Charta S. Ludovici ann. 1263, ex Chartul. S. Vandregae, tom. 1. pag. 786: *Notum facimus universis, quod nos Firmam Perpetuam concessimus... quatuor viginti quinque acribus.* Charta ann. 1239, apud Kennet. Antiquit. Ambröden, pag. 23: *Notum sit, quod Abbas et Conventus Glocestræ, erodierunt ad perpetuum Firmam omnes decimationes.*

FIRMA PRÆPOSITURARUM, in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 13. 19. Vide Præpositus.

RECTA FIRMA, Legitima, quæ jure ad aliquem pertinet, in Legibus Henrici I. cap. 1. Richardus Hagustadensis ann. 1135: Excepitis Rectis Firmis meis, etc. Firme drot, in Consuetud. Britanniæ art. 369. Vide Commentatores.

FIRMA, Prædium, villa, notissima Firme. Brompton: *Reus autem Ethelredus cum moratilis et confusione ad Firmam suam in Comitatu Sildopæ rediit.*

FIRMA REGIA, Leges Aluredi Regis cap. 2: Nihil ad Ecclesiæ manum non pro quancunque culpa confugiat, quæ ad Firmam Regis non pertinet, etc. Saxonica Editio habet cyming des forme, quæ verba Lam-

hardus de villa regia, Somnerus, de vicinis vel mensa interpretatur. [* Thorpe in Indie. ad Leges Angloas, interpretatur: Unde census regi debetur.]

¶ *FIRMA, Census sive redditus annuus ob Firmam debitus.* Litære Antiquæ Regis Angl. ann. 1369, inter Anecd. Marten, tom. 1. col. 1509: *Et quod procurator Firme sit Apporia quæ de terris et possessionibus illius solvi debent ad terminos statutos bene et fideliter solvet, et de universis, si quæ fuerint, de Firma dictorum terrarum et possessionum, de tempore quo ultimo fuerint in manibus nostris respondebit.* Statuta Synod. Ecd. Trecorensis ann. 1372, apud eundem tom. 3. col. 1133: *Et si contigerit ipsum ad longum tempus suum beneficium affirmare, et ante tempus Firmam accipere, et infra terminum beneficium cedat, vel decedat, vel beneficium canonice privetur, et alteri in beneficio sit ita fructus ejus jure competent, et dicta Firma et solutio non obstat.* Kennet. in Glossar. ad calcem Antiq. Ambröden. : *Reddendo inde annuatim antiquam Firmam, et de incrementi xl. s. pro omni servitio.* Ibidem: *Uazo de Plessery concessit pro se et hæreditibus suis, quod omnes homines teneant terras suas in eodem manerio pro eadem Firma per quam eas prius tenere consueverunt.* Hinc

¶ *FIRMA PORTARE, hoc semel occurrit in Chartul. SS. Trinitatis Cadomensis, sed præsertim fol. 28. verso, ubi de Anglia: Villani metuit annuam 16. denariis in Angulo, et Soleman in v. superdicti portant Firmam ad Wincestræ.* Id est, fructus ex conventionibus reddendo.

¶ *AD FIRMAM COMMITTERE.* Chartul. S. Vincentii Cenomani. fol. 106: *Ita tamen quod si Prior de Petraris jam dictam domum alienat licet ad medietariam vel ad Firmam Commiserit.*

¶ *AD FIRMAM RECIPERE.* Statuta Synod. Ecd. Nemusensis inter Anecd. Marten, tom. 4. col. 1066: *Item, prohibemus districte, ne aliquis Clericus futurus redditus aliquis Ecclesiæ nostræ diocesis emat, Recipiendo ad Firmam ipsam Ecclesiæ cum redditibus ipsius Ecclesiæ sub certo prelo, sine nostro consilio et assensu, nisi Prior seu Rector ipsius Ecclesiæ ad studium Theologie se voluerit. Et tunc etiam regularibus vel laicis Ecclesiis ad Firmam, ubi est à Presbyteris, concedere non præsumat.*

¶ *AD FIRMAM SOLVERE.* Charta ann. 3. Ricardi II. Regis, apud Mador Formul. Anglic. pag. 65: *Cam Rudolphus de Bosses, nuper concessit et ad Firmam dimisit D. Priori et Conventui de Charcumbe, sub certis conditionibus; et Solvendo viginti quatuor libras ad Firmam per annum.*

FIRMA, Rastallo, proprie dicitur Mensagium capitale in villa seu burgo, ex quo dependet omnimodum dominium, quod ad voluntatem, vel ad vitam alicui refingitur. Ita etiam appellatur redditus, qui super ejusmodi mensagium reservatur.

FIRMANUS dicitur is, cui terra conceditur ad terminum annuum: qui quidem nihil jure vindicare potest præter usufructum, ait Fleta lib. 3. cap. 12. § 7. lib. 5. § 21. nostris Ferrier. Inguilsum pag. 906: *illi vero responderunt, terras et tenementa Firmanis tradidisse.* Ordericus Vitalis lib. 11. p. 805:

Qui *maniceps erat et vicecomes et Firmarius Regis.* [Statuta Synod. Eccl. Martensis ann. 1379. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 1133 : *Super fructibus ejusdem beneficii juxta hunc in per Firmarium sub peneo dicitur, etiam excommunicationis, et centum librarum annuam nobis applicandum nullatenus molesteretur seu impediretur.*] Adde Leges Henrici I. Regis Anglie. cap. 56. [Mador Formul. Angl. pag. 335. Marten. tom. 6. Amplis. Collect. col. 611. et Kennet. in Gloss. ad calcem Antiqui. Ambrosien.] Vide *Prepositus*.

¶ **FIRMARIUS**, Eadem notione, in Statutis Eccl. Ambian. apud Marten. tom. 7. Amplis. Collect. col. 1259 : *Firmarii in hibernis ne Capitula collegiata...* Firmarii, coloni, subditi, vel debitoribus sibi aliquam non persolvant.

FIRMARIA, Locus forte in Monasteriis, ubi Firmarii excipiantur. Chironicon Andrense pag. 414 : *Donavit... decem (raserias frumenti) ad mensum Monachorum, 5. autem ad Firmarium, 5. vero ad hostellarium.* [Charta Walteri Prioris de Wytham Ordinis Cantuariensis. ann. 1218. apud Madox Formul. Angl. pag. 316 : *Hoc tamen conditione omnia ista supradicta dictus Johannes percipiat in nostra Firmaria a nobis et successoribus, quod ipse dum potens et habita furit ad laborandum, etc.*]

* Potius *Infirmaria*, conclave infirmorum, ut ex allatis locis colligendum existimo. Vide *Firmatarius*.

¶ **FIRMARIUS**, qui vectigalibus colligendis præsunt; nostris *Maltotres*. Charta Philippi Regis ann. 1319. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvernie pag. 151 : *Iteu, volantes et concedimus eidem quod prepositi nostri, Firmarii seu Censarii non judicent neque taceant emendas quas petunt a subditis suis.* Compendium juri et consuetud. Universitatis Paris. per Robertum Goulet fol. 11. verso : *Omnes supradicti officiales roborant Chanciarissimi Reges Francie... esse et fore perpetuo ab omnibus subditis, obventionibus, vectigalibus... immunes, expressis receptoribus subditorum et vectigalium, omnibus Firmariis et aliis Officialibus Regis presentes, ne hujusmodi officiosus aliquo modo molestant.*

4. **FIRMA**, [Vectis muliebris.] Vide *Apergo*.

5. **FIRMA**, Vectigal, tributum, exactio. Pactum inter Alan. vicecom. de Rohu et ejus senescal. ann. 1255. ex Tabul. Blein. : *Alloctus nostro potest capere valla competentes pro suo servicio Firmarum et illarum.* Lit. ann. 1379. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 348 : *Dominus rex... ordinavit quod electi super facto subditorum compelli nequeant ad faciendum Firmas per eos traditas retroactis temporibus et impostarum tractandis, bonas et salubres, ob defectum sollicitudinis aut alio quovis modo; nec non Firmas in manu regis receptas;... negligenter levanda dictas Firmas, etc. Vide infra Firmaria 2.*

* 6. **FIRMA** Dotis in Aragonia, idem quod *Morgengibet*, Donum quod maritus uxori offertat die nuptiarum. Consule Fontanel. de Pact. nupt. tom. 2. claus. 7. gl. 1. part. 1.

¶ **FIRMA MANU SUI**, Formula quae passim

occurrit in Clartarum subscriptionibus pro signo manus suae. Vide *Firmare 2*.

¶ **FIRMABILIS**, Diuturnus. Vita S. Bernardi Episc. Calincensis tom. 3. Martii pag. 234 : *Melius arbitor unius mortis metum attingere, quam in Firmabilis penas quotidianis mortibus deperire.*

¶ **FIRMABILIS** Vacca, Pinguis, crassa. Instrum. ano. 3. Henrici VI. Angl. Regis apud Madox Formul. Angl. pag. 145 : *Et predictus Ricardus et assignati sui, debebant praefato Willelmo Sirene vel hereditibus suis, in Festo S. Michaelis... unum raurum, 30. vaccas Firmabiles et abiles, vel 8. 2. pro quolibet capite.*

¶ **FIRMACIA**, Multa pecuniaria. Charta ann. 1204. apud la Faille Annal. Tolos. : *Solvant... totam hoc quod eis debebant... exceptis debitis et bontis et Firmacis et feodis.* Vide in Firmancia.

FIRMACULUM, Idem quod Firmarium, quod quidam firmator, Uguitioni. Fernall, Fibula, libulatorium. Vita S. Roberti Abbat. Malmensis n. 14. de Comitibus Nivernensibus : *Cum Franciscum aureum habebat ad collum sutor, tunc aurum austerum, quum tunc lepulum pretiosum etc.* Matth. Paris. : *Capitulum charolense dilecterat et Firmaculum, quod vulgariter Morsus dicitur, audivit, quod auro et argento et gemis fuerat pretiosum.* Idem ann. 1251 : *Annulus, zona pretiosa, Firmacula aurea, etc.* Ita etiam ann. 1255 : *Annulus, zona, Firmaculis, etc.* Rainardus Abbas Cisterciensis in Institutis ejusdem Ord. cap. 13 : *Ne in Ereclorum libris aurea vel argentea, sine deaurata, vel deaurata habeantur retinenda, quae usa Firmacula vocantur.* Adde Institutiones Capituli ejusdem Ord. ann. 1256. distinct. 1. cap. 7. Willemus de Guinevilla in Peregrinatione anime :

Sur quel Pen met on affichail,
Qui outremont est dit Fernail.

Martialis Parisiensis in Arestis Amoris :

Demus si avoient leurs manteaux
Tant de grosses perles barres,
Fernais a moult riches Fernaux.

Vide Notas nostras ad Joinvillam pag. 68.

¶ 1. **FIRMAGIUM**, Vectigal, tributum. Charta Richardi Regis Angl. ann. 7. ejus regni tom. 4. Hist. Harcur. pag. 1281 : *Predicti Monachi... sunt quiriti de thelono et portagio et postagio et prodagio et passagio et de medietate vini.* Vide in Firmancia.

2. **FIRMAGIUM**, Mulcta pecuniaria. Charta ann. 1309. in Reg. 43. Chartoph. reg. ch. 31 : *Propositum est... quod dictae edificaciones in nullo erant prejudicabiles domo nostro regi, pro eo... quia jurisdictione alta et bassa et emolumentum Firmagiorum pertinebant ad dominum nostrum regem.* Infra : *Cum emolumentis Firmagii.* Vide in Firmancia et infra Firmamentum 2.

FIRMALE, Firmallus, Fibula, Firmaculum, de quo supra. Gall. Fernall, Ital. Fernaglio. Vide *Balzeus*.

FIRMALLUS, Concilium Alhiense cap. 125 : *Cleues botones, vel Firmallos auros vel argenteos... deferre in aliquibus vestibus non permittunt.*

* **FIRMALLICUS**, Fibula, Gall. Agresse, alias Fernall. Charta ann. 1351. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 503 : *Unum Firmal-*

lium in auro, cum una aquila et uno leone auro, Framville, in Lit. remis. ann. 1307. ex Reg. 153. ch. 53 : Item deat Fernailles d'argent en façon de chapellet. Glo. sac. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Mais, Fernell, que l'en met à la poitrine des fous.* Vide *Firmale*.

¶ 3. **FIRMAMENTUM**, Tectum. Petrus Legi Salice tit. 13. art. 3 : *Quicquam alienam domum violenter disturbari, et domus si pro Firmamento habens habebat probatur, qui hoc fecerit innoxio, deinde culpabilis iudicetur.* Ubi Eccardus : *Firmamentum hic est tectum. Tectum enim dum lignearum postes continet, componitur et firmat : unde et caelum, simili ad edificio sumto, Firmamentum vulgo vocatur, quod idem est ac si orbis Tectum diceretur.*

¶ 4. **FIRMAMENTUM**, ut infra Firmale, Mulcta, etc. Firmamentum omnium causarum civilium et criminalium, in Constitutione Petri Regis Aragum ann. 1211. Spicil. Achet. tom. 10. pag. 178.

* Charta Poncii Tervis. prepositi in Chartal. Cluniac. : *Vendo tertium partem Firmamentorum et tertiam partem piscium.* Vide supra Firmagium 2.

¶ 5. **FIRMAMENTUM** STAGNI, i. Fauda stagni. Instrum. ann. 11. Johanni Regi apud Madox Formul. pag. 27 : *Scrivatur quoque est, quod predictus Abbas et Monachi habebant in botis suis corbellas suas in Lavaleis annis, et piscationem de Firmamento Stagni Thuremolendini usque ad ipsum molendinum, etc.*

* 6. **FIRMAMENTUM**, Sera, clausura. Stat. ant. Florent. lib. 5. cap. 97. et Gal reg. 4621 : *Quedam cupa fuit et habebat cum duobus Firmamentis et clavibus, etc.* Firmare, eodem sensu. in Lit. remis. ann. 1505. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 174 : *Le sceuplant... rompit on leu la cleuvre (i. claveure) ou Fernure de cette Coffre, etc.* Vide *Firmare 6*.

* **FIRMAMENTIS**, Census ex firmatibus. Testam. Ernestindis comit. Fines. ann. 1229. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 348 : *Dimitto ut persolvant ipsi Firmamentos Marschi de Taus vel ex subditis, etc.* Vide in Firma 3.

FIRMANCIA, Fidejussor : *Firmanci, apud Rainundum Montanerum cap. 15. Pledge ou Fernance, in Consuetudine Solensis tit. 32. art. 4. in Foris Beneh. Rubr. de Fernance.* Instrum. ann. 1142. tom. 3. Spicil. Achet. pag. 108 : *Inter prepositum, reum domumque locumque fecerant... et Firmantes dederant Bertholdo Bollaro et Pontium Bertrandi et Petrum Bertrandi fratrem ejus, ut Monachi in pace tenere faciant. Statuta Massil. lib. 3. cap. 31 : Quod rector Massilie non recipiat pro juratore, vel pro Firmantibus, vel pro iudice pignorum, pro aliquo, aliquem Oculum communis Massilie.]*

* Pactum inter Arnald. de Villanova homines de Transio ann. 1283 : *Item factum ut supra quod dicti homines transire facere Firmancia pro ipso domino Arald. et suis successoribus, quandoqueque fuerit requisiti; et ipse domus Arnaldi et successores debeant et teneant illas omnes indelencas omnino a fletatione, quam*

et fecerint. Firmnessa, Prov. fidejussor, sponsor, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 767.

FIRMANCES VESTIBILES, in eadem Consensu. Solsoli tit. 1. art. 6. tit. 6. tit. 7. art. 3. Tabularium Uctensis Ecclesiae ann. 1156. fol. 8: *Firmances et justitias Episcopo... adjudicaverunt*. Hugo Flaviniac, in Chr. pag. 114: *Sabam Firmantiam et obituli 4. mil. solidorum*. Tabule nuptiales Bernardi Comitis Convenarum et Marie Montipessulanensis. Decemb. ann. 1197: *De his omnibus et singula supradictis ex parte Comitatus Convenarum est Firmancia et debitor per sacramentum corporalius prestatum R. Comitis Tolose, etc. Infra: Sunt de omnibus supradictis Firmancia et debitoris quique in solidum G. de Balco, etc. Concilium Tolosan. ann. 1198. cap. 8: Si movens guerram, vel potius violator ad mandatum redire noluerit, Firmancia vel sacramentum solum non recipiatur ab eo, sed pigora vel obsoles, vel persona propria in bona custodia teneatur. Adde Concilium Montipessulan. ann. 1214. cap. 39. ex Edit. Garicelli, (nam nuperus Editor Conciliorum ignoravit vim vocis, quam asterisco notavit) et Tolosanum ann. 1198. cap. 31. 38. et eundem Garicellum in Episcopis Magalon. pag. 176.*

§ FIRMANCIA, Fidejussio, sponsio. Consensu. Auscorum MSS. art. 27: *Item conveniunt ut ibidem quod in quocunque eorum prestatum fidejussio de stantio juri, quod civis civitatis ipsius denotat unum fidejussorem, vel duos, de iis qui degant vel habitant civitatem predictam. Firmantur autem in manu domini sui cuius jurisdictione deant, et predicta Firmancia sua fidejussio, cum prestantia fuerit, prestatum et exigitur, etc. Statuta Raimundi Arelat. Archepiscopi. tom. 1. Gall. Christ. inter Instr. pag. 98. col. 2: *Cognitionem vero Firmantiam ad preteritis in nobis retineamus. Cum autem con...* (hig. Consul miles) *de alio milite vel quolibet populo Firmantiam acciperet, pro se et pro aliis Consuebus accipiat. Statutum pro Officiis feudalibus Abb. S. Barnardi de Romani tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 142. col. 1: In placitis vero causarum totius terre Abbatis debet accipere Firmantiam et audire, et de expensis que de eadem causis levantur, habet tertiam partem, dominus vero per omnia dant partes.**

§ FIRMANCIA, Idem videtur quod Firma 2. Convivium, cena. Charta ann. 1185. ex majore Chartul. S. Victoris Massil. *Debet insuper facere Firmantiam et stagium Abboni et Priori Majori.*

FIRMANCIA, interdum dicuntur multe pecunie, exacte ab iis, qui Firmantiam dederant, et causa excluderant, vel quousque prestationes. Charta W. D. Montipessulan. ann. 1103: *Dono tibi... totam Firmantiam totius Montipessulani... scilicet omnes Firmantias, et omnia districta omnium hominum... habitantium in Montepess. Infra: Nec homo, nec feminam pro eo Firmantiam accipiet, quod ad vicarium pertinet. Charta Ademari de Muroveti ann. 1191: *Scilicet testam de Omelacio cum omni domini ejus, et hominibus et districtione, et hominibus, et satisfactionibus, et Firmanciis, et justitiis... quartis, autenticis... garriis, casibus, decimis, mansis, et mansis, etc.**

[Charta Hildofonsi Regis Aragon. pro Ecl. Forquiliensi ann. 1203. tom. 1. Gall. Christ. inter Instrum. pag. 85. col. 1: *Firmiter inhiolentes, quod nec ego, nec aliquis successorum nostrorum, vel bajulus vester... aliquis Firmancias accipere vel aliquis justitias possit vel debeat exigere, vel exercere. Sententia lata per Archiepiscopum Ebrudin. et Episcopum Vapicens. ann. 1233. ex parvo Chartul. S. Victoris Massil. fol. 135: Et quod reliquus omnes justitias et Firmancias in omnibus causis, exceptis tribus, videlicet in homicidio ac capitali bello.] Vide Catellum in Hist. Tolosana pag. 36. 89. Baluzium in Notis ad Concilia Narbon. pag. 160. tom. 8. Spicilegii Acher. pag. 168. tom. 13. pag. 318. Garicellum in Episcopis Magalonensibus pag. 73. 100. 159. 178. etc.*

§ FIRMANCIA, eadem forte notione, pro multa pecuniaria, in Ordinatio. Johannis Frane. Reg. ann. 1361. tom. 3. Ordinatio. pag. 499: *Item si quis (quid) in contrarium actum fuerit, ut statum pristinum reducat et reduci faciant inhiolente, ordinationibus, Firmanciis, mandatis factis vel faciendis, allegationibus, oppositionibus, etc. In altero exemplari legitur Financiis, non ita male.*

* § FIRMANCIA, Vestigal, tributum, prestatum. Inquisit. ann. 1268. ex scholis Præ. de Mazangus: *Requisitus quid sit quod esset bajulus, dixit quod vidit quod dominus Barallus fecit ipsum bajulum, et recipiebat fructus et obventiones et Firmancias pro domini Barallo. Videsupra Firma 5.*

1. FIRMANCIA, Securitatem dare [vel per se, vel per fidejussorem.] Annales Frane. Loisselliani ann. 757: *Sic et ejus homines majores nati, qui cum eo erant, Firmaverunt.* [Breviarium Hist. Pisane apud Muratori. tom. 6. col. 158: Anno 1075. In Festivitate S. Sixti Pisani copertum Almatum civitatem et Firmantium Regem, qui uno quoque anno tributum Pisani ducis suo juramento Firmavit et civitatem ad honorem Pisane reipublice tenere. Et in Regi statim Firmaverunt terram, et coronam Romano Imperatori assignaverunt. Instrum. ann. 1233. ex Chartul. S. Victoris Massil. fol. 133: Item dictus D. W. compellat homines Ecclesie ire ad inhiolentia vicinorum, et Firmare et ligare in manu sua pro causis civilibus.] [* Vide in Firma, 1. Pro Traditionem confirmare occurrit Firmare in Leg. Baiuv. Conf. Grimm. Antiq. Jur. Gerun. pag. 556. et 115.]

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Ferrare, Prov. fidejungere, Firmare. Hinc nostris Ferrare, pro Jurjurando promittere, affirmare. Pour pais et pour alliance Ferrer ensemble, in Chron. S. Dion. lib. 1. cap. 16. tom. 3. Collect. Hist. Frane. pag. 167. Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris. fol. 163. v. ubi de inauguratione regis: *Le nevesques... ou aucuns des évesques... doivent demander au roy que il promette et Ferrer par son serement a garder et a faire garder les droitures des évesques et des eglises. Lit. remiss. ann. 1407. in Reg. 141.* Chartoph. reg. ch. 279: *Sinonnet et Jehan le Maire Ferrer ensemble d'aller assaillir ledit prestre. Ferrer, pro Firmare, Gall. Rendre ferme, in Stat. ann. 1415. ex Reg. 170. ch. 1.**

FIRMARE DIRECTUM. Vide Firma 1.

§ FIRMARE in PALAM, pro Coram. Charta Guillelmi Comitiss ex Chartul. Ecclesie Auxiliæ: *Ego reddo et Firmo in palam almi S. Marie.*

FIRMARE CANTUM, psalmos, hymnos, etc. diuntur, qui, priusquam in Ecclesia cantent, in cantu se exercent, ut recte cantare discant. Galli dicunt, *Asserunt son chant*. Liber Ordinis S. Victoris Paris. MS. cap. 23: *Quidam autem in claustris Novitius sedet, debet Firmare psalterium suum, et cordetibus ad verbum reddere. Cap. 31: Fratribus, quibus injunctum est cantum suum cotidie Firmare et reddere, debet Amarius singulis libros, in quibus cantant, speculiter assignare... similiter his, qui psalmos et hymnos suos Firmare habent, psalteria et hymnarios, prout opus fuerit, distribuit. Ex quo autem Amarius alius fratri aliquem librum ad aliquem Firmandum et reddendum speculiter assignaverit, in illa hora, quo id facere habet, nemo illum accipiat, etc. Rursus: *Il vero, quibus speculiter assignati de cantu libri sunt, et psalteria, et hymnarii, postquam lectiones suas Firmaverint, non debent eos, sine iva id est, sine in nocte subducere, sed in conventu servatorio cum ceteris communibus libris reponere. Infra: Fratribus quibus injunctum est cantum suum Firmare, debet Amarius, vel aliquis de senioribus, quibus alibi in Capitulo jussit, assistere, qui et eos si erraverint, corrigant, et lectiones eorum, quando reddere voluerint, audiant. Denique: *Qui psalmos suos Firmant, vel cantant, submissa voce legant, ne natos disturbent.* [Vide Bernardi Ordinem Cluniac. part. 1. cap. 27.]**

* § FIRMARE MANU SUA FIRMA. Nihil frequentius occurrit in Chartarum subscriptionibus. Saepè etiam nude ponitur, Firmare, quod idem est ac manus sui signo confirmare; vel subscribere. Chartul. Ecclesie Aptensis fol. 123. verso: *Facta Carta clemonyensis ista xvi. Kal. Julii ann. xxx. regnante Conrado Rege feliciter. Signum Nosperii qui hanc Cartulam clemonyensem istam scribi fecit, et testes Firmare rogavit manu sua Firma. Ibidem non semel recurrit. Chartam ann. 1000. tom. 6. Spicilegii Acher. pag. 430. sic subscribitur: *Poncius Archiep. Firmavit, Amelius Firmavit, etc.* Ibidem tom. 6. pag. 165: *Hanc chartam (ann. 1110.) manibus suis Firmavit, et testes Firmare rogavit. Charta ann. 1080. Goscelini Burdigal. tom. 2. Gall. Christ. inter Instrum. pag. 274: *In prelois prefatus Willelmus presentibus his aliquos nobilibus viris, xvi. Kal. Julii Firmavit hoc beneficium.* His aliis est quod habetur in Archievis Ecclesie Turon. *Ego Johannes D. Jussus Ecclesie meo consensu Episcopus, hunc sancte Romanæ Ecclesie et tibi, Pater Vincenti, tuoque successoribus canonice substituendis, obediens, subjectione et reverentia promitto, et super hoc sanctum altare propria manu Firma 2.***

§ 3. FIRMARE, Munire. Litteræ ann. 1224. in Histor. Mediani Monast. pag. 313: *Dux mihi licentiam concessit Alampetrum reformare, vel castrum alibi in terra mea abicquere voluero Firmare. Charta anni 1312. apud Kennel. in Antiq. Ambrosden. pag. 363: *Licentiam dedimus... quod ipse**

mansum suum... muro de petra et calce: Fir-
marum et kernellare passit.

* Fermer, eodem sensu, in Charta Theob.
comit. Barri ann. 1260. ex Chartul. Cam.
Comput. Paris. fol. 140. r. col. 1: *Com
descors just entre moi et mon signour Ferri
duc de Lorregne et uareus du chasteil de S.
Alnreimont, que je avoie Fermé; lequel il
disoit que je ne pooie Fermer, ne ne devoie,
etc.*

† **FIRMARE** Sa, subsistere, consi-
dere. Vita S. Petri Mart. tom. 3. Aprilis
pag. 689: *Quidam fratres levitate ducti
iuxta celum ejus transiunt, plurimum col-
locationem audientes, Firmaverunt se, ut
quoniam essent deprehenderent.* [Cavem.
Rom. lib. 1. cap. 5: *Cum autem pontifex vo-
luerit intrare aliquam insignem viam; Fir-
mabit se in aliqua ecclesia vel domo extra
portam civitatis, et ibi capiet pluviam et
mitram.*]

‡ **FIRMARE**, Elocare, ad firmam
concedere. [Nequaquam, idem quippe
quod Firmare 6. Sera occludere.] Statuta
Humberti Bellici ann. 1233. tom. 9. Spi-
cileg. Acher. pag. 184: *Nemo pro debito
quo debet, de instrumentis, quod indutium habet,
potest vadari, nec de ostio domus sue potest
vadari, nec domus Firmari pro debito. Affir-
mare, eodem notione, occurrit in Statutis
Ecl. Trecentis ann. 1379. apud Marten.
tom. 4. Auecl. col. 1133. et Kennett. in
Antiq. Ambrosen. pag. 354. Vide Affir-
mare 1.*

6. **FIRMARE**, Gallis Fermer, Caesaris
lib. 4. cap. 75: *Pixidem et clausum, sed
non Firmatum porrexit. Ubi observandum
aliud esse claudere, aliud Firmare. Est
enim firmare, seram vel firmaculum obdere.
[Itac in Vita B. Alcinii sac. 4. Bened.
part. 1. pag. 157: *Firmans itaque ostium
sera abiit.* Vita B. Coletae tom. 1. Mart.
pag. 574: *Per spatium quinquaginta annorum
inclusa continue permansit et Firmata.*]
Adde Continuumtorem Florentii Wigora.
ann. 1138. 1163. pag. 667. 675. Concilium
Budenae ann. 1279. cap. 43. etc.*

FIRMATURA, ex Gallico Firmatura, Sera,
clausura, in Regula Templar. cap. 40.
[Computus ann. 1202. apud D. Brusel de
Usu leud. tom. 2. pag. cviii. ad calcem:
Pro Firmatura Longi-campi lx. s. Epist.
Johannis de Monasterio de Descriptione
Monast. Caroli-loci apud Marten. tom. 2.
Amplius Collect. col. 1390: *Si de Firmatura
totius ambitus Abbatis interroget, aut
quidem stadia circuitione completi,
infra ejusmodi ambitum sine hortis et vir-
gultis, bis septem aquarum receptacula ad
piscium custodiam comprehenduntur.* Acta
S. Sylve tom. 1. Junii pag. 61: *Veni et
visitasti ipsas capse Firmatura, quam bene
servatum et Firmatum... invenimus.*]

AFIRMARE, pro Firmare, Claudere.
Matth. Paris ann. 1251: *Obtulit duo montes
et jussit ea ferro indelubileiter ad memoriam
sui eleva fortiter Affirmari.* [Sic et Deffer-
mer dixerunt Poete nostrates pro Aperire,
Ouvrir. Le Roman de Floire MS.:]

Lo porte i'en ot Deffermé,
Loz s'en i't tance levé.

Le Roman d'Athis MS.:]

Les vestales ont Deffermé,
Et les coites juis avales.]

† **FIRMARE**, Despondere, Gall.
Fincher, Charta circ. 1200. in Tabular. S.
Victoris Massil.: *Cum eo firmiter locutus est
usquequo mulieres fuerant Firmate. Post
hoc venit dies constitutus ut acciperent suas
uxores, etc.*

* Fermer, eadem notione, in Lit. remis.
ann. 1451. ex Reg. 181. Chartoph. reg. ch.
69: *Idellui Louvel avoit Fermée une jeune
femme, et devoit en brief icelle espouser.*
Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657:
Fermat, Prov. sponsus. Vide in Firma, 1.

† **FIRMARIA**, Carcer. Willel. Wyrc-
ster Annal. Ber. Anglie. in Lib. nigro Scac-
carii pag. 438: *Tristitiam Firmaria carceris
ne clausuraret. Alia notione vide in Firma 3.*

† **FIRMARIUM**, Tabula. Inventarium
ornament. et Reliq. Ecclesie Noviom. ann.
1419: *De boutonnis capparum de capiteis
foreturi sue chassie B. Eligii, de Firmaris
librorum, de granitura nostra. Vide Firmacu-
lum. [Alio sensu vide in Firmarium
post Firmare.]*

† **FIRMARIUS**, Vicarius seu presbyter
cui Ecclesie deservit committitur. Statuta
antiqua Eccles. Cenoman. apud Marten.
tom. 7. Amplius Collect. col. 1396:
Statutus ut Firmarii seu capellani, quibus
Ecclesie committitur, obedientiam juramen-
tum promittant. Extrav. comm. de decimis:
Sed Ecclesiasticis personis, que in Ecclesia
sua, vel beneficio [quod residentium per-
sonalem requirit] non resident; sed fecit in co-
dem pro Firmarium vel vicarium deservit,
deputando ipsi vicario, vel Firmario certum
suorum proventuum portionem, etc. Huc
spectant Statuta Ecl. Aurelian. art. 54.
apud eundem Marten. ibid. col. 1279:
Statutus ut Capellani nullatenus ad Firmas
accipiendo admittantur, nisi prius Archi-
diaconorum suorum assensu requisito et ob-
tento. Vide in Firma 3.

* Charta ann. 1321. in Chartul. S. Ma-
glo. Paris. ch. 113: *Petrus de Villaribus
capellanus Firmarius et locum tenens curati
ecclesie S. Eustachii, etc. Martinus de Me-
gneries presbyter Firmarius ecclesie parro-
chialis S. Sulpicii de Nogento, in Ch. ann.
1450. ex Tabul. S. Germ. Prat. Alia ann.
1456. ex Chartul. Latinie. fol. 177. v.:*
*Prestre Fermer ou vicaire de l'église par-
rochiale de Croisy. Vide infra Mercenarius.*

* **FIRMARIUS** dictus etiam monachus, cui
ad tempus prepositura regenda dabatur ab
abbate. Charta Rich. abh. ann. 1379. ex
Bibl. S. Germ. Prat.: *Attendens prepositu-
ram meam de Anthognoiro... esse ad fuisse...
dabilem ad firmam. nuporem vel minorem,
secundum temporum varietatem, non tantum
religiosis, sed etiam secularibus personis,
religiosisque prepositis, Firmarios nuncu-
pari, ipsosque ad notum albatii, quatenus
que fuerit pro tempore, omnino revocabiles;...
in ipsaque prepositura nichil spiritumlibus
existeri, nec eum sortiri naturam beneficii
ecclesiastici quovis modo, etc.*

FIRMARIUS, Officium monasticum,
cui forte incumbit, reparandum seu sarta
tectorum monasterii cura illiusque firmam.
Sic idem sit, cui Firmarius cura incumbit, vel
certe Firmarium: nam Firmateurs vocant
etiamque Leodienses, quos n. str. Firmiers
dicunt, qui scilicet tributa exigunt. Vide
Magnum Recordum Leodiense pag. 33. etc.

Vetus Scheda apud Anglam a Nuce pa.
497: *Firmatarius (Casinensis) debet farre
reparare Palatium Infirmarum, cum subje-
centis suis.*

* **FIRMATE**, Adverb. apud Virgil.
Grammat. pag. 73.

† **FIRMATIO**, Fidejussio, promissio
Instrum. ann. 1335. apud Ludewig. tom.
5. pag. 663: *Si... dictus Dominus Casi-
nus Rex Polonie... sex milia marcum in
modo, quo debet, eidem Domino Regi Boemie
vel filijs ejus non solverit, aut conditioni
sue obligationis pro ipsa solutione facta,
Firmationes in specialibus literis contra
et expressas non fecerit, nec complerit.*
Vide Firmatus 1.

† **FIRMATIO**, Idem quod infra Fo-
rmas 3. Preceptum Ludovici pii tom. 1.
Capitul. col. 680: *Et ut hae auctoritates...
firmiorem obtineant vigorem, et deinceps in-
convulsa valeant perdurare, duas inde pri-
vatas conscriptas Firmationes fieri jussimus.*

† **FIRMATIO**, Arx, castrum mun-
tum. Littere ann. 1224. in Hist. Medii
Monast. pag. 313: *Quod ego Albertus h
Firmatione dicti montis solvus non essem,
Dux mihi concessit licentiam Alampetrum
refirmare.*

† **FIRMATIO**, Vox venatica, qua si-
gnificatur tempus quo ulina fetura gra-
descit viribusque firmatur. Instrum. ann.
1240. apud Mador Formul. Anglie. pag.
364: *Novitius quid ego Herberius doli et
concessi pro me et hereditibus meis, D. He-
rberti filio Matthaei... tres damas tempore
pinguedinis in parco meo de Berthamie,
et tres damas tempore Firmationis.* [Vide
Fermosina.]

† **FIRMATIO**, Ciborum suppeditatio
Vide in Firma 2.

* **FIRMATIO**, Fides, fiducia, Gall.
Assurance. Chron. Andr. Danduli ad ann.
1312. apud Murator. tom. 12. Script. Ital.
col. 498: *Alter cognoscens expressis quod
verba vestra nullum dam effectum, nec al-
quam Firmationem; sed quod testis meus
are dicitur, et eade aliquid efficitur.*

† **FIRMATOR**, Qui aliquam chartam
subscribit. Charta ann. 1066. tom. 3. Gall.
Christ. inter Instrum. col. 205: *Aeta 11
autem hae Charta publica... Firmatores
sunt... Archiep. Guinamandus... Gofridus
Decanus.*

* **FIRMATOR**, Qui ad firmam tenet,
Gall. Fermer. Chartul. Celsian. ch. 431:
Firmatores hujus vineae sunt, Christoforus
Enstorius. Vide Firmo 3.

† **FIRMATORIUM**, Quo pallium tenentur
humeris, vel cingulum in lumbis, flos.
Joh. de Janua. [Fermer, in Gloss. L. G.
Gall. Sangerman.] Vide Firmaculum, et
Firmate.

* **FIRMATORIUM**, Munio, id est
quo aliquid firmatur. Liberti. Petre avo.
ann. 1341. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch.
647: *Quicunque voluerint, possint ab ip-
sorum licentia alienis construere pontem super
flumen Agoli, et Firmatoria facere, ab ipso
videlicet eis fore expellens, facta tamen
sue satisfactione Petro Olro condonum de
baptista sui successoris annis de colomus
si portus, qui nunc est in dicto loco, nec
et aliis ad quos pertinebit de ripsis sui Fir-
matoris dieti ponti. Vide supra Firmare 1.*

* **FIRMATURA**, Munific. Charta ann. 1129. apud Lohinellum tom. 2. Hist. Britan. pag. 39: *De Firmatura autem castris de Gualtho concessit, quod ipse Raimulphus suum ipsum castrum secundum quod sibi voluit placuit. Vide Firmare 3. et 6.*

* **FIRMATES**, Locatus, conductus tiro, Gall. *Apprenti*. Acta MSS. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 60. v.º: *Ipsae qui loquuntur, iam erat Firmatus et ullocutus... pro ascendenda arte sutoria. Unde Afrernage appellatur ejusmodi locatio, in Lit. remissa. ann. 1414. ex Reg. 168. Chartoph. reg. d. 163: Lesquelz compaignons firent l'Afrernage da suppliant avecques icellist Bertraud.*

* **FIRMERUM**, Fibula, Gall. *Aceffe*. Invenitur ornamet. et Reliq. Ecclesie Noviom. ann. 1419: *Item tres libri pontificales, et habent asseris copertas de argento, et in duobus majoribus sunt duo pipeti operati et sine clausuris, et alter sine pipeto qui habet murem Firmerum cum dinadio. Vide Firmendum.*

* **FIRMICULARIUS**, Fibula, Glossar. Lit. Gall. ex Cod. reg. 7679: *Firmicularii, famulantes, dicuntur a firmaculis, quia firmiter vestes ante pectus. Vide supra Firmellus.*

* **FIRMIGARANS**, Idem qui *Fidelis*, solidus, vassallus, qui fidelem suum domino obnoxio. Charta pro hominibus de Stasello ann. 1331. in Reg. 69. Chartoph. reg. d. 174: *Bernardus et uxore ejus et in finem venturam ad voluntatis nostre preceptum se reddidit nobis firmavit. Instrum. ann. 1215. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 843: Ego Odo Dux Burgundiae, notum facimus universis, quod si Comes Nivernensis apud Grisolias voluerit facere Firmatorem, etc. Notitia Anonymi ann. circ. 1239. ex 2.º. Chartul. Campanie apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. 736: In castris Chabriea quod Castrum vocatur, D. Norri nullam prorsus habet justitiam, nec in muris, nec in fossatis, nec in tota Firmatute. Occurrit preterea apud Ethelwerdum lib. 4. cap. 3. pag. 845. Henricum Huntingdon lib. 8. pag. 373. 373. Adomvium Viennensem in Chronico, Ordericum Vital. lib. 9. pag. 738. Matth. Paris. pag. 53. 65. Joann. Brompton. pag. 903. 1019. in Chron. Besuensi pag. 556. in Historia Episcoporum Autisiod. cap. 53. in Annalib. Francor. Bertiniani pag. 221. in Epist. 61. ex Francis tom. 4. Hist. Franc. etc. Philippus Mouskes in Henrico I:*

preceptum, quod scilicet perpetuum obtinet Firmatorem, ut est apud Marculfum lib. 1. form. 1. et alibi passim. Bartholus de Casibus S. Galli cap. 5: *Horatus est eos, ut per aliquem filium hominem candelam Firmatitatis cartam domo Imperatori dicerent. Adde pag. 2. Theodorus Campendonensis de S. Magno cap. 25: Dedit ei totum ipsum salum cum marchia Firmatitatis, que in epistola sua fecit conscribi. Et mox: Et ne quisquam ex successoribus ejus tanti obstitere boni, fecit conscribi sua Firmatitatis epistolam, etc. Walafridus Strabus de Vita S. Galli cap. 21: Jussit fieri conscriptionem Firmatitatis, etc. Epistola Firmatitatis, in Lege Aleman. tit. 2. Occurrit passim in Lege Longob. lib. 3. tit. 8. § 2. [* Ludov. Pii 3.] apud Aimoin. lib. 4. Hist. Franc. cap. 62. Bartoleum in Vita S. Germani Abb. Mart. n. 8. Arboitem in Vita S. Corbiniani cap. 29. etc.*

4. **FIRMITAS**, Munific. Castrum undique firmatum seu clausum: *Fermetie*, in Consuetud. Calvimontensi art. 8. Gloss. MS. Regium Cod. 1197: *Munitioes, Firmatutes*. Annales Francorum Loiseliani ann. 776: *Et nimia festinatione Saxonum casus seu Firmatutes subito introitit. [Diploma Ludovici VII. ann. 1146. tom. 2. Gall. Christ. inter Instrum. col. 531: Episcopus autem... nobis et successoribus nostris et regno fidelitatem juravit, et universas Firmatutes se fortitudo civitatis quales ad Patrum venturam ad voluntatis nostre preceptum se reddidit nobis firmavit. Instrum. ann. 1215. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 843: Ego Odo Dux Burgundiae, notum facimus universis, quod si Comes Nivernensis apud Grisolias voluerit facere Firmatorem, etc. Notitia Anonymi ann. circ. 1239. ex 2.º. Chartul. Campanie apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. 736: In castris Chabriea quod Castrum vocatur, D. Norri nullam prorsus habet justitiam, nec in muris, nec in fossatis, nec in tota Firmatute.] Occurrit preterea apud Ethelwerdum lib. 4. cap. 3. pag. 845. Henricum Huntingdon lib. 8. pag. 373. 373. Adomvium Viennensem in Chronico, Ordericum Vital. lib. 9. pag. 738. Matth. Paris. pag. 53. 65. Joann. Brompton. pag. 903. 1019. in Chron. Besuensi pag. 556. in Historia Episcoporum Autisiod. cap. 53. in Annalib. Francor. Bertiniani pag. 221. in Epist. 61. ex Francis tom. 4. Hist. Franc. etc. Philippus Mouskes in Henrico I:*

Li ot telu par sa gerrie
Et ses castiaus et ses elies,
Et ses hours et ses Fermetes.

Idem in Chilperico:

Castiaus saisi, cités,
Bours et viles, et Fermetes.

Le Roman d'Alexandre MS.:

Oques pe post garir Clautius ne Fermetes.

Infra:

C'est une Fermetie, qui moult est redontée.

Le Roman de Garin MS.:

Riches est li sires, qui a tel Fermetie.

Alibi:

Doojon, ne marche, recet, de Fermetie.

Le Roman d'Anbery MS.:

Tant von donrai chausias et Fermetes,
De mon Roiaume sires Sires clausiez.

Le Roman de Gaydon MS.:

Et di chausias et outant Fermetes.

Le Roman d'Amle et d'Amey MS.:

Et saisiros toutes vos Fermetes.

Hinc diminutivum *Fertie*, quod nomine donantur et cinnam complura in Gallia castra, Le Roman de Guillaume au court-nez MS.:

Par l'amor Dieu qui onques ne mentil,
Guillaume point Orange, la tor et la Fienté.

Le Roman de Garin:

Le Siege a sals environ la Ferie.

Le Roman d'Anbery:

Je vous croitrai former von herites,
De deux chausias, et de quatre Fertez.

* **FIRMITAS**, Utriusq. vel castris ambitus, vulgo *Enciente*, *Fermetur*, in Ch. ann. 1460. ex Chartul. Latinic. fol. 75.

5. **FIRMITAS**, Exactio in rebus venalibus. Joann. Hoesemius in Episc. Leod. lib. 1. cap. 15: *Fuit autem forma conurbationis, quod quondam 18. annos tunc funus de sola cervisia Firmitas levaretur, etc. Adde cap. 26. lib. 2. cap. 13. pag. 398. La Ferme de la liere. [Chron. Corneli Zentifici apud Marten. tom. 5. Amplius. Collect. col. 193: Statuerit intendebat Firmatorem super vino et sale, etc. Sed quoniam hoc per omnes erat abjunctum, dispensatio a sede Apostolica imperator, et per quinquaginta Firmitas levare permissa est.]*

* *Fermetie*, eodem significato, in Charta ann. 1287. tom. 2. Hist. Leod. pag. 398: *De discord de la Fermetie; que la Fermetie ceuze dorenavant dedans la cite de Liege.*

* **FIRMATITIS ARCHIA**, Fermo munita, arcula ferrata, nostris *Coffre fort*. Littera Johannis Reg. Franc. ann. 1360. tom. 3. Ordiuut. pag. 479: *Nisi reperta fuerit dicta res in scriulo vel archa Firmatitatis, de quibus clauem deferat dominus vel domini domus.*

* 6. **FIRMITAS**, Fides sacramento firmata. Capitul. Caroli C. tit. 32. apud Baluz. tom. 2. Capitul. col. 146: *Firmatas autem quam a predictis hominibus nostri nostri debent recipere, ista est: De isto die inante Karoli, Hludovici imperatoris filii, regnum illi non forasissimio quere veribulo. Sic me Deus adjuvet et ista sanste requie. [* Vide Firmatus, 1. et 2.]*

* **FIRMITUDO**, Arx, castrum munitissimum vallatum. Confederatio inter Comit. Flandr. et Comit. Hammonie ann. 1176. apud Marten. tom. 1. Anecd. rol. 586: *In confinio etiam terrarum nostrarum quod vulgo unarcha dicitur, non delemus, nec possumus alias construere Firmitudines, quam illas que modo ibi sunt. Vide Firmatus 4.*

* **FIRMOSORUM**, Libert. loci de Viridifolio ann. 1369. tom. 5. Ordiuut. reg. Franc. pag. 278. art. 7: *Que quidem memoria atque devotio ab omni respectu officialium et Firmosorum regum quorundamque exhiuimus. Ubi emendandum opinor, Firmosorum. Vide infra Firmatum.*

* **FIRMUM**, Quercus cortex. Charta

Th. comit. Pertie. ann. 1314. in Reg. forest. comitat. Alencon. ex Cam. Comput. Paris. fol. 55. v. De *urbibus quas in unum nostrum capimus, non habent capelles nec emunias: de omnibus arboribus, quas damus et capimus ad nostras usus, Firmam, quod dicitur Galice tinn, dictus Gervasius et dicti quia heredes habent.*

† **FIRMURA**, Sera, clausura. Liber niger Scaccarii pag. 367: *Et in tali Firmura, quod quilibet eorum habebat claverum suum et diversum.*

† *Fermere*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1403. ex Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 215: *Et ce fait, n'herent à un ventile dudit river, et là l'un d'eux rompt la Ferme dudit ventile, et vide Firmare 6.*

† **FIRMELLUM**, Filum sericum crassius, Gall. *Fillette*. Stat. Astze ubi de Inest. portat: *Firmellum de seta solvit pro quolibet libra ponderis lib. v. Vide supra Firmidissimum.*

† **FIRMANUM**, Charta Caroli II. reg. Sicil. ann. 1303. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. evi col. 216: *Decimas de... armatis jumentorum, bubulorum, vaccarum, gregibus ovium et porcorum, pecunia foliata, Firmanorum, etc.* Ubi vir eruditus legendum opinatur *Forestarum*, ut infra. Vide supra *Firminorum*.

FIRSTALL, Culminis ruina, ex Saxo. et Germ. *first*, laquear, tiggium, festum, culmen, et *fall* ruina. *Lib. Bajuv. tit. g. cap. 3: Si quis desertent, aut culmen egerit, ... aut incendio tridituri invenisse, quod firstfall dicunt, etc.* Habetur praeterea cap. 4 § 5. *Firstfall* praefati Editio Heroldi cap. 13 § 3.

FIRSTULU, Columina, qua domus culmen sustentatur, ex German. et Saxo. *first*, culmen, et *sul*, vel *syl*, columna. *Lib. Bajuv. tit. g. cap. 6: Si quis eam columinam, a qua culmen sustentatur, quam Firstul vocat.*

FIRTALA, Mensura annonaria in Morinensi sec Bononiensi et Flandrensi tractu. Chronicon Andreae pag. 361: *Terram ... sub firma manni dedit per duas Firtalas frumenti, et quingue Firtalas avenae.* Occurrit ibi non semel pag. 361. 360. 370. 396. 397. 405. etc. et in Charta Baldolini Comitis Fland. ann. 1056. in Tabul. S. Bertini. Vide *Ferto*.

FIRTHE, seu potius *Fyrth*, vox Saxonica, pro terribulamento, phantasmate, spectro. Somnoro, *fyrth*, et *stap*, est stupor, horror. Leges Kanuti Regis cap. 27, apud Bromptonum: *Genitilis est, si quis idola colit, ... aut in sorte vel in Firthe, (leg. Fyrth) vel in similibus iustitias vel praestigiaris aliquid agit.* Leges Canuti, secular. cap. 5. ubi Schmidt. faeculas vertit, quasi esset *Fyrstet*.

FIRTHUNGA, vel *Fyrthunga*, Expeditio, seu profectio militaris: *expeditionis apparatus*, in Legibus Kanuti Reg. cap. 31. Edit. Brompton. *Expeditio*, nuda in cap. 32. [Leg. Canut. secular. cap. 10.]

FIRTO, Vide *Ferto*.

† **FISANA**, est *Aqua ardei*, in Gloss. S. Andreae Avinion. ann. scilicet. exarato; pro *Pisana*, nostris *Pisane*.

† **FISCA**, Vide infra *Fiscus*.

† **FISCALATUS**, Nomen officii in su-

periori iustitia, Procuratoris scilicet fisci. Concilium Lincanum l. ann. 1585. tom. 4. Concil. Hispan. pag. 245: *Officio Notarii aut Fiscalis neque venduntur, argue locutor, sed hominibus proibus atque industriis gratis ab Episcopo conferuntur.*

FISCALIA, Annonae, tributa, quae fisco inferuntur. Julius Africanus lib. 5. Hist. Apost. pag. 64: *Nam dum custodiuntur, fures insulantur, dum solvuntur Fiscalia, dum adificatur promptuarii, etc.* S. Ambrosius in Ep. ad Romanos cap. 13: *Idro dicit tributa praestari, vel quae dicuntur Fiscalia, ut subjectionem praestent.* Scholasticus Iuliani Antecess. cap. 72: *Quando is, qui nihil possidet, Fiscalia dare cogitur.* Ita usurpat leg. 3. C. de Episcop. (1, 3.) et leg. 7. Cod. Th. de Annona. (11, 1.) *Fiscalis* onus, *Penalibus Fiscalis*, in leg. 17. 12. cod. tit. Cod. Theod. Bulla Coelestina V. PP. apud Ughellum tom. 1. Ital. sacr. pag. 489: *Ab omnibus et singulis Fiscalibus, multas, et collectis, exactionibus, et functionibus, etc.* Adde pag. 430. (Tabularium S. Johannis de la Pena lib. Goth. fol. 18. apud Moret. lib. 5. Antiquit. Navarre pag. 489: *Quia non solum ego sed et pater meus et avus meus et omnes Reges liberi et absque Fiscalibus fuerunt, tam de Christianis quam etiam de paganis. Et quia libertas nostra antiqua est.* Hispanis *Fiscalia*, *Exactione del fisco*.]

† **FISCALION**, τὸ βωδύειν. Gloss. Lat. Graec. Vide *Fiscus*.

FISCALIS, *Fisculinus*, *Fisginus*, etc. Vide *Fiscus*.

† **FISCATIO**, Pectio, illusio. Chronicon Siciliae ad ann. 1325. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 9: *O inflata scietia, qua veteres verbo resolutorio quasi sophismati logistici in Fiscationem praetextum ex manifestis falsis melio inepto lesit.* Labens legerim *Fiscationem* a *Fiscare*, *Tenebrosum* facere.

† **FISCATUM**, f. Series palorum terris continentis vel capiendis piscibus infixo- rum, ut supra *Fischia*. Charta ann. 925. apud Murator. tom. 6. Antiq. Ital. med. evi col. 356: *Cum planicibus, ripis, rupibus, molendinis, piscationibus, Fiscatis, redditionibus, etc.* Vide infra *Fiscaria*.

† **FISCATUS**, pro *Fiscus*, *Fiscatus*, Carmen de varia Ernesti Bavarie Ducis fortuna lib. 6. in Anecd. Marten. tom. 3. col. 355: *Qui nascitur, inquam.*

Quod clausum regno, Fiscalis Dedalus alius Arcibus Minus invenit enavit ad ora?

Sic Ovidius de Arte am. r. 391. dixit: *Non avis utiliter Fiscalis efflegit alia.*

† **FISCCELLULA**, *Fiscella*, parvus fiscus. Gumpoldi vita Venceslai ducis cap. 8. apud Pertz. Script. tom. 4. pag. 216: *Fiscellulas utriusque dorso dependentes gravidis implevis reuems.*

FISCIA. Vide *Faeria*.

† **FISCIA**, *φίσκη*, *δ' οὐράτος*, *Fiscus*, in Supplementis Antiquarii.

† *Is* Gloss. Lat. Gr. ut in Castigat. ad utrumque Glossar. legitur: *Germ. Fisci advocatus, fisci patronus, quascunq; fisci.*

Vide Salmas. ad Hist. Aug. pag. 96.

† **FISCJACUS**, Idem quod *Fiscus*, praedium. Instrum. ann. 858. tom. 8. Spicileg. Acher. pag. 143: *Pro quantitate sui*

atque difficultate itineris, quia longius ab urbe distaret, (Canonici Adreenses) procuratorem suspicionem poti ad eandem causam victus ut quando prius hoc ecclesia habuerat, receptis eisdem rebus atque milibus, suis viris distribuit. I. Caranann et Tildh villiti, cum Fiscalio ad se pertineret, delegavi in usus eorum in viciniori et pingui loco Marcanzium villam. [Ilaud scilicet nomen loci.]

† **FISCINA**, *Instrumentum piscandi*. Papias. Vide *Fissina*.

† **FISCINA**, *Faiselle* à faire fourmage. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Fiscina, lo vase da fore queso*, in Glossar. Lat. Ital. MS. Columelle, *Fimilias*.

FISCLA, Gloss. Longob. S. Germsi Paris. ex Gloss.: *Fistula*, vulgo *Fiscla* à *citus*.

FISCULUM. Gloss. Saxon. *Elfrici*: *Fiscian*: *Elle-se o cche*, ad verbum, oleum argutorum. [Isidor. lib. 20. Orig. cap. 14: *Fiscum, quasi Fiscalia olei, a colando oleo dictum, vel quasi Fiscalia olei.*]

FISCO, *Colictra straminea*, vulgo *Pailasse*. Fr. Janeta in Vita B. Margaretae de Cortona n. 17: *Tunicas, Fiscos et opertoria lecti.* Constitut. Ord. Praedicator. dist. 1. cap. 9: *Super stramina et Saccones leones dormire licebit.* Bulla Innocentii IV. PP. pro Damianitis Baronibus ann. 1243. apud Waddingum: *Scapulari et mantellum cum pelibus, ac subdolorum rana pedibus, et utendi Fiscibus feno vel pelen plena, et servitibus vobis licentiam impetimus.* Aliis quidem Pontificis in universis Damianitis ann. 1247. habet hoc loco *Saccones*: *Licet autem unicuique habere Sacconem de pelen vel de feno, et servitibus.* Alia Urbani IV. ann. 1263. pro Sororibus Minorum Monasterii Humilitatis B. Marie Parisiensis, apud Ughellum: *Licet autem unicuique Sacconem plenum habere de pelen, vel de feno, vel stramine, aut saltem fenum vel stipulam pro Saccon, etc.* At quod *fisco* et *sacco*, locis praestatis, *sacculus* appellatur in Regula Templariorum cap. 70: *Credimus enim prorsus Saccon, culcitram, et cooperitorium unicuique sufficere.* Columelle vero lib. 13. cap. 48. *Fisco est Fiscina juncia: unde Fisculus, parvus fiscus, eisdem cap. 49.*

† **FISCOINTUS**. Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Caton, Prov. Fiscointus, subox.*

† **FISCONUS**, Eadem notio, quae *Fisco*, in Constitut. Caroli II. Reg. Sicilie: *Pro quolibet lecto integro assignantur per Magistros juratos et Bajulos ... solvatur pecuniam unum. Lectus integer integritatem terratum, vel Fiscorum, vel culcitra, quod, qui vel quae habeat intrinsecum et culcitram.*

† **FISCOCA** *INFIRMITAS*, *Fiscus*, morbi genus. Mirae. S. Facrati tom. 6. Aug. pag. 619. col. 1: *In parvo tempore omnis infirmitas Fiscos, supervenientior et superflua, sine alio gravamine, ceciderunt.* Vid. supra *Fisco*.

† **FISCULUS**, Vide *Fisco* et in *Fisco*.

FISCUS. Papias: *Fiscus, sacculus rei publicae, unde Fiscina et Fiscella.* Hausti c. 1. [Isidor. Origin. lib. 20. cap. 9. sect. 1. hic vero ex] S. Augustino in Psalm. 127:

fiscus arceus est, unde et fiscaria et fiscolela dicuntur, Jo. de Janua : *Fiscus, vel bursa fisci, ubi publicus census reponitur*. [Gloss.] Id. Gall. Sangerm. : *Fiscus, Sac au bonse de Roy ou l'en met publiques cens, ou revenus, ou fouritures*.] Gloss. Afflicii : *Fiscus, vel sacculus publicus, big-girdel Somero bi-gyrdl, est zona*.

Fiscus, pro re, quae fisci est, et ad fiscum, seu ad dominium alicujus pertinet. [Præceptum Pipini Aquit. Regis ann. 846. tom. 2. Gall. Christ. inter Instrum. col. 553 : *Quidquid etiam de prefatis rebus Monasterii sui Fisci exigere poterat, totum in conventibus Monasterio*.] Concilium Valentinum ann. 885. cap. 10 : *De Fiscis et villis, quas constat dominio Ecclesie a fidelibus olim fuisse contractas, et nunc potius secularium subditis, etc.* [Charta Caroli III. apud Mabill. tom. 3. Annal. pag. 156 : *Regulamentis Abbas innouat nobis quodcumque et Fisci sibi pertinentibus sub Haulle et Mundelare utque immunitatis ratione progenitores nostri pascis temporibus contulissent*. Charta Bernonis Episc. Malacen. ann. 930. vel 931. tom. 4. Gall. Christ. inter Instr. col. 275 : *Exposit ab E. Albericus Comes illustris ex rebus aliqui terrenis subtrahi S. Vincentii Montis, Fiscum videlicet unum in pago Lusitanum cum adjacente Ecclesie SS. Anthonii et Fidis, Codex MS. Irmonis Abbas Sangerman. fol. 126. col. 2 : Pertinet autem eadem terra pro suggestionem ad Fiscum spocius*.] Ercardus Junior de Casil. 3. Galli cap. 1 : *Nondum adhuc illo tempore Servus in Ducatum erat redacta : sed Fisco regio regulariter parebat, sicut hodie et Francia*. Chronic. Reichersperg. ann. 1088 : *Admontense Cenobium his temporibus fundavit, ... quia Fiscus Episcopatus erat*.

* Fisci erant privilegia ; ex quibus unum memoratur in Charta ann. 1345. ex Reg. St. Charth. reg. ch. 50 : *Ex fisci privilegio continetur : Fiscum posse rem communem in solidum ratione partis sue, solum et in solidum vendere*.

§ FISCUS RECTOR, *Ærarium* Romanum. Epistola Henrici Huntingdon. ann. 1553. tom. 8. Spicilieg. Acher. pag. 186 : *Magna usqueque susceptus (Gilbertus) capitis omnia crimini deservire, multa perquirere, pauca largiens, Moriens aequalem nihil divisi, et infinitum thesauri copiam Rex Henricus in rebus dilectis invenit*. Opera omnia Episcopi auro et argento repleta in fisco allata sunt.

* FISCUS APOSTOLICUS, *Ærarium* Romanum pontificis, in Stat. Avenion. lib. 1. rubr. 41. art. 1. pag. 119.

Fiscus RECTOR, Regis domanium, villa regia, prædium dominicum, Capitulare de villa cap. 3 : *Franci, autem, qui in Fiscis ad villas nostras commenant, etc.* Adalbertus Hincus, in Hist. Translat. S. Benedicti tom. 2 : *Namque idem ager Floriacensis Foras regius erat*. Floardus lib. 1. Hist. Rem. cap. 50 : *Manens juxta regii villam Fisci, quam Rosetum vocant*. Chronicon S. Petri Vini pag. 761 : *Locum Mauriaci, qui Fisci regalis et capituli Regum Francorum est*. Henricus Huntingdon. lib. 6 : *Nor-*

Alastice apud Ecardum ad calcem Leg. Sal. pag. 236 : *Concessimus ad ipsum titulum Pastoralium curtem seu Fiscum juris proprii et regalis*.] Occurrit passim, in Annalibus Franc. Metens. ann. 879. apud Robert. de Monte ann. 1038. Fulcivium de Gestis Abbat. Lobien. cap. 1. Fortunatum de Vita S. Medardi cap. 15. 19. Baldricum lib. 3. Chr. Camerac. cap. 21. in Vita S. Mauri, n. 50. etc.

§ FISCULE TERRE et FISCULES VILLE nude dicuntur que ad Regium domanium pertinent, in Conventu apud Andelaum ann. 587. sub Guntramno Rege, tom. 1. Capituli. col. 13. apud Marculf. lib. 2. formul. 52. et in Append. ad Marcum Hispan. col. 792.

FISCUS DOMINICES, in Vita S. Bathildi Reg. n. 8. [Præceptum Childeberti I. Regis Fr. ann. 548. apud Marten. tom. 1. Amplius. Collect. col. 4 : *Actum Marculfo Fisco dominica, Data xii. Calendas Februarii anno 14. regni nostri, Capitulare Wormatiense cap. 8 : Ut de rebus Ecclesiarum que ab eis per triginta annorum spatium sine ulla interpellatione possessione sunt testimonio non recipiantur, sed eo modo continuantur sicut res ad Fiscum Dominicum pertinentes contineri solent*. Et infra : *Volimus ut omnes res Ecclesiasticæ eo modo continuantur sicut res ad Fiscum nostrum pertinentes contineri solent*. Codex MS. Irmonis Abbatis Sangerman. fol. 55. col. 2 : *Wingandus tenebat de Fisco Dominicis campos 11. . . . . Gondeus tenet de Fisco dominico jorales 11.*] [* Guerdar in Glossar. ad Polypt. Irmon. FISCUS est : Prædium majus, indivisum, ejusdemque administrationis, partim a domino, partim ab ipsis obnoxii cultum. Locos vide ibid. in indice.]

FISCO SOCIARE, FISCO SOCIARE, socio, cogere, discutere : Formula, que passim in veteribus Tabulis occurrit, quibus res fisco publico adjuncta ut adjungenda innotuit. Appendix Cortic. Theodos. Constit. 14 : *Facultatibus eorum Fisco nostro Sociatis*. Const. 19 : *Non solum bona sua largitionibus nostris jussimus Sociari, verum etiam, etc.* Fisci virtutibus Sociare, associare, in eod. Cod. Th. et apud Papiam tit. 9. etc. Vita S. Romarici MS. : *Villus eorum Fisco Sociari præcepit*. Vita S. Isidori Episcopi Hispaniensis n. 13 : *Ecclesiarius prædium, quæ pater suus Fisco Associaverat*. Ita vocem Sociare, pro adjungere, usurpat Eulicium Chlotarii II. Regis in Concilio Parisiensi V. cap. 18 : *In exilio deportent, et facultates eorum propriis hæreditibus Socientur*. Adde Capitulare 2. ann. 813. cap. 6. Vide leg. 13. rod. Cod. de Paganis, etc. (16. 10.) Chron. Farfense pag. 655. etc. [Unde in eadem formula interdum jungere usurpant. Charta ann. 1013. in Append. ad Marcum Hispan. col. 995 : *Libras decem Fisco S. Petri jungendus, etc.*]

SOCIARE FISCO. Charta 47. inter Alamannicas Goldasti : *Qui contra hanc donationem a me factam venire præsumperit, Sociare Fisco multum repetitionem componat, id est, auri lib. 2. Vide Chartam seq. et 58. Tradit. Fuld. lib. 3. cap. 97. Mar-*

culum lib. 2. form. 4. 6. 7. 11. 18. 52. etc.

Socio FISCO. Formula veteres cap. 27. et 37 : *Una cum Socio Fisco auri uncias tantas, etc.* Charta Rodulphi Archiepisc. Biturici. ann. 851. in Tabul. Bellioensis : *Si item, calumnia, sive aliquid oppositionis facere voluerit, eum item intulerit, auri libris 30. argenti pondera 60. una cum Socio Fisco conatus exsolvat, et quod male petit, vindicare non valeat*. Privilegium S. Amandi, descriptum tom. 2. SS. Ord. S. Bened. pag. 1294 : *Et usque inferat vobis cum Socio Fisco auri libras decem, etc.* [Charta Guitonis pro Monasterio S. Hilarii de Nobiliaco apud Stephanonium tom. 3. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 275 : *Qui contra hanc epistolam aliqua maligna cupiditate ductus calumnia aut repetitioem generare . . . . . converterit, inferat paribus Monasterii et Socio Fisco solidos 6. componat*.]

CUM CONSOCIO FISCO. Primum Testamentum Widradi Abbat. Maviniac. : *Una cum Consocio Fisco auri libris 30. argenti pondera quingenta conatus exsolvat*.

COGERE FISCO. Charta Rodulphi Archiepisc. ann. 858. in Tabul. Bellioensis : *Deinde Cogente Fisco auri libras 15. argenti pondera 30. conatus exsolvat*. Vide Chartam Ann. 81. apud Goldastium, Baldricum lib. 1. Chron. Camerac. cap. 27. Tradit. Fuld. lib. 2. trad. 38. 39. etc.

DISCUTIENTE FISCO. [Formula veteres apud Baluzium tom. 2. Capituli. col. 497 : *Fisco Discutiente solidos triginta multa componat*. Ibid. col. 499 : *Et ob hoc solidos tantos una cum Fisco Discutientibus multa componat*.] Charta Ann. 77. apud Goldast. : *Ad ipsum Monasterium restituit, et in Discutienti Fisco multa componat, id est, auri uncias duas, etc.* Alii verbis in Charta 60 : *Qui contra hanc donationem venire tentaverit, Partibus Fisci multa componat, id est, auri uncias 6. etc.*

§ FISCUS VIRIBUS ADDICATUR. Vetus Formula ejusdem notioni. Capitulare Caroli Mag. cap. 13 : *Si vero Laicus fuerit et honestioris loci persona, mediocriter facultatum suarum amittit Fisci Viribus profecturam*. Capitulare Ludovici Pii ann. 826. cap. 6 : *Quod si fecerit, domus illius Fisci Viribus addicatur*. Quod non semel in iisdem Capitularibus occurrit.

§ FISCO CELLARIUM. Præceptum Chilperici ann. 716. apud Mabill. Diplom. pag. 485 : *Dum et ante has annis proventus noster Dagobertus quondam Rex solidus cento exagitis de Masilia civitate sicut ad Cellario Fisco potuerat esse exactati, ad Basilica penitentiarii patroni nostri domini Dionysii, etc.*

Fiscus, Feudum, beneficium, præsertim veterioribus Scriptis : qui in primæve feudorum institutione Principes terrarum FISCULES, seu patrimoniales Fideles suis subditis concedebant in beneficium et feudum, idque ad vitam. Unde fisci nomen retinebant, qui non omnino alienæ erant, sed consueverant semper esse de dominio donatoris ac feofentoris. Unde non desunt, qui vocem feudum confectam ex fisco putant : ita ut cum nostri fisco pro fisco dicerent, eorum fesc, in fef vertebant, unde postmodum feudum formavit.

Vetus Lapis in Ecclesia S. Germani Præstensis Parisiis: *Ille possidente sancto Germano, in die translationis, dedit et Rex Pipinus Fiscum Præstatiolum cum appenditiis suis omnibus*. Annales Franc. Metenses ann. 847: *Delictis illi Constantis et Fiscos plurimos*. Adde ann. 885, 887, Baldricus Noviom. lib. 3, cap. 33: *Ipsius locum in Fisco tenebat*. Ordre Vital. lib. 10: *Plurique Francorum, qui binis cogebantur dominis obsecrante, pro Fiscis, quibus abunde locupletati sunt utriusque Regis turgebat divione*, etc. Vetus Charta apud Marcan in Hist. Benehar. lib. 4, cap. 11, num. 1: *Dedit ei in Fiscum et filius suis et sua progenies* 1. conductus, etc. Tabularium Dolensis Monasterii in Biturigib.: *Concedimus etiam, ut quicunque ex nostris casatus vel feudatus pariter aliquem sui Fisci sine casamento, quod a nobis habet, fore voluerit, libere hoc agere possit*, etc. Tabular. S. Sulpitii Bituricensis circa ann. 1000: *Quod si forte eveniret, quod ipse vel heredes ejus, quos alius, defecissent, omnis Fiscus reverteretur in proprium S. Sulpitii*. Epistola 297, ex iis, quæ habentur tom. 4. Hist. Francor.: *Item quod regie dignitatis, et de Fisco Regis Francorum est, Regis Ancolorum feudum impulerent esse assente, addit Monachum Sagallensem lib. 1, cap. 14, 16. Fulbertum Carnot. Epist. 96. Odonem de Miracul. S. Mauri Abb. cap. 4. Diplom. Belg. lib. 1, cap. 6. Probat. Hist. Guenensis pag. 45, 47. Prob. Hist. Monimorenc. pag. 67, etc.*

¶ FISCUS SACERDOTII, sive Presbyteratus, Dominus cum certa agri portione, quam assignare solebant in Ecclesiis dumtaxat ipsius feudatores, quæcumque ab omnibus oneribus faciebant immunem. Hoc etiam nomine intelligenda jura sacerdotalia, Gall. *Droits Curiaux*, quæ illi feudatores et Domini feudales aut sibi diu retinebant, aut aliquando ipsi Presbytero deservienti concesserunt. Ejusmodi sunt oblationes, et ea quæ persolvi solent pro baptismis, exequiis defunctorum, imo et pro pœnitentiis et monasticationibus, id est forte, matrimonii. Tabularium Vossense fol. 3: *Concesserunt Deo et S. Petro Fontem omnem Fiscum Sacerdotii ex eadem Ecclesia, ex baptisiorum siliis, ex pœnitentiis, ex monasticationibus, et ex omniis quæ ad Fiscum Sacerdotii pertinent, promittuntque se nihil omnino questuros ex omnibus præterquam partem sepulture*. Tabularium Angeracense fol. 60: *Ego Elias Rufus concedo Deo . . . in presentia D. Odonis Abbatis Ecclesiam Olxani, et Fiscum Presbyteratus, et ceterorum*, etc. Vide Feudum Presbyterale.

Apud Marcellum lib. 1, form. 2. Fiscus opponitur propriis: Ergo dum ille Episcopus, aut Abbas, aut iudex vel Monasterium in honore illius, in pago illo, aut super Proprietate, aut super Fisco, novetur edificasse, etc. Quod quidem alia verbis exprimitur in form. 12, et 33: *Filius illius, situs in pago illo, quæ de munere regio, aut de alode parentum, vel undeunque ad præsentem tenere videatur*. Ubi villæ de iunioris regio possesse, sunt fisci beneficia, feudales alodes autem parentum, ipsi proprietas.

¶ Et quidem boni fiscalia generant

vocabant beneficia quæ a Rege vel Principibus, aut etiam ab Ecclesiis, certis sub conditionibus ad vitam dabantur. Hæc a propriis seu patrimonialibus belle distinguuntur in Charta ann. 1510, apud Rymer. tom. 13, pag. 285: *Sub obligatione omnium bonorum nostrorum Patrimonialium et Fiscalium*. Et paulo post: *Sub obligatione et hypothecæ omnium bonorum nostrorum et præfate serenissimæ Regine Castellæ filiarum nostrarum Præsentium et Futurarum*. Ubi bona præsentia sunt patrimonialia, futura vero fiscalia. Vide Notas Bignonii ad Marcellum.

¶ In FISCO HABERE, id est, Titulo beneficii possidere. Testam. Guill. dom. Montisprosal. ann. 1114, inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 391: *Decano autem de Poscheris et posteritatis sue dimitto et dono totum illud, quod habeo in Fisco, et castellum de Spolona, et castellum novam, et castellum de Melgoria, et totam aliam Fiscum, quem habeo de comite Melgoriensi, ulcunque sit*.

¶ INFISCARE, Idem quod *Inbeneficiare*, prædicare in fiscum, vel beneficium aut feudum alicui conferre. Floadorus lib. 1. Hist. Remens. cap. 26: *Angilrammus . . . traditionis hujus ignarus, a Rege l'enderam scilicet postulat duri*. Quod ubi Rex annuisset, addens dominus Hinnimus Præsul, qui tunc tenebat Ecclesiæ Remensis, hanc infiscari villam, etc. Baldricus lib. 2. Hist. Camerac. cap. 18: *Quod (Monasterium) postquam vitis militibus infiscatur, pro immutatione rerum, ad caritatem fratrum redigitur*. Vita S. Theodoricus Remensis mon. 13: *Is audiens villam infiscari jure proprietatis, quæ ejus Ecclesiæ subjecta dote regali disincalcatur*.

¶ FISCALITER TENERE, Idem quod *Feudaliter*, jure fisci seu feudi possidere, passim in Tabular. Savigniac. et apud Stephanonem tom. 7. Fragm. Hist. MSS.

¶ Charta ann. 1116, apud Meing. in Hist. Sabot. pag. 51: *Quidam homines sui per successionem ab antecessoribus heredes jure hereditario Fiscaliter tenebant*.

¶ FISCALIS POENA, Molesta, quæ ad fiscum pertinet. Parag. inter reg. et epis. Cature, ann. 1300, in Reg. 59. Chartoph. reg. eb. 631: *Incuras hæresum, forficatura, commissa, prout Fiscalis et publicaciones bonorum . . . nil nos et episcopum communiter pertinebant*.

¶ Fisci OFFICIUM, Idem quod alibi fisci Servitium dicitur, quod scilicet a fiscalibus seu qui fisco aut prædio deserviebant, debebatur. Capitul. lib. 6, cap. 108: *Et ipse Officio Fisci servire cogatur*. Ibid. cap. 99: *Aut ipse in Servitio Fisco nostro servituri semper societuri*.

¶ FISCALIS SERVITIUM, pro ipso servitio fiscalibus usurpatis videtur in Epist. Servitii PP. II. ann. 1002, in Append. ad Marten Hispan. col. 959: *Et in Comitiva prædictæ Empurientem ipsum alaudem quam dicunt Ulmo cum terminis et adjacentiis et cum Servitio Fiscole, et Ecclesiis quæ ibi sunt fundite, etc.*

¶ FISCALINI, qui Fisco, seu prædio Principis deserviebant, erantque ei quodammodo addicti. Gloss. Saxon. post Leges Henrici I.: *Fiscalinus, villanus*. Ita passim

accipitur in Capit. ad Legem Salicam 12, in Legge Longob. lib. 2, tit. 29, § 5: *Car. M. 25, in Capitul. Caroli 5, lib. 3, cap. 26, in Capitulari 5, ejusdem Caroli M. ann. 803, cap. 15, in Capit. Caroli C. tit. 39, cap. 3, etc. ibi cum talibus fere semper junguntur, atque etiam Servis Fiscalibus, in Legge Longob. lib. 1, tit. 9, § 30. *¶ Lud. P. 10, Litis appropariantur in lib. 3, tit. 20, in Capit. Caroli M. lib. 3, cap. 16: De liberis bonis uxores Fiscalinas regibus habentibus*. Acta Episcoporum, Genomani. pag. 297: *Genomani antecessorum Episcoporum, quæ Carolus vocant, Fiscalinarum admodum plurimum . . . dedit Fulconem Andegavorum militem*. Adde Anonymum lib. 3. Hist. cap. 36, et librum German. pag. 6.*

¶ Sed ut accuratius habetur in Fiscalinis notio, eos in duas classes distinguendum arbitror: nem enim erant omnino eadem fuit conditio. Alii servi crant proprie dicti, utpote qui nullo Liberorum jure nullaque prerogativa gauderent. Hi passim in Capitularibus Regum Franc. ut observare cujusque promptum est, *Servi Fisci* appellabantur. Tales reipsa existisse multo probant, ac 1º, quidem libertate caruisse diserte dicitur in Capitul. 3. Dagoberti tit. 6: *Si minores personæ sunt quæ se inlicita conjunctione polluerunt, current libertate, Servis Fiscalibus adgenerantur*. In Capitul. 1. Caroli M. cap. 4: *Et ut non fugit Fiscalis Fisco, nisi qui et laici et fratre liberis dicunt, colore neque oblatibus cum perjurio vel alio ingenio prevocant*. 2º, Si qui peccant, incites vapulant; quæ servorum pœna est. Capitul. ann. 829, tit. 2: *Si vero servi ecclesiasticis aut Fiscalibus nostri aut Communi aut vassallorum nostrorum hoc facere presumperint (denarium merum rejicere) sexaginta ictibus vapulent*. 3º, Si quando liberi homines uxores fiscalium, aut femine libere homines fiscalium ducerent, lege cautum erat, adeo ut servitute fiscaliorum constabat, ne si qui dicebant, ob ejusmodi conjunctionem, Liberorum jurebus cederent. Capitul. 5. Caroli M. cap. 22: *De liberis hominibus uxores Fiscalibus, et feminis liberis quæ homines similiter Fiscalibus regibus nequunt*, aut non de hereditate parentum, vel de casti sua querenda, nec de testimonio pro hoc et oblatum. 4º, Ipsa distinctio exprimitur in Capitul. de Villis cap. 52: *Valimus ut de Fiscalibus, vel servis nostris, aut ingenuis, qui per fiscos aut villas nostras committunt*. Et in Capitul. 5. Caroli M. cap. 15: *Ut homines Fiscalini sive colui, aut servi, etc.*

¶ Alii vero, quos *fiscalinos* vel *colinos* in Capitularibus nunc vocatos sapienter nuncupamus, feudatarii, vassalli, tenebant, homines liberi erant, qui etiam, et ad fisco regum pertinebant, homines ei fidei debebantur. Capitul. 4. Caroli M. cap. 21: *Homines regis, ad fisco, Fiscalibus, et Joachimum Vadianum lib. 2, de Collegiis, etc. pag. 75: Ex publicis autem servis Regis Fiscalini dicitur nominari*. 2º, et usurpatus ad fisco pertinebat. Notum longe melior conditio; alios quippe servos ibi subditos terrarum possidebant jure proprietatis; si quidem ex Legge Wisig.

thorum lib. 5. art. 16. ipsis concessa est
 levitia et mancipia et terras vendendi,
 modo conservis fiscalibus. Sed latius exinde
 patuit hae recituta, ut liquet ex Charta
 Caroli III. Regis Franc. pro Monasterio
 Compendensi in Tabulario ejusdem: *De
 ista quaque nostris dominicis liceantibus;*
*is qui Fiscalibus de aliis suis velut
 pphre vel vendere, vel ad S. locum, vel
 ad loc. Canonicis, ut liberam potestatem
 si faciendi habeat. Adde Besium in Pictav.*
pag. 365. et 368. Quodnam vero praecep-
tu fuerit illorum servitium discere licet
ex Capitul. lib. 5. cap. 303: Pro nuna re-
clamatione quem ad nos venit de hominibus
ecclesiasticis sive Fiscalibus, qui non erant
operarii quando in Canoniamque ppo. fut-
urum, visum est nobis una cum consilio fide-
lum nostrorum statuere ut quicunque de
predictis hominibus quantum facti tenet,
cum suis naturalibus seniori suo plener-
um dum cum suo aro in campo duntax-
at art, et postea naturalium servitium et
manale in ipsa hebdomada a seniore suo
repositur.

¶ Notanda denique omnino est Fi-
 scalium distinctio inter equites et pe-
 diles, quae occurrit in Charta Lotharii
 Imper. pro fundatione S. Stephani Argenti-
 ni. ann. 845. tom. 5. Gall. Christ. inter
 Instrum. col. 465: *In pago Prigazani Na-*
vingardia, cum suis appenditiis, . . . man-
cipiis, servis et ancillis, colonis et m-
conpitiis, de equestre quam pedestre ordine
homo, etc. ¶ Fiscalis, Albas. Diplom.
num. 101.] Unde conjicere licet interdum
Fiscalibus ad exercitum submonitis et evoc-
atis fuisse, eosque pro unusquisque
conditione, aut equis aut pedibus servitium
prestasse dominis quorum erant Fiscalini.
 ¶ Fiscalis, pro Fiscalis, in laudibus
 Lotharii Charta. *Fiscales* edidit Lagueille in
 Hist. Alsac. pag. 4.

FISCALIS, idem qui Fiscalis. Capitulare
 de Vallis cap. 52: *De Fiscalibus vel servis*
nostris, nec ingenuis, qui per fiscos aut vil-
los vestras commanent.

FISCALIS, idem qui Fiscalis, in Capitu-
 lari ad Leg. Salicam; sequioribus vero
 saeculis, vassalli, interdum tenentes, qui
 landas facit dicuntur apud Ekeardum
 hunc de Casib. S. Galli cap. 1. pag.
 31. et mox: *Nam victimas et cetera, qui*
libet sponte volentes dare Fiscalibus, et
posse auferantur. Tabular. S. Dionysii de
Gella in Biturich. Ch. 37: Ut quicquid
tenes Fiscalis mei dare volueris Mon-
acho, proprio habeant. Et Ch. 30: Disposit-
iones Ecclesiae, quas habentis ego et Fi-
scalio mei iuxta possideamus: si vero
Fiscalis mei facere voluerit, quod ego su-
per certo sciunt, quod ego non ero ris-
domus nec testis, nec defensor, nec adiutor.

¶ FISCALIS POPULI. Decretum Flavii
 legi tom. 3. Conc. Hispan. pag. 504: *De*
terris vero vel vineis, quas pro eodem
Monto quicunque supradictorum eorum
licet agentium vobis privati vel Fisco-
ali Populi abstulit, etc. Ibidem pag. 705.

¶ Confirmatione ejusdem Flavii pro Con-
 cilio. XIII. *Sonnetum est, ut omne*
Magnum (i. tributum) praetereorum
modum usque in anno primo regni nostri
non in privatis sive in Fiscalibus populis

relocet, absolutiois perpetuae debeat suan-
ctae laxari.

¶ FISCALIS, nude, Procurator fisci,
 Gall. *Procurer Fiscal.* Conc. Mexicanum
 ann. 1585. tom. 4. Conc. Hispan. pag.
 309: *In causis in quibus ex officio procedunt*
pro-fiscalis testes uniuersit, eorum
suscepit ut Fiscalis subintralet pecunias;
quibus posuit testibus ad ferendum testimo-
nium venturis sumptus proferre competentes
et, idque in actis relictur; tempore vero
quo expensas taxabant, inactis sibi a Fiscalis
citatorum redditi sumptuum erogatione ha-
zuerunt; quos etiam barent, et ex taxatione,
eos Fiscalis a reo recipiat susceptorique
restituit. Specialius Fiscalis dicitur Pro-
curator, cujus est in iudicio Inquisitionis
libellum accusati delicta complectentem
Inquisitori iudici praesentare, testes pro-
ducere, etc. de quibus consulendi, qui de
Inquisitione data opera scripserunt.

¶ FISCALINI MISSI. Vide Missi Fiscoles.
 FISCALINI, pro Fiscalini, apud Bou-
 clardum Wormaciensem in Leg. familiae:
Ius erit familiae, ut de avereglo Flagelli
hominis quaque libere ut cameram reddant,
et duo libra et dimidia annis ejus con-
tinuant. Occurrit ibi semel ac iterum.

FISCINI, Fisco regio praepositi. Joan.
 Brompton. pag. 1258: *Super quibus triam*
conferentur scripta, quorum unum apud
Fiscinos, aliud sub custodia viri fide digni,
navetur.

¶ FISCALITAS, Dominium. Acta SS. Ju-
 lii tom. 4. pag. 93. de S. Reginswinde:
Ista duntaxat ut eumdem locum nostrae
Fiscalitatis subicem... manu semper potesta-
te possideat.

FISCALIS PORTA, Autissiodori appellari
 videtur illa, ad quam vestigia, quae fisci
 regii sunt, exigebantur. Hujus passim
 mentio fit in Chartis 13. saec.

FISCARE. Lex Salica tit. 54. Edit. He-
 roldi: *Si quis grovionem ad rei alienus*
totellum incitaverit, et cum legitime inchi-
visum aut admittum non habuerit, qui eum
rogat, ut injuste aliquid tollat, etc. Ubi ad
marginem ex alio MS. Fiscoire debent. Est
igitur Fiscoire idem quod confiscare, in
fiscum proprium redigere. [Unde in Leg.
Henrici II. Imper. ad calcem Leg. Sal. pag.
300: Hereditas vero interfectoris in Fiscum
redigatur. Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: Fi-
score, Fiscoire, c'est appliquer on mettre en la
boisse ou tresor royal.] Gloss. Grec. Lat.: T-
taxatio, Fisco, proserbo, Taxation, pro-
scriptio.

FISCARI, Publicani, fisci redemptores,
 Fiscores.

FISCATUS, Fisco seu feudo investitus,
 vassallus, qui fisco seu beneficium, ab
 aliquo dependens possidet Gesta Abbatum
 Lambienensium pag. 599: *Auxit ipse Abbas*
Fiscentis suis solidos, facit fisco superen-
dens et solidos. Tabularium Burguliense
fol. 122: Ecclesia ipsa de fisco meo est,
me igitur de Fisco meo homine ipsam
om prelo acquiritis.

¶ FISCULUS, Villula, praediolum. Di-
 ploma Caroli Crassi Imper. pro Antonio
 Abbate Stabulensi ann. 884. apud Mar-
 ten. tom. 2. Amplius, Collect. col. 32: *Ut*
concederemus eis quicquam Fisculum no-
strum, Blandonium nomine, qui est in pagos

Leuvini, cum capella et pertinentiis ejus.
Vide alia nomine in Fisco.

FISGILINUS. Vide Physion.

¶ FISICA, Medicina. Vide Physion.
 ¶ Fisique, Pars naturalis seu publicanda,
 in Lit. reuiss. ann. 1235. ex Reg. 173.
 Charthop. reg. ch. 244: *La supplante fait*
celle femme couchier envers, et lui bonta un
de ses dois en la Fisique de sa antore; et
lors dist ladite femme dudit Perruet qui'elle
touchoit ou elle avoit mal.

¶ FISCULUS, [Instrumentum musicum.]
 Epistola Inerti 28. ad Dardanum de di-
 versis generibus musicorum, tom. 9. Ope-
 rum S. Hieronymi, de fistula: *Ita bombu-*
lum aereum ductile quadratum, latissimum
que, quasi in molium corone cum Fisculo
aereo ferocque commixto, atque in miris
concesso, quod in ligato alio spontaneo
formatum super capite constrigitur, etc.
Vox formata ex Cr. pphre et solis.

¶ FISCULARE, Vide Fisiculare.

FISGARICUM. Charta Roberti Dncis
 Normannie in Hist. Monasterii S. Audonis
 Rotoni. pag. 73: *Eccliam unam supra*
mare positam, cum 36. iugeribus, et Capel-
lone de Appella, et unum Fisgaricum in
Dieppa, et apud portum ipsius Dieppa S.
ulimus.

¶ Fisgardum feudum interpretatur
 Auctor Historie laudat: nec leve admo-
 dum conjectura; in praedicta quippe urbe
 feudum illud ab eodem monasterio etiam
 num possidebat.

FISINA. Vide supra Fascina 2.

¶ FISINATIS, Speculatoribus, apud Pa-
 piam, MS. Bithuric. habet, *Fissinatilis*.
 Sed quid haec? an legendum *Fissicallatis* a
Fiscularis?

¶ FISKIDA. Leg. Danic. lib. 3. apud
 Ludewig. tom. 12. Reliq. MSS. pag. 116:
Si vero aliquis possessionem aliquam, qui
dictatur moellum vel Fiskedan, destruxerit,
reddat eam inhiampem cum jure xl.
marcarum et tantum solvat regi. An posses-
sio, quae jure feudi seu precario tenetur?
 [*] Dam Danis est Stagnum, unde Malle-
 dam, Stagnum unde aqua in molam decur-
 rit, et Fiske-dum, Piscina.]

¶ FISICULARE, Elmenhorstio, Ri-
 mari, observare fissuras; a Fissuris, quae
 nonnumquam in extis observantur. [Vide
 Physiculus.] Unde Gloss. Isidori: *Fissi-*
culare, Angur maturas in extis monitionum
querens. Johannes de Janus: Fissiculus,
a fissis, quod est Naturae: unde Fissiculus,
a fissis, unde Dissolvere vel pronunciare:
unde Fissiculus, in, tuu, Dissolvere vel
pronunciare. Quae Gallie sic redduntur in
Gloss. Lat. Gall. Sangerman: Fissiculus,
Nature, divines pronunciae. Fisiculare,
Deviner, pronunciar. Crediderim potius cum
Juliano Florido in Notis ad Apl. Fisiculare
idem esse ac Fisuris esse distinguere. Quo
spectat illud Cicer. de Divinat. lib. 1: Quod
extis, quid fibra valent, necipio, quae causa
est, nescio. Apud de Deo Socratis: Eorum
quippe de numero praedicti curant singula,
prout est et eorum quicque tributa provin-
cia; vel sonitus conformandis, vel extis
Fissiculandis, vel, etc. Vide Hofmanni
Lexicon vides Fisiculus.

FISSINA, Fuscina. Tabularium Vindo-
 cinense Ch. 240: *Dedit unum vivarium,*

ei 12. *combris in flumine Ledi, atque 30. Fissina in eodem flamine, quæ ponantur ad capiendas anguilla.* [Vide *Fissina*.]

* Minus bene; est enim *Fiscine* species viminibus contexta, anguilla capiendis potissimum apta. *Fiscelere* vero, *Pedice* genus ad capiendos fides silvestres, quos *Fissinae* vocant. Lat. remiss. ann. 1446. ex Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 468: *ut Fisselere ad prendere bestes, quæ ad appelle fissantur*. [* Ex ordine alphabetico verborum in primo Glossarii editione conjectare licet vito typographi *Fissina* exaratum esse pro *Fiscina*.]

* **FISSORIUM**, Cuneus. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7693: *Fissorium*, *Coing*.
† **FISSUS**, pro *Fessus*, id est, *Confessus*. Statuta Edwardi I. Regis Angliæ ann. 1283. apud Rymerum tom. 2. pag. 262: *Si prima die in presentia nostri Bullivi Confessum fuerit pro debito sine lite et sine iudicio, nichil nobis pro iustitia prosolvatur, scilicet infra novem dies Bullivus noster debet Fiscum solvere et compere creditur, quod Fiscum coram ipso fuerit*.

* **FISTA**, vel *Fisca*, *Arca*. Lat. remiss. ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 293: *Dicta Agnes dixit: ego habeo de pecunia tua in mea Fista; ego Stephanus ait: si tu vadis ad Fistam tuam, vere tu verberaberis*.

† **FISTULATUS**, ab *Italo* *Fistolare*, *Fistulus* sub ulceribus laborare. Miracula B. Henrici Baucensis in Actis SS. Junctiæ ait: pag. 377: *Bonaeventum... contracta et Fistulata in omnibus membris*.

FISTULA, *Fistruvus*, *Vide* *Festuca*.

1. **FISTULA**, cujus opera sanguis Domini a communicantibus Fidelibus hauriebatur, quod intelligendum est de Communionis sub utraque specie, quæ primis Christianis sæculis obtinuit. Diaconus enim tenens *fistulam* intra calicem, propinabat sanguinem fidelibus, ut quisque admoto ore suggeret de calice ex alto fistula capite. Aæfic, Cantuazeno lib. 1. cap. 41. pag. 142, dicitur, et alius apud Goarum ad Euehologium Græcorum pag. 153. *Æpov*, apud Sgurgopolam in Hist. Concilii Florentini sect. 10. cap. 10. extr. ubi describitur. *Calicem, quo sanguis Domini sumitur*, apud Guigonem II. in Statutis Ord. Cartusiensis cap. 40. Ordo Romanus: *Ipse autem Diaconus tenens Calicem et Fistulam, ait ante Episcopum, quæcumque ex sanguine et corpore Christi, quantum vocaveris, sumi, et sic calicem et Fistulam Subdiacono commendat*. Max: *His ita preceptis* (post communicatum populum) *duo Diaconi complacentes corporale, ponant super Calicem, Fistula in eo remanente*. [Excerpta ex Divione, discipl. in vet. disciplina monast. pag. 369: *Ut Subdiaconus pauperem accipit, Fistulam argenteam, cum qua sanguis Domini bibi solet, in sæculo de panno mundissimo ad hoc ipsum factum reconditum, de armario Diacono deferat*. S. Wilhelmi Constitut. Hirsau. lib. 1. cap. 17: *Pro signo Fistula, sive arundinis, ex quo sanguinem Domini recipere solemus, etc.*] Usus antiqui Ordinis Cisterciensis cap. 53. ubi de Missæ ritebus: *Quod si plures fuerint, Diaconus percipit sanguinem, ibidem ponit calicem super cornu sinistro altaris. Diaconus*

autem tenet utroque manu in calice. *Fistulam a Subdiacono preparatam, qui Subdiaconus percipit sanguinem cum Fistula*. Habentur ibi plura de *Fistula* usque pag. 143. 144. Nomastici Cisterciensis, et cap. 54. 100. Adde pag. 249. 276. ejusdem Nomastici. Rursum: *Deum autem fructus percipiunt sanguinem, infundunt vinum in Calicem a Diacono, cum opus fuerit; si quod autem residuum fuerit de ipso sanguine, bibat illud cum Calice, postquam Fistulam reddiderit Subdiacono, quem Fistulam, autem reddit, in quantum poterit, ab utraque parte sugendo, a sanguine Domini vacuit*. Hinc *fistulas* inter ministeria sacra observare est. Diltmarus lib. 6. extremo: *Calicem auream atque gemmatum cum patina et Fistula*. Chronicon Casin. lib. 3. cap. ult.: *Fistula aurea cum angulo... Fistulas argenteas duas*. Adde lib. 4. cap. 64. Conradus in Chronico Moguntino: *Erant Fistule quinque ad communicandum argenteæ deauratæ*. Florentinus Wigorn. ann. 1087: *Deiuit Ecclesiæ crucis, altaris, vestis, textus, candelabra, stipes, Fistulas, et ornamenta variæ, etc.* Vide Monastic. Anglic. tom. 1. pag. 700. Sed et hodie in Monasterio Sandionysiano, ministri more antiquo sub utraque specie communicant, et sanguinem e Calice fistula hauriunt. Vide Ordinarium Ordinis Præmonstrat. cap. 4. et Browerum lib. 8. Annal. Trevisens. num. 114.

2. **FISTULA**, Morbi species, quæ Westphalis die pistelen dicitur, sive delusionis humorum. Vita B. Godofredi Cappenbergensis num. 26: *Fuit Sacerdos quidam, quem Fistule per multos dies adeo debilitarent, quod vix moveri posset*. Vide Jo. Craton ad Dioscoridis lib. 2. Parabol. cap. 308.

* Mirac. MSS. Urbani PP. V.: *Fistula in oculo altiter grossum et inflammatum, in quo supervenerunt vermes, et jam offuscaverant visum*. Florest. in Mirac. S. Ludov. edit. reg. pag. 391. et 408.

Notum est a Medicis antiquis hodiernisque *Fistulas* appellari ulcera angusta, callosa et sinuosa. Horum meminere Cornel. Nepos, Plinius et alii, qui ipso *Fistula* vocabulo usi fuerunt non semel. Hinc Joan. de Janua: *Fistula etiam dicitur quedam infirmitas; unde Fistulatus, Fistulosus, qui Fistulam illam patitur*. *Fistula, Una græcè fistula*, Lat. Gall. Sangerm. Vide *Fistulosus*.

FISTULATUS, hoc morbo laborans, apud Conradum Marpurgensem de Miraculis S. Elizabeth pag. 281. 292.

3. **FISTULA** AQUÆ, in Chron. Benevent. S. Sophia: pag. 608. [*Fistula cum aqua*, in Gregorii Monachi Chronico Parfensi, apud Murator. tom. 2. part. 3. col. 535. *Fistula, Conditit a yave*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.]. [* Vide Isidor. Origin. lib. 15. cap. 8. sect. 17. et lib. 19. cap. 10. sect. 27.]

* **FISTULE** SAL CONTINENTES, in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 230. col. 2. Vide *Arca salinarum in Area* 1.

* **FISTULARE**, *Fistula* sub tibia canere. Vet. Onomast.: *Fistulo*, *enq̃tas*. Gloss. Sangerman. n. 501: *Fistulare, Sibilare*. Jo. Buschius de Reform. Monast. cap. 39:

Supervenerunt ibi luszores Fistularum, qui processione ante venerabile Sacramentum, Fistularum, et cum instrumentis suis in introitus refectorii Fistulare carpent. Hinc corrigende Isidori Glossæ, ubi perperam *Fistular, Sibilare*, pro *Fistulo*.

Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7681: *Figelet, Figeletur, Figeletur, Figeletur, Figeletur*, in Lat. remiss. ann. 1369. ex Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 420: *Isidori Sacerdoti, qui lors a l'olite feste Figeletur, l'olite a Figeletur*. Flagellamentum, fistula sonitus. Lat. remiss. ann. 1425. in Reg. 173. ch. 13: *Fint un bedonneur on flagellateur devant l'au de la tourne, au bedonneur on Flagellament duquel gens se assemblerent*. Que vocatur a vocabulo *Figelet* et *Figelet*, fistula, sunt formate. Lat. remiss. ann. 1379. in Reg. 115. ch. 205: *Comme ledit Robert non baillié à Roulet Bressart une flente ou Figelet pour en jouer etc.* Le suppliant d'ist qui yroit querir une flente ou *Figelet*, in alio ann. 1448. ex Reg. 179. ch. 367. *Figeletur et Flanteur*, qui fistula canit, in Poem. de Clemonde MS.

Et des Fluteurs de Belgique,
Et des pignors d'Allemagne,
Et des Fluteurs de deux doits,
Tabours et cors Sarrasinois.

Flute double, in Lat. remiss. ann. 1467. et Reg. 194. ch. 267.

* **FISTULARIUS** ARTES, Eadem notione, apud Arnobium lib. 7.

* **FISTULATUS**, *Fistula* sub ulcere laborans, perforatus. Epistola Johanni Archiep. Viennæ ad Honorium III. PP. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 89: *Duramus Brunus Sacerdos juratus dicit, quod ipse Fistulatus erat: ita quod habebat tresdecim foramina sub axilla*. Mithras *Fistulatus*, in Epist. S. Hieronymi Episc. Martii tom. 1. pag. 54. Vide *Fistula* 3.

* **FISTULATUS**, Eadem notione. Præter *Fistula* caneri morbo, in Vita B. Columbe Reatinæ Auctore Sebastiano Persiano, Maii tom. 5. pag. 374.

FITH, Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 80: *In Fith vel in soca est, quod ab ipso, qui in domo sunt contrabernales, agitur*. [* Thorpe: *Insist vel insocna*.]

* **FITHWITA**, Vide *Fithwita*.

* **FITHALIS**, *Fuctus, eloquent, uluosa*. Gloss. Arabico-Latine, a Pando, ita autem, inquit Martinus in Lexico.

* **FITURA**, *Stomachi corruptela*, Pictæ MS. In alio est *Fitoria*, in Editio *Fictæ*. [* An *Fictæ*?]

* **FITURS**, Vide in *Petrum*.

* **FITTA**, Vox Italica, Gall. *Pignur*. Punctum seu dolor ex panctione aut alio non assumi. *Tota plena doloribus et Fitis*, in Marculis B. Simoni Erem. Augusti April. tom. 3. pag. 812. Vide *Ficta*.

* **FITTAUDICUS**, Italica, *Fittaudi*. Academ. Crus. Iniquus, fundi conditor. Stat. ant. Florent. lib. 2. cap. 53. et Cod. reg. 4621: *Quiliter Fittaudi, presertim et conductores cuiuscumque prebentarii et seductores etc.* Vide supra *Fittus* 1.

* **FITTER**, In Lege Salica Edit. Henrici tit. 80. idem valet ac quatuor. Vide *Werdeldum*, [et supra *Chano*.]

* **FITU**, pro *Fis*, apud Fredegarium Sch-

Just. in Chron. cap. 35. 83. Occurrit etiam pluries in Menetis Francie Regum r. Stirpa apud Brouseur pag. 185. 346. 357. 361. 371. *Fiebur*, apud veterem Interpretem Iuvenalis Sat. 4. *Fietur*, pro *Fit*, in Oronio inedito apud Petrum Lambecium lib. 2. Commentar. de Biblioth. Caesarea pag. 851. *Flatur*, in Epist. Sigheberti Regis ad Desiderium Episc. Cadurcensem tom. 1. lib. 1. *Flac*, pag. 887. *Flare*, pro *Fier*, apud S. Augustin. Ita usurpant veteres, *Flacur* apud Nonium. *posurur* apud eundem, *piatur* apud Lucretium lib. 3. et Dionem. *poturur*, in Inscript. quae exstat in Iama subterranea tom. 1. pag. 204.

* **FITUS**, Censur, locatio, reditus certus et fixus, *liti*. *Fitto*. Stat. Munis-reg. pag. 58 : *Statutum est quod non obstante praesenti capitulo, vel alio in contrarium loquente, quod tota illa pecunia quae deberetur, vel in futurum deberetur, de Fito nemoris S. Stephani etc. Vide Fietus 4.*

† **FITUITA**. Vide *Fyhtwita*.

† **FITURIA**. Vide infra *Fizaria*.

† **FIVALIS**, Idem quod supra *Paulalis* in *Fedum*. Locos vide in *Munda* et *Salvatore*.

† **FIVATORIUS**, Qui *fixum* seu fondum tenet, vassallus. *Fivatorius*, qui ipsos honores tenet, in Ch. ann. 1102. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 358. Vide in *Pendula*.

† **FIVEM**, *Solidatum*. Papias MS. Forte pro *Firmum*, vel *Fixum*. Utrumque tamen *fixum* et *Fixum* sequuntur proxime. Vide in *Fedum*.

† **FIXARE** Oculos, aliquid intueri et in oculum esse, *Gall. Regarder fixement*. Annota. de B. Pio V. PP. inter Acta SS. Vat. tom. 1. pag. 717 : *Ita post vehementer membrum ac spiritum agitationem non fixabat oculos*.

† **FIXE**, Firme. Epistola Concilii Francici ad Episcopos Hispan. Concil. Hisp. tom. 3. pag. 106 : *Ne per haereticos, iniquis, cavitatione Christiani animus fluctuetur, quem oportet omnia veraciter Fixeque credere*.

* **FIXELLA**, *Fiscella*, Gall. *Elisze à quatre des franges*. Joann. Germ. Cabilien. episc. in vita Phil. III. ducis Burg. ad Ludewig. tom. 11. Reliq. MSS. pag. 16 : *Non est, qui solis ortu ante occasum mulset, aut ex multo de Fixella conficiatis crent casus*. Vide supra *Fixella* 2.

† **FIXIM**, Vita S. Wenzelae in Charta-ria Landevenne. fol. 133. v. : *Alterum modo corpore Fixim*. Forte legendum est *fixum*, saltem eodem est notum.

* **FIXIO**, vox Chionica, Gall. *Fixion* ad *Fixation*, actus sistendi. Arnand. in Annot. MS. cap. 4 : *Per fixationem ad fixationem, quod fit per precipitationem, collatur, et in terrenum mutatur*.

† **FIXIUS**, Firmius, in Concilio Tolet. III. inter Hispanica tom. 2. pag. 542.

† **FIXORIA**, Limes agro positus et infusus, Charta apud Cestellum in Vicecomiti Biterrens. pag. 651 : *Cum esset contentio de termino et Flororis de villa Aspirano*. Charta anno. 832. in Append. ad Marcan pag. col. 769 : *Deferant ad ipsa cellaria, et fecerunt Fixorias, et fecerunt Fixorias, sicut Lex Gothorum continet*.

Charta ann. 884. ex Tabulario Gerundensi, apud Balzium in Addit. ad Capital. n. 118 : *Et tunc arduum verant, ... ut infra ipsas villas, ... Flancias vel terminia mitterent quinquaginta petras fictas, sicuti et fecerunt*. Charta Alfonsi Imperat. Hispanie aere 1175. apud Anton. de Yezes tom. 7 : *Et mundo iudici de Enmora, quod ponat ibi inter montem et vicum unum lapidem sanguinem affixum per terminum*. Vide *Area* 1.

† **FIXORIUM**, Papias : *Clavis, vel Fixorium, quo aliquid firmatur*. Anonymus de Rebus bellicis : *Qui duobus superimpositis erantibus, Fixorisque confixus, intra se tectos ab omni incursione defendit*.

† **FIXORIUS** CULTELLUS, Sica, pugio. In Chronico Montis-Sereni pag. 172 : *Cultello Fixorio, quo dudum suspectos eos habens se munerat*, etc.

† **FIXULA**, Fibula, quae ad firmandum palium infigitur. Joann. de Janua. (Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Fixula*, i. *fibula*, *Affiche*, *Fermul*.)

* **FIXURA**, Series palorum terris continendis inficorum. Charta ann. 1196. in parvo Reg. S. Germ. Prat. : *Dudum tres solidos crassulos ad festum S. Remigii pro Fixura illa palorum, quae molestinis nostri mensuram excedit, durante adficio super eandem Fixuram constructo*. Vide supra *Ficula*.

* **FIXURA**, pro *Fissura*, fissus, Gall. *Fente*. Stat. synod. eccl. Corisopit. MSS. : *Corpus Christi, in loco alto, mundo et honesto servetur non ultra quindecim dies post consecrationem, nec sit Fixura vel foramen, per quod formica, vel mus, vel alius vernis possit accedere et ipsum tangere*. Acta ad Conc. Basil. apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 243 : *Festinata deferant talia, ... abique foraritur ultra orem excedentibus, etiam in Fixuris*. Nisi ibi idem sit quod *Fissura*. Vide in hac voce.

† **FIXURIA**. Vide *Fizaria*.

† **FIXUS**, Filulutus. Concilium Andegavense ann. 1365. cap. 19 : *Festes Fixas, deunitas autem botonibus deferre non veniunt*. Cap. 20 : *Inno vestes Fixas, botonatas, et chlamydem Fixam super humerum in publico deferre non veniunt*. Cap. 13 : *Fel etiam deferent mantellum, seu chlamydem Fixam, deprecatum per circumum*.

† **FIXZ**, Miracula B. Edmundi Archiep. Cantuar. inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 1885 : *Maria des Fontaines a quodam nominato dolore, qui valgo dicitur Fixz, in quo per septennium laborat, meritis B. P. Edmundi liberatum se juramento praestito asserens*. Vide *Fixus*.

† **FIXIZIUS**, pro *Physicus*, Medicus, in Statutu Arelat. MSS. art. 138.

* *Fisehien*, in Lit. Blanchae ducissae tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 997.

† **FIXURIA**, *Fidejussio*, in Tabulario Celsianensi non semel. [V. *Fixus*] : *Si unus de istis fidejussoribus superscriptis moritur, ut alii stent in Fixuria usquequo alium habeant missam*. Non semel ibidem *Fixuria*.]

† **FLABARIUS**, Custos porcorum. Gloss. Isid. Quid si scripsisset Custos tororum, inquit Gravius, quoniam mancipia flabello servabant cubatibus in lecto, et ille Eannuchus fictus apud Terentium in Eu-

nuchio. Plura coniecit Martinius, quae, si tanti esset, videmus in ejus Lexico.

* **FLABELLUM**, Ugutioriet Jo. de Janua : *Musculum, sc. quo muscas abigitur*. (Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Flabellum*, *Esmouchoer*.) Praesertim illud, cuius usus in sacris liturgiis. S. Hieronym. Epist. 27. cap. 13 : *Ipsa assidere lectulo, Flabellum tenere, sustentare capiti*, etc. Hildebertus Episcopus Cenomanensis apud S. Anselmum lib. 3. Epist. 162 : *Flabellum tibi misi, egerum scilicet propulsandum muscis instrumentum*. Ubi agit de flabello, cuius est usus in Missae celebratione, et de ejus mystica significatione. Sic autem describitur a Bernardo Mon. in Consuetud. Cluniae. MSS. cap. 37. ex quo hausit, qui habet Udalricus lib. 2. cap. 29. pag. 142 : *Unus inter ministrorum, qui semper duo debent esse, stans cum Flabello prope Sacerdotem, ex quo muscarum infestio exurgere incipit, ducit finiat, eas arceret a sacrificio et ab altari, seu ab ipso Sacerdote non negligit*. *Flabellum argenteum*, inter ministeria sacra habetur apud Hieronymum lib. 3. cap. 3. et in Testamento S. Everardi apud Miraeum in Cod. Donat. par. cap. 21. Ecclesiasticis Scripturis Graecis jemsus dicitur, (Aucton Consil. Apostol. lib. 8. cap. 12.) Jobo lib. 5. cap. 25. apud Phintium Cod. 222. Theostreictio in Vita S. Nicetae Hegumeni num. 24. Germano Patr. CP. in Theoria mystica, in Chronico Alexandrino pag. 89 f. Simoni Thess. pag. 225. in Catalogo Offic. Eccl. CP. a Medonin edito, ubi de Magna Oecomeno, etc. De Diacono autem flabellum tenente, dum sacra peragunt, agunt Joann. Moschus in Prato script. cap. 150. 196. idem Theostreictus loco citato, abbas Venerinus in Vita S. Petri Abbatis Epavesis n. 11. Hildebertus Cenomanensis Episcopus Epist. 8. Vita S. Petri Episcopi Polistensis apud Ughell. tom. 7. Ital. sacre pag. 766. Durandus Mimatensis lib. 4. cap. 33. n. 8. Durandus Monachus, Morinus de Sacris Ordinibus, cap. 217. Menardus ad Gregorii V. Sacrament. pag. 319. Habertus ad Liturg. Goarus ad Eucholog. et alii. Nos etiam in Glossar. med. Graecit. in *Παδίζου*. De flabellis vero, quae Buffalori Itali vocant, exstat locus insignis apud Gregor. Nazianz. orat. 16 : *Τὸς δὲ θεῖς ἀπερὶ τὰς χεῖρας αὐρὰς τοῖς ἱερεῖσι σφαιροειδὲς, καὶ ταῖς ἐκ χειρὸς αὐρὰς τοῖς πατράσι τὸν σφαιρὸν ἀνελκυσσάτω*. Vide *Muscarium*.

* **FLABELLUM**, Follis, Gall. *Soufflet*. Comput. MS. fabe. S. Petri Insul. ann. 1179 : *Item organiste pro reparatione secreti et flabellorum organorum ecclesiarum*, xlv. sol.

† **FLABELLUS**, pro *Flabellum*, in Vita S. Fulgentii, Januarii tom. 1. pag. 38 : *Palmarum foliis Flabellus sapientiae conturbat*.

† **FLABRARIIS**, Ad flabrum seu flabellum pertinentes. Hinc *Flabrare frigus*, Aura leniter refrigerans ad instar flabelli. Aer temis *Flabrari frigore flatu suo cuncta refrigerans*, Concil. Hisp. tom. 2. pag. 640.

† **FLABRI**, Perfecti, *FLABRUM*, Perfectum, *FLABULOSI*, *Fentosi*. Sic legendum in Glossis Isidor. ubi pertinetur duarum vocum ocellis : *Flabri*, *Flabulost*, *ventosi*, *perfecti*, *Flabrum*, *Perfectum*.

1280. annu Murator. tom. 9. col. 795 : *In quo conflictu Flagellus fuit valde magnus et incredibilis, et mortui plures n.*

* **FLAGĒL**, Flagella ex bomu seu taurorum corvis. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641 : *Flagellus, laurus*. Vide *Taurum*.

* **FLAGITARE**, Accusare, quomodo hanc vocem usurpavit Tacitus lib. 17. Concil. Ecolenchensense ann. 948. cap. 5 : *Ut nullus Licoracum Presbyterum Flagitare, seu falsigare, vel aliquam sibi injuriam inferere audiat*.

* **FLAGITARE**, Ventilare, examinare. Epist. Juliniani PP. VII. inter Acta SS. Benedict. sac. 4. part. 1. pag. 712 : *Ad hunc sedem Apostolicum simul accurrat, ut nupriori Concilio Flagitetur ac decidatur, quod hactenus non valuit terminari*. Vide *Flagitium*.

* **FLAGITIVUM**, diligenter, studioso, secundo. Charta Ecclesie Carnot. pro Bernardo Abbate Tironensi ann. 1110. apud Mabill. tom. 5. Annal. Benedict. pag. 480 : *Fidelis autem ipsius iurifex et sanctissimus sequelator omnium aromaticum odor, quas Flagitium diutius perpenas debuit, ad extremum quoniam hae visiones essent... soleriter discutiantur*, etc. Vide *Flagitium*, 2.

* **FLAGIUM**, Charta vetus apud Stephanotium tom. 3. Antiq. Pictav. MSS. pag. 413 : *Delegati quatinus pns Redemptoris gerendi amplexor, et dilectum magis rectorum rationis gracie conque suffragis inlece peragant, qui praevisculo operatur Flagi serculo (q. Flagiti circuli) ne in eum peristat hujus odii suffragium encucuram nihil velocitatis opere ejusque de mognis pinculis sibiisum*.

* **FLAGIO**, Idem quod *Flacio*, 2. Gall. *Flacon*, Angl. *Flagon*, Species lagena. Occurrit apud Rymerum tom. 11. pag. 196. col. 1. Vide *Flacon*.

* **FLAGOR**, quasi *Flagror*, Ardor, fictitium vocabulum a *Flagrare*, nisi mavis esse pro *Fugor*. *Flagor concupiscentiae*, apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 326.

* **FLAGRADA**, Miscellus, in Glossis MSS.

* **FLAGRARE**, pro *Frugare*. Appendix ad Agnelli Librum Pontif. apud Murator. tom. 2. pag. 189. col. 1 : *Marcellinus XI. justus et timoratus, quibus tanta corporis ordinemque Flagrantur, ut prestantissimum nuptiae incensum sepelientium naves sentiant*.

* **FLAGRIONES**, pascua. Gloss. Lat. Gr. Nonius : *Flagriones dicti sunt servi, quod flagris subjeti sunt, ut verberentur a verberibus*. Hoc vocabulo usus est Arianus.

* **FLAGURRERE**, q̄iui, Ferre. Gloss. Lat. Graec. Sangerm. MSS.

* Adde ex Castigl. ad utrumque Glossar. pro *Flagurit*, q̄iui, leg. *flagrit*, q̄iui.

* **FLAGUS**, f. Ora, estuarius, fluvium, ut *Fleta* 2. Annal. Victor. MSS. ad ann. 1367 : *Divina sibi assistente praesidio pervenit (Urbanus PP. V.) felicitate ad portum seu Flagum Corti dei iij. menses Junii*. *Flage* vero, pro *Gallia*, ut videtur, in Lit. remissis. ann. 1403, ex Reg. 158. Charthoph. reg. ch. 84 : *Le suppliant et aucuns nuytres entrent en la maison d'un moinevier, et trouverent ou Flage ou bouge d'icelle ledit Casin*.

* **FLAHO**, Sigilli genus, apud Majoricenses. Leges Palatine Jacobi II. Regis Majoric. inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. LXVIII : *Ordinamus igitur la Cacerolam nostram modum triplicem sigillandi, videlicet ut quandoque cum bulla plumbea vel aurea, quandoque cum magno sigillo, hactenus sicut impressiones aequaliter ubi utroque latere impressentes, licet impressio sit dissimilis et diversa, quod quidem sigillum Flaho vulgariter nominatur; quandoque vero cum alio sigillo minori, quod sigillum commune dicitur*.

* **FLALLUM**, Molin à poivre. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120.

* **FLAMBARBUS**, Orlericus Vitalis lib. 8. pag. 678. de quodam Ramulfo, viro arrogantis : *Temerore majoribus, quasi rei regis fulsus imperator; unde u Roberto Dispensatore regio Flambarbus cognominatus est, quod vocabulum et secundum mores ejus et actus quos prophete coluitur est, flammam quippe ardens, multis factis insultis genti novis ritus, quibus crudeliter oppressit populum ceteris, etc.*

* **Flammardum** eundem Ramulfum vocat Ivo Carnot. Epist. 157 : *Quod in Ecclesia Laxovensi paternus vestrus potuit negotiorum, quam jam per plures annos Ramulfus agnomine Flammardus, Dunelmensis Episcopus inuadito invasionis genere occupavit, qui dnos filios suos rix duodenos excepto pastoralis baculo u Comite Normannorum predictae Ecclesiae intrudi fecit, u conconditio, ut si primogenitus moreretur, Juliano more in Episcopatum alteri alteri subrogaretur*. A patre Flammard filios Flammigeros appellat idem Ivo Ep. 149 : *Cum et ipsos Flammigeros pueros de predicta Ecclesia ejus fecerit*.

* **FLAMBELLUM**, Fax, torda, fanale. Reg. eccl. Andeg. ad ann. 1443. in vita Math. Meneg. pag. 92 : *Centum libra cera operata in torchis, Flambellis et bagis*. Procs. Egid. de Royz ann. 1440. fol. 159. r. ex Bibl. reg. : *Quandam nocte post cenam habentes lumen in Flambello cerae, etc. Flamenrum, Candele seu lampadis species, in Stat. ann. 1358. tom. 5. Ordinari. reg. Franc. pag. 595. Flambard vocant Drocenses lignum furno, cortice avulso, excavitatum atque ad medium usque fissum, quod in vigilia Natalis Domini ascensum ceris populusque deferunt circa forum tectum ejundem civitatis, supplicationum ordine, quavis festinant, procedentes ad ecclesiam, ante ejus portam projiciuntur hujusmodi faeces, ubi absuntur, clero decantante hymnum : *Veni Redemptor gentium*, et populo enclamante *Noel, Noel*. Minus religiose idem ritus apud Cadomenses aliosque eorum vicinos peragitur. Pueri nempe cum peticis, quibus palea alligata accenditur, viridaria percurrunt arbores quasque fruticeras circumcurrentes hunc rhythum vociferando :*

Tuques et arlores,

Sorites de non cloe,

Si non je vous brulerai la barbe et les os.

Hac post Mercur. Franc. ann. 1740. mens. Febr. pag. 266. et April. pag. 660. Vide supra in *Brando* 1.

* *Flambere* vero, appellari videtur quidquid levi igne coctum est seu usatum, in Ordinari. hospit. reg. ann. 1285.

ex Reg. sign. Noster Cam. Comput. Paris. fol. 53. v. : *Item soufflers deas, desques l'un sera moignes, et manferont à contin prandiront le Flambere, en tel maniere que potage n'en vaille piz*.

* **FLAMBERUM**, idem fere, ut videtur, quod nostris Regiment, Legio. Epist. Luisi Quirini de Turci potentia ad Pium PP. II. ex Bibl. Regia : *Exercitus noster hostis, ad diligetissimam atque exactissimam cura indagare potuimus, hic est verus indubius quod divisus per Flambura, quibus fenderit, quos illi Tiamrit vel Timarotus operant praesunt. Atinus itaque exercitum huc Flambura est, Flamburum Attolie habet sub. sinas xv. Capita ordinum xl. quos 1111. ECCO est.*

* **FLAMEOLUM**, FLAMEUM, FLAMICI, Vide in *Flamine*.

* **FLAMICA**, Placentae species. Gloss. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679 : *Flamine, n. flammum*. Lit. remissis. an. 1382. in Reg. 120. Charthoph. reg. ch. 248 : *Prindunt aue Flaminie tant amment, ut la valeur de cinq deniers Tournai*.

* **FLAMIGIE**, Subrugus, ut videtur. Gall. *Rougier*. Stat. ann. 1317. in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 197. r. : *Numerus et qualitas eorumdem (animulorum, atrum nigra vel alba, lanigera vel tona, h. lani Flaminie vel grasso, etc.*

* **FLAMINA**, Vexilla Ecclesiarum, Flaminia, Woffardus lib. 3. de Mirac. S. Walburgis nunt. 11 : *Dum paratis onulibus crece a fidelibus offerrentur, ut ipsa cum juncto plebis dominice agniti praevis signifiera Flaminio requeretur*. Occurrit per ten. lib. 4. n. 4. : *Miracula S. Richardi*, April. tom. 3. pag. 50 : *Infula candidis sive vestibus cum Flaminibus et crucibus et omni decore compositi, etc.*

* **FLAMINARE**, Incendere, in Gloss. Isl. et Pithici, Flammis urere. Vide *Flaminari*.

* **FLAMINES**, Episcopi, in Concilio Elberitano cap. 2. 3. 4. Gloss. Lat. Gr. : *Flamines*, Iapiti.

* **FLAMINE**, Premier ministre de chon sacrées, saintes, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.

* **FLAMINEUM**, Gloss. Sax. Ælfrici : *Flammenlam, vel Flamineum*, biseptus bu f. 1. Episcopi mitra. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Flamineum*, Bonnet de voile, ou ornement nuptial. *Flameolum*, Petite diadème, ou petit voile, fernal petit, ou couvertel. *Flamineolum* Juvenalis est amietus quo apt nupta tei solabit. Pro vero *Flamine* usurpavit Frigidus in Vita S. Wallici cap. 4. Benedict. part. 1. pag. 725.] Vide Jo. de Janua in *Flamine*.

* **FLAMINIUM**, Sacerdotium, *Flaminis* dignitas, in leg. 21. Cod. Th. de Decurion. (12. 1.) et apud Tertull. de Spectac. cap. 11. et Sidor. lib. 5. Ep. 7. vox nota etiam in Iulio Maximo et A. Gellio. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Flaminium*, Office de Prætor. *Flaminianum* habent veteres aliquot Institutiones et Isidorus, [cujus Auctoritas Janssonio editum habet : *Flaminium*, E nos qui dicitur *Flaminibus*. Occurrit Terecia apud Sidorium lib. 5. Epist. 7. sicut, qui incident tunicis otio... p. provincialibus, *Flaminia municipibus*.

FLAMINIUS HONOR, in Gloss. Elfrici, bispocil wrtscipe; id est, Episcopalis dignitas. Jo. de Janua habet *Flaminus*, in *Fontes*.

¶ FLAMINEA, f. Ades Ecclesie proxima; in quibus olim Clerici habitare solebant. Sic apud Gellium lib. 10. cap. 5. *Flaminia* significat domum Flamini Dialis. Ita Bollandus Continuator Julii tom. 4. pag. 391. in hac Translationis S. Philostrii verba: *Omnes ostiarii religiosorum locorum et domus proxime Flamini testari, si memoria prebit, possunt.*

FLAMINEATUS, Sacris ac Episcopalibus vestibus indutus, et mitra caput tectus. Missa oritur ex Cod. Ratoldi Abbatis Corbeiensis apud Menardum: *Cum omni quoque diligenter Episcopus veneretur a suis, Et autem retrocedit Flamineato, accedit ordinantur ante processio.*

FLAMINEUM, Vill. Malmesbur. lib. 4. list. Angl. pag. 177. de quibusdam Movachis: *Nihil privilegium aut lineum vestiant, ac illud, quod subtiliter texitur laneum, quod aut Flamineum vocamus.* Sed ibi legendum stamineum. Vide in hac voce [Anglus Flamet], nostris Flanelle, pannus est subtilior notissimus, qui voce Flamineum apte significari potest. Vide Flanelle.

¶ FLAMINGENSES, Belgæ, Flandri. Per pactum guerrarum regni nostri contra Famingenses, in Charta ann. 1368. tom. 5. Ordinari. reg. Franc. pag. 146. Vide Flamingenses.

¶ FLAMINGUS, FLAMINGUS, Belgæ, Flandri. Gall. *Flamand*. Legitur Flamingus apud Murator. tom. 7. col. 703. in libro Bernardi Thesaurarii de Acquisitione Terre sanctæ: *Flamingus in Privilegio Leodini Abbat. S. Vedasti Atrab. ann. 1036. in ejusd. loci Chartulario F. pag. 243. in Literis Philippi Pulerii Franc. Regis apud Bresson tom. 1. de Feudorum usu pag. 419. Vide Valesium in Notit. Galliarum voce Flantria, [* et Haultus. Glossar. German. col. 461. supra Flamingenses.]*

¶ FLAMINUS, FLAMINIUS. Vide Flamines.

FLAMITA, Sacerdotissa, Jo. de Janua. Videur legendum Flamina, ut est in veteri Inscripto 459. u.

¶ FLAMMARUNDUS, Flammeus, apud Martin. Capellam.

¶ FLAMMABUNDUS, Vide Flambardus.

¶ FLAMMEA, Lanea. Jansson. in Aurario Gloss. Isidori.

* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641: *Flamea, virginitas, vel lancea.*

¶ FLAMMEOLUM, Vide in Flamines.

FLAMMERIARI, Flammi aduri, seu ad flammam admovei: Gallis, *estre Flamboyé*. Raynoulus de Agiles pag. 178: *Alii vero duntaxat tori, et ignibus adusti Flammeriari solent.* Flammaré, pro flammis adurere, ait Tacitus: *Aut erubescit affixi, aut Flammaré.*

* *Flamer* vero, pro Scalpello, vulgo *Flammette*, alias *Flème* dicta, aperire. Glossar. Lat. Gall. ann. 1353. ex Cod. reg. 4210: *Lanceola, est ferrum subtile, cum qua vena aperitur, Gallice Flème.* Lit. remis. ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph. ch. 433: *Survint une apostome ou l'oye d'ant Geffroy, laquelle il fit fendre et*

Flamer à un barbier. Vide Flebotomare.

¶ FLAMMESCERE, Inflammaré. *Flammescit igne charitus*, in Hymno Tertuliani Ambrosiano. Occurrit etiam in Appendice de S. Humilitati, Maii tom. 7. pag. 831. Sed activa significatio: *Charitate namque qua Deus cum Flammescit, ardet continuo.*

* FLAMMEUM, Fax, tæda, funale. Comput. MS. *redecimæ S. Petri Insul. ann. 1421: Pro duobus Flammeis, sive Flambeaux, ponderis ix. lib. emptis ad conducendum collegium, pro libra vj. sol. vj. den. xl. sol. vj. den.* Vide supra Flambellum.

FLAMMEUS, Intus, in vet. Gloss. MS. apud Goldastum ad S. Valerian.

¶ FLAMMICOMANS, Flammante coma præditus. Juvenus in Mattheum cap. 25. de decem virginibus:

Ornatu accinctæ tendunt Flammicomantem.

¶ FLAMMICOMUS, Eadem notione, apud Prudent. Psychomach. v. 776.

¶ FLAMMICROMUS, Igneus, adurens, apud Fortunatum 1. Carn. 15. in laudem Leonitii. [* *Flaminicromus*, apud Forcell.

¶ FLAMMIDUS, Eadem notione qua Flammæus, dixit Apuleius de Deo Socrati. *Flammidus*, [idem de mundo: *Glacialis Flammida... confundit.* Ex lib. 11. Metamorph. Berosi videtur Flammida.]

¶ FLAMMIGARE, *ἐκφύγει*, apud Gellium lib. 17. cap. 10. et Macrobi. lib. 5. Saturni. cap. 17.

¶ FLAMMINEUM, *Babylonienum*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. Vide in Flamines.

¶ FLAMMIPES, Habens pedes igneos. Juvenus lib. 2. in Matth. 11:

Elias quondam, quem turhine iussa corusco Flammipedem rapuit simulio quadrigegrofo.

¶ FLAMMIPOTENS, Vulcani cognomen, apud Arriobium lib. 3.

¶ FLAMMIVOLUS, Cum flammis volans. Arator in Act. Apost. cap. 18: *Flammivolo sub sole jacet.*

* FLAMMIVOMATUS, Vultus ex interiori flamma efferatus. Vita S. Godegri. lib. 1. Sept. pag. 769. col. 2: *Pneus et osculum porrigens, sed ad modicum Flammivomatus mentis veneni antea recondens.* Vide Flammivomus.

¶ FLAMMIVOMUS, Qui flammam vomit, apud Juvenum in Procinio.

¶ FLAMMIOTUS, Flammeus. Charta ann. 984. apud Meuserium inter Probat. list. Lugdun. p. 17. col. 2: *Flammiotus animi penus sustinet, et in favillis et atomis reductus nusquam comparat.*

* FLAMMOSUS, Ardens. Virgil. *Grammat. pag. 117: Ratio vero superiura et celestia perlustrans intellectum quodummodo ignitum Flammosumque possidet.*

FLAMMULA, Vexillum in flammæ speciem desinens, ejusmodi est illud, quod Carolus M. porrigit S. Petrus, in Lateranensibus Parietibus apud Nicolaum Alemaniannum lib. 20. pag. 163. S. Fulgentius Homil. 56: *Ante carcerum Imperatoris, qui precebat Metatores, Palatium, Protectores, Tribuni, Duces, et Comites; Signa, Dracones, et Vexilla, et Flammula illos concordantium pannorum diversitate gaudentes, tunc*

sonantes, etc. Anastasius in Stephano IV. PP. pag. 92: *Romani urbem ingressi sunt, et per muros civitatis cum Flammula ascendebant.* [Instruuntur anni 1389. Histor. Harcur. tom. 3. pag. 91: *Flammula... ex pentastichis Dionysiaci Cænobii deprompta Petrus Fillerio fortissimo viro tradita.* Et pag. 117: *Petrus Fillerius Flammula nomen gessit.*] Vox Scriptoribus Byzantinis nota. Lexic. Gr. MS. Reg. Cod. 2062: *Στίλβας, γλῶσσαι, στίλβας, βάνδης, φλαμμου, que vox hac notione habetur in Leonis Tactici cap. 5. § 5. cap. 6. § 2. 18. 25. cap. 12. § 54. 104. 118. apud Nicetam, Codinam, et alios. Φλαμμου etiam dicitur recentiores Græci. Narratio MS. de Belissario: *Στασις τὴν φλαμμου τὸν βασιλέα τῆς, μετὰ ταύτης, τῶν δὲ μετὰ τὸν ἀποβάντος, Vide Disserat. nostram de Argumentum ad Juviliannum, [Gallandum] Tract. Gall. des Evénements de France pag. 37. et 38.] Gloss. Basilicon, Meursii, Rigaltii, et aliorum. [* Cangii med. Græc. col. 1681.]**

* Exstat alter locus tom. 3. Annal. Bened. pag. 332. ex veteri Codice Bibl. Otoboni. deprimis, ubi agitur de Processione Litaniarum majorum in Monasterio Centulensi, sique legitur: *Hæ omnes subsequebantur pueri septem cum totidem Flammis, sui tædis, inquit Mabilionis: suspensor ego Flammula etiam huius fuisse vexilla minora a pueris delata, cum consuetudo sit in Litaniis majoribus vexilla deferri, et pueri illi incederet medii inter eorum et plebem, ubi nulla erat ratio facium defectuorum.*

¶ FLAMPEDES, Flandresnes, ni fallor. Hist. Viconiensis Monast. apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 303: *Se Spiritus sancti gratia in vita extitit debuitus (Ægidius Abbas), ut mereretur pacem inter Ysergrinos et Flavinnos vel Flampedes in partibus Hollandiæ et Zelandiæ et Flandriæ, quem nullus hominum attentare quibat, sive Rex, sive Comes, aut Baro reformare.*

¶ FLANCHIA. Codex MS. redditum Episcopatus Autissiod. *Duod. Corduin debet Episcopo et Comitui iiii. den. et duod. aliate 11. den. Flanchia de poiz volens ultra xli. den. debet 1. ob. [* Germanorum plebi flanchia duntaxat majus pinis, carnis, etc. ADEL.]*

¶ FLANCHIA, [Fortæ Fimbria, Gall. *Fringe*.] Vide Palæstrum.

* FLANGRUS, FLANGUS, Latus, Ital. Flanco, Gall. Flanc, alias Flanchet, Charta ann. 1327. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 903: *Duas pelles de Flanchis cooperatas de virde. Annal. Estens. ad ann. 1409. apud eund. tom. 18. Script. Ital. col. 1069: Ense educto gresser vulnerat in Flanchia. Formulæ MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 42. v. *Dictus talis uno ictu punctum per dictum talen in Flanco sinistro percussus extitit.* Lit. remis. ann. 1376. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 333: *Terliti Michael feri ledit Augustus dicit expet on bras et de l'espis on Flanchet. Terliti Colcet en ses vivans et courrant si attaint on Flanchet de son ventre d'un petit coustelet, in aliis Lit. ann. 1387. ex Reg. 130. ch. 185. Hinc Flancus, Braccorum sui vestis militaris species, qua latera prote-**

guntur, in Ordinatio milit. MS. Caroli ducis Burg. ann. 1473: *Les hommes d'armes seront armez, ... habilles ... de cuirache complete, salade à baviere, barbeue au armet de gorgent, Flanciers et saltes.* Hinc *se flancher*, Lateri manu admo-vere, vel latus manu comprimere. Lit. remiss. ann. 1457, in Reg. 183, ch. 236: *Quant le supplient se senti frapper dudit coston, il se flanchit en soy retournant devers icellui Favier.*

† **FLANCIUS**, Latus, Gall. *Flanc*, Ital. *Flanco*. Occurrit in Actis 55. Aprilis tom. 1. pag. 169. tom. 3. pag. 819. Junii tom. 1. pag. 791. etc.

† **FLANDRENSIS MONETA**. Vide *Moneta Baronum*.

* **FLANCHA**, f. Panni subtilioris species, Gall. *Flanelle*. Formul. MS. Instr. fol. 92. v.º: *Antonius filii confessus ... se habuisse et recepit a dou. M. ejus sponsa ... nomine dotis ... xxv. libras bonas ...* una plicura de Flanchis pro vestibus ipsius. Vide *Flammarum*.

† **FLANQUERUS**. Vide *Flecurus*.

* **FLANS**, Monete species. Charta ann. 1351, in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 939: *Johannes et Bruyardus Moillardi fratres in quodam domo ipsorum invillu fuerunt de nocte eadentes quondam speciem monete, que vocatur Flans, et que erat de lege monete decies Britannia.* Lit. remiss. ann. 1407, in Reg. 165. ch. 3: *Icelui supplient prestu à Jehan Morel un franc en deniers blancs, appelez Flans.* Qui denarii a plagulis monetabilibus, Flans etiam nuncupatus apud monetarios, distinguuntur: hæc quippe plagula monetam eundem exemplar est; illi vero denarii in usu erant. Alie Lit. ann. 1376, in Reg. 110, ch. 215: *Jehan de Granes ouvre de monnoye ... a ete prins et emprisonné ... pour suspicion d'avoir ouvé Flans de monnoye, qui n'estoient pas de bon aloi.* Hæc ultima notione passim, ubi de monetis, occurrit. Vide *Boizard* in Tract. de Monetis et infra *Flato*.

† **FLANSADA**, Stragulum acupunctum, Gall. *Courtepointe*, Massiliensib. *Flansade*. Capit. Gener. S. Victoris Massil. ann. 1594: *Omne aurum monetatum et non monetatum, et quævis moneta, libri et briviarum completi, capre, capelli, et ocreæ, et calcaria, lectus, molucula, vanos, Flansadas, etc.* Vide *Flansati*.

* Massiliensibus *Flansada* est Stragulum vel conpectorium lanæum, non acupunctum; idem proinde quod *Fleciata*. Vide infra *Flasoda*.

* **FLANSOXES**, FLANXONT, Placentie species, idem quod *Flantones*, Gall. *Flans*. Comput. ann. 1365. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 244. col. 1: *Item in reant, pro vj. duobus casorum resuscitum ad opus Flansanum, solvi iij. grossos ... Item pro media libra suæ pro dictis Flansanibus, iij. grossos et medium ... Item pro forisado Flanson, etc.*

† **FLANTONES**, Pientie species, Gall. *Flant*, Teutobus *Flaryca*. Occurrit in Charta veteri apud Louvium in Hist. Belovæ, tom. 2. pag. 109. Vide *Flanvæ*.

† **FLATORES**, Eadem notione. Ordinarius MS. Ecclesiæ Rotomagensis: *Tenetur*

mittere per suos servitores ad domum Cantoris ... horn penali unum panem mignum, unum galonem boni vini, honestum ferculum piscium, et unum magnum Flatorem de pinguedine luctis, etc. [Perperam *Flancom* editum ad calcem Joh. Abrinc. de Offic. Eccl. pag. 169.] Charta Communis Rotensis in Picardia: *Si quis gostellus, vel Flatones, vel hujusmodi, quæ villa nocent, fecerit, etc.* Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 149: *Præterea precipit cognovimus ad pacha tria probendarii francum de granario ad Flatones invenientes.* Habetur præterea in veteri Charta apud Bollaudum 18. Febr. pag. 105. in libro Ord. S. Victoris Parisiensis MS. cap. 25. in Vita S. Bernardi Penitentiæ n. 25. etc. [Vide *Flaco* 3. et *Flavo*.]

† **FLADINIS**, dixit Fortunatus in Vita S. Radegundis cap. 15: *Que in mensi sub Fludone regulatum panem et hordeaceum manducabit.* Utitur præterea cap. 21. Udalricus l. 3. Consuetud. Cluniac. cap. 18: *In illis festis diebus seipis, aut Fladonibus mutantur.* In etiam Hieronymus mon. a quo hausi, in isidem Consuet. MSS. cap. 7. 77 [hunc edidit in vet. Discipul. Monast. S. Petri de Silva nigra apud Freder. Schannat. Vindem. Litter. pag. 164: *Artocææ aut Fladones in usus comedendum sicut honeste et abundanter.* Germani *Fladen* appellant hujusmodi placentas, Fuxenses *Flaconas*, aut quos conficiuntur e caseo, lacte pinguiori cum ovis. Lemovicensibus *Flaudon* dicuntur, *Fludones* in Obituarij MS. S. Martialis Lemovic. Necrolog. MS. ejusd. Monast.: *V. Idus Aug. obiit dompnus Albertus Abbas, et Præpositus de Fernold facit plenum coniectum cum cepis et Fladonibus, et bonum vinum et mollem acquirunt.*

* **FLAQUERIA**, Panificum, Gall. *Boulangerie*, Charta Jacobi l. Reg. Aragon. ann. 1451: *Volumus litari quod Flaqueria et forneria Barchinonæ, et poudera sine pesam (sic) ferina, totum etiam factum ferinarum et fluciarum prædictarum, quibuscumque modis sit, perveniant et spectent in posse bajuli nostri Barchinonæ.* Vide *mox*.

† **FLAQUERICUS**, Pictor, f. a Catalano *Flaka*, Paris. Leges Palatine Jacobi II. Regis Majorie. inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. xv: *Curam etiam habent diligenter una cum Flaquerio seu pictore de artocæis seu pastillis et nebulis.* Vide *Flecurus*.

* Libert. MSS. Barchin. ann. 1283: *Quilibet civis Barchinonæ potest molere bladium suum ubicunque voluerit, sine impedimento aliquo, receptis ferinarum et Flaqueria, qui debent molere ad molendina regularia.* Vide *Flanquerius* in *Flecurus* et infra *Flequeria*.

* **FLERQUERUS**, Eadem notione. *Excerptis Flequeris* sive pincosseris, in Libert. Montis-olivi ann. 1312. tom. 7. Ordinatio. reg. Franc. pag. 504. art. 35.

* **FLAQUERIUS PARIS**, an ab Hispan. *Flaquecer*, Attenuare? Consuet. Perpin. MSS. cap. 38: *Item debent coquere panes Flaquerios pro quatuor denariis.*

† **FLARVIS**, Species placentie. Statuta reformata. Monast. S. Claudi ann. 1418. pag. 81: *Servitoribus officiorum debet pincanturibus unum panem, et scitiffis unum*

Flarnem et duos potos vini. Sed f. legendum: *Flatonem vel Flononem*: quæ videtur Flantonem.

* **FLASCA**, FLASCUA, FLASCO. *Lagen*, vas ligninum aut vitreum vido comestum, idonum, nostris *Flascos*, Teutobus *Flasche*, aut *Flask*.

* **FLASCA**, Isidorus lib. 50. cap. 1. et 110. *Pappus*: *Flasca*, a Greco vocabulo *deco*, hic pro vehendis ac recondendis pholis phloridum facta sunt; inde et nuncupata sunt.

Postea in usum vini transierunt, monast. Greco vocabulo, unde et *sumpsit* istum. Ordineris Vitalis lib. 10. pag. 75: *Oppidani Flascas prunis ardentibus plenas depurari dimitunt.* [Freder. Schannat. Vindem. Litter. pag. 9: *Flasca una argentea deaurata, cuppa una argentea deaurata, etc.*

* **FLASCUA**, diminut. a *Flasca*. Idem Vitalis lib. 4. ex Vita S. Guthlaci cap. 30: *Binæ Flascule cella impletas.* Vetus Scriptura de Ecclesiæ Bremensi, de Carolo X. *De Flasculis quos argenteum deaurata, invigilantibus diebus bene redimunt.* Monasticum Anglie. tom. 2. pag. 223: *Flascula lignea deaurata barbis et cera ligata vini sui specie, auri tamen plena ... ferit transmissæ.*

† **FLASCULUS**, Idem. Vita S. Bern. Nii tom. 5. pag. 268. *: *Duos Flasculos vini pro elemosina transmissi.*

* **FLASCO**, Eadem notione. Gloss. Anglo-Sax. Ælfrici: *Flasco*, *Buiteruc*. Cambr. Britannicum Lexicon: *Fluoced*, *Lagen*, uter. Lexic. Gr. MS. Reg. Cod. 930: *Κύπελλον, φλασκον, καί ποταμίου πύργου φλασκον*, eadem notione in Vita S. Marci Athaniensis n. 3. Monachus Sangallensis lib. 1. cap. 25: *Qui assumptio prazgrandi flascos, cellarius Bromi vel delis illis transpuit, etc.* Vita S. Remigi, et Floardus lib. 1. Hist. Rem. cap. 15: *Vita, quod vili floscon vocant, vini a se benedicti plenas decedat.* Liber 1. Miraculor. S. Richari cap. 2: *Rogavit viros, ut præpararent cunctos et molles, quatinus in crastino Flascos et quecumque essent necessaria, inde ferret.* Charta Chilperici Regis, in Actis Episcopi. Cenoman. pag. 107: *Solvat in Cera duntaxat plenum modium de ovis, et plenos Flascos paratos de vino optimo.* Adle pag. 551. [Translat. S. Glodesindi sac. 4. Bened. part. 1. pag. 446: *Flasculum*, quod a monast. Flascos parvuli (butticulum appellunt) racum et secum debebant.]

Occurrit præterea apud S. Gregor. l. 2. Dial. cap. 18. Ardennor. Mon. in Vita S. Benedicti Aniane Abb. n. 28. Ordineris Vital. lib. 6. pag. 590. Olonem Cluniac. l. 1. de Vin S. Geraldii c. 29. lib. 2. cap. 21. Paulus Diaconum Emeritensem lib. de vita et miraculis Patrum Emeritensium in S. Renato, Walfardum Strabum de Vita S. Othmari cap. 8. Joannem a Leidis lib. 1. cap. 67. Florent. Wigorn. pag. 546. Paulum Venetum lib. 1. cap. 59. Thwrocium cap. 88. in Hist. Merovingia cap. 592. in Monastico Anglie. tom. 1. pag. 104. etc.

* **FLASCHETA**, Cauliculus. Stat. Moris-reg. pag. 259: *Item quod a tripi florum de S. Blasio usque ad beaderum Pestis parit capis pars una dicta aqua, ... et si non habentur florum ferri pro ageris et labentes possessiones in Flascheta, ubi ager*

est duci possit. *Flaque*, eodem sensu, in charta ann. 1364. ex magn. Chartul. inq. Corb. fol. 112. v°. *Devians* avoir l'auisement et usage de aler et venir à novel, porquatre quatre ans et deus de l'le, de nostre parrain à le rievère de Somme, parrain le *Flaque* sur un placie estant au derrière de nostreidit parrain. Vide supra *Flagus* et *Flaschia*.

* **FLASCHETIUM**, ut *Flaschia*. Vide § *FLASCI* de Paula, April. tom. 1. pag. 721: *Desuper project pumem unum cum panno anophoro seu Flaschetino vini*.

* **FLASCIATA**, Cooperatorium laneum lecti. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. le Mezangues: *Requisitus quae pignora fuerint apporata, dicit quod . . . duo Flasciata vel tres. Vide Flasciata et mox Flascola*.

FLASCILONES, Vestis species. Monachus Sangalli, de Carolo M. lib. 2. cap. 41: *Ita ut subscitioribus quibuscumque in chardens, aut Flascolones, pretiosaque vestimenta a latissimo Imperio perlata distribui juberet.* [* Lege et vide *Flascolones*.]

* **FLASCO**, Lagenae genus, Gall. *Flacon*. Vide in *Flasca*.

§ 1. **FLASCO**, Species placentae, Gall. *Flan*. Nova Gall. Christ. tom. 3. col. 50. et laud. ann. 1371: *Conventus . . . de quibus Parnis pro Flasconibus suis placentis ab ipso debitis in festo Pasche. Vide Flaco*.

§ **FLASCULA**, FLASCULUS. Vide in *Fisco*.

* **FLASCUS**, Lagenae, cenchorophor, Ital. *Flasco*, Gall. *Flacon*. Chron. Domini. de Ger. apud Murator. tom. 12. Script. lib. col. 613: *Itaque supponit in collo et pumem illam in linciolis et Flascum vini, quasi tret ad vinum videbatur. Vide Flaco*.

* **FLASCIATA**, ut supra *Flasciata*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Flasciata, Provinc. Lodii lanca. Inventar. MS. ann. 1379: Item una Flasciata alba, Item una Flasciata viridis . . . Item una Flasciata listata modici valoris. Flasciade, in Charta ann. 1355. ex Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 153. *Flasciade et Flasciade*, in Chartul. Latiniac. fol. 241. v°. et 246. v°. *Flasciader*, eadem, ut videtur, acceptioe, in Li. remiss. ann. 1369. ex Reg. 100. ch. 36: *Itellur Parmentier dist que le temps soit cler et bel pour aler un tripoint querir Flasciader*. In Hite. *Flasciader*, *Flasciaderum* studies, in Lit. admont. ann. 1471. ex Reg. 197. ch. 159. Inde etiam *Flasciar*, trigulum eorum, apud Froissart. vol. 2. cap. 77: *N'avoient les plusieurs (des Français) queleques armures defensives, sinon leurs vestures, qui estoient de gros leneure et de gros draps, ainsi que on les des Flasciar de chevauz*.*

* **FLASSANA**, Eadem notioe, in Minc. MSS. Urbani PP. V: *Arst palra et solium de mathalico et de Flassana*.

* **FLASSARGIA**, Belgice *Flaschaard*, Pannus villosus, Iodii villosus, Occurrit in chart. ann. 1315. apud Maynard. de jure Murator. pag. 201. Vide *Flaschia*.

FLASSATA, in suppellectili rustica recensetur, in Charta ann. 1249. apud Baluzium § Notis ad Concilia Narbonensia: *Item Soder pullos, gallinas, et capones. Item 4. Passatas. Item 4. romeras. Occitani Flas-*

sada cooperatorium plecti vocant, quasi *Flasassata*. [Inventarium suppellectilis ann. 1342. ex Archivis S. Victoris Massil. Item in lecto domini Prioris unum mutatum, unum calatrum, unum Flaszatum. Vide *Flaschia*.]

* **FLASCIATA**, Pari significatu. Acta MSS. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 24. v°. *Fiderat ipsa que loquatur practicores hereticoe in domo predicti infirmi, retro quandam Flaszatum in quadam camerra. Vide Flaszata*.

* **FLASTEUM**, FLASTUM, FASCIS. Tract. MS. de Re milit. et mach. bellic. cap. 105: *Machina portans tecum Flastea uccensa*. Paulo ante: *Lignorum Flastum ardens*. Et cap. 115: *Equites habent fascinas seu Flastes lignorum pro torgombus et mantel. lectis, et in medio circuli Flastorum etc.*

* **FLATARE**, Papie, *Angere*, vel *amplam facere*. Forte metaphorice ducta ab ibi, qui ignem exsufflando augent. [Arzobio lib. 2. *Flatore* est frequenter flare: *Cantores tuba, tibia canomque Flatantes*.]

* *Alia* uotioe *Flatir* nostri dixerunt, nempe pro *Dejicere*, prosternere, vulgo *Alotir*, *jetter par terre*, precipiter. Chron. S. Dion. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 335: *Kallemannes . . . les autres fist Flatir et noier ou flum d'Aigne*. Li. remiss. ann. 1333. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1295: *Comme Symon Messer eust esté pris et detenus en la prison du roy à Loon . . . pour la sonpeçon . . . d'avoir Flatir et jété par terre un sien enfant, en telle maniere que il en mourut. Le Roman d'Alexandre MS. part. 1.*

De cheral l'abai de si très grant air, que le fist à la terre vilainement Flatir.

* **FLATILAS**, Flatilis. Prudent. Hamartit. versu 531: *Flatite virus ingerit. Flatilis sonitus*, apud Ammianum 30. 4. Arnob. lib. 6. adv. Gentes: *Laminarum Flatilium crates*, id est fusilium.

* **FLATO**, Plagula monetalis, vulgo *Flan* et *Flon*. Li. remiss. ann. 1353. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 52: *Nonnullus . . . Flatonis auri et argenti certis diebus monete operariis et monetariis ad partem et latenter operandis et monetandis tradiderunt. Vide supra Flans*.

* **FLATONES**, Vide *Flantones*.

* **FLATOR**, Tibicen, in Gloss. Arabico-Lat. qui tubam inflat. [Gloss. Latin. Graec. *Flat*, *Flator*, φλάττω, φλάττω. Gloss. Cyrilli: *Αδύατζ, Flator, Tibicinator, Tibicen*. Festus: *Flator. Tibicen*.]

§ 2. **FLATOR**, Conflator. Vide *Flaturari*.

FLATURA, pro *Conflatura*, χύνσις, Julius Firmic. lib. 6: *Fulvarius facient, aut qui pecunias publicas Flaturarum adulterarum artifices imitentur*. [Vitruvius lib. 2. cap. 7: *In aris Flatura*.]

* **FLATURALIS** ARTES, quo spiritus attrahitur. Tertull. lib. de Anima cap. 10: *Quendam spiritum coeant, quia Flaturalis artibus stricta non sunt*.

* **FLATURARI**, Fusores, Fonderes, qui metallum fundunt: *Flatores aris, auri, argenti*, in l. 30. D. de Orig. Jur. (1. 2.) *Flaturarius auri et argenti monetar. in vet. Inscript. ubi Flaturarius est monetarius*,

quomodo et in l. 6. Cod. Th. de Falsa moneta (9. 21.). *Flaturarius sigillarius*, in alia Inscript. qui sigilla, seu signa, fundit, conficit. [Faber *Flaturarius sigillarius*, in Inscript. 89. Classis vs. Reinesii, Statuarius, qui status confat.]

FLATUS. Vita S. Alberti Abb. Gambrorensis n. 11: *Invenient unum et fonsilis reddidisse flatum, i. extremum spiritum*. Baldricus Abbas Burgulienensis:

Eminis Flatum subito cum sanguine mistum.

FLAVA, Morbus regius, seu *ιατρική*, [Gall. *Jaunisse*.] Vita Tadii Episc. Landavensis cap. 3: *Propter pretentium, quae totam fere deleverat gentem, . . . petitis autem illa Flava coedebatur, eo quod fluvio et exangues universos, quos invadit, efficitur*. Geraldus Cambrensis in Itinerario Cambrie lib. 2. cap. 1: *Peste quadam, quae catervatim plebs occubuit, quam Flavam pestem vocant, quam et Physici Ictericam dicunt passionem, etc.*

§ **FLAUDONES**. Vide in *Flantones*.

* **FLAVELLUM**, pro *Flabellum*, quo arcentur muscae. Testamentum Everardi Comitis ann. 837. apud Miraeum tom. 1. Diplom. Belg. pag. 21. col. 1: *Flavellum argenteum unum, capsellum eburneum unum, candellabra argentea duo, etc.* Vide *Flabellum*.

§ **FLAVENTINI**. Vide *Flampreles*.

FLAVI, Ita Franci indigiti in aliquot Graecorum Oraculis ob capillorum colorem, Rogerus Hovedenus pag. 650. ait, CPoli, in Porta Aurea, scripta haec verba: *Quando veniet Rex Flavus Occidentalis, tunc ego per me ipsum operiar, et tunc Latini imprudent, et dominabuntur in civitate CPoli*, quando scilicet Franci urbem cepere ann. 1204. De quibus etiam, ut de eadem expeditione, intelligendus Leo Imp. in Oraculo de Restitutione CP. a Leucania edito:

Ἰλλὰ σε πύριστατοι καὶ ἐρυθρὸν γένος
Ἰσταν πύρρῳσι, καὶ τὸ σὸν ἴσταν κράτος.
Anonymus in Paraphrasi oraculorum ejusdem Leonis: *Φύρον τε τὸν πύρρῳν, καὶ τὸν ἐρυθρὸν μάχανα*, etc. Ita denique apud Pachymeterum lib. 1. Hist. cap. 18. Franci dicuntur τὸν ἐρυθρὸν, καὶ ἀρκυζάντων γένος, *Flavi* et *bellicosus* gens. Claudianus in Rufinum lib. 2. de Gallis:

Inde truces Flavo comitantur vertice Galli,
Idem de Bello Getico, de Scambris:

Agrina quin etiam Flavis obiecta Sicambria.
[Sidonius in Paneg. Aviti:]

... Et Flavis in pascua caelestis Sicambria
Rheos tomos,]

Flavam etiam *Germaniam* vocat Auctor Vite sancti Adalberti Episc. Pragensis n. 10. Papies: *Rudent Flavi, id est, Flaudenses populi*. Sed videtur legendum *rutili*: nam et *rutilatus* comes Livius lib. 38. Gallicis tribuit, quos *clisioris stature pene esse omnes, et rutilos, luminis quoque torriditate terribiles*, scribit Ammianus lib. 25. S. Hieronymus in Vita S. Hilarii, de quodam Candidato Constantini, gente Franco: *Rutilus comit, et cindore corporis indicans provinciam*. [Et de indore Francis Maeritimus in Paneg. Maximiani num. 16. *Profuso erine rutilantes*. Sidonius in Paneg. Majoriani:]

... nulli quibus arce cerebri
ad frontem comes tracta joet, etc.

Tacitus de Germanis: *Truces et caerulei oculi, rutile comae.* *Flavum Britannum* dixit Archithrenius lib. 5. cap. 6. *Et Flavos Britones* Auctor libri de Disciplina Scholarum cap. 2. Anglos etiam ita appellasse videtur Auctor Carminis de Curia Romana:

Ille partes Siculis, hic te Germania gaudens
Vastat, hic Flavos, Patre jubente, viros.

[Prudent. Apotheos. v. 495:]

Armae e cuneo puerorum Flavicomantum.]

Getarum rutilum et Flavum, S. Hieronymus Epist. 7, ad Lætiam, et contra *Farvum gentem*, Indos appellavit Juvenalis Sat. 12. Vide *Salmasium* ad *Plinium* pag. 762, et quae annotamus in Gloss. med. Graecit. col. 1012, in *Exarbit*.

¶ **FLAVIALES MILITES**, sic dicti quod a Flavio Vespasiano instituti fuerant et additi Augustalis Vegetius lib. 2. cap. 7: *Flaviales tanquam secundi Augustales, a divo Vespasiano sunt legiones additi.*

FLAVII Praenomen, quod Vespasiani et Tati Angustorum fuit, primus, ut fallor, usurpavit Claudius Imperator, atque ex eo Constantinus Chlorus et Constantinus M. et qui deinceps hoc exceptere Constantinopolitani Augusti. Neque porro ipsi duxantur Imperatores, sed Proceres fere omnes, Consules, Praefecti Praetorio, Praesides, et viri clarissimi et Patricii illud sibi adscribere, ut ex Inscriptionibus Gruterianis passim colligitur.

Apud Longobardos vero primus Authari flex, ob dignitatem, *Flavii* a suis appellatus est, quod praenomen omnes, qui postea fuerant Longobardorum Reges, secleris sui sunt, inquit Warnefrid. lib. 3. de Gest. Langob. cap. 16.

Sed et Gothici Hispanie Reges *Flavii* cognomen sibi perinde arrogarunt, quod a Recaredo primo factitium in Concilio Tolotano III. voluit, ut Bivaricus ad Pseudo-chronicon Maximi pag. 73. et Chiffletius in Vindictis Hispan. pag. 350. Hinc *Flavia*, Gothorum Imperium appellatur in veteri Scheda, laudata a Gariello in Magalonensis Episcopis pag. 3. *Cedat Latium Flavie*, quam vocem ille perperam ad *Flavianam*, seu Sanctagradianam urbem retulit. Vide, quae observamus in dissertatione de Constantinopolitano Angustorum nummis.

¶ **FLAVO**, Species placentae, Gall. Flan. Consuetudine. MSS. Monasticii. Solemnitas. In *Investitione S. Crucis septia et ora forasit*; si vero venerit in Rogationibus septias et Flavones. In *Rogationibus fer. 11. et 111. unicuique unum Flavonem cum tribus albis*; et *sunt Flavones de v. oris et de dimidio casro et de dimidia parte unius parvi panis*. Vide *Flantonies*.

FLAVOR, Aurum flavum, Frigidog. in S. Wilfrido cap. 20:

Præterea templum cæcis instaurat æreâ,
Circendata cæcis sinuato fornice crepis,
Levibus obducta piægent Flavibus aulis.

Et cap. 47:

Ut jubet introit, jubaris ære nectar opimi
Protulit effluviu liquido Flavore libellus
Bisce characteribus, etc.

¶ **FLAUSONUS**, ut *Flavo*. Gall. *Flan.* Concessionis factæ Canonicis Tolosanis ann. 1223: *Item petimus, ut in vigilia Ascensionis Domini et Pentecostes dentur nobis Flavosoni sufficienter, sicut est consuetum.* Vide *Flantonies*. [Leg. *Flansonus*. Vide supra *Flantonies*.]

FLAUTA, Fístula, tibia, Gall. *Flaute*, vel *Flaste*. [La bataille des sept Arts MS.:

Madise musique ex clochettes,
Et li cler plain de choroettes
Portent giges et vielles,
Salterions et Flautelles.]

Vide *Dulciana*.

FLAUVONESPENY, Statuta Hospitalis S. Juliani, in Additum. ad Matth. Paris pag. 163: *Habent... in die Pasche unum denarium, qui apud eos Flavvonespeny nominantur.* [Denarius est pro *Flantonibus* exsoluitur. Vide *Flantonies*.]

¶ **FLAVUS**, Genus vestis. Gloss. Isid. Ingeniose, inquit Grævius, la Cerda corrigi: *Luteus flavus*, Genus vestis. Intelligit funicem laticlavium.

¶ **FLAUZO**, ut *Flussonus*, Gall. *Flan.* Transsetio inter Abbatem et Monachos Crasseus ann. 1351. ex libro virili fol. 53: *Tenetur dare dictus Abbas pro Flavconibus, artoeris sive pastillis furculis postam necessariam de frumento dicto Conventui, etc.* Rursum occurrit paulo post. Vide *Flantonies*. [Leg. *Flancones*.]

FLAXA, vox Saxonica, lagna, *Flasco*, al. veteriflaxa. Gloss. Ælfrici, cap. de Vasis: *Flaxa*: *Flaxe*. Uguio habet: *Flacta*, *lagna*, *Faguncula*. [Vide *Flasca*.]

FLAXARE, *Papiae*: *Figillas* circuire. Edit. Circuire. [Idem *Papias*: *Flaxerit*, *Alixerit*.]

¶ **FLAYON FICUM**, alias Vasculum mercatoribus, Fiscina horum, Gall. *Cas de figes* apud Hymer. tom. 3. cap. 691. Vide *Fretillum*.

¶ **FLAINTINKSWITE**, Idem quod infra *Flenenswite*. Vide locum in *Lutwita*.

¶ **FLAET** vel *FLAET*, Valesio in Notitia Gall. est Sinus maris et locus ad sinum positus, a Saxon. *fleot*, *Æstuarium*, Germ. *Fleet*, Belgia *Flet*. Vide *Fleta* 2.

¶ **FLBAGIUM**, Levitas, diminutio, monetariis nostris, *Foiblage*. Lit. remis. ann. 1361, in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 163: *Dicti tres magistri vollet operarii fuerant plures in dicta moneta ad partem, et suspecti fuerant de committendo inibi plura Flavbagia ad dampnum nostrum, respublice et totius nostri populi.*

¶ **FLBETOMARE**, pro *Flbetomare*, vel *Phlebotomare*, a Græco *φλεβομαρ*, Vena incisa sanguinem elicere. Barthii Glossarium ex Hist. Palæst. Vide in *Phlebotomum*.

¶ **FLBILIS**, pro *Debilis*, infirmus, imbecillus, Gallis *Feble*, olim *Fleble*. Hist. Obidionis Jadrensis lib. 1. cap. 38: *Architectant multos spargardos in gyro civitatis, ubi Flebilioris appareret virtutis.* [Hinc *Flbilis testis*, pro testis subleste fidei, in Legibus Ludovici Imper. apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 129. col. 2.]

FLBILIS, ex Gallico, seu potius Picardico, *Flevr*, pro *Feble*, in *Alia Fievole* dicunt. Regula Magistri cap. 7, apud Menardum: *Considerantes, in nobis diversa esse vena*

Flievila, etc. Ubi Editio Parisiensis B. stenii habet *Flehalia*.

FLBILITAS, Debilitas. Alcuinus Epist. 19: *Ingravescere infirmi corporis Flbilitas*, etc. Vide Octav. Ferrarium in Orig. Ital. *Fievole*.

¶ **FLBETOMARE**, [Venam incidere, a Græco *φλεβομαρ*.] Leges Palat. Jacobi II. Regis Majorie, inter Acta SS. Junii tom. I. pag. xxii. : *Sunt temporibus Flbetomare* [equi.] Vide *Phlebotomare*.
* Scalpeo aperire. Lit. remis. ann. 1368, in Reg. 99. Chartoph. reg. ch. 519: *Et ipsum (equum) prout sibi visum fuit pedibus ibidem aligavit, pluresque molera, quas dicebat ipsum equum habere in tibi.* *Flbetomavit*, *Gallice*, *Effondit*. Vide supra *Flammeriari*.

¶ **FLBETOMARIA**, Locus ad vena secundum destinatus. Vet. Ritualis Monasterii Becensis: *Postea* (corpus defuncti) *feratur in Flbetomariam, et ibi inveniatur heretissime.*

¶ **FLBETOMARIUS**, Qui venam incidit. Greg. Mon. Chron. Farf. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 455: *Phlebotomarius multo plus veneno imposito Phlebotomum illum interfecit.*

¶ **FLBETOMARIA**, *phlebotomaria*, Vena incisa, apud Muratorum, tom. 7. col. 196: *Imo et Licentia, prerogativa, quæ Phlebotomari apud romanos vel monachos gaudebat. Obiituro. Rotomag. MS. (Quilibet canonicus, dummodo superius reclusus per tres menses, potest eferre in anno duodecim Phlebotomaria et durat tres dies: et non valet in festis triplicibus.)*

¶ **FLBETOMIZARE**, ut *Phlebotomare*. Legitur in *Phlebotomum*.

¶ **FLBETOMIUM**, *phlebotomium*, Scalpeo, quod vena secatur, supra in *Phlebotomarius*, et apud Murator. tom. 6. col. 93: Vide *Phlebotomum*.

¶ **FLBETOMUS**, Vene sector. Vitis 5. Patrie tom. 5. Aug. pag. 218. col. 1: *Vite Phlebotomus ferre, cum quo sanctorum excussum fuerat, nervum ejus percussit.* Vide *Phlebotomarius*.

¶ **FLEC**, Succida. Jura S. Bertini in Archivis Ecclesie Autodam: *De lacerati ob. de Flec 1 ob. de cartea carniuum...* 11. de. Vide *Fliches*.

FLECARIUS, *FLECARIUS*, *FLINGHERUS*, Panifex, qui vel quæ panes conficit. Hopsii *Panariorum*. Vetus Charta apud Dagob. Comitibus Barcinon. lib. 2. cap. 114: *Quæ pater suus Rainmundus Brengarianus morte per violentiam sui impatoris predicti Theobaldi, etc. Libertates Regni Majoricarum MSS. : Flecarius, si vendidit panem in missis pensio, vel ponatur in castello, vel in art. 5. solidis.* In Editis apud Joan. Durrum in Hist. Regni Balearici pag. 276. et *Flequeria*. [Vide *Flingherius*.]

FLANQUERIES, Libertates concessæ Bracconensis a Petro Rege Aragon. ann. 1283. MSS. : *Quilibet civis Bracconensis potest molere bladium suum sine impedimento aliquo, ubicunque valeat, exceptis forneris et Flangeris, quæ debent molere in regulo.*

¶ **FLECHA**, Sagitta, Gall. *Fleche*. Vetus facilia, inquit Nicotus, a sono quædam sagitta, cum emittitur; unde olia dicitur

fi: Menagius vero deducit a Germano *fla*, vel ab Hispano *Flecha*, quod idem significat. Computus anni 1200, apud D. Ernestum de Feudorum usu tom. 2, ad calendarium pag. clxx: *Stephanus li. Fleghis pro gentis Flechis vi. l.*

† **FLECHANUS**, Pistor. Vita B. Oldenbr. tom. 1. Mart. pag. 489. col. 2: *Pater pater Raymundus Berengarius nociter perculatus eas (mensuras) imposuerat praedictis Flechanis*. Paulo ante *Pistores* appellatur. Sed leg. forte *Flecharii*. Vide *Flechor*.

† **FLECHARIUS**, **FLECHERIUS**, **FLECHARIUS**, Sagittarius, vel qui facit sagittas. Computus apud Brussel p. clvi: *Pro harum Flechiariorum xxx. s. Par. clxvii: Sophaus Flecharius de c. et xlii. dictus vii. l. et xi. s. Et pag. clxviii: Pro harum Flechiariorum Paciaci xxx. s. Pro solandis gentilis armorum et Flecheris, apud Iper. tom. 7, pag. 518. col. 2.*

† **FLECHIA**, a Gallico *Fleche*, Sagitta. Hieron. MSS. Urbani PP. V.: *Miles Navarrus in guerra, quae vertitur in Altonia, percutus cum quadam Flechia venenosus*. Vide *Flecha*.

† **FLECIATA**, Idem quod Occitanis *Fusada*, Coopertorium lecti. Testamentum Nascaronis Comitis Ruthen. ann. 1291. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arverni. pag. 151: *Donatus ut supra hospitalibus pauperum de Passus et Althobaco de Ruthena soluit suum ducem lectum completum almatus, pulcrumque et Fleciatis, et habundantibus, quibus pauperes dictorum hospitalium morant et requiescent*. Vide *Flaclata* et *Fleciata*.

† **FLEMACOGGUS**, *Purgans flemia*, in Glossa, ad Alex. Iatroscopum. MS. lib. 1. Procion. cap. 3.

FLECTA. Glossarium Ælfrici: *Centes, l. Fata, Hyrdel. Grimalicus in Regula Sclauariorum cap. 35: Vult eundem sedentem, et Flectam de palmis foecientem*. Idem apud *Plecta*, [Nexus vigerum, palmarum, etc. Sallas Malaspina lib. 4. Iterum 5. vol. a. 6. apud Baluzium Miscell. tom. 1, pag. 294: *Folentique suorum preloso- rum terram abundantius... ostendere, de domo in domum in oppositum consistentem cunctis ad modum arcus aut pontis chordis c. fuscibus, vias melleas desuper, non lauro nemis arboribus, sed coris vestibus et pellibus variis velaverunt, suspensus ad chorothrophas, Flectis, dextrochoris, peridolibus, arbitris, grammatis, etc.] Vide *Flecta*.*

† Ornamentum muliebri, in Stat. Fud. apud Cl. V. Garapm. in not. ad Leg. 2. Chazre pag. 53. col. 2: *Quod nulla mulier... portet aliquem cinturum, schalvum, vel Flectam, in quo vel qua sit circum vel argentum, etc.* Glossar. Gall. 2. ex Cod. reg. 7684: *Flecta, nate de mon. Ita et in Cod. 7594. Flectere, apud Cl. Mosker, pro virgulis simul im-*

† *b. Flecteres et de geniesie*
† *Flae tae lege*.

† *ne, ni fallor, Descher a Flais, ejusmodi cultus ita implexis in piscando uti; unde piscator, qui is uilitur, in Charta*

ann. 1290, ex Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbat. fol. 19. v. *Debas flai... contre les pecheurs a Flais manant a Abbeville de che que... li Flaitleur ne poient, ne devaient pechier a Flais*. Vide supra *Fesina*.

† **FLECTINA** vel **FLEGTINA**, *Bulla*, in Gloss. ad Alex. Iatroscopum. MS. lib. 1. Pass. cap. 85: *Collirium facit ad Flectinas*.

† **FLEDUM**. Vide *Flet*.

† **FLEDWITA**. Vide *Fyltwita*.

† **FLEGMA**, Pituita, Ital. *Flemma*, Gall. *Flegme*. Vita Ludov. Pii cap. 63. tom. 6. Collect. Hist. Franc. pag. 123: *Cum jam senili gravaretur aetate, et Flegmatis abundantia, quae hieme augmentatur, ultra solium palmo ejus gravaretur, etc.* Vide *Flema*.

† **FLEGME**, *Effluve de sanc*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Vide *Fleminum*.

† **FLEGTINA**. Vide supra *Flectina*.

† **FLEM** et **FLETH**, Voces fori Anglici, apud Th. Blount in Nomolex. Anglie: *In placito de quo Warranto Abbas de Burgo dicit quod clamant annum et vastum et medium tempus per hac verba FLEM et FLETH*. Vide *Flemesrede*.

† **FLEMESFORTE**, l. e. *Catallum fugitivus*, ex Gloss. MSS. apud H. Wanleim de Antiqu. lib. I. Septentr. pag. 284. Vide *Flemesrede*.

† **FLEMESWITE**, vox Saxonica, *Muleta fugitivorum*, a *fleam* s. *fluga* [*] in *flema* n. fugitivus,] et vite, *muleta*, [*Flemeswite*, Estre quitte de homme forain, in Vocabulario Angl. Gall. ex Chartulario Becensii, Charta Henrici II. Angl. Regis ex Archivis ejusdem Monasterii: *Liberas et quietas de syre, et hundret, et quereles... et de serdwita, et de hengwita, et de Flemeswita, et de warpen*. Apud *Fletam* non sine mendio, ut suspicatur Spelman. legitur *Flemesfreve* et *Flemesfreicht*, eadem notione. Non rectius in Chartophylacio regio Regest. 92. num. 58. habetur *Flemesnehtu*.]

† **FLEMESFIRMA**, *Flemenefrith*, *Flemenfermit*, [rectius *Flymenefrith* scriberetur, si fides Th. Blount in Nomolex. Anglie.] Fugitivorum admissio, receptio, [sustentatio:] vox Saxonica, formata, ex *flema*, vel *flyma*, fugitivus, profugus, exul, *flymde*, vel *fearmde*, firma, cibus, alimentum. Apud Sommerum *flymenafirmde*, est fugitivorum admissio. Inter crimina, quorum cognitio ad solum Regem spectat, ponitur in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 10. capite vero 12. inter ea, quae vera emendantur, Charta Edwardi Regis Anglor. in Evidentiis Ecclesie Christi Cantuar.: *Et Flemenfermithe super suos homines infra urbes et extra, in tantum et tam pleniter, sicut proprii ministri mel exquirere deberent*. Vide Leges Inne cap. 29. et 67. Leges Athelstani cap. 2. et Monasticum Anglie. tom. 2. pag. 133. 192. 286. 827. [*Flemenfermithe*, mendose apud Thomam Mador Formul. Angl. pag. 39.]

† **FLEMESREDE**, Jus, quo catalla fugitivorum, sive amerciamenta hominum fugitivorum, cum anno et vasto, dominis feudalibus competunt, ut est apud Blomieu. num. pag. 203r. *flymena*, vel *flemmeu*,

Saxon. est fugitivus, p. ed. consilium, [*] Facultates, bona. Vide Graff. Thes. Ling. Franc. tom. 2. col. 461. voce *Bât*, r. l. Fleth lib. 1. cap. 47. § 12: *Flemenessreive, vel Flemenessreth*, [est] habere catalla fugitivorum suorum tenentium.

† **FLEMERE**, Transito fluminis nave furiva, ut vult Schillerus in Gloss. Newton, a Saxon. *fleo* b. fugere, et *mere*, flumen, Pactus Leg. Sal. tit. 24. Edit. Ecardi: *Si quis extra consilium domini sui navem alienam movere praesumpserit, aut cum ea flumen transierit, mallo, Flenere, etc.* Ubi Ecardus a Saxon. *Fleten*, fluere accersit, unde *Flemere*, machinam quae fluit, hoc est navigium, navem, interpretatur.

† **FLEMINUM**, *Festis in quo sanguis ambulando in pedes fluit*. Gloss. Sangern. n. 50r. Festus habet: *Firmia dicuntur, cum ex labore vires sanguis defluit circa talas*. Illanc vocem usurpavit Plautus Epid. 5. a. 5.

† **FLEMATICUS**, *Phlegmaticus*, pituitosus, Ital. *Flemmatico*, in Processu de B. Pet. de Luxemb. tom. 1. Jul. pag. 599. col. 1.

† **FLEMESWITA**. Vide *Flemeswite*.

† **FLEOLUM**, Candelarum manipulus. Charta ann. 1418. ex Chartul. S. Aviti Aurel.: *Iren tenetur (capicarius) tradere dominis ipsius ecclesie in festo S. Aviti astrali cullebat canonico unum Flectum cere nove, de quibus debent esse sex in libra duntaxat; et in festo Purificationis B. Mariae Virginis unum cerolum cere nove, pondris unius quatercenti. Ad hac spectant que in eod. Chartul. alibi leguntur: Unum flagellum cere, quorum sex debent facere et ponderare libram cere nove.*

† **FLEOMATUS**, ut supra *Flemmaticus*. Instr. ann. 1459. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 291. col. 2: *Nematus civitas est aquosa, male et pexime fundata et constructa, quoniam super aquam mareteam, pro tribus hominum qualitibus, videlicet sanguinis, mercediosis et Fleomatis inflammationibus.*

† **FLEQUENA**, Quae panes conficit, apud Martenium tom. 1. Anecd. col. 968. Sed legendum *Flequeria*. Vide *Flecarius*.

† **FLEQUERIA**, Quae panes conficit; proprie, quae panes extra urbem confectos in loco venum exponit. Charta ann. 1221. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 447: *Item volumus et inordinamus, quod carifices seu macellarii, Flequeria, et tabernarii, et omnes qui tenent plogeria et mensuras, legitur suis officiis utantur*. Leode. m. Carcass. MSS.: *Item de Flequeris pro septimana, unum ponem*. Vide supra *Flequeria*.

† **FLEQUERIUS**, Pistor. Leges Palatine Jacobi II. Regis Majorie. inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. xvi: *Pistor sive Flequerius domus nostra: regia panem quo in mensa nostra utimur... per se pistare et nullus preter debet*. Vide *Flecarius*, et *Flequerius*.

† **FLETHOTMATICUS**, pro *Phlebotomatus*, cui vena secta est. Guidonis Disciplina Farsensis cap. 12: *Potent si aliquis faciet vel sedet prater infirmos nisi Flethotmaticos*.

† **FLESCH-AXE**, Culter Ianionius vel popinariis, Gall. *Couperet*. Computus ann. 1415. apud Kennet. in Antiquit. Ambros-

den. pag. 575: [* f. flet-gefocht. Vide *Flet*, *Flechte*, et Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 319.]

FLESHMONGERS, Macellarii, carifices, ex Anglo-Sax. et Anglico *Flas-manger* e, eadem notione. [Keroni apud Schiller, in Gloss. Teuton. *Flisk*, Caru.] Leges Edwardi Confess. cap. 39: *Macheccar*,... quos vocant *Fleshmongers*.

† **FLESSIATA**, Lodiæ, stragulum, Occitanis *Flussada*. Statutum Capituli Generalis Cœnobii Gellonensis anno circiter 1150. apud Stephanium tom. 8. *Fragm. Hist. MSS.* pag. 175: *Debet etiam deferre et habere pro lecto suo palliassam novam et duas Flessiatis et duo linteamina*, etc. Vide *Flas-satu*.

FLET, Leges Burgorum Scotic. cap. 25. § 1: *Salvo hoc, quod usor ejusdem defuncti deponseta, tota vna sua, quando erit vidua, interuenit partem domus capituli, que dicitur Flet, remittit*, in Gloss. Saxoni.

Someriti, *flett*, *flette*, vel *flet*, est area, casa, domus, habitatio, feder-flette, sedes paterna, vel patrimonialis. Nescio, an hoc pertineat vox *Fletum*, apud Mireum in Diplomate Belg. lib. 1. cap. 31. [Britonibus Armorici *Flet* est lectulus, grabatus.] Vide *Agriata*.

† **FLETA**, Species navis minoris, Gallis alias *Flete*. Chartularium S. Vandreghis tom. 1. pag. 978: *Et poterunt batelli et Fleta dictorum Religiosorum libere et pacifice descendere supra terram meam*. Vox, ut videtur ejusdem originis, ac subsequens. [* *Lis*, remissus ann. 1410. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 124: *Lesquelz compaignons elevent d'un commun accord en une Flete en la rivière de Seine. Quiconques mayne Flette, basteau, navire ou navette par la rivière de Marne*, in Chartul. Latinæ. fol. 245.]

† **FLETA**, **FLETUM**, **Æstuarium**, **fluentum**, que canalis, quem aqua fluens et refluxus occupat, a Sax. *flet*, *æstuarium*, *fleotan*, *fluctuare*, *nature*.

FLETA, Charta ann. 5. Henrici VIII. apud Spelman. 1. *Extendit se in longitudine a communi rivu... usque ad Fletam de Ee veras Austrium*.

FLETUM, Charta ann. 1240. apud W. Thorn in Chr. pag. 1889: *Item pro bono pacis concessum a Priore et Capitulo antedictis, quod de cetero ad Fletum de Menstre per flumen de Sandwico liber sit necesse per navigium, et recessus, hoc affecto, quod si in ipso flumine inter dictum Fletum aliqua navis vel negotiandi, seu merces alias transferendi causa se ibidem exoneraverit, etc.* Et mox: *In Fletu antedicto nihil nisi de cetero videbitur*.

FLETA, Garcer Londoniensis, *The Flet*, Anglis, et a præterlabente torrente, seu fluviolo, sic nuncupatus. *Gaola de Flete* meminit Statutum 2. Westmonasteriense cap. 12. *Prisona de Flete*, *Fleta* lib. 2. cap. 30. Ab hoc carcere dictus auctor libri, qui *Fleta* inscribitur, quod ab aliquo e Justitiariis, qui ob crimen reputandum in eum carcerem conjuncti sunt sub Edwardo I. in eo carceri caratus sit, ut censet Seldenus, [qui hanc in rem dissertationem eisdem quam legere est inter ejusdem Opera edidit. Londin. ann. 1726.]

FLETGEFOTH, vox Saxonica, in Legib.

Henrici I. cap. 81. [* f. flet-gefocht. Vide *Flet*, *Flechte*, et Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 319.]

† **FLETHO**, **FLETHORUS**, **FLETHORUS**, Ferrea vel cuprea telorum atque sagittarum acies. Regestum Computorum Probus ann. 1322: *Pro carellis et Flethonibus emptis et aliis rebus pro mantione castri iv. lib. vi. sol.* Ibidem ann. 1334. fol. 130: *Pro faciendi fieri carellis et Flethonis ad opus cavalcatorum ix. flor. auri*. Item fol. 139. ann. 1348: *Pro carellis tam de uno pede, quam de duobus garnitis Flethonibus et empenutis, et pro ca. garrois flethotonatis et empenutis folio euri*. Computum ann. 1348. et 1349. Hist. Dalphin. pag. 583. col. 2: *Pro carellis flethotonibus carellorum empenutis emptis pro garnitione castri...* LXIII. s. 101. d.

* **FLETTA**, Pisis genus. Tract. de Pise. cap. 97. ex Cod. reg. 6838. C: *Hippoglossus, quem Flettam Galli appellant, quod fluitando nati, sic dicitur quod buglossa omnia augitudine superet*. Saxon. *fleotan*, *fluctuare*, *nature*.

* **FLETUM**. Vide in *Fleta* 2.

FLETWITE, **FLETWITE**, Multa ob rixas et jurgia excitata, ex Saxonico *fliit*, contentio, *lii*, jurgium, rixa, et vile, pœna, multatio. Joann. Brompton. pag. 927. *fliitwite*, i. ferir per modum. Ranulphus Gloucestrensis lib. 1. Hist. cap. 50: *Flavi, est eunda proveniens pro contentione*. *Fletu*, tom. 1. Monastici Angl. pag. 124. tom. 2. pag. 837. Quietum igitur esse de *Fletu*, est liberum esse a solutione multarum, ob jurgia impositarum. Vide Rastallum, [Spelmanum,] et infra *Meslela*.

FLEVAS **EQUITIS**, Papie dicitur, quodam genus ornamentum equi quod *Flexum* vocant. Sic in Cod. MS. et Editio: alter MS. habet, *Equis*. [* In Glossar. Cod. reg. 7044. ut ex Placido: *Flevas*, *Equis* quidam genus etc. Maius habet tom. 5. pag. 464: *Fluxus*, *Equis* quoddam genus ab ornamento equi, quod *fluxum* vocant.]

* **FLEBOMATUS**, Cui vena incisa est. Obiit. ecd. Lingon. ex Cod. reg. 1191. fol. 53. v: *Qualiter capitulo et clerico ebori ecclesie presentis in dieba processione unus denarius Turon, et nihil percipiant infirmi seu Flebomati*. Vide *Flebotomia*.

* **FLEBOTOMARE**, **FLEBOTOMIA**, pro *Flebotomare* et *Flebotomia*, occurrunt in Statutis MSS. Capituli S. Audomari.

FLEVILIS. Vide *Flebilis*.

FLEUMA, pro *Flegma*; *Flegma*, Italis. Semaragus in Grammatica MS.: *Alia sono femina, intellectus neutri, ut Pascha, dogma, schema, Fleuma, malagma*, etc. Warnerius MS. in Caprum Scottum Pœtam:

Quo Capis bisutus, vitiorum Fleumate plenus.

Occurrit præterea in Vita S. Rustici Abbatis Arelat. cap. 31. Item pro excretionis seu sputo. Formula 14. ex Baluzianis: *Post talone buccas inflat, in rore erobrit, et currit in sudore, Fleumas jactat in pudore*, etc. [Spicilegium Fontanellense MS. pag. 153: *Et si alicui frequens tussis vel Fleuma advenierit, ex pectore aut ex auribus exeret, post dorsum projiciat, non iuxta latus*.] Ita Picardi nostri *Fleume* dicunt, pro pituita.

† **FLEVOTOMUM**, pro *Phlebotomum*, Sectio venæ, Gallis, *Saignée*. Romualdus Archiepiscopus Salern. Chronicon, apud Muratori. tom. 7. col. 129: *At vero Grimaldus Longobardorum Rex nona die post Flevotomum brachii, accepta area columan sagittare natus, ejus brachii vena dirupsit est*. Vide *Phlebotomum*.

† **FLEURA**, Exactio, collecta repetitis imposita, a *Flexu* quod Belgis subito sonat. Andreas Presb. Ratisbon. in Chronico Bavarie ad annum 1472: *Per qua [gravamina] compulsi imponere Fleurum decem denarii de omnibus bonis eorum ultra contumtem persolvendum*. [* Leg. *Stenram*.]

† **FLEUTATOR**, Thibecæ, Gallie *fluteur*, apud Lobinell. Hist. Paris. tom. 3. lib. Glossario.

* **FLEVUS**, *Fano*, in Glossar. Lat. lib. Ms. Vide *Flebilis*.

* **FLEXA**, *Plexum* seu textum, ad instr capillum mulieris implexorum. Acta SS. Junii tom. 4. pag. 350. ubi de B. Christina: *De extremitatibus virgus fecit, quasi quodam Flexa, sicut mulieres solent facere de crinibus suis*. Vide *Plecta*.

* **FLEXARE**, *Flectere*. Ermoldi Nigeli Carmen Elegiacum pro Ludovico Imp. lib. 2. apud Muratori. tom. 2. Scriptorum lib. 927. tom. 2. col. 38:

Res tamen ante sagas Flexato poplite adorat.

Usus est Cato de Re Rust. cap. 39. *haud ita assimili notione*.

* **FLEXERE**, pro *Flectere*. Charta ann. 1035. ex Tabul. S. Viet. Massil.: *Perz de alto fronte asque in area declinaria et asque in via subis erota, et girat super viam et asque ad vineam S. Marie, et postea Flecti super perierum*. Galli dicereamus, *Se ripit sur*, etc. Vide *Flexure*.

* **FLEXIBILITER**, *Flechlissamete*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

† **FLEXIO**, Idem quod *Flexura*. Charta ann. 1045. apud D. Chanteloup in Hist. MS. Montis Major: *De Fonte ad Oriuam per Flexionem usque etc.*

* **FLEXIO**, Proclivitas. Vita S. Golebri tom. 4. Aug. pag. 379. col. 2: *Conatus erat in bellis excedendis, ac incensum obstruere laterum Flexionibus*.

* **FLEXURA**, *Kαμπύλας*, *Amflectus*, in Gloss. Græc. Lat. *Flexura*, *viarum*, apud Sueton. in Nerone.

* **FLEXUS**, Charta ann. 1242. apud Baluzium in Notis ad Concilia Narbon. Item: *dictus Amalricus amparavit Curiam dicti Archiepiscopi, et Flexum, et pœnam bestiarum, et animalia, et omnes res, quæ erant in Curia predicta*. Vide *Flexus*.

¶ Nihil hic ad vocem *Flevit*. Est enim *Flexus*, ut fallor, Modus agi, si colligitur ex Charta Caroli Simpliciæ Belg. Franc. pro Monasterio S. Marie Ubiensis: *Julemus ut cella sine alia res per jam futo Monasterio a Deo timentibus cedat*, ut id est in pago Carcestensi *Flexus* est Ecclesie S. Cœnefici cum terminis et adjacentiis suis et Ecclesiam S. Genesii in agro pago cum terminis et adjacentiis suis.

† **FLECHES**, **FLECHIA**, **FLOCHIA**, *Succidia*, *lardum*, pars major carnis porci salita, Gall. *Fleche*, alias *Fheke*, Picard.

pag. Computus anni 1202. apud D.
Comput. tom. 3. de Feudorum usu ad cal-
pag. cxxi. De bocconibus 11122, 11.
et xx. *Flaches* et xxxvi. *dola vini*.
Ilodem pag. cxxvii. Et xli. *boccones*.
et *Flachius*. et v. *tonello vini*. Pro xlii.
et *Flachius* et xx. *Flachius venditis*. vii. l. x.
le Roman d'Auberé MS :

Maintenant la velle li doue
Plain pot de vin et une mache
Et une piece d'une Flache.

Flache.

* Vari. a postis hanc vox effortur, que
agitationis ejusdem appellatio est. Reg.
Com. Comput. Paris. sign. Bel. fol. 125. v.
Ipsa pour une redreance, appelée la Flache.
Denz arpens de terre avec deux quartiers
de terre... à la redreance de vj. *Flaches*.
par annuel cens. Le tillé de buchon, le Flache
de candelie qu'il prenoit et avoit chascun
en l'abbaye par le raison dudit fief.
Anno ann. 1204. ex magn. Chartul. nig.
fol. fol. 58. v. Lit. remis. ann. 1387.
Anno. 132. Chartoph. reg. ch. 164. In Reg.
de Fierbe de lurt. Flache, in Reg. li.
Corb. ad ann. 1511.

* *FLOCIUM*, pro *Frichium*, Incultum.
Littera Officialis Paris. ann. 1273. in Ta-
ludario Calensi pag. 59. Reconquait quod
non terras de censiva dicta Abbatum...
venerat et in *Flachis* existentibus exaltare
parit et reducere ad agriculturam. Vide
Froben.

* *FLOCIUM*, pro *Effletum*, apud Diome-
des lib. 1. Grammat.

* *FLOMA*, *Flyma*, Anglo-Saxon. fugitivus,
ut Legibus Ethelredi Regis cap. 32.

* *FIATA*, Germ. *Raiting*, *Cultellus* bar-
batus vel rusticus eo quo figat, in vet.
Ossar. Lat. Teut. apud Italicos. Glossar.
Gm. col. 1546. voce *Reining*. Vide *Fletho*.

* *FIATITE*. Vide *Flethite*.

* *FIOBARICUM*, Ambra, Mattheo Silva-

* *FIOBOTOMIA*, pro *Flebotomia*, Venæ
sectio, Gall. *Saignée*. Charta Petri Abb. S.
Crispi de Talemuendo ann. 1366. de Aquar-
um: Quoties (barbitonsor) faciet raserum
et *Flebotomiam*, etc.

* *FLOCABIA*, [i. Locus ubi flocci lanarum
separantur.] Testamentum Will. Dom.
de persellani ann. 1211. *Illud vero*
statut de *Flocaria*, et *tabula*, et *molen-*
et *metris*, etc. Vide *Floca*.

* *FLOCA*, Idem quod infra *Floca*.
Montis Major. ann. 1288: Statuentes
ut quoniam indumentum vocatum *Floca*
tagitis ad latera... portare deinceps pra-

* *FLOCCA*, *Floccus*, quem telis apta-
turi, ut velocius vibrarent. Charta Phil.
Fland. ann. 1163. ex Chartul. n.
fol. ch. 35. ex Cam. Comput. Insul.
Ipsam *Floccam*, ut aberit, unum de
vires *Flochos* et infra *Flochia*.

* *FLOCCARE*. Jo. de Janua : *Floccus*,
est massa lanæ vel nivis, quod leviter
impellitur huc et illuc. Hinc *Flocco*,
verbum activum, soli Deo conveniens,
et cum Deus *Floccat*, cum *Floccando*
est. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Floc-*
et *Flochet* comme la noif qui chiet par
l'air, à la laine de la berbis.] *Floccare*,

pro *ningere* dicunt Itali : Picardi vero
nostrum *Floquer*, de veste, que amplior est. Vide
Floca.

* *FLOCCÆLIUS*, *Floccum*, *Floccus*.
Vide *Floca*.

* *FLOCEIA*, Lodis, stragulum, Gall.
Couverture de lit, Testam. ann. 1253 : Do-
mni Dei Sancti Spiritus de Pruvino decem
solidos, et unam culcitram cum uno coissino
et duobus linteaminibus et una *Floceia*.

* *FLOCEIA*, Eodem notione, qua supra
Floca, 2. Charta official. Autis. ann. 1338.
in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 60 : Item ce-
pit... quamquam magnam archam, cum
pluribus sagittis et *Flocciis*. Alia notione,
vide in *Flaches*.

* *FLOCHIA*. Vide *Flaches*.

* *FLOCHONS*, vox Gallica, nostris olim
Floc; *Floccus* quem telis aptabant ut ve-
locius vibrarentur. Inventar. ann. 1260 : Item
111m. et 111v. *Flochos* ad opus cadrellerum.
Vide *Floca*, 2.

* *FLOCKEN*, vox Germanica, *Floccus*.
Privileg. textor. Berlin. ann. 1295. apud Lu-
dewig. tom. 11. Reliq. Mss. pag. 627 : Item
statuimus et instantissime prohibemus, quod
nullus puerus faciat de aliqua foliata lana
vel *Flocken*;... et tota factis lana, et panni
cum *Flocken*, igni ardentissimo conermetur.

* *FLOQUETUS*. Vide *Flagnetus*.

* *FLOCTARE*, *Fluitare*, *Fluctuare*,
Gall. *Flotter*. Locum vide in *Altum filium*.

* *FLOCTAREX*. Andreas Suenonis lib. 5.
Legum Scancarum cap. 18 : *Si quis cum*
Comitibus quinque, et armis quinque, que
Floc-baben in lingua patria nominantur,
alicuius domum violenter infringat, etc.
[* *Floc* Westphal. legitur *Flockvaben*,
a *Floc*, Caterva, turba et *Faaben*, Arma.]

* *FLOCCUS*, *Floccus*, Monachorum vestis,
que amplas habet manicas, vulgo *Proc*. Ita
forte appellata, quod esset *Floccosa*, id est,
floccosa, uti vocem hanc interpretatur
vetus Monachonis Scholasticus : vel quod
floccet, i. cum ampla sit, huc et illuc leve-
latur, instar flocci lanæ impellitur, uti
vocem *Floccare*, interpretatur Joannes de
Janua. [Catholicon Lat. Gall. : *Floccus*,
Flotchet de laine, Gallice *Loquet*, id est,
Parva massa lanæ, et dicitur a *Flo*, *flas*,
quod leviter fluit impellitur huc et illuc :
Flocculus, Petit *Flotchet* ou *Loquet*.] Vetus
Diction. Lat. Gall. : *Flocculus*, Plein de *Flo-*
ches, ou de prau. [* Glossar. Lat. Gall. ex
Col. reg. 7692 : *Floccus*, *Barre*.] [Davies
in Dictionario Cambro-Brit. *Flwch*, *Largus*,
gaurus, *liberalis*. Fæmin. *flwch*] Scitum
porro, quid sit *Floccus* apud Latinos. Petrus
Cliniac. lib. 1. Ep. 28 : *Prævaricamini*
nostrum et *vos*, qui *implicis* *Flocc* et *caucilli*
contemnit esse *non vultis*. Bulla Gregorii IX.
PP. pro Benedictinis : *Ne incendant sine*
cuculla et *Floccis*. [Capitul. gener. S. Victoris
Nassil. ann. 1378 : *Quod hostalaris habeat*
quatuor *Flocc* et *quatuor* *alamitas* vel *ca-*
millas pro *hospitibus*.] Declarationes Congre-
gat. S. Justine ad cap. 55. Regule S. Benedi-
dicti : *Habeant* et *cucullam*, quem *secundum*
Cementinam : *Ne in agro*, vocatur *Floccus*, et
scapulare, quod habet quasi formam *cuculle*.
Concilium Andegavense ann. 1365, cap. 19 :
Cucullas vel *Floccum* honestum et *amplum*
deferant. [Statut. Reformat. S. Claudi
ann. 1448 : *Idem* *Religiosi sine* *Floccis*, aut

regularibus cucullis cum panno regulariter
clausis pro *Monasterium* aut *Prioratus* *non*
incendant, nec ad *illorum* *Abbatem* *accendant*
sine prædictis *Floccis* aut *regularibus cucul-*
lis. Occurrit alibi non semel.]

* *FLOCCUM*, neutro genere. Vita S. Petri
Abbat. Cavenis n. 12 : *Cum* *Floccum* *Do-*
minum *Abbatis* a *Copellanis* *negligenter* *fuisse*
repositum.

* *FLOCCUS*, *Cuculla*, ampla, et super-
fluatate panni redundans. Rainardus Abbas
Cisterc. in Institut. cap. 15 : *In Ecclesiis*
nostris non sint *Cuculle* *deforis* *Floccati*.
Joannes Monach. in Vita S. Odonis Abbatis
Cliniac. lib. 3. cap. 1 : *Relictis* *namque*
nativis *atque* *assuetis* *vestimentis*, *caperunt*
factas *atque* *seuax* *pollicis* *ornatas* *cir-*
cumferre *Cucullas*, etc. Ubi forte leg. *Floc-*
centus.

* *FLOCCILLUS*, diminut. a *Floccus*, Minor
floccus : sed potissimum ex *floc* pars,
qui in caput a parte posteriore revolvitur,
ut apud Benedictinos. Goffridus Vinclodici.
lib. 2. Epist. 7 : *Domnus Ernoldus*, qui
decimum *vestrum* *dictis*, si *sibi* *secundum*
modum *justitiam* *placuisse*, *teste* *Floccillo* *de* *capite*
suo, *potius* *in* *nostrum*, *quam* *in* *vestra* *sorte*
monere *debeisset*.

* *FLOCCUS*, *Floccus*, vocem deductæ ex
Floccus, literalis mutata. Udalricus lib. 3.
Consuetud. Cliniac. cap. 5 : *Super* *collatum*
ascensurus, *prims* *capum* *induit*, *quoniam*
Floccum *corrigis* *præcingat*, Will. Brito
lib. 1. Philipp. cap. 108 :

Nil toga rursus, nil Flocus religio, etc.

Add. Origines Cisterciensis Ordinis. cap. 15.
tom. 1. Biblioth. Clabiei cap. 645.

* *FROCCES*, in Chronico Andreani pag.
421. apud Ingulfrum pag. 886. 889. tom. 1.
Monastici Anglie. cap. 675. in Statutis
Cliniacens. Petri Venerab. cap. 29. in
Vitis Albatum S. Albani pag. 24. in Hist.
Exortii Ord. Cisterciensis cap. 15. etc.
Joan. Fortescens de Laudibus Regum
Anglie cap. 35. de Rusticis Francie var.
atialis : *Froccis* *sive* *collablis* *de* *canobis* *ad*
modum *panni* *sacrorum* *reguntur*, etc.
* *FROCCI* *CAPPELLATI*, Gauridius Vosiensis
lib. 1. cap. 73 : *Prisci* *Canobites* *religione*
florentes *nos* *manzerinos* *heredes* *habeant*,
qui *silentium*, *et* *quæque* *honestas* *suas*,
reliquiasque, *privas* *coronas*, *strictas* *sot-*
ulares, *cucullas* *clausas*, *pro* *Froccis* *oceras*,
pro *grandibus* *Froccis* *Capellatis* *absque* *cucul-*
la... *insectantur*. Vide *Hæftenium* lib.
5. Disq. 1. et in verbo *Roccus*.

* *FROCCUS* Verum non Monachis tantum sed
et feminis *Froccus* indumentum fuit usitatum,
ut colligitur ex Miraculis S. Udalrici
sec. 5. Benedict. pag. 466 : *Matrona* *antem*
a *denomino* *liberata*, et *sensui* *sanctitatisque*
restituta, *tota* *vestimenta* *sua* *quibus* *eo* *die*
induebatur, *cum* *caligis* *et* *calceamentis* *ad*
sepulchrum *S. Udalrici* *per* *manus* *misit*.
... *Wicfridus* *ejusdem* *loci* *propositus*, *qui* *eiam*
et *custos* *Ecclesie* *eo* *tempore* *mansit*, *de*
Froco *eiusdem* *matronæ* *dalmateum* *feri*
fecit. *Unde* *manifestum* *fit* *Froccum* *hunc*
muliebrem *ex* *panno* *subtiliori* *compositum*
fuisse.

* *FROCCIA*, Species frocci Canonico-
rum Lugdunensium. Actus receptionis Johannis
Ducis Biturici. in Canonico Lugdun. circa

ann. 1393. apud Severt. Hist. Lugdun. pag. 344. *Dux venit cum Frochia et amnucia ad modum Canonicon dicta Ecclesie.*

* **FLOIUS**, Apex sericus, Gall. Houpe, Provincialibus Floe. Stat. universit. Aqueus, ann. 1489. pag. 57: *Notandum quod sicut sunt tres gradus, tres Floe ex filo serici debent esse super quolibet boneto doctore et doctoris sui presentantibus, videlicet si quis assumat magisterium, portet Floem album in signum divinitatis theologice, ... si in iure canonico, deferat Floem ex filo serici viridis in signum castitatis et doctrinae, ... si in iure civili, portet Floem serici rubri in signum vere justitie et sanguinis, media vero parte Floem coloris violacei. Froque nostri vocabant ejusmodi ornamenta, que vestibus addebantur. Lit. remis. ann. 1399. in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 751: *Le supplient avoir rogné ou coppé certains Froloques et draps de diverses couleurs, qui estoient aux robes de Loys de Bertin chevalier. Unde Froloqué, his ornamentis instructus, in aliis Lit. ann. 1421. ex Reg. 171. ch. 513: Un chapperon de brun vert et une coquille Froloqué.**

† **FLODA**, f. Stagnum, vel canal, a Saxonicis flod, inundatio, vel flode, Lacuna, aque collectio. Thomas Madox Formul. Angl. pag. 193: *Sciant presentes et futuri, quod ego Hugo filius Roberti Ligeri dedi et concessi ... Roberto filo ... gardinum meum in Brumore, et Flodum inter domum Rogerii filii et domum Willielmi Rufi, tenendum sibi et heredibus suis, de me, etc.*

* **Floc**, eadem acceptione, in Lit. remis. ann. 1461. in Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 513: *Quelquel flod avoit ung fumer et ung floc d'ense.*

FLODDUS, Flud, flustel, ex Anglo Floed, Flud, Elbor.

† **FLOMER**, f. pro Vomere, quo ager cultus significatur. Charta anni 1181. apud Lobinellum tom. 2. Histor. Brit. col. 133: *Testes jurati de veridicis, de Flomere, de brueria, de secitis et pratis idem dixerunt quod ceteri.*

* **FLOMITES**, Stricturae, Gall. Paillettes de fen. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Flomites, eiam, quae ex ferro contenti proslint.*

FLOIIS, [Fasciculus ceparum vel aliorum, Gall. Glaue.] Vide Rastum. [Alia notione occurrit in Informal. civitatis Massil. pro passagio transmar. ex Cod. MS. Sangerm.: *Item sacra de vi. Flois ad longitudinem c. passorum.*] [* Lit. remis. ann. 1415. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 381: *Auquelc compaignon seel Grasset donna la moitié d'un aiton et des Flois.*]

* **FLOPA**, Decret. Frider. II. Imper. ann. 1266. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 116: *Et inde ad Flopas Guirici de sancto Marco in ripa Samozola, et transendo Samozalam usque ad Pollentium recto fine. Idem forte quod Floda.*

* **FLOQUETUS**, an Vestium, quod Floqueti appellabantur, artillex? Lit. admort. ann. 1375. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 401: *Item in quadam pte terræ campi, ... confrontante ex una parte cum honore Johannis Festiani Floquerii. Nisi*

legendum putes *Flaguerius*. Vide supra in hac voce.

† **FLOQUETUS**, inter vestes sacras ministris inferioribus proprias recenetur apud Marten. de Antiqua Ecclesie Disciplina pag. 122. ex Pontificali Arelat.: *Primo ponantur duo pueri cappis sericis induti cum candelabris et cereis ardentibus. Secundo loco ponitur Subdiaconus indutus albo et Floqueto. Rursum occurrit pag. 277. Samaritanus noster tom. 3. nove Gall. Christ. col. 1123. ex Inventario sacre suppellectilis Ecclesie Diviensis: Capella viridis cum dalmatica, Floquetis, etc. Et col. 1124: Capellu violatu, de dispropo diversorum colorum cum Floqueto et dalmatica.*

* Quoniam hæc vestis fuerit non satis video; ejusdem ceterum originis opinor, atque Flocus, ejus diminutivum esse facile crederem. Inventar. ann. 1218. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 66. col. 1: *Tres baculus pastores; duodecim Floquetis, et viginti casulas sericas.* Aliud ann. 1419. ex Tabul. Montisil.: *Unam capellam albam munitam unius capae processionalis et de duobus Floquetis sine aliqua paratura, cum alba, stola, manipulo, zona, etc.*

† **FLOQUUS**, ut supra Flocus, in Processu de B. Petro Luxemburg. Julii tom. 1. pag. 577.

† **FLOSA**, Farina, similago, Gallis Farine, Anglis Flower, pro Farium, quasi dicitur, inquit Skinnerus in Etymolog. Angl. Flos farinæ, i. e. farina purissima vel potius quasi dicitur Flos frumenti, i. e. purissima ejus pars glumis et surfuris purgata. Hujusmodi farina Flou etiam dicitur in Neustria, Britannia minori, etc. Preceptum Edwardi III. Anglie Regis de victualibus pro passagio providendis, apud Rymerum tom. 5. pag. 12: *Tot vacua flou, in quibus dictum framentum vel Flou inde reponetur.* Passim occurrit ibidem, et pag. 97. 488. Item tom. 4. pag. 683. tom. 6. pag. 316. etc. Vide Flos frumenti.

* *Flour* et *Flourée*, nostris, Lit. remis. ann. 1408. ex Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 192 bis: *Il acheteront de la Flourée de route et de breuil, etc.* Aliæ ann. 1460. in Reg. 192. ch. 8: *Sur laquelle beste avoit environ deux boiteries de Flour ou farine.* Vide Flos frumenti.

FLOREALIS. Gloss. Gr. Lat.: Ἀφροειδής, Ἀφροειδής, Floralis color.

FLOREAL, Locus consitus floribus. Jo. Sarisber. in Policr. lib. 1. cap. 4: *Illis, ut pasceat augustinus, pascua subtrahuntur agricolis sativanda, insitiva colonis, cum pasceat armentarius et gregarius, alveicis a Floribus excluduntur, ipsi quoque apibus rix naturalis libertate ipsi permittuntur est.* [Charta Arnulfi I. Flandrie Comitis apud Mireum in Codice Bonat. plurim. pag. 127: *Floridin pratis que subjacent ipsi portui, aliorum ordo potestati.* Vide Floridare.] [* Ubi per Floratin prati, prata ipsa intellige. Haud scio an eodem significato, in Lib. de Mirab. Romæ apud Montefalcon. Diar. Ital. pag. 291: *Habuit (Pantheon) circa se plateam Tiburtinam xx. pedum cum clonæ, et Florali suo.*]

* **FLOREALIA**, Supplicationes solennes, quæ vulgo Rogationes nuncupantur, quasi ut notat Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med.

ævi col. 77: a *Floralibus* Ethicorum fecit ad nos derivatas, quod falsum plane est, appellat Decembris, in Comment. de Supplicat. Majis ibi laudato: *Proinde nobis Floralium cum pascuandis et azimis, et ovorum testis et offeram simulacris ad ejusmodi vestitus indulgentiam; cum variis dicitur et leguminis generibus; cum ampullis quoque pensibus, aqua, vino, lacte, oleo, melle, refertis, decoramus.* Vide Rogationes 1.

† **FLOBARE**, Flores creare, vel Flori spargere, implere, Johanni de Janua. Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Florare, Faire fleur, glayer de fleurs.*

† **FLOBIUM**, Johanni de Janua, *Latus est ubi flores crescant, vel ubi lapidantur.* Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Floribium, Lieu flor ou croissant, ou ou sont mis fleurs.* Chron. Mellic. pag. 808. col. 1: *f. ex novitatu veluti ex religiosus vita Flori, virtutum odore bene fragrantis, in motu Congregationis Monasteria transferantur.* Vide in Floralis.

† **FLOBIATUS**, Floribus acui picto notatus. Casulam de purpura Floratum de gintonio rubro cum suffio de auro ante e retro, in Instrumento anni 1377, et Archiv. S. Victoris Massil. Testam. ann. 1411. apud Rymer. tom. 9. pag. 273. col. 1: *Capa thylmer de auro, cum rois rubri et nigri Florati.*

* **FLORELIUS**, Lilium, Lit. Fouadalis. Gall. Fleur de lis. Annal. Mæd. ad ann. 1389. apud Murator. tom. 6. Script. Ital. col. 808: *Fornatio dei auri, fornata super duobus Florelis auri, etc.*

FLOREXI, Monete auree Florentinorum, apud quos cucl primus exar. ann. 1255. titulo 34 ceratiorum, quorum octo unciam conficiant. In una horum prae insculptus fuit flos lilii, unde nomen inditum, in altera efficitur S. Joannis Baptista. Ita Joann. Villanov. lib. 2. cap. 54, et Ricordanus Malaspini cap. 152. *Florus de Florentia*, in Charta ann. 1350. in Probat. Hist. Turenensis pag. 3. cupis pretium erat tunc temporis 10. solidi. [Florusus de Florentia boni viri, in Charta anni 1275. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Chr. col. 214. *Florini de Florentie*, in Litteris Philippi VI. Franc. Reg. ann. 1330. tom. 3. Ordinat. pag. 56.] *Florarii Florenti*, Rythmi in obitu Henrici VII. Imp.

Paulum quemdam variis Corruptum cum Denariis Quampluribus Florentis, Ut principem piasimum Minusculum pascuosissimum tunciat veniens.

Infra: Te crucis cruci aurea Tricipitavit Florenti.

Aureum numisma Florentinum, apud Jeanneum Hocsemium in Episcopis Locodenis cap. 20.

* Errare Villanov. in anno quo primus cucl exar. Florenti, docet nos D. B. Blanc in Tract. de Monet. pag. 154. ubi Florentinum mentionem fieri testis est Lit. Charta ann. 1068. *Florin de Florentie* sous le Par. in Charta Phil. V. Reg. 1319. ex Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 211. Alio ann. 1336. in Chartul. eccl. Ling.

et Col. reg. 5188. fol. 103. v. *Computato* dicitur Floren de Florentia pro tresdecim *solidis* Turon. parorum. Florence, pro Florenis, in Charta ann. 1404. ex Reg. 158. ch. 451: *feului viconte de Thouars* infra sa dite terre et seigneurie de l'ille de *la feului seigneur roy a foy et hommage* etc. a cause du chasteil de la Rochelle, et ressort et souveraineté assoutunes, a une *taxe ou mille flor.* ou la valeur d'icelle, *et tout devoir de rachat ou d'honayr*, ou *leur devoir de fief* à nuance de vassal. *Hic fere monetis aureis ceteris Florenis* dicta appellatio. In Computo Thesaurariorum Francie ann. 1316. in Camera Comput. Paris. *Florenis* estimatur 14. solid. *Florenis de Florentia* 12. sol. Paris. *Florenis ad macam* 20. sol. Paris. *Florenis* al. mutones 14. sol. Paris. *Florenis ad pium* 11. sol. Paris. ann. 1332. *Florenis al cathedram* 24. sol. Par. ann. 1347. *Florenis ad scutum* 36. sol. Paris. ann. 1343. *Florenis regalis* 28. sol. Paris. ann. 1348. *Florenis S. Georgii* 20. solid. Turon. ann. 1343. *Florenis de Florentia*, Floren de agno, et Floren de mure, seu ad mutum, occurrunt etiam apud Will. Thorn pag. 207. ubi perperam *floren*, pro Florenis interdu scribitur. Floren Colonenses, apud eundem pag. 2194.

Tradit idem Vilancus lib. 9. cap. 170. Joannes XXII. PP. Florenis aureos cedere circa annum 1322. similes pondere, lege et forma Florentinis, preterquam quod quia parte cluctus erat S. Joannes Baptista, in circulo illius nomine descriptum legatur, ad latus vero S. Joannis efficta erat mitra Papalis. In partis autem, ubi lilius erat, circulo, descripte erant he voces: S. Petrus, S. Paulus. Ex hinc Marcone Monfaterensi. Spinel. Geomessibus, et aliquot aliis Italicis Principibus, Florenis perinde aureis Florentinis similes eudere aggressi, sub anathematis pena id interdixit idem Pontifex mense Decemb. ann. 1321, ut idem Scriptor tradit lib. 9. cap. 279 Floreni vero isti Pontifici, Floreni nri de Camera appellati: que nomenclatura occurrit in Charta ann. 1378. in Histria Turenensi pag. 117. et in alia ann. 1485. apud Hemerum in Augusta Viromand. pag. 335. Hos Robertus Cenalis lib. de Ponder. et Mensur. vocat *Nobiles Ducatos Papules seu de Camera. Aureorum de Camera* meminit etiam Leonardus Portius lib. 1. de Ponderib. et Mensur. pag. milii 29.

¶ Invaluit quoque in Provincia nusi et curus florenorum Pontificiorum, ad quorum formam alii cuncti videntur a Regibus Provincie, u. discimus ex pluribus Chartis, unde et ejus pretii fuerint astutice licet. Charta ann. 1365. in Tabular. civit. Massil.: *Quod Floreni auri boni Florentis et Floreni Camere domini moniti*, Luceti et Jannini auri boni, fini, et jussu ponderis certum et cursum habebant in civitate Massiva pro illo valore quo fuerant affortati, videbant al 34. solidos pro quolibet: alios vero pecunias auri nullis cogatur recipere nisi sua libera voluntate. Charta Missil. exarata ann. 1410. inter Schedas Præsid. de Marsingues: *Pro pignamento Florenum auri 4000. quorum quilibet in va-*

lore pro sexdecim Provincialium solidis computatur. Alia ann. 1438. apud eundem Præsid.: *Causa arregriorum ipsius tollitur in Florenis quadraginta valoris ipsorum quodlibet solidorum Provincialium sexdecim nunc currentis monetis.* Infra: *Florenis de Rege* quique valoris quilibet ipsorum solidorum sexdecim monetis Provincialis.

¶ Pontificis florenos etiam similes eudendos curaturam Dalchini Principes, cum hoc tamen discrimine. Ex una marca 65. floreni Dalchini, 64. pontifici eudebantur. Deinde loco mitre papalis in effigie S. Joannis Bapt. humero dextero insculptus erat Delphinus, et in circulo alterius partis pro S. Petrus, S. Paulus, legatur Guigo Dalphinus. Hæc discimus ex Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 291. et tom. 2. pag. 214. Anno 1334. valebat Florenus Dalphin. 17. sol. ut dicitur ejusdem Hist. tom. 2. pag. 495. anno vero 1339. 38. sol. computato, tunc temporis, Floren de eugno et pondere Florentis pro 41. sol. dictæ monete. tom. 1. pag. 96. Superabant ergo floreni de Florentia florenis Dalphinis, et 50. flor. de Florentia valebant 52. fl. Dalphin. tom. 2. pag. 285. Eiusdem tom. pag. 275. legitur, *c. flor. sunt unctæ xxvi.* ex quo conicitur, unum florenum fuisse quartam circiter partem unius unctæ.

Sed præsertim id nominis attributum monetis aureis Regum Francorum, quas vulgo Denarios appellabant, addita notam quorundam, quibus a se invicem distinguerantur, nomenclatura. Hinc, quos denarios ad Aquam, seu ad Mutonem, ad Massum, ad Cathedram, ad Scutum, vocant Statuta Regum nostrorum, Floreni ad Aquam, etc. dicuntur in veteribus Chartis. *[Florenis à l'Angelle, in Instrumento anni 1343. Chartul. S. Vindreg. tom. 1. pag. 1681. Vide tom. 2. Ordinat. Regum Franc.]* De singulari agimus in verbo Moneta.

¶ Floreni ad Aquilam. Charta Joann. reg. Franc. ann. 1350. in Chartul. 23. Corb.: *Cum judex... capi fecisset Robertum de Bel... pro suspitione allocationis Florenorum ad Aquilam, etc.*

Floreni Blavii, in Chronico Windesemensi lib. 1. cap. 32: *Cintum Florenis Blavies diebatur occipisse.*

¶ Floreni de Camera, vulgo Florins de chambre, Papales. Lit. remis. auri. 1460. in Reg. 192. Chartoph. reg. ch. 86: *Par le Pape Nicolas, lors president en l'Eglise, fut, parties ayes, dit: mal appelle, et le dit de Brevois comblement en quatre erat Florins de Chambre de despense.* Nihil itaque emendandum est in Mandat. ann. 1405. tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag. 64. Vide supra ad lineam Tradit idem Villanus, etc.

¶ Floreni ad Catum, seu felem; Fleuri au chat, in Lit. remis. ann. 1458. ex Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 258.

¶ Floreni Gallicani. Charta ann. 1369. in Chartul. Rich. abb. S. Germ. Prat. fol. 30. r. Medante summa octoginta Florenorum auri Gallicanorum, Frians nuncupatorium.

¶ Floreni dicti Guillelmus, in Lit. remis. ann. 1459. ex Reg. 188. Chartoph. reg. ch. 84: *feulle femme se print à ronger et cupper auzunes pieces d'or, comme cliaquant, que on dit Florins Guillelms, et au-*

tres pieces d'or ains cours ou pais de Boullemy. Vide mox.

¶ Floreni Hannonienses, etc. Lit. remis. ann. 1377. in Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 195: *Florins de Haynau, appellez Guillelms, qui avoient cours pour un florin franc de notre coin, et un tiers de franc la piece; florins de Cambray sous la fourme de France de nostre coin; florins de Brabant, appellez doubles montons, autres appellez nobles d'Angleterre; florins à l'esu de Flandres; florins contraitis aus florins appellez Guillelms de Haynau; autres florins, appellez francs à pie, contraitis aus nostres à difference de Waleran et Guido; florins Guillelms et Guido, et florins contraitis sous fourme d'esus à difference de Waleran, et autres florins au monton de Lincourt.*

¶ Floreni Latini, apud Christ. Schlegel. in Dissert. de Numm. antiq. etc. pag. 28.

¶ Floreni Parvi. Chartul. Corb. sign. Escheiel ad ann. 1423. ult. Sept. fol. 302. r.: *La somme de soixante florins du pays [Lille, Namur, Louvain] que on dit Petis Florins; c'est assavoir, trois vides pieces d'or de bon poit, pour quatre des petis Florins desavides.*

¶ Floreni nuncupati Petres, idem, ni fallor, qui Parvi. Comput. Ms. fabr. S. Petri Insul. ann. 1473: *Item de oblationibus factis in die Veneris sanctæ... ann. cum tribus Florentis, Gallie Petres... xvj. lib. 2. sol.* Nisi forte idem isti atque

¶ Floreni Postulati, in altero ejusd. fabr. Comput. ann. 1460: *Sex Floreni, nuncupati Postulati, valentes octo libras, duas solidos.* Vide infra Postulatus.

¶ Floreni Reales, qui et de Rege, Typo regio insigniti. Charta ann. 1328. 9. Jan. in Tabul. Carnot.: *Moyennant le prix de 4050. Florins Royaux pour 28. sols Par. chancel. Paris.* Acta Fil. ad ann. 1377. apud Gasseid. in Notit. eccl. Dinieus. pag. 70: *Reditus sacrarie non excedere 60. Florenos de Rege, seu libras 68. Turon. cum tamen impense faciende excedant summam 80. Florenos de Rege, seu libras Taron. 69.* Inventar. Chart. monast. Athanast. ann. 1519. fol. 12. v. *Instrumentum anni 1386. pensionis annue xxv. Florenorum monete regie, quolibet Florenno valente xvij. albos magnos regios, sive solum, etc.*

¶ Floreni Rhenenses, in Ecclesia Constantinensi tom. 3. notæ Gall. Christ. col. 789. et col. 790.

¶ Idem Rhenani, apud Christ. Schlegel. in Dissert. de Numm. antiq. pag. 69. Obitar. Ms. eccl. Camerac. fol. 54. r. *Ex quibus anno quolibet recipiant decem Floreni Rhenenses.* Comput. Ms. fabr. S. Petri Insul. ann. 1473: *Item in die Pasche ad eodem dom. ducæ ex osculo reliquiarum magni altaris, tres Florenos Rhenenses, xv. lib. xv. sol.* Vide infra Rhenensis Aureus.

¶ De Florenis præterea consulendus Tractatus, qui inscriptus est: *Il fiorino d'oro antico illustrato* edit. Florent. ann. 1738. ubi plures exhibentur floreni a Raimundo principe Aisauon. Humberto d'Alph. Archiep. Ardeli, et aliis cunctis. Hinc etiam emendandus Gangius in

¶ Florini Solidi de Floris, in Bulla Honorii III. ann. 1120. pro Episcopo Tarraciniensi apud Ughellum, [ex Charta

ann. 1303. pro monasterio Fosse-nove relata in Bulla Honor. III ann. 1320. ubi non *Treslata* legitur, sed *Prebistata*, forte pro *Provislata*, ut habet Inscriptio sepulchralis ann. 1331. apud eund. Ughell. pag. 118.]

† **FLORENTIS**, pro *Florentis*, non semel occurrit in Regest. 87. Clarthophylaci regii.

Φλωρεντίς, Graecis nuperis. Raphael Hieromomachus apud Crusium pag. 131 : ὁμοῦ τῶν τῶν φλωρεντίς τὰ φλωρεντία. Vide Meursium [et Gloss. med. Graecol. col. 1685.]

FLORENTIA. Lib. 2. Paralipom. cap. 4 : *Candelabro quoque cum lucernis suis, ut lucerent utroque orbem iuxta ritum ex auro paritissim, et Florentia quondam, et lucernas, et surculos, etc.* Ubi auctor Macrobius : *Florentia, id est, species quondam liliorum in candelabro, super quibus ponebantur lucernae.*

* **FLORENTIUS**, ut *Florentia*, species liliorum in candelabro, Glossar. Lat. Gall. ann. 1350. ex Cod. reg. 4120 : *Florentius, Cheloneus.*

* **FLORENTI**, in Cærenom. Rom. Ms. lib. 1. cap. 2. et 5. ubi editum habet, *Forerit*. Vide in *Forum*.

1. **FLORES** diversi coloris, ad instar charismatum Spiritus sancti, desursum immissi in festo Pentecostes. Joan. Episcop. Abrieuensis de Offic. Eccl. pag. 58.

2. **FLORES**, Menstrua mulierum, Michael Scotus de Physiognomia cap. 6 : *Scindum est, quod natura ex hoc alibi purgamentum, quod flos nominatur in vulgari, et Menstrua in Scriptura.* Infra : *De flore mulieris est ut scribitur : quoniam fructum non portat, nisi prius floreat.* Nostri Flores dicunt, non a floribus, sed a *fluere* : ita enim ῥῶν mulierum vertunt Latini Medici. Papias : *Mena, nigra, vel Jovis filia, quam pagani Deum dixerunt esse, quæ menstris Floribus præesse dicebatur feminis.*

* 3. **FLORES** BEATÆ MARIE, Macule scorbutice vel erisipelatosæ, Italici, Rosellini et Rosolii. Lit. remens. anno 1362. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 391 : *Ex quibus (excessibus) pluge ejus apostumverant, et in ipsis Flores Beatae Marie superverant; propter quod uers fuit inflorentia in personam dicti prebysteri infra quodringula dies.* Alio ann. 1119. in Reg. 171. ch. 13 : *Jehanvin Houvette frust surprins... d'une maladie, que on appelle au pays (de Brie) les Fleurs Nostre Dame.* Vide infra *Florum*, et *Marie*.

* **FLORETATUS**, Flore ornatu, insignitus. Ordinatio Caroli dalphini ann. 1357. 8. Jun. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. *Vieure* fol. 18. v. 46 : *Ab alia parte sit una crux, cum tribus brachiis Floretatis de flore lili.*

* **FLORETTUS**, Ital. *Fioretto*, Flosculus. Inventar. ann. 1389. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 361 : *Centum una aurea facia ad Floretos perlarum.* Vide infra *Florum*.

1. **FLORETUS** Joanni de Jassu, *Florum*, est locus ubi flores abundant. Gloss. Lat. Gall. Saugerman : *Florum, Lieu flouri, ou fleurs habondent.* Eckardus apud Canisium tom. 5. Antiq. lectionum pag. 785 :

Sic etiam quidam Liber versibus scriptus, qui editus est Lugduni cum Catone, Theodolo, libro Tobie, et Parabolis Alani ann. 1509. inscribitur, Idem in Proemio :

Hic litter extractus de pluribus est vocitatus Liber Floretus, quia flos est in de receptus, etc.

Clementis PP. esse dicitur in MS. Codice Bibliothecæ Regiæ 1505.

Idem Liber Lugduni editus cum glossis seu commentariis Johannis Gersonii Cancellarii Parisiensis apud Joh. Fabri ann. 1496. beato Bernardo adscribitur post proemium his verbis : *Incipit liber nomine Floretus a beato Bernardo Carcellio metrice accumulatus, etc.* Asservatur autem in Museo Cl. Jurisperiti D. Maillard, qui nec Floretum, nec Glossas Gersonii, inter germana spirituale utriusque opera ab Editoribus recenseri primus observavit.

* De libro, qui sub hoc titulo adscribitur S. Bernardo, consule Biblioth. Script. Cisterc. pag. 41. col. 1. Sunt et alia opuscula eodem nomine ornata, ut puta, *Florum Philosophicum seu ludus Meudonianus in terminis philosophiæ*, editum Paris. ann. 1649. Quod Floracio infra Modulum scriptum fuisse, sic appellatum. De his aliisque similibus helle Erasmus in *Anti-barbaro* : *Alus quod summittit Gemmalum, alias Margaritum appellat; hic Floretum, ille Floretum inscribit; at in medio, obne Deust ut nihil nisi carduos et lolum invenias.*

* 2. **FLORETUS**, Moneta Floretæ species, nostris Fleurete et Florette. Lit. admort. ann. 1375. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 401 : *Que vendito fuit facta pro pretio undecim denariorum, vocatorum Floreti, boni ponderis.* Comment. Petri de Fenin in Carol. VI. ad ann. 1421. pag. 495 : *Il courroit lors une monnoye, qu'on nommoit Florettes ou Fleurettes, qui valloit dix huit deniers; mais enfin rdes furent remises à deux deniers; puis on les desferent tout à fait, tellement qu'elles n'eurent plus de cours.* Monstrel. vol. 1. cap. 243 : *Fut ordonné que les Florettes; c'est assavoir la monnoye da roy, qui avoit cours pour seize deniers, seroient mises et rabaisées à trois deniers.* Vide in *Moneta*.

* 3. **FLORETUS**, Panni species ex filo serico crassiori contexta, Gall. *Fleuret*. Stat. pro pannis. Carcass. renovata ann. 1466. in Reg. 201. Chartoph. reg. ch. 121 : *Item et quia in dicto burgo sunt nonnulli panni, nuncupati Floreti, qui sunt sex esse debent meliores et preciosiores aliis pannis communibus sortis dicti burget, etc.*

† 1. **FLORIA**, pro *Florum*, Neerolog. Parthenonis S. Petri de Casis : *Cunila de satino Persico, quæ constitit xviii. Floris.*

* 2. **FLORIA**, Stercorum liquidiora, in Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. perperam pro *Floria*. Vide in hac voce.

† **FLORIAMI**, Harretici a *Florio* quodam nominati, qui dicunt Deum creasse mala. Gloss. Saugerman. num. 501. [* ex Isidor. Origin. lib. 8. cap. 5. sect. 50.] Hic Florinus Valentini discipulus impie asserbat Deum auctorem mali, B. Virginem in parte intermatam mansisse negabat, resurrectionem insuper inficiatus. Hujus Sertatoris Florinus appellavit Philastrius. Melius diceren-

tur *Floriniani*. De his agunt Iren. Encl. Theodoret. Aug. et alii.

* **FLORIARIUM** Corporis, anima dicte Zenoni Veronensi Episc. Sermone de L. zaro.

† **FLORIDARE**, *Florere* : unde *Floridantia*, *Pruta*, *Floridum*, *Firtum*, *Tompus* forum. Amalthes Laurentii ex Papi.

† **FLORIPANUS**, qui parit Flores. In *Floriparum*, Ausonio.

* **FLORIRE**, Florescere, Gallis *Florir*, S. Bonifacius Moguntini. Epist. 1 : *Item, sicut fecimus dies ejus, et sicut flos agri, ita Florit.*

* **FLORISSARE**, Idem, apud Virg. Grammat. pag. 47.

* **FLORITARIA**, Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Floreitura*, *Pro. Floritara*, *pollicitura*.

* **FLORINUS**, Flosculus, ornamentum quod flos imitatur, Gall. *Florua*, In-e-tar. S. Capel. Paris. ann. 1340. in Reg. I. Chartoph. reg. ch. 8 : *Item yungo B. Lo-dovic regis cum esse spiritalis ejusdem, et ejus ymaginis coram uno Floren et quinque lapides, et in uno alio Floren ammerigo deficiunt.* Aliud ann. 1363. et Bibl. reg. : *Item quodam yungo B. M. genitricis Dei,...* et in illo deficiunt a hunc temporis in coram dicte Genitricis dei Floren et duo lapilli. Ouquel y defiaut, et Floren a tout cinq pierres, in alio Gallico ibid. Annal. Medioli. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 807 : *Coram ann. 1400. cum Floren sex magnis et tribus parvis.* Vide supra *Floretus*.

† **FLORULENTIA**, Locus abundantioribus, apud Guibertum lib. 4. de Fig. Sanct. cap. 2. § 2.

† **FLORES**, ἀνθήξ, *Firtidis*, *florides*, in Supplemento Antiquarii. [* Et in Gloss. Lat. Gr. Florens in Germ. ex Castigat. a utrunque Glossar.] Alio sensu vide in *Flo*.

† **FLOS**, Flores.

FLOS AURI, [Nonnullis est electrum, seu aurum argento mixtum; *Flos aureo* vero idem ac *Rosa aurea*; quam] videbis in *Rosa*.

† **FLOS DELICIAE**, INSTITUTE. Ann. 1412. Hist. Harf. tom. 3. pag. 761 : *Joanet Grey Chevalier defunctus habet castrum et dominium de Tylte, quæ fuerunt Philippæ Harcourt Chevalier, ex omnia maneria ipsius Philippæ infra Ducatum Normanniam; hominibus ac reddituum unum Floren Bicarum ad festum S. Johannis Baptiste.* Et tom. 4. pag. 1679 : *Thomas Dux Leuti habet Comitatum de Harcourt... per hominibus ac reddituum Floren Deliciarum ex castrum de Rouen ad festum Nativitatis S. Johannis, et de inveniente triginta homines ad arma.*

† **FLOS FRUMENTI**, Farina, vel similis pollen, Gall. *Flour de farine*, Chara v. 1349. ex Archivis B. M. de Boue-Nous Rotomag. : *Uvan pechum farine de v. sex denariorum et de Floren Frumenti, et Pascha Domini unam gallinam, et decem ova, etc.* Vide *Flora*.

† **FLOSCA**, Vide *Florea*.

† **FLOSCULUM**, pro *Flosculus*, legitur in Prefatione Taionis Episcopi in quo quinque libros sententiarum, Concil. Hispan. tom. 2. pag. 531.

§ 1. **FLOSCULUS**, Vestis Monachorum propria, vulgo *Froc*. Ordinar. S. Germani a patris inter Instrum. Historie ejusd. Monast. pag. CLXII. col. 1: *Quando erit in fine centenis sequentes Evangelium, duo Monachi in flosculis suis accipient cerros de manibus conversorum*, etc. Vide *Flores*.

§ 2. **FLOSCULUS**, in Martyrol. editis: *Petulus vel Fidrolos*, in Mss. ut observat Gosselinus in Vocabul. hagiol. Nomen est opusculum episcopi ad Arelas. Gall. *Saintin*.

§ 3. **FLOSCUS**, ut *Frocius*, Via publica, 1271 incultus, praetertim qui urbi adjaacet. Charta ann. 1180. ex Chartul. S. Corn. Compend. fol. 127. r. col. 1: *Fimam de curia ecclesiae, nisi in cultus ecclesiae. Alia* Math. comit. Pontiv. ann. 1241. in Lib. 1. nig. S. Yulfr. Abbat. fol. 6. v. r.: *Furnus le noz vico ultra parvam portam ante florem*, vide *Frostum*.

FLOSIAGA, *Flosca*. Matth. Silvaticus: *Gloria, gloriatur, i. Flosaga mo'ndi*. Infra: *Gloria, id est, Flosca molendini*.

§ 4. **FLOSTULUS**, Species ornatus, forte et dicti, quod *flosculus* distingueretur. Cingulum, zona videtur, quod levi flatu impellitur et fluctat. Concilium Senon. ann. 1485. apud Acherium script. tom. 5. pag. 646: *Item quod Religiosi, cuiusqueque Ordinis, status vel praelatus existant, a suae conditionis humilitate congruo non recedant, neque federatus status sui non congruentis, et maxime minutis vertutibus, neque zonas de relicto, aut Flosculis etiam, nec habitus de ipsis arripere tunicas putent, neque aliter videantur, in vilipendium sui status et Ordinis deferant*.

§ 5. **FLUTA**, Piscis species. Tabularium florentine fol. 75: *Belizoneus etis Adonis* consuetudinem *Fluturum* et allicum, quia velutur de piscatione sua. Sed ibi legendum videtur *Fluturum*, ut intelligatur pisciculi marini, quos *Fluta* vocamus. *Videtur esse cortex, lineae piscatoriae ne nimis hamum demittat infixus, ut in chart. ann. 1255. apud Lappenb. Init. Foder. Buxent. Document. pag. 62: De Flotis b' lochen, quibus communiter piscatur, vno emptor quum venditor debet de marca lous deaurari*.]

§ 6. **FLOTA**, **FLOTTA**, Navium classis, Anglo-Saxonica vox, testibus Skinnero et Sinnero in suis Lexicis. Hae aut sunt vocum fere Occidentales populi, Galli et Germani *Flotte* appellant hanc armatam navium multitudinem, Hispani *Flota*, Italiani, Angli *Flot*, omnes a Latino *Flotus*. Vide Spelmani Lexicon ad vocem *Almaribus*, Rhymerum tom. 3. pag. 311.

§ 7. *Mette in flotte*, Costrabere, ut videtur *Ado Bessener*, in Chartul. Corb. sign. *Exchid ad ann. 1431. fol. 146. v. r.: Les-les carpentiers seront tenus... mettre en site une des pans de ladite grange, lequel est vuide*.

§ 8. **FLUTARE**, Fluctuare, Gall. *Floter*. *Flus in medio Flotantibus grassarum rivorum*, apud Rhymerum tom. 11. pag. 5. col. 1.

§ 9. **FLOTSON**, Marini juris vocabulum, *ad et naufragio in mari fluctat, coque*

ipso Amiraliorum juris est, ex Saxon. *Flotten*, *fluctuare*.

§ 10. **FLOTTA**, Classis. Vide *Flota* § 6.

§ 11. **FLOTTA**, Machinae genus, quam in obsidione Ostendae reperit Pompeius Targonus Archiducis Austrii Machinariis. Constabat strue lignea valide nexa compactaque, constipata etiam infartaque maris arena: ad eujus latera vacua appendebantur dolia, ut supernatale posset. Vide Anglum Gallici de Bello Belg. lib. 15. Hae Carolus de Aquino in Lex. milit.

§ 12. **FLOTTA**, Glaber lib. 1. Hist. cap. 5: *Deinde clam egressus ad predictam Normannorum gentem, illis tantummodo primitus adhesit, qui assiduam reptam servientes, victum ceteris ministrabant, quos etiam illi (Normanni) communiter Flottam vocant*. Vide Bolandum 24. Martii pag. 556. [et infra *Flauta*.]

FLAZE, Ratis. Vita S. Willibaldi, edita a Gretzgero pag. 140: *Se conduxerunt in quodam ligno, quod dicitur Flaze, transcentes venerunt in oppidum*, etc.

§ 13. **FLUBETA**, Fibula, oi fallor, Ital. *Fibbia*. Charta ann. 1257. apud Murator. tom. 2. Antiqu. Ital. med. aevi col. 903: *Unum gaurimentum de seto, et duas Flubetas auri, et tres auldas*, etc.

§ 14. **FLUCTARE**, pro *Fluctuare*, apud S. Paulinum. Vide in *Comelutum*.

§ 15. **FLUCTES**, *Amorevel*, in Glossar. Lat. Ital. MS. id est, Humanus, benignus.

§ 16. **FLUTCI**, pro *Fluctus*, in Vita S. Finiani Reclusi sac. 6. Bened. part. 1. pag. 330: *Per tumidos Fluctus inalesas vehetur ad terras*. Utuatur praeterea Veteres aliquot. Vide Nonium cap. 8. Ita et Terent. in Andr. act. 2. sc. 2: *Nil ornati, nil tumulti*.

§ 17. **FLUTICULUS**, *Κυκλίου*, apud Apuleium in Apolog. et Diomed. lib. 1. Artis Grammat.

§ 18. **FLUTIVAGARE**, *Fluctuare*, incertum esse, Gall. *Bidancer, chanceler*. Statuta Canonice. Regul. S. August. apud R. Duellium tom. 1. pag. 97:

Nam dubitans, vel Fluctivagus cedit insipienter.

Fluctivagus, in Notkeri Balbuli lib. Sequentiar. apud Bern. Pez tom. 1. Anecd. part. 1. col. 37.

§ 19. **FLUCTUS**. Vetus Charta MS: *Guttilmus Comes Honnaonia tenet de Duce (Brabantie) advocatam et dominium in Mechlinia, Fluctum atque thelonum, forum sive staplum solis, piscium ne nimium. Videtur esse quod *Flot* et *Fligard* vocant Consuetudines aliquot municipales, Ambianensis vetus art. 74. 104. Bononiensis art. 30. 43. 132. 168. Atrebatensis art. 5. 51. etc. Vide *Frostum*.*

Fluctum aquae legitur in eadem Charta ex Cod. reg. 10197. v. 2. fol. 83. v. unde manifestum est vim vocis non intellexisse Cangium; quod rursum probat Recognit. feudal. ann. 1312. ibid. fol. 71. v. r.: *Nous Florens Berthaut, sire de Malines, faisons savoir... que nous tenons... en fief... de Lezhen due de Lothrike, de Brabant et de Lemboarch... l'avoerie et le seigneurie de Malines, le Flot d'aive, les chemins et le moichet du seil, du poisson et des bestes*. Charta Ricard. duci Norman. ann. 1206. ex Tabul. capit. Aeriens: *Concedo Fluctum cum portu et pignum, qui dicitur Saanes,*

cum aquis et portu maris. Ex quibus per *Fluctum* significari existimo quiddam *fluctu* seu aestu maris adstrictum, atque adeo et vectigal, quod a navigiis ea ratione adventitibus exigitur.

§ 20. **FLAUCTUS**, *Floccus* hanc, nostris *Flotte*, spira vel manipulus. Charta ann. 1495. inter Observat. Godefr. ad Carol. VIII. pag. 735: *Commisarius et procurator per hujusmodi juramentum pro principe nostro... coram campone quidem ecclesia serice vel Flacto involutum, omnes et singuli traversarii et companum pulverantur*. Lit. remiss. ann. 1416. in Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 272: *Le suppliant a pris en l'hôtel de Jehan l'enille quatre Flotes de laine*.

§ 21. **FLUENTARE**, *Fluere*. Fortunatus in Vita sancti Martini:

Pergis in Augustam, qua Virdo et Lica Fluantur.

§ 22. *Hinc Flot*, Inundatio, io Charta Margar. comit. Fland. ann. 1274. ex Chartul. 1. Flod. ch. 263. io Cam. Comput. Insul.: *Nous leur devons respondre de kenun fen, de kenun Flot, de kenun tempest et de kenun wiere*. *Flotin*, navis velox, apud Bahabais. lib. 4. cap. 32.

§ 23. **FLUETUM**, Panni, flores tenuioris, unde nomen, species. Comput. fabr. S. Petri Insul. MS. ann. 1498: *Item pro jure pallii quondam domini Antonii de Barletis militis, usque inqueam de Flucto venditum magistro Johanni du Pont, xxv. lib. v. sol. Vide supra Flotetis 3.*

§ 24. **FLUFIACERE**, Gall. *Faire coater*. Terrear. Belliç. ann. 1599. fol. 645. v. r.: *Super jure et facultate succendi et capiendi aquam ripparia... pro illam Fluifiaciendo a dicta ripparia de Mager usque desuper molendinum beptitum*.

§ 25. **FLUTARE**, pro *fluvium navigare*; unde *Flutatio*, ipsa navigatio. Stat. ann. 1496. inter Leg. Polen. tom. 1. pag. 258: *Ut mercatores navigantes illa (flumina) Flutare non possent; ideoque ad tollendum errorem et impedimentum circa Flutaciones fluviorum praedictorum etc.* Et pag. 259: *Ut Gedanium quisque libere atque secure Flutet*.

§ 26. **FLUMA**, *Flegma*, quod etiamnum Picardi *Flume* dicunt. Monastium Anglie. tom. 1. pag. 7: *Non andebant in dicta Ecclesia nisi cimiterio aliqua vasa loqui, nec Fluma, vel salivam in illam terram sanctam expere vel projicere*.

§ 27. **FLUMA**, Lincum tegumen pulvaris, Gall. *Tayz*. Dispositio rei familiaris Cluniae, a D. Petro Abb. Cluniae. apud Baluz. Miscell. tom. 5. pag. 454: *Et propter Priorem Cluniae... cum opposita est ut... Raminas, fennardis, Flumas, hoc est, oportuna pulvariorum universis fratribus... providant*.

§ 28. *Io quibosdam provinciis, Flaine, a tela iis cervicalibus conficiendis idonea, que Flaine, Lugduni Flene, appellatur: unde Flaine restitendum esse suspicor*.

§ 29. **FLUMARIA**, Fluvius, Ital. *Flumara*. Charta Friderici II. Imper. pro Ecclesia Anglonensi apud Ughellium tom. 7. pag. 125: *Et vadit ad stratum... que dicitur Strata Franca, et perducit ad Flumariam Argati, et per ipsam Flumariam ducitur ad velleum Cayoni, Adde Roebium Pirum in Archiep. Messan. pag. 313.*

† **FLUMENTUM**, *ῥέμα ποταμοῦ*, *fl. Flumentum fluminis*. Gloss. Lat. Gr. Sangerm.

FLUMETICA, Regio fluminis adiacens, apud Leon. Ost. lib. 3. cap. 1.

FLUMINICELLUS, Fluvius, Innocentio Agrimensores pag. 233. Italia *Flumicello*.

* Charta ann. 1210. apud. Ughell. tom. 1. Ital. sacr. edit. 1717. col. 555: *Cum omnibus possessionibus suis infra istos decurrentias, scilicet ad flumine Potentino usque ad Flumicellum, quod vult sub monte Zari, et a Flumicello extenditur in Montem acutum.*

† **FLUMINALIS**, pro *Flumen Dialis*. Vide *Fluctus*.

FLUMINICA, Flumen, apud Innocentium Gromaticum non semel. [*Flumineum mare*, pro Flumine intranti in mare, in Vita MS. S. Winwaloei fol. 74.]

* **FLUMIS**, Flumen. Charta ann. 884. apud Murator. in Antiq. Estens. pag. 210: *Elevare feci in proprio territorio meo fundamentum et fabricam illam in loco, ubi dicitur Confluentem, positis inter Flumes Maerae et Aule. Flun, passim apud Continuat. Guill. Trieri tom. 5. Ampl. Collect. Marten. col. 684. et seqq. Vide *Flumina*.*

† **FLUMIS** *ῥέματις*, in vet. Glossis. Est a Graeco *ῥέματις*, Verbasum aut herba, quae pro ellychnis utuntur.

* **FLUR**, Campus palens, agri, districtus certus arvarum, pratorum, etc. ad vicum villamque pertinentium, Germ. hodie die *Flur*. Chart. ann. 1280. in Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 778: *In 52. iugeribus, sitis simul in uno Flur. Vide* Haltius. Glossar. Germ. col. 466.

* **Florus**, apud eundem Guden. tom. 3. pag. 7. in chart. ann. 1302: *Vineam... sitam in pertinencia villa de Aure, in Floro qui Gyrolthe vulgariter appellatur.*

† **FLUS**, Monete genus. Vocabular. Lat. Sarrae, apud Bernhardum de Breidenbach ad calcem Itiner. Hierosol. pag. 250: *Ducatus, Ducat; Denarius, Denur; Medius, Medin; Tremus, Trecom; Flus, Gelf. Forte pro Florens constructe exaratus.*

† **FLUSCULUS**, *κίσκος*, Granum. Supplement. Antiquari. An Flusculus? inquit Martinus in Lexico.

* Gloss. Gr. Lat.: *Κίσκος*, laccia, granum, ... *Flusculus*.

† **FLUSTRUM**, *ἰ. Aqua vel unda crispans*, et dicitur a *Fluo*, *fluus*. Proprie *Flustra* sunt maris motus sine tempestate fluctuantis; unde quidam: *Fastubant in Flustris*, ac si diceret, in salo et in crispantibus aquis, in Catholico Joannis de Janua. Gloss. Latino-Gall. Sangerm.: *Flustrum, yme, crispant, flant, undulant*. Festus: *Flustra dicuntur, cum in mari fluctus non moventur*; quoniam *Cresci* *valde* vocant. Peroll.: *A Fluo, Flustrum, quod est flatus maris, cum nullis fluctibus agitur*. Utitur Tertull. de Pallio. Vide *Decemana* 2. † *Fluvius*. Carmen quod Alcinoo tribuit *D. De Beis* tom. 3. Dissert. pag. 434:

Hinc castra pates currenti nave per undas.

Donce ad optate perigias Flustra Monelle.

Wabter. in Exposit. voc. MS.

Me regat amplius Sathana per larida Flustra.

Ubi *Flustra* inscriptum Legit, *fluvi*.

* **FLUTA**, Piscis genus. Vide infra *Plata*.

† **FLUVIOLA**, Parvus fluvius, rivus. Testamentum Eddonis Episc. Argentin. ann. xi. regni Pippini apud Ludov. *Laugille* in Probat. Hist. Alsac. pag. 16. col. 1: *Dominus Wegericus Episc. monasterium in Nigra-Silva... super Fluviola Undusta... edificavit.*

† **FLUVIUS PARADISI**. Sic dicitur Nilus apud Jacobum de Vitriaco lib. 3. Histor. Orient. inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 288.

† **FLUVIUS**, apud Rymerum tom. 5. pag. 232. species navigii, eadem, ut puto, quae Nostris *Filde*. Vide locum in *Fargen*. † **FLUTTA**, Miracula S. Catharinae Suecicae in Actis SS. Martii pag. 525: *Proponerunt quoddam flumen transire; quorum unus equum suum ann cum mercibus magni ponderis introduxit super instrumentum de lignis fabricatum, vulgariter dictum Flutta, et submersus est cum equo et mercibus. Alii dicunt Flotta. Est autem Flotta vel Fluta, ut recte adnotat Henschenius, connexarum trabium compago, Latine Ratis, Nostris Tratin. Etymon idem quod superioris vocis Flota 2.*

* *Flote*, eodem sensu, in Stat. ann. 1318. tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 672. art. 23.

† **FLUXIBILIS**, Fluidus. Irenaeus lib. 2. cap. 29: *Elegantio cum Fluxibili materia*. † Leonard. in Speculo lapid. lib. 1. cap. 1: *Sed cum mineralia duplicia sint, aliqua Fluxibilia seu liquefactibilia, et aliqua non: dicitur Fluxibilia seu liquefactibilia etc. Hinc*

* 1. **FLUXIBILITAS**, ibidem: *Et multoties tale humidum disproporionatur in Fluxibilitate, licet in quantitate sufficiens sit.*

* 2. **FLUXIBILITAS**, Volubilitas. Lit. remis. ann. 1354. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 245: *Quadam Fluxibilitate linguae in verba criminosa lubricis profluuntur.*

† **FLUXILIS**, ut *Fluxibilis*. Tertull. adv. Valentin. cap. 24: *Facile et Fluxile liquoris est quatinus.*

† **FLUXIPEDUS**, Ad pedes usque diffusens. *Fluxipedus vestis*, Avieno Aratorii Phenom. v. 288.

* **FLUXIS**, a Gallico *Flux*, Fluctus, aestus. Charta ann. 1374. in Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 324: *Unum pontem edificare et construere proponit et affectat pro evitando dampna et multa pericula, quae de die in diem eveniunt in dicto porta, ratione Fluxum aquarum.*

* **FLUXOL**, Consuet. Perpin. MSS. cap. 38: *Item debent coquere panes flagneros pro quatuor denariis et uno torrello de Fluxol. Forte, de casco.*

† **FLUXURA**, Cypriano, idem quod alii *Fluxus*, *Fluxio*.

* **FLUXUS**, Inconstantia. Barthii Glossarium ex Guiberti Hist. Palaez.

† **FLUXUS ALBUS**, Inordinatum sanguinis albi ac saniosi profluvium, quod mulieres interdum laborant, differtur a menstruo earum fluxu. Miracula B. Simonis de Lipnica, Julii tom. 4. pag. 561: *Anna... per duos annos Fluxum album supra modum patiebatur.*

* **FLUEBNIKI**, Polonica vox, quae aliquis putat officiali designatur. Stat.

Casimiri inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 41. *Hoc etiam specialiter declaramus quod civiles vel ministeriales, alius Fluxibiles, nullus nisi polatinus instituere et eos jubere... habebant potestatem.*

† **FLYMA**, Vide *Flama*.

† **FOACIA**, Vide *Focaccia*.

* **FOACIS**, Placentae species. Chart. ann. 1295. in Chartul. eccl. Lingon. 21. Cod. reg. 5188. fol. 47. r. 1: *Item sex Foces, quae volere debent annu quolibet tres habere.*

† **FOACIUM**, Vide infra *Fons*.

* **FOACIUM**, Focacium. Census, qui exigitur a domino feudali pro singulis foci seu domibus subditorum ac tenebion suorum: *καμάρια* Scriptoribus Byzantinis, Theophani pag. 411. Cedreno et Sphlytis pag. 500. 683. Zonare tom. 3. pag. 102. etc. Vetus Charta in Probat. Hist. Guineensis pag. 378: *Item pro quolibet Foco hominum de potestate commorantium ad Leval, 3. den. Paris. Libertates MSS. ville. Desiderii in Campania ann. 1258: Unusquisque de Foco proprio qui uxoratus est, vel uxoratus fuit aliquando, solvet domui 5. solidos, etc. in Consuet. de la Tour de Fesure in Bitur. art. 8. apud Thomaeum, tenentes debent domino quotannis panem 3. obol. Turon. et 1. obol. Tiron. pour le droit de Focage. Computum Balitici Bituricensis ann. 1306: De adoratione Focorum pro exercitu Fluctuati ann. 1304, a personis nobilibus, et ignobilibus exigat ordinata. 751. lib. de Comite Norrensi, de eadem subventionem pro quanto tunc 1600. lib. † Vide Haltius. Glossar. German. col. 893. vocibus *Herd-gut*, etc.]*

Quod igitur pro singulis focis quotannis legitur, *Focagium* nostri appellatur, ut est in Charta Alphonsi Comitis Pictavensis ann. 1269. vel *Focagium*, vulgo *Focage*, [interdum *Fournage*.] Forma colligendi census, apud Willel. Tyrium lib. 22. cap. 31: *Si vero quatuor selecti, qui ad hoc deputati sunt, cognoverint pro certo, quod aliqui inhabitantes non valent centum Byzantiis, et cipiunt super eum Focagium, id est, pro Byzantiano unum, etc.* [Fundatio Monasterii Sarmacie Ann. Grandimont. ann. 1192. Anecd. Marten. tom. 1. col. 646: *Mon... ab omni pedagio et vendita, blous, passagio, Focagio, vinagio, etc.* Chart. Communie Rotomag. ann. 1207: *Aut manens infra muros Rotomagi debet Focage.* Chronicon Rotomagensis ann. 1207: *Gyrari Focagium de villa, quae est in parochia de Louviers, cum illud Focagium ad personam noster fodi, quod de ipso tenet, etc.* [Charta ann. 1364. in Camer. Comput. Aqueus: *Habet ibi Focagium, quandoque pro ratione imponatur ad rationem de subis quinque pro quolibet foco.*] Tabularium Adegav. Camerac. Comput. Paris. fol. 52: *Quod ipse Dominus Comes exigit et habet annis vice dualtaxat in villa Andegavi.* *Focagium, videlicet a quolibet foco qui in solium unica vice solvens, pauperis locisque ac personis privilegii datus* excerptis. [Index MS. beneficiorum Ecclesie Constantiensis fol. 52: *Rector percipit... libet anno in parochia de Villa-Dei Focage villae tres denarios.*] Apud Guillem.

Calet ann. 1206. Philippus Augustus, ex-
pagato Normannico Ducatu, incolas ro-
git, an Normannicis, vel Gallicis Legibus
se velit:

Et respondit entre ces, qu'il veulst
Tel usage com avoie seules.
Li Rois lires li en delivre.
Bien le ferez à guise d'yvre.
Car il eussent esté sage.
Il fissent quilles du fougage,
Dont li Rois chascun se le plome.

[Littere Ludovici X. Franc. Regis pro Nor-
mannis ann. 1314. apud D. de Lauriere
tom. 1. Ordinat. Reg. pag. 551: Item, quod
Fogium non faciemus levare, nisi quatenus
in registro Consuetudinum Normannia con-
tinetur, aut contrario non obstat. Et pag.
581. in aliis ejusdem Regis Litteris ann.
1315. pro iisdem Normannis: Item, quod
nobis solus debitis pro dicta pecunia non
solvenda, qui in dicta Ducatu Montegium,
alter Fogium nuncupatur, levare non facie-
mus, aut etiam aliquatim permittemus le-
vari, nisi quatenus in registro Consuetudinum
Normannia continetur, aut quocunque con-
trario in premissis non obstat. Sic autem
verba Gallica: Que nous ne ferons lever, ne
souffrir les rentes qui nous sont dues pour
ladite monnaie non nuer, qui in latine Duchie
est appellé Monnaie ou Fougage, estre levée
à aucune manière, si n'est comme etc.]

FOGIUM quippe maxime obtinuit in
Normannia Ducatu, in quo solvi a popu-
lo solum fuit singulis triennis, ut sicut
frequens monetarum mutatio. Vetus
Consuetudo Normannica cap. 15: Le mon-
naie est un due de deniers, qui est due au
hur de Normandie de trois ans en trois ans,
esqu'il ne face changer le monnaie, qui
court en Normandie. Infra: Tous les autres,
fors ceux que nous avons exceptés, qui tien-
nent fra et lieu, doivent payer le monnaie...
et pour ce souloit il estre appellé Fougage:
car ceux le paient principalement, qui tien-
nent fra et lieu. [* Codex Legum Normann.
part. 1. cap. 15. § 9. apud Ludewig. in
Reliq. Manuscript. tom. 7. pag. 185:
Propter hoc solum Fogiū nuncupari, quod
in illis principibus persolvitur, qui Fo-
rum residentiam obtinebant.]

* Viguit hae consuetudo eadem ob-
rassum in ballivis Aurelianensis alioque,
de quibus in Charta Phil. Aug. ann. 1183.
et Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 310: Cu-
pabes vero anni tertii collectio, erit pro
voluta moneta.

¶ In minori quoque Britannia Fo-
gium exigi consuevit praeter cetera nos
dedit Instrumentum ann. 1393. apud Lo-
bodium Hist. Brit. col. 763: Cum saper
quibus contentionebus alias multo inter
licem Britanniam et Dominum de Clifono
fuisse apudatum per Regem, quod saper
in subsidio tapoventu committere in pre-
teritum Britanniam solvitur eadem dominus de
Clifono summa centum militum franco-
rum de Cuno Domino Regis, et pro hujus-
modi solutione facienda finisset ex assensu
dominorum dictae patrie ordinatum levare
nos Fogium de viginti et quinque solidis
ad singulos focum in dicta patrie genera-
tionem, iuxta Fogia regulariter haecenus le-
vata. Cum ergo conquestus esset dictus D.
Clifono de defectu solutionis, fuit iterum

apudatum per D. Regem, quod traderen-
tur aliqui hostagii dicti D. de Clifono etc.
Erat exhibitus numerus focorum tunc con-
tribuentium in communibus Fogis, qui
ascendebant ad summam 69748. focorum.
Et pertinebant illi qui tenebant partem dicti
D. de Clifono 30000. foci et plus.

Quomodo autem apud nos exigeretur
Fogium, discere est ex veteri Charta,
quam ex Camera Comput. Parisiensis
priedem erimus, tum etiam ex Registro
Philippi Augusti Hieronvalliano fol. 90:
De Fogio Normanniae: Fogium capiendum
est in Normannia in tertio anno, ita videlicet
quod duo anni praemittantur sine Fogio,
et in tertio anno capitur de unaqueque villa,
secundum hoc, quod villa est. Submonentur
quatuor homines, vel sex, vel plures, si
opus est, et illi submoniti jurant quod fide-
liter colligent Fogium de quolibet foco 12.
denari. Et si in eadem dano manserint qua-
tuor homines, vel plures, vel panceliores, de
quibus unusquisque vivat de suo proprio, et
habeat de catello 30. solidos et amplius, et
Fogium. Fidu etiam si habeat de mobili
11. solid. non amplius, dnt Fogium: si non
habeat 40. solid. non reddunt. De Fogio
autem quiti sunt omnes Presbyteri, Dia-
coni, et Milites, et omnes persone, quae ha-
bent Ecclesias. Molendinarii etiam et Furnarii
Episcoporum, et Abbatum, et Baronum, et
omnium Militum, qui deservunt domibus
suis per unumlibet fira, quiti sunt. Prae-
terea quilibet Episcopus, et Abbas, et Baro
habet 7. servientes quoscunque volunt quiti
de Fogio. Sciendum est, quod duo ex In-
rioribus de singulis villis offerant ad Balli-
vos Regis Fogium, et habeant in scriptis
nomina eorum, de quibus receperant Fogium,
et quod tradunt Ballivis cum Fogio, et
illi duo habeant 12. denar. de quittance de
Fogio suo pro illis offerendis. Illi autem
colligent Fogium de hominibus Templario-
rum et Hospitaliorum, et similiter offerant
ad Ballivos Regis, et per manus Ballivorum
reddunt ad Sacerdotum Templariorum et Ho-
spitalium. Sciendum vero, quod hae terrae quae
sunt de Fogio, scilicet totum feodum Brito-
licum quicunque illud tenent, et Vallis Mortu-
ali usque ad Picard, Albus usque ad Doer
Herberti, et tota terra de Passanis, et Alen-
conum et Alenconensium usque ad Pisatum
Eraud, et à Plint, et Bons à Plins, et terra
ad va pertienas, et Castrum de Aumenesche
in Ballivia de Argentina. In civitate Lro-
viensis capietur fogium per manum Episcopi
Lroviensis, et extra civitatem ut mibi ca-
pietur. [Apud D. Brussel tom. 1. de Feudo-
rum usu pag. 213. ubi haec Charta edita
est, per Fogium constanter habetur Fuga-
gium.] [* Hanc chartam emendatorem
propono: De fogio Normanniae: Fogium
capiendum est in Normannia in tertio anno,
ita videlicet quod duo anni praemittantur
sine fogio, et in tertio anno capitur: tunc
autem modo accipitur. De unaqueque villa,
secundum hoc, quod villa est, submonentur
quatuor homines... et habeat de catello 30.
solidos aut amplius, quilibet illorum reddit
fogium. Fidu etiam, si habeat de mobili
40. solidos aut amplius, dnt fogium; si non
habeat 40. solidos, non reddunt. Baro habens
servientes etc.] Vide Novam Consuetud.
Normanniae art. 76. 77. 78. 79. 80. lu

Assisili Hieros. MSS. cap. 265. domus
dicitur Foger son fef, cum Fogium a
tenentibus suis pro aliqua necessitate exi-
git. [Vide Fannagium.]

* Quamquam ad regem pertineret hic
census, ab ipso tamen privati hominibus,
etiam ad hereditatem, aliquando concessum
reperimus. Inventar. Chart. reg. ann. 1482.
fol. 257: Carta domini Philippi regis con-
cessa dicto Ingerranno de Marigny, pro
juribus vulgo dictis tiers, dangers et Fougies,
ad haereditatem perpetuam sibi data in dicto
domino rege in omnibus terris, quas dictus
Ingerrannus de Marigny habebat et posside-
bat in tota patria Normanniae. De anno 1313.

* Gallice hic census Fou, Poë et Fouté
dicitur. Lit. ann. 1394. in Reg. 147. Char-
toph. reg. ch. 179: Lequille monnaie de nostre
receveur est chargée envers nous de six de-
niers Tournois de rente, appellez Fouz. Re-
dit, prapost. Ambian. in Reg. 34. bis parti.
fol. 91. r. col. 2: In consuetudine, quae
dicitur Fouë, xl. sol. Reg. donor. Car.
Pule. et Phil. VI. in Cam. Comput. Paris.
ad ann. 1336. fol. 139. v. 2. Une constume
qn on appelle la Fouë le Roy. Pactum inter
Car. II. Comit. Prov. et capit. S. Salvat.
Aqueus. ann. 1392. ex schedis Pri. de Ma-
zauges: In supradictis autem domibus
omnibus, ultra dictis census, dictus dominus
rex habet omnino anno pro Fogis, vivit
et quolibet loco, xij. denarios. Fouyer, Fogium
imponens, in Assis. Hierosol. cap.
273: Les homes sont rentes de Fouyer lor
fics un beannt par cent. Arrifougue vero
appellari existimo fogium, quod secundo
solvit, vel fogu reliqua, in Charta ann.
1322. ex Reg. 61. ch. 119: Les tiers et
dangers de bois, fougies, Arrifougies, et
tous autres drois etc. Unde Arrifougier,
Hujus census reliqua exigere. Lit. remis.
ann. 1384. in Reg. 126. ch. 58: Comme
certains commissaires ayent esté ordenez...
en la viconte il Orbec, pour Atvierfougier
les collecteurs, qui avoient cueilli les fougies
de l'an quatre vingt etc.

* FOGIUM, FOGIUM, Tributum
quodvis, quolibet extatio, praecipue vero
vectigal, quod ex lignis ad urbem adductis
percipitur, nostri Foug, Fougage et Fouë.
Lit. Alfonsi comit. Picard. ann. 1369. in
Reg. 11. Chartoph. reg. fol. 143. r. 2: Exi-
gendo et levando Fogium vel subventionem
seu auxilium pro subsidio Terrae sanctae.
Charta Phil. Pule. ann. 1323. pro locatione
preposit. Ambian. ex Reg. donor. Car.
Pule. et Phil. VI. in Cam. Comput. Paris.
fol. 142. r. 2: Onne jus nobis compemens...
in Fogis lignorum pro terram et aquam. Li-
bert. Salveter. ann. 1369. tom. 5. Ordinat.
reg. Franc. pag. 695. art. 5: Liberi ab omni-
bus impostacionibus, subsidis, nullis ne aliis
Fogis, tum regis quam alius quibuscunque
Fogis. Charta ann. 1308. ex Chartul. 33.
Corb. 3: Jus ad venda et exangie... toutes les
justices que j'en avoie à Corbye, les combail-
les, les estallages, les issues des vins, les
Foudes, etc. Chartul. ejusd. monast. sign.
Ezechiad ad ann. 1421. fol. 103. r. 2: Livra
monsieur de Cordie à Colnet le Fevre, dit du
Coynet, le cauchie, Fouëe et issue de la ville
de Corbie, avec le cauchie et Fouëe de rue
des pres. Charta Margar. comit. ann. 1274.
ex Chartul. 1. Fland. ch. 163. in Cam.

Comput. Insul. : No Feunge par tiere et par ewe, nos maîtres, nos changes, etc. Alia ann. 1311. in Reg. 46. Chartoph. reg. ch. 168 : Les rentes que le roy avoit à Pochey... au pain à Noël, Feunges de ses pores, se il les a... un boisel d'aveine et demi boisel de bernage, dix ors, un pain à Noël, le Feunges, etc. Vide Focata.

† FOCAGIUM DE LECTIS, in Privilegiis Studentibus Gratianopolitans ann. 1339. concessis illud diphino, quod exsolvi debebat pro lectis Dalphino subministrandis, dum veniebat Gratianopolim. Illud Dalphin. tom. 2. pag. 412. col. 2. sub finem in laudatis Privilegiis : Item statutum est ordinamus, quod cum civis dicte civitatis mutentur gratis dictis Scolaribus pro termino certum lectos, durante dicto termino non possint nec debeant dicti cives per Nos et Officiales nostros compelli ad tradendum Focagium de lectis pro alvutuo nostro et consortis nostre, nisi tantum pro camera nostra, vel ipsius nostre consortis, si ibidem nos contingat adesse.

† FOCAGIUM, Lignatio, Gall. Chaffage. Charta Hugonis Ducis Burgundie ann. 1355. inter Instrum. tom. 4. novae Gall. Chrisl. col. 105 : Habetur dicti ex qua provient ad altaria Ecclesie Prioratus ejusdem, et de orto dicti Prioris quantum eis competeret necesse fuerit, et pro Focagio ipsorum usumque in memoribus et in ripariis ad opus similiter eorumdem. Vide Focale 1.

* Vel juxta capiendi lignum calefaciendo furno accomodum, alias Focae. Charta ann. 1330. ex Chartul. Campan. fol. 355 : Concessimus eidem Theobaldo comiti et heredibus ejus impetritum quicquid juris habebamus in foresta Beruere, retento tantummodo nobis usuario annuo quicquid postularum et Focagio de nemore morino pro pastoriis. Reg. 13. Corb. sig. Habene ad ann. 1512. fol. 142 : Iceluy preudare chascun an pour sa Focue ung journal de bois, prins au bos des fosses. Et vero, Focue est fascis lignorum seu virgum, vulgo Fagot, bourrée, in Lit. remiss. ann. 1379. ex Reg. 116. Chartoph. reg. ch. 141 : Deux bastons de courtte Focue, ainsi comme seroient deux bastons de costerres, Fousson, Dumetum, in aliis ann. 1481. ex Reg. 209. ch. 119 : Une grenne garnie de bois et de Foussons. Vide infra Focagium 3.

† FOALIA, Anglis Fowl, Quidquid aliunde igni inseruit. Formal. Anglie. Thomæ Madox pag. 301 : Notum sit quod ego Willelmus deili Monachus de Briernia duns Turbarus... ad fodendas turbes, quamvis eis placeat ibi fodere... et post hoc debant michi duns solvitas annuatim, quamvis ibi Foallum fodere voluerint.

* Vix credam, ibi enim de licentia nigros capites, quas Turbar vocant, fodendi agitur; Foallia idem ergo fortassis quod fossus, quo sensu Focage dixerunt nostri. Lit. remiss. ann. 1458. in Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 350 : Plustours ponneurs ontveire de leur mestier de piononige et Fovage, etc. Hinc Fovure, fossor, in Stat. ann. 1350. tom. 2. Ordinat. reg. Franc. pag. 367. art. 164.

† FOASSA, ut Focacia, Processus de Vita S. Yvonis, Maii tom. 4. pag. 555 :

Et detulit tres gastellos seu Fossas involutus trallia.

* FOASSIS, ut supra Focais, Placente species. Charta ann. 1359. in Chartul. Rich. abb. S. Germ. Prat. fol. 31. v. 1. Cum una drotura, qua valet anno quolibet annu sextarium ordi, unum caponem et unum Foassem. Vide Fossia.

* FOBA, pro Fovia vel potius Fova, Fossa, si bene conjecto. Charta ann. 1064. inter Collectanea D. le Fournier : Sicut ascendit rivus... per illam Fobiam et transit per medium Palliarols usque in Podium.

* Acta Mss. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 39. v. : Duxerunt quendam beguinum ad podium de Alacio versus Mucium, et ibi spoliarunt cum et proferant in quandam foveam seu Foviam profundissimam, ita quod postea non fuit visus. Vide infra Fova.

† FOCA, Bos marinus, Piscis est, quasi Boca dicitur. Focaz, l'Itulus marinus. Papias MS. Virgilius dixit Phocæ hoc significat.

† FOCA, pro FOCUS. Vide in Cambio 3.

* FOCA, vel FOCACH, ut Arabes, est potus factus ex ordeo et alio rebus. Glossar. medic. Simon. Jannens. ex Cod. reg. 6959.

FOCACIA, FOCACIUS. Isidorus lib. 20. Orig. cap. 2 : Subcineritius, cinere coctus et reversatus, ipse est et Focacius. Ita citam Papias, Auctor Mamotrecti, et Matt. Silvaticus. Jo. de Janua : Phocia, 1. libum, Focacia. [Glossar. Lat. Gall. Sangerman. MSS. : Focius, Pain cuit en cendre. Saxon. Foca.] Johannes Vincentius Metellius in Notis ad Græcismum : Activismus, panis sine fermento, videlicet Focacia. Italia Focaccia, apud quos proverbum oblinet, vender pane per Focaccia, apud Boccacium Nov. 50. et 73. nostris Focache, Placenta scilicet quæ ad focum, seu ignem familiariter coquitur. Ejusmodi panes subcineritios Fugacius etiamque a Bulgariis appellari, auctor est Busbequius in Itinere Cip. Tabularium Prioratus de Domini in Delphinat. fol. 55 : Et duas panes, et duas Focacias, et 4. capones, etc. Occurrit ibi pluries.

† FOACIA. Charta anni 1211. ex Archivo Prioratus S. Nicolai de Firmate Ancupli : Tres minus ovum, et duas capones, et duas Focias, et unum puerum nigrum.

† FOACA, Arvernus, Focage vel Focaze. Chartularium Camalariense diocesis Anic. Ad Pinos est una appendicia qua reddit tres chapos cum 111. Focacis. Charta anni 1090. in Appendice ad Marcum Hispan. col. 1185 : Nos igitur supradicti, Girardus scilicet Albus et monachi sibi subjeti, non donamus, sed consentimus prefato Remundo in Perdu, Durm, Bossacal gallina 1. Focaga una et migeria 1. de vino, et emina una de civada.

† FOCACIA. Donatio ann. 1138. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 489 : Focagias et Pernales vini et gallos et convitum, quem vinum et tenuisse pater tuus et tu in Corbeusitis. Occurrit rursus in Statutis Arelat MSS. art. 58.

FOGATA, Eadem notione, Tabularium S. Remigii Remensis : Nativitate Domini et Pascha in venerationibus magistrorum Fog.

3. pullos 4. batticulas plenas vino 3. [sic] infra : Ex antiqua consuetudine dedit. Fogat. 4. pullos 6. agna 1.

FOGARA, in Tabulario Abb. Canechens in Ruthenis Ch. 97 : Similiter et in Ruthenis 4. denarios, et una gallina, et duas Focagas, similiter et opera.

FOGASA, FOCAGEUS, Item. Tabular. Ecl. Cadurcensis : Habet autem Gaufridus filius de predicto Hugone 2. gallos et 3. gallinas et 3. denarios, et 2. Fugas, et 1. sextennium vini in tempore messis. Alibi : Et per eum singulis annis in Nativitate Domini dabit porcum grandem, et 8. panes, et 8. Focagos, et 3. capones.

† FOGASSA, Provincialibus Fougaz, in Charta ann. 1242 : Census, obitus panis Fougassarum, et hordei, caponem, et 1.

† FOGUACES. Charta ann. 964. in Append. ad Marcum Hispan. col. 884 : Propon unum, et Focagiet duos, et sextennium de civado, et exennium unum de vino, et 1.

† FOGACES, in Charta Curia Cantuariensis, ann. 1240 : Et insuper esse obligat eisdem Ecclesia supradicta in tribus panibus, qui vulgenter dicuntur Focaces. Charta Bernaldi Militis de Faudencort ann. 1343 : Habet et possidebat tres Focaces et tres capones.

† FOGACHA. Charta ann. 1302. et s. Chartular. S. Quintini in insula pag. 170 : Item vi. raves annos, xiii. capones, 1. Focachas, quolibet Focacha valoris unius manendi bladi solubilis.

FOGCHA, Charta ann. 1056. apud Oñellum in Tornuto pag. 310 et alibi, in overni, in denario, in gallo, [sic] Gallia ann. 1292. in Hist. Episc. Cadurcens. n. 77 : De quæstia, de ludis, de Fuaris, de salubis, de aquis, etc.

† FOGACIA. Disputatio Catholici nam heretico Paterno inter Anecd. Marica. tom. 5. col. 1754 : Superponit banco ses mense ad Cenam Domini preparati, unum bonum scyphum de vino puro, et uno Focagium a'zinum. Postmodum ad ille præest assistantibus, Rogemus etc.

FOGATI, in Charta ann. 1171. apud Ricciellum in Ambrosiana Basilica pag. 99.

† FOGASSERIA, Quæ facit Fougaz, Gall. Fougasserie. Limborch. lib. Sentent. Inquis. Tolos. pag. 72 : Apportaverunt annu pensionem de piscibus pro elidem, quem Johannes Fougasseria sibi tradidit.

† FOGATERIUS, Qui Fogatius coquit, Gall. Fougassier. Idem Limborch. pag. 107 : Bertrando Bortii Fougassier, etc.

FOCAGIUM, Vide Focagium 1.

1. FOCAL, Annona lignaria, v. 20. Chaffage. Statuta Hospitalis S. Juliani in Anglia : 14. solidi equis portuibus 12. Focali eorum annuall. distribuntur, id jux, quod quis habet percipendi ligni in silvis ad suum focum. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 779 : Et in eadem ligna in corratas claustrum, et 10. corratas Focali recipientes annuatim per ratur servat meti, etc. Pag. 803 : Et sunt ibi ipsa secretas in Londona pro Focali, etc. Hermannus de Lerbeck in Cliron. Comit. S. hawburgens. pag. 38 : Lignis pro coqui ad d'centibus, vasa mansalia, puta strullas, et telia, quocumque inveniantur, in Xecum, pro Focallibus comburi. Nolebat enim co-

res, sen cespites, quibus utuntur, pro Foculis in festo suo comburi. Ita usurpatur loc. 1. Monast. Anglican. pag. 815. tom. 2. cap. 204. 291. 813. tom. 3. pag. 91. Lindwodus: Foculus, quae colliguntur de stercorebus uniuersum, continentur appellatione ignorum, et sic decimari debent. Vide Prim.

1. **FOCALE**, Focile, igniarius, Danst in Iuliano cant. 14. et Italis, Ugutio et Jo. de Janna: Focilem petram vulgus vocat, quae ferro percussa scintillam emittit. Alibi: *foleatna, Focorium*. Glossar. Lat. Gall. *Focile*, *Le Poulx*, comme pierre qui fait feu. Gaigo II. in Statutis Ord. Cartusien. cap. 38. § 5: *Ad ignem, Focile, exca,* *apud ignitas, ligna, securis.*

2. **FOCALE**, Collare, Vita S. Aelii Politiensis, April. tom. 2. pag. 463. *Quasi* (pueros) *caudentibus stolis amictis, amictique Focallibus distinctos per aera puerorum... conspectat. A Focis melius legretur Focale. Laurent. in Amaltha: Focile, Legimus genus ad Focis, veluti foci colla umbilici. Item, Ferrum ignitum, quo crispantur erias.*

3. **FOCALE**, Stipes, caudex, Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120: *Focale, Boche.*

4. **FOCALE**, Crematoria, Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Focale, Crantille.* **FOCALIA**, Papiae, *A foco, i. Oraria, quae vestimentorum, [Oraria] in 315. Bituricensi. Vide Seneam lib. 3. Natural. Quaest. et Quintilian. lib. 11. et horum Interpret.*

5. **FOCALIS RESIDENTIA**, Gall. *Feu et feu, Vide in Fuzgum.*

6. **FOCALIUM**, ut Focale 1. Th. Madox Formul. Anglice. pag. 37: *Prædictus Abbas et Monachi et successores eorum habebunt totas sufficientes in predicta mora ad Focalem Petram.*

7. **FOCAEA**, Cella in Monasteriis, ubi foci communis est, Gall. *Chauffay*, Nova Gall. Christ. coll. 1144. ex Instrumentis anni 1161: *Actum in Focanea Monasterii sancti.*

8. **Locus omnis**, ubi foci accenditur, Chart. ann. 1286. in Reg. 4. Armor. geuer. pag. 2: *Actum apud Montemolium in Focanea domini R. Scoferii jurisperiti. Focanea, in eadem ann. 1357. ibid. pag. 13. Glossar. Armoric. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Focaris, Foc, focar, caninus.**

9. **FOCAPA**, Focapa, Genus placente. Notus Capituli Tull. ann. 1497. cap. 16. 1. *Festo et Episcopo Innocentium: Itur f. d. uenit pastoralium... ubi... paraverit f. d. uenit, r. uenit, p. uenit, n. uenit. Statuta SS. Petri de Langio Episc. Autissiod. ann. 1436: De Focapara observatione. In r. uenit canones pro carnis, piscatores pro piscibus, et bologneris pro piscibus pro, adus vendendis, aqua pastillis sua Focapara ubi huiusmodi f. d. uenit, aduolito occasione. Focapara a Divinis, precipue ad audire Massae sine parochialis Ecclesiae non debentur, intelligimus exenandis.*

10. **FOCARE**, Incendere, igne devastare. Not. Ms. de Re milit. et mach. bellic. §. 12: *Notandum est sicut est oppidum f. d. uenit et ejus latus domus ardens, statim incipit oppidum bannari. Et cap. 114: *si uenit ambulatoria in mantello... ardens**

stat dricta, et cum en potest Focari portum seu propugnaculum ciuitatis.

11. **FOCARIA**, Ancilla, famula quae focum curat. Culinaris. 1. Regum, Jurisconsultis, apud Petr. de Vincis lib. 5. Epist. 9. etc. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Focaria, Cuisine, on concubine.*]

Præsertim vero *Focariae* appellatae Presbyterorum et Clericorum concubinae. Gerardus de Schueren in Vocabul.: *Focaria, Eyu huere by den heit, Meretrix foco assidue.* Occurrit hac notione in leg. 3. Cod. de Donat. (8. 13.) in Synodo Sodorensi in Insula Manniae cap. 5. et 6. in Concilio Eborac. apud Hoved. ann. 1195. apud Math. Paris ann. 1278. Joannem Sarisber. Epist. 27. Rad. de Directo ann. 1137. Radulphum in Vita S. Richardi Episc. Cestr. n. 50. in Statutis Ordinis de Sempingham pag. 782. in Concilio Nemociensi ann. 1298. cap. 4. in Constit. Petri Episcopi Ruthemensis Legati Apos. ann. 1312. cap. 40. in Concilio Bituricensi ann. 1336. cap. 10. in Synodo Herbipolensi ann. 1287. cap. 5. Rotomagensi ann. 1299. cap. 1. Bajocensi ann. 1300. cap. 37. Placentino ann. 1298. Concilio Parisiens. ann. 1212. cap. 4. Coloniensi ann. 1260. cap. 1. etc. [* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 531: *Focaria, Prestresse.* Vide mox *Focaria*.] [* et Haliaus. Glossar. German. col. 1459. voce *Pfaffen-Dinne.*]

12. **A Concubinis** videntur distingui *Focariae* in Statutis MSS. Petri Patriarchae Ierosol. Ord. Praed. ann. 1337: *In primis dolentes referimus quod nonnulli Sacerdotes aut parochiales ecclesiarum rectores pascunt incontinentiam, immo verius damnabilem corruptelam, tenere continue et publice in domo sua vel altera Focarias, seu etiam concubinas non solum extraneas, sed etiam, quod dictu quoque nefas est, spirituales quendam incestu filius suas spirituales et penitentiales toti contubernio poluant et profanant.*

13. **FOCARIA**, Annona lignaria, Gall. *Chauffage*. Charta ann. 950. apud D. Calmet. tom. 1. Hist. Lotiar. inter Instr. col. 356: *Forestam nihilominus, quae dicitur Hris, cum integro banno, eidem loco concedimus in omnes usus cum redditibus suis, id est croada et suffusa quae debent solvere quinquagae de ascentibus exinde voluerit Focarium de mortuo sylva habere et plastrum ad aratra sua, stabula claua facere.* E. etiam Focaria (tributum quod pro ligno ad focum penditur, Vide in *Focata*).

14. **FOCARIA**, Focus, Gall. *Foyer*, in Inventario anni 1342. ex Archivis S. Victoris Massil.

15. **FOCARIS PETRA**. Ibid. Orig. lib. 16. cap. 4: *Est alius Pyrites vulgaris, quem vulgum lapidem appellant, qui ferro vel lapide percussus scintillas emittit... hunc vulgus Focarem Petram vocat. Ital. *Petra da Fuoro.* [* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Focaris, pierre à fonsel.* Aliud Lat. Gall. ex Cod. 7692: *Focaris, pierre pleine de feu.*]*

16. **FOCAHNTIA**, Presbyter concubinaris, qui *Focarius* alit et domi detinet. Inventar. bibl. Bened. XIII. ex Bibl. reg. fol. 96: *Sermo magistri Gerardi magni ad*

clerum Treventensem de Focariis. Vide Focaria 1.

17. **FOCARIUM**, Focus, Gall. *Foyer*, Joanni de Janua in *Itinerario*. *Focarius, Locus in quo fit ignis.*

18. **FOCARIUM**, Fossa. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120: *Focarium, fosse.*

19. **FOCARIUS**, FOCARISTA, Presbyter Concubinaris, qui *Focarius* alit et domi detinet, in Concilio Coprinaciensi cau. 25. FOCARISTA, in Vita R. Bonifacii Episc. Lausanensis cap. 2: *Sed fecit sermone Sacerdotibus Focariis, Chronic. Winde- sem. lib. 2. cap. 96: Quidam Sacerdos Focarista. Thom. a Kempis in Vita Gerardii Magni cap. 14: Contra proprietarios Focarias certavit.*

20. **FOCARIUS**, Qui focum curabat, inter ministros hospitii Reg. Angl. recensetur, in Libro nig. Scaccarii cap. 355: *Focarius in domo semper comedit, et a festo S. Michaelis usque ad Pascha cotidie quatuor denarios ad ignem. Occurrit apud Upian. Dig. lib. 4. tit. g. lib. 2. § 5. Joann. vero Janua, Focarius, Locus est in quo fit ignis.*

21. **FOCARIUS**, ut Focaria, Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Focarius, pain cuit en cendre.*

22. **FOCATA**, FOCARIA, Tributum, quod praestatur pro ligno, quod ad *focari* faciendum in urbem adducitur: Gallis *Focée*. Tabularium Monasterii Corbiciensis: *Quicunque adducunt ligna ut vendant, duas quodrigatas debent nobis et Castellano, et reddunt singulis obolis unius. Et si adduxerit materiam, ut vendant, 6. denarios, etc. si autem postquam materiam receperint, ligna adducere capiant, et vendiderint, reddentur eis 6. denarii, et quodrigata unum solent, qui redditus Focata dicitur. In alio ejusdem Monast. Tabulario: *Christe le maniere comment on culte le canchie à Foée de Corbie. Primes toutes carrees corpiques de bois non taillie dolent 2. deniers de Foée, etc. Similia habet Charta Pagiorum Ambiani vernacula, quae est Philippi Comitis Flaudr. et Ambiani: *Qui veut le carcée à un cheval à plusieurs carles de mairien, et de tout lus, doit 1. denier de la Foée, etc. Charta ann. 1274. in Tabular. Episcopat. Ambian.: *Il se volent efforcier de faire paier chucune en Foées à nos homes de Castel. Aliud nona Foce in Gloss. Lat. Gall. *Focistidinnarius, Qui fait Foées d'aunrui.* Id est, qui operas, quae a singulis *focis* exigitur, pro alio praestat. [Hinc in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Focistum, por Foyer, entechangement.* *Focistidinnarius, Qui fait Foées d'aunrui.* *Focistidno, Exercitation de Foées d'aunrui, alternatio.* Charta anni 1241. in Probat. Hist. Castillon. pag. 55: *Debet etiam ad clausuram castris et ad ejus reparationem subsidium cum aliis de Castellania scilicet per unum denum singulis septimanis operam unius hominis de quolibet Foco, etc.*****

23. **FOCARIUS**, Idem quod *Focata*, in Charta apud Meurissium in Episc. Metens. pag. 137: *Quicunque de ascentibus exinde voluerit Focarium de mortua silva habere. Tabularium Ecclesiae Ambian.: *Quicunque debet 12. denarios de vinagio, unum Foca-**

riam persolvit. [Et alio in loco : *Homines vero tam de Veteribus quam de Nova debent Canonice pro Focaria de singulis equis quatuor denariis.*]

* **FOCATICUM**, Censui, qui pro singulis focis seu domibus penditur, idem quod *Fungium* 1. Codex reg. 4189. fol. 10. r.^o : *Forma litterarum que mittitur pœdictis super Focaticum*. Vide infra *Foculnris*.

† **FOCATICUM VITÆ**, Decima vini, que a singulis focis præstatur. Charta Othonia Reg. ann. 952. apud D. Calmet. inter Probat. Hist. Lothar. tom. 1. col. 362 : *Dedimus . . . decimam partem vini ex mnis ad nostrum huncum pertinentem, quod vinum Focaticum vocamus.*

† **FOCATIUS**, 1072202. Gloss. Lat. Gr. Vide *Focada*.

† **FOCAC**, Vide *Foca* 2.

* **FOCAGIUM**, Vide supra in *Focagium* 1.

* **FOCCITATIO**, pro Oscitatio. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Focitatio, badilli, Provinc.*

* 1. **FOCHUS**, Lemulus, minus vellum, Ital. *Ficco*, Gall. *Banderolle*, Inventar. ann. 1389. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 366 : *Nixus una sleaurata cum rotis quatuor et Fochis et banacris et aliis operagris.*

* 2. **FOCHUS**, Familia, domus, in Stat. Aste collat. 4. cap. 1. pag. 16. r.^o. pro *Focus*. Vide in hac voce.

† **FOCI**, Charta Guidonis Alb. S. Germani Antissiod. ann. 1296. data de *Nobilitate* ubi *Foces*, id est, ad coniecto, ante *beandones*. Transactio ann. 1274. inter Instrum. tom. 4. nove Gall. chart. col. 107 : *Pro his antem se concordatis nisi tuncur pro quolibet vacante prebende solvere dictis Religiosis, . . . centum et decem solidos Tur. annis singulis, quibus ipsam prebendam vel prebendam vacante congre- rit, ad Foces censuibus anni.* [¶ Necrol. Ms. eccl. Senon. : *Quinto Kal. Augusti obiit Mithildis comitissa Nivernensis, in cuius anniversario distributiones decem libras Turon. percipiendas in censa Antissiodorensi in crustum Focorum, antequam fuit hoc anniversarium. Vide supra Dies focorum in Dies 7.] et Brandonis.*

* **FOCHUALTA**, Pactus Leg. Salice tit. 2. §. 7. edit. Eccardi : *Si quis serorum cum porcellis iuraverit, malit. Fochualta, in nec. dei, qui facient sol. xvii. culpabilis indicetur. Ubi Ecarulus legendum cunctis Fochualtis vel Fochualta, qui Melfa furate serofe cum porcellis exprimitur. Fide enim ex notione usurpata a Germanis testatur idem Vir eruditus.*

* **FOCIA**, Vide infra *Foryn*.

* **FOCLARE**, Vide infra *Foclar* 3.

1. **FOCLARE**, Fredericus II. lib. 1. de Arte venandi cap. 33 : *Hic vero ossi colliguntur duo Focilla cruris, que sunt in alis; sunt autem duo Focilla cruris, ut si unum patretur, reliquum renouat sanam, etc. Infra : Hæc autem duo Focilla, que nos theimus constituere crura, quibusdam appellantur Coxa, etc. Vide *Focale* 2. et *Eoca*.*

* *Focile* etiam dicitur Os brachii, ita *Focile minus* et *minus*, Cubitus et radius

appellantur. Consule Lexic. medic. Huius appellationis rationem, videsis apud Th. Hyde de Relig. Persar. pag. 333. Hæc post D. Falconet.

* 2. **FOCILE**, Gallice, *Fauniers*, ubi lingua desicantur. Glossar. Lat. Gall. ann. 1348 ex Cod. reg. 4120.

* **FOCLLARES**, Domus, Papize. [Non male in MS. Bituric. : *Focli, lares, Domus dicitur.*] Vide *Foculare*.

† **FOCLRE**, Supplementum Antiquarii : *Focio, Focio, Adeso, Alitico*. In Glossis MSS. Sangerman. habetur *Focio*. Forte melius, *Fauetie*, a *Fauce*.

* **FOCIS**, Ital. *Foce*, Senensis *Fauci*, ex Lat. *Fauces*. Sinecortura della canna della gola in bocca, Academicis Crusticis : *Ostium fluvii aut cuiusvis rivuli*. Leo Ost. lib. 1. Chr. Casin. cap. 14 : *Concessit . . . portum Tricentensem . . . necnon et totam piscariam de civitate Lesina, una cum Foca sua*. Ubi quidam Codd. habent *Fance*. Lib. 1. cap. 58. (al. 59.) : *Reddit B. Benedicto fluvium Lauri, cum tota piscaria sua, et ipsam Focem S. Benedicti cum tota piscaria, et calatoribus suis, etc.* Sanutus lib. 1. part. 1. cap. 6. ostia Nilii *Foces* pariter non semel vocat. Vide Ughellum tom. 1. Ital. sacra. pag. 68. 136. Sandovalium in Idacio pag. 292. Antonium de Yezet tom. 4. Chron. Ordini. S. Benedicti pag. 457. verso, Anton. Brandon. tom. 3. Monarch. Lusitan. fol. 294. v. [Concil. Hisp. tom. 3. pag. 175. col. 2.]

* **FOCO**, Caminus, locus ubi ignis accenditur, Missil. *Fogon*, Hispan. *Fogon*, nostris *Fourneau*. Statuta Massil. lib. 1. cap. 35 : *Sine in hoc numero placias illas non computat, quæ ab nativis, anchoris, et Focone necessario pluries occupantur.* Vide *Fogus*.

† **FOCLARE**, pro *Foculare*. Radulfus de Gestis Frederici I. Imper. apud Murator. tom. 6. col. 1189 : *Ut unusquisque in anno solveret pro anno solido tres imperium, pro jugo bonum imperiales xxvi. pro Foculuri denarius cxi.* Alibi habet, *Foculare*. **FOCOSITAS**, Gesta Consulum Andrag. cap. 3. n. 3 : *In groves infractas calens, videlicet Focositatem, phitum, et hydro-pisum, etc.* Idem quod calor vehemens, Ital. *Focosa*, ardens, *Focosamente*, ardentem.

1. **FOCLARE**, Idem quod *Focus*, Locus ubi ignis asservatur, vel domus ipsa, Ital. *Foculare*, nostris *Foyer*. Gloss. Savon. Elfrici : *Foculare*, E. or 8. *Que voverram, et soluta, sonat.* Aliud Glossarium Saxoni. Cottonianum : *fyre-gearvunga, Foculur, Sonnerio, Fomes combustibilibus*. Lex Longob. lib. 1. tit. 19. §. 2. [¶ Roth. 147.] :

Si quis focum super novem pedes a Foculare portaverit, et illum ex ipso Foco ubi alteri focum fuerit, etc. Adde Edictum Rotharis Regis Longob. tit. 54. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Siciliae cap. 85 : *En tel maniere, que par la continuation de l'université par la determination de chascun Foclar, dems Angustaire soit baillie à nostre cort.* Charta Urbani II. PP. apud Baronium ann. 1093. n. 14 : *Cum iudibus, angariis, pensionibus solitis tam ratione terrarum, quam pro quolibet Foculuri ipsorum locorum, etc.* [Ocurrit pluries in Gregorii

Monachi Chronico Farfensi apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 440. ibi, 453. et in Gestis Frederici I. Imper. apud eund. Murator. tom. 6. col. 1191. et.] Papias, ex Isidoro : *Focilares, domus dicuntur.* Vide *Focillares*.

† **FOCLARE** SR, Ad focum calidum, Gallice *Se chauffier*. Vita B. Hugonis de Lacerta, apud Marten. tom. 6. Amplius Collect. col. 1145 : *Hic vero erat adhiberi tam pauper, tamque augusta, quod ex multis juniperi aliorumque humilium arborum, collo quidem suo delatis, in quo ostiolo prope limen Se Focularet, Supple. Antiqu. : Focularet, hystian, Adularet.*

† 2. **FOCLARE**, Eadem notione, quæ *Flocus*, ut videtur, Gall. *Fere*, unde fort. melius legeretur *Foculare*. Statuta fonsi Bertrandi de Torre Episcopi Tull. ann. 1399. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 860 : *Circa vero abdicentem, castellanum . . . silentium, cibos et vestimenta, lectoria, Focularia et capient . . . sic se Religiosi student cooptare, quod, etc.*

* 3. **FOCLARE**, Nourrir vel *Foculare*, idem. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

* 4. **FOCLARE**, Germ. *Blasbels*, *Focher*, *Follis*, in Vocabul. Germ. Lalia. ann. 1482. **ADEL**.

* **FOCLARES**, Qui focum seu domum habitant. Gossuit. Mas. Caroli reg. Sicil. : *Si quidem locus ipse habebit mille vel plures Foculares, centum.* N. vero placet quædamque usque ad mille habebit domos, quinguentia. Codex reg. 4189. fol. 10. r.^o : *Mundanus quaternus . . . syndicus vestrum mittere deberat ad solvendum nobis Romanæ ecclesie lras, libras . . . in quibus nobis Romanæ ecclesie nomine Foculorum terminis Leg. Foculorum, ut infra fol. 76. v.* Vide *Foculare* 1.

* **FOCEM**, Focus, ignis. Capitulare d. Villis cap. 27 : *Casa nostre indructus. Focen et vinctus habeant, ita ut solvi sat.* ¶ **FOCEM** et **FOCES**, Incendium. Chron. Parnense ad ann. 1245. apud Murator. tom. 9. col. 769 : *Fuit Focus de S. Salvatore dicit Subditi Sinceri, ex quo mille domus fuerunt arse. Et ad ann. 1282. n. 801 : Et illa nocte alia Foca in civitate Parnæ fuerunt, licet parvo; ex quo maximus timor fuit.*

* **FOCES**, Ignis, unde nostrum *Fer*, contra Latinis id dicitur, in quo ignis servatur. *Focum facere*, ignem excitare, apud Anonymum de Re architectonica cap. 1. Modardus lib. 1. Hist. Remens. cap. 1. Ad ipsam calefactione se caput ignem : *Sensu inguineis, est bonus Focus.* Anonymus & Miraculis S. Benedicti cap. 27 : *Fides ignem necendi : vulgus reliquum 1270. factum terreficem illam vocem eua hoc, ululatu conceperunt.* Ad *Focum*, rebus. Ad *Focum*. [Chron. Domini, de Gru, apud Murator. tom. 12. col. 603 : *Et singuli clauantes ad Focum, ad R. ipsum domum volabant comburere.*] Gall. dicunt : *Au Fer, au Feu*, Monast. Anglic. tom. 2. pag. 139 : *Et in bistro de domo villæ, quod necesse eis fuerit domum et sepulchrum suis refulgent, et ad hoc faciebant.* Adde Legem Alagon. 165. §. 5. tit. 81. §. 1. Legem Bajwar. 10.

Aniceto ipsa mea spada cum auro et ipso Fodro de auro et rengus cum ipsa fibula de auro. Vide Posticium ubi Fodorus pro Portula occurrit.

* 2. **FODORUS**, *Fodrum*, Quidquid prebatur ad victum militum, vel equorum. Præcept. Lothar. I, imper. ann. 833. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi. col. 978 : *Nec ab eis mansionibus aut Fodorus penitus accipere vel exigere præsumant.*

† 1. **FODRA PLUMBÆ**, Massa plumbea, quæ Gallice dicitur *Novette*, vel *Saumon*; latius pondus est trecentarum librarum; illius vero centum quinquaginta aut sexaginta. Charta Henrici IV. Regis Angliæ ann. 1409. apud Rymer. tom. 8. pag. 605 : *Sciatis quod... concessimus et licentiam dedimus eidem consorti nostro quod ipsa sex Fodras plumbi... in nobis carere, et Fodras illas veras potius Britannie, obsequæ custumia seu subsidio... troncicare possit, carisimo filio suo Duci Britannie, pro cooptura consensum mensuræ sui in partibus illis, liberandis. Idem occurrit in Charta Eduardi IV. Regis Angliæ ann. 1475. apud eundem Rymer. tom. 12. pag. 7. Literæ anni 1405. apud eundem. tom. 8. pag. 393 : *Mundanus vobis, quod quatuor Fodras ad opus certissimè Frotris nostri Regis Portugaliæ infra regnum nostrum Angliæ empus... obsequæ custumia seu subsidio... duci et curari permittitis. Aliæ anni 1443. apud eundem tom. 11. pag. 33 : *Ducatus Fodras plumbi.***

† 2. **FODRA**, Vestis duplicata, Italia *Fodera*. Acta S. Bertrandi tom. 1. Junii pag. 789 : *Diabaz tunicis, una Fodra, contempna pellicia, etiam cruditate frigoris perseverante, æquum tempore et plurimum, addito simplici pallio, corpus suum tegeret.*

* Idem quodsupra *Fodera*. Stat. Placent. lib. 6. fol. 80. v. : *Et si fuerit sine Fodra sine de-fodratu, ij. sol. et vij. den. De quilibet Fodra seu mantello, etc. in Stat. datiar. Ripari. fol. 4. v.*

† **FODRATUM**. Vide in *Fodrum*.

FODRATERA, Pellitium, quo vestis ornatur, Gallice *Fourette*, in Concilio Constantiensi ann. 1418. sess. 36. [Statuta Ecd. Andegav. ann. 1413. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 528 : *Prohibemus quoque in et sub penis tum a iure quam ab homine... pretiosiores tunicas et vestes seu Foderaturas quam quæ statui sunt congruat, habere et deferre.* Vita B. Marie Oigiacensis tom. 4. Junii pag. 646 : *Tunicam laneam albam, cum ejusdem coloris simplici pallio, obsequæ pellium conjunctione vel aliquo Foderatura pro indumento habebat. Ordinatio Humberti II. de vestimentis ejus hospitii tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 315 : *Induatur Capellum nostri de raulis scutiferorum... de una molocata Foderata cum agnello, et montello duplicis panni... Et corsetum sui Foderatum de sendato.**

* **FODRATIS**, Quid furum exigit vel tollit. Chartul. S. Sergii ch. 501. apud

Menag. in Hist. Sabol. pag. 354 : *Goufridus de Bellomonte, qui mandatum comitis Fodriaritis detulit, non ulterius fodrum requirent de civitate S. Martini. Vide in Fodrum.*

FODRUM. Vide *Fodrum*.

FODRUM, **FODRUM**, **FODRUM**, [Gall. : *Fonrages, Usencelles, Etupes.*] Ita Scriptores inferioris ætatis appellaverunt annonam militarem, uti hæc vox definitur in Vita Lud. VII. ann. 796. seu quæ prebatur ad victum militum, vel equorum, ut stramentum et pila, cui inde apud nos *Ferre* appellatum nomen. [Ordinat. Johannis Franc. Regis ann. 1355. tom. 3. Ordinat. pag. 58 :

*Nos maîtres d'Ostel pour nous pourvoir hors bonnes villes, faire prendre... Ferrares, se ils les trouvent battus, et fiers (voins) pour la nécessité de nos hostiers pour la journée. Hinc nata proverbium : Un seigneur de paille ou Ferre, mange un vaissal d'acier. Faire à Dieu gerbe de Ferre.] ex Germanico *Futter*, pabulum equorum, ut quidam volunt. [* Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 3. col. 379.] Generatim significat, quod hinc verbi recentetur in Charta Heriberti Viromandunorum Comitum ann. 1076. apud Henricum : *Decret et districte præcepti, ne quis amodo successum meorum sub obtentu Advocationis vel domini decem Abbatum undeque perturbare, non pascum, non annonam, nec etiam stramentum aut palem de cunctis ejus possessionibus auferre. Quæ quidem omnia unicuique fodri vomen comprehendunt : quod pro quavis exactione, atque adeo non pro equorum duntaxat, sed et pro ipsorum militum annonæ vel etiam victu, seu, ut tum loquebantur, procuracionibus ac prandis passim usurpantur.* [Capitul. 5. Caroli M. cap. 2 : *De negotio super omnia præcipientium est, ut nullus audeat in nocte negotare in vasa aurea et argentea, incipia, gemmis, caballos, animalia, excepto vivanda et Fodro, quod iter ageribus necessarius sunt.] Diploma Frederici II. Imp. ann. 1213. apud Goldastum in Constit. Imperial. : *De mandato summi Pontificis recipimus procuraciones sive Fodrum ab ipsis. Charta Humberti Maurianensis Comitum apud Guichenonem in Hist. Sabaud. pag. 27 : *Liberum quidem et absolutum a Fodro et omni censura. Hæc porro restituenda videtur vox apud Gregorium VII. PP. lib. 9. Epist. 11. de Henrico Imp. : *Quod feri minime credimus, quoniam nec etiam Fodrum ab his, per quos transitum habet, habere potest. Ubi edit. Focum. Charta Henrici Imp. ann. 1045. in Bullario Casinensi tom. 3. pag. 81 : *Ad publicum exercitum, vel aliquam reditu, quæ vocantur Fodrum etc.* Otto Frisingensis lib. 2. de Gestis Frederici cap. 12 : *Mox enim antiquis ex quo Imperium Romanum vel Francos derivatum est ad nostri usque delictus tempora, ut quotienscumque Reges Italiani ingredi destinaverint, quos qualibet de familiaribus suis præmittant, qui singulas civitates seu oppida peragrando, in quæ ad fœdem regalem spectant, quæ ab accolis Fodrum dicuntur, exquirant. Adde cap. 33. et Radevicum lib. 4. cap. 10. Guntherus lib. 8. Ligur. : *Id quoque, quod Fodrum vulgari nomine dicunt. Apud Baron. ann. 1159. De Dominicibus Apostolicis non*******

*esse Fodrum colligendum, nisi tempore suscipienda coronata. Fodrum tollere, in Chan. ann. 1014. tom. 10. Spicilæg. pag. 63 : [in Decreto Ottonis III. pro Monast. Farfensi ann. 1001. apud Murator. tom. 2. art. 2. col. 494. et in Gestis Frederici I. auctore Radulpho apud eundem tom. 6. col. 1185. *Le Ferre* in Ordinat. Gallia ann. 1350. apud D. de Luvicre tom. 3. pag. 579.] *La ferre*, in Charta ann. 1321. apud Perardum in Burgundicis pag. 37. [Istic Parisiæ platea vulgo dicta, *Rue de Ferre*, alias *de Ferrey*, in Instrum. vero Latino-barbaris, *Ficus straminei*. Cur autem sic dicta fuerit docet Menagius in Etymolog. Gallie. Vide *Feyrager* et *Frœn* suis locis.]*

* Vim vocis accurate explicat Chist ann. 1037. inter Monum. eccl. Aquil. cap. 54. col. 501 : *Dicebat Adelardo dux, quod... ex parte ipsius datus Fodrum n. angariis, seu publicum servicium in pascu et cianis, carnes et annonam, et aliis obgratis et functiones publicas sibi dari deberent.*

FODRUM COMMUNE, quod ab omnia Imperatori præstatur, in Charta Frederici II. Imp. ann. 1250. apud Ughellum tom. 2. pag. 23. Idem et.

FODRUM REGALE, in Charta Frederici I. apud eundem Ughellum tom. 2. tom. 1. pag. 112 : *Fodrum enim Regule, quod ubi inde debetur, exhiberi stantibus. In aliâ ejusdem Imp. ann. 1165 : *Exceptio non Imperialis Fodro. Aliâ ejusdem Imp. ann. 1159. in Hist. Bergomensis tom. 3. pag. 461 : *Ipsæ autem de nullo Fodro duci respondunt, nisi soli Imperatori, vel ejus certis Legatis.***

Occurrit hæc vox sæpe apud Scriptores, in Legibus Longob. lib. 3. tit. 8. §. 4. [* Canad. I.] in Chron. Fossenovent. ann. 1166. 1508. 1209. apud Hincmarum in Capitul. Archidiaconi datis cap. 1. et 6. Petroni de Vireis lib. 3. Epist. 59. in Bullario Casin. tom. 1. pag. 32. apud Hieron. Rubrum in Hist. Raveon. pag. 355. in Epist. Martini IV. PP. tom. 5. Hist. Franc. pag. 886. apud Ottomem Morenam pag. 24. tom. 1. Ughelli pag. 1105. 1106. 1111. etc.

* **FODRUM RUSTICALE**, in Chron. Astensi apud Murator. tom. 11. col. 148 : *Homines predictorum villarum, sunt homines communitalis Astensis, solvendo Fodrum Rusticale sive in annu.*

FODRUM, Idem quod *Fodrum*, Vita Ludovici VII. ann. 796 : *Quibus prædicationis ordinatis, inhibuit a pederis ubi ubi annos militares, quas vulgo Fodrum vocant, dari. Charta Fulconis Comitis Andegav. ann. 1033 : *Dedit itaque illi Eclesiæ (S. Nicolæ)... scilicet vineam, fœdum, canonicos consuetudines, quæ in ea reddere solent. Aliâ Alterius Fulconis ann. 1092 : *Fodrum omnium terrarum nostrarum, quædam, etc.* [Nicolaus de Jansilla de Gestis Frederici II. apud Murator. tom. 8. col. 575 : *Congregata enim magna multitudo armatorum, equitum et pedum, multoq. Fodro pro exercitu tum in rebus utilibus hominum et equorum necessariis, quæ etiam in diversis speciebus iudicialibus pro infirmis... ad civitatem Syport præfuit.* est.]**

† **FORUM**, Eodem significat. Chartul.

*esse Fodrum colligendum, nisi tempore suscipienda coronata. Fodrum tollere, in Chan. ann. 1014. tom. 10. Spicilæg. pag. 63 : [in Decreto Ottonis III. pro Monast. Farfensi ann. 1001. apud Murator. tom. 2. art. 2. col. 494. et in Gestis Frederici I. auctore Radulpho apud eundem tom. 6. col. 1185. *Le Ferre* in Ordinat. Gallia ann. 1350. apud D. de Luvicre tom. 3. pag. 579.] *La ferre*, in Charta ann. 1321. apud Perardum in Burgundicis pag. 37. [Istic Parisiæ platea vulgo dicta, *Rue de Ferre*, alias *de Ferrey*, in Instrum. vero Latino-barbaris, *Ficus straminei*. Cur autem sic dicta fuerit docet Menagius in Etymolog. Gallie. Vide *Feyrager* et *Frœn* suis locis.]*

* Vim vocis accurate explicat Chist ann. 1037. inter Monum. eccl. Aquil. cap. 54. col. 501 : *Dicebat Adelardo dux, quod... ex parte ipsius datus Fodrum n. angariis, seu publicum servicium in pascu et cianis, carnes et annonam, et aliis obgratis et functiones publicas sibi dari deberent.*

FODRUM COMMUNE, quod ab omnia Imperatori præstatur, in Charta Frederici II. Imp. ann. 1250. apud Ughellum tom. 2. pag. 23. Idem et.

FODRUM REGALE, in Charta Frederici I. apud eundem Ughellum tom. 2. tom. 1. pag. 112 : *Fodrum enim Regule, quod ubi inde debetur, exhiberi stantibus. In aliâ ejusdem Imp. ann. 1165 : *Exceptio non Imperialis Fodro. Aliâ ejusdem Imp. ann. 1159. in Hist. Bergomensis tom. 3. pag. 461 : *Ipsæ autem de nullo Fodro duci respondunt, nisi soli Imperatori, vel ejus certis Legatis.***

Occurrit hæc vox sæpe apud Scriptores, in Legibus Longob. lib. 3. tit. 8. §. 4. [* Canad. I.] in Chron. Fossenovent. ann. 1166. 1508. 1209. apud Hincmarum in Capitul. Archidiaconi datis cap. 1. et 6. Petroni de Vireis lib. 3. Epist. 59. in Bullario Casin. tom. 1. pag. 32. apud Hieron. Rubrum in Hist. Raveon. pag. 355. in Epist. Martini IV. PP. tom. 5. Hist. Franc. pag. 886. apud Ottomem Morenam pag. 24. tom. 1. Ughelli pag. 1105. 1106. 1111. etc.

* **FODRUM RUSTICALE**, in Chron. Astensi apud Murator. tom. 11. col. 148 : *Homines predictorum villarum, sunt homines communitalis Astensis, solvendo Fodrum Rusticale sive in annu.*

FODRUM, Idem quod *Fodrum*, Vita Ludovici VII. ann. 796 : *Quibus prædicationis ordinatis, inhibuit a pederis ubi ubi annos militares, quas vulgo Fodrum vocant, dari. Charta Fulconis Comitis Andegav. ann. 1033 : *Dedit itaque illi Eclesiæ (S. Nicolæ)... scilicet vineam, fœdum, canonicos consuetudines, quæ in ea reddere solent. Aliâ Alterius Fulconis ann. 1092 : *Fodrum omnium terrarum nostrarum, quædam, etc.* [Nicolaus de Jansilla de Gestis Frederici II. apud Murator. tom. 8. col. 575 : *Congregata enim magna multitudo armatorum, equitum et pedum, multoq. Fodro pro exercitu tum in rebus utilibus hominum et equorum necessariis, quæ etiam in diversis speciebus iudicialibus pro infirmis... ad civitatem Syport præfuit.* est.]**

† **FORUM**, Eodem significat. Chartul.

larius S. Vincentii Cenoman. fol. 73 : *Sclerit vicariorum et bonum et Forum et de honore et pastagium.*

FORUM, in Charta Caroli Grassi Regis apud Purcellum in Monumentis Ambrosiani Basilicæ pag. 331. 332.

FORUM, Eadem notione. Charta Goffredi Comitis Andegav. pro Ecclesia S. Laudi : *Cum omni honore et etiam cum Fodio meo, et cum vinegia illarum vinearum, etc.* Alia ejusdem Goffredi pro Ecclesia S. Nicolai : *Perloano... Fodrum quoque pium, quod scilicet intalibus relaxationibus etiam mihi retinere soleo.* Charta Joannis Regis Fr. ann. 1351. pro eodem Monasterio S. Laudi : *Cum omni honore, et cum Fodio meo, et cum vinegia.* Tabularium S. Albini Andegav. : *Redditi duos sextarios frumenti de fructuario, nam sextarium de Forre, 12. denarios de fructuario, etc.* Vide Galliam Civit. Sammarth. in Episcopo. Andegav. a. 65.

FORUM, pro FODUM. Tabular. Majoris-monasterii : *Prædictis... et heredes mihi concesserunt Monachis decimam omnium Fodorum de Calvign, stramine ejusdem decime et aliarum quas Monachi habent in rebus parochia sibi retento.* Occurrit rursus apud Muratorum tom. 1. part. 3. pag. 179. col. 2.

FORUM, FODUM exigere. Bulla Benedicti IX. ann. 1033 : *Nec mansiones eorum impati, vel insidare, vel Foderare presunt.* Est etiam prædarii, Fournager, a fodro, sicut in Fournage. Chronic. Fosse-neuve ann. 1194 : *Compagniam applicavit, et eam rursus Foderavit.*

FORUM, Eadem notione. Matthæus Paris ann. 1242 : *Quidam de Francis decurabant, comolentes victualium intendentes, quod vulgenter Forarii dicuntur.* *Forarii*, Knighton ann. 1355. *Fourer*, apud Villardum, Froissart. 3. vol. cap. 66. *Monstreletum*, in Chron. Flandrie verac. cap. 17. etc. *Alter in Foudre, id est Feurre, apud nostros.* Le Roman de Gerar :

Mis en Feurre, s'il vous plait, le man.

lafa :

Le Feurre en est alet dans Aubier.

Guillelmus Guiart :

Pour ces grever, qui vont en Feurre.

Idem ann. 1034 :

Par les chas volentiers s'apondent

volentiers d'aler en Feurre.

L'un tiest une espce sans feurre, etc.

Rouram :

Car cil, qui sont en Feurre alé, etc.

FORARI, qui ad fodrum exigendum, vel tollendum pergunt ; nostris *Forriers*. Hincmarus Remensis Opusc. 5 : *De coercendis militum rapinis : Et mitte homines secundum consuetudinem prædecessorum venientes, qui in longius pergant propius, et eorum de pace accipiant.* Le Roman de Parise la Duchesse :

Antoine a veu porderent le Forrier,

Qu'il avoient vaillie, et d'avoir sont chargies.

FORARI, Prædatores militares, apud Thomam Walsingham pag. 404. Ad-

bodus de Gestis S. Henrici Imp. pag. 440 : *Exercitus autem ille estimabatur 11500. case virorum : de Theodonibus viri erant 500. et hi partim per Fodrum divisi, partim ad vias custodiendas transmissi.* Le Roman d'Auber :

Par li pais courraient li Forrier.

Guillelmus Guiart :

Li Fourrier li contree esprent,

Besail prent et chastiaus prenent.

Idem ann. 1304 :

Et li Fourrier a l'est retourneet,

Qui pour leur gaigne se confortet,

Li uns armeures aporiet, etc.

Le Roman de Gerar :

Li Fourrier current par le pais.

Alibi :

Li Fourriers vicaient, qui gastent le pais.

Addo Chron. Flandr. cap. 17. etc. Ab ejusmodi *Foderis*, seu *Fodri* exactoribus, appellati apud nos *Fourriers*, seu *mansuarii*, qui domos magnatibus in urbibus parant : ex eo, quod Imperator, cum maxime in Italiam pergeret, fodrarios suos præmiteret, qui mansiones et victum militibus, et strumenta equis pararent, quæ omnia ab incolis subministrabantur. Idque *Prendre lodges per Forriers*, appellatur in Foris Bretham. tit. 1. art. 18.

FORARI, Epist. Johannis de Monasterio apud Marten. tom. 3. Ampliss. Collect. col. 1400 : *Frumentarios autem quos Forrarios vocant, non de Sacerdotibus aut Confessoribus vel Medicis curare ; sed de his qui possunt vicem rependere solliciti solent.*

FORARI, idem qui *Foderarii*. Auctor Fleta lib. 2. cap. 4. § 3. ait, Marescalli forinsecus officium esse, in singulis noctibus in crepusculo insidias assidere, et in aurora eas levare, et exercitum vigilare, cum Forariis vexillo explicato singulis diebus ire in protectionem. Hinc Marescallus ad fodrum digrigit, in Capitulis Caroli C. tit. 12. cap. 13. et tit. 27. *Forratores* apud Guillelmum de Nangis in S. Ludovico ann. 1242.

FORARI, Eadem notione, in Hist. Fundat. Monasterii Celestini in Suesione apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 611 : *Quin etiam quod Forarii vel proviores sui, necne quicumque alii non granum, non vinum, non pullos, aut januum, sive quidpiam... capiant.*

FORARI, Eodem significatu. Privileg. Johannis Reg. Franc. ann. 1360. tom. 3. Ordin. pag. 479 : *Concedimus rixem (Judicis) quod nulli Magistri hospiciorum nostrorum, munitionum nostrarum, equitatorum, captores, Forarii, aut alii Officarii nostri... bona aliqua mobilia dictorum Judeorum vel Judeorum, ubicunque existentia capiunt.*

FORARI, Dignitas etiam in Curia Dalphini Viennensis. Conventions D. Dalphini cum Agouto de Baucio tom. 2. Hist. Dalphini. pag. 334 : *Nique unus ex dictis sententis Forrieris, et alius Magister exonerat, seu marescalli suæ. Illius dignitatis munera explicantur in Ordin. officiorum domus Dalphini. ann. 1340. ibid. pag. 395 : Item, ordinamus unum Magistrum Forrierum ad solarium quindecim flororum auri per annum, et habeat duos*

equos, ut supra, etc. Item, *Magister Forrieris supradictis habere in scriptis student a Magistro Hospiti nostri vel thesaurarius, omnia nomina personarum de nostro Hospitio retentorum, et cum contingeret, nos ad aliquas partes accedere, nostrum principalem praeurere Hospitium, quod lectis, et ligatis et pallis munit, sicut decet. Item subsequenter designet et eligat alia Hospitia pro nostris gentibus et familiaribus secundum conditionem, quietudinem et decentiam personarum. Vide Foraria 1.*

FORAGARE, Stramine seu foragio instrere. Fleta lib. 2. cap. 86 : *Averia brutalis tempore... calide benigne custodiantur et Foragantur.*

FORAGARE, Prædare : Gall. *Fourrager*. Lambertus Ardens pag. 358 : *Eandem villam... Foragando, depradando, modum excedendo devastat.*

FORAGIUM, FORAGIUM, ex Gallico *Forage*, Stramen, pabulum equinum, *Fodrum*, vel etiam *Farrago*. (Charta Richardi Episc. Ambian. ann. 1206. ex Tabulario Compend. : *Quicquid sibi competere decebat in grange quam habet Compendensis Ecclesia apud Atri, videlicet pabulum, Foragium, hantem, procuracionem, etc.* Et in alia ann. 1244. ex eodem Tabul. : *Novit quod Arnulphus Major de Heres et uxoris ejus recongruerunt et vendidisse Abbati et Conventui Compendiensium totum carionem... omnes jabus cum Foragis dictorum legitimis sine irritata sibi sine non... retentis sibi videlicet dicto Majori ne hereditis suis aliis rebus Foragis frumentis, siligiis, avenæ, ordei et securis qui ad dictam grangiam veniant. Tabular. S. Nicolai Andegav. : *Ego Fulco de Candore Priori de Candore dedi quandam consuetudinem quam habebam in terra de Misset, scilicet Foragium sibi et avenæ milium.* Nicol. Trivetius in Chr. ann. 1301 : *Multos equos perdidit propter Foragii defectum.* Eadem habet Thomas Walsingham. pag. 85. Aude Knightonum pag. 2449. et Hist. Monast. S. Nicolai Andegav. pag. 10. [Forage apud Th. Blount, in Nomoc. Anglie : *Et le dit John trovera un dit Nichol herbe et fenn et Forage pour un hakeney et deux vaches.*]*

FORAGIUM, apud Will. Thorn in Charta Henrici III. Regis Anglie sumitur pro *Fodro*, id est, jure exigendi pabulum pro equis. [Vide Fodercorn.]

FORAGIUM, Stramen triturationis. Charta ann. 1262. ex Chartul. S. Martini Pontisat : *Antiqua de Tullio de parochia de Cleri impedimentum faciebat, quoniam Religiosi S. Martini Pontisat, straminem et Forragium garbarum bladi, avenæ, ordei, fabarum, pisorum, et vetchorum ad alia loca passim transferre. Iustorum. ann. 1303. e Tabul. Corbeicensi : *Ob hoc dictis major et sui prædecessores habuerunt et repperunt vacua Forragia.**

FURAGIUM, FURAGIUM, Idem quod *Foragium*. Charta Henrici IV. Regis Angli. in Monastico Anglie. tom. 1. pag. 23 : *Ne Furagium capiat ubique in Comitatu Candia ad equos sustentandos in Castello Dover. (Tabul. Calense pag. 153 : Totam dominationem totius decemum... possidebit, his exceptis, scilicet tota decima viri cum*

medietate leguminum, et cum toto Furragio.] Vide Furrago.

Vocis *Fodrum* etymon a Saxonico *fodre*, i. pabulum, alimentum, accersit Spelmanus et Somnerus : quæ quidem sententia longe videtur vero similior, quam ea, quæ propositur in *Judicio MS. Judicis Papiensis* ann. 1378 : *Fodrum secundum etymologiam potest dici Fodrum, id est, foris sua foras datum, ex quo videtur, quod dicti Conites non teneanturolvere Fodrum de eorum bonis, id est, non compellantur dare foras de eorum bonis id, quod ab invito extorqueri consuevit, etc.* Vide *Orig. Ferrar.* in *Orig. Ital.*

* **FODRUMBANNUM**, **FODRYBANNUM**, Exactio, quam publico banno suo edicto indicitur. Stat. Verell. lib. 3. pag. 49. r. : *Statutum est quod omnia Fodrumbanna et condensationes imposita et facta, et quæ de cetero fient et imponantur per commune Focellorum, ... eredi debent per natus, et c.* Charta Caroli IV. imper. ann. 1358. tom. 1. *Cod. Ital. diplom.* col. 1255 : *Cum rotulis, fructibus, telonius, pedagiis, Fodrbanis, et aliis attinentiis.*

* **FODRUS**, Vagina, Ital. *Fodro* et *Fodero*, Gall. *Fourren*, Chron. Bergom. ad ann. 1386. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 856 : *Fecit ibi largiri ipsi domini Guidelmo... spatium unum cum Fodro vello rubri, et fulcram de argento laureato. Fodre, eodem sensu, in Stat. ann. 1330. inter Consuet. Genouev. Mss. fol. 2. v. : *Item nultz fourbeur ne peut, ne ne doit faire Fodre à espée de bazanne.* Lit. remis. ann. 1380. in Reg. 118. *Charthoph. reg.* ch. 100 : *Itemz seurs demandent à certains compaignons... et il avont point trouvé un fourreau d'espée, lezquelz respondirent par moquerie de moquerie qu'il n'avoit point en paradis, se l'en appellent Fourrel, qu'il ne s'en courroust.* Vm conviciu non intelligi : nisi res turpissima significaret. Vide infra *Forellis* et *Forulus*.*

* **FODRUS**, Fasciculus paleæ. Vide *Fodernoll*.

* **FOECAPA**. Vide *Focapa*.

* **FOECUNDA**, *Fœcunditas*, in Glossis Arabico-Lat.

* **FOECUNDICES**, *Partes steriles glebe*, in Glossis MSS. Reg. Cod. 1013.

* **FOECUNDIS**, pro *Fœcundus*. Rhythmicus versus de eiteratione Monasterii Gloucestrensis apud Mahill. tom. 2. *Annal. Benedict.* pag. 753 :

Oliva pium Rex Carolus
Magnus ac potentissimus
Fœci bene locum decavit
Pro Beati virtutibus
Terris datus Fœcundibus
Ausit honorem largius.

Ubi pro *Fœcundibus* legendum *Fœcundibus* ex *Cod. MS. ejusd. Monasterii*.

* **FœCUNDITAS**, Liberorum numerus, in leg. 105. *Cod. Th. de Decurion.* (131.) *Fœcunditatis privilegium* pro jure liberorum, in leg. 8. *cod. Cod. de Bonis proscript.* (9.45.)

* **FœDERAMEN**, In unum confusio. Virgil. *Grammat.* pag. 43 : *Quidam turpe putantes ut atomum verbum integrum scribant, Fœderamen scribendi hoc moderantur modo, dicentes vincino, et in præterito vici, etc.*

* **FœDERARE**, pro *Fœderare*, *Fodrum* exigere. *Dipl. Otton. IV. imper. ann. 1209.* apud *Lamium in Delic. erudit. inter notas* ad *Chron. imperat. Leon. Urberet.* pag. 209 : *Pisan, et qui in eodem districtu sunt, a nulla persona debeant Fœderari, neque hospitari.* Vide in *Fodrum*.

* **FœDERATI**, generatim dicti et barbaris populis, qui Romanis mercabantur : unde a *Militibus*, qui proprie *Romani* sunt, distinguuntur in *Novella Valentiniani de Reddito jure armor.* : *Magister militum Sigisvultum tam militum, quam Fœderatorum tuitionem urbibus ac locis non desinet ordinare.* Adde *Julianum Antecess.* cap. 387. *Procop.* lib. 1. *Vandal.* cap. 11. qui præterea *Fœderatorum* meminit cap. 19. et lib. 3. *Goth.* cap. 31. 33. *Harmenopolim* lib. 4. tit. 12. etc. Maxime vero *Gothi*, qui a *Constantino M. primum* conducti, inde nomen *Fœderatorum* sortiti sunt. *Jordanes* de *Rebus Geticis*, de *Gothis*, pag. 103 : *Qui fœdere inito cum Imperatore (Constantino) 40. suorum militum illi in solatia contra gentes varias obtulerunt, quorum et numerus, et militum usque in presens in republica nominantur, id est, Fœderati.* Infra : *Militumque illa dudum sub Constantino Principe Fœderatorum renovata, et ipsi dicti sunt Fœderati.* *Gothorum Fœderatorum* præterea meminit pag. 112. 115. ut *Sidon.* lib. 1. *Epist.* 8. lib. 2. *Epist.* 13. *Procopius* lib. 1. *Vandal.* cap. 11. 19. lib. 4. *Goth.* cap. 5. *Olympiodorus* apud *Photium* pag. 179. *Malchus* in *Eclog.* de *Legat.* *Glossæ Basil.* et *Suidas* v. *Φοιδρατοι*, etc. *Illi* qui præterea, *Comes Fœderatorum* dictus, de qua dignitate, supra egimus.

* **FœDERATICUM**, *φωιδρατικόν*, *Stipendium Fœderatorum* in *Novellis Justiniani*.

* **FœDERATIO**, *Fœdus, societas*, apud *Ludewig*, tom. 5. *Reliq. MSS.* pag. 406. Vox nota *Juriscensulitis*.

* **FœDERATUS**, *Pellitiss.* *Statuta Ord. Cister.* ann. 1247. apud *Marten.* tom. 4. *Anecd.* col. 1577 : *Inhibet generale Capitulum... ne de cetero per villas et loca judicum tam Ecclesiasticorum quam Secularium, sine cavallis vel capris incendat, quodque birretas postquam vel itinerando tunicas carlas, et Fœderatas opte seissas ante et retro... student penitus amovere.* Vide *Fœderatus*.

* **FœDICULA**, *Genus tormentorum*, in *Glossis Sangerm.* n. 501.

* **FœDIMENTUM**, perperam pro *Fœdimentum*. *Charta* ann. 1273. inter *Instr.* tom. 6. *Gall. Christ.* col. 339 : *Solveis et hæresibus et Fœdimentis, qua ibi habet.* Vide in *Fœula*.

* **FœDRIUM**, *V. Villosa pellis*, *Gall. Fourraire*. Ital. *Fodera*. *Charta* anni. 1424. inter *Scheidas D. le Fournier* in *V. Argentea*, focalis auri et argenti sea perlarum, rubas et Fœdria, etc.

* *Gremium, ventrale, vestium tegmen potius intelligendum esse me monuit illustr. Pr. de Mazauges.* Vide supra *Fœula*.

* **FœDUS**, pro *Fœditas*, in leg. 47. *D. de Rito novæ*. (232.)

* **FœMELLA**, apud *Rymeram* tom. 2. pag. 308. pro *Femella* : quod vide.

* **FœNAGIUM**. Vide *Fœnagium*.

* **FœNATOR**. Vide *Fœnator*.

* **FœNATARIUS**, *Fœneculator*. *Perru.* *latio* ann. 1345. *Hist. Dalph.* tom. 1. p. 31. col. 2 : *Item voluntas et consentium, quod ipsi liberi... possint habere et tamen Lombardos et Judæos, Fœnariarios et alios, et quod nas et nostri non possimus ubique petere suo exigere ab eisdem.* Utitur etiam *Firmicus.* Vide *Usumarius*.

* **FœNEUS**, *Sterilis, desertus*. *Dictio* de fundo apud *Jacobum Gothofredum* *Cod. Theod.* tom. 2. pag. 136.

* **FœNICATUS**, a *Græco φνίς*, *Palmarbor*, et color ruber. Dicitur de spadicis, equo punice coloris. Vide *Bagus*.

* **FœNILE**, *Fœnissimum*. Vide *Fœnile*.

* **FœRUM**, Idem videtur quod *Fœdra* supra, *Annona gravis*, *Capitula Caes.* *Calvi* ann. 857. tit. 24. § 2 : *Sanctissimus, videlicet, archiepiscopus, et pauperes nulli opprimantur : et res illorum, tom la frugibus quam in pratis, necnon etiam in cerevis, Fœrio a nullo per rationem deprecantur.*

* **FœSA**, *Monasticum Anglie*, tom. 1. pag. 906 : *Sexaginta solidos in Fœsa foris, et decimam molendinorum ipsius.* [An lo restat casio, ab Angl. *Fell. Gall. Coep.* * Vide infra *Fœcia*.]

* **FœSUM**, *pro Fœsum*, *feudum*, plurimes in *Charta Henr. I. reg. Angl.* ant. *reg.* 1130. ubi semel etiam *Fœdum*, inter *Instr.* tom. 11. *Gall. Christ.* col. 123. d. 130. Vide in *Fœdum*.

* **FœTA**, *Ovis*, *Gall. Brebis*, *Provincialis Fœdo*. *Charta* ann. 1097. in *Cutal.* *Aptensi fol. 34* : *Dabo per quadam ipsius vasculum pleium vino puro ad prebium opus, et Fœtas tres et capras duas, et c.* * Vide *Fœta*.

* **FœTENTES**. *Anonymus* de *Ged. Manfredi* et *Conradi Regum* apud *Muri* tom. 8. col. 616 : *Fœtetur et incipit, quod dum præfatus Fœtus prope Chapinam magnam secularum exercitum, evocasset, et illorum polissime, qui vocati a paribus illis vexilla ferebant, appellati vulgari linguastate Fœtentes, fidem Regis Co: profecti viderentur.*

* **FœTENTICETA**, *Loca fœtida*. *Homol. Barbari* in 2. d. *Animæ* : *Naribus Fœtenticeta quibus insuavere non odoleat.* *Le xic. Philos. Goclenii.* Vide *Fœtanticeta*.

* **FœTERTATUS**, *Gestatus in utero* apud *Tertull.* adv. *Valentin.* cap. 15.

* **FœTETTINA**, *Fœtorum colluvies*, apud *Apuleium* in *Apologia* : *In Fœtettina olentissimis suis jecant.* [* Vide *Forrellis*.]

* **FœCARE**, a veteri *Gallico*, *Fœc*, *Quæno pulvere colica inficere*, quod si fossa id fiat, sic dictum : nam, ut supra observavi in voce *Fœdilla*, *Fœnagie*, vocem idem quod fossio, et *Fœuer*, quod fossus. *Arest.* ann. 1354. g. Aug. in 4. *ustor.* *parlam.* *Parisi.* : *Quod dicti tagnant, coris, per alios empta, tagnare per pretio tenebantur, corique sua bene et ubique tagnata et Fœcata vendere tenebantur.* *Sist.* ann. 1370. tom. 5. *Ordinat.* *Franc.* pag. 315 : *Fœt... ordent per prioreux teneantur estre tenus des lors en o de vendre leurs cuirs bien et profitabiliter.*

four; le quel Feunge, etc. Leg. Fouage. Vide infra Fouagium 2.

† **FOEYA**, Lignatio, nostris alias *Fouée*, seu Ignorum vectura. Libert. Dominié. ann. 1266. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 693. art. 41: *Quisque curruca debet adhaere ad Natale nam Forium, et ramencul arborum debent eis remanere. In aliis lit. is similibus pro Bernardivilla minus bene legitur, Focia. Vide supra Fouagium 2.*

† **FOGACA**, FOGACUS, FOGACIA. Vide *Focacia*.

† **FOGACIUM**, ut supra *Fouagium* 1. Libert. villa de Viridi-fol. ann. 1369. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 277. art. 3: *Liberi et immunes ab omni prestatione Fogaiz, subsidii, gabellae et impositionis capessumque, etc.*

† **FOGACIA**, Idem videtur quod *Fouagium* 1. Gramen secundum; vel quod *Fogena*, Locus fidei abundans. Inquisit. ann. 1218. ex schedis Pr. de Mazauges: *Bri qui semel vel bis in pascu dedit vinctum parvulus hominum de Arelate, ut facerent aut non inire in terra sua et in Fogaiz. Alii notione, vide in Focacia.*

1. **FOGACIUM**, Gramen, quod estate non depascitur, et tempore spoliatis jam pratis, hiemali tempore succrescit. Leges Forolarii Scotie, cap. 16: *Si gramen, Regis in foresta locum pro Fogaiz, scilicet a feto O. SS. usque ad festum Petri in Quadragesima, unumquodque animal solvet pro Fogaiz 5. denarios, et unumquodque juvenca 2. denarios.*

2. **FOGACIUM**, ut *Fouagium* 1. Tributu pro focis exactum. Creatio Magni Consilii Dalphinis anni. 1336. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 44: *Primum Constabularius tom de impositione Fogaizorum, quem omnes illi gressu tempore nostri recinunt illi que sunt, de quibus esset rationaliter restituo facienda... onus habet. Saisimentum Comitatus Tolose apud la Fuille tom. 1. Annul. Tolos. pag. 4. Instrum.: *Senescallus audiet... de justitiis et foriscriptis, de intraga, de acapibus, et de Fogaizis et de domo. Ordinat. Humberti Dalphini inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 3. pag. 275: *Unum odolum bone monete censualem, quod Fogaiz communitur nuncupatur et nuncupatur conservit. Vide Fougium et FOCUS.***

3. **FOGACIUM**, ut *Fouagium* 2. Censu ut singulis focis debitus. Libert. de Salvit. tom. 1369. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 386. art. 4: *Habitatores predicti...*

4. **FOGACIUM**, subventio et alia tractatio quacunque... erunt quidam. Vide supra *Fouagium* 1.

5. **FOGACIA**, Culius, a *Focus*, sic dicta. Charta Hugonis de Baucio pro Hospitali Brusselem anni. 1215: *Actum est hoc in Castro de Trencatulla juxta patrum et Fogaizorum.*

† **FOGAXEA**. Vide supra *Focacien*.

† **FOGASA**, FOGASSARIA, FOGITA, FOGATE, FUGA, FOGAZA. Vide *Focacia*.

† **FOGASIA**, Placente species. Charta tom. 1257, in Reg. S. Ludov. ex Chartoph.

reg. fol. 26. v. 1: *Item duas Fogaizias, quas dicitur duas denarios. Glossar. Provinc. Lat. 4. Cod. reg. 7657: Fogaiza, Prov. placentia.*

† **FOGERARE**, Humum rostro fodere;

† **FOGARE**, porcis, cum terram rostro ver-

sant, dicitur. Charta Droconis de Melloto Locharum Domioi anni. 1234. ex Chartulario Bauges: *Porci dictorum hominum dictum nemus intrare poterunt... vero Fogerare non poterunt. Foger, in Consuetud. Nivern. tit. 15. art. 6. et 8.*

† **FOGERIA**, Filla, Gall. *Fougere*. Charta ann. 1200. ex Lib. albo epis. Carnot.: *Usuarium cum habent in omnibus nemoribus meis, videlicet nemus ad edificium construendum, et mortuum ad arandum, et piscum ad animalia omnia et pecudes, et glandes et Fogeriam. Vide supra Fugeria.*

† 1. **FOGIA**, FOGIUS, Præcipitium, vel fossa, gurgis, vorago. Charta Friderici II. Imp. ann. 1229. apud Rochum Pirum tom. 2. Notitium Siciliæ pag. 640: *Et ducere... conductum (aque) in alios terras in gurgum suam propter Fogaum magni fluminis Lentini. Synodus Compostel. ann. 1114. can. 15: *Lupos exagitantem persequuntur, et eis præcipit, quod vulgus Fogiis vocat, præparent.* [Closa, lacuna, Ital. Fogna.]*

2. **FOGIA**, Modus, ratio, Ital. *Foggia*. Annal. Mediol. ad ann. 1368. apud Murat. tom. 16. Script. Ital. col. 738: *Præfatus dominus comes cum xxx. militibus et xxx. scutiferis, omnibus ad similem Fogiæ, super magnis destrictis, etc.*

† **FOGIA**, Ital. *Foglia*, nude dicitur Mori folium, bombycilis nutriendi idoneum. Charta ann. 1218. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 32: *Quicumque emit vallianum, sive Fogaia, aut semen lini, solvat quatuor imperiales de modo, præter illos, quibus remissum est. Vide infra Folia 3.*

† **FOGACERIA**. Consuet. Perpin. MSS.: *Item possunt habere duas Fogaizeras de lena et duas de luri ad vendendas (i. coquendas) panes cum voluerint. Academ. Hispan. Fogaia, fugo hecho de leña, que levanta llama.*

† **FOGUACES**, Genus placeute. Vide in *Focacia*.

† 1. **FOGUS**, pro *Focus*. Charta Bernardi Abb. S. Severi Russitani anni. 1297. apud Stephaniatium tom. 1. Antiquit. Benedicti in Vasconia MSS. pag. 684: *Habitatores de S. Severo promittunt et concedunt omnes et singuli, obligando se in perpetuum dare et solvere dicto domino nostro Regi et ejus mandato vi. denarios Turon. annuatim pro Fogaio de quolibet homine Fogaiz faciente. Vide Foco.*

2. **FOGUS**, Boulet, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 769a.

† **FOURIA**, pro *Fortia*, Munificia. Charta Beruardi Atonis anni. 1189: *Mito in pignore totum castrum de Lupiano... cum... fodiis, fevilibus, Focis, munitionibus, etc.*

† **FOILLIATA**, Casa ex foliis et ramis arborum facta, ubi gregem custodes habebant. Libert. villæ de Alavard ann. 1337: *Item statuimus quod nullus sit usus facere Foillatas nemorum in mandamento Alvardi, absque licentia consulum vel iudicorum. Unde rami cum foliis, Feullis nuncupantur, in Lit. remiss. ann. 1405. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 35: *Lesquelz compagnons devaient porter et mettre icelles branches et Feullis de May devant les hostels où demoureroient icelles jeunes filles. Hiuc etiam Feillie dicitur ejusmodi ramusculorum**

congeries. Lit. remiss. ann. 1384. in Reg. 124. ch. 347: *Quant ladite fille n'a dedens la maison, ledit Colin la print et la geta sur une Feillie de fagus qui là estoit. Feuillie et Feuille, eodem sensu, in Charta ann. 1263. ex Chartul. sign. Decanus S. Petri Insul. fol. 112. v. 1: *Et si doit (le fourrier) porter... de chacun le puste au four à son propre coust, et apporter le Feuille de chacun au four, etc. Redit. comit. Hannon. ann. 1265. ex Cam. Comput. Insul.: *S'il vort, il peut apporter se Feuille au four, It. et Feuille usurpatur, in Lit. remiss. ann. 1428. ex Reg. 207. ch. 340: *Ainsi que le naphant et ses freres s'en aloient porter leur Feilliers pour pescher en leur raves mortes.****

† Neque aliunde accersenda vocis Gallicæ Feullis origo, qua prædones quidam, quod ramusculi foliato caput insignient, vel quod lateret in silvis, designantur, in Lit. remiss. ann. 1478. ex Reg. 206. ch. 65: *Lesquelz archiers et autres ont esté et sont Feulliers, et tenuz toujours le party à nous contraindre. Aliæ ann. 1479. ibid. ch. 315: *Le suppliaunt voyant que les Feulliers font plusieurs maux et pilleries sur les pais feignant estre de notre ordonnance, etc. Rursum ch. 702: *Pour doctes les Bourgoignons et Feulliers, etc. Feulliers, in Lit. ann. 1478. ex Reg. 205. ch. 426. lidem Galons de la Feuille nuncupantur. Lit. remiss. ann. 1478. ex Reg. 197. ch. 157: *Les supplians poeuz gens de labour, pour obvier aux entreprises de nos adversaires, se sont mis en armes avec autres, que communément on appelloit les Galons de la Feuille. Aliæ ann. 1473. ibid. ch. 359: *Lequel de la Pl. que estoit mal renommé, ven qu'il avoit esté Galant de feullie. Vide infra Gaudius et Tachinus.*****

† **FOISENUM**. Vide *Foinatio*.

† **FOINI**, Pelles mustelina, a Gall. *Foinnet* mustela. Stat. dotiar. Riper. fol. 4. r. 2: *De quolibet fodra seu mantello lardellorum, zibellinorum, Foisorum, etc.*

† **FOIR**, Foire, Idem, ut opior, quod supra *Fodrum*. Chartul. Aureliense fol. 51: *Petrus de Petra Bufferia dedit Dro et S. Johanni bordarium pro anima sua, totum scilicet, id est, explet, vinum, capones, Foire, et totum servitium. Tabular. Vosiense fol. 37: *Mansus de la Boaria vinata vi. den. in Martio, et i. popudam, et i. gallinam, et Foire expletum. Et fol. 45. verso: *Ad Natale x. Foire. Sepius occurrit in eod. Tabulario. Vide Foire.***

† **FOIRRAGIUM**, Supellex, Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. II. Hist. Nem. pag. 248. col. 1: *Soli Martino famulari domina comitissa de Tristamere, quia redierat de Montepessulano cumjio, animalibus multis captis in Nemauso, pro portando apud Montepessulanum Foirragium dicte domine comitissa, quando recesserat de Nemauso cum gentibus suis. Vide infra Fodrum.*

† **FOISATERA TERRE**, Modus agri, jugerum, arpenus, Massiliensis *Foncheire*, nostris *Journel*. Tabular. S. Victoris Massil.: *Dedit duodecim Foisatera terra quorum pars erit in garratis.* [Vide *Foisaterata*.]

† **FOLA**, Pullus, Saxo. Gloss. Ælfrici: *Poledrus, Fola. Glossæ Florent. MSS.: 43*

Poledrus, id est, juvenis equus, Folo. Germani *Fole* dicunt, a *Folgen*, sequi. Vide *Folgare*.
 * **FOLADOYRA**, Vestis, ut videtur, pellio ornata et munita. Inventor. MS. aon. 1379: *Item dicitur Fadoloyra*.

* **FOLIAGIUM**, f. Præstatio quæ ex flore fariorum, vulgo *Fale farine*, exigitur. Charta aon. 1399, ex Archivio Majoris-Monasterii: *Cum contra verteretur super quendam augmentationis Foliagii molendinorum, etc.*

* Molitura, ipsa molendi actio, simul et pensatio, quam a vassallis exigit dominus pro frum-tu molitura in molendinis suis: *Folere enim dixerunt, pro Molere*. Vide infra *Folagium*.

* **FOLARE FENUM**, Accumulare, a Gall. *Fouler*, Calcare, quod fenum concutendum quodammodo calcetur, ut major ei pia possit in horreo contineri. Polyptich. Fiscam. aon. 1335: *Idem tunc unum bordagium, unde reddidit xviii denarios, duas gallinas, et xx ova, et debet Folare feni in tassu. Folare recemos vide infra in Marchus*.

* **FOLARE PANNOS**, Eos stipare, polire, dealbare. Gall. *Fouler*. Arest. aon. 1399, in Reg. Olim parlum. Paris. fol. 99, v°: *Cum inter textores et fallones Parisienses esset discordia, super eo quod illi fallones volebant pannos, quos Folanant, portare ad novos pios extra muros Paris, situtas, etc.* Charta Phil. Pulc. aon. 1307 in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 509, v° col. 1: *Medietatem unius molendini ad Folanandum pannos, Gallice Foulerez, etc.* Convent. Saonæ aon. 1526: *Exactionis pannis, qui eademdecus de Juvau Saxonia pro Folanando, lilio*.

* **FOLEREUS**, Fullonius Gall. *Foulerez*. Charta Juellii dom. de Meduana ex Tabul. Major. monast. *Ad petitionem monachorum Majoris monasterii deli...* decem solidos *Crononiaris monachis annuatim persolvendos, de molendinis vris Foleris. Molin folerez*, in Lit. ann. 1378, tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 203. Vide *Molendinum fullonarum* et *mox Folatorum*.

* **FOLARICIUM**, Fullonium, ut putat Gall. *Moulin à foulon*. Regestum 106. Tabularii Regii Ch. 84: *In aquis et stagnis et molendinis et Folariciis et aliis molendinis*.

* **FOLASELLUM**, f. Filum sericum crassius, Gall. *Filosele*. Stat. datiar. Riper. cap. 12, fol. 5, v°: *Item de quolibet pence Folselli, etc.* Vide supra *Filaseillum*.
 * Aliud vero sonat vox Gallica *Folereve*, quæ scilicet, ducta origine a Lat. *Follis*, ludus significatur, quo pila ludestium manibus hinc inde comploditur. Lit. remis. aon. 1388, in Reg. 133. Chartoph. reg. ch. 275: *Incultu exporant regardat à jouer à la Folsve le jour d'une victoire, et fu la pelote joutée hors de la presse, et pour laquelle avoir ledit exporant se batus, etc.*

* **FOLATORIUM**, Molendinum fullonium. Coostit. Humiliter. apud Cl. V. Garamp. in Dissert. 16. ad Hist. B. Chiaræ pag. 398: *Qui voluit cum nistro vel jumento pro terram ad deferendum bladium molendinum, vel pannos ad Folatorum. Vide supra in Folare*.

* **FOLASTRUM**, f. pro *Folastrum*, ioter arma prohibita annuenerat, in Stat. novis crimin. Cuman. cap. 138. ex Cod.

reg. 4622. fol. 92. v°. Vide supra *Faleuistrum*.

* **FOLICHALTA**, etc. Vide *Focichalta*.
 * **FOLCLAND**, Terra popularis, quæ jure communi possidetur, vel sine scripto: cui opponitur ea, quæ *Boacland* dicitur. Vox Saxonia, composita ex *fole*, populus, et *land*, terra. Vide *Boacland* in Liber.

* **FOLCNOTE**, Vide *Follesmate*.

* **FOLEA**, Vide *Folzcellus*.

* **FOLEIA**, Charta Matiliei de Monimorencio aon. 1218. apud Duchesnum: *Item de Foleia, que erat ante domum Heriberti de Latinio in terra mea, quam diruerunt, unde peto remedium michi dari. Locum forte vel area ante domum, ubi adolescentescens jociari ac ludere soleat, ex Gallico *Folie*. [Vide *Foley*].*

* Locum foliis vel frondibus decorum interpretor, a Gall. *Feuille* vel *Feuille*; maxime eum *Folleia* legitur in alia Charta ex Chartul. S. Dion. fol. 314, ubi de eadem re agitur. Vide infra *Folia* 4.

* **FOLEIA**, nude, Ital. *Foglia*, Mori folium, bombycinibus aleudis aptum. Stat. datiar. Riper. cap. 12, fol. 5, v°: *De quolibet soma Foleia, cosei pensum duodecim, pro introitu solidus annus. Vide infra Folia* 3.

* **FOLEIUM**, f. Molendinum fullonium. Charta aon. 1345, in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 280: *Redditus loci prædicti, qui consistunt in pedagio, leuda granorum et salis, molendinis, quintagis, emolumento masselli, Foleitis, etc.* Vide supra in *Folare* et infra *Folium*.

* **FOLEN**, Fori Oscenses Jacobi I. Regis Aragon. aon. 1247, fol. 6: *Bene patet militres procuratores sum loco sui, tunc modo, quod ante Justitiam et Bonos homines alios constituit, et mittit illum procuratorem pro se, et in loco suo, dicens tunc: Istum Folen constituo procuratorem meum super de mandata, quam fecit Folen, aut ego dependo illi etc.* Fol. 4: *Et per talem hominem Folen, qui est erat fiduciam per Follen. Et fol. 12: Et tunc Justitia nominando adversarium, dicit in hunc modum: Est hic Folen, ut audiat testimonium, etc.* Ubi *Folen* videtur sumi pro ille, cum scilicet viri nomen non designatur. [Vox est Hebraice origio, scil. a *Peloni*, Judeis Hispanis *Pelano* et *Halano*, Græcis δ *δύνα*, nobis Gallis unum *Quilam*, unum certum *konar*, Aliquis, quidam.]

* **FOLERATURA**, Plutium quo vestiturur. Gall. *Fouirure*. Litteræ Caroli V. Franc. Reg. aon. 1369, de forma vestium: *Item quod nulla ipsorum ab inde la panto nudat facere vel ponere, aut fieri vel fieri facere in suis mantellis abquam Foleraturam variorum, antignas tamen Foleraturas quas nunc habent possint aperfechare, et de novo Foleraturas variorum minuatim, sicut antiquitus fieri solebat, in dictis mantellis eis licet habere. Vide *Folstrum*.*

* **FOLERATUS**, Rebus omnibus instructus et munitus, idem quod *Foderatus*. Inventor. MS. aon. 1306: *Quod, quando fiet porgium generale pro recuperatione Terræ Sanctæ, ipse rex... iret, aut mittet nuntios de filijs aut fratribus suis cum sig. hominibus Foleratis, habentibus quilibet tres equos... Habent centum equos bene Foleratos, etc.* Vide supra *Foiragium*.

* **FOLERE**, Molere. Vide infra in *Folyngin*.

* **FOLEREUS**, Vide supra in *Folere pannos*.

* **FOLERIA**, Idem ut videtur, quod *folia*. [Vide *folia* idem quod supra *Folia* 1.] Chartular. S. Vandreg. tom. 2, pag. 783: *Alia computat... sicut et pro parati a Folerio Gualtero de Genestro nup. ad Jeronimum domini Regis*.

* **FOLENCERE**, *Faire la base*, Glossæ Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. Vide infra *Folitis* 3.

* **FOLEUM**, Charta Lothar. III Imper. aon. 1136, in Append. ad tom. 6. Anal. Bened. pag. 670, col. 2: *Ita ut ipsi hominibus placitum nullum faciant, seu aliqui publici ab eis exigant, nisi Foleum tollant, sed legendum prorsus Fodum. Vide infra hac voce*.

* **FOLEXELLUS**, Bombycin folliculus, Gall. *Coeque de vers* et *ode. Follen*, in Lit. Phil. VI. aon. 1360, ex Reg. B. 2. Cam. Comput. Paris. fol. 125, v°: *Legimus trahendos... committitque plures inconvalescentes et morboles nudit melle de bono, ledit soie... pour ce enssier, fuit erit et fende de pur nous... que nulle prout quele que elle fust ne baillist, ne fuit l'ave Follais à trois auditis trahendos de l'ave soie. Leg. municip. Mutin. aon. 1337, l. 2, rubr. 32. apud Murator. tom. 3. Anal. Ital. med. ævi col. 895: *Folzelli castro et districtus Mutinae, et cunctis aliis loci, de quo conducti fuerint Mutinæ vridibiles, tantum in placita communis Mutinae ad pensam communis venduntur et emuntur. Nec extra districtum Mutinae Folzelli vrida, nisi fuerint extracta de Folezellorum lachum in civitate Mutinae extrahuntur. Et duo fratres de Pansindia aliquos brevicia, quorum sit stare in placito et poveri Folezellorum, Follissellus, in Reg. MS. ad m. 1306, ibid. col. 896. Vide *Folzelli*.**

* **FOLEYA**, f. Domus voluptaria. Xistis Muton de pliancare, a Gallico *Folia*. Littera compromissus inter Comitum Romanie et Comitum S. Pauli: *Actum anno domini Foleya... anno Domini mcccc. lxxxv. col. 1335, in Litteris Philippo Franc. Regis: Actum apud domum natra... stram: Foleze anno Domini mcccc. lxxxv. Foleia et Foleia*.

* Sic dicta fortasse a foliis et frondibus arborum quibus obumbratur. Vide supra *Folia* 1.

* **FOLGARE**, FULGARE, Saxoniae *Folia*, est, sequi: est igitur *Folger*, ut ne in aliquo contubernio, fulgare, fideiussione, tradere se alicui in diem la servire, nequi, sectari, Leges 4. reddi cap. 33. [?" 37]. Si quis ad associationem ad alium transire velit, fiat *legatio Aldermann*, ut *cajus Canuti*, Fulgwit. Leges Adalstani cap. 6. [?" 37]. Ne aliquis recipiat hominem alienum licentia ipsius, cui prius *Folgar*, *per morcom*, nec extra.

* **FOLGARIT**, Clientes, qui alicujus client vel servitio sese addidit; famuli, qui propriis carent aut sub stipendio servitii alicujus præstatione possident. Leges Canuti cap. 6. [?" 37]. *Ne quis heorfeate, sit Folgarit, sit in hant*

lysi Henrici I. cap. 8: *Bis in anno convectat in invicemque suum quicumque libere habuerit*, (leg. *headfret*, vel *hyderfret*), *cum Filigari, ad dinoscendum... si decem sit, vel qui, quomodo, qua ratione convenerit, vel qui supervenerit*, etc. Bracton lib. 3. tract. 2. cap. 10: *In francopagelet esse omnis, qui terram tenet et domum, qui dicuntur Husfastene, et etiam alii, qui descendunt, qui dicuntur Fulgures, quia debet quis a se repellere servientem suum, cumque purgatus sit de omni columnina, et prius fuit columnatus. Quibus in locis Husfastene, et Husfastene (quae voces propter similitudinem significant) opponuntur Folias, seu clientibus.*

¶ Est etiam *Folga* apud Alemannos, et observat Schilterus in Gloss. Teuton. ubi prius feudalis, qui investituram petens, renovare, atque etiam persequutionem secundis significat. Vide Jus Feud. Alem. cap. 16, et 121. [* et Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 5.] Nec antiqui fr. repetenda via *Fachele*, vel potius, *Fakele*, quia non nisi tassallum denotant qui statuto die non solum domino capitali non persolvunt, quod ibi rem multae pecuniarie obnoxius sit. Charta ann. 1291. inter Ordini. Reg. Franc. tom. 3. pag. 294: *Se il d'el Forchelles, qui rante sots pour l'umede, la venant du Mojeur et de Eskovins devont de.*

¶ **FOLHETA**, Mensuris species, Gall. *Foulette*, Ital. *Foglietta*, Instr. ann. 1438. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 239. vel: *Item tres pantes, quelbet de une Folie, Vide Folio.*

¶ **FOLHAGIUM**, Florum fasciculus arte factus, qui flores et folia imitatur. Inventio Ecclesiae Aneiensis ann. 1444: *Item magis B. Martia tenens quoddam Folhagium rorum raleurum.*

¶ **FOLIA**, Eadem notione qua *Folheta*. Vita S. Bertrandi. abb. tom. 2. Sept. pag. 388. col. 2: *Est... spatium mensis interpres, quo nec in eo, de quo dicta, versculo ubi Folia facti vint. In alia, ut observant Boni Editores, legitur, Folia.*

¶ **FOLIA**, Bractea, lamina, Ital. *Folia*, Gall. *Feuille*. Lit. officiali. Senon. ann. 1336, in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. n: *Item duas marchas Foliarum argenti censati in duobus parvis scroctis.*

¶ **FOLIA**, apud supra *Folia* 2. Charta ann. 1193. apud Muratori. tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi. col. 893: *De medio seminis vni, et valvane, et Folie, dicit Bononensis vel doctores Bononenses vel Ferracensis, tunc, Folie, valvane, Gallie, pille, in alia ann. 1281. ibid. col. 902. Folia, et ad alium, vulgo *Feuille d'Inde*, in Catal. Latini. fol. 940. v. v. Folia, in v. v. de l'ivre. Vide supra *Folia*.*

¶ **FOLIA**, idem quod supra *Folia* 1. Charta ann. 1233. in Chartul. Barbel. v. v. Joannis Morelli. Vide *Folia* 1.

¶ **FOLIATA**, Frondes pictae vel sculptae. Gall. *Feuillee*, Acta SS. Maii tom. 2. pag. 6. de S. Angelo Carmelita: *Saceras reliquias Martes translaturant in aera argentea, et vobis argenteis deauratis in modum trees ornat.*

¶ **FOLIAMEX**, Eodem significatu. Acta Aledni n. 106. Martii tom. 3. pag. 894:

Ipsa porta ornata est picturis et Foliamentis. [* Ital. Fogliame; in Annal. Mediol. ad ann. 1389. apud Muratori. tom. 16. Script. Ital. col. 809: Qui florent, brevia et Foliamenta sunt utrumque semitatis perlarum, etc.]

¶ **FOLIAE**, FOLIARI, Folia emittere, apud Laurentium in Amalthea ex Sidorio.

1. **FOLIATA**, Locus foliis obsitus, Gall. *Feuillee*, Mirac. S. Bertie Blangiacensis Abbatissae part. 4. n. 10: *Foretram in quadam Foliata de ramis arborum ibidem facta deposuerunt. [* Vide supra Foliata.]*

2. **FOLIATA**, Bernardus Monach. in Convectatibus Cluniacensis. MSS. ex Bibl. Sangermanensi cap. 8. de Granario: *Omni dominice fratribus debet per consuetudinem Foliata, quae alia nomine Simile vocatur, ac in omnibus debet Quod drageina; sed ista calidus debet esse. Et cap. 12: *Finam deferunt, et per justitiam dividunt, panes apportionant, qui si sunt abasti, (sic) in Edit. adusti) vel si sunt Foliata, ad hoc habent cautellos, quibus eos rotant et preparant, etc. Ubi Foliata videntur esse et placeant, quas Gasteaux feutiles dicimus.**

¶ **FOLIATUS PANIS**, in Charta anni 1303. ex Tabular. Fiscann. Alia ann. 1279. ibidem: *Item in mense Augusto pro liberationibus debitis ratione hospitii quatuor panes qui nuncupantur Fales et quatuor gulosos vini. Rursus ann. 1283: *Duos panes vocatos Follies. Vernacula ann. 1311. ibid.: *Chest a savoir deus pans et deus gelons de lor que els me devaient et rendoient ou lor certain commandement ecclesiam an Alencon, et cens des Follies et lor paneterie de lor monasterii de la Trinite de Fescamp. [* Follie, in Charta ann. 1331. ex Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 367: *Franchissions a touzours le prieur et la prieur d'une rente annuelle, qui est appellee roisseules et Follies. Vide Folia.****

¶ **FOLIATI CALCEI**, Isidorus lib. 19. cad. ult.: *Lingulati (calcei) quos nos Folatos vocamus. Papias: *Lingulati, genus calcei, qui Foliati dicuntur. [Hofmannus in Lexico ad v. Foliati calcei, Laxiores interpretatur calceos, qui cum pes premitur et tertio insitit, inflantur et tumescunt; quum levatur detumescunt: id quod proprie Follare, et Follicare dicebatur. Follicans, in modum foliis inflatus, inquit Salmassius ad Pallium Tertulliani cap. 3. Vide Follicare.]**

¶ **FOLIATIM VENDERE**, Arestum Parliamenti Paris. ann. 1479. in Chartul. Latiniac: *Dominium quod afforagium appellatur, ratione capis juris afforagii supra laborarios vinum in debito et Foliatim, Gallice ad destitit et Feuillee, in predicta villa vendentes, etc. A Follietta, Mensura vinaria, de qua mox, hanc dicta videntur.*

¶ **FOLIATUM**, Curvatum, in Glossar. Pithecan. [et apud Papiam editum et MS.]

¶ **FOLIATUS**, Vide *Folia* 2.

¶ **FOLIETTA**, Mensura vinaria, Gall. *Feuillette* vel *Fillette*, Ital. *Foglietta*, Miracula B. Felicii in Actis SS. Maii tom. 4. pag. 278: *Testatur aliquo die sumptum fuisse et predicto liquore mensuram vulgo*

*Fillettan, adeo ut pluribus vicibus eductus fuerit caldas. Laurent. in Amalthea: Follietta, Mensura minorum liquidorum, quarta pars bocalis unius, 13. circiter, ex Cornelio a Lapide. Parisiis Feuillette, vel uti pronuntiat, Feuillette est semimodius, sed apud Lugdunenses est tantum media pars pinata, vulgo *Chopine*, a *Fiala* vel *Phiala* voce deducta.*

¶ *Fillette* etiam doliolum appellatur nostris. Lit. remis. ann. 1431. in Reg. 171. Chartoph. reg. ch. 454: *Terluis Guillaume dist audit Jehan, s'il voulait mettre la fliche de lart avec une Fillette de harrae, qui n'out emble a Jaquet Finier. Vide infra Folium 6.*

¶ **FOLIOLICA**, Verba compositionis. Papias in MS. Biturice. Editus habet, *Fololera. [* Fololoca, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.]*

1. **FOLIUM**, Flosculus, Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 52. v. v. : *Jaetatores arguunt ad scutum cum Folia lili. Vide supra Floreolusum.*

2. **FOLIUM**, Asser, tabula, vulgo *Feuille*, Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1479: *Item Maturo Mortel scribitur, pro novem Folia seu asseribus signi quercus, etc.*

3. **FOLIUM**, pro Annus, ubi de arboribus sermo est, *Feuille*, eadem acceptio, nostris, Charta ann. 1243. ex Chartul. S. Steph. Autis: *Non poterunt dicti homines animalia sua immittere, nec aliquod asquium reclauare, donec tertium Folium, post eandem dicti memoris, sit transactum; et quandoque tertium Folium erit transactum, etc. Alia ann. 1275. in Chartul. Pontianae. ch. 107: *Diebus communitates post quartum Folium poterant immittere animalia sua ad depascendum ibidem. Hinc emendande videntur Libert. Gastri-vini ann. 1286. tom. 1. Jur. publ. Franc. D. Bouquet pag. 412: *Il n'y pourroient, ne devoient envoyer leur bêtes en la revenue pour pasture jusqu'à la sissinne Forille. Leg. Feuille.***

4. **FOLIUM**, Jussus ramus arborum excrescendi, ut opior, Reg. forest. de Broton. ex Cod. reg. 4653: *Hanc est consuetudo Britanniae per terram abbatis Flossenensis apud Ascinia: xv. solidos de brochon, et xv. solidos de Folia, et de unoquoque equo xij. den. Hoc etiam spectare videtur Reg. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1287. fol. 62. ubi de Redit. terrae Brain: *Item les Feuillees d'Aoust pour tout l'an, vj. sols, vij. den. Vide infra Follinorum.**

5. **FOLIUM PRODUERE**, Membrana, Gall. *Parchemin*. Stat. Mantuae lib. 1. cap. 127. ex Cod. reg. 4653: *Condemnationes vero damnorum, arbitri debent per notarium dicti officii in Folia realibus produci.*

6. **FOLIUM VINI**, Semimodius, Gall. *Feuillette*, Stat. colleg. Cornub. ann. 1380. inter Probat. Hist. Paris. tom. 1. pag. 502. col. 2: *Quando consumant erit vni vini, vel canda, vel Folium vini, famulus communis ad hoc deputatus reddat computum de quantitate vini, quod erat in vase. Vide supra Follietta.*

¶ **FOLIVELLUS**, Computum thesaurariae urbis Bononiensis in Italia ex Bibl. Regia:

A Joanne Buvaletti Atrolini Not. et Conductore daci Follacorum pro uno anno incipit die 30. April anni proximi 1364. pro pretio in Sa. L. 111. M. P. C. Bon. solvendum hoc modo : videlicet omnem quantitatem pecuniam quam recipiet ex folis et Follis fructis et siccis, durantiis fructis dicti anni statim cum recipiet, et residuum pro rata de menze in menze, etc. [* Vide supra Follacellus.]

FOLKESMOT, FOLKNOTE, et FOLKSMOTH, Contentus, populi, a Saxonicis folle, populus, mote et gemote, conventus. Dicitur autem de majori conventu, puta in civitatibus non unius *Wardae*, seu Curie, sed omnium *Wardarum*, in Comitatu unius hundredi, non omnium hundredorum. Hic, quasi *Silbergemotus*, id est, conventus Comitatus illic *Burgenmotus*, id est, conventus civitatis seu burgi. Leges Edwardi Confess. cap. 35. de Aldermanni : Cum aliquid vero inopinatum vel dubium, vel malum, contra Regem, vel contra Coronam Domini regis, forte in ballivis subito emerisset, debent statim pulsati campanis, quod Anglice vocant *Motbel*, convocare omnes et universos, quod Anglice dicitur *Folmote*, i. vocatio et congregatio populorum et gentium omnium, quia ibi omnes convenire debent... et ibi providere debent indemnitatibus Corone regi per commune consilium, etc. In ejusmodi etiam conventibus elegabantur Vicecomes et *Heretrucci*. Ibidem : Item aliud *Folksnote* esse debet in quolibet Comitatu, scilicet in capite *Kil*, Octob. ad providendum ibi quia erit *Fiscus*, et qui erant eorum *Heretrucci*, et ad audiendum ibi iura eorum precepta, consilio et assensu *Procuratorum*, et iudicio *Folksnote*. Hujus vocis mentio præterea occurrit in Legibus Aluredi apud Brompton, cap. 42. Editio vero Saxonice 36. et in Legib. Henrici I. cap. 2. [Vide *Falmotum*.] [* Confer Phillips. de Jure Anglosax. § 51.]

FOLLA, Follonica officina, ut coniecto, Gall. *Foulerie*. Extenta jurium Comitatus Sabaudie ann. 1309. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 97. col. 1 : Et solet ibidem esse *blancherie telarum*, quæ volebat, ut dicitur, *triginta libras per annum*, vel circa. Item, *triginta et ibidem esse Folla*, quæ destruxit est.

FOLLARE, a Gallico *Fouler*, Calcare uvas. Charta ann. 1255. ex Chartul. AD. S. Germ. Pat. fol. 106. r.º, col. 2 : *Quintor sextaria vini crescentis in eisdem essortis, mensurata ad mensuram ejusdem territorii, pro decima percipienda, cum primo et (vineas) portare contingit, a primo priore in capis dictionum hominum, quando Follabunt... Follare in prædicto territorio de Montevrain tenebatur. Fin de fort Foulaire*, pro Vitis bonæ notæ, in Lit. remis. ann. 1408. ex Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 82 : *Iselios consin a acoustum fuire invenerit et vende vno de haviis pri et de fort Foulaire*. Confer vno est *Pedibus* terev, in aliis Lit. ann. 1389. ex Reg. 137. ch. 21 : *Itemenerit pro nunt pluvieus benefi en nuchenevenerit dudit Quillart, et bi Confulerent et gasterent pro la plus grant portie*.

FOLLARIS, Vide in Follis 2.

FOLLATUM, Moleandum fullonarium, idem quod *Follarium*. Charta

Blanche comit. Trec. ann. 1216. io Chartul. Arremar. ch. 280 : *Homoines dilecti mei abbatis monasterii Arremarais de Dendis qui operantur ad Follata mea de Insula, in eisdem Follatis operantur, sine consuetudine pondenda vel tollenda*. Vide supra *Follum*.

FOLLEA, Placenta foliaceæ, Gall. *Gâteau feuilleté*. Usus Cultus Cenoman. : In anniversariis Abbatum, ad collationem charitatem de vino, et ad prandium *Follæas*. Vide *Follata* 2.

FOLLENTIA. Vide in Follis 3.

FOLLERA, FOLLERALLIS. Vide in Follis 2.

FOLLERATURA, Pellitium. Conc. Dertus. ann. 1219. inter Hispano. tom. 3. pag. 663 : *Prælati... exceptis, nullus audent in vestibus vel capuccis Folleraturam portare de rois vel ex*.

FOLLERATUS, Eadem notione, ibidem : *Neque Folleratus deferat pellium de marchis*. Vide *Folleratura*.

FOLLERATUS, Idem quod *Folleratus*. Statuta Ecclesie Tutelens. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 794 : *Sed et talis et ceteri quicunque Clerici utuntur optegio seu tabulato Follerato usque zonam*. Vide *tabulatus*.

FOLLERE, Follis instar inflari. Vide *Follucantes*.

FOLLERE, vox Italica, Moneta species. Greg. Grimaldi lib. 5. Hist. leg. et magister. regni Neapol. cap. 156 : *Un antich moneta Romana, Romuina chiamata... piccola detta Follere*. Consul. B. Chron. Romuald. archiep. Salern. in Chron. Vide *Follaris* in Follis 2.

FOLLESCERE, Eadem notione, Vide locum in *Caliga*. Apud Martinum Follerere est Stultum fieri, vel vanum. Vide *Follis* 3.

FOLLETUS. Vide in Follis 3.

FOLLEX, *ὄλλας*, *αἰνῶν* *ἀνὰ*. Gloss. Lat. Græc. Sangerman. Hoc est, uter camini. Gloss. alie Gr. Lat. : *ὄλλας*, *Follis*. Recte animadvertit Martinus ex *ὄλλας*, posse *Follis* dici, quia et alias θ. in v. vel f. transit. *ὄλλας* est scortus vel pellicus sævus, aut aliud sarco simile. Comicus *ὄλλας* appellavit Persarum braccas et pelibus. Casaub. in Athen. lib. 5. 50. Hec laudatus Martinus.

FOLLIA, Multa, ut videtur, ob desertum vadinomium a iudice imposita; unde *Follis* legendum suspicari, nisi censiles legeretur, in Notit. vel. ex Reg. Cencii camer. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 800. et seqq. : *Castrum Roscinii solvit pro fodro xv. libras Lucensium... Et habet ibi curia tertium partem de bannis, et Follis, et salario... Et habet ibi curia omnia banna, nannu et Follas... Et tertium partem bannorum et Folliarum, de quibus quantitas fuit incerta*. Inquisit. ann. 1233, apud eund. Cencium Ms. Item dicit quod curia habet in *Narria* pro medietate banna, *Follas*, *salario*, etc. Vide supra *Follia* 2. Alia notione, vide in Follis 3.

FOLLACERUM, Ramorum cævis. Stat. Perus. in Pedemont. pag. 59 : *Si quis fecerit Follacrum in alieno nemore, solvat pro banno solidos quinque, et perdat Follacrum*. Vide supra *Follum* 4.

FOLLICANTES, *Festis gravior*, Papia. [MS. Bituric. *Folligantes*.] *Caligas Folligantes*, dixit Hieronymus Epist. 22. cap. 11. etc. 12 : *S. per laxa pelle non Follat. Vide Follati calici*.

FOLLICARE, Follium instar testis inclusio tumere et agitari. Theophilus lib. 6. Carn. 18 :

Follat simpla, quibus terguntur escae panno, Velociter quæ illis sunt caliga.

Tertull. de Pallio cap. 3 : *Chamæleon Folligans ramina : de vento cibus est*. Apuleius 9. pag. 222 : *Folligantes nares assiduò pubis tussedinis*. Hoc est, Nares reciproco spiru agitate follium instar. Onomast. apud Martinum : *Follis*, *διὰ τὸ ὀλλασθαι*, id est, Delicias facit, mollitie diffuso, temere stansuosis anim, ut exposit idem Martinus. Salaxum quidam Autolici pater molli et luxu deditus fuit.

* Proprie est Incedere fractis gressibus, mollior et delicata. Vide Salmas. in not. ad Tertull. cap. 153.

FOLLICULUS. Vide Follis 4.

FOLLINUS, Faber a folle, vel vases etc. Papias. Vide Follis 3.

FOLLIS, Vasis genus. Stephanus PP. in Ep. ad Pipinum tom. 3. Hist. Fr. pag. 208 : *Sed et Benaventani omnes... Ecclesiam Dei incendunt... munera sacra, et est Corpus Domini nostri J.C. in suis continentis vasibus, quos Follis vocant, mirones, et cæbo carminum copioso saturati, comedebat eadem mirona*.

Pro genere muscipule sumit Roswin in Chronico Windesem. lib. 3. cap. 31 : *Pro opere quotidiano instrumenta lignea, polia, et fossoria, Follis et muscipulas interducit*.

FOLLIS, Genus montis, apud Byzantinis potissimum. [Glossar. Lat. Græc. : *ὄλλας*, *ἄλ.* Anonymus Combefianus in Romano Lacapeno num. 44 : *Ἐὰς ἱερὰς ἀδελφῶν ἀνὰ ὄλλας δὲκατῆς*.] Vetus Gloss. MS. et Papias : *Nunmi, Follis dicuntur, et sacralis, qui conductur*. Glossæ antiquæ MSS. : *Nunmi autem idcirco Follis vocantur, ut succendo, qui conductur, a continet id quod continetur appellatur*. Prius nunci *Argutus muscipubator, quia quomplurimum ex argento percipubatur*. S. Augustinus lib. 22. de Civit. Dei cap. 8 : *Et quædam piscum... trecentis Phyllidis vendidit*. Eudius Uzalems Episc. lib. 1. de Miracul. S. Steph. cap. 14 : *Insuper etiam accepit pecuniam credidit prope 20. millia Follis*. Vide eundem Augustin. lib. 3. contra Crescon. cap. 29. et quæ annotamus in Syntagmate de nummis inferioris Imperii. Vide præterea Baronium ann. 330. a. 12. et seqq. Glossar. mediæ Græci, in *ὄλλας* [et Eccardum ad lit. 1. Legu Sal].

FOLLERA, Follis, qui et *Follentis*, de qua voce mot. Charta ann. 1178. apud locum Pirum in Archiep. Mesan. : *Levi vno 13. facient elemosinas et 30. tertium singulis sabbatis unusquisque singula oleum portabit Follera*.

FOLLERIALIS, FOLLIS, Follis areæ, monetæ species. Marcellinus Comes : *Nummi, quos Romani Teruncianos, Græci Folleres vocant, Anastasius Principis nomine figuratis, phœbeblem plebi commutationem distraxit*. Ita editio ann. 12. p. 6.

ferentianos, pro Terucianis; at Sirmondi folles prelet, quomodo etiam Falco breuentanus ann. 1140. de Rogerio Rege Scil.: *Induxit etiam tres Follares arces lousinam unum appretinos. Lampidius a Heligabalo, centum Follis arsi dixit; folles enim aii erant aerei, alii argentei. De utroque valore quodam annotavit Sirmondus ad S. Augustin. Serm. 40. in Novis.*

3. FOLLIS, vox vetus Gallica, quam etiam usurpamus, pro stulto, vel latoso fol enim dicitur: Cambro Britanni et Armorici, *Ffol*. Ugutio: *in follore, proprie et haccum inflare; et quia folles inflantur quodammodo re inni, inde est, quod Follis stultus, superbus, vanus, inflatus.* [Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Follis, Foz à veure, ou sot, ou vain.*] Joannes Diac. lib. 1. Vite S. Gregorii PP. cap. 96: *At ille aore Gallico sanctum senem increpantem Follm, ad eo quidem virga leviter percussus est. Willemus Abbas Metensis Epist. 3. Proterea minus tunc, proterea quoniam in ipsa festinate B. Benigni Follm me verbo rusticum appellasti. Infra: At certe omnino stupendum fuit, ut Follis extitit, ut te veniendo, un ferem Follm sub tua tyfannide remanendo. Versus scripti ann. 1133. ex Tabulario S. Andree Viennensis:*

Septimo Concurraus tuum corporabat in ipso
Occurra solia, negligit quis curare Follia,
Quoties ex sentis sapiens si demeris unum,
Epacta legis nec concurrens videbis.

[Oberti Cancellarii Annal. Genuens. lib. 2. apud Murator. 6. col. 303: *Stultus et Follis inquit Piranus, qui manent mlti, ut vadam et re. Nostri Follio, pro stulto agere. Le Roman d'Athas MS.:*

Car plus qu'autre homme se desroie
Unges bonis que li Follie.]

[* Rutherius ed. Ballerion. pag. 314: *Mrio ergo Follis latius rusticat vocat, quoniam veritate vacuus.*]

FOLLIS, Chronicon Mallicense et Andegrense ann. 993. de Carolo Simplice: *He fuit Follus. Ann. 919: Karolus Follus a se reliquitur. Ita etiam indigitur in Chronico Kemperlegensi ann. 879. [** Eo bnis vers. 1188:*

Exors, Follus eques, abnormis garrulus idem est.]

Joannes de Garlandia in Synonymis:

lucum, et brutus, simplex, idiotaque, Follis, Idiotus, vel insipidus conjungitur isis.

Uti interpres hos versus citat:

Per collum Follum debes agnoscere Follum.

Item:

Sas opus est Follo suspendere tympana collo.

Bardus in Greciano cap. 9: *Follis pandoque significat stultum. Vide Chronicon Guill. de Podio Laurent. cap. 55. et Origines Italicas Menagii.*

FOLLEI DEMONES, nostris *Esprits follets*, Folletti Ital. demones acrii, quos lustrare vident. Gervasius Tilleberiesius in Otis Imperiali. MSS. decisione 1. de Dæmoniis: *Sunt aut, diti quos Folletos vulgus nominat, quidam simpliciter rusticorum inhabitant, et nec agna, nec exorcismi artum. Et quia non videntur, ingreditur lapidibus, lignis, et domestica suppellectile affigunt, quorum verba utique humano more audiriunt, et effugis non comparent. [** Vide*

Grimm. Mytholog. Germ. pag. 289.]

FOLLIA, Convitium. Uastici Barcinonenses MSS. cap. 15: *Si quis alicui criminaliter Follum dixerit, et eam illi probare noluerit, vel non poterit, adjuret illi per sacramentum, quod illam Follum per iram dixit, et non per veritatem. Etiamnum dicitur vulgo: Dire ou chanter Folie à quelqu'un. Hinc Folier, nostris pro Convitiari. Vetus Consuetudo villæ de Perouse ann. 1260. edita a Thomasio in Consuet. localib. Bituricæ, lib. 1. cap. 66: *De Folier ne faret-on droit à la Paoise: mais si mauvis nous on mauveuse femme Folie prothom, ou prode-feme, det o mottre au Seigneur ou à son Balie, etc.* [** Vide Laurier. Gloss. Jur. Gall. voce Folier.] [Le Roman de la guerre de Troyes MS.:*

S'il me rendoient ma serr
Qu'il tieoient en grant deshoir;
Ne la voudrent rendre mie,
Ains moi distrent lait et Folie.]

FOLLITA, et FOLLENTIA, apud Joannem de Janna, *Fanitas, superbia, stultitia, a Folio, inflo.* [Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Follitia, Follie, vanité, orgueil.*] Glossæ Isidor. et Pith.: *Folontia, Fanitas, Italica Follis, est stultitia, vanitas.*

* *Folastre et Folienx, eodem intellectu, in Lit. remiss. ann. 1394. ex Reg. 146. Chartoph. reg. ch. 169: *Iselle Marion, qui est non sensibile et ainal comme toute Folastre, etc.* Aliaz ann. 1375. in Reg. 107. ch. 377: *Iselle supplante affoible de teste et devient par heures ainal comme Folouse. Hinc Folier, Folier et Folier, pro Stulte et inepte se gerere, desipere. Chron. S. Dion. lib. 5. cap. 24: *Li François . . . si Polloierent à la pofin, car il eslurent home noient profitable ou roineu. Lit. remiss. ann. 1415. in Reg. 168. ch. 344: *Le pere d'icelui Colin le veoit moult souvent Folier. . . Dernièrement prist en lui aucunes melencolies par soie et folie. Bestiar. MS.:****

. . . . . Si Folent,

Si que les ydres auverent.

Unde et Follider, Rem suum stulte effundere, in Mirac. Mss. B. M. V. lib. 1:

Quant pourreit l'ot adole,
Et tout le sira ot Foillide
En nusserie et despende,

* *Folier, vel Estre fol de son corps proterea dicunt nostri, cum de meretricis, quæ Femur folouse nuncupabatur, agendi ratione loquuntur. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 118. ch. 458: *Lequel Braseçon estoit de très detestable vie, et qui ne vivoit que de ce que jeunes femmes Folouses avoient et guigneroient à en chascun aux champs et ailleurs. Consuet. Genove. Mss. fol. 27. ubi de hannis: *L'en de grace 1383. Morote la Flumenge, Merbat de Gisors furent bannes de la terre sur la besche, pour ce que elles estoient Foles de leur cors. Lit. remiss. ann. 1404. in Reg. 159. ch. 249: *Combien que feu Simon Bradieu fu marie en femme, dont il devoit estre content, neantmoins par ses sollicitations deceptives, il emmena Fulier par le pns Hubuette sur de l'expoint. Hinc Astoler, f. pro Affolier, Cum ejus farina mulieribus liberius vivere. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 110. ch. 263: *Comme icellui Symon eust mené ledit*****

Jehan en plusieurs lieux desordenes; et apres . . . l'avoit icellui Jehan mis hors de Paris à moult grant peine, pour ce qu'il se Affolait avecques femmes. Follinger veto, pro Maledicta et convicia dicere, in Poem. Alex. Ms. part. 1:

Ne anques à nout jour nel vit on courrelogier,
Ne franc hons de parole il ne volt folangier.

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Follin, Prov. Follitia. Nostris Follur, Folur et Follesse. Lit. remiss. ann. 1379. in Reg. 114. Chartoph. reg. ch. 370: *La suppliant se feust acointee par Foleur et jeunee d'un appelle Jehan le Menistre. Aliaz ann. 1389. in Reg. 136. ch. 275: *Comme l'exposant par sa Folleur et simplice . . . eust emprunte la somme de cinq francs, etc. Folleur, in aliis ann. 1401. ex Reg. 156. ch. 73. Baroum aliaz ann. 1444. in Reg. 176. ch. 358: *Lequel compaignons par jeune Folese alerent pour icelle fillette avoir. Le Roman de Cleomades Ms.:****

Qui ch'il qui piert son heritage,
Par Isakke, fait grant Folage.

* *Foulon, si mendum non est, eadem notione, legitur in Lit. remiss. ann. 1474. ex Reg. 204. ch. 80: *Resistant au mennois Foulon, courage et assaiz, etc. Forte pro Foulou. Vide mss. Foulancia.**

4. FOLLIS, FOLLICULUS, Scrotum. Dittmarus lib. 8. de adulterio: *In pontem mercatit is ductus per Follm testiculū elavo officit. Follculi testiculorum, in Lego Angliorum tit. 5. § 16.*

* FOLLISSELLUS. Vide supra Folexellus. FOLLITIA, FOLLONTIA, FOLLUS. Vide in Follis 3.

* FOLLO, Folo, Molendinum fullonium. Testam. Guill. milit. de castro Barco ann. 1319. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 1945: *Cum omnibus meis terris, possessionibus, maneris, molendinis, seignis, Follonibus, fletis, etc. Charta ann. 1149. in Append. tom. 6. Annal. Bened. pag. 724. col. 1: *Furnos, molendinis, batatores, Folones, talarcularia, etc. Vide infra Fullonus.**

FOLORS, Sermo, Papiæ.

* FOLLOCA. Vide supra Follonica.

* FOLONIA, Ulpiano *Follonica*, Gallice *Folnerie* Instrum. anni 1330. in Archivio S. Martini Pontisar. Item Johanna relicta defuncti Petri Mesant legavit *Confratrum Clericorum Pontisara duas sol. Paris. reditus situant in Fologia pro essendo in orationibus dictæ Confratris.*

* FOLRAGIUM, Stramen, pabulum egorum. Charta Joan. reg. Franc. ann. 1350. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 321: *Dando etiam certa fœda, vocata regularia, inclutata infra metus dicti comitatus (Belhioris) nec non Folragia et avenagia, . . . debita infra dictum comitatum. Alia ejusd. ann. 1330. ch. 316: *Et alia jura debita, vocata communiter Folragia, sive avenagia, . . . donamus et concedimus. Fourrages et avenages, in Ch. Gall. ann. 1371. ibid. Vide in Foulrum.**

* FOLRARE, Duplicare, Gallis, *Douler, fourrer*. Leges Jacobi II. Regis Majoricæ. tom. 3. Junii pag. 171: *Qua restes at decet satis ac pannis variis sint Folrati, exceptis vestibus Pentecostes, que de sindone sint Folrande. Limborch. Lib. Sect. Inquis.*

Tolos. pag. 86: *Quosdam sotulares magnos et Folratos intus de panno albo*. Concilium Tarraceno. anni. 1591. inter Hisp. tom. 4. pag. 612: *Canonici Cathedralium Ecclesiarum deferant almuerns Folratos ex setino carmesino*. Vide Foleratius.

† **FOLRATURA**, Pellitium. Limborch. lib. Sent. Inquisit. Tolos. pag. 50: *Enit Folraturs pro dictis superintendit et cupio*. Charta ann. 1251: *A singulis pellitur annuū Folraturs pñlium*. Vide Foleraturs.

† **FOLRERUS**, Metator hospitiorum. Gall. *Fourrier*. Longes Jacobi II. Regis Majorie. tom. 3. Junii pag. xxxviii: *Folrurs quidem unum optum et sufficientem hominem in nostra curia deputat*, qui Folrerijs unceptor, qui hospitia tui nobis quam pro nostris domesticis recipiat et assignet, quotiens ejus officium duxerimus requirendum.

† **FOLRIUM**, ut Folriglum. Testam. Ludov. comit. Valent. ann. 1419. ex Cod. reg. 6008. fol. 148. v: *Legamus dicto domui conuerti nostre omnia blada, vicia, Folria, gaurimura, atrasilis et suppellectilia, ac laves aratorias, nostra et nostros, qui spectabunt et reperiantur tempore mortis nostre in dicto hospitio nostro Grine, et alia infra dicta lica Grane et Capelloni, et eorum manutentio et territorio; item tamen gaurimura, Folria, atrasilis et suppellectilia, quomodo ipsa domina consors nostra vidue vixerit, ut predictum est, et a secundis nuptijs abstinuerit; de quibus Folrio, gaurimura, suppellectilia et atrasilibus fieri volumus...*. Inventarium.

† **FOLUCIA**, La stulticia. Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide supra Folitia.

† **FOLUS**, Folliis, Gall. *Soufflet*. Comput. Ms. fabr. S. Petri Insul. ann. 1477: *Item pro repurpato parva organa ecclesie in eis futiendo novum clavile et novus Folor, iv. lib. s. xol. Fonx, eadem acceptione, in Mirac. S. Ludov. edit. reg. pag. 425: Il soufflet les Fonx dedit feure à alouer la forge*. Petit *Fox à feure*, ex vet. Glossar. S. Germ. Prat. in Glossar. ibid.

† **FOLZONES**, f. pro *Folzouur*, Lancearum armorum species, inter arma vetita recedunt, in Stat. Vallis-se, rubr. 41. ex Cod. reg. 4619. fol. 88. r. Vide supra Falzo.

† **FOMEX**, Nourissement. Fontemum, *Flande* qui norrix, in Gl. Lat. Gall. Sangerm. Fomen, Fomentum, Nutritum, esca que foct. Joan. de Janua.

† **FOMENTARE**, Nutrire. Vita B. Lidwine tom. 2. April. pag. 313. col. 2: *Adhuc modicum tempus, et hydropis est: Relinquit virginem hanc, et ex tunc nullo liquore Fomentabitur vel pñu*. Vide Fomen.

† **FOMESTARE**, Fomentis recreare, apud medicos. Alex. Iatroscop. Ms. lib. 1. Pass. cap. 140: *Quod si te Fomentent cum sacellis, dolores fuerint leuigati, etc.*

† **FOMENTATIO**, perpetra pro *Fomentatio*. Vide in hac voce.

† **FOMERE**, Dolare, πάλαι. Gl. Lat. Gr. Sangerm.

† **FOMEX**, Acta SS. Julii tom. 2. pag. 509. de S. Willibaldo: *Ille Fomex vel pumex, quoniam scriptores habere solent, illum videbat de inferno ita ascendente*. Cum sola vox *Pumex* rem plane explicet, *Fomex*

vel amanuensis inscitia irrepsisse suspicatur.

† **FOMITATUS**, Incitatus, accensus. Charta Edwardo Regi adscripta apud Hickesum Dissert. Epist. pag. 17: *Si autem quod abii, aliquis compilator fraudulis, vel convulator fuituris novo Fomitatus iniqua cupidinis hunc cautionem... destituitur præsumpsit*.

† **FOMORERIUM**, f. pro *Femorarium*, Locus, ubi finis congeritur. Charta ad mort. Caroli VII. in Reg. Cam. Comput. Paris, alias Bitur. fol. 153. r: *Item supra unam locuta seu Fomorerio ad fomoveris, ... unam gallinam*.

† **FONANGUM**, dicitur quadam potio, qua utebantur poete cum recitare habebant. Johann. de Janua. Gl. Lat. Gall. Sangerm.: *Fonangum*, Una maniere de poeion qui fait bonne voix.

† **FONCEARIUS**, FONCERIUS, Ad fundum pertinens, Gall. *Fonceir*. Lit. admort. ann. 1377. in Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 372: *Ipsa tamen (domus) acquiritur et revertitur immediatè sub nostra jurisdictione Foncearii, in nostra villa Laudunensi situata*. Charta ann. 1195. ex Tabul. S. Germ. Prat.: *Una cum piscaria et omnimoda jurisdictione alta, media, bassa et Fonceir, ceterisque jurijs, etc.* Vide Fonseria Justitia.

† **FONCIA**, Locus depressus, vallis. Charta ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 149: *Item unam condemniam subitus villam confrontatam... cum Foncia Ameli. Fondeis, eodem sensu, in Lit. remis. ann. 1380. ex Reg. 111. ch. 265: Guillaume de Pigny escuyer, ... et plusieurs autres s'en alerent es Fondeis querir les javiaux dudit Guillaume, qui exebat on ponturage desdiz Fondeis*. Idem quod sonat vox *Fondoir*, in Declarat. feud. eccl. Camerac. Ms.: *Sept mencauldées de terre abnables seans vers les Fondeires, qui appartennent aux grands chartriers de Cambray*. Fontais, Locus palustris, in Chron. S. Dion. lib. 1. cap. 2. Vide Fondefredi. Fochiere cavum significare videtur, in Lit. remis. ann. 1391. ex Reg. 141. ch. 103: *Les supplians trouveront dedens la rivière un engin, appellé versel, pour prendre poisson... puis le masserent en Fochiere enprès laditte rivière*.

† **FONDACEUS**, Fondacus, Fondechus, Fondeix. Vide in Fonda.

† **FONDE**, vox Gallica, non nisi pridem in usu, hodie *Fronde* dicitur, Fonda, machina oppugnatória, qua jactantur lapides. Inventarium castri Sumeriaci in Occitan. ann. 1260: *Pem 11. Fonde de manganello*. Item 11. *Fonde de trabucheto*. Item xviii. *Fonde manuales*. Vide Funderabulum.

† Nequaquam recens est vox illa, quippe que occurrit apud Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 44. saltem pro nervo *balista*, quo sagitta emittitur. *Fondeffe*, pro *Fonde* vel *Fronde*, apud Monstel. vol. 1. cap. 29.

† **FONDITUS**, Fusus, Gall. *Fondu*, Charta ann. 1361. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Vienna fol. 45. r: *Dicta garda ad requestam dicti magistri diebus quartis copera debeat, et fondere, vel fondi facere*, et de auro *Fondito capere examinationem in quantitate unius florenti, etc.*

† **FONDOR**, Fundus, in Charta ann. 1033. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. xvi. cml. 16. Vide Fonda.

† **FONOREDA**, f. Gurgis, seu voragis cavata concursu torrentium, Gall. *Fondriere*, Ital. *Fondora*. Litteræ Armandi Vicecomitis de Podennico inter Instrum. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 229: *Donetiam altam parvam gurgorem ad Fonderiam, ubi si possit *Fondrie* fuerit, nomen dñum faciant*. [† Vide supra in Fonda.]

† **FONGE**, Fongere. Charta Anglica ann. 1330. laudata a Spelmanno in *Harleian*: *Et reddidit per annum 3. sol. 4. den. ad predictos 4. terminos, et ad festum S. Martini 2. Hardepen, ... et debet colligere Fongere, sicut idem Ricardus ad Bepue dom. supra prece. opus ob. Item, ad forum colligere, vel Fung. An filix, herba, quam Fongere dicimus?*

† **FONS**, Vas in baptisterio, in quod baptizandi descendeant; *κλυστήριον*, et *δελταγιον*, Græcis Scriptoribus laudatis in Descript. S. Sophie num. 83. *Fons baptisterii*, *Fons baptismi*, apud Anastas. Bibl. in Vitul. PP. pag. 5. 26. *Fons*, vel *Fons* vide, pag. 16. 36. 3. etc. S. Ambrosius de Sacramentis: *Fons* ad Fontem, ingressus ex. Sidonius lib. 3. Epist. 12:

Quod fontem exerce, membra Fontis purgat,
Primum de munere patris suorum,
Steris sacrisque reconstituit.

Vetus Urbis Epigramma ad Ecclesiam S. Laurentii in Damasco, ad Fontem, apud Sirmond, ad eundem Sidonium:

Iste saltem Fons continet infelix undas,
Et solent hominum purificare lacum.
Munda sacrali que sint vis sacre liquoris?
Dedit regivenerum flumina sancti fides.
Abbas Fopie sacre veteris contagia vitæ,
O nimium fecit, vis reatuat aquas,
Hunc Fontem quicunque petiti, terrent reliqui.
Subjicit et pedibus caeca ministeria.

Leo IV. PP. de Cura pastoralis: *Unusquisque Fontes lapideos habeat, et si lapides habere non possit, vas saltem aliquod ad hoc paratum, in quo nihil aliud fuit, habeat*.

† **FONS CONCERATIS**, in Leg. Longob. lib. 3. tit. 1. § 47. [† Luthar. l. c. 85.] Quippe benedictus a Sacerdote eorum aquas, qui baptizandi sunt. S. Basiliius lib. de Spiritu sancto cap. 27: *Εὐχριστὸν δὲ τὸ ὕδωρ τὸ βαπτιστικόν, Fons consecratus, antequam de secundis, qui baptizandis acci, dicitur etiam a S. Ambrosio lib. de Is. qui initiatur cap. 5. Messianus Presb. de Vita S. Cassii Arelat.: Cum ad benedicendum Fontes perveneret, etc. Victor Utic. lib. 2. Perseod. Vandal. pag. 12: *Ille hora, quo benedixit Fontem, ut baptizarent accedentes ad gloriæ*.*

etc. Paulinus Epist. 12:

Dives opem Christo, pauperi, salvi, pulchri Sacerdotæ
Columina sacratæ Fontis intulisti.

† **FONS SIVERTIS**, apud Anastasium Bibl. in S. Silvestro PP.: *Fontem Sanctum, s. baptizatus est Augustus Constantinianus*. In S. Hilario: *Item ad sanctum Joannem, s. Sanctum Fontem, lucernam auream, etc.* Tertorius de Translat. S. Mauri Martiris:

Donec Normanni, Fontis genæ accesi Sacerdoti
Isti infesta forent.

venit præterea benedictionis Fontium feria 6. ante Pascha, Gregorius in libro sacrament. ubi orationes describitur.

Fontes in remissionem peccatorum sancti fontis, apud Auxiliam de Ordinationib. a famoso PP. facti lib. 1. cap. 38.

¶ *Per Sacras Fontes jurare*, in Formula 11. nove Collect. Baluz. *Per Deum prope sacra Fontes, pro Sion et Sion montem, fideles et ille.*

DESCRIBITUR AN POSTEM, ubi inscriptum Carven, editum a Casius tom. 5. Antiq. let. pag. 745. quo describitur Litania, que canebatur, dum baptizandi ad Fontes deducebantur :

Mitte sacrum nunc ambrosium
Sapientem paracletum
In hunc plebem, quam recentem
Fons baptismi paratur.

Seramentarium Gregorii M. olim datum Ecclesie Aretine a Joanne Episcopo Aretino, qui vixit sub Carolo Galvo, nunc Ecclesie Belvacensis : *Orationes de Fontibus de sublimi nate Descensus Fontis, Ista : Gratia ad Missionem in sublimi Fontes nate post Aeternum Fontis.*

Porro aqua vive in baptisteriorum fontibus infundebat per fistulas, canales, et aquæ ductus, ut colligere est ex his, quæ habent Eusebius Carm. 149. Vita S. Aviti Viciensis Episcopi num. 5. Anastasius Bibl. in Hadriano PP. pag. 113. 117. etc. Ex interdu per columnas, in medio fontium perforatas, effluunt. Idem Anastasius in S. Hilario pag. 28. de Baptisterio Basilicæ Constantinianæ : *Cum columnis porphyreis, variatis, foratis, aquam fluentes, etc.* Sepe per figuras animalium verbi gratia tororum, Idem Anastasius ead. pag. : *Item ad S. Joannem inter sanctum Fontem, ... circa argenteas tres, fundentes aquam.* Adde eundem in S. Silvestro pag. 1. [Breviarium Franciense apud Columbum lib. 2. de Episcop. Vitiens. n. 11 : *Nihilominus et baptisterium in ista Ecclesia... sub terra vero aquam venerunt in ipsam Ecclesiam... deest, qui et per metas plumbeas in altum rupeis, per columnas marmoreas mirabiliter ascendit, quæ etiam æneis cervicibus medio stans evanescit. Interdum per figuram agni. Anastasius in S. Silvestro : *Ad idem fontis baptisterii aquam ex auro parissimum fundentem aquam, etc.* In Leone III. pag. 134 : *Idem Præsentia fundamentis quæ baptisterium in rotundum amplius largitus construxit, in meliorem erexit statum, ubi sacrum fontem in medio largiori spatio habuit, ... et in medio fontis columnam posuit, et super columnam aquam ex argenteo parissimum, fundentem aquam, etc.* Vide Scuter. lib. 8. Epist. 33.*

2. *FONS*, Vas, in quo aqua ad Misæ accubitionem ponitur. Ordo Romanus : *Sub hoc vas recipit Fontem de manu Archiepiscopalis, et deferat Archidionem in ecclesia 11. annis infundit, faciens cruceem in velle. Occurrunt hæc verba semel ac iterum.* Velus Scheda apud Browerum lib. 8. Antiqu. Trevir. n. 114 : *Offeritur nunciatum cum patris, Fontem aureum cum gemmis, pavonem aureo et margaritis distinctum.*

¶ *FONS*, Piscina, ubi Sacerdotes lavant manus antequam sacra faciant. Synodus

Valent. ann. 1590 : *Præcipimus Fontem ad abluendum Sacerdotum manus, qui se ad Missam celebrandum accingunt, præparari, qui vel pariet infusus, vel pensilis aquam præbeat cum linostina palla.*

Fontium Adoratio interdicta passim legitur in Conciliis, Antisiodor. can. 3. Nannetens. cap. 33. Arelat. II. can. 25. Tolitano XII. can. 11. apud Burchard. lib. 1. can. 94. Interrog. 43. in Legib. Longob. lib. 2. tit. 38. § 1. [*] Liutp. 81. (6. 30.) etc. Hinc *Fonticole*, apud Cyprianum in Vita S. Casarii Arelat. etc. Vide Cluverium lib. 1. Germ. antiq. cap. 34. [*] et Grimm. Mythol. German. pag. 326. sqq.]

¶ *FONSA*, Vide *Fossingar*.

¶ *FONSADERA*, pro *Fossadera*, ut *Fontium* pro *Fossatum*, Præstatio pecuniaria, Exercitum. Vide in utraque voce. Charta Ferrandi Reg. Castellæ ann. 1217. apud Baluz. Hist. Tutel. col. 521 : *Habitatores tamen illorum ab omni Fonsato regio absonati, pro ipsa absolute persolvant vobis respectu ecclesie Fossaderam, omnia iura ad Regem spectantia vobis nihilominus fideliter persolvendo.*

¶ *FONSALIS*, ut supra *Foncearius*. *Fonsalis census*, Gall. *Cens foncier*. Vide supra in *Census*.

¶ *FONSA*, f. pro *Fonsatus*, eadem certe notione, Pellitus. Testam. Phil. episc. Sabin. ann. 1372. ex Cod. reg. 6612. A. F. : *Item mantellum reussetum cum duobus capaciis, uno magno et altero parvo, Fonsatis de minutis variis, uxori Zimalti.* Vide *Fonsatus*.

¶ *FONSEYUS* REDDITUS, Gall. *Rente Fonciere*, Veitigal quotannis pendendum fundi domino. Obituarium MS. Ecclesiæ fol. 32. verso : *Procedunt etiam dictus Campanus ad Redditiu Fonseyus dictorum terrarum dominum temporali persolvendo.*

¶ *FONSERIA* JUSTITIA, Gall. *Justice Fonciere*, Jurisdictio minor, inferior. Tabularium S. Cornelii Compendiensiis : *Ipsas Religiosus jus habere percipiendi in dicti villa de Compendio in eorum terra et Justitia Fonsaria jus forisq. etc.*

¶ *FONSSUS*, pro *Faudus*. Chartular. S. Vandegres. tom. 2. pag. 1504 : *Totum Fontem predictæ hereditatis... tenemus defendere.*

¶ *FONTA*, Fons, Gall. *Fontaine*, alias *Fons*. Charta pro abbat. S. Anton. Paris. ann. 1374. in Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 38 : *Quotvingentis quingue libras. ... supra quantum domum, situm in fontibus Parisiæ, nunc Fontem facientem egrum vicu Johannis dicti Regie. Libert. ville d'agneperre ann. 1374. in Reg. 198. ch. 360 : *Item comme nos devanciers ont donné et octroyé aux habitants de ladite ville le Fons, le abrevu et les escussardours des chevalz et des autres bestes, et les conduis des eaux venant à ladite Fons et abrevuoir, etc.**

¶ Dominica quarta Quadragesimæ obtinuit in agro Perticensi fundum usum, sub appellatione *Faire ses fontaines*, de quo nihil mihi præsto est, præterquam id quod legitur in Lit. remis. ann. 1593. ex Reg. 146. Chartoph. reg. ch. 411 : *Comme les supplans fessent aies en la ville d'Escleres*

pour eulx esbatre et faire leurs Fontaines pour le jour de Dimanche, que l'en dit Mycresime, etc. Aliæ ann. 1426. in Reg. 173. ch. 401 : *Le Mercredi devant la mi-quaresme, que on dit au pais (Pertois) le Mercredi devant les Fontaines, etc.* Num. ut apud Romanos in Fontinibus sunt fontium sacris, coronas in fontibus conieciunt et puteos coronabant ?

¶ *FONTAGIUM*. Charta Odonis Archiepiscopi, Rotomag. M. Jul. ann. 1266. in Tabulario Normannico signato P. ex Camera Computor. Paris. : *Terra arabiles, vineæ, modulationes vini, prata, nemora, varenne, Fontagium, redditus in frumento, avena, blado communis, etc.* [*] *Legendum suspicio Fontagium. Vide in Fodrum.*

¶ *FONTALIA*, Fontes, rivi a fontibus profuentes, in Charta ann. 1180. apud Petrum Mariam Campum in Hist. Eccl. Placentine in Regesto 2. part. n. 29 : *Item de omnibus sursumbibus et Fontalis, que sunt et nascuntur apud elausas de Ofior, etc.*

¶ *FONTALIS*, Capitalis, unde quidam quæ fontis originem habet. Capitulum Generale Cister. ann. 1322. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 1509 : *Imprimis, quia Parisiensium scholarium honorabilis Universitas... tamquam quoddam virtutis et sapientie Fontale principium, sui luminis radios ubique diffundens mandam illum inter universum, etc.* *Fontalis aqua*, E fonte fluens, in Vita S. Himelini Presbyteri, Martii tom. 2. pag. 47.

¶ *FONTALITER*, Veluti a fonte, in Limit. Christi lib. 1. cap. 15. Vide *Fontalis*.

¶ *FONTAMEN*, Ortus aque intelligendi sunt, Papias. Vide *Fontano*.

¶ *FONTANA*, Fons, *Fontaine* : Italis, *Fontana*. Papias : *Fontanum, sunt Fontane*. Joan. de Janua : *Fontani idem est quod fons. Ad Fontanas adorare*, in Lege Longob. l. 2. tit. 38. § 1. [*] Liutp. 83. (6. 30.) *Fontana aque vive*, in veteri Charta apud Ughellum tom. 1. pag. 1099. Occurrit præterea apud Innocentium Gramaticum, et in Vita S. Conradi cap. 1. [Secundum in Gregorii Monachi Chronico Farfensi apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 612.] *Fontanae scaturigines*, apud Solinum.

¶ *FONTANERUS*, a Gall. *Fontainier*, Aquilex. Comput. ann. 1579. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 337. col. 1 : *Fontanerio, qui debeat facere venire et fluere fontem Nemausi per totum annum in maiori quantitate quam faciat, etc.* Vide *Fontanarius*.

¶ *FONTANILIS*, Fons, ut opinor. Preceptum Caroli C. ann. 869. pro Monasterio Arlensi inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 152. col. 1 : *Et super fluvium Fulhonnæ cella S. Martini cum ipso Fontanile, juxta præfatum Monasterium cella S. Quintini Martyris cum balneis : Fontanilis Vitruvii, et Fontinalis Plauto, idem est quod Plinio Fontanus, Qui e fonte est, vel speculans fontem.*

¶ *FONTANUS*, Eadem notione. Scriptura Monasterii S. Vincentii del Pino, inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 168. col. 1 : *Et pergit per Tolosanum usque ad Pantos, et item ad Castellum, et item per iter Aut-*

baria et per Fontanum, et vadit per illo monte de Linara. Conchubraus in Vita S. Moduene, Julii tom. 2. pag. 311: *Haurit nunc festinante aquam de S. Movenne Fontino, et implet cupis.*

† **FORTELUCCIA**, Fonticulus, Vita B. Guidonis de Cortono, Junii tom. 2. pag. 603: *Ipsa autem recordatur Fontellucce, unde, cum venisset Cortonam, solutus erat bibere.*

† **FONTENARIUS**, Praefectus fontium, Gall. Fontenier, in Actis S. Francisci de Paula, April. tom. 1. pag. 149. Vide Fontanarius.

† **FONTEILLA**, Fonticulus, ut arbitrator. Charta Willelmi de Kemmont, ann. 1256, ex Chartulario S. Vandrege. tom. 1. pag. 413: *Concessi Roberto le Teller unum pectum prout situm in parrochia de Fonten... abundantem ex suo horto ad Fontenellum de Brandencourt, et ex alio ad Fontenellum dicti Abbatis.*

† **FONTUCUS**, Vide in Fonda.

† **FONTIS-BELLENSIS** Domus, vulgo Fontainebleau, in Epist. Francisci I. reg. Franc. ad Paul. III. PP.

FOOTGELD, Pedis redemption: vox Saxona, ex foot, pes, et geld, mulcta. In Assisa forestae de Pickering 10. Edw. III. quidam se quietum clamavit de Footgeld, id est, ut tamen infra menses forstae inaequidat, custodiret, sine amerciamiento, fine, vel forisfactura: et allocatur ei praetera, quod ita concessum esset alicui majorem ejus.

FORGELUM, in Monastico Angli tom. 1. pag. 193.

FORGIDUS, in tom. 2. pag. 827. Vide Expeditur.

† **FOR**, Fona, Tributum, quod ex his, qui jus habent utendi foresta, Foragers nuncupatis, exigitur. Charta ann. 1310. in Reg. 47. Chartoph. reg. ch. 42: *Item debet nobis dominus de Compigniac, ratione Forae, duodecim denarios Paris. Alia ann. 1330. in Reg. 66. ch. 834: Item dicebant istem homines praescriptis vicemcomites... dicta universitati dedisse totum jus, quod habebant se habere poterant vel debebant et For Laurit et Laurigues... et quod eadem universitas sine istem consensu vel assensu auctoritate sua propria possent ponere et removere, ratione dicti For, et ad illud For recipiendum et levandum, forestarios in Laurit et Laurigues. Reg. feud. comitat. Clarimont. in Cam. Comput. Paris, ex Charta S. Ludov. ann. 1255: Manducos que vos faciez avoir au manoir de Clernont in nostre forest in lies un cartee de loc, ... de tel bois comme li autre Forager Reff ont.*

† **FORA**, Exitus, Gall. Sortie, igitur, idem quod Exitus supra. Charta ann. 1217. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 39: *Casualitpa... concedimus... cum omnibus suis Foris, quae in eis ad nos nostrum spectant. Vide alia notione supra in For.*

† **FORACHUM**, Eadem notione, quae supra Foragium. Charta Ludov. Junior. ann. 1160, ex Hag. Barul. Columb.: *Præterea idem Hag. Barulfus Forachum suaprodictae ville, et pedagium, et thelonium.*

† **FORACULUM**, Tipterov, I. Terebra.

Gloss. Lat. Graec. Sangerman. et Supplem. Antiquarii. Vide Taratum.

† **FORADE**, Vide Forat.

† **FORADERIUS**, Vide supra Cubatius.

† **FORAGARE**, Foraginare. [Nostis Affourer, Pabulum, stramen animalibus praebere. Lit. remis. ann. 1403. in Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 134: *Lesquelles femmes entendoient a Affourer et logier leurs vaches et autres bestes en la court et es estables. Alie ann. 1406. in Reg. 161. ch. 163: Lesquelz se logerent en un enigne des bergeries, ... ouquel ilz furent en attendant que icelle Gilon venist, quant jour seroit, Affourer telles bestes.] Vide in Fodum.*

† **FORAGERIUS**, Vide in Forum.

1. **FORAGIUM**, Jus quod domino feudi competit, non pro perforatione doli vinarii, ex quo vinum promittit ad vendendum in popinis, ut quidam volunt, sed pro pretio a domino imposito vino, quod a Tabernariis et Cauponibus distrahitur. Charta Ivonis Abb. S. Dionysii ann. 1169: *Foragium hominum cursum vel in transitu in villa vina vendendum habebit etc.* Charta ann. 1231. in Tabulario S. Bertini: *Qui vinum vendiderit, dabit de doli vini sextarium ad Foragium.* Consuetudo Lorrainensis ann. 1187: *Et de vino suo, quod de vineis suis habuerit, Foragium non quoque reddet.* Versus antiqui apud Cousinum lib. 1. Histor. Tornacensis pag. 354:

Tradita Caenonia a Rege Foragio vini
Distribuit illi aqua ratioque iustitiae.

Charta Willelmi Castellani S. Audomari in Chronico Andreani pag. 527: *De Foragio videlicet totius vini, quod ad usus proprios Ecclesiae Andreani... comparavit.* Aresta ann. 1295. in Regesto Parlamentis B. Iol. 107: *Cum ipsi ex dono Regum Francie, ut dicebant, Foragium habeant, in civitate Tornacensi de quolibet dolo vendito certam portionem seu mensuram vini, etc.* Charta ann. 1166. in Tabul. S. Dionysii de Nogeno: *Si aliquis hominum, qui Vicecomiti Foragium semel dedit in aliena terra manens, si se ad manendum in territorio S. Sepulchri transierit, Vicecomes Foragium suum de eodem et ibidem habebit, quomodo vineas, quas tunc temporaria habebat, teneat.* [Littere Roberti Abbatis S. Columbae Senon. ann. 1231. ex Tabul. Sangerm.: *Habeamus praeterea in dicta villa hospites et rotagium, videlicet duos denarios pro unguoque quadrigato vini, et Foragium, scilicet unum sextarium vini de quolibet dolo, quod venditioni exponatur.* Charta P. Abbatis Compend. ex Chartul. ejusdem Monast.: *Defimus etiam atque concessimus praedicto Petro clerico nostro jus integrum, quod habebamus, ... in dicta domo, videlicet rotagia, Foragia, vintragia.] Philippus Mouskes in Hist. Fr. MS.:*

Et s'est la roterie sui,
Et les Forages leur guerpi,
De vin, de cervoise, et de miz,
Quel kil soient noviers u vitz.

Charta Philippi Comitis Flandriae apud Heimericum pag. 45, et 168: *Justitium Leicem... et teloneum, et For vin. Infra Foragium dicitur. Magnum Tabularium Corbelense: Li Abbés fait mettre Forer eis vins con vent a broke, quant mestier est. Forum*

vini, in Charta Pacis oppidi Fara ann. 1507. apud Thomassinum in Consuet. Litorie. pag. 437. De foragio et jure forensi agunt Fleta lib. 2. cap. 73. § 9. Henricus in Augusta Viromand. pag. 109. 179. 180. 259. Doubletus in Hist. Monast. S. Dionysii pag. 434. 907. Loiselius in Hist. Belluacensis pag. 271. Raguelius in Juribus Regibus verbo Foragio, etc. Vide [Affouragium, Forum, Pertusagium.

FORATAGIA VINI, apud Laurentium & Leodio in Hist. Episcoporum. Viridunensium pag. 288. nisi legendum sit Foragia, quod puto. [Vide Pugillus.]

¶ Eo tamen sensu vocabulum Forag interdum usurari certum videtur et Reg. Corb. 13. sign. Imbecae ann. 1501. fol. 77. v. Et si puerorum... les demans audit lieu droit de tonnelier, et Forage, bouffit, etc. Ibid. fol. 100. v. Les droiz de tonnelier, et Forage, bouffit, etc. raisse du via qui sera vendu. Ubi Afforage. Jus significatur, quod vini pretio a domino imposito, et Forage, quod pro perforatione doli vinarii exigitur. Vide Affouragium et infra Foratio.

2. **FORAGUM**, Pabulum, Gall. Forrage. Gualt. Hemingford. de Gest. Edwardi I. reg. Ang. ad ann. 1297. pag. 125: *In processu autem eorum in vespere, cum quibusdam ex nostris a Forago revertentibus obviescent, insulsum fecit in eis ille comes de Levenax. A verbo Forag, Pabulari, apud Villehard. paragr. 207: Mult grans gentes tenebant si pres, que il ne poient nul marcheoir avoir, ne Forer se pouvoit. Et paragr. 248: Les pens alerent. Forer au jour. Unde Forragier, Predator militum, in Lit. remis. ann. 1383. ex Reg. 114. Chartoph. reg. ch. 166: *Un homme qui sembloit estre pillier, tellevier ou Forragier et parloit estrange langage. Forer praeterea dixerunt, pro Depopulari, vastare. Stat. ann. 1376. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 237. art. 3: Lesdictes fures... ont rui Forces et grandement endommages. Vide Forrare et Forrari in Fodum.**

3. **FORAGIUM**, Evacuum quavis, vel etiam procuratio, prandium. Charta episc. S. Quint. ann. 1244. in Chartul. Mont. S. Marti. part. 4. fol. 87. r. Praeterea scindum est, quod quidamcumque aliquis alius de novo fuerit institutus in reclusis dicti Montis S. Martini, tenebitur dictam domum cum gardino a dictis Johanne, dicto Belaci, et Johanne de Dulleto, aut non illi qui successerint in eorum praedecessores, disponere et transferre iuribus eorum duodecim denarios pro jure desponsationis illius; et mediocribus tantummodo censu et jure desponsationis praedictis, absque omni alia exactione Foragium, nos et nostri successores tenentur portare garandium perpetuum de dicta domo et gardino praedicto. Vide in Fodum.

FORAGO, in Glossis Isid. Trames diversi coloris. Papiae: *Nota in textura, in quibus evincuntur dicti opus.* [Festus: Forago, Plura qui textores dixerunt opus distinguunt, a farando dicitur, vel in huius Perotus a farando: quod prestare videtur.] Ugutio et Joan. de Janna: *Forago. (A foris) dicitur illud filum alterius coloris, quod mulier ponit in capite, vel in fine, et in latere later, ad distinctionem vel ornatum.*

pendum. [Gloss, Lat. Gall. Sangerm. 1. *Licet, lièvre de drop ou de telle.* Vide *Farago*.

1. **FORALE.** Pars curus, lignum scilicet perforatum, in quo ponitur furellia, vel Interpretes Joannis de Garlandia in Synonymis.

Teno, longale, trabale, farcale, Forale.

1. **FORALE.** Wichbild. Magdeburgense p. 9. § 2. Idque aliquum hucusque servatum, ubi civitas vel Foralia noviter fundantur. Legendum puto. Fortilitas, munitiones, castra; ubi Foralia sunt mundina, vel publica. [* Immo sunt, ut apparet et Goman, ubi mun non sicut bant oder Merki (arche).]

Certe pro Tributo quod ex fortibus mundinis vel plebibus percipitur, occurrunt in Litteris Henrici Episcopi Leodiensis pro Monast. S. Huberti apud Marten. tom. I. Amplius. Collect. col. 518. *Confirmatio* Do et N. Huberti... legatione ditionem prefati alibi, cum familia et omnibus ejus militibus et armatis, scilicet terris cultis et incolis, prout, silvis, aquis, agris, vineis, piscariis, bannis, latronibus, Foralibus opibus, ubique in ratione quam solatio modo solus meo prius retinuit. Cantuariensis et de Althusa S. Huberti fol. 3. Cuius causet justitias, thelaurum, banannum, comitatus, latronum, Foralia, vel enjusqueque fidei quantum vel querelas ex antiquo more perbatione jure obtinuit. Apertius vero

1. **FORALE.** Jura dicitur in Charta Ottonis Imper. pro Ecclesia Leodiensi ann. 1041. apud Marten. tom. I. Amplius. Collect. col. 339. *Quicquid videlicet ex comitatibus annuam, vel ex omni genere tum vicum quam fecit et nectendum, vel ex redditibus, vel ex omnium commercio regularum, vel ex jure Forali, vel ditione judicii possit provenire.*

* Tract. poisan. p. 1466. inter Leg. Polon. tom. I. pag. 214. *Spondens quod nunc placum, deputat, gabellus, Foralia, ubi quascunque alias censuras...* impo-nunt de novo.

1. **FORALIS.** Ager optatus, Papiæ.

1. **FORALIS.** Forensis. Gregor. M. lib. 4. Epist. 67. *Sicut stulti nostri esse crebent a litigiis Foralibus monachos subvertit, ad divinis ministeriis pie ne soleretur. Occurrit rursum Epist. 62.*

1. **FORALITUS.** Vitis Foralitis.

1. **FORANEUS.** Fenestra. Vita S. Boniti Episcopi Avenæ. sec. 3. Bened. part. 3. p. 61. *Inter nemoros ponantur stant in foralibus claustra gentium munitione, crebris secunda moeroris Foraminibus manent.*

1. **FORANEUS.** Rei cuiusvis extraneæ ditionis. [* Fossio putei, salis fodina.] Stat. lib. 1. 1496. inter Leg. Polon. tom. I. pag. 1. *Considerantes thesaurum regni nostri manentem in suppis Crucocensibus conglutinare et minui propter solis Foramen ostendit in regnum nostrum.*

1. **FORAMINE.** Perforare. Utitur Sidor. lib. 1. Epist. 5. lib. 3. Epist. 3.

1. **FORAMINUS.** Foraminibus pertur- apud Tertull. de Patient. cap. 14.

1. **FORAMINULUS.** Eadem notione, Hermol. in 2. Ptole. Paraph. cap. 14.

1. **FORASITAS.** dicitur de Canonico, qui

foraneus est, seu qui non facit residentiam.

[Statuta Gosvini Episc. Tornacensis ann. 1209. tom. 3. Gall. Christ. inter Instr. col. 50. *Si stantius ut quicunque Foraneus erit ab ecclesia portando diei dieti et ætatis se subtrahens, et stipendia subsequatur (i. subsecutor) ut de toto beneficio quod habet in ecclesia (non amplius quam viginti solidis in anno Foraneus) sine se revocet receptum; quicunque autem de Foraneis stantioribus esse voluerit, oportet ut per 40 dies ante nativitatem B. Joannis Baptiste certum faciat Capitulum quod suam facturam veniet stantione in festo predicto, ita quod si postmodum veniens toto anno servierit, tamen Foraneus habeatur et Foraneitatis legem subeat.] Charta Petri Episcopi Meldensis fol. 48. *Privilegiis super his dictis Ecclesie concessis... super residentia et Foraneitate præbendarum, et perceptione fructuum eorundem taliter statuimus ordinandum.* Infra: *Si vero facta prima residentia Canonici non habebat pro Foraneis post Kalendarum Episcopi cessavit, vel decederit, etc. Quod vero proprie sit Foraneus, docet velus Statutum Ecclesie Trecentis apud Camusatium pag. 150. *Si absentes Canonici residentiam non fecerint per medietatem anni anni integre, dicti Canonici, qui dictam residentiam non fecerint, tenentur solvere 100. solidi. Clericorum Ecclesie totiens quotiens deferretur in dicta residentia facienda. Et si deferretur per unam diem de dicta residentia facienda, nihilominus debent solvere dictum 100. solidos. Et vocatur ista servitus, seu hujusmodi redditus, Foraneitas.* Charta ann. 1217. in Tabulario Ecclesie Carnotensis n. 228. *Nihil autem habent de pauer et vico pro annuibus de Foraneitatis, huc et de fructibus præbendarum Foraneorum Canonorum, etc.* Vide ibid. Ch. 314. [Tabular. Episcopat. Aboian. ann. 1281. fol. 26.] Henricum in Augusta Viromand. ann. 1159. 1230. et Jacobum Petium post Penitentiali Theodori pag. 442. 444.**

* Dicitur etiam de canonico, qui tempus residentie assignatum non complevit. Charta Will. archiep. Senon. ann. 1176. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 51. *Dignus etiam illud stantionem, ut secundum constructum vestre matris Senonensis ecclesie Foraneitatis præbendarum, in ecclesia beati Quirini observetur, videlicet ut nullus de substituentis canonici nisi viginti solidos per annum de præbenda sui recipiat, qui per dimidium annum Provinciam non fecerit mansionem.* Charta ann. 1205. in Chartul. S. Petri Insul. sign. Decanus ch. 25. *Si vero extra terminum octo mensium, ubique licentia capituli, reparet præsumperit (canonicus) pro foraneis habebit, et tantum contentus erit antiqui Foraneitate, quæ videlicet statuta est in hunc modum: quod foraneus habeat xxxvj. raseris frumenti, vj. modios vinee, sc. expones, argentum de Flandria, et de minutis denariis suis solvet xlvj. sol. ad opus vicariorum. Ubi Foraneitas intelligenda est de retributione foraneis attributa. Vide Foraneus et infra Foraneus.*

1. **FORANEUS.** Canonici qui non faciunt residentiam. Acta Visitationis S. Petri Lovaniensis ann. 1230. apud Martenium tom. 1. Collect. Amplius. col. 1243. *Foraneus quod Canonici vestri universi et singuli residentiam faciunt, aut si qui Foraneus fuerit tantum tertiam partem præbendam suam percipiat. Occurrit passim. Vide Foraneus.*

1. **FORANEUS.** In Vocabulario Juris utriusque, dicitur, qui forum tenet, vel forum vendit. Galli vocant Marchand Forum, cum qui extra patriam propriam mercis suas exportat.

1. **FORANEUS.** Exterior. Leges Pactualium Jacobi II. Regis Majorie, inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. xxviii. *Continet videlicet (cordula sigilli) quinque fascias vel vias in longam, quarum tres Foraneæ, scilicet duæ et una media sint coloris crocei, alia vero duæ quæ erant scilicet inter utrumque Foraneum et medium erunt coloris rubri.*

1. **FORANEUS.** Devius; Rue foraine, quæ devia est, vulgo Rue de tournerie, etc. Lit. remiss. ann. 1387. in Reg. 131. Chartoph. reg. ch. 122. *Le supplient se latin grant pieçe par Paris en rues Foraines et autres. Linguelle rue du plâtre est Rue Foraine, non foite pour cas de marchandise, in Reg. 150. ch. 21. Charta ann. 1406. ex Bibl. reg. *Lesquelles deux maisons... sont situées en rue Foraine et aussi comme inhabitées.* Vita Patrum MSS.*

Pour la queste la en grant poise, Tant qu'en rue rue Foraine L'eperelet.

1. **FORANEUS DECANUS.** in Concilio Tarracon. ann. 1591. Idem qui Gallis Doien rural, Qui rurali habitat seu extra urbem Episcopalem. Vide Forisdecanus.

1. **FORARIA.** FORERRIA. Officium Forerrii, seu Metatoris hospitiorum, in curia Dalphini Vien. Ordinal. ann. 1340. de Officiis domus Dalphini. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 393. *Faciunt (Magister hospitii) cum thesaurarius ipsi, vel aliter ipsorum, inventarium de omnibus ac singulis parmentis... et munitionibus quibuscumque capella et cameræ nostrarum, ne panterias, Intellectus, coquina, fructus, marcescencia, et Foraria, quæ in eis consistunt ad præsens. Ibid. pag. 372. Pro Forerrii 13. ann. xiv. tunc. 11. grana. In Onomast. ad calcem tom. 1. Actorum SS. Aprilis Foraria dicitur ipsa metatio hospitiorum. Vide Forerrius.*

2. **FORARIA.** FORERRIA. Liber Inquisitionum Alonsi III. Reg. Castil. apud Cordum in Hagiologio Lusitano: *Dicitur, quod Ferdinandus Castellæ comparavit tempore D. Regis Sancti, non istat Regis villam de Dierheri, et Forarium de Caballeria, etc.* Ubi Brandano. lib. 3. Monarch. Lusitan. cap. 2. ubi idem refertur, vult, quæ era Foraria in de caballeria. [* Vide S. Rosa de Viterbo voce *Dieritura*.] [Charta XII. circ. sæculi ex Archiv. B. M. de Bononuntio Rothomag. *Sciant presentes et futuri, quod ego Robertus de Obscurville... donavi Ecclesie S. Marie. Beci Forerrium quinque fororum prati.* Charta ann. 1283. ex eodem Archiv. *Charta Roberti de Auberville, de Forerrii quinque fororum prati de Nés.* Charta Laurentii Abbat. Centulensis ann. 1180. in Tabulario ejusdem loci: *Campus unus extarrit, et una Foraria quarterium seminare. Forerres, in Comest. Hannan. cap. 53. Agri pseudini animalibus destinati; a Podrum ducta origine.]*

FORARIUM, **FORARIUM**, [Idem quod *Foraria* 2.] Monastium Angl. iom. 2. pag. 279 : *Et de dominio suo, Forarium, quod jacet juxta viam apud Northampton*. Pag. 1010. *Forarium idem villitius : Apud Hoesstresium unum Forarium.*

FORAS, Extra, cum accusativo. Decreto Childeric Regis cap. 4. : *Et si foras Ecclesiam capti fuerint, etc.* Capitulare ann. 779. cap. 19 : *Foras marchum neco munitum vendit.* Adde cap. 30. Occurrit passim.

* Hinc nostris *Feur* et *Fuers*, eodem significatu. Constit. civil. Tull. ann. 1297. in Reg. A. Chartoph. reg. ch. 1 : *Et se li certain de la ville de Toul issient Feur par son de cloche on de commandement, pour meffaire sur lor ennemis, ou pour rescouter le feur chose, etc.* Charta ann. 1320. ex Chartul. priori. Belval. : *Nous serons tenu de payer chascun an loi menus deime de noistred maison tant enierement en clost et Fuers clous. Etre de fors, de missio dicitur, in Mira. B. M. V. MSS. lib. 1 :*

Un archier al près de l'image,
Qui grant desroi et grant damage
Faisoit souvent à chas de Fors...
De Fors et un arbolesier, etc.

Puer, Foras, quasi pro *Fuer*, in iisd. Mirac. lib. 2 :

Et qui vos gress possessions
Avis par Dieu jettes *Fuer*,
Aies grant joie à vostre cuer.

Poema da Riche et du Ladre MS. :

Se vendu avo à pais ton cuer,
Ire et hayne jette *Fuer*.

FORAS-MIXTOS, Capitulum 1. ad Legem Salicam cap. 12. et Lex Longob. lib. 3. tit. 3. §. 6. [* Carol. M. 25.] : *Ut nec colonus, nec fiscalis possit alienari Foras-mixtos traditiones facere.* Ubi glossa interlinearis, *Foras-mixtos, i. extra conservos.* Cavetur igitur hoc Statuto, ne quis colonus aut fiscalis donationem vel venditionem alteri faciat, quam conservo, vel potius propinquo. Gloss. antiquae MSS. : *Propinquus, qui a femina veniunt, consanguinei dicuntur.* Propinquus mixto sanguine, post adfinitate jungitur. Vide Notas Steph. Baluzii ad Capitulum. tom. 2. pag. 1061. 1184. ubi variantes lectiones descripsit.

FORAS Aliam Lectionem exhibet Codex Guelferbytanus, quem ceteris meliorem genuinamque esse existimus doctissimus Eccardus : *Ut nec colonus, nec fiscalis possit alienari Forasmito traditionis facere.* Haec pro suo more doctè explanat vir eruditus, atque hanc vocem compositam censet a Germanica particula *For*, pro, et verbo *Smitten*, vel, ut olim pronuntiabant, *Mitan*, jaceré, projicere; unde *Forasmito* idem est atque *peripito vel gurgito*. Solenne quippe erat Antiquis, cum rei aliquis possessione se exuebat, in signum traditionis symbolum aliquod propinquo possiderent. Verum erat Eccardus : supra enim observavimus fiscalis alios nudi servos fuisse, alios jure liberorum potitos,

atque adeo ipsis licitum fuisse mancipia et proprias terras alienare, modo tamen consensu fiscalis. Hinc restituendum *Forasmitum* existimo; ita ut ea lege fiscalis prohibetur extra dominium illius cuius erant tenentes traditionem facere. Vocem *Atim* ea notione accipiendam esse suo loco probabimus. [* Plura vide in *Mitum*.]

§ **FORASLACTUM**. Vide in *Forstfuerer*. **FORASMURANEUS**, *Foras*, sex extra muros, cui opponitur *Intramuraneus*, intra muros, de qua voce infra. Gregorius Turon. lib. 5. cap. 11 : *Gavens autem nuntio Pontifex, nocte sancta Pentecostes vigilis celebratis, ob baptismum Forasmurancum egressus est.*

§ **FORASTA**, Silva, Gallice *Forêt*. Vide *Foresta*.

§ **FORASTERIUS**, *Externus, extraneus*, Ital. *Forestiere*. Statuta Massil. lib. 2. cap. 30 : *Ordinamus perpetuo firmiter observandum quod si aliquis extraneus seu Forasterius, etc.* Acta SS. Junii tom. 4. de sanguine S. Joannis Baptiste : *Hac a religiosi et et a fidelibus, tam a Forasteriis quam de Alodiorum viris qui aderant, quando superscripta referret, relatione auditis.* Occurrit praeterea in Chronic. Moedot. apud Muratori. tom. 12. col. 1136.

1. **FORASTICUS**, *Extraneus, Papie, Exterior. Pugnae Forastice*, in Epist. 3. S. Bonificii Archiepisc. Moguntini. *Presbyter Forasticus*, de quo suo loco. *Forastici homines* : servi vel ancillae *Forastice*, in Polyptycho S. Remigii Remensis. Alii : *Servi 1. et ancilla 13. Forenses scilicet, sive ancilla, debentes lib. 1. sol. 4. viri mansa trecentis, et ancilla 1. sol. 4.* *Foras*, debentes anno tertio pro pasto tot porculos. Ibidem : *De terra Forastice cultura 4. campi 5. recipientes semente apine mod. 350.*

* Charta Caroli Simplicis. ann. 916. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 529 : *Forastice de cambia una, etc.* Id est, *foras urbem extructa*. Vide mox *Forataneus*.

* 2. **FORASTICES**, Laici. Epist. Guid. Noviom. thesaur. ann. circ. 1050. inter instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 365 : *Et inde non solum inter Forasticos, verum etiam inter ecclesiasticos variae et tumultuosae dissensiones oriuntur, etc.*

§ **FORASTOLLEUM**, *FORASTOLEUM*, Palpitum plicabile, quasi a *Foras* et *Tallo*. Vetus Cerimoniale MS. B. M. Deaurate : *Et domus est in Ecclesia ipse tendit ad locum, ubi consuetum est dicere Evangelium ostiis in Mistris : et ibi invenit Forastolam preparatam a gentilibus sacerdotibus cum panis conserto in festis uignis apponi.* Et infra : *In interim dum ista fieri cunctatur in Forastolam ad ordinationem Cantoris, etc.* Bursium infra : *Ibi debent reperire Forastolam preparatam a gentilibus sacerdotibus.* Vide *Forastolium*.

FORASTUM. Vide *Foresta*.

§ **FORASTAGIUM**. Vide *Foragium* 1. **FORATANEUS**, *Extraneus*, qui *foras* urbem habitat. Stat. sabbatar. Carcass. ann. 1402. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 564. art. 18 : *Quod nullus sator nec alter Forataneus, quicumque sit, sit necus obrogatum quodcumque subrosterium in burgo Carcassona portare pro vendendo, nisi illud obrogatum sit bonum.* Vide infra *Forataneus*.

§ **FORATANEUS**, *Extraneus*, Gall. *Forain, Etranger*. Ordinatio Consilii civitatis Arelat. ann. 1268 : *Super facto bestiarum Forataneorum et extraneorum et gardianorum per D. Ruimandum de Organo, etc.*

FORATHE, vox Saxonica, composita *For* pro, et a *the*, iuramentum. Constitutiones Cantuarii Regis de foresta cap. 12 : *Si berlandi tuum homo, id est thargum, male crimine suum non sit intra majorem, sed si fideliter hominem, qui posuit pro eo iuramentum, i. Forathe. Vetus Gloss. Saxon. Forard, perjuratio. Forathe scribitur in Legib. Henrici I. Reg. Angl. cap. 41. [* Vide *Assworen Fed* et *Antiquum iuramentum*.]*

FORATICUM, *FORATICUS*, Vegetale, idem quod *Foragium*. Charta Dagoberti Regis Fr. apud Doubletum pag. 656 : *Timonatiens, expatiatiens, pulveratiens, Foviciens, mestatiens, etc.* Formule veteres cap. 45. apud Bignon. : *Nec nullus vendat, nec rotatiens, nec Foraticus, nec pomiciens : Et in Fovero maneat dominus, et Foraticus de cambia una.* Alia Berengarii Episc. Virclunensis apud Hugonem Abbatem Flaviniac. ann. 951 : *Et decimus Francie nostrae civitatis de vino.* Adde Aiminum lib. 5. cap. 10. [* *Foraticum* de cubitis in chart. Walter. Comit. Ambian. ann. 985. in Append. Irminon. pag. 340. Et Gueraudo : *Jus in vinum et cervicium veno posita, competens domino frudi*.]

§ **FORATIO**, *Jus*, quod pro perfectione dolii vinarii exigitur. Pactum inter episc. et comit. Genev. ann. 1124. apud Spon. tom. 2. Hist. Genev. pag. 5 : *Alipholitum, placitum generale, Forastici vini, et totum ripple, coracorum et mulierum denarium, si dominus mortuus fuerit, ille et dominus possideret.* Adde Hiez. ann. 1120. ibid. pag. 50. Eadem verum occurrunt in Bulla Adr. IV. PP. ann. 1157. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 924. Vide supra *Foragium* 1.

FORASTORES. Vide *Foratrum*.

§ **FORATREA**, *FORASTREA*, Pellitium. Gall. *Fourratre*. Charta Eduardi III. Reg. Anglie ann. 1337. apud Rymer. tom. 2. pag. 822 : *Fasa aurra, sive argentea, foveclaria, vestes, anulos, jocalia, munitio, pannos, Foratrea, etc.* Acta S. Yvo. tom. 4. Maii pag. 578 : *Quedam mores qui erant Foratrea multa de variis, percellat fuit et sub aqua fere per tres dies et noctes. Mercatores autem ipsi quid decerneret P. Tison, qui elevari fuit, et quod murelli angustum videret. Foratrea ille in modum modicissime nec deteriorare fecit.* Conc. Terrac. IV. apud Marten. tom. 1. Anced. col. 333 : *Nec canonici, vel abbates de Capitulis Cathedralis Ecclesie pascuis in capucis capponum de eorum, qui non esse solent, Foratrea, nisi de murelli pascuis, vel pascuis uigra.* Vide *Foratrum*.

FORATUS. Vide *Furatus*.

§ **FORBA**, vox ipeusca : *Beit, Marti gravida bovis.* Gloss. Lat. Gr. Sanzen. Est pro *Forde*, quod nisi sunt Columella et Ovidius pro *Bove* pregnante; unde Varro *Forficidia*, Dies quibus boves pregnantes immolabantur.

* **FORBAGNIRE**, In exilium 2260

vetta q. sicut lex et consuetudo est. Editio
gignunt pag. 245. habet hoc loco : *Et
quod feci, super me fecit, et ego habeo ipsum
facto infra damnum et forbiturum infra
sua q. etc.* Vide, quod de hac voce
commentatur Sommerus in Glossario Saxo-
c. verbo *Forboden*, et *Ogilde*, ubi ait
sanctibus fordoen, esse interire.

FORBARIUM, Vide *Forarium*.

FORBIO, Lex Ripuar. tit. 33. § 4 :
*Quod si in ipsa hora, quando res interitur
expugnat, quod Forbionem suam nesciat,
et si auctorem rei venditæ, vel interictæ,
qui etiam tamen suam postulat et
apertit. Belgis Forderer, auctore Junio
in Solis ad Willeram pag. 88. est aliquem
ex cere æ juci clamare, ut se sistat,
urgere. Forderer et Foderer eadem notione
utuntur Germani.*

FORB, pro *Esse*. Gregorius Turon. in
Vita S. Mauricii Episc. Andeg. MS. cap.
1 : *Audens natus, in villa quoniam
fuerat Fore antiquissimum diversis dolorum
religiosus dedicatum.* etc. Adde cap. 18.
Friedrich in S. Wilfrido cap. 16 :

In qui confirmas Christum Fore concipit potestem.

Diuturnus lib. 2 : *In medium prostrat, et
locum per omnia medium Fore coram
omnibus dicit. Occurrit passim. Vide Felice
Omnia in Notis ad Ottonem Morenam
pag. 34.*

FORE-CESSITI PRESBYTERI. Capitulare
Papae Regis Italiae, editum a Steph. Balu-
zino cap. 36 [* Pertz. ann. 780. cap. 7.] :
*Ipsi (Monachi) in vestro totum et veritate
promittunt, de quibus specialiter Alaban-
dus Dominus noster, deinde advocatus
et Forensis, Centenarius, Fore Cessiti
Presbyteri, contra cuncta generalia populi,
et, idem forte qui Forastici. Vide Presbyter
Forastici in Presbyter.*

FOREFACERE, **FOREFACIUM**, **FOR-
FACTURA**. Vide infra in *Forficere* 1.

§ **FOREFENG**. Vide *Forfang*.

§ **FOREGEM**. Idem quod supra *For-
gem*. Vix Dominio debitum pro imposi-
tione pretii vix distrahendi. Charta ann.
1078. in Histor. Mediani Monast. cap.
360 : *De Forgem vero jam dicta villa, quæ
de vestro dicuntur, et de gallinis et de denariis
et de pennis utroque pars medietatem
vixi et altera retinebit.*

§ **FORELLUS**. Vagina, Gallice *Fourreau*
et recit. Charitarius V. S. Vedasti pag.
248 : *Domus Syberiti Scabini fœdus est :
obedi hominum, iustitiam et ad cubitum
Abitis Forellum.*

* Alias *Forel*. Lit. remiss. ann. 1351. in
Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 13 : *Qui quid-
am presbyter iratus, . . . dictum Persal de
quadam esse cum Forello, quem tenebat, in
quæ voluerunt. Aliae ann. 1354. in Reg.
81. ch. 10 : Per pernamonatus fuerat eodem
Reginaldo essis amonatus una cum Forello. Et
post datur son espèce, la tère de son Forel,
à l'us de lit. ann. 1390. ex Reg. 138. ch.
19. Vide *Forel* et *Forinus*.*

§ **FOREMARITAGIUM**. Prestatio, quæ
a servis pro facultate conjugis sibi adser-
vendi ex libera conditione prestabatur.
Charta Joan. ducis Bitur. pro fundat. S.
Cypel. Bitur. ann. 1405. ex Bibl. reg.
Cum omnibus . . . mortuillis, Foremarita-

gis, proclagis, vectigalibus et aliis servitu-
tibus, etc. Vide *Formaritagiura*.

* **FOREMUCDUN**, Patronus, defensor,
tutor. Charta 12. sæc. apud Pex. tom. 6.
Anerd. part. 2. pag. 61. col. 1 : *Insuper et
curam notis ejus, vel alium in civitate
certa et conventionis promissus pro manum
Friederici de Inchilingia, Foremundi sui.
Vide Mandiborhus.*

* **FORENCIANUS**, Extraneus, advena,
peregrinus. Libert. Francig. ann. 1378. tom.
7. Ordinal. reg. Franc. pag. 663. art. 45 :
*Dum tamen Forencianus conqueratur de
casibus pertinentibus ad consules, etc.* Vide
supra *Forataneus*.

§ **FORENCISUS**, f. pro *Forinsecus*,
Exterus. Cum magna multitudo navigii in
Forencis insulis Scotie applicuit, apud
Hymernum tom. 1. pag. 772. Vide *Forinsecus*.

FORENSES, Extranei, in Hist. Cortu-
sior. lib. 1. cap. 11. et alibi. *Forest*, *Bocace-
cio*. Vide *Forensis*, 2.

FORENSES HOMINES, qui vulgo *Albanii*
seu *Aubains*, Alienigenæ, in veteri Notitia
apud Loissellum in Hist. Bellovacensi pag.
238. Vide *Presbyter Forensis*.

* **FORENSES SERV**. Vide *Guerard*. Pro-
legon in Chartul. S. Petri Carnot. pag. 46.

§ **FORENSIS**, ut *Feria*, Hebdomadis
dies. Diarium belli Hussitici apud Ludewig.
tom. 6. Reliq. MSS. pag. 131 : Anno Do-
mini 1415. corrente Forensi 4to. ante Domi-
nicum Polmarum, quæ erat dies 20. mensis
Martii, etc. Occurrit iterum pag. 127. et
147.

FORENSIS DIES, Quo forum tenebatur.

Vide supra in *Dies* 2.

* **FORENSIS**, Hospes, qui foris
venit. Acta B. Joan. Firu. tom. 2. Aug.
pag. 462. col. 2 : *Non concedebat commu-
niter nisi senet in die, . . . nisi aliquando
ad sociandum Forenses cum quibus ex
caritate eundem de omnibus, et aliquando
his in die. Vide Forenses*. [* De *Scolariis
Forensibus* agit Savin Hist. Rom. Roman.
med. temp. tom. 3. cap. 21. § 69.

§ **FORENSIS BURG**, Gall. *Forbourg*,
quia foras seu extra civitatem. Chronic.
MS. S. Medardi Suesion. inter Valesiana,
ad ann. 1240 : *Ipsi vero appropriantes
civitati Carcasane a Burgensibus et illis qui
mandantur in Burg Forensi, tunc notis per
traditionem suam intrinsecam : Civitatem vero
et illam qui intus erant et civitates Regis in
crastino obsederunt. . . . Ipsi vero Albigenses
ab obsidione recedentes totum Forensium Bur-
gum inclitum Carcasane igne combusserunt.*

* **FORENSIS**, Tabellio. Vide *Marin*.
Pap. Diplom. num. 75. not. 9. et Savin.
Histor. Jur. Rom. med. temp. tom. 1. cap.
5. § 106. not. 5.

§ **FORENSIS LEX**, FORENSE JUS,
Quod spectat forum vel nundinas. Chart.
Gandersheim. æv. 1188. apud Haltaus.
voce *Markt-Recht*, col. 1326 : *Si quis, in
profectis locis publicis mercatoribus exercen-
tit, ratione mercatoris, non ratione personæ
Legi Forensi subiacet*, etc. Chart. Fride-
l. Imper. ann. 1181. ibid. : *Abreccatores,
nevas vel curies suos non militibus sed mer-
cantibus, qui Forensia Jura exequantur,
vendunt*. Vide *Forele*, 2.

* **FORENSIS JUSTITIA**, Vide in *Judi-
cium*, 3.

** FORENSE JUDICIUM. Vide ibidem.

** FORENSE PLACITUM. Vide ibidem.

* **FORENSIS MODIUS**, Modius communis
mensure. Germ. *Markt-Scheffel*, Vide Hal-
taus. Glossar. Germ. in luc voce col. 1328.

* **FORENSES VILLE**, Rurales. Vide in
Villa.

§ **FORENSITUS**, quasi *Foris situs*, Pro-
scriptus, banitus. Sententia D. Dalpini
contra Franciscum de Bardoneschia lata
ann. 1333. Hist. Dalph. tom. 2. pag. 258.
col. 2 : *Etsi aliqui Forensiti, unus, alio vel
plures ipsam Franciscum ceperint mortuum
vel vivum et Curia nostra reddiderint, ipsi
parcimus et bona sua reddimus eisdem ex
nunc; et si bonitatem vel aliam in contumacia
vel indignatione nostra fuerint, capientes
seu capi facientes eundem Franciscum,
bonum et contumaciam et nostram gratiam
ex nunc, prout ex tunc, remittimus et restitu-
imus eisdem bona ipsorum, etc.* Vide *For-
restare*, 1. et *Forasiti*.

* Pactum inter reg. Rob. comit. Prov.
et Phil. de Sabaud. ann. 1325 ex schedis
Pr. de Macconnes : *Et idem intellectus de
rebus et gaudiis bonorum et rerum Forensi-
torum Ripæ; . . . ita tamen quod dictum
capitalum non extendatur ad predictores et
rebelles aliquos partis, nec ad rebelles vel
Forensitis locorum regionum, qui rebelles et
Forensiti a dicta triaga. . . . prout sunt
excelesi.* Vide *Forestatio*.

FORERA, vox Agrimensorum, apud
quos in agrorum distinctionibus pars æ-
dictur, quæ latus suum alterius fini, fronti
seu capiti opponit. In campis arabicis
sulcos latus transversos sulcus terre seu
quarantene impingentes, hoc est, ut
vocali, abundantius. Terra transversalis,
quondam Angl. *an heaval land*, hodie non
nullis *head-land*, quia dicit terra capitalis
(quod ad capita aliarum jaceat) nuncupat.
Spelman. (Charta ann. 47. Edwardi III.
Reg. Angl. apud Th. Blount in Nomoclex.
Anglic. : *Una capite abundant super Forem
Regie Attenecl. Charta ann. 1258. apud
Madox Formul. Anglie. pag. 88 : Quontor
sellitans super Oskovistones; et dicitur Forensis
super le Grob, etc.*) Vide *Foreschet*.

§ **FORERRIA**, Eadem notione. Charta ann.
1348. apud Kennet. in Antiquit. Ambrosen.
cap. 469 : *Fuit scilicet in mauerio
donau de una Forerria et . . . terræ super
Alcheatre*.

* **FORERIA**, Cellæ penaria. Gall.
Grenier, magasin. Burcard. Argenti. de
Alex. VI. PP. pag. 42 : *Omnia bona præ-
dicti Censitii privati fuerunt ex mandato
pape aspectu de camera sua, et reposita
in Foreria pape. Fœverie, in Lit. ann.
1384. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag.
95.*

* **FORERIA**, Pabulum, Gall. *Pature*,
alias *Forerie*. Charta ann. 1296. in Chartul.
Bonipont. : *Item apud Gannoy a Petro
Causon quingens solidos super Foreria habul-
corum*. Alia ann. 1245. in Chartul. S.
Cornel. Compend. fol. 172. r. col. 1 :
*Mores illi alios Jebans de Compigne et tous
li couvents de chel lre meismes m'ont donné
et orioir en fief et en homnages à moi et à mes
oires une Forerie de pré, qui estoit leur
propre*. Rursum alia ann. 1326. in Reg.

64. Chartoph. reg. ch. 140 : *Chinac journeus, ou la entour, que de frates, que de Forieres, le de terres, que de voies.*

¶ **FORERIUS.** Vide in *Foram.*

¶ **FORES**, pro *Fori*, leges, consuetudines. *Secundum Fores et consuetudines*, apud Hyernum tom. 3. pag. 224. col. 2. sed alibi, *Secundum Fores et consuetudines*, Vide *Fors*.

¶ **FORES REGIS**, Curia. Charta Udalrici Episc. August. inter Acta SS. Benedicet. sac. 5. pag. 477 : *Huic Irmihardo in exterioribus rebus praeleator conversant, et dignis meritis suis bonum firmam in contiguis partibus et in Regis Foribus promerenti, placuit ut aliquod remedium sua anima prepararet.*

¶ **FORENSCHETA.** Vide *Forschet.*

¶ **FORESCUM.** Fori Morlanenses cap. 12 : *Item statuo, quod aliquis istius villae non capiat per aliquam Forescu, si fidelis servare potest ubi videtur legendum Forefacia.*

¶ **FORESCIM**, pro *Forisfactum*. Littera Episcopi Bulimuni ad Massilienses 13. Octob. Indict. 3. : *Si qua sunt dampna illata per gentes Regis Angoniam aut Forescu... praevariat quod fieret conuella.*

¶ **FORENSI.** Titulus 2. Legis Frisior. *Forensi* inscribitur, seu *Forensi*, ut habet Editio Heroldi : ubi agitur de iis, qui alios exponunt ad occidentum, i. eloquant, vel adsciscunt, ex quo Sikana legendum censet *Forrediasse*, id est, de proditione.

¶ **FORESTA**, *FORESTE*, *FORESTUS*, etc. Saltus, silva, nemus : Cambrico-Britannici, qui, ut aiunt, praeiscam linguam Gallicam et Britannicam retinent, *Forstet*, (Germanis *Forst*) Lindwodo, *Foresta* est, *ibi sunt ferre non inclinat* : *Forest*, locus, *ubi sunt ferre inclinat*. Ockamus cap. *Quid Regis Foresta* est : *Foresta* est *silva ferarum mansio*, non quarantibus, sed silvatorum, non qui busbulet in locis, sed certis, et idoneis, unde *Foresta*, *E mutat in O*, quasi *Ferasta*, hoc est, *ferarum statio*. Eadem habet liber Nigri Scacarii Anglici, cujus auctor edidit Gervasius Tilleberienus, apud Spelmanum. Alii, quod *foris stent*, forestas dictas putant. [Vide Menagium in Dictionario Etymol. Gallie.]

¶ **FORESTE**, Vita S. Gudile Virg. n. 39 : *Per circumspiciendum Forestem exturbantur rapulas ferre a sedibus suis.* [Pere semper accus. casu *Forestem scribitur*.] Oecurrit praeterea haec vox apud Laurentium Leodiensem in Episcopo Virdun. pag. 323. in Charta Childeric Regis apud Bolland. i. 722. inter Probat. Hist. Lotharing. tom. 1. col. 269. in Praecepto Lotharii Regis ann. 861. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 178. in Charta Caroli Simplicis apud Miraeum in Diplom. Belg. lib. 2. cap. 17. [in Charta ann. 1040. apud Mabill. tom. 4. Annal. pag. 733.] et alibi passim.

¶ **FORASTIUM.** Charta Conradi II. Imp. pro Ecclesia Cathedrali Camerac. ann. 1146. apud Miraeum tom. 1. Diplom. Belgic. pag. 181 : *Forastium etiam tendens in longitudine et Sannatoria monte usque ad illum locum, ubi dno Helpre culant in Sambrum.*

¶ **FORASTUM**, et **FORESTUM**, apud Baldricum in Chr. Cameracensi lib. 1. cap. 108.

Ditmarum lib. 3. pag. 27. in Charta Caroli M. [in Praecepto Ottonis I. imper. ann. 945. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 285. in Tabular. S. Mauricii de Carneo, et Kemperlegensi, Miraeum tom. 2. Diplom. Belg. pag. 1128.] apud Cranzium in Metrop. lib. 1. cap. 2. in Privilegiis Ecclesiae Hammaburg. pag. 186. etc.

¶ **FORESTA**, [in Edicto Philippi Pulcri ann. 1300. apud D. de Loureiro tom. 2. Ordinat. Reg. pag. 455.] apud Perardum in Burgundicis pag. 28.

¶ **FORESTUS**, in Capitulari de Villis cap. 11. [in Charta ann. 1300. apud Ludw. tom. 6. pag. 40.] apud Ditmarum lib. ult. pag. 110. etc.

¶ **FORASTA**, in Chartis Alemannicis Goldasii cap. 31.

¶ **FORESTIA.** Charta Ade Domine de Firmitate Ansculsi pro Monast. Rodolensi [Beati] ex Archivio ejusdem : *Et quaeque profuit Monachi parti modo in eadem loco poterunt iuste et legitime acquirere, sine exceptione Forestarum.*

¶ **FORESTE DOMINICAE**, Silva Regia, in Lege Longob. lib. 1. tit. 22. § 7. [** Carol. M. 7.] apud Eginhardum Epist. 7. et in Charta Ludovici Pii Imperatoris apud Ughellum tom. 5. pag. 618. *Foresta*, in eadem Lege Longob. lib. 3. tit. 35. [** Lud. Pii 49.] [in Charta Caroli M. ann. 20. regni ejus.] *Silvae ad Regem pertinentes*, in Vita S. Richarii, silvae scilicet majores, quas Principes sibi reservabant, quo in iis, certis anni tempestatibus, venationi indulgerent, quae alia prorsus in iis erat interdicta : adeo ut Guotranus Rex Chuldozem Gallicianum Regem, qui bubulum venando in Vosago occiderat, morte multavit, ut refert Gregorius Turon. lib. 10. cap. 10. Sed et ipsi Regum filii in iis venari fas non erat, quod exerte habetur in Capitulis Caroli C. tit. 43. cap. 32. cujus locum hic afferam, quod aliquot forestarum dominicarum nomina et situs prodant : *In quibus ex nostris palatii filius noster, si necessitas non fuerit, morari, vel in quibus Forestibus venationem exercere non debent. Crisiciensis pennis cum Forestibus excipitur. Silvoneus cum Loduvenensi similiter. Campanibus cum Causia similiter. Salmoticus similiter. In Odreva villa porcos non accipiat : et non de cunctis, nisi in transverso. In Attinico porcos coquit. In Verno porcos accipit tantum. Arduana pennis excipitur, nisi in transverso, et villa ad servitium nostrum similiter. In Figurio porcos et fennina accipit. Aristulum cum Foreste pennis excipitur. In Lens, et Ifara, et Astendo, et fennina et porcos copere potest. In Rugisus, in Sordbolt, et in Lanuf, tantummodo in transitu, et sicut minus potest. In Crisiciensi similiter. In Lingo porcos tantum accipit. Ut Addeleanus de Forestibus diligenter sciat, quot porci et fennina in unaqueque a filo nostro caecata fuerint. Ade Capitulare 1. Caroli Mag. ann. 802. cap. 39. Atque ut aliquid de forestis istis Regis ibi recensitis adnotem.*

¶ **FORESTIA**, locus hodie *Kiers*, sub *Oze* nominari in pago Suessoniensi, multis probaturus est propedem vir doctissimus

Jo. Mabillonius, ubi celeberrimum est regium palatium : et ab eo laud prae, *Foreste*, seu silva, in qua *Lodovegus Pium ex more autumnalem venationem coelestis ann. 850. refert Eginhardus* in Annalib.

¶ *Silvoneus*, in Laudunensi pago, longebodie *Selve* dictum, laud procul a oppido, ubi est Vodegensi silva, ubi dicitur omnium Mabillonius.

¶ Venationis Regum in *Causia* silva, quae et *Cotia* Scriptoribus passim, ad Compendium, meminerunt Gregorius Turon. lib. 4. cap. 21. Fortunatus in Vita S. Melchior. Gesta Regum Francor. cap. 29. etc. Hic *Forest de Compigne* appellatur.

¶ Quae *Odreva* villa hic appellatur, *Ardura* dicitur in Annalibus Francorum Bertiniani annis 865. 867. 871. 873. 878. et apud Eginhardum Epist. 52. *Odreus* et *Abdrenus*, in Chartis Dagoberti et Caroli M. 676. 721. statuantur, quae inter Ambianos et Atrebatos, quoniam eandem esse cum *Ardena*, vulgo *Ard*, multis probavit Malbrancus lib. 3. de Morin. cap. 4. 9. 11. 13. 14. 15. 16. lib. 7. cap. 58. cui adiacet ingens silva, quam *Fantao*, seu vastum saltum vocant.

¶ De *Attinico* et *Verno* Palatii, quibus adiacent fuerint regiae, quaedam habemus, ubi de Palatii regis. *Bosch ad Attinicum Palatium* meminit Capitulari triplex Caroli Mag. ann. 808. cap. 10.

¶ Venationis regie in *Ardena*, seu *Ardena* silva crebra mentio est in Annalibus Francorum ann. 802. 804. 812. 819. 823. 825.

¶ *Aristaldi*, seu *Heristaldi* Palatii menio pariter non semel occurrit in iisdem Annalibus.

¶ *Lenx* etiamnum habetur oppidulum in Atrebatibus.

¶ *Astendum* videtur esse *Satanicum* in Athuringia, quod *Astani* olim, nunc *Stoa* dicitur.

¶ *Crisiciensis* etiamnum nomen retinet in Comitatu Pontivi, hodie *Cressi*, qui adiacet ingens ejusdem nominis *Foreste*. *Crisiceus villa in Ponto*, apud Fredegarium cap. 96. *Crisiceus*, in Gestis Regum Franc. cap. 45. *Crisiciensis silva* in Vita S. Richarii.

¶ *Agus gravenes forestis* meminit Charta Caroli M. pro Ecclesia Osnaburgensi ann. 832.

¶ *Fosae* celeberrima silva, in qua regiae venationes habebant, mentio est etiam passim apud Scriptores, Gregorium Turon. lib. 10. cap. 10. Fortunatum lib. 7. Poem. 4. in Annalib. Franc. ann. 805. 806. 817. 821. 825. etc.

¶ *Foresta de Bierla* inter regias annuaturatur, in Charta ann. 1317. ex Reg. 54. Chartoph. reg. fol. 33. r.

¶ Fiebant autem istae venationes a Principibus nostris cum tota Palatii comitiva. Hinc *Venationes publicae* vocantur, sicut ipse Regis in Chronico Montis-Sereni : *Erat circa locum ipsum Venatio publicae Imperatoris*. Sui autumnum ut plurimum habebant, unde *Venationes autumnales* dicitur Eginhardo ann. 820. 823. 825. *Venationes ex more, more solito, solentur*, ut loquitur idem Eginhardus ann. 827. 819. 820. *Juxta morem Francorum*, 60

Lapelundo habet totum Forestagium, scilicet de 12. den. 1. den. Charta Joannis Comitis Augi: Do predicta Ecclesie (S. Michaelis de ulteriori portu) evnam et frumentum de Verleio, quae pertinet ad Forestagium, etc. Ubi

FORESTAGIUM videtur usurpari pro alia quavis praestatione. Charta Occitaniae ann. 1315. ex 48. Regesto Tabularii Regii num. 39: *Nec non et arduas quietas et Forestagii volebant*, etc. Ut in Constitut. Sicul. lib. 1. tit. 59. § 3: *Donnas, Forestagia, platenica, pastagia*, etc. Charta Herberti Vicecomitis Thorensis ann. 1099. apud Sammarth. in Abbat. S. Florentii Salmar. *Castrum de Nois, Forestagium, passanum*, vendam atque pedagium hominum S. Nicolai etc. Charta ann. 1247. in Regesto Comit. Tolose: *Terras cultas et incultas, bos et bartas, prata et pascuia, tollivos et expletivos, venitiones et Forestagia, quercos*, etc. [Testamentum Guillelmi de Marolio ann. 1250. ex Archivo Cameracensis: *Et pro eadem deservenda desiderant viginti octo arpenta terrae sua apud Meriacum, et circiter quatuor libratis percipiendum in Forestagio et piscatione quamdam quam habebat apud Meriacum in Materna, Tabularium Veleris-Villae: Predicti Milites in illa terra habere se Forestagium dicebant. Sed Johannes Dolensis Johanni filio Guillelmi de Langon iungit Forestario suo donavit 12. den. Andeg. singulis annis reddendis de manerio suo de Tavel in exambio huius Forestagii. Insuper dimisit ei scilicet, et scutellis quae ipsi reddebant annuatim de Forestagio suo de Tanoart ad curiam suam tenendum in die Nativitatis Domini et Resurrectionis.] Monastic. Anglic. tom. 1. pag. 600: *Donari*, . 3. *forjias*, . 3. *liberas et absolutas et quitas, et omni ferrum, quod in ris fabricabitur, ad omni teloneo, et Forestagio, et passagio, et ad omni genere consuetudinum*. In veteri Charta versacula mentio fit du Forestage, qui se leve a cause du four bannal.*

* Charta ann. 1214. ex Chartul. S. Aviti Aurel.: *Consuetudinem quandam, quae Forestagium appellatur, annis singulis persolvendam Pithuene capitulum reclamaret, etc. Forestage, easdem acceptione, in Ch. ann. 1309. ex l. b. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 337. r. col. 1: *Les champagnes des terres et des lins, et les jarches des Forestages de la ville, prières des livers Parisiens*, ... *Derechef les tourneues de Noel du Forestage, cinc. sola Parisii*. Charta ann. 1303. in Chartul. Pontiac. pag. 193: *Lequelle reddevance, est appellée chevange, Forestage ou herbage, pasturage ou pagnage des bois de Contest*. Alia ann. 1414. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 66: *Pour droit de Forestage à cause de l'usage qu'ilz ont en tous les bois d'usage, ... au pain de deux deniers et un denier Parisii*.*

✠ Ex his omnibus facile colligitur Forestagium praesertim usurpatum fuisse pro Telonio seu pensatione, quae in forestis exigebatur a forestariis, pro plaustris et equis colonorum, aliorumve, qui per sese forestae bullivas, seu limites, onera portabant: ita ut idem sit quod Cheminagium. Id iterum firmare licet ex Charta Edwardi 1. Reg. Anglie apud Blondin in

Nomolex. Anglie: *Et sint quieti de theloneo et passagio, et de Forestagio, et theloneo aquinarum et varum forestam meam continentium*.

✠ Quibus vero Forestagium seu juti foresta competeat, his non modicum erat ligna ad usus suos cadere, sed et pecus suum in foresta pascedum duocare poterant. Juti autem Forestagi personae est, non reale, ut definitum fuit in Camera Comput. Belli-joci ann. 1418. adeo ut destructa domo juri Forestagi obnoxia, jus quoque illud simul extinguatur. Verum si alia domus edificetur, eorumque possessores eo jure uti voluerint, integram debent Forestagi praestationem: sed si duae domus, vel, ut aiunt, duo foci conjungantur, tunc, licet eodem jure utantur, unicuique tamen debetur Forestagium.

* Forestage, eodem sensu, in Reg. 13. Corb. sign. Hubacuc ad ann. 1510. fol. 36: *Pour le Forestage des bois de Guizy et Oresmaulx*, . . . *A esté ordonné que Pierre Molitry . . . sera commis forestier et garde des bois d'Oresmaulx*.

✠ FORESTAGIUM, Officium forestarii. Liber niger Scaccarii pag. 215: *Et ego ipse custodio Forestagium Regis de feodo meo, et debeo ire cum corpore Regis in servicio suo paratus equis et armis, cornu meo in collo meo pendente*.

FORESTARIA, vel Forestarium, Idem quod Forestagium. [Charta Balduini Comitis Flandriae ann. 1197. apud Mirum tom. 1. Diplom. Belgic. pag. 723: *Ego vero illam nemoris partem in manus meae libere resignavi, tanquam meam propriam ad omni advocacione et villicatione et Forestaria, et quorumlibet hominum incisionem liberam et emancipatam, saepe dictae Ecclesie S. Dionysii in elemosinam*, . . . libere et legitime donavi. Vita S. Henrici Imper. tom. 3. Julii pag. 759: *Continuas ad supradictam Sedem Episcopalem villas cum omnibus pertinentiis videlicet cum pratis, pascuis, campis, forestis, Forestariis, cellariis, censibus, aquis, etc. Chartul. Capituli Ambian. Sciendum etiam quod in parte decimar Forestarii habent Canonici duas modicas, unam frumentum et aliam siliginis.*]

Charta ann. 1264. apud Augustinum du Pasin Stemma. Armoric.: *Asserent habere debere in plessen et leury, et alius nemoris usum suum, cum ratione Forestarii seu forestarii, quod item Guillelmus habebat in foresta et nemoribus nobilis viri Petri Tornefine, quam pro ratione successione Gualfridi dicti Herzord, patris videlicet, ad portandum de lignis ad sua edificia construenda et reparanda, et ad pascedum porcos suos catervae animalia sua in eisdem plessen et leury.* [Charta S. Ludov. ann. 1248. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 533: *Proncipio quod defectus dictorum duodecim modiorum, in Forestarii men de Brodo, singulis annis in festo beati Michaelis, per manus forestariorum meorum dictis montibus persolvatur. Et volo et praecipio quod quicumque dictam Forestariam tenuerit, etc.*]

* FORESTARIA, Eadem notione. Charta praeposit. Compend. ann. 1186. in Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 11. r. col. 3: *Concedimus iterum Forestarias Compendi et Glordii mensuris propter duce-*

*tas et sexaginta libras cere, et totidem galinas nobis annuatim reddendas. Forsterie, eodem intellectu; unde Forstier, qui ejusmodi praestationem debet, in Charta Friedrici, ducis Lothar. ann. 1255. ex Chartul. eccl. Romarie. ch. 33: *Nous avons au val de Champa trente douz Forstiers restorables et douze peschours restorables, où nuls ne prent rien manges nous*. Ou ban d'Arches avons nous nostre Forstier, quae part croistre et décroistre. In alia ann. 1295. ibid. Forstiers, pro Forstiers.*

FORESTARIA, Praepositura, seu Balia, ita appellata in Monasteriis et Ecclesiis Canoniorum, apud Innocent. III. PP. lib. 13. Epist. 55. cui forte forestarum incombent cura, aut adventum extraneorum, quos Forestarios nuncupabant.

* Bulla Joan. XXII. PP. quae Phil. regi concedit annalia benef. eccl. ex Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 100. r.: *Declaramus ut concessum huiusmodi privilegium nallatenus extendatur ad . . . priores, supprioris, claustrales, Forestarias, cellarias, infirmarias, etc.*

✠ FORESTARIA, Camera, apud Francicos, praesertim Capucinos, domus accommodata expiendis fratribus hospitibus, quos Forestarios vocant. Tygula percuratur, cum frater Forestarius recens adventi. Necrologium Franciscanorum Silvancti: *Dedit isti Conventui no. francos pro repARATIONE loci nam rectoris . . . quoniam Cameræ Forestariae contigua.*

* FORESTARIA CUSTODIA, Officium forestarii. Charta Guill. de Castro-novo ann. 1202. in Reg. forest. comitat. Alencon. etc. ex Cam. Comput. Paris. fol. 65. r.: *Concessi in foresta de Guerneolle Forestarium custodiam et chelleniam in feodo.*

FORESTALX, Idem quod Forestagium. Arestum Paris. 11. April. 1319: *Quod essent ab antiquo in possessione vel quasi quieti et pacifice scindendi, capiendi, et portandi ligna pro assu calefacti, et edificiorum dicti Monasterii, necnon dandi et vendendi ea quicumque pro libito sua voluntatis, ac ibidem vendendi, nec feram animalia capiendi soli et in solidum et de fructu animalibus ibidem caput et pedes et alia usque consuetudine venandi habendi et levandi, et etiam forestandi ibidem, et forestarios habendi et tenendi, et Forestale levandi et exigendi a quibuscumque personis ligni capitibus, seu animalia sua immittentibus in quondam parte nemoris, etc.*

FORESTARIUS qui Forestas seu silvas curat, servat: *Forstier, [vel Sergent de bois]*, in Consuet. [Meldensi art. 177. Lingon. art. 3.] Montensi cap. 53. Simon. art. 154. Vietrici. art. 120. Ducatus Burgund. art. 7. Comit. Burg. art. 58. Nivernensi tit. 17. art. 13. 14. et Britannici art. 230. 402. Charta Pipini Regis Francie pro Monast. S. Dionysii, apud Doubletum pag. 699: *Necnon et diversa ferarum genera, seu et Forestarios cum ipsorum manibus in ipsa foresta per diversa loca committentes*. [Tabularium Savigniacae: *Radulphus filius Roberti domini concessit Monachis Savigniacae elemosinam quam dedit eis Conatus Dux Britonum in foresta Redonensi, et tanquam primus et princeps Forestariorum eandem donationem confirmari. Vide paulo inferius. Profore-*

starius.] Adde Capitulare de villis cap. 10. *Custos silvarum*, apud Gregorium Turon. lib. 10. cap. 10. et in Legibus Wisig. lib. 8. tit. 5. §. 1. Le Roman de Girard de Pienne MS. :

Tout qui li visient un peu sans l'esclairer
A la maison Bernard le Forester ;
Kil deint le bushage guier.

† FORESTERIUS NUCIUS. Instrum. ann. 1350. apud D. de Lantier tom. 3. Ordinatio. Reg. pag. 479 : *Item, quod dicti Consules possint anno quolibet, seu quocis, creare unum Nuncium Forestarium, seu Bosarium, qui habeat jurare in munitionibus dictorum Consulum, de bene et fideliter habendo in regimine dicti banni, seu Forestarii, qui etiam executionem ad instantiam et requestum dictorum Consulum faciat, et compellendo ad solvendum tollum, seu tollum indicatus, seu indicendos compellat, et forestas, devias, seu novaria dictae Universitatis defendat et custodiat.* Vide Bonnerius in Bonum.

† EQUIVOCOR IN FORESTA, in Abbrev. Rotal. tom. 1. pag. 43. Edw. in. Heref. rot. 31.

FORESTARIUS REGII, qui Custodes regii saltus dicuntur, apud Fiodorandum lib. 1. llist. Rem. cap. 10. Custodes saltuum villarumque regiarum in Chron. Fontan. cap. 1. Maurontus in Vita S. Richarii cap. 12. appellatur *Silvarum regiarum procurator*; in Chronico Hariali lib. 1. cap. 19 : *Silvarum ad Regem pertinentium dispositor et custos*; Regius Forestarius, apud Aimoinum lib. 5. cap. 47. et Ermentarium in Vita S. Philiberti cap. 16. [Capitulare de villis cap. 10 : *Ut majores nescit, et Forestarii, pederarii, cellarii, decani, telonarii et ceteri ministeriales ea faciant, et singulis domus de mannis coram, pro manupera vero etc.*]

FORESTARIUS DE FRODO, qui forestarium feudalem possidet, in Monastico Anglic. tom. 5. pag. 330. in Aldid. ad Matth. Paris pag. 100. 101. et in Fleta lib. 2. cap. 41. ubi opponitur Forestarius de non feodo. Forestarius capitalis de frodo, ibid. qui subsumit Forestarii de feodo. Regestum Ludovici Ducis Andegav. fol. 99 : *Juhel d'Avangour Chevalier est homme lige du Duc d'Anjou à cause d'une Forresterie Païee sise en la forest de Malenue.* Forestarium vero feudatorem munus fisco exsequitur Charta Arasidi de Hispania Douicelli ann. 1273. in Regesto homagiorum Ducatus Aquitanie, pag. 6 : *Item dixit et recognovit se tenere un feudum a dicto domino villam et homines de Botuiz cum pertinentiis, et Castellum saltuum, quos saltus dixit quod debet custodire pro dicto Domino Rege : et si invenerit aliquem venantem, qui non debet venari pro autum sua, scilicet quod sit nobilis, aut jure suo debet venari, debet ipsam capere, et habere equitatum suam, si quom habet, et canes, et debet prisonem reddere in castro Bardegal, et si habent venationem, prisonem quarterium debet portare Constabulario, et de gazo tertium partem.* Charta Joanne Regine Castellie et Comitis Pontivi ann. 1255. ex Tabulario S. Valfuriani Abbatisvill. pag. 20 : *Adamas etiam, quod Custodes for-este nostre, quicunque stiat, teneantur erga Capitulum juramento prestito apud Cresciacum, quod*

nemus predictum Decani et Canonorum fideliter observant, ita quod de omnibus forestis et emendis in dicto nemore eventibus . . . uelletatem preceptum, sub juramento custodiam nemoris sibi super hoc prestito in ejusmodi Forestarium abusus pluribus invenit Petrus Blesensis Episc. 95.

FORESTERII. (Chron. Domini. de Gravina apud Murator. tom. 12. col. 653 : *Foreste mihi, quia sum de sancto Juliano et Forestarii defensoris domine Ducis.*) Vide Constitutiones Siculas lib. 3. tit. 38. §. 1.

† FORESTERIUS MAGISTER, Qui forestas curat, Gall. *Maître des eaux et forêts*. Constit. MSS. Caroli reg. Sicil. : *Officiales omnes debent jurare, scilicet justitiarum secreti, . . . magistri Forestarii, magistri massarii, etc.*

† FORESTERIUS, Agorum custos, Gall. *Messier*. Charta Phil. II. reg. Rom. ann. 1208. tom. 2. Hist. Leod. pag. 359 : *Si quis civium terram extra civitatem ablegat in episcopatum tenet, . . . non potest cogi ad fuit ibi villicus, sive Forestarius.* Vide infra Forestus.

† FORESTERIUS, Custos hortorum, vinearum, etc. Gall. *Messier*. Statuta villae Montis-olivi Diocesis Carcasson. ann. 1231. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 968 : *Item, quod Consules . . . potentem habent custodes villae et Forestarios hortorum, vinearum, agorum et aliorum possessionum fastidendi.*

† FORESTARIUS, Codex MS. Irmonis Abb. Sangerm. fol. 28. col. 2 : *Martinus colonus S. Germani habet secum infantem 11 . . . et est Forestarius de villa et vinea domini.* [** Brev. 6. sect. 53.1]

† FORESTARIUS, Charta Udonis Episc. Tulensis. inter Probst. Hist. Tulleus. pag. 80 : *Forestarius et custodes ex antiquo possidet in vineis supradicti loci.* Codex MS. Irmonis Abb. Sangerm. fol. 79 : *Cum ministerialibus duobus, id est, Forestario et decano qui retinent pro se sol. 1. et denar. 111. [** Brev. 13. sect. 99.]*

FORESTARIUS ad enotidindos campos, in Charta Chrodegangi Episcopi Metensis ann. 765. apud Meurissium pag. 169.

PROFORESTARIUS Dignitas in Anglia, quae hodie exolevit. Is res forestae procurabat, cognoscebat de causis ad forestam pertinentibus magna cum auctoritate, et a forestariis aliis rationibus exiebat. Idem Justitarius de foresta, dicitur Matthaeo Westmonasteriensi ann. 1252. et Rogero Hovedeno pag. 784. Erant autem duo simul, quorum hic Cis-Trentanis, ille ultra Trentam constitutus forestis praefectus erat. Proforestarios Angliae aliquot recensent Scriptores.

HUGONEM DE NEVILLA, seu de Novavilla, Matthaeus Westmonast. ann. 1211. et Matth. Paris. ann. 1244. Rog. Hoved. pag. 784.

JOANNEM BISSET, qui obiit ann. 1242. idem Westmonast. pag. 1242.

JOANNEM DE NOVAVILLA, Hugonis filium sub Henrico III. qui obiit ann. 1246. idem Westmonast. et Parisius.

GALERIUM DE LANGLE, a fluvio Trenta usque ad regnum Scotie; et

ROBERTUM PASLEWE, seu Paszew, in

partibus australibus Angliae, usque eundem fluvium Trenta, quibus successores dicti ann. 1253.

EXCOLUES DE BOSO Miles, loco Roberti qui obiit ann. 1255.4

JOANNES DE LEXSTONA Miles, de Galfrii. Matth. Westmon. pag. 351. l. 360. Matth. Paris pag. 606.

EXOLEVIT postea Pulofoforestarius, nomen, qui Justitiarum forestarum, et forestas nude dicti sunt, quorum alter C. Trentanis, alter Ultra-Trentanis fore praefectus est. Rogerus Hovedenus, et Henrico II. Reg. Angl. pag. 62 : *Exole anno obiit Thomas filius Bernardi qui praedecessum Alani de Novilla constituit summus Justitiarum omnium Forestarum Angliae a domino Regis : quo defuncto D. miles Rex divisit forestas suas Angliae in diversas partes, et unaque partium praefecit quatuor Justitias, videlicet duas Colicos, et duas Miles, et 2. erectorum domo et familia ipsius custodes vendit, et videlicet super omne alias forestas et Regis, quoniam Militum Baronum, et miles possidere plicite forestae secundum praescriptum assisum forent. Idem pag. 75. Per Hugonem de Novilla summus Justitiarum omnium Forestarum Regis in Anglia. Meminit idem Justitiarum Forestarum nescitum.*

† FORESTEL, FORESTALLUM. Vide Forestel.

† FORESTANUS, Suburbanus, Idem Forest, nostri Porcarii Bartholomaeus Scriba lib. 6. Annal. Gemens. ad ann. 1539. apud Murator. tom. 6. col. 481 : *Tandem de Polce et Juliacensis quae secum erant, praefecit luerant et Juliacensis, et dicitur erant tunc A. Augusti, et domus et ecclesiam Forestorum vel Vintimili, et eor in terras deatruere et devotantur.* Vide Forresterus.

1. FORESTARE, 4. scribere, hanc Conventiones inter Carolum I. Comitem Andegav. et Provincie et Arletenses ann. 1251. art. 15 : *Ducibus Comes sua episcopi Curia non possit gravare aliquem Archidiaconem, vel danum usque in praesenti velibus, etiam si Forestarii fuerint, sive baccis, etc.* [Ogerius lib. 4. Annal. Gemens. ad ann. 1215. apud Murator. tom. 6. col. 291. In eodem quippe Constata Ginto Probst et Cardenas Anasidi Maloelli in Bona insulatum fecerant in Herodem de Mait quare Consules ipsos Forestarios in publico parlamento. Et Bartholomaeus Scriba lib. 6. Annal. Gemens. ad ann. 1230. addit col. 468 : *Postea eodem anno x. Decemb. Sorleus Piper et xco frater eius evenerunt luerant quare, et inde colat fuit Henricus Eubonus . . . et propter Forestatus fuit et in unum partem. Occurrit praeterea in Satutis Massil. lib. 1. cap. 6.]*

† 2. FORESTARE Silvam in Foresto convertere, etc. Vide in Foresta.

† FORESTARE S, Abscedere, fore abire, Gall. *Se retirer*. Stat. Montie. pag. 17 : *Statutum sit quod si aliquis dicta civitate Montierregalis vel justitiae, pro aliquo offensa se Forestatus.*

† 1. FORESTARIUS FORESTARIUM, FORESTARIUS, etc. Vide in Foresta.

1. **FORESTARIA**, vel **FORESTERIA**.
 homines suburbii et districtus sui ter-
 ritorio aliqui urbis appellantur, quia for-
 restam extra urbem sunt, in Clir. Parm.
 ann. 1301. apud Murat. tom. 9. col.
 101; *Fori illorum de Sordis et aliorum*
vicinorum civitatis Pergami, et D. Gi-
orgii D. Maphii fecerunt Mediolani
fori Forestarii sui tunc suburbium quon-
iam per forium, armenta munt... in-
 ann. Pergamum, et ipsam civitatem
 rest. Ibidem col. 851. Et tota Foresta-
 civitatis Parme equitavit incontinenti
 gravata in auxerunt dicti D. Alberti
 vid. Ville Forestensis.

2. **FORESTARI** appellati primi Flan-
 di principes. De quibus vide Vredium
 Saeelin. tom. 3. Gallo-Fland. cap. 2.
 pag. 453.

3. **FORESTATIA**, Præstatio pro iure
 foreste. Charta Schebrandi episc.
 Saeelin. ex museo D. de Clu-ambault.
 1. *... et homines de Forges ab omni exte-*
riori, absquebant... in blando et denarii
 2. *... nec minus servitio, præter forestatiam,*
quodam salubus.

4. **FORESTATIO**, Bannito, proscriptio.
 Delolomieu Scriba lib. 6. Annal. Ge-
 nensis. ad ann. 1259. apud Murat. tom.
 4. col. 528. Et omnes postitum ipsorum
 cum potestate iure restituit in inter-
 omnes forestas Janue et districtus
 adum Forestationibus et bannis. [* Stat.
 main. Sone. cap. 37. pag. 78: Sententia
 non contra cum late banni Forestationis
 re-ordinantibus, etc.] Vide Forestaria 1.
 5. **FORESTATURA**, Aduona lignaria.
 Gall. Chiffage. Charta Conradii III. im-
 per. ann. 1145. in Charul. Romaric. ch.
 10: *De medietate Forestature, nec de iure*
ad succumundum pertinet, nec decime,
et aliqui pars, nec servitium ab aliquo
reputat.

6. **FORESTEA**, pro Foresta, in Homag.
 xi. 1144. ex schedis Pr. a Sancto-Vin-
 centio.

7. **FORESTEL**, FORESTEL, FORESTAL, Cri-
 minis in via perpetrati reus, vide obstructio,
 mendis interceptio, a Saxonicis fore,
 præter præ, vel ante, seu fare, via, et
 al. statio, septim; [* Thorpio a Fore,
 et stella n. salire, Assultus,] cuius
 gulus delicti cognitio ad solum illegam
 præst, ut est in Legibus Henrici I. Regis
 angl. cap. 10. 13. 35. 59. Eandem Leges
 angl. cap. 80: *Sic in ipso reus sit exultus*
et aliquem, Forestal eat, infra: Forestel
aliquem transverso incurrit, vel in vinu
rebet, et assultu inuicem auant. Si post
rebet, vel coecet, ut ille reuocatur,
et non est Forestel. Forestalis trans-
versus, videtur id delictum appellari in
 14. Bargar. Scotie. §. 2. apud Ske-
 ton. pag. 153. At Spelmanius Forestalis
 reus moriorum usurpari ait in Sta-
 tute Wallie anno 13. Edw. I. in MS. Cod.
 1. de Roffensis ad calcem. apud H.
 2. de Antiqu. litter. Septentr. For-
 restal, est, Redare, moris capiti, pro-
 3. [* Vide Forestallum et alio sensu
 differre. Varie notum hæc vox scribitur:
 4. foresta, in Legibus Henrici I. cap.
 10 in Nouiss. Angl. tom. 2. pag. 837.
 5. forestel, in hisdem Legibus cap. 35.

FORESTEL, ibidem cap. 13.

FORESTAL, et FORESTALLIS, ibidem cap.
 59. extremo.

FORESTALLUS, Cognatio ad iurisdic-
 tio de Forestali crimine, quæ alicui concedi-
 tur, in Monastico Anglie. tom. 2. pag. 110.
 112. 133. et tom. 3. pag. 4.

8. **FORESTELLA**, diminutiv. a Foresta,
 Parisi silva. Charta Blanchæ comit. Tre-
 anni. 1209. in Charul. Arrenar. ch. 171:
 Forestella illa, quæ Gurania vocatur,
 abbas Arrenensis et prior de Pargis extra
 partem inuam et successorum eorum comi-
 tum Campanie libera remanebit. Alia ejusd.
 ann. 1217. in Charul. Campan. ex Cam.
 Comput. Paris: *L'enditimus duns Fore-*
stellis nostras, sitas desuper Columbarum,
unumquodque arpentum in pretio lx. solidu-
rum ad arpentum de Columbario.

9. **FORESTERE**, Muletæ, seu emende,
 quæ ex forestis male habitis emergunt,
 Vide in Foresta.

10. **FORESTERIA**, Ins albanas, no-
 stris, *Droit d'arabie*, quod dominis in ho-
 nis albanas compellit. Italis Forestari
 sunt advenæ. Charta Guicilini Regis Sicilie
 ann. 1179. apud Ugheum tom. 7. pag.
 704: *De platio autem, Forestaria, et bando,*
sic in ipsa Ecclesia libera... sicut est, et
 ut inuam Ecclesie prædicti Episcopi. Infra:
Dominus et concedimus perpetuo ibi Eccl-
esie totum Forestariam hominum ipsius Eccl-
esie, quam de eis habere debemus. Concedimus
ritum ipsi Ecclesie, ut nullus bajulorum
sui Forestariorum nostrorum vel heredum,
aut successorum nostrorum de hominibus
Ecclesie pro aliquibus distringendis vel co-
lestestis, se nullatenus introuitunt. Adde
 pag. 713. Vide *Forestaria*.

11. **FORESTERIA**, Vide Forestaria 2.

12. **FORESTERIA**, Præstatio pro iure
 utendi foresta. Vide supra in Foresta.

13. **FORESTERIUS**, Custos forestæ.
 Vide Foresta.

14. **FORESTERIUS**, Suburbanus. Quod
 etiam dicitur de eo omni quod extra urbem
 est, modo tamen in territorio ejus sit.
 Chron. Parmense ad ann. 1268. apud Murat.
 tom. 9. col. 783: *Dominus Conradus de*
Monte-magno de Pistoria, datus a D. Rege
Carolo, fuit capitaneus Forestarius civitatis
Parmæ. Ibidem ad ann. 1271. col. 785: Et
per commune Parmæ soluebat lucubus
blava Forestarium in Parmæ ad vendendum
xii. lupercalis de stari frumenti. Ibidem
ad ann. 1292. col. 823: Dominus predicti
fuertunt dimal de uenae Fibrentis, et spolia-
uerunt Ecclesiam et loca religiosa et Forester-
ios. Ibidem ad ann. 1307. col. 864: Pu-
testat vero Parmæ cum milia civium et
Foresteriorum communis Parmæ eguitaverunt
eundo in succursum communis Placentine.
 Interdum tamen pro quovis extero sumitur;
 Foresteri et extraneæ persone, in Charta
 anni 1203. ex Archivis S. Victoris Massil.
 Vide Forestanus.

15. **FORESTERIUS**, Extraneus, per-
 egrinus, Ital. *Forestiere*. Charta inter. ann. 1389.
 apud Lusium in Belle. erudit. inter not.
 ad Hodegor. Charit. et Hippoph. pag.
 476: *Ipse fign exportantur extra territo-*
rium dictorum communium ad partes extrin-
seas et Forestarias. Stat. Manuz lib. 1.
 cap. 65. ex Cod. reg. 4630: *Ordinamus*

quod nulla persona magna vel parva, ter-
 reret vel Forestaria, enjuscuque sit con-
 ditionis, aulrat etc.

16. **FORESTUS**, Forestæ custos. Reg.
 forest. de Briton. ex Cod. reg. 4633:
Et si voluit, possint custodie suis bestias
de herbis forestis: in suis forest vel in
salisgradiis nihil debent iure domare For-
estanus.

17. **FORESTIA**, ut Forestagium, Jus
 utendi foresta. Reg. forest. comitat. Aleu-
 con. ex Cod. reg. 4633. fol. 55.
 1244: *Ad universorum notitiam volumus*
pervenire nos dedisse et concessisse pro suo
servicio terram Calabre et hereditas suis
Forestarii foresta de Bellino, cum omnibus
pertinentiis suis: quod pertinetur ant
talus, quod dictus Gravinus et ejus heredes
possunt exere viride emus ad faciendum
sui herbergorum, et mortuum unum ad
calcificandum, et posturum suis pcedens et
porcis; arbores vero, quæ ceciderint in for-
estæ prædicta, usque ad quatuor mune-
rum percipiat. Sed nihil impedit quominus
de custodia forestæ sui Gravinus intelligas.
 Vide supra in Foresta et Gravinus 1.

18. **FORESTOLIUM**, Almetius de Peyrato
 Abbas Moissiacensis in Vita Caroli Magni
 in Cod. MS. 1343. Bihl. Regie fol. 83:
Deamini cantores artis musicæ prætissimi
in Forestolium hunc expleta Offertoria cen-
tentis apertum, præbule... melodia hanc
Sequentium crevitunt melodiaster in memo-
ria et laudem defuncti. Ubi ipseque
Glossator: Forestolum vero est, in quo
cantant in chori Clerici sui Religiosi, quod
Palpitum appellatur. Antiquum autem
dictum locum, in quo prædicatur, etc. Forte
quasi Foris tallum, quod a stallis discrepat
ad analogiam cantuarii. Vide Forestallum
 [* et Faldistorium.]

19. **FORESTUM**, pro Forestagium, delictum,
 crimen. Charta anni 1240. ex Ar-
 chivo Capituli Audomar: *Præterea retinet*
alibi iudicium quod fit in presentia suis. Item
retinet alibi Forestum dunnorum et fortiorum.
 Item retinet alibi raphum mortui, id
 est, troof, Alia notione sumitur in Foresta.

20. **FORESTUS**, Aggerum custos, Gall.
Messier, a cuius officio immunitur esse
 privilegio reputatur. Charta anni. 1178.
 in Suppl. ad Mireum pag. 671. col. 2:
 1. *Et secundum quod pars illa (allodii) qui*
fratibus prædictis data est, nec vultum
ne Forestum habebat allum. Vide supra
Forestarius in Foresta.

21. **FORETANUS**, Extraneus, qui foras
 urbem habitat. Stat. Pistor. anni. 1107.
 apud Murat. tom. 4. Antiq. Ital. med.
 ævi col. 546. art. 60: *Statutum, ut po-*
testas non reddat parabolum alicui Fore-
tano, qui in eum non juravit habitare Pisto-
riam, ut semper sicut juravit non habitare
in civitate Pistoriensi, de habituro nullum
parabolum aliter ex Foretanis reddat. Vide
supra Foretanus.

22. **FORETERETIA**, pro Forteretta, ut
 videtur, Munio, vel, extraneus, Gall.
Porterese. Charta Rob. comit. Altrebat.
 anni. 1248. tom. 4. Ordinal. reg. Franc.
 pag. 256: *Volumus quod in nova ghitudo,*
collaris et praelis possitis fœdere edificia

ad militiam villæ sive Foreteretie. Vide Foreteretia.

FORETHOT-FELOXIE. Statuta Roberti II. Regis Scotiæ cap. 3. § 1. cap. 4. § 2: Ad faciendum cognoscere pro assisim, an homicidium fuit perpetratum per murthre, seu per Forethot-felonie. [*] Houard. utroque capite habet forethochet, hodie scribunt Forethocht, Gall. *Prémédité*, consulto factum, crime voluntatis. Opponitur in Statutis laudat. Robert. II. homicidium ex calore iracundiæ, videlicet Chaudmelle.]

FORETUM. Terrellum, Gall. *Forêt*. Lit. remiss. ann. 1365. in Reg. 98. Charthoph. reg. ch. 347: Qui supplicans in manu sua tenebat a casa quoddam Foretum, Gallie Barrois, etc. Almoris dici videtur, in aliis ann. 1416. ex Reg. 169. ch. 391: Plures ferremus, que l'en dit blanche euvre, outzid et habillemens servans, nécessaires et convenables ou mestier de tonnelier, comme sont sies, ... Almoris et plures autres pieces d'autre blanche euvre.

FORFACES. Charta ann. 1204. de Interceptionibus Clericorum adversus Do. Regis jurisdictionem, in nupera Concilio Rotomag. Ecclesia Edit: Clerici non possunt excommunicare de jure propter forfactum servientis sui, neque interdicere terram ejus, priusquam Dominus super hoc fuerit requisitus, vel Bullicus, et Dominus sit Forfactus. Ubi Editor hanc vocem pro Domino accipit putat, qui jure forfactum competit, quod vix credam. Puto legendum *Forfactus*.

* FORFACTUM. Per forfactum et sine forfacto, Formula usitata in sacramentis præstandis, id est, per fas et nefas. Juram. an. circ. 985. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 140: Ipse Froterius in contra ipso Isarno, et per Forfactum et sine Forfacto, si comprobare non poterit ipse Froterius ipso Isarno quod habent ingenuum, etc. Vide in *Forfactore* 1.

FORFANG. FORFENG, FORFENG, et FORFENG, voces ejusdem originis et notiones: a Saxonicis *forfang*, vel *fore-feng*, vocabulo composito ex *fore*, ante, et *fang*, captio, prehensio, apprehensio. Est igitur *forfang*, Spelmanno capto obsonium, quæ in foris aut nudinis ab aliquo fit, priusquam minister Regis ea cepit, quæ Regi fuerint necessaria. Flota lib. 1. cap. 47. § 15: *Forfang*, quietantiam prioris prius designat. In hoc enim delinquent burgenses London, cum prius suas ante prius Regis fecerint. Vide Leges Ine Regis cap. antepenult. et Leges Wilhelmi Nothi vernaculas cap. 6. Monasterium Anglic. tom. 1. psg. 669. etc. Vide *Pris*.

* FORBENGE. Eadem notione, in Charta Henrici I. Reg. Angl. ann. 1123. apud Th. Blount in Nomules Anglic. Et sent quiti de wardivite, et de ulicve et Forbenge et wilfange, etc.

FORFANG. et **FORFANGUM.** in Legibus Adalstani, *Forfangum*, in Legibus Ine cap. 59. § 79. dicitur esse præventio vel anticipatio, seu certæ pecunie quantitas, quæ ei datur, qui rem furto ablatam de manibus latronum excussit, et pro modo valoris datur a rei domino.

* FORFANTUS. pro *Forfactum*, Crimen, delictum. Charta Soldani pro Pisan.

apud Lam. inter not. ad Hist. Sicul. Bonincont, in Delic. cruditi, pag. 219: Et iterum vestras implevimus preces, et Forfantas illorum reliquimus pro amore, quem nostro regno tenetis. Infra: Ut ipse ex vestra presentia conducatur cum magnis Forfessis illorum.

* FORFARACULUM. *Tenebra*. Papias in MS. Bituric. Editus habet, *Forfaraculum*. [* Leg. *Forfaraculum*, *Ferebellum* vel *Ferebra*. Vide *Furaculum*.]

* FORFATURA. Multa, vel emenda ob forfactum, seu delictum. Instr. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 13: Medietas reditum de placitis, de Forfataris et scodantis peregrinorum et extraneorum. Vide in *Forfessere* 1.

* FORFENG. Vide *Forfang*. **FORFEX.** FORPFX. Gloss. MS. Region: Forpex, fabri, qui corrupte Forpexes dicuntur. Ex quo emendari possunt Glossæ Isidori. Ehardus Bethuniensis:

Forpex filii, pilum capse Forpex, Farcipe ferrum. Itam autem Mamotrecti ad cap. 7. Isidori Hocce discrimen non observant Gesta Regum Franc. cap. 34: Illi statim remiserunt Arcanum ad Regiam, dicentes: Hic sunt Forpexes, et ecce gladius: sic mandant filii tui: si vis eos tondere, aut gladio primere, etc. Ubi Gregor. Turon. lib. 3. cap. 18. habet *Forpexes*. Concilium Pictavenne ann. 1100. cap. 2: Ut nemo in faciendo coronis (Clericorum) *Forpexes* vel manu tergata exigat. Archibrenius lib. 3. cap. 3:

Forpex tonsa pilos, etc. Idem lib. 2. cap. 3:

Prodigium in latum, vix castigatus asaro Forpex, procedit tunice discursus, etc.

[Papias: *Forpexes*, Tenaces a pilo: tonsorum enim sunt. S. Wilhelmi Constitut. Hirsau. lib. 1. cap. 2: Hoc ordine eadem tonsura agitur. Sacerdoti Missam celebraturo adest Armarius cum libro, Magister nocturnum cum *Forpex* et knao, etc.] Vide Octav. Ferrarium in *Forpex* [et supra *Forpex*.]

FORPES. vocabulum etiam militare, de instructa acie forpex instar, apud Gelium lib. 10. cap. 9.

* FORPICARE. *Forpex* scindere. Gloss. Lat. Gr.: *Forpex*, *ῥαβδός*. Vide *Forpex*.

* FORPICIA. ut *Forpex*. Acta MSS. notar. Senens. ann. 1284. ex Cod. reg. 4755. fol. 25. rº: Item (relinquo) unum sarchonem et unum cuseinum hospitali domo Agnate, ... cum duobus parvis *Forpicum*. Tondere des grands *Forpex*, in Charta Phil. duois Burgund. pro Audomar. ann. 1447.

* FORPICULA. diminut. *Forpexis*. Anonymus in Epistola ad Johann. de Monasterio, apud Marten. tom. 2. Amplius, Collect. col. 1455: *Habui...* munera tua videlicet instrumenta scriptoria pro me, et pro conjuge *Forpiculas*, et cultellum argenteum.

* FORFARACULUM. Vide *Forfaraculum*.

* FORGA. Fabrica ferraria, Gall. *Forge*. Charta ann. 1340. in Reg. 73. Charthoph. reg. ch. 241: Concedimus *Forgam* dicti loci (de Portello) que potest valere ante quolibet septem quartones *forgi* framenti. Infra, *Forge*. Vide infra *Forgia* 1.

FORGELDUM. in Monastico Angl. tom. 1.

pag. 372: Et omnibus geldis, *tingis*, *horgeldis*, *Forgeldis*, *penageldis*, etc. Vid. *Gildum*.

* FORGERIUM. Serium, area, cupula, nostris alias *Forgeret* et *Forger*. La remiss. ann. 1366. in Reg. 99. Charthoph. reg. ch. 1: In domo Sandra unum *Forgerium*, in quo erant sexaginta grossi *Flodrenses*, ... furtive et multitudine crepti importavit. Charta ann. 1340. ex Chartul. 31. Corb. fol. 331. vº: *Lequel argent il nous offry à boillier, tant en or ou argent, blanches mailles et noires, lequel estoit en un Forgeret*. Lit. remiss. ann. 1397. in Reg. 152. ch. 81: En un autre *Forgeret*, qui la supplant trouva ouvert, prist une *Forger* d'or ou annel du pris de 22. sols Paris. Alia ann. 1359. in Reg. 90. ch. 60: *Scellai Jehan avoir prins deux Forgeres, il ne avoit grant quantite de monnoye d'or d'argent, lettres obligatoires et plusieurs autres biens meubles. Coffre ou Forger*, in Charta Caroli V. reg. Franc. ann. 1361. Lit. remiss. ann. 1399. in Reg. 154. ch. 265: *Le supplint prist en une herbe la Forger*, qui l'ouvrit et ouvrit, vint une *Forger* d'or. Vide supra *Ferraria*.

1. FORGIA. Fabrica ferraria, nostris. *Forge*. Occurrit in Monast. Angl. tom. 1. pag. 508. 600. in Flota lib. 2. cap. 41. § 1. (in Anecd. Marten. tom. 1. col. 1399. et in Computo anni 1209. apud D. Brussel id. calcem tom. 2. de Feudorum usu pag. 61. etc.)

* Officina. Memor. H. Gam. Comput. Paris. ad ann. 1418. fol. 112. vº: *Adventus de Mery aurifaber et visitator regibus Religiarum sacro-sanctæ capelle regis Paris.* etc. *Adventus per vobis ordinarum scilicet habere et tenere aliquam Forgiem seu fabricam super magnam pontem Paris.* *Fab letus Forgie*, in Ch. Phil. Pale. ann. 1262. ex Lib. rub. ejusd. Cam. fol. 473. vº. ed. 1. *Forge*, Fabrica, opus, in Stat. ann. 1254. ex Reg. sign. *Pater fol. 46. rº: Et si soit la Forge ou l'œuvre de des devot poutour*.

* FORGIA. Caminus, fornacula. *Clame* Domin. de Gravena apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 641: *Facto ignis mane præfati inimici correceptum parvi fecerunt, et in ea Forgiem ardentes volubiles parverunt, et apponentes carissimos ipsam judicem Martirium miserum opprimerunt in cum vestibus enudatum.*

* 2. FORGIA. Alia notione et ipso textu apta. Charta Phil. V. reg. Franc. ann. 1318. in Reg. 56. Charthoph. reg. ch. 280: *Cum nos in clamo et grangia dilecti nostri Symonis Madrecti clerici nostri, et Parisius ultra portam sancti Honorii, quoddam jus et servitium haberebamus, scilicet hospitali et recipienti nostras orationes, murescallos, fabros et alios famularum ministros ac officarios, equos, Januas et harnesias eorumdem, quorum recepta, et ista Forgia vulgariter vocabatur. Item quod Gistum. Vide in hac voce et mox *Forgia*.*

* FORGINA. Officina, cella operarii. Gall. *Montique*, Charta admont. pro cap. Anic. ann. 1417. in Reg. 170. Charthoph. reg. ch. 60: *Item pro quodam hospicio cum curialio Pauli, domo, Forgin et*

Quid loquar de hæreticis, qui licet *Foris sint*, tamen se nominant Christianos?

§ **FORIS**, Dominium, ius; *Foro*, eadem notione, Academ. Hispan. Proces. ann. 1351. *MS.* sup. Petro III. reg. Aragon. : *Negantur... concedere aliquod guidatium, superadditionem, elongationem, aut subscriptionem remissionem, vel additionem presentis iudicii, ... aut alia quæcumque, que in profectum, beneficium aut forem aliquem dictorum personarum, vel aliorum seu aliquorum ex ipitis, possent eisdem quovis modo, directe vel etiam indirecte.*

§ **FORISARE**, De foro seu pretio rei aliorum pacisci, conquire. Immutat. ecclesiast. ann. 1371. inter Leg. Polon. pag. 97 : *De tempore decime Forisare. Item quicunque domus villæ, in ipsa villa sua decimam emere voluerit, ante festum beati Jacobi cum domino decime Forisare possit; alioquin ab eodem decime decimum vendit libere, impeditur exactione domini villæ. *Vide in Foro 1. et Forizare.**

§ **FORISBANIRE**, In exilium agere pro banium, seu banno et edicto promulgato. Matth. Paris ann. 1245 : *Expulsi a Scottis, Forisbaniti ab Anglis, exhereditati in Hibernia, etc.* Ita in Capitul. Caroli C. tit. 12. cap. 6. 7. tit. 29. cap. 3. tit. 39. cap. 1. in VIII. Albatun. S. Albani pag. 70. apud Petrum de Vineis lib. 5. Ep. 107. in Concilio Lambethensi ann. 1361. cap. de Clericis capitis, etc. *Forbannir in Consuet. Andegav. art. 48. Norman. cap. 24. Benebarrensis tit. 16. art. 1. etc. [Falsè Forbanir, in Stahlilms. S. Ludovici lib. 1. cap. 31. in exilium mittere.]*

§ **FORBANIRARE**, Eadem notione in Tractatu inter Ludovicum Regem et Petrum Duem Britannie ann. 1331. ex Archivis Castri Nannet.

§ **FORBANIRARE** et **FORBANIZATIO**, in Codice Legum Norman. cap. 23. apud Landewig. tom. 7. Reliq. MSS. cap. 196.

§ **FORBANIRE**, in Tabulario B. Marie de Bononacio Rotomag.

FORBASTUS, in Legge Salica tit. 51. § 3. in Capit. Caroli C. tit. 12. cap. 6. in Capitul. Carolmanni tit. 1. cap. 3. in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 59. in Legge Longob. lib. 1. tit. 25. § 63. [* Carol. M. 47.] in Capitul. Caroli M. lib. 3. cap. 49. in Constit. Sicul. lib. 2. tit. 3. apud Petrum de Vineis lib. 2. Ep. 36. lib. 3. Ep. 79. lib. 5. Ep. 111. *Forbanit in Consuet. Norman. cap. 23. 76. 80. 100. 121. etc. Forbanit, in Foris Benebarrensis. Thlorea Forbanitia, vetita, in Legge Longob. lib. 3. tit. 1. § 5. [* Carol. M. 15.] Forbanit, in Legge Ripuar. tit. 87. Joann. Molinetus in Chappellens Dumes :*

*Mais Forbanais furent sairs et motus
Cœurs orgueilleux, que rebouter on doit.*

§ **FORBANITUS**, in Legge Ripuar. tit. 87. Illist. Confusio. lib. 1. apud Murator. tom. 12. col. 785 : *Ipse vero cum Antonio de Carthredulo ejus socio facti de Padua Forbanitum. Pluries occurrit in Chron. Andre. Danili ibid. col. 486. et 491.*

§ **FORBANITUS**, apud Petrum de Vineis, lib. 3. Epist. 48. [et in Regiminibus Padue apud Muratorium tom. 8. col. 383.] *For-*

bannissement, in Consuetud. Norman. cap. 24.

FORBANITUS, Idem quod *Forbanitum*. In *forbanitum* mittere. Capitulatio Caroli M. pro paribus Saxonie cap. 26 : *Si quis homo fideiorem levare non poterit, res illius in Forbanito mittatur, a quodam fideiorem presentet. Si vero super bannum in domum suam intrare presumpserit, sol. 10. componat.* Aylde Capitulare 2. ann. 809. cap. 4. lib. 3. Capit. cap. 50. Capit. Caroli C. tit. 31. cap. 6. tit. 39. cap. 3. *In Forbanito mittere latronem, in Legge Longob. lib. 1. tit. 25. § 63. Faire Forban, seu Forbanitum, in Stahlilms. S. Ludovici lib. 1. cap. 31. et lib. 2. Sentence de Forban, in Consuetudine Britannie art. 11. Droit de Forban, in veteri Consuet. Perticenses cap. 4. [Le Roman de la guerre de Troyes MS. :*

*Tous ceulz an xl. et plus
Avait mit pœre en Forban,
Ainc qu'il passast de ceste vie.]*

§ **FORBANIS**, Eadem significatione, supra in *Forbanito.* Aliud est natum

FORIS BANNO, Is enim dicitur *Foris banno* esse, qui bannum suum adimplevit. Capitul. 2. ann. 813. cap. 13 : *Sed si bannus ei judicatus fuerit, et banno prædicto stet in eo interim usque dum Comiti et eo, qui clamorem vel consensum ad eum habuit, et tunc sit Foris banno.*

§ **FORISBANICUS**, Suburbanus, Gall. *Fauxbourg*, quasi *foras* seu extra *barria* vel muros civitatis. Vide *Barrium*. Litteræ Philippi III. Reg. Franc. ann. 1275. tom. 3. Ordinat. pag. 60 : *Scilicet quod dicta Maria et dictus Artusius viri sui uxoris nomine, hæredes sui successores diete Martine habent exactionem et exactionem in dicto castro Le-moigneux et Forbanis et omnibus pertinentiis predictorum... Homines in castro Lemoigneux, Forbanis ac pertinentiis commoventes.*

* *Forbour*, in Lit. ann. 1377. et 1379. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 421. et 481. *Horslore*, in Instr. ann. 1355. inter Probat. tom. 2. Illist. Nem. pag. 169. col. 2 : *Item que les maisons des Horslores soient abaines, etc.* Quia extra *burgum*. Sic *Horsloire*, pro Extra aliquem locum trahere, abducere, in Lit. remiss. ann. 1450. ex Reg. 44. Chartoph. reg. Ric. 46 : *Loquelle femme iceellui Adam avoit horsiert et emene, etc.*

§ **FORISCAPICUS**, **FORISCAPICUS**, Exaction, tributum haud debitum, pro vim vel contra vim captum, exactum : *Mola talia*. Ita usurpant Capitularia Caroli M. lib. 4. cap. 36. et Capitul. 4. ann. 819. cap. 1. quod inseribitur de *Forcapis*. [Codex Irminonis Abb. Sangerman. fol. 32. verso col. 2 : *Sunt mansi serviles v. solvant vini molis x. solvant pullos cum ovis inter totum cxxxix. solvant Forcapis sol. x.*] [* Brev. 7. sect. 84. Gueraudo est Capitatio personalis externis sive foraticis imposita. Certe non est tributum vel exactio in loco Capitul.] Neque alia videtur notione capiendi vox

FORISCAPICUS in Legibus Ethelredi Regis cap. 23. [* Instit. London. cap. 2.] *Et homines Imperatori, qui vendebant cum navibus suis, bonorum legem digni forebantur, sicut et vos.... Tres porcos viros lice-*

bat eis emere in suis naves : et non licebat, aliquid Forcapicum facere burhanum, dare telonum suum. Ubi exerte usque pro quavis exactioe. [* For, Antecap, Negotium venditio, nudo *Foris capum*, (sic legit Turpey.) Venditio in ipsa, antequam sit exonerata, nam mensuri in publicum emporium adducta : que exposita extraneis vendere non licebat. Vide *Foristallare*.

FORISCAPICUS, Landiniensis, quod dicitur pro facultate alienandi fendi contra ius Usaticæ MSS. Regii Majoviarum : *hæc tunc certam summam super landinis, Foriscapicis, quibus nobis et nostris successores, bursæ tunc tunc populatorem pueris, et futuri in portione nostra intus civitatis Majoviarum commanentes, pro venditionibus domorum et possessionum.* Cui generalis Gallianæ sup. Petro Rege Angl. in villa Cervarie ann. 1339. MS. : *pro venditione sua Foriscapio, quod pro venditione, sui avos exactionem fendi, etc. debet fendi domino. Joannes Plantagenet Episcopus Leobrevensibus pag. 277. col. 1317 : Genesius de Lodovicus dicit cum pationibus Guillelmo Episcopo unum bannum nunc censuales percipiendum ut quod festo S. Genesii super agro quodam necnon dominum, landiniensis, et Foriscapio, Charta ann. 1032 : *Necesse et nobis et nostris successoribus fatigati, et Foriscapio, et landiniensis, gnotius prædictum feudum modo aliquo alienari cogeret.* [Charta ann. 1313. ex Bibl. Colbert. regest. 56 : *Quod vas et vestri successores presentis et futuri possitis tenere et ordinare, dare, vendere et alienare quolibet que volueritis, exceptis individuis, de non vestris in futurum aut vestri volueritis, salvo jure Foriscapio domino Regi concessi, preant in dicto castro sibi Foriscapio est hoc tunc institutum.]**

Tabularium Hospitalis Montis-Maurilioniensis in Piccardia : *Meltrudis et filii sui, Guillelmandus Ricardus et Theobaldus atque Ugo (domini Thelme) dederunt pauperibus Domus-Di-Nobis mortui, et solvant, et commiserunt in perpetuum omnes homines Foriscapio, quæque terra venerint stare in terra Eumonymarie et pauperum supradictorum, exceptis illis de honore Tremolvi. Hæc domus concessit Guillelmus Tremolvi, quando iuravit Hierusalem. In eodem Tabul. : *Ego Rudardus Plectores Brovia, et uxor uxor, Paterfamilias, domus et conventus Domus pauperum Domus-Di de Monanville, et hos Foriscapio totius terre et domus Magnatæ, Andreas Boschus dei Filius de honor de Cathulay lib. 4. cap. 5. § 3. Non pauper Foriscapio de perennis, et si consola morte. Et infra : *Et Hoskayp : censes et hos censes de danten pagar, etc.***

* **FORISCASATIO**, **FORISCASIO**, Emptio. Libert. MSS. Barcin. ann. 1381. De *Foriscasione*. Item in consuetudo Brechinome, quod si filius est foris exactus et voluit patris cum uxore, et filium cum marito, quod habebatur pro emancipato, et quod facta *Foriscasione*, filius vel filia potest facere testamentum et a iis contrahi sive voluntate patris. Vide *Foriscasione* et *Foriscasione*.

FORISCASATUS, Emancipatus, exst

positus, in Curia Generali Catalana celebrata Perpiniani sub Petro Rege anno ann. 1351. MS.

FORISCELTATUS, Male et fraudulentus, absconditus, non solutus, vel abductor. Charta Guidonis Comitis Flaminiani, 1237, in Tabulario S. Bartholom. *... debeat habere ibidem dicti Principis et Capituli thesaurum, foragiam, comitum, et omnes canonicos reddituum Forisceleatorum, metorum, abducatorum sine resecutione aliqua mesura. Venies Forcelator, in Consuetud. Silvanet. art. 246. non recedens, occulte.*

Forcelator, **Fourceller** et **Fourceller** isti diverunt, eodem significatu. Charta ann. 1199, in Chartul. 21. Corb. fol. 99. *Et si acciderit eorum par aventure que auecus ubi est un Forcelat le taulieu au remonter ses mailles, le pout arrester le sergent de l'el et couvent, et leurs commander pour ce les armer les ut et costumes de Moab. Reg. 13. ejusd. monast. sign. Illegit. ann. 1511. fol. 86. r. Et s'il estoit qu'il y eust meuns desleis drois forcellez ou anichelles, il sera tenu de les punire a ses propres costes, frais et de l'el. Libert. urbis Galesii reuocata a Malef. comit. Attrebat. ann. 1305. in Reg. 5. Charoph. reg. ch. 365. *Une fenece qui dot estre en l'an de toutes choses forcelles, l'line Sang Forcelle diecabatur, cum vultus judic. celebratur. Vide supra Glaz. Charta Joan. Attrebat. comit. Augi. pro comun. S. Valer. ann. 1376. ex Tabul. S. Vulfr. Abbat. *Item qui feyn phie a sang, ... il payera, ... la. sds Parisis fenece, ... et semblablement, si le sang de Forcelle trais fenece, il seroit canonicus non et meuns forcelle meure et eche. Item de la. sds. Parisis d'ennede. Neque istos intelligende Lat. ann. 1291. tom. 3. libellat. reg. Franc. pag. 294. art. 1. *Quod deinde de la senece, et se est exstis Forcelle, uicinate sds pout l'ennede ou l'esset du meure et des exstis. l'line Forcelle dicitur, qui statuto die censum domum soluit. Vide que annotatur a B. Senate in hunc locum, et repetatur supra ad vocem Folgoze.****

FORISCETA, Alienigena, extraneus. Charta ann. 1358. inter Instr. tom. 13. Gall. Christ. col. 406. *Cum omninoque Foriseta Forisetaurum sine alienigenarum, et sine mort de toto Salubate conuata.*

FORISCONSILIARE, **FORISCONSILIARE**, Male consuleri, malum aduocare. Vitam vel honorem alteri, si alterum in vita vel honore Forisconsiliatur, qui malo consilio in illius vitam vel honorem machinatur. Capitulum Caroli C. tit. 8. et Annales Franc. Miniani ann. 851. *Ut nemo suo patri in regnum, aut suis suofiles, vel quod saluati et prosperitatem ex honorem suum pertinet, discipulat, aut Forisconsiliatur.* Capitularia Caroli C. tit. 26. *Adjutor et regnum illorum continuandus, et nec regu, nec in membris, neque in regno illorum Forisconsiliatur. Occurrit ibi non solum, et in Annib. Franc. Fuldensibus 1.8. ubi verum consilium opposuit translationibus.*

Atque itule, in hominis, vassalli domi-

nis bona fide consilium datus esse pollicentur. Hominium Guillelmi de Petrapertusa, prestitum Simoni Comiti Montisfortis ann. 1217. in Tabulario Carcassonnensi fol. 10. *Fabre, Douine Simon, prouint, quod contra inimicos vestros vobis bonam fidem consilium, auxilium tendo et faciemus, etc.* Aliud Raymundi Peleti ann. 1220. *Juro ante vobis, quod non ero in Consilio vel favore, quod res amittitis vitam, vel membra, vel vitam, etc.* Vassallus igitur qui contra ejusmodi sacramentum, seu hominum hostibus domini esse adjungebat, Forisconsiliare dicebatur. Forisconsiller nostri etiam diuer. L'Ordene de Cheualerie d'Hues de Tabour MS.:

Dame ne doit ne Dauoelle
Pour aie rien Forisconsiller,
Mais s'ele oul de sui mestier,
Aillier leur doit a son poier.

Robertus Bourronus in Historia MS. Marlini: *Aerlin qui moult estoit sages et bon conseil, ne auques ne Forisconsiller.* Apud Forisconsiler 4. vol. cap. 86, perperam editum Forisconsiller pro Forisconsill. Et remonstrare propos docuement et sagement au peuple, qui exstis Forisconsill et accueilli de mal faire, Vide Stabilimenta S. Ludouici lib. 1. cap. 61.

FORIS DECANUS, Dignitas ecclesiastica, forte Decanus ruralis, Doyen rural. Charta S. Illidii Claromont. ann. 1215. *In crastinum S. Lucie Missa et annua Domini Petri de Crutis quondam Canonici et Forisdecani minoris hujus Ecclesie. Vide Decanus.*

FORISDECANATUS, Dignitas Forisdecani in quibusdam ecclesiis et monasteriis, si forsan designatur, ad quem jurisdictionis in ecclesiis Forisdecani a principali dependentes pertinebat: de Decano rurali minus apte expositum est supra. Bulla Clem. VI. PP. ann. 1342. inter Instr. tom. 2. Gall. Christ. col. 148. *Propter plurimum in ista ecclesia personatus et officia obstantes, videlicet abbatem, prepositum, decanum, qui dignitates Forisdecanatum, etc. Supplendis ut de predictis dignitatibus, personatibus et officiis, abbatum, Forisdecanatum et precentorium, etc. Stat. Clem. VI. PP. pro ecd. Anie. ann. 1267. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 480. *Forisdecanus unius centum solidos: minor Forisdecanus quingentum solidos, etc.* Forisdecant memini preterea Charta Petri abb. Cellen. ex Tabul. ejusd. monast.*

FORISFACERE, Ugutioni est *Offendere, nocere, quasi Facere foris, i. extraratiocin. Ex Glossis Isid. et Pithoi. Forisfacio, offendere, nocere. [Fortifacere S. Bernardo Tract. de erroribus Manicheorum, Crimen facere.]** Petr. Except. Leg. Roman. lib. 3. cap. 53. *Si munda tibi, ut aliam inimico meo furnum facias vel alterofurnus, autequam Forisfacias, pacisore vel tranfigo cum inimico tuo, in vero post Forisfactum facies, queritur, etc.] Epicedium Erii Regis Danie, apud Pontanum lib. 7. Rerum Danicarum: *Oro omnes, quibus aliquid Fortis, ut noli per suam gentem indolere. Vox passim obvia Fortisfactus qui forisfecit. Leges Edw. Confess. cap. 181. *Si quisquam Fortisfactus poposcerit Regis misericordiam pro Fortisfacto suo, etc. For-****

factus de vita, in Lege Ripuar. tit. 77. id est, ob malefacta dignus, cui vita adimatur, ex Legibus. [vel simplicius Privatus vita, ut ab Ecardo expositum in suis ad hanc legem animaduersionibus, ubi observat Titulum legere *Fortisfactus*.] *Fortisfactus servus*, homo liber, qui ex delicto servus factus est, in legibus Athelstani Regis cap. 3.

FORFACERE, in Litteris Caroli Johannis Franc. Regis primog. ann. 1258. tom. 3. Ordinat. pag. 321. *Inhabendo... ne predictis Ecclesie vel sic susceperit aut alteri coramdem in capite vel in membris... vel personis eorumdem et ejuslibet ipsorum, Forfacere audeant vel presumant, Vido Lohinelli Gloss. tom. 3. Hist. Paris.*

FORFACERE, Eadem significacione. Littere Richardi 1. Regis Angl. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 991. *Si quis ei super hoc in aliquo Forfacere presumperit, plenariam et inde justitiam sine dilacione ferri facietis. Occurrit preterea in Charta ann. 1213. apud Thomasser. in Biturig. pag. 80.*

FORFACERE **FACERE** **PROPTER FELONIAM**, in Legibus Henrici 1. Regis Angl. cap. 68. *Ex delicto, forfacto, vel crimine, illud perdere, confiscare. Eadem Leges cap. 43. *Qui factum fecerit, qui proclit domum sui fuerit, quicunque ab eo in obvietione hostili, vel bello campali fuerit, vel virtus erit, vel feloniam fecerit, terram suam Forfaciet.* [D. Brussel de Fendurum usu tui. 1. pag. 232. ex Regesto magnorum dierum Campanie fol. 89. *Inapientum dictum Bolfu, ut dictum Miletum Clericum, ut dicitur, extra sacrosancta religiosa caput et reliqua loci Forfecerit, pro sua pueritiam ante facto propter, et quod unum hereditatem dicti Clerici, de qua erat dictus Clericus tenens et possidens tempore multo facti, in manu domini Regis tuncquam Forfactum caput et detinent.] Eodem sensu Forfare seu sif, sa justice, in Consuetudin. Senonensi art. 183. Vitriacensi tit. 4. Hannoniensi cap. 77. 85. 86. Camerac. tit. 1. art. 62. in Chronico Flandr. cap. 16. et apud Froissart. 3. vol. cap. 96. *Forfaire seu Conte, ses heritages, Forfaire corps et avoir, in Consuetud. Monien. cap. 12. 22. et in Chronico. Flandr. cap. 26. 40. 81. Tabular. Vinloincensis Ch. 63. *Pro qua re accepit Coure Goffridus ferrum anam, quod ille Forfecerat. Forfecit res, caducitas per delictum, et in fisco r. lste, in Lege Longob. lib. 3. tit. 33. [* Pippin. 32.] *Forisfacta cautella, in Codice Legum Normann. cap. 20. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 192. Forisfactura omnium bonorum, apud Rymernum tom. 2. pag. 195.] *Chose Forfais, apud Littletonem sect. 74. Terres Forfais, in Charta Gall. ann. 1266. in Probat. Hist. Guineisii pag. 291. Casus alios, quibus vassallus feudum suum forisfacit, collegit Spelmanus ex libris feudorum, in Verbo Fori. Vide Committente.******

FORFACERE MEMBRUM, Forfactum seu crimen committere, ob quod quis dignus est, cui in membrum amputetur. Charta Guic. ducis Norm. in Reg. 72. Charoph. reg. ch. 191. *Dictus Henricus de Marischel et qui heredes habent... coram et eorum qui membra sua Forfaciant, et de domibus*

quæ cremabuntur, forefacturus. Si Foris-
fecerit membrum, in Ch. commun. Roto-
mag. ann. 1204. tom. 3. Ordin. reg.
Franc. pag. 673. art. 9.

FORISFACTURA, Crimen, delictum, Leges Edw. Confess, cap. 32: *Friborgi causula tractantur, et secundum Forisfacturas emendationes capiuntur.* [Histor. Beccensis MS. pag. 370. in Archiepist. ejusd. Monasterii: *Hoc ferme tempore (ann. 1110.) fuit concessa Ecclesia S. Philiberti super Rialam Monachis Becc. jure perpetuo obtinendu a Joanne Episcopo Loxovensis et Capitulo, cum tali privilegio et libertate, ut nunquam cessarent a divino officio pro Forisfactura cuiuslibet hominis.*]

¶ FORFAITURA, Eadem notione, in Tabular. S. Victoris Massil.: Signoretus et uxore et expiandum Forfaituram quam S. Petro et Saturnino commiserant dant unam vineam in emendationem, Hist. Harcur. tom. 4. pag. 1650: Ricardus de Harcourt tenet Baroniam S. Salvatoris de domino Rege per servitium quatuor militum: scilicet debebat quinque, quando baronia erat integra, scilicet quintum venit ad Regem ex Forfaitura Johannis de Harcuria.

† **FORISFACTURA MOBILIS.** Codex Legum Normann. cap. 23. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 196 : *Ad Ducem etiam pertinent omnes Forisfacturæ mobiles ; mobiles autem Forisfacturæ sunt catalla eorum seu mobilia, qui per iudicium damnati sunt.*

* *FOREFACTUM*, *Exactio* haud debita, per vim et contra jus percepta; quo sensu saepissime occurrit. Testam. R. Bereng. comit. Prov. ann. 1238: *Solutus tamen prius debitis nostris, et tilitis nostris et Forefactis emendatus de dictis albergis* . . . . Item assignamus civitatem Nicie . . . et castrum de Albano et castrum de S. Albano . . . ut de preventibus dictorum locorum . . . satisfiat eodem modo . . . pro tortis et Forefactis emendandis et debitis exsolvendis. Vide *Forefacium*.

FORISFACTURA, Mulcta, vel emenda ob
forisfactum, seu delictum. *Annotae des
Forisfactures*, apud Forswart. i. vol. cap.
116. Leges Edw. Confess. cap. 36: *Incent
nanti plegios tales, qui possunt reddere For
isfacturam, id est, vere sumum, nisi pos
sunt distrinctori. Infra: Reddit Episcopo
tres Forisfacturas, etc.* Huius Willemi No
thi: *Reddatur de rebus huius hominis quod
calumniam est, et insuper Regi Foris
factura. Ordrevis Vitalis lib. 13, pag. 901:
Omnes Forisfacturas res indulsit.* [Vide
Acta SS. Anclj. tom. 2, par. 638.]

Acta 35. April. tom. 2. pag. 950.
 § FOREFACTURA. Eodem significatu. Litteræ Philippi Fr. Reg. ann. 1290. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 1234: *Emendandum vero seu Forefacturam quam petebamus occasione homagii hactenus per eundem nobis non impressi... eidem (Comiti Hanuonia) remisimus.*

FORFECTURA. Eadem notione, in Litteris Philippi Pulcri Reg. Fr. ann. 1307. apud Menester. inter Probat. Hist. Lugdun. pag. 43: *Remittimus et ex causa compositionis quittamus Archiepiscopo... omnes et singulas commisiones, Forfecturas, emendas, offensas, rebelliones, etc. Forfecture*, in Edicto Ludovici X. ann. 1315. *ibid.* pag. 88: *Et fut dit par Arrest que les Forfectures*

seroient mises à exécution et les Sautances
publiées. Charta Philippi V. Reg. Fr. tom.
3. Hist. Harcar. pag. 104 : *Philippus Rex*
de France atroya à heritage à Adam de
Meulleun son Panetier, et à son hoir male
tant seulement, pour cause et en remunera-
tion dudit service, une Forfeiture, que iceu-
Adam tenoit avant du don dudit Roy à sa
volonte, embleme valoir par an, par enqueste
sur ce faite environ xxxi. livres Parisiis, la-
quelle Forfeiture iceul venue au Roy en
commis par le delit ou malefice de maistre
Jean le Mesnager de Courbueil, Forfaire l'A-
mende, in Consequet, Namurc. art. 97.
est multam incurrere.

* *FORFAITURA*, Idem. Lit. Ricardi reg. Angl. tom. 5. Ordinal. reg. Franc. pag. 317 : *Prohibemus ne aliquis eos inde desturbet, super. Forfaituram decem librarum Turon. Forfalt*, eadem acceptione, in Charta ann. 1215. tom. 4. earumid. Ordinal. pag. 300.

FORISFACTURA PLENA, Plena mulcta, integra, Saxonibus *wyta plena*, et *fulwite*. Leges Willelmi Nothi : *Ita quod nullus alius forisfaciat in nullo super Forisfacturam nostram Plenam. Infra : Et ista præcepta et statuta non sint violata super Forisfacturam nostram Plenam. Super Plenaria Forisfactura*, apud Knyghton. lib. 3. cap. 10. pag. 352.

¶ **FOREFACTA**, ut *Forisfactura*, Mulet.
Charta Caroli Regis Fr. ann. 1494. in
Chartulario Monasterii Belliloci: *Nec non
si burgenses inter se purgare voluerint
bellum in ipsa villa.... et bellum et omnis
Forefacta sit Monachis.*

FOREFACTUM, Delictum, crimen, *Forfait* nostris, in Constit. Sicul. lib. 1. tit. 42. et alibi passim.

¶ FORASPACTUM. Charta sub Chuonrado Rege Indict. 6. ex Chartular. Aptensi fol. 22: *Tibi cedo aliquid de hereditate mea per Foraspactum quod tibi feci, ut cum te finem habeam.*

¶ FORFACTUM, in Chartulario sancti Audomari, apud Baluz. tom. 7. Miscell. pag. 240. et in Translat. S. Hunegondis. sec. 5. Bened. pag. 223.

¶ **FORFATUM**, in Charta anni 1409. inter Schedas Præsidis de Mazaugues: *Pro delictis criminalibus et Forfatis, etc.*

† FORIPACTUM. Charta ann. 1122. in
Chartulario Aptemsi fol. 16: *Ne auferre-*
mus tibi vel tuis, nisi pro Forisfacto, quod
neq[ue]d esdire, nec emendare possitis aut velitis
Charta Guidonis Comit. Nivern. ann. 1231.
tom. 3. Ordinat. Reg. Franc. pag. 117:
Quod si forte caperetur, Burgenses possent
captum excutere a quocumq[ue] capiente sine
se mescare; exceptis pro ribus Forisfactis
furto, raptu et homicidio. Occurrit prætere-
in Chartular. S. Vincentii Cenomanens.
et apud Thomasser. in Biturig. pag. 80.

§ **FORISFACTUM**, in Charla ann. 1197-
inter Schedas D. Lancelot : *Liber et quittus
recedat, nisi Forisfactum fecerit, et si Foris-
factum fecerit, ad iudicium ville antequam
recedat illud emendabit.*

¶ FOREFACTUM REGIUM, in Regem commissum. Charta ann. 1139. inter Instrum. tom. 5. Gall. Christ. col. 295 : *Si autem* (Ecclesia Niveusis) *Principis provincie sive cujuscunque Forefacto regio fuerit im-*

banita (i. e. ob crimen in Regem commis-
sum interdicta) remotis excommunicatis
vinum in Ecclesia permittimus officium
lebrari. Vide Imbannire in Bannum 1.
FORISFACTUM. Insa pro forisfacto m^o

in Regiam Majest. lib. 1. cap. 18. § 2. Q. niam attach. cap. 74. § 2. et alibi non mel. Epist. 488. tom. 4. Hist. Franc. : *Franc. ville nostræ, et tertium totius redit. nostri sibi vi usurpat. Amende de Fourcas in Usagiis Ambian. MSS. : S'aucuns qui, me de quermugne, estrunges ou forains fou avre, ou fourcage home de quacq. double Amende du Fourcail paiera.*

FOREFACTA MAGNA, Quorum cognitio dominum, qui altam iustitiam habet, exstat. Charta Odonis Ducis Burgundie 1206. apud Perardum pag. 297: *Omnes namque Magna Forefacta committit et Dominum Episcopum et ad me speciales sicuti milira, homicidit, furta, adulterio violenti concubitus femininum, falsa nurae, edicti communis contemptus et pectio, casus in bello compestri, et in iudicio deprehensio. Vide pag. 323. 261.*

FORTISFACTUM EXTRA LEGEM, id est, qui
 non lege seu multa, sed morte luitur.
 Charta Odonis Dom. Hamensis ann. 137.
 Si quis hominem neciderit infra claustra
 ville Hamensis, vel forte Fortisfactum fuerit
 extra legem, statim postquam occisus fu-
 erit homo, vel Fortisfactum extra legem fuerit
 Dominus Hamensis potest cupere mobilia
 intra delictoris, et cetera. Titulus Charta con-
 tigitur: Du Cas hors lay.

ESSE IN FOREFACTO DOMINI, dicitur
qui ex delicto in commissum cadit. Tab
larium Episcopi Parisiens. : Si martire
se extra familiam Episcopi vel Comitis, n
consensu Episcopi, ipsi et res eorum san
Forefacto Episcopi.

¶ FORIFACTOR, Qui *Forisfactum* com-
sit, in Charta ann. 1213. apud Thomam
in Biturig. pag. 80 : *Si Forifactor iudicia*
exnectare voluerit, etc.

§ FORISFACTOR vel *delinquens*, in Chart. ann. 1232. apud Miræum tom. 2. p. 1219. col. 2.

2. **FORISFACERE**, Alia notione. *Clari*
Berengarii et Adelberti Regum Italiae,
Ughellum in Episcopis Verceilensibus
Legitimarum factum traditionem et corpe-
lem investituram, et ita nos exinde pro-
mas, et Forisfacimus. Id est, eximus,
stitutam et possessionem dimittimus. *Clari-*
alia: Et me exinde Foris expuli, *expulsi*
et absentem feci. Vide Absens.

FORISFAMILIARE. Aliquem forisfamilia-
re ponere, emancipare. Dicitur vultu
prie filius *Forisfamiliari*, cum partes in
reditatis a patre vivente acceperit
contentus est ut amplius ne
possit. Regiam Majestat. ut cap. 33. §.
8 : *Potest siquidem filius in vita patris*
Forisfamiliari, si pater quandoque
terra sua sibi assignet, et sinisiam
inde sibi in vita sua, ad petitionem et
voluntatem ipsius filii, ita quod
voluntatem patris non contrarietur.
poterit hares ipsius filii, de corpore
patris natus, aliquod amplius parte contra-
sum de residua parte hereditatis
quam partem patris sui. Vide Lego §.
gor. Scoticor. cap. 134. et 125. §. 2.

et. lib. 1. cap. 10. § 1. et Skensum de Verbor. significat.

¶ Sent. arbit. ann. 1223. ex Chartul. S. Steph. Autiss. : *Cum dictus Nolinus non ut separatus vel Forfamiliatus a Bracando iure suo magis Forfigus, dictus quod nec heretiam putat percipere apud S. Mauricium, nec per dominum Drochonen non fuit, sed recluere, nec dominum Drochonen retinere. Ubi Forfamiliatus dicitur in, qui, paterna hereditate inter fratres divina, partem sibi competentem accepit; qui usque eo non licet alium sibi asserere dominum ab eo, quem agnoscebat pater.*

¶ FORFAMILIATUS, Idem. Charta Blanchæ comit. Trece. ann. 1218. in Chartul. Campan. Cui. Comput. Paris. : *Donavit... ecclesie S. Menonis Cathedrales uxorum Grisi, fratris Henrici Grosnati, hominibus chuslen ecclesie, feminam necesse de capore, cum parvis suis, qui tunc non Forfamiliati erant. Alii ann. 1332. in Reg. 61. Chartul. reg. ch. 258 : *Sicut come il seroit Forfamilié de leurs peres et il venront à voir mariage, etc.**

¶ FORFAMILIATUS, Emancipatus. Charta ann. 1251. in Chartulario AB. Sangerman. fol. 127 : *Super dicto molendino nichil poterit recluere (Sanctyma pro sua filia) eo quod dictus Renoldus erat tempore mortis sui homo coram Abbatibus et Conventibus de corpore, ut dicebant, nullus habens heredes de suo corpore in potestate sua existens, ut dicebant, et dicta Sanctyma iam non Forfamiliata et mortua cum ipso Johanne, quando idem Renoldus decessit. Filie etiam proprii domini feudum maritatu parentum heredes esse non poterat. Vide Forfamiliatus.*

¶ FORFAMILIARE, Idem quod Forfamiliatus, in Fleta lib. 1. cap. 7. § 5. cap. 27. § 2. lib. 2. cap. 52. § 7.

¶ FORFANGIUM, Vide Forfang.

¶ FORIS HABITANS, qui et Forstecus, extraneus, nostris Foran, in Legibus Burgor. Scoticar. cap. 3.

¶ FORISJUDICARE, FORJUDICARE, Rem, aut possessionem quamquam per iudicium aut sententiam privare, autemque possessione eicere, adfuerit. Breve, apud Bractonem lib. 4. tract. 3. cap. 5. § 2 : *Et non permittis quod A. capitulum domini feodi illius habet custodiam illius terre, quin in predicta curia nostra Forjudicatus de illa custodia, eo quod terra illi tenet debet de nequa, et ubi Bractonem ipsa voce obprobretur utitur : Custos Abbatibus est de Custodia sua, propter vastum, et, Chronicon vernaculum Francie MS. incipiens ab anno 1222. desinens in ann. 1293 : *Li fist Forjudg au Roy d'Engleterre toute Gascoigne, et toute la terre qui l'avoit ou Royaume de France. Historia Gall. Doyonensis Cassobii tom. 2. Monastich. Angl. : *Forjud frust qui cele clere n'avoit nule veue, et non fust le Priore et le Chapitre de Gouthber Forjud de leur demande. Adde leges vernaculas Guillelmi Nothi cap. 39.***

FORJUDICARI dicitur reicriminis atrocior, qui in iudicium per bancum publicum citati, non comparant, anque elipso, omni defensionis aditu per senten-

tiam forjudicationis, ab ipso iudice de novo pronuntiata excludunt, et pro damnatis habentur. (Chr. Dominieli de Gravina apud Murator. tom. 13. col. 574 : *Tunc prefata Regina responsalibus dicti Comitis acceptis, ex ordinato Consilio legi, passit, et lectis earumque tenore suscepto, eundem Comitem, consilio sibi dato, Forjudicationis sententia condemnavit.*) Fredericus 1. Imp. in Const. Sicul. lib. 2. tit. 3 : *Pænum eorum, qui in contumacia perseverant, dignis stipendis proscripi cupientes, statuimus, si quis infra annum a die banni edicti numeratum, coram Magistro Justitiaro, qui cum banneris, minime compunxerit, vel etiam successori ejusdem, bonis suis, ut predictum est, infiscatis, post ipsius anni decursum, eundem Forjudicari debet, nullam omnino licentia postea remanente, se super principali causa criminis defendenti. Sed perinde habetur ac si confessus de crimine de quo accusatus fuerat, esset per definitivam sententiam condemnatus. Sic Forjudicatus habetur, prout in aliquibus nostri Imperii partibus nuncupatur, quasi fortis omnem aditum iudici constitutus. Interim sibi iudicii luntia præcluditur, quod se contumacem etiam fuisse negare non possit, qui nec per se tempore tanto comparuit, nec per alium præterdentem legitimam causam sui absentie et probantem exitit excusatus. Nullo sibi appellacionis seu supplicationis remedio Forjudicatus superesse cognoscit, quod omnia fore pro mortuo habetur, et hostis publicus reputatur, sic ut ab omnibus offendantur impune, adeo quod si ipsum occiderit aliquis, nullum prædile criminum meretur; sed premiuni a gratia nostra Serenitatis expectat, etc. Adde lib. 1. tit. 54. § 1. lib. 2. tit. 4. § 6. 7. 8. 9. et Statuta MSS. Caroli I. Regis Sicilie cap. 88. 89. 91. 92. 93. 104.) Huc spectat, quod habet Henricus Knyghton. lib. 2. cap. 4. ann. 1087 : *Quod si more solito latro latitaret egerit, et forte fortuitu ad Ecclesiam vel ad Sacerdotium domus frequenter evasit, abdatione restituta, Forjuge et redeat : et si forte reditum fecerit, nullus eum hospitari præsumat. Ubi lego Forjuge (id est, Forjudicatus) non redeat. Assisiz Hierosol. MSS. cap. 195 : *Se an home est ou plusieurs iurs fait traison vers le Seignour, et ilz sont Forjugez pur ce fait, ou connaissance de Court come traitours, a moi semble que eus et tous les heirs de celui, ou de ceus qui ensi sont Forjugez, soit desheritez dou jé, et de l'heritage qui estoit des Forjugez uns que il fit la traison, come ceus qui y furent puis nés, etc.* In Charta ann. 1266. in probat. Hist. Guineis cap. 291. Terres Forjugees, sunt predia confiscata. Adde Jacobum Henricum de Bellis Leod. cap. 2. et Pactum Tongr. ann. 1403. in Magno Recordo Leod. cap. 41. 44.**

¶ FORJURARE, FORJURARE, Ejurare, abjurare rem aliquam, Quitter, abandonner. Forjurer portendit, et de eo se tollere, in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 88. Adde Consuetud. Hammonie cap. 45. (Leges Balduini Flandrie Comitis de homicidio ann. 1200. inter Anecd. Marteniana tom. 1. col. 766 : *Si homo hominem interfecerit, et ille homicida aufugerit, ejus amici et proximi cum abjurare et Forjurare debent.*

¶ Qui vero cum Forjurare noluerit, talis est qualis et homicida, qui aufugerit, quousque cum Forjurare. Si quis cum homicida fugerit... infra annum redire potest et Forjurationem facere... Amici et cognati illius hominis qui occisus fuerit, debent assecurare omnes homines illius, qui homicidam Forjuraverunt. J. Arrestum O. SS. ann. 1264. in 1. Regesto Parlam. f. 140 : *Noluerunt facere assecurari, nisi ipsam fratrem suum Clericum Forjuraret. Aliud Arrestum Pentec. ann. 1266. fol. 150 : *Determinatum fuit, quod idem Poincarde ponere poterat extra ipsam treugnam dictum fratrem suum ex causa de novo superveniente inter ipsam et fratrem suum. Præcepit tamen Curia, quod ipsum fratrem suum Forjuraret, et de se et aliis treugam daret. Provinciam Forjuravit, in Legib. Edwardi Confess. cap. 6. Fillum Forjurare, in Epist. 221. que exstat tom. 4. Hist. Francor. (Forjurare virginitatem terræ et quietem elevari de se et de heredibus suis, apud Thom. Madox Formul. Anglicæ, pag. 179. Forjurare patriam, in Codice Legum Normann. cap. 24. apud Landewig. tom. 7. pag. 199. Forjurare sa Chastellerie, in Stabilim. S. Ludovici lib. 1. cap. 31. Forjurare la terre, in primo Statuto Westmonast. cap. 15. Vetus Charta vernacula post Chronicon W. Thori pag. 1205 : *Et hors de Stoplegate Forjura in terre le Roi, et porta la erois li meer. Forjurere le pois, in Consuet. Normann. cap. 23. 24. Ro. 82. etc. Petrus de Langstet vetus Chronographus Rhythmicus :***

¶ Thomas de Weylaude en bosc primes nomé,
Par agard du court le regne a Forjurer,
Le Roman de Purice la Duchesse MS. :

Falt m'a li Dus mes Sire ma terre Forjurer.

¶ Tabular. Leprosaria Pontis Audomari : *Forjuraverunt dictam terram eorum totius, ita quod nihil de extero in ea de jure possint reclamare. Vide Brittonem in Legib. Angl. cap. 3. Consuetud. Hammonien. cap. 45. etc. Forjurare aut charnel, apud Petrum de Fontaines in Consilio cap. 13. Willelmus Gualart ann. 1304 :*

¶ Qui oret per fassem promisse
Reven dem de Benesse
A Seigneur come parjuré,
Et l'air de Henaut Forjuré.

¶ Le Roman d'Aubrey MS. :

¶ Qui Forjuré ont l'enfant Aubrei.
Forjures de Franche ley, apud Britton. pag. 134. v. qui juri stare non possunt, quorum in jure non recipiuntur testimonia. [Vide Haliaus. Glossar. German. voce *Ausschwehren*, col. 182.]

¶ Faire forjurer, eodem sensu, in Charta ann. 1393. ex Reg. 144. Chartul. reg. ch. 258 : *Gillart le Grand fist adjoindre a Mons Colard de Midelay pour faire Forjurer selon l'usage du pais. Forjurer, quasi in foro jurare, in aliis lit. ejusd. anni. ibid. ch. 294 : *Il convient que les prochains du lignage d'ecclie. Guillaume, demourans audit pais (de Hainaut) Forjurassent, selon la ley et coustume dudit pais, qu'ilz ne adjoindrent, ne consilleroient aucunement en ce fait ledit Guillaume. Alii ann. 1411. in Reg. 166. ch. 38 : *L'office de l'évêque d'Angiers commanda au supplient apparoir que qu'il eust icellui Blanchart pardevant lui, pour***

Forjurer et séparer de sa compagnie icelle conclut.

¶ Qui vero parentelam alicujus ejurabat, cadebat eo ipso jure succedendi in illius bonis, ut colligitur ex laudatis supra Henrici I. Reg. Angl. Legibus cap. 68: *Si quis propter fratrem vel consanguineum de parentela se velit tollere et eum fortijurare, et de societate et hereditate et tota illius ratione se separare.*

FORNIS-MARI-TAGIUM, appellabant forenses nostri eam prestationem, quæ a servis, seu adscriptis glebæ, exsolvatur, pro facultate conjugis vel adscribendi ex libera conditione ac ingenua, ut est in Consuet. Trecenti art. 144. et Meldensi art. 3. Vitiacensi art. 144. et Meldensi art. 78. Remensis antiqua, etc. vel ex servis alterius domini, ut habent passim veteres Chartæ. *Memariage et Formarriage*, promissionem Charta Joannis Vicedominii Catalaunensis ann. 1300. in Regesto Philippo Pulchri Reg. Franc. ann. 1399. Ch. 33. ex Tabul. Regio. Atque id quidem, etiam stante Romanorum republica quantenus obtinuisse, testatur Tertullianus lib. 2. ad Uxorem: *Nonne quique domini et disciplina tenacissimi, servis suis Foras nubes interdicunt? scilicet ne in lascivium exerceant, officia deserant, dominica extraneis promittant, etc.* Vide Gregorium M. lib. 10. Epist. 27. Lege Wisigoth. lib. 3. tit. 2. § 5: *Quicumque ancillam suam servo alieno sine consensu domini sui uxorem dedisset, dominus servi ancillam ipsam cum filiis suis vendicabat.* Lege pariter Salica tit. 27. § 6. *servus ancillam alienam sine voluntate domini accipere non poterat.* Sed et uxorem suam, ut est apud Eginhardum Epist. 16. quod et in Jure nostro obtinuit; neque denique liberam, ut est in Ep. 15. Charta Theoderici Abb. S. Maximi Trever. ann. 1065. apud Duchesne. in Probat. Hist. Luxemburg. pag. 29: *Nusquam nisi inter se villani aut universionarii nubant, aut uxorem ex familia S. Petri sine nostro consensu accipiant, ita tamen ut alteri Ecclesie altera donum non inferat; sed per successiones filiorum ac filiarum utrique Ecclesie quod suum est, ad ultimum redeat ac remaneat.*

Quod si sine domini consensu ex extranea, vel extraneo nuptias inissent, in illius forisfacto erant, ut et eorum bona, id est, in exilium remittant. Tabularium Episcopii Paris. ex Bibl. Puteana: *He sunt consuetudines istorum hominum: tallium nobis debent, si maritarentur se extra familiam Episcopii, vel Comitatus, sine eorum Episcopii, ipsi et res eorum sunt in forisfacto Episcopii, et exheredantur sancti Episcopii, etc.* Consuetudo Britannici cap. 9. art. 32: *Es liux ni on a accusé de prendre Formarriage, le Seigneur de la mainmorte prend pour le Formarriage de la femme mainmorteable les heritages qu'elle a sous lui, et au lieu de sa mainmorte, ou autant vaillant qu'elle eusse en mariage, au choix de la dite femme.* Cujus quidem moris memorabilia quoddam refertur exemplum a Joanne Hocemio in Hist. Episcoporum Leodiens. lib. 5. cap. 23. sub ann. 1296.

Ejusmodi vero conjugia servorum, qui diversos habent dominos, non dirimi,

sancit Additio 3. Capitular. cap. 38. et Concilium Cabilonense II. cap. 30. Aliter tamen statuit Capitulare Athonis Episc. Basileensis cap. 21: *Ubi vero mancipii non natus, sed diversa potestatis fuerint fuerint, nisi consentientibus utrique domini, huiusmodi copulatio rata non erit.*

Enim vero cum domini hanc interdum superessent tot servi adscripti, ut inter se nuptias possent inire, cogebantur alterius conditionis, vel domini viris seu feminis matrimonia contrahendi facultatem in impetiri: quæ quidem venia certa ac modica præstatione redimebatur ab adscriptis, ita tamen ut eam denegare domini non liceret, quod habet diserte Consuetudo Vitiacensis art. 144. et Remensis Præposituræ, hisce verbis: *Homme de corps ne peut prendre par mariage femme d'autre condition que de la seigneur sous le congé de son Seigneur, lequel congé ledit Seigneur ne lui baille, si bon ne lui semble. Et si ledit homme de corps prend de fait sans le congé du Seigneur femme d'autre condition, que de celle dont il est, il eût pour brel Formarriage envers son dit Seigneur en amende de 60. sols 1. denier. Et ou il demande le congé il s'oult Seigneur, pour ores qu'il ne l'ait obtenu, il n'est tenu de la dite amende, et est seulement tenu bailler audit Seigneur le tiers de ses biens tels qu'il les avoit au jour et heure de s'oult mariage, et selon la condition qu'il est pour l'indemnité dudit Seigneur.* Tabularium Belliloscense Ch. 95.

Brevé de excerptis, quæ vicarii de Fovars habent in terra S. Petri: *... homines vero de terra S. Petri non accipiunt mulieres extraneas deforis, dum in ipsa terra invenire poterint juvenem, cum qua jungantur. Si mulier et de feminis sit, dum in ipsa Charta inventi fuerint homines, cum quibus jungantur legitur. Quod si Juxta aut vicarii constitutionem hanc transgressi fuerint, pro illo anno ingenio accedunt legem, eundem Alboti, aut Præpositi. Ipsa vero lex 60. solidis sit. Et si rusticus fecerit sine consilio ipsorum, legem suam emendet: et ipse homo non femina in ipsa terra revertatur illæ, nisi ipsi elegerint, sine bunsio (roustin). Charta Communis Meldensis ann. 1179: *Homines de Communis uxores, cujuscumque potestatis voluerint, ducunt, licentia tamen a Dominiis requisita.* Liberales MSS. villæ S. Desiderii in Campani ann. 1228: *Unusquisque de villa poterit matrimonium contrahere libe- ramente voluerit, si femina libere et absolute acquirere poterit sine aliquo conditione dominorum, vel Procerum regni, vel alle- riorum, qui eam de jure possit reclamare. Ali- quis vero vel aliquem de libertate S. Desiderii aliquem vel aliquam de hominibus vel alle- rioribus terræ Domini S. Desiderii vel fœditi sui habere non poterit in matrimonio, nisi de voluntate et assensu domini.**

Ex præallatis patet, multam eorum, qui vel quæ invito domino cum alterius domini adscriptis nuptias inibant, fuisse 60. solidorum, quod etiam exerte tradit Consuetudo Vitiacensis art. 144. Verum hanc facultatem longe minoris constituisse, arguit, quæ infra observamus de licentia matrimoniorum, et vetus Charta ex Tabulario Corbeiensis lib. 26. Ch. 2: *N. Dei Gr. Abbas Corbeie et Conventus, universis*

*Dei fidei. sal. Vobis innotescere volumus, quoniam de censu capituli B. Petri noster, litter obnoxius in pago Successorio, apud vic- seilicet Luz et Tinsimere, dudum se dicit, iugo Ecclesie nostræ excussisse, modo vero rationis evidenter provocans, tandem eorum suam confiteretur S. Petri iterum se pœ- disse. Ita videlicet, ut si quis eorum digne obnoxio potestatis avari nuptiarum, a Jove Monachi l'adlancensis subnoctavit infra du- octo 5. id. nonneti currentis in patria i- dubit. Quod si actum idem transierit, pe- cam lege cum reddere oportet. Si mo- moti cum contigerit, eodem iterum ratio- l'ipsum solidis erit. Actum anno 1154. Episcopus patus Dom. Anselmi Suess. ann. 2. Charta alia apud W. Hodam pag. 287. 1. Ed. Iterum ne omnimodo sine respectu robora- smetia Dei Ecclesie pro licentia nubendi- fra sine extra concedere potestatem, dicitur se denari, etc. Alia hinc Charta et Tabular. S. Maximi Treverensis: *Juxta quæ quodam modo, et postea eorum, si in eadem villa ardeant vel nuptiarum, tollitur et servitio prefuerint, sicut Confessio Christi iudici novum famulati. Si qui vultis nuptiarum, vel nuptiarum, vel alia vultis fuerint, unusquisque eorum in fœditi- tate S. Maximi persolvat unum denarium, ceteri pro remedio anime meæ.**

¶ Ex his et aliis aliis quæ passim occurrunt colligere promptum est, un- ubique eandem multam hanc in re defini- tam fuisse, sed pro dominiorum libito vi- riasse. Id iterum firmare licet ex Tabular. Calensi cap. 117: *Item assensum quod ipse Johannes duxit in uxorem Petronillam Gilleberti de Docies feminem de corpore no- nasterii S. Faronis Melensis et non de Kola, propter quod idem Johannes finavit ex- fuitre Richardo procuratore generali ipsius monasterii de Kola. . . . au vii. lib. et u- sol. Turon. et ad iv. sextarios avenae bo- et vendit. Charta Hugonis Abbatis Corbe- iens. ann. 1174. ex Tabular. ejusdem Mo- nasterii: *Quod singulis singulis denarii per- cawagio in festo S. Remigii, pro Foris- mationibus vero 5. solidis, pro uxoria morte totidem. . . . ipsi cum omni sui posteritate persolvant.* Vide in Maringeni.*

* *Forisnariatium* dicitur Licentia tri- mationum, in Charta ann. 1163. in Chartul. Campan. fol. 484. col. 1. Quæ- quicquid autem ratione aliqui ex servis adscriptis glebæ matrimonium contraherent, etiam inter ipsos et sub eodem do- minio, præstatione quæ dominum obnoxio erat, cujus conditiones expressit Charta manensis. ann. 1339. in Reg. 12. Chartoph. reg. ch. 151: *Comme ledit se- pliant sous nostre serve de tele condition, que elle et autres de sa condition, quant entrent en ordre de mariage, ou chose d'elz nous doivent treze deniers, et durant le temps de leur mariage chacun un quart denier Paris payés au jour de la S. Remi, et au jour de leur trespassement, ou quant on les doit mettre en terre treze deniers: ou cas que point ne se mettront en mariage, ilz ne nous doivent aucune servitio. *Memariage* dicitur eadem præstatio. S. Charta ann. 1342. ex Reg. 74. ch. 13. Sans paier mainmorte ne *Memariage*.*

Li. ann. 1357. tom. 4. Ordin. reg. f. 369.

per porro matrimonium cum ceteris

stabilis licentia ac facultas a dominis

credetur habere conditione, quod liberi,

et is nasecerunt, inter ipsos dominos

derantur, ut apud Glandvillam lib.

cap. 6. Charta Guillelmi Episcopi Paris.

cap. 15. apud Brolium lib. 2. Hist. Paris.

V. n. facimus, quod nos consensimus,

et Odellina filia Rudolphi Gaudin, de

Veneris (Villareus) femina nostra de

apud contrahat matrimonium cum Ber-

nardo filio quondam Hugonis de Ferretis

fructu, homine de corpore Ecclesie S.

Germi de Pratis Parisiensis, hoc modo

elect, quod ex filijs sui filibus ex eisdem

reteris procreandis indelictum penitus

deamus, reliqua immediate Abboti et Con-

gati dicta Ecclesie. Idque obtinuit inter

alia regios, et Baronum sui Procerum

salubrum. Charta Nobilium Campanie

ann. 1297. in Regesto Magnus dierum

fecimus: Item, quod quidam homo aus

gissimus, premittit duas filias de Roy,

et hunc una Gentilhommes muerunt,

et hunc altera tota hunc, et ne luteat

per hunc Gentilhommes de la comenace de

hunc hominis. Item, nous avons toujours

avoué à partie au Roy les enfans, qui

ont de nos hommes et de nos femmes, qui

naissent par mariage aus hommes et aus

mesmes de Roy, etc. His addita Diploma

ind, quod habet Tabularium S. Maglorii

lib. Charta 15: Ego Ludovicus Dei gra-

dia Rex Francorum et Dux Aquitanorum

et filium commendare dignum videtur

quidem conventionem inter piscinum Gen-

erum nostrum Ludovicum Regem Fran-

cie, et venerabilem Gumboldum S. Ma-

giori Abbatem dolum habundant, hunc quia

lari, S. Matthei Canevari. Data per

manum Algrini Cancellarii.

Interdum etiam in casu Forismaringii

stabilis servorum sui ascriptionum inter

dominos permutations: ita ut si que-

piam femina adscriptitia alterius domini

adscriptio nupissit, cum illa legem ma-

riti sequeretur, ac proinde in alterius

transiret dominium, vicissim mariti domi-

nus alterum conjugis adscriptitii domini

eiusdem probitatis ac note resisteret ten-

tebatur. Assisio Hierosolym. MSS. cap. 250.

Se auen vilain de qui que se soit se marie

avec vilaine d'autre leu, sans le coumou-

dement dou Seigneur de la vilaine, le Seigneur

dout vilain, a qui sera mariee la vilaine

estrange, rendra au Seigneur de la vilaine un

autre en exchange à la vilaine, de tel nage,

par la connaissance de bons gens. Et se ils

ne trouvent vilaine, qui la vaille, il li devra

le meilleur vilain qu'il aura d'age de mar-

ier: et cil qui sera marie à la vilaine es-

trange, menit, le Seigneur dou vilain doit

avoir son exchange, se la vilaine torne à son

premier Seigneur: et se la vilaine est allee es

le terre de l'autre, que Seigneur a poe de

prendre la, etc. Et esp. seq.: Se aucune

vilainne voit de aucune casal en autre, qui

ne soit de son Seigneur, et le Seigneur dou leu,

ou elle sera venue, n'a poe de li marier,

et se il la marie, il doit donner à son Sei-

gnor une autre vilaine en exchange, à li

connaissance de bones gens sans faillir. Pro-

fect Brolium lib. 2. Hist. Paris. pag. 281.

2. Edit. Chartam ejusmodi permutations

iudicium.

* Charta Barthol. Trece. episc. ann. 1195.

ex Bibl. reg.: Permutimus fieri matrimonium

inter Silvestrum filium Andree ad Pedem

hominis beati Petri ex una parte, et Aren-

burgium, hoc excepto, quod quilibet, qui se

Forismaritiolus, tenebatur Ecclesie nostre

solvere ipso die Forismaritiolus suae, vel

in crastino, 7. solidi, et dimid. monete

patrie: quos denarios si dicto die vel in cras-

tino non solveret, tenebatur emendare per 7.

solidi, et dimid. monete supradictae, ad in-

stantiam Majoris nostri et Scabionum per

legem iurisdictionis, et nihilominus Forismari-

tiolum reddere tenebatur.

FORISMARITIO, Eadem notione,

in Charta Fagerranni D. Conici ann.

1207. pro Libertatibus oppidi Fae, apud

Thomasserium in Consuet. Bituric. pag.

439.

1. FORISMARITIO, in Chartular. S.

Quintini in insula pag. 100: Redditus quo-

que annuatim et copiosum sine minus mor-

itur, necnon Forismaritiolus, quod vulgo

dicitur Forismarig.

2. FORISMARITIO, in Charta ann. 1174.

ex Tabulario Corleischi.

FORISMARITUR, Ejusmodi matrimo-

nium infire, Charta Petri abbi. S. Remig.

Rem. ann. 1213. ex Chartul. Campan.

fol. 246. 3° col. 1: Ex quo aliqui de ho-

minibus S. Remigii in nova villa ad Frazi-

um decesserunt, vel se Forismaritarunt,

in eadem propositis de Cortene non poterit

finire mortuum manum nec forismaritari,

non aliquid inde levare. Alia ann. 1270. ex

Chartul. Latiniac. fol. 124: Erant in pos-

sessione, cum aliqui extraneis veniebant ad

emendandum in dicta villa, . . . ipse effe-

ciabatur de dominio ipsorum, et tenebatur

eisdem ad forismaritari, quando se For-

ismaritariant.

FORISMARITUR, Extra manum suam

ponere, alienare, vendere, Mettre hors

Capitulare 3. ann. 813. cap. 11: Qui per

chartam aut per hantulam ingenuus, et si ille Foris de eo marier, tunc ille ledit in dominum venit, etc. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 88: Nulli liceat Forismaritare hereditatem suam de parentela sua, datione vel rptione.

FORISNEGARE, Fornare un mellef en jugement, apud Philippum Bellomanerium cap. 59.

1. FORIS-PAISRATUS, pro Forispatrius, apud D. Laurier tom. 1. Ordin. Regum Fr. pag. 42.

FORISPATRIUS, Idem quod Foris-hantulus, vel Espatrius, Gallis Forispat, Charta Gignonis Comitis Forensis pro Libertatibus Villarex ann. 1253: Nisi ille qui requiritur, exet Forispatrius. [Perpetuum in Spicilegio Acher. tom. 9. pag. 193. Forispatrius.] Charta Libertatum Antiodorensis civitatis a Mathilde concessa: Qui cuicunque aliquam possessionem per annum et diem pacifice tenuerit, nullus contra eum poterit reclamare, nisi sit alienatus, vel Forispatrius, etc. Perperam in MS. Forispatrius. [Statuta Philippi Augusti Regis Franc. apud D. Brussel tom. 2. de Feudorum usu ad eadem pag. xxix: Item Clerici non possunt de jure excommunicare aliquem propter forisfactum serventis sui, neque interdicere terram ejus, priusquam dampnus fuerit super hoc requisitus, vel domini Bullius, si domus fuerit Forispatrius, Acherius tom. 6. Spicil. pag. 494. habet. Forispatrius.] Assisio Hierosolymit.

cap. 30 : *Eni dicitur l'on que celui qui requiert l'héritage, est Forpaité, et il revient, et requiert aucun héritage, que aucun autre ait tenu an et jur, et aucuns gens veulent dire, que l'assise de la tenure ne li grieve, par ce que l'estoit Forpaité, et l'autre l'a tenu, li voient et oient et plusieurs gens, etc.* Cap. 251 : *Secel qui est leue du Seigneur, meurt, ou Forpaité, etc.* Charta Libertatum oppidi de Fesudin in Biturigen. ann. 1275 : *Il n'en doit répondre à neun se il n'est Forpaité, ou en bailli, ou fors digne, etc.* [Des Fontaines in Consilio cap. 17, num. 1 : *De ne di mi le li despoizé ont leur ange soient restable en toutes causes. Et sechiez que tous ceux qui sont Forpaité, Je te distingue, ou il sont par leur volenté ou il sont par leur besoigne. Che ne leur profite mie à estre restables, se il sont despoizé mougré ce pour leur pources, il sont restables en telle maniere, que on ne leur torne à gaince ne à damage.*]

* Lit. remis. ann. 1403. in Reg. 156. Chartoph. reg. ch. 434 : *Un serf (serf) chasé et Forpaité des bois et forestz, et trouvé en plain pais, etc.*

† **FORNISTUS**, quasi *Foras* situs, qui habitat extra urbem, vel oppidum, burgumve. Compositio anni 1308. Hist. Dalphin. tom. 3. col. 141 : *Don. Hugo nomine suo et nomine dicti D. B. pro se domino de Jaco et Fornistis Gebennensis suis hominibus, vultoribus et conditoribus, etc.* Forte Fornistii non solum extra urbem habitantes debent intelligi, sed etiam baniti sine exules, ut supra *Forensiti*. Vide *Forensitis*.

* Idem quod *Forensitis*, Proscriptus, exul; Itale, eodem sensu, *Furuscito*. Vide supra *Forensitis*, et infra *Foruscitus*.

† **FORISTA**. Vide in *Foras*.

† **FORISTAGIUM**, *Foras* instituendi custodes agrorum, et percipiendi multas, ob delicta in eis commissa, impositas. Pariag. inter reg. et monast. de Candolio ann. 1306. in Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 61 : *Damus per modum paragi. . . medietatem videlicet pro indulto omnium iusticiarum altorum et bassarum, nec non Foristagii sine messagiarie, etc.* Vide supra *Foristas*.

FORISTALLARE, **FORISTALLATOR**, **FORISTALLATOR**, **FORISTALLARIUS**, et in Domestici *Foristellaris*, *Foristeller*, Brittoni pag. 33. 77.

FORISTALLATORES, Cowello, Spelmanno, et alius, sunt illi, qui annoniam versus eorum publicum adductam in via interficiunt, emuntque, priusquam venditione publice exponatur. Iter Cane-garii Scotici cap. 19. § 1 : *Primo quod vendunt piceas suas ad litus maris, cum vendere debeat in foro Regis : unde Foristallatores plenarie dicti possunt. Adde cap. 1. Fleta lib. 2. cap. 12. § 28 : Item de Foristallatoribus victualibus venalibus mercatoribus obnoxiiis, per quos carior fit inde venditio.* [Regest. Priorat. Cokesford. apud The. Bloom in Nonolex. Anglie : *Foristol est, si aliquis portaverit haec vel huiusmodi res ad forum, et statim alius venerit et emerit ob ipso illis res, ut carius vendat, Prior habebit emendas ad ipso.*] Id porro interdicitur Legibus poli-

licis, ut vorant, passim legitur. Leges Burgorum Scoticorum cap. 78 : *De Foristallatoribus in burgo : Nullus infra burgam habitans, vel extra, sit ausus in die forti exire portas burgi ad emendum aliquam rem, antequam veniat infra portas burgi, et qui super hoc convictus fuerit, dabit 8. sol. ad forisfactum.* Adde Statuta Gilde Scotie cap. 29. ubi ejusmodi Foristallatores et Foristallantes, Anticipatores foris dicuntur. Eorum mentio est præterea in Statutis Willemi Regis Scotie cap. 35. et in libro Anglico inscripto, *Justice of peace*, pag. 74. De iisdem etiam in veteres Consuetudines Bituricensis apud Thomassierum pag. 338 : *Seameins boucher va au devant des marchans, qui ameneint chairs vives à vendre à Bourges, et icelui boucher les nulle acheter une lieue ou deux, ou demie au devant, pour tenir le peuple en sarre, il est amendeable arbitrairement, se il ne laisse venir au marché où l'en a accoustumé de vendre. Ubi vim vocis Sarre, quæ rursus eadem pag. occurrit, non omnino percipio. Vide *Forrestel*.*

† **FORSTALLARIUM**. Litteræ anni 1377. apud Rymerum tom. 7. pag. 166. col. 1 : *Fulsi et multis consilis et ordinamentis, Forstallariis, confederacionibus, conspiracionibus, etc.* Aliae anni 1549. apud eundem tom. 15. pag. 197. col. 1 : *Ad cognoscendum in regravatis, Forstallariis, et negotiis maritimis qualescunque. Vide *Forstarium*.*

FORISTALLEM, in Legibus Edmundi Regis editis apud Culinintonam cap. 6. dicitur Bromptoo Coactio, vel obstitit in regia steuta facta, quod minus scilicet quis rem suam furto sublatam recipiat, uti est in iisdem Legibus, [a Saxo. fare, via, iter; et Stel, furtum.] Interdum sumitur pro ea libertate, quæ quis quietus est de amerciamenis de cutillis, arrestatis infra terram suam, et quod habet placita inde in Curia sua, et de huiusmodi cutillis aristatis amerciamenis inde provenientia. Ita W. Thorn ann. 1315. Vide *Forsted*.

* **FORISTARIA**, *Foras* utendi foresta, vel officium forestarii. Stat. scarar. Norm. ad ann. 1220. ex Cod. reg. 1633. A. : *Inducatur est quod Foristaria, quæ (habet) tocagium suum (l. estocagium) et escoragium in foresta de Bonsmoullins, que destructa est uodo, de arboribus nihil in ea capiet.* Vide supra in *Foresta*.

* **FORISTUM**, Muleta vel emenda propter forisfactum, quomodo etiam forte legendum est. Vide in *Forisfacere* 1. Charta ann. 1203. Inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 336 : *Exclatit simonibus, S. Jodoci de supra more remanet Foristum et omnes emendationes injurarum in villa beati Jodoci factorum.*

† **FORITANEUS**, *Qui foras* seu extra urbem habitat, Italis *Furinsco*, Gall. *Forain*, Statuta Massil. lib. 5. cap. 33 : *De cernimus . . . quod si contigerit deinceps guerram fieri, . . . et ante tempus initium guerræ prædictæ aliquis, vel aliqui Foritaneus tradidissent in depositum seu commandam. . . quod propter illam guerram nihilominus res prædictæ sint salvæ Furitaneis dictis, cum illis sit civibus Massiliæ res et pecunias For-*

ritaneorum possidere, et cum eisdem locis, facere quod prædictis resibus curare. [Vide supra *Forataneus* et *Foritanus*.]

† **FORITANEUS**, Eadem notione, occurr. apud Muratorum tom. 6. col. 379. 38. 390. 400. 422. 459. ex variis Scriptoris. Ital.

† **FORITER**, *Foras*, extra, in Hist. Harcur. tom. 4. pag. 1347.

† **FORJUDICARE**, **FORJUGARE**, **FORJUGARE**, **FORJUGARE**. Vide *Forjudicare*.

† **FORJURARE**, **FORJURATIO**. Vide *Forjurare*.

† **FORIUM**. Vide in *Forum*.

FORIZARE, *Foras* negotiandi causas, querere Goldasto. Ita usurpatur in Ucretis Alberti Regis Hungarie : *Nullus notatorum forenzium . . . ad mercandum forenzium in medium regni . . . acced.* Vide *Foriare*.

† **FORIZATIO**, *Commercium*, *mercatura*, Gall. *Negocio*, *trafic*, apud Mart. tom. 8. Amplius. Collect. col. 403 : *De quod solvere et absolutiones fidei venales fundatæ, in dicitur communitate, et per infinitis erogatis in calis meritis Summam . . . in lege Domini non sunt fœdas, et specialiter illæ quæ dantur et conceduntur in erectione Cruciatum, ad hunc finem homines se invicem trucidant et occidunt, patet in erectione per Popum cruciatum. Ludislaus Regem Neapolim, in qua nunc festa Forizatio de his indulgentiis postulat . . . et hac Forizatio asparum est, quæ per totum Ecclesiam talium indulgentiarum, quæ carent fidei Scripture fœderis.*

† **FORIACUM**, ut infra *Fortis* 3. Antimunitio, Gall. *Fort*, *Forteresse*, *Continent*, MSS. Inter Ludovicum Regem Sicilie et civis Arelat. ann. 1385 : *Nec permittit infra dictam urbem aliquod castrum, vel Foracum, vel domum fortem, quod deficiat, possit, etc.*

† **FORIANDUM**, Idem quod *Farlangum*, infra. Monast. Anglie. tom. 2. pag. 111. Et de archiepiscopo Farlaudi xvi. denariis, pape de Forlando Johannes Wank, quod jure ante terram Ecclesie, xiii. denariis.

* **FORIETUM**, Tributi seu vectigalis species, f. quod ex foris vel ex foris percipitur. Charta ann. 1441. tom. 3. Gall. Ital. diplom. col. 524 : *Faciunt innovatam et exemptionem a talibus, pœlis, Forietis et gabelis quibuscunque. Item Tenentur solvere ducem, Forietis, gabelis et pœlogis.*

† **FORIOLONGA**. Vide *Farlongus*.

1. **FORMA**, Figura, imago. Homot. Augustod. lib. 1. cap. 133 : *Etiam forma scripturæ a lege capis, illi Marcijs Domini duci Cherubus ex nato fuit. Epistola Rudoberi ad Didonem, seu S. Andoem Archiep. Rotomag. tom. 1. Spicilegium Acherianum : Et ut verba finisire illi mihi videris Sanctitatis et omnino beatitudinis Antistitis Eligii in forma Formæ, ita ut nihil prociis delictis concisus Sancti virtutibus, quod nos tentant verborum per singula inventis, etc. S. Bernardus de vita et morib. Reg. cap. 11 : *Anno tectis reliquitis sagacis oculi, et locuti aperitur. Ostenditur cherrima Forma Sancti, vel Sanctæ alio-**

conceditur senex, quo coloratur. Utilitatem hac notione Bodericus Toletanus lib. 1. Arabum cap. 2. et alii.

FORMEA, Inguacula. Glossae Basil. 1. de Locis sanctis cap. 11: *In quo videlicet intra Apollonem Formea habetur intertextus*. Elib. 3. cap. 4: *In Diopoli civitate, cuiusdam Martyris Georgii, in quamdam donam, solam marmorea in columnam, contra quam aliquis percussione tempore flagellatus est, Formula depicta est. Mox imaginem erat: Cujus est imago in marmoreo columnae formata? Infra Torneidam appellat. Ultra ibi semel ac iterum, et cap. 9. Vita S. Gildae Sapientis cap. 9: *Propius solum Formam fecit fusti opere, etc.**

3. FORMA, Panis Eucharisticus. Vita S. Godrici com. 5. Maii pag. 82: *Spem inter secretis Missarum Dominum hunc carne indutum in olivae conspexit descendente ad se... Sic enim aliquando in forma sua mirabiliter egressum, conspersum sanguine totum est confectus. Vide Formata.*

3. FORMA, Exemplum quod imitandum proponitur. Statuta Canonum Regular. S. August. apud Raimundum Duellum lib. 1. Miscellan. pag. 88:

Dico, benedicite, tantum
Spiritus de forma, mos quoque Formas.

Vetus Interpres Petri 1. Epist. 5. 3: *Aegre si homines in clerici, sed Forma facit viri ex animo. Quare recte vocatus est episcopus, et iuxta Versionem Syriacam: In istis vili similitudo pulchra, exemplar animi.*

4. FORMA, Nummus formatus, id est, formae sui Principis characterem donatus: nam formam moneta dicitur apud Lampridium in leg. 3. Cod. Th. de falsa moneta (9. 21.) et leg. 1. de Expens. Ludor. (15. 9.) Lex 6. Cod. Th. de Indulg. Crimin. (9. 38.) de monetam adulterante: *Qui non oris imitator, et diviorum vultum adspicit, venerabiles Formas sacrilegio crudeliter impressit. Diversa Formae mensura in solidis, in quibus scilicet Imperatoris forma in imago majore habitu facit extenditur: et ut quo angustiore expressione concluditur, in leg. 1. cod. Cod. Th. quid solidi eivendit, etc. (9. 22.) Lampridius in Alexandro Severo: Formas binarias et ternarias et quaternarias... quia Heliogabali invenient, nihil precepit, neque in usum cuiusquam variari. Quintilianus lib. 1. cap. 10: *Quandam plane sermone, ut nunc, et si vera Forma est, apud Isidorum lib. 1. b. cap. 17. metalli dicuntur ad omnem Formam posse deduci.* (Charta Caroli Johanne Reg. primogen. ann. 1356. tom. 3. Indict. cap. 106: *Ita et sub tali forma, ut dominus noster rex in qualibet marchia habeat, solum lucretur et habeat pro Forma sua factura, decem solidos Turonenses vel una et non altera.*)*

1. FORMA, Phantasma, imago apparentis. Liber Miraculorum S. Columbanii cap. 17: *Aspicit ad se venientes duas Formas in specie mulierum tam teteras et deformes, etc.*

6. FORMA, Habitus, ornatus. Chronica Sicilie ad ann. 1322. apud Martien.

tom. 3. Anecd. col. 89: *Forma militaris apparatus est cum palteris de eludato et manto de ciadato, item ensi nostro de argento valoris unciarum duarum vel trium ad plus. Item sella frano et calcaribus de auratis precii unciarum duarum ad plus, et cum pari uno vestimentorum cajuacumque coloris praeter quam de scarlato et sine infoderatura vayrorum.*

7. FORMA, Modus seu ratio agendi in negotiis quibusque, nostris Formalit. Vetus Poeta apud Mabill. tom. 4. Analect. pag. 541:

Sunt ibi (Romae) qui docent formare negotia quavis
Et sunt qui Formam abbreviare sciunt.

8. FORMA, Tabula aerea, quae agrorum fines ac centuriationes continet. Hyginus: *Si qua compensus aut silva fundis concessa fuerit, quo iure data sint, Formis inseruunt, i. tabulis aereis. Ita ille non semel. Fragmentum Legis Agrariae a Sigonio et Grutero editum: Dedit, assignavit, reliquit, inve Formas, tabulasque retulit, etc. Illic Forma, pro limite; Formare, pro, limitibus dividere. Siculus: Agrorum, qui ex vicinis populis sumpti sunt, propria fuerat sint Formae. Aegaeus: Formae antiquae fundorum. Bulla Honorii III. PP. ann. 3: Totum tenimentum, quod insitit extra Formam, et habet suas fines, tom. 1. Italiae sacrae pag. 832. Vide leg. 8. D. ad Leg. Jul. peculat. (48. 13.)*

9. FORMA, Titulus, vel Epistola, littera foranata, cui impressa est forma, seu imago scribentis, in sigillo scilicet. Unde bicus notus, sacrae Formae, quae Sacrae nude postmodum appellatae. Ulpianus: *Et repetit, ante Formam a divo Marco datam, divum Pium rescriptisse. Capitolinus in Antonio: Neque de provincis, neque illis actibus quicquam constituit, nisi quod prius ad iudicis relictis; atque ex eorum sententia Formas composuit. Orneni nostri Formae, in leg. 1. Cod. Th. de rei vindicta. (9. 23.) Edictum Constantini et Licinii pro Christianis apud Lactantium lib. de Mortib. Persecut. num. 48: *Ut autem huius sanctissimis benivolentiae nostrae Formae nil omnino possit pervenire notitiam, etc.* Lucifer Calaritanus lib. 2. pro S. Athanasio pag. 102: *Si damnosissimas innocentes, qui delinquentes Formam ad sanguinem fundendum iustorum, etc. Liberatus Diacon. cap. 11: Et data Forma de aliquibus consensu carum, libellus obtulit Eusebio Flaviano et omni consilio. S. Cyrillus ex versione Faecundi Hierianensis lib. 3. cap. 6: *Hoc autem et nunc, sentit vestrae litterae monstrant, ut Regium urbem pergentes movent, si quando prevalant persuadere concursu aliquorum, ut per Imperatorum Formam anathematis subdantur illi, qui ab eis proferuntur, cum accusatione volentium ei defendere. Vide eundem Fundandum lib. 5. cap. 3. pag. 154. lib. 6. cap. 1. pag. 275. Collationem Legis Moysae pag. 54. etc.***

FORMELLA NIGEMI TRACTATUS, seu Concilii, in Fragmentis S. Hilarii pag. 1. 272.

FORMA EPISTOLARUM, Tenor, series Epistolarum. Idem Facundus Hermianensis lib. 2. cap. 2: *Et cum Johannes Antiochenus, et ceteri Orientales Episcopi, Mosae-*

stenum Theodorum praecantis in eisdem epistolis, quorum Formam se attentissime in suis diffinitionibus Chalcedonensis Synodus statuit, tanquam Apostolicum declarantem doctrinam, et epistolam B. Leonis accipiet, etc. Infra: *Si haereticum crimen est laudare Theodorum, in illis epistolis praedicatum, quorum se Formam attentissime in suis decretis... praedicata Synodus confitetur, etc.* Lucipolus de Babenberg de jure regni et Imperii Romani cap. 8: *Ex Formis aliquarum litterarum, in quibus contrahuntur decreta electionum quondam Radolphi, Adolphi, et Alberti Regum Romanorum, quas Formas recito meo vidisse, apparet potius contrarium.*

FORMULA, Idem quod Formi, Epistola. Amianus lib. 14: *Ut Formula missa lethali... occideretur.*

10. FORMAE, Certi gradus ac ordines in Scrinis, vel Scholis, verbi gratia, Ducaena, Primitiva, Mittendia, etc. Formae prima, secunda, tertia, in leg. 7. Cod. Theod. de Palatinis. (6. 30.) Superannuarius scilicet minister prima vel secunda Forma, in leg. 2. eod. Cod. de Castrensiis. (6. 32.) (Breviarium vetus in Partenone Benedictinarum Pontis. asservatum: in Nativitate Domini summo mane duo Rectores de secunda Forma incipit Palatinus.) [Quod hic ex Breviar. Pontis. additum est, ad Formam 13. pertinet.]

11. FORMA, Arcus, fornix. Spartianus in Severo: *Affixi denique etiam fuit in Trans-Tiberina regione ad portam nominis sui, quorum Forma interclusis statim usum publicum invidit.* (Gesta Gaudredi Episc. Comanenensis apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 379: *Feecerunt autem Formam integram quaque vtriusque continentem; in quibus ipsi per officia depinguntur.*) Hinc

FORME, Uxori, in Nov. Justiniani 17. *Canales structiles et arcuati*, Vitruvius lib. 8. cap. 7. per quos aqueductum aquae educuntur. Nam, ut ait idem Vitruvius, et Anonymus de Re Architecton. seu Vitruvii abbreviator antiquus cap. 6: *Ductus aquae quorum generibus sunt; aut Formae structili, aut fistulis plumbis, aut tubis vel canalibus figunt, aut tubis fistilibus. Canales structiles Formae proprie appellantur, quod subditi formis instruantur, quia ratione Formacis aforum ex terra parietes dicuntur Plinio lib. 35. cap. 14. Palladius lib. 9. tit. 11: *Aqua si per Formam decurrit, solidandus est canalus, ne per rimas possit elabi.* Anonymus de Aqueductibus: *Nunc nominis aquarum, quia natus aeterna Urbis Formarum constructionibus advenit sancti, indicemus. Vetus Inscriptio apud Mutium Phaeonium lib. 3. Hist. Marsorum pag. 279: *Respublica populusque Corbilenis Formam aequivetus vetustate corruptam DD. fecit. Sidonius lib. 1. Epist. 5: Inter his patuit et Roma conspuit: cuius nullo non solum Formas, verum etiam nummulus videbat optatur.* Senator lib. 3. Epist. 31: *Dicitur ergo, commodi cura privati, aquam Formarum, (aquarum Formam,) quam summo deceret studio communi, ad aquae molus exercebunt vel hortas irrigandos fuisse derivant. Turpe hoc et miserabile in ista urbe fieri, quod per agrorum decet meo vidisse, apparet potius contrarium.* Utuor passim Scri-**

plores; Lex i. D. de Legat. 1. (30.) lex 3. et 6. Cod. de Aqueeduct. lib. 11. tit. 43. Frontianus lib. 1. et 2. Antoninus in Itiner. Acti Martirii S. Stephan. PP. apud Baron. ann. 260. n. 3. Symmach. lib. 10. Ep. 33. Gregor. M. lib. 10. Epist. 22. Ammian. lib. 28. Senator. lib. 3. cap. 31. 51. lib. 7. Epist. 6. lib. 8. Ep. 30. Idem in Chronico, Anastas. in Vita PP. cap. 17. 19. 21. 46. 112. 113. 114. 117. 163. 210. Chron. Casinense lib. 3. cap. 38. Floardus de Summis Pontific. in Adriano pag. 583. 596. etc. Erat autem magistratus, cui cura formarum commissa erat, Comes Formarum dictus, de quo supra egimus. Hinc

12. **FORMA**, dictae quaedam fossae, aquas continentes, Aquarum receptacula, de-
zitia, Tabularium Casuriense: Cum de-
ducta de uno sedulo de molino, cum insula,
introitu et exitu suo, et cum aqua levata et
pansata, et cum Formis in fructuando, et in
seruando cum omni firmamento, quantum
ad ipsam molinam pertinet. Idem Tabular.
Donatus in mediocretate de uno molino...
in fluvio de Ofente, cum leua et pansa sua,
cum Forma et seruata, cum introitu et exitu
suo, etc. Alibi pro seruata, est claustrum.
Rursus in Charta anni 1007: *Fouddulus
et trididulus tibi...* in ipsa insula unam
Formam eavare, et seruata mittere, et aquam
prehendere, quantum opportunitatem fuerit.
Quod si ipsa Forma se distubaret, aut
distubaret, licentiam habeatis ab omni
Formam eavare, Alia ann. 1085, ibid.: *Id est,
unum sedulum de molino...* ut habemus quo
Molo licentiam ipsam sedulum eavare, et
Formas lucrare, et omnem firmamentum ad
ipsam molinam fructuando. [Additamentum
ad Chron. Casuriense ad ann. 1047. apud
Murator. tom. 2. part. 2. col. 998: *Ipsa
supradicta res per nominatos fines, sicut su-
pra legitur, cum vinea, et pomis, et arbori-
bus suis, et cum molinis, et formis, et pau-
sis, et sedulis, et curstibus aquarum, et cum
introitu, et exitu illorum...* donatus atque
confirmatus. Vide Salmasium ad Hist.
Aug. pag. 491.]

FORMA, idem quod Forma, Aque-
ductus. Bulla Paschalis II. PP. ann. 1102.
pro Veliternensi Ecclesia: *Ac reflectitur in
Pratula de Formali de Ulmis, descenditque
per vultem, etc.* Vide Ughellum tom. 1.
pag. 61. 84.

FORMA, Prædia, Agri, in quibus
Formae, seu aqueductus publici excur-
runt: *Formenses espites*, in Novella Va-
lentina de Pantapoli. Vetus Charta Cor-
nuthana edita a Suaresio: *Cum omni scilicet
onere professionis suae, vel necessitate, quam
certum est Formensia Prædia sustinere.*
[* Mabil. legit Formensia.] Infra: *En legi
et conditione, ut cum etiam fructus post
obitum in eum capere caperet, ac sibi
vindicare; non solum solennem modo agnos-
cat fructuum functionem, verum etiam
propagationem Formarum, quae ab omnibus
dominis huiusmodi Prædictorum deprende
consequitur.* Vide Inscript. Salon. apud Sponium
tom. 3. Itiner. part. 2. pag. 3.

13. **FORMA**, Sella, solum canentium
in Choro, duplici constans parte, antica,
et postica. In postica sunt sedilia plicati-
lia, octidua θύσις, in Illor. Concilii
Florentini sess. 4. cap. 30. quae eriguntur,

cum canentibus stare incumbit. Sic forte
dictae ejusmodi sedes, quod Forma seu
imagines, opere sculptorio, vel penicillo
adumbratae in singularum dorsibus effin-
gentur; quod etiam in plerisque Eccle-
siis nostratibus observatum constat: vel
potius quod superne in modum formarum
aqueeductum arcatae sint. Gloss. S. Benedi-
cti cap. 16. de suppellectile: *Sella arcuata,*
θύσις. Consuetudines Cluniacenses lib. 1.
cap. 12: *Complicentur Formae, sicut est
consecrata, in his diebus, in quibus venat
aor est picauda.* Pars vero illa plicatilis
erecta praebat quandam sediculum, *Mi-
sericordia* appellatur. Vide in hac voce.
Formarum pars antica positi vicem praebet,
ad quod procumbunt et curvantur, cum
venia petenda est. Veteres Consuetudines
Floriacenses: *Et post singulas incisiones
vel anagones procumbitur ad Formas, et
venia petitur.* Consuetud. Cluniac. lib. 1.
cap. 29: *Procumbitur super Formas ad
orationem.* [Istrum. ex Regestis Capituli
Rotomagi. tom. 4. Hist. Hareur. pag. 1439:
*Juravit et fuit stallatus per Magistrum Gui-
donem Rucherum huius Ecclesiae Canonicum
tunc in dicto Capitulo presidentem in dicto
Choro in parte sinistra (in laeva Forma).
Curari super Formas, apud Lanfrancum
pro Ord. S. Bened. cap. 1. sect. 3. 4. For-
marum istiusmodi mentionem agunt pas-
sim, Guigo in Statut. Ord. Carthusiens.
cap. 15. § 1. Statuta ejusdem
Ord. part. 1. cap. 13. § 40. cap. 36. § 30.
part. 3. cap. 2. § 2. Statuta Ordinis de
Sempringham pag. 721. Innocentius III.
lib. 15. Epist. 114. Casarius de Miracul.
lib. 8. cap. 6. Galbertus in Vita Caroli
Comit. Flandr. num. 73. S. Bernardus de
Vita et moribus Religiosorum cap. 11.
Lanfrancus pro Ordine S. Benedicti cap.
1. sect. 2. 4. et cap. 5. Acta Archiepiscoporum
Rotomagens. pag. 448. Consuetudines
Cluniacenses lib. 1. cap. 2. 11. Chronic.
Windeshemense lib. 2. cap. 39. etc.]*

FORMELLA, diminut. a Forma. Gregorius
Tur. de Glor. Confess. cap. 92: *Factum
est autem ut quidam vice S. Germani
Patriarchae urbis Episcopus, ad hunc
tumulum vigiliis celebraret, hanc procal
Formulam habens, in qua genua, cum ne-
cessitas pascere, deflectebat. Idem lib. 8.
Hist. cap. 31: *Cumque inter psallendum
Formulae drcumheret.* Vita S. Eugendii Abb.
cap. 3: *Post omnium quoque discessum
Formulae suae incumbens, urinatione diutina
pascerebat in spiritu.* Adde Vitam S. Lu-
pini Abbatis Jurensis n. 2. Supplex Label-
lus Monachorum Fuldensium Carolo Mag.
porrectus, cap. 5. apud Browerum lib. 3. An-
tig. Fuld. cap. 12: *Itaque nec benevolentiam pro
sustentatione ferre liceat, nec inclinandum
quod nos Formulam dicimus, morando ha-
rere...* Quia carus et claudus (Monachus) non
possunt sine sustentatione bene vivere, nec
deceptis sine Formula graui flectere.
Vita B. Stephani Abbatis Olasiniensis lib. 1.
cap. 16: *Quidam ex honoratis novitum dum
in Ecclesia librum tenebat, et solem, iuxta se
positum, advocans, quendam cum in ipso
libro digito demonstraret, aspiciens hoc Fi-
sanctus in personam noluit vindicare; sed
accepto libro de manu ejus, in conspectu
omnium ad Formam confregit, et ita rediit**

in locum suum. Infra cap. 18: *Sub for-
quodam ad orationem prostravit.* [V.
S. Austregisili tom. 5. Maii pag. 229: *Fi-
genu incubuit Formule et obdormuit.*
Ecce in visa astitit ei duo viri ante alios.
Guidonis disciplina Farfensis in vet. l.
capit. Moust. pag. 41: *Tunc venit
Formula, similiter et omnis signa pul-
sae.* Adde Vitam S. Radegundis num. 14. §
1. Bened. pag. 330.]

14. **FORMA**, Longioris sedilis portus
istis species, nostris etiamnum Formae appella-
ta a formis monasticis Ita dicta. Vnde
Ecclesiae Carnotensis: *Leprosi rati, et
omnibus domibus Episcopis habitas Formas
veniens, et huiusmodi utensilia ad eos,
Episcopos, [Chartular. Compendio] *Ita
sunt nomina utensilia de Rationis, et
Ita estis omnes cum pedibus argenteis,
et tabulis ad conatendum, septem Formas
sedendum.* Litterae Johannis Franc. de
ann. 1355. tom. 3. Ordinat. pag. 58: *Ita
Maîtres d'Ortel pour nous pourrout ke
baines villes, faire prandre par la justice
des biens, Foraines, tables, tresmaitre, etc.**

15. **FORMELLA**, Scamnum. Istrum. de
1405. apud Rymer. tom. 8. pag. 381: *Quo-
rum veteres tabulas, pro cometa et
cum septem longis Formellis et quatuor
Formellis.*

* Nostris, Formete et Fourmette. Li
remis. ann. 1380. in Reg. 118. Chartul.
reg. ch. 136: *Itellu Thoret pour adre,
defendre ledit Thoret, qui l'avait adre
defendre, print une Fourmette, et l'ent
Alue ann. 1383. in Reg. 124. ch. 111
Itellu Ronelli embrassa ledit Simon
et le getta à terre entre une Formete et
un lit.*

15. **FORMA**, Calcei modus. Papius
Scaevolus, quo corium aptatur, quo fidi-
cantur Formae satutorum. Utiliter Ulpianus ad
Legem Aquilian.

* Esfontmoir, eodem sensu, in Li
remis. ann. 1350. ex Reg. 78. Chartul.
reg. ch. 177: *Girard d'Alençon caria
inter prius et non onvour l'Esfontmoir d'a
hassant, etc.* Vide infra Formulæda.

16. **FORMA**, litorius lib. 4. Orig. cap.
18: *Impetigo sine scabies, proinde
corpore cum asperitate et rotunditate. Fane
unde vulgus Formam appellat.* In leg.
Will. Britto in Vocab. MS. non hanc
vulgum sursum, ut videt libri praefertur. Vi
Serna.

* 17. **FORMA**, Puls mihæna ex mē-
apud Festum.

* 18. **FORMA**, Cascus. Vide Form-
cum.

FORMA CASU, Cascus ipse. Anst.
Pili. ad ann. 1467. apud Murator.
tom. 20. Script. ital. col. 893: *Ita
esset audire quod pernis carnis pos-
siles, quod casel Formis, quod alia sup-
telus les ablati. Vide Formulatum.*

* 19. **FORMA**, Facies, vultus. Lib.
ville de Croyen ann. 1312. in Reg. 118.
Chartul. reg. ch. 113: *Si aliquis
tator dicta villa... aliquem de pos-
vel pulma percussit, et unde sangui-
nem effuderit, et Formem non defu-
verit, sine dentes non fregit, etc.*

* **FORMALITER**, Diserte, expre-
nostris Formellemet. Sacramentar. (C)

Abbat. Ita videlicet ut hinc inde For-
mator isdem positus libellis noceat quis-
que a B. Gregorio, quævis sint ab aliis
Patribus.

✠ **FORMAGATA**, Placentia ex caseo. Con-
stat. Periphan. MSS. cap. 38: *Item ibi
sunt panes, et carnes, et caseos, et
formagatas et flatones, et ha-*
*bitatio talis sine prelo, et sine aliqua
vici.* Vide **Formamachum**.

✠ **FORMAGIUM**, **FORMAGADA**. [* Stat.
Gerol. lib. 3. pag. 76: *Item quod aliqui
formagari et nil venditores dei mercato
seu mercato, nec dei Formis pro totum
tem, non emunt, nec emere faciunt pro eis,
et alii, ut non submixtum personam
sorum vel senium.*] Vide in **Formaticum**
a **Formagariis**.

✠ **FORMAGINUM**, Italis, **Formaggin**,
Gall. **Formage**, Cascus, Stat. Astæ ubi
liber. portat. **Formagum** forestarium gra-
visimum, primum, . . . pro quolibet rubo
lib. 6.

✠ **FORMALE**, Vide **Forma** 2.

✠ **FORMALES** Epistolæ Latinis sunt,
quæ ead. forma omnibus scribantur,
ut patet. [Scriptor litteræ **Formalis**
*hinc formos nari Regem, in Charta ann.
1181. ex Tabul. S. Victoris Massil.*]

✠ **FORMALIA** Verba, quæ in **Formis**,
et scriptis sunt ut plurimum scribantur,
ejusmodi sunt: *Nestra Serenitas, Pietas,
Majestas, et de quibus Julianus Con-
sist. 113. § 430. Scholia ad eundem Julia-
num cap. 63: Auditorium sacrum dicuntur,
ad Formalibus verbis allegantur.*

✠ **FORMALIA**, Exempla quæ in ali-
quis res argumentum profunderunt. Mulci-
ludicium in Hist. Canon. San-Hippoly-
ti, apud R. Duclium lib. 1. Miscell. pag.
285: *Sedem Felices monumentis Teger-
revidens deferre videtur, quoniam Formalia,
quod sunt, repetit in hanc sententiam: Erant
a patribus Nativorum duo fratres Albertus
et Obolus ex patre Burgundi et matre Ba-
roni, etc.*

✠ **FORMALIUM**, pro **Formaculum**, Fi-
lialis aurea et gemmata, apud Meros in
Illyrodes, ex Carrenoniali Epist. lib. 1.
cap. 7: *Captio Episcoporum peramentum, et
alibi amictum super rochetum, aut cotum,
et super eo, pluviale tempore congruum, sine
tunica Formali.* Vide **Fibulatorium**. [* **Leg.**
Formidum. Vide supra in hac voce.]

✠ **FORMARIA**, Mansio, domus; nisi
contractum scriptum fuerit pro **Formatoria**,
et intelligit agros frumentum feraces. Vide
in **Formatoria**, Charta Dagob. II. reg.
Ead. ann. 681. in Suppl. ad Miræum
2. 283. col. 1: *Ipse villa superius inti-*
gata, cum omni integritate et soliditate
*et . . . vel ipsa Formaria sine vinea cum
veteri, etc.*

✠ **FORMARIUS**, Dignitas in Monasteriis,
quæ in **Formis** sit forma, ut loquitur S. Fer-
reus in Regula cap. 17. unde nomen, id
est, qui ceteris Monachis vitæ suæ ratione
et alio, seu potius qui Monachorum
et aliorum invigilet. Senior, qui aptus sit
et heraudus animas, qui super Monachos
et alios curare intendat et sollicitus sit, ut
Regula S. Benedicti cap. 58. *Pere Spiritus*
et S. Ferreolus dicto cap.: Nam post
ea, quæ dictamus, Propositum, qui in

*bonis sit forma, statumque regularem for-
mare Formarium; ut facilius adjutorio illi
subijuncta Abbas, cui nomen Pater est,
suberectus metat de perfectione dulcissimi
filiorum, etc.*

✠ **FORMARIA**, Eadem dignitas in Mona-
steriis feminarum, quæ **Formarii** in virorum.
Regula S. Casarii ad Virgines cap.
37: *Si quis vero germanum suum, vel
filium, aut quendam parentem, vel
voluerit, præsentare Formaria, vel quilibet
senior, et conloqui non negent.* Adde cap.
37. et Regulam S. Donati cap. 4. 12. [Lau-
rentius in Amalthæa ex Passerio: **Formaria**,
Magistra novitum.]

✠ **FORMASTRUM**, Opus pistorum,
Gloss. Isid. *Perperam apud Papiam editum
Formascor, nec satis bene apud eundem
MS.: Formascor, Opere pistario.*

✠ **FORMATA**, Divina Eucharistia. Ordo
Romanus, ubi de benedictione Episcopi:
*Cum autem venerit ad communicandum,
Dominus Pontifex porrigit ei Formatum,
atque sacramentum oblationem integrum.* Ubi
perperam Menardus Epistolam formatam
hic innuit censuit. Miracula sancti Stephani
Episc. Cyprianensis, seu Calistini, apud Mi-
chaelem Monachum in Sanctuario Capuano
pag. 185: *Cum feria 5. sanctus Dominus
Confessor divina celebrasset, sanctissimumque
Eucharistia, tam Clero quam populo,
tradidisset Sacramentum, quod te Formata
superavit, Ecclesie custodi magna tutela
servandum tradidit, etc.* Synodus Rave-
nensis ann. 997: *In sancta hac Ravennate
Ecclesia, ad Formatum consuetudo est valde re-
prehensibilis orta, ut Subdiaconus Corpus
Domini, quod Formatum (leg. Formatum)
appellat, tempore consecrationis Episcoporum
impos, remanet Episcopis, et Chrisma
vendant Archiepiscopis parochia vestra:
in quibus apparet venditio Filii Dei, et ven-
ditio Spiritus sancti, et sacramentum porro
sacram Eucharistiam appellatum puto, a
forma, seu figura, sive Christi, quæ
ei inprimis solet: quod etiam docet
Durandus lib. 4. cap. 41. *Ἐξῆς, sigil-
lata*, dicitur in Liturgia S. Chrysostomi.
Vide **Oblata**, [et **Forma** 2.]*

✠ **FORMATÆ**, Ecclesiasticis Scripturibus
Latinis appellatæ. Epistolæ, quæ Græcis
ἑκκατά, quod scilicet *Canonicæ* et Conci-
liorum Statutis inductæ fuerint. Ita **Forma**-
ta, nomen genericum est, et convenit
omnibus fere Epistolis Ecclesiasticis,
maxime vero *Commenlatis, Pœfictis, Di-*
missis, Communicatis, et aliis hujus-
modi, quæ ad hoc invenerunt sancti Patres
Concilii Niceeni, ut auctor est Atticus Pater.
CP. *ne aliqua fraud falsitate temere prae-
meretur.* Formatas enim dabant Episcopi
Clericis in alias dioceses prefecturas, seu
commendationis, seu dimissionis, seu com-
munionis gratia, ut de singulis, suis locis
doceamus. Unde in veteri Scheda de Officio
et Ordinatione Episcoporum, edita a Steph.
Gallazio, ad eos pertinere dicitur *etiam
conceptio epistolarum, quæ Formate dicuntur.*

De nominis etymo discrepant eruditi.
Cujacius, Savaro, et novissime vir doctis-
simus Philippus Priorius in Dissertat. de Lite-
ris Canonice, et alii quoslibet ad censuram
dictas, quod sub certa ac determinata

forma, verbisque solennibus, certis adhibi-
tibus præterea notis et signis, concipi so-
lerent. Carolus Labbeus, Schottus, etc.
Formatas appellatas scribit, eo sensu,
quod *Formales* epistolæ dictæ Sineonius in
Domitiano cap. 13. quod habere tam
formam, qualem publica instrumenta et
edicta habere solent. Non desunt præterea,
qui *Formatas* dictas volunt a *formis*, seu
litteris, quæ in eorum fine apponuntur: nam
formas litterarum dicit Quintilianus lib. 1. cap.
1. Sirmundus denique ad Goffridum
Vindocin. et ad Sidiuinum probabili con-
jectura existimat, *Formatas* appellatas hæc
epistolæ, a sigilli forma, quæ muniebantur.
Quod potissimum cruit ex Glossis Va-
ticanis, quæ *Formatam Epistolam, sigilla-
tam* interpretantur: quibus consentiunt
Glossæ MSS. ad Canones Conciliorum in
Bibl. Regia ad Concil. Carthaginiense cap.
23: *Formam scriptam, vel sigillatam.* [et
Glossar. MS. veteri Canonum Collect. præ-
missum in Bibl. DD. Chausseia Regia. sigil-
lorum Custodis: *Formate litteræ, id est,
formatæ aut sigillatæ ab Episcopo.*] Unde
Formatus, *ἑκκατά* verit Græcis In-
terpres Concilii Carthaginiensis in Codic. Canon.
Eccl. Afric. cap. 23. est enim *ἑκκατά, sigil-
lare*. Sigillum autem appositum Formatis
testatur Concilium II. Cabilonense can.
41. et Balduus Trevisanus in Formata sua
apud Ivoenem. Est porro forma hoc loco
idem quod *imago*, typus, quod in Episcopi,
a quo exarabantur et dabantur *formate*,
sigillis, illius vel Ecclesie Patroni figuræ
exprementur: quæ testatur passim vetus-
tissima Episcoporum vel Ecclesiarum Si-
gilla. Sic **Formata** epistola est ea, quæ
formæ seu imaginis scribitur ac sigillo est
munita: quæmodolum dicit videtur *Lex
formati* in pal. 4. Cod. Th. de Privileg. eor.
qui in sacro Pal. mil. (6. 35.) lex sacro
Principis typo vel sigillo munita, quæ
Græcis ἰστίῃ *ἑκκατά* passim appellatur. Ita
Sigillum posterior ætas epistolam sigillo
munivit dicit, ut infra doceamus. Vide
Cujac. ad leg. 69. de Verbor. oblig. [et
Mabill. Diplom. lib. 2. cap. 15.]

Ejusmodi **Formatarum** meminerunt pas-
sim Scriptores, Sæzomen. lib. 2. cap. 17.
Atticus Pater sub finem Concilii Calchedon.
Silvester PP. apud Joan. a Bosco Vienna
pag. 27. Alexander I. PP. Epist. 3. Vigilius
PP. Ep. to. ad Aurelian. Episc. Arclat.
Concil. Milevit. can. 2. African. can. 40.
73. Carthaginiense III. can. 28. Parisiense
VI. lib. 1. can. 34. Synodus Romani ann.
826. cap. 35. Concilium Meldense ann. 815.
cap. 50. Ravennense ann. 997. can. 3. Ro-
manogense ann. 1074. can. 3. Beneventan-
ense ann. 1091. can. 3. Ferrandus Dac.
cap. 46. 111. 127. 312. Addit. 4. Ludov.
Pii ad Capit. Caroli M. can. 98. Optatus
lib. 2. S. Augustinus. Epist. 163. Capitula
Gualtheri Episcopi de Interdictis cap. 1.
Rathierus Veron. in Synodica ad Presbyt.
pag. 263. Regino in simili Synodica cap.
79. Laufrancus Epist. 24. Decret. Calo-
manni Reg. Hungar. lib. 2. cap. 21. Suger-
ius in Ludovico VI. pag. 312. etc.

De his porro multa congruent Franc.
Bernardinus Ferrarius lib. 1. de Antiq.
Eccl. Ep. cap. 2. et seqq. Baron. ann.
132. n. 6. et seqq. Cujacius ad Nov. 6.

Savaro ad Sidon. lib. 6. Epist. 8. lib. 7. Ep. 2. Sirmundus ad eundem Sidon. lib. 6. Ep. 3. Browerus lib. 9. Annal. Trevirens. pag. 543. 1. Edit. Justellus ad Canon. Eccl. universa. Binius ad Vitam Sixti 1. PP. I. Ignonius ad Formulas veteris. Menzissius in Episcopis Metensis. pag. 289. Priorius et alii. Formulas Formatarum plures dedit Sirmundus ad calcem tom. 2. Concil. Gall. pag. 663. et seqq. Habebat utrumque nonnullis in Diurno Romano cap. 3. tit. 10. apud Papiam verbo *Formata*, Ivoinei Decreti part. 6. col. 433. 434. 435. Burchard. lib. 2. cap. 227. Gratianum distinct. 73. cap. 1. Souchetum ad Epist. Ivoinei. 4. Carolus Labbeum ad Synopsi Basilicam pag. 196. Ferrarius lib. 1. cap. 5. pag. 29. Bignonius in Formul. veterib. cap. 12. pag. 219. 1. Edit. Ugellum tom. 5. Ital. Sacr. pag. 1288. Steph. Baluzium post Capitularia Regum Franc. et in Nova Collect. Formul. cap. 30. 40. 41. 43. Philippum Priorium in Dissert. de Litteris canonicis, et Eccardum inter vet. formulas quas ad calcem Leg. Salicæ edidit.] Vide *Benevalde*.

* Consule Dissertat. Fr. Domin. Benini, quam de Litteris encyclicis Taurini edidit ann. 1728.

LITTERÆ FORMATÆ, seu *Litteræ formate*, Regio vel publico sigillo sigillatæ, in Consuetud. Audegar. art. 471. 472. quarum vi iuridica decreta executioni mandantur. Statutum pro Monasteriis ann. 1354. in Regesto Cameræ Comput. Paris. sign. 123. fol. 98. v.º : *Item que nul ouvrier ou monnoier ne tienne conclusion, et s'il la tient, qu'il fail face Fornice, et se après qu'il monde forme, il renchoir, et il pait pour chascune fois qu'il fourmior, en renchoir, un marc d'argent, et soit tenu pour infame.*

FORMATICUM, **FORMATICUS**, **FORMATIS**, **CASEUS**, sic vulgo *Formage*, vel *Formage* appellunt, quod in forma infarcitur et struatur. Papias : *Casus, dictus quod careat sero, vulgo Formaticum, Forma inde fit diminutivum Formula, unde etiam Formella, que etiam informationes carni significat, unde et Formaticum dicitur.* [Charta Hilduini Abbat. ann. 832. apud Felbian. in Hist. S. Dionysii pag. 50 : *De legamine modum tricenat, de Formaticis praciones trecente trigenat, de adipis modum trigenat, quinquat.*] Chrodegangus Metensis Episc. in Regula Canonica. cap. 8 : *Portionem de Formatico, et cibaria illa accipient.* Ordo Romanus : *Om manducant et Formaticum, id est, caseum.* Ordo præterea in Capitulari de Villis cap. 44. in Charta Lud. Pii apud Mabillon. tom. 5. Vit. SS. Ord. S. Bened. pag. 67. apud Cosman Pragensem in Chr. Bohem. cap. 5. etc.

FORMATICUS, Hincmarus Remensis in Capitulis Archiepiscopis datis cap. 4 : *Quando parochias circums, nolite graves esse Presbyteris, petentes frisksing, vel pisces, aut Formaticos, aut ononum, etc.* *Formaticos* etiam habet Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 139. *Formaten* Eginhardus Episc. 23.

FORMELLUS CASEI, in Charta ann. 1072. apud Joann. Lucium lib. 2. de Regno Dalmat. pag. 102. [Canonos illibet. apud Marten. tom. 4. Annot. col. 7 : *form deribut, ovis paucis, Britannico Formello utatur.*] Vide *Formula*, 1.

FORMELLA, *Casus*, in Gloss. Biblicis MSS. Vide supra, ex Papiis. [Hist. Novientensis Monast. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1127 : *Totum insulam pervagantes, pinet et Formellas casari, vel quicquid ad cibum invenire poterant diripiunt.* Chartul. Kemperlegiense : *Somnum vini et duodecim Formellas vel unum lardi bradonem, pro ea det Monachis.* Vetus Interpres libri 1. Reg. 17. lib. 12 : *Et decem Formellas casari has deferres ad Tribunalum.* Septuaginta habent *τρομαλλιδι.*]

FROMAGERIA, **Locus**, ubi casei, quos *Fromages* dicimus, fiunt vel asservantur, in Statutis antiquis Cartusiensis. 3. part. cap. 11. § 26. Vide *Areolla* 1.

† **FROMATIGIUM**, Priestatio casei. Consuetud. MSS. Tolos. ex Bibl. D. Abbat. de Crozat fol. 19 : *Nec solvunt illbergum, nec limgnagium nec Fromatigium, nec ovagium, etc.*

† **FORMAJADA**, Panis cum caseo. Vide *Arystura*.

FORMAGIARIUS, Italici *Formaggiaro*, qui caseos vendit. Chron. Avenne apud Murator. tom. 11. col. 230 : *Tunc quidam Formagiarius nomine Guillelmus de Fayro surgens super tabulum unum, etc.*

† **FORMATIO**, Genitura. Stat. synod. eccl. Attrebat. xv. sæc. cap. 18. ex Cod. reg. 1610 : *Prohibemus, . . . ne quis sacerdos propriæ Formationis filios vel filius in domo sua, vel in parochia tenere presumat, quia ex hoc scandalizatur populus, et eorum peccatum in clerici obprobrium divulgatur.* Vide infra *Fructura*.

† **FORMATRIX**, Quæ format, conditrix, apud Tertull. de Monogam. cap. 17. et Cl. Mamert. de Statu anime lib. 1. cap. 26.

FORMATUM, inquit Papias, sive *Formatum* in Africa et Hispania parietes dicunt de terra formatos, utrinque duabus tabulis. Eadem habent fere Glossæ Arabico-Lat. ex Isidoro lib. 14. cap. 9. Hispani *Tipius* vocant ejusmodi parietes, [Formæro Itali.] Vide Plinium lib. 35. cap. 14. et Philandrum ad Vitruv. lib. 2. cap. 8.

* **FORMATUS**, Fictus, stibillus : Officium *formatum*, quo possessor pro arbitrio privari non potest. Nism. ann. 1451. inter Probat. tom. 3. Hist. Nism. pag. 279. col. 1 : *Cum locumtententia non sit officium Formatum, sed ad libitum constitutus, etc.* Ibidem : *Officiarii regii Formati.*

† **FORMATUS BACCALAUREUS**, Qui præscriptum in Scholis studiorum cursum absolvit, et ad Magisterii in Theologia gradus suscipiendis dispositus : unde et *Dispositus Baccalaureus* appellatur. Charta Eugenii PP. IV. ann. 1443. qua Lovani in Ecclesia S. Petri Capitulum N. Canoniceorum instituit, apud Miræum tom. 2. Diplom. Belgic. pag. 897 : *Pro Formatis in Theologia Baccalariis, sive in illis aut medicum, vel qui per triennium legerunt vel recitaverunt susceptionem magisterii gradus in artibus magistris, sive in utroque vel altere jure Doctoribus, aut cum rigore examinis Licentiat, in eodem studio legentibus pro tempore, etc.*

1. **FORMELLA**, Ponderis genus apud Anglos, cujus ratio habetur in Statuto de

ponderibus, edito anno 51. Henrici III. ann. 1267 : *La charre* (i. carri onus) *plumbo constat ex 36. Formellis : et quæ Formella continet 6. petras, exceptas 2. id est quælibet petra constat ex 12. libris, quælibet libra constat ex pondere 25. darum.* [Informat. MSS. pro passagio in mar. : *Item Formellum editi entum a pro quælibet bestia.*] Ubi genus est a sura.

§ 2. **FORMELLA CERÆ**, Circulus ceræ, eadem origine quæ caseus *Formæ* dicitur, quod nempe in forma situt. Miracula S. Galli cap. 7. sæc. 2. Ben. pag. 253 : *Dum malier pallium quod loco oblitura erat, contextum paravit involvit cum Formella ceræ, quomodo oblitum ire cogitabat, et in arca sua alia vestimenta reposuit.* Vide *Formate* et *Formæ* 8.

3. **FORMELLA**, Ugutio et Auctor. Ben. loqui : *Formello et Formula, diuta, afor et sunt proprie instrumenta elutriariorum quibus format subintendunt.* Vide *Formæ*, 1.

† 4. **FORMELLA**, Vide *Formæ*, 14.

5. **FORMELLA**, Vide *Formationem*.

* 6. **FORMELLA**, Alia notione. Vide infra *Formula* 5.

FORMELLUS, Vide in *Formationem*.

† **FORMELLES**, Littera Magni Norwici legia ad Edwardum 1. ann. 1280. apud Rymer. tom. 2. pag. 1075 : *Transmissio nobis ad solatium et recreationem . . . de nobilibus gerofulescibus albos, Formatis : et in gressos etiam Formelsis.* Id est Formatos instructos, Gallice *Formes*. Sic enim Edwardus ad Castellæ Regem ann. 1283. ibi. pag. 1083 : *Altissimus nobis quorum significones griso, quorum duo opti sunt de astructi ad grues et herucellos . . . de vero girafacibus . . . nullum ad præbendam habemus.*

† **FORMENSIUS**, Vide *Formæ* 12.

† **FORMENSTABA**, Præstatio ex favore, eadem que infra *Formenagium*. Charta Alienore Regine Angliæ ann. 1198. apud Stephanotum tom. 1. Antiq. Benedic. Vasconia MSS. pag. 467 : *Isas Forci cum omnibus appenditiis suis in rivis, villis, in decimis, in pratis . . . cum consuetudine trium modiorum salis, et de Aquilina et Formenstaba, quos Galleses de Aquilina pater noster eis confirmavit, et cedimus et confirmamus.*

* Charta ann. 1254. ex Tabul. monast. Bosonensis-vil. : *Focum sine ignem in domo suis clerics dedit abbati et monachi . . . innovavit Formenstaba, seu unum petri rium, vulgo un boisseau, frumenti pecti boni.*

* **FORMENII CLERICI**. Vide supra *Clerici*.

FORMERIUS, Puer oblatus vel notius Charta ann. 1322. in Maceris Mon. Barbara Laydon. pag. 202 : *Videtur festo O. SS. Trocæm et cucullum, et huiusmodi sacerdotibus juvenalibus, et quatuor modis tractantur veteres. Putant Formeriis providere et frochis et conventiculis et honestis, pro antea acti fieri consuevit.* [Et pag. 203 : *Et sic puerorum et Formeriis, de cois*

de qua sunt femoralia aliis Monachis.]

† **FORMEUS**. Vide *Formica*.

† **FORMICA**. Rochus in *Bullif* in Dictionario Spagyrico : *Formice*. *Ferruca sunt* *scilicet vulgo Porri appellata*. Oratio d. S. Bonaventurae in Actis SS. Julii tom. 1. pag. 827 : *Fructus lucem sunt Formicam* *collo patibatur*, *cujus ignis sensim in re-* *liquum corporis partem se prorogabat*, *et* *interius palmas carnes intusere ardent*. Arabi- *bus Formica idem est*, quod *Latinis Ignis* *sacer*, *Græcis ἱερεὺς*. Vide *Farsa*.

† **FORMICE**. Scortice. Ita per ignominiam et contemptum, et ut pusillos appellarent Angli Boreales vicinos Scotos, quos animati olim oderunt, the Scotch tikes. Math. Paris ann. 1174 : *De Formicis Scoticis tot* *sectescere referuntur*, *quod numerum omnem* *excedere dicuntur*.

† **FORMICABILES**. Vide *Formicula*.

† **FORMICALEON**. Vide *Formicolon*.

† **FORMICALES**. Forcipes fabarum, quod *Forma*, i. colla de fornice extrahunt. Jehan. de Janua. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Formicales*, *Tenailles à fleur*. Festus habet *Formiceas*. Vide *Formus*.

† **FORMICALIS**, ut mox *Formicans*. *Formiculis pulvis*, apud Ael. Aurel. Tard. 1. 14. Idem Cast. Acut. 1. 27 : *Pulvis la-* *teus aut Formicidialis, quem Græci ποικι-* *λότη vocant*.

† **FORMICANS** et *vermiculus pulvis*, Μυρ- *μακων, ελκιδωκων σφαιρις*, inordinatum pulvisum apud Medicos species, quorum prius dicitur a *formica*, quod is velut fornice super digitis, alter quod ut ver- *miculus sentiat*; utque mortis indi- *ces*. Magister Egidius de Corbolio, qui sub Philippo vixit, lib. de Pulsibus :

Sunt pulvis pulvis, Formicans, vermiculosus, *Formica pulvis in febrilibus, et peraculis,* *Mortis præmones dicit, renascentis sepulchra.* *In febre Formicans, pulvis vermiculatus verendus,* *Non reddit melius, sed vitam morte soporat.* Vide Gorzamm, [et supra *Formiculis*. Pli- *nus ipse 7. 51. dicit, et Percussus Formicane* *venarum.*]

† **FORMICAPES**, Laurentio in *Amal-* *thea*, idem ac *Formiculus* : quod vide.

† **FORMICARE**, Formare. Dudo decau. 5. Quint. de dictionibus Norman. apud Du *Uchen*, Hist. Norm. pag. 69 :

Formicare valens invenit cuncta potenter, *Donaque distribuisse cunctis arcanis.*

† **FORMICARIUM**, *Locus formicarum*, quod

† *Formicetum dicitur*, Ugutoni. *Formicatio*, *hilis*.

† **FORMICATO**, Formice motus vel punctio, Mirac. S. Domin. tom. 1. Aug. *pag. 655. col. 2 : Pucilla flexis genibus su-* *adventum beate Virginis frequenter repe-* *bat, Formicationes quasdam in brachio* *solabat*. Idem scriptor supra pag. 651. *col. 2 : Quasi graves formicarum puncturas* *appellat*.

† **FORMICATOR**. Mirac. S. Januar. *tom. 6. Sept. pag. 889. col. 1 : Aug. vero* *propter praeperculum litterarum, cum For-* *micator pulvis tantorum erigere.* Quod *editi* Editores sic emendant ex codice Va- *triano ibid. pag. 890. col. 2 : Cui formica* *inter pectus tantum erigere.*

† **FORMICOLEION** ob hoc vocatur, quia

† *est formicolon leo*, vel certe *formica* *pa-*

ritur et leo. Est enim animal parvum formi- *cæ solis infestation, quod se in pulvere ab-* *condit et formicis frumentis porantibus inter-* *ficat*. Provide autem leo et Formica vocatur; *quia aliis animalibus et formica, formicæ* *autem ut leo est*. Gloss. Sangerm. n. 501. *[* Ex Isidor. Origin. lib. 12. cap. 3. sect.* *10.]* Johannes de Janua *Formicolon legit et* *Formicolon*. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Formicolon*, *Une petite beste adverseuse au* *fromi*.

† **FORMICTA**, [i. Placentæ genus ex pol- *lice factæ.] [* Vel potius ex casco. Vide supra* *Formagata.]* Monasticum Anglican. tom. 1. *pag. 149 : In Rogationibus ad festum S.* *Odulphi præbendarum (frumenti) ad fixu-* *ras. Similiter in Septuagesima, et uno die* *paracece ad pulmentum. Ad Formictas vero* *in adventu Domini debent habere 14. summas* *contra Natale Domini, contra Quadrages-* *imam tantundem...* omnes scilicet percipiend- *as de burris*. Vide *Formiscare*.

† **FORMIDALIS**, Formidabilis. Charta *ann. 1366. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch.* *104 : Ne quis absque eorum licentia videri-* *mius audeat, penas Formidales super hoc* *imponendo*.

† **FORMIDAMINA**, Spectra, φορμαίνια, apud *Apuleium in Apologia.*

† **FORMIDINES**, Illigite pennæ, quibus *venatores cervos capiunt*. Papias. Seneca *lib. 2. de ira cap. 11 : Nec est mirum, cum* *maximos ferarum greges linea pennis distincta* *conterrent, et ad insidias agat, ab ipso ef-* *frecta dicta Formidines*. Horatius in Satyra, *de Priapi statua in hortis poni solita :*

... Deus lude ego furam ovium quæ *Maxima Formidines*.

Hieronym. adversus Luciferianos cap. 8 : *Quotidie industria rusticana aver sensu ali-* *git, languibus extoret : hinc flagello crepi-* *git, hinc Formidines tendit*.

† **FORMIS**. Hujus venationis meminit Isaias *cap. 24. 17 : Formido, et fova, et laqueus* *super te, qui habitator es terre. Et erit : qui* *jugent a voce Formidinis, cadet in foveam :* *et qui se explicaverit de fovea, tenebitur la-* *queus*. Adde Jerem. cap. 48. 44. Et quidem *in eo maxime posita erat hæc venandi ratio,* *ut ex una parte funis varium avium pen-* *sis referata extenderetur, quæ a venatoribus* *agitata feras terret, ut in fugam posite,* *in preparatis laqueis vel in foveis incidere-* *nt*. Hæc belle descripsit Nemesianus in *Cynegético :*

... Quis citius magno circumdare saltu *Quæ possit, velut æque metu concludere prada,* *Dirigit innoxia non una ex alio pinna :* *Namque ursos, magnosque sues, cervosque fugaces,* *Et vulpes, acremque lupos, cæca fulgura cæli,* *Terrificat, linque veluti transcendere septem.*

Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Formido*, *Paour*, *exspaventum, ou pavor de sajette*.

† **FORMIDOLOSITAS**, Formido, pavor, *apud Glabr. Rudolph. tom. 10. Collect.* *Histor. Franc. pag. 12.*

† **FORMIDULUS**, pro *Formidolosus*, in *Actis SS. April. tom. 2. pag. 307.*

† **FORMIDUS**, Joannes de Janua : *Formos,* *color vel ignis, unde formus, et Formidus,* *calidus*. Hoc formum calida materia ferri- *catus extrahit ab igne*. [Gloss. Lat. Gall. *Sangerman. : Formidus, Chaux, a Formon* *quod est calor vel ignis*. Vide *Formus*.]

† **FORMIO**, κόρυς, Corbis. Gloss. Lat. *Græc. MS. Sangerm. Formio Græcis sequi* *a τῶν, qui in eo aliquid fertur*. *Formio,* *Siora est Ulpiano*. Suidas : *ἐρμῖς, ἑρμῖς*.

† **FORMIPEDIA**, i. *Forme antorum*, in *Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod.* *reg. 4120. Aliud Gall. Lat. ex Cod. 7684 :* *Formipedia, forme à souler*. Vide supra *Forma* 15.

† **FORMISCARE**, Charta Hldefonsi Regis *Aragonum ann. 1187. pro Libertatibus* *villæ Amilian, (Mihou) in Regno Ludovi-* *ci Hutini Reg. Franc. fol. 7 : In viciis* *non ultra pugmaderium (pugillatum)* *rectam, quam dominus molendi debet ha-* *bere, de sextario non datur, nec accipitur* *ultra libram partem de sextario, quatuor* *stat ibidem molendinarii, vel submolendina-* *rii vel alii nunci, et propter hoc differant* *et referant blatum in farinam, et Formiscant,* *et molant molenti, etc.* Vide *Formica*.

* Emendandum propono *Formiscare*, *quod est Tremere seu molere*, bladem in- *fundere, vulgo Engrenner, et quippe ad mo-* *litorum officium pertinere debuit*. Vide *Tremellum*. [* Forte *Formiscant*, Vide *Formaire*.]

† **FORMITAS**, Legalitas, in Onomastico *ad calcem tom. 5. SS. Jurii*.

† **FORMITER**, Rite, [secundum formam *vel legem*.] Vita S. Domnoli Episcopi Ce- *nonian. aum. 4 : Et postea cum omnibus ad* *se pertinentibus ad matrem ipsius civitatis* *Ecclesiam per eorum chartulas legitur For-* *mitate ipsi Domnoli Formidoli Episcopo* *transfuerunt*. In processu B. Francisci Ser- *vitiæ : Pro examinandis testibus Formiter* *auctoritate Apostolica*. Sed verore, ne in *Vita S. Domnoli legendum sit Formiter*.

* Unde *Formaller* nostri dixerunt, pro *Instrumentum cum formulis a lege pre-* *scriptis conficere*. Sent. scabii. Doncher. *ann. 1374. in Reg. 107. Chartoph. reg. ch.* *305 : Les dépositions des témoins eussent* *fait écrire, Formaller et courre, etc.*

† **FORMITERE**, Excludere. Gall. *Mette debors*. Charta ann. 1270. in Reg. *Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol.* *53. v. : Exceptis tamen et Formistis de* *presenti venditione hominibus et tenementis,* *predictæ domine omni data in maritagium.*

† **FORMORTURA**, FORMORTURA, Mortui *bona jure hereditario alicui obvenientia,* *vel etiam domino, si defuncto non sint* *heredes legitimi, Formort, Formortare, vel* *Formorture, in quibusdam Consuetudinibus,* *ut in Montensi cap. 36. Cameracensi tit. 7.* *art. 11. Namurenci art. 86. Charta Eusta-* *chi Livoni ann. 1299. ex Archivis Cor-* *beisii : Ego de consensu Liardis uxoris* *meæ et liberorum meorum dictum donacionem* *Ecclesie Corbeisii de dictis sis modis libi* *factam, ratam habeo et gratam, et quicquid* *juris sive in excentia sive in Formortura,* *sive quocumque alio modo in dictis sis mo-* *dis libi habebam ego vel heredes mei, vel* *habere poteramus in futurum*. Charta anni *1217. apud Miræum tom. 2. pag. 1213 :* *Que est per Formorturum accedere pot-* *erant...* habemus. Compositio pacis Marg- *aretæ Flandrie Comitissæ inter et Wal-* *terum Episcopum Tornacensem atque Bal-* *duinum Communi domini ann. 1250.* *ejusdem tom. 1. pag. 123 : Notandum in* *super quod hospites nostri, qui manent in*

nostra iusticia, non possunt transire vel domitia sua transferre in terras Episcopi, Canonicoꝝ et Ecclesie, nisi in casibus subnotatis: videbunt per successione vel proximitate successione; ut pote quando terra vel mansura sita in dictis terris ad eos deveniant per Formorturum; item per mortem sive maritum sive maritum, etc. Vox fortassis orta ex Fornax, extra, et Mori, quasi diceret, Hæreditas illius, qui moritur extra hæreditas patriam seu in terra alterius domini.

* **Formorture**, priori notione, in Charta ann. 1335, ex Chartul. 2. Fland. ch. 588. in Cam. Comput. Insul.: Comme une debas et contents nient esté entre Philippe de Arpex d'une part, et ses quatre seurs d'autre, pour cause de la Formorture de damoiselle Chaterine leur seure.... Avons dit.... que de la Formorture de ladite seure, les quatre seurs Philippe desussdit auront doses leurs parts de rente par an. Altera vero acceptio Formorture, inter Redit. comitat. Hannan. ann. 1365, ex add. Cam. Comput.: Si li quens.... Formorture de bastart, li muert sans hoir de se car, et de se femme espouse; et Formorture del extrajier. Vide Manus-morta in Manus.

† **FORMOS**, Calor. Vide Formidas.

† **FORMOSALICANA** Antiqua, Species scriptura. Vide Scriptura.

† **FORMUCALES**. Vide Formiceles.

1. **FORMULA**, Idem quod Formoculum, Caseus. Acta Murensis Monasterii pag. 54: Consecutus est, ut omne luc, quod sibi de pecoribus in duobus vicibus proveniret, vel ipsam luc, vel Formulas, id est iuncti illi diti, etc. Vide alii notiones in Formula 1. 9. et 13.

2. **FORMULA PANIS**, [Placenta seu panis tenuissimus ex farina et aqua confectus.] Fragmentum Historicum de Conilio Aijugraensis: Indultumque stillicis [Canonici] ut magnis solemnitatibus plurima habeant fœduli, cum Panis Formulis, et pholis pigmenti, propter honorem et nobilitatem Francorum.

* 3. **FORMULA**, Nummus formatus, id est, figura donatus. Arest. ann. 1352. 7. Maii in vol. 2. arestor. parlam. Paris: Suis necesse pro distributionibus consuevit, capitulum et chorori fieri facient de plumbo in merellis seu Formulis, sine litteris et sine cruce. Vide Formula 4.

4. **FORMULA**, Pulvis minus, analogum. Stat. S. Capel. Bitur. ann. 1407. ex Bibl. reg.: Pndinis cantatis habebit dicere versiculum in medio chori retro Formulam. Vide in Forma 13.

* 5. **FORMULA**, diminut. a Forma, decor, Belles, Prov. Formella, idem. Formulus, decorus, speciosus, Bel, Prov. Glossar. Prov. Lat. ex Cod. reg. 7657.

* **FORMUM**, Lo ferro focato, in Glossar. Lat. Ital. MS. Aliud Lat. Gall. ex Cod. reg. 769: Formum, fer chauf, Formus, ebullissant. Vide Formus.

† **FORMES**, Calidus, a Ferro seu Ferro, inquit Martinus, ut bapci; a bapo; inde German. Warm, Angl. Warm, et Dan. Færm. Lisd. li. 20, cap. 13: Formum dixerunt antiqui calidum; et lib. 10: Formidolus a Formo, id est, sanguine ductus.

Hine Papias in MS. Bituric.: Formeum, Sanguis calidus. Formidolus a Formo, id est, sanguine. Formum, Calidum, fervens; Formum enim Græce fervor sanguinis. Acnol. lib. 2: Nec it Formis erubesceret masculorum colomistis vibrare casares. Vide Formulas, Formidus, et Formas.

* **FORMACALIA**, Instrumenta fornacis ad opus aptata. Ugnio. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: Fornacale, Instrument de fournaise.] Vide Fostum.

* **FORMACIA**, Præstatio pro coctione

furnaria, que domino fieri datur. Charta ann. 1209, ex Tabul. S. Andr. Avenion.: Quod in molenino vel furno de Thoson non moluit, nec coquit, sine moluta et Fornacia. Vide Furaagium.

* **FORMACIRE**, Fornacem facere, vel in fornace coquere: hinc fornacitus, in fornace coctus. Joan. de Janua, [Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: Fornacire, Enfournier, ou cuire en fournaise.]

* **FORMACITA**, ut Fornacia. Libert.

Regalimont. ann. 1340. in Reg. 72. Charthop. reg. ch. 167: Pro pane coquendo, pro Fornacita et manducalio, dabitur domino vicissimus quintus panis.

* **FORMACIUS**, Qui in fornace coquit, tegularius, Ital. Fornaciato. Ars fornaciorum inter quatuordecim minores artes annumerat, in Stat. ant. Florent. lib. 5. cap. 19. ex Cod. reg. 4621. Vide infra Fornasarius.

† **FORMACULA**, Parva fornax, in Amalthea.

† **FORMAGIA**, FORMAGIUM. Vide Furgangium.

* **FORMAMENTUM**, Id omne quod quis alteri debet forare seu præbere et suppeditare, suppellex necessaria. Charta ann. 1312. Archivio Montis S. Michaelis: Abbas de Rothano tenet Prepositus de Rothano, de Boluero, de Bruiuu., ita quod Formamenta que debent dicte domus Conveni, tempore debito plenarie ficiat. Vide Furnire.

* Aliud est Forneman, vestis nempe seu ornatus species, in Comput. MS. ann. 1239: Pro duobus Fornemanz pro parvis Aron, ponderantibus tres onlas et quinque stellingos. xxiij. sol. Vide infra Fornatura.

* **FORNARIOLUS**, Furni minister vel famulus, pistor. Stat. Taurin. ann. 1360. cap. 290. ex Cod. reg. 4622. A.: Licet mansaritis moleninarius et Fornariolus percutere et corrigere manu. Vide infra Fornario.

* **FORNARIUS**, Vide Fornarius.

* **FORNASARIUS**, FORNASERIUS, ut supra Fornacius. Stat. Vercel. lib. 4. pag. 66. 4^a: Teneant Fornasarii habere modos seu mensuras euporum et lapidum rectas et legales. Stat. Astæ collat. 7. cap. 6. pag. 24: Juro dare vel dari facere pro communi illis Fornasariis de Ast, qui hoc anno coquere voluerat et habere fornacem, modulos communit, tam ad cupos quam ad matones faciendos. Alide Stat. Mutin. rubr. 128. pag. 38. 1^a. et Ripet. cap. 222. fol. 29. v. Stat. Montis-reg. pag. 278: Quilibet Fornasarius qui non habet, vel ad aliam mensuram mensuratur aut venderet, etc. Vide Fornasarii.

* **FORNASATA**, Coctio fornacea, Gall. Fournée. Stat. Vercel. lib. 4. pag. 83. 1^a:

Teneant fornasarii prædicti de quolibet Fornasati lapidum facere tres montanos, et Vide infra Fornasarius.

* **FORNASERII**, Tegularii. Jus Vincen. lib. 4: Fornasarii teneant et cogant fore tegulas tectorum, etc. Occurrit in Stat. Vercel. lib. 3. cap. 187. et alibi. Vide Fornasarius.

* **FORNASETTA**, Fornax, fornacella, Ital. Fornacetta. Chron. Estense ad ann. 1309, apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 365: Percurrunt fieri quoddam edificium signum totum castellum, et in caput edificii anteriori fecerunt Fornasetum iocensum, causa incidendi catenas potius Gregori.

* **FORNASSERIUS**. Vide supra in Fornasarius.

* **FORNATICA**, Præstatio pro coctione furnaria, que domino fieri datur, idem quod Fornaticum, ut etiam editum in Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 603. Chart. ann. 1164. inter Iust. tom. 6. Gall. Christ. col. 300: De habitantibus de villis, fecerunt videlicet ibi faciantibus et Fornaticis domantibus, nec per me, nec per uxor aliquem unquam iustitiam habebat. Vide supra Fornacia.

* **FORNATICUM**, [? Pretium, quod pistori ipsi exsolviunt in coctionis sumis et mercedem. Stat. Montis-reg. pag. 270: Item statutum est, quod quilibet fornaticus coquere sextorum grani et albus bladi pro denariis sex, pro legnis et pro Fornatio. Pro præstatione vero que domino fieri datur,] vide in Fornaticum.

* **FORNATORI** inter operarios foliarum salinarum rectorum, in Stat. sen. 1451. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 169: Statutum quod in quolibet monte debet esse duo Fornatores pro sale quendo, et ibi, quod per Fornatorem in omnibus quibus angulus acquisitionis fuerit, debet obtemperare cum optimis parietibus salis.

* **FORNATURA**, Id quod aliqui ornatus. Gall. Garniture, Comput. MS. ann. 1119: Pro Fornatura duorum alteram et duorum stolarum juvenis regine, vij. lib. Rurum: Pro duobus Fornaturis argenti juvenis regine, et pro duobus fermalis juvenis, et pro quatuor anulis auri, cxi. sol. Pluries ibi. Vide supra Fornamentum.

* **FORNAX**. In fornace pro unitate fidei filium ponere, superseditio damnata in secta Pantheistali MS.

* **FORNARIUS**, ut supra Fornacius et Fornasarius; unde Fornaria, resti fornacis, in Convent. Saona ann. 1595: Quod Fornasarii debeant pro unoquoque Fornaxat, sive cocto laterum seu montanorum, etc. Infra: Fornazata, Vide supra Fornasata.

* **FORNEIA**, a Gallico Fournie, Coctio furnaria. Charta ann. 1209. in Chartul. Armear. ch. 291: Haymo fornarius, Maigant.... obligavit abbati Bolani et monachis ecclesie Armearensis, de quibus Fornecis, duas Fornecis. Arestum ant. 1333. 31. Decemb. in Reg. Alon. parisiensis: Si in visitatione panis, dictus panis, vel deputati ad eadem incrementum panis, minui sufficientes vel defectuos, tot Fornecia eregetur pauperibus. Vide infra Fornecia.

§ **FORNELA**, f. Castro seu locus in quo ferrum aliave metalli candescunt, liquant et laborantur, Gallice *Forge*, *fourneau*. Scriptura quidam Monasterii s. Vincentii del Pino inter Concilia Hispan. tom. 3. pag. 167. col. 2: Et tradit... usque § Fornelas, et vadit per illam rivolum, qui dicitur Cereola.

§ **FORNELERIUS**, **FORNELERIBUS**, Idem qui infra **Fornarius**. Locus est in *Furnaria*.

§ **FORNELLEDA**, Fornax carbonaria, Gall. *Charbonnière*, *fourneau de charbon*. Loc. ubi carbonis conficitur. Statuta Castell. Orgini inter Schedas D. le *Fournier*: Nulla persona audent facere Fornellam infra defensiones Lare et Mole. Item quod aliqua personam non audeat sine praesentia iudicis coire... infra dictas defensiones.

§ **FORNELERIUS**, Vide **Furnarius**.

FORNELUM, Charta ann. 1208. apud Y. C. Dion. Salvagium Boissium lib. de Us fendor. cap. 24: Postea anno Invenit Ferli 1208. pridie Kal. Januar. a Fornello Archiepiscopo, quod est iuxta Ebrilium B. Maria, ipse Guillelmus... hominum legem fecit, etc.

§ Nisi me fallit animus, Fornellam hic aliquis locus mulo laudans, Aula est concamerata a fornice sic dicta. Id non obscure innuit vox *Camera* quae interdum Fornello subjungitur. Tabul. S. Illidii Clamul. Actum est hoc anno MCCXI. Febr. n. ante festum Philippi et Jacobi in Fornello Albia. Testes sunt, etc. Scutellaria Archiep. Vieu. ann. 1228. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 142: Actum Romanis in camera cum Turculodis nostrae, Maceris S. Barbare Lagdon. tom. 1. cap. 173: Anno Domini MCCXI. in Fornello castris S. Marti Roymandus dominus de Medullone fecit homagium et fidelitatem... Petro Abbati. Charta ann. 1112. ex Archivis S. Victoris Massil. § *Actum in camera Fornelli monasterii S. Victoris*. Attamen et pro Cubiculo ubi est caminus scripi posse videtur. Et quidem Fornellum pro camini spiraculo usurpatur in Statuta Mosul. lib. 3. cap. 1: Quod omnis persona habens furnum in civitate Massilie, vel ejus districtu, teneatur et compellatur levare in domum Fornellum sive fornellum furni ubi in totum, ad notitiam et cognitionem praedictorum magistrorum lapidum Massilie, ut locus extens de furno non possit obesse vicinis habentibus domos prope dictas furnos, et transcurantibus per vicus, vel per carterias nate quae sunt, vel erant passim dicti furni. Eodem iterum significatio occurrit in Statuta Arlet. MSS. tit. 60: Quilibet qui furnum vel, facit ibi Fornellum de lapidibus, et hauriat ipsam et domos ipsius furneris coarctat de tegulis. Vide Fornellum.

§ **FORVELLUS**, dimin. a **Furnus**, Fornax, catinus, in quo liquatur aurum vel argentum. Ital. *Fornello*, Gall. *fourneau*, creuset, petit four. Vide infra **Furnus**. Charta ann. 1313. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 14. col. 1: Qui... erit ad omnes operationes argenti et illius; nec aliquis poterit vadit per prore in Fornello, nisi dictis castis exstet. Tract. MS. de Re milit. et mach. lib. cap. 21: Dux exercitus in compis super habere debet equos sine mulos

portantes Fornellos ac pistrina, causa quarendi paniculos, sive panes, carnes, et omnia pistrinis molere frumentum ac blandum.

§ 1. **FORNERIA**, Coctura unius operae, Gall. *Fournée*. Statuta Arlet. MSS. tit. 59: Furnerit accipiant vigintiannum tantum pariter pro Fornaria et postquam panem quem coquant. Super in *Flecurit* accipitur pro muliere potum faciente et coquente, Gall. *Boulangère*.

§ 2. **FORNERIA**, Locus, ubi panis coquitur. Vide supra in *Flaqueira*.

§ **FORNERIUM**. Vide *Furnigium*.

§ **FORNERIUS**. Vide *Furnarius*.

§ **FORNESIA**, f. pro *Furnaria*, Coctio furnaria, Gall. *Fournée*. Libert. Vernol. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 631. art. 33: Quilibet Fornellus facit furnum... et de hoc rex habet de quatuor Fornesiis quinque panes. Vide supra *Fornacia*.

§ **FORNEX**. Vide *Fornicarius*.

§ **FORNIA**, Fornicatio, Papiæ.

§ **FORNICARI**, in sacra Scriptura, sepe pro *Idola adorare*, [quod sit spiritualis scandali modus.] sumitur: [sapius pro] scortati vel stuprum inferre virginis, apud Scriptores Ecclesiasticos. Sed hac omnibus nota sunt.] Vide *Mamotrectum* ad 31. Deuteronom. et alibi.

1. **FORNICARIUS**, Qui meretricatur, vox Latinis vix cognita, tametsi *Fornicatarum* meretricum vulgo dicant Glossar. Gr. Lat.: Καταφύσιον, Fornico. Alibi: Πρῆν, Fornico, scortor. Πρῆν, Fornix, ganeum, lupanarium: Πρῆν, Lupanar, scorta, meretrix, fornix. [Iste Gloss. apud Martinium: Fornex, Πρῆν, Fornix. Sed de voce dubitat Martinus et de interpretatio; nam et pro meretrice non Fornix, inquit, sed Fornicatus dicitur: nisi ut carcer pro inclusis, ita et Fornix pro impudica alicubi legatur. A forniciibus in quibus scorta prostabant, dicta fuisse Fornicarius et Fornicaria, etc. vulgo aini; a Πρῆν, Meretrix, potius derivari crediderim.] Fragmentum Histor. tom. 1. Hist. Franc. pag. 782: Omni spiritus deus, Fornicarius, et illorum seminare.

§ **FORNICARIA**, in Gloss. Lat. Gr.: Πρῆν, Fornix, Fornicaria, Lex Longobard. lib. 1. tit. 16. § 2. [** Rothar. 198.] Si quis puellam aut mulierem liberam... Fornicariam aut strigam clauverit.

§ **FORNICATIO INTER FEMORA**. Penitentiale Fulberti Carnotensis Episc.: Si quis fornicatur inter femora, senel 4. Quadragesima peniteat.

§ Notanda omnino est fornicationis poena quam refert Th. Blount in Noxale. Anglie, ex Charta ann. 4. Edwardi I. Reg. Angl. [** in Abbrev. Placit. pag. 267. rol. 7. in dorso. Sussex.]: Juratores dicunt quod praedictus Simon semper tenuit dictam Matildam ut uxorem suam, et dicunt quod nunquam dictam Matildam, matrem dictae Agnetae, desponsavit; sed dicunt quod praedictus Simon aliquo tempore captus fuit per audeos praedictae Matildae in camera Fornicando cum ipsa Matilda per quod compellatur unum de tribus facere, uxorem vel ipsam affluere, vel viliam suammittere, vel ipsam Matildam retro ostendere, in quod ipse Simon idem dedit fidem suam praedictae Matildae... quod

ipsum desponsare debuit, sed ipsam nunquam alio modo desponsavit.

* 2. **FORNICARIUS**, Ex fornicatione natus, spiritus, Charta Phil. comit. Fland. ex Cam. Comput. Insul. Quiquid homo dat filio suo Fornicatio sine conditione, hoc patre mortuo quodlibet filii deventre potest in parentis matris parti.

§ **FORNICATOR**, ut *Fornicarius*, Gall. *Fornicateur*. Testul. de Pudicitia cap. 1: Unum moris et Fornicatoribus fignimus. Passim occurrunt apud Scriptores Ecclesiasticos, ut superiores aliae voces ejusdem originis.

§ **FORNICATRIX**, Meretrix. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: Fornicatrice, Fornicatrix.

§ **FORNICES**, pro *Fornix*, in Rhythmis de Verona, tom. 1. Analector. Mabillon.: Forno hito specioso sternuto lapidibus, ubi in quatuor cantibus magna instat Fornices, plutea micra altitudo deserta lapidibus.

* **FORNIX**, unde Fornitrix et Fornitullus. Vide infra in *Fornilla*.

§ **FORNICIUM**, Fornicatio, Mulcta stupri. Charta Alfonsi VI. Regis Castellae aere 1115. apud Anton. de Yezet in Chron. S. Beuedicti tom. 1: Et illa domus sit absoluta et ingenua ab omni regali fisco, et hominibus, et Fornicatione, etc. Alia aere 1018. ibid.: Neque pro homicidio, neque pro Fornico, etc. Alia habent stuprum. Charta Alfonsi VI. Regis aere 1129: Neque in ipsa villa de Cortur ullus Procer et Executor, neque pro stupro, neque pro adulterio, neque pro fornicatione, neque pro aliqua alia culumina vel negotio... latret.

§ **FORNILLA**. Regestum Hervouallianum Philippi Aug. fol. 69: Doant... de totaqueque domo unum panem in Natali, pro Fornilla furni.

§ Ubi Fornilla idem videtur quod *Furnagium*, Praestatio quo pro coctione furnaria domus furni praeat. Alia vero notione accipitur in Statuta Massil. lib. 3. cap. 15. nempe pro ligno quod calefaciendo furno necessarium est, ni fallor; ibi enim de sananitis lignorum non tantumvis vel refectendis praecipitur: Decretum similiter involubiliter observandum ut nullas de cetero afferat condorsos aliquos, sed Fornillum tantum, et si quis fornillerius contra habeat aucti temerario venire praesumpserit, etc.

§ **FORNILLARE**, Officium fornillerii praestare et exequi.

§ **FORNILLARIUS**, Qui fornillum seu lignum calefaciendo furno necessarium colligit et ministrat. Charta ann. 1379. ex Cam. Comput. Aqueus: Item habet ibi dicta curia duos furnos in una domo, in quibus homines dicti loci teneantur facere coquere unum panem, et nullas alius potest ibi facere furnum, et pro foragio dant de triginta panibus unum panem; dum tamen eorum habeat fornium et Fornitullum, et furnum paratum ad coquendum. Vim vocis enucleatius explicat aliud Instr. ann. 1522. ex ead. Cam.: Attento quod curia non habet Fornitullum, et quique habet de se ligna suis panibus necessaria, quod minime facere debet, ni solum de aragiatum unum... levare debet, etc. deficiente Fornitullario, prout deficiit... et de quibus Fornitullarios habere debent et consequi dictam medietatem re-

enim . . . Bajulus cognovit dolere pro jure fornicatorum, . . . scilicet dum curia habet fornicarios et Fornilherium et furnum paratum de triginta panibus unum, et dum tantum habebit fornicarios et furnum paratum, de sexaginta panibus unum.

* **FORNILLA**, **FORNILLA**, Idem quod **Cremium** apud Columellam; dicitur de minoribus lignis et vepribus siccatis calefaciendo furno, unde nomen, siccummodi, Gall. **Fornille**. Hinc **Fornilla** appellata, Præstatio, quo pro ejusmodi lignis dabatur, alia a **Furnago**, quæ pensabatur domino furni. Vide **Fornilla**. Inquisit. de foresta Breheval. in Reg. 34. bis Chartopli. reg. part. 2. fol. 128. rº. : *Frates de Fresmont ceperunt per diem duas quadragesimas loci, unum de grosso et unum de Fornilla*. Et fol. 143. vº. : *Talmelarii Montis Leherici congeriuntur, quod cum predictis Gualdo de Valgrinosa et haredes regis soleant quære Fornillam ad furnos calefaciendos; nunc heredes ejusdem Gualdis compellunt ipsos talemerratis ad Fornillam querendum*. Pactum inter dom. et habitat. Turris Aguesii ann. 1501. ex schedis Pr. de Metzinger: *Quod ipse dominus et successores . . . teneantur et debeant providere de furno et fornicio suis propriis sumptibus et expensis, et ipsi homines de lignis sive Fornilla pro calefaciendo dictum furnum pro decoquendo panes*. Redit. comitat. Hannon. ann. 1265. ex Cam. Comput. Insl. : *Et doct. prendere li fourniers a celui qui quist, d'un aiel en denier pour le Fornille; et s'il voet, il peut apporter se feuville au four*. Charta Petri de Chamblieu ann. 1307. in Reg. 44. Chartopli. reg. ch. 87. : *Item le four de Chambuy, lequel n'achassent nul court cherreries de Fornilles prises en la forest de Gouffier*. Vide infra **Fungum** et **Fornilla**.

* **FORNILLUM**, Gall. **Fornail**, Pars adis rustica in qua est furnus. Chartul. SS. Trinit. Cadom. f. 62. vº. : *Quedam pars Fornilli Thome filii Regeri est occupata de dominio*. Vide **Furnile**.

* **FORNIMENTUM**, **FORNIRE**, etc. Vide **Furnire**.

* **FORNIRE**, Conficere, perficere, quo sensu utuntur Itali. Pactum inter Carol. VIII. reg. Franc. et Ferd. reg. Castell. ann. 1493. apud Godefr. in Observat. ad Carol. VIII. pag. 607. art. 15 : *Nos predictus rex et regina Hispanie tenebimus et tenebimus Fornire seu completum sigillatim ipsa, intra tres menses post diem possessionem traditam*. Et nos predictus Francorum rex . . . promittimus Fornire seu complere juramentum villarum sui civitatum Tholose et Antibona, antequam predicta possessio tradatur. Vide alia notione in **Furnire**.

* **FORNITUS**, perperam pro **Fornitulus**, in Stat. Cadubr. lib. 5. cap. 71 : *Si vero ex Fornito casu et non culpa vel negligentia etc.*

* **FORNITORES**. Vide **Farniores**.

* **FORNIX**, Arcus, quo sagittæ emittuntur. Uusus est Ablio lib. 1. de Bellis Parisiacis.

* **FORNUM**. Hist. belli Forojul. in Append. ad Monum. eccl. Aquilej. pag. 54. col. 1 : *Habens fassum fani unum, igitur intravit in Furno domus, etc.* Rectius editum a Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 1312 : *Igitur intravit in fano in recto*

domus. Cæterum Italis **Forno** dicitur, pars domus, in qua est furus.

* **FORBORARI**, Vcam incidere, scalpello aperire, proprie Foramen facere, alibi **Fora**, foramen. Stat. Montis-reg. pag. 268 : *Sintutum est quod nullus ferrarius . . . presumat . . . in ipsa parte vie aliquod animal medicinare seu Forborari*. Vide supra **Pharmacari**.

* **FORFACTUM**, Crimen, delictum, in Charta ann. 1158. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 566. Vide **Fortisfactum** 1.

* **FORONIA**, ἡλντρία, Mulier quæ furatur. Gloss. Lat. Gr. Sangerm. MSS. Græcis çup, Fur Latinis.

* **FOROSITAS**, ut supra **Fornicitas**, Retributio ex fornicatione proveniens. Stat. eccl. S. Wulfr. Abbavil. ann. 1233. ex lib. rub. ejusd. fol. 13. rº. : *Notandum est quod Fornositates omnes canonicorum, tam veterum quam novorum, ad commune veterum canonicorum de ecclesia convertuntur*. Vide **Fornositas**.

* **FOROXOMUS**, pro **Feronymus**, Græc. φορονομος, Ferens nomen suum, id est, veritatem nominis significatam : cui vere convenit nomen quod habet : *Abbasen proposuit nomine Christianum, suæ videlicet professionis Foronominum, et in lege Domini, sicut hunc decessit ordinem, adprime eruditum*, apud Leibnit. tom. 1. Scriptur. Brunsvic. pag. 282. [* et Periz. tom. 4. Scriptur. pag. 265. in Ruoterji vitu Brunonis cap. 28.] Hieronymus Epist. 48 : *Gratulari tibi et sanctæ alique venerabilis sorori tue Serenille, quæ Pheronimus calcatis fluctibus suæni, ad Christi tranquillam pervenit*.

* **FOROSTAGIARE** dicitur, qui silem erga eum, cui in obsequio datus est, fallit. Obversus enim Gallis est **Ostago**, Tabularium Vindobonense Charta 63 : *Cum vero Comes Crononensis hospitii Comitit Goffrido, et Forostagienti obsequio suavit, perjuravit se Herbrunus de ostagio, sicut alii ostagi, contra Comitit Goffridum, et tenuit se in guerra cum Comitit Crononico, etc.* Et Charta 307. fol. 85 : *Comes Goffrido Comitit businuit, bellumque intulit, et Herbrunus de obsequio, in yarm missus fuerat contra Goffridum, se perjuravit, et contra illum in guerra illi prestitit, etc.* Vide **Capitulare** 4. ann. 814. cap. 10.

* **FOROTANEUS**, Idem quod **Fontaneus** supra. Ordinat. Caroli Reg. Sicilie de Beatis extraneorum ann. 1278 : *Super facto bestiarum Forotaneorum et extraneorum, et gardianorum . . . ordinatum est, ut infra sequitur, etc.*

* **FORP.E.** Vestes interlope; unde **Forpari**, eorum mercatores : **Forperre**, fornum ibi venduntur. Vide supra in **Forperre**. Arrest. parlam. Paris. ann. 1303. in Reg. Olim fol. 106 : *Minuti Forparii Forparum portatores, residentiam excessivam facere non poterunt stando, residendo vel morando ante domos et fenestras et stallis Forpariorum*. Infra : *Magistri forparii residentes et chorronarii Parisienses, etc.* Pedag. urbis Divion. MSS. med. æv. xiv. sæc. : *Divisione de draps, beloinchez, Forpes, corduanchez, etc.*

* **FORPEX**, **Cissalles**. **Forpica**, **Pette cissalle**, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. **Forpeze**,

* **Constit. Frider. de Pace tenendis** et Cod. reg. 10197. 2. 2. fol. 8. rº. : *Si quinquaginta solidus valens aut amplius fuerit, laqueo suspendatur : sin minus velis et Forpice excoriatur et tendatur*. Basil. serm. de Choreis : *O vana mulieres! depurant . . . ab illa (parte) pretorine, ex illis cultus : desunt illi Forpices, ut apparetur forbi equorum*.

* **FORPRISUM**, Idem quod **Forprium**. Exactio, **molendina**, tributum, quod in usum accipitur, ex Gallico **Forprium**. W. Thorn ann. 1285 : *Totum pratum . . . quancunque Forprium inter excommuni placet . . . dedit*.

* **FORPRISUM** vel **Forprium** interpretatur Spelmanus id omne quod in datione sessionibus, assignationibus et huiusmodi excipitur. Exceptio, exceptum, reservatum, a Gall. **For**, extra et **Prie**, capio. Qui etiam sensu in Statut. Exonise **Forprie** legitur. Idem interdem Spelmano **Forprie** quod **Forfang** supra, vide **Blasius**, **Nomoles**. Anglie, voce **Forprium**.

* **FORPUCUM**. Charta Woldemari Regi Danie ann. 1326. apud Pontanum lib. 7. Hist. Dan. pag. 443 : *Nullus Forpucum apud littus maris ultra dimidium plastrum alecium, etc.*

* **FORQUINA**. Vide **Furcin**.

* **FORRACHUM**, Stramen, palulorum equorum. Charta anno 1260. ex Chartul. S. Joan. in Valle : *Confessa sunt dicta Forrachum, se et liberos suos nulli haberi in dictis tractis, messuariis et Porrichis*. Vide supra **Fornichum**.

* **FORRAGUM**, ut **Forrago**. **Lorum** vide in **Cario**.

* **FORRAGUS**, **Forragorum** exactio, vel custos et adiutor. Pactum Sion Montiv. inter et abb. Floriac. ann. 1193. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. ed. 513 : *In ipsa autem grangia . . . soli in vestra ipsorum habebant mecum custodes, et hyeme Forragi, et domus ibi soli habebat custodia*. Vide in **Fodrum**.

* **FORRAGO**, **Stramen**, **palea**. Charta anno 1199. ex Chartul. S. Martini Pontisarr. : *Petrus de Bratio Miles in Fulesio dedit Ecclesie S. Martini Pontisarr. tres Forraginis avene et recie*. Tabular. Calce. pag. 173 : *Dicant quod tam bladem quam rubei debet offerri ad granchiam suam*. Oeni et tunc tertium partem **Forragis** a ipsos pertinere. Vide **Fodrum**.

* **FORRARE**, **FORRERTUS**, etc. Vide **Fodrum**.

* **FORRARE**, **Hisp.** **Forrar**, **Pannu** panno assuere, subuere, re, aliqua stipellio munire, ornare. Comput. MS. ann. 1239 : *Pro condato al Forrardum vane panno, sororis domini regis, 22. sol. Alio notione, vide in **Fodrum**. Forrar vero dicitur de cane, qui in alium vel aliquem incitatur, in Lat. remiss. ann. 1269. ex Reg. 126. Chartopli. reg. ch. 125 : *Le pigneur respondit a icellui de Lestre que vument il avoit fait Forrar son cheval a echiers*.*

* **FORRATURA**, **Pellitium**, quo vesti ornatur, vel etiam id quo aliquid munitur et facitur. Lib. pension. S. Vic. Masul. *Solummodo duas cannas panni albi annuatim sine Forratura cellerarius dare consue-*

*Abstem: Postquam non habebant pelli-
as, vel Foraturas. Stat. Montis-reg.
1275: Statutum est quod quilibet baste-
mentum facere formam basti alicuius
domus qualescunque... excepto filo et
mura. Vide Foratura.*

FORBATUS, Pellitus. Vide *Foratus*.
FORRE, ut *Forum*. Vide in *Frisen-*
giam post Frisinga.

FORRELLUS, Gall. *Fourreau*, Id quo
quid tegitur et obvolvitur, inter equinos
paratus recensetur in Comput. fabr. S.
Janni Eduens. ann. 1295. ex Cod. reg.
119. B. *Benedicto borellario pro annuum
3 solidis, borellis, Forrellis, capisteis, et
3 de corio pertinentibus ad equos qua-
dam quinquaginta solidos. Vide supra For-*
rellus.

FORRENSI. Vide *Forensi*.

FORUM, Ital. *Foro*, Foramen,
cuius tract. MS. de Re milit. et mach.
1111. cap. 87: *In extremitate canne sit
orbiculus augens aquam, et super eam sit alia
ruvula Foro in canna adhibita sugentes
per cisterna per cinnam plumbeam.*

FORUS, Manumissus, foras ser-
vatus factus. Testan. reg. Malafide ann.
1126. tom. 1. Probat. Hist. general. domus
reg. Portugal. pag. 34: *Item dimittit illi
voss Sartorensis moos, nendam Forus,
vel Christianos. Et pag. 33: Item mando
quod per mortem meam Dominicus Suarii
a statum Forus.*

FORUS, vox Gallica que suo vulgari
sensu, nempe pro Extra, praeter, nunc
beyond, excepte, occurrit in Charta ann.
1105. inter Probat. tom. 2. Hist. Occid.
11. 379: *Quod in supradicta quiritatione et
locatione non possimus aliquid dare, nec
redire, nec impignurare ad nullum hominem
Christianum.... Fors ad te Guillelmum Al-*
thoriam.

FORUS, FORSARE, FORSATUS. Vide in
fortia 2.

FORSATURUS. Visitatio Thesaurarie S.
Poli Londoniensis ann. 1295: *Et pre-
sumptus 3. Cruces continentur in quodam purvo
vino conato de serico, sub sigillo Decani
apud alio nigro Forsaturo, in quo que-
ritur alia continentur. Alii: Item in quo-
dam Forsaturo nigro sigillo .... continentur
ordium cristallinum vacuum, et multi la-
tibus in seipsis argenteis, etc. Ubi Forsa-
turus, est ciste species, quam *Forchier*, vel
Forier appellabant nostri. Historia Ber-
nardi Gueslini cap. 5: *Puis ala à son
Forier et en trayt cent florins qu'il lui
donne. Ubi Chronicon ejusdem. Herois MS.:**

Non conatit viat, cent Florins en osta.

Vide supra Forchier et Forgerium.

FORSATUM, Fossatum; haud enim
proprie mutatio literae s in r, et vicis-
sim; nisi hae voce significet fossatum
vacuum, quod *Forseh* dicitur in Sent.
1111. ann. 1313. ex Reg. 53. Chartoph.
11. 53: *Et volens que si ei accenit que
fuit fassus heist in Forseh, pour defente
d'une, etc. Catalog. episc. Nem. inter Pro-*
bat. tom. 1. Hist. ejusd. pag. 10. col. 1: Alio-
*nes Gasqui, qui reparavit domum
Andeloni, et turres ejusdem altarii fecit,
et destruxit hospitium dicto hospitio contiguum,
et quorum loco sunt hodie Forsata. Charta*

ann. 1293. in Chartul. eccl. Lingon. ex
Cod. reg. 5188. fol. 74. v. *Confitetur....
dictum domum de novo edificatam, et
omnes meliorationes, Forsata et fortaltita
facta et facienda.... esse debere de frodo li-
gio episcopi Lingonensis. Vide infra Forso-*
rium.

FORSEBANIZARE, FORSEBANIZATIO,
FORSEBANIRE. Vide *Forisbanire*.

FORSCAPUM, Laudimum, quod
domino pro facultate alienandi feudum con-
ceditur; vel Jus in res fortuito inventas
intra aliquod dominium, nostris alias *For-*
escapy et *Foriscapy*. Pactum ann. 1164.
inter Probat. tom. 2. Hist. Occid. col. 601:
Emptiones et venditiones argenti et Forscap-
um argentariarum, inventarum infra praedi-
*ctos terminos, habent simul Raymundus
Trenavelli praedictus et Hermengarda vice-*
*comitissa, nisi argentariae sint vel fuerint in
honore monasterii Villamagne: in illo vero
habeat monasterium tertium partem raptum
annu et venditionum argenti et Forscaporum
argentariarum. Lit. reformati in Occit. ann.
1389. ex Reg. 146. Chartoph. reg. ch. 233:
Desquelz hostels priant maistre Pierre Boyer
la possession et sovaine, sans ce qu'il poient
Foriscapy, et sans obtenir lausime, ne li-
cence du souverain. Ubi *Foriscapy*, priori
sensu, intelligendum; altero vero *For-*
escapy, in Lit. remiss. ann. 1456. in Reg.
187. ch. 5: *Ung Forescapy, qui nous estoit
escheu montant cent escus d'or. Vide in For-*
*escapum.**

FORSCHAP, FORCHRAPUM. Vide in *For-*
scapum.

FORSCHECH, FORSCHECHTA, Modus agri
apud Anglos, acram cum dimidia conti-
nens, a Saxonicis *for*, Ante, et *sceat*,
Portio. Sic dicitur quod sit prima pars
auphoris agri, viam versus sita. Antiquit.
Ambrosden. pag. 531 ad ann. 1399: *In
primis una acra et dimidia videlicet Forschet
jacent ibidem. Pag. 532: Partim inter
Gold-furlong, et partim inter unum For-*
*schet in Bastonnes-furlong. Pag. 595:
Hoc pectus terre Prioris vocatur Herald'spece,
et habet inam Forschetam jacentem proxime
juxta praedictam miram. Pag. 537: Inter
unam Forschetam, quam Hugo Bylendon
tenet. Pag. 538: Iste tres dimidia acrae sunt
Forschets, et incipiunt furlong de Long-*
*Cottesworth. Denique ibidem: Hoc furlong
incipit cum una Forscheta. Vide Kennetti
Glossarium ad calcem eorumdem Antiquit.
et supra Forera.*

FORSHOKE, veteribus JC. Anglis
idem sonat quod apud hodiernos *Forsaken*,
hoc est, Derelictum; quod de tenementis
potissimum dicitur que a possessoribus
deserunt. Vide Th. Blount in Nomox.
Anglic.

FORSIA. Statuta Massil. lib. 5. cap.
39. ad de salariis Sartorum: *Item, de
rebus domine sine clamide et unica lictis
per Forsiam cum seta, vel alio modo, per
Forsiam VIII. sol. Vide Fortia 2.*

FORSITA, Munitione. Statuta Massil.
lib. 5. cap. 38: *Forniter inibihermus nullo
modo Forsita sive munitione, armorum in Mas-*
*silia nec in aliqua parte, de qua fortia vel
munitione praesumi possit, etc. Vide Fortia
3.*

FORSJURARE. Vide *Fortijurare*.

FORSMORTURA. Vide *Formortura*.

FORSCONE. Vide *Frithoscne*.

FORSORIUM, Fossorium, ligo. Reg.
episcopatus Nivern. ann. 1287: *Quicumque
excolit bladium in dictis parochiis de bobus,
solvit annuatim quam ille, qui colit de Fors-*
riis. Hinc Forserre appellari videtur ejus-
modi instrumentorum faber, in Lit. remis-
*ann. 1377. ex Reg. 113. Chartoph. reg.
ch. 18: Gilet le Forserre demourant à la
Brace les Gohardes, etc. Ubi in margine:
Pro Egidio fubri. Vide supra Foratum.*

FORSPAISES, FORSPAYES. Vide *For-*
spatrias.

FORSPECEN. Leges Kanuti Regis cap.
46. apud Brompton: *Qui in placito se-
cipsam vel hominem suum distortis compella-*
*tionibus defendere praesumpserit, habeat
totius hoc Forspecen. i. hoc est sit penitus
interdictum. Ex Saxon. for specen,
in vanum, in casum, vel frustra dictum.*

FORSTALLUM, FORSTET, FORSTAL. Vide
Forestal, *Forstallare*.

FORSTARIUM, Crimen eorum qui
annonam versus emporium publicum ad-
ductum in via interceptum, emuntque,
priusquam venditioni publice exponatur,
ut cum postea carius vendant. Charta
Edwardi VI. Regis Angliae de officio magi
Admirali, ann. 1547. apud Rymer.
tom. 15. pag. 160: *Et generaliter ad cogno-*
scendum et procedendum in omnibus et sin-
gulis aliis causis, litibus, criminibus, de-
lictis, excessis, querelis, injuriis, mole-
*stias, transgressionibus, regravatis, Forstaris
et negotiis mortaliis quibuscunque. For-*
*stallarium, eadem notione ibidem occurrit.
Vide Forstallare.*

FORSTHUB, Aedes forestariorum: vox
Germanica, Statutum Caroli IV. Imp. ann.
1358. de forestariis § 2: *Quilibet etiam
forestarius super manso suo forestali, qui
vulgariter Forsthub nuncupatur, tenebitur
residere, et non plus.*

FORSTULLA. Gloss. Gr. Lat. *Φορστύς*,
Papula, pustula, pusculula, Forstulla. Ita
MS. Editum habet, *Φορστύς*, Papulla, pu-
sulla, puscula.

FORSULA, Munitioneula, *Petit fort*,
Forcellinum, H. Knyghton ann. 1333:
*Forsullam funditus exceperant. Utiur non
semel.*

FORTACIA, ut *Fortalitas*. Judicium
ann. 1248. in Anecd. Marten. tom. 1. col.
1033: *Castrum Niumerense, et omnes
Forticias ac possessiones eidem castro at-*
*tinentes, etc. Infra: Castrum, Comitatum,
Forticias, et omnia bona, etc.*

FORTAGIUM, Species exactionis,
eadem que *Foragium*. Vide in hac voce.

FORTALISSA, Munitione. Confirm. pri-
vil. civit. Nem. ann. 1318. inter Probat.
tom. 3. Hist. Occid. col. 260: *Nunquam
habeant sui faciant stare fortem seu aliquam
Fortaltissam infra vel supra muros antiquos
ejusdem civitatis Nemaui. Vide Fortia 3.*

FORTALITAS, Munitione, arx. Charta
ann. circ. 1095. tom. 2. Gall. Chr. inter
Instrum. col. 230: *Hujus honoris reddito
facta est 20. die quando R. Comes manci-*
pium et Fortaltitatem S. Maximini invasi.

FORTALTITA, S. Martini. Vide *Vide
Fortia 3.*

FORTARA, Virtus, potentia, fortitudo.

Concil. Armenorum ann. 1342. apud Marten. tom. 7. Amplius Collect. col. 337: *Quandocque (Christus) multiplicata signa et virtutes de essentia Dei manifestabat divina, non alius poterat inbecillitas signa, et ostendebat Fortiorem.*

† **FORTARE**, Fortem reddere, firmare, roborare. Buschius de Reform. Monast. apud Leibnit. tom. 3. Scriptor. Brunsvic. pag. 931: *Hunc inimicus noster in principio a bono nitentur avertere, si is qui ejus noverat astutias, cum in bono non fortasset.*

† **FOTAREZA**, Arx, munio. Vide in Fortia 3.

† **FORTARIA**, pro *Fortia*, Concubina. *Fortaria Clericorum sui concubina*. apud Leibnit. tom. 3. Scriptor. Brunsvic. pag. 167.

† **FORTABICIA**, *Fortaricum*. Vide in Fortia 3.

† **FORTATICUM**, Species tributi. Charta Ludovici Imp. apud Doubletium in Hist. Sandionys. pag. 723: *De portatico, et pontatico... et pulveratico, et Fortatico, et lundatico. Sed legendum videtur Fortaticum.* Vide in hac voce.

* **FORTE**, Feretrum, tumulus, theca in qua corpus alicujus sancti asservatur. Sicut major, et jurat. Burghal. ann. 1307. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 497: *Cum nostra curia judicavimus et sententiando pronuntiavimus, ut in talibus semper crediti consuetum, quod si dicti Bertrandus, Dominicus... erant nisi jurare supra Forte sancti Severini Burgundensis, quod non fecerunt vulnera, de quibus Arnaldus Fabri mortuus fuerat... quod ipsi erant et esse debebant de vulneribus et morte dicti Arnaldi quicquid penitus et etiam ultro... Qui quidem foretium iudicium acceptando dixerunt, quod praxio erant et parati dictum facere juramentum... petentes sibi dari maiorem sui maiorem ad videndum ejusmodi sacramentum... qui retulerunt... quod dicti Bertrandus, Dominicus... super Forte predictum in eorum presentia fecerint huiusmodi sacramentum. In Arresto ann. 1279. ex Reg. parlam. B. fol. 51. quo frustra tentatum est hoc sacramentum abrogare, ut ex hac sententia patet, legitur: *Cum sacramentum quod faciat supra curia s. Severini, vel ultimus sancti vel sancte, etc. Vide Fortierum et in Juramentum.**

† **FORTECIA**, *Fortida*. Vide Fortia 3.

† **FORTEGELDS**, Species tributi. Vide Carno et Giltum.

† **FORTELESIA**, *Fortelicia*, *Fortelissa*, etc. Vide in Fortia 3.

† **FORTE**, *Ostenta*, unde et *portendere*. Gloss. MSS. Sangerman. n. 501. *Lex Portata*.

† **FORTENSES**. Ita dicti milites legionis x. Vide Henricum Valesium ad Ammianum lib. 18. extrem.

† **FORTERA**, vox Hispanica vetus, Vas quoddam significans. Charta Stephanie Regine, uxoris Garzie Regis Navarre ære 1060. apud Sandovalium in Episcopis Pamplionensibus pag. 61. et apud Auton. de Yezes in Chronico Ordinis S. Benedicti tom. 7: *De meas Forteras, de vasis, de argenteo quicquid habuero, commendo unam partem ad Senior Ezimino Garcei, alia ad*

Senior Fortum Lapiz, tertia ad Senior Fortum Sancti, ut teneant illas pro fidelitate, et vendant illas vasis vel Forteras Salomonicas in duplum pro plata, et illas alias illo valente, et toto pretio donec illud ad dona Auris, et illa dispendit illud in opera de sancta Maria pro mea anima, et de meo Seniore. Alio sensu vide in Fortia, 3.

† **FORTERINA**, Idem videtur quod *Forterita*. Leges Furesenenses in Archivio S. Audomari: *Dominus Comes retinet sibi nullum, quod fit in presentia sua; item retinet sibi foretum (forefactum) dinarum et Forteriarum.*

† **FORTERTICIA**, Idem quod *Fortalitium*, nostris *Fortresse*, Rigordus ann. 1212: *Comes Bolonie diruit quatuor Forteritum uxam.* [Charta Philippi Comit. Bolonie ann. 1228. in Chartul. Meld.: *Reciperetur in Forteritia nostra Domini Martini sex octavo sine armis ad expensis suas. Consuetud. Furesenenses in Tabul. Audomar.: Fortericie fieri possunt sex pedum in altitudine et fortata 40. pedum, etc.] Adde Guillelmum Armoricum ann. 1203. Gesta Ludovici VII. cap. 2. [Chartam ann. 1203. apud Marten. tom. 1. Anecol. col. 784.] etc.*

† **FORTISTAL**, Vice Forestal.

† **FORTIA**, Fortia, Potestas, dominatus. Leges Hen. 1. Reg. Angl. cap. 86: *Non est eis imputandum, qui teneant viam suam, et recedant ab illis, si per omnia se allegant, quod nec concilium eorum, vel auxilium sit in Fortia ipsa.* Sanutus lib. 3. part. 11. cap. 1: *Rebelleque captivi, sive in Fortia essent Soldani, sive ejus filii Conradini.* Et cap. 11: *Et quod nullatenus vel seipsum ponat sub Imperatoris Fortia.* Ita Curtius in Historia lib. 7. cap. 18. 20. [Regium Padue ad ann. 1317. apud Murator. tom. 8. col. 430: *De mense Augusti accepta fuit civitas Ferraria de manibus tyrannorum, qui cum tenebant pro Rege Roberto... et postea fuit in Fortiam et dominium duntaxat Marchionum Raynaldi et Azzi et Obici.* Occurrit eadem notio in Annalibus Genuensibus Bartholomei Scribe lib. 6. ad ann. 1242. et ad ann. 1244. etc.] * Charta ann. 1313. apud Lamium in Delic. erudit. inter not. ad Hist. Sicul. Bouineum pag. 222: *Et si quo tempore aliquis ipsorum in Imperii Fortiam devenit, sibi extremum juris supplicium inferatur.*

In Fortia alicujus esse. Vetus Inquesta, in Regesto Philippi Aug. Herouvaliano fol. 114: *Et dictus Gasco in illa emenda non percipiebat, excepto quod servientes Domini Regis et servientes ejusdem Gasconis aliquem caperent taximul ad fortisium in fortia, in Fortia erit ipsi Domino Regi, et Prepositus medietatem emenda habebit.* Et fol. 118: *Interverunt... quod solus Episcopus Aurelianensis... non durat nisi usque ad pontem Albeo, neque Episcopus neque Prepositus ejus habet primum extra, neque Fortiam.*

2. **FORTIA**, Fortia, Violentia, vis, Gall. *Force*. Lex Bajuvar. tit. 2. cap. 10. § 1: *Ut patrem suum dehonestare voluerit per consilium malignorum, vel per Fortiam, etc.* Tit. 11. cap. 5: *Si cum Deus delebit Fortiam et victoriam. Fortiam facere ulcisci, vim inferre, in Lege Ripuar. tit. 11. § 3. Fortis hostilis, militaris, in Lege Baju.*

tit. 2. cap. 5. § 1. Capitulare Saxon. 797. cap. 1: *Ut rapum et Fortiam me, candiam infra patrum quis fuerit me.* Lex Longob. lib. 3. tit. 12. § 5. [Guido: *Nemo Comes... aliquid per vim exigat, per ter quod constitutum Legibus est: sed ut per suam Fortiam in invasione animarum applicet, etc.* Concilium Duziac. primæ. *Eam sua functione et quasi per Fortiam non per justitiam invadere curat.* 2. *Fortiam* addere, violare, abstrahere. apud Marculum lib. 1. form. 27. 28. Chronico Farfensi pag. 656. et apud Hippum Abbat. in Vita S. Anandi æt. 742. Vide Capitulare Carolomanum æt. cap. 12. Joannem VIII. PP. Fipit. 71. Ottonem Morenam de Gestis Friburgi apud Baron. ann. 1167. [Anecd. Mart. tom. 1. col. 953. ubi Fortia preper. incuria Librarii, et col. 967. et 968.] etc.

† **Fons**, Eadem notio, Damus, injustitia. Testamentum Jacobi Atz. Reg. ann. 1273. apud Marten. tom. 1. Anecol. col. 1141: *Item, volumus et mandamus, quod omnis Fors et injuria munitibus obnoxii tenentur, et vera appareant, restituantur de plano per dictos missarios... secundum Deum et juris preceptum, illas vellet quibus dictis juribus fecimus, vel hereditibus nostris ipsius manifeste ostendebant ipsam injuriam. Sed ibi legendum Tor.*

† **Forsia**, Eodem significatu, in Ebd. scriptis Carolo M. per S. Mauronem Massil. Episc. oblatio ex Archivis S. Victoris Massil.

* *Force*, eadem acceptione, in Charta ann. 1296. ex Chartul. 33. Corb.: *Et en ce faisant uncuens leur fait reconnoître Force, ly devant dits religieuses on leur remans ne porrant contraindre, nisi treuvis au marais et as jures pour la Force adu. Pourfacement, eodem sensu. Charta ann. 1288. ex Tabul. episc. Paris.: *Monseigneur Jehan Grapin de Valli chevalier offertur requerrunt en droit lui de sa bonne volenté sans nul Pourfacement, etc.* Hinc Fortis pro vi puellæ illata ejusque deffloratio, in Lit. ann. 1335. ex Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 118: *Comme à la requeste de nostre procureur cest esté amant prisonnier à Paris Guillaume Mantio chevalier, sire de Sargières, pour la cause d'un Forage, q. l'en disoit que ledit chevalier avoit faict a persone Philippe Danelle, laquelle il avoit prise et ravie par li par ses complices, et deffleurée à force et contre sa volente. Lui Enforceur de femmes, in vet. Consuet. Francie.**

† **FORTIALITER**, Per vim, coacte, Gall. *per Force*. Notitia judiciali ann. 850. [Append. ad Marcum Hispan. col. 252.] Tunc ego Leo reclusimus me ante unum pios quod Fortialiter ipsa professor Sanderio hic protulit ad relegendum, et de ista Leo Fortialiter cum fecisse.

† **FORTIARE**, Vim inferre, Gall. *Forer*. Statuta Montis Olivi dioc. Carcasson. ann. 1231. apud Marten. tom. 1. Anecd. 967: *Item, quod nullus inhiadituri preadictum possit vel debeat ab aliquo, vel Fortiari, vel pignori infra territorium jurisdictionis Monasterii, Fortiari vel rium, in Contract. dattor. Bergom. lib. 1.*

cap. 88. Galli diceremus, *Ouvrages fortifiés*; quod *curatis* quae a subditis et vassallis exiguntur maxime conuenit. Vide *Forreux*.

† **FORCIA**, Spelmanno dicitur *Vide* recentior illata: *inde aucta Fortia Fortia* dicitur, ubi dissaisitis in civitatibus et burgis infra 60. dies queritur. [* *Vide* Abbreviat. Placit. pag. 337. 14. Edw. II. Kane. rot. 159.] Gallis *Frés*, et *Freschement*, est recentior, *recenter*. Vide *Fraustus*.

† **FORCIA** **MIGNA** et **PARVA**, Arvernus, *Forcia pelta* et *granit*, Gall. *Grande et petite Force*, Nova Gall. Christ. tom. 4. col. 608. Henricus de Vergeio scripto Diplomate ann. 1246. testatur se Hugoni Episcopo Lingonensi reddidisse domum suam de Fontanis, *Jarabellum* et *rediditellum* ei ad *Mugnam Fortiam* et ad *Parvam*... ad voluntatem suam faciendam, et de ea sicut placuerit ordinandum. *Bellivus vero armis et homines dicta villa fidei fidei et fecerunt et iuraverunt sicut domino suo. Ad parvam viam et ad magnam*, in Charta ann. 1239. apud Durhes. in Probat. Hist. Vergiae. pag. 173. Baluzius tom. 2. Hist. Arvern. pag. 260. ex Archivis Ecclesiae Brivat. *Conquerit P. de Serrant Canonicus Brivataensis iudicis seu actor a Willelmo de Turre Proposito et Capitulo Ecclesiae Brivatensis constitutus nomine eorumdem... de nobili viro Guillelmo Comite filio quondam Desfili, qui iniuriatus eisdem super eo quod castra veteris Privatis et sancti Illidi, quae a Capitulo Brivataensi tenebant in feudum, et tracti iurantes et rendabiles ad et sans et, tunc et pagnis, a petiti Forcia et ad granit, et ipsomet hoc totum promisit et iuravit et alia vice reddidit, requisitus ad mandatum Capituli Brivataensis superdicti, et requisitus postmodum a Capitulo eodem et mandato ipsorum et pluries, reddere recusavit. Quia a dominis superioribus inferiores seu vassalli tenebant castra, ea, cum opus erat, ut tempore belli, reddere cogebatur duplici ratione, vel Forcia minori, vel minori. Haec patentes erant domini superioris litterae, quibus visis vassallus castrum in feudo testum tradebat in manus hominum domini feudalis: illa vero cogebatur homines ipsos vassalli, si forte detrahere castrum reddere, auxilio esse principali domino, omnium bonorum multatione puniendi, si debitam opem recusarent. Vide *Fendum reddibile*.*

† Rectius haec formula in voce *Fris* exponitur de majori vel minori Comitatu, quomodo castrum vassalli ingredi proponit dominus principalis. Qui interpretationi rursus faveat quod legitur, *A grant puissance et a peltre*, in Pacto inter Carolum VI. reg. Franc. et Brum de Ripuapierre milit. dom. de Guisepart ann. 1386. ex Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 164. Vide infra in *Fris*.

3. **FORCIA**, **FORCIA**, **Munitio**, **Fort**, **Forteresse**, Guillel. de Podio Laurentii cap. 30. *Cum cinctis villis et Fortis, quae erant sub ejusdem castri dominio, in quibus erant 30. Fortie, vel infra, etc.* Adde cap. 30. Charta Odegarii Episc. Barcinon. *Retinemus omnes decimas... domorum videlicet et villarum, castrorum et Fortium, quae ibi sunt*. Vide Hist. Episcopos. Lothovens. pag. 218. et Garieffum in Epi-

scopis Magalon. pag. 95. 134. 176. 198. [Instrument. ann. 1212. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 834. *Item, nullus in terra Comitatus qui vellet litron ac potestati suae attenter firmare de novo, aut reddificare castrum vel Fortium quae diruta sunt, nisi assensu Comitatus*. Quod non semel ibidem recurrit. Vide Bartholom. Seribam lib. 6. Annal. Genouens. ad ann. 1242. et alibi.] [* Hinc

† **FORCIA**, pro Carcer. Stat. Montis-reg. pag. 30. *Te nene debent arrestum in Fortia curiae presentis civitatis, donec ipsam compunctum fecerit*. Stat. crimin. Saonae cap. 4. pag. 6. *Si vero non impetratis litteris servatissimi senatus ad defensores, aliquo modo pervenerint in Fortis iustitiae, etc.* Vide supra *Forcia* 4.

† **REFORTIUNCULA**, **PARVA** **MUNITIO**. Thomas Walsingham ann. 1317. *Ad Wiltremum de Sely sua consortem multitudine se conulerunt, qui in Refortiuncula sua de Hordor latens, vicinis suumdem injuriam referebat*.

† **FORCIADELLA**, Eadem notione, in Charta Hispan. in Histor. Segovien. cap. 19. § 9.

† **FORCIARE**, **MUNITIO**, **Fortifier**. *Castella firmata et Fortata*, in Charta apud Bromptonium, munitoria facta. [Moret. in Antiquit. Navarre cap. 593. *Pergit cum eo in unum super ipsas castellas capiendas, quos tenet Sancius Ramirez Forciatos Regis Sancto Garciae*.] Hinc

† **INFORTIARE**. Charta Raimundi Comit. Tolosae in 30. Regesto Archivi Regii Ch. 121. *Ita etiam quod nos nec dictam villam infortiare poterimus*. Inquisitio Belvae. lib. 32. cap. 98. de Damiat. *Ernt quoque civitates ipsa... fortissimi, multumque, postquam illas capta fuerint, infortiant*. Charta Ludovici Regis Francie ann. 1258. apud Catellum in Comitib. Tolosan. pag. 334. *Sic militum marcharum solvet... ad muniendum, infortiantem, et custodiendum castrum Narbonne*. In alia ibid. pag. 355. *Spelance infortiantur*. Gesta Philipp. III. Reg. Franc. pag. 547. *Ugitur post dedicationem urbis Gerundensis, Rex Francie eisdem reparavit et infortiarum praecipiens, etc.* Ita haec notione in Charta ann. 1230. in Probat. Hist. Drovens. pag. 259. *Euforcure de fraumes*, in veteri Consuetudinario Francie. Vide *Infortiare*, etc. suis locis.

† **PLACITUM INFORTIARE** est, cum ad illud peragendum plures iudices conveniunt: *Renforcer la Cour*. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 29. *Si iustitiam sine iudicibus dimittant, iudicibus qui eorumdem terrarum dominis Infortiantur Placitum termino competent, si fuerint, vel non fuerint ante summationem, etc.* Et cap. 33. *Si quis in curia sua, vel in quibuscumque agrorum locis placitum tractandum habuit, convocet Pariter et vicinos suos, ut infortio iudicio gratiam, etc.* cui contradici non possit, iustitiam exhibeat.

† **FORCIARE**, **MUNITIO**, **Fortifier**, *arguere*, in Onomast. Gr. Lat. Occurrit in Hist. Cortusior. lib. 5. cap. 3. etc. [Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. col. 487. *Armis et hominibus munitur*,

levaverunt pontem, et se Fortificaverunt in Rivolta.]

† **FORTIFICATIO**, **MUNITIO**, *Fortification* nostris. Charta ann. 1389. apud Menester. Hist. Laglun. pag. 183. *Quod civis et habitantes sua multum onerati ex subsidio regis quae suberunt, et ex facto Fortificationis ejusdem civitatis*.

† **FORTIFICARE**, *Confirmare*, *roboreare*, *Fortifier*. Chron. Madoet. apud Murator. tom. 12. col. 159. *Ut paventes animas Germanorum Fortificare de suorum agmine*. Ibid. col. 131. *Ad occidendum et Fortificandum eas in pradium*.

† **FORCELLETUM**, **MUNITIUNCULA**, *castellum*, *Petit Fort*, *Forcelet*, in 1. Statuto Westmonasteriens. cap. 17. *Forcelet*, apud Brittonem cap. 20. *Fleta* lib. 1. cap. 20. § 19. *De his, qui juxgerint averia ad castra vel Forceletum, et ea ibi detinuerint*. Adde lib. 2. cap. 47. § 1. et Knyghton ann. 1342. pag. 2581. *Forceletum*, eidem Knyghton ann. 1351.

† **FORCICULUM**, Eadem notione. Processus de S. Catharina Senensi apud Marten. tom. 6. Amplius. Collect. col. 1265. *Eidem Virgini (Catharina) quoddam Forciculum modicum extra civitatem Suarum constitutum pro edificando uno Monasterio tradidit*.

† **FORTALITIUM**, **MUNITIO**, *arx*, *castrum*, nostris, *Fort*, *Forteresse*. Wil. de Podio Laurentii cap. 85. *Et eis Fortalitia tradebantur, et ad suam delabant auctes voluntatem*. Chronicon inerti auctoris, editum a Catello, ann. 1236. *Consules occurrerant, et Regi Fortalitia tradebant*. Elinham Prior de Leuton, in Gestis Henrici V. Regis Angl. ann. 5.

† *Ad Fortalitia filii mureque coccum*. *Hostes portabant doli, ligna, petras*.

† Occurrit non semel apud Ericum Upsaliensem in Hist. Suecor. [Charta ann. 1312. *Ponere (vexillum) in turri seu Fortalidito dicti castri. Domus Fortaliti, in Charta Guidonis Abb. ann. 1200. tom. 1. Macer. S. Barbara Lugdun.]*

† **FORTALITIA**, Eadem notione, occurrit passim in Hist. Cortusiorum lib. 1. cap. 15. 18. lib. 5. cap. 3. lib. 7. cap. 18. etc. apud Sanulium lib. 2. part. 2. cap. 6. etc.

† **FORTEARE**, in Charta ann. circ. 1173. tom. 3. novae Gall. Christ. inter Instr. col. 1074.

† **FORTIFICATIO**. Chron. S. Medardi Suesion. tom. 2. Spicil. Acher. pag. 791. *Anno 1210. muni et Fortificatio Ecclesiae S. Medardi facta sunt*. Occurrit etiam apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 498.

† **FORTECIA**, Regimina Paulus ad ann. 1336. apud Murator. tom. 8. col. 412. *Pecit unum magnum Forteciam et ibi stetit cum toto suo exercitu*. [* Partum ann. 1246. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 443. *Hinc duo castella domo robis cum ipsa sua Fortecia, quae ibi hodie sunt, et in eorum terminis iure fuerint*. *Forteciese scripsit, pro Forteresse*, in Lit. ann. 1361. ex Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 45. v. et 46. r. *Forteciese*, in Ch. ann. 1340. ex Chartul. 53. Corb.]

† **FORTEA**. Sponsalium Adalmodi Comitissae ann. 1056. in Append. ad Marcam Hispan. col. 1109. *Dono tibi omnia*

castra et castella et Fortes que in praedicta comitatu sunt vel erant. Adde coll. 1153. 1154. 1158. et 1160.

† FORTIENSIS, in Charta ann. 1239. apud Thionascium in Biturig. pag. 86.

† FORTALICIA, apud Duchesium Hist. Norman. pag. 1055. D. Brussel de Feod. usu tom. 1. pag. 384. et Murator. tom. 12. ex Chron. Domin. de Gravina coll. 568.

† FORTELLICIUM, in Charta Caroli Reg. Franc. et Siciliae ann. 1497. et in altera Johanne Reginae Siciliae ex Cod. MS. Bibl. Coislin.

† FORTELLITA, in Actis SS. Maii tom. 5. pag. 378.

† FORTERA, Eadem notione. Charta ann. 1161. inter Pat. tom. 2. Hist. Occit. col. 579. in Ita ut deinceps ipsius castrum, neque Forteram seu Forteras, quae amodo ibi erunt, vobis non auferamus.

FORTERESCA, [FORTERESSIA,] [* Annal. Victor. MSS. ad ann. 1304: Flandrenses autem astute fecerant quasi munitionem de suis curribus et quadrigis... Franci plures de Flandrensis occiderunt, et adhuc plures occiderunt, nisi fuisset protectio Forteresca de curribus.] in Tabul. Fossatense fol. 36. [et in Litteris ann. 1220. apud Marten. tom. 1. Anecd. coll. 880: Theobaldus Comes Campanie tradidit mihi castrum Forteresca, Forteressem scilicet et proxenos. Forteresca, apud Hyemer. tom. 8. pag. 410.]

† FORTESA, FORTETA, Pari intellectu. Pactum ann. 1111. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 379: Castrum Appamianum cum Fortesa, et Fortens quae modo ibi sunt, et Fortesa, in Homag. ann. 1132. ibid. col. 454.

† FORTESIA, FORTESSIA, Eadem acceptione, in Charta ann. 1124. ibid. col. 427. et in alia ann. 1126. col. 425.

† FORTETIA, Eodem significatu. Charta ann. 1211. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hist. Sicul. Bonincont. pag. 152: Item promissum est et iuraverunt dare castrum Camparene et suis Fortetias et munitiones omnes cum garmmentis.

† FORTHOTIA, Idem Charta Guili. dominationis ann. 1181. in Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 18. v. c. Accepit... feudum domus et Forthotie et fossatorum et pertinentiarum domus domini Bartholomei de Villomontis.

† FORTIERIA, vel FORTIERUM, inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 1003.

† FORTIALICIA, in Charta ann. 1283. inter Instrum. tom. 4. novae Gall. Christ. coll. 32.

† FORTICIA, in Annal. Genensis. Bartholomaei Scilicet lib. 6. ad ann. 1229. Fortitia, alibi non semel.

† FORTICIA, apud eundem ad ann. 1227. et alibi. Fortitium, ad ann. 1249. in Chron. Andr. Danduli, et apud Hyemer. tom. 13. pag. 95. 96. etc. Vide Forticia, suo loco.

† FORTILIGATUM. Litterae ann. 1523. apud Hyemer. tom. 13. pag. 797: Castra, maneria, Fortiligata, etc.

FORTITIUM, AFX, castrum, Fort. Testamentum S. Fulcranii Episc. Lodovensis: Et in villa, quam dicitur Fodinus, Ecclesium, quae fundata est in honorem S. Ma-

riae, cum ipsi turre, et cum ipsis Fortitis, quae modo sunt, et in antea erant.

FORTITUDO, Castrum, munitio. Will. de Podio Laurentii cap. 46: Interceptis subito exercibus illam Fortitudinem occupant. Tabulatum Lascurrense, apud Marcan lib. 5. Hist. Bernharn. cap. 15. n. 1: Tuli illam honorem de Murei S. Mariae cum Fortitudine sua, et tenuit eam in vita sua. Charta ann. 1125. apud Catellum in Comitib. Tolosan. pag. 188: Excepta medietate civitatis de Avenione, et de Castro et Fortitudinibus, quae ibi sunt, vel erant de territoriis, etc. Adde Vitum S. Anselmi Lucensis Episc. n. 71. [Bartholom. Scriban lib. 6. Annal. Genensis. ad ann. 1227. Bullam Innocentii VI. PP. ann. 1236. apud Ludewig. tom. 6. pag. 16. etc.]

† Hinc Mitti in fortitudine, pro munitionibus seipere, in Charta ann. 1145. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 511: Duas itaque villas, Savialia et Pederlus, laudo et concedo supradicto abbati Bernardo, ut militet illas in Fortitudine in loco sibi congruenti, et provideat supradictis abbas et ejus successores, ut non exeat nisi guerra nec successores mei. Vide in Fortia.

† 4. FORTIA, Exercitus, Copiae, Gall. Troupes, Forces. Ottoboni Scilicet Annal. Genensis lib. 3. ad ann. 1196: Quoniam videret se eas minime posse de campo et castris eradicare... retraxit se cum milibus suis et Fortia. Ogerii Panis idem Annales ad ann. 1197: Cum Pisanis confederaverunt et cum Fortia sua per terram et mare clam, Januensibus ignorantibus, castra Portus-Veneris hostiliter invaserunt, et burgum impugnavant.

† 5. FORTIA, Tributum, vectigal, quod per vim exigitur. Charta Raim. Treneavel. vicecom. Biter. ann. 1163. ex Chartul. Gemund.: Concedo... ut ex aule, quod ad proprios usus domus profecti monasterii transportabit, in omni terra mea trade vobis non requiratur, neque pedaticas vel Fortia, neque omnino alius usatus. Vide supra Fortia.

† 6. FORTIA, Auxiliaris manus, Gall. Main-forte, secours. Stat. Cadubr. lib. 3. cap. 63: Sui posse dando hostialibus et communi... ad malefactores capiendos auxilium, favorem et Fortiam efficerent. Stat. Astae collat. 1. cap. 1. pag. 7. v. c. Ego protestans Astensis iuro... dare Fortiam et virtutem modis omnibus quibus potero, ad jus suum consequendum.

† 7. FORTIA, Fabrica ferraria, Gall. Forge; si tamen legendum non est Fortia. Vide in hac voce. Inquisit. ann. 1288. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 388. col. 1: Interrogatus a quo tempore accuratus exercitus domum suam in praetentione gullinae dicit quod ab eo tempore, quo per se incipit exercere artem accurare et laborare ad Fortiam suam ad faciendam.

† FORTIAGIUM. Vide Forcagium.

† FORTIALITIUM, FORTICULUM, FORTIFICARE, etc. Vide in Fortia 3.

† FORTIFICATIO, Munio, in Libert. villae de Caslucio ann. 1368. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 287. art. 7.

† FORTIFICARE, Firmare, roborare, Gall. Fortifier; dicitur de dolo vini exportando, quod fortius alligatur et compingi-

tur. Arest. ann. 1372. ex Tabul. S. Inq. Laudun.: Inhiberetur etiam ne quis in trade dicit pacis vasa vinum continentia, quae ibidem vendebatur, absque eorum licentia, aut ad ducendum extra diocesis, eam parare seu Fortificare, etc. Aliis notibus, vide in Fortia 3.

† FORTIFICATIO, Iterata et vlt. vis. Annal. Victor. MSS. ad ann. 1378. de Romanis petentibus ut nemo, nisi Romanus aut Italus, in papam deinde electus: Sed propter augmentum duellorum et Fortificationum persecutionum portus, extinguerunt [Cardinales] qui subditi fructuum, et sic mortem pro pinguiam ipsius immineere. Vide alia notia in Fortia 3.

† FORTIFICATUS, Recreatus, vlt. confirmatus. Vita S. Gandol. tom. 5. Sep. pag. 712. col. 1: Exatus a demone sepulchrum sancti pernoctavit deinde in villa Fortificatus non modicum, cum gaudiis reversus est.

† FORTIFICARE, Dicitur de veste, et alter pannus inter assuitur, ut fortius. Comput. Ms. fabr. S. Petri Insul. ad 1524: Profectura duratur tunicarum vel velorum... ac pro xix. ulnis panni rubri ad Fortificandos dictos habitus, et lib.

† FORTIGIUM. Vide Forcagium.

† FORTILECIA, AFX, castrum, Chr. ann. 1261. in parvo Reg. S. Germ. pp. fol. 47. v. c. col. 1: Reliquit donum quoddam, situm apud Meledunum, juxta fortileciam dictae vlt. Vide Fortia 3.

† FORTILICIA, FORTILITIUM, FORTILICATUM. Vide in Fortia 3.

† FORTIM, Virgil. Grammat. pag. 7. Adversus, quae in illi syllaba mittitur, ut caletum, Fortim.

† FORTIDA ECCLESIA. Charta in Privileg. Mss. ord. Praemonst.: Quoniam ecclesia, quod de rebus ecclesie non canonice te assensu praestitit, in huius episcopatus, in quibus populi indolenteris egeris videntur, non praeterito nam ecclesiarum commissis tibi ecclesia datur videtur, ecclesias Fortindus (sic) erigere. Mendum esse suspicio, sed emendare audeo; an Firmarias? in quibus scilicet presbyteri firmarii constiuebantur. Vide supra Firmarias.

FORTIOR, Major, ditior. Capitul. Caroli M. lib. 5. cap. 136 [* 207.]: Capitul. Fortiores librum de argento aut valentius in elemosina. Adde Addit. 4. cap. 121. Longob. lib. 3. tit. 12. §. 1. [* Carol. 6. 121.]: Nive etiam nonnulli Fortiores vultu. Fortior bonitas, multa major. Capitul. Saxonom. ann. 797. cap. 9. in Math. 20. iuxta veterem Versioem: Qui vult inter vos esse Fortior, ait vultus eius. Vulgata habet major. [Chronicon S. Petri Vivi apud Acherium tom. 1. Spicil. pag. 715: Ut Fortior quousque graviora, (negotia) diutiusaret. Fortior. Psalms, id est, prolixiores in Regula Benedicti cap. 18.]

† FORTIOSUS, Munitus, Gall. Fort. Comput. ann. 1363. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 256. col. 2: Quod fuerit bonum vigiliam nocturnam et diurnam.

loci minus Fortiori in locis fortioribus se vellet reducere, etc.

* **FORTIS**, Munio, propugnaculum. Vide supra Fortitudo.

* **FORTIS** DOMUS, id est, munita, Gall. Forteresse, Charta Ludov. de Villanis Archiep. Lugdun. ann. 1305. Hist. Delph. tom. 1. pag. 21 : Creat et ordinat domum viros dominum Johannem Dolphin Comitem Vapincensem et dominum Guidonem ejus fratrem, et quoslibet eorum in solam, castros et gardias Domus Fortis de Brechevelly, quod per se vel familiares eorum quoscunque percipiant et teneant, ut sub penna amissionis honorum. Ita Fortis, pro facultibus et bonis usurant leg. 133. Cod. Th. de Decurion. (12, 1), leg. 10, de Bonis proscript. (9, 42.) [Eadem notione utitur Cicero aliique prioris Latinitatis Scriptores.]

* **FORTIS** ET FACERE, Vadem esse prestat, Spondere, Gall. se faire Fort, etc. Chartular. Eduense ann. 1390: Diete partes transierunt et conventus hoberunt ad invicem super et de premissis pro vitandis dissensionibus et litigiis in hunc modum: videlicet facere Prior pro se mancipere et se Fortem facere pro dicto conventu suo, etc. [Vide supra in Facere 16.]

* **FORTIS** MONETA, Vide Moneta.

* **FORTIS** NIVEVERENSIS, Moneta species, Reg. Cam. Comput. in Bibl. reg. observat. sign. 8566, fol. 147, r. : Forz de Nevres de Philippe sancti ad xj. den. ob. d'argent le roy. Vide in Moneta.

* **FORTIS** PORTO, quia inebriare potest, ut apud Eriugem in Vita S. Sturmii Abbatis Fuldensis, quomodo dicimus l'In fort. Vide Creviera.

* **FORTISSA**, Munio, propugnaculum, castrum, in Homag. ann. 1020. inter Prolat. tom. 1. Hist. Occit. col. 147. Vide in Fortia 3.

* **FORTISSIMUS**, Durissimus. Vita Rob. reg. tom. 10. Collect. Hist. Franc. pag. 115 : A sancto Spontagino nique in Potest, nulla non collecta, frequenter cum suscipit ad juncendum Fortissimum terra.

* **FORTITAS**, Virilitas, ἀνδρεία, Fortis, strenuitas.

* **FORTITER**, Valde, multum, Gall. Fort, Boucoup. Instrum. anni 1371. apud Lobinellum tom. 3. Hist. Britan. pag. 555 : Est terra Fortiter gelata.

* Ital. Fort et nostris Forment, eodem sonat. De quoy nous despiet Forment, in Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 393. Fortablement, pro vim sonat, in Lit. remiss. ann. 1364. ex Reg. 96. Chartoph. reg. ch. 95 : Reclit Thibault comitatus Fortitudinem à terre ledit Girardin. Alex. ann. 1459. in Reg. 188. ch. 130 : Lesquels emmenent Fortiblement le bois dit supplant en sa présence et contre sa volonté.

* **FORTITUM**, Vide in Fortia 3.

* **FORTITUDO**, Copia, Gall. Forces. Conventio anni 1163. apud Rymerum tom. 1. pag. 23. col. 1 : Et si Rex Led. in Angliam venerit, tam parvam Fortitudinem hominum seram adducat, quam minorem poterit. Vide alia notione in Fortia 3.

* **FORTITUDO**, Auctoritas, potestas. Chron. Modect. apud Murator. tom. 12.

Script. Ital. col. 1078 : Imperatori datur bala et Fortitudo faciendi justitiam sanguinis.

* **FORTIVUS**, Fortituitus, Qui casu accidit. Epistola Caroli M. apud Mabill. tom. 4. Analect. pag. 313 : Fortitudinem vero, si consilio caret, Fortitudinem esse putandum non est, cum omnia inconsulte gesta Fortive potius quam fortia soleant nominari.

1. **FORTUNA**, Bona. In Lege Salica tit. 47. § 3. Super Fortunam suam ponere, tit. 52. § 3. A ses perils et Fortune, id est, sub penna amissionis honorum. Ita Fortunatus, pro facultibus et bonis usurant leg. 133. Cod. Th. de Decurion. (12, 1), leg. 10, de Bonis proscript. (9, 42.) [Eadem notione utitur Cicero aliique prioris Latinitatis Scriptores.]

2. **FORTUNA**, tit. 52. Leg. Sal. mo laudato pro Facultatibus et bonis usurpatur, ut cuique legenti obvium erit; in alio vero pro quavis fortuna sive eventu bono vel malo accipienda huc vocat : adeo ut super Fortunam suam ponere idem sit quod Rem soscipere suo periculo, et quidquid boni vel mali eveniet, ferre; quo significatio occurrit in Statutis Massil. lib. 3. cap. 5 : Constitutum quod si aliqui aliquod autumum fecerit vel faciat portundum in aliquod viangum, ad Fortunam vel ricismum ipsius mutuantis, Gall. dicimus, Aux risques et Fortunes, etc.

3. **FORTUNA**, Thesaurus inventus : nam, ut ait Lex 63. § 1. D. de Acquir. rer. domin. (41, 1) et ex ea Bracton. lib. 3. tract. de Corona cap. 2. § 4 : Thesaurus, Fortuna donum creditur. Thesaurus illicite Fortuna reperire, in leg. 3. Cod. Th. de Thesaur. (10, 18) Epist. 561. ex Francis tom. 4. Hist. Franc. : Unde mandamus vobis, ut Fortunam, sicut inventa fuit, infra 15. dies nos habere faciat. Mox, pecunia sublata dicitur. Tabularium Monasterii Deip. Santon. fol. 25 : Si Sanctus fuerit inventum aurum vel argentum, non Fortuna, Comes habet inde medietatem, et qui invenit, aliam. Charta ann. 1080, in Tabular. Viudocin. n. 370 : Fieuria autem et forisfactura omnium emendationes et Fortune, novae erant omnes. Charta ann. 1334. apud Dion. Salvaingum Boissium in Tractatu de Placito dominico pag. 28 : Item jus suum memorum, si que sint, aut inveniant, et etiam quantum bestiarum ferarum, etc. [Instr. ann. 990. ex Archivis Montis S. Michaelis : Canon Britannorum Principes dedit Deo et S. Michaeli, etc. Sed si aliquis deforis hominellum fecerit super inhabitantes, aut ipsi, super alios, aut Comitibus bennum, et capitum, et locum, et invenerit, et invenerit, aut soluta bestia capite.] Vide tom. 1. Monast. Anglie. pag. 298. Stabilitatem S. Ludovici lib. 1 : Nus n'a Fortune d'oi, se il n'est Rois, et les Fortunes d'argent sont aus Barons, et à cens qui ont grans Justices en sa terre. Et se il avenoit, que aucuns homs qui eût voltre en sa terre, trovast sous terre aucune trouvaille, elle seroit au vovator, à qui la voirie de la terre où la trouvaille fu trovée. Et infra : Fortune, si est quant quel est trovée dedans terre, et terre en est effondrée. Vide Consuet. Andeg. art. 61. et Cennoman. art. 70. et infra in Sacerbaria,

ubi Spelmanus Fortunam, fortuito occisis interpretatur, nescio quo vade.

* 3. **FORTUNA**, Maris tempestas. Bernhardus de Bryeydenbach Itiner. Hierosol. pag. 14 : Nisi forsitan tempestas maris, Fortuna appellata, id facerendum persuaderet. Bartholom. Scribae Annal. Genuesis ad ann. 1243 : Continuo validi Fortium maris, et venti, et pluviae regnare ceperunt per dies viginti et ultra, ita quod de portu Januae exire nullatenus possit. Ibidem : Quam cito potuit, et maris Fortuna cessavit, sicut cum galeis suis in Provençiam, ut solum adduceret in Savoniam. Idem ad ann. 1244 : Circa mediam noctem validissima Fortuna maris et temporis fuit in porta Januae, ita quod multe naues invenerunt in terram, etc. Eadem notione Fortune usurpant veteres Galli Scriptores. Guillelmus Archiep. Tyrensis continuata Hist. Belli sacri apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 743 : Eu cel en (1619.) del passer le Roi d'Arragon en Surie, et monta sur mer li et ses ois, et quant vint au quart jour une Fortune grant le pris et rompi sa nave, et quant il vint ce, si e'te'torner arriere au port... ne onques puis ne vent mortier mer par la porte qu'il ont de la Fortune et par l'amor de sa mie dame Berongiere. [* Vide Glossar. med. Graeci. voce Φαρις, col. 1691. et mox Fortunale.]

* 4. **FORTUNA**, Sumptus fortuitus, insolitus, Gall. Dépense extraordinaire. Lib. pension. ex Tabul. S. Viet. Massil. : Celleraria etiam predicta exposita est Fortunae, principum ex reginarum ad ipsam monasterium declinantium, ex cardinalium et legationum et nuntiorum sedis apostolicae, etc. Rursus ibid. : Celleraria etiam exposita est Fortunae temporis evocationis ipsius monasterii, quo tempore conveniant consumi; quapropter hoc magnus summus pecuniarum opportunit mutuo suscipere. Fortune, nonnumquam, idem quod Casus adversus, infortunium, damnum sonat. Charta Caroli VI. reg. Franc. ann. 1416. ex Chartul. epis. Carot. : Por le fait des guerres et mortuities, qui se sont subvenues en ladite ville, ils n'ont peu avoir icelle rente à nostre ami et fidel conseiller l'evêque de Chartres,.... Inquel par considération desdites Fortunes et mortalités, etc. Fortune de feu, in Stat. ann. 1363. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 668. Cas fortueli, dicitur de eo, quod casu et fortuito accidit. Lit. remiss. ann. 1387. in Reg. 131. Chartoph. reg. 84 : Requerrus que comme ledit cas soit Fortuel, et non de fait appense, etc. Pelitit demande grace pour ce cas Fortuel avens en esbatement, in aliis ann. 1389. ex Reg. 138. ch. 131. Fortunementem, Fortuitum, infeliciter, in Lit. remiss. ann. 1408. ex Reg. 163. ch. 83 : Fortunementem icelle femme fu atelede du baston par la teste, etc.

* **FORTUALE**, Ut Fortunat, 3. Miracula B. Simonis Erem. August. April. tom. 2. pag. 87 : Dieta novis ex Fortunale et periculo periculis et suffocavit in mari.

* Vox Italica, Procella, tempestas turbulentum. Hinc Fortunat, pro Tempete, apud Rabelais. lib. 4. cap. 18. Vide mox Fortunatus.

* **FORTUNARE**, Periculis obijcere, Gall. Risquer, hasarder. Charta ann. 1386.

apud Rymer. tom. 7. pag. 451. col. 1: *Nolentes istis legibus nostris, qui corpora sua in tantis periculis pro nostro honore videretur Fortunarum, aliquo colore injuriarum. Ibidem pag. 571. col. 1. in Litteris ann. 1388: Et similiter prefatus Motharus... se Fortunare voluerit, ratione guerra et periculorum maris. Et infra: Quosque felices gentes... ad transvendum versus villam Calesii se Fortunare non audeant.*

* **FORTUNATISSIMUS**, Epitheton Philippi Augusti regis Francorum, in Obituariis. Ms. eccl. Ambian. ad 12. Jul. *Obitus magistri Rogeri de Furniville medici regis illustris Francie Philippi Fortunatissimi*, etc. Et ad 14. Jul. *Obitus illustris Francorum regis Philippi Fortunatissimi*.

* **FORTUNA**, Thesaurus inventus. Charta Hugon. dom. Brevarum ann. 1177. in Chartul. Cluniac. ch. 355: *Si homines monachorum aliquam Fortunam in confinio d'Arc invenierint, inter monachos et homines per medium partietur. Vide Fortuna 2.*

† **FORTUNOSE**, *Feliciter*. Barthius in Glossariis ex Guilberti Hist. Palast.

† **FORTUNOSE**, *Fortunatus*, *Felix*. Idem Barthius ibidem ex eodem fonte.

1. **FORTUNUM**, Ugutioni, *Prosper eventus, et dicitur a fortuna*. Ekehardus Junior de Casib. S. Gallis in Proemio: *Opera pretium palatibus cum infortunis trahere Fortuna. Infra: Alii vertunt ubi parentes, Fortuna et infortuna quonodamlibet erant, edixerant. Idem cap. 3: Multa bonis et malis aut Fortuna predicti aut infortuna. Quoniam pro quavis fortuna, bona aut mala. Idem cap. 5: Nescio, quo loci Fortuna. Cap. 15: Ut ceteros relinquamus, et nostra Fortuna tangamus. [* Sic iporum proprio Fortuna... Denam ascenderunt, in Epist. Johan. Archiep. Rigens. c. ann. 1190. apud Lappenb. Init. Illustest. pag. 149.]*

2. **FORTUNUM**, Hastiludium, torneamentum. Math. Paris ann. 1241: *Mori militum, quoddam hastiludium, quod vulgariter Fortunum, in eo potius infortuna appellatur, ad vicium cepit et exercitum experimenta. Et infra: In contemptum nemini ipsi torneamentum interfutit, et sapienter illud Fortunum appellavit. Chron. Theobaldusburienis Monasterii in Anglia: Fortuna belli ante fratrem suum decessit.*

* **FORTUNOSUS**, Tempestuosus, procellosus, Italis, *Fortunoso*. Steph. de Infestura Ms. abbe. Imoc. VIII. PP. ad ann. 1490: *In Urbe nunquam quies fuit aer ita turbidus, ita Fortunosus, sicut fuit ille: nam aliquando pluit, aliquando nigrat, ventis semper affluens cum ingufo frige, et cunctis sine obscuritate. Vide supra Fortuna.*

† **FORVA**, *Egna*, in Glossario MS. Bitoric. Vide *Forla*, quod pro *Forla*. Bos pragones scriptum fuisse ibi dictum est.

* **FORVEXE**, *Quietum esse de Forvence*, in Monasterio Anglie. tom. 2. pag. 387. Vide *Forfang*.

† **FORFORUM**, *Ole de laudibus* Philosophie in Catalogo librorum Septentr. H. Waeli pag. 184:

Ad mensuram Philosophie stiletent currite
Et saporis tripartiti septem rivis habite
Uso fonte procedentes non eodem tramite.

Axis superius Fortunatus Athenis materiam
Nacte hoc liquore totum irrigantur Greciam,
Que redundans infinita fluxit in Esperiam;
Non tamen tunc ductore vel tuta renigio
Quia sacrum gubernantes Maro atque Cicero,
Centum autus adsciverunt quique non stodio.

Formales videtur esse vox ibrida formata ab augmentativa prepositione for vel fore Saxonica: quæ, inquit Somnerius, exponitur plerumque per prepositiones, Per, Pra, Dis, Ultra, Pro, Ante, etc. atque etiam per superlativum. Hinc Saxannæ fore-mæresi, Strenuissimus. Hoc modo Formales dicerentur quasi Forma præcellentes, Formosissimæ. Quæ sint istæ Septem artes (hic enim Axis pro Axis) ignoro, nisi forsitan figurate per eas septem Græciæ Sapientes intelligantur, per quos tuta irrigata Græciæ, redundans infinita fluxit in Hesperiam, id est, Italiam. [* Septem artes.]

* **FORULARE**, in Constit. Jacobi reg. Sicil. cap. 45. pro *Forculare*, Domus. Vide in hac voce.

* **FORULUS**, Vagina, nostris *Fourreau*, Pappas: *Foruli, theca vel ciste librorum, tabularum, vel aliorum rerum, ut spate, dicte, quod deforis tegunt. Gloss. Lat. Gall. Foralus, Bourse, Escripatoire, Fourle, Wilhelm. Britto lib. 12. Philipp. pag. 242:*

Francorum gladiis animi jam esse rubentes
Vis Foruli agnoscent.

Infra: ... vel abscissi Foruli prægantibus aris, Gervanius Dorobern.: *Comites et Barones crevis ferunt, et regum gladium in Forulis. Chronicon Casariense lib. 4: Monachi S. Clementis nuntiant illud, ad quod est impossibile, et vident illud enses in unum Forulum mittere. Faurer, Scriptoribus nostris mediæ ævi. Le Roman de la Malemarastre MS.: Si coï la chief, et puis resna l'espée, et le mit arriere en son Fourre. Infra: L'ostre finiz a ja l'espée unchie hors dou Fourre pour vous couper le chief. Will. Gwart. ann. 1297:*

Il giest les mains aus espées,
Qu'en l'eure des Fourres estourit,
Et aus autres bastons qu'ils portent.

Georg. Castellanus in Hist. Jacobi Lani cap. 94: *Deux espées, l'une ceinte qui ait le Fourre tranché jusqu'à rengez, l'autre attachée en son escau. Occurrit iterum cap. 95. et in Assisii Hierosol. MSS. cap. 94. et aliis scriptoribus passim.*

1. **FORUM**, Nundinatio, feria, *Feria*. Charta Lotharii Imperatoris, filii Ludovici Pii, in Tabulario Ecclesie Viennensis fol. 4: *Quin Agelmarius venerabilis Archiepiscopus ad nostram accedens Majestatem, relictis, quod in pago Lugdunensi, in villa scilicet, quæ vocatur Puvassini, super proprium suum, quoddam Forum, publicumque construere et convocare vellet mercatum, deprecans, ut ei illud concederemus, quod inde ad jus publicum exigi poterit. Henricus Aquilonipolensis de Lubecane Urbis primordiis lib. 1. cap. 5:*

Bis Forum in hebdomada statuit generale, etc.

Leges Burgorum Scotiorum cap. 40: *Mercator sive institor, qui habet statulum cooperatum in die Fori, vel botham in Foro die Fori, dabit obolum pro consuetudine et*

castum suum. Adde Statuta secunda Eberti I. Regis Scotie cap. 32. Charta Ead. Episcopi Anti-siodanensis: Justitia Episcopi est; Forum et theloneum Episcopi est, quicquid de Foro exit, et justitia de omnia hominibus, qui venerunt, infrastructura eorum, et rapina, et incendium, Episcopi est. Th. Rozin in Bela I. Rege Hungar. cap. 13: Iste enim omnia Foro die Sabbati constituit, pro vendendo et emendo. Etiam usque Consuetudines villæ de Regula apud Labrum tom. 2. Bibl. pag. 744. Innocentius III. PP. lib. 13. Epist. 95. etc. Vide Mercuria.

* **FORUM**, pro pretio rerum venalium, quod scilicet in *foris* seu nundinis distat, solent, le Prix du marché, in Suet. Gildæ Scoticæ cap. 29. § 2. in litteris merarii Scot. cap. 7. § 3. et in Statutis Bvildis II. Regis Scotie cap. 36. § 1. [Litter. Philippi III. Reg. Franc. tom. 3. Ordine. pag. 61: Cum omnibus emolumentis ab provincialibus, nec non *Foris* et pretii canonum, gelliarum et aliorum rerum venalium. Ordinal. Caroli Johannis Reg. Franc. prinogeniti ann. 1356. ibid. pag. 103: Quod victualis vendantur et tradantur, rationalibus Forum juxta temporis pretium. Statutum ann. 1350. tom. 2. pag. 577: *Strix vinctus harenus au Fear au Fear vent. Prix et Fier*, in Consuetud. Pons. venci art. 84. Vide *Foragium*, *Fora*, *Foragium*.

* **Hinc Fier**, Pretium seu forum ibi in dicere, in Charta Joan. Atrebat. com. Augi pro commun. S. Valer. ann. 1151. ex Tabul. S. Vulf. Abhavi. *Item le milieu et les esclaves pourront Fier en la ville au pain, au vin, a chairs et a autres denes par l'assentement de nostre bailli, et au non fument.*

* **FORUM BOREM**, Vile pretium, Gall. *Bon marché*. Vita B. Colete, Martii tom. 1. pag. 567: *Gloriosis Martyribus, qui in regno Dei possident gloriam immensam, contulit altissimis gratiam et Bonum Forum; nam brevissimo tempore totius, et totius migraverunt. Menoti Sermones fol. 115. v. Elle n'a eue pour pas bon marché: Va habebit tam Bonum Forum. Et fol. 168: O pauperes mulieres, qui pro licendo diavolo seu lardo venditis animas vestras diabolo. Las! Deus non habuit tam Bonum Forum; quia plus constituit ei.*

* **FORUM HABERE**, *Ficere*, *Pacisci*, de pretio convenire, Gall. *Faire marché, convenir du prix. Consuetud. Bragari. art. 124: Si quis vino sua in domo seu pro alio quibus burgensis posuerit, Foro aliquid inter dominum dicitur et dominum dicit dominus non habito neque facto, dicitur tunc dicit vini dabit et solvi pro salario capillat tonelli vini, quatuor solidos, et duas solis si sit pipi.*

* **FORUM**, Merces ipsa, quæ in foro d nundinis venum exporitur. Radewic. lib. 3. cap. 26: *Si mercator Teutonius in portum intraverit, et euriit mercem, et portum ad exercitum, et curius vendentis exercitum, Camerarius auferet ei omne Forum suum, et verberabit eum, etc.*

* **FORUM**, *F. Decima pretii rerum quæ in foro distrahantur, vel mercum ipsarum quæ venum exporitur in foro et nudis*

pag. 109: *Obtinuit, ut corrigeret mores et Foras Legionensis civitatis.* Vetus Charta Hispanica apud Michaelum del Molino in suo Repertorio: *Hec est carta de Foras et usatibus, etc.* Vide *Oliverantia Regni Aragon.* lib. 6. tit. Interrogat. § 11. Alphonsus II. Rex Aragon, apud Blancanum pag. 594: *Scio, quod in Castella, in Navarra, et in alibiis, solent venire Jacem per bonas consuetudines et Foras ad vendendas eas et ad lucra sua transferendas.* Alia aera 1153. apud eundem pag. 640: *Dono vobis Foras bonas, quales mihi demandatis, etc.* [Charta Ranimiri Reg. Navarre, apud Moret. Antiq. Navar. pag. 498: *Pleneit nulli... ut donarem et concederem vobis illas bonas Foras, quos pater meus Saneius Rex... misit in Jacca. Dono et rancendo vobis totos bonos Eueros et tolla molas.]* Vide Baron, ann. 1027. n. 15. Foras Morlanensis art. 37. Oyhenartum in Notitia Vascon. pag. 85. 208. Bibliotheca Cluniac. pag. 1435. etc.

* Charta ann. 1096. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 2: *Damus vobis Foras, ut donetis de dambus vestris in anno duodecim denarios.* Libert. Moneter. ann. 1312. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 504. art. 31: *Quod si quis in adulterio fuerit comprehensus... nullus eum ad altera, si ejusdem Fori fuerit, vel qui de Foro domini nostri regis fuerit, curari per villam.* Libert. Navarrie ann. 1334. in Reg. 63. Chartoph. reg. ch. 266: *In censuris et habentur Foras Jacce, et in suis canis et iudiciis tunc eodem.* Foras, eadem acceptio, in Libert. Regum. ann. 1374. tom. 6. eundem. Ordin. pag. 106: *Et leur gardien Foras, usages, coutumes, libertes, franchises et privileges.*

FORISTA, ut *Legista*, Decretista, qui Foras diligenter legi vel commentatus est. Michael del Molino in Repertorio pag. 75. v. 1. Don. Ximenes Petri de Salinasus *Justitia Aragonum*, qui fuit magnus practicus et Forista, et complures plures observatas, etc. Hunc non solum laudat Hieron. Blanca, ut et Vitalem Episcopum Ovesensem, quem *valde practicum et expertum fuisse in Foris*, ait idem Molinus pag. 129.

CONTRAFORUS, Hisp. *Contraforas*, Quod contra foras seu leges agitur, in Foris Aragon. lib. 1. tit. de Adjunctis, et alibi.

FORPOTZ præterea appellatus Imperatorum imagines, auctor est Isidorus Pelusiotus lib. 1. Ep. 337. [* Vide Glossar. med. Græc. col. 1690. voce *φορποτ*.]

† 3. FORUS, Isid. 15. 6: *Locus ubi uva calcatur, dicens quod ibi feruntur uva, vel propter quod illi terant pedibus; unde et Calatorum dicitur.* Sed hoc nomen nullum significat. Prima species Fori, Locus est in civitate ad excedens undecimas relictus. Secunda, ubi Magistratus iudicare solet. Tertia quam supra diximus, quam Calatorium nominamus. Quarta, Spatia plena in navibus, de quibus Virgilius, *Luxaque Foras.* Locus dicitur, quod ibi decurrit frugum liquor. Hec etiam fere Johannes de Janua. Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Foras significat plures chotes.* Forus, Perisus, Foras, Marchis, Forus, Lienx, ou l'en foule la vendange. Forus, Lienx ou l'en foule les causes.

** FORUS, Arca. Reinard. Vulp. lib. 1. vers. 1069:

Sic ego triticeas paleas extendere gravis
Audierim in potulo tribula mille foro.

* 4. FORUS, adject. Extraneus. Charta ann. 1096. superius laudata: *Homines que (sic) venerint de Fora paret dent portagie, de eam aut de equa vendere, duodecim denarios.*

* FORUSCITUS, Proscriptus, exul, Ital. *Forscizio.* Annal. Estens. ad ann. 1402. apud Murator. tom. 18. Script. Ital. col. 969: *Exercitus domini ducis Mediolani sub capitaneis et ducibus antedictis, ... aliis que quam pluribus ex Forscitis Bononiensibus, territorium Bononie invasit cum magna potentia.* Vide supra *Forscitus*.

† FORVUS, Papius in MS. Biturice: *Forvum, Calidum dicitur unde Fervens et Formosus, f. Fervosus.* Servius in 4. *Æneid.*: *Forvum antiqui calidum dicebant.* Vide *Formus*.

* FORZARIUS, Forceps, Gall. *Forces*, vel *Pincer*. Stat. Vercell. lib. 3. pag. 77. [* Item quod si aliquis carcerem dicit communem vel carceraria fuerit inventa hinc, hinc, vel ferramenta, scopelli, Forzarii, etc. Hinc

* FORZELETTA, diminut. a *Forzarius*, Gall. *Citizens* vel *Pincette*. Inventar. ann. 1389. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 368: *Duo Forzelette domusate, etc.*

* FORZEUM, Pars caputis, eadem que *Foggin* dicitur Academ. Cruscan. Constit. Arn. de Fangeris inter Stat. synod. eccl. Saliu. edit. ann. 1737. rubr. 27: *Item statutus et inculcabit observari munimimus, quod quilibet sacerdos sive pialatus diaconus Sabinensis, cum capillis ... et caputis sine Forzeis, et aliis vestimentis sine collaris incedant.* Vide infra *Fozz*.

* FOS, Mensura genus apud Massilienses. Informationes Civiles Massiliæ de passagio transmarino in Cod. MS. Sangerm.: *Arbitrari erit longitudinis L. goarum et mensura dicte Fos L... Actor vero de medio vult habere duo vels, quorum majus vult habere XLVII. goas per antemam et XLVII. Fos, et pro bolliveria XLVII. goas, et continentur isti duo vels XLVIII. prius continentes c. cinnas cambie, etc.*

* FOSACUM, f. pro *Fossatum*, Obligatio, qua *fossatus* illiurum referendis tenentur civis. Charta Henr. reg. Angl. ann. 1128. Inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 209: *Confirmo ut omnes homines, quos robas et monachi S. Euthysii habent vel habebant sicut, ... liberi sint et quælibet ab omnibus consuetudinibus, et telonibus, ... murgis, Foracis, evangis et guardis.* Vide infra *Fossamentum* et *Fossatum*.

† FOSADARE, Vide *Fossadare*.

* FOSCA, an *Fossa*? Privilegium Ferdinandi Gonzales Comitiss Castellæ pro Monasterio Sebastiani de Silos inter Concilia Hispan. tom. 3. pag. 175: *Quorum terminis huc sunt: de porte Virgilis Pennarubia et pogo antiquo semper manente, et Fosca angusta, unde venit aqua de Cariza.*

Nequaquam *Fossa*; est enim *Fossa* Academ. Hispan. Nemus seu silva verpibus et dumetis intricata: quod belle convenit Pacto inter clericos et barones Normannia habito ann. 1205. in quo *Fosca* legitur etiam

ex Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 1. f. 6. v.º, ut post Order. Vitalem laudatum *Carigo* in v. *Fraustum*, ubi *Fraosis*, pro *Forsis*, frustra, ut mihi videtur, legendum propositum vir eruditissimus. In eodem et Reg. jam laudato: *Item diximus per sacramentum: quod non vidimus tempore Henrici et Ricardi quoniam regum Anglia, quod aliquis redderet decimas de fegis, aut de gentia, aut de Fuscis, ubi prius forcia denantur.* Quam ultimam vocem facti est mutari: *Desmontator*, ab Hispanico *Desmontar*, *Obstipare*, runcare. Vide Dictionar. Hispan. ad hanc vocem.

FOSCUS, Vide *Fraustum*.

FOSIA, Vide *Faicia*, et *Fazenda*.

† FOSIORATA, FOSIORITA, Vide *Fossiorata*.

1. FOSSA, Caverna, seu locus in terra defossus, aqua repletus, ubi femine filii dammate immergantur. Ita Skeneus ad Regiam Majest. lib. 1. cap. 4. § 2. ubi quedam placita criminalia perniciter ducunt maxime ad eos, qui *habent et tenent curias suas cum sacco et sacco, fure, et Fossa, fodi, etc.* Quoniam attactissima cap. 77: *Omnes Barones, qui habent foveas et Fossas de Introitu, de hominis occisionem habent furcam (al. Curiam).* Gervasio Dorohero. ann. 1187: *Ann et ipse in sanis tementis suis omnem ab antiquo regem habere iustitiam, videlicet foveas, Fossam, foveas et similia.* Idem ann. 1191: *Attense Decembris Justitia, qui vocatur Errante, missi per Angliam ab Archiepiscopo Cantuariensi, fuerunt apud Cantuariam, ibique per ministros Regis iudicio quærimini sunt, vel perierint criminosi, qui ad Regiam pertinebant communem.* Ita et ad Archiepiscopum pertinebant, in *Foss* Archiepiscopum apud *Estgate* solent vixi. Similiter qui ad Priorem et Canonem, in eadem *Foss* solent vixi. Charta ann. 1088. in Monasterio Anglie. tom. 1. pag. 55: *Ferrum, et Fossam, (leg. Fossam, et furcas, cum aliis libertatibus, etc.* Adde tom. 2. pag. 1035. ubi perperam *fossam* edidit. Scribit Spelmanus, apud Scotos in usa iussu, delinquentes masculos foveis suspendere, feminas puteo vel fossa immergere, idque privilegium habere infanti domini sua Barones, quod *fassam* et *puti* vocant. Ita secundum hunc Scriptorem *fossa* alia fuerit iudicio aquæ frigide: ut qui pro renebant, aut quod scribit Tacitus de Moribus Germanorum: *Proditores transigunt verborum sapientiam, ignavos et imbelles, et capite infantes, cunctos ac palude, iuxta insuper crote, mergunt.* Vide Skeneum de Verbo signific. verbo *Fossa*. [* Griaum. Antiq. Jur. German. pag. 694. et supra *Defossa*.]

* Vide infra *Humori* et *Infolidia*. Capitalis cuiuscunque criminis hinc erat in obitu pena a legibus statuta; que tam obtinuit, quando pudori fuit eas foveis suspendere: cuius supplicii primum exemplum exhibet Lit. remiss. ann. 1211. et Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 45. quod ceduntur femine Lemovic dammate *et et morie pendit*. Alterius meminit Domini Caroli VII. ad ann. 1348. que *Pis* prius primum suspendio perit. [* Hinc femine proseribebantur sub *puteo de besche*, vel *du pic* et *de la pelle*, quia

mentis fossa excavabatur. Vide supra
Enfuer. Venero vel Enfouir nude di-
ci, pro Fossa immergere. Charta ann.
11. apud Stephanot. in Antiqu. Bened.
XII. part. 3. pag. 946: *Ne porras
in lafris, ne in lair, ne in successor
de lever forches ne gilet, ne Enfouir.*
Charta Phil. VI. ann. 1348, in Reg. donat.
et Cam. Comput. Paris. fol. 30. r.
*in tous cas là où l'en fait justice, il
sera en la ville (de Baugency) font
cession à leur cost, soit pendre, ardoir,
et Enfouir, Escorcher et fustier.*
et in masculis aliquando animad-
versum fuisse hanc penam, docet Charta
reg. Angl. apud Rymer. tom. 1. pag.
11. Richardus .... *omnibus hominibus suis
quoslibet per mare iturus, salutem. Scien-
tiam de communis proborum virorum con-
fessione has iustitias subscriptas. Qui
autem in navi interfecerit, cum mortuo
non projiciatur in mare. Si autem cum
vivo interfecerit, cum mortuo ligatus in
triangulum.*

1. FOSSA, quomodo Cul de Fosse dici-
mus, imus carcer. Statuta MSS. Caroli I.
fol. 10. cap. 30: *Non volens et comman-
daque se necesse fuisse ut est conve-
nitur accusari, qu'elle soit mise en une
fosse, et qu'elle n'en esce jamais, etc.*

1. FOSSA, Tumulus, sepulchrum. Lex
Angl. lib. 1. tit. 9. § 15. [* Roth. 373]:
*was ipse super Fossam mortui appendi-
tur.* Epitaph. Bede:

Venerat in Fossa Bedæ venerabilis ossa.

1. FOSSA, Capitula ad Legem Alamannor. cap.
10.

1. Andegavensibus Enfen, auctore Mca-
ren Hist. Sabol. pag. 239.

Fossat, Tumulus, munda. Epitaphium
sancti Episcopi Frisingensis, qui obiit
ann. 1344, in Metropoli Salisburgensi
lib. 1. cap. 169:

Te et Fossat, qui his erat hic eustodias.

1. Enfasser, eodem sensu, in Mirac. MSS.
X. N. lib. 1:

Ce qu'il estoit mors descouverts;
Fors de Chartres en un fosse,
Comme un larron l'on enfouit.

Fossa Corica, Latrina, Chronicon Cas-
trellum 4. cap. 16: *Trasidit per scriptum
in terra Monasterio in territorio Casorelano,
Arabum scilicet, Fossam coccai, camera-
rum, et pietum. Ubi pro duricium, legen-
da forte cuculum. [* Quatuor sunt ca-
pitulum nomina propria. [* Glossæ MSS.:
Conatus, feritudo loca, vel Fossa ocula.*

Constitutio municipalis Lorriacensis ann.
11. edita a Thomassero cap. 11. art. 6:
*Item ne pedit et n'est licite de faire chambres
vies, nommées Fosse coles, ou Latrines,
Fosses de cuisine; pour tenir eau de mai-
son, après d'un mur mitouen, etc. Oï pié
de fosses, apud Artemidor. lib. 2. cap. 24.
De Ducibus.*

Fossæ FINALIS, vice termini, cui oppo-
sit proprius. Siculus Flaccus: *Intelligi pos-
sit aliquando ex ipsarum Fossarum positi-
onem, utrum propriam, an finalem sint. Idem:
[* proprias faciunt ad excipiendo aquas,
quod soli sui extra Fossam solent relinquere.
Item: Si enim proprias quis locat in ter-*

ris suis ad sustinendos servandosque agros
suos, etc.

* In ercibus formam excavabatur ejus-
modi fossæ, cum ad ecclesiam vel mona-
sterium agri pertinebant, ut colligitur ex
Charta Roberti de Asperomonte ann. 1152.
inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col.
422: *Ecclesie Reginvallis fratres in futu-
rum præcaventes collatum sibi benefici-
cerius designantes, Fossam formam crucis
habentes in omnibus prediis terminis dili-
genter effodere curarunt.* Vide in Craux, pag.
679.

Fossa LAPIDUM, Lapidicina, in Charta
Philippi II. Imp. ann. 1199, in Metropoli
Salisburgensi tom. 1. pag. 77: *Et unum
Fossam Lapidum in monte Gammar semper
habendam.*

Fossam FACERE, Vallo urbem aut ca-
strum munire. Charta Conradi Imp. ann.
1031, apud Georg. Pilonium in Hist. Bellu-
nensi pag. 70. v.: *Castella et turres ædifi-
care, vel Fossas facere habere potestatem.*
Adde pag. 86.

Fossas, canibus, pulvere, et hamis lapel-
lo comprehendere, in Capitulari de Villis cap.
67. *Revis in fossis comprehendere, in Le-
gibus Wisigoth. l. 8. tit. 4. § 23. Vide Le-
ges 7. § 8. D. Quod vi. (43. 24.) leg. 58.
§ 1. ad Leg. Aquil. (9. 2.) et Petron de
Prescriptis lib. 10. de Agricult. cap. 33.*

Fossæ FERRARIÆ, plumbariæ, Capitu-
lare de Villis cap. 62: *Quid de tornatoribus
et sellariis, de ferrariis et scrobis, id est,
Fossæ ferrariis, vel aliis plumbariis,
quid de tributariis, etc.*

1. FOSSA dicitur Aremoricis Agger
qui et terra quam fodiendo erucunt com-
pactus est, apud Lohinell. tom. 2. Hist.
Britann. pag. 252: *Usque dum pervenit
ad ipsum locum, addit tres Fossas simul adve-
niant. Et tunc vadit Fossa sancti Cuthodi
quasi ad horum 15.*

FOSSADARE, Fossam facere, Fodere.
Formula 28. ex Andegavensib.: *Interpellat
aliquo homine, nomen illi, quod Fosso-
re per teera sua, in loco nuncupante, qui
vocatur, ipsa villa, qui aspexit ad illa, et
Fossadavit. [Charta Neutoldi Aptensis
Episcopi. ann. 984. ex Chartular. ejusd.
Ecclesie fol. 84: *Donat ad ipsum Durantes
Presbyterum, ut ipsum terram bene plouare
vitis et Fossadare et propagare studeat.*
Occurrit alibi.*

1. FOSSADARE, Eadem notione, in Char-
tulari Aptensi fol. 42.

FOSSADERA, [ut infra Fossadera,]
in Charta Alfonsi Regis Castellæ ære 1718.
in Hist. Segovicensi cap. 18. Vide in Fossam
3.

1. FOSSADERA, Præstatio in belli sum-
tus, quæ ab iis exsolvetur qui in exercitu,
quem Fossadum vocabant, non per-
gebant. Concil. Vallis-Oletan. ann. 1137.
inter Hispanica tom. 3. pag. 347. col. 1:
*Et sint excusati de martinego, et de fossado,
et de fossadera et de omnibus servitiis.* Charta
Aldelfonsi Regis Castellæ ære 1730. apud
Stephanotium tom. 4. Fragm. MSS. Hist.
pag. 288: *Et sint illi decem excusati ab
omni pecto, pasta, fossado, Fossadera, pedido,
fussadera, et ab omni prorsus regio et alto
tributo et gravamine in perpetuum, et ab omni
regis exactione semper liberi et immunes*

existent. Alia ann. 1181. apud Baluz. Hist.
Tut. col. 464: *Concedo predictas villas
Ecclesie gloriose Virginis de Rupe Amatoris
... nullo iure penitus in eis retento, nec
pecta, nec pasta, nec homicidio, nec Fossa-
dere, nec fussadera, nec aliqua parte Fossa-
dere, nec fussadera.... Concedo etiam vobis
ut habitantes de Fornellos et de Orbanella,
si cum populo veritis, nunquam pergent in
Fossadum, nec in epelludum, et cum Fossa-
derum persolverent, nota precipue Ecclesie
contingant.... et nihil de ipsa Fossadera Rex....
vel aliquis alius homo requirit. Vide Fossam
3. et in Hostis.*

1. FOSSADILE, Fossa, quæ vice termini
est. Charta S. Maxent. an. 13. regni Car.
reg. apud Besl. inter Probat. Hist. comit.
Pictav. pag. 223: *Cum est circumcinctus
ipse abulus per terminibus et Fossadibus et
bodinus fixas. Vide supra in Fossa 3.*

1. FOSSADARE, pro Fossadera, non con-
jecto, in Diplomate Adefonsi Regis Hi-
span. ann. 1094. apud Marten. tom. 1. Am-
pliss. Collect. col. 148. Locum lacunis ple-
num prætermittit.

1. FOSSADUM, idem quod Fossatum 3.
Vide in hac voce et Fossadera.

1. FOSSAGIUM, Pessitatio pro apertura
fossæ seu sepulchri. Arrestum Parliamentarii.
1312. tom. 1. Instr. Hist. Paris. pag. 70:
*Potebant... manum nostram in rebus contentio-
sibus oppositam levare, et emolumenta ad de-
narios Fossagiorum in dicto cimiterio sibi
(Decano et Canonici S. Germani Autis.)
restituere. Alia notione vide in Fossatum 2.*

1. FOSSALARE, Fodere, fossam cavare.
Stat. Avelle ann. 1496. cap. 64. ex Cod.
reg. 4624: *Si aliqui persona clausuræ
sue invenerit vel Fossaverit aut destruxerit
aliquam seu aliquas vias publicas, etc. Vide
Fossare 2.*

1. FOSSALE, ut Fossatum 1. Pacta anni
1299. ratione Prioratus Salientis, Hist.
Dalphin. tom. 2. pag. 90: *Quelquid juris
habemus, seu Prior nostri Salientis in vintis,
Fossalus, Fossalus, partis, et aliis fortalicis
dicti loci.*

1. FOSSALUM, vel FOSSALUS, Eadem no-
tione. Origine bellum illustri apud Ludew.
in Reliq. MSS: *Dispositi fieri lignea propu-
guacula, quæ parvulo Fossalo circumfodi
mandavit, et muro ex humo et lapidibus cir-
cumdedit. Fossatum vive Fossulum, in Charta
anni 1494.*

1. FOSSAMENTUM, Obligatio, quæ fos-
satibus urbium reficiendis tenentur civis, quæ
interdum pecunia redimebatur; unde inter
exactiones recensita. Charta Malid. comit.
Niveri. ann. 1226. ex Chartul. Cluniac.
*Consemmat.... quelquid juris, usagi, con-
suetudinis et exactionis in kido, in pecunia,
in Fossamentis, in carmentis, in gallinis,
in corvis, in commendis, sive aliis exitibus
et omnibus aliis habebamus. Vide supra Fos-
sacum et mox Fossatum 2.*

1. FOSSARE, ut Fossatum 2. Vide
locum in Manneria.

1. FOSSARE, Fodere. Ad edificandum
et Fossandum, apud Thomam Madox in
Formul. Angl. pag. 245. Vide alia notione
in Fossa 3.

* Fossa et vallo cingere. Gall. Fossar.
Charta Phil. Pulc. ann. 1301. in Lib. rub.
Cam. Comput. Paris. fol. 128. r. col. 2:

Quæ quidem decem arpeata potuerunt dici religiosi (S. Ebrulfi) prior et eorum successorum Fossare, fossata facta reparare. Tract. Ms. de Re milit. et mach. bellic. cap. 66: *Castellum potest circiter Fossari, et pars fluminis militum in fossam, Charta ann. 1379. In Reg. 116. Chartoph. reg. ch. 63: Se de dit lieu estrois fortifié, Fossé et empuré, etc. Fosse une rigole, Eau fossione exerece, ligone proscedere, in Lit. remis. ann. 1469. ex Reg. 157. ch. 88: Laquelle rigole j'ai posée, Fossier, vinée et gouvernée. Fougler, eodem sensu, in aliis ann. 1459. ex Reg. 188. ch. 56: Le supplient print... son fossouier, et en parti de son hostel pour aler honyer ou Fougier en ung mailloil ou vigne nouvellement plantée.*

† **FOSSARETUM**, f. Cimetarium, ubi sunt Fosse vel sepulchra. Epitome Constit. Ecclesie Valentine inter Concilia Hisp. tom. 4. pag. 193: Si conflagrantes (ad Ecclesiam) sint Conites, Bonones... recipiantur in comers compariati: et si vero plebs fuerit, in quodam riuera per se non Fossario ad hoc deputata.

† **FOSSARIATA**. Vide Fossaria.
† **FOSSARIUM**. Gloss. Sangaria. MS. n. 501: Lignes, Fossaria. Vide Fossarium.
FOSARIUS. Papias: *Vapillo, Fossarius mortuos sepelens*. [Gloss. Isid. i. *Fepelinius, Fossari, qui mortuos sepellunt*.] Apud Christianos primus fuit Clericorum in Ecclesia Fossarium gradus, qui humanis fidelium corporibus curam impendebant. (S. Hieronymi de Muliere septies citati: Clerici, quibus id officii erat erumtum lutoe onduer oboluant, et fossam humum lapidebus construere, ex more tumulorum parant. Inuerti Epist. 13. ad rusticum Narbonens. tom. 9. Operum S. Hieronymi: Primus in Ecclesia Fossarium orlo est, qui in similitudinem lapidis sancti sepelire mortuos admovent. His perinde ultimi collantur in ordine Ecclesiastico in Notis Tyrnisi pag. 99. Kicizari, et Koryvazii appellatur, in Epistola Ignatio ascripta ad Antiochenos, ad Epiphani in Comp. doctr. in Eueholog. Gr. pag. 39. et aliis, quos laudat vir doctissimus Joan. Baptista Coelestius ad veterum Patrum opera. Hi et Fossarios dicuntur in Actis Proconsularibus, quæ recitat Augustinus. lib. 3. contra Cresconium cap. 29. et Epist. 241. seu in Actis purgationis Cæciliani. Adde S. Hieronymi in Epitaphio Fabiolæ. Vide *Copiate*, et quæ observat Suarezas ad Nil Ascetica [pag. 670. et 671.] Nescio, an de his fossariis intelligendus auctor Præfationis ad Libellum precum Marcellini et Faustini: *Tunc Damascus ante perfidii iuvit arenas, quadrigas, et Fossares, onanque Clerum cum securibus, gladiis, et fustibus, et obsesti basilicum hora duri secunda, etc. Supra: Cum omnibus perjuris, et arenariis, quos ingenti corrupti prelo, etc. Incurant etiam, an hoc loco arenarii, idem sint qui Fossares; nam *Arenaria*, cometeria vocantur Christiani. Vide in hac voce.*

† **FOSSATA**, ut mox Fossatum i. Charta Caroli IV. Imperat. ann. 1367, quæ confirmat privilegia urbis Leucorum inter Probat. Hist. Tullensis pag. xxxvii: *Fossatus, burvus, et defenientia factus et facti, erecius et erecta mania tenere, etc.* Occurrit

eodem notione apud Th. Madox Formul. Anglic. pag. 47.

† **FOSSATA**, Sepulchrum. Miracula B. Simonis de Lippina inter Acta SS. Julii tom. 4. pag. 532: *Item tres femine... ulcere pestilenco validius tactæ, continuo pacto Fossatum Simonis viderunt, conspectu pristina restitutum sanitati.* Vide Fossa 3.

† **FOSSATARIA**, Præstatio quæ aut Ecclesiæ aut domino fit post obitum aliquis, a Fossa, sepulchrum, ducta origine. Concil. Legion. ann. 1012. can. 23: *Clericus vel laicus non det ulli homini ransum, Fossatariam aut manerium.* Synodus Compostell. ann. 1114. can. 8: *Illi qui servis conditionis iugum sustinent, vel qui quadragesimalia tributa persolvunt, reddunt solitos qui Fossataria et Luctuosa nuncupantur, relaxamus, si patrum parentumve suorum hæreditates iuculent.* Charta Ferdinandi Regis Hisp. æra 1081, apud Antonium de Yezes in Chronico Ordinis S. Benedicti tom. 6: *Tem servas quum ingenuus, seu fæcilis, non fuerit aliquis fæcile servitium Regis, non cedat aliquod pro homicidio, quod fecerit, non ransum quumvis fecerit, non Fossataria, non sigillum positum in hæreditate.* Suspicio Fossatarium tributum esse Luctuosa Hispanorum, et Anglorum Hæritum non nullum aseruit, quod ab hæreditibus exsolvendum fuerit post obitum propinquorum; verum in quo præcise situm fuerit, haud mihi facile divinatu.

† **FOSSATELLUM**, Fossatum minus, in Bulla Honorii III. PP. apud Ughellum tom. 2. Ital. Sac. pag. 822. [et in Chronico Farfensi apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 357.]

† **FOSSATELLUS**, Ital. Fossatello, Fossa minor, in Instr. ann. 1507. apud Lam. in Delic. erudit. inter nol. ad Hosoprop. Charit. pag. 115. Vide Fossatellum.

† **FOSSATERIA**, Idem quod Fossatella. Vide locum in *Manneria*.

* **FOSSATERIUS**, Fossor, qui fossas urbium, vel castrorum curat. Charta ann. 1288. ex Tabul. Auxit.: *Item vult domini abbas quod sint liberi et immunes a prestatione decime personalis, messengerii et Fossaterii, et illi qui se ad sciendum accidentia liter se conducent.* Vide infra Fossator.

† **FOSSATOR**, Qui fossas facit, apud Eglem in Vita S. Sturmii Abbat. Fuldensis n. 20.

† **FOSSATUM**, Vallum, fossa: sed ex præsertim, quæ circa urbium moenia circumducitur nostris, Fosse, Gloss. Gr. Lat. i. *Tegze, Fossa, tepes, Fossatum*. Papias: *Fossatum dictum, quod multos fossas habet.* Leges Luitprandi Regis Longob. tit. 31. § 1 [* 46. (5, 17.)]: *Si quis Fossatum in terra alterius fecerit, etc.* Anastasius Bibl. in S. Silverio PP. pag. 38: *Fabricis muros et reparatione Fossati, circumdedit civitatem Romanam.* Albertus Aqueusius lib. 4. cap. 30: *Falla immenso, quod dicitur Fossatum.* Regula Magistris cap. 15: *Non enim secura possunt esse Fossata, ubi intus est hostis.* Willaume Brito lib. 7. Philipp.: *Aggere congesto Fossata implere studentes.*

Petrus de Vineis lib. 2. Epist. 49: *Non est habitis resistente locus, quem murorum munimur ambitus, aut concavitas Fossatorum.*

[Chron. Domin. de Gravina apud Murat. tom. 12. col. 571: *Deinde Cidindum et alii, nient... illam Fossatis maximis fecti circumdandi et bene muniti.*] Vide Vezegib. lib. 4. de Re milit. cap. 16. etc.

† **FOSSATUM DEORUM JACTUM**, Cj. latera et terra fossata hinc inde vedu gereveruntur. Illi construxerunt cædib. ligna quæ brachia vocabant. [Hartm. 1160. apud D. Brussel de Uss. feud. tom. 2. pag. 382: *Contravertit ent... de qua, quodam qui nominatur Sarvignum, item ejus jam firmaveram, cam Fossatum duorum jactum.* Hujus vero rei compotoli pacto terminata est: *sin videlicet, quatenus illud quod jam firmatum fuerat cum Fossatu duorum jactum, remaneret; priusque vero, cum uno jactu Fossatu tantum et sine brachia, firmetur.*

† **FOSSATIS** quibus castellorum moenia circumdant ac muniti consueverunt, Fossata dicta a recentioribus interdum quæ castra observat Valesius in Notitia Galliarum pag. 404. Quod firmatur ex Charta ann. 1132. tom. 1. Hist. Lotharing. col. 533: *Ad hac Avelinum, etiam filii sui, Oblericum de Nos; qui infra ambitum predicti Fossati vestri morabitur, qui restat puti, aut de possessione S. Marie, aut si Apri fuerit, liberum usum, aquæ, sylvæ et pabuli cum aliis participant.*

† **FOSSATUS**, Eadem notione apud Latines, Mysronium, et Innocentium Groniales, Alexandrum Abbat. Cælesinum l. 2. ep. 42. et in Vita S. Baboloni tom. 1. lib. Franc. pag. 661. Latinius et Mysronius de Litulib. pag. 261: *In sequentibus liris Fossatos, quos Augustus appellamus.* Infra: *In locis antiquis terminis positum, riuos, quos Augustus vocamus, pro hac ratione quod Augustus sua recensuit, et ad fuerat, lapides alios constituit, etc.* [Charta Ricardi Conventensis Episc. apud Thom. Madox Formul. Anglic. pag. 245: *Patris boasi me delæx, per viam que vadit Brufordum, sicut ego et R. Archidiaconus, Sclopia et Clerici nostri presentes eis assignavimus, et Fossata clausum, et Brenarii, et terram unquam ad Fossatum S. Cædile Gregor. Monachus in Chronico Farfensi apud Muratorium tom. 2. part. 2. col. 33: *Descendentes in pertinetium Ophoni abbas Fossatu Scutelle, etc.* Compitis ann. 1202. apud D. Brussel tom. 2. de Feudorum usu pag. cxcvi. col. 2. ad calcem: *Pro clauca circa Fossatus faciendis, etc.*]*

† **FOSSATUM**, Inter Nobilium Comitatus Campanie privilegia recensuit viri fandi fossatum, in Charta ann. 1228. ex Chartar. Meld.: *Hoc entione quod quibet Gualdo homo habens libera feudum in comitatu Campanie potest et debet, quando vult abque contrahitione facere vicaria et Fossati tervu sua et retinere de aqua currenti per terram suam, prout est et necessarium.*

† **FOSSATUM**, Obligatio, quæ Fossator urbium reficiendis tenentur eives, Charta Lud. reg. Fr. ann. 1148. in Tabul. S. Dionysii: *Potagium, expeditionem, lances redditorem, Fossatarum castelli sui reficiendum, etc.* Alia ex Tabul. Mousst. Ludov. Pontis in Diocesi Paris.: *Debit Pro et S. Merie de Longeponte consuetudinem ereturum et Fossatum de Ver, quæ pater suus*

† **FOSSIS**, pro *Fossa*. Exstant apud Rymerum tom. 4. pag. 776. Literæ Regis Anglie ad Antonium de *Fossibus*.

† **FOSSODARE**, *Fodere*, ligone terram vertere. Chartular. Ecclesie Aptensis fol. 84. v. : *Et quæ Durantes ipsam terram bene plantare vult, et Fossodare et propagare studeat*. Galli dicunt : *Fossoyer la vigne*.

* **FOSSONATA**. Charta ann. 1330. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 364. : *Nec non quaterzignati Fossontatis (sic) vinearum vel circa eisdem domini contiguas..... deliberramus*. Sed leg. *Fossoriata*. Vide in hac voce.

FOSSORES. Vide *Fossarius*, et *Talparii* in *Talpa*, [neonem et infra *Fossorium*.]

FOSSORIATA, Modus vinee : quantum quis uno die *fodere* potest. Tabularium Ecclesie Gratianopolitane sub Hingone Episcopo fol. 53 : *Et hodie de prato B. restitutus in loco, ubi dicitur Pontelucum, et habet 6. Fossoriatis vineas in clauo Aronis Canonici, qui vocatur Porcils*. Necrologium Prioratus S. Roberti Conillonis prope Gratianopolim, 8. Kl. Junii : *Pro quo Michael debemus habere anniversarium usque ad 30. sext. scilicet de 3. sextariis framenti, qui faciunt apud S. Vincentium li. Favrot, et de 6. Fossoriatis vineas ad Lesram de Belma*. Tabularium Eleemosynæ S. Pauli Viennensis : *Et iterum damus ei de nostro alodio, quantumcumque septingenta homines fodere poterint in loco, qui dicitur Burguns*. Tabular. Prioratus de Dominia in Delphinatu Ch. 27 : *Petrus Humbertus asserit nobis terram..... ubi plantavit 30. Fossoriatas vineas, etc.* Alibi : *Contulit unum vineam, que continet 3. Fossoriatis*. [Iuxta ann. 1339. in Hist. Delphin. tom. 1. pag. 84 : *Item et vineas conquisitæ Castro Montisfortis, pertinentes ad dictum Castrum, que continent circa 60. Fossoriatis*. Et infra : *Circa mille et quingentas Fossoriatis vineas*.]

† **FOSSORIATA**, *Fossoriata*, Eodem significatu. Chartophylacium regium Regest. 87 : *Item circa quatuor Fossoriis vineis site in Convenet juxta vineam Anthoni Galerit et fratrum suorum*. Item circa duas Fossoriis vineas site in loco prædicto. Ibidem : *Item tres Fossoriatas vineas site loco dicto in Convenet juxta vineam Johannis Darbonis..... Item unam Fossoriatam vineam sitam in clauo de Quercetum juxta vineam aliam ipsius Johannis*. Pluribus ibi occurrit. *Fossore* dicitur in pago Burgiacensi et Gesiacensi.

FOSSORIATA, in Charta ann. 1339.

† **FOSSORIATA**, *Fossoriata* TERRÆ. Modus agri item qui modus vinee. Chartophylacium regium Regest. 87 : *Item dyndiam Fossorium terræ site ibidem juxta vineam Guillelmi Espa..... Item circa unam Fossorium terram cum arboribus, etc.* Ibidem : *Item tres portes..... ejusdem Fossoriata terre cum arboribus*. Item quatuor Fossoriatas terre site in Gorkia d'Aloy. Ibi non semel occurrit.

FOSSORATA, Eadem notione. Tabularium sancti Andree Viennensis : *Ego Acharius iusius Congregationis Monachos domo Beato Andree sanctoque Maximo quinquæ Fossoratas vineas mei alodi, et portem terram meam, que videtur soli mihi habere et possidere in villa Cuernacensis. Atque iterum concedo*

quindecim Fossoratas vineas, que sunt site in Parochia B. Petri, etc. Occurrit ibi non semel. Idem Tabularium : *Danamus vineam, quoniam octo Fossoratis una die fodere valent*.

FOSSORIUM, Ligo. Gloss. Lat. Gall. : *Ligo, Hæ, ou Fossour*. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Fossorium, Fossor*.] Occitania, *Fossou*, Papias : *Fossorium dictum, quod fossam faciat, ipsa est scudicia*. Idem : *Li-gones, fossorin*. Gloss. Anglo-Sax. Ælfrici : *Fossorium, Costere*. Alibi : *Scudicia, vel Fossorium*, spad. Vide l'anga. Ugutio : *Fossorium, ligo, cum quo foditur*. Alibi : *Rastrum, instrumentum rusticorum, vel Fossorium duplex*. Gloss. Arabico-Lat. : *Scotica, dicta eo quod circa Codicem terram aperiat : alii cum Fossorium vocant*. Charta Hervei Comitis Nivern. ann. 1304. in Tabul. Eccl. Autisiod. fol. 334 : *Quicumque cum Fossorio terram laucatus fuerit, 3. bchetis framenti annuatim mihi reddet*. Charta Alienoaræ Regine Angli. : *Exarbitris pro Fossoria 3. den. dabit*. [Charta Wichardi de Belli-joco inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 279 : *Panperiores vero qui manibus laborant, vel cum Fossoriis suis nade vivunt, reddent medietatem mensuræ*. Ubi *Fossordius* idem pato quod *Fossorius*. Charta telonei S. Bertini in Tabular. ejusdem Eccl. : *Cartesia Fossoriarium site ferro ii. den.*] Occurrit apud S. Audonium in Vita S. Eligii, auctorem Miracul. S. Mengoldi Mart. n. i. Petrum Damiani lib. 3. Ep. 14. in Vita S. Joan. Episc. Tragar. pag. 13. apud Ordericum Vital. lib. 10. pag. 794. Leonem Episcopum Atinensem de Translat. S. Marci Mari. Guigonem in Statutis Ordin. Cartusiensis cap. 57. §. 4. Rollandinum in Chr. lib. 10. cap. 5. [Radulfum Cadom. in Gestis Tancredi inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 174. Casarium lib. 7. Miracul. cap. 39. ubi *Fossorium* de lecto Eremitarum, quia ad instar focæ formabatur, perperam est interpretatus Mayer in Hieroclo. ad hanc vocem.] etc. Vetus Carmen vernaculum MS. de Inventionis S. Crucis :

En va mais le Fossor à pris,
Pour commencer le fondement.

Perperam *Fossorium*, pro *Fossorium* habetur in Canonib. Hibern. lib. 38. cap. 7. *Fossoratum*, in Actis Episcoporum. Ceuomann. pag. 68 : *Vi vinea sua laborant, et cum Fossorio suo eam fodient*.
* Variæ a nostris Gallie redditur hæc vox. Charta ann. 1360. in Reg. 88. Chartoph. reg. ch. 130 : *Et evieques ce lezli-habitans de Corbie essent effondre, per Fossierres et antres instrumens à fossier, et fait et fait faire fosses ou fons et demaine d'iceulz religieuz*. Lit. remiss. ann. 1409. in Reg. 163. ch. 475 : *Iceulli Symonin fery en poussa seu Thibaut..... d'iceulli Fossorier, qui estoit illec pour leur labour*. Aliaz ann. 1469. in Reg. 195. ch. 326 : *Lequel Croyer evieques ung Fossion (ou Fossion) qu'il tenoit en se main, besognoit auili pré. Ung petit piochon, autrement dit Fossier, in Reg. 208. ch. 139. Vide supra Fossoratus*.

† **FOSSORIES**, *Sus*, porcus, nisi me fallo, quia terram rostro vertit, fudit. Codex MS. Irmoniois Abb. Sangerman. fol. 13. col. 2 : *Sokunt in pascione denarios*

iiii..... ad Nativitatem Domini Fossorin; pullos iii. ova xv. carvados, earrop. max. Et fol. 16. v. : *Sunt ex ipsa manis xvi. qui solvant ad terlam annuum monas xlii. Fossorin xvi. pullos, clix. Ubi Sodes pccellos interpretor*.

† **FOSSORIATA**, *Fossoriata*, *Fossor*.

* **FOSSILLA**, diminut. a *Fossu*. Chart. permutat. ann. 1392 : *Quandam domus item, cum domibus, domiciliis..... quovis media et Fossilla dicta villa Aluati*. Vide supra Fossella.

† **FOSSUM** et *REPOSSUM*, *Fossi* et *C. tre-fossé*. Vide *Fossatum* 1. Chron. Modii apud Murator. tom. 12. col. 1163 : *Dieo terro de Modocito fuit nurrit per circuitu, et extra dictam fossam magnam dicta una factum fuit Fossum et Repossam, et ita levati circumquaque terram*. Vide *Fusa* 1.

FOSSURA, *Fossa*. Gloss. Gr. Lat. : *Ξαυρη, Fossura, occento, identito, Ξαυρη, ὄρυγας, Fossura*.

FOSSUS, *Foxus*, pro *Fassus* vel *Fusus*, et *Faxus*, *Fascis*, Gall. *Botte*. Chart. Phil. Pulc. ann. 1312. in Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 28 : *Item quatuordecim Paxi feni pro tringinta quinque solidis, comp. talia quodlibet Fosso ad duos solidos et denarios*. Turon. Vide supra Faxus et Faxus.

FOSTERI-EANN. Leges Edmundi Regis de Sponsalibus, cap. 2 : *Pasten scribitur, cui Fosterlena pertinet, reddet tribugilantia, et plegent annui sui, Snotel Foster, est victus, cibarium; leu exhibere*. [† Vide Thorpici Glossar. m. voce.]

FOSTRÆ, *Fernæ ex ancillis nati*, quic et peculium et familiam habere concessum fuit, in jure prisco Sueonum apud Jon nem Stiernhook. pag. 308. [† Vid. Grimm. Antiquit. Jar. German. pag. 39. num. 34.]

† **FOT**, Vide *Fod*.

† **FOTEGELDUM**, *FOTEGELDUM*. Vide *F. tegeld*.

† **FOTILITIUM**, perperam pro *Forditum*, apud Murator. tom. 12. col. 554. Chron. Domini de Gravinia. Vide in *Fotia* 3.

† **FOTINELLUM**, Genus ponderis apud Anglos. Vide *Charrus*.

† **FOTRIE**, Vide *Focire*.
FOTRUM, *Cassa*, vel instrumentum, quod sephi feruntur, apud Casarium lib. sterbar. [Ibid. 9. cap. 99 : *Max ut traher oculos clusit, quidam et assistens forat (al. fotum) in quali sephi a carnicibus prius solent argenti, ostendit*] Nosti Fourenne. Vide *Fodrum*.

† **FOTSA**, Vide *Fibitius*.

† **FOTUS**, *Fartus*. Miracula S. Martini Episc. tom. 5. Junii pag. 555 : *Mors folia que sub capite auro Fota passum*.
† **FOUACES**, *Fouacha*. Vide in *F. ou*.

† **F. FOUAGIUM**, ut supra *Fougen* : Censu pro singulis *Faciis* exactus. Instrumentum ecclesie S. Marie de Prato Barch. Harcur. tom. 3. pag. 183 : *Abbas teneant bene et in pace, in omni potestate ab omni rebus..... et omni alia exi tudine, et de omni singulari servitio et q*

et exactione et Fouagio hominum de
capita eorum, etc.

* **FOFAGIUM**, Preparatio coriorum,
in *Fossu* quereuo pulvere infusurum,
nomen. Arest. parlam. Paris. ann.
1747. ex Cod. reg. 8312. 5. fol. 53. r.
magistris (tannatorum) concenserunt
quatuor visitationem, cognitionem et inter-
pretationem Fouagii coriorum tannatorum,
et. Aliud ann. 1370. ibid. fol. 65. v.
omnes que les quatre maistres... ayent...
visitation, congnossement et interpretation
de Fouage desdits cuirz tannez. Ubi perperam
in Codice scriptum Fouagium et Fouage.
Vide supra Fouage.

* **3. FOUAGIUM**, Lignatio, annonæ li-
caria, seu, ut strictius dicam, jus capiendi
ignem calefaciendo furto accommodum;
de quo supra in *Fornella*. Et quidem Foua-
gium a *chamfugio* distinguitur in Chartul.
eod. Lingui. ex Cod. reg. 5183. fol. 112.
v. Johannes de Bero Lingonensis diocesis
emiger habet... usagium suum pro Fouagio
et chamfugio suis... de operi summi ne-
cessari. Aliud ejusd. eccl. ibid. sign. 5189.
fol. 24. r. Item suum Fouagium in nemore.
Vide supra Fouage.

* **FOCATIUM**, Jus pascendorum ani-
malium in silvis, à Gallico *Fouage*,
Fouage, vel *Fouage*, *Pabulum*, *Charitulum*.
S. Vandregheisi tom. 2. pag. 373.
Sola tamen liberat et immunitate, quæ
et predecessores mei consecutus huius-
modi, videlicet de Fouatro et usagio in ne-
cessibus domini Regis. Vide *Foutrum*.

* **FOUCAGIUM**, Jus pascendi greges
animalium in pascuis vel silvis, seu Præ-
statio ab his, qui co jure utuntur, exsoluta.
Charta permutat. inter reg. Franc. et Odon.
archiep. Rotomag. ann. 1262. in Reg. 30.
Charthoph. reg. ch. 378: Permutatio de
Guillon, des Nots, et de Humesnil et de Dou-
vrent. Charta hinc: ... garannia, Foucagium,
et. Charta ejusd. Odon. eodem ann. ex
Reg. 31. ch. 29: Terræ arabiles, vineæ,
solariorum, arborum, pratorum, nemorum, garannia,
Foucagium, redditus in frumento, etc. Haud
dubie à veteri Gallico *Fouc*, grec, vulgo
Trampas, *Belium*. MS. cap. 12: On dit
que Fouc de saches, ne Fouc de chevaux:
nos on dit bien Fouc de porcharchis et Fouc
de berks. Pedag. Peron. in Chartul. 21.
Cant. fol. 333: Item le Fouc d'aves, dont
le Fouc vault zxxv. avers, et pour le Fouc,
aj. deniers. Item quod Fouc d'aves, in
Ful. lupi et anseris tom. 1. Fabul. pag. 85.
Vita J. C. M. s.

Dei que le pastour est ferus,
li Fouc des herbis est vaincus.

Que reddunt illud Zacharie cap. 13. v. 7:
decree pastorem, et dispergetis oves.
Addit. Gregat. Math. Evangel. cap. 26.
v. 31. Hinc Fouc, Catus, turba. Gall. *As-
semble*, troupe. Lit. remiss. ann. 1377. in
Reg. 111. ch. 114: Jehannot de Fillemain
vire que on menoit ainsi vintennement son
frere... me de grant amour charnelle se-
lon entre ceulz qui le menoient, pour aider
à vaudr frere, et fieri ou Fouciz ou assem-
ble, et d'entente assens à la teste un com-
pagnon.

* **FOUCHERIA**, Filix, à veteri Gallico
Fouchere, pro *Fougere*, Reg. S. Justi ex

Cam. Comput. Paris. fol. 191. r. Item
Jodum comitis de Meulleto apud Olizet,...
pro *Foucheria*, e. sol. Lit. Phil. ducis Au-
rel. ann. 1361. in Reg. 134. Chartoph.
reg. ch. 357: Ouguel usages peuent pre-
dre... la Fouchiere et les racines d'icelle er-
rachier et fouchier à quelconques ferremens
qu'il leur plaia. Vide supra *Fougiera* et
Fogeria.

* **FOUDRA PLUMIZ**, Vide *Fodra* 1.

* **1. FOVEA**, Thesaurus in terra inventus.
Radevis lib. 3. de Gestis Friderici cap.
26: Quicumque Foveam invenerit, libere
fruat ex.

* **2. FOVEA**, Tumulus. Glossar. Gr. Lat.
MS. T. 124: sepulchrum... bastum, Fovea,
humus. Perperam edit. Jovens. Epitaphium
Tassilonis Ducis Bavarie:

Conditor hac Fovea, quem, pie Christe, hea,
Tassilo Dux primus, post Rex, Monachus sed ad-
itum,
Ilibus in terris decesserat iste Decembris.

Vide *Fossa* 3.

IX FOVEAM MITTI. Imus carcer, nostris,
Basfosse. Synodicon Raphaelis Archiepisc.
Nicosiensis Græci sub ann. 1252. cap. 19:
Et ex hoc contingit, eos (Clericos) capi
per Milites, in Foveam mitti, et alius tractari
turpiter contra Ecclesiasticum liberatem.
Charta Matthæi Abbatis Sandonis. ann.
1285. in Chartular. Domus Dei Pontisarr.
Constructis in ipsa domo Foveis et recepta-
culis optis ad prisionarios custodiendos et te-
nendos. Vide *Fossa* 2.

FOVEA ad capiendos pisces, in veteri
Charta Normannica ann. 1050. tom. 13.
Spicilegii Acheriani pag. 286.

* **FOVENTATIO**, Edictum Philippi Pulcri
pro Reformatione Regni ann. 1202. cap. 5.
apud Pithæum: Fivaria insuper et stagna
et piscaria, nisi piscium nutritura et Foven-
tatione servatis, pro captura piscium non gra-
ventur, id est, fatibus piscium, pisciculis,
Rappassonnement. [Perperam Fomentatio.
apud Menestier. Hist. Lugd. pag. 83. col.
1.] Silvum Fovere, in Charta Henrici VII.
Imp. ann. 1309. apud Goldastum tom. 1.
Constit. Imp. pag. 318.

* **FOVERARE**, pro *Foderare*, *Fouarrare*,
Fodrum auferre. Fleta lib. 2. cap. 41. § 13.
de forestis: Inquiratur... quantum pas-
tura Regis Foverata fuerit, aut deteriorata
pro animalia, quæ exeunt à domibus illis.

* **FOVERE SILVAM**, Vide *Foventatio*.

* **FOVERE**, pro *Fodere*, Instr. ann.
1400. apud Lam. in Delic. erudit. inter
not. ad Hodoepor. Charit. part. 3. pag.
768: Juxta dictionem flumen mandamus quod
pontior et Foveatur unus lapis ad perpetua
rei memoriam. [Foveatur, conservetur.]

* **FOVETUM**, Vide supra *Foventum*.

* **FOUGERIA**, Filix. Gall. *Fougere*.
Charta Libertatis oppidi S. Palladii ex MS.
Coislin. num. 522: Poterimus vendere
Fougieras nostras Forre.

* **FOUHACEA**, Panis seu placentæ species,
nostris *Fouace*. Charta ann. 1298. in
Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5188.
fol. 159. r. Duo membra porcinia, tres *Fou-
haceas*, etc. Alia ann. 1319. in Reg. 59.
Charthoph. reg. ch. 155: Item triginta panes
albos, Gallice *Fouaces* ancupatos, etc. Lit.
remiss. ann. 1416. in Reg. 169. ch. 381:
Le suppliant print une pouche, ou il avoit

sept pains, appellez Fouasses. Neque aliud
significare videtur *Fouaron*, in Lit. rem.
miss. ann. 1412. ex Reg. 167. ch. 5: Les
Fouarons que les compagnons ont accoustumé
demander aux nopces. Hinc *Fouassier*, qui
ejusmodi panes seu placentas facit, in
Charta ann. 1443. ex Chartul. Latiniac.
fol. 199. v. Vide *Focacia*.

* **FOULAGIUM**, PHOLAGIUM, Gall. *Fou-
lage* et *Foulage*, vox frequens apud Brito-
nes, quæ Molitura seu ipsa molendi actio,
simul et pensatio, quam a vassallis exigi-
git dominus pro frumento molitura in
molendinis suis, significatur. Charta Joann.
ducis Brit. ann. 1271. ex Bibl. reg.:
Alia novis molendina propriis sumptibus
edificare hec prima vice ad sufficientem
molituræ et Pholagii villæ de Kemperle....
Homines vero communes pro communem al-
locationem ad molendum et pholendum in di-
cendis molendinis compelluntur.... Ad sufficien-
tiam molituræ et Pholagii. Ibidem: Ad mo-
lendum et folendum. Charta ann. 1284. tom.
1. Probat. Hist. Brit. col. 1070: Hervé de
Leon.... et les seins emprès lui recegnent et
aient perpetuellement tote la moutte et tote le
foilage (sic) de tote la terre.... promettens
que nous, ne les nos, nez pouisons rens avoir
ne recharger en la devout dite moutte, ne en
devout dit folage. Alia ibid. col. 1119: Le
molin de Pallas, toutes les mouttes et le Fol-
lage des terres, domaines desusdites, et toutes
les autres redouvances. Rursus alia ann.
1327. ibid. col. 1347: Sane et que ladite
dame, ne nul autre, qui ayt cause de lé,
puisse rien prendre ne avoir de moutte ne de
Foulage du gentil fil audit Mons. Hervé. Vide
supra *Foulogium*.

* **FOULARE**, Calcare uvas, Gallico
Fouler la vendange. Charta G. Abbatis
Sangerman. ann. 1266. in Tabulario hujus
Monsastrii: In cappis dictorum hominum
Foulabant, neque de primo, neque de ex-
tremo vino solvent pressuragum.... Solvere
tenebantur in vindemis dicti Priori et semper
Foultre in dicto territorio.

* **FOULERIA**, Fullonis officina, Gallico
Foulerie. Charta ann. 1257. in Tabulario
S. Martini Pontis: Domus sita apud Fou-
lerium de Pontisarr.

* **FOULFACERE**, Offendere, nocere,
dammum inferre, ut *Foulsacere* 1. Vide
in hac voce Charta Rich. 1. reg. Angl. in-
ter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col.
115: Si quis eis (canonicis) vel rebus suis
in aliquo Foulsacere prassumpserit, id eis sine
dilatione emendari faciat. Hinc *Fouls*,
Offensa, vituperium, in Lit. remiss. ann.
1478. ex Reg. 206. Charthoph. reg. ch.
379: Le suppliant courroucé des parolles
que cellui Perriot avoit proférées à nostre
Foulté, en favorisant... ceulz qui tenoient
party à nous contraire.

* **FOULERIA**, an Foliorum florumve
sparsio in ecclesia, uti in majoribus festis
fieri solitum erat; quod pedibus calcatur
sic dicta? Vide *Jochannar*. Comput. MS. ann.
1239: Pro Foultria facta ad Melodum in
Penthecostes pro Johanne Pincio, xlii. sol.

* **FOUXINARE**, Fectum edere, proprium
damarum. Fleta lib. 2. cap. 41. § 33: Qui
fecerint vastum in foresta, ... maxime, ubi
damne solentur Fouxinare, et habere defen-
sionem cum fatibus suis.

† **FOURARE**, Instruere, pelibus ornare, Gallice *Fourrer*. Statutum Caroli V. Fr. Reg. ann. 1371. de almutis Canonicoium S. Capelle Parisiensis: *Tenebantur habere et deferre... almutis de graso, seu de pelibus gris, Fourar de minutis variis.*

† **FOURBIBOR**. Vide supra *Fourbisator*.
† **FOURGERIUS**, Qui capulus et scripula, *Forçter* nuncupata, fapit, vel scripi seu capsula regis coctus. Vide supra *Forcerius*. Charta Phil. V. reg. Franc. ann. 1317. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 248: *Cam corissimus dominus et germanus noster Ludovicus, quondam dictorum rigorum rex, dum viveret, dicto Johanni dicto Pimorm, tunc Forcerio suo, nunc nostro... concessisset etc. Nisi legendum sit, Fourerius. Vide infra in hac voce.*

† **FOURCHATA**, Tridens, merga, nostris alias *Forchat*, *Fourchat*, *Fourchel*, et *Fourchette*, sive ex ligno, sive ex ferro. Arrest. parlam. Paris. ann. 1319. ex Reg. Olim fol. 399. v. : *Armati Fourchatis, enabibus et aliis generibus armorum etc.* Lit. remissa. ann. 1389. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 160: *Thomas Perrote estant allé en une rigne et ayant trouvé qu'on lui avoit osté un Fourchel, dont il avoit lors à faire, il se transporta pardevers Jaquinot... et lui demanda s'il avoit esté ledit Fourchel. Aliis ann. 1414. in Reg. 168. ch. 69: *Lesquelles femmes prindrent trois menus borreaux de fer et une pice, nommée Fourchette, ployée en trois; lesquelz borreaux et Fourchette pouvoient peser environ 210. livres de fer. Un baston nommé Fourchet, in Lit. remissa. ann. 1416. ex Reg. 169. ch. 123. Un baston, appellé Fourchet, qui est en manière d'une fourche, in alis ann. 1461. ex Reg. 168. ch. 11. Fourchier, eadem acceptione, in Lit. remissa. ann. 1388. ex Reg. 138. ch. 112: *Icellui Jaquesin sailli avient ca tenant un gras et pesant baston, appellé Fourchier. Vide supra Forchin, 2. et Forchonus.***

† **FOURCUS**, Furca, quidquid in angulum acutum desinit, nostris *Fourc*. Charta Phil. V. reg. Franc. ann. 1317. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 304: *Usagium frondis seu branche et tertii Foucel, in foresta nostra Acatia, pro suo ardere.* Lit. remissa. ann. 138. in Reg. 109: *Laquelle femme moult courroucée en le bout ou Foucel en son pommier, dont ils estoient assez près, elle le couda férie dunt costel en la joue senestre. Fourcy, Via in furcas divisa, in Lit. remissa. ann. 1452. ex Reg. 181. ch. 170: *En ung Fourcy, et croise de deux chemins, etc.**

† **FOURMARIAGIUM**, Idem quod *Fourmarriageum*. Charta ann. 1336. ex Chartul. Monaster. S. Quintini in Insula pag. 344: *Solvit et retentis eadem Abbati et Conventui evngis, mortua manu, et Fourmariagis hominum suorum.*

† **FOURBAGIUM**. Vide *Fodrum*.
† **FOURBUTURA**, Pellitium, Gall. *Fourrure*. Inquisitio MS. pro Canonizatione S. Yvois: *Cum esset D. Yvo Officialis Episc. Trecorensis, et habuisset ab illo bonas vestes fouratas, ipsarum vestium Fouraturus pauperibus erogavit, ipsas vestes sine Fouraturis portans, et finiens se de illis Fouraturis aliud fecisse.* Inquisitio alia pro Canonizatione Caroli Blesens. ann. 1370. apud Iohannellum tom. 2. Hist. Britan. pag. 556:

Et Fouraturum venderet pro necessitatibus pauperum. Vide Foratura.

† **FOURBERIA**, Cella lignaria, officium in hospitio regio, Gall. *Fourrière*. Charta Phil. Pulc. ann. 1304. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 476. v. col. 2: *Iniquus de Trete valletus Fourberia Johanna regina, etc.* Vide supra *Foreria* 1.

† **FOURBERIUS**, Gall. *Fourrier*, Designator hospitiorum. Charta Phil. Pulc. ann. 1307. in Reg. 44. Chartoph. reg. ch. 4: *Johanneum Festre, burgensem de Moreto, dilectum Fourrierum nostrum etc.* Alia Phil. V. ann. 1318. in Reg. 56. ch. 321: *Dilecto Johanni, dicto Broulier, Fourrierio nostro servienti pleiuiti spate de Turiano in bellivilla Cadomensi etc.* Vide *Forerius* in *Fodrum*.

† **FOURURA**, Eadem, ut videtur, notione. Chartular. Latiniac. : *Nullus mercator non debet ducere fidem ad exitum porte de rebus quas portas vel mutat, nisi de Fourura et armatura ferri.*

† **FOUSSATUM**, ut *Fossatum* 1. Vide locum in *Biturris*.

† **FOX**, pro *Faux*, Aditus, strictus ingressus, Gall. *Avenue*, *Entrée*, *Passage* *élevé*. Memorialia Potestatum Regensium ad ann. 1218. de Obsequio Damietie: *De paginis vero circa duo millia sunt mortui, et captam fuit unum de lignis Christianorum, quod erat ante Focem Damietie.*

† **FOXA**. Vide in *Faicia*.

† **FOFORADA**. Vide *Fossoriata*.
† **FOFORANUS**, Fossor vinee, vinitor, Gallice *Figneron*. Charta ann. 1182. inter Instrum. tom. 4. nove Gall. Christ. col. 191: *De singulis fociis Foforumorum sex denarios in festo S. Remigii per obedientiarum reddendos et regnendos.*

† *Melius Foforumus, in eadem Charta inter Probat. tom. 1. Hist. Burg. pag. 59. col. 2. Vide supra Fossore 2.*

† **FOXUS**, pro *Foxus*, Fascis. Vide supra *Fossus*.

† **FOYASSIA**, Placenta quæ ad focum seu ignem familiare coquitur, nostris *Fourache*. Inter præstationes quæ certis diebus fiebant dominis a vassallis et subditis recensetur in plurisque veteribus Instrumentis. Idem quod *Focacia*. Vide in hac voce. Chartophylacium regum Regest. 87: *Item circa alud dydimum jornele situm versum Morellum... pro quibus omnibus debet dominum unum monileum framentum pro Foyassia. Ibidem: Item, tunc a domino ipse Gannonus et Johannes Morelli quæ nepos et eorum parerit quodam nemora et quodam exortum sitos in costis Montis Alforti regue ad rivum d'Alay pro quibus et plurius aliis debet dominus pro magnis Foyassis et porcis novem curtus framenti, unum festarium vini et duodecim denarios monete currentis. Occurrit ibi non semel.*

† **FOZA**, vox Italica, Ornatus species, idem forte quod supra *Flocus* 2. Vide in hac voce. Chron. Placent. ad ann. 1388. apud Mirator. tom. 16. Script. Ital. col. 581: *Qui concipit sunt parvisisim, cum becho longo quasi aque in terram, the quod omnes volentes esse in Foza, sic sunt parvi dicti capiculi et stricti circum circa apud ipsos; tamen non sunt in Foza. Barel. serm. 2. in Dom. 1. Quadrag. : Superbiunt mulieres in*

vestibus, in novis Fozis et recamaturis. V. supra Forzum.

† **FOZILE**. Charta ann. 1104. apud Besl. inter Probat. Hist. comit. Pict. pag. 424: *Ibi super sacristianum copis reliquimus, cum quodam Fozili hinc obviaverunt, omnia que injuste redemde. ma.*

† **FRAAGIUM**. Vide *Fringium*.

† **FRABRATATIO**, Precavatio, concessio, Gall. *Malversation*. Hist. Cortusier. l. 8. ad ann. 1340. apud Muratorum tom. 12. col. 903: *Eodem mense (Augusto) de capitulari Pregadiis de Caradesio, jubeat sociis Potestatis, propter Frabratationes que commiserat in officio.*

† **FRACASSARE**, Rumpere, Evertere, a Gallico *Fraccare*: quod proprie suo Magua vi et fragore confringere. Bibliotheca vetus Hispana tom. 1. lib. 6. cap. 4. pag. 334. et lib. 2. Laumund. Aubi Lusitan. : *Celtis enim quidquid potius mahe hac ætate boni evenit, debere necesse est; ut enim tunc Fraccassant, si forte erant, loquuntur. Itali Fraccassare, Fraccenare, eadem notione usurpant.*

† **FRACRACILLUS**, Funis speciei. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1367: *Item datum pro sex Fracracillis pro haurido ligando, viij. sol.*

† **FRACELLI**, *FRACRE*. Papias: *Fraccere, Sordere dictum a Fracellis, quæ sunt stercilidia stercullina, Frocellis, Distillia stercullina, sordium glomulus, Frocellis Fraccere Nonio est Tanquam sordis et potest fieri veritate. Utuntur Fraces et Colomella, ita et vocabula Fraces Virgatus Pliniusque, pro reliquiis oleorum trapetis coctis: quare Turnebus mallet Frages Frangendo, ut Fraccere loco Fraccere. Hunc consule lib. 18. Adversar. cap. 7. Vide Fracellum et Fracellum.*

† **FRACHA**, *FRACHIA*, Ruina, apertura, Gall. *Bèche*, alias *Fraite*, *Fratte* et *Fratt*. Stat. ann. 1357. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 195. col. 1: *Item est faciemum quod fuit reparatio forumum et Frachem muni et fundamenti ejusdem a parte extrinsecam a parte intrinsecam, procedendo a Frachem muni antiqui etc.* Comput. ann. 1399. inter Probat. tom. 3. ejusd. Hist. pag. 153. col. 2: *In reparando Frachias fossatorum etc.* villam existentium etc. Chron. S. Dion. lib. 1. cap. 21. tom. 3. Collect. Hist. Franc. pag. 173: *Ita erat parati la Frate d'edem etc.* Charta ann. 1355. ex Chartul. 21. Corb. : *Dixit le procureur dedit reliquus qu'ilz sont en suaire de relever parcellis ou pur leurs gens, rouseffais que le on s'is est offert et le leur a pleu, les Frestes fustas de leur terre de Monchy du lieu on levoit venue a esté fete, et de prendre parcellis leu ou veue a esté fete pour relever les fosses on Frattres. Lit. remissa. ann. 1353. in Reg. 145. Chartoph. reg. ch. 10: *Item Bouillit et exposuit virent le pouz le jardin dudit Guerrart ouvert, eudant pa y eust Frette ou passage pour passer edem etc.* Fresse, infra in ch. 216. Bestiar. MS.*

Car d'a'a perois, ne Fraite,
Ne li herres, qui toujours pait,
Ne peut troyer par où il pait.

Vide *Fractura* 4.

† **FRACHENDA**. Testamentum MS. Gu.

[*hui Jordani Comitis Ceritanie Id. April.*
[*Jo. Philipp Reg Fracror. : S. Lauren-*
[*ditio. : Fractum unum, quae est*
[*S. Laurentium. Ibidem : Et ipse, quae est*
[*adus de villa Turgozona. Idem videtur,*
[*quod Facendo. Vide in hac voce.*

* **FRACHIO**, Libertas, jus, privilegium,
[*pro Franchio. Vide infra in hac voce.*
[*Id. J. archiep. Vien. et F. Episc. Grati-*
[*sup. ex Bill. reg. : Notam facimus unum*
[*fractum Franchionis de Moreno non vicinus,*
[*et cancellatus etc. Vide Franchisio.*

* **FRASCERE**, Isidorus Mervator in can.
[*12. Synodi Aneyranæ, ex Codic. Justelli :*
[*Frascit, qui in animalibus, ut animalia*
[*frascant, vel in insectis leprosi efficiuntur.*
[*Ubi Cod. Gr. ἀσκαρῶν habet.*

* **FRAGMENTUM**, pro Fragmentum,
[*Paulo. Charta ann. 1305, inter Instr. tom.*
[*Gall. Christ. col. 163 : Fragmentum*
[*consecrationis debetur pauperibus hospitalis*
[*parche.*

* **FRACTA**, Destructio, Canonizatio S.
[*Uladi in Actis SS. Maii tom. 3. pag. 639,*
[*et Dipl. Henrici Imp. ann. 1191 : Civis*
[*Eugubinis ab anno imperialis absolventes,*
[*sancti offensus, quia contra nos vel nostros*
[*commovere auneles, isti sincere dimittimus,*
[*et nominatim Fractum arcis Eugubini mon-*
[*ti, etc. Marginales notæ ad Codicem Vite*
[*S. Uladi habent : Sed eum arcis due in*
[*monasterio montis, quæ pro Imperatore re-*
[*stantur, a quibusdam Eugubinis fracta*
[*fuissent, etc.*

* **FRAGTA**, Sepes, Ital. *Fratta* ; quod
[*et dicitur seu fractis arborum ramis fiat,*
[*ita appellari videtur. Charta ann. 1189,*
[*tom. 1. Hist. Cassin. pag. 208, col. 1 :*
[*Fervat Fractas ad capendum sylvestria*
[*animalia, non redentes dicto monasterio*
[*quatuor, sicut mos est... Abbas dicitur*
[*et effundit quod in silvis dicti monasterii*
[*aliqui dominus Civita novæ aliquo tempore*
[*non reducere ejusdem monasterii, Fractas*
[*et muros non fecit. Vide infra Fracta 3.*

* **FRACTÆ**, Videtur fuisse species pa-
[*lorum vel tignorum navibus præfixorum,*
[*ut ad eas accedere non possent oppugna-*
[*tes : vox, ut suspicor, orta ab Italo*
[*Fratta, Sepes, quod hujusmodi Fractis*
[*navis talis separatur et munierunt.*
[*Fractis Gallice vocamus Palos ad munition-*
[*em urbium humo fixos, hancque Gallicam*
[*nostram ejusdem originis existimo. Ogerius*
[*Pauli 6. Annal. Genens. ad ann. 1207 :*
[*In anno vero Medii araverunt galeas de-*
[*tem, in quibus isti Nicolaus de Auria do-*
[*mus et gubla, quæ Calabrii applicantes*
[*excitant ibi naves decem Pisannorum et ge-*
[*nera sua bene gnavitas, et omni Fracturum*
[*nostrum defensas, easque invocando prede-*
[*ra, lobatis tunc sagittis prelevaverunt, sed*
[*Fractis Phocis super eas non potuerunt.*

* **FRACTÆ**, Charta Longolardica apud
[*Briton. ann. 1019, n. 8 : Incipiente a velle,*
[*quod est ab ara Crescentis de arce, et exinde*
[*fractæ usque in pede de monte S. Mo-*
[*re. Idem forte quod Fractellum, de qua*
[*vide mox.*

* **FRACTARE**, Frangere. Tabul. Casaur.
[*Id. 1. v. : Cum insula et cum introitu et*
[*Itali 500... et cum forma in Fractandis et*
[*verbo cum omni firmamento, quantum*
[*apud molium pertinet. Stat. Cadubr.*

lib. 2. cap. 126 : *Ordinamus quod aliquis*
[*terrigena vel forensis non sit ausus, nec*
[*possit, nec debet in nemoribus Cadubri*
[*conchare, vel pascuere, frangere, vel*
[*Fractari Jucere, nec lignum aliquod inci-*
[*dere, etc. Vide infra Fragatus.*

* **FRATELLEUM**, Silicibulum stercoris, vel
[*sterculium. Ugutio. [Gloss. Lat. Gall.*
[*Sangerm. : Frateellum, Degout, ngout de*
[*chaubres privées ou de fens. Vide Fracelli.]*

* **FRATICIDIUM**, Festis diruta, in vet.
[*Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521.*

* **FRATICUS**, Incisus, fractus, Gall.
[*Brise. Ostium fracticum dicitur de bifori-*
[*porum. Stat. ord. Cartus. ann. 1261. in*
[*Append. tom. 6. Annal. Bened. pag. 688.*
[*col. 2. art. 55 : Illi qui volunt ostium chori*
[*aperire in elevatione, habeant Fracticum*
[*ostium, quod operatur tantum in elevatione,*
[*et postea claudatur.*

* **FRACTURATA** Vestis, apud Jo. Buschium
[*in Chr. Windesem. lib. 2. cap. 47. 49.*
[*dicitur corseta, latissimis rimis et hinc inde,*
[*cujusmodi existant tempore Galli nostri*
[*thoraces gestati, adco fenestratos et hiantes,*
[*ut seminudi fere apparent, vel certe*
[*ut Petri Chrysologi verbis utar, artificiosa*
[*auditate vestiti. Fissuras istas enormes, in*
[*Clericis præsertim, perstringit Bernardus*
[*lib. 3. de Consid. cap. 5. colon. ann. 1300,*
[*qui inter alia sic ait : Monemus universos et*
[*singulos Clericos, ne de cætero vestes parti-*
[*tis, virgatas, tollatas, senectas... deferant.*

* **FRACILLIS**, Fragilis. Translatio S.
[*Augustini Cantuar. Maii tom. 6. pag. 413 :*
[*Superaltes adicula cum essent et Fracillies*
[*et laceritas, etc.*

* **FRACILLUS**, Ugutioni et Joanni de
[*Janua : Cunda vel fragmentum pinniculi*
[*ornatus pendens ex interiori parte. Fracillus*
[*etiam dicitur villus in capite vel a veste*
[*villosa. Et Fracillum, mollellum, in quo*
[*piper teritur, quia grano piperis confingit,*
[*et est perforatum ab inferiori, et inde Piper-*
[*retum recipitur pro quodam vase perfor-*
[*ato, per quod solent prospicere turricula, ne*
[*fuit ibi trans. [Festus : Fratelli, Villi sor-*
[*didit in mæretis. Onomast. : Fratilli, apocry-*
[*Isid. Glossar. : Fracillum, ad frangendum*
[*piper. Gloss. Lat. Sangerman. : Fracillus,*
[*Frage, ou poil, ou coton de tapis ou de*
[*robe.] [In cod. reg. Glossar. 521 : Frac-*
[*tillus, Pilius decius a panno.]*

* **FRACTIO**, Particula. Stat. eod. Turon.
[*ann. 1396. cap. 7. ex Cod. reg. 1237 :*
[*Unde vero non est tutum hostiam eligere*
[*super pallem, quia posset ibi aliqua Fractio*
[*manere. Ubi versio Gallica : Pour ce n'est*
[*pas s'enr chose élire hostile sur la tonnelle ;*
[*car auleque Fractio passeroit illec demouir.*

* **FRACTIO** Votorum, Violatio, Gall.
[*Infraction. Acta Consuecr. Ecclesie de*
[*Episc. ann. 1186 : Unum annum et 22. dies*
[*omnibus vere penitentibus et confessis de*
[*infractione sui penitentia criminalium, et*
[*quantum partem veniunt, Fractioem votorum*
[*ita ut ad eum redeant, remittunt. Vide Frac-*
[*tio 2.*

* **FRACIOR**, Difficilis. Gloss. Isid. et
[*Constantiensis. Legendum censet Grævius,*
[*Fractor, Defflor. Papias : Fractas, Debita-*
[*tas, laceratus, dissolutus.*

1. **FRACITTIUM**, Jo. de Janua : *Fracti-*
[*tium, quod facile frangi potest. [Fractitius,*
[*Briviale, legier à frosser. Glossar. Gall. Lat.*
[*ex Cod. Reg. 2784.]*

2. **FRACITTIUM**, Idem quod *Rupitium*,
[*ager aratro proscissus. Monasticum Anglic.*
[*tom. 2. cap. 873 : Pratium de Mara, et 3.*
[*acrus teras de Fractio.*

* **FRACTO**, Leude major, Carcass.
[*MISS. : Item pro curiga corinum bovinum*
[*(f. coriorum bovinorum) Fracto, itij. 301.*
[*Turon. Ubi versio Gallica ann. 1244 : D'ne*
[*charge de cuirs de beufs patts, etc. id est,*
[*ni fallor, subactorum ; unde leg. Fractio-*
[*rum.*

* **FRACTORA**, Examen trutinæ, Gall.
[*Aiguille vel Longuite. Chart. Avellæ ann.*
[*1496. cap. 107. ex Cod. reg. 4621 : Quælibet*
[*persona, quæ aliquis sicut ponderabit,*
[*... debent... illius tenere bilancius,...*
[*quod linguæ seu Fractura pondoris coram-*
[*dem possit habere, sine aliquo impedimento,*
[*curvæ seu ponderare hinc et inde.*

* **FRACIEM**, Expensum, sumptus,
[*Gall. Fras. Charta ann. 1317. in Reg. 56.*
[*Chartopli. reg. ch. 289 : Burgensis com-*
[*mune factus extitit solvendo onera et Fracta*
[*dictæ communis. Vide mox Fracta 1.*

1. **FRACTURA**, Constantinus Afric. lib.
[*8. Pantechn. cap. 19 : Si junctura separatio*
[*fit in carne, vocari debet plaga : si putre-*
[*scat, dicitur vulnera : si in ossibus est,*
[*Fractura.*

2. **FRACTURA**, videtur certum genus
[*characteris, ut in littera Flandrica, vulgo*
[*Fracture. Chronicon Windesem. lib. 2.*
[*cap. 42 : Novis litteris concordandis in bona*
[*rotunda textura et Fractura pergameno vel*
[*fracteno quotidie inservit. Et lib. 2. pag. 62 :*
[*Ita cum tunc temporis meliores in Fractura*
[*et notatura Monasterium nostrum non habuit.*

3. **FRACTURA**, Damnum quodcumque,
[*Barthii Glossarium ex Hist. Palest. Ful-*
[*cherii Carnot. Charta ann. 1246. apud*
[*Thomasium in Biturig. pag. 87 : Si vero*
[*aliquis eorum erga alium inimicitiam incur-*
[*ret, absque castelli vel burgi Fractura, et*
[*clamore præposito non facto, concordaverit,*
[*etc.*

4. **FRACTURA**, Ruina, Gall. *Brèche*.
[*Consilium Communis Massil. : Dominus*
[*Massiliensis Episcopus obtulit se in honorem*
[*civitatis velle suis sumptibus reparare Fracturam*
[*barri prope turrem del Rostagno,*
[*etc.*

5. **FRACTURA**, f. Tractus, territorium,
[*districtus. Charta Henrici Comitis*
[*Campanie ann. 1149. ex Tabulario S. Euge-*
[*ndii Jurensis : Concessit Prioratum S. Euge-*
[*ndii in Castro Firmatis Jurendum cum*
[*agro, et in Fractura ejus Capellam de cas-*
[*tello cum omnibus decimis absque medietate*
[*decime, quæ est ultra Albam. [Idem mihi*
[*videtur quod mox Fractus 1.]*

* **FRACTURÆ** Navium, vulgo *Bris* de
[*voisenzu, Wrecum. Charta Edgardi filii*
[*Malcolmi Reg. Sector. tom. 1. Monast.*
[*Angl. pag. 45 : Cum omnibus terris, et silvis,*
[*et aquis, et teloneis, et Fracturæ navium, et*
[*omnibus consuetudinibus, quæ pertinent ad*
[*predictas mansiones.*

1. **FRAGUS**, ut supra *Fractum*.
[*Charta Inger. Camerac. episc. ann. 1284 :*

Intellectum quod nonnulli loci, tam conjuncti, quam non conjuncti in fraudem civitatis Comacensis, et in tallias, exactiones et Fractus dictae civitatis vitare possent, simulare se asserunt et fingunt esse famulos sui servientes canonicorum Comacensis ecclesie... Nos volentes, sicut tenemus, circa hoc remedium opportuno adhibere, volumus, ordinamus et declaramus ut nullus praetextu famulatus sui servitii aliquem canonici, tallias, exactiones et Fractus praedictos vitare possit, nec ab eis esse immunitus; sed ipsam ad solutionem talliarum, exactionum et Fractus praedictorum dicti propositus et scabini Comacenses cohercant. Charta ann. 1311, in Reg. 46. Chartoph. reg. ch. 131: *In hujusmodi colligenda arena sunt duo quadrages, duo quadrages, duo adjutores, ... ad sumptus et Fractus arena levate.* Nostri *Frater et Fratres* dixerunt pro Sumptum facere, pecuniam impendere, simul et aliquam ad expensas cogere. Charta ann. 1312, inter Probat. Hist. Autiss. pag. 111. col. 12: *Il soit ainsi que lesdits habitants... eussent esté grandement domagie et moult grandement Frayé etc.* Alia ann. 1369, in Reg. 102, ch. 84: *Comme lesdits plaiz et procès fussent taillés à durer long tems, parquoy lesdites parties pourroient estre Fraiez et costagées et pendre leurs chevances etc.* Chartul. 33. Corb. ad ann. 1448: *Afin de plus vezer, travellier, et faire Fraier icellez habitants etc.* Lit. remiss. ann. 1450, in Reg. 185, ch. 69: *Icellui prestre faisoit crier ses paroissons, pour les plus Fraier et domager.* Alia ann. 1376, in Reg. 109, ch. 416: *Icellui Pierre pourroit nos ditz ennemis... comme autres de nos gens, où il Fraie et despendi moult du sien, oultre les gages qu'il prenoit de nous.* Occurrit praeterea in Ordin. reg. Franc. tom. 6, pag. 484, et tom. 7, pag. 448. Vide supra *Anfractus* 2.

* 2. **FRACTUS**, Decessio, imminutio. Gall. *Déchet*, Comput. MS. folr. S. Petri Insul. ann. 1306: *Pro Fractis monetarum, x. lib. Alius ann. 1373: Item datum pro Fractis monetae per ipsam, lxx. sol.*

* 3. **FRACTUS**, Concussio. Coria a. gener. Terracon. sub Jacobo I. reg. Aragon. Statuimus quod nos, nec aliquis nobis subditus non portet in vestibus nostrum vel argentum, nec alium pellem Fractum vel rectoriam, etc. Vide *Fractolati vestis*.

* **FRÆDUM**, pro *Fredum*. Vide in hac voce.

* **FRAELIUM** **FIECIUM**, Idem quod infra *Frayle*, Piscina ficeorum, Anglis *Fraill*. Mandatum Henrici IV. Regis Angl. ann. 1410. apud Rymerum tom. 8, pag. 634: *De quolibet cruenta piperis venalis, duodecim denariis. De quolibet Fraell ficeum et rocamorum venulium, unum obolum.*

* Nostri alias *Fraus* et *Frail*. Regit. comit. Hannon. ann. 1265, ex Cam. Comput. Insul.: *Fraus de figher, j. den. Lit. remiss. ann. 1370, in Reg. 102, Chartoph. reg. ch. 73: Icellui Dronet prius une pièce d'un vies Frayel à fighes, qui estoit par la maison... le gets audit Aubinet et l'en fère parmi le viange.* Instr. ann. 1350. tom. 2. Ordin. reg. Franc. pag. 440: *D'un Frael de garde dessus cent livres, trente sols Parisiis, et dessous cent livres, cinquante-un sols Parisiis. Unde Frael, de quacunque*

mercium colligatarum fasce dictum colligitur: sed mihi suspecta est ibi vox de *garde*, f. pro de *quede*. Vide *Frayle*.

* **FRENABII**, Frenorum confectores, *frénabiers* in Constit. Sicul. lib. 3. tit. 36. * *Enfrené*, Freno donatus in Chron. S. Dion. lib. 3. cap. 18, tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 238: *Leurs chevaux tous enzelez et tous Enfrenés de loratz dorés etc.* Hinc fortassis *Chafrenere*, pro Verbis durioribus aliquem castigare, in Vitis SS. MSS. ex Cod. 28. S. Vict. Paris. fol. 12. v°. col. 2: *Par amor il (S. Etienne) les (Juifs) Chafrenant.*

* **FRÆFRESCHIA**, Vide *Fraternitas* 6. * **FRÆFUGETUM**, f. pro *Fractinetum*, Ital. *Frassineto*, Locus fraxinis consitus. Praeceptum Childberti Regis Franc. ann. 528. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 3: *Inde extenditur terminus ad locum qui appellatur Villa Baltrade, et illa in sinistra parte relicta per terminos et lapides fixas per summum Fræfugetum, ubi arces per arbores quasdam, sed et clavos et lapides subterfigere jussimus.*

* **FRAGA**, Charta Alphonsi Imperatoris Hispan. ære 1165. apud Antonium de Ypeze in Chronic. Ord. S. Benedicti tom. 7: *Et totum ipsam Fragam cum oliveto, usque in idem terminum, ubi intrat Lor in Sile. Ager forte frangi consitus. Fragus enim fraga Hispani vocant.*

* **FRAGAXIA**, **FRAGATA**, Vide *Frangia*.

* **FRAGIA**, Chartul. Clun. sub Odilone Ch. 52: *Ego Humbertus dono in pago Lugdunensi villa Quinsloco unum mansum qui est in ipsa villa, et unam Fragiariam in Monte Canino quam debet Vandellbertus juvenis Fulgerio cum infantibus suis. Ubi Fragiariam speciem corvate fuisse facile crediderim, ni magis ariditate Placentam interpretari; ita ut idem sit quod Foyassia: quæ Frangia dicta fuerit quasi fragilis, quod facile frangatur.*

* **FRAGES**, **FRAGESCERE**. Vide *Fracelli*.

* **FRAGETUM**, Locus in quo crescut fragi. Glossar. vetus Lat. ex Cod. reg. 521.

* **FRAGIA**, Fimbria, lacinia, Gall. *Frangre*. Comput. ann. 1356, inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 172. col. 1: *Eidem pro palmis quatuor de Fragia necessarios dictis pannonibus et circumquaque positus, etc.* Vide *Frangia*.

* **FRAGIARIA**, An mulier, quæ Frangias seu fimbrias ecclesiarum ornatas assuebat, vel ipsa ornamenta seu vestes ecclesiasticas frangitur, id est, laceras reciebat? Pactum inter Rob. II. ducem Burg. et capit. eccl. Cabilon. ann. 1290. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 78. col. 2: *Concedimus quod mulieres viduae dicte ecclesie, quæ Fragiarias vocantur, non teneantur de cetero ad solutionem octo denariorum cuiuslibet fisco impostorum. Vide mox Frangitur. An legendum est Fragiaria, quæ ecclesie elemosynis fruitur? Vide Frangere.*

* **FRAGIATUS**, Fractus, lassus, debilitatus. Rotharis Leges apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 43. col. 1. [* cap. 333.] *Jubeamus ut ille qui animalium suum intrinsecum, aut forsitan mortuum invenit, det eum apud illum, cujus animalis eum intrinsecum, et recipit similem, qualis in illa die fuit, quando Fragiatus est (Frangitur in Codice Esten.)*

ab ipso cujus animalis hoc fecit. Vide *Fr. gillatus*.

* A Lat. *Fractus*, nostri *Frai* dixerunt, pro *Rompit*, *brist*. Gesta Ludov. Pi. cap. 19. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pi. 159: *Il ne pot passer, pour les ponts, qui estoient Fraiz.* A verbo nimirum *Fraire*, Frangere, rumpere. Bestiar. MS.:

C'est l'usant, dont je vos coost,
Si dure pierre n'a ou moost,
Nule autre pierre ne la Fraist,
Ne fer, ne fust ne la destraint.

Frer, pro *Perfringere*, in Poem. Rob. Diaboli MS.:

Ses escus, qui bien est clavés,
Ne fust il mie mieus fraiz,
Ne ses lances mieus detreuchés,
Se il eust esté d'arches,
Sour preli auz cor et s'oraces,
Pour assaier grans cols de haies.

* **FRAGIDICA**, *Stilus a Frango*, Johannes de Janua. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Frigidica*, Greflex.

* **FRAGIDIS**, Constitutio Ludovici II Imp. ann. 867, in Hist. Ignoti Casin. cap. 6. pag. 101: *Omnes volumus, ut annos hostilem apparatus secum deferant... Testimonia autem habent ad annum unum... Frigidis enim quicunque eundo et redeundo commotionem fecerit, vel incurrit periculum.*

* **FRAGILARE**, Frangere, rumpere. Tract. MS. de ile mite, et mach. belli. cap. 163: *Navis habens in malo duas praticas... et in pleris rancula sive fale incidere fura coratellis ligatos, ut runcat sine navigio torum hostium, causam combatis et Frangidant.* Vide supra *Fractare*.

* **FRAGILITAS**, Nocturna dormientia pollutio. Bernardi Monachi Ordo Cleric. [art. 1. cap. 18: *Si tale quid ei contingit nocte, quod nos verecunde Fragilitatem appellamus, ante confessionem septem Pœnitentialibus dicat, vel si Pœnitens mort. Oracionem Dominicam septies et postquam fuit confessus, quod si jussert Sacris, et sic non Textum Evangelii osculatur, nec etiam Pœnem veniat, nec ad offerendum.*

* Sicut ord. Cartus. in Append. tom. 5. Annal. Bened. pag. 691. col. 2. art. 11: *Prior non cesset ab officio in festo Reboque prior ecclesie inferioris propter Fragilitatem, sicut nec in festo dedicationis ejusdem.*

* **FRAGILITATUS**, Debilitatus, fractus factus; *Fræle*, nostris. Leges Rothari Burgis Longob. tit. 105. § 6. [* 333.] *Animi marcidum aut minatum... fractus in Fragilitatem, etc.*

* *Fratre*, eodem intellectu, in Bestiar. MS.:

Quand il les voit devant ses iole
Malades et Fraires et viols, etc.

* **FRAGILIS**, Provine. Lat. ex Cod. reg. 561: *Frail, Prov. debilis, clumbe.*

* **FRAGINA**, Gl. Gr. Lat. MS.: *Fraxinus, Plagiaris, Fragina, Edium, Frangit* [Laurent in Amalthea: *Fragna, Plagiaris ingenuorum libera, aut aliena vendentes, aut supprimentes, ex Leto Juridico-Canonico.*] [* Vide Casaub. epist. 20.]

* **FRAGIUM**, Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 813: *Concessi etidem Fragium, fœd.*

portaria, etc. Sed legendum videtur
Flos. Vide *Fragus*.

F. Jus colligendi fructus arborum
et præstatio, quæ ab id domino
regis exsolvatur.

Occurrit iterum hæc eadem vox in
Charta Ricardi Regis Angliæ tom. 3. Hist.
Hærc. pag. 184: *Preceptum quod homi-
nes predicti sancti Hospitalis de Heraluam
sibi liberi et quieti et de exercitu, et de quie-
tate (equitatu) et de theloneo, et panguio,
et passagio, et de venagio, et Fragi-
tis, et de omnibus vendiculis, et de omnibus
preiis, plectis, etc.* Forte pro *Fragum*
legendum ibi *Frangium*. Vide in hac voce,
Aplio *Fragum* est Ruptura, unde *Cruci-
ficium, Nafragium*.

* **FRAGMEN**, *Flagrantia*, ardor. Fri-
degodus in Vita S. Wilfridi sæc. 4. Bened.
tom. 1. pag. 223 :

Quoties etiam his forte quaterque vigenis
Decebat illi, pastus *Flagrantia* mentis,
Corporis huius ræci, non quilibet arte liquors.

* **FRAGLARE**, pro *Frangere*. Papias in
MS. Butiric: *Fruglat ad odorem refertur,
quasi fructus specie; Fruglat vero flammam;
quæ fluitat fit.*

* **FRAGLIA** S. MARIE, apud Fraga.
Burbonum in Vita B. Joannis Episcop.
Vincent. in Actis SS. Martiri tom. 3. pag.
576. ubi Continuator Bollandi suspicatur
intelligendum esse Confraternitatem.

* **FRAGMENTA**, Gibi reliquie, Gall.
Breiz. Charta Theob. comit. Treo. ann.
1169. in Chartul. Campan. ex Cam. Com-
put. Paris: *Domini Dei Meldensis... confir-
mavit... medietatem Fragmentorum domus
nostræ, et fenam et avenam ad opus unius
eius.*

* **FRAGMINARE**, Confringere, in fra-
gmenta comminere. Vita S. Bernardi Men-
thonensis, Juni tom. 2. pag. 1077: *Sta-
tum fignis per collum et Fragminabis.*

* **FRAGRANTIA**, Flagrans delictum: vox
fieri Hispanici. Vide Michaelen *del Molino*
in Repertorio Foror. Aragon. in hac voce.
* In *Frugrati* criminis deprehendi, in
Consul. Jacobi reg. Sicil. cap. 43.

* **FRAGARE**, Officere. Vita S. Wune-
baldi cap. 32: *Tunc magnam et mirandum
miraculum odoris nectis obvia illi, quando
apert janua, veniebat, et per totam Ec-
clesiam, quasi fumus vapor calidus, consper-
gitur. Mox: Tunc ille progrediens foras
vidit homines stantes, et indicavit illis, et
illi intrantes non potuerunt cognoscere neque
fragrare, nec ullas, nisi ipse solus. Forte
fragrare, ut inde accusaret nostrum Flati-
ri, officere.*

* **FRAG** Nihil immutandum videtur: præ-
terquam quod enim mecum ad Scripseris
frequentissimum est actionem significatio-
nem verbis neutris assignare, occurrit in
Gloss. Lat. Gall. Sangerm. optimæ notæ,
Frageur, Fleier bon.

* **FLAIRER**, pro *Olere*, et *Flateur*, Odor,
in Chron. S. Dion. cap. 11. tom. 7. Col-
lect. Histior. France. pag. 147: *Pour ce que
il commença si durement à Flairier, que il
ne le pussent pas longement porter, pour la
Flairer qui tout adès croissoit, etc.* Hinc
commendanda Vita J. C. MS. ubi *Flaireur*,
pro *Flaireur*, de Maria Magdal. loquens:
La grant Flaireur de l'ouïmeur

Enflait la maison et la gent.

Flair et Fleurur, eodem sensu. Froissart.
vol. 3. cap. 32: *Autant bien les grieve (les
chevaux) la Fleurur de la mer, comme elle
fait les hommes.* Vita J. C. MS :

La fleur gets si grant odour;
De cel Flair que la fleur jets,
Qui la puecle en engrossa.

Gloss. biblice MSS. anonymi ex Bibl. reg.
Frangere, dolere, odorem dare vel odorem
emittere.

* **FRAGRASCERE**, Frangere, fragran-
tiam reddere. Petrus Cellensis lib. 5. Epist.
4: *Seventia dubia questionibus ventilata
clarioris speciei aromatica pistillorum tun-
sione Fragrasce.*

* **FRAGULA**, Italia, *Frugola*, Fraga.
Inventar. MS. thes. Sedis Apost. ann.
1295: *Item xv. Frugula de auro et iij. ca-
stoncelli pro perlis et unus battonellus.*

* **FRAGUMEN**, Fragar, strepitus. Codex
Traditionum S. Emmerami apud Pesium
tom. 1. Anecdol. part. 3. col. 111: *Suum
filium tempestuoso Fragumene saculi renau-
tiantem... ad servitium S. Emmerami ob-
tulit.*

* Nostris *Frainie*, eadem acceptione, a
verbo *Freindre*, vulgo *Cruager*, Streptum
edere. Mirac. S. Landov. edit. reg. pag. 397:
*En eoit ses os entrecruier ensemble et Frein-
dre et froier l'un à l'autre.* Lit. remis. ann.
1373. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 219:
*Lors à la Frainie et noise d'eulz, yssi des
gens et voisins.* Aliæ ann. 1375. in Reg.
108. ch. 146: *Il oïrent la Frainie des
Anglois, qui chevachioient par le chemin.*
Aliæ ann. 1392. in Reg. 143. ch. 5: *Tantost
que Jehan de Lormie oy la Frainie et les
incherchis desdis jeunes gens oïdit jordan.*
Denique aliæ ann. 1504. in Reg. 159. ch.
183: *Iceulli ministre Jehan sans en faire
aucune Frainie ou emuele ala tout oultre.*
Frainie, eadem notione, in Poem. Rob.
Diaboli MS.:

Si que le grant rue trespassé,
Devant lui li pulers amassé,
De le Frainie qu'il ot à Rouer,
Que demourer femmes et leonoe eir.

Par fu si très grant la leonoe eir.

Enfrainie, eodem sensu, in Lit. remis.
ann. 1368. in Reg. 99. ch. 279: *Le suppli-
ant estant en son hostel, où il faisoit son
metier de tisseranderie environ vespres, oy
Enfrainie de gens d'armes.*

* **FRAGUS**, gi, Joannu de Janua: *Incur-
vatio genium, vel ipsius genu, a frango, quia
videtur ibi os fractum.* [Gloss. Lat. Gall.
Sangerm.: *Frugus, le ploy du genou, où
le genou.* Isid. Gloss.: *Frangus, Recurvatio
poplitis, que et suffraginatio.* Idem lib. 11.
Orig. cap. 1: *Suffragines, quin subius
franguntur, id est, flectuntur, non supra sicut
in brachiis.*

* **FRACHIA**, Pars hæreditatis, quæ ad
fratres primogeniti pervenit. Charta ann.
1311. inter Probat. domus de Chabannes
pag. 60: *Ex ratione dont legiti, nō alto
quod modo pro ratione Frachia.* Vide
Fraternitas 6.

* **FRACINUS**, Fraxinus, Gall. *Fresne*,
Ital. *Frassino*. Charta anni 1246. in parvo
Chartulario S. Victoris Massil. fol. 188:
*Proteriditur... de dicta bosina et Fracino
ad cloperium quod est intus curiam veterem.*

* **FRATRASCIA**, *Frateresca*, *Frateres-
chia*, etc. Vide *Fraternitas* 6.

* **FRATERIES**, Qui frangit et vastat.
Codex Legum Norman. cap. 9. apud Lu-
dewig. tom. 7. pag. 171: *Quedam tamen
sunt animalia, que nullum habent bono-
vium, sed omni tempore debent custodiri,
et ad dampna illorum detineri, ut capre que
corrodunt germina vinearum, productiones
arborum; et parci qui sata et prata suffo-
diunt, et omnino omnia animalia Frateria
et maleficia, que semper debent custodiri.*
Sic Presoure a Frangere nostri alia dixere.
Ovidius Gallicus apud Borellum:

Car de la fleche qu'il ot traite,
Li ot Feil et la jointe Freite,
A tant que du cop de la pointe,
Fu Feille et l'osiere desjoite.

* Hinc *Frainit* et *Fratin*, illius crimen
dicitur, in Pacto inter clericum et cives
Leod. ann. 1287. tom. 2. Hist. Leod. pag.
403: *Se aucun hie personne, quel qu'il fust,
entroit par violence en aucune des englies
de Liege, et brisast et compist l'edile eglise,
se ce n'estoit pour son corps agarder, ou par
commune besoigne nécessaire del ville de Liege,
et on s'en ploitast, et prout fust en verité,
on en trait avant comme de Frainit, Charta
ann. 1324. ibid. pag. 444: *Quiconque fer-
rut Fratin, briserast eglise de furehe, etc.*
Fractur vero, Violator, in Charta ann.
1413. ex Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 362:
*Sur peine de forfaire... corps, biens et estaz,
et d'estre prive (puni) comme Fracteurs et
violateurs de poiz.**

* **FRAMEA**, a ferrum, quasi ferrea;
Gladius ex utraque parte acutus, idem est
et spata et romphæa. Johannes de Sanna.
Ita Isidor. lib. 10. Orig. cap. 6. aliique
Glossographi. Gloss. Lat. Gall. Sangerm.:
Framea, Glavies agus d'une part et d'autre,
expte. His consentiens versio LXX. interpret.
Psalin. 34. qui *expro* *quævis*, reddit
Effunde Frameam. At, si Tactio fides,
Framea non gladius, sed hasta fuit, quam
ille ubi de Moribus German. sic describit:
*Hastus, vel, ipsorum vocabula, Framens
gerunt, angustio et brevis ferus, sed ita aeri
et ad usum halit, ut eodem telo, prout ratio
poscit, vel cominus vel eminus pugnent.* Hinc
etiam patet frustra huius vocis etymon a
Latino quæssisse Glossatores, quæ Germa-
nicæ originis esse liquido docet Tacitus.
[Diverberatum cadaver *Framee* reperiunt,
in Ademar. Histior. lib. 3. cap. 32. ubi
alius cod. *confossus gladius corpus repperit-
ant.*]

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692:

Framea, viadicta, rogn, cois, lances dicta.
Framea, mors significat, tot Framea significat.

* **FRAMENTATUM**, pro *Frumentatum*,
Consuetud. MSS. Monasterii Solemn. *Ad
cenam... Frumentum de caseo; pro quo
superius habetur: Ad cenam... de Fra-
gmentis casei.*

* **FRAXA**, Juxda, in veteri jure Frisico
art. 46. de uxore alterius rapta. Siccam
in notis ad antiquos Frisiorum leges:
*Frane sive, ut Saxones, Frane, apud veteres
hominem sapientem, jurisperitum, sive
virum precipuum et proprie iudicem vica-
num appellabant, qui res vici sui curabat,
delinquentes adprehendebat, inter vicanos de
quibus minimis jux dicebat, non etiam partes*

ad iudicium citabit, ut passim ex veteri iure Frisco probari potest. Hæc Martinus, quem consulte.

† **FRANCALANI**, idem qui libere tenent, seu qui liberum tenementum tenent vel possident. Chartul. Monast. SS. Trinitatis Cadomensis. f. 53: De Francalannis de Hantonia, et de moribus villa et de redditu. Et fol. 56: Unusquisque qui habet fensum debet dare, i. denar. S. Petri, et non famuliam i. ob. præter Francolanas. Vide Franculanas.

† **FRANCALE FREUDUM**, Vide Freudum. **FRANCALIA**, Agri a censu et præstatione immunes. Charta ann. 1247. in Regesto Tolosano Cameræ Comput. Paris: *Fons, rivus, aqua et piscaria, quæstus et alberga, corrogia et adempniva, et servitia, honagia, et Francalias, emptores, et pilagaria, rescussus et ascussiones, etc.* [Charta Ricardi filii Regis Angliæ ann. 1280. apud Rymer, tom. 2. pag. 145: *Sciatis me suscepisse in manu et protectionem meam Abbatum Fontis-Wilhelmi... et concessisse... quicquid aliud acquirere poterint in Francalibus meis, ius meum eis dedisse, etc.*] Libertates Vicecomitis Fezenzagueti ann. 1295: *Item fuit statutum... quod si res Francalens vendatur, de quibus census res non solvitur annuatim, et prædictæ res Francalens descendere, fuissent, existissent de Mitha, vel prædictæ res fuissent, existissent libere seu Francalens ab antiquo, etc.*

* **FRANCALICIA**, FRANCALICUM, Libertas, ius, privilegium, immunitas. Charta ann. 1314. in Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 17: *Quittationes, immunitates, privilegia et francalicias, etc.* Infra: *Francalicias*. Confirm. libert. civit. Cadom. ann. 1334. in Reg. 62. ch. 288: *Confirmamus ejusdem civitatis suas, consuetudines, libertates, Francalicia et privilegia*. Vide Francalisia 3.

* **FRANCALIS**, A censu et præstatione immunis. Libert. Petre asis. ann. 1351. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 647: *Item quod habitatores dictæ villæ... possint tenere et donationes recipere, vel ad feudum seu in emphiteusim, terras et possessiones quascunque... nisi tamen res esset Francalens, seu de censuali, vel militaris*. Vide in Franculo. Hinc

* **FRANCALITER TENERE**, Libere et absque censu, Reg. homag. Aquit. in Com. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 7. r. v. *Præmissa vero tenent Francaliter a dicto domino 12 po, ratione ducentis Aquitanie*. Charta Phil. V. ann. 1359. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 48: *Item feoda que tenentur nobilitate et Francaliter a dicta villa*.

* **FRANCALICUM**, Mensura annuarie, nostris Franchort, vulgariter Franchor. *Franchorte*, in Diction. Trevolt. ubi assignatur ponderis 38. lib. Obiit. MS. priat. Belli-campi in dioc. Viridun. 11. Cal. Febr. *Invenerunt Joannem Gennatius, qui defuit nobis unum Francarium francam super compans de Longchallide*. Charta Egil. abb. S. Mart. Tornac. ann. 1351. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 209: *Siet noster et chine Franchors, que frument, que sole*. Testam. Cathari. de Burbas ann. 1459. ex Bibl. reg.: *Item donec et legue indit testetores a chevon des quatre covons des quatre ordres mandians, quatre Franchors*

de froment pour une foy. Occurrit rursum infra. Vide infra Francis 1.

† **FRANCIBORDUS**, Anglis Free-bord, Liberum septum. Monast. Anglie. tom. 2. fol. 211: *Et totum borium quod vocatur Broadwode, cum Franchorb iduam peditum et alindum per circuitum illius borii*.

† **FRANCOD**, Ager a censu libere et immunit. Chartarium Auxitani Ecclesie Ch. 108: *Duce era fuerant, ambe erat et adhuc sunt Francodis S. Marie... Quoniam ab antiquis temporibus illæ dux erant et erant sunt modo Francodis de S. Maria*. Vide Francius.

* **FRANCENUM**, Pergamenum ex pelle vitulina confectum, Flandris Francya, nostris Felu. Occurrit in Chron. Windesem. lib. 3. cap. 43. 43. 54. Vide Francius 2.

* **FRANCESUS**, Italici, Franze, Gallus, Sæcra Francorum de Florentia, in Chartul. Ravennat.

† **FRANCHAMEN**, Libere, nullius requisito consensu. Statuta Massil. lib. 3. cap. 11: *Constitutiones ut quicunque habet honorem liberum, honores, vel possessiones, ex quibus in aliquo armis servit sui servit debet aliquid inde, valeat illos, vel illi vendere libere et Franchamen, vel distrihere*.

* **FRANCHERIA**, Ager a censu et præstatione immunis. Terren. Castill. in Domb. ann. 1463: *Juxta quasdam Francheria hermas etc.* Vide Francula.

* **FRANCHERIUS**, [Municipalibus officiis immuni] Libertates concessæ Barcinonensibus a Petro Rege Aragon. ann. 1283. MSS. *Quilibet habitator Barcinonensis, sive sit officialis, sive Francherius, contribuat in servitiis regulibus portem sibi contingentem in eis*.

* **FRANCHESIA**, Vide Franchire, et Franchisia.

† **FRANCHEZA**, Vide Franchisia 1.

* **FRANCHIA**, pro Franchisia, Libertas, ius, privilegium. Charta ann. 1262. tom. 4. Ordinam. reg. Franc. pag. 378: *Quod ipsi dictam Franchiam tenebant firmiter, etc.* Rursum infra occurrit, sed pluries Franchisia.

† **FRANCHIARE**, Vide Franchire.

† **FRANCHIATURA**, Charta Libert. Bellomont. ex Coslin. Codice MS: *Non venimus contra manumissionem, Franchiaturam seu Franchisiam, libertatem, etc.* Vide Francius.

* **FRANCHICIA**, Fimbria, lacinia, Gall. Frange. Charta ann. 1328. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 261: *Item habuit idem Rainaudus per extorcionem a Rainauda Constantino... quandam garlandam auri puri cum Franchicis*.

* **FRANCHILANUS**, Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 442: *Et unam curatiam terræ apud Homewith, cum villanis et Franchilano nomine Homore, etc.* Franchelod, est terra Francorum, Saxoibus: ita Franchilanus erit libere tenens, qui oppositum tenens in villano, seu villano. Franchie, dicitur in Chronico vernaculo Trevetti laudato a Spelmano, paulo ante ann. 1307: *Thomus Brotherton* (Hilus Edmardi 1.) *après le mort son pere exposa le fil de son Franchie appellé Alice*. Jo. Forte-scutus de Laudib. Legum Angliæ cap. 39:

Quod in ea villula tam parva reperiri poterit in qua non nisi milites, armigeri, vel per familias, quales videlicet Francien 1. garcir mancipium, etc.

* **FRANCHILATIO**, Immunitas. S. Verce. lib. 6. pag. 132. r. v. *Item quod quæ facta sunt franchia, custodiantur et statuta teneantur ad honorem communis Francorum et utilitatem, sicut per eamdem Franchilatio est ordinatum*. Vide Franchimont.

† **FRANCHILEMENSIS**, Tenor in Franch. leges. Et libere tenere. Instrum. Gallicæ ann. 1294. apud Stephanonitum tom. 1. Antiq. Pictav. MSS. pag. 669: *Et transiit à fé et à homagie de nostre Seigneur le Roy de France drus dit, excepté ceuz qui ont plain poils, soit en cens, en rentes, en casques, en complais, en terrages, en Francs leales, en homages, en ventes, en drus*.

* **FRANCHIMESTUM**, Immunitas. Instrum. ann. 1277. tom. 2. Hist. Duple. pag. 17: *Salvo valentino hominum ipsius castri, quod mihi debeatur pro Franchimont ipsius castri, nisi forte pro clausura ipsius castri, sed alia justa causa et necessariis et voluntate ipsorum hominum dictam castri non levaretur*.

* Ital. Franchimento. Charta ann. 1200. inter Stat. Perus. pag. 23: *Item de la Franchimento burgi Perusie*.

* **FRANCHIRE**, lugeum, Francum liberare ex servo, munimittere, Gallis Franchir. Gloss. Lat. Gall.: *Manumittere, Franchir*. Charta ann. 1185. apud Guichenonem in Probat. Histor. Breussens. pag. 3: *Franchio, mena et ore munimittere a consensu Regis Solicie Joannem Publicum de Fovisiam suam rem et suas legitime causas, et ad suum intellectum reduco, ut sit sua fide possint salvi succedere: dictumque Joannem et suas natos constituo homines suos francos et liberos ab omni usagio bono vel malo Legis Solicie, et pro hoc munimittere et Franchisiam habui et recipi. 18. libras Vicentium bonorum, etc.* Adde Consuetudines et Libertates Baugiaci apud cumleam pag. 63. Charta Theobaldi Comitis Campanie 1222. in Tabul. Campan. : *Not. quod ego Joannem de Melhis Maestorem et Morgaretam uxorem ejus, Franchivi et libere esse concessi ad vitam eorum, ita quod illis nullus redderet so. sol. in quibusvis Nis. Per hoc autem volo et concedo, quia si liberi et tunciores et quitos, quoniam viri sint, ab omni tollia, tollo et demando, et custodia villi, tarris et gobole, etc.* [Chart. Libert. Bellomont. ex Coslin. Cod. MS: *Manumissionem, Franchisiam... omnes et singulos*] Franchimont, captivos libere donatos appellabant nostri in Regno Iulio-solymitano. Assisie Hierol. MSS. 2. part. cap. 31: *Et de ceuz, qui s'avouent pour Franchimont, ou Esclaves Franchis, ils doivent porter lettres scellées dous Fiance, et dous Bailly de la contrée, en qui ils sont comens des soat frans, à ce que l'on se veint arrestar*.

* **FRANCHIRE**, est etiam immunitas præstationibus et operis concedere. Chart. Guidonis Vicecomitis Thauracensis ann. 1240. ex Tabul. S. Hilarii M. Pictavens.: *Nos Guido Fabul. Thaurac. notissimus universis, quod nos homines B. Hilarii de la Caladerie, et heredes ipsorum, et teneamus*

Argumenta ipsorum, spectantia ad
etiam memoriam eximium, et Franchi-
in perpetuum ab omnibus exculis
Theorici, et ab omni talitudo, propter
que terrarum nobis debamus de jure in
debe J. Joan. Bapt. Item ab auxilio et
de Bellivorum Theorici, et a panagio
sua audier duximus Franchiendos, etc.
Charta privilegiorum Marliani ann. 1308 :
... Banbertus Dominus... de Fillaris, con-
suetudine antecessores nostri Franchien-
sium villam de Marlesco. Littere Philippi
II. Franc. Reg. ann. 1338. tom. 2. Ordinat.
pag. 30 : Et se il avoient que nous Enfranchi-
sions aucuns de ladite ayle, nous voulons
que ladite franchise treuve lea o nos dites
lois gens de Paris. Vide Littletonem
art. 304.

* Franchi vero, Desponsare sui fidem
de contrahendo matrimonio dare sonat,
in Lit. remiss. ann. 1391. ex Reg. 142.
Chartoph. reg. ch. 181 : Le traitte du ma-
riage de courtois prochain de Jehannin le Be-
nour et de son femme de la ville de Hangeat
dont fait, ledit Jehannin fu prie qu'il lui
peust almer ladite femme a l'eglise pour
heir et Franchier, adus qu'il est occurren-
tium a faire un lieu... Apres les plevours ou
dissent jantes, etc. Ubi fortassis legendum
Franchi. Vide supra Franchia. Ad Fran-
chiam ex reute, est pensio annua se libe-
rare, cum redimere. Lit. remiss. ann. 1476.
in Reg. 165. ch. 1672 : Michault Potier s'ou-
lige... en trente huit sols Tournois par an
de reute a herilage, a condition d'icelle reute
pouvoir Franchier, toutefois qu'il pleroit au
dit Potier, ses hoirs etc. Icellui Potier offry un
supplent les deniers dudit Franchissement etc.

† FRANCHISIA, ut Franchia, s. Char-
tillerevi D. Virionis pro Lauricenis, ann.
1113. apud Thomassarium Consuetud.
Biterre. pag. 81 : Ledit pium reddent illi
quibus eis debent. In furis et molendinis
reddent customis, sicuti solent et debent,
de consuetis illis customis quilibet eos penitus et
franchia.

1. FRANCHISIA, Prædii rustici species,
se forte appellata, quod Francorum et
liberum esset, cuiusmodi et apud Anglos
liberum tenementum, tamen postmodum
omnibus et prestationibus obnoxia. Tabu-
larius Prioratus Paredi fol. 65 : Et omnia,
que ibi habebat, alodium sive Franchisiam,
campi, prati, silvas, etc. Fol. 63 : Franchi-
siam unam, omnemque terram, quæ ad
pium Franchisiam pertinere volebat, etc.
Fol. 12 : In villa Mancellis Franchisiam, ubi
du Bracensis, et omnem terram, quæ ad
vicinium ejusdem Franchisiam pertinet, cum
tota integritate. Fol. 13 : Item in ipsa villa
pium Franchisiam appellatum Maniam Altes
Pons, et reddit 2. sextarios de avena, etc...
In villa Mancellis unam Franchisiam, quæ
venerat ad vinum, et reddit in censum 2.
den. et in Consuetudine Hericiensi art.
23. 3. Tenr Franchisies, id est, terras
francas et immunes a censu tenere. Fran-
cia, Gallis nostris dicitur jus, quod
subditi viri potissimum competit : atque
de hoc vox intelligi debet in Statutibus
3. Ludovici lib. 1. cap. 9. 22. Loi de Fran-
cia, id est, lex seu jus nobilium, Petro
6. Fontanis cap. 3. num. 5. 6. in Consue-
tud. Normannie art. 49. et Nivernensi

cap. 9. art. 1 : Homme de corps, qui jouit
de Franchise par dix ans, in Consuetud.
Catalanenſi art. 18. Vide Franchisiam.

* Hinc nobiles viri eo titulo compellan-
tur in Poem. Rob. Diaboli MS. :

Mais tant vous pri par vos Franchies
En guerredon de mon service, etc.

Huc etiam spectant Littere remiss. ann.
1390. in Reg. 139. Chartoph. reg. ch. 49 :
Disant icellui chevalier que ligne noble, ery
et armes procedent de par prre, et que le
ventre ne prut, se doit annuler : mais pent
bien acquere Franchise en aucun cas.

† FRANCHISEA, Eadem notione, in Charta
ann. 1043. Append. Marce Hispan. col.
1084 : Cum ipsos homines et ipsa villa totum
ubi integro, et ipsas mens Franchiesas de
Galiner, ipso monasterio de sancta Deo
Gratu cum suis pertinentiis... sic donamus
nos et facimus cartam excommunicationis.

† FRANCHISIA, Districtus seu terri-
torium certis privilegiis et juribus donatum,
quo sensu Franchisia idem quod alius Se-
ptima, Banlieue, quod Andegavis, Quinta;
Tolosanis, Dux; Cenomanis, Furia, Gall.
Azile, Franchise, refuge. Charta Hervi D.
Virionis pro Lauricenis, ann. 1113. apud
Thomassarium Consuetud. Biterre, pag.
81 : Si militis mei conragium vel aliud donum
nihil deberet in bestis terra mea, bestias
que sunt extra Franchisiam, ex quo mihi
erunt, factum fuerit infra Franchisiam, non
poterant garentire, et de hoc potero eos com-
pellere ad sacramentum. Libertates homini-
um S. Georgii de Esperanchia ann. 1291.
tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 27 : Item, si
qui non burgensis alieui burgensi injuriarum
extra Franchisiam dictæ villæ intulerit,
sive in personam, sive in rebus, burgensis
injuriarum passus Castellano nostro super hoc
deferat questionem. Nomasticon Clatere.
ann. 1335 : Inhibetur ne alieui venienti ad
Franchisiam in Collegio S. Bernardi provin-
dent de camera sive de confugio nisi per
Procuratorem dicti loci. Vide Hist. Paris. tom.
1. Instr. pag. 179. et 485.

* Lit. remiss. ann. 1413. in Reg. 167.
Chartoph. reg. ch. 290 : Pour ce que le
supplient fu hastivement pourservi de justice,
se bonta en Franchise en l'eglise de la pa-
roisse, où il fu bien un mois.

† FRANCHISIA, Certum territorium a
dominio subditiis suis ad pascenda eorum
animalia relictum, ceteris omnibus exclu-
sis. Charta ann. 1490. ex Schedis Præsidis
de Mazanges : Præterea et occasione certarum
confinium sive Franchisiarum, quas
ipsa universitates et homines pretendebant et
debant habere et a longo tempore citra hu-
manitatem in certa parte, seu quantitate territorii.
Infra : Quod a cetero dicta quantitas, sive
pars talium præsertim confinium sive
Franchisiarum uniri debent alteri terræ
quæ ipsas territorii. Vide Communia 3.

† 3. FRANCHISIA, Libertas, jus, pri-
vilegium, immunitas, Gall. Franchise.
Char. A. Berengarii Comit. Provincie ann.
1206. apud Pittonem Hist. Aquens. lib. 2.
pag. 114 : In recompensationem vestre
fidelitatis... licentiam, Franchisiam et libe-
tatem in terris cultis et incultis quibuscumque
et quoruscumque locorum distansium
inter civitatem meam Aquensem spatio v.
leucarum pascendi... domus et promissiones

dictam Franchisiam et libertatem supra
factam per nos et successores nostros firmas
tenere. Charta ann. 1275. ex Chartul. S.
Vandreg. tom. 1. pag. 165 : Tradidi Jeolati-
ter et concessi tempore viculitatis meæ... ad
finem perpetuum Roberti dicti de Falle
nepoti meo quandam masuram terræ... cum
omni jure et Franchisiam dictæ masuræ terræ
perpetuam. Instr. ann. 1290. apud Mar-
ten. tom. 1. Anecd. col. 1340 : Provanita-
tem fuit per curiam nostre judicium, villam
de Colchis Ballice Mattheveneris, et homines
ipsius villæ in nostra specialia protective,
guarda, et salvamento remunerare debere,
coramque Franchisiam et libertates nos
observare debere, et facere observari. Liber-
tates hominum S. Georgii de Esperanchia
ann. 1291. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 27 :
Quicunque recipiatur in burgensem tenetur
jurare Franchisiam, et jura nostra et dictæ
ville conservare ubicunque. Charta ann.
1292. in Schedis Præsidis de Mazanges :
Et illis usibus, libertatibus et Franchisias de
cetero... gaudent et gaudere possint...
quibus gaudent et potuunt homines de Aquis.
Avestun Parliamenti ann. 1394. apud Me-
nestier. Hist. Lugdun. pag. 75 : Et conser-
varentur in suis prædictis libertatibus et
Franchisias, etc. Charta Henrici Regis An-
glie tom. 4. Hist. Harcur. pag. 1348 : Et
super certis libertatibus, Franchisias, privi-
legiis, quietatibus, donis, et concessionibus...
datis et concessis. Charta Caroli VII. Regis
Franc. pro Academia Cadom. ann. 1452.
tom. 6. Spicileg. Acher. pag. 499 : Cum
alma revolutiois prædecessoribus nostris
Franc. Regibus nonnulla studia generalia
magnis et speciosis privilegiis, Franchisias et
libertatibus communita... creata et erecta
fuerint. Adde Chartam ann. 1308. apud
Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 781.
aliam ann. 1457. tom. 9. Spicileg. Acher.
pag. 303. etc.

† FRANCHISIA, FRANCHISIA, Eadem
notione, Quæstia Arelat. MSS. art. 149 :
De Franchisiam quam dedit Comes Provincie.
Art. 150 : De Franchisiam quam dedit Comes
Charta Beatricis Comit. ann. 1245. apud
Pitton. Hist. Aquens. lib. 3. pag. 155 :
Damus, concedimus et approbamus... Fran-
chisiam, immunitatem, libertatem ab omni-
bus quitibus, totius, etc. Ab hac Franchisiam
excepimus Judæos, His autem Franchisiam
concedimus militibus et probis hominibus
villæ inferioris Archiepiscopalis. Homagium
Isarni de Pontevæ factum Carolo I. Comiti
Provincie ann. 1250. ex Schedis Præsidis
de Mazanges : Promittimus... et eam tenere et
custodire in libertatibus et Franchisiam seu
honoribus quibus... conservaverunt tenere et
haberi temporibus retroactis. Charta ann.
1257. ex isdem Schedis : Et promiserunt
quod Milites Ararum tenent in ea Fran-
chisiam in qua erunt alii Milites Provincie.
Alia ann. 1387. apud eundem Præsidem :
Quod dicitur... confirmare libertates,
Franchisiam, immunitates, et statuta, privi-
legia, et capitula in quibus... fuerunt.
Transactio ann. 1438. ibid. : Et certa pars
Mortui in qua... dominus... non debet immit-
tere avere extrinsecum ad pauperum iuxta
libertatem et Franchisiam dicti castri. Ho-
magium ann. 1480 : Excellentissimus Rex
et Cœsar... confirmavit... omnia privilegia,

litteras, libertates, Frangusias, immunitates, statuta et alia jura. Charta ann. 1501: Remittuntur omnibus litteris, privilegiis, libertatibus et statutis et Frangusiis quibuscumque. Antiqua Statuta Avenion. Rubr. 9: Scundum antiquam Frangusiam civitatis.

¶ 4. **FRANCHISIA**, Libertas, manumissio. Petrus Austriacum testamento legat Franchiam et libertatem Elenasclavae suae, in Instrumento anni 1354. *Libertis et Frangusie servitutis*, in altero Instrum. ann. 1306.

¶ 5. **FRANCHISIA**, Praestatio, quae pro obtinenda franchise seu libertate dabatur. Charta Thomae abb. S. Germ. Prat. ann. 1255. ex Chartul. AD. ejusd. monast. fol. 86. v. col. 1: Nos abbas et conventus... de receptis a nobis abbate de Franchisiis nostris omnibus, aliis de dictis Franchisiis receptis in emptionibus nostri monasterii... jam conversis, etc.

¶ 6. **FRANCHISIA**, Pactum, conventio, lex municipalis. Stat. Montis-reg. pag. 73: Item statuerunt et ordinaverunt, quod nullus persona, quae contrafecit, directe vel indirecte, emendationis, pactis, Franchisiis et capitulis presentis civitatis, audere vel praesumere procurare in curia presentis civitatis.

¶ 7. **FRANCHISIA**, Libertas de Podioruppis ann. 1369. tom. 5. Ordinari. reg. Franc. pag. 331: Quod si dictus dominus rex... obediens generali mandaverit, ut scriberent indicere seu habere vellet pro gueris et Franchisiis prosequendis etc. Ubi legendum videtur ut infra *Servitii*.

¶ **FRANCHISIUS**, Legitimus. Charta Rob. vicecom. Cabillon. ex Chartul. S. Marcel. Cabillon.: Ego Robertus vicecomes Cabillonensis civitatem reddidi Dno et S. Marcello... hominem quendam, Gasterium nomine, qui nihil persolverat delicta et recepta propter se salvandum; et hoc tamen Franchisia vocat. Sed aliquando rebellis fuit, etc. Vide *Frax* 4.

¶ **FRANCHITARE**, Italica Franchelegare, immunitatem reddere, in Stat. Astie collat. reg. cap. 24. pag. 57. v.

¶ **FRANCHITAS**, Idem quod Franchisia. 3. Franc. Tarafa in Hisi. Episc. Barcinon.: Tanta libertas hic Rex habuit est, ut homines ecclesiarum et monasteriorum totius diocesis Barcinonensis diocesis... omnino fungantur Franchitate. [¶ Stat. Verce. lib. 6. pag. 132. r.: De Franchitate loco Casaliguanol. Item quod locus Casaliguanol sit franchiseus, sicut locus Tridini, et quantum ad commune et quantum ad dominos.]

¶ **FRANCHUS**, Francus, immunitas a prestationibus et servitiis: quod de terris earumque possessoribus promissum dicitur. Libert. Briane. ann. 1343. tom. 7. Ordinari. reg. Franc. pag. 737. art. 11: Exceptis rebus, quas forsitan Franchias teneant. Ibid. art. 12: Nobilibus tamen et Franchiis, qui ventrent ultra dictum numerum ad dietas convalescentes, etc. Et pag. 730. art. 19: Concessit et declaravit, quod quaecumque personae dictae nullius, modernae et futurae, res suas, quas tamen Franchias habent et habebunt, possint cuicumque voluerint in emphiteusim vendere, pro libito voluntatis.

¶ **FRANCUS**, Monetaria Francia; nostris, *franchée*, franchi valor, id est, viginti solidi. Charta ann. 1467. ex Tabul.

S. Maur.: Quod si contigerit evenire penuriam bladi sive caritatum... sufficiat praedicto abbati solvere eadem rectori... quatuor Franchos, pro dictis quatuor quarteris frument. Lit. remis. ann. 1412. in Reg. 167. Charthoph. reg. ch. 62: *Lequel Colva dist a teellui preste qu'il auroit deux Franchée et plus, pour un fraue ou deux escus*. Aliae ann. 1413. ibid. ch. 246: *Le suppliant acheta... seize escus dorez et emvra hait Franchées de monnoye blanche*. Vide in Franci 1. et *Moneta*.

¶ Eiusdem nominis moneta in usu fuit apud Flandros, ut discimus ex Comput. MS. ann. 1365. S. Petri Insul.: Item pro arria et copia habenda plurimarum scripturarum et processuum ultime auditionis faete Insula, in causa pendente in curia Remensi, contra dom. episcopum Tornacensem, iij. Francus, valoris v. lib. viij. Fland. Item pro cambio dictorum Francorum ad francos Franciae, v. gr. vj. den.

¶ Fuit et Francus Papalis, de quo in Lit. remis. ann. 1409. ex Reg. 163. Charthoph. reg. ch. 310: En laquelle tasse et bourse avoit seize escus, un Franc du Pape du pris de viij. solz.

¶ **FRANCHI**, dicti viri potissimum ex nobilitate, ingenui, ipsique proceres. Decretio Childeberti Regis cap. 8: Ita, ut si Francus fuerit, ad nostram praesentiam dirigatur, et si debitor persona fuerit, in loco pendatur. Capitulare Compendiense ann. 757. cap. 5: Si Francus homo accepit mulierem, et sperat, quod ingenna sit, etc. Hincmarus Remensis Opusc. 33. cap. 1: Et de alia terra, quam Franci homines in eadem villa in suis proprietatibus dedierunt. Hincmarus Laudunensis, tom. 2. pag. 335: Ipso resultante, quod Francus esset, et ut liber se defendere vellet et quiret, etc. Charta Caroli Calvi, apud Sanjulianum in Tornouto pag. 510: Neque praesumat horum quicumque ab eorum servis, colonis, seu Francis super eorum terram commanentibus exigere Tabularium S. Remigii Remensis: Anno Incarnationis Domini 861. episcopus autem noster Domini Hincmori 17. veniens hincmori Domini Regis Karoli, nomine Gantzelm, Clericus, in villam Condatum, sitam super fluvium Matronam 8. Kl. Octob. ex praecipto praefati gloriosi Regis, coram testibus multis, Francis videlicet atque colonis, et consiliis trepidis ipsam villam Missis Domini Hincmari Adaloldo scilicet, Custodi Ecclesiae S. Remigii, et Herigando, ipsius Advocato. [¶ Conventio Episcopi Lingon. inter et Andricum Grossum ann. circ. 1076. apud Guerd. post. Immin. pag. 363: Et et servos vel Francos, quoscumque tunc temporis calamitudo requidit, similiter in toto et in perpetuum... recipi.] [Littera ann. 1340. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 53: Manuimus quatenus visis presentibus, cum omnibus hominibus equitibus et pedibus... ad diem quinquagesimae festi Nativitatis B. Joannis Bapt. proximam apud S. Marcellinum personaliter interesse velitis et curritis, parati nobiles et Francos vestre castellanie libere, etc. Charta Balduini Comitiss Flandriae ann. 1220. apud Miraeum tom. 1. Diplom. Belgic. pag. 292: Item si burgenses aliodum alioquin in oppido coram Francis hominibus et scribis intendant, et

radlionum suum diadem, iudicio Scabiorum obtinebit.] Ita Francus homo in Forme veterib. Bignonii cap. 2. 3. *Homines* l. Franci Saltei cap. 5. Sic denique passim: Capitulis Caroli M. et Caroli Cal. in Co. cap. 10. Duziacensi I. pag. 105. etc. Vel. Notitia ex Pancharta Nigra Turon. loc. 926: *Quam reclamationem per sex m. annos ducentes, propter captivitatem Francorum hominum, qui eas quoque non possidebant, nunquam ad iustitiam pervenire potuit*. Charta S. Karli in Actis Episcoporum Genomani. cap. 63: *Ab aliis eius nobilibus et Francis personis ex rebus eorum dilatus sum*. Alia Charta apud Beslum pag. 247: *Et nullus nostrorum hares aut successor, Comes, aut Episcopus, Fiscalis aut Centenarius, nec quilibet Francus, et in potentatibus vicinis, audere habere donationes nostram violare*, etc. In Chartis aliisque anni 799. apud Hemschenium in Comment. ad Vitam Ludgeri Episcopi § 4. *Ingenus, nobilis, et Francus*, idem sonant. Ex viri libris, ingenui et immunes ab oneribus ac prestationibus servilibus dicti promissae Franci. Turpinus in Hist. Caroli M. cap. 31: *His a Regis relictis, populi nomina nobiliorum promissionis decessione efflueret, et qui libertatis reddebant, Francus tamen Dignitatem ubique vocabatur, quandoque liber d. omni servitute, Regis praecipiente, rex, hinc mors surrexit, ut terra illa, quae antea vocatur Gallia, tunc Franciam vocaretur, et sic ad omni servitute altarium gentium libet*. Papias: Liber, Francus homo. Anonymus de Nominibus Germanorum: *Francus, Franciscus, liber, liberius, Dithyris, synacopa seu synalephen, a fry, et mck, quousque franch; fry Saxonicus, tres diphthongae: Sarcina est liber, adjectivae; Anckel, adulescens, juvenis, nomine Latine grati multas familias, etc.* Capitul. 6. Caroli M. ann. 803. cap. 8: *De servis, qui Francos feminas accipiunt etc.* [Capitul. Caroli C. Platensis. ann. 864: *Notum fieri volumus omnibus Dei et nostris fidelibus quoniam quidam Comes nostris nos consulens de illis Francis hominibus qui centum regibus de suo capite, sed et de suis recessibus debant, qui tempore famis, necessitate cogente, sibi propter ad servitium venderentur*.] Charta Roberti Regis ann. 1005. in Probat. Hist. Vergeriacensis pag. 52. et apud Perardum pag. 170: *Et cum omnibus consensu omnium exactionibus, ab his etiam, qui Francorum nomine censurate, pro debito exiguntur*. Alii Ottonis Comitum ann. 1001. in eisdem Probat. pag. 54: *Et concesserunt, quos debet ipsi servi et ancillae, et etiam illi, qui Francos se dicunt desuper potestatem nominis, etc.* Charta Henrici Imp. ann. 1039. in Chronico Mindensi pag. 737: *Aut homines ipsius Ecclesiae, Francos, liberos, et Ecclesiasticos, litones, mulieres, vel servos, etc.* Occurrunt eadem verba pag. 730. 740. 750. [Charta Wilhelmi Nati Regis Angliae ann. 1080. in Tabul. Cadomens. Monast.: *In insula de Gersai anno molenarium dictorum Francorum hominum... in Gaster villa terram duarum Francorum hominum pro filia sua facta Monacha. Horum verum primum loco in alia ejusdem Wilhelmi Charta libet. habetur: Cam molenaria dederat, et Francos hominibus*. Charta Ville-no-

pubis anno. 1426: *Petrus Varmon reco-*
nit se esse iusticiarium D. Ducis Borbo-
ni et eorum castri Villa-nove, et promit-
it se fore dicto Domino et contribuere
dicto castro, prout faciunt alii homines
franci. Fredericus I. Imp. in Actis Adriani
(B. PP. apud Baron. ann. 1151: *Superius*
franci, vere nomine et re nobilis, cumque
domani), quod adhuc in re residua fuit,
testamentis fortiter eripuit. Chron. Fosse-
lonz ann. 1193:

Il n'est pas Francois fait amado vivere Francois.

Gris nos peres fu Frans hom et gentis.

Philippus Monachus:

L'infant de Champagne avoec,

Le noint France barclier iluec.

Vide Perardum pag. 147. Probat. Hist.
Terenensis pag. 105. Pruliat. Hist. Sabaud.
pag. 55. [Rymer. tom. 7. pag. 190.] etc.
scribit Butelerius in Summa rurali homi-
num omnino ac servilis conditionis Fran-
cos fieri, si et permittit dominus feudum
acquirere intra domini sui fines.

¶ At vero inter homines Francos
est census de capite debebant atque taliter
erant obnoxii, alii ab eis liberi et immunes
erant. Primum docet Edictum Fisiense
cap. 38: Ut illi Franci qui censum de suo
capite vel de suis rebus ad partem regium
debent, etc. Alterum aperte innuunt Con-
suetudines Marchie Dunbarum art. 12:
Omnes Francos, cujusquevis homo Fran-
cus sit, ponatur in domum in quo forefecit
secundum ius et rationem, scilicet illi
franci, qui non debent munus mortuum.
¶ FRANCUS, LIBER, immunitas ab oneri-
bis et prestationibus servilibus. Charta
l. m. X. Reg. Franc. ann. 1313. in Bibl.
Gilbert. Regest. 56: Quod omnes universi
et singuli homines de Leueto et in suis Fran-
ciis libera dicta servitute.

¶ FRANCUS SERVENS. Antiqui. Tricase-
nss. fol. 195. v.º: Item placet videtur
quod isti Franci Servientes Capituli in suis
terciis Parochialibus Ecclesiasticis percipi-
unt, et libere percipiunt Sacramenta.

FRANCUS TENENS, idem, qui libere te-
netur, Franc tenant. Assise Henr. II. Reg.
Angl. apud Clarendon: Si quis obierit Fran-
cus tenens, heredes ipsius inueniant in tali
tenentia, qualem pater suus habuit, de qua
sunt vivos et mortuus, de feodo suo, etc.
Vide Libere tenens, in voce Tenens. At

FRANCUS, in Historia Abbatie Condo-
monis videtur summi pro tenente obnoxio-
sis conditionis, quique in commercio fuerit.
P. 2. 31: Obnoxiosus. Monachus dicta Fran-
ciscum in loco, qui dicitur Biragud. Ibid.: De-
derunt Francum unum in loco, qui dicitur
Estolled. Pag. 464: Deleverat S. Petrus Ec-
clesium, quod vocatur Nix sicca, et Fran-
cum unum, et alium Francum in loco, qui
dicitur Aranz. Adde pag. 478.

FRANCOS, opponi videtur villano, in
quodam Consultatorio, edita post Obser-
vantiam Regni Aragon. fol. 43: Si vir prae-
sensit supervenire uxore, uxore ingenua,
et bona bona, vel uxore Franci, i. civili-
ti, etc.

¶ FRANCUS HOMINES S. GEORGI memori-
antur in Memor. E. Cam. Comput. Paris.
1420. 1391. fol. 273. v.º: Item d. autis

personnes, que l'en nomme Frans hommes
sunt George, desquelz la connoissance en
apportent au roy et a ses officiers, et ne
payent rien pour ee.

¶ FRANCUS ET QUITUS, Formula a Gall.
Frane et quite. Epitome Constitut. Eccl.
Valentini ann. 1300. ad ann. 1580. tom.
4. Conc. Ilisp. pag. 143: Pro distribution-
ibus sibi annuatim solvendis, super decimis
de Altara; illique auctoritate propria levandis
et exigendis, et in dictas distributiones
convertendis, Franchis et Quitis, et absque
omni onere expensarum percipiendis.

¶ FRANCUM FESTUM, Gall. Franche-
Feste, in Charta ann. 1424. dicitur nund-
inum quod mercatores qui ad eas accedunt
imunes sint a consuetis exactionibus.

¶ FRANCUM OLEUM, Purum, legitimum.
Statuta Arelat. MSS. art. 163: Nullus re-
venditor olei vendat oleum alicui causa com-
edendi, nisi Francum. Eadem notione Finum
Francum, in Charta ann. 1163. apud Ba-
luz. Hist. Tutel. col. 475. Finum sanum
et Francum, in Constit. MSS. Cluniac.

¶ FRANCUS PISCES, lii dicitur quos Do-
minus loci sibi reservavit. Charul. Mo-
nast. SS. Trinit. Cadomens. fol. 23. verso:
Dominus Albiticus debet habere saluam et
turgam et alium et lampreis, et porpides
et omnes Francos Piscei. Franchi Piscei
dicitur in Statutis Massil. lib. 1. cap. 50.
recentes, boni, Gall. Frasis.

¶ FRANCA TERRA dicitur ad discrimen
illius qui in refugeum tenetur. Chartul. S.
Vandreg. tom. 1. pag. 171: Nicolaus vero
assensu et permissione nostra permittit
aliamdem veram predicta Franca Terrae a
Garnerio de Monello pro diuina acra sua
villana... tunc inter eos irrefragabiliter te-
nenda conventione, quod Nicolaus dimidium
acrae terrae villanae libere tenet. Ibid.
tom. 2. pag. 2084: Quamdam composition-
em cum Petro homine nostro de Ceus feci-
mus; pro decima ejusdem terre de Ceus;
quoniam supradictus Petrus iure hereditatis
possidebat, duas acras Terrae Francas,
sicuti habebimus, dedimus.

¶ FRANCA VILLA, Quae certis Franchis
sunt privilegiis gaudet. Charta ann. 1273.
tom. 9. Spicilleg. Acher. pag. 259: Cum
Villa Tysinci ab ipsius fundatione Franca
et libera constituta fuerit a Domino Bellio-
ci tunc regnabat, et postea ab ipsius suc-
cessoribus... libertas dicta Ville Tysinci
et franchicia approbata et confirmata fuit.
Charta Arnoldi D. de Wesemalle apud Ba-
luzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 92: Quod
homines terre nostrae nunquam in terra sua
broletur in Francus Villas vel alius ad
monium recipiantur.

FRANCUS BANCUS, Vide in Bancus.

FRANCA VASA, Probata. Ordinatio de
officiis domus Dalphin. ann. 1340. tom. 2.
Hist. Dalphin. pag. 393: Item praefatus
magister Butlerius, sit cum omni solertia
diligens bona vinum perquirere pro pretio quo
potrit meliori, nec obmittit sollicitare fre-
quentius magistrum Hospitii, et thesaurar-
ium ac provisorum, quod opportuno tem-
pore in locis magis convenientibus fiat pro-
visio debitis boni vini, quodque causa ubi
vina reponantur, sint Franca et solida, et
ad expedit reparata ad ipsam vinum utiliter
con servandum.

FRANCUS, MONETA FRANCA, nostris Franc.
Francus Bourdelles, Franci Burdegaleses,
in Consuetud. Solensi, tit. 9. art. 3. [Charta
Ecclesiae Brivatenensis ann. 1315: Unus de-
nararius nri vocatus Francus pro xx. sol. com-
putatus.] Vide Francus et in Moneta.

¶ FRANCI, Bellici, armis et bellica
laude commendati; unde nostris Franco-
rum nomen. Sigebertus Gemblac. initio
Chronog.º: Valentini Francos Attica
lingua appellavit, quod Latina lingua
interpretatur feroces. Liber de Castro Ambasis,
etc. cap. 4. tom. 10. Sigeb. Acher. pag. 525:
Scimbi hae audientes casus Atinas
omnino deleverunt. Romani Attica lingua
tunc eos Francos, id est, feroces appellave-
rant; digne a tributo liberi vixerunt.
Chron. MS. Regum Franc. ex Musco D. de
Cange: Et videtur eorum audientiam et forti-
tudinem vocati eos Francos, id est, feroces.
Ernoldi Nigelli Carmen elegiacum pro Lu-
dov. Imper. lib. 1. vers. 361. apud Mura-
tor. tom. 2. part. 2. pag. 26:

Arma ferocem scriptis, bellis est sortis juvenis.
Dignat hae juvenis, hoc agit arce secus.
Namque ipsos nomen Francorum hurrece recentest.
Francus habet nomen a feritate sua.

Robertus Guaguinus in Epist. ad Fran-
ciscum Ferrebat ann. 1468. apud Marten.
tom. 1. Anecd. col. 1837: Traluit enim
qui res gestas scribit, ob eam rem Fran-
cos dei, quod sint vel Romano tributo Fran-
ci, hoc est, liberi; vel quod veris est, fero-
ces, non ea quidem ferocitate quam fuit
indecoris barbaries, sed animi virtute cla-
ritissima, quae amor libertatis ingenuis
pectusibus inquam. Franci dicti etiam Latini
in Hist. Orient. Jacobi de Vitruccio lib. 3.
apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 275:
Christianorum varia sunt genera, et in va-
riis sectis divisa, quarum primi sunt Fran-
ci, qui Latini vocis appellantur, homines bel-
lici, armis exercitii, copiae nudi; et isti
pere Catholicis sunt. Vide Francia.

¶ Apte omnino Valelius in Notit. Gall.
ad hanc vocem, apud Sigebertum aliove,
pro Attica lingua, legendum censet, Italia,
sive Chattica lingua, vel saltem ita ab
ipsis scribendum fuisse. Et quidem qua
ratione vero. Franci, ut feroces significat, à
Græco accessit possit non videri. Franco-
rum mores sua ætate sic prosequitur Ant.
de Coulencourt in Chron. MS. abbat. Corb.
ad ann. 1529. contin. fol. 96. r.º. ex Tabul.
ejusd. monast. Qui sunt homines Francorum
mores, non erit mihi alienum describere.
Romanorum iterum appetentissimi sunt,
et Latinerum amuli in eodem studio rum ge-
neris. Pater magistratus judicii sunt: regis
est eos errare. In bellis cataphracto equite
utuntur, non amplius capistrati, ut olim:
comitantur bellica tormenta exercitum: cur-
ribus vehuntur: magis ordine quam armis
pugnant, majore ferocia quam arte.
Columat regem incredibili affectu. Mos est
Francis cito auxilium promptumque, nec
aliquid simile polliceri, facto tamen tardus
esse, potius semetipsos quam suo offerre.
Malta religio in templis: in religione sanctio-
nis: episcoporum majestas in clero dignitas
et veneratio multa: frequens in cerimonias
castas, et ob eam rem inuicem statum his
prope modum pecuniarum. In vestitu et calcatu

nostra memoriam continue variatum. Item est miles Francus ad subitaneos causas audax et promptus et plerumque felix: in diu meditati minus fervens, et rivo bene fortunatus. Quis hodiecos more depictos non credit? Sed neque praetermittenda sunt quae de Francis leguntur in Poem. de Clémence MS.:

..... Lors c'ou éla
El royaume de France droït,
Que on adonc Gaule nommoit,
Pour aprendre sens et honneur,
Et que qu'il aïerit à valour.
Fu l'ore temps en celui pais:
Car en ches anzies escrips
Trevens, que l'ore temps a esté
France la flors et la purté
D'armes, d'onneur, de gentillesse,
De courtoisie et de bonteie,
Chou est la touche et l'esemplaire
De chun c'on doit l'istuer et faire.

¶ 3. FRANGI, Sic appellabantur ii qui magnos dies suis assisias publicas et generales Parium Franciae tenebant. Ita D. De Laurier in notis ad Editum Philippi VI. ann. 1344. tom. 2. Ordinatus. Regum Franc. pag. 214. ubi illud e veteri Parlamento stylo patet. 1. cap. 23. §. 1. refert: *Ubi quis appellavit ab hominibus alicuius Paris, qui super se habent homines Judicantes in curia dicta Paris, qui dicuntur Franci.*

1. FRANGIA, Gallia, a Francis, qui eam invaserunt, et Romanis abstulerunt, dicta. Primus autem hac appellatione Galliam donasse dicitur Gregorius M. lib. 4. Epist. 31. ad Mauricium Imp. et lib. 6. Epist. 33. quam prioribus eorum sedibus tribuit praeter Numerius Constantini Imperatoris, quem alibi proferimus, in cuius aversa parte Frangia legitur.

¶ Longe ante Gregorium M. Galliam nomine Francie designavit Eumenius in Paucyregio Constantino filio Constantii dicto: *Quid loquar rursus intimas Francie nationes non jam ubi his locis, quae olim Romani invaserant, sed a propriis ex origine suis sedibus, atque ab ultimis Barbarie libroribus evulsis, et in desertis Galliae regionibus collocatis, etiam pacem Romani imperii cultu jurentur, et arma dilecta? Infra: Afflicti penae timerantur Reges ipsos Francie, qui per absentiam patris tui pacem violaverant.*

At posterioribus saeculis, et potissimum sub prima et secunda Regum nostrorum stirpe, cum Francorum imperium et dominatio in extera regione, atque adeo longinquas sese protendisset, Francie nomine intellectae ex omnibus, quae Franci praebant, aut paraverant. Id vero ab eo manavit, quod Reges harum provinciarum a Francis orti, et a Francia digressi, sese indidem Francorum, non autem regionum, quibus impraebant, Reges inscriberent, ubi observatum ab Ottone Frising. lib. 6. cap. 17. et Sirmundo ad Capit. Caroli C. tit. 1.

In primis vero Germania haec appellatio innotuit, quod ea provincia diu Francis nostris pariteret, ut constat ex Eginardo ann. 850. 853. Hermann Contracto ann. 838. et aliis Rerum Francicarum Scriptioribus: unde etiam Francorum nomen inditum. Lexicon MS. Gr. Reg. Cod. 206a: Γερμανία, ἡ Φράγκων. Vetust

Scholastes Juvenal. Stat. 4. de Catts: *Gentes Germanorum sive Francorum.* Et S. Hieronymus in Vita S. Hilarii: *Inter Saxones quippe et Alemannos gens ejus non tam latu quam validi, apud Historicos Germania, nunc vero Francia vocatur.*

Cum igitur tam late sese diffundisset Francorum nomen et virtus bellica, et in exteras ac remotas Europae regiones sese propagasset eorum Imperium, inde factum, ut Graeci non modo, sed et Saraceni, Arabes, et Abyssini Europaeos populos Francorum nomine donarent. Monachus Sangalli. lib. 1. de Carolo M. cap. 11: *In illo tempore propter excellentiam Caroli, Galli et Aquitani, Edui et Hispani, Alamanii et Bajuarii, non parum invigittos se gloriantur, si vel nomine Francorum servorum censuri mererentur.* Georg. Monachus S. Sabae apud Eulogium lib. 2. Memorial. cap. 10: *Cepit cogitationibus variis actuare, ut aut proprium solum recitarent, aut regnum Christianorum, id est, Francorum petissent.* Luitprandus in Legat.: *Incidentibus nobis ad mensum, ... ex Francis, qui nomine tam Latinos, quam Teutones comprehendit, ludum habuit.* Id potissimum observatum a Guiberto in Hist. Hieros. lib. 5. cap. 1. Conrado Usperg. in Henrico IV. Vincentio Belvacensi lib. 30. cap. 87. lib. 31. cap. 146. Abulfeda pag. 4. Josepho Barbaro in Itinerario in Persiam pag. 465. Beloni lib. 2. Observ. cap. 8. 85. Damiano a Gues tom. 2. Hist. Hisp. Gabriele Sionita ad Geograph. Nub. Clim. 4. part. 1. Abraham Echellensi in Hist. Arabum cap. 5. etc.

FRANCIA ANTIQUA, Franconia, vetus Francorum sedes, quam Francorum Regiones vocat Hieronymus in Chron. ann. 377. Franciam supradictam Constantini M. Nannus. Ita porro appellatur ab eodem Hieronymo in Vita Hilarii, et a Monacho Sangallensi lib. 1. cap. 25. et lib. 2. cap. 16.

¶ Errat Cangius, si fides Schilteri; neque enim Franconia, inquit, Franconia Antiqua usquam appellata est. Cangio praeivit Erasmus ad Epistolam S. Hieron. 51. qua in re et ipse quoque falsus est. Monet iterum Schilterus Franciam non Germaniam ipsam esse, sed partem Francie Orientalis transrhenanae, cuius fines indicat Chron. magn. Belg.: *Franconia pars Alemanniae intra Rhenum et Danubium in qua Bauder.* Intendunt Franciam nunc dictam. Eckhardus Jun. de Casib. S. Galli cap. 1: *Naudum Sueda in Duxiam iter reducta, sed fisco regio peculiariter prebuit, sicut hodie et Peculiaribus procurantibus Causura, quos sic vocabant nunci:* [*Franciam a Alpes tum W'eriare.*] [*Regnum Francorum pro Germanorum, in chart. Wernher. Argentin. Episc. ann. 1004. in Alsat. Diplom. tom. 1. pag. 147: Pro statu regni Francorum et domini mei Heinrici ditione, etc. Ita Reges Francorum, i. e. Germanorum, in chart. ann. 959. ibid. pag. 113.]*

FRANCIA GALLICANA, in Chron. Laurissham. pag. 69.

FRANCIA INTERIOR, Gallia ipsa, ad discrimen ultioris, seu Germanicae. S. Eulogius Archiep. Toletan. in Epist. ad Willesindum Pampilon. Episc.: *Quas vulgi*

opinio negotiorum cohortibus interrimper ab ultioris Francie gentes illas ascendentes iactatulo. Deinde ubi pinguis negotiantes quidem repertis, egrissos autem mases eorum relatu. *Magnitum nobilitatem Bajuarii, exultare cognovi. Et verum fuisse hoc tantorum nuncium reprehendendum.* *Ad priora Lucina fratris nostris ditione.*

FRANCIA LUTINA, Gallia ipsa, Wig. de Bello Saxon. pag. 112. Vetust. C. con apud Lauberium lib. 2. Commen. de Biblioth. Caesarea pag. 394: *Bractea inter Theutones Francos, et Luc. Francos.*

FRANCIA MAGNA, Μεγάλη Φράγκων, Germania, apud Constantinum de Adm. I. cap. 26. 29.

FRANCIA MEDIA, qua inter Austrum, Neustrum interiacet, in Vita Aldrici scopi Cenomani. num. 57.

FRANCIA NOVA, Neustria, qua designatur ab Austria. Albovicius: *Suen. in regno filius ejus Clodoveus in Neustria est.* Nova Francia, per annos 17. adhuc Sigeberto in Austria. In veteri Sa. praefixa tom. 1. Hist. Franc.: *Saxones Archiepiscopus, Francie Nova Archiepiscopus nominatur.* Vetust. Notitia apud minicium: *Civitas Parisius, civitas domat, ubi deficit Nova Francia.*

FRANCIA OCCIDENTALIS, Gallia, Fris. proprie dicta, [et quidem] xxi. regibus, et ante Sigebertum ann. 844. Occurrit. Ottonem Frising. lib. 5. cap. 35. lib. cap. 17. Albert. Aqu. lib. 8. cap. 6. Asse. de Elfridi regis gest. ann. 884. 886. clum Bonnone inter Carolum Simplem Francie, et Henricum Aquitum Germaniae. Reges ann. 921. apud Aubert. Mito. tom. 1. pag. 32: *Anno vero regni Domini glaciisissimi Regis Francorum Occidentaliu Caroli 29. redintegrata 24. ne quoque regni Domini et magnificata Regis Francorum Orientalium Henrici.*

FRANCIA ORIENTALIS, dicta German. ad discrimen Francie Occidentalis, s. Gallia. Annales Francor. Metenses 688: *Pipianus Orientalium Francorum, illi propria lingua Osterlaudos vocant, cepit principatum. Ubi Osterlad idem est, ac Austrum, seu Austria, de qua supra egimus. Unde passim legere est, leges et Imperatores Germanicos sese inde. Francorum Reges aut Imperatores inscribitur, licet non essent de stirpe Francorum orti. Vide Didericum 6. pag. 60. Harigerum Albat. in Vita Landoldi n. 12. Vitam B. Mathildis gene n. 2. Crantzium in Metrop. lib. cap. 13. etc.*

¶ Qui fuerint Francie Orientales discimus ex Gothofredo Viterb. ann. 881: *Arnulphus totum Franciam talem, quae hodie Teutonicum regnum est, tur, ubi est, Bavaria, Suevia, Saxonia, Thuringia, Frisia et Lotharingia.* Occidentem vero Franciam Oda inter. Viterb. in Vita Conradi Imper. pag. 3. *Ex Saxonia Bolarum et Orientalium Francorum gentes, ad Alemanniam perveni.*

FRANCIA ORIENTALIS, Gallia ipsa, in spectu Angliae, apud Asserum de Anglo. reb. gest. ann. 880.

* Chron. Mediol. apud Murator. tom. 2. l. 63. l. 64. med. c. vii col. 1031: *Sciantiam est ultra muros fuit duplex Francia. Una*

Francia Orientalis, ubi est Magna arca, unde et dicitur Francia Magna.

Alia natus est Carolus Magnus cum ea posteritate. Alia dicitur Francia Orientalis, ubi est Parisius, quae quondam fuit Provinciae Gothorum, et postea dicta fuit Provincia a Franciscis, et postea a Francigenis, a Franciscis super-

biae ultima appellatio? Vide Guadalu. Franci Romana, Gallia, sic dicta, in-

Albericus ann. 939. non a Roma, sed a Roma, apud Laithipraunum lib.

Albericus Ann. lib. 1. cap. 9. 17. lib. 1. cap. 30. Gallia Romana, apud Contin-

Ann. ann. 939. non a Roma, sed a Roma, apud Laithipraunum lib.

Albericus Ann. lib. 1. cap. 9. 17. lib. 1. cap. 30. Gallia Romana, apud Contin-

Ann. ann. 939. non a Roma, sed a Roma, apud Laithipraunum lib.

Albericus Ann. lib. 1. cap. 9. 17. lib. 1. cap. 30. Gallia Romana, apud Contin-

Ann. ann. 939. non a Roma, sed a Roma, apud Laithipraunum lib.

Albericus Ann. lib. 1. cap. 9. 17. lib. 1. cap. 30. Gallia Romana, apud Contin-

Ann. ann. 939. non a Roma, sed a Roma, apud Laithipraunum lib.

Albericus Ann. lib. 1. cap. 9. 17. lib. 1. cap. 30. Gallia Romana, apud Contin-

Ann. ann. 939. non a Roma, sed a Roma, apud Laithipraunum lib.

Albericus Ann. lib. 1. cap. 9. 17. lib. 1. cap. 30. Gallia Romana, apud Contin-

Ann. ann. 939. non a Roma, sed a Roma, apud Laithipraunum lib.

Albericus Ann. lib. 1. cap. 9. 17. lib. 1. cap. 30. Gallia Romana, apud Contin-

Ann. ann. 939. non a Roma, sed a Roma, apud Laithipraunum lib.

Albericus Ann. lib. 1. cap. 9. 17. lib. 1. cap. 30. Gallia Romana, apud Contin-

Ann. ann. 939. non a Roma, sed a Roma, apud Laithipraunum lib.

Albericus Ann. lib. 1. cap. 9. 17. lib. 1. cap. 30. Gallia Romana, apud Contin-

Ann. ann. 939. non a Roma, sed a Roma, apud Laithipraunum lib.

Albericus Ann. lib. 1. cap. 9. 17. lib. 1. cap. 30. Gallia Romana, apud Contin-

Ann. ann. 939. non a Roma, sed a Roma, apud Laithipraunum lib.

Albericus Ann. lib. 1. cap. 9. 17. lib. 1. cap. 30. Gallia Romana, apud Contin-

Ann. ann. 939. non a Roma, sed a Roma, apud Laithipraunum lib.

Albericus Ann. lib. 1. cap. 9. 17. lib. 1. cap. 30. Gallia Romana, apud Contin-

Ann. ann. 939. non a Roma, sed a Roma, apud Laithipraunum lib.

Albericus Ann. lib. 1. cap. 9. 17. lib. 1. cap. 30. Gallia Romana, apud Contin-

Ann. ann. 939. non a Roma, sed a Roma, apud Laithipraunum lib.

Albericus Ann. lib. 1. cap. 9. 17. lib. 1. cap. 30. Gallia Romana, apud Contin-

Ann. ann. 939. non a Roma, sed a Roma, apud Laithipraunum lib.

Albericus Ann. lib. 1. cap. 9. 17. lib. 1. cap. 30. Gallia Romana, apud Contin-

Ann. ann. 939. non a Roma, sed a Roma, apud Laithipraunum lib.

Albericus Ann. lib. 1. cap. 9. 17. lib. 1. cap. 30. Gallia Romana, apud Contin-

Ann. ann. 939. non a Roma, sed a Roma, apud Laithipraunum lib.

* FRANCIGENAE Germanis Belgicae posteriorum temporum, id est post Carolingos, non tam Franci, quam Francorum posterius vocabantur, ut notandum prosumus monet Joan. Nic. ab Henheim tom. 1. Hist. Trevir. ad Gloss. Caesar. Heisterbac. pag. 664. col. 2. ubi legitur: *Francigena enim fuit, qui scriptis librum antiquum, et multa barbari nomina in eo posuit secundum Gallicum.*

* FRANCIGENAE, nescio qui capellani nuncupantur in ecclesia Carcassoniensi. Stat. synod. ejusd. eccl. ann. 1270. cap. 11. ex God. reg. 6113: *Præcipuas capellanos, et sanctos Francigenis, quod habeant ordinationem et beneficium iuxta forum ecclesie Carcassoniensis.*

* FRANCIGENATUS, Gallus, e Francis oriundus. Hist. S. Florentii Salinur. apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 1100:

Ut fuit creatus Theobaldus Francigenus Terre dux et bonus post regem nobilis hujus.

* FRANCIGENUS, Francicus, Gallicus. Donizo in Praefat. ad lib. 2. de vita Matild. comit.

Hæc apices dictat, scilicet Teutoniam bene linguam. Hæc loquitur latam quin Francigenamque loquelam.

Epitaph. Silvest. II. PP. apud Baron. ad ann. 1003:

Primum Gerbertus meruit Francigena sede Rhemensi populi metropolitani pastore.

* FRANCILIS BANNUS, Qualem debet Francus Carol. C. Edict. Carisac. ann. 861: *Quilibet Francus homo convictus qui bonum denarium, id est merum et bene pensantem, post hunc bannum nostrum eiecerit, medietatem Francilis Banni componat.*

* FRANCIGENI. Statutum Communis Bononiensis apud Ghirardacum lib. 9. Hist. Bonou. pag. 379: *Quod lusores azardi et besozarii, et inclores casui in ipis scolis, et in plateis Communis per decem perticas, nec eliam cantatores Francigenorum in plateis Communis ad cantandum... omnino morari non possint, nec debeant, etc. Forte ii, quos Chanteurs de Romans, Franci nosiri vocabant.*

* FRANCILOGUS, Sermo Gallicus. [Vel qui idiomate Gallico loquitur.] Vita S. Ursani tom. 2. Aprilis pag. 362: *Infirmitas que dicitur guttula Francilogi.*

* FRANCIONUS, Francicus. Vita B. Columbe Reatinæ tom. 5. Maii pag. 361: *Morbo Francino laborabat.*

* FRANCIPLEGIA. Vide in Plegius.

* 1. FRANCIS, Mensura frumentaria, eadem que supra Francarium. Charta ann. 1345. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 336: *Acquisitio in balliva Caturcensis montanorum Arverna octo Francos silvagus, qui valent tria sestaria et unum emina. . . . Item tres Francos silvagus cum dimidia, qui valent duo sestaria et tresdecim denarii. Vide Franciscus 1. Hinc*

* 2. FRANCIS, Modus agri, in Charta ann. 1196. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 169: *Dimisit predictus Bernardus dom. Jordano, . . . scilicet in camino sancti Jacobi Francos annos, pro quo (f. per quos) homines pergunt de Tolosa apud Auxim.*

* FRANCISABE, *Mors Francorum se habere, vel linguam eorum loqui.* Johan. de Janua. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Franciscave, Francoer, c'est voy muer en parler, en nuimere de François.*

* FRANCISCA, FRANCISCUS. Papias, Joan. de Janua, et Jacobus de Voragine scribunt, *Franciscas dicti signa quoddam instar securium, quæ Romæ ante Consulatus ferebantur, quæ erant in terrorem, in securitatem, et la huncorem.* [Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Francisca, Une maniere d'enseigne que l'en soubait porter devant les Consuls ou Consules, comme haches.*] Certe Alimod. lib. 1. cap. 12. *Franciscus* est spolia seu una hiera, vel etiam bipennis, Gallis propria. Hincmarus in Vita S. Hileigii: *Accepti autem Rex Franciscum raju, quæ vocatur Bipenna, et progreit in terram. Isidem fere verbis Gesta Reg. Francor. cap. 10: Accepti autem Rex Franciscum raju, quod est bipennis, et progreit in terram.* Fa Flodardus lib. 1. Hist. Remus. cap. 13: *Spretique ipsius armis, ejus Franciscum progreit in terram. Bipennem appellavit paulo ante, ut et Greg. Tur. lib. 2. Hist. cap. 27, qui Franci securim propriam fuisse testatur lib. 9. cap. 35.*

* Ejusmodi securim penes se habuit Borellus, quam Franciscam fuisse existimavit; eam sic describit in Glossar. Gall.: *Manubrium habet ferreum longiusculis tritum circiter pedem, cavum intus, in cuius extremo securicula erit ad autum inodilis, quæ cuspidæ retro munita casides et scota perfingere ac perforare poterat quam facillime. Erat præterea in manubrio cavo instrumentum quod aulites, dum vacarent, annuum suum molere poterant. Verum non una fuit horum armorum species et forma.*

* FRANCISCUS, Eadem notione. Papias, ex Isidoro lib. 18. cap. 6: *Franciscæ signa sunt, quæ Hispani ab usi Francorum Franciscos vocant, quæ ante Consulatus ferebantur, quæ Secures dicuntur.* Vide Anastasium Chitardii cap. 14.

* FRANCISCA NOTA. Ademari. Histor. lib. 3. cap. 8: *Omnes Franci cantores dicebantur notæ Romanæ, quæ nunc vocantur Notæ Francicæ.* Vide in Nota, 2.

* FRANCISCUS SULX, dicitur de salice comata, quæ plenscum, non salix, appellatur, quando roman non habet. Vide Plinius. Stat. Placent. lib. 5. fol. 65. r.º: *Item quicunque destruxerit salices Franciscos et plentios, et insedimina novæ, solvati romani Placentia soldas viginti, pro quolibet salice et plentio.*

1. FRANCISCT, Franci, Galli, φραγκισταί, Nicete in Isacio et Alexio num. 2. et Pachymet. lib. 3. cap. 8. Utuntur non semel Scriptores, Leo Ostensis lib. 1. cap. 64. Barilius lib. 1. cap. 15. lib. 3. cap. 10. 25. lib. 4. cap. 32. Dudo de Morib. Normar. passim, Nangius in Chr. ann. 1182. [Chron. Parmense ad ann. 1282. apud Murator. tom. 9. col. 802.] etc. *Solli Francisci.* Vide Soldus, *Scoti Franciscæ*, in Annal. Franc. ann. 778. *Franciscæ linguæ*, pro Gallica. Hermoldus Nigellus lib. 1. de Ludovico Pio:

See qui Franciscam morali reterare loquelam, Nominis ut possit occurrere notitiam.

[¹ Germanos hac appellatione designatos apud Hermold. Nigell. auctor est Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 1030.] In Epistaphio Gregorii V. PP. in Æde Vaticana :

Ussus Franciscus, vulgari, et voce Latina
Instituti populus eloquio triplici.

Et in Gestis Consulum Andegav. cap. 6. n. 6. *Francisce componere*, apud Otridum in Epist. ad Liutbertum Archiep. Mogunt. *Franciscus habitus*, apud Aimoinum lib. 5. cap. 33. *Syndon Franciscus*, in Charta ann. 1197. apud Ughellum tom. 7. pag. 1257. *Vestitus patricius*, id est, *Franciscus*, apud Eginhardum in Vita Caroli M. pag. 102. *Cursus Franciscus*, niles *Franciscus*, *Franciscus mos*, apud laudatum Hermoldum. Lana Gallica Italia dicitur *Francica*, teste Polydoro Virgilio lib. 1. Hist. Anglie. Quippe veteres Etrusci *Franciscos* appellabant, quos alii *Francos*. Ita Joan. Villanens lib. 2. cap. 18. et alibi non semel.

Hanc vero euntationem mutuati videntur populi omnes a Longobardis, aut Sclavis, qui gentilitia et appellativa nomina efferebant plerumque in *isc*, quod potissimum solenne est etiamnum Dalmatis. A Sclavis Anglo-Saxones hausserunt eum morem, apud quos *Romanice* est Romanus; *Laufenice*, Londoniensis, etc. In veteri Charta apud Perardum in Burgund. pag. 56. et 57. *Sauvequienis*, *Longobardicus*, legitur. Ita *Thoreticus* apud Capitulum et Joannem de Rebus Geticis in Anastasio : *Spanicus*, non semel apud Maxamianum : *Hunnicus*, apud Vegetium lib. 4. Art. veteris. cap. 6. et Monachum Sangalli, lib. 2. in Prefat. *Frizicus*, apud eundem Veget. *Tentiscus*, *Mitiscus*, apud eundem Veget. *Sclavicus*, in Annal. France, Fuld. ann. 871. *Grecicus*, apud Gerbertum Epist. 153. *Doctescus*, in Notitia Imper. etc.

2. **FRANCISCI**, Hæretici quidam quorum mentio fit in Constitut. Frederici Imp. contra Patrenos apud Waddingum ann. 1251. n. 10.

¶ 1. **FRANCISCUS**, Mensura frumentaria. Charta ann. 1143. apud Baluz. Hist. Tutel. col. 475 : In unoquoque ipsorum *manusorum quatuor denarios*, et *unam gallinam*, et *annum Franciscum frumenti*, et *portum sextarios de civitate*. Vide alia notione in *Franciscus*. [¹ Vide supra *Francianum* et *Francis I.*]

¶ 2. **FRANCISCUS** appellatus primum videtur, quicunque Francus frequentabat, dehinc nomen proprium esse cepit. Sic *Francisci* nomen ter repetitur in Charta xi. sæculi ex Chartul. Major. monast. ch. 61. Occurrit etiam quidam *Franciscus* absolute nominatus in Chartul. Duensis, scripto in eunte sæculo xii. teste Mabillonio tom. 5. Annal. Bened. pag. 438. Ita et Fratrum Minorum institutor, qui Joannes Bernardus appellabatur, *Francisci* nomine insignis erat, sed cuius titulo, anno post ejus mortem trigesimo secundo, consecratus fuisse altare in ecclesia Cartholensis dicitur ex Lit. S. Ludov. ann. 1158. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 466 : In

quo (oratorio) etiam duo parva altaria constructa sunt; quorum unum, illud scilicet quod a dextris est, in honore beati Francis; et illud a sinistris in honore beati Petri martyris de ordine Fratrum Predicatorum, decrevimus construenda.

FRANCITAS, Surita lib. 1. Indic. Arag. æra 885 : *Carolus Calvus Francorum Rex Barrocinusibus, sive Hispanis, sive Gothi essent, immunitatem libertatemque elargitur, quod Franci ut assueverant, permittebat, ut Gothici legibus jura inter se foraque constituerent. Immunitas ea a Francis in Hispania Frankitas dicta, Francorum enim notonem Germanicam Germanis reliquis et Frisiis commodiore immunitatis conditione antulerat. Idem æra 1148 : Ut oppidum coheretur habitareturque, civibus Frankitis, id est, ingenuitatis ornamenta ab Imperatore prestantur.*

FRANQUITAS, Idem quod *Franchisia*, *Salvitas*, *Libertas*, *Salvatio*, *Salvamentum*, etc. Locus scilicet, cujus incolæ jure gaudent immunitatis, cujus tamen ratione prestatio dominis fiebat. Historia Abbatie Condomensis pag. 457 : *In isto Comodo Sanctianensis effectus dedit quendam Franquitatem Duximam*, etc. pag. 486. et 488. *Franchid* idem sonat, ubi forte *Franchid* legendum. Vide Foros Regni Aragon. l. 129. *Libertas*, *Salvitas*, [et *Franchid* suo loco.]

Nescio, an alia notione hanc vocem usurpet Fori Bignorenses act. 36 : *Franchitatem perceptum unum emat, vel discopere faciat, ut postea possit emere : quod si fecerit, servitium Comiti, sicut quilibet, persolvat, aut dimittat.*

¶ **FRANQUITAS**, Immunitas a quolibet servitio et censu. Charta Bereugarii Comitis. Barchin. ann. 1025. in Append. ad Marcum Hist. col. 1038 : *Franchis omnibus usupscriptis et ipsis qui post nos futuri erunt habitatores predictorum locorum, scilicet qui jurejurando nobis fidelitatem et adiutorium firmaveritis et firmaverint, hanc nostram munificentie retributionem, ut abinceps quædam omnes Francigates alique vestre omnia quæ hodie franca habetis sive habebitis, cum omnipotentis Dei juvemine et vestra confirmatione sine ullis inquisitionibus tenentis alique possideatis; ita ut nullus nostrorum... franco vestra omnium predicta, sine illis quæ pertinent ad Francitatem predictæ villæ... pertinetur necesse, nisi in quacunque dederit sive corrumpere. Pœnata quæque et ligna et apus et conversiones quæcumque, fontes, et riuus alique egressus spatia que ad vocem predictarum Francitatum pertinent, libere habeatis, et pro eis nullam servitium crasis nobis aut alieni homini minime faciatis. Acta B. Raymundi Lulli tom. 5. Junii pag. 651 : Ex alio Instrumento liquet, profectum Infanten Jacobum... confraxisse et jurasse omnia privilegia, Franquitates, cancellerius, donationes et concessiones habitatoribus Minoritarum dantis.*

¶ **FRANCUS**, Francicus. Regnum Francicum, in Charta ann. 1239. ex Chartul. AD. S. Geru. Prat. fol. 103. v. col. 2.

¶ **FRANCIZARE**, Parler *Francique*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7664. Vide *Franciare*.

FRANCLAND, **FRANCLING**. Vide *Franchilans*.

¶ **FRANCOFORDIENSIS** vel *FRANCORUM*, *TENENS MONETA*, Cujus typi exhibebatur quodam Chron. sub ann. 1340. Cons. Schlegel. in Dissert. de Numm. ant. G. than. etc. edit. ann. 1717. 4.º. pag. 1 et 30.

¶ **FRANCOLENSIS**, Idem qui *Franchilans*, seu libero tenens. Liber nigr. Carri pag. 77 : *Super dominum ecclesiam, froda trium millium et dimidii, cum tota Francoleusium in villa Cernell.*

¶ **FRANCANIA**, Francia Germanica unde *Francia*, etc. Passim.

¶ **FRANCUM**, Territorium, conjunctum jure gaudent immunitatis. Celserinus. est *Francum Brugense*, pro cuius libertate extat Charta Phil. comit. Fland. Cam. Comput. Inssul. Les loys du Franc in Ch. ann. 1323. ex ead. Cam. Fro. pro Stabulo porcario, in Lit. remis. æ. 1390. ex Reg. 140. Chartoph. reg. ch. 67. *Pour un porcel qui le supplient ou en lit par nuit... en un Franc à parois Au plus Franc nudo, Laili genus, que France da querroue vulgo dicitur, in Lit. ann. 1418. ex Reg. 170. ch. 37. Pluricus compaignons commencerent à payer au jou, que on dit au plus Franc.*

¶ **FRANCUM**, *MEXUM*, Agri portio que a libere conditionis hominibus colitur, quo servilibus obnoxia non est. Chart. Officialis Paris. ann. 1242. ex Tabul. S. geru. : *Recognoverunt coram nobis se tota diase... duo, arguta terre aroliis sine uno tenenti que debeat se habere... inativa dictorum Abbatum et Conventus, uno in duobus devotis Paris. annuati Franco meso tantummodo, ut dicitur. Val Mansus.*

¶ **FRANCUM**, *MOLITUM*, Gall. *Franchia*, Immunitas a pensatione pro feruenti molitura. Chartul. Corb. sig. 45. et elial ad ann. 1421. fol. 108. v. : *Et au avoit ledit fermier et ara Franco-mola au mollins de Corbie*. Vide *Molta*, etc.

¶ **FRANCUM**, *PLEGIUM*. Vide *Plegia*.

¶ **FRANCUM**, *VINUM*, seu *Francum* rive quasi *Franc* vin. Charta Hugonis Duc Burgundie ann. 1253. apud Perardum l. 476 : *Banum trullorum, farorum, vinum, nenorum, vinclenrum, Francus, mercatus, etc.* [Vide in *Franci I.*]

¶ **FRANCUS**. Vide *Franci I.*

¶ **FRANCUS**, *RISPECTUS*, Habere respectum in *Francospectu*, est tenere possidere agrum ab omni censu sive statione annis liberum et immunit. Cout. tit. 1. SS. Trinitatis Cadom. fol. 29. *Edouardus tunc 2. virgins et dunt inde 7. pro annum, et nitas 2. virgins in Francu spectu*. Vide *Respectus*.

¶ **FRANDEGUM**, *Fundibulum*, china oppugnatoria, qua jactantur lapides. Hist. belli Forojul. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 1205 : *Fund nostri ferventi animo cum bolletibus stris, arcibus, mactafestis, Frandegum lapidibus ipsis taliter infestantes, quod inde recedere non conati*. Vide *Fundulus*.

¶ **FRANGA**, a Gallica *Frangere*, *Fundibulum*. Inventar. S. Capella Paris. ann. 1363. Bibl. reg. : *Item una stola et unus mant.*

restitutio possit ex summa dolum pro Fraxinis in se, ut infra, videlicet, etc. Si vero nunquam fuisset secuta transductio seu cohabitatio uxoris in domo mariti, vel mariti in domo uxoris, non possit aliquid retineri pro Fraxine.

* **FRANSEA** et **FRASERIA**, Fraxinetum, Ital. Frasineta, Gall. *Fransie*, Chartul. S. Joan. Angeriac. fol. 62, v^o; *Culminabatur nobis Fraxineum, quam venderet simulque donaverat sancto Joanni*. Infra fol. 69, v^o. *Fraxina*. Vide infra *Fraxinus*.

† **FRASSA**, f. Mesenterium vitulinum, quod Gallice dicitur *Fraxe de veau*. Liber Anivers. et censuum Monasterii Sangermau. fol. 77: *Cum una deatatura, que videt unum quolibet unum sextarium ordet, unum caprum et unum fraxinum*.

† **FRASSELLUS**, Curvus species, ni fallor. Charta Philippi Regis Franc. ann. 1331, pro Monachis Bonae-vallis: *Licet rescent et fassent per tempus infirmitas in possessione et sustinere... recipiendi in pratibus Bonae-vallis marcescentes in qua legunt et Fraxellus usque ad festum B. Johannis*. Vide in *Fraxinea*.

* F. duabus rotis constans; quadrage enim opponi videtur: nisi sit *Fraxillus*, Gall. *Botte*, a *Fraxea*. Vide in hac voce.

* **FRASSETUM**, in Inquisit. apud Lanc. in Comitatu Cornubiæ coram Justitiaro Aud. ann. 6. Edw. I. significat a wood, seu ground that is woode. Ita Edw. Cokus ad Littleton. sect. 1.

† **FRAXINUS**, Fraxinus, species arboris, Gall. *Prêne*. Vide locum in *Jug.*

* *Fraxinea*, *Fraxie* et *Fraxie*. Leuda major, Caraceni. Mss: *Item pro curia de arbo de Fraxie, ij. sol. Farou*. Ultra versio Gallica ann. 1544: *Pour charge de piques, javelines et autres hastes de bois Fraxie, etc.* Porro hæc ex fraxino confici solent. *Fraxel*, Ramusculus fraxineus, in Lit. remis. ann. 1457. ex Reg. 195. Clartoph. reg. ch. 1533: *Lequel Armoir. . . avoit une huppette en l'une de ses mains, dont il avoit coupé ledit Fraxel*.

† **FRATALEA**, ut *Fratalia*, in Regiminibus Padue ad annum 1319.

* **FRATALIA**, Confraternitas, ex Ital. *Frateris*, in Chronico Paduano ann. 1393, post Illudinium, semel se aratur. [Adde Regiminis Padue apud Murat. tom. 8. col. 385: *Et anno presentis (1293.) quilibet Fratralis Paduani Communis frat suum confabularet singulariter, in quo erat pietas armata Communiorum Padue et civislibet Fratralis*. Quod sæpius ibidem recurrit.]

† **FRATRA**, in malam partem accipitur, nimirum pro societate Conjuratorum. Littere Willelmi Abrincensis Episc. ann. 1227, apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 943: *Omnes illos, qui ut premissum est, conjuratores, colligatores, conspiratores, fautores, seu Frates, interpositis juramentis, litteris, sive cartis, seu aliis promissionibus composuerunt... excommunicamus*.

† **FRATELEA**, ut *Fratalis*, Regiminis Padue ad ann. 1319, col. 463: *Et in regimine S. Andree natus est filius vocatus Milion, et baptizatus in Ecclesia S. Martini, et Gastaldiones Fratralium tenuerunt illum ad baptismum*. Acta S. Antonii de Padua tom. 2. Junii pag. 703: *Dominus Episcopus et*

omnes Ecclesiastici cum potestate et sua curia, et Fratele populi, accorderent ad Ecclesiam S. Antonii.

* **FRATELLE DOMINE**, Moniales. Acta notari. Senens. ann. 1286, ex Cod. reg. 1275. fol. 82, v^o: *Item (relinquo) quinque solidos Fratellis dominibus. Fratello, Italia, Cognobit vel sodalis*.

† **FRATELLUM**, a *Frango*, Stillicidium stercoris, ut sterquilinum; unde *Frater*, *Sordere*, displicere vel tergere. Johan. de Janua. Vide *Fracelli* et *Fritellum*.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Frattellum, i. stillicidium stercoris, vel sterquilium, Discout de chambres privées*.

† **FRATER**, Nomen consanguinitatis vel propinquitatis sive carnalis sive spiritualis. Hinc

FRATRES, invicem se appellabant Christiani, quod unus Dei homines, quod consentes ejusdem fidei, et spiritus coheredes; ut ait Minutius, fraterne inter se more viverent: quod et unum patrem Deum agnoscerent, ut Tertullianus in Apologetico: quod essent cum omnibus, quos sol videt, germanitatis necessitudine copulati, ut Arnobius lib. 4.

adversus Gentes: quod denique omnes homines pro fratribus diligenter, ut Lactantius lib. 5. cap. 10. S. Hieronymus adversus Helvidium cap. 8. ait in divinis Scripturis *Frates* dicitur, natura, gente, cognatione, affectu: affectu quidem *Frates* appellari, etc. qui in duo scinditur, in spirituale et in commune. In spirituale, quia omnes Christiani *Frates* vocantur, etc. Neque porro libebat Christianis Gentiles intraeam appellationem domare. Vide Nomenclaconem editam a Joan. Bapt. Cotelierio cap. 432.

FRATRES se invicem appellabant Reges. Vide Notas nostras ad Alaxiadem et *Fraternitas*, 7. Sed et Imperatores, qui una Imperium administrabant, ut est apud Lactantium lib. de Mortibus Persecutor. anm. 20.

FRATRES, Rectores Provinciarum et Comites appellabant Imperatores. Senator lib. 6. in Formula Rectoris Provincie: *Additur, quod a Principe Frater vocaris, ut nobilitate pretiosi nominis a vilitate criminum tolleris*. Hinc formula: *Frater amantissime*, de qua Brissotius lib. 3. Formul. pag. 351.

¶ Eodem honoris titulo donati Barones a Ludovico VII. Reg. Franc. in Conventionem inter ipsum et Henricum Reg. Angl. apud Duchesne. tom. 4. pag. 434: *Ex quo Ludovicus Rex Francorum, elegi tres Episcopos, Clarcomontensem, Nivernensem, Trecevenum: et tres Barones, Comitem Thoboldum et Comitem Robertum et Petrum de Curteney Frates meos*.

FRATRES, Episcopus omnes vulgo compellat Summi Pontifices, ut Episcopi vicissim summos Pontifices: quod obtinuisse etiam post ann. 1400. observat vir doctissimus Joan. Lahoussier in Hist. Regii Navarre Collegii Paris. pag. 540. Sed deceptum voluit quidam eruditus, peius quos est liber MS. ex quo id haurerat, itaque compellari Episcopum ab Episcopo, non vero summum Pontificem.

† *FRATRES*, unde *Cardinales* vocantur in Fragni. Vitz S. Bernardi sec. 4. Beud. part. 2. pag. 562: *Quid Apostolicus mun-*

derit, quidve *Frates* velint; quid h. quid Principes postulent, quid populus optet, multis edisseruit.

FRATRES, dicitur Monachi universim, nominis a primis Christianis mutui. Vide ad Cinnamon doctissimus pag. 433. [*] Vide Glossar. mrd. Græcic. col. 22. voce *βλ. gcl.* Etiam Militares Ordines. Ita

FRATRES DE PALMIS, apud Ordericum Vitalem lib. 13: *Tunc Rotro Comes Antonie cum Fratre, et Episcopis Cæsaræ gustanus, cum Fratribus de Palmis, etc.* his fratribus vide Marcan in Hist. B. neharo. lib. 5. cap. 21.

FRATRES S. SEPULCHRI, tom. 8. Spicil. pag. 368. 381. (in Chron. S. Bertini apud Marten. 3. Anecd. col. 596.) et

FRATERNITAS S. JACOBI, Compositio sis, apud Santium lib. 3. part. 11. cap. 2. (Frater S. Jacobi d. Spiritus, in Chron. S. Bertini apud Martenium locum laudat. *Frater*, ipse Fraternitatis Militaris d. etia in Assise Hierosol. part. 3. cap. 11. Vide mox *Frates Militie S. Jacobi*.)

FRATER ADVERSUS, Monachus hospes, advena, alterius Monasterii. Eckardus de mor. de Casib. S. Galli cap. 1: *Et bene hospitii in refectorio haberi dum viderent... ut in unione ibi parata, crebra volut Fati Adveniens Abbat non esset onerosus, neque familie incommodus*.

* *FRATRES ALENIVS*, Idem qui *Almuntalari Teutonici*, ordo militaris ab Almuntum quodam institutus, unde nomen Testam. Guil. milit. de castro Barco ann. 1319. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 1936. Item reliquis pro ordine meo secundum destrictum sex equum... Fratris Almanni, et alium secundum aliterum aliterum fratris de Hospitali S. Joannis de ultra mare. Vide *Teutonici* Ordo.

* *FRATRES APOSTOLI*. Vide supra *Apostoli* 6.

* *FRATRES ARMORUM*, Qui sub roden vexillo militabant. Lit. remis. ann. 1319. ind. leg. 171. Chartoph. reg. ch. 237: *Jobel Camlier, qui Freres d'armes estis à nobis Cantin etc.* Vide Cangii Dissert. 21. ad Joivillam.

* *FRATRES ASISORUM*, Idem, qui *Frates domus S. Mariani Purisioris orbis S. Trinitatis et Capteorum* appellatus, in Lit. Marie regine Franc. ann. 1294. o. Lib. rub. Cart. Comput. Paris. fol. 131. r. col. 2. Vide *Asians* 2.

FRATER IN BAPTISMA. Egidius de Rou ann. 1294: *Quem venientem detinuit ad quandam tamquam captivum, postea duxit cum, et filium ejus retinuit. (leg. trans) fecitque est ejus Frater in Baptismo, cumque regnum suum associavit, ut esset in obsequio, id est, filium ejus de fonte baptizatis excepit. Sed videtur legendum pater.*

* *FRATRES BARBATE*. Vide *Barbates* 1.

† *FRATRES BARBATE*. Vide *Barbates* 1.

* *FRATER DE BAS vel de Bas*, Illucius, spiritus, Charta ann. 1329, in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 334: *Jehan, Chevalier de Portbailville, Frere de lui de dame de Gisy, etc.* Vide supra in *S. stardus*.

* *FRATRES BEATI*. Chron. Anagn.

leb. ad ann. 1205. apud Pez. tom. 1. script. rer. Austr. col. 813 : *Nova demum congregatio Siccocum, Alexandro praefato. Romanorum, Fratres de matribus*

quod fabricati, signo Crucis pectore nunciant signati; huius ut vulgariter dicitur, fratres sunt Beati. Vide Sicut.

* **FRATRES DE BOLETA, Italia, Bulleto,** in ora vel Clavus. Horum mentio fit in 12. Fetrar. ann. 1388. apud Murator. in 5. Antiq. Ital. med. aevi col. 390.

* **FRATRES BOURT, Monachus laicus,** versutus, qui praedium rusticum colit. Vide supra *Buz* 1.

* **FRATRES BURBULI, Conversi Ordinis** Cister. qui boves curabant et ad arandum habebant. Regula Conversorum Ordinis. cap. 12. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1650 : *fratres autem S. Martini usque ad Pacifica-*

rum totum illud spatium in frugibus ex-
cedens impendunt Fratres Burbuli.

* **FRATRES DE CARMINE, ad unum loco** vel colore vestium se dicit : an Carmelite, a nomine Carmelo? Acta notari. Seneca. ann. 1283. ex Cod. reg. 475. fol. 8. r.^o : *fratres xx. solidos Fratrum de Carmine. Item*

1. solido Fratrum de anetho.

* **FRATRES CLERICI, Gall. Freres servans.** hi dicitur apud Hospitalarios, Milites infanterie ordinis, qui nobiles non sunt. Epist. Fulcheri Magistri Templi in Gestis Dei. p. 1181 : *Cruciatum in ore gladii 60. Milites fortissimi, praeter Fratres Claves et Turcopulos.*

* **FRATRES DE COLUMBERTA, Vide Fratres** de Spiritu Sancto.

* **FRATRES DE COMPORGIO, in jam** bulatis Actis notari. Seneca. fol. 8. r.^o : *fratres xx. solidos Fratrum de Comporgio.* Ad Italico Comporeccio, agrestis, rusticus, silvestris?

* **FRATRES CONJURATI, ADJURATI, qui** sacramento sibi invicem data fraternitatem jurant : *Fratres Adjurati, apud eundem* Bullemensem pag. 190. 203. Hoveden. pag. 148. Adamium Bremensem pag. 159. *qui Conjurati Sodales dicuntur eidem cap. 10. Johannes VIII. PP. Epist. 207 : Dum* hi proximam dilectione sollicitos doctos *Episcopos, in debiles scilicet viros, Fratrum* *libere per iustificationem inter eos habito,* *ignote corrupto, ad veram discordiam et* *discordiam pervenisse. Vide Dissertat. 31.*

* **FRATRES CONJURATI praeterea dicebantur** a publico tuitionem mutuo adstricti

legum subtili : quomodo Jurati nudo vo-
luntate operari, qui una eademque lege

debent. Leges Willelmi Nothi cap. 59 :
presumptum, ut omnes libere homines totius

totius sui Fratres conjurati ad monachum
et regnum nostrum contra inimicos

per nosse suo defendendum, etc. Adde Le-
gum. cap. 35. (Kenetus Antiquit.

Anglo-Saxonum. in Gloss. v. Swaren-Brothers :
Domus de Oleo et Rogers de Iwerio

fratres jurati et per fidem et sacramentum
conjurati venerunt ad conquestum Anglie.

* **FRATRES CONSCRIPTI, laici, atque adeo** ab eodem Fraternum seu Monachorum re-

lati, seu potius eorum fraternitate donati ; ut olim *Milites conscripti dicti, qui in tabu-*

las conferbantur ab eis, qui eos ducunt
erant, ut est apud Isidorum lib. 9. cap. 3.

vel ut Senatores, Patres Conscripti appella-
bantur, quod eorum nomina in tabulis curas

contulisset Romulus, ut idem Isidorus cap.
seq. Eckardus Junior de Casib. S. Galli

cap. 2 : Petiti tandem Salomon Junior bene
collocatus, ut Frater Conscriptus nobis fieri

mereretur. Infra : Nos tu fraternitatem in
teritum et laicos receptimus, quibus nomen in

lucro habita nequaquam in claustris obtine-
mus. Eodem cap. : Conciscia fratru... facere

conversus. Solebant illi ipsam ante etiam quidam
alii Fratres Conscripti nostratibus cari-

tatis signum exhibere. Ibid. de Augustensi
Episcopo : Me et meos deest ad proximum

S. Galli dicam virum Dei videntem, frater illo-
rum Conscriptus sum, et quantum mihi co-

opia est, caritatem illorum regitur. Idem,
de Goyardo imp. : Rex resperum et socium

habet, etiam si Frater Conscriptus non fuerit,
aequum esse, ut pariter occurrant omnes,

concordant. Cap. 11 : Abbas intulit, immo ut
Fratres Conscripti scitis volo, quia alia vo-

bis dona dare non habemus. Latius ab hoc
omnibus iter in Ecclesiam; recepti nautibus

Abbas, singuli in libro vitae scribuntur.
(Adde Chronicon Constantiense cap. 635.)

Uo nomine claustrum ingrediendi iis jus
erat. Ibidem : Mitti Abbas Kefonen, qui

Episcopus, ut Fratres Conscripti claustrum
intrare jam utique suum non designarentur,

sociari. Fervant omnes, et societas fraternae
participationis fore gaudere gaudent, cum

laici interlicium esset. Idem cap. 16 :
Claustrum autem S. Galli... ab antiqua patrum

memoria tanta venerationis est habitum,
ut nemini vel potentissimorum saeculi Con-

visorum seu laicorum introitus, vel etiam
introspectus ejus linearet. Praxallus adde

Chartam Simonis Ducis Lotharing. ann.
1276 : Quapropter ut ego sim de cetero Frater

Conscriptus et participo omnium beneficiorum
Bellipatri, habebamque in vita et in

morte, quantum unus de filiis istius Eccle-
siae profectus, etc. Huc etiam spectant, qui

habet Paulus in Vita S. Patii (Theobertus
Rex) tractum Munium petiti (Theobertus

Rex) ut Fratres cum recipere dignarentur
in societate, et nomen ejus inter sua scri-

bere nomina. Et Beda in Praefat. ad Vitam
S. Cuthberti : Sed et me defuncto pro re-

ditione antiquitas.] Traditiones Fuldenses
lib. 3. cap. 36 : Et in praefatis locis nomina

patrum et matrum Fratrumque nostrorum
in fraternitate volumus annoveri. Tabula-

rum Eccl. S. Landi ann. 1116 : Ro videlicet
tenore, ut Sanctimonialis Pontis Ebraldi

Canonice S. Landi nunc praesentem, quam
intaros in suo Martyrologio fraternaliter scri-

bantur. Vide Hist. Monasterii S. Nicolai
Audegav. pag. 59. Oratationibus nostris pe-

nerit commendari, finitis clamoribus addu-
centur, et de ipsa orationibus per librum in-

vestiunt. Si Episcopus, vel Abbas, vel Re-
ligiosus aliquis de orationibus nostris investi-

ture, postquam investitus fuerit, debet Abbas
ab eo humiliter quere, ut ipse similiter de

orationibus ipsius et Conventum investat,
et partem beneficii sui fratribus concedat.

Quinto Abbas aliquem de orationibus investi-
ti, debet Fratres assurgere. Si Rex, vel

Episcopus, vel Abbas in Capitulum adducit-
ur, Fratres assurgentes omnes ei inclinent,

cum ante eos transierit. Liber Usuum Ord-
inis. Cisterciensis cap. 70. de Episcopo :

Quod si societatem quaerere, assurgentibus
omnibus, concedatur ei per librum, in quo

seu scilicet nomen ejus scribitur. Vide Investi-
tura.

* **FRATRES interdum nude vocantur qui** in ejusmodi Fraternitatem seu participatio-

nem orationum aliorumque bonorum spiri-
tualium sive Monachorum sive aliorum

Ecclesiarum etiam Cathedralium, admisi
erant, sive Laici, sive Ecclesiastici. Vetust

Martyrolog. Eccl. Cathol. Augustini :
Eodem de (3. Non. Jan.) Raynoldus

Frater noster obiit. Ipso die obiit Guillelmus
Martini Frater noster et Vicarius Ecclesiae

de Rions, qui reliquit. Vide Fraternitas 5.
¶ FRATRES DE DOMO COMMUNI. Vide

Fratres de Spiritu Sancto.

* **FRATER IN CHRISTO, Idem qui Frater** Spiritualis, de quo mox, qui in fraternita-

tem et societatem monachicam admissus est.
Ordinarius lib. 6. pag. 657 : Hic societatem

Uticensium expetit, et Frater in Christo
fuerit Fraternitatem optime servavit. Vide

Ihs emne Christum. Alia videtur Fraternitas
in Christo, apud Dithmarum lib. 6. pag. 67 :

Post hae collectio exercitii primum, qui
Mores dicitur. Iuxta Magdaburg jacerent,

populatur, et Fraternitatem, quam tu Chri-
sto cum Porthuspalanis prius conjun-

erat hostili asperitate disrupti. Vide Frates
Spirituales.

* **FRATRES COSTELLITI dicitur milites** ordinis Teutonici, quod stellam rubram

gratis exercebant in quo vere alibiini
appliance in multa abiere delin-

quante, unde Mechlinie velut puerilis-
simi nazorum societas damnavit fuerit :

horum tamen existeret quidam non igno-
bilis patroni. Videssis Naudem in In-

struct. de Fratribus de Rosa Cruce cap. 4. et GERASIMUM in Doctr. Curios. lib. 1. cap. 15.

† **FRATRES CRUCIS.** Vide in *Crux*.

† **FRATRES ORDINIS sanctae Crucis Parisius**, vulgo *Sainte Croix de la Bretonnerie*, in Lit. Marie reginae Franc. ann. 1294. ex Lib. rol. Cam. Comput. Paris. fol. 230. r^o. col. 2.

† **FRATRES DE ENSE.** Horum fit mentio in Composito generali reddituum Regis Franc. ann. 1302. apud D. Brussel de Usu feudorum tom. 2. pag. 170: *Frates de Ense pro decima xxx. l. et dini.* Vide Hofmann. voce *Enseiferi*.

* **FRATRES ERMIENI.** pro *Armeni* Barelet. serm. in festo S. Domin. : *Prima (regula) fuit Basili, sub qua militavit monachi Orientales seu Greci et Fratres Ermenii vulgo dicti; quae regula est salis dementis.* Vide *Ermenii*.

FRATRES EXTERIORES. Monachi laici. Acta Murensis Monast. pag. 36: *Quia autem hic sunt Fratres, qui vocantur Exteriores, de cellis S. Blasii, huc venit, uld primum talis vita laicorum vixit caput. Et pag. 17: Eo etiam tempore misit huc Exteriores Fratres cum superioribus de quorundamque etiam adhuc assunt. Pag. 19: Et duo dies nates, quos dandis/Otto concessit, constituit ad lumen in curia/Ottonem Fraternum. Passio S. Thymonis Archiepiscopi Iuvencensis: *Quidam Religiosus ex illis, qui apud Canonicos et Monachos Exteriores Fratres in capta vocantur, quibus scema ordinis et habitus in etiam Norvici regionis omnium primus intulisse narratur. Nescio an idem sit, quos Ecclesia Graevana *μαρτύρους*, vel *ἀδελφούς* *ἐκωστούς* vocat, ad discernen *μαρτύρων*, de quibus Novella Alexii Comneni apud Balsamonem ad VII. Synodum can. 19. et Joannes Antiochenus Patriarch. nupus. de Charismaticis num. 14. pag. 183. qui quidem *ἐκωστούς* fuisse innuit. id est, saeculares, cellis in Monasteriis, quae laici tenebantur totidem fore esse *ἐκωστούς* *ἀδελφούς* *μαρτύρων* et *ἐκωστούς*.**

FRATRES EXTERNI. Monachi aliorum Monasteriorum, vel Clerici nisi Canonici quibus orationum et suffragiorum societas concessa est, apud Udalricum lib. 3. Consuet. Cluniae. cap. 33.

FRATRES GAUDENTES. appellati in Italia Fratres ordinis Militiae S. Mariae Virginis, quorum Ordo institutus primum fuit ali aliquot nobilibus Bononiensibus sub ann. 1261. quibusque regulam praescripsit Urbanus IV. PP. quam in Indicio tom. 1. Hist. Bononiensis descripsit Cherubinus Ghirarducci, qui plura de illis etiam habet lib. 7. ad eundem annum, ubi potestera observat *Frates Gaudentes* appellatos, quod una cum uxoriis et filiis singuli fore in adiuvant suis privatum manerent. De his etiam agunt Ammiratus lib. 2. Hist. Florent. sub ann. 1266. (Chron. Parmense ad ann. 1272. apud Murator. tom. 9. col. 786.) et Landinus et Velutius ad hanc Davis in inferno cant. 23:

Frati godoli fummo, è Bolognese,
in Catolano, et costui Lodovigo,

Neque alii sunt, de quibus Marsilius Patavinus in Defensore pacis part. 2. cap. 8:

Neque adhuc his clausi limitibus, Intos quosdam, quos in Italia Fratres Gaudentes, alibi vero Beginos appellant, etc. Vide praeterea Nicolaum Uptonum lib. 1. de Militari officio cap. 3.

Ita etiam quidam appellati ex Minoritis, qui plus justo licentius vivebant. Wiguleus Hondius in Metropoli Salisburgensi tom. 2. pag. 348: *Pauci autem hae Franciscanorum Monasteria olim arctiori regula non astricta, Gaudentes vocant, qui etiam bona propria, census et redditus habebant.*

† **FRATRES DE GILDA.** Qui aliqua fraternitate et sodalitate inter se conjunguntur: *Gilda enim idem sonat ac fraternitas, sodalitium.* Charta Venerabilis Ducis Brabantiae ann. 1378. apud Miraeum tom. 2. pag. 1036. et 1037: *Et bonos nostros homines de tribubus Fratrum de Gilda et opificum, et in praedicto nostro oppido remanent... Et hi praedicti receptores annue eligunt et constituuntur in hunc modum: scilicet quod communes Frates de Gilda oppidi qui in dicta Gilda constant, nec sunt de patriciis Lovaniensi, semper eligunt praedictos receptores ex Fratribus de Gilda cum pluralitate voluntum, illorum qui praesentes erant dum alii fieri electiones.* Vide *Gildum*.

* **FRATRES JESUITARUM.** qui et Clerici Apostolici, institutores S. Joanne Columbo ann. 1367. Annal. Placent. ad ann. 1476. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 933: *De 27. Februaris ego Albertus de pispata, cum cum aliis sociis... Interdiximus Frates Jesuitarum congregatos in S. Bartholomaeo. Et col. 950: Puerperini Jesuitarum Frates. Chron. Guil. Bardini ad ann. 1445. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 41: *Deherentum fuit per viros capitalarios, burgensibus non vocatis, quod quilibet Fratres, qui venerant ex Italia et vocabantur Jesuiti, sive Clerici Apostolici, viis boni, sancti et docti, reciperant in Tolosa... Indumenta habebant ex crasso panno linceo albo, cum capucis ejusdem coloris; et decuper pellum textum ex lina alba et nigra. De Jesuitis plura videlicet inter acta SS. tom. 7. Jul. pag. 344. col. 2.**

† **FRATRES HUMILITATI.** Vide *Humilitati*.

† **FRATRES IUDIVIVI** dici videntur qui simul cohabitabant, inter quos hereditas paterna nonnulli est divisa. Capitul. Ludov. II. ann. 867. tit. 4. § 1: *De Fratribus Indivivis... volumus ut si duo fuerint, ambo pereant (in hoste); Si tres fuerint, unus qui institoris apparuerit, remaneat; ceteri pereant.*

† **FRATRES JURATI.** Vide *Frates Conjurati*.

† **FRATRES KALENDARUM.** Nomen a Kalendarum sortiti quod modum ordinemque festorum, quae singulis mensibus celebranda forent, quae anniversaria recolerent, quae elemosyna distribuenda, quae jejunia servanda ejuslibet mensis die indicerent. Horum mentio occurrit in Charta fundationis Monasterii Ottenbergensis Ord. Cisterciensis apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. collect. col. 1219: *Hinc est quod cum Ecclesia in Ottenberg collecta ex elemosynis Fratrum Kalendariorum diversis arctaretur erroribus... Corbeiensis Ecclesia... communitatis consilio Fratrum Kalendariorum... illi loco salubriter providere disponebat. Con-*

sule Paullinum in Chron. Monast. Ottenbergensis initio.

* **FRATRES KALENDARUM.** nunc Clerici et laici, qui Hallis piam inter societatem interant, *Kalendarum* mix congregabantur. Charta Gunth. Meiburg. archiep. ann. 1408. apud Ludewig. 11. Reliq. Mss. pag. 513: *Insuper patres Fratres Kalendarum ecclesiae beatae Virginis, nobis in Christo devoti, pro dictae fraternitatis suae approbatione et ratificatione humiliter supplicaverunt, quatenus fratres suos Kalendarum per ipsos laicos confirmare et approbare dignemur.* Joan. idem archiep. ann. 1467. ibid. p. 527: *Sine enim dudum quidam fratres novallorum clericorum et laicorum, in ipsa nostra Hallis... sit introducta... etiam fratrum Kalendarum infamiam, mole et forma duximus moderandum, id diligenter videlicet, quod... cum per Kalendarum et singulariter per quatuor tempora anni... rite agant et observent.*

* **FRATRES IN LEGE.** Gall. *Frere en ley*, vel *en ley*, Quem lex, non natura, frater constituit, uxoris frater, et qui uxoris alterius duxit, vulgo *Boisfrere*. I. remis. ann. 1386. in Reg. 130. Chartae reg. ch. 127: *Perron Meuchin et Perron Biter ponere junos homines, Freres en ley cause de leurs femmes.* Aliis ann. 1389. reg. 135. ch. 171: *Erart le Champart Frere en ley ou seigneur du Champart et Rursum alii ann. 1454. ex Reg. 130. 508: *Incillit Goyot obtempereant aux evis son compaignon et son Frere en ley, ou espousé sa seur, etc.* Hist. chronol. Ch. VII. reg. Franc. pag. 410: *Charles d'Ang. Frere en ley ou son cousin apuq germain, etc.**

* **FRATRES DE MATRIBUS.** Vide *sup. Frates Beati*.

* **FRATRES MATURI.** vel etate provectiores, vel morum probitate ceteris praeserentes. Adalarius in Statutis antiquis Monasterii Corbeiensis lib. 1. col. 3: *Si necesse fuerit, deputetur ex talis Frater Maturus, de coequis consensibus omnium secretis.* His Fratribus Maturis opponuntur *Juvenes*, aut minus sapientes vel constantes, et seq. Petrus Cluniae. lib. 1. de Maturis exp. 8: *Coeternorum quippe laicorum, non priores habuerunt, Maturis Clerici et Monachi aliarum.* Adde ejusdem Stati Cluniae. cap. 69. et Usus antiquus Cluniae ordinis. cap. 81. Vite Abbatum Albani pag. 87: *Maturi et discreti inter alios Latinos Maturum aetate discreti inter venient, quae adducit acerba est, et servitutum, quae jam exiit. Contra imbecillitatem, qui jumentum agit. Dicitur lib. ult. *libardus juvenis, ac idem Immaturo.**

† **FRATRES DE MERCEDE.** Gall. *Frere de la Mercy*, sive appellati ob eorum memoriam in redimendis captivis. Concilium Paulinum ann. 1388. tom. 3. Conc. Espan. pag. 623: *Quae quidem tria per redemptionem praedictae applicata, per Frates de Mercede et de Trinitate Ordinum expressit et levetur.*

* **FRATRES MELICIS.** S. Jacobi. Lib. ex suum excl. Rom. in episcopatu Card. domus Fratrum militiae S. Jacobi annu-

solachinos. Vide supra *Fraternitas* *Archiep.* Constit. Petri I. reg. Aragon 1198: *Templariorum sive Fratres sancti* *Archiep.*

FRATRES MILITIE SALOMONIS, idem *Templariorum*. Charta ann. 1177. ex Char. Campan. fol. 164. r: *Gaudius de* *sancti Salomons in elmsinum et* *templum Salomons in elmsinum et* *templum Salomons in elmsinum libere* *possidebant.*

FRATRES MINORES. Vide *Minores*.

FRATRES DE MONTE ANGELORUM. Lib. cum ecd. Rom.: *In episcopatu Con-* *stantini, Fratres de Monte Angelorum nunc* *monachi sunt.*

FRATRES MORTIS BEATI LUDOVICI PROPE *monachos*, in Charta ann. 1316. ex Lib. Cam. Comput. Paris. fol. 530. v: *monachos montis Renaudi hodie vulgo* *dicuntur.*

FRATRES DE MONTE FRIGIDO. Statuta *Castelle*. ann. 1215. apud Marten. tom. Anecd. col. 1317: *Petitus Fratrum de* *Monte Frigido, ut incorporarentur sub magis-* *tro Colatrave et custodia Abbatis Mor-* *vendiensis, admittitur.*

FRATRES DE MONTE RUBRO. A loco *habitant dromonarii, unde Parisius* *inde translati in aliorum Mantellorum* *conventum introducti sunt. Hi Ordinis* *est S. Guillelmi, de quibus mentio fit* *in monumento Theobaldi de Morliaco ann.* *1181. apud Marten. tom. 1. Anecd. col.* *an.*

FRATRES ORDINIS MORRONENSIS, aliter *terranorum*, cujus auctor fuit S. Celestinus PP. v. ann. 1244. ante pontificatum *monachos de Morrone*, in Charta Phil. 2. ann. 1304. ex Lib. rub. Cam. Compt. Paris. fol. 156. v. col. 2. *Fratres ordi-* *nis Morronis*, in alia ejusd. reg. ann. 1309. fol. 305. v. col. 1. *Vide Morronensis* *Ordinis.*

FRATRES PASTORES, CONVERSII Ordinis *Concilii quibus ovium cura demandata erat.* *Secula Conversorum Ord.* Cister. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1650: *Fratres* *ovium magis excentes a grangis* *ovium quo non jejunant occupant singuli* *domus in peria sua, et vadunt in pacem da-* *re ovibus.*

FRATER PATRULUS, Gr. Πατριάρχης, qui *est Cousin germanus*. Constantinus Imp. *Amorianum* lib. 15. de Juliano, quem *seu designavit: Julianum hunc Fratrem* *in Patrelem, et ceteros enim filios* *ex duobus fratribus Constantini et Con-* *stantini Nobilissimis.*

FRATRES DE PADERB. Vide *Fraterclitell*. *FRATRES RELIGIOSI PADERB. vulgo* *Solani*, in Stat. pro sabbat. Caracis. ann. 1410. lib. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 539.

FRATRES PLUMBITORES, qui Cadaver *plumbico includunt*. Carremon. Rom. *de obitu Pape fol. 29: Cubicularii* *parent ovium calidum cum herbis ho-* *stis, et Fratres plumbitores invent ejus* *ossibus.*

FRATRES DE POENITENTIA JESU CHRI- *sti*. Vide *Fratres de Sacris*, et in *Poenitentibus*.

FRATRES PORTUS sub finem secundae *Regum Franc. ad hoc potissimum*

instituti, ut vintoribus tutelam, hospitium, *aliqua necessaria praestarent*. Fratres Pon- *tis dicti quod pontes construerent uti fa-* *ciliter et tutius fluvios transire possent vi-* *atores. Sic Avinionensem pontem presidente* *et architecto S. Benzeto extruxerunt ut fu-* *sus docetur in ejusdem Sancti Historia* *Aquis edita ann. 1707. in 16. Horum Hospi-* *tulariorum Pontificum, seu Factorum Pon-* *tium (sic aliquando vocantur) habitus erat* *rectus alba cum signo pontis et crucis de* *ponum supra praefixus, ut loquitur Charta ann.* *1471. pro Hospitali Pontis S. Spiritus, ex* *Schedis D. Lanceloti.*

FRATRES PREDICATORES. Vide *Predicatorum*.

FRATRES PYES, Thomas Walsingham. *pag. 124: In quadam canetoria, quod fuerat* *quondam Fratrur, quos Freres Pyes veteres* *appelabant, qui scilicet partium albo, par-* *tem nigro habitu utebantur. Ut porro Pies* *nostrum Agones, Occitani Agones dicunt,* *ita ejusmodi nomenclatura hosce Monachos* *vocalant. Chronicon Francie vernaculum* *M.S. desinens in annum 1352. ad ann. 1273:* *En cest an assambla li Papes Greigoures au* *Concile a Lion sur le Roine. La furent abatu* *plusseurs ordeneurs par le conseil des Pre-* *cheurs et des Freres Mineurs, si come li* *Freres Agones, et li Freres nus sues, et* *tuit li autre qui n'estoient rente: et si fu li* *privileges aus Bigaunes tolus.*

FRATRES PIMENENTES, in Regula Militi- *um Templariorum cap. 21. 22. 23. 28.* *35. 36. 42. 46. 65. generatim dicti Milites* *cjusdem Ordinis.*

FRATRES DE SACIS, Qui et *Saccati* et *Saccetia*. Vide *Sacri*.

FRATRES DE SANIS. Chronicon Parmense *ad ann. 1307. apud Murator. tom. 9. col. 860: Fratres qui dicuntur Servi B.* *Morie, primo venerunt ad stundam in civitate* *Parmae, et habuerunt locum et Ecclesiam* *Fraterni qui dicebantur Fratres de Sanis in* *porta S. Christine.*

Legendum suspicor de Sacis. Vide *Sacri*.

FRATRES SERVIENTES. Vide supra *Fratres* *Clientes*, et infra in *Servicis*.

FRATRES SPIRITUALES, idem videntur *qui Marti*. Regula S. Fructuosi cap. 4: *Quidquid in veste vel cultu est Monachorum,* *non penulturiter apud unumquemque habenda;* *sed sub manu unius Fratris Spiritualis in* *una cella recondendum est, quique cum* *necessaria poposierit, petenti cuicumque* *congrua staturae munitorum tribuat. Cap. 8.* *Idem novitius senibus: Et cum forte ab aliquo* *Fratre Spirituali corrigatur, continuo in len-* *cundum prostrant. Berwardus Mon. in Con-* *suetud. Cluniae. MSS. cap. 1. de electione* *Abbatis: Qui Episcopus inquisit ab omni* *Convento, utrum omnibus electio placeat, et* *maxime a Spiritualibus Fratribus, audiatque* *concordia maxime Spiritualium super hoc,* *et Regula Magistri cap. 56: Cum Fratres* *Spirituales sine laico ambulant, juncti ad* *se, et contantes, modice de via flectant ge-* *nuina. Adde cap. 63. Concilium Tolet. XI. cap. 7: Quotiescumque quilibet ex subditis* *corrigendus est, aut publica debet a Sacer-* *dote disciplina curari: si aliter rectoribus* *placet, duorum vel trium Fratrum Spiritua-* *lium testimonio penulturiter adhibitis et mo-*

dos criminis agnoscat, et modus poenitentiae *irrogatur.*

FRATRES SPIRITUALES, appellati praeterea *Laici, qui fraternitatem monachicam,* *adepti erant. Vide Fraternitas, 5. Tradit.* *Fuldenis. lib. 3. cap. 40: Consentes* *ergo nobis ex qualitate temporis, et ex eo* *quod idem Cancellarius Spiritualis Fratrum* *nostrorum esset. Charta ann. 1214. in Probat.* *II. Guineis. pag. 270: Et tam mihi* *quam uxori meae Spiritualium Fraternitatem* *in Ecclesia sua inquam uni ex Fratribus* *concesserunt. Tabular. S. Albini Andegav.: Girardus Senecallus quando Frater noster* *devenit, hoc est, quando in societatem nostram* *devenit, et beneficium nostrae congrega-* *tionis recepit, etc. Vide Ordericum Vital.* *lib. 5. pag. 585. Hieronymus Nucle in* *Nomocanone edito a Joan. Bapt. Cotelerio* *cap. 79. [Vide Glossar. med. Graecit. col. 25. et 24.]*

FRATERNITATES SPIRITUALES, Graecis *potissimum dicti, qui sese invicem in Frates* *adoptabant, seu qui fraternitatem sacra-* *mento, in Ecclesia eorum Sacerdote,* *sumpta interdum ab divina Eucharistia,* *acta firmabant: ἀδελφότης ἀδελφότης, apud* *Gregorium in Vita S. Basilii Junioris n.* *28. et in laudato Nomocanone. cap. 190. 422.* *qui idem videntur, qui ἀδελφότητι di-* *cuntur cap. 200. 220. et 227. Quae quidem* *Fraternitas, πνευματικὴ ἀδελφότης, appellatur* *apud Constant. in Basilico cap. 10.* *53. et beylicem cap. 562. 586. quae ἀδελ-* *φότης; Leoni Grammatico in eodem Basil.* *cap. 460. ἀδελφότητα, in laudato Nomocanone* *cap. 512. dicitur. De ejusdemodi* *fratris spiritualibus copiose egredi in* *Dissert. 21. ad Joinvillam. Adde Alamannum* *ad Hist. arcican. cap. 6.*

FRATRES SPIRITUALES, dicti quidam *Fratres minores, seu Beguini, heresicos* *damaui. Vide lib. 1. Miscell. Baluzii pag.* *276. et infra Fraterclitell.*

FRATRES DE SPIRITU SANCTO, qui *aliqui de Columbae vocantur, eo quod ante* *pectus vestrum columbum album in veste,* *de Regula S. Augustini, qui per civitatem ele-* *emosynam colligentes, necnon in messibus et* *vindicibus granum et vinum, et multa alia* *sibi legista recipientes, praeter eleemosynas,* *quas in Nativitate Domini et Pascha maxi-* *mas faciunt, toto anno quotidie visitant, et* *eleemosynas consolantur omnibus pauperes,* *carceratos, pupillos et viduas, et cunctos er-* *ogantes medicare, circuncisiones continue* *evincunt, certis et publicis pauperibus multa* *tribuant nec portum. Hoc idem faciunt* *Fratres humilissimi Tertii Ordinis, qui dicuntur* *de Domina communis. Cibi autem, quos per* *civitatem dispergunt quotidie et amplius in* *Pestis principibus Fratres de Spiritu S. qui* *nihil praeter quotidianam eleemosynam possi-* *dent, sunt hi, scilicet panis, vinum, farina,* *pulmentis leguminum et consimilium, carnes* *recentes et salae, cocta vel cruda, et alia* *talia, quae omnia praeter illud, quod dant ad* *portum suum, divisa civitate inter se, quoti-* *die deferunt personis illis, quae dixi: por-* *tantes panes in saccis, vinum in manibus* *ligneis vasis, reliqua vero in vasis ercis co-* *perculo aereo clausis. Similiter Fratres de* *Domina communis ultra multas consimiles,* *quas de collectis et legatis faciant elemosy-*

nas, dant in Cena Domini multis pauperibus
venerunt. S. Anonymus Ticinensis de
Laudibus Papie, apud Murator. tom. 11.
col. 30.

FRATER AD SUCCURRENDUM. Vide Monachos
ad succurrendum in Monachi.

FRATERULLI, Monachi, Ital. Fraterelli.
Vita S. Ricmari Abbati. n. 2: Ordini-
tione Fraternalis, quos congregaverat, etc.
Monachuli dicuntur n. 5.

FRATERIA, Fraternitas, confratria, con-
gregatio, Ital. Fraternita. In Charta Riccardi
Comitis Avelani ann. 1193. apud Ughellum
in Archiep. Salernit. Vide Fratria.

* NOSTRIS FRATRE et LIT, qua vince-
tiam Fœdus significatur. Lit. ann. 1317.
apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 135: Nos
Anselm et Jehan desmuis de Fratrie et
alliances, en tant comme est de nous et
comme a nous en touche, ne approuvons ne
ratifions, ains les idollisons en tout. Lit.
remiss. ann. 1377. in Reg. 111. Chartoph.
reg. ch. 384: Gualt Berengier de la Fratrie
desdit droppers.... dist a Locheon de la
Fratrie desdit tennures etc. Florine, eodem
sensu. in Testam. ann. 1401. tom. 2. Probat.
Hist. Brit. col. 719.

† FRATERNACIO, Fraternitas, sodali-
tium. Charta Willelmi Abb. S. Albani ann.
1476. apud Mosler Formul. Anglie. pag.
33a: Receptimus in collegium sive consortium
nostre spiritus Fraternitatis.

* FRATERNUS, Fraterum, Ital. Frater-
nello, Gall. Fraternel, Charta ann. 1473.
ex schedis P. de Musanges: Amabili con-
cordia Fraternelli re, Fratria, eadem ac-
ceptione, in Lit. remiss. ann. 1493. ex Reg.
199. Chartoph. reg. ch. 201: Le supplient,
esmeu de couraige Fratria, incourant l'altit-
le en la rue, ... pour cuider secourir son
beaufreere.

** FRATERNALIS. MODUS, Mensura
frumentorum, qua prestare tenebantur
censiti ad prebendas fructum canonicorum
in ecclesia Naumburgensi et aliis. Tabul.
Eccle. Naumb. : Quatuor modis siliigini Fra-
ternalis mensura faciunt sex modos Naum-
burgenses. Chart. Henric. Episc. Naumb.
ann. 1321: De octo mensuris, de quolibet
modo Modis Fraternales et duo parve mensura
et unus pulvis. Vide Italiam. Glossar. Ger-
man. voce Brudermaas, col. 190.

1. FRATERNITAS, ipsa Ecclesia dicta,
vel certe ipsi fideles, apud Tertullianum,
Cyprianum, Ambrosium, Hieronymum,
S. Maximum Taurin. homil. 1. de avari-
tia, etc. in Actis Martyrii SS. Numidarii
30. April. n. 6. 10. in Libello Precum Mar-
cellini et Faustini pag. 66. 87. etc. Frater-
nitas reus, qui in Ecclesia peccat, vel in
Fratre, fideles, Concilium Lugdun. I. can.
6: Quilibet excessit, aut implere... ne-
glexerit, quasi devotiorum mandatorum trans-
gressor, reum se Concilio Fraternitatis fi-
rurum esse cognoscit. Grebo in Concilio
Gallicano, et in Tolet. II. can. 2. in Lyge
Alemann. lit. 40. etc.

2. FRATERNITAS, Fratrurn, seu Mo-
nachorum certus. Liberatus Dia. cap. 11:
Quibus manibus ut, tale Eutyches reddidit
responsum, quo apud se esse decretum, ut
nunquam egredieretur n. sua Fraternitate, sed
tanquam in sepulchro degeret in Monasterio.
Fraternitas monacha, apud Paulinum Epist.

3. extr. Addepsi, apud Palladium in Hist.
Lausica, Addepsi, in Vita S. Nili Junioris
pag. 126. apud Theodorum Studitum in
Vita S. Platonis num. 32. 37. Theostericum
in Vita S. Nicetæ n. 10. 12. 13. 47. etc.
Vide Notas nostras ad Cinnam pag.
436.

3. FRATERNITAS, Societas inita inter
Monachos variorum Monasteriorum, qua
sua sibi invicem bona ita communicabant,
ut itaquam fratres alterius Monasterii ha-
berentur, in illud recipere, epularentur
in refectione, precationum, seu ut voca-
bant, beneficiorum omnium essent partici-
pes, pro iis, cum e vita migrasset preces
penderent, pericula ac pro Monachis in-
digneis, etc. (* Non tantum monachorum
sed etiam ecclesiarum cathedralium et con-
ventualium inter se et cum monasteriis he
societates fuerunt. Vide formulas apud
Wärdtwein. in Sibsid. Diplomat. tom. 6.
pag. 13. et tom. 10. pag. 9.) Charta frater-
nitatis, apud Goldastum tom. 2. Beram
Alemann. pag. 183: Solennique Fraternitate
a toto Capitulo recepta, et contra Magistram
Conventui per fratres nostros transmissis literis
hanc confirmacionem inscripsi, etc. Alias
ejusmodi fraternitatum et societatum mo-
nasticarum Chartas, et exempla profertur
Historia Abbatie Condensium pag. 498.
499. 500. Roverius in Reoma pag. 181.
260. 266 304. Mariotus lib. 3. Hist. Re-
mensis cap. 14. 21. et pag. 648. etc. De eis-
tiam agunt Haefenus lib. 8. Disq. Monast.
tract. 1. disq. 4. idem Roverius apud Hist.
Monast. Reomaensis cap. 141. preterea
vir doctissimus Jo. Mabillonius in Prefat.
lit. 1. Saculi 3. Benedictini § 100.
[et tom. 3. Analect. pag. 485. et seq.]

Chartam duntaxat singularem, ac anti-
quam, ad ejusmodi societatum formularum
percipiendam hic adscribam ex Tabulario
Flaviniano: Anno Verbi incarnati 894.
rodenque Serenissimi Ordinis regnantis primo
et septimo, operante officio caritatis, inita
est ubi ius Fraternitatis quondam bonique om-
nibus, ut creditur, acceptis societas inter
religiosos viros, Domnum scilicet Gregorium
Benedictum Martini Augustinensem Camerici
Abbatem, itemque Principi Apostolorum
Petri Gysfridum Flavinianensem Monasterii
Præbendam, ex utraque parte ius Dei famu-
lantiens assensum præbentibus, quam insu-
labili perpetuo conservandam, inque dis-
singulis firmitatis augmenta capitur, li-
terarum quoque monumentis tradere, utrius-
que partis constat provisione decretum, ut
res subalterne perpetrata, ad postfaturas suc-
cessionis non relatu solam, verum et scripto
transmissa decurrat. Post inter eos fœderis
hic ratio est, ut quilibet instanter, laboris,
studii salutaris pars quoque pro suis re-
ventibus vel defunctis insensit, ut quoque
pari devotione pro Fratribus hoc alii devo-
tione devotius exerceat, obsequi immittat,
retractatione, interpolatione. Quod suo illud
quantumvis sit, quod agendum decernat,
ut cuique obsequi iustitiae constet, novit
nos fratres Cenobii almi Principis Apostolo-
rum in decessu cuiusque Fratrum nostrorum
et corpore per 30. dies, vespertinus, noctur-
nus, et mutatis integris generaliter cele-
brare, ita ut tertio, septimo, et tricesimo
die ex more id fiat solennius. Missam quo-

que pro defunctis per dies præfatos
oblationibus quotidie canimus. Inter
etiam annis pro salute illius duo cano-
ni ob omnibus Psalterio. Ceterum in his præ-
dictis diebus anni præfati officio Psal-
terio ex canimus 139. flexa genit. hoc
pro recentibus. Primo anni reversa vigili
et Missam ecclesiarum: exinde reliqua
noveris Paulinus 12. canimus. In Kol-
omium mensium pro universis defun-
ctis nostris Congregationis vigiliam et Ma-
nus oblatione roborius explemus. Hoc
robustissimum retinetur, ut pro nostris,
pro vestris quoque in reliquum annum
exercere caritatem: huius videri affe-
restra caritate iustitiam representat. U-
hanc honesta a Deo, ut credimus, in-
Fraternitas non presentibus solum, ut
posteris uberius innotescat, oramus, ut in-
fœderatissimis sacrisque Martini Confes-
sionis huius scripti continetur in sacra-
mentis vestri presentibus per annum sap-
recitetur. Demum aliamque dilectionem
strum petimus, ut si quilibet nostrorum
solumque obiectus fuerit, a vobis prop-
tate, nec aliorum est, quousque satisfacti-
onem, spreto vitio, aut recipiat, aut in
iudicio vestro, quid agendum sit, deo-
tor. Hoc etiam de vestris exponitur. De
hæc acta permanent, manibus propriis
terisq. vobis, Gysfridus Mon. scriptis. B.
degenius, Gysfridus, Gysfridus, Berengius.

Præfata Charta alteram hic subje-
luit ex Martyrologio Corbeienis: Hæc
societas Ecclesiarum Corbeienis et An-
tenensis, constituta per Dominum Abbatem
bertum Corbeiensem et Walterum præ-
positum Capitulum. Scilicet communio omni-
que Capituli et detentio, et in necessariis
curatio cuiuslibet Fratris ab Ecclesia
quolibet modo excommunicatæ usque ad reconcilia-
tionem sui Capituli, nisi forte, quod
irreparabiliter ab Abbate suo et Capitulo
absolutio habita effectus sit. Obstantes
autem Fratres, alio brevi, sicut Fratres quilibet
Ecclesie extra claustrum defuncti alio
habent officium, et Septuagesimæ, et Ter-
tiorum, et annotationem in Regula, et
hoc militis iustitiasque Sacrosancti Mo-
nachi, et aliorum Fratrum ordinando publi-
cat. Pro Abbatibus vero oblationibus fœ-
deratarius cum singulari debito trium Mo-
nachi et ordinato psalmorum, et præbe-
re per annum, et Antecessoris eorum
emulatione campanarum. Actum ann. 1072.
Indict. 15.

4. FRATERNITAS. Præstationes, quæ
fiebant Monasteriis ab iis, qui eorum
fraternitatem susceperant. Fraternitas
censur in Concilio Lateranensi IV. c.
57. Anastasius IV. PP. Epist. 12. ad
Petr. S. Joannis Hierosolymit. Dece-
regit, ut receptores vestram Fraternitatem
sive collectionem, salvo jure dominorum
in B. Petri et nostra potestate con-
stant, etc.

5. FRATERNITAS, de Laici dictus, et
in participationem orationum, suffra-
rum et beneficiorum Monachorum, ad
admittentur: qui in Fratre, vel in
Fratre et Monacho recipi dicuntur apud
Eberhardum Jun. de Casib. S. Galli cap.
37. Will. Thorn pag. 1896. in
bat. Hist. Guinens. pag. 278. in Monast.

Anglic. tom. 1. pag. 53. 331. etc. Hinc Monachatus nomine donatur ejusmodi fraternitas in Statutis antiquis Cartusienibus 1. part. cap. 49 § 15: Statuta aut. ut eximari non debet Monachatus, nisi de licentia Capituli. § 10. Fratentatus dicitur. Adde Statuta ejusd. Ord. ann. 1368. part. 1. cap. 4. § 28. 30. 35. et Statuta ann. 1368. cap. 4 § 28. Fratres Ecclesie in necessitatibus et elemosinis Monachorum, in vodem Monasterio Angl. pag. 75. Et pag. 308: Et in Capitulum introitus sui Fratres et participes beneficiorum totius Ecclesie. Pag. 656: Et ipsi me susceperunt in Fraternalitatem suam et participationem omnium beneficiorum universarum domorum suorum. Adde pag. 657. Vita S. Henrici lup. cap. 26: Et Fraternalitatem Monachorum suscepit cum max. humilitate et caritate cordis, utrationibus eorum se commiserunt. Tabular. S. Albini Angl. av. : Girardus Senescallus quando Fuit mater devotus, hoc est, quando in Societatem nostram devenit, et beneficium nostrae Congregationis recepit, etc. Charta ann. 1123. apud Murellum in Basilica Androsiana pag. 569: Excepit, quod determinavit et sine fraude et malo ingenio fecit oblatum ad partem Monasterii, vel ad partem Canonice, vel per conversionem, vel per orationem, ut est, suscipiendo aliquem in suis orationibus, nisi per testamentum. Fraternalitatem Ecclesie recipere, ibidem pag. 21. 30. 246. 249. 376. apud Doubletum in Historia Sandionis. pag. 856 etc. Vide Italiam lib. 6. pag. 81. Ordereus Vitali. lib. 5. pag. 585: Tunc Hugo Fraternitatem Monachorum, quam idem in infans accepit, recevit. etc. Canech nemp. Miles de Naulis in vota et morte Societatem canonice perversit, et fratres eorum, ut monachi prece elemosinam canos fortius restare valant, sublevis effectus sunt. [Charta 12. civitatis sac. et Talimulio S. Petri de Cellafino in pago Engolism. : Hicelmus Amans Miles receptus est in Fratrem et communis percipere omnium honorum Ecclesie de Cellafino tam spiritualium quam corporaliu. Vide supra Fratres concepti.] Ejusmodi vero Fraternitas in Capitulo per librum a Monachis concedebatur. Statuta Ordinis de Sempingham: Quod si Episcopus vel Abbas Canonorum regularium, sen Monachorum, vel Rex intraverit Capitulum, assensum et omnes licentias, cum ante eas transierit. Quod a Societate quousque, suscipiuntur omnibus, dicitur Paulinus: Ecce quod bonum, etc. Et sic concluditur et Fratritatem, non hanc loco apparet, etc. Statuta Ord. Premonstrat. dist. 1. cap. 5: Et in Fraternalitatem quousque, suscipiuntur omnes, concedatur et per librum. Idem Ordereus Vitalis lib. 12. pag. 810: In Capitulum venit. Sor. eorum eorum humiliter promittit et precepit. Steph. Torn. Epist. 231: Quibus in generali Capitulo concepit. Fraternitatem plenarium Monasterii nostri, quae nihil non possumus, constituentes nos participamus omnium beneficiorum Ecclesie nostre, tam in vita quam in morte, etc. Preterea non illustrat Bernardus Mon. in Consuet. Ulmense. MSS. cap. 27. et ex Udalrico lib. 3. cap. 33: Sunt plerique fideles Christi, tam principes quam divites, qui cum adduci in Capitulum nostrum ve-

nerint, prius, ut ipsi quoque merentur habere Fraternalitatem nostram; annuunt, et cum libro eis datur, ad partem et communem habentem de omnibus bonis, quae illis modo sunt, vel in venturibus, vel in elemosinis, non solum apud nos, sed etiam in cunctis locis, quae nostri juris esse videntur. Pro his omnibus quousque sunt in hoc temporali iura specialiter continentur per singulas horas Psal. 68. et ex Collecta: Preterea, Domine, famulis, etc. Quoties ad maiorem vel ad maiorem Mismum dicitur, pro eis apponitur. Postquam autem obierint, Desinuntur in Collecta: Omnipotens sempiternus Deus, cui, quando nun est in ordine Collectarum prima, illis proprie deputata est, et similiter illa Matutin. I. vides pro Desinunt, quae post quamlibet hora 12. lectum solenne in sequenti nocte obsequio officio cantantur. Preterea quatuor vides in anno, id est, post primum Domini Quadagesimae, post Natale SS. Apostolorum Petri et Pauli, post festivitatem O. SS. in quibus specialiter conveniuntur facinus cum officio, cum Missa, cum septuaginta, et tricesima, et prebendo eodem modo, quae sicut agi pro quolibet absente, qui obierit in aliqua cellarium nostrorum. Quod cum satis manifeste relatum sit in supradictis, (cap. 30. 31., non est opus sermone referre. Et hoc est pro quolibet additur, quod 12. pauperes reficiantur: hoc minus agitur, quod una a viginti Sacerdotibus Missa cantatur, a Sacerdotibus, Communio et Confessiones, 2.

Hic addere placeat formulam admissionis in ejusmodi societates ex Chartul. Campan. Bibl. Thuan. fol. 290: Illustri Comitis Campanie carissime Domine nostra frater A. Prior Cluniacensis et ejusdem loci Conventus eternam in Domino salutem. Cum ergo Cluniacensis Ecclesiam dilectionis plurimum unitam vobis pietatem evidenter habere, cognovimus, vobis vices, quas possumus in hoc referre volumus et tenemus. Inde est, quod in recompensatione devotionis vestre vos in Sorem Cluniacensis Ordinis recipimus, scientes participare et consociare omnium beneficiorum, quae de cetero fieri in Ecclesia Cluniacensi, et in omnibus membris eius, sive pro vita, sive pro defunctis aguntur. Concedimus etiam vobis, quod cum de tranquillitate Cluniacensis Ecclesie prepraerent litteras immutari, pro vobis in Ecclesia Cluniacensi solemnem officium cum Missa et aliis beneficiis fieri, sicut in aliis Monasteriis nostrorum cum sacerdotibus nostris contingit obis. Tunc curam istam fieri in Conventu nostro pro vobis, et nostrum vestrum scribitur in brevibus, quae per illum congregationis nostrae ex consuetudine transmittuntur, ut ibique in locis nostris pro vobis fiat officium, et consociata beneficiis percontantur. Incipit scribitur in Catalogo defunctorum nomen vestrum in Regula inde a anniversarii vestri singulis anni perpetuo recitandum, ut pro vobis fiat officium, et anima vestra absolutioem et debita beneficiorum consequatur. Rogamus autem dilectionem vestram et munera in Domino, ut interim, dum in hoc loco fueritis, in qua per donum gratiae Dei longo tempore vos eripimus et ornamus, Ecclesiam Cluniacensem et omnia loca ad eam pertinentia, et fratres totius Congregationis, sicut Soror

Cluniacensis Ordinis affectione diligere, et eorum negotia, cum vobis occurrerint, curis acerbis Deum liberaliter promovere. Actum anno Dom. 1201. mense Maio. Vide alium fraternalitatum formulam apud Ughellum tom. 3. pag. 469. Illis adlo, quod habet Tabularium Monasterii S. Andree Viennensis: Exe. Adrethas Alst., filius Willahli, et Agne uxor uxoris Ar., et filius meus Petrus, acceptum Societatem corporis et animae in Monasterio sancti Andree extra civitatem Vienna. urbis positum, sub presentia Abbatis Ulteri, et ut portem habere proximam in curis et in omnibus beneficiis, quae sunt in Monasterio, et in omnibus meritis ejus, et ut inter socias sanctae Congregationis numerari possimus, donamus proleto Monasterio et subalternis ejus omnia vnum nostrae hereditatis, atque in pace Gratianopolitum, etc. Tabularium Prioratus de Dominis in Delphinatu fol. 45: Et ipsi Monachi dederunt et societatem Monasterio, ut si ipse Prebiter voluerit venire ad habitum S. Benedicti, pro hoc re et pro aliis beneficiis recipiant eum [Ejusmodi fraternitatis tanta erat prerogativa, ut et mulieribus claustrum vel septa monasterii ingrediendi et intra illa manendi jus esset: quod colligitur ex Charta ann. 1213. in Chartul. Buxer. rh. 30: Si autem ipsoz (monachos Buxer.) transire voluerit (Girtrudis), in tali habitum, quod duntaxat ipsorum intraverit, ipsi et eundem servient uti necessariis ministrantibus. Vide Fratres Concepti in Enter.]

* Notum dignissimum fuit Charta Johanne abbatis S. Antonii prope Parisiis, quae participationem omnium bonorum spiritualium ejusdem monasterii concedit illis omnibus, qui quatenusque plenusnam largientes, interfuerint dedicationi capelle de Igneio diversis Suesion. ex Chartul. Campan. f. 1. 395. fol. 2: Universis Christi fidelibus ad quas presentes litterae pervenerint, auctor Johanne abbatissae totiusque conventus S. Antonii parisiensis Cluniacensis ordinis, aeternum in domino salutem. Novimus nos ad preces illustrissimi viri Theobaldi regis Navarra concessisse omnibus illis, qui conversionem B. Marci et B. confessoris Nicholai ad capellam de Igneio de Jura in episcopatu Sueviniensis diocesis (ille dei cultum et pro actibus, necessitatibus causis devotionis elemosinarum largientur, participationem omnium bonorum, quae fuerint et de cetero fieri in domo nostra et etiam speraliter illam, quousque ergo iustitiae ordinis nostri monasterio nostro habere duxerint, donec posteris ex parte conventus nostri promittimus viderem missis de nobis. In rebus concessimus testamentum presentibus litteris sigillum nostrum duntaxat apponendum. Datum anno Domini 1260. mense Maio. Ejusdem tenoris sunt litterae Nicolai prioris Prullarii ibid. fol. 416. v: Universis presentes litteras inspecturis, Frater Nicolaus datus parisiensis Pastoris Cisterciensis ordinis salutem in vero salutem. Ad universitates vestras notitiam volumus pervenire, quod nos ad petitionem illustrissimi domini regis Navarra concessimus omnibus qui fidei ac devotionis gratia vel officio hoc in tanti dedicationis beneficii auctor de Igneio de Jura ipsorum basilicam visitaverint, plenarium participationem omnium bonorum, quae in nobis

ecclesia et in membris rjas cotidie sunt et de cetero, Domino dicite fient. *Concedimus etiam ipsa fidelibus in imperandis sanctorum vendam dictorum l. uicinis de Spiritu Sancto et xl. psalteria, nec non et cotidianum orationum suffragium salutare, cum elemosinis disciplinis, et aliis quolibet spiritualibus beneficiis in vitatorum pariter et in morte. Datum anno Domini 1260, in octava Ascensionis Domini. Valeant per oco dies supradicta dedicationis. Vide supra in Absolutio 1.*

* Neque etiam pratermittenda formula admissio in fraternitatem Terti Ordinis, quam exhibet Notarius Senensis, in Actis Mas. ex Cod. reg. 4725. fol. 86. vº: *Qui frater Orlandus petitioni dicit Lupi, tam benigne quam misericorditer annuens, ... praecepit Lupum statim in dicta ecclesia ante altare sancti Thome flexis genibus et manibus iunctis in confirmem Terti Ordinis, secundum forum constitutum ejusdem orationis, recipi, et omnium orationum, missarum, elemosinarum, jejuniarum, vigiliis (sic) laborum, praedicationes (sic) honorumque per annos persoons dicti ordinis ubique annu fereat, et in postum, cooperante gentia Jesu Christi, ferent, auctoritate magistri generalis dicti ordinis, qui ipse frater Orlandus fugebat, dictum Lupum participem et consortem constituit atque fecit in vitam pariter et post mortem, diuamque hunc Lupum permouit in ordine immutato. Ipse praeterea, dictus Lupus statim obediens fecit dicto fratri Orlando pro dicto ordine recipi.*

6. **FRATERNITAS, FRATRIAGIUM, FRATERESCHIA**, dicitur Pars hereditatis, ad quam fratres primogeniti perveniunt, ita ut quod ex bonis paternis illi possident, dicatur possidere ratione Fratriagii, et eoque ipsa a fratre primogenito in clientelam illi teneant, eique hominum faciant: ille vero tam pro bonis, quam ratione primogenituræ ipsi oluerunt, quam pro iis, que ab universis bonis paternis aut maternis per Fratriagium decisa sunt, fratribusque postea obveniant, domino capitali hominum exhibeat. Ea enim fratriagii natura, ut ex Bractone constat lib. 2. de Acquirendo rerum dominio cap. 35. § 1. et Fleta lib. 3. cap. 16. § 3. Hinc intelligendus Nangius in S. Ludovico ann. 1258. ubi ait, *terram de Boria et de Gornio a terra de Couclaco per Fraternitatem partitionem fuisse decurtam: quia nempe prædicia ista prius inter fratres Domini Codiciaci, a quo ad filios commendogentes pervenire, qui ob ea fratri primogenito Domino Codiciaci hominum præstiterunt, ratione Fraternitatis, quam Fratriagium vocat Arestum ann. 1260. in l. Reg. Parl. f. 113. et aliud ann. 1269. apud Chopium lib. 2. de Dom. tit. 4. § 8. [ut et vetus Inquestia de iuribus Moussier B. M. de Bono-nuncio Rotomag. facta per Magistrum Ricardum auctoritate Philippo Franc. Regis. *Fraternitatem*, Charta ann. 1091. ex Archivo S. Victoris Massil. *Freressem*, Sententia arbitralis ann. 1234. ex eodem Archivo. *Frateressem*, Charta ann. 1233. ex parvo Chartulario ejusdem S. Victoris fol. 133. et alia ann. 1063. ex magno Chartul. fol. 91. *Frateresem* cum virilem cum fratribus et*

sororibus successione, Statuta Massil. lib. 3. cap. 49. *Frateragium* non semel, Testamentum ann. 1398. ex Schedis Præsidis de Maraugues. *Fratereschiam*, Charta ann. 1281. apud Thomassarium in Bituric. pag. 730. *Frateresem et Frateriam*, Charta ann. 1218. ibid. pag. 724. *Fratereschia*, vetus Charta a nobis laudata in ea, quam de hac re ad Joiuvillam institutum Dissertatione, que est tertia, [Charta ann. 1273. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 198. Alia ann. 1344. tom. 2. pag. 493. Alia ann. 1334. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arverna. pag. 175. etc. *Fratereschiam*, Consuetud. Lemovic art. 83.] Denique *Fratriagium*, Arestum ann. 1317. Franci nostri vulgo *Frerage*, et *Freresche* vocant ejusmodi partitiones honorum paternorum, unde *Frerager*, et *Frerescher*, pro partiri inter fratres, [Frerescher,] et *Frerescher*, pro coheredibus passim usurpant Consuetudines municipales, Andegavensis, Cenomanensis, Pictavensis, et Stabilimenta S. Ludovici lib. 1. cap. 130. 138. 140. In libertatibus villæ de la Perouse ann. 1260. apud Thomassarium pag. 100. et 101. vº *Freresche* pro quibusvis bonis, vel potius pro *Esconeta* usurpant. Charta Guili. de veteri Ponte Militis ann. 1265: *Nomine cambiations seu permutations concessimus Roberto de Veteri Ponte Militi Domino Carvovilla fratri meo... quicquid juris habebamus in villa Carvovilla ratione Freragii, in hominibus, in festis, in huius, in iustitia, et in viciis, etc. Tabularium Prioratus de Paredo fol. 28: In istis campis supradictis totum Fratriagium annu, que illi ex hereditario jure debebant, supradicta loco concessit. Porro Fraternitas dicitur in Arestis S. Martini hinc ann. 1263. fol. 130. l. Reg. Vide Probat. Hist. Monomoniensis pag. 134. Thomassarium in Consuet. localib. Bituric. cap. 36. [et de *Leviere* Præfat. tom. 1. Orliu. Reg. pag. 111. ubi recte contendit Fraternitatem non fuisse *tenuram* ut Cangius explicat, sed proprietatis et possessionis titulum, quem ad se invicem habebant coheredes, inter quos divisa fuerat hereditas, vocoque *Frasercher* et *Frerescher* veteribus Gallis id nomen sonare quod apud nos *Diviser*, *Partiger*, *Partici*, *dividere*.]*

* Charta ann. circ. 1060. ex Tabul. S. Vict. Massil.: *Rotogues domus nobis . . . . . portum suum, quo illi pertinet per Fraternitatem*. Charta ann. 1317. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 85: *Ratione quarum (terrarum) dicti fratres sui filem et hominum ipsi Guillelmo tuncm suum primogenito, causam Fratriagii et prout Fratriagium de consuetudine patriæ exigebat, facerent immediate*. Vide infra *Fraterescha*.

7. **FRATERITAS**, Titulus honorarius, quo utebantur Reges, cum ad alios Reges scribebant: fratres enim sese vulgo appellabant, ut docuimus ad Alexiadem cap. 274. Lethiprandus in Legat.: *Sed et optatum amicis archiepiscopum Fraternitatis tunc nunc Dominus continet. Ad hoc, hac notione apud Menandrum Protector.* [* Vide in *Sorores*.]

* 8. **FRATERITAS**, Societas, confra-

tria, sodalitium. Acta notar. Senens. 2. 1283. ex Cod. reg. 4725. fol. 8. vº: *Item quo c. sol. fratribus Minoribus de O. Item ib. ib. Fraternitatis de Ovil. Vide in *Frater*.*

* **FRATERIZARE**, Fraterno regere, vivere, Gall. *Fraterniser*, Inter. 1279. inter Probat. tom. 3. Hist. 3. cap. 37. col. 2: *Estis etiam penitus ambo domini vicecomitis Uctiae, Fraternizando ad invicem, et socii, domestici, familiaris reputamini*.

FRATERNES, Filii *Fratris*, in Glossa Arabico-Lat. Idem et Pith. sed legend. videtur *Fraternus*.

* **FRATHISSUM**, f. pro *Fractissum*, Fissura, Gall. *Pente*. Inventar. Ms. v. 1379: *Item una tabula cum Frathissu. Vide supra Fractissum*.

* **FRATICELLUM**, Vide infra *Fratriellum*. **FRATERCULUS**, *Fraterculus*, Miracula B. Angeli Chart. tom. 2. Junii pag. 1101: *Vir Drodro, frater Thomassis, pauper Christi Famulus. Vide Fratericellum*.

* **FRATILLARE**, Vide mox *Frattillum*. **FRATILLARIUS**, *Frattillarius*, vel *Frattillarius*, inter Probat. non enim mihi asserta est lectio, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. 14. *Frattillum*.

* **FRATILLUM**, vel *FRATILLUM*, Modicum vel instrumentum, quo multat populum vel aliud simile. *Frattillare*, *makere*, Gloss. vet. ex Cod. reg. 551. Aliud Lat. Gall. Cod. 7692: *Frattillum, modum a potere, remanere*. Hinc fortassis *Frattillarius*, pro muliere coquinaria, cui frangendi sine ministerium incumbit, in Mirac. B. M. V. Ms. lib. 1: 1.

Avois fait bien d'un petit page,
D'une franchise, d'un rabin,
Ki n'est pas grandes d'un cabot,
Un grand seigneur, un grand docteur.

Vide *Frattillum*, *Frattellum* et *Frattellum*.

* **FRATISSA**, pro *Frattissa*. Vide infra voce, Glossar. Proviue. Lat. ex Cod. 7657: *Confratiss, Prov. Frattissa, uxor fratris. Vide Frattissa*.

* **FRATO**, augment. a *Fratre*, *Frattellum*, testium ann. 1270. apud Mart. tom. 5. Antiqu. Ital. med. ævi cod. 113. *Quid dicunt isti presbyteri et Fratres, quod Corpus Christi non potest consumi?*

* **FRATREIA**, Societas, ex Gr. *φρατρία*, Confratris. In Synodo Rotomag. ann. 117. cap. 25. *Frateris scribitur in superius eliorum Rotomag. Ecclesie Editione, ita describitur: Sicut quolibet tempore, cum laici huiusmodi societatem inveniunt de cetero in quolibet consensu vel munus, aut prestant auxilium, certis parum statutorum, qui contra huiusmodi constitutionem. Et quoniam, quod nudi societates seu Fraternitates, et in Consuet. Thron. art. 102. l. 1. Cenomani art. 41. Senonensi art. 5. l. 1. Alisod. art. 6. 10. 48. Turonens. 103. 152. [in Litteris ann. 1310. 14. Marten. tom. 1. Anecd. col. 1380. 14.]*

1. **FRATHIA**, vel *Fratria*, Gundulphus Rex Gothorum in Hispania in Decano quod exstat in Concilio Tolentino: *Idem quidam Episcoporum Carthaginensium, rancia non reverentur contra canonis*

*propterea sententiam passim ac libere contra
Hierosolimam Ecclesiam potestatem, per quos-
dam fratres et conspirationes inexplorate
iuxta omnes Episcopali officio provchi, etc.
hunc Sarisberiensem Episc. 186, pag.
130: Quia ergo Archiepiscopus semel iniquum
sacramentum reportaverit, et videbat ex multa
preconatorum et delictorum iudicis iacimere
quorum, declinavit iudicium, etc. Ubi
fretus videtur sumi pro sententia, nescio
quid deducta notione, nam ep̄apia nihil
iudicium sonat apud Graecos.*

2. **FRATRIA**, *Fratris uxor*, in Gloss.
antq. MSS. [ut et apud Festum. Joh. de
Lama: *Fratria, Filia vel uxor fratris; vel*
congregatio. Hinc in Glossis Sangerman.
Lat. Gall.: *Fratria, Fille ou femme de frere*,
et Frater e'est congregation, confratrie.
Vide *Fratru*.]

FRA¹TRIA²RI³UM, *Vide Fratrenitas 6.*
FRA¹TRICE²LLI, qui et *Frates de puer-*
ritate, Bizocchi, et Bergini, interdum
nominantur. Minoritatum secta, qui puer-
candida S. Francisci Instituta agetari se
jactant, et a Celestino V. Pontifice
auctoritamento sectae se accepisse contende-
bant, cuius auctor fuit Hieronimus Ceva,
chiamato non semel a Bonifacio VIII, et
anno XXII. De hac consule Magn. Chr.
186. ann. 1309. Odoricum Raynald. ann.
1317. num. 55. 56. 1318. n. 56. 57. 1318.
n. 43. 51. 1331. num. 18. 19. 1332. n.
53. 1331. n. 4. 1334. n. 18. et Wadding-
ann. ann. 1317. num. 24. et seqq. ann.
1318. n. 21. 1332. n. 66. 1368. num. 4.
ann. 1373. n. 1. et seqq. 1430. n. 30.
Vide Bizocchi.

* *Iidem Fraticelli. Stat. ant. Florent. lib. I, cap. 41. ex Cod. reg. 4621: In orthodoxa civitate Florentiae et ejus locis, Christiani ruminis inimico procurante Satana, appa-*

carum impetret certi Prædicti viris nominatim interduo munusculi; eorum aliqui apostolice ordinis B. Francisci aliquando Fratres Minores, aliquando Fratres illi pauperum rito, aliquando Pauperes Evangelicæ, sectatores dampnate memorie Michaelis sive Michaelini de Cesena, olim generalis Fratrum Minorum hæretici et de hæresi ab Ecclesia dampnati, eorum variis et pavis doctrinis secularibus supplicis a rectis viis diverentes.

*Fratrimonium Eustachiae uxoris suae in terra
praedicta. Vide Fraternitas, 6.*

* **FRATRISCHIA**, Pars hereditatis, quæ ad fratres primogeniti pervenit. Charta ann. 1257. in Reg. S. Ludov. fol. 7. 1°. ex Charthoph. reg.: *Cum restituti decessissent Jordano de Colobeta willelmi . . . .* Fratrisciam suam in terra plana quam teneamus, que quondam fuerat patris sui, quoniam possessionem, relento nobis Fratriscia, seu portione Petrum Rogerium fratrem ejus contingente, pro fuidimenta ejus. Vide supra *Fraternitas* 6.

FRATRIS, *Fratris uxor*. Isidorolib. 9. cap. 8. [et Jobanni de Janua.] Papias addit, *Fratrueissa* vocatur. Gloss. Saxon. Ælfriei: *Fratrissa*, brodorvifi, fratris uxor. Vide *Fratria*. 2.

FRATRUELES. Duorum fratrum filii, in Gloss. Lat. Gall. Isidorus lib. 9. cap. 6. et Palemo in Gloss.; *Fratrueles*, *waterre filius*. [Joan. de Janua: *Fratrueles*, *le*, *Quod pertinet ad fratrem*, *vel res fratris*, *vel Fratrueles*, *Filius fratris*, *vel filia fratris*, *vel fratru*, *Fratrueles etiam dicuntur duorum fratrum filii*.] Ethelwerdus lib. 4. cap. 3. *Successit Fratrueles ejus in regnum*. Adde Florent. Wigorn. cap. 605. 629. Cujaceum lib. 6. Obser. cap. 17. et Reinhardum Bobiolum lib. 7. Rubical. cap. 7.

* *FRATUELIN*, Ex fratre nepos, fratris filius, *Fratre* et *Frerere*, nostris. Vide *sub* *Cosinus*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Fractuelis* est quasi *fratilis*. Charta Ludov. reg. Rom. ex Cod. reg. 10196. 2. 2. fol. 50. vº: *Ipsa anetucismus declarante ea de nostra ac chari suorum Fratuelinum nostrorum Adolphi, Rudolphi et Ruperti comitum palatinorum Rheni et ducum Bavarie assensu et beneplacito facta esse. Vide* *Frutruelis* et *Frutruys*.

FRATRUUS, Ex fratre nepos, fratris
filius, apud Florentium Wigorn. pag.
605. [Jo. de Janua: *Fraternus, Filius fra-*
tris; Fratruus, Filia vel uxor fratris.]

* **FRACATENIUM**, Vastum, incultus et
eremus ager, idem quod *Fraustum*. Charta
ann. 1418. ex Tabul. Auxil. : *Ficti et con-*
stituti eum suis paxillis, rippariis, rippneat-
gis, Fraumateris, aquis, ulovis, agnueducti-
bus et alijs iribus. Vide infra *Fraus*.

** FRAUDA, pro *Freda*, in Capitul. de Villis cap. 4.

FRAUDABILITER, *Fraudulenter*, *Fraudulenter*, in Stat. ann. 1388. tom. 7. Ordi-
nau. reg. Franc. pag. 217. art. 1. Lit. rec.
miss. ann. 1371. in Reg. 102. Chantoph. reg.
ch. 344: *Dictus bastardus luterer fugerit*
et de manibus eorum Fraudabiliter exacerat

¶ FRAUDATUS, Adulterinus, plenus
Frangis. Additiones ad Vitam S. Antonini
Maii tom. I. pag. 347: *De seipsa dicit quod
luter ab ea illuminata fuit circa quantum
urium facienti notus argutus super quam
Fraudatus mixtura argenti vici, etc.*

* **FRAUDOLANS**, Fraudator. Annal. Franc. ad ann. 788. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 46: *Et ceperunt fideles Bajonrit dicere, quod Tassilo filem suam salvam nun haberet, sed postea Fraudolan. appareret. etc. Vide Fraudolentia.*

† FRAUDOLENTIA, pro *Fraudulentia*
dixit Nicolaus de Jamsilla de Gestis Fri

[deriei II. Imper. apud Murator, tom. 8.
col. 502.

FRUIT. In supra *Frauterium*, Charta ann. 1295, inter Probal. tom. 4, Hist. Occ. col. 103: *Primus terminus positus in sacu-guarda est in medio loca boguq d'et Stanior*, prout intruit in *Fraudem* de *Canus*, et de dicta boguq ascendendo per *erruq*, etc. *Fruitq*, eoem, ni fallor, sensu, in Ch. ann. 1497, ex Cod. Mss. Commerc. pag. 206: *Et est le haut chemin, qui est entre la croisée de la borgerie d'une part, et les terres et Froutis du Jouchery d'autre part, et ensuite encore ledit Fruit du Jouchery d'icelle chapelle*. Ibid. pag. 207: *Deux jours de terre qui sont Froutis, etc.* Vide infra *Fraserium*.

FRANSTUM, vel *Fransta Terra*, Vastum incultus et eremosus agrus, *Terre en Vast*, Tabularium Abb. Bellioci in Lemovicibus. Ch. 24: *Cum vincis, pratis, omnibus indimentis, sru et aliis manibus cum Franstis*. Ch. 178: *Dimitto Franstos meus de Fonte Asinario S. Petro. Terra Fransta*, in Charta Guillelmi I. Comitis Incultissimum pro fundat, Abbat. S. Amantii, in Tabulario ejusdem Monasterii: *Terra et vineis, et in illa villa sex, terra Fransta et lordeira, Humberti Noen, in ipsa villa, terra, et silva, etc.* (Occurrit apud Baluzium in Probat. Hist. Tutelenis col. 329. 349. et 360.)

FROSTA TERRA, Eadem notione, in Tabulario S. Cypriani Pictaevae, fol. 81.
Gidui Pictaevum *Comes requiritur apud Exsolationem talem consuetudinem in Terra* que populariter Frosta vocatur, qualem in illa, que Frosta non erat, ... iudicatum est, ergo et definitum ab Adalberto Comite Marchionie ... terram, que in Frostas rediit, iam esset, liberam debere reverti, et quicquam in dominium Sancti, cuius proprii iuris esse diagnosticari, Tabulari Absentis: *Quendam campum Terra Frosta, etc.* Et fol. 71: *Et omnes alias consuetudines, quas habebat in terra, que circum Frostas sunt.* Alio loco: *Omnes terras, quas ei pater suus dederat et concesserat circa Frostas.* [Charta Philipp. Episc. Pictav. ann. 1230, apud Stephanon. tium tom. 3. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 797:] *In omni eximento terrarum Frostarum, etc.*

FRUSCA TERRA. Monasticum Anglicanum. 2. pag. 327: Fundata fuit Ecclesia in situ seu fundo... continente 40. acra terre Frusce, pasturae, etc. Mox: Quinquies 40. aras... sine aliquo saeculari servitio, sine decimis ulicui Ecclesiae servandae subjectione, quia inanes erant et vacuae donavit. Nescio an eadem notione

Frustum accipi debeat in Charta Willelmi Ducis Aquitanie ann. 1169. apud Beslun pag. 284: *Deprecatus est ue, n. aliquod ex fruteno Frasta, quod est eratione B. Hilarii peticiens, ex curte jon... cuidam Mainardo... sub censu 3. solidorum concederemus. At in Charta ann. 1129. apud Locrum in Chronico Belgico Frustum terre videtur diri, quomodovis usurpamus: un moceon de terre.*

Quod vero *Fraustum* et *Frostum* hi-
dicitur, *Frocos* videtur vocari in Charta
Ludovici Regis Franc. anni 1107. quæ ha-
betur apud Loiselum in Hist. Bellovacen-
pag. 265 : *Frocos* etiam, quos Dominus

Fulco Episcopus dederat Canonici, et Gaurinus inuolentis eis iniuste abstulerat, Ecclesie et ipsi reddidit.

FROCUS, in veteri Charta in Hist. Monast. S. Nicolai Andegav. pag. 89 : *Quam (partem terrarum)... colonizabant, atque in ea brandenon possederant; Frocum enim esse dicebant.* Quippe *Froc* de la ville appellat Charta ann. 1310. pro Comitatu Pontivensi in Regesto Constabularie Burdegale. fol. 249. agrum insultum, qui urbi vel adibus adjaceret, quomodo *Fros*, vel *Froc*, occurrit in Consuetud. Ambianensi art. 184. S. Andouani art. 13. Tervannensi art. 6. Altrivatesi art. 5. Pontivensi art. 104. Tabular. Episcopat. Ambian. ann. 1289. fol. 36 : *Item urliumque est super Frocis et locis omnibus, de quibus contraversia erant, etc. Fros*, in Consuet. Aurelian. art. 169. *Fronz*, on *Fricher*, in Consuet. de Menetru art. 10. Tabular. Consuet. ann. 1033. fol. 151 : *Si autem contravergerent defuerit, et arripens in Fros beati Petri redierit, tutor in eo nihil capiet, usque quo cultor redierit, et arripens a ministro Abbon is recipiet.* [Tabular. S. Richari ann. 1196 : *In via ante hostilium, quae vulgo Frocus dicitur, nullum justitium sui dominum habebit. Via Frocus appellata est, quod iuxta viam adiacens praesertim adjacentem sive sit terra inculta et vacua.* *Fronz* et *pastorages*, in Consuetud. Arvernen. cap. 28, art. 6. Neque alia, opinor, notione vocem *Fros* usurpavit Grucil, Gauri in Philippo Audace Rege Francie :

*Frocius erant illi quod viscerum
Et Floi qui illi appartenierunt.*

Porro a voce *Fros*, delineta alia *Frosser* in Consuetudine Montieuensi cap. 53. pro in *Froisistis* adl attentius edificare.

Ex his emendanda Charta ann. 1205. post Ordericum Vitalem pag. 1060 : *Item diximus pro sacramento, quod non vidimus... quod aliquis redderet decimas de feriis, aut de generis, aut de Forcis, ubi prius fuerant decimas.* Legendum enim puto *Froscis*, id est, locis incultis, eremis. Sed quid deusmetus quo sonet, forte mihi ignotum, nisi legendum sit *domus derante, Vide Froscum.* [Consule que ad hunc locum supra annotavimus in v. *Froscis*.]

¶ **FROZITA**, vel **FROZIES**, Eadem notione, Tabularium S. Petri Vossiensis lib. 23 : *Istas terras supra nominatas cum pratis et silvis et Frozis, quae ad ipsam terram pertinent.*

¶ **FRAWENRADA** sub **VHOWENRADA**. Omnis generis intensius usui ornatiue mulieribus inservientia, appellari solent in iure Saxanico, Vide Acta Lips. ann. 1718. pag. 95.

¶ **1. FRAX**, *ῥαξία* *φραξία*, *Frax* *φραξ*, in Supplemento Antiquarii. Gloss. Lat. Gr. *Frax*, *φραξ*. Latini eadem glossae dixerunt *Proces* in plurali numero.

¶ **2. FRAX**, *φραξ* genus. Tract. de Piscibus cap. 38. ex Cod. reg. 6818. C. 1 : *Latice vocatur Batone Frax, ... Mustelle et Alcea alioquendo capter sunt lamiae, in quorum ventre cula homo foratatus invenitur est.*

¶ **FRAXINATA**, ut *Fraxinetum*, apud Johannem de Janina, Locus ubi abundant fraxini. Charta Oliverii Abb. S. Johannis

Angerie. ann. 1285. ex Chartulario ejusdem Monast. pag. 214 : *Fraxinetum nostrum proprium de Lopi-salta autem inter Fraxinetum dicti Prioris de Lopi-salta et Fraxinetum communem nobis de Anlanvilla et Dominio de Gerzibibus.*

¶ **FRAXETIA**, Eadem notione. Charta ejusdem Oliverii ann. 1307. in laudato mox Chartulario pag. 228 : *Declaramus quoniam Fraxinetum situm prope fontem de Lopi-salta... ad nos nomine dicti Prioratus pertinere.*

¶ **FRAXINETIA**, Locus fraxinis consitus, ut *Fraxnea* et *Fraxinetia*, Chartul. S. Joan. Angerie. fol. 95. r. : *Donavit domum, hortum, Fraxinetum, pratum, vineas, etc.*

¶ **FRAXINA**, Idem, ni fallor, quod *Fraxinea*. Tabular. S. Victor. Massil. : *In Cuya in territorio sancti Victoris percipiebantur Fraxinatus et adlas.*

¶ **FRAYLE FICUM**, Fiscina ficorum, Gall. *Calas*, apud Kennetium in Glossario al calrem Antiqui. Anbruden. ibi observat Minshervum a *Fragilis* vocem hanc deducere, Skinnerum vero ab Italico *Frugili* quod nodos juncti, ex quo fiscina contextitur, significat. Non dubitat Kennetius ipse, cum ejus vocis etymon vernaculum sit patrie, unde licet fuerunt aliate. Eadem notione *Fron* de *figues* legitur in (Charul. Gemeticensi tom. 1. pag. 19. Vide *Fractum*.

¶ **FRAYRE**, Vide infra *Froyre*.

¶ **FRAYREYSIA**, *Frax* in bona fraterna. Testam. Francorum de Rodello ann. 1345. in Reg. 4. Armorial. gener. pag. 15 : *Item lego, jure institutionis hereditatis et Froyreyria, Audouat, Pryonem et Luvie sororibus meis, etc. Vide supra Fraxinetum.*

¶ **FRAXIS**, *Fraxionis*, Gall. *Fraxue*, Invent. anni 1342. ex Archivio S. Victoris Massil. : *Doimen unius vasis de Froyre.*

¶ **FRAXINEDA**, ut supra *Fraxinetia*, a Provinciali *Froyis*, fraxinis. Codex censual. S. Viet. Massil. ab ann. 1460. ad 1480 : *Cum terra que se tenet cum la Froyzineta versus meridien.*

¶ **FRAXIA**, Impensa, sumptus, Gall. *Frax*, Slat. Genuens. lib. 5. cap. 7. pag. 136 : *Quotiescunque dos venit restituenda, ius pro quom fieri debet restituitio, possit esse junctum dotum pro Fraxis restitue, etc. Si vero nunquam fuisset secuta transactio, seu cohabitatio uxoris in domum mariti, vel mariti in domo uxoris, non possit aliquid retinere pro Fraxia. Vide *Fracius* t.*

1. **FREA**, Quae sub alterius tutela seu mundo, vel dominio est, Papias : *Frea*, *l. mundulano*. Isid. in Gloss. : *Frea*, vel *mundano* de parente suo relicta. Jo. de Janua, *Frea*, potestas, vel *mundum*, a parente suo relicta, et dicitur a freno : hoc mundum dicitur dominum. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Frea*, *Puisseance*.] [Glossar. in Cod. Cavens. Leg. Longob. : *Frea*, *l. c. parula*, quae in alterius mundum est.] Lex Longobard. lib. 3. tit. 2. § 4. [** Luitpr. 93. §. 6. §. 1.] : *Si quis Fream alioam sine volumine mundulandi (i. tutoris) ejus misere de casa, ubi ipse habitat, piamperit, etc. Adde tit. 11. §. 4. [** Luitpr. 120. §. 6. §. 7.] et Leges Luitprandi Regis tit. 93. ubi Boetius : *Frea* est mulier, quae est in mundo Regis vel alterius. Anglo-Saxonibus, *Frea*, est dominus, heres : ex quo *Froela*,*

libertus. Vide Loccenium lib. 1. Ant. Suevic. cap. 3. et Joan. Sierrhoeum. Vide Suevum antiquo pag. 346. [** Sax. Julius Fri, mulier. Vide Schellera. Glos. sar.]

¶ Pro Bonis etiam, quae ad *Frea* pertinent, legitur in Contractu matrim. ex. 1248. apud Corbened. inter Probat. Reg. genicul. domus de Gaudi pag. 181 : *Quosqueque Monacum dictus Glandus pro ejus ipsi Jacopo dimundavit, et sub eo mundo et potestate misit, cum non fr. et augetur, et omni jure mundo, ipsi l. cap. et Monaca aliter in alterum per m. de presenti matrimonium consentiens, cum annu datione et receptione.*

¶ **FREA**, Saxoniae Dea, uxor Vodu qui et alius pro Deo cultus est, de quo Paulus Wierfridus de Gestis Longob. lib. 1. cap. 8. Matthaeus Westmonasterii. Willelm. Malmesbur. pag. 9. Saxo Grammat. lib. 1. et 5. Oedericus Vitalis lib. 1. cap. 513. Godfridus Viterb. qui *Frea* vocat, et Godfridus Monemuthensis lib. 1. cap. 1. Vide Wormium in Fastis Danic. lib. 1. cap. 4. et Cluverium lib. 1. Germania antiqu. cap. 27. [** Grimm. Mythol. German. pag. 91. 96. 191.]

¶ **FREA** dicebatur Dea Ceres antiquis Danis et Sueconibus, qui per *Fream*, *liber* et *Atin*, seu potius *Odin*, ut antiqui Ekeusis jurabant, unde hae vetus juramentum formata : *Bladii inter nos Frea, Thia, Odhinn alimur, illa ne Frea, Thia, Thia maximus injuriet.* Carolus Landin in L. Zauvici cap. 3. apud laudatum locum Dissert. pag. 40. [** Holm. notis *Frea* ad *Nieder* ok *hinn alimur*. *Fr*, ut adjuvunt *Frea* et *Nierdr* et *lita* omnesque *Atin*, in Landnema Saga pag. 128. Vide Grimm. Antiqu. Jur. pag. 50. et de deo *Frea* ejusdem Mythol. pag. 135.]

¶ **FEAGIUM**, **FRAGIUM**, f. pro *Fragium* vel *Focagium*, de quibus supra Computus ann. 1209. apud D. Brund. de Feudorum usu tom. 2. pag. CXXVI : *De Feagio et tressamentis de Toonj et aliis viti.* et v. l.

¶ Non placet hujusce vocis interpretatio, quantumvis subtiliter adinventis industriis composita, quae in Libro memoriali ann. 1733. pro domino tercia *Toani* proponitur. Indurum quippe compositum est argum totius ex pretiis inter se compositis deductum, cum summa viti, et viti lib. non ex *Toani* tantum, sed *alimur* etiam collecta dicitur. Maveat ergo propositio Glossario, licet dubitante, explicandum aliquid minus succurrat. Haud enim etiam au huc spectet vox *Frauser* ex Charta ann. 1301. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 139. v. col. 2 : *O tout le d. de Frauser droit au moulin Colin de parrie.* Vide *Fraus* et *Frechrym*.

¶ **FRECEA**, La podesta mondiale. Gloss. Lat. Ital. MS.

¶ **FREXENGA**, ut *Fritigena*, Vide huc vocem Charta Odon. abbi. S. Ger. Prati. ann. 1233. in Chartul. thesaur. claustr. monast. fol. 100. v. : *Pro d. majoria srazagium salinis Paris, in jectum in festo S. Remigii solvere iocundannatum, solvis Freecengis nostris am-*

et antea nobis in festo beati Vincentii
regis annis persolvenda. Unde Frecege
frecege, Tributum seu prestatio ex
regis, alius etiam rubus. Charta ann.
1017. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris.
[140. r. col. 2: Item Frecege paye à
l'empereur le Dimanche avant les raisons,
et, v. den. ob. Item Frecege à Cren
Frecege, xviij. solidi. etc. Vide
Frecege.]

[FRECELE. Vide Frisingen.]

[FRECEYUM. Charta Caroli IV. reg.
franc. ann. 1333. in Reg. 61. Chartop.
et. ch. 198: Quoddam Frecheyum de novo
receptum Breve dedit pro viginti so-
lidis. An idem quod mos Freum, ager
sacellus et eremus? Vide Frescherium et
Freum.]

[FRECHISSUS, f. Carlatus, ornatus.
Inventarium ornamentorum D. Albalisti S.
victoris Massil. ann. 1358. ex Archivio
eiusdem Monasterii: Una novacula argentea
pro tenendo thure habens cubessellum
ignatum Frechissum in superficie. Italis
frigoribus ornare, unde Fregio, Fregitio,
Osmetum. Hinc forte Frechissus gema-
to in ch; quod fere ut g Galli pronun-
tiamus. Vide Frecta.]

[FRECIA. Papia, de coloribus nativis:
Fiaupis, auripigia, purpuratum, melinum,
lucis, auripigmentum, etc. Nescio, an
ita perimeat Charta Dagoberti Reg.
franc. apud Doubletum pag. 670: Et
quodam de Frecis, aut de reliquis exinde
fieri argumentum poterant, ad ipsos pen-
nus proficere in argumentis. [Fortè melius
in hoc Charta legere Frecia. Vide Freu-
cia.] [Ilal displicere Fredia. Vide
Fredum.]

[FRECIARE, Palos, ut videtur, ligno
immerso munire, a Gallico Friser, Palis
periclegere. Visitatio Castrorum Dalphini-
cae ann. 1347. Hist. Dalphin. tom. 1.
pag. 66. col. 2: Fiderunt etiam burgum de
Bute retro Castrum, in quo plures pali
fuerant, et non est morumtum seu Fricia-
tum dictum palium, tamen inunxerunt
castellum, ut dictos palos per illos de villa
ea munitum venire, audire et plan-
tare faciat, et etiam munitum et Freclure,
et illud facit ante portum Castrum iuxta
viam de palio ibidem existente. Pag. 67.
col. 1. habetur: Inunxerunt Castellum,
ut dictum palium reficere, replantare,
novare et Refructare faciat per illos de
villa et munitum, qui hoc facere debent.]

[FRECIAXT AVES, Cunctae, Papia.]

[FRECTA, Fascervit, Fascervit, Fascervit.
Inventarium ornamentorum Ecclesie Ebor-
acensis ann. 1530. in Monastico Angl.
tom. 3. pag. 109: Una mitra Fricata
cum argento et rubro.... Item mitra de
Alobrico cum vibano de auro. Visitation
Bessur. S. Pauli Loulouens. ann. 1295.
Hist. pag. 314: Item sandalia cum caligis
lucetis et Fricatis, de armis palatis et
sacris. Rursus pag. 317: Cum nudiis Fric-
tis in exterritis de filo neri et argenti.
Pag. 321: Capis operis sancto rubro, cum
lucis et scitis brevidatis, praeterquam in
... etc. Pag. 326: Unus pannus de viridi
... cum nudiis inter Fricatas, etc.
Item: Inter Fricatas aureas, etc. Pag.
321: Cum casula de panno inaurato super

serico, cum acibus aureis in Fretta lineata
panno de Alesham rubro. [Charta anni
1388. apud Rymertum tom. 7. pag. 577:
Unum lectum de panno auro de rubro
campo, cum foliis aureis operatis in quadam
Frecto albo.]

Regestes nostri sagitta speciem vocabant.
Regium Ludovici Ducis Andegavensis
Regis Sicilia fol. 61. in Camera Comput.
Parisiens. 1. La terre de Baere doit tous les
ans de service deux acres, deux Fretes fer-
res, et deux lousons, deux grines, et un
chapel de foin. Hinc Frecti leraldi nostri
in armorum insignibus, ejusmodi sagitta
cancellatum posita videtur appellasse.
Le Roman de Garin:]

Toute honte Freté, et tout son croisi,
Et tout vassal contre terre Itali.

i. videre erat tot hastas cancellatum, et
acuta in Crucis formam humi jacere. Proinde
forte Frectatus idem erit ac Frecti.
[* Vide infra Frestatus.]

[FRETAGUM, Nautium, Gall. Le
Fret, prelitum pro vectura in navi solutum.
Fretagium pro ciadem navibus, nec non
expensis aliis, que pro caragio eorumdem
navium, etc. in litteris anni 1317. apud
Rymertum tom. 3. pag. 647. Occurrit
rursus tom. 9. pag. 542.]

[FRETUM, FRETURA, FRETUS.
Vide in Frecta.]

[FREECUM, Ager incultus et eremus,
idem quod Frantum et Friscum. Charta
Phil. V. pro monast. Pissiaci in Reg. 61.
Chartop. reg. ch. 93: Item super Freis
ville de Fernone pro toto al Pascha, i. e.
lib. ij. sol. Reg. foreste de Broton. ex Cod.
reg. 4653: Et si volunt, possint custodire
suas bestias de herbagis foresta; in suis
Frectis, vel in suis gardinis nichil debent
jura donare forestis. Freg. Pagny, regio,
in Pedag. Bapal. ex Chartul. 21. Corb.
fol. 359 v. Chacune carette de conduit
sij ibra, et j. den. du quevel, ... vj. den.
de conduit, ... s'il estoit à homme du
Frec de Flandres. Supra: Le frec de Ver-
mandois.]

1. FREDA. Ornamentum vel umbra-
culum, quod feretris et rapsis Sanctorum
superponebatur. [Gl. MSS. ad Regestum
Gregorii M.: Abas est Freda, Operculum
lignum, quod retro altare fit super corpora
Sanctorum.] Monachus Alisiod. ann. 840:
Hic Sanctus Martyrum Alexandri et Cris-
pini pignora ab urbe Roma delitit, que in
praedicta Ecclesia recondidit, Fredamque
cum capite beniguo studio exornavit.
Fecit Consulium Andegav. cap. 3. num.
26: Fecit proterum intus [altare] aliam abidi-
cam ex oricelo, cupro, et stanno fusilem,
ubi et hunc absidam electricum posuit, se-
cundumque Fredam desuper auro optimo et
hupidius prestatu ornatum, etc. Hist. Epi-
scoporum Autisiod. cap. 20: Fredum vero
quod saceratissimo Corpori est superpositum.
Rex noster argenteoque miserie decoravit.
Hericus Monachus de Miraculis S. Germani
Autisiod. cap. 27: Post genitricis excessum,
super adorandum beatissimi Germani memo-
rium ... regibus expensis Fredam compos-
uit, que auro argenteoque elegantissime de-
corata, in nostrum quoque ducum est athenae.
[Acta SS. Maii tom. 3. pag. 336. ubi de S.

Austregisili: Circa antea media noctis si
lertium vinum est et in eadem Ecclesia aliese
quasi magnam frontum; hinc capus sancto-
rum Reliquiarum concuti, hinc Fredam
super sancto corpore impositum commoveri.]
Vide Fredum.]

Sed et pro ipsa capsula seu thesa reli-
quiarum occurrit, in Hist. translat. S.
Baudelli inter Probat. tom. 1. Hist. Neup.
pag. 6. col. 3: Censabatur ferri genitus
sanctorum Fredus, quarum alia habebat
merita S. Baudelli martyris, altera vero
Pauli et Amantii confessorum.]

2. FREDA. Chartular. Monaster. SS.
Trinit. Cadom. fol. 26. v. Curetis avne
3. unam Fredam, alii frumentum, unam fi-
cam, duos formatos, etc. Sed emendatione
hanc indigent.]

3. FREDA, Impensa, sumptus. Gall.
Frans, in Concord. Universit. Andegav.
ann. 1513. teste D. Poquet. Vide Fredum.]

* FREDARE, Molestem exigere; unde
et pro Molestare, vexare, nostris Fredit.
Charta Oton. II. imper. ann. 974. tom.
1. Hist. Tresv. Joan. Nic. ab Hontheim
pag. 316. col. 1: Ut nullus ... per ali-
qua ingenia ejusdem ecclesiae homines ad-
malleret et Freditet. Lit. remis. ann.
1472. in Reg. 107. Chartop. reg. ch. 359:
Adone prius à renier, malgrez et despit
Dieu que se icellui Brochart n'avoit tost
lelit huis, il le Freditot du corps. Vide
Fredum.]

* Vox vero Fredaine, a vulgari ha-
dierna acceptione differt, in Lit. remis.
ann. 1430. ex Reg. 171. ch. 274: Legit
Jehan dit au supplant: Que vous faites
de naves et de Froidaines pour le port de
vous prene... de vostre neuv... Pour
quoy faites vous tant de Froidaines? Ubi
idem videtur quod Jacantia, ostentatio,
Gall. Fanfaronade.]

FREDIANI, cum Dendrophoris et aliis,
qui gentilitii superstitioni operam dabant,
recensentur in leg. 30. Cod. Th. de Paga-
nis, (16, 10) ubi Jacob. Gothofredus con-
jecturas suas proponit, quas expendere cui-
vis liceat.]

FREDLESS. Andreas Suenonis lib. 7.
Legum Scanicar. cap. 6: Obtinet, ut a Ju-
diciali talis sententia proferatur, ut et a reo
Rex tres marvas accipiat, et actor non solum
restimationem, (rei furatae) sed duplum pa-
teret estimationis, et ut ipse reus Communis
paucis expert ab omnibus habeatur, quam
linguis palis Fredless appellat. Ex Fred,
vel frol, pax, et Less, dimittite, unde no-
stris Laisses.]

* FREDO, a Gallico Fredon, Tonus vel
modus musicus. Damiano succentori pro
Insulubus, in Comput. MS. vicar. S. Petri
Andeg. Vide Frigolus.]

1. FREDEM, FRED, FREDIS, FRIUS,
Multa, compositio, quia fisco exsoluta,
reus pacem a Principe consequitur, vel ob
violatum pacem publicam indicit, ubi vult
Vadianus. Nam frol, Germanis idem valet
quod pax. Kero Monachus: Pacem, Fri-
du. Conradus Uspersg. ann. 1152. de In-
terpretatione Poetis dives vocaretur, item ann.
1187: Quasi litteras Alcanas huc in praesens
Friederici, id est, litteras pacis vocant.
Papias: Freda, id est, bonum. Quo loco

bannum est etiam multa compositio. [Friedum tamen a *bannum* distinguendum contendit Cocius in Dagoberti pag. 179. Sed auctoritatibus inherendum existimo quae utrumque confundunt.] Charta Caroli M. apud Meurissium in Episcopis Metensibus, pag. 185: *Et ubi Fredum ipsi Agrantes, aut reliqui homines memorata Ecclesiae acciperent, Fredum ut ipsa loca Sanctuarum decerneret Christo pressale proficere in augmentum.* Alia Ottonis Imper. apud Baldricum in Chron. Camerac. lib. 1. cap. 73: *Aut mallum tenendi, bannum vel Fredum exigendi, etc.* [* V. Grimm. Antiq. Jur. Germ. p. 656. Eichhorn. Histor. Jur. German. § 71.]

¶ Quae multa cum fisco regio persolvebatur *Fredum* regule dicitur in Charta ann. 984. apud Baluz. Hist. Tutel. col. 379: *Quandem debellat, paret in eadem curie, Freda regalis quae Johannes habebat annuatim de mona Regis Francorum in Tulesensi castro. Non omittendum tamen praeter hanc multam fisco exsolutam, aliam fuisse compositionem seu multam illi persolvendam qui injuriam aut dampnum passi fuerant.*

Fredum fisco persolutum docent Lex Alem. tit. 3. § 3. tit. 4. Lex Bajuvar. tit. 6. § 3. tit. 10. § 4. Lex Frision. tit. 16. Capitularia Caroli M. lib. 3. cap. 30. lib. 5. cap. 183. Additio 4. Ludov. cap. 83. etc. Gregorius Turon. de Mirac. S. Martini cap. 26. ex eo Flodoardus lib. 4. Hist. Rem. cap. 50: *Affirmat compositionem fisco debitorum, quum illi Fredum vocant, a se fuisse reis indultum.*

Interdum tamen *freda* fisco non exsolvebantur, sed iudicibus ipsis, ut est in Lege Salica tit. 52. § 4. tit. 55. § 2. in Decreto Chlotarii § 12. etc. [Constitutio Iudicium Abb. S. Vedasti apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 7. pag. 789: *Qui viderem delicti quinque saluos de lege, dabit triginta denarios de Fredo: et huius Fredo, duae partes erant Praepositi, tertium vero partem habebit Major placiti. Si autem lex Abbatis fuerit, totum Fredum Major placiti habebit.*]

¶ Interdum Ecclesiae, dum in ea factus in Clericis fuerat admissus, Leges Ludovici Imp. [* cap. 7.] apud Murator. tom. 1. part. 3. pag. 128. col. 1: *Sanguinis effusio in Ecclesia facta cum furore, si in Presbytero fuerit, in triplo componatur, duas partes eidem Presbytero, tertiam pro Freda ad Ecclesiam, et usque bonum nostrum componit. Similiter et de Diacono iuxta compositionem in triplo componatur, et bannum nostrum componit. De Sublucanibus similiter secundum suam compositionem in triplo persolvat. De unoquoque ordine Clericorum secundum suam legem compositionem in triplo persolvat. De unoquoque ordine Clericorum secundum suam legem compositionem in triplo persolvat, et bannum nostrum persolvat. Similiter et de icibus sine sanguinis effusione de unoquoque ordine Clericorum secundum suam compositionem cum triplo componatur, et bannum nostrum, et qui non habet unde ad Ecclesiam persolvat, tradat se in servitio ejusdem Ecclesiae, usquequam totum debitum persolvat.*

Neque etiam fuit *Fredum* solida compositio a viro exsoluta, sed tantum pars tertia, quae fisco aut iudici exsolvebatur. Lex Rip. cap. ult.: *Fredum autem non illi iudici tri-*

bant, qui culpam commisit, sed illi, qui iustitiam recipit. Tertium partem eorum rebus fisco tribuat, ut pax perpetua sibi illisque permanet. Quae verba ultima evincunt Fredum datum pro habenda pace. Capitulum Caroli M. lib. 4. cap. 14: *Triplum componatur, duae partes eidem Presbytero, tertium pro Fredo ad Ecclesiam, etc.* Adde Capitularia 3. ann. 813. cap. 2. 3. 4. Decretionem Chlotarii II. Regis cap. 9. etc.

Freda de quibuslibet causis, in Ecclesiarum possessionibus exigere vetantur iudices, in privilegiis et immunitatibus a Principibus iis indultis; ita ut quod ex his iussus sperare poterint, in Ecclesiis iussum, in luminaria locorum Sanctuarum, vel in stipendia Sanctuarum Dei convertatur. Quae verba passim habentur in veteribus Chartis apud Marculfum lib. 1. form. 2. 3. et Beslium in Comitibus Pictavensibus, pag. 155. 165. Sanjulian. in Hist. Burgund. pag. 342. 374. Donbletum, et alios, Baldricum in Chron. Camerac. lib. 1. cap. 37. 62. 72. 76. 106. etc. [Adde Chartam Dagoberti reg. ann. 632. tom. 1. Hist. Lotharing. col. 250. Clodovici II. ann. 638. tom. 1. Instr. Hist. Paris. pag. 20. col. 2. Decretum Conradi Reg. in Hist. Lugdun. inter Instr. pag. xxv. Miræum tom. 1. pag. 50. 128. et tom. 2. pag. 807. Marten. tom. 1. Amplius. Collect. col. 62. 137. 144. et alibi.]

¶ *FREDUM*, Eadem notione, in Charta Ludov. Pii inter Instr. Hist. Alsac. pag. 15. *FREDUX*, Eodem significatu, in Charta Childberti III. apud Felibian. Hist. Sandion. pag. xvi.

¶ *FREDUM*, in Charta Caroli C. inter Instrum. t. 4. nov. Gall. Christ. col. 225.

¶ *FREDUM*, pro *Fredum*, in Praecepto anno. 750. inter Instrum. tom. 4. Gall. Christ. col. 263.

¶ *FREDUM*, in Historia Mediani Monasterii p. 13. et in Actis SS. Aprilis t. 2. p. 93.

¶ *FREDUS*, Charta Caroli M. anni 781. pro Monasterio SS. Salvatoris et Julii Brixiens. in Bullario Casin. tom. 2. pag. 19: *Sed sub immunitatis nomine cum omnes Fretos concessos valent Rectrices ipsius Monasterii quietas vivere et sedere. Altera ejusdem Caroli M. Charta pro Monasterio Sibiensis apud Mabillonium Diplom. lib. 6. Instrum. 198: *Iudiciora potestas ibidem ingrediere non praesumat quocumque tempore: nisi quod sub emanatis invenerit omni tempore cum omnes Fretos vel bannos concessos pars ipsius Monasterii peremerit debent possidere.**

FREDUM pro quavis exactione videtur interdum usurpari in aliquot Chartis, apud Duchesnum in Hist. Moorm. pag. 20. 22. Hemer. de Academ. Paris. pag. 33. Beslium in Episc. Pictav. pag. 33. etc.

Ab hac voce ortum habet, quae passim est in usu apud Praesicos, *Fries, Frez, deo proce*; pro litium ac exactionum sumptibus et impensis. Aresta anni 1284. in Digesto Parliamenti fol. 70: *Quod pro solventis et optinendis debitis et Fredis villa sua possent tollere, etc.* [Arestum ann. 1538. in Tabul. Calensi: *Examen testium integraverit Fredis et expensis supradictorum appellantium feret, etc.*]

FRAIDUS, in Lege Salica Edit. Heroldi

tit. 53. § 3. Capitulum Caroli M. de Pae Saxoniae cap. 15: *Undecunque cenasis et fiscum pervenerit, sive in Frido, in quodcumque banno.*

FRAEDUS, Charta Dagoberti ann. 632. tom. 2. Hist. Meld. inter Instr. pag. 3. *Sibi autem omnes Fredos concessos debent sibi.* Occurrit praeterea in Lege Salica tit. 26. § 9. tit. 55. § 2. in Decreto Ottonis § 12. in Lege Ripuar. tit. 46. § 1. Legib. Henrici I. cap. 90. etc.

FRAEDA, apud Papiam, et in Lege Anglit. tit. 7. § 5 in Lege Frision. tit. 16. 17. 22. § 81. in Charta Caroli Cabi Camusatium in Antiq. Tricass. pag. 84. etc.

¶ *FREDUM*, vel *FRODA*, Alia. etc. tione. Charta anni 1063. ex Armario Victorii Massil. : *B. Comes Provincie confirmat oblationem praedecessorum antea, quae Monasteria S. Victoris conquesta in Monasterii, cellis, castellis, villis, nec non hortis, Fredis, solariis, etc.* etc. res forte legendum *Freesic*. Vide *Fries*.

1. *FREDUS*, Marubium, Papiae.

2. *FREDUS*, Lex Alemann. tit. 106. El. Heroldi, (nam hic titulus deest in Lindobrogiana.) *De eo, qui in Fredo iussu loquerit: Si quis alterius infamem de ad Fredis laerit, (loquerit.) sol. 3. compo. Vide Fredum.*

¶ *FREDSTOLL*. Vide *Fritstoll*.

¶ *FREGARE*. Vide *Fretare*.

¶ *FREGATA*, vox Italica, nostris *fragata*, Navis exploratoria. Epist. regis Joanne comit. Prov. ad Bert. de Genod. Barri anni 1362. ex sched. Pr. *Mazugues: Miramur cur tantum talem non remis cum Fregata in Provenciam accersimus, ut promissum: eo quod Freda nostra de omnibus, ut decet, munia etiam transfretum parata, non expectet alienis, etc.*

¶ *FREGERE*, pro *Frangere*. Repraesentat in senescale. Carcass. anni 1311. *Ponendo in bono statu motum delicti nobilium, quae Fregelatur. Occurrit rursum infra.*

¶ *FREGRESCHIA*. Vide in *Fruentis*.

¶ *FREA*. Vide *Frea*.

¶ *FREGESARIUM*, Tributum praestatum ex *Freesingis*. Charta fundat. Petri Abbat. anni 1100. inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 297: *Item solida Fregesingorum apud villum, quae dicitur in leges, singulis annis tribuit. Ubi 120. m. ejusd. monast. habet fol. 297. v. *Freesinguro*, et fol. 346. r. *Freesingaro*, *Freesinguro*, in Charta anni 1340. ex Reg. 7. Charthorp. reg. ch. 217: *Item videt in Paris de rate par au ou environ dans la S. Remy, quae appellat Fregesing.* Vide infra *Freesingata*.*

¶ *FREHTA*, Molus agri, seu agri pignus, Germ. *Frehle*. Charta anni 1280: *Item prope divitibus Frehle, ex alieno pignus dicitur Frehle, in fine huius litae. Sanguis horum, etc.* Vide *Frea*. [* Cf. Scherz. Glossar. Germ. in hac voce. V. sensu, scilicet pro corvata in Chart. 885. apud Neugart. in Alem. num. 11. Census indus, ut est unus servi Fries obsequio dicitur et femina operibus suis annis persolvant. Jura Mauri-monast. tit. 1144. in Alsat. Diplom. tom. 1. pag. 11.

ber, multus. *Jejunium cum opere manuum* *Frequentat*, in Vita MS. S. Wenwaleol fol. 64.

* **FREQUENTIDICES**, *Mathematicus*, *Divinus*, in Glossis MSS. Reg. Cod. 1013. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Frequentidices*, *Qui dicit sonant*.]

* **FREQUENTIVES**, *Frequens*, *assiduus*. Stat. Cadubr. lib. 1, cap. 73: *Sapientibus et nuntiis Frequentivis et opportunis pro servitio communis Cadubris* etc.

* **FRETAGIUM**, *Hereditas inter fratres partitio*, nostris *Fréage*; unde *Fréragier*, inter fratres partit. Lit. ann. 1366. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 689: *Adque cu quid nos aut successores nostri Francia regis ratione Freragi, partiagi, appenagi, dotis, divisionis, transactionis, infunditionis, aut alii quocumque de causa, a dictis dominis immediate et corpora futuris temporibus amoveri... quomodolibet volumus*. Eadem totidem verbis leguntur in Lit. ann. 1369. tom. 5. eorund. Ordinat. pag. 688. Vide Glossar. Jur. Gall. v. *Frétrecheux* et supra *Fraternitas* 6.

† **FRESCA**. Vide *Fraternitas* 6.

† **FRESTER**, *Sororis maritus*, Gall. *Beau frere*, ut *Filaster*, *Privignus*, Gall. *Beau fils*. Legit *Frerestri* suu, in Schedis Domini le Fournier.

* Vel uxoris frater: *Fréstrate*, eadem acceptione, in Lit. remis. ann. 1478. ex Reg. 260. Chartoph. reg. ch. 393: *Martin de Strana Fréstrate du suppliant etc.*

† **FRETEMUM**, perperam pro *Fretum*, *Rivulus*, *canalis*. Chartophylac. regium Regest. 87: *Item unum jurnale et dimidium terre situm in paja jactu terreni Johannis Darlons Natorii et Fretum publicum*.

* Male lectum pro *Freecum*, in Charta ann. 1359. ex laulato Reg. ch. 282. ubi etiam restituendum videtur *Freecum*. Vide supra in hac voce.

† **FRES**, *Fimbria*, *limbus*, nostris *Frage*. Consilium Massil. ann. 1381: *Nulla mulier aliquo mune de cetero se presumat ejusqueque sit conditionis, promeritis vel status perire... ribans sine Fres auri, argenti seu perlorum*. V. *Fresium*.

* **FRESA**, *Faba siliqua exuta*, Gall. *Fève frisée*. Constit. S. Pauli Narbon. ann. 1127. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 33: *In omnibus quartis feris places pellicerone cum lardo, aut Fresas cum sagmine, sive cepis pinguis et bonas*. Vide *Faba frasa* et *Fresa*.

* **FRESA**, *Fragum*, Gall. *Fraisier*. Lit. remis. ann. 1357. in Reg. 85. Chartoph. reg. ch. 140: *Dieci fratres existentes in quodam aliope prope villam de Bagnacensis causa apudandis et videtur Fresas colligendi*.

* **FRESAGIUS**, V. infra *Friscus*.

* **FRESAGIA**. Vide infra *Frascia*.

* **FRESATURA**, *Fimbria*, *limbus*, seu quod ornatus vestis assuitur. Constit. capit. reit. Barci. ann. 1423. rubr. 7. ex Cod. reg. 431a: *Trudet in sacratio dicta sedis copiam de sericeo vel auro cum Fresatura et foliatura, et aliis ornamentis sua conditioni rumpentem*. Vide infra *Fressellus* et *Friscatura*.

* **FRESATS**, *Fimbria ornatus*. Vide infra *Friscus*. Chron. Sublac. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 1

1039: *Leo IV. papa... obtulit in monasterio Sublacensis... duas cortinas de fondato, quas Freatus dicimus*. Pro Corrugatus, Gall. *Frased*, vide in *Garducortium*.

* **FRESCIEUM**, **FRESCRIUM**, *Ager incultus pascendis animalibus aptus*, nostris etiam *Frésche*, Lib. nig. S. Vulfri. Abbat. vil. fol. 33. v: *Scabini duodecim denarios ad natale pro Frescia*. Charta ann. 1239. ex Chartul. S. Cariani: *20. arpenta terrarum costurum de Hottis et Freschium de Margorel*. Alia ann. 1341. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 439: *Plustene terras, pres, pastures, Fresche, grs, etc.* Ubi infra mendose *Frésche*. Iuli. cens. terra d'Estilly ann. circ. 1430. ex Cod. reg. 9493. fol. 2. v: *Joignant d'une part au par Cohis Fesmier, ... et d'autre part à la Fresche au seigneur de Bazille, qui est en clarencay, laquelle Fresche etc.* Quæ agnes que *Frésches*, in Recognit. feud. ann. 1366. Neque aliud videtur *Fresch*, in Insentar. Chart. castri de Janconit ex Ch. ann. 1387. fol. 16. v: *Item à la noc blinche environ trois jours en Fresch*. Item à la vouranne des biez environ trois jours en Fresch. Sed et *Fresil* in Charta ann. 1480. ex Chartul. Buxer. part. 7. ch. 31: *Item ung Fresilum arborum continent environ la mesure de deux boisseaux*. Vide *Fréschierum*, *Friscum* et infra *Friscum*.

* **FRESCIGA**, etc. Vide *Frisinga*.

* **FRESCHERIUM**, **FRESCHUM**, ut infra *Friscum*, *Ager incultus*, Gall. en *Frèche*. Instrum. ann. 1261. e Chartul. S. Vandregisili tom. 2. pag. 1591: *Friscidimus et quondam prebium Fréscherii situm intra terram Roberti Burel ex una parte et Fréschium Olanis, etc.*

* **FRESCHUM**. Eadem notione, in eodem Chartulario tom. 2. pag. 1600: *Decem prebium terre... cum omnibus Freschis et pertinentiis spectantibus*.

* **FRESCHES**, *Ital. Fresco*, *Gallis Frats*, *Recess*. Memoriale Poistatum Regionis ann. 1218. apud Murator. tom. 8. col. 1091: *De corne Freschi carissimum magnum habebant*. Gall. *Fraude Frache*.

* **FRESCHIATUS**. Joannes Gorinus in Actis S. Petri Confess. tom. 4. Julii pag. 665: *Quis lapides sic suis lecyms mulsifacis in quodam castro eum quondam tabulam Fresco super suum caput per civitatem portabat*. Vox *Fresciata*, inquit Bollandi Continuator, videtur oriri ex idiomatico latio, in quo *Frangere* significat ornare, ita ut *Tabula Frasciata*, ni fallor, hic accipitur pro Mantili ornato. Non potius ab Italico *Frescare*, Refrigerare, Itaque *Tabula Fresciata* sit quasi Mantile refrigeratum, modifacium?

† **FRESCHIGA**. Vide *Frisinga*.

* **FRESCUS**. Vide *Friscum*.

* **FRESELLA**, f. *Lineus colli amictus* corrigatus, quem Gallice vocamus *Fraser*. Computus anni 1202, apud D. Brussel de Feudorum usu ad calcem tom. 3. pag. cxxviii: *Pro serico ad jucendum xlii, et capella et Fresellis et pro pannis et tallis et canisus, quos tunc panni habuerunt*, xlii. f. Ilinc, ni fallor, emendandus alter ejusdem computi locus pag. cxxvi. ubi legitur:

Pro s. langello et pro capellis et pro Fresis, x. f. Ubi legendum potius *Fressell*, seu *Fressellus*. Vide *Fresium*. [Vide mox *Fressellus*.]

* **FRESELLUS**, *Fimbria*, *limbus*, *fascia*, *ornamenti quoddam genus*, Gall. *Fraisie*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 767: *Fress*, *Procr*, *limbus*, *zonium*, *fasciula* *obiens extremitatem vestis, filis vel non contrita assumpta*. Reg. visitui. Obia archiep. Rotomag. fol. 431. ex Cod. reg. 1245: *Injunximus* (monialibus S. Amadi. ne elevariaur, uncurio, *Fressell*, et consimilia operarentur seu facerent, illi additæ quæ leguntur ad vocem *Fressell*. Lit. remis. ann. 1410. in Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 51: *Le suppliant prie en l'astel Jehan le Noir excuser demourant à Novon... un culot, nommé bourse b' tonnée de Fraistras dorées*. Vide supra *Friscatura* et mox *Fresatura*.

* **FRESENGARIUM**, etc. Vide in *Frisinga*.

* **FRESENGARIUM**. Vide supra *Frisingarium*.

* **FRESIA**, [Prædii rustici species, ut videtur.] Vetus Charta apud Baziliensium, 2. Gallo Flamlr. cap. 25: *Et una hominem de ipsa familia, Rogerum nomine, in illo loco, in quo illam constitit, dicitur vice locat, et illam Fresiam, Belgardum nomine, ubi nunc hospitatur, permouche locat*.

† **FRESIUM**, **FREZIUM**, *Fimbria*, *Frangere*. Acta S. Eustasii folio tom. 3. Juni pag. 133: *Fréstrimur quoque socra feci et ultra rila pulla p'fressis, quia manna propria cum suis pulvis ore elegantissimum p'dicta res Fresis aureis et p'p'ocionatis*. Statuta Massil. lib. 3. cap. 39: *Constituimus ut nullus sartor per se, vel per alium recipiat p'cedi duris de uno vestimento domania de colore cum Fresio, et cum penna ultra quatuor al. Item sine Fresio 111. sol. Item de p'cedi domania cum Fresio 11. sol. et xl. den. sine Fresio 11. sol. Occurrit ibi pluries. Vide *Fres*, et *Friscum*.*

† **FRESIUM**, in Statutis Arelat. MS. art. 53: *Sartores accipiant pro eadem etiam sine Fresio et nece facturam*.

† **FRESUS**, Eadem notione, in Statutis Massil. lib. 2. cap. 38: *Quod non sinit aliquibus vestibus Massiliensibus aliquem meretricum Fresus aliquos muros vel apertus*.

* **FREZUM**. Instrum. ann. 1317. tom. 3. Hist. Dalph. pag. 568: *Item nonna videtur de Fresno auro super qua seu quosent l'ides, margarite seu perle grassa, etc.*

* **FRESQUERIA**, **FRESQUETRA**. F. d. vel herbe recentes, quibus ornatus refrigerationis causa uti solebant. Redit. Hist. Galiss. ann. 1304. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 50. col. 2. d. Item p' Fresqueria pro arte, quon f'risat in Pascha, quolibet anno, etc. d. denarius. Charta ann. 1321. ibid. pag. 1. col. 1: *Item percipit in dicto loco domini Fresqueria pro anno censo, dum p'cedi quolibet habente animal deferens l'ides, d'ius sacrintas de gluten et unam de Fresqueria*. Comput. ann. 1399. inter Prob. tom. 3. ejusd. Hist. pag. 150. col. 1: *Item et ejus socio, qui cum cornu ad l'erunt quassium dicta de de Fresqueria*.

intercedendo dictam domum commone,
Vide Janboure.

FRESSENGIA, *ut Frisingen*, Charta
regent. ann. 1358, ex Bibl. reg.
... cum modum bladi et unum modum
et duas Fressengias, valore 25j. sol. et
denarij... que omnia debet decimas S.
... pro pastoregion, Fressengias, ro-
gationi, in Charta ann. 1383, ex Reg.
Chartoph. reg. ch. 164: *Item à la Saint*
den une coutume, que on appelle Fres-
se, environ cinquante sols par an. A
la Fresse, junior porrens, Lit. remis.
13138, in Reg. 187, ch. 250: *Le sup-*
er et virelli filistrie trouverent une treve
entre eulz quatre poivreux, appellee
se, hinc hincmar vocis origo in v.
frangi ex Ecardo proposita. Vide su-
frangere et Frengugurum.

FRESSENGA, *Fressenga*. Vide *Fre-*
se.

FRESSEUM, *Vide Fresium*.

FRESTATUS, Clathratus, cancellatus,
sive heridatus, Gall. *Fresté*. Inventar.
Capelle Paris, ann. 1335, in Reg. I.
Chartoph. reg. ch. 7: *Item una tunica de*
aurato, Frestata de auro cum rasilis
et al perlas. Aliud ann. 1363, ex Bibl.
... Item una habundia de sancto ruben
et de auro ad galles aureos et por-
tas. Que sit Rastre reddunt in alio
et: Item un dolomatique de saint ronge,
et de à ruses d'or et à perles. Vide
Fati et infra Frestatus.

FRESTA, *Frestera*, Papii.

FRESTUM, Lex Anglium tit. 5 § 20:

Quodcumque... preterierit, componat li-
quidam parte major compositione, quam
ad quendam conditionem. Jurisfieri similiter.
Item Frestum facientes similiter. Ubi vi-
detur ex esse, que canalis-m in aqua
dictam macerant, subjungunt, confir-
mant: et enim Frestum fructum, divitum,
Item, a frestos, ut habet Papius. Vide
Canon lib. 2, cap. 4. Isidorum, etc.

FRESTUS, *Vide Frestum et Frestum*.

FRESTUS, Gallys, Province, Lat. ex

Gal. reg. 7657: *Provcat, Prov. fractus,*
cur, ruptus. Vide supra Faba fresa.

FRESTA, Species mensure pro li-

bris. Formulæ vel. Absatice art. 29.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

FRESTA, Idem videtur quod *Frans-*
ager iucullus. Chron. Collegiate S.

in Frestuli piper, condimentum, vel liqua-
men, etc.

Quo piper aliunde frangitur, Gall.

Egrogio, petit moulin. Vide supra Frestu-
lum.

FRETARE, Fricare, Gall. *Frotter*.

Ordinatio anni 1340, Hist. Dalphin. tom.

2, pag. 394, col. 2: *Item ipsos equos Fretari,*
estréchari, neomari, letriciis eis fieri et bene
estachari facere cum anni diligentia teneatur
per valletos ipso ann.

FRETATIO, Pretium pro conduc-

tionis navis, Gall. *le Fret*. Litteræ ann.

1307, apud Rymerum tom. 3, pag. 12:

Expenses quas tunc in emptione remissioni et
Fretatione navium, quam etc. Vide Fretus 2.

FRETELITUS, Stemma, ut videtur,

vel ornamentum reticulatum seu cancellatum;

item Vas formam rhombi referens,

vulgo *Lasange*, Hiip. *Fretolo*, nostris *Se-*
tele, *Fretlet* et *Fritelet*. Inventar. S. Ca-

pelles Paris, ann. 1376, ex Bibl. reg.: *Cap-*
ut beati Clementis, in quoque vase argenti
decorati... ornatum lapidibus vitreis, in
quo plures lapides ascripti, dicitur, et etiam
duo Fritelet. Ibidem: Item quoddam sanc-
tuarium sanctorum Dominici et Petri in-
terioris ordinis Prædicatorum, in quo defuncti
duo Fritelet. Aliud Gallicum: Le chief S.
Clement en un voilet... oradé de perles de
coître, entouré de pluses pierres, et y
sont deux Fritelet. Melius infra: Item, un
saccharum de S. Dominique et de S. Pierre
le Martyr Prescheur, et y sont deux Fritelet.
Lit. remis, ann. 1426, in Reg. 173. Chartoph.
reg. ch. 474: Une aulcure variee en
ang petit Fritelet, qui u le baleron rompi.
Lit. ann. 1397, inter Pinbot. tom. 3. Hist.
Burg. pag. 187, col. 1: Un hanap d'or
tout plein, pansonné de roses, et sur le
Fritelet une esmerude. Vide supra Frestu-
tus.

FRETELLA, Fistule species, nostris

Fretel et Fretionex. Le Roman d'Athas MS.:

Somment buizins et labours,
Grans ours d'arain et morsel,
Frestaus, fleguats et chalemel.

Et Frestel: unde Fresteler, ejusmodi

fistula canere. Bestiar. MS. ubi de Cervo:

De son de Frestel s'emerveille,
Quand il a drechie l'oreille.

Anonymus inter Poem. reg. Navar. tom. 3,

pag. 208:

Fouclier forment Frestele
Pour s'ameille Actu.

FRETENGA, *Vide Frisinga*.

FRETUS, Fretosis, Moutre species,

lamina argentea, nostris *Fretin* et *Fretion*.

Ordinat. Cami dalphi, ann. 1357, 8. Jun.

in Reg. Cami Comput. Paris, sign. *Frene*

fol. 18, r°: *Passant est in Fretone dno*
forter et dno debiles, et habent ad non parte,
infra compassum, dnoa flosa filum et dnoa
piscus dalphi, et in circvita K. pinigene-
niit Fretonea regis, et ab alia parte, infra
compassum, unum circvum plunum, et in
circvita, Dalphinus I. tenuensis. Alia ann.
1361, ibid. fol. 43, r°: Et non possit esse
in Fretone, nisi annis fortis et vnas debiles.
Reg. B. ejusd. Cam. ad ann. 1330, fol. 6.
r°: Que li vovier puissent faire dnoe mare
de rissale, plus du plone de xx. mars et un
Freton. Inventar. MS. eccl. Camerac. ann.

1371: *Item hui pices d'argent, autrement*
Fretin. Lit. remis, ann. 1381, in Reg. 119.
Chartoph. reg. ch. 267: Iselle Jehanne par
plusieurs fois a vendu et apporté à vendre
plusieurs pices d'argent, appelle Fretin,....
lesquelles pices de Fretin etc. Alia ann.
1399, in Reg. 154, ch. 636: Iselle expo-
sant prius.... une certaine quantite de
Fretin d'argent, qui pout batre valoir huit sols
ou environ. Druisque alia ann. 1410, in Reg.
164, ch. 174: Plusieurs asfaires, Fretin,
anneaux, chaux d'argent, etc. Vide supra
Fretin et Freto.

FRETOSTUS, *Vide Fretum*.

1. FRETTA, pro *Frecta*. Vide in hac

voce.

2. FRETTE, Conductio navis onera-

ria, Gallice *le Fret*. Item, Pretium quod

pro vectura quarundam mercium solvitur

tem localiti, tum nautis. Preceptum Ed-

wardi I. Reg. Anglie ann. 1285 apud Ry-

merum tom. 2, pag. 298: *Navis, in qua mercu-*
manus vel eius forent cum toto apparatu,
annulus magistri navis in dictis suo portatus,
reticulis unumquemque, utraque... montis,
zoni et riplas argenti magistri navis...
erant. Quia de navis ad rjectionem navis
prædictam. Et etiam solus sit navis Fretta
cinam et aliorum boscum in hanc existen-
tiam, que solus Fretin. Et magister navis
unumquemque Fretum suum de debis seu bonis in
navi sue percipit. Et omnia alia bona in navi
existant tunc anteaquam quon mercatorum,
et non etc. exceptis navis utraque...
et Fretta de bonis que solus fuerint, ad præ-
dictum est de cetera debet apparere in
navis restitutionis bonorum extra navem per
hujusmodi tempore tunc ejectorum.

FRETARE, Navem conducere, Gal-

lice *Fretar* nautre, apud Rymer. tom. 2,

pag. 298, tom. 3, pag. 661, etc.

FRETUM, Rivulus, canalis, *Bras d'eau*.

Charta S. Bonifacii Archiep. Moguntini

apud Browerum lib. 1. Antiq. Puhl. cap.

4: *Et ab eadē ejus sarsum, usqueque ip-*
sam flumen dividit in Fretu: lude transit
inter media Freta, que nauti videtur de
flumine Faldia, [?] Form. MSS. Senens.
ann. 1414 ex Cod. reg. 4241 fol. 3, r°:
Quod adfirmat et molendinum... cum
Freta, stercoris, goris, etc.] Frette, ead-
dem notione nostris. Le Roman d'Athas
MS.:
Ce est à tort qu'il s'en repende
de Fretosque qu'il est luite
Quand il passa tout seul la Fraite.

Infra:

Juqu'à la Fraite le ramaine, etc.

Ibidem:

Outre la Fraite tout s'en vel.

Vide alia notione in Fretum, 1.

FRETOSUS, Locusts, Fretus impeditus, seu

rivulus et canalis. Isidorus Pærensis Epi-

scopus in Chronie, era 769: *Montano I. a-*
corum discens, et Fretosa et flumi peren-
tes, terris francorum intus expellunt, at-
que adeo eas penetrando gladio verberat.
Ubi Rodericus Toletan. in Hist. Arab. cap.
13: Fretus discens, et montano præd-
icatus Rotham etiam disculvert. Idem Ro-
dericus cap. 16: Et dum per devia et Fret-
osa cursant. Quo loco Schottus, Fretu-
osa legendum putat. Vide Fretum.

* 3. **FRETUM**, Naulum, Gall. *Fret*, Arest. ann. 1388. in Chartul. Campan. fol. 331. r.^o. *Dicebant* (major et scabinus de Ripella) quod ipsi erant in possessione et salsina de quibet nave... percipiendis tantum pecunia solum, quantum navium conductores habere debebant pro vectura unius doli vini... que penitus percipit. **Fretum** seu contrarium appellatur. Contract. marii. inter Franc. comit. Montif. et Isabel. reg. Scotie sororem ann. 1441. ex Bibl. reg.: *Circa autem expensis navigii et solutionem navis sui Freti navium... conveniret etc.* Vide *Fretta* 2.

* 3. **FRETUM**, Præstatio pro tutela et protectione, idem quod *Salvamentum* 1. nostris *Fretagis*, *Fretage* et *Fretei*. Charta Garfr. Martel. comit. Andegav. ann. circ. 1040. inter Instr. tom. 7. Gall. Christ. col. 222: *Item in eadem villa etiam omnem pro advocacione, quam ibi heredes habent, salutemque, que solent esse multorum annis circiter decem, Deo et S. Geronimo et clericis, qui remitto et ad talem levitatem modum redigo; cum me in partes illas, aut ad rariam regis, aut ad pluviam aliquam accedere contingeret, tunc equorum meorum pastui modus meum quantus pro recognitione Freti mihi prebeant. Redil. comit. Naumare. ann. 1265. in Reg. Cam. Comput. Instul. sign. Papier vel fol. 6. v.^o. *Navium*. 2. Et si in li cuneis le Fretet de la rive, quant il vult, s'on apuile en Herynne costumes. Libert. Castri. vill. ann. 1286. apud D. Bonquet inter Instr. tom. 1. Jur. publ. Franc. pag. 409: *Non vultis ritibus parvi una hora seignorum de Chantun-Fillou non fuisse et nos molius baguaz, nostre rente, nos attingere et nos precurare, nos Fretage, nos rursus et nos censuras et nos autres rentes, per tril conditione, que tail vil de haulte franchise a seigneur, ouz comue ibi et out aconstruere a user. Lib. censuum et reddituum castel. Ardic. ad Chansum fol. 17. r.^o.: *Les Fretages de la Maignel in la Contrée dehus au jour de la Saint Loret... Les Fretages dehus de Saint Amort à la Saint Remi etc.***

* **FRETUS**, *stridore*, *Fiducius*, *pernatio*, in Supplemento Antiq. Gloss. 1. at. Gall. Sangerm.: *Fretus, Sehurs, uppatet*, qui use. Vide alia notione in *Fredum* 1.

* **FREVELA**, Idem quod *Fredum* 1. unde corruptum habet vocem putat Vadianus. Liber MSS. redditum ann. 1300: *Inter bellum dictus Episcopus in attinge Curia, in S. veldict et in P. morum imperium, hoc est, sicut vulgus inter dictum, Dub and Frevel. Frevel, Munkta, Frevels, Mulclari*, in Libro Salic. Monast. Elershi. [* Vide *Haltaus*. Glossar. German. col. 486. seq. et Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 3. col. 823.]

* **FREUM**, Muletta, compositio, que fisco exsolvatur, idem quod *Fredum*. Vide in hac voce. Dipl. Conradi Aug. 1. ann. 1037. apud Murator. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 451: *Denique etiam in mactulium predicto monasterio omnes decimas, Frea et iudicaria, vel omnem compositionem et exhibitionem publicam ex omnibus naventibus desuper memoratis cellulis et curtiis. Vide etiam *Fredum*.*

* **FREXATURA**, Ornamenti genus ex auro vel argento vesti assutum, ut supra

Fressellus. Stat. Vercel. lib. 2. pag. 27. v.^o.: *Si autem jocalia legaverit vel promiserit, et Frexaturus, vel perlas, vel pannos lineos et laucos, etc.* Stat. alia Ital.: *Quod nullus clericus debeat deaurare aliquos flores auro argenteos vel Januinus, nisi causa factituli Frexaturus. Vide infra *Frisurata*.*

* **FREXIGARIUM**, Vide supra *Fregisugium*

* **FREXINGIA**, Vide *Friscinga*.

* **FREYEN**, vox Germanica, Liber, ingenuus. Dipl. Caroli IV. imper. ann. 1336. tom. 2. Hist. Trevir. Jo. Nie. ab Hontheim pag. 167. col. 2: *Etiam si causa et questio hujusmodi libera et ingenuos, vulgiter dictos Freyn, dicta Trevirensis ecclesia vassallos... respiciat vel contingat.*

* **FREYGRAVIUS**, Comes liber. Exstat Charta Ruperti Imp. qua Salentinum *Freygratum*, seu liberum Comitum in sede Freyhedorum vulgariter nuncupata sita in domino Zusehen constituit, eumque de dicta sede Freygravius investit ann. 1450. Vide *Gyrovagii*. [* Vide *Haltaus*. Glossar. German. voce *Freygar*, col. 506.]

* **FREYNO**, Fraxinus, Gall. *Frêne*. Sent. arbit. ann. 1500: *Item plus pronuntiatum... dicti arbitri, quod dicti periti... teneantur et debeant facere unum muntellum memoris... prope quandam atorem Freyno, existens supra ripam Bredam.*

* **FREYRESCHIA**, Pars hereditatis, quod ad fratres primogeniti pervenit, in Charta ann. 1209. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 592. Vide *Fraternitas* 6.

* **FREZA**, *Frezia*, dicitur de fereulo falso, in Transactione ann. 1351. inter Albaltem et Monacha Grassense ex libro vieldi fol. 53: *Quandus diebus Frenis non jermidulit dat dictus Don. Abbat... unam quatercentis (quatercentis) feborum pro Freza in Conventu preparatulis illa die, excepto tempore in quo eveniuntur fabre terree, qui tunc dat de ipsis fabis tenendis orolensis Monasterio Grassensi dictis diebus Frenis loco predictum Frezarum, et etiam aliquibus aliis diebus, dum tenores comedunt, et in dicto orto Monasterii preclitit vevolunt. Fabas siliqua nudatas Feces frices vel d'indées vocamus.*

* **FREZAGIA**, Minute fruges, legumina. Stat. Avelle ann. 1466. cap. 42. ex Cod. reg. 463: *Campana... quousque ipse menses sint compiere, et quod blada, et Frezagia seu legumina sint mactulata et recedat, dicta et stare debeant in finibus et per finis Ailliane... ad custodiendum ipsos menses, et ipsa blada, et Frezagia, et alios fructus.*

* **FREZATUS**, Frezio seu finibus ornatus. Statuta Massil. lib. 2. cap. 39: *Item de capto domus Frezato v. col. Rursum ibid. occurrit.*

* Formulæ MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 43. r.^o: *Quandum muntellum ipsius talis Frezatum seu muntellum veris mactulatis argenti lateuter accepit. Vide supra *Frezatura*.*

* **FREZIUM**, *Frezum*, Vide *Fresium*.

* **FRIA**, Prima Statuta Roberti I. Regis Scotie cap. 12. § 1: *Singulis aut mactulatum... ubi mactulatum, seu mactul vel Fria caput... quousque generis piscium mortis, vel apud daleis ascendunt, vel descendunt, § 2. Ita quod nulla Fria piscium impediatur ascen-*

dentis. Apud nos pisces dicuntur *Fries*, *Frier*, qui pisciculos edunt; *Fry*, *pisciculi*.

* **FRIBERGENNIS**, *Moneta* occurrunt in Charta ann. 1391. apud Scigel. in Dissert. de Nummis antiq. Gall. etc. pag. 59: *Decem sexagenis Friberg, atque groscorum.*

* **FRIBNAXUS**, Vide *Favoniam*.

* **FRIBNOLA**, *Vasa fictilia*, in Glus. Sangerm. MSS. n. 501. Papias habet: *Fribnola, Vasa fictilia, quasi Fregula*. Vide legendum *Fribola*. Vide mov *Fribolan*.

* **FRIBOLUM**, *Isidorus* lib. 9. Orig. cap. 8. Est cum eo nimis separantur (conjuges) ut rursus ad se invicem revertantur. *Aut Fribolum est vel quassa maris et efflux, nec stabili. Proprie autem Fribola vocant fictilia vasa inatilla. Vide *Fribulanum*.*

* **FRIBOZA**, Bona libera, in Statu Erford. ann. 1581. apud Haltaus. 10. *Frie*, Glossar. German. col. 495.

* **FRIBOZGA**, *Frimozus*, *Frimoz*. *Frimozus*, *Friborga* est filiozga libera, ingenua, nobis *franzos*, *phigra*, a Saxon. *freo*, id est, liber, et *fozga*, *phigra*, casu h. r. g. s. filioz, vas; *Friborga* vero, filiozger. Est autem *Friborga* illud quod *Decrera*, seu Collegium vel Societatem primarium hominum in unoque villa, qui singuli invicem filiozgerum erant erga *Quibet* de restaurando damno eorum quolibet illato. *Pleta* lib. 1. cap. § 10: *Priciorch, est laudabilis homo sicut testimonium, liber vel servus, per quem iuncta ipsius conveniuntur firmari per intercessionem sub stabilitate filiozgeris ejus adhiberi per devotum numerum ante, quod est quasi filiozga alterius, in quod et in filiozgerum fecerit, si unus invenit ipsi, atandum recto precepto. Hic etiam filiozgeri docent Leges Edwardi Confessor. cap. 19: *Preterea est quidam munus maximo securitas, per quem omnes statim missum sustinuerit, voluerit, et nunquam quod stabili sit sub filiozgeris servitio quom Angli vocant *Frendorhger*; sub quo *Eborac* nesci dicunt eandem *Tennamund* quod sonat Latine decem hominum numerum. Hic securitas hoc modo fitur, ut eret, quod de omnibus villis totius regni decemanni filiozgeria decem esse mactulati; ita quod si unus ex decem foris fecerit, inven ad rectum non habere. Quod si adgeret, daretur *fre* terminis si 31. *Aut quousque interum et invratum ad ipsi. Regis adduceret, ut de suo filiozgero damnum, quod fecerit, et si ad hoc haberet, de corpore suo iustitia fieret. Sed si fra predictam terminum invenit non potest quia in omni Friborga nunc erant capiti quum vocabant *Friborghe-hrold*, (i. h. h. iussorem primarium), ipse capiti nunc eret duos de mortibus sui Friborga, et tribus Friborga sui propitiabilibus acceret de unoquoque capite, et duas de mortibus uniusquisque Friborgi, si iussu bere, et illa, si duodecimo existente, pareret, et Friborgum suum, si fuerit post de fortisfacto et iura supra dicti mactulati. Quod si frater non potest, ipse cum Friborga damnum restauraret de proprio mortis, quomdam daretur, quod debent, et Friborgi sui perferret, et ergo iustitia***

edunt, secundum quod legaliter eis ius-
sum fuisse. Tandem vero sacramentum,
quod non poterant adimplere per tres Pri-
nceps ubi relictos, per se ipsos iurent,
non multaturos fore culpabiles, et si quidem
quod cum recuperare, adducunt ad iustitia-
m, in iustitia decerunt, ubi esset. Istius
cautionis causam origo habetur cap. seq.
quod modo vero iis casibus in Frigidarium
proceditur, ducunt Bracton. lib. 3. tract.
1. qui est de Corona, cap. 10. fleta lib. 1.
cap. 27. lib. 2. cap. 53. Adde Skenzum de
Vobis, significat. Vide Decana 2. Decanus
1. Regum francorum. [* Nun plane idem est
Frigidum quod Decanus. Vide Phillips, de
Iure Anglor. § 31. et not. 266. Lappenb.
Hitor. Angl. tom. 1. pag. 589. ubi obser-
vat vir doctissimus ante Normannorum
tempora vocem *Freobich*, quamvis Anglo-
saxonum, non occurrere.]

* **FRIBOTO**, Nuntius publicus, liber et
certus iudici, ex Germ. *Frybote*. Offi-
cium dicitur *Probotaria*. Vide Haultaus.
Gloss. German. col. 502.

† **FRIBRIA**, Locus. Papiæ.

† **FRIBULA**, Vide *Frigo*.

* **FRIBULUM**, La vasa de terra. Glossar.
Lat. Ital. MS. Vide *Frivolum*.

† **FRIBULUM**, vel ut alii efferunt,
Frigidulum, *Fridulaculum*, *Fridaculum*,
Fridulaculum, Jurgium lege. Dig. lib. 24.
tit. 1. leg. 32. § 12 : Quod si divorcium non
obstiterit, et *Fridulaculum*, profecto non
dubitavit, si *Fridulaculum* quicquid. Notio
patet ex libro 23. leg. 31 : Quod si non di-
vorcium, et Jurgium fuit, dos ejusdem
matrimonii morietur. Vide de *Fridulaculo*.

* **FRICA**, Tostæ carnis frustulum, Gall.
Charbonne. Reg. S. Justini in Cam. Comput.
Paris. fol. 238. v. : Ecce partes (firme)
fuerit apud Iudæos Lavacrum, non Frica
quoniam preparant, etc. Vide infra *Frica*.
† **FRICARE**, Frigere. Gall. *Frier*, *Fri-
re*. Meus. Serin. fol. 121. s. : Nihil
apud nos *Fricandum*, nec parandum sub
Frie : quod ipse sic reddit : Il n'avait plus
sur Frie et que mettre sous la dent.

* **FRICARE**, Frigere, pro *Frerere*,
obscure, vulgo *Frerere*, *Frissauer* de
per, ut legitur tom. 1. Fabul. pag. 10 :

Quod si vilis est elanor mire,
Tremas si ams in perirent a Frie,

† **FRICATA**, f. Særtago, Gall. *Poêle à
sa*, inventarium apensionis MS. in Tabul.
Cajendensis : Unus pelion necessarius
L'ambas manus, et una *Fricata* (sic)
et dicitur annos uagnum et annu parvum, et
una tepidum, et duas cunctas, etc. 1. In
Cantul. ejusd. monast. Compend. fol. 210.
1. legitur, *Frientura*.

† **FRICIDOR**, Vide *Frigo*.

* **FRICIDORUM**, Vide *Frigo*.

* **FRICIDA**, Ager incultus et eremus,
Gall. *Friche*. Charta Phil. V. ann. 1317. in
Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 261 : Item quin-
que arpenta terre in *Fricida*, cum antiquo
vico, etc. Vide infra *Fricia*.

* **FRICIDUM**, Vide *Frigo*.

* **FRICIDUUS**, f. Pedum deterius, vel
telligerius. Comend. sine nomine act. 1.
c. 1. et Cod. reg. 1863 : Ut tria etiam
impediantur parvus cunctis, *Fricidum*
hæm, parvam de sonorum stillicidium, etc.

* **FRIGO**, Cui in Monasteriis *fricare* aut
tergere quidpiam incumbit. Bernardus Mon.
in Consuetudinibus MSS. Cluniacensis.
cap. 13. de Hospitatio : Præterea habet
proprius fumulus, unum majorem cocum, et
unum portarium, et unum *Friconem*, qui ter-
git calcaria et aceras, et apportat aquam, et
asturium, et natium, etc. [Vide *Frædo*.]

† **FRIGTERERO**, Vide *Ferthebero*.

* **FRIGITIONES**, ex Gallico *Frigans*, quasi
Frigitiones, *πρητὸν μαρτὸν*. Gregorius Tur.
de Vitis Patrum cap. 6 : Ita sospitatis resti-
tutus, ut nec illas, quas vulgo *Fricio-
nes* vocant, ultra prefferret.

* **FRIGITISSA**, *Lei resina*. Glossar. Lat.
Ital. MS.

* **FRIGIDARIA**, Vide *Frigidaria*.

† **FRIGIDUM**, *FRIGIDIBRIEF*. V. in *Fredum* 1.

* **FRIGIDULUM**, in Statutis Mediolan.
part. 2. 6. 457.

* **FRIGIDULUM**, Vide *Frithgildum*.

* **FRIGIDULUM**, Vide *Frithmannus*.

* **FRIGIDULUM**, Vide *Frithstul*.

* **FRIGIDUM**, Vide *Fredum* 1.

* **FRIGISACENSIS**, Vide *Friscacensis*.

† **FRIGISANIGENA**, Lex Salica tit. 70 :

Si quis filium alterum aut conjugium quæsit
et præsentibus et puelle parentibus, et pro-
prie se traxerit, et eum accipere voluerit,
male, *Frifustigena*, xx. denar. etc. MS.
Reg. habet, *Frefustina*. Ubi manifestum est
agere de repudio p. clæ dispensate. Vocis
originem a Saxone. *Frieu*, Germ. *freyen*,
Matrimonium inire, nubere viro, vel
ducere uxorem, deducit Eckardus. *Frifra*
eodem idem est ac ut conjugium quæsit,
Sæpe non vero (sic enim distincte legendum)
traxerit retro : a *Zihen*, trahere, et *Na*,
post retro.

* **FRIGIDARIUM**, *Receptaculum pissuræ*,
in Gl. MSS.

† **FRIGIDERE**, *FRIGDESCERE*. V. *Frigo*.

* **FRIGIDOLÆ**, Vide *Crispellæ*.

* **FRIGIDOR**, Glossæ antiquæ MSS. : *Fri-
dor*, *Frigus*, *Frigidum*. Gloss. MS. Regium
Cod. 1013 : *Algor*, *Frigus*, *Frigdor*. Alibi :
Frigidit, *Alsit*. *Frigidit*, *Frigidescunt*,
idem Gloss. : *Rigue*, *rectitudo*, *severitas*, et
stupor *Frigidoris*, *algitudo*, *frigibum*. Papi-
as : *Frigo*, *frigus*, *frigulum*, *Frigidit*,
frigescunt. Et alibi : *Peripivels*, *Frigo*, Ex
Gr. *πρητὸν*. [Gl. Lat. G. M. Sangerm. :
Frigerere, *Avire froit*.] Brevisior : *Frigo*,
avire, *frigus*. Vetus Interpres Mosheimianus
apud Jos. Scalig. Epist. 327. 202222 :
Frigo. Gloss. Longobard. S. Germani
Papiensis, ex veteri Galeni interprete :
*Famulus sit ex Frigore et friguntum abunda-
ntia*, etc. Vetus Interpres Alexandri la-
tinosoph. lib. 3. Passio. : *Ceterum vero*
februm,... nihil ex eis signis habent, quæ
sunt horreæ, tremores, *Frigores*, *rigores*,
Octavianus Iloratian. lib. 2. Rerum Medic.
cap. 16 : *Pem ex calore immenso, vel*
ardore, ut est consuetudo,... *Frigo*, *quæque*
angulum. Idem lib. 4. de resina cum oleo :
Facti autem ad totius corporis Frigorem,
et ad tichum et postquam utilissime pro-
videt,... Occurrit apud Richerum lib. 2.
cap. 59. et lib. 3. cap. 14.] Vide *Frigo*,
Distemperantia.

* **FRIGIDORÆ** et **OCIDENTARÆ**, Toni vel
modi musici, a Notkero Balbuli adinveniti.

Eckehardus Junior de Casib. S. Galli esp.
4 : *Ferrat quidem Petrus ibi jubilos ad Se-*
quentibus, quos Metenses vocant : Romanus
vero Romanus nobis e contra et amane de suo
jubilos modulaverat, quos quidem post
Notkerum jubilos videmus veris fignat, *Frigidore*
videbat et Occidentaria, quos sic nomen-
bant jubilos, his animatus etiam ipse de suo
erexit,... Eadem propemodum habet
Eckehardus Minimus de Vita Notkeri Balbuli
cap. 9. Jodocus Mezerius : S. Notkerus vo-
catus *Balbulus*, *Magni Ottonis* upos, *notus*
in Castro Helgaw, Abbatii Grimaldi obdatus
est juvenvulus, voce *bolbulus*,... primus
adinventi jubilos sen sequentes modulatus,
quos ipse ad distinctionem Metensium appel-
labat *Frigidore*, aut *Occidentaria*, quos et
inter sacrosancta mysteria mites Ecclæ re-
cepit. Sed ex his vim aut etymum vocabuli
vix quis agnoscat. Goldastus ad Eckehardum
scribit, *Frigidorum* originem a Græcis,
Occidentarum ab Latinis esse, ipsa no-
mina fidem ferre : *Frigidorumque* appella-
tam, quod constitit ex modis, quos
Phrygium et *Dorianum* vocant Græci. Ce-
tera, quæ ibidem de musica recentiorum
commentantur, majorem lucem horum voca-
bulorum etymis non afferunt, lo veteri
Cod. Bibliothecæ Casaræ, scripto ante
annos circiter 700, quo continentur Hymni
Ecclæsiastici varii, apud Petrum Lambecium
lib. 2. Commentar. de Bibl. Casar.
cap. 8. hymnus describitur, qui in sancti
Paschalii die decantatur, in quo hæc ha-
bentur : *In sancto de Pasche Frigido*,
Laudes Sultant voce modulum supple,
et *devotis melodis*, etc. Quam quidem *Fri-*
gidolæ inscriptione ionitur hoc tono
Hymnus canti debere : nuphe eum Hymni, qui
cantatur in Natali S. Stephani, *Hypodactyl-*
itanus, in Natali S. Joannis Evangeliste,
Romanus ; denique Hymno de S. Andrea
Apostolo, et Hymno de Apostoli, *Aura*,
voce præparantur : prorsus existimo, ita
eos appellatos certos musicos tonos ac
modos, quibus ii Hymni decantantur debe-
rent. [* Hymni et tropi inseribuntur aut
romani, aut græci, auri, fidelis, frigidi,
aut occidentanti pro tonorum diversitate, in
rodicibus see, s. qui hodie quoque apud
S. Gallum exstant. Vide Pertz. vol. 2.
Script. pag. 102. not. 53.]

† **FRIGELLUS**, pro *Frigilla*, in Medi-
cina Salernit. pag. 176. Edit. 1632. Est
autem *Frigilla*, vel *Frigilla* Pesto, *avis*
alica, quod *frigo* canit et *vigil* ; unde et
Frigitæ. Gloss. Lat. Gal. Sangerm. : *Frig-*
illa, voce monere d'aspl qui canit par le
frat, Gloss. Lat. Gr. : *Frigilla*, *αἰτῶν*. Gloss.
Græc. Lat. : *Στίς*, *ἡ ἐρῶν*, *Frinitus*,
Frignallus. A *αἰτῶν* pro onomatopœia di-
ctam putant. Nos appellamus *Pitason*, Itali
Frangello, Martialis q. Epigram. 55 :

Non sturnos isopes Fringuillorum quædas.

Quidam legunt *Frigitulum*.

* **FRIGEDDO**, *Frigus*. Vetus Interpres
Alex. Introsoph. lib. 2. Passionum : *Mem-*
brana cuncta et temperat Frigeddo.

* **FRIGOR**, pro *Fris*, *fructifer*, *Aura*,
frigus autumnus, in Vita J. C. MS. :

Sicut Phœbus se juxta solem
Emittit in valle, et in Frigidore
Sour une kille de cendal.

FRIGIDARE, Frigefacere, Refroidir. *Frigidare ardorem tentationum*, in Vita S. Isidori Episcopi Hispal. num. 18.

FRIGIDARIA, *FRIGIDARIA*, voces Mathe-maticorum, [quibus certum quendam an-norum numerum significant, in quo pla-neta gubernans, ut fingunt, vitam illius, confert ei bonum vel malum.] Joannes Hispanensis in Astrolog. : *Folens ergo scire, de ejus Frigidaria ut quique annus, de-mus unius Christi 15. annos : reliquum di-vidit per 75. quod remanet a divisi one, di-vidit per planetas, a sole incipientes, et in ca-pus annis invenient, ipse est dominus. Ita Frigidaria passim alibi scribitur : [ad quam vocem vide Lexicon Martini].*

FRIGIDARIUM, *φρίγιδαριον*, Gloss. Gr. Lat. : *φρίγιδαριον*, in Lat. Gr. [Gloss. Lat. Gall. Saugerm. : *Frigidarium, Item frigidum.*]

* **FRIGIDUS**, Qui tranquillo et sedato animo est, Gall. *de sang froid*, Lit. remis-am. 1350. in Reg. 80. Charthorp. reg. 6. c. 130 : *Fi tranquillum confessus fuit multa cunctis et excessibus, quo et quos revera nun-quam fecerat, nec ipsa confessus fuit Frigidus.*

† **FRIGINGIA**. Vide *Frisinga*.

FRIGISCI Equi, quos *Chevex de Frise* dicimus, *velocitate et continuatio cursus inciti*, apud Vegetium lib. 3. Art. veterin. cap. 6.

FRIGITUDO, Frigida complexio. Constantinus Afric. lib. de Stomachi affect. cap. 5 : *Frigitudo vero membra exprimit.*

1. **FRIGIEM**, *Μίτρα Constantius Imp. Frigium candido splendore ejus sacratione capiti insupponimus*, Gloss. Isid. Ornamentum capitis est opere phrygio contextum. Gloss. Lat. Gall. Saugerm. : *Frigium, Μίτρα d'Évêque, que l'un fait en Frige.* Vide *Phrygium*.

2. **FRIGIUM**, *Lo frizo*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

FRIGOR, *Frigus*, Ugutio, et ex eo Joannes de Janua : *Frigores, Febres, que faciunt homines frigere*, Gloss. Lat. Gall. : *Frigores, Proudes de fevrez*, Gloss. Lat. MS. Reg. : *Frigo, Tunor, vel Aleor, Frigus*, Poeta infini sceni MS. ex Bibl. Thanae :

Est febris Frigor, biemis quoque mach., frigus
A frigo, frigu, seu frigo, dicit utraque.

Vita S. Romani Presbyteri MS : *Pariter qui Frigoribus torquebantur, a demeritis ob-sessi*, etc. Vita S. Eparchii, apud Lab-beum : *Frigidantes typo Frigoris, quan-tum videlicet et quolibet febribus afflicti.* Typus Frigoris, in Vita S. Severini Abb. Aganensis num. 3. Messiani in Vita S. Casarii : *Quidam jam totius Frigore quartane febris incurrit, atque trepidandus ambulat.* Mox : *De milib. de panis S. Casarii, propter Frigora, quia multos juvat*, etc. Rur-sum : *Ego hodie febrem patior, et jovi totus tremo*. Vide Fortunatum in Vita S. Germani Paris. cap. 20. eum, in Vita S. Paterni cap. 3. et in Vita S. Radegundis cap. 20. Acta Flaviani S. Agrippae num. 4. Faustum in Vita S. Severini Abbat. Agan. cap. 1. Herardum Turon. in Capitul. cap. 3. etc.

FRIGUS FRIGIUM, Eadem notione, apud Gregor. Turon. lib. 4. de Vita S. Martini cap. 21. *Frigo*, eidem de Gloria Confess. cap. 24. 85. et in Vita S. Vodalii Benedic-

n. 15. *Febrium Frigora*, in Vita S. Genove-fae n. 37. *Rigores Frigorum*, apud Julium Africanum lib. 5. Ilist. Apostol. *Frigo* et *febrium typo*, apud Apul. de Herbis cap. 21.

FRIGORITIO, Gregorio Turon. de Glor. Confess. cap. 21.

FRIGORITIO, eidem in Vitae Patr. cap. 8. nisi legendum sit *Frigitio*.

FRIGORITICUS MORBUS, pro ipsa febre, apud Hepilammum in Vita S. Woborad lib. 1. cap. 27.

FRIGORITICI, Ipsi febricitantes, apud Gregor. Turon. lib. 1. de Miracul. cap. 6. 73. 101. lib. 2. cap. 44. 49. de Gloria Confess. cap. 15. 16. 21. 25. lib. 1. de Mirac. S. Mart. cap. 34. 38. etc. de Vita Patr. cap. 8. etc. lib. 5. Ilist. cap. 10. Frodoordum in Ilist. Eccl. Rem. lib. 2. cap. 14. lib. 4. cap. 44. Baldricum in Chron. Camerac. lib. 1. cap. 55. in Chron. Lobien-si cap. 591. in Translat. Reliq. S. Rigoberti Archiep. Rem. n. 5. in Actis Elevat. S. Agricole num. 4. etc.

Petrus-Maria Campus in Vita B. Conradi Eremitae cap. 8. scribit, etiamnum a Sien-sis quartanam febrem *Frigo* vocabulo ap-pellari. Est autem his lucis *Frigo* idem, quod Graecis *φίγξ*, *Frigus febrium* : unde ipsa febris eodem donatur nomine, *φρίγιδαριον* *φίγξ*, quartana febris, apud Annam Comnenam lib. 7. cap. 212. *φρίγιδαριον*, frigidus in febre accessio, et *φίγξ* *φρίγξ*, rigores febrium circuito redeuntis, apud Medicos *φρίγξ*, *Frigitio*, apud Palladium in Ilist. Laus. cap. 12. *Hororem aut Frigus patiens*, apud Alexandrum Iatro-sophistam lib. 1. Passion. *Accessiones, quae cum Rigore fiunt*, apud eundem lib. 2. cap. 77. Celsius lib. 3. cap. 3 : *Frigus vero, ubi extremae partes membrorum in-durgescent : horrorem, ubi totum corpus inter-durget. Est autem horror in febrilibus, ubi Galenus lib. 2. de Differentiis febrium tradit, inter rigorem et frigus medius, rigore quidem minor, frigore vero major : et tanto quidem major frigus, quanto minor ri-gore, aequaliter absistens extremis utriusque, et in medio eorum existens.* Vide No-tas ad Alexidrum pag. 333.

* **FRIGORENSIS**, Forojuliensis, Gall. de Fejnus. Charla ann. 1081. ex Tabul. S. Vict. Massil. : *Donatus octavam portem, quoniam habemus in villa Torretas, quae est in episcopatu Frigorensi*, Vide *Frejusium*.

* **FRIGORISITAS**, *Frillousie*, *Frigo-reus, frillousus*, Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7184.

FRIGOROSUS, Plenus frigore, Johan. de Janua, [Gloss. Lat. Gall. Saugerm. : *Frigo-reus, Frilleux, plein de froit.*] *Frigo-reus regiones*, apud Anonymum de Re archite-tonica cap. 2.

* *Fridentes*, in Mirac. B. M. V. MSS. lib. 1 :

Aval la vile vit un homme...
Maigre, remis et escuré,
Fricleux, pale et escludu, etc.

† **FRIGUCHE**. Vide *Frigitre*.

FRIGUTUS, Glossa MSS. ad Alexan-drum Iatrosoph. : *Erps enacens, i. genosa desudatio, quam Saleritani Frigidum di-cunt.*

† **FRIGUS**. Vide *Frigo*.

† **FRIGUSCULUM**, Vide *Frubrum*.

† **FRIGUTIRE**, *Substitit agnovit, frigide se duere*, Johan. Janua. Gall. Lat. Gall. Saugerm. : *Frigitre, se à ner, ou travailler pour le fruit, s'alla frigitre*.

* **FRINGEREDE**, Diploma Lat. IV. imper. ann. 1332. tom. 2. Ilist. 7. vir. Jo. Nic. ab Honthelm pag. 120. etc. : *Item confirmamus... pluvium jurisdictio in Camperg, et in omnibus et singulis jurisdictionibus, villis et eorum hominibus de-cisus Treverensis, ubi homines sui velius-judicium reddere et exequi in eorum causa-bus, excludit et mortis haecius causa-bus, que jurisdictioes Fruburgoride, i. gerit nonnempuntur. Quoniam tamen rursum leguntur in Dipl. Caroli IV. imp. ann. 1316. ibid. pag. 167. col. 1. 4. Gen. Frinde, pax, et Grickel, iudicium; quoniam appellari solet jurisdictio scelerum, de qua hic agit. Vide in *Par.* 101. Halthaus. Glossar. German. voce *Frucht*, col. 504.*

FRILAZIN, Mamunissus, libereus, h. bertius; ab Anglo-Saxon. *fre*, vel *fric* liber, et *lesan*, dimittere, Gloss. Theo-tisc. apud Lindenrogium : *Libertus, Frilaz, Lex. Bajuvar. lit. 7. cap. 10 : Scilicet Mamunissus, quoniam Frilazin vocant, et ut ratiun habet, conculerunt*, etc. Lex. arab. cap. 6. Edit. Hroldi. : *De libens, qui primum dimittit sunt liberi, quod Frilaz vocant.* Desunt ultima haec verba in Edit. Imdenher. Vide Pontanum lib. 6. Gr. Francic. cap. 15. et Cluver. lib. 1. Gr. antiq. cap. 15. et Joan. Gryphindrum in Weichbildis Saxonicis cap. 24. [Vide *Frilasia*.]

¶ Hinc, ni fallor, nostri *Frivandiv* runt pro Mamunissa, libertina, Gall. *Franchie*. Le Roman d'Atthis MS. :

..... Alamandine
Qui a' n'esti gère, ne Frivane,
Mais fille au Duc de noble alaire.

FRILINGI, Ingenui, liberi, ex Saxonic. *fre*, liber, et *lin g*, progenies. Nithard lib. 4. pag. 376 : *Saxones gens una a tribus archibus divisa consistit. Sui pri-mum illos, qui Edlingi, sunt qui Frilingi, sunt qui Lozzi illorum lingua dicuntur, ut tunc vera lingua hi sunt : Nobiles, Ingenui, Serviles.* [* Eae eadem in Vita S. Leobini apud Pertz. vol. 2. Script. pag. 361.] Val. Cicerium lib. 1. Geru. antiq. cap. 15.

* **FRIMANTIA**, pro *Frimantia*, multa pecuniaria, quae ab iis exigebatur qui famulos seu fidejussiones dederant. Chano. Guillelmi doun. Montispelessium ann. 1101. *Hoc autem sunt vicaria pertinentia, quae ret omnes Frimantia et omnia dotacione-vium etc. Haec omnia redditus doun prout stricta et Frimantia Militum Montispelessium et vicaria illorum.* Alia ann. 1184. *Frivall, frivallus, ... tollit, quilibet, Frimantia, justitia, etc.*

† **FRINCILLUS**, *Frangilla*, *FRINCILLUS*, Vide *Frugillus*.

* **FRINDIRE**, Vide supra *Boulere*.

* **FRINGIA**, Fimbria, Gall. *FRINGIA* Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ad 1473 : *Pro quodam vestimento illius Fringie in duplii folio certius utriusq. chori appa-*

pro una xvij. den. Vide *Frangia*.

* **FRINGONIA**, *Genua vestimenti*.
sist. vel. ex Cod. reg. 7641.

* **FRINGULARE**, de gubiorum clamore
frigidit in *Banare*.

* **FRINGULARE**. Vide supra *Banare*.

* **FRINGULUM**, Muletio vel liberi, ex
foian, liber ingenuus, et geld.

* **FRINGULUM** Occurrit in Leg. Henr.
cap. 76. "ubi Thorp. legit *Frungulidum*."

* **FRINGULARE** dicuntur *Cicade*, in
do *Banare*, Aliis *Frinhuare* est Subi-
am sono vel erigi vel excitari. Vide
gloss. Lexic. voc. *Frigo*.

* **FRINGINGUM**. Vide *Frisingu*.

* **FRIOBLATTO**. Lex *Salica* tit. 30, §.
1: *S. vero intra costas, aut in ventrem, ita
velatus ad intrinsecos perveniret, et sem-
per erat, et non sanus, malis. Frio-blatto*,
ex *denar*. etc. *A Blitte* vel *Blatte*, *San-*
do, et *Frio* vel *Jer*, verbi, particula in-
ter, *velatus* etiamnum usurpant Ger-
m. vob. *Eccardo*, cum de sanguine e
clavo inter-venit currente loquuntur.
Vide *Frio-blatto* idem sonat ac semper eur-
opaeus.

* **FRIOFELD**, Campus fibor, undique
palus, a *Six*, *fre*, liber, et *feld*, ram-
us. *Lex Salica* tit. 44, §. 8: *S. quis homi-
nium invenit in quodvis, ... et
apud vitam, ut occiderit, malis. Frio-*
feld, *denar*. etc. Vide *Feld*.

* **FRIOFALTO**. Lex *Salica* tit. 42.
§. 1: *N. quis hominem ingenuum plagaverit et
liberit, et postea in patrum reversus fuerit,
malis. Frio-falto*, etc. Alii *Falto*, *Ecc-*
ardo in tpreti, idem significat quod *Fiel-*
Germanis, hoc est, rapinam fecerit;
et *quod* maleficium et rapinam denotat.

* **FRIOFALIA**, vox ejusdem originis et
soni ac *Frailia* supra. Lex *Salica* tit.
42, §. 1: *N. quis cum ingenua puella et spora-*
re volente amborum partem coheret...
et *Frailia*, *denar*. etc. *Six*. Reg.

in *spatula* volente habet sponsata
vela partes conveniunt: unde Schilterus
d. *spatula* potius quam libertatem hic
aliqui debere suspicari. *Malum* libertatem
in *Eccardo* interpretari quam Germani
sunt *Frigo* vocant.

* **FRIOFALIA**, Idem quod *Frisingu*.

Vide hac voce. Charta Henr. III. imper.
in 1052. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic.
d. *habentem* pag. 398. col. 1: *Eodem* vero
1. alia ipso antea servitum debet *divo*
ad *partem*. *Frisingus* quatuor et unum
vob. vob. Vide supra *Frisingu*.

* **FRIPAPRIUS**, Interpretari, qui vestes
velis interposuit et resarcitas, Gall. *Frip-*
per, in Necrologio MS. Confratris Cleri-
cum apud Pontisarrum. Vide *Frepate* ve-
sty, et *vestis* *Ferpaprius*.

* **FRIPERIA**, Vestes interpose, Gall.
Frerie. Lit. ann. 1278. tom. 5. Ordinat.

fr. Franc. pag. 107: *Cum intellexerimus...*
fr. *audire* et alia *pompas* et *indiscri-*
bibile *Friperum* et parvis solutoribus
fr. *miculis* meretricibus *conveniant*
fr. *partem*, in *viso* *factum* *murum* et
fr. *ecclesia* *sancrum* *Innocentium*, etc.
Vide supra *Ferpaprius*.

* **FRIPERICS**, Qui carnes fraxis ven-
dit. Constat. Circa, in Reg. L. Chartas.
reg. 3: *Omnes habitatores Carcastone,*

exceptis macellatoribus et *Frigeriis*, habent
salicium de salino Carcastone ad usum
suum.

* **FRISACENSIS MONETA**, Que *Frisci* in
Carinthia cud-batur. Liber censusum
eccl. Ron. apud Murator. tom. 5. Antiq.
lib. med. xxi col. 878: *Ecce* *S. Petri*,
quoniam *M. de Hupert* construxit in *predio*
suo, singulis annis debet solvere *domino* *papa*
pro *censo* *xij. denarios* *Friscenses*. Charta
Volfrici Aquilej. patriar. ann. 1176. in
Munim. ejusd. eccl. cap. 63. col. 598:

Quisque (negotiator) pro uno *passu* de terra
nostra quoniam occupavit, duas *denarios* *Frisc-*
ensis *monete* singulis annis.... nobis
persolvunt. Alia ann. 1180. ibid. cap. 64.
col. 621: *Annuatim* *quinque* *denarios* *Frisc-*
enses *præfatus* *reclerus* (*Mosacensis*) *nomi-*
nale *censo* *persolvunt*. Dipl. *Frider. II.*
imper. ann. 1242. ibid. cap. 54. col. 508.
pro eccl. Bamberg: *Apud* *Filtacum* *novum*
monetum *cud. facit*, *que* *Friscensis* *moneta*
significat. *Marche* *Friscensium* *denomina-*
tionem *mentio* *cursum* *occurrit* in Ch. ann.
1169. et 1191. apud Bern. Perz. tom. 3.
Anecd. part. 3. art. ix. et cxiv. Comput.
decim in Italia collectæ pro subsidio L. S.
ann. 1278. ex Cod. reg. 5376. fol. 242.
v. 1: *Libre* *xvij. li. et sol. ix. Veronensium*
parvorum, et *due* *marche* *Friscensium* *no-*
vorum *argenti* *de Aquilegia*,... *computato*
multi *per* *collectores* *quolibet* *Friscensis* *pro*
xij. *Ferrensium* *parvis*.

* **FRISALICUS**, Part intellecta. Charta
Andree reg. Hungar. ann. 1214. inter
Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 18:
Teritum (i. terram) *præbium* *de* *Hornheim* *ad*
jurisdictionem *contulit*... *pro* *octoginta* *tribus*
uncias *et* *decem* *et* *septem* *poundibus* *et*
denariis. *Friscalis* *capituli*. Alia ejusd. reg. ann.
1213. apud Cencilium inter *Cens.*
eccl. Rom.: *Argentum* *vero* *quod* *prædictis*
recleris *persolvitur*, *erit* *in* *bonis* *Friscalis*.
Ilic pro

* **FRISANTUS**. Historia de Exordio Mo-
nasterii S. Joannis de Tarouca in Lusitania:
Dedit *70. Marabittos* *auri*, et *ipse* *Rex*
dedit *70. Frisantos* *de* *argento*, *ut* *faceret*
servitium *Ecclesie*. An *Friskus* pannus, vel
moneta argentea? [* Legendum est procul
italio *Friscalis*.] [* Pluris occurrit
Frizante in aut. Chart. Lasit. Vide S. Rosa
de Viterbo in hac voce qui ignorari scribit
pondus et valorem hujus moneti.]

* **FRISARE**, Fimbriis aut alia re ornare.
Stat. ann. 1342. inter Monum. eccl. Aquile-
j. cap. 90. col. 896: *Item* *quod* *pauca*
rarum *viri* *possint* *aliter* *Frivare* *vel* *ornare*,
ut *cum* *duplatis* *uncis* *vel* *argenteis*, *sen*
sen. Acta capit. eccl. Lugdun. ad ann.
1350. fol. 64. v. 1. ex Cui. Comput.
Paris: *Item* *vestimenta* *sacerdotibus* *nigra*
cum *albo* *Frivata* *aurei*, *stolis* *et* *manipulis*.
Vide *Frivatas*.

* **FRISATURA**. Idem quod infra *Frissum*.
Concil. Tarracoh. ann. 1391. Inter Hispani-
ca tom. 4. pag. 522: *Quicunque* *de* *ca-*
teris *proficietur* *in* *Episcopum* *ubique* *con-*
ceditis *Ecclesie*, *neque* *facere* *assignare*
Ecclesie *cathedrali*, *in* *quo* *assumptus* *fuerit*,
infra *tredecim* *capellam* *integram* *de* *pau-*
serio *cum* *accessoris* *Frivaturis* *valentem* *ad*
minus *tredecos* *floreos* *auri*. Vide *Frissum*.

* Quidquid ornamenti vice vesti assui-

tur. Constit. Freder. reg. Sicil. cap. 86:
Quod *nulius*, *sive* *vir* *sive* *mulier*,... *capus-*
cunque *etotus*, *grudus* *et* *conditio* *exi-*
stiat, *audet* *portare* *in* *vestibus*, *quos* *indue-*
rit, *aliquam* *Frivaturam* *de* *pernis*, *auro*
et *serico*, *aut* *pau* *unciarum* *aurei* *xx.*
crepitis *virgatis* *et* *maderis*, *quibus* *hoc*
prestituit. Vide *Frivaturam* et *Frissum*.

* **FRISATUS**, Fimbriis ornatus, Gall.
Orni *de* *Franges*. Chron. Fossæ-novæ apud
Murator. tom. 7. col. 882: *Novissimus* *Cardi-*
nalis *obtulit* *et* *manibus* *sais* *posuit* *per* *ma-*
jus *sepe* *nomination* *altare* *suum* *paratum*
præbium, *videlicet* *bonam* *ancientum* *Friv-*
atum, *bonum* *cingulum* *Frivatum*, *et* *planetam*
Frivatum *cum* *tibi* *friso*, etc. Italis *Frivare*
ornare est. Vide *Frissum*.

* **FRISCAGAGIUM**, *FRISCURGA*. Vide
Frisingu.

* **FRISCHA**, Gall. *Friche*, Ager incultus,
ut supra *Frictia* Charta ann. 1404. in
Reg. feud. comitat. Pietat. fol. 63. v. 1. ex
Cui. Comput. Paris: *Cum* *hominibus* *melis*,
incultis *et* *alibis* *tenementis* *melis* *et* *con-*
sellis, *agris*, *collebris*, *canonibus*, *Friscis*,
et *alibis* *Frivatum* *et* *molis*

* **FRISCHEA**, Fædem notione. Charta
Phil. V. ann. 1318. in Reg. 56. Chartoph.
reg. ch. 517: *Que* *omnia* *arura* *in* *ecclesia*
non *ingrata* *octo* *an* *vel* *clivell*, *tam* *in* *pleno*
basco *quam* *tollicis*, *quoniam* *etiam* *Friscis*
et *brevis* *tenentur* *decantare*. V. *Friscum*.

* **FRISCIS**. Vide in *Nogæ*.

* **FRISCUM**, Ager incultus. V. *Friscum*.

* **FRISCUS**, Recessus, Ital. *Frasco*,
Gall. *Frasis*. Stat. Verceil. lib. 3. cap. 76. v. 1:
Item *quod* *cavens* *et* *cornes* *Frivare* *sive* *sa-*
lutaris *rendantur* *ad* *pensum*. Hinc *Fer*
et *Frivare* vocabant nostri quod novum et
recens erat. Bertrandus Clericus in Poem.
MS. de *Giardo* *Vienensi*:

Il ot vestu un Fre crume cher,
Et un blant qui li fait entaller.

Poem. Esch. Desch. a D. de S. Palayr lau-
dat in Comment. de Milit. ant. pag. 194:

.... La mort li tons s'applique,
Nuit adorsus pour quelconque repliche
Ne seet plaidier sans passer ce passage,
Ne chevalier tant ai hermie Frivare.

Ubi tamen *Fre* vel *Frivare*, idem esse pot-
est quod *Venustus*, elegans, apud munis-
tus, quo sensus, ut et *Frivare*, apud no-
strales passim occurrit de hominibus aliisve
rebus dictum. Froissart. vol. 2. cap. 146:
Le gentil et joly due *Hinc* *de* *Boesne*,
due *de* *Luxemburg* *et* *de* *Brabant*, *qui* *en* *son*
temps *noire*, *Frivare*, *ange*, *amoureux* *et* *ar-*
meret *meist* *est*, etc. Guiart. ad ann. 1269:

Un fiesant bel et fort et f rique,
Qui seist en l'entree d'Afrique.

Unde *Frivare*, Egregie, lepide, eleganter.
Lit. remis. ann. 1473. in Reg. 195.
Chartoph. reg. ch. 906: *Une* *jeune* *fille* *de*
xvi. et *xvij. ans* *en* *envion*, *laquelle* *estoit*
bel *et* *gourde* *et* *habille* *par* *Frivare*,...
et *en* *maniere* *incrétable*, etc. Hist. Caroli
VIII. reg. Franc. ad ann. 1495. pag. 176:
Par *des* *uns* *ledit* *seigneur* *il* *avoit* *un* *montain*
ou *dehors* *Frivare* *interdit* *de* *en* *con-*
tre *ce* *que* *pottoient* *ses* *prouhommes*. Ut ut
est, vox *Frivare*, pro *lucum*, rei *lucum*, rei
novitas, legitur in Lit. remis. ann.

1412, ex Reg. 167, ch. 1: *Est advenit que à la Frischent d'icelles couvrees des gens d'armes et de trait, lors des deniers troubles, et Unde Cus de Jorque dictur de Rixa, quæ ex subito impetu, non precogitato animo fit, in Charta ann. 1398, ex Tabul. eccl. Camerac. Excepit toutes-voies cux de Fresque et nouvelle meslée de chakur repent ne et subolitoie, et mouvement de corage boudint eueurel. A qua voce Freschenent et Freschenent usurpant, per Statim, illico, vulgo à l'instaut, d'abord. Lit. remis, ann. 1391, in Reg. 147, ch. 75: *Le suppliment Freschenent fu opereu par les gens sublite escaler assis de bulleie houppeable. Froisart, vol. 1, cap. 189: Ces Navarrais rongeuerent ces bourgeois de Tournay et d'autres villes à telles estoilles bien et Froquement, etc. Vide Friscus.**

FRISINGA, FRISCINKA, FRISINGA, FRISINGA, FRISINGA, voces in antiquis Chartis, non Alemannicis duntaxat, sed et Gallicis, admodum frequentes, et Germanice originis, licet de significatione inter Germanos non constet. Goldastus et Lydinus titulum exponunt, Vadianus et alii scripsit *adellum*: Nam et austeri (inquit) videntur porcum advenant *anienium aut adulum Frischling vocant*. Sic etiam Rheni accolæ, inquit Pihueus. Et certe constat etiamnum apud Occitanos efflorescat suum seu porcum *Frissey* vocari. Erant igitur *Friscinge* non porcelli, (ab his enim distinguuntur lib. 4. Capit. Caroli M. cap. 73, in Synodo Trier, ann. 855, et in Capitulari tertio Ludovici Pii cap. 10.) sed porcellis majores, nondum tamen justis incrementis; unde per ætatis et incrementi modo vari erant pretii. In Capitulis Caroli C. tit. 5, cap. 2. *Frisinga* aestimatur 60, denarii, alibi 4. Sic in Alemannicis S. Galli Chartis n. 12, 42, 67, *Frisinga tremissa*, et *tremissalis* dicta est, quæ tremisse valeret. Charta 60. *Frisingen, selgit valenti. Tremissa* autem est tertia pars solidi; *selgit*, al. *segen*, quarta pars tremissa, i. denarius unus, ut exponitur in Lege Aleman. tit. 6, § 3. Charta Henrici IV. Imp. in Actis Murensis Monast. pag. 22: *Unum waltum de frumento, et unum Frinschingum, et unum solum de vino, etc.* [Perperam *Frinschingum* editum tom. 5. Gall. Chr. inter Instr. col. 514.] Adde Joan. a Leydis lib. 5, cap. 26. [* Vide Grimm. Mythol. German. pag. 31. et Graßh. Thesaur. Ling. Fr. tom. 3. col. 833.]

Vocis originem a Germanico *Frisk*, Recens, accessit Ecdardus, utemque vel porcum anniculum denotare auctor est, Germ. nunc *Friskling*, aut *Fresching*. Et quidem de porcis uti et de ovibus pariter hæc vox adhibetur. Porco juniore occurrit non raro in Brevario Iterum fiscal, Caroli M. pro ove annuicia sepius apud Notkerum in Psalterii Paraphrasi. Nihil ergo est cur de sine effecta *Friscingum* interpretetur, licet rustici Tolosani, teste la Fulle Annal. Tolos. tom. 1. pag. 64, porcam vocent *Fransingues*; Aurelianenses quippe, ut refert Menagius in Etymol. Gall. *Fresangum* nominant porcum nondum plane adultum, porcello tamen infante fortiorum. Hæc non parum illustrat Informa-

tionem de dominio de la Londe 19. vol. des Prises et informations du temps des Anglois fol. xv. v. *Reutes et Fresenges drent et apporterent les dessus nommez que à la seigneurie appartient et lueux deux Fresenges, ou cinq sols 12 pour chacun Fresenge, quand il y a pange en luitte forest, et ne virent onques icelles Fresenges payer en espere; mais ont oy dire et tenir aux anciens que une Fresenge est une panceul furey et de tout temps ceux qui le doivent ont le chose de le payer en capce, ou en ledit argent, etc.*

Vocis origo, aut a Germanico *Frisk*, recens, ut vult Ecdardus; aut a Gallico *Frisk* sive *Fresche*, eadem notione, accersenda videtur; adeo ut *Frisinga*, sit porcus junior aut porci recentis portio. Et quidem huic interpretationi facile, nil fallor, aptantur loca omnia proposita. Ville supra *Frisingen* et *Frisehus*.

Sunt, qui *Frisingas*, pro Pernis accipiunt, nuda in veteri Diplomate apud Lindenbergium, *Frisinge ovine*, i. ovium comvices: *Ferveline*, apud Browerum lib. 8. Annal. Trevir. pag. 434. 1. Edit. ex veteri prædicatorio jure: *Solvi Friskingum porcinum, aut denarios 4. vorvolum aut Pudeho, aut denarios 12, quo loci Friskingum carnem assam perperam interpretatur idem Browerus. Frisinge porvine et porcine*, in Vita Aldrici Episcopi Cenomani, (Præceptum Caroli Crassi ann. 884, apud Mabill. Diplom. lib. 6. Instr. 114: *Ad quod (convivium) dentur de rebus fructuum panis modii x. vini molli x. piscium porcina v. arietes v. vaca 1. boveo 1. cum decurante, porcelli 11. pulli xii. pulcini viii. equus pretii solidorum xxv. etc.)* Sane *Frisingum*, vocem esse Germanicam, constat, ex *frisk*, recens et *schinke*, perna. Vide Spallia. At Wendelinus a voce Flandrica *Perchens*, et diminutive *Perchenschin*, i. porcus adultus, deducit. *Ferres seu Frisinga*, apud Hincmarum Rem. ad Clerum Laud.: *Ne etiam quasi ad receptionem Regis aut Legionum ... denarios, vel caballus, aut verres seu Frisingas, nec capillus*. Vide Capitulare Tolosanum Caroli C. § 2.

Accipitur etiam hæc vox pro *Friscengio*, seu *Friscinge* præstatione dominis fieri solita. Charta ann. 1210. in Hist. Guinensis pag. 365: *Selicet unum operum ter in hebdomada, dum licet operari, dimidium Fresengum, tres bustellos avenæ.* Adde pag. 94. Charta Willielmi Aquitani. Ducis apud Beslim pag. 357: *Dono consuetudines, ... videlicet preposituram et banum, et nchum, et expellum, et Friscingum, et pullum, et anseres, etc.* Alia Ludovici Fr. Reg. ann. 1144, apud Labbeum tom. 2. Miscell. pag. 609: *Consuetudines illas, quas habebant in quadam villa S. Dionysii, videlicet tallium de unovna, qua dicitur Mextra, porcos sine Fresengibus, anseres, gallinas, etc.* Alia Guidonis de Capisann, 1206: *Ecclesie S. Petri legavit 60, sol. annui redditus, ... videlicet in redditu, qui vocatur Fesengres.*

FRISINGA, in Capit. 5. ann. 819. cap. 39. lib. 4. Capit. cap. 73. et alibi passim. **FRISCHLINGA**, apud Hansizium tom. 1. Germanie sacre pag. 246.

FRISINGA, in Capitulari, Wormat. 12. [* in chart. ann. 756. in Neugart. Alem. num. 7. in Statut. S. Petri Corb. lib. 2. c. 10.] etc.

** **FRISINGA**, in chart. Caroli C. ann. 882. apud Guden. in Cod. Dipl. tom. 1. pag. 3.

** **FRISINGA**, in chart. ann. 758. ap. Neugart. in Cod. Diplom. Alem. num. 4.

** **FRISINGA**, in chart. ann. 759. ibid. num. 34.

** **FRISINGA**, in Fiscor. descr. 6. mol. apud Pertz. Leg. tom. 1. pag. 17. lin. 8.

** **FRISINGA**, in Frag. Polyp. Sibin. cap. 22. Guerard. pag. 405.

FRISINGUS, in Charta Henrici Imp. ann. 1075. pro Monasterio Illisigum. apud Trithemium.

FRISINGUS, in alia Henrici III. an. 1056. apud Nicol. Zyllesium.

FRISINGA, in Charta Caroli M. apud Doubletum pag. 733. et apud Harleian. de Miracul. S. Richarii cap. 12.

** **FRISINGA**, in Statut. S. Petri Corb. lib. 2. cap. 12.

† **FRISINGI**, in Chartulario Cambriensis.

† **FRISINGIA**, viii. den. pro *Frising* in eodem Chartulario.

† **FRISINGIA**, *Frisinga*, ibidem.

† **FRESINGUS**, in Charta laudata an. 1144.

FRESINGIA, in Epist. 59. Alexandri III. PP. ad Petrum Celsensem apud Sirmundum.

† **FRESINIA**, in Rotulo xii. sec. 6. Prioratu S. Pauli de Tartas ex Archiv. Monasterii Casae-Dei: Et 11. sol. p. d. 1. *Fresin*, etc.

† **FRESINGIA**, Charta anni 1209. ap. Thomsassium in Biturig. pag. 714: *Rehebum in singulis porcheris hominum jam dicta terra manentium unum Friesing et singula ovibus unum arctum.*

† **FRESINGIA**, Charta Mauricii Rotoni Archiep. Abbatis autem Archiepiscopatu, *charte debet et Clerici quatuor Frisingas et unum verum.*

FRESINGA, in Hist. Guinensis pag. 91.

† **FRESINGA**, in Charta cessionis B. jorie de Maregnico ex Tabulario Capendensis.

† **FRISTINGA**, in Actis SS. Junii. tom. 1. pag. 523.

† **FRAXINGA**, apud Marculfum Fol. lib. 2.

FRAXINGA, Tabular. Brivatense C. 240: *Paves 30. Fraxingas 3. donat l'anciant.*

FRAXINGA. Idem Tabul. Ch. 331.

FRISTINGUS, in Charta laudata Bricii IV. Imperatoris.

FRISINGA, apud Joann. a Leydis lib. 5. cap. 26.

† **FRISINGUS**, in Præcepto Ottonis 6. ann. 949. [* *Frisingum unum porcum: duos ovinos*, in chart. ann. 1090. in Cod. Diplom. Guden. tom. 1. pag. 26.]

** **FRUSINGA**, in chart. ann. 975. ibid. pag. 366.

† **FRISINGUS**, Dipl. Otton. imper. ap. Ludewig. tom. 2. Reliq. MSS. pag. 36: *Duos porcellos, duos anseres, decem gæ-*

ysque Frisingos et sex carredas annone pascit equorum.

FRISGUE, et **FRISGUGA**, Tradii. Fuldus lib. 3. trad. 6: *Et ut mihi per singulos annos unum agnum, aut Frisgang, vel etiam consolationis... detur. Frisginga*, in Charta Alemann. 60, inter Goldast.

FRISKENA, in Tabulario Dervensi: *friskena* 2. solidos valebat, aut pro ipsa redit dabatur. Porro terminus Friskene, anni est a festo S. Martini, usque ad Idus domini. [Occurrit rursus tom. 5. Anal. Bened. pag. 641.]

FRISGUGIUM, et **FRISGUGAGIUM**, Tributum ex Frisicis, atque adeo aliis rebus, Charta fundationis Abbatie Ottoniani SS. Andegav. ann. 1049: *In curte S. Dionysii per totam terram Canoniceorum ponant Comes vinegium totum, et frumentum, et multonagium, Frisengagium, et bilsanum ad 15. dies. Alia Odolus Comitibus Coloniensis ann. 1111, apud Douleutium lib. 3. Hist. Sandionys. pag. 845, et Morimundus Hist. Vastiniensis lib. 2. pag. 457: Bona quaedam consuetudines, quas ibi accipimus, scilicet Frisengagium et fenum, Talmar. S. Marie de Joseph in Charta Girardi Valenti de Garudo ann. 1199, qui eidem Ecclesie concedit *Jurisdicere, et quicquid ad vicarium pertinet: Hoc autem, quod ad vicarium pertinet, 12. hostelli, quae ad vicarium pertinent, pro Frisengagio unum gallinam, sanguis, in iustitia, luto, et quicquid iuste vel iniuste exigere potest dominus ab hospite sub vicaria constituto. Tabular. S. Albini Andegav. i. *Reddi debet sextarius de frumentato, unum sextarium de forre, 12. denarios de vocaggio. Charta ann. 1553: Item, compete et oportet iudici Signorei (de Barbezieux) in Iudicio Borente natus dicitur appellare le droit de la Fresseure, a cause d'enguel il a droit de prendre et percevoir par chascun an sur tous et chascunes manoirs et habitans demourans ou terroir dit de lacontour, ayans pouceaux ou truites jusques au nombre de trois, les pouceaux de host ceptent, deux sols tournans, et ceur, qui excedent leurs pouceaux, pour frisengeur ledit droit, doivent audit Seigneur 60. sols d'orade. [Frisengage, supra in voce Andegav.] Consuetudo porcorum videtur appellari in Charta Guidonis Comitibus Rotuli, apud Hartulfum lib. 4. cap. 23. *Porcum porcorum*, in Constitut. Chlotar. Regis, post Concil. Paris. II. Vide Porcellum et Wartepia.***

¶ **FRISGUGIUM**, Eadem notione, apud Leodunensium 2. Hist. Britan. col. 236. **FRISGUGA**, videtur reponti inter vehicula, in Capit. Lud. Pii ann. 831. cap. 2: *Sive carria, sive sagmoris, sive Frisguga, sive adis vehiculis, etc.*

FRISULUM, Stephanus Tornensis Episc. 107. de Canonico Regulari, qui ex choro evaserat: *Et post greges addidit unum agnum ineptum ut insipientes, post agnum ut repositus, sedato Frisulo, sicut florans, etc.* [Id est, sedato animi labore. Vide Frigor.]

FRISUM, Ager incultus, eremus, non dum proscissus. Charta ann. 1237, in Tabulario Abb. Frigidii montis fol. 68: *Conthi quobis dictae Ecclesiae unam minutam*

Frisci contigui pratis ejusdem juxta curtilum Ferrerie. Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 56: Et de communis pasturae in Friscis et dominicis suis, etc. Charta Gollredi Comitibus Andegavensis ann. 1048. pro fundatione Abbatie Omnium SS. Andegav. tom. 4. Gallie Christ. pag. 698: In curte S. Dionysii... perdonat Comes vocatum totum, et frumentagium, et multos (multones), agnos, Frisum, gatum, et bilsanum id 15. dies, etc. Sed ut verum fatear, mensum hisce verbis subesse arbitror: quippe in Adversariis meis, ubi haec Charta habetur, lego: In curte S. Dionysii per totam terram Canoniceorum perdonat Comes vinegium totum, et frumentum, et multonagium, Frisengagium, et bilsanum ad 15. dies. Vide Frisengagium.

FRISUS, Velus Charta apud Sommerum in Tractatu de Gavelkind pag. 182: *Reddendo inde nobis 2. marcis argenti... pro omni servitio, nisi quod debet wallare secundum quantitatem illius terrae intus et extra, tam contra salum, quam contra Frescom, sicut ceteri, et curiam nostram sequi. Vigenes in Frische*, in Regesto Ludovici Regis Sicilie pag. 59. *Frishes* apud Escorueum in Durando pag. 70. *Loissier les gouvignes sept ans en Frichete*, in Statutis S. Ludovici lib. 1. cap. 161. *Frize et savant*, in Consuet. Clamoutin. art. 120. *Frische, savant, ou raine*, in Remensi art. 264. Statutum Gloucesterense ann. 6. Edw. I. Regis Angl. cap. 4: *Et celui, qui la terre tient issent charge la lesser gaver Fresh, et ces poires portent noias, Fris, pro recens, novus, Freschemet*, pro recitetur, *Ans frische*, pro aqua recens, ab ejusmodi agris incultis et novum proscissis, etymon ducere admodum probabilis est: unde et *Novallum*, id est, recentium, appellatio etiam donatur. [Vide Frocus in Frustum.]

FRICENTUM, in Charta ann. 1289. ex Tabul. Fossatiensi fol. 97: *In dictis tribus argentis terrae sua Frichorum nihil juris sibi retinendo.* [Charta Henrici de S. Suppleto pro Ecclesia B. M. Cameracensis ann. 1224. ex Archivio ejusdem Ecclesiae: *Recognovit se delisse predictae Ecclesiae in perpetuum elemosynam unam peciam prati... solum in Frichis de S. Suppleto.*]

¶ **FRISCIUM**, Littere Philippii Regis Franc. de contentione inter Praepositum Paris. et D. Simonem de Maciaco date apud Meledunum ann. 1276: *Eundo directe pro lineam usque ad alium Frischii de Minellis... necnon in tribus domibus cum Frischis et vineis continentibus circiter 12. arpenta.* Legitur rursus in Chartulario S. Vandregesili tom. 2. pag. 593.

¶ **FRISCUS**, Revens, Gall. *Frais*, Angl. *Fresh*, Germ. *Frisk*. Littere anni 1491, apud Rymorum tom. 8. pag. 634: *De quolibet curceta ferente saltos, Friscus sive recentes, duos denarios. De quolibet salumne Frisco vel salito, venali unum quadranten.* *Friscus et saltus mariscus*, apud Madox Formul. Anglic. pag. 397. Vide *Friscum*.

¶ **FRISCA FORTIA**, vide in Fortia, 2.

¶ **FRISENDA**, Idem quod *Fasenda*, Praedium rusticum, ager. Pactum inter Bern. et Petr. Beramundi fratres ann. 1350. ex Tabul. Flamar. Item (habet) *Petrus quan-*

dum Frisendam, quae quondam fuit leprosorium leprosariorum de Chanoce, situm in dicta parrochia inter viam publicam, per quam itur de Platenus versus Monthinicum. Vide Frachenda.

¶ **FRISENGAGIUM**, **FRISENGIA**, **FRISGUGA**, Vide *Frisingum*.

FRISIA, In Statutis Canoniceorum S. Quintini in Vironandis, apud Heneurum *Corpura cum Frisia*, non semel occurrit: ubi in corpore inesse dicuntur dimidius porcus, 1. artes, 350. ova cum pipere: in *Friscia vero dimidius porcus, 1. artes, 350. ova cum nonnullis*. Charta Ottonis Comitibus Viromandensibus, apud eundem ann. 1025: *Quantum vero eidem Canobis subiebat alia aqua, cum piscatione in Frisia ab antiquo, idem vir unum aquam tradere disposuit praefata S. Marie.*

¶ **FRISINGIA**, Vide *Frisinga*.

FRISI PANNI, in Statutis Petri Venerab. pro Cluniacensis. cap. 16: *Statutum est, ut nullus fratrum nostrorum pannis, qui dicuntur Galubris, ... vestiantur, nec tili, qui vocantur Scoffaris, vel Frisi, exceptis Anglis et Angliae offrabus.* An quod crispatis lanei essent, *Draps frizes*: an vero, quod ex Frisia advenirent? Vide *Monachum Sangallensem lib. 1. de Carolo M. cap. 36, (et infra) Frisians.*

¶ **FRISINGIA**, Vide *Frisinga*.

¶ **FRISIUM**, Limbus, fimbria, Gall. *Fringe*. Sallas Malaspinae de Rebus Siculis apud Baluzium tom. 6. Miscell. pag. 294: *Suspensio ad chordis strophais, fletis, dextrochris, pericelidibus, arboris grammatidis, amillis, Frisii, etc.* [Chron. Modocet apud Murator. tom. 12. col. 1181: *Item dalmatinum unum, veluti viridius Frisii, et alia bene ornata. Vide Frisium.*]

¶ Quidquid ornatus caesa vesti assuitur vel additur. Chron. Piacent. ad ann. 1388. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 579: *Et super aliquibus pannonis Frisia magno et larga auri circumfusa collare gula in modum menferri, quod ponitur canibus circa collum eorum.* Vide supra *Frisaturo*.

FRISKINGA, Vide *Frisinga*.

¶ **FRISO**, Idem quod *Froneus*, Liber, ingeniosus. Lit. Phil. VI. reg. Franc. ad Frisones ann. 1337. in Reg. L. Charoph. reg. ch. 3: *Cum... nunc et semper iniquum homines christianissimos intellexerimus vos defensores, et idcirco Frisones, id est Francos, qui apud nos Liberi interpretantur, appellatos, etc.*

FRISCOEC, Vide *Frithsene*.

¶ **FRISASSAT PANNUS**, Pannus laneus crispus et intortus villis, Gall. *Friser*. Vita S. Ottonis tom. 1. Julii pag. 420: *Igitur quicquid ex praefatis pecuniis fassant et purpure, Frisati, fristati quoque, seu alterius ejusmodi optini generis vel coloris pannorum coenere poteris, in sarcinis concludere.*

¶ **FRISSENA**, Armorum species, interpretate Anonymo, qui circa medium saeculum xiv. de barresi Abigensium scripsit, inter Probat. tom. 3. Hist. Occit.

¶ **FRISSECIUM**, ut mox *Frisella*, Liba ex herbis, farina et oleo. Comput. MS. ann. 1239: *Pro xlij. paelis faris ad Friseria facienda, lxxij. sol. Vide infra Frisiorum.*

¶ **FRISTINGA**, Vide *Frisinga*.

¶ **FRISTOLL**, Vide *Frishtoll*.

FRISUM, Fimbria, lacinia, *Frangere*, vox formata ex *Phrygium*. Vide in hac voce, Leo Ost. lib. 2. cap. 61: *Tres panno de altari, unum cum albis, alium cum cruce et Friso*. Lib. 3. cap. 34: *Alam quae a scopulis et capite ac iuvibus Friso decens sine adornatum, a pedibus vero Friso nihilominus lata...* circumdatur. Infra *Pannum diocretianum Frisatum*, cum auro. Cap. 58: *Phaneta purpuream cum Friso*. Chronicon Tradouense lib. 1. pag. 350: *Pallium unum cum Friso et margaritis*. Vide Ughellum tom. 7. pag. 1275. [et Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 290.]

An non dici posset *Frisium* esse a Britanico *Fris*, Laceratio, ut et vox Gallica *Frangere* a Latino *Frangere*? Fimbriae enim et laciniae sunt quod lacerati panni. Menagius nostrum *Frangere* a Fimbria vult derivatum.

FRITELLA. Glossa MSS. ad Alexandrum Iatrosophistam: *Fritella*, 1. *Fritella* quodam in sartagine fusa, vel cortex panis.

* Vita B. Jacobi Venet. tom. 7. Maii pag. 469. col. 2: *Requisit ut crescellus ex herbis et farina convinctus, quasi vulgo Fritellus vocant, pro ejus prandio cum oleo prepararetur.*

¶ **FRI TEL LUM**, stillicidium stercoris in stergulium. Gl. Isid. *Fritillus* in ludo aleae vasculum est infundibilis speciem referens, in quo agitantur tali et unde jacuntur in alveolum: ad hujus vasculi similitudinem quodammodo factus est latrinæ meatus, quo corporis sordes emittuntur; hinc enim meatus potitur Glossator *Fritellum* appellare. Joan. de Janis: *Fritellum*, *Molnethu*, in quo *piper testatur*, et dicitur a *Frango*, quod *grana pipera vel olla frangit*; et est *perforatum ab inferiori parte, et inde piper tritum recolligitur*. Pontius iterum pro vase perforato, pro quo solent projici taxilli, *ne fuit ibi frangit*. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Fritillum*, mortier à épices. [* Vide supra *Fritillum*.]

¶ **FRI TIGEAR**, vox Saxona. Somnerus: *Pacis annus, Judicium*, ex *frid*, pax et *gear*, annus. Leges Presbyterorum Northumbrensis cap. 48: *Si superstitiosus ille convenerit, qui Fritigear dicitur, habuit fuerit in terra alveolus circa lapidem, arborum, fontem, etc.* Rakanus Maurus Poëmat. 10, aliis ad nomen *Friderici*, cui inscriptum est:

Fodas cum rictu tandem tunc ut ultio scindat,
Et Christi pignus tunc abscipe pie.
Nunc dicit hoc nomen dolum ibi curia puerum,
Baptismum quando erit tu toleras.

¶ **FRI THILDEM**, Collegium, Solatium, ex Saxone, *frith*, pax, et *gildan*, solvere: quod qui ejusmodi societates inveniunt, collatium stipem in commune ad sua negotia conferant. Vide Præfat. ad Leges Aldelstan et cap. 14. et *Constitutiones in Gildan*, [* supra *Friborga*.]

¶ **FRI THIMANNUS**. Glossar. Saxona. sôb Edw. III. exaratum: *Fritthimannus, pœcis homo*, ex Saxone *frith*, pax, et *man*, homo. Qua vox intelligitur, qui ad aliquod sodalitate sunt, quod *frith* gylid vocantur. In Legibus Ethelredi de Pace, cap. 3. *Fritthman*, et *Fritthimannus*, habentur pro Regio subdito, et vassallo.

¶ **FRI THIMOTE**, Jurisdictionis species

apud Anglos, a Saxone. *frith*, pax, et *mot*, concilium. Bloant in Nomenlevo Anglie: *Per Fritumote Jo. Stouley Ar. clamant capere auctoritatem de villa de Olfon...* x. sol. quos Comes Cestrie ante consecrationem Cartæ prædictæ solebant capere.

¶ **FRI THOCNE**, Tenebre pacis jurisdictionis, a Sax. *frith*, pax, et *thocne*, libertas, *Frithocne*, jurisdictionis. Jo. Brompton: *Frithocne*, i. tantum in jurisdictione, hoc est, *servitute ad defensionem*. Fleta lib. 1. cap. 47. § 11: *Frithocne*, vel *Forsake*, libertatem habendi vicum *franci* pignus denotat. Sed legendum *Frithocne* innot Spelmanus.

¶ **FRI THSTOLL**, *Fritstoll*, Asylum, Sanctuarium, refugium, ex Saxone. *frith*, pax, et *stoll*, sedes, cathedra: *stov*, locus. In Chartis immunitatum ecclesiarum S. Petri Eboracensis, confirmatis anno Henrici VII. exponitur *Cathedra* quatuordecim vel pacis, ut et apud Ricardum Hagulstadensem de Statu Ecclesie Hagulstadi. cap. 14: *Quod si aliquis resuum spiritu agitato dolibet natus persequi cupere præsumpserit in cathedra lapides juxta altare, quam Angli vocant Fritstoll, id est, Cathedra quatuordecim vel pacis, vel etiam ad feretrum sanctarum religionum, quod est post altare, hujus tamen flagitiosi sacrilegii emendatio sub nullo judicio erit*. Eadem habentur in Monastico Anglie. tom. 3. pag. 135. et apud Gul. Pryncum in Libertatib. Ecclesie Angl. tom. 3. pag. 1102.

Frant hujusmodi cathedra complures in Anglia, præter Eboracensem istam et Hagulstadensem: Beverlaci autem celeberrima, que priscorum Regum benignitate, asylum nacta privilegium, tali honorabatur inscriptione: *Hæc sedes lapidea Fritstoll dicitur, i. pacis cathedra, ad quam res fugiendo perveniunt, omnimodum habet securitatem*. Occurrit *Fritstoll* pro refugio, in quodam versione Psalmi 17. *Fritstoll*, pro asylo, in Præfatione Legum Aluredi, et significat præterea palatium, quod Regia ædifici jure gaudet.

¶ **FRI TILLA**, *Cibus, Fritella*. Vocabul. Sussanxi. Vide *Fritella*.

* **FRI TILLARE**, *Fritillum*. Vide supra *Fritillum*.

¶ **FRI TILLUS**. Milo in Vita S. Amandi Episc. Februarii tom. 1. pag. 883: *Quis docuit puerum, qui sensus, quæstus, usque Hebraice sensus ignota prætere Fritillus? Quis perlegens cum hoc jura voce horæ? Quem vagitus adhuc puerili rite tenebat?*

Ubi *Fritillus* idem videtur quod Sonus. Popie, *Fritillus* idem dicitur quod *rubus*, quo vocantur ad ludum, MS. Bituric. habet, *Fritillus*, etc. Vide *Fritillum*.

¶ **FRI TILLUM**, Vide *Fritillum*.

¶ **FRI TIXNIRE**, dicitur *ramen eicuda*, in Carm. de Philomela ad calcem Cod. reg. 6816. [* Occurrit in Reinard. Vulp lib. 3. vers. 355.]

¶ **FRI TORGA**, Pacis securitas. Vox Saxonica.

¶ **FRI TSALCM**, Genus panni, apud Andromach. lib. 1. Vite Ottonis Episcopi Bamberg. cap. 47. Vide in *Frisatus Pannus*.

¶ **FRI TSCHANGUM**, Mensura species, Vide lucum in *Moltia*.

¶ **FRI TITICCLA**, *Gonem*, aut *popina*, in veteri Glossario. Quare ita vocetur, igno-

rare se fatetur Jos. Scalig. Epist. 261. [Vide *Fritilla*.]

¶ **FRI VINSCEULUM**, *FRUNSCULUM*. Vid. *Frisulatum*.

¶ **FRI VOLA**, Σατυρία σάτωρ πάρα, in Gloss. Gr. Lat. [Apud Festum, *Frivola* autem pro *pice* vana *fecit* quanta; unde dicitur *Frivola*, quæ minus sunt fide digna. Sed apud Juvenalem Satyr. 5:

Et ne te tecum, Romanorum omni Regem
Frisola.

Utitur quoque Seneca, Sueton. et alii recentiores. Vide Pandect. in L. Soluta de pign. actio. (fr. 11. § 5. lib. 13. l. 1. et superius *Fritilla*.]

* **FRI VOLIS** *MOXER*, *Debilis*, non josi ponderis. Charta ann. 1309. in Armorp. nuer. part. 2. pag. v: *Fenditell...* quando pecunia terra, situm in territorio *Monti...* pretio centum librarum *Tuvonensium Friuli moneta*.

¶ **FRI VOLUS**, Eadem acceptio. Charta ann. 1314. in Reg. 56. Chartoph. reg. 2. 99: *Placentia vendit quondam domum...* pretio vi. xxviii. *Taron*, argenti gravatum tunc valentium centum libris *Frivole* monete tunc currentis. *Frivole*, Infirmitas, latine, in Lit. ann. 1379. tom. 5. Ordinar. n. Franc. pag. 421.

* **FRI VOLOGIA**, Sermo, disquisitio delinens frivolis et fatibilibus. Epist. 3. Hage. Metelli ad Innoc. II. PP. tom. 2. Moneta. sacre antiq. pag. 331: *Si quis hoc puer cognoscere desiderat, theologum illius (Alcardi) laqueo Frivolatum legat.*

¶ **FRI VOIUM**, *Fiscare*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 769.

¶ **FRI VOLUS**, Vide supra in *Frisola*.

¶ **FRI VOLUSCULUM**, Vide *Frisulatum*.

¶ **FRI TSCHINGUM**, Vide in *Frigit*.

¶ **FRI XIA**, 1. *Carionella*, *Charleston*. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. Hinc Gall. *Fricandem*, *Fricandierum*, in Comestod. V. vern. cap. 18. art. 5. *Placentie* delectationibus.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 768: *Frixia*, *Charbonnee*. Vide supra *Frica*.

¶ **FRI XTURA**, *FRI XURA*, *Actio*, fide et ipsam quod *frigitur*, Joanni de Janis Glossar. Lat. Gall. Sangerm. : *Frixator*, *Frixare*, *fritture*, *Vide Frixare*.

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. 102: 7659: *Frixella*, *Prox*, *Frixatura*.

¶ **FRI XIBUS**, *Moneta*, que *Frixia*: *Carullus* eculatior, quæ mensura Regis Rubens in Montum. eccl. Aqued. cap. 54. col. 508. ubi de ejusdem denarii. V. supra *Frisacensis Moneta*.

¶ **FRI XIATES**, pro *Frigiatus*, seu *Phry*, vel limbo ornatus. Charta ann. 1320. Hist. ecclesie. Placentine lib. 17. pag. 180: *Phryale tubum, et dalmatinum rube Frizatum, et comissum Frizatum* : *stola*, etc. Vide *Frixiana*.

¶ **FRI XINGA**, Vide *Frixinga*.

¶ **FRI XIUM**, *Limbus* seu ornam. ut operie *Phrygia*; unde nomen, *Invens* MS. tunc. Sedes Apost. ann. 1291: *Unum mitram cum Frixio et cinctu coram de perla...* Item *tres mitras ad circule*: *Frixio* ad aurum *tracitum*, *Item...* *Frixio* pro chirothecis de platini aurum. Unum *Frixium* laboratum super *aurum*.

fressio, vel *veta*, vel *profilum cum sendulo*, vel *cum pruna*, vel *cum Frostre* 11. sol. Pluries ibi occurrit. Vide *Fres*.

* **FRONSARE**, Plagis contundere, a Gallico *Fresser*, *montrier*. Lit. remis. ann. 1361. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 255: Qui supplicans inde recessit, vultu suo, mediantibus dictis scitulis, *Fronssato*.

* **FRONAGERIA**. Vide *Fronamur*.

* **FRONAGERIUS**, Qui caseos vendidit, nostris alius *Fornmagier*. Lit. remis. ann. 1408. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 76: Cum Guillelmus *Foleius Fronmagius*,... caseos suos in platea loci de *Lanraro* venderet, etc. Reg. sign. *Pater Cam. Comput.* Paris. fol. 255. r°. * *Fornmagiers*... *puissent*, etc. pour la *semaine de Fronmagis* ij. den. Vide supra *Fornmagarius*.

* **FRONAGERIUS**, adject. in Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 208. r°. Ch. ann. 1263: *Juxta parvam grangiam Fronageriam*. Sed legendum, *Fronamentaria*. Vide *Fronementum*.

* **FRONAGINUM**, Præstatio ex caseis, quæ sepius pecunia redimebatur. Charta Petri de Autolio seusec. Carcass. ann. 1256. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 490: De *Fronagino* et *cuilago*, quingue solidos. Assis. comit. Fuxa in Reg. S. Ludov. fol. 112: *Item Fronaginum, tres solidos*. Charta ann. 1318. in Reg. 56. ch. 511: *Item pro Fronagino et vino dediti antea dominum regis, s. solidos*. Redit. castri Mont. mirab. ann. 1330. in Reg. 61. ch. 358: *Item in corrogis et Fronaginis, quæ faciunt homines dictorum locorum, xiv. sol. x. den.* Tarn. Charta ann. 1350. in Reg. 72. ch. 178: *Item octavam partem pro indiviso ovini et Fronaginis dictæ villæ, quæ ex tunc tunc quatuor solidos, quatuor denarios Tarn. annui redditus*.

* **FRONATGEUM**, Eadem notione. Charta ann. 1266. ex Archiv. reg. Tulus.: *Noverint quod cum religiosus vir dom. Hibernus, prior domus sue monasterii de Cusciano Interrens diocesis, congrederetur assere...* servicia infensioris facit hominibus dictæ villæ imposita insolite et injuste, et debet quodvis, quilibetque, pelleret, aver, *Fronatage*, etc. Vide *Fronatium* in *Formaticum*.

* **FRONINATUS**, Fractus, ruptus, Processus. crimin. contra habitat. Vencie ann. 1488. ex Tabul. Vene.: *Invenitur teetum fere Froninuntum et disruptum*.

* **FRONETEIA**, Polenta frumentaria, Gallice *Fronente*, *Bouille*. Transactio inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1351. ex libro viridi fol. 53: *Singula diebus Dominicis Quadragesimæ dat D. Abbas conventui... unum quarterium frumenti boni et pulchri, quod frumentum decipatur tunc in olla copiam concentus supplevit, et fit de eo cibum qui dicitur Fronenteia*.

* **FRONETUM**, pro *Fronementum*, quo modo *Fronent* dicimus, in Formulis Baluzianis 11 12.

* **FRON**, Vide *Sacrale opus*.

* **FRONCHUSE**, Vetus Charta Germanica in Metropoli Salisburgensi tom. 3. pag. 319: *Census eorum pradiorum subter natur. Mittelsten solvit 14. modios siliginis, sex pilos, duos naves, porcum signatum, Fronchuse 60. halffrisch. vel 16. den.*

* **FRONCHUSTE**, Eadem notione, Pondus publicum, *Fron* quippe publicum sonat. Acta Murensis Monast. pag. 38: *In festivitate S. Andrea dabit enim duos porcos, qui tres solidos Fronchuste apponant, qui solidi novem solidos moneta de Thurego habent*.

* **FRONCHUST**, Chart. ann. 1175. apud Griff. in Thesaur. Ling. Franc. tom. 4. col. 517: *De redditibus episcopi solvitur frumentum statuto jure in festo S. Michaelis accipiendum publica exactione, quod vocatur Fronchust*.

* **FRONCIATUS**, Rugatus, sinuatus, Gall. *Froncé*, in Statutis Diocesis Ebroicæ ann. 1576: ad calcem libri Johannis Abrinc. de Offic. Eccl. pag. 22: *Nec etiam industria laciniosa et sinuosa seu comisina, quas dicimus Fronciatus*. Vide *Fronssatus*.

* **FRONCICA**, Sinus, Gall. *Fronceur*. Capitulum gener. MS. S. Victoris Massil. ann. 1378: *Stutimus quod nullus portet vestes inhonestas, scilicet opellandas, vel coardias, Froncias aut eum esclari, cum manicis largis, ultra modum, etc.* Vide *Fronstura*.

* **FRONCINA**, Pergameum ex pelle vitulina, forte quod *Fronciatum* seu rugatum sit, ita appellatum; nisi legendum putes *Francia*. Vide *Pancum*. Inventar. ann. 1324. inter Probat. Hist. Antus. pag. 297. col. 2: *Inter Decretales partem in Froncin et partem in pergamento caprina cum apparatu ordinario*. Pluries ibi occurrit.

* Hinc vocem *Froncon* in Vita S. Isabellæ, cuius editor significationem ab eundis Gallis frustra sine quaerivisse declarat tom. 6. Aug. pag. 800. col. 2. accersere et explicare aggressus est quidam in *Mercur. Franc. mens. April. ann. 1747. pag. 55. ubi flagellum de Froncon, quo, virgatum communium loco, corpus suum cruciabat S. Isabella, ex Froncina seu pergamento confectum opinatur*. Quam longe vero a genuina vocis notione aberraverit ille, probavit alter in *cod. Mercur. mens. Jun. tom. 2. pag. 82. ex Diction. de Lemery, in quo Froncon vel Froncon, Normannis inferioribus etiam nunc Frinjon, est Bruscus, vulgo Le petit bouc, ex quo flagellum compositum, virgis communibus multo asperius fuisse facile conjicitur; quod loco ex vita S. Isabellæ allato apprime convenit. Ergo dicitur apud Guinevil. in Peregrinat. humani gener. MS.:*

Il y en avoit bon et Fregon,
Bon espérance plain d'agillon.

* **FRONDA**, Funda, Gall. *Fronde*, Ital. *Frambo*. Stai. crimin. Saone cap. 27. pag. 54: *Statuerant quod pueri, Frondis ed jacerentur lapidibus quomolibet non attulerit et si cum Frondis vel lapidibus etc.* Vide *Fandulatum*.

* **FRONDARE**, Purgare, putare, Papiæ. Frondes avellere. *Fronclator*, putator, eadem. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Fronclator*, Feuilletier, faire feuille. *Fronclator*, Effeuilleur, cueilleur de feuilles, on qui chante par feuille, ou un oiseau qui fait sonnet de feuille]

* **FRONDARE**, Frondes sculpere. Lit. remis. ann. 1348. in Reg. 125. Chartoph. reg. ch. 301: *Johannes Socherii Ancilo re-*

dit visurus patrem suum, credens per artem vel non frondis seu Frondandi in officio edoceri; sed quia dictus pater maiorem dictam artem vel usum Frondandi docere, latet, etc.

* **FRONDE**, vox Germanica, Jumentum vel plaustrorum præstatio. Charta ann. 1367. tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. d. *Honthelm* col. 1: *Ad refectendum rem dictum molendinum in edificiis et tunc, quociens opus erit, præstatur dominus vester et nos tenebimur commaniter; sed rector et angarius, dietas Fronde, ad hoc necessarios, non Cano archiepiscopus supradictus præstabit, etc.*

* **FRONDERE**, Branchie, avior branchie. *Fronclator*, branchia. Glossar. Gall. Lat. Cod. reg. 7684. Vide *Fronclator*.

* **FRONDEVOLA**. Vide *Pandubulum*. **FRONDISITAS**, Abundantia fradum, Ugutoni. [Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Fronclator, abundance de branches*.]

* **FRONENEZZE**, Rete publicum, communitalis, in lib. Sal. Moust. Ebershen. cap. *Judicium piscandi*, apud Schiller. Glossar. Teuton.

* *Fronclage* et *Fonclage*, Instrumentum piscatorium, in Lit. remis. ann. 1434. Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 210: *Le baston emmanché de fer, nommé Fonclage, de quoi on pêche, infra: Fonclier*.

* **FRONHOV**, Curia publica, Liber nuntius Episc. A. apud eundem schilte. *Item habet videri Curiam publicam, s. dicitur Fronhof, soherentem singulis annis xxxvi. quatuordecim siliginis, Xij. quatuordecim gnis ac Groncluse*. Vide in hac voce, p. c. Hattausii Glossar. German. eadem voce 540.

* **FRONINUS**, ex Græco, φρονίμος, Prudentia. Papias: *Fronynus, sapienter, bene ergo Fronestatus, sapientissimus*. Gell. Elfrici: *Froninus, via, i. sapiens, prudens*.

* **FRONITRIX**, Coriarii usor. Vide *fronitrix*.

* **FRONCHUSTE**. Vide *Fronchuse*.

* **FRONMEX**, [Publicæ mensuræ species a *Fron* publicis, Acta Murensis Monast. pag. 38: *Hominibus autem, qui pluvialis bel manuum, debet singulis anni dom. unutra de apella, et sex de avna, talis sner, que ad hoc constitutum est, que vocatur Fronmex*.]

* **FRONS**, AD FRONTEM, Gall. *De face*. Junctis lateribus. Stai. ann. 1358. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 232. col. 1: *Orliuatur quod... gentes in memoriam opti possint libere per consensum episcopi saltum quatuor equos ad Fronem, prædicti et discurrere*.

* **FRONS FESTA**, arbor maialis. *Frons festum*, fignere, Gall. *Planter le May*. J. Guillelm. de *Saliqua in Histo. Caroli VI* ad ann. 1489. Edit. Gothofridi pag. 1. Vide *Frons*.

* **FRONSTAX VESTIS**, Sinuata. Cf. Paris. celebratum ann. 1366. cap. 2. r. 2. Hist. Meld. inter Instr. pag. 222: *Item piam (beneficiarii et monachi) per incendio vestibus Fronstax, nimmis etc.* Occurrit etiam apud Marten. Anecd. col. 377. 480. 1075. 1645. Vide *Fronstax* infra.

† **FRONSITURA**, Sinus, ruga, Gall. *Fr. Fronteur*, Capitul. gener. MS. S. V. di. Jussel. ann. 1506: *Feses... sine rictu, plicatus sine Fronsituras, etc.* Vide *Frontes*.

† **FRONSITUS**, ut mos *Fronsatus*, in Gall. Tarracensis. ann. 1591.

† **FRONSATUS**, Rigatus, sinuatus, a ruga frontis, Gall. *Fronté* in Concilio Sessidensi ann. 1346, cap. 2. [*Fronte nostri ruga*, Gall. *Ride* usurpant, Le Roman 1. *Alis* MS. :

Le front fut laslé, plain et pollé,
Fronte n'y a grant ne petit.]

† *El Franche*, Le Roman de la Rose Ms. :

Tout estoit si sens vie bécoté,
Qu'il pût souer et plaines,
Or estoit tout de Franches plaines.

Bestiar. Ms. ubi de Crocodilo :

De sa couasse seulement
Séul ni faire son engagement,
Les vieilles femmes s'en agourent;
Par tel engouement s'entendement
Les Frontes deux vis et deux front,
Et plusieurs encore le font;
Nai puis qui le nez for vient,
Serait que au pren se lor tient.

Que in Bestiario Latino cap. 22. sic exprimitur: *Sternens caput (crocodili) sit angustum, unde velut et rugosa meretricis facies natus perungit, finitque pulchre, donec salubres defluant lachrye.*

† **FRONTALE**, *Προσώπιον*, in Gloss. Gr. Lat. MS. Edit. *Προσώπιον*, Gloss. Lat. MS. Reg. : *Mitra, vitæ, Regalis corona, Frontalis, seu Amictus*, [Gloss. Græc. Lat. : *Κεφαλαιακή, Frontale, capitale*] Vox Lat. lib. 37. usurpata. [* Vide Glossar. aed. Græc. in *Κεφαλαιακή* et *Κεφαλαιακή* col. 614. 615.]

† **FRONTALE**, et **FRONTALIS**, Lindwodo est *Apparatus, pendens in fronte altaris, qui apparatus alius dicitur Palla, Durandus lib. 1. Ration. cap. 3. n. 33. Frontis altaris nuncupatur ornatus, etc.* Chronic. Gomblesbreue pag. 528 : *Fecit tubulam argenteam...* Frontale quoque ad altare S. Exuperii Martini, Provinciale Ecclesie Cantuari. lib. 3 tit. 37 : *Frontale ad murgum altare, cum indus tulleis, etc.* Charta Cindrasinibi Regis Gohorim in Hispania, ære 683. apud latan. de Yezes in Chronico Ordinis S. Benedicti : *Offertimus vasa altaris, calicem circumferentem et patrem, Crucem argenteam similiter decorantur : vestimentis altaris omnia ad plenum, sive Frontalia, sive principalia, etc.* Alia Ordinis Regis ære 960. apud eundem tom. 3 : *Vestimentis altaris, Frontalis, pallis, velos principes, qui vult resorbant et altare dependent, etc.* Alii Sanandi Episcopi Iternis ære 952. apud eundem tom. 4 : *Munisteria Ecclesie, et alii, calicem argenteum, Crucem argenteam, Frontalem, pallas, vellos, et alia dona cultus, etc.* Charta Aldegastri, illi Synodus Regis Ovetensis. ann. 981. apud Sandavallium : *Et una cruce de argento, et duas de ligno, et quatuor Frontales de serico, et duas campanas de ferro, etc.* Alii Ferdinandi Magni Regis ære 1101. apud eundem Yezes tom. 6 : *In predicto oro ornamentis altarium, id est, Frontale et una para, opere digno, cum lapidibus,*

smaragdis, safiris, et omni genere pretiosis et olivaceis : alios similiter tres Frontales argenteos stagulis altorum, etc. Alia eisdem Regis : *Frontales tres auro fusos, Charta ære 1111. apud eundem Yezes tom. 6 : Item munisteria, Frontale argenteo et exaurato, et retrofrontale argenteo pensante solidos quingentos. Ibidem : Frontale Græcico, casulla. Græcica una, etc.* Charta Ferdinandi Imper. Hispanie ære 1191. apud eundem tom. 7 : *Tres Frontales, duas de cielation : infulus 3. annam de cielation, etc.* Visitatio Thesaurarie S. Pauli Londinensis ann. 1295 : *Unum Frontale de nigro sameto, cum baris et vineis de aurifrigio bono, ad majus altare. Item aliud Frontale strictum, cum pluribus diversis scutis : et in medio brevementur imagines Crucifixi, Marie et Joannis,...* ad idem altare. Alibi : *Item Tabula Frontalis et retrofrontalis bene depicta,...* puerum Frontalis de Bonediano, et puerum superfrontalis de rabco cendito cum turridis et leopardis decoratis. [Testam. ann. 1344. in Tabular. S. Victoris Massil. : *Ornatu altaris, ad Frontale de opere Anglicano quod habeo eadem ecclesie tribuatur. Adde tom. 4. Monarchie Lusitanie pag. 260, etc.*]

† **FRONTALIUM**, Leges Palatine Jacobi II. Regis Majorie, inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. LXXII : *Hoc idem esse in nostra capella precipimus; necnon tabulas et cruciat et Frontaliu et alia, de quibus in Ecclesia episcopi haberi iussimus intentionis est.* † **FRONTALIUM**, Eadem notione. Chartularium S. Vincentii Genomani. fol. 43 : *Hunc censum emit Goufridus Cellararius de argento, quod renouentur de Frontallo S. Domipoli ut opus Ecclesie perpetualliter remaneant.*

† **FRONTALLA**, *Frontellum altum et Frontellum bismum de velut rubens cum foliis aureis braderentur Abbatis S. Dionysii tradidisse dicitur Henricus V. Rex Anglie ann. 1255. apud Rymerum tom. 10. pag. 346.*

† **FRONTELLUM**, vel **FRONTELLUS**, ex Gall. *Frontane*, Synodus Exoniensis ann. 1287. cap. 12 : *Frontellum ad quodlibet altare, Statuta Walteri Archiep. Eborac. ann. 1250, et Synodus Mertonensis ann. 1300. cap. 4 : Frontale ad murgum altare. [Liberarium Ecclesie Novion. ann. 1419 : Item unum paruum altaris, videlicet Frontellum et cassellum de bouguerrano albo et nigro.]*

† **FRONTALIS**, Pars anterior ejusvis rei. Gesta Episcop. Cenoman. apud Mabill. tom. 3. Anal. pag. 391 : *Isti annuli apposti sunt de mandato ipsius Episcopi ad Frontale capse beatus Iuliani.*

† **FRONTARIA**, *FRONTERIA*, Gall. *Frontiere*, Regni aut Provincie ejusvislibet limites. Lucas Tudensis ære 1273 : *Catholici viri strenui de Frontaria Marorana, etc.* Charta Raimundi D. Alesti ann. 1217. in 3o. Regesto Tabularii Regii Ch. 20 : *Et vos habueris quæram in Frontaria nostra, etc.* Occurrit præterea in Testam. Ranimiri Regis Aragon. ære 1099. apud Innocentium III. in Epist. edita a Catello in Comit. Tolosan. pag. 258. Petrum de Vineis lib. 2. Epist. 58. [Acherum Spicil. tom. 10. pag. 244. Marten. tom. 2. Anecd. col. 1393. D. Secousse tom. 3. Ordinat. pag. 210. et 296.]

Menester. Hist. Lugd. pag. 135.] etc. Vox Agrimensorum recentiorum, quibus *Frons* agri ea pars dicitur, que observatur agro alteri. Jacobus I. Rex Aragon. in Foris Osmo ann. 1247. fol. 31 : *Et adhuc debet cum suis expensis mundare ipsum publicum montem, ut aquæ inde transire valeant libere, quantum Frontaria, sive affluens suarum domorum tenerit.* [Charta Aldefonsi Reg. Castellæ ann. 1181. apud Baluz. Histor. Tutel. col. 193 : *Cum ingressibus et egressibus, cum terminis et Frontariis, etc.*]

† **FRONTERIA**, *TERRA* dicitur Princeps, qui castra sua in finibus principatus contra hostes suos locat, tenet, et sui sese opponit. Charta Aldefonsi Regis Aragon. apud Martineum in Hist. Pinnatensi lib. 5. cap. 24 : *Quod fecit nunci cum suis Adors S. Joannis apud Montregal, quando ibi tenuimus Frontem, ære, et seculum Historiale MS. Joannis Abbat. Laudun. scriptum ann. 1388. lib. 11. cap. 5 : Puit il l'alcumanda, qu'il prinst deux cens homes, et allast à S. Omer, et illec Tenist la Frontiere contre les Flamens.*

† **FRONTERIA**, id quod Justiniano lib. 2. Institut. tit. 1. § 22. *Modus latitudinis ejusque fundi, quo proprie ripem est.* Statuta Arelat. MSS. art. 162 : *Si aliquis habet Fronteriam in riparia Alantur, ubicumque sit, et voluerit cum planctu, levatari illius territorii teneantur, etc.* El art. 188 : *Omnia impedimenta sua (viarum) que sunt a capite pontis Rindani usque ad portum Alantur reuocantur, et quod quisque dimittit tertium partem Frontem, pro justa a capite pontis usque ad dictum portum civitatis. Divisio horum terre vicecomitalis Massil. inter DD. Roncelinum, Ugonem de Baucio et Girardum Adenari ann. 1212 : *Indet coquina stans ejusdem casiri, que erit viccomitatus Massilie, et retrocurat et medietas terris ejusdem stans, et Fronteria terris ex parte Ecclesie, et superior fons majoris condamine, que est iuxta facium rotundum rali in neclun,...* sola et omnes domus que sunt iuxta predictam salam, et totam Fronteriam sicut extenditur usque ad barium, quod claudat meta. Statuta Massil. lib. 2. cap. 1 § 14 : *Recliter possit accipere quicunqueque partem in illa voluerit in tantum quantum res illa extenditur in profundum, usque ad satisfactionem sui debiti tantum, dum tamen totam Fronteriam rei non accipiat, nisi Fronteriam contingentem partem quam sibi dari petierit, et dum tamen illud accipiat ex uno latere. Vide Fronteriam, 1.**

† **FRONTATUS**, Charta ann. 1331. tom. 2. Instr. Hist. Paris. pag. 528 : *Defunctus Mathias de Londres, tempore quo vivebat, tenebat quantum domum suam Parisius super ripam Parisius de S. Landecis, tenentem ex una parte de longe ad domum Lambert le Butcher, et ex alia ad domum dierorum conjugum, contingentem seu Frontatum in se ad vicum de Chaligney. Id est, habentem a Fronte, Gallice Posée de front, vel faisant face.*

† **FRONTERIA**, Ornamentum mulieb. Charta ann. 1473. in Tabular. S. Victoris Massil. : *Unam Fronteriam perlorum. Statutum Universitatis Massil. ann. 1381 : Quod nulla nuntiat aliqua audent de cetero... por-*

tare coronas, garlandellam, Fronteriam, nec capellam nuci, argenti seu perlarum. Vide *Frontraria*.

* Quod frontem decoraret sic dictum, nostris, *Frontrau*, *Frontet* et *Frontiere*. Contract. matrim. ann. 1358. apud Salerni: *Fronterium* unum magnam de auro, perlis et aliis lapidibus pretiosis, pro ancis quadrangula. Formulæ Mss. ex Cod. reg. 7657. fol. 48. v: *In uno Fronterio perlarum, uno auro auri cum perlis*. Inventar. ann. 1393. inter Probat. tom. 3. Hist. Burg. pag. 170. col. 2: *Un Frontrau d'or a blanches violettes, un il y a deux balays*. Contract. matrim. ann. 1383. in Reg. 126. Chartoph. reg. ch. 109: *Item doit ledit Regnaud lever à l'issue Marguerite pour ledit mariage une bonne robe longue d'escollate bien fourée, un bon chaperon selon la robe, une pelisse de gris envalent, une bonne mitaine, une bourse, un couteau, un espinglier, un choppel, un affroy, un Frontel*. Un petit Frontel de perles, in Lit. remiss. ann. 1404. ex Reg. 159. ch. 213. Aliae ann. 1460. in Reg. 190. ch. 86: *Une Frontiere à épousee garnie de perles*. Hinc Frontel dicitur fascia, qua tuncur moniales, in Stat. Mss. monial. congregat. Cassin. Bened.: *Par dessus leurs couvrechiefes une voile noir avec Frontels et bordures*.

* 1. **FRONTERIUM**, Pars agri, quae observatur flumini, vel agro alteri, Stat. Avenion. ann. 1343. cap. 104. ex Cod. reg. 4659: *Nallus de riparia Durance vel Rodani truncum, vel rastegam, vel ligna audent arripere vel levare, nisi ille cuius in riparia Frontier fuerit applicata*. Hinc *Fronterier*, Litus radere, vulgo *Cutney*. Froissart. vol. 2. cap. 169: *Les Anglois avoient sur la mer jusques à six viengs vaisseaux charges de pourveances, qui les avoient Fronteroyant Angleterre*. Vide *Frontier* in *Frontibus*.

* 2. **FRONTERIUM**, Pannus, quo frons seu pars anterior altaris ornatur, nostris *Frontier*. Inventar. S. Capelle Paris. ann. 1373. ex Bibl. reg.: *Item Fronterium cum dossier pro altar recessivo*. Item ann. aliud *Fronterium album antiquum cum dossier ad litem*. Item unum aliud *Fronterium rubrum cum dossier de broderie ad ymagines*. Aliud *Frontium ibid.*: *Item un Frontier et dossier anciens pour l'autel de recessivo*. Item un autre *Frontier* et dossier rouges a ymagines de broderie. Inventar. jocal. ann. 1403. inter Probat. tom. 3. Hist. Burg. pag. 217. col. 2: *Un cotillon de chapellet garni de colozale à six nefes de broderie à Apostres, de Frontier, dossier, etc.* Vide *Frontale*.

* **FRONTES**, Agrimensoribus dicuntur campi parallelogrammi latera breviora; longiora vero nuda laterum nomine designantur. Charta ann. 1073. inter Instrum. tom. 2. novæ Gall. Chist. col. 233: *Est autem inter consortes de uno latere flumina, quod nominantur Lupus, et de alio latere rivus Melvany, et de retro Fronte mare magnam et de alio Fronte mons*. Observandum vero, ubi de fluminibus sermo fit, regionem quoque delinquant tergum dicit, *Frontem* quoque flumini.

* **FRONTIERIUM**, Ejusdem originis ac *Frontierium*, pro lecti ornamento. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamin. in quo plus unum aliud lectum parvum, cum duo

arcedecto positum corallii, et cum suo supercalo lecto munito, *Frontierium* fili lini.

* **FRONTICIPIUM**, Principium. Miracula S. Beritini sac. 3. Bened. part. 1. pag. 132: *Martyres Fascianus et Victorius in Fronticipio Christianitatis incalorum terre primurium serantur ibi construxisse Ecclesiam*.

* **FRONTINERE**, Janus Laurenberg in Suppl. Antiquarii: *Frontinet*, *frontinere*, *frontinere*, volatarii.

* **FRONTISPICIUM**, Frontis hominis inspectio, Johannes de Janua addit: *Unde et anterior pars Ecclesie Frontispicium dicitur*. Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Frontispicium, Frontiere*, la partie devant de l'Eglise. Will. Malmesburiensis lib. 1. de Gest. Pontif. pag. 205: *Quod ille statim civitate sensus intellexisset, quoniam prudenter Lanfrancus esset ex dignitate Frontispicii et facie*.

* **FASIGIUM**, Chronice. Mutin. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 604: *Apparet quendam crux rubra longitudine anni cubiti supra Frontispicium ecclesie beati Francisci de Assisio in aere, etc.*

* **FRONTISPICIUM**, Idem quod *Frontale*. Inscriptio *Frontidis*, apud Anton. de Vepes, in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 6. pag. 125: *Nos Sancius Rex, Goricus Regis filius, una cum filione conjuge dilectionis, hoc arcum altaris Frontispicii intemerata Virgini Mariæ offerimus, etc.* *Frontis* vertit idem *Vepes*. Vide *Frontale*.

* **FRONTO**, *frontalis*, Qui magna fronte est. Martinius ex Oronastico: in quo *Frontatus*, *frontatus*, eadem notione.

* **FRONTOSE**, Impulenter, arrogant. Vita S. Catharine Senensis, tom. 3. April. pag. 953: *Apud Prelatos Ordinis Frontose demerere*.

* Hinc nostris *Frontousement*, eadem acceptione. Chron. S. Dion. lib. 1. cap. 11. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 244: *Monsi folerunt et monti Frontousement il demandé eeste chose*. Faire *Front*, Contris aliquid stare, niti, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 80: *Le supplient prist icellui sous-sergent par le nez entre les deux doits prochains du pousier de sa main destre, en lui disant: Je te fays Front*. Ital. *Fronteggiare*, eodem sensu.

* **FRONTOSUS**, Impudens, Chronicon Mauriniense lib. 1: *Es venieno, quod vulgo Biotum dicitur, circumferri per Belxiam ad pretendam nonnam pie Frontosus non emboit*. [Frontosa quendam mulier, in Vita S. Lidwine.] Ita *Frone* pro impudentia, sadacia, in l. ult. Cod. de Episcop. pro. Judic. et alibi. Vide *Fronto*.

* **FRONTOSUS**, Qui a grant front, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. et in altero Lat. Gall. ex Cod. 7692. Vide *Frone*.

* **FRONUM**, Charta anni 1237. ex Archivio Arelat.: *Potensius Arelatenses extrahere Frona et castanones*.

* **FRONZIA**, Funda. Gall. *Fronda*. Stat. Verrel. lib. 4. pag. 71. v: *Item quid nullus major oleum nuntius trahat per civitatem cum Fronzia vel calafusto*. Vide supra *Fronda*.

* **FRONTEUM**, Tabular. Claroniense in Hist. Guinensi pag. 126. [et apud

Mirum tom. 1. pag. 192.] *Ipsi enim, salubrida sunt, opportuno tempore Johanne pro cornu incertum anni domum nunt. Quod si contingit, ... 5. adha. Froiseto restituit. Sed legendum vide, Froiseto. Vide pag. 134.*

* **FROSARIUS**, Virarius eurator, a Gall. *Fros*, via publica, idem quod *saure* *curius*. Arrêt. ann. 1308. 17. Maii in v. l. arrestor. parlem. Paris.: *Allect muniu e. mores antiquus ad Frosarius jure possessionis una cum dicto episcopo* [Allecti communes pertinet, dicitur tamen Fros, a dicto episcopo tenebant quidquid habebat in civitate Allecti. Vide in *Fransum*].

* **FRONCIUS**, [Frosius, Frocius, et Frouza.] Vide *Fransum*.

* **FROSECA**, La casa de pergeza Glossar. Lat. Ital. Mss.

* **FROSSA**, haud scio an meum quod pro *Trossa*, facies; saltem ea notione videtur accipi in Statutis Massil. lib. 3. cap. 19. § 7: *Item, quicunque forislet rursus nocte, vel de die de aliena, ... solvat pro banno pro qualibet Frassa x. sol. et pro qualibet lazio v. sol.*

* Liberti. Ioc. Simpodii ann. 1336. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 37. art. 33: *De una novissima claurum, de una Francium Turanensem, de quolibet preditorem*. Vide mox *Froza*.

* **FRONTIUM**, Ager incultus et eremus, idem quod *Fransum*, nostris *Front*, *Frontis* et *Froux*. Charta Joan. duci Bli. ann. 1255. ex Bibl. reg.: *Delinam, aliam nostram de Precibus quondam Frontium nostrum, situm in parochia de Guorandis, ad plantandum illi de novo vineas*. Rursus occurrit infra. Assignat. dotat. Joan. regine Franc. ann. 1319. in Reg. 60. Chartoph. reg. rh. 69: *Item de Fronz de la genaille, scilicet libris*. Charta ann. 1360 in Reg. feud. comitat. Pictav. ex Cam. Comput. Paris. lib. 23. v: *Item tenet in oblatum les Frontes, qui jadis fut habierement, courtilles et appartenances, apud la Papoterie*. Alia ann. 1433. ibid. lib. 73. r: *Item une vigne, une laquille est apertus Fronte*. Vult supra *Fransum*.

* Hinc *Alfrestet*, ad *Fransum* transiit, in Lit. admort. ann. 1364. ex Reg. 102. Chartoph. reg. ch. 424: *Trois breves d'icelle feste de maison neuve de concert de l'icelle, seant audit Troyes en la rue de la grant croce, ... Affrestant de son long seua la la rue*.

* **FROTARE**, a Gallico *Frotter*, *Fricare*. Chronice. Cornelli Zantloft apud Martini. tom. 5. Amplius. Collect. col. 182: *Frotte suum iumentum sive alium quatuor equum fructualem ad pulverem additum super vultum et genus superaddidit: genus quondam Frotabat, et trisore pro arbit.*

* **FROTZIA**, Arx, castrum, munitio. Homag. ann. circ. 1030. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 174: *De l'iso e. qui dicitur d'Urban, neque de l'iso e. dicitur, que ibi sunt nisi iumenta erant*. Vide supra *Forticia*.

* **FROTZA**, vox Italica, Turbo, 22. acies. Annal. Extenses ad ann. 1409. Murator. tom. 18. Script. Ital. col. 121: *Cresebant et alie Frotte stultiter ad*

10. Haud scio an inde *Froux*, Grex, Gall. *Troupeau*, in Charta Ludov. comit. Norm. ann. 1304. ex Reg. 59. Chartoph.

11. ch. 346: *Item ar uns Froux ou uns q'ouilles trempse per echapée, et est q'uns autrai meffait, il sera en anende de q' nauts.* Sed legendum prorsus *Fouc*.

12. *supra* Foscaugium.

13. **FRUCERIIUS**, **FRUCERESUS**, pro *Fourrier*, Gall. *Fourrier*, qui regi vel magnatibus domos in uribus parat. Comput.

14. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem.

15. 1360. col. 2: *Pro adventu domini nostri Jesu Christi consules una cum Frovesio accesserunt pro villam, accipiendo singulis villis lectus pro provisione domini nostri regis et gentium suarum.* Infra

16. *novum*. Vide in *Frovia*.

17. **FRUYERUS**, Fadem notione, in Comput. ann. 1380. ibid. tom. 3. pag. 31. col.

18. *Soli Roynardo de Ros, Froyyero domini ecclesie, etc.*

19. **FROXARE**, Fraudare. Ital. *Frodare*, Clem. Petri Azar. apud Murator. tom. 16.

20. 1491. Ital. col. 340: *Hubert iste Castellanus filius, nempe duos grandiores et avunculos, omnes mercatorem bladorum a Bononi exercebat, quo blado mittere solent Comas, ut credo, scilicet Froxando ibi transierant.*

21. **FROYERARE**, Munire, roborare. Cond. Basil. ann. 1398. ex Tabul. ejusd. urbis.

22. *Item quod tunc facta poenitit portio scilicet dupler et Froyyer de quatuor pias.*

23. **FROYRAGE**, Pabulum. Gall. *Fourrage*. Informations civitatis Massil. de pascuis transmarino in MS. Sangerum.

24. 1200. quodlibet syverium xxv. equis in uno suo Froyage. Vide *Fodrum*.

25. **FROYRE**, Eadem notione, sed laici, ut supra vox *Fudrum*, Donatio anni 1071. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 167. col.

26. *Item fuit necium quod ipse D. Dalphinus et debet emere Froyre et aliam partem et fortaliorum locorum pascuorum de Meladone, de Buxo...* quod et

27. *hanc aut in domibus et fortalibus, et pascua peria ipod D. Roynardus...* sed...

28. *et sedulo ipsius Froyre seu ipsarum novum pretio, uikidominus idem D. Roynardus ad vltum naturalium ipsius, et...*

29. *statu fuit in humanis, ipsorum omnium usufructum habuit, sicut habet...*

30. *in illis que habet, ita tamen quod ipse ipsorum idem D. Roynardus non...*

31. *de debeat vendere, vel ad partes de quavis modo, occasione vel causa...*

32. *ut quod in ipsis domibus et fortalibus propria dicti D. Dalphinus, debeant...*

33. *Testes Ludov. comit. Valent. ann. 1304. ex Cod. reg. 6008. fol. 97. r. Item...*

34. *et ad eadem consensu nostrum Froyre hospitii et totum nostrum nostrum...*

35. *et ad totum eorum et post ipsos nostrum...*

36. *et ad totum dictum Froyre ad dictum...*

37. *et ad totum dictum Froyre ad dictum...*

38. *et ad totum dictum Froyre ad dictum...*

39. *et ad totum dictum Froyre ad dictum...*

40. *et ad totum dictum Froyre ad dictum...*

41. *et ad totum dictum Froyre ad dictum...*

42. *et ad totum dictum Froyre ad dictum...*

43. *et ad totum dictum Froyre ad dictum...*

44. *et ad totum dictum Froyre ad dictum...*

45. *et ad totum dictum Froyre ad dictum...*

46. *et ad totum dictum Froyre ad dictum...*

Ordinat. reg. Franc. pag. 32. art. 27: *De pelle vulpis, de una saumata allurum, de una Froza, etc.*

1. **FRUCA**, Fructus, census, redditus, Gall. *Fruit*, revendi. Ital. *Frutto*. Stat. castri Medakli lib. 1. pag. 20. v. *De redditu et Fru dictae terrae non ante, ut praedictur, recipiat, et solum habent medietatem eius quod habuisset, si bene aravisset; residuum vero ad dominum terrae perveniat.* Vide infra *Fructuarium* 2.

2. **FRUAGIUM**. Bulla Alexandri III. Pope inter Instrum. tom. 4. novae Gall. Christ. col. 190: *Decimus Fruagii de Person et tertium partem ejusdem noviorum cum terris et justitia, etc.* Illud sine probabilitate suspiciunt Editores legendum esse *Fruagium*; *Fruagium* tamen idem esse posset quod infra *Fructuarium*.

3. **FRUATIO**, Fructio, ususfructus, Gall. *Joissance*, Ital. *Fructuaria*. Charta emphit. ann. 903. apud Murator. tom. 3. Antiqu. Ital. med. aevi col. 144: *Proprietates seu donationes eadem veneranda ecclesiarum vestra dare atque persolvere debemus pro Fruatione et fructificatione ipsis superscriptis per omnique Indictione pensu nomine auri obtinui solidos septem in festivitatem S. Vitalis tantum, ut dictum est, pensu persolvatur, sine aliquo imdictate vel mora.* Vide infra *Fructifera*.

4. **FRUCHA**, Annona fructuaris, quivis fructus. Comput. ann. 1479. inter Probat. tom. 3. Hist. Nep. pag. 348. col. 1: *Pro quodam prandio facto et preparato in domo communi... exposuerunt tunc in canibus, pene et vino, ac Frucha, xj. sol. xj. den.* Vide *Fracharia*.

5. **FRUCHARIA**, Massiliensis *Frucharia*, Locus ubi fructus venduntur. Charta ann. 1469: *In rutiaria Frucharia.*

6. Gall. *Fruterie*. Comput. ann. 1351. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 142. col. 2: *Qui (consules) subito divinis consilio recesserunt, pro timore magni incerti positi in hospicio quartoni Fruchariae Novus.*

7. **FRUCHERIA**, Annona fructuaris, quivis fructus, nostris *Fruitage*. Litterae Petri Infantis Arag. ad Sencalcium Provinciae ann. 1332: *Quodam vice exierunt quodam coria, Frucherias et alios res et puerres. In quadam Recensione jurium dominorum idiomate Provinciali scripta et MS. D. Brunet habetur: Item easdem Frucherias fiesae i. d. Novis Fruterie, Pomeria quae fructus vendit.*

8. **FRUCHERIUS**, **FRUCHERIA**, Qui et quae fructus vendit, Gall. *Frutier* et *Frutiere*, Ital. *Fruttaiolo*. Lit. Phil. VI. reg. Franc. ann. 1343. tom. 6. Ordinat. pag. 276: *Lite penitente... inter sindicum capitulorum Tholose... et quodam Fruchetier et Frucherias, etc.*

9. **FRUCTA**, pro *Fruitu*, *id est, alepta*, Papias.

10. **FRUCTA**, Usus fructus, [* Vel forte idem quod nov. *Fructaria*.] [* Fructus. Confer *Fructum*.] Chrodegangus in Regula Canonico, Metensium cap. 33: *Et ipsi Clerici de ipsis rebus, quos in precarias habent, ... minuenti, aut vendendi, aut commutandi potestatem non habent, excepto, ut diximus, de illa Fructu, vel quod ibidem la-*

borare potuerint, viventes faciant quod voluerint.

11. **FRUCA**, In Capitulari Sicardi Principis Beneventani ann. 836. 24. caput est *FRUCA*: sed cum textus in MS. abist, haud facile est divinare, quid hoc verbum sonet.

12. **FRUCTATUM**, pro *Frutetum*, Locus abundans fructibus. Collectio antiqua Canonum poenit. apud Acherium Spicil. tom. 11. pag. 70: *Ne seges boni agricolae zizaniarum mixta horrentibus Fructatis sordescat.*

13. **FRUCTERA**, Praedium rusticum fructiferis arboribus constans, vel unde fruges et fructus colliguntur. Chartul. S. Viet. Massil.: *Doni S. Pictori et abbas Loranum unum Fructeram de obibus in illis territorio, obsequio censu et servitio.* Ibid. pag. 163: *Isardus vicecomes Gupienensis dat S. Pictori et S. Gerardo pascum et patium et unum Fructeram de obibus in territorio de Dromone et Castro-forti.*

14. **FRUCTERIUS**, ut infra *Fructuaris*, in Legibus Palatinis Jacobi II. Regis Majorie. inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. 337.

15. **FRUCTUM**, Locus abundans fructibus, frutetum. Charta apud Meichellic. tom. 2. Hist. Frising. pag. 38: *Pascuus, venationes, anecta sru et Fructeta, etc.* Vide *Fructuarium*.

16. **FRUCTETUS**, Eodem intellectu, apud eund. ibid. col. 87: *Prodiit cum uno Fructetu de genere arboris, unde nascentur milia.*

17. **FRUCTIBILIS TERRA**, *Frugifera*, quae fert fructum. Charta fundationis Basaceensis Albatini anni. 1002. inter Instr. tom. 2. novae Gall. Christ. col. 472: *Altera autem parte (existant) virgulta et hort, et vinea, et Terra Fructibilis usibus humanis satis apta.*

18. **FRUCTIBULEM**, pro *Fundibulum*. Vide in *Biblia* 1.

19. **FRUCTICELLUS**, Fructus qualicumque. Liber de Memoria B. Emmerami apud Periz. Script. tom. 4. pag. 535: *Assimulant arboribus, est necdum fructum, tamen folia habentibus, in quibus spes est Fructicelli, etc.*

20. **FRUCTICOSUS**, perperam pro *Fruticosa*. Chronic. Silhesse tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 78: *Quem locum a tempore Augusti desertum ipse Fructicosus ardens pargaverat.* Vide supra *Fructetum*.

21. **FRUCTIFICANS AGER**, Idem qui frugifer, in Actis SS. Maii tom. 3. pag. 22.

22. **FRUCTIFICATIO**, Fructio. Vide supra *Fructio*. [* Alio sensu apud Tertullianum. Vide *Forcellium*.]

23. **FRUCTAGIUM**, Idem quod *Frucharia*. Codex Iegum Norm. lib. 2. cap. 30. § 14. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. 1987. 323: *Similiter de pascuagis, fauicatis et servitio, que nun annuatim, sed ex casu sive gratia reventur. Ex gratia ut pascuagium et ceterum Fructagium, que ex Dei gratia non singulis annis, sed aliquando ad humanum sustentamentum generis ejusdem.*

24. *Nostris Frutings*. Lit. remis. ann. 1379. in Reg. 116. Chartoph. reg. ch. 97:

Icele Jehanne s'entremettoit de vendre ha-rens, Fruitagez et porrees. Aliæ ann. 1387, in Reg. 13a. ch. 171. *Laquelle femme leur don- noit des noix et autres menues choses et Fruitages.* Adde. Ordinat. reg. Franc. tom. 4. pag. 391. art. 7.

1. **FRUCTUARIA**, Vertigal es fructibus. Testamentum Petri Comitiss Sabaudie ann. 1268 : *Brennarium vero, Fructuarium et palmum, quon consuevis percipere in Comitatu Sabaudie, totiditer quitamus.* [Vide *Fructuarium*.]

2. **FRUCTUARIA**, Officium in domibus regis, cui *fructus*, imo et candelarum et cere curia incumbit, vulgo *Fruterie*. Charta Phil. Pulc. ann. 1304, in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 476. r. col. 2 : *Royalz den Brito valletis Fructuarie Johanne regne.* Vide *Fructuarium*, 1.

3. **FRUCTUARIA**, Quae fructus vendit. *Johanna du Celler Fructuarie regis*, in Memor. C. Cam. Comput. Paris. fol. 170. r. Vide supra *Fructus*.

1. **FRUCTUARIUM**, Pomarium, locus consitus arboribus frugiferis. Domitio facta Monasterio Moisiacensi ann. 7. Theodorici Regis Fr. apud Mabillon, tom. 1. Annal. Benedicte. pag. 686 : *Dono . . . curtes nostras inducimus cum Ecclesiis ad solariis, et viveris, et Fructuario, piscatoriis, etc.*

2. **FRUCTUARIUM**, Fructus, redditus, census. Charta Rich. archiep. Bitur. in Chartul. S. Ursini Bitur. : *Neesse est nobis ex ipsa ecclesia sic tractare, ut derict Domino servientes ex Fructuariis ipsorum possint vivere, et Dominum nostrum in perpetuum collaudare.* *Frutings*, eodem sensu, in Pacto inter abbat. de Fonten. et Gauffr. de Charri ann. 1343, ex Reg. 79. Chartoph. reg. ch. 59 : *Item des Frutages les terres appartenant à nous religieuses . . . ledit chevalier, ne les aians cause de lui, ne pourront reclaimer aucun droit.* Vide supra *Fructus*.

1. **FRUCTUARIUS**, Officium in Domibus regis : cui *fructus*, atque adeo candelarum et cere curia incumbit, in Ordinatione Hospitali S. Ludovici Regis ann. 1261, vulgo le *Frutier*. [Liber niger Saccearii pag. 351 : *Fructuaris in domo comedit, et in den. hominibus suis.*] Officium ipsum *Fructuarie* dicitur. *Foiet de la Fruterie*, in Chron. Flandr. cap. 79. [Vide Hist. Dalph. tom. 2. pag. 394. ubi fusiis de Officio *Fructuarie*, et supra in hac voce. Apud Juris. *Fructuaris* est qui percipit fructus, non ut fundi dominus, sed tamen quam usufructuarius; atque hac ratione sumitur in Digesto et in Chartis non semel.]

2. **FRUCTUARIUS**, Qui usufructuario jure fruatur, nostris *Frutuarie*. Instr. ann. 1400. apud Iam. in Delic. erudit. inter not. ad Hodeoper. part. 2. pag. 485 : *Durante tempore ipsorum locutionum invitis et suaverisissimis Fructuaris construxerunt certas capannas.* Et fol. 486 : *De primo dicendum est, quod sicut Fructuaris novum edificium in fundo fructuario, invito proprietario, construere non potest, etc.* Charta ann. 1387, in Reg. Joan. ducis Bitur. ex Cam. Comput. Paris. fol. 153. v. : *Après ledite de- mission, ledit Mons. le duc de Berry entrera et sera receuz en Joy et hommage, possession et seigneurie de l'usufruit et vinge d'iceles ter-*

res pour joir et user des fruiz, proufiz et d'enclozement d'icelle sa vie durant, tout aussi pleinement en toutes noblesses et prerogatives, comme s'il estoit plain seigneur et propriétaire desdites terres, n'adontant que par la coute- tume, vinger et Fruitarie n'en deust pas si plainement user.

3. **FRUCTUARIUS**, Qui merces in navem imponit. Passim in Legib. maritim.

FRUCTATIONES PUBLICÆ, Publici proventus, tributa, in Charta Conradi Imp. ann. 1029. pro Ecclesia Amonensi apud Ughellum.

FRUCTUM, pro *Fructus*, Capitulare de Villis cap. 20 : *Unusquisque iudex Fructa semper abundanter faciat omni anno ad fructum venire.* [Supplem. Antiquarii : *Fructum hoc, xapov, Fructus.*]

1. **FRUCTUOSITAS**, Utilitas, apud Basilium tom. 6. Miscel. pag. 343.

FRUCTUOSUS, Regulari cujusdam Patris cap. 22. tom. 2. Regularum antiq. pag. 170 : *Fratribus, quibus habitatio la stervili terra, id est absque pane, et sunt in montanis, et Fructuosus, modicum locis per- mittimus.* Ubi forte leg. *Frustuosus*, vel sane *Infructuosus*. Vide *Frustum*.

FRUCTURA, Procreatio. Stat. Mant. lib. 1. cap. 119. ex Cod. reg. 4630 : *Qui quidem guargnum talem et equum de persona, forma et membrorum proportionem, de verbis et sufficientia opportuna examini- diligerent, . . . et quencunque diligenter examinatum ad Fructuram et proles pro- creationem commodum esse crederent, in guargnum admittere debeant.* Vide supra *Frustum*.

FRUCTES, Pretium pro onere navi imposito. Germ. *Fracht*, olim German. infer. *Frucht*. Chart. ann. 1361. apud Lappenb. Orig. Hansel. pag. 491 : *Ave- nante Fructus, nec naviculari pretium de- bent solvi.* Vide *Fretta*, 2.

FRUCTUS BIENNIALES, Vide *Biennium*.

FRUDIARE, Frui, fructus percipere, Ital. *Fruiere*, unde *Frudium*, fructus, red- ditus. Charta ann. 1005. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 183 : *Concessionis . . . illud habendum, domnan- dum, possidendum, et omnia de ipso Frudio facientiam quæ volueritis.* Aliæ ann. 1035. ibid. col. 991 : *Cunctum supradictum no- strum concessioem predictis domus Adol- fis, abbas ejusque successores habent et possideant, et Frudiant, et de ipsa Frudis faciant omnia quæ voluerint.* [Alia ann. 1043. apud de Blasio Series Princip. Salernit. pag. 76 : *Dilectis vitæ tuæ prefatum ecclesiis S. Angeli tenere debent, et domi- nare, et possidere, et frudiare, etc.* Vide supra *Fructo* et *Frugiare*.]

FRUITARE, Chart. ann. 957. apud Neugart. in Cod. Dipl. Alemann. num. 740. tom. 1. pag. 600 : *Donamus . . . omnem proprietatem nostram . . . cum omnibus, que ibi merito Fruitare debebant, ad mon- asterium S. Galli, etc.*

FRUITARE, pro *Uti*, in Reg. act. capitul. eccl. Camerac. sig. O. ad ann. 1485 : *Adfin que les moines et habitants en dicte cité (de Cambrai) aussi les fréquen- tans en sceile se puissent mettre et plus assien- tement Fruitier, appointier et concorder en leurs affaires et marchandises.*

1. **FRUGALITAS**, Ubertas, ferti- litas, Gall. *Fertilité*. Acta Episcoporum, Tullensium Inter Anecdota. Marten. 2. 3. col. 1011 : *Inter innumera tante per- cussionis damna, quæ sedulo perfecerat (venerabilis Pibo) curtem Tullensium loci- que juri debeat Berchem monast., hoc quoque et Frugalitate opumissimis, quam per fideles Regis amiserat, in- ante vitam suæ terminum Ecclesie restituit, per quinquennium.*

2. **FRUGALITAS**, Inopia, penur. Willibaldus in Vita S. Bonifacii Nati apud Mabillon. in Actis SS. Benedicte. 3. part. 2. pag. 18 : *Magnam penuriam, mundi hujus penuriam ac Frugalitatem sustinuit, magnisque tribulationibus ex- stitit corlatus, verbi Dei semper pro- pect.*

3. *Quæ fuerit mensurarum etiam regine frugalitas, docet nos Stat. MS. Jacobi reg. Aragon. ann. 1234 : Statutum pri- nos, nec alius volutus noster, non comi- mus in die nisi de duobus carnisbus semel, de una iterum passit fieri assatum, aliis assaturæ, ut hacti et porcelli, deperire de itis duobus carnisbus non posset per- rari, nisi in uno modo de una : etiam sic vel de aere (l. larte) vel veniente in ut duobus carnisbus minime computaret.*

FRUGESTRUM, Vita S. Iapi Archi- episcopi. Lugdun. : *Quantum adstantia Fr- gestris, invenit in campis silva, et Campus frugibus ferendis idoneus.*

FRUGIARE, Frui, in Charta Regis Ducis Calabrie, apud Ughellum tom. 1. pag. 600.

FRUGIFICATIONE, Káprrov, in Gloss. MSS.

FRUITARE, Vide *Frudiare*.

FRUITERIUS, ut supra *Fructu- rius*, in Histor. Dalph. tom. 2. pag. 101.

FRUITIS, Vas aquarium, pro *por- ribus*. Glossæ antiquæ.

FRUITOSUS, Fructuosus, nullis, li. *Frutuosus*, Charta ann. 1359. in Reg. Fr. Chartoph. reg. ch. 307 : *Ad censum propter traditum . . . quandam cunctam foras- nemini, nec domus regi, nec alter Fra- tium, sed tantum invident.*

FRUMARE, Fodere. Chron. Norwic. ad ann. 1458. apud Oefellum tom. 1. Script. repr. Boitar. pag. 358. col. 1 : *capium fuit omnibus . . . fodere . . . in- satio, vulgo graben, et quicunque pri- fodere vel Frumare non voluit ut non- tuit, alium pro se disponere cogebant.*

FRUMEX, Monstrum, porten- tibus, in Gloss. Lat. Gr. Sangerm. 188 et in Supplemento Antiquarii ex Dant. Frumen dicitur tractus gale, quæ dant nigrum demittit; Servio autem Enn. sub mendo gutturis pars; Laryngem re- Graeci : Luluæ et Cramus Finces. Gloss. l. Gall. Sangerm. : *Frumen, l'entrée de ga- vide l'id. lib. 20. cap. 2. Jo. de Jaus- sard.*

Glossar. Cassin. ann. circ. 700 : *men, pars gula, unde frumenta et frug- frumendo, hoc est vendendo.* Nostris, Fr- vulgarius *Frime*, Species. Mirac. B. M. MSS. lib. 1 :

13 jouti ce qu'il l'avoit,
N'en fait semblant, c'est, ne Frume,
De son des fait pour Dieu englué.

FRUMENTAGIUM, Praestationis agrariae, sicut primitus ex frumento, deinde et ex ipsi vineis: *Drat de Frumentage*, de quo jure quedam attigit Baguelin. Cuius fundationis Monasterii Omnium S. in urbe Andegav. ann. 1019: *In earte Bonitii professor Comes totius, et Frumentagium, et multonagium*, Consuetudines municipales de Basledecne in Pictouinis: *Scendum quo est, quod tales sunt orationes*, quod amant ipsius terrae *fructu percipere in ipsa Frumentagium*, cum Mediam feudalem vocant. Charta ex Tabulario Ecclesiae S. Laudi Andegav. pag. 58: *Contanter asserat, quod nullum frumentagium pentus pro vineis illa habet. Tabularium S. Albini Andegav.: Redditum de sextario de Frumentacio, annuatim de fore, 12. denarios de friscen- zia, etc. Tabularium Abisense ann. 1213: *Pignit sextaria frumenti annuatim mola de Frumentacio meo, quod huius de Bellamonte Dom. Beruoli olim habet, etc. Et fol. 78: Dedit et concessit nunc Monachi annuatim sex sextarios frumenti de Frumentacio meo, quod habebam apud darscelvum. In Regesto de Rebus Ludovici Regis Siciliae, Ducis Andegav. fol. 51. in Camera Campat. Paris: *Item un clos de vigues, appellé le Frumentage, ou Domaine du Seigneur*. Fol. 112: *Item du Bailleil lige de certains Frumentages, qui le tient de la Baronne de Vennar. Charta Joannis Ducis Britanniae ann. 1316, in Regesto Ludovici Hutini li. 80: Tant en rentes, que deniers, Prumentages, avenages, gelungues, etc. Vide *Notas*.***

FRUMENTALE, Frumentum. Charta ann. 1178. in Chartul. Theol. ex Cod. reg. 5619. fol. 54. r: *Hoc vinum dicitur Caramellus et Herensius ab insani natu. Domini annuum debent extirpare, et plantare foliis Frumentale*.

FRUMENTARE, Frumenta colligere, pabulari. Gall. *Fourrage*. Heliodorus lib. 1. Chron. Slavorum cap. 87: *Percusserunt quondam de castris, qui exierant ad Frumentandum*. Recurrit infra cap. 92. Radulfus Comenensis in Gestis Tancredi apud Murten. tom. 3. Anecd. col. 149: *Equos, qui nostra nil tunc veriti, longe ulserunt Frumentationem*. Et col. 173: *Frumentationem utroque missi, annorum simul inventum et paxem*.

FRUMENTARIA, Chi colit frumento. Gloss. Lat. Ital. Ms. *Frumentarie*, pro foro frumentario, in Charta ann. 1375. ex Reg. 107. Chartoph. reg. ch. 375: *Item tu moxiam seant deant la Frumentarie, etc. Id. ibid.*

FRUMENTARI, Quorum munus paucis charat Aulic. Victor. Schotti in Dioeclesimo: *Ac remota pestilentia Frumentarii, et genere, quorum nunc Agentes remota indidit sunt, qui, cum ad explorandum Frumentandum, qui forte in provincia vestas existerent, instituti viderentur, compelluntur se infirmitate criminatissimas, infecta vix in urbe, principis revolutioem cunctis, cuncta fide diripiebant. De his agunt mult. 61. Brunonis ann. 364. n. 17. 18. 19. 30. Cusubonus] et Salmasius ad Spartianum in Hadriano. Vide in *Podrum*.*

FRUMENTATICUS, Frumentarius, nostris alias *Fourmentat*, Charta Nivel. Suession. episc. ann. 1190. ex Tabul. S. Crisp. in cavea: *Tertio pars straminis Frumentaticus tollit decime. Sic chema de fuerit Fourmentat*, in Ch. ann. 1257. ex Chartul. S. Corneil. Compend. fol. 182. r. Ibid. 312. r: *Item prepositus habet in grangia de Dunlecourt rj. chema de Fourmentat pro hospitio suo, et annu centum de rescia. Aliud vero est vinum frumentaticum, Gall. Vin frumentat, quo scilicet designatur vinum et praestatione seu censu debitum. Belloman. Ms. cap. 27: *Drat pris de vins de rentes selonc le consomme, si doit estre prisées en trois manieres de vins; che est assavoir vin Fourmentat, vins de morcellons et vin de gros noirs. Le vin Fourmentat à le mesure de Clermont, si doit estre prisé: chascun muid xij. sous de rente; et le vin de morcellons chascun muid LX. sous de rente chascun an; et le vin de gros noirs ou gours, chascun muid vij. sous de rente. Charta ann. 1336. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 450: *Item chascun jour une quarte de vin, etc. C'est assavoir une pinte de vin Fourmentat, est une murechant. Sic autem appellatur videtur, quod Frumentagium dicebant Praestationis agrariae speciem ex vineis, ut ex agris praestitum. Vide Frumentagium.***

FRUMENTOSUS, Frumentarius. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. *Item plus quinqu conquis mixtura Frumentosa*.

FRUMENTUM. Quidam granum ea voce in veteribus Chartis certe significatur, quoniam rem omnibus gratissimum utilissimamque deficiendo futurum mo existimem, ponuntur: tamen non auium; sed quod mihi probabilis videtur, re attente perpena, proponam. *Frumentum* itaque vocabulo saepe saepius designatum opinor triticum purum, nec aliis granis mixtum; qui sensu etiam nunc *Frumentum* dicimus. Huius sententiae valde habeo Arestum parlam. Paris. ann. 1276. ex Reg. 2. Olim fol. 32. r: *Ballivo n. sui defensionem dicente, quod Frumentum ad dictum granum non veniebat; sed de meliori blado, quod ad dictum granum et ad dictum molendinum veniebat, dictos decem mollos paratos erat solvere, nec ad aliam bladiu solvendum tenebantur. Proponuntur fuit quod dictus ballivus Frumentum habere debet et voluerit etiam ad dictum granum et molendinum non veniebat Frumentum. Unde colligitur in firmum omnino esse, quod opposui potest, argumentum, praestationem nempe ex frumento nonnumquam exigi, ubi frumentum non crescit, atque adeo de quolibet grano tunc esse intelligendum: minime quidem; eo enim casu at aliunde habebatur frumentum, aut praestatio pecunia redimebatur. Dubium nihilominus aliquando fuisse huius vocis significatiorem, probant Instrumenta, qui scrupulosius frumenti genus expriment. In exemplum sit Tabul. eccl. Noviom. *Frumentum tale, quod fertur ad molendinum, ab hoc censu hordeum et avena excluduntur. Vide in Bladum.**

FRUMENTUM, EXCECH, in l. un. Cod. Th. de Frumento Carthag. (14. 25) ad quam consulendum omnino Jac. Gothofredus.

FRUMENTUM PARATUM, Expurgatum, purum. Capitul. 5. Caroli M. ann. 806. art. 19: *Modum unius de Frumento parato contra denarios sex*.

FRUMENTUM, pro Frumentum. Inventar. ann. 1297. ex Archivis Treorcheti: *Contraveria que extirbatur inter Alabatem et Conventum B. M. de Troncho et Johannem Marie Amegnam, super dictam Frumentum crescentum in porochia, in MS.*

FRUMERE, Vesci. Papias in MS. Bituric. *Fruges a Frumendo, id est, vescendo; nam Frumen dicitur summa pars gule. Ibidem, Fructus a Frumendo, id est, vescendo. Editus habet, a Frumendo.* [Vide supra *Francia*.]

FRUMGYLD, vox Saxonica, Prima capitis estimationis pensio, solutio, in Leg. Edmundi Reg. Angl. cap. ult.

FRUMENTOI, vox ejusdem originis, Sedes primaria, in Leg. In Reg. cap. 38. Vide *Fruchtall*.

FRUMELIUS, f. Ager recens cultus. Necrol. Ms. eccl. Nivern. *Obiit Joanna de Nivernis, quae dedit ... vineam de Chusa in Frandellis monachi Tapini, videlicet sex arpenta. Vide *Frassura*.*

FRUNIARE, FAUNIARE, Coria subligere, quernoe pulvere expropare. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Fruiare, Tenner, Frumum, Tun à tenner cuir. Aliud Lat. Gall. ex Cod. 531: Frumum, Ten, Gallice. Iude Fruniare, Tenner. Vide *Franius*.*

FRUNIRE. Vide *Franius*. **FRUNISCAT**. Charta Alamanica Goldastina 35: *Hunc cartula scriptis, et in testimonio subscriptis cartula donationis. Adelnari Apotis Fruniscat cum gratia Dei et S. Petri. Alia apud Vadianum pag. 66. sic clauditur: Ego Welfus filius sui inter ubi chartula facta est, in testimonio subscriptis cartula donationis. Alomaro Alabitis Fruniscat cum gratia Dei et S. Petri. Vide conjecturam ejusdem Vadiani asper hac voce.*

Vox Latinarum antiquissima, ut observat Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi col. 190. repudiata a Romanis elegantioribus, ad servata a vulgo in provinciis; quae idem sonat atque *Frutur*. Hinc *Frutibus*, pro *Frutis*, in Inscript. apud Fabret. cap. 3. pag. 237. de duobus illis immaturo fatis subtilis: *ERAT SUA NON SUET FRUMIST. Alia apud Gruter. pag. 1049. num. 6: IS SOMNUM PIGIS FEMINA AFROXIA NATA IIII. ANNOBOM, QUE SIBI FRUASTA.*

FRUSITOR, Coriarii. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Frusitor, Tenner. Chron. Joan. Vithelmst. pag. 335: Subtrahit se (rex) ad exiguum cujusdam Frusitoris domunculum, ibique permansit cum suis. Twingeri Vocabul. Germ. Lat. Ms.: Gerver, cerdo, vel Frusitor, Gerverin, Frusitrix. Vide *Frutium* et *Franiare*. Hinc*

FRUSITORIUM, Coriarii officina. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 531: *Frusitorum, Tennerie, mola à ten. A*

FRUMITUM vel *FRUMITUM*, Ten, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. Vide *Frutium*.

FRUMIUM. Auctor Mamotrecti ad cap. 13. Ecclesiastici: *Infrumta, i. corrupta et*

putrefacta, quasi sine Frunio, quod est pulvis ex corticibus arborum contritis, quo cunctis cura apparat ad usum delictum. Vide *Frunio*, *is*, *ter*, *i* *Frunium* coagulare. [*] Vide *Guerard*, Chartul. S. Petri Carnot. Proleg. pag. 60, not. 5. §.

† **FRUXONES**, Vide in *Frudum*.

† **FRUBIANUS**, *Pedicularum multitudo, aliquando in capillis, aliquando toto corpore*, Papias in MS. Bituric. Forte legendum *Frutibus*, a pruriginis, quæ pedicularum moribus excitatur.

† **FRUS**, *Cantharum aut turris, acrotorium*, eadem Papias Bituricensis. **FRUSCA TERRA**, Vide *Fruscam*.

† **FRUSCELLUM**, *Flucellum*. Papias MS. Forte legendum *Frusculum*.

FRUSSIA, Terra de novo proscissa, *Reptum*, *Rupum*, *quale*, *Ac*, *Terre* *Frusie*, *rompue*, *Monasticum* Anglie. tom. 2. pag. 391: *Dietum autem novum quibus domibus, ego et hæredes mei in perpetuum, tam in Frussariis, quam de novo sunt, et in Frussariis, que de caetero sunt, quam in aliis terris domini mei prius cultas, etc. Frussaria domus, effractio domus, apud Gervasium Dorobern. ann. 1195: Rectores de Introcinis et Frussaria domorum. Frusier la poix, pacem infringere, in Legibus Normannicis Willel. Notli cap. 3. Vide *Rupitium* in *Rumpere*.*

† **FRUSTA**, vox Italica, Lorum, scutilla. Stat. crimin. Saxonæ cap. 29. pag. 57: *Si autem aliquis verba aliqui injuriosa, inhonestæ vel iniuriæ proferat contra aliquem ex ipsius magistratibus, ... puniatur a libris decem usque in centum, et possit etiam bonarii pro annuo, vel ad Frustam panni arbitrio judicare debentis. Vide mox Frustare.*

† **FRUSTA** vel *FRUSTA TERRE*, Idem quod infra *Fruscam terre*. Chartularium SS. Trinit. Cadom. fol. 25: *Duas Frustas Terre, scilicet ad Fornas: una est ex una parte via, altera de alia; una Frusta ad Ruenerium, una Frusta ad Quadratum, etc.*

† **FRUSTANEUS**, pro *Fustaneus*, in Stat. Salutar. collat. 4. cap. 121. Vide *Fustanum*.

FRUSTARE, ex *Italico Frustare*, Flagellare, *Bagis* cadere. Leges Luitpaldi Regis Longob. tit. 110. §. 2. [*] 141. (6, 88.): *Comprehendit ipsius numbers, et facit eis decalvare, et Frustare per vias vicinantes ipsius loci, etc. Ubi legendum Frustare, quo modo etiam legitur in Statutis Venetis lib. 6. cap. 77. 78. At Lex Longob. lib. 1. tit. 17. §. 5. habet Frustare. [*] Al. Frustare. [Chron. domini de Graxina apud Murator. tom. 12. col. 567: *Præfatum autem domini Ruymondus nudiis rectibus Frustari mandavit usque ad forum S. Eligii de Nijpoh. Vide Frustis.**

† **FRUSTARE**, apud Interpretem S. Irenæi lib. 3. cap. 15. 24. pro *Rejicere*. Vide *Bilium* lib. 5. Observat. sacr. cap. 5.

† **FRUSTATIO**, pro *Frustatio*, in Stat. Pallavie. lib. 1. cap. 11. pag. 13.

† **FRUSTERI**, In frusta abire. Form. MS. ex Cod. reg. 7657. fol. 35. 1.º: *Nec inciens herbis polius nec (hominem mortuum) inspicere, sive pollare, nec cognoscere et erui vulnerata, quia totum distringebatur atque Frustabatur propter putrefactionem ipsius.*

† **FRUSTITES**, in Actis B. Ægidii Minorite n. 10. qui in alio MS. *Dispensator* appellatur, forte quod Dispensatoris sit, cibos in frusta scindere.

† **FRUSTRA TERRE**, Vide *Frusta*.

† **FRUSTRARE**, Radere. Frustatum discipere. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7693: *Frustare, inclutere. Frustum, elutilline. Frustrare, pro Diripere, exspoliare, apud Froisart. vol. 2. cap. 75: *Is entrèrent en l'eglise de S. Thomas, et y firent mont de desrois, et pillèrent, et Frustèrent la chambre de l'archevêque ... Quand ils eurent Frusté l'abbaye de S. Vincent etc. Pluries ibi. Vide alia notione in Frustare.**

† **FRUSTARIUM**, *la vinnum*, in Gloss. Regio MS. Cod. 1197.

† **FRUSTATORIS**, Ital. Flagellatoris, qui pietatis ergo se se flagris publicis radit. Stat. aut. Florent. lib. 3. cap. 42. ex Cod. reg. 4621: *Aliquam congregationem Frustatorum seu battitorum, que in civitate Florentia vulgariter appellatur la Compagnia de battitori, cuicunque nulum talem congregationem fieri prohibemus. Vide Frustare.*

† **FRUSTATORIA**, Exceptio, libellus, quo quis iudicium detrectat. Pariat. inter Phil. Pulc. et episc. Mimat. ann. 1306. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 157. col. 2. Nec dicti bullitus et iudex tenebantur a suis processibus desistere, nec recipere appellations formulas, seu Frustatorias, etc.

† **FRUSTATORIE**, Eadem notione, frusta, in Actis SS. Aprilis tom. 2. pag. 729.

† **FRUSTATORICUS**, Frustrationis obnoxius, apud Rymer. tom. 3. pag. 383. Gallici Præfati oreum *Frustatorie* usurpant eadem notione *Frustatus*, *Decevit*, *evanescit*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerni.

† **FRUSTUM**, pro *Fustum* diviti Romanici Pataviani de Fatis in Marchia Tarvisina, apud Murator. tom. 8. col. 350. Vide *Fustum terre*.

† **FRUSTUM**, Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Pessia*, Prov. Frustorum. Vide alia notione supra in *Frustare*.

† **FRUSTUM**, Brandenburgensis quartus pars talenti. Diplomatarium Ludovici Ducis Brandenburgici num. 17. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 12: *Ecclesie Hallerensis Episcopi (donationis) sex Frusta reddituum sita in villa Esthern, quatuor Frusta, scilicet in curia Hennangi, etc. Num. 20: *Contulimus iusto pæditi titulo Elvberth honesti Militis Johannis de Borch filie Irigardi Frusta reddituum, etc. Ibid. n. 84: *Ordo Frustorum annuorum reddituum, in quorum quatuor Frusta, videlicet unum talentum denariorum Brandenburgi, super agrum qui vulgiter Morgelant dicitur, ... sita sunt. Et n. 106: *Arceus duodecim Frusta denariorum censuum in villa Belkwa sitos. Rursus memorantur in Litteris Frederici Brandenburgensis Episc.****

laudati tomi Ludewigiani pag. 469. et. [*] Vide Lappenberg. Origin. Han. et Indice sub hac voce et Neugut. i. Diplomat. Alem. tom. 2. pag. 385. nec ad chart. ann. 1276. ubi pro memoria instrumenti accipitur.]

† **FRUSTUM TERRE**, Domesdei apud S. man. et Edw. Cokum: *In Insula habet unum Frustum Terre, unde exavit uxorem*. Charta Rainoldi Archiep. le mensis anni. 1129. apud Loricum in Chm Belg.: *Et apud Caverius tres curtis, et apud Roveri unum curtis, et ex 15. sta terre, et apud Noellum, unum Frustum terre. Frustum terre, in Domesdei potestatem significare, ait Edw. Cokus, quia idem, nunc morea de terre. At Spelman legendum censet, non frustum, sed frustum, idemque sonare ac agrum novum prosum, quo modo etiam Frustum appello supra observavi. [Reipsa Frustum terre legitur in Chartulario S. Vandræ, tom. 2. pag. 1615. *Frustum vineæ*, in Chartular. S. Vincentii Cusuman. fol. 65.]*

† **FRUTECTA**, Ramus, in vet. Gloss. ex Cod. reg. 7641.

† **FRUTECTUM**, pro *Frutetum*, vel *Fruticetum*, Locis frutibus consitis. Hieron. 11: *Et combustis sunt Frutectis eius*. [Celsus. Lat. Gall. Sangernian.: *Frutectus, lien on croissant bulions et espiera.*

† **FRUTECTUS**, Fruticet, Gall. *frutier*. Chartul. magn. S. Vict. Massil.: *It ipsi dederunt de hac voluntate ipsius rami, cum terra et arboribus Frutectis sua instructis.*

† **FRUTILLUS**, Vide *Frutillum*.

† **FRUVICOR**, Chartularium S. Vandræ sili tom. 1. pag. 125: *Unusquisque hoc videri Officialis Rothomag. salutem in Domino. Novituri quod in nostra presentia constitutus Martinus le Gay Clericus de parochia de Calido-becco ... recognovit se debere pro de Quenomo Fruvicori civi Rothomagi quater viginti lib. taron. Videtur esse mediator vel artifex: ut quisquam? Forte melior legeretur *Fruvicori* a *Frutium*, de quo supra, et *Corum*, tumque *Frucor*, de quo posset antor, certo vel infector cauere. [*] Leg. *Frutitor*. Vide in hac voce.]*

† **FRUXEL**, Melior pluma, plumula, et videtur, Gall. *Duvet*. Testam. reg. Michæ ann. 1256. tom. 1. Probat. hist. gen. domus. reg. Portugal. pag. 31: *Item moni meum colatum unquam aperticet et pulvis de Fruxel. Nisi forsitan legendum sit: *Bruzel*, autem intelligas de panno, qui Bruxellis texatur. Vide supra *Bruzelis*.*

† **FRYDIUS**, Charta Caroli IV. Imp. 22. 1377. in Chronico Mindensi: *In iudicio: seculari, et specialiter ad iudicium quod dicitur Frydius, ... trahere præsumpti.* etc. [*] Leg. *Fryding*.

† **FRYGUM**, Vide *Phrygum*.

† **FRYGRAVIATUS**, *libera sedes*: est Germatici species, cuius formula erectis habetur apud Goldastum tom. 2. [Celsus. Imperial. pag. 343.] [*] Spectat hæc iudicia necesse vel *Fruden*, Vide *Halbus* Glossar. Germ. voce *Freigrau*, *Freigra*, *schloss*, etc.]

† **FRYGRAVICS**, Germanici, idem qui apud nostros *Pietarius*, *Edilis*, *scabini*.

perem inter cives tuatur. [* Comes
[et] *fohucanus*] Charta ann. 1367. tom.
1. fol. 10. 2. *Mondantes* an *omnibus*
signis officiatis, Frygrasch, scabinis
et, etc. Paulonante: In quibusdam juribus
quibus, redderet privati et occulta juris-
dictione, quae vulgiter Frygraschschafft seu
Frygrasch. Vide Frygrasch.

† **FATTENBORN**, a Sax. Friß, pax,
a borge, fid-jussor. Recordum Pasch.
1206. Henrici IV. Reg. Angl. apud Th.
Lond in Nomolog. Anglie: Et sunt quieti
Fythborgh, et de blodwite, fithwite et
morte, etc.

† **FATTYNG** Rotæ. Conthus, ut vide-
tur. Gall. *fatier*, lignum vel ferrum quo
de vincuntur. Kennettus in Antiquit.
tabulæ, ad ann. 1425. pag. 574: In
Ano pro Frynyng, rotarum hoc anno vii.
do, et in anno nre empit cum axatione
vires correte viii. dec.

† **FITSELL**. Vide Fressella.

FUCA. Vide Focugum.

FUCIA. Vide Focacia.

† **FUCIUM**, Jus colligendi *Fucium*,
a minutiora ligna et vepetra siccata ad
furnum calcandi, vel ad ignem con-
sumendi. Charta ann. 1202. in Chartul.
Juv. part. 18. ch. 5: *Prodictis quoque*
vassalis usquequid in memoribus suis ad
furnum parvulus ad omnes vitæ, quos
habeat pascendunt, et Frangunt ad quos di-
ciunt, et ibi foris edificata, debet. Vide su-
per affluant. Hinc Focu, nunc Fovelle,
dictæ Esca, que ad apro, canibus porrigi-
tur, quod ad huncmodi ignem fiat, unde
Fovelle, hanc escam præbere, seu præ-
parare, Lat. remis, ann. 1380. in Reg.
118. Charloph. reg. 27: Comme Pierre
de Creul cheviller eust pris à chiens un
sagein, ... et l'eust fait apporter à Creul en
sa tourne, ... pour fuire le trait qui appar-
toit à fuire une cheurs en del cas; ... et
d'après tout lui le Fouel d'adit saugier, et fait
à fuire et huer et lessé alle lesdis cheurs pour
être au Fouel pour avoir leurs droits. Alia
regul. ann. in Reg. 117. ch. 95: Lequel
pour le appoint tua; et se fut, Fovelle-
est lehi pourcel comme se il fust saugier,
aportant cheir ce que ilz voulerent. Lud.
de Kalor, Fovner, Virga, vulgo Honzner,
regul. in Lit. remis, ann. 1389. ex Reg.
117: Bernard eynat appelle Suvonant et vitæ
rover, et donné de une petite Foune, et gelée
chêrte, etc. Vide mox Fucium.

† **Fucis**, in Vit. SS. Miss. ex Cod. 28.
N. Vid. Paris. fol. 6. v. col. 2: Et præcis
ad apparet *Fucis* claudens. Vide supra
Fucula.

FUCULUM, Vepetra siccata ad ignem
comburendum. nostris *Fovelles*. Monasticum
Reg. tom. 3. pag. 23: *Præterea concessi*
ut Lohere annis averia sua in parco meo de
Welle, et 20. porcus quicquid de pascua,
et Fucula non pascam, necum et ad cibos
quodam, per viam et liberationem servien-
ti et Percussorum uocum, quod oportet
est. Et pag. 154: Et in basco, quod opus
est prædicti Canonicis ut emendationem
etiam suam, et pascuagium porcorum suum
per omnia quæritum.

FUCUM, Focum, palea, Focner,

Founger. Monasticum Anglie. tom. 2. pag.
275: *Cum tunc alia terra sua, et tota servitio*
sua, cum liberate folie, et pasturae,
et Fucis... in omnibus locis, quæ ad predictum
Petrum pertinerant. Vide Fodrum.

† **FUCAX**, acis, Cie in tenere e celare le
cose. Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **FUCA**. Acta SS. Maii tom. 1. pag.
253, ubi de Translatione corporis S. Athana-
sii Venetis: *Diei ipsa ecla fecit verius*
portum, notabili spatio foris extra Fucum.
Paris est sinus Veneti, quæ hodie la Fose
appellatur, sic dicta, ut conjicit Paphro-
chius, a Teutonico *Fuke*, seu *Fyke*, quod
nassam seu rete vericulum significat. See
integrum erudit Scriptoris notam vide, si
varat.

† **FUCA**, Piscis genus. Tract. Ms. de
Pisc. cap. 81. ex Cod. reg. 6838. C.: *Fuca*
vel phuca u nostris melle, Hispanis molece,
Romanis phico, Venetis lepo nominatur.
Vide mox

† **FUCAYCUS**, PHOCAYCUS, Parpureus,
a vituli marini, qui *Phoca*, hincore, et
post Jovardum notant docti Editores ad
Translat. SS. xij. Fratrum tom. 1. Sept.
pag. 143. col. 2: *Auræ taspert pulcherrima*
rosa, lapides præbuit, et vestes purpureas
Fucayco pectus deauratis tribuit affluere.
Vita metrica eorumdem SS. ibid. pag. 155.
col. 1:

..... Offert
Aurum, gemmarum species, et lasque pavas
Pectine Phucato, etc.

† **FUCACH**. Vide supra Foca 3.

† **FUCILHA**, Palus, sublicium, Gall.
Puis, pilotus. Reparat. factæ in seneschal.
Carcass, ann. 1435: *Pro octo pecis fustium*
vocatit Fucilhas, et longitudine sex canna-
rum ad faciendum pontem.... Item pro ser-
vando dictis Fucilhis vij. et plures alias
pecis fustium, iij. lib. v. sol.

† **FUCINA** FERRI, seu *Officina ferri fun-*
dentii, in Actis SS. Maii tom. 1. pag. 325.

† **Vox Italica**, Officina. Locus est supra
in Fortia 7.

† **FUCO**, Deceptor, qui aliis furtum fa-
cit, Gall. *Mogueur*. Gloss. apud Marinum
in Lexico: *Fuco*, ἐφύκαζ, vel potius ἐ-
φύκαζ, qui in aliis Glossis est *Adulator*,
ambulator, ἐφύκαζ, *Adulator*, ἐφύκα-
ζος, *Amulator*, *adfectus*, *adulator*. Hesych.: ἐ-
φύκαζ, ἰσχυρὰ, ἰλλυτορ.

† **FUCOXERUS**. Vide Lazaan.

† **FUCUS** secundum librum antiquum
est species herbar, de qua linn tingitur:
infusata vestis. Glossar. medie. Simon.
Jameis. ex Cod. reg. 6959.

† **FUCUS**, Fax, tæda, f. pro *Focus*.
Testum. Giraudi de Villanova ann. 1481:
Ordinavit in sua sepultura haberi duodecim
Fucas cereæ honestas.

† **FUD**. Vide Fod.

† **FUDBERGER**, Argentorati vocantur
cives teste Schillero in Glossar. Teuton.
ex Cod. Statut. MS. qui jus civitatis per
nuptias acquirunt. [* Vide Fudberg.]

† *Fud vel Faud*, hodie Fagi, Advocatus.

† **FUDIBULUM**. Vide Fandabulum.

† **FUDITUS**, pro *Fusus*, a verbo *Funde-*
re, Dissipare, Ingere, pellere. Charta II.
Albati Grandis-vilæ ann. 1228. inter
Anecd. Marten. tom. 1. col. 944: *Ita*
omnes illi qui nati sunt de terra illa, qui

Fuditi fuerunt pro Ecclesia et pro domino
Rege Francorum et Constans Montifortis
et adherentes eis, vel propria voluntate
recesserunt ab eadem terra, nisi sint heretici,
integre restituantur in statum pristinum.

† **FUEBALH**, FUEBALH, ut supra
Fiebalum, quo musce abiguntur in sacris
præsertim liturgiis. Instrumentum ann.
1377. ex Archivio S. Victoris. Massil.: *Item*
tres rostratos pro trunculo missalis; item unum
Fuebalh coopertum de veluto rubro pro de-
fendendo maseis. Duo Fuebalh sive flabelli,
in altero ejusd. Archivi Instrumentis.

† **FUELHA**, Asser, tabula tenuis, Gall.
Fuallit. Leinde min. Mass. Carcass.: *Item*
de Fuelha de armata, annis obediunt.

† **FUER** Vini. Vide in Forgium 1.

† **FUERNA**, Piscaria, locus in quo
piscatur. Charta ann. 1312. in Reg. 49.
Charloph. reg. ch. 78: *Item quod erat....*
in possessione habenti Fuernam sive piscari-
um in dicto loco de Beane, constructam
de lignis sive stipitibus in duobus lateribus,
et in fundo de pabulis lignis; et supra dic-
tum Fuernam erant tabulae ad transiendum
desuper. Infra: Furna. Pacium inter Al-
fons. comit. Pietat. et episc. capitulumque
Xanton. ann. 1113. ex Bibl. reg. col. 15:
Quittunt hildem episcopum et capitulum
nobis.... quicquid juris.... habebant in dicto
ponte Xantonem et insuper ædificatis,
renovandis prefatis episcopo et capitulo
condonando pascua Fuernæ et tabulas volan-
das. Charta ann. 1320. in Reg. 59. ch.
15: Accepit possit et volat (Vivianus de
la Rameta miles) in et super juribus regis
Fuernæ pontis Xantonensis supplementum
assignationis; .... quæ quidem iura regia
dictæ Fuernæ et. Bursum Fuernæ occurrit
infra, ubi etiam Furna ter legitur.

† **FUERES**, Consuetudo municipalis.
Vide Foris 2.

† **FUETA**, Quantum uno die homo la-
borare aut fodere potest, idem quod *Jor-*
nale, nostris *Fuete*; at unde dicta vocis
origines, necio: nisi sit a verbo *Fodere*,
unde nostris *Fonage*, fossio, *Focur*,
fossor, et *Fuelle*, lignos species. Vide su-
pra *Fovelle* et *Fovelle*. Charta ann. 1320.
in Reg. 59. Charloph. reg. ch. 459: *De*
quibus pascuis, l'ave siet de les Meisus Mon-
terous.... contenant la Fuete à trois hom-
mes.... l'autre.... contenant caviro la
Fuete à dix hommes.... l'autre contenant
la Fuete à un homme.... Item une vigne....
contenant la Fuete à deux hommes. Alia
ann. 1340. in Reg. 72. ch. 560: Une
piece de vigne en mont Marcen contenant
vint Fuetes ou emvion.... Item un autre piece
de vigne en val Hourry.... contenant
quatorze Fuetes en ravion.

† **FUGA**, Gall. *Chasse*, vel *Chace*, Venatio,
Jus venationis, quæ vendendo fugan-
ti ferat. Charta Almi. Comitis Prætervite
ann. 1211. apud Augustin. du Par: *Berem*
nihil fravum Fuga, et accipiturs captura.
Charta ann. 1270. in Tabular. Albat.
Pontinnæ: *Præterea dictus Miles sibi et*
heredibus suis retinuit Fugam sive choviam
in dictis vicinis, Charta Guillelmi V. Aquit-
aniae Ducis: Foli choviam et concessi
Fugam cum arboribus et canibus, et garrum
ad conveniens in suis terris. Gesta Guillelmi
Majoris Episcopi Andeg. cap. 29. De

ventionem et Fuga ferarum nemoris de Bouche.

FUGARE, Venari, Gallis Chasser. Papias: Fugare, *uicini, expellere.* Radevicius lib. 3, cap. 26: *Si quis per canes leporarios feram fugaverit, non erit necessarius sibi, ad erit occisus.* Charta Henrici I. Regis Angl. in Tabulario Fiscanensi f. 8: *Prohibeo, ut quis sine rpe licentia mea Fugaret, vel leporum, vel alium bestiam capiat super 10. libr. forisfactore.* Petrus de Vincis lib. 2. Epist. 53: *Domus herba erant, equus moritur: dnm Fugare conis iungit, fugiens lepus aperit.* [Chartul. Gemetic. tom. 3, pag. 23: *Ne quis in eis Fugaret vel leporum capiat sine licentia.* Charta Ph. Comitiss Bolon. ann. 1232. ex Archivio Cameracensi: *Concedimus predictis Abbati et conventui et eorum successoribus ab eisdem misistis, facultatem et potestatem omnimodam venandi seu Fugandi, cum canibus, avibus, furantibus, rethis et alio quocumque modo.* Fugare et Refugare animalia in chocois, tom. 2. Monast. Anglie, pag. 299. Vide Platum lib. 1, cap. 20. § 69. lib. 2, cap. 41. § 23. Monastium Anglie, tom. 1, pag. 219. 507. 551. 583, tom. 2, pag. 994. tom. 3, pag. 129. lib. V. Dugdalum in Antiquit. Warwickensis Provincie pag. 665. [Madox Formul. Anglie, pag. 384.] etc.

FUGARE AVES. Animalia ad pasturam abigere. *Chasser les bestiaux aux champs.* Monastium Anglie, tom. 1, pag. 777: *Ac homines et tenentes eorum habeant in perpetuum liberos et sufficientes introitus et exitus, ad se et ad omnino advenia sua Fuganda, et carragia sua facienda, etc.* Vide Choca.

¶ **FUGARE DISTRICTIONES,** Capere pigra donec debitum solvatur. Charta data ann. 3. Henrici V. Regis Angl. apud Madox Formul. Anglie, pag. 142: *Et si contingat dietas centum libras a retro existere ad aliquem terminum predictum, quo solvi debent, in parte seu in toto, quod tunc bene licet predicto Comiti, executoribus et assignatis suis, distringere in predicta monasteria... et Districtiones sic factas Fugare et retinere, quousque plenarie fuerit sibi satisfactum.*

FUGACES BESTIE. Auctor Queroli: *Multum se aliqui laudant, qui vel pugnaces ferus vel Fugaces Bestias, aut vestigis usquequantur, cum cibus deprehendunt, aut casu opprimunt.*

FUGATIO. Idem quod Fuga. Charta Henrici Reg. Angl. pro Londinensibus: *Et cives habeant Fugaciones suas ad fugandum, sicut melius et plenius habuerunt antecessores eorum.* [Charta Philippi Fr. Reg. ann. 1207. in Tabulario Sangerum: *Eisdem Ecclesie confirmamus preterea quodlibet illam, quam Petrus Miles de Semestio... fecit dicto Abbati Hugoni coram genitore nostro de iure Fugationis, venationis et hanc.* Rursus mentio est de Jure Fugationis, venationis et hanc, in Charta Hugonis Abb. in eodem Tabulario.]

¶ **FUGA.** ESSA IN FUGA DOMINI. Dicitur de subdito seu vassallo, quem dominus fugientem persequitur, ut illum domino superiori sivat. Charta Hampen. Comit. Regitast. ann. 1218. in Chartul. Campan. ex Cod. reg. 5993. fol. 69. v. 2: *Ego ad di-*

ctum et arbitrium ipsius comitis suistrem fcedum hominis nri, qui extiterat in auxilium Etardi vel conditoris suorum; ... et ille homo meus esset in Fuga mea, ita quod, si possem, bona fide ego cum caperem et tenerem, nec ipsum liberarem, nisi per voluntatem comitis. Vide infra Figure 1.

¶ **FUGA,** Refugium, azylum. Vita S. Glodisind. tom. 6. Jul. pag. 204. col. 1: *Ad arborem Mettenium in ecclesiam sancti protomartyris Stephani profugit, et confessionem, ubi ejusdem martyris ac ceterorum innumerabilium sanctorum reliquie condita erant, collocavit pro Fuga, non pro commisso credere, sed ne scelus committeret.* Nostris & Fuga, in aliquem locum confugere, vulgo se refugiet. Pactum inter Carol. comit. et capitul. Carnot. ann. 1206: *Juraverat les chanoines... que nul malfaitent, qui se Fugiroit exilites insons, ne receroit a garantie.* Fuit vero in fugam conijcere, apud Christ. Pisan. in Carolo V. part. 2, cap. 24, tom. 3. Dissert. D. Le Beuf pag. 206: *Si fu pris Thomas de Gramont et jusques a quatrevingts autres groz prisonniers, et le surplus noies et Fuites.* Unde emendandum Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 598. ubi Fure, pro Fuga, fuge. Fals. eadem acceptione, in Poem. de Cleme-der Ms.:

Les Fairs, ne les escachiers,
Les retours, ne les ralliers, etc.

¶ **FUGA,** vulgo Fuye, Columbarii genus, Locus in quem columbi confugunt, unde nomen. Arest. parlam. Paris. ann. 1536. ex Tabul. de Chissé: *Hospitium dicti Agremont totum in circuitu clausum, unam Fugam in medio curtis, etc.* In Instr. ann. 1538. ibid.: *Le logis dudit Agremont fermé a l'entour, une Fuye au milieu de la court.*

FUGACES, Fugitivi servi, qui a dominorum servitio se subducunt, in leg. 8. Cod. Th. de Jurisdic. (3, 1.) qui Refuge dominorum suorum apud Gregor. Turon. de Miracul. S. Martini cap. 58. Fuga lapsi, in Charta ann. 865. in Tabular. Belliociensi in Lemovib. n. 176: *Cum mancipii supra munitibus seu Fuga lapsis.* Præterea in Leg. Ripuar. tit. 30. § 2. tit. 72. § 2. in lege Longob. lib. 1. tit. 9. § 22. tit. 36. § 5. lib. 2. tit. 12. § 1. [*] Liutpr. 91. (6, 38) Grimoald. 3. Carol. M. 121. Capitul. Car. M. lib. 3. tit. 26. Adde Amaleas Franc. Fuld. ann. 801, etc. Salvianus lib. 4. de Gubernat. Dei: *Morum fugam non tam debemus ad eos referre, qui fugiant, quam ad eos, qui fugere compellunt.* Vm potius inter infelicitissimas, famulari optant, et fugere coguntur: discedere a servitio dominorum suorum nolunt, et conservorum suorum crudelitatem non permittunt ut servient etc.

FUGACES ALTERIUS RETINERE bon licet ab testatur Gregorius Turon. lib. 6. Hist. cap. 31. et ex eo Flodoardus lib. 2. cap. 2. nec eis *panem dare*, ut est in Leg. Burgund. tit. 6. § 9. 10. aut *viam ostendere*, in Leg. Wisig. lib. 9. tit. 1. § 7. aut capitulum facere, in Leg. Burg. tit. 6. § 4. Wisigoth. lib. 9. § 5.

Interdum tamen ex privilegio, Ecclesiis maxime concessum, licet fugitivos recipere; unde eos vi abstrahere sub pena

multæ pecuniariæ 80. sol. prohibetur, leg. Aiman. cap. 3. § 4. Exemplum in tit. Inguilp. cap. 859.

Auris abscissione multatus Fuga servos tradit Gregorius Turon. lib. 3. cap. 48. et ex eo Aimoinus lib. 3. Franc. cap. 43.

FUGITIVUS, apud Practicos nostros et alios dicitur tenentes in villenagio, qui in aliorum dominia transiunt, inconvicti dominis: qui cum consuetudinem servandi habere desierint, incipiunt esse Fugitivi: similitudinem errorum domesticorum, ut theologiis sint donari, illud addere debet. Ita Bracton, lib. 1. tit. 1. § 3. et Plati id. 1. cap. 7. § 7. Fugitivi dicitur et Eccl. tenentes, in Legib. Henrici I. cap. 11.

SECTA FUGITIVUS, dicitur de domino, qui fugacem sequitur, id est, requirit, ut in Leg. Burg. tit. 6. § 2. Ad hoc autem, Fugitivi dominum servet dominus, debet illum statim persequi, et infra annum, si meum suum apponere, quo facto non tunc tempus contra dominum, contra prelosum appositum efficitur legitimus. Si vero dominus negligens fuerit in prossequendo et in claus. apponendo quodlibetque, si Fugitivus non veritatem postulerit, non erit dominus latus, nec tutum, manum apponere, de Bracton, lib. 1. tit. 1. cap. 10. § 3. Ita lib. 1. cap. 7. § 7. lib. 1. cap. 11. § 3. si sectam fugitivorum pertinent, qui hinc Consuet. Cattaun. art. 18: *Si tels hommes ou femmes de corps s'estoient retires fuyvement, sont repaires serfs Fugitifs, et n'ont par ledit temps acquis franchise.* Eiusmodi fugitivorum sequelam seu persecutionem, sicut vel Pourseute vocant Consuetudines municipales, Bituricensis tit. 1. art. 1. Salensis art. 1. Nivernensis tit. 8. art. 6. Bononiensis art. 189. 197. 303. Trecentis art. 6. Calvimont. art. 3. Vitriacensis art. 13. Arvernensis cap. 27. art. 2. 9. Marchensis art. 147. etc. Donationes factæ Eccl. S. Iulii, cap. 13: *Placitum est holdum et quodlibet illamque Fugiti, qualiter Socco eam requiserit in servum.*

RECURSUS FUGITIVUS, in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 23.

De servis Fugitivis, seu fugitivis, plura habent Lex Burgund. tit. 6. Lex Wisig. lib. 9. tit. 1. Lex Longob. lib. 1. tit. 8. Leges Lombardarum Regis tit. 63. (6, 34.) Capitularia Sicardi Princip. Benedict. ann. 836. cap. 6. Capitularia Rothchildi Princip. Benev. cap. 13. 14. Ennedilib. 3. Ep. 136. 140. Metellus in Quincibus cap. 136. Aimoinus I. 4. de Miral. S. Benedicti, cap. 1. 1. Monastium Agilmon. 2. pag. 87. Vadianus pag. 84. etc.

1. **FUGACIA,** Ruris porcio eras et adiecta, multo sepimento, nec foras elatus, sed tamen suis privilegiis communis Choca. Charta Mathidis I. Imperatoris, quo Militem de Glocestria Comitem Ilerfordia constituit: *Præcipio, quod hanc area supradicta teneat de me... hanc quæ, in bosco et plinio, in foresta et lignicis, in pratis et pascuis, etc.* Spelman.

¶ **FUGACIA,** FUGATIA, Placenz: nus. Vide Focacia.

¶ **FUGAGIUM,** f. pro Fugagium, Cæci ex singulis focis. Pactum inter ead. et episc. Tricaster. ex Cod. reg. 5936.

[7. 1. 1. Si pro diebus convalescentis seu suis subsidii sui subventionis, nullius, et ad Fugugii levaretur aliquam pecuniam, laudamus dicta villa (S. Pauli) quod illa cum sit communis.

1. FUGARE, Fugientem persequi. Charta ann. 1357. apud Lanium in Delic. capit. inter not. ad Hiodopere. Charit. part. 1. pag. 66: *Malefactoribus, qui malefactorum committerent in territorio S. Miniatii contra consuetudinem territorii communis Florentini per duo millaria vel infra, ipso die contra malefactorum licet persequi, Fugare et capere in territorio et prope territorium dicti communis Florentini libere, licite et impune...* que persecutio, Fugatio et capto sui possunt infra territorium supradictum. Vide supra Fuga 2.

1. FUGARE, In fugam seu exilium conjicere, proscribere, banire. Charta Odou, ducis Burg., et Blanchae comit. Trece. no. 1117. in Chartul. Campan. ex Cod. Reg. 5993. fol. 109. v. 1. *Juvenimus inter vos recessim...* quod si aliquis hominum vatrum aliquam injuriam, vel aliquod fructuum fecerit, ... ille nostrum, cujus loco erit, ante alios tenetur per praedictum puerum ipsum destruere et Fugare de loco, donec ad nocerum alios venerit. Alia ann. 1375. jamjam laudata ibid. pag. 65: *Quid omnes et singuli rectores dicte civitatis Loricane...* tenentur ad requisitionem feodorum per litteras doctorum theologie deponere populi et communis S. Miniatii injuriam dicentem repellere ne Fugare, et, et eorum quemlibet repellit et Fugare facere de civitate Florentia, et ejus comitatu et districtu, sub pena librarum decantarum semper pro quolibet exbannito.

3. FUGARE, Venari. Vide in Fuga 1.
1. FUGATIO, Venatio, juxta venationis. Vide in Fuga 1.

1. FUGATIO, Persecutio. Vide supra Fuga 1.

FUGITORES CARCARUM, quorum ars est, ut boves aque sciunt conjunctos fugare, qui non percutiendo, puniendo seu gravando, ut est in Fleta lib. 2. cap. 78. § 1.

FUGELLA. Albo lib. 2. de Bellis Parisiis. pag. 513. lib. 2. vers 22:
Iste topus repetit cives, minoresque Fugella.

Idem apud Durhesium Histor. Norman. pag. 38. col. 2. lib. 1. vers. 166:
Inhibere tamen posthac veluti topus andas
Nil raptus prande, repulsi que jactant alium.
Sollicitumque unum secum retinere Fugellam.

Ubi Fugella vocis Fuga videtur esse diminutivum.]

FUGILLUS, Gall. Fuzil. [Videtur esse à Hispano Fuego, Ignis, quod primum à Franc. Ugutio et Jo. de Janua: Fugillus, Iterum, quo extrahitur ignis de petra. Unde fugillare, ignem de petra Fugillo extrahere, et Fugillator, Et hinc per figuram Fugillatorum dantur umbrae demonum, qui ignem ferunt.] Gloss. Lat. Gall. Sangerm: Fugillus, Fuzil, fer à faire feu, Fugillare, Fuzillare, est faire feu de pierre par fusil, ou fer fusil, Fugillator, Fuzier de Fuzils, ou qui trait feu de pierre par fusil.]

* Tudicula igniaria, nostris Folsit et Fuzil. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod.

Reg. 7657: Foyll, Prov. Fugillus. Aliud Gall. Lat. ex Cod. Reg. 7684: Fugillus, fousell, Fugillare, faire feu de fousell. Mun. cast. dom. reg.: Folsit et chaulaus ad faciendum novum ignem, si opus fuerit.

FUGISARE, Adulando impedire, ludum dare, decipere, in Gloss. Arabico-Lat. Glossae antiquae MSS: Fuginat, adulando impedit, landari decipit. Isidori, laudando habent.

* Fonger, eodem sensu, in Lit. remis. ann. 1453. ex Reg. 182. Chartoph. reg. ch. 43: *Lesquelz religieux tellement Fongerent et decarent icelle jeune femme, qui elle convertit et se maintint avec eulx.*

* FUGITARIUS, Fugitivus, nostris alias Fuitif. Lit. remis. ann. 1383. in Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 125: *Fecit processum contra eum, tanquam absente et Fugitarium.* Alia ann. 1389. in Reg. 138. ch. 71: *Et se mit en immunité et franchise en l'église ad sepulchre à Paris, de laquelle il est issus et s'est rendu absent et Fuitif, forjurance vero, pro Prestatione, quo domino a servis seu tenentibus in villeniam exsolvetur, pro facultate in alienis dominium transiendi. Charta manumiss. ann. 1474. in Reg. 195. ch. 111: *Les seigneurs et domes de Morailles ont offranchez les habitants dudit lieu de toutes manmortes, Forjurances et fornarriages.* Vide in Fugare.*

FUGITIO, pro Fuga, Heur. Knyghton, ann. 1357: *Condonavit omnes felonias, evasiones et Fugitiones.*

FUGITIVARIUS, Fugitivus, d'apartir, in Glossar. Gr. Lat. MS. Editum à d'apartir; Fugitivus, d'apartir, Fugitivarius.

FUGITIVUS, Φυγικός, in Gloss. Gr. Lat. Alibi: Φυγικός, Fugitivus, exulaticus, Fugitivus.

† FUGITIVUS. Vide Fugare.

FUGIUM, [Jus excedendi lignum in nemore ad focum suum.] Vide Affugium. [† Vide supra Fugium et Fumium.]

FUISTALLEM. Charta Edw. III. Reg. Angl. tom. 3. Monast. Angl. pag. 89: *Et de tridus mensuris terras in Wigornia, et de decem junetis solis in Wickle, cum duobus solis et Fuistallo. Nos Fuistalles dicimus vinaria dolia.*

FUIT, pro Ivit. Velus Inscriptio: Sex. Tractatio, Sex. f. pol. Maximiano, Fuit ad superas menses 7. etc. Gesta purgationis Felicii: *Ad Numidas Fuit? respondit: Non, Domine. Sit, qui prodest. Aliquis Proconsul dixit: Nec in Mauritania respondit: Negotiari illo Fui.* [Capitolinus in Marco: *Athenis Fuit, pro Ivit.*] Ita hodie nos Franci, il a esté, pro il est allé. Capitul. 3. ann. 801. cap. 14: *De Episcopis, Abbatibus, Comitibus, qui ad placitum nostrum non Fuerunt.* Paulus Diaconus Emeritensis de Gestis Episcopis Emeritens. in S. Fidele cap. 8: *Ite et percute eum, qui jussio Domini adimplenda est. Qui cum Fuissent, nec intrare potuissent, etc. At ubi tertio Fuerunt, permittente Deo ingressi sunt.* Hispani dicunt, agnellos fueron, pro ioverunt. Galli, ont esté. Obitus S. Abbatis Nuncti, apud Bivarium: *Cumque Fuissent, et vidissent eum veste sordidam, etc. Dittmarus lib. 7. pag. 88: Imperator a nobis decessit, et proximus Rogationum dies in Cumpungum Fuit, quo ipse curtem suam de civitate Cassulan dicta transiit.* Vide Felicem Osim ad Ottomem Morenam pag. 49.

FULBORA, German. Echt und Wolgeboren. Lex Longob. lib. 2. tit. 14. § 2. [* Rothar. 154.]: *Si quis dereliquerit filium legitimum unum, quod est Fulboran, et filius naturalis unum aut plures, etc.* Editio Heroldi tit. 58. habet Fulbor. [Forboran editum apud Murator. tom. 1. part. 2. cap. 26. et apud Schillerum in Glossa Teuton. ubi filius legitimus, unicus, exponitur. Vide Forbora.]

† FULCA, pro Furca, Patibulum, in Charta ann. 1345. ex Archive S. Florentii. [* Fulca ex frequenti mutatione r in l, pro Furca, quater legitur in Charta Phil. VI. ann. 1342. ex Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 279. Vide Fulca.]

FULCARIUS, Idem qui Falconarius, Aucupii et Falconum praefectus, in Mirae. S. Thomae Aquin.

FULCFREAL. Vide Fulfrea.

* FULCMA, pro Furca, Patibulum, in Charta ann. 1353. ex Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 239. Vide Fulca.

† FULCHURUM, Lectus. Epistola Innocentii III. PP. ad Helenensem Episc. inter Concil. Hispan. tom. 3. pag. 470: *In Fulchris autem, nisi eas ad infirmitatem coerceri, non credimus.* [huc erat pollicatio quorundam penitentium] et a festo SS. Omnisium usque ad Nativitatem Domini cum jejuniis, in quolibet sexa feria, a piscibus abstinendum, etc. Fulcrum proprie est id quo lectus fulcitur et sustinetur: qua notione Suetonius dixit Fulcrum Leati: de lecto igitur integro per synecdochem dicitur, ut apud ipsam Juvenalem:

Seri genus contemneret Fulcri.
Vide Isid. Orig. lib. 19. cap. 26. et infra Fulcrum, Fulcrari, Fultrum et Fultrum. [* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. Reg. 7684: Fulcrum, Pic de lit, et aussi signifié la souveraine partie du lit.

FULCIATORIUM, Baculus, quo quis fulcitur. Vita S. Deicolii Abb. num. 14: *Fulciatorium, quo utebatur...* donavit.

* FULCIMENTUM, Quidquid ad usum mulieris pertinet, in Leg. municipal. Pistor. lib. 2. rubr. 93: *De convectis dandis et Fulcimentis mulierum.*

† FULGIRE, Supplere, Gall. Remplir. Ardo in Vita S. Benedicti Anian. sac. 4. Bened. part. 1. pag. 214: *Numerus equorum immittimus a Rege Fulcitur. Sed et post unius mensis spatium noviss reduncatur equi: sicque divinitus actum est, ut quia de amissis non doluit, duplicatum suscepit lucrum.*

* Fulzir, pro Firmare, stabilire, in Lit. remis. ann. 1427. ex Reg. 174. Chartoph. reg. ch. 81: *La supplante frequentoit souvent avec un nomme Simon tisserant de toiles, qui estoit homme marié, seignant de le vouloir embesogner en son mestier; et une fois entre les autres, elle ala en l'estel dudit Simon pour Fulzir son fait, souz ombre du mestier dudit Simon.*

* FULCITA, Cingulum, quo ensis fulcitur. Chron. Bergom. ad ann. 1380. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 856: *Fecit sibi largiri ipsi domino Guldclmo... spatium unum cum fodro velluti rubei, et Fulcitam de argento laureato.*

† **FULCITUS**, Ornatus, intextus. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Fulcitus, Fulcis, garniz*. Testamenium Enguerardi dom. de Cuciacio ann. 1397. apud Marten. tom. 6. Amplias. Collect. col. 602 : *Item volumus quod per ordinationem Excutorum nostrorum facta in eodem monasterio una nobilis crux de argentea, et quatuor ornata ad ecclesiam nostram, istis communibus debent servient, et quantum Fulcium pro diacono, subdiacono, et presbytero pro festis solennibus.*

* Instructus. Gall. *Fuarni*. Chron. Estense ad ann. 1290. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 343 : *Omnes istius Fulciti de omnibus eis necessarii ierunt ultra mare ad civitatem Acri*. Vide supra *Folatus*.

† **FULGO** Toloneum Monast. S. Bertini : *Item cartea de cambis Fulgonem 11. den.*

* **FULGOLUS**, Vide supra *Flosculus*.
† **FULGURIA**, Lecti ornamento, in Gloss. Isidori. [Vide *Fulcrum*.]

* **FULGURARI**, Fulgere lecto facere, lectum fulgere proprium, Ugnitioni, est eum fulcrum per lectum.

† **FULGREAL**, Vide *Fulrea*.
† **FULGES**, in Chartis ann. 1301. 1450. etc. urbs, que vulgo *Monster* in *Fulco Yonne*, dicitur *Monsterium* in *Fulco Yonne* : ubi scilicet *Igneus* fluvius bifurcus fit, et in duos canales dividitur. [Consulendus Valesius in Notitia Galliarum pag. 343. Vide *Bracca* 2.]

* **FULDIO**, Sedes seu sella brachii conclusa, forte pro *Fuldaio*. Vide in hac voce, Ordo eccl. Ambros. Mediol. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 87 : *Archiepiscopus sedes in Fuldaio, exceptis in predictis solennitatibus, quando sedet in tribunal, cum presbyteris et diaconis majoris ordinis.*

* **FULEX**, pro *Fulix*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Fulquer*. Provinc. *fulcia*, *Fulex*.

* **FULFRA**, **FULFRA**, **FULFRA**, Liber, ingenuus. Papias MS : *Fulfred*, i. liber, sed non extraneus. Perperam *Fulfred* in Edit. Veueta. Aliud Gloss. apud Lindenbrogium : *Fulfred*, vice ingenuus, sive liber, Germ. *Fulfred*; [* Glossar. Longob. in Cod. Roman. : *Fulfred*, in Cod. Cavensi : *Fulfred*, qui per sacerdotes circa altare liberi sunt. Vide Griem. Ant. Jur. pag. 331.] in Lege Longob. *Mulier libera Fulfred*, lib. 1. tit. 25. § 6. lib. 2. tit. 12. § 1. [* Rothar. 252. art. 217.] *Nam valent liberi et subdualati Fulfred*, lib. 1. tit. 32. § 5. [* Liutpr. 170. (6. 87.)] *Item qui Fulfred factus est*, lib. 2. tit. 14. § 17. [* Rothar. 258.] *Qui Fulfred et a se extraneum, id est, natus fuisse voluerit*, lib. 2. tit. 34. § 1. [* Rothar. 255.] *Fulfred*, in Legibus Rotharis Regis tit. 88. § 1. 91. § 1. 6. 7. 10. tit. 101. § 6. [* 217. 215. 226. 228. 262.] alibi pag. 211. [* Liutpr. 9. (2. 3.)]

* **FULGARE**, Vide *Fulgure*.
† **FULGEDIO**, Fulgor, splendor, in Chron. Wormat. apud Ledewig. tom. 2. Reliq. MSS. pag. 134.

* **FULGIZIA**, Filix, *Fougere*. Charta Guilhelmi Comitis Moretonii ann. 1145 : *Et primum in foresta, et herbam, et Fulgiziam, et juncea ad fulcanium*, etc. [Charta

apud Baluz. Hist. Tutel. pag. 436 : *Hec quoque dimissuras... gineux cum Fulgeria, etc. Nostris olim Fugere, nunc Fougere*. Le Roman de la Rose MS. :

Voir ne faut mie Fugere,
Ni fugere ne faut pas voirre.]

† **FULGETRA**, Eschides, *Espart*, *Fleaire*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. Guillem. Armoricus de Gestis Philippi Aug. Reg. Franc. apud Duchesne. tom. 5. pag. 92 : *In vigilia Assumptionis B. Mariæ... dum vigilia celebraretur, facta sunt tonitrua, fulgura et Fulgetre quales antea non fuerunt*. Utitur Plinius.

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Elhaus*, Prov. *Fulgetra*, *fulgur*. Nostris alias *Esclatier* et *Escart*. Sermo de S. Agnetis ex Cod. S. Viet. Paris. fol. 34. r°. col. 2 : *Manentant fu grau esclat de terre, Esclatier et Esclatier vident et esclatent en tant que plusieurs des poires furent mort*. Chron. S. Dion. lib. 2. cap. 15. tom. 3. Collect. Hist. Franc. pag. 493 : *En celle partie on l'est le roi Clothaire extoit logies, ne venta point, ne n'est chait yune, ne nuz signes d'Espart, ne de tonnoirre. Esparsissement, in Addit. ad Monstrel. ad ann. 1469. fol. 31. v°. Unde *Espartit*, *Fulgurare*. Lit. remis. ann. 1394. in Reg. 1466. Charoph. reg. ch. 202 : *Le suppliant vent grant et horrible horage de temps... en plouvant, greslant, tonnant, ventant et Esparsissent, tellement que a peine ne pouoit homme cognosre l'autre, etc. Esfoindre*, eodem sensu, et inde *Esfoindre*. Vite SS. Ms. ex Cod. 88. S. Viet. Paris. fol. 365. r°. col. 1 : *En tant commença à toner et à Esfoindre si durement, que toute la terre en credoit... Une Esfoindre feri si durement la merre del enfant, etc.**

* **FELGIO**, Fulgio. Glossar. Lat. Ital. Ms. : *Fulgio*, la nigresca del fado.

* **FULGIT**, Nutrit, splendet, eminet. Glossar. Antiq.

* **FULGOREUS**, *Fulgoreus flamma*, apud Vergil. Grammat. pag. 127.

* **FULGORUS**, Splendulus, Ugnitioni.

* **FULGRETIPO**, Fulgor, splendor, quasi *Fulgreitudo*, fulgoritas. Vita S. Boniti Episcopi Claromont. n. 17 : *Sanctorum altaria nunt : centra hinc indeque geminata connectunt columnæ præcorum sculptæ Fulgretine, emergunt more elate mire camære, etc.* Surius exponit columnæ præcorum sculptæ more esse antiquæ. Codices MSS. apud Mabillonium tom. 3. SS. Ord. S. Benedicti præferunt *Fulgetrio*, et *Fulgetrina*. An igitur sit disponendum : *Centra hinc indeque geminata connectunt columnæ præcorum sculptæ Fulgretine, emergunt more elate mire camære*. An vero : *Fulgetrina emergunt more elate mire camære*. An denique : *Emerunt more elate mire camære*. Ut elata sit Græcorum locutio, abire, cuius instar camære sese attollunt.

* **FULGURANDOSE**, Splendide, Gall. *Avec eclat*. Miræus S. Edmundi Angl. Regis, apud Marten. tom. 6. Amplias. Collect. col. 833 : *Expediit... in multum viri admodum reverendis Fulgurandose obiente celebrati charitatis fulgure*, etc.

* **FULCRATORIUS**, Rustici arripes, in

Gloss. Isid. Vide Nonium cap. 1. m. 349.

† Legendum cum Grævio, *Etia aruspices*. Etruscis quique Roma accepti referant suum aruspicum disciplinam, Aruspices *Fulguratores* adjuvantur, Glycerone de Divin. 2. 33. Cato de modis Claudii Nervus : *Aruspicum Fulguratorem si quis adducat*, etc. Vide Juvenal. Sat. 583, et ibi interpretes.

* **FULGURIUM**, *καταρκτησίων ἐπιστάτης*, Gloss. Lat. Gr. ubi Castigat. leg. *Fulguridium*. Casaubon. ad Sueton. in Aug. 29. et Delrius ad Senec. Trag. pag. 333.

* **FULGES**, *Rufus*, *Rufus*, *Fulgus*, *fulvus*, *flava pelle*, in Gloss. MS. Reg. Cod. 101. Papias : *Fulgus, rufus, flava*.

* **FULFETA**, Mensura vinaria, Gall. *Foulette*. Statuta Avenion. Rubr. 27. art. 1 : *Statuimus quod quæcumque vinum repleat voluerit minutum, tenentur habere minustores measuras legales et signis con signatis, vulgo picheram et Fulfetum*. Vide *Folleta*.

* **FULIDUS**, pro *Fulgidus*, in folle Charta ann. 996. apud Murator. in Antiq. Estens. pag. 187 : *Ac cum ex* (Ottone) *reus residentibus quamque adstantibus, fulidique nobilitatis potentibus viris bonæ paupium, ac laudabilis fama, etc.*

* **FULIGO**, pro *Uligo*, in Mirac. S. F. fol. tom. 7. Sept. pag. 456. col. 2.

* **FULINA**, *Culina*, *Fulmaria*, *Calvaria*, in Gloss. Isid. a fuligine, qua culina incituntur. Joan. de Janua : *Fulus*, *coquina*, quasi *fuliginosa*, unde *Fulmaria*, *coquina* : *Fulmar*, *coquinare*, in fulva coquere. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Fulina*, *Culina*, *Fulmaria*, *Custaur*. *Fulmar*, *Custaur*.]

* **FULSARIUS**, *Copius*, apud Ugnitionem.

* **FULLI**, [Species mensuræ.] Vide *Pejfecta*.

* **FULLARE**, Dicitur de pannis, qui densantur, desquamantur et poliantur. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7681 : *Fullore*, *fooler*. Charta Phil. Pule. ann. 1306. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 498. v°. col. 2 : *Duo molendina mære de Roges, videlicet unum ad biadua, d aliud ad Fallandium*. Vide supra *Fulore*.

* **FULLARIA**, Molendinum fullonarium. Reg. S. Justi ex Cam. Comput. Paris. fol. 215. r. : *Ecce partes* (firmæ) *videlicet paret super matras, paretum ante matras et fullari super matras prate*.

* **FULLATORIUM**, Idem quod *Fullecium*. Locum vide in *Baptidre* post *Baptidre*.

* Charta Guill. episc. Catalani, et co mit. Pertic. ann. 1220. apud Egli. Berol. Hist. comit. Pertic. lib. 3. pag. 225 : *Molendina nostra, tam biadum molendina, quam Fullatoria, etc.*

* **FULLECIMUM**, Molendinum fullonarium, *Moulin pour fouiller les draps*, quod inferiori iustitiarum comitatu, ratione *fulloniarum* exigere potest, ut est in Consuetudine Andegavi. art. 21. et Communiensi art. 12. Gloss. Gr. Lat. : *Ναβρίον*, *fullonum*. Charta ann. 1208. in Chart. Com. Thivon fol. 187 : *Et in manu nobis tenentis cum tali bladio et pecti a. q. Comitissa et hæredes Campanie ex tunc*

noñdina quam Fullencia, usque dum
omnes sumptus fructus, et necessarios
indivisiu expensas. Vide Ughellum
tom. 3. Ital. sacræ pag. 14.

† **FULLERICUM MOLENDINUM**, Eadem
significatio, in Computo anni 1202. apud D.
pres. de Feudorum usa ad calcem tom.
1. p. 26. cxxvi.

† **FULLERICUM MOLENDINUM**, Eodem
significatu, in *Sclungum* post vocem *E*
lud.

† **FULLOXARIUM MOLENDINUM**, Idem,
in Chartulario S. Vandregisilii tom. 2. pag.
179.

† **FULLOSTIA**, Ars fullonica. Charta
phil. V. ann. 1317. in Reg. sign. *Pater*
Com. Comput. Paris. fol. 131 r. col. 2 :
Delatus robis... subrogacionem plenissi-
ma conuincit etiam quorumcumque singu-
larium personarum, que ratione texturæ,
fructus, Fullonie.... moveri seu agitari
contingunt.

† **FULLOSTIA PANORUM**, Ipsa actio qua
panni poluerunt dealbanur. *Apud*
hominum pro Fullones pannorum, apud Johannem de
Montierio tom. 2. Amplius. Collect. Mar-
tin. col. 1391.

† **FULLONIUM**, ut *Fullenium*, in Charta
ann. 1171. novæ Gall. Christ. tom. 4. col.
11.

† **FULLONES**, Eadem significacione, su-
pra in *Bagdaciis* post *Batoniis*. [Charta
ann. 1250. ex Chartul. Campan. fol. 337 :
Quod aliquis vel vel Fullones natus ibi
vel veniat, ratione pedagei exigi nungid non
potest nec debet. Vide supra Folio.]

† **FULLON**, Pari significacione. Chron.
Bergom. ad ann. 1403. apud Murator.
tom. 16. Script. Ital. col. 943 : *Combussio-*
ne Fulli et molentia existentes in prato
vicini Alexandri. Vide Fullus.

† **FULLUS**, Eadem intellectu. Mantissa
apud al. Chronicon Monachi Patavini ad
ann. 1369. apud Murator tom. 8. col.
79 : *Quo non facti fuerunt Fulli annuati*
et laboribus pannorum lane et populi
claturam. Occurrit etiam in Hist. Cortu-
sianum lib. 8.

† **FULLUS**, *Fulcinium* editum joculi, in
Gloss. antiq. [Pro *Editum* jure lege *Ad-*
nucalum, Gloss. Sangneri. num. 501 :
Fulcinium, ad *adnucalum*, *Fulcinium*.]

† **FULMINE** EXCOMMUNICATIONIS,
Gall. *Fulmine* nec Excommunication, est
Excommunicatione in aliquem latam pro
ordine. Vox fori hodiernæ quæ occurrit
apud Rymerum tom. 3. pag. 505. Lohi-

† **FULMINATIO** APOSTOLICORUM, Eadem
notione, apud Ludewig tom. 8. Re-
g. MSS. pag. 81.

† **FULMINEUS**, Fulmine tactus. Chron.
Nidregg. ad ann. 1400. apud Ofe-
limum tom. 1. Script. reg. Boicar. pag. 327.
† *In die S. Laurentii Fulminatio*
et luperstium in recessa S. Laurentii et
creta. Interdum nostris Fulminis,
Perterritus, territæ, vulgo Epouan-
us in Lit. remis. ann. 1420. ex Reg. 174.
Curaph. reg. ch. 293 : Lesquelz
vois se esloider et coururent à l'en-
tre, et les Foudroierent et separe-
nt.

† **FULNARIUS**, pro *Furnarius*, ut con-
jecto, Pistor. Charta ann. 1200. ex Archivio
Monasterii S. Georgii Redon. : *Seiphana S.*
Georgii Abbatissa et angustis Constantie do-
minus sine domini Conni filie. quod Fulna-
rius suus liber erat ad omni tollere et accom-
modare et cæceti et equitate.

† **FULNARIUM**, Anastasius Bibl. in
Epitome Chronicon Casin. apud Murator.
tom. 2. pag. 318. col. 2 : *Secundus*
Principis obtulit Petri Benedicti vicidui,
qui Martinius vocatur, cum rigis et aquis,
Fulnariis et piscationibus et omnibus intra
se possit. An legendum Fullariis vel Ful-
bonis, aliunde simile, quod Fullonis ofi-
cinam significet? Saltem hunc intellectum
patitur in allato loco vox Fulnarina, quæ
videtur corrupta.

* Vel *Fulnaria*, Idem videtur quod
Fuerina. Vide supra in hac voce.

† **FULNARIA**, *Les furines* ad piscandum,
in Doctrin. Alex. de Villa-Dei edit. ann.
1484. pro *Fuscinis*.

† **FULNIT**, Perit, vel percussit : *fulgere*
entur fratre etc. unde quoque *Fulmen dictum*
est. Glossæ antiquæ.

† **FULNIT**, *Fusa* nupuram parvissima, Pa-
pæ.

† **FULTRUM**, Ornamentum quod supponit
inter lecto, vel *pes lecti* vel *eyes* supra.
Etiam ponitur pro lecto. Hæc Galepinus et
Martinius ex Dictionariis semibarbaris.
Legendum *Fulcrum*. Vide *Fulcrum*.

* **FULTRUM**, pro *Feltrum*. Vide in
hac voce. Constit. monast. S. Petri-mont.
tom. 2. Monum. sacr. Autiq. pag. 427 :
Sufficere credimus claustris canonica in
diebus pro pace soluturum, et quibus ali-
dentur in festivitate omnium sanctorum de
Fulstro, et bene ampli.

† **FULTUM**, pro *Fulcrum*. Lætus. Thomas
Monachus Eliensis in Vita S. Ethel-
redæ tom. 4. Junii pag. 521. et inter
Acta SS. Benedict. sacr. 2. pag. 772 : *Ba-*
tronum... Ita erit conculcatus... ad nulla ratio-
ne... a Fulstro voluit surgere. Vide Fulcrum.

† **FULVIDA**, *Rubea*, in Gloss. antiq.
FULVIDUS, *Impetuosus*. Ita Glossæ anti-
quæ.

† **FUMA**, *Rheila minor*, apud Papiam MS.
Editus perperam *fauia* præfert. [Vide
Fuma.]

† **FUMADO**, Piscis genus. Tract. MS.
de Pisc. cap. 51. ex Cod. reg. 6878. C. :
Rex levis ad Hispanias dicitur luda, a cute
levis et plicidæ : sunt qui rissam vocant,
a globa cute : noster non a cute levitate,
sed a colore. Fumot et Fumado appellant.

† **FUMAGIUM**, Lignum ad fumum seu
focum necessarium. Charta ann. 5. Edwardi
IV. Reg. Angl. apud Th. Blount in Nomo-
ling. Anglic. : *Et sunt quædam de Fumagio et*
maranto curando, etc. Vide Fumus.

FUMAGIUS, Idem forte quod *Fongium*,
exuvius, Joan. Zonare, Seylitzæ, et aliis.
[Census pro singulis focis exactus, *Fumage*
apud Gallandum.] Charta Radulphi Abbat-
is S. Melani ann. 1123. apud Augustinu.
da Pus in Stammata Præteriens pag. 12 :
Donavit... pro anime sue redemptione 20.
solidos de Fumagio Mungaropensi pro singu-
lis annis. [Computus ann. 1202. apud D.
Bressel de Feudorum usa tom. 2. ad cal-
cem pag. cxxxv : Item 17 Item pro

censu Compendii ix. l. xii. s. et pro Fumagio
Compendii c. s. Charta anni 1219. ex Ar-
chivo S. Jacuti : Gudio de Argenton domi-
nus Plaroirdi. Cum contento pertinetur ad
Abbatem et Conventum S. Ja uti et me super
avengio, gallungio, Fumagio, etc. in ter-
ritorio de Planocti. Chartularium SS. Tri-
nit. Cadoma. fol. 21 : In Carpiet halemus
xii. vilanos et dimidum : quibus etiam redit-
us... xx. ovi ad Pascha, ii. denarios de
Fumagio, de avengio porem curam i.
denarium. Et fol. 61 : Deben i. acras ar-
ture et heritatu et precoriat et xii. Ande-
gonenses de blagnio, et ii. denarios de Fa-
ungio, etc.]

* Illud nempe a *Fumario* seu camino;
hoc a *foco* nuncupatum, *Fumage*, nostris.
Pactum inter Rob. comit. Droc. advoca-
tum monast. S. Valer. et relig. ejusd. ann.
1321. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 290 :
Ditans que les moines, à Fumage, etc.

† **FUMALE**, Eadem notione. Statuta Regni
Poloniæ, apud Chopinam post libros
de Donauo art. 3 : *Fumaleis, scilicet duo*
grassi, assiduis maris... de quolibet muno
vel focis locatis vel piscatis singulis annis
in agrum summi domini coram regis Polo-
nie exordatur. Adde articulos seqq. [Vide
Fumantia et Fumus.]

* In eorund. Stat. collectioe à Priluso
facta pag. 443. legitur : *Fumaleis kmetones*
(servilis conditionis homines) tantum sol-
vant. [Intellige Pullos Fumales, quorum
prestatio servilis conditionis indicium ex-
istimatur. Vide Halcus. Glossar. Germ.
col. 1508. voce Ranch-Hahn, et Grimm.
Antiq. Jur. Germ. pag. 374.]

† **FUMANS**, Domus, familia. Acta SS.
Junii tom. 3. pag. 936. ubi de B. Miche-
lium : *Scilicet unus homo pro quolibet decima*
Fumantium ejuslibet universitatis. In Italia
familie censetur per focos, maxime in
pauca et vicis.

* Ital. *Fumante*. Charta ann. 1169. apud
Murator tom. 4. Autiq. Ital. med. ævi
col. 168 : *Et fuisse dare in perpetuum pro-*
missum sex Lucenses pro Fumante, qui
partum bonum habuerit. Alia ann. 1302.
tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 63 : Fuit
extum bonitum in territorio Medice et
ejus curie, et citum Fumantes : que citima
et Fumantes ponatur in libro Fumantium
et in libro extimorum, ubi sunt descripta
nomina aliorum Fumantium et extimorum
consultas Bononiæ.

* **FUMANS**, Censui, qui a singulis
Fumantibus seu domibus vel familiis de-
betur. Charta ann. 1228. apud Murator.
tom. 1. Autiq. Ital. med. ævi col. 335 :
Cum omni iure, dominio, et allegorita,
Fumantibus, putantibus, et cum omnibus
alici ad nos et curiam de jure, seu de usua-
bus petuntur. Vide Fumantia.

† **FUMANTERIA**, Censui a focis dictus,
quod per singulos focos seu domos exige-
retur. Constitutio Eugenii IV. PP. in Bul-
larium Casin. pag. 315 : *Cum alias, per*
nostras cert. tenoris litteras, redditus et pro-
ventus Fumantierum in proventus nostris
Marchie Aquitanie, Massæ Tularie, etc.
reparati et fabricæ Ecclesiarum... depu-
traverint... nobis... proventus hujusmodi
Fumantierum... colligendi, levandi, ex-
igendi, concedendi fuerint. Ibidem pag.

prohibere. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg.

347. Vide in *Fundubian*.

* **FUNDULUS** *COBALOREM*, f. pro *Fundulus*, res; quae voce sertum precationis designare videtur Bareleta serm. in ter. h. b. d. i. Quadrag. *Submarinantur aliorum Dominicum cum coralorum Fundulus in manu*.

* **FUNDA**, Bursa, crumena, Ital. S. Bonaventura in Vita S. Francisci cap. 7. *fuit et apparetur... in via crumena magna pennis infumens, quam iusto vocabulo ista regium homines*. (Apuil.) *Fundam* *apellant*. Hoc sensu accepit Macrobius i. Saturn. cap. 4. *opuluntur viri docti: cumque accessisset ad scellum, demissa in superem funda, multa paucos denarios protulit, quos Principi daret*. At Cujacius *funda* in MSS. legi observat. Gloss. Lat. Græc. *Funda*, *αυτομαχία*. Est autem *remalis*, vel *centrale*, non modo tegumentum ventris, sed et sacculus pecuniarum ad sumum quotidianum necessarie gestande accommodatus, et sub ventrem appensus. apud Ulpianum leg. 6. De bonis damnis. Vide Waddingum in Annalib. Minor. ann. 1123. num. 25.

Proprie vero Fundam appellatur recentiorum locum publicum, in quem conveniunt Mercatores de rebus suis et commereci invicem autem, quod in eo deponatur communis eorum thesaurus vel pecunia ad eandem numerari, atque adeo merces ipsæ. Ijiamodi sunt *Burse Antuerpiensis*, *Amsterdamensis*, et similes. Pacta inter Venetorum et Principes sen Barones Regni Hierosol. ann. 1123. apud Will. Tyrium lib. 12. cap. 15: *Unde ipse Rex Hierusalem, et nos omnes, Duci Fenericorum de Funda Tyri et eorum Regis, in fide Apostolorum Petri et Pauli, 300, in unoquoque anno Byzantios Soveranos, ex debita conditione persolvere debemus*. Charta Analrici Regis Hierosol. apud Ughellum tom. 3. pag. 474: *Moleardem et baliam iuxta Pisanum mercatorum*. [Charta Balduini Reg. Hierosol. ann. 1184: *Uleretum debet in porta, Funch, cathena, pander et mensura, ut possent emere, vendere, et intrare et exire per totum regnum Ierosolymitanum*. Ibid.: *Decem bisantios de assaria Odonis de S. Amondo ad Fundam decem annuatim recipiuntur*.] Ita Fundam legimus in Diplomate Conradi Imp. ann. 1157. (non 1187, ut editum) pro Pisanis, apud Ughellum tom. 3. pag. 488. 489. pro Fundaco. Sic etiam apud Joivillam in S. Ludovico pag. 63. pro in solidum, restitutionem montium in Funde, quam ait fuisse quondam mercatorum officinarum sceptrum: *He bouterent le feu par tous les endroits de la Seudre, la ou toutes leurs marchandisez s'heur voient de pris estoient*.

* *Nostris Fonde*, eadem notione. Joivill. in S. Ludov. edit. reg. pag. 35: *Il bouterent le feu en la Fonde, la ou toutes les marchandisez estoient et tout l'avoit de pris*. Versio Gallica Guil. Tyri. ibid. in Glossar.: *En la Fonde de Tyr, se la cité estoit conquis, omercent au due et au commun de Fenie à toujours, n rendre trois cens bezans Sarrazinois le jour de la feste de S. Pierre et S. Pol*. Vide mos Fundacionem.

* **FUNDICUS**, Eadem notione, et eadem origine: Itali etiamnum *Fundico* vocant

quod anteriores *Fundani*, vel nostri *Fonde*.

Don. de *Brevi* in Itinerario Thyrice pag. 34: *Les Foudies sont nuzagins, où se servent les marchandisez, qui sont apportées des Indes et de Perse par la voie d'Alep...* les marchandisez y logent aussi. Michael del Molino in Repertorio Foror. Aragon. in v. Fern: *Sicut apud Christianos dicitur el Mercado, et apud Saracenos el Alfondico, etc.* Unde vox videtur Arabica. Chron. Casin. lib. 3. cap. 57: *Fundicum in Amalfi cum pertinentiis suis*. Adde lib. 4. cap. 10. Geravus Tilleberemsi in Otis Imperial. MSS. decisio 3: *Majnus Gize Emporium, id est, locus negotiorum, qui Fundicus vulgo nominatur*. Statutum Honorii IV. PP. pro Regno Neapolit. ann. 1285. apud Odoricum Rayn. hoc ann. num. 39: *License culibet... frauentatis et alia blada, uenon et legumina, de propriis terris, massariis atque redditibus habita sine jure exitus, Fundici, seu dohan in loco, in quo victualia recipiantur...* deferre. Diploma Roberti Regis Neap. ann. 1321. apud Waddingum: *Item domus, seu apothecæ, que videntur esse duo Fundici...* in civitate Neapolit. [Sancie Regina Jerusalem et Sicilie ann. 1325: *Universis de Consilio Massilie, Petrica iusticiarie acceptum, quod in Alexandria et quodam domo, que vocatur Fundicus Massiliensium*. Pisanum occurrit eadem vox in Chartis Massil. et apud Murator. tom. 6. col. 265. 432. 472. 596. etc.] Vide Rocchum Pirum in Notitia Eccl. Sicil. tom. 1. pag. 143. et Ughellum tom. 4. pag. 1165.

* **FUNDICUS**, Eodem significatu. Bernard. de Brydenbach in Itinerario T. S. ubi de Alexandria: *Est autem Fonticus domus grandis, in qua negotiatores et mercatores eorum conservantur, ubi et forum rerum venalium habent*. [Vita B. Henrici Baucens. Junii tom. 2. pag. 374: *Ad eo multiplicavit copia pauperum et infirmorum, quod circum circa plerumque dicte Ecclesie de domo et sub Fontico et iuxta palatium Episcopatus...* *Ipse pauperes et debiles mirabatur*.]

* **FUNDICUS**, Caffarus lib. 1. Annal. Genov. ad ann. 1162. apud Murator. tom. 6. col. 280: *Pisani... armata manu eorum depraedandi vel Fundicum Januensium venerunt...* Pisani autem invadentes eorum Fundicum, pecuniam, quam ibi invenerunt, valentem triginta milia perperorum ceperunt.

* **FUNDICUS**, Chronicon Parmense ad ann. 1304. apud Murator. tom. 6. col. 850: *In quo pœlio civitas Florentina... combusta fuit...* cum omnibus Fundicis et mercatoribus et drapperis, etc.

* **FUNDICUS**, Reginia Padue ad ann. 1301. apud Murator. tom. 8. col. 437: *Et factum fuit Fundicum bladi*.

* **FUNDICUS**, Species currus, ut videtur, sic dicti quod eo veheretur merces in Fundacum. Chronic. Parmense apud Murator. tom. 9. col. 772: *Multi fuerunt capti, qui veniebant privati in plaustris fœci et pœlaurum et in vœgibus aut in Fundicis*.

* **FUNDICUS**, Taberna, officina mercatoria. Charta Ximenæ Diaz, uxoris Roderici Diaz, cognominati el Cid, æra 1101. apud Anton. de Yezes in Chron. Ord. S. Benedicti tom. 7: *De molendinis, et valneis,*

de tendis vel tabernis, de Afundicis vel de domibus, de juncis, etc.

* **FUNDICUS**, Præstatio pro mercibus, que in Fundicis invehelantur. Charta ann. 1251. apud Ughellum tom. 7. pag. 1310: *Libere vendunt et emunt sine Fundico et datio*. [Occurrit etiam in Constitut. Siculis lib. 1. tit. 89.]

* **FUNDICUS**, Fundicum seu præstationem pro mercibus solvere. Constitut. Siculæ lib. 1. tit. 89: *De officio magistrorum Fundicorum...* Fundicare seu dahanare compellant. In novis Statutis: *Fundicari seu dohanari mandavimus*.

* **FUNDICARIUS**, Præfector officinis, in Constitut. Neap. lib. 1. tit. 84. et 87. apud Anonymum de Gestis Friderici II. Imp. pag. 877. [et Murator. tom. 8. col. 609.]

* **FUNDICARIUS**, Eadem potione, in Statutis Massil. lib. 1. cap. 18. § 2: *Et quod vinum aliquorum non Massiliensium non facient, vel permittent vendi vel vitari in dictis fundicis quando erit ibi vinum Massiliensium ad vendendum, et quod non coadventum vel conductum permittunt, ut alius quolibetque haberi sustineant botigas aliquas, extraneis scilicet, non Massiliensibus obligatis sine voluntate expressa, habita licentia dicti Fundicarii fundici supradicti*. Occurrit ibidem non semel.

* **FUNDICUS**, Eadem notione, qua *Fundicus*. Ricardus de S. Germano in Chronic. ann. 1233: *Statuta erit in Fundico, et nihil recipietur pro ea*. [Apud Murator. tom. 7. col. 170. habetur *Fundicus*.] Occurrit præterea in Diplomate Benerundi I. Principis Antiocheni apud Franciscum Nigrum in Crucata pag. 99. in Charta Caroli I. Regis Sicilie ann. 1177. et in alia Marchionis Montisferrati apud Ughellum tom. 7. pag. 807. tom. 3. pag. 487. *Fundaco* etiam habet Joannes Villaneus lib. 12. cap. 20. ex quibus emendanda Chronica Pisana Ughelliana ann. 1163: *Magnus Fundacum cum turri et porta ferrea ex tunc incognita fuit*. Ann. 1166: *Et Fundacum in cubili Pisani habere concessit*. Ann. 1268: *Fundacum etiam Pisanum ad portum destruxit*. Ubi pro Fundatum, legendum Fundacum.

* **FUNDA**, Genus piscatorii retis, quod in fundum mittitur, apud Papiam.

* **FUNDABILIS**, Fundatus, stabilis. Pasch. Radb. in vita S. Adalb. inter Acta SS. Bened. sæc. 4. part. 1. art. 33: *Erant igitur quinque unius viri semine propagati: quorum trium imperator augustus familiaris usus consilio, uno secum Fundabili quadratura Francorum imperium salis admodum dispositum recebit*.

* **FUNDABILIUM**, Funda, fundibulum, machina oppugnatória, qua jactantur lapides, *Fumelle*, veteri Interpreti Ægidio de Roma de Regimine Principi. Monstrelieto l. vol. cap. 29. 143. et Anonymo in Diario obsidionis Aurelian. pag. 6. Papias: *Fundo, Fundabula*.

* **FUNDIBULUM**, Trajectorium, in Gloss. Isid. et Pith. ubi perperam *Fundibulum* habetur. [Functurium, Jo. de Janua, Translatore, in Gl. Lat. Gall. Sangerni.] Augustinus in Psal. 54: *Sed fert Fundibulum, fert securum, etc.* Capitul. 3. ann. 813. cap. 10: *Secures, tuncros, Fundibulos, etc.*

Albertus Aqu. lib. 7. cap. 2: *In sagittis, et Fundibulis, et mangonellis, etc.* Adde Heudespium lib. 5. cap. 44. Lucam Tudeensem in Chronico pag. 61. etc.

FUNDIBULUS, *Papira*: *Fundibulus, Fundo, emittens transjectorem.* Ex Isidor. lib. 18. cap. 10. [Suppl. Antiquarii: *Fundibuli, 105520.* *Funditores*, Gloss. Lat. Gall. Sangerman: *Fundibulus, Engin a gitter pierres en guerre.*] Lucas Tudeensis era 773: *Al-enonm dico Fundibulis, sagittaribus, et vibrantibus jacula, portam spelunca ferre cepit.* Vita S. Eligii lib. 2. cap. 12: *Fule inquit, in illum quae iuxta Crinum sita est rupem, illic inter vepres reperies ligatum funem, et absconsum, quod quæris; solutusque eo accipe quod tuavi est, et absque illa injuria, obsequio verbo etiam gravi reddere homini tibi designato, ex quo ligatus tenetur Fundibulus.*

FUNDIBULARI, et *Petraria, mangonella, etc.* apud Joannem Monach. in Hist. Gualfredi Ducis Norm. lib. 1. pag. 93. Sugerius de Vita Ludov. Grossi cap. 17: *Machinas impugnatórias, mangonella, et Fundibularia inchoat instrumentum.*

FUNDIBULARI, Qui fundibula utuntur in bellis, apud Baldricum Dolense lib. 1. Hist. Hierosol. pag. 95. Ugitio: *Fundibulus, cum funda jacens, et emittens. Dicitur quoque Fundibularius in eadem sensu.*

FUNDIBULARI, Epistola B. Regine Legionis et Galacie ann. 1213. de victoria de Saracenis reportata, inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 82: *Feruntamen sagittis nostri et Fundibularii non parum eo distenderunt audacia et virtutis: ita ut necesse esset amoveri tentorium Ammirantemini a loco, in quo fixum fuerat, usque ad tere sagitte jacuerit.*

FUNDIBULATOR, apud Vegetium lib. 3. de Re milit. cap. 14. aliter legi in MSS. annotat Stewechius, Gall. Rente console.

FUNDIBULARIA, apud Barthium in Glossario ex Bartolphi Histor. Palest. Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Fundibularia, Gittere a fonde.*

FUNDIBULA, pro *Fundibula*. Hist. MS. Excidii Aconensis ann. 1191: *Calculo Fundibulae graviter in corpore ladebatur.* Monstreletus 1. vol. cap. 20: *Et aussi en autres lieux furent faits plusieurs Fondeilles, bricoles, et escheffes.*

FUNDIVOLA, Eadem notione, nam *Fundas, Fundulus* quoque etiam dicuntur. Charta ann. 1190. in Reperto Comitis Tolosae f. 87: *Tunc supradicti affranchitus et suberbi affectuosis arbes Tolosae et suburbii recognoverunt Dom. Coniuli, vel suis Banijs dare 4. sol. Tolos. pro unoquoque cortio bovis, quod eis allatum fuerit de lobus suntrum locuturum: et recognoverunt, quod debet dare totos coros, qui fuerint opus Coniuli vel probis hominibus Tolosae arbes et suburbii in sciendis petraris et Fondevolis, etc.*

FUNDIBULARI, FUNDIBULARI, E, fundibula lapides emittere. Eadem Hist. MS. Excidii Aconensis ann. 1191: *Fundibularum machinae. Ibidem: Alii impites Fundibulari.*

FUNDACAGUM, FUNDACUTUS, Praestatio pro mercibus, quae in fundacum in-

vehebantur. Privil. a Conrado II. reg. Sicil. Pisanis concessa ann. 1269, apud Iam. in Delic. erudit. inter not. ad Chron. imper. Leon. Urbevet. pag. 273: *Nullam aliam dicturam seu teloneum, vel palliarium, reorum, vel Fundacagum, seu scilicetum, seu exactionem quovunque alium, quovunque nomine appelleret, Ibid. pag. 274: Nullus alius dictus, aut pedungum, aut teloneum, sive pro ripa, Funderata, dohana, sive mensuris, etc.* Vide supra in Funda 1. Hinc

FUNDACARIUS, Qui fundacum seu vectigal pro mercibus exigit. Charta ann. 1272. ex Col. MS. Bibl. cardin. Brancalii: *Karolus etc. Dokaneriis et Fundacariis civitatis nostrae Neapolis fidelibus nostris, etc. Cum religiosus vir frater Thomas de Aquino legere habeat in hac civitate, fidelitatem vestram committitatis quatenus procuratori dicti ordinis quolibet mense, quando cum fratre nostro Thomas ibidem legenti, unicuique anni unum quolibet mense salvere et exhibere curatis.*

FUNDALIA BONA, Gall. *Biens en Fonds*, Fundi, praedia, res immobiles. Pactum nuptiarum ann. 1365. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1490: *Tantum quantumtenet moneta seu pecunia, quantum verisimiliter sit ac esse debet, et esse censetur sufficiens et opportuna pro emendis Bonis Fundalibus inprodictis.*

FUNDALIS DOMINUS, Fundi dominus, Gall. *Seigneur fonceur*. Charta ann. 1341. in Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 369: *Supplicatio dominis Fundalibus dictorum locorum, ut de ipsis venditis ipsam emptoriam investiant. Alia ann. 1477. pro prore de Maazan, in Lemov.: Recognoverunt, et tenere n. praedicta domini prore praesent, tanquam a domino Fundali et directo, etc.* Vide supra *Foncarius*.

FUNDALIS REDDITUS, Qui ex fundo assignato penditur, Gall. *Rente fonceur*. Charta ann. 1493: *De quibus cedunt redditus annui et Fundales viginti denariorum plenius ibidem.*

FUNDALITAS, Dominium, jus in fundum. Charta ann. 1457. in Reg. 3. Armor. gener. part. 1: *Qui natus est et movet de feodo seu Fundalitate dictorum nobilium Johannis Chati et Margariae Chata. Alia ann. 1490. ibid.: Cum annui Fundalitate, domini directo et jurisdictione, etc. Fundatio, pro Reditus ex fundis perceptus, in lib. ann. 1391. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 448: *Comme toutes leurs chevances et Fondation soient sur les revenues de leurs vignes et autres labourages, etc.**

FUNDANES, Fundus. Charta ann. 883. tom. 2. Hist. Lotharing. col. 308: *Neque postquam divae recordationis predecessor meus Godefrigus Archiepiscopus, ius dictum monasterium novo Fundamine instruxit. Vide Fundamentum 1.*

FUNDAMENTALITER, Funditus, a fundamentalis. Vita venerabilis Mariae de Malliaco n. 32. Martii tom. 3. pag. 743: *Capitulum B. Virginitatis... ruinae extreme propugnacula integre renovavit Fundamentata. Ibidem: Sidelonis 3. Epist. 8. Fundamentaltiter eorum.*

FUNDAMENTUM, Charta Benedicti PP. apud Ughellum, tom. 1. Ital. sac.

pag. 117: *Item concedimus et confirmamus Fundamentum in integrum, qui vocatur, Arion, et montem Jurdani, etc.* [Idem pag. 118: quod Fundus, manifestus docet Odo. Balduus Trecentis Comitissae ann. 1141. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 48: *Qui reddit ditionum cum Fundamentum, a mino dat quatuor denarios et entor pignus, et duas villas pro cyranis; et q. sine Fundamento vendit, nihil dat. V. Fundamen.]*

FUNDAMENTUM, Area in viciis gentilitiis, Gallis *Champ*, Meisterlin lib. Rerum Noriberg. apud Ludewig. tom. 1. Reliq. MSS. pag. 53: *Arum erant clipes in Area Fundamento pro totum, habet tres interfectiones rubras.*

FUNDAMENTUM, Eadem notio, quae mox Fundare 1. De proprio fidei reddituum assignati domui sacri, Gall. *Fondation*. Index MS. Beneficiorum Ecclesiae Constantinensis fol. 8: *Capellani hodie curam leprosoriorum ex., de Fundatione domini de Ransley.*

FUNDARE, Ex proprio fidei Ecclesiam, Monasterium construere, dicitur, *Fonder*: vox usitatissima hac notio. Ebraudus Bethuniensis in Graecis cap. 19:

Fundas Ecclesiam, fundis latine, bene dicit.

Concilium Agathense cap. 27: *Monasterium vero novum, nisi Episcopus praesentis approbante, incipere non fundari non praesumat. Concilium Bracaraense ann. 517. cap. 5: Placuit, ut quatenus non aliquis fidei vel enaserantibus Ecclesiae fidei, invenerunt, non quasi ex debito muneris, quod a Fundatore requirunt, etc. Vidi Initium.*

F Haud abs re fuerit hic observari, non res totius Ecclesiae vel Monasterii Fundatorem, qui primum Ecclesiam ad Monasterium extruunt dotantque et primum fundat; sed etiam illos qui instant vel augent maxime. Huius rei plura substat in veteribus tabulis argumentum. Vide Malillonium in Actis SS. Ordinis Benedicti sac. 3. part. 1. pag. 406. et sec. 4. part. 1. pag. 209. Eodem praeter datati titulo Monasteriorum Advocati, qui eorum iura et possessiones tutelantur. Fundatores denique nuncupati qui per Alia Monasteriorum iura clericali tenent, moxet Keumeltes in Gloss. ad edict. Antiquit. Ambrosien. *Edmundum Bulet heredes suoi in Fundatore dicta adu. suscepimus ac oliminus de iure sibi adu. cito ex praefato lineali descendo.*

Unde Gallicum Fundator et Fonderice, alias Fondeur et Fonderesse. Chron. Dion. lib. 5. cap. 17. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 298. ubi de Dagoberto rege: *Droz en enrichissant et Fonderes d'indes. Charta Joani ducis Alene. ann. 1150. ex Tabul. Cartus. B. M. de Parco: 3. predicesseur princeps et signatus... est singulare devotion... a l'église de N. D. 3. pure en Charnie, dont la son est Fonder etc. Alia Philippa comit. Gertrud ann. 1157. in Lib. 2. sig. S. Vulf. Abbati. lib. 4. v. 1: *Leke capelrie devant die je se. eame Funderesse. Epit. in prior. B. d' Hannefont: Cy gist demolese Perant.**

de Giry, *Fonderesse de cette église, qui tré-*
passa le Samedi après la S. Marc l'an 1345.

§ 2. **FUNDARE**, Demergere, Gall. En-
 fonder, Ital. Affondare, Chronicon Par-
 mense ad annum 1287, apud Murator. tom.
 1. col. 812: *Galeus nrmate capta fuerunt*
no. et Fundata fuerunt la mari v. ille vero
et cernitur per fugam fuerunt v. Gall
no. Fundato etiam dicunt Fundato, Gall
Eduard, Demersus.

§ 3. **FUNDARE**, vox forensis, Consti-
 tutione, Gall. Fonder, Aresl. ann. 1288, in
 Reg. Olim parlam. Paris, fol. 80: *Si comes*
hanc velit de Fundare et se facere partem,
set n. jux. alter non audietur. Stat. ann.
 1217, tom. 8. Ordonn. reg. Franc. pag.
 312, art. 11: *Quod Fundata iudicio in per-*
sonis compreciatur, et facta fide legitima
per credendum etc.

§ 4. **FUNDARE**, Preces, pro Funderi.
 Charta Ronati reg. ann. 1276, ex schedis
 P. S. Vinc.: *Ut orantes et Deo preces*
Postulantes pro nobis et predecessores no-
stri etc.

FUNDARIUS, Rusticus, qui fundos colit.
 Lugubini, Joan. de Janua habet *Fundarius*,
 [ut et Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Fundi-*
arius, Cultivator de fons si comes laborator.
 Chron. Farnense Gregorii Monachi apud
 Murator. tom. 2. part. 2. col. 401: *In valle*
Taloterram fundariorum XVII. cum Fundario
curatist Sailerum.]

FUNDATA, Vide *Exfundare* et *Fundora*.

§ 1. **FUNDATARIUS**, qui fundus colit et
 hunc, idem qui *Fundarius*. Charta ann.
 1119, in Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 109:
Dedit in manibus hominibus et pogeris de
Almon, et omnes alios tenentur sub
Fundariis dicti Johannis, ut eisdem magis
Guillelmo, respondere et obedire.

§ 2. **FUNDATIO**, Liquidatio, Gall. Fonte.
 Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann.
 1202: *Receptione de cera liquafacta. Primo*
per priorem Fundationis facta in Quadrage-
sima. lib. cera.

§ 3. **FUNDATILE** Littere, Quae speciatim
 Ecclesiae vel Monasterii exstructionem
 aut redditus exatributionis, in Actis SS.
 Iam tom. 5. pag. 529. ubi de B. Hemma
 Abbas: *E majori Chartarum missis fratribus,*
per ut Littere Fundatiles attestantur.

FUNDATOR, Fusor, Fondeur, Fleta lib.
 1. cap. 20. § 133: *De Fundatoribus, qui*
alios, vel platos ejusdem affluve-
re.

§ 4. **FUNDATORIUS**, Pertinens ad Eccle-

§ 5. **FUNDATORIUM**, Littere anni 1260, apud
 Murator. tom. 15. pag. 566: *Alia n. nobis*
et dandi in Episcopum et Pastorem hec-
non nostrum Fundatorium vobis concedere
curamus.

FUNDITUM, Vide *Funda* 1.

1. **FUNDATUS**, Caesaris Heisterb. lib.
 6, cap. 5: *Ad eo enim in puerilibus Fundatus*
erat, ut, sicut ex eo audiat juvenis, scholas
regret, puerus ipso erudit, etc. id est,
litteris instructus, quomodo Fonde etiam
no. dicimus. [Le Roman de la guerre de
Troyes MS.:

Pactus un vassal moult sené,
 Des letres sage et Fondeur.]

2. **FUNDATUS**, Testamentum Heccardi
 Comitiss Angustod. apud Perardum pag.
 26: *Uno palio de Fundato, nno drapo enu-*
sirico, etc. Chronicon Fontanell. cap. 16:
Pallus Fundata sex. Infra: De vestimentis
vero Ecclesiasticis largitus est pallia, quae
dicuntur Fundata, tria. Anastasius in Vitis
PP. pag. 109: De pallis Tyris atque Fun-
datus fecit vela nno. 65. Idem pag. 122:
Fels holoserica majora sigillata hudentia
periclystam et Crucem de blattis seu Fundato,
nno. 15. Adde pag. 128. 130. 139. 140.
152.

§ 3. Vide Salmas. in epist. que est inter
 editas ex Bibl. Gudiana 130. ubi vestis
 de *Fundato*, dicitur Vestis, eo opere facta
 et aurata, quo reticula fiebat, quibus
 capita feminarum ornabantur. *Funda* enim
 est capitis mulieris ornamentum. Vide
Funda 2.

Bulenger *Fundatus*, est auro textus,
 ac pictus: qui fons esse opinatur, quod
 nos *Estoffe à fond* d'or vulgo dicimus:
Drappo di Fondo d'oro, Dominico Magrio.
 Sed cum hac vox tribuitur etiam vasis
 argenteis et auris, non video, quomodo
 de aeneis usurpari posset. *Culx Fundatus*
argenteus, apud eundem Anastasium
 pag. 109. *Culx aureus Fundatus*, pag. 126.
 131. *Fundata aurea Fundata*, pag. 122.
 Chron. Casinense lib. 1. cap. 38: *Item duo*
argentea vasa pondus librarum 30. et Fun-
datus duplices 8. Item vasa duo argentea
anaglyphis inscripta, etc. Vide Exfundare et
Profundus.

Allud videtur *Fonds de cave*, in Com-
 pto Stephani de la Fontaine Argentarii
 Regis ann. 1351. cap. des Penes, ubi est
 vestis species: *Pour fourrer une cote hardie*
et Fous de cave, qu'il en en rompagne avec
M. le Dauphin à l'illite feste, pour la cote
une fourrure de menu ver, tenant manches
et tout 290. ventres, le chaperon 100. et le
Fons de cave 603. Alibi: Pour le Corps
de Roy, ne Fous de cave d'un marte, don-
né d'un autre marte, juit à Aragon,
quand moult Seigneur y estoit. Continuator
Nangii. ann. 1378. de Rege Carolo V:
Et restit restu d'une cote hardie d'es-
carlate vermeille, et d'un manteau à Fonds
de cave fourré.

§ 4. **FUNDICES**, ut *Fundicus* in *Funda*
 1. Vide ibi. Charta ann. 1329, in Reg.
 66. Chartoph. reg. ch. 273: *Item fenn-*
gim de Fundicis, etc.

§ 5. **FUNDEGARIUS**, Vide in *Funda* 1.

§ 6. **FUNDENDA**, Quavis machina oppu-
 gnatiora qua lapides aliae *Fundi* seu emitti
 possunt. Littere anni 1319, apud Ryne-
 dum tom. 3. pag. 799: *Et alia Arqueculi*
molitus inherentes, balistis et arcu,
et aliis novis Fundendis per civitatem pre-
dictam seferunt.

§ 7. **FUNDERA**, Fundus, Charta ann. 772.

apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med.
 aevi col. 451: *In monasterio Domini Solv-*
testis, sita infra muros civitatis Brizin, id
est in Fundaris seu casulis, qui rejice
trans Mœcia. Vide Fundora.

§ 8. **FUNDERE**, Fossare, Illa cumulare.
 Charta ann. 1288, inter Probat. tom. 1.
 Hist. Nem. pag. 105, col. 2: *Requiritur...*
quod fossaret, quae sunt in civitate Nemausi,
inter dictam civitatem et castrum bore-
rum, non Funderent neque applanaret, licet
dicent se habere mandatum a domino rege
de dictis fossatis Fundendis et applanandis.

§ 9. **FUNDIBALATOR**, **FUNDIBALUS**,
FUNDIBALUS, **FUNDIBEL**, etc. Vide in *Fun-*
dubulum.

§ 10. **FUNDIBILIS**, Dicitur de telis aliisve
 instrumentis bellicis, quae instar grandinis
 ruunt. Mirac. S. Bert. tom. 9. Collect.
 Histor. Franc. pag. 120: *Ignita utensibilia*
et fensa candentes ferri, mox grandibus
Fundibilibus, in eos juvenes, sagittarum quo-
que imbres in eos pluerunt non interducentes
etc.

§ 11. **FUNDIBULA**, dimin. a *Funda*. Glos-
 sar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Fundi-*
bula, exlingue. Fundibularius, exlinguor.

§ 12. **FUNDIBULUM**. Glossar. Lat. Gall.
 ann. 1348, ex Cod. reg. 4210: *Fundibula*
sunt quaedam parva machina cum fundo in
huculo dependente, Gallice Gilet. Vide Fun-
dubulum.

§ 13. **FUNDICERUS**, Ad fundum perti-
 nens. *Institutio fundicaria*, Jurisdictio mi-
 nor, inermis, Gall. *Justice fonceire*. Charta
 Caroli VI. pro monialibus de Monte S.
 M. ord. Cartus. ann. 1381, in Reg. 119.
 Chartoph. reg. ch. 438: *Alia tamen pens*
(fundi) iuristia penes dictam nostram con-
gruam, ac basin seu Fundicaria penes
quos religiosus perpetuo remanente. Vide
supra Fonceirus.

§ 14. **FUNDICUS**, **FUNDICARE**, etc. Vide *Fun-*
da 1.

§ 15. **FUNDINAVIS**. Species tributi forte
 a navigantiis exsoluit. Constit. Innoc.
 VIII. PP. ann. 1488, in Bullario Carmel.
 pag. 401: *Mandamus quatenus eundem*
Gratianum (Carmelitarum Procuratorem)
cum comitis, aliosque aliquos dati, pedagiis,
passagii, teloniis, Fundinis, vel pedagiis,
aut alius quicunque indicit vel indicendi
oneris exactione, ire, stare et redire pro
nostra et apostolica Sede reverentia permissis.
 Diploma Caroli VII. Regis Franc. ann.
 1450, concessum Arnoldo Luci Romani
 fene cupienti, apud Acherium tom. 7. Spi-
 cil. pag. 305: *Non inferentes eisdem mole-*
statione occasione solutionis vengalis, teloniis,
pedagiis, daret, nulli, Fundinis, ut cu-
juscvis alterius tributi. Littere anni 1401,
apud Rymerum tom. 8. pag. 234: Sine so-
lutione aliquos daci, pedagiis, Fundinis,
gabelis, tributi, impositionis, aut aliquos
alterius exactionis seu demande, etc. Similis
recurrat locum apud eund. Rymer. tom. 12.
pag. 283. Modo Fundinis una voce,
modo Fundi navis dicitur vocibus legitur.

§ 16. **FUNDIS**, pro *Fundus*, Charta ann.
 1406: *Concedimus et singulis ipsius mansi-*
one villagii et trigula supradictae intro-
itus, exitibus, Fundibus, pensagis etc.

§ 17. **FUNDIT**, pro *Fudit*, in Charta ann.
 1332, ex Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 2: 2

Item quod dictus Raymundus Fundit seu fundi fecit etc.

§ FUNDITER, pro Funditus. Omnino, prosumus, in Actis SS. Julii tom. 2. pag. 350.

FUNDORA, Fundus. Pactum Arichis Principis Beneventani cum Iudice Neapolitanorum, apud Camillum Peregrinum pag. 319: *Alia vero omnia Fundora, Fnu data, sive exfundata, homines et terras, quibus solidi non sunt dati, dividimus per medietatem. Mox: Et ipsi homines, qui ipsos solidos habebat, tertium partem securiter possideant. Et fundora vel terras, que in partes Langobardorum venerint in sortem, nullo modo ipsi homines possint infundicare vel vendere. Infra: Exceptumque ex hac omnia Fundora de laboribus, qui pertinet ad ipsam, participationem Capionum, fundata et exfundata, homines et terras. Pactum a Gregorio duce Neapolis initum ann. 911: *Ut terras, servas, molendina, seu Fundora per concessiones habetis vos et homines vestri in Libitinis.**

Ita passim observare est in Chartis Longobardicis nomina masculini generis in plurali numero, in ora, et effluvi, in nominatio et accusativo. In Tabular. Casariensi ann. 954. ubi scriptum: *In locum, qui nominatur ad Lacora, supra inferuntur hæc verba, id. ad Lacora. Ibidem posuit, pro poio. Fundora nudo apud Anastasium in S. Silvestro pag. 12. etc.*

§ FUNDOTENSIS, Fundulus, a fundo, seu fundamento. Neologium Laurethense apud Fredericum Schannat. Vine. dicit. Litter. pag. 38: *Hic Ecclesiam in Oppenheim et Monasterium in Arinshere Fundotensium erexit.*

* FUNDRELLUS. Reg. episcopat. Nivern. ann. 1387: *Domino episcopo remanent... sex hasta cum Fundrellis.*

§ FUNDULUS, Porcus fundus; item, Fundulus, porcus pasci qui fundo adheret. Johannes de Janua. Angelus Rumpleser lib. 1. Histor. Formbachensis Monaster. apud Bernard. Pez tom. 1. Anecd. part. 3. col. 484: *Rasorio etiam nonnquam vere et æstivo pro capendis Fundulis et aliis immundissimis pisciculis (utitur). Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: Fundulus, Un petit poisson qui se tient et abrite au fons grenier, Lyon.* [* Germ. Gröndling. Auct.]

* FUNDUM, Pars capitis aversa, Gall. Le derrière de la tête. Inventar. S. Capelle Paris, ann. 1376, ex Bibl. reg.: *Item capit S. Blasii repositum in facione episcopi unitratu argenti deaurati, lapidibus ornatum, circumque super anm Gallie entevant de cupro, in quo sunt quatuor pene Angeli de cupro: et similiter est Fundum dicti capitis de cupro denrato, Aliud Gallie: Et est assavoir que le Fons dudit clief est assu de cuivre.*

* FUNDURA, Italica, Fondura, Convalis. Charta ann. 857, apud Ughell. tom. 1. Ital. sacr. edit. 1717, col. 753: *Con valibus, colibus, montibus ac planiciis, Fundura, etc.*

1. FUNDUS, Fortuna. Ita Glossæ antiquæ.

2. FUNDUS, Gariopontus lib. 2. cap. 23: *Uas stromachi, quod recte Fundum nominamus.*

* 3. FUNDEUS, Pars agri inferior. Inventar. ann. 1476, ex Tabul. Flamar.: *Item plus unum primum prout... confrontatum ab una parte cum terra et planitia domus Joannis de Comblou... et ex alia parte, videlicet per Fundum, cum vinea Joannis de Solaberta. Utitur etiam pro ina cingens rei parte. Guido de Vigor. MS. de Modo expugn. T. S. cap. 2: *Et in medio ipsius baltriche, in ipsius Fundis, fuit unum foramen rotundum, ut peritica possit intrinse baltrischem: et in capite peritice ponatur duo rotelle, cum quibus trahatur baltricha, cum duobus cordis ligatis ad Fundus baltriche.**

* 4. FUNDEUS, Recessus, Gall. Enfoncement. Inventar. ann. 1476, ex Tabul. Flamar.: *Et infra dictum hospitium et in loco, a se Fundo ejusdem hospiti, videlicet unum cubum moxiam pro balneo sive repository ratiocinant.*

§ FUNDUS NAVIS. Vide Fundanavis. **FUNEBRITAS**, Exequiæ, Gallis Funerales. Baldrichus lib. 1. Chr. Camerac. cap. 86: *Hujus Funebricitatis interfuit Rodulfus Navienensis Episcopus, qui cum in Monasterio S. Dei Genitricis... sepelivit.*

§ FUNEERICUS. Restio, Gallis Cordier, Qui facit funes, in Catalogo Sudalium Confraternitatis in Ecclesia B. M. Deaurate Tolos. ann. 1388.

1. FUNERALIA, Funus ipsum, exequiæ, Gallis Funerales, in Synodo Nagrolesensi ann. 1300, col. 9, apud Iudicium in Miracul. S. Richardi Episcopi Giostrensis. n. 14, et apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1633: *Funerali obsequium, in Actis S. Forannani Abbatis Walcardiensiensis n. 33.*

Sic præterea legata ob pias causas, maxime ea, que sunt Ecclesiis propter sepulturam, vocat Joannes XXII. PP. tom. 2. Epist. 1107: *Et licet præfati fratres (Minores) de Funeralibus, que ratione corporum defunctorum sibi delegatis seu relictis, canonice portionem dictis parochialibus rectoribus... solvere curavissent. Et infra: Aliqua quolibet dictorum Fratrum defunctorum Funeralem, seu relictorum... fecit in eadem Ecclesia excommunicatos publice nunciari.*

§ Funerals etiam dicuntur ea omnia que ad pompam funebrem spectant, ut cerei, etc. Charta ann. 1308. tom. 5. Historie Paris. pag. 613: *Folunus quod dicto Curato assignaverit omnia Funerals Magistrorum et scholarium inibi decedentium, si sepeliantur ibidem, et aliorum quos ibidem contingit sepeliri, Funerals intelligentes, que cum funere deferuntur.*

* Obtinuit aliquando usus, ut quis suarum exequiarum testis et actor, vivus existeret. Hujusce moris exemplum illiusque ab ecclesia damnationem profert Chron. Guil. Bardini inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 23: *De Mercurio 25. Aprilis 1327. D. d. Exequiæ, unus de consiliis civitatis Tolosæ, voluit vivus tumulari, et ubi viventi, inquam mortuo, exequias fieri in ecclesia fratrum Predicatorum; quod factum fuit cum magna et fanebrici pompa, omnibus viris capitularibus presentibus: et ipso d. Escolquienis passio in feretro et stromachante, more defunctorum adorato, manibus junctis, et quadranginta*

interoretis orientibus illuminato, n. 2. illa de mortuis celebrata, et amicus tumulatus, que in hujusmodi funerals ubi berit soluit peractis, feretrum cum corpore fuit appositum tanquam sepulture datus, dandum, et prope majus altare depositus. Et hic fuit tenacitas hujus officii funerals et inde cum collegis suis domum reperi, ubi prandio fovelet donati sunt. Dum la gerebatur, abiens erat dom. archiepiscopus, qui reversus, et de promissis informatus, convocavit synodum statim suffraganeorum, et omnium ablatum in provincia, qui convennerunt Tolosam palatio archiepiscopi, die octava mensis Junii: ubi, per tres dies sequentes, questione subinterrogata, an juxta et merito contentum esset exequias et funerals tanquam defuncti, celebrare: definitum plane anticipationem funebrem non potuit, nec ecclesiasticæ nec seculari, et ecclesiæ tanquam superstitionem trahi: injungendo omnibus ecclesiasticis, non regularibus, que secularibus, ne impudenter præsumant, sub pena excommunicationis. Alia hujus moris exemplo, vide infra in Leprosi et Mortuus.

* 2. FUNERALIA, Jus illud dicitur, quod ecclesiæ seu illius rectori debetur, cum quis decedit: quanti fuerit et ex ratione reformationis, dissemis ex illi parte. Paris. ann. 1476. 8. Aug. in B. S. Germ. Prat.: *Decedant insuper prohi defensores, quod... principales et tunc ecclesiarum parochiales, de pueris habuerint antiquitus per bonos patres, qui dicti curati tertiam partem bonorum mobilium omnium illorum, qui in parochia parum decederent, delitis primitus soluti, recipient, introductum fuerat: quod in dicta patria sepultura seu Funerals vocabatur, et modo predicto ab antiquo in predicta patria usitatum fuerat... dicti pariter et consuetudines percipiendi dictas sepulturas in partibus Andegavensi, Turenensi et Britannie observantur, et antiquitus in dicta patria Britannie etiam jus sepulture usque ad tertiam partem bonorum mobilium decedentium locum habebat; postmodum per accordum et compositionem inter gentes ecclesiasticas et vici parte, et habundantes dicta patriæ Bracæ, ex altera, ordinatum fuerat quod dictæ gentes ecclesiasticæ namque partem dictorum bonorum mobilium decedentium, hoc de tertie parte perciperent et haberent. Præterea secundum sacros canones, dicti usus consuetudines non contra bonam mori, peccatum mortale inducentes erant, ac fovendi ecclesiæ et pro salute animarum introducti, ut dicti curati et cetera gentes et claustrales ad rogandum pro defunctis multis astringerentur, rationabilesque, coactis et præscriptis repagulis debebant... præstationem dictorum succummarum corpore inhumato dicti defensores, maxime curati, ex consuetudine notoria et prout causam petri dicti dicitur tertiam partem bonorum mobilium defunctorum habere dicti curati a nobilitate dicta patriæ, dictas sepulturas non solvendo, meliorum lectum, panis et coqueria uti feretro habere consueverunt. Insuper dicti defensores, quod per totam Christi*

et caroli post administrationem accensum aliquod commodum temporis re-
re conseruare; quod constructo secun-
sacros canones seruari debebat. ...
glia curia nostra per modum provisio-
et quocumque aliter fuit ordinatum, per
iudicium ordinavit et ordinat, quod
et ceteros, et ceteros, seu causam habent-
defunctorum in dictis diocesi et comitatu
et manibus habitatorum seu commorantium
in dicto iure Funerarium seu sepulcrorum
et partem bonorum mobilium ex de-
fectorum defunctorum relictorum,
et quas dicitur iuris auctoritatem, de-
et dictorum defunctorum tempore mortis
et funeris defuncti, deat pro ipsa
sua parte, seu eius auctoritate, heredi-
et executoris, seu causam habentes de-
dictorum burgensium, prout canones, mer-
etiam, mercenariorum, et stallum seu opera-
torem habentium, et aliorum habitantium
a dictis diocesi et comitatu Ciconiamensi
eius hospitii fuerint, forum et locum
venerunt et uxorem, etiam non fuerunt
venerunt et aliorum gentium status in aliquo
statu iuris, etiam ad seculum, servitium
in dictis diocesi et comitatu Ciconiamensi
iuris, ad Thron. summam pro dicto iure
Funerarium seu sepulcrorum; nec non heredi-
et executoris, seu causam habentes de-
fectorum laboratorum velum etiam ad dictas
et iurisdictiones per unum partem, et
etiam fundorum et villarum saltem lu-
crum in dictis diocesi et comitatu con-
munitatem, et ceteris, ad Thron. summam
pro dicto iure Funerarium seu sepulcrorum,
et, solvere tenebuntur. Vide Mortua-
rium 1.

* **FUNERALIS LIBELLUS**, In quo scilicet,
et ad funera spectant, continetur.
Consit. Carmelit. Mss. part. 1. rubr. 19 :
Habetur libellus Funeralis, in quibus offici-
um Extrema-unctionis et ministrations
Eucharistiae et sepulcrorum exequi con-
sueverunt.

* **FUNERANTICUM** JES, Quod empetit
Probris ratione funerum, in Statutis Ni-
vendi Episc. Andegav. ann. 1266. apud
Aber. tom. 11. Spicil. pag. 211.

* **FUNERARE**, Sepelire, cadaver humo
mandare, Gall. Enterer. Arest. parlam.
Paris. ann. 1354. 23. Jun. in vol. 4. are-
stor. : Quod in villis Parisiensium ad entus
parochiam ecclesiarum omnium, vel au-
pau partis earum, spectat concedere huius-
modi licentiam Funerandi infra ecclesiam
eorumdem. Vide Funerare et Funnus.

FUNERARI, Funerum curatores, Gloss.
Gr. Lat. Εὐνοειστάριαι, Funerariae, Ital.
Funerarii lib. 3. cap. 8. : Lepidarios fune-
ri funtores, aut Funerarios, vel quibus se-
pulerum cura mandatur. Cap. 11 : Aut po-
rtores et Funerarios, auctoritate cadaverum
custodes, aut sepulcrorum fariet janit-
ores.

* **FUNERARIUM**, Funus, exequia, Epi-
scopus Constitutionum Ecclesiae Valentiniae
inter Concilia Illip. tom. 4. pag. 199 : In
omnibus Funerariis generalibus, vulgo Cur-
suum nuncupatis armariorum scilicet acipit
et ceteros magnos de melioribus, qui re-
sunt in dictis Funerariis.

* **FUNERATOR**, Curator funeris, Gloss.

Lat. Gr. Sangerman. MSS. : Funerator,
Καθάρτα viagg.

* **FUNERATUS**, Funus perfectum, vel so-
pultus, in Gl. Reg. Cod. 1013.

* **FUNEROSTES**, Mortiferus, Epist. Eo-
log. presbyt. Cordub. ann. 851. tom. 7.
Collect. Hist. Franc. pag. 581 : Stipula
praedictibus via, et Funerose quondam
Hilhelmi tota Gothia perturbata erat in-
cursum.

* **FUNESCERE**, Legeri, mori, in Gloss.
Lat. Gr. Sangerman. MSS. et in Supple-
mento Antiquarii. [* Adde ex Castign. in
intrinseco Glossar. Cod. Germ. Funestare
Vide in hac voce.]

* **FUNESTARE**, Humo mandare, vel cum
equis funus deducere. [Papian MS. :
Bastore, sepelire, Funestare. Jo. de Janua :
Funestare, Funera inquinare et simpliciter in-
quicare. Gl. Lat. Gall. Sanger. : Funestare,
Ordinare; conchie de obsequio.] Salvanus lib.
3. ad Eccl. Cathol. : Et intrum est, quod hoc
ipsum animis, ut te non jam Funestato aliquid
de tuo habet, jam exportato atque tunc-
lato.

* **FUNESTATIO** INNOTUS, apud Gui-
bertum lib. 3. de Vita sua cap. 3. idem est
quod Funestus introitus.

* **FUNGARE**, Idem quod supra Funare.
Polyptych. Fiscann. MS. ann. 1235 : Et
debet corvulus curare et arari, funum re-
ferre, groncium monere, et debet Fungare
divitum milliarum allectum.

* **FUNGERE**, pro Fungi supra legitur in
Aluacomes circa medium, et alibi non
seculum.

* **FUNGI**, nude, pro Mori, Fungi vnde
vel Drem fungi, eodem sensu, non semel
occurrit apud Scriptores. Vita S. Arnulphi
tom. 3. Aug. pag. 233. col. 2 : Interfuit
Fungitur obbas Ratnaldus, et instigante
spiritu ambicionis, Pontius quidam pseudo-
monachus .... nomen et sedem abbatis
adspicitur.

* **FUNGIBILES** Res, dicuntur apud Ju-
risconsultos, quarum una fungi potest vice
alterius, ut ex sunt quae constant numero,
pondere et mensura.

* **FUNGIRE**, pro Fungi, apud Feilbian.
Hist. Sandionys. pag. xvj.

1. **FUNGUS**, Papyrus, clychnium, Mesche.
Lib. 2. Miraculor. S. Bertini cap. 14 : Certe
igitur ... magnam domum ex immortuo certi
Fungo succensum ardere.

* 2. **FUNGUS**, Boule, in Glossar. Lat.
Gall. ex Cod. reg. 7692.

* **FUNICULUS**, Charta ann. 1141. apud
Guichenonem in Probat. Hist. Breensis :
In eodem Mornia est Funiculus, hoc est,
divisio quaedam, quum Fascium vocant in
quo Miles quidam ... habebat terram tertiam
partem, etc. [Mensura unius Funiculi terrae,
apud Miramum tom. 2. pag. 1141. edit.
1723.] Vide Funicus.

* **FUNICULUS POPULI**, [Series, Gall. Fik,
Fik.] Anonymus de Miracul. S. Ursuarii
per Flandr. n. 12 : Tribus diebus non cessat
Funiculus populi enitum et videntium.

* **FUXIFEX**, Funarius, Gall. Cordier.
Necrol. MS. S. Aureliae ad 13. Cal. Oct. :
Iuxta Petrum dictum Herbat Fuxifex ex
anno, etc. Haud seio an hic speet vox
Fune, pro Loco scilicet, ubi funes con-
fringuntur, in Lit. remiss. ann. 1409. ex

Reg. 164. Chartoph. reg. eh. 57 : Ille pre-
scribitur caviron cinquentes quidz
mirant delectus una erunt, qui estoit estachie
audit chalon, et icelle commencent jusques
aux Funnes près de la porte de la foulerie
dit Bloys.

* 1. **FUNIS**, Liberi homines quandoque in
obsequium et servitium Monasterium in-
perpetuo debebant se, Fune signi sui
campaze cervici circumposito : ejus rei
exemplum supra relatam est in Capitulum
post Capitule 5.

* 2. **FUNIS**, Mensura longitudinis, Germ.
olim Reg. Chart. Novgorod. sec. xiii. ap.
Lappenberg. Init. Hansat. pag. 43 : Item
per Funem S. Petri debet hospes mensurare
bona sua.

* **FUNULO**, si bene ego ex Codice Ir-
moniensis Abb. Sangerman. f. 70. col. 1.
ubi sic habetur : Autemarus servus ... sol-
vit ubi hostem multones 1. .... aziculus 1.
docus vi. circulus iii. de Fudione sestar. ii.
faculus vii. libid. fol. verso col. 2 : Adal-
gudis colonus ... solvit ubi hostem multones
vii. .... docus vi. circulus vi. de fudione sestar.
iii. faculus xii. Videtur esse species
farris, sed quoniam illa sit, non est facile
divinatu. Vide Humila.

* **FUNALS** GEXNUS, Ad fundum assigna-
tum, Gall. Cens. foneier, in Charta Phil.
Pulc. ann. 1303. ex Lib. rub. Cam. Com-
put. Paris. fol. 225. r. col. 1. Vide supra
in Consue.

* **FUNT**, Libra, Kero cap. 39. Gloss.
vett. : Pontus, Funt. Gloss. Anglo-Sax. :
Pontus vel pondus, goryth vel Pund, Libra,
pondus, Phund, marca, talentum, ut
synonyma promiscue usurpata. Libera
phund secundum vetustas Chartas conti-
nuit xii. uncias. Hæc post Schiltnerum,
quem videmus.

* **FUNTHOMCZOL**, Vestigialis species
apud Polonos. Pax Brestensis ann. 1436.
inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 134 : Item
datus vice exactio Funthomczol, etc. Funt-
czol, in Lit. ann. 1454. ibid. pag. 175.

* **FUNTRRA**, Fusara, Gallicis Pont.
Liber niger Seacarii : Focis diligenter
inquiri, quæ fuerint pondera prima Funtura,
et quæ pondera secunda Funtura.

* Alias Funtura, Lit. remiss. ann. 1307.
in Reg. 152. Chartoph. reg. ch. 68 : Le
suppliant ... avisa que en ladite église
avoit dit demonstret la Fonture de deux
eloches, certaine quantité de métal, etc.
Cavum vero, vulgo Creux, enfoncement,
significat, in Chartul. Corb. sign. Eschelet
ann. 1415. fol. 5. v. : Les maisons,
granges et estables ... seront tenus de
retenir bien et soiffamment de pel, de
vergue, de torque, et de couverture sans Fonture,
ne emmentance. Vide supra Foneia.

1. **FUNUS**, Cadaver. Gesta de Nomine
Acacii, et Liberatus Dicit, cap. 15 : Occidit-
tur, lanitatur, ejicitur, et Funus ejus in-
ceditur. Cap. 20 : Mox Theodasium presentem
sunt, et expulerunt, ne colligeret Funus
Theodasii, Liber Pontificalis in Sabinianno
PP : Quo defuncto, Funus ejus effectum est
per portam S. Joannis. [Charta Humberti
Dalph. Viennensis. ann. 1348. tom. 3. Ordi-
nat. Regis Franc. pag. 273 : Heredes et
bonorum possessores et alii defunctorum
successores antequam Funus traderent eccle-

statuere sepulture, dant et prestant cautiones idoneas.) Versus scripti in archis januis Monasterii Casariensis :

Ecce pater patrum magnum tibi ensero muos,
Clementis corpus, te sacrum inscripe Fauos.

Gloss. Græc. Lat. : *Εσκαψα, τὸ νεκρὸν, Funus.* [Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Funus, Corps humani mortis, ou obsèque de corps.*] Nota vox et Latinis hoc sensu.

FUNUS IMAGINARIUM, Tubulus sine cadavere, i. *anne sepulcrum*. Gloss. Isid.

* **FUNES**, Pugna, prælium; *Loens Juneris*, Gall. *Le champ de bataille*. Chron. Asser. Menev. ad ann. 860. ex Cod. reg. 6236 : *Pugni passim trucidantur, et cum dia resistere non possent, multiliter Jugum nesciunt*; et Christiani loca Funeris dominati sunt. Rursum occurrit ad ann. 871.

* **FUNUSCULUS**, diminut. a *Funus*. Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Cours, Prov. corpses, funus, Funusculum, cadaver*.

FUOZARUS, Gloss. Isidis Magistri ad Prudentium : *Incise meris, pede paivo, vel nullo. Barfissius, paravo Fuzozar.* [Fuzo, Festig, in Gloss. Mons. a voce Fuzo, Pes. Vide Schullerum in Fuzo.]

FUR, *Furia apprehensio*, Charla Ethelredi Reg. Angl. pro Monasterio S. Albani : *Quia omnimodis cunctis illius Monasterii passibus nullis est obnoxio fivis, necesse nec expeditionis, nec pontis et arcis edificamine, nec iuris regalis frangine, nec Furis apprehensione, etc.* [Notanda vox origo quam tradit Wolfhardus in Mirac. S. Walpurgis sæc. 3. Bened. part. 2. pag. 298 : *Fures qui a Furvo, id est nigro traxere etymologiam priscam.* Vide *Escapium*.]

† **FURA**, Viverra, Gall. *Furet*. Charta ann. 1233. ex Schedis Præsid. de Mezanget : *Præcipimus ne aliquis coram de cætero intronitit, in dicta sylva Furam vel Furonem, vel pinellus vel canes solutos.* Vide *Furo*.

FURABULA, *Tenebræ*, in Gloss. Isid. Adit. Ugulio, *quia furorum nobis visum, et discretionem renem.* [Grævis aut legendum ex Festo : *Furum, Attram, Tenebræ*. Inanis ignis Ugulionis ratio. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Furabula, Tenebræ. Vide Fur.*]

FURACULUM, *Tenebræ, Furfuranum, Tenebræ*. Gloss. Isid. et Pithocan. Papius vero MS. *Furfuranum, Terebellum* : ubi Editio Veneta perperam habet *Trebellum*. [Quidam præferunt, *Foraculum, Terebra*. Constantiensis Episc. habet : *Foraculo, Terebra*. Alii non displicet *Furfuranum*, vel *Furfuranum*, qui sic dictum putant terebellum, quod eodem fecti furfuri similem. Vide Salmasium in Solin. pag. 774. ubi vocem *Furfuranum* tribuit Arnolio.]

FURAGIUM. Vide *Forbum*.

† **FURAMANXUS**. Vide *Foramann*.

† **FURARE**, pro *Furari*, in Leg. Ripuar. tit. 42. § 1. tit. 72. § 1. in Leg. Alamann. tit. 7. § 1. et alibi passim.

† **FURARI** passivè sumtum, Spoliari. Fr. Mariani in Vita B. Joannis Bonivii, Maii tom. 5. pag. 111 : *Si boni observatores fuissetis, placeret nobis Furari, quia ille qui nihil habet Deo, de rebus transitoris non*

curat. *Furare*, pro *Furari*, dixit Plautus, et post ipsum Scriptores mediæ ætatis non pauci.

* *Furere*, eodem sensu, in Lit. remis. ann. 1389. ex Reg. 137. Chartoph. reg. ch. 108 : *Lays de Bugny capitaine de certaines gens d'armes tenoit une forteresse en Anvergne, conroit par le pays, prénait bestail et les gens, et les faisoit celermer et Furere*. Leg. forte *Rougonner* et *finer*. Vide *Furare*.

* **FURANIUM**, perperam pro *Furium* vel *Forgium*. Vide in *Forum*. Bulla Innoc. IV. PP. inter Probati. tom. 1. Annal. Præmonst. : *Nulli prodigia, ymagines, telumna, Furaria, roagru... solvere tenemini.*

* **FURATIO**, Furium. Lit. remis. ann. 1361. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 231 : *Propter suspicionem Farationis... certorum escharonum et ceptorum captorum in vineis vicinarum ipsius Mudole, et in suis delatorum, etc.*

* **FURATOR**, **FURATORIUS**, Officium in hospitio regio, cui vivatarum cura incumbit, nostris *Faireteur*. Matric. officiar. reg. Franc. ann. 1231. apud Ludewig. tom. 19. Reliq. Mss. pag. 4 : *Duo vicarij et duo Furatores, xxiij. lib.* Et pag. 6. *Furatori et navesque, l. sol.* Orinal. hospit. reg. ann. 1317. in Reg. sign. Croix Cam. Comput. Paris. fol. 80. v. Item le *Faireteur* tenoit menager à court et aura hors et ens xviij. den. de gages par jour, ses fuiz et ses files poles. *Faireteur* de contin, in alia ann. 1386. ex Memor. E. ejusd. Cam. fol. 100. v. Vide infra *Furetiarius* et *Furetus*.

FURBANITUS. Vide *Foribannire*.

FURBATTERE. Vide *Forbatendere*.

* **FURBIRE**, Detergere, polire, Gall. *Fourbir*. Consuet. monast. S. Crucis Burdegal. ante ann. 1305. Mss. : *Refectorarius... debet tenere... taceas bene mundas et Furbitas*. Hinc

* **FURBISOR**, Armorum politor, samirius, Gall. *Fourbiscur*. Reg. 54. Chartoph. reg. fol. 40. v. ad ann. 1317 : *Colinus, dictus li Pritz, retentus est in Furbisoren doibz regis ad vadin consueta*. Vide supra *Forbisotor*.

† **FURBORNET**. Vide *Forborn*.

1. **FURCA**, Jus erigendi patibulum intra feudi fines, et in eo reos suspendendi, quod majoribus Justitiariis maxime competit. Arestum 16. Maii ann. 1320 : *Item in possessione rei quasi erigendi Furcis justitarius, et palos justitarios, ac tenendi erectos in dicto termino de Majano, et suspendendi homines in dictis Furcis, et in palis tenendi membra hominum condemnatum mittit.* Observantie Regni Aragon. lib. 6. tit. de Privileg. Militum § 10 : *Tamen usurpatum est in Aragonia per quosdam, quos in aliquibus locis habent Furces et dictas jurisdictiones exercent, etc.* In Regiam Majestatem lib. 1. cap. 4. § 2. *Propter criminalia dicuntur pertinere ad curiam Baronum, Comitum, Episcoporum, Abbatum et aliorum libere tenentium, qui curias suas habent, cum socio et sacra, furca, et tollit, et theme, etc.* Monasticum Angl. tom. 1. pag. 718 : *Et quod habent incarcerationem et incarcerationum evasionem, et furcas seu patibulum super terram suam*. Tom. 2. pag. 71 : *Concedo etiam quod habentur Farches ad prædicatum*

justitiam tenentium, etc. Et pag. 515 : *Ex judicio ignis et aque, drelli et Furonis*. Charta ann. 1360. apud Guichenonem. Bellicensib. : *Infra quos confiteri ipse hunc Episcopum... possit erigere fures, casus, et erectas tenere, et omnium alia tenentia, ubi et quoties voluerit, ad arbitrium criminibus exequendis, ipsaque Furis patibulum possit erigere et plures erigere erectas tenere, etc.* Regestum Parlamenti incipiens ann. 1316 : *Philippus Dei G. Franc. etc. Deodatum P'eccomitum de Colingaco consideratione sanctissimi Patris Domini I. divini proclatitissimi summi Pontificis, cuius idem Deodatus familiaris erat, benigno prosequi jure volentes scire, de quod infra castrum de Colingaco, et de curia de S. Circo Furces erigere voluit, etc.* Actum apud S. Germanum in Luna 12. mensis Maio. In Stabilimentis S. Ludovici lib. 2. esp. 35. dicitur, vassavorem ne possit levare justitiam ne Farches.

In veteri Francie Consuetudine, *est qui a haute Justice, a puissance de traire et de ardoire, et peut avoir gbeil à trois fliers, ou plus, s'il veut. Toutefois plainv' haults Justiciers n'ont fors des Fouches, et dient aussi que la difference entre Fouches d'un haut Justicier les uns ne par delors, et autres par celus : mais les Fouches d'un moien Justicier, les uns ne par delors, et non par delors. At Consuetudines municipales discernunt statum inter p'ces ejus, qui merum, et illius, qui statum imprium habet, in columnarum numero, quos *Piliers* vocant. Nam Comitum et Baronum furcis seu columnas adhibet Turonensis art. 74. quatuor Peritreni art. 2. Blesensis art. 13. 16. Pictavensis art. 1. Inculmensis art. 2. 3. Rupellensis art. 1. etc. Cæterorum vero, qui merum imperium habent, nulla alia dignitate signifi, furcis tribus tantum volum constant, ut est in Consuet. Autisiod. et 2. Peritrensi art. 4. et Pictavensi art. 1. Vide Brittonum cap. 76. v.*

De furcis illius, qui mediam seu vicomitem jurisdictionem habet, ita vicomites Consuetudo Francie : *Ordo qui manent Justice, a puissance de poier sans traîner, et ne peut avoir que Fouches de deux piliers, dont les liens sont de bois. Iste etiam in Consuetudine Blesensi art. 1. Bellocquensis art. 1. Atrebatensis art. 1. Consue. præterea Raguellum. Prodr. de Fouches, in Statutis MSS. Caroli I. Bp. Sicil. cap. 15.*

* Verum id non ex feudi jure, sed ex regis beneficio habuisse justitiarum qui cumque probare videntur Charta Phil. Pulc. ann. 1309. in Reg. 137. Chartoph. reg. ch. 43 : *Merron et mistay imp'rium et bonam jurisdictionem habent, p'gentes et ministros eorum exercere oportet in arboribus, vel aliter quom in Episcopi patibulis conservaverit; Furcis tenentis passim licite auctoritate nostra sententias gratiosas concessionis exigere, si eas, casu se offerente, justitia suspensio exercere*. Et alia Phil. V. ann. 1319. Reg. 59. ch. 32 : *Bertrando de Medvico condonimus suis casteli de Medvico... concedimus, quod cum ipse malfacti captus in dicto castro seu ejus pertinet*

adituri seu suspendi facere, preterquam adituri, non possunt, quod ipsi in loco solvantur, in eorum tamen alia jurisdictione infra metas pertinentiarum dicti p[re]dicti, Furcas erigere volunt; in quibus Mactores et delinquentes iustituri et spoli furcas possunt de cetero. Rursum Si Joan. reg. ann. 1356. in Reg. 84. ch. 70: Johanni de Tintre concedimus pro p[re]dictis, ut in loco p[re]dicto et aliis omnibus locis et terris suis, in quibus (habet) iurisdictionem et medium... Furcas p[re]dictas integras et perfectas, ac colligendas seu p[re]dictas erigere possit. Deinde Lib. Caroli V. ann. 1377. in Reg. 11. ch. 25: Iustitiam de Chevrete p[re]dicta... fore dicitur aliquid de iusticia de duobus p[re]dictis in loco conveniendi et facere tot et quod a huius p[re]dictis oportuit et p[er]tinet oportuit. Vide infra Petrus 7.

FURCALE FUDUM. Vide Fudum.

1. FURCA. Jus expiendi furcas in forensibus locis feudalibus. [Id est, in loco bifidum seu in furcam desinens, omnibusque usibus aptum. Vide supra Furca.] Regestum Normannie sig. P. in Camera Comput. Paris: *Constitutionem de Romagio habere mortuum boscum de castro, et residuum carpentarium, cum p[re]dictis capellum, et duas Furcas, et nuntium solum ad hospitandum pro Abbatem, etc. Quisque autem dat pro duabus Furcis in pro se feste quatuordecim denar. Turon. [Chart. Gemetic. tom. 1. pag. 15: Avons du de prendre en ladite forest (de Brothome) a Furca à choir au terme de Noel, censu et bois pour ardore, pasturages et p[er]sonas.]*

2. FURCA ET RASTRUM. Jus, quod domino competit in quodam tenentes, qui cum furca, vel rastrum illius solum colligere solentur. Historia Episcoporum Aulicorum cap. 58: *Ernstus etiam Furca et Rastrum, et consuetudines ejusmodi, et mirant multi oneris.* [Charta Manasterii Episcopii Lingon. ann. 1182. tom. 4. G. R. Christ. Instr. Instrum. col. 192: *Solventes a falcis et Furca et aliis consuetudinibus que Ecclesie S. Benigni p[re]dicti habere debent.* Charta ann. 1193. in Tabular. S. Viliari: *Conventus ter in anno sine occasione, Furcam et Rastrum in bos habebit.* *monast. Hugo. Alia ann. 1261. in Histor. Monast. Monast. pag. 327: Homines dicte ecclesie, Furcam et falcem et socum et carthes et veteras annone et feni et omnes in consuetudines quas nuntii debebant ratione dictorum condonantur et brevis p[re]dicti ecclesie remanent.* Instr. ejusdem ecclesie, seculi lib. 1. de primordii Monast. Cimonastensis apud Marten. tom. 3. Avod. col. 1107: *Est regula, in festo S. Michaelis ad augur debet, etiam suo tempore creatum, brullum et Furcam.*]

3. FURCA PETRI. Trabs supra puteum p[re]dicti, cui tollonus inquitur ad baurienem aquam. in Lege Longob. lib. 1. tit. 2. §. 2. [L. Luitpr. xlv. (6. 83.)] *Jura Albi. de Metich sec. 11. in Hæzer. Diar. Epistol. tom. 2. pag. 123: Ex nostra etiam p[re]dicta, quando opus fuerit, deponatur.* Furca et desuper dependens lignum, [et locatur utringue ad puteum salis in

Wich... De p[re]dicta Furca solvantur suo tempore 5. solidi et §. sextarii vini.]

5. FURCA. et **FURCULA** PECTORIS. Vide Furca.

* FURCARERA. a Gallico *Fourcheferre*, Furca ferro armata, merga; inter armatarios recensetur; a nostris pro variis locis varie appellata. Tabul. Fossat. : *Illi vero qui habebant decem libras et amplius, habebant galeum sive capellum ferreum, ensem, Furcam ferream et cutellam.* Lit. remis. ann. 1354. in Reg. 83. Chartoph. reg. ch. 263: *De quodam instrumento ferreo, quod dicitur Furcaferre, ipsum solo ictu percussit.* Alia ann. 1358. in Reg. 86. ch. 277: *De quodam buralo ferreo, vulgenter vocato Fourcheferre, eundem Petrum percussit.* Alia ann. 1382. in Reg. 120. ch. 320: *Le enclant ferit parmi le corps d'une Fourcheferre qui l'avait, etc. Fourchegerbes, in aliis ann. 1374. ex Reg. 105. ch. 504. Lit. remis. ann. 1410. in Reg. 164. ch. 239: Un baston ferré, nommé Fourcheufille.* Rursum in aliis ann. 1463. ex Reg. 199. ch. 263. Vide infra Fascina.

FURCALIA. dicuntur quatuor ligna, quæ tenent scalas. Ita Interpres Joannis de Garlandia in Synonymis :

Temo, longale, trabale, Furcale, forale.

FURCASTES. Qui furcis utuntur, apud Theophrastum in Chr. Hungar. pag. 59.

1. FURCARE. Furca vertere, in Magno Custumario Monast. de Bello, apud Spelmanium: *Et debet foliare, aspergere, veltere, cumalare, curare in monasterio domini, et ad usum Furcare unum acram p[er]it de prato domini.*

2. FURCARC **CARCTUM.** Currum solum cum Furca onerare. Computus ann. 1407. apud Kennet. Antiquit. Ambrosien. pag. 550: *Allocatur eisdem pro Richardo Plumbario Furcante curicum per xii. dies, iiii. s. et pro Johanne Bosdon Furcante curicum, etc.*

3. FURCARE. vox fori Anglici, cum vir et uxor in jus vocantur et uterque exanimat proponit: tum enim illud *furcarum* (Gall. *Fourcher*) dicitur, id est, duplex sit, et Radulphus de Hingham in Magna cap. 9: *Convant vir et mulier implacitati, quod semper in Exsilio alterius alter comparat, quandiu Furcare possint, et cum ultra non possint, concurrent eorum exsilia in suis locis, alter autem illorum tantum unum exsiliu in ipsius loci habere potest. Hec autem omnia dico de pluribus participibus, ubi terra impertita est, seu tenementum, videlicet de Furcaneu exsilio, et de defuncti provenientibus, etc.*

4. FURCATI. Idem quod *Pesticeta* seu *Pesticeta*, Micellum jaculatorio, quæ speciem Furca referret. Sanctus lib. 2. part. 4. cap. 6: *In prona vero ejujlibet gallearum feri possunt aliqua bellico instrumentum, ut convenerit excoctis in telibus et dicitur perichetas sui Furcatis a pappæ usque ad proram circa latera ejujlibet ordinando.*

5. FURCATIO. Vide Furcare 2.

FURCATURA. a Gall. *Fourchure*, Divisio. Furcatus, Furcatus, bifurcus, *Fourchu*. Charta ann. 1461: *Si reperitur arbor aliqua in dicta foresta Furcata, quod tamen non valent ut edificandum, poterant*

in rem minorum partem dicta Furcatura copere. Charta ann. 1473. ex Schedis Præsidis de Marazura: *Respicientes versus valonum Furcatum. Le Roman de la guerre de Troyes MS. :*

*Et moi et large Fourcheur,
Si fu de moi belle stature.*

* FURCATUS. FERA PRINIS FURCATI, Animal quatuor ungues divaricanti, Gall. *Pied fourchu*. Invenitur. Chart. reg. ann. 1482. fol. 79: *Dittena Johannis de Belviller de dono juris venandi omnis feræ p[re]dicti Furcati, cum iustitia annexa juri p[re]dicto in p[re]dictis.*

FURCELLE. Vide Furcellæ.

1. FURCENSIS **MORITA.** Vide Furcia.

2. FURCEPS. Ignarus. Papias.

3. FURCHA. Vide Furca 1.

FURCHETIN. Idem quod Furcula, de qua voce mox. Vetus Charta apud W. Dugdale in Antiquitatibus Warwicenses Provincie pag. 614: *Concessit eidem Comiti et heredibus suis duas annuos idonuos quolibet anno de p[re]dicto parco, scilicet ad introque illam quatuor membra, et capud, corio, et Forcheto, etc.*

FURCIA. **FURQUITA.** **FURCENSIS** **MOXITA.** Observat Marca in Hist. Beuchern. lib. 4. cap. 16. §. 8. in munetis Vicecomitis Benelarenensis Morlaunensis, hec verba fuisse descripta: *Hoxia ferreæ mollast, chartæ monetas, Furcenses in veteribus Chartis appellari, a Furca, seu Furquia, Palatio veterum Vicecomitis Benelarenensis sui nuncupato. Certe Furquia videtur idem sonare quod domus, vel manerio, in Tabulario Lascarrensi ann. 1025. apud eundem Marten lib. 6. cap. 13. n. 2: *Præterea Raimundus Garsia vel ejus successor debet stare iusticie Domino Gastoni et suis clauantibus pro castris de Navelles apud Lascarin, vel apud Pau, vel apud Forquim Morlaun.* Charta anni 1208. in Regesto Carcasson. pag. 19: *In mansuetibus et Morlaun, quantum proprietatis pertinet ad Monasterium Cressor. Proinde hec verba: Honor Furcia Morlaun, nihil aliud voluit, quam Feudum domus Morlaunensis.**

FURCILLA. [Bulgarice, Magna fames, in Glossis Lat. Græc. Singerman. MSS. Alia] Gloss. Gr. Lat. : *Bulgarice, à πύρις πυρίος, Furcilla.* Vide Furcia.

2. FURCILLE. Dicitur ex quod sit frequenter cellulari, id est, moventur. Isid. lib. 20. orig. cap. 14. Papias habet *Furcellæ.*

FURCELLARE. Suspendere, vel concutere. Affurcellare, juxta, vel uli aliquid suspendere, vel concutere. Jo. de Jussia. [Festo, Furcellæ, sunt Furcellæ, quibus homines suspenduntur. Gloss. Lat. Gall. Singerman. : *Furcellare, pendere on brander.*]

3. FURCINA. f. pro *Fascina*. Acta S. Francisce Romanæ tom. 2. Martii pag. 167: *¶ Cum certis foreis instrumentis ad modum Furcarum.*

* Haud scio an idem sit Forstelle, in Lit. remis. ann. 1374. ex Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 401: *Iselle Murion portoit deux son glion deux peis pas de terre et deux Forstellles.* Nisi legas *Forstellles*, forceps, Gall. *Ciseaux*. Vide supra Furceps.

* 1. FURCO. Ager, qui in furcam divi-

ditur aliumque includit; nostris *Foure*, quidquid hujus est forme. Charta ann. 1099. ex mago. Chartul. S. Viet. Massil.: *Adjungimus huic dono aliud donum, totum cimiterium et terram illam, que est juxta ecclesiam, quoniam data fassata designant, usque ad Parques, Andrea aurificia*. Charta ann. 1320. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 361 ubi de agris agitur: *Premierement en Fourques, une mine, douz vergues, trois quart... Item en Fourques, une mine, xx vergues et viij. piés. Depuis le potis M. de koltaville en amont d'atques au Fourq de l'ave, qui s'en va à le Noefville, in Chartul. Corb. sign. Ezechiel ad ann. 1418.*

* 2. **FURCO**, Furca. Chartar. Norman. ex Cod. reg. 4653. A. fol. 86: *Debet pro Furcula et Furconibus unum denarium ad Natale*. Vide mox *Furculus*.

† **FURCOSUS**, *Furcum* referens, in *Furcum* desinens. Apul. lib. 6. de Virt. Herb. pag. 197: *Leontopodium nascitur saepe cum tritico thuris bipinnatis Furcosis*.

FURCULA, Pars pectoris, ubi venæ, que ab hepate proficiunt, in furculas dividuntur, ubi pectoris est spatiositas, inquit Constantinus lib. 3. Commun. loc. med. cap. 19. Vide eundem lib. 2. cap. 6. 12. et lib. 5. de Morbor. curat. cap. 2. [Reinard. Vulp. lib. 3. vers. 611:]

Tunc caper oblongum varicose trifurcatum amem,
Concinit hildum Furcula quaque melos.]

Fourelle, Joinville. Le Roman de la Fio' l'ette:

Et dist li sire de Naisi,
Que die li trovie euzi,
Que encore tenet le cotel,
Quis maine avoit nos li Fourel,

[Le Roman d'Athlis MS.]

Si la (tance) retrai de la bouelle
Un epandant ser la Fourelle,
Ibidem:

La boue broge desclatelle,
Un cup la fiert sous la Fourelle.]

† [* Lit. remiss. ann. 1397. in Reg. 152. Chartoph. reg. ch. 135: *Après ce que ledit Gieffroy fu cheu à terre, ledit Berghault le bati de ses piés plusieurs cops contre le ventre et Fourelle.*]

FURCILLA, Del Preto, Crescenio: *Furcata*, Danti in Infern. cant. 14. Ita *Furca* et *Furcula pectoris*, in avibus, apud Friderictum II. Imp. lib. 1. de Venat. cap. 40. lib. 2. cap. 24. *Arvilla furcile*, pro colla dicunt. [Vide *Furcula*.]

* **FURCULUS**, Tridens, merga. Stat. Mantue lib. 1. cap. 126. ex Cod. reg. 4650: *Nec aliquis persona debeat dimittere aliquem remem vel Furculum, nec aliquod aliud, per quod possit navigari dicta navis. Fourguier, eodem sensu, in Lit. remiss. an. 1406. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 355. unde diminutivum Fourquillon, in aliis Lit. an. 1474. ex Reg. 195. ch. 1203. Vide supra *Forchonus*.*

* **FURCUS**, Occit. *Foure*, Fasciculus, Gall. *botte*, Leuile min. *Farcus*, Mss.: *Item de ammatu pascuum, unum Furcum, et de homine onerato, medium Furcum...* *Item de ammatu aliud, unum Furcum; et de homine onerato, medium Furcum*. Vide supra *Furca* 5.

* **FURDA**, Ornamenta peccatorum, vel fuscimenta. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. Ubi mendose peccatorum.

FURECTUS, Vivera, nostris, *Furet*: apud Fridericum II. lib. 1. de Venat. cap. 1. [Vide *Furectus* et *Furo*, 2.]

FURELLUS, Vagina, ex Gall. *Fourenu*. Regula Templariorum cap. 38: *Viginti numerum in clypeis, et hastis, et Furelli in lanceis non habeantur*.

† **FURENDELLUS**, Quarta pars, a Saxon. *feorS*, Quartus et dæll, pars, portio. *Farenellus prati*, apud Kennetum Antiquit. Ambrosden. pag. 339. Vide *Ferlingus*.

* **FURETA**, inter arma prohibita recensetur, in Stat. crimin. Cumian. cap. 138. ex Cod. reg. 4623. fol. 92. vº: *Genera armorum prohibita... daga, cutella, Fureta, penatum, etc.* Pugiones species videtur.

FURETARIUS, Officium in Coquina regie, in Ordinatione Hospitalis S. Ludovici Reg. Franc. ann. 1361. [Haud scio an de *Furetaris* intelligimus Computus ann. 1202. apud D. Brussel de Usa feud. tom. 2. pag. cxxxi.]

* Idem qui supra *Furator*, Charta Phil. Palc. ann. 1304. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 475. vº. col. 1: *Gilem Furcario obenta servit ab eodem incilite recordationis Johanna consorti nostre carissime quondam impensi etc.*

* **FURETUS**, Retis species seu instrumentum piscandi, Gall. *Furet*. Charta ann. 1157. ex Chartul. Micic.: *Piscat onem per totam aquam... quolibet modo piscationis in eadem aqua, quo placerit eis loco, daam nazarum, vel unius Fureti continuam piscationem et naviculum proprium ad eadem ingressu levandi.*

† **FURETUS**, ut supra *Furectus*, Vivera, Gall. *Furet*, pro iv. *Furets* ad capiendum cuculicos xv. den. gr. in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 307. Alterum locum vide in *Fiducium* 2.

* Stat. Aste collat. 11. cap. 63. pag. 32. vº: *Si quis invenit aliquem super suum cum Fureto, sine aliquo abscondito, quod possit ei auferre Furetem et cuculicos, si quos habuerit. Ilinc, ni fallor, Furillor, pro Indagare, curiosius inspicere. Lit. remiss. ann. 1398. in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 126: *Aucuns siens serveurs lui avoient rapporté que ilz l'avoient veu (sic) Jehanuel Furillor et der entous ledit compoiter. Fureto vero est Latenter et insidiosè agere. in Gest. Ludov. Pii cap. 16. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 152: *Li traitors s'en aloient cherchant et Fironant à chascun pour esmoivre les cuers de ses barons contre lui*. Ubi Astron. cap. 43. ibid. pag. 110. habet: *quasi per quosdam cuculicos sollicitare etc.***

* **FURFANIA**, *FURPANIUS*, An officii seu artificii nomen, in vet. Inscript. apud Gudium ccv. 6: L. *FURPANO L. LIB. PHILOSTORGO...* *FURFANIA L. L. OLYMPIUS FREIT.*

FURFARY, Telonei species, forte idem quod *fas transitus, pascogium*: nam Germanis id vocis transitum sonat. Charta Leopoldi Ducis Austriae ann. 1198. in Metropoli Salisburgensi tom. 3. pag. 18: *Prefata Ecclesie ad fratribus donavit, ut bona pro-*

rum ubique apud thelonei sive macti, absque ventibus, et eo, quod dicitur, furt, et penitus abique annis juris per hunc libere tam per terram quam per decederent. Occurrit fursum infra, 27. 39.

* Vocis interpretationem ascribit Berth. Patav. episc. ann. 1553. apud tom. 6. Anecd. part. 2. pag. 101. vº: *Videtur ergo precipue mandatum, ut ipsorum navibus dictis salis deferantur teloneum neque mutam, nec detraquantur Furfarth appellatur, neque ullius nomine quidquam exigitur.*

† **FURFURACULUM**, Vide *Furca*. **FURFURAGIUM**, [Furfur ad abscanones.] Vide *Brenaticum*.

† **FURFURATIVUS** PAXIS. Vide in nis.

* **FURFUREN**. Statuta MSS. Monac. S. Salvatoris Massil. ann. 1400: *Ne autem canes, ancas, Farfures, et Farfuris.*

* **FURFURIO**. Avis species, apud dorum lib. 12. Orig. cap. 17. de p. vinctus quod prius fure la furiam actio prescriter.

† **FURFURICULUM**, ut legit Maris pro quo alii habent *Furfuraculum*, *Trellum*, Vide *Furculam*.

* **FURGO**, *FURGOUS*, Contus fortis Gall. *Fouregon*, alias *Furgon*. Lit. remiss. ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. 505: *De quodam baculo, qui Furgo vulgariter nuncupatur, cum solo lea possit. Alixian. 1380. in Reg. 116. ch. 1. Prefatus Innocentius cum quodam magistro baculo seu peritico, vocati Furfurati, incursus fuit dictum Infantis Bursum alie ann. 1461. in Reg. 136: *Un baston nomme au pois (C'est) de four...* Ung baston appelle *Furga fure*, etc. Frigon, pro *Furgon*, ter lib. in aliis Lit. ann. 1392. ex Reg. 131. de *Furger*, Perica quasi *Furgone* nil remiss. ann. 1384. in Reg. 125. ch. 1. Legue Guillaume *Furgat* au bonda gravat perche, qui tenoit à l'endrois de ouquel estoient lesdiz pigeons. *Furger* nique, Ungues purgare vel subverti. alii Lit. ann. 1390. ex Reg. 140. ch. 1. Robert d'Estouteville chevalier, seign. de Palemont, lui exbatent et *Furgat* sur d'un petit contest, etc.*

* **FURIA**, Vis, violentia, actum furis. Charta ann. 1319. in Reg. 61. Chart. reg. ch. 117: *Item quod visum Petrus consil. Gerolam filium suum capias Furis per eum commissa, in conspectu regis de Linno, timentis cum impudicis corcoribus mutoritio proprii.*

* **FURIARIA**, Furor, furia. Act. v. tit. 5. Maximiani et Isaci, apud 11. tom. 4. Anecd. pag. 130: *Reprehensum Furiam defutitque torrens, quam laxa fuerat sol crudelitatis fort.*

* **FURIATUS**, Iu furiam actus, v. Leonis Lucæ Abbe. Martii tom. 1. 101.

* **FURIBUS**, Species lectice ad tandos agrotos accommodata. Appen. Agnellii librum Pontif. apud Muratori. 2. pag. 196. col. 1: *Quando ad curam non pedibus, neque Furibus ven-*

3. *...gravi, nec sedere poterat, nec
...sed in lectula jaceas a sedecim
...rice (supple altera) portatus*

* FERIEBUS, Viverra, Gall. *Furet*; vel
 * FERRE. Vide *Fur*. Dialog. creatur. dial.
 * FERRE. Quidam *Ferrius* venit ad flumen, et
 * viderat ultra naturae. Hunc videns rana,
 * et cum deperire, dixit: Bene venias,
 * et amice meus, quia valde bene naturae
 * creatus hoc *Ferrius* permixsit se ligari
 * et flo ad pedem ranae: cumque notassent
 * ranae, rana submergit se et *Ferrius*
 * natat. Ex Esopo laudatur haec fabula,
 * an lege me non memini.

7. **PURBELLIA**, f. vocabulum fictum inae-
 quivocum et Graeco **ΠΥΡΡΑ**, Procella.
 Id. SS. Justine et Cypriani Mart. apud
 Aretae, tom. 3. Anecd. col. 1637: *Ergo*
et infans major te est? Dieli tibi diabolus:
Idem major est omnibus, quia per ipsum
perit Drus mureto. Quamcumque autem
peris hoc et errare facimus homines, ibi
Pyrella est aerea, et stimuli igitur, et infan-
tes in eis, et colliduntur sive angeli
transgressores sive homines, et amnes qui
deservunt Deum, et sic cum furore igitur
refertur autem tribulum Crucifixi.

FRUGILDUM, *Muleta furti* nomine solita. Vix hybrida, composita ex Latino *furti* et Sax. *gyld*, *muleta*. In Legibus Ethelredi Regis, quas *Institutiones* vocant cap. 1. cum eisdem Legibus editis apud Venetynum cap. 7. admittuntur ad testimonia, *qui eamque Furigildum reddiderunt*, i. qui de furto aut latrocinio nunquam accusati sunt.

1. *FURIE*, *furere*. Glossar. Provinc.
 Lat. et Cod. reg. 7657: *Dessencan*, *Prov.*
ur, delirare, *Ferire*, *Nostris*, *Furiosité*,
 France, insania. Lit. remiss. ann. 1380, in
 Reg. 118. Charoph. reg. ch. 18: *Pour sa*
foi et furiosité fu mené a S. Tilveret (leg.
 dilideret) *a Gournay par son pere et tuncus*
et omnia, *Furiosité*, ex frequenti muta-
 tione et in verisimium, bis legitur in aliis
 Lit. ann. 1311, ex Reg. 165, ch. 19: *Comme*
il espiant suit par foiz furieux et trus-
trus, bis edant on entrant en saffite *Fu-*
rieux, etc. *Furibundus*, a Lat. *Furibundus*,
 furiosus, etc. *Furibundus*, 1408, ex Reg. 165, ch.
 13: *holla*, *Furibundus*, *furiosus*, etc.
 2. *FURIE*, comme homme *Furibundus*, donna
 de la Chose du poivre sur le vivier.

FURX. Anonymus de Natura rerum,
 q. de falconibus secundum Aquilam, etc.:
¹ *Latidum habuerit, Furces vivas ei dari*
² *pos.* Sed videtur legendum *sorices*.

[illegible]

Concedo... piscariam... ad longitudinem unius Forlonge. [Charta apud Th. Blount, in Nonnoles. Anglic. : Dedit Thomæ Crofti et Francisco Lovel Arm. unum Forlongum terre arabilis continentem per estimationem quatuor aeris.] Vide Librum Anglic. Justice of peace pag. 146. v. [et Formular. Anglic. Thomæ Madox pag. 299.]

Fur LONGUS, eodem Sphernanno, est *stadium*, quarentena, vox formata, ex *Fur-rav-longe*, hoc est, quod longitudine sulci determinatur. Sulcum autem a *Furro*, agricolae Anglii dicunt, id quod uno progressu aratum describit, antequam regrediatur, et continet plerumque 40. perticas, hoc est, octavam partem miliarii Anglii. Cowellus *Furlongum* dici annotat, quasi *ferlungum*, seu *ferlungatam terrae*: sed hanc sententiam improbat idem Sournianus.

Apud nostros, *Forlunge*, *Forlunge*, *Forlunger*, venatoriae artis sunt vocabula, dicunturque de cane, qui feram emibus, vel ex longinquo inequitur. Sed et *Forlunger* pro eo, quod *Forligner* dicimus, dixit Philippus *Monskes* :

Le Comte Estase de Boulangne,
Ki del parage ne Fourlongne,

[*Furlgan*, *Adultera*, apud Schilter. in
Glossar. Teutonico. Vide *Furlerani*.]

FURMA, et FURNELLI, Morbus equinus, inter juncturam pedis et pedem, super coronam, prope in pastura, et accedit ex percussione mala in aliquo duro loco, etc. Petrus de Crescentiis lib. 9. cap. 49. ubi vetus ejus Interpres Gallicus *Furine* vertit.

* Forte leg. *Furina*, cum *Furine* Gall.
dicatur.

‡ FURNATICUM. Vide *Furnaticum*.

† FURMENASSIUM, apud Vivarienses
idem quod *Fruementagium*, de quo supra,
Præstatio scilicet agraria ex frumento,
Gall. *Fruementage*. Denominatio Nobilis Ber-
trandi de Marcio ann. 1523. in Inventario
Piquet num. 18. cap. 41. de Vouta fol. 36:
Item percipit cum Anthoia Atgeri de *Fru-*
menassio in frumento unam cartieram.

* **FRUMENTUM**, pro Frumentum. Stat. Astæ collat. 7. cap. 17. pag. 25. v°. : *Tran-*
stosur potestas sine tenere facere jurare omnes
pistoris et pistorissus de Ast et burgis cohe-
rentillius civitati, quod non immiserbuit
legumini neque siliqinem.... cum Faravento.

* **FURMINENTUM**, pro *Furnimentum*,
Quidquid instruenda navis necessarium est.

Testam. Caroli comit. Prov. ann. 1

dom. noster rex legavit dom. de l

pavent, appellatum *Saint Marthe*, cum suis
Furnaritis, rebis, etc. Item domo, de *Rieux*
 pavent, appellatum *S. Michel*, cum suis
Furnaritis. Vide in *Pairie*. *Furnarout*
Furnarout, ann. 1461, in Reg. 158. *Chaptroph*,
 ch. 36: *Lesqueur* deux coplex de *fr*
 e suppliant à un hostel, dit *Fournment*,
 de leu ou arechea.
 * *FURNA*. Vide supra *Furnus*.
 * *FURNACAR*. Vide *Fossinagar*.
 * *FURNACHA*. Præstatio pro coctione
 murraria, que domino furni datur, Gall.
Pourage. Parier, inter Phil. Pulc. et alibai.
 * *Furne*. Averion, ann. 1292, inter Probat.
 Item *Norm*. *Furne*, c. 116, col. 2. *Furn*
 accepto *furnis* et *furni* sunt communes.....
 accepto et panis, et deconvenerit ad opus

monasterii, non teneatur dare Furnacham.
Furnatam ibi habet Reg. 93. Chartoph. reg.
ch. 133. Furnatum ex eadem Charta edi-
tum tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 614.
ari. 18. Vide mox Furnagia.

FURNAGIUM. Praestatio pro coctione furnaria, quae domino furni datur a *S. ciatoribus* ob furni usum. *Fournage* in Consuet. Andegav. art. 31. Tabularium Vindocinense Charta 310: *Si ipse vel sui deinceps panem in eo furni coquere vellent, Furnagium totum, sicut alii homines extranei quilibet integre et sine ulla reddendi contradictione.* [Charta ann. 1186. tom. 2. Hist. Lotharing. cap. cccxv. *Continuit dnos*

furnas bannales in parte sua jam dicit appelli, in tenore, ut ipse Simon et successores ejusdem persolvant, sicut solvi deitetur Furnagium, quod ceteri homines solvere consueverunt solent. Sub rationabilibus Furnagium et mortura, in Litteris Philippi III. Reg. Franc. ann. 1275, tom. 3. Ordinatio, pag. 63. Furnus cum secta ducum, Charta Henr. Ricardi in Glossar. ad calenam Antiqui. Ambröden. | Charta Guigonis Comitis Forensis pro Libertatibus Villis suis ann. 1253. *Coyentes debant pro bechois signifans unum obolum pro Furnagio, etc.* Charta Libertatum oppidi de la Perouse, ann. 1260. apud Thomassierum: *Dra li per l'usage des iudins de la vile de Furnage un denier de sextier.* Adde Innocent. III. lib. 4. Epist. 50. *Fielum lib. 2. cap. 10. Roverium* (Breviar. lib. 2. cap. 1. §. 1. *de Furnis* in glossa, pag. 53. Chartam Thomæ Abb. S. Germani apud Brotium lib. 2. Hist. Paris.

✍ Aliud est quod *menu Fournage*, dicitur in Terragio ann. 1522. apud de Laurirre, in Gloss. Juris Gall. : *Le menu Fournage est dû chacun an au terme de*

ère saint Martin d'hiver, par ceux qui sont
 de la franchise dudit Bussil, c'est à savoir
 à chacune personne payant le menu
 Fourage est de ladite franchise de Bussil...
 Il est assavoir que une seule personne âgée
 de sept ans et au-dessus demourant es lieux
 y après écrits, estant de ladite franchise,
 doit six deniers Parisis, et sont y après de-
 clarés et nommez les personnes et villages
 résidens es lieux qui doivent ledit menu Four-
 age. Item omnino videtur quod Fonglum,
 Ceusis, prestatio quæ a singulis farnis seu
 capis exigitur.

omni molitura et Fornage, totum bladum monasterii Francorum-vallium. Fournage, in Ch. ann. 1290. in Lib. reh. fol. parvo Abbavil. fol. 30. v°. Vide infra Furrere 2. Fournages proterea appellabant interdum panem et alia, quæ in furno coquebantur. Stat. pro pistor. Attrebat. ann. 1355. tom. 5. Ordinal. reg. Franc. pag. 510. art. 32 : *Pretz li moines, voir le pain et les Fournages...* et *puet commander as fourneiers qu'il entreteneent leurs Fournages, pour voir delians s'ils sont de loyal waungage...* et *puet li moines faire des Fournages ensi jugiez, en telle maniere qu'il soit autres denrees, qui li sont jugiez. Vide Fournagium.*

† FURNAGIA, Eodem significatu, in Statutis Arelat. art. 80 : *Rt castellani teneant ibi tenere quatuor caues martinas ad custodiendum dictum castrum; et ob hoc habeant Fournagium furd.*

† FURNIGIUM, Eadem notione, Fundatio Monast. Parci de Rotomogno Ordinis Grandimont. ann. 1199. in Anecd. Marten. tom. 1. col. 619 : *Sint ibi et cunmes per totum terrum nostrum...* ubique vendit, telonio, pasnagio, forgo, vinagio, pondere, mensura, exercitio, exercitio, equitatu, rivaggio, foraggio, muraggio, pasnagio, molinaggio, Fournagio, etc. Charta ann. 1266. in Tabular. Eccles. Massil. : *Retentis, jure coquendi panem sine Fornagio, et molendi bladum sine Fornagio sine molitura. Notitia Ecclesie Diensis per Gassendum pag. 83. ex Instrumento anni 1300 : Bona, proveniunt... Propositure consistunt...* in Fornagis furnorum, etc. Occurrit in Epistola anni 1148. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 273. in Consuetud. Tolos. Rubrica de terminis sui limitibus messagie, in Charta Guidonis Abb. Insule Barbatie ann. 1200. in Maceis ejusdem Monasterii, etc.

FURNAGIUM, Pretium, quod pistori ipsi exsolvitur in coctionis sumptus et mercedem. Assisa patris et cervinis sub Henrico III. Rege Angl. : *Et tunc pistor pistor de quolibet quaterio frummenti lucrare 4. denarios et farfur, et duas panes ad Fournagium.* [Jura Canonice Ecclesie Ambian. in villa de Cunnas, ex Archivio ejusdem Eccl. : *In furno ejusdem villæ Fournarius debet sustinere unum portorium pistorum, et homines villæ alium, qui duas panes ponderis decem librarii debent habere, et Fournarius pro Fournagio unum pascum porum majorem illis coere.*]

† FURNARIUS, FURNARIUS, FURNORUM PORTERUS, Statuta Massil. lib. 1. cap. 41 : *Furnari juravit...* Furnarius et Furrandorum et Posterus Furrandorum, quod omnem panem coquant vel coqui faciant bene et bona fide. Per Furrandus, Pistoris intelligi, Præcipuos pistoris ministros per Furrandorum, Gall. *Mitrans*, et Tyrunculos pistoris per *Posteros Furrandorum*.

* Rectius certe dictum fuisset, per Furrandum intelligendum esse, cum maxime cura furni bunalis incumbit; per Furrandorum furni ministrum, qui lignum furno calefaciendo necessarium colligit et ministrat, ut videre est supra in Furrandorum, idem qui Furrandorum nuncupatur in Libert. villæ d'Acquerse ann. 1371. ex Reg. 198. Chartoph. reg. ch. 360 : *Item que les habi-*

tans... puissent cuire es fours de la dite ville... et *se les fourneiers ou Furrandorum...* empirant ou afolet le pain... lesdits fourneiers ou Furrandorum seront tenus de l'aveindre. Denique per Furrandorum posterius, vel polius posterius, designatos illos, qui panem coquantem et coctum portant, furrandorum custodiant. Vide Posterius.

† FURNARE, Panes in furnum immittere. Gall. *Enfourner*. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. : *Furnare, Furrare, cuire en four*. Processus de B. Petro de Luxemburgo in Actis SS. Julii tom. 1. pag. 604 : *Qui non poterat se jacular de brachio videlicet in pastaudo et in Furrando. Vide Furrare.*

* FURNARE, Parare furum. Glossar. Lat. velus ex Cod. reg. 521.

† FURNARIUM, Furnus ad dominum pertinet, quod uti debent subditi, Gall. *Four banal*; vel uti quod præstatur pro coctione panis in hocce furno. Chartularium S. Vincentii Cenoman. fol. 180 : *Concessimus videlicet Ecclesie S. Leugis...* cum terris, silvis, aquis, pascuis, Furrariis et cum omnibus consuetudinibus. Vide Furrarium et Furrandorum.

FURNARIUS, Pistor : *Qui custodit furnum*, Joanni de Janua. [Gloss. Græco-Latine apud Martinum] *Furnarius, invovet.* in Corona pretiosa; *Furrare*, in Consuetudine Marchensi art. 316. et Baionensi lit. 32. art. 1. Tabularium S. Germani Prætenis : *Omnes homines de dicto burgo S. Germani banarii uti furnum nostrum, seu furnum nostrum, tam faciem furnum et Furrarium competentes habebimus, per banum cognere, et furraria, prout hactenus consueverunt, nobis solvere tenebantur.* Utitur etiam Matth. Paris pag. 145. [cum aliis non paucis. Vide Furraria.]

* Distinguedum omnino est pistor a furrario, quousque uterque idem officium præstat, et circa idem artificium versetur : pistor panes vendendos coquit, furrarius furnum dominicum curat ad coquendos panes illorum, qui eo furno uti debent, nec panes venum exponit, nisi alia sit loci consuetudo vel lex : pistor artis panificæ magisterium adipisci tenetur, quod furrario nequaquam necessarium est.

† FURNARIUS, Eadem notione, Codex Legum Normæ cap. 15. apud Ludewig. tom. 7. pag. 181 : *Omnes etiam illi qui habent in meabro foris præpositum vel Furrarium vel Furrandorum : dum tamen furrarii vel Furrandorum Furrarium habeant.* Charta ann. 946. apud Miræum tom. 1. pag. 359. edit. 1723 : *Mansus indomineatus, ad quem aspicunt mansi triginta, cambie septem, Furrarii duo.* Et paulo post : *Mansus indomineatus, ad quem aspicunt mansi triginta unus, cambie duæ, Furrarius unus.* Haud scio an hic idem sit, quod infra Furrare.

† FURNERIUS, Idem, in Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 28. col. 1. *Furnerius qui furrandorum nostrorum tenet, etc.* apud Thouasserium in Biturig. pag. 226. D. de Lannier tom. 1. Ordinal. Regum Franc. pag. 532. et aliis non semel.

† FURNERIERUS, FURNERIERUS, diminut. a Furrariis, Puer pistorius, Statuta Arelat. MSS. art. 80 : *Commune habent in*

dicto castro 111. guaches, et unum furrarium, et unum Furrerium, et unum Furrarium. Statuta Massil. lib. 3. cap. 11. *quis Furrerier contra hæc ausus fuisset, etc.*

FURNATA, Coctio furraria, Furrare, occurrit in Vita Abbatis Albani f. 63. [et in Processu de Vita] nis, tom. 4. Mss. pag. 534.]

FURNATICUM, FURNATICUM, Idem Furrandorum, Tabularium Conchen. thes. Ch. 24 : *Et medietatem de excepto Fornatico pane Monachorum, Bulla Honorii III. PP. apud Ughellum Episc. Interam. : Habebat Episcopus panem boni frumenti de his, quos habebantur pro Fornatico. Vetus Charta Hist. Episcopus. Lodovicensium pag. 19. Retenta medietate furrandorum, panem, sextariorum, Furrandorum, omnium aliorum jurium excoquendorum.* Adde pag. 363. Alii fonsi Reg. Aragon. ann. 1187. pro Libitinis villæ Amilian. in Regesto Lodovici Reg. Franc. fol. 7 : *Similiter ubi statum Furrandorum, scilicet ultra de sextatis tres obolos.* Charta Agilberti, scopi Cenoman. : *Omnes decimas de ipeis villis, cum de annone, quoniam de ipeis, vinum, frum, omnium pecuniarum Furrandorum, vel undecunque panes furrandorum.* Male Furrandorum editum in Episcopus. Cenoman. pag. 200.

* FURNATIO, Coctio furraria, Furrare. Charta Jac. abb. S. Berth. Tabul. ejusd. monast. : *De furno, qui teneat quatuor monachos, ad munus in quo furrandorum panem annu.* infra Furraria.

FURNEDU, Fuligo. Acta S. Gu. tom. 2. Aug. pag. 680. col. 1 : *Interim diaconus lerym et precibus Dominorum recedat, precatur, ut, sicut erat in fonte baptisimus gentilitatis Furrandorum, ita lepore etiam maculis laudem suam et gloriam absterge deponatur.*

* FURNEIA, Coctio funaria, Gall. *Furée*, panes ipsi in furno cocti; Furrandorum, eadem notione, supra in Furrandorum. Charta ann. 1230. ex Tabul. eccl. Græc. : *De integritate Furrandorum debent ad panes...* et de dimidia Furrandorum vel solvetur ad debent rationem seu actionem promissionem. Arad. g. ann. 1166. in Lib. 1. stat. art. 16. Cam. Comput. fol. 14. p. : *Furrandorum, ponderis minus justis vel decem cap. poterit. Vide supra Furraria.*

† FURNELLE, Idem quod Furrare. Vide in hac voce. Charta Haguen. ann. 1215. in Chartulario S. Illid. mont. : *Actum in Furrandorum novo Actum anni 1213. ibidem : Actum in Furrandorum Abbatis. ibidem : Actum in Furrandorum Rursum occurrit in Hist. Dalphin. pag. 61.*

† FURNELLE, Melchior de B. Diario oblationis Vardal. apud Lot. tom. 6. pag. 328 : *Nocte sequente et sequenti excoquendum neglectis specus, in quo pulveres ad subministrandum solent, quos Furrandorum excoctos construere et fabricare caperunt.*

in *Forneaux*, vocant hujusmodi cuni-

FURNARIUS, ut supra *Furnarius*, *Furnar*, *Gall. Fornier*, [?] Vel potius, qui *Gall. Fornier* curat. Vide supra *Furnarius*. [Consuetudo Bragerie. art. 12.] *Furnari nihil unquam accipit de pasta coquina*. Occurrit in Statutis Arelat. MSS.

a. 134. in Catalogo Sodaliū Confratris Sordatis B. M. ann. 1358. instituta in Jod. B. M. Deaurate Tolos. et] in Charta an. 1331. inter Probat. Hist. Castil. p. 53. **FURNARIUS**. Vide *Flecurius*.

† **FURNARIUS**, in Monasteriis etiam dicitur et Monachus, qui furno præerat et potius: Sic Fr. B. de Monte-acuto *Furnarius*. *Fr. Johannes Gellerarius*, etc. subscribitur Sodalitatem arbitralium ann. 1393. inter Abbatem et Consules de Ginoente. Regula Brevallus tom. 3. Histor. Lotharing. ann. c. 1033: *Furnarius nunc præstant quod necesse est ministrare, et ad panem tornantur et circa adiuvant, cum eis loquuntur*.

† **FURNERES**, Edem intellectus. Charta Ricardi comitis Brencens. ann. 1177. ex Charul. S. Lupi Tree: *Abbas vel ministri ejus non solum pro sua voluntate Furneris aliam præbent et ponat*.

FURNEXIM, Fornax, ex Gallico *Fournex*. Occurrit semel ac iterum apud W. Thom.

† **FURNETUM**, Coccio furnaria, *Gall. Fournet*. Libert. Vernol. ann. 1365. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 644. art. 10: *Deus autem ex hoc habet de quolibet Furnetum, de quolibet panis, quinque pascuolus; de dimidia Furnaria, unum denarium*. Vide supra *Furnaria*.

† **FURNEXES**, **FURNUS**, F. Fimus, stercus, litum, stipula vel ferum, ab Italico *furno* unde legendum fortasse *Furnus*, pro *Furnat*. Stat. Taurin. ann. 1360. cap. 154. 4. Col. reg. 4632. A: *Item statuerunt quod si aliquis habuerit et tenuerit per diem suae domus Furnum seu Furnum suum dies, quod ipse sit in bonum solitum dicitur, et hoc, si ipsam Furnum infra menses dies, postquam illi eam possiderit, non exsoluit*. Vide mox *Furnilia*.

FURNAMENTUM, Coccio furnaria, *Gall. Fournet*. Lambertus Ardensis pag. 11. cap. Quare *Furnamentum* daturur: *Arden: F. Furnet* et et componitur de quolibet op. *Furnetum quolibet Furnamentum ut propter unum usum et propter unum usum unum Furnamentum daturur*. Adde pag. 157.

FURNARE, In furnum immittere, *En: Fournar*. [?] Vel potius Panem coquere, ut in *Furnare* 2. Vide ibi. Matthaeus Paris a. 1158: *Et invenimus edem conventum incompentes et necessarios ut brassent in Furnamentum*. Vide *Furnare*.

† **FURNICULUS**, Fornacula, vel Catillus, pro liquat aurum vel argentum, *Gall. Fourniculus*, *creuset*. Vide supra *Forniculus*. 4. Crimin. Saonae cap. 50. pag. 104. ubi dicitur: *Edem generis panis quinque*.

† **FURNUS**, In rupis habitatione... *Furniculi ad sedum*, *non quid aliud instrumentum*. *Ubi stat. Item invenit Furniculi*. Ubi Stat.

FURNUS, lib. 2. cap. 3. habent, *Furnuli*. **HUXIE**. Pars adis rusticæ, in qua fieri, vulgo *Fournil*: vox Belgis *furn* pro ipsa ade rusticæ. Vetus Charta

in Hist. Monasterii S. Nicolai Andeg. pag. 41: *Dedit etiam eis unum Furnile solutum et quitum*. Alia ibidem pag. 48: *Furnile unum in subarbo juxta grecum situm*. Tabularium Vindocinense. Ch. 108: *In suburbio mansionem unam, et Furnile unum*. Tabularium Menod. S. Andree Vienneensis: *Hoc est Furnile cum mansionibus, et quilibet de viciis san tenere, etc.* Vide *Furnillum*.

† **FURNILIA**, Stipula, Charta W. Mercet. milit. ann. 1226. ex Tabul. Fossat. *Concessi insuper eis Furnillum calvarum terræ meæ, qui non erunt in prohibitione*. Vide mox *Furnilla*.

† **FURNILIUS**, Eadem notione. Privilegium Roberti Regis Franc. ann. 1052. pro Michacensi Monasterio, apud Mabill. tom. 4. Annal. Benedict. pag. 707. col. 1: *Possident in in burgo Danensi furnillum unum in alodo... et in burgo S. Antani dimidium Furnillum in mansura, qui reddit eorum decimas* etc.

† **FURNILLA**, ut superius *Furnaria*, Coccio furnaria. *Gall. Fournie*, vel id quod pistori datur pro coctione furnaria. Charta Roberti Ambian. Episc. ann. 1316. pro Communia de Morolio: *Dnos furans in dicta villa et territorio pro equi faciendo tartus, pastillos et succos, aut alius res... Furnari dictorum furnorum panes pro redditu et pro Furnilla poterunt retinere*.

† Nequaquam; hac enim voce significatur Ligna minora et veprea siccata calefaciendo furno accommodata, ut observatum est supra ad v. *Fornilla*; quod rursum probatur ex Charta Odon. Episc. Paris. ann. 1199. in Chartul. ejusd. Episc. fol. 51: *Episcopatus de suo facit furnum in villa (S. Glodach) et pariet ibi furnum unum, qui furnum calefaciet de Furnilla, quam querunt homines*. Vide supra in *Furno* 2.

† **FURNILLUM**, ut *Furnile*, *Gall. Fournil*, Camera vel domus, ubi furus est. Pactum matrimonii ann. 1086. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 519: *Ego Herbertus duo uxorem nomine Godelivem et de ei in dotulio... duo argenna vineum et sex molos vini de vineis Herberti Sigleni et... unum Furnillum et unum burgensem nomine Autot*. Charta ann. 1094. ex Archivio Majoris Monasterii: *Dederat S. Martini medietatem offerendarum capelle sue, et decimum partem Furnilli sui*.

† **FURNIPENDIUM**, Crementum, simul et locus ubi suspenditur, caninus, Inventar. ann. 1276. ex Tabul. Flamar. *Item plus quoddam Furnipendium sive carnulherium ferri, lincii: Item plus in Furnipendium sive chymineyha duas cunas ferri ponderis unius quintalis, quasi novos*.

† **FURNIRE**, Præbere, instruere, *Fournir*, *Furnari*, se fournir de quelque chose, apud Saunium lib. 1. part. 1. cap. 2: *Cum in Cyprio tanta quantitas zuchari ascatur, quod Christiani poterunt competeri Furniri*. Nata vox apud nostros videtur a *Furnis*, cum coctus suis plene instructus, fit ut nihil in eos immitti possit. Vide in *Hispitarius*, et Oct. Ferrarium in *Furnire*.

† Charta ann. 1103. in Chartul. S. Sulpit. Bituric. *Prior de Archeris... theobardus Furnire duas ceras ad illuminandum ecclesiam*. Hinc *Fournarens* dicitur Prestatio, quam quis quolibet anno præbere debet,

in Charta ann. 1247. ex Lib. albo Episc. Carnot. *Quinque solidi et duo denarii annui redditus, pro redditu qui dicitur Fournarens*. *Fournare*, Suppellex necessaria; sive ad victum sive ad vestitum spectans, in Vita J. C. MS. ubi discipulos alioquitur:

Quant par le mont vos avezois...
Faites vous coques Fournarens,
Ne hermoigneable vesteure?

† **FURNITUS**, LECTUS, Gallice *Lit garni*. Statuta Collegii Bonicurtii ann. 1357. tom. 1. Instr. Histor. Paris. pag. 443: *Providet (scholaris) sibi de lecto Furnito, videlicet culcitra, pulvinari, duobus parvis pannocum linorum et copectura*. Fundatio Collegii Bajoc. ann. 1308. ibid. pag. 616: *Legimus eis octo lectos Furnitos de eis quos habentur Puritis*.

† **FURNIRE**, Eadem notione, in Chartul. S. Vandregesil. tom. 1. pag. 361. et tom. 2. pag. 1335. et apud Murator. tom. 10. col. 1114. et 1138.

† **FURNIRE**, Instruere, *Gall. Fournir*, *muni*, *garnir*. Notitia Ecclesie Argentinæ in Sicilia sacra Rocchi Pirri pag. 293: *Tractet thesaurarius S. Gerlandi unum capam de discepto auri summo vel turris aureo de sindone fodatam, et alias de aurifloris furnum conferre*. Turris Furnitis omnibus necessariis ad prædium, in Annal. Genevens. Jacobi Aurie lib. 10. ad ann. 1290.

† **FURNIMENTUM**, Suppellex necessaria, vox Gallica. Tabularium Abb. Conchensis in Ruthenis Ch. 446: *Et cum infans intraverit Monasterium, habeat totum Fournimentum suum, et unum bonum munda, cum alio bono cussinetum suo, quod foveat voluerit*. [Charta anni 1389. ex Archivio S. Victoris Massil. *Pro provisione et Fournimento gabelle*. Codicillis ann. 1481: *Dnos suas legat tritremes novas nondum completas cum suis Fournimentis*. Gallice dicitur, *Avec tous ses agrez*. Informations Civitatis Massil. de passagio transmarino in MS. Sangerman. *Item decastabit naves cum suo Fournimento et apparatu et curis quinque millia lib. Turon. parorum*. *Fournimentum arborum naves*, ibidem.]

† **FURNIMENTUM**, pro Fournimentum. Testamentum Guillelmi ann. 1314. apud Acherium tom. 9. Spicil. pag. 157: *De alio Clerico Ecclesie Sancti Petri et de cornu Fournimento facti, sicut statutum fuit tempore consecrationis Ecclesie de Castello*.

† **FURNIMENTUM**, Eadem notione. Procuratio de matrimonio inter Carolum filium Berthabovis et filiam Joannis Comitissæ Armaniaci ann. 1382. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1519: *Item ad concendendum cum profusa domini sui legitima persona, necnon cum prefato domini genitore suo... de quantitate et qualitate dotis ac jocalium et Fournimentorum eadem viro suo illandorum, etc.*

† **FURNIRE**, pro *Furniri*, perperam scribitur in Epistola Guillelmi de Carnoto Magistri Templi ad Honorium III. PP. apud Hieron. Rubens in Histor. Ravennat. lib. 6: *Et et aliud incommodum videlicet super epistulis auro grave, quod equi nullo modo possunt vendere reperiri*. Quocirca antiquis Cruce signatis ac si-

gnendis bona fide consensatis, quatenus de predictis se trahant Furarii, etc.

* **FURNIRE**, Panem coquere in furno, nostris Fornier et Fournier, Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245, fol. 394: *Non datur tibi (apud S. Georgium) eluvium, nisi decima pars panum, quos Furnarius in domo. Reg. forest. de Broton, ex Cod. reg. 4653: Talis est usus foreste Brotonnie, quod nullus in terra costumaria potest Furnare, neque brachore, sine assensu domini vel sui forestaris. Charta ann. 1390, in Lib. rub. fol. parvo Abbavil. fol. 30, v°: Debit fast miss... d'endrait les symonias, quant il sont grés et Fournier est furs, segurar Haon du Pont, Jehans Lukes disent, que si on ne pout Fournier symonias, furs que à son four, se n'estoit par son corgé. Lit. remiss. ann. 1384, in Reg. 154, Chartoph. reg. ch. 294: Comme leoit Devout sein venaiz en la maison de Lorent le Cui le jenne, fournisseur de la paroisse de la Courbie de Eu, pour son pain uprester et Fournier, etc. Stat. pro villa Pruvim. ann. 1319, in Reg. 56, ch. 599: Le bologier poutre acheter le ble, le fera moule, cuire et Fournier selonc ce qu'il li saubler que bon soit.*

* **FURNISARE**, Eodem intellectu. Charta ann. 1310, in Reg. 47, Chartoph. reg. ch. 42: Item super quadrifida tebus matusus ejusdem ville (de Hembecuria) ados debetur pro quolibet suis pauts in pulvere annis decemur Paris, ad noticiatorem Domini omnino, et qui non Furnisat, debent annis Porisiorum pro pane. Vide supra Furniare.

* **FURNITORES**, Ital. Fornitori, qui executorum testamentariorum vires explent, cum illi mortui sunt, aut munus illud recusant. Statuta Venetor. lib. 6, cap. 17, 18: *Commisarij ubique defuncti, seu tutores, et Furnitores illorum. Cap. 21: Procuratores S. Marci sint... tutores pupillorum... insuper Furnitores omnium testamentorum. [Furnitores, in Chron. Andree Danduli apud Murator. tom. 12, col. 378.]*

* **FURNULIA**, ut supra Furnilla. Locus est in Furnulis 1.

* **FURNULIAN**, Ades rustica. Charta fundat. prius. S. Nazar. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 453: *Donavit... Furnullum in burgo, etc. Vide Furnulis 1.*

* **FURNULUS**, FURNILLA, ut supra Furnile, Gall. Fournil, Tabularium S. Crucis Taurinensis. fol. 3: *Contuli et 4. molenibus, 2. cum stagnis suis de dalei aqua, et 2. de mari molenibus, et unum Furnulum in ipso castello, ad conquinum, ad Furnulum, ad cameram Albaris, etc. [Vide Furnilius.]*

* **FURNULUS**, ut supra Furniculus. Vide in hac voce.

* **FURNUS**, Cuniculus aptus ad munus igneo pulvere extensa, Gall. Fourneau. Vide Fornellus.

* **FURNUS INDOMICATUS**, qui proprietario jure possidet, in Charta ann. 1065, tom. 1. Hist. Lotharing. col. 459. Vide Indomesticus in Domineum 3.

* **FURNUS SACER**. Vide Pachym. lib. 7, cap. 28, ca. 10.

* **FURNUS**, Alia notione. Vide supra Fornus.

* **FURO**, pro Fur, Ital. Furo. Marculfus lib. 2, forn. 23, de servo 1. *Non Furo, non fugitio, neque condico, etc. Capitulari Sicardi Principis Beneventani cap. 11: De Furone vero et homicida ita stetit, ut si... furum in sua patria fuerit prosequeretur. Ita non tenet in Legibus Luitprandi Reg. Longob. tit. 57, § 1. [** 80, (6, 17.)] Rothar. tit. 94, § 1, tit. 107, § 21. [** 235, 271.] Occurrit etiam in veteribus aliis Legibus apud Baluzium in Notis ad Capitular. pag. 1000, 1017.*

* **FURO**, Vivere, nostris Furora, vel Furet, quoddam animal, inquit Jo. de Janua, et dicitur a furcus: *tenebrosus enim et occultis cuniculis effudit, et efficit praedam, quam invenit. [Gloss. Lat. Gall. Sangerman.: Furo, Furor, anse bestie qui preat confis se terris. Statuta Arelat. art. 81: Nullus teneat vel differat retia vel pannellos vel Furorum... nisi habuerit venationem propriam. Alio loco exstat in Fugere post Fuga. Vide Fura.] Pseudo-Ovidius lib. 1. de Vetula:*

Nunc ad cuniculos forex munimine totum
Mittere Furorum, qui domus laevastis ipsam,
Ducere in insulas praeterea reciduum,
Se stimulus agis, mala cautus ab obsequio.

* **Alias Furor**. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Bel fol. 33, v°: *Le roy Philippe l'an 1315, donna oultre Guellevault la chaise de toutes dettes à pars clous, à Prieux, à Jil, et à levriers, etc. Reg. 34, Chartoph. reg. ch. 54: Item qui nuls ne pout trair Furora, ne versos, s'il n'est gentils hons, ou se il n'a garenne. Vide supra Furicus.*

* **FURICA**, Furca. Lit. remiss. ann. 1396, in Reg. 152, Chartoph. reg. ch. 33: *Cum quidam Furqua iusticia... percussit uno ienu suis levi super spatulis dictum Guellemum, ita Fourque, pro Fourche, dicunt Picardi.*

* **FURICIA**. Vide Furcia.

* **FURIA**, Villosa pellis, Gall. Fourure. Testamentum Johanne Heustede ann. 1445, apud Thom. Madox Formul. Angl. pag. 434: *Item do et lego Willmo Bastard... munem moustellum penulatum cum Furiis ejusdem. Vide Furum.*

* **FERRA**, Miras S. Hyacinth. tom. 3, pag. 373, col. 1: *Mulier quondam a cane laeso in pedis parte, quo Ferra dicitur, etc. Sed procul dubio legendum Sara, que est posterior tibiae pars carnosus, ut monent docti Editores.*

* **FERRAGIUM**. Vide Fodrum.

* **FERRATUS**, FERRATUS, Pellitus, ex Gall. Fourré, Matth. Paris pag. 303: *Copus chonatus pellibus variis Furatus, statuta Ordinis de Sempurgam: Mitras lineas nigras et Ferratus de agnibus pellibus. [Computus a. n. 1202, apud D. Brussel de Uss feodorum tom. 2, pag. clvi: Pro robu de camellio Furatus de ter ad Omnium SS. viul. 1. El pag. clvii: Pro robu, de pelli Furato de cibali, octo dies ante Magdalenam ad. ex. Charta ann. 1360, inter Iovr. Capella S. Yonis Paris: Item Humberto Beldillo mantellum suum meliorem Furatum de agnis agnibus cum capuccio duplicato.] Utuntur Flea lib. 2, cap. 79, § 3. Cantipratanus, Jacobus de Vitriaco lib. 1, Vita B. Virgin. Concilium Londiense ann.*

1342, cap. 1. [Concil. Senonense 1346, can. 2.] etc. Vide Foderatus. Fossatus, in Statutis Ord. de Sempurgam pag. 218.

* **FERRERA**, ut Furrera. Charta S. cardis III. Reg. Anglie ann. 1382, v. Rymer. tom. 7, pag. 356: *Ad illud mentum ubique municiis foederaturo boyro; unoque Farreram de boyro pro superlucis.*

* **FERRUM**, Idem videtur quod Fobus a Gallio Ferrere. Chartular. S. Vid. Arelat. pag. 264: *Hospitarius Arelat. debet... fuisse de Furro et duas fures legere. Vide Fodrum.*

* **FERRUA**, FERUBA, Pellitum, G. Fourure. Monasticum Angl. tom. 9, p. 636: *Longum tabularium, capucium, i. Furum ad superlucum et capu. Statuta Hospitalis S. Juliani in Adia, ad Matth. Paris pag. 162: Un Furum dimissio de pellibus suis octava vel, rum, minime prohibemus. [Computus 202, apud D. Brussel de Uss feodorum tom. 2, pag. clxxxiii: ut Furum vel, minutu ad capum de camellio, ad S. d. stream, c. s. Non semel ibidem occurrit.]*

* **FURRUATURA**, ut Furrum, Dur. ann. 1361, apud Rymer. tom. 6, pag. 37: *Tam circa facturam et Furrum tam, rum et aliorum panorum.*

* **FURRIA**, Eadem notione. Hist. Paris ann. 1248: *Cum penalis et Furis de adis, etc. [Vide Furum.]*

* **FURSTI**, Hæretici inter Valdenses sectarios recensiti a Fridr. in Conc. contra Hæreticos ex Cod. reg. 1017, c. 2, col. 9, r°.

* **FURST** et **FONDORO**. Leges Henrici cap. 46: *De quibusdam impleto aliquis, Furst et Fondoro habent, id est, inducias, tempus consilium sumere. furst, tempus, spatium, inducitur. Glossar. Saxo. Somneri verbo fust et supra Consilium.*

* **FURSWIROTES**. I. ex Baiwar. lib. 2, § 2: *Injuncte territorium meum ubi, murti, id est, Furswirotes, ipsum s. debere reddere, etc. Ita Felix Lindbergh, Tilana Furswirotes, [Baluzi. Fursus] Heroldi Furawirotes, Codices alii Furawirotes, Furawirotes, Furawirotes formata ex Germano Furawere, p. rare: Angli Fursware dicunt.*

* **FURTAKE**, pro Ferrari. Coronatio Ricci Regis Portugallie apud Brancan. 3, cap. 13: *Si Furtaurum de alienis blasphemaverit ad Jesum Christum. Occurrit praeterea non semel in f. Alcaconensis. xxx 1208, apud eund. daon. tom. 5, pag. 307, v.*

* **Judic. ann. 1307, inter Prolat. 4. Hist. Nem. pag. 87, col. 1: De penno sic Albi Furato aive Furato, etc. Furth cum Bona. Quomodo chiam, cap. 17: Cujus titulus est, Furth cum Bona, etc. de plegia de juri. Vide § 1.**

* **FURTO**, pro Furtum. Glossa. Gr. l. A222, Clam, clanculo, clandestino, i. Ita in Furto, in Lege Longob. lib. 3, cap. 2, [** Carol. M. 73:] *U autem in Furto mancipia emet. Ubi Glossa interlinearis, id est.*

eodem sensu *Fuscinalia*, Gall. *Fourche*, in Carmine de Reinard. Vulpe, lib. 3. vers. 2128: *Fuscinalia Satanae porta*.]

* **FUSCOTORIUM**, *Fustelar*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. Vide *Fusorum*.

* **FUSCULUS**. Vide supra *Fusculus*.
* **FUSELA**, *Fusella*, *Fusus*, *Gulio* de Vige. MS. de Mont. expugn. T. 8. cap. 12: Et in isto ferro ponatur circuequaque *Fusela*, sic quod adhaerentur cum dentibus rote arboris, in isto ferro de subitas *Fuselus* ponantur quatuor anuli per squadrus, ut rota jacens possit teneri recta... Sit adhaerata (rota) ubi una parte cum rota carci, iuliter quod dentes ipsius rote intreat *Fusellas*. Vide *Fusulus*.

* **FUSELLUS**, *Parvus fustus*, Joan. de Janua: *Fusellus*. [Legitur in Processu de Vita S. Yonis inter Acta SS. Maii tom. 4. pag. 575.]

* **FUSEUS**, *Boardum*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

* **FUSELE**, *Os brachii a carpo ad cubitum*, Gallice *Fucile*. Acta B. Toussai, tom. 3. Martii pag. 404: *Duo ossa qua dicuntur Fusilia brachiorum*.

* **FUSILUS**, *Tudicula igniaria*, Gall. *Fusil*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Fusillus*, *fonsell*. Vide supra *Fugillus*.

* **FUSIXA**, *Officina*, It. l. *Farina*. Stat. Montis-reg. pag. 267: *Statutum est quod quilibet ferrarius et caulevarius cooperat iuxta directio sua Fusine quatuor cantuaris*, Hinc forte *Fistaler*, dicitur *Faster* carterius, in Libert. urbis Trece. ann. 1470. ex Reg. 129. Chartoph. reg. ch. 186: *Fistaler* ou *maistres de fer etc.*

* **FUSUM**, *Instatio publica*, tributi pensio. Gloss. Lat. Gr.: *Fusio*, *ὑπόμνησις*, *εὐαγγελία*, *δραχμή*. Sic lego, pro *δραχμῶν*, est enim *δραχμή*, hoc tempore. Rursus: *Fusione*, *ὑπόμνησις*, *εὐαγγελία*. Vox Jurisconsultorum.

* **FUSIO**, *Fusura*, Arnaldus in Rosar. MS. cap. 4: *Fusionem dicit metallicam*.

* **FUSITERIA**, *Animal in India, quod fluctus huiusmodi fistulas eructant, ita ut naves mergat*, Papias. Idem est quod Pimio *Physeter*. Gr. *φυσήτης*, nostris *Physeter* vel *Saifhyer*. De quodam *Physeter* monstrum haec habet *Rabelais* in *Pantagruel* lib. 4. cap. 3: *Pantagruel de l'ou apperçut un grand et monstrueux Physeter, venant droit vers nous, bruyant, soufflant, effluant, et jettant euz de la queue devant sy comme si ce fut une grosse rivière, etc.*

* **FUSULUS MULEYDINI**, apud Petrum de Crescentiis lib. 5. extremo, ex Italico *Fusulo*, Gallice *Arbre de moulin*.

* **FUSOR**, *Qui fundit metallum*, Gall. *Fondeur*, apud Palladium l. 12. *Guillelmum Monachum in Vita Sugerii*, etc.

* **FUSOZICIA**, *Uctionis*, in quo quid infunditur. Gloss. Gr. Lat.: *ὑποζύξις*, *Fusorum*. *ἔκχυσις*, *ἐκχυσις*, *ἐκχυσις*, *ἐκχυσις*.

* **FUSORUM**, *Quod funditur*, *Fusorium*, *Item dicitur opus, quod per fusurum fit*, Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Fusorium*, le

lien, ou *vessel*, où autre chose est fondue.

* **FUSCICULA**, *Prestationis species*. Charta Guillelmi Abb. Floriac. ann. 1296: *Burgenses de Castellione remanebant et erant quinquaginta et immunes...*

* **FUSIXA**, ut supra *Fusina*, *Officina*. Charta ann. 1300. inter Stat. Perus. pag. 23: *Item de et pro fietis hortorum et Fusinarum*, etc. Aliud sonat vox Gallica *Fuisse*, *Alapam nempe*, in Lit. remis ann. 1461. ex Reg. 129. Chartoph. reg. ch. 36: *Item l'huart lui avoit donné une Fuisse en la joye* [joue].

* **FUSSORIUS**, ut supra *Fussorium*, *Lago*. Statuta Corbeiensis apud Acherium tom. 4. Spicil. pag. 11: *Et unusquisque habeat ad hortum excolendum sive ad alias necessitates expendas Fussorios vii, besson ii, arcures ii, etc.* [Vide supra *Fussorius*.]

* **FUSTA**, *Lignum*, *materia lignea*, *matrimonium*, Gall. *Fust*, *Morrien*, ex Lat. *Fustis*, Charta Raimundi Comitis Tolosa ann. 1181. apud Castellum in Comitibus. Tolosan. pag. 215: *Nullus homo vel femina erant Fustam in illo die, in quo fuerit delatus, vel reventat: in qua Fusta intelligitur arces, vel vasa sive vinaria, vel alia, et circulos et latos, et seamum et lectos, et omnem alium Fustam, quae necessarius fuerit ad edificium et bastimentum, quae deferantur cum murebus, etc.*

Testamentum Guilli. D. Montispessulani ann. 1211: *Item Domini mater mea, vel illi, qui meos usus et assumentia accipiet, excuset illam Fustam, quam habui de Ecclesia de Pruneto, etc.* Adde fundationem Monasterii B. Mariae de Silva regali ann. 1194. tom. 3. Spicilegii Acheriani pag. 199. Vide *Ezerica*, *Fustage*, in Consecut. Solensis tit. 13. art. 1: *Cascun pot joyr deu Fustage desusdets herempis per bastir et per lo coveighe*. A fuste seu ligno dicta navis species, quam vulgo *Fuste* dicimus, *ὑστέρ* Malaxus in Hist. Pair. CP. et Chronicon Veneto-Byzantinum pag. 205. nam et naves nuda ligna vocantur.

* **FUSTI**, *Provincialibus Fustis*, *Trabs*, Gall. *Poutre*. Charta ann. 1233. ex Schedis Praxid. de Mazaugues: *Ut quoties Fusta necessaria fuerit... ad edificandum vel reficiendum domos suas, vel portula, vel claustrum, vel pontes, etc.* Alia ann. 1272. inter Consecut. Privileg. Tolos. e Bilb. D. Abbat. de Crant: *Fustalis fieri per magistrum et corporarios vestros et fustarios vobis subditos Fusta bonas et pulcras et de legitimis petitiis* [petitiis]. Ibidem: *Nullus fustorum Thodas sit annus emere nullus fustas seu trabes...* donec ipsa Fusta fuerit a petitiaturibus per nos constituta *fuletiere petitiola*. Computus ann. 1321. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 159: *Ut Fustum apud Seyssellum euerent, et ipsam charrareii facerent usque apud Lugdunum*.

* Nostris *Fuste* et *Fustage*; eadem acceptione. Lit. remis. ann. 1371. in Reg. 101. Chartoph. reg. ch. 150: *Que ledit capitane, ne ses diex gens ne puissent on leur laire exporier aucun Fustage, ne sceller, pierre et autres biens extant audit prieur*. Une *Fuste* ou *piece de bois*, in alia ann. 1418. ex Reg. 170. ch. 23. Illic *Affutage* et *Effutage* nuncupabant id, quod a quovis

conductio officio ab ejusdem artis magistris vel sodalibus, pro novo illis abesse exigebatur. Stat. ann. 1468. in Reg. 12. ch. 7: *Item que les compagnons, qui ne ont droit overer desousz maistres, soient obligés de poier auxdits maistres d'aucs deniers par leur Affutage*. Lit. remis. ann. 1471. in Reg. 129. ch. 543: *Lesquelz compagnons concurrent leur voloir ung autre charpente, pour lui demander son Effutage, comme il disoient estre la custume entre les charpentiers de par de là, quant ilz chengent d'ouveau*. Ejusdem originis vox *Effutament*, *Materiatu*, vulgo *Charpente*, in Charta ann. 1385. ex Reg. 127. ch. 262: *A poier poier l'en a célébrer et faire le divin service en une cunes des chapelles et oratoires d'icelle eglise* (des SS. Innocens) *par les Effutaments et ediffices des maisons*. Vide infra *Fustum* tum.

* **FUSTA**, *Tributum*, quod pro fuste seu ligno exsolitur. Charta ann. 1354. ex Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 280: *Item loci predicti, qui consistunt in prediis, curia, incunsa, Fusta, cepts, censuales, et aliis redditibus monita*.

* **FESTA**, vox Italica, *Myopora*, *burnica*, Gall. *Feste*. Annal. Placent. ad ann. 1480. apud Murator. tom. 10. Scip. Ital. col. 962: *Dux magnus Sabasi Turchorum illuc, ad Vallum Turchorum ex praedia Christianorum progredieretur cum suis levis quibus, Fustus dixerunt, etc.* *Fustum*, dimin a *fuste*, *navicula*, *cymba*, alia. Lit. remis. ann. 1459. ex Reg. 128. Chartoph. reg. ch. 201: *Le supplant et iohi Tousteyf entrèrent ensemble en certain roseau ou Fustereu, etc.* Vide *Fusti*, t. **FUSTAILLIA**, *De vasis quibusdam materie dicti videtur, a Gall. fustail*, quod tamen nominis de dolis solo usurpatur. Instrum. ann. 1369. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 86: *De quolibet venditor eodem modo pagaturum parum, pelletierum, mercurium, ferrum, accerrum seu callos, piccolorum, cascos, coria, fabricatarum cor capylos et alium Fustailium et consummationem unius denarius*.

* Unde *Fustaillette*, *merx doliarum*, *Fustailleur*, *doliorum artifex*. Lit. remis. ann. 1403. in Reg. 157. Chartoph. reg. ch. 349: *Item supplant et son frere d'ou en la compagnie de leur mere a la feste de Comle sur l'Escant mener pour vendre plusieurs deniers de Fustailleur, et aussi a voisins Fustailleur, qui menoit vendre plusieurs Fustailles, Fustille, pro vase ligno ad mensum usum, ni fallor, in Pedag. a Reg. sign. Piter Can. Comput. Paris. 1523. v. Pour chacune bale de Fustail, quelle elle soit, vi. den.*

* **FUSTAINES**, ut *Fustanum* infra. *Vid. locum in Glendria*.

* **FUSTAIRIA**, *Locus Biterris ubi habitabant vel operabantur fabri lignarii*. Testam. Rogerii Vicecom. Biter. ann. 1193. apud Baluz. tom. 2. Hist. Anst. pag. 501: *Et dono eis licentiam fustairium in causis quod habent in Biteris Biteris abique omni exactione unius denarii*. Ubi Stephanus in Fraga. 166. MSS. tom. 10. pag. 170. legit, *Fustair*.

* **FESTAMENTUM**, *Materia ligni*. Comput. ann. 1488. inter Probat. tom. 2.

just. Nem. pag. 45. col. 1: *Solverunt manus Genui Handiani fustiero, pro fustis, et sabbas et alius suis Fastimentis, ac suis sabbas traditis et factis pro reparatione carceris, etc.* Vide supra *Fusta* 1.

† *FUSTIANUS*, ut mos *Fustianum*. Invent. Eccl. Noviom. ann. 1410: *Conspicua brevissimè operante ad modum Fustianum*.

* *Nostis, Fustianus*, codex senensis. Chartul. S. Sulpii. Bitur. fol. 19. r.º: *Adelatus et Stephanus vicarii portem terre S. Sulpii, quæ est apud Basconium, quoniam pater istius iuratus posuisset, domno Reinardo alibi dimisit; et albus in testimonio huius habet Adelatus mulieri Fustianum. Chron. legom. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 1004: Qui Bonasolus... voluit vendere dictum domum. Zinzinus de Suardis super ejus porta, non habentem in dorso nam, nisi unum Fustianum, sine interala et comae. Lit. remis. ann. 1458. in Reg. 18. Chartoph. reg. ch. 309: Pierre Baillie a celle femme une signature d'argent, ornée de plusieurs pièces de tulle et son Fustian, vide in *Fustianum*.*

† *FUSTIANUM*, Eadem notione. Laudes Popie apud Murator. tom. 11. col. 22: *Super fluvio Vernabale habent fullores halsenale pluri, quæ denuntiant cadula, in quibus... panni de bombice, qui sunt ibi, et levatur Fustiana, candidantur. Occurrit noster ibidem col. 43.*

† *FUSTIANUM*, *FUSTANITUM*, Vestis et *Fustianus* confecta. Statuta Massil. lib. 2. cap. 29: Item, de *Fustiano* domania xii. den. Item, de *Fustiano* simplici viii. den. Statuta Arelat. MSS. art. 53: *Et pro Fustianis in hominum viii. den.*

* *FUSTIANUS PANNUS*, Ex gossipio contextus. Charta Heur. comit. Trece. ann. 1165. in Chartul. Aremar. ch. 241: *Ut videretur, qui illi Fustianus pannus et alius velle vendere voluerit ibi etc.*

* *FUSTANEM*, Panni ex gossipio confecti *legis*: Xylionum: *Fustan*; Occitanis, *nostis*. *Fustianus*. Occurrit apud Aud. Novemb. lib. 1. Vite S. Ottonis Episc. Bamberg. cap. 45. *Vide Fustiana, Fustianum, Fustanem*, suis locis.

* *FUSTIA*, *FUSTIAN*, *FUSTIANUM*. Visitationis S. Pauli Londiniensis ann. 1795: *Carda de Fustia cuius totus apparatus de l'oum. Item unum vestimentum cum operata de pul sufficienti, et casula de l'oum. Fustianum, ibidem, et in Fleia lib. 2. cap. 12. § 8.*

* *FUSTIVA*, Concilium Arelatense ann. 1190. cap. 11: *Cum sella alba vel Fustina mo phoretis equitet.*

* *FUSTIUM*, Statuta Massiliensis MSS. 1206. 1276: *Fustianum mellebre.... Fustianum duplex.*

* *FUSTIVUM*, Ordericus Vital. lib. 5. pag. 57: *Et Odelmæ conjugi ejus unum Fustivum... dedit. Infra pag. 594: Et Odelmæ... qui unum Fustivum. Relatio de Ordine Cisterciensis tom. 1. Monast. Anglic. pag. 700: *Argus casulas nris de Fustivum, sive pullo auro, vel argenteo. Vide Orig. Gallie, et Ital. Menagii, et Possinum h. a. Hist. Pachymerc. pag. 414. ubi de ejus origine.**

† *FUSTAZA TELA*, in MS. Nobiliaceusi

apud Stephanot. tom. 3. Antiqu. Pictav. MSS. pag. 653.

† *FUSTANEUS PANNUS*, in Actis SS. Aprilis tom. 2. pag. 497.

† *FUSTEFUM*, in Chartular. S. Vandrég. tom. 2. pag. 2077.

† *FUSTARIA*, in Annal. Beuedict. tom. 5. pag. 677.

† *FUSTIFICUS*, Charta Landrici de Priaco ann. 1118: *Inde habuit Landricus equum cum pullo suo etc. filius ejus equum unum et alii duos Fustificos.*

† *FUSTRIX*, in Actis SS. Maii tom. 1. pag. 774: *Item unum casulam de Fustrix.*

† *FUSTOXYM*, Computus ann. 1336. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 326: *Item predictam informationem dicit boylivi habetare, quod dictus D. Raymundus fecit munitionem in dicto Castro de aimis et rebus infrascriptis, quæ existunt ante valere preteritum infrascriptum, rediit xii. panni de platis coloris de Fustony, volentes in summa... xx. l. vii. den.*

* *FUSTARE*. [Nostis, Fuster, virgine cadere. Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abailvi. ad ann. 1331. fol. 50. r.º: *Marote Duflos... pour soupçon de l'archevêque d'Avignon... à la banlieue. Ibid. ad ann. 1336. fol. 84. r.º: Regente Esquifors fu mènes à la banlieue pour lui Fuster et buni, et li fu veni, li mores le Fusta et bani. Lit. remis. ann. 1389. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 69: La mere d'Agnes cria à la mort, combien que parovait une sold vendue adulte fille, dont elle fu pour ce Fustée et punie à Senz. Pro Pradati, diripere, apud Monstrel. 1. vol. cap. 10: Si alterant Fuster unum mchans villages du poiz, et bouteront le feu en eucans lieux. Vide in *Fustis*. Affastre vero est Fustem alicui obvertere. Lit. remis. ann. 1415. in Reg. 168. ch. 419: Le petit homme prist le cheval d'icellui Alain par la brule, et Affastra son plangoz à la poitrine dudit Alain.] Vide *Fustus*.*

* *Fut à Fut*, in Arest. Parlam. Paris. ann. 1306. ex Reg. Olim: *Mensura communis, quæ vulgo vocatur Fut à Fut.*

† *FUSTARIA* Ars, Lignaria, Gallice *Maisierier*. Charta ann. 1490. ex Schedis Præsid. de Mozaquas: *Exercere artem Fustaria.*

* *PROVIS*, ann. 1372. ex Tabul. Massil. dicit *que loquens cum operaretur suo officio Fustaria, cum sit lignifaber seu fustieris, etc.*

† *FUSTEARE*, Lignum, materiam ligneam ad edificandum cadere. Charta ann. 1497: *Sunt in possessione antiquissima... de rodem territorio disponere et ordinare, tum in dando quibuscunque exterius quibus voluerint terram gustum pro excurrando, Fusteando, rasqueando, etc. Ibidem: In antiquissima et vera possessione pastorendi, excurrandi, leigneandi, Fusteandi, etc.*

† *FUSTERARE*, Eadem notione. Charta ann. 1387: *Fuleret pus... laborandi, et Fusterandi, et Inhuarandi, pascendi, etc.*

* *FUSTERIA*, Locus, ubi *fusta* seu ligna venum exponuntur, vulgo *La place au bois*, alias *Fusterie*. Stat. Avenion. lib. 1. rub. 14. art. 5. pag. 45: *Item in medio viae, quæ Fusteria ante riam, quæ itat ad viam, vulgo dictam les Crotes. Lit. remis. ann.*

1389. in Reg. 137. Chartoph. reg. ch. 52: *Berthelemy David habitant de la ville d'Avignon estant en une taverna, assise en la grant Fusterie de ladite ville, etc.*

† *FUSTERIUS*, Faber lignarius, Provincialis *Fuster*, Berthorn. *Fuste*. Occurrit in Charta ann. 1772. in Concilio Biter. ann. 1310. cap. 16. in veteri Catalogo MS. B. M. Desuriale. *Vide in Fusta.*

* *Nostis*, *Fuster*, Lit. remis. ann. 1414. in Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 384: *Un fuster on charpentier, appelé Micheau Faldus etc. Jehan Guzin Fuster de la ville de Thoulouse, etc. in aliis ann. 1458. ex Reg. 188. ch. 61.*

* *FUSTIETUS*, Cotinus coriaria, Gall. *Fustet*; *Fustet*, in Stat. inferior. Roimagn. ann. 1359. art. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 117. art. 4. Leude major. Carcass. MSS.: *Item pro cargon de Fusteto, 18. den. Ubi versio Gallica ann. 1544: D'une charge de Fustet, etc.*

† *FUSTEL*, Ligneus, Acta SS. tom. 5. Junii pag. 343. ubi de S. Irenæo: *Quod caput ipse quondam capiam Fustem argenteum tectum pastinus. Instr. ann. 1337. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 368: Que omnia et singula, res seu joellia predicta pro pignore datus, dictus domus. Dalphinus posuit et consignavit in quondam parva copia Fuster. Charta Gerald. Abb. S. Johannis Augieris, ann. 1385: *Sedente eodem domo. Abate super quondam bancum Fustem.**

* *Uinde Charette fustive*, ex ligno duntaxat, in Lit. remis. ann. 1385. ex Reg. 128. Chartoph. reg. ch. 155: *Une charrette Fustive sans ferreure chargée d'ivoire etc.*

* *FUSTIA*, *FUSTIANUM*. Vide *Fustianum*.

* *FUSTRIALIS*, Machine bellice species. Falco lib. 2. Vie Hieronol. pag. 893:

Aggeribus, placis, onagris, Fustibolique Assibus inest, eunctis atensibilique.

Ubi forte legendum *Fundibolique*. Vide in hac voce.

* Nihil hic immutandum sundet Vegetius qui lib. 3. de Re militi. cap. 14. sic *Fustibolus* describit: *Fustibolus, fustis est longus pedibus quatuor, eum per virum ligatur funda de corio et atroque manu impulsus prope ad instar onagri dirigat saxe. Hinc*

† *FUSTIBULATOR*, in MSS. ejusdem Vegetii, ubi observat *Stechchus*, pro eo qui *fustibolus* utitur. Editus habet *Fustibulator*. Vide in *Fustibolus*.

† *FUSTINUS*. Vide in *Fustianum*.

1. *FUSTIS*, *ῥάβδος*, *ἡ ῥάβδος*, in Gloss. Gr. Lat. Isidorus lib. 5. cap. 27. et lib. 20. cap. 13. et ex eo Papias: *Fustes sunt, quibus juvenes pro criminibus feruntur, dicti, quod præfixi in fossis stent, quos Palus rustici vocant. Fustibus verberant, ead. coerceri, in leg. 1. D. de Off. Præf. (1. 11.) leg. 3. et ult. de Off. Præf. Vigili. (1. 12.) leg. 5. Cod. Theod. de Episc. (16. 2.) leg. 21. 34. 37. de Hæret. (16. 5.) leg. 15. de Accusat. (9. 1.) leg. 80. 85. de Deor. (12. 1.) Concil. Maticen. II. can. 1. Si rusticus nati servus, glocioribus Fustium ictibus verberabitur. Evidentibus Pistene Caroli Calvi cap. 15: *Ut servi pro hoc convelli, non cum grossa Fuste, sed nudis cum virgis vapulent. Infra: Et disciplinam**

sustinentes in corpore suo debiliores non fiant. Speculum Saxonicum lib. 3. cap. 16: Quando iudex proce pro eo, quod ipsi in suo iure neglexit, multam praestat, mensuram Regis dicit pro multa, qua in triginta diebus exire querebat eisdem lapidibus contentis veritas iudicis comprehendit. Adde Legem Burgund. tit. 4. Andreas Sueonius lib. 5. Legem Scandinavicae cap. 24: Fustis autem appellatur virgum et baculum, hastam, securum, malleum, clavum, et vaginatum gladium comprehendit.

FUSTARE, Fustibus caedere, Frustare Danti et Bocacio. Gloss. Gr. Lat.: *ἑλκεῖν, ὀτρύνειν, Defustare, Fustio*. Ita in MS. pro *Fustigo*, uti praefert Editio H. Stephani. *Fustio* porro occurrit in Lege Alenannor. cap. 12. 13. 14. et in Lege Longob. lib. 1. tit. 17. § 5. [**] L. i. p. 12. (688.) ubi *Fustigare* habet Lex Burgund. tit. 4. et alius locis, beneque apud Harmanpaul. lib. 1. tit. 7. § 20. Vide *Frustare*.

FUSTUARIA PONS, in Edicto Theoderici cap. 4. *Fustuarium* simpliciter, in Lege Burgund. tit. 70. in l. un. Cod. Th. de Edict. publ. (Novell. Maior. 44.)

FUSTUARIUS, *ἑλκετικός, ὀτρυντικός*, in Gloss. Graeco-Lat.

In penis publicis modicam *Fustulationem*, seu fustigationem, leviores fuisse flagellationes quidam colligunt ex leg. 7. 10. 28. et seqq. D. de Penis. (48. 19.) Contra Cuiacium in Paratit. ad tit. Cod. de Emendat. servor. (9. 14.) Vide Guillelmum Vorstium ad Rabbi Maimonidem de fundamentis Legis pag. 76. 77. P. Pithæum ad Collat. Leges Mosaeic. tit. 11. et supra in *Baculorum*.

FUSTUS, Arbor iusta magnitudinis. Lex Salica tit. 27. § 28. Edit. Heroldi: *Si quis arborem post annum quam fuerit signata, praesent, etc.* Ubi ad marginem ex MS. alio: *Si quis in silva Fustem signaverit, et non capulaverit, etc.* Monachus Centulensis lib. 1. Miraculor. S. Richardi num. 2: *Quadam autem die dum rura illius circumiret, super jam dictam fugam venit: quum dum eorum esset intuitus esset, iussit incidit, et quin aptus esset ad ministerium fore indicavit. Cui sui servi professi sunt id minus hoc nuncire perperit, eo quod patrum traditione didicerant illum esse sacerdotem Fustem, etc.* [Computus gabellae S. Simplicianus pro D. Comite Sabaudiae ann. 1331. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 160: *Item viginti tribus hominibus qui assidue secum fuerant per triginta dies per diversa loca ad querculium, runcandam et charredandum usque Rheodunum et introfluendum dictam Fustem super aquam.* Miracula S. Angilberti sec. 4. Bened. part. 1. cap. 133: *Concedens eujusdam magnae arboris Fustem, etc.* Occurrit non semel in Charta Tom. ann. 1272. superius laudata; et in alia ann. 1223. apud Stephanonem in Antiquit. Orcitan. part. 1. pag. 389.] Manet etiamnum vocis vestigium: silvas enim, in quibus sunt procerae arbores, *Bois de haute fustate* dicimus.

FUSTUS LECTORUM, Sponda, Gall. *Bois de lit*, Levii compages lignae. Gaudionis Discipul. Farfens. cap. 47: *Hae veras conscriptos habent camerarios in Fuste Lectorum, sine in plantis ipsorum in dormitorio Fratrum:*

Lectulos ex Fratrum venientium ceciderit isthic Sternis Lectorum cernuntur florida Fratrum.

PER FUSTEM investire. Vide *Investitura*.

PER FUSTEM ET WASTONEM, Formula in duobus et confabulationibus addita: unde liq. et non in investituris et traditionibus istum usurpamus fuisse. Vetus Formula inter Leges Ludovici Imper. apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 130. col. 1: *Damm Comes, sic dico: per istum Fustem et istum Wastonem mitto omnes res de Martino in banam.* Ibid. col. 2: *Per istum Fustem et istum Wastonem tollo omnes res eius de banno.* [**] Ludov. Antiqu. Jur. German. pag. 133.]

FUSTE AN FUSEM, Formula qua in chartis utebantur ut mensuram cumulatam et radio praecisam significarent. Charta ann. 1222. ex Tabul. Corbiensi: *Concesserant quatuor milites frumentum de territorio de Tunes in grangia sua, ad mensuram ejusdem ville Fuste ad Fustem mensuratum.* Alia ann. 1224. ex eodem Tabul. Noerit.: *quod ego Hugo de Voillou miles homo legatus Ecclesie Corbiensis terram de eadem Ecclesia cum alia fendo meo septem modios et septem sextarios fvenit Fuste ad Fustem ad mensuram Corbiensem.*

CUM SCUTO ET FUSTE SE DEPENDERE, in Lege Longob. lib. 1. tit. 25. § 26. lib. 2. tit. 55. § 29. [**] Ludov. P. 33. Lothar. I. 31.] Vide *Campio*, *Duellum*.

FUSTES AD SEPULCRUM PONERE, Superstitionis paganicæ species, apud Conradum Uspensensem ann. 1124.

FUSTES ALBIS super caput frangere, in Lege Salica tit. 36. [Ibi signo qui parentibus suorum remittit.]

FUSTES, Naves ita appellatae. Bernardus de Brydenbach in Tit. T. S.: *Voluntas Fustes et grippas cum navibus nrmatis applicare in portum.* Vide *Fusta*, 3.

FUSTIS, Sceptrum. Hist. reg. Franc. tom. 9. Collect. Hist. Franc. pag. 41: *Richildis .... veniens attulit ei (Lodovico) .... regium vestimentum et coronam et Fustem sive sceptrum ex uno et gemmis.* Vide *Baculus* 2.

FUSTONIUM. Vide *Fustanum*.

FUSTUARIUS. Vide *Fust* 2.

FUSTUM, Vix genericæ quæ lignum, vel trabem significat, Gall. *Pice de bois*. Charta ann. 1209. apud Maric. tom. 1. Amplius Collect. ed. 1093: *Tunc nos faciemus destrare ipsum bastimentum quod super Ecclesiam de Aristot nostro est edificatum, de Fusto rubicet et petra, et ut magis sit firum, etc.* Instrum. ann. 1309. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 98: *Item quodlibet Fustum quod vocatur Timons, vel antennæ debet 5. ad. Item Fustum quod vocatur Panna debet xii. den. .... Item unum Fustum quod vocatur Rondellum.* Charta ann. 1329. ex Archiv. S. Victoris Massil.: *Quatuor cruces de cupro et ulmo de Fusto.*

1. FUSUM, ut supra *Fusale*, *fusus*, Gloss. Cesar. Heisterbach. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Montheim pag. 679. col. 1: *Eni Fum (id est, spille) seravinta, quæ librum unum habebant in pondere.*

2. FUSEM, Virgula ferrea, ut interpretantur dicti Editores ad Acta S. Francisci. 3. Apr. pag. 391. col. 2: *Parvulus*

iste.... oculum suum sibi proprium de se uno pulveraverat. Quia notione semper rumpere occurrit, istum testem, tom. 1. Mart. ad Mirac. S. Ambros. Seneca. 58. At vero ubi hic video, cur de F. ligaco non intelligatur.

FUSUM LAPIDEUM, f. Cruxa episcopi Acta SS. Junii tom. 1. pag. 105. ubi dicitur: *Symeone recluso: Dehinc Fustum quod pileum colaris pectat superficem navis, genus, amoto illo, rursus, ut moris est, pulveraverat, conspiciunt cooperatorum.*

FUSUS, Mulier, vel muliebris sexus, et *Fusus*, ut viro *gladius* et *arma*, compo. In Lege Anglorum et Werrior. *Harbo*, ad *Fusum* a lanceo transire dicitur, quæ filius transit. *Tomber* ex quoniville, novus Speculum Saxonicum lib. 3. cap. 15. § 1: *Qui expeditioris res, huc est, arma belii, pastores, agnatus ex parte gladii esse debent utensilia vero, seu gerendum, cognatus est, ex parte Fusi, seu maders, inter se militatur. Hor de quoniville, in Comitat. de la Rose et l'Indre, in Blesens pag. 27. filia patris heres. Viget Proverbium apud Italos: *Fur d'un lancio un Fuso, est reducere una cosa grande a tanta etrasa, che non servi a niente*, apud Academicos. Cruscanos. Vide Achmetem Onirocrit. pag. 219. extr. et infra in *Gladius*.*

FUSUS ANGEREUS mulierum sepulchri appendis. Dimerius lib. 2. pag. 25. de S. Ottonis Magni Imp. Conradus Francos Ducis uxore: *In Ecclesia Christi Marci filio in Magnis fideliter est sepulta, cuius Fusum argentum in ejus moneta ibidem est suspensum.* Ita olim Tamaris. Tarquinius prisci uxori, statum ponsi Romanæ, laudem, fidem et colum commendat in probitatis ac virtutis mulieris argumentum, uti testantur Festus, Plinius lib. 3. cap. 48. et Plutarchus Probl. 30. Quippe ut ait Flugentius lib. 3. Mythol.: *Laborem manuum et operationem libellitatem mulierum diligit.* Sane cum *Fusus*, feminarum glorie, vel certe scutum dicatur, quod scilicet contra tela desidia sese tuerent, admodum vestire simile est, inde profusive, ut eam ingenia in fusa deserbantur, vulgo *bozelligis* eius; quod, ut censet Scaliger ad Varonem, lanri foliorum speciem referant, quæ *laurengis*; quoniam figura eadem est, quæ fuvorum. Sed et feminarum signa erant. Diphthalmis appendis, fore semper e forma ac figura conspiciuntur, in opula effinguntur destra aviculari, vel liliæ, aut quid simile, toentes, depicti ad levam arum in insignis.

FUSUS REG. lib. 2. cap. 3: *Et lepore, et tenens Fusum, etc.* Ubi auctor Mamereti: *Fusus est instrumentum flandi.* Fusi quidam dicuntur in loco isto breve ventidæ de fodiis poliarum, quod vocatur *iet*: *Fusi*; vel instrumentum ligneum cum doli bus vel tribus libellis, quæ concutit lepra querendo panem. Græca editio, *ἀπὸ αὐτῆς*, id est baculum, quo gressus vel dirigat. Nam Aquila hoc loco *εἰρηλ*: libellus (Mamorteo consentit Jo. de Janu. Cod. Lat. Gall. Sangerman.: *Fusus, Fustia libellus*).

FUTHWITA, Leges Henrici I. Reg. Angl. cap. ult.: *Si ante reneatur, revoletur, vel impiegiatur ibi, libellus Futhwita poterit aggregari.* Sed legendus

L'expositant prist un baston on Gaston de bois de ladite charrette, etc.] Pluribus pro C. scribitur, ut mox videretur in *Gaba, Gabata, Gabia*, [* *Gabbula, Gabbulum, Gabbura*, etc.] Apud Gallos in D. septius : a *Plangere*, Gallice *Plaindre*, a *Plangere, Peindre*, etc. derivatur. Apud Hispanos frequentius in H. ut *Hermannus pro Germanus*. At nulla familiaris hujus litteræ iunctio quam in V. ac præsertim in W. et vicissim, *Willelmus* et *Gillelmus* perinde scribuntur, et alia hene multa vocabula, quæ passim occurrunt.

* G, sapsimè pro J, et vicissim. *Magenta, pro Myageta; Gajure pro Gajore*, etc. * *GAGNABILIS* TERRA, Ager cultus aptus, qui colitur et seri potest, nostris *Terre gagnable*, Vide in *Gagnagium*, Charta Phil. Aug. ann. 1211. apud Menag. in Hist. Sabol. pag. 186 : *apud de Medunna, in augmentum fodi sui, datus apud Leobis hospites, terram Gagnabilem et vivarium*. Vide infra *Gagnagium*.

† *GAGNAGIUM*, Vide *Gagnagium*.

* *GAGNERIA*, *GAGNERI*, Prædium rusticum, agris colendis, mansionibus aliisque ad cultum necessariis instructum, nostris *Gaignerie* et *Gangnerie*, hodie *Mairie*. Chartul. S. Joan. Angerie fol. 164. r. : *Willelmus, cognomen Roscellus, habebat Gagnerium terram ad Beneficium et ad pedum Morelum*, etc. 1293. fol. 177. v. *Gagneria*, Charta ann. 1293. ex Bibl. S. Germ. Patr. : *Petrus de Gorgin, dominus de Meille, confessus est se vendidisse . . . fructus, census et levatas totius Gagnerie sue de Meille, Alia ann. 1333. in Reg. C. Chartoph. reg. ch. 37 : Laquelle rente lui assiet et nasque . . . sur sa Gaignerie, appellé la Gaignerie feu Turpin*. Charta ann. 1366. in Reg. ch. 301 : *Item une Gaignerie située en la paroisse de S. Cere sur Loyre, avec deux maisons de deux arpens de vignes*. Alia ann. 1365. in Reg. ch. 351 : *Lesquelz Bertius eussent pris jusques à certain temps de Jehan Buier enuier sa Gaignerie et terres, à les labourer à moitié*. Lit. remiss. ann. 1489. in Reg. 208. ch. 163 : *Lezuel Jehan avoit certaine maison . . . joignant une petite Gagnerie ou mestairie, Gaignage, eodem sermo, in Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 475. art. 4. et in aliis ann. 1430. ex Tabul. S. Joan. Laudun. A verbo Gallico *Gaigner, Gaigner* vel *Gungner*, pro Arare, colere, serere. Charta Phil. de Nemours ann. 1266. ex magu. Pastor. Paris. fol. 178 : *Souchent tult que je ny baillé mes terres de Guicherville à Gaigner à moitié, à religieux homine frere Hubert trésorier du Temple, Alia pro habitat. de Fandevour ann. 1271. in Reg. 73. ch. 188 : Le cheval potera elqz mouteins de blef, moitié fournement et moitié avoine, et denz soles ; et el qui n'en aura, on ne Gaignera de bestes, un quarteron, etc. Lit. admort. ann. 1412. in Reg. 166. ch. 372 : Une terre, qui vouloit estre bruyere, et n'u quares la en encomencée à Gaigner. Hinc *Gaignerres* et *Gaignerres*, Arator, qui agrum suum vel alienum proscindit et serit. Chartul. Latine. fol. 159. v. : *S'il est ouvriers on Gaignerres, de quelqz mestier qui il soit, il doit trois deniers*. Codex S. Viet. Paris. 15. 32c.**

serm. 44 : *Choyas estoit Gaignerres en terre ; et li commanda Nostre Seignour que la digne de son blé li randist*. Mirac. Miss. B. M. V. lib. 2 :

Il fe, ce truis, un laboureres,
Un Gaignerres, au foureres, etc.

Gaigneur, Guigneur et *Guigneur*, eodem significatio. Charta ann. 1257. in Chartul. S. Corn. Compend. fol. 183. r. : *Li quentes mui serunt de blé sec et moitien à le veue et au tesmoignage de Gaigneurs de Ferberie*. Lit. remiss. ann. 1418. in Reg. 170. ch. 232 : *Juques Lobet du lieu de Maistres en la seigneurie de Thoulaise, . . . Gaigneur au labourer*. Alie ann. 1460. in Reg. 150. ch. 172 : *Gaigneur Treffay Gaigneur et offeulneur de bras, etc. Vide Gagnagium, l.*

* *GAGNIUM*, Præstatio, quæ ex agri fructibus percipitur. Reg. Phil. Aug. de Fend. Norman. ex Cod. reg. 4653. A. fol. 183 : *Hubet . . . medietatem, calengii et quartam partem campiortis de Ronceries . . . et Gagnin, que canonici de Marchezio Rudolphi tenent de domini regis. Gagn, eadem notione, ut videtur, in Charta ann. 1312. ex Chartul. Capel. ad Planchas : Nons Jehans de Lancestre, sire de Biauffort, et Anlis de Jauville dame de ce même lieu . . . donnons à l'église de Nostre Dame de la Chapelle aux Planches . . . un grand seigneur de Gagn, Vide infra *Gagnagium*.*

* *GAGNAGIUM*, *GAGNAGIUM*, Ager cultus aptus, qui colitur et seritur, nostris, *Gaigne*, Charta Drocon. dom. Triang. ann. 1251. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. fol. 345. v. : *Renardus de Marpenico miles recognovit quod tenet in feodum . . . totum Gagnagium sine terras arabiles*. Charta ann. 1223. inter Just. tom. 12. Gall. Christ. col. 372 : *Concessit* (Willelmus comes Niverni) *ecclesie de Belem . . . burgum qui vocatur Burgus Puntoneri . . . cum Gannagio territorii, quod vocatur territorium de Combo, et cum pertinentiis ejusdem Gannagi, et villam situm sub Cersinco, que vocatur Domus-Del, cum Gannagis et vineis*. Bestiar. Ms. :

Et as plains sans (champs) et en aies,
Et Gaignes et ensemes.

Vide *Gagnagium* et *Gagnagium*, l.

* *GAGNIA*, Vide infra *Gagnia*.

* *GAGNAGIUM*, Præstatio, quæ ex agri fructibus exsolvitur, nostris *Gaignage*. Charta ann. 1295. in Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 47. v. : *Item triginta minas bladi . . . quarum viginti sunt in redditibus et decem in Gagnagium*. Alia ann. 1303. ex Chartul. monast. de Eschur. : *Avons donné à l'abbé d'Eschur un manoir et deux quartiers de froment, et six septiers d'avoine en nos ventes de Paroy, que ont diti Maistres, et y prendront terrages et Gaignage*. Vide supra *Gagnagium*.

* *GANNAGIUM*, Eodem intellectu. Charta Hugon. comit. Vaudmont. ann. 1215. in Chartul. Arremer. ch. 81 : *Hubet ecclesia memorata in eodem villa gannagium suum, Gannagium suum, medietatem suam*.

* *GANNERIA*, *GANNARIA*, Eadem notione. Tabular. Abschie. ch. 236 : *Ugo de Pontis et uxor ejus Andeardis, Willelmus*

de Turre, et Hugo et Goffridus fratres, dederunt quartam decemam de Gannaria clerico. Reg. Phil. Aug. de l. Norman. ex Cod. reg. 4653. A. fol. 11. Tenet . . . quartam partem Gannaria, campiortis, Iuffra : *Gannaria*. Vide infra *Gannagium*.

* *GABA*, Via, quæ *Cavæ* ; quomodolibet hodie dicimus *quod raga* frons, nam effingit. Charta ann. 1216. v. Ughellum tom. 2. Ital. sacr. pag. 279. : *hinc tales esse censetur, videlicet vin, venit sursum a masaria de Petre, et respicit ad filium cum Gaba, seu, quæ vadit, etc. Charta Ital. ann. 1311. aliquis solvere aliquos causas, vel solvit, seu spolvent, culgert solicos, vel alias arbores, et super alios solvunt pro panna soli, et totidem pro-*

GABIA. Idem quod *Gaba*, Vide infra Charta Philippi Episc. Amaphin. 1281. apud Ughellum tom. 7. Ital. v. pag. 301 : *Et qui providimus, solvendo decens et conveniens, ut in viginti tribus ipsius, novem Ecclesia nostræ inferius subscriptæ deferant arboribus floribus et magis columbris romanis, durioribus Rectoribus predictarum Ecclesiarum ut in vigilia ipsius translationis quæ ipsarum Ecclesiarum deferet et offerat in Gaba Ecclesiarum, quoniam propter hoc fecimus, arborem suam et columbarium suum, etc.*

* *GABADEUS*, *ITALIA*, *Gabadeus*, pocrita, fraudulenter, simulator. Bestiar. in festo S. Thomæ Cantuar. : *Qui sunt generationes personarum, qui in hoc mundo. Primi sunt monachi, secundi adulatores ; tertii fati ; quatuor hodi, qui mundum deludunt, cum deludi. Vide infra Gabator*.

* *GABALLA*, pro *Cavalla*, Equus, Cavale, jumentum. Charta Primisii reg. hem. ann. 1211. inter Probat. tom. 2. h. Premonstr. col. 731 : *Conjux predictæ mitis has possessiones erogavit, videlicet, Bistum cum armento viginti Gaballurum*.

* *GABALLUS*, in charta Caroli 5 apud Schoepflin. Abbat. Diplom. lat. pag. 103. item. 1299.

* *GABALUM*, Vide *Gabalum*.

* *GABALEN*, *GABALA*, Crux, polum. Laurentius in Analitica. Vide infra l.

* *GABAR*. Gl. MS. Regium : *Colonia militum*.

* *GABARA*, *GABARES*, *GABIES*, *Gabbara*.

* *GABAROTUS*, *GABAROTUS*, Genuitule amnice species, nostris, *Ga* Charta ann. 1339. in Reg. 73. Chart. reg. ch. 545 : *Quod sit jas dicitur et universitas . . . cum Gabarotus etiam locum (de Bianlaco) transisset lanceolati de Roya ann. 1391. in Reg. ch. 121 : Dicitur quædam cum maxillæ rotis et parvis navibus navigando per Gannone . . . libere transire potest volent ; et quod non erant nisi eorum Gabarotis et parvis navibus remiss. ann. 1442. in Reg. 176. v. Invenit nam Gabarotum et batellum, cum quo festinanter tre-*

129. Cor. 390: Comme les supplians fessissent
 raison, nomme Gabarre, estoit sur
 un lieu nomme l'ester du port de
 l'isle, pres de ladite ville de Saint-Jehan-
 de-la-Mer, iceilz supplians se trans-
 portant sur le quai, et le trouvoient
 courir, aller, et venir. L'an 1551. ex
 1582. ch. 68. Under Gabarrier, qui ejusmodi
 pascunt ducit, in Lit. remiss. ann. 1578.
 1585. ch. 17. Ung uir Gabarrier,
 1586. ch. 205. cha Gabarre joignant celle du
 gabat, Vide Gabarrius.
 GABATA, GAVATA, Idoridus lib. 50. cap.
 1. Jancu, Gavata, quasi cavata, g. pro c.
 que pascit. Perperam Gavata editum.
 Papiu: Gabata, Patena, was, quasi ca-
 va. Ugitio: Simpivius, genus proci,
 vel Gabata, vel Grobata dicitur. Joani-
 de Juma: Gavata, was escarium, quon-
 dam, et differt a cavata, quia huc est ca-
 vata, illa concava. (Quibusdam tamen idem
 concava, fuit, ut videtur est tom. 4. SS.
 Jani pag. 756: Oblata Gavata seu concava
 etiam prorsum, pensante libris xxx. pro-
 pterea restat.) Gloss., Lat.: Gavata,
 Gavata & garder-claue (in Sangerman.
 55. *Favus* no vouton à mettre ou porter
 sous le cloque. *Lat.*: Kávoú, γάρφα.
 129. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 130. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 131. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 132. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 133. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 134. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 135. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 136. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 137. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 138. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 139. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 140. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 141. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 142. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 143. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 144. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 145. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 146. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 147. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 148. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 149. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 150. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 151. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 152. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 153. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 154. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 155. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 156. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 157. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 158. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 159. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 160. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 161. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 162. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 163. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 164. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 165. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 166. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 167. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 168. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 169. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 170. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 171. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 172. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 173. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 174. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 175. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 176. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 177. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 178. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 179. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 180. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 181. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 182. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 183. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 184. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 185. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 186. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 187. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 188. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 189. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 190. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 191. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 192. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 193. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 194. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 195. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 196. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 197. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 198. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 199. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 200. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 201. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 202. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 203. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 204. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 205. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 206. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 207. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 208. *Thamis* verba. *Lat.*: *Thamis*, *Thamis*.
 209.

Cyperus dumetorum argentea Cavata perfert.

1. *Epigrama Ennodii, quod est*
de hoc Iuniano: De compositis habet
quatuor Gubatas, hoc est, lances, vel discos.
Quos Palaeus, ex quibus emendanda
habetur: Paropis, Gubata, catenis.
 2. *Facito, p[er]p[er]to, apud Hesyeh. Vide*
Libri Observat. Liter. tom. 2. pag. 275.
 3. *Gubate non semel inter ministeria sacra*
committuntur a Scrip[t]oribus: Gubate ne-
que auctore, Gubate lib[er]ta, Gubate
lib[er]ta, vel potius columellata occur-
rit etiam crebrius in Hist. Episcopor.
Infodur. cap. 20. Gubate electrata, apud
Infodurum in Vitis PP. pag. 71. 165;
Gubate interales, pag. 121; Gubate au-
re, pag. 72. 165; Gubate intertri-
sti, pag. 131; Gubate aurea fundata,
pag. 121; Gubate aurea purissima intertri-
sti, p[er]p[er]to, pag. 165. 174. Sunt autem
hoc Gubate, lances seu disci in Ecce-
lesi, a laquearibus pendentes, cereis vel
quadris instructi. Idem Anastasius
118: Accipit et Gubatis p[er]cuti, ex auro
factis, quae pendentes in percula ante
pag. 131: Perit Gubatas sex cum
accus. majorem. Guillemus. Biblio-
thias in Stephano VI. pag. 236: Guba-
tas, cum lamellis oblecti, et con-
stituti riphis ordine precepti. Ad-
rianus Anastasium pag. 118. 165. 174.
Adrianus Gubatenum in Chron. apud
pag. 179. [*] Ademari. Histor. lib.
pag. 26. ap. Pertz. Script. tom. 4. pag.
233.
 4. *Gubata, in Actis SS. Mali tom. 3.*
 5. *Juni tom. 2. pag. 150. et pag. 573.*

GABATUS, apud Anastasium pagina 46.
GABATOR, sive *Galitor*, dicitur homo jo-
 cosus, in Glossario Cambronensi. Etiam uim
Gaber de quelqu'un, dicimus pro *aliquem*
iridere. (Elymon a Britannico *Goap*, vel
Goab, Irissio, jocus; *Goapa*, Jocar, irri-
 re; *Goapaer*, Jocustus, irrisor. Vetus
 poeta MS. e Bibl. Coisl. :)

Le tonnerre à Gaberie,
N'i a celui qu'il ne s'en cie.]

* Ital. *Gabbatore*, a verbo *Gabbare*, quod
Decipere, contemnere, irridere, jocari
iisdem sonat, ut *Gabar* et *Gabaire* Poetis
Provincialibus. Nostri *Gabois*, Jocus,
irrisio, fraus. *Hugo Plagon* in Contin.
Hist. Guill. Tyrri apud Marten. tom. 5.
Ampl. Collect. col. 711 : *Anseau de Brie*,
ne veut croire les espies, ains en fist son
Gabois. Phil. Mouskes in Carolo Simpl. :

Et cil Rollans ot dit acois
A Hastenc tout par son Gabon
Que il deslooit la bataille.

Gan., eodem sensu, in Vita J. C. Ms.:

Reportés li son or sans Gap,
Et il vont rende vostre deap.

Ibidem :
Il ne fut mic fais par Gap.

Gas, apud Bellom. Ms. cap. 15. Chron. Franc. apud D. *Le Beuf* tom. 1. Dissert. pag. cxxvii;

Li cueus de Bar n'en revint pas
Qu'il y fu pris, ce n'est pas Gas.

Le Roman de Robert le Diable Ms 2

A Gas et à mélancolie.

* Eiusdem originis atque notiois *Gabuser*, Irrière, in Lit. remiss. ann. 1466, ex Reg. 194. Chartoph. reg. ch. 176 : *Le suppliant voyant qu'icellui Matorrie se vouloit moquer et Gabuser de son pere et d'icelui. Le suppliant dist à icellui Balluin qu'il ne se jouoit que Gabuser de lui, in aliis Lit. ann. 1467, ex Reg. 199. ch. 17. Hinc Gabaseris, Deceptio, impostura. Lit. remiss. ann. 1448, in Reg. 179. ch. 191 : *Lequel (hateleur) juisait acroïssier les bonnes gens devant lui, et leur preschoit plusieurs Gabuseries et museries.**

* *Dégabé*, eadem acceptione, dixerunt; sed et pro Denegare usurarii videntur in Redit. comit. Narmuc. ann. 1265. Ex Reg. sig. *Parpet uel Cam. Comput. Iussu*, loll. g. v^o.: *Et se en les Dégabé, il s'en doivent ruler*. Unde *Dégabement*, pro Contemptus, opprobrium, in Chron. S. Dion. lib. 2. cap. 25. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 206: *Siegers li rois de Mes savoit bien si frere estoient en reproche et li Dégabement du monde pour le péchié de luxure*. Vide supra *Gabadeus*.

GABBARA, **GABBARES**. Ita vocabantur *Ægypti* mortuorum condita cadavera, ut ait *Munias*. Papias: *Gabbari*, inclusi *Gabbari*; unde *Gabbares*, mortuorum corpora condita. Gloss. Isid.: *Gabarus*, insul-sus, barbarus, unde *Gabares* mortuorum. Eadem Glossa: *Galbres*, mortuorum condita corpora. Scribe *Gabares*.] Ita etiam Ugitio cum unico b. S. Augustinus de di-
versis Serm. 120. Cap. 72: *Ægypti* soli
credunt resurrectionem, quia diligenter cu-

*rant cadavera mortuorum : movent enim habent siccare corpora, et quasi aëra red-
dere, Gabbrae ea vocant. Vide Scaligerum*
Epist. 198. et in verbo Mammia.

GABBARUS, Squilla, piscis. Gloss. Gr.
Lat. : Kzpi, Scilla, Gabbarnus. Ita in MS.
Editum habet, *Gabbacus*. Joan. Architre-
nius lib. 1 :

In Consuetudine Burdegalensi art. 116. *Gabbare* est naviola amica, *Gabbarric*, navicularius. Cujus voris etymon ab *Hedraeo* accersit Steph. Guichartus. Computum Barh. Du Druch. Thesaurarii Guerramur ann. 1338: *Mises et depenses pour prendre, amener et assembler plusieurs nefz, Gabbares, et autres choses necessaires aus ponts et passages sur la riviere de Garonne.* [Vide *Gabbara*.] [^o et *Gabbartus*.]

* 2. **GABBIA**, vox Italica, Corbis, qualus; sed et pro Malo, cui *Gabbia* impositus, in Charta Con. II reg. Sicil. pro Pisan. ann. 1269. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Cliron. in prim. Leon. Urbevet. pag. 273 : *Si novis vel lignum fuerit de duabus Gabbis*, (solvere debet) *medium angustioris aviri tantum; et si huiusmodi nomen Gabbiam*, tantum *duos tarcvos aviri; et lignum quod Gabbium non habuerit cum capite, unum tarcvum aviri tantum*. Vide in *Gabbia*.

GAUILLA, pro Praesidia militari, *Garrison*, non semel usurpatur a Raimundo Montanerio in Hist. Catalaunica Regum Aragon, cap. 105, 106, 207, 249. Vide alia notiones in *Gabrum*.

* **GABELLARE**, GABELLERIUS. Vide infra in *Gabulum*.

* **GABELLOTUS**, Monetae species, denarius, drachma, Ital. *Gabellotto*, Lib. cens. eccl. Rom.: *In episcopatu Mimatensi, unum Gabellorum*.

* **GABEO**, Indierus, facetus, Ital.
Gabbeyde. Cæremon. Rom. fol. 42: *Domum*
ac familiam cum omni honestate et modestia
gubernet (Cardinales), non sint in ea luso-
res, rixatores, Gabrones et viri infumes,
etc. Vide supra Gabator.

‡ GABERINA, *Arca*, in Gloss. Isid. scilicet qua mortuorum corpora conducuntur. Vide *Gabbara*.

‡ GABERNA, pro *Gaberina* legitur apud Martinium in Lexico.

GABETTUS. [* P. Vasis genus ad instar naviculæ. Vide supra *tiaborous*.] Visitatio thessauriaræ S. Pauli Londinensis ann. 1295 : Item una reliquia cristallina, cum duobus Gabettis argenti deauratis, quam supportant duo Angli, etc.

GABIA, Cavea, unde vocis etymon; Italis *Gabia*, et *Gabbia*, nostris, *Čage*. Gloss. Gr. Lat.: Γαβίη; *Gabia*. Occitanis *Gabio*; ex quo *Gabianes*, urbium et castrorum numentum ex pluribus sportulis terra opletis educta et erecta. Petrus de Crescentiis lib. 10. de Agricult. cap. 4: *Accipitres... ponantur mense Martio vel Aprili in Gabia pennis*.

Sumitur etiam pro carcere. Vetera Acta de Jacobo ultimo Rege Majoricarum: *D. Jacobus per annos 3. et ultra in tristissimis et durissimis carceribus fuit per Regem Ara-*

conum, et in Gabia ferrea noctibus et diebus, cum dormire vellent, reclusas. [Chron. Veronense ann. 1230, apud Murator. tom. 8. col. 64:] *fit post paucos dies conducti fuerunt in palatio Commune Personae, et in Gabiis carcerati.* Petrarca part. 1. Son. 4:

La coce trachena, e stretta Gabbia
Rinchiusa fumma,

¶ GABIA, Eadem notione. *Passerunt ipsum in quodam Gabbia de ligno, de duabus paribus compeditum, in Chronico Astensi apud Murator. tom. 11. col. 145.*

¶ GABIA, Carchesium, Gall. : *La haine ou la rage qui est au fond du mal du navire.* Bartholomaeus Scriba lib. 6. Annal. Genuens. ann. 1264, apud Murator. tom. 6. col. 534: *Erant enim naves tres, una quatuor maior erat alius, et turide unguine cum Gabiis, perzonans annis, galeas duas, et sagittas una. Aliud est in litteris ann. 1212, apud Rymer. tom. 1. pag. 163: Cam ballistarum, et serventibus, et duabus Gabiis suis.*

GABIOIA, diminutivum a Gabio, Carcer, Gall. *Grole.* Gloss. Gr. Lat. : *Zurpilo, Carcer.* Charta ann. 1232, in Tabulario Campanie Thuaui: *Erunt liberi a tallia et tolla, et custodia totius villae, turris, et Gabbiole, neque ibi in chevoneium, etc.* Occurrit ibi pluries. Habetur alia ejusdem tenoris ann. 1209, apud Pithonem ad Consuet. Trecent. art. 3. observat Salmasius ad Vopiscum, ubi apud hunc Scriptorem legimus in Probo: *Neque enim erat bestinarum impetus illi, qui esse e carceris excedentibus solis: Palatinum Codicem praefere, a caede: nam ita, inquit, scribentur, eadem, vel cadum, unde diminutivum Gabioia, et Gabbioia. Vide Gabio.*

* GABIDES, Frigido, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

¶ GABINETUM, Conchium, apud Lanrenitium in Amalthae, Gall. *Cabinet.* [* Ital. *Gabinetto*, Penetrabile.]

* GABINUM, Vivarium, caeva, Ital. *Gabbia*, eadem notione. Charta Frider. II. ann. 1253, pro monast. S. Caesar. Arelat. ex sched. Pr. de Masengues: *Sicut jungetur...* et *Gabine et stagno de Faecres.*

¶ GABIOIA, Vide Gabio.

¶ GABITOR, Vide Gabitor.

¶ GABLAGIUM, Vide in Gablum.

* GABRIERUS, est qui agillime ascendit ad Gablum super navis arbor consistentes. Rursus: *Goberius, qui ascendit ad Gabium arboris tavis cum expedit.* Barber. in Gloss. ad Docum. d. mor. pag. 257. et 259. Ital. *Gabbier* et *Gabbier*, nostris *Gaber*. Vide supra Gablin.

GABULUM, Censum, tributum, redditus: ex Saxonico *gafal*, vel *gafel*, eadem notione: illud vero ex Hebraeo *Gabul*, quod idem sonat, si Guichartum audimus. [Retellus a *Gafal*, recipere, deducitur. Chartularium SS. Trinitatis Cadomensis fol. 27 verso: *De hantone receperunt firmum ubi virgum terre et illud, decem et septem habuerunt ad opus, q. et dimidium ad Gabulum.* Domesdei: *Wallingford contineat 276. Angros, redditus q. libras de Gablo. Alibi: Oxford. Hec urbs redditet pro theloneio et Gablo Regi 20. lib. et sextarios melleis Comitii Alploro 10. lib. Occurrit ibi non semel, et*

in Legib. Inq. Regis cap. 6. 25. et Henrici I. cap. 56, in Charta Guillelmi Nothi Regis Angl. ann. 1082, pro fundat. Albat. S. Trinitatis Cadomensis apud Acherium in Notis ad Vitam Lanfranci: pag. 34, in alia Edw. Confessoris apud Seldenum de Titul. honor. 2. part. cap. 3. pag. 618, in Monastico Angl. tom. 1. pag. 20. 437. 560. 644. tom. 2. pag. 969, apud Will. Thori. ann. 1343, apud Somnerum in Tractatu de Gavellyud pag. 177. etc.

GAULUM, pro Gubulum. Charta Philippi Comitis Flandrie ann. 1176, apud Buzelinum in Gallo-Flandr. lib. 3. cap. 22: *In eodem pago villum Soliaerum cum vivario, moleculis, farno et Gaule: villam etiam Guingulacum...* et *tallum Gaulum ejusdem villae...* In pago Atrebatensi villam Boracum, et *Gaulum cum canoni integro.*

* Nostris etiam *Gule*, Charta Guid. de Castel. comit. S. Pauli ann. 1294, ex magn. Chartul. nig. Corb. fol. 181. v. et *causam* in Gule de Cateleu, liquet *Gaul* vult per m. sex sextiers et pluvine mure de ble et six sextiers et pluvine mine d'aven. Charta Ludov. X. ann. 1315, in Reg. 52. Chartoph. reg. ch. 186: *Comune le Gaule de Cambrai et de Cambrais avec toutes les droitures, reutes, revenues, espoz et emanations appartenans audit Gaule, lequel soluit tenir Robert judex quens de Flandres, nous soit venir en conoits par le nefsist et forsoiture doudit Robert et inclui Gaule a touz ses droits et appartenances, etc.* Reg. Corb. 51. fol. 68. v. : *C'est ce que le seigneur de Chartres a de Manby ou les, a Granville et a Wally et a terreus desdites terres. Primo, il y a le viconte, laquelle l'advoué de Baasort tient de lui les Gaules, les advoués et le travers de Wally, dont le grand Gaule de Monchy, de Wally et de Granville vault a Aras livre le Joruli, le Fendred, le Samedi prochain après la S. Remy iij. et xvj. menues d'aven et iij. vj. guelnes...* et *xl. menues pour les eschevins des trois villes, lesquels sont a recueillir les Gaules les trois jours desus dits...* Item il y a une autre Gaule, que on prie n. jour Notre Dame en Mars, et monte a xvj. menues d'aven. Ex huius *Gaul*, idem videtur hic atque praestatio illi, quae a vassallis et subditis domino per ejus protectionem pensabantur.

GABLAGIUM, Idem quod Gubulum. Tabularium Fiscanense ann. 1260, fol. 51: *Et manentes in eis debent ire ad furnum, et molendinam ipsius Abbatiss, et debent Gablagium, et alia jura per annum. Fol. 88: Et custus meos in die Veneris proxima post festum sancti Martini hienulis, quando Gablagium colligebatur per villam. Occurrit praeterea in Charta Henrici II. Regis Angl. pro Abbatia S. Mariae de Voto.*

* Charta Unfredi de Rokun confirmata a Carolo IV. ann. 1324, in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 42: *Concessit Roberto Potellum...* domum suam... *ad annu servitio quidem...* exceptis istis, quatuor neminis Gablagii et quatuor estabagii, etc.

GABLAGIUM, Polypitichum Fiscanense ex Charta ann. 1235: *Dominus Radulfus de Argentis teut unum mesagium...* unde reddit sex denarios de Gablagio et sex denarios de porprestura.

¶ GABULEM, Eadem significatione,

Charta anni 1360, apud Rymer. tom. 2. pag. 215: *Abque castuma, subdita, pag. 215, Gubels, aut alii redeventu, positione quatuordecim.*

GABULUM, Eadem pariter notione, Will. Thori. pag. 1788, 2078, 2110, Monastico Angl. tom. 1. pag. 577. i. etc. Charta MS. M. Abbat. S. Vel. Atrebat. ann. 1245: *Cum motu eorum tentio...* super *Gabulo Atrebatensi* et *positione ipsius. Infra: Insuper dictus Episcopus ordinavit, quod Gabulum superadditus surari debet ad talem mensuram, ad quod homines vendant et emant in foro Atrebatensi. Ibidem: Si autem homo non super terra debente Gabulum, vel indebente Gabulum ahnare, ipse per quamlibet mesuralionem terre abnare, uno hostello averet, etc. Ubi Gabulum, pro praestatione agraria, et illud ex mensuris domum penditur. [q. Modus Formatur Anglie. pag. 313: v. itis quod non concessimus Abbat. et Comiti de Bruceria allocare et elongare Gabul. boverie suae. Vide Gabulum.]*

¶ GATEULUM, GAULUM, Chartularium Vedasti Atrebat. notatum V. pag. 15: *Abbas hujusmodi concordia pro Gavel mutuatine redemit. Ibidem: De Communi Gaveli. In villis igitur S. Fedasti Gavelum solvant, debent singula cum duobus munculis avenae, unum decanum dedecetionem, unum ponceu et canis de gallium ad aves Comiti: curruca mod. avenae, alimidia curruca dimidia mod. terrae ad unum junctum quatuor munculis. Feodi liberi sunt, terra dominice Feodasti libera sunt n. Gavelo.*

GAULUM, Idem quod Gubulum. Monastico Angl. tom. 2. pag. 30: *Item et dicit Canonici...* 50, necesse terrae illi elemosyna, salvo *Angulano* Dominii, qui solvant singulis annis Ballivi Dom. 57. ad. Occurrit ibi semel alio loco.

GABULABO, Gabulo, seu gabulo Monastico Angl. tom. 1. pag. 100: *unum prae...* eadem concedo, salvo omnia Gabulorum moram de Pulla, fannu collectum et abductum, Vetus Anglo-Gallia apud Spelmanum in *Finibus: Franks tenuit, ceteros, ad fators.*

1. GABELLE, Vox ejusdem originis, notione a Gablum, cum aliunde et accessit, toto carbo aberrant. Variarum sententiarum collegit et expendit etiam Menagius in Origini. Gallicis et Italiquis fodi Saxonico etymon, canonialis longe probabilis. Walsingham in Richardo II. pag. 243: *Et quod non tam appropinquant, quam depelopitriam diversis textis, quae Gabulos, sunt. Dicitur vel Gabellae, apud Sautum 3. part. 15. cap. 25. extremo. Leges Resp. Genensis ann. 1576. cap. 3: *Receptum, quod Gabellae passim notione.* [Litterae ann. 1589. tom. 2. Haplin. pag. 49: *Item nobilis in tali expensarum, quas eum propter hoc et suorum defensionem facere oportet, dum prodigii in terra sua de nova anti propria impositi, et tam prodigii impunita, quam quodam aliis proxi, qui quod Gabelle vulgariter appellatur.**

per predecessores suos consuevit im-
ponere. Littere Humberti Dalphini Vienn.
apud Stephanonum Pragm. hist. tom. 7.
1. Ita terra nostra sunt immunes et franchi
a censibus pedagiolorum, Gabella et tributa-
2. a prestatione, etc. Hist. liberationis
Messime a Comite Rogero apud Murator.
Mss. 6. col. 623: Nullo unquam tempore...
3. collecta, angaria, perangaria, celanaria,
4. bella, mutuum, extorsio iucuntar, imposi-
tione. Vide Gabella. Ita usurpatur pro quo-
libet tributo, in Charta Rogeri Regis Siciliae
ann. 1129, apud Bonifilium Constantium
in Hist. Sicil. part. 1, lib. 4, ut et apud
Scriptores Italicos, Joan. Villanum lib. 6.
cap. no. lib. 8. cap. 9. lib. 9. cap. 15. lib.
10. cap. 19. 196. Matth. Villan. lib. 7. cap.
11. 60.

* Stat. Montis-reg. pag. 308: Statutum
est quod quilibet persona, que piscare
dignas bestias in alpibus dictis civitatis, tra-
versare dixerit Gabellam dictam gabella-
ri de iuribus factis in dictis alpibus.

* GABELLA, Interdictio. Charta Petri II.
reg. Aragon. ann. 1281: Interdictum et in-
dultum predictum (de non extrahendis
vinctis quibusdam et rebus de terra nostra
et ad partes alienas deferendis) vocantur a
paribus Gabellam, abaschimus, relaxamus
apud totidem revocamus.

* GABELLA, LOCUS, ubi Gabella seu vec-
tigial percipitur. Stat. Verod. lib. 3. pag.
23. v. 7: Que gantiarum signari debet sig-
nificans signa potestatis. Recellit item: ...
ad sublimitatem et magnitudinem ejusdem
gavitarum, sunt duo quatuor, qui stare
debent ad Gabellam locum.

* GABELLA, Pensitatio Clericalis. Vita
S. Bernardi Menthonensis tom. 3. Junii
pag. 1078: Gabellam in modo paratum mi-
nistramus atque vero iudicium forecile.

GABELLA VITI. Gabelinus Persona in
Comendatio nate G. cap. 78: Gabellum
in vago dicitur certa quanta, que datur de
certis vitiis vel mercibus. Fuit vendendi, do-
nato terre vel Communi civitatis. Occurrit
etiam in tom. 3. Spicilegii Acheriani pag.
356. [et in Epist. Nicolai Papae V. Carolo
VII. Franc. Regi. Statuta Arelat. MSS. art.
17: De Gabella vini... Quilibet Ardeletensis
vinit pro singulis modis vini, quod vendi-
tur, sin. den.] Gabelle de Fins, in Statutis
Doris Bullionensis art. 572.

GABELLE DES DRAPS. Rotulus ann. 1332:
L'en vendit rendre de l'imposition de la Ga-
belle des Draps de la Seneschaussée de Corve-
ron (300. liv. T. par an, laquelle fu abanée
1423. parant France.

* GABELLA PISCARIE, f. LEX scripta
que continet Gabellas ab iis qui vende-
bant pisces, excofendens. Statuta Massil.
lib. 1. cap. 49: Item, Statutum quod ali-
qui retinens vel civis non possit vendere
piscem nisi in piscatorio communis, vel ante
banciam in scario novum, secundum quod
banciam in Gabella Piscarie.

GABELLA SALIS. Consuetudines Munici-
palium Aquarum mortuarum oppido con-
cessa a S. Ludovico ann. 1268: ... neque
Gabella Salis, sive alterius mercatorum pos-
sint fieri contra homines villie. Ex qui-
bus decemur, Gabellum, quod vox hodie
tributo nuda adscribitur, longe ante
Christum Magnum, seu Longum, existi-

tisse, quem illius auctorem quidam volunt.
[Consule Probationes Hist. Monmoren.
pag. 58.] Habetur in Regesto Camerz Com-
putarium Parisiens. signato B. incipiente
ab anno 1330. et desinente in ann. 1340.
f. 156. Statutum Philippo Regis ann. 1331.
quod, ut hostibus suis obstitet, ad levius
subditorum gravamen, aliquot salinaria
horrea intra regni fines instituit, quorum
procuratores, commissarii, ac supremi ju-
dices (Souverains Commissaires, Conducteurs
et Exécuteurs desdits Greniers et Gabelles)
delecti fuerunt Mag. Guillelmus Pinchon,
Archidiaconus Abrincensis, Petrus de Fi-
laine Archid. Parisiensis, Mag. Philippus
de Tier, Thesaurarius Bajocensis, Magister
Requaster, Hospitii, Mag. Rainaldus Chro-
niste, Guido Cherviers, Artus de Provins,
Milites, et Mag. Jacobus de Boulton. Qui
quidem procuratores, in alio Statuto 2.
Octob. ann. 1342, dicuntur les Deputes sur
le fait du sel. Joan. Abbas Laudun. in Spe-
culo Histor. MS. lib. 11. cap. 71: En ce
mêlant an (1332) mist le Roi une exécution
au Sel, laquelle est appelée Gabelle, dont le
Roi agist l'indignation et oulognece tant des
grans comme des petits, et de tout le peuple.

Postmodum vero, cum vereretur Fran-
cie Ordines, ne ejusmodi salarium vec-
tigial, fiscale perpetuum fieret, et Principis
erario in posterum adscriberetur,
pollicitus est idem Rex Edicto 15. Febr.
ann. 1345. se, cum primum Regnum ab
ingruentium bellorum metu vacaret, illud
sublatum. Exstat prout Statutum aliud
Joannis Regis 28. Decem. ann. 1355, in
Regesto Memorialium Camerz Comput.
Paris. signato C. f. 203. ejus meminit
Froissartius 1. vol. cap. 155. quod ex univer-
sorum ordinum consensu rursus in toto
regno impositum ac exactum est salarium
tributum, pro bellorum impensis.

Rege postmodum in Pictavensi prelio ab
Anglis capto, rursus, inter cetera tunc
temporis ad illius redemptionem imposita
tributa, Gabella Salis a Parisiensibus ad
annum permissa. Carolo Dalphino, intra
Vicecomitatus Parisiensis limites, 11. Au-
gusti ann. 1358. movit totius salis, quod
Parisius tunc exstitit, intra 13. ejusdem
mensis revocandum, 28. Octobr. subse-
quentis salis modis 60. scutorum aureo-
rum pretium est impositum, quorum 26.
essent mercatoris, 34. Ducis et Edilium
urbis: ac Ducis quidem 26. Edilium vero
8. Denum 26. Novembris ejusdem anni sa-
lis modis centum scutorum pretium fuit
indictum, et quorum 26. essent mercatoris,
56. Regis, et 18. urbis: quod auctum post-
modum fuit 1. Febr. subsequentis.

Inita denique ad Britanniam cum An-
glicis federe, quo Joannis redemptioni sa-
tisfecit, ab eodem Rege literis 5. et 28.
Decem. ann. 1360. varia fuisse indicta tri-
buta, atque in iis salarium vectigial, quod
Aide sur le sel, appellatum fuit, ut Gab-
belle de sel, in Chronico Flandrie cap. 111.
extremo. Describuntur ex in 8. Regesto
Memorialium Camerz Comput. Paris.
fol. 11. et 13.

Exinde Gabella, seu salarium istud vec-
tigial, ut cetera pene tributa, quod in re-
gionis necessitates ex trium ordinum consen-
su, solebat indicii, fuit fiscale et perpetuum

pensationem transit, quod pro arbitrio
Principis in immensum posita exercevit. Jo.
Fortescutus de Laudibus Legum Anglie ca-
p. 35: Præterea non putatur Rex (Fran-
cie) quemquam regni sui saltem edere, quem
non erant ab ipso Rege, pretio ius adum ar-
bitrio ascesso. Et si insolentem pauper quicvis
mvalde edere, quam saltem excofendo pretio
comparare, max compellitur ille tantum de
sale Regis ut ejus pretium emere, quod tunc
congruet tot parvnis, quot ipsi in domo sua
fovet. Tradit Egidius de Rova ann. 1430.
Philippum Ducem Burgundie et Comitem
Flandrie, nunc Regem Francie petisse a
Rege de Ginebra, concessi sibi Gabellam Sa-
lis, quam ab iis decemagat idem scribit.
Sed et ab Andronico Seniore Imper. CP.
exactum refert Pachymerus lib. 10. cap. 9.
Vide Consti. Sicul. lib. 1. tit. 87.

* Hujus sex granariorum salis, ut verius
dicam, institutionem Philippo Valeao ad-
scribit Auctor Chron. abbat. Corb. Ms. fol.
10. v. 2: Anno 1343. cum Philippus Faleis
multis bellis occupatus contra Edwardum
Anglorum regem pro jure regni Francie,
quod Edwardus reclamavit ad se spectare,
cum re pecuniaria laboraret, novam inven-
tionem exigende pecunie excogit, quæ sine
discrimine cujusque conditionis omnes
regnicolas teneretur. Nunc prohibet sal, ut
nemo abstinere posset, compari aliunde,
quoniam ex publicis granariis quæ instituit.
Quæ excofio vulgariter dicitur Gabella salis.
Id genus tributi, isti grave nativis visum est,
tamen usque ad hunc aetatem penditur, a quo
nemo liber est. Vide hac de re ejusd. reg.
Litteras et ad easd. observat. de Lauriere tom.
3. Ordinal. reg. Franc. pag. 179.

1. * GABELLARE, Gabellam exigere. Litteræ
Johannis Franc. Regis ann. 1363. tom. 3.
Ordinal. pag. 623: Quod dictum sal semel
duodecim debeat et possit Gabellari et non
ultra, imo ex quo fuerit semel Gabellatum,
emptor salis possit dictum sal ubique libere
portare et vendere, vel alter modo quolibet
exspectare.

* GABELLARE, Gabellam seu vectigial pen-
dere. Ital. Gabellare, nostris Gabeler. 1. li.
ann. 1367. tom. 5. Ordinal. reg. Franc.
pag. 103: Mercatores et reventarii salis,
qui... ad copere conconvertit et mercori de
salinis regni nostri, et eidem Gabellare, etc.
Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 138. Char-
toph. reg. ch. 37: Item d'ivoir vendus à leur
profit ledit sel ainsi délaigé sans Gabeler.
Unde Gabellari et officiers stabili sunt in
sal, in Lit. Phil. VI. ann. 1340. ex Reg. B.
2. Cam. Comput. Paris. fol. 81. r. 2.

* GABELLARE, Vectigialia, tributa solvere.
Chartularium Caldonense: De ipsis qui
Gababant libere. Et alibi: Isti sunt qui
Gababant libere. De operariis Lewines pro
una virgata delat operari quaque die sine
Saluto et Libere Gababant.

* GABELLARIUS, Gabellæ seu vectigialium
exactor, publicanus, Ital. Gabelliere, no-
stris, Gabeller, Stat. Verod. lib. 3. pag. 50.
r. 2: Et fiat ipsum scriptum presentie Gabellerio
suo salerio, et aliter non bullitur. Lit.
remiss. ann. 1373. in Reg. 105. Chartoph.
reg. ch. 171: L'expositon mist moi à la lace
de Dromet le Gabellier, et en enporra plain
son poing de monnaie.

GABELLITI BUCCI, in Consti. Sicul.

lib. 1. tit. 57: *Bajuli, qui in Gabellum vel credentium Bapulationes suos administrandas suscipiunt*, tit. 59. § 1. qui preposituras suas vel firmam tenent. Statuta MSS. Caroli I. Regis Sicil. cap. 49: *Tant li Chouberhanc et li Bailli, puis qui ilauront receu amistrer les Bapulationes en Gabelle, qui il facent arment, etc. Gabellato, illeis est, quidquid tributo et prestationi est obnoxium. Matth. Villaneus lib. 7. cap. 81: L'autre coe, eh'entravano con somme, o con curra, tutte erano Gabellatoe.*

† **GABELLATOES**, Idem qui infra Gabellato. Extractum computi Gabellæ S. Symphoriani ann. 1321. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 159: *Librorum Gabellatores in preterita novena duodecimorum flicurum magnorum. Ibid. ex Instrum. ann. 1337. pag. 335: Elsdem administratores responderi fuerit promittit li bvilvans, judices, castellanos... Gabellatores, etc. Instr. ann. 1471. apud Rymet. tom. 11. pag. 727: Gabellatores, custumarii, scrutatores, etc.*

GABELLOI, **GABELLOI**, Gabellarii, publicani, vectigalium et tributorum redemptores, in Constit. Sicul. lib. 1. tit. 59. §6. Charta Frederici Regis Sicilie ann. 1365. pro mercatoribus. Majoricensis MS.: *Quilibet mercator solvat tantammodo Gabellum, seu Credentioris donnamur maris terrarum locorum ejusdem insule Sicilie... Gleifimant auri, etc. Occurrunt Gabellati in alia ejusdem Frederici anni. 1298. apud Rucellum Pirrum in Archiep. Messan. pag. 350. [Instr. ann. 1389. ex Archivis S. Victoris Massil.: Morta Regina Jerusalem et Sicilia et Officibus regis, nec non Gabellatis arredataibus et cruciatis regis Gabellæ]. Gabellarii dicuntur Joanni Villano lib. 10. cap. 196. lib. 12. cap. 91.*

* **GABRIEL**, Laudes puerorum in med. Quadrag. ex Cod. eed. Camerac. 13. sæc.: *Erant pueri de scola ad novum argenzolum, pueri nati, pueri boni, quam multi estis, unli et boni, in campo martiris erant bellis, isti sunt septem dies in Gabrili. Sensum quærat, cui per tempus licet.*

1. **GABULUM**, pro Gabulano. Nonius cap. 2: *Gabulum, Crucem dicti veteris vulgari, etc. Athelinus de Laude Virg. cap. 29. de Christo:*

Quando Crucis Gabulum, sacro corpore secandis.

Leges Monachorum Hydensem Edgari Reg. cap. 6. de Christo: *Ligno quippe perditum, ligni scindens Gabulum, genus redemit humanum.* [Gloss. Lat. Gr. Sangerman.: Gabulum, Baxavus, Tormentum.]

2. **GABULUM**, pro Gabulano, Frontispicium, Romæ ædificii, ex Anglico a *Gabbehead*, Belg. *Gerbel*, Chaucero *Gabel*. Will. Thorn. ann. 1276: *Comparavit etiam putrum pulpi in Ecclesia, et Gabuli in refectorio. Vide Gabulum.*

* **GABULA**, Gaudis species, quam *Choux Gabas* (*Fabus*) divinus, apud Petrum de Crescentiis lib. 6. de Agricult. pag. 354.

* **GABUTA**, Pedum episcopale, in Actis SS. Junii tom. 5. pag. 313. *Vide Gabuto.*

* **GACARI**, Hæretici Valdenses sectatores. Siat. synod. heret. eed. Mosar.: *Anathematizamus omnes hereticos Ptores, Gacaros, Pampers de Langlano et omnes alios hæreticos, ejusque secte et quo-*

cunque nomine censantur. Vide infra Gacari.

† **GACRA**, **GACRIA**, Vigil, speculator, custos, Regium Belloguader et Nemusi ann. 1317. fol. 208. v°. in Camera Comput.: *Item quid homines debent Gabare dictum villam et domines Rex turris suam, quom habet ibi et Gacha illius turris debet extirpe et revellare Gachus dicte ville. Computum Castellani Avisan. inter Computa Vienn. in Delphin. ann. 1318: Pro expensis 17. Nobilium et vi. populi quos tenuit dictus Castellanus in custodia dicti castri a die Martis 25. mensis Januarii, qua die decessit dominus Montis-Albani, usque ad diem Dominicam sequentem, qua die dictus D. Dolphinus venit apud Avisanum, cum duobus Gachiis, qua continue steterunt ibidem 14. lib. 10. sol. ix. den. Vienn. Vide Gacha et Wacla.*

* **GACHARE**, **GACHIARE**, Excubias agere, Gall. *Faire le guet*. Lit. ann. 1363. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 273. col. 1: *Compellere nittitur de facto conquirentes ad mittendum et eorum propriis sumptibus et expensis tenendum unum hominem armatum ad Gachandum, pernoctandum et vigilandum infra castrum predictum Sumidri singulis diebus. Comput. ann. 1379. ibid. pag. 316. col. 1: Solvi rominato Pege et Jacobo Roveri, qui steterunt supra cloquarium pro Gachando nocte et die. Vide Gacha.*

* **GACHEARE**, Agrum proscindere, agriculis nostris *Jachere*, alias *Gasquer*. Charta Odon. archiep. Rotomag. ann. 1255. ex Cod. reg. 1245. fol. 167. v°: *Terræ nobis restitute in eo studio, in quo recipiunt ares, videlicet Gacheare et launata. Chartul. Corb. sign. Ezechiel ad ann. 1415. fol. 11. r°: Tronte joanneux de terre binotés et Gasquevis. Terre gocherte, Ager proscissus, non satus, in Lit. remiss. ann. 1406. ex Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 198: Un varlet de l'eglise de S. Jehan au mont lez Tervane chariant parmi certaines terres Gachertes de smon, etc. Vide infra Gacheeria et in Warectum.*

* **GACHILIS**, Specula, turricula editior, unde *Gacha* seu vigil speculati potest. Inquisit. super destruct. hastide Sabrau. ann. 1363. ex Cod. reg. 5936. A. fol. 82. r°: *Item conveniuntiam turris factum circumcirca... devolutam... cum Gachile dicta turris. Vide supra Gachere et infra Gachilie.*

* **GACHEM**, Recensio facultatum Monasterii S. August. Cautariensis apud Will. Thorn. pag. 2010: *De dictis et platellis 3300. de scopis et Gachis 8. lib. 4. sol. de pisce, casuo, etc. Nostri Gache, remum et rutabulum vocant. Vide, an hec notiones hec referri possint.*

* *Vel Gacha, f. Sera aut pars seræ, lamina scilicet pessuli receptrix, Gall. Gache; quod sera custodis vice agit, forte sic dicta. Gache autem est Remus, in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 113: Jehan Griouart, qui estoit à un port de la riviere de Loire... print un aviron, nommè Gache, et s'efforça d'en faire leiti Perria. Gache, eodem sensu, in aliis Lit. ann. 1459. ex Reg. 188. ch. 201: Le suppliant et cellui Touloey entrèrent ensemble en certain vizeusen ou fustereau...*

ayant une Gasche... pour aider à mener dit fustereau. At vero unde Gache? Italia panis species in Stat. pro testat. 1391. inter Gansuet. Gronov. Mss. 121. r°: Sur chaînes à trois pès de pence en laine ronde, dont l'en fait petit de ces, et grosses, Gachiers? Au panuissus, sus eux ex crasso filo contestus, ut primo processus?

* **GACTUS**, **Naris** species, eadem infra *Gatus*, vel *Macina* Bellica, de voce *Gatus*. Chron. Sicilie ad ann. 1317. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 60. *Proteriverunt fortiter dictam urbem porta Theramarum infra usque ad Canariam maris... ad scolas, castella, lignaria. Gactos, et innumerales quadrelas de latis unius pedis, duorum pedum lre et ite, quam in cothene portas dicte urbis ubi cum frangere cum coedis, thopis, galeis, et non potuerunt obsidere ipsi urbi, in reportaverunt inde ignominiam et dispendiarum, scolarum, Gactorum et navum (concurant).*

* **GADAGNARE**, ab Italico *Gadagnare*, Lucrari, acquirere. Pactum a 1126. inter Probat. tom. 2. Hist. Oec. col. 449: *Et ego pronominatus Berni: Annis vicecomes et uxor mea Cecelia benemissita, donamus vulgo ad frum ibi predicto Wilhermo de Mineris pronominatus castellum de Laurano, et totum quoniam ibi adquisitum et Gadagnatum habemus, et domnus nri ad frum intum quoniam ibi adquisitum vel Gadagnatum habemus de Arnaldo de Laurano. Vide Gadagnare.*

* **GADALES**, Capitulum de Ministeriis Palatinis, nuper editum a Malucio pp. 1. Similitur de Gadulibus et Gadulibus palatinis, ut apud quemque invente fuerit, et portentur usque ad mercatum, nisi Gadulæ sunt. Ubi Gadales videntur ibi qui ignoti dicuntur cap. 1: *Silicetque ex vel apud eos Ignotum hominum vel retroem lottantem invente possit.*

* *Armoricis Gadali est Libidinosus, impudicus, immodestus. Davies in Dietet. Cambro-Britanno: Gadales, Meritri, Gadulus, Libidinosus, Gadulidæ, Lazari, hoc est Lascevia, incontinentia.*

† **GADULUM**, f. Testamentum, ut Gadulum accipitur in voce *Padium*. Tabula Coucheuse in Ruthenis Ch. 27: *Ne retines ibi, nisi solummodo Gadulum et penitentiam de illis hominibus, qui amara vel apprehensitas de proximo me tenent, hoc est unum denarium pro Gadulo et Gadulum pro penitentia. Vide Gadulor.*

* **GADERES**, ut mox *Gades*. Privilegi Caroli IV. Imp. ann. 1373. apud Ludes. tom. 1. Reliq. MSS. pag. 375: *Privilegium eorum metis, Gaderibus et limitibus circumferenciatul sui distinctu.*

† **GADES**, f. Sepes, Gall. *Hoir*; Gadensis Ponorum lingua Sepes est, ut testat Papias apud Laurentium in Anabasi Charta anni 1373. apud Ludes. tom. 2. pag. 41: *Quod ipse civitas Friburg debet omnia jura civilia plenarie et profusoque ad Gades et grecenias villæ Gadusque. Ibid. pag. 42: Donamus etiam fatis Cristiani... unum rubum librum omnibus metis, Gadibus et grecenias...*

et et jecit ob antiquo in usum propriis. Charta ann. 1354, ejusdem tom. pag. 510: *Post etiam in suis metis, terminis, Gades, gratia dicta villa et bona habuita sunt circumferentialiter et distincta. Altera anni 1356. tom. 5. pag. 576: Opplum suum de Mera cum villis, terrioriis... et cum omnibus et singulis metis, Gadiibus, jurnibus, gachonibus, etc. Et tom. 2. pag. 131. in Chronico Wormal: Concretauit sunt lous omnes mercatorum, et veteres Gades, apud ad hospidum. Hic puto intelligendum quodam quendam sepimentum clausum, ubi necesse venales exponerentur.*

* Et supra allatis et maxime ex sequentibus certa est hujus vocis significatio, idem est nimirum quod Limes, terminus, meta. Charta Boleslai ducis Oppol. ann. 1309. inter Probat. tom. 1. Annal. Paravotiv. cod. 490: *Desiderantes itaque populi eadem ecclesiam Basilium in curia suis Gadiibus ipsius perpetua pace perforant, sicut sua Gades dicte ecclesie Basilium ac, prout subsequenter, duximus ordinamus. Dipl. Rudol. I. prince. elector. Saxoni. ann. 1339: Dissensio, quae movebatur inter eos de merica sita ad civitatem, amicaliter fuit apita, et Gades ejusdem merica, quae dicitur Marchesche, personarum equitantes. Vide infra Gades. [*] Plura apud Hallauium voc Gaden, cod. 582. apud Graffium in Tesaur. Lit. Franc. tom. 4. cod. 175. et vox Germanica Gaden, Conclave, domus, tabernaculum, septum. Notit. sec. vir. apud Gudenum in Cod. Diplomat. tom. 2. pag. 285: *Dracinarum census solventur de domibus, autis retro Gades, in quibus tauris et auriferis sedere consueverunt.**

* GADDES. Sic a princepsitae voce forte dicti sunt Siphatores Principes, quod am sapient et custodiant. Vita SS. Cyrilli et Methodii tom. 3. Martii pag. 53: *Quapropter in Frontasum principem Svondoluk et suos intellexit et in omnes ejus Gades irrotauerunt fulminavit sententiam.* [*] Forte limites, terras.

* GADGIUM, Stipendium, Gall. Gages. Charta Gatisiaci Vicecom. Bearn. ann. 1133. apud Rymer. tom. 2. pag. 337: *Pro-nitium... recipere in solutum stipendium*

1. Gadii hospitii nostri. Vide l'adum.

GADIARE, [Pignus dare.] Vide Fadum.

* GADIARICUS, Fidejussor, ibidem.

* GADIATOR, Curator testamenti. Obiit et fundationis e veteri Martyrologio MS. Ecl. Aquisgran. *Ipsa die Pontius Maximo obiit, pro ejus anniversario Gadiatores qui destruxerunt Ecclesiam S. Salvatoris XL. soliti. Testament. Florentini de Castellana ann. 1198. et Schedis Praesidis de Mazargues: De quibus Missus sit executor et Gadiator D. Episcopus Porphyliensis. Occurrit hic notum in Testam. Rogerii Vicecomitis Bitur. ann. 1193. apud Baluz. tom. 3. Hist. Arren. pag. 500. in Statutis Massil. lib. 1. cap. 28. § 4. lib. 2. cap. 41. et infra in Fadum.*

* GADUM, Romae i. Vallum, ann. 1250. et Tabul. D. Vencia: *Item constituit et ordina G-dattores meos ad omnia legata et debita sckandala... dominum Grasseum episcopum et Petrum de Camerata cunctum Foron... de quorum consensibus plenius et... quod sint fideles et utiles, zelatoque*

salutigenae meae. Vide infra Gagarinus 2.

* GADIERIUS, ut Gadiator, Curator testamenti. Litterae Bernardi Abb. Fontis-Frigidi ann. 1333. inter Anecd. Marten. tom. 1. cod. 189: *Profitemur et in veritate recognoscimus a vobis Gadietis Johannis Bistoni (civis Narbon. defuncti) videlicet Guillelmi Fubro, etc.*

* GADILDUM, ut Gaida, 3. Chart. Margr. Comit. Flaudr. ann. 1752. apud Lappenb. latit. Hanseat. pag. 65: *Centum gurburum Gadilte, quod est l'fau, 4. den.*

* GADIS, ut supra Gades, Limes, meta. Charta ann. 1406. apud Pex. tom. 6. Anecd. part. 3. pag. 127. col. 1: *Cum omnibus villarum illarum agris... limitibus, Gadiibus, gronizis, etc. Stat. Casimiri ann. 1327. inter Leg. Polon. pag. 41: *Tutor ipsorum (puerorum) non potest hereditatem ipsorum vendere nec Gades luatire.**

1. GADIUM, Vadum, Gall. Gué. Charta Wilhelmi Vicecom. Massiliens. apud Guesnain in Annalib. Massiliens. pag. 289: *Ubi Geervans fluvius erudit in bodele de superarchito multitudine ad Gadum Havluce, per quod ducit ad Caranillanum, etc. [Vide Gudum].*

* Garchus, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1448. ex Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 670: *Quant iceruz votariis fuerunt ad Garchus on gué du chapin des prez, etc.*

2. GADIUM, Vadimonium, fidejussio, pignus. Vide in voce Fadum.

* 3. GADIUM, Testamentum, infra in Fadum. Hinc Gadium Spiritale, ut fallor, in testamento Florentini de Castellana ann. 1398. ex Schedis Praesidis de Mazargues: *Legavit pro suo Gadio spirituali denarios tredecim.* [*] Vide Gadius spiritualis.

* Consuet. Carcass. in Reg. L. Chartoph. reg. ch. 3: *Et si filius vel filia, quae non fuerit maritata vel hereditate maritata sine Gadio et sine liberis, bona eorum reversiontur filibus maritatis vel hereditas eorum. Sed tamen unaqueque persona potest facere Gadum de suo jure.*

* GADICUS SPIRITUALIS, quis intelligendus in Testam. ann. 1398. et in alio Raim. de Villanova ann. 1449: *Item legavit pro suo Gadio spirituali denarios tredecim semel tantum;* docet Testam. Giraudi de Villanova ann. 1481. in quo Pater spiritualis nuncupatur, qui in aliis dicitur Gadius spiritualis: *Legavit Patri suo spirituali denarios tredecim parvorum uno semel tantum.* Quo significavit videtur sacerdos, qui a confessionibus est. Vide in Pater. [*] Germanis superioribus Gad, Gede, Gietel est Susceptor. fidejussor spiritualis, vulgo Pater, Gall. Perrean. ADEL. Vide Gadiator et Gadiarius.

* GADRIGALIS, Baculus, fustis crassior. Lit. remiss. ann. 1462. in Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 287: *Dicti fratres iteraverunt contra dictam Petrum... et eundem cum palli et Gadrigrigalis percusserunt... Cum illis palli seu baculis magnis et grossis... dampnificaverunt dictum Petrum.*

* GADUM, ut Gadum 1. Vadum, Codex censuarius Salomonis: *Clodellum prout quod interat iuxta guttum anxi Duvauls, et terminat ad Gadum qui est prope.*

* GAGIUM, Pecunia, muletia pecuniaria. Libert. bastide de Monchabrier Cature. dicec. ann. 1297. in Reg. 44. Chartoph.

reg. ch. 95: *Et nisi oblie predicta solute fuerint predicto termino, quodvis soliti nos solvatur pro Gagio, et oblie predicta. Vide infra Gaglium et in Fadum.*

* GAEGENIA, Dicitur de causa superiore seu adjudicata, nostris Gaiu de cause, alias Gagne, Seacar. Pascha ann. 1277. ex Cod. reg. 4653. A: *De iudiciis factis in securore et assisus finem rante fuissebibus in proprietate sua aiaiaia. Concordatum fuit quod littere darentur Gorenqu facit partibus penentibus sub sigillo ballivae, ejus ann. 1277. Ita quod legitur in Cod. 4651. ubi tamen habetur semel, Ganguia, Lit. remiss. ann. 1397. in Reg. 131. Chartoph. reg. ch. 330: *Comme Pierre Berrier eut sa certoria procta de l'encatre de Richard Hubbard... et tant y eust este prochie, que ledit Berrier eut lui Ganguer et utinale de ledite rante a l'encatre dudit Richard. Et eo citam spectare videtur alie Lit. ann. 1391. ex Reg. 141. ch. 20: *Comben que ledit poire prisonnier eut fuit son poire de gaignier, si ne poiret su Ganguer poire soutenir les pources desmuetes. Nisi idem sonet quod infra in Goganguia 2.***

* GAERIA, Lucrum, redditus, nostris Gantiere. Chartul. S. Sulpit. Bitur. fol. 31. v°: *Ego magister Petrus de Firo, canonice ecclesie beati Austregalis Bituricensis, concedo ad opus duarum virarum, quos constitui in eadem ecclesia, Gorem quam habeo in decima S. Andonis super Aronem. Charta Joan. dom. de Crampilles ann. 1339. ex Chartul. S. Vinc. Laudun. *Discent encor lidit religiosus qui's avoier et devoier avoir la Ganguie de la disme de nostre molin et de nostre four et de nos yanes de la Freset... Reconnoissons encor que lidit religiosus doivent avoir la disme de la Ganguie de nostre four, de nostre molin et de nos yanes de la Ferté Blart. Vide infra Gaganagium 2. et Ganium.**

* GAENAGIUM, Vide Gaganagium.

* GAFANDU, GAFANA, Vide Gaphanus.

* GAFARE, GAFARE, Madius in aliquem injicere, quasi mectis arripere; Hispani Gafar, eadem notione, dicunt, a Gafu, mectis; unde Gaffe, Contus ferro incincto armatus, in Lit. remiss. ann. 1355. ex Reg. 183. Chartoph. reg. ch. 61: *Ung baston, nommé Gaffe, nyant ung crocq de fer au bout. Lit. remiss. ann. 1339. in Reg. 175. ch. 335: *Item quod molleis et injuriose Poncium del Sevi filium magistri Ponci cepit seu Gafavit ad golaum suum. Instr. ann. 1373. ex Tabul. Massil. *Sequitur fuit eum et Gafavit eum fortius. Haud scio an idem Gafre, quae voce locis uno tortuosus significavit videtur, in Lit. remiss. ann. 1466. ex Reg. 200. ch. 138: *Atque que le supplient et angustant Archambaud furent 32000 hors de lous bien par l'espace d'un trait d'arbaleste en une restridite des appartenances de la plume... Jacques delens une Gaffe tenant de ledite céntridie (sic) et eule rotus delenda ledite Gaffe, etc. Gaffement vero est Tectorii species, Gall. Fardat, in Stat. Agilorum ann. 1456. ex Reg. 187. ch. 193: *Après ce qu'ils anront enformez leues pots et retappé leur four de Gaffement etc.* A verbo Gafare fortassis Gafarium. GAFARIA. Testamentum Sancti L. Reg. Portugaliæ arce 1517. apud Brandaon. t. 4.****

Monarch. Lusitan. pag. 260. v. : *Dei pro anima mea Abboti Alcamp. de area mea 10. Umbonibus, de quibus faciat unam Gagarium in Colymbria. Hispanis, Gafari et Gafari, est malum granatum. Erit igitur Gafari loco idoneus malis granatis plantandis.* [* *Gafari, Lusitania Domus leprosorium.*]

† **GAFERARIA**, Charta ann. 711. pro S. Willibordo Episc. apud Marten. tom. 1. Amplis. collect. cap. 18. [* *Brequ. num. 275.*] *Tibi duo... quicquid ego jussu labore visus sum, hoc est, castis, corticis, campis, pratis... mobilium cum immobilibus annuentibus ibidem aspicientibus, x. servitibus, Gafegariis, hincfluentibus, cum ingressis et egressis, cum omnibus adjacentiis, etc.*

* **GAFORIUM**, Exatio, tributum haud debitum, per vim et contra jus surreptum. Charta ann. 1037. inter Monum. eccl. Aquilej. cap. 54. col. 501 : *Deo D. Adaloperto dux... a de caritis, sive castellis, de vel villis, aut de aliis sanctis Aquilegensis ecclesiarum, ut per foras, aut per alias superius dictum Gaforium ulterius dicere aut inquietare vult, aut non?* Vide *Gafare*.

† **GAFERAND**, Heres. Vide *Gafaphas*. **GAFULAND**, Censuræ terre, ex Saxonia, censuræ, et land, terra. Fodas Aluredi et Gothurni Regum Angl. cap. 2. *Plures ceorlam (rusticum,) qui in Gafuland manent.*

GAGELII, Gloss. MS. : *Bructelli, ornamenta eorum, quæ dicuntur Gaggelli.*

GAGERIA, [Pignus, res oppignorata, interdum sequestro data ad plenam securitatem. Gall. Gage. Charta ann. 1231. in Probat. Gall. Clir. tom. 4. col. 30. : *Ego Anselmus Dominus de Colonicano... promisi Abboti et Ecclesie manente, quod quicquid huius vel adversi nulli contraxerit per Gageriam, quam Abbot et Ecclesia S. Evgendii habebant apud Jussieu a bonæ memoriæ Andree de Colonicano avunculo meo : quia Gagerium dominus Bernardus de Torin, tunc temporis Bellicensis Episcopus et Abbas S. Evgendii domino Stephano de Villers nepoti suo dedit et concessit.* Testament. Roberti I. Comit. Claromont. ann. 1263. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arverna. pag. 288 : *Si contingeret quod dictus Robertus filius meus posset redimere Gagerium veteris Brivata et Gaviarii villæ Brivatensis, quia habet et tenet eam Capitulum Brivatense in pignus, etc.* Statuta Erel Meld. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 900. art. 31 : *De Padiis non accipientibus : Principum Sacrorum ibidem districti, ne accipiant Gagerius vel admittant, nisi de decimo, quia species est negotiorum.* Plural vide in *Fadium*.

* **GAGERIUS**, Qui ad Gagio suo stipendia alienigenæ sit, Gall. *Gazier*. Charta ann. 1312. in Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 49 : *Gagerii nostri ibidem hactenus assignati in dicta communia (Pissini) manere poterunt, et gaudere franchisia, qua gaudent ante datam presentium litterarum.*

GAGGA, Gall. *Jauge*. Mensura, ad quam exiguntur dolia vinaria. Iren. Camerarii Senici cap. 39. § 46 : *De Gaggis, seu mensuris pinnorum et vinorum, quodlibet observatum.* Vide *Galo*, et *Gagga*.

GAGGARE, Anglis *Gager*, Suffocare. [* *Melius, Ori lignum indere, ab Anglico*

Gag, eadem notione. Gall. *Boillanner*.] Jo. Fortescutus de Laude Legum Anglie cap. 22. ubi de reorum tortoris, in Francia usitatis, contra quam in Anglia : *Quoniam vero in equales extenduntur, quo eorum cunctantur cervi, et venæ in sanguinis fluentia prorumpunt : quorundam vero divorsorum ponderum pendulis dislocantur conjungunt et iuncture :* et *quorundam Gaggatorum ore, acque dum perillo, talia quæ non infunduntur fluent, ut quorum venter montis tuncet more, quo nunc venter ille, fossorio vel simili percussus instrumentis, per os apum illam vomat, ad instar balnear, que cum halecibus et aliis pisciculis mare absorbit, aquam desupinat ad altitudinem arboris pomæ. Deinde pluribus invehitur in Francicum hunc eos torquendi morem : Sed quis tam duri, inquit, animal est, qui semel ubi atroci tanto torculari lacrimis, non potius innocens ille omnia Interitus scelerum genera, quam acerbitatem sic experti iterum sapere turmenti, et non semel mori vultit, dum mors sit ultimum terribilium, quoniam talis occidit, et hactenus gehennam huius moris amatores sustinet.* Quo pertinet ista ex Quintiliani Declam. Confessionem appellis vocem tortoris? Vide Thomam Smith de Repub. Anglor. et infra in verbo *Tortura*.

* **GAGIAMENTUM**, Sponsio, fidejussio, vadimonium, alias nostris *Gagement*. Charta Phil. Pulc. ann. 1309. in Reg. 41. Chartoph. reg. ch. 63 : *Item ne quis sine nostri licentia in regno nostro certum, cohectum, vel aliquam congregationem faciat armarum : ne qui contra Gagementum attemptet, vel pacem nostram regi nostri quolibet modo infringat.* Lit. ann. 1381. tom. 61. Ordin. reg. Franc. pag. 593. art. 10 : *En dit avoir un petit seel ou signet, qui sera tout propre et perpetuel à signer... les Gagements, que l'en fera des pñis et des cautes.* Gaigement. Pignus, in Lit. remiss. ann. 1403. ex Reg. 158. ch. 339 : *Ichellu Cardin gaiga poier audit Robert les huit blans en la main du eurdudit Beaumont :... après ledit Gaigement etc.* Gaugiere, eodem sensu, in Lit. Joann. reg. ann. 1362. ex Memor. D. Cam. Compul. Paris. fol. 48 : *Avous attroyé audit chevalier, pour ce que aprés ne li avous baillé ludit soume de xxzv. mille florins, qu'il ait et heigne en Gaugiere, ou nom de nous et pour nous, nostre chastel de Calisy. Ita et Gager, nude, pro Fide data promittere. Charta ann. 1294. ex Chartul. episc. Carnot. : *Je Gagee de Loyent... fais oseroir a tout que je ay Gagé à retenir perre en J. C. et exigeur mouvent pour Synon... esceque de Chartres, à fuisse toute au volonte haut et bas de la fennice du rochant du fe et des appartenances de la terre de Longni. Unde Gager, cui gagment datum de re promissa, in Charta ann. 1263. ex Chartul. S. Joan. in valle. Vide in *Fadium*.**

† **G. GAGARE**, Pignerari, pignus auferre. Consuetudines Solemnoiac. MSS. : *Creditor qui habuit domum apud Soligænum, poterit ibidem debitorem suum auctoritate propria Gagiare ratione debiti ibidem contracti. Notandum hanc pignoris ablationem fieri proprio creditoris auctoritate : quod consentaneum est Edicto Ludovici VI. Franc.*

Regis ann. 1134 : *Bargenses* (Parisienses rebus delictorum suorum, qui de pign. vestra sint, ubicunque et quocunque poterant, tantum capiunt, unde precum sila delatum integre et pleuarie habent, et inde sibi invicem adfiores existant : a ligando de rebus quorundam capunt, et illi aliqui se eis debere non cognovunt, legitime inde convicti a Bargensibus poterant. Bargenses nullam rem non factam incurrent, sed expensum et damnum, quæ illi propter hoc fecerint et habebant, illis cum lege quo vivunt, rehent et sustinent. Hissimilia leguntur in Charta. 1300. apud de Lauriere tom. 1. Ordin. Reg. pag. 6. Si in solutione aliqua non vigint librarum aliquo termino deficiat cessari contigerit, predictus Capitulum auctoritate propria absque astra vel nostram nostrorum licentia, poterit libere pignis viginti libris Turon... accipi ubi gauri capere. Litteræ Johannis Pr. R. ann. 1355. apud D. Aeneas tom. 3. Ordin. pag. 29 : *Se il eladem mis en deus fait Gager ou exposer pour cause ou omnia deus deus, il n'y seroient tenu de eux, mais se pourroient recouree et raister de lui.* Interdum *Gagiare* idem est quod *Pignerari*, pignus dare. Vide in *Fadium*.

* **GAGARE EMENDAM**, Multam solvere, vel pro eis pignus dare. Charta ann. 1258. ex Chartulario S. Julian. Agnericæ : *P. ius in ius prefatus magister Capitulum. Gaginavit eueniam honorabilem Dominus Abboti et Conventui. Vide Emenda.*

† **GAGIAMENTUM**, **GAGIARIUM**, Pignoratium, Gall. *Gagerie*. Processus Masliensis inter et Arelatenses ann. 1381. c. Reg. 73. vol. 2. MSS. Peirascironum : *Quoniam versatule, utrum civis Arelatensis pignus marchau, sive repandialis, seu Gageri contra Maslienses facere, vel impari.* Infra : *Possunt lauari sine concedi marchaua suo Gajamentu.*

* Hinc *Goyable*, qui pignori capere potest, in Charta Joann. ducis Lothar. n. 1381. in Chartul. eccl. Romaric. ch. 36 : *Que ludit terre eay appartient à ludit englise, comme dit est, ne puet, ne doit par quicunque cause juste ou raisonnée en Goyable, pevisuade, etc.*

* **GAGARE**, Multam decreti, statuere : quod ad iudicem pertinet. Charta ann. 1254. ex Tabul. capit. Carnot. : *Ita statueret se solvens, super eadem videtur promissum Gaginatis : de quo pignoratibus habetur mentio in litteris alio, sicut Gaginere Gaudere, est Multam solvere.* Lit. ann. 1373. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 682. art. 21.

† **G. GAGIARIUS**, Edictus, cui curæ solis sacre, Gall. *Gazier*. Statuta Erel. Meld. ann. 1365. inter Anecd. Mun. tom. 4. col. 927 : *Ecclesie Retorum, Clericum, Matricularios, seu Gagiarios parochianos, etc.* Vide *Gagjarius*, et *Mati culari*.

* Qui res et bona ecclesie curat. Chart. ann. 1259. in Chartul. S. Maglor. Pr. ch. 197 : *Cum discordia sui materiam statum vertetur... inter religionis viri... bation et consentum monasterii S. M. G. et Guillelmum Grenet, Simonem qui*

... et Stephano Londoni, nutrituribus
Gagariis dictæ ecclesiæ de Merico....
Gagariis suis nutrituribus superius nomi-
natis nominibus et parrochianorum dictæ
ecclesiæ comparantibus, etc. Alia Phil.
Carol. ann. 1168. ex Tabul. capit.
Carol. : *Declinatus sui patronatus dictæ
ecclesiæ S. Saturnini, et ipsam ecclesiam
medietas sui Gagariis et provisoribus
ecclesiæ ecclesiæ, dictis decano et capi-
tulo, et aliorum sui proprietarii perpetuo
habere et possidere. Quibus, eodem agra-
mento, in Lit. remiss. ann. 1406, ex
Tabul. Chartoph. reg. ch. 337 : *Pau les Ga-
gariis dedit monasteri eccellii messel fu trouvé
l'abbé saint.**

* **GAGARIUS**, Testamenti curator,
dicitur Gager. Searar. apud Gadam.
ann. 1214. in Reg. S. Just. ex Cam. Com.
par. Paris. fol. 20. r. col. 1 : *Martino ad-
m. in regalia S. Berni, quando census ad-
habet, scilicet in festo, Gagariis utitur ad-
habet in redditu illo, immo cum habere
debuit hoc sui. Gagariis aut testamentum,
in Testam. Jan. d. decis Brit. ann. 1303.
tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 190. Vide
supra Gader.*

* **GAGATA**, [* **GAGATON**] Solutio, in
Quia S. Albini Angliensis non semel.
Charta ann. 1213. ex lib. alio episc. Ger-
soni : *Ita uno quoque per hujusmodi reditum
na Gagatam emendatorem, vel tolerantem
ecclesiæ, nullum sui acquirat duntaxat
poculo. Carotus. Vide supra Gagare 2.
Gage vero, pro Abbatibus, oppugnatione,
videtur Abbatibus, engagement, que fit ex
contractibus obligatoriis, in Charta homag.
ann. 1318. inter Probat. ult. Hist. Tre-
vendi, pag. 251 : *De terre parcia des lous,
qui son dait pour raison des ventes et des
gages, que son fait à Tourens dedans les
jours de la chancelerie. Engageure, eodem
vobis, in Libert. vultu d. Agnes-pere ann.
1275. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch.
301 : *Qui ad missionem suam ex hoc... movetur
de non engagat, non... n'en devous avoir
rien, ne autre prout, se le Engagier
devait avoir cinq ans. Vide Gagaria in
Fadum.***

* **GAGIDA**, *L'asta della sagitta*, Glossar.
lat. ital. MS. vide Gaid.

* **GAGIERUS**, Gagerius, Prædator,
Griptor, a Gallico Gage, Gain, Præda,
vultu Bala. Lit. remiss. ann. 1363. in
Tabul. Chartoph. reg. ch. 81 : *Yvo Bri-
vendi eadem Gagerius et nominis alios
vultu videtur regni nostri... Item Yvo
et nominis Gagerius vultu circa domum
vultu ligitur interfecti et inferre niteban-
tur. Alia ann. 1451. in Reg. 185. ch. 269 :
Agere que brat gens de guerre furent lo-
cés, abent... parer leurs Gages à villoges
mout lez l'eu de Lantz, afin de avoir des
vultu parlez et leurs chevances. Villard.
1292. 134 : *Assemblée fu li avoies et li
Gages, etc. Gaining, Garg et Gargue, eod-
em sensu. Hugo Plagen in Contin. Hist.
vultu Tyrri apud Marten. tom. 5. Ampl.
1292. col. 508 : *Le Maître du Peuple...
l'inter pome la cité, que tait cil qui avous
l'inter parer, ulousent après lui un Gaining,
et il mout les Parcs desous fu. Geda Lu-
1292. tom. 6. Collect. Histor. Franc.
1292. 133 : *Il degisterent tout et ulrent jus-****

ques à une grant leur cité, qui a non Fille-
rouge; mout il firent grant Garg, et en ame-
nerent grantz proies. Stat. ann. 1355. tom.
3. Ordinat. reg. Franc. pag. 35. art. 30 :
*Nos officiers demandent et reclament aucuns
droits, parts et portions es Gaignes, ou es
pilles faites sur nos ennemis. Hinc Pais de
gaingage. Terra hostilis, quam jure belli
depredari licet, in Lit. remiss. ann. 1405.
ex Reg. 180. ch. 215 : *La suppliante euidat
que lesdits biens furent prout en pais de
Gaignage, pour ce que c'estoit en frontieres
de nos ennemis. Unde Gaignant, Præda,
nebulio, in Mirac. MSS. B. M. V. lib. 2 :**

Les moine, qui ot non Guiera,
Qui moult avoit fel et Gaignars, etc.

* **GAGIO**, Silva densior. Vide Gajum.
¶ **GAGIUM**, ut Gagio. Vide in Ga-
jum.

* **GAGIUM**, [Vadimonium, pignus,
fidejussio, Gall. Gage. Sic Gagina dicitur
dichatur lites quævis ab eo, qui provo-
cabat, data vice pignoris et projecta co-
ram iudice : qua de re plura in Duellum
et Fodum. Privilegium Johannis de Castel-
lione Comitæ Blesensis ann. 1355. ex
Chartul. S. Johannis Carnot. : *Sic... dari
congrit Gagiun dacti in curia dictionum
Abbat et Conventus, tradit et iudicabitur
per nullatum illorum solammodo, et non
poterunt recipere Gagiun in terra sui justitiæ
dictæ Comitæ, nec in banleuca Carno-
tensis.] Vide Fudum*

* Hinc Gagiun duellare appellabant rem
quamvis, qua coram iudice in medium
projecta, accusatus ab objecto crimine in-
nocentem se esse duello probaturum profe-
tebatur. Charta ann. 1322. in Reg. 63.
Chartoph. reg. ch. 72 : *Helias Gagos bar-
genais castri Lenovensis altus delatus fuit...
ad forum Gagi dactis. Vide in Duellum.*

* **GAGIUM**, Mula domini vel ju-
dicis solvenda. Litteræ ann. 1357. apud B.
Secours tom. 3. Ordinat. Reg. pag. 208 :
*Item, Brilleux dicti Domini nostri non
debent recipere justiciam sui Gagiun quousque
solvit fecerit iudicium rem parti adverse
que obtinuit.*

* **GAGIUM**, Pretium, merces, sti-
pendium, Gall. Gage. Consuetudo Brage-
riaci art. 13 : *Cujus quidem cati sine gar-
dierit certi Gagiun quator solutorum, Oc-
curret in Bulla Bonifacii VIII. PP. tom.
3. Concil. Hisp. pag. 536. in Chron. Do-
minici de Gravina apud Murator. tom.
12. col. 526. 587. 666. Vide in Fadum.*

* **GAGIUM**, Vagagium, Vagagium,
Gagum, Peculium agricolæ, vultu nomine, ut
auctor est Cowellus, comprehenduntur
omnia tam junctura, quam alia instru-
menta, que ad cultum agrorum, et fruges
colligendas sunt necessaria. Matthæus
Paris pag. 179 : *Vallibus eodem modo auer-
cedit, salvo Wagnagium suo.*
Sed præsertim id vocabuli usurpi sol-
let pro agrum cultu et sato. Gloss. Lat.
Gall. : *Agricultura, Gaignage. Historia Fran-
cor. MS. vernacula ex Biblioth. Moun-
miana, in Philippo Aug. : Les gens, qui
soudent les blés es Gaignages, etc. Ita pas-
sim Poete nostrates agros processores et
satos vocant. Willel. Giorri in S. Ludovici
vicio :*

Par jardins et par Gaignages.

Alibi :

Et en traitant le sene des chélers,
C'un repust par les Gaignages,
Trancher nes, et leudre viages.

Idem ann. 1301 :

De mors aus saignes les visages
A pleurer par les Gaignages.

Aliter :

Aigue in Wagnagium usurpant Mat-
thæus Paris pag. 265. Brompton lib. 9.
cap. 9. § 3. Flein lib. 1. cap. 48. § 2. etc.
Wagnagium, idem Matth. Paris pag. 179.
et Rogerus Hovedenus pag. 779. 785. Gao-
gnagium, vetus Charta in legesto Herou-
valliano Philippo Aug. f. 9 : *In nemore, in
plano, et in Gagnagis. [Charta ann.
1244. inter Instr. Gall. Chr. tom. 4. col.
102 : Assignamus in perpetuum monasterio
dictæ Abbatissæ Gagnagium de Cerviduo
pro septem libris redditibus in censu dictæ
vultu. Hinc occurrit in Tabulario Mel-
doni.] Charta ann. 1238. in Tabular.
Abbat. Jardi prope Melidunum : Can...
dedecet medietatem Gagnagi sui de Borda,
etc. Gagnages, Consuetudines Avinionen-
sis art. 152. Stampensis art. 183. Bles-
ensis art. 272. et Menetoriensis art. 8.
35. Gaignage, Consuetudo Pietavensis
art. 177. Britanni. art. 401. Charta ann.
1169. apud Gallaudum de Franco alodio
pag. 69. 71. Denique Gagnia, idem Reg-
num Philippo Aug. : Et Gagnagium, quam
Canonicus de Morecho Radulph tenet de
Domino de Montechrevil. [Le Roman de la
Fielette MS. :*

Qu'il a une terre trouvée,
Qui de tous biens est estrouée,
Car il ne se voit que Gaignages,
Et gar, rivières et bouages.]

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

¶ **GAGIUM**,

cula Bellorum sacrorum MS. : *Cil puis es-
toit tout enbrus et enplis, et si Gaigne-nu
par desus, et labourat, si le à priue reserast
jaunis trauvé.*

GAGNERIA, ex Gallie. *Gagnerie*. Ager
cultus, Tabular. Abiensis f. 51 : *Ut joni
dicti fratres Gagnerieum sicut de Merin-
ga in perpetuum habebant. Vide suis locis
Gagneria, Gaigningium, etc.*

† **GAGNERIE**, Eadem notione. Charta
ann. 1351. ex Regesto 81. Chartoph. reg.
ch. 937 : *Esquiescent unum Gaignerium
nuncupatum de Pleux garier... serpente
frumentalis et subitollis sui stilicem por-
tantia. Recurrit ibidem.*

GAGNIUM, interdum Fructus ipse in
agro. Ita *Gagnage* usurpat Consuetudines
Melensis art. 70. Durianensis art. 20.
Meledunensis art. 56. Claronensis art.
101. 106. (*Gaignages de terres, in Stabili-
mentis S. Ludovici lib. 1. cap. 39. Sed
cap. 99. ejusd. libri Gaignage nunc dictur
pro Lucro, utilitate, questu, Gall.
Profit : Se nuncus granshous avoit bons qui
travaient terres à terrages de labour, et il ne
l'en rendissent autres constumes, que les
terrages. Il avies les pourait bien prandre à
son Gaignage, mes il ne les porrait pas
bailler à autre. Hunc in usum qui in qui-
busdam locis viguit consule notam de
Laurere tom. 1. Ordinal. Reg. pag. 194.)*

† **GAGNIUM**, Ager cultus. Charta
Odonis Episcopi Paris. ann. 1203 : *Ad ip-
sius domus obedientiam, que appellatur
Etenensis, hec que secantur ab antiquo
fuerant depetita, scilicet villa de Villens
cum appendiciis suis et granchia et Gena-
gium.*

† **GAGNIUM**. Charta ann. 1256.
Histor. Eccl. Meld. pag. 119 : *Frates do-
mus Dei de Crencio quibuscum... granchi-
am de Herrens versus Villum novum
cum toto Gagnagio.*

† **GAGNIUM**, Agri fructus. Chartular.
Meld. fol. 65 : *Gagnagium ad unum granchi-
am apud Billarium trahere debebantur.*
Ibidem : *Nec idem Miles vel heredes ejus
poterant aliquod levare de granchia vel de
Gaignagio ducum culturarum. Granchia
Gaignagi, in Cod. MS. redditum Episco-
patus Autissiod.*

Denique autumnus ipse, seu anni tem-
pestas, que denotatur in agris fruges,
Gain olim nostris dicta. Gloss. Lat. Gall.
*Autumnus, Autonne, Gnia, Aliud : Au-
tumnus, le Temps de lever les bleds, le
Gnia Estimam dicimus vulgo, Les Pi-
geons s'en vont aux Gains, et aux Gaigna-
ges, id est, in messes, quod plebs non
percipiunt. Sed et Pres Gaignez vocant
Consuet. Pictaviensis art. 106. Juliodunensis
cap. 19. art. 1. S. Aniani art. 3. Turonensis
art. 202. et Santonensis art. 126. prata,
que quotannis seruntur. De vocis etymo
vide Oct. Ferrarium in *Gagnia*.*

* Charta ann. 1308, in Reg. 40. Char-
troph. reg. ch. 61 : *Item chascun des dices
quatre villes doit à la maison de Espallé une
journée en Gnia, une journée en ternois, et
deux journées en sombre. Libert. ville de
Chausenay ann. 1318. in Reg. 60. ch. 320 :
Chausenay qui sui autres bestes à charner
porra mettre ses chèvres à la charrie en tot
au Gnia pour eader ses sources. Gnia,*

in Charta Ren. de Cholsuel milit. dom. de
Bourbanne et de Fercoart ann. 1316, ex
Reg. 59. ch. 423. Gnyia, in alia ann. 1351.
ex Reg. 61. ch. 123. Mirac. MSS. B. M.
V. lib. 2 :

Par ce en yver, en Gnia,
Et en printans et en esté.

Le Roman de Cloromades MS. :

Par cele pomme avoit un
Des quatre tans la vérité,
Si eunt de printans et d'esté,
Et de Gnia qui après vient,
Et puis d'hyver.

* Ex frequenti vero mutatione *g* in *v*
occurrit saepe *Vain* vel *Fayn*, eadem acce-
ptione. Charta ann. 1320, in Reg. 59. ch.
459 : *Les corvées des bestes trois
fois en l'an, une fois en Fayn, une en trau-
mois et une en sombre, et des hommes une
fois de leurs cors en la moisson. Consuet.
Castell. ad Sequanum ex Cod. reg. 9898.
2 : Tuns les habitants d'icelle ville de Mar-
gny... doivent trois courvées, l'une en Fayn,
l'autre en traumois, et l'autre aux sombres.*
Vain, in Ch. ann. 1387, ex Invent. Chart.
castri de Juncourt ann. 1323. fol. 16. v.
Fayn, in Lit. ann. 1357. tom. 6. Ordinal.
reg. Frauc. pag. 630. art. 2. Eadem præter-
ea nomine designatur annona seu hordei
species, in Charta ann. 1246, ex Chartul.
Arreman. ch. 271 : *Duo sextaria bladi,
quorum medietas esse debet ordi, et alia
medietas de Vain. Vombery, pariter pro
Autumnus, in Libert. ville de Brionnux ann.
1110, ex Reg. 84. ch. 422 : Corvées de
charres à trois saisons de l'an ; c'est assa-
voir en Vombery, en traumois et en sombre.*
Fouky editum tom. 4. eamund. Ordinal.
pag. 335. art. 4. Vide *W'angule*.

* **GAGNIUM**, **GAGNIAGIUM**, **GAGNIUM**, Lu-
crum, quæstus, ipsa etiam merces quoti-
diana, que canonici aliquæ choro pre-
sentibus tribuitur, nostris *Gagnage* et *Gai-
gne*. Occurrit *Gagnigium* in Arest. celest.
Andegav. lib. 1. cap. 6. Stat. MSS. eccl.
Brioc. cap. 21 : *Omnes capellani et clerici
castri Briocensis ecclesie intersint in proces-
sionibus singulis diebus Dominicis faciendis
in dicta ecclesia Briocensi ; aliquin præsum
anniversariam aut quolibet aliud Gaigna-
gium quolibet deficiens amittat, nec de eo
aliquid recipiet commoium, etiam si in dic-
tis anniversariis vel Gaignagium præsentibus
fuerint. Gaignigium, ibid. cap. 31. Unde
Gaignage, in Actis capituli. ejusd. eccl.
ann. 1468. Ubi etiam hæc legitur : *Gnia
ordinem. Nota quod hecuna ordinem est
quolibet de ij. sol. videlicet pro priuata re-
spexis, motuibus et magnis missis, pro qua-
libet prædictorum horum vij. den. et du-
plicantur per totum Advantum usque ad
diem Nativitatis Domini exclusive, etc.*
Charta ann. 1300, in Lib. ruli. Cam. Com-
put. Paris. fol. 135. v. col. 2 : *Et li entree
petite gent soit leur porveure et leur Gaigne-
gum. Lit. remis. ann. 1375, in Reg. 106.
Chartoph. reg. ch. 228 : Comme ledit Gil-
let, pour les petites Gaignes, qui lors estoient
où il demouroit, ... se feist departer du
pays, etc. Alie ann. 1402, in Reg. 157. ch.
257 : *Leclou Courbet dist auclit Paillet que il
lui demand de sa Gaigne un lot de service.*
Vide *Gaignigum*.**

* Hinc *Gaignepnia* appellabantur, a
nus, qui milites in tormentis uteban-
tur discinus ex Statuto hac de re in
Caugin in Dissert. 7. ad Joivill. : *Item,
Gaignepnia pour mettre es mains de clerc-
lier. Cujus appellationis rationem d. d.
Guinevilla in Peregrinat. hum. gener. 48.*

Tel continue eni doublée,
Dont il avoit Gaignepnia couraie ;
Car par il est gagnus le pain,
Dont reuils ont tous cors humains.

Et infra :

Et che firent les Gaignepnia,
Dont il avoit armez ses mains.

* **GAGNAPES**, *La taverna, et taverna*

in Glossar. Lat. Ital. MS.

† **GAGNATA**, f. Idem quod *Gagna*.
Ager cultus, Gall. *Gagnerie*. Codex
reditum Episcopatus Autissiod. : *De-
civica octo modis bladi vincta, qui
Gagnia, quæ redempta est ; quod ita
intelligi : Decima illam non percipit
plus ex illo agro cultu, quia redempta
est. [Vix abbreviata et male lecta, ut
not. pro Gagneria, pignus, oppignus
Vide supra in Gagnio.]*

* **GAGULA**, *Arvis, granulis, quæ
quam quidam coturnicem dicunt. Gula
medie, Simon. Jaunens. ex Cod. reg. 60.*
Vide infra *Gula*.

* **GAGNERIA**, Vide supra *Gagna*.
* **GAIANA**, Sentent. arbitri. inter
de Casleuon domo. Ecclesie novæ et ab-
monast. Vallis de Feuer. ann. 1377. in
63. Chartoph. reg. ch. 47 : *Assemblé
aque de Sire per dictum rivum de Casle
Gahnam et mortuum, que sunt inter ma-
del Gido substra.... et a dicta Gahna-
morta, prout libet aqua, descendit
Gahnam, que est in fine dices anglæ.*

1. **GAIA**, Gages, Gallie Jey. Pto. Paj.
Pto. Gnia, Pto. Gnia, Gloss. E.
Saxonum. cap. de Avibus : *Gni,
Canonicus ; Higere, Forte Gagnus,
Gains, Vide Gorpium Becanum 60.*
Origin. Gallie.

* Alias *Gny*. Lit. remis. ann. 1382.
Reg. 136. Chartoph. reg. ch. 37 :
note du avien de l'hospital d'Oismont
soit celui jour l'edoctement du n. d.
Vide supra *Gagnia*.

* **GAIA**, Idem quod *Cavea*, [Gallie].
Suis Virentis. lib. 1 : *Si qui fuerit
asportando de alienis fructibus in b
vel in elata, sive stult, etc. Vide Gai.*

* **GAGNIUM**, Pignus vel Mutuum
ann. 1380, ex Tabul. ejusd. monast.
vocatus de placitis illis ubi habet, et
Gagnia illa fuerint ; tunc enim illis
suis tertium partem habebat. Vide supra
Gaium.

* **GAGNIUM**, **GAGNIUM**, **GAGNIUM**, **GAGNIUM**

* **GAGNIUM**, a Gallie *Gata*, [Lutetia]
reditus, fructus Dipl. Caroli C. ann.
inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. et
Cum omnibus ad se pertinentibus
dictis atque adfinescentis sui treme-
nec non et cum Gaium villarum, et
bus, quæ Austrumque et mansueti-
lit. Vide supra *Gaium*.

toph. reg. ch. 558 : *Certinus Gayriers et autres grus de mestier* etc. Chartul. S. Joan. Angieris. fol. 91. r. : *De omnibus quicunque Gaiuaverit, habebit S. Joannes mercedem suam, et dabit illi monachos de Muratres bonos, qui nunquam moriantur. Hinc Pre gannus, dicitur pratum, quod arari potest in Recogint. feud. ann. 1366. Vide supra Ganguis.*

* **GAINGNA**, Qui redditus seu *Gaingnagiu* exigit, Charta ann. 1339. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 947 : *Item ad petendum, habendum et recipiendum rationem et computum ab omnibus hominibus dicti castri de Graucastriis, qui...* *Gaignagiu* dicti castri excoluntur et commutantes recipiunt et ministrant.

* **GAINGNAGIUM**. Vide supra *Ganguis* 2.

* **GAJO**, Silva densior. Vide *Gajum*.
* **GAJOLA**, Carcer, Gallis alias *Gras*. Charta Henrici Regis Anglie tom. 3. Hist. Harcur. pag. 151 : *Necne me reddidisset et pnes-nti carta confuissim Baldum...* *servituti* nui... *custodiam Gajola mea Rothomagensis et portu castelli mei : et pro ista custodia habet unumquodque die duorum solidorum usualis mortis in mea redditu vicecomitatus mei Rothomagensis, pro custodia Gajole nove denarii et octo denarios, et pro custodia portus sex denarios. Vide Gajus.*

* Unde *Enguier*, in carcerem detrunderet; et pro Cavea, *Gajole* dixerunt. Mirac. Mss. B. M. V. lib. 2 :

Des l'emprisonne et Enguier,
Plus que ne soit gais en Gajole.

GAIRERINX, [Donum.] Vide *Gairithin*.

* **GAIRIE**, pro *Garrice*. Terra incolta vel loca dumis obita. Præpositum Caroli C. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 30 : *Cum molendinis, terris cultis vel incultis, vineis, Gairicis, pratis, pascuis, silvis, aquis aquarumque decuribus, exilibus et cæcis, etc.* Charta ann. 1189 : *Cum decessu, Gairicis, nemoribus, quatis, vasticiis, alberguis, etc.*

* **GAIRUS**, Modus agri. *Gairum terræ*, qui adjuerit de uno latu, etc. apud Stephanon tom. 3. Antiquit. Pietas. MSS. pag. 219.

* **GAISDA**, Isatis, Glastum, vulgo *Gaisde*. Marbodius lib. 2. de Virtutibus herbarum cap. 30 :

Isatis a Gensis est vulgo Gaisda vocata.

* **GAISDO**, [Edem notione. Vide *Gaisidum*.]

* **GAISVINDUS**, [De familia.] Vide *Gaisvinda*.

* **GAITA**, [Excubie, vigil ipse, speculator, Gallis olim *Gaita*, nunc *Gait*, Hungarum ann. 1337. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 19 : *Concessit eisdem ut pro mo animi captivi habent precipuum ad apus Gaitæ sue de parda castro, pro primo insula, etc.* Liberiales S. Georgii de Esperancia ann. 1391. ibid. pag. 18 : *Item omnes Burgenses præter Religiosos, Sacerdotes et Clericos debent excubis et Gaitis dictæ villæ.* Charta ann. 1321. ubi Prior S. Eusebii queritur de Præposito Alissiod. super gajis paretariorum, qui decoquunt panem suum

in furno S. Eusebii : *Quæ gajis cepit vel capi locat...* occasione *Gaitæ* villæ communis Hidrin declaratur, quod illi qui decoquebant panem suum ad furnum prædictum, quando citantur ad Gaitam, non gaitent Plura vide in *Fractis*.

* Alia notione *Gaitæ*, nimirum pro Urbis regione, in Lit. ann. 1405. tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag. 101 : *De six paries un Gaites, exquelles iudice ville d'Alby est divisée, etc.*

* **GAITAGIUM**, Excubiarum onus, vel census pro custodia urbis vel castri Libert. Dominum. ann. 1366. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 692. art. 29 : *Audita lotes potest movere in villa, qui non debent Gaitagium.* Vide in *Fractis*.

* **GAITANUM**, Zona, cingulum, Marcellus Empir. cap. 8. pag. 56 : *De tribus cerasis lapillis pertandes, et Gaitano lino inerto pro phylacteris utris.* Cyrillus in Lexico : *αἰτάριον, αἰτή διατάξ, αἰτή δέσας; αἰτάριον δὲ τὰ γὰρ αἰτά, αἰτή δὲ τὰ γὰρ αἰτά.* Vide Meursium in lene voce [et Glossarium medicæ Græcitis, in Append. vol. 46.]

* **GAITARE**, Excubias agere, Gall. *Guetter*. Occurrit in *Gaita* et in *Fractis*.

* *Gaitum* seu excubias facere, Ital. *Gaitare*, Gall. *Faire le guet*, Charta ann. 1235. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 329 : *Et ipsam urbem castrius et bene custodie facias et Gaitare.* Alia ann. 1233. in Chartul. Campan. fol. 190 : *Item dicti quod homines nostri ad subventionem suam Gaitent villam.* Vide in *Fractis*. *Exgiter* vero, est Speculari, insidiari, in Lit. remis. ann. 1411. ex Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 175 : *Item illi Gaitari s'en ala à tout un baston en l'Esgrit et espiaunt.*

* **GAITUM**, Excubie, Gall. *Gait*, *Gais*, in Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 467. Probosc. vetus ex Cod. reg. 4184. fol. 39. v. : *Conquest sunt nobis Robertus Oxiam, servitus master egras de Gaitis necis (l. noctis. Porvitus, et Johannes ejus frater, quod etc.* Vide *Gaita*.

* **GAJULARIUS**, Custos carceris. Vide *Gajula*.

* *Libertati* de Rotom. statute ad sacras, ex Reg. 34. his Chartoph. reg. fol. 46. v. : *Gajularius tueris ejusdem xxvij. lib. et ij. sol. et xj. den.* Sed legendum *Gajularius* vel *Grotularis*, Carceris custus. Vide supra *Gajula* et infra *Grotla*.

* **GAJUM**. Excerpta Pithuana : *Gajo*, vel *Gajus*, silva densissima. Ugentio : *Gajo*, vel *Gao*, i. *Gualdis*, vel *Gajo*, silva densissima. Ita *Gajus* Regis usurpatur in Legge Longob. lib. 1. tit. 25. § 37. 38. [¶ Rothar. 324. 325.] [Apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 41. col. 2. ex Gollive Extens. legitur, Excerpto *Gajo* Regis.] Charta Caroli M. apud Ughellum tom. 5. pag. 1563 : *Proterea et Gajum nostrum, in quo eodem loco iuxta rebus ipsius Ecclesiæ in Lucina conjunct, et nunc naviter excidit, etc.* Alia Ilugonis Regis Italie ann. 927. apud eundem tom. 2. pag. 193 : *Maledicantque ibi stios duos, seu et Gajum unum, nec non in Bergante unum 3.* etc. Occurrit adhuc infra. Alia in Chronico Farfensi pag. 638 : *Invecricus, alphas, Gajis, molendinis, etc.*

* *Gajum*, Edem notione. Charta Desiderii Regis Longob. in Italico Casinensi

tom. 2. pag. 14 : *Largimur in Jura de g. Monasterio ex Gajo nostro Regem...* *unumquodque, terra, silva, roscaria, et p...* etc. [¶ *Kabrim*, in Leg. Baju. tit. 56. Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 596. Mytholog. pag. 48. et Græff. Thes. Ling. Franc. tom. 4. col. 761. voce *Be*.

* *Gajo* porro nata videtur vox *Gajis*, *Gajo* etiam pro lacto dixit Dantes *Fu* 6. Vide Octav. Ferrarium in Orig. Ital. *Gajo*, et infra in *Gualdis*.

* **GAJUS**, Pica, Gall. *Jay*. Vide *Gaj*.

* **GAJUS**. Res Gallica. Res derelictæ, quæ a nemine repetitur ut *suus*, *modus*, *Gajus* et *Gaj*. Charta Phil. III. reg. Ita. ann. 1386. in Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 1356 : *Offendit (abbas et conventus) Petri super Divum) probatur ut non fuisset dicta instituta in casibus seu annis, qui sequuntur, videlicet de rebus Galis, dividendo cursum agnorum, etc.* Lit. remis. ann. 1373. in Reg. 104. ch. 322 : *Et de rebus in se sequebantur fust vran et eadem adventu ann chevai de Gajis ex expor, et Instr. ann. 1365. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 716 : Et ont les heroyes enle trouvent, lussiez gnerps et Gajis vide *Winy*.*

* **GALA**, Wallia. Princeps Galorum. *Gala* princeps Gallie, non semel in Lit. ann. 1368. tom. 5. Ordinat. reg. Ita. pag. 285.

* **GALABRUNCUS**, et **ISENBRAUNUS**, *PER* *rum* species. Statuta Petri Venerabilis, aliter : *Nallus fratrum nostrorum possit, adfuerit Galedrunt, vel Isebraun, vel* *ur. S. Bernardus de Vita et morib. b. giorum, cap. 9 : Putative, ibi equipum le brunum aut Isebraunum quælibet infamandum ? Statuta vultu Domini Parisiensis MS. : *Sorores habebant n. 3. comites, et 3. surcuman haberi, apu pellicum agnatum novum et suum erat, apus fuerit : tunciam unum de sagio, vel subrafo pretii alius 5. solidi, ad plu, pertinebant agnatum ejusdem coloris et tui, pallium nigrum de Ysra-bruno, vel bruno, vel de sagio, et coligis albus, nigras, et bottas ratuadas. Regesum b. laimentum dictum Ohm fol. 33. verso : *Postitus Parisiensis arrestavit Galdus que Isebraunus de S. Enno puerum Isebraun Parisiam, jurisdicte, ut dicitur, occasione ejusdem constitutionis, fuce, l'extores et jalones de pueris factis rena Jan Parisius non paravimus, ... dicitur : quod nihil actum erat contra constitutionem Galedrunt non sicut panti, n. gestum Pegiorum Paris : Tractant, b. brun, et tunc ante disponit, etc.***

* **VALEBRUNUM**. Rainaldus Albus atterens in Instit. Capitul. Generali. sterc. cap. 83 : *Ponamus delatari valubus drineps Isebraunus, salis, b. bruno, vel ejusmodi aut etiam salubus panis utitur.*

* **GALACTEA**, Lactis porcella, et Simon Janneus in Glossar. med. et reg. 699.

* **GALACTIAS**, Via lactea. Vide *Ga-*

* **GALAEA**, *Teremita*, in *Analthea*. Legi-
ta Vita S. Calixtini Sen. tom. 3. April.
318 et in Vita S. Angeli Carmelitae.
314. Maii pag. 824. Vide *Galea*.

* **GALERIEUM**, Bona. Vide in *Galer*.
* **GALAMBORA**, *GALAMBORA*, *Galambora*,
* *Galambora*, pag. 211 : *Quod nemo debet*
esse in vis comestione faciendo ritumum
et fastum, causa ducendi aquam, vel
laudo, dando donum vis, nisi fecerit
causam ritumum vel Galamboram de
positum ritumum seu fastum. Et pag.
211 : Occasione aliquorum aquarum spori-
sum in vis, aut occasione pontium seu
Galamboram, etc. Vide mox Galambra.

* **GALAMBREXUS**, pro *Galabrus*,
liger infra in voce *Scalferus*.

* **GALAXAS**, Vae Wallica, Inimicitia,
hominum, item pretium hominili,
Bolorum in Lexico Wallico. Occurrit in
Lapide floeli Boni Regis Wallie cap. 8.

* **GALANDRA**, Testudo, sic, ut vide-
tur, de qua testa sua tuncat, a verbo
canari, nutata, ut sapient, litera r huius
etiam Galandri nuncupatum id, quod
delicti. Lit. ann. 1375, in vol. 6. arestod.
pulm. Paris. : *Item breveschet et muntaux*
panone an Galandis de toars construntur
davelle seulement sans gres. Dialog. crea-
tur. dial. 119 : Aquella volens per norem et
videt norem tesudum, ut est Galandrum,
epait se super ipsam, acceptat in pedu-
lis, etc.

* **GALANDRYEM**, Vestis Virilis, Statuta
N^o Massiliensis lib. 2 : *De Galandryem*
se penna et frezo. . . . Galandryem sit
caput de panno grasso. [Edita prefe-
rent : De Galandryem sine penna et frezo.]

* Et quidem vestis rusticorum. Inq. ann.
1168 ex scholis Pa. de *Muzanges* : *Requisi-*
tuus quibus habuit banum, respondit quod
a Bittardo Rosellano clive Arelatis habuit
vna Galandryem, pro quo quia vacare sua
retinebant dictum territorium. Rursus
ind. : Item dixit quod pignoratius sororinus
Pont Minoris de Arelate, cum quibusdam
aliis, qui invenerunt oves suas infra dictos
colibus, sine licentia domi. Barrali, de uno
Galandryem.

* **GALANGA**, Radicis arboris species apud
Jacobum de Vitricino in Hist. Hierosol. cap.
41. apud Murator. tom. 6. col. 369, et de
Luzure tom. 1. Ordinat. Reg. pag. 429.
Vide Rob. Stephanium de Latinis et Græcis
nominibus arborum in *Cyperas*, et Dictio-
narium Trevet. in *Galangis* : Vide *Galangier*.

* **GALANTES**, *Spermatris*, in Glossis an-
tiquis. MSS.

* **GALAXUS**, *Lo calcolaro*, in Glossar.
Lit. Ital. MS.

* **GALIBDARESE**, Hisp. *Galatard*,
Bennecare, retribuire nostris alias *Guer-*
re. Vide infra *Galatardum*. Testam.
Alph. II. ann. 1221. tom. 1. Probat. hist.
coral. domus reg. Portugal. pag. 26 :
Mucha alhaz que dicit hominibus de ordines
et dona nra et dicit, quibus nos Galardus
enem suum servitum, sicut videret.

* **GALARE**, Indulgere genio, dare se-
condituli. Ital. *Far gala*, nostris, *Galer*
et *Uter gale*. Lit. remiss. ann. 1351. in
Ro. Clarioph. vrg. ch. 364 : *Fennu*

predictum ad domum Guillelmi le Conchols
portavit causas quiescenti, Galandi vel do-
miandi illa nocte super sanum predictum.
Alie ann. 1386. in Reg. 118. ch. 43 : *Les-*
quelz respondierent. . . que il dancierent et
meueront grant Gale. Rursus alie ann.
1409. in Reg. 164. ch. 145 : *Lesle femme*
dixit a son nury : vous ne frites que oler par
payz et Galer par les tavernes. . . le suppli-
ment en nla jover et esbatre à la taverne,
. . . où il demoura buvant, mençant et me-
nant Gale avec les autres. Galerie, eodem
sensu in Lit. remiss. ann. 1462. ex Reg.
198. ch. 516 : *Lesquelz compaignons, après*
supper, menient grande Galerie, tellement
que ou les oyait en la rue. Waler, eadem no-
tione, in Mirac. Mss. B. M. V. lib. 1 :

Ce tant peu qu'il avoit Wala,
Et jeta puer si follement,
Que poerestes intellout
A son oncle le rachaia.

Vide *Galeace*.

* **GALASTERA**. Reinard. Vulp. lib. 4.
vers. 337 :

Villanus eritho proascitur atque Galastre,
Res ceceri et pipiri, caribus atque mero.

* **GALATHA**. Edictum ann. 1358. apud
D. Secousse tom. 3. Ordinat. pag. 337 : *In*
camera Cuiusmodi superius ad Galathas,
ubi erant Domini de Montemoreneico, etc.
Locus hodie incognitus in Camera Com-
putorum. Contignationem tegulis proxima
nunc hodie dicimus *Galeas* : quam vocem
arcescit unquam ab Arabico *Galata*, Arcis
vertex, Gall. *Doujon*.

* **GALATHEA**, Via lactea. Vide *Ga-*
laxia.

* **GALATIA**. Species navis. Vide in
Galba.

* **GALATICARI**, Galatarum more agere,
apud Tertul. lib. de Jejun. cap. 14.

* **GALATINA**. Willelm. Brito lib. 10.
Philip.

Millia salmonum murenamque ministrat
Britonibus, quos inde procul commercia mittunt
Cithra diu, dum nerval eis Galatina vigorem.

Barthius Crassum jux intelligit, quod infu-
sum pro conditura piscibus, carnibus
eorum diutius saporem et vigorem servat.
Germani tale quid *Gallardum* aut *Gallartem*
dicere solent.

* Comput. Ms. ann. 1244 : *De duode-*
cim lampredis portatis in Galatina apud
Partis de convolato domini comitis, ex-
sol. et. den. Galatone et Galatone, Jus
concretum et piscibus vel carnibus editis,
velgo Gêce, in Poem. de la Rose ubi de
comessatore :

Et de molites viandes taste,
En pain, en rost, en sauce, en paste,
En friture, en Galatine,
Quand entré peut en la cuisine.

Mirac. Mss. B. M. V. lib. 1 :

Bonae pauceque caste molites,
Quant li cuere met en Galatine,
Gens bars, gens luy et gens lamproies.

* **GALATIUM**, Idioma Gallicanum.
Littere ann. 1433. pro Arelatensibus tom.
2 Hist. Provincie pag. 447 : *Arma seu in-*
signia Marchionum Catalaunae quae listata,
seu juxta Galatium vulgare, pulata de auro
et quæles esse noscuntur.

* **GALATOR**, f. pro *Bulator*, Saltator.
[* Leg. forte *Galator*. Vide in hac voce.]
Statuta Collegii Narbon. ann. 1379. apud
Lobinell. tom. 5. Hist. Paris. pag. 608.
art. 21 : *Evitare ribaldias, Galatores, mymos,*
joctatores nocturnos, fugitivos, etc.

* **GALAFERYA**, Chrou. Fordiv. ad ann.
1432. apud Murator. tom. 19. Script. Ital.
col. 903 : *Eodem anno, et fuit de mense*
Januarii, descendit ita magna Galaverna,
quod descavit arbores, fenes, olivos, lu-
ros, poma granata, etc. Item videtur quod
hortulani nostri Ranz-vents appellant,
Venti notii versatiles, vel Fent de galerne.

* **GALANECUM**, Idem quod *Galaxia*, Via
lactea, pro ipso caldo. Benzo episc. Albens.
Comment. de reb. Hebr. III. apud Lade-
wig. tom. 9. Reliq. Mss. pag. 391 : *Ita ita*
gratia, grati odor, domus noster imperator
Heinricus descensit nostra peregrinationis
causam translati est ad Galanecum.

* **GALAXIA**, vel *Galaxias*, *Lactes* cir-
culus, qui vulgo dicitur *Via S. Jacobi*, Jo-
han. de Janua. Græcis, γαλαξίας, Papias :
Galathia, Lactea quædam coli cœni alba hoc
nominis dicitur, qui vulgo Strata nominatur.
Epistola Dundali Reclusi ann. 810. ad Ca-
rolum M. apud Acher. tom. 10. Spicil.
pag. 144 : *Circularium prædictorum putius*
est Galactius, quod Latine Lacteus inter-
pretatur.

* **GALAZANEGUES**. Inventar. ann. 1218.
inter Probat. tom. 1. Hist. Nenn. pag. 67.
col. 2 : *Item invenit in elastro. . . passio-*
narium, qui vocatur Galazaneques. An iste
liber sic dictus est, quod acta continent,
quibus Galazanequm seu caldo obtineat ;
vel a Gaba, gaudium, quod illa ad æternam
felicitatem perducant ? Vide supra Galare.

* **1. GALBA**, pro *Garba*, Manipulus,
Gall. *Grêle*, in Tabul. Monast. de Bona-
Requie. Vide *Garba*.

* **2. GALBA**, γαλαξία, in Glossis Lat.
Gr. Sangerman. MSS. Gallianum.

* **3. GALBA**, Gallia veteribus, Pinguis,
obesus. Sucton. in Galba cap. 3. Strabo
lib. 4.

* **GALBACUS**, pro *Gabbarus*. Vide in
hac voce.

* **GALBAGIUM**, pro *Gabbagium*, Census,
tributum, reditus. Urtur ann. 1206. in
Reg. 38. Chartoph. reg. ch. 57 : *Concessit*
etiam dictus Iudex. . . viginti solidos Con-
monenses in Gallegio et moventis Garlatir.
Vide supra in *Gobium*.

* **1. GALBAXUM**, Johan. de Janua,
Genus pigmenti, vel succus, vel lac ferale ;
unde *Galbaxum quidam color inde factus ;*
et hinc *Galbanus*, a, um, et *Galbanum*
quoddam genus vestium dictum a *Galbano*
colore, qui est subnubilus et subalbus sub
pallido. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Gal-*
banus, une manière de pigment, ou de veste-
ment, ou de couleur. Urtur Juvenalis pro
Vestis specie, Suetonius pro Succo nostris
etiam dicto *Galbanus* : quam vocem Mar-
tinius ad Hebræo *Chelbena*, Pinguedo,
adducit. Si tanti est hunc Lexicographicum
consule et vide *Galnath*.

* **GALBANUS**, pro *Galbanum*. Succus, in
Rhythica descriptione Veronæ ann. circi-
ter 790. apud Murator. tom. 2. part. 2.
col. 1095.

† GABARES, pro Gabbara, ut ibi dicitur.

* GALEA, f. pro Galea, saltem eo sensu, ut videtur, Agger, via strata: quia ex calculis lit. nostris alias *Gul*, pro *Caulis*, lit. remiss. ann. 1379, in Reg. 116. Chartoph. reg. ch. 138: *leclui Coln print une pierre ou Gale de mer, et le getta à la teste du supplant par tele maniere qu'il le parut à terre*. Charta Girard. abb. S. Geom. Prat. ann. 1578, ex Charta. A.D. civesium monast. fol. 81. v.º: *Item apud Cochant tam in pratis, vineis, Galeric, quam terris arboribus, quinguescentia libratis*. Nisi agros calculis impietos atque adeo incultus, ut de lapidibus, Gall. *Carrière*, intelligas. Vide *Calenturani* et *Colebantum*.

* GALECHERÆ, Prociatio sive aratio vercatiorum, Gall. *Jachères*. Chart. Ramerici Abbat. mon. S. Wivulfovi ann. 1000, apud Guerdard. post Irminin. pag. 353: *In unoquoque anno debet habere comes tres comenias, ad Galcheras, ad remanones, ad nevras*. Vide *Ganovia*.

* GALEUM, Fascis lancei certi ponderis, Gall. *Gul*, Comput. ann. 1311, ex Tabul. S. Vulf. Abbatis fol. 13. v.º: *Petrus le Sage furnarius de Fancelles perrebat decem Gula hanc, quodlibet Gulum x. sol.* Alios ann. 1381, fol. 10. v.º: *Furnarius de Nonvion redemit quingule Gule, pro Gulo x. sol.* Pluribus ibi. Stat. pro ponderibus in Lib. alio domus publ. ejusd. urbis fol. 97. v.º: *Item de deux Livres de laine ou de aguribus jusques à demi Gul, sans plus avoir, se paiera comme de demi Gul, Item à il passe le gul ou demi Gul, et il ne monte jusques à cinq livres, etc.* Lit. remiss. ann. 1379, in Reg. 116. Chartoph. reg. ch. 117: *neuf censent en telle maison prius huit ou neuf Gouls de laine ou environ, ... montans en valeur à la somme de xx. francs ou environ*. Alie ann. 1408, in Reg. 162. ch. 317: *Lesquels pendent quatre Gouls de laine, ... dont il en y ot trois Gouls vendus, chacune Gul quarente quatre sols Paris.*

* GALEA, Will. Britoni in Vocabul. MS. *Est genus avium velocissimi*. Ebrhardus in Græcismo:

Amas cupit Galea, pelagus percuro Galea. Alies Poëta apud Matthæum Paris ann. 1243:

tu terris Galas, in aquis formido Galas. Galea, *Longe naves dicuntur* Assero ann. 877, et Will. Tyr. lib. 20. cap. 14. *Naves nostras*, eadem lib. 20. cap. 38 et Matthæus Paris. *Libanum*, Ottou Frising de Gestis Frider. lib. 1. cap. 33. et veteri interpreti Vegetii Catalanico MS. lib. 4. cap. 37. Hæc notione utuntur passim Scriptores. Radulphus de Dicto ann. 1188. 1185. etc. Malaterra lib. 4. cap. 35. Wilhelm. Brito lib. 7. Philipp. pag. 174. Hugo Falcandus pag. 656. Rogerus Hovedenus pag. 688. 693. Godofridus Mon. in Chron. Petrus de Vincis lib. 1. Epist. 8. g. lib. 3. l. p. 1. p. 67. Gossinus de Expugnat. Alagon. etc. *[Galea de Troico, apud Bernardum de Bryndanobch Hiner, lib. 1. p. 100. cap. 31.]* Galeas, Villharduino n. 14. 153. etc. in Chron. Flandr. cap. 78. 82. et alis Scriptioribus. *[Le Roman de Blancheand MS.]*

Pardevout Fils de Begie

Gouvernerent ele Galie.]

Falax; etiam hæc notione usurpat Græci Scriptores recentiores, et γαλις, ut Continuator. Theophrast. lib. 4. num. 37. Vide Notas nostras ad Alexianem pag. 316.

A Galea, intela, et γαλις, quod in rostris erat, sic ejusmodi navigia vocantur veteri docti, ut fuit illud juo vectum in Pontum scribit Ovidius:

Est mihi, atque precor, flare intela Minervæ Navis, et a picta canide nomen habet.

Philippus Pigafetta in Notis Italicis ad Leonis Tactica pag. 292. ubi variis hujusce vocis originationes expendit, videtur existimare, sic appellatum hujusmodi navigium ab eo pisce, quem Xiphiam, et γαλις vocant, cujus, inquit, formam ac figuram omnino representat. Ejus verba proponam: *Il pesce spada del quale ho pisce conoscenza a Constantinopoli, ha nel muso una spada più d'un braccio lunga, che si confa co' becco della Galeotta vassello: onde Eliano, che fa persona militare, ponendo forse mente a ciò, avvertisce nel 11. libro de gli animali (cap. 23.) che quella spada cui al naso pasteggia somiglia a becco d'una triseme, usando nassamente la triseme di ficire con la sprone il nemico, a guisa del pisce spada. Le pinne che il pesce Galeotis tiene al ventre di qua, et di là, dissingano il remi della Galeotta vassello: et la coda parimente di quel pisce rappresenta il timoni et la poppa, usando li antichi Græci di chiamar la poppa de' uccelli coda. Alii a γαλις deducunt, que vox Hesychio est γαλις, id est. Vida Vossium, Menagium, Ferrarium, ["Glossar. med. Græc. col. 235.] etc.*

Gallie, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1355. ex Col. reg. 4120.

* GALEATA, Navi longior depressioris oræ, Gall. Galeasse, Littéræ ann. 1478, apud Rymer, tom. 13. pag. 59: *Potrovi unius Galeasæ de Neapoli, modo exsistentis in portu*.

* Galiæ, apud Monstrel. 3. vol. ad ann. 1448. fol. 5. v.º: *Arriverent une fustes, tant Galiæes, gales, que Galiottes, et chargerent de viville une partie d'iceles*. * GALEATIA, Eadem notione, in Chron. Astensi apud Murator. tom. 11. col. 270. et in Littéræ ann. 1481. ex Archiv. Masul. De Galeatis plura eruditè scribit Carolus de Aquino in Lexico Militari.

GALFRA, Minor Galea, Albertus Aqueus. lib. 9. cap. 19: *Quandem Galfra decesserunt cum multis virantibus militibus*. Cap. 33: *Deus naves, quoniam aliter a nos, quam Galfra vocant*. Adde lib. 11. cap. 3. 27. lib. 12. cap. 17.

GALLO, GALEO, Minor galea, vulgo nostris *Gallia*. Hist. Hierosol. pag. 1167: *Minor cymba, quam vulgo Gallionem nominant*. Infra: *Quod autem antiqui dixerunt Libranum, modernis Galam, media pro ducta, nominant, quæ longa, gracilis, et parum valens, ligam a prore præfixum habet, et vulgo Calcar dicitur, quo rutes homines transguntur percussu. Galiones vero nam reorunt ordine contenti, brevitate mobili, et facili, flectuntur, et levius discunt, et igitur juvenilibus aptiores existunt*. Epistola Joannis Episcopi Arcuensis tom.

8. Spicilegii Acheriani pag. 377: *Intela proterea et Galeasibus multitudine per totum... passerunt*. Synodus Florent. 1160. fol. 98. v.º: *Intela proterea, et Galeasibus proterea*. Galeas, apud al. lin. Massutian lib. 5. de Gestis Italic. rubr. 2. [in Breviario Hist. Pisane 3. 1172, apud Murator. tom. 6. col. 161. in Actis SS. Mail. tom. 7. pag. 378.] W. Ichn. Galliar. in Historia Francor. MS. a. 1304.

L'Amiral en son Galist
Fuit entrer à li sans arrete
Archevoisiers entour quarante,

Infra:

Fout Gallioz avirona broire,

* Galeasem sic describit Joann. Simon. in Hist. Franc. 480. apud Murator. 1. 21. Script. Ital. 408: *Sunt autem Galeas, triribus breviores, sed latiores ac robustiores. Surgunt namque in tabula ad novum puppibus et proris altius solibus. Aguntur tum velis, tum remis, flumina navigantibus solum accomodati, frons super aulis latiores plures, ex quibus moti homines jaculis, scutibus ferunt, et omni telorum furto meritis subacti expugnant hostes*. Hinc

* GALENECCUS, dimin. a Galea, ex eund. Simon. lib. 4. col. 400. *Allo, minor armatis naviculis duobusque Galeas, cum... expugnare caperent*. Golep. Eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1480. Reg. 192. Chartoph. reg. ch. 71: *Inti allieues estant sur la riviere de Donzede, dedans une Galtipe barbatore, en baye il pensoit estre la plus grant portee de la place*.

* GALEO, Navi contraria, Ital. Galeo. Poggins lib. 3. Hist. Florent. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 375: *Centum ad eam rem curarunt naves, quas Galeones appellant... in ulveo fluminis constitut, Gumele, eadem notione, in Hist. latin. Guill. Tyr. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 731: *Et d'26. 26. et autres vessians menues, snites et Gambellines cinquante*.*

* GALPONES, Eadem notione. Galeas et unus Galeonem in cursum, apud Jacobum Aurium lib. 6. Annal. Genevens. ad ann. 1282. Rursus utitur ad ann. 1283. 1286. et 1290.

* GALIONUS, in eisdem Annalibus Jacobi Aurium ad ann. 1285. et Ogerii Panis ad ann. 1203.

* GALIONEM, nostro genere, aut enim eundem Jacobum Aurium ad ann. 1281.

* GALEATA, Eodem intellectu, in Annal. Genevens. ad ann. 1196. et ad ann. 1242.

* GALLIOHA, in Actis SS. Julii tom. 6. pag. 580.

* GALLARIT, Nautæ, qui in galeis operantur collocant, nostris *Galeris*, apud Thomam Walsingham pag. 243. lib. 1. Le Roman de Garin MS.:

N'en iroist nés par terre ne par mer,
Bien les ferait a Gales garder.

* Chron. Angl. Tli. Otterbourne fol. 153: *Quotquot autem ex Janneasus Galieis reperire poterat, occidebat*.

* GALIOTI, Eadem notione. Annal. Victor. Niss. ad ann. 1283. uli de poga

GULEOS, Christianos appellari præcise Juliano Parabolam scribunt Gregorius Nazianus, Orat. 1. in Julian. et Crisostomus, contra Gentiles.

GALINERUS, Gallinarum venditor. Lit. remis. ann. 1384. in Reg. 126. Chartoph. reg. ch. 165: *Gallineros Marsuini* sive *regii Caracassone*, etc. Vide *Gallinarii*.

GALINGA. Vide *Gallinca*.

GALIO, *Gallio*. Vide *Galia*.

GALOLA. Vide *Galo*.

GALOXENS, *Gallio*. Vide *Galei*.

GALOTI. Vide in *Galia*.

GALUQA, seu *Gallina nux*, *Galla*, vulgo *Sac de Galle*, apud Hugonem Farisium de Winacel, S. Mariae Sussionis, cap. 19. Bud. vixit an eadem notione? H. Justinus Lippensis in Lippidiori pag. 130:

Jepper nux quor, mie gignher atque Galings, sicut, et facient uti placere cibos.

Vide Galengæ, Gallinæ et Galia nux.

GALUT, *Perit*, *Gallitit*, *perit*, Ita Glossæ antiquæ MSS. [Papias: *Gallitit*, *Perit*; *Gallot*, *Perit*. Gloss. Isid.: *Gallitit*, *Perit*.] Græcis scribendum censeat, *Gallitit*, *perit*, *Nunius*: *Gallitit*, *Pubes*. Sæpius Exodo apud eumdem Nunium *Gallitit* additur: enjus locutionis hanc reddat rationem Perottus, quod pubescentes ævi grandiores ad galli gallinæque similitudinem faciunt. Gloss. vetit.: *Gallitit*, *perit*.

GALUTUM, *Moletina fulonica*, *Gall*, *Tula* à *fulon*, in quibusdam veteribus tabulis Dumbensibus, *Gaux* à *gancher* les loqs. Charta Tarari prope Lugdunum rom. 1449: *Juxta Gultin domini de la Fay*, etc.

I. GALLA, pro *Galea*, ut arbitror, Næsi species, de qua superius. Oberti Casarilli Annal. Genuens. apud Muratori, tom. 6. col. 341: *Et quia gravissimum est et valens periculum in tanta temporis vacante exercitum constituisse, et tunc quous mille militibus, clientibus et valibus multis concita necessaria, non apud lacon, nec per totam Thraciam sine labore esse possent inveniri: et Gallie et gatti ad minimum illius facti esse non possent, dislocaverunt exercitum toto maris quous tunc vacante Consulatu Lucia esse facendam in fides astute. Vide *Galea* et *Gata*.*

I. GALLA, Scabies, *Gall*, *Galle*, *Jorda*, sive *Robin* Calaber MS. lib. 1. de Medicamentis equorum cap. ult.: *Galla est quous inunctio molles ad mollem revocet, quous ad Gallie, vel avellana, etc.* Eadem dicitur apud Petrum de Crescentiis lib. 1. de Agricult. cap. 10. qui à Jordano haud à lide cap. 43. [Vide *Gallaria*.]
GALLADELLA, ut mox *Galladellus*. Cosmographi Chronici Andree Danduli, tit. 1. Murator, tom. 12. col. 446: *Cum si galis et dudus Galladellus*. Rursus haud cap. 449. et 455.

GALLADELLUS, Naviculae species. Cyprianus: *Dum Nymphaea insulam applicuit, rivo nux Galladella, una ex galeis* sive capiti. Vide *Galladellus*.

GALLANDA, Coronula, sertum, idem *Galanda*. Vide in hac voce. Stat. pro *Galda*, Anic. ann. 1367. tom. 5. Ordinal. Franc. pag. 7: *In unatella vero ac*

Gallandis, et aliis grossis operibus argenti, etc. Lit. remis. ann. 1409. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 202: *Le suppliant... trouva un petit coffre ouvert, ouquel il trouva deux Gallandes, l'une boutonée et l'autre plaine...* Dans l'un des petits coffres avoit trois Gallandes ou chapeaux d'argent.

GALLANDUS, f. Instructus, munitus, a veteri *Gallio Galeudé*. Histor. Episcoporum Autissiod. apud Labbeum tom. 1. Bibl. MS. pag. 511: *Petrus de Pithouis... loca fortioriorum... munitis machinis Gallandinis et fossatis*. Le Roman de la Rose: *Telle fu et bien armée, / D'un fil d'or estoit Gallandé.*

* Rectius, Circummunus, circumdatus, *Gall. Entoure, bordé*; quous sensu *Gallendé* intelligi debet, a *Gallanda*, coronu.

* **GALLANGA**, Piscis genus. Tract. MS. de Pisc. cap. 46, ex Cod. reg. 6838. G.: *Rana piscatrix... a Burdegallensis piscetum*, Monspelio *Gallanga*.

* **GALLARDUS**, Jocularis, mimus, securus, ut *Gallardus* 1. Vide in hac voce. Stat. synod. eccl. Attrebat. ann. 1425. ex Cod. reg. 1610: *Intelligimus... quous quomplures carati coramque viceserentes aut clerici... incedunt... cum capucis, quorum caratels ceteris colla seu cornu factus habent testes... quous quod melius videntur et apparent acerrales sive Gallardi, quous presbyteri seu clerici*. Vide infra *Gallardus*.

GALLARIA, Vide *Galaria*.
GALLARIUS, *Cerdo*, Gloss. Isid. Si dicitur sutor, quod, ut est apud Macrobius lib. 2. Saturu, sutor *Gallam* sacculi, seu terat. Est autem *Galla*, Joanni de Janua, *Instrumentum cerdonum, quo coria purgantur et dealbantur*. *Galla* etiam dicitur quousdam herba et fractus quousdam: *unde fit quous pubis ad aptandis coria, qui similiter Gallia vocatur*. *Gallarius* et *Gallicius* *cerdo*; qui in *Galla* operatur. *Gallarius*, *Gallicius*, a, *nam*, quod pertinet ad *Galliam*. Gloss. Lat. Gall. Sangerman.: *Gallarius*, *Gallicius*, *Prætorius* de eadem. *Galla*, *Instrumentum ad apponendum eadem*. Vide *Gallicius*.

* **GALLAWIDENSES**, Provinciae Scoticæ, quous *Gallawey* appellatur, habitatores. Charta Davidis I. reg. Scot. ann. 1153. inter Probat. tom. 1. Annot. Prænotis. col. 533: *Dud rex Scotorum, episcopis, abbatibus... et omnibus hominibus totius terre sue*. Francis, Anglis et Scottis, et *Gallawidensis*, salutem.

* **GALLEA**, Natis genus, de quo in *Galea*. Pluries scribitur in Vita Martii IV. PP. apud Muratori tom. 3. pag. 610.

* **GALLERIA**. Vide supra *Galeria*.

* **GALLERIS**, N. vigili genus, idem quod *Galea*. Equiv. Xenophon. ubi de Olymp.: *Hæc surge, apud quous navigio saluatur est et eripias* (Agæes) eadem vocant *Galleris*, quous natis subject.

* **GALLESCERE**, *γῆλιν, γῆλιν, i. Gaudere*. Glossar. Latin. Grace, MS. Sangerman. Supplem. Antiquarii: *Gallezcu, γῆλιν, γῆλιν, i. Lector, vitulor*. G. Cangius legit, *Gavicz*. Vide in hac voce. [* Vide supra *Gallare*.]

I. GALLETA, [Mensura vinaria.] Vide *Galo*.

* **GALLETA**, Radicis aromaticæ species. Stat. Astæ ubi de Intrat. postur:

Galleu pountur et subvot pro quolibet rubo libris tres. Vide alia notione in *Galea*.

GALLETTUS, Henricus Knighton ann. 1352: *In quorum prima* (acie) *fuit Dominus Gallifidus Charnus cum multis Gallis, qui statim, electi sunt ab Anglis*. Ubi *Galliti* non sunt viri *galeati*, uti vult Sumnerus; sed *Gallenses*, quous *Galeis* vocat Froissartus 1. vol. cap. 121. et alibi non semel, quous nostris contra Anzhus semper militavit. Chronicon Bertrandi Gueschini MS.

Ainsi disoit Bertrand, qui bon Galeis estoit,

Quibus verbis alludit ad Gallensium virum-tutum bellicum: vel certe quod ita nuncupari ambiret viri nobiles, qui in *Walliam* pro Gallensibus militandi causa expeditionem susceperant, ut apud Duchesnum in Hist. Monimoneica pag. 291. 514. et alim.

* Robustus, vegetus, fortis, Itali *Galleardi*, eodem sensu, dicunt, nostris *Gallati*, unde milites strenui, *Galeis* nuncupati. Lit. remis. ann. 1397. in Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 313: *Certaine quantité de gens d'armes, qui lors estoient appellez Galeys, se juxerant logiez en la ville de Lorien en Gastinois*.

* *Gallio* vero appellatur *Mensa* ad ludum lapillorum, vulgo *Galeis*, apta, in *Lit.* remis. ann. 1413. ex Reg. 167. ch. 85: *En une rue de la ville de Villiers, où sont les Galliers à jouer aux gales*.

* **GALLIA**, pro *Germania*, non s-mel occurrit apud Lambertum Scafnaburgensem in Annalibus: eum vide ad annum 1072.

* **GALLIARDUS**, ut supra *Gallardus*. Concil. Frising. cap. 4. apud Labb. tom. 13: *Statuimus ut clerici, naxime beneficiati, quousque dignitate profulgant, minis, jocularioribus, laffionibus, Gallitatis seu hominibus artis ludice...* quouque largiantur. Vide infra *Galliardus*.

* **GALLICA**, *GALICULA*, Genus calcamenti, quous utuntur Galli, *Gallioche*. A. Gelius lib. 13. cap. 20: *Loerius iudati, et Gallioche calerati*. Tertullianus, sive S. Cyprianus, ad Senatorem:

... Galigæ remota
Gallica sed pedibus molli redimita poppra.

GALLICÆ et **GALLIÆ**, in Vita S. Eusebii Abbatis cap. 3. S. Hieronymus in Regula S. Pachomi cap. 4. 66. 81. inter monachicos habitus, *meliorum, baltrum lineum, et Gallioche* recessit.

* **GALLICARI**, Galliarum confectores, apud eundem Hieronymum in eadem Reg. cap. 6. ex quo corrigenda Glossæ Isidori: *Gallioche, cerdo*. Malim *Gallioche*, etsi *Gallioche* verones dicere volent a *Galla*, instrumentum cerdonum, quo coria purgantur et dealbantur. [Vide *Gallaria*.]

* **GALLICIANALE** TEMPUS, pro *Gallicianale*, [seu *Gallicianale*], ut habetur in Actis SS. Aprilis tom. 2. pag. 43. [Vide *Gallianus*, Gallianum Occurrit apud Felicem Grywensem Monachum in Vita S. Guthlaci cap. 20.]

* **GALLICULA**. Idem quod *Gallia*. Glossæ antiquæ MSS.: *Gallicala, Calceamenta pastorum*. *Gallicala, signum vestis*. Vetius Gloss.: *Gallioche, γῆλιν*. Sunt autem Hesychio, *αἰσῆς αἰσῆς αἰσῆς αἰσῆς αἰσῆς*, *αἰσῆς*

dahā ex caprino corio. Aliud Gloss. : *Sav-
dāzov, Gallicula.* Sic interpretatus est Ru-
sinus Josephum lib. 4. Antiq. cap. 8 : *Yse-
dāzov d' avro d' yov tōv dāzov d' zā dāzov.*
Solvent axore fratris Galliculas illic viti.
Vetus Interpret. *Juvencius Trechellanus*
Boet. Galliculas Græcorum corruptionem ad eum
nam interpretatur. Moachius Sangall. lib. 2.
de Carolo M. cap. 111 (8) : *Sed frustra stratu*
Galliculam Regis et fasciolarum sine immu-
nisationis distempnis, tibiūque illius summo
licet cornu perstrigens, etc. Mox : *Cumque*
ad obsequium Domini cuncti hosias suas
vellent extrahere, etc. (Vita S. Johan. Gual-
berti, tom. 3. Julii pag. 363 : *Galliculam*
tanti prædicti Petri solaciū relinquit, mox
sanctissimus effectus.]

GALLICULA, sicutum vestis, Passio SS. Perpe-
tue et Felicitæ : *Qui erat vestitus distinc-*
tione candida, habens multiplices Gallicu-
las. Infra : *Exivit ex quibusdam mure angu-*
stissimis... discipulis purpureum inter duos
clavos per medium pectus, habens Galliculas
multiformes ex auro et argenteo factas. Vide
Galigula in Caligæ.

GALLICULA, vice pili. Monachus San-
galensis lib. 1. de Carolo M. cap. 20 : *Ex-*
cepto uno pauperulo rubro naso, Gallicula
sua, quin pileum non habuit, et de colore suo
nuntium nobile, caput iulato, etc. Et mox :
Facie ad nos puerulum illum hominem, etc.
Ubi quilibet MS. Gallicula habent.

† **GALLIGENSIS.** Vide *Gessum*.

† **GALLINA** significat Christum, sapien-
tiam, animum. Glossar. vet. ex Cod. reg.
7613.

† **GALLINA**, nuda, pro Censu ex galli-
nis, *Gallinagium.* Charta Libertatis Gal-
lisonæ, ex Cod. MS. Gollin. : *Liberantes et*
penitus abscondentes, ad omnia iulia, multa-
lia... extorcentes, Gallina, trenas, etc.
Charta ann. 1277. apud Stephanonitum tom.
3. Antiq. Pictav. MSS. pag. 927 : *In qui-*
buscumque rebus et locis consistant, sive in
herbigenaribus, sive in vineis, terris cultis et
incultis, decimis, ugeris, terris, quin-
tis, quartis... Gallinis, redemissis, etc.
Chartul. S. Vincentii Genomani. f. 81 :
Contentio que vertebatur... asper Gallina et
metiva, quam dictus Willhelmus petebat,
etc.

† **GALLINA** Lincii. Censu ex gallinis in
servis ecclesie debitis, forte cum matri-
monio contrahat. Jura eed. parroch. de
Thoisico Ehelens. alie. scripta ann.
1383. ex Cod. reg. 559. B. : *Qui debent*
custodire ecclesiam... ipsorum se homines
ecclesie liberi et sine servitute, præsertim
quoniam in eisdem manibus non possunt nec debent
capri Galline leci, et similia per servientes
loci, prout in istis lictis tassidubitis, fac-
ciunt.

GALLINAGIUM, Censu ex gallinis, *Ge-*
line de coutume. que in Christi Natalis
dominio exsolvitur, in Consuetud. localis
Castelli novi in Biturig. art. 6. et de Troy
in Biturigib. art. 7. *Ge-line* nuda in Con-
suet. Marchensi art. 167. *Ge-line* de Ra-
rone, in Charta ann. 1130. in Hist. Vergiac.
pag. 241. Chron. Maurin. lib. 1. pag. 360.
Alia ubi minime explebant forficem,
alii Gillingium, alia intumentum. Occurrit
apud Argentreum Hist. Britan. pag. 307.

ult. Edit. ubi perperam *gillingium* legit Spel-
mannus. Vide Superius lib. de Adm. sua
cap. 11. *Regalia Gallinarum*, apud Andr.
Dandulum in Chron. MS. ann. 1205.

Consuetudines Galline, in Tabulario Citi-
ciensi. [* Vide Grimm. Antiq. Jur.
Gern. pag. 274.]

Census **GALLINARUM**, dicitur in Liber-
tatis villa de *Fallery* ann. 1253. Charta
Ottonis imp. pro Monasterio Gemlicæ, ann.
948. in Chronico Gemblacensi : *Porro sub-*
advocatus nihil juris habebat in villis ad Ab-
batum pertinentibus, nisi per singulos annos
de naugunqne domo denarium unum, Gal-
linarum unum, avenæ sextarium unum. Chro-
nicon Andreæ ann. 1203. pag. 53 : *Per-*
spicietur D. Iterius Abbas prout usum in
hac parrochia indeviavit, Dominum scilicet
Comitem Gisenensem ratione Advocatatus
antiqua a singulis hospitibus nostris singulas
Gallinas accipere, in die dñm Cincrum præ-
cedente, nisi de et familiam suam exinde præ-
accere, etc. Charta Baldulphi Comitiss. Gu-
censis ann. 1203. apud Duchesnum : *Ne-*
scilicet mancipiorum de cetero Gallinas aut
alias consuetudines vedebat, Fori Bigorren-
ses art. 14 : Nusquam pascat ubi eis Comes
agnos vel Gallinas, nisi festivitatem Pasche-
lem aut Natale Domini ipse vel uxor sua
fecerit. Tunc nungunqne Gallinam in Na-
tali, agnum vero si habuerit, mittit in fe-
stivitatem Paschali : si autem non habuerit
agnum, Gallinam. Redditus Gallinarum, ci-
visum, in Charta Caroli II. Reg. Sicilie
ann. 1303. apud Ughellum in Episcop.
Caserianis. [Vide Diaria Trevoliana ann.
1709. pag. 2179.]

GALLINARI, Gallinarum venditores,
apud Andr. Dandulum in Chron. MS.
circa ann. 1175. Glossæ vet. : *Gallinarius,*
1202. q. 10.

† **GALLINARIUM**, Locus ubi Galline
insident, Gall. *Pouillier*, alias *Gekuer*
Charta Guid. episc. Ehelens. ann. 1350.
inter Probat. tom. 1. Hist. Burg. pag. 114.
col. 1. Item *Gallinarium, quod est juxta*
gremium. Alia ann. 1351. in Reg. 119.
Chartoph. reg. ch. 232 : *Unum Gallinarium*
et unum stabulum ad ponendam porcos clau-
sas, lat. remiss. ann. 1399. in Reg. 154.
ch. 684 : *Le suppliant unvata en un Gekuer*
où il y avoit deux griliars, lesquelles il tua.

† **GALLINATUS**, Pullus gallineus,
Gall. *Poulet*, Salsimentum Comitatus To-
lozanæ ann. 22 : *Item de quolibet fisco habente su-*
um unum gallinam ad festum Natalis Do-
mini, et circa festum Natalis Joannis Ba-
ptiste unum por Gallinarum.

† Alias *Galliat*, Charta ann. 1219. in
Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 167 : *Item pro*
decem gallinis et viginti Gallinæ consensu-
ibus, viginti solidis Cantuariens. Lit. remiss.
ann. 1448. in Reg. 179. ch. 115 : Alind que
le suppliant unvata frepper d'icelle arbesite,
d'un materat qu'il y mist, un polet ou Gal-
linat, qui estoit en habite place, etc. Vite
SS. MSS. ex Cod. 28. S. Viet. Paris. fol.
28. v. col. 1. ubi de S. Hilario : *Quant*
Hylaire fu entree en concile, li polet li dist :
Tu es Hylaire h' Ganz; et Hylaire li re-
pondi : Je ne suis pas Galt, c'est d'au-
trez noms je suis de France, et ne suis mie
tes de gekur. In invidiarum ergo tuus voca-
batur *Gall* appellatio.

† **GALLINGAR**, *GALLINGAR*, ut in
Golungar. Inter *claucomum et Gallin-*
corio inter unum, in Fragn. 23. P. 3.
Sithiens. pag. 465. post *Irmonem.* C.
monum lib. 15. Gallungon lib. 10. in Adm.
ad Constit. Corth. Adm. ibid. pag. 1.
Gallung Belgis et German. infer. V.
chart. ann. 1159. et 1260. apud Lappet-
it. Fæder. Hanseæ. pag. 448. not. 4.
469. Arabibus dicti colvæjan seritæ f-
umany, de Barcelona. Mercatura tom. 3. p.
172. num. 23.

† **GALLINUM**, ut *Gallinagium*, Cus-
ex gallinis. Assign. facta Ludov. rex.
Claramont. ann. 1320. in Reg. 59. Ch.
toph. reg. ch. 602 : *Item pro corrigi-*
Gallinis, que faciunt certi homines de
villæ, vj. lib. x. sol. vj. den. Turin. Vi-
mos

GALLINUM, Præstatio gallinarum, 6.
lingium. Charta Occitanica ann. 1191.
47. Regesto Tabulari n. 114 : *Item Gall-*
num tum gallinarum, quoniam pullorum
matum 1. 30. Turin. Item *teritum per-*
negasse a dieci loci estimationem ruber
solid. Turin. etc. Vide *Thomassinum*.
Consuetud. localib. Bituricensib. cap. n.
68. [* Charta ann. 1318. in Reg. 56. Ch.
toph. reg. ch. 511 : *Item pro Gallin-*
debito antea domina regis, scilicet no-
quolibet hospicio unum gallinam, et
dos... In quolibet fisco unum gallinam
Gallinu valente xx. sol. viij. den.]

† **GALLINUS**, f. Gallinaceus. Colli
antiqui Canonum Pœnit. inter *Ad-*
Marten. tom. 4. col. 43 : Si cum porci-
cedent carum mortuorum ut sangu-
hominis, non aspicientes cretinas, nec
linus.

† **GALLINUM**, Ornamentum eccle-
siacum. Tradit. Fald. ann. 860. apud Sal-
matum pag. 69. Anno 800 : *Unum non-*
balum, altarium vestimentum xv. Gallina
reliqua vestimenta altarium xv. monce
auro parvæ, auris purpurei xv. etc.

† **GALLINUS**, *GALLIOTA* Vide in *fol-*
† **GALLIOBERCUS**, Nomen in *Ge-*
chesne, Quercus species. Lat. *Infus*
villa Tierrii ann. 1221. in Chartul. S.
Geim. Prat. fol. 59 : Compositus est
dicti homines in predicta urone, qui
gentem... *Galliobercus, tronem,*
ntum ad usus aratorum.

† **GALLINE**, *Perire*, apud Papian. *V.*
Gallit.

† **GALLO**, Pœna Presbyterorum con-
suetudinarius. Statuta Joannis Episc. Tre-
apud Lohinellum tom. 2. Hist. Bitur.
1609 : *Districius infulentes, ne qui*
skyer faciant habent... ubi quoniam
prout monastio Gallinis sententia illig-
et facto suis beneficiis privatis.

† **GALLODIUS**, Mensura frumentii
Eadem que *Galeus*, de qua in voc. 6.
Charta anni 1184. e Chartulario S. Qu-
tini in Insula pag. 63 : *Pro una viti*
terre... *quodque Gallodis fructus fruct-*
persolverent.

† **GALLOFFERO**, Acad. Hispan. *Viti*
mo mendicantis; an inde Gallum 6.
laffo, pro Eyno vilis pretii, apud Ge-
Guaiard. ad ann. 1286 :

Viti li rois Edouard en France,

que pipe 36. Gerboires. Will. Galart ann. 1398 :

Si charges d'armes et de robes
Tantes de sac, et de tonnelles,
Que seul des esles gaubieres
Pouvoit-on empier moules Jailles

Hinc

JALAGIUM, quam vocem idem valere ac *Fangium* scribit Baguellus, Tabular. S. Albini Andeg. : *Donavit illi, in opus primum consuetudinem illam quoniam habebat in Eleusynia S. Albini, id est Banagium de proprio cellario Eleusyniensi. Dedit etiam consuetudinem Jalagii, quam habebat in Cellario dominico Monachorum. Charta Ludovici VII. ann. 1177, pro Communia Laudunensi : Rungii, Irloneti, Cambii, Iardarii, Jalagii. Ubi Jalagium videtur esse quod nostri vocant *Droit de Jougage*, id est Jus, ad quam exiguam doli vinaria, Vide *Gélingium*.*

JALO sumitur in eodem *Fleta* libro 2. pro mensuris frumentaria, cap. 12. § 1 : *Pondus octa librarum frumenti fleti incensurum Jalontis, et 8. Jalontis frumenti facimus bussellum, de quibus orto consilii commune quarterium.*

GULETA, GALLETA, Mensura pariter vulgaris Tabularium S. Albini Andeg. : *Gulette rati 24, pro arpenno vineae redditae. Regula Magistri cap. 23 : In uno Gulleta vinee mensuratur potiores ab eis calculi menseantur. Cap. 27 : Ant Gulletis, aut culcitra situlivitis porrigitur. Mox : Ad culcitra, aut Gulletas, aut cunctis ibidem mensuratur. Deinde que : Aut duo aut tres apertis culcitra aut Gulletis mensuram ministerio deservit. Jaroslavus I. Rex Aragon, in Foris Osce ann. 1347, fol. 25 : Si alius fuerit adjuvandum sacramentum, et juraverit se non debere, vel esse in culpa, nihil solum parti vel iudici, nec Gulletam rati, nec Gulletas. Tabularium S. Nicolai Triguensis in Dalmatia, apud Jo. Lucium lib. 2. cap. 16 : *Ad hac unam stulativitiam, si habuerint navigia, sine commercio eant et redeant, plectores gatum, sibi Guletum prebent unum. Alii unum piscatores singulos, cum habuerint, deferant pisces.**

GULETTA, pro *Gultha*, habet Thwocius in *Carolo Rege* cap. 37 : *Pubulum etiam equis pro singulis illis viginti quinque Guletis, in Luvulo cap. 4 : Habuit etiam secum de Borensi fere eam modum Guletti.*

GULETUS, Mensura frumentaria, 4. *Guleto ibidem unum reditus, ... octo modus frumenti et tres Guletos, in Chartis dicebantur. ann. 1246, in Probat. Hist. Guinensis pag. 318. (Charta ann. 1151 apud Bollandum in Observat. ad Ritum Eccl. Laulan, pag. 20 : Pro monstrantur Ecclesia nobis per solvendi singulis annis septem modulis et quatuor Guletos frumenti. Chartularium Aquileiense fol. 45 : 8 b unno crani concessit tres modulos frumenti ... et octo Guletos pise. Idem fol. 48 : Dedit Ecclesie nostrae duos compres ... unum in valle Gliseni rex Galvatis senilis continentem, alterum quantum Guletorum.*

GULETUS TERRÆ, Modus agræ, Charta ann. 1252 : *Ad quatuor Guletos Terræ sitas in vic de Chiur, i. in quibus totidem galeti frumenti seruntur, aut percipi possunt, quo modo Malonum terræ dicebant olim.*

* *Ejusdem originis Geloingnie et Gelonie, pro Mensura salis, in Lit. Guil. episc. Lingon. ann. 1358, inter Ordinat. reg. Franc. tom. 3. pag. 637. art. 13 : Oppressio est nostra ventura le marchons estrangers amenant ou vendans sel en nostre ville, en exigent excoessivement les debites accustomedes pour les chevrons, chers et cherrettes, Gelonie ou mesure, La Gelingnie du sel, ibid. pag. 659. art. 11. Infra : Geloingnie. Pro mensura avenæ legitur in Charta convent. inter prior. et habit. S. Belini ann. 1461. ex Reg. 198. ch. 191 : A chacuer beste traitant, qui sera à faire ledites corvées une Geloingnye d'avoine. Vide infra *Jalontis*.*

* **GALO**, Fornix, concameratio. Sentent. ann. 1504. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 215 : *Et per illam rivum usque ad vestrum sive Galonem Penarii.*

* **GALOCRIA**, Genus calceamenti, idem quod *Galliter*, vulgo *Galoche*, Lit. remiss. ann. 1382, in Reg. 121. Chartoph. reg. ch. 232 : *Quandum Galochiam, quam in suis pedibus gerebat, accepit, ac in manum suam possit ad resistendum et defraudandum se dicta Galochia contra dictum Perrotum.*

* **GALDER, GUALDER**, Bona mobilia aut immobilia, ab Armorico *Galla, Gallud*, vel *Gallout*, Potestas potentia, valor. Charta Rotonensis apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. col. 99 : *Annus comes unum Britannicæ imperatris regnum, ad Monasterium S. Salvatoris vendens, interpretatus o Monachis dedit S. Salvatori Gualder totum Abbatem per totum Britannicæ regnum diffusum, illam siliet partem, que Principibus ante illud tempus solvi consueverat, pro mercede eterna et pro tota Britannia, Charta Kemperleg. ibidem col. 120 : *Præterea res humani, qui abque liberis obierit in ipsa tribu, et alient etiam de aliena terra ibi defuncti Gualder proprium est S. Amund. Alia S. Gregorii ibid. col. 127 : Ad corporis vero profectum de bonis et de causis in iudicio ante eum prius convictis, ac de Galderis octonum partem et in remuneratione permittit. Alia Majoris Monasterii ibid. col. 215 : *Stultitiam enim in eam tunc concordaverat, ut pro in Monachis darentur ... omnia istius parochie bonum, unum arcam molendinum super Canonis fluvium, Galotium omnium ultionum. Litteræ Johannis Ducis Britannici ann. 1396, ibid. col. 661 : *Tantes costumes, passages, trespases, espaves, Galotz, droit de desherance, levis et breiffe par mer, par terre, etc.****

* *Sen Jus* in bona defunctorum sine hærede legitimo, vel qui de iis testamento disponere non possunt, vulgo *Galoy*. Charta ann. 1253. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 936 : *Dixerimus nos habere et debere habere in terra præfati Gullodum nullis, sita in frodo nostro de Thorro, hitronen et le Galoy, Alia ann. 1410, in Reg. Fouquier. Pictav. ex Cam. Comput. Paris. fol. 37. v. : *Je Jehan de Croon, sire de la Sute, ... advoche à tenir ... à foy et hommaige lige ... mon herbergement de Charroze, avecques toutes ses appartenances et appendances, ... prerchetes, deffens, Galloys, estangs, etc.**

* **GALONUS**, Ital. *Galone*, Latus, Gall.

Côte. Chr. Modotiense apud Murator. b. 12. col. 1174 : *Cante ad modum assueti tura rati, et cum uno culleto a Galoni in colla percussit.*

* *Chiron*. Placent. ad ann. 1388. p. 1. Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 14 : *Et dicta volumina sic curta, aliquot, lunt sunt plus longa de retro et de ante, quam a Galono. Aual. Mediol. ibid. t. 738 : *Cum una corrigia supra dunt, supra Galonos, etc. Vide supra *Gallatus*.**

* **GALOPEDIUM**, Galopodium, ligamentum, calceus, Gall. *Sabot* ; vel Forma ligni, qua satores utuntur in calcis lavandis, Lit. remiss. ann. 1450, in Reg. 183. Q. toph. reg. ch. 58 : *Cum supplicat nos hostium domus sine pacifice et quævis rursus de Galopodium, cum securi et instrumentis ad hac necessariis etc. V. Galopeder.*

* **GALOPICUS**, Le Roman de Garie JS :

Il s'en torna meientens aus respis,
Et la traversa hastivement en viat,
Hec trouva meunz Galopics,
L'ex le tonner en sa main trois des tiot,
Quatre ribans los trestreusmes rous, etc.

Infra :

Il li demande, dont es tu, bionz anoi ?
De Clermont, sire, si si aus Galopics.

[*Galopin vulgo dicimus famulum celum simile conditionis adolescentulum.*] * Lit. remiss. ann. 1399, in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 174 : *Jehan luy Galopin de nostre curiose etc. Vide infra *Galoppus*.] [* De etymo vide Glossar. ad Grav. voce *Kizer*, col. 557.]*

* **GALORIUM**, Vide *Galor*.

* **GALOS**, riri soror, in Glossis Simeonis MSS. num. 501, in Amalthea, f. 105 habet : *Glos, Firi soror, a Gorois 102 : Nonius : Glos appellatur mulier, utique eadem fratri soror. Vide ibidem lib. 10. Orig. cap. 8. et Lexicon Justinianusque.*

* **GALSTADIO**, Vide *Gastulidus*.

* **GALVANUS**, f. Qui reditus regis Gall. Recover. Comput. ann. 1374. Tabul. S. Petri Insul. : *Primo pro expens. Grolvani, cunctis de mandato capituli quodam informatione facienda, ac de decima ejusdem. Vide supra in *Galv*. t. GALUM. Charta Longobardica n. 774. tom. 8. Italia sacra pag. 35 : *Act. Ecclesia S. Albani, que sita est in vic. nostro de Poline. Occurrit ibi non solus, et pag. 573. 574. 582. Sed veros, ut genulum aut Gago, vide *Ganum*.**

* **GALUM**, Mensura vinaria. V. *Galo*.

* **GALUMMA**, Capitis operculum, et b. 12. col. 1174 : *Agathe Maryria Galvati apud Thebriidum Episcopatum in Epist. Epistat. SS. lib. 3. cap. 4.*

* **GALUNXA**, Flumen candidum, *Gala*, id est luc, derivatur. Papias. V. *Galamum*.

* **GALUPPUS**, Ital. *Galoppo*, V. species, lina, calo, Composit. Jac. P. lib. 1. apud Murator. tom. 20. St. Ital. col. 75 : *Ubi expeditur amonit ex equestri ordine militum, qui Scyathantes, occisi sunt; hos vulgo liti tunc indutos Galoppus Insensu b. 1. idem lib. 5. col. 104 : Domestica*

pag. 545. de Roberto D. Normannie: *Erant jaculi albescentes, corpora pinguis, brevique statura: unde vulgo Gamburzus cognominatus est, et Brivati occidit.* Ex Gallico *Jumble*, seu *Gambes raudus*. Vide *Gambes* 1.

GAMBURUS, Cancer, *astacus*, vox Italica *Gamburo*, nostris *Ecrivise*, Ex Lat. *Gnammaris*. Vide *Octo*. Ferrarium in *Gamburo*. *Conductor illeci piscium et Gamburorum*, in Computo Thesaurarie Urbis Bononiæ in Italia ann. 1364. ex Bihl. Regia.

* Stat. Public. lib. 6. fol. 79. v.º: *Item Gamburus grossus, pro quolibet centenarius 2j. den. Jumble, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1466. ex Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 426: fidele femme bailla entre deux escailles ou coquilles de Jumbles, qui croissent en la mer, sur chose ressemblant de couleur à vitreux ou vitreux.*

GAMBUSIUM, [f. pro *Gambastum*.] Vide *Bombos*.

* **GAMBARITUS**. Vide infra *Gastengula*.

* **GAMRAYCHO**. Vide infra *Gamboso*.

* **GAMBELLA**, f. Cingula, lorum, vel stapes, cui insistant *gambes* equitatum. Stat. Montis-reg. pag. 275: *Item statutum est, quod quilibet basterius... teneatur ponere borraui pro denariis quinque pro libra, de Gamblegis, et illam de paratorio, pro denariis quinque, tom in hostis, quam in solis.*

* **GAMBERGA**, ut mox *Gamberin*. Charta Henrici de Soliacis ann. 1031: *Tenebatur habere loricam, cui loricam, et capite ferream et loricam et Gambegam. Et apud Thomam servium in Consequet. Bituric. pag. 133: Qui minus de viginti librarum habebit de mobili, tenebatur habere Gambegam et capulum ferream et loricam.*

GAMBRIA, *GAMBRIA*, Italia *Gambria*, nostris *Jambere*, Germani *armatura*. Auctor Mamotrecti ad i. Reg. cap. 17: *Orcra, Gambria, Otto Morena* in Hist. Rerum Laudensium pag. 60: *Quoniam autem Imperator Laudensium ultra trecentos loricos, et multos Gambrios, quos de suis hostibus habuerat.* [Computus ann. 1333. tom. 2. H. St. Dalphin. pag. 274: Per nomen Magist. nosterum quod Dominus receperat multo pro Gambriis, consensu, gambrietas... anc. 17. libid. pag. 276: *Item, Barthol. Lapa mercator pro nro puto de puto cum casu, rids et Gambriis, v. de. u. torn. xxi.] Nicolaus Uptonius lib. 2. de Militari officio cap. 8. de duellatoribus: *Sed utrum habere possunt Gambrias et golas in capitis, neque lege, neque consuetudine inveniunt. Regestum Perigorum Papulæ: Les Gambrius ou harnois de gambes de fer. Vide infra Armatura.**

GAMBESO, Canto, centunculus, *Thomacanthus*, Vestimentum caotile, ex coactili lana confectum: seu vestimentum genus, quod de coactili non mensuram et totalem pectoris humani conficitur, de mollioris lani, ut hoc indoluit primus foris vel clibanus, nati his similes, fragilitatem corporis ponderis asperitatem non habentem, ut est apud Anonimum de rebus bellicis Notitiae Imperij subijciunt. Sed et ita describitur a Scholiaste Thurydidis: *Πάντα τὰ ἐξ ἑλίου πικρὸν ἔσθια, ἀπὸ τοῦ βορρῆος τὸ οὐκ ἐστὶν, ἢ ἰσχυρὰ.* Et Constantinus Porphy. in Tactici pag. 5: *Ἐστὶν δὲ ἡ γὰρ*

ταὶ φέρεται ἰσχυρὰ: καὶ περὶ αὐτὴν ἀναγράφεται καὶ ἀναγράφεται. Substantivum appellatum quiddam voluit. Vide in hac voce. Neque alia videtur *Chlamis caumbus*, in Epistola Juliani Propraefecti Provinciae Britanniae ad Siniolum Solennem in veteri Marmore haud ita pridem detecto in Bajocassibus: *Licet p'una mercanti a me pouca, tamen quod honoris causa offero, velim incipiens libenter, Chlamydem caumbianum Distinctum Londoni. flandum aureum cum gemis, lacerans datus, etc.*

GAMBESO, Willelmus Brito lib. 11. Philippi: *Pectora tot coria, tot Gambesonibus armant.*

In Rotulo ann. 1332. Cameræ Comput. Par.: *Adm. armamentario 40. sol. 4. den. pro factione Gambesonorum. Computus Bailivorum Francie ann. 1318: Expense. Pro conductis, bonera ad Gambesonos, tapetis, etc.*

GAMBESUM. Idem Will. Brito lib. 3. Philippi: *Pectora tot coria, tot Gambesonibus armant.*

GAMBESOMQUE audeat foras, et thorax trilecem.

* **GABRIATO**, Computus ann. 1322. apud D. Brissel de Feudorum uso tom. 2. ad calcem pag. cxxx. v.º: *Pro habitis et Gabritonibus portandis in Marcinum lxi. s.*

GAMBESA, in Charta Henrici D. Soliaci ann. 1301. de Libertatibus villæ Alie.

* **GAMBESATA** LORICA, in Testamento anni 1286. apud Marten. tom. 6. Anecd. col. 1225. *Gambesata tunica*, in alio Testamento anni. 1287.

GAMBECIUM, in Libertatibus villæ Motelli anni 1269. apud Thomassinum in Consuetud. localibus Bituricis, cap. 63.

GAMBRITUS, forte pro *Gambecius*, in Charta Libertatum Lurici apud eundem cap. 56.

* **GAMBRAYCHO**, Consuetudo Bragerici art. 38: *Item armatura, utpote enses, lanceæ, scuta, boglarin, lorice plate, pilæus ferreus, sive capellus, perponcha, sive Gambroycho, guisarna, nec alia genera armorum necessaria ad tuitionem corporis... pro alio debito pigmentum.*

GAMBISO, in Fleto lib. 1. cap. 34. § 12. *Gambison*, apud Joivillam pag. 46. Le Roman de Gaydon MS.:

A ces parades li vavours d'arma
D'un Gambison vîez enfume qu'il a.

Infra:

Deser vesti un Gambison faïds.
Le Roman de Jordan MS.:

Chateaus avoit son Gambison vestu.

Will. de Guignavilla in Peregrinatione anime MS.:

Li sont heusmes et hanbergons,
Gorgetes et Gambious.

Infra:

Le Gambison vesti Jesus,
Quant por tie en croiz li pendus.

COTES GAMBOISÉS. Will. Gaiart ann. 1298:

Que seol des Cotes Gambesies
Pourroient enplir maïnes jailles.

Et ann. 1304:

Espères d'estos et de taille,
Cotes Gambesies, ventailles.

Statuta MSS.: *Des armatures et cotes, d'ores de Paris: Item se l'on fait Cotes, boissies, que elles soient conches d'ours, sur rafes estoifes et poe tes, rafes, folles à deux juis, bieu et arretées sur de bonnes estoifes, soient de cotton, ou de tres estoifes, etc.* Infra: *Houppelandes, boissies.* Alia Statuta ann. 1306: *Item, nul dorenavant ne jüst faire Cote Cotes, si ce n'est d'ait 3. livres de cotton tout, elles ne sont faites en serrees, et ni des soient faites en serrees, et que il n'y ait de viel linge, enpres l'enduit, de draps et demy quartier devant, et autant d'ours.* *Contrepoinces* vocantur in Charta ann. 1296 in 30. Regesto Archiv. Regii (ch. 115): *Piores Inveni in dictis bonis quinque albes et unum albore, et unum Contrepoince, et Willimacum, seu Josephum Sraligum in Titium pag. 46. 47. et 49.*

WAMBASUM, apud Rogerum Hovedam ann. 1181. *Wambis*, apud eundem p. 614. Interdum *Hambais*, sic enim in Historia. Le Roman de Rou et des Ducs Normandie:

Wambors ourent vestes Hambei,
Conques non chaint et carquis, etc.

GAMBESION, in Charta Philippi ann. 1303. in 36. Regesto Chartoph. Regii num. 115: *Et serent armes de p'ous et de hanbergons, ou de Gambesonis: Philippus Cluverus lib. 2. Geom. cap. 16. ad Strabonis locum, ubi dicitur: ait autem xivimus forte ὀγκυρὸς γαμβριέτης, id quod aliud interpretis ὀγκυρὸς ἔστι γαμβριέτης: ad ingula et vates usque droniam, et eam vestem partem, quam vulgus nunc tinarum Thoracem appellat, potius verumque Wambes, et inferioris Germani dubia h'ant, Danica Wambes, Raponi Judon, Gali Gyspene, Gaulti Pouprie, et Leodiceses ad Mosam quoniam dicitur Chronicon Colmariense ann. 1298: *Item reputabantur, qui golas ferros in capulis habebant, et qui Wambusis, id est, tunicis apissum ex lino et stoppa, vel retibus felici Episcopi super dextro in rubro Wambusis circumventum... cuspidem prebavit. Calcitra de Gambisio, apud Raymundum de Astles.**

Gambosion, in Lit. ann. 1303. tom. 1. Ordinal. reg. Franc. pag. 384. art. 1. *Gambosion*, in Libris, Gistivil. ann. 1285. apud D. Bonquet tom. 2. Jur. pub. Franc. pag. 412. Si tamen bene lectum est.

* **GAMBUROS**, et **GOMBUROS**, apud Erellum. Liber Du pelrante de Com:

Et sont aussi comme fel est
De poudres le Gambosion,

Que vos etumum viget apud Oecivum, teste eod. Borelio.

WAMBUSIS, Statuta Ord. Franc. mod. Dist. 1. cap. 13: *In dextroitoria nullo in iudicium ascendat, sed videretur per quod dextroitoria super Wambusis et harnis p'cepti, etc.* Ubi *Wambusis*, idem quod *lindis*.

* **WAMBITUS**, eadem notione, in Beza Innot. IV. p. pro P'chom. *Albi*

cervorum generi annumeratur, licet cervo minus: nostri *Dein* vocant: unde negant, an non legendum sit *daumius*. Sed respiciat Codex MS. S. Germani Parisiensis, qui *Gammus* etiam praefert. [Hispa praefertur duntaxat infra vox *Gammus*, eadem notatione.]

GAMULA. Anastasius in Benedicto II: *Similiter et in Ecclesia B. M. ad Martyres aliud cooperatorium porphyryum cum cruce et Gammulis quatuor, etc.* Ubi Codex MS. eum *cruce et Gammulis*, praefert. [Alius *Gammulis*.] Alius, *cooperatorium porphyryum et Gammulas quatuor*, alii denique, et *Gammalas et clavos quatuor auriculavos*. Quidam etiam *Gannulas*. Forte dimiuit, ex *Gannus*. Vide in hac voce.

* Idem videtur quod supra *Gammia* 2. Vide in hac voce.

1. **GANADO**, vox Hispanica, Grex, pecus, armentum. Charta Arel. reg. Castell. ann. 1173. inter Probat. tom. 2. Annal. Premonstr. col. 93. *Dono ad omnes vestri Ganades pro omne regnum meum secum et abaque omni inquisitione, exactione et mortuico libera habeant pascua.* Vide *Ganata*.

2. **GANADO**, Voluntas, consensus, ab Hispanico *Gana*, eodem sensu. Charta ann. 1096, tom. 1. Probat. hist. general. domus reg. Portugal. pag. 2. *Et istud columpinus non responderit sine rancuroso, et rancuroso non valent sine cherimonia, sine testimonium bonorum hominum et vestro Ganado.*

GANUDRIDIT. Lex Bawji, tit. 18. cap. 3. § 3. *Si servus furivo modo, supradicto more occisus fuerit, et sit obsecutus, quod Gannuridit dicunt, etc.* Editio Hierolici cap. 28. § 3. *Gannuridit* habet. At Spelmanus observat ex et ge particulari esse propositivas praeterit temporis participii ejusdem. Proinde *Gannuridit*, idem est ac si *murdritus fuerit*. Vide *Murdram*.

GAMUS, Cervus, ex Hispanico *Gamo*: nostri, *Dein*. Furi Alcaconenses: *De cervo de cervo et Gamo tres Marobis*. [Vide *Gammus*.]

† **GANAFUS**, Foris, Agilis. Gloss. MSS. Sangerm. num. 501. Vide *Gannatus*.

† **GANAGIUM**, ut supra *Ganguium*, Agri cultus. Fundatio Chartusae Vallis S. Georgii ann. 1235. inter Instrum. tom. 4. novae Gall. Christ. col. 98. *Item (dono) omnes terras quas habes nomine Gannagi, vel alio modo, (hoc est, ut intelligo, Terras omnes, tam eas quas cum incultas in villa de Poques, etc. Item omnes terras Gannagi villae de Moni cum pratis meis, etc.*

† **GANAXCIA**, vox Hispanica, Lucrum, redditus, Gallis *Ganguage*. Vide *Branglis*.

GANAPE, Vide *Galanabis*.

GANARE, Acquirere, Hispan. *Gannar*. Charta Bernardi II. Reg. aere 1028. apud Autou. de Yezes in Chronico Orli. S. Benedicti. tom. 5: *Dum essemus in adolescentia, Gannamus et emimus villas et hereditates, etc.*

GANATA, ex Hispanico *Ganado*, Grex, armentum: *Gannador*, Pastor. For. Jecenses: *De appellitis in stantibus. Cuius homines de villis, vel qui stent in montanis cum suis Ganatis, audient appellitum, omnes capiant arma, et dimissis Ganatis, et omni- bus aliis suis fastidiis, sequantur appelli-*

tum, etc. Infra: *Ganata, eum descenderint, nullas audent furare vel rapere vel pignora- re, nulla occasione, et non faciant in ventalis militum, nisi per annum nostrum. Certa hora clari, in quibus Ganata habent, se equos franguntur. Eximius Salanova: Et tales non prestant in al quo cum hominibus signi Regis, nec pro Ganatis, neque equis, nisi quidam dixerunt, Charta Garciae Fernandi Comitis pro Ecclesia S. Petri de Cardenna aere 1010. apud Yezes in Chron. Ord. S. Benedicti: Flo Gannito Ecclesiae S. Petri talem fora habet sit illis de villis villas ad pascedum per omnes terminos in montes, et in fontes, in prulidibus, defensas etiam, et in molinaris, etc. Alia Sancia VII. cogn. Sapientis, apud eundem: Si vero Ganatum retrum cum alto extraneo mixtum fuerit, et hoc de causa illud nulas dare voluerit, mendo in fide nulas Monachi vel Prius vestri Ordinis, sint alio sacramento domi- vobis, quantum dixeritis esse vestrum. Infra: Ita omnia loca, in quibus nomen Ganatum et aliorum debet pascere, etc. Passim in Chartis Hispaniis, Ita porro hanc vocem Hispani usurpant, quomodo olim nostri et Angli vocem *Ganguge* pro omni apparatu rustico, in quo recensentur a mimalia, atque adeo oves ipsae. Vide *Ganguium*, et Michaellem del Molino in Repertorio Forum- rum Aragonis.*

† **GANATI**, Eadem notione. Charta Adelfonsi Regis Castellae ann. 1181. apud Baluz. Hist. Tutel. col. 495. *Concedo...* ut vestri Ganati proprii... pascant sine omni montio pro montes et omnia pascua per quoscunque regis Ganati pascere habent per totum regnum meum.

GANCARE, Per vim auferre. Coronatio Henrici Regis Portugalie: *Quando aliquis Gancaverit avere aliquam, voluit querelam, et Alvariz restituit illi suum avere. Ubi Anton. Brandon. lib. 10. Monarch. Lusitan. cap. 13: Quando aliquis per forza touar a fazenda aliena, etc. Rursum: Qui in bello materit Regem inimicum, null ejus filium, et Gancaverit ejus pendorem, sit nobis.* [** Vide S. Rosa de Viterbo Elucid. tom. 3. pag. 6. vocib. *Ganca* et *Ganpar*, obtinere, Hispanis *Aleancor* eodem sensu.]

† **GANCES**, Anseres silvestres, in *Ganta* 2. **GANDA**, f. *Acerens*. Charta ann. 1290. ex Chartoph. Occit.: *Item septimum partem totius salis, quod fit et fit noster in dicta territoriis et infra, etiam in gervellos seu Gandalas, et tres denarios Taron. in quolibet molito dicti salis, etc.*

GANDARGIUM, Tributi species. Charta ann. 1300. apud Columbum lib. 3. de Episcop. Vivariensis pag. 226. *Non poterit D. Rex deinceps aliquid de novo acquirere in terra D. Episcopi... non adquisitiones novas, vel nova Gandargia recipere.*

GANDEIA, Genus navis. Afris familiaris, apud veterem Interpretem Juvenalis Sat. 5. v. 89.

GANDEGA, Vestis species. Chron. Veneris cap. 73. de Deformatione religionis: *Cucullus elatus pro froccis, acerus pro Gaudenis, froccus capellatus absque cucullo... insectatur.*

GANEA, [Meretric. Osbernus in Vita S. Dunstoni, tom. 4. SS. Maii pag. 368:

*Reperitum in super eum adultera sua; filia illius Principum mactabatur, etc. iter abstraxit... Al Gana angustiora querebat. Tu, loquitur, etc. Latinis, Lappur est, non ipsa meretrix.] [** b. sit. ann. 1130. ex Cod. reg. 5190. fol. 3. r: Detas dominus Petrus non voluit, sed interdam, quando sub placet, etc. de nocte Ganeus, quousque ad u. tenebat.] Vide *Glavea*.*

* **GANEARE**, Obtinere, Hisp. *Gan*. Gall. *Gagner*. Leg. Lusit. sub Alph. 2. tom. 1. Probat. hist. g. neal. domus reg. Portugal. pag. 11: *Qui in bello... Ganeavit ejus (regis) pendorem, sit nobis.* Vide *Ganeare*.

† **GANEARIA**, pro *Ganea*, Ugionis. Y. *Clepedra* in a *Clepedra*.

† **GANEARUS**, G. neo. Gloss. Lat. Gre. Sangerman. MSS.: *Ganearius, Lib. 10. Lucernis, etc.*

† **GANELO**, nuncia proditor, sit die a Wenilone seu Gueniloce, voce pauli inflexa, Archiepiscopo Senonensi, quilibet notitiam a Carolo Calvo accepit: immemor, ad paries transit Ludovici manici: ex qua pessima actione labor aeternum manit: sit ut insignes Prode- Ganeles vocati sint. Hinc *Mat. Pas. ann. 1216*, loquens de Comite Niverni ait eum fuisse de Guenilons generi proditoris: sicut et *Arca* in istis Ban- nensibus vocatur ille, qui fidem datam servat, ex eo quod Beron Comes Barin- fidem datam Ludovico Pio violaverit. Marcum Hispan. lib. 3. pag. 21.

* Nostri, eodem acceptione, *Gan* et *Guegan*. Lat. remissus 137. in 1. 111. Chartoph. reg. ch. 3: *L'epre respondit: Tu mans come j'au per- traistre, Ganelon, et Dieu et my se iu- bien.* Alie ann. 1357. in Reg. 8. ch. 171. Et plurius inter injures in *l'oppo- Guenelon, trinitre*. Cantil. 4. 10. 1. Poem. reg. Navar. pag. 93:

Trop sont fol et mal pensant,
Pis valent que Guenelon.

* 2. **GANELO**, Acervus lapidum antequam veniat. Vide *Chifflet* in *Vesunt* in voces Celticis.

GANELO, *Gulostus*, *papavater*, *tabacatus*, vel *incultus*, *bagno* Gallic. Gall. MS. Reg. 1013. Latinus *Gane*, est *ακαταργητος*, *ακαταργητος*, ut est in *Glan* 6. Lat.

† **GANEOMIUM**, Vide *Gannium*, **GANNIBIT**, **GANNIBITUS**, de quibus scribitur, quae habet *Spehmannus*, etc. sunt, quae sequuntur.

GANEARI *Gannarum* societas, *Gannarum* nomen, apud Germanos *pla*, potens, et antiqua et, a nobili conditione parum distans. Nollides enim *Ganeles* sic conjungit Jus Saxon. *Burger oder Burghann* *heissen die Gannar und Edelheit*, etc. Id est, *Etiam strenui* (qui in Castro habitant) *dicuntur Ganeles et Nollides, qui ubi ad d. Castrum in Castro habitant, et non tri- vocantur Burgher*, i. cives castrorum Item alibi, *Burgher* (*i. castrense*) *est hujusmodi feudum, ubi multi Nobis Gannorli* (ut nunc dicuntur) *annu 10.*

etiam simul habent a Principe et Domino, quod et eorum illud. Et quidem nulla inter ipsos et alios vassallos feudales differentia est, nisi quoad pacta et conditiones societatis et fidelitatis inter ipsos eunt. Quae res tunc etiam in Germania, quando vis erat iure, da das Feust-Recht in xiang stang. Tum enim ante factam et promulgatam pacem publicam, i. dem Landfrieden, cum passim itinera essent minus curata, et latrones in arcibus apud sui peroris vive farine homines, latrones latitarent; alii quidam Nobiles, quibus virtutis pectus, quam rapine studio carum erat, culverent sibi arcem munitionis, in quibus cum famulis suis et rebus pretiosioribus, ibi aliorum invasionibus violentis, tuti essent. Et ut potior fieret haec conjunctio, eoque major et constatuus, suique viribus et et sua felicitas defenderent, fratemitatis et confederationis quasdam, certis legibus et conventionibus contraxerunt, den Burgfrieden, id est, Pacem castrorum appellatas. Confederatos hos Ganebrius vocant die Gauen, quasi gemine Erben, id est, communes heredes et condominos. Sed dilator splendida hac confederatio in deteriori partem. Nam et ipsi Ganebrii viribus suis et arcibus confecti, etiam rapere et apprehendere creperunt: aut alios suae societatis confratres, aut condominos, quando diligenter, receperant, et protegerunt. Eque tandem audacia et furori pervenit, ut, ut publicis legibus et imperialis Constitutione coerceretur. Imperator enim Maximilianus in Cunitis Augustanis ann. 1500, inter alia edixit, ne Ganebrii, sine condonatione, lausum ab Imperio in arcem intrarent, hoc etiam ea sui communis et cum aliis, et postea sua societate excludant: quod si vero secus factum fuerit, ut ipsi quoque acceptatores, in penam praeter publicam violatam debeat declarari et pronunciar. Praeterea in Comitibus Wormaciensibus ann. 1495, quidquid est constituta poena: Das ihr ihr lnd, etc. id est, 1. Primo aut illorum copiam et bona omnibus suis concessa, et vero illis abuti possit. 2. Ut omnia illorum quae contra alios habent, cessent et sint nullae. 3. Ut amittant feudum. 4. Ut habeantur in lausum, sine infamiae. Renovatur haec Constitutio alii Comitibus Wormaciensibus ann. 1501, deinde Augustanis ann. 1548, et inserta denique Ordinationi Cameracensi anno 1555, part. 2, tit. 13. Petrus Denais in Jure Cameracensi tit. 266, verb. Receptatores, n. 2.

Arces et munitiones aliquot quae vocantur Ganebrius, haec recensetur. Primo in Rotenburgensis, non procul a Norimbergae disita. Deinde est Eriburgum in Alveria, quae ars etiam est celeberrima Ganebrius. Tertio est ars Salzbürgum ad Sabin in Francia orientali, ubi et Imperatoris Conradi qui cognomen Saliri inde adeptus est Regia olim fuit; et Lex Salica promulgata est a Pharamundo, ejusque Consiliarii quatuor, Wisogast, Aragast, dux et rectus Bosogast, Salagast, Vindogast, qui et in Prologo Legum illarum comminatur, et a Sigeberto in ann. 432, de quo vide plura hic infra in verb. Lex Salica. Hae autem ars etiam hodie est domus Ganebrii et habent singula singulos suos

Burgavios iudicis loco, suasque leges et regalia. Rotenburgensis, quae ab antiquis dominis ad Coronam Bohemae pervenit, et tandem ad Electorem Palatinum, reservato tamen recto domino, condominos, numerat plusquam septuaginta Nobiles.

Sunt et nonnullae civitates Ganebrius. Cruzenacum, oppidum situm ad Rhenum, condominos habet Electorem Palatinum, et Marchionem Badenensem. Item Smalcaldia, dum viverent Comes ac Principes Hennebergenses, ex parte dimidia ad ipsos, ex altera pertinuit ad Landgravios Hessiae; hodie Landgravius ea solus possidet. Tale olim fuisse Hebron, de quo in sacris Literis habetur, et in Decreto Gratiani, 1. Hebron, n. quest. 2, notat Conradus Rittershusius in partitionib. jur. feud. lib. 1, cap. 17.

Constituuntur autem Ganebrii et bona Ganebrii, pactis et conventionibus ipsorum inter se condominorum: accedente plerumque confirmatione et protectione Superiorum, puta Imperatoris et aliorum Principum. Et dari possunt in Ganebriatum non solum bona allodialia et patrimonialia, sed etiam feudalia; dum tamen non inferatur tertio praedictum, uti agnatis in antiquis feudis; filiabus, (si hoc dictum sit) in novis; et his, de quibus pactum est, in utraque. Hinc exiguus illa differentia inter Ganebrii et vassallos feudales, eujus supra meminimus. Quamquam enim aliquis in Ganebriatum societatem acceptus, et condominus factus fuerit, in aliis tamen rebus non mutatur persona ejus, nec vassallus esse desinit prioris domini sui, nec privilegia et regalia, quae ab Imperatoribus totum obtinebant condominorum collegium, singulorum fiunt, sed pariter omnium.

Solent autem plerumque inter eos, qui Ganebriatum constituunt, eo convenire inter se, ut maximus natus in ea gente sit administrator bonorum; et pro onere administrationis partem aliquam fructuum sibi habeat praecipuum: reliqui fructus dividuntur equis portionibus inter omnes gentiles et agnatos, qui quidem sunt puberes, maxime si vel studii, vel rei militari dedit operam.

Denique fraternitatis et confederationis inter condominos renuntiare potest ab eo, cui non amplius libet in illa societate et communione stare: uti quilibet societas renuntiatione tollitur, § unnet. Just. de societ. Similiter etiam a rectore sine domino illius arcis, in qua Ganebriatus est constitutus, liberabit renuntiatione, Conrad. Rittersh. d. cap. 17, per tot. Ubi simul tradit, discernendum esse Ganebriatum a pacto, vocato Erbinigung, quod receptum est inter familias quorundam Principum, de quo Gail. 2. obs. 137. Itemque a majoratu et legato familie, ut idem explicat, Vide Hottomannum in Lexie, feudali verb. Haereditas accelerantis, ubi allegat locum juris Saxonicum Artic. 17. Et Modestinum Fistorii p. 1. consil. num. 45, et 42. Hae et Matthia Steph. Pomeran. Tract. de Jurisdiet. lib. 2, part. 1, cap. 2, memb. 3. at non suis ubique verbis; sed alias amplius, alias contractus, ut nostro magis conveniret instituto. Addam vero quod Glossographus ad 17. artic. Speculi Saxonici asserit, Ganebrii, dici, quod illorum

haereditas descendit, non ascendit, etc. Hae Spelmanensis, [* Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 478. not. 479, n. 2. 481, n. 1.]

** GANERLOFUS, perperam pro Ganebrius. Vide infra in hac voce.

** GANGA, An Ganga pro Refectorio? Vide Ganga, 1. Reinard. Vulp. lib. 3, vers. 1653:

Ganga pro feno lanum constraata suavam
Accepit; feno et non spoliata bidens.

§ GANGAGIA, Occulta loca. Vide Ganga.

§ GANGLIZARE, Titillare, in Glossis Antiq. MSS. et apud Papium.

§ GANGAMON, Rete sinuatum variis plectibus involutum. Laurent. in Amalthea. Vide Gangulo.

GANGAXUM. Charta Heccardi Comitiss Augustod. ex Tabulario Piersiacensi apud Perardum in Burgundicis pag. 26: Et quicquid de geminis habemus, et Gangana sicut, eum spontale, et tapete uno.

GANGDATES, Dies lustrationis, vox Saxonica, in Concilio Gratiano ann. 928, cap. 12, in Concil. Anglic. Somneri, gang-dagas, dicitur Rogationes.

1. GANGIA, Occulta loca et subterranea, Gangigia Graeci vocant. Ita Glossae MSS. (In Glossis Isid. : Gangia, Occulta loca et subterranea. Legendum Ganga, ut lib. 10. Orig. Festus : Ganeum antiqui locum ablatum ac velut sub terra dixerunt. Terentius : Ubi illam quaremp? Crodo abductum in Ganeum. Hoc est in tabernam meretricium sui meretricium subterraneum et latenter.)

2. GANGIA, pro Gaglia, Pignus; unde Ganguire, pro Ganguere, Pigneri. Charta ann. 1208, ex Tabul. S. Germ. Prat. : De quibus duodecim denariis, si different in solutione eorumdem, . . . pro dicta emenda nosmetipsos poterimus Ganguire seu facere Ganguam per nos vel gentes nostras. Vide supra Ganguare 1.

§ GANGIATOR. Vide Ganga.

§ GANGLION, vel GANGLIOS, Tuberculum, Gall. Loupe. Antonius Gallonius in Vita S. Philippi Nerei, tom. 6. SS. Mai. pag. 515 : Artemisia claudet durum ac rentens tuberculum in sinistram manus articulo ortum erui. Id morbi genus Ganglion Medici seu nodum vocant. Tuberculum ex parvulo incipit, et dia paulatim adeo increvit, ut nunc magnitudinem nodum expleat, sed excedat, octique ferme noque. Legitur apud Celsum. Eadem notione apud Plinium lib. 6, cap. 18 : Quibusdam sunt tubera, sicut sunt in carne Glandia.

* GANGUAGIUM. Vide infra Ganguagium.

§ GANGULO, Species retis. Statuta Piscatorum Massil. MSS : Nulla persona cuiusquam status aut conditionis existat, audiat, seu praesumat piscari cum illo rete vocato Gangulo in insulis marium Massilie. Vide Gargonia.

* Vulgo Bergin, Charta ann. 1307, in Reg. 47. Chartoph. reg. ch. 130 : De cetero in aliquo stagnorum praedictorum cum arte, vocata Gangul, nullus unus erit piscari.

§ GANGULA, pro Glandula, Struma, Ital. Gangola. Miracula S. Zite, tom. 3, Aprilis pag. 576 : Habuit semper inflatum gulum et plenum de Gangulis. Vita B. Ludchesii, tom. 3, April. pag. 609 : Quicumque

adolescens de Monte Voltraio cum paralyti percussus gravissima varicis multas, quae vulgo Gangeula nuncupantur, per totum insuper corpus ludent, voto a parcellibus emissio, etc. Vide *Favice*.

† **GANGIACUM**, a Gallico *Gan*, *Gangne*, Lucerni, Merces quotidiana quae Beneficentis choro praesentibus tribuitur. Compendiosa Beneficentium expositio fol. 11: Ad dispensationem pertinet quoslibet, qua agitur, an dispensati de non residendo fructus gaudeant, quae finitur hac distinctione, ut dispensati fructus percipiant, quos vulgo nomine grossi indicat, duris vero et annualibus, sive Ganiagis priventur. [† f. pro Geringium. Vide supra *Ganagium* 3.]

† **GANIVETUS**, Ensis brevior, vel cultellus. Charta ann. 1316. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 153. Ad recipiendum ab hereditas sui successoribus fidei memoria Clementis f. pope quemdam Ganivetum seu cultellum, quem ilium . . . D. Gasto Fuxi comes . . . SS. patri dicto Clementi pope f. commodavit. Vide infra *Ganiveta*.

† **GANIVATO**, Irrisio, idem quod *Gannatara*. Lit. remis. ann. 1453. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 276: *Iussum* quendam turrim dictum Bernardum intravit et compeditavit, et sic compeditatum . . . per diversa loca transduxit . . . Dolens de tractatione, veneratione, transportatione et hinc inde ignominiosa Gannitione de dicto Bernardo etc. Vide *Gannum*.

† **GANIPULA**, **GANIPULUS**, Ensis brevior, cultellus. Lit. remis. ann. 1416. in Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 377: *Joannes* respectus scriptum vidit cuspidem Ganipulae seu gladioli sui, quem pendente in zona . . . portabat, vaginam transgredientem. Aliae ann. 1457. in Reg. 187. ch. 334: *Odlo de Beugue* . . . evaginavit nam parvam gladioli vel Ganipulum, quem portabat, etc. Vide infra *Ganiveta*.

† **GAXITA**, Anser silvestris. S. Ludom. episc. Catalaun. ex Cod. xiii. saec. ejusd. eccl.: *Habuit etiam beatus Ludomirus culturam sorbe ob abibus, qui Ganita vocantur, depasat. Vide Ganite* 2. et mot *Ganitus*.

† **GANIVELLUS**, Eadem notione atque *Ganipula*. Barelet. serm. de paucitate salvandorum: *Sexus (status) virginum. Ubi sunt? O quot Ganivelli? O quot filii in latruncis!*

† **GANIVETA**, **GANIVETUS**, ut supra *Ganipula* et *Ganipulus*, nostri *Ganivet*, *Ganivete* et *Ganyete*, Lit. remis. ann. 1365. in Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 203: *Ipsum* cum quondam Ganiveta ferri de cuspidi juxta mamillam sinistram vulneravit. Inventar. Ms. ann. 1379: *Item* una Ganiveta in una vagina, virata de argento. Acta Ms. Ioquissil. Carcass. ann. 1308. fol. 36. r°: *Flebat* quod dicti homines portabant in zonis suis cultellos seu Ganivetas. Lit. remis. ann. 1400. in Reg. 155. ch. 342: *Le suppliant* *anche* *une* *Ganivete* *on* *coustel* *perit*, etc. *Le saint* *Ganivet*, Culcellus scilicet, quo sacrum Hostiam Judeus percussit, in Diar. regni Caroli VII. pag. 534. Lit. remis. ann. 1410. in Reg. 165. ch. 333: *Le suppliant* *de* *sa* *Ganyete* *on* *coustel* *de* *tailleur* *pour* *donner* *un* *cop* *seulement* *par* *le* *corps* *a* *iceilli* *Domange*. Hic *Ganivet*,

Ganivetorum faber, vel mercator, in aliis Lit. ann. 1390. ex Reg. 139. ch. 44: *Jehan le Feul* *pource* *Ganivier* . . . *mist* *en* *vente* *sur* *un* *estul* *pluieurs* *ganives*, *petits* *cousteux*, etc. Vide supra *Ganivetus*.

† **GANNACHA**, Toga, vestis talaris, pro *Gannachia*. Vide ibi hac voce. Inventar. Ms. ann. 1379: *Item* *panni* *natus* *Gannache* *penne* *de* *vars*.

† **GANNARE**, **GANNATOR**, Vide *Gannum*.

† Paetum inter Soldan. et Pisan. ann. 1174. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Bonincont. Sicul. pag. 200: *Et non debet nocere nullum mercatorem Saracenum, nec tradere, Gannare nec de pecunia. Vide Gannum*. Nisi sit pro *Ganglare*.

† **GANNARIA**, **GANNERIA**, Vide supra *Gannaria*.

† **GANNATEN**, Grex, armentum, ut supra *Gannata*. Vide locum in *Mysoralis*.

† **GANNATARA**, Vide *Gannum*.

† **GANNINARE**, **GANNARE**, Papire.

† **GANNITURIUS**, Irrisorius. Cum cochinoet *Gannituria* vituperatione, in Actis MSS. S. Judicacis. Vide *Gannum*.

† **GANNIUM**, Taberna, Papire, pro *Gannonium*. Alibi: *Gannu*, taberna, papina, etc.

† **GANNUM**, **GANNATURA**, Irrisio, Italia *Gannare*, et *Ingaunare*, est fallere, decipere: ut Latinis *Gannare*, irridere. Glossar. Lat. Graec. *Gannat*, γαννατ. *Gannator*, γαννατο. Gesta Regum Francor. cap. 41: *Qui respondit cum Ganno dicere. Fas mentiri*, etc.

† **GANNATURA**, Eadem notione. Rabanus Maurus lib. 1. de Inosit. Cleric. cap. 3: *Postremo* *ut* *idem* *Apostolus* (S. Petrus qui invenit fuisse dicitur corone Clericali) *suique* *successores*, *et* *sequipedes* *ridiculosum* *Gannaturae* *ludibrium* *in* *populo* *Romano* *portarent*, *quin* *et* *horum* *Barones* *hostes* *exercit* *superatos* *sub* *corona* *rendere* *solebant*. Eadem verba habentur in Epist. 44. Bonifacii Moguntini Archiep. Candidus Mon. in Vita Egilii Abb. Fuld. cap. 12:

Cajus judicium, et si non zabolica fallit
Gannatura, tamen laqueos hinc inde timoris
Non facile superat graviores, etc.

Aldhelmus de Landulphis Virginitatis: *Quid mirum, et Apostolorum circulo et purpurae torum scito praefatus frivolorum navis abominantur, cum etiam gentiles gratibiles, et pugnas pugnas quasi ridiculosum substantias Gannaturae approbium leguntur improperasse hoc modo, cum infanti proverbiorum eloquio cochinnantes co cavillantes. Scio, hic viros doctos Gannaturam, turpe lucrum interpretari, quia Hispanis Gannat est lucrari: sed potior videtur nostra conjectura.*

† **GANNUS**, [Chirotheca, *Gant*.] Vide *Wannus*.

† **GANS**, Inventarium ornamento S. Martialis Lemovic. ann. 1227: *Item* *v*. *Gans* *gansera*. Quid sit, ignoro: sed *Gans*, *tis*, pro *Anser*, mox videre est in *Gante* 2.

† **GANSSE**, Anseres. Vide *Gante* 2.

† **GANSAPICH**, **ACCEPTOR**, seu accipiter, qui anseres mordet, in Lege Bajuvar. tit. 20. cap. 1. ex Geran. Gans, anser, et hapen, corripere capere. [Baluz. legit *Ganshapuck*.] Glossar. Aethri: *Auca*, g. o. s.

Acarius, gosha fac. [† Vide Gr. Thesaur. Ling. Franc. tom. 4. col. 1. voce *flodud*, Accipiter.]

† **GANTE**, Gansus, Gall. *Gans*. Digitalis ferax, quibus antiqui munitus datus ab pugnam. Computus 1336. tom. 3. Hist. Dalphin. pag. 8. Item, *quatuor* *parii* *Gantrum* *de* *fer*. *bracellis* *in* *v*. *viii*. *d*. *gr*. Item, *que* *parii* *de* *Gantis* *cum* *bracellis* *pro* *in*. 2. **GANTE**, Anseres silvestres. Gr. Lat. Graec. *Ganta*, γαντα. Glossar. xon. Cottonianum; græg gōs, Ger. Anglis, *A grei Goose*. Fortunatus lib. Poem. 4:

Ani Musa dulces anseres, quo grus, Ganta, sum. d. Tripleix merces ferax, alite, pice, ruz.

Vita S. Phlegaridis Virg. num. 13: *Quasdam* *agregatus* *repperit*, *quos* *de* *les*, *alii* *Miletus*, *vulgus* *vero* *Gantas* *capit*. Liber Miraculor. S. Gouli. 46: *Conspecti* *innumera* *multitudine* *avium*, *quas* *vulgus* *Gantos* *recol*. *Gans* *Monachus* *in* *Vita* *S. Werderburg*. num. 10. ubi avis speciem prodit. *Es* *quis* *soltis* *infanta* *ancorum* *indomitas* *quis* *Gantos* *vocant*, *depopulatus* *avtulo*. Suo iugiter *Ganti*, anseres silvestres etiam domestici, qui

Gansae vocantur a Plinio lib. 10. cap. 22. qui eas Morinis attribuit: unde pro vocem eae veterem Gallicam. [Gansus] scribit Petronius pag. 301. Antiq. Gu. quam retinent etiamnum Germani, quod *Gans*, *Ganse*, dicuntur, ut Angli *Gos* et *Geese*, Hispanis [et Italia] *Gos* id generis avium nominatur. Adso in l. S. Waltheberti Abbat. Lavocensis n. 5. videtur, has aves appellatas a *gos*, albedinem significat, veteri forte solam *Nam* *cum* *in* *illis* *Vir* *iste* *felicitatis*, *quoque* *rebus* *pollabat*, *et* *hanc* *quaque* *vis* *anseres* *agrestes*, *quas* *a* *condore*, *vel* *pro* *vis* *more* *rustico* *Gantis* *vocant*, *ag* *collecto* *frequenti* *raptione* *ab* *ipsa* *peti* *minis* *et* *sationis* *incremento* *vastabant*. *Itius* *tamen* *videtur* *alterum* *Etymon*. Pontanum lib. 8. Rerum Danicarum p. 491. [† et Graff. Thesaur. Ling. Fro. tom. 4. col. 220.]

† **GANGUS**, Vita S. Amalberge Vit. tom. 3. Juli pag. 98: *Ecce* *laus* *et* *salutem* *præstat* *volucibus*, *quas* *quoque* *vocabat* *Gangus* *appellari* *solt*. Mabli. 3. Bened. part. 2. pag. 243. habet: *comparat* *vinculo* *Gans* *et* *supplicii* *placet*. Gantes, Silvester Giraldus lib. 1. Topogr. Hibern. cap. 18: *Auca* *m* *allos*, *que* *et* *Gantes* *dicuntur*. [Actu] *Samsonis* *MISS* *De* *Gantibus* *in* *cast* *trouillis*. *Diversa* *aves* *innumera* *de* *Monasterium*, *id* *est*, *anseris* *fervat* *et* *gantes*, *conveniant*, *que* *mellium* *in* *bus* *inferant*. Dirit S. Samson: *Pro* *volis*, *ut* *ante* *me* *pergatis* *ad* *Monas*. *Itaque* *ille* *in* *una* *grege* *congregate* *re* *nasterium* *intravit*, *et* *usque* *in* *crat* *idem* *reservat* *sunt*.] *Le Roman* *de* *l* *MS*.

† **GUES**, et **GENTES**, et oes, et pocius.

† **ALIBI**:

† **GUES** et **GENTES** creant à leur plaisir.

† **GANSTELA**, diminutivum a *Ganta*. Vo-

bert. Vernol. tom. 4. Ordinari, reg. franc. pag. 642. art. 45: *Si burgensis claret ad prelatum de debito, quod debent agnoscere, et cognoscatur, Garreus debent* [etiam, etc.]

GARIBUS, Officium monasticum. Adolphus in Statutis antiquis Monasterii Corvini lib. 1. cap. 1: *Ad cellarium et dispensarium portarii duo ad domum infirmorum, unus, Garrius duo ad lignarium, et unus, Custodes forte, nam Garri, et Garer, pro Castore dicebant nostri*. **GARIBUS**, Acberius tom. 4. Spicil. pag. 2. appellat *Garrius*, qui memoribus secandis praeerat: potius ipso sectores infirmorum, et lignum fascium confectores; [et] eorum nostri *Garrus* vocabant lignorum et singulorum, fascies. Vetus Poëta MS. e Bibl. Coislin.

Et pe enon Travers ales

Is buchet d'ingres del's, a

Dur faire aneuer den Garri,

pro quo, si bene interpretor, infra:

Signe fait ele et il bos

Par faire aneuer des Fagot,

GARITHINGI, vox Longobardica, cuius notio habetur in Lege Longob. lib. 1. tit. 7. § 15. [* Rothar. 74:] *Tunc ille, qui placuerit unum, componat qualiter in Garithingis, id est, secundum qualiter personae, quod scribitur Garithingis, id est, secundum qualiter personae; ut et tit. 9. § 3. [* Rothar. 14:] [Si ingenuus fuerit (occisus), qualiter in Garithingis (compositur), ipsius unum componat, (homicida).]* ubi Editio Heroldi tit. 5. § 3. tit. 3. § 9. habet in *aque a thingi*; [Muratori tom. 1. part. 1. pag. 19. col. 1. Garithingis in textu; in ipso vero, in *angar, guthingis*, ex MS. Eborac. in *agorthingis*, ex Mutinensi. Schillerus autem in Glossario Teutonico pag. 333: *Garrithingis, Garithingis et Garithingis*; quae verba exponit per iudicium in placitum onisarium, solenne, principale, pontum ipso iure, a vocabis Garra, Paratus, et Thung, Iudicium. Hae notio appropinquat loco tituli 9. postremum relato.]

¶ Glossar. Longob. in Cod. Vaticano: *garithingis, secundum arbitrium regis, nisi appropinquat fuerit iuxta qualitatem personae.*

GARITHIX, vox perinde Longobardica, Papias: *Garithix, domus*. Editus yperum praefert *Garithix*, ut alius MS. Gorkinensis Gloss. vet. *Garithix, donatio* interpretat. Alie: *Garithix fecerit, id est, domum quid fecerit extra hostem*. Ex voce *dixis*, domum, munus, et German. *gar*, pensus, omnino. Lex Longob. lib. 2. tit. 2. § 8. [* Rothar. 223:] *Si quis ancillam suam propriam nutrimento non voluerit uti ad usum, et si licentia, tamen debet esse liberam thungere, et sic fuisse liberam, potest uti illiderum, et legitimam per Garithix, id est, per libertatis donationem, vel per gratiam donationem, id est, mirum, etc. Boetius ad d. §. Nota, quid sit volubere, quae est res libera, et Garithix, id est, legitima. Tit. 14. § 1: Per Garithix, utraque, donationem. Tit. 35. § 6. [* Livipr. 51. (6. 1):] *Charta donationis per Garithix facta*. Adde tit. 14. § 11. tit. 15. [1. 3. tit. 34. § 1. [* Rothar. 167. 175. 174. 223.] Editio Heroldi tit. 60. § 2. tit.*

62. § 4. tit. 89. § 2. tit. 91. § 1. *Garithix* semper praefert. [Apud Muratorium tom. 1. part. 2. pag. 34. 47. 61. legitur *Garithix*, *Garithix*, et *Garithix*.] [* Glossar. Longob. in cod. Vat. *Garithix, obligatio* in cod. Cavens: *Garithix, qui recipit domum*.]

¶ **GARATUS**, pro *Garutus*: quod vide. Computum anni 1336. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 326. col. 2: *Item sunt in Castro duo milia carellorum ad unam et ad duas pedes pro xv. sol. gross. Item de carellis, qui dicuntur Gurati, xii. carellas, qui computantur in dictis quindem solidis.*

¶ **GARAVELLA**, Glarea, arena. Stat. Aste collat. 11. cap. 61. pag. 32: *Si quis de cetero velaverit alicui copere nasones, vel Garavellum, vel sabellum, etc. Vide Gravelle.*

¶ **GARAYTUM**, Terra novalis, quae alternis annis quiescit, Gall. *Gueret*. Pluries occurrit in Elementis Piperci. Sic etiam vocant Forisenses rustici arabilem terram ampliore. Charta Domini Luyrici in Forezio ann. 1417: *Quendam Garaytum terrae vocatum Cortoldi. Vide Garachium et W'rectum.*

GARRA, Spicarum manipulus, Gallis *Jurbe*, *Gerbe*, Picardis, *Garbe*: Occitanis, *Garbo*. Matthaeus Westmonaster. pag. 166: *Posito ad caput ejus frumenti manipulo, quod patria lingua Seaf dicitur, Gallice vero Garbam*. [Charta Blanche Comitissae Treccensis ann. 1132. apud Marten. tom. 1. Anecl. col. 859: *Concessimus etiam nosi Comitis, et Abbas B. Mariae, Silve novis hominibus jura dicta ville totam terram suam ad terrarum quartam decimam, Garbe, etc. Manipulus seu Garba*, in Chartulario S. Vandregisili tom. 2. pag. 1813.] Vita Baldolini Lutemburg. Archiep. Trevir. lib. 2. in prologo: *Quia secundum Gregorium, si non possam Garbum integrum ad horreum importare, non debet tamen vocem remeare*. S. Althelmus de Laude Virgin. pag. 802:

Sic decem decies metens et aequore Garbus,
Ternas accipit, qui vincula jageha necit.

Vide Ordericum Vitalem lib. 5. pag. 585. etc.

¶ **GARRA DECIME**, Pars decimae, Charta Caroli Boni Flandriae Comitum ann. 1119. apud Miraeum tom. 1. pag. 680: *Abbas et Monachis ad locum Aldoburgensem condonavi duas partes decimae, id est, duas Garbas totius solitudinis seu deserti*. Charta Baldolini Comitum Gisenensis ann. 1180. ibid. pag. 714: *Clemens de Ardea dedit Deo... tertiam partem decimae, quae dicitur tertius Garba*. Chartularium SS. Trinit. Cadom. fol. 2: *Annuente domino meo Gere emi... duas Garbas Decimae quam habebat in eadem villa*. Ibid. fol. 21: *In Fallibus habemus Ecclesiam ejusdem villae et duas Garbas Decimae, et de tertia dicit Clericus xv. sol. per unum*. Charta ann. 1261. ex Archivo B. M. de Bono-Nuncio Rotomag.: *Posuerunt... totam decimam scilicet duas Garbas et tertium de omnibus terris, etc. et totam totam decimam Garbum de duabus Garbis ad fructum suum pertinentibus*. Dux Garbae Decimae rursus memoratur in Charta R. Rotomag. Archiepiscopi ex eodem Archivo, in nova Gall. Christ. tom.

3. col. 522. in Archivo Montis S. Michaelis, etc.

¶ Charta ann. 1407. ex Chartol. 23. Corb.: *Les deux Garbes que ledits religieux prebent en le disse.*

¶ **GARRA DILIGATA**, vel ejus vinculum rumpelatur, ad majores seu praepositos ecclesiarum saepe pertinet. Charta ann. 1230. in Chartol. S. Corn. Compend. fol. 144. v. col. 3: *Recognovit... vendidisse bene et legitime Compensavit ecclesiam... Garbas diligentes et omne jus, quod habebat... in grangia ecclesiae pignominatae*. Alin ann. 1255. in 1. Lib. nig. S. Vulfr. Ablavil. fol. 8. v. *Cum controversia verteretur inter decem et capitulum S. Wulftrani de Ablavilla ex una parte, et Renoldum praepositum de Renover ex altera, super homagio et servicio et pluribus aliis rebus, quos ipse Renoldus ad feudum suum pertinere dicebat, etc.* compositionem et in hunc modum, quod dictus Renoldus homo ligatus remaneret ecclesiae et serviens libere... et nichil habebit de pastu quem reclamabat, nec de Garbis, unde rumpelatur vincula, vel quae erant resolute. Vide infra in Grotium.

¶ **GARRA DE PASTU**, id est, vice pastus, vel Pastus ob garbas ad horreum adducias; quod canonis officium erat. Charta ann. 1248. in Chartol. 21. Corb. fol. 110: *Et si renouet le carion, c'est-à-dire le rime de le dime, et il le doit acierre, et doit avoir le jour qu'il carie une Garbe de pastu*. Vide Carbo.

¶ **GARRA**, Praestatio garbarum, idem quod *Garbagium*. Lit. ann. 1186. tom. 4. Ordinari. reg. Franc. pag. 77. art. 31: *Nullus hominum Boscom habentium domum... justitine se pro abbate S. Benedicti, vel pro ejus serviente; nisi pro Garba vel pro censu suo forefecerit*. Vide mos Garbae.

GARRA. Fleta lib. 2. cap. 12. quod inscribitur de ponderibus et mensuris § 5: *Centeno vero ferri ex quinquaginta viginti ferri Garba vero acceris fit 30. pedis*. Quo loco garba pro manipulo videtur usurpari. [Garba ferri et acceris, in Privilegio Leduini Abb. S. Vedasti Atrab. ann. 1036. ex Chartulario V. ejusdem loci.] In Statutis secundis Roberti I. Regis Scotiae cap. 27. § 4. *Garba sagittarum dicitur constare 34. sagittis*. [Vide mos Glossariae praevient infra bollum unum de mille Garbis sagittarum, etc. apud Rymorum tom. 5. pag. 245. Pluries occurrit ibidem.] Vide Skeneum de Verbor. significat.

¶ **Leude minor**. Carcas. MS. *Item de homine onento circulatorum senalium, unum Garbum*. ... Item de summatu condonum, unum Garbum. Gerbe, eadem notione, nostris. Pedag. Divion. 14. saec. *La charrette d'origens en Gerbe, potera chascune charrette une Gerbe de paine*.

GARBAGIUM, **GERBAGIUM**, Praestatio garbarum, Charta fundationis Abbatie Bellelandensis ann. 1154. apud Columbum: *Et decimum Garbagi, omnium denariorum, etc.* Alia ann. 1218. in Hist. Monasteriaca: *Posui messores de novo et levavi Garbagium pro vin. Liber Chirographorum Abbat. fol. 138: Et Gerbagium suum pro 12. nummis ubi circa festum B.*

Michaelis reddenda dimittit. [Chartularium SS. Trinit. Cadom. fol. 83:] *Omnes superdicti redditus et decimas prelati reddunt* [sic] *quibus fratribus et ordo* [sic] *et xxvii de Garbugio.* Garbuge, in Consuetudine Hammoniensis cap. 87. Regestum censuum Comit. Bigorre ex Camera Comput. Paris. fol. 31: *Le Garbuge dels ports, es del Segnor de Lorde. Garbu vel enaus,* in Consuetudine Loricciensis apud Gallandum de Franco alioquo pag. 377. *Garbas et finium solvere,* apud Will. Thurn pag. 1894. *Præstatio Garburan,* pag. 1923. *Garba de cimalis,* in Provinciali Eccl. Cantuariensis lib. 3 tit. 16, que pro decima Ecclesiastica assignatae sunt. Leges Ecdiasticæ Confess. cap. 8: *De omni annona Decima Garba Deo debita est.*

* Hinc etiam apud Divionenses *Pranger* bero nuncupatur, Instrumentum rusticum, quo apprehenduntur *verba*. Lit. remiss.

1. GARBINUS, Ventus Africus, Libus, Sudouest, Italis Garbino, Rainundo Montanerio in Chronico Aragon. cap. 140. Garbi, apud Saunitum lib. 2. part. 4. cap. 25. Joinvilla in S. Ludovico: *Par nng vent, q'on appelle Garbin, qui n'est pas des quatre mestra vent regnans en mer.* De vocis etymo vide Menagium in Originib. Italic. pag.

GARCETA, Fori editi per Jacobum B.

Adde S. Bernardum de vita et moribus

... pour. cap. 10. Lambertum Ardensem
119. 250. Joan. Sarisber. lib. 4. Poli-
argentin. pag. 136. Nangium in S.
119. pag. 366. 375. 381. 388. etc. Le
n. d. Aubert MS. :

« Et a' vint mie en guise de Garçon,
Et les armés en guise de Baron.

Guait ann. 1507 :

Et ell d'armes es chevaux saillont,
Et Garçon les tances leur bailleut.

« En ann. 1513 :

Baillies, et ribous, et Garçons.

En ann. 1504 :

Garçon se sont en loip grand paine,
Et pourcacher leur et avoine.

Le Roman d'Atthis MS. :

« Ne larent pas le poier Garçon,
Car valdier brent milist arçon. »

* Charta ann. 1170. in Chartul. S.
Gen. Compend. fol. 110. r. col. 3. : *Si
cui ... dilectum, qui in comitate ab-
batu aliquo predictarum villarum eat,
et per partem oblatu forte illuc missus sit,
et ibi maneat, nisi sit scitificus vel Garçon,
procurator; ita quod sanguis, vel tumor,
vel alius, vel aliquis accessus vestitus moni-
bus apparet, subdunt iudicio Compendium
et capituli; scitificus vero vel Garçonibus
supra illis apud Estrahan in dono
nobis sit justitia.*

* Garçon, qui artificii operam suam lo-
cali Garçon, eodem sensu, dicimus. Guili-
elmus. de Gest. Edmudi I. reg. Angl.
anno. 1289. pag. 18 : *Ascendit plumbum
a reclinum cum duobus Garçonibus suis,
et jamina plumbi veteris de novo stogno
nascularet, etc.*

Garçonnes, Garçonnes, nebulones, ho-
mies mili, cujusmodi sunt calones, qui
punter castra, quos vulgo *Muivais*
foras appellamus. Oedericus Vitalis lib.
1. cap. 904 : *Et multas nebulones, indomi-
tos Garçonnes ad stringas hominum et ho-
stias quodam persequendo ad aduocant.*

Garçon, in Charta Archiep. Narbon. :
Propter suum Garçonem nezonem.

Propter predicti Episcopatus territoria
ambulator, venire destitit. Matth. Paris
ed. 1246 : *In contemptum dicti Richardi
Regis Anglie quoniam Garçonem esse asser-
dit, etc.* Ad. 1256 : *Files personas, quas
Garçonnes vocant, Innocentius III. PP. in
Epist. ad Marchionem Monferratem,*

quodam PP. Gestis pag. 95 : *Virgines
quod decitas expurcant spurietur Gar-
çon.* Chronicon Montis Serei pag.

« In verbi in audientia totius Clerici
et in runden inuetus est, ad Garçon-
em et alique persequendo ad aduocant.

Garçon publicus appellatur. Adde Deere-
gari lib. 3. tit. 29. cap. 11. Ro-
man de Monte in Chron. ann. 1161.
Lettum Ardensem pag. 162. 164. etc.

Garçon 2. vul. cap. 77 : *Et lot dit,
« moi c'est espier, Non ferat, dit l'E-
piscopus, c'est l'espier du Roy, tu ne vas pas
en l'ayes, car tu n'es qu'un Garçon.*
Vide Haultaus. Glossar. German. col.
voce *Spur-leute*.

* Meretricum sectatores, nostris Gar-

çons, eadem acceptione, unde Garçonner,
Garçonner, et Agurçonner, Aliquem eo si-
gnificatu Garçonem dicere, appellare. Li-
remis, ann. 1354. in Reg. 82. Chartoph.
reg. ch. 108 : *Dictus Johannes dixit quod
Richardus, quod erat proventus Garçonis,
manuivis garnemans. Alie ann. 1376. in Reg.
110. ch. 182 : Et avec ce lui dist plusieurs
injures et villénies, en l'appellant Garçon.
Alie ann. 1358. in Reg. 87. ch. 43 : Pour
ce, sans autre cause, ledit Jehan d'Amant
et Garçonna plusieurs fois ledit Albraume.
Rursus alie ann. 1396. in Reg. 150. ch.
252 : *Jeellui Estienne s'en ala en asant de
haultaines et injurieuses paroles, et en Gar-
çonnant et villénant lesdits Magos et leurs
amis, et disant qu'il n'estoit que merdailles
et Garçonnelles. Et pour ce, ledit Jehan
Magos ... dist audit Estienne qu'il avoit
tort de les ainsi Agurçonner sans cause. De-
nique alie ann. 1416. in Reg. 169. ch. 366 :
Je ne sais point Garçon et vous ne Garçon-
nez. » Charta ne me Garçonneres plus :
car ma femme est trespassée. Garçonner,
eadem notione, in Bestiar. Ms. :**

Si vilanos et si Garçonner,
Si mairais et si poutonner.

Varie porro hæc vox scripta reperitur :

Garçon, apud Sugierum Epist. 47. Gual-
terum in Vita S. Caroli Comitis Flandrie
n. 56. Theobaldum in Vita S. Guillelmi
Eremitæ n. 25. Matth. Westmonast. ann.
1260. Rigordum cap. 63. Nangium in S.
Ludovico cap. 338. io Philippo III. pag.
547. Albertum Argentin. pag. 103. Gualfridum
de Bello loco de Vita et Conversat. S.
Ludov. cap. 8. in Concilio Londoniensi
ann. 1341. cap. 8. in Statut. antiq. Car-
tusiens. 3. part. cap. 6. § 43. cap. 30. § 33.
et alibi passim.

* Garçon ne Camera, in Testamento
Rotherami Eborac. Episc. ann. 1458. ex
Libro nigro Secacarii cap. 679.

Garçon, in Chron. Reichersperg. ann.
1105. et apud Gerhohum Reichersp. cap.
18.

Garçon, apud Gualfridum Vosiensem
part. 1. cap. 74. [Martens. tom. 3. Amplius.
Collect. col. 1035. et in Statutis MSS. Ec-
clesie Auxitanæ.]

Garçon, apud Pilichdorfium contra Val-
denses cap. 18. Garzone, Italici.

Garçon, apud Petrum Blesens. Epist.
102. Lewoldum Northwinton in Chron.
Marcano ann. 1278. in Vita S. Theodori
laudato pag. 759. [Testam. ann. 1344. ex
Archivo Eccl. Massil. : *Residuis autem ser-
vitiis meis testamentariis quam Garçonibus
et portio satisfactum est pro quolibet
menne. Occurrit passim.]*

Garçon, in Constit. Ottonis Legati in
Anglia pag. 31. Joannes Sarisberiensis in
Garmine de Membris corporis, præfixio
libris Policratici in veteri Edit. :

Vita leno, procas Garçon, scura vagus.

Garçon, io Vita Garnerii Præpositi S.
Stephani Divionens. pag. 130.

Garçonnes, in Concilio Marcianensi ann.
1326. cap. 38. et apud Albertum Argentin.
pag. 136.

Garçonnes, Vincent. Bellovac. lib. 30.
cap. 71 : *Omnes etiam minimi Garçonnes
equis vel bobus insident, etc.* Ita et cap. 76.

GARÇONIUM, in Charta ann. 1268. tom.
5. Hist. Francor. cap. 436. De vocis Garçon
etymo, quemlibet attigimus in Descriptione
vallis Sophiane num. 21. Adde Octav. Fer-
rarium in Orig. Italici. verbo Garzone, [et
Moenium in Gall. voce Garçon.]

* GARÇON, Litteræ Capituli Aqueusii
ann. 1275. apud Rymerum tom. 2. pag.
59 : *Prepositi et Ballivi Senecalis Regis
Anglie imo quod est detestus, illorum Garçon,
sui servientes bona episcopalia ... diripiunt.*

GARSIE et GARÇONÆ, Garces, rustici
nostris, Puellæ, quæ vox postea ad mere-
trices traducta, quod ut Garçonnes, ita ille
nebulonum more vitam agerent. Libertates
oppidi Montis regalis apud Guichenonem
in Probat. Hist. Bress. pag. 203 : *Si leno vel
meretrix, si garçon vel Garçon abici Bur-
gund conuincuntur reuerenti Charta Libertatis
oppidi Seicelli ann. 1285 : Si Garçon dist
aliquid probo homini et mulieri, etc. Garçon
et Garzone, apud Sanutum lib. 2. part. 3.
cap. 6. [Garçon, in Computo anni 1253. apud
D. Brussel tom. 1. de Feudorum usu pag.
467. et in Vita S. Ivois. tom. 4. Maii pag.
553. et alibi non semel.] Assisæ Hierosol.
MSS. 3. part. cap. 31 : *Il poira de peine,
assavoir doulz vintain 200. bezans, et de la vè-
lature 100. bezans, et de garçon, ou de
Garce, 50. bezans, etc.**

* Testam. Herardi de Novocastello ano.
1308. in Cod. reg. 9484. § fol. 142. v. :
*Item dola Estevane la Garce de Cusant
xx. sol d'Estevane.*

Garçon, idem qui Garcio. Lambertus
Ardensis : *Garçon quæque, qui cum ju-
berent ... quasi hujus rei actus in cogi-
tatione suam adhibere sanguine communi-
catis Domini recipiunt.* Gualfredus Vonsiens lib.
2. Chron. cap. 9 : *Ultionem Dominus paulo
post libere egit, cum Garçonem illum, qui
Munichos apud Saucium accensuram, in
manibus Petri de Petrabuffia tradidit, qui
et vitam extorsit. Garçonem vocabatur Guido
de Jos, etc.* Charta ann. 1313. in Regesto
Tabularii Regii signato 49. n. 12. *Garçon
suis. Alla ann. 1313. Prioris Rellanz in
Provincia : Retinuit etiam duas procuratio-
nes anno quolibet cum 4. animalibus, duo-
bus Garçonibus, et uno summatario. Occur-
rit præterea in Legibus Burgor. Scotie,
cap. 66. et tom. 5. Hist. Francor. cap.
437. [Hist. Dalphin. tom. 3. pag. 308.
Capitulis General. MSS. S. Victoris Mas-
sil. ann. 1313. 1322. Fragmentis Hist.
Stephanotii tom. 1. Hist. Arvern. Baluzii
tom. 2. pag. 505. 531. etc.]*

* GARÇONER, in Capitulis General.
MSS. S. Victoris Massil.

GARDA, [Custodia.] Vide Warda et
Guarda.

* 1. GARDA, Custodia, tuitio. Testam.
Raym. Trenchavei, ann. 1154. inter Probat.
tom. 2. Hist. Occit. col. 55 : *Omnia vero
lata superscripta relinquo in Dei Gardam et
meum hominum, meum iudicem et meos
infantes et omnes meos honores et meos ba-
nifolios. Et omnes meos homines relinquo in
Dei mercede, et in Gardam, et in banita co-
munita de Barsalona. Gardæ, sensu opposito,
scilicet pro Damnum, incommodum, in
Chron. S. Dion. lib. 2. cap. 6. tom. 3.
col. Hist. Franc. pag. 185 : *Li reis
Theoderic li manda [à Hiermerfrois] que il**

venit parier à lui à un chasteil, qui est apelles l'aulie, et l'encure que il a'uroit Garde de lui. Et lib. 3. cap. 25. *ibid.* pag. 257: La cité hardi, et celle chapele n'ot garde.

* 2. **GARDA**, Custodia pupilli. Tabul. S. Ebrulphi: Cum de consuetudine Francie, illi qui Gardas habent minorum, de terris et teneamentis coram fidelitatis, homagii, redditus et redolentias facere teneantur, etc. Vide in *Wardm*.

* 3. **GARDA**, Arx, munitio, castrum. Charta Raym. Roger. comit. Fuxi ann. 1199. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 187: *Concedo tibi Stephanus de Cerviano et tuis potum sua Gardam de Falrauo, cum pertinentiis suis.... In predicto vero castrum vel forcia, ex prædictis vicecomes retineat militem et potestativum meum et iustitiam sanguinis. Prescriptum vero potum sua Gardam affrontat ex una parte etc.* Vide *Guarda* 3.

* 4. **GARDA**, Obligatio, qua vassallus tenetur custodire castrum domini sui, idem quod *Singim*. Vide in hac voce. Charta Galt. de Ardellis ann. 1231. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. fol. 361. r. col. 2: Cum Theobaldus Campanie et Bræ comes palatinus diceret, quod ego et debbam Gardam in castello l'itraci per tres menses annuatim; et ego dicerem contra quod Gardam illam non debebam, etc. Alla Abdis dominæ de Possessa ann. 1261. ex cod. Chartul. fol. 425. v: *Li sire de Possesse qui qu'il soit, doit à l'itrac la Garde un an et un jour. Gardiein*, eodem sensu, in Ch. ann. 1270. ex Chartul. S. Mich. de Eremo. Vide in *Wardm*.

* 5. **GARDA**, Præstatio pro tutela. Tabul. S. Viet. Massil.: Et quia predicti milites sine ratione defendebant, quod debebant ibi habere Gardam et alberum etc. Vide *Guarda* 1. et in *Wardm*.

* 6. **GARDA**, Segretum et vinearum custos. Libert. Montisfer. ann. 1291. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 154: *Quod consules.... eligant.... Gardas seu gasterios, quos et quot sibi placuerit, ad custodiendum bona et res infra mandamentum Montisferendi existentes, ut exigat officium gasterii seu gardatoris seu custodis Gardæ, Prædium rusticum, animalia custodiuntur et nutriuntur. Lit. remiss. ann. 1299. in Reg. 163. ch. 290: Le supplient se transporter en une Garde ou mestourie, ... en laquelle avoit plusieurs bestes nouvelles, et illeques avoit desce buefs, lesquelz il mena à Saint Lo. Hispan. *Guardia*, Animalium receptaculum.*

* 7. **GARDA**, Molendini repagnum, Hispan. *Guarda*. Reparatur, factus in senescal. Carcass. ann. 1235: *Pro faciendo et ponendo in dicto molendino unum bellagum, ... et unum Gardam novum.*

* 8. **GARDA**, pro *Gardæ*, Gall. *Garde*. Ferreum pecten, quo lana carminatur. Stat. ministerii Gardarum art. 1. in Lib. rub. fol. mag. dom. publ. Abavil.: *Que nulz ne faice, ne faice jure Gardes, qui ne soient de li vergues, de nouf cuir et de nouf fil.*

GARDACORSIUM, Pars vestis muliebri, que pectus constringit, *Garde corpe*, *Garderober*; Occitanis, *Gardaraube*. Statuta

Massiliensis MSS. ann. 1276: *Gardacorsio mulieribus sine fresso de panno coloris.... Gardacorsium mulieribus de panno vario capbationo cum penna.... Gardacorsium fressum.... Gardacorsium vel supercuniale cum capcio vel almuscia cum pennis.... Gardacorsium vel supercuniale vel turqursium, vel garnachin cum penna filiorum vel filiorum, [Alia ejusdem urbis Statuta MSS. ann. 1253. ubi de Sartoribus: Gardacors domine cum fresso et penna 11. sol. et sine fresso 11. den.]. Item de Gardacors, vel de turqursio, vel garnachin, vel subrecoit fressolis cum penna vel serico, vel niter sine fresso 11. den.*

† **GARDAGUUM**, Custodia castellorum vel oppidorum ad quos tenentur incolæ. Vide in *Wardm*.

* **GARDAGIUM** Porcorum, inter officia civit. Laudun. ex Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 57. v. Vide in *Wardm*.

* **GARDARIUS**, Custos, vigil. Tabul. Massil. ad ann. 1381: *Ehgant Gardatos sive scous ad standum in montana dicta de Bieu.... pro tuitione civitatis, propter infideles Saracenos discurrentes per mare Massilia.... Gardas ponere in locis superscriptis.*

† **GARDAMINGERIUS**. Vide *Guardamangerius*.

† **GARDARE**, Custodire, Gall. *Garder*. Vide in *Wardm*.

† **GARDARIUS**, Custos, etc. Gall. *Garder*, *Gardier*. Vide in *Wardm*.

* **GARDAROBIA**, ut infra *Garderober* 1. in Computo anni 1302. apud D. Brussel ad calcem tom. 2. de Feudorum usu pag. cxciv. col. 2.

* **GARDATOR**, Custos messium. Vide supra *Garda* 6.

* **GARDECORSIUM**, ut *Gardacorsium*, Vestis seu tunica superior, qua pectus constringit et custodit, nostris *Gardecorps*, Ital. *Guardacore*. Comput. Ms. ann. 1244: *Pro manebis domina comitissæ, ... et pro suo Gardecorsio similiter largiendo, xx. sol.* Arest. parlam. Paris. ann. 1318. in Reg. Olim fol. 394: *Dictus Hugo restitit unum Gardecorsium et unum cubulum (reg. colorum). Inventor. ann. 1301. inter Couvet. Genevæ. Ms. fol. 105. r. v: Unes chaucis, deux pere de solters, un Gardecors de vert.* Memor. E. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1394. fol. 317. v. : *Pourpoint, Gardecorps et manteaux doubles à chevaucher.* Vide infra *Wardecorvum*.

* **GARDELA**. Vide infra *Gardeta*.

* **GARDELANDA**, Vestis species. Lit. remiss. ann. 1417. in Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 86: *Une Gardelende de chambrere mise en gage pour le somme de trente sols.*

† **GARDELLUS**, Carduelis, Ital. *Gardello*, Gall. *Chardonneret*, apud Murator. tom. 15. col. 348.

* **GARDENAPPA**, Ital. *Gardannappa*, nostris *Gardenpe*, Orbiculus ligneus vel ex alia materia, in quo vasa mensaria reponuntur, ne sordescat mappa. Chron. Placent. ad ann. 1388. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 583: *Ununtur Gardennapis, quæ n parvis utebantur.* Lit. remiss. ann. 1395. in Reg. 149. Chartoph. reg. ch. 18: *Le supplient prist en l'ostel de Fionnet Asserode, demourant à Paris,*

quatre Gardennappes et une souce d'or.

Alie ann. 1471. in Reg. 195. ch. 551: *Li Mathieu petit au supplient au Gardennappe à la teste, le coudant frappe l. Gardenpe de bois, où on met le p'valable, in aliis Lit. anno. 1477. ex Reg. 2. ch. 35.*

† **GARDERIUS**, Custos, etc. Gall. *G. de Gardien*. Vide *Guarderius*.

* **GARDEROBER**, *GUARDEROBER*, *GUARDEROBER*, Keru Monach.: *Fratri Walthuse, ex Hagen, vestire, ibidem, huse, domus.* Matth. Paris. ann. 1213: *Apud Laglunum quondam Domini P. Camera, quia Cnelave, id est, Guardedictur, cum amillis, que in ipsa tuebantur, combusta est.* Matth. Westmonasterii pag. 454: *Cum adesset apud Wintoniam, admittit singuli omnes armati militem, prater equitatum, de re. Garderoba. Confluentibus itaque rebus juvenibus filis Comitum, Baronum, et suum, distribuebantur purpura, byssa, et diones, cycloides aut textile effusum, prout cuique competeat. Occurrit prius in Concilio Ninoeciensi ann. 1298. 1299. [et in Charta ann. 1388. apud Laba. tom. 3. Hist. Paris. pag. 391.]*

* **GARDEROBIA**, in Aula Anglicana, locus Clericis tantum assignatus, qui Francia Cameræ Clericorum appellatur, quia auctor Fleta lib. 2. cap. 14. § 1. et asservatur Chartæ regie, ipseque sacrorum Regibus. Regestum Consilii Burleigh. ex Camera Comput. Paris. 1. : *Regibus de Northingham castro Galie D. Regis (Anglie) liberavit per ipsi Clerici sub.... per mandatum ejusdem registra, monumenta et memoranda in scriptis Ducatum Fuscacie nigræ, l. Fol. 148: *Pet à remembrer que il foyet sercher les registres, et portent ouverts toutes choses que touchent les Duches, et en en porties, et soient enquis ces choses en tresorie, ou en Garderobe, ou ailleurs où il porront estre trouvez, etc.* Add. 159. 220. et Parliamentum de depositis Regis Ricardi II. cap. 31. Gull. Prout in Libertatibus Eccles. Anglie. non pag. 570. et alibi.*

* **GARDEROBARIUS**, *Fillet de gardien* in Fleta lib. 2. cap. 6. § 1. Vide *Gardens*.

* **GARDETA**, Collis, clivus. Ch. admo. ann. 1415. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 328: *Pro tribus fynymis et malbroitis, sitis ad collum sive ad Gardeta, namque pletuvium. Infra: Gardeta et Gardelam. Nisi item sit quod va lica Garde supra in *Garda* 6.*

* 1. **GARDIA**, Custodia, deposit. Lit. ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 366: *In Gardia, deposito seu capto habere, etc.* Vide in *Wardm*.

† **GARDIAGIUM**, Ead. notione. Tit. *Catus* 1.

† **GARDIANATES**, Officium *Gardien*; Fratres Minores. Occurrit in *Neis* MS. FF. Min. Silvanet. et alibi.

† **GARDIANIA**, Officium *Gardien*, Custodis apud Anglos. Litteræ ann. 1407 apud Rymer. tom. 15. pag. 179: *Preserturas, magisteria, presidentia, Gar-*

ciatium, seu officium in locis predictis
lectum, vide Custos.

GARDIANUS, CUSTOS, ex Gallico *Gardien*.
Gardianus terre Anglie, *Gardianus regni*,
quod Kynzthonum ann. 1584. 1587. 1591.
Gardianus marchiarum orientalem et occi-
dentalem versus Angliam, apud Baluzium
tom. 2. Hist. Arvern. pag. 670. *Gardianus*
fratrie, apud Martenium tom. 3. Anecd.
col. 123. *Gardianus Burgundiar*, apud Ache-
non tom. 8. Spicil. pag. 265. *Gardianus*
Servandus, in Hist. Harcur. tom. 4. pag.
1100. Vide Custos. Hodie, ut et jam olim,
Gardiani dicuntur apud Fratres Minores
Fraspouli Monasterium. Breveque: *Gard-*
ianus dicitur, qui est superior inter Fratres
Minores, custodiens conventum.

§ **GARDIANUS ECCLESIE**. Vide *Warda*
Ecclesiarum in Warda.

§ **GARDIANUS NAVIUM**, in Statutis Mas-
sil. MSS.

§ **GARDIANUS**, **GARDIANUS** **BEATIANUS**,
Prætor custos, pastor. Ordinato Caroli
Regis Siciliæ ann. 1278. e MS. D. Brunet
lib. 68: *Super facto bestiarum foratorum et*
extraneorum et Gardianorum... ordina-
retur... Si aliquis pastor, seu Gardianus
non possit habere in gardia sua aliquam
bestiam extraneam, etc. Gardiani pasto-
rum, in Transactione ann. 1507. ex Sched.
Frasidi de Massingues.

§ **GARDIARE**, Convertere, confirmare;
tamen, defendere. Concordia inter Episco-
pum Edmensem et Priorem S. Symphoriani
ann. 1395: *Propter quod procurator dicti*
reverendi Patris auctoritate regia se fecerat
6. mendi in jurisdictione omnimoda criminandi
et civilis Religiosorum ipsorum. Diploma de
Jurisdictione Canonice S. Aredii apud
Sphenonium tom. 3. Fragni. Hist. MSS.: Officiis
predicti in sua institutione jurato-
rum Decum et Canonicos Gardiare et
defendere cum bonis suis a quibuscunque,
potest litteris regis et privilegii continetur.
Vide *Warda*.

§ **GARDIATOR**, Protector, defensor. Charta
Fulcri ann. 1307. apud Menester.
Hist. Lugdun. pag. 41. col. 1: *Nos et suc-*
cessores nostri Francorum Reges custodimus,
cardinales et defensores, prout bonis
preceptis et bonis Gardiator facere potest...
Acta Archiepiscopi et Capitulum. Rex
Ter dicitur Fundator et Gardiator Studi
Pennensis in Epistola ejusdem Academiæ,
tom. 1. Anecd. Marten. col. 1383. Char-
til. Latiniac: *Gardiator dicti Abbat*
et monasterii ad defendendos ipsos ab injuri-
is, violentis, etc. Vide Lobinelli Glossar.
tom. 3. Hist. Paris. [**] et Haliaus. Glossar.
German. col. 1699. quæ Schürmer.]

§ *Gardior*, aliquis societas religiosæ
repositus. Charta ann. 1277. in Chartul.
Compan. ex Bibl. reg. fol. 78: *Frere Hu-*
bert Gardior des Pours de Crist, etc.
Vide *Warda*.

§ **GARDIATOR REGIUS**, Qui iis juribus,
quod regem spectant, servandis invigilat.
Vide alias *Gardier*. Charta ann. 1335.
Tabul. Flamar: *Dilectis nostris Amal-*
richo Atino curie nostre jurato, Mayo de
Penn Gardiario regio, etc. Alia ann. 1406.
Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 28:
Item Constat, dit Mortier, nostre Gar-
diat a Penne... pour garder nos droits et

jurisdiction à l'encontre de l'arcevesque du
dit lieu de Penne. Vide infra Gardior.

GARDIATORIA, Tutores. Charta Beatricis
Comitissæ Provincie, apud Guesnauum in
Annalib. Massiliens. ann. 1242. num. 10:
Nos: Beatrix juvenis D. G. Comitissæ et
Marchionissæ Provincie, filia et hæres D.
Roymond Berengeris Comitissæ quondam et
Marchionissæ Provincie, assistentibus et con-
sistentibus nobis Romano de Villanova et
Alberto de Tarascono administratoribus et
Gardiantibus datis nobis a Berengario patre
etc. [Vide alia notione in *Warda*.]

GARDIATOR **REALIUM**, Vide Custos
Regiarum in Regalia.

§ **GARDIATRIX**, Tutrix. Testam. Ber-
trandi de Turte ann. 1348. apud tom. 2.
Hist. Arvern. pag. 709: *Folo et ordino,*
quod Margorita uxor mea sit tutrix et Gar-
datrix liberorum meorum et administra-
trix eorumdem... et quod habeat tutelam,
gardam et administrationem eorum liberorum
meorum... quandia ipsa a secundis nuptiis
abstinebit.

* **GARDIA**, Præstatio pro custodia
agrorum. Tabul. S. Vict. Massil.: *Donamus*
decimas et Gardias vinearum, quantum
habemus et appellamus in vinea de Ugol-
tor et in vinea de Gendalor.

* **GARDIA**, Præstatio pro tutela,
idem quod *Commenda* 4. Charta ann. 1097.
ex Tabul. Gellon.: *Pontius de Maderna in*
extremo vite sue positus, quod ipse in tota
terra sua, sive in honore S. Guillelmi neque
balium, neque vicariam, sive Gardam
habebat... recognovit. Deinde Rainmundus
Pontius ejus filius... abbat de bulia, et
vicaria, et commenda, quas in honore S.
Guillelmi requirebat, ... *gutsipitorem facit.*
Vide in *Warda*.

* **GARDIA**, perperam pro *Gaidia*,
Glastum. Reg. sign. Pater Casu. Comput.
Paris. fol. 135. r. col. 2: *Item quod inhi-*
bicio Gardiarum et alium tincturatum
fieri, et qui possit habere per totum regnum
xx. m. lib. Turon.

* **GARDIAGIUM**, Præstatio pro custo-
dia agrorum. Vide supra *Colagium* et
Decht.

* **GARDICA**. Vide infra *Gradica*.

* **GARDIENS** **TESTIS**, Qui fidem de re
aliqua præstat. Inquisit. ann. 1217. apud
Spon. tom. 2. Hist. Genev. pag. 411: *Di-*
xit quod credit multos esse dissolutos, quin
sunt ibi plurimi sacerdotes, qui palam ha-
berent concubinas. Requisitus quomodo scit,
dictum quod vidit testes Gardientes. Vide
Garen.

§ **GARDIGNAGIUM**, ut infra *Gardi-*
nium, Gall. *Jardin*, seu Collectio plurium
Gardiarum, Gall. *Jardinge*: que tamen
ex Gallico sumitur etiam pro rebus qui-
busvis hortensibus, atque interdum pro
loco ad hortum faciendum accommodato.
Chartularium S. Vandregesili tom. 1. pag.
779: *Mihi donaverunt... duas masuras*
terrarum, cum Gardignagis eorumdem masuris
adjectibus.

§ **GARDIGNUM**, Eadem notione. Idem
Chartularium tom. 1. pag. 28: *Unam*
masuram terræ cum edificio supraposito et
Gardigno ad dictam masuram spectante.
Ibid. pag. 832: *In Gardigno Abbatia S.*
Pandregesili. Occurrit iterum tom. 2. pag.

1707. et in Charta Officialis Rotomag.
ann. 1382. ex Archiv. B. M. de Bono-
Nuntio.

* **GARDIGNUM**, Hortus, pomarium,
viridarium, nostris aliis *Gard* et *Gardin*.
Charta Math. comit. Pontiv. ann. 1247. in
1. lib. nig. S. Vulf. Abbavil. fol. 6. v.º:
Terra inter marum et aquam, ubi est Gardi-
gnum scabini. Lib. remis. ann. 1212. in
Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 27: *Comme*
le supplant se aloit esbair tout seul autour
du Gard ou jardin etc. Une mesure, Gardin,
echellier, lieu et tenement sent en la ville de
Corbie, in Charta ann. 1473. ex Chartul.
23. Corb. Vide *Gardineum*.

GARDINARIUS, Hortulanus, Jardinier,
seu, ut Picardi efferunt, *Gardinier*. Offi-
cium monasticum, cui hortorum cura
incumbit, in tom. 1. Monastici Anglie.
pag. 147. Ortolanus, in Consuet. Floria-
censis. apud Joan. a Bosco pag. 392.

§ **GARDINARIUS**, Eadem notione, Ital.
Gardinio, in Bulla Joannis XXII. PP.
apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag.
134.

* **GARDINGATUS**, Dignitas *Gardingi*. Hist.
Wambr Regis, et Lucas Tudensis pag. 60:
Hildigiso sub Gardingatus adhuc officio
constante.

GARDINGI, apud Gothos Hispanos,
accenseator optimatus et majoribus Pala-
ti Officialibus, (tanetsi que fuerit eorum
dignitas, non omnino percipitur) in Lege
Wisigoth. lib. 9. tit. 2. § 9: *Si majoris*
loci persona fuerit, id est, Dux, Comes, sive
etiam Gardingus. Ubi Forti Hispanici Gar-
dington, per Ricome, seu Ricum vel Divitem
hominem efferunt. Lib. 2. tit. 1. § 1:
Fidentibus cunctis Sacerdotibus Dei, senio-
ribusque Palatii, atque Gardingis. Lib. 9.
tit. 2. § 8: Sui sit Dux aut Comes, Thypha-
phus aut Vicarius, Gardingus, etc. Vide
Hist. Wambr Regis pag. 833: *Optimates*
Palatii atque Gardingi, in Concilio Tolet.
XIII. cap. 9. et in Lege Wisigoth. lib. 12.
tit. 1. § 3. *Gardingi Palatii*, apud Lucam
Tudensem pag. 68. *Gardingus Regis*, in
Vita S. Fructuosi Episcopi Braccaren. a
Sandovallo (et Mahillonio Sæc. 2. Bene-
dict.) edita cap. 16. et apud Victorium Tun-
nensem ad 4. Consulatum Justiniani.

Vocem effictam a *Garda*, custodia, qui-
dam volunt, ut *Gardingi* custodes fuerint
Principis, vel Palatii, ex honoratioribus.

§ **GARDINIUM**, ut *Gardinum*. Præcep-
tum Caroli Calvi ann. 849. apud Marten.
tom. 1. Ampliss. Collect. col. 117: *Inter*
vineam et edificia et Gardinium, etc. Rursus
occurrit apud *Madox Formul. Anglie*. pag.
341.

* **GARDINUM**, **GARDINUS**, Hortus, poma-
rium, viridarium, Italice *Gardino*, Picardia
Gardin, Germanice *Gart*, Danis *Gart*, no-
stris *Jardin*. Polytechnus S. Remigii Remen-
sis: *Habet munus domum domum, casum cum*
solario et cellario, et ciminaria, laubia, hu-
rea 2. quinquina, stabula 2. hortum, et
Gardinum, torcular, etc. Occurrit apud
Bracton. lib. 2. cap. 34. § 1. in Fleta lib.
1. cap. 28. § 6. etc.

JARDINUS, priorii eunantione, in Ge-
stis Ludovici VII. cap. 19. 21. in Bulla
Honorii III. apud Ughellum tom. 1. Ital.
Sacrae pag. 822. et De vocis *Gardin*, vel

Jardin, origine quedam habent Cluverius lib. 1. German. antiq. cap. 13. Brodeus in Consuetud. Paris. Claudius Metellus, Mengius, et alii.

† **GARDIO**, Piscis, qui nostris *Gard*, vel *Gardon*, apud Silvestrum Giralduum in Topogr. Hibern. dist. 1. cap. 7.

† **GARDIOLA**, Idem, vov, qui *Gardilarius*, *Gardiator*, Gall. *Gardien*, Custos. Arestum ann. 1322. tom. 3. Hist. Harcur. pag. 241 : *Procurator Domini S. Flori predicti, et Gardiola terre, captus fuit per nonnullas familiares ipsius Vicecomitis cum armis in itinere regio.*

† **GARDIRE**, Custodire, Gall. *Garder*. Charta ann. 1323, e Chartul. Latiniac. : *Et erant (Monachi) et fuerant soli: et in solidum in possessionem... dicitur nundinas Gardendi per se, etc.*

* Charta ann. 1330. in Chartul. S. Maglor. ch. 151 : *Errat in possessione et saltem Gardendi certum factum... Propositus monachus S. Maglori una cum gardiario regio... accessisset ad dictum vicum de Issinio in vigilia diei festi, causa custodiendi dictum festum, fecit, propter multa et pericula evitando pro bono pacis, ibidem proclamari sub certa pena, ne aliquis in dicto festo in jurisdictione eorum portaret arma prohibita.*

† **GARDITIO**, Jus gardis seu custodie. Charta ann. 1320. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 164 : *Quidquid... proprietatis, Garditionis, possessionis habebamus. Vide Warda.*

† **GARDO**, f. Opilio, Custos pecorum, a Gallico *Garde*. Epistola apologetica Laurentii Abb. S. Vitoni ad Canonicos Virtutenses apud Mabill. tom. 5. Annal. Benedict. pag. 684 : *Nonne scindendum lingue erat, quando frutes nostros, non Monachos, sed rusticos, Gardones, pantoarios et advenas penuria congregatos vocabatur.*

* Ubi legendum puto *Garciones*. Vide in *Garcio*. At si retinendum *Gardo*, Homo nihil significari videtur, forte a *Gardo*, Pisciculus. *Gardone* vov, pro *Maledicere*, in Mirac. Mss. B. M. V. lib. 2 :

Quand cil ne set plus que respondre,
Pour l'habier, pour le consoler,
A Gardoier et a mesdire
Se prent, et li comence a dire, etc.

* **GARDORA**, Vas coquinarium. Inventar. ann. 1350. ex Tabul. S. Viet. Massil. : *Item unum Gardoram ferream.*

† **GARDOPHUS**, pro *Gardium*, Gallice *Jardin*, apud Mabillonium tom. 5. Annal. Bened. pag. 649.

* **GARDOPHUS**, Idem quod *Gardoraba*, 2. Henricus Knighton. ann. 1381 : *Juravit quod eredit, quod non esset aliquis Rex Christianus habens meliora Gardophium... nam, ut dixit, tanta copia erat visorum, et jocalium de argento, etc. Ex Gallico truncato *Gardoraba*.*

* **GARDE**, ut supra *Gard-ingen*. Vide ibid. Charta ann. 1365. ex Tabul. S. Antberti Camerac. : *Quinque medietas terra... contigua Gardo domini de Walfinscote.*

† **GARDUS**, Charta ann. 1327. in Chartul. Bon-port. : *Item de sex subditis... percipientibus super uno Garlo in parrochia Portus-gaudi. Sed leg. *Gordo*. Vide Gaudus.*

* 2. **GARDUS**. Glossae Caesar. Heisterbac. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 671. col. 1 : *Gardi sunt instrumenta torcularis, quae appellantur pullei et dila.*

† **GARECHINUS**, Vide *Garathinx*.

* **GARECTUM**, Populus, Italus Garetto, Gall. *Jaret*, *Garectum*, apud Petrum de Crescentiis lib. 9. de Agricult. cap. 7. 36. 37. Vide *Agidium Menagium* et *Oel. Ferrarium* in Orig. Italica.

* **GAREGIA**, pro *Coregia*. Charta ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 318 : *Item pro Garegia saumeriorum in ariste, videlicet a quolibet habente saumerium, unum jornale. Vide supra *Coregia*.*

* **GAREGNA**, Vide *Garegna*.

† **GARENARIUS**, f. Custos, Gall. *Gard*. Vide locum in *Gangerium*.

* **GARENDA**, Jus venandi cuniculos vel lepores. Charta Henr. de Simileio dom. de Alesto ann. 1263. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 884 : *Ego praenominatus Henricus in quibusdam de terris predictis reclamantem Garendam seu jus venandi. Vide *Warena*.*

† **GARENDARE**, ut supra *Garandire*, Cavere, spondere, prestare, Gallice *Garantir*. Vide locum in *Stativis egnus*.

† **GARENDIA**, nt *Garandia*, Cautio, Gall. *Garantie*. Charta fundationis Abbatis B. M. de Bellovis ann. 1234. inter Instrumentum, tom. 3. novae Gall. Christ. col. 72 : *Nos vel successores nostri Domini Magdolini tenemur... et pertas, et missas, si quas habuerunt pro defecta Garendie nostrae, dictis Monialibus plenarie restaurare. Occurrit in Charta donationis Domine de Margaille pro Conventu S. Leodegarii Succession. ann. 1205.*

* **GARENDIRE**, Tueri, spondere, prestare, in Charta ann. 1239. ex Chartul. S. Joan. in valle. Vide *Garentare*.

† **GARENRE**, Tueri, praestare, Gallice *Garantir*. Litterae Officialis Lemov. pro Archambaldo Abb. Solemniac. ann. 1270. ex Archivio ejus Monasterii : *Promisit se defensionem et Garenturam eidem Abbati et Monasterio promissa, etc. Tubentius legemur Garenturam a Garente, vel Garenturam a Garente.*

† **GARENNA**, GARENA, Vivarium cuniculorum leporumque, Gall. *Garenne*, Lira in captiv. 153. Judith : *In terra ista in una Garena possunt cito capere cunctis cuniculis.* Occurrit apud Mazarum tom. 1. pag. 181. Balozium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 171. in Litteris Officialis Andegav. ann. 1269. ex Archivio S. Albini, in Actis MSS. S. Itonis, etc. Vide *Warena*.

* 2. **GARENNA**, Vivarium piscium, ubi nulli licet pisces capere, nostris etiam *Garenne*, eadem acceptione. Recogit. feud. Ms. ann. 1366. pro castel. de Buri : *L'ens appellee Feston de Buri... et la Garenne oulti estan de touz poissons, qui y sont et y ehent. Lit. remiss. ann. 1461. in Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 524 : Ilz avoient pachee et pris du poisson en une fosse, que on nomme ou pays Garenne.*

* **GARENGIUM**, Praestatio pro jure habendi *Garennam*, vel venandi cuniculos aut lepores, Gall. *Garannage*. Vide supra

Garenda. Reg. S. Justi in Cam. Com. Paris. fol. 231. r°. *Quinquaginta pro Garengagio. Charta ann. 1300. in rub. ejusd. Cam. fol. 130. v°. col. 2 : cens et en garennes et en Garengage, hommes et en homengage.*

* **GARENARIUS**, Custos garenarum Gall. *Garennier*. Lit. remiss. ann. 1319. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 763 : *hannes de Marchia Garenarius tenet garenne Catcamp, etc. Vadia offic. ex Reg. sign. Noster Cam. Comput. Paris. fol. 412. r°. : Undecim servientes et pueri Garenarii forestae Resti, rj. den. diem.*

* **GARENXIA**, Jus *garennae*. Charta I. abbat. Paracel. ann. 1233. ex Chart. Campan. fol. 393. col. 1 : *Et scilicet quod idem comes retinet in illis saxonis arpentis memoris totam justitiam et Garenxiam suam.*

† **GARENS**, Vas, cautio, Gall. *Garene*. Leges Ottonis Imp. 11^a cap. 7. apud Maynor. tom. 1. part. 3. col. 2 : *Si quis suum, vel cetera animalia, sine terra super aliquem reperit, et ipse se contra dare dixerit, statim ut ad Garenam conducat, et super terram Garenarum comitatum non procedat. Et vulgo legitur *Warentem*, Macer legit *Garenem* in lirore. Vide *Warentis*.*

† **GARENTARE**, Tueri, defendere spondere, praestare, Gall. *Garantir*. Quae Ludovici Reg. Fr. ann. 1165. in Chartul. Montis Martini : *Reginunda videlicet Garentalit, et si non poterit Garenare, hanc summam coram nobis solvens reddidit. Defendite et Garentare, in lirore.*

† **GARENTIARI**, Eadem notione, apud Marten. tom. 6. Ampl. Collect. col. 16. in *Vide Garenticare*.

† **GARENTICUS CONTRACTUS**, Quo spondet se aliquid *garenturum*. Bn occurrit in Litteris anni 1493. apud Rymer. tom. 12. pag. 22.

† **GARENTIRE**, nt *Garentare*. Charta M. dii Monasterii Bituric. ann. 1307 : *Abbas, retrofudo, rachatus, servituti Garentiret et defenderet. Altera 1360. apud Rymer. tom. 6. pag. 218. col. 1 : Dominus fideles suos subditos vel defendere ac illius Garentire. Occurrit etiam in alia Charta anni 1364. apud B. zium tom. 2. Histor. Arvern. pag. 372. in Litteris ann. 1190. apud D. Securus 3. Ordinari. Reg. pag. 548.*

* **GARENTIGIA**, GARENTIGIUM, INSTRUMENTUM, Margale, in Stat. M. curiae ambuiss. lib. 2. cap. 3. pag. 1 : *Garentigia heet tali dictione Garentis non fulset, dicitur Contractus executionem paratum jussu notarii iurisdictionem ex forma statuti... paratur sententia: unde merito talia iurisdictionem transivisse. Vide Garen. Aliter Calvinus post Bald. et Tio. Garentigium definit in Lex. iurid. Garentigis est Defensio, iurica; p. vov. Garentage, idem quod *Auget* cautio. Charta ann. 1276. inter Paris. tom. 2. Hist. Burg. pag. 44. col. 1 :*

regio de veritate, nos... avons mis no-
mbris à ces présentes lettres. Alia ann.
in Lib. rub. Cam. Comput. Paris.
138 v. col. 1: Et en Gargente de ce,
n'avons mis à ces lettres nos seaux.
Joan. ducis Brit. ann. 1422. ex Cod.
513. 3: Promettant fermement et
en parole de prince ainsi le lui
accomplir, et à lui faire Garengebe
des que pour ce lui avons baillés. En-
ter, eodem sensu, in Charta ann.
13. ex Cod. Lib. rub. fol. 523. v. 2: Nulz
est trait avant pour chetier lesdites
es, ne pour plus y offrir, ne donner
seigne. Ubi significari potissimum
pro denariis, qui in archam emptionis
passet.

† GARETITOR, Præs, sponsor, auctor,
in Garant. Conventio Comitibus Niverni,
1215. apud Marten. tom. 1. Amplias.
col. 1123: Et iude litteras suas
ad instantiam meam conferrent,
super feoffationibus Garentitorum, et
exemptionem conventionum ab utraque
ex dominum meum Philippum Regem
habebat.

† GARETUS, Ead. notione. Codex Le-
on. Norman. apud Ludewig. tom. 7.
q. MSS. pag. 190: Si quis bovem vel
canem vel aliquem rem suam adveniret,
et aliquo vicia fuerit inventa, si de-
um non suum esse asserit... Garen-
tor non debet adducere. Decretum Phi-
lippi Augusti de Judeis apud Acherium
in 6. Spicil. pag. 472: Si Judeus vel pro-
fessus per testes legitimos Christianorum,
aliquis compelleret debitorum et Garentos
ad pignus ad faciendam recedationem et
vindictam tam debiti quam assigna-
re. Vide Warantus.

† GAREZA, Cautio, auctoritas, fide-
tas, Gall. Garantie, Tabularium S. Petri
vicensis f. 68. v. 2: De fideione vetulo
volano cognato suo convenimus Garezam
me, et si profectum in terra fecerit, ipsi
rebet. Vide Garandia.

† GARETINUS, Donum. Vide Gara-
ntia.

† GARENITIZARE, Tueri, spondere,
Vine. Charta ann. 1261. apud Spon.
v. 1. Hist. Genev. pag. 57: Nos dicti
Ant. Loventia exor nostra promittimus
nobis juramento omnia supradicta Ga-
rentia contra omnes, et defendere in ju-
ris et extra. Vide Garentare.

† GARETTA, Turricula, Gallice Gue-
rretera anni 1402. apud Rhymerum
in 6. pag. 271. col. 1: Fillum predictum
culturam maris, cum quodam muro
et Garetis, aliisque modis, quibus
et, in parte fortificare proponant et
fuit. Vide Garetia.

† GARETTUM, Suffragio, popes, Ital.
v. 1. Gall. Juret. Mirac. S. Zite tom.
1. pag. 523. col. 1: Un serpent mor-
tuus en cadence et Garetia curia dexteri,
attent sua fuit inflata. Garet, eodem
sensu, in Lit. remis. ann. 1453. ex Reg.
Chartoph. reg. ch. 353: Icclui Ogier
et Garet de montan en sa main, etc.
Vide Garetum.

† GARFALES, Navis oneraria species.
Ann. 1343. 14. Aug. in vol. 3. are-
Folium. Paris: Quod de predictis melle

florens dictus Petrus emerit Garfales, no-
mine dicti Guillemet, habereque medietatem
navis, quod haberebat a mercatoribus pro
ipsis et eorum mercibus transfretandis. Vide
supra in Gules.

† GARGAHANGI, Vide Gargathingi.

† GARGALLIUS, Doli umbilicus, seu
foramen majus per quod vinum infunditur.
Statuta Massil. lib. 3. cap. 17: Omnes
bodi botarum sive vegetum, quæ venduntur
de cætero in Massilia a dictis boteris sicut
bironati, et quod Gargallus sit cairatus.
Vide Gargalia.

† GARGALIA, Pars gutturis et canna pul-
monis, Matthæo Silvatico. Gurgulio, [Tolo-
satibus Gurguillou, vel Gargante est Guttur,
Gallice Gasser: quod Mont-albanenses lou
Gauloudu, Vascos lou Gargaulia, alii
Gurguile vocant, ut est apud Borellum:]
quem, si vis, consulte.]

† GARGALIA, Lapideum aque plu-
vialis emissarium. Gall. Gorguille. Com-
put. Ms. fabr. S. Petri Insul. ann. 1481:
Item Johanni Wagnon, pro... munda-
tione noceperiarum et Gargaliarum. Vide
infra Gargolia.

† GARGALIO, Guttur, ex Gloss. ad Alex.
Iatroscop. Ms. lib. 3. Passion. cap. 109:
Athac magis existimandum est ludibrosin in
Gargale locis in vems faciem. Ubi Gloss.:
Gargalos, i. fauces, et dicitur a loquendo.
Ibid. cap. 115: Sic requiescere faciat calo-
rem, qui trahit ex inferioribus partibus,
adducit ad se et transmittit Gargaliati.

Glossæ: Guttur. Garguile, eadem no-
tione, in Lit. remis. ann. 1468. ex Reg.
197. Chartoph. reg. ch. 59: Le suppliant
coppa la gorge audit Guillaume, ou quoy
que soit, in Gargamelle ou gosier. Vide Gar-
golia 1.

† GARGANGI, Advencu. Vide W'arcan-
gongli.

† GARGARARE, Altius et voce inflatio-
aliquid effluere: a γάργῳ, Gurgulio,
Glossæ: Guttur. Garguile, eadem no-
tione, in Lit. remis. ann. 1468. ex Reg.
197. Chartoph. reg. ch. 59: Le suppliant
coppa la gorge audit Guillaume, ou quoy
que soit, in Gargamelle ou gosier. Vide Gar-
golia 1.

† GARGARISUS, Gr. γάργῳ, Gurgulio,
Glossæ: Guttur. Garguile, eadem no-
tione, in Lit. remis. ann. 1468. ex Reg.
197. Chartoph. reg. ch. 59: Le suppliant
coppa la gorge audit Guillaume, ou quoy
que soit, in Gargamelle ou gosier. Vide Gar-
golia 1.

† GARGARISUS, Gutturis seu voi-
cis modulation. Vita S. Rose tom. 5. Aug.
pag. 931. col. 1: Pergat nevela modulari,
variant lepida vocis argutis, duplicabat
Gargarisus.

† GARGARE, γάργῳ. Vox Me-
dicis notissima. Glossæ MSS. ad Codic.
Theodos. Collo. Gargarizo. Martinus
Capella lib. 3. pag. 49: Pectusque cujus-
dam urlicamini adhibitione Gargarizando
purgabatur.

† GARGATA, Guttur, jugulum, Ital.
Gargutta, nostris Gurgate. Glossar. Gall.

Lat. ex Cod. reg. 7684: Gargate, gavion,
rueta. Lit. remis. ann. 1347. in Reg. 76.
Chartoph. reg. ch. 396: Interfecerunt dic-
tos duos nuncios, quos invenerant dormien-
tes, seindendo Gargatum: et deinde ceperunt
dictos duos equos. Le Roman de Fances Ms.:

Orzot coustaut et o coinguis
Lor out les Gargites trechiez.

† Gargite, eodem sensu, in Lit. remis.
ann. 1413. ex Reg. 167. ch. 308: Le sup-
pliant jorndou icellui Jaquet d'un petit cou-
stelet par le coul auprès de la Gargite. Vide
supra Gargolia.

† GARGATA Pontus, Os portus, Gallis
L'entrée du port. Charta Massil. ann. 1436:
Novis Januensis cum esset in portu Mas-
silensis in Gargata. Littere Renati Co-
mitis Provinciae ann. 1477. in Statutis
piscatorum Massil.: Nullus piscator autem
neque puzat calare certum artem piscandi
appellatum Tonaria de Posta a loco de
Lestato in mari usque ad Gargatum portus
Massil. Pluries occurrit ibidem.

† GARGATHINGI, Vide Gargathingi.

† GARGATHUM, Medici, Lectus, in
quo mente devit, spiritibusque afflatis im-
mundis detinebantur. Laan. in Amalthæa.
† GARGILLES, pro Gargillis. Vide in
hac voce. Acta S. Sebaldi tom. 3. Aug.
pag. 773. col. 1: Sed modernis temporibus
factum est, quod quendam advena mulier in
die solennitatis suæ fuso et Gargillo inten-
deret.

† GARGOÏL, f. Guttur, Gall. Gosier.
Bibere aut Garguill, in Statutis Cister.
apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1316.
est immoderatus bibere. Vide Gargalia.
[Vide infra Gargallum.]

† GARGOULA, GARGOULEA, Lapideum
aque pluvialis emissarium, Gall. Gar-
guille, alia Gargoule. Comput. fabr. S.
Lazari Eduens. ann. 1295. ex Cod. reg.
5519. B: Pro lapidibus, qui vocantur Gar-
goules, quadrangulis, tñj. lib. x. sol. ix.
den. Comput. Ms. fabr. S. Petri Insul.
ann. 1367: Item datum pro Gargouls dicti
pilaris, etc. Item... pro munda-
tione superioris et inferioris, in altero ann.
1469. Rhymer alius ann. 1488: Datum
item... pro munda-
tione per eos facto in
noceperis et Gargouls arcum tendentem
circa eorum ecclesiam, etc. Gargoule, Dra-
conis figura appellatur, in Stat. pro auribus.
ann. 1378. tom. 6. Ordinari. reg. Franc.
pag. 389. art. 19: Et en tons petis ymagis,
feuilles, lyons, Gargoules, etc. Vide supra
Gargolia 2.

† GARGULA, ut supra Gargat. Glos-
sar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 769: Gargula,
Gurgate.

† GARGICE, Terræ inculte, vel dumis
obsita. Vide Gargice.

† GARGILLI, an Subditi, qui sub tu-
tela et protectione sunt? Charta Arnulphi
III. Mediol. archiep. ann. 1095. apud Mur-
vior. tom. 5. Amiq. Hist. med. ævi col.
267: Homines autem de Belardi, qui Gar-
illi vocantur, quæ nostræ curie annuo
persolvere debent, persolvant.

† GARGILLI. Charta ann. 841. apud
Marten. tom. 1. Amplias. Collect. col.
100: Tradunt predictus Sigifridus et uxor
sua Erlebaud ad ipsum casum Dei S. FI-

etoris... villam que dicitur Carviliannus, it est, casis astanibus no diratus, terris cultis et incolitis, vineis, pratis, pascuis, silvis, montibus, Garillis, hortis, etc. Sed ex similibus locis ibidem et alibi passim relatis conjicio legendum Garicis. Vide Garrice.

† **GARIMENTUM**, Auctoritas, cautio de evictione, Gall. *Garantie*, *Gariment*, Charta ann. 1270, apud Stephanotum Antiquit. Santon. MSS. pag. 270: *Promissimus dictis Priori et Monachis nos eisdem prastituros super predictis omnibus perpetuum Garimentum*, Charta Oliverii Abb. S. Johannis Angeriac. ann. 1285, et Chartul. ejusd. Monast. pag. 220: *Promittimus insuper nos... contra omnem perturbatorem... facere Garimentum*. Alia Prioris de Mirabello ann. 1285, ex Archivio Verzelici: *Promittentes... plenarium facere Garimentum bona fide*. Occurrit in Charta ann. 1316, apud Lohinell. tom. 3. Hist. Britan. col. 470. Vide *Garire*, *Guarimentum* et *Warantus*.

† **GARIOFILUM**, *Gariofilus*, etc. pro Caryophyllum, Gall. *Girofle*, in Vita B. Lidwine, tom. 2. April, pag. 283, apud Marten. tom. 2. Bitur. pag. 264, et 368. *Gariofilus clavus*, Gall. *Clou de Girofle*, apud Malax Formil, Anglie, pag. 227. *Gariofolium*, in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 284. *Gariofolium*, in Vita S. Francisci de Paula, tom. 1. April, pag. 126. *Gariofilum*, apud Will. Briton. lib. 10. Philipp. et Marcan. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 245.

* *Galiophilée*, pro *Giroflée*, ex Cod. 218. collig. Navar. tom. 1. Dissert. D. Le Benj pag. 210. Vide infra *Gariofolium*.

* **GARIOLO**, Lydio, Pica glandaria, Germanis *Heer*, vel *Hezler*. Lex Aleman. tit. 10. § 3. Edit. Heroldi: *Aneia, Gariolus, ciconia, corvus, caraculca, etc.*

* **GARIOLO**, in Testamento S. Cesarii Episcopi Arelatensis extremo, aliud nomen: *Agria pulia mea propria libenter sine Monasterio et Casaria Abbatibus servat, et vere Gariolus, quous illis vel parentibus eorum, confirmo*. Vide an sit vox unica, *veregariolus*.

† **GARIOFILUM**. Vide *Gariofolium*.

* **GARIOLO**, pro *Garitor*, Pres, sponsor. Lit. official. Bitur. ann. 1217, in Chartul. eccl. Miscerac. *Noverint universi quod Guillelmus terrarum quondam Misceracensis dedit, et hujus rei se defensorum et Gariorem ab omnibus constituit*. Vide *mo Garitor*.

* **GARIRE**, Tueri, protegere, *Garir*, *Garantir*. Regestum Tolotianum Camere Comput. Paris. f. 87: *Et De Comes debet Garire supradictum usumque affectatorem predictis, etc.* Tabular. Abiense fol. 51: *Et concessi Garire et defendere secundum posse meum ad opus eorumdem Monachorum*. [Charta ann. 1230, apud Stephanotum tom. 3. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 819: *Teneantur Garire et reddere heremisinam antedictam*. Alia ann. 1257, ibid. pag. 849: *Firmiter promittens idem Philippus, fide data in manu nostra, se de cetero in dicto feodo nichil petiturum, immo pro posse suo eidem Monasterio Gariturum, etc.* Occurrit præterea in Charta ann. 1316, apud Duchesium in Hist. Familie

Castanerie pag. 35. Alia Guillelmi D. Surgeriarum ann. 1253: *Sommes tenus ausdits homes et à lors heirs Garir et defendre lesdites terres à tot empestement, et aus gardes de damage*. [Similia leguntur in Charta Gallica ann. 1294, tom. 3. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 972.] Le Roman d'Alexandre MS.:

Oques ne pot Garir chastiens ne fermetes.

[Le Roman de Guillaume au Court nez:]

Garisez moi de mort et de torment.

Hinc *Gariment*, pro protectione, tuitione, seu garantizatione, in Consuetud. Labourtensi tit. 17. art. 2. tit. 18. art. 2. *Tenir en Gariment*, in Consuetud. Pictavensi art. 99. 106. 118. 136. Inculismensi art. 20. et Angeriensi art. 25. cum primogenitus secundogeniti feudi partes præstat: tunc secundogeniti eas tenere in *Garimento* dicuntur a primogenito. Vocis origo eadem, quæ *Warantire*. Vide *Warantus*, Oct. Ferrarius in *Garire*, [de Casacove, Memagium in *Guarde* vel *Guerr*, et D. de Laurier tom. 2. Ordinat. pag. 177, ubi docetur nostrum *Guerir*, *Sanare*, idem esse, quod a morte tueri, defendere, vel morbum propulsare, Gall. *Garantir de la mort*, *Preserver de la maladie*.]

* **GARISCERE**, Tueri, prestare, Gall. *Garentr*. Charta ann. 1123, inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 424: *Et laudavit donum, quod parentes ejus olim fecerant, et pro suo ordine firmavit, et tenent et legittime Gariscat ipse et filii sui omni tempore*. Vide *Garire*.

* **GARISMATICUM**. Senator lib. 12. Epist. 22: *Hoc loca et Garismatica plura nutriunt, et pascua ubertate gloriantur*. Vide Gorrei Dein. Medic. in Vigno.

* **GARITE**, *Garitez*, Turricule editiores in tectis domorum, vel in castrorum muris, Gall. *Guerites* vel *Garites*: ita dicitur, quod eos, qui intus sunt, ab hostium insultibus servent. Will. Britto lib. 1. Philipp.:

Non nisi rarus erat qui muris staret in altis,

Omnibus ad totas fugentibus ultro Garitis.

Et lib. 7:

Hi cyplass, illi curvas subiere Garitas.

Continuator Nangii ann. 135. .... *Castrum, quod incola ipsi munitum fossatis et Garitis tenebant*. Chron. Flandrie pag. 113: *Et fut la Garite assemblée vint fois l'ane après l'autre*. Chr. Bertrandi du Guesclin:

Et tenoit le montier qui estoit bien fermes,

Et de bonnes Garites estoit bien garites.

Sebastianus Coharruevus, *Garitis*, la *Castille pequiria*, o *celidina* que se haze sobre la muralla para que alli esten los que hazen la vela. Es nombre Arábigo, y vale tanto como *cavequela*, o *chozella*, de *gar*, o *garru*, que vale *caveu*.

* Unde *Gariter* et *Garitler*, *Castrum garitis* munit. Lit. remis. ann. 1358, in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 137: *Damoiselle Jehanne de Fendome, dame de Bertecourt, nous a fait exposer que... pour la garde et defense de son chastel... elle a fait emperer et Gariter et enforcier son dit chastel*. Alie ejusd. ann. ibid. ch. 611: *Les compaignons avoient fait enforcier ladite eglise et ycelle Garitier au mieulx qu'il avoient*

peu. Occurrit præterea apud Marten. lib. 1. Ampl. Collect. col. 1410.

* **GARITOR**, Pres, sponsor, Gall. *Charta* ann. 1118, inter Probat. b. 2. Hist. Occit. col. 405: *Legales niti, riores erimus per directum, et proprio acceptimus a te quingentos solidos*. V. *Garitor*.

* **GARLANDA**, Coronula, sertum, etymon; Ital. *Ghirlanda*, nostrum *Guirlande*, Anglis, a *Garland*. Ordo ad benedicendum Ducem Aquitaniam: *Priores debet venire Baronum comitatus totius, capite suo Garlanda redimitus aureo, et jussmodi circulus aureus a capite ejus, ubi advenierit, amovelditur, etc.* Math. Pri. ann. 1247, de Rege Anglie: *Canonicus aurea, que vulgariter Garlanda dicitur, redimitus*. [Testamentum Ysea Domini d'Anio ann. 1293, apud Baluzium tom. 1. Histor. Arvern. pag. 704: *Item apud meum meam eligo in clivierio FF. Mauri, Viennæ, quibus Fratribus jocalia mea, vellect loquens et Garlandas da et b.* Charta ann. 1344, ex Schedis D. Lanceloti. *Nulla mulier vnam portet aliam Garlandam neque velum in capite. Garlanda dicitur, in Consuetud. Lemoic. art. 3. Garlande d'argent, in Consuetud. Diocesis et Prouasatensis: Chappell d'argent, in Consuetud. de Marignies, et aliquot alibi Arvernens, in quibus sic potissimum accipitur id, quod uxor post mortem mariti, præter dotem, consequitur, zistitur pretio lecti nuptialis. De v. etymo vide Oct. Ferrarium.*

* **GARLANDIBUS**, Eadem notione. Consilium Massil. ann. 1381: *Autus ditione domine nostre Regine, statuti quod nulla mulier aliquid audeat de corono presumat, cujusmodi sunt conditionis, emmentie vel staturis, portare coronas, landellum, frontarium, nec capellum, etc.* Vide *Garlanda*.

* **GARLANDA**, Circulus, abbas. Libert. Præstissimæ ann. 1341, in Reg. Chartoph. reg. ch. 647: *Item quod exhalantes hospitia sua ayrlia in Gariens circuitu platea dicta battite, pædificæ cohærentes impune*. Vide *Gariens* dicebatur Corona vel pars munitæ edificii superior. Lit. remis. ann. 12, in Reg. 186, ch. 49: *Les supplians nrent sur la masse du pont du chastel de Brnyere, et de là accrocherent un croclet Garlande d'une tour, et par le moyen du croclet, eschelles, ou autrement, ils tarent sur ladite tour*. Hinc

* **GARLANDIBUS**, *Garlandens*, repagulatorum ad munimentum constructi Comput. ann. 1255, ex Cod. reg. 86. *Guillelmus Mauricius et Durantus Garlanderis, pro quingue canis annu et quingue canis vallati, quingue in Turon*. Vide supra *Ambarium*.

* **GARLETA**, [Mensuravinaria.] Vide *Garle*. *Garmachia*, a *Gar* *machia*, a *machia*, tutela Ecclesie Meldensis inter Anst. Marten. tom. 4. col. 898, et tom. 4. b. ejusd. Eccl. pag. 484: *Ne (Sacred) habeant Garmachias vel vestes inordinatominas probetur*.

* **GARNASIA**, Concilium Albicæ 1254, cap. 16: *Prohibemus quod*

gar, ut nulli regulares cum balandinis, garnatis, vel alitis vestibus laicorum possint. Puto scribendum, Garnatis, vel garnati. Vide Garnachia 1.

GARNADRI. Vide Garnurdris.

GARNA, Rani pinorum, quibus furni sunt, Avernus de la Garne. Occurrit in Epist. Tabularii S. Crucis Savigniacensis.

GARNACHIA, Toga, vestis talaris. **GARNACHA**, Gall. Garnache, quomodo quoque legendum, pro Garvache, inter Instr. an. Gall. Christ. col. 493. Stat. aut. 1. lib. 1, cap. 66, ex Cod. reg. 4621. 1. 15. r.º: Bannitores communis Florentie debant induere se expensis propriae. tanica et Garnacha. Neque alia fere est vestis superior, quam *Gavardine* nostri appellatur. Lit. remis. ann. 1482. 1. Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 244: *Icellui de la Selle despoillia sa Gavardine, qu'il portoit sur lui, et se mit en prépot, et print sa juveline en sa main. Vide innox Garnachia 1.*

GARNACHIA, GARNACIA, GUARNACIA, Italia *Guarnaccia*, Toga, vestis talaris. Ite autem describitur a Guafredo Vintoni 1. part. cap. 74: *Novissime aut sunt capla quondam veste, instar Monachi, sine semitis, quod Franci vocantur Garnacha: ubi perperam edit. Garnacha. Urbanus IV. PP. in Ghila Militie Ordinis S. Marie, quod Girardacum in Hist. Bononiensis tom. 1. in Italice: Habenat tunicam interiore de panno linceo albo vel pignolato, super quo sit possint Guarnacia similis cincti, aut de camelino. Rollandinus in Orm. lib. 1. cap. 30: Cuthellum arripuit, cap parviterat in sarco, (forte surco) ut Garnacia, inter pannum, et pellicium lauro. Statuta Massil. ann. 1574. MSS. lib. 2: *Garvacha cum panno et fredo 2. de 6. denar.* *Garvachia mulieribus de indulo, vel de cameloto cum panno.* (Statuta Ecclesie Avenion. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 579: *Ille Garnachia qui novitas non habent, olim per aliquos (Clection) ferri consuevit ab eisdem, et eorum quolibet sub excommunicationis pena, digne prout et trajecta. Statuta Cisterciensis, 1330. ejusd. tom. col. 1355: De Monachibus de Moleges, qui deferant vela et Garnachias, et autruant crines longos, precipitur ut ordinate se habeant, vel ut ordine abdicantur.] Constit. Joannis lechep. Nicolsensis ann. 1530. cap. 4. de Conseris: *Sedicit ut nullus extra domum suam portet Guarnachiam de ante seditionem, nisi aperiam per terram. Regula Ordinis S. Marti de Mantua: Una Guarnacha pellica, et pellicum. Adde Coccilium Budense, notum a Rainaldo post 14. tom. Annal. pag. 4. Computum Stephani de la Fontaine Argentarii Regis ann. 1351: *Pour les aunes et demie de fin velours vermeil des Gar, pour faire une Garnache, ou long velouté fenda à un costé, et chapperon de fines, tout fourré d'ermine, ... pour 2. pieces de fin velours blanc pour faire une cote de fin Garnache fourrée d'ermine pour le 1. et l'autre feste de l'Estouille. Et cap. Des Princes: *Pour fourrer un sarco, une Garnache, un mantel à porter, et un chaperon, 1/2 le Roy et de fin blanc de Broisselle. Mss. Pour 60. ermines à fourrer les*****

manches d'une Garnache blanche pour ledit Seigneur.

GARNATIA, Eodem intellectu. Computus ann. 1333. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 281: *Item, Gerardo pro Guillelmo Bastardi, quando fuit factus Miles pro tribus infanteriis Guarnatiarum ... xxxii. florin.* Hispanis *Garnacha*, Italia *Guarnacca*, Feste longa ebe et porta di sopra forse zimarra. Vide Menagium in Orig. Gall.

GUASACHA, Eadem notione Testamentum MS. Marie Regine Aragon. 30. April. ann. 1313: *Gassendia Cameraria mea lego 25. lib. ... et capam meam, Guasnaciam, pallium, et tunicam, et pelliciam novam scarlatineam, et mantellum, et Guasnaciam de viridi panno: Guillelme mulieri servientem meam Guasnaciam de bruneto, etc. Vide Meursium in Γραμματι, et Ferrarium in Guarnacca.*

2. GARNACHIA, Potus species, seu vinum, quod vernaculum appellatur a Petro de Crescentibus lib. 4. cap. 4. cujus interpres vetus Gallicus *Pin de Garnache* verit. Computus thesauri Regis Francor. ann. 1311: *Richardus de Archemio Lombardus pro 3. sextariis cum dimidio de Garnachia, capitis ab eo per Nic. de Coubour Sanctonem Regis pro reimplenda quondam cauda vini de Garnachia, qua erat Parisiis. Impositiones urbis Parisiensis ann. 1349. in Regesto Memorialium Camere Comput. Parisiens. sign. C.: *Pour le tonnel de vin. ... pour la queue de Garnache payera 30. sol.**

*Nostris Garnache. Ordinat. an. 1415. in Reg. 179. Chartoph. reg. ch. 1: Item quant on expora en vente aucuns vins estranges en la ville de Paris à détail ou taverne, comme Garnache, malvoisie, etc. Froissart. vol. 2. cap. 77: *Bravoient à la Gadoche et à la malvoisie sur les Lombars. Cap. 102: Gallegoches, malvoisies, et autres vins estranges. Melius cap. 163. Malvoisie et Garnache. Vide Fernachia.**

3. GARNAMENTUM, Toga, vestis talaris, idem quod supra *Garnacha*. Tertian. ann. 1335. inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 493: *Insuper legamus Margaritam quondam uxori Jacobi, quondam fratris nostri, quoddam Garnamentum, nuncupatum Garvache (l. Garnache) cum capitulo et furraturis, Garnevent, eodem sensu, seu pro quolibet veste, in Lit. ann. 1373. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 559: *Son meilleur Garnevent à vestir. Le Roman de Robert le Diabie Ms.**

Tous avais de blans Garnevents,
Et de tels appareillemens,
Com il blans chevaliers avoit.

4. GARNAMENTUM, Quidquid rei cultibet instruenda vel ornanda convenit. Charta ann. 1321. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 303: *Quod ipse mariscalcus et sui heredes tenentur ... providere quod palefredi et equi de sella prioris et familie sue secum equitantes sint, tam in Garnamentis quam in ferris et aliis, bene muniti. Vide in Garnine.*

1. GARNARIA, Idem videtur quod *Garnacia*, nisi ita legendum sit, in Constitutionibus Catalanie MSS.: *In Mantellis, similiter et cotis, sive Garnaris. Vide Loqueata Feste.*

2. GARNARIA, Piscina aquæ receptaculum. Gall. *Reservoir*, Angl. *Waterhouse*. Litteræ anni 1443. apud Rymer. tom. 11. pag. 33. col. 1: *Diversas aquæ recentis conductus, cum standardis caterisque machinis et pipis plumbis, que ultra tria miliaria sunt et supra terram decurrerunt et decurrant, construi et erigere, ac quondam communem Guarnarium de novo fabricare, et quondam Gruenem spectabilem in W'at'che dicte et situati, pro quadam nugea eisdem conductibus, tanquam tunc, deservitura, que sine summa plumbi notabili ac operibus eisdem operibus necessarius exequi non valet, etc.*

3. GARNATIA, ut *Garnachia* 1. Computus anni 1333. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 283: *Item, pro infoderatur unius Garnatie et capiti pro domino Andrea Dalphino de virgata, quam Dominus portavit de France, vi. lib. vi. s. Piena.*

GARNATUS, Carbuenculus, lapillus. Gall. *Grenat*. Invent. S. Capelle Paris. ann. 1363. ex Bibl. reg.: *Item duo tabelli connecti ad invicem, orati gemmati, in quibus ... deficiunt duo saphiri et unus Garnatus, ac de tempore praefati Barchet difficult etiam ibidem duo alii saphiri et unus Garnatus. Vnde io alio incerti anni: *Garnatus. Vide in hac voce.**

GARNELLES dictione populari, pro *Grenelle*, olim *Garnallia*, diminut. a *Garenna*, teste D. Le Brest. tom. 2. Hist. Paris. pag. 397. Charta ann. 1211. ex Tabul. S. Germ. Prat.: *Ipsi autem pro bono pacis statuerunt quod totum territorium, quod continetur a tornella Philippi Hamelini supra Sequanum, usque ad metum, que dividit terram S. Germani ex una parte, et terram S. Genovefæ ex altera versus Garnelles, etc.*

GARNERIA, f. Ornatus luteus. Gall. *Garnierus*. Computus ann. 1333. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 275: *Solut pro octo Garneriis emptis videtur pro Dominum a Monialibus Monasterii S. Trinitatis taren. xii.*

GARNESTIA, f. Praesidium. Gall. *Garnison*. Litteræ anni 1417. apud Rymer. tom. 9. pag. 559: *Assignavimus vos ad omnes et singulas terras nobis de quibuscumque Capitaneis de Garnesia nostra de Fernulle, etc.*

GARNESTURA, ex Gall. *Garniture*, *Garnison*. Quæ voce intelligitur victualia, arma, et cetera, que ad oppidi vel castris defensionem necessaria sunt. Matth. Paris. ann. 1230: *Significavit Soliman Regi Francorum, ut soleret omnibus civitatibus ibi sitam cum surbenamentis, que Garnesturas vulgo appellant, consilium resignaret, etc. Infra pag. 532. Instauraciones vocat. Historia Castellii Doversensis tom. 2. Monastici Anglicani pag. 1: *Et enforca le Chastel de Doure de fosses et de mins et de Garnesture contre les Roumains, s'il venissent.* [Vide *Garnistura*.]*

GARNETTUS, Carbuenculi species rubri coloris iustar granorum mali granati, Gallis *Grenat*, Angl. *Garnet*. Cum aliis saphiris, Garnettis et perles, apud Rymer. tom. 5. pag. 60.

GARNEMENIUM. Vide in *Garnie*.

GARNIARE, Vox panisformis, in Stat. pro arte parator. panior. Carcass. renovatis ann. 1466. in Reg. 301. Chartoph.

reg. ch. 121 : *Item quod paratores dicte villa Garconsis sui ministeriales* (l. ministeriales) *eiusdem debebant et tenebant bene, decet et sufficienter parare et aptare dictas pannos, tam in Garlando, quam in versando et embrenolo.*

* **GARNIMENTUM**, Pellitium, Gall. *Fourrure*. Lit. ann. 1277. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 670. art. 4 : *De quelibet Garnimento pellieris facta, duo denarios.* Consuet. Paris. ex Reg. sign. *Noster Cam. Comput.* fol. 36. v^o : *Item Garnement de gris qui vient de hors, liij. den. la piece.* Garnissement, Munimen, in Charta ann. 1297. en Tabul. S. Vandreg. : *Avons confirmé ches présentes lettres du Garnissement de nos seaus. Vide in Garnire.*

1. **GARNITURE**, Ornare, instruire, parare, munire, Gall. *Garnir*, Ital. *Guarnire*, a Teutonico *Garen*, Saxon. *Georvian*, Parare, præparare. Concilium Turon. ann. 935. inter Amed. Marten. tom. 4. cap. 72 : *Ad omnem legem examinandum, quicumque et Synodus indicasset, semper Garnitus adesset* : id est, instructus et præparatus, *Lectus Garnitus*, Gallice *Li Garni*, Lectus instratus, in Testamento ann. 1393. tom. 2. *Macciarum Insule* Barbaræ pag. 672 : *Lecti muniti sive garniti*, in Charta ann. 1500. De vocis etymo vide Oct. Ferrarium in Orig. Ital. (Menagium in Gall. et Schillerum, quem secuti sumus, in voce *Garn*.)

GARNIMENTUM, Instructus, quicquid ad instruendum vestem, vel adornandum confectus, vulgo *Garniture d'habit*. Monasticum Angl. tom. 2. pag. 331 : *Et cultibet eorum per annum tres alius tele...* et *unum Garnimentum lanæum quilibet annu.* Computum Stephani de la Fontaine Argentarii Reg. ann. 1351 : *Pour 3. pieces de drap d'or de Damasque, pour faire à M. le Dauphin une robe de trois Garnements qu'il ot le jour des Epousailles de la Reine de Navarre sa sœur. Cap. des penes et fourrures : Pour fourrer les robes et Garnements, que lesdits Seigneurs ont eus en ce terme, etc. Pour fourrer une robe de 6. Garnements, etc. Pour fourrer deux robes de robes de 4. Garnements, et de 6. Garnements, qu'il ot la veille de Noel. Le Roman de la Rose :*

Belle robe et bras Garnement
Amendat les gens durement.

Le Roman de Sisiphe de Vinenus :

Hardement ne vient mie de noble Garnement,
Ains vient de gentil ouer ou pource se prest.

Gailluleus Guart :

La veulsiat à l'empresier,
Armes acérées breuier
Sus Garnementz bruns sans tache,
Comme espées, costiaus, et laches.

[**Le Roman d'Athis MS. :**

Moult furent chier leur Garnement
Ee riche atours, en deault dras.]

Vide Bastallum verbo Garnishment.

* **GARNIMENTUM**, Instructus et ornatus quis rei reillobet convenientes. Statuta Massil. pag. 461 : *Balliste sint bene garnite de omnibus Garnimentis sibi necessariis, et sint ad c. lib. carrelli pro singulis ballistis.* Testamentum anni 1298. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1307 : *Excerptis tamen... vaissellmentis meis argenteis omnibus, tabulatis, quæcumque habeam, utensilibus, et*

allis Garnimentis hospitiorum meorum, etc. Charta anni 1300. apud Baluz. tom. 2. Hist. Averna. pag. 298 : *Cum dictarum terrarum, locorum et castrorum mandamentis, Garnimentis, ferdis et retrofeudis, iustitiis altis et bassis.* Testamentum anni 1393. in Maceris Insule Barbaræ tom. 2. pag. 671 : *Item domum pridem dicti carissimi fratris sui... una cum toto Garnimento et vasis vasis infra eandem domum existentibus.* Occurrit rursus in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 406.

* **GARNIMENTUM**, Constitut. Sicula lib. 3. tit. 36. § 1 : *Et quod sellas et scuta munire debeant necessarii, et fortibus Garnimentis.*

* **GARNIMENTUM**, Apparatus bellicus, Ital. *Guarnimento*. Rollandinus in Chron. lib. 10. cap. 5 : *Et cognito per Ecclinum, quod, quantum in numero personarum, Guarnimentum Ecclesie suum Guarnimento comparari non poterat, etc.* [Utiur rursus lib. 1. cap. 4. et 14. lib. 6. cap. 6. lib. 8. cap. 1. ut et Bartholomæus Scriba lib. 6. Annal. Gemens. ad annum 1238. Ogerius Panis lib. 4. corund. Annal. ad ann. 1204. et 1206. Auctor Chronic. Parmensis ad annum 1295. etc.] Adde Hist. Curtiusior. lib. 1. cap. 5. 20. 23. lib. 5. cap. 6. etc. *Garnissement*, apud Littletonem sect. 111. Vide Pergaminum in *Guernire*.

* **GARNIMENTUM**, Chron. Parmense anni 1305. apud Murator. tom. 9. col. 854 : *Item eodem tempore de mense Augusti... quum diceretur Parma, quod dominus de Rabois fucebant Guernimenta Segalaris, dominus Ghibertus de Corrigia Defensor predictus misit illic quemdam suum famulum nomine Zernardum, ad sciendum si erat verum de dictis Guernimentis.*

1. **GARNITIO**, Commestus, instructus, annona, vinum, arma, et quicquid ad municiandum urbem necessarium est. Vincentius Belvacens. lib. 33. cap. 98 : *De victualibus autem Garnitionis, licet multa periculum deperierint... multa tamen remanere exis.* Charta Philippi Pulcri anni 1304 apud Bazelinum lib. 2. Gallo-Fl. cap. 28. [et Mirzum tom. 2. pag. 882.] : *Item quod ad opo Garnitionum nostrarum boni eorum... eis invitati non rapiuntur.* Nangius in Chron. ann. 1296 : *Fugati de prælio omnem Garnitionem, quam ducbant cum bellico apparatu, totaliter amiserunt.* Vide eundem ann. 1249. et in Philippo III. ann. 1274. [Litteræ Johannis I. Regis Franc. ann. 1352. apud de Lauriere tom. 2. Ordinat. pag. 511 : *Pro bladis, aliisque granis, vitiis, animalibus, lignis, aut aliis munitionibus, sive Garnitionibus suis quibuscunque, quas et que pro victu et necessariis earundem, ipsi in servicio nostro existentibus, in domibus et hospitibus, per terram, sive aquam devoti et deferri faciunt, seu adduci, ad pedagium... minime teneantur.* Vide Litteras ann. 1351. tom. 3. eorund. Ordinat. pag. 413. etc.] Chronicon Fland. cap. 39 : *Et fait prendre toutes les Garnisons, qui en la ville estoient, et les fait meur au chasteil.* Occurrit passim ibi, et apud Froissartem, Monstreletum, et alios. Garison eadem notione dixit le Roman de Garin :

Jusqu'à li nef ne se sont arresté,
La Garison en sont à mont porté,

Le pain bescoit, et char salée mée.

[* Reg. episc. Nivera. ann. 287 : *Comptolarius.* Necrol. Bitur. Ms. : *Item Garnisio Belliloci venditur quantum potest, de quibus quilibet habebit ar. d. in Paris. Garnisio, eodem intellectu.* Lit. ann. 1360. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 495. art. 21. et *Garnisio* in aliis ann. 1371. Ibid. pag. 463. *Item Garnisio* dicta ipsa pressa in turcia in castris, quomodo vocem hanc, die usurpamus. Nangius in Vita S. Labe. vici ann. 1265 : *Estimantes... Garnisioe, amissionis egressam pro faribus errone invississe.* [Instrum. ann. 1430. tom. 1. lib. Dalphin. pag. 64 : *Magna quantitate victualium, artilleria et tractus ibidem amissæ, que erat sufficiens ad custodiendum dicti spatii duorum annorum et ultra cum vigila pugnatorum Garnisioe.*]

Sed et sic appellatæ nostris apothecæ, seu loca, in quibus asservabatur et readebatur quicquid ad domum regiam necessarium erat, verbi gratia vestes, vasa sumæ et argentea, etc. Computum Stephani de la Fontaine Argentarii Reg. ann. 1351. cap. *Des drogs de laine : Des drogs de suindis l'en a delivré à chascun pour ce hardie et kouse six aunes et demie, et le demeurant est demeuré à Garnisio de la tailliere, etc.* *Dres Garnisioes de l'argentier* et de l'inventaire G. de Monstreuil pour deux aunes de drap d'or mattois et 4. aunes de vellours violet, c'est assavoir le drap des priens édites Garnisioes, et le vellours d'ivoire, etc. Garnisioes du Temple, ibidem.

* **GARNISIOES SERVIENTIUM**, Apparatus in domo debitoris, a Judicibus missi, qui ibi vivunt, usque dum solvat debitum. Vide *Comestores*.

* **GARNISIO**, Species armature, f. ead. que Iulius Garzino, Lorica, Galli Latron. Statuta Massil. pag. 461 : *De Garnisioibus in navibus portandis, Generalibus cernimus observandum quod omnes naves portantes in aliqua nave Musculari, velens duc. lib. vel amplius portet Garnisioem, et pro servituti suo nuberet, vel curellum.* Ibid. pag. 466 : *Statuta quod... unusquisque Judiciorum (magistratum) habeat semper et portet secum Garnisioem ferream in cingulo et redibus virgino.* Forte posset intelligi armaturæ pectus, suis constans partibus omnibus, quæ totum garniat seu ornent hominem. Vide *Garnisio*.

* **GARNISTURA**, ut *Garnestura*, Quicquid ad munitionem castrorum vel oppidii necessarium est; item quisvis ornatus cuius rei conveniens. Gall. *Garniture*. Litteræ anni 1403. apud Rymer. tom. 8. pag. 321 : *Pro munitione et Garnistura... castri regii.* etc. De *Garnistura mitre*, in Inventario Ecclesie Novion. ann. 1419.

* **GARNISIO**, Instructus, ornatus cuius rei conveniens; unde *Garnetia dicitur*, qui illos accommodat. Arest. pul. Paris. ann. 1303. in Reg. Olim fol. 10. v^o : *Cum forbissatores ensium tunc p. scientis curia nostre conquesti fuissent, centes quod... Garnatores fuerint ensium opera... ad officium dictorum forbissatorum... pertinentia...*

et . . . . Per arrestum nostrae curiae
fuit, quod ipse Gornatores metacuras
loas easium et forellum ex Gornat
corundem . . . . poterat asportare
per Parisius. Hinc

Gornato, pro Panno vesti assuto,
Doubture. Inventar. ann. 1316. in
Cam. Comput. Paris. fol. 84. v. :
cing testus de soie, sanz Gornato.
remis. ann. 1394. in Reg. 1463. Char-
reg. ch. 323. La moité d'une Gornat
d'une piece de robe, garnie de soie. Sed
pro re qualibet, quomodo. Chose vendue
occurreit in aliis Lit. ann. 1380. ex
17. ch. 188. Jeellus Hugues priat un
d'or et ovel plusieurs Gornatons, desquel-
s'ilz supplant ne seet, ne se sceut onques
quante, ne queles elles estoient.

GARNITERA, Eadem notione. Inven-
tis. Ms. honor. Joan. de Madalhana ann.
1305. Item unum payrolum capri parci va-
sae Gorniturni, continentem unum
sem aquae. Vide Garmentum in Gar-
mentis.

WARTIS, seu Garatins, Instructus,
fuit etiamum nostris, Warti, Picardis.
Gualterius Caroli G. tit. 26. § 6 : Unas-
que infra partem cum pace et sine op-
pressionis persequitur . . . et in hostem, vel ad
causam, sive ad causam venient, de suo
Wartus, et de dono sua movent, ut
pace venire . . . possit. Adde tit. seq. pag.
13. Eadem Cap. tit. 45. § 25 : Nobis in
Jherusalem, prout eis poterint, veniant,
et collos omnes semper Wartin sint.

GARNIERE, Instituire, educare,
idem. Raym. Trencavel. ann. 1154. Inter
duos tom. 1. Hist. Occit. col. 551 : Et
signo in meum filium pro Garniere, et pro
no militem.

GARNIZO, Præsidium militare. Gall.
Garnison. Inquisit. ann. 1210. inter Probat.
Hist. Nem. pag. 49. col. 2 : Et Gar-
nison quos latius invenient, armarent se
propterea. Vide Garnierem in Garnire.

GAROFOLLUM, Caryophyllum, ut
Ser. Alon. Stat. Astae ibi de Intrat. por-
tibus. Folia Garofollum ponantur et solant
et gublet rubra, et si aliter fuerit plus vel
minus pro rata, lib. xxv. Vide Garofolum.

GAROFANUM, Pari significatu, ab
Gardofano. Stat. Genue lib. 4. cap.
pag. 80. r. : Dum tamen pecuniam in
in dectis bonis implicare non possint,
in mercedis infrascriptis, auro, argento, vi-
phons, nucleis muscatis, etc.

GARONSA, Species vicie, Gall. Jar-
Comptus Vienn. ann. 1318 : Com-
cepta annona, bladi, ordet,
salerum, pisanum, Gossacaram, melle-
singulorum, olivarum, etc.

ARPE, seu Illica, Morbus equinus,
vicius curium circa pedes, ex Petro
Guerretilis lib. g. cap. 44. ubi vetus
Garricus Interpres habet Grapper, quod
multo magis etiam vocant.

GARPIRE, ut infra Guerpire, Posse-
re alijusq. dimittere. Chartarium
Austriacum cap. 64 : Vendit sine
retentione Deo et B. Mariae . . . totum
predictum, et Garpivit prebendam.
etiam apud Miracum tom. 1. pag.
col. 1. et 2.

GARRÆ, Miracula S. Amalbergæ,
tom. 3. SS. Julii pag. 108 : Dum levaverunt
eum e curru, ponentes super Garras atrii,
statim auxilio B. Amalbergæ resumpsit ibi-
dem omnium membrorum sanitatem. An
scamna, an repositaria, inquit Editores
erudit : crediderim esse repagula, et Gar-
ras dictas fuisse pro Barras. Non una hæc
esset B. in G. mutatio. Vide Barræ.

GARRAFOSUS, Fossa, canalis, ri-
vus. Stat. Placent. lib. 4. inf. 38. v. : Ita
quod ipse strate non devastetur vel impe-
diantur, et etiam facere oportet omnes malos
apuellos et Garrafosus, et ingulari : quod
fuit de aptandis apuelis et Garrafosus ex-
pensis illorum, seu per illas, qui utuntur
ipsis stratis a quatuordecim miliaribus infra
versus civitatem. Vide mox Garrenarius.

GARRALIUM, Novalis ager. Charta
Massil. ann. 1436 : Dedit 12. Foissateis
terre, quorum pars erit in Garraliis. Vide
Garnelium et Garratum.

GARRANDARE, Tueri, præstare,
Gall. Garantir. Charta Joanne comiti.
Fland. ann. 1241. in Suppl. ad Miracum
pag. 108. col. 2 : Qui (domini terræ) præ-
fatum domum sapientibus begginis debebant
Garrandare. Vide supra Garandare.

GARRANDIA, Cautio, tutio, Gallis
Garantie, Præstare Garrandiam, in Charta
ann. 1244. apud Marten tom. 2. Amplius.
Collect. col. 133. Vide Garandiam.

GARRANDIRE, Tueri, protegere,
Gallis Garantir, Defendere. Leges Balduini
Flandriae Comitum ann. 1200. apud Marten.
tom. 1. Anecd. col. 767 : Si homo fugiti-
vus, qui hominem interfecerit . . . nulla villa
libera, nullusque dominus, vel homo, illum
tueri vel Garrandire potest.

GARRANERIUS, ut supra Garrafosus,
Charta ann. 1398, in Reg. 153. Char-
toph. reg. ch. 435 : Cum duo malefactores . . .
commisissent certa crimina . . . videlicet
inter quoddam favorarium et unum Garra-
nerium in itinere publico, etc. Infra pro
Garranerium habetur rivum.

GARRAPATA, vox Hispanica, Genus
pediculorum, qui canes et catos mordere
solent, Acta S. Prudentii Episcopi Gar-
rayensis, apud Bivarum : Illico facta benedi-
ctio, cecidit super scelestos Garrayen-
ses quoddam genus pediculorum, qui apud
Hispanos Garrapata uncupantur. Aliud
sonat apud Italos, quibus est uncus, har-
pagus. Vide Oct. Ferrarium in Orig. Italic.
verbo Garreto.

GARRATUM, ut Garrallum, Novalis
ager. Reengentio anni 1207. facta Abbat. S.
Tiberii apud Stephanolum tom. 1. Anti-
quit. Occitan. MSS. pag. 406 : Tamen si
in tempore solationis in transhumantia, quatuor
herbes in ipso vestro termino, que conjunguntur
non altano enim via, que movet a villa S.
Tiberii et ducit ad gopum (f. campum) de
Majano, fuerit factum Garratum, expanson-
tum vel bladium seminatum hac omnia in
pace et sine inquietudine inde trahatis. Vide
Garachium.

GARRATES, Lapis, silex, cæmentum,
Gall. Meillon, caillou. Comput. ann. 1263.
inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 261.
col. 1 : Solut magistro Guillelmo de Remah-
nia pro una libra pulveris ad opus Garrato-
rum extrahendorum, vj. grossos.

GARREARE, pro Guerrearé, Bellum
inferre, facere. Charta Guid. de Castell.
ann. 1224. in Chartul. Campan. fol. 193.
v. col. 1 : Præterea si comes Campania
vellet Garreare aliquem hominum morum,
qui sunt de feodo suo, etc. Vide infra in
Guerra.

GARRENS, Gall. Garant. Vide Ga-
rens.

GARRERIA, Herbar species, f. Care-
tom. Stat. Vercel. lib. 4. pag. 85. v. : Item
quod aliqui testor non debent lizare telas,
mantilia, vel toolas cum gladio, Garreteria,
seu res aliquas super telario.

GARRICÆ, GARRICÆ, etc. TERTI-
incultas, Gall. Garriges, Garrice, Garrice,
in Usaticis Barcinonensibus, in Testam.
Gisfredi Comitis Ceritan. tom. 6. Spicil.
pag. 433. 434. in Charta Sancti Reg. Arag.
ann. 1093. apud Catellum in Comitib. To-
losan. pag. 93. in aliis apud Rufium in
Histor. Comitum Provinc. pag. 54. Mabil-
lionium tom. 5. Vitar. SS. Ord. S. Benedi-
dicti pag. 89. etc. Garricæ, in Chartis ann.
1066. et 1073. apud Joffridum in Nicia
pag. 162. et in Chronologia Larinesi tom.
1. pag. 365.

GARRICÆ, Eadem notione, in Char-
tulario Ecclesie Aptensis fol. 92. ubi etiam
habetur Garrice, et Garricæ.

GARRICÆ, in Chronol. Episc. Lodovens.
pag. 224. 228. et apud Gariellum in Episcopo
Magalonensis, pag. 196. Vide Galland.
de Franco alodio pag. 132. Garricæ, in
Charta ann. 1289. apud eundem Gariellum
in Episcopo Magalonensis pag. 263.
Joan. Roborini Poeta Provincialis apud
Petrum. Nostradamum cap. 56 :

Past m'an valgut mos prees, et mos prees,
Ni jaunien d'auei, ni flour d'eglay,
Ni loz plazer que Dieu transmet en may,
Quand an vez veyz loz prats, ni loz Garrics.

Ager pascuus, ut supra Garricus.
Charta ann. 1144. inter Probat. tom. 2.
Hist. Occit. col. 507 : Ego Bernardus Ato-
nis, vicecomes Nemausi, dono et in perpetu-
um concedo ad patium populo Nemausi
sensit omnes Garriges, que sunt infra ter-
minos, quas modo dicam, Garrie Petro Ro-
boriensis senis de Ruere, quibus laudati a
Cangio versu. Fr. de Marcegaris, ita legi debent,
auctore illi. V. de Marcegaris :

Past m'an valgut, ni prees, ni mos prees,
Ni jaunien d'auei, ni flour de glay, etc.

Vide in Garrice.

Oritur hæc vox ab Occitano Gar-
ricæ, Illex : unde Occitanis Garrigues, ut et
Provincialibus Garrigues, Agri sunt virgultis
obscuri, præsertim illicibus minoribus, quas
vocat cœgerres, cœgerredens et acu-
lentas, hæcque propria natio est vicis
Garricæ, quæ pluribus in Chartis ab agris
unde incultis distinguitur : unam alteramve
in exemplum proferam. Charta ann. 815.
Marce Hispan. col. 781 : Fido illas villas . . .
cum pratis et pascuis, sileis, Garricæ . . .
cultum et inrutum. Alia ann. 879. col. 809 :
Rideremus Presbyter dimisit ad Abraham
clericum fratrem suum terras cultas et in-
cultas, silvas et Garrics. Multo plures præ-
terea ne longiorum in re manifesta. Si lubet
vide Probat. Histor. Tutel. pag. 329. 360.
Chartam ann. 638. apud Libellum, tom. 3.

Hist. Paris. pag. 30. col. 2. etc. Cum autem hujusmodi loca, ubi crescent illices, fere spargantur thymo, amaroque aliisque similibus herbis seu plantis virentibus, hinc eorum viriditas non male prae comparatur a P. Roborini in versibus mox laudatis. Vide de *Cusanave*, et Menagium in suis Orig. Gall. ac praesertim Garidelum in suo Tractatu de plantis in Aquisi territorio nascentibus pag. 348.

* **GARRICUS**, Ager incultus et pascuus. Charta ann. 1319. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 166: *Ascendit dicta combe usque ad Garricum signatum, et sicut dictus Garricus vadit apud Garricum, qui est ante domum Bernardi Laura*. Vide mox *Garrigum*.

* **GARRIFICARE**. Vide infra *Guerrigare* in *Guerra*.

* **GARRIDOR**, Auctor, qui cavet de evictione, *Gallice Garent*. Charta ann. 1125. apud Stephanot. tom. 1. Antiq. Vascon. MSS. pag. 767: *De isto dono debemus esse Garridor et authorgardor*. Vide *Garens*.

* **GARRIGERISUS**, Qui messibus servandis invigilat. Vide mox in *Garrigum*.

* **GARRIGUA**, Ager suis frugibus vestitus: nam agro inculto talis seu damnum inferri nequaquam potest. Charta pro consulo de Geseet. ann. 1409. in Reg. 157. Chartoph. reg. ch. 364: *Quando contingit in dicta Garrigua talis aliquis fieri per aliquem seu aliquos, hujusmodi talis extirpandi et extirpare facienti per juratos Garrigerios etc.* Cui interpretationi omnino laet Joinville in S. Ludovici minus apte laudatus a Canguio ad v. *Carretum* 2. *L'un des admiraux d'un Soldan estoit venu fauciller et dégrader les bleds d'un Karé extant illeques pres*. Hinc, ager etiam apollutus, et in quo stipulae tamen remanent, *Garrit dicitur*, in Lit. remis. ann. 1470. ex Reg. 196. ch. 380: *Ainsi que les suppliens faisoient pasturer leurs beufs arans en une estouble ou Garrit*. Unde *Trups de Garez* vel *Gareoz*, appellatur anni tempestas, qua fruges demittuntur in agris. Charta ann. 1350. in Reg. 80. ch. 17: *Chascun qui a charrouz doit trois corvées, une ou temps de Garez, une ou temps de semailles, et l'autre ou Mars*. Alia ann. 1385. ex Reg. 128. ch. 51: *Et tenu faire certains services, appellés courvées, par trois fois l'an, une à la saison de froment, une à la saison de Mars, et autout à la saison de Garez*. Neque aliunde repetenda mensis Augusti appellatio, in Charta Guil. comit. Hanon. ex Cod. reg. 10196. 2. 2. fol. 36. v: *Donné l'an de grace m. cc. xxviii. ou mois de Geseche. Flandris, Gesechid*, eadem notione. Vide supra *Garractum*.

* **GARRIRE**, Insonditum et horrendum clamorem edere, *more Thororum junim praelum committuntur, ad terrendum hostem*. Bartlii Glossarium ex Anonymi Hist. Palest.: *Tunc videntes Comitem et Boamundum venientes et conducentes illam gentem, mox caperunt stridere et Garrire ac clamare vehementissimo clamore...* Alii qui remanserant viri, jam non amplius audebant clamare vel Garrire. In Actis S. France Abb. tom. 3. April. pag. 397. *Clamare est prae nimio dolore: Comprehenderunt eam dolores immensi: quibus angustia clamare cepit et Garrire tam fortiter, ut mirarentur praesentes*.

* **GARRIVUS**, *Clamor bellicus*, in Glossario Bartlii ex Guiberti Historia Palestina.

* **GARRITUS**, Cautione assertus, Gall. *Garenti*. Chron. Forojul. in Append. ad Monum. eccl. Aquelej. pag. 35. col. 1: *Dominus eomes factus fuit captivus per quinque annos, et omnes redditus patriarchatus et Garritum debebat habere: ita quod patriarcha nihil habebat agere, nisi acciperet a domito comite tria milia marcarum in determinatis taxis*. Vide supra *Garandare*.

* **GARROBIS**, ut *Garosus*, Species vicie, Gall. *Jorrouse*. Charta ann. 1407. in Reg. feud. comit. Pictav. fol. 246. v. ex Cam. Comput. Paris.: *Item habeo ego Johannes Bahaudij cognitum seu largier in bladis quae seminantur terris superius contentis et declaratis, scilicet de baithargia, de Garrobe, de vesse, de pins bruno, etc.* Idem forte est, aut pisi genus, *Warpolis*, in Consuet. feriar. Treceus. ex Cod. reg. 8315. 5. fol. 148. v: *Liens de pois et de W'arpolis, iij. den.* Vide infra *Jorrousis*.

* **GARROFA**, Silqua edulis, Gall. *Caronge*, Hispan. *Garcoca*. Concil. Tarrac. ann. 1591: *Nec de frugibus duntaxat, frumento, hordeo, avena, spelta, milio, Indico tritico Moris dicto, ac vidualtiorum fructibus solvi principibus (decimus) ut de pyris, pomis, prunis, ficis, ramis mellis... siliquis sive Garrofi, castaneis, etc.*

* **GARROLIUM**, GARULLUM, f. Repagulum, *Gallice Barriere*. Computus anni 1303. apud D. Brussel ad calcem tom. 2. de Feudorum usu pag. ccix: *Magister Ricardus pro opere Paciaci liti. l. Pro Garrolio Fernonis reficiendo liti. l. et viii. sol. l. Ibid. pag. cxlviii: Pro veteri Garullo reficiendo et pro litiis liti. solidi. Si veram notionem divinando praenotavi, vox effingi potuit a *Faru*, unde *Fardium*, dein *Garodium*, *Garollum*. *Faru* autem Isidoro in Glossis, ut iam dictum est in *Garra*, sunt *Perlice* due inter se colligatae, quae asserem sustinent. An inde dictum nostrum *Ferroul*, Obex, quod a *Feraculus* non satis certo deduci Menagius? [* Vide *Jorrolum* et *Leporid*.]*

* **GARROSCA**, Ager incultus et pascuus, ut videtur. Charta ann. 1339. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 52: *Dictum nemus, situm in parrochia de Yrmo, confrontum a parte superiori cum Garroscis, vocatis de l'Escarrols, et a parte inferiori cum Garroscis de la Brosse, et cum Garroscis manst de la Ferrière*. Vide supra *Garriga*.

* **GARROSSERIA**, Ascia, securis, Gall. *Colgne*, *hache*. Lit. remis. ann. 1414. in Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 19: *De quondam securi vel Garrosseria ferre, cum qua scinditur ligna etc.*

* **GARROTEUS**, pro *Garterianus*, Gall. de la *Jartiere*. Ordinis militia *Garroteus*, apud Rymer. tom. 12. pag. 760. Ordo militaris apud Anglos celebris. Vide *Garterium*.

* **GARROTUS**, Spirulium arcus balistarum, Gall. *Garrot*. Continuatur Nanij ann. 1356: *Munientes turres ballistae, Garrotis, canonicus, et machinis, etc.* [Computus Castellani de Gravidu. ann. 1348. Regest. Probus fol. vi. xix: *Et pro 11. Garrotis emptionis et empenatis folio cupri, etc.* Garrotum inter et Quardellum seu Carrellum aliquid fuisse discrimini patet ex his verbis proxime praecedentibus: Pro

iv. *carrellis tam de uno pede quam de 4. garraitis Rethonibus et empenatis, et pro Garrois, etc.* Guillelmus Guart ann. 13.

Son le pont et on le bretteche
Quarrais traient au cliquer:
Et font l'espiégale gister,
Le Garrot, qui lors de la ist,
Les plus vigueres esbait.

Infra:

Et font jeter leurs espiégales
Li Garrot, empené d'ovais.

Vide plura ex eodem Poeta ad vocem *garrait*, ex quibus conjicio *Garrotu* et *Spingardum* tela, quibus penae aptabantur utpote grandioribus, *Garru* penae plumalites tantum.

* Est et nostris *Fustis species*, *Reg. Garrote*. Lit. remis. ann. 1461. in Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 517: *Le app' trovra d'avanture un Garrot au bon, quoy on levait le branle du moulin*. Alia 1473. in Reg. 197. ch. 383: *Ierlus Ber son print un Garrot on gros baston, etc.*

* **GARRULARE**, [Garrive, blaterare, et mare, Gall. *Causser*, *crier*, *cuquer*.] Reg. Templariorum cap. 47: *Præcipimus fieri profano, ne in bosco cum antea ballista jacuere audiret, nec cum vocatus clamare vel Garrulare, etc.* [V. Nicetii Episc. Lugdun. tom. 1. April. j. 97: *Sancti redditus nunquam amittit verba...* Garrulare, Vita S. Guthlaci 2. April. pag. 44: *Viriditudo duntaxat, etc.* *lois vocibus Garrulantes*. Statuta MSS. Audomari: *Nullus praesumat per clo discurre, seu alta voce Garrulare*.]

* **GARRULATIX**, Mulier loquax. Actis SS. Aprilis tom. 3. pag. 360.

* **GARRULATUS HIBERNICUS**, ut *Gar*, in Actis SS. Aprilis tom. 3. pag. 360.

* **GARRULATIS BRITANNICA**, Idioma Fannianum, apud Mabillonium tom. 3. l. n. Benedict. ex Monacho Floriacensi.

* **GARRULES**, *Ferbusus*, *nugator*, *vanius*, *argutus*, *latus*, *blaudus* vel *mus*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7640.

* **GARSA**, Statuta Ordinis Praemonstrat. Dist. 1. cap. 19. ubi de mitione: *Verbo de ventosis et Garzis mian valent ante canam mimentur, cum mutacoe sibi deputata*. Vox confecta ex *Garr* Glossar. MSS. Reg. Cod. 1701: *Garr Garser*. Est igitur *Garsa*, idem, quod *rificatio*, quam Medici Graeci *epex* appellant, cuius scilicet et subiecte cor per scalpellum dissectio multis fortibus. Differt autem a *quæstione*, quae huc uoc vulnere venas aperit, illa vulneribus inter carneum dividit. *Gorrou*, ubi plura de scarificatione, cuius utilitate legendum Galien lib. 17. *επιτραπεζια αι ανατομικα*. Alias *Jorru* in libro Ordinis S. Victoris. Alii vide in hac voce.

* **GARSAGUNI**, Sic a Siculis appellant Catalani interfecti in quadam editione, de qua Chronicon Sicul. Marten. tom. 3. Anecd. col. 50.

* **GARSALLUM**, Gall. *Garall*. Gall. ut opinor. *Potare ad Garsallum vel ad zoll*, est immoderatus seu usque ad satiem bibere. Reg. visitat. Odon. vel Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 31. *gerus canonicus erat videntur et fregit*

derate potabat: ipsi vero inhihuerunt
plus potaret ad Gasallum. Ibid. fol.
v. Presbyter de Kubef frequentat inter-
pedit ad Gasol. Vide Garcoel.

GASIO, *Gasalia*. Vide *Garcio*.

GASO, *Famulus*, minister. Testam.
ann. 1316: Ego Sibilla de Tritis, domina
et heri, legimus cultibus Garsoni et
sacerdoti pedicco, quicunque sint et
omnes nomine nuncupaverit, qui in
servicio tempore nostri obitus fuerint,
in mercedem xx. solidos. Vide in *Garcio*.

GASTERIUM, *Curis ligula*, perisce-
ra. Gall. *Jarretiere*, ab Anglo *Gaster*. Notis-
simus Ordo est Equitum de Gasterio apud
Eduardum III. anno 1350. Institi-
tus Collegium militare de Gasterio, in
terris anni 1419. apud Rymercum tom. 9.
p. 710. Milites de Fraternitate Gasterio-
rum, in Litteris anni 1416. pag. 335. Milites
de Gaster, in Litteris anni 1410. tom. 8.
p. 657. V. Acta SS. April. t. 3. p. 159. etc.

GARTHINGI. Vide *Garathingi*.

GARTHELA, f. pro *Charula*. Rotharis
leg. 111. § 13. apud Murator. tom. 1. part.
p. 33. col. 2: Si quis ancillam suam
propter matrimonium voluerit ad uxorem,
vel non thangere, et sic liberam, quod est
libera, et legitime facere per Ganthu-
lam, et est, quod intelligatur libera et
sine arce. Codex Ambricos habet *Gart-
hele*. Vide *Garathinga*.

GARTIO. Vide *Garsia* in *Garcio*.

GARTIO, in Comput. Ms. ann. 1339:
bono Taronensi pro eis Gartonibus
et suis Boloniis reparandis. xvij. lib. Tur-
ris leg. f. Garsionibus. Vide *Garsio* t.

GARTIO HOSPITI, in Hist. Dalphin.
tom. 1. pag. 226. Gall. *Gargan de l'Hôtel*.
Vide *Garco*.

GARTIS, *Guillelmus Granensis armiger*
et *Gutis regis ainarum* recesserat inter
comitatus Anglicos pro treuga ineunda
anno 1465. apud Marten. tom. 9. Ampl.
Collect. col. 1470. Sed suspectam habeo
eandem.

GARVIA, Vestis seu tunice species.
Constit. Jac. I. reg. Aragon. ann. 1331.
Append. ad Marcom Hispan. col. 1430:
In mantellis stantibus et colis sine Garvo-
re. Ubi legendum potius *Garvarie*. Vide
Garcolia t.

GARCA, Ager incultus et pascuus.
Charta ann. 1051. ex Tabul. S. Vieti. Mas-
sili: Raymundus episcopus dot. S. Victorii
et reditus de Saletum unum mansum, cum
modulis... pratis, Garciis, aratis et plu-
vis. Vide supra *Garriga*.

GARULLUM. Vide *Garrullum*.

GARUM, *Is squame de pesci*. Gloss.
Lat. Ital. Ms. Lintinis vero condimentum
duos sutorum, cuius mentio fit in Dipl. Chilip.
L. ann. 716. tom. 4. Collect. Histor. Franc.
p. 691: *Garo modius triginta etc.* Idem
littere quod sequens.

GARUM, Potius species. *Præcepta*
S. Pechom. tom. 3. Mail pag. 346. col. 2:
V. neque *Garum*, neque vinum bibant.
Vide H. Stephani Thesaur. Ling. Gr.
Litt. Didot. tom. 2. col. 527. voce *Γάρυον*.
[buc.]

GARWYTE, Monasterio Anglie. tom. 2.
p. 283: Et sint quieti... de zira, de

hundredo, de *Dunegeldis*, de *blodwite* et
Garwite, de *ferdwite*, etc. Videtur idem
quod *Wardwite*. Vide in hac voce.

GARYOPOLUM, pro *Goryopellum*,
Gall. *Giroffe*, Ital. *Garioulo*. Ulterior Holan-
dinus Paisvinus lib. 1. de factis in Marchia
l'arsina cap. 13. apud Murator. tom. 8.
col. 181.

GARYOPHOLUM, Eadem notione, in
Notitia Ecclesie Diniensis per Gassendum
pag. 83.

GARZABOLA, Species navis, in Chro-
nico Danduli, apud Murator. tom. 12. col.
515. Vide *Ganzarola*.

GARZARE, Pannos carminare, ton-
dere. Stat. Mantue lib. 1. cap. 148. ex Cod.
reg. 4650: De pannis non conluendis extra
civitatem Mantua pro Garzando. Omnes
panni, qui sunt in dicta civitate, comitatu
et districtu Mantua, Garzari debent ad
Garzandum communi Mantua. Vide *Garza-
ria* et *Garzator*.

GARZARIA, in Statutis Patavinis tit. 30.
§ 67. Locum, ubi panni poliuntur. De sociis
etymo vide Orig. Ital. Octavii Ferrarii.

GARZATOR, Panni tonsor, carminator,
in Statut. Veron. lib. 2. cap. 187. a *Gar-
duis*, etc.

GARZATURA, Tomentum, Gall.
Boirre. Stat. crimin. Ripen. cap. 225. fol.
39. v. Nulla persona audeat... in ipsis pan-
nis ponere... Garzaturam, vel carmataram.
Convent. Saone ann. 1526: *Burra* et *Gar-
zatura* pro bastis etc.

GARZIO. Vide *Garzio*.

GAS, *Hastis*, *Papais*.
§ **GASA**, pro *Casta*, Tugurium, edificium
rusticum. Acta fundationis Murensis
Monasterii apud Eccardum de Origine
familie Habshurg-Austriacæ col. 231:
Prædium autem ipsius devastatum fuit...
ita ut nec *Gasam* nec vitis nec aliusque
incultus solatus in eo inveniretur, nisi
solum terram.

GASACHIO, Adversarius, cum quo quis
litigat, a Saxonicis a e, causa, lis, dissen-
sio; unde *saca* n, dissentire, et *gesaca*,
adversarius, *gesacean*, accusator. Etiam
Germanis *Sack*, est causa, lis, res, negoti-
um. Inde *Gesecker*, qui mecum lis est
communis. (** Conf. Grimm. Antiq. Jur.
Germ. pag. 855.) Glossæ Interlineares Cod.
Th. f. *Gasecho*, consutor. Lex Salica tit. 53.
§ 2: *Rogo te iudex, ut hominem illum denomi-
natum, Gasachionem meum de debito tui
denominato secundum Legem Salicam mihi
tunc cum astringas.* Adde tit. 53. § 1.

GASALIA, vox Occitanorum, qua signifi-
cat contractus, vel pactum de tenendo
animalia ad medietatem, ut vocant, apud
quos, *Battia* in *Gasaillo* est *bailler le bœuf à
moitié* in *Gasaillo*, *Metier*, *Laboureur*.
Regestum Tolosanum Cameræ Comput.
Paris. ann. 1547. fol. 48: *Fel etiam pro
aliquibus mandamentis, vel conventibus,
vel Gasailis, vel depositis, etc.* Consuetudi-
nes Tolosæ 4. part. Rubr. de hominibus art.
2: *Homines, qui habent dominos, possunt
bona sua medietate vacillare et alienare, et
tenere Gasailis, et recipere nomine Gasailis
animalia, quæ prius habebant propria, et
etiam sine consensu dominorum suorum.*
Est titulus in Consuetud. Solensi, de
Gasailhe et mixto gadanherie de bestiis, qui

est vicinus. In Consuetud. S. Severi tit.
3. art. 13: *Les habitants de chacune Juris-
diction peuvent tenir et prendre bestiaux estran-
ger, en compagnie partielle, vulgairement
appelez Gasailhe, pourveu qu'ils soit vraye,*
et non fautive.

GASALIA, *GAZALIA*, idem. Charta
ann. 1304. in Reg. 109. Chartoph. reg.
ch. 353: *Homines de sancto Porquerio
possint ibi tenere et habere depascendo
animalia sua propria; cum tamen per modum
Gasalhe, vel alius, in dicta foresta
fraudem non committant.* Invent. ann. 1476.
ex Tabul. Flamar.: *Item plus quandam
Gasalhim quinque capium animalium bovi-
norum, et hoc mediantibus publico Gasalhe
instrumento, per me notarium, supra et in-
fra scriptum sumpto.* Ibidem: *Item plus unum
par bonum in Gasalhim in manibus et posse
Petri de Porreto.* Neque alius mihi videtur
Gasalhe in Cl. ann. 1300. ex Lib. rub.
Cam. Comput. Paris. fol. 130. v. col. 1:
*La valeur et la quantité du cheastin de Ro-
chefort dessus et de la forest du Marais,
des garranes, des terres, des prez, etc., des
complans, des gardes, des recerpes, des
Gunsrachez, des riviages, des cens, etc.* Vide
Socia.

GASALIA, Eadem notione. Charta
ann. 1464. in Reg. 4. Arnor. gener. pag.
vij: *Dedit et legavit omnes et singulas Gas-
salhis, quas ipse de Rippe habebat.* Pluries
ibi. Hinc

GUALHAXUS, Qui tenet in *Gasalhia*.
Inventar. ann. 1476. jam laudat.: *Qui quidem
de Rivoli Gasalhanus debebat esse
populis dictum soliditatem dicti loci, de duobus
annis annuatim præsatis.* Item plus in
manibus et posse dicti de Rivoli Gasalhani,
quindem capta enprunum.

GASANHAGIUM, ut supra *Gaugneria*,
Prædium rusticum, Gall. *Métairie*, a ve-
terit Occitanis *Gasanhar*, *Gagner*, ut legitur
inter voces Occit. ab Anonymo circa med.
sæc. xiv. explicatas tom. 3. Hist. Occit.
Charta ann. 1360. in Reg. 138. Chartoph.
reg. ch. 287: *Item xxiij. hb. ix. sol. Turon.
censuales in termino comitatibus Narbonensis
ad Gasanhangium den Cartel, in domino dicti
vicecomitis.* Vide supra *Gaisare*.

GASARLIA, Idem quod *Gisarma*, quo-
modo etiam forte legendum est, *Gesum*,
speculum. Charta ann. 1311: *Guillelmus de
Stapa bolyus civitatis Albi...* cum mul-
titudine hominum armatorum, equitum et
pedum, portarum armu discoperire, vide-
licet lanceas et balistas, cadrellos, scuta,
Gasarimis. Infra: *Cum armis discoperitis,
videbitis lanceas, ballistas, cadrellos, scuta,
Gasarimis, etc.* Vide *Gasararia*.

GASGARIA, Ager proscissus, nudum
satus, Gloss. Lat. Gall.: *Novule, Gaschere*.
Tabularium Eccles. Ambian.: *Unusquisque
equus, qui laborat in terra ejusdem villari,
id est, in Gasgaris, et in Martio.* [Idem
Tabular.: *Corveam etiam debent Episcopo
corruere tam Petris villam quam Novæ tribus
diebus in Gasgaris, exceptis curacis præ-
dictorum hospitum.*] Charta Philippi Episc.
Bellovæ. ann. 1193. in Tabulario Frigidii
Montis pag. 218: *Si autem ipse Odo aliquo
modo modo poterit interim terram illam redi-
mere, licet ei, ita tamen, ut eam redimat,
salvis centillis Ecclesie, id est blado vel*

Gascaria. Willelmus *Gniart* in S. Ludovico :

Maint ce gist mort par les Gaschieres.

[Descriptio bonorum Domini de Eska ex Archiep. S. Audomari : *Eam* (terram) *debeant*... *Gaschier*, *binner* et *semer*, id est, *arare*, *gratuere* et *serere*.]

GASCHA, Charta ann. 1332. apud V. Cl. Dionysium Salviensem Boissium lib. de Usu feudor. cap. 39 : *Fuisset Gasculanum Regis, ejus heredes et successores, et bona manumissit, francum hominem, liberum, quitum, et immunem ab onere tulle, tallie, manupere, carucate, complainte speculis vel generalis, Gascha, clausura castri, hanni minuti, taschie, vinteni, etc.* Ubi forte *gascha* est agri prociatio, quam nosciunt *Gaschere* dicunt, ita ut servi gliebus hieis oneribus agrum prociendi obnoxii fuerint.

† **GASCHERIA**, in *Gascaria*. Tabularium S. Cornelli Compendi : *In Gascheris similiter debent corvium, et debent habere panem et vinum.* [* Libert. Domini, ann. 1246. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 463. art. 41 : *Quilibet juratus qui curruum habet, debet tres corvos per annum; scilicet ad avenas, uanam; ad Gascheris, secundum.* Vide supra *Gaschere*.]

* **GASCONIENSES**, *Vascones, Gascons*. Scarar. S. Mich. ann. 1277. ex Cod. reg. 4653. A : *De Gasconensibus, qui dicebant se esse in saecula transseundi vium, qui in ipsorum propriis vineis creverant, absque modulatione, etc.* Equi Vascones olim in pretio, ut discimus ex Poem. Alex. Ms. part. 1 :
Son escu est a or à un vermeil lion.
Et son cheval ferrant, qui vint tous les Gascon.

Chrou. Ms. Bertr. Guesclini :

Moltis fureat a pie, et li sire out Gascon.

Infra :

Qui devant sa bataille vœoit sur un Gascon.

† **GASENDEUS**, ut mox *Gasindus*, apud Mabillonium tom. 2. Annal. Benedict. pag. 155.

† **GASINDIUS**. Vide *Gasindum* in *Gasindus*. **GASINDES**, qui familia aliquis est vel domo, familiaris, famulus honoratur : cujusmodi sunt, qui in Lege Longobard. Principi deservire dicuntur, lib. 1. tit. 9. § 51. [* Luitpr. 62. (8, 9) : *De Gasindis vero nostris volumus, ut quicumque ex minimis occisus fuerit, in tali ordine pro eo, quod nobis deservire videtur; etc.* Papias : *Gasindus, honor sub judice, Glossæ vet. : Gasindio Regis, serviente, vel camerario.* Bignonio ex MSS. *Gasindus* dicuntur *Ministres de intus case*. Spelmanus a Saxonico *ind* e, famulus, et *Case* Gallico, *Casa*, domus, etymon accessit. Cluverius lib. 1. German. antiq. cap. 8 a *Gasati*, conductibus militibus, de quibus Polybius lib. 2. vocem confectam putat; atque, etiamnum hodie Wallis Britannicos *Guesin* famulos conductibus appellare, et Germanos omnem familiam, sui omne conductitiorum corpus, *das Gesinde*. Freherus ad Constitut. Adolphi Imp. de Insulis Rheni observat, etiamnum Germanos *Gesinde*, et *Hofgesinde* vocare aulicos, curiales, palatios : ut *Hausgesinde*, familiam, servitium domesticum. [* Vide Graff. Thesaur. j. Lingue Franc. tom. 6.

col. 333. radice *Stad*, Iter.] Denique Wendelinus ait, Papias *Gasindus* dici *coheredes*, a Theutonico *sint*, et *gesind*, congregatio, coetus, *huygesind*, congregatio domestica, sui familia. Marculus lib. 1. Form. 23 : *Omnes cause sue, (res) suorumque amicorum, aut Gasindorum.* Form. 24 : *Cum omnibus rebus vel hominibus, aut Gasindis vel amicis, etc.* Form. 35 : *Ut dum predicti viri illi, vel reliqui pares ut Gasindis, etc.* Denique lib. 2. formulæ 36. titulus sic concipitur : *Si aliquis servo suo Gasindio aliquid concedere voluerit. Et mox : Ego in Dei nomine illo, fidei nostro illi. Pro respectu fidei et servitutis, quam circa nos impendere non desistis, etc.* [Præceptum Gildberti 1. Regis Franc. ann. 536. apud Marten. tom. 1. Collect. Amplius. col. 5 : *Et ipsum Monasterium una cum omnibus rebus vel hominibus suis, Gasindis, amicis, susceptis, vel qui per ipsum Monasterium sperare videntur, etc.* Adrianus PP. Ep. ad Carolum M. in Cod. Carolino : *Quantum pro hoc sapienter ammonuimus per Gunfridum et alios Gasindis vestris epistolæ dirigentes, etc.* Gasindis suscepti, in Charta Chlodovei 1. Regis, si genuina est, apud Roverium in Reoma pag. 30. Vide notam collectionem Formular. Stephani Baluzii formul. 38.

GASINDIUM, Familia, seu potius *Familiaritas*, de qua voce supra. Leg. Longob. lib. 1. tit. 18. § 2. [* Rach. 6.] : *Folentium quidem si sustinuerit aliquis a iudice suo, aut ab alio homine, et iudex non exierit iudicare, aut fortitum attenderit ad Gasindum, aut ad parentes, aut ad amicum suum, etc.* Id est, si illius rationem habuerit, ejus *Gasindus* est. Similia habentur in lib. 2. tit. 52. § 14. [* Pippin. 8.] *Eodem lib. tit. 14. § 17.* [* Roth. 238.] *Si aliquem in Gasindio* [Codex Esten. apud Murator. : *Gasindio*] *Ducis aut privatorum hominum obsequio donum vel munus conquiritur : unde colligitur, Gasindum fuisse proprium Magnatum ac Procerum, ut obsequium, cæterorum. Atque ex his percipitur, quid velit Papias : Gasindus, honor sub iudice, l. Comite, ejus Gasindus erat familiaris vel domesticus. De Gasindio Regis, agitur lib. 2. tit. 52. § 1. [* Rach. 7.] Charta Desiderii et Adelchini Regum Longobard. in Bullario Casinensi tom. 2. pag. 8 : *Occisus inibi dem Montpert Gasindam gloriosæ Auste excellentissime Regina, etc.* Apud Marculfum et alios, *Gasindus*, amici, fideles, homines dominorum indigitantur. [* Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 318. num. 28.]*

GASIONGABEN, interpretatur consilia viri. Papias [ab Hebræo גַּבְרִיִּל, quod idem significat.]

* **GASPACHOS**, Hispanis, *Gaspacho*, ut ex Sobrino annotant dicit Hagio-graphi, vocatur Juseulum sive pulmentarium ex oleo, aceto, sale, pang tosto, aliisque rebus confectum. Vite S. Rose tom. 5. Aust. pag. 914. col. 1 : *Præcipue tamen ex vitis, velut ex acetosa spongia cum Christo in cruce pransura, ex eodem felle et panis crustula sibi componebat electuarium, mordaci aceto et copiosis lachrymis stillatum superfusis : suo idiomate Gaspachos appellabat hoc genus embammatis, quin frigillum sumebatur.*

† **GASPALEUM**, f. Purgamentum fru-

menti post ventilationem. Chartæ Vincentii Genomani. fol. 13 : *Albanus nuchli tertium panem dicitur supradicti Presbyterum pertinentem recedere de (defecti) facient apud Becherel.* Vide 6. pandum.

* **GASPALIUM**, Charta ann. 1221. [*] albo episc. Carnot. : *De porcis episcopatus, quod semper possunt ire per granthias, absque dampno Gaspalii panni, que sunt majoris.* Vide *Gaspalus*. infra f. Gaspele.

† **GASPILIO**, Eadem notione, f. a *Gaspi*. Dissipare quod maxime de re digno dicitur bona sua dissipante et egrediente. Diploma Philippi Regis Franc. ann. 1221 : *Anselmus de Botterville Abbas Floriacensis redemptum, quod Gaspihomus, terratus, etc.* Vide *Gaspeleum*.

* **GASQUERIA**, Terra novalis seminata, ut supra *Gascheria*. Charta Joan. q. Noviom. ann. 1351. in Reg. 81. Chart. reg. ch. 538 : *Quarum pecuniarum usque stens ad præsens in Gasqueria, contiones, tunc modiatas. Ghesquiere, in Reg. S. R. Insul. Vide Hærcum.*

* **GASSA**, An pro Italico *Gazza*, f. *Fuons Joan. Galeas* ann. 1402. apud rator. tom. 16. Script. Ital. col. 1035. f. duo (scuta) cum divisa imperatoris, nec extra copertorio cum una Gassa. Vide f. *Gaza*.

* **GASSACHIO**, in Leg. Salica lib. 2. edit. Eccardi, pro *Gasackio*. Vide hæc voce.

* **GASSARINA**, Securis, Gall. *Bel*. Lit. remiss. ann. 1351. in Reg. 6. G. top. reg. ch. 30 : *Raymundus de Patis expugnavit hospitium Jordani Piccini portas ejusdem clausas cum magnis pennis et Gassarinis fregit.* Vide supra *Gasseria*.

* **GASTADOMUS**, unica voce, 1027. *Gastemalson*, Domus diruta, Gall. *Mon*. Lit. remiss. ann. 1372. in Reg. 101. G. top. reg. ch. 198 : *Le supplian partation de l'ennemi prist ledit se et h' tout seul en une Gastemalson ou mo*. Alie ann. 1411. in Reg. 165. ch. 403 : *Les bestes furent logies en une Gastemalson estant en la ville de Coours.*

* **GASTALDES**, *CASTALDES*, *GASTALDES*, *GASTALDES*. Sic appellat Longobardi locorum, prædiorum, ærum præfectos, rerum dominorum, rerum, procuratores, administratores, v. Ugutio : *Gastaldez, rector loci.* Petrus sententis lib. 1. de Arricuto cap. 7 : *Qui vulgo Castaldo nominantur.* Spelmanus a Saxonico *gast* deducit, id est, *hære* et *haldrin*, custodire, quasi *Castum* : vel a *gast*, et *aldius*, l. *hære* qui hospitium famulus, vel qui hercuram gerit, curator hospitii. *Amer* a Germano, *Gast*, hospitium, et *haldrin*. (Sed perperam, ut videtur ex suis notis ad additiones Legi Salicæ 193. Nihil enim, inquit, negotii cum talibus habuit Gastaldus. Deinde sub. Vera tamen nominis significatio est apud nos restat in verbo *Stelles* et *Gast* pro quo usque usitatus *Bastellen*, *Gastuere*, præponere. Inde enim veteri

Gastaldo accepisse Chron. auctor videtur. Chronicon Farenensis Monast. ann. 930: In *Castaldato Reatino*. [An. 890. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 410: In *Castaldato Adriatico*. . . in *Castaldato Reatino* et in *Castaldato Amaterino*. Ann. 1067. col. 578: In *Castaldato Pontano*.]

† *GASTALDATICUM*, Eadem, arbitror, notione. Charta anni 965. apud Murator. tom. 2. pag. 491: *Ad alia eadem et de una parte prædicto Episcopo, ad alia parte terra que pertinet de Gastaldatico, de tertia parte percurrit Gambino, etc.*

GASTALDICUM, Idem quod *Castaldatus*. Bulla Benedicti PP. apud Ughellum tom. 1. pag. 138: *Item concedimus vobis . . . totum Castaliditum Portensem*. Et mox: *Vel de jum dicto Castaldico absterdunt, etc.* Occurrit ibi nonnulla.

GASTALDATICUM, in Charta Loharii Imper. in Chronico Farenensi pag. 664. videtur esse tributum, quod Castaldis pensabatur: Sine omni datico, Castaldatico, escatico, herbatico, etc.

GASTALDIANI, Gastalidians incole. Charta Ludovici Imp. ann. 875: *Ipsum castellum, . . . una cum omnibus Gastaldianis ibi commorantibus*. Apud Ughellum tom. 8. pag. 64.

* *GASTALDE* CENSUS, Tributum, quod Gastaldis pensabatur. Item de et pro censu *Gastaldis*, in Charta anni 1400. inter Statuta Perusina pag. 23.

* *GASTARE*, Frelari, expilare. Gall. *Piller*, alias *Gaster*. Annal. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 167: *Entrèrent par force d'armes en la terre le roy Loys de France, et la commencèrent à Gaster*. Mandat. Phil. VI. ann. 1337. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 98. col. 2: *Certum mandamentum . . . de capienis omnibus Lombardis usurariis et eorum bona, pro eo quia ipsi infringunt ordinationes regis in casu nurrum, et devorant et Gastare communem populum nostri regni*. Facere taliam vel *Gast*, est Damnum inferre, in Charta anni 1591. ex Tabul. archiep. Auxit. *Gaster* vero rursus nostris alia notione, scilicet pro *Dépenser, consumer, Expensere*, absumere. Lit. ann. 1355. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 686. art. 8: *En cas que les deniers, qui seront levez de ladite aide, ne pourroient bouz estre, ne ne seroient Gastez, au besoning desausdit. Avant que ses garnisons soient Gastées*, in Lit. ann. 1337. tom. 4. eadem. Ordin. pag. 476. Hinc *Gastement*, pro *Expensum*, jactura, in Vita J. C. M. ubi de Maria unguento perfundente pedes Salvatoris:

Pour cas souffert le Gastement
De ce précieux oignement.

Unde *Agaster*, pro *Ætatem consumere*, consequere, in Chron. S. Dion. lib. 1. cap. 4: *La demoura et Agaster le royaume de sa vie en une dignité que li empereurs li a donné*. Ubi Eginhard. ann. 774. habet: *Ibiq; in patritiatus ordine atque honore consensit*. Vide *Fastum* 1.

* *Gasteboise*, vox ad rem monetariam pertinet, in Lit. remiss. ann. 1408. ex Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 388: *Comme iceellui Gravelle faisoit fère le suppliant d'un marteil sur la motere, nommée Gasteboise,*

il s'aperceut que la monnoye n'estoit pas bonne.

* *GASTELLARIUS*, pro *Castellaris*, Castellanus. Aimoiois lib. 5. de Gesis Franc. cap. 46: *Tempore Roberti Regis, Atho filius ejusdem Castellarii de castro Ramardo militari honore se fecit sublimari, ipse firmavit castrum Cortina*.

* *GASTELLARIUS*, Qui gastellos seu placentas facit, nostris *Gastellari*. Lit. remiss. ann. 1353. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 800: *Jaqetus Taupin de Reus Castellarius, etc.* Aliæ ann. 1357. in Reg. 89. ch. 338: *Ex parte Johannis de Meso, Cathalani commorantis, pauperis Gastellarii, expositum fuit quod, etc.* Neque alio sensu intelligendus Aimoiois lib. 5. cap. 46. supra laudatus. Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 107. ch. 195: *Le supplient par des gasteaux d'une Gastellerie qui les vendoit, Gastellerie et Gastellerie, Prestatio, que a Gastellarii domino loco pensatur pro facultate facienti et vendendi gastellos*. Charta admodum major. Castell. ad Sequanum ann. 1380. in Reg. 116. ch. 243: *Tout le droit des commendes, intenesieries, Gasteries, messeries, etc.* Terrear. ejusd. loci ex Cod. reg. 9898. 2: *Nulz ne peut faire en la ville de Chastillon gasteaux à vendre, ne vendre iceulz sans licence, c'est assavoir gasteaux sans levin; et qui le fait, il est amenable de Lev. solz Tournais, et ladite Gastellerie peut l'en vendre au seigneur chacun an xx. solz Tournais*. Vide *Gastellus*.

* *GASTELLUS*, [Placente] gens, Gall. *Gâteau*. Consuetudines MSS. Monasterii Solenniac. in Cena Domini, . . . ad cenam vero dividim *Gastellum*, et duo *Gastelli* sunt de uno pone parvo, et caritate de vino. Menoti Sermones Quadrag. fol. 97. v: *Si mater emit parvum Gastellum pro puero, an dabit primo eam? Non.* Vide *Wastellus*.

* *GASTER*, [vel ut quidam legunt *Gastrum*], *Fas aneum eum funda angusto*, in Gloss. Arabico-Lat. Dioscoridi 742p. Marcel. Empir. cap. 8: *Kandemque (concham) supra Gastrum loci virilis ex ea parte, quæ melle illius est, superpone ad lotum verus*. Gloss. Gr. Lat. ex Reg. Cod. 85: *Εργαστος, genus vasæ, capsæ*. Vide Glossar. med. Græc. in Fæsc.

* *GASTERIARE*, *Gasterii* seu messium et vinearum custodis officio fungi. Libert. ville Castri-pont. in Arver. ann. 1318. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 534: *Quos Gasteriam et custodem nos ad requestam dictarum consulum recipere debemus, et potestatem eis . . . concedere officium suum custodiendi et Gasteriandi*. Vide *Gasterius* et *nox*.

* *GASTERIUM*, *Gasterii* salarium. Charta Henr. episc. Claramont. ann. 1391. in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 169: *Item gasterium pro animalibus dampnum inferentibus, quod eis capiet in dampna, salarium sive Gasterium suum habebit solum*. Vide *Gasterius*.

* *GASTERIUS*, Qui vineas et messes servat, *Messier*, [Gastier, in Consuetud. Arver. cap. 31. art. 69. et alibi.] Libertates Solenniac. in Arvernis ann. 1372. MS. Volumus, quod Bajulus non teneatur recipere in Gasterium apud dictam villam, et

infra fores parochie dicte ville, quæcumque Consules dicte ville et manerint, volentes sublimari, quod item Gasterius habere Gasterium teneatur, talis tempore messium et vindemiarum. Tab. Brivataense fol. 197: *Gasterii vero m. n. n. in villa et territorio Brivata, [Charta Bernardi de Turc ann. 1303. Balaz. tom. 2. Hist. Arver. pag. 78.] inveniatur res vel equus, vel ostium, facto alterius, postquam gastum promissum fuerit, solvet quatuor denarios Gasteries vel ovis unum denarium, hedi capra duos denarios. Ibid. pag. 781: *Fimus . . . quod dicti Consules . . . perlegere unum Gasterium ad custodiendos res eorum, presentandum nobis, vel de nostro . . . S. Amantii, qui jurabit a nostra, vel Bajuli nostri, bene et fide custodire res et bona eorumdem. Et h. gastum supradictum, et de porto sublimis, tres denarios.**

* *GASTIA*, Constantinianus Afric. lib. Pantech. cap. 32. quod de naturis non inscribitur: *Lanea calefacta et expulsa et indurata membra. Gastia calfacit a nerot, frigidiutatem et canem est optima.*

* *GASTINA*, Depopulatio, Gallic. Gall. *Degast*; item *Terra inculta*, silv. Charta Valterii Ties circa ann. 11. Concessi fratribus Ecclesie B. Mariae ff. Gundonia . . . usus necessarius *Gastina* novæ mel et ceram et paratum tam antiquum planum terræ Charta Bernardi de Turc ann. 1236. apud Balaz. tom. 2. Hist. Arver. pag. 510: *Item baluz dedit, noster quocumque fuerint banduenda, et vineas et *Gastina* bladorum et vineas et aliarum rerum . . . Item si quis capto *Gastina*, vel in banau, vel in alia p. c. n. s. domorum fuerit, vel omni et dampnatus, pecunia quam exinde habet, habebit, etc.* Item si quis captus fuerit *Gastina*, debet primo satisfacere juratiam, et postea solvere penam appositam. Ballivo. Item si quis extraneus captus fuerit in *Gastina*, illa pena qua exinde habet, soli Domino S. Amantii est distributa. Charta anni 1184. ex Archivio Montis S. Salvatoris Massil.: *Item Ballivus, alius Tropici, contat *Gastinas* quibus pertinentias suis, quorum nominis huc, Bethapet, Mazor, etc.*

* Non una est hujusce vocis notio locis qua hic allegatur; primo e. Agrum pasuum significat; in altero locis suis frugibus vestitus; dehinc pro rusticis accipi videtur. Vide supra 6. qua. Pro terra inculta et silvestri, u. *Fastum* 1. *Gastine* vero, pro solitudo loco deserto, in Serm. 21. ex Cod. MS. Vict. Paris: *Si decipit le respondant distrent: Qui pourroit souter este *Gastine*? Que verba sunt S. V. cap. 8. v. 4: Et respondit et d. cap. 1: Unde illa quis poterit hic saltem nibus in solitudine?*

* *GASTINEDUM*, Converte seu species, f. illa, qua subdit silvas et de succedere, et in cultum redigere bantur. Charta Phil. Aug. ann. 118. habitantibus villas de Capella rep. pago Wastin. ex Reg. 195. Chartoph. ch. 475: *Concessi itaque et constitui*

per nos rex Ludovicus) ut omnes apud
eum manerent, liberi sint et quieti ab
ei conseruandis et Gastone, etc.

† **GASTOLDUS**, Idem quod supra *Gastolus*, *Gastoldus Regis ingenua promissum*
1. in Actis SS. Julii tom. 1. pag. 336.

† **GASTRIMARGIA**, *Centris voracitas*,
et *gale conceptivitas*. Papias : a Græco
μαργα, quod idem est. Occurrit in
Iord. Marten. tom. 3. col. 1667. et tom.
1. fol. 1518. 1641. in Anecd. Pezianis
et. 1. part. 1. col. 412. et in Actis SS.
Benedict. sec. 6. part. 1. pag. 152. Vide
Gastrimargia.

† **GASTRIMARGICUS**, Helluo, gulosus.
Papias non *Gastrimargicus*, in Charta
an. 990. apud Acherium tom. 8. Spicil.
pag. 135.

† **GASTRIMARGUS**, Eadem notione, a
Geno περμαργος.

† **GASTRIMARGIA**, pro *Gastrimargia*,
apud in Viad. Reparati apud Murator.
tom. 2. pag. 148. col. 2 : Non fuit capiti-
bus plenus, tumulus, non elatus, non in-
uolatus, non Gastrimargia auariorum, etc.

† **GASTUM**, Genus vasis. Vide *Ga-*
stus.

† **GASTUM**, Vastatio, Gall. *Gast*, *De-*
gast, item Muletia pro *Gasto* seu vastatione.
Charta Roberti Delphini Comitis Claramontis
ann. 1283. apud Baluz. tom. 3. col.
151. Arvern. pag. 290 : Item in terra quas
libet dictam *Mosmeturum*, pomeus nos
habemus et Conuentus predicti *Gasterium*,
et *Gastum* poterimus statuere et locare. *Faire*
vigne et Gast, in Conuictu. Turon. art.
19. Alii loci sunt in *Gasterius*.

GASTUM, ut *Pastum*, Agre incultus,
Terre en Gast. Charta anni 1196. ex paruo
Charol. S. Victoris Massil. fol. 188 : *Super*
Gasto quod superat W. Bernardi. Infra :
In nullo fassato precipitum quod esset pa-
tium et *Gastum*, ita quod defensum id nul-
lum sit, excepto eo quod ibi ruptum sit
verum est. Litteræ Caroli Regis Sicilie
an. 1270. ex Archiv. ejusdem S. Vict.
In molenis, terra culta et *Gastu*. Occur-
rit illi non semel, ut et *Gasta terra*.] Vide
Factum.

GASTUS, veteribus Francs, *Domus* : et
signatur Wendilindus, cuius conjunctio
dare ratio est. Lex Salica in Prologo
dictor condita et dictata a quatuor Legis-
tribus, *Witigast*, *Bodagast*, *Salegast*,
et *Windgast*, qui quidem Francorum rec-
tores fuerant in locis *Bodoheim*, *Saleheim*,
Waleheim, a suis, ut apparet, sua singuli
omnis sortiti : ut proin *Bodagast* obtinuerit
locum *Bodoheim*, *Salegast*, *Saleheim*, *Win-*
degast, *Waleheim*. Unde conficitur *Ga-*
stidem esse, quod dominus et toparcha.
Hericus Meibomius in Notis ad Witkin-
dum, ait *Gast* vocabulum Germanicum,
tunc ut hodie, hospitium, sed quævis ho-
minum ad omnia promptum et habilem si-
gnificat : [a qua opinione non multum
differt Schillerus, activam significationem
tribuens voci *Gast*, quod indicat curatorem
et custos allicui rei, Sic *Arbogast* dictus,
inquit, quia hæreditatis curator atque
custos. Illi porro quatuorvirii Francorum
hærent quatuor pagorum sive provinciarum
earumque mallorum Rectores atque
Presides, *Bodagast*, *Bododum*, i. e. Bata-

vorum, *Salegast*, Saliorum Francorum *Isale*
accolorum, *Widagast*, Vidolorum ad *Wid-*
trum, et *Wingast*, Visorum ad *Visurgin*.
Hæc nupae vir doctus, qui etiam consuli
potest in Præfat. ad Legem Salicam.] Ca-
merarius vero tom. 3. Horarum successiva-
rum cap. 63. *Gastos*, Germanico nomine
a sapientia et scientia rerum, atque ingenii
perspicacia dictos existimat. [Sic etiam
Borellus in addit. ad Thesaurum Gallicum.
Aliter omnino Ecardus, qui *Gast* vult esse
compositum ex *Gau* vel *Ga*, *Pagus*, provin-
cia, et *Ist*, est; ac significare cum qui
est ex provincia, sive provincialei aut
provincia incolam. Magis aridet Schillerti
sententia.] [* Confer Græfii Thesaur.
Ling. Franc. tom. 4. col. 568.] Vide *Pinatus*.
1. **GATA**, [Navis vel Machina.] Vide
Gata 1.

† 2. **GATA**, Placenta, Gall. *Gâteau*.
Charta anni 1195. Hist. Harcur. tom. 3.
pag. 125 : Ad faciendum *Gatas* ad manda-
tum Cenæ. Vide *Stellus*.

3. **GATA**, Mensura frumentarie species
apud Anglos. Vide *Mena*.

† **GATERIA**, Pignus, prædium aut
aliud quodvis pignori datum. Charta Del-
phini Comitis Arvernorum ann. 1196. apud
Baluz. tom. 3. Hist. Arvern. pag. 261 :
Fructus supradictæ Gateriæ in sortem non
computabimus, sed eos tibi necn liberate
dominus. Dispositio rei familiaris Clunia-
ensis facta a Petro Abb. Cluniac. apud
Baluz. tom. 5. Miscell. pag. 437 : Conu-
errio... injunxi, ut trabucas et pedes fratri-
buss provoleret de recentis seditis Gateriæ
Humberti Ungri, quam nobis, dñi Jerusa-
lem iret, pro quatuor militibus solidorum, quos
a nobis accepit, in vadimonio dedit. Nam
Gaterium ego Decano de Lordono concessi
tali modo, ut omnes fructus et redditus jam
dictæ Gateriæ acciperet, et inde profectus
soludos ad ea, quæ supra nominata sunt,
Camerario redderet. Vide Gatum et Gatera
in Vadim.

† **GATIAEMENTUM**, Stipendium, Gall.
Gagea. Charta ann. 1308. apud Baluz. tom.
3. Hist. Arvern. pag. 783 : Item servientes
bajuli dicti castri vel domini non debent re-
cipere pro *Gatiamento* suo nisi tantum duos
denarios. Vide in *Vadim*.

† **GATIARE ENEMDAM**, Idem quod su-
pra *Gagare Enemdam*, Enemdam seu mul-
tatum solvere, pro multa pignus dare.
Charta ann. 1308. mox citata ibid. pag.
781 : Item nullus tenetur *Gatiare Enem-*
dum, nec pro re confessata vel judicata per
judicem vel per bajulum, nisi adeo esset fac-
tum notorium quod nulla posset tergiversa-
tione celari.

† **GATIGUM**, Pignus. Eadem Charta ibid.
Item Quilibet potest vendere in dicto castro
per octo dies *Gatigum* sibi impignoratium.
Vide *Vadim*.

† **GATIGARE**, Fornā, multa pecuniaria.
Consuetudines MSS. Lemoic. fol. 14 : *Ipse*
die (S. Augustini) Prepositus debet recipere
juncum qui debetur ex consuetudine ad pa-
randum chorum et capitulum, et eos qui
debent, si non solverint ipse die, debet con-
pellere ad solvendum sibi Gatigum. Consue-
tudine Brageriaci art. 99 : Item si cotinus de
dictis fructibus accipit, sive sint de vineis
sive de hortis, sive de die sive de nocte, eo

quin tenetur eos custodire, ut supra dictum
est, penatur, et ultra hoc in Gatigis sexag-
inta solidorum veteris dictam domum
condemnatur. Vide in Vadim.

† **GATIGURA**, Idem quod *Gatigera*. In-
strum. ann. 1310. apud Marten. tom. 1.
Ampliss. Collect. col. 1429 : *Terram Gar-*
valdum tradidit sen tunc fecit dicto Comiti
Fuzi, eo modo quo cum tenebat pro summa
pecunie predictæ, vel partem ipsius Gatigiaræ
sua terre.

† **GATJARE**, Pignori capere, Gall. *Sat-*
sir. Vide in *Pignorum*.

† **GATHA**, [Præco.] Vide in *Wacta*.

† **GATHIA**, Vigil, excubitor, speculator.
Libert. Figiac. ann. 1318. tom. 7. Ordinat.
reg. Franc. pag. 662. art. 11 : *Poterunt*
insuper dicti consules (instituerent) gathia,
Gathias seu sculdas pro tubicando et cle-
mandando, tum de die quam de nocte. 1. c.
Gathies. Vide Gacha et supra Gachare.

† **GATHINGI**, Vide *Gathingia*.

1. **GATTIA**, Fels. Otto Morcia in Hist.
Ber. Landensium pag. 28 : *Annus nostrum*
damorum claudens, solis cambus ne Gattis
ibi relictis. Vide Catta 2.

2. 3. **GATTA**, Machina bellica, Vineæ
vel pluteus : de quo plura in *Catus* 3. Chron.
Pisanum apud Murator. tom. 6. col. 102 :
Compositis autem ab ingeniosis Pisanorum
artificibus, murginis, Gattis atque lignis
castellis, urbem fortiter expugnabant, et
cum his machinis urbes moria et viciurum
turres potissime circumperant. Annal. Ge-
nuen. ejusdem tom. col. 287 : Machinis
scilicet et castella et Gattis ordine proce-
perunt. Memoratur iterum hujusmodi
Gattis seu machinæ in Continuatioe Chro-
nici Andree Danulii apud Murator. tom.
12. col. 401. 448. etc. Vide Gatta 1.

† **GATTUS**, Uncus ferreus trifidus, no-
stris *Chat*. Hist. Franc. Stortæ ad ann.
1447. apud Murator. tom. 21. Script. Ital.
col. 420 : *Musculis quibudam, quos vulgo*
Gattus appellant, clavos nostrorum navium
apprehendissent, evellerent aduiterentur,
vide alius notitiohus in Gatus 1. et 2.

1. **GATTUS**, *GATTES*, Navis species. Will.
Tyrili lib. 12. cap. 22 : *Erant tunc in eodem*
classe quidam naves nostras, quas Gattus
vocat, gattis majores, habentes singulis re-
mos centenas, quibus singulis duo erant
remiges necessarij. Que sic veriti Ilugo Pha-
gonus ipsi Interpretes Gallicis MS. Et 28.
autres vaisseaux qu'ils appelloient Chat. In-
fra : En celle navire, si comme je vous ai
dit, avoit nefz, que l'on chime Chat, qui
ne bot devant ains come gelines, mais elle
sunt grignieres, et chascune a deux gouver-
naux et cent nageurs. Cahz dicitur id na-
vigii genus Alberto Aquensi lib. 9. cap. 9 :
Cum galeis 10. et civibus 13. quos vulgo
appellant Cahz, occurrerunt. [2] Vide Jal.
Archæol. Naval. tom. 1. pag. 411.]

GATTES, Monachus Florentin. de Ex-
pugn. Accor. : *Gattus et artibus fieri jussere.*
Laurentius Vercenensis de Bello Balafrico :

Gatti, Dromones, Carabi, celereque Galeæ,
Barce, Carrabii, Liostres, grandæque Sagittæ,
Et plures alios virtutes unius navis.

Andreas Danulius : *Appositis scatis et Gat-*
tis diris, et variis insidiis inde captivum
impugnare non desinit. Vide cumdem ann.

1148. Rafanus de Careisius ann. 1379: *Et combustus eius Gattis, aliisque aedificis, vi gorose fugatur.*

¶ *Is in locis omnibus Gatti non sunt Naves, sed interdum Machinae bellicae, vi neae scilicet vel platei, de quibus supra dictum in Gatu 2. Hae posteriori nozione, mea quidem sententia, vocem Gattus usurpauit Monachus Florentinus. Dandelus et Rafanus de Careisius. Simili modo Annales Mutin. apud Murator. tom. 41. col. 68: *Combusserunt Gattum, qui erat versus Botivianum, et post paucos dies similiter combusserunt alium Gattum cum via coepta, quae erat versus Servivale. Dominicus de Gravina in Chronico apud eundem Murator. tom. 12. col. 644: *Fecitque fieri Palatinus ididem multa ingenia lignes, pontes, scaenas et Gattos, trabucosque erexit ante acinus civitatis. Hist. Curtiorum cod. tom. col. 887: *Fiant vinea sine Gatti, pontes et scaenae, machinae et alia artificia ad oppugnanandum. Aunal. Casenates apud eundem Murator. tom. 14. col. 1156: *Adexpugnationem dictae Roche, cum Gattis et castris lignaminum et aliis artificis, diutius pluribus laboravit. Vide Gatu 2.*****

¶ *GATTA, Fadem notione. Usatici Barcinon. MSS. cap. 83: *Debellare cum ingenio, quod rustici dicunt Fandubula, et Gosa et Gata. Vide Gatu.**

*GATA, Navis. Chron. Anonymi Barens. ann. 1071: *Et comprehensa est ebelandina, in qua erat Gozolun cum auro... et alius Gata Imperatoris demersit in mare.**

*GATTUS, Anonymus Barensis ann. 1071: *Cattus, qui pergebat Durachio... perit in pelago. Albertus Aq. lib. 11. cap. 27: *In galeis, in birembus et trirembus, dictis vulgiter Gattis, iuxta et bellum compositis. Lib. 12. cap. 17: *Gentium navis, quae dicitur Cattus, ubi eorum manus defensa et clausa est. Cattus, perperam pro Cattus habetur apud Fulcherium Carotenensem lib. 3. cap. 56: *Excepit his, qui naves interim conservaverunt, quarum 22. triremes, vel Cutos nuncupant.*****

*CATTA, Willelmus Heda ann. 1428: *Immergitur ingens navis in flumine Illema ad impediendum introitus Tripetrinorum, quam Cattam nominabant.**

*Ab ejusmodi Gattis, orta vox apud nostros, Gatte, seu ut Picardi referunt, Gate, pro vase rotundo largiori ac minus profundo. Ordinarius MS. Ecclesiae Rotomagensis, ubi de Mandato pauperum: *Et debet archiepiscopus fecerit distribui cuiuslibet Canonici praesenti, et custodi vestitarii unum linteum, Galice Devantel, unum conchum, Galice Guate, unum ollam turre, etc.**

3. *GATTUS, GATTUS, Felis, catas, Jacobus I. Rex Aragon. in Foris Osee ann. 1247. fol. 34: *Quicunque Gatum furatus fuerit, et dominus Gati cum invenit cum Introne, etc. Infra Murislog appellatur. [Libellus de remediis peccatorum ante annos 800. exaratus apud Marten. tom. 7. Ampliss. Collect. col. 47: *Qui comedit vel bibit intinctum a familiaribus bestia, id est, cane vel Gatto, et scit, c. Psalmus cunctis. Breviarium Histor. Pisane ad ann. 1174, apud Murator. tom. 6. col. 190: *Et ad tantum penuriam civitatem referunt, ut canes et Gattos et coria animalium mortuorum com-****

*ederent. Pro Mure sumitur, vel Mus, pro Felo, in Donatione anni 998. apud eundem Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 353: *Descendit de Mus comestus, id est, Gato manducato, et pervenit, etc. Vetus Poeta MS. et Bibl. Coislin.: *Uae grant Gato demands, Sor uae table la deuta.]***

*Vide Gattu 1. [GATTUS-MAXUS, Simiae species, Ital. Gatto-Mannone, Specie di stinla che la coda, Cercopithecos, Gall. Guenon. Computus ann. 1313. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 278: *Item pro evendis duobus pappagullis et uno Gatto-Maymone, unc. 11. turen. vi. Occurrit apud Muratorium tom. 15. col. 348.**

¶ *GAT, Episc. Enciculus. Supplem. Antiquarii. Ausonius utitur pro Gaudio. [Vide Gloss. Graec. Lat.]*

¶ *GAVAGIUM, ut supra Cavagium, Cenus quem homines de corpore suo capite quotannis praestant Domino suo. Charta Regnerii Episc. Bithemiensis ann. 1223: *Hoc est elemosinum, quoniam Guallemus Comes Nivern. deinde Ecclesiae de Berchem, apud quam corpus ipsius sepultum est: videlicet burgum qui vocatur Pantenroii, qui est iuxta aquas fontana juxta Clumincum cum Gavagio territorii qui vocatur territorium de Gombos, et cum pertinentiis ejusdem Gavagii, et villam sitam sub Cercacio quae vocatur Domus Dei cum Gavagis et vineis. Vide Capitale 5.**

¶ *GAYALDATUS, Servitium militare cum equo, pro Cavaleto. Vide supra in Caballus. Libert. bastide de Thornaco in Occit. ann. 1307. ex Reg. 44. Chartoph. reg. ch. 54: *Item expressum nostrum et Gavalidum, ut in illis villis iuxta illas terras, retineamus.**

*GAVALLUM, GAVALLUM, idem, qui supra Gubulum. Appendix ad Vitam Lieberti Episcopi Cameracensis ex Cod. MS. Alexandri Petavii: *Dedit... cambium unum, et in bolengreia furnum unum, et ita foro Gavallum unum. [Litterae Philippo Indrensi Comitis ann. 1189. inter Instr. tom. 2. novae Gall. Christ. eol. 3. et 4: *A minore Ecclesia B. Virginis et aliis conventibus Ecclesiis, per eorum villas in Comitatu Cameracensi receperunt Gavallum, et tactis Sanctorum pignoris publici jurem, quod in Ecclesiis dictis Deo servientes et res eorum, si deperirentur iniuste, pro nostro posse, contra quoscunque conservaremus; et hoc beneficium non ad alium, quam ad legitimum heredem Plandria transferretur... Hac est antea colligendi Gavalli mensura et ordo. Curruca debet dare dimidium molium frumenti et dimidium avenae; manu operator qui terram cultam non habet, debet unum mensusum frumenti et unam avenam ad mensuram Cameracensem; Cameracensem suum tenentur comportare Gavallum ad locum eis praedictum. Chartular. Aquicinctense fol. 40: *Nobis solvitur dimidius molius frumenti et avenae de Gavalo. Pluries occurrit ibid. et alibi.] Vide Gubulum in Gabulum. [Vide infra Gavarus.]****

¶ *GAVAZES, Fadem notione. Litterae Guidonis Flandriae Comitis ann. 1257. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 1093:*

Castellania de Cameraco et Gavalis de G. bresis sunt de pertinentiis Flandriae.

GAVANUS, Tonsilla, glandula, li. Gavigne. Miracula S. Thomae Aquin. Pavella a nobilitate gutturosa, qui in Gavanos habuit.

¶ *GAVARIGIUM, f. Ager cultus et cultus, vel Pradium rusticum. Charta n. 1297. apud Stephanon. in Antiq. Ben. Lemov. MSS. part. 1. pag. 518: *Gavalia, de Chero domocella confassus fuit se non in homagium lignum ab abbatis [B. M. Regula] albergementum suum de Chero, et omnia terragia, decimum, arengia, os suas habet in parrochia S. Martini. Corvo..., et Gavarigium suum et vineas. Vide supra Gasunhagium.**

¶ *GAVARIUS, Nomen fluvii, Gahan, vulgo le Gave. Charta Arn. Raim. vicem. Avordae ann. 1234. ex Tabul. Cageti. Dedit decimum piscium novum et Approquae ad me pertinet, et subnotabat et non qui in Gavario capitur.*

GAVARRETIUS, Officiarius in Aula Regum Sicilias sub Normannis Principibus, penes quem non modo Cura et Gubernatio, sed Castellano incumbit, ut in illis erat eos, qui per diversos Palatii coeetes tenebantur inclusi, frequentes inspicere, eorumque statum mittere, aspicere, prout et vitam erant, committere, et prout vellet, custodes singulis designare carceribus. Ita Falcandus in Hist. de Sicilia calamit. pag. 670. 693. Simile fit in Aula Cypriana Magui Pupin officio, ut in Notis ad Ginnamum docimus. Dionisio Richardi de S. Germano ann. 121. Magistri Instituti, Bajali Imperator, pro Gavarretis vocantur, ... amovetur. Ejusdem nominis habentur Vicecomites in Bithemiis, qui Vicecomites de Gavarretis dicuntur, de quibus Marca in Hist. Bithemi. lib. 5. cap. 28.

¶ *GAVANUS, pro Gavatus, Potius, Instrumentum anni 1316, apud Rymon tom. 3. pag. 550.*

*GAVATA, Species vasis. Vide Gabata. ¶ GAUCHATORIUM, GAUCHORIUM, v. lendum fullonarium, quo panni pluvii terantur et dealbantur. Galecher, in Chartar. 1184. ex Chartul. ecel. Vienn. fol. 81. v. col. 2: *Lient... latentior et Galecher adficere sine dampno et detrimento Brer de Mirbello. Galecher alibi in Dalphin. 6: in Bressia; a verbo Gaucher, vulgo Galecher, pro Fodere, Pannos densare, desquamare. Factum ann. 1315. inter Joh. Dalphin. et Petr. Barrai. in Concordant. omnibus habitantibus... quod in ripis ripipagis fluviantibus per villam et villas Alavardo possint facere, construere, et vel contrari facere, molendinum vel molendinum, batorium vel batoria, Galecher vel Gauchatoria... in proprietatibus suis; libito voluntarie. Charta Henr. Dalph. n. 1321. Chartoph. reg. ch. 103: *Concedit eodem Soffredo, quod ipse ac haredes successores ipsius, soli et in solidum molendinum, bistoria, Gauchatoria... magna mediante operantur, in dicto loco et mandamentum... construant... Quod Soffredo, haredes et successores ipsius possint compellere omnes habitantes in***

et ejus mandamento molere, bonnare [bupire], Gauhere et trullare ad molendina, bonhoraria (l. Gauchoria), troilla-
re [predicte]. Recogn. feud. ann. 1343 :
... unum Gauchorium, unum bonhorarium.
Charta ann. 1445 : Duo molendina una
et una domo, baptisiorio, Ginchorio, et aliis
rebus domo existentibus, etc.

GAUCHIRE. Vide supra in Gaucha-
ria.

GAUCHO. Instrum. anni 1367. Hist.
Diplo. tom. 1. pag. 195 : Item molendina
in Cauchoria, battoria, prata, et totum
viciniorum de Charals, et prata de Vrenries
cum pertinentiis eorumdem. [Idem quod
Gauchatorium supra. Vide in hac voce.]

GAUCHORIUM. Vide supra in Gaucha-
ria.

GAUDA, a Gallico *Gaude*, Latēola.
Sist. ann. 1317. in Reg. A. Cam. Comput.
Dist. fol. 195. v. : Grana incuper, Gauda,
auda, garuena, etc. Aliud pro panis. Car-
rol. renovatum ann. 1466. in Reg. 301.
Chartoph. reg. ch. 121 : Item quod nullus
port... digne seu tunc facere aliquam
panem bruncat... nisi cum pestello, rogia
ad non, et Gauda, et cum alumine, si
dat. Vide infra Gauda.

GAUDATICUM, Jus possessione acqui-
situm. Charta super negot. marchari in
reg. Franc. et Aragon. ann. 1466. in Reg.
168. Chartoph. reg. ch. 323 : Si pirata...
reperitur cum preda, vel sine preda, ...
item dictorum reperiatur, quod statim facta
visitatione per partem et requisitione, ab ip-
sa informatione, nullo suffragante eis
laudatio, nisi fide data, ... capiantur. Vide
Gauda.

GAUDESS, Spontaneus. Charta ann.
1136. inst. Probat. domus de Caban. pag.
65 : Geruldis et Petrus Delmont, qui pro
ut ut suis Gaudentes et scientes recognoverunt
se debere annuatim etc.

GAUDENTER, Læte, cum gaudio,
apud Johan. Sarisber. E. pist. 187, et alios
posteriores aevi Scriptores non semel.

GAUDENTES FRATRES. Vide Fratres.

GAUDENTIA, Possessio, fructus, usus-
fructus, Gall. *Jouissance*. Litteræ ann.
1138 apud Rymer. tom. 10. pag. 705 :
Reque dederunt et concesserunt, cum
omnibus proficiis, emolumentis et Gauden-
tia quidem. Litteræ ann. 1555. apud
eund. tom. 14. pag. 84 : Et de dictis donat-
is, donatis, sine donationis propter nuptias
provisione et Gaudentia in futurum pacifica.
Cartularium Aduense ex Decreto Carie-
brin. ann. 1446 : Ipsi Gaudentiam dicte
hospitalitatis dicte actori faciebant. Ex
E. prolo Parlamenti ann. 1452. apud Ba-
a. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 456 : Inter
autem et donec alias fuerit ordinatum
ita Caris nostra per idem iudicium di-
stincte rerum contentiosarum Gaudentiam
super processu et portum ante dictorum
republicam... suffragantur et adjudicant. Vide
Gaudium juris Gall. voce Gaudence, et
Gaudia.

GAUDEOLUM, Gemma, monile, aliave
huiusmodi pretiosa, Gall. *Joyau*. Do-
lmo ann. 1398. apud Lobelin. tom. 3.
Hist. Paris. pag. 227 : Unum joyeale sine
candela aureum pretiosum, in quo est

clavus parvus seu pars clavi, de quo D. N.
J. C. fuit crucifixus.

GAUDERE, Frui, potiri, Gall. *Jouir*,
posseder. Litteræ ann. 1368. apud Rymer.
tom. 3. pag. 70 : Mandatum est Ficomini
Devon. quod Margareta cum suis uxore
Edmundi... uti et Gaudere permittit, in
terris et tenementis, que eadem Margareta
tenet, in dote. Ex regesto Parlamenti
ann. 1452 : Et eisdem (bonis) per aliquos
annos et expleto ultima pacifice et quiete
uxi et Gaudet fuerant. Occurrit sepibus.

GAUDEYES, [ut mox Gaudia.] Vide
Precola.

GAUDIA, Rosariorum aliorumque
huiusmodi piorum Instrumentorum glo-
buli, quos percurrimus recitando Ave
Maria. Unde et pro ipsa salutatione Ange-
lica eadem vox videtur usurpata. Testa-
mentum domini le Scrop ann. 1415. apud
Rymer. tom. 9. pag. 276 : Item lego avu-
culo meo unum par de Pater noster de auro
cum Gaudis de corallo... et unum par de
Pater noster de corallo cum Gaudis de am-
bre. Synodus Valentin. ann. 1594. tom.
4. Collect. Conc. Hispan. pag. 710 : His
secundum quod ad nuntium solitudinem jam red-
actis Ecclesiis perochialibus, tabernis
adversperascentem ad profanas illas laicorum
audas coneruntur; ibique Salve Regina, Gaudia
et alia predicationes a cantoribus et
citharistis decantantur quasi in sacris edi-
bus.

GAUDIA, Sponsio, fidejussio.
Charta apud Ughel. tom. 1. Ital. sac. edit.
1717. col. 530 : Ille nudius talen contem-
tionem fecit nobis dare Gaudium... ut usque
in tertium diem haberemus inducias pugnari
inter nos, ut si voluissimus proinde pugnari
ad spothem, ut vide infra Gaudas.

GAUDIARE, Muciam solvere, vel
pro multa pignus dare. Historia MS. S.
Cypri. Pictav. pag. 141 : Postea vero Pre-
sbyter cum veneranda Gaudiaverunt, quod
iuxta rem fecerant, et illorum exitu fide-
jussor Laano Abbas. Vide Gaudare in
Fadium.

GAUDIATA. Codex MS. Abbatie S.
Joannis de Vineis, laudatus a Grisiu pag.
287 : Hodie Dominus Abbas debet vinum
Gaudiate Canonici S. Gervasi. Vox for-
mata a Gaudium, idemque sonat quod
Caritas, extraordinaria scilicet pastio Mo-
nachorum, Gallice, l'in de Joyeuseté.

GAUDIBUNDES, Lætabundus. Occurrit
apud S. Cyprianum Epist. 77. in Actis S.
Marini Mart. num. 31. apud Julianum
Parsensem in Chronico æra 750. etc.

GAUDICHETUM, Armatura gemis.
Testam. Odonis de Rossillon Militis ann.
1298. apud Marten. tom. 1. Anecd. col.
1306 : Item, do et lego domino Petro de
Monte... unam integram armaturam de ar-
maturis meis, videlicet meum Hennum a
viscere, meum bastignetum, meum porpo-
retum de candallo, meum goilbertum, meum
gorgetum, meum bueulus, meum Gaudiche-
tum, etc.

GAUDIFICARE, lætificare, in Gloss.
Græco-Latinis, Lætificare.

GAUDIFLUS, Perfrusus gaudio. Gau-
diflun regna, Æterna Sanctorum felicitas,
in Chartulario Landevennesensi fol. 149.

GAUDIMENTUM, ut Gaudentia, Frui.

tio, Gall. *Jouissance*. Charta ann. 1138.
apud Stephanon. tom. 1. Antiquit. Occitan.
MISS. pag. 431 : Donamus prædictis fratri-
bus de Adoretto ad substitutionem videlicet
et Gaudimentum eorum qui in Ecclesia
predicte, etc.

GAUDIMENTUM, Fenus, usura.
Gall. *Intérêt*. Charta ann. 1183. in Chartul.
monast. Caun. : Illor (septingentos so-
lidos) vobis post nam annuam ad Murros
persolvam. Quod si non fecero, deinde per
quemcumque annum, pro Gaudimentis illorum
denariorum, habo vobis ex. solidos Melgo-
renses; et illos dec. solidos Melgoreses, et
predictis ex. quos pro Gaudimentis an-
nuant dare debbo, laudo vobis in illa p-
gnora, quem de me in villa de Baplois habe-
tis.

GAUDINOXIUM, Gaudium, lætitia,
Gall. *Rejoissance* : Gaudina, Occitanis.
Epist. 11. ex Tegernensib. : In omnibus v-
s prosperari nostri scitote esse Gaudinonii.
Theodericus Mon. de Invent. S. Celsi
Episc. Trevir. num. 17 : Immensa perfusus
Gaudinonio, Vincentius Belvac. lib. 30.
Spec. Hist. cap. 71 : In laetionibus et
in sagittationibus delectatur tempus in
pulsissimis Gaudinoniis et exortationibus.
Occurrit etiam in Fragm. Petronii, apud
Nizoneum in Vita S. Basini Arch. Trevir.
n. 20. et apud veterem interpretem Pro-
phetie Barnab. cap. 4. n. 34. ubi Græca
γῆραιος habet.

GAUDINONIUM, pro Fudimontium.
Judicium anni 997. pro Abbate Farfensi
apud D. le Blanc in Dissert. Hist. de mones-
tis pag. 90 : Cui et dixit : Hodie non exies
de isto placito, nisi legem feceris. Et iterum
Abbas : Ego non contradico legem, sed si
permiseris Gaudinonium tibi duo jura
legem meam, donec veniam ad meum Mo-
nasterium, et revertar cum advocato simul
et iudicibus.

GAUDINA. Vide Gaudas.

GAUDIOSE, Hilarē, gaudenti animo,
Gall. *Joyeuxment*, Lit. remiss. ann. 1372.
in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 380 : Ipsa
domicella anam capelat exendi supra muros
locuturam cum dicto Thomelino, et cum eo
Gaudiose loquebatur. Instr. ann. 1452. inst.
Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 283. col. 1 :
Ideo Gaudiose inter sanos proferimus esse
permittendum. Nostris, Gaudiosus, Gaudere.
Gesta Briton. apud Marten. tom. 3. Anecd.
col. 1264 :

Dehors les murs de leur cité
Où il se voit abanoier
Aurane fuis, et Gaudioier.

GAUDIOSUS, Gaudens, lætus, ex Gal-
lico, *Joyeux* : Occitanis *Ganjous*, Gaudioso,
apud Jacob. Passavantum Italum pag. 258.
Uttur Baldricus lib. 2. Chron. Camer.
cap. 5. lib. 3. cap. 37. hinc Gaudiosus qui-
dam apud Vopiscum. [Vide Spicil. Acher.
tom. 6. pag. 116.]

Gaudiosior vero et Gaudiosior, pro Mu-
lierum sectator et corruptor, in Lit. remiss.
ann. 1465. ex Reg. 194. ch. 72 : Le sup-
plient demandu à sa femme quel argent elle
devoit, en lui disant que l'estoit pour ses pa-
reniers et Gaudiosior. Alias ann. 1475. in
Reg. 195. ch. 1350 : Jeclui Esteuve dist au
suppliant : Tu m'as appelé Gaudiosior, etc.

Aliud vero sonat Gaudir, nimirum

Deflectere, declinare, vulgo *Gnachir*, in Lit. remis. ann. 1401. ex Reg. 156, ch. 300. *Jeilui Richard le caudo firs d'Es...* mais ledit Berlin se Gaudi et foye au cap. Ex mutatione g i u v, *Faudir* ledit in alius Lit. ann. 1478. ex Reg. 206, ch. 146: *Te suppliant d'un espieu qui tenoit dard contre ung arler, et pour ce qu'il ne t'atray pas, ledit espieu l'frayda au regally contre ledit Petit Jehan et l'frayda. Faudir et Faudir*, eodem sensu. Lit. remis. ann. 1475, in Reg. 195 ch. 1557: *Jeilui Alain s'efforça plusieurs fois frapper le suppliant de un congnie, sans que ledit suppliant le voulsist frapper; mais l'audisist seulement aux coups dudit Alain, et n'y eussent si bien euders, que ledit Alain ne le frappast.* Alia ann. 1476, in Reg. 205, ch. 1059: *Le suppliant eust estait d'icelle fleche, se n'eust este que de croce de Dieu il foudist au tricot.* Vide infra in *Gaulier*.

GAUDITA, Ususfructus, Gallis, *Jouissance*. Charta Rainundi de Monte Olivo: *Et concedo tibi, ut Gauditas et obventiones omnes tu et tui tituli dominionis habeatis. Gaudente, in Consuetud. Burdigal. art. 101. Gaudida, in Testamento Berengarii Comitum Provinciae ann. 1238. apud Ruffin pag. 109.*

* Charta ann. 1210. ex Tabul. Montismaj.: *Omnes fructus et Gaudialis, quos et quas ex profeta villa Portus... percipisset etc.* Alia ann. 1305, in Lit. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 270. r. col. 1: *Dietus Johannes percipit et levavit omnes fructus, proventus et Gaudialis ex dicta jurisdictione provenientes.* Vide infra *Gaudia*.

* **GAUDIVIGENS**, Gaudii gestiens. Vetus inscript. Capensis. in Sorber. ad calcem epist. Graverol. 2. edit. : *EX EPISCOPATO GAUDIVIGENSIS CHORO.*

† **GAUDIS**, Pignus, vadimonium, Gall. *Gage*. Charta ann. 1163. ex Archivis civitatis Massil. : *Ego R. D. G. sanctissime Nativitatis D. N. J. C. que est in Bethlehem devotus Episcopus, assensu et voluntate totius capituli nostri... recipimus de mutuo Communis Massilie 1211. bisentios Sarcecellos, de quibus nos mittimus in Gaudium dicto Communis Massilie casale nostrum quod vocatur Roumand et domus nostras que sunt in Aco. Et si debita non esset soluta, tunc cito que esset requisiti dicti Communis Massilie, debet habere potestatem vendere cui placuerit dictos Gaudios et pagare se.*

* Charta ann. 1076. ex Tabul. S. Viet. Massil. : *Quendam meum campum in Gaudium iniisi, tui ratione ut si ipsum in perpetuum remanere non potuissem, illud darem eis scilicet tunc tamen valentem ad ipsum voluntatem.* Vide supra *Gaudia* 2.

* **GAUDO**, *Gallie, Tincture*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. Reg. 4120. Vide supra *Gaulia*.

† **GAUDUM**, ut infra *Quadrudum*, Gladium, Gall. *Gaudie*. † Nequaquam: est enim *Gaudia*, Intercala. Vide supra in hac voce. † Statutum Comitatus Fuxi ann. 1332, apud D. de Lauriere tom. 2. Ordinal. pag. 90: *Pannum crudum, grana, Gaudia, gaudia, granicia tincta, etc.*

* **GAUDUS**, [Nemus, silva.] Vide *Gaudius*.

† **GAVEDA**, Scutella lignea, qua remiges utuntur ad cibum, Ital. *Gavetta*.

[* Quia cavata. Glossar. Provincie Lat. ex Cod. Reg. 7657: *Gavode, Prov. Gavia.*] Sententia Senescalii Provincie ann. 1434. ex Archivis Piscatorum Massil. : *Grassidia lignea et Gavode, aut alia quancunque vascula.*

GAVELBRED, Vetus Charta apud Sommerum in Tractatu de Gavelkind pag. 21: *Allocatur per annum pro Gavelbred adherement 3. ann. dimid. Bursum: In pane ad Gavelbred, et consuetudine arantium et inentium 2. sum.*

GAVELDUNG, Vetus Charta apud Sommerum in Tractatu de Gavelkind pag. 21: *Item respondet de consuetudine extrahendi fannum debitas per customarios tenentes 27. virgatas, dimid. et 1. ferling, in Boig de Gote, Middleham. .... in una septima partem festum S. Michaelis cum auxilio Molmannorum, quod servitium vocatur Gavelhang.*

† **GAVELERTH**, Vido *Gavel-herthe*.

† **GAVELERTUM**, Vido *Gavelkind*.

GAVELFOTHER, Vetus Charta Cantuariensis Ecclesie apud eundem Sommerum pag. 25: *De Gavelnoht vel Gavelfother de Oestreland.*

GAVELGIDA, quod *gabulo*, censui, ac pensioni obnoxium est: a Saxon. *gafel*, census, tributum, et *gildan*, solvere pensare. Leges Inae Regis West-Saxon. cap. 6: *Si autem in Gavelgida, id est, in gabulo redditum domo (pugna) fiat, vel in gabulos, 30. sol. culpa judicetur.* Monasticum Anglic. tom. 3. pag. 155: *Iidem Radulfus tenet unum toftum, ... et non dicit Gavelgild, etc.* Vide *Gabulum*.

GAVELHERTE, Charta Cantuariensis Ecclesie, in Tractatu de Gavelkind pag. 17: *Item respondet de 35. acris de consuetudine arandi Gavel-herthe, Alia ibidem: Item sicut ibi 5. jugi, quolibet arabit unam dimidium acrum ad semen frumenti, et semini, et hercinibit, ... et vocatur istud opus Gavelherth. Vide ibi Sommerum.*

GAVELKIND, **GAVELTUM**, est Consuetudo, quae in Comitatu Kantie in Anglia obtinet, qua hereditas tenens in antiquum sociagium aequaliter inter filios masculos dividitur, et qua heres annorum 15. potest alienare suam terram. Charta de Praerogativa Regis ann. 17. de Edw. II. cap. 17: *Et in Kantia in Gavelkind, ibidem omnes heredes masculi participabant hereditatem eorum, et similiter feminae: sed femina non participabant cum masculis, etc.* De vocis etymo censet Rastallus idem consiliat ex *Gve* al *Kind*, id est, inter masculos: nam *Kind* masculinum solum. Lambardus *Gavelkind* dictum vult quasi *gif eal cyn*, id est, omnibus cognatione proximis datum. Spelmanus denique et Sommerus, quasi debuit vel tributum solum, *paeris*, generi: haec enim *cyn*, et *kynd* significare: illi *gafel*, seu *gafol*. Vetus Charta apud Sommerum in Tractatu de Gavelkind pag. 179: *Et Prior dicit, quod praedictum manerium non est Gavelkind, neque partibile. Alia ibid pag. 180: Ita quod manerium illud nunquam fuit Gavelkind, nec partitum. Alia ibidem pag. 177: Deditur Jordano de Serres et hereditas suis ad Gavelkindam 40. acras de marisco nostro, tenendas de nobis jure hereditario in perpetuum. Adde pag. 184. 185.*

194. Haec hereditas feudalibus Legi non regitur, nec confiscationi est obnoxia est: domino tamen censum pro et servitium. Laudium in venditione alienatione non solvitur. Uxor dicitur referri in dotem: sed amittit, si vel ad nuptias tranierit, vel stuprum videtur commiserit. Vide *Glanvillam* lib. 7. c. 1. *Bractonum* lib. 4. tract. 6. de Act. c. 1. cap. 15. § 1. lib. 5. tract. 2. c. 1. cap. 5. § 1. tract. 3. cap. 6. § 1. Statutum de Praerogativa Regis edit. ann. 17. Edw. II. c. 16. Littletonum sect. 210. Christoph. de S. Germano de Legibus Angl. cap. 18. Cambdenum in *Kantio*, *Rastallus*, *Jacob. Wareum* in *Antiquitatibus*, lib. 7. c. 7. et Sommerum in eo Tractatu, de *Gavelkind* editum ann. 1660. *Trevelterum in Gavelme*, apud *Will. Th. ann. 1059.*

GAVELTUM dicitur etiam jura proventus hinc adductis tenetur, si quandoque in *Gavelkind*, redditus et servitium alio modo subtrahit, quod et Londoniensibus editur Statut. ann. 10. Edw. I. c. 1. *Gavelto*. Vetus Charta Cantuariensis Ecclesie apud Sommerum loco citato pag. 18: *Et postea per quandam consuetudinem, quae vocatur Gavelto, usitatum in Comitatu de terris et tenementis de Gavelkind, pro redditibus et servitiis, quae a retro sunt, de eisdem per plures annos deveniant ab eisdem in manus caputem Adolphi, etc.* Ibidem: *Item de defectu videtur expositum: nulli illi; jacentis Gaveltoe quod fuit illud Henricus per annum in mona domini L. de Vide *Fletam* lib. 2. cap. 55. § 2. et *Rastallum* verbo *Gavelto*.*

GAVELLA, Merges, spicarium manipulus, ex Gallico, *Javelle*, seu *Gavelle*, v. *Picardi* esserunt: *Gabel* et *Gabelo*, Octava. Occurrit in *Fleta* lib. 2. cap. 81. § 1.

* Reg. foreste de Broton, ex Cod. R. 4053: *Et praedicta revenerit illorum, vides qui debent extorres, debent reddi ad prius Gavelle, itemque gentes illius sicuti venerunt.* Unde nostris *Engelweir*, spici manipulos componere, affigere. *Ubi Lat. Gall. ann. 1352.* ex Cod. Reg. 4119. *Alliquar, Engelweir*. Vide infra *Gaudia*.

† **GAVELLES**, Sarmatae sive Sarmati vel mentorum. Charta ann. 1543: *Proventus domus Monasterio (S. Victoris Massilie) de medietatem vici, quam dicitur fuisse et Gavelorum provenientem in dicta etc.*

* Provincialibus *Gavcon*, *Stat. Aven.* ann. 1243. cap. 35. ex Cod. Reg. 259. *Operarius ultra conventionem non accipere ligam, vel vites, vel zucas, et vellos, vel quancunque aliud.* Testam. c. 1480. inter *Probat.* tom. 3. Hist. X. pag. 306. col. 1: *Item legavit ecclesie et sutori suis... Gavelles sive sarmatus neurum suorum.*

GAVELLUD, Idem quod *Gavelle*. Charta apud Sommerum pag. 189: *Tractus de Gavelkind de octodecim jugis, prae ringio 36. circiterati feni de prae de 11 hamas, etc.* Occurrit rursum pag. 194.

* **GAVELLES**, *Acerus*, ut videtur. V. supra *Gaula*.

GAVELMAN, Tenentes *gabulo* etc. Vetus Charta apud Sommerum in Tractatu de Gavelkind, pag. 33: *Et de 3. sol. 6.*

permentio redditus de Simone Thesulff,
in virgata et dimid. cum una mensura
in Salventon... tradidit edem Simoni
anno in servitium de Gavelon, quan-
tuam Gavelon debet de tanto tenemento. Alia
Jo. de Filani de Terring, qui vocatur
Jo. dimid.

GAVELMED. Vetus Charta apud Som-
merum in Tractatu de Gavelind: *Conser-*
valant, quod vocatur Gavelmed. Ibid.:
in una septimana dum falcatur stipula,
i vocatur Gavelmed.

GAVELMORT. Vide eundem Somme-
rum pag. 25.

GAVELICES. Spicula, jacula: ex Gall.
Ibid.: nam ibi gr. liquidum est, valet
Ibid.: Jaculi vero videtur formatum ex
Math. Paris. ann. 1256: *Frisio-*
giet... apud Willemum cum jaculis,
et regibus Gavelices appellant, quorum
quo notum habent et usum, Danique
et gentis... hostilitat insequuntur.
Ibid. de Brookland pag. 10. apud Spelman-
um: *Buculum meum excessu ad modum*
quod vocatur Gavelice.

GAVEL-RIP. dicitur consuetudo metendi,
ut Charta apud Sommerum in Tra-
ctu de Gavelind, pag. 21. Ibidem pag.
21. Charta Ecclesie Cantuar. de *Con-*
solator metendi 40. acrus et dimid. de
metendi autanno 40. sol. 6. den.

GAVELROT. Vide Burgard.

GAVEL-SESTEL. vox Saxonica, Thomae
in Nomine, Sextarius vigeciga-
teris; sedicet sextarius maneris vel
pedi dimidio ab usufructuariis cerialium
positus, census vel vigecigalia nomine,
palesius, Vetus Charta apud Sommerum
L. pag. 24: *De Gavelstere, cufisthet*
liber locuti infra libertatem manerio-
rum, reddet unum logerum et dimidium
manerio

GAVELTHIBER. Vetus Charta apud
Sommerum ibid. pag. 22: *Et de 200. resters*
Gavelthiber, de redditu, quilibet de longi-
tudo de 13. ped. de quibus provenient de te-
nto de Burroffesle 100. et de tenen-
to de Mynghen 100. etc.

GAVELUM. Vide in Gavelum.

GAVELWERK. Vetus Charta apud
Sommerum pag. 24: *Arabit unum*
in 6. pedes, et metet unum acrum, dimi-
et 9. pedes, de Gavelwerh. In aliis dici-
ter-Gavel.

GAVELWOD. Vetus Charta apud eum-
dem Sommerum pag. 23: *Et de 18. sol.*
et 9. pedes, de fine curandi Gavelwod de con-
solator.

GAVEN. a Flandrico Gave, Gaven, i.
est, seu manus, ut annotat Carpentar-
ius Hist. Camerac. part. 3. cap. 6. qui
in, restitue olim in pago Cameracensi
solum, *Gavenorum* dictum, qui a Co-
Flandria institutus, illius nomine jus
liberannum muneri gratiati vice in-
terpretat, proadvocatus seu prote-
ctorum Ecclesiarum. Saxonicus, etiam g.
voluntat, censum, vigecigal, sonat.
Gubum. Charta Conrad. Imp. anno
p. eundem Carpentarium et Mi-
in Diplom. Belgic. pag. 122: *Pro-*
cessum unum consuetudinem, quae vulgo
est, dicitur, quum solo Comes Flandren-
terre, etc. Ubi idem Miraeus invenit

jus esse ait, accipiendo certas mensuras
granorum ex singulis jugeribus terre.
Frodo nuncupat la Gaven, in Castellania
Duacensi, meminist Charta Joannis Regis
Franc. ann. 1333. in Hist. Guiniensi pag.
683. et Hist. Monmorenc. pag. 156. 157.
174. 226. 318. 322. Vide Monstreletum
1. vol. cap. 144.

Gavenam explicat Tussan. *Carette* ca-
pellanus S. Petri Insul. in Lib. MS. de Rich.
memor. sui temporis scripto ann. 1375: *Gavene*, *Droit de certaine quantite de grains*,
que le gardien leve sur les charrues et man-
ouvriers de Cambresis: si comme de cha-
cune charrue, deux muids de froment et demi
muid d'avoine, et de chacun manouvrier, qui
n'a point de terre a labour, un mencault de
froment et un mencault d'avoine; le tout
mesure de Cambray. Hinc Gavenarius in
Charta ann. 1389. et Govenier in alia ann.
1416. dicitur comes Flandrie, ad quem
honorum ecclesiarum Cameracensium tutio
et custodia pertinebat, et cui eam ob
rem illa pensitatio exsolvebatur: Le due
de Bourgogne conte de Flandre, nostre
gouverneur et Govenier des eglises de Cambray.
Vide Gavalum.

GAVERLOTUS. Spiculum, jaculum,
ensis brevior, nostris Gavelot, Gavelot et
Javelot. Stat. senescal. Bellicid. ann. 1350.
inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 162:
Item, quicunque potuerint lanceas, Gaver-
lotos (male editum Gaverlotos) etc., balli-
stas, etc., et hujusmodi arma mortifera, etc.
Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 111. Char-
thol. reg. ch. 276: Lequel Couvreur print
une fourcheferre, et son filz un demi glaive
ou Gavelot. Aliae ann. 1455. in Reg. 183.
ch. 60: Iceilui Brunin de son Gavelot fery
Phelipot en la cuisse, et la perça tout outre.
Ibid. ch. 83: Gravelot. Javeline, que l'en
appelle ou puis (Flandre) Gavalot, in aliis
Lit. ann. 1460. ex Reg. 189. ch. 462. ubi
lis, Gavelot. Denique aliae ann. 1480. ex
Reg. 206. ch. 531: Le suppliant embastonné
d'un Javelot (infra Gavelot) et garny d'une
exercerie en sa poitrine par dessous sa
robe, etc. Le Roman de Robert le Diable
MS.

Gavelot et machis li ruent,
Est novellies qu'il ne li laest,
Le Roman de Cleonard MS.:
Et maini Gavelot pour lancer.

Neque aliud est *Gerbie*, in Lit. remiss. ann.
1398. ex Reg. 153. ch. 187: *Iceilui Cayphas*
vint contre le suppliant à tout une lance ou
Gerbie, et le enua ferir par la poitrine.
Eodem quoque sensu intelligenda *Gou*
Gouffour, licet varie scripta, *Gouffort*, in
Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 109. ch.
316. Aliae ann. 1377. in Reg. 111. ch. 531:
Le suppliant esmeu de ce que dit est, de un
court glaive, que il tenoit, appellé Gouffour,
l'eu ferir gely par terre et le navra. Gouffour
ou grov baston ferré au bout, in aliis ann.
1384. ex Reg. 126. ch. 87. Aliae ann. 1395:
in Reg. 149. ch. 72: Iceilui Perrot mis
audevant du cop demi-glaive ou Gouffort...
et frappa dudit demi-glaive ou Gouffort ledit
Mace. Rursus aliae ann. 1397. in Reg.
152. ch. 184: Le suppliant print en sa main
un baton ferré, appellé Gouffort... ledit
suppliant tenoit sondit Gouffort, audevant

duquel Gouffort ledit Riviere s'enferra.
Gouffort, in Lit. ann. 1403. ex Reg. 158.
ch. 134. *Gouffort* ou *javeline*, in aliis ann.
1454. ex Reg. 187. ch. 212. Vide *Gavelices*
et infra *Glaivolas*.

GAVERSTULN. Charta Frider. II.
imper. ann. 1156. in Chron. Viti Arenece.
apud Pez. tom. 1. Script. rer. Austr. col.
1196: *Et potest in terra suis omnibus te-*
nerre Judaeis et usurarios publicos, quos
vulgo vocant Gaverstuln, sine imperi mo-
lestia et offensa. Gaverstuln editum tom. 1.
Corp. diplom. jur. Gent. pag. 83. [1° Ga-
verstuln, apud Pertz. Leg. tom. 3. pag.
101. lin. 7.] et Gaverstuln apud Miraeum.
Vide in hac voce.

GAVERSCERE. Vide Gavoici.

GAUFFRA. Placentia genus, Gall.
Gaufr. Chartul. Floriac. fol. 390: *Item*
dabit vicecomes duas Gaufrass in Carnipri-
vio. Gaufr. pro Gaufrifer, Fornas, in
Inventar. Ms. ann. 1379: Item unum fer-
rum, vocatum Gaufr.

GAUFRA. Gurgus, ex Gall. *Goufre*, seu
potius sinus maris, Vincentius Belvae. lib.
31. cap. 142: *Satellin, ubi est sinus maris,*
qui dicitur Goufra Satellin. De eodem sinu
Wilhel. Tyrius lib. 16. cap. 26: *Totus ille*
maris sinus... Attaleus dicitur, qui vulga-
ri appellatione Golphus Satellin nuncupatur.
Villharduinus num. 167. de Nicomedia:
Et si sicut est... Goufre de mer. Ubi sinitum
Asaceum intelligit. Vide Gulfus.

GAUGETUM. Examen doliorum vina-
riorum, Gall. *Jaugeage. Officium Jau-*
geuti... castris regi Burgundiae, in Charta
ann. 1356. ex Cod. reg. 8387. 4. fol. 36.
r. vide *Vine in Gulo et Gaugettum.*

GAUGETUM. GAUGETUM, tributum
pro Gaugis seu examine dolii vinarii exsolu-
tum, Gall. *Jaugeage*; item mensura, ad
quam dolium exigitur. Litterae anni 1400.
apud Rymer. tom. 8. pag. 127: *Ilud Gau-*
getum, quod pro nobis in castro Burgardica
percipitur, videlicet, de et super quolibet do-
lio vini, custumato infra castrum praedictum,
quoddam sterlingum Agutania, vel quinque
denarios pro valore dicti sterlingi. Litterae
anni 1417. apud eund. tom. 9. pag. 431:
Dien officia Gaugeti, turragei, et portagei...
exerceere permittitis. Aliae litterae anni 1450.
ejusd. tom. pag. 868: Item quid de quolibet
dolio vini Gaugento, sicut venditur vini quod
de Gaugento defuerit supplere tenebatur, sic
eidem per raptorem de eo quod ultra Gau-
getum superfuert, juxta pretium ad quod
dolium vini venditum fuerit, satisfact.

GAUGIAGIUM. Examen doliorum. Arest.
nood. 1346. 30. Jan. in vol. 2. arc. stor. a-
pariam. Paris.: *Dictum officium Gaugigii*
vinarum silvanecensium etc.

GAUGIA. Norma dolii vinarii, Gall.
Jauge. Sententia arbitralis anni 1446. e.
Tabular. Corbeicis: *Collegat vel habuit in*
vindemia anni 1444. per se... septem modia
vini ad modum et Gaugium Sionnensem.
Vide *Gagga*.

GAUGIATORS. Horum officiorum erat,
signare pannos, pones, dola, sigillo officii
sui, ut est in Itinere Camerarij Scotici cap.
14. *Jaugeurs*, in Consuet. Claromontensi
art. 333. Norman. art. 24. et Aurelian. art.
108. Perperam *Gaugiators* habet Skeneus
de Verbor. significat. Vide *Gagga*.

* **GAUJA**, Mensura, ad quam doli vinaria exiguntur, Gall. *Jauge*. Arest. parlum. Paris. ann. 1332. 23. Jan. in Reg. Olim: *Prædicta vicinita doli fuerunt gaujta...* ad *Gaujiam Burgundie*. Vide *Gaugia* in *Gaugetum*.

* Vox vero Gallica *Gauge* lignonem prætere, vulgo *Becke*, et quantum altum est illius instrumenti ferrum aliquando significat. Posteriori notatione legitur in Charta ann. 1364. ex Reg. 96. Chartoph. reg. ch. 75: *Item les habitans (de Ponpoing) peuvent et parrent souir une Gauge en prefont en leurs dits mares, pour meschier et mettre en leurs mesures, partout ou il leur plaira*. Prima vero accipi videtur in Lit. remis. ann. 1405. ex Reg. 160. ch. 1: *Iceitui prisonnier souleva le toit de la tour et le soutint et fut soutenir en estat par une Gauge, qu'il mist entre la maçonnerie et le toit*.

GAVALIO. Lex Salica tit. 76. § 1. Edit. Heroldi: *Similiter et alii tres testes dicant, quod in 40. noctibus sole ei collocato, et ille nullatenus de antrusione Gavalio estre legibus dixisset*. Id est, non interpretatur *Wendelinus*, nolle antrusionem stare isti iudicio; quem declinare forum tanquam incompetentem. Ubi *Gavalio*, idem valere vult ac *Flandris*, *Gedilich*, unde et ortum patet, i. *valens*, *tubens*, *paratus*. Fides isti penes Scriptorem, quem consule, si libet.

¶ *Gavalio* estre idem est quod *Teneri*, obligatus esse vel devinctum, tum pro Germani dicunt *Gehalten seyn*; hincque *Gavalio* corruptum esse evidens est *Eccardo*, qui conjicit *Gahaltan* primitus scriptum fuisse. *Estre* vero pro esse a tertia presentis *Est* formatum esse optime animadvertit idem *Eccardus*. Illud etiamnum Galli retinuerunt; *Estre* illi efforunt, quod jam apud Platium occurrit. Sensus ergo legis est *Antrusionem nullatenus legibus obligatum esse*. Aliter divinat Schlitens: quem, si vis, consule.

¶ **GAVIARE**, Pignorare, pignori dare, Gall. *Engager*, *Pignorer*. Statuta Arberii Abbatis Casae Dei ann. 1372. pro reformatione Parthenonis S. Andreæ de Cumbris, apud Stephanotum tom. 4. Fragm. Hist. pag. 460: *Ordinamus quod nec Procuratores, nec Prioris (valeant) Gaviare aliquod mutuum, quod xx. solidorum summam excedat, aut aliquamlibet obligationem contrahere aut facere usque ad quinquennium*. Vide *Fadum*.

¶ **GAVIATOR**, Pignorator, conductor. Dicitur de Agricola seu colono qui prædium pignori accipit, seu sub annuo censu, in Charta Libertatum Montis Britonis ann. 1376. Hist. Dalph. tom. 1. pag. 81. et 83: *Item quod quilibet agricola seu Gaviator unum quolibet quittus sit et esse debeat erga Dominum prædictum pro quatuor carvatis boum et persone sue...* Item a quolibet alio homine tenente censu, seu a quolibet fono habente animalia equina, reovina, vel alia ad bostium, qui tamen non esset agricola, seu *Gaviator*, quatuor carvatas de se...

¶ **GAVILE**, Canthus. Papias MS. Bitu-

ric: *Cantus, Ferrum circo rotas, vel ligna, vulgo Gavile*.

* **GAUVILUM**, Clavus ligneus aut ferreus, Gall. *Chevile*. Guido de Vigev. Ms. de Mole expugn. T. S. cap. 12: *Et ad hoc ut rotæ carri possint in petis oportari, ponantur Gaviila in axis ab una parte et ab alia, ut possint in una bala colligi; et ad contrarium ponantur duo grossa catenacia; et pro quolibet Gaviilo una cavigia ferri*. Haud scio an idem sit *Gaviol*, in Lit. remis. ann. 1373. ex Reg. 104. Chartoph. reg. ch. 373: *Comme le capitaine de ladite ville de Crisy eust chargie audit expositant le gouvernement d'un canon, et lui (eust) fait commandement que pour ledit canon esprouver, il vuidast un Gaviol, dont il avoit de pieça esté chargiez, etc.* Vide supra *Cavile*.

GAVINA, Species vestimenti, super humeros habens purpuram. Iap. Papias. Forte ex *Scavina*. Vide in hac voce.

¶ **GAVINÆ**, Tumores similes tonsillis seu glandibus gutturis, Italis *Gavine*. Acta B. Benigni Abb. tom. 4. Julii pag. 344: *Quandam tota gula plena Gavisinis turperat ad os perrexit, et confestim liberata cessavit*. Vide *Gavo*.

* **GAVINUM**, Toga, in veste. Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide *Gavina*.

GAVISC, Gloriar, gaudere, gestire. Glossar. Lat. Gr.: *Gaviscite, zavira, Gaviso, zaviso, Gaviso*, (ita lego, pro *Gallisco*) *zaviso, zaviso*. [Gloss. Lat. Gr. Ms. Sangerman.: *Gaviscere, zaviso*.] Regula Magistri cap. 81: *Si quis vero frater in specie sua sibi visus fuerit semari, vel satis Gavisci, etc.*

GAVISIO, Usus, possessio, Gall. *Jouissance*; a *Gaudere*. Statuta Massiliensis in Annalib. Massiliensibus Gucnoli ann. 1394. n. 9: *Ita quod amplius pro clibus non habeantur neque reputentur, sed indigne sint Gavisione illorum, etc.*

* **GAVISORHUS**, Lætus, plenus gaudio. Mirac. S. Adal. tom. 1. Jan. pag. 121. col. 1: *Remonat tota ecclesia vocibus Gavisorihis: nemo in ea cessat a laudibus et hymnis*. Vide *Gaudiosus*.

1. **GAVIUS**. Gloss. Gr. Lat. MS.: *Οὐκίτις, ἴστος ἡμάρτης, ὁ γαυῖος, Gavius*. Editum habet *Gavius*. Hinc forte nostris *Gaviatis*, Colones dicti.

* 2. **GAVIUS** inter varias suppellectiles recensetur in Stat. Verceil. lib. 3. pag. 103. 1°.

¶ **GAULA**, an pro *Guido*, *Glastum*, Gall. *Guede*, Angl. *Wood*? Litteræ anni 1376. apud Rymer. tom. 7. pag. 116: *Concessimus vobis, quod stipula nostra lanarum, cortorum et pellium lanarum, nec non... cævi, butiri, plumæ, Gankæ, mellis, felpæri, cap. etc.* Similia bis repetuntur ibid. pag. 118. Vide *Guida* 3. et *Gustidium*.

* **GAULIKEND**, *Gaulikend*. Vide *Gaukelind*.

¶ **GAULIXA**, pro *Gollina*. Charta anni 1381. ex Chetrelario S. Vandregesili tom. 2. pag. 1505. *Ad festum S. Remigii unam Gaulinam*. Occurrit ejusdem tom. pag. 1457. Duo capones et una *Gaulina*, in Tabulario Compendiensi.

* Charta ann. circ. 1300. in Reg. 4. Armor. gener. pag. 131: *Et pro una Gaulina, quam idem Rogerius et heredes sui debent*

reddere michi et hereditibus meis ad Dominum. *Gueline*, eadem notione, an. ann. 1290. ex Lib. rub. Cam. Cyp. Paris. fol. 56. v^o. col. 1. et in alia 1307. ex Reg. 21. Corb. *Guede* v^o. Instrumentum, quo aqua ex puteo laus, in Lit. remis. ann. 1451. ex Reg. Chartoph. reg. eh. 115: *Une Guelie; l'en tiroit l'ense d'un puits*.

1. **GAULEN**, [Census, tributum] *Gaulum*.

* 2. **GAULEN**, idem quod supra v^o. Bulla Eugenii PP. III. an. 1076. Tabul. eccl. Camerac.: *Novum illam cum consuetudinem, que vulgo Gaucit, quam injusta usurpatione sicut Flandrensis exigere, etc.* Vide *Gaulie*.

* **GAULIS**, Merops, avis apibonide unde et *Apiastria* vocatur. Papias: *Genus avium, idem et Gaulis, gentes suos recondere, et alere dicuntur, autem virides, et vocatur Apiastria*. *GAUMA*, *ὄρνις ταυροειδής*, *Instrum fæderis*. Supplementum Antiquarii.

* Adde ex Castigat. in utrumque *Gleg. Gramæ*, *ὄρνις ταυροειδής*. Vide *Scilicet* ad Festum in *Groma*.

¶ **GAUNACA**, *Gaunapa*. Gloss. Isid. scribunt *Gannaca* ex Greco *γαννα*. Varro lib. 6. de Ling. Lat. Terentius in Orthogr.: *C. cognationem habet, et libro alii dicunt Gaunacem, ab eamdem*. Vide *Galanbis*.

GAUNAPE, Vide *Galanbis*, [Larus, golum].

¶ **GAUNATRICES**, *Duorum fratrum res*. Gloss. Isid. Lege et vide *Jatunus*. * **GAUNCARIUS**, Officii vel arbitrii men, in Inscrip. Don. pag. 331: *C. TIBI C. GAUNCARIS*.

* **GAUNUS**, Fluvius, Gall. *Janne*. 1. nig. S. Vulfri. Abbat. fol. 29. v^o. *viride capex*. Dux capex *Gauus*. Vide *Gaus*.

¶ **GAVO**, Struma, ab Italico *Gau*. Species tumoris. Acta SS. Janii tom. pag. 463. de S. Raynerio: *Sromus est, Gvovnem habens in gula, etc.*

* **GAVOTES**, Montanus, Gall. *Montgaurd*, Provincialibus et Occid. *Gau*. Inquisit. ann. 1268. ex schedis *Præd. zangues*: *Interrogatus quorum præd. bestie, dixit quod quorundam Gavit qui morabantur Ardeti, Comput. 1482. inter Probat. tom. 4. Hist. Neri. 30. col. 1: Item solent octo Gavit avenam predictam portare ad domos latius ad domum sive diversoriam lenti*. 64. j. ad. 117. den.

* **GAULASS**, Color equi. Boët. cap. 41: *Qui (equi) frontem alba h. colidi (appellatur) cervinus etc.* *Gaurantem* dicunt.

* **GAUREA**, Navigi genus. 1. Vide *Gauralis*. Charta sub Phil. Franc. ex Chartul. Molism.: *Socii Borrensis dedunt piscatum cum. 6. In alia ibid.: Dedit... piscatum et ream et omnes consuetudines que predictæ villæ ei debebant*. Aliud ex *Gavreal*. Vinum nempe mixtum acis que modis renovatur, vulgo *Reg. Stat. ann. 1424. tom. 2. Hist. Leod. 436: Ordinnons que nuls vendans*

laire Gaveval por remplir ses vins,
pour getter avecques son resploit,
il doit remplir ses vins.

GAURIN, GAURIN. Sic a Turcis appel-
latur Christiani, ceterique omnes a super-
bia Mulamedana alieni, teste Leunclau-
dio. Musulunwig. i. Pacificatio ann.
apud Ludewig. tom. 6. pag. 306.
Turcas ad Christianorum postu-
los contumeliosos nomine Gaurinos
dicunt, velle aliquid facere. De vocis
consule Hofmanni Lexicon ad v.
n.

GAURIZARE, ut Chorisare a. ni fallor,
choros concinere. Prosa de S. Aredo
lib. ex Cod. S. Mart. Lemov. ann.
Qui jublando lirica modulamina ovans,
mens cum agmina purpurea, conti-
per pulcherrima puerum.

GAURULUS, Scafa, canale vel locel-
lus, apud Papiam, a Gaulus, ut
quod Festo est Genus navigii rotun-
dum.

GAURUM, in chart. Hacon. reg.
reg. ann. 1316. apud Lappenb. Init.
boet. pag. 297. Vide Gaurum, i. et
nomen medie Graecit. in Fapce.

GAUSPE, [apud Papiam, Mappa, quae
vires pontis, vel quae tergatur. Gausapa
Gausapum antiqui dicebant.] Ugitio :
gauspe, mantile, et lavatur pro quodam
in pulch. Gloss. Lat. Gr. : Gausapa, Ga-
usapatio. Gloss. Alfonsi Saxonicum :
gauspe : Beodwærg, i. vestis mensa.
Lat. Gall. MS. Thuanus : Gausape,
Luthpandus in Legat. : Huc eadem
convenit me sibi esse jussit..... quintus
us ab eo obique Gausape sedi. Vox pri-
orata, sed ut plurimum pro vestis mili-
tis straguli specie.

Glossar. vetus ex Cod. reg. 521 : Gaus-
pator mantile, et invenitur pro quodam
in pulch. Gausapa, Gausapum, Gausa-
pion, in eodem sensu. Hinc, ut nonnulli
not. sex Gausa Gauppe, pro Meretrix,
etiam, quod hae vestes mulieres hujus
seculi valent. Lit. remiss. ann. 1401.
Reg. 136. Chartoph. reg. ch. 38 : Perrin
lati dicit scellum Jame : Fillain tu as
de Agnes, qui est icy, Gauppe, et as
tribuat de elle.

INDE AD GAUSAPR aliequus, in Con-
sol. MSS. Catalanie, i. ad mensam. Lo-
candus in Soldataria.

GAUSAPES, in Fragmento Petronii :
ut ut canere, quo modo Rex, apros
capatos, apros pastoria, vascosus, pisto-
lat est, mappa circumductos.

GAUSARUS, idiosyncr. Festimenti ge-
neris Supplementi Antiquarii. Poll. lib.
... sunt Calceamentorum quod-
dam, quo cursores utuntur.
In la Gloss. Gr. Lat. et Lat. Gr. sed
vulgo Gausapum, ut in Castigat. ad
quae Glossar. notatur. Vide Salmas.
Termin. de Pallio pag. 272. Casanbon.
A. S. Strabon.

GAUSCAPPA, Vestis species, Ital.
gauppa, eadem quae Gausape. Stat.
ann. 1379. apud Murator. tom. 2.
Ital. med. ævi col. 424 : De Gau-
papp cappeis cum tribus custuris,
et minus Ferrerenses. Vide Gausca-

GAUSIDA, GAUNDIA, Usmfructus,
Gallice Gausidus, Provincialis, prae-
teritum Arelatensis Gausido, Reditus, fru-
ctuumque perceptio, Gall. Recolte, mois-
son. Transactio ann. 1223. inter Abbatem
S. Victoris et Universitatem Massil. ex
parvo Chartulario ejusd. S. Vict. fol. 102 :
Concedimus quod dicta Universitas percipit
fructus et Gausidas universas et obven-
tiones. Charta ann. 1230. ejusdem Chartul.
f. 107 : Fructus et Gausidus inde proven-
ientes, etc. Perceptio Gausidarum, in
Charta anni 1223. ex eod. Chartulario.
Gassendi Notitia Ecclesie Diniensis ex
Charta anni 1303 : Constituit se vendidisse
fructus et Gausidas cujusdam prati. Occur-
rit in Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 18. et
alibi. Gausida vero supra in voce Gaudita.

A verbo Gaudere, Frui, uti. Testam.
ann. 1480. inter Probat. tom. 3. Hist.
Nem. pag. 306. col. 1 : Item legavit eidem
Peyronae et Egidie, uxori et sorori suis
usufructus, Gausidus, et emolumenta,
etc. Vide supra Gaudita.

GAUSITA, Eadem notione. Charta Ar-
chiepisc. Aquensis ann. 1306. inter Instrum.
tom. 1. Gallie Christ. pag. 73. col. 2 : Omnes
fructus, Gausitas et obventiones, etc.
Ibid. pag. 73. col. 1 : Ita quod ex dictis
fructibus et proventibus et Gausitis possit
facere pro suo libito voluntatis. Tem-
porum trium annorum, trium Gausitarum et
trium satzonum, in Charta anni. 1543.

Charta anni. 1254. ex schedis Pr. de
Mazugues : Et si forte contingerit, quod
aliquid, quod guerra esset talis, quod fructus
et Gausitis dicte ecclesie et tenementi ejus-
dem percipi non voluerit, etc.

GAUSTARIUM, Perperam scriptum
aut lectum pro Cantherius aut Cantherius,
Gall. Chanter, Tigra super quae dolia
collocantur. Liberti. Dominum ann. 1246.
tom. 7. Ordinatus. reg. Franc. pag. 691.
art. 23 : Dominus habet vinum ad precium
quantum custat burgensium super Gaustarios.
Vide supra Chanterius.

GAUTA, Mala, maxilla, Ital. Gota,
nostris, Joue; unde Joë et Jové, Alapa,
colaphus. Lit. remiss. ann. 1363. In Reg.
94. Chartoph. reg. ch. 35 : Contens et
riote de parler se mit entre eulx, et tant que
ledit Brisson donna une Joëe audit Symonet.
Alia ann. 1378. In Reg. 114. ch. 93 : Le
supplient fère ledit Jehan une Joëe de la
pausine seakement. Glossar. Provinc. Lat.
ex Cod. reg. 7657 : Gauto, Prov. mala.
Gautoit, Prov. alapa. Gautoier, Prov. alapa-
re, alapaizare. Monum. Irenensis. tom.
6. Jun. pag. 268. col. 1 : Habuit partem
capitis S. Bartholomei, quae maxilla seu
Jauz, vel Gauto vulgariter dicitur.

GAUTOCUS, Arca elemosynaria,
vulgo Gautoau. Alect. de S. Mart. tom.
5. Jun. pag. 567. col. 2 : Oblationum vero
tanta copia fluxit, ut arca sepulcri Aposto-
lici, quae vulgo Gautoau appellabatur, præ-
ter alius, plena redundaret.

GAWETSCHIN. Vide supra Gaver-
atlen.

GAVULUM, Census, tributum. Vide Gav-
lum.

GAVUS, Levisin verbis, Ugutioni. [Gallice
Gay, Latus, hilaris.]

GAUZITA, ut Gausita, in Statutis
Massiliensibus lib. 2. cap. 1. §. 36.

GAYA SCIENTIA, Ars Poetica, apud
la Faille in Additionibus ad Annal. Tolos.
pag. 13. ex Hieronymo Zuria : Ut ver-
nacula lingua celebres Poeta in Hispaniam
ex Narbonensis provincie scholis tradace-
rentur, studia Poeticæ, quoniam Gayam Sci-
entiam vocabant, instituerunt, etc.

GAYARE, Pignori capere, Gall. Pre-
ndre en Gage, Saisir. Charta ann. 1403. ex
Archivo S. Victoris Massil. : Quilibet homo
possit et valeat bannire et Gayare pro banno
avere quoruncunque exontium grossum vel
minutum. Vide Fadium.

GAYA, Limbus, fimbria. Vita S.
Nic. Tolent. tom. 3. Sept. pag. 665. col.
1 : Cum Gaylam unius sue tunicæ alius
vellet consueare, etc. Vide Gaydes.

GAIDES, Limbi, fimbrie, ex Ita
Ghode, liste delle camise di donna, o d'altre
suoie sottanelle, le quali sono strette di sopra,
e larghe a basso, e servono per allargare le
fimbrie delle camise, et delle sottane, e
guarnacchie. Otto Morena in Hist. Rerum
Laudunensium pag. 29 : Sed qui tunc vi-
dissent mulieres porculorum saorum aliam
in collo, aliam in brachiis suis deferentes,
aliosque ad Gaydes vestium suarum se te-
nentes, etc. [Apud Murator. tom. 6. col.
1001. habetur Gaudis.]

GAYDUM, f. Species glabris. Vide
Gaudum.

GAYETA, Speculator, excubitor. Li-
bert. ann. 1340. tom. 2. Hist. Dalph. pag.
415. col. 1 : Ut utrum dicto officio (Castel-
lani) de salario et custodia dicti castris sit
opportune provictum, constitutum vobis
salarium pro persona vestra viginti quinque
solidos grossos, pro duobus clientibus Gayeta
et boyeta per annum. Vide Gayta.

GAYETUS, Officium militare. Vide
Gaytus.

GAYLATOR, Speculator, excubitor.
Libert. bastide Vallis-reg. ann. 1359. in
Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 128 : Consales
possint in portibus aut turribus... gay-
tum seu Gylatorem libere ponere. Vide
Gayta.

GAYNARIA, Monasticum Anglican. tom.
1. pag. 603 : Ita quod nihil ex nunc reman-
et in manu dicti Prioris in sustentationem
sui, et hospitalitatem Prioratus predicti, et
solutionem firmæ suæ, nisi tantum Gaynaria
maneris predicti, eam profectus per nomen-
natis, etc. Sed videtur legendum Gaynaria,
ex Gall. Gagnerie. Vide Gagnatium.

GATXA, Involucrum, integumentum,
Gall. Couverture. Comput. ann. 1412. in-
ter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 305.
col. 1 : Solverunt Petro de Lernico canab-
serio..... pro suendo Gaynam dicti vexilli,
etc.

GAYNAGIUM, Prædium rusticum hgris
colendis, mansionibus aliisque ad cultu-
ram necessariis instructum, Gall. Métairie.
Charta ann. 1258. in Chartul. Buxer. part.
9. ch. 5 : Gaido miles et dominus de Cha-
denay recognovit se debereolvere..... annis
singulis abbati et conventui Buxerius duos
sextarios blad., in Gaynagio suo de Cha-
venay. Quod Gaynagium movere noscebat-
ur de capite predictæ domine Agnetis. Vide
supra Gagneria.

† **GAYNERIUS**, Vaginarum opifex, Gall. *Gainer*. Occurrit in Catalogo MSS. Sodalium Confraternitatis B. Marie Deauratae Tolosanae.

* Cujus ars *Gaynerie* dicitur, in Stat. ann. 1412. ex Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 6.

† **GAYOLA**, Carcer, *Gayole*. Vide *Geola*.
† **GAYRANTIA**, in Chartarum B. Marie Accipiti pag. 54. Idem quod supra *Garandia*, Gallie *Gandie*.

† **GAYNA**, Vicia, Gall. *Fesce*. Statuta Arelat. MSS. sub Raimundo Archiep. art. 18: *Commune accipiat in angulis sestariis annone siliginis et clerici...* et *Gysrum*.

† **GAYTA**, Speculator, excubitor, custos castri, oppidi, etc. Gall. *Geut*, *Sentinelle*. Visitatione castrorum Dalphini ann. 1347. tom. 1. Hist. Dalph. pag. 66. col. 2: *Item infunxerunt dicto Cellarario quod mutaret, quae est super portale de burgo dicti burgi de Monte faciat preparari, ita quod Gayta possit facere desuper ei quod sit defensionis cum expensis Domini*. Et pag. 67. col. 1: *Item cum in portuibus dicti burgi rursus non possit aliqua ad defensionem stare neque Gayta facere, ordinaverunt, etc.* Infra: *Item petierunt quod Gayta vigilaret in castris, dicit quod ex. Ibid. col. 2: Item quod quatuor Gaytas et duas Escharygates in dicto burgo constitui faciat, quod notitiam temporibus illidem in dicto burgo Gaytent et etiam escharypente. Hic notandi sunt Gayta et Escharygate; cum enim periculum erat ab hostibus, Gayta addebantur Escharygate, qui munitiones prominentiores custodirent. Gaytare et Escharygare fere minus erat vassallorum: de quibus saepe in Chartis libertatum civibus concessarum haec vel similia leguntur: *Habitatores castri et burgi debent Excubare et Gaytare*, ut habetur in Francensis habitatoribus Belli-vius de Marco ann. 1256. concessis tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 59. col. 1: *illi de castro et mandamento debent Gaytare et Escharygare castrum, et illi de burgo burgum*, in Inquisitione. Morasii Regest. Probus fol. 42. Quibusdam in locis Gaytare debebant incolae quidam peculiares, iisque certa merces assignabatur. Inquisitione Morasii jam laudata: *Farpolat et Petrus Doctel, vel uxore ejus Dulcis, debet custodire specialiter januas castri in nocte, vel facere custodiri januas hinc ad januas, qui habent speciales redditus bladi pro hoc et quodam res alias similiter*. Iis ex Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 51. de promissis addo quod de *Gayta* S. Boniti legitur in Charta ann. 1273. e Tabulario Casae Dei, quam refert Stephanus tom. 5. Fragu. Hist. MSS. Huic Gayta ibi conceditur *Conventio cum habitatoribus predictorum locorum et convivium nuptiale facientibus et nuptiis rehalentibus*, qui *Gayta nihil aliud petere possit, nisi quod comedat simpliciter sicut unus exiranensis* (i. e. ceteris) *discumbentibus*; vel dei convivium faciens *Gayte denarium unum usualis monetae, si comedere nolit*. Vide *Wacta*. Le Roman de Pyramus et Tysbe MS.:*

La frète euse o mes maïns faïe,
Que sons veue de nos Gaïtes, etc.

Infra:

Moutent les Gaïtes sur lesours.

† **GAYTARE**, Excubare. Passim occurrit.

† **GAYTIA**, ut *Gayta*. Antiquit. Recog. nit. Albon. Regest. Probus fol. 73: *Gofredus de Montargis est homo ligius Comitibus, et quando Gaytia est in castro debet unum eminam siliginis ad sustentationem ipsius*.

† **GAYTOS**, Excubie, Gall. *le Guet*. Charta Bernardi de Turre ann. 1308. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 783: *Item Consules dicti castri debent mandare Gaytum sive excubum ad custodiendum villam de nocte*. Pro officio militari Saracenis noto sumitur in *Gavtus*.

* **GAZA**, **GAZERA**, Pica, avis, Italica *Gazza*, et *Gazera*: occurrit apud Petrum de Crescentiis lib. 10. de Agricult. cap. 4. et 20.

* *Gage* Provinciales appellant avem, quam *Gery* dicimus. Vide supra *Gassa* et *mox Gazera*.

* **GAZALHANUS**, **GAZALHA**. Vide supra *Ganilha*.

† **GAZALIA**. Vide *Gasalia*.

† **GAZARA**, Saga, venefica, Gall. *Sorciere*, *Devineresse*, ab Hebraico גזר, Scidit; unde גזרתי, Aruspices, quod scindendo victimas divinare. Memorialis Potestatum Regicinium ad ann. 1279. apud Murator. tom. 8. col. 1148: *Pretres Predicatores omnes qui erant in civitate Parmae, recesserunt et venerunt Regium, quia Parmenses contra eos insurrexerunt occasione cuiusdam mulieris, quae dicebatur quod erat Gazara, et comburi eam fecerunt*.

† **GAZARENUS**, ex eodem fonte. Papias: *Gazarenus Hebraice, Latine Aruspex dicitur*.

* **GAZARI**, **GAZERI**, iidem qui *Cathari*, Haeretici Valdenses sectatores. Edict. Otton. IV. imper. ann. 1210. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. aevi col. 89: *Sancimus omnes haereticos Ferrariae commorantes, Patharenos sive Gasaros, vel quoscumque alio nomine consensant, impetrali banno subijcere*. Stat. Riperv. cap. 106. fol. 12. v.º: *Potestas Ripervie teneatur et debeat expellere de communitate omnes Gasaros, haereticos, et Patarios inimicos fidei Christianae*. Stat. Asta pag. 2. r.º: *Juro ad sancta Dei Evangelia bannire omnes haereticos, videlicet Gaseros, Wahenses, Pampores de Lugluno, et alios quoscumque haereticos*. Vide supra *Gagari*.

* **GAZARIA**, Thesaurus, fiscus. Charta ann. 1340. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 1936: *Quod si commune Januae sui officiales robaria vel Gazaria haberet seu haberent suspectum vel suspectos aliquem vel aliquos etc.* Vide *Gasotum*.

† **GAZARZIA**, ut *Gisarna*, Gesum, apiculus. Statuta Arelat. MSS.: *Non deferatur sine licentia Consulium... per Arelatem pergeriam accutiam, vel Gazarnium, vel folsionum longum, vel alia arma, nisi cutellum, nisi portaret ducem excedendi civitatem*. Vide *Gisarna*.

† **GAZATUM**, pro *Gaza*. Thesaurus. Odo de varia fortuna Ernesti Ducis Bavarie apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 340:

Dumque essem quibus lasso satietem in eos
Emirem, vis illi cibi vestigia praei
Omnidit densa plenis opuscula mensis,
Multaque mirati quae vis natara creasset

Constitio simili, non ardentibus auro
Cor quatuor geminis, non ad Gesta rotas
Ampla manus, sed divitiis cerialibus intus
Lique penus plena, et vicia veterum cella
Gaudentes, etc.

* **GAZELA**, **GAZELLA**, Equus Saraceni: cursu prevalebat. Albertus Aq. lib. 7. c. 66: *Ipse vero ascendens equum, qui Saracenicis Gazela appellatur, eo quod vicia equis sit cursu potentior, etc.* Ordo Vital. lib. 10. cap. 794. de Balthum: Hierosol.: *Inde Rex cum suo comiti Gazellam suam ascendit, etc.* Supra, e rem equum fortissimamque vocat. De l. equis forte Vegetius lib. 4. Art. veter. 6: *Africa Hispani sanguinis velacum praestare consuevit ad usum selle*.

* **GAZERA**, Idem videtur quod *Geila*. Vide in hac voce. Statuta Synodi Odonis Episc. Parisiensis cap. ult. 2: *Prohibetur distringere Sacerdotibus, et plant Gazeras vel admodationes, nisi dicitur, quantum esset species negotiorum*.
† **GAZERA**, Pica. Vide *Gaza*.

* *Illeg forte Gasillier et Gasier*. Colloqui, sermonem conquire, Gall. *trétenir, discourir*. Le Roman d'Azur Ms. part. 3:

Si vous vœuliez, blas sire, entre nous
Entre ces damoïelles Gasillier et jor.

Poema vetus Ms.

Or en iron a chaires moi et vous digne.
Avec les damoïelles Gasillier et jor.

* **GAZERI**. Vide supra *Gazari*.

* **GAZETUM**, Vinum a *Gaz* P. stinae, olim in pretio. Gregorius Tur. Gloss. Conf. cap. 65: *Gazetum utitur prebuit in sacrosanctis Basilicis sancie. Subdolebant nequissimi reservans quia Gazetum, acetum... offerrebat in calice*. Virriro Gazetum commendat Sc. Carm. 17. ad Ornatum, Corippell. vers. 88. Senator lib. 12. Ep. 12. P. utus lib. 4. de Vita S. Martini pag. 57.

Isidor. lib. 10. cap. 3.

* **GAZETUM**, *Gazetum repaio*. Jo. de Janua. *Liexz a garder riches*. Gloss. Lat. Gall.

* **GAZIUM**, idem quod *Gagum*. P. Stat. Vallisc. cap. 92. ex Cod. 192. fol. 124. r.º: *Poterat dare sacramenta si ipsa ligna acceptit in Gazio, vel in*.

* **GAZOPHYLACIUM**, a Graeco γάζος, Area in qua reponebantur pauperibus, Lucie cap. 21. v. 1. et alii.

* **GAZUM**, pro *Gaza*, vel *gazo*, usurpat Commodianus Instruct. 35.

* **GAZZATUM**, Linum vel seicium lissimum, vulgo *Gazze*, forte quod Paledine urbe primitus advenit Concilium Bileense ann. 1279. cap. 20. *Sotimus, quod omnia in Monasteriis regulari Canonica, indifferenter non de vestiario induuntur: produbito presse, ne quis eorum vestra aliqui jus coloris, nisi tantummodo albi, vel sui grisei habere praesumat, in quibus neciam nigrum, Gazzatum, et alium, cumque pannum non debet decerni: dicitur universis*.

* **GEASPECIA**, Charta Privilegiorum Castri in Anglia renovata ann. 36. *Surgiones, Gelenses, cetis, populi, phinos, riggos, Geaspecis, etc.* (Ubi

GEHOS. Sic quidam legunt, mihi autem *pro Suspectis*, quasi maris piscis. *gelus* barbare, ut etiam *perpiscus*, pro *gelus* ad similitudinem porci, Lat. *phoca*, Angl. *porpoise*. At ego malim *videtur*, ut intelligantur *Crassi pisces*. Vide *geba*.

GEBA, La valle, in Glossar. Lat. Ital.

GEBARA. Vide *Flasegen*.

GEHELINA PELLES. [Pellis mortis seu *gelis*, Gall. *Morte*.] Vide *Solelam*.

GENEXA. Onus, ut videtur, Gall. *Géner*. Charta Phil. comit. ann. 1163. in *Chartul. 1.* Fland. ch. 325. ex Cam. Comput. Insul.: De *Gebenna* melius, *quatuor* *genarios*. De *Gebenna* ciuerum, *duos* *denarios*. De *Gebenna* calidis, id est *stoli*, *quatuor* *denarios*.

GEHLSKINI. Lex Bajwar. tit. 3. §. 4. Si in te venim percussit, ut sine igitur *stagnare* non possit, *quod* *athargari* *deus* vel in *capite* *testis* *aperiet*, *quod* *gehlskini* *veniet*. Editio Heroldi cap. 3. y. habet *Gehlskini*. Alii Codd. uti *modum* a Baluzio, *Gebukin*, *Gelsbuehni*, *veppelata*.

GEHNSCIPA. Vicinia Lombardo, seu *pagani* *pagorum* *conventus*, *Friburga* in Saxonia, a *gebure*, *colonus*, *rustici*, *villani*, et scip., *adfectia* *paricula* *epid* *Saxones*. *quam* *posteri* *mularum* *in* *Sig.* *Belge* *in* *Schap.* *Leges* *Edwardi* *Con-* *sul.* cap. 1. de *perjuris* §. 1: *Pel* *iusu-* *rationis* *invenit*, *sic* *possit*, in *quo* *repetit* *est* *est* *non* *possit*, *non* *venit*, *et* *sex* *hominibus* *de* *eodem* *Gehenscipa*, *in* *quo* *ille* *locus* *est*, etc. Vide *Declarat.* *Friburga*.

GEHREBS. vox Saxonica in Legib. Inge. West-sax. art. 6. apud *Broompton*. Villens, *pagani*, uti supra annotatum.

GECEYA. f. Ambitus, Gall. *Encencein*. Charta Phil. v. ann. 1318. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 441: *Usque* *et* *franchi-* *cas* *quoscunque* *notitibus* *herbergamentum* *volentibus* *in* *Greya* *dicta* *forastate* *concessi*. *Sui* *forte* *legendum* *sit* *Griariv*. Vide infra in *Gravibus*.

GEDELA. Matth. Silvaticus: *Sima*, *convivitas* *est* *hepatis* *amplius* *stomachum*: *id* *ipso* *gibbus* *dictur* *Gedela*, *ut* *in* *lib.* *Ennarum* *Isane*.

GEHEGTODING. Saxonica vox, cuius *locum* *docet* *Statutum* *ann.* 1505. inter *Leg. Polon.* tom. 1. pag. 342: *Amplius* *dicta* *dicta* *amorum* *hueridum*, *sive* *iudicia* *hant*, *quod* *Saxonice* *dictur* *Gehegetding*, *potest* *dare* *proprietas* *suam* *vel* *suos* *homines*. [* Vide *Grimm*. *Antiq. Jur. Germ.* pag. 851.]

GEHENXE nomen in veteribus non invenitur; sed primum a Salvatore pontitur. *hujus* *sermonis* *ocasio* *fuit* *Idolum* *Beni*, *hujus* *Iherusalem*, *parva* *campi* *planities* *inter* *et* *memorata* *fuisse* *legitur*, *et* *locus* *in* *eo* *idolo* *consecratus*, *qui* *appellatur* *Gehennam*, *id* *est*, *vallis* *filiorum* *Hennon*. *Hic* *in* *loco* *deserti* *templi* *Dei* *victima* *hujus* *immolabant* *filii* *Israel*, *et* *communi-* *catus* *est* *Deus*, *se* *locum* *illam* *impletorem* *adversus* *mortuorum*. *Future* *ergo* *supra-* *victa*, *et* *penae* *perpetue*, *quibus* *peccato-* *rum* *manendi* *sunt*, *hujus* *loci* *vocabulo* *designatur*. *Duplicem* *autem* *gehennam*

nimi ignis *et* *sulphuris* *et* *frigoris* *plenis-* *ime* *in* *Job* *legimus*. *Ita* *Papias* *ex* *Isidoro* *lib.* 14. cap. 9. S. Hieronymus *de* *Locis* *Hebraicis*: *Gehennam*, *quod* *interpretatur* *Fallis* *Ennon*, *et* *ab* *hac* *quidam* *putant* *ap-* *pellatum* *Gehennam*.

Hinc *Gehiner*, pro *Tormentis* *rem* *ab* *aliquo* *querere*, in *Lit. remis*, ann. 1389. ex *Reg.* 138. Chartoph. reg. ch. 98: *Il* *fit* *regis* *ledit* *duclit* *et* *metire* *ou* *Chancel-* *let*, *... le* *fit* *très* *inhumainement* *Gehiner* *deux* *fois*, *et* *tant* *qu'il* *en* *fat* *et* *est* *imporant*. *Unde* *fortassis* *Gehir*, pro *Confiteri*, *Gall.* *Confesser*, *avouer*, *maxime* *cum* *quis* *ad* *id* *vi* *adigitur*. *Gall.* *Tyrii* *contin.* *Hist.* *apud* *Marten.* tom. 5. *Ampl. Collect.* col. 645: *Deus* *homines* *vindrent* *contre* *lui* *(Hemer)* *il* *cheval* *por* *lui* *ocire*, *... Il* *furent* *pris* *et* *exil-* *lés*, *ne* *onques* *ne* *voulrent* *Gehir* *qui* *ce* *lor* *voloit* *faire* *faire*. *Le* *Roman* *de* *Garin*:

Le Roi le fesi par la guele Gehir.

Le *Roman* *du* *Cherivier* *au* *Barizel*:

Qui por force mee volez faire
Gehir eban, dont ge n'ai que faire.

* Inde etiam *Agenor*, *Lardere*, *offen-* *dere*. *Crime* *de* *majesté* *agencie*, *laxa* *majestatis* *chrom*, *vulgo* *Crime* *de* *leze-majesté*. *Chron.* 5. *Dion.* lib. 1. cap. 8: *Il* *communis* *tantost* *que* *il* *fussent* *pugni* *de* *crime* *de* *conspiration* *et* *de* *majesté* *Agenie*. *Ed.* lib. 3. cap. 25: *Li* *reis* *tenenza* *(Leudemont)* *de* *crime* *de* *conspiration*, *comme* *corable* *de* *majesté* *Agenie*.

* *GEHREALE INCENDIUM*, in *Ane-* *dois* *Martenianis* tom. 1. col. 1739.

GEHENATIO. Jurisdictio, districtus: *vox*, ut videtur, sumpta a Germanica *Ghe-* *nachte*, vel *Ghe-nichte*, *Concilium*, *placitum*. *Unde* *Ghe-nachte* *houder*, *ius* *dicere*, *pro* *agere*, *apud* *Kilianum*, *Capitularia* *Gregorii* *II.* PP. *pro* *Bavaris* cap. 3: *Ut* *consideratis* *locorum* *spitiis*, *juxta* *Gehen-* *ationem* *cujusque* *Ducis*, *Episcopus* *dispo-* *nitur* *et* *subjectionis* *singulis* *sedibus* *termi-* *netur*. *Forté* *Gubernationem*.

* **GEHETI.** Genus hominum ceteris odiosum. Vide *Cogniti*.

* **GEIBA.** Cespes, Gall. *Gazna*. Charta *pro* *hominibus* *de* *Stagello* ann. 1331. in *Reg.* 69. Chartoph. reg. ch. 174: *Possent* *facere* *alveum* *sen* *rechum* *ad* *deducendum* *dictum* *aquam*, *reclusum* *aut* *sen* *reclusum* *facere*, *et* *eam* *sen* *eus* *reficere* *sen* *resparare*, *quoscunque* *opus* *esset*, *nee* *non* *lapide*, *caniam*, *clausuras*, *geibam* *et* *Geibum*, *et* *alia* *necessaria* *ad* *dictum* *reclusum* *et* *dictum* *rechum*, *in* *quocunque* *parte* *termini* *castris* *predictis*, *recipere*. *Ubi* *Geiba* *a* *Geiba* *distinguitur*, *quomodo* *Gallicae* *voce* *Motte* *et* *Gazon*. *Unde* *in* *Geiba*, *non* *Geba*, *sed* *Geiba* *restituendum* *videtur*.

GEINFARRE. [Signum apponere rei, cuius possessionem quis adit iudicis auctoritate.] Vide *Wifa*.

* **GEISBART.** Factionis cuiusdam nomen. Vide *Panotici*.

* **GEISCARTA.** GEISCARTA, Eadem quae *Charta pectiva*, *qua* *seilicet* *quis* *placito* *excidit* *ab* *defunctum* *edictur*. Vide in *Abj-* *ectis*.

GEIST. GEISTIVS, [Qui vadinomium deseruit et deficit.] Vide in *Abj-* *ectis*.

* **GEISTUM.** GEISTUM. Vide in *Gi-* *stem*.

* **GELEDA.** Prov. *Prutina*. Glossar. Pro-

vinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

GELATOR. pro *Zelator*, *Italis* *Zelatore*, *zelo* *plenus*. *Andreas* *Dandulus* *in* *Annal* *ann.* 1114. de *Alexio* *Com.* *Imper.*: *Quia* *conprobaverat* *sui* *Imperi* *Venetos* *fuisse* *Italinum* *Gelatores*.

GELBA. Charta Altheronis Episcopi *Leod.* apud *Chapevillam* *in* *Notis* *ad* *Aegidium* *Auree* *vallis* *Monsium* *cap.* 40: *Recoznovt* *supradictum* *traditionem* *idem* *Manasses* *tertia* *Dominica* *Quadragesimae*, *Gelbas* *et* *ramos* *de* *singulis* *alioctis* *seu* *alture* *S. Petri*, *... ponens*. *Videtur* *legem* *legendum* *Glebas*. *Vide* *Wazo*. [* Vide supra *Geiba*.]

GELDONIO. GELDUM, etc. Vide *Gi-* *dum*.

* **GELEIA.** In lib. nig. 3. S. Vulfr. *Ab-* *bavil.* fol. 21. v. exstat *Charta* *ann.* 1262. *qua* *Philippa* *comitissa* *Geleia*, *filia* *Simonis* *comitis* *Pontivi*, *ut* *domina* *de* *Tranleto*, *confirmit* *decano* *et* *capitulo* *S. Vulfranni* *deciman* *territorii* *de* *Tranleto*, *quam* *acquisiverat* *a* *Joanne* *dicto* *Tetartio*. *Ubi* *restituendum* *Geleia*: *nam* *in* *Ch.* *ann.* 1277. *ibid.* *fol.* 64. v. legitur: *San* *Philippe* *contesse* *de* *Guelre*, etc.

* **GELEIA.** Colonatidus. Papias.

* **GELEI.** GELEIA. Vide *Gi-* *leia*.

* **GELEGE.** *Relatio*, apud *Papiam*. *Vox*, ut *puto*, ducta *ab* *Hebreo* *גלגל* *Gelgal*, *quod* *rem* *significat* *volubilem*, *ut* *rolam*, *que* *semper* *in* *se* *refertur* *se* *revolvitur*.

* **GELE.** Charta *Caroli* *C.* ann. 842. inter *Instr.* tom. 8. Gall. *Christ.* col. 411: *Placitum*, *... fideum* *nostrum*, *qui* *dictur* *Ficus-Levandricus*, *alio* *autem* *nomine* *Pomponius*, *cum* *sancta* *Mozetina*, *nuda* *et* *Geli*, *cumque* *omni* *exactione*, *que* *de* *potate* *ipatus* *locl* *putibus* *fieri* *seu* *portibus* *comitatibus* *exiguntur*, *a* *jure* *nostro* *in* *domum* *(leg. dominum)* *eorum* *transferendum*. *Quae*, *quancumque* *ficta* *non* *sit* *vox* *Nanda*, *emendanda* *sic* *opinor*: *cuncta* *et* *qualicunque* *omni* *exactione*, etc.

* **GELEBA.** Manipulus, Gall. *Gerbe*. *Instrum.* *anni* 976. tom. 3. Gall. *Christ.* col. 126: *Pro* *decimis* *praedictis* *de* *centenario* *nomini* *ter* *Gelebas*, *seu* *gebas*, *aut* *manipulos* *solvere* *consueverunt*. *Vide* *Geleba*.

* **GELECIDARE.** Vide *mox* *in* *Gele-* *cidium*.

GELECIDIUM. *Gela* *cadens*, *Joanni* *de* *Judaea*. *Florentinis*, *Gelecidio*, *i.* *stagia* *fredde* *et* *gelata*, *Regula* *Magistri* *cap.* 59: *Sive* *in* *hieme*, *sive* *in* *aestate*, *sit* *gravia* *Gele-* *cidia* *camporum*, *aut* *serventis* *estus* *riarum*, etc. *Id* *est*, *cum* *tenuis* *glacies* *ex* *leviori* *imbre* *concreta* *campus* *operit*, *non* *ferat*. *Vergil.* *Utitur* *etiam* *Gulielmus* *Pa-* *risiensis* *Episcopus*. *lib.* *de* *Rhetorica* *divina* *cap.* 50. et alibi.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521: *Gelecidium*, *Gallice* *Vergilaz*. *Inde*, *Græ-* *cide*, *Vergilaz*, *Gallice*. *Aliud* *ex* *Cod.* 7693: *Gelecidium*, *Vergilaz*. *Lit. remis*, *ann.* 1381. in *Reg.* 110. Chartoph. reg. ch. 58: *En* *sachant* *(son* *cousuel)* *et* *s'efforcant* *ainsi*, *pour* *ce* *qu'il* *avoit* *lors* *un* *petit* *Ver-*

glacie, et que la terre couloit, lelit Guillaume cheu.

* **GELIGNAGIUM**, Præstatio seu census ex gallinis, nostris *Gelines*; unde *Gelinage*, eodem sensu, in Charta ann. 1316. ex Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 80: *La chastellenie et bureau de Chastillon-Ciron, si comme ele s'estant et pourroit, tant en routes par diuers, frontelliers, auueages, Gelinages, etc.* Libert. Belliv. ann. 1373. no. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 162. art. 21: *Liberi et immunes ubi annuuntis tollis, tollis, ... poloragis, de sonney, de churrie, Gelignagis, etc.* Vide *Gallinagium*.

GELIMA, Manipulus. Jo. de Janua: *Gelima, ut genu, et ligo, as, et manu componitur, i. gerba, vel coma segetis, quæ cum manu ligatur super gena.* Ebrardus in Græcismo cap. 9: *Ducatur Gelima genibus manibusque ligata.* Joannes Hocsemius in Adolpho a Marca Episcopo Leod. cap. 11: *Cum pro quibusdam speltis Gallinis, forestis suis alii tollis, ... exet exorta dissensio, infra Armergi petitis soluta Gelima promiserunt.* Perperam utrobique gelinis et gelinus eduntur, Flandri *Gheleye* vocant, quod alii *Glemam*, et *Gelimam*: unde nostri *Glai* et *Glaie* etiamnum vocant frumentarios calamos, paleam, stipulam: præterea fasciculos ex his confectos.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7699: *Gelima, Gerbe, Mirac. S. Genov. ex Cod. reg. 4182. apud D. Le Beuf tom. 3. Dissert. pag. xliij. Si metent et manipulos in campis extenderent, messis acclivis germinaret, si hgerent in Gelimis, et in horrea dicerent, etc.* Lit. remis. ann. 1397. in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 334: *Item quod postmodum dictus preuentur iuriamodi litteras, possit, ... subius quasdam Gelimas, et ibi fuerint reportes.*

GERIMA, Eadem notione, Gall. *Gereme*, Charta Girardi de Volleingart in Tabul. Abbatie S. Victor. Paris. num. 31: *Omnes illi proventus prediarum terrarum præstatum sibi Ecclesie, sicut compari, et venditiones, investiture, mentiones, relevationes, et dona Gerimorum.* In alia Charta ejusdem Tubularii, *Donum garborum* appellatur, quod in priori *Donum Gerimorum*.

† **GELINA**, *GLEXA*, ut *Gelima*. Transactio anni 1493. ex Archivis S. Justii Lugdun. *Debetur decimam de decem Gelinis, Glexis seu gerbis unum Gelinum seu gerbam et Glexam.*

* Charta Barth. Laudon. episc. ann. 1139. tom. 2. Monum. sacr. antiq. pag. 18: *Statuerunt parochiani utrasque villæ matricularium honestum imponere, et in singulis donibus de meliori annona laborum suorum et annuunt Gelinum persolvere.*

* **GELIS**, *Gelu*, Ital. *Gelo*, Gall. *Gelée*, glacie. Chron. ex Reg. parlam. apud Labb. tom. 2. Miscel. pag. 702: *Ultima Januarii anni 1408. tanta tempestas viguit inandatione agrarum ex resolutione nivium, glaciærum et Gelium, quod pontes Parisius ceciderunt.*

† **GELLA**, *Lagena*, vas vinarium. Chronicon Albigensium apud Aberchium tom. 10. Spicil. pag. 617: *Hænicus II. (Abbas) anniverſariorum symposia sustulit, et in moderatam eamque quotidianam vini por-*

tionem converti voluit. .... tertium nrmpe partem Gellæ per diem constituit. Vide *Gillo*.

* Item mensura vinaria, Gall. *Gelle*. Consuet. Mas. S. Crue. Burdegal. ante ann. 1305: *Pro quolibet missa cupislibet mortui, quæ dicitur in altari parochie, vicarius recipit duas solidos cum dimidio, et pro Gella unum solidum. .... et clericus sanctis et ceteri, qui sunt presentes, quilibet pro Gella unum solidum, etc.* Charta ann. 1363. in Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 61: *Comme les doien et chapitre de l'eglise de Chalou sur la Saone, ... aient esté en saisine et possession de noïr en la terre d'icelle eglise, ... pres de nostre dite ville de Chalou, une Gelle ou un vassel à mesurer les vasseaux, ou les vins que l'en vent à détail en icelle ville, etc.* Hinc *Gellugium*, pro Jure ejusmodi mensuræ. Vide in hac voce.

GELLAGIUM, Idem videtur quod *Jalagium*, de qua voce in *Gilo*. Charta de Jure D. Nivernum apud Chabellais in Tabulario Campanie Thuanos fol. 190: *Item Comes habet quatuor servientes in villa, qui non justitiant se nisi per Comitum, et illi non reddunt, nec Gellagium, nec mingium, nec aliam custamiam in villa.* Alia S. Bernardi Abbatis Clarevall. ann. 1145. in Tabulario Episcopatus Autisiod. fol. 11: *Si Episcopus vinum aut annonam comparaverit, nihil Gellagii, vel alterius consuetudinis ab eo exigatur.* Habetur etiam hæc Charta apud Sammarth. in Episcop. Autisiod. pag. 274.

GELLO, **GELLUSCULUS**, **GELLUS**. Vide *Gillo*.

* **GELLONIA**, Vide *Gilda*.

GELMUS, [Cassis, galææ conus.] Vide *Helmus*.

GELOSITAS, ex Italico *Gelosia*, vel ex Gallico *Jalousia*, Zelotypia: unde et vocis ejusdem. Monasticum Anglican. tom. 2. pag. 67: *Concipiens Gelositatem inter uxorem suam et dictum Willielmum, proditoris ipsam Willielmum fecit suspendi.* Philippus Mouskes, de Albigenſibus:

Le boin Evêque de Toulouse,
Qui leur armes sotter Goulouse,
Nâcèrent il fors de la lierre.

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Gylosin, Prov. Zelotypia. Gylos, Prov. zelotypus.*

* **GELSIMUS** Flos, Italica, *Gelsimino*, nostris, *Jasmin*, Mirac. S. Gandolph. tom. 5. Sept. pag. 710. col. 2: *Dum mane sequentes divi vna illud requireret, tunc fere reperit floribus Gelsiminis quasi undique cooperum.*

† **GELTA**, Mensura vinaria, eadem, ut videtur, quæ infra *Gillo*. Marten. in Glossario ad calcem tom. 5. Anecd.: *Vinea nostra, ... de quibus debebat domus Gelta vini omni die distribuendas.* [* *Leg. Gella*. Vide supra in hac voce.]

GELTINA piscium est, quando pisces coquantur in aceto, et postea congruat accetum cum quo coquantur: et eodem modo fit cum caribus. Matth. Silvatic. [* *Gall. Gêltine*.]

GELUNA, Manipula. Vide *Gelima*.

* **GELUXARIUM**, Frumenti ex gelinis seu manipulis excussi acervi: unde dubitari licet an legendum sit *Gelima*, pro *Ge-*

luna, uti monet Cangius in hac voce, utrumque enim in usu fortaſen fuit. Vñ S. Walth. tom. 1. Aug. pag. 365. col. 1: *Perrexit dein abbas, comitante cellarum, et grangiam de Heidan; et ingressus hortem, bosculum quem manu gestabat, cellarum, infexit, etc.*

* **GELLUS**, pro *Gelu*, Apud Pertu. Scrip. tom. 1. pag. 10. in Annal. S. Amandi ann. 764. *Gellus pressimus*, ubi Anal. Laubac. *Zelum magnum*.

† **GEMA**, Charta Agnetis Comitissæ ann. 1050. de consuetudinibus ville S. Jolani Angeriac. inter Instrum. tom. 2. Gall. Christ. col. 468: *Ut de redditibus Ecclesie concederent nobis pro ipsa presentium mingium, foragium, proposturum, redentium quinquedim dierum. .... pegium quoque de sale et Gema, si causa rediret transferretur, aliter autem nec peti dicit, nec daret.*

* Pix. Gall. *Putz vel Goudron*, alio Gema. Vide *Gomer*, *Pice*, *liniarum*. Expensæ pro munis, cujusdam castelli ann. 1391. Item *pour xij. livres de Gema et de raux*, et vñ. *livres de suif pour Gema* in launa desdis engins. Lit. remis. ann. 1403. in Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 26: *le 6e Dominique avoit fait prendre trois quatuors de polx noire, aliter nommée, ou pors (languedoc) Gema ou pguæ, etc.* Jame, in 12e ann. 1447. ex Reg. 179. ch. 61: *Pur rufine, que aucuns nomment Gema.* Goma quoque nostris, eadem notione; unde *Goutrenner* effluxerunt. Lit. remis. ann. 1457. in Reg. 189. ch. 136: *Lesle Cellier demoura aveques son fere oul presout pour lui auider à Goutrenner et employer le mout d'icellui presout, ... Pour ce que ses mains estoient souillies dudit Goma, etc.* Ubi proprie *Angaria*, vulgo *Puzoz*, quod, significatur.

GEMATTA, Confectiones liquide, quæ mulieres faciunt ad liniendum faciem. Math. Silvatic.

* **GEMATICUM**, Perperam, ut opinor, pro *Ganaticum*, Pradium rusticum, ut supra *Gynagium*. Charta Joan. Aquilapatriar. ann. 1015. inter Monum. ejusd. eccl. cap. 53. col. 494: *Cum eorum (hominum) massariis, vineis, ... herbis, atque pabulicis, necnon Gematicis, ut eorum amesser.*

† **GEMA**, Crus, Gall. *Jambe*, apud Stephanot. in Fragm. Hist. MSS. Arrelan. pag. 338. Vide *Gamba*.

† **GEMELLA**, Vasis genae, idem fortis quod Ovidio *Camella*, vel quod in Ordo Rom. Gemello, de quo infra. Agellus in Vita S. Martini Pontif. apud Murm. tom. 2. pag. 183. col. 1: *Talis fuit in corpore, ut dixi, vastus, ut predictus a nureis, quos ego et in Gemella porras, et sola conclusit lava.* Vide *Gamelum*.

† **GEMELLA**, *La amaritudinis*, Clor sar. Lat. Ital. *Mis Vide Gemetia*.

GEMELLE, Frigidogus in Vita S. Wifridi cap. 15:

..... Atque Gemella
Codex sacro conceptus grammatæ scriptis.
Visitatio Thesaurarie S. Pauli Lond. nisissimus ann. 1395: *Amictus de lato ar frigio, cum nigris Gemellis strictis, linter. Capelle Regalis Westmonast: In*

in pax de eburno Gemellato, cuius co-
suetum frangitur. [* Forte diminut. a
Gemma, lapis pretiosus.]

GEMELLARIS, Gemellus, geminus,
dicitur, itinerarium Hierosolymitanum et
Iudegense: Interius vero civitatis sunt
portus Gemellares quinque porticus ha-
bentes, etc.

GEMELLARIUM, apud S. Augustinum
in PS. 60. Vasis genus, quod, ut quidam
volunt, geminam mensuram contineret.
Neque aliud est.

GEMELLIO, in Ordine Romano:
Aquamque, potentem quotidianam, calli-
on, cyphos, et pugillares, et alios aureos,
et Gemellos argenteos, cum colatorio auro
argenteo, etc. Vide Gemellarium.

Gemelliones dixit Anastasius Bibl. in
Gregorio IV. pag. 166: *Fecit amas argen-
teas, quae procedunt per omnes stationes,
per lib. 13. cyphos duos pens. singuli
lib. 10. Gemelliones 8. pens. singuli
lib. 2.*

GEMELLIPERA, Quae geminos parit,
Johanni de Janua, *Qui enseque junaux,
cui lat a duos enfus d'une ventrée*, in
Gloss. Lat. Gall. Sangerm.

GEMESTIA, Gemitus, Gall. *Gemis-
sion*, Gemita spiritus ac cordis anxie-
tas... non permittit, etc. apud Rymer.
tom. 2. pag. 1075.

GEMINA, Portio cibaria monastica
duplata: *Double pitance*. Adularius lib.
1. Statutor. Corbeiensis Monasterii cap.
12: *Cibaria quoniam omnibus fratribus Ge-
minum quam sub aequali mensura ante-
ponit*.

G. GEMINA, Peristromata, in Glossis
Isidori.

GEMINA Aetas, f. 60. anni. Aetas
non pro 30. annis apud Horatium Epod.
16. ut explicat Lambinus et Torrensius:
quis consule. Flettwoodius in Sylloge antiq.
Inscript. edit. 1691. part. 2. pag. 449:

Et Gemina vitam felix Aetate peregit.

GEMINARIUM, Luvicrum, in Glossa
Isid. Vide an balneum *διδυκον* intelligat.
Idem, quia duo lavacra seu balnea
publice iungebantur, inquit Grævius, vi-
torum suorum, aliud mulierum. Varro lib.
6. de Lat. Lingua: *Item contra primum
balneum novum et Græcum introit in Ur-
bem, publice ibi concedit, ubi bina essent
respublicae edificia lavandi causa, unum ubi
viri, alterum ubi mulieres lavabantur.*

GEMINATIO Pueri, iteratio puncti
et verbi, Musici familiaris cantus or-
dinis gratia. Autque Consuetudo. Fon-
taneli: *En que cantando delectationem con-
ferunt, ampuentur, ut est fructio et inno-
centia rocki et Geminatio Pueri*. Vide Punc-
tatione Canere, in Punctum.

GEMINATISSIME, Dupliciter, Mirac.
R. Raym. Lulli tom. 5. Jun. pag. 690. col.
1: *Scelus et attendens, ut in majoribus ac-
tibus est, antiquissima traditione, tam-
quam scriptis fide dignis, Geminat-
issimum confirmata est.*

GEMINI, Tertium Zodiaci signum.
Isid. Renati reg. ann. 1474: *Item ledit
seu vent et ordonne que chueca au tou-
rion soient dotes et celebres deux meses
d'annees à note audit ouel, et les vigi-*

*les solemnelles des trepases, le jour devant
Geminat à vespres*. Id est, viciesima dies
Maii: nam sequenti sol Geminus intrat.

* **GEMINUM**, Dent. Versus:

Fortè necum vinum namquam fregit Geminum.

Ita Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.
Vide mox Geminus.

* **GEMINITAS**, Geminatio. Magister
Giraudus in Vita S. Johannis Episc. Va-
lentin. apud Marten. tom. 3. Anecd. col.
1202: *Si que sancta illa animi corpore
soluta est... ut de stato Geminatitate seu
certi fierent presentes, quam in corpore et
anima datus est ei iustus Iudex Dominus
Jesus, cui est honor et gloriæ per infinita
secula seculorum.*

* **GEMINES**, *La dent maxillare*. Glossar.
Lat. Ital. Ms.

* **GEMIPUNCTUS**, Geminum punctum,
apud Italos olim quia ratione in usu fuerit,
docet Libellus de ratione punctandi ex Di-
plom. Mahili. laudatus in novo Tract. di-
plom. tom. 3. pag. 473: *Nant etiam præter-
ea punctus qui describitur per duos punctos
planos, quo solemus uti in epigrammatis et
titulis epistolarum loco propriorum nomi-
num, vel brevitate gratia, vel in nominis
quod ignoramus supplementum...* Sant au-
tem horum punctorum forme tales... *Gemi-
punctus... semi-punctus...*

* **GEMITOSUS**, ut Gemituosus, apud
Marten. tom. 1. Anecd. col. 1672.
GEMITOSUS, Gemitum ciens, tristis,
in Chr. Abb. S. Trudonis lib. 3. semel
atque iterum pag. 377, 379.

GEMMA. Vita S. Joannis Abb. Reoma-
nensis. lib. 2. cap. 3. apud Bollandum,
apud Roverium vero cap. 10: *Conspicit
per visum stare Joannem... Gemmam Eu-
charistiam dextra forentem*, id est, particu-
lam. Vide Margarita.

* **GEMMADES**, Mulieres lucæ dominica,
lingua Gallica. Gloss. Isid. Hæc corrupti-
ssima sic emendat Grævius: *Gymnades,
Mulieres Lacedæmonia, lingua Græca.*
Puvok Helene dicitur Luciano. De exerci-
tibus puellarum Laconicarum videndus
Plutarchus in Lycurgo, Crægius, et Meur-
sius qui de Republica Lacedæmoniorum
scripserit.

* Hinc *Gemme*, pro Puella educatrix,
in Vita J. C. Ms.:

Joseph garde, vit une femme,
Une pucelle et une Gemme.

* **GEMMARE**, Resplendere, ou aourner de
pierres pretieuses, in Glossis Lat. Gall.
Sangerm. Joan. de Janua: *Gemmarum,
Geminis abundans*. Sed hæc voce usi sunt
Ovidius Plinariusque. Alii *Gemmaur* est
Gemma in vitibus et arboribus emittit.
* **GEMMARIA**, Palma agrestis. Acta S.
Calogeri, tom. 3. Junii pag. 589: *Qui
olim Mons Gemmarum, quæ palmæ sunt
agrestes, dicebatur.*

* **GEMMARIUM**. Gloss. Gr. Lat.: Τριφυλον
εργασιον γυναικας, Trifylum Gemmarium.
Lego Gemmarum, ut prefert Cod. MS.
Galli dicerent, un Collier de trois rangs de
perles. Ita monachum, pro una linea gem-
marum, dixit Capitolinus.

* **GEMMARIUS**, Gemmarum mercator,
artifex, Gall. *Lapidaire, Joiiellier*. Occurrit
Exod. 28. 11. et in Jacobi de Voragine

Chronico Januensi apud Murator. tom. 9.
col. 32. *Ars Gemmaria*, Exod. 39. 6. *Opus
gemmarum*, ibid. v. 29.

* **GEMMATUM** DISSERERE, Quasi ge-
mis sermonem ornare et distinguere, in
Vita S. Danstani tom. 4. Maii pag. 346.

GEMMILO, Vide Gemello.

* **GEMNOSUS**, Piceo de pinto. Glossar.

Lat. Ital. Ms. Vide Gemituosus.

GEMOTUS, Conventus publicus, con-
cilio, concilium, conciliabulum, Comitatus,
mallum, forum: vox Saxonica, gemote, et
motie simpliciter. (ge enim particula est
verbis et verbalibus sæpe addita) a
gemotian, convenire; quippe provin-
ciarum, urbium et villarum incolæ telerit
pateris interesse malis istis et pleribus
publicis; iisque in eundo et redeundo
secundum omnimodum sancient Leges
Canuti cap. 107. et Edwardi Confessor.
cap. 35: *Quanti homo puceu habent eundo
ad Gemotum, vel rediens de Gemoto, nisi
suis probatus fuerit. Gemotum autem seu
motum varie sunt species, quas in verbis
sequentibus videre est, Burghmotus, Fol-
cmotus, Hundredgemotus, Halimotus, Scire-
gemotus, Witanagemotus.*

GEMUND, Jura Advocatie Ecclesie
Bambergensis in Metropoli Salisburgensi
tom. 3. pag. 50: *Si homo Episcopus Col-
legium suum occiderit, reddet hominem longum
ad mensuram 2. Gemund, secundum
iudicium Collegium ipsius conditionis.*

[* Vide Graff. Thes. Ling. Franc. tom. 2.
col. 815. voce *Munt*, Palma, celtibus.]

* **GEM**, GRES vel GRON, Celtica lingua,
Littus, arena, si fides D. Le Beuf tom. 2.
Comment. pag. 230. apud Bulet. in Com-
ment. ad linguam Celtic. Monticulum,
collem significat: ut ut est, nostris, *Gen* vel
Genne vocatur Scopus uvarum, racemorum,
vulgo *Marc*, in Lit. remis. ann. 1394. ex
Reg. 146. Chartrop. reg. 361: *Iselle Ysa-
berne venant d'un pressouer, et estant chargée
d'une hote plume de Gen ou marc, etc.* Alii
ann. 1384. in Reg. 125. ch. 211: *Depuis en
rapportant le marc ou Genne de leur dote ven-
dange, etc.*

* **GENA**, Facies, vultus, Epitaph. In-
ger. in eedl. Ham. quam construxit et do-
tauit ann. 1100:

Hic illos militie, Paradis Gena, secessit Ulivis.

Enece pietas, Hecioris ira pascit.

* **GENECUM**. Vide Gynæceum.

GENALIS Porcus. Vide Mualis.

* **GENEALIS**, Natalis; *Geneale solum,
Pays natal*, in Chron. Blanc-fort. pag. 86:
*Fix trez complecti annos, ad Geneale solum,
et ad curiam Romanam pro exequendis regni,
ut crediderat, agnoscat transfretavit.*

GENEALOGIA, Gens, genus, familia,
Vita S. Boniti Episc. Claramont. cap. 4:
*Forum Indurium, atque excellentissimum,
Genealogieque nobilis apice clorum, Testa-
mentum Fulradi Abb. S. Dionysii: Pro
anima mea, et gentile me Riculfo, et gene-
trix mea Ernuegarde, et pro germano meo
Gausberto, ... et pro Genealogia mea, etc.*
Itarum de Miracul. S. Maurili Episc.
Andeg. MS. *Ornata filiarum Genealogia,
sobolamque propagine*. Adrianus PP. in
Epist. ad Carolum M. tom. 3. Hist. Franc.
pag. 786: *Et pro nobilissimis atque excel-
lentissimis natiss, necnon et pro omni Christo*

delecta Genealogia vestra, etc. Charta Edwini Regis Angli. tom. 2. Monast. pag. 841: *Ego Edwinus praeposens Anglieque Genealogia accepto fratre.* Utuntur passim, Diurnus Roman. cap. 7. tit. 9. Capitul. 3. ann. 811. cap. 9. Hincmarus Opusc. 14. n. 18. Specul. Saxo. lib. 1. art. 19. Wichbold Magdeburg. art. 4. Liber Donationum Ecclesiae Saltzburgensis cap. 5. Itinerar. S. Willibaldi in praefat. Appendix Patriacensis ad lib. 3. de Miraculis S. Benedicti n. 3. vetus Schedula apud Ughellum tom. 2. pag. 247. vetus Epitaph. apud Camillum Pergrinum lib. 1. Hist. Longob. pag. 145. Notitia 6. ad Capitula Caroli Cal. Cosmas Pragensis part. 2. Chron. Aulæ regie cap. 1. Hermann. Stangefol. in Aonalibus Westphalie. lib. 3. pag. 185. etc.

Componere secundum Genealogium suum, in *Leg. Bajwar.* tit. 1. cap. 9. tit. 2. cap. 4 § 2. tit. 7. cap. 14. § 2. tit. 14. cap. 8 § 1. est componere juxta genus suum, ita ut si injuriarum passus liber et ingenuus fuerit, compositio sit liberi et ingenui si servus, servi. Capitul. Caroli M. lib. 5. cap. 184. [** 336]. *Niquis ministrus Ecclesie...* injuriarum, aut percussor, vel plagarum, componit hoc tripliciter, sicut solent componere parentes jura. *Religionum autem Clericorum injuria componitur sicut parentum eorum.* Monachorum quoque, qui secundum regulam in Monasterio vivunt, injuria dupliciter componitur, secundum Genealogium suum, etc. Ubi sicut parentes, et secundum Genealogium suum, idem sonant.

GENEALOGIA, Familia. Lex Alamann. tit. 8 § 1. *Si qua contentio orta fuerit inter duas Genealogias de termino terre, etc.*

GENEALOGIA, Proprietas, bona avita. Charta Caroli Calvi apud Joan. a Bosco in Vienna pag. 55. *Nos rotum Deo fecisse, ut si Davidem diutius optatum miserrandam fecisset, ... donaremus predicto Sancto de Genealogis regularibus apud Arelatam civitatem nobilem, de quibus Metropolitani P'ienensis cum subjectis sibi Deo Jamulantiis Clerici, haberet stipendia vite in servitio Ecclesiarum Dei non cotidiano, etc.* Infra: *Altitudinem nostris Genealogis proprietas, ... cum villa et Ecclesia, subiecta, ... tenent et possident, etc.* [Præceptum Bosonis Regis Burgundie pro Episcopo Maurinensi ann. 887. apud Marten. tom. 1. Amplius. Collect. col. 321. *Donamus eidem sancto Domini Baptiste refugium de nostris propriis Genealogis, castrum scilicet in jisdem territorio S. Johannis positum, etc.*]

§ *GENEARCHIA, Princeps vel caput totius generis,* Joanni de Janua, a Græco γενεάρχης. *Primas ou chef de generation ou de lignage,* in Glossis Saugerman, Latino-Gall.

GENEATH, vox Saxonica: Villanus, columns, inquilinus. Leges Inæ cap. 19: *Regis Geneath, id est, colonus, fiscalinus, etc.* Cap. 21: *Si tuus Geneath, id est, colonus vel villanus furatus fuerit, etc.* Ubi perperam utrobique *Generat* editum apud Bromptonium, observat Sommerus.

GENEATICS, pro Genethlicus, oc-

currit apud Rodericum Toletan. in Hist. Arab. cap. 1. 2. et alibi semel.

* *GENECERIUM, Scribium, arcula,* theca, nostris *Genecier.* Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. *Genecierum, Escrigent.* Lit. remiss. ann. 1453. in Reg. 184. Chartoph. reg. ch. 370: *Le suppliant tira un petit coustrel ou gnaviet qu'il avoit dedens son Genecier.*

GENECIUM, GENECIARIUS. Vide *Gynæceum.*

GESECTUM. Charta Joannis Archiep. Cantuar. apud Willelm. Thorn pag. 2112: *Perceptant decimas agnorum, lanarum, ... lini canapi, Geneci, corporum, piscationum, pasture, etc.* Ubi Sommerus, *genestum* seu spartum intelligi putat.

* *GENELLA,* nostris alias *Genelle,* Prunus silvestris, ut opinor, vulgo *Prunelle.* Lit. remiss. ann. 1382. in Reg. 121. Chartoph. reg. ch. 236: *Un buisson d'espinies charge d'un fruit appellé Genelles, dont aucunes gens non-issent leurs pourcaules.*

GENENPIROS, Papia in MS. Cod. Lingua Gothorum Antichristus vocatur, quod interpretatur Dissipator, gentium, et seductor. Abest vox hæc ab Editione Vetus, quæ Gothorum habet, ubi MS. Codicum. [** In cod. reg. 7609. ut ex Remigio: *GENENPIROS, Lingua Gothorum, etc.* Generis. Conf. Gralf. Thesaur. Ling. Franc. tom. 4. col. 266. radice *Gnis.*]

1. *GENER, Agnatus, affinis;* maxime sororis maritus, *Beaufreere.* Arnoldus Lubec. lib. 2. cap. 41. de Henrico Leone Duce Saxonie: *Profectusque est ad Generum suum Regem Anglie cum uxore et liberis.* Adde lib. 3. cap. 2. Charta Gerhardi Archiep. Bremensis ann. 1238: *Decimas ... quas dominus Gener noster Adolphus Comes Holstie de manu nostra tenuit.* Sic passim, Witikindus pag. 4. 6. 27. 39. 41. 1. Edit. Ditmarus pag. 30. 41. 6. Gaudfriedus Malaterra lib. 2. cap. 23. etc. Sed et v. veribus Probus in Pausania, et Justinus lib. 18. uti observatum a Jacobo Gujacio lib. 6. Observ. cap. 17. Petro Fabro lib. 3. Semestre. cap. 13. et Bongarsio: præterea Victor in Epitome, qui Antonium Pium ab Adriano in filium adoptatum, cuius *Gener fuerat,* scribit: neque enim Adriano filia fuit, quam in uxorem duxerit, ita etiam γέννησις apud Græcos Script. in Testamento Gregorii Nazianzeni, apud Theophanem pag. 98. 137. et alios. Hinc ἐγγέννησις, affinitas J.C. Græcis, et ἐγγέννησις, Matris. 25.

2. *GENER, Initium. Gener, Initium foris.* Glossæ soti.

3. *GENERA, Proles, genus.* Formulæ exorcismorum apud Baluz. tom. 2. Capitul. col. 663: *Ad revocandum examen apud dispersum. Te adjuro ut non te altius levare, nec longe volare, sed quam plura cito potest ad arborem venire. Ibi te allocos cum omni tua Genera vel cum socia tua.*

* *Genre, pro Genre, in Poinit, Adami* Ms. cap. 31: *Et se par eue Dieu juse nostre Genre, etc.*

GENERALE, ubi communia dantur conditionibus personarum, in Glossis antiquis. Apud Monachos vero quid sit docet Udalricus lib. 2. Consuetud. Cluniae. cap. 35: *Generale appellamus, quod singulis in*

*singulis datur sceleris, Pitanica, quod una scutella duobus: verè gratia, aliquo, pro pitanica unum crucis casu fratrum, quatuor ova: pro Generali ova quatuor, casens nunquam nisi coctis. Sed si quid Generale, a noxissimo incipit administrare, et ad hoc scilla sicut ad alia pita, Pitanica vero a Prior, et de hoc habebat, dicitur coquina nihil omnino se de dea intrinseci, sed Cellerarius, quibus ab le innoverit, cum his cum administratur: quod est Generale, hoc apportant, et ex pices sint, quos Cellerarius ipse singulis suggerentibus opponit: si est alius Genialis, adhuc unum eorum scillum sonat, scilicet colligit eas solas, in quibus fave oleumque administrat, etc. Bernardus Mon. 2. Consuet. Cluniae, MSS. cap. 48: *Omne Generale a noxissimo incipit administrare, sicut olera: picanista vero, a primo. Ibi Usuum Cisterciensis Ordinis cap. 84: *Ibi leuitem autem nunquam et nunquam fave Generale.* Matth. Paris. ann. 1251: *Probat sit enim Conventus inter alia, quod Generale suum et pitanicas, quas prius omnia et Generas suas attraxerat, omnino remittit, etc.* Coldingham fratrum Generalis, in Cusitis Sugerii Abbat. S. Dionysii apud Beletum pag. 861. et 871. Tabular. Cisterciensis: *Ita daturat ut Cisterciensis Cisterciensisque (appendariam) Generalia fructum faciendo habere. Testamentum ejusdem Sugerii: *Frater ex Cellarum Generale suum more solito paret, etc.* Charta ann. 1301. Abbat. et Conventus S. Maglorii Parisiens. in Tabular. ejusdem Monasterii fol. 115: *Latius potentium donavimus et donamus pascuorum, cibum, victum et vestitum, tanquam quidam percipit, et percipere consuevit, ... et eidem ex gratia concedentes, quod dicti burgensis prebendam sin Generale integre singulis debet percipit, tuncquam Monachi prefate Ecclesie, et considerat vobis in refectorio, etc.* [Necrologium MS. B. Mar. de Argentolio fol. 27: *Pro presbitero suum habebit tres panes albos, duas jure vini, cenam, potagium et Generale, quo Conventus habebit, et etiam pitanicas pitanica fuerit in Convento. Occurrunt passim apud Guidonem in Disciplina Foris. in Statutis Gerardi Abb. S. Theodori ann. 1233. apud Marten. tom. 1. Anecl. col. 974. in Chartul. B. M. de Argentolio fol. 57, in Charta ann. 1366. S. Gra. de Talmundo, etc.]****

GENERALE PHICUM, etc. apud eundem Udalricum lib. 3. cap. 2. 8. 18. 21. 24. in vet. Consuetud. Floriacensis Cap. apud Joan. a Bosco pag. 392. 402. 403. Hist. S. Marie Suevion. pag. 463. Chron. Trudonensi lib. 12. pag. 499. etc. cum scilicet in singulis scutellis picanis singulis Monachis apponitur. Tabular. Prioratus de Paredo fol. 16: *Sabbatum jussit, ut molina, que in stagno Te construxit, vel construxerit, Pices et Cigno in Generali fructum decemant.*

GENERALIS REFECTIONEM, que omnibus Monachis ex cibo aliquo præbetur dixit Charta Caroli C. apud Doubletum Hist. Sandionys. pag. 806: *Prætere omni mense ex jam dicta villa fructus tantum de omni re Refectionem habebit.*

etrimus atque sancimus, ita tamen ut
refectiones non diebus festis, nec loco
sanctis refectionem, quae fratres ex aliis
habere debent, tribuantur. In his ergo
Generalibus Refectionibus generalis pro nobis
est commemoratio, necque hae generalis
satis speciem propendit supplicationem,
pro nobis fieri debetur ex aliis rebus a
sacerdotibus, etc.

¶ **General** et **Général** Gallice dictum.
Charta ann. 1263. ex Chartul. 21. Corb.
fol. 77. v. Pour une provende monail, cest
cousui deux poins de convent et demy se-
pur de vin chescun jour, de tel vin que by
coint boit, et deuz setiers de poiz Pan,
e ung denier le jour pour leur Général. Alia
ann. 1361. ex Chartul. S. Magl. Paris. :
Trotur (propositus) administrare ad horas
sanctas Generalia, Gallice le **Général**.

1. **GENERALES**, Praefecti regionum.
Scribit Constantinus Porphyrogenitus lib.
1. de Thematis cap. 1. Provincias Orientales
Imperatoribus subactis, eas ite in-
cipit divisas, καὶ θρηάκιαν, καὶ δουκίαν, καὶ
καλαβρυάκιαν, καὶ νικηάκιαν, καὶ τὴν βοιω-
τίαν, καὶ τὴν αἰτωλίαν, καὶ τὴν ἰωνίαν, καὶ τὴν
ἐπὶ τοῦ Ἰνδου πελοποννήσου, καὶ τὴν ἐπὶ
τοῦ Ἰνδου πελοποννήσου, καὶ τὴν ἐπὶ
τοῦ Ἰνδου πελοποννήσου. Sed scribitur usquequum Provin-
cium Praefecti fuere : malum igitur legen-
dum generalis, **Generales**, quomodo
curant Praefectos ac Duces Generalium
appellamus, tametsi vox haec pro Praefecto
familiaris nescio an reperitur.

¶ **Domi** **Generales** appellantur in Chron.
et. Azar. ad ann. 1335. apud Murator.
tom. 10. Script. Ital. col. 323.

2. **GENERALES**, Praefecti aerario,
Gall. **General des Finances**. Statuta Sacrae
Gall. Paris. apud Lobinell. tom. 3. Hist.
Paris. pag. 159 : Item, si negotius Ecclesie
a deliberatione, scriptura erga Regem,
Communio computatorum, Parliamentum, Occu-
pationem, **Generales**... legitime fieri occu-
pationem, bene merito fuerit excusandus.

3. **GENERALES**, Omnes. Liturgia
V. Fontanell. Oratio vice collecta, Fidei-
um Deus omnium conditor etc. pro **Gene-
ralibus**.

¶ **GENERALITAS**, Universitas, Commu-
nitas. Charta Roberti Regis Franc. ann.
1205. tom. 4. Gall. Christ. inter Instrum.
vol. 118 : Cum Ecclesia suprascripta Bau-
dace rilla, quam a S. Lupo datum et
ad hunc abstractum de Fratribus Generali-
bus habebat, teneant. Vita S. Gregorii
Pape tom. 2. Martii pag. 134 : At
decretum Generalitatis eundem negul-
at Epist. Hormisdas Pape ad Episcopos,
disquisit tom. 2. Collect. Conc. Hispan.
vol. 552 : Documenta quoque de Ecclesie
universis assumens ad Concilium vestrum
¶ **Generalitatis** instructione dirigitur, ut
et aliis plenius que sunt acta decreta, ab
omni nos erantium communione separetur.
¶ **General** publicum ex Archivis B. M. de
Rotomagus Rotomagus : Ita tamen quod
Generalis specialitatem non deroget nec e-
rrore. Anastasius in Vita Sergii PP. : Egres-
sus vero idem beatissimus Pontifex foras
perit, ut deum Theodori Pape aperit
in eadem in sedem quo vulgo appellatur sub
Apollide, Generalitatem militum et populi
pro eo occurrentibus honorifice suscepit. Oc-

currit apud Martianum Capellam et Sym-
machum.

¶ **En générale**, pro **En général**, in uni-
versum, generatim, in Charta ann. 1270.
ex Tabul. S. Mich. in Eremo.

¶ **GENERAMEN**, Generatio. Strabo
Gallus in Rosa :

Filios ubi sceptrigeris venit Generaminc Jense.

¶ **Rogendure** et **Engendure**, eodem sensu,
nostris a verbo **Engener**, **Generare**. Bes-
tiar. Ms. :

Quant li oisians poertpit arriere
S'engendure en la poudriere.

Vita J. C. Ms. :

Cele fu femme Zébédée,
Cele fist boine portiere,
Femme se fist tel Engendure.

Ibidem :

Et hom brechins ne doit entrer
O chians qui poertit Engener.

1. **GENERATIO**, Gradus cognationis et
affinitatis, intra quem matrimonia contrahi
velant Canones, et agnatio computatur.
Cognati generis matrimonia, (verbis utor
Sirmondi) et divines Leges coercuerunt, et
humana, tum civiles, tum canonicæ. Ac
sacris quidem literis apud Hebræos de
paucis,isque proximis cautum fuit : nec
longius fere processit interdictum, quam
ne fratris sororisve filia copularetur : quod
terrenis legibus in Republica Romana obti-
nuisse innuit Gregorius M. lib. 12. Ep. 31.
ad Augustinum, firmatque lex 23. et 24.
D. Goud. instit. (28, 7.) lex penult. de Ritu
nupt. (23, 1.) lex 19. C. de Nupt. (5, 4.)
Imperatores Christiani etiam consobrinas
iungi veterunt, ut Theodosius, tantum, ut
al. Sext. Victor, pudori tribuens, ut consobri-
narum nuptias vetuerit tanquam sororum.
Quare sine Principis venia ducere non lice-
bat, quod declarat Cassiodori formula, qua
consobrina legitima fuit uxori, lib. 7. Ep. 48.
Atque divines istæ et Imperatoris leges diu
satis obtinuerunt, quod colligere licet ex
Synodo Agathensi can. 61. Epauensis can.
30. Aurelianensis III. can. 10. Turon. II. can.
21. et ex Ennodio lib. 5. Epist. 34. Vide
Cujacium lib. 8. Observat. cap. 28. lib. 16.
cap. 37.

Primus autem Gregorius M. videtur
induxisse, ut cognationis gradus, intra
quem matrimonia vetarentur, ad septimum
produceretur, lib. 12. Epist. 35. ad Felice-
m : Progeniem, inquit, suam unamquem-
que de his, qui fideliter electi, et jam firmæ
radice plantati stant inconvulsi, usque ad
septimum ascendant de cernimus Generationem,
et quomodo se cognoscant affinitate propin-
quas, ad huius copula non accedere societa-
tem. Quibus consona deinceps decrevere
Gregorius III. PP. Epist. ad Bobifac. Mo-
gunt. Zacharias PP. in Epist. ad Pipinum,
Nicolaus PP. in Ep. Capitularia Caroli
M. lib. 6. cap. 80. Hincmarus Oppisc. 56.
Concilium Wormaciense sub Adriano PP.
cap. 32. Concilium Duziacense II. ann.
874. in synodica Epistola, Romanum ann.
8063. cap. g. Londoniense ann. 1102. cap.
14. Londoniense ann. 1125. cap. 16. etc.

Cognationis vero gradus, non a fratribus
et sororibus, ut quidam volebant, sed ab
eorum filiis numerari debere, sanxere

Concilium Salgemundadiense, cap. 11. et
Alexander II. PP. apud Ivonem part. g.
cap. 6. et 33. q. 5. c. 3.

Verum an septimus cognationis gradus
ad matrimoniorum interdicta locum ubique
et semper habuerit, dubium facit, quod
Concilium Wormaciense sub Adriano PP.
can. 32. in copulatione fidelium Generationis
numerus non definit : sed ut statuit, ut nulli
Christianorum liceat de propria consanguini-
tate uxorem accipere, usque dum Genera-
tionem recordatur, cognoscitur, aut memoria
tenetur. Mox cap. 78. ad quartam genera-
tionem ejusmodi interdictum reducere
videtur, hisce verbis : In quarta Gene-
ratione nullus amplius conjugio copuletur.
Quæ habetur etiam in Concilio Mogun-
tino I. ann. 847. cap. 30. Capitulare Com-
pendiense ann. 757. cap. 1 : Si in quarta
progenie reperti fuerint conjuncti, non sper-
nantes : in tertia vero si reperti fuerint, sper-
nentur, etc. [Eadem habet Regino lib. 3.
cap. 312.]

Apud Wisigothos intra sextum gradum
interdicta erant nuptiæ, lib. 3. tit. 5. § 1.
ut et apud Græcos, ex Georgio Pachymere
lib. 6. Hist. cap. 6. lib. 9. cap. 4.

Sed tandem hunc Canonum rigorem
temperavit Innocentius III. PP. in Concilio
Lateranensi ann. 1215. cap. 50. in quo
prohibitionem copulae conjugalæ intra
quartum consanguinitatis et affinitatis
gradum cohibuit. Vide Rabanum in Ep.
ad Humbertum Episcopum tom. 6. pag.
165.

Raro autem in ejusmodi cognationibus
Dispensationem, uti vocant, indulsisse sum-
mos Pontifices, argumento est, quod de
Philippo Pulcro Rege Franciæ narrat hinc
verbo Joannes Hoesemius in Joanne Guil-
donis Episcopo Leodiensi cap. 14 : Ne sine
mysterio ista, quod Rex Philippus istam
Johannam (heredem Regni Navarræ, dispen-
satione duxit uxorem, qua intra in tui gradu
consanguinitatis, et tamen non attinebat
sibi ad invicem in tertio) non fuerat dispen-
satum cum Regibus Franciæ, de quo tem-
poris memoria haberetur, nec tunc tanta
necessitas videbatur, ut dispensari debuerit :
quæ dispensationem Honorius PP. IP.
difficiliter concessit, et nihil boni ex illa
provenire prædixit : quod imperi videatur,
quia nullus haeres in regno ex isto conjugio
existeret, qui ad posteros filios mares per-
duceret, quantum ipsi tres filii eorum, scilicet
Ludovicus, Philippus et Carolus, sibi
successores pro obitu succedentes, quamvis
quidlibet eorum masculum generet, tempore
tamen mortis sui nullum masculum, sed
tantum filias reliquerunt, nec proventus
temporis oculis manifestant. Dispensationum
ejusmodi exempla longe antea producit
Scriptores, Otto de S. Blasio cap. 51. et
alii. Vide Gul. Pryneum in Libertat. Angl.
tom. 1. pag. 454. tom. 3. pag. 301. 343.
1157. 1185.

GENERATIO, Speculum Saxonicum lib. 1.
art. 51. § 4 : Si quis in quatuor suis Gene-
rationibus, [*] in Germ. von sinen vier
erben] hoc est, ex duobus avis, et duabus
avis, ac patre et matre, indiffamini juris
est, illum in jure suo nemo infamare potest,
si non solus et personaliter forte derogavit.
Adde § 5. art. 1. § 19. Hinc forte ortum

habuit nobilitas, que quatuor generationibus nobilitas fuleit et probatur, quam *Noblesse de non et d'armes* appellant nostri, de qua conspice equum ad Joivillam Dissert. 10. §. Libert. Clarim. ann. 1248. tom. 5. Ordinal. reg. Franc. pag. 601. art. 19: *Omnes antea hereditates eorum, hereditas suis propinquioribus remanentibus ad quartam Generationem.*

* **GENERATIO**, apud Cistercienses, pro sexuo, apud Liberatum Diaconum cap. 3.

* 2. **GENERATIO**, apud Cistercienses, pro Familia vulgo *Filiation*. Stat. ejusd. ord. incerti anni cap. 9. ex Cod. Hardeuh. Item cum propter guerrarum disturbia et multum temporis complures abbates ordinis nostri ad solvendum totius contributionem sibi lapsos sint plurimum impotentes, dominus Cisterci et quatuor priores, cuilibet in Generatione sua, committit capitulum generale, ut inspectis necessitatibus singulorum etc.

* 3. **GENERATIO**, Genus, species, Gall. *Sorte, espece*. Barel. serm. in festo S. Th. Cantuar. : *Quatuor sunt Generationes personarum, que gaudet in hoc mundo. Primi sunt mansueti, ... secundi adulatores, tertii fatui, quarti gabadi.*

* **GENERATORIUM**, Facultas generandi. S. Ambrosii lib. de Noe et Arca: *Non est dubium, quia rationale animae nostrae in quoque sensus dividitur, et vocem, et Generatorium.*

* **GENERODUM**. Vide *Genobada* in *Grav.*

* **GENEROSA** *Melior*, Familia honoratior, Gall. *Franchise de chambre*. Testam. Radulphi de Newt Comitibus Westsaland. ann. 1460. apud Madox Formul. Anglie. pag. 413 : *Item do et lego cuilibet mulierum Generosarum cum uxore mea ad tunc existentium x. marcas; et cuilibet mulierum Generosarum alterius status in nutitorio infanum meorum ad tunc existentium xl. s.*

* **GENEOSITAS**, Idem quod infra *Genu*, *Geneculum*, Familia, gens. Synodus Romana II. sub Silvestro cap. 4 : *Constitutum hunc ordinem, ut si quis de Clero... transiret ex hoc mundo, si neminem de sua Generositate haberet consortem, quicquid paupertatis ejus haberet, conferret Ecclesie.* Occurrit preterea cap. 11. in Lege Longob. lib. 1. lit. 9. §. 4. [1^a Roth. 75.] in Legibus Henrici I. Reg. Ang. cap. 88. etc.

* **GENEVOSUS**, Urbanus, officiosus. Expedit. liter. secur. concessarum a rege et ducibus Bitur. et Burg. ann. 1391. inter schedas Mahill. vol. 9. fol. 97. r^o : *Post preces reverentibus salutationibus et verba Generosa inter eos prolata et habita, etc.*

* **GENESIS**, *Genitura*, fatum. Glossae antiquae MSS.: *Genesis*, deortum, *Genesis*, fatum, *decretum*, vel *generatio*. *Genitura*, Spartiano in Vero, Scvero, et Geta, cuius, inquit, plerique Aferorum perissimum fure. Horoscopus. Commodianus Instr. 16 : *Et dictis fatis Genesal ostendere nobis*. S. Audouen in Vita S. Eligii lib. 2. cap. 13 : *Nallus sibi proponit fatum, vel fortunam, aut Genesim, quod vulgo Nascentia dicitur, etc.* Oedericus Vitalis lib. 2 : *Aegre Deus, neque cultus, neque providentia in mundo, sed fortuitus casus et Genesim agunt omnia.* Infra : *Id esset aliquando in nobis, quod nec*

Genesis, sed Dei judicium gereret. Vide Fragmentum Petronii pag. 17. Joann. Chrysost. Serm. 5. mpt. *ἡγεσις*, et Isidorum Pelusiota lib. 3. Epist. 191.

* **GENESPOTA**, La predicatione, Glossar. Lat. Ital. Ms.

* **GENESTEIM**, Ager genistis consitus, vel etiam arbor ipsa, nostri *Genet*, alias *Genestys*, *Genestre* et *Geneste*. Reg. S. Justi in Cam. Comput. Paris. fol. 331. r^o : *Figniti septem (acrae) et dimidia bosci in sicut Genestelo, qua debent remanere in bozengo sine tertio et dingerin.* Lit. remiss. ann. 1373. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 382 : *Ilz trouverent près d'un champ plain de Genestys; ... se mist encores en fais fort Genestys.* Alias ann. 1410. in Reg. 165. ch. 73 : *Jehan des Roches dunt qu'il vouloit aler cueillir des balais, ou Genestres, en un boyz.* Phill. Mouskes :

De bécieres et de Geneste
Fist une loge etc.

* **GENESTERIUM**, Locus genistis obitus, in Chartulario Gemeticensi cap. 408.

* **GENETA**, Viverra seu icteridis species, Hispan. *Gineta*, Gall. *Genette*, alias *Geneste*. Comput. Ms. ann. 1244 : *Pro capa domine comitis de escallata violeta foudanda et orla de Geneta, ix. lib. Stat. monast. Becens. ex Bibl. S. Germ. Prat. : Non habeant (monachi) cooperaria varia, grisa, aut de citogrillis, aut Genetis, aut alius pellibus preciosis, etc.* Pedag. Paris. ex Lib. 3. stat. artif. Paris. in Cam. Comput. fol. 22. r^o : *Peanx de fayne, peanlx de chat sauvage, ... peanlx de Geneste, etc.*

* **GENETALIACUM**, *Nativitas*, Johan. de Janua; *Nativitas*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. pro *ἡγεσις*, Ad natalem diem pertinet.

* **GENETALIACUS**, Eidem de Janua; *Genetalicus*, in Gloss. Sangerman. Lat. Gall. pro *Genethiacus*, quo Gellius utitur pro eo, qui conatur predicare quo quis lato natus sit.

* **GENETARIUS**, *Genetium*. Vide *Gynaceum*.

* **GENETERIA**, Lancee seu jaculi species, Hispan. *Gineta*, nostri *Genetium*. Monstre Mss. factu apud Chassagniam ann. 1511 : *Franciscus Charbonnel dicebatius habet unum Genetium; inijunctum est quod habet unum braguinarum infra quinquies dies.* Ibidem : *Unum Genetium; sed minus bene.* Lit. remiss. ann. 1474. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1033 : *Le suppliant tout en riant print une lance Geneture ou javeline qu'il trouva en son chemin.* Lance *genestre*, in Lit. ann. 1478. ex Reg. 205. ch. 86. Alias ann. 1480. in reg. 208. ch. 141 : *Une javeline ou une Genestre, autrement appelle javeline d'Espagne.* Javeture, eodem sensu, in aliis Lit. ann. 1477. ex Reg. 206. ch. 159 : *Le suppliant, ensemble Jehan Barriere son cousin, prandre chascun une arbaleste garnie, et avec ce ledit Barriere consist une Javeture.* Quod ejusmodi lancea potissimum uteretur Hispanici equites levis armature, sic appellata, ab Hispanico *Gineta*, Dexter equitator : unde nostris *Genitaires*, Equites levis armatura, *Cavalerie légère*. Guill. de Villanova

in Hist. Belli Ital. apud Marten. tom. 1. Aueed. col. 1533 : *Lequel roy (Ferruc) estoit bien acompagné tant d'hommes d'armes, que de gens de pie, et d'un grant nombre de Genitaires, que le roy d'Espagne lui envoye.* Vide mox *Genetes* et infra *Gineta*.

* **GENETEX**, Equus Hispaniensis, ex stris etiam *Genet*. Hist. despotat. Lat. III. imper. et Eleonoræ Lusit. ann. 1511. tom. 1. Probat. hist. general. domus reg. Portugal. pag. 613 : *Libebant equos rarisissimos et saltem uti caprea hincolorum, nomine Genetex. Et sunt in magna preba.*

* **GENEVUS**, Juniperus, Gall. *Genvrier*. Charta ann. 1351. in Reg. 81. ch. 47 : *Possint habitatores predicti de paupertate sui Genivris, quantumcumque voluerint, seindere.*

* **GENGIBRE**, *Oziza ἰβηrica*, Giegie Supplem. Antiquarii. [1^a Ita et Gloss. Lat. Gr.] Vide *Gingula*.

* **GENHARE**, vel *GENHARE*, Consilium dare, aliquid suadere, Gall. *Conseiller*. Charta ann. 1331. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1002 : *Praemissa idem Hylas de quando fecerit, vel alius seu quid ei nomine... ipso Hylas procurante, Genivris (sic) ara fieri faciat.* Alia decani eccl. Iserhigie, ann. 1310. in Reg. 49. ch. 1 : *Illas de Sancto Desiderio dudum noluisse motus spiritus, multoties et profitarie tentavit et Gerhadi mortem sui interfecit, proindeque nostri marito interfecit.*

* **GENIUM**, *Lectum*, quod nupitudo de stromis, vel ingenuitas. Glossar. vel Cod. reg. 784. Vide *Genius*.

* **GENIATUS**, *Gratus*, *delectabilis*, Joanni de Janua. Gloss. Lat. Gr. : *Genialis*, *ἡγεσις*, *ἡγεσις*, Gloss. Isid. : *Genetut*, *Genialis*, *Gratus*. Scutor. lib. 6. Ep. 3 : *Officiplane Geniatum, effizax, instructum, et* Eod. lib. Ep. 6 : *Officium vero ejus talis Genit prerogativa decoratur, ut nullo profanatus numeribus, ornetur nomine principatus.* Epist. 12 : *Magnam actionem palus, et inter vices videtur esse Genitum palus utilitati probis actionibus occupat.* Ep. v. Fulvis qui etiam regnantium Genit obsequii pompa praemittit. Ex his loti restituenda haec vox apud Capitulium de Vero : *Fuit decorum corpore, eadem Genitis Editi genumatus praerent.* Vide *Salus*.

* **DEGENIATUS**, contraria notione. Hist. Senator lib. 13. Ep. 11 : *Sc... degenit notabilibus non... destinavit quantum.* *Degenatus* in provincia volentes nobis, que te mole distulisse cognoscis.

* **GENICIUM**, *GENICIARIA*, etc. Vide *Genaceum*.

* **GENICULARE**, Genibus inclinare adprepe. Miracula B. Simonis de Lipp. tom. 4. Julii pag. 541 : *A crata ἡγεσις ut separatum... humillima Genit.* Vide *Geniculare*, et *Geniculare*.

* 1. **GENICULA**, Juvencus, junis, Jo. Geniste. Codex Irimonis Abb. Sanger. fol. 93. v^o. [1^a Br. 17. sect. 49.] : *Et ad tertium annum ad hostem Genit viii... multones xiiii.*

* 2. **GENICULA**, Vestis, ut puto. 1^a vior, ad genua tantum pertingens. 2^a potius, Calceamentum genus, idem q.

ham dolebat et murebat Gentem suam amittere. Ibid. cap. 13: In Saracenorum terram nemo intrare audebat, nisi cum magna Gente. Denique cap. 20: Rex Damasci eo venit cum maxima Gente. Occurrit edoce nonne in Breviario Hist. Pisane ann. 1175. apud Murator. tom. 6. col. 191. et apud Rymorum non semel.

† GENS ARMORUM, in Tractatu confederationis anni 1314. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 150. col. 1.

† GENTES ARMORUM, in Miraculis S. Ludovici Arelat. Archiep. apud Stephanonium tom. 10. Fragm. MSS. pag. 310. et in Litteris ann. 1358. apud D. Secousse tom. 3. Ordinari. Reg. pag. 241. Gentes Armorum, Britones et pillardi, in Charta depositionis testium anno 1395. ex Archivo B. M. de Bono Nuncio Rotomagi.

† GENTES IN ARMIS, supra in voce Borturum, Vadium.

† GENS, Servi, vassalli, subditi, unde Gallie dicitur les Gens d'un tel. Excommunicatio ista a Simone Tornac. Episc. ann. 1130: In hoc signum excommunicationis omnes illos conclusi, qui Gentes S. Marie extra propiam legem prestant, iniuste rapiunt, etc. Gentes Regis, Agentes, procuratores, in Litteris ann. 1344. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 251. Gens da Rot, in Parlamento dicuntur Procurator et Advocati Generales, ut Procurator et Advocatus Regis in curiis inferioribus. Gentes Sacriste, i. e. Famuli Sacriste servientes, in vet. Ceremoniali MS. B. Marie Drauratae.

† 4. GENS, Domini feudalis iustitiarum. Charta ann. 1266. in Chartul. Cluniae. ch. 326: Multiandus vel dampnatus ad mortem per mandatum prioris de Morencino, deket reddi domino Sinecure nisi quis mandato, pro sententia, a Gente dicti prioris prodatur, executioni tantum mandanda. Vide in Gens 3.

† 5. GENS, Homines. S. Bern. serm. 4. in Quadrag. edit. Mabii. pag. 821: Felo eos orare tanquam Gentem, quia peccatum fecerunt. Cui Geni si alient fuit peccat, in Gallico. Vide Gentes.

† 1. GENTA, 725/266, Gener. Gall. Gendre, in Supplemento Antiquarii.

† 2. GENTA, Anser agrestis, in Miraculis S. Genulphi tom. 2. Januarii pag. 106. et saec. 4. Benedict. part. 2. pag. 236. pro quo superius legitur Genta. Vide Genta 3.

† GENTARE, GENTARE, Will. Brio in Vocabul. Jantaculum in mine, quod simplices dicunt Genti, pro Jantari. Thurocz. in Salomone cap. 50: Priusquam Rex et Dux cum exercitu suo de Gentalis capiti levassent. Vide Jantaculum.

† GENTES, Homines, hominum multitudo. Littere anni 1413. apud Rymorum tom. 6. pag. ult. Dum tamen peregrini illi de amicitia nostra et Gentes laica existant. Vetus Ceremoniale MS. B. Marie Drauratae: Elevat Sacrosancti Hostiam et Calicem in quantum potest bene et deservit totum insimul pro monstrando Gentibus, id est, Populo astanti. Ibidem: Gentes predictum Plancum (B. Virginis, Sinbat Mater) non possint videri a Gentes, nec ipsi viderent Gentes, ut securus possint cantare sine timore, quia forte videndo Gentes turbarentur. Gentes in

hoc se cognoscentes et experie, in Arresto Parlamenti Paris. ann. 1379. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 71. col. 2. Vide Gens.

† GENTES COMPOTURUM, Magistri ceterique Judices regum rationum. Littere Johannis Regis Franc. ann. 1352. apud Achierum tom. 10. Spiell. pag. 220: Mandantes directis et fidelibus Gentes Compoturum nostrorum, Theaurariorum nostris Parisius, et omnibus Receptoribus et Justitiis regni nostri presentibus et futuris, etc.

† GENTIA. Capitulare de Villis esp. 31: Ut hoc, quod ad paraverendarios vel Gentes dare debent, simili modo unoquoque anno reparare faciant. [** Pertzius habet Gentias, i. e. Gynecae.]

† Gentius, ut videtur; nostris etiam Gente, pro Jante. Lit. remiss. ann. 1381. in Reg. 119. Chartoph. reg. ch. 281: Jehan Honore faiseur de Gentes, etc.

† GENTILE FIDUUM. Quod ab ingenitis tantum possideri potest. Hinc sic commate legendum, Oblis fides gentilis ne redditis, in Lit. ann. 1369. tom. 5. Ordinari. Reg. Franc. pag. 312. art. 7. Vide supra in Fendum.

† GENTILHOMO. Vide Gentilis 1.

1. GENTILES vocabantur Romani, quos ipsi etiam interdum Barbaros, qui Romanis militabant, eorum federati, vel qui in leges Romanas ultro, vel deditione transibant. In Gentiles intelliguntur in Cod. Theod. tit. de Nuptiis Gentilium, et alibi, apud Amianum, Ausonium, et in Notitia Imperii, ubi Schola Gentilium, Schola Gentilium senarum, qui sub dispositione Magistri Officiorum militabant, de quibus ibidem Amian. lib. 15. 16. 30. 25. et Synaxaria 7. Octob. in SS. Gregori et Basilio.

2. GENTILES, Uguio: Gentiles proprie, qui non circumcidentur, nec baptizantur, ut pagani, unde et Gentiles dicuntur, quia tales existunt, quales sunt genti. Sed Christiani non ita sunt ut fuerint genti, quia sunt baptizati; similiter Judaei mutantur, quia circumcidentur. Adde ibid. lib. 8. cap. 10. S. Augustin. in Psal. 28. Gentiles ille est, qui in Christum non credit. Idem de Opere Monach. cap. 11: Quis utique non nisi Gentiles, quos Paganos dicimus, vult intellegi. Lex 46. Cod. Th. de Hæreticis. (16. 15.) Gentiles, quos vulgo Paganos appellamus. Lex 21. eodem Cod. de Pagan. (16. 10.) Qui profano pagani rite errore se erant poluuntur, hoc est, Gentiles, etc. Adde leg. 43. et 63. eod. tit. Commodianus Instr. 26:

Gens et ego fui, perveram mercede moratus,
Et vitam infans sacri veram esse putabam.

† GENTILITAS, Paganismus, Divitias Severus lib. 1. Hist.: Ex quibus plerique divites ceremonias receperunt, rebus in errore Gentilitatis perseverantibus.

† 3. GENTILES, Terræ indigenæ, incolæ antiqui, apud Barthium in Glossario ex Guiberti Hist. Palæst.

† GENTILIA, Nobilitas, nobilium mos, Gall. Noblesse, alias Gentiles et Gentiles. Charta ann. 1314. in Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 77: Qui Hamoludus juramento prestitio de veritate dicebat, dixit quod in predictis stititibus, seu joutes, jostaverat

cum dicto Guallelmo legitime, amicis, et fideliter, et exercebat Gentilium et armuriam, et jus suum servando. Alia ann. 1179. in Reg. 61. ch. 155: Et si ha promi s, nars de Choseal chevalier sire de Bourc, in Gentile, comme lenz chevaliers, q, jurnats encontre les chærs desvassals, vassars. Lit. Joss. ducis Brit. ann. 1377. Reg. 69. ch. 263: Que Baymon Gille, Alan son frere peussent user et esplaiier tons cos, comme gentils hommes et subz personnes, et joir de tous privileges de Gentilles, tant en Bretoigne, que en tous lieux. Gentillesse, Nobilium appellatio. Lit. remiss. ann. 1392. ex Reg. 143. 279: Iceilli Gidouin s'en commença a f, parmi les jardins, et à erier, Gentilles, suis mort.

1. GENTILIS, Nobilis, ingenuus. Gentiles Q. Mutius definit ingenuus ab ingenitis oriundus, quorum majorum nec servituti servit. Radulphus de Dierio Imag. Hist. Christiani, qui a nobis dicuntur, sunt, sunt Gentiles et nobiles viri. Le Bonze de Rou. MS.:

Moult fu beaus, moult fu Gens,
Gentil home ressembla.

Alibi:

Elle fu de Chartres Comtesse
Epousée au Comte de Flandres,
Gentilhonne, noble Baron.

Philippus Moanthes MS. in Philippo Aug.:

Et maint fere haecier illuere,
Fier, chevassier avec son fil,
Qui furent francs une et Gentil,

Galterus Metensis in Mappamundi MS. ep

14:

Gentil et vilain, tout y portait,
Mout se peut bien plaindre du main,
Qui chi est Rois, et la vilain.

Le Reclus de Moien, in suo Miserere MS.

Par le pere sont seif y 61,
Qui or fuisse franc et Gentil.

† GENTILHOMME, GENTILHOMME, in Studio S. Ludovici lib. 1. cap. 70. 71. Gentile de Hugue, apud Petrum de Fontanis. Consilio cap. 3. § 5. Gentilhommes, ut Gobelium lib. 8. Comment. Pii II. P. Nunquam Gentilhomines nisi claves obtinebant, aut magistratum, quoniam Capitaneum appellamus. Misonius de Consequentiis dicti Heritages Gentoux, Cousineur. Aqueus tit. 2. art. 1.

† GENTILIS DOMINA, Nobilis matrona, in Regimibus Padue ann. 1325. apud Murator. tom. 8. col. 466.

† GENTILIS ET SEVILLIS TERRA.

Charta ann. 1245. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Britan. pag. 394.

† 2. GENTILIS, Formosus, elegantissimus, Gall. Gentil. Occurrit in MS. Mail tom. 7. pag. 832.

† Ut nobiliter dicitur. Hinc Froissart. 1. cap. 17. ubi de Eduardo III. reg. Angl. Le gent d'Angleterre pour mieuz fies ces seigneurs et toute leur compaignie int grande court le jour de la Trinite.

† 3. GENTILIS, Qui ex eadem genere est. S. Albas, seu alius quivis laudat. tom. 6. Sept. Act. SS. pag. 602. col. 1: candum nomine, Gentilem quidem hereditatem non ejusdem fidei, calcitrando verum

GENITILES, et GENTILES PERGRINI, communis species, nostris *Genitis*. Descriptio a Frederico II. lib. 3. de Arte veteris. cap. 24, 27, et a Jac. Aug. Thurno. de Re acceptis. pag. 18. cui, ut et de M. lib. 23. de Animalibus cap. 17. dicuntur.

GENITILITAS, Paganismus. Vide *Gen*.

GENITILITER, Genitium more seu generum, in Barthii Glossario ex Baldo Hist. Palest.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENESIM, Genesis. lib. 1. Hist. Angl. cap. 1: Successit Ethelbudo Offa quinto rex. Eod. cap. 1: Avespungum quinto Genu p. m. Cap. 5: Apud Orientales Anglos regnavit Redobaldus a Wodenio, ut scribitur, deinde Genu nactus. Vide *Leges*.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

GENE, Generatio, ex Gr. γενεα, Gradus generationis. Concilium Vermeriense ann. 1103. can. 1: In tertio Genu conjuncti separati. Capitulare Haytonis Episcopi. Bar. cap. 21: Ut nullus sibi accipiat (uxorem) in quinto Genu. Nox: Et non separati in quarto Genu, sed in parentia sua debet conjunctionis suae perseverare.

man. Vide *Generaciones* in *Geniculum* 1.

* Jenoiller, in Poem. Alex. MS. part. 1: Li chevans se Jenoille qui fu de eoz chargie.

Vide supra *Aggeniculum*.

1. GENECULUM et GENICULUM, diminutivum a Genu, unde nostrum *Genouil*. Gl. Lat. Gr.: *Genacula*, γεννα. *Indumenta* super *Genacula* elevare, in *Leges* Bajwar. tit. 7. cap. 4. Lex Frison. tit. 22. § 60: Si tibi subtus *Genaculo* media incisa fuerit, etc. Gregorius Turon. lib. 3. Hist. esp. 37: *Percussus in Geniculo claudicat*. Rodolphus Tortarius Floriacensis lib. 4. de Miracul. S. Benedicti:

Credulus his dictis esse trahit ille *Geneculo*.

De Geniculis adorare, orare, γενναίσις. Tertullianus lib. de Corona militis: *De Dominis nefas ducimus de Geniculis orare, eodemque immunitate a deo Pascho in Pentecosten usque gaudemus*. Utitur et S. Hieronymus adversus Luciferianos cap. 4. *Le Roman de Garin MS*:

A Genoulous s'est devant les Scius mis.

Hinc

GENICULATIONES, apud eundem Tertullianum ad Scapulam: γενναίσις, in Nomenclatione edito a Joan. Bapt. Cotelero can. 36. § 290. *Geniculare*, Genua inclinare, flectere. Glossae antiquae: *Geniculare*, adorare. *Geniculus*, *Genibus* flexis adorari. Ita etiam Papias. Glossae aliae MSS: *Geniculus*, genua flecto. S. Augustinus: *Qualis est magnitudinis superne gloria, ad cujus parvas Angeli exultant, Reges trepidant, vel tripudiant, sidera obscurant, et sectatores sapientia Geniculant*. Gloss. Lat. Gr.: *Geniculus*, γενναίσις. *Genouiller*, *Littellon* sect. 85. *Aggeniculare*, apud Lamprid. in Helicobulo et Vitruv. lib. 9. cap. 6. In Calendario Maronitarum apud Alatiun in Symmetris pag. 301. observat Gabriel Sionita, *Genium positionem appellari penitentiae causa, ducentes, trecentes, ac plures factas genuflexiones publicas: ita ut flexis genibus, et cœxosulati terram, illico resurgant*. Vide *Metanoea*, *Penia*, *Genuflexum*.

GENICULARITAS, Genibus flexis, apud Stephanum Tornacensem Epist. 231.

2. GENECULUM, et GENICULUM, Idem quod *Genu*, 1. Gradus generationis. Lex Sacra tit. 46. § 10: *Usque ad sextum Geniculum*. Lex Rip. tit. 56. § 3: *Usque quintum Geniculum*. Vetus Charta exarata Conrad imperante, apud Ughellum in Thaurinensis Episcopis: *Et sic fiat quousque nobis propinquus usque quinto appropinquet Geniculo*. Lex Longob. lib. 2. tit. 14. § 1. [* Roth. 153]: *Omnis parentela usque in septimum Geniculum numeretur*. Ubi vetus Insuper: *Geniculum ponitur hic pro generatione: et dicitur generatae personae facit generationem, sive Geniculum, verbo Francorum, qui hoc modo dicunt: Mun casin de ter Genicul. Occurrit praeterea in Legibus Canuti cap. 7. et Henrici I. cap. 70. apud Bonilacium Moguntinum Ep. 1. ad Zachariam PP. cap. 5. Burcardum lib. 7. cap. 9. in Concilio Enhemens ann. 1109. cap. 8. in Charta Conrad Imp. apud Augustinum de la Chiesa in Hist. Pedemont. cap. 20. in lib. 1. Feudor tit. 1. § 4. etc. Ita *Genouil* admodum notione usurpavit vetus Consuetudo Normanniae MS.*

1. part. sect. 3. cap. 27. ubi de Paragiis: *Les pûisnés sevoit tenus à fere soule à leurs nuzsuz, ou à leur suceesores, quant le lignage sera né et descendu siques au sisme Genouil*. Ibidem: *Et si de non savoir que le lignage s'estent desquas au noivresse Genouil ou degre*.

GENECULUM, pro quovis gradu, in Vita S. Aicardi Abbatis Gmelternsis cap. 2: *Erat itaque infans decennalis, quando resedit in scholari primo Geniculo*. 1. in primis Scholarum rudimentis.

3. GENECULUM, Alia notione usurpata Anastasius in Stephano IV. PP. pag. 92: *Con Longobardis Romanam urbem ingressi sunt, et per muros civitatis cum flammula ascendeant, metuentes populum Romanum, et nequaquam de Geniculo ipsi Longobardi ausi sunt descendere*. Idem in Hadriano pag. 112: *Et quia (forma) diversa modo in Geniculo machinabantur (ut machinabant) aqua ex radenti forma, etc. mox: Perum etiam et lotus civitatem, ut est, in Geniculo, ubi molis machinabantur, sicut antiquitus, abundanter decurrere fecit*.

4. GENECULITILE, Pluteus ad orationem, Gall. *Prie-Drie*. Appendix ad Vitam B. Augustini Novelli, tom. 4. Mail pag. 62: *Et ante versus altare, etc. est proportionatum Geneculitile longitudinalis arenati praedicti*.

GENEFLEXORIUM, Pulvis, super quo genua flectitur. [* Idem quod *Geneculitile*, pluteus ad orationem.] Ceremonialis Episcopi. lib. 1. cap. 2: *Geneflexiter iterum super pulvis ibidem parvo in Geneflexorio, et orabit*. Cap. 13: *Preparandum est fallistorium seu Geneflexorium ad geneflexendum ante altare... prout viridi... cooperitur*.

GENEFLEXUM, Genuflexio. Vita S. Aicardi Gometic. cap. 27: *Semperque quousque finis Psalmi evoerent, Geneflexum faciens, etc.* Synodus Compendiensis: *Diebus Dominicis et aliis praecipuis festivitatibus, sive inter Pascha et Pentecosten genium flexio nequaquam debet fieri*. Penitentiale Andegav. apud Morinum: *Item pro uno mense, quem in pane et aqua penitere debet, Psalmos 1200. geneflexendo, vel sui Geneflexio 1670. Genouilla in Vita S. Nili Junioris pag. 58: Το φλετρίον γένων, και πένον γενναίσις χολίσις. Pag. 32: Το λείπον δε άπαν τις πλάκων το φλετρίον, και πιντακόντι γενναίσις μέτρον, τόν τε ασπασσόντι γενναίσις διέταξις άνωθεν. Vide *Concilium*. Noceat, cap. 5. [* Plura in Glossar. med. Graec. col. 258. 259. et Append. col. 50.]*

GENEFLEXUM, Instrumentum ad frangenda genua. Acta SS. Junii tom. 3. pag. 30. de S. Cyrico: *Fac capitifragium et uncus ad oculos evellendos, et forfices dentium, et Genefragium*.

GENUXIO, Jure natalium. Vita sancti Willelmi Gellon. tom. 6. Mail pag. 810: *Et quoniam nobilissimis nobilibus ortus, nobiliter se fieri Christum amplectendo pariter stultit: et summum quem Genonem percerat, pro Christo abiecit honorem*.

GENUXIUM, Nativitas. *Natalis Genonum*, in lib. 3. Sacrament. Eccles. Roman. cap. 53. ut distinguatur a Natali dignitatis inter, Martyrol. Rhaban. in V. K. Febr. Roma S. Agnetis Virginit Genuxium, hoc est, de Nativitate. *Genivinus* natus dies, in

leg. 11. et 17. Cod. Th. de Proximis, Comitibus, etc. (6, 26.) quo quis in lucem editus est. Inactum usurpat Silvius in Laterulo apud Bollandum. Vide Dissertationem nostram de Nummis Imper. Byzant.

§ 2. **GENUINUM**, Quod generat. Otto Frising. Episc. lib. 1. de rebus gestis Frederici I. Imp. cap. 5. apud Murator. tom. 5. col. 642: *Quicquid est, Genuinum est, aut nativum, sicut autem Genuinum non potest esse non simplex, et, ut illi dixerint, non singulare, non solitarium; ita nativum non potest esse non compositum, non comforme, non concretum. Primo ergo videamus quid Genuinum, quid nativum appellatur, ut ex hinc horum sensus verborum facilius appareat. Genuinum dicitur tanquam generans, et non genitum, id est, corpus generatione. Nativum voluit natus genitum descendens a Genitro, natus Plauto: Est igitur, aut natum videtur, in prima dividendum, quid sit quod semper est, carens generatione; quid item quod gignitur, nec est semper.*

3. **GENUINUM**, Sextus Platonius lib. 1. de Medicina Animal. cap. 1. n. 16: *Patellam cervinum, hoc est, Genuinum, si tecum habeas, non surgit ingulum, etc.* Cap. 5. n. 32: *Genuinum caprae si stercorei cornicentis, etc.* Ubi Humelbergius pro Genuinum, testiculos, aut naturam, aut tale quid intelligi putat: observatque a C. 10 lib. 8. cap. 1. *patellam appellari commissuram femoris ossis parvi, nulli et cartilagineo lectam.* Vide *Patella*.

4. **GENUINUS**, *Idem* *Expediit*.
1. **GENUITAS**, Genuus, natus, Monachus Elnonensis in Vita S. Eusebii Virg.: *Quantum ad Genuitatem, nobilissimae conditionis.*

§ 2. **GENUITAS**, pro *Ingenuitas*, Leges Caroli M. apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 102: *De munitor vero nisi de Genuitate aut de hereditate non sit opus observare, et ceteris vero causis per districtum Comitum ad mallum veniant, et iuste examinentur ad iustitiam faciendum.* Codex Estensis. habet: *De maniere vero nisi de ingenuitate, etc.* [Carol. M. 77. e Capituli. Mabill. 1. cap. 13. et 3. cap. 6. ubique *Ingenuitas*.]

GENULUM, *Idem* quod *Genuculum*.
3. Filii, posterius, heredes, etc. Jacobus I. Rex Anglorum in Foris Osem 1247. f. 8: *In intrinsecis debet dare secundum Forum illi, qui possidet hereditatem illam, bonam et sufficientem filiumque de rebus per se, et per suum Genuculum, idem, quidem iudicat Foris, Quod si illi iudicio foris victus ille petit, ipse aut aliquis de suo Genuculo nunquam petit, nec movet causam in hereditate, quam petit, etc.* Fol. 15: *Ille qui petit, debet dare sufficientem filiumque per se, et per suum Genuculum.*

* 1. **GENUS**, Exemplar ad quod pondera et mensura exiguntur, unde alia quasi generantur, Gall. *Etalon* Libert. Montis-oliv. ann. 1312. tom. 7. Ordinari. reg. Franc. pag. 500. art. 4: *Quod consules possint et debeant tenere in domo communi Genera pensuorum sui mensurarum, etc.*

* 2. **GENUS**, Gener, Gall. *Condre*, Reg. feud. Aquit. sign. JJ. rub. in Cam. Comput. Paris. fol. 28. v. Rex mandavit exercitum *Aldeberti* vel suo generi; *idem* *Aldebertus* vel suum *Genus* mandavit ut de *Clayrac*

vel de *Pochio acuto*, quod iret secum, quia *rex* mandaverat *sibi* exercitum.

GENZIYA, Gingsiya, ex Gallico *Genieve*. Warnerius MS. in Caprum Scottum Poeta:

Stereore Genziyas atque habens humiditas.

Infra:

Gongiras perdis frustra terendo tuas.

* **GEODUS** vel *GYODES*, *Alexandro*, *Humor* est terreus. Glossar. medic. Simon. Jaunens. ex Cod. reg. 6959.

* **GEOGRAPHARE**, *Describere* terre, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

GEOLA, GAOLA, Carcer, nostris *Geole*, vel *Geole*, qua voce *Caveam*, qua includuntur aves, etiam Picardi nostri nuncupant. Sed et *Geola* ex *Caveola* formatum supra indicavimus in *Cavea*. [Præceptum Caroli Pulcri Franc. Regis ann. 1322: *Per Nos etiam ordinatum fuerit, ut scripturae, sigilla, scribanie, stilli, memoratuli processuum, Geole...* et alia ejusdem... *ad firmum et cum inhieramento tradenda exponantur et vendenda. Occurrit* *ursum* *infra*.]

GAOLA, Monasticum Anglicanum tom. 1. pag. 242: *Justitarius Regis per breve Regis deliberavit Gaulam Romanam... de multis latronibus, etc.* Occurrit apud Will. Thorn pag. 2022. Bractonium, in *Fleia*, et apud J.C. Anglos passim. Le Roman de Rou MS.:

*Par treuve mort en la Gaule
Grimont, si est fait grant parole.*

GAYOLA, apud eundem Thorn pag. 1945. *Gayole*, in Charta Gallica ibid. pag. 2205. *Gayole d'un molin a vent*, in *Consuet.* Atrebatensi art. 145. Charta Philippi Elbroicensis ann. 1350. pro Nicolai Mellenti in Tabulario Prioratus S. Nicasi fol. 72: *Les habitants de la ville de Meulent et de Marianeux ne seront pas tenus à gaitier la ville, mais s'ils veulent ils la gaiteront: et si n'est pas nostre entente, que ils gaitent, ne soient treus gaitier nos prisonniers estans en nostre Geole de Meulent ou de Marianeux, etc.* *Avus* *contans* in *Gayola*, in Foris Aragon. Osemsibus ann. 1247. f. 36.

GAOLA, *Deliberanda*, Practicis Anglis dicitur, cum iudex in carcerem publicum pergebat, ibique incarcerationum causas discutebat, et a carcere liberabat. Vide Brittonem pag. 2. 18. 44. 79.

GEOLAGIUM, Carcerarium, seu, quod Commentariensi vel *Geodario* præstat ut incarcerationis pro victu et portis. In Edicto Ludovici Hutini 1. April. anno 1315. pro Occitanie incolis, cavetur, ne quis innocens probatus, in carceribus, sub prætextu *Geologi* seu carcerarii detineatur. Occurrit etiam in Concilio Bituricensi ann. 1336. cap. 12. Vide *Carcerarium*.

GEOLARIUM, Custos *geole*, seu carceris, nostris *Geolter*, Charta Decani Autisiod. ann. 1280: *Solvere debebantur Geodario nostro, sive custodi carceris, 100. sol. etc. qui etiam Geodarius habebat 4. denarios in quolibet, qui ibi incarcerationis, qui incarcerationis dictum nomine nostro, et periculo suo.* [Rursus occurrit in Edicto Caroli Pulcri Franc. Regis ann. 1315.] Jacobus Gothofr. ad Cod. Theod. perperam quasi *Geolarius* dictum putat.

* Cum *rimio* apud Silvanectum confus-

ditur, ex Charta Ludov. X. ann. 1341. Reg. 50. Chartopli. reg. ch. 118: *35. defuncto viro suo Geodario geole 35. denariis, qui iure hereditario suorum in 20. luum loci ejusdem tenebat, officium totum seu geole hujusmodi eidem alii omnia, nunc.* Vide in *Geola*.

GEOLARIUS, Eadem notione, in *gesto* Philippi Aug. Heroualliano fol. 1.

* **GEOLARUS**, Eadem notione. Lit. f. 1316. tom. 6. Ordinari. reg. Franc. pag. 1. art. 3: *Dicti iudex et biniules deputati, committere notarios, servientes, Gole, et alios officiales et ministros regimini dicto necessarios.* Vide *infra* *Gelema*.

* **GEOLARIA**, Jus, quod ex *geola* seu incarcerationis domino feudi pensabat, nostris *Geolage*, Charta ann. 1142. in b. 74. Chartopli. reg. ch. 551: *Basium per dictorem loci Agrifolii... dominus noster tenebat et possidebat, cum... embasium, decessit... notarius, argenteum, locum, tara, Geolaria, messuagiaris, et omnia sibi iuribus.* Alia ann. 1516. in Charta. Lud. n. ac. fol. 244. v. *Le Geolage dicto Lex qui vult par an dix livres Tournois.* Vide *Geolagium* in *Geola*.

† **GEOMANTIA**, *γῆμαντία*, Divinatio terra, Isidoro lib. 8. cap. 9. Vide *Geomantia*.

† **GEOMANTICUS**, Qui divinatio tem, Chronico Richardi de S. Germano apud Murator. tom. 7. col. 1023: *In his rebus bescum concordes sunt omnes Astrologi Geomantici, etc.*

† **GEOMETRICALE** *Ornes*, *Geometricum*, ad geometriam pertinet, apud Lambertum Ardensem tom. 8. Reliq. MSS. Le dwig. pag. 599.

† **GEOMETRICARE**, *Mensurare*, *id est*.

† **GEON**, Chronicon Fontanell. pag. 1. Achierum tom. 3. pag. 191. cap. 6: *Abas item maximus fluviorum Geon, qui 184 quatuor, commercis novum gloriosus, divitiantia piscium præstantissimus, diuturnus eodem Cambio passus octingentos. Secum appellatur Sequana ibid. pag. 19 per allusionem, ut putat, ad *fluvium* *hon*, de quo Gen. 2. 13.*

* **GEORGERIA**, pro *Gargeria*, *Arnatus* qua guttur tegitur. Vide in hac voce *Gebert*. *Hiante*, ann. 1343. tom. 7. Ordinari. reg. Franc. pag. 749. art. 12: *Et omni dicti numerus causa propensius, Georgii borigneti alberigneti, etc.*

GEORGIANI, Christiani populi, Persis, Medis, et Assyris contineri, sic nuncupati, quod S. Georgium, quem in passu contra gentes incedendum ad eos habent, et patronum, et tantum *geum*, cum summa reverentia colunt et rant, et præ aliis sanctis specialiter honorant. Ita Jacobus de Vitricio lib. 1. cap. 72. plura de Georgianis. Ade Leuchmans. Pandecte Turico n. 3.

* **GEORGE**, Libert. S. Marcell. ann. 1316. tom. 9. Ordinari. reg. Franc. pag. 381. art. 1: *Qui George digne vestiri reguntur, aliquo veritate confiteri, vel aliter, ad iudicium reboquantur. Hic excurrit me fuit an pro in iudicio, vel coram iudice? [Est vero se.]*

GEQUARIA, *Κεκυρία*, *ἐπὶ κρυφῇ*, in Gr. sarr. Gr. Lat. forte *Zizeria*.

GERA, pro *Hiern*, *leza*, dicta quasi de *fectio medicinalis* est. Papias. Vide supra.

GERA, Joan. Laudun. episc. tom. 3. pag. 163. col. 2. *Sic quod nupeliter* *gera*. Adagium est, inquit, *ludores*, quo auctor videtur dicere: Quod non potuit amara medicina eripio, effectus suavis, sancta scilicet *gera*.

GERA, La zanza, in Glossar. Lat. MS. Culex, Gall. *Coislin*.

GERACIS, a Graeco *γεραι*. Accipiter. dicitur in Vita S. Theodori Pontif. apud *not. tom. 3. pag. 150. col. 2. Iste* *gera*, ut lupus in grege, leo inter quailas, *Geracis* inter volatilis, porcella in *fructibus*.

GERBA. Speculum Saxonum lib. 3.

1. *Quod expeditorum res, hoc est, arma* *patet, agnatus ex parte glori* *habet, ad utrumque vero ger* *gera, i. e. parte sua mulieris danti* *substituit. Quod vero hic Gerad* *plurim. Wichbild Magdeburgense art.* *16. 57. 58. Pampharum nomine du* *lique, eo vocabulo intelligi om* *nes mulieres, incitas pannos, et* *indem cum ad usum mulieris, et* *qua pro vestitu deferre solent mulie* *res. Vox erat ex German. Gherred,* *geras. Uxat porro tractatus Andree* *Heri de successione Gerarde Saxonice* *lene 1607. Vide præterea Joan.* *microbolum lib. 2. de Jure Saxonum* *pag. 199. [Eichhorn. Institut. Jur.* *germ. § 536. Grimm. Antiq. Jur.* *germ. cap. 506. Hagens. Glossar. Germ.* *Gerard. col. 66n.]*

GERACIS RRS, idem quod *Gerada*, *amni geracis utensilia usui ornatuque* *fabri inventientia, sic appellari solent* *era Saxonicæ. Vide Acta Lissp. ann* *1609. §5. Geracis, utensile, supplex.* *d'Erard. in notis ad Leg. Ripuav.*

GERANES. Paltr. Chron. Austr. ad *1390. apud Prez. tom. 1. Script. rer.* *era. col. 728: Fuit in Austria unum Ger* *era, hoc est, consilium secretum, ita quod* *exerant nobiles et villanos superiores* *sua locum, etc.*

GERAVIUM, Grus, machina, Græcis *μινυον* *γερβιον*. Chron. Noves. ad *1769. apud Marten. tom. 4. Ampl.* *col. 588: Eodem tempore primum* *erat typoman in usum apud clericum* *erat, quando vena vel alia ad iterum* *venis ex nervis in lictus extraherant,* *era posebant. Jus Gerani, apud J.* *rade Jura staple tom. 6. Bibl. Germ.* *1616.*

GERAXIOSUS, Sacerdotis morbus, *Castalis dicitur. Papias. In MS. Bi* *Geraxiosus. Gr. γεραιος; Sacer mor*

GERAXOPAX. Vide *Pipico*.

GERAPICRA, GERAPLEGE. Vide *Grapl*

GERAGHA, pro *Gerarcha*, apud *Pe* *dra. lib. 4. Chr. Casin. cap. 125. Hagi* *nam apud Joan. de Janua. In Italia* *era, et Gerachia effertur. Glossæ* *Gerachia, Sacerdotii principatus.*

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Gerarcha, saint prince. Gerarchia, pro Hie* *rarchia, in Lit. procurat. abb. et convent.* *B. M. de Castreus dioc. Catal. ann. 1311.* *Italis, Gerarcha et Gerarchia, isdem notio* *nibus. Geranice, pro Hierarchia, Theodori* *gis. Anglorum ebori sui ordines, in Chron.* *Bert. Guescl. MS. :*

De par moi tenir d'ier, et de ce trais degrie,
Que du pouvoir de Dieu et de sainte Marie,
De saintes et de saints qui sont en troubie,
D'angles, d'archanges et de la Gerarchie, etc.

GERAVERA. Vide *Flores*.

1. GERBA, [f. pro *Herba*, Locus herbo

sus.] Charta anni 1041. apud Aug. de la *Chiesa in Histor. Eccl. Pedem. cap. 19:* *Cum silvis, montibus, collibus et vallibus,* *Gerbas, aquis, molendinis, lacubus, paludibus,* *etc. Alin. Conradi Imper. apud eundem* *pag. 224: Et vinum cum arvis suis,* *terris arabilibus, pratis, Gerbis, silvis. Alia* *anni 1089. apud eundem pag. 241: Sicot* *continentur in ordinatibus, locis, vineis cum* *arvis suis, terris arabilibus, copellis, pratis,* *Gerbis, pascuis, silvis, etc. Charta ann.* *1012. apud Guichenonum in Bibl. Schus.* *Cent. 1. cap. 84: Mensura terre hujusmodi* *est, tam de vineis, et terris arabilibus et* *pratis quingenta et 25, jugera suis locis dis* *posita; de Gerbis et silvis sexcenta jugera.* *Pactum inter Thomam Comitem Sabaudie* *et Abbatem Pinaroleus. anni. 1246: Terræ,* *prati, nemora, Gerba, etc. Adde tom. 3.* *Ughelli pag. 415. et Franciscum Marianum* *in Mathildi Comitissa lib. 3. pag. 157.*

2. GERBA, Spicarum manipulus, *Gallice Gerbe. Occurrit passim. Hinc Ger* *bagium, Gerbaria, etc. Vide Gerba.*

GERBA LIBERTATIS, Que in signum *concessæ libertatis domino a manumissis* *præstatur. Charta capit. Aurel. pro ma* *numis. hom. Stamp. ann. 1224. ex Cod.* *reg. 8542. 6. [Ordinat. reg. Franc. tom.* *1. pag. 322:] Unum gerbam habeantem a* *nobis numerandum et eligendum, et per cul* *torem agri ad nostrum grangium deportan* *dam, quo appellabitur Gerba Libertatis.*

GERBAGUM, pro *Gerbagium*, Præstatio *gerbarum in pecunia conversa. Reg. S.* *Justi in Cam. Comput. Paris. fol. 186,* *v. 1: Item 1. galline et pro Gerbagio, etc. ad.* *Vide in Gerba.*

GERBARIA, GERBERIA, Vide *Gerba*.

1. GERBERIA, Eodem intellectu. Locus *est in Gerba. Nostris Gerberie. Charta* *Ordin. ducis Burg. ann. 1225. in Reg. 93.* *Chartoph. reg. ch. 43: Item la Gerberie,* *c'est assavoir de chascun feu deux gerbes; et* *se il a une beste à charner, il en doit trois;* *et se il a trois beufs, il doit trois gerbes; et* *se il en a six, il en doit six.*

2. GERBERIA, Congeries et acervus *gerbarum. Stat. Perus. pag. 51: Si quis* *librum imposuerit multoties in tecto, vel* *feno, vel in giavellis, vel in Gerberis, sol* *vet pro bonno libris decem. Vide mox*

GERBERIUS, Pari significatione, nostris *Gerber. Lit. rem's. ann. 1380. In Reg.* *118. Chartoph. reg. ch. 463: Cum die* *quadam Hyrmanus Albeis in quodam* *campo quodam animalia lanam custodiret,* *Bernardus et Drolindus Martini venerunt ad* *ipsam, juxta quendam Gerberium frum* *mentum.... sedentem. Alim. ann. 1460, in*

Reg. 190. ch. 172: *Guisehart Traffoy....* *s'en ala en ung champ.... où estoient* *quatre Gerberies,.... esques il mist le feu.* *Vide supra Gerbarius.*

GERBERIA TERRA, f. pro *Herbida*, id *est, Terra ubi herba vel gramin solum* *crevit. Charta commutationis anni. 985.* *apud Murator. tom. 2. pag. 421: Transiit* *dominus Lupitandus Episcopus eidem Pon* *tano negotiatori in commutationis causa, id* *est, petia unu de Terra Gerberia: quo po* *steriora verba rursus repetunt inferioris,* *nullo adjecto, unde vera notio certo possit* *erui. Vide Gerba 1. Herbida.*

Ager pascuus. Charta ann. 1033. *apud eund. Murator. tom. 1. Antiq. Ital.* *med. ævi col. 16: Ubi viti estant seu pratis* *alique terris arabilibus, Gerbilibus et bus* *calois, seu silvis cum arvis illorum. Vide* *mox*

GERBIXA TERRA, Eadem notione, in *Stat. Avellan. ann. 1491. cap. 173. ex Cod.* *reg. 4624: Omnes.... habentes possessiones* *seu terras baschinas et Gerbianas, tum in* *montibus quam in planicie, etc. Vide infra* *Gerba.*

GERBORA, idem quod *Gerba*, Itel *enjuvis manipulus, fasciculus. Stat. An* *tiq. reg. pag. 312: Item pro qualibet cen* *tenario Gerborum seneciorum, solvat duas* *denarios.*

GERBUM, Ager communis et pas

cuus. Stat. Taur. ann. 1360. cap. 119. ex *Cod. reg. 4622. A: Item quod homines* *Turarii et districtus possint sine uliqua* *pæna pascuare cum coram animalibus in* *pascuis et Gerbis illorum de Dracno. Ibid.* *cap. 199: Illi qui dicta Gerba vel pascum* *teneant,.... teneantur dare communis* *pro singulis et singulis jugeribus Gerbarum* *et pascuorum denarios duodecim. Vide supra* *Gerbia terra.*

GERCIS, Agna, ut mox *Gergia* *et Gergonia. Chartularium SS. Trinit. Cadom.* *fol. 45: Instrumentum hujus villæ est* *villi. boves.... septem viginti oves matres ul* *præcintas 14. idem, et LX. et XII. inter Gercis* *et hogastres. Vide Lex.*

GERDIUS, Textor. Hesych. *Γερδία, γερ* *ατος. Gloss. Lat. Græc. Textor, γερδία, Glos* *sæ Gr. Lat.: Γερδία, Textrix, Γερδία, γερ* *ατος, Textor, Glossæ alie, cap. de Naviga* *tionem: Textorium, γερδίατος. Lexic. Gr.* *MS. Reg. Cod. 2062: Γερδίατος, δ' αργυρίου, xai* *1927. xai γ' γερδίατος. Eadem habet Suidas. In* *tem: Γερδία, γερδίατος. ἀνὰ τὰς τρεῖς ἑδρας* *ἔργα αὐτῶν ἔσονται. Rursus ex Psello, δ' γερδίατος,* *δ' γερδίατος. Jul. Firmicus lib. 8. Math. cap.* *25: Textores faciet, Gerdiusque, sed quon* *iam omni insonare volebant quantiarum.* *Vide Gloss. Meur. II, et melius Græci. col.* *245. voce Γερδία.*

GERPEA, Anglo-Saxonibus, Vicecom

itis. Ita Hickesius Dissert. Epist. pag. 4. *Sed in Legibus Edwardi Confess. cap. 35.* *ut et ipsius ætate, per hanc vocem designa* *batur quicumque singulari officio aliqu* *ius præfector, sicut, inquit, modo vocatur* *Greeve, qui super alios præfecturas ha* *bet.*

GEREN. Gloss. Cesar. Heisterbac

tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hanti

lum pag. 671. col. 1: *Solvat.... pecti*

cas, vietas, ec. *Gerem vel hembla*, quibus venna puratur. Vide infra *Gerem*.

† **GERFALCHES**, GERFALDUS, *Æsalonis* seu accipitris species major, *Gallis Gerfaut*. Instrum. anni 1318. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 177. col. 1. Item *Galido falconio suo Gerfaldus datur*, et viginti quatuor libris. *Gerfaldus* legitur apud Spelman. in v. *Acceptor*. Vide *Gyrfalcones*.

GERGENXA, *Vasis species*, apud Adamum in Vila S. Columbe, [vel potius, ut exponit Bollandus tom. 2. SS. Junii pag. 217. Ferrum aut liquorem teres, quo per duas assas transmissio operculum firmatur ne excidat: In dorso portus vasculum novo plenum lacte... quod illico valde concussum est, Gergennique operculi per sua linea foramina retrusa longius projecta est; operamur terra tenuis cecidit, lac ex majore mensura in solum defusum est.] Glossæ Saloni. MSS. apud Sommerum: *Stic ca, Gergenna*.

† **GERGIA**, ut infra *Germgia*. Codex MS. Irmonis Abb. Sangerman. fol. 128. v. col. 1. [Br. 25. sect. 2.] Pro hoc accipit ad tertium annum *Gergia*, et de curie dominica tertium fuerat.

† **GERGOMETUM**, *Vappa*, vinum deterioris conditionis. f. pro *Gergomerum*. Acta B. Jac. Mewanat. tom. 4. Aug. pag. 729. col. 2. : *Ordinaverat ut de quondam vegete, que sola vinum hominum continebat, aliis Gergometum (distribuerent), nulli daret... Cum beatus vir ab ea vinum pro adificatoriis ecclesiis postulasset, illaque diceret, quod totum Gergometum erant, una vegete exierit, etc.*

† **GERGOSIUS**, *Agillimus*. Papias: *Gergos, Agillis; Gergonius, Agillimus, Græce*. Legendum *Gorgonius* a Græco γοργός.

† **GERHARE**. Vide supra *Genhare*.

† **GERIA**, vide *Geronicon* et *Placitum lin*. Est etiam *Placitum exacto*, etc.

† *Gery*, Arboris nomen apud Normannos. Lit. remis. ann. 1410. in Reg. 166. Charioph. reg. ch. 364: *Un arbre, appelle au poyt (Normandie) Gery*.

† **GERICONTINUM**, *Murum mundi ambitum*, apud Papiam. Gloss. MSS. Sangerman.: *Gericontinus, Murus mundi ambitus*.

GERIMA, [Manipulus.] Vide *Gelim*.

† **GERITTE**. Gloss. Cæsar. Heisterbac. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Montheim pag. 670. col. 2. : *A primis ecclesiis nostræ fundatoribus, id est, Pippino et Karolo Magni regis filio, possessiones nostræ ecclesiæ ac bona ab omnibus potestatibus secularibus sunt exenta: que potestates vulgariter appellantur pedine,.... Geritte*. Forte *Jus uteris* vel suppellectilem extendendi. Vide supra *Geridica res*.

† **GERLA**, *Lagena*, vas vinarium; item, Corbis species, Ital. *Gerla*, ea notione. Testam. Pooici de Pratoconit. tom. 1402. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. xxj: *Item do et lego... tinnam meam et Gerlam meam et omnia vasa vinaria mea*. Charta ann. 1404. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 180. col. 3. : *Debeat levare et exhibere pro qualibet saunna Gerlam dantant unum denarium*. Vide supra *tiella* et infra *Gerula*.

† **GERLANDA**, ut *Gerlanda*, Gall. *Gutlende*. Constitutions Frederici Regis Sicil-

lie cap. 95: *Item uxores tantum Militum possint portare Gerlandam imperlatam et cum gemmis et auro, sicut voluerint, non tamen ultra mensuram digitorum duorum per latitudinem, et quod in Gerlandis ipsis non sint aliquæ mergule sub pana unc. 12.*

† **GERLENDIA**, *Coronula*, sertum, ornamentum mulierum, idem quod supra *Gallanda*. Stat. Balo. MSS. ann. 1344: *Item quod nulla mulier vana sit ausi portare aliquam Gerlendiam, neque velum in capite, etc.* Vide *Gerlandia*.

† **GERLERIUS**, perperam pro *Geolarius*, vel *Grulerius*, Custos græce seu carceris. Pariat. inter reg. et epis. Minat. ann. 1306. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 157. col. 1: *Illi vero baillivus et julex eligent subvicarios, Gerlerios, servientes, et alios officiales seu ministros ad executionem communis jurisdictionis, quos noverint opportunos*. Vide supra *Geolarius* et infra *Geulerius*.

† **GERLONIA**, *Corbis species*, Ital. *Gerla*. Comput. ann. 1405. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 183. col. 2. : *Pro uno Gerlono cum corda pro reclusa, vij. solidos, viij. denarios*. Vide supra *Gerla*.

† **GERMAXI**, *Arimanni*. Vide Savin. Histor. Jur. Rom. tom. 1. § 56. infra *Hermanni*.

† **GERMANICA** *FACTURA*, *Scripturæ genus*. Vide *Scriptura*.

GERMANITAS, *Titulus honorarius* in Epistolis Episcoporum invicem scribi scribentium, apud S. August. Epist. 19. 97. 106. Vide *Fraternitas*. [** Inde *Germanitas* episcoporum pro Cætu episcoporum in Annal. Hildesh. apud Pertz. Script. tom. 3. pag. 100: *Generaliter ibidem sinodo præsedet, in qua Germanitas episcoporum priora decreta redintegravit*.]

GERMANITAS, *Societas, communio honorum*, qualis est inter germanos vel fratres. Observantie Regni Aragoo. lib. 5. tit. de jure dotium, § 19: *Propter Germanitatem factam inter virum et uxorem, superstes non amittit virilitatem, nisi expresse renantent eidem*. Lib. 9. tit. Declarationes Moneticæ § 3: *Si duo faciunt de bonis que habent, vel in posterum habebunt, instrumentum Germanitatis, si solvet unum Morbetinum, dicimus, quod ex quo unus fratres bona dividerint, licet postmodum inter se fecerint communionem honorum, et societatem, tenetur quilibet unum Morbetinum solvere*.

† **GERMANITER**, *Rhythmi de S. Otmaro* apud Pertz. Script. tom. 2. pag. 55:

Cæpitte jingustur, Germaniter inde colatur.

Ubi glossa: *quasi duo germani*.

GERMANITUS, *deusque*, in Gloss. Græc. Lat. [*Abici amicus esse Germanitus*, apud Nonium num. 381. *Germanitus* usus, caput, apud Mabill. tom. 3. Annal. Benedict. pag. 189.]

† **GERMGIA**, *Agna*, ovis que nondum parit, Picardis, *Germe*. Codex MS. Irmonis Abb. Sangerman. fol. 3. : *Habet in Gaugiac mansos ingenuiles xii. qui solvunt... multones ca, ad tertium annum Germgias LXXXVIII. ad quartum annum porcos de denariis quatuor LXXXVIII. Fol. 24. v. : Sunt in Fedrarias... qui solvant ad tertium annum multones clviii. ad tertium annum*

*Germgias LXXXVIII. Fol. 73: Solvi... herbaricum Germgias i. Et fol. 86. v. : gna i. cum agno. Vide Gerai, [** Germgias, et Indic. Polypt. Germgias] Ovis que semel tantum peperit. Bn. sect. 22. pag. 182: *Ad tertium a Germgias i. cum agno*.]*

† **GERMIA**, *Eadem notione*. Item (fol. 22. v. : *Inggerius... solvit ad multonem i. ad tertium annum in latitudinem Germanis*, Ibid. fol. 30: *Per herbarium Germia i.*

† *Redit, comit. Haonon, ann. 1177. Cam. Comput. Insul.: Et s'il n'est... le Germe antérieur; et s'il n'est... le Germe, le brelai.*

† **GERMOTA**, f. *Manipulus*, facit mensuræ species. Arest. ann. 1347 Jun. in vol. 5. arestor. parlem. Plena mina avenæ ad mensuram novæ Asynon, cum ducentis et quatuor. *Germotis vestis*. Vide supra *Gelma*.

GERMUNDUS, *Navis species*, *Gonautis*, *Gaufredus Malaterra lib. 2. cap. 1*. *Nostri dicunt tantummodo Germanos Galeas, Sicilienses vero catas, et pios et dromondos, sed et dromondos fabulosos*. Ziqueros, *naves sic dictas vocat Anna Com. in Alexinde pag. 91*. non eodem cum *Germundis*, non minus finire. Vide *Liberarium Vincentii* 6. edit. Edit. Paris. part. 2. pag. 117. Bal. Maurus in Poemate ad Gerhounum ad ejus nomen, videtur vocem Gall sagittam prisce Teutonice dictam,icare, qua etiam, notis, ovis gemellatur constat, uti in voce *Sagitta* huius.

GERNARIA, apud Petrum de Crestis lib. 9. cap. 66. : *Et eorum fons riuandis agris et arboribus vineis, et vitiis Gernaris, et quibusdam vitiis nistris*. Ubi vetus Gallicus Interpres: *estinger Gernaris et nustris placentia riuatur*. Unde videtur legisse *Gernaris*.

† *Vocem non intellexit vetus Gall. Petri de Crescentis Interpres, ut ipse Gernaria enim vel potius Gernaris, genus videtur, quod Jorre et Gernaris, lamus*. Vide supra *Gerla*.

† **GERNARIUM**, ut infra *Gernas*. Gall. *Grenier*. Charta Thomæ Abb. Chartulario S. Fromondi: *Terræ dare annuatim... Priori et Conventui S. I. modis xiv. boisse, frumenti ad ma, mensuram Gernarii sui*

† **GERNARIUM**, *Ossuarium*, ubi ossa mortuorum reponuntur, *Gernaribus*, Gall. *Charnier*, Chartul. fol. 41. lit. sal. ecd. S. Thom. Astor. fol. 41: *Et ossa in Gernario pium, etc.*

† **GERNATUS**, *Hiems*. Processus S. I. v. v. tom. 4. Maii pag. 567: *Et niente circa medium noctem, idem vigilans redit in camera, per ostium* et *Gernatum*, tantum lumen et clus quod visum fuit ei, quod incendit domus.

GERNOBADA, *GERNOBADATA*, *Grani*.

† **GERNUS**, *Gener*, vi. Isidor. *Gendre*. Charta ann. 1148. inter Probat. tom. 3. Ansal. Præconit. col. 47:

erant in pago, qui vocatur de Medina,
plantavit ad medias Zalemā et suas
et Mojmān Dantido. [* Hiep. Yerno.
GERO, Zenzotore. Glossar. Lat. Ital.
Vide supra Gera 2.

GEROCOMIUM, ex Græco γεροκομίου,
in quo aluntur senes, in Vita S. Euse-
bii Virg. a. 8, in Vita Patrum. Glo-
ss. : Gerocomium, vel Gerocomium, do-
mus, in qua pauperes, et propter senectutem
sunt homines curantur. Anastasius in
epist. II. PP. : Ille Gerocomium. [MS.
gall. Marator. Gerocomium] quod post ab-
b. S. Dei Gerontis ad Præseppe situm
est. Monasterium instituit, etc.

GEROSTOCORIUM, γεροστοκοριον, Locum
conventus, in quo pauperes et propter se-
necitatem solum infirmi homines curantur.
ibid. Capitulum. cap. 29. et] apud Julianum
terrest. Constit. 7. Ex eo hausit, quæ in
hoc voce habet Papias, [et Jo. de Janua,
qui habet Gerontocomium. Gloss. Lat. Gall.
Sagrem : Gerontocomium, Hospital pour
vieux gens.] Gregorius M. lib. 12. Epist.
p. 12. Canticum lectos vel lectissimos in
Gerocomio, quod a quondam illic Isaac
constructum est, dicitur. Atque sic accipienda
et Gerocomium, in Vita S. Euphrosyne cap.
2. in Vita Patrum, ubi perperam Roswe-
lmi existimavit locum esse, ubi curaban-
tur, quibus vix laborabant. Diversiorum
enim in Monasteriis agnoscit Petrus Dia-
c. lib. de Miracul. S. Benedicti Casini præpa-
ram. pag. 24. Discrimen vero inter γεροκο-
μιον, et γεροστοκοριον, ponunt Grammatici,
quod istud amplius, hoc minus ædes sit, in
quo aluntur senes. Lexicon Gr. MS. Reg.
lat. vol. 105. : Γεροκομίου, γηρα, γεροστοκοριον,
scilicet. Sed videtur legendum γεροστοκοριον.
Boschius : Γεροκομίου, γεροστοκοριον. De Ge-
rocomiis, et Gerotrophis Constantinopo-
litans agimus in nostra CP. Christiana.

GEROFALCO, Esalon, Gall. Gerfaul,
vul. Hyernum tom. 2. pag. 1075. Vide
Gerfolcares.

GEROFAXTES, pro γεροφάτης. Vide in
Olibet.

GEROFUTILIS. Gloss. Lat. hystero-
ca, inutilis, incommodus, Gerofutilis. Edi-
tum habet tantum futitilis; sed legendum,
tem, inutilis.

GEROLDINGA. Mali seu pomi species,
a Capitulari de Villis cap. 70. [* Poma
Gerolding in Echaz. vers. 1026.]

GEROLUS, pro Gerulus. Qui gerit,
vul. Mabilionium Liturg. Gallie. cap. 316.

GEROSTES, ex Gr. γηρος, Senex. [Jo.
de Janua : Senex, Senectus vel sanctum; unde
Gera, tia, et hoc Geruntia, tia, Senex
et Senectus : unde Gerontia et Geronti-
a, vultus vel sacerdotatus. Perperam con-
f. ibi γηρος. Sacrum, unde γηρος, Sacru-
m, et γηρος, Senex. Irreposit eadem con-
f. in Glossas Lat. Gall. Sangerman.]

Gerio lib. 1. de Vita Mathild. cap. 2.
Presbytero.

... Forsan trahet hinc non Domne Geronta.

Gerontus in Vita S. Willfridi cap. 9. de
vitis :

Ter centum memini ter secos ante Gerontas.

ibid. Senior Monasterii.

GERONOPAPAS. Vide Papias.

CINGI GLOSS. — T. III.

† GERONTECOMIUM. Vide in Geroco-
mum.

GERONTICON, Liber, continens vitas
Patrum, seu Seniorum, de quo ita Joannes
Antiochenus, editus a Coteliero Regio
Linguae Græcæ Professore, cap. 5 : Η γη-
ροντικὴ ἐστὶν Ἀλφύρα συντάξις περὶ τῶν ἀν-
θρώπων γηρότων τῶν Σακευτῶν, Θεολογῶν, καὶ Ἀ-
σκητῶν τὰς ἡλικίας πενήτητος, καὶ ἀνεπιτήδεα τῶν
κατὰ χορηγίων ἐπιτηδεύοντα. Hujus porro
libri Latine editi a Roswede, Græcum
exemplar nactus idem vir doctissimus
publicavit in tomo primo Monumentorum
Ecclesiæ Græcæ, quem præterea consule
in Notis pag. 795. [* Vide Glossar. med.
Græc. col. 247. in hac voce.] Charta Si-
saniandi Episcopi Irenensis æræ 953. apud An-
ton. de Yezes tom. 4. Chronici Ord. S.
Benedicti : Libros, unam Ordinarium, et
unum Sacerdotalem, et unum Geronticum,
tertium enim officio Passionis et Missæ ipsius
Martyris, etc. Charta Ordonii Regis Navarræ
ære 960. apud eundem tom. 3 : Textum
Evangeliorum, Librorum Regularum, Gera et
officium Synonymorum, Epistolarum, et aliarum
litterarum. Ubi puto legendum Geronticum.

Alia Sisaniandi Episcopi Irenensis seu Com-
postellani æræ 959. apud eundem tom. 4 :
Libros ordinum Sacerdotum, primo Geron-
ticon (melius Geronticon) 1. tertium cum
suo officio. Alia Rudesindi Episcopi Do-
miensis æræ 930. tom. 4 : Bibliotheca,
Moralium, Dialogorum, Pastoralis, Eze-
chielem, Ethimologiarum, Sententiarum,
Epistolarum, * ingeritum, * geriaze, [In-
geritarum, geriaze, tom. 3. Concil. Hisp.
pag. 181.] Historia Ecclesiastica, Epitama-
ron, Geronticon, Expositio Trinitatis, et
Coutonium.

GERONTOCOMIUM. Vide Gerocomium.

† GEROSTUS, Senex, a Græco γηρος
Geronta nutrit, in Actis SS. Junii tom. 2.
pag. 309. de B. Bardone.

† GEROPAPA, Dignus sacerdos, in Glo-
sar. Lat. Ital. MS. Vide Geroprepes.

GEROPREPES, ex Græco γεροπρεπής,
Sacer, divinus. Miracula S. Bernaci cap.
6 : Retulit se vidisse quendam Geroprepem,
vultum angelicum nec fulgorem speciem ge-
rontem. Lucianus Presb. de Inventione
corporis S. Stephani : Vidi virum senem,
longum, Jesuprepem, hoc est, dignum Sacer-
dotem, canum, barbaram prolixam habentem.
[Huiusmodi, apud Mabilionium in Ono-
mastico part. 2. sæc. 3. Benedict.]

† GERPIRE. Vide Guerpire.

† GERRA, pro Guerra, Bellum pub-
licum vel privatum. Charta ann. 1186.
apud Spon. tom. 2. Hist. Geney. col. 44 :
Tibi concedimus ut omnia feoda, que a
mana tua tenebāt, tibi iudicialiter obducas,
in potestatem tuam libere recolligas, et
partem ex eis strennuis et fidelibus viris, qui
Gebennensem ecclesiam delectant et possunt
defendere, et obsequio omni dissimulatione
predicto hosti nostrum Gerraum facere, etc.

* 2. GERRA, Errabunda, vagans Co-
modus. sine nomine act. 2. sc. 5. ex Cod.
reg. 8163 : Exurlant (ancillæ) furaste,
stent Gerra, agant inertes.

* 3. GERRA, Calatrbus, Gerra. Pro-
vinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : Gerra, circa
altaria ferreæ, Prov. Gerra.

† GERRE, Crates viminea, Athenienses

cum Syracusas obsiderent, et crebro Gerras
pacerent, irridentes Siculi Gerras clamita-
bant, unde factum est, ut Gerra pro angis
et contemptu diceretur. Ita Festus, a γέρρον,
Scutum Persicum et vimine contextum.
Vide Martium et Carolum de Aquino in
Lexicis suis.

† GERRIA. Vide Jardia.

† GERRIRE, Gestire, Luxuriari. Gloss.
Lat. Gr. Sangerman. MSS. : Gerrio, Gestio,
γέρριον.

* GERRULLI, Piscis genus. Tract. de
Pisc. cap. 68. ex Cod. reg. 6838. C. :
Smaris, quem Plinius et Martialis gerrem
appellant, Venetiis hodie giroli et Gerruli,
in Gallia nostra et Hispania picarel vo-
catur, ob id quod salutus et fumo stectatus
linguam pungit quadam acrimonia.

† GERSA, GERASARE. Joannes de Garlandia
in Synonymis Chymicis : Gersa, id est,
cerasa. Joan. de Janua : Gersa, batea,
unde Gerso, as, Ingerso, as, infuscare fac-
ient, vel alud, Gersan. Catholicon Armori-
cum : Babouneff au visage. Gallice, Con-
chier le visage. Lat. Gersare, Ingersare.
[Gloss. Lat. Gall. Sangerman. : Gersa, la
douce ou fange des saules : Gersare, Torché
le visage. Alibi : Ingersare, Embour, sauil-
ler.] Nostri Gersa, vermiculum vocant, qui
vestes ac libros rodit. Terredum Latini.
Vide Garsa.

† GERSA, Equorum morbus. Jordanus
Rufus Calaber MS. de Medicamentibus
equorum lib. 1. cap. ult. : Gersa est quadam
molliis inflatio ad magnitudinem ovi, aut
amplius, quæ tam interiori, quam exteriori
parte nascitur in garetia.

* GERISINA, perperam pro Gersuma
bis legitur tom. 11. Gall. Christ. inter
Instr. col. 335. Locum vide in voce. Ger-
sumo.

† GERSUMA, GERSONA, et Saxonicæ ger-
suma, Sumptus, expensæ, premium,
compensatio, opes, thesaurus, hæc enim
omnia id vocabuli sonat. Sed apud For-
enses Anglicos ut plurimum usurpatum
legimus pro fine, seu pecunia, data in pa-
tione, et rei emptæ vel conductæ compen-
sationem. Unde in venditionum formulis, et
locationum chartis, hæc aut similia verba
pro more inserta : Pro tot solidis, vel tot
libris, in Gersumam solutus vel traditis.
Vetus Charta apud Somerum in Tract. de
Gavelkind pag. 177 : Et pro hac concessione
dedit nobis predictus Jordanus 100. sol.
sterling. de Gersame. Charta Fundationis
Abbat. S. Stephani de Fonteneto in Nor-
mannia, in Registro 106. Tabular. Reg. Ch.
370 : Liberas et quietas ab omnibus
servitiis et consuetudinibus atque Gersumis,
et aliis querelis, etc. Monasticum Angl.
tom. 2. pag. 920 : Pro hac autem emptio-
ne predicto Radulpho unam marcam ar-
genti in Gersam, et singulis ejus fratribus
12. den. Ubi legendum Gersumam. Idem
Monasticum tom. 3. pag. 126 : Pro hac
autem donatione . . . dedit mihi dictus
Dominus Gilbertus Cælestensis Episcopus
113. lib. 6. sol. 8. den. pro manibus in Ger-
sumam. Adde pag. 226. Vitæ Abbatum S.
Albani pag. 28 : Datis ab ipsa eidem Ab-
bat. . . . tribus marcis auri in Gersoma.
[Occurrit iterum apud Kennetum Anti-
quit. Ambrosden. pag. 125. 178. 194. 225.]

[*Gesta* PROPRIETARIA, apud eund. S. Aug. Gall. 3. cap. 4.]

1. *GESTA*, m. Historia de rebus gestis. Vita Caroli M. ab Eginhardo edita. Interdum propositi, in Cod.

1. *Gesta* et Cæsares. *Gesta* proinde Gesta nōra in scribere, Lector, Eginhardus Magni Augustini Caroli.

2. *Gesta* Bibliothecarius in Stephano PP. pag. 237: Sermonum librum unum, *Gesta* librum unum, Evangeliorum li-

3. *Gesta*, etc. Infra: *Historiarum librum* Paulo supra: *Prophetarum librum* Gesta rerum libros duos. Vide for-

4. *Gesta* 13. ex Baluaniis, et Capitul. Ca-

5. *Gesta* 11. 51. initio, et ibid. ejusdem Ba-

6. *Gesta*, m. Charta donationis. Privile-

7. *Gesta*, m. *Wifredi Comitis* Barenon. tom. 3.

8. *Gesta*, m. *Hic est Gesta*, sive *Gesta*, quo ferti iussu *Wifredus Comes* de

9. *Gesta*, m. *Marie Monasterii Ripuwallensis* dom. consecrationis S. *Marie*. Ibid. pag.

10. *Gesta*, m. *Facilia Presbyter qui hanc Gesta vel* notationem scripsit.

11. *Gesta*, m. *Charta Sancti comit. pro fundat. S. Se-* creti in Vascon. *Ipsi vero sapientes inquir-* unt si sanctus Severus Gesta vel passio-

12. *Gesta*, m. *haberet scriptum. Inventum est in* quibus, quatenus qualiter a francigenis

13. *Gesta*, m. *auditus fuerit destructum.*

14. *GESTA*, GASTUM, Flos, seu purga-

15. *Gesta*, m. *tionum recentis cervicis, quo pistores* piam leviores reddunt, Anglis *Gest*, The-

16. *Gesta*, m. *saici Ghest et Ghist*, est. Lex. Math. Paris ann. 1302: Ita quod pistores potest

17. *Gesta*, m. *se vendere, et in quolibet quarterio* piam 3. denarios, exceptis berennia et 3.

18. *Gesta*, m. *posuit ad funerarium, . . . et in sole ob-* olat, et *Gesta* obolium, et in candelis qua-

19. *Gesta*, m. *bretem, etc. Flea lib. 2. cap. 10: Pistor* piam potest in quolibet quarterio fru-

20. *Gesta*, m. *ctum annu obolium pro sale emendo, et* eam obolium pro Gesto vel levato. Nos

21. *Gesta*, m. *tim Levin appellamus.*

22. *GESTA*, pro Gesto, in puto. Curia Libertatum Bellimontis ex MS.

23. *Gesta*, m. *Gollin: Absolventes . . . ab omni tallia,* talia, argario, perargaria, *Gesta*, etc.

24. *Gesta*, m. *Vide Gesta.*

25. *GESTA*, Instrumentum juridicum, quo

26. *Gesta*, m. *testimonia de gestis aliquis conti-* nentur. [Vide *Gesta*, 1.] Consuet. Nea-

27. *Gesta*, m. *li. MSS.: Salvo tamen, quod licet volenti* reponeretur ad locum in ipso instrumentum,

28. *Gesta*, m. *dictur Gesta, continetur, quod potest* reponere personas et dictum testium, quo-

29. *Gesta*, m. *des et testificatum dictum instrumentum* quod, dicitur *Gesta*, constructum est.

30. *GESTA*, Una arma, in Glossar. Ital. MS. Vide supra *Gesta*.

31. *GESTABILIS*, Qui facile geri seu por-

32. *Gesta*, m. *test. Gestabile celum, apud Cassio-* num lib. 1. Epist. 43. hoc est, pro-

33. *Gesta*, m. *baea celum representans, Gall. Globe* m.

34. *GESTAMEN*, *Στέφανος*, in Gl. Lat. Gr.

35. *GESTAMEN* CEXALK, GESTATORIUM

36. *Gesta*, m. *uena, inenabula, Gall. Ber-* vita Ludov. Pii cap. 4. tom. 6. Col-

37. *Gesta*, m. *Histor. Franc. pag. 89: Ludovicus* *Gesta*, eunorum adhuc utens *Gesta*

38. *Gesta*, m. *enuali est rectus Gestamin. Ubi Gesta* ejusd. Gall. ibid. pag. 129: *L'enfant fit* porter ensi comme en berceul. Vide *Gesta-* torium.

39. *GESTANTES*, Patroni, qui baptizandos

40. *Gesta*, m. *infantes brachiis gestant, et Sacerdoti ba-* ptizatorio offerunt. S. Augustinus lib. 4.

41. *Gesta*, m. *contra Julianum: Recole, quemadmodum in* Ecclesie Christi baptismatis mysteria cele-

42. *Gesta*, m. *brantur, et invenies quod abrenunciant et* parvuli per ora Gestantium, sicut per ora

43. *Gesta*, m. *Gestantium credunt. Idem Epist. 23: Offer-* runtur quippe parvuli ad percipiendam spi-

44. *Gesta*, m. *ritalem gratiam non tam ab eis, quorum* Gestantur manibus, . . . quam ab universa

45. *Gesta*, m. *societate Sanctorum atque fidelium. Adde* Epist. 105. et Ep. 107. cap. 8. Babanus

46. *Gesta*, m. *lib. 1. de Instit. Cleric. cap. 26: Parvulo-* rum qui per eorum adhuc obrenunciari dia-

47. *Gesta*, m. *bolo, nec credere in Deum possunt, per corda* et ora Gestantium salus adimpletur. Vide

48. *Gesta*, m. *Tenere.*

49. *GESTARE*, Continere, Gall. *Contenir*,

50. *Gesta*, m. *Porter; ut cum de scripto dicimus: Est* écrit porte, etc. S. Eulogius de Concilio

51. *Gesta*, m. *Cordub. tom. 3. Concil. Hisp. pag. 149:* Non tamen inculpabile illud fuisse putamus

52. *Gesta*, m. *simulationis consultum, quod aliud Gestantur* et aliud sonans, quasi a discursu martyria

53. *Gesta*, m. *plebem compescere videbatur.*

54. *GESTARE* GASTICUM, Canticum com-

55. *Gesta*, m. *ponere, offerre, vel canere. Nicetinus Episc.* de Psalmidico bono tom. 3. Spicil. Acher.

56. *Gesta*, m. *pag. 7: Si autem quæramus, quid omnium* primus hoc genus invenit, non invenimus

57. *Gesta*, m. *aliam nisi Moysen, qui Canticum Deo in-* signis Gestavit, quando percussa Ægypto

58. *Gesta*, m. *decem plagis et Pharaone demerso, etc.*

59. *GESTARI*, Lectica, vel equo vehi. Vetus

60. *Gesta*, m. *Interpres Moschionis: ὄχημα, Gestatio.*

61. *Gesta*, m. *Δικτυάριον, Gestari. Gloss. Lat. Gr.: Gestatur,* γαστράριον. Gestor, γαστράριος. Gesto, γαστρά-

62. *Gesta*, m. *ριον, Gestatio, γαστράριον. Alexander Intro-* sophista lib. 1. Passionum: Palaestra exer-

63. *Gesta*, m. *cere fecit et Gestari, et maxime ante . . .* cibum: Gestari autem non solum pedibus,

64. *Gesta*, m. *sed et eum caballis. Cælius Aurelianus lib.* 2. Chron. cap. 14: Quo fiet ut præstipnam

65. *Gesta*, m. *cibum sampatit ægrositatem, Gestatioem* sunt movendi, secunda etiam demobulatione.

66. *Gesta*, m. *Passim ibi, et apud cæteros Medicos. Vide* Mercuriale lib. 3. Artis gymnast. cap.

67. *Gesta*, m. *10. 11.*

68. *GESTARIUM*, pro Gestatorium. Albertus

69. *Gesta*, m. *Aquensis lib. 10. cap. 5: Milites Hungaris* corpus extinctum Gestario inpositum, in

70. *Gesta*, m. *incivitate Nazareth . . . attulerunt. [Vita S.* Bernardi inter ejus Opera tom. 2. col.

71. *Gesta*, m. *1519. Edit. 1690: Itaque Gestario inter* duos equos composito, in eo collocatur. Vet.

72. *Gesta*, m. *membrana apud Ludewig. tom. 8. pag.* 223: Cum nec equo nec curru propter

73. *Gesta*, m. *normam vehementerem vehi posset, a viris in* Gestario ad hoc ipsum composito portabatur.

74. *GESTARIUS*, Cibus, qui ferendo

75. *Gesta*, m. *gestatur. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg.* 7693: *Gestarius, mengier. Vide Gestario-* rum 1.

76. *GESTATIO*, γαστράριος, i. Exercitatio,

77. *Gesta*, m. *in Glossis Lat. Græc. MSS. Sangerman.* Vox antiquis haud ignota tum ad vectio-

78. *Gesta*, m. *num, exercitationis et valetudinis ergo,* designandam, tum ad significandum lo-

79. *Gesta*, m. *cum ipsum ubi hujusmodi gestationes* celebrabantur. Vide Falri Thesaurum et

80. *Gesta*, m. *supra Gestari.*

81. *GESTATORIUM*, Lectica, Joan. de Ja-

82. *Gesta*, m. *nuis: Gestatorium, illud in quo aliquis* portatur, ut feretrum. Papias et Gloss. Lat.

83. *Gesta*, m. *MS. Reg.: Gestatorium, Ferculum, vel Fer-* trum. Julius Africanus lib. 6. Hist. Apo-

84. *Gesta*, m. *stol.: Quienque alicujus rei cupit esse pos-* sessor, quod gestatur, spectat. [Utitur

85. *Gesta*, m. *Suetonius in Claudio cap. 17: Solitus* etiam in Gestatorio ludere.]

86. *Gesta*, m. *Sed sæpe pro feretro, in quo Sanctorum* jacent reliquie, usurpant Scriptores. I. Liber

87. *Gesta*, m. *Miraculor. S. Adelardi Abbi. Corbieensis* cap. 3: Comes ad feretrum Sancti accessit,

88. *Gesta*, m. *et sumpto manibus Gestatorio, . . . in Ecce-* lesiam tulit. Agiradus Monachus in Vita

89. *Gesta*, m. *S. Anselmi Archiepisc. Rotomagensis n.* 43: Cum . . . reitigasset pallium, quo tege-

90. *Gesta*, m. *batur Gestatorium, etc. Adde Baldricum* Dolens. in Hist. de Capite S. Valentini n.

91. *Gesta*, m. *6. Theodorici in Hist. Translat. S. Celsi* Episc. Trevir. n. 20. Vitam S. Altmanni

92. *Gesta*, m. *Episc. Pataviensis pag. 64. Ermanricum* in Vita S. Soli cap. 7. etc.

93. *Gesta*, m. *Gestatorium, eivere, hoste, in Glossar.* Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

94. *GESTICULARIUS*, Gesticator, qui

95. *Gesta*, m. *gestibus mentem exponit. Ammian. Mar-* cellin. lib. 24. cap. 16: Mutum puerum ob-

96. *Gesta*, m. *ditum sibi suscepit Gesticularium, multa, qua* collectat, notibus venustissimis explicatam.

97. *Gesta*, m. *Gesticulario, Gesticulans et saltatrix, apud* Gellium lib. 1. cap. 5.

98. *GESTICULATIO*, Habitus corporis.

99. *Gesta*, m. *Alexander III. PP. in Appendice ad Con-* cilium Lateranense III. part. 6. cap. 6:

100. *Gesta*, m. *Manifestum est, eum puberem esse, qui de* Gesticulatione sui corporis talia est, jam

101. *Gesta*, m. *procerare possit, licet ad metas legis dif-* ficultas non perveniret.

102. *GESTIO*, Superbia. Monach. Sangall. de Gest. Caroli M. lib. 1. cap. 25: Tunc

103. *Gesta*, m. *ille inani Gestione perfatus, dixit coram* omnibus, etc.

104. *GESTUM*, Vide Gestum.

105. *GESTUNCULA*, Minuta res, in Glos-

106. *Gesta*, m. *sis Isid. A Gestione, inquit Grevius, est* Gestuncula, ὀγκυαζαζα. Cicero lib. 1. de

107. *Gesta*, m. *Invent. i. Negotii autem que sunt attributa,* partem suam continentia cum ipso negotio,

108. *Gesta*, m. *partem in negotio Gestione consideratur.*

109. *GESTOR*, γαστράριος, i. Praefectus pueris

110. *Gesta*, m. *docendis. Gloss. Lat. Græc. Sangerman.* MSS. An ex hoc loco Plinii non satis

111. *Gesta*, m. *intellecto: Delphinus Gestor collusurque* puerorum? Vide Gestari.

112. *Gesta*, m. *Gestor NEGOTIORUM, idem qui Agens,* Gall. Agent, Proceper, apud Madox For-

113. *Gesta*, m. *muli. Anglic. pag. 351. in Charta anni 1342,* apud Ludewig. tom. 5. pag. 469. Instrum.

114. *Gesta*, m. *concordie ann. 1387. ex Chartular. Eduensi,* Charta ann. 1380. ex Archivo B. Marie de

115. *Gesta*, m. *Rotom. Nuncio Rotomag. Vide Agentes.* Apud

116. *Gesta*, m. *Plantum, Gestores Anguis, Delatores, ac-* cusatores.

117. *GESTORIUM*, Ferculum, Ugutioni et Jo-

118. *Gesta*, m. *de Janua; Mets de viande, in Gloss. Lat.* Gall.

119. *GESTORIUM*, alia notione usurpat Hier-

120. *Gesta*, m. *onymus Monachus Camulid. in Vita S.* Romualdi n. 81: [Nempe pro Lectulus,

Gall. *Grabat*. Vide *Grabatum*.] : *Cam jam senex fuit, Gestoriam debilitato corpori subtravit, et capiti modicum paleam elementer indulsit.*

* **GESTRE**, Ligni species, f. Fhenus. Inventar. S. Capel. Paris. ann. 1335. in Reg. I. Chartoph. reg. ch. 7 : *Item una crux de ligno, dicto Gestre, munita de argento deaurato cum Crucifixo de ebre.*

† **GESTUM**. Vide *Gistum*.

* **GESTURA**, Agendi ratio. Elmham. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearn. cap. 31. pag. 73 : *Regnorum Anglie et Francie nobilitates, modos et Gesturas, quorum fama laudabilis ligno laudis precario, multorum assertionem fidei, suis auribus frequentius insonant, cognoscere et videre desiderat* (Sigismundus).

† 1. **GESTUS**, Habitus, vestitus forma. Leges Palatine Jacobi II. Regis Majorie. inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. 1v. *Attendendum fore iudicamus, quod in omnibus Gestis nostris, sicut regale fastigium non modicum exposit, honeste et temperate nos habeamus.*

* 2. **GESTUS** MONACHALIS, Archivum sui Regestum monasterii. Charta ann. 1. Pipini reg. ex Cod. reg. 961v. *T. ad hoc mihi inserendum complacuit voluntas, ut cetero ista Gestibus monachalibus obligetur, et sic obtineat firmitatem, quasi gestis fuisse obligata. Vide *Gesta*, 1.*

* **GESUM**, Lancee seu spiculi species. Proces. Egid. de Rays ann. 1440. fol. 180. v. ex Bibl. reg. : *Fidit Aegidium rem tenentem in manu sua unum Gesum, vulgariter dictum Jusmare. Infra : Jesum. Vide *Gessum* et *Gisarna*.*

1. **GETA**, [pro *Confecta*, *Collecta*, contributio.] Vide *Confectare*.

† 2. **GETA**, *Gotthus*. Gloss. Isid. *Geti*, *Gotthi*, ibidem, infra. Papias : *Geta vel Getes i. Gotthi*. Vide Acta SS. Februarii tom. 2. pag. 611. et Sheringham in Originibus Britannicis, ubi multis probat Gotthos olim Getas dictos fuisse.

† **GETARA**, Chartularium S. Stephani de Vallibus cap. 1 : *Datum die Jovis post Getarib, sexto* : *Sevini anno Domini mccciv. Forte legendum post Octabas sancti Sevini. Vide Octava.*

* **GETAGEGA**, . . . T, *Gotthie loquitur*, in Glossis antiquis MSS. [Emendatus in Glossis Isid. : *Getage*, garrul, *Gotthie loquitur*. Papias : *Geta garrul, Gotthie loquitur*. Post Grævium lubens scriberem *Getice*, garrul, pro *Getage* garrul : quod posterius tamen ferri potest, quasi ductum a *Geta* pro *Gotthus*.]

* **GETTA**, *Malfeicorum doctrina*. Glossae antiq. Forte pro *getia*, (vel forte a *Geta* mago celeberrimo, quem diu in Aegypto commoratur fuisse narrat Strabo lib. 7. Papias editus et MS. habet : *Getia, malfeicorum doctrina, Gheticus, Thraeus. Vide Gitta*.)

* **GETTA**, Domuncula vel taberna prorecta vel projecta. Charta ann. 1382. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 157a : *Possit in dictis locis et Getis ludere, vel tenere ludum.*

† **GETTUS**, Laqueus accipitris. Vide *Jactus*, 1.

* **GETURA**, *La nutrire, e imperatrice*. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Gerula*.

† **GETUS**, Idem, ut coniecto, quod supra *Calcum*, i. e. Calcato frumenti dum mensuratur; dicitur autem *Getus* seu *Jactus*, quia mensura quasi jacitur, seu agitatur vel percutitur ad calcandum in ea frumentum. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 96 : *Anno Domini mccciv. . . Olo Alamanni et Ugo de Gronguis dederunt Juveneto de Hospitoli Clerico, sub annuo censu unius sextarii framenti censuulis . . . quomodo vineam . . . quod frumentum est solvendum ad mensuram legalem sine Getis. Item . . . dictus D. Olo . . . defuit . . . sub annuo censu unius henine framenti solvendi ad mensuram legalem de Fivo sine Getis, scilicet sicut solvendum est aliud frumentum superius nominatum ad mensuram legalem sine Getis. Vide *Jactus*, 3.*

* **GEVELINA**, Hastae seu spiculi species, nostris etiam *Geveline*, pro *Javeline*. Lit. remis. ann. 1455. in Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 126 : *Petrus de Fadro praeponit unam Gevelinam, . . . cum cuspid illius Geveline supplicante in collo percussit. Espiotes, lances-goyes, Gevelines, etc. in aliis ejusd. an. ibid. ch. 140. Comput. ann. 1504. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 80. col. 1 : Plures alios excessus in predictis cum milibus, spatis evagantibus, Gevelinis, et aliis arnesibus commiserant. Vide *Javelina*.*

* **GEULERICUS**, pro *Geolaris*, Custos grole seu carceris. Charta ann. 1357. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 55 : *Dictus notarius fecit dictum Remondum . . . poni in dictis carceribus, et eum clavibus dictorum carcerum recessit, quia noluit confidere Geulero pro ejus malitiam. Vide supra *Geolaris*.*

† **GEUMANTICA**, Ars et terra vaticinandi, a Graeco γῆ, Terra, et γαντα, Vaticinatio. Rolandinus Patavinus lib. 10. de factis in Marchia Tarvisina cap. 11 : *Et unus per puncta quaedam unus artis, quam dicunt nescio quam Geumanticam, dicere videbatur, quod Padua non poterat nisi temporibus capi. Idem lib. 12. cap. 2 : Nam Mercurius Deus sapientiae ponitur et septima domus, sive in astrologis seu in Geumanticis, (Geumanticis) semper adversantibus assignatur. Vide *Geomantia*.*

* **GEUSTE**, Genae, unde Galli, Jones, Picardi Jenés. Marcellus Empir. cap. 12. pag. 93 : *Atque in affecta maxilla ad secundum dolore dentium, et gingivarum, et Geustinum adhibetur.*

* **GEUSIT**, Gall. *Les Guez*, Flandris nuncupati Calviniste vel Lutherani xvi. saeculo; qui etiam appellatione donati primi ex Hollandia, qui pro tuenda libertate societatem inierunt. Vide Stradum, Cora. *Fan Gestel* tom. 1. Hist. Mechlin. pag. 240. ubi de prior. Vallis B. M. : *Quam (clausuram) huc atque involabiter omnino, oppido a Geustis possesso, servaverunt, ac seculum suum nunquam deseruerunt, quoniam monasterium etiam a Geustis militibus fuerit inhabitatum. Adde H. Languet in Epist. ad Syda. passim. Vide *Gueusit*.*

† **GEWERE**, Species monetae apud Belgas. Charta anni 1294. apud Miræum tom. 2. pag. 879 : *Sub annuo censu . . .*

denariorum Flandrensium moneta quae dicitur *Gewere*, etc.

* **GEWERTESCHIN**, Charta Fridrici pro erectione Ducatus Austriae ann. 1172 apud Miræum lib. 2. Donat. Belg. 5a : *Et potest in terris suis omnibus iudices et usarios publicos, quos vocat Gewerteschin, sine Imperii molestia, offensa.* [Vide supra *Geratulanus*.]

* **GEWINEDA**, in Legibus Ethelredi Reg. cap. 1. [2^a Concil. Wanet.] apud Brepton. i. *Et pax, quam Aldermannus i. Praepositus Regis in quaque burgorum Gwineda dabit, excusetur 15. libris. Ubi Saxonum rescribitur Gethinetha : vox Anglo-Sax. ex Gwin, causa; ge autem praeposit. Ita ge þin eða idem valet ac male placitum.*

* **GEWITNESSA**, in Legibus Ethelredi Regis cap. 3. apud Bromptonem, ubi Saxonica testimonium significans.

† **GEXTUM**, Jus hospitii. Vide *Ginta*.

* **GHEN**. Vide supra *Gen*.

* **GHERRA**, Locus virgultu obitus, terra inculta. Stat. Placent. lib. 4. fol. 1. v. : *Qualibet annis pro totum menara lher tenentur omnes habentes facere in Gherra Trebas ipsas gheras et buscosas cetero prope stratos, quibus itur ad casum*

Jovanis. Vide Jurrin.

* **GHERRA**. Vide *Gerzuma*.

* **GHESCAT**, Charta Ludovici Imper. p. Trajectensi Ecclesia, apud Willelm. Hedam pag. 238. 1. Edit. : *Ut necesse est aut fridum, aut coniectum, quod dicitur Ferschat vocatur, contingere ut exprobrassetur. In Charta Zuentboldi ib. pag. 244. ubi eadem verba rectius Ghescat, in alia vero Henrici ib. p. 258. Ghescat, in Charta denique Ottonis Ghescat. Ubi Buchelius annotat in MS. marginem scribi *Ferschat*. Sed legibus procul dubio *Ghe-schat*, contributio, a *Ghe*, praepositiva verbalibus adiecti soliti et *Schat*, quod idem valet. Vide *Sot*.*

† **GHIARIA**, Italis *Ghiara*, Ghara, Ghara, seu arenosus, Gall. *Grovier*, Chron. Eusei ann. 1302. apud Murator. tom. 11. col. 348 : *Die xiii. Martii combusta* : *Pantilapus, qui prius vocabatur S. Anthonis, in Gharia Padi de Ferraria de re pro Inquisitionem FF. Predicatorum.*

† **GHIAZERINO**, Species vesti avaris. Vide *Jazerna*.

† **GHIBELLINI**, *Ghibellini*. Vide *Gibellini*.

* **GHIGETUM**, *Ghigetos*, Repagale agger quo aqua continetur ne in agros currat. Stat. Montis-reg. pag. 247 : *Prout statutum est quod aliqui personae non essent presumunt frangere seu frangere facere vel eligere seu legem in suis rebus. Ibidem : Quod quilibet tenetor deus deus juxta possessionem suam repagale aquarum suis Ghigetos, ita quod dictum non vadat seu discurrat in possessionem suam.*

* **GHILDA**, Societas, collegium, *Flo* *Gild*, nostris aliis *Gheude*. Charta P. comit. Fland. ann. 1211 : *Omnes qui Gilda habent et ad illam pertinent, et angulum villae suae monent, liberos et facio. Lit. ann. 1355. tom. 5. Ordinat. Franc. pag. 509. art. 1 : Et ne puer*

elle faire boulangerie,.... s'il n'est en grade; et ne peut nuls entrer en le chef pour faire le mestier, s'il n'a esté etc. Vide in *Gildum*.

GILDHALLA, GUILLELLA. Vide *Gild-*

GILHTALDA, Locum, in quo exponuntur nudariarum, vulgo *Halla*. Charta comit. Attrebat. ann. 1128. in Reg. Chartoph. reg. ch. 90: *Concedimus tales catas et libertates in nova Gilhtalda,....* *habere soletis in veteri Gilhtalda, et quod in nova Gilhtalda etc. Gilhtald, ex end. Ch. in Reg. 96. ch. 97. edition. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 256. 13. in Gildum.*

GIXOX. Vide supra *tien*.

GIRLEDA, vox Italica, Corona, ann. Gall. *Girledda*. Chronic. Pannem ad ann. 1303. apud Murator. tom. 1. col. 812: *Dominus de Tinde, et Dominus de la Porta, et alii omnes tunc benedicti pueri confiantes de dicta parte Episcopi, cum Girleda in capitibus redierunt Pannem ad ann. 1303. et oblique aliquo rumore, Acta Francisc. Roma. tom. 2. Martii pag. 111: Et haec corona erat candidissima et creta fulgentibus et albisimis rosis, cujus Girleda inferior denotabat firmistimum regni fidelem. Vide *Girledda*.*

GIRSELE, vox Belgica, Suspectus, a *lind*, *Gisser*, suspicari; unde et pro *Obsequio*, vulgo *Obsequio*, quod delinquo omne suspectus et insinualus fidei-jonum exhibere tenebatur. Lit. ann. 1410. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 586: *Que par ces evils l'en ne pourceu dorrevant en nostris chancelles prendre a hostage, tunc Girle, fors seulement les deux priores ou les complices.... Et se le cas estoit tel, que avecques les principals ou les nobles, leurs pères et ains fussent mis en usage au Ghisel-stip. Leg. Ghisel-stip. Charta ann. 1339. in Chartul. 3. Fland. ch. 516. ex Cam. Comput. Insul.: *Jon lezant li Rende valles à 3s. le comte de Flandre, de Novers et de Rethet, commis de ses Ghisels etc. Vide Gilses*.*

GISTALLA, GHITALDA. Vide supra *Githalda*.

GIALLES, Fluvius, Teutonicus Gheel, Gall. Joux. Acta SS. Maii tom. 6. pag. 72. de S. Jacobo Philippo: *In quo copioso rivo dicitur corpus super aqua volamine suo torpente nigrum, ego vidi multas violas nigras Giali virides, que ab omnibus tunc parvulis judicabantur esse de recentibus et ejus plantis. Violas vulgares luteas vidi sunt, sed purpureas. He intelligo violas serotinas seu flores Jovis, Galis Preses, inter quas exstant luteae.*

GIALLES, Fluvius, C. Giallo, luteus, croceus, flavus, colore simile a quello del croce.

GILNISCO, Generosus, Neapolitanus *Gilisco*, Sambuco in Gloss. ad Leges Hunn. 31. an Genes de Naples, d'Espagne.

GILARA, Ital. vasis species. Epistola ad Regis Majorie, ad Massilienses ann. 1473. ex Reg. 195. ch. 1000: *Gillanne Persavantz tenant ung volant, que l'en appelle Gilbe. Neque aliud est Gilard, in aliis Lit. ann. 1477. ex Reg. 206. ch. 1159: Ung Gilault emmanché d'un grant manche*

GIARDINARIUS, Hortulanus. Vide *Giardum*.

GIARVARINA, Tulum missile, jaculum. Ital. *Giavelotto*, Stat. datur. Riper. cap. 12. fol. 5. r.^o: *De quolibet centenario hastarum a Giavarina, pro introitu soldo duo. Vide supra Gavelina.*

GIARELLA, Merges, spicarum manipulus. Gall. *Javelle*. Stat. Perus. pag. 51: *Si quis ignem imposuerit militasse in tecto, vel feno, vel in Giarellis, vel in gerberis, solvat pro banno libens decem. Vide supra Gavelle.*

GIARELOTUS, Ital. Giavelotto, Tulum missile, jaculum. Gall. *Javelot*. Stat. Verceil. lib. 4. pag. 71. v.^o: *Item quod nullus major decem annis trahat per civitatem.... Giavelotum vel pinnam archatam. Vide supra Gavelotus.*

GIABA, Capsa, arca, theca Reliquiarum, arcuata, sic dicta. Charta ann. 1348. ex Tabul. Floriac.: *Nonnullus alius reliquias sine sustentibus de quondam capsa sive Giba antiqua et lignea in alium capsum novum argenteum et imperatorem translatus.*

GIABA, Onus, fascis statute quantitates, nostris Bolat, alias Giba; si arriherentur Græce originationes, vocem deducendum propter eam a Gr. *gibos*, sacculus, quod merces sacculo involvi solent. Arel. parlam. Paris. ann. 1301. in Reg. Olim fol. 52. v.^o: *De qualibet chargia seu Giba, pro numero trossellorum, dicti pedagiarii compellent ad solvendum.... tres solidos. Pedagi. Peron. ann. 1395. in Chartul. 31. Corb. fol. 339: Item le chorrette qui maine suyes d'Angleterre, li troussauxz d'au. 2. vj. d. et s'il y a plus de 22. pièces de suyes, c'est Giba, et doit xlvij. sols. Infra 3. 341. v.^o: S'il y a 22. draps ou plus ex le platte, c'est Giba, et doit le Giba xlvij. sols. Paris. Consuet. Aurel. apud Thaumass. ad calcem Assis. Hierosol. pag. 471: *La Giba de draps chargés à Orléans, doit ij. sols au roy. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 112. Chartoph. reg. ch. 83: Pierre de Poitiers leur de Gibes et de fardeaux, pour homme etc. Reg. feud. comitat. Clarin. ex Cam. Comput. Paris. fol. 16. r.^o: *Chascun marchant menant draps par ledit travers à char ou à charrette, soit en Giba ou en fardeaux, etc.***

Alud vero Giba et Gibbe sonat, Instrumentum scilicet ferreum ad usum rusticorum; unde et pro Baculo ferri ad defensionem munitio non semel occurrit. Lit. remiss. ann. 1408. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 443: *Lors icellui Pannant tira un ferrement qu'il avoit, nommé Giba, et en frappa ledit Bernard sur les espaulles. Aliis ann. 1451. in Reg. 185. ch. 111: Une Giba ou baston ferré. Ung baston ferré en façon de sarpe, nommé Giba ou pays de Périgord, dont on coupe les malles herbes des champs, in aliis ann. 1457. ex Reg. 187. ch. 164. Aliis ann. 466. in Reg. 200. ch. 174: *Une Giba faite en la façon d'une gisarme. Gibbe, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1473. ex Reg. 195. ch. 1000: Gillanne Persavantz tenant ung volant, que l'en appelle Gilbe. Neque aliud est Gilard, in aliis Lit. ann. 1477. ex Reg. 206. ch. 1159: Ung Gilault emmanché d'un grant manche**

de bois. A forma Gibosa seu recurva rependa haud dubie vocis origo.

GIBACARIA, GIBACERIA, Marsupium, bursa, nostris Gibeciere, Gibacier, Gibeker, et Gibessier. Lit. offic. Senon. ann. 1336. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 52: *Item quatuor Gibacaria de veluto; operante et ornate de brodura, quatuor Gibacaria, Gallice de tartaire, operante et ornate de brodura.* Comput. Steph. de Font. argent. reg. ann. 1350: *Pour six Gibecieres bronnées et estufées à boutons de perles, données aux chevaliers, qui servirent ladite dame à sonnet sacre, xij. l. pour la piece. Lit. remiss. ann. 1372. in Reg. 103. ch. 258: Jehan Bourrebus avoit à sa sirture un petit Gibacier, lequel ledit Richier compaite pensons.... et avoit au dit Gibacier huit sols Parisis ou environ. Aliis ann. 1457. in Reg. 187. ch. 275: *Le supplent.... priat ung Gibeciere de cuir, ouquel avoit une ceulle, etc. Icclui Genoilhoc ouvrit son Gibessier et mist sur le table anavez quantité de monnoye, in aliis ann. 1476. ex Reg. 195. ch. 1605. Vide infra Gibeserius.**

GIBASSERUS, Marsupium, Gall. Gibeciere, a Græco *gibos*, ut quidam volunt, Pera, sacculus, bursa apud Hæthium, vel *gibos*, quod idem est apud alios; vel tandem, ut vult Menagius, a Gibetarius, a Gibbus derivata. Capitulum Gen. MS. S. Victoris Massil. ann. 1506: *Nec pariet.... Gibassieris aut bursas apparentes vestri vestri.*

GIBBA, Gibbus, tuber, tumor. Galfridus Monachus in Vita S. Godrici, tom. 5. SS. Maii pag. 84: *Gibbam in capite repentes stupet.*

GIBBATUS, Gibbosus, apud Glabr. Rudolph. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 55.

GIBBETUM, [Patibulum.] Vide *Gibetum*. **GIBBOROSUS, pro Giberosus, que vox postrema habetur in leg. 3. D. de Edict. Edict. (11.1.) et apud Frontonem lib. 8. Math. Glossæ antiquæ MSS. Gibbi, Gyporot. Leg. Gibborus, Gloss. Saxon. Elfrici: Gibborus, vel strumulus, Hofferde, i. gibbosus, a Gibbus et Gibber, tumor. Unde versus:**

In dorso Gibbus, in pectore Gibber habetur.

Miræ S. Jac. major. tom. 6. Jul. pag. 63. col. 2: Quendam mulier.... suum filium contractum et Gibborosum, tunc quod caput fere peralbus inheret, secum ussumpsit, et Perantem in dorso aditus apparit signumculum gale illius. **GIBBOSITAS, Gibbi deformitas, tumor.** Glossar. Gall. Lat. et Cod. reg. 7684: *Bossnet, Gibbositus.*

GIBBETIT, Cognit, in Glossis MSS. ad calcem Collectionis Canonum, et Bibl. D. Chancelii Custodis Sigillorum Regionum. **Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 3. col. 65.**

GIBELINI, et GUELF, Factiones binæ, quarum dissidii dum Germania atque Italia conflagravit: prior a Suevia; altera a Welfis Bavarie in Alemannia Ducibus nomina mutuavit. Nam cum Conradus Imp. de Hæbelingen cognominatus in Chronico Laichheimensi pag. 73. Imperii diadema adeptus ann. 1139. Welfonem VI. Hen-

rici II. Junioris Bavarie Ducis fratrem, eodem Ducatu, quem in Leopoldum Austriacum Ducent translatum, priusset. Welpho, Rogerii Sicilie Regis armis adjunctus, in Conradum bellum movit : quod etsi non semel pactis identidem intervenientibus sedatum, dissidiis semina diu inter utramque familiam fovit, qua Italiam potissimum diu afflixere, ubi Gibellinorum et Guefharum factionum nomina saepe audita, dum summi Pontifices Garpham, alii contrariam amplectuntur, ac urbes singulas alterutri seque adducunt. A Conrado rigore de *Widelingen*, Gibellini, ne deinde Gibellini : a Welpho parte, familiae Bavarie Principe, Garphi appellati sunt. Otto Frisingensis lib. 2. de Gestis Fridr. cap. 3 : *Dux in Romano orbe apud Gollam Germaniae fines famosa familie haerens fure. Una Henricorum de Guebelinga, alia Guefharum de Aldobro : altera Imperatoris, altera magnos Duces producere solita. Istae ut inter viros magnos, glorieque avidos assolet fieri, frequenter sese invicem emulant, respublicae quicquam molitiens perturbant, etc.* Albertinus Mussatus in Ludovico Bavaro pag. 5 : *In duas partes secuta Christianitas erat nostra, et paucos invenisse contingens fuerit per hanc principem nostrum Italiam, quod una ex duabus optio non inquisiverit, aut illa quam nunt, Gibelenge, vel Gelfo. Hec enim a tempore Fridrici II. vocabula duo inseparabiliter germina, seu potius pestifera schizmatia pullulant, atque invaluerunt, quae semper tenere Italiam inquietant.* [Chronicon Parmense ad ann. 1307. apud Murator. tom. 9. col. 860 : *Quidam vero de Guidonis et quidam de Baschetis et de Rangonibus, cum certis suis sequacibus, dicentes se esse partes Guefse, seu Ecclesiae, sive Aggonorum antiquitus dicta et vocata, spondum fecerunt contra illas qui dicebantur ab antiquo partis de Grispaphis, seu Imperii, sive Gibellinis, etc.*] Procul a vero absum, qui secus scripsere de harum factionum nomine et origine, ut Bartholus in tract. de *Gelfis et Gibellinis*, Ricordanus Malaspinus cap. 104. Joan. Villaneus lib. 5. cap. 38. et seqq. Hieronymus dalla Corte lib. 140. et seqq. Hieronymus dalla Corte lib. 5. Hist. Veronenis, et alii passim.

* De his consulendus imprimis Muratorius part. 1. cap. 31. Antiq. Etenus, et in Dissert. 51. tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi col. 604. Charta Phil. VI. ann. 1339. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 72 : *Guillelmo Givinaulz elevat, capitaine de nostre armee Guefse, que nous avons eu derrenement en la mer. Alia ejusd. reg. eod. ann. ibid. ch. 73 : *Gyven Duire (Doria) capitaine de nostre armee Guefse, que nous avons eu derrenement en la mer, etc.* Ex quibus colligitur Philippum regem utrique parti eodem anno favisse.*

GIOLENGI, idem qui Gibellini, Albertino Mussato lib. 5. de Gest. Henrici VII. rub. 1. et alibi.

GIBELLINITAS, Gibellinorum factio. Anonymus de Rebus gestis Fridrici II. Imp. ann. 1258 : *In Tuscia pars Gibellinorum, et civitas Senarum praecipue, qui Gibellinitas senesens in fide, tunc temporis*

semper erga Imperatorem... devota manebat. Occurrit rursus pag. 865.

GIBELLIXE PELLE, [Pelles martium seu mustelorum, Gall. Martes Zebellines.] Vide in Sabelum.

† GIBERIA, pro Gibereria, Marsupium, Gall. Giberiere. Statuta Cister. ann. 1456. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1631 : *Abbatibus et personis regularibus Ordinis universi praecipitur, ne a cetero bireta seu birros rubeos, vel ad minimam rubedinem tendentes gestare praesumant, nec etiam Giberias seu espallias. Vide Gibasserius.*

* GIBESSERIUS, ut supra Gilonaria. Comput. ann. 1402. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 170. col. 1 : *Pro quadam zona et anno Gibessero, iij. solid. Turon. Vide Gibasserius.*

GIBETUM, ex Gall. Gibet, Furca patibularis : Giubeto, Danti in Inf. cant. 13. Will. Britto lib. 5. Philippiid :

Valibus erecta sursum tollente Gibeto
Digna Jovi fuit oblatio, jure levati
A tellure procul, etc.

Matth. Paris ann. 1239 : *Ignominiose super machinam illam penalem, qua Gibet appellatur, suspendio traditur. Idem ann. 1244 : *Et inde usque ad illam penalem machinam, quae vulgarij Gibetus dicitur, distractus, etc.* Et ann. 1247 : *Horribile patibulum, quod vulgus Gibetum appellat. Chron. Flandrie cap. 86 : *Et le feu le Roy Philippe decoler à Paris sur un eschafaut, et fait le corps pendre au Gibet de Monfaucou. Vide Meursium in Fustieria. Alia notione vocem Gibet usurpat Faccas au Roman de Rou MS. :***

Endemouleras que cil vers,
La lance chui et froissai,
Et li a le Gibet saisi.
Qui a son destre bras pendu,

[Vetus Poeta MS. e Bibl. Coislin. :
Qui en son lit s'a honte,
Pour le moins desbarster.
En sa main porta un Gibet,
Qu'il ot emprunté d'un valet.

Et infra :
Preure le volt, mais cil li dōne
Tel cop du Gibet, qu'il l'estoie.]

* Gallicam vocem Gibet, altera notione Gangio ignota, explicat Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120 : *Fundibula, sunt quedam parve machine cum fundu in baculo dependente, Gallie Gibet.*

Sed et aliter altera forte vox Regiber, seu Regiber, pro recalcitrare, quia qui ad patibulum excutitur, illud pedibus propellunt. Le Roman de Garin MS. :

En un estable ont mené le destrier,
Fronche et hennit, et Regibe des piez.

* A motu fundibili, nuncupati Gibet, orta fortassis vox Giber, pro Membra jactare, vel colluctari. Lat. remissus, ann. 1381. in Reg. 179. Chartoph. reg. ch. 346 : *Jeclui Gieffroy et icelle Gervaise s'entreprirent à jouer et Giber ensemble l'un à l'autre publiquement devant les desuoz, et le cniela ladite femme en eulz jouant obture à terre. Alie ann. 1382. in Reg. 121. ch. 96 : *Prindrent ledit Girart u Giber par maniere d'esbatement par les piez et par les mains.... Un jeune valet.... en leur compaignie Giboit, etc.* Unde Regber, pro Regiber, recalcitrare.*

* Ejusdem originis videtur vox Degib, pro Agitare se festive, oblectare u. s. remissus, ann. 1399. ex Reg. 154. ch. 1. *Comme à un certain jour ledit Alou de Venne esbatre et Degiber en la ville de Rouenne, etc.*

* GIBICERE, Aucupari, Gall. Gibece, a voce Gibet, Præda venientis ultimum derivant a Gibarium. Consuetudines Cluniac. MSS. ex Archivis S. N. Deaurate ann. 1301 : *Precipimus districte, et districte, quod nullus Abbas noster Prior aut Monachus accipere, [scripsit] falcones nisi abbas aves ad Gibandum locis aut teneat, nec canes ad venandum, i. duntaxat exceptis, qui in nigebus, i. locis usum et usumque habent venandi, quo casu canes eis permittimus ad venandum. Ex his palam est Gibicere de aucupio proprie, non de qualibet indiscriminata natione esse intelligendum. Sic Poets ut apud Borellum :*

Tant que un seul Cheralier vi,
Qui Giberon d'un espervier,
Elpri devante le Chevalier.

Vide Gibonare.

* Nostris Gibece, Giboier, et Gibo. Chron. S. Dion. tom. 8. Collect. Hist. Franc. pag. 346 : *Et quant li esca fure de Giboier et de jouer, etc.* Ubi Wild Gmetie lib. 4. cap. 3. ibid. pag. 253. habet *Puerum ad aucupio regredientem, etc.* remissus, ann. 1473. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 921 : *Le supplient s'en oia tuer leant jusques à Nogion, Paulo ante : *Et tant aux champs en gibet. Alie ann. 1471. ibid. ch. 129 : *Jehan Djardina.... avint outour et plusieurs levriers.... ale vers parties de Villiers pour Giboier. Ale naber vel gibier, eodem significatu. Lat. remissus, ann. 1365. in Reg. 98. ch. 29. Si avint que environ le derrier jour d'août ledit Jehannin dui Comb.... just als naber, comme gentils hommes ont accoustume. Alie ann. 1390. in Reg. 140. ch. 12 : *Et tin le Cordien escient alant en Giboier, espervier en son poing, etc.* Alie ann. 1471. ex Reg. 195. ch. 1520. Vitæ Patrum MS.***

Un jour d'Aoust après mangier
Alereit tout trois en Giboier.

* GIBETTUM, Tempus aucupii. Charta Phil. Pulc. ann. 1293. ex Chartoph. reg. Attrebat : *Volentes et concedentes idem comes aut haeres suos predictos spervierum,..... quem praecipere se commiserit in secutiva vel comitiva nostra, tamen praesens fuerit in eodem, durans biennio, singulis annis semel solum suavitute quancunque possit capere et habere.*

* GIBILINA, Hastæ seu spiculi quæ idem quod supra Girellina. Lat. remissus, 1661. in Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 1. *In dicto conflictu et rixa noscitur caputis dicti de Fontanaribus volentes eccere nodum Johannem spurium de aciem quodam Gibilina.*

GIOLENGI, Vide Gibellini.

* GIBOSTARE, ut Gibece, Gall. Giboyer. Statuta Johannis Abb. Cluniac. 1161. de Ordine nostro accipere et falcones Gibostandum habent. De feris prædatorum Giboyer jocosè dicit La Fontaine in Fabulis :

* **GIGNA**, *Lo exercitio de gignasio*. Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide *Gignasia* 1.

* **GIGNACIUM**, *Generalis locus exercitiorum*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Vide *Gignasia* 1.

GIGNADIUS, Joann. Sarisburiensis lib. 1. Policrat. cap. 8: *Hinc mimi, sibi, vel saliores, belatrones, et Emilian, gladiatores, palestrarii, Gignadii, praestitiores, etc.* idem lib. 3. Metalogici cap. 10: *Ad occultationem vero propostit, uno ut interque Gignadorum voti compos facilius sit, idellusmus et orthosianus, peritilis est.* [*f. Qui hominum gignasius inquit, incantator, sortilegus, idem qui supra *Geniculus*. Vide in hac voce.] [*f. Gignadii sunt qui se in gignasio exercent, unde in Metalogico metaphoricè ita Disputantes dicuntur. Vide *Gignasia*, 1.]

1. **GIGNASUS**, *Id est, delirus*. Ita Gloss. Arabico-Lat. ubi *Ignarus* reponunt.

GIGNASIA, *GIGNASTION, pro Gymnasia, et Gymnasium*. Ugueto: *A gignas, hac gignis, i. exercitium, quod ferebat in Gignasio et hunc Gignasio...* Locus studii *Gignasches, et quondam ipsum studium*. *Gignasarches, Gignasista, i. doctor*. Similita habet *Willelmus Brito* in Vocabul. MS. Gregorius PP. apud Matth. Paris anno 1239, de Friderico II.: *Gignasia animas aversentia construxit*. Joan. Brompton: *In cuius pectore, aut quidam aiunt, omnium liberum artium erat Gignasium*. Alibi: *Ad Gignasium Lanfranci cum magna sociorum et eorum pompa perveniret*. Ubi *Gignasium* idem valet ac *Monasterium*. Vide *Gymnasium*. Occurrit praeterea in Chroo. Willelmsen. lib. 2. cap. 41. 54.

GIGNASIMUS, *Knyghton: Et ibi habuerunt Gignasium mulierum dogmatum et opinionum*. Infra: *Ac si essent de uno Gignasio educati*.

* 2. **GIGNASIA**, *La taverna, e bagno*. Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **GIGNENTIA**, *Generatio*. Epistola Thegani Antistitis circa ann. 830. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 84: *De divina naturæ ac de essentia, de aeterna Gignentia Dei Patris, de aeterna natiuitate Filii Dei, de aeterna processione Spiritus Sancti, etc.* Vide *Nascencia*.

* **GIGNIA**, *Gingiva, pro Gingia*; qua voce eodem sensu utuntur Itali. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7659: *Gignia, Genicivæ*. Vide infra *Gingiva* et alia notione in *Gignasia* 1.

* **GIGNES**, *Nudo*, in Gloss. Lat. Ital. Ms.

* **GIGOTTUS**, *Moneta*. Cameracensis minutissima species. Reg. actor. capitul. eccl. Camerac. sign. R. ad 22. Maili nou. 1499: *Dictus magister moneta... raporem fecerat visu compati de grossis quas euderat; sed non de florentis duplicibus, simplicibus, stiferis, nec non Gigottis*.

GILBOGUS, quid sit, docet Statuta Synodalia Episcopi Sodorensis in insula Mannie anno. 1729: *Et si pauper fuerit, et nullum mortuarium persolverit, accipiantur vestes sicuti sunt, et quantus quique denarius ex liberis et de Gilbogus in bonis possessione ad mortuarii valorem se extendendum mortuarium Ecclesie persolvatur*. Mox: *Et si quaeratur quid sit Gilbogus, dicendum est, quod Gilbogus est quis, si unius tantum*

noctis artatus extiterit, et ad habendum bonis ordinatus, aut in bonis possessione existat, si, ut dictum est, obierit, Ecclesia tunc suam debitum obtinebit.

† **GILBOSUS**, pro *Gilbosus*, habetur in Capitulis General. MSS. S. Victoris Massil.: *Surdus, monocolus, deformis, alter Gilbosus, etc.* [* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7699: *Gilbosus, Bochi*.]

* **GILBUS**, pro *Gilvus*, in vel. Glossar. ex Cod. reg. 7613: *Gilbus, color in equo melinus*. Vide supra *Gibus*.

† **GILDA**, **GILDARE**, etc. Vide mox in *Gildum*.

GILDUM, **GELDUM**, ex Saxoico *gild*, Solutio, praestatio, vectigal, tributum. [*f. Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 649. num. 3. pag. 601. 611. et Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 4. col. 191.] Leges Henrici I. Regis Anglie cap. 3: *Terrar quietas ab omni Gildo et ab omni opere*. Ibid. cap. 81. *Charia Edredi Regis apud Ingulfum: Et volo, quod licet Monachi sciti quieti et soluti ab omni scoto, Gildo, auxilio, fisco, et alio, hildigo, etc.* Habetur eodem fere formula non secus in Chartis Anglie in Monastico Anglie. tom. 1. pag. 52. 311. 379. tom. 2. pag. 161. 162. 163. [Formul. Anglie. *Madox* pag. 38.] Sed et obtinuit ea vox hac notione in Francia nostra. Bulla Urbani III. PP. ann. 1186. pro Eccl. Barbellensi in Tabular. ejusd. Abbatis: *Prohibemus, ne quisquam hominum, vos aut Monasterium vestrum mardis, assis, placitis, querelis, scutagis, Geldis, passagis, paugis, auderet infestare*. [*f. Singulis annis censum solvat, id est servi unius Geldum, in chart. ann. 859. ap. Neugart. Cod. Dipl. Alem. tom. 1. pag. 267. Vide *Giltstro*, et *Haltas*, Glossar. German. voce *Gilt*, sqq. col. 723.]

Geldum etiam sepe sumitur pro multa iudiciaria, compensatione delicti, et pretio rei. Capitulare 3. ann. 813. cap. 23: *Quicquid involavit, novem Geldis componere faciat*. Cap. 25: *Quicquid in Amore in alterum furatum habet, in duas Geldos componere faciat*. Atque inde *Wergeldum*, dicitur quasi valor seu pretium viri: *Offgild*, pecoris pretium: *Angild*, simplex rei valor: *Thwiggild*, duplex: *Triggild*, triplex: *Octgild*, octuplex: *Novgild*, oovplex. Sunt et voces alie complures, quibus in fine additur vox *Geldum*, quæ species quandam pensationum designat: verbi gratia *Danegeldum*, *Fodegeldum*, *Sengergildum*, *Horegildum*, *Sotergildum*, *Pensgildum*, et alie id genus, de quibus sigillatim suis locis agimus.

GELDUM REGIS, Tributum vectigal, quod Regi exsolvitur: vel, ut nescit Spelmanus, tributum, quod *Danegeldum* vocabant, de quo supra. Liber Rames. sect. 293: *Gelda autem Regis communia, quæ per omnem Constitutum currant, solus Eboricus, etc.* Monast. Angl. tom. 1. pag. 378: *Excepto Geldo Regis, libera et quieti condonavit*. *Gelda* ad coronam Regis pertinentia, tom. 2. pag. 883. De Geldis regis, intelligendus Liber Domesdei: *In borgo de Warric habet Rex in domatu suo 113, domus, et Barones Regis habent 112, de quibus omnia illæ habet Geldum suum*. Henricus Huntingdonensis cap. 378. et Matth. Paris cap. 37.

de Rege Guilielmi. Rufo: *Vicinus nostris exercitibus frequentissimis et Geldo continuis vexabatur*. Idem pag. 380: *Beccæ pro necessitate Regis Geldis exheremum exactionibus variis Ecclesie compressæ*. Adde Monastic. Anglie. tom. 1. pag. 115. [*f. Annal. Waverl. ann. 1088: *Prohi omnes injustos Geldos*.]

GELDARE, ex Saxoico *gildan*, Solvere, prestare, præbere, vel geldum ecclesie Domesdei in Hantoniens. cap. 1. *Beccæ Port tenet Cereclart, et Willelmus de Duo liberi homines in alodium tenentur*. 2. *maneris de Rege Edwardo*. Tunc et 6. *Geldabat pro 5. hidis*. Infra: *Tunc et 6. Geldabat pro 2. vargentis et dimidio*. Pavi. Vide tom. 3. Monastici Anglie et 602. Domesdei pag. 181. et seqq.

GELDARE, in Legib. Adelstani Regis: *Et si furctur postmodum, venit una Geldum, vel redit similiter incurreret*. [*f. solvat pro eo verum, qui foris emendat. (*Madox* pag. 73. Formul. Ad. Willelms vero juravit Monachi, quod fidelis esset, et quod pro dimidia hida vix rursus Geldaret, quous hildum antea vix reueraret.].

GELDARENSIS TERRÆ, *Geldo obnoxio, p. gildi pensationis*, tom. 3. Monast. Angl. pag. 89. *Geldabiles ad Wapentacium*, a mel ac iterum, id est, quæ *geldum* eovere tenentur, quo tempore tenent *Wapentacium*. Ita passim in Domesdei, et aliis eodem Monastico tom. 3. pag. 151. etc.

GILDA, *Fraternitas, sodalium, conubernium, curia, collegium, et Saxo. gild vel Gildum, solutio, praestatio, quod ejusmodi sodalitati et confraternitatibus pecuniam ad communes usus conferant*. evolvant. Capitula Carolmanni Regis 2. cap. 14: *Sodalitas, ut Presbyteri et ceteri Comitibus villanis precipiunt, ne etiam faciant, quam vulgo Geldum vocant contra illos, qui aliud querunt*. Epistola Trajectensis Ecclesie, edita a Tensgilde de Tanchelino seductore quodam: *Fraternitatem quandam, quam Gilda vulgo appellant, instituerat, in qua 12. viros in figura Apostolorum, et unum tantum femina in figura B. Marie constituit*. Sanctus Anselmus lib. 2. Epist. 7: *De Domino Henrico, qui meratiss fuit, audito, qui in multis inordinat se agit, et maxime in bibendo: sit ut in Gilda christi bebat, et cum eis inebriaret*. Infra: *Et Delet Sanctorum ejus, qui mortuorum prohibeo, ne postquam hunc super prohibitionem cognoverit, amplius in Gilda in conventu eorum, qui ad inebriandum solum conveniunt, libere audiat*. Dux Guillelmi Comitis Flandrie ann. 1127: *Confirmatione Consuetudinum villæ 3. domari: Omnes, qui Gildam illorum habent et aliam pertinent, et infiga censum suæ maxime, liberos omnes a theloneo*, etc. Infra: *Et quicquid in eo habere debet ad restitutionem damnorum, et Gildæ sustentamentum constituto*. Communi Gilda, in Regiam Majestatem lib. 2. 13. § 17. *Gilda mercatorum*, in Tabular. Fiscalesium 1. 15. *Gilda mercatoria*, in Statutis Villani Regis Scot. cap. 35. 6. Legib. Burgorum Scoticor. cap. 99. 6. *generales, particularæ, etc.* passim in Statutis

arula vinaria, quae mutato nomine Gaillores, nunc Flascones appellatur. Vide Gaillores.

De vocis *gineta* apud Graecos recentiores notione, eruditae ac copiosae suo more J. Bapt. Cotelerius in tom. 1. Monumentorum. Ecclesiae Graecae pag. 741. agit.

† **GILLOMICHAEL**, id est, *Puer Michaelis*, in Translatione S. Cuthberti cap. 32. in Actis SS. Benedicti. saec. 4. part. 2. pag. 391.

† **GILLONARIUS**, Officiarius palatinus apud Wisigothos, idem videtur qui apud nos *Buticarius*. Vide *Gillo*. Lex Wisigoth. lib. 2. tit. 4. § 4: *Ut non immerito palatinis officiis liberaliter honorantur, id est, Stabulariorum, Gilonariorum, Argentariorum, Corderum quoque praepositi. Neque hoc loco P. Pantini conjecturam probo, qui Gilonarios pueros fuisse praefectos contendit, quod ut ait, apud Wisigothos *gielen* sibi lascivire, quod proprium est ejus aetatis: unde *Giel*, lascivus.*

† **GILSTRIO**, Tributarius, qui *gildum* solvit, Goth. *gilstr*, vide Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 259. Chart. ann. 856. apud Neugart. in Cod. Diplom. Alem. tom. 1. pag. 294: *Recepti a nobis, tertiam partem unius curtis, quam a quibusdam Gilstrionibus curti, Gundwino scilicet et Lindone emerat, Neugarto Gilstriones idem videntur ac Gilonarii.*

† **GILTWIT**, vox Saxonica, *Emenda pro transgressione, Brompton*: ex vite, mula, et *gill*, reatus, peccatum. Vide *Gyltwit*.

† **GIMARESTA**, Vitis species, de qua Petrus de Crescentibus lib. 4. cap. 4.

† **GIMBOSUS**, pro *Gibbosus*, tom. 3. SS. Junii pag. 380.

† **GIMBUS**, pro *Gibbus*, in Onomastico ad calcem tom. 3. SS. Junii.

† **GIMECTA**, pro *Guvetta*. Vide in *Guvus*.

† **GIMEL**, Smaragdus in Grammatica MS. El, ut *Mel*, *Pel*, *Gimel*: ubi Glossa superlineari, *i. plenitudo*.

† **GIMETTA**, pro *Guvetta*. Vide in *Guvus*.

† **GIMNAREMUS**, Vitis species, de qua Petrus de Crescentibus lib. 4. cap. 4. ubi vetus Interpres Gallicus legit *Gumvareus*.

† **GIMNASIUM**, Vide *Gymnasium*.

† **GIMNOLOGIZARE**. Vide *Gymnologia*.

† **GIMUS**, pro *Guvus*; ride in hac voce.

† **GINA**. Vide *Guna*.

† **GINATIUM**, pro *Gymnasium*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7693: *Ginitium, Etude del laite*. Vide supra *Ginacium*.

† **GINDOX**, Species, panni. Charta ann. 1377. ex Archivis S. Victoris Massili.: *Unum casulam de purpura, floratum de Gindox rubro*. Sed potius legendum *Sindone*, et *foliatum*. Vide *Sindon*.

† **GINECIARI**, *GINECIUM*. Vide *Gynecium*.

† **GINESTUS**, pro *Genista*, Gallice *Genest*, *Genesta* cum foliis, apud Baluz. Hist. Totel. col. 436.

† **GINETA**, Genista, facultas sciendi genitae, vel his utendi. Reg. de Feud. Norman. ex Cod. reg. 4653. A. fol. 176: *Geniter de Fudeville tenet feudum Anberti Ramel*; ... unde debet unum mensem de

custodi et quinque solidos *Ginete*. Vide supra *Genetium*.

† **GINETHERIA**, Lancea seu jaculi species, nostris *Geneture*. Lit. remissa ann. 1362. in Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 195: *Eccelesie Gineturiam alterius fratrum praedictorum, et ipsam trahendo disrupti et abstracti. eandem a corrigia sua. Vide supra Genetura.*

† **GINGIBER**, Zinziberis, Gall. *Gingembre*. Comput. ann. 1334. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 84. col. 3: *Item pro quadam libra Gingiberis pulcherrimi*, ... *vj. sol. vj. den.* Stat. Genue lib. 4. cap. 12. pag. 80. r°: *Dum tamen pecuniam inventam in dictis bonis implicare non possint, nisi in mercibus infrascriptis, auro, argento, seta, pipere, Gingibere, etc. Gingembre de Mesche*, in Chartul. Corb. sign. Eschiel ad ann. 1422. fol. 180. r°. *Gingembrat*, in Stat. ann. 1312. tom. 1. Ordinart. Franc. pag. 513. art. 10. Vide *Gingibretum*.

† **GINGIBRETUM**, Gallis *Gingembre*, Zingiberis, in praepetto Philippi Pulcri Franc. Reg. ann. 1304. Vide *Gingiber*.

† **GINGILIPHUS**. Fragmentum Petronii: *Ceteri convivae circa labrum manibus nexis currebant, et Gingilipho ingenti clamore exsonabant.* [Legendum *Gingilismo* a *γινγίλισμος*, quod Hesychie est, Titillatio manuum risum ingentem et clamorem acutum excutiens.]

† **GINGIFER**, ut *Gingibretum*, tom. 2. Histor. Dalphin. pag. 305. et in Praepetto Philippi Pulcri Franc. Regis ann. 1304.

† **GINGINA**, Johanni de Janua et Glossatori Lat. Gall. Sangerm. pro *Gingiva*, ut habet Celsus, Gallice *Genchie*.

† **GINGIPEDIUM**, Sic vocatur scorbutus a Reinerio Snoyo, quod tenet gengivas et pedes. Haec post D. Falconet.

† **GINGIVI**, *GINGIVI-CINOZOLOSIUM*, a *Gingiva*, in qua dentes collocati, quemadmodum inclusa in molaribus pars molendini, de qua hic agitur. Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120: *Storibelles, Gallie Chevilles et sunt quidam nodi inclati rotae: qui movent fasces molendini aut dentes auxillares, (i. maxillares) qui alio modo dicuntur *gingivi-cinoglossi*, Gallice Escosteres. Molares dicuntur magni lapides rotundi: et nodus est, quod est equivoce ut mugnos lapides et ad dentes auxillares, qui alio nomine dicuntur *gingivi*.*

† **GINGIVUS**, Constantinus African. lib. de Gradibus de Piperis: *Cujus fructus sunt sicut siliqua fassedi, et dicuntur Piper longum, cujus concavitas parvis granis sicut milium impletur: quae cum tempus maturandi fecerint, fiunt in eis quasi *gingivi* pleni arbutibus, quae dicuntur Piper.*

† **GINGLA**, *Γινγλίς*, in Glossis Graeco-Latinis.

† **GINGNASIVM**, Vide *Ginnasium*.

† **GINGLIA**, *Genchie*, Gallice, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521. Vide supra *Genia*.

† **GINGHIRA**, *εἶδος γενεῶν οὐρανίων*, Species sonitus tubae, in Glossis Lat. Graec. MSS. Sangerman. Legendum *Gingirra*. Festus: *Gingirra, Anserum vocis proprium est, unde genus quoddam tibiorum exiguarum Gingirra*. Haec habent ex arundine quondam

Siellensium et breviores licet, subthoracis, sicut modis inveniunt, ut habetur supra, limum capite 5. de Sicilia.

† **GINGRITUS**, Clangor anserum, v. Arnob. lib. 6. Vide *Gingriba*.

† **GINGRUM**, Eadem notione. Glossar. Lat. Graec. Sangerm. MSS.: *Gingrum, γινγρίον*. [Vide in *Gingriba*.]

† **GINGULA**, *χιζία γυνδύων*, Gall. Supplem. Antiquarii. Vide *Gingubus*. Gloss. Lat. Gr. *Gingule*, singulare habet.]

† **GINIA**. Vide *Guna*,
† **GINIBRELA**, Locus juniperis consuetus Ital. *Gingraio*. Reg. recogniti. feudali. circ. 1460: *In territorio de alfabui, haec dicto in plano, veras la Gimbrella*, v. supra *Genivus*.

† **GINICHIUM**, Vide *Gynecium*.

† **GINOCCHIUM**, Geniculum, Gallice *Genou*, Ital. *Ginocchio*, Miracula B. Hierici Baucensis, tom. 3. Junii pag. 37. Joannes... *gutturis in Ginocchi et in echis*, etc.

† Hinc forte *Guignoe*, baculum reum vocant nostri, cujus forma sic describitur in Lit. remiss. ann. 1456. ex Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 97: *Un bon de houx fourché et reployé par le bas, vaument appellé Guignoe, que le suprieur avoit fait pour soy esboire à getter des pierres ou moles de terre au loing.*

† **GINOTATA**, Flos caryophylli. Gall. *Giroffie*. Procer. crimin. ann. 1281. ex Tabul. D. Vencie: *Item invenit: multos lapides in fenestra, ubi sunt Ginotata.*

† **GINOVAGIUM**. Vide *Guingonium* post *Guida*.

† **GINPLA**, Peplum, Gall. *Gainp*. Computus anni 1502. apud D. Brault ad calcem tom. 2. de Feudorum usu pag. 101. Pro XII. *Gimplis ad opus dominarum*, et extit. sol. [Vide *Ginopia*.]

† **GIO**, Ital. Vox iocunditatis eque. Dialog. creatur. dialog. 100: *Et cum gloriareretur et cogitaret quoniam quanta gloriaretur ad illum virum super equum, dicendo: Gio, Gio; cepit pede precatore in eum, quasi puerget equum calcibus, et extit. sol.* [Vide *Ginopia*.]

† **GIOIA**, Ital. Gaudium, Gallice *Joi*, Actus S. Franciscus Rom. tom. 3. SS. Mart. pag. 133 r°.

† **GIOIA**, Gemma, lapis pretiosus, Italica, nostris *Joyau*, Lat. ord. S. J. Hieros. ann. 1584. tom. 2. Cod. Ital. plom. col. 1838: *Ut libentius et alacres fratres nostri in armis se exercerent, presumpsimus quod duo Gioie, sive bravia, insculpsimus duobus mensibus apponantur: hoc uno mense, pro uno ludo hostilium; hoc mense, altera pro ludo scoloporum.*

† **GIORNUM**, Vide *Gortum*.

† **GIOSTRA**, Monomachia ludicra: vox bellica, nostris *Jouste*: *Scorpiis*, Nierph. Gregor. lib. 10. et in Canonicis. Hic Cortusiorum lib. 5 cap. 7: *Fuerunt autem hostidula, Giostra, torneria, et omnis similia capitata. Utitur rursus lib. 10. cap. 1* [Chronicon Danduli apud Murator. fol. 12. col. 516: *Certamen equestris, quod Giostras appellant, sunt celebrata*.] v. Dissertat. 6. ad Joivillam, et Solmsi ad Hist. Aug.

(Gyrus) *Instrumentum femineum quod alio nomine dicitur Foliorum; quia vertendo in girum inde filo devolvuntur*. Item, *Girgillus* est liquor molle ex quo junis in puteum cum situla dimittitur ad hauriendum aquam; et dicitur *Girgillus* quia in girum vertatur. Gloss. Lat. Gall. Sangerm.; *Girgillus*. Devolvitur a filo, si vult dire aussi une pôle, en quoy tourne la corde à pulser yauë. Vide *Girdella* [et *Gevolatium*].

* *Glossar*. Lat. Ital. Ms.: *Girgulus*, lo gossolone de filo. Vide supra *Gigilla*.

* *GIRLANDA*, Coronula, sertum, Ital. *Ghirlanda*. Annal. Mediol. ad ann. 1389. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 807: *Capellus unus sive Girlanda una lapidum et perlarum cum sapphiris* vj. Vide supra *Gerlanda*.

* *GIRO*. Vide infra *Gyro* 2.

* *GIRO*, Pars vultus, Gall. *Giron*. V. *Gyro*. * *GIROFALCO*, *GIRFALCIS*, Vide *Girfalco*.

* *GIROLI*. Vide supra *Gerruli*.

* *GIROVAGI*. Vide infra *Gyrovgi*.

* *GIROUDON'S*. Minister in palatio Dalphini. Ordinatio anni 1336. pro Hospitio tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 370. col. 1: *Item unus sollidus coquina pedes, unus valletus panteris: unus in botellaria, quorum alter sit Giroudonius, et custodiatur capam nostram*. Vereor tamen ne sit nomen proprium: id sudeat Computus anni 1337. ibid. pag. 331. col. 2: *Item, de charnagio habet per eum in bayliva sua, pro dicta cavagata assignavit Giroudano Breguino de Gratiano. cc. mutones, lx. animalia bovina et vi. boves, pro quorum animalium et locum delatorum in Burgundia soliti dicto Giroudano xx. s. gross.*

* *GIRPISCARE*. Rei aliquid possessionem dimittere. Charta anni 1235. ex parvo Chartulrio S. Victoris Massil. fol. 135: *Dicimus quod W. de Turris desistat et Girpiscat domino Abbati et Priori de Gisors dictum onvallium, etc.* Vide *Guerpisc*.

* *GIRSTH*. [Testis, obsecr.] Vide *Gistles*.

* *GIRUM*. Vide *Gurum*.

* *GISARE*, a veteri Gallico *Gélar*, Jacer. Charta anni 1315. ex Cod. reg. 4184. fol. 30. v: *In bona possessione, usagio et salisina capendi, levandi. . . boscum steum stendo vel Gisando, etc.* V. supra *Gezina* 1.

* *GISAEMA*, Gessum, spiculum. Joan. de Janna: *Gesa a gero, is, genus armorum, quod Gallice dicitur Gissarum*. Gloss. Lat. Gall. : *Gesa, Jasarum, Maniere de glaive*. Fleta lib. 1. cap. 24. § 12: *Et qui minus habuerit quam 40. solidos, redditus, tunc ad salutes, Gissarum, catellos, et alia arma minuta sint jurati*. Eadem habentur in Aditament. ad Matth. Paris pag. 149. ut et in Statutis Willelmi Regis Scotie cap. 23. § 4. ubi vox restituitur *Gysarm*, pro *Gysarm*: *Et qui minus habet quam 40. solidos habebat Gysarm, quod dicitur Handaxe*. i. Anglis, aripe securis. Quae quidem Spelmani conjectura firmata, qui putat *Gissarum* fuisse securis speciem. [*Gissarum*, nec alia genera armorum necessaria ad tuitionem corporis. . . pro ullo debito pignorentur, in Consuetud. Bragerici art. 28.] Le Roman de Rou MS.:

Et vous avez Lances agues,
Et Gissarum ben esmolles,

Idem:

Haches et Gissarum tenoient.

Balduinus de Condato MS.:

A cope de dardo et de Gissarum.

Bellomanerius MS. cap. 58: *Portans armis, ne subjectis, ne armis, ne espées, ne Gissarum, ne autres armes defensives*. Guillelmus Gisiart:

Plommées fermement tenues,
Fouchons, Jussarum esmolles.

Idem ann. 1214:

Les reçoivent aus fers de lances,
Aus haches, aus espées nues,
Et aus Jussarum esmolles.

Vetus Poëta MS. de Alberico Burgundo:

Sire, diül, porpex vas toil proier,
C'ene Jussarum mes faites sans targier.

Octavianus de S. Gelais in Viridaria honoris:

Lances, bastons, espées, et Gissarum,
Harrois complex pour bien mil hommes d'armes.

Charta Vetus ex Camera Computor. Paris: *Il lui semble que ceulx, qui porteroient rovelles, les devroient avoir moienement longs, et qu'ils eussent un peu de ventre, et aussi qu'ils fussent tranchans, et bon estoc, et que leudis Gissarum aient salades à visières, gantelets, et grans dogues sans espées. Occurrit praeterea non semel apud Froissart. Monstrelet. Berrium. Auth. de Obsid. Aurelian. etc. Idem quod Blazum videtur in Consuet. S. Severi tit. 18. art. 5. ubi restituendum forte *Gissarum*. Vide Skeuum de Yechor significat. in *Gysarm*.*

* *Gissarme*, grata, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. *Juerme*, in Lit. remis. anni 1406. ex Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 590: *Ung baston à une grande alumelle, appellé Juserme*. Aliae ann. 1460. in Reg. 192. ch. 65: *Iceulx Vincent dist que s'il trouvoit le suppliant à son avantage, qu'il lui creveroit et poucherait les deux yeux; . . et commença à porter aucunes folles une Zissarme*. Infra: *Gissarme*. Vita J. C. Ms.:

Il ne venoient pas sans armes,
Iches porteroient et Gissarum.

* Hinc stimulus, quo boves instigantur, quia spiculi species est, *Gise* appellatur, in Lit. remis. anni 1387. ex Reg. 121. ch. 93: *Il lui gestait l'aigillon, appellé la Gise, à quoy il poignoit et cassoit leudis beufx*.

* *GISCILLUS*, *GISTELLUS*, *VISCILLUS*. Charta Conradi Imper. ann. 1209. in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 143: *Cum salutes et sortagibus, aquis aquarumque deustribus, piscationibus, stationibus, id est, Giscellis piscium, quos Husones dirimus, etc.* Alia Henrici Imp. anni 1039. pag. 147: *Stationibus, id est, Piscell. piscium, quos Husones dictimus*. In alia anni 1057. pag. 151. habetur *Gistell*. [* *Gistellus* etiam in chart. anni 1059. in Histor. Frising. tom. 1. pag. 213.]

* Idem videtur quod nostris *Guidel*, Locust scilicet in fluvio coarctatus piscium capiendorum gratia, Gall. *Gord*. Charta anni 1383. in Reg. 123. Chartoph. reg. ch. 62: *Comme nostre amé et féal Bernard de Themericoourt escuier, capitaine de nostre ville, chastel et chastellerie de Creilly,*

n'aguerres advisé et ymaginé un Guidel, gort à prendre poisson entre Juit en la mouture d'Oise. Un essay à Guidel pour la p. cherte sur l'arche. In Charta anni 1321. Reg. 66. ch. 120. Nisi hic sit id quod infra *Gauda* et *Gaudellum*.

* *GISEL*, Testis. Vide *Gistels* et *Gist*.

* *GISKILAN*, *La ferro*, o asta de agui.

Glossar. Lat. Ital. Ms.

* *GISIA*, Charta Frederici II. Imp. ap. 1310. pro Ecclesia Paenonitana apud B. eum Pirtum tom. 1. pag. 143: *Contra omnes Judaeos civitates nostras punitas, . . . ut de cetero homines vestri ut . . . Ecclesie subditi in omnibus exibus de Gisia et anni servitio et jure et aliis honoribus eorum volitis et Ecclesie respondere*. Alia anni 1211. ibid. pag. 144. de iud. Judeis: *Homines sint Ecclesie, et vobis omnibus redditibus et tributis Gisie, et moventi, et aliis redditibus respondent*.

* *GISTLES*, Testes, sive obides in mentum alicujus pacti, aut traditionis. Papias Edit. Venetie: *Gistel, testes*. Alia Papias: *Gistil*, e. *Testes*. MS. Musaei Collegii Parisiensis, *Gisrith*, infra, *Gist*, ex Germanico *Ghisel*, obsecr., [*Gist*, ap. Schilterum.] Boethius, *Gistels*, testes. [* *Vid* Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 1. p. 267.] Lex Longob. lib. 2. tit. 16. § 1: [* *Roth. 172*.]: *Si quis res suas alii obsecraverit, non absceat, sed ante litem homines ipsius garathina faciat, quibus qui thingat, et qui Gistels parat, ibi sint, ut nullus in postumum puerat accipiat. Ubi Editio Heroldi tit. 62. § 1. alibi, habet, qui Charta furit, Adde lib. 2. tit. 34. § 1. [* *Roth. 125*.] Chronica S. Sophie Benevent. pag. 637. et Verolinum in Gloss. vocum Attiacar. Vrb. Salic. [Vide *Gaid*.]*

* *GISMA*, *Angulus*, in Glossis Ital. Papias et Constantiensis. In Excerptis al. ditor Graece. Grævius emendat: *Gosi Angulus*, Graece *Tovis*.

* *GISMASUS*. Vide supra *Dienismasus*.

* *GISSIUM*, *Lalium*, terminus, fuit Papias: *Gissus*, Diffinitio. *Gissus*, *Lalium terminus*. Probabiliter conjici *Gissulendum Gidos* pro *Chalos*, *Lalium Gissul*. Quia vero et littora maris, inquit, et nium dicuntur *χῆλα*, inde quia extremae continentes termini, *χῆλα* notantur terminum.

* *GISSUM*, pro *Gysium*, Ital. *Giss*. Hispan. *Yesso*. Charta Alfonsi I. Regis 1157. pro Caesarangustania, apud *N. del Malino* in Repertorio Poror. Ariz. pag. 265. col. 4: *Et absolvo volis illis de illo Gisso, quod prelatibus et faciat, melius poteritis*.

* *GISSUS*, Vide *Gissium*.

* *GISTA*, *Jus hospitii*. [* Pactum in reg. et abbat. S. Thier. anni 1272. in Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 338. 157. annua alberga seu Gista, quoniam tunc biterminis quodlibet anno, semel cum p. et semel cum herba in dicta habere morantur dicebatur, etc.] Vide in *Gistum*.

* *GISTA AQUA*, *Jest*, vel *Gest* dicitur Monasticum Anglie. tom. 3. pag. 60: *sedem molendini . . . ad faciendum molinum, et vivendum, cum Gista aqua, et subius, et uno curtillio*.

januum ecclesiarum; admiratus est, cepit querere quid esset in causa, et si forte, quia emendare vellet, aliquis offensus ecclesiam. Responsum est et tandem: vere Rex, tu es ille homo, qui contra hujus sanctae ecclesiae sacramenta consuetudinem et libertatem apud Christellum zero, non de tuo, sed de hominum hujus ecclesiae marsupio praesumptis canare; igitur cessat haec ecclesia, igitur hoc ipsa tibi clausa est janua, et prius omnes canonici exeunt de vestra potentia, quam sustineant suis temporibus libertatem ecclesiae deperire; et ob hoc, si necesse est, parati sunt, antequam consentiant, omnia sustinere tormenta. Expatit ille rex christianissimus ad haec verba, suspiravit, ingemuit, lacrymans est pro nimia tristitia, cepit se excusare fortiter: Non feci hoc, inquit, studioso, nax iter meum impeditur, non potui vero Parisiis, ut proposueram, pervenire, me non cogente, terra illa in expensis me honoravit, pro certo non contradixit; posuit me illorum hominum servitio gratulati, quia conversus sum mihi ad verendum, insuscipite. Venit episcopus Theobaldus, venit et Clemens decanus, veniunt omnes canonici, veniunt et ipse canonici ejusdem villae propositis, si culpabilis sum, satisfacere volo; si inculpabilis, eorum volo stare consilio. Rex ille quasi agnus mansuetissimus ante januas ecclesiae clausas in oratione remansit. Nuntius ad episcopum, audita regis praesentia, cucurrit; gavisus est episcopus, gavisus sunt canonici, aperitur janua, intrat rex ecclesiam cum maxima pietate, orat ut conservetur humiliter et devote; dat ipsam episcopo fidelesorem canonici pro satisfactione; episcopus vero duo sua candelabra donat eis argentea, donec rex quidquid illi expendi debet restitueret. Haec gravia sunt, quod ut unico testi fidem adhibeamus; sed et nihil aliud fortassis indicant praeter concessam a Ludovico VII. ann. 1157. exemptionem ab oneribus gasti quibusdam hujus ecclesiae villis, rogatu Theobaldi episcopi et eleri Parisiensis. Vide Gall. Christ. tom. 7. col. 66.

Verum ejusmodi hospitii et convivii expiendi oneribus obnoxii erant villarum communiae, quae interdum in summam aliquam pecuniariam convertebantur. Charta Eudon. ducis Burg. ann. 1215. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 390: Pour un Giste de dix livres et six sextiers d'avoine, à moy en 4 mon commandement choëzin an à payer.

Gistum porro et procuratio erat trium dierum fere semper. Tabular. S. Martini Turon. de Rege, ut Abbate ejusdem Eccl.: A primo die pascat cum Theauraribus, secundo Decanus, et hoc in Claustro B. Martini, et suis domibus, tertio die pascat cum Archiepiscopis. Si ultra vult demorari, de suo vivat. [Vide D. Brussel Tract. de suo feudum tom. 1. cap. 38. pag. 536. et seqq.]

Prostat in veteri Regesto et in Rotulo pergamin. Camerac. Computator. Parisiensis. Ecclesiarum ac locorum aliorum Catalogus, in quibus Reges nostri Gista capere consueverant, quoniam hoc loco describere, haud inutile foret fuerit. [* Addenda aut emendanda suppeditat nonnulla Reg. sign. Pat. Camer. Comput. Paris fol. 162. v^o.]

GISTA REGIS, in al. MS.: Gista, quae Domino Regi debentur. Archiep. Remens. utrum. S. Remigius Remens. 1. S. Petrus. [* add. d'Availles.] S. Theodorici. et S. Basilii 1. (al. S. Basilii.)

In Laufenhesio. Corbincium et Corona 1. (al. Corona.) [* leg. Corona.] Cernicium 1. Felleyacum 1. (al. Walliacum.) [* leg. Falhincum.] Brueria 1. Episc. Catalaun. 1. Burgenzes ibi 1. (al. Burg. Catalaun.) S. Mamius Catalaun. 1. [* omittitur S. Mam. Cat.] S. Medardus Sues. 1. S. Maria ibi 1. S. Maria de monte super Brannam 1. Fiacus super Assonum 1. (al. Fy.) Berreus in Sylva. necet. 1. (al. Berrou.) Rexonum super Axonum 1. (al. Ressons.) [MS. Sangerm. Resonum.] Villare S. Pauli 1. Fresneum 1. (al. Pranneum.) Castineum Belvac. 1. (al. Casteneum.) S. Justus in Belvac. in villa 1. Bragila 1. (al. Brele.) Episcop. Atrebat. 1. S. Nichar. in Pontio et villa 1. S. Petrus de Carbis 1. de 100. lib. Par. [de 100. lib. Par. omittit Sangerm. codes.] Episc. Belvac. 1. de centum lib. Paris. sicut continetur in Charta super hoc, cujus transcriptum habetur. Thoric. 1. (al. Thoricum.) Rodolium 1. Espona 1. Andrisiacus 1. Anthoniaclum 1. Villa nova S. Georgii 1. [MS. Sangerm. addit, Hestant juxta Montem.] Leriaceum super Ligerim 1. Trambli in Paris. 1. Trupae 1. Sompechamp 1. [* leg. Souehamp.]

Apud Turon. Decan. S. Martini ibi 1. Theaurar. ibi 1. S. Maximinus 1. S. Benedictus 1. Ferrieria 1. Lencur. juxta Clarum montem 1. [* leg. Lencourt juxta Chastmont.] Atlas S. Benedicti apud Euxum villam 1. Abbas Ferrar. 1. Abbas Majoris Monast. Tur. 60. lib. [videtur quodlibet anno si Rex visitaverit Ecclesiam, alias non. Archiep. Turon. 1. de 100. lib. ad vitam Archiepiscopi, et non plus per totam ejus vitam.]

In terra S. Aniani, Tilleium 1. Ruemium et Santillacum 1. [* leg. Ruennium et Saucillacum.]

In terra S. Crucis. Boecilla S. Petri 1. Germanivilla [MS. Sangerm. Ginnemvilla] et Abbonivilla 1. Columnavilla 1. apud Rethom 1. [Sangerm. Belfony.] apud Blandi 1. apud S. Dorlaum 1. Rouvreyum in Belgia, [* leg. In terra S. Crucis. Apud Borvillam S. Petri 1. Germenivilla et Abbonivilla 1. Columnentivilla 1. apud Belfom 1. apud Blandi 1. apud Solobrem 1. Bonteyum in Bessia, quae villa S. Dionysii est. 1. Samesy, quae est villa S. Columbae 1. apud Vitricum in terra S. Luanemari 1. Apud Bleis 1. [* leg. apud Choblis.] Apud Mesineum 1. Abbas Fossentis. 1. Episc. Meldensis 1. de quo vivit per Computum Ballivica Paris. ad Omnes SS. 1269. 107. lib. 2. sol. 1. den. Episc. Autissiod. si Gistum exiret de manu Regis, 1. Episcop. Succession. si Petrafons exiret de manu Regis, et Episcopus non esset in fide ejus de illa, 1. Episcop. Nivern. 1. Monachi S. Portiani 1. de 60. lib. Par. Villa Chlaminotis in Avernna 1. [Sangerm. addit: Podium B. Mariae in Avernna 1.] Episc. de Poitio 1. Capitulum 1. Burgenzes 1. Brithunum super villam 1. Nivore super villam 1. S. Porcianus super Monach. et villam 1. Cedrona verius Remis 1. Episc. Morinensis 1.

Gisto Campaniae.

Prius in Balliv. Treceast. Meld. et Pruvin. In Preposit. Trec. S. Sepalchrum 1. vernant 1. Monasterium villa 1. Vos. Housion 1. Monaster in Cels. 1. ut de. S. Perle le Fide Sens, 1. Monaster an de S. Sausvar en Poisemz 1. an arand 1.

In Prop. S. Florenti. S. Geron. a. chus. [melius, uti Sangerm. codes. tistiodorensis] 1. Chables 1.

In Propos. de Colaniers, l'Abbe. Relbes 1. l'Abbe de Jeur. [Adda S. germ. 1. de 100. lib.]

In Propos. de Bruy, Dame Marie de. hommes S. Martin de Tours de 3. annis, 1.

In Prop. de Loy, [Sangerm. In Loy.] Rosay en toute la vie du Seigneurs Champagne 1. tantummodo.

In Ball. Vitricus, prius in Prop. Cap. lion. Fentay 1. vel 8. lib. Don. [Sangerm. Domer.] 1. vel 10. lib. Moron 1. vel 10. lib. Crugny [Sangerm. Crugny.] [Sangerman. vel 15. lib.] La Chapelle d. hoy 1. Solly 1.

In Prop. Castri Tyerris, Gergi 1. 10. lib. Cierges 1. Coissis 1. S. Mont Soissons 1. Chery 1. Orbois 1.

In Prop. d'Espernay, S. Maing. et Cl. lons 1.

In Prop. de S. Menhot, Belleval en l. nelet 1. Synype 1.

In Ball. Sezann. Gage 1. Semogue. Herbies 1. Troon 1. Villers 40. s. twy que le Seig. de Champagne descend en ville, et prent au Monaster em benue.

In Ball. Calvimontis, primo in Prop. la Fiert, Grouny 1. vel 10. lib. Gelfis [Sangerm. Cuffin] vel 100. lib. Sire. Sire. Rouvre 1. vel 30. sol.

In Propos. de Monteschire, le Fals Roizony 1.

In Praeposura de Folsy, Monaster. Der 1.

In Propos. de Ronzay, Sainte Marguer. unum.

Il est à sçavoir, qu'en toutes les Allos blanches de l'Ordre de Cisteaux le Seig. de Champagne a accoutumé de venir une l'an, quant il leur plust, aux costs de l'abbe; mais cils de l'Ordre dient qu'il n'est tenu à le recevoir [Sangerm. a. les constances] fors de grace. Item il est avoier que aucuns autres menus gistes y ont accens, dont il ne convient me l'en mention.

Ex eodem Regesto.

Gista, quae domini Rex cepit an. D^o 1223.

Dominica ante festum B. Petri ad Vinc. apud Belvacum, Gistum 136. lib.

Die Luna post apud S. Justum in B. cino, Gistum 100. lib.

Die Jovis post apud S. Medardum S. aion. 124. lib.

Die Feneris post apud Montem ex^o Domine, 60. lib.

Agilia et die Coronamentis, apud Be^o 400. lib. [Sangerman. MS. De post coronamentum ad nostrum Dominum Sotum Gistum 120. lib.]

Die Martis ante SS. Simonem et J^o apud S. Benedictum super Ligerim Gid^o 120. lib.

22 S. Catharine in domo Episcopi Atre-
gatum 189. lib.

23 l'ueris post festum B. Nicolai apud
Gistum, Gistum 200. lib.

24 nota post apud Corbelam, Gistum
20. etc. Et sic usque ad an. 1569. Huius

25 Gistum Catalogi mentio est in
Gist. ann. 1559. quoniam Ecclesiam S.

26 ab gisto immunitis statutis, hinc
27 idem ipsum Ecclesiam quitimus in

28 domo de Gisto predicto, et de registro
29 in quo continetur Gistum, ipsum

30 Gistum. Vide notas nostras ad Join-
31 pag. 101. 102. De iure vero gisti con-
32 pteretura Chopin lib. 3. de Donan.

33 art. 13.

34 Idem quod Assisa, Impositio, vel
35 aqua impositionis partitio. Marti-

36 Dalcus Daux Justitia Aragon. in Ob-
37 servis Regni Aragon. lib. 6. tit. de Mu-

38 chis. In alia vero tam vicinibus, quam
39 non tenentur cum eis contribuere, debent
40 vocari terras tenentes in compart-

41 ita, ut mittant unum vel duos homines
42 arbitrum, qualiter ordinantur Gita, vel
43 qui debent fieri pro predictis. Hinc

44 et Hispanis Gita, calculus.

45 Gita, Gette, Gepte et Giest; unde Gier
46 Genet, impositionem partiri, quod cal-

47 Gull. Giet, Gietoir et Gietoir non
48 puitur. Libert. ville de Broux
49 1331. tom. 4. Ordin. reg. Franc.

50 1335. art. 2 : Nous quittons à toujours
51 les habitants de Broux et leurs heirs vint
52 de Tournois, qu'il nous doivent chacun
53 pour une redevance que l'en appelle Gette.

54 pro Jonvil. ann. 1354. ibid. pag. 298.

55 1 : Aurant autorité l'edit eschevin de
56 mis et Gie et provision sur lesdis habi-

57 tans, pour faire clausons et fermetes. Jetter
58 le intellect, in Libert. de Bourlemont
59 1377. tom. 6. carum. Ordin. pag. 291.

60 2 : Jetteront sur eulx lesdis habi-

61 tans dictes tailles. Libert. ville d'Al-

62 quen ann. 1374. in Reg. 198. Chartoph.

63 2. ch. 360 : Item voulons et octroyons que
64 les consueils et conseillers . . . puissent
65 sur soit les de leur propre autorité in-
66 terposer . . . taillie, queste, Gepte,

67 une pro villa de Bure ann. 1371. tom.

68 1. Ordin. pag. 475. art. 5 : Leur part et
69 non du Giet et taillie, qui leur sera im-

70 Charta ann. 1260. ex Chartul. Cam-

71 fal. 390. col. 1 : Quant ce taillie sera
72 de sera Gitée, et comme felle parde-

73 la honra devallent. Lit. ann. 1259.

74 1. Ordin. pag. 391. art. 5 : Gietter
75 de melle de melle . . . A eulx qui Gietent

76 2. etc. Tapis pour couvrir comptoirs

77 3. chandeliers, in Charta ann. 1333. ex

78 sign. Noster Cam. Comput. Paris.

79 169. r. Lit. remis. ann. 1404. in Reg.

80 2. ch. 416 : Le supplient bailla adun
81 crimine quantite de Getouiers, pour

82 que au il avoit prins ledit argent. Alie
83 1507. in Reg. 161. ch. 285 : Deux

84 Getouiers a compter et sommer etc. Uns
85 2. argent à aroverez, qui bien pouvoient
86 3. tracion xij. deniers, in alius Lit. ann.

87 2. ex Reg. 109. ch. 367. Vide infra

88 2. 18.

89 GITIGIUM, Exactio, impositio que-
90 dam quod Gita. Conc. Narbon. annis

91 11. et Cod. reg. 1613 : De novis pedignis

et Gitigis statuit concilium, ut per eccle-
siasticum iudicem, si necesse fuerit, prohi-
beantur omnino. Gitignis, eadem arepene-
tionem, in Chartul. Corb. sign. Cesar fol.
88. r. : Cangié de mettre ses chevaux poist-
re et grant bot : un doit deux poules et
le Gitignis.

* GITARE, Expellere, Province. Gittor,
Gall. Jetter dehors. Inquisit. ann. 1268. ex

schedis Pr. de Maraugues : Nec inveniant
glacis, qui eos volverent sui Gitorant.

[* An Girant?] Gitter canon, Tormentum
bellicum emittere, in Lit. remis. ann.

1268. ex Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 207.

Getoire vero, Pala lignea est, in Lit. ann.

1411. ex Reg. 165. ch. 247 : Une grant
paelle, appellée Getoire, qui estoit ferrée.

Une Getoire ou pelle de bois, in alius ann.

1454. ex Reg. 184. ch. 450.

* GITEIA, Projectura, Gall. Saillie,
avance. Charta ann. 1243. in Chartul. S.

Dion. pag. 206. col. 2 : Super Giteam do-

mus Andrea charrois, ij. denarii; . . .
super Giteam etiam domus Richardi barbo-

ria, ij. denarii.

* GITERNARIUS, Qui pulsat instru-

mentum musicum, quod Angli vocant Gite-

tern. Littere anni 1363. apud Rymer. tom.

6. pag. 418. pro Giterario Regina : Rex
universa, etc. Scitis quod de gratia nostra

speciali concessimus dicto nostro Andrea De-

ster de Bruges, Giterario Philippo Regina
Anglie, consensu nostro, etc. [Vide infra

Giteraria.]

* GITU, Gargerie, in Glossar. Lat. Gall.
ex Cod. reg. 7693.

* GITTA. Leges Balduini Flandrie Co-

mitis ann. 1200. de homicidio, apud Mar-

ten. tom. 1. Anecd. col. 768 : In juramentis
illis nulla occasio amissionis sunt, quia

Gitta veniunt. Editor laudatus in Glossario
ad calcem toni 5. conjectat Gitta idem esse

quod Getta, Proscriptio per manum invocan-

tionem, maleficia. Quid si tantum astutia,
dolos, ab Anglico Wit, vel Belgico Gita,

quod interdum id significat? Vide Getta.

* GUDICIUM, ab Italico Giudicio, Ju-

dicium, jus, forum, in Stat. Placent. lib.

3. fol. 32. v.

* GIUGIARIUS, inter ministros archi-

episcopi Mediolanensis recensetur, in

Chron. Mediol. ad ann. 1210. apud Mu-

rador. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col.

637. An qui potiones ex zizypho, Gall. Ge-

ziygiola, parabat?

* GIZERIA, pro Gigerina, Gall. Geier.

Vide locum in Sanguiculis.

quod Aymo, qui erat Glabrior, concesserit,
etc. Glabrioris Latine dicuntur, qui corpus
pilis nudum habent. Gloss. Lat. Grec.
Glaber, γλῶξ. Sed hic imberber et enu-

chum vel apudonem intelligi arbitror. Joan.

de Janua : Glabrio, calvus, vel imberbis.

Vide tom. 3. Histor. Francor. pag. 638.

[* et Reusard. Vulp. lib. 2. vers. 994.]

* GLACIA, Gall. Glace, Glossæ vet.

Glacies et Glacia, γλῶξ, γλῶξ, rōy.

* GLACIARE, Gelascere, Gall. Se gla-

cer. Chron. Andr. presbyt. apud Murator.

tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 47 :

Fuit gelu gravissimum, . . . et vinum in-

tra vascula Glaciavit.

* GLACIOLA, dimin. a Glacies, Glas,

Prov. Glossar. Province. Lat. ex Cod. 7657.

* GLADIALITER, Vita B. Coletæ tom.

1. Martii pag. 561 : Pluries in manibus et

pellibus de latere alii videbatur elovis et lau-

ca se fore Gladiatiter perforatum, id est,

tanquam gladio.

* GLADIARE, Gladio credere. Vita S.

Angeli Carmelite tom. 2. Maii pag. 830 :

Martyrium sustinuit, et amore iustitie et Je-

su Christi Gladiatus fuit. [* Benedicti Chron-

icon cap. 34. ap. Periz. vol. Scriptor. 3.

pag. 717 : Qui mox Albericus apprensus

super et scriptis episcopis, et alii cetera

gladiatores, alii berberati, alii Gladiati, alii

in carcere retrusii. Vide Virgil. Grammat.

pag. 80.]

* GLADIARIUS, Qui facit gladios. Gloss.

Græc. Lat. γλῶξ, Gladiarius.

* GLADIATOR, Homicida, latro. Gas-

paris Barthii Glossarium ex Baldrici His-

palæst.

* GLADIATOR, Dignitas et officium

in curia ducis Bohemici. Quod gladium du-

cis portat. Chartam Henrici et episcopi

Bohemie ann. 1195. inter Probat. tom. 2.

Annal. Præmonst. col. 45. subscribit inter

alios Mærct Gladiator ducis Bohemie. Vide

Gladiifer.

* GLADIATORIUM, γλῶξ, Singu-

lare certamen. Gloss. Lat. Gr. MS. Sanger-

man. Livio Gladiatorium est præmium vin-

centis gladiatoris.

* GLADIATURA, Congressus gladiato-

rum, ludicre equestres pugne. Lambertus

Ardens. apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS.

pag. 397 : Cum ergo ventum est ad locum

Gladiature vel tornamenti, iusto Deludum

actum est; ut in primo belli consensu accepto

in ambulo vulnere Comes de vultu percussus

reperit. Haud absimili notione Tacitus dixit :

E servis Gladiaturæ destinati. Et Sidonius

in Paneg. Anthemi :

Ad Gladiaturam tu, Spartace victice, parasti.

* GLADIFER, GRACIOVENSIS, Vita B.

Kingæ auctore Joanne Longini Canonico

Graciovensi tom. 5. Julii pag. 744 : Erat

pro ea tempestate Gicolas Seraphin. . . .

Gladiifer Graciovensis. . . . genere nobilis. Ubi

Sollerius adnotat : Gladiifer Graciovensis,

dignitas atque officium illuc erat, Principi,

quoties intra tractum illum in publicum

cum pompa procederet, gladium præ-

ferre; idemque est de aliis per idem regnum

Gladiiferis; quumquid nunc (ita de suo

tempore scribit Cromerus lib. de Republica

et Magistratus Polonorum) solum nomen

nudumque honorem retinent.

† **GLADIOLI**, a signum vocantur vel Sepia, vel villorae pisciculi. Sussanæus in Vocabulario.

GLADIOLUS, vel **GLADIOLUS**, Carex, vel Carectum, [Gall. *Glaiet*], Anglis *Sedge*, in Capitulari de Villis cap. 70. Matth. Paris ann. 1256: *Martius proferit Gladiolum, exspicit, et alia ignis pubis*. [Miracula S. Barnardi Episc. Henr. sanc. J. Bened. part. 1. pag. 589: *Vicia, vulgo dicte Gladiolus, flores unus adolescens caput mementi Pontificis letibundus imposit*. Le Roman d'Arthur MS.].

Parisi la sue empiençie
De la, de Glaiere espouçie,
De roses fresches et touzelles.

Pinus utitur voce *Gladiolus* hac notione. Vide Ruellium lib. 3. de Stirp. cap. 87.

† **GLADIOSUS**, Episcopus, Ensis, vicarius, apud Janum in Supplemento Antiquarii.

1. **GLADIUS**, pro sexu virili, ut *Fusus*, pro muliebri. Schedæ MSS.: *Colus est instrumentum flumini, et appellatur a rusticis Gladius mulieris*. Speculum Saxonum lib. 1. art. 45. § 1: *Et in progenie æqualis et proximior agnatus ex parte Gladii tutor ejus erit*. Lib. 3. art. 15. § 3: *Qui expeditioris res, hoc est, arma bellica, postulat, agnatus ex parte Gladii esse debet: ut ad utensium vero seu germinum, cognatus, id est, ex parte filii seu mulieris dominus adnotatur*. Vide *Poeta*.

2. **GLADIUS**, Juss gladii, merum imperium. Charta Roberti Ducis Normannie, filii Richardi, in Regesto Norman. sign. P. in Camera Comput. Parisiensis: *Habent tantum in domo et liberationibus reguardi et panagii, quantum unus ex magistris reguardiorum et panagiorum meis pro totum Normanniam et bistorum meorum ad justitiam Gladii mei pertinetur*. Antiquæ Schedæ apud Camdenu in Britannia: *Comitatus Flint pertinet ad Gladium Cestrie*. Charta Henrici VI. Regis Angl. apud Seldenum de Titulis honorar. pag. 640: *Curiarum suam liberam de omnibus placitis et querelis in Curia Comitum molis, exceptis placitis ad Gladium ejus pertinentibus*. In veteri Charta Hugo de Abinicia dicitur Comitatum Cestrensem possidere ad *ad Gladium*, sicut ipse Rex totum trahet Angliam. Inde fortiter Comes in Angliam cum inaugurabantur, accingebantur *Gladio*, veluti jurisdictionis sui symbolo. Matth. Paris ann. 1188: de Ilugoni da Puiet Dunelmensi Episc. Northumbrensi Comite creato: *Quia Rex Gladio Comitatus accinctus, nomen sibi Comitatus usurpavit: quo Gladio necitio, Rex cum cochino anastatibus illi: Juvenna feci Comitum de Episcopo veterano, Matthieu Westmonaster. ann. 1237: Quo etiam anno Nonis Februar. Hubertus, Anglie Justitarius, Gladio accinctus est a Rege Comitatus Cantie. Rogerus Hoveden. pag. 730: Eodem die Coronationis Rex accinctus Wilhelmus Marcellum Gladio Comitatus de Strigul, et Godfridum filium Petri, Gladio Comitatus de Essex: qui licet antea vocati essent Comites, et administrationem suorum Comitatum habuissent, tamen non erant accincti Gladio Comitatus: et ipsi illa die servierunt ad mensam Regis accincti Gladiis. Capitulinus in Gordiano: *Piliusque Legatus Potius, ... Gladii potestate succin-**

ctus est. Iampridius in Alexandro Severo: *Honores juris Gladii nunquam vendi passus est, dicens: Necessè est, ut qui emit, vendat*. Statius lib. 5. Silv. 2:

Felix qui magno jam nunc sine Præside juras,
Cuique sacer primus tradit Germanicus Ensem.

Adde Firmicum lib. 5. Matth. cap. 5. S. Augustinus. Epist. 61. præter J.C. Vide *Placitum Spathe*. [† Hinc

* **GLADIUS SANGUINOLESTUS**, in Charta Frider. II. imper. ann. 1214. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 1651: *Nos attendentes fidei et devotionem et obsequium multa, que Aquilensis ecclesia, et speculiter principis noster Wolherus ejusdem ecclesie patriarchæ nobis et imperio laudabiliter exhibuit, ... ducatum et comitatum Forojulli, ... cum omnibus ad ducatum et comitatum pertinentibus, placitis, collectis, fisco, sanguinolento Gladio ... confirmamus*. Vide *Sanguis*.

* **GLADIUS SPIRITUALIS**, Jurisdictio ecclesiastica, Reg. actor. capit. eccl. Lugdun. in Can. Comput. Paris. ad ann. 1337. fol. 23 vº: *Constituuntur iudices Gladii spiritualis et claustrali Lugdunensis dominos Guillelmum de Cheneluc custodem et Guillelmum de Thureo canonicos*.

GLADI DEDITO, seu positio. Libellus de fundatione Monasterii Bigaugiensis pag. 256: *Constituerunt illi, ut religionis habitum acciperet: qui prout obediens, in presentia eorum Deditione Gladii, tam militaria omnia, quam secularia abdicavit*. Vide *Caesarius* lib. 1. cap. 37.

3. **GLADIUS**, Mors. Isidorus Pacensis Episcopus æra 749: *A Toledo fugam arripientem Gladio patibuli jugulavit, etc.*

* 4. **GLADIUS**, Lamina gladii vel cultelli, Gall. *Lame*. Lit. remis. ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 293: *Prohibitum extiterit ne quis portare præsumeret, ... armaturæ aliquas vel cultellum, cuius alimella sive Gladius esset longior uno pede*.

* **GLADIUS CATHALANICUS**, vulgo *Epée* de Catalogne, olim in pretio. Lit. remis. ann. 1393. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 99: *Causa sue defensionis evaginavit Gladium suum Cathalanicum*. *Epée à hault taillier*, Major gladius, vulgo *Esparon*, in Testam. Th. de Fuisly ann. 1573. ex Bibl. reg. *Epée botue*, cuius usus est in pugnis ludicris. Alize Lit. ann. 1382. in Reg. 122. ch. 117: *En eulx estoient lesdi: Lucas et Brulé sochierent deux espées botues qu'il n'avoient, dont l'en jonoit au buclier*. Vide supra *Ensis*. Ecclesiam ingredientiæ gladium deponabant. Lit. remis. ann. 1401. in Reg. 156. Chartoph. reg. ch. 401: *Après ce que le suppliant et mis son chrovet en l'estoile chiez le seigneur dudit lieu, il vint à yeille deliv, et laissa son epes en garde à un homme, nommé Bertaut, à l'entrée de ladite église*.

* **Gladium** per mucronem tenere, si-gnum erat deditionis in arbitratum veteris, ut colligitur ex *Poem. Alex. Ms. part. 2*.

Donne furent par coate, chascun au poin tenoit
S'espée par la pointe, que bien acorroit
Misericorde ou mort, ou il s'useloit.

* 5. **GLADIUS CAEREUS**, Candelæ cereæ majoris species. Calendar. eccl. Camerac. Ms. fol. 22. rº. ubi de Benedictione cereorum in die Purificat. *Debeant esse paratæ*

candelæ super gradus presbyteri, cum illis cereis pro paribus.

† **GLAEPTEA**, Lampridius in *Scietis*: *summa illa oblectatio fuit, ut ... aut potius se pugnarent, aut Glæptæ puerum et deorum volarent*. In præf. Cod. MSS. mon. Casaubonus, ubi habetur *aves parvæ*.

* **GLAÏTA**, hæret, *Gleba*, in Supplemento Antiquarii. Infra legitur *Glevo* in *Glebo*.

* **GLAÏA**, Flea lib. 2. cap. 79. § 1: *Septia ac sua oculis bonis Glætiæ colubæ palisque grossis parvæ facit atque novæ*. Idem puto quod *Glain*, Crates, lit. vinitibus aut virgulis contexta, G. *Gloye*, Vide *Glein*.

† **GLAÏOLA**, Gall. *Glaiet*, Gladii seu Carectum, locus gladioli de Chartular. S. Vaudregilli tom. 1. pag. 1: *Pro quadam prebata terra, ... siquisque Glaias, juxta terram Nicobi, etc.*

* **GLAÏUS**, Vide *mo* in *Glaius*.

* **GLAÏVUS**, a Gallico *Glaive*, *Glaif*, lancea, hasta, quo Eques lancea amperinde significatur. Lit. remis. ann. 1352. in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 102: *exponens de quadam Glaiivo, quem tunc comitatus, se defendit, de quo Glaius extenuum periculum mortis, ... rem*. Dominicus tunc percussus uno laeo, inde dictus Dominicus diem suum de extremum. Charta ann. 1358 inter Prel. tom. 4. Hist. Occit. col. 245: *Comendat quod eligatur per communitates capto generacalia annis probus vir, ... qui puit multa quatuor Glaiivum, ... sui tamen persona vadia duarum Glaius quatuor Glaius habent tenere de facto*. Ex 246: *Item volumus et concedimus quod nerus dictorum mille Glaiivorum et peditum et servit de facto*. Instr. ann. 1358. ter Probat. tom. 2. Hist. Nem. part. col. 1: *Communitates lingue Occitane Glaius et mille servientes obtulerunt comiti Pictaviensi*. Lit. Caroli V. ann. 1. in vol. 6. arestor. parlem. Paris. *Plagens d'armes, jusqu'à quarente Glaiivonvrons, estoient vneus devers les paites Lorraine etc.* Lit. remis. ann. 1382. in 118. ch. 190: *Girot Farenth, ... vint plusieurs gens d'armes, jusques nombre de douze Glaiivus ou envous, fessoient estre ordonnez et appareilliez par S. Souverain le viconte, pour quod dommagier nos ennemis*. Const. Caste in not. ad Joinsvil. pag. 61. Vide infra *Glevoa*.

* **GLANA**, in Gloss. Græc. Lit. ed. MS. *Atas*, l. Lippitudo. [† Adde et reg. in Castigat. *Sordes oculi*, *lappa*.]

* **GLANA**, Pugillus spicarum, alie. Gall. *glauer*, spicas legum in apud. Maurinacense ch. 68. ann. 17. Et *sex Glanas, sive glebas allorum, et gravioribus, et 3. de minoribus*. Occurphicus.

* **Alias etiam glinae**. Lit. remis. 1427. in Reg. 174. Chartoph. reg. ch. 1: *Ainsi que le suppliant baioit un peu de nes ou gerbes de blé, etc.* Hinc *Avit*, Juss spicas colligendi habere, in Chart. cuncten. ball. Gisort. ann. 1316. et 1316. ch. 468: *Disordt aucuns d'ies-*

GLEBA, pro puggilo vel fascicpiscarum
en. etc. Vide *in Glana*.

GLEBA, Corpus, cadaver. Gregorius
in Vita PP. cap. 7. *Ad virtutif-
icant Glebam, nemine retinente, per-
tinet* Goscelinus in Vita S. Werbergii
cap. 7. *Placeat Regi... quatenus sacro-
pugni Gleda de tumulo elevaretur*.
in Rivalensis:

Ab eis et eris, non hospes, at incolis, cujus
corpus est dulcedo recens, sacra Gleda, sepulcri
adnoti cineres veneramus abunde.

et anni 847. inter Instrum. Hist.
pag. 5. *Sanctissima corporis illius
colam* Gleda, haberviente causa,
quoniam est honorabiliter translata cle-
ment. Occurrit passim.

GLEBA. Glossar. Provinc. Lat. ex
reg. 7657. *Gleusa*, Prov. Gleda, glo-

GLEBALIN. Vide *Gleda* 1.

GLEBARE. Chartul. Latini. *Scienc-
iam dierum quod Radaphus aut alius
quocumque in eis molendinis diem inter-
pugnatus fuerit, excepto cum Gledaverit,
et glebis impositur, etc.* Suspicio Gle-
bare arguam subactam, Gall. Cour-
antur ad equum continentiam, et
aliis.

GLEBARLE, Turbe, seu carbonis ex
Charta ann. 1198. Monasticum
et. tom. 1. pag. 930. *In silvis, campis...
venis, moris, Gledaribus, lapidibus,
et, aliis, etc.* Vide *Turba*, Niger

GLEBARI, Servi glebe seu pradio
regi, Vide in *Colonus*. Virroii autem
non dicuntur boves valentes ad proscin-
gula glebas.

GLEBATICS, Vide *Gleda* 1.

GLEBA, *Antiar rusticus*, in Gloss. MS.
Col. 1013. Isidor. et Papie. Gloss.
et. Gr. *Glebo*, *glebo*. Ubi *glever*, vel
restituunt viri docti. Candidus Mo-
bis in Vita Ifigii Abbas Fuldensis in
alia.

Episcopus regit hic quod Gleda,
Proposque et reides quod legatos
fuerit et tenens faris acerum
Iris san tenens dere peroso
Vidit dilacerant, etc.

GLEBOCEDOS. Pactum inter dominos
Isignico et de Pedenacio ann. 1331.
pag. 69. Chartoph. reg. ch. 180. *Sus-
tinet materia conquereudi, ex verbis ven-
di verba, et ex verbis veniunt*

Verba (sic) et *pacta lites, controversie*,
de limitibus pradiorum sermo est.

GLEBULENTUS, pro Gledabus, apud
Glossar. de Deo Socratis: *Terra Gleda-
bus*.

GLEGLATICS. Visitatio Thesaurarie
Pauli Londoniensis ann. 1295: *Item
argentes deauratus intus et exterius,
pelo Gleglatio, etc.* Forte legendum
Gleda, Vide in hac voce.

GLEPATIS, Monete auree species.

ma MS. Friderici III. Regis Sicil. ann.
1. promeritoribus Majoricens. *Solutus*
item unum auri valentem Tarenos auri
denariis generalis. Nescio an *Scyphatum*

aliud sit. Vide in hac voce.

GLEPARI, Spicarum legulus, ex Gall.
inter. Charta Libertatum oppidi Jasse-

ronis ann. 1283. apud Guichenonem in
Hist. Bressensi: *Si quis Gleyntores vel
restatores vulneraverit, etc.* Vide *Gellina*.

GLEISAGE. Charta ann. 1188. pactum
continens inter Bernardum Archiep.
Narbonensem et Gaucrandum de Capestro
pro Ecclesia Castellij ejusdem loci, 10. Ta-
bulario Ecclesie Narbon. *Diebique Gau-
crandus, quod Ecclesia memorata jure
fendi, quod ab Archiepiscopo Narbonensi
tenere debbat, ad se, suoque pertinere,
sicut ad aliquam laicalem personam aliquam
Ecclesiam dignoscitur pertinere, et Consuetu-
dine Narbonensis patrie, in qua jus obtinet,
quod Gleisage ab hominibus vocatur. Itaque,
sicut ipse dicebat, avia sua Guilielma et pa-
rentes sui in manu sua tenuerunt prefatum
Ecclesiam, etc.*

GLENA, Gall. *Glène*, Fasciculus spica-
rum derelictorum. Exstat inter Anecd.
Marten. tom. 2. col. 461. Epistola Clemen-
tis IV. PP. qui prohibetur, Ne de *Glenis*
pauperum Clerici decimas exigant. Vide
Glenne et *Gellina*.

GLENSA ALIORUM, Fascis aliorum,
in Codice MS. reddituum Episcopatus
Altioldi.

Hinc *Faire ses glennes*, Spicas collige-
re, in Lit. remis. ann. 1377. ex Reg.
112. Chartoph. reg. ch. 156. *Iselle Noble
avoit emble et fait ses Glennes en temps
d'Aoust, etc.* *Glenos* et *Glenion*, pro Gu-
jusvis rei fasciculus. Lit. remis. ann. 1406.
in Reg. 160. ch. 413. *En hayne de ce que
les jumeus en poulin avoient mengie deux
Glenos de ses pots, etc.* *Deux Glennons de
charnier*, in aliis Lit. ann. 1410. ex Reg.
164. ch. 240. Pedag. prior. S. Gondulfi in
dioc. Bitur. ann. 1314. *Des ains in Gleno*,
ob. *Le glenon*, in altero ejusd. prior. ann.
1375. Vide supra *Glena*.

GLENAGIUM, Ager cultus et satus,
ut opinor. Charta ann. 1404. in Reg. feud.
comitat. Pietav. ex Cam. Comput. Paris.
fol. 232. r. *Item Glenagium contiguum
prato dictorum les Filledeus*. Vide *mox*

GLENUM, Frumentum. Charta Guid.
comit. Nivern. ann. 1173. inter Instr. tom.
12. Gall. Christ. col. 133. *Concessi in ele-
mentum montibus de Crisenoan unum bi-
chetum Gleni in molendinis suis de Autisio-
doro*.

GLEPAS, *Dissenaciones*, in Gloss. Regio
MS. Cod. 1197. forte legendum *Glebas*,
possessions. Vide *Gleda* 1.

GLEBA, An *Glen*, Glarea, arena,
salubetum, Gall. *Grève*. Chronicon Madoet.
apud Murator. tom. 12. col. 1115. *Elegit...
quinque millia equitum, ut trent obitum
Philippo, qui juxta civitatem Vercellaram in
Gleni Sargii se posuerunt*. Vereor ne sit
pro *Gleva*: quod vide.

GLESCERE, Gledescere. S. Althelmus de
Lande Virgin. pag. 806:

Ut fuerent imbres uberius ex aethere furve,
Glesceret et rursus ferendo germinis tellus.

GLESIANTICUM, Beneficium, quod
ad ecclesiam pertinet. Charta ann. 1093.

inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 333:
*Donatus atque redditus Domino Deo et
Beate Mariæ et monasterii Soriciensis...
omnem illum integritatem decimarum, que
vocatur Glesianica ecclesia S. Satornini de
Drulia*. Vide in *Gleda* 1. et *mox Gleyen*.

GLESSUM, *GLESUM*, veteribus Gallis
Succinum. Tacitus de Morib. German.
*Succinum, quod ipsi Glesum vocant inter
vada atque in ipso littore legunt*. Plinius
lib. 37. cap. 3. de Succino: *Certum est
quod in Insule Septentrionalis Oceani, et a
Germanis appellatur Glesum* (sic) et a nostris
unum insularum obli Glesarium appellatum.
Quo loco censent quidam, glessum nihil
aliud esse, quam quod Anglo Saxones
glæs, Galli, Germani, et Angli Glasse
vocant, hoc est, vitrum: neque enim
succinum, quod sit succus arboris, uti vult
Plinius, appellatum, sed a voce Hebraica,
quam seu bræis seu vitreum, vel xabzai et
dazavai; sonat. Vide præter Fullerum, Joan.
Ruellium lib. 1. de Natura stirp. cap. 39.
Cluverium lib. 3. Germ. antiq. cap. 44.
Kilianum verbo *Gleyepot*, (et *Sehilurum*
in *Glas*.)

GLETICS, Smaragdus in Grammatica
MS.: *Altare, mare, altius, mantile*. Ubi
Glossa interlinearis, *i. Gletus*. Vox Francica
velut.

GLEVA. Charta ann. 1007. Marce
Hispan. col. 964. *Et de meridie adicimus ei
terminum in ipso Gleva, et vult pro ipsam
seriam quæ vadit per Bocieros*. An *Gleba*,
Fundus, prædium, vel *Græva*, Gall. *Grève*?
Vide *Glena*.

GLEVARIA, f. Idem quod *Grævia*,
vel *Græva*, Locus glareosus, Gall. *Gravier*,
Grève; vel f. Agger, moles aquis continen-
dis, voce detorta a *Gleda*, eo quo in *Glebare*
dictum est, intellectus accipiendi, scilicet
pro Argilla subacta, ex qua hujusmodi
moles conficiuntur. Charta ann. 977.
Mores Hisp. col. 913. *Molendinos vel
molinarum cum caputis, cum suis diversis
et recolis et Glevaris, et cæcis et regressis
eorum*. Alia ann. 1027. ibid. col. 1042.
Molendinarum cum caputis et Glevoris,
ductus et reductus aquarum, etc. Vide *Gri-
vero*.

GLEVEUS, La tondeza deliti liquor.
Glossar. Lat. Ital. MS.

GLEVA, Prov. Ecclesie, ipsa propriè
convocatio fideium, sacrum, basilica.
Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.
Vide supra *Glestasticum* et infra *Glesivus*.

GLEVNATOR, Vide *Gleinator*.

GLEZINUS, Vide *Glezum*.

GLIBA, La sculpiura, in eodem Glos-
sar. Lat. Ital.

GLIBATIS, Ignis, Papias.

GLIGOSA, *GLIGATA*, La recolcia, in
Glossar. Lat. Ital. MS.

GLICUS, Vide *Glezus*.

GLIDIUM, *rigidum*, in
Supplemento Antiquarii et in aliis Glossis,
ubi Valeianus annotat: *Quod aliter Glen-
dium in sulcis Martini emendat Gledu-
m*.

GLIDSUM, Vide *Glezum*.

GLIFIA, Absursum sermo, apud
Virgil. Grammat. pag. 43. *Glif*, ibid. pag.
101.

GLIMA, pro *Gleda*, mendose, apud
conjecto, Corpus, cadaver. Permutatio
ann. 950. apud Marten. tom. 1. col. 281:
*De hereditate S. Maximini Truvicæ archi-
episcopi, cujus Glina oratorium S. Johannis
in sinistro lateri predictæ urbis Julgatiacæ
decorat miraculis*. Ecclesia S. Maximini

primarium patronum agnoscit S. Joannem Evangelistam.

† **GLIMFERE**. Addere. Supplementum Antiquarii: *Glimerit, p. 207. Adit.* [Ex Castig. in instrum. que Glossar. leg. *Glomerat, p. 207.*]

† **GLINGLIO**. Vide *Gurgo* et *Gillo*.

† **GLIO**. *Mollities*, apud Papiam.

† **GLIPHATICUS**, quasi *Glizaticus*, ut videtur, a *Glizum*, Lintem majoris pretii nisi forte *Gliphaticus*, scriptum sit pro *Griphaticus*, autemque altaris dicta fuerint *Griphaticae*, quod *Grichi* in eis actu picti cernerentur. Guidonis Disciplina Farsensis cap. 17: *Custos Ecclesiam adornat, presbyterium alique chorum; altaria species Gliphaticis.*

† **GLIRICS**, *Somnolentus*. *Glirtum*, *Torpentem*, *stupidum*, in *Gl. Isid.* a *Glire*, qui inter mures habetur maxime somnolentus. Italis alias *Glirio* idem erat quod *Stultitia*, *stupiditas*, et etiam *Siulus*, *stupidus*, ineptus.

† **GLIS**, *GLITIS*, *Humus tenax*, in *Glossis Isid.* f. a Græco γλῆξ, *Gluten*, γλῆξος, *Lentus*, viscosus, tenax, glutinosus. *Glillis*, *Terre Glaze*, *Argilla*, *Papias*: *Glis*, *Glasis*, *Incrementum*. *Glis*, *glitis*, *Carduus*. *Glis*, *glitis*, *Terra tenax*. *Glis*, *glitis*, *Herba*: que omnia *Joan.* de *Janua* deducit a *Glisco*, *Cresco*; totum addit:

Glis, *Animal*, *Gila*, *Terra tenax*; *Gila*, *Lapa vocatur*. *His primis*; *Glitis tenet altera*; *tertia Gomis*, *Ris*, *Animal*; *Tu*, *Terra tenax*; *glis*, *Lapa vocatur*. Demum addit: *Glis*, *glitis*, *Muffa panis vel vini*; id est, *Mucor*: qua notione vocem *Glis*, *glitis* *Livius* usurpavit.

† **GLISCA**, *La mensa*, in *Glossar.* *Lat.* *Ital.* *MS.* *Vide Glisera.*

† **GLISCERE**, est *Cupere* vel de *siderare*, *responderere*, *cressere*, *ardescere*, *pinguere*, *tumescere*, *superbire* vel *indignari*, apud *Joann.* de *Janua*, qui *verbum illud derivat a γλῆξ, Dulcis*: *Que enim dulcia sunt, a γλῆξ, desiderare volumus*. *Papias*: *Gliscet, crescit, ardescit, augmentatur, desiderat*. *Nonius*: *Gliscit est Congelascit, et colligitur, vel crescit, vel increscit*. *Vide locos* ab eo laudatos, et, qui vacat, *Lexicon Martirii*. Id unum observabo veteres nusquam usos fuisse verbo *Gliscere* pro *Desiderare*; recentiores vero frequenter. In *Hymno Martyrum canimus*:

*Gliscere flet animus promere cantibus
Victorum genus optimum,*

Sic in Statutis Canonicorum Regul. art. 64, apud *Duellum lib. 1. Miscell. pag. 98*:

*Sed non plus tenet quam scit sibi quique necesse
Utque Deo placeat, Gliscat sibi multa densare.*

Vide Byrnerum tom. 8. pag. 297. col. 1. etc.

† *Charta Radulphi reg. ann. 132. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 68*: *Qui per amore omnipotentis Domini sancimus Dei ecclesiam construere et reddificare Gliscit, etc.* *Goulouzer*, eodem sensu, *Poetis nostratibus*. *Phil. Nouvètes* in *Phil. Aug.*:

*Le bois eveque de Tolouse,
Qui leurs armes sautier Goulouze,
Racheroit il fors de la terre,*

Guill. Guiart. pag. 55:

*Nichart qui guerrier Goulouze,
Assaut le comte de Thoulouse.*

Froissart. in Poemai. MSS.:

*Tres que a'annie que donte auz,
Estoit formet Goulousses
De veoir dances et carolles.*

† **GLISCERUM**, *Amie*, in *Glossar.* *Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692*, a *Terentio* desumptum, ubi nomen est proprium.

† **GLISCHROMARGA**, [Species terræ candidæ, *Gall. Marne*.] *Vide Merga.*

† **GLISCYWA**, *Leges Adestani Regis cap. 12*: *Et dixerunt etiam omnibus hominibus illis, qui in nostrum Gliscyewum vadum dedistis, ut contingerit eum mori, omnis consilio det unum paucum et companagium pro anima ejus, etc.* *Ubi Spelmanus tom. 1. Concil. Angl. pag. 607. restituit Gliscyram*: *Somnerus vero Gliscyram, ex textu Saxonicum, quod habet geyldscypum, id est, tribunalium collegium.*

† **GLISDUM**, *Vide Glizum.*

† **GLISERIA**, *Charta Will. Com. Pembrochii in Monast. Angl. tom. 1. pag. 721*: *Cum omnibus libertatibus et pertinentiis in domibus, virgultis, boscis, plantis, pascuis, pratis, pasturis, vivaris, piscariis, Gliseris, aquis, wreckis, etc.* *Occurrit illi rursum, et pag. 783*: *In loco et plano, in salubri et Gliseris, cum omni wreck, quod in terram illorum venerit.* [*Litteræ M. Natalis Canonici Paris. ann. 1250. et Tabulario S. Clodoaldi*: *Quorum quidem duodecim arpentorum duo sita sunt, ut dicitur, ad Albam spinam... et unum arpentum juxta magnam Gliseriam*; hoc est, si bene connecto, locum ubi magna erat copia argillæ, quam Gallice dicimus *Terre Glaze*. *V. Glis.*]

† *Glarea*, *arena*, *ripa*, *nostris Glisse*.

† *Bestiar. MS.* ubi de *Struthio-camelo*:

*En la saison qu'ele pout,
Est on sablon ses oes repout...
Et Diet qui tout le monde fait,
Li aide par tel devise,*

Que on sablon et en la Glisse, etc.

† *Englister* vero, pro *Aquam gliseria dilutam spargere*, aut etiam *nude* pro *Inspergere*, in *Lat. remiss. ann. 1474. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1063*: *Le suppliant priat de l'enue d'icelle fontaine et en Englistung pou icellui Colinet.* *Vide supra Glareum.*

† **GLISEGIUS**, *Edictus*, *Ecclesie procurator*, *Gall. Margultier*, alias *Gliseur*, *Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1500*: *Item pro uno missali empto a Gliseris parochie hujus ecclesie pro capella S. Pauli hujus ecclesie, 100. sd. Lat. remiss. ann. 1443.* in *Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 276*: *Levens le H'auquier Gliseur, muerement dit morgier de l'Eglise du Vin de Templeuve.* *Aliae ann. 1471.* in *Reg. 195. ch. 1203*: *Jehan Gaillet comme Gliseur ou margier de l'Eglise et paroisse de Rongy en nostre bailliege de Tournais.* *Vide supra Gleya.*

† **GLISIS**, *Silvester Giraldu* in *Hibern. Expugn. lib. 1. cap. 21*: *Haseulphus a Marino Glisi, per quam ad naves transfugerat, retractus, etc.*

† **GLISERA**, *Mensa*, a *Gliseo*. *Ugutio.*

† **GLINISIS**, Species alie non ita pridem nostras in usu. *Gall. Glie*. *Menoti Serm. Quadragesim. fol. 139*: *Si videritis fratrem nostri Ordinis solum in taberna lu-*

dentem taxillis, chartis, Glissi et s. Idem fol. 204: *Qui induit ad ludum clorum, du Glie, du Rus, de la trompe, et lonius apud Borellum in Thesuro*:

Gaigne au barlanc, ou Glie, aus quilles.

† **Coqualiturs** apud eundem:

Vient jouer aus sous des ciabuzis,

Au Glie, ou a la condouade.

† **Libet de la diablerie** ibidem:

Is ne buibent de leurs maisons,

La jouent en toutes saisons:

Aus quilles, aus fraus de quarre,

Au trise, au plus petit du rousteu,

Au der, au Glie, aus belles douses.

† *Nostris Glie et Gliz. Lit. remiss. 1471.* in *Reg. 197. Chartoph. reg. ch. 1*: *Lesquelz jouaient en eulz esbatant aux cartes au Gliz. Vide Rubens. tom. 1. 139.* et *Mercur. Franc. mens. Jun. 1738. tom. 1. pag. 1045.*

† **GLISUM**, *Vide Glizum.*

† **GLEISEN**, *De creda*, in *Glossar.* *Ital. MS. f. Glieus, cretaceus.*

† **GLITOTES**, *Jo. de Janua. Argilla*.

† *Argilleux*, in *Glossis Lat. Gall. Sanguis* *Vide Glis.*

† **GLIX**, *ferreusque*, in *Supplemento* *liquarii et in Glossis MSS. Sanguinalis*.

† *gludum intrans,* que species est plantæ quam *Plinius* vocat *Equestrum*.

† **GLIZUM**, *GLIZUM*, *GLISEUM*, *item*, seu *tea* majoris pretii, sic fortè *pellata*, quod niteret ac pelluceret, a *manico Gleyzen*, et *Gliseum*, *nitere*, *pere*. [Vide *Graff. Thesaur. Ling. It. tom. 4. col. 291*.] *Lupus Abbat. fœd. Epist. 68*: *Et tandem lutea, que Gen Glizze vocatur, dirigitur.*

† **GLIZUM**, *Eadem notione*. *Histor. Fratrib. conscriptis tom. 2. Alama. 6 dasti*: *Quibusdam autem (Monachis) bola viridula cum ramislibus, seu Gliz navit.*

† **GLEZZA**, *Statut. Monast. Andl. XI.* in *Alsat. Dipl. tom. 1. pag. 17*: *Glizze d'na, canisliba d'na, stola vna.*

† **GLIZUM**, *Charta Ecardi Comitis Istodun.* ex *Tabulario Persiana*, *apud rardum*: *Amplum cum patera mero sanano viridi, cum brado uno de cum sirco amistrare.*

† **GLIZUS**, *GLIZIUS*, *Canisliba* *Gliz* apud *Monachum Sangalli lib. 1. cap. Sic enim prefert Edictum Philiberti. cilleine*, uti *Duchessiana*. *Vide in Historia de Fratrib. conscriptis*: *Bea omnes operiments mandavit Glizum.*

† **GLISUM**, *Polyptichus S. Remensis*: *habens veltinima altaris 2. p. 1. corporales de Glisdu 2. capum 2. team 1.*

† *Nostris Glagon*, eodem sensu, *et tur. Lit. remiss. ann. 1415.* in *Reg. Chartoph. reg. ch. 192*: *Une piere: res, une autre piece sans luvais, a Glagon, une piece de pans, etc. 6 vero, Vestis militaris species, apud de Concilio in Carol. VII. pag. 38*: *dictes communes, qu'on appelle Souvertoient asser: communement habilleriez de pans, de hauberge, de Glagos chaponez de fer, a la Jucon d'Alme.*

† **GLOA**, *Ligni seu arboris alpestris*, *nostris alias Glie*. *Lit. remiss. ann.*

multissimo patri Agelmaro archiepiscopo,
etc. Vide Gloria 2.

† **GLORIARE**, pro *glorari*. Supplem.
Antiquarii: *Gloriar*, *gloriari*.

† **GLORIARI**. Fuleinus de Gestis Abbat.
Lobensium tom. 6. Spicil. Acherisii
pag. 588: *Unum hoc altissimum et nominis
predicationis* quibusque sui conspecto notis-
simum dicuntur: quod videlicet nullus qui
Ecclesie illi unquam intuli damnum, *Glori-
atus sit in unum: et si forte pro quodlibet,
ut assolet, injuste alato domno Monachi ex
majori Monasterio, quod quidem inferius
est, monium S. Ursuari secundum reclama-
turi, crediderit, nec vana spes est, nunquam
inultum tri. Ubi Gloriar idem est ac eo,
quod quis intulit, damno minime frui, nec
illi id inultum manere.*

GLORIATIO. Causa. Vide *Cruz*.

GLORIETA. Adificiolum altius, nostris
gloriete. Statuta Mediolanensis 2. part.
cap. 348: *Si quis de cetero construxit vel
construi facere voluerit aliquam basilicam,
ponticellum, vel glorietum, in ejus domo,
super muro proprio, vel communi, per quem
immediate propius possit in domum plicui,
hoc ei liceat, etc.* [Computus ann. 1333.
tom. 3. Hist. Dalph. pag. 274: *Pro tabulis
necessariis in Gloria domini. Le Roman de
Parthenopex MS.*]

Une moult bies peinte Chahere,
[Crake anno Gloriet.]

* 1. **GLORIFICARE**. Collaudare, Gall.
Rendre gloire. Epist. Nicolai I. PP. ad Ca-
rolum C. ann. 863. tom. 7. Collect. Hist.
Franc. pag. 363: *Quapropter ejus (Dei) mi-
sericordiam glorificamus etc.*

* 2. **GLORIFICARE**. Celebrare, illu-
strare, Gall. *Rendre célèbre*. Chron. Herman-
ad ann. 288. tom. 6. ejusd. Collect. pag.
226: *Reliquie S. Marcellini Aquigrum al-
tata, plurimis glorificantur miraculis.*

GLORIFICATIO. TRINITATIS. V. Gloria 4.

† **GLORIFICARI**. Gloria et vanitate
affici. Gozechini Epistola apud Mabill.
tom. 4. Analect. pag. 366: *Ex quo arguis in
me levitatem voluntatis animi qui velut hac
illuc fluitans vocare desideret et Glorificari,
pro eo quod Longum nostrum tempore lau-
daverit.*

* **GLORIOSE**, Honorifice, Gall. *Honora-
blement*. Lit. remiss. ann. 1355. in Reg. 84.
Christoph. reg. ch. 509: *Cum dictis expo-
nens die festi Assumptionis B. Mariæ Virgi-
nis... aliquos ex amicis suis in domo sua, ob
dicti festi reverentiam, invitasset, et eisdem
de bonis et epulis suis dure Gloriose et leti-
fice proposuisset, etc.*

† **GLORIOSI**. Vide in Gloria 2.

† **GLORIOSITER**, Gloriose. Occurrit apud
Eulogium Cordubensem.

† **GLOS**, *vir*, pro *Gloria*. Fridegodus in
Vita S. Wilfridi cap. 63:

Pagere Sanctorum, nullis quoque Glor veniens.

[** Virgil. Grammat. pag. 193: *Gloria in
Glorificatione. Apud philosophos Glorides
dicuntur.*]

* Ita et nostris *Glore*, pro *Gloire*, ut non
semel legitur in Poem. Rob. Dinobli MS.:

A tant a esquis de son iestre,
Que che ne puet a reus hoire iestre.
De Glore vint, es Glore val,
Et de Glore vintes a fait.

* 2. **GLOS**, ἀδύς ἀδύς. Reg. Lewis,
Glos, ἀδύς γαυρί, ὡς; Πλαύς, Cujac. Ita
in Castigat. ad utrumque Glossar. Alud
Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Glos*, *so-
ror viri*. Vide Analecta Mabill. edit. in fol.
pag. 396. [** Et Forcellin. in hac voce. Pro
sore fratris occurrit in chart. ann. 1300.
apud Guden. in Cod. Diplom. tom. 2.
pag. 298.]

* 3. **GLOS**, *Lo legno patrido*. Glossar.
Lat. Ital. Ms. Vide supra *Gloa*.

† **GLOSSA**, pro *Glossa*, Interpretatio,
Gallis *Glose*, in Regesto Parlamenti ann.
1408. apud Baluzium tom. 2. Hist. Avern.
pag. 597. [** Vide Savin. Histor. Jur. Ro-
man. med. temp. tom. 3. cap. 24. § 207.
not. e.] Vide *Glossa*, 2.

† **GLOSARE**, pro *Glossare*, ut infra.
Appellatio Universitatis Paris. a Benedicto
XIII. PP. dicto, apud Acherium tom. 6.
Spicil. pag. 148: *Fuitque dictum per non-
nullos doctores quod Glossari debebat illud ja-
rumtum.*

† **INTERPRETARI**. Stat. castri Redaldi lib.
1. pag. 8. r.º: *Quod statutum prædictum sit,
et non possit Glossari et interpretari, nisi ut
in literis jacet.*

† **GLOSATURA**, ut *Glossa*, Interpre-
tatio. Vita Anastasii PP. IV. apud Murator.
tom. 3. pag. 440. col. 1: *Hic etiam Glosa-
turam super Panlerium et Epistolam Pauli
ab Anselmo per Glosulas interlineantes mar-
ginalesque distinctam, post a Gilberto con-
tinuative productam latius apertiusque ex-
plicita. Similia sunt in Chronico Trivetti
apud Acherium tom. 8. Spicil. pag. 417.*

† **GLOSOCOMUM**, Feretrum, loculus,
Græc. γλωσσόκομος. Agnellus in Vita S.
Johannis Pontificis apud Murator. tom. 1. pag.
189. col. 2: *Alii salutarum virtutum intercedunt
crates, alii tondentem siliolum ramorum, qui
aperiebant Glosocomum: ubi jacebat corpus
defuncti.*

[* Vel Sepulcrum. Minns bene *Gloscho-
rium*, tom. 7. Jul. pag. 183. col. 2.]

1. **GLOSSA**, Lingua, idioma ex Gr.
γλωσσα. Fridegodus in Vita S. Wilfridi:

... Nota peregrine cui famula Glossa.

2. **GLOSSA**, Imago, exemplum rei. Vide
Glosa. Alanus pag. 419:

Nostrum statum pigrius rosa.

Nostris statum decens Glosa.

Nostra vita lectio.

* **GLOSSA** VOCABULI, Vocis etymon. Mi-
rac. S. Helenæ tom. 3. Aug. pag. 616. col.
1: *Præsentio namque muneris valedictum cum
intra Glossum sui vocabuli statutum per-
mansuramque providentes, Altum villare vo-
cabiturant.*

* **GLOSSA**, Petra, lapis similis lingue hu-
manæ. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

* **GLOSSALE** super tres libros Salomonis
et lamentationes Jeremie. Ita inscribitur.
Codex membraneus in Bibl. Heilsbr. pag.
12.

* **GLOSSARE**, Denudare, aperire, ut
glossa *vir* verbi debet, idem Alanus l. 3.
extremo Anticlad.:

Hac igitur veste virgo niteat, immo virago

Glossat in hunc mentem, virgo datus cōs, fabrum

Induit, etc.

Idem de Planetis naturæ:

Nec se justitie tace colorat.

Nam scire vitium Glossat aperit,
Fit frans ipso sui lingua fororis.

GLOSSARIUM, Papiæ, dictum *pro-
omnium fere partium glossas continet*. Vid.
Præfationem nostram.

† **GLOSSATOR**, Glossarium scriptor, in-
terpres, Gall. *Glossateur*. Passim occur-
apud recentiores.

† **GLOSSATES** LIBER, Glossis elucidat-
us, in Gestis Abbatum Lobensium apud
Acher. tom. 6. Spicil. pag. 634. et alibi in
seml.

† **GLOSSELLA**, Parva glossa, anas-
tiuncula, in Actis SS. Maii tom. 7. pag.
802.

GLOSSES, Gerardus Presbyter in Vita
S. Udalrici Augustani cap. 13: *Ecclesiam
autem S. Afræ, que a pignus fuerat cu-
mata, adhuc rededificari non erat, sed up-
rimus Glossibus rectam altaris ad imbedita
interpresque defodit. Incertum, an
mors vel scandala intelligit. [Vide *Glosa*.]*

† **GLOSSORAPHUS**, ut *Glossator*, *pro-
sim*.

† **GLOSSULA**, *læte*, Dictio, in Supple-
mento Antiquarii. Vide *Glosatura*.

* **GLOTONUS**, Scurra, mimus, gane,
homo libidinosus; quo sensu *Glotoni* et
Glot nostris dixerunt: unde *Glotino*.
pro Libido. Glossar. Provinc. Lat. ex Col
reg. 7657: *Glot*, Prov. lecentis, ius.
parasita. *Glotoniar*, Prov. scurrili. Sin-
derb. verb. l. 3. pag. 84. r.º: *Negat scire
hospitalem Glotonos, avertentes, bacu-
rios, metreticas, gilotinos vel bandus*.
Lit. remiss. ann. 1374. in Reg. 105. Chro-
toph. reg. ch. 459: *Idellus Robert*, *pro-
estio possitatem homine de corps*, *mum*,
Glot et de mauvais renome, etc. *Alit*
ann, 1400. in Reg. 155. ch. 339: *Idellus
par sa mauvaisitè Glotoniar, comist
perpetra adultere, et se abandonna à sa
volèta*. Le Roman de Clémentes MS.:

Ne d'orguel, ne de Gloitrenie;

Chil sont capiel de drablie,

Unde *Malgloite*, de muliere immundi
inloesta, in Lit. remiss. ann. 1361. ex
Reg. 128. ch. 173: *Lors Marde dist à la
dille femme, vo-t-on Malgloite, je n'ai
ton point de tencion. Hinc Glote pondi
pro Verbum injuriosum, concivium, et
Lit. remiss. ann. 1373. ex Reg. 105. ch.
3: *Idellus Begonille dist au suppliant
d'autres Glotes parolez, que touz cels
estant prezens en estoient eslois*. Hand v.
an a vetteri Gallico *Glete*, Sordes, spuri-
tas, corruption. Bestiar. MS.:*

Le carogne que la mer gete,

Homme, beste, ou poisson, ou Glete

Le Despirement du Corps MS.:

Vias es, et ors à moure as,

Si deviens Glete et pourreure.

Inde fortassis, *Gloar*, pro vulgari *Ex-
cloac*, pro quam purgamenta effluunt.

Lit. remiss. ann. 1397. ex Reg. 152. ch. 239

Idellus Robert dist audit Gile qui d.

avoit occupee et occuport Glos et parvus

apparens, estans en l'infirmité de la

Pol, de mortier au ordure, que l'oli d.

devoit mener ou faire mener aux chais.

Vide infra Gallicam *Glossator* in Gari-

net. Sed et *Gloar*, pro *Helluo*, vorax, ut

Gleouton, occurrit in eodem Bestiar. MS.

Si Glosit de boire et de mangier.

gle *Glautement*, pro *Glantonement*, Vo-
cher, aride, in Hist. Caroli VI. pag. 177 :
quant il mangent, c'estoit bien *Gloute-
ment* et lavissement. Goulon, eadem acce-
ptione, Cotgravo; quæ vox occurrat apud
nostrum in Carolo VII. pag. 511. Alia,
sæpius quod Homo dictus rebusque om-
nibus abundans. Ejusdem originis est vox
glout, Frostom, quod uno haustu deglu-
tit, in Miræ B. M. V. Mss. lib. 2. :

La mer ch'ai mort l'engloût,
Tout autrui com un Segloût.

Vide *Gluto*.

GLOTORARE, Κλάττειν, Glangere, voce
æstiva. Auctor Poemat. de Philomela :
Gloutor tunc de terre cecidit rostra,

Plumæ dicti ciconias inter se commu-
tarunt, solinus vero, fere linguas non habere,
verum solum, quo exoptant, ora potius,
quam vocis esse. Vide supra *Gloctare*.

† **GLIVIDENS**. Vide *Glovidens*.

† **GLUCE**, GLUTUS, a Gallico *Glui*, Pa-
lis, calamus, vulgo *Chumme*. Charta ann.
1110. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem.
pag. 34. col. 1. : Item percipit in dicto loco
hominis Calvisianus pro annuo censu, dum
pili, a quolibet habente annu deferens
latum, duas sacrintas de Gluen. Comput.
Ms. fab. S. Petri Insul. ann. 1370 : Item
glut pro Gluis, gluyas (sic) et *Gloyatage*,
rj. lb. x. col. l. i. remiss. ann. 1394. in
reg. 126. Chartoph. reg. ch. 323 : Un
faucon de chame, autrement appellé *Glui*,
reg. Carb. 13. sign. Hobeue ad ann. 1510 :

Les Gluyas pour faire les festes à feyer les-
dits royaumes. Sed et *Gluy* dixerunt, pro
venerunt, scilicet hunc manipulo et fasciculo
habuimus. Lat. remiss. ann. 1385. in reg.
118. ch. 132 : Un Gluy de fèves, où il avoit
mieux un botseau de fèves. Alia ann.
1405. in reg. 160. ch. 150 : Le supplient
par furtivement aux champs neuf Gluyas
un jarbes de seigle. Charta ann. 1476. in
Chartul. Latinac. fol. 216 : Trois bons
Gluy de jonchée vert, chacun Gluy la charge
gluy homme. Gluyon, eadem notione, in
Lat. remiss. ann. 1457. ex Reg. 189. ch.
119 : Jehonin Bolstet porta aux champs une
Gluy de fœuvre, pour d'icellus l'yer le lûe
que ses gens soyentent. Hinc *Gluter* et *Glave-
ton*, Calamum colligere vel in fascem collig-
ere. Lat. remiss. ann. 1377. in reg. 103.
ch. 27 : Pierre Hermart ayant envoié Jehan
Hermart son fils et Gillon sa fille Gluier du
doy aux champs, etc. Comput. Ms. fab. S.
Petri Insul. ann. 1369 : Item euidem ma-
teri pro Glayeter estrain pro duabus dietis,
vi. sol.

† **GLUXNIRE**, in Sermone. Hildeberti
Cænon. pag. 638. pro *Gruanire*. Vide ibi
hoc voce.

† **GLUERE**, GLUVERE, pro *Glubere*,
Carticem detrahere. Papias in MS. Bitur-
nic. : Glure, Cuten detrahere, excoriare.
Gluist, Excoriare.

GLUTIA, Gall. *Gluyte*, Species ferri fusi,
in Clavibus Vicecomitis Aquarum Roto-
magni MSS.

† **GLUDRA**, Simia. *Clura*, vel *Glura*, Si-
mia, in Glossis MSS. Sangerman. Apud Pa-
piam MS. habetur : *Clura* vel *Glurum*, Si-
mia. Vide *Clura*.

GLUTEN, Fel taurinum, Joanni de Gal-
landia in Synonymis Chymicis. [Rocho le

Bouff in Dictionario Spagyrico, *Gluten* al-
bum, vel Symplice, est purus corporis nobilita-
tina, subtilis, purus, albus, perspicuus : vel
dulcis, et humor naturalis, et est bens tar-
tari et podagrar.]

† **GLUTIXATORIUM**, *Glutinium*. Gloss.
Græc. Lat. : Κολήτριον, *Glutinatrium*.

† **GLUTINUM FAMILIARITATIS**, Necessi-
tudo, qua quis cum altero conjunctus est.
Vita S. Abbo. Floriac. tom. 10. Collect.
Histor. Franc. pag. 340 : Charitativo laudabi-
litas in Domino familiaritatis *Glutino* est in
omni sua conjunctus vita.

† **GLUTINUS**, Congolatus. Vita S. Guthil-
tom. 2. Apr. pag. 49. col. 2 : Illa ergo par-
tem *Glutinum* unius, a S. Guthiloco ante con-
secratum arripit, etc. Glossar. Gall. Lat.
ex Cod. reg. 7684 : *Gluier*, conjoindre,
Glutnare.

† **GLUTIRE**, *Exposuere*, vel *azorare*.
Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg.
4120.

GLUTIS, Terra tenax, in Glossis MSS.
ad Alexandrum Iatroscoph. *Gluten*. [Vide
Gitz et *Glutum*.]

† **GLUTO**, *Gluttor*, λαίλαπος, in Gloss.
Gr. Lat. Papias : *Ambro*, devorator, profu-
sus, luxuriosus, *Glutto*, consumptor patri-
monii. Idem, *Elluo*, prodigius, *Gluto*, *ambro*,
etc. Gl. Lat. MS. Reg. : *Lurconum*, *Devoro-
torem*, vel *Gluttonem*. Velut Interpres Ju-
venalis Sat. 4. : *Diabiles*, *Gluttones*. Et infra :
Neronem dicit *Gluttonem*. S. Ambrosius :
Sic amat diabolus filios suos ut perdat, sicut
amat *Gluto* porcellum ut comedat. Acta S.
Sebastiani cap. 3. de Vita præsentis : Ipsa
dat edacitatem *Gluttonibus*, ipsa ebrietatem
ingerit temulentis. S. Eligius Homil. 14 :
Qui erat commensator, id est, *Glutto*, aut
ebriosus, fit parcus et sobrius. Ditmarus lib.
4. : *Glutto* et simulator. Matth. Paris. ann.
1105 : Et quos desideris vocat, et *Gluttones*
convulsare desiderat. [Rathierus Veron. in
Serm. 1. de Quadrag. tom. 2. Spicil. Acher.
pag. 284 : At contra *Gluttonum* istis solet
esse defensio, licet non per omnia falsa : Me-
lius est, aliunt, abstinere a vitis, quam a
cibus. Sed quomodo abstinere a vitis qui gula
deservit?] Adde Regul. Magistri cap. 1. 16.
69. V. *Gluttonus*. Le Roman de Gouyon MS. :

Va Glous, dit Nain, Dex te doint encombrer.

† **GLUTORIUM**, Le lieu où l'on glue, in
Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. Vide
supra *Gluten* et *Glutinus*.

† **GLUTTUUS**, pro *Glutius*, quod legi-
tur apud Persium, *Guttur*. Vox ficta ex
imitatione soni, quem edit liquor means
per angustum tramiem. Gloss. Isid. : *Sim-
gultum*, Qui loquitur per *Glutuos*.

† **GLUTUN**, *GLUTIS*, κλάω, *Gluten*, in
Supplemento Antiquarii. Vide *Glutis*.

GLUVERE. Vide *Gluer*.

GLIVIDENS, *Glovidens*. Ennodius
lib. 5. Epist. 4 : Accipe ergo risum motura
poemata, et *Glovidens* tuum se solum agno-
visse contentus a publico rigore se subtrahere.
Idem in Præfat. carminis ad Faustum : Ad
camentandum tamen ignominiam, quibus nunc
quæ *Gludra* deest, versus adjicit. Notio
voracis perspicua; pro imperito enim usur-
pator, sed origo incerta. [Forte leg.
Glovidens, ab Italico *Gnocco*, *Insulsus*,
imperitus.]

† **GNABAT**, *Natus*, generatus, filius,

creatus, vel enixus, lingua Gallica. Gloss.
Isid. In Glossis MSS. et jam dictum est in
Creare 1. pro *Gnabat* habetur *Gentus*. Hanc
gentium esse lectionem probabilissimum
est. Forte tamen possent alia ratione corrigi
Glossæ Isidorianæ, legendo scilicet *Gnab*
vel *Gnabo* pro *Gnabat*; *Gnab* enim apud
veteres Gallos significasse videtur filium
puerum seu famulum, ut hodiernum *Knab*
vel *Knabe* apud Germanos. Vide *Gravium*
et *Martinium*.

GNANUS, pro *Nanus*, Pygmæus, in Ar-
chibrenio lib. 2. cap. 12. [F. Vide supra
Codali.]

† **GNARAT**, in Supplemento Antiqua-
rii, vel *Gnarant*, ut est apud Martinium,
ἄνθρωπος, Narrat. Hinc *Martinus Narrare*
deducit a *Gnarus*, quasi *Narrare* sit *Gna-
rum* facere.

GNARIFICATIONES, *Sermones*, Papiæ.

† **GNARITUR**, ἡνάρηται, Cognoscitur,
in Supplemento Antiquarii. Vide *Gnaritur*.

† **GNARUM**, Inventar. ann. 1389. apud
Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 809 :
Tuberium unum laboratum ad *Gnara* et de
jaspide cum senechis et merellis.

† **GNARURAT**, ἡνάρηται, *Gnarus* seu
notum facit, in Glossis Lat. Gr. Sanger-
man. MSS. et in Supplemento Antiquarii.

† **GNARURUS**, *Gnarus*, notus. Gloss.
Lat. Gr. Sangerman. MSS. : *Gnarus*, ἡνάρη-
ται. Ausonius : Non cultor instans, non
arator *Gnarus*.

† **GNATARE**, τινεσθῆναι, *Gnatos* seu
filios procurare, in vet. Glossis; Supple-
mentum autem Antiquarii præfert : *Gna-
tare*, τινεσθῆναι, Liberis operam dare.

GNATICA, Guillel. Armoricus de Gestis
Philippi Aug. pag. 82 : Sed inclasi parum
curabant hujusmodi jactus lapidum et ag-
gitarum... tunc latentes in cryptis et *Gnaticis*.

GNATICIDIUM, Τινεσθῆναι, in Gloss.
Gr. Lat. Codex MS. S. Germani Paris. ha-
bet *Gnatium*. [Genium est *Gnaticidium*,
Gnatiorum seu liberorum cædes, patri-
cidium.]

† **GNATONICES** Viri, ut *Gnatho*, Para-
situs, vel Vir impurus et nihil. Henricus
Himindondensis apud Acherium tom. 8.
Spicil. pag. 191 : In Sicetria viri sediti *Knad-
duff* : in cupis loco sediti *Pelechion* viri
Gnatonices, et ob hoc depositi. Johan. de
Monterio apud Marten. tom. 2. Ampliss.
Collect. col. 1451 : Quibus ipse *Gnatonices*
blandiri contendebat. *Gnatonico* ritu cantare,
i. e. more *Gnathonum* eid. Johanni ibid.
col. 1402.

GNATUS, Vide *Creare*, et *Gnabat*.

† **GNAVARE**, pro *Navare*, Operam dare.
Gloss. Isid. *Gnavat*, Fortiter exequitur.

† **GNEXONNUS**, ἄνθρωπος, αὐτοῦς, in
Glossis Sangerman. MSS. Lege *Gnephonus*.
Fessus : *Gnephonus*, Obscurum; videlicet
ex Græco, quod est ἄνθρωπος.

* Vide H. Stephani in Præfat. ad
Thes. Ling. Gr. pag. 14. ut et Scaliger ad
Festum in hac voce.

† **GNOMOLOGIA**, ἡ γνώμωνία, Senten-
tiarum prolatio. Legitur apud Rocchum
Pirrum pag. 261. Sicilicet sacre.

† **GNORITUR**, Cognitum, sive compertum
est, apud Papiam. Vide *Gnauitur*.

GNOSOCOMIUM, pro *Nosocomium*

Glosse MSS.: *Gnosocodium*, domus infernorum. *Gnosias*, infernus.

GHOSTICI, heretici, quorum hæresis a Nicolao Antiocheno fluxit, ut auctor est Philastrinus.

† **GHOSTICUS**, Doctus, peritus, a Græco *γινώσκω*. Charta Edgardi Regis Britan. apud Mador Form. Auglic. pag. 174: Cuidam ministro *uiki uppo fielei*, qui ab huiusmodi patrie *Gnostice nobili Mengoda appellatur onomato...* largitus sum, etc.

† **GNOT**, f. vox abbreviata pro *Gnoti*, Novit. Gl. Lat. Græc. Sangerman. MISS.: *Gnot*, *gñis*, *gnōmōnais*: quod posterius verbum omittitur in Supplemento Antiquarii.

† **GNOTOS**, *δῖνος*, *γινώσκω*, *Cognitio*, Supplem. Antiquarii. Festus habet: *Gnota*, *Cognita*.

† **GNOS**, Vim vocis explicat Charta Rudol. I. imperat. ann. 1274, apud Ludewig. tom. 10. Reliq. Miss. pag. 154: Ecclesie S. Martini in Pfalzing quosdam habet homines *resuales*, tam in eadem villa, quam ad residuas, qui nobis et imperio ratione advocatæ sui hominibus sunt subiecti, qui valgariter *Gnos* appellantur, quorum bona immobilia, quæ pro (f. per) se possident, non conservantur hactenus, ut dicitur, aliis quam predictis hominibus, qui *Gnos* appellantur, dari, vendi vel alteri alienari, nisi per alios bonæ immobilitatis assignatione, vel huiusmodi *hominibus* restantur. [Vide Hahnus, Glossar. German. voce *Grossen*, col. 619.]

† **GOS**, *GROS*, *GRO*, Mensura 3. palmorum. Informationes Grivatis Massili. de passagio transmarino in MS. Sangerman. Primo ad nomen habentem quidem *Palmas* in sententia expressit habere arborem de *Poro longichinus* xiv. *Grosiarum* et *grossitudinis*, seu *rotunditatis* nomen palmorum et mediæ et est ad sciendum quod quilibet *Gros* continet tres palmos. Item ipsa eadem *navis* habebat aliam arborem in medio habentem in longitudine xliii. *Gois*. Quæ postrema vox *Gos* passim ibidem occurrit; semel autem tantum *Gros* et *Gros*, eodem notione.

* Contract. navium Massil. in Reg. Cam. Comput. ex Bibl. reg. sign. 8469. fol. 201. vº: Et habebat (navis) a *xxxiij*, *Gois usque* ad *xxxiij*, *Gos* de *rodo* in *rodo*.

† **GOBEL**, Calix, poculum, culullus: Gall. *Gobelet*, Necrologium Parthenonis S. Petri de Casis: 9.º Sept. ob. D. Ysobel de la Tour, quæ sedit unum *enleim* et unum *Gobel*. Efformatur ex *Cupa*, *Cupella*, *Gall. Coupe*.

† **GOBELLETUS**, **GOBELLETUS**, Eadem notione, in Inventario anni 1377. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 555. et 556. *Gobelletus*, in Testamento anni 1375, apud Balnz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 183. in Actis SS. Julii tom. 1. pag. 608. in Testamento anni 1304. inter Instrum. Hist. Melf. pag. 215. etc.

GOBELIUS, Demoni, qui vulgo *Furunculi*, noster *Gobelin*, *Demon*, *folestre*. Vide *Folletus*, in *Folletus*, *Stultus*. Ordrevis Vitalis lib. 5. pag. 556: *Demon* entia, quem de *Diana* fura expulsi, adhuc in eadem urbe degit, et in variis frequenter formis apparet, neminem ledit. Hunc vulgus *Gobelinum* appellat, et per merita S. Thaurini ab humana lege eorum coerectum usque hodie affirmat. De

eiusmodi demonibus sic Cassianus Collat. 7.º cap. 37: *Nonnulli eorum* (immundus spiritus) *quos etiam Faunos vulgo appellant, ita seductores et joculariter esse monifestum est, ut certa queque loca se vias jactent obsidentes, nequaquam tormentis obnoxii, quos puercentis poterint decipere, delectent, sed de risu tantummodo et illusionis contenti, fatigare eos potius student quam nocere, etc.* Vide *Covallus* et *Cobali*.

* A veteri Gallico *Gobe*, *Lætus*, *hilaris*, officiosus. Mirac. B. M. V. Mss. lib. 1:

Riches hom ies de gral avoir,
Se dois estre cointes et Gobel.

Guartius ad ann. 1298:

Mentis vera Borgas lais et Gobel,
Si chargés d'armes et de robes, etc.

Hinc *Goban*, *Letitia*, *hilaritas*, in vet. Poem. apud Thaumassier, inter notas ad Assis. Hieros. pag. 351:

Dans son Golan mie n'est chose
La spariance esploïtiōne.

Eo etiam spectat vox Gallica *Goguer*, qua Delectatio, laceratio, jocus significatur. Lit. remiss. ann. 1361. in Reg. 92. Chartoph. reg. ch. 30: *Icehni Gauthiane lui dist per Goguer*: Belle suer, nous ne serais pas digne de tenir terre, se lesdis pions euzies en l'eau. Guill. Guartius:

Nat gien, ne ris, feste, ne Goguer.

† **GOBELLETTUS**, ut *Gobeletus*, Gall. *Gobelet*, Poculum, calix, in Computo Johannis Humberti sub Guigone Dalphino ann. 1378.

GOBELLEUS, Eadem notione. Vide *Picheurum* in *Bicarium*.

* **GOBELLUS**, *Cyathus*, Gall. *Ferre*, *Gobelet*. Stat. eccl. Castr. ann. 1358. ex Cod. reg. 1592. A. fol. 76. rº: Item duos *patalhos* *terros* et quatuor *Gobellos vitreos*. Comput. ann. 1365. inter Probat. tom. 3. Hist. Neun. pag. 346. col. 2: Item solvi pro ... tribus duodenis *Gobellorum* *perditorum* sive *fractorum*, etc.

GOBIA, Pagus, regio, ex Germ. *Gow*, quod idem sonat, ut ex aliquot Chartis docet Goldastus ad cap. 1. Ekkeardi. Hinc vox eadem *Gow* addita passim apud Germanos locorum designationibus, quod pluribus probat Cluverius lib. 1. German. antiq. cap. 13.

† **GOBINETUS**, pro *Gobelletus*. Hist. Monasterii S. Laurentii Leodiensis apud Marten. tom. 4. Ampl. Collect. col. 1139: Inventa fuit summa mille griffonum, et azyphi argentei 24. cum sex *Gobinetis* *denariis*, duodecim *cochlearia* *argentea*, etc.

* **GOBINUS**, *Vinitoria* *falcula*, Gall. *Serpette*. Joan. Germ. episc. Cabilon. in Vita Phil. III. ducis Burg. apud Ludewig. tom. 11. Reliq. Mss. pag. 35: *Etiam non occurrerit qui vinetis incandens insisteret*, *Gobin* *putaret*, *contenderet* *fussorio*, etc.

* **GOBULETTUS**, Calix, poculum, Gall. *Gobelet*. Annal. Estens. ad ann. 1397. apud Murator. tom. 18. Script. Ital. col. 939: *Cajus pretium habuit dominus Albertus milites, unum videlicet aureum Gobeletum*. Vide *Gobelletus*.

GOBOXATUS. Monasticum Anglie. tom. 3. part. 2. pag. 83: *Una parura pro tuallis altaris Gobonatis de armis et lozings*, due

parare pro albis de una secta, *Gobonatus*, *armis* et *lozings* *habetis*, de *perlis* in *ex*.

* Gallice, ut videtur, *Relève en bois*, Italico *Gobbo*, *Gibbus*.

* **GOCKEN**, *Navis* *oneraria*, apud Veros. Hist. despotat. Friedr. III. imper. Eleonore Lusit. ann. 1451. tom. 1. B. bat. hist. general. domus reg. Portugal. pag. 614: *In portu maris erat navis magna de posita, nomine caracca*: sed in *Centus* *minuat* *proprie* *Gocken*.

† **GOD**, Saxon. *Bonus*. *Goda* *puell*, *Bona puella*, in Vita S. Edgithæ. V.º. sec. 5. Benedict. pag. 638. Vide *Clad*.

* Anglus *God*, *Deus*: ut videtur *Goderet* *Deus omnipotens*, in Poemate du *Rou*:

Alecoit est en Engleis,
Qui sainte Croix est en France,
Et Goderet est antreours,
Comme en France du tout paisant.

† **GODA**, an idem quod *Godin*, Cur. Gall. *Usque*, *Joissance*? Chartularius Vincentii Cenomani: *Hæc sunt carteris* *artocorum*, *que redduntur in Natale* *mini*, *etc.* cum *pame* et *vino*, *Epiph* *111111*. Cantuarii... *Hamelino* de *Mure* *in* *propter* *Godam*. Alias *Gode* *Gallis* erat *vetula*; sed nihil ad hunc locum.

GODALA, [Teutonicus, Species *canis*, *hævis*, *Gondale* et *cervoise* in Privilegio Johannis I. Regis Franc. ann. 1354. pro *Romanorum*.] Vide *Clad*.

* Germ. *Gode* *ord*, Gall. *Bonne* *hies* *Gaudis*, ut videtur *Goudaler*, qui *cervisiam* coquit, vulgo *Brassour*. Charta ann. 1317. in Reg. 54. Chartoph. reg. fol. 31. rº: *Johanni* de *Totencuria* concessit *forum* *cervisie* *sive* *Gaudis*, *quid* in *villâ* *Belloquæ* *quidlibet* *die* *percipere* *consuevit*. *Permut.* *inter* *reg.* et *episc.* *Tornac.* ann. 1320. in Reg. 60. ch. 91: *Item* *fratres* *Goudalarum* *sive* *cervisiarum*, *que* *dicti* *episcopus* *habebat* *in* *villâ* *Tornacensi*, *quod* *dicti* *episcopus* *omni* *jure* *ad* *ipsum* *episcopum*, *ratum* *dictarum* *Goudalarum*, *speciatim*, *Gaudis*, *a* *Charta* *ann.* *1243.* *ex* *Tabul.* *eccl.* *Gaudis*, *a* *Charta* *ann.* *1285.* in *Chartul.* 1. *Fland.* *ch.* *372.* *ex* *Cam.* *Comput.* *Insul.* *De* *le* *Gode* *doit* *li* *canbier* *et* *li* *Goudaler* *du* *muy*, *quatre* *rois.* *Cervoise* *ou* *Gaudis*, *a* *Ch.* *ann.* *1448.* *ex* *Chartul.* 23. *Corb.* *Vil* *infra* *Gaudis*, *Hinc*.

* **GODALARIUS**, in Charta ann. 1250. n. Chartul. A. eccl. Camerac. ch. 19: *Guilbert* *cambaris* *et* *Goudalarum* *Canonicis* *tenent* *capitulum* *Cameracensem* *rebus* *de* *primo* *brassino*, *tam* *cervisiam* *quam* *rebus* *duodecim* *denarios* *Cameracenses*, ... *ad* *universum* *consensum* *partium*, *capituli*, *cur* *bariorum*, *Goudalariorum*, ... *ita* *est* *ordinatum*, *quod* *de* *quolibet* *brassino* *Goudalari* *cervisiam*, *quocunque* *modo* *nomine*, *et*.

* **GODANBARDES**, *Godebardus*, *Godebardus*. Hasta brevior Flandrensis familiar. Gall. *Doni-pique*, *longue javalier*, *ala* *Godebard*, *Godebardus* et *Godebardus*. Lit. remiss. ann. 1351. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 137: *De* *quodam* *Godebardus*, *quoniam* *in* *dicta* *taberna* *inveni*, *dicti* *Godebardus* *percussit*. *Alize* *ann.* *1368.* *Reg.* *101.* *ch.* *127*: *Guigo* *veniebat* *ad* *et* *parte* *defert* *in* *manibus* *sui* *quodam* *Godebardus* *et* *unum* *ensem*. *Alize* *ann.* *1357.* in Reg. 89. ch. 116: *Quendam* *li*

La ferratum, Godendart Gallice nuncun-
quum deferat, sublevit, etc.
an. 1376. in Reg. 109. ch. 219. *En*

Merchand feryt felit Canuuz d'Es-
gort ou pique de Flandres un cap seide-
et dont mort l'ensuy. Denique alie ann.
81. in Reg. 167. ch. 499. *Un bastion, que*
apelle Godendard, qui est à la Jacon
ou que plus languet. Ilinc euouadant
1364. ann. 1367. tom. 4. Ordinat. reg.
duc. pag. 169. art. 7. ubi editum Godou-

pro Godendard. Vide Godendard.
* **GODARDUS**, **GODENDUS**, ut supra
basardus. Lit. remiss. ann. 1351. in
81. Chartoph. reg. ch. 258: *De quo-*
Godard natus fuit percute dictum
1300. Alie ann. 1363. in Reg. 94. ch. 4:
andam Godardum retro se invent, et se
Godendo et vni vi repellendo, prefatum
Gaufridus ad lectum de eodem Godardum
in precessu, non de expide. Godendit et
ois, ex aliis diversis armorum generibus
habet armatus, in aliis Lit. ann. 1353.
182. 82. ch. 14.

* **GODEBERTUS**, (**GODEBERTUS**, Militaris
suspensit. Testamentum Odonis de Ros-
tandis Militis ann. 1298. apud Marten.
n. 1. Anecd. col. 1306: *Item, do et lego*
non Petri de Monte Anselmi... unum in-
trum armaturam de armaturis meis, vide-
et meum porpocinetum de cendallo, meum
Godardum, meum gorgonem, etc. Extra-
ordinis computi anni 1336. Hist. Dalphin.
tom. 2. pag. 356: *Item, duos Godebertos*
apud videris vi. s. gros. Computum
apud de Fontaine. Argentarii Regii
an. 1351: *Por une fournure de dais de lie-*
ou de Norve (Norvège) à fourner un Go-
vert à Maître Jean le fol.

* **CONNET**, Paris, ex Reg. sign. *Noster*
Com. Comput. fol. 36. r. 2: Item Godeber-
Larillat, ebole la piece. Neque aliud
et de Goccon in Instr. ann. 1309. tom.
1. Probat. Hist. Brit. col. 1232: *Goccon*
seus de mailles de houbert.

* **GODEYDAC**, Armorum species, quam
Andreas familiariter fuisse innot
vit. *Goliath* sub ann. 1298:

A gram bastons pesans ferrex
Aus long fer apo devant,
Vuez que de France recourant,
Tes bastons qu'il portent en guerre,
Ont son Godendac en la terre,
Godendac, c'est, bon jour, à dire,
Qui en ferois le vray desceire,
Et broton ont long et traillé,
Ivor fier à deux mains folité,
Et tout en en fait en descendre,
Ne el qui fiert, y tout cendre,
Et il en est ague qui meut
Toutent tout son cop recourer,
Et l'erte sous s'aller moquer,
Et tout devant se entrecouir,
Ne n'aurai parai le centre:
Et il en est ague qui meut
Lezement de plaise assiete
Par tous les lieux où l'en se giete,
Nequeres ne le deducement.
11. *Que les gram Godendacs tiennent*
12. *Et tout à deux peins empouirer,*
13. *Et en poi des rancs esclater,*
14. *Et tout l'erte se sont point lances.*

15.

16. *Les lances d'ous joignies*

CASCH GLOSS. — T. III.

Les Godendac et les coignies
Mettent à mors es herberges.
Chevaliers et pages.

Et ann. 1035:

Godendac que l'en repaioie
Terre et fait à grant cnoie.

Vide Joannem Villanum lib. 8. cap. 55.
[* et supra Godendardus.]

* **GODENDUS**, Vide supra Godardus.

* **GODENGHEUCTEN**, Arrestum 20. Aug.
ann. 1411: *Quintium ante dictas compositi-*
onem et accordum, certis mediis et causis
ab antiquo jus habebant, in possessione et
usina extabant dicta villa Tenremondus
burgenses, esto quod fuissent vel essent servi,
sen servilis conditionis, extranei, advoli, es-
clavi, aut alterius cujusunque servitutis ma-
culata resperci, a certa servitute seu redhibitione
in patria Flandria vulgariter dicta Gode-
ngheucten, et etiam prestationis seu soluti-
onis principalis entelli seu mobilis in eorum
more, ubicunque in territorio Tenremondus
decedent, liberi, quieti, et immunes erant,
et semper fuerant, etc. Vide Kilianum in
Ghe-nichte.

* **GODETUS**, Scyphi species, nostris *Go-*
det, in Statutis Ord. Cartusienis ann.
1368. 2. part. cap. 1. § 8.

* **GODGILDUM**, in Praefatione Legum Alu-
redi, dicitur, apud Diis offertur, ut *Deo-*
fygild, quod diabo. Vide *Gildum*.

* **GODIA**, Usus fructus, Italis *Godata*,
nostris *Jouissance*, in Charta ann. 1398. in
Hist. Sabaud. pag. 112. apud Guichenonum.
[Vide *Gaudita*.]

* *Bona quævis quibus aliquis gaudet,*
fructu, agerum fructus. Stat. Montis-reg.
pag. 28: *Qui syndicus tenentur vincere*
et argere redditus, Godias et proventus com-
munis civitatis, etc. Vide mox *Godimentum*
et *Godire*.

* **GOLDIA**, Eadem notione. Stat. Avellæ
ann. 1496. cap. 42. ex Cod. reg. 4624:
Campari... stare debeat in finibus... ad
custodiendum ipsas messes, et ipsa blada,
et frangia, et alios fructus, et alias reco-
lectas, et Goldias ipsorum hominum Avil-
lane.

* **GODIMENTUM**, **GOLDIMENTUM**, Pari
intellectu. Charta Caroli IV. imper. ann.
1355. tom. 1. Cod. lit. diplom. col. 1352:
Concedimus juri imponendi collectas et ex-
actiones quascunque nobis et ipsi Romano
imperio competentes et competentia. Stat.
Aste collat. 12. cap. 8. pag. 39. v. 2: Juro
capere omnia Godimenta omnium banitorum
Aste, qui fodrum non solverint, et in com-
muni tenebo pro eorum fodro. Stat. Vercel.
lib. 2. pag. 36. r. 2: Ita tamen quod fructus
et Goldimenta non computentur in sortem
ipsi creditorum. Nostri Goyvre, eadem ac-
ceptione, dixerunt; a verbo Goyr, frui, vulgo
Jour. Lit. remiss. ann. 1461. in Reg. 138.
Chartoph. reg. ch. 11: Le supplient et
Pierre Lymastat eurent ensemble certain de-
bat à cause du Goyvre de verrierie pré;...
onquel pré est ont en Goyvre icellui supplient,
ont jour trouva les benis dudit Pierre Lyma-
stiat, Charta ann. 1407. in Chartul. 23.
Corb. En la forme et maniere que je en ay
Goy et Gos de présent, etc. Vide mox

* **GODIRE**, **GOLDIRE**, Uti, frui, Italis

Godere, nostris *Jour*. Pactum inter reg.
Rob. comit. Prov. et Phil. de Sabaud. ann.
1345. ex schedis Pr. de *Maunagurs*: *Item*
quod omnes homines de terra regia et fideles
regis, possint et debeant Godire omnes ter-
ras, possessiones et bona, quas et que ha-
bent et hactenus habere consecuerunt in terris,
quas ipse dominus Philippus teneat ad presen-
tes, et versa vice homines dom. Philippi
predicti et terrarum ipsius, possint et de-
beant Godire, ut supra, de his quas habent
et habere consecuerunt in terris domini regis
et quas nunc tenent... Et idem intelligitur de
rebus et Godis bonorum et rerum forensi-
orum, etc. Stat. Taurini ann. 1360. cap.
199. ex Cod. reg. 4622. A: *Illi qui dicta*
gerba vel pascua tenebant et Godierant a
dicto tempore citati, tenebant dare comuni
pro singulis et singulis jurgibus gerlarum
et pascuorum denarios xij. pro fructibus et
Godis, quas et quas inde perciperint. Stat.
Vercel. lib. 2. pag. 35. r. 2: Ita quod si ali-
quid inde Goldiret, cedat inde acquirituri
in herum, nec in sortem computetur. Vide
supra Godia.

* **GOETUS** vel *Lymata*, *Sordes*, in Vo-
cabulario Sussannei, pro Græco *γοῖτος*,
quod Hæchiis exponit *goms, tæbes*.

* **GOETUS**, ut infra *Gomphus*, Gall.
Gond, *Cardo*. Chartularium Turnez ann.
1334. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arveru.
pag. 188: *Quod dictus Johannes furatus*
fuerat vestes, sine veruillis, padenas et Go-
felas.

* **GOFFO**, *Cardo*, Gall. *Gond*. Reparat.
facile in senesca. Carvass. ann. 1435: *Pro*
faciendo et pavendo in dicto molendino....
unum Goffonem, etc. Vide *Goffetus*.

* **GOFFREDUS**, Nomen proprium, et
quidem usitatissimum, nostris *Geoffroy*,
injuria tamen loco habitum, detortia, ut
verisimile est, vocis origine, nempe a *Fri-*
gidus; unde *Geoffroy*, quasi *J'ai froid*,
pronuntiant. Lit. remiss. ann. 1416. in
Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 132: *La-*
quelle femme appelloit icellui son mary
couppault se venoit de l'avoir accompan-
paulant.... En l'appellant Geffroy par inu-
erme de moquerie, combien qu'il eust nom
Jehan.

* **GOFUM**, vel *GURUM*, pro Spisso et
soloci filo contexto. Voss. de Vit. serm.
lib. 2. cap. 8. pag. 218. Unde *Goffo*, *go-*
phis, et *Goffo*, Italis. Vide Salmas. in Hist.
Aug. pag. 399. et 391. Hæx ex animad.
D. Falconet.

* **GOGNA**, vox Italica, Numella versati-
lis, Gall. *Pilori*. Stat. ant. Florent. lib.
1. cap. 3. ex Cod. reg. 4621. fol. 14. r. 2:
Et si condemnaciones de aie factas non so-
lverint ultra decem dies, a die dicta condem-
nacionis, possint poni in Gogna cum mani-
bus ligatis, in (et) stare debeant palam, ut
ad omnibus videri possint ad minus unum die.

* **GOGOLACIA**, Species retis, qua capiu-
tur pisces, apud Petrum de Crescentis lib.
10. de Agricult. cap. 37.

* **GOGRAHOPUS**, Alexander III. PP. in
Epist. 52. ad Coloniensem Archiep. *Arec-*
non etiam Comita in Westphalia, que vul-
gariter Gograhophi dicitur, et alodia, etc.
Ex Gogroff, de quo voce mox.

* **GOGRAVIES**, Germanis, vel *Gogroff*,
Comes, qui sine causa cognitione judicat.

vel potius, *Gogaven*, vel *Gauwgraffen*, Preses aut Comes pagi : *Gow* namque, vel *Gow*, apud Theotiscos sumitur pro pago, seu territorio satis amplo. Charta Oltonis III. Imp. apud Maximilianum Henricum in Apolog. pag. 4 : *Ne non etiam Comitatus in B. epistola, que vulgenter Gogroephe dicitur*. Speculum Saxon. lib. 1. art. 2. § 6 : *Pagum proprium cum habentibus, suorum Gogrovorum iudicium expectant*. Art. 55. *Gogrovus* ab incolis trium villarum seu prediorum eligi dicitur : ad tempus, art. 58. ejus jurisdictionis cessat, cum adest Comes, d. art. 58. § 2. quandoque ad hanc dignitatem infundatur. art. 58. § 1. art. 71. ubi tunc *Gogrovus notus* dicitur. Adle lib. 2. art. 13. § 1. 3. art. 64. § 14. Forum Graphophorum, inquit Gryphidum de Weichbildis Saxonicis cap. 62. quidam *Pregreros* se appellant.

* **GOHARDICUS**, *i.* pro *Gohardicus*, Historialis. Vide *Gohardus* 1. Comit. Caruel. Mss. part. 3. rubr. 7 : *Indat etiam clearem et alios indecentes et inhonores, atque Indat Gohardicus, Iracundus, hystrionicus; atque etiam incantatus penitus inhihens*.

† **1. GOIA**, Falcis species, Gall. *Serpe*, alias *Goir*. Epistola Guidonis de Damptera ad Philippum Ang. ann. 1213. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 1114 : *Novit Serenitas vestra, quod Guideramus de Corbellis et Robertus tradiderunt militi de mutatione de Tornelles... iv. scutarii soliti, et xii. bicones, et iii. meriores, et unum Goliam, et vi. pds, et unum mortarium de cupro et vi. melleis, etc.* Vide *Gouya*.

* **Alia** *Goe*, *Goy* et *Goyr*. Lit. remiss. ann. 1307, in Reg. 152. Chartoph. reg. ch. 254 : *Icellus Jehannot fecit icellus Botin d'un ferenent, appellé Goy*. Alio ann. 1408, in Reg. 161. ch. 311 : *Pierre Labaron, qui avoit une serpe on Goye en sa main, etc.* Jehannot *Fareg* qui tenoit un *Golz* en sa main, in alio ann. 1410, ex Reg. 164, ch. 132. Alio ann. 1409, in Reg. 163, ch. 309 : *Icellus Gilet demanda un Goe, appellé serpe à boscheron, Ung Goe ou serpe que le suppliant tenoit en sa main dequoy il tailloit les vignes, in alio ann. 1420, ex Reg. 196, ch. 10. Itemque alio ann. 1456, in Reg. 189, ch. 126 : *Le suppliant fait ung coup d'un Goy, autrement appellé rougeuse, de quoy l'en arrache les balaus, de la tonpue, qui est devers le dos d'icellui Goy, sur le front d'icellui Jehan, Ex mutatione vero g in v, Foy, pro Goy, discunt. Lit. remiss. ann. 1411, in Reg. 165, ch. 400 : *Icellus Ravanel qui toujours avoit son Foy en sa main, etc.* Ung *Golz* à tailler bois, in Lit. ann. 1460, ex Reg. 190, ch. 185.**

* Hinc *Goymeres* dicti videntur homines, qui operas cum *Goa* debent. Charta ann. 1319, in Reg. 39, ch. 88 : *De xij. libris et xv. solidis Turani, annui census, quem Petrus de Deyreco miles habet et percipit super homines, qui vocantur les Goymeres et les barbons. Neque aliam ob causam Goy appellati quidam Seditiosi illius temporis, quod ejusmodi scilicet instrumento armati incederent, Lit. remiss. ann. 1413, in Reg. 167, ch. 302 : *Les supplians estant en la ville de Dausy nient passer deuz hommes, que l'en disoit estre à aucuns, nommez les**

Goyes, et ennemis de nous. Infre : Gonyes, Vide Sauval, in Antiq. Paris. tom. 2. lib. 5. et infra Goyardus.

* Hinc diminutivum *Gouet*, quo Instrumentum ad secandum et incidendum, varii generis pro diversis locis, significatur. Lit. remiss. ann. 1382, in Reg. 131, ch. 217 : *Icellus Jehan... a roingné de toutes icelles tasses de chascune un pou d'argent à un hostil, appellé Gouet*. Alio ann. 1405, in Reg. 160, ch. 149 : *Icellus Perrot prist un Gouet, qui estoit à son courroye, etc.* *Gouyer*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1444, ex Reg. 176, ch. 323 : *Icellus Mathe print ung Gouyer, et en frappa ledit Pissoul deuz cops sur la teste. Inde etiam Gonge, Armorum genus. Lit. remiss. ann. 1456, in Reg. 187, ch. 8 : *Ung baston de guerre, que on nomme Gonge. Ung grant baston ferré, nomme Gonge, in alio ann. 1459, ex Reg. 184, ch. 245. Alibi Foug, ex mutatione g in v. Vide Fanga et Fongicus.**

* **2. GOIA**, Pagus, regio, ex Germ. *Gow*, quod idem sonat. Vita B. Hildeg. tom. 3. Apr. pag. 801, col. 2 : *Spiritualliter et secularin in Coitis Hylergowe, Angisgowe, Segowe, Bisgowe et aliis, dedit monasterio Compidonensium. Vide Golia.*

GOLLART, Moneta Petriciensis species. Tabularium Abbat. Deip. Santon. : *Willelmus Comes, filius Guidonis Comitatus, fecit fundere monetam suam, que dicebatur de Gollart, Ricardo cognomento de Santonis. Vide Gligian et Gollardus 2.*

* **GOJO**, a Gall. *Goujo*, Clavicula ferrea vel lignea. Charta Erardi dom. de Chacenot ann. 1205, in Chartul. Arremer. ch. 9 : *Quod si forte dicti homines figum vel jarrorenum succiderint talis grassitudinis ut tarrabrum, quod vulgo dicitur beceri, de quo factores rotarum perforant rotas suas ad inserendum Gojones. Gognon, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1389, ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 152 : *Duyuel coffre le suppliant ostu les Gogjons ou erimpons, à quoy le couvercle d'icellui coffre ou escria sermoit par derriere. Gogjon, unde Desgougonner, in alio ann. 1419, ex Reg. 171, ch. 136, et Desgougonner, Desgougonner, Ejusmodi claviculas tollere. Lit. remiss. ann. 1399, in Reg. 154, ch. 563 : *Ex ave ce à un jour, dont il n'est recors, Desgougonnera une huche. Alio ann. 1447, in Reg. 176, ch. 552 : *Le suppliant entre dedans l'estel, et lui entré Desgougonnera une arche.****

† **GOPHUM**, an filum? Hist. pacificationis Rudolphi II. Imper. cum Imperatore Turcarum anno 1604. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 311 : *Janizarii praeterent et hoc elegit bellici mererunt, sui selopeta, bombardas cum fumiculis albo Golpno contextis fumantibusque una manu quasi ad repellendum instructi assercabant, altera saltem incomperto gesta ubi apprehendebant.* [Vide supra Golph.]

* **GOLABES**, GOLABES, GOLABES, Species navigii minoris. Callarus lib. 1. Annal. Genuens. apud Muratori. tom. 6. col. 254 : *Jannenses cum magno exercitu ad portum Pisaurum tenderent cum galeis LXXX. cum gatis LXXX. cum Golabis XXVIII. et cum navibus magnis vi. pontonibus machinas et omnia instrumenta, quae ad bella sunt ne-*

cessaria. Et col. 261 : Consules naves, galeas XVII. et Golabros vi. cum militibus, galeis lignaminis, etc. Ad eodem lib. *Golabes*, Vide mox *Golephus*. [Vide Gole Arabes galeas dicunt. Vide Jal. Antiq. Naval. tom. 1. pag. 467, et tom. 2. pag. 45.]

* **GOLABRES**, Navis species, apud G. Fredum Malterram lib. 2. cap. 8. [Vide *Golebas*.]

* **GOLDA**, Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 610 : *Concessionem ritum, quam apud Thomas fecit... de terris suis et terris fratrum suorum, tum liberorum, quam novorum a Goldis mundandis per se et secundum consuetudinem in locis de Alton et Norton unitam, Anglis a Gold, est duna metallica. Vide Gordus.*

* **GOLDIA**, GOLDIMENTUM, GOLDIA, Vide in *Godia*, *Goddimentum* et *Godie*.

† **GOLENA**, Parvus locus, ab Americo Loez, Lacus, aut particula dimini. *Go*, *Aqua Goleme*, apud Lobinellum. 2. Hist. Britan. col. 278.

* Aliud vero sonat *Golenie* inter Belcomit. Hannon. ann. 1265, ex C. Comput. Insul. : *Si prent on don au del messer quatre Goleniers, teles que le noceres les pora prendre. Ulis agit de pectone pro mensura, que a mensuratore percipitur, eadem que infra *Jolegus* *Jolus* ex mutatione G in J, apud Caeterum parva mensura est, in collect. ex Recognit. Mss. 24. feud. Comen. 1. septime *sefve* est *Ung des fateres, ung autre, et euz des eswordes de delivier*. Invincit aut dicitur, et pro modo sur chascune provenie d'icelle une *Gollenie* d'avoine.*

* **GOLENIUM**, *Gola*, seu collum rei, in Concil. Salzburg. ann. 1250, ep. [Le Roman de la guerre de Treje Mss.]

† *Lermes li molient li meston, Et les Galles don pilloien, Cil cheit mout Galle baie*, [.]

* **GOLFA**, f. *Gurges*. Acta Mss. n. Senens. ad ann. 1283 : *Confiter cadu a volas... unum molendinum cum depositum in flumine de Bacoce, cum canibus Golsis. Vide Gordus.*

† **GOLFUS**, *Golrus*, Sinus Gall. Ital. *Golfo*, a Græco *galeus*, Per quemundam, sive, ut aiunt, *Golphus*, de pro speciosum et latum maris, v. Reord. de Bredenbach liim. Hieron. p. 28. *Golfum* habet pag. 36. Vide *Gole*.

* **1. GOLIA**, Glossor. Longolard. 56. mani Paris : *Testudo, quom vulgo Golia vocant. Testudo, quom vulgo Golia de* Vide *Golia*.

* **2. GOLIA**, ut *Goliardia*, Hic in Conc. Sevoni. ann. 923. laudat in *Goliardus*.

* **GOLIARDESSIS**, idem qui *Goliardus*. Paris in Henr. III. ad ann. 1181. quos solennis *Goliardensis* appellat. Vide mox in *Goliardia*.

† **GOLIARDIA**, Historica, *pre-Goliardi*, seu historici. Statuta Mss. Eccl. Cadurc. etc. apud Marten. B. Anecd. col. 729 : *Irem* (Clerici) *Goliardia* vel *historiana* per annum per brevis tempore : et ter moniti sunt... omni privilegio clericali sunt. Vide *Ribaldi*.

GOLIARDUS. Breviloq. : *Goliardi, bu-*
culatores aulici sunt. Gloss. Lat.
Estor, ris, Goliardi. (Statuta Eccl.
 ept. apud Marten. tom. 4. Anecd. col.
 107. *propter puerum clericum non sunt*
condemni, Goliardi, seu buffones, de-
clarat, quod si per annum illum artium di-
versarum exercitum, cum privilegio re-
cessum sunt nudati, et etiam temporali-
ter, si moniti non desisterint. Concil.
 ept. ann. 1257. apud eund. Marten.
 ept. Ampliss. Collect. col. 117 : *Sacer-*
dos primitum trutinans, et alios vago-
res, aut Goliardos cantrare versus super
altari, Agnus Dei, in Missa vel in di-
versis officiis, quia ex hoc Sacerdos in Co-
mmunionem impeditur, et scandalu-
zatur homines videntes. J. Conc. Turon.
 Cusleri Guntheri, ann. 1331. cap. 21 :
omnes, quod Clerici ribaldi, maxime qui
ad nuptias, per Episcopos et alios
Ordinis Praedicatorum precipiantur tondere, vel
ita quod non remaneant in eis tonsurae
velae. Cap. 1. de Vita et Honest. Cle-
 ricorum : *Clerici, qui Clericis ordinis*
non modeste detrahentes, se jocu-
ris, seu Goliardis faciunt aut buffones,
per annum aeternam illam exerceant. Con-
 salburgense ann. 1310. cap. 3. isdem
 ept. Colonien. ann. 1300. cap. 12 :
videtur non permitti questionariis
colas, vel quoscunque ignotos intra pro-
prium suum in Ecclesia, vel in via, ... pro-
pter, vel ostium deferre indignitatem pro-
ptate faciendo. Eadem habent Statuta
archidiaconi Joannis Episcopi Leodiensis cap.
quatuordecim. Concil. Senonense ann. 933.
Gualtero Archiep. cap. 13 : Statuimus,
ut Clerici ribaldi, maxime vero qui dicuntur
de familia Colae, per Episcopos, ... ton-
deri precipiantur. Matth. Paris. ann. 1239 :
de non famuli, vel mancipia, vel illi, quos
seus Goliardenses appellare, versus ri-
bus, seu Mollius : Se gerens pro Ribaldo, et
aliis de ordine, seu de statu Goliardorum
buffonum, etc. Christina Pisana au-
 tor de la Cité des Dames, 3. part. cap.
 10 : *Mais tenir la manière que aucuns Goli-*
ards et moines font, est cheuein d'ou-
 11. *Hinc Itali Gogliardo, nostri, Gnil-*
 12. *de, haecrunt indubie, quicquid dicit*
 13. *deus Sralger contra Cardan. exercit.*
 14. *qui a Gallico audacia deducti, aut*
 15. *videtur, qui a Gallico ardore, vel alii a*
 16. *bus, videtur, Willemus Armoricus in*
 17. *Alippo Aug. ann. 1201 : Totumque muni-*
 18. *cipium alicuius Goliardum, quod sonat*
 19. *Gallien Pectinatum. Sic porro quidam*
 20. *patunt, a quodam scurra de quo*
 21. *videtur Giraldus in Speculo Ecclesiae lib.*
 22. *cap. 16 : Parastus quidam Gollus nomine,*
 23. *in debus gulasitae perire et dicacitate*
 24. *ditissim, qui Gullus melius, quam gullus*
 25. *repulpe per omnia delictus, dicti potuit.*
 26. *Leones tamen affligit, sed nec bene mo-*
 27. *destus, nec disciplinis informatus, in Pa-*
 28. *tri et carum Romanorum carmina famosa*
 29. *et plurima, tam metrica quam ryth-*
 30. *ica, non minus impudentem quem impru-*
 31. *dentem conuit.* Vide Seldenum ad Fleetam
 32. *de 51. ¶ Thom. Wright in Prolegom.*
 33. *Walteri Napes pag. 9. quod et*

Haltaus Glossarium German. col. 1704.
 * Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 117.
 Chartoph. reg. ch. 176 : *Antoninus de So-*
gicis se gerens pro ribaldo, et se dicens de
ordine seu statu Goliardorum seu buffonum,
et ad causam hujusmodi super qualibet mu-
liere uxorata adulterante sibi competere et
posse exigere quinqué solidos, et pro eisdem
dictam inlem mulierem de suo tripede pi-
gnorare, de talique et nullo vlti questu, quem
sub umbra ribaldie, Goliardus seu buffonie
hujusmodi in simplicibus mulieribus, licet
probas, ... procurabat sibi dari, vivebat.
 Item autem hujusce artis sit proprium
 alios fallere et decipere, hinc noster *Goli-*
ardus, et Poetis Provincialibus *Gan-*
gament, pro Fallacia, fraus; unde *Galliar-*
dis, in Deceptor, fallax, ex Diction. Ms.
 Joann. Nostrad. ex museo Pr. de Marva-
quenses. Alan. Chartier, in Poem. inscripto :
La belle dame sans mercy, inter illius Opera
 pag. 521 :

Famili amorem an tempus qui coort
 Servent totus de Goliardis.

* Guill. Fiquiere circa initium 13. saec.
 in Cantil. adversus Roman. :

Rouas, verament Nay yez ben sens do-	Rome, vraiment Nay yez ben sens au-
bus, verament Nay yez ben sens do-	Rome, vraiment Nay yez ben sens au-
bus, verament Nay yez ben sens do-	Rome, vraiment Nay yez ben sens au-
bus, verament Nay yez ben sens do-	Rome, vraiment Nay yez ben sens au-

Guill. de Turre Petragor. in Cantil. :

Perqu'yeu ab eor Galis-
 deur. Pourquoi moi avecux eue
 trouper.

Idem in alia :

Se gardus et au ppor	Les domes se gardent et ent
De la lair et des tricheurs,	Des traitres et des tricheurs,
An des fals Galliards	Ausi bien que des fals
Las doumas.	troupeurs.

* Hinc *Goliardise*, Scurillis dicacitas, ca-
 villatione, vulgo *Plaisanterie, raillerie*. Lit.
 remiss. ann. 1467. in Reg. 176. ch. 502 :
Jacotin Pouleze le print a moquer et dire
pousieurs Goliardises. Vide infra Gorgia 2.

* *Goliardizare*, Agere *goliardorum*
 seu *heffuonum* more, illos imitari. Instruct.
 visitat. ordin. Cluniae. ann. 1494. in Lib.
 nig. prior. S. Petri Albavil. fol. 530. v.
Armatores habentes et archas, in quibus
quod eis superest (de cibis) recondunt; et
propterea se ingurgitant et inebriant et Goli-
ardizant, etc. Et quidem *Goliardus*, Gall.
Goulinet, pro *heffu*, gulae et vino deditus.
 Stat. S. Flori. Ms. ubi de Interrogandis
 confitentibus fol. 15. v.
 Lit. remiss. ann. 1381. in Reg. 110. Char-
 toph. reg. ch. 437 : *Florent meire ledit*
Folleste hors dudit hostel par leurs varles,
comme Gouhart et vrolin qu'il estoit. Goli-
ardus vero, pro Iliastro, in Mirac. Mss.
 B. M. V. lib. 2 :

Pour ce d'eueu sermonneur,
 Goliardus et jougleur, etc.

* Unde *Goliardisement*, ut ejusmodi
 farinae homines decet, in Lit. remiss. ann.

1392. ex Reg. 144. ch. 35 : *Iceitui Jamet*
appella l'oste cuqueron, ... en nommant
tout autre Goliardisement. Vide *Goliard-*
us 1.

2. **GOLIARDUS**, Moneta species. In Ta-
 bulario Monasterii de Chantola in Arvernis,
 fit mentio auri, qui debebat quotannis cen-
 sum quinqué *Goliardorum*. (In Forensi pro-
 vincia *Moneta Gaudille* alias dicta valchit
 quique denarius, uti nos monuit Cl. D.
 Aubert; dubium non est quin eadem sit
 cum *Goliardo* : sed non fuit semper idem
 valor monetae ejusdem nominis in omnibus
 provinciis.) Vide *Goliard*.

* **GOLIRDA**, Pune triangulato. Glossar.
 Lat. Ital. Ms.

* **GOLIA**, Canalis, aque decursus, locus
 cavus per quem aquae decurrunt, Ital.
Gola, nostris *Gole*. Charta ann. 1377. in
 Reg. 112. Chartoph. reg. ch. 151 : *Accen-*
ti et abbeget et in emphiteusim perpetuum
tradit, edit et concedit insulam supradic-
tam, cum dicta molina seu decursu vel
Golla, ... cum suis juribus etc. Lit. remiss.
 ann. 1398. in Reg. 153. ch. 481 : *Comme*
aucuns d'eulx eussent entrepris d'aller
chasser aus conuins, en certains travers ou
Golas de la contron hors garenne, ... al-
lerent tendre leurs files es Golas, appellez de
Faul Roumain.

* **GOLOLA**, Glossae Arabico-Lat. *Testudo*,
 nintud quod restant gert, i. *Golola*. Infra :
Colora, Testudo. Vide *Golia*.

* **GOLOTA**, Famulus, domesticus. Stat.
 Casimiri ann. 1357. inter Leg. Polon. pag.
 36 : *Si famulus aliquis, dictus Golota,*
aut alius obloque, vicino domini sui, ut
alient alii damnum intulerit, aut injurias
fuit, dominus ipsius pro ipso satisfacere
teneatur.

* **GOLTA**, Gena, apud Aeternum Mam-
 trecti in Isaiam cap. 50. et alibi.

* **GOMABUS**, Piseis, in Glossar. Lat.
 Gall. ex Cod. reg. 7679. omittitur vox
 Gallica; an pro *Homarus*, Astacus, Gall.
Homard ? Vide supra *Gombarus*.

* **GOMBATA**, Fascis cannabidis. Stat.
 Montis-reg. pag. 272 : *Item statutum est*
quod omnes illi, qui habent batenduros,
capiant de quiddam mullo, de quo erit una
Gombata cannoli, solidos duos, et non plus.
Gomitolo, Acad. Cruse. Glomus. Vide *Gom-*
meria.

† **GOMBARIA**, Navis species. Andreas
 Dandulus in Chronico ann. 999 : *Naves,*
quas Peneti Gombarias nominant, pro-
Narentinus Sclavos misit. Vide Cumba,
Cymba.

† **GOMBATA** Lex, apud Sirmundum
 in Gloss. ad calcem Supplementi Concil.
 Gallic. Eadem est quae *Gundeloda*, de qua
 in voce *Gundelodini*. ¶ Nostris Scriptori-
 bus, *Loy Gombette*.

* **GOMBETUS**, ab Italico, ut videtur,
Gomito, Angulus. Chron. Bergom. ad ann.
 1402. apud Murator. tom. 16. Script. Ital.
 col. 904 : *Antonius de Liguagno vicarius*
fecit coriare Montem de S. Gollo, pro eo
quod fuit accensus per Morellum, ... quod
ipse euenisset post ipsum cum non culro,
dicendo quod volebat eum interficere in
Gombeto.

* **GOMEILLI**, Haeretici inter Valdensem
 sectatores recessit, in Constit. Freder.

contra habet. ex Cod. reg. 10197. 2. 2. fol. 19. r.^o.

† **GOMFERIA**, *Sarcina lanæ*. Laurentius in *Amalthæa* ex *Bulengero*.

† **GOMERIATICUM**, *Tributum pro sarcinis lanarum*, ibidem.

GOMOR, Vetus Agrimensor tit. *De mensuris lignit. Modia 5. medietum faciunt. Tres medietimi Gomer complent. Duo Gomer choram reddunt. Duo chori, æquivalent, quæ sunt modia 60. Palladius de Architectura: Modia quindæcim Gomer reddunt. Gomer duo, choram faciunt. Occurrit non semel Exodi cap. 16. ubi decima pars Ephi esse dicitur.*

GOMPHUS, *Vide Gumphus*.

GONCIS, Hispan. *Gonce* et *Gosne*, Ferræa compago, clathrus ferreus. Inquisit. ann. 1210. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 50. col. 1. *Quævisit quoque ipse Poncius ab ipso P. de Luco et Rostagno, per quem locum civitatis melius intrarent clientes, sive per portale de Cambio, sive per Gonces iuxta stare R. Leonis? .... Per quem locum caucius nos inducere possemus, sive per portale de Cambio, sive per Gonces.*

* **GONDALIA**, ut supra *Gondala*. Charta Ludov. Bavar. imper. pro Camerac. apud Osefium tom. 1. Script. rer. Boicar. pag. 759. col. 2. *Indulgentiam ut ipsi per se vel ministratos suos impositum, que assisia apud eos vocatur, in civitate sua videlicet de loco vini unum denarium et de loco Gondale vel cervisie quantum partem denarii.... recipere libere volent.*

† **GONDELARIUS**, Rector *gondolia* Ital. *Gondoliere*, Gall. *Gondolier*. Charta Consulum Avenionis ann. 1195. apud Fantoum tom. 2. Hist. ejusdem urbis pag. 38. *Concessimus ut de singulis equitibus duos denarios, de astino unum denarium, de singulis pedibus singulos obolos, de singulis ovibus singulos pæstegias, de singulis porcis singulos obolos, et de omnibus porcellis Gondolarii.*

GONDOLA, Naviculi seu scaphule species, qua æstuaria Veneta pertrahuntur. Guillelmus Apulienis lib. 4. de Gestis Norman. de Venetia:

Non ignara quidem belli navalis et audax
Gone erit hæc: illam populos Venetia mittit,
Imperii prece, dives opum, diremque virorum,
Quos sine Adriæ interitus ultimus undas
Subjacet Arctico. Sunt hujus moris genis
Circumspici meri, apæ ab ædibus stior ad odes
Alterius tenebre potest, nisi linte velatur.

Regalia Gallinarum, vint et Gondolarum, apud Andream Dandolum in Chr. MS. ann. 1203. Recte quidem, ni fallor, Brodæus ad lib. 1. Antholog. et Meursius in Glossar. Græc. Barb. Venetos vocem hanc a Græcis nuper accepisse docuere, quibus *κωνιολιά* idem quod *βάρκα*, sonat, ut ex *Harmenopulo*, lib. 2. tit. 11. §. 9. colligitur: *Και τὴν ἐν τῷ πλοῖοι ἀκάρον, ἣν οἱ τῶν κενῶν λυγερῶν βάρκων καὶ κωνιολιάς*. Quæ quidem scaphula non ita appellata, quod conis regatur, et ex his navibus sit, que non antenna, sed conto reguntur, ut est apud sanctum Hieronymum in Vita S. Hilarii, ubi volunt *Cobarruvius* et Octavianus Ferrarius: nam *Cymbæ* Venetæ remis aguntur; sed quod *κονίς* Græcis nuper brevitas, sit, *βάρκα* vero navis: ita *Gondola* est brevis na-

vicula. *Venetis remex*, apud Sidonium lib. 1. Epist. 4. non tamen *Gondolaris*. [* Vide Glossar. med. Græcit. voce *Κωνιολιάς*, col. 733. et *Κωνιολιάς* Append. col. 108.]

* Mirac. Urlani V. PP. Miss. ut *Et cum esset in quadam navicula sive Gondola ipsius burque etc.*

* 1. **GONELA**, Pensionis species, quod in *gonellis*, vel ad *gonellis* habenda fuerit, sic dicta Bulla Pauli III. PP. pro secular. S. Egidii ann. 1538. *Alii officiarum predicti certis pensiones, Gonelas nuncupatas, ... persolvere teneantur.*

* 2. **GONELLA**, *GONELLA*, Cyclos, tunica, palla, Ital. *Gonella*, nostris, *Gonelle*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Gonella*, Prov. tunica, tunicella. Stat. pro comitat. Venais. ann. 1443. cap. 79. ex Cod. reg. 4660. A: *Omnia supradicta et singula serventur, etiam in mulieribus bonis cedentibus, hoc salvo, quod mulieres non teneantur Gonellum expoliare, sed usque ad Gonellum eternum vestimenta, et velum et bendum, cum bonis cederent, dimittere teneantur.* Math. de Allieis JG. Neapol. in Decis. 315: *Martius mittit uxori suæ, quando est in domo patris vel fratris, Gonella de serico.* Stat. Ferrar. ann. 1279. apud Mart. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 434: *De Gonellis dominarum frexatis, cum gonibus et crespis et butonis, octo solidis Ferrariensibus .... Et in Gonella de Mantura fodrat de pelibus, etc.* Lit. remiss. ann. 1412. in Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 390: *Ainsi comme icelle femme sent dit Jehan, elle se esveilla et se leva toute eueme et effroyée, prist sa Gonelle ou cotelle pour soy evider vestir.* Vide *Gonna* 1.

† **GONELLA**, *GONELLUM*, Vide *Gonna* 1.

* **GONELLUS**, Ut *Gonela*, 2. Testam. ann. 1469. ex Tabul. Flaur. : *Festes nuptiales, videlicet unum ruyum nupitalem panis de fauchant, et unum Gonellum panis de paumela de Maseris.* Stat. Placent. lib. 1. fol. 11. r.^o : *Teneantur, ... induere omnes tabulatos Placentia, videlicet unum Gonellum, etc.* Vide in *Gonna* 1.

† **GONFALONERIUS**, *GONFALON*, etc. Vide in *Gunfano*.

* **GONFANERIA**. Vide infra *Gunfano*.

* **GONGALA**, An ab Italico *Gongala* vel *Concola*, Concla? Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 203. ex Cod. reg. 4624: *Nemini liceat ludere.... ad Gongalis infra burgos Avellanæ.*

† **GONGRUS**, pro *Congrus*, Pisciæ genus, Gallicæ *Congre*. Odo de varia Fortuna Ernesti Ducis Bavarie, apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 356:

Iste! qui sedit fance cogit? quæ non habet artem
Pauperies? piscari abeunt, subitque prebetis
Quot nisi sufficiunt Gongris, etc.

* **GONICA** PRÆDIA, id est, Propria, paterna, apud Chopin. de Leg. Andium part. 1. pag. 638. col. 2.

* **GONICULARES**, Armatura, qua genua teguntur. Munii. castrorum dom. reg. in Reg. 34. bis Chartoph. reg. fol. 93. v.^o. col. 1: *Quandam lorica integra et Goniculares ferree.* Vide supra *Genualis*.

† **GONXIO**, Idem quod supra *Gambeto*, Cento, centunculus. Locos vide in *Perpunctum*.

* Charta ann. 3112. ex Bibl. reg. : *Armas discoperis, videlicet lancea, ... pellus ferreæ, Gonjombus, etc.* Lit. rem. ann. 1349. in Reg. 78. Chartoph. reg. 45: *Aycardus de Mironante cum bonis armatis diversorum armorum gori, ut pote plustans, Gonjombus, spoleris, etc. peis, etc.*

1. **GONXA**, *GOSNELLA*. Vide *Gonna* 1.

* 2. **GONXA**, Machine bellæ, missilis species, Angl. *Gonne*. Chron. h. Th. Otterbourne pag. 256: *Tunc res.... accitit ad persequendum Northumbria, mittit et dominum Bardsif, habens omne preparamentum bellæ, machinas, trarios, balistas et Gonnas, quarumvis capax fuit, ut nullus murus perfert e ejus.* Vide *Gonna* 2.

* 1. **GONXUS**, ut supra *Gonjo*, ex Chron. ann. 1312. ibid. landata: *Guillelmus Stapo bojalus civitatis Albi, ... multitudinem hominum armatorum, quæ et pectum, portantium arma disperse videlicet lanceas, balistas, cadrelas, inguarnas, Gonnos et perpaus non leot*

2. **GONNUS**, a Gallico *Gond*, Comput. ann. 1150. ex Tabul. S. Luc. Abbatis: *Item dicto Petro, pro uno Gondo astium nulle grangie apposto, etc.*

* **GONOXES**, [Manipulus.] Vide *Gonna* 1.

† **GONUM**, Vide *Gonna* 1.

† **GOPILLATOR**, Venator vulpinus, antiquo Gallico *Goupil*, Vulpes. Le Goy, est molt artillous, apud Borellum et Anst. libri *du Bestiaire*. Computus ann. 1211 apud D. Brussel ad calcem tom. 2. de *Idor*um unum pag. cxiij: *Eustachius fignarius et Dionysius de S. Johanne usque Octav. S. Gindryt xxxi. l. et xli. s. d. Gopillator de suo tertio xxxi. l. et xli. s. d. Gopillator...* c. et iii. l. et iii. d. *Babue et Willemus venator...* x. l. iii. d. *Gupidarius.*

* *Gopillateur* et *Gopillieur* non Charta Phil. VI. ann. 1338. in Reg. Chartoph. reg. ch. 215: *Pro consistorio de services que Robin Trouart naves Gopillieur nous a fait audit officio etc.* Le Gopillieur vel. den. par jour, inter Vado cial. reg. ex Reg. sign. Noster Cam. Comput. Paris. fol. 413. v.^o. Ubi Codex reg. sign. 8406. fol. 297. v.^o. habet, *Gopillieur V' alpecula.*

† 1. **GORA**, *Advena*, Sussanæ.

2. **GORA**, vox Italica, Canalis, pluvialis ductus. Charta ann. 1097. *Lamm in Delic. erudit. Ann. h. Hodoepor. Chart. part. 3. pag. 161: Alto capo decurrit et Gore cum hantibus, ducto, sicut curri agnam de mullis Alia ann. 1216. apud Murator. in Antiq. Ital. med. ævi col. 263: *Carrefactum...* construenti ac ponenti catas, Gorns, etc. Ubi idem videtur *Gordus*. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 2. ex Cod. reg. 4621: *Quicumque contraxerit conducti fuerit per aliquam Goream sive canale.... aquam.... Bisontis, etc.* Vide infra *Gorga* 1.*

* **GORAB**, *Arabice*, *Cornus*. *Gommedic*. Simon. Januens. ex Cod. 16959.

* **GORCET**, Charta ann. 1112. et 1113. S. Eparchii: *Dono Deo et S. Epi*

Marcilinum in loco, quem vulgo apud Goret, totum illum Goret, et quidam dicit habeo.

GORDANA. Tabularium S. Genovefæ par. ann. 1187 : *Quantum arena molendinorum cum utensilibus suis, scilicet soloni et instrumento piscatorio, quod dicitur Pecharum, extenditur.*

* Instrumentum piscandi videtur, nomen *Gordaine*. Charta ann. 1353, in Chart. S. Maglor. ch. 181 : *Isidus monasterii archæ erat . . . en tel point et estat, qu'il n'avoit demeuré que des pascies, les pascies ledit Estienne . . . en avoit portées soit pater avecques la Gourdainne. Alia ann. 1357, in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 53 : Item nous défendons les Gourdainnes en guise de bote, l'en les leva en estel, toutes fois que l'en voudra, pour les nestoier. Prieur nomen est ejusdem carceris, ex Lit. remiss. ann. 1380, in Reg. 116, ch. 20 : *Icelui sergent fist mettre en prison en la Gourdainne ledit Noveu chandelier à Paris.**

* **GORBETA.** Vide supra *Gardeta*.

GORGES. Gurgis, locus in fluvio coarctatus piscium captationi gratia : *Gorgis, Gort, et Gort,* dictus passum in Domesb. de 3. Gorg, mille angulorum. Charta Ludovici VI. Regis Fr. ann. 1111, in Hist. hient. S. Martini de Campis pag. 54, 27 : *Ecce enim piscium apud Piscium in vepum, dederunt.* [Eadem habet Charta Ludovici VII. ann. 1137, apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 54.] Charta Ricardi II. Ducis Normannie in Hist. Mortu. S. Audouci Rotomagne. pag. 405 : *Ad lions et Gorgum in fluvio Sequane emptum à quibus Monachus. Alia Hugoensis de Ferlatte, fol. pag. 460 : Ad locum Ecclesiam de Belas, d. agros, et Gorgos de Posse, et piscationes. Alia Roberti Ducis Normannie, Ricardi II. filii : *Dedit quique piscationem, quod vulgo Gorgum dicitur, apud Outezum cum Alia Guelfridi Episc. Meldensis ann. 1111, in Tabulario Campanie : Propter domum, quod inde potantur Monachi in molendino de Nozilli, et in molendino de Suco, et in levatis de tribus Gorgis acutis per Comitatum, etc. Arestin Omn. SS. ann. 1161, i. Regesti Parlam. fol. 37 : *Dicti se habere angium in foresta Bardi ad claudendum Gorgum suum, situm in Secana de palo et virgu. Minus Pastoralis Eccl. Paris. ann. 1133 : Molietatem quendam Gorgi, qui dicitur Chatel, quam habebat in Secana quod Andrieurum, etc. [Rursus occurrit apud Marten. tom. 6. Amplius. Collect. ch. 113.] In Statuto Caroli VI. ann. 1415, art. 1. velutur ibi in Sequana, venas, Gorgis, pascias, molins, pescheres, etc. Charta vernacula S. Nicasi de Mellesio : *Præ apponit aulit Prieur un Gorg, autement dit Ramée, que est une pescherie l'us riviere entre les deux isles de S. Nicasi.* Neque aliud sonat *Regort*, quam *Gorges*, in veteri Poemate de Garin MS. :***

Gorville est fermée en un Regort

Son une ruella des tuis aucunier.

3-4 :

Gorville est en un Regort de mer,

Son une ruella de viel antique.

1-6 *Gurges* [et *Gorgus* ?.]

* Invent. Chart. reg. ann. 1489, fol. 90.

* : *Littera acquisitionis da Gord seu piscaria et perimentarium, site inter Bry et Nogentum, vocata le Gord Saint Antoine, ab abbate S. Mauri. De anno 1378. Le Roman de la Rose Ms. :*

*Li entre passeit si avant,
Qu'il se vout en plain Gort lavant.*

Vide *Fieria* 2.

* **GORGUS.** Vide *Gorgo*.

* **GORETUS.** GORRETTUS, Ager viminibus constitus, quod *goris* seu canaliculis irrigari solent, sic dictus, Stat. Astæ collat. 7. cap. 2. pag. 23 : *Jurare debent quod non faciet dampnam in Goretu alicujus.* Ibid. collat. 13. cap. 19. pag. 41. r° : *Quod si aliquis incidit vel asportaverit boschum cum Gorretum, etc.* Stat. Taurin. ann. 1360. cap. 144, ex Cod. reg. 4622. A : *Qui incidit vel messuerit fascem alium Gorreti vel senghi, etc.* Vide infra *Gorra* 2.

* **GORFWYLLAN.** Studitia exponitur in Legibus Hædi Boni Regis Wallie cap. 33, Boskornio in Lexico Cambrico, *Gorfwyll*, est rabies, insanis.

* 1. **GORGA.** ut supra *Gora*, Canalis, per quem aqua effluit, gurgis, Ital. *Gorga*. Glossar. Provenc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Corredor, Prov. Lunanor, ubi fit cursus, vel Gorga.* Rursus : *Gorga, Prov. castula, canalis, fluatium, imbricium.* Formulæ Mss. ex eod. Cod. fol. 41. r° : *De quo quidem oyde, tam de cotu ipsius quam de Gorga, per quam dicta aqua erit transire solita etc.* *Gorge*, eadem acceptione, ut videtur, in Charta ann. 1449, ex Reg. 180. Chartoph. reg. ch. 72 : *Pour maintenir en entree levantes salines, cabannes, mouteyrues, divers pons et plusieurs Gorges nécessaires à la façon du sel, etc.* Vide *Gorga*.

* 2. **GORGA.** Ager vepribus et dumetis oblitus, dumus densus, nostris alias *Gorgis*. Charta ann. 1197, ex Tabul. S. Viet. Massili. : *Dedit ad acipitum quendam Gorgum sive terram obosquitam, sitam in territorio de albus . . . Quoddam affare terrarum Gorgarum et vallonnium incultorum et obosquitum.* Lit. remiss. ann. 1469, in Reg. 197. Chartoph. reg. ch. 107 : *Isceus de Vergirolles poulserent le supplant à force de bastons dedens une Gource ou fort buisson etc.* Massiliensibus *Gorgue*, dicitur de agris inter ripas positus, non multum dissimili notione, Nostris vero *Gorge*, fauces, angustie vocantur. Vide infra *Gorgis* 3.

* **GORGALE.** GORGIALE, Armatura, qua guttur, Gall. *Gorge*, tegitur, Charta ann. 1335, ex Cod. reg. 5956. A. fol. 1. r° : *Armaturas etiam in dictis pascis infra scriptas habebunt, . . . scilicet in quibet ipsarum . . . curacis cxxx . . . Gorgalia cxxx.* etc. Alia ann. 1324, reg. Rob. comit. Provincie : *Certe quantitas corinrium, Gorgialium, cervellarum, etc.* *Gorgialium* et *cervellarum* cel. Armet de Gorgent dicitur, in Ordinal. milit. Ms. Caroli ducis Burg. ann. 1473. *Gorgerrete* et *Gorgiere*, eodem sensu, non semel occurrunt. Stat. ann. 1351. tom. 4. Ordinal. reg. Franc. pag. 69. art. 8 : *Armet de plates, de crevillière (i. crevillière) de Gorgierette, etc.* Pedlag. Peron, ex Chartul. 21. Corb. fol. 341. v°. *La Gorgierette* doit un denier. Guill. Guiart, ad ann. 1285 :

*Hysmes l'ontent, targes d'effereut,
Mailles cheient de Gorgieretes,
Tabours tenissent et trompetes.*

Ad ann. 1297 :

Hysmes mis, Gorgieres laciés,

Rursus ad ann. 1304 :

*Bacins fondent, boucliers faillent,
Itabours et Gorgieres desmaillent.*

Gorgerie, eadem notione, in Poem. du Chevalier *Delibé* Ms.

*Je le donne pour ton poulit
Ce Gorgery lui de tela guse
Qu'il est mesle de barbe grise.*

* Sed et *Gorgie*, pro colli ornamento, inter mundum muliebrem recensetur, in Comput. Steph. de Font. argent. reg. ann. 1352 : *Couvrecieus, Gorgieres et autres atours pour le chief de madite dame.* Ibidem : *Gorgieres de Behaigne pour l'atour de bulle dame, Gourgieret, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1465, ex Reg. 209. Chartoph. reg. ch. 31 : *Le supplant frays sa femme ung grant cap de coustume ou col en descendant jusques un Gourgieret.* Nisi sinus par superior hic significatur. Vide *Gorgura*.*

[** et Glossar. med. Græc. voce Γεργίτιον, col. 362.]

* **GORGAS.** GORGATA, Gurgis, Ital. *Gorga*, Pariet. inter reg. et abbat. Genondani ann. 1352, in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 53 : *Item retinerunt dicti abbas et scindicus sibi et dicto monasterio molendinum, . . . cum pasciis . . . et piscariis sui piscibus in quantum in Gorgati ipsorum molendinum tenent.* Charta ann. 1337, in Reg. 68. ch. 48 : *Molendina et molendinaria, sive sint de vento, vel in aqua seu aqua, in Gorgatis vel altior.*

* **GORGIERIA.** Armatura qua guttur tegitur, Gall. *Gorgierin*, pascis *Gorgie*. Gorgieries castri Carcasson. ann. 1294 : *Gorgierie ferri de Lombardia.* Inquisitioni anni 1333. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 41. col. 2 : *Item, quod idem Castellanus præcepit . . . quod haberent centum Gorgieris ferri, et dictas centum Gorgieris misit quæstium.* Extractum computi anni 1336. ejusdem Hist. tom. 2. pag. 326. col. 2 : *Item, dispendies de Justo pro xii s. gr. Item dispendium Gorgierie de mayll vii s. gross.* Vide *Gorgiera*.

* **GORGIA.** Rumex, ingluviæ, de ave, ex Gallico *Gorge*, apud Fredericum II. lib. 1. de Venat. cap. 40 : *Habet supra farcadum pectoris quoddam amuletum ad medium sacri, quod Gorgia dicitur : primo recipit cibum et potum ab ore in eam transmissum, in ea enim cibum et potus crescit, et preparatur, priusquam veniat ad stomachum.* etc. Aldie cap. 23. lib. 2. cap. 9. 19. etc. Vide Ort. Ferrarium in Orig. Ital.

* Unde *Gorgia*, Hispanis, Avium pabulum, et nostris *Gorge*, Aves pascere. Lit. remiss. ann. 1458, in Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 322 : *Le supplant dist qu'il alloit Gorgier son outour, . . . lequel incontinent alla Gorgier sandit outour; et ce fait se parvit de son logis tenant sandit outour sur un paing.* Hinc nostris *Gorgieure*, *Hellos*, *voix*, vulgo *Gouffre*, *goula*. Lit. remiss. ann. 1390, in Reg. 140, ch. 136 : *Fous n'en poves mais entre vous de Quilleuf se vous estes gros et gras, car vous estes grans Gorg.*

gours. *Gormander*, Immoderate vesci, in Lit. remis. ann. 1392. ex Reg. 143. ch. 65: *Le jour devant que icellui prestre trespassast, il avoit beu et Gormandé par tout le jour.*

* 2. **GORGIA**, a Gallico Gorge, Fauces, guttur. Lit. remis. ann. 1366. in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 159: *Dictus Robertus iratus in ipsam Johannem, et per Gorgiam accipiens, ipsiusque caputulum intercedum etc. Gorgier vero et Gorgier, nostris interdum est Iridere, illudere, Gall. Railler, se moquer, insulter. Lit. remis. ann. 1387. in Reg. 131. ch. 106. bis: *Tu fust il ainsi Gorgier; par le sanc Dieu je te batray et te monteray comme tu Gorgieras contre les hommes de cest pais. Alie ann. 1473. in Reg. 195. ch. 997: J'ay grant despit qu'ils nous viennent ainsi desputer et Gorgier. Unde Gorgier, Irrisio, iactator, Gall. Railler, fanfaron, in alius Lit. ann. 1397. ex Reg. 153. ch. 197: *Se tu eusses en a foise ce que nous y eusses a fuire, tu ne l'en seules sceu delivrer; car tu n'es que un Gorgier et un venteur, soit à jouer à la poulme, ou en autres choses. Inde etiam Gorgis dicitur de eo, qui ridiculo ornat instructus est. Lit. remis. ann. 1473. in Reg. 195. ch. 996: Une jeune fille de 20, à 25, ans ou environ, laquelle estoit bien Gorgise et habillée fort frusquement, . . . et en maniere mériticelle. Id est, discoipetto et patente sinu. Chron. Caroli VIII. Pet. Desry ad ann. 1516. fol. 124. v. ad calcem Monstrel.: *Ils estoient fort Gorgis d'accoustumes fuits à plaisir et force plussars. Ejusdem originis est Gorgiade, Collare, in Lit. remis. ann. 1392. ex Reg. 141. ch. 214: L'exposant print en l'estable deux juments et un petit poulain avec deux coliers ou Gorgiades à truire tous gorniz.****

* 3. **GORGIA**, Fauces, angustie, Gall. Gorge. Recognit. feudat. Ms. ann. 1343: *Item unum gorchiorum, unum latiorium, cum suis domibus, . . . et pertinentiis universis, sitis infra Gorgiam Alvardi juxta aquam de Broyla. Vide supra Gorga.*

* **GORGIALE**. Vide supra Gorga.

* **GORGIA**, Gorgie seu colli percussio, colaphus, Gall. Coup de poing, gormade, alias Gorgiere, Ital. Gola. Charta ann. 1390. in Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 33: *Quod ipse dominus vicecomes, sine causa, nobilem Miconen . . . unum magna Gorgiata percussit. Lit. remis. ann. 1413. in Reg. 167. ch. 175: Idem exponens unum magnam Gorgiatam eidem de Serinis dedit; quo facto incontinenti uterque eorumdem evaginavit gladium suum, etc. Alie ann. 1401. in Reg. 136. ch. 445: *Le suppliant dist auz Guillaume qu'il se traist en arriere, ou il lui drooient une Gorgiere. . . lequel tira un poignanz ou dague, et d'icellui fery ledit Guillaume un cop en la poitrine. Ou spectral vox Gourdier, qua fauces aliquis invadere, constringere significavit. Lit. remis. ann. 1455. in Reg. 189. ch. 41: *Icellui Quenivet print le suppliant à la gorge et lui dist qu'il l'estrangeiroit; et quindi ledit suppliant vit que ledit Quenivet le Gourdait et constraignoit ainsi, etc. Vide infra Gota.***

* **GORGUM**, Mensura agrarie species. Reg. S. Just. in Cam. Comput. Paris. fol. 216. r.: *Jordium continens unam acram et unum virgatum et unum Gorgum.*

† **GORG**, *ἀγορεύω*, Certe, in Supplemento Antiquarii. Alibi habetur *Goreo*; Pestus: *Cargo apud antiquos pro advorio, quod est Profecto ponebatur. Vide Gorgus 1.*

† **GORGONASSA**, Locus in porto Massili. sic dictus ab Ital. Gorgo, Gorges, et Nassa, Nassa. Statuta Massil. lib. 4. cap. 6: *Idem dicimus observandum de navibus et de lignis que onerare voluerint in porto Massiliæ, vel extra buccam portus usque ad Gorgonassam, de blado vel de sale etc. Infra: Si vero in buccam portus Massiliæ, scilicet in torreta usque ad pentam Gorgonassæ, aliquod ejiceretur de aorria, vel rumentis, aut lapidibus, compellatur donatus navis, vel ligni dare . . . pro pena . . . centum sol. reg.*

† **GORGRETA**, Idem quod Gorgeria. Locum vide in Godebertus. [* Leg. procul dubio Gorgereia. Vide supra Gorgale.]

† **GORGUEX**, Colliquie, Gall. Gouttières. Statuta Massil. pag. 131: *Statuimus . . . tres magistros lapidis bonos et legales, quorum arbitrio terminetur et sopiantur questiones omnes . . . quæ oriuntur de andronis Massiliæ et aqueris et de Gorgis.*

† 1. **GORGUS**, *ἀγορεύω*, Indubius, in Supplemento Antiquarii. Vide Gorgo.

† 2. **GORGUS**, Idem quod Gorgus, Hist. Beccensis. MS. pag. 171. ex Archivo ejus Monasterii: *Duo molendina, quatuor Gorgos, unum domum, etc.*

* Non semel occurrit in Chartis Henr. abb. S. Dion. ann. 1211. et 1213. et Chartul. Campan. fol. 237. v. col. 1. et 2.

* **GORJA**, Causalis, per quem aquæ effluunt, Ital. Gora. Form. Mss. Senens. ex Cod. reg. 4726. fol. 3. r.: *Quod edificium et molendinum . . . cum fretis, staccatis, Gorgis, torretis et aqueductibus pertinentibus etc. Vide supra Gorga 1.*

* **GORGJONS**, perperam pro Gorgonis, Cento, centunculus, idem quod Giambo. Stat. senescal. Belliad. ann. 1350. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 162: *Item quicunque portaverit arma defensiva, ut pote haubergeum, sive Gorgionem, gorgierum, etc. Vide supra Gorgo.*

* **GORMARINGA**, Mali seu pomi species, in Capitulari de Villis cap. 70.

* **GORNITHINGS** Wæc. Andreas Suenonis lib. 9. Legum Scanie cap. 9: *Et est casus, in quo specialitas interfectionis, que Gornithings Wæc in patria lingua nominatur, puta quando sic lancea, vel quocumque alio instrumento nocendi, ad minus dimidium mortem valens animal perforatur, ut horrenda per vulnus viscera emanare cernantur, etc. [* Vide Rosenving. Hist. Jur. Dan. § 64. not. B.]*

* **GORNUS**, GORNATUS, sive GURNATUS, Piscis marinus albus minimus, medii digiti longitudinem non excedens; una cum capite ac spinis manditur. Medic. Salern. pag. 180:

Lacius, et perca, et saxatilis, albica, tenebra, Gornus, plagitia, et cum carpa, galbio, truta.

Vide ibidem pag. 183.

* Nostris *Gournal*, in oceano nostro haud infrequens. Comput. pient. S. Germ. Prat. ann. 1374: *Item le Mardi ensuivant pour la pience du convent d'alours salées, et deuz Gournalz et un mulet pour mons. l'abbé, 12 sols. La charrette de Gournaux doit six*

Gournaux de continue, in Stat. ann. ch. toum. 2. Ordinat. reg. Franc. pag. 582.

† **GOPIRE**, pro *Gorgiere*, Rei alius possessionem dimittere. Chartularium Ecclesie Auxitanæ cap. 85: *Compulsi L. Idreco, et Bernardus frater ejus et Saver mater illorum firmaverunt et Gorgierque, bailium et bargarum donauque capistrans, rama que injurat et tortuose querelant Deo. B. Maria et nuntios Clerici et Canonici etc.*

† 1. **GORRA**, Pilei genus quo caput etc. meri teguntur apud Hispanos. Concilium Mexican. ann. 1585: *Calceus acuminatus seu ille genus pilei, quod Hispani Mabo aut Gorra appellant, aut sericum pilum deferant (Clerici).*

* 2. **GORRA**, GORRASSUS, Viminis species, Ital. Gorra. Vide supra Gorgus. Stat. Montis-reg. pag. 236: *Ordinatum est quod laana damnorum ruorum, venarum, lerarum, salicum, Gorrarum et Gormorum, non portantium fructus comestibiles et similia arborum, non possint extra valorem dictarum rerum. Vide infra Goro.*

* **GORREBUS**. Vide supra Gorgus.

* **GORRIDA**, Terribilia et metuenda, p. pie. Forte Heroides.

* **GORRYARE**, Decipere, surripere; unde *Gorriarus*, Subductor, raptor frivolutus, Gall. Escrre: *Ilspanis Gorreæ Mulieribus homo, et Gorrone, Scortum; quo haud inepte deduci potest vox Gornare. Lit. remis. ann. 1395. in Reg. 137. Chartul. reg. ch. 99: *Noluit quod dictus Petrus filius suus laderet cum vidualibus Gornis; et illico dictus Paulus demeruit filium dictum Bartholomeum dicens, quod non erat visipilo Gornius, nec consuevit aliquem Gornare sine decapite. Ille Gorn videtur pro Fin, nase, Callidus, astutus. tom. 2. Fabul. pag. 225:**

Use Gortie potuerit
La purre et à mon Gortier,
Moult soit de fait et de triquet.

* At vero Gorn, Gurreau et Gorra, Poccus nostris dicitur. Lit. remis. ann. 1401. in Reg. 1056. ch. 38: *Il survient à laide femme d'un petit Gorrone qu'ilz noisissent. Alie ann. 1418. in Reg. 170. ch. 111: *Deux jeunes cochoons ou Gorrans, etc. Il l'estel Jehan Roussene avoient esté trovez sept Gornis ou cochoons de laide, in alius v. 1451. ex Reg. 181. ch. 67. Haud scio si item Guagola, in Charta ann. 1301. et 1314. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 140. v. 6. 1: *Porcings et Guagola à Bourcuel, etc. solz. Item le gual pait des fours, quatuor.***

* **GORRIONES**, *Cum errore sonatus*, Glossis Iud. Remadit Princeps, rora 18. rora. [* Greivius putat Isidorum scripsisse Gorgones, Cum terrore spectantes. Notum de tribus Gorgonibus Poetarum fabule.

* **GORS**. Vide Gorgus et Gurgus.

* **GORSUM**, Danis, Summa est superstitum molestam erogata, vel terminum, ut habet Saxo Grammaticus lib. 1. v. *in augmentum decedat, ut loquitur Sueno in Legibus Castrensibus. cap. 1. De Gies Cimbrice lib. 2. cap. 26: *Si Clerici mulieres sunt propinquiores heredes soliti, tunc recipiunt unum sol pro herede, id est, Gorsum. Et lib. 3. cap. 11: *Si quis pro homicidio iustem firmaverit dam, sine Gorsum, tunc solvet 18. m.***

erum. Sed illud quod vocatur Gorum, non erit, quantum fieri praedicant, ab eis facti firmata: non quilibet in supra in Gorum, quantum timet in.

[* Vid. Rosenberg. Histor. Jur. § 64. not. C. et supra Germania.]

GORTIEM, GORTUM, GURGES, locus ubi coarctatus piscium capiendorum. Gall. Gall. Reg. Phil. Aug. de feud. § 10. Cod. reg. 4633. A. fol. 158.

[* de Longi tenet sua ortia in aqua, et sua, tenentia pratis regis; unde debet fieri custodia ad eorum domini regis.]

[* Charta ann. 1378. in Reg. 111. Chartoph. ch. 90: *Auclius de Villardus miles ubi quatuor libros...* habet et tenet, et addit super negotium suo transversum in apud Donnas... et supra ripariam, et supra Gortu situato apud Montebanum in

Scotia: quod quilibet Gortum et ripariam Egilens de Poissinco miles dicto An. tradidit.]

GORTUM, Eodem intellectu. Arest. Gall. ann. 1473. in Lib. pient. S. Germ. fol. 215. v. Actor ad contum enjus in pargis seu Gortus antiqui, vulgioriter Gort illiarii vocati, supra ripariam supra inter villagium d'Autel et d'Leu, situm, possessione et assensu, quod dicti defensor, ad nec alius, novum gortum seu...

[* ... forcere aut construere... sive poterunt. Vide Gortus.]

GORTUS, Canalis, per quem aqua decurrit. Charta ann. 1301. in Chartul. Gall. aldo. S. Germ. Prat. fol. 132. v. ed. 1: *Concessimus dicto Guifrido tertium totum totius Gorti aqua fons nostri, quod est in domo nostra de Cuchant. V. Gortin.*

GORTAVANTUS, GORTAVANUS. COHC. V. fol. ann. 1585. lib. 3. tit. 4. cap. 3. quod Libb.: *Festumque subserico, aut per Gortaviano ne utantur: praebentur tamen ad licentiam in theologia...* totus subserico infestum opere aut Gortaviano inter-

rum diu gestire poterant. Acad. Hist. Gortaviano deuntur Bonhyces otiosi; vide Gortum Gortaviano, idem quod Gortus. [* Idem Gortus, textu serici genis.]

GORTUM, Calefactorii species. Comput. V. fol. S. Petri Insul. ann. 1480: *Item M. Sert per quatuor Gortis beneis et etiam domorum calefactorium in hyeme, et ad.*

GOSENGULA, Pisciculi genus. Stat. Ruem. lib. 6. fol. 79. v. Item pisces m-vius, botulus, varenus, Gosengules, quae ipsius musci genubarunt, per quilibet...

[* Id. de. Vide supra Gortus.]

GOSCARICUS, Mouta aurea. Lib. cens. et Rom. ann. 1193. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. aevi col. 877: *In Epistola Ciceroni. Monasterium sanctae Mariae...* dicitur Goscaricus auri.

GOSSELIXA, Chronicon Bonae Spei fol. 251: *Cassianus domum et hortum in Epulibus sub centu xix. lib. vi. den. ex st-*

[* Idem Georgio Desperio Gosselinum Mar-

[* Idem supra memoratum per xii. lib. den. subserici.]

GOSSETUS, Cardo, Gall. Cond. Insul. ann. 1270. apud Monasterium in

[* Idem. Hist. Ludgum. pag. 13: *Parietes*

[* Idem. Gossitis ferreis, quibus applicatur

[* Idem. Paulo post: Remanserunt lapides ha-

bentes Gossetos ferros ad applicandum ostium. Et infra: *Gossetos ferros ad recipiendum ostium.* [* Idem. Gossitus. Vide Gossitus et supra Goffo.]

GOSILLIA, Tunica ex crassiore materia. Chronicon Windesem. lib. 2. cap. 50: *Prior voluit, ut Fratres in labore Gosillia deferrent. An Gossipia?*

GOSSEXARICUM, f. Gossypium, Gall. Colon. Testamentum Theobaldi de Marliaco ann. 1287: *Unum cooperitorium four-*

[* Idem de Gossuaria.]

GOSSEUM, Petrus de Crescentiis lib. 9. cap. 73. de morbo ovium: *Nascitur eis Gosseum sub gula ex fluxu hamorum in capite descendenti, etc.* Ubi Gallicus Interpres vetus videtur legisse *bossum*, Gall. Bosse. Italica Gosso est guttur. [Hinc in Miraculis B. Simonis, tom. 2. SS. Aprilis pag. 826: *Ipsa habebat Gossum et Gutturum grossum et inflatum fortissime.*]

[* Quid Gallicus Interpres Petri de Crescentiis Gossum reddiderit per Gallicum Bosse, male efficitur ipsum legisse Bossum: nam nostris Bosse, alias idem quod Tumor. Vide Bosse.]

GOSSEUS, Canis species, Occit. Gousas, Gall. Chien motta, Academ. Hispan. Gouze, Canis gothicus. Lit. remis. ann. 1363. in Reg. 94. Chartoph. reg. ch. 38: *Mortuus est ille canis mustinus oleas dom. de Tremblay; si illa canis mustinus axor suo et Gosseus suus, de quo ipsa est praegnans, essent in tali statu, etc.*

GOSTARIUM, Species vehiculi. Cantuarii MS. Abbatiss. S. Huberti fol. 6. v. *Guillelmus a demone arreptus est et Virinum in Gostario relatus miserabiliter expiravit.*

[* Coherians, Plaustrum genus, vulgo Tomberae, in Ordinatio. Ms. per duellum in Camerac. Et quant le bataille est faite, le promus doit avoir appareill et pourveu, ne eoust nongigneur, brevil, Coherians et trais souffinement pour celui fuire traîner, ki veniens est. Verum hic legendum opinor Gestorium. Vide Gestatorium et supra Gestorium.]

GOTA, Canalis, ex German. Gote, canalis, tubus: Gallis Goutier. Charta Roberti D. de Basingham ann. 1230. in Tabulario S. Bertini: *Presenti charta confirmans, ut Gota suam vel canale per totum terram meum libere habeat, per quam aqua de prato S. Bertini per terram meam...* decurrit. Vide Gutta 1. et Guttera in Gutorium.

[* Charta ann. 1360. ex Tabul. Massil.: *Item annu picherium argentii decurritur cum quinque Gotis. Gote vero per Gouttier, Stillicidium vel emissarium, in Charta ann. 1338. inter Probat. ult. Hist. Treorch. pag. 243: *Item son argenti dicit et peut metre les Gotes de Tarnus, ainsi comme un des brins au chambrier.* Vide infra Goutier.]*

GOTASSA, GOTASSIS, Arthritis, Ital. Gotta, Gall. Goute. Mirac. SS. Urbani PP. V. ann. 1372: *Passus fuerat dolorem gravem de Gotassa in grun tibis sua dextra per septem annos, quod non poterat ambulare.*

[* Idem: *Stetit impotens per sex menses vel circa de Gotassi in persona sua.* Vide Gutta 3.

GOTERIUS, Rivulus, canalis. Charta ann. 1470. ex Tabul. Flamar.: *Confrontatio ab una parte cum quadam careria publica, et ab alia parte cum quadam Goterio. Cum rivo sive Goterio, in Testam. ann. 1469. ex eod. Tabul. Nostri Glasener et Glichoune, eodem sensu et per aquali emissario, usurparunt. Charta Galt. d'Estromont. ann. 1308. in Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 309: *Il pulesant... fuire Glicheres (infra Glicherouere) une ou plusieurs, se il leur plut, pour essayer par un fossé où l'yne s'en va derrière ledit torgue. Essayor ou Glaseners, in Chartul. Latinac. fol. 194. v. Glasstrol, in Lit. ann. 1404. tom. 9. Ordinatio. reg. Franc. pag. 56. Vide Gutorium.]**

GOTEVRIA, Stillicidium, Hispan. Goteria, Gall. Goutiere. Consuet. Mss. S. Crucis Burdigalae, ante ann. 1305: *Secrista habet tenere ecclesiam bene cooperat et reparatum de tegulis, lateribus, goteryis et cemenis. Vide Guttera in Gutorium.*

GOTHA, Eodem significatu. Charta ann. 1244. ex Chartul. 2. Fland. in Cam. Comput. Insul. fol. 45. v. *Dicta ecclesia ponere potest stillicidium sive Gotham ubi voluerit in tenamento suo, et si aliqd esset emendandum de dicto stillicidio sive Gothia, etc.*

GOTHACENSES, GOTHENSES DESARIT, Hujus moneta, a Gothia urbis appellata, cujus typus, duae corone sibi invicem oppositae cum epigrapha Gotor, prima mentio occurrit in Charta ann. 1335. Consule Dissert. Christ. Schlegel. pag. 34. 55. 53. 61. 62. et 109. de Numm. ant. Goth. etc. Francof. ann. 1717.

GOTTI, Occitani, quorum regio Gothia appellata propter Gothos, qui eam invaserant. Mirac. S. Jacobi major. tom. 6. Jul. pag. 58. col. 2: *Inter Gatos in provincia Montis Pessulani, etc.* Eodem nomine designati opinor Normannos, qui Galliam deprædatis sunt, in Charta ann. 1511. ex Chartul. Latinac. fol. 257. v. *Les terres et seigneuries de Ducey, d'Onches et Drozelles sont et appartenent à ladite église (de Lagney) des cinq ou six cents ans, et dont eult et leurs prédécesseurs ont joy et possesé sous le titre de seigneur de bonne mémoire l'ambert comte de Brye et Champlaigne, qui les a donné à ladite église et abbaye de Lagney, pour l'augmentation et restauration d'icelle, qui avroit esté auparavant destruite par les Gots et Wundes. Vide Gutt.*

GOTTINA, Rivulus. Charta ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 318: *Confrontatur cum Gotina, quae incipit diffuere a dicto basco usque vel boscam Bosili. Pluries ibi. Hinc emendanda eadem Charta in Reg. 61. ch. 438. ubi non semel legitur Grotium. Vide supra Goterium.]*

GOTTA, Canalis, rivus. Charta Phil. comit. Fland. ann. 1183. in Suppl. ad Miracum phil. 61. col. 2: *Si in Septentrionali parte Item alteram aliam consideratione utilitatis construi contingeret, in solido ea tuto ponetur loco, et eam cum Gotalis suis, lege superioris, fratum eura tueri tenetur. Vide infra Gutta 1.*

GOTTATA, Alapa, colaphus, Ital. Gotta, Jura curiae domus Tusciae ann. 1196. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. aevi col. 92: *Item de Gottata, quinque soli-*

alos curia. Item si quis insultaret contra alium, etc. Vide supra Gauda et Gorgiata.
 † **GOUTTEFFLUS**, Vascularum unde liquor guttatur deluit, a Gutta et Fluere sic appellatum. Charta ann. 1338. tom. 3. Hist. Dalphin. pag. 363: *Unum novum magnam pro mensa domine Dalphinæ de vitro... quinque duodenas de Gouttefflos, sex magnas botas vitri ad portandum vinum, etc.*

† **GOUCHEUM**, f. pro Gauchetum, Molendinum fullonarium, quo panni poliuntur et dealbantur. Vide supra Gauchetorium. Charta ann. 1352. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 424: *Item hæredes Andree Choucellet pro bastitorum et Gauchetorum de Ornon, indecime Gallinas.*

† **GOUDALARIUS**, GOUDALIA. Vide supra in Goudale.

† **GOUDENBARDUM**. Vide supra Godardus.

† **GOUDING**, Plebicum, assisa, conventus, ubi lites dijudicantur, a Fland. Goding, Causa, lis. [* *Gow*, Regius, pagus et Ding, placitum. Vide Gognavius.] Charta Phil. comit. Fland. pro libert. franci et castellani. Brug. ex Cam. Comput. Insul.: *In anno erit semel unum Gouding... De Gouding. Statutum est Sabbato post Epiphaniam præcones convenire ad viscarum, et ibi edictum accipere, die Dominica in ecclesia denuntiare et placitum proximo ferio secundo esse; durabit autem placitum pro totam helesdonandam... Et ita in ecclesia suis denuntiant Gouding prædicto tempore. Et autem Gouding est statutum primo die et ultimo, hoc est feria secundo et Sabbato, placitabunt omnes et homines ecclesiarum, inter eos homines terre.*

† **GOUMON**. Vide Goumon.
 † **GOUGULATOR**, Prestigiator, in Cantuariis.

† **GOULETUS**, Litteræ anni 1332. ex Chartulario S. Martini Pontisarr.: *Tria quarteria de grois ad quartermum... quinque quarteria ad Gouletum... tria quarteria de groa. Nostris Goulet vel Goulet dicitur os, guttur lagene, per quod liquor effluit: an inde sic dicti potius locus peculiaris apud Pontisarram?*

† Nomen loci a rivulo, nostris Goulet, qui ibi decurabat, sic dicti. Le crisal os Goulet, in Lit. ann. 1358. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 311. art. 1. Vide Gula.
 † **GOUMON**, Alga, fucus e mari ejectus, Armorici nostris Goumon, Normanis Varch. Acta SS. Maii tom. 4. pag. 568. et 569. ubi de S. Ivone: *Recollegissent insinul globum herbe marine vocata Goumon. Alibi scribitur Goumon.*

† **GOUSSA**, Siliqua, Gall. Gousse, Cosse. Eadem Acta ibid. pag. 555: *Fidentius utrum fabæ, quæ ibi sunt, sint bonæ ad comedendum... Goussas earum ad decoquendum... appropriat.*

† **GOUTIERA**, a Gallico Goutiere, Stillidium, alias Goutel. Charta ann. 1233. in Chartul. Barbell. pag. 518: *Et quod necessitas extigit Goutierum supra dictum murum nitam reparari, etc.* Lit. remiss. ann. 1398. in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 51: *Comme icellui Robin se frust alouez... a oster certuius toulleuz et vriez Goutieraux de bols, qui estoient sur les voutes d'icelle eglise, et ainsi que ledit exposant rust prins*

un vriez Goutel de bols, qui contenoit une toise ou environ. Vide Gutteria 1.

† Aliud vero est Goutiere, Suppellectilis nempe seu ornatus lectulæ parvi, in Comput. Rob. de Seris non. 1332. ex Reg. 5. Chartoph. reg. fol. 10. 4to: *Pour la chambre de madame, ... pour la coutepeute ij. liij. viij. bestes et ij. et iv. papellons. Item pour les Goutieres lxvij. bestes et ij. et v. papellons. Item pour le chevechier vij. bestes et vij. et xij. papellons. Item pour le ciel. ij. et xij. bestes et x. papellons.*

† **GOUTTE**, Gutter, lacryme, vulgo Gouttes, larmes. Inventar. S. Capella Paris. ann. 1376. ex Bibl. reg.: *Item una casula, tunica, et dalmatica de camocas nigro, guttato de Gouttis albis pro officio defunctuorum. Vide infra Gutta 6.*

† **GOUVETARIUS**, Qui res alterius procurat. Charta ann. 1415. in Tabul. S. Germin. Prat.: *Recognosco me recepisse et habuisse a reverendo in Christo patre domino abbate monasterii S. Germani de Pratis prope Parisiam et a conventu ejusdem monasterii per manus receptorum sive Gouvetarii dictorum abbatum et conventus summam quatuor librarum et decem solid. Paris.*

† **GOXWA**. Vide Guxna 1.

† **GOYARDUS**, nostris Goyart, Falcis species, idem quod supra Goya 1. Vide in hac voce. Lit. remiss. ann. 1359. in Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 110: *Asseverat ... fideliter dictum Goyardum de quodam Goyardo percussissæ, sic quod dictus Goyardus ... infra paucos dies post miserabiliter expiravit. Alia ann. 1381. in Reg. 119. ch. 142: Bartholomeus de Farnes ... ad domum ipsius expositis accedens, hostium ejusdem fortiter cum uno magno Goyardo ferro propulsavit. Monstre Mss. factæ apud Chassang. ann. 1511: *Gouillems petit unum Goyardum et unum spardam. Lit. remiss. ann. 1402. in Reg. 157. ch. 225: Lequel Questain prist un grand baston de fer, dit Goyart, etc. Jehan Lancier garni d'un costel, appellé Goyart, in aliis ann. 1403. ex Reg. 158. ch. 257. Alia ann. 1405. in Reg. 160. ch. 74: Un Goyart que le suppliant avoit occouru de porter quant il estoit dehors abatre ou copper les balissons ou luyes. Une certain baston, appellé Goyart, dont l'en coppe les bois, in aliis ann. 1458. ex Reg. 187. ch. 158. Foyart, mutato g. in. idem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1409. ex Reg. 164. eh. 190: Un baston, appellé au pays (Bourbonnois) l'oyart, duquel on a accoustumé de copper des espines.**

† **GOZA**. Vide Gussa 1.

† **GOZTITUA**, Charta Kasimiri ducis Slavon. ann. 1175. in Poner. diplom. pag. 155: *Homines etiam ipsius ecclesie (Caminensis) ... ab omni exactione, insuper maras, oxep, Gostitua, venientia vel terrarum vel per aquam... penitus esse volumus absolutos. Ubi Martin. Rango angariarum et prongariarum seu operas extraordinarias intelligit.*

† **GRAANTAGIUM**, Rerum creditarium pretii petitio et exsolutio. Charta Odon. dom. Montisacuti ann. 1224. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 77: *Si post nobis factam crevitiam, quadraginta dirbus completis, creditoribus factum non fuerit paymentum,*

debeat nobis præmonstrare, et debent Graantagium nobis emanatum facere, nisi facta antiquo suo. Graanter, eadem acceptio, in Libert. de Aurona ann. 1295. tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 365. art. 3. 1°: *que ciz qui le vent, en ait son Graun. Vide in Crantare.*

† **GRAANTARE**, Fide et sacramentum terpositis promittere, cavere. Pactum ann. 1297. apud Marten. tom. 1. Anecl. 807: *Super istas pactiones omnes supeminati domino de Legnino Graantare, quod tenebant etc.* Vide Crantare.

† **GRAANTE**, Libitum, voluntas. G. Gré. Charta Guieb. de Belloquo ann. 1123. in Chartul. Cluniac.: *Sud tali condicio, sacramento firmavi, ut decem milia li. S. Martini presentis anni, et alia decem milia in eadem festivitatis sequenti anni, benefide ad Graantum suum redderem. Vide, pro Crantato.*

† **GRABATA**, pro Gabata. Vide ibi. **GRABATABILI**. Vide Clinici.

† **GRABATI**, Canonici minores Mino. de quibus in Actis SS. Junii tom. 3. pag. 154. ubi de S. Bernone: *Interim illi, ruit Grabatorum ordo, qui horum summi cunctum quod vespere ipsi esset, perperit.*

† **GRABATUM**, Reclinati capiti supellex, apud Papiam et Johannem de Jano Notus est Latinis Grabatus, ut et Gra-αβατος, vel αραβατος, pro specie lecti molioris et portatilis; hinc in Evangelio Tolle Grabatum tuum, etc. pro eo quod quidam concionator, Grabatum nomen loquutionis opinans, diaisset: Tolle lectum tuum, etc. Justam Episcopi præsentis incurrit reprehensionem. Armensis Grabat species ferretur, quod vulgo dicimus Chivra in Ita. Latinis inferioris ævi feretur, Loculo. Gall. Cereuelli. Egiil. in Vita S. Sten. Fald. n. 14: S. Episcopi Bonificii corpus in minore qua ei vicinior erat Ecclesia Grabato quæ a nivi ferebatur, statueret cetera vero Martyrum corpora sepulture diderunt. Jo. de Janua grabatum, per correpta, Gremium reddit, unde verus

Pro Gremio Grabatum, pro leco o pone Grabat.

† **GRABELLA**, Navis gemma. Nihil Landmannus de Valkenstein in Histor. dispositionis Frederici III. Imp. et Leonore Infantissæ Portugaliæ: *Dux Marchis misit unam Grabellam cum armis ad explorandum. Et infra: Nostri viri et bellatores cum duabus Grabellis egerunt unum novum.*

† **GRABELLA**, GRABELLATOR, Gabella et Gabellator, ut videtur, Libellagellum seu vectigalium; nisi sit Mensura, qua præstationes exiguntur. Stat. Avinion. lib. 1. rubr. 21. art. 30. pag. 91: *Item, quod Grabella signetur a curia temporalis, prius per bejulum jussuata, aliquem Grabellator, pater pater decem librarum Teronensium. Vide in Gabium.*

† **GRABIDUS**, GRABIS. Vide Graobis. **GRABOTUM**, Leviora grana frumenti paleis vano exigat. Charta Epistol. Athanasensis Lugdun. ann. 1358: *Item, quod Grabotum omnium et singulorum inter ipsos Caratum et Festum*

rum necessarios, prout blada inter eos
fuit consueta, videlicet quod de Gra-
minenti et siliginis dictus Festianus et
percepit et percipere debet duas par-
tes curatus et sui tertiam partem;
suo vero blatis dictus Graculus media-
ta Festianus Athanensis Monasterii
medietatem.

GRACITARE, Anserum vox. Carm.
Philom. ad calcem Cod. reg. 6816:
quid imprudens anser, Gracitare, Italis,
vix, crecitare.

GRACILLUS, Vasis genus. Charta Alf.
à Pietat. et Tolos. pro Villa-franc.
1556. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch.
Item de uno onere scutellarum et Gra-
cilla, unum denarium. Vide Gracillius.

GRACEXIS MONTE meminit Com-
domine in Italia collecta pro subsidio
anno 1278. ex Cod. reg. 5376. fol.
147.

GRACHUM, pro Gracchum, a Pro-
culus Gracchus, Ager regis processus.
Item anno 1460. ex Tabul. S. Vieti. Mas-
siliensis: *Versus occassum cum Gracchio, quod
et hinc etc.*

GRAGES, *Il gracie dell' homin*. Glos-
sat. Ital. MS.

GRILLUS, Species cornu, ut buccina,
a similitudine acutum et gracile sonum edit.
Item Fa. angusta, apud Juvenalem Stat.
Gracili vergeti Interpreti dicitur: vel
siquae quod Grilli voci sonum similem
edit. Vide Isidorum lib. 12. cap. 3. Gau-
sius Antiochenus: *Libetque precorari voti
spem ut universi, auditu primo sonitu
Grilla, frenant bellicos indus. Idem: Gra-
cilli, abis, rubis elegantissimis. Grille ap-
pallustrates, glossar. Lat. Gall. Litius,
6. baston à diviser. Le Roman de Ga-*
vis.

Quasi videret près, les Grilles font sonner.

*Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

*Item: Les Grilles se font et se tendent,
se font bouter et corrier et boudir.*

GRACULA, Avis, quae Latinis Graculus.
Vita S. Fructuosi Archiepisc. Bracaren-
sis num. 8: *Nigras parvasque aves, quas usi-
tato nomine vulgus Graculus vocat, man-
suetas in Monasterio habuisse perhibetur.*

GRADA, Agri modus, ut videtur. Is-
torum ann. circiter 1050. ex Archivis S.
Victoris Massil. *Hinc terra sunt ipsius
Ecclesiae, ab oriente incipit ipsa Grada, et
stent aut campum Pontii Guecelini et ferti ad
intra Gradam a meridie sicut pergit revolutio;
alia Grada per summitatem ipsius mon-
tis sicut aqua vergit et ferti ad viam de
Boza, a Septentrionali parte coarsatur*

GRADALE, GRADUALE, Responsum,
vel Responsorium, quia in gradibus canit-
tur. Versus Graduales, Responsorius Grada-
lis, etc. in Ordine Romano, qui cantatur ad
gradus. Ugutio: *Graduale, quod gradatim
canitur post Responsorium. Honorius Augu-
stod. lib. 1. cap. 96: Graduale a gra-
dibus dicitur, quia in gradibus canitur. Hoc
etiam Responsum vocatur, quia choro can-
tante, ab uno versum responderet. Amalarius
lib. de Ord. Antiphonarum in Prologo: No-
tandum est, volumine, quod nos vocamus An-
tiphonarum, tria habere nomina apud Ro-
manos. Quod dicimus Graduale, illi vocant
Cantatorium, qui adhuc iuxta morem anti-
quum apud illos in aliquibus Ecclesiis uno
volumine contactat. Sequens enim partem di-
vidunt in nominibus. Pars, quae continet Re-
sponsoria, vocatur Responsoriale. Et pars,
quae continet Antiphomas, vocatur Antiphona-
rium. Adde Hugonem a S. Victore in Speculo
Eccl. cap. 7. lib. 2. de Offic. Eccl. cap. 18.
Beet. cap. 38. Durandum lib. 4. cap. 19.
Innocentium III. PP. lib. 2. myst. Nisse. cap. 31. Jacobum de Viriaco in Hist.
Occid. cap. 34. etc. Lex Alem. lib. 16.
§ 2. s. 8. Graculus, qui in gradu in Epistola
publice lectionem recitat, vel Gradale, etc.*

*Gradulis Karoli Imperatoris, apud Sugerium
lib. de Administr. sua cap. 20. Capitula
Guillelmi Episcopi cap. 9: Ut Dominicus
et festivitates praecipuas excolere, per Gra-
dulum suum et nocturnalem canticum non
ignoret.*

GRADALE OFFICIUM, opponitur no-
cturnum, unde officium diurnum significare
videtur. Capit. Caroli M. ann. 789. cap. 78:
*Monachi ut canticum Romanum pleniter et
ordinabiliter per nocturnale vel Gradale Offi-
cium peragant secundum quod beata memo-
ria Gregorius noster Pippinus Rex decreverat
ut fieret, quando Gradale canticum tulit ab
annuntiatione Apostolica Sedis et sanctae Dei
Ecclesiae pacificum concordiam.*

GRADUALIS a S. Celestino PP. primum
institutum tradit Anastasius in ejus Vita, et
Codd. MSS: *Constituit Graduale post officium
ad Missam (al. Missas) cantari. Chronicon
Reicherspergense de eodem Pontifice, ann.
454: Hic constituit, ut Psalmi Davidis
150. ante sacrificium antiphonarum canerentur,
quod ante non fiebat, sed tantum Epi-
stola et Evangelium recitabatur. Ex hoc
instituto excerpta de Psalmis a B. Gregorio
PP. primo Introitus, Gradualia, Offertoria,
Communiones cum modulatione ad Missam
in Ecclesia Romana cantari ceperunt. Gra-
dualia et Alleluia compositae S. Ambro-
sio scribit Honorius Augustod. lib. 1. cap.*

88. Nostri Greel dicebant. Glossar. Lat.
Gall. 1. *Gradale, Greel, Livre à chanter la
Messe. Perperam Greel pro Greel, editum
in Consuetudine Claramontensi art. 249.
Catholicon Armorum, Gradale, G. Greel,
ung Livre à chanter, L. Gradale. Robertus
Bourroun in Hist. Merlini MS. S. Tu ten
tra en ces parties, où les gent sont qui ont
che saint Grad, et toujours nous sera tu
point, et les livres reveris, et volentiers n'is
de toutes gens. Deux Greauls, inter libros
Capellae Ludovici Hutini, in illius Inventario.
Un Mesel et un Greel, in Testam.
Caroli Comitis. Valesii ann. 1350.*

2. **GRADALE**, Gradus, Degre, Lambertus
Ardensis pag. 161: *Hic Gradalia et
inducula de arva in aram, de domo in coqui-
nam, et camera in cauerum, etc.*

3. **GRADALE**, Catini species, pro
Gradale. Pedag. Avenion. ann. 1515. ex
Cod. reg. 4659: *De centum Gradalibus,
unum Gradale. Vide infra Gradulus.*

GRADALETES, diminuti a Gradalus.
Vide infra in hac voce.

GRADALICANTUM, Liber ecclesi-
asticus, idem quod Gradale 1. nostri Gradul.
Vet. Penitent. MS. ex Beula in Libell. de
Remed. peccat. *Psalterium, lectionarium,
antiphonarum, missale, baptistarium,
martyrologium, Gradale, lectionum, etc. Charta
dotat. capell. de Blainville ann. 1335. in
Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 175: Je sire de
Blainville ay garnies et estoilles lesdites ca-
pelles. . . d'un mesel et d'un brieveur
pour chascune capelle, et d'un Gradul pour
les deux capelles. Vide infra Gradale.*

GRADALIS, Testamentum ann. 1010.
in Appendice Marci Hisp. col. 973: *Ad
sancta Fide canonico Gradales duas de
argento, ad sanctos Finescent de Castro anapod
duas de argento. An Gradales hic sunt
Gradalia argento cooperta? Vide Gradale 1.*

Inter vasa mensaria seu utensilia co-
quine annumerantur in Charta ann. 1263.
apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med.
ævi col. 477: *Item unum centenarium de
parassidibus, et triginta Gradales. Unde
idem forte est quod mox*

GRADALE, Vasa mensarium, cantini
species, pro Gradulis. Pedag. castri de Les
ann. 1463. ex Cod. reg. 4659: *In singulis
centenariis Gradulorum, scutellarum et Gra-
dulorum, quatuor. Vide Graletus et infra
Gradula.*

GRADARE, Judicare, definire. Tabu-
lar. Beric. *Rotulorum Albus et monachi
imminerant nobis monachi Majori-monasterii
culpaniam super celum nostrum de
Bernaco. Contigit autem donatum Apostoli-
cum Urbanum in partes nostras Turonicas
advenire; cui rem omnem manifestavimus.
Judicavit: est autem in presentia ejus illos
contra nos regisse parum justum. Mortuo
domino Urbano, in cuius presentia illa
Gradata fuerant, dominus Paschalis qui ei
successerat, ipse etiam in partes Turonicas
devenit, etc. Statuta Edwardi I. apud Ry-
mer. tom. 2. pag. 261: *Consules jurabant
Bailivo nostro et populo dictae ville, quod
ipsi bene et fideliter Gradabant et gubernarent
nos et populum dictae ville. [Leg. asspicio
Gradare, Turci, defendere. Vide Gardiare
in Gardia 1.]**

GRADARIA, Chron. Forolivi. apud

Murator. tom. 19. Script. Ital. col. 894 : *Deinde iherunt versus Pilsaurum, et quatuor castra posuerunt ad depravationem sine ad saccomum, sed dicti Gradarius cum aliis tribus, etc.* Nomen fortasse loci.

¶ **GRADARIUS**, Graduum series, Gall. *Escalier*. Codex MS. de Albigenis et Bibl. D. de Chalvet Senecalis Tolosae : *Dictus Fintl non cum dictis haereticis intravit comitum diti infirmi ipsi remanente ad poleum Gradarii*. Charta Massil. ann. 1433 : *Nos Paulus Mussil, Episcopus... religiosus miserabili corpori nostro sepulchrum subitus Gradarium, quo ascenditur ad tribunum. Vide Bestallinus et Gradarius, 2.*

¶ **1. GRADARIUS**, Equus tolutaris. Gall. *Huagene*. Moli gradum et sine succursu nitens, apud Nonium. Lucilius : *Egans non formosus, Gradarius, optimus vector*. Charta ann. 1406, apud Lobinell. tom. 3. Hist. Britan. col. 827 : *Dedit... Episcopo Brionensi suum Gradarium flovum, vulgo sa Haogeneae famie*. Utiur Nicolaus Specialis apud Murator. tom. 10. col. 979.

¶ **2. GRADARIUS**, Graduum series, Gall. *Escalier*. Lit. remiss. ann. 1371. in Reg. 102. Chartoph. reg. ch. 266 : *Replicans dicta mulier quendam Gradarium domus suae, ipsum ascendit, et volens evadere Jurem credita Bertrandi a dicto Gradario decens saltare in quadam viduarum de subitus Gradarium existens, etc.* Vide Gradarium.

¶ **GRADATARIUM**, Eodem intellectu. Lit. remiss. ann. 1455. in Reg. 193. Chartoph. reg. ch. 202 : *Ipsae Jaquetus suppleans, qui per Gradatorium ipsius domus ascendit etc.* Infra : *Gradarium*.

GRADELLA, vox Italica, Craticula, apud Petrum de Crescentibus lib. 10. de Agricult. cap. 37. vetus Gallicus Interpres *Grat* vertit. Gloss. S. Benedicti cap. de Ferramentis : *Craticula*.

¶ **GRADERE**, pro *Gradi*, Ire, vadere. Camillus Peregrinus apud Murator. tom. 9. pag. 290 : *Ad ipsam civitatem pro mercimoniis Graderent*. Infra : *Copiam Graderunt*.

¶ **GRADERIUS**, Annuus : *Gratus* enim pro anno dictum est. Vide in hac voce num. 2. Testam. Guill. de Omellacio ann. 1156. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 559 : *Solvo etiam et gaurisco... omnes sccutores Graderius, qui solebant mihi fieri, ne amplius exigantur in terra mea*.

¶ **GRADICIA**, **GRADEIA**, Crates, virgultorum fascis, Ital. *Graticcia*, Gall. *Cloye*, *fusce*. Hist. belli Forojul. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. aevi col. 1206 : *Gradicia in magna quantitate factis, etc.* Ubi perperam Gardies editum in Append. ad Monum. eccl. Aquilej. pag. 51. col. 3. Stat. Vallis-Ser. cap. 59. ex Cod. reg. 4619. fol. 116. r. : *Conductores ipsorum molendinorum... non possunt nec debeant tenere in ipsis molendinis... aliquos Gradicias, (infra Gradicias) assides, pannos, nec aliquos res pro capiendo volatichom nec farinam*. Vide mox Gradicia.

¶ **GRADILIS**, ut Gradus 8. Fluminis meatus. *Aquis, aquarum patens et piscitorum cum ipsos Gradiles*, in Charta ann. 936. Marce Hisp. col. 847.

¶ **GRADILIS PANIS**. Vide *Gradus* 5.

¶ **GRADINGUS**, Persona in gradu dignitatis constituta, apud Macrois in Hieroglyphico ex Vita S. Fructuosi. Sed legendum *Gardingus*. Vide *Garding*.

¶ **GRADIPES**, Avis, eadem quae *Avitarda*. Vide supra in hac voce.

¶ **GRADIRE**, Ital. *Gradire*, Gaudere, libenti animo consecrari. Chronicon Salernit. cap. 79. apud Pertz. Scriptor. tom. 3. pag. 506 : *Ut talia Amalfitanus populus comperit velle gavissus est, atque ut id fecerit omninoque Gradabatur*.

¶ **GRADIVICOLA**, Gradivi seu Martis cultor, bellator. Silius lib. 4. Belli Punici : *Et Gradivolum caelo de colle Tuderem*.

¶ **GRADIUM**, Graduum series, Gall. *Dégré*. Lit. remiss. ann. 1416. in Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 406 : *Quae dictus Cartada percipiens et verens de persona sua, Gradium domus Bertrandi descendens etc.* Forte pro *Gradarium*. Vide in hac voce. Hinc *Gravir*, pro *Ascendere*, in Lit. remiss. ann. 1385. ex Reg. 126. ch. 196 : *Le mary et sa femme coacheient en un autre lit sur un planchier de boys... Alain Gravi ouit planchier, etc.*

¶ **GRADIZELA**, Clathrus, Gall. *Grille*. Charta ann. 1394. tom. 1. Probat. hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 107 : *Intra chorum vero et altare, delect esse unum portale habens duo paria ostiorum, quorum quendam debent esse integra, alia vero de Gradizela... Cum vero colloquium hujusmodi fieri contigerit, sit inter dominos et ostia Gradizela intermedium munde. Vide supra Gradicia et infra Grata.*

¶ **GRADIZIA**. Vide supra *Gradicia*.

¶ **GRADOARE**, Testam. Alph. III. reg. ann. 1371. tom. 1. Probat. hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 36 : *Rego regium Bractem uxorem meam... quod ipsa Gradoet de suis filiis, et quod vident de eis plocentiam. An de filiis suis ad libitum disponat? quod innuere videntur verba sequentia. Gradum Academ. Hispan. in Diction. Libenter, sponte.*

¶ **GRADUARE**, Ad gradus academicos recipere, promovere. Stat. Universit. Andegav. ann. 1409. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 499. art. 6 : *Quod a quibuscumque Graduandis per me vel alium directe, vel per obliquum nihil recipiam vel habebam, etc.* de ipsique Graduandis approbandis vel reprobandis, fidei pro posse secundumque conscientiam perhibebo testimonium veritatis. Vide *Graduatio*.

¶ **GRADUATIO**, Promotio ad gradus academicos. Longinus in Vita S. Stanislai Episc. lib. 3. cap. 7. ubi dantur expensae ad hujusmodi gradus adipiscendos fieri solite : *Paristius delicti in Theologorum scholis... nullum actum apud Theologos indifferenter esse, sed omnem meritum aut demeritum existere. Vellem libenter scire, sub quo virtutis continetur genere tantae expensae, de sexaginta marcis vel pluribus, in talibus Graduatiombus facere. Non sungle Graduatiombus hujusmodi, quos omni venerator honore, praesertim in sacra Scriptura, etc.*

¶ **GRADIVUS**, Qui gradum adeptus est in Academicis, Gall. *Gradue*. Memorantur *Graduati* in Charta ann. 1405. apud Ryner.

tom. 8. pag. 400. in Bulla Sixti IV. 17. ann. 1474. apud Miraeum tom. 2. pag. 11. in Vita B. Coletae tom. 1. Martii pag. 1. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 168. 421. et alibi.

¶ **1. GRADES**, in Ecclesia, *Ambo, Avangium, Lectrum*, Suggestio Germani et Latinis Episcoporum. post Epist. 38. Hormisd. PP. : *Superscriptis (ibellum) et presentibus Clero vel plebe in Gradu a seculo servata sanctae Ecclesiae Romanae et nect. Lex Alemannor. tit. 16. § 2. : Clerici in Gradu in Ecclesia publice Lectorem tunc, vel Gradale. Recitabantur itaque lectiones in gradibus. Sed et ex gradibus sermones habebantur ad populum. Sicut. Carm. 16 :*

Sed te concipias Gradibus venerabili ara Concinatorum plebs secula circumstans.

Monachus Sangallensis lib. 1. cap. 10. de quodam Episcopo : *Et post eam lectionem ascendit ad gradus, quasi et colloquendum populum. Erant porro Gradus ante altare, seu potius ante altaria gradus, unde pars ex adis sacra fuit Gradus dicta, vel sane quod ad eum lectionis locum gradus pervenerit, uti de ambone a nobis observatum in Descriptione adis Sophias Leo Ost. lib. 3. cap. 19 : *Fecit illi ad cantandum ante altare, sine in Grad. Infra : Sed et Gradum nihilominus ipsiusmodi operis extra chorum ambus iudicium totis pulcrum constituit, in quo collectum non Lectorem in nocte quoniam illi Epistolas et Avangelia ad Missas praeparat, feceratque legentur. Perperam in B. Brolii est ambonibus in maren. Casarini B. cap. 5 : *Alleluia festis diebus, etc.* ad Gradum ipse cantavit, lib. 2. cap. 20 : *Sobitus vero Joannes Evangelium ad Dalmatiam indutus legit Evangelium... perfectio, Dominus (Jesus) secundum nostrum Ordinis nostri (in die Purific. Dis. Gradum redit, et ab offerentibus coram suscept.***

¶ **2. GRADUS**, pro Annus. Hepizadus Vita S. Wiborade lib. 3. cap. 4 : *Erant hic B. Martyri nomine Wilhelmo. tredecim possidens Gradum. Not. Gradus scriptura a morte inventa est. Epiphanius Willelmus Nothi Reg. Anglor. q. Ordinerum Vitalem lib. 8 :*

Per scriptum Gradibus ne solentur ante habere Virgines in gremis Phobus, et ibi obit.

¶ **3. GRADUS**, pro Generatione. In Le. Bajwar. tit. 14. cap. 9. § 4. dicitur ut cognatio et parentela finiri in septimam. Vide *Generatio*.

¶ **4. GRADES** in Ecclesiis atriis prophetae. Anastasius Bibl. in Synod. PP. pag. 32. 33 : *Gradus vero ante Basilicam B. Petri amplius, et alia Grae constructi sub tigno, dextra laeva... sub Gradus in nris alium cantorum in vulgo campi possunt... Item et alia Grae ascendentes ad B. Andream fecit, et thorum possunt... Item ad Archiepiscopum Michaelen Basilicam amplius, et Grae fecit, et introductus equum.*

¶ **GRADUS PRAESENTIUM**, seu qui ante cancellos. Sola Graecis, et B. Soglia, ad quos amandari solebant Mepro levioribus culpis, ut habent Use-

Ordinis Cisterciensis cap. 75. de Mo-
dis, qui ad opus Dei tardius veniunt:
... ad Gradum... et tunc perant ventum
Gradum, aut flexis genibus in terra,
Cap. 75: Si quis de comendatibus vel
monachis offenderit aliquo modo, peius
ante Gradum. Cap. 114: Ante gra-
dum Presbyteri satisfaciunt. Ita passim haec
vulgata cap. 81. 88. 89. 94. 102. in Institut.
Barnardi Abbatis. cap. 45. 62. etc.

GRADUS, in urbibus, in quibus
ambulantur panes plebi, qui inde
dicti, de quibus infra v. *Panis*.
... De eiusmodi gradibus pluribus
... in Cpoli Christiana.

JENICIA AD VEL GRICI GRADUS. Vide
Sibius Glossar. German. col. 747. Grimm.
1819. Jur. German. pag. 805. et infra
§ 93.

GRADUS, Ordines Ecclesiastici:
Gradus Gradus vel plebs, in Epist. Boni-
facii Magunt. ad Cuthbertum Archiep.
Cuthberti Concilio Cloveshovien. ann.
11. Anastasius in S. Hygino PP.: *De Ec-
clesiis composuit, et distribuit* Gradus, Nico-
l. PP. Epist. 8. ad Michaelen Imp.:
... etiam confessor Christi Salvator fecit
Gradus in crenio Synodi, ut non Presbyter
... Episcopum, non Diaconum, non Clericum
... de accusationem aliquam.
... verba habentur in Synodo Rom. ann.
11. cap. 3. Capit. Caroli M. lib. 7. cap.
30. [§ 93.] Clerici cupiscent Gradus, etc.
... Theodori Archiep. Cantuari-
ensis cap. 1: Gradus non debemus facere
... aliter, ubi reliquiae Synodum vene-
reunt. Cap. 2. inscribitur: *De tribus*
... Gradus Ecclesie principalibus. [Capitula
... Cantuari. apud Acherium tom. 9.
... gradus, sin vero, et ipse, et ordinator
... Gradus modis a communione profectus
... Capitula Walterii Episcopi Aurelian.
... cap. 30: Gradus quoque Ecclesiasticos
... vultu memorie commendatos habent,
... (Nardotes) et unde antiquae Gradus in
... Testamento origo fuerit, et quomodo
... in ipsam concordet, etc. Et cap.
... [Presbyteri, alumnos suos in quodlibet
... Gradus promovendi in supradictorum tenore
... membrum et Gradum, electos exhi-
... bus, quatinus et memoriter in tenere, et
... obsequio seculi expellere.

GRADUS, nuda pro xv. psalmis qui
Gradus vocati solent. S. Wilhelmii Con-
siliis, lib. 4. cap. 29: Pro predictis
... gradibus recitatur quinquidem Gradus
... triginta psalmi, et talis est dies, quando
... debent ad orationem procurare.
... et orationem Gradum incus-
... bi, qui super sedilia seclata, exerta
... propter hoc parum, retro versis ante
... ut erigere. Schramb. Chron. Mell-
... pag. 426: Quis quinquidem Gradus
... dicantur, ad Gloria Patri sine resur-
... tione tamen erit aliquantulum inclin-
... ti.

GRADUS, Trajectus maritimus, an-
... otus maris, atque interdum fluminis
... quilibet etiam portus seu locus
... navigium adpelli potest, Occidentis
... Gradus a gradiendo dictus, qui qui
... ad littus adpulsus exit, continuo

terram aqua altiore ingreditur et ascendit
tanquam per Gradus. Hinc portus Asiae
minoris Galli vocant, *Echelles du Levant*,
scilicet vel Gradus Orientis. [*Vide Scala g.]
Passio S. Topetii MS., *Præscriptum est, ut*
... in Grada ad mare ibidem decolaret, et vene-
runt in Gradum Araneum, externum ad
ripam fluminis, etc. Ita porro appellat
Ammianus lib. 15. et Itinerarium Hierosol.
meatus seu tractatus, per quos Rhodanus in
mare voluit, reliquo fluvii ostio arenis
pæne obdito, *Gratus* dicuntur in Itinerario
Antioini et Maritimo: indigenis vero *Gras*.
Gradus etiam appellatur, meatus stagni
Magalensis, ubi naves e mari in stagnum
traiciunt. Versus antiqui in Arnaldum Epi-
scopum Magalon.:

Iste Gradus clausit, quo prædo piratae huius.

Et infra:

Nardus introitus per eum Gradus alter apertus.

Arnaldus de Verdula in Hist. Episcop.
Magalonensis pag. 796: *Erant enim illi*
... portus maris vocatus Portus-Saracenus
... usque in hodiernum diem, ad quem per
Gradum galeas Saracenorum liberam habebant
ingressum. Et pag. 798: *Quibus pernicis,*
... idem sancte memorie Arnaldus Episcop.
... ponens manum ad fortis, Gradum præfatum
... lapidibus et lignis ante omnia claudere et
... clatrare festinavit, etc. Philippus Aug. in
... Charta ann. 1208. que exstat in Regesto
Carcassoniensi pag. 50. dat facultatem
Episcopo Magalonensi *aperiri portum,*
... qui dicitur Gradus. Et infra: *Adhuc etiam*
... concessit eadem Joanni et Magalonensi Ec-
... auctoritatem faciendi Gradum. Alia
... Philippus Aug. ann. 1208. in 30. Regesto
Tabulari Regii Ch. 145. Hoc est, in mari
... pascitiones suas, et ubique in Melgorien-
... Comitatu et Magalonensi Episcopatu portus,
... qui dicitur Gradus, aperiri. Infra: *Adhuc*
... etiam concessit eadem Joanni et Magalonensi
... Ecclesie auctoritatem faciendi Gradum, ubi
... et visum fuisset in Episcopatu Magalonensi,
... salvo eo, quod spectat ad Comitatem de redditibus
... Gradus, et salvo eo quod spectat ad
... Ecclesiam Magalon. [Pactum ann. 1272.
... inter Jacobum Aragonie Regem et Beren-
... gariam Magalonie Episc. : Item fuit actum
... quod ubiqueque fuit Gradus in Episcopatu
... Magalonensi, domini Montepessulani et
... Latorum, haberent et percipiant, et habere et
... percipere libere voluerunt, sua etiam auctori-
... tate, id totum quod pro stacho et ratione
... stacho per Gradus conveuerunt. Aliud pactum
... inter eundem ann. 1278: Mandamus quod si
... aliquis delinquit vel contrahit in castro de
... Lato vel alibi in jurisdictione domini Regis,
... et delinquentes vel contrahentes se fugae co-
... mitterent per stagnum et Gradus predictos,
... nunciis sui curiales insequentibus possint ibi
... eos capere sua propria auctoritate et retine-
... re.]* Vide Gariellum in Episcopis Maga-
... lon. pag. 100. 106. 286. 288. [Breviarium
... Hist. Pisane ad ann. 1166. apud Murator.
... tom. 6. col. 177: *Ad Gradus quoque Mer-*
... curii quoque magnas, quamvis vacuas,
... naves combusserunt, et unam bene coricam
... de Garbo ceperunt. Oberti Cancellarii Anna-
... les Genuens. ad ann. 1164. apud eundem
... lib. col. 305: *Et nostri illuc euntes fecerunt*
... iurare quemdam Provinciealem sibi vera
... dicturam de galeis Pisanorum, qui ait illas

in Gradu illo, non esse, neque in flumine
... Invennerunt tamen ibi naves Pisanorum, et
... combusserunt illas igne... Quo facto redi-
... runt ad Gradum Montepessulani, et cento
... contraria introierunt Gradum Caput. [Chro-
... nicum MS. Consulatum Montepessulani ann.
... 1262: *En aquel an yo discord entre Conte*
... de Proenza et homes de Muzulka, et adone
... lo Gaus lo desbaratet al Gra de Magalona,
... et après feren jerau ambel. Charta Ludovici
... Ducis Andegavensis et Thuronens. Reg.
... Franc. fratris, et ejus locum tenentis in
... tota Lingua Occitana ann. 1372. ex Tabu-
... lario Narbonensi: *Per querelam Consulm*
... Narbone precepimus, quod licet pluribus
... aliis mediantibus litteris per nos eisdem
... Consulibus concessis pro commodo et utilitate
... totius republice tunc dicte ville Narbone,
... quoniam locorum circumvicinorum, nonnullis
... impediuntur seu obstant, que in ea circa
... Gradum, et introitus, aliq. egressum, tam
... Gradus quam maris, que in galea seu exitu
... fluminis Atacis, et præcipue in loco vocato
... Lurralho, amoveri eis mandatum extiterit,
... et pro ipsius amovendis, nisi navigia possint inde
... vehi et navigari, necesseque et alie res tam
... victualium, quam alie, etc. Raimundus
... Montanerius in Chron. Aragon. cap. 86.
... meminuit Gradus Cullerensis, *del Grau de*
... Cullera, in Catalonia: Gradus Serinyanen-
... sis, *del Grau de Serinyà*, cap. 152. Gradus
... Narbonensis, *del Grau de Narbona*, eod.
... cap. Petrus IV. Rex Aragon. in Chr. lib.
... 6. cap. 6. *del Grau de Marcedet, del Gran*
... de Valencia. Sortia in Indire Reg. Aragon.
... lib. 1. sub ann. 1280. observat. Pisano
... Hispania oppidum edificatum ad fluvii
... Hiberi tractum, quem Gradum vocant:
... Pina oppidum situm ad Hiberi tractum,
... (Gradum vocant) incursionem hostili defragat.
... Et sub ann. 814. Gradus videtur appellare
... fauces Pyrenæ, quas alii Portus. [Statuta
... Arelat. MSS. art. 105: *Piscator qui juxta*
... Gradum moram faciet causa piscandi. Et
... art. 185: *Quemcumque sororim proicerit*
... (proiecerit) in Gradibus vel Gradibus infra
... vel extra duo miliaria in x. lib. puniatur.
... Vide Valesium in Notitia Galliarum pag.
... 475.] Mitto reliqua, haud ita pridem a me
... observata ad Alexiadem pag. 313. 314.

GRADUS, Sententia arbitrorum ann.
... 1905. in Hist. Monasteriens. pag. 75:
... Gradus Gradus assurarii, et occupato Gradus
... Domino remanet Montismorenc. extra
... partem alterius plateæ, in qua domus ejus
... fuit, etc. Infra: *Excepto Gradus et platea,*
... quam diximus. [Dotatio Monasterii S. Ma-
... riae de Ovarra in Ripa-curia tom. 3. Mar-
... collect. Cone. Hispan. pag. 125: *Et sunt ipsos*
... uolens, de ipsam Gradum de Aris usque in
... ipsam Gradum de S. Christophoro, et de
... Isomana usque in castrum Ripa-Curtie.]*
... [*Primo saltem loco pro Officina, ut
... videtur.]

GRADUS, in quatuor qualitatibus
... secundum Medicos sic explicat Constanti-
... nus Africanus lib. 6. de Gradib. : *Antiqui*
... concordati sunt dicentes, usumque magis
... esse calidam aut frigidum, humidum aut
... siccum. Quorum quidem intentio ad tempe-
... ramentum humana complexionis fuit. Hu-
... mana enim complexio ceteris animalium
... complexionibus temperatior est, et medicati-
... enti propinquior, etc.

* Adde ex animadversionibus D. Falconet: Passim physicis et medicis, Quantitas, ut ita dicitur, qualitas, Joan. Haslerus in Logistica medica, hoc est, de morborum et medicamentorum qualitatibus Gradus ratione investigandi etc. Jac. Alkindus de medicinarum compositarum Gradibus, idem de rerum Gradibus; Joan. Bapt. Montanus de Gradibus et facultatibus medicamentorum; Paracelsi, de Gradibus et compositis, etc.

* 11. GRADES, Ad honores seu aliquod officium ascensus, promotio. Charta Roricorum. episc. Laudun. ann. xv. Lothar. reg. ex Chartul. S. Vincent. Laudun. : Concessimus igitur profecto Reincto canonico et S. Pincenito supradictam terram, hoc est, dimidium abbatum S. Hilarii et ecclesiam ejus cum altar et integro, salvo ecclesiastico jure, synodorum scilicet et Graduum sacrorum.

* 12. GRADUS, Domus contiguitas, tabulatum, Gall. Ence. Inventar. Chart. reg. ann. 1484. fol. 91 : Acquisito duorum cellariorum et unius Gradus supra unam domum, ubi est domus monachi Parisiensis in vico Theobaldi ad taxillos. De anno 1340.

* GRÆCA SCUTULA. Testam. Brun. archiep. Colon. ann. circ. 965. in Suppl. ad Miræum pag. 295. col. 1 : Cupiam auream, sigillum et scutulum Græcum... tradito. Vide Græcicus et Scutula.

† GRÆCANTUM, Vide Græcum.

† GRÆCANTUM, Græcorum more. Tertull. de Pallio cap. 4 : Græcantum depilari magis, quam amari.

† GRÆCATIO, Vide Græcitas.

† GRÆCIENSIS apud ocellulos veteres Grammaticos differt a Græco, quod is in Græcia natus, ille vero in ea tantum versetur. Occurrit apud A. Gell. lib. 19. cap. 10. et Apul. lib. 3. et 11. Metamorph. pag. 79. et 380. Vide Thes. Fabri v. Hispaniensis. Nostris Grigois, Lingua Græca. Bestiar. MS. :

Le Bestiaire nos recorde
D'une bestie mauvaise et orde,
Qui a à non hyerne en Grigois,
Se le soit nomme en Franceois.

Gris, pro Grec, in Poem. MS. :
Alimundes li preus chevetein des Gris.

† GRÆCINGARUM, Merum vel vinum Græcum. Monachus Sangallensis lib. 2. cap. 12 : Quondam die cum jam latiores essent, et Græcingario fortiori incalidissent, etc. Græcari, Horatio, est convivii et computationibus indulgere. [* Vide Græcum.]

† GRÆCISCUS, pro Græcus, ex Græcia. Opus Græciscum. Charta Hispanica ære 1010. apud Anton. de Yezes in Chron. Ord. S. Benedictini. 5 : Lectos cum suis tapetes, et almogulus de paleo, et de Græcisco. (f. Græcisco) cum suis plumatis paleis et Græcisco, et suas subanus literatas, et fatesles albanegas, in panas Græcisco, (Græcisco) et 16. gumpes paleis, et 30. panos optimos, et 25. miras de mens et 150. solidos pro servitio de mens, etc. Alia æra 1111. apud eundem tom. 6 : Frontale Græcisco, casula Græcisco dua, dalmatica Græcisco una, duas mantas, etc. Alia æra 1011. ibid. : Manto armato, una almogulla Græcisco, etc. Visitation Thesaurar. S. Pauli

Londin. ann. 1295 : Calix Græcus sine patena, cum duobus calicibus argenteis deauratis, cum imaginibus in circuitu opere fusorio levatis, etc.

† GRÆCITAS, Lingua Græca, vox veteribus nota. Adamianus lib. 2. de Locis Scap. 27 : Hujus orthographia vocabuli in libris Græcicis est inventa. Glossæ : Ἑλληνισμός, Græcitas. Ἑλληνισμός, Græcico.

† GRÆCIZARE, Græce loqui, ut puto, potius quam Demisse in aurem, ut interpretatur Mabillonius. Eddius in Vita S. Willfridi sæc. 4. Benedict. part. 1. pag. 710 : Tunc inter se Græcizantes, et subridentes nos ac celantes multa, loqui ceperunt.

† GRÆCOLATIO. Gloss. Græc. Lat. MS. : Βαρβαρισμός, Græcolatio. Editum habet Græco-Latino. Idioma scilicet ex Græco et Latino mixtum.

† GRÆCOLATUS, Græce lingue peritus, interpres lingue Græcæ. Luthiprandus in Legal. cap. 46 : Græcolatum meum, id est, Græce lingue peritum, non permittebat egredi, etc. Et mox : Tantique nummis emebat, quanti Græcolonus obsonium uno. At unde hæc vox composita? an Græcolus noster, pro Græcolatinus, qui Græcam Linguam in Latinam vertit, vel qui Græce et Latine loquitur.

† GRÆCUM, Vinum, quod etiamnum Græco vocat Itali, et in ea Italie parte, quam incolere Græci, nascitur : Pinum Amineum, Virgilio. Senator. lib. 12. Epist. 4 : Nam licet ingentiosa Græcia multifaria se diligeniter subtilitate commendat, et vina sua aut odoribus condant, aut marinis permixtionibus insaporet, etc. Ordo Romanus : Deinde (bona Liturgia Pontificis) descendunt Primates Ecclesie ad Accubita invitante Notario Ficedulini, et bibunt ter, de Græco primo, de Pacitizi secundo, de Procovia tertio. Aleutinus Poem. 230 :

Et Nemias Græco infundit, sua pocula Baccho,
Qui secum tantum socum portare susecit.

Aliud est vinum Græcicum, seu Asiaticum quod Bōvōv dicitur in Gloss. S. Benedict. cap. de Potionibus. Pro Pacitizi vero forte legendum Pachysi, id est, vino spissiori, crassiori, a Gr. παχύς. De Procovia, nihil succurrit. Describam hoc loco vocem mihi haud notam, quæ apud Joannem Abbatem Laudun. occurrit in Speculo Historiali MS. lib. 11. cap. 40 : En ce metisme an les vins furent si vers et si ens, que ad peine les poist-on boire sans aucune indignation et furent appellez les Aggreis. Quæ quidem an huc pertineat, aliis examinandum relinquo.

* Vocem Aggreis ex Speculo Historiali laudatam a vocabulo Aggreit corruptam opinor, quod vinum acerbum, quia confectum ex uvis immaturis, significatur. Vide Agresta.

† GRÆCUS, Christianus, vel Paganus. Græcos ab Ethnicis appellatos Christianos testatur Tertullianus, quod cum Christiani amplius creverunt religionem, abjecta toga, pallium, quod erat philosophorum indumentum, superestebant. Unde eorum dicitur in Christianum, qui occubaret, Impostor et Græcus est, apud Hieronym. Epist. 10. ad Furiam, et Epist. 23. ad Marcelianum. Contra, Christiani Ethnicos Græci appellabant Glossæ Græc. Lat. : Ἑλλῆνες

ἑλληνιστῆς, Paganus. [* Alia vide in Glossæ med. Græc. col. 363.]

† GRAFARE. Scribere, pingere, Græco γραῖναι. Statuta Canonica in Colarium S. Augusti. art. 19. apud Rai. Duellium lib. 1. Miscell. pag. 95 :

Nam si prelati fuerint justique prebati,
Tunc bene serventur, hic que norantur Græci.

† GRAFARIUS, Scriba, Notarius, G. liu. Gresser, apud Lobinell. tom. 3. l. 2. Paris. pag. 147.

† GRAFARIUS, Eadem notione, in L. teris ann. 1564, ex Tabulario Massili et Concilio Lugdun. ann. 1537. apud Nuten. tom. 4. Anecd. col. 398. Vide Grafula.

* GRAFFERIUS, Scriba, Gall. Gresser in Invent. ann. 1476, ex Tabul. Fianu. Vide in Grafula et Graffarius.

† GRAFFAGIA, Matth. Silvatico, Scriba. Infra : Heltingraffum, Graffagium.

† GRAFFARIUS, Graffarius, proprie scribere, dein Tradere, in possessionem habere, quia traditiones fieri solent charta scripta. Charta ann. 907. apud Labau. tom. 2. Hist. Britan. col. 66 : Bili Episcopus Feneiciae urbis Mathuedoi Comitem p. tit, ut sibi premitteret portem Trunus quæ vocatur Bulac, quoniam ipse sibi ad possidendam dederat. S. Salvatori in p. n. sempiterna dare. Qui Comes manu proprio per manum suam terram supradictam manum Cantuarii Abbatibus voluntarie Gresser. Et. pag. 67 : Duo supradicti Episcopi. Bili et Mathuedoi Comes dimidium pedis vocatur Gulebri, quod rex Alanus n. p. veni nepos ejus S. Marie vic. Episcopi la monachis sempiterno entus dedit. modo dederat Baiaic, scilicet donaverat unum Cantuarii Abbatibus. Testes Bili Episcopus qui dedit. Mathuedoi Comes qui Gresser. viz. Qui et miserant Gurgunio Monacho Gurmashion Comitem, qui hanc monachum Britannie regerat, ut ipse parochum in predietam Graffariet et manu propria foret. Tabul. Rothomense : Rivault Archiepiscopus parochia Weroe volens fieri monachum, S. Salvatori Thielbarnen etc. quæ maxime sempiterno Graffavit.

† GRAFFA, Uncinus, manus ferre. Chronicon Parmense ad ann. 1217. Murator. tom. 9. col. 773 : Dominus levator quondam uno mane in aures palmarum venit ad portum de Ulma et expropterea cum Graffis ferreis, etc. Hæc absimili notione vocem Aggreis usurpavit. ¶ GRAFFAGIA, etc. Vide in Grafula.

† GRAFFICULUS, Uncinus, fibula. G. Aggre, Crochet. Constitutiones Frobeni Regis Sicilie cap. 92 : Item quod nulli minna vive mulier, cuiuscumque conditionis existit, audeat portare in equitibus, equivolet, sumbeum, in qua sit aurum argentum, sine perla, sine sola aurum argentum seu aerts laborati, excepto quod arzonibus sambucarum ipsarum possint aurum circa Graffilia de are dantur.

† GRAFFIUS, Stylus. Vita S. Medici. tom. 3. Juani pag. 96 : Nostra generationis Rectamus Graffius, et iustitiam possibilibus successoribus p. n. nunc existentibus descriptione venisset sinare conetur. Vide Graffium.

† GRAFFIOLUM. Vide in Grafula.

GRAFFONCUS, a veteri Gallico *Grasson* *Grasse*, Uncus, vulgo *Croc*, *crochet*. Re-
lacte in senescale. Carcass. ann.
151. Item pro uno *Grasson* ferri posito in
cuius arboris dictorum molendinorum,
Lit. remiss. ann. 1459. in Reg. 181.
capit. reg. ch. 117: *Ung baston ferre*,
de pique de Flandres, ... qui ovavit ...
nois de fer ou melleis à sept ou à huit
piets. Instr. ann. 1406. ex Bibl. reg.
est lein que à ce jour au devant
de la place, l'uis de ladite sainte chapelle
et aut ordens de serrures, et poist on
en l'ait à un *Grasse*, ou à autre petit
moyen. Granne, eodem sensu, apud
Frisart. vol. 1. cap. 191: *Le Capital*
et la fortresse de Clermont en Beau-
vais par échelles de cordes et de Grannes
Echiers. Melius d'atier apud Verard. Sed
et mendum esse suspicor pro *Grasson*,
Vide *Grassia*.

1. **GRAFIA**, Comitatus. Vide in *Grasfo*.
2. **GRAFIA**, Scriptura. a Graeco *γραφειν*.
Epistula in Vita S. Victoris Pontif. apud
Varior. tom. 3. pag. 103: *Et inter quos*
regumque, suum ibidem cernimus, et sub-
jectis figuris pedes Salvadoris Grafia
cometa est purpurata: Victor Episcopus Dei
*vestitus hunc ornatum est. Vide *Grappia*.*
3. **GRAFIARUM**. Vide in *Grappium*.

GRAFIO, GRAFFIO, GRAPHIO, GRAVIO,
Interpretatio *Græf*, (Schiller), *Grave*, *Græf*,
Græf, *Reus*, Comes, Præses, Præfectus.
Iam passim usurpant hanc vocem Scripto-
ritas.
Guarino, in Lege Salica tit. 34. § 5. tit.
3. tit. 52. § 3. 4. tit. 55. § 8. tit.
5. tit. 1. in Lege Ripuar. tit. 51. § 1. tit. 53.
§ 1. 8. Apud S. Audoenem in Vita S. Eli-
sib. 2. Garifredus, qui Comes *Ferman-*
ensis dicitur cap. 47. *Grasfo* vocatur cap.
1. Gesta Dagoberti Regis cap. 31. et Fre-
deg. cap. 47: *Scorum de electis viris for-*
malis, cum Ducibus et Græfionibus secum
duxit. [Præceptum Caroli M. ann. 795.
quod Marten. tom. 1. Anecd. col. 13: *Car-*
olus, omnibus Episcopis, Abbatibus, vi-
comitibus, Ducibus, Comitibus, et
vicariis, Græfionibus, Vicariis, etc. Et paulo
post: *Et si quis fuerit Comes vel Domesti-*
cus, seu Græfo, Vicarius vel Tribunus seu
aliquemque iudicem potestate subiectus.
Ubi *Græfionibus* Comes longe præponi vi-
detur. Et quidem *Grasfo*, ut observat Fi-
stus in Glossar. ad Capitulum idem signi-
ficat videtur quod Baronis nomen, quo
Lingua Gallorum, servi militum diceban-
tur. Nisi Comitatus sive quis alias notat in
eod. Persii: *Boro regatulum* etc. Iudex
etiam *Græf* appellatur in Lege Salica tit.
3. inquit Bignonius, ad discrimen Magi-
stratus municipalium: quorum meminit
Glossarius Turon. lib. 1. de Mirac. cap.
3. Glossæ MSS.: *Grasfo*, vel *causidicus*,
locutus. Adde Vitam S. Genulfi num. 7.
Græfum in Cod. Donat. piar. cap. 3. etc.
Guarino. Charta Kerulii Regis Mercior.
2. 1. Monast. Angl. pag. 100: *Ne Prin-*
ces, nec Græfio hanc lenitatem præfatum
Græf audiat.
Grasfo, Anastasius in Hadriano PP.
2. 105: *Abbatibus etiam et iudicibus, Ducibus*
et Græfionibus, etc. Infra pag. 108:
Præfatus, Ducibus etiam et Græfionibus. Capit.

Caroli M. ann. 796. cap. 6: *Adjuvante*
Græfione, qui Defensor Ecclesiarum est, etc.

Gravio. Charta Chlodovei III. apud Ma-
billonium tom. 3. SS. Ord. S. Benedicti
cap. 617: *Nec non et inlustris viris Ra-*
gnacoldo, Nordberecto ... Grævionibus.
In alia habetur *Græfionibus*, pag. 619. ubi a
Comitibus distinguuntur, sique postponun-
tur. [Charta Theoderici II. Regis Fr. apud
Miræum tom. 1. pag. 138: *Theoderici Rex*
Francorum vir illuster Grævionibus seu et
omnibus agentibus, vel junioribus eorum,
etc.] Capitula Caroli M. lib. 5. cap. 2. et
Concilium Liptinense cap. 5: Unusquisque
Episcopus in sua parochia sollicitudinem ge-
rat, adjuvante Grævione, qui Defensor Eccle-
siarum ejus est, ut populus Dei paginas non
faciat. Paulus Warnefridus lib. 5. de Ge-
stis Langob. cap. 36: *Cum Comes Bajona-*
riarum, quem Grævionem dicunt. Leges
Henrici I. Regis Anglie. cap. 7: *Grævionem*
præfatus.

Græfio. Districtus Græfionis, Comitatus.
Germ. *Græfischafft*. *Græf*, in Legibus Edw.
Conf. cap. 35. Formulæ veteres apud Bi-
gnonium cap. 7: *Quæ est in pago illa, in*
Græfia illa, in loco, qui vocatur ille, etc.
Adde cap. 40. [et Notas ejusdem Bignonii
ad cap. 7. appendicis Marculfi.] Tabularium
Concensis Abbatis in Ruthenis Ch. 31:
Qui est in pago Ruthenico, in Græfia Cabi-
nicensis, villa, cujus vocabulum est Clou-
ginico. Idem videtur quod vicaria.

Lipsius, Wendelinus, Jacobus Eyndius
lib. 3. Chr. Zeland. et alii a verbo *γράφειν*,
Græfiones dictos volunt: cum enim, inquit
Eyndius, Præsides Provinciarum commis-
sionibus sibi ditiones per jurisperitos Scribas,
et per Quæstores, aliosque ex Comitatu re-
cepti. litterarum legendarum et scribenda-
rum, multo magis juris dicundi, in tanta
apud eos barbaria, summa ignorantia esset,
omnes, qui litteras tractabant in hoc mu-
nere, *Græfios* tanquam *Graphiarios*,
ἀπὸ τοῦ γράφειν, dixerunt. Chiffletius in
Anastasi Childer. cap. 13. a *Graphio*, quo
Reges annotabant in ceris, *Græfiones* di-
ctos vult, quod essent *Græfii* Regis custo-
des: quod quam a vero absit, quis facile
percipit qui *Græfiones* in Provinciis ac
civitatis, non vero in Palatiis, iudicium
munus obisse advertit. Christ. Besoldus a
Græfo τῷ αὐτῷ deducit, ita ut *Græfen* diei
sint quasi *Seniores*: qui postrema appella-
tione donatos comit Optimates, ac Ur-
bium aut Provinciarum Præcipuos. Hei-
gicus part. 1. quest. 2. *Græfen* a Belgico
Græfen, i. fossa, dictum putat: quasi limi-
tibus præfati Comes fuerint. Scribeus in
Originibus Celtic. *Græf*, *Græff*, quasi
Græf-kneff, Celticis esse tributorum exten-
dorem et perceptorem collectarum contem-
dit: quo sensu *Græfo* nonnumquam sumit-
tur. Verbi gratia, apud Sugerium de Ad-
ministr. cap. 23: *Aboppressione Exactorum*
regorum, quos dicunt Græffiones, multa
labore multisque placitis emancipaverunt.
Ubi *Græffiones* idem sunt qui *Gravatores*,
et *Græwaring*, de quibus suo loco. Olivarius,
a vernaculo Flandrico *Græwen*, quod est
scribere, sculpture, culari, deducit. [Eccar-
dus a *Rægen*, Eminere, in suis Notis ad
Catechesin Theoticam, pag. 151. et seqq.]
Alii a Saxonico *Grave*, Iudex id vocabuli

deducendum censent: nam *Judices, Comi-*
tes dictos planum est. Quam sententiam
firmant verba ista Legis Edw. Conf. cap.
35: *Græve quocumque nomen est potestatis: Lu-*
tinorum lingua nihil expressus sonat quam
præfectura, etc. Unde Theutonicus Consules
suo *Mergere*, quasi *maiores domus vo-*
cavere. Quæ vero de vocis *Græve* etymo hic
subduntur, sciens prætere, cum nec mihi,
nec aliis ardeant. Denique Lombardus,
Rastallus, et Spelmanus, a Saxone. gere-
fa, et per contractionem g r e f a, Comes,
Præses, Vicecomes, Tribunus, Publicanus,
Exactor, etc. vocis etymon accersunt: g e r e f a
vero formam volunt a g e r e f e n, quod est *raper*,
et proprium Exactorum. Atque inde in Lege Salica tit. 33. et
Ripuriar. tit. 84. hæc verba leguntur: *Ni*
quis Græfionem ad res alienas iniuste tollendas
invitaverit, etc. Unde coeuset idem Spel-
manus, alium fuisse Comitum, alium
Græfionem, ac Comitum quidem, qui Co-
mitatus præerat: Græfionem, Comitibus Vi-
cariis. Sed non advertit, ea tempestate
Comites licet officio iudicis functores, vici-
galia publica exegisse, quod fecere etiam
Ballivi, qui postmodum Comitibus et Græ-
fionibus in Provinciis succedere: unde et
Iudices *fasciales* dicti Græfiones et Comites,
quod et iudices essent et fiscalium exactores.
Constat enim ex omnibus pre Scriptori-
bus, qui Græfionum meminere, id nominis
pro Comitibus usurpasse. Neque aliud vox
gerefa apud Anglo-Saxones significa-
t. Glossar. Ælfrici: *Consul* (i. Comes) gere-
fa. Ita nuda et *Proconsul*, Under-gerefa
i. Publicanus, vice-gerefa: *Fillicus*
vel *actor*, i. un t-gerefa, etc.

GRAGGIA. Regestum censuum et debi-
torum Comitatus Bigoræ, ex Camera
Comput. Paris. fol. 92: *E singles concas de*
pant, e singles mois de civitate Gragagne en
Agost. Infra: 18. den. per porce per molto.
1. moi de mi, e 6. panes Gragagne, etc.

2. **GRAGXOLA**, vox Italica, Grando.
Gall. *Grêle*. Chron. Placent. ad ann. 1352.
apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col.
499: *Cecidit magna tempestas Gragxola-*
rum in civitate Placentie et confusibus cum
magno vento; et fuit ipsa tempestas altior
uno palmo super terram.

GRACULA, Avis species Hispanis ita
dicta, forte *graculus*. [* Hispan. *Graja*.
Vide supra *Gracilla*.] Vita S. Fructuosi
Episc. cap. 9: *Nigras parvasque aves, quas*
usitato nomine vulgus (Hispanum) Gragulas
dicunt, mansuetas in Monasterio habuisse
perhibetur. Vide *Gracula*.

1. **GRABANTUM**, idem quod *Grantum*.
Causio. Venditio ann. 1242. tom. 1. Hist.
Dalphin. pag. 184: *Fruidit ... pro 1800.*
lib. 1. Vienn. de quibus dictus Willielmus ven-
ditor suum Grabantum habuit in numerata
pecunia, prout confertus est coram nobis.
Vide *Grantum*.

2. **GRAGIUS** COLAS, Ceruleus. Chronicon
Constantinense: *Veneratrum Episcopus*
modum plenum Gracii Coloris, qui La-
curius dicitur, contulit. Ex Græco barb. γο-
ργαίος, forte. Vide Gloss. med. Græcit. in
Fitzæus.

3. **GRAILHA**. Charta Nassoli. ann. 1362:
Recognovit se recipisse a Cellerario S. Fi-

Charta Gerardi Episc. Augustod. [Abd.] ejusdem Ecclesie: *Nos itaque hanc flagitationem illorum concupiscenti, et bono desiderio iussimus et tales transformationis nostrae auctoritate in mem-
orabili.*

GRAMMATICUS, qui sumit initium le-
gi, vel qui paginas legere potest. Joan.
Juna.

GRAMMULARE, GRAMMOLARE, GRA-
MULAS, Ital. Gramolare, a Gramola, in-
crementum depitum, Plinio lib. 19.
apud malleus, Purgare, mundare,
non depere, subigere. Charta ann.
1111 apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital.
d. xxi. col. 353: *De lino Grammolato*

*non triginta, Alia ann. 1174. ibid. Tri-
ginta lino Grammolato etc. Stat.*

1174 inter Stat. Placentium lib. 6. fol.

*107: Mosuere confanierum potestas
statum volens providere publice utilitati,
statum pastus sine massa Grammolato,
et de uno stario frumenti fieri potest etc.*

GRAMMUS, Vide Gramma.

GRAMPIA, Historia a Cutheis, de Gestis
cum Spaliniarum cap. 2: *Et antequam
huiusmodi famularum armati cum tabu-
latis depictis cum Gramphi, ipsius
et spathis nudis, etc. Italii*

1076, etc. caeter marinus.

GRAMPOIS, Vide Graspiceis.

GRAMMA, Ital. Becca cujusdam ar-
gumini hedera, cuius usus est ad tin-
dum ejus panis, quous vocat *Scarlum*,
apud Cardialis de Coronatione Boni-
f. VIII. PP. tom. 4. Maii pag. 451:

*Videtur missi, quous vres Grama cruciat
Gralia in signum, etc.*

1. pag. 469:

*Ardeat habitus, quous vres tiosi
vres rubens, etc.*

GRAMMA, Gramma adtingendum in Edicto
Episc. Pulcri Franc. Reg. ann. 1304:

*Gramma, in Statutis Massil lib. 1.
1174. 36. § 2: Festes de Grama, lib. 5.
1174.*

GRAMMA, Coccus rubrum, gramum
statum. Charta Phil. comit. Fland.
1163, in Chartul. 1. Fland. ch. 355.

GRAMMA, Comput. Insul. *De kerk Graime
vres denarius, Stat. Montispessul. ann.*

*1111: Nullus extraneus homo panno bino
Montispessulano potest tingere in Grama,
et.*

GRAMMA, Monasticum Anglie. tom.
1. pag. 453: *Et de 94. scholibus, et 12.
1174. et de Grama unius acre, etc.*

GRAMMA, Moneta aurea
Graeciensis. Inventar. MS. ann. 1366:
*Gramma potentes comitatus Graeciae di-
visi dom. Benedicto PP. XII. in quibus
suis dicitur comitatus se debere fiantur
suis apostolicas certas Gramas sine Gra-
ma auri, et nonnullis corum civis etiam
pluribus aliis Gramas hic expressas.*

GRAMMELUM, Vide Gramum.

GRAMMARE, a Gallico *Grammer*, in gra-
ma maturare. Acta MSS. Inquisit.
1388. ann. 1308, fol. 4. v°: *Dicit hære-
ticus, decet quod Deus non fecit car-
nalem, nec faciebat florere nec Gra-*

*nare; ponentes instantiam dicit hære-
ticus quod si homo poneret gramum bladi
super lapides, non nasceretur; sed istud
venit ex putredine terre. Vide supra Agra-
nare.*

GRANARIUM, Locus, seu camera re-
ponendis granis frumentariis, postis *Græ-
ter*. Gloss. S. Benedicti: *Granarium, avicellum*.
Lambertus Ardensis pag. 160: *Promptuaria
sive Granaria cellariis continuant. Mox:
Prima autem arca fuit in superficie terre, ut
erat cellaria et Granaria, cista etiam ma-
gna, dolia, et capæ. Vox prisca nota. [In-
frascriptum pro Horreo, Gall. Grange. Vide in
Grauca.]*

GRANARIUS, ut *Granatarius* in Mo-
nasteriis. Chronicon Mellicense pag. 341.
col. 2: *Granarius . . . cum Cellario, aut
alii frater dispensator, si opus fuerit, et alii
maior congregatio, fratibus victualia admi-
nistrat, atque sub sua custodia omnia qua
per mensis fratrum et coquina videntur ne-
cessaria, diligenter conservet, habeatque
curam, ut singula in refectorio ordine dis-
ponantur. Illuc patet non unam in omni-
bus Monasteriis granarum curam ad *Grana-
tarium* pertinuisse, sed plerique ab eo fuisse
administrata.*

GRANAROLUS, Frumentarius, Aca-
dem. Grusc. *Granatolo*, tritici propola.
Stat. Placent. lib. 6. fol. 68. v°: *Juxta
victualia tenentur jurare facere multosque
Granarolos, quod postquam malas molen-
dum pichaverat, antequam macient de
oleis granis, de suo purgabant et pro-
pulant bene malas pichatas. Vide supra
Paracelus.*

GRANATA, pro Gavata, iusta
quædam exemplaria legitur apud Anastasium
in Vita Honorii PP. ut et in Glossis
Isid. Vide Gabata.

GRANATA, f. Coccum, Gallis
Escarlate Testamentum Cardinalis de Bolo-
nia ann. 1373. apud Baluz. tom. 2. Hist.
Arvern. pag. 183: *Eidem domino Regi dicit
et lega meliorem mulum, quam habeam, cum
piscera sella de Granata. Instruit astro ali-
pedes, apud Virgilium. Vide Grana 1.*

GRANATA, vox Italica, Scope.
Tract. MS. de Re milit. et mach. bellic.
cap. 15: *Deficientibus sociis et finibus,
recurrunt ad scopas, et sunt verres, vol-
gari sermone dicuntur Granata, et in eis
finguntur (sic) peritum, et postea accendunt
verrulam, et obcurrunt ad ruptum
muri contra rampantes præfatum mu-
rum.*

GRANATA, Moneta aurea. Vide
supra Grana 3.

GRANATARIA, Granarium, vel locus,
ubi frumentum venum exponitur. Charta
Liberitatis Moneti in Biturigib. ann.
1569: *Granatarium ad Madam vendendum,
si voluerit, potest facere, et de blado, qui
vendetur intus, habeo redditum sine injuriam
faciendo.*

GRANATICUS, Officium Monasticum,
de quo sic Bernardus Monac. Cluniac. cap.
8. et ex eo Udalricus lib. 3. Consuetud.
Cluniac. cap. 18: *Secundus est qui anno-
nam recipit, quem et Granatarium vocamus.*
Illic, quando messis est tota collecta, Prior
innotescit quanti modii de illa, et de illa
Obledentia sunt venturi, et quod semel audit,

usque dum sit redditum, in computo suo te-
nebit. Priores sunt aut ejus manus, qui cum
frumentum acceperit, alias species paut
sunt reddituri, etc. [Johann. Iperii Chroni-
con S. Bertini apud Marten. tom. 3.
Anecd. col. 757: *Secundum officium fuit
Granatarii omnia Monasterii edificia susten-
tere, vestes et salaria servitium Monasterio
ac nunciarum, panem, cervisiam, ligna,
turbonas, minora luminaria pro hospitium et
cameras, alias, pottos, pottos, scutellas, et
omnia utensilia providere debebat, et ad
hoc deputaverunt ei territorium de Bour-
bourg, etc.] Vide Fletum lib. 2. cap. 82. §
1. et cap. 84. [et supra Granarius.]*

GRANATICUS etiam inter ministros eccle-
siae Conseruensis in Addit. ad reformat.
cujusd. ann. 1678.

GRANATARIUS, Publicarius, qui
præest rei salaria. Charta Renati reg. Sicil.
comit. Provinc. ann. 1476: *Fundamus,
dedimus ac dotamus . . . super gabella
salis . . . cum omnibus juriis et perti-
nentis, provantibus et emolumentis quibus-
cumque, quos et quia nos habere et quomo-
documque percipere soliti sumus, per nos
nostro curiam supradictam, nostrosque
thesaurarios, Granatarios et officarios, Adde
Concordat. Universit. Andegav. ann. 1553.
Vide infra Granatarius 3.*

GRANATILLA, Carbunculus, lapillus,
Hispan. *Granate*, Gall. *Granat*. Inventar.
Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295: *Item
unam cupam de cristallo cum pede, in quo
sunt xij. zaffiri, et in eo corpore sunt xij. et
xvij. Granatelle. Vide Granatus.*

GRANATERIA, Vegetal et granaris
collectum. Consti. Sicule lib. 1. tit. 84:
*Demania etiam, et mortilia, excoadentia,
Granaterias, piscarias, herbas aluminis, et
generatiles omnia, quæ per nostram curiam
procurantur, etc.*

GRANATERIA, ut *Granataria*, Lo-
cus in quo venduntur grana frumentaria,
Lugduensibus la *Grenele*. Codex censuum
Calomoutis: *Juxta Granatarium Calomoutis.*

GRANATICUM, Idem quod *Granatarius*.
S. Gregorius M. lib. 1. Epist. 43: *Pos-
sumus, ut securitatis bellis tot de pensio-
nis facies, quous inprimis dicent tantum
pensionem unamquemque debere persolvere,
iusti obiectis siliquis, oneribus, vel Grana-
ticis. Vide Graugenticum in Græca.*

GRANATICUS, Pari intellectu, in eo-
dem Invent. *Item unum urceum de opere
Fenestico ad filium, . . . cum diversis lapi-
dis proximis, zaffiris et Granatilis. Vide
infra Granatilis.*

GRANATORIUM, Locus seu camera
reponendis granis frumentariis, Gall. *Græ-
ter*. Charta ann. 1182. in Chartul. S.
Johan. Landun. ch. 120: *Sub anno tre-
centis durum et dimidi mediois annone
modiorum . . . ita quod nos præfatum
trecentum in Granatorio ejusdem ecclesie
acceptum deposituri inde faciemus. Vide
Granarium.*

GRANATUS, Carbunculus, lapis
pretiosus rubicundior, Gallice *Grenat*. Epi-
stola Frederici II. Imp. apud Marten. tom.
2. Amplius. Collect. col. 1172: *Porro smu-
rindi viriditas silem, sapphiri serenitas
spem, Granati rubicunditas charitatem, et
porri claritas operationem significat. Rursus*

occurrit ibid. apud Mabillonium tom. 3. Analect. pag. 391. in Gestis Gaubredi Episc. Lodun. etc.

* **GRAXAVIUM**. Diploma Ludov. VI. ann. 1134. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 324: *Omne quoque decimum vini, et annona mœ et avne, que attinent ad alluvium vel Graxaviu Pissiaci*. Ubi leg. proptus: *ad cellarium vel Granarium*, ut editi Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 684. *Granarium* habet Charta Phil. I. ann. 1073. eadem de re ex Tabul. Colomb.

* **GRANCA**, f. pro *Granea*, Locutus seu edes, ubi grana frumentaria reconduntur, vel idem quod *mox Grancia*. Chartol. Mirvæ: *Habitaciones rusticanas, ad est, Grancia suas, que necessaria erant, tam ipsi monachis quam rusticis eorum, qui ad hospitandum venerint implexerunt* (i. in plebs) *veteris sive novis, concedo etc.*

* **GRANCIA**, **GRANCETTA**, idem quod *Granea*. Charta ann. 1153. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 25: *Dux garbe de feodo domini sancti Sidoni et decima molendini et sedes Grancie*. . . . Decima molendini et unus hospes et sedes *Grancee*. Vide in *Granea*.

* **GRANCHERICUS**, Qui præest granarie seu villæ, aut prædio rustico. Necrol. Ms. ecol. Mèd. ad xvj. Mart.: *Jobanus de Digiolo dedit sex modios bladi, quos et debebant Grancherarii de Marcell. Vide Grancharius in *Granea*.*

* **GRANCETTA**, Eadem notione atque *Granea*, dimin. a *Granchia*. Charta ann. 1325. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 522: *Item de quadam Grancheti, sita Trevis in rivo Cortine, etc.*

* **GRANCIA**, Prædium, villa rustica, Hispan. *Granja*, eadem notione. Charta ann. 1210. apud Ughel. tom. 1. Ital. sacr. col. 554. edit. ann. 1717: *Insuper etiam statuitur, ut nullum liberum hominem in ipso monasterio, vel in Granciis ipsis commorantem inclamare audire, vel molestare, sive injuriarum aliquatenus inferre presumant. Vide in *Granea*, Hinc.*

* **GRANCIA**, Cella seu obedientia monastica, ab abbate dependens. Charta Alf. reg. Aragon. ann. 1440. ex Tabul. S. Mich. Caiet.: *Abbas et conventus venerabilis monasterii S. Angeli de Palancian . . . majestati nostræ reverenter exposuerunt et humiliter supplicaverunt, ut cum abbas, monachi et conventus ipsi propriè constructionem supereminè factam de Castro nostro Caieta, quod intra se continet ecclesiam S. Theodori, olim monasterium dicti ordinis, circumquaque reclusum, non possint in eadem ecclesia, quæ est *Grancia* sive membrum dicti monasterii S. Angeli, divina mysteria habere et commode celebrare, nec alia que cultum divinum et alia pia opera ac temporalia reparamenta consueperunt facere, . . . dignemur . . . gratiose concedere, quod loco ecclesiæ S. Theodori, possint quamvis aliam capellam, sub vocabulo etiam S. Theodori, propriè dictum monasterium seu in continetis dicti monasterii S. Angeli construi facere et edificare.*

* **GRANCRENELLE**, Nomen Gallicum cujusdam antiphone in festo natiuitatis B. M. V. Calendar. eccl. Camerac. Ms. fol. 59 vº: *Festum presentationis B. M. Vir-*

ginis . . . ad instar natiuitatis et visitationis ejusdem Virginis, depictis antiphona, Gallice le Grancranelle, etc.

† **GRANCEA**, **GRANCHIA**, etc. Vide in *Granea*.

† **GRANDEA**. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 105. ubi de S. Symeone recluso: *Excisum est monumentum in sacra Grandeæ testudinis, ob intus delinitum sive obductum cemento subtili. Grandeam interpretantur Editores eruditissimi supremam domos contabulationem; an recte, judicent alii.*

† **GRANDEDO**, Granditas, Gall. *Grandeur*. Fulgent. de Cont. Virg.: *Timoris propectu Grandedus*.

GRANDES, Vibices flagrorum, interdum ipsa flagellations, quod ceteratim instar grandinum irrunt. Quomodo rix rix pæci-
væzæzæ dixit Anonymus in Martyrio SS. Carpi et Pappi n. g. Eckehardus Junior de Casib. S. Galli cap. 10: *Titionem ardentem ab igne dicto citius rapient, Grandes sine numero infregit. Ibidem: Flagello de pyrali rupto, nisi ei erecto ad ictum brachio occurrisset, Grandes incussisset. Rursus: Si impertoratus aliquis claustrum illius invasori Grandes infregisset, non ego curassem. Hinc*

GRANDINARE, pro flagellare, castigare. Liber, cui titulus *Aurora*:

Caris luxuriam Grandiis ira Dei.

Gloss. Gr. Lat. γράζοντες, *Grandino*, [*Fines Grandinata*, *Grandine* vastata, in Vita B. Simonis de Lipnica tom. 4. SS. Julii pag. 528.]

INGRANDINARE, apud eundem Eckehard. cap. 3: *Totis viribus a dorso Ingrandinat. Prudentius in Martyrio S. Romani:*

Pulsatus ergo Martyr ipsa Grandine,

Postquam inter ictus diuturnorum pluviores.

Fortunatus lib. 3. de Vita S. Martini:

Martium flagris et fustibus urget iniqua.

Et mox:

Ipsæ tamen patiens, jaculorum Grandine preces.

Ita grandinare, et ingrandinare, erit instar *Grandinis*, flagellorum crebris ictibus cadere. Verum quid hoc ad *grandes*? quod quidem vox ad illud me revocat, quod apud Vopiscum in Tacito legitur: *Nutritorem timent, respiciat ad nutriceum, magnarum magistratum ictibus terrorisq. subjacet.*

Ita enim in Palatino Codice legi monet Salmasius, ubi pro *magnarum* in Editione manuum irrepsit. *Sane Magnæ Vopisci*, et *Grandes* Eckehardi eadem sunt. Gloss. Græc. Lat.: *Bæzia, Grabis, Grabide, Grandis*. Bæzi, Grande, Grave. Sed de vocum origine ac genuina notione alii forte melius dirabunt. [* *Grante*, Ital. eadem notione.]

† **GRANDIA**. Gloss. Isid.: *Grandius, Officiarius*.

* **GRANDIA**, mendose pro *Grangia*, Prædium rusticum. Instr. ann. 1308. tom. 5. Cod. diplom. Polon. pag. 33. col. 1: *Canonorum Ossiliensium domos et Grandias combusserunt. Vile infra Granga.*

* **GRANDIFICATIO**, Amplificatio, incrementum, finium propagatio, Gall. *agrandissement*. Annal. Extens. ad ann. 1404. apud Murator. tom. 18. Script. Ital. col. 998: *Suggestens inter cetera quantum erat eadem domino (Venetorum) habenda*

*suspecta tanta Grandificatio status domi-
Paulæ, non supportatura vicinis, etc.*

* **GRANDINARE**, Instar grandinis irruere, Gall. *Tomber comme la grêle*. Elmlam. in vita Henr. V. reg. Angl. et Hearn. cap. 62. pag. 168: *Saxivoma volant, lapides Grandinantes, etc.* Vide in *Grades*.

† **GRANDIOLUS**, f. *Glandula*, inq. Cl. Editor. Vita S. France tom. 3. Apr. pag. 398: *In gula mea sensi quoniam Glandiolum unum decurrere, et ad partem . . . declinare; atque tam nocte quam nix gurgustinus, grossum phlegma reject. V. Glandula.*

† **GRANDIRE**, pro *Grandire*, de p. supra. Asserere, præstare, debere, Gall. *Garantir*. Charta Guafredi Sibure: Episc. ann. 1202. e. Chartulano Mart. Martyrum: *Hanc elemosinam in perpetuam habere et erga omnes Grandire.*

† **GRANDIOSUS**, Qui clamat vocem magna. Cliron. S. Trudonis Spicil. Acta tom. 6. pag. 406: *Quidam vero ad impetum cum clamore se accingentes, unus eorum, cujus sapientie et consilio totum evolebat oppidum, rultu flammæ et ex Grandioso prorupit in medium: Eia, inquit, viri etc.*

* **GRANDITAS**, Præter *Granditudo* præter modum, Gall. *Excessivement*. e. Prælog. lib. Rath. Veron. apud Mait. tom. 9. Ampl. Collect. col. 938. *Grandit pro Longitudo*, dicit, in Assis. Henr. cap. 306.

† **GRANDITUDO**, ut *Granditas*, h. de *Janua*.

* **GRANDITUDO**, Amplitudo, Gall. *Grandeur*. Charta ann. 1359. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 189: *Que corpus mortuorum proprio cimiterio tunc laborans non poterat, quia dictum cimiterium etiam *Granditudinis* existeret. Granditudo vero, pro Superbia, arrogantia, in Le. remis. ann. 1387. ex Reg. 132. ch. 118: *Diant tur hautement et par maner Grandeur et derision, etc.**

* **GRANDITES**, Enormis, Gloss. Arabico-Lat.

* **GRANDUALIS**, Monachus Florentinus de Expurgatione Accionis:

Exerat de monachis huius mille pagani, qui imperi intraverant facti oppidani, Grandulen tomiolum, quem nostri fecerunt, Pulsu operarii, statim ascenderunt, etc.

Ubi forte legendum *grandulen*, quod pro dicitur vice fuerit tunulus ad urbis mœni invadenda.

† **GRANDULA**, pro *Glandula*, Vin 5 Francisci Fabriani, tom. 3. April. pag. 986: *Habebat Grandulas in gula, V. Glandulas.*

* **GRANDUS**, pro *Grandis*, Magnus. Testamentum Guillelmi de Choppin pag. 2. Macerium Insular Barbaræ pag. 12: *Dat senel et legat. Sacriste Inale baræ ejus filio carissimo, considerans quod dicit stipendium per ipsum testatorem factum marcham argenti.*

* *Graindre* et *Greingneur* nostri, f. Major, notabilior, vulgo *Plus grand*, f. *considerable*. Joinvil. in S. Ludov. ex reg. pag. 12: *Le chevalier dit que evoit il fait Greingneur folle d'aise.*

deputatou. Annal. regni eiusd. reg. 1. pag. 199: Le Grogneux des messages.
Charta ann. 1310. ex Reg. 45. Char-
ter. reg. ch. 150: Jehanne moindre de
et au an et Graindre de quatorze ans.
GAINEA, LOCUS, seu uides, ubi grana-
mentaria reconducunt, nostris Grange.
Polypychus S. Remigii Remensis: Est ibi
ipsius Presbyteri, iuncta Ecclesie.
Grange. Lex Aleman. tit. 81. § 2: Si
domum infra curtem incenderit, aut
grana, aut Granciam, vel cellaria, etc. [Ba-
leio Basileensis Granciam in textu et Gra-
nciam ad marginem, haud dubie ex alio
capituli codice quam ex eo ex quo textus
solus est, inquit Baluzius in Notis. Occur-
rit rursum § 5. in Addit. A. Ludovici
15. § 9. in Charta H. Episcopi Tullensis
ad Perardum in Burgundica pag. 175.
[Chartulario Ecclesie Ambian. etc.]

GAISEA, Frumentum, ut videtur.
Seda Gaidonis Episc. Cenom. apud Ma-
til. tom. 3. Analect. pag. 344: Statuentes,
quo singulis annis unum olditum et decem-
um modis, sicut unum Canonicis, et mensu-
rum Grange, et xx. sol. ex mansupio Episc-
opi, aut, ut 11. modis ex horreis habeant epis-
copatus.

GAISEA, S. Hieronym. in lib. 1. Paralip.
cap. 33: Primitie enim spicuum,
quod deprecabantur, et grana comdebant.
quod genus cibi vulgo Grana vocant.

GAISEA, in Grana, Gall. Grange. Lex
ignar. tit. 1. cap. 14. § 5: Ad causas domi-
nos, stabulorum, fenile, Granciam, vel tu-
tionem recuperandum, pedicularum rationabiles
comitant. Formulæ vet. apud Bignon.
313: Cellaria, vel camera, et Grancia,
prepari in eis habuit repositam, etc. Poly-
ptychus Floriacensis: Debet unum curdum
fructu de feno in Granciam senioris, etc.
Chudarium Ecclesie Carvotensis ann.
106: Et quidquid juris habebat in Grancia
deus de Chanery, etc. Mox: Unde statut-
um, ut Canonicis nostri in eadem Grancia
recolendas suas percipientes, etc. Alia Lu-
cia Comitis Blesensis ann. 1199. Ibid.
116: Major vero in Grancia illa, quo-
rum opas est, tenetur querere scopas, et pa-
ra, et ranos, et que ad mundandas sepe-
ras aut vel erunt necessaria. [Codex MS.
Monialis Abb. Sangerman. fol. 128. v.
col. 1: Facit carropera et scutit xii. mod.
de usona in Grancia dominica et dicit eum
Monasterium. Occurrit in Polypychus
Monasterii Fossat. in parvo Chartulario S.
Marci Massil. et alibi non semel. Hinc
pro, emendanda Charta anni 761. apud
Rem. tom. 1. Anecd. col. 9. ubi habetur:
Et de, oculis, casalis, Grancia, domibus,
et feni, etc. Legendum enim Granciam.

GAISEA, f. Animalia quævis, ad
grandum, seu prædium rusticum pertinens.
Hugonis Abbat. Farfensis Epistolæ
1019. apud Murator. tom. 2. part. 2.
158: De villula et de Ecclesie S. Bene-
dici, que est prope Monasterium Domini
Pauli, et omnia manalia ibidem, que
sunt Grancia. Vide Manalia.

GAISEA, pro area seu loco, ubi bladum
gratur, quomodo Grange hodie usurpamus,
Charta Joanne Comitissæ Flandrie ann.

1222. apud Cousinum lib. 4. Hist. Tornac.
cap. 7.

GAISEA, Eodem intellectu. Chartu-
lar. S. Vandregesili tom. 2. pag. 1814: In-
nocentius Dei gratia Tuscul. Apostolica Se-
dis Legatus, etc. fraudem faciebant; mani-
pulos enim seu garbas, quos in carris ad
Granciam adductos non ligatos inveniebant,
decimare volebant. Similiter occurrit in
Bullario ejusdem Monasterii fol. 23.

GRANCIA, Eadem notione, apud Rigor-
dum anno 1182. Sugerius de Rebus in
administratione sua gestis cap. 2: In in-
troitu villæ novam Curiam cum Grancia
novæ erig. fecimus, ut in ea campari un-
iversalis... responderetur. Adde cap. 21.

GRANCIA, in Hist. Morimundensis Can-
onicis in agro Mediolanensi lib. 1. pag.
259.

GAISEA, ut Grangia, Horreum. Tabu-
larium Vindocinense Thuan Charta 88:
Ex quibus scilicet arpennis unus est placi-
tum, in quo domus habetur una, alter vero
est ab exitu, ubi Grangia constitit.

GAISEA, Eadem notione. Tabularium
S. Trinit. Cadom. fol. 28: In Horstede
habemus... damnum cum bura, duas Granc-
ias... duas tasses garbarum. Polypychus
Fiscann. ann. 1235: Rogerius Ansel tenet
ix. acrus terre, et debet facere submonito-
res, et nemoria capere, et Granciam regere
et mundare. Occurrit rursum apud Rym-
er. tom. 3. pag. 460.

GAISEA, ut mox Grangia, Prædium.
Chronicon Mauringianense apud Duche-
sotium tom. 4. Hist. Franc. pag. 371: Af-
lic... veniens ad extrema, torcularis cuius-
dam medietatem et pratium quoddam juxta
hortum nostrum, et terrulam ante Granciam
de Bellovidere sitam, que nobis valde neces-
saria erant, huic dedit Ecclesie. Extractum
Regesti magnorum dierum Campanie apud
D. Brussel tom. 1. de Feudorum usu pag.
241: Dicebant Prior et fratres de Bello-rege
ordinis de Fille-Scholarium, quod Lambor-
gus dictus ibi Bouchus Miles quondam Came-
maritus Campanie, ejusdem Priori et fratribus
in fundatione Ecclesie sue dedit et concessit
singulis annis duas modios bladi... in quatuor
Grancieis, quas habebat in castellonia de
Barro super Alam, percipientibus. Pluries
ibiidem occurrit promiscue Grancie et
Grangia pro Prædio.

GAISEA, GRANGIA, Eadem notione.
Litteræ ann. 1231. apud D. Secousse tom.
3. Ordinat. Reg. pag. 512: Abbatem Clav-
ravelli et Granciam contiguum dicte Abba-
tie, Granciam que dicitur ultra Albam,
Granciam que dicitur Bordaiana, Granciam
que dicitur Cornuæ, Granciam que dicitur
Belloyfayam. Pag. 543: Tam ad dictam
Abbatiam Clavravelli, quam ad dictas Gra-
ngias, cellaria, manones, etc.

GRANGIA, Prædium, villa rustica. Gra-
ngie, ut ibi Lindwodus, dicuntur a grana,
que ibi reponuntur et sunt Grangie domus
seu ædificia, ubi reponuntur grana, ut sunt
horrea: sed etiam ubi sunt stabula pro equis,
bostaria, sive præsepia pro bobus et aliis
animalibus, cœtera pro ovibus, porcibus
pro porcis, et sic de aliis, quæ pertinent ad
economiam, ut sunt loco deputata pro ser-
vitiis ad agriculturam, et opera rustica.
Vide Sæculianum in Torouto pag. 519.

Innocentius III. lib. 1. Epist. pag. 119:
Licet in eorum privilegiis inhibuit ut ex-
presse, ne quis Archiepiscopus vel Episco-
pus, nisi in manifestâ necessitate, in eorum
Grangias hospitetur. Vita Caroli Abbatis
Villanariensis cap. 3: Auxit insuper Con-
ventum Monachis et Conversis, Grangias
ædificatis et terris. Monachus S. Mariani Au-
lissid. ann. 1143: Inter cetera beneficia
perplura, que contulit, totam Grangie de
Bosculo emisit eis de proprio, idemque con-
siderans locum nimia arctitudinis esse, non
posse ordini suo congruus dilatare vel extrahi
effluvia, etc. Gregorius IX. in Constitut.
pro Benedictis: Ille autem nolumus ad
illos Grangias, seu administrationes extendi,
que eorum animarum non habent, etc. Oc-
curret passim apud Scriptores, Conradum
Usperg. pag. 324, 325. Ed. 1540. Geravian
Abbatem Præmonstrat. Epist. 33. 35.
43. Lewoldum Northwium in Chron.
Marciano ann. 1126. Reinardum Abbatem
in Institut. Cisterciens. cap. 5. 8. 66. 70.
Joan. Columbum lib. 3. de Episcopis Vi-
ariensis. n. 31. apud Mich. Germanum in
Hist. S. Marie Sionensis. pag. 446. in pri-
mis Statutis Roberti I. Regis Scotie cap.
1. in libro Usuum Ord. Cisterc. cap. 84.
in Hist. Viciellensis lib. 3. pag. 530. in
Bulla Joannis XXII. PP. apud Vadd.
tom. 3. in Reg. o. 96. in Monast. Anglic.
tom. 2. pag. 1099. 1040. in Legibus Alfo-
nsinis part. 1. tit. 7. lege 33. [apud Loh-
meil. tom. 1. Hist. Paris. pag. 81. 86.] etc.
Le Roman du Renard MS.:

*E nequedut ont tant erré,
 Qu'il s'a'oierent par plainstain,
 De l'en use Grange à Nouzain.*

GAISEA, VILLA, prædium rusti-
cum. Epistola Henrici Abb. Clavreallensis
apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 581:
Grangium illam... modis omnibus destruit;
oves et boves omnemque substantiam, que
in ea est, deprædatur... Magistrum Gran-
giorum Convertum... vagantur, etc.

GRANGIARIES, Qui præest grangæ, aut
villæ, vel prædio rustico, Officium Mono-
asticum. Flota lib. 2. cap. 82. § 1: Nec sus-
tinetur, quod Propositus sit granatarius et
Grangiarus simul. Statuta Ordinis de
Sæmpringham tom. 2. Monast. Angl.: Grangiar-
ius grangie habeat solitum, si necesse fue-
rit, qui videlicet provident domui post eum.
Vide pag. 703. 713. 745. [Charta Adami
Episc. Meld. ann. 1289. e. Chartul. ejusdem
Ecdl.: Major faciet nobis vel Grangiaro
domus nostre predictæ a dictis hospitibus
apud Berceium reddi redi et solvi pecuniam ex-
pensarum.] Ita usurpant libi Usuum Ordinis
Cisterciensis cap. 81. 111. [Joannes
XXII. Papa in Bulla pro Abbate Lurensi
inter Instrum. tom. 1. Gall. Charta. pag.
91. col. 1.] et Cæsarius lib. 5. Mirac. cap.
33. lib. 7. cap. 38. qui interludum et sæpe
ejusmodi Monachos, Grangiarum magistrus
appellat, ut Castodes Grangiarum, Mono-
asticum Anglie. tom. 2. pag. 378. Fermiers,
Grangers, et Metayers, idem sunt in Del-
phinatus provincia. Vide Expilium Orat.
21. et Grangerius, suo loco.

GRANGIARIUS, Ead. oitione. Regestum
Probus fol. 34: Dominus Comes habet ad
item grange de Ronciv xl. sextar. terræ, etc.
Item sunt vldem xxxv. folcariata prati, que

possent valere per annum, si darentur ad censum, VIII. lib., sed hanc omnia tenet Grangerius Comitis, quare non ponitur cum alio nomine castrum. Nihil necesse est dicam hic nos agi de Monacho, ac proinde alios fuisse a Monachis dictos Grangerios: quod jam ante observari potuit ex Charta Adami Episc. Meld.

† GRANGATICUM, Hist. Episcoporum Austriodori, cap. 49. extremo: Dedicat ad victum Canonorum... similitudinem et debitum herorum, ut est, Grangaticum, quod ad se pertinet, illi habere permittit.

† GRANGIUM, Eadem notione. Tabularium Priorat. Neronia villa fol. 36: Quidquid habebat in decima de Fromuvilla, et Grangium, et tractum, et cetera omnia, quae ad decimam pertinebant. Grangeage, apud Expillum Orat. 21. pag. 246. Vide Grangaticum.

† GRANGIUM, Eodem significatu. Testam. ann. 1292. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 65: Item Guigemum Alamandii filium meum mihi heredi inquit, et iure institutionis istis relinquo castrum meum de Bateria cum omnibus iuribus, pertinentiis, appenditiis et dominicariis dicti castrum, cum omnibus et singulis, quae habeo et possideo... in omnibus parochiis de Siveol, etc. salvo Grangio de quo superius ordinavi.

† GRANGERIUM, Eadem, ut videtur, notione. Testam. Berardi domini de Rupeforti ann. 1383. apud Baluz. tom. 3. Hist. Arverni. pag. 355: Quadrangula solidos... ad opus eiusdem Florie assidue et assigno... per heredes meos persolvendos in et super censibus et Granerio castrum de Althugos. Vide Grangerium suo loco.

† GRANGIARIA, Officium Grangiarum, apud Caesarium lib. 11. Mirac. cap. 2.

† GRANELLA, Bernardus Thesaurar. de acquisitione Terrae S. cap. 118: Colligitur etiam (in illis hortis) Granelia quaedam, ex qua fit vitis species, unde fabuntur lucidissima rasi. Forte legendum Gravelia, Italica, Glarea, arena: ex arena vitrum fieri notum est. Vide Granelia.

† GRANELLUM, dimin. a Granum. Aclonus ab aeco, Granelum uvae. Glossar. vet. ex Cod. reg. 521. Aliud Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657: Granthon, Prov. acinus, botrus.

† GRANELLUS OLIVARUM, Eadem notione, Ital. Granello, in Chron. Bergom. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 876: Granello, Prov. napa oleum est, in jam landato Glossar. Provinc. Lat.

† GRANERIA, ut Granarium, Galli. Grenier, Horreum, Vide locum in Batifolium.

† GRANGERIUM, Eadem notione. Testam. omnium Olivarii de Priorat. Aquisani Archiep. inter Instm. tom. 1. Gall. Christ. pag. 70: Item sexcentas annuatim annona, quas habeo tunc in Graneris meis, quam in castris. Camera cum Granerio et deambulatorio et coquina domus domini Raynundi dymini, apud Fantoum Hist. Avinion. pag. 167. Vide alia notione in Grana.

† GRANESCERE dicuntur segetes cum granum formatur. Frumentum desecant nubes et requirit maxime, quando foecit et Granescit, in Memoriali Potestatum Regiens. ad ann. 1282. apud Murator. tom. 8. col. 1152.

* GRANETAGIUM, Praestatio ex granis seu bladis quae venduntur. Sentent. ann. 1396. ex Tabul. Lugdun. Dixerunt quod dicti dom. archiepiscopus et decanus et capitulum ecclesiae Lugduni habent jus possessionem et saisnam... percipiendi, tam per se quam eorum gentes et familiares et censuris sui firmarios dicti Granetagii, in et super bladis, quae venduntur in villa et civitate Lugduni et bladis eisdem, videlicet de quolibet assuatu, unam mensuram appellatam coponati bladi... Deliberamus per praesentes super dictis dom. archiepiscopo et decano et capitulo et eorum censuris et firmariis dicti Granetagii ad quos pertinet, decem et octo assuatus bladi suisit supradicti pro coponibus et Granetagio dictarum octies centum assuaturum, ad dictas decem octo assuatus ascendentes. Vide infra Grannagium.

† GRANETARIUS, ut supra Granatarius, Qui granario praestit in Monasteriis. Actum Capitulare ann. 1329. ex Archiv. B. Mariae de Charitate, subscribunt cum aliis Guillelmus Bursarius, Johannes Granetarius, Stephanus Coquinarius, etc.

* GRANETARIUS, ut supra Granatarius 2. Invent. Chart. reg. ann. 1483. fol. 191. v. Ballium et accessamentum domus regiae, sitae in villa Monasterii in fisco Tourn. dicta la maison d'Artois, per Granetarium Meldensem per Rege Jacobo Crau, dicto Pastourel. De anno 1352. Grenetier, in Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 405.

* GRANGA, a Gallico Grange, Praedium rusticum. Charta ann. 1084. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 228: Dederunt eidem ecclesiae cenobii S. Trinitatis in villa, quae appellatur Crenici, campum illum in quo sedent Grangae rorumendi monachorum. Vide supra Grancia.

† GRANGATICUM, GRANGIA, etc. Vide Grana.

* GRANGERIA, Horreum, Gall. Grange. Charta ann. 1407. ex Tabul. Flamar. Silv. singula, molendina, borae, domus, Grangerie, etc. Vide in Grana.

* GRANGERIUS, Qui praestit granum seu pradio rustico, apud monachos, vulgo Grangier; cuius officium Grangerie dicebatur. Interrogat. Templar. ann. 1310. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 176. col. 2: Item Drohetus... confessus fuit, requisitus, quod in Francia, in quadam grangia, quae vocatur Molendines, fuit receptus;... qui dictus frater Johannes (de Cinus) erat Grangerius dicti loci de Molendines. Lit. remiss. ann. 1382. in Reg. 121. Chartoph. reg. ch. 92: In dicta grangia Grangerium seu custodem ipsam violententer cepimus et apprehensionem... dictum Grangerium aliquotum a manibus cum detinentum habere poterant, cum unus ipsorum praedonum cum dicto Grangerio suo prisonario ad logiamentum suorum aliorum complerem prius recurrisset. Charta admortuat. ann. 1476. in Reg. 204. ch. 24: L'umbrile supplicatione de nos chiers et bien amez les religieux Grangier et convent de N. D. de l'Église de Fesenas... avons receus, contenant que ja pieça Jean Jehan... conte d'Armaignac... donna et laissa à ladite Église et Grangerie la somme de 50 escus d'or. Grangerie praeterea nuncupabatur, Praedium rustici

conductor. Lit. remiss. ann. 1411. in Reg. 165. ch. 223: Perriest Ferraot pour le me, Grangier, labourer de terres qu'il a de moison d'étranges personnes. Ferraot mettoire, Grangiers, in Clu. ann. 1512. Tabul. Cartus. B. M. de Patro. V: Grangerius in Grana.

* GRANGIUM, Praedium rusticum, villa, nostris Grangeage. Contract. 21. trim. ann. 1426. in Reg. 3. Armor. pag. 1. part. 2. pag. 25: Quoddam Grangium, vocatum Mercurio, cum propriis, dicto Grangio pertinentibus. Concedimus. Condanna aut. edit. tom. 3. pag. 116: le préost mena ledit Dumesnil et ses gens un Grangeage assez près dudit lieu, par communement la Grange Collart, ruis, son d'un nommé Jehan Marisol... A partir duquel Grangeage, etc. Vide in Grana.

* GRANGIUM, ut Grangia, Horreum. Gualt. Hemingford. de Gest. Edm. reg. Angl. ad ann. 1282. pag. 10: (C'et clameur ascenderet etiam ad aures ipsi Leulni, qui ibi perpe in Grangio Thome latitabat, etc. Corpe tesseram ludi, sub appellatione Jeu de la granche, mersatur in Lit. remiss. ann. 1419. et lib. 171. Chartoph. reg. ch. 1: Le suppli trouva icelle compaignons joints au p'la Granche, c'est assavoir a getter trais à la plus grant polenceur. An pro de ehance? quod Chancer dicebat. Lit. remiss. ann. 1405. in Reg. 160. ch. 17: hanin le Clerc, et Wibelet demmanderent autres compaignons se ils vouloient Chane à eulz pour demi lot de vin.

* GRANGIUNCULA, dimin. a Grangia. Cella. Chartul. nig. S. Florent. Salus. lit. 126: In eadem villa est quadam muncula et Grangiucla, etc.

* GRANGALOTA, Vitis species, de q. Petrus de Crescentis lib. 4. cap. 4.

† GRANGIA, Vide Grancia in GRANA, Latini, ut videtur Saranen et S. masium adunum, dicuntur Capilli qui se discriminati, qui cum sint in fectundati, granorum formam efficiunt, ut Interpres Historiae Iudith: Caman: criminavit, id est, Granam fecit. [V. Gramma.] Cui conjectura favet Constantinus Iustit. 60:

Capillis iustitiae, oculis fulgore relictis, Levatis comula Granulata, fronte deprens.

Malis medicatis quodam superduco rubet. Isidorus lib. 19. Orig. cap. 2. Gr. Gothia potissimum adscribit: Granatier gentes non solum in vestibus, sed in corpore aliqua nobis propriis, quasi agnis, transactis, ut videtur Cuvier Granorum, Granatier et Granatier Githum Gilium Braccarene II. ann. 563. cm. 11. Plucius, ut Lectores in Ecclesia habita lori ornati non possunt, neque Granu ptili more demittant. Adde Concil. Later. IV. can. 41. ubi perperam Garsias Lev Granos vestis genus esse putavit.

Sed videtur haec vox non tam cap. discriminatos significasse, quam habet partem, quae infra nares est, seu mystas. Eremus Rossensis Episcopus tom. 12. cilegii Acheriani pag. 435. ubi querat: sacer calix Laicis propinquant non det. Evenit enim, inquit, frequenter, ad 500.

...vires habentes Granas, dum poculum
...spolas sumunt, prius liquore pilos in-
...tant, quam ori liquorem infundant. Ita
GASPOXES, usurpat Statuta antiqua
...iensis. 3. part. cap. 28. § 13. de Con-
...sibus: *Barbam non decurunt, nec rorsus*
...... *radant.* Adde Statuta ejusdem
...lib. 1. Constitut. Hirsau-
...lib. 1.

GREDORE. Constitutiones Carthu-
...: *Antiqua consuetudo est, ut tolles riste*
...... *Conversis et eorum Gremonea auferan-*
...... *de appellamus barbam superiorem, quo-*
...... *monachi raduntur.*

GREDORE. Regula Templariorum cap.
... Editio Andrea Favini habet *Genae*.
GASPOXES, Eadem notione. Papias MS.:
...vires, quasi *Curronea dicitur, quod discer-*
...... *de atque perale labili.*

GASPOXES. Lex Frisionum tit. 23. § 17:
... *Gronom lectu percussa prederit, 3.*
...componit. Ibidem in Addit. tit. 3. §
... *Gronones praecisi fuerint, etc.* [Go-
...Viterbiensis Pantheon apud Mur-
...tom. 7. col. 434:]

... *mont Obione, barbam trahit atque Grononem,*
... *cur et ous premeus, gravior feriat leone.*

GASPOXES. Poetis nostratibus. Philippi
... *Muskes MS. de Philippo Augusto*
... *reg. Franc.*

Gras et blaus fu et drois et lons,
... *Nel on poi rouais ses Gremos.*

Le Roman de Renard couronné MS.:
... *Isent d'effronche le Gremos,*
... *Se u et qui il poise faire.*

Cli, de Fele:
... *Ses les Gremos viret et chauso,*
... *Et des tren tranchans et menus.*

Le Roman de Girard de Pienne MS.:
... *De naitant a froaci le Gremos.*

Isrem:
... *La barbe ni louque et les Gremos melles.*

Isos Poema vernaculum MS. de Inven-
... *S. Crucis:*

... *Qui n'arait ne barbe ne Gremos.*

... *Gras. Bertr. Guesclin MS.:*

... *Iloup Ferrant de Caestre, qui blanc et le Gremos.*

... *Iloup Millet de Destructione Troje:*

... *Le long Gremos et grant barbe velue.*

GEORXON, alius. *Paces MS. in Ricardo*
... *Bate Normannorum:*

... *N et mi Chevalier, eucor est valetou,*
... *Vauil eucor en via de barbe ne Guernon.*

... *Et des Engles qui ont veu*
... *Les Vernans tout reis toudou,*
... *Quida que tait prevoires fumes,*
... *Et que Menes chaster peussent,*
... *Et tait erent toudou et reis,*
... *Ne leur enoié Guernon reueia.*

Le Roman de Garia:
... *La barbe et le Guernon fleurit.*

... *La reuer et ester comecier*
... *Tait chetel traire, et tait Guernon sachier.*

... *Isos observat Gronones barbare ap-
... *pellat. Sive eluri supra se inter na-**

sum et supremum labium. Porro a Gernon
... *efficta vox*

GEROBADA, vel GEROBADA. Eadem no-
... *tionis.* Ugutio: *Genos, Grece dicitur barba*
... *unde Gernobadam, quod vulgo dicitur Ger-*
... *nosus. Unde versus:*

Murilges beae scilicet cojas Gernobada imbit.
[mibi Gernobadam, et Gerinon pro Ger-
... *nomus.* Gloss. Lat. Gall.: *Genobardum, Gre-*
... *non, comme barbe de chat ou de chievre.* Sil-
... *vester Giraldus in Descriptione Cambriae,*
... *cap. 11. de Wallensibus: Barbam veri*
... *prater Gernobada solum radere solent.* Qui-
... *buses haec subiungit ex Casare lib. 5. de*
... *Bello Gallico: Gallorum gens omni parte*
... *corporis obruta, prater caput et labrum su-*
... *perius. Olla Patella:*

Fasces, patelle, postels, Gernobada, sacre.

GEROBADUS. Tradit Lambertus Ar-
... *densis Eustachium Comitem Bononie*
... *et Balduin. Grossum Alosti Toparcham,*
... *Gernobadum appellatos, propter barbae*
... *prolixitatem: quem vocem, aux Guernons,*
... *vertit Duchesius lib. 3. Hist. Guin. cap. 2.*
... *et lib. 4. cap. 4. quod etiam cognomen*
... *Ranulfo Gestrensi Comiti Joannes Brom-*
... *ptiones pag. 1013. Willelmo de Percy, qui*
... *sub Willelmo Notho floruit, vetus Charta*
... *in Monasterio Angl. tom. 1. pag. 73. et 74.*
... *tribuit.*

Videatur autem vox male compacta ex
... *Grani et barba, quasi Grani barba: vel ex*
... *Gena et barba. Nam Gena, inquit Will.*
... *Brito in Vocab. a genos dicitur, quod est*
... *barba, quod inde incipit gigni barba.*

* GRANIBARIUM. Vide supra in Gran-
... *vium.*

* GRANJATGIUM. Idem quod supra
... *Grangium.* Necrol. priorat. S. Rob. Cor-
... *nil. ex Cod. reg. 5247: Ademar de Bolma*
... *legavit nobis xx. solidos, ... quos fecit*
... *dominus Willelmus Dengins pro Granja-*
... *tio suo.*

GRANICA. Vide in Granaea.

* GRANICARIUS, Qui praest granica,
... *seu praedio rustico, vel f. korreo. Statutum*
... *Capituli sancti Martini Turon. apud Mar-*
... *ten. tom. 1. Anecd. col. 63: Anno Domini*
... *pecccccxi. Colandis volebat Janti hortate et*
... *suasione atque servitio cuiusdam fidelis fr-*
... *tris gregis incliti Confessoris Christi B.*
... *Martini, Adam Sacerdotis et Granicaril,*
... *necon et Pseudoforensis villae Prapostiti,*
... *statuerunt, etc. Exstat apud Lobinellum*
... *tom. 2. Hist. Britan. col. 290. Epistola*
... *Gregorii Papae directa Magistro Rudolpho*
... *Grancario S. Martini Turonensis. Vide*
... *Grangiaris in Granaea, et Granatarius suo*
... *loco.*

* GRANICIA, GRANITIA, Limes, meta.
... *Charta ann. 1395. tom. 1. Cod. diplomat.*
... *Polon. pag. 7. col. 1: Extant quampr-*
... *imum gentes nostrae limites seu Granities*
... *regni sui attingeret, etc. Infra: Granities.*
... *Signa graniciola, in Stat. Sigismundi I.*
... *ann. 1523. inter Leg. Polon. tom. 1. pag.*
... *413. Charta ann. 1405. apud Pez. tom. 6.*
... *Anecd. part. 3. pag. 125. col. 2: Et in*
... *omnibus ipsorum Granities et limitibus, quae*
... *ab antiquo sunt limitatae, nihil nobis pro-*
... *prietas aut domini reservantes, etc. Vide*
... *Granities.*

GRANITIES. In Wichbild Magdebur-
... *ensis, art. 127. est de limitibus et Granite-*
... *bus. Ubi granities videtur esse lapides ad*
... *distinguentes fines positi: qua notione*
... *usurpat haec vox in Decretis Alberti Rei-*
... *gis Hung. ann. 1439: De metis vero et*
... *Granities inter Hungarum et Moraviam, etc.*
... *[Vide Grenicia.]*

* GRANICULUM, Horreum, locus ubi
... *grana frumentaria reconduntur. Tabul.*
... *Casuar. fol. 53. v°: Cum cista et earia,*
... *et cum Graniculum vel annia ad ipsam*
... *cistam pertinent. Vide Granicia.*

* GRANITARIUS, Qui praest granario,
... *vel forte Granico, seu praedio rustico. Con-*
... *tinuator Johannis Iperii in Chronico S.*
... *Bertini apud Marten. tom. 6. Collect. Am-*
... *pliss. col. 622: Alardus Trubert Albus 61.*
... *hic primo hujus loci fuit Granitarius. Vide*
... *Granitarius.*

* GRANITELLUS, Carbunculus, lapil-
... *lus. Inventar. MS. thes. Sedis Apost. ann.*
... *1295: Item unam aliam ensem cum caperu-*
... *culum cum rosis ad emalata exterius, in qui-*
... *buses sunt Granitelli et perle. Vide supra*
... *Granitella.*

GRANITIES. Vide supra in Granicia.

* GRANITUM, Cui granorum seu an-
... *nonne cura demandata est, idem qui supra*
... *Grangerius. Chron. abbat. Valcell. Blas:*
... *Novus decimus abbas fuit dom. Willelmus*
... *de Gendavo: ... omnia, quae rapere po-*
... *tuit a Granitarius, ortolanis et aliis con-*
... *versis et monachis, in usus commissa Flen-*
... *drum ... expendit. Vide Granum 1.*

* GRANITUM, GRANITUM, Grana multa
... *habens, in Supplemento Antiquarii: Gran-*
... *itum marmor, Quasi granis conspersum,*
... *in Onomastico ad calem tom. 7. SS. Junii.*

GRANONES. Vide Grani.

* GRANNAGIUM, Idem quod supra
... *Grannetium.* Reg. Phil. Aug. de feud. Nor-
... *man. ex Cod. reg. 4653. A. fol. 189: Dom-*
... *inus Ginterus de Martinis tenet ... totum*
... *Grannagium riuem villae et universos ho-*
... *spites ... Theobaldus de Brienton tenet ...*
... *memore et Grannagium et mouturam hospi-*
... *tum.*

GRANT, Daemonis species. Gervasius
... *Tilleberienensis MS. lib. 3. de Otis Imperia-*
... *lib. cap. 64: Est in Anglia quoddam Da-*
... *monum genus, quod suo idiomate Grant no-*
... *minatur, ad instar pulli equini anniculi, tibi-*
... *bus erectum, oculis scintillantibus. Istud Demo-*
... *num genus sapissime comparat in plateis in*
... *ipsius diu fervore, at circa solis occidum,*
... *et quotiens apparet, furtim solis urbe illa,*
... *et quae videt, vel nocte insit periculum, in pla-*
... *ciis, discursu facto, canes proveat ad lu-*
... *strandum: et dum figum simulat, sequentes*
... *canes ad insequendum spe vana consequendi*
... *lucrat: hujusmodi illuzio concitantes de*
... *ignis custodia cautela facit, et sic officio-*
... *sus daemonum genus, dum aspicientes ter-*
... *ret, suo adventu minime ignorantes solet.*

* GRANTARE, Fide aut sacramento
... *promittere, cavere. Chartular. B. M. Aenei:*
... *Remisit etiam xi. denarios censuales et unum*
... *eminele ovem ... Grantavitque quod de*
... *omnibus his legitimam gratiam portaret.*
... *Vide Creantare.*

* Charta ann. 1290. apud Spon. tom.
... *2. Hist. Genev. pag. 60: Item nos episcopus*

pus supradictus Grantamus, laudamus, committimus et concedimus dicto domino comiti in feudum, dictum vicecomitatum tenendum et regendum tempore vite nostre et dom. comitis supradicti.

† **GRANTIA**, Vide in *Grana*.

† **GRANTUM**, Couto de vs alia faciendi; item Voluntas. Gall. *Gré*, quia qui ultro cavet alicui, idem ultro prestat. Promissio anni 1273. tom. 2. Ilist. Dolphin. pag. 11. col. 2: *Faciemus vobis Grantum nostrum de dictis mille et quingentis marchis, et tenebimus ostagia apud Lugdunum donec integre de dictis mille quingentis marchis fuerit satisfactum.* Thomas Madox Formul. Anglie. pag. 182: *Et si non possint warrantizare, dabo eis escambium alibi ad suum Grantum et volutudinem illius terre.* Rursum occurrit ibi pag. 297. Vide *Creantore*.

* **GRANYALLA**, Species cerevisie, eadem, ut opinor, que alibi *Gramille* appellatur. Lit. remis. ann. 1356. in Reg. 85. Charioph. reg. ch. 183: *In domo Jacobi Favelli, . . . ubi cerevisia, vocata de Granvalla, vendebatur, etc.* Lit. ann. 1391. ex Lib. alio domus publ. Abbatii, fol. 100. rº: *Ont droit le doyen et chapitre de S. Vulfraan de percevoir sur chascun brassin de servoise, . . . pour chascun brassin de servoise ou Gramille, six los.* Vide supra *Godalva*.

1. **GRANUM**, Quævis annona, quo modo *Grain* nostri usurpant. Will. Neubrigensis lib. 4. cap. 19: *Cumque urbs abundaret presidiis, Granis plerumque penuria noster exercitus laboraret.* [Chronico. Andree Dandoli apud Murator. tom. 12. col. 455: *Grales. . . percipiunt erantæ visitandi, cuius partes nostras Litra, cinque Grani et gentium subsidium porrigendi.*] [* Tradit. Sangallens. ann. 773. apud Neugart. in Cod. Diplomat. Alem. num. 54. tom. 1. pag. 53: *Per singulos annos 2. carraas de Grano bona non sensuo, 1. de spelta et alterum de avena.*]

† Peculiariter pro frumento sen tritico usurpant Gregorius Monachus in Chronico Farlensi apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 545: *Ad Grani modium 1. hordei et spelte modium 1. musti lacunas xx.* Col. 571: *Grani modium 1. hordei 1. spelte 1.* Obertus Cancellarius in Annal. Genevens. apud eundem Murator. tom. 6. col. 342: *Prohiberent Grani in nostram urbem adduci, . . . ascendi, . . . mina Grani pretio soldorum decem.*

* Charta ann. 1309. in Chartal. Claudiac. : *Unum modium bladi, scilicet medium Grani et medium avenæ, ecclesie S. Margarethe singulis annis persolvemus.* Hinc

* **GRANUM RESTIUM** alia inferior annona vocabatur. Charta vetus inter Monum. eccl. Aquilej. cap. 39. col. 337: *Dum domus et gentrix nostra desideret, ipsam frumentum in integrum in ejus periculis potestote; Grano vero rustico aquiliter amodo dividant.*

† 3. **GRAXUM**, Coceum, Ital. et Hisp. *Grana*, Angl. *Grain*. Litteræ anni 1328. apud Rymer. tom. 4. pag. 363: *Decem et octo denarios de quolibet panno, in quo pars Grani fuerit intermixta. Item, duodecim denarios de quolibet panno sine Grano.* Aliæ anni 1458. apud eundem Rymer. tom. 10. pag. 391: *Unam peciam de sanguin nictum*

in Grano; id est, Chramesinam, Angl. *Dyed in Grain*, Gall. *Teint en Granois*. Vide *Grana* 1. et *Grainage*. [* Conf. Lappenb. Init. Hanscat. Probat. pag. 83.]

3. **GRANUM**, vel **GRAXUS**, *Genus nummi*, apud Neapolitanos, sex denarii parvis constant, apud Gohelium Personam in Cosmodromio ætate 6. cap. 79. Idem cap. 80: *Unde per dies aliquot lingua una, qua vulgo barille dicitur, pro Gravis quinque venit.* [Constitutiones Caroli II. inter Constitutiones regni Siciliæ editas a Sarayna Lugduni ann. 1560. pag. 313: *Item pro stallagio equi die ac nocte solvatur Granum 1. Pro quolibet lecto integro . . . solvatur Granum 1.*]

GRAXUM AURI, ut *Uncia auri*, Constitutiones Siculæ lib. 1. tit. 90. § 1: *Apparitori autem pro quolibet citatione infra civitatem aut locum faciendam, Granum auri ab actore præbatur: extra civitatem, aut pro quolibet militari Granum unum.* Erat autem quotidiana Canoniarum et Clericorum in Ecclesiis deservientium distributio in *Gravis auri*, apud Siculos et Neapolitanos ut liquet ex Chartis ann. 1392. et 1304. apud Ughellum in Ital. sacr. pag. 306. cap. 420. d. 899. a.

† 4. **GRAXUM**, vel **GRAXUS**, Pondus minimum, Gall. *Grain*, Scrupuli parvis vicina quarta. Extractum Rotuli anni 1389. apud D. Brussel tom. 1. de Feudorum usu pag. 473: *Et erat busta bona de pondere et tallus; sed deficiebant duo Grani cum dimidio.* Vide *Granus*, alia notione in *Grani*.

* Frustrum, nostris *Grain*. Lit. remis. ann. 1385. in Reg. 128. Charioph. reg. ch. 84: *Lequel supplient print deux ou trois Grains d'acier et un ferà cheval. Le supplient tira ung grain ou lappan d'acier qui l'avait en son saint (sein) lequel il avoit achepté nu marché, in aliis anni 1469. ex Reg. 196. ch. 13.*

5. **GRANUM SCOLASTICUM**, Doctrina Evangelica. Acta S. Sebaldi tom. 3. Aug. pag. 770. col. 1: *Flagrabat erentia Sebaldi conversationem in populo, ut Granum scholasticum in agro seminaret* Dominico.

* **GRAXUTUS**, *Granis distinctus, ornatus.* Invent. ann. 1389. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 813: *Alta busula denurata cum soaxis Graxutis.*

* **GRAPA**, Frumenti purgamentum, quod remanet in area, frumento ventilato ac purgato. Charta ann. 1309. ex Bibl. reg. col. 17: *De omni fructu qui inde exierit, de blado, et balatico, et Grapis, et palen, dabitur nobis et ecclesie sancti Pauli medietatem.* Vide *Graperium* et infra *Grapium*.

† **GRAPADA**, Jus in pisces venales, de quo in Regest. Camera Comput. Paris. lit. 22. pag. 17.

* Charta Amalr. vicecom. Narbon. reg. ch. 22: *Retinemus . . . extimationem et iudicium . . . piscium recreatum et salsum, qui venditur in civitate et burgo Narbone, . . . et Grapadas et leudas dictorum piscium.*

* **GRAPELUS**, Uncus vel nexus ferreus unde Italici *Grappare*, arripere. Chrono. Talvis. apud Murator. tom. 19. Script. Ital. col. 838: *Ego vero qui id, quod evenit, cogitabam, quem accurre, circa xl. cum Gra-*

pelis et securibus ac armis suis misit, item Thom. Vide infra *Grapium* 3.

* **GRAFFELLUM** inter utensilia coq., annumeratur in Charta ann. 1253. apud eund. tom. 2. Antiq. Ital. med. 217. 476.

† **GRAFERIUM**, Quod remanet in frumento ventilato ac purgato, Massibus *Grappier*, Charta ann. 1266. ex Ant. Ecclesiæ Massil.: *Decimum portum eius fructum scilicet bladi et etiam de Gra-*

rio. † **GRAPEATURA**, Collectio uvarum vineis remanentium post vindemium, Gallice *Grappillage*. Charta ann. 1293. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 27: *Predictis vero nobilibus et eorum heredes remanent blorin, vindemiarum prætorum et Grapeaturarum emptio in locis predictis nec non totum commodum prætorum, emptiois et blorin præferuntur; l. excepto quod si aliquis præfecerit in blorin vel in dicta emptio Grapeaturæ de quo forisfacto debetetur emenda, ipsi committuntur.*

* Racemi, vindemiarum collectio, Itali Gallico *Grapper*, quod pro *Vindemiarum* nostri. Lit. remis. ann. 1316. in Reg. 141. Charioph. reg. ch. 116: *suppliant se boutis des vignes pour Grappier et print une nappe, laquelle il trouva Grappant.* Aliæ anni 1417. in Reg. 175. 580: *Tous les ansicellier Beque Grappier vignes, et en avoit la despaillie.*

* **GRAPHAGIA**, Scriptura, in Gloss. Alex. Iatroscop. Ms. lib. 1. Passio. 46: *Ut autem facilius invenire possit unanymorum causam expedita obiter, scribam tibi ipsa Graphagia.* Vide *Graphia*.

† **GRAPHANUS**, mendose. Vide *Graphia*. **GRAPHIA**, Jo. de Janua: *Graphia, scriptura*, 722q. In Capitulis Caroli M. lib. 3. cap. 73. [* 109.] lemma sic concipit *De Graphia prolatore, ut eam asserit. N. Statutum est, ut scripturam prolatori Epitaphium Pacifici Archiepiscopi Veronensis apud Ughellum tom. 5. pag. 609: Graveretur et novi Testamenti posuit, hanc, que carmen speræ calli optimam, plus Graphique prudens inventi, etc. A gra seu scriptura, Graphari et Graphia pellati postmodum Notarii et Concessionarii, nostris Grapier et Grapiet.* 1550. apud Rymer. tom. 15. pag. 11: *Guillelmus Rochet Dominus de Sancto domo Christianissimi Regis Cardinalis Status regni a secretis, utrum dicti S. Michaelis ab actis seu Graparius, S. Basilii Episc. Cesarænsis, tom. 2. l. pag. 933: Nobili Christophoro van I. primo Brungensium Grapario.*

* **GRAPHIALE**, Scribe, Henricus A. Ionipolensis in Adolpheis.

Nota membranis ex clara per se, Clarior virtus tamen habet proleto, Cosgraphice est.

* **GRAPHARIUM**, Traphæcia, in Gloss. Græco MS. sancti Germani Paris. not. Martialis.] Vide *Grapium*.

* **GRAPHIDA**, ut *Grapharitis*, S. notarius. Cod. Bibl. Ms. apud Mab. Mus. Ital. pag. 72:

ingobertus etiam referens et scribis falsis

Apollon aquas, supereminere teore
ta, in amorem deos illi creant in avum.
in *Graphare* et *Graphia*.

* **GRAPHIO**, Vectigalium exactor; quo
dane vox occurrat apud Suger, de Ad-
dictis. cap. 23, ut observatum est
in *Graphia*, Charta Phil. I. ann. 1061.
Reg. 63. Chartoph. reg. ch. 383: *Con-*
cessionem loco sanctae Mariae in sede nostra,
quae scilicet constituto, ea que pater
et antecessores nostri predicto loco
cesserunt. . . . . In ulodo dno habet
quoniam, a cunctis Graphionum insidias ibi
quoniam, a cunctis Graphionum insidias ibi
quoniam, a cunctis Graphionum insidias ibi
quoniam, a cunctis Graphionum insidias ibi.

* **GRAPHISTA**, ut supra *Graphida*. Bibl.
Habr. pag. 45:

de quoniam legit, Graphiste gratior esto,
graphi, pro Gressor, Scriba, tabularius,
Lit. Joan. de Bethunia ann. 1401. ex
Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 301: *Maistre*
Vide Crante, dit de Baye, prothontoire du
et Graphier en son parlement, etc.

* **GRAPHIUM**, Graphicus, Graecis et
Latinis, dicitur stylus ferreus, ab una parte
vitus, qui exarabatur in cera littere,
ab altera parte planus, qui inducebatur,
quod perperam erat exaratum, et rursus
emplanabatur. Symposius in enigmate,
quo lemma *Gratio*:

De summo planus, sed non ego planus in limo.

Notis: *Graphium*, scriptorium. Alibi:
volumen, *graphia*, stilus vel baculus stu-
ditis. Gloss. *Elfrici*: *Graphium*, vel
scriptorium, græf Petrus in Actis S.
Amenae num. 10: *Jussit pueris, qui ejus*
tempore fuerant, quod cum gladius, qui ejus
tempore scribendi Graeco eloquio Graphi nun-
quidam, illum crudeliter trucidarent. Con-
clum apud S. Macram ann. 881, cap. 8:
Hi capitulum lecti sui tabulas cum Graphi
solati, et quæ... de profectu et utilitate
quod meditabatur, adnotabat. Tabularium
litteris Gratiopolitane sub Hugone
Episcopo I. 50: Sicut enim supra scriptum
est, ut mihi nominaretur... et neque daret,
quæ mihi, ut credo, unum verbum, quia
tabulas cum Graphi scripsi ante cum pro-
ferum feudum. Graphium argenteum, in
Epist. 7. Bonifacii Mogunt. Recensetur
per Graphium in suppellectili monachica
Regula S. Benedicti, de quo multa
reperunt Haefenus in Disq. Monast. lib.
tract. 2. disq. 5. et Chiffletus in Anastasi
Gild. 13. Poeta Gallicus MS. qui vixit
ann. 1366:

Les uns se prennent à écrire,
de Griffes en tables de cire,
Les autres suivent la coutume,
De fournir lettres à la plume.

* *Nostris Grefo. Vite SS. MS. ex Cod.*
et S. Viet. Paris. fol. 29. v. col. 2. ubi de
et Felice: Les enfans qu'il avoit enseigné,
vident à Griffes et à ailegrins.

* **GRAPHIUM**, *Traphixia*, in Gloss. *Gr.*
lat.

* **GRAPHIUM**, Surculus, talcola, ramus
uloris *Graphido* alteri insitus, inditus,
de nostri Grefo dicitur: Occitini, *Grifium*,
litteratus 15. Poem. 14. cujus lemma
est: *Ad eundem, pro pomis et Graffiolis.*
v. 42:

Quod ubi transmissis propria cum prole parentis,
Fuit cum fructu surcula, pomis simul.

§ 2. **GRAPHIUM**, Donatio, sic forte
dicta quod scripto firmari solet. Acta S.
Caretoci tom. 3. Maii pag. 586: *Et postula-*
et Rex ab illo ut reciperet Curium in sem-
piterio Graphio, et postea edificavit Ecce-
sium ibi.

3. **GRAPHIUM**, seu **GRAPTIUM**, speciem
machinae bellicae fuisse, videtur innuere
Cherubinus Gharadacus lib. 17. Hist.
Bononiensis pag. 575.

* Rem dubitanter a Cangio propositam
pluribus firmat argumentis Muratorius
tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 483. ubi
probat *Graphium* hic, Ital. *Grappio*, ferreum
esse iumentum unciis pluribus constans,
cujus erat usus in tuendis manibus, dum
hostis impetum faceret; quod in Italia præ-
sertim post sæculum decimum factum fuisse
ipse auctor est. Vide supra *Grapelus*.

¶ **GRAPIDES**, Species avis apud Græcos.

* **GRAPILA**, Vita B. Angèle de Fulgino
cap. 20: *Solo enim, filii mei, quod nobili-*
tas et valor, qui exie de tribulatione, non est
nobis cognitum, quia si esset cognitum, esset
de ea magna Grapila et rapina, et quibet
raperet ab alio, de quo rapere posset. Occi-
tini, Grapinha, nugibus vellere dicunt,
Grappinhado, Esgrappigneare. [Gallis *Grapi-*
li proprie est Uvas sublegere, et metapho-
rice Commoda quævis minutiora sumere
in rebus alienis.]

* **GRAPINUM**, Frumentum purgamen-
tum, quod remanet in area, frumento ven-
tilato ac purgato, idem quod supra *Grappa*;
quomodo etiam intelligenda vox *Grappus*
Charta ann. 1225. in 1. Lib. nig. S. Vulfri.
Abbay. fol. 8. v. 8: *Dictus Rodolus homo*
lignis remanebat ecclesie et servicus liber; ...
habebat Grapium et bladum, qui remanebat
in area post pedem, et palea quando men-
suratur. Inquisit. ann. circ. 1270. ibid.
fol. 23. v. 1: Nec est pratermittendum quod
virtute hujus verbi, graini, Grapium non
intelligitur; in quo Grapino dicimus ipsum
(præpositum de Vancellis) nihil percipere
debere.

* **GRAPINUS**, Charta ann. 1236. in M.
Pastoralis Eccl. Parisiens. lib. 16. Ch. 10:
Præbendarum, qui nunc sunt, receperant a
me foragis absque viciis, et Grapinus, pro
g. singulis annis redditibus, etc. [Vide *Pen-*
itulum.] [Idem quod *Grappinum*.]

* **GRAPINUM**, Racemulus, Gall. *Grapi-*
lon, Privil. curie Rem. MS. fol. 6. v. 6:
Curia remanet quasi vacua et penitus deso-
lata, nec colligitur ibi nisi Grapium post
vindemiam et fragmentum. Vide Grappus.

* **GRAPPIUS**, Botrus, racemulus, Gall.
Grappe, apud Petrum de Crescentis lib. 4.
cap. 4. extremo. Ital. *Grappo*, est uncinus,
Gallice *agraphe*; [unde in Actis S. Francis-
cæ Rom. tom. 2. Martii pag. 166.]:
Quibet ex demonibus tenebat certa instru-
menta ad modum nervorum, qui erant mixti
cum Grappis ferreis ignitis, cum quibus
ipsam animam percutiebant in illis partibus
et locis, in quibus magis se detinebat in
charis. Et in Actis SS. Maii tom. 1. ubi de
S. Juvenale Episcopo. Narniensis: Cum ope-
culo supposito ex eodem genere lapidis ad
sepulchri modum, ferreis Grappis firmato
plumbæque munito. Duo paria de Grappis,
apud Rymer. tom. 7. pag. 945.]

* **GRAPPELLUM**, Vide supra *Grapelus*.
* **GRAPPI**, Vita S. Theod. imper. tom.
2. Febr. pag. 561. col. 1: *Erat inter con-*
versas Theophanes, ejusque frater Theodorus,
qui non facit impressis, Grappi appellan-
tur.

* **GRAPU FORSI**, Longobaris, Violatio
sepulchri. Exstat apud Murator. tom. 1. part.
2. pag. 119. Lex Rotharis [* 15.] inscripta
de *Grup Forsi* hisce verbis exarata: *Si quis*
sepulchrum hominis mortui rapuerit, et corpus
expolaverit, aut foris jactaverit ecclesie, sit
culpabilis porcinibus defuncti. Heroldus
habet de Rapoworfin. [* A Germ. *Graven*,
fodere, et Lat. *Foris*; id est, Cadaver
effluere.]

* **GRABUUM**, Vide Ughellum tom. 9. Italiae
sacræ pag. 211. b. 213. a.

¶ 1. **GRAS**, *zhu*, Terra, in Glossis Lat.
Græc. MSS. Sangerman.

¶ 2. **GRAS**, *zâp*, *gratia*, *Grates*. Supplem.
Antiq.

* **GRASALA**, *GRASALE*, Vitis genus, ex
ligno, terra metallo, non unus notitios;
occurrit enim pro vase rotundo largiori ac
superius profundo, Gall. *Jatte*, et pro lancis
seu catini specie ad mensæ usum, nostris
Plat, alias *Grasale* et *Grail*, idem quod *Gaba-*
la, Libert. ville de Granata ann. 1291.
tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 22. art.
27: *De uno onere scutellarum et Graslorum,*
unum denarium Turonensem. Stat. ann.
1352. inter Probat. tom. 2. Hist. Nenn. pag.
152. col. 2: Cum lavabatur tabula pistium,
quod in uno Grasal, vel broco, vel alio
quodam, recipitur aqua illa. Pro summis
Graslorum, ultra denarius, in Lit. ann.
1204. ibid. tom. 3. pag. 180. col. 2. Index
reperit. vernal. 15. sac. ibid. tom. 4. pag.
27. col. 2: Item de loco ubi vendent Grasa-
la. Lit. remiss. ann. 1216. in Reg.
166. Chartoph. reg. ch. 237: Comme seelle
ferme eust appareillé un Grasl on jette
platin de prunes, pour porter à manger à
un leur porc, et ledit Grasl on jette eust
mis à son huis etc. Alim. ann. 1395. in Reg.
149. ch. 62: Item elle prist un grant Greil,
qui est à dire un grant plat tout plain de
froment, et l'emporta en son maison. Assis,
Hierosol. cap. 289: Toutes les esclaves et
les Græcs, en que il (le seneschal) aura servi
le cors dou roy dou premier mès, doivent
estre sours. Grezale, in Lit. remiss. ann. 1207.
ex Reg. 164. ch. 162: Leolul Saleise estoit
el basoier de son mestier de charpentier et
pour faire Grezale. Vide Grassele et infra
Grasala.

* **GRASALETUS**, Pari intellectu, dimin.
a *Grasala*. Charta ann. 1222. ex Tabul. S.
Aran. Avenion: *Item quinquaginta scu-*
tellati et viginti quingrætoles censuales
annuatim. Invent. ann. 1294. ex Tabul.
Montisil: Item xvij. Grasaleti urgentel,
... que quidem vasa argentea... fuerunt
tradita... servanda ad retrorabulum altaris
S. Johannis Baptistæ. Aliud ann. 1361. ex
Tabul. Di. Vencie: Item duodecim Grasa-
les de signo. Vide Graslatus.

* **GRASAXEC**, Charta Anglica ann. 1330.
laudata a Spelmano: *Et debet Grasance*
pro porcis suis ad festum S. Martini, videlicet
pro quolibet porco etatis unius anni obolum.
* F. Quod pensatur pro facultate im-

aria, *Grater*. Glossa MSS. Reg. ex Cod. *En. Palla, Frigo, Grato*. De vocis etymo.

1. *Yssium*, Ferrarium, et Menagium.
2. *GRATARE*, Promittere, stipulari, habere. Charta ann. 1252. ex Ar-
3. S. Gildasii de Nemore : *Quia illud*
4. *Abbatii Conventui Gratia* et in verbo
5. *opatus concessi*. Vide *Gratuere*.

* Charta ann. 1266. ex Bibl. reg. : *Pro-*
6. *omnia et singula immobilia tenere* :
7. *et in infra Gratificare* 2.

* *GRATARI*, Eodem sensu, nostris,
8. *Charta Joan. de Harcuria ann.*
9. *ex Bibl. reg. col. 19 : Rigo in bono*
10. *equitatis et anno concessi et Gratulus sum*
11. *condonans preceptoris et fratris militie*
12. *fratris ad S. Stephanum in Campana mo-*
13. *natibus annu festarium mestilli*. Charta
14. *ann. 1323. ex Tabul. S. Marti. Pontisr.*
15. *ex 17 : Toutes les choses dessus dites il*
16. *seront, rorerent, raterent et accorderent.*
17. *Ann. 1340. ex Chartul. 33. Corb. : Ad*
18. *non sunt Grée et accordé. Loons, Gréons,*
19. *gratons, in lit. ann. 1372. tom. 5. Or-*
20. *nat. reg. Franc. pag. 550.*

* *GRATAROLA*, Vectigialis species. Stat.
21. *lib. Ser. cap. 17. ex Cod. reg. 4619. fol.*
22. *110. r. 1 : Qualiter persona... tenetur sol-*
23. *utum Gratarola... de qualiter bestia*
24. *ne, quam vendit, donabit, vel eret.*

* *GRATERIA*, An idem quod *Regnaria*,
25. *interpolatio, mangoniun, seu emul-*
26. *onem quod inde precipitatur ? Charta*
27. *ann. 1376. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch.*
28. *10 : Obligatio ex causa pro et suis suc-*
29. *cumbis et ymolenas specialiter Grateriam*
30. *1340 et emolumentum ejusdem. Sed leg.*
31. *vide Gomeria. Vide infra in hac voce*
32. *varia notione.*

* *GRATES*, Crates, Italic. *Grata*, Gall.
33. *Tract. Ms. de Re milit. et mach.*
34. *belli. cap. 57 : Super dictas scolas ponan-*
35. *tur Grates, vulgariter sermone dicuntur Grati-*
36. *per quas transeant pedites. Vide Gratitia.*

1. *GRATIA*, Eucharistia. Optatus lib. 5 :
37. *Gratias gratas ad Gratiam : exhibet ille, qui*
38. *scire dignatus est, molaturum cœrebit*
39. *et famulorum, l. Sacerdotum aut Cleri-*
40. *corum. Ita xpius non semel apud Cyrillum,*
41. *scribit.*

2. *GRATIA*, Baptismus, in l. 1. Cod. Theod.
42. *de sacramento baptismi inter. (16.6.) Divinum*
43. *sermon implorare, i. baptismum, apud S.*
44. *Cyprian. lib. 3. Epist. 17. Gratiam Dei con-*
45. *gratizari, in Chronico Reichersperg.*
46. *3. 370. Περὶ τῆς χάριτος καὶ τῆς χάριτος, apud Cyril-*
47. *lum. 4. Mystag. Elogium S. Pantalœonis :*

48. *ἡ χάρις τοῦ κυρίου καὶ τῆς χάριτος,*
49. *ἡ χάρις τοῦ κυρίου καὶ τῆς χάριτος.*

3. *GRATIA*, Status Ordinis de Sempringham :
50. *monasterii Latine in staltis suis stent*
51. *Natus, et ad Gratias tantum. l. dum di-*
52. *visio preces pro agenda Deo gratias.*
53. *Orth. Paris ann. 1256 : Completum quilibet*
54. *et canonice in Choro, et post Gratias*
55. *vultu, etc. S. Chrysostom. homil. 3. de*
56. *10. : Τὴν χάριν αὐτοῦ ἀγαπᾷτε, καὶ τὴν*
57. *χάριν αὐτοῦ.*

4. *GRATIA S. PAULI*, aut S. APOLLONIE.
58. *Stuta Mediolani. 2. part. cap. 133 : Aven-*
59. *toris corpore pulveretia, nec dantes Gra-*
60. *tiæ, nec S. Pauli, nec S. Apollonia, nec*

61. *prædicantes brevia pro febribus, etc. Species*
62. *sortilegii.*

5. *GRATIA APOSTOLICE SEDIS Episcopos*
63. *se esse, quondam primum dixerit Ep-*
64. *iscopos, dictum esse in Dei Gratia.*

6. *GRATIA GENERALIS*, Annus jubileus,
65. *quo indulgentie plenarie fidelibus omni-*
66. *bus conceduntur sub conditionibus expres-*
67. *sas in Bullis summi Pontificis. Instrum.*
68. *ann. 1371. apud Lobinellum tom. 3. Hist.*
69. *Britan. col. 550 : Dum esset iste testis cum*
70. *D. Ducissa tempore Gratium Generalium*
71. *fel. record. Innoc. PP. VI. scilicet Avinionem*
72. *ad dictas Gratias cum licentia D. Ducisse.*

7. *GRATIA*, Privilegia, immunitates,
73. *Litteræ ann. 1339. apud Ludewig. tom. 5.*
74. *Reliq. MSS. pag. 562 : Nos Nicolaus Dei*
75. *Gratia Opposui Dux ad universos volumus*
76. *pervenire, quod nos contenti stare volentes*
77. *nostris terminis, libertatibus et Gratiis datis*
78. *et impensis nobis a domino Joanne Bohemæ*
79. *Rege, etc. Pro promissis libertatibus, Gra-*
80. *tis, etc. in Charta ann. 1409. ex Schedis*
81. *D. de Marongues.*

8. *GRATIA*, Sponte, libere, benevole.
82. *Statuta Humberti Bellijoci tom. 9. Spicil.*
83. *Achor. pag. 183 : Burgenses Belleville non*
84. *tenentur ire in chavangia nisi de Gratia.*
85. *Vide Gratuire.*

9. *GRATIA*, Dignitas imperatoria.
86. *Versus apud D. Bonquet tom. 7. Collect.*
87. *Hist. Franc. pag. 310 :*

88. *Una valde tibi gradus superaddita summo*
89. *Gratis scripta manet, meritis lucrata regestum.*

10. *GRATIA*, Titulus honorarius, apud
90. *Matth. de Concucio in Carol. VII. pag.*
91. *55 : En cet an desuult 1445, le damoiseau*
92. *Eurard de la Marche... envoya lettre de deffy*
93. *au duc de Bourgogne, de laquelle et du con-*
94. *tenu d'icelle la teneur s'ensuit : Très haut,*
95. *très puissant et très redouté seigneur, mon-*
96. *seigneur le duc de Bourgogne, comme je Eu-*
97. *rand de la Marche ay eserit pardevers vostre*
98. *Grace, pour que icelle vostre Grace, etc.*

11. *GRATIA*, Fama, nomen, Gall. *Re-*
99. *nommée. Lit. remis. ann. 1375. in Reg.*
100. *107. Chartoph. reg. ch. 109 : Jehan Pente,*
101. *qui estoit honn. risteux et felons et melleys,*
102. *ayans mauvisse Grace en ladite ville et en*
103. *tous les lieux ou cognens estoit. Aliz ann.*
104. *1380. in Reg. 118. ch. 10 : Estienne Fusset*
105. *... pour varlet, brigoureux, belliqueux et noi-*
106. *seux, et parsonne de petite Grace et renom-*
107. *mée etc.*

12. *GRATIE LOMBARDORUM*, Tesserarum
108. *ludus. Lit. remis. ann. 1412. in Reg. 166.*
109. *Chartoph. reg. ch. 346 : Icellui Gerardin*
110. *dist pro estabement, il nous fault faire les*
111. *Graces des Lombars ; lesquelles Graces il en-*
112. *tendoit jouer aux dez. Gryache vero est lu-*
113. *guseuse ludi species, in aliis Lit. ann. 1458.*
114. *ex Reg. 188. ch. 44 : Le suppland dist qu'il*
115. *ne jouerai plus à la caille ; mais qui courroit*
116. *jouer à la Gryache. Vide supra Gratia 3.*

13. *GRATIALIS*, Gratiolus, in Miraculis
117. *S. Servatii Episc. tom. 3. Mail pag. 224. et*
118. *in Carminibus Sarnovii apud Ludewig.*
119. *tom. 8. pag. 321.*

14. *GRATTARE*, Gratinus agere, in Legibus
120. *Adelstani Regis Angl. apud Bromptonum*
121. *pag. 851. 854 : Grattari ab aliquo, Grati-*
122. *um actiones ab eo recipere, apud Haymo-*
123. *nem Episc. in Explic. Epistolæ ad Roma-*
124. *nos cap. 4. Le Doctrinal MS. :*

125. *Moult doit Dies Gracie*
126. *Qui par son cuer s'avance.]*

Vide *Regnare*.

* *Render* gratie, eodem sensu, in Poem. dr
127. *Bello Trojano Ms :*

128. *Tous furent lié de sa venue ;*
129. *Grat et merci lui fut rendue.*

15. *GRATTARE*, In Legibus Rotharis Regis
130. *Longob. tit. 89. (11. 223.) est de ancilla ma-*
131. *trimonio Gratiati : ea nempe, quam Domi-*
132. *nus de Gratia in uxorem accepit. Habetur*
133. *in Lex. l. 2. tit. 1. §. 8. Alsius de Insulis in*
134. *Placeta naturæ : Alteri quoque interdi blan-*
135. *diendi la scilicet genmarum benigna oculis*
136. *Grattatur servitibus.*

16. *GRATTARE*, Ex gratia concedere,
137. *liberare, immunes facere. Charta ann.*
138. *1201. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col.*
139. *347 : Ego vero Guillelmus episcopus (Nivern.)*
140. *ecclesiam illam ab omni exactione quastum*
141. *et procuracionum et visitacionis archidiaconi*
142. *Gratiavimus. Vide infra Gratifere.*

* *GRATTATIZARE*, Charta Joan. ducis
143. *Brit. ann. 1276. ex Bibl. reg. : Quas (reddi-*
144. *tus) nobis remissit contra episcopum Conso-*
145. *ropensem deffendit, Grattatizare ac tueri.*
146. *Sed leg. Gavocitazare. Vide in Goranire.*

17. *GRATICULA*, pro Graticula. Gloss.
147. *Lat. Ger. Sangerman. MSS. Graticula, 1272.*
148. *Vide Graticula.*

18. *GRATIZOLA*, nostris, *Grati. Lit. re-*
149. *miss. ann. 1353. in Reg. 83. Chartoph. reg.*
150. *ch. 181 : Unum tripodem ferri, unum Grati-*
151. *culum... abbatii. Aliz ann. 1375. in Reg.*
152. *108. ch. 95 : Je vult marier ma fille, me*
153. *rendras tu un Grati et un trepié qui m'e fault*
154. *pour son mariage.*

19. *GRATIFER*, pro Gracifer. Famulus,
155. *Gall. Garçon, Valet. Contractus inter Lu-*
156. *dovic. IX. et Venetos de trajicendo Regis*
157. *exercitu in Terran S. ann. 1268. Cod. jur.*
158. *Gen. part. 1. pag. 25. §. 6 : Super ex loco*
159. *D. Rex vult acire quantum constabit quod*
160. *ejuslibet Militis cum duobus serventibus,*
161. *anno equo et uno Gratiifero pro equo et aqua.*
162. *[Non semel praterea occurrit tom. 2.*
163. *Cod. Lit. diplom. col. 1963.] Vide Gracie.*

20. *GRATIFICARE*, Graticari, favere,
164. *Gall. Favoriser. Stat. Universit. Andegav.*
165. *ann. 1409. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag.*
166. *499. art. 5 : Tunc rectore priore vocato,*
167. *pro qua parte voluerit, Gratificare tenebunt.*
168. *Ibid. pag. 500. art. 12 : Quod si pares fuerint*
169. *in votibus, tunc locus erit Gratificacioni,*
170. *ac poterit rector Gratificari in hoc causa.*

21. *GRATIFICARE*, Declarare se aliqui
171. *gratum habere. Instrum. ann. 1335. apud*
172. *Ludew. tom. 5. pag. 602 : Promittentes sub*
173. *fideli præstito juramento, quod super factis*
174. *dominus Rex Poloniarum premissa omnia et*
175. *singula, hinc infra festum R. Galli proxi-*
176. *mum, ratificabit. Gratificabit, ne suis pa-*
177. *rentibus approbabit litteris. Vulg. Interpres*
178. *Ephes. 1. 6 : In laudem gloria gratia sua,*
179. *in qua Gratificavit nos in dilecto filio suo.*
180. *id est, Gratos nos fecit. Statuta Canonico-*
181. *rum Regul. apud Duellium tom. 1. Ni-*
182. *well. fol. 91 : Ni sit in officio vel Gressu*
183. *Gratiificato, id est, ut ibidem habet Glossa,*
184. *indulto pro licentiam.*

22. *GRATIFICARE*, Idem quod supra
185. *Gratiare 2. De re aliqua cum aliquo pa-*
186. *cisci, componere, Gall. Convenir à l'amio-*

ble; vel Facere quod alteri gratum est. Vide infra *Gratum*. Libert. civit. Vien. ann. 1361. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 432. art. 31: *Si duellum armatum fuerit et iuratum in manibus dominorum, et altera pars postmodum penitere voluerit, solvat dominus decem libras, vel alias Gratificet cum eis, et emendum faciat alteri non penitenti*. Gracior vero, Aliquid ex gratia aliquid concedere, vulgo *Faire grace*, in Lit. Phil. VI. ann. 1336. in vol. 9. arrestor. parlam. Paris.: *Avons Gracié et remis des maintenant pour leurs luitte anuade*, etc.

3. **GRATIFICARE**, Gratum esse, placere. Carmin. Hibern. Exsul. ad Carol. M. apud Maum Classic. Auctor. tom. 5. pag. 411:

Laudibus eximii celebrantur aequalis price,
Omneque prateritum Gratificare solet.

GRATIFICARI, Largiri, impartiri. Papias.

* **GRATIFICATIO**, Gratosus assensus. Lit. ann. 1454. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 175: *De eorum expressa voluntate, Gratificatione et consensu*, etc.

* **GRATIFICE**, Grato animo. Charta Reg. alib. ann. 1019. in Chartul. S. Vitoni Virdun. ex Cod. reg. 5435: *Cujus pietatis nota nobis Gratificæ suscepta fuisset*, etc. Epist. H. apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 2. pag. 53. col. 1: *Nuntium vestrum, vestraque pietatis litteras Gratificæ suscepit*. Vide supra *Gratanter*.

† **GRATILLA**, Genus libi, forte a *Gratum* sic dicti. Arnob. lib. 7. adv. Gentes: *Quid fratilla, quod frumen, quid africua, quid Gratilla, catenunem, conspindum, cabala?*

† **GRATILLES**, Ital. *Grattilo*, Gall. *Rallique*, Funiculus limbo vel assutus. Informationes civitatis Massiliæ de passagio transmarino ex MS. Sangerman.: *Item debet habere ipsa navis duas pugnas et vi. Grattiles et surcium subtilem pro faciendis cordicis vi. quantis*.

GRATIO, Cruditatis voluptus, Papias. Codex MS. habet *Crudelitas*.

† **GRATIONARI**, in Ecclesia S. Stephani Vienn. Presbyteri, idem, ut videtur, qui in parochiis dicuntur *Habitarii*. Statuta ejusd. Ecclesiæ apud Raim. Duellum lib. 2. Miscell. pag. 86: *Illic observantiam patris reprobandus mandantes Prepositi... ut ab hujusmodi in antea desistat, et ultra ordinarios confessores, videlicet Octonarios, vicarios et Gratationarios, in principio Quadragesimæ confessores, viros doctos et probatos... assumat*.

* **GRATIOSE**, Munifice. Invent. Chart. reg. ann. 1483. fol. 27. vº: *Alia Carta Philippo regi per quam Gratiose conceit archiepiscopo et capitulo... ecclesiæ Lugdunensis, quod etc.*

† 1. **GRATIOSITAS**, Gratus animus. Diploma Bolkoni Ducis Silesie ann. 1394. apud Ludewig. tom. 6. pag. 376: *Tanta aequum nostra Gratiositate ac mentis liberalitate*, etc.

† 2. **GRATIOSITAS**, Amabilitas, comitas. Vita B. Colette num. 8: *Placuit illi conferre Gratiositatem complacibit et gratissimum diligibilis*.

† **GRATIOSITAS NOCTIVAS**, apud Tertulianum contra Marcionem lib. 1. cap. 9:

Idem quod Plinio *Gratin* *Noctivatis*, Gallis *la Grace* de la nouveauté.

* **GRATIOSUS**, ita xar' ἱερόν appellatur Episcopus in Prol. Wurmer. capit. S. Th. Argent. Vide supra in *Gratia* 2.

* **GRATIOLOLA** inter arma prohibita recensetur, in Stat. Vallis-Ser. rub. 44. ex Cod. reg. 4619. fol. 88. rº.

† 1. **GRATIS**, Libenter, ex animo. Charta. Petri Regis Aragonie ann. 1305. apud Achier. tom. 8. Spicil. pag. 126: *De hoc facit junctis manibus hominum, et per hæc sacrosancta quatuor Evangelia corporiter tacta vobis Grátis juro*. Rursus occurrit in Litteris ann. 1357. tom. 3. Ordin. Reg. pag. 204.

2. **GRATIS**, De industria, consulto. Gall. *Exprix*, Gualter. Hemingford. de Gest. Eduardi I. reg. Angl. pag. 20: *Cum essent in descensu Themisia juxta mare, Grátis anchoravit eam (navem) magister novis in mediis fluctibus*.

† **GRATISCUS**. Vide *Græciscus*.

† **GRATITARE** dicuntur anseres a sono, quem edunt, Italis *Gracidare*. Auctor Philomela:

Hinc Gratitis improbus anser.

[* Vide supra *Gracitater*.]

* **GRATITIA**, Grates, Ital. *Graticcio*, Gall. *Cloye*. Stat. civit. Comaene nova cap. 3. ex Cod. reg. 4622. fol. 132. vº: *Si aliquis massarius de cetero derelinquerit aliquod massarium... non possit nec debeat ex portare de ipso... nec Gratos, nec Grattitas, nec assides*, etc. Vide supra *Grates*.

* **GRATTIUS**, Eadem notione. Stat. Piacenti. lib. 4. fol. 46. vº: *Ad dictam clausuram frondum de mare, vel Grattio pastonati, vel pariete*, etc.

* **GRATTUDINALITER**, Grati animi sensu, Gall. *par Gratitude*, Charta ann. 1386. tom. 1. Hist. Cassin. monast. pag. 85. col. 2: *Ad illius (Salvatoris) gloriam, reverentiam atque laudem liberales extendere Grattitudinaliter manus suas (debet)*.

† **GRATIYA**, pro *Gratia*. Sermo de corpore S. Gratiani Mart. tom. 5. Annal. Benedict. pag. 694. col. 2: *Pro Grativa igitur nostri Gratiani, summi judicii ira placabitur, si nos sua festivitate viderit intentos, et debitis devote reddentes obsequia*.

† **GRATSA**, Piscis genus, in Rumpier Hist. Foronice. apud Pezium tom. 1. Anecd. part. 3. col. 433.

* **GRATTAROLA** inter utensilia coquinae annoveratur, in Charta ann. 1263. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 426.

* **GRATTERARE**, Arietum vox, in Carm. de Philomela ad calcem Cod. reg. 6816: *Gratterat hinc aries, et pia balat ovis*.

† 1. **GRATUITAS**, pro *Gratia*, Beneficentia. *Donata et gratuita*, in Litteris ann. 1508. apud Rymer. tom. 13. pag. 180: *Retribuit Serenitati vestre in solidum Gratuitates vestras*, in aliis Litteris ann. 1498. apud Ludewig. tom. 6. pag. 119.

* Doum, nostris *Gratuité*, eodem sensu. Comput. ann. 1495. iuter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 62. col. 2: *Quod si facerent aliquam Gratuitatem; pro qua Gratuitate solverunt*, etc. Lit. remiss. ann. 1460. in Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 118:

Lesquelz compagnons atant si depens sans boire, ne recevoir aucun don ou tuité. At vero *Gratuit*, idem quod *gratis*, item spectans, in Libro MS. qui titulus, *Pénitence d'Adam* cap. 1: *Et alia: l'homme Adam formé à l'ymage de Dieu quant à nature; et à sa similitude, en chose choses Gratuites et spirituelles, intelluents et mal*.

† 2. **GRATUITAS**, Titulus honoris, quo Casianus Valentinus Episcopus appellat Collegas suos in Antiqua Collet. G. novam Penit. apud Achier. tom. 11. Spicil. pag. 198: *Statuit Gratuitas vester*, etc.

* **GRATICIE**, Comitum, urbane, Gall. *Poliment*, Lit. remiss. ann. 1415. in Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 20: *Johannes Proalio potentes Gratuite salutavit*.

* **GRATUITER**, pro *Gratuito* utitur Odoenus in Vita S. Elphigi Archiepiscopi, Casianum tom. 19.

† **GRATULA**, Grates, craticula, instrumentum. Vita B. Henrici Baucen.: *Gratulam de lignamine super ipsam faciem mandaverunt*.

* **GRATULARI**, Frui, uti, gaudere. V. B. Gobert. tom. 4. Aug. pag. 393. col. 1. *Ad hoc quod ipsa (ducina) precibus plecteris molito dictum additem Gaudium et conventum suo jure patrem Gratu* [* Hibern. Exsul. inter Carol. M. apud Majum Classic. Auctor. tom. 3. p. 406:]

... Conditur orbis
Nostris assiduis Gratularum cantibus aqua]

† **GRATULATIVE**, Gratulante, gaudete, in Homili. Leandri Episc. tom. 2. Cat. Hisp. pag. 351.

† **GRATULOSUS**, Gratulabundus, gratulatur. Greg. Monachus in Chron. Farfensi apud Murator. tom. 1. col. 67: *Erat denique (Odo Abb.) astutus et in agendis negotiis... cum sociis contentis, habellis, affectuosus, hilaris, Gratus, verax*.

* **GRATICUM**, GRATIUS, [Cautio de re p. dam facienda. Edictum S. Ludovici Fr. ann. 1235: *Potquam Dominus penum terram tenuerit, recipit hominem herede, tali modo quod heres de pretiorum, garenarum, nemorum, et dotium, et servitorum, debet Dominus p. facere Gratum suum, vel compensare p. ritatem et dote, quod infra 80. dies tor debuit*. Charta Communis Rotomagi de Luariere tom. 1. Ordin. pag. 303: *Id (debitor) inventus fuerit in civitate de Luariere, vel Castro Fales, antequam Gratum suum fecerit, tamdiu tenebitur in carceribus Communis, donec redimeretur de carceribus illis... tunc jurabit se non reverentiam civitatem, vel dictum Castellum, fecerit Gratum Majoris et creditorum*].

* Vel potius, Voluntas, placitum. L. Grato, Gall. *Gré*: *unde Gratum fecit*. Debitum solvere, satisfacere officio, vel quod alicui gratum est, exsequi, etc. *Faire gré*. Charta Phil. Aug. ann. 1167. Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 102. vº: col. 1: *Nos defimus in alio loco dicto Boldino excausum illius tunc Gratum suum*. Lit. ann. 1355. tom. 1. dinal. reg. Franc. pag. 571. art. 23: *Et*

et aliis vultis erit vastiaux ne escandis
ra le velle, s'il n'a fuit Gré au meijer
chaines sols. Pacifior et faire Gré à partie,
aliis ann. 1370. ibid. pag. 378. art. 26.
De remiss. ann. 1395. in Reg. 148. Char-
ph. reg. ch. 248 : *fecit Guillemus compta*
Gré à l'este de l'estoc de lui de ses
apagnons. Hinc nostris Estre engrant
Aliquid gratum habere, et animo
Lit. ann. 1380. tom. 6. Ordinal. pag.
38 : Aliq. un chaceux soit plus Engrat
en un endroit de obir à nos dia criz. Mirac.
us. B. M. V. lib. 2 :

Seins engrés, seions Engrant
de lui servir et joier et suir.

Deipement du corps Ms. :

Cari coreitres moust et Engrans
De manoirs faire hant et grant
La carieque lebergier.

Cron. Ms. Bertr. Guescl. :

Collaure de Lanauy y estoit moult Engrans.

* **GRATVARE**, Contendero pericasso.
Id. *Grattigere*, Gall. *Brayer*, Comput.
an. 1369. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem.
pag. 245. col. 1 : Item pro oris et casore ad
Grattum ad optis dictorum flansumum,
vici quod grossos.

1. **GRATUS**, [Trajectus etc.] Vide *Grat*.

2. **GRATUS**, Crates. Vide supra *Grates*.

3. **GRATUS**, Decipula seu eavespecies
deprensas aves, Ital. *Graticcia*, Stat. cri-
ta. Cuman. cap. 142. ex Cod. reg. 4623.
[41. 7. 2. Non sit aliqua persona.... que
aliquod vel presumat de cetero capere pipi-
um columbos alijetia dharum aliarum,
velia reia, Inquies, Gratos, balatus, etc.]
Vide supra *Grates*.

4. **GRATES**, Tomenium, lauze dete-
cta species, nostris *Grutuze* et *Gratuse*.
Vat. pro panis. Carcass. renovaia ann.
125. in Reg. 201. Chartoph. reg. ch. 121 :
Vno quod nullus parator.... possit.... texere
unimere pessols sive borrethos, nec bor-
rethos Gratus quoguomodo. Lit. pro pan-
is. Tre. ann. 1377. in Reg. 111. ch. 112 :
Vno et que plusieurs drappiers.... de Tru-
sunt draps à l'estere de Gratuse, de seur-
dus d'ingelous et autres nouveias ma-
nues, etc. Perperam editum *Gratuse* tom.
5. Ordinal. reg. Franc. pag. 283. art. 5.

5. **GRATUS**, pro panis. Abbavil. ex Lib. rub. fol.
122. quid. civil. art. 3 : Que nuls ne
drapper de Gratuse, etc. Alia pro li-
dum carciat. Elbroic. ann. 1321. in
Reg. 123. ch. 113 : Item que les jures puis-
ment tous les draps.... on l'en trouvera
en, on bridiures, on Gratisses. Gratul-
us, boures, ne autres laines on choses
drappier, in aliis ann. 1403. tom. 9. ea-
dem. Ordinal. pag. 171. art. 9.

* **GRATUSA**, **GRATUSTA**, Radula, Gall.
p. Lit. *Grattugia*, Provinc. et Ociet.
deus vel Gratul. Invent. Ms. ann. 1330 :
deus van Gratul. ferrea.

6. **GRATA**, Locus, arborum, fructuum,
arborum, nemus, ex Anglico a *Grave*,
[Graef. 1.] Monasticum Anglie.
[4. pag. 113 : Dulci Eccliesia S. Petri
veret in fodo suo. cum Grave, et
videm terra adiacentibus. Pag. 117 :

Terram suam... cum Gravis, pascuis, pratis,
etc. Tom. 2. pag. 226 : Præterea dedi eis
unam Gravam, quæ dicitur Bircheombe,
et licentiam circumculandendi. [Diploma Wil-
helmi Dneis Aquitanie ann. 1037. inter
Instrum. tom. 3. Gall. Christ. col. 268 :
Cum decimis et aquis dulcis, et terris de mare
Solita usque ad mare de Gironde et de Libe-
de Synt usque ad Gravem, cum marisco et cum
montanis, cum pinetis, cum piscatione, etc.
Thomas Marlow Formul. Anglie. pag. 47 :
Gravam quæ vocatur Bradule cum bruneria
adjacente. Occurrit iterum ibid. pag. 260.
apud Kennetum in Glossario ad calcem
Antiq. Ambrosien. et in Chartulario SS.
Trinitat. Cadom. fol. 43. v.] Chartas rum-
sum alias suggerit Spelmanus. Vide *Grana*
2. Aliud sonat *Grave*, in Consuetudine
Meledun. art. 4. Est etiam *Grave*, Germani-
sima, fossa. Hesychius : Γράβα, ὄρεσις, βό-
βος.

1. **GRAVABILIS**, Gravatus, Cæl. Aurel.
l. 4. cap. 3 : *Fomitus Gravabilis capiti est.*
Idem lib. 3. Acut. cap. 17 : *Old Gravabilis.*
Occurrit rursum lib. 1. cap. 15. et supra in
voce *Carnatio*.

* **GRAVAIRO**, Arena, sabulum, Gall.
Gravir, alias *Gravace*, Charta ann. circ.
1175. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem.
pag. 39. col. 2 : *Quidquid in molendinis,*
et in resclauso, et in ipso fonte, et in Gra-
vatrone Guillermi Augerit, et in aliis Gra-
vaironibus, et in olivariis, et intra quæ sunt
supra Gravacronem Guillermi Forragosse.
Alia ann. 1375. in Reg. 173. Chartoph.
reg. ch. 548 : *Comme feust venus et arrezes*
à verrec en la parvoise de Morsalnes on
Gravage.... deuz teneaulx de vin, etc. Vide
Gravero.

* **GRAVEMUS**, Damnum, vel lujuria 2.
Gall. *Grief*, Math. Westmonaster. ann.
1226 : *Ostenendi ei manifeste articulos super*
Gravaminibus et oppressionibus Ecclesie et
regni, etc. Occurrit passim. [Notione non-
nihil diversa Cassiod. l. 9. Ep. 2 : Nisi visceri-
bis sanis Gravamen nullus sentias lesioniis,
id est molestiam.]

1. **GRAVAMENTUM**, Onus, molestia.
Gloss. Lat. Græc. : *Gravamentum*, Bæp.
GRAVANETUM, Vetus Charta apud Pe-
rardum in Chartis Burgundie pag. 89 :
Selleet porcellos, vtelus, edos, lanum, le-
gumen, milium, panetum, unigramum, *Grav-*
vanetum, et plastrum juxta Ecclesiam S.
Martini vestitum et non vestitum in parte
Aquilinus situm, etc. [Leg. suspensor Grav-
vanetum ; atque adeo idem fortassis esse
quod supra Gravatagium et Grannagium.
Vide ibi.]

* **GRAVANTIA**, Damnum, injuria, de-
trimentum, a vet. Gallico, *Gréance*, Ital.
Graveza, Charta Joan. comit. Burg. ann.
1239. ex Bibl. reg. : *Omne Gravantium,*
quod pro defectu garantie eidem fratribus
eveniret, singuli eorum tenentur ex integro
restaurare. Engrigierem, eodem sensu, in
Consuet. vet. Aurel. ann. 1137. ad calcem
Assis. Hierosol. pag. 484 : Nos (Loy) à
nos borjols d'Orleans par l'Engrigement de
la cite surer, yctes costumes.... leur donas-
mes. Hinc Gréusement, cum damno
et injuria, in Lit. remiss. ann. 1373. ex Reg.
105. Chartoph. reg. ch. 36 : Lequel exposent
par emprisonnement de lui et de ses enfans

ont esté Gréusement detenus, etc. Vide
Gravamen.

1. **GRAVATA**, Vito S. Pranci Erem. tom.
3. Junii pag. 555 : *Mira quantitatis massa*
movit, quæ Gravata vulgariter dicitur, de
mentis illius delapsa occumit.

1. **GRAVARE**, Honorare. Vide *Gravi-*
tas.

2. **GRAVARE**, Accentu gravi pronun-
tiate, in Epistola Hildemari Monachi de
recta legendi ratione, apud Mabill. tom. 6.
2. Annal. Bened. pag. 743.

3. **GRAVARE**, Sculpere, ex Græc. γρά-
φω, vel ex Germ. *Graven*, *Fodere*, Gall.
Graver. Vita S. Senioris Virg. : *Sanctam*
virginem in sublimiorem loculum elevavit,
hoc illi Gravans in marmore Epitaphium, etc.

* **GRAVARE**, Consentire, stipulari,
gratum habere; unde leg. videtur *Gratare*.
Vide supra in hac voce num. 2. Scacar.
Pascha apud Fales, ann. 1307. in Reg. S.
Justi Cam. Comput. Paris. fol. 16. v. col. 1 :
Judicatum est quod recordatio assidue curret
super quod monachi S. Audonis dicebant,
quod Robertus Baisel Gravarent in assidue
Follesia, quod perderet quercum suam, si
carta similis corte, quam monachi habent,
posset inveniri sigillum in sigillo fratris sui.
Vide supra *Gratificare* 2.

* **GRAVARE**, Gravata seu gloria in-
ducere, vel Onerare, Gall. *Charger*. Charta
Will. epis. Autis. ann. 1176. ex Tabul. S.
Mariani. Item *prædicti milites concesserunt*
canonicis quatenus de terra sua, quoties ne-
cesse esset, exclusum suum Gravarent.

* **GRAVARE**, Concipere; dicitur de pi-
scibus quando copulant, vulgo *Fmyer*. Pa-
cium ann. 1303. ex Tabul. D. Vencie :
Possunt piscare.... tempore Quadragesimali
cum filia et aliis ingenuis quibuscumque,
entremillo duntaxat excepto, et ne turtures
sive truchas destruat et dissipari volent,
tempore quo Gravant, etc.

* **GRAVARIA**, Notitia seu Charta Roberti
Ducis Normann. ann. 1088. in Tabulario
Fiseau. f. 14 : *Has autem terras reddo et*
concedo quietas de Gravaria, et ab laicali
consuetudine. Charta Henrici II. Regis pro
Monasterio beate Mariæ de Bernia in Nor-
mann. in 106. Regesto Tabularii Regii
Ch. 84 : *Et cum omnibus illis dignitatibus*
et libertatibus, et quietantibus de Gravaria,
et pascuis (sic) et aliis rebus, etc. Charta
Will. Nothi Comit. Norm. tom. 2. Mon-
ast. Angl. pag. 960 : Ego Willelmus Nor-
mannorum Comes concedo cum (Ecclesiam)
liberam ab omnibus consuetudinibus Grav-
riorum et benagiorum. Ubi perperam, ni
fallor, editum Granariorum. I.e Romanæ de
Rou MS.

Plat de forest, plat de muscoies,
Plat de porpire, plat de voies,
Plat de gaur, plat de Graveries,
Plat de melles, et plat d'ayes etc.

Vide mox *Gravarijus*.

* **VECTIGAL**, tributum, quævis exactio.
Vide infra *Gravaria* 2. Charta Will. Nothi
comit. Norman. ann. 1043. in Reg. 63.
Chartoph. reg. ch. 67 : *Ego Willermus co-*
mes concedo eam (terram) deinceps liberam
ab omnibus Gravariis, bergariis, et omnibus
consuetudinibus meis.

* **GRAVARIA**, Armorum genus, quo
quis alterum gravare, unde nomen, potest ;

nisi sit pro *Giavrina*. Vide supra in hac voce. Stat. crimino. Cuman cap. 138. ex Cod. reg. 4652. v. *Genera armorum prohibita... lancea, Giavrina*, etc. Vide infra *Gravida*.

GRAVINGUS, *Gravida*. Ordericus Vitalis lib. 15. cap. 876: *Eodem tempore Andricus Ebroicensis comes animi nimium amaritudinem gerens, quod Propositis ad quos Gravingos in terra sua nimium furem videbat. Insolitas enim exactiones imponebant, ac pro libiti suo iudicia pervertebant. Vox videtur conflata ex Graf, Comes, iudex, et Haring, miles. Ita Gravingus erit Praefectus ac magister militum in urbe quavis. Haring enim milites vocant Angli, vocabulo, ut videtur, ducto a Herra, bellum, [nostris dicuntur Homines de guerre:] vel politus ministri fuerunt, seu Milites Comitum, qui coram iussu exquebantur, aut denique excoctores et publicani, quomodo Grafiones dicuntur a Suggro de Administratione sua cap. 23. et Gravingos, in libro Miraculorum S. Vulfrani Episc. n. 33: Quidam homo S. Vulfrani misericordiam expetivit, qui in quosdam ministros incurrit, quos vulgus Gravingos appellat: hi autem equum, cum ille insidebat, eo dejecto rapuerunt.... Illi vero petitionem ejus contemnerent, dixerunt, se domini sui servitium implere velle, et sic ei, si tamen eos sequeretur, reddere. Vide Grasio. Vacces au Roman de Rou MS.:*

Venir a fet de cest pain,
Tous ses peires, et ses bailiis,
Seu Greverus, et ses Viscontes, etc.

[* Vide *Gravaria*.]

† **GRAVARUM**, *Glarea*, locus glareosus, Gall. *Gravier*. Charta ann. 1199. in Consuetud. MSS. Tolos. e Bibl. D. Abbatis de Crozat fol. 59. v. *Item iudicaverunt quod omnes rippe et Gravaria, que sunt a ponte usque ad punctum... sunt publica causa intrandi et exendi. Ibidem: Ipsam pratum et Gravaria erant publica. Vide Gravaria. [* Charta ann. 1319. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 80: Item vendit... quandam locum arenam... situm in Gravario Atacensis. Vide infra *Graverium* v.]*

† **GRAVASCILLUS**, *Aliguntum gravis*, Johanni de Janua: *Peu grief*, in Glossis Lat. Gall. Sangerm.

† **GRAVASIUM**, ut *Gravarium*, *Glarea*, arena. Charta ann. 1259. in parvo Reg. S. Germ. Prat. Concesserunt... quandam archam sicut (i. sitam) in aqua Sequane Parisiis a parte parvi pontis in *Gravasio*, prope muros domus regis Francie, titello ipsius *Gravasiis* contiguum, ... pro molendino.... ponendo.

† **GRAVATA**, pro *Grabata*, apud Murator. tom. 3. pag. 159. col. 1. Vide *Grabata*.

GRAVATE MULIERES, *Gravidae*, que gravem gestant, *encephalica*, in can. 6. Concilii Neocessariensis, Capitula ad Legem Alamannorum. Edit. Baluziana cap. 20: *Si qua Mulier Gravata fuerit, et per facto altius infans mortuus natus fuerit, etc. Concil. Eliberitanum apud Burchard. lib. 19. cap. 155. et Iton. pag. 15. cap. 163. et Capitula Theodori cap. 33: In tribus gravidarum anni... conjuges continere*

se debent, nec illis diebus copulari, quamvis Gravata fuerit uxor, id est, a quo die filius in utero motum fecerit, usque ad partum, etc.

* Nostris alias *Groste* et *Grosceur*, pro *Grosceur*, *Graviditas*. Lit. remis. ann. 1377. in Reg. 112. Chartoph. reg. ch. 107: *Comme Ysabel fille du feu Gerart eust esté engroissie sanz mariage; laquelle Grosceur pour doubte de son père et de sa mère... elle eust eelle, etc. Alia ann. 1447. in Reg. 178. ch. 257: Icele femme tant qu'elle peut eelle saditte Grosceur, etc.*

† **GRAYATIO**, [Injuria postulatio.] Vide *Gravare*.

GRAYATORES, in Glossis antiquis MSS. *Ad aquas erubus conligatis ambulantes. Vide alia notatione in Gravaribus.*

† **GRAYATORIA**, f. Iniqua manus injectio in rem alienam, Gall. *Saisie injuste*. Chartularium SS. Trinit. Cadom. fol. 40: *Inde Robert de Gent auferit ei terram de Don Moislun... et Radulfus de Corteland ponit terram Abbatissae in Gravatoria, et vult ibi non tenere. Vide Gravisre. Erit forte qui suspicietur Gravatorum idem esse quod Gravianum vel Graveriam, Glarea, Gall. *Graver*, adeo ut Radulfus terram Abbatissae propriam converterit in locum publicum et glareosum.*

† **GRAYATUM**, *Morbus gravis*; nisi sit pro *Grabatum*, lectus. Test. ann. 1517. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. 5: *Notabilis Francisca de Anbert, domina dicti loci de Melhano, existens in Grayato ac infecta corporali diente, etc. Griete, pro Morbi gravitas, imminens periculum.* in Lit. remis. ann. 1372. ex Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 94: *Quant il apperceurent la Griete de sa maladie, etc. Pro viarum difficultate, legitur in Chron. S. Dion. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 145: La cheval pour la Griete de la voie etc. Vide infra *Ingraverent*.*

GRAYATUM Opus, Sculptura, ex Gall. *Gravé*, *Graveure*. Occurrit non semel in Monastico Angl. tom. 3. pag. 310. 311. etc. quasi *graphio* exaratum.

† **GRAYATUS**, *Auctus damno*, *laxus iniquo iudicio*. A *Nationis sententia* licet *Grayato* ad ipsam *Artium Facultatem* appellare, apud Robertum Goulet in Compendio Jurium Universitatis Paris. f. 6.

* **GRAYATUS**, Aliquo morbo affectus. Stat. Avenion. ann. 1243. cap. 84. ex Cod. reg. 4659: *Statuimus quod lauri, et arietes, et porci Grayati vendantur in transverso Corvulinorum.*

† **GRAVARIUM**, ut supra *Gravaria*, in Charta ibid. laudata: *Ego Willermus Normannorum comes concedo cum (terram) liberam ab omnibus consuetudinibus Gravariarum et bernagiorum. Gravariorum perpetuum editum tom. 2. Monast. Angl. pag. 960. monet Cangius in v. *Gravaria*.*

* **GRAVEA**, Idem quod *Grava*, *Lacus*, arboratum. Tabul. eccl. Ambian. *Pro amplantatione Graver remisit eis census Epiphaniae. Vide infra Graviun.*

† **GRAVE**, *Querela*, *querimonia*, Gallice *Grief*: vox practica. Chron. Trivetii apud Acher. tom. 8. Spicil. pag. 599: *Hugo de Burgo Comes Cantor, quibusdam Gravisibus contra eum propositis, carceri mancipatur.*

† **GRAVEDO**, *Afflictio*, in Glossis, Barthii ex Baldrici Hist. Palest.

* Hinc *Griement* et *Griete*, pro *Animi afflictio*, quo quis gravatur. Mirac. S. Iobis. edit. reg. pag. 430: *Et plus li semblait que toute la Griete que il avoit el chief si cuer de la tristesse que il avoit d'ent, in fu ale desleis membres. Lit. remis. ann. 1374. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 107: Iceilli Jehan après le dit fait, en sa Gremment dudit pechié voulant de ce faire sa faction, etc. Unde Grein dicitur qui ejusmodi affectum patitur in Poem. Gauri:*

Auberi tot, si fu Greins et marri.

Rursus ibid.:

Greins et dolant en sont et esbahi.

* **GRAVEDO**, *Vectigal*, tributum, exactio quavis. Libert. Angere-reg. ann. 1119. tom. 7. Ordinal. reg. Franc. pag. 445: *Neque ab eis propositis vel majores nostris tollatis, quasvis vel aliquam hujusmodi Grovedinem extigerent. Vide infra *Graveria* 2.*

* **GRAVEDO**, *Dammum*, *injuria*, Charta ann. 1331. apud Lamium in Belle. erudit. inter not. ad Hist. Sicul. Bonae. pag. 152: *Remittentes omnem injuriam et Gravedinem seu damnum ipsius... De subibus de quibus Gravedinem vel injuriam, pro damnum subministrant ab eisdem. Griete, eodem significatu, in Lit. ann. 1372. tom. 6. Ordinal. reg. Franc. pag. 9: Pour lever les supplians de molestacions, Griete et oppressions, etc. Vide supra *Gravatus*.*

† **GRAVEIRA**, *Glarea*, locus glareosus, ut mox *Gravelle*. Litterae Armadi Vicecomitis de Podemiano pro S. Andelo, ibi inter Instrum. tom. 2. novae Gall. Christ. col. 229: *Ego Stephanus fasciendus fore donum... medietatem ejusdem prati ad Godelans, quod dicitur Graveira. Dico dividi ipsum parvam Graveriam ad Paderet, et si posse Clericis fuerit, molendinum faciat. Vide *Gravaria*.*

* **GRAVELLA**, *Gravelle*, *Calculus*, Gall. *Gravelle*. Annal. Victor. MS. ad ann. 1371: *Non minus afflictus est (Gregorius XI.) in persona, quam Gravella ab eo gravavit, quod illos suos in magna parte gravavit. Mirac. Urbani PP. V. MSS: Pavbatur dolores circa lumbos, ut dolores peritentes, de illa infirmitate, que dicitur Gravelle. Gravelle vero, pro Arena, in le. stis Caroli C. tom. 7. Collect. Historia. Franc. pag. 127: *Il habondoient de tant p. ausi come la Gravelle de la mer. Occurrit praeterea in Vita S. Ludov. edit. reg. f. 307. et 338.**

† **GRAVELLA**, *Glarea*, arena, Gall. *Gravier*. Elicium Philippi VI. Franc. regis ann. 1339: *Quod ipsi (venditores) cum sale non ponent, vel miscebunt, vel misceri faciant pulverem, tabulas. Gravellem. La Roman d'Atis MS.:*

Atis et tous ses compaignons
Furent iussus d'oe sablons:
En la Gravelle furent tout
Prenant de joie et de deuit.

GRAVELLA VINORUM, [f. Vappa, si vapidum, Gall. *Pinousse*.] Vide *Fun*. **GRAVELLATUS**, *Historia Episcopi Antisiodori*. cap. 25: *Defuit et alium*

... *uniliter annectum Gravellatum pen-*
... *lib. etc. Ubi forte legendum Gra-*
... *um, gravis distinctum. Nisi Gravel-*
... *idem sit quod Gravorum, sculptas.*

* **GRAVENA**, Prov. Glare, *lapilli parvi*
... *Glossar. Provinc. Lat. ex Cod.*
... *7657. Vide supra Graviorum.*

* **GRAVERIA**, Arena, sabulum, nostris
... *Testamentum Guil. D. Montispes-*
... *ann. 1166: Scilicet pannos in flumine*
... *lavari, et assiccare in ripis et Graveriis.*
... *Compositio anni 1208. inter Instrum.*
... *1. novæ Gall. Christ. col. 232: Con-*
... *stantiam etiam, quod prefati Clerici (Ani-*
... *versis) possint acquirere rustici prædia*
... *et, agros, prata, vineas et Graverias,*
... *quibus census habeamus.] Vide Grava-*
... *ria, Gravorum et Gravia 2.*

* **GRAVERIA**, Vectigal, tributum, in
... *radio quævis. Reg. feod. Norman. ex*
... *quo reg. 4653. A. fol. 115: Habeamus et*
... *intellectum (Fulco Paganell) de domino*
... *regis, et in illis non recipit res aliud, nisi*
... *gravium suorum. Reg. Phil. Aug. sign. 34.*
... *in Chartoph. reg. fol. 126. v. col. 1: In*
... *illis (villis) non percipit dominus res ali-*
... *quod, præter Graveriam suam. Vide supra*
... *Gravia et Gravedo 2.*

* **GRAVERIENS**, Gravis. Hist. transl.
... *epor. S. Corn. apud Compend. tom. 1.*
... *Gall. var. script. D. Le Beuf pag. 367:*
... *Idus sape ignis vorans, exigente populi*
... *peccaminum, accendere dinoscitur, exci-*
... *ti Graverium et inextinguibile terrestrium*
... *incens perire dispendium. Vide infra*
... *Graviosa.*

* **GRAVERIUM**, Onus, sarcina, Gallice
... *Paquet, Ballot, a Latino Gravia.*
... *visus Ecclesie Cadare. inter Anecd.*
... *Britan. tom. 4. col. 787: Principibus de*
... *causa Ecclesie quendam cartularibus*
... *ponderibus arcas et Graveria penitus*
... *invenit. Quod si anno elapsu amota non*
... *esset, ea in usu pauperum converti facie-*
... *ret.*

* **GRAVERIUM**, Ager glareosus seu
... *erosus. Charta ann. 1343. in Reg. 74.*
... *Chartoph. reg. ch. 103: Cum Geraldus de*
... *latis et Bernardus de Curia habitantes*
... *Nolam, acquisissent... quendam boariam,*
... *ex qua quantor cartonaria Graverii inferre-*
... *nt, etc. Vide supra Gravorum.*

* **Alud** vero est Graver, Canalis nempe,
... *per quem aqua decurrit, rivulus, in Charta*
... *fol. 8. Estommet ann. 1308. ex Reg. 73.*
... *309: Je disoit que... audit vivier devoit*
... *un Gravier d'eau... Dicitur ancora que*
... *Vic reliquies (du mont S. Martin) me*
... *voient en ce qu'ils avoient tourné par un*
... *canal cours les yaves tourbees, hors de*
... *l'onde rivier de Malakouen, et ainsi...]*
... *à l'aveue mie non Gravier d'yaue ondit*
... *vivier. Alia ann. 1340. ex Chartul. 23.*
... *Obit: Et inussu consuetudinis laediti habetis...]*
... *indit reliquies... pussent faire Gravier*
... *leur, depuis l'atque mouvant jusques au*
... *valle et poncheil, qui est devant la maison*
... *leur.*

* **GRAVERO**, f. Idem quod Graveria.
... *apud in molendinis et in rescausa et*
... *et in Graverone, etc. in veteri*
... *ditione apud Stephanum tom. 10.*
... *MSS. pag. 261. Vide telerari.*
... *Vide supra Graviori.]*

* **GRAVETA**, Armorum species, major
... *Gravaria. Vide supra in hac voce. Stat.*
... *crimin. Cumanæ cap. 138. ex Cod. reg.*
... *4612. fol. 93. v.º: Genera armorum prohibita*
... *... lancea, gravaria, pertaxana, Grave-*
... *tela vulgariter nuncupata, minus lancea, et*
... *pilus Gravaria.*

* **GRAVIA**, [Ornatus capillorum anti-

quus in usu, nostris alias Grece.] Statuta
... *pro Canonici S. Capellæ Paris: Non de-*
... *bent nutrire, neque deferre comas... nec*
... *etiam facere Gravia in frontibus eorum,*
... *quia Italia non pertinent Ecclesiasticis ho-*
... *minibus. Vide Grati.*
... *Capillorum scilicet in fronte divarica-*
... *tio, amaris Grece. Stat. S. Capellæ Bitur.*
... *ann. 1407. ex Bibl. reg.: Item quod comas*
... *non nutrant, neque barbas deferant, neque*
... *Gravia in frontibus faciant. Joinvil. in S.*
... *Ludov. edit. reg. pag. 23: Gyeffroy de Ran-*
... *con... avoit jure sur sains que il ne seroit*
... *jumez rounges en guise de chevalier, mes*
... *porterolt Grece, aussi comme les femmes Je-*
... *solent, jusques à tant que il se venroit vesigé*
... *du coste de la Marche. Le Roman d'Athlis*
... *ibid. in Glossar.:*

La Grece droite en la cerviz.

* **GRAVIA**, Glarea, locus arenosus,
... *Gall. Gravier. Charta Philippi Aug. ann.*
... *1311. apud Marten. tom. 1. Amplius. Col-*
... *lect. col. 1103: Si vero eo tempore duellum*
... *fuerit adjudicatum, in Gravia castrum tenebitur.*
... *Si judicium aque vel ignis portandum*
... *fuerit, apud S. Petrum Puellaris portabitur.*
... *Vide Gravia.*

* **GRAVIATA**, mendose pro *Grammata*,
... *hoc est. Literæ seu aræ legendi, in Dial.*
... *super deplor. Gall. Calamit. inter Opera*
... *Alani Chartier. pag. 549: Commune est ar-*
... *tificio notum, et, novæ quædam hominum*
... *conjuratio est, in quam cito Graviata filias*
... *educant. Vide Grammatas.*

* **GRAVICA**, Vide *Gravica in Græcæ.*

* **GRAVIDARI**, Gravida fieri, apud Au-

relium Victor. in Epit. in Adriano.
... *¶ GRAVIDO*, ut *Gravamen*, Damnum,
... *onus, Gall. Grief, Angl. Grievance. For-*
... *mularum Anglic. Thomæ Morlox pag. 174:*
... *Nunc itaque predicta terra in potestate*
... *illius sit donata, et ab omnium servitibus*
... *latus vel foras libera perveverit sine aliquo*
... *Gravidine et læsione. Vide Gravitat 3.*

* **GRAVIGLONUS**, Clathrus, Gall. Bar-

renus. Stat. Montis-reg. pag. 274: *Quilibet*
... *habens rivum seu rivum in flumine illius*
... *vel aliorum fluminum, teneatur et debeat*
... *continue tenere et habere in principio canali*
... *seu trogi unum rastellum, qui rastellus ha-*
... *beat Graviglonus, unum prope alium per unum*
... *senisire. Vide supra Grata.*

* **GRAVIO**, Vide *Gratio*.

* **GRAVIOSUS**, Gravis, onerosus. Stat.
... *colleg. Fux. Tolos. ann. 1457. ex Cod. reg.*
... *4323. fol. 210. v.º: Arbitramur nemini colle-*
... *gium intrare volenti fore Graviusum, si qui-*
... *pro ingressu collegii ad ejusdem collegii uti-*
... *litatem elongantur. Vide infra Graviusus.*

1. **GRAVITAS**, Honor; Gravare, hono-

rare, in Glossis MSS. ad Concil. Sardic.
... *cap. 13.*

2. **GRAVITAS**, Titulus honorarius, tri-

butus Duci Dacie Ripensis, leg. 13. Cod.
... *Th. de Operib. public. (15. 1.) Adde leg. 1.*

cod. Cod. de Episc. et Cleric. (16. 2.) leg.
... *18. cod. Cod. de Appellat. (11. 30.)*

¶ 3. **GRAVITAS**, Onus, exactio, Gal-
... *lice Charge, Exaction. Monasticon Anglic.*
... *tom. 1. pag. 19. col. 2: Anno Domini*
... *1000. Graulphus Rex Merciorum idem*
... *domum confirmavit ad omni seculari Gravi-*
... *tate liberam et fiscali tributo. Vide Gra-*
... *vida.*

* **GRAVIUM**, Arborum, nemus. Charta
... *Vital. ducis Venet. ann. 1094. tom. 4.*
... *Cod. Ital. diplom. col. 1536: Usque ad me-*
... *dium Graviium viam a latronibus defendere et*
... *securam illam semper reddere debeant. Vide*
... *supra Graven.*

* **GRAVIUS**, Vide *Gavius*.

¶ **GRAULUS**, *κῶλῆς, Culeus*, in Supple-
... *mento Antiquarii. Martinus censet legen-*
... *dum Graculac. Homero κῶλῆς est Vagina,*
... *culeus; Loculus, hydria, Hesychio; Ari-*
... *stoteli vero quedam avis: sed tum pro*
... *κῶλῆς, scribendum dicunt κῶλῆς.*

¶ **GRAVOISUM**, a Gallico *Gravios*, Ru-
... *dera. Charta ann. 1359. in Chartul. S. Magl.*
... *Paris. ch. 238: Novem universis nos tradid-*
... *isse et concessisse Simonis Pastourelli et*
... *Johanni dicto Bonneri molinarii nostra tri-*
... *guarteria terra... pro molis trahendis et la-*
... *pudibus tallendis... Et postea debent rim-*
... *plere suis sumptibus et expensis propriis*
... *omnes foveas, quos faciunt, et ubi trahunt et*
... *infundunt, videlicet de primo Gravioisio le-*
... *proveniente seu tracto.*

* **GRAVONUS**, Gravis, in Lege Wisig. lib.
... *9. tit. 1. § 9.*

* **GRAVOSA**, Gravamen, ni fallor, Chayta
... *Gualteri Episcopi Lingonenis ex Tabul.*
... *Altheipre: Dimisit omnes Gravias et que-*
... *relas, etc. Vide Grægia.*

* Occurrit præterea in Charta Caroli V.
... *ann. 1367. ex Reg. 101. Chartoph. reg.*
... *ch. 112. Vide supra Graviusus.*

¶ **GRAVIALE**, Craticula, Gall. Gril. In-
... *ventar. ann. 1342. ex Archiv. S. Victoris*
... *Masil.: Item unum marem et unum*
... *pestellum, item unum Graviale; item duas*
... *corchus, etc.*

* **GRAVIATOR**, Vigil, excubitor, quia
... *grala seu cornu aut buccina sonum edit.*
... *Libert. loci de Trya ann. 1325. in Reg. 64.*
... *Chartoph. reg. ch. 54: Quod ipsi consules*
... *posint... in portibus aut turribus villæ*
... *prostitant... geynam seu Graviatorem li-*
... *bere ponere et tenere. Vide supra Grata*
... *et infra Grælar.*

* **GRAVILUM**, Pondus legitimum moneta-
... *rum. Charta loci. gabellæ viæ Avinion.*
... *ann. 1367. ex Cod. reg. 5056. A. fol. 69.*
... *re. Girardus de Florentia mercator... obtu-*
... *lit... pro dicta gabella pro uno anno pre-*
... *dicto xxiiij. flororum auri de Gratio (sic)*
... *sen pretio xxiiij. solidorum pro quolibet. Su-*
... *pervenit... Guillemus Judicis... dicens se...*
... *obtinebat pro dicta gabella pro uno anno pre-*
... *dicto simile pretium xxiiij. flororum auri*
... *de Gratio... Pro pretio et nomine pretii xxiiij.*
... *florum auri de Gratio bonorum et justis*
... *ponderis. Vide in Pondus.*

* **GRAVSA**, Adeps, Gall. *Graisse*, Ital.
... *Gravata. Index portorii castr. Lancen. ann.*
... *1378: Item salmista deli et Gravsa, olearius*
... *duodecim canotarium. Vide supra Graciosa.*

* **GRAZIA**, ai, supra *Gracia*, Libert.

loci de Trya ann. 1325. in Reg. 64. Char-

troph. reg. ch. 54 : *De uno onere scutellarum et Graszalorum, unum denarium Turonensem, Plots tranchours et Granzis d'estain, et autres fournitures et utencilles nécessaires pour bien et honestement estre servis dans leurs refectoirs*, in Charta ann. 1543.

* **GRAZALETUS**, Eadem notione. Stat. eccl. Castren. ann. 1338, part. 3, ex Cod. reg. 159a. A. fol. 76, r^o : *Item sex scutellat et sex Graszaleto, etc.* Vide supra *Graszaleto* et *Graszellus*.

* **GRAZILLA**, Craticula, Gall. *Gril*. Invent. ann. 1218. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 67, col. 2 : *Duas sartaginez, Grazillum, et capud foci, etc.* Vide infra *Gresilia*.

* **GRAGIUM**, Præstationis species. Profectio feudal, seu uti vocant nostros, *Adven*, quam Regi præstitit Episcopus Ambianensis ann. 1301. in Camera Computator. Parisiensis : *Vendi comment on prent le Grage en la ville d'Amiens, Toutes auvers de verges faites, si comme vau, corbel-lons, benetons, hanes, ne doivent rien, etc.* Charta Philippi Comitis Flandrie pro pagis ejusdem urbis : *Toutes auvers faites de vergues, si comme vau, corbelles, corbel-lons, paniers, ne cones, ne doivent rien; mais qui porte hunes à vendre en la châté d'Amiens, il doit 4, den. de Grage, ou 4, hunes en se volent, et en sen qu'on en sera, et en si sera qu'on l'an. Et sil porte augez, 4, augez ou 4, den. payera, etc.*

* Hanc explicat Charta ann. 1469. ex Tabul. 21. Corb. fol. 132, v^o : *Ung certain droit, que on dit Gréage, qui s'étend en la quoyte partie des reventes et profits de la coupe des bois. Neque enim hic tréage, idem est quod Grégium, de quo in Gregorius 1. Hinc etiam habes nominis rationem Regesti forestæ de Brotonnia in Biblioth. reg. signat. 4653. quod *Græel* inscribitur; quia nempe in eo recensentur singulorum hominum, ea foresta utentium, præstationes. Cui interpretationi nihil repugnat quæ supra proferuntur; his quippe significat præstationem, quæ ex utensilibus lignis venum expositis percipitur. Vide infra *Græcia*.*

* **GRÉALE**, Liber ecclesiasticus, idem quod *Gradale*, l. nostris *Gréal* et *Gréal* dictus. Lit. remis. ann. 1378. in Reg. 114. Chartoph. reg. ch. 141 : *Ipsam ecclesiam introitus duos libros, defilecti unum misale et unum Gréale.... in ea capit.* Vide supra *Gradaliacum*.

* **GREANTARE**, Fide aut sacramento promittere, cavere. Charta Rob. de Bellom. ann. 1220. ex Tabul. capit. Carnot. : *Tam ego solus, quam uxorem meam et liberi mei et fratres mei Greantimus garantire.* Vide supra *Grantare*. Hinc

* **GREANTARUM**, Sponsor, fidejussor, Gall. *Caution*. Charta ann. 1302. ex Chartoph. reg. layet. Piclav. : *Predictus Garmentus... fecit se sponsorem, Greantatorem ac eorum primos adhibere etc.*

* **GREARDIUM**, Scala, graduum series, Gallice *Escale*. Sententia arbitralis ann. 1407. inter Dominos et Communitatem Calliani : *Actum Græstus in porticu supra Greardum ante introitum porte ipsius Domini.* Vide *Gradatium*.

* **GREDEXUNDA**, Βαθύνειν τὸν ὕδωρ

ἵδωρ, *Limites*, in Supplemento Antiquarii. [* Glossar. Lat. Gr. : *Grædinunda*, Βαθύνειν, Ubi in Castigat. leg. *Grædibunda*.] Vide *Græmin*.

* **GRENTARE**, Gratum habere, approbare. Charta ann. 1231 : *Et hoc filio nostro Johanni, cum venerit ad nuntium, Grentare faciemus.* Vide supra *Grattare*.

* **GREERIA**, a *Græria* aperte distinguitur, unde idem videtur quod supra *Grægium*. Charta Alph. comit. Bonon. ann. 1243. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 349 : *Quittamus etiam omne jus græriae et Greerie, quod habere possumus in dictis nrmoribus.*

* **GREETMANUS**, Præfectus civitatis. Litteræ ann. 1401. apud Rymer. tom. 8. pag. 193 : *Prælati, Clerici, Consules, Greetmani, Conjunctes, totaque Communitas, etc.* Vide *Grietmanni*.

* **GREFFARIUS**, GREFFARIUS, GREFFARIUS, Gallis *Greffier*. *Greffarius* *Criminialis*, in Instrumento ann. 1378. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1531. *Greffarius*, in Charta ann. 1496. apud Rymer. tom. 12. pag. 594. et in Statutis Monasterii S. Claudii pag. 57. *Greffarius*, apud Robertum Goulet in Compendio juris Universitatis Paris. f. 12. *Registrator* seu *Greffarii* *Parlament*. ann. 1361. apud D. Secousse tom. 3. *Ordnat. Reg.* pag. 483. Vide *Grafo*.

* **GREFFARIATUS**, Officium *Greffarii*, in Instrum. ann. 1496. tom. 12. Rymeri pag. 627.

* *Grefferie*, in Charta ann. 1467. ex Reg. 194. Chartoph. reg. ch. 271 : *La serénité ou Grefferie de la court du bailli et consul de la mer de nostre ville de Coullieure.*

* **GREGARE**, Congregare, adunare, conjungere. Gloss. Lat. Græc. Sangerm. MSS. : *Gregat*, ἀγαθίζει, ἀσπάζει. Unio Ecclesiæ ann. mensis Episcopali a Petro III. Episc. Apt. ann. 1257. ex Schedis Presid. de Mazanges : *Nittantur digregare... que sancti patres nostri Gregaverunt*

* **GREGARIA**, Bercaria, prædii rustici species, ubi grex ovium, ut *Vaccaria*, ubi vacca, nutriuntur. Chronicon Fontanelense cap. 16. pag. 245 : *De illa Gregaria pagens. 60.... de predicta Gregaria casorum pensat 30.*

* **GREGARIUS**, Pastor, custos grevis. Nicolaus Specialis de Rebus Siculis lib. 1. cap. 11 : *Bubulcos, ovationes, aliaque Gregorius terror continens invadebat.*

* **GREGETUM**, Ornamentum genus ex pluribus rebus simul adunatis constans, quo sensu *Gregge* dicunt Itali, f. Monile, Gall. *Collier*. Stat. Vercell. lib. 2. pag. 27. v^o : *Appellatione jocalium intelligitur garlanda una que portatur omni die, et Gregetum unum quod portatur omni die.*

* **GREGIA**, ut *Græchia*. Gravamen, alias *Gallice Græche*. Libellus de remissione peccatorum tom. 4. Anecd. Mart. col. 26 : *Theodoros de Grevis dicit : Si pro alione amici occiderit hominem, vii. annis vel x. peniteat.*

* **GREGIUS**, Ital. *Greggio*, Gall. *Gris*, Cineres. Stat. Orviet. ann. 1491. apud Cl. V. Garamp. in Dissert. 2. ad Hist. B. Chiazæ inter not. pag. 148 : *Guarnellorum Gregiorum sive alborum, etc.* V. in *Gritum*.

* **GREGULUS**, Grex. Breviloquus Procem. oper. edit. ann. 1485 : *Quod tunc mazine oportum et necessarium dicere, animalium gregulorum, et qui Gregulum et mixtum pasta vici, id est, sacra Scrip. quæ scriptis comprehenduntur, pascere debent et exemplis.*

* **GREIL**, Customarium Priorat. A. Lovers, apud Seplmannum : *Hec nunc, quæ Aluredus acceptum cum Ecclesia et tunc, quæ Aluredus acceptum cum Ecclesia et tunc, 5. boves, ... 6. vacca, ... 3. equos, 1. v. eham, 1. Greil, 1. patellam, et 1. triparum, et 3. barillos, etc.* Ubi *Greil* est *Grævil*, quam *Grille* dicimus, quæ ibi reposita inter instrumenta culinaria. Vide *Gratula*, *Grætilis*.

* **GREIX**, Dos a marito profecta, in P. gno Valentis dicitur ex Fontanelle in P. nupt. tom. 2. class. 7. p. 1. part. 1. ubi quod *Morgueglio*. Vide in hac voce.

* **GRELARE**, Ad grælam seu coram ad buccine sonum proclamare, banum indicare, a vet. Gallico *Grelloier*, *grala* sonus edere. Stat. ann. 1352. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 151. col. 1 : *Item quod nullus custos seu gradianus animalium quod gradianusque, sit ausus immittere sui iura facere aliqua animalia in alienis vineis, hedis, ... sub pena banni infrafrascripti, etc.* *erit blodium granatum, et tempore quærit racemum in vineis, vel erunt Grælatæ, propulset matone vel qualibet ovis, sex denarii Turon.* et pro custodie dicem et octo denarii Turon. Guill. Guiliart. ad ann. 1304 :

Qui lors ont tenuz buissins,
Trompes sonner, cors Grelloier.

Vide supra *Grala* et *Grælatior*.

* **GREMIALE**, Pannus sericus, qui episcopi, sacra facientes, cum sedet, præaplat. Octav. Ferrarius : *Gremiale, e Gremiale, linteum, seu semicinctum, gremio. Ceremonialis Episc. lib. 1. cap. 11 : Duo præterea alii, sed in Missa tantum adhibentur ministri, quorum unus de Gremiali, alter vero.... de ampullis servat. Ubi Gremiale ministrat, intensus esse debet, ut cum celebrans Episcopus surgit, antequam intro sit assestatur, ipsum Gremiale per subdiaconum de gremio Episcopi ablatum reenter accipiat, illudque complentem super pectus ambobus manibus tenent, et cum ipso erit, eisdem Diacono reponendum in gremio Episcopi sedentis, etc.*

* **GREMIALIS**, Qui sunt de Gremio soliditate ejusdem ordinis. *Gangre ipsa per Gremiales suos debent adhiberi etc.* in Bullar. Carmel. cap. 388.

* **GREMIALIS RIVUS**. [* Qui ex eodem gremio lumine decurrunt.] *Monasticum And. tom. 1. pag. 19 : Circiter 30. jugera sive Gremiales rivus fluminalis, quod dicitur Stour.*

* **GREMINI**, ὁ ἀποκρίων τῶν ἱερῶν ὁρίων. *Limites*. Supplement. Antiquarii. Gloss. Lat. Græc. MSS. habent *Grimini*. [* Adde et *U* stigmat. in utrumque Glossar. ex *Scapig* lib. 1. leg. *Grimini*. Salmasius ad Plin. p. 88. *Gremium*. Scaliger. ad Festum et *U* *Gremia*.] Vide *Græminanda*.

* **GREMIUM**, pro *Communio*. *Græ* Isid. et *Papir* : *Gremia*, *Secemina* *hæc* : *Jansoni* in Auctario : *Scetile*, *Grem* : *arma*, *platum*, *Occurrit* pluries in *U*

gris vox *Gremium*, quam S. Hieronymus caput 10. Osee exponit herbas et virgula sicca. Colum. lib. 12. p. 97: *Tenuitas admodum ligens, quae rasiocis appellatur.*

GREMIUM, *Medium partem, totum*, interpretatur quidam, atque Joana Arnedius in Lexico Antiquitatis Ecclesiasticae. pag. 1088. Anastasius S. Silvestro: *Canthara crustata in Basilica argentea* 50. etc. Eadem habet in S. Innocentio, et in S. Celsi. Oedericus Vitalis lib. 5. pag. 589: *ad doli filio reverenter ad tumulum est, et in Gremio Ecclesie iuxta consuetudinem corporis ejus honorifice sepultum*. Mabill. tom. 3. Annal. Benedict. pag. 50. ad ann. 967: *Initio ejus anni...* Geographia apostolica secunda ecclesiis, item prius Abbas prioris Monasterii, quod erat in Subleuca, venit in Gremium Bonifacii Petri... ubi cum domino Johanne PP. sanctae synodo... intererat Rasmus Archiepiscopus, etc. Translatio S. Martini in Actis SS. Benedict. sac. part. 1. pag. 595: *Ignitum Dominum faciente Monasterium S. Martini, quod vocatur* 220. B. Christi Martyr cum summo honoris deportatus, atque in medio Ecclesie suo positus est.]

In Gremio Mittere, in Collegiis, Monasteriis, et Conventibus. Ecclesie diciuntur, cum societatis quisquam, sui ipsius et ipsorum nomine delegatur. Et differt ab ipso dicitur, a latere legere, quod hoc nomen multitudine est locorum: sic in regione quidam inter Simonem Archiepiscopum, et Priorem et Capitulum Ecclesie Cathedralis Norwici ann. 1133. p. 10.

GREMIUM, Pars vestis, f. Cingulum, Charta ann. 1391. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 59: *Gatigata prius per consules de S. Paulo in Occitania* p. 10. *pila in manibus dicti domini magistri meditationem Gremiorum vestium suarum, videlicet secum afferrent, emenda.*

GREX, Vide *Grevis*.

GREXARIUM, Species frumenti, ut videtur, v. g. secalis, etc. *bus bene; de mensura enim scribit, quod frumentum in gremio seu no regis mensurabatur.* Computum 1202. apud D. Brussel de Feudorum tom. 2. ad calcem pag. 614: *Annus vs. mensura frumenti per m...* G. Propositi, et 1111. et 1. mensura *bus, quae valent eadem XXI. m...* G. Borg.

GREXARIUM, Horreum salarium, vel venditor, Gall. *Grener* à sel. Codex redditum Episcopatus Autissiod. 1209. annuarius qui vendunt sal in archis et fornicis debent XII. denar. de vintago, 12. denar. de pissonagio terminis supra.

Interpretatio facile emendatur.

Philast. ann. 1415. in Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 1: *Item les courtiers de charbon...* les Greniers de toile, que on a coutume de mettre sous les mains en charbon. Greniers ou bannes de toile.

Enim hic *Grener* appellatur, velum et seu tela crassior, qua sal vel alie

merces tegi solent, *Grenarium* Latine dicitur in loco citato, ut cuique patebit. Ceterum *Grener* nostri vocant arcam, in qua grana reponuntur ab eorum venditoribus.

GRENATUS, Carbunculus, lapillus, Gall. *Grenat*. Invent. S. Capelle Paris, ann. 1376. ex Bibl. reg.: *Deficiunt duo perle et octo Grenati... Deficiunt duo sapphiri et unus Grenat*. Aliud Gall.: *Y faut deux perles et huit Grenats*. Vide *Grenatus*, *Grenet* vero dicitur de vase grani interposito, in Invent. MS. jocal. Eduardi I. reg. Aogl. ann. 1397: *Item une coupe d'or grenetée...* Item une coupe d'or Grenetée delent. Vide *Grenellatus*.

† **GRENSCHIA**, an idem quod *Granchia*, Gallice *Grange*? Vide *Granea*. Computus ann. 1202. apud D. Brussel ad calcem tom. 2. de Feudorum uso pag. 611. col. 2. de *Granchis* XXVII. 2. de *Haroldino Garrard*, XXX. 1.

† **GRENE-HUGA**, Mons viridis. Vide *Hoga*.

† **GRENERIUM**, ut supra *Grannarium*, Horreum ubi grana frumentaria reconduntur, Gall. *Grener*, Charta ann. 1229. e. Chartulario B. Marie de Nantholio fol. 23. v°: *Dedi... eidem Presbytero sive Clerico lectura singulis diebus quoddam pacterium in perpetuum in Ecclesia B. M. de Nantholio, super tumbam patris mei, unum medium bladi ymbernagii ad mensuram de Greneris percipiendum quolibet anno in meis Greneris de Nantholio.*

† **GRENERIUS**, Locus seu ades, ubi grana frumentaria reconduntur, Gall. *Grener*. Charta Phil. V. ann. 1318. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 253: *Concedimus quod ipse (Simon Martioi de Raffaille) quindem coffros frumenti ad mensuram Pampilonensem... in et pro Grenerium seu seu Greneris Navarre... perpetuo possideat. Vide Grenerium.*

† **GRENGIA**, Fadem octione, Gall. *Grange*. Charta Blanchae comit. Trece. ann. 1223. in Chartul. Campan. Cam. Comput. Paris: *Haroldus Ysabelle habebunt... terram apud Chastellat circiter duos arpennos... cum Grengia ligera... Geruarius vero habebit... Grengiam tectam lateribus. Vide Grengia.*

† **GRENGIELE**, Termini, metæ, limites. Charta Bolconis Ducis Furstenbergensis ann. 1337. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 44: *Quod ipsa civitas Fridary habere debeat omnia jura civilia plenaria et perfecte usque ad gates et Grengicus villa tuncendorff, et usque in medium villa Polnizit, veluti alie civitates, sicut in nostro Ducatu, habent, eorum metis, gadibus et Grengicis. Ibid. pag. 42: *Donamus etiam prefate civitati... unum rubum liberum in omnibus metis, gadibus et Grengicis, sicut joco et joco in antiquo. Alia Bolconis Ducis Silesie pag. 391: *Prout dicta villa in suis metis et Grengicis circumferentialiter est distincta.* Litteræ Ruperti Electoris Palatini ann. 1356. apud eund. Ludewig. tom. 5. pag. 576: *Cum omnibus et singulis metis, gadibus, juribus, jurisdictionibus, dominiis, utilitatibus et directis Grengicis, circumferentiis et limitibus.* et Rursus occurrit pag. 621. Vide *Grani-***

cies. [* et *Haltus*, Glossar. German. col. 752. voce *Granger*.]

† **GRENTIDA**, Horreum, Gall. *Grener*. Tabular. Ecclesie Ambian. : *Quidquid post excusationem unguipulorum decime remanebit... distuler. Majora vero in his que ad Grendam veniunt nihil juris habent, excepto quod quando annona mensuratur, si presentes fuerint ad servitium Ecclesie et tailla sua fecerint, ut de somma annonæ retentionem possint reddere Officibus Ecclesie, et saccos et vehicula ad deferendum annonam submoverint uterque sex nummus pro sua procuracione habebit. Vide Grend.*

GRENONES, GRENNONES, etc. Vide *Grani*.

† **GRENTISCUS**, Vide *Grenciscus*.

† **GREPIA**, ANCHORE, Anulus quo facile potest apprehendi, a Teutonico *Grip*. Apprehendere. Acta SS. Junii tom. 3. pag. 456. ubi de S. Haynerio: *Tunc predictus Albertus Strambo cum servitibus navis, ascito uno de sociis, ivit ad Grepiam anchoræ... ipsi duo tantum expectant trahere anchoram pro Grepiam.* [* Vide *Jal. Antiq. Naval*. tom. 2. pag. 66.]

GREPLA, Contract. Dator. Bergom. lib. 2. cap. 12: *Salvo, quod quilibet ipsam Greplam portare sine dactio per 2. millaria, etc.*

† **GREPPUS**, Ital. *Greppo*, Rupes prærupta, agger, dumetum. Cod. reg. 4189. fol. 19. v°: *Tendit per ipsam stratellam iuxta Greppum, sicut tendit super ipsa strata usque ad caput vallis Cornetum.*

† **GRESA**, Prov. Basine, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Pedag. castri de Les ann. 1263. ex Cod. reg. 4659: *In earga Gresa navi xij. den. Le cyrien, le Gressin, les esgrans semblablement xxvij. lix. 2. xoz. ij. den.* in Charta Phil. VI. ann. 1343. ex Bibl. reg. Aliud sonat in Charta ann. 1257. ex Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 302: *Tres solidos de solage, vel quartum partem de las Gressus. Vide infra Gressius.*

† **GRESERE**, pro Crescere. in Charta Renati reg. ann. 1476: *Et religio floret, devotio Grescit, etc.*

† **GRESCHIERA**, Locus, unde gressi seu silices erouant. Charta admont. ann. 1405. in Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 311: *Septem quatuor platerie et Greschierie, valoris per annum cum circa triginta quaque solidos Thoron. Vide infra Gressius.*

† **GRESEUS**, Leucoplacus, gyltus, cinereus, Gall. *Griz*, Angl. *Gray*, *Grofoloncus* *Grisei*, apud Rhymerum tom. 2. pag. 1075. Vide *Griseum*.

† **GRESILMA**, Craticula, Gall. *Gril*. Instrum. anni 1341. ex Archivio S. Victoris Massil.: *Item nam cassaret de cupro, duas caysas in dispensu; item unam Griselham.* [* Provincie Grasilho. Vide supra Grasilho.]

† **GRESILION**, Computus ann. 1202. apud D. Brussel ad calcem tom. 2. de Feudorum uso pag. 611. col. 2. de *Grasilho*, LXXVI. 2. et III. 1. Pro gala parandis, et porta combusta, et politico et brechesch, x2. 1. Apud Borellum Grasilionis sunt manice ferree. Gall. *Menotes*. Codex MS. memorabilium Paris. ann. 1344: *Henri de Malhetet fut mené par le bourgeois,*

les Gressillons és mains et les fers és piés, Vide Grillonet.

* **GRESIUM**, Collis, ager editus, *gressus* vel silicibus abundans, Gall. *Pierreux*. Inquisit. ann. 1568. ex schedis Pr. de Maugues: *Et a dicto dente protendebat et protenditur usque Gressium*. Vide infra *Gressus* et *Gresum*.

* **GRESPIA**, Chron. Tavis. ad ann. 1380. apud Murator. tom. 19. Script. Ital. col. 778: *Entis omnes per vestra cellaria, nobis prius exhibit phiala anna pro singulo ex Grespia comitis; quod est vinum phaleratum, suavissimum, pulchrum et unicum*. An eo perlinet vox Italia *Greppia*, præpe? Vide infra *Greppia*.

* **GRESSA**, Vernix, sandaros. Math. Silvaticus.

* **GRESSIBILIS**, qui graditur, Engelberto de Longevitate aole diluvium cap. 7. apud Pezium tom. 1. Anecd. part. 1. col. 454.

* **GRESSIBILIS**, Quadrupes, qui graditur. Medicina Salern. pag. 179. edit. 1612: *Avium porro omnium volucrum genus paucissimum præstat alimentum, si ad genus Gressibilem conferatur, potissimum si ad sullum, qua, non aliud invenias, quod copiosioris sit nutrimenti*.

* **GRESSIS**, Silix, Gall. *Grès*, Lapis ad pavimenta. Computus ann. 1203. apud D. Brussel de Feudor. usu, tom. 2. pag. cxli. col. 2: *Pro Gressis frangendis liti. l. palicio reparando x. s.*

* **GRES**, Phil. Ang. in Chartoph. reg. sign. 34. lib. part. 1. fol. 96. r. col. 2: *Omnes patas tornellurum de Gressis. Vide mox Gressum*.

* **GRESSIONARIA**, pro *Cressonaria*, nostris, *Cressoniere*, Palus, lacus, stagnum. Lib. nig. 2. S. Vulf. Alblavil. fol. 45. v: *Johannes de sancto Jacobo xlii. solidos de quodam prato et de Gressonaria suis et de domibus suis subitus Templum*. Vide supra *Cressonaria*.

* **GRESSUM**, Pellis animalis cujusdam, quod vulgo *Fair Galli* appellant, pro *Grissem* vel *Grisium*. Vide in hac voce. Stat. Universit. Arel. ann. 1367. ex Cod. reg. 4253. A: *Recepturis insignia doctoratus, suo doctori proprio vel electo insignia conferendi, ... mittere teneatur, ... unam bonam forratorem de Gressis variis de septemtrius, loco forratorem mantelli, et alium forratorem de Gressis variis bonis et honestis pro superintendendi forrando, quamlibet forratorem de Gressis variis de septemtrius*.

* **GRESSUS**, Eadem notione. Charta ann. 1237. e Chartulario S. Quintini in Insula pag. 157: *Et illorum aquarum punctam certis fecerunt signis designari, videlicet tribus Gressis fixis in muro lapideo alto super vivarium antedictum et quos apparentibus, ... quandoque dicta aqua super vivarium vel superaverint illis Gressus, dicti Abbas et Conventus aquas illas exire permittunt et effluere ventilibus elevatis*.

* **GRESSUS GRATIFICATUS**, Facultas excedendi Monasterio et spatiandi. Statuta Canonieorum Regul. S. Augustini art. 29. apud Raimundum Duellium lib. 1. Miscell. pag. 91:

Claustrum claudatur. Ne frater ab hoc gradatur, Tempore in certo, certis diebus et aperto,

Ni sit in officio vel Gressu Gratificato.

* **GRESTE**, Charta Roger. reg. Sicil. ann. 1133. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 246. col. 2: *Inde vero vadit per Greste sancti Petri. Pro Crista, ut legitur in Ch. Lothar. III. imper. ann. 1137. ibid. pag. 250. col. 1. ubi idem locus describitur: Pergit per cristum sancti Petri*.

* **GRESUM**, Collis, ager editus et arenosus, *gressus* vel silicibus abundans, Gall. *Coteau*. Charta ann. 1222. ex Tabul. S. And. Avenion.: *Sextam partem tertie partis decime fructuum de l'allerge, qui in Greso, vel in plano Podit alti percipiuntur*. Inquisit. ann. 1568. ex schedis Pr. de Maugues: *Pasebat cum avari suo in planes et in Greso*. Charta ann. 1358. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 212. col. 2: *Item quod ubi venditur racemi de Greso, et apparebit quod aliquæ vindemie de plano ibidem adjunguntur, etc.* Vide supra *Gresium*.

* **GRESSUTUS**, *Pedester*, Papiæ.

* **GRESSUS**, a Gallico *Grés*. Cineres, leucophorus. *Gressus panis*, Panis ater, Gall. *Pain bis*, in Inquisitione MS. pro canonizatione S. Yvoni. Vide *Grisium*, et *Panis Gressus*.

* **GREVA**, Arena, sabulum maris, glareæ; nostris *Greve*. Charta Roberti Comitis Drocensis ann. 1220: *Et sciendum est, quod in omnibus rebus, que ducuntur ad Sonamurde per terram, vel per Grevam de Crotoy, versus Pontium, nihil ibidem habet Dominus S. Walarici. Monasticum Anglie. tom. 2. pag. 625: Novem acres in Greva maris ... mensuratas pertica 20. pedum ad chartas faciendas. Hinc emendanda videtur Charta Baldouini Comitis Flandr. ann. 1067. apud Miræum in Doust. Belg. lib. 2. cap. 25: *Et quingentas mensuras terra ... et salinas in Sintonis, quas Grenas vocant, si reducta in terram cultibilem ex beneficio maris accreverint, liberas eis eum omnium incrementum et tradidit*. Legendum enim *Grevas*.*

Nostris etiam *Greves* dicuntur ocreæ ferreæ. Inventarium Philippi Magni Reg. Franc. ann. 1316: *Item trois paires de Greves d'acier, et 3. paires de poulaines*. Guill. Guizart ann. 1301:

Epées, hauberts, et harnois, Greves, Ganteles, targes, lances, Greves, Ne font la croûte nules treces.

Chronicon Bertrandi du Guesclin:

De plates et de Greves si fin biez atourer.

Computum Stephani de la Fontaine Argentei Regis ann. 1351. cap. Pour le harnois: *Gardebras, avantbras, cuissos, Grevettes, sollers, et gantelles*.

* **GREVE**, Vide *Grefia*.

* **GREUGIA**, Gravamen, Gall. *Grief*: in Foris Beneharnensib. *Lex Greuga*. Occurrit in Consuetudin. Tolosæ 4. part. tit. de feud. art. 7. 13. Assisio Hierosol. cap. 27: *Se ce Gregier li deust*. [Chartularium S. Vandregesili tom. 1. pag. 675: *Sans ceu que jen ne aucun de mes heritiers en pussion de rien Grockier, ne venir encounter, ne de rien elaner*. Ibid. pag. 1228: *Sans ceu que jen ne aucun de mes hers en pussion de rien Groucher; id est, Conqueri, murmura-*

re, Gallis nunc *Gronder, murmure*. Roman de la Rose:

Et se gens encounter au Groucent, Qui se tormestent et corroment.

Vide *Gruosa*.]

* **GREVIA**, ut *Grevæ*. Vide locum *Furnile*.

* **GREUXO**, Vide *Grant*.

* **GREUSA**, ut *Gréugis*, [Gravamen], i. e. gium, controversia vel querela, Gall. *Grief*. Charta ann. 1357. in Tabular. Episcop. Ambian. fol. 161: *Nonnullis querelis, et controversiis, Greusis, debatis, etc.* Vide *Gruasia*.

* **1. GREUSIA**, ut *Gressa*. Convent. anni 1251. apud Perardum in Burgund. Quod si iniquis evase, contravenire, ita vel *Gressia*, inter nostras Ecclesias emergerit, per duos bonos de conventu noster, ... prædictam negotium terminet. Chartularium Abbat. Accinei pag. 12. Quamquam *Gressia* orta fuit inter D. Ar. i. Giboyum et fratres ejus; dicebant in quibus non debebant facere Monachi monachum a loco illo, qui dicitur *Molodum*. Arme usque *Troysona*, quia tale erat put. inter eos et Monachos: de hac antea con. coram fidelibus hominibus concordati sunt.

* *Gresse*, eodem sensu, in Lit. rem. ann. 1478. ex Reg. 206. Chartoph. ch. 363: *Le seigneur de Valorges doit supplément qu'il faut le bienvenue, sus le Gresse ou phicet*.

* **2. GREUSIA**, Alia notione, in m. Chartulario pag. 16: *Giraudus Miles Ternay et Haymo frater ejus dederunt de sancta Maria Accinei decimas rapere de Tostet et Gressium de campo Ilunden et Louenges. Forte legendum *Gruvia* vel *Gruva*.*

* **GREYUS**, *πρωτός*, Densus, spissus, i. Supplemento Antiquarii. [Gr. *Greyer*, i. Gloss. Gr. Lat. et Lat. Gr. ubi *Gula* Germ. *Greber*.]

* **GREZISCUS**, Vide *Græciscus*.

* **GRIAGIUM**, *GRIARIA*, Vide *Grævia*.

* **GRIARE**, Vide supra *Banfare*.

* **GRIATORIA**, Jus, quod quis habet in foresta alterius, idem quod *Griatic*, nostris *Gruarie* et *Gruerie*. Charta Guid. B. tucul. ann. 1203. ex Chartul. B. M. S. nec: *Jus Griatorie, quod apud Orem habebamus in memoriam, nam extipio extipendo, tam exulto quam excolam ecclesie B. M. Silvanectensi libere relevam*. Alia Joan. de Valer. ann. 1270. Chartul. Campan. Cam. Comput. Phil. 338. v. col. 2: *Li al donec la Gr. don bois, qui siet entor Loaroms. Den. alia ann. 1286. ex Reg. Chart. comit. M. tisoris, et Droce. in eod. Cam. fol. 11: *Li bois desdites terres de Breine, de Quades et Coutrales, consuetudines*. Vide *Gruarior*.*

* **GRIAGIA**, Consuetudines MSS. S. Augustini Lemovic. [Monachi S. Montebent ivi primi, et postea usque, et pastorem nunciu cum Clericis, et debent portare bam cum reliquis S. Justo in primo processionis. Idem videtur quod *Theriarum Reliquiarum*, Gall. *Chaise*.]

* **GRIEGLIUM**, Statuta Equitum lib. 1. ton. art. 58. apud Duellium lib. 1.

pag. 38: *Omnes fratres armorum varietatibus attendunt mareschaleo, qui libet ipsi omnem militiam appropinquos, mulos . . . parvas tentas, cantus Griseliones.*

GRIDA, pro Crida, Proclamatio per system. Chron. Estense apud Murator.

15. col. 377: *Ille de exercitu extorsit in burgo ad nihilum attendebat, facendum Gridas fieri et precepta statuta, quod omnes dicti exercitus de recedent et redirent ad custodiam*

GRIDARE, Proclamatio presertim venalis, seu tributum ratione hujus donationis a domino perceptum. Exarum Comitibus Sabaudie ann. 1300.

GRIDARE, ut nunc quatuor libras. Vide *GRIDARE*.

GRIDARE, Clamare, ex Italico, apud Chron. de Crescentiis lib. 4. cap. 17. extr.

GRIDARE, Publicare. Chron. Bergom. ad ann. 14. apud Murator. tom. 16. Script. Ital.

GRIDARE, Gradata sunt pax inter predictos. *Sancti et eorum sequentes ex parte una, solliciti de Bivola et de Bonis et eorum*

quos ex altera. Vide GRIDA.

GRIDARE, Gravatio, onus, ex vet. *GRIDARE*. Charta ann. 1269. ex Tabul.

fontanilis fol. 97: Tria arpena vel circiter

in arvis suis frichiurum . . . onerata in

his denariis Paris, capitalis census debi-

tuatus, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

statuendo, ut dicitur, et ad Grischum

saive ut virum audacem et vultu minaci significaverit. Le Roman de la guerre de Troye MS. 1

Phellimeis et sa compagne,
Qu'il m'ait pareil fere et Griligne,
Vint à Troye pour defendre
Que Greis en la peusse prendre.

ibidem :

L'Agreste une iale est tier loutaigne
Dont le gent sont fere et Griligne.

GRIFARE, Apprehendere, violenter usurpare. Jura ducum Tuscie ann. 1196, apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 92: *Unde castellanus Rodocafani venit tunc in Priceno, et Grifarit omnia bona eorum. Nostris vero Grifer est Unguis discernere, vulgo Egratigner. Lit. remiss. ann. 1386, in Reg. 129. Chartoph. reg. ch. 163: Lequel bailli fu Grifex ou usage, si que sanc en 1381. Unde compositum Aggriffer, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1391. ex Reg. 140. ch. 194:*

L'Agreste s'argent fu attains dudit huis en la main, où il fu en petit egratigner ou aggriffer. Hinc etiam Aggriffure, Vellicatio, cutis evulsio, vulgo Egratignare. Charta ann. 1246, in Reg. 93. ch. 291: Cil qui fait sanc . . . dou poing, on de la paume, on d'Aggriffure, il paie vij. sols au seigneur.

GRIFIO, Monete species, eadem que Griffo, Vide in hac voce. Charta ann. 1462, in Suppl. ad Mirum pag. 621. col. 2: *Pro qua marcha . . . nec non sex Grifionibus conventui dicti monasterii . . . solvi solitis, etc.*

GRIFIO, Monete species 10. florenis et 10. solidis æstimata, in Magno Redemptio pag. 68. 85. [et in Historia Monasterii S. Laurentii ejusdem urbis apud Marten. tom. 4. Amplius Collect. col. 1129. Gryfo appellatur in Chronico Bone Spei pag. 398.]

GRIFONES, nostris ita Græci Byzantini Imperii olim dicti. Matth. Paris ann. 1190: *Cepit castellum inter Culatari et Mesanum, quod Monasterium Grifionum appellatur, ubi Gryfones insultum facientes in Hugonem Brunum Comitem Matchæ, a Rege Richardo repulsi sunt. Rogerus Hovedenus pag. 708: Fecit ad villam bonam, in qua nobilis Abbatia Grifionum est. Adde Bromptonum pag. 1189. Castelli de Matergrifon in Peloponneso alicubi meminimus in Hist. Gallo-Byzant. constructi a nostris ad notandum seu vexandum Græcos. Grifions, Villharduino n. 95. 128. 204. et in Chronico Flandr. cap. 11. Philippus Mousses:*

Aunt les Grifions et les Turs,
S'étoient par la mer à nos Turs.

Vide Gloss. ad eundem Villharduinum.

GRIFIO, Bened. abb. Petrob. de Gest. Heor. 11. reg. Angl. ad ann. 1190. tom. 2. pag. 631. edit. Heurn. Ricardus rex Angliæ firmavit sibi castellum forte in supercilio montis ordinis, extra mures civitatis Messanie, quod Mate-Grifion vocaverunt. Grifiones vero, ante adventum regis Angliæ, erant potentiores omnibus, qui erant in terra Sicilia; et otio habebant omnes homines ultra-montanos; adeo quod minimo habebant illos interficere. Et pag. 646. ad ann. 1191: *Cum nautem rex Angliæ et sui armati essent, . . . impetum fecerunt anonititer in imperatorem*

(Cyprî) et Grifiones suos, etc. Guill. Tyrrî contin. Hist. Belli sacri. apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 637: *Incivique hî Grifon s'assemblerent et prissent conseil d'assailir et d'occir les Latins, qui estoient avec les Templiers, etc.*

GRIFUS, Ital. Griffo, Nostris Grifon, Gryps, Gryphus, Quadrupes alatum, sed fabulosum. *Leones et Griffo, vel aquile celeriter convolvuntur, in Annal. Januarius. Bartholomæi Scribe lib. 6. ad ann. 1237. De Gryphis plura vide apud Schilerum in Griffo.*

GRIFOULES, Vasconibus Grifoul, Fons saliens, in Hist. Eccl. D. Fleury lib. 97. num. 3.

GRIFUS, [Superbus, cervicosus.] Vide Grifus.

GRIGNOLOSES, ut mos Grignulosus. Vide super Grignata. Stat. Astæ collat. 7. cap. 50. pag. 23. 10: *Insuper quod ipsi non vendent vel vendi facient crumres Grignolosus in becharia sive in mercato. Nostris Grignette, Panis frustulum, in Lit. remiss. ann. 1454. ex Reg. 184. Chartoph. reg. ch. 488: A laquelle fille le supplient avoit accoustumé de donner des Grignettes de pain, quant il tiroit le pain hors du four. Gouyalz vero appellatur faring subactæ frustula, quæ ex macra radoutur, in aliis Lit. ann. 1483. ex Reg. 209. ch. 294:*

Pour faire du pain de brode, le supplient a meslé du segle occaves des Gouyalz du pain blanc, ainsi qu'il est accoustumé de faire en leur mestier de boulengier.

GRIGULOSUS, Lepra seu morbo infectus. Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 88. ex Cod. reg. 4624: *Si quis becharius . . . vendiderit . . . aliquas carnes porcinas Grigulosas seu meselas, solvat . . . solidos decem pro banno. Haud scio an huc spectet vox Grigieux ex Lit. remiss. ann. 1476, in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1618: On accet bien qui tu es, Jehan le Berger, ung Grigieux: et je suis receveur de la Reur.*

GRILENDA, Circulus, Ital. Grilanda. Stat. Saluc. collat. 4. cap. 130: *Teneantur dicti revenditores garnire omnes mensuras eorum ferro vel aramo, cum una Grilenada ferri vel arami circumeica, et cum una barra ferri vel arami per medium.*

GRILLA, Denticulata cancri forceps, Gall. Pince, Dialog. creat. dial. 48: *Cancer autem videns quod evadere non posset, se convertit et ranam cum Grilla mormorit et aliam. Ludum à la Grille memorat Lit. remiss. ann. 1396, in Reg. 150. Chartoph. reg. ch. 387: Lesquelz compaignons avoient joué ensemble à la Grille.*

GRILLA, Uve species, de qua Petrus de Crescentiis lib. 4. cap. 4.

GRILLARE dicitur Gryllus Auctori Plinonum.

GRILLANI, Smaragdus in Grammatica MS.: *Promiscui generis sunt hæc glis, grus, lens, mus, et ubi Glossa interlineare ad vocem glis, habet, i. Grillan. Vix vetus Francica.*

GRILLIONES, Pedicæ, compedes, Hisp. Grillos. Martinus Didacus Dux Justitia Aragon. lib. 8. Observantur. Regni Arag. tit. de Contumacia: *Si incartatus captus fuerit, non recipitur juris sollicitudo ab eo, nec etiam expulsiore: sed cum cautela in*

Griffa.

Hinc Poetis nostratibus vox Grif-

collo, vel *Grillonibus habet stare juri*, etc.

* **GRILLONUS**, f. Clathrus. Invent. ann. 1518. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 67. col. 1. Item *inveni duodecim Grillones et vocas ferri, et quassam ferrias*. Grille, Animalis genus, f. rana, in Lit. remis. ann. 1451. ex Reg. 185. Chartoph. reg. ch. 105 : *Ce poare homme tra après eulz sur la mer, nousant comme les Grilettes*.

* **GRIMAUDUS**, Chartul. eccl. Carnot. ann. circ. 300 : *Debetur morticulus duci, deferre cereum, qui Grimaudus vocatur, ante decem accendere et ponere super candelabrum ferreum inter cordis campanarum, antequam matutina incipiantur et etiam ante complectorium. Liber virid. ejusd. eccl. : Item dicit le doyen à cause du doyené . . . un eterge, appellé Grimault, qu'il doit bailler et livrer à l'offrande de la Chandelure, du poids de 16. liv. un quart.*

† **GRIMINI**. Vide *Grimini*.

† **GRIMLICHOR**. Glossar. vet. ad calcem collectionis Canonum MS. & Bibl. D. Chauvelin : *Sevus, Grinchchor*.

† **GRIMPA**. Vide *Grimpa*.

* **GRINEUM**, *Le boscho*. Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide supra *Gravium*.

* **GRINOSUS**, Fridericus II. Imp. lib. 2. de Arte venandi cap. 30. de falconibus indularia : *Quando nidasi pascuntur, horripilant pennas, comperiendo pastum ipsum, et rostro et pedibus, cum manus custodis eis porrigitur, pastum defendunt, qui dicuntur Grinosi, et quanto citius extrahantur de nidis, tanto plus habent de predictis qualitatibus. Nostri Grinogeni dicunt circumrodere.*

* **GRINERES**. Vide supra *Cagalas*.

* **GRIO**, Idem fortasse quod *Grifolus*. Charta Regum. Pontis et Brager. dom. ann. 1355. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 138 : *Concordiam consilium, . . . quod in dicta villa Brageris sit mercus, cum qua signetur et mercuratur tonnell et pipa vinorum. . . . Dicta mercus sit ubi uno parte de armis nostris, videbunt medietas cum uno pede Grinicis, et alia medietas cum quadam turri.*

† **GRIOA**, Mensurae genus. Vide *Goa*.
† **GRIOTA**, Doclis Hagiographis idem videtur quod *Grutellum*, Polonia, Gall. Griotte. Procc. de B. Pet. de Luxemb. tom. 1. Jul. pag. 598. col. 1 : *Emisso voto sensu (mulier impotens) se aliquot melioratam; ita quod manum ad os, licet lente, adduxit comedendo Griotas*.

* **GRIPPIUS**, *Griffus*. Isidorus lib. 20. Orig. cap. 11 : *Springat effigies, quas nos Griffus vocamus, Heligabius in Roberto Regis Franc. : Aliud quoque (phylacterium) possit parari argento, in quo possit oculum cuiusdam avis, que vocatur Grippis. [Vide *Griffus*].*

* **GRIPIDUS**, Dimissus, derelictus. Chartul. Celsianin. ch. 275 : *Et filii Petroni filique Rainaldi habent ipsam appendiam Gripidam et desepardam. Ubi et Griptio, eodem sensu, non semel occurrit. Illic Grippire.*

† **GRIPPIRE**. Vide *Guerpire*.

* **GRIPPA**, Genus navis. Bernhardus de Ridebenack in Liber. T. S. : *Et vidimus fustes et Grippas ex arboribus novis intrare in portum. [Vide mox *Gripper*].*

* **GRIPPERIA**, seu Gall. *Gripperie*, Spe-

cies navis, in Itinerario MS. Guillelmi de Lanoy D. de Villerval.

* **GRIPPIRE**, Dimittere, deserere, pro *Guerpire*. Vide in hac voce. Charta ann. 1165. apud Spon. tom. 2. Hist. Genev. pag. 34 : *Idem comes et filius ejus Guillelmi Grippiverant, et ut firmum et integrum pacem de ipsis regulis ipsi et heredes eorum in perpetuum teneant, sacramento firmaverant.*

† **GRIPPIUS**. Vide *Griphus*.

† **GRIPPONERIUS**, Artifex : an qui vestes interpolat, Gall. *Fripier* ? Charta ann. 1374. ex Archivis Trevoltii facta dicitur, presente Annequino Lebert Gripponerio civi Lugdunensi.

* F. pro *Gipponerius*, Vestium, quæ *Gippones* appellabantur, sartor, Gall. *Gipponier*. Vide supra *Gippo*.

* **GRIPPES**, Idem quod *Grippa*, Celox, Ital. *Grippe*, nostris *Frégate*. Comment. de Bello Ferrar. apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 1307 : *Classe unius et viginti trirumem, durarumque biremum ne collectas, quos Grippas appellant (Veneti) creiter assidem instruat, etc.* Vide alia notione in *Gripus*.¹²⁴ Vide Jal. Antiq. Naval. tom. 2, pag. 132.

† **GRIPTA**, Locus subterraneus. Vide *Crypta*.

* **GRIPUS**, *Griffus*. Glossæ Isid. : *Gripus, superbus, pilosus*. Ugutio et Joan. de Janua : *Grypus, superbus, convitosus : unde canes parvos et ignobiles Grippos vocamus, quia præ cæteris superbi sunt*. Gloss. Arabico-Lat. : *Grifus, superbus, cervinosus*. In Passione S. Basilii Episcopi Amasæe num. 17. *grifus* pro rete usurpatur.

Glossar. Lat. Gall. S. Germ. Prat. : *Gripus, arguendus, testatur, testu*. Alud Provenc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Grep*, Prov. *Gripus*, *Gripus*, *le Grepo*, uno eame, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

* **GRISANCHIA**, apud Maticconenses *Grisanche*, Lignum, vestis species. Lit. remis. ann. 1479. in Reg. 205. Chartoph. reg. ch. 302 : *L'un desdis hommes de guerre se parforcoit rompre la porte à tout une grosse piece de boys, appellée Grismche . . . et desja à ladite piece de boys avoit souslevé ladite porte, etc.*

† **GRINELLUS**, *Roncirus*, Equus gilvus, Gall. *Cheval gris*, in Codicillis anni 1318. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 176. col. 2. et in Chronico Domini de Gravina apud Murator. tom. 12. col. 665.

† **GRISENUS**, *Griseus*. Vide *Griseum*.

† **GRISEUS**, *Gadartus*, Equus gilvus, Gall. *Cheval gris*, Lobinell. tom. 2. Hist. Brit. col. 897.

† **GRISEXIS**, *Panna*, pro *Grisen*. Vide *Panna*.

* **GRISSETUS**. Vide *Griseum*.

* **GRISEUM**, *Griseum*, Pellis animalis cuiusdam, quod vulgo *Volr* Galli appellant, de quo quedam attigimus in Dissertat. 1. ad Joivinnam, semper in pretio habita. [Grisia vel varia, in Privilegio Leduini Abb. S. Vedasti Atrebat. ann. 1036. & Chartulario ejusdem Monasterii signato V. pag. 243. ubi de variis pellibus censui obnoxius. Tabular. Ecclesiæ Macloviensis : *Santatum fuit 13. Aprilis 1155. ne Capellani audiant deferre almutas de Grisio seu cervio*.] Arnol-

dus Lubecens. lib. 6. cap. 5 : *Nunc nos lino scarlatino, vario, Gratio, vel purpureo et bysso vestimur*. S. Bernard. Epist. 2. cap. 11 : *Ut inde compari f. frena aurea . . . varia Griseque pelles, collo et manibus ornati purpureo ducuntur*. Casarius lib. 6. cap. 5 : *Petrusque erat humilima, non Grisea, non vincta ovina. Pelles Grisee, et variae in Griseo Trulorum*. lib. 7. pag. 148. Add. Grisei Monach. lib. 2. Vite S. Odonis Episcopi Bambergensis cap. 37. Set. 1. Cluniacensis Petri Venerab. cap. 16. 4. bertum Aq. lib. 3. cap. 16. lib. 5. cap. 1. Willhelm. Neubrig. lib. 3. cap. 21. Hel. dom Hagulstad. pag. 328. Gaudif. 2. Belloloco cap. 8. Radulf. in Vita S. Rone. Episcopi Cicestrensis num. 44. [Concilio Terracon. IV. apud Marten. tom. 4. An. col. 333.] etc. Sebastianum Coburnus Grises, son ciertos animalajes, de cuyas les se suelen hazer afrosos, y dieran en nombre por la color parida que tienen.

† **GRISEM**, *Almutæ de Grisio seu depellibus Grisis*, in Litteris ann. 1371. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 115. Vide *Almuta*.

* **GRISUS**, *Color*, qui *Pseudoleucus* anni Diacono in Vita Gregorii M. lib. 2. cap. 84. λευκός, Grecis. Balducci Gestis Alberonis Archiepiscopi Trevisensis : *Clericali se toga induit, et populo liberti caput et vultum involvit, et caput panno Griseo se superinduit, etc.* Li. Burger. Scoticor. cap. 45 : *Et remansit unus coloris, scilicet Grisei, vel albi*. Vit. S. Gilberti de Sempringham : *Grisi, quæ dicant vestibus utens, fucato fugi pariter colores*. Festis Grisen, in Chronico Cluniacensi ann. 1377. [Griseatus, apud Legeu. tom. 6. pag. 194.] Grisen tom. apud Albertum Argentin. pag. 101. Fridericus II. Imp. de Arte venandi lib. 1. c. 46. de plumis avis : *Quædam Grisei americana*. Chronicon Willelmus. lib. 1. c. 6 : *Grisea tunica de quatuor partibus pro consueta*. Thomas a Kempis in Vita Gen. Magni cap. 11 : *Festimenta ejus Grisei loris*.

* **GRISUS**, *Rusticanus*. Liber Ordinis Victoris Parisiensis MS. cap. 18 : *Le autem dormitorii vel de albo esse debet vel de Griso Rusticano. Infra : Capite corum Rusticum, id est, conversorum, Griso Rusticano*.

* **GRISUS**, *Monachi*, *Griffyres*, Angli. V. in voce *Monachi*.

* **GRISUS**, *Pannus*, Griseus, in Lib. Ethelredi Regis cap. 23. et in Notis Anglic. tom. 1. pag. 831. Item 6.

* **GRISSETUS** dicitur Radulfo de De ann. 978 : *Gaufridus comes (Andegavorum) tantum illius panis, quem f. Grisetum vocant, etc. Infra : Rex dicit ut Grisa tunica vocaretur, edixit*.

† **GRISUS**, *Griofalus*, apud Rynd. tom. 2. pag. 1087. Vide *Griofalus*.

* **GRISYES**, in Chronico Mellicensi 6360.

* **GRISTES**, Fridericus II. Imper. lib. de Venat. cap. 20 : *Quidam tendunt p. Gristatorem*.

De vocis *Griseus* etymo, quædam h. Menagius et Ferrarius.

* **GRISSEUS**, Gall. de *Gris*. Vide infra *gris*.

* **GRISILLO**, Manica ferrea, Gall. *Man*, alias *Griseillon*. Arest. parlam. Paris, 120. 1378. in Reg. 136. Chartoph. reg. 6. 11: *Est* *grisillonem* deligebant. Extra *Griseillonem* seu manicas ferreas, super vincula posuerunt. Lit. remiss. ann. 1300. in Reg. 155. ch. 13: *Il meist leste* *grisillon* ou cep par les deux pies et es vertes par les deux mains. Chron. Ms. Bertr. Guescl.:

Donaient l'un à l'autre leurs grans necessaires,
Et souvent ou les et en primo demeez,
Et en paier mis, et les meubres tirez,
Et en griseillon, et les pieds enferez.

Vide *Griseillon*.

* **GRISUM**, Collis, pro *Gresium*. Vide supra in hac voce. Charta ann. 1065. ex Chartul. S. Vict. Massil. fol. 43: *Donamus* *et* *quendam locum et terram cultam et incolam*, ubi vocant *S. Johannis in ipso Gria*, *nam et integrum*. Alia notione, vide in *Gresum*.

* **GRISULARIS**. Vox corrupta, ut congerio, quae legitur in Praecepto Borelli Comitis ann. 986. apud Marten. tom. 1. Amplius. Collect. col. 339. et seqq. Praeceptum istud dicitur *Scriptum hoc mense Aprilis, de VIII. Calendis Maii, luna decima, Concurrente IIIII. Epacta vii*. Haec quippe cohercet cum anno 986. negotium ferens proxime sequentia: *A. G. sidus Gaudia postquam ingressi fuerint xv. et octavum ingrediuntur ad caput habemus* *et* *xx. Pro A. G. sidus Grisularis*, legemulo: *Littera C. cyclo solaris*, quod haec littera hodie non conveniat. Cetera, qui potest exponere vel emendat.

* **GRISPOLUM**. Vide supra *Grisopolis*.

* **GRISSELLUS**, pro *Grassellus*, idem quod supra *Grassia*. Vide ibi. Libert. loci supradicti ann. 1339. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 96. art. 39: *De uno onere secus* *Murum et Grissellorum*, unum *Turonen-*

* **GRISUS**, Color equi, Gilvus, Gall. *Gru*. Lit. remiss. ann. 1359. in Reg. 90. Chartoph. reg. ch. 190: *Deos equos, vi-*

dent nam rufum-grisum, ... et unum *grisum*, ... *furive adobit dictus* *Phaenon Martel*, *Vide Grissellus*.

* **GRISULFI**. Vide *Gibellini*.

* **GRISUS**. Vide in *Gresium*.

* **GRITA**, l. pro *Grita*, Mons, collis, vel pro *Crypta*, Antrum, spelunca. Colligimus Wifredi Comitis Barcinon. pro *Monasterio Riti-pullesit*, tom. 3. Coucil. Sup. pag. 165. col. 2: *Ex alio vero latere* *descendit de terra super corale*, et pervenit *per una Grita* *inque in flumine Febervi*. Vide *Gratum*.

* **GRITHBRECH**, Pax Domini Regis fracta, Willelmo Thoma, pag. 503. et Rastallo. *Grith*, Brompton, ex Anglico *Grith*, vel Danico *Grid*, *pax*, et *Brecc*, viatorum. Leges Kanuti cap. 32: *In Danesiga* *Aut Rex fithwam, l. forisfactum pugna*, *et fortheale, l. forisfactum expeditionis*, et *Grithbrecc, l. infractionem pacis*. Adde *Grith* Henrici I. Regis Anglor. cap. 12. 22. 29. 79. ubi crebro sumitur pro pacis *actore*. Monasticum Anglic. tom. 1.

pag. 372. tom. 2. pag. 133. Janum Delmerum ad Jus Aulicum Norvegicum vetus pag. 506. et Glossarium apud Waulcum de Litter. Septentr. pag. 284. ubi legitur: *Grithbreche, id est, Fractio pacis*.

* **GRITONATOR** vel *GRITONATUS*, Vocem corruptam esse suspicantur docti Editores. Hispanis *Grito* est Quiritatus, clamor, fremitus: sed nihil ad hujus loci intelligentiam pertinere videntur haec voces; unde ab Italico *Gettare*, pro *Imponere*, *fucum* facere, quod *hypercritarum* est, accesseri atque adeo emendari potest vocabulum *Gritonator*; nisi pro *Gritonatorum*, legas *Gollardorum*, quod satis aridit. Vita S. Facundi. tom. 6. Aug. pag. 474. col. 1: *Falsus autem prophetas et hypocritas et simulatos Christianos, ... beatus Facundus* *aleat viperas perhorrebat, eorum familiaritates et colloquia fugiens, non permittebat aliquem sectam talium hypocritarum et Gritonatorum, falsorum quae spirituum, in sua ecclesia et discere intrare et morari*.

* **GRUXIUM**, Pellis animalis cujusdam, quod vulgo *Fair Galli* appellat, id quod *Griseum*. Chron. Placent. ad ann. 1185. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 456: *Habuit ex eo plus quam cl. equos* *oneratos auro et argento, et sanitorum, et palliorum, et Grizonum, et voriorum, et alium bonarum rerum*. Vide supra *Gresum*.

* **GROA**, Species mensurae. Vide *Gro*.

* **GROA**, GROEA, Idem quod Anglia *Gro* vel *Croa*, Palus, terra paludosa, Gall. *Marais*, *Terre marceuse*. Litterae Vicarii Archiepiscopi Rotomag. ann. 1306. in Tabulario Calensi: *Item Ligeris de Fado* *ii. den. de terra sua de Gromont et vii. den. de matum sua, et ii. den. de sua Gron*. Litterae Vicarii Pontisaris ann. 1332. in Chartular. S. Martini Pontisaris: *Trin quarteria de Gronis ad quarterm... quinque quarteria ad gualtem... tria quarteria de Groa ... 40. perlicas ad passagium, sex arpenta de Groa*.

* Vel potius, Locus aut ager sepibus seu virgultis implexis conclusus, nostri *Groe* et *Groye*. Charta ann. 1321. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 156: *Pour une Groe, de laquelle l'en li souloit rendre dix sept deniers de cens*. Lit. remiss. ann. 1276. in Reg. 195. ch. 1575: *Le suppliant et ung autre en sa compaignie emenerent une jeune femme amoureuse en une plesses et Groyes pris d'illec, etc*. Vide infra *Groa*.

* Haud secus an inde *Grohan* in Chron. Andegav. edit. ann. 1529. cap. 9. pag. 15: *Et dit on pour verité que César, estant au pais d'Anjou, fist édifier et construire un chateau et theâtre pour sa demeure, hors la ville d'Angiers, et pris l'un des portaux d'icelle, lequel est à présent en ruine, et n'y paroit plus que les fondemens, et est en langage Anglois appelé Grohan*.

* **GROBA**, Fovea, cloaca, ex Germ. *Grube*. Occurrit apud Henr. Aquiloniensem in Labeca lib. 2. cap. 1. non semel.

* **GROCERUS**, Magnarius, solidie mercis propola, Gall. *Marchand Grossier*. Litterae ann. 1392. apud Rymen. tom. 7. pag. 727: *Per Robertum Fitz Robert, Adam Yerdele et Johannem Halle, Groceros Lon-*

donie, appreciatas, etc. Aliæ ann. 1471. apud eundem Rymen. tom. 11. pag. 680. *Johannes Hetrys civis et Grocerus Londoni*. Occurrit rursus in Formularij Anglie. Thomæ Madox pag. 385.

* Vel qui omne genus specierum vendit, *Groci*. *Epicior*; utranque enim Anglicum *Grocer* significat.

* **GROCITER**, Multum, copiose. Charta ann. 1322. in Reg. Chartoph. reg. ch. 126: *Emerunt frequenter... mercadarias, tam de pannis pluribus et diversis, quam de his que spectant ad ministerium seu artem de ypothecaria, ... in quibus omnibus et singulis per Dri gratiam bene et Grociter lucrati fuerunt*. Phrasis Gallica: *Ils ont gagné gros*. Vide *Grocerus*.

* **GROCONIUM**. Vide *Geroconium*.

* **GROEA**, Locus in fluxu virgultis implexis conclusus piscium capiendorum gratia. Charta ann. 1144. ex Tabul. S. Styrt. *Concedo ecclesie sancti Satyri quidpiam juris in littore Ligeris civis Meyvam in piscatoris, ramis, Groeis Ambro, axore meo et filio meo concedentibus, omni calumpnia extincta*. Vide supra *Groa* 2. et mox

* **GROETA**, Eadem notione, in Reg. episc. Nivern. ann. 1287: *Groete et ingenia ad episcopum pertinent*.

* **GROGNIUM** Tabular. Episcopat. Ambian. ann. 1231. fol. 95: *De Grogno juxta aream Joannis vetule, dictum, quod saliers, et illud, quod calcuam est, debent vili usque ad altitudinem aque*. [Fortè idem est quod mox *Gronna*.] [* Idem forte quod supra *Groen*.]

* **GROINUM**. [Idem quod infra *Gruinum*.] Charta Raynaldi Episc. Noviom. ann. 1177. in Tabulario Abbatie Montis S. Martini, diocesis Cameracensis: *Hac autem ad Majorum pertinere dicebat, tractum et curstibus terrarum, Groinum, relictionem, garbas deligatas, eryothenes, redemptiones terrarum, furnum et stagium*. Vide *Gruinum*.

* Inquisit. ann. circ. 1270. in 1. Lib. nig. S. Valfir. Abbarvil. fol. 23. r. *De articulo ubi dicit medietatem Groini ad se pertinere: dicant ipsam ad hoc esse restituendum, hoc salvo quod grica, quarum vincula rupta sunt, quasi dicebat ad Groinum ire debere, si in propriis vinculis reliqui non possent, ad Groinum, ut pebat, ire non debent. Nec est pratermittendum quod virtute hujus verbi, Groini, grapium non intelligitur. Vide infra *Gruinum*.*

* **GROINIUM**, Eadem acceptione, in Charta ann. 1170. ex Chartul. A. eccl. Camerac. ch. 88: *Et pro Groinio, quod suum major esse contendebat, amore pacis vi. fragmenti intersus ad mensuram Duacensem habebat*. Aliæ ann. 1187. ibid. ch. 100: *In omni Groinio, in hautione, in procuracionibus, etc*.

* **GROLERIUS**, Veteramentarius sutor. Gall. *Soutier*, Provinc. et Occit. *Grouler*. Stat. sablat. Carcass. ann. 1402. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 564. art. 17: *Quod Groleri dicit burgi non sunt nec erant comprehensi in privilegio hujusmodi, attento quod ad hoc vocati adhaerere noluerunt cum dictis tabernariis, ymo totuliter ab eis separatos esse voluerunt*.

* **GROLIA**, Putamen, testa, Gall. *Cogue*. Stat. Montis-reg. pag. 321: *Item pro testu-*

rio constantearum cum Grolia, den. 27. Stat. Asta ubi de Intrat. port. : *Amandola* cum Grolu solvant pro quolibet modio libras viij.

* Nostris vero *Grolée* et *Grolée*, Refectio quaedam appellata. Lit. remiss. ann. 1358. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 164 : *Lesquelz furent un soir par nuit en une pesière...* de laquelle il voloient apporter des rans et des cosses pour faire une Grolée aus champs, où les plusieurs d'eulz gardaient bestes en pasture, etc. Stat. ann. 1553. inter Probat. Hist. Astus. pag. 221. col. 1 : *Quia consuetum est in festis annularibus et solennibus... ministrari refectio, quae dicitur la Grolée : et quia consuetudo huiusmodi fuit per nonnullis intermissa, ordinatum quod canonicos moveri receptus, qui nondum paraverit dictam refectioem panis et vini, la Grolée nuncupatam, tenebitur providere super ea, et providere dictam refectioem, quae erit panis et vini ad minus, et plurimum cibarium, si voluerit.*

† *GROLLARE*, Movere. Gall. *Groniller*. Miracula S. Zite tom. 3. April. pag. 522 : *Ipse multoties videbat eam Grollantem capite, tanquam insipientem.*

* Ital. *Crollare*, nostris *Croder*, *Croller*, *Croster* et *Croaler*. Lit. remiss. ann. 1392. in Reg. 144. Chartoph. reg. ch. 230 : *Icele femme en courrant vint harier audit Guilaume, lequel la haria du bras, ens ce que il semblait que li uns feist mal à l'autre, ne que l'un ne l'autre en Crolast ou cheust.* Gesta Ludov. Pii cap. 12. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 144 : *Nus ne fu puis si hardes qui s'osast Croller contre l'empereur.* Lit. remiss. ann. 1403. in Reg. 158. ch. 230 : *Iceleus Hovey en demonstrant qu'il avoit volenté de mal faire au suppliant, Crola la teste.* Chron. S. Dion. tom. 3. ejusd. Collect. pag. 252 : *De tout cel an ne se Crola li rois de son roiaume.* Le Roman de la Rose MS. :

*Moye comme un ymage moe,
Un ne se Crolle, ne de moe,
Sans pie, sans visus, sans dol Croller,
Sans et mourir et sans parler.*

Hinc *Crolle*, *Crolleys* et *Cronle*, Commotio, motus. Ital. *Crollo*. Annal. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 229 : *En icel an meismes (1255.) el mois de Septembre, fu Crolleys de terre en la cite de Rome.* Chron. S. Dion. tom. 3. jan. laudate Collect. pag. 176 : *En ce tens fu Crolles et esmoement de terre.* Gesta Ludov. Pii cap. 15. ibid. tom. 6. pag. 151 : *Si grant Croules et si grant moevemens de terre etc.*

† *GROMA*, Species mensurae. Vide *Gromma* 4.

† *GROMATHIUS*, pro *Tarmacarchus*, Turmae praefectus. Vide in *Platarius* post *Platematicum*.

* *GROMATI*. Epitaphium Romoaldi Principis Beneventani, apud Camillid Pergrinum :

*Gromati pellens, mundana lege togatus,
Divina instructus, nec minus ille fuit.*

Ubi legendum opinor *Grammatica*, id est, litteris, Vide *Gramma*.

† *GROMES*, *GROMETTUS*, Famulus ad Anglicum *Groom*. Testam. Richardi Regis Angl. apud Rymer. tom. 8. pag. 77 : *Item,*

volamus quod omnia indumenta, exceptis perlyis et lapidibus pretiosis, remaneant Clericis, velleitis et Gromes, qui circa nostram personam jugiter laboraverunt et laborant. Litterae ann. 1513. apud eundem Rymer. tom. 13. pag. 355 : *Dilectus serviens noster Jacobus Worley Gromettus garderobe nostrae.* Vide *Gromus*.

* Nostris *Gromet* et *Groumet*, eodem significatu. Lit. remiss. ann. 1392. in Reg. 143. Chartoph. reg. ch. 74 : *Duquel Jaque le Cop l'exposant ostel serviteur et Gromet.* Aliis eadem de re ibid. ch. 83 : *Un Groumet, nommé Fagot, qui conduisoit iceulz vns etc.* Unde emendanda Ordinatio de mercibus Parisiis aqua adductis ann. 1415. in Reg. 170. ch. 1. ubi *Gerromez*, pro *Groumez*, legitur : *Les pontonniers crieront hors et ens, afin que les varlez ou Gerromez des marchands, se ilz sont hors leurs bateaulx, se retraient en leurs bateaulx.* *Gromme*, pari intellectu, in Poem. MS. du Riche et du Ladre :

*A ceste gent (de guerre) sont compaignons
Mauvais Grommes, mauvais garçons,
Des boises que huiens le vin,
Que il carrent, ne quemin.*

Hinc diminutivum *Grometel*, in Lit. remiss. ann. 1398. ex Reg. 153. ch. 298 : *Laquelle chambriere dist au suppliant, vous estes en jalousie de vostre femme et de Guillaume le foulon;.... vous n'en devez point avoir de doute. Et adonc ledit suppliant lui respondi, je ne suis tenu de m'en doubter néant plus comme du Grometel.... et dist à sa femme : je cuide que vous me voulez jouer de jeu que vous me jouastes avec le Groumet, et vous ne m'en ferez plus.*

* Ex quibus non aliunde accersenda videtur origo vocis Gallice *Gourmet*, qui significatur ille, cui vna praegustandi atque alterius nomine enecendi officium commissum est, vulgo *Commissionnaire*, *fociteur*. Lit. remiss. ann. 1402. in Reg. 157. ch. 306 : *Uniot dit Robot harnicheur et Gornmet de vins demourant à Bruieres en Loanois, etc.* Nisi sit pro vinorum ductore, Gall. *Fociteur*, ut supra *Gromme*. Inde denique *Gourmet*, sensu hodierno, peritus scilicet vini estimator. *Gromete* Hispan. Puer nauticus, Gall. *Mousse*. Nunc vero *Gourmette* appellamus illum, cui a mercatore merces in navi servandae committitur.

† *GROMNA*, pro *Gronna* : quod mox vide.

* *GROMULUS*, *Ager*, in Glossar. Regio MS. Cod. 1197. vox orta, ut videtur, ex *Grom*, qui Argemoneisribus nota, vel ex *Grunus*, i. *Cilivulus*.

† *GROMUS*, ut supra *Gromes*, Famulus. Testam. ann. 1440. apud Madox Formul. Angl. pag. 433 : *Lego... cuilibet valecto xi. sol. et cuilibet Grom xx. sol. et cuilibet pargeto vi. sol. viii. den.*

* *GROXDA*, vox Italica, Subgrunda, pars prominens tectorum, quae aquae a muro projiciuntur. Charta ann. 720. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. aevi col. 1003 : *Constant me Sundual.... vindidisse... medietatem de casa meas infra civitatem, cum Gronda sua livera, tom solamentum, quam lignum sine Grondas, etc.* Vide *Grunda*.

* *GROXDALIS*, Eadem notione. Chart. Landenuli Langob. princ. in Accus. 14. Hist. Cassin. part. 1. pag. 87. col. 1 : *Li licentiam haveret parus ipsius monastrii, pro eodem muru facere et ponere canales, junctae cum case illae, quae ibidem edificatae, deberet, ubi discurrant aquae de Grondia, de case ipsae.*

* *GROXDICIA*, Stillicidium, Ital. *Gronda*. Cod. reg. sign. 4189. fol. 18. v. *Unlet Romane ecclesia in nostro Monasterio secum quandam domum postulant.... pro heretum Martini Ranuti, pueri, mediant, et iuxta viam publicam.*

* *GROXNA*, *Gronna*, Colgano et Bollad, est palus, seu locus bituminosus et viscosus, unde cespes eruitur, qui sicco foco struendo, non secus ac carbonis, habet. Cogitosis de S. Brigida virg. So. n. 33 : *Ut edificaret viam litem vti, nam nimis arborum, petris in fundam positis.... la Gronna profunda et pene intransmeabilis, et in locis humilibus, et Simeou Dunelmensis, Radulphus de Dicocto ann. 1040. et Rogerus Hoveden pag. 438 : *Ipais Haroldi corpus ejfuit, na Gronnam projicere jussit.* Charta Edgari Regis. tom. 1. Monastici Angl. pag. 248 : *Cum.... pascuis, silvis, pascuaria, copios, Gronnis, etc.* Adde aliam Regis Edmudi pag. 258. et Anonymum de Miraculis S. Bertini cap. 9. *[ubi] Mabillonis, lps Gromma et Grom. Gruma,* et Vitan 23. Carthaci Episcopi num. 46.*

* *GROXNA*. Vita S. Aidani Episcopi Feren sis n. 10 : *Erat autem magna Grana nros et silvum, per ejus circumum via rat.*

* *GROXNA*. Asserus de Elfridi rebus aetatis pag. 18 : *Unum (Monasterium) quod permaxima Gronnia paludissima et intransmeabilis, et aquis undique circumum puer. Infra, pag. 19. Gronna scribitur.*

* *GROXNA*. Paludus. Item Asserus de Elfridi rebus gestis ann. 878 : *Cum quidam militibus et vasallis per silvetera a Gronnase Summurtenensis pagellana mox tribulatione inquietum vltum ducebat. Eten habentur apud Flor. Wigorn. pag. 50 [pro quo Auctor Vitae S. Neoti scribit] Benedict. part. 2. pag. 333. habet : *Leos ingressus est, magnis undique circumum paludibus.*] *A Gronnis porro dicta aliqui oppida volunt, Groningam in Frisia; Gronow in Agro Brunsvicensi et Groningum a Episcopo Halberstadeni.**

* Nostris *Frore Gronelle*, eodem sensu. Lit. Phil. VI. ann. 1335. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 296 : *Item in terras Gronelle, barres in terres grengnables, etc.* Vita S. Luani tom. 1. Aug. pag. 331. col. 1 : *Cum ego Lugidus a Gronno trans Gronnam exiret ad Dalm. Domnich, sedt latus in medio Gronne, etc.*

* *GROXNIUS*. Asserus de Elfridi rebus gestis ann. 887 : *Felut apus feritatus longe lateque Gronnis interrogando duces, multitudines divina Scriptura flos... congregavit, quibus praecardi sui celi densatim replevit. Forte Gronensis, et Gronnensis.*

* *GROP*, *Sports*, Gall. *Hotte*, a *Gropi* clunius; qui super *gropam* delinquit Leude me. Carcass. MSS. : *Item de pmetu creterinrus.... i. den. et de quod*

anum obolum. Unde etiam *Gropiera*, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. 247.

† **GROPIALIS**, Fumis ad retinendam in Gall. *Croupiere*, vel *Croupias*. Informans Masil, de passagio transmarino. S. Gauger. *Item vult habere ipsa navis* p. vi. quilibet xxx. passorum.

† **GROPSA**, Vitis species, de qua Petrus Crescentius lib. 4. cap. 4.

† **GROPPA**, Clunes, vox Italica, nostris *gappe*. Auctor Mamotrecti ad cap. 24. *puer. Pugio est parvus gladius bisacutus* ad adherens, qui et clunabulum dicitur, ad clunem, id est, ad *Groppam* religat. Vide Oct. Ferrarium in Orig. Ital.

† Chron. Pet. Azarii apud Murator. in 16. Script. Ital. col. 394. *Uolo quod* meum in *Groppa* ascendas.

† **GROPPOLOSIUS**, Nodulosus, vox Italica, *groppe*, *Groppolosa*. Lapsa *Groppolosa*. Miraculi B. Simonis Tudertini n. 36. Vide Ferrarium in *Groppa*.

† **GROPPUS**, *groppe*, *Aridus*. Supplem. *groppe*. Leg. *Gropus*, ut in Gloss.

† Lat. et Lat. Gr. Vide in hac voce.]

† **GROPPUS**, Ital. *Gropo*, Nodus, circuli. Stat. Montis-reg. pag. 277. *Qui* restator vel textrix cupiat tantum... de *Gropis* solidos duas. Vide infra *Grossa*.
† **GROPES**, Congeries, massa, Ital. *Groppe* et nostris *Groppe*, eodem sensu. *lron*. ann. 1389. apud Murator. tom. 16. *script. Ital. col. 811. Bacula duo argenti* cum rosa relevata, ad animalia et *ropa* cum arboribus et pluribus aliis opem.

† **GROPUS**, Collum ut videtur, *lale*. Corrupt. stat. Cadubr. cap. 75. *velut hospes sine tabernaculo...* *audiat...* *in* *ropa* *taberna* sive hospitio tenere *filias*, *ita* *non* *sunt* *juste* *mensure* *usque* *ad* *Gro-*

† **GROPUS**, Ucinus, a Saxon. *gripad*, *bringer*, capere : *In clavis caret* *Gropus* *et* *clavis* *fermentis* *emptis* *Oxon*... XII. s. *quid* *Kennotum* in Antiquit. Ambrosden.

† **GROPS**, Ferreus uncinus est, *en* *anne-* *lata* *ratena* *ad* *rotam* *sustaminandam*.

† **GROS**, Orbis, circulus. Papias.

† **GROSA**, *Rosaria*, Papias. Ita MSS. Codd.

† Editio Veneta habet *Rosaria* *argentearii*.

† **GROSSELERIUS**, a Gallico *Grosselier*, *Grossularia*. Lit. remiss. ann. 1379. in *Reg. 115*. Chartoph. reg. ch. 320. *Idem* *spem* *proiecit* *extra* *muros...* *quendam* *ipsum* *ex* *cujus* *ictu* *atque* *quendam* *ipsum* *in* *quodam* *dumo* *se* *Grosselero* *non* *fussus* *absconsum*.

† **GROSSES**, *Lo carcasso*, in Glossar. Ital. MS.

† **GROSSO**, Radix, hebes. Lit. remiss. a. 1491. in Reg. 156. Chartoph. reg. ch. 61. *Est* *Armodio* *dictus* *Raymondus* *re-* *condit* : *Tu* *mentris* *arlot* *Grosso* *mal* *in* *Vide* *in* *Grossus* 1.

† **GROSSA**, Dragma, Anglis, a *Groate*, *vis* *an* *Gros*. Henricus Knighton. ann. 1288. *Concessit* *est* *Regi* *una* *Grossa* *que* *est* *denarius* *de* *quolibet* *viro* *et* *mu-* *no* *vot* *no*.

† **GROSSA**, Luculentior scriptura, a *Grosse*. Epistola Innocentii III. PP.

inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 414 : *Cum* *autem* *Notarius*... *litteras* *notulas* *secundum* *arbitrium* *postulantis* *et* *reductas* *in* *Grossam* *litteram* *in* *nostra* *presentia* *relegisset*. Vide alia notione in *Grossum* 1.

† **GROSSARE**, In mundum redigere, [seu luculentius nitidiusque scribere.] Gall. *Grossoler*, Carmen de Coria Romana [apud Mabilionem tom. 4. Analect. pag. 172.]

† **Morum** labor est *Chartas* *Grossare* *notas*, *Ri* *Grossas* *Cameris* *restituere* *mis*.

† **Infra** :
Prima dies igitur scribit quodcumque petendum,
Et tunc portabit nota secunda Peti,
Tertia Grossabit, bullatum quarta videbit, etc.

[Charta S. Illidii Claromont. ann. 1197 : *Predictus* *titulus* *Grossatus* *et* *sigillatus* *fuit*. Consuetudo *Brageriaci* art. 32. et 33. *Solvit* *quilibet* *actor*... *pro* *Grossando* *5* *solidos* *de* *brassatu*, *si* *sit* *in* *papiro*; *si* *vero* *actor* *processum* *suum* *Grossare* *voluerit* *in* *pergameno*... *scriptor* *Curie* *non* *debet* *colligere* *seu* *movere* *de* *campis* *Grossilia*, *minuta*, *uvas*, etc. [* Vide supra *Grosselera*.]
† **GROSSITAS**, *Grossities*, etc. Vide *Grossus* 1.

† **GROSSARIUS**, Qui instrumenta publica luculentius describit. Arestum *Parlam*. *Tolos*, ann. 1498 : *Per* *me* *Grossarium* *infra* *scriptum* *signato*.
† **GROSSARUS**, Eadem notione. *Ricardus* *de* *Cobanici* *obreviator* *et* *Grossator* *domini* *Pape*, in Capitalis gener. MSS. S. Victoris *Masil*.

† **Grossaire**, eodem sensu, in Lit. Phil. VI. ann. 1336. ex Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 366 : *Nostris* *am* *estre* *Bernart* *Bru*, *Grossaire* *du* *saint* *Pere*, *parcevers* *nostris* *tres* *chier* *et* *seul* *ami* *le* *cardinal* *vischancelier*. Vide in *Grossa* 2.

† **GROSSATIO**, Actum luculentior descriptio. Lit. ann. 1407. tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag. 290 : *Circa* *custodiam* *et* *Grossationem* *protocollorum* *hujusmodi* *providendo* *debite* *et* *secrete* *etc.* *Grossier*, *pro* *Grossoler*, in Lit. remiss. ann. 1385. ex Reg. 128. Chartoph. reg. ch. 12 : *Leguel* *Boulaine* *avoit* *fait* *Grossier* *et* *escrire* *une* *fausse* *lettre*.

† **GROSSARE**, Solidum seu magnarium mercem emere, Gall. *Acheter* *en* *gros*. *Littere* *ann.* 1419. apud *Rymer*. tom. 9. pag. 795. *contra* *abusum* *in* *vino* *Grossando* : *Maximam* *partem* *vendagii* *vinis* *patrie* *pro* *hoc* *anno* *emerit* *et* *Grossarent*. Vide alia notione in *Grossus* 2.

† **GROSSARIA**, Platea *Grossariorum*, ubi habitant magnarii in Charta *Massiliensi* ann. 1428.

† **GROSSARIUS**, Magnarius, solidæ mercis propola, Gallice *Marchand* *Grossier*, apud *Motomum* *Serm.* *Quadragesim.* fol. 120. Vide alia notione in *Glossus* 2.

† **GROSSARIUS** *FABER*. Statuta *Adalardi* *Abb.* *Corbeienis*, tom. 4. Anglis. *Acher*. pag. 2 : *Ad* *secundum* *comercium*... *fabri* *Grossarii* *sex*, *surfices* *duo*, *sutores* *duo*, *scutarii* *duo*, *perguminiarii* *unus*, *saniarii* *unus*, *fussarii* *tres*. *Grossarii* *fabri* *suspicio* *esse* *ferrarii*; *quod* *hos* *non* *credam* *in* *longa*, *que* *ibi* *habetur*, *artificum* *en-*

meratione fuisse pratermissos. Vide *Fabri* *Grossarii*.

† **GROSSATOR**, Vide in *Glossus* 2.

† **GROSSELEUS**, f. Orbis escarius, Gall. *Assietre*; *Gros* *quippe* *Papie* *est* *orbis*, *circulus*. *Inventarium* *ann.* 1374. tom. 2. *Hist. Dalphin.* pag. 357 : *Item* *duos* *alios* *scutellas* *argenti* *signatos* *in* *marginis* *inferiori* *cum* *signo* *ad* *modum* *Agnes* *Dei*. *Item* *12*. *porvos* *Grosselens* *argenti* *asque* *signo* *quocumque*.

† **GROSSELLA**, *Glossæ* *MSS.* : *Calto*, *Grossella*.

† **GROSSESCERE**, Vide in *Grossus* 1.

† **GROSSICIES**, *Crassitudo*, Gall. *Grossier*. *Correct.* *stat.* *Cadubr.* *cap.* 110 : *Pro* *clausuris* *ligna* *non* *excedant* *revolutionem* *et* *Grossicem* *unius* *pedis*. Vide alia notione in *Grossus* 1.

† **GROSSILIA**, *Uis* *Vicentin.* lib. 4 : *Coloni* *teneantur* *dare* *fietus* *de* *Grossilibus*, *sive* *de* *maxorinilibus*, *in* *festo* *sanciti* *Felis*, *etc.* *libidem* : *Item* *laboratores* *non* *debent* *colligere* *seu* *movere* *de* *campis* *Grossilia*, *minuta*, *uvas*, etc. [* Vide supra *Grosselera*.]
† **GROSSITAS**, *Grossities*, etc. Vide *Grossus* 1.

† **GROSSUM**, *Annus* *redditus* *beneficiorum*, in *Amalthia*; qui scilicet ratione beneficii annuatim obvenit, prout quotidianas distributiones, que is solus dari solent, qui divinis intersunt officiis, Gall. *Le gros d'un benefice*. Occurrit in Charta ann. 1367. apud *Miramum* tom. 2. pag. 893. in Statutis S. Capelle Paris. pag. 20. etc. Vide *Bléincyanum* *Instit.* *pag.* 216. et *max* *Grossus* 1.

† **GROSSA**, Eadem notione. *Concil.* *Mexican.* *ann.* 1582 : *Itaque* *dum* *in* *quadranti* *signum* *hoc* *R.* *requiem* *denotans* *habuerit* (*Præbendatus*.) *præbende* *sue* *acervo* *sen* *Grosse* *dumtaxat* *fruat*.

† **Gros** itidem appellatur *Proventus* ex *vegetalibus* *publicis*, in *Lit. remiss.* *ann.* 1379. ex Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 321 : *L'exposant* *comme* *fierme* *du* *peage* *et* *menurs* *coustumes*, *appelees* *le* *Gros*, *de* *nostris* *ville* *de* *Lorret*, *etc.*

† **GROSSUM**, *Fendere* *in* *Grosso* *vel* *ad* *Grossum*, *Gall.* *Fendre* *en* *Gros*, *per* *aversionem*, in Charta ann. 1332. apud *Rymer*. tom. 4. pag. 516. in alia ann. 1383. tom. 7. pag. 378. in Chr. *Richardi* *de* *S.* *Germano* *apud* *Murator*. tom. 7. col. 130. et alibi.

† **GROSSUM**, *Tuber*. *Miracula* *B.* *Gerlandi*, tom. 3. *Junii* *pag.* 659 : *Nata* *fuit* *clauda* *et* *super* *ancha* *Grossum* *habebat*.

† **Mirac.** *S. Rosæ* *tom.* 2. *Sept.* *pag.* 456. *col.* 2 : *Puer* *quidam*... *cum* *infirmaretur* *ex* *morbo*, *qui* *dicitur* *Grossum* *in* *guttura*, *etc.*

† **GROSSUM** *CRUPUS*, *Paris* *Illus* *cras-* *sior* *et* *corpulentior*, *vulgo* *le* *Gros* *de* *la* *cuisse*. *Lit. remiss.* *ann.* 1351. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 637 : *Percussit* *dictam* *Petrum* *de* *quodam* *cuteilo*, *quem* *habebat*, *in* *Grosso* *cruris*.

† **GROSSUM**, *Latitudo*. Charta ann. 1255. ex Cod. reg. 962. U. : *Duo* *mille* *et* *500*. *arpenta* *memoris*... *mensurata* *ad* *arpenta* *Trecensis*, *que* *continent* *sex* *perces* *de* *Grosso* *et* *30*. *de* *longo*. Eadem *Gallice* *leguntur* *in* *Ch. Margar.* *reg.* *Navar.* *ejusd.* *ann.* *ex* *Chartal.* *Campan.* *Cam.* *Comput.*

72.

Paris. : Deux milles et cinq cent arpans de terre et de bois assis à des Perches, mesurés à l'arpant de Troies, de six perches de Gros et de xxx. de lonce.

** Crassitudo. Rudolphi fragm. 3. vers. 123 :

lique nodum pice per cupra vascula funde,
Majorique nuclei ad Grossum fauisto vasis.

1. **GROSSUS**, Crassus, magnus. Glossae Græcæ Lat. : *ἄσπετος, Bassus, Grossus, crassus*. [Hinc Ludovicus VI. Franc. Rex Grossus dictus est cum aliquot assis. Genealogia Regum Franc. tom. 2. Spicil. Acher. pag. 805 : Ludovicus Grossus genuit Robertum Grossum Comitem Drocum. Pag. 807 : Theobaldus Grossus Comes Trecentum, etc.] [* Qui et Magnus nuncupatur, quia statura proceriori et crassiori, ut in Charta ann. 1140. ex parvo Reg. S. Geroni. Prat. fol. 41. r. col. 1 : Regnante rege Ludovico filio regis Ludovici Magni. Eadem habet Charta A. episc. Silvanect. ann. 1162. in Chartul. Vallis B. M. dioc. Paris. Vide Magnus 1.] Amalaricus in Prologo ad lib. de Eccles. Offic. : *Mili peccatori Grossa res dicitur est potius ad indignandam quam exponendam*. Adde lib. 2. cap. 16. [Grossus domus, Gall. *Grosse maison*, Familia nobilior, Menoto in Serm. Quadrag. fol. 112. v. Grossus decima, in Charta ann. 1103. apud D. Calmet. tom. 1. Hist. Lotharing. col. 575. Gall. *Grosse dime*, scil. frumenti, vini aliorumque fructuum precipuorum : quæ Grossorum fructuum dicitur in Tabulario B. Marie de Bono-Nuncio Rotomag. *Grossa glebes*, i. spissa, in Annal. Mutinens. apud Muratori. tom. 11. col. 57. *Grossa compans*, apud Mallor. et apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 154. *Grossi fructus*, pro Grossum 3. Annuus beneficii redditus, in Charta ann. 1279. ibid. pag. 191. et in Statutis ann. 1380. ibid. pag. 504. *Grossa castus*, majoris momenti, in Statutis ann. 1315. apud eund. Lobinell. tom. 5. pag. 626.] *Grossum lignum*, in legibus Aurei cap. 14. *Grossi nervi*, ibid. cap. 51. *Grossus panis*, in Chron. Windesem. lib. 2. cap. 5. 56. *Festes humiles Grossus et simplices*, apud eund. cap. 60. [* *Festem respicit Grossiorem*, apud Sulpic. Sever. Dial. 1. 21.] [*Grossa tegmina*, in Visione Wetini, sæc. 4. Benedict. part. 1. pag. 293. *Grossus thuminus*, in Constitut. Frederici Regis Sicilie cap. 45.] Adde Gregor. M. Præfat. in Chron. Windesem. lib. 2. cap. 22. Palladium de Architect. ex MS. Dominione in Prologo lib. 1. de Vita Mathild. et aliis passim. [* *Sæm Grossus*, in chart. Otton. I. Imper. ann. 937. ap. Erath. Cod. Diplom. Quodlib. num. 8. *Grossum militare*, in chartul. Sarapet. num. 40.]

* **GROSSUS**, Dives, nobilis, potentior, quo sensu Gros dicimus. Lit. remis. ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 344 : *Ordinus operarius vinearum dixit quod si minuti volebant ei credere, ipsi facerent bellum contra Grossos, et ipsos occiderent*. Unde natum proverbium : Duo Grossi non possunt in uno sacco conversari, inter Acta potif. Genoman. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 386.

* **GROSSA JUSTITIA**, Major, quæ vulga-

tius *Alta* appellatur, Merum imperium, Gall. *Haute justice*, Chartul. ecel. Lingon. ex Cod. reg. 5189. fol. 5. v. : *Hugonius de Accellis... tenet apud Accellis... domum suam et homines suos in iustitia Grossa et bassa*.

* **GROSSA MATERIA**, Stercus humanum. Vide infra in *Materia*.

* **GROSSO MODO**, Neglectis fori ambagibus, abque arte, simpliciter. Charta ann. 1319. in Reg. 58. Chartoph. reg. fol. 36. v. : *Deposuit procedent summarie et de plano, et informabant se Grosso modo cum gentibus domini regis, etc.* Homag. ann. 1356. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1609 : *Nichi dedit in mandatis, quod Grosso modo et sine præfatione dicam quæ dicturus sum*. *Grossement*, pro *Ample*, in Memor. E. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1334. fol. 317. v. : *Houppelandes entaillées menuement ou Grossement*.

* **GROSSUX AVERE**, Gall. *Gros bétail*, passim occurrit in Chartis diversarum regionum.

* **GROSSE**, Difficulus. Vita S. Hugonis Abb. Bonavall. tom. 1. April. pag. 48 : *Invit considerare qualiter ille paralyticus se habebat, et vidit eum jam Grosse anhelantem*.

* **GROSSUM DIAPYRETE**, Alta voce et magna aut gravi modulatum. Reinard. Vulp. lib. 4. vers. 675 :

Hic Grossum diapente tonat sub voce Sosoche,

GROSSUS, Rudis, indoctus. Jo. de Janua : *Grossus, rudis, villanus*. S. Augustinus lib. contra Epist. Manichæi cap. 21 : *Si ad ista Grossi etiam et tardi stitis, quæro, etc.*

* **Inhabilis**, Ital. *Grosso*, Theodor. de Niem de vita Joan. XXIII. tom. 2. Conc. Constant. part. 15. col. 357 : *Qui licet esset in se bonus, erat tamen quasi omnino illiteratus, nec non valde Grossus et indisciplinatus ad populum*.

GROSSUS RUSTICUS. Ita appellatus a nostris, seu Gallis, quidam Princeps Saracenus, quæ regiones regio Ægypti et tractui Damasceno adjacentes possidebat, dum nostri primam expeditionem sacram suscepere, præ nimia pingue corpulentia, vilique persona, in qua totus rusticus esse videbatur, ait Albertus Aquensis lib. 7. cap. 11. lib. 10. cap. 5.

GROSSA VERRA, Convicium atrox, vulgo nostris *Grosses paroles*. [Gros mots.] Charta Libertatum Novæ Bastidæ in Occitania ann. 1298. in Regesto Philippi Pulcri Regis Franc. ann. 1299. n. 16. ex Chartophylaceo Regio : *Item si quis alicui verba contumeliosa et Grossa dixerit, etc.*

* **GROSSITIES**, Spurcitie, immundities. Cron. Trivetti tom. 8. Spicil. Acher. pag. 434 : *Manus ejus (Henrici II. Regis Angli.) quadam Grossitie sui hominis incuriam protestantur; earum enim cultum prorsus negligit, nec unquam, nisi aves deferent, utitur chirothecis*.

* **GROSSITIES INGENIT**, Mentis hebetudo, in Vita Vener. Odæ, tom. 2. April. pag. 773. *Grossities intellectus*, apud de Brydenboch Itiner. T. S. pag. 163.

* **GROSSITAS**, Asperitas. Vita B. Notkeri Balbuli, tom. 1. April. pag. 582 : *Quia balbuli gutturus Grossitas dum inflexionibus*

et repercussionibus et diaphoniarum phthongis mitem nititur edere contentum.

GROSSITUDO, [Crassitudo, amplitudo, Gallice *Grosseur*, *Grossitudo* pagu, Charta ann. 1171, apud Marten. tom. 1. Amplius. Collect. col. 883. *minimi dicitur in Pactu Legis Salice tit. 43. §. 4. Ed. Eccardi; quatuor pedum, duorum pedum, in Computo ann. 1347. tom. 1. Hist. Dalph. cap. 84. in Charta ann. 1367. Archivio Burginadi Blesensis; quatuor gitorum, Jerem. 52. 21.]*

GROSSITUDO CORDIS, Statuta Roberti I. Regis Scotie cap. 20. §. 1 : *Quia inter magnates et nobiles regni... exorta fuerit discordia et Grossitudines cordium, et odia, indignationes : sic Galli dicunt Avoir le cœur Gros, indigne ferre, stouchari.*

* **GROSSITUDO STYLII**, Aspera et dura scribendi ratio, in Actis SS. Marti pag. 474.

GROSSESCERE, Crassum fieri. Gregorius M. lib. 7. Ind. 2. Epist. 53 : *Sicque fit, ut quotidie deterioris fiant, dum in eis bēdam lib. 5. Hist. Angl. cap. 3. Grossiorum amore curis, in Miraculis S. Cathæ cap. ult. Utitur etiam Guibertus lib. 4. Pigner. Sanctorum. cap. 1.]*

INGROSSARI, Eadem notione, in Miraculis S. Eutropii Episcopi Santonensis. 20. [Vide *Ingrossari* suo loco.]

2. **GROSSUS**, apud J.C. Augusti, idem quod integrum aliquod per se subsistens, nec ab aliquo alio dependens, ut *Alivus in Grosso*, est servus, qui glebe non abscribitur, sed immediate domini sui persua scribitur. [Hinc *G. Grossi famuli*, in Fragmento ann. 1430. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 14 col. 2.] Etiam *Advocatio in Grosso*, est 20. Patronatus, non feudum, vel manerium ipsum, sed primo et principaliter ad eum spectans, qui beneficii Patronus est, et cum qui manerium suum vendit, retinet, sibi jure Patronatus, et contra jura presentandi, quod ad manerium suum spectat separatim, et per se cuiquam alienare. hoc casu Patronatus a manerio separatur. *Advocatia dicitur in Grosso*, id est, a manerio, sed proprietatem personæ auctoris. Vide Cowel. lib. 1. Instit. Jur. Audit. tit. 2. in princip. Placita Justianiani. 20. Edw. 1. *Et Hugo de Louthar, qui mortuus D. Regis, dicit, quod unum est quodam Grossum de Corona, quod nullus vendere possit, nisi inde habeat spatium vendendum a D. Regis.*

3. **GROSSUS**, Monete aureæ speciei, vulgo *Gros*, Charta Frederici II. Imp. ann. 1332. apud Goldast. tom. 1. Concil. Imperial. pag. 299 : *Et possint aurei Grossos et denarios monere, etc.* Grossi 4. sturii, in verbo *Augustanus*. Adde Den. Ludovici Regis Hungarie art. 3. Hister. Cortusiorum lib. 1. cap. 10. etc. [Gr. *argentei*, in Constitutionibus Jacobi Reg. Sicilie cap. 58.] Vide *Nomen*.

* Varii Grossi memorantur in Lit. rem. ann. 1474. ex Reg. 195. Chartoph. reg. 1165 : *Gros d'Espagne, de Navarre, Barsalonne, de Pape, de Florence et de Russum alii appellantur apud Ch. Schlegel. in Dissert. de Nummis et*

ann. 1717. *Grossi Schnebergenses* ex illi fodinis Schnebergensibus, in Ch. 1717. pag. 93. dicti etiam *Grossi primi* pag. 161. *Grossi acuti*, ab angulis, Ch. ann. 1464. pag. 96. *Grossi senarii*, Ch. ann. 1483. pag. 97. *Grossi luti*, in ann. 1350. pag. 104. *Grossi Pragenae*, Ch. ann. 1296. pag. 104. et 105. *Grossi Avenae*, in Ch. ann. 1493. pag. 163. *Aligunt Grossi et piccoli*, apud Savin. Jur. rom. med. temp. tom. 3. pag. 104.

¹ *GROSSUS ANTIQUUS*, Charta ann. 1317. *serv. sacr.* pag. 173. col. 2 : *Debetur pro qualibet biera niganti Grossus antiquus*, Stat. eccl. S. Dion. Leod. ann. 13. tom. 2. Monum. sacr. Antiq. pag. 107. *Novem Turonenses, de quibus sermo faciant Grossum antiquum*. [* Adde Fossum, ann. 1373.]

² *GROSSUS METENSIS*, in Lit. remiss. 1403. ex Reg. 158. Chartoph. reg. 118. ³ *GROSSUS MIXENSIS*, in Charta ann. 1304. Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. 131.

⁴ *GROSSUS MIRACUS*, idem forte qui *grus*, in Lit. remiss. ann. 1416. ex Reg. Chartoph. reg. 471.

⁵ *GROSSUS PAPALIS*, in Ceremon. Rom. 164. 17.

⁶ *GROSSUS REGIS*, Lit. remiss. ann. 1478. Reg. 201. Chartoph. reg. ch. 181 : *Un dufour tira de sa bourse ung Gros de dix gros blancs*, Alii ann. 1378. in 112. 114. ch. 262 : *Argent nommé et appelé argent le roy, dit Gros*. Vide in Monum.

⁷ *GROSSUS-TESTICULUS*, Vicus in faldis noni Nemicum, vulgo *Grozzell*, Descript. superior. Norman. tom. 2. 579.

⁸ *GROTTINA*. Vide supra *Gotina*.

⁹ *GROTTA*, Spelunca, Gall. *Grotte*. ¹⁰ *G. Gerardi de Villa magna*, tom. 3. ¹¹ *Grot. 288* : *Itaque in locum suum redit, ut Grotti, id est, erypsis nomen erit*. Vide *Grotta*.

¹² *GROTA*, Locus paludosus. Vide supra.

¹³ *GROUXINUM*, Confluent, sic dictus a quadammodo referat rostrum suum.

¹⁴ *Gall. Grouin vel Groin*. Juxta *Grouin* rostrum duarum aquarum, ubi *Filius Grouin fluvium recipit*, tom. 4. An. Bened. pag. 362.

¹⁵ *Vel potius Promontorium*, Gall. *Cop*; *de Grotty de Caux*, in Lit. ann. 1364.

¹⁶ *Ordinat. reg. Franc. pag. 428*, art. 1. *Ordinat. reg. Franc. pag. 428*, art. 1. *Ordinat. reg. Franc. pag. 428*, art. 1.

¹⁷ *GROUDAGIUM*, Reditus pro stationum in portu. Vide *Scelus narium*.

¹⁸ *GROSSARE*, Murmurare, conqueri, *Scari*, a Gallico veteri *Grossus*, quod scripserunt nostri, edonem significat.

¹⁹ *remiss. ann. 1358*, in Reg. 86. *Chartoph. reg. ch. 260* : *Et si de hoc ipso habitent, ut ipsorum aliqui loquerentur vel assenserent, quod ipsos egregie verberarent*.

²⁰ *coll. in S. Landov. edit. reg. pag. 152* : *Quia de ses Jallens Groussient de ce que soit a larges amonnes et que il y des-*

²¹ *seult moult*, Charta ann. 1319. in Reg.

65. ch. 281 : *Que li abbés et li couvens de S. Martin . . . tiengnent pour franchise . . . sans che que nous ne noz haïres les en puissions reprendre, ne Grouchier en temps a venir*. Lit. remiss. ann. 1379. in Reg. 115. ch. 18 : *Jehan Seuralin dist audit Jue Pierre, vous ne devez pas Groucier, nous vous faisons bonne compagnie*. Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbavil. fol. 42. r. : *Faisoit on vilente (en cette maison) et s'en plainnoient li voisin et Grouchotent*, etc. Lit. remiss. ann. 1401. in Reg. 156. ch. 30 : *Un nommé Ponsart Robert Champ foulon encommencia a Groussier, et dist qu'il renvoyt Dieu, etc.* Alii ann. 1404. in Reg. 159. ch. 119 : *Lequel Wyllet respondi que il n'y avoit compaignon qui se en courroust, et que se il en vouloit Groussier, il en Groussait*. Alii ann. 1409. in Reg. 163. ch. 389 : *Il n'avoit homme ou pays qui osast Groussier contre icellui Colet, pour ce qu'il en avoit battus et decropper plusieurs*. Ville SS. MSS. ex Cod. 38. S. Vict. Paris. fol. 243. v. col. 1 : *Sainte Eufemie fu amenée devant le juge, devant lequel durement se Groussa, disant : Pourquoi contre les loys des emperours pardonnez vos a moi seule? Guignevilla in Peregr. hum. gener. MS.*

²² *Si ne desuechis pas Grouchier, N'a moi si asprement teachier*.

²³ *Rursus* : *Vatant sans li contredaignant Et assis le laisse Grouchant*.

²⁴ *Hine legendum Groussier, pro Gronsonier, tom. 1. Fabul. pag. 144*. Eodem sensu *Gourgouler* et *Gourgoussier* dixerunt. Lit. remiss. ann. 1366. in Reg. 97. ch. 176 : *Iceilli Michiel tenant toujours felonnie et courroux en son cuer, et Gourgoussant contre lellui Lorenz, etc.* Alii ann. 1401. in Reg. 156. ch. 452 : *Lequel Pierre dist a Jehan Rasse que ores et autrefois il avoit Gourgouler, etc.* Iceilli Alain reprocha : *Ceste vieille ne crerra meschay de Gourgoussier*, in aliti Lit. ann. 1471. ex Reg. 197. ch. 183. *Unde Gourgoussier, pro Rixar, dissensio*, in Lit. remiss. ann. 1450. ex Reg. 176. ch. 751 : *Aveques lequel Jehannin on ne securait nulliflois estre sans noise et Gourgoussier*. Apud Froissart. vero vol. 3. cap. 30 : *Mettre en Gourgoussier les paroles d'un autre, est Mustitare alterius verba et tacite repetere*. *Grumeler*, pro *Gronmeler*, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1403. ex Reg. 157. ch. 319 : *Le suppliant lui dist que s'il Grumeloit, qu'il estoit mort*. Lequel Colnet toujours aloit et venoit parmy ladite foulerie en Grumelant, in aliti ann. 1474. ex Reg. 195. ch. 1043. Pro Rixari, verbis lacerare, in Lit. ann. 1404. ex Reg. 159. ch. 134 : *En allant leur chemin seculz deuz se Grumeloient et ataignoient de paroles*. Vide *Gronner*.

²⁵ *GROXILLA*, an Gallina? Stat. Avelan. ann. 1496. cap. 169. ex Cod. reg. 464 : *Non debeat nec presumant ire obtinam aliquibus venientibus ad vendendum victualia ad locum Acilliane, sicut edos, Groxillas, copones, fasanos, etc.* Vide *Gruta*.

²⁶ *GRUA*, Grus, Italis *Grù*, *Grua*, Gallis *Grue*. Lex Salica tit. 7. § 6 : *Si quis gallum aut gallinam furerit, vel eignum, aut gruum domesticum, etc.* Editio Hroldi :

Si quis Gruem aut eygnum domesticum, etc. Per *Grus domestica* Wendelinus ardeas intelligi putat, quae Flandria *Keizers* dicuntur, quas alunt Flandrenses foveantque magno studio circa suas ardes : juxta quas videtur esse manufactos colliculos, quos *Mollas* vocant, aqua cinctos et arboribus praetitis obitos, in quorum cacuminibus istae ardeae nidulantur. Haec motu vocantur *Keyerger*, quasi *Grueria*. Adde Legem Lougob. lib. 1. tit. 19. § 14. [* Rothar. 322.]

²⁷ *GRUE* vero pro *Mesocoternum vitulinum*, Gall. *Fraise de veau*, ut videtur, in Lit. remiss. ann. 1421. ex Reg. 171. *Chartoph. reg. ch. 432* : *Six haens, quatre pains et une Grue de veau*.

²⁸ *GRUAGIUM*, Tribunal, quod ad urbium et oppidorum portas praestatur. Lit. remiss. ann. 1451. in Reg. 184. *Chartoph. reg. ch. 146* : *Lequel Regnault venoit de la Ferle souz Gevre, chargé de biens meubles et deux chariots, et y amenoit sa fiancée; et quant le suppliant aperceut le dit Regnault et ce qu'il menoit, il arresta tout et demanda à ladite fiancée la pareille et le Gruage, pour ce que icellui suppliant appartenoit de lever ledit Gruage ou barage*. Vide alia notione in *Gruaris* 1.

²⁹ *Hinc Gruer*, Tribunal seu prestationem quamlibet imponere, exigere, nisi sit pro Gruere, gravare. Charta pro habitat. de Vandeneur ann. 1271. in Reg. 72. *Chartoph. reg. ch. 188* : *Le cheval paiera cinq moultens de bief, moitié fourment et moitié avoine et deulz souls; et cil qui n'aura, ou ne gaignera de beste, un quarteron, moitié fourment et moitié avoine et deulz deniers chascun an : en telle maniere que cil qui n'ont beste traient sont trop Grus (sic), il seront alegies d'un moultien, et sera mis . . . sur ceulz qui mieulx le pourront paier*.

³⁰ *GRUARIUS*, Primus cognitor, seu Judex casuarum ad silvas et venationem attinentium, et delictorum, qui in iis committuntur; cuius appellatio ab Majorem Forestarium devolvitur, *Gruier*, Gallis, apud quos idem, secundum locorum discrimina, qui *Ferlier*, *Foester*, *Chastellain*, *Conceirge*, *Malstre Sergeant*, etc. ut est in Statuto Henrici III. de forestis ann. 1583. art. 22. Ex quibus pronum est vocis etymon, ex Germanico nempe *Gruen*, vel *Green*, viridis, unde nostris *Fridarius*, idem qui *Guariis*. Pitheus ad Consuet. Trecentum tit. 10. art. 9. a *Grù*, deducti, quod quendam silvarum fructum sonat, ut sunt glandes, castanea, cap a pira silvestria, quae ad firmam dantur a *Guariis*. Vide *Grutum*. Claudius Malleveilus in Comment. ad Constit. Silvar. art. 22. a *Gruidis*, improbandis cuisvis omnino copectura : alii a *grus*, quercus, deducunt. Idem porro muneri viros primarios, atque adeo Militari cingulo donatos obisse docet Santponys reg. 84.

³¹ *GRUERUS*, Edonem notione. Editum Philippi Pulcri Franc. Regis ann. 1591 : *Grueri et forestarii in manibus suorum superiorum praestant jamentum secundum formam constitutionis prebatae*. Hujus officii etiam ad silvas solum et venationem, sed etiam ad aquas et piscationem pertinuisse docet Editum Philippi Longi ann. 1138. ubi primum statuitur : *Que li Gruier*

gouverneront les eaux et les rivières, en la manière qu'il leur souloit faire.

† **GRUEVIERUS**. Charta anni 1226. ex Chartulario Sangerni. *Ibi poterat venari, et Gruverius erat coram.*

GRUARUM, Jus, quod ratione officii Gruarii competit: *Droit de Gruarie*, Charta Philippi Aug. ann. 1218. apud Doubletum pag. 900: *Gruarii vero memoris predicti habebant quiete et sine aliquo consuetudine 60. arpennos memoris pommolnati pro Gruario suo.* Ex his emendanda Charta alia apud eundem Doubletum pag. 889. ubi perperam *Grario*, pro *Gruaria* habetur. Vide Baguelium in voce *Gruerie*, et Santyoni in Statutis pro forestis lib. 1. tit. 23. art. 1. et Cardinum Bretium de Regis superioritate pag. 181.

GRUARIA, Officium Gruarii. Charta anni 1265. in Hist. Guinensi pag. 378: *Cum ischordis verteteret super garda sine custodia et iustitia ipsius Ecclesie, ac Gruaria nemorum ejusdem Ecclesie.* [Confirmatio fundationis Monast. Veteris-pedici anni 1202. apud Marten. tom. 1. Amplius. Collect. col. 1039: *Dromo de Melito poterat mecum et domini Emergardis mater mea de darent... Foribus Grandmontis ordinis... omnimodam iustitiam aliam et bussam, et omne dominium, Gruarium, gardiam et gubernum, quidquid haberant vel habere poterant, etc. que itidem verbis repetuntur ibid. col. 1041.]*

† **GRUERIA**. Charta Guidonis Francie Buticarii pro Ecclesia Karoli loci ex Chartario ejusdem: *Dedit herbagium et glomem in omnibus nemoribus, in quibus habebat Gruarium... et abicamque Grueria de Donnomanio adpigneret dissignare.*

† **GRUARIUS**, Qui jus habet utendi foresta alterius. Charta Petri Meld. episcopi anni 1227. ex Chartul. Campan. fol. 186. v°. col. 2: *Tenentur dicto decano et successoribus suis illa tredecim arpenna nemoris erga omnes usarios et Gruarios, exceptis homicibus nostris, libere garente. Gruyer, Custos forestae, in Lit. ann. 1357. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 632. art. 19: *Le sire (de Bourlemont) doit avoir et mettre esdiz boys son Gruyer par dessus lesdiz forestiers; et doit estre creus ainsi comme il est s'il estoit à eulx, pour son fait.**

GRUARIA, Idem quod *Gruarium*, vel *Jus*, quod quis habet in foresta alterius. Charta Philippi Aug. ann. 1196. apud Doubletum pag. 892: *Dedit in perpetuum Ecclesie B. Dionysii universa tam in trevozo aquae Molante quam in teloneo villa, et Gruaria forestae, quae dicitur Arthia, etc. Tabular. S. Genovefi Paris. ann. 1186: *Cessimus et quitavimus, si quid habebamus nomine Gruarie in territorio predictae villae: ita ut neque nos, neque heredes nostri in perpetuum poterimus impedire vel disturbare colonos Ecclesie, qui libere et quiete per Canonicos Ecclesie possint colere, dirumpere et extirpare ubicunque voluerint in territorio predictae villae.* Necrologium Ecclesie Parisiensis prid. Id. Dec.: *Eodem die ex statuto communis Capituli nostri celebrari debet anniversarium B. m. Theobaldi Comitis Trecentis, et predecessorum suorum Comitum Campaniae, pro quorum animabus Blanca**

Comitissa Trecentis et Theobaldus, filius ejus, cum Gruarium in nemoribus B. Mariae de Roseto vindicaret, per compositionem factam inter ipsos et Capitulum nostrum, omnia nemora supradicta extirpari, et domos seu villas ibidem ad voluntatem et dispositionem Capituli construi concesserunt. Adde Probat. Hist. Castillon. pag. 32. 33. 52. et Hist. Drocensis pag. 241. [necnon Chartam Simonis de Passaco ann. 1212. apud Martenium tom. 1. Amplius. Collect. col. 1206. etc.]

* **Grarie**, in Charta Galcher. de Castel. ann. 1301. ex Lib. rub. Cam. Compas. Paris. fol. 120. v°. col. 2: *Nous avons baillié à nostre seigneur le roy par échange et en non d'échange toute la chace que nous aviens... es bois, que nous avons en Grarie en la forest de Rite et es bois, que nous avons es batelys de Filers;... sans ce que nous ne baillons, ne avons baillié nus des treffons, des Gruaries, des batelys, ne des forêts d'iciens; ains les retenons pardevant nous, et retenons les gardes desdites Gruaries, des batelys et des usanges, pour faire garder par nos sergens, comme nostre treffons.* Vide supra *Gruatoria*; modo tamen non idem sit quod supra *Grangium* et *Greeria*.

† Non solum in forestis, sed et in agris cultis *Jus grarie* primum viguisse declarat Charta ann. 1202. apud Duchesium in Probationibus Hist. Monemorenciae pag. 65: *Ego Radulfus Suesonenensis dominus et Adelidis uxor mea notum facimus omnibus presentem paginam inspecturis, quod compositionem quam dilectus filius noster Gaucherus de Castillone cum Abbate et Capitulo S. Dionysii fecit super Gruaria de Trembleto, tam in nemore quam in Plano, concedimus in perpetuum tenendum sicut in Charta predicta Gaucheri continetur.* Quinimo *Jus illud* ad vineas et alias res sese extendisse mox patet ex Charta anni 1268. in voce *Grangium* laudata.

GRAGIUM, Idem quod *Gruaria*; *Grugre*, in Consuet. Aurelian. cap. 1. art. 82. Charta S. Ludovici Regis ann. 1268. in Regesto Memorialium Cameræ Computar. Paris. fol. 269: *Et forestam nostram et villam Panticuræ cum omnibus Gragiis ejusdem, etc. Computus Bailivorum Francie anni 1268: Buticarius Silvanectensis pro Gragio suo boscom Coye, etc. [Charta anni 1263. ex Tabulario Portus Regii:] Gallelmus de Meuduno armiger habet Grangium sive redditum et obventiones quocunque quo stili obventu poterant ratione Gragii in nemoribus constitutis in Castellania Montisfortis, quem acceperat xxx. sol. Paris. vel amplius annuatim.] Occurrit præterea in Charta ann. 1275. pro Monasterio S. Germani de Pratis, et in alia anni 1202. in Probat. Hist. Castillon. pag. 34. [necnon in Charta Philippi Franc. Regis ann. 1307. inter Probat. Hist. Comitatus Ebroic. pag. 29. Les Granges de la Chastellenie de Moulant, in altera Charta ejusdem Regis anni 1268. ibid. pag. 23.]*

GRUAGIUM. Charta anni 1268. ex Tabulario Fossatensi f. 91: *Omne Gruagium, quod habebant... in manerio de... tum in terris, vineis, nemoribus, quam in aliis rebus.* Aresta O. SS. ann. 1287. in Regesto B. f. 78: *Ordinatum fuit, quod in omnibus*

forestis, in quibus D. Rex habet Gruagium, tertium et dangerousum, etc. [Litteræ a. 1358. apud D. Secousse tom. 3. Ordinat. Reg. pag. 315: *Ledit congele... doi pro dre et parcevoir... tout le Gruage de tous bois d'Yveline.*]

† **GRUARIUS**, Accipiter in graminum natione excrevit. Vide *Commarus*.

* **GRUCIFEXUS**, pro *Crucifex*, i.

Charta ex Tabul. Cassin.

* **GRUCTA**, pro *Crypta*, Oratorium vel terranum. Chronic. Amalaph. apud Kistor. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 216: *Domnus Andreas de Alano pres. et civis ejusdem civitatis Amalaphie... pontificatus anno primo, et anno Dom. 1296. in inferiori Gructa, ubi est corpus beatissimi Andree apostoli, fecit fieri ecclesiam ornatam stellis, cum diversis ornamentis. Nostris Goue et Gourdine, Antrum, q. lunca, locus secretus. Vite Patrum MS.*

In eone Goue se muchu, Illoques se tint tout serdu, Tunc que li oris fu passé.

Guignevilla in Peregr. hum. gener. MS.

Adore Grace-Diu ai entra

En sa Gourdine, et m'apela.

Ubi Gourdine forte usurpatur, pro *Curtine*, Tentorium vel Palatium. Vide *Cou* 3. et 4.

† **GRUDO**, id est, *Sanguisuga*, in vet. Glossario MS. S. Andreae Avenionensis.

† **GRUDUM**, Vide *Gratum*.

GRUELLEUM, Polenta. Gall. *Gru*, *Grua* [quibudam in locis *Gruel*.] Guill. Brin. in Vocab. MS.: *Plus dicitur alus ex aqua et farina confectus, sicut Gruellum. Monasticum Anglican. pag. 149: De avena doctum summas de eadem villa ad Gruellum faciendum, scilicet quartum et sexta feria per totum quadragesimam.*

* **GRUELLUS**, a veteri Gallico *Grand* *Grus*, *Furillus*, vulgo *Son*. Arest. a. 1345. in Reg. 2. arrestor. pariam. Paris. *Dicti officiales nostri jura et utilitates habent et consueverunt habere in de constitutionis nostre, necnon quodcumque et ubicunque nos contingit comedere coram regiam portantes. Panetarius videbatur portecum.* Gruellus, napus, manasteria, etc. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4150. *Furillus*, *Grus*, Lit. remis. ann. 1200. Reg. 156. Chartoph. reg. ch. 65. *Thibaut le Grand-prestre, hosteller de... rant à Beins, entra en la chambre li il avoit accoustumé de faire mettre le Gris on brin, et le rebulet qui yst de la fleur.*

† **GRUERE**, *Græver*. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. MS. *Festus: Gruere deus: grues, ut sues grunant; unde tractum Congruere, id est Convenire, quia id est volucrum minime solvuntur est.* Lit. Auctor Philomela. Vide *Gratre*.

† **GRUERIA**, *Grævus*. Vide in *Grævus*.

GRUPUS, *Sotanus*, *pilosus*, *hirsutus*. Uguito. Vide *Grævus* et *Grassus*.

GRUGNUM, Rostrum, *Grugno* Ital. Gallia *Gron*, proprie porcorum et aporum, quo *grunant*, hinc verbus:

Hinnit equus, Grunat porcus, pipat quæque mol Addæ Spartianum in Geta, et vide in *Musum*.

qua voce etiam Facies, Gall. *Fisage*,
 iuri more significatur : unde *Groin-*
pro Colaphus, et Gronger, colaphum
egere. Lit. remis. ann. 1401. in
 156. Chartoph. reg. ch. 396 : *Auguel*
de la Bousse ledit escuier dist : Tu
as bien tant parler que je te donnoir
un bien. Alio ann. 1377. in Reg. 110.
 111 : *Lui dist moult outrageusement*
menoit par sa gorge, et que se il en
plus, que il le Grongerait du poing,
et à dire, que il le feroit du poing.
 112 ad rostrum pertinente fortassis oris
 113 *Grenet*, Fascine seu tridentis spe-
 114 ciem et *Grognet* aut *Groignet*, Armorum
 115 Incant. ann. 1511. in Reg. 13.
 116 signa. *Halucue* fol. 39. v. : *Ung*
 117 *ent de fer à tirer char.* Lit. remis.
 118 1407. in Reg. 163. Chartoph. reg.
 119 : *Servint illec Jehan de Grantrine*
 120 *un baston, nommè Grognet.* Un
 121 *est, que l'en nomme Grognet, in aliis*
 122 1410. ex Reg. 165. ch. 355.
 123 *Est cognomen Grognet additum no-*
 124 *do de Passé, quorum nomen pro-*
 125 *bat fuisse falso nonnulli existimant.* ut
 126 *apud Lit. remis. ann. 1448. in Reg.*
 127 *ch. 80 : Notre ami Jehan de Passé,*
 128 *l'enquert,.... Jeune escuier natif du*
 129 *.... s'est occidté d'une femme*
 130 *sa, nommée Agnes Jannelle, de la-*
 131 *chelle s'est aidié par aucun tenc, etc.*
 132 **GREIERIUS.** Vide *Grumius*.
 133 **GRUICUM.** Grana frumentaria, quae ca-
 134 liti in aena, dum segetes in horreis con-
 135 stant, Gallo-Flandria *Grouin*. Charta
 136 1199. et Tabulario Corbeiensi : *Ensa-*
 137 *nalibus consuetudines* in plena carta
 138 *in hominibus Ecclesie quibus clamavit*
 139 *propterea querpiti, carionem videli-*
 140 *ch watri in Augusto, omnia ligamina*
 141 *serm casualiter bladi et leguminis,*
 142 *com, autem, quod in ventilationibus*
 143 *multo remanet in area.* Vide *Groinam*.
 144 *Grua*, in Charta ann. 1253. ex Reg.
 145 *Corb. fol. 124 : Nous avons vendu*
 146 *de hanton et tous les fourages et le*
 147 *.... de nos et de no maisnie, quant*
 148 *reus.* Vide supra *Groinam*.
 149 **GRUE.** ut *Gruere*. Odo de varia
 150 *bus Ravaria Ducis fortuna apud Mar-*
 151 *ton. 3. Anecl. col. 343 :*
 152 *.... tres nodicum per campos, ecce tumultum*
 153 *his accipit horrendus vocis, habetis*
 154 *Gruis grous in lais Gruentibus arvis.*
 155 **GRUIT.** Vide *Grutum*.
 156 **MILLITORES.** *Ilavocpōpōvte*, Ter-
 157 *ribiles, in Glossis Lat. Græc.*
 158 *ut et Castigat. in utrumque Glossar.*
 159 *duos, rēvāc qvōvte, leg. Grullatores.*
 160 *Schlegel. ad Festum in fœc voce.*
 161 **GRULLI.** *Εἰδὲc ῥαῖα*, Genus navigii,
 162 *ut Glossis et in Supplemento Anti-*
 163 *q.* Adde ex iisd. Castigat. leg. *Gouli*.
 164 *supra Grippus.*
 165 **GRUNA.** Glossar. Græc. Lat. *ἄρπ-*
 166 *gruna, popilla.*
 167 **GRUNA.** *Ugionis*, est crusta, quæ
 168 *interdoli doli propter vinum, aude*
 169 *trous et Grunostas.* Ital. *Gronna*.
 170 **GRUNA.** Charta Aistulii Reg. Longo-
 171 *bardi Ugheillum tom. 2. pag. 106 :*
 172 *.... Incarus ausit ad Grunum seu sil-*
 173 *tem puto quod Gronum.]*

§ 4. **GRUMA.** *Βασιλικὴ γρῦμα.* Gloss.
 Lat. Græc. id est, Regia mensura, vel
 norma; *γρῦμα* enim hic est pro *γρῦμα*.
 pro qua Lalini dixere *Groma* vel *Gruma*.
 [* Adde ex Castigat. : *Gruma, γρῦμα*.
 Cod. reg. *Figura geometricalis.*] *Groma*, ut
 habet Festus, appellatur *genus machinula*
cujusdam, quo regiones agrorum cognosci
possunt, quod genus Græci dicunt γρῦμα.
 Præsertim intelligitur mensura, qua lexæ
 viæ ad lineam dirigitur. [* Vide Forcel-
 lin. in *Groma*.] Hinc.
 § **GRUMARE.** Metiri. Gloss. Lat. Græc. :
Grumati, μετρεῖν. Grumari, καταρτίζειν. Vide
 Lexica Martini, ac præsertim Caroli de
 Aquino : ubi ubi desideratur ad explana-
 tionem vocis *Groma*.
 § **GRUMARE.** *Assembler, amasser, enfler.*
 Glossar. Lat. Gall. S. Germ. Præterit
 alia notione, in *Groma* 4.
 § **GRUMELLA.** Farina accommoda puli-
 faciendæ, apud Bucel. in Menolog. ad 13.
 Apr. pag. 270. col. 2. Vide *Gruellum*.
 § **GRUMICEGLUS.** *Glomicellus*, dimin.
 a *Glomis*. Gall. *Peloton*. Glossar. Provinc.
 Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Grumicegl, Prov.*
glomis, glomeracio. Slat. Montis-reg. pag.
 275 : *Item statutum est, quod stieris, que*
flant lanam, non faciant aliquam fraudem
in faciendis Grumiceglis, videlicet quod
in ipsi non faciant initium de lapide, nec de
aliquo alio, præterquam de filo.
 § **GRUMINUS.** *Grumus*, acervus. Gall.
Mancene, tas. Andreas Floriac. MS. lib. 3.
 Mirac. S. Bened. : *Ferum pluviali agente*
temperie, dissidente maceria, lapsis for-
niculos, frastigium totius ædificii in Gru-
minis dilabatur.
 § **GRUNDA.** Tecti prominentia. Gloss.
 Lat. Græc. : *Grunda, γέγυ, xai τὸ ὅριον τῶν*
μακίστων ἔξωθεν. Teetum et quod pertinet su-
 pra vestibulum. Bonifinus lih. 7. Hist.
 Hungariae pag. 631 : *In fronte sub Grandis*
 [* Leg. *Subgrundis.*] *teotorum tritaphos*
subjicere decreverat. Vide *Xylandrum* in
 notis ad cap. 8. lib. 2. Vitruvii. Ital.
Gronda sunt Colliquæ, nostris *Goutiere*.
 § **GRUNDA.** Vide supra *Gronda*.
 § **GRUNDARE.** *Grandam facere*, Johan.
 de Janua.
 § **GRUNDATORIUM.** eidem Johanni,
Quod grundat vel stillat.
 § **GRUNDEGA.** Vestis ornatus, vel pelli-
 tum. Vide supra *Gressum*. Lib. censuum
 eccl. Rom. MS. : *Præstant sub pensione xxi.*
auri soludos Lincanos, ana denarios novem,
et vestia stamesirica quatuor, cum Grunde-
gis suis. *Guingeig* edidit Muratori. tom. 5.
 Antiq. Ital. med. ævi col. 889. utrum
 melius ignore. Haud scio etiam an inde
Grougnis. Pellitum in Lit. remis. ann.
 1453. ex Reg. 184. Chartoph. reg. ch. 393 :
Une robe a femme fourree de Grougnis noirs.
 An a voce *Groua*, Canis. Fabul. l. 1. p. 83 :
 Et ele vous veoit au decous,
 Plus vil vous avoit qu'un Grous.
 § **GRUNDIRE.** ut infra *Grunnre*. Gloss.
 Lat. Gr. : *Grundir, γρῦναι.* Vide *Novium*
 cap. 6. n. 96.
 § **GRUNNA.** [Locus paludosus.] V. *Gironna*.
 § **GRUNNIRE.** Murmurare more suum,
 indignari. Gallis *Gronder*, *Grangner*. [Lam-
 bertus Ardensis apud Ludewig. tom. 8.

pag. 579 : *Arnoldo... super hoc magis Grun-*
nante et immurmurante.] Usus antiqui Clu-
 nicienses cap. 106 : *Persum recipiunt, et*
toties hoc faciunt, quod Priorem propter hoc
Grunnre cognoverit. Eadem notione habet
 Statuta antiqua Ord. Cartusiensis 1. part.
 cap. 40. § 4. Jo. Molinetus Valentianensis
 pag. 27 :
 C'est fort Heroy à l'estre qui eu Grouge.
 * *Grondiller, eodem sensu, in Bestiario*
 MS. :
 Si Grondillerent et murmurerent, etc.
 Vide supra *Gronna*.
 * **GRUNDROHNE.** *GRUNDROHE.* Charta
 ann. 1340. tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic.
 ab Honthelm pag. 145. col. 1 : *Insuper*
angarias seu exactiones, vulgariter dictas
Grundrohr, in nulla parte conductus nec
districtus dom. nostri Trevirensis ... ab
aliquo recipimus. Alia ann. 1346. ibid. pag.
 165. col. 2 : *Cum intellexerimas nonnullis,*
præsertim super alveum Renti, sibi hactenus
vendicasse et adhuc vendicare sui quoddam
se intromittendi de bonis, rebus ac mercibus
eorum, qui naufragium patiantur, quod
Grundrohr vulgariter nuncupatur, et etiam
eorum, qui bona vel merces aliquas per
terras in bisis vel curribus vehunt sui du-
cunt, si bigæ vel currus hujusmodi labantur,
vel cadant, vel confringantur, vel etiam si
bigæ seu cadentes seu dum franguntur, eorum
propris ductoribus, vel aliis aliquod cor-
poris nocumentum inferant, bona, res et
merces hujusmodi animo alibi retinendi tenere
occupando. Cum igitur hujusmodi juris seu
 potius injurie vendicatio sit contra omnem
 aequitatem et naturalem etiam rationem, ...
 non obstante aliqua consuetudine, ...
 cassamus et irritamus. *Grundrohr*, in alia
 ann. 1354. ibid. pag. 179. col. 1. Vide mox
Grundtroringe. [* Vide infra voce *Lagan*
 et *Siltem*. Princip. Jur. Germ. § 163.
 not. 5.]
 * **GRUNH.** *Terminus, limes*, ut supra
Gramicis. Charta ann. 1310. in Reg. 46.
 Chartoph. reg. ch. 44 : *Prout recte vendit ad*
quemdam lapidem sive Grunk, ... et a
dicto lapide sive Grunk proct recte ducit ad
alium lapidem, etc.
 * **GRUNNA.** Vide supra *Gronna*.
 * **GRUNTRORINGE.** quid sit explicat
 Charta privi. civit. Hamel. ann. 1277. apud
 Ludewig. tom. 10. Reliq. MSS. pag. 23 :
 Item si aliquod infortunium acciderit ex
 confractione pontis, vel quocumque casu,
 ut in aqua, damnum quod vocatur *Grund-*
troringe, sive cum curribus vel navibus
citra longinquant civitatis, iudex illa
bona non potest impetere, sed homines quo-
rum bona sunt, recolligant et, sine dicto
iudici In Chartis horumque privilegiis
 confirmatoriis ann. 1335. et 1407. ibid.
 pag. 54. et 64. legitur *Grundtroringe* et
Grundrokinghe. Vide supra *Grundrohr*.
 * **GRUNX.** *Rostrum*, locus prominens,
 a Gallico *Groin*. Charta ann. 1166. inter
 Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 606 : *Ego*
Willelma Nemausensis vicecomitis, per me
et per filium meum vicecomitem, dono...
ad beneficium, sine dolo, tibi Petro Raymundo
de Anglia, et quibuscumque volueris, scilicet
illam pædram, quæ est ad Gronum de Ang-
liet. Alia ann. 1233. inter Probat. tom. 1.

Hist. Nem. pag. 73. col. 2: *Ita quod super dictam aequalem tenamini facere testudines, per quas aqua possit transire ad dicta molendina de Porto-rades, ... salvo et quod faciatis in dictis testudinibus vaginas, circa Grunum furni de camino versus orientem, per quas militantes postes compellentes aquam aqualiter venire in claustrum nostrum, cum necesse fuerit.* Vide supra *Grunum* et *Grunum*.

GRUOSUS, *Sotus*, pilosus, hirsutus. Ugutio. Papias habet *Gruxus*. Vide *Gruxus*.

† **GRUPES**, *Ferax*, *Gryphes*, in Supplemento Antiquarii.

* **GRUPIA**, *Prov. Præsepe*, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Italica, *Grappia*.

† **GRUPPES**, Italica, *Groppa*, *Nodus*, acervus, ornamentum genus in vestibus. Inventar. nou. 1389. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 809: *Cotardita una velluti de cramoiti, laborata super cavesium et manicas ad Grupos perlatur.* Stat. Verceil. lib. 4. pag. 85. v. 1: *Item quod aliquis testor non debeat, ... tenere in scriptura gladium majorem una spana, compuncto manubrio ad talliandum Grupos.* Vide *Groppus* 2.

* **GRUPPEN**, *Chirographum*, subscriptio nominis addita, Gall. *Parafe*; sic dicta, quod, nodi instar, calamo ducta ex eadem linea, varie in seipsam reflexa et convoluta formetur, et notat dicti Editores ad Mirrac. S. Raym. Palmar. tom. 6. Jul. pag. 658. col. 1: *Subscriptum in authenticum cum Gruppo: Ego Johannes de Lege, sacri palatii notarius predictis interfui, et rogatus hanc cartam scripsi.* Stat. Placent. lib. 2. fol. 19. r. 2: *Statuimus quod quicumque utitur aliqua carta vel publico instrumento in iudicio, teneatur ipsam adversario cedere integraliter cum die, millisimo, testibus et notariis, et Gruppo notarii.* Vide *Grupos*.

GRUPPA, *Crypta*, antrum; Germ. *Grube*, *Gruple*; Ital. *Grotta*, [Gall. *Grotte*]. Charta ann. 887. apud Ughellum tom. 2. pag. 747: *Insuper eidem comiti Gruppas Eremitarum, ... cum omnibus ad dictas Gruppas pertinentibus.* Vide *Crypta*.

GRUPES, *Nodus*, ex Ital. *Groppa*, *Gruppo*, Charta signata cum *Gruppo*, apud Ughellum tom. 4. Ital. sacre pag. 1300. Vide *Grappus*, 2.

† **GRUS**, ut supra *Gruellum*, Palentina. Statuta Monasterii S. Claudii ann. 1428: *Debus alius in Quadragesima debet plantationis ministrare potumque de Grus, aliquo pisa nibus, etc.*

* Notanda vocis Gallicæ *Grus* significatio, in Lit. remis. ann. 1415. et Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 61: *fecit Girart appellari in supplicante deus ou trois fois Grus, Grus; et pour ce qu'elle n'entendait pas que c'estoit à dire desleudes paroles, demandâ audit Girart que c'estoit à dire: lequel Girart lui dist que c'estoit à dire ribaude, en appellant par plusieurs fois Grus, ribaude, Grus, ribaude.* Vide supra *Gruellus*.

† **GRUSSUS**, *Sotus*, pilosus, apud Papiam MS. Editus habet *Grusius*. Vide *Grusius*.

† **GRUTA**, *Vide Grutum*.

† **GRUTA**, Gallina silvestris. Sylvester Girald. in Topogr. Hibern. Dist. 1. cap. 10: *Galline compætres, quæ vulgariè Grutas*

vocant, hic rære sunt. Dist. 2. cap. 11: *Sunt montana quedam, in quibus grues et Grutas avesque varis suis in tempore abunde nidi-cant.*

GRUTARIA, Bellaria. Ita vetus Interpres Palladii *ῥαρυτάρια* vertit cap. 9: *Alius vero Grutaria vendens.*

† **GRUTARIUS**, *Vide in Grutum*.

† **GRUTERIA**, *Vide Gutteria*.

* **GRUTIMAGNUS**, perperam pro *Griemmannus*, Præfectus civitatis. Charta ann. 1314. in Cod. reg. 10196. 2. 2. fol. 28. v. 1: *Ludovicus Dei gratia Romanorum rex et semper angustus, prudentibus viris Grutimagnis, consiliariis, etc.*

GRUTOPTE, Theloncum Monasterii S. Bertini: *Cartea Grutapte* 2. den. [Vide *Gratum*.]

† **GRUTTERIA**, *Vide Gutteria*.

GRUTUM, Leguminis species, alias *Grammelum*: Anglica *Grout*, [a Saxonicis *Grut*, Far, condimentum cerevisie, zea, alica.] Liber Rames. sect. 144: *Decem mitus de braseo, et 5. de Gruto, et 5. mittas farinæ triticeæ, etc.*

† **GRUDUM**, Contractus anni 1282. e Chartulario Fiscampensi: *Fendit... undecim quateros bladi et sex boissellos Gruti; id est, Hordel ad conficiendum cerevisiam accommodati, ut mox dicitur: qua notione vox Gallica *grut* etiam accipitur in Chartulario Gemmeticensi tom. 1. pag. 30: *A raison dequoy les gens de Roy nostre dit Seigneur, ou les ayans cause, prennent audit moulin chacun un cinquante-deux boisselets de moultre, ainsi qu'elle vient, moitié res et moitié combles à la mesure en quoy on reçoit ladite moultre, et une somme de Grut.**

GRUTUM, Eadem notione. *Vide in Min.* * *Grut*, in Lit. remis. ann. 1383. ex Reg. 123. Chartoph. reg. ch. 221. Alie ann. 1477. in Reg. 206. ch. 1003: *Le supplant (brasseur) conduisit une charretée de grain ou Grut pour moudre au moulin.*

GRUTARIUS, qui vendit legumina, aut poma. Ita Spelmanus. Athoc loco *Grutum* videtur esse quod Flandri *Grutten* et *Gorte*, vocant, hordeum siccatum, ex quo conficitur cerevisia: iugitur enim *braseo*, ex quo etiam *trum*.

GRUTT, et **GRUTZ**, appellant tributum, quod pro cerevisia pensatur. Charta Ottonis Imper. ann. 999. apud Willen. Hedam pag. 270. 1. Edit. *Tollendum vero et negotium generale fermentatæ cerevisie, quod vulgo Grutt nuncupatur, etc.* [Mirac habet *Grutt*.] In alia Henrici Imp. ann. 1003. apud eund. Hedam habetur *Grutit*. [Grutit in alia anni 1224. apud Miræum tom. 1. pag. 304. *Grutta*, in Historia Comitum Lossensium pag. 70.] Adrianus Junius ait, hodie *Grutgheld* dici *vis grute*, seu vegetali, quod coctores cerevisiarum pro usu aque, centesimam nempe persolvunt: vel vegetali, quod penditur pro tollenda dissipandaque lenticula aqua operiente, quo limpidum hauritis situlum hauriant ad coquendum cerealem potum: vel denique quodvis cerevisie et alius rebus impositum tributum, uti Bekanus.

† **GRUVIUM**, f. Idem ac *Grudum*, de quo supra. Charta Episc. Atrebat. in Chartul. S. Bartholomæi Bethun. fol. 53:

Item dicunt dicti Prepositus et Cap. Bethun. contra dictum Presbyterum, cum ipsi consecuerint percipere duas Grutuli in decimo de Sartis ad instantiam, quas ibidem percipere consueverunt.

* *Grave*, Præstationis species, huiusmodi eadem in Charta ann. 1228. 2. donorum Car. et Phil. reg. in Can. p. Paris. fol. 30. v. 1: *Item la Gny, héritage d'entour Beaurency possédé par an.* Vide supra *Gravium*.

† **GRUVAGIUM**, *GRATIA*, *Vide Graviarius*.

† **GRUYDGHELD**, *Vide in Grutes*.

† **GRYFO**, *Vide Gryffo*.

† **GRYPA**, f. pro *Grypas*, vel *Goy*, a Græco *γρῦς*, *γρῦς*, avis nota, et ornamento ecclesiasticis hanc rotam posuit. Anastasius in Leone III. *Feitum in titulo Eudoxia super altare fyan, in rem Grypas majores et duas rotas chevbas cum cruce, etc.*

GRYPHA, *Vide Crypta*.

GRYPUS, *Superbus, cerevicosus, p.*

Papias. [Vide supra *Grypas*.]

† **GRYSEUS**, *Vide in Grysum*.

† **GRYSOBITUS**, pro *Chrysobolus*, lapis, pretiosus, apud Rolandum Paucum de factis in Marchia Tarvisina cap. 13.

* **GUABAYSHO**, Vestimentum contra idem quod *Gamboso*. Privileg. Brager. 1334. in Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 11. *Plute, pileus ferreus, propanca su Gubaysho, etc.* *Gambaycho* ex idem dicitur in *Gamboso*.

* **GUABIA**, *Cavea*, Ital. *Gabbia*, G. Cager. Invent. ann. 1218. iter Probat. 1. Hist. Nem. pag. 67. col. 2: *Poli graditæ, duos broccos, Guabiam fem.* Vide *Gabinus*.

† **GUACIA**, *GUACCIA*, Synodus Limensis ann. 1585: *Si quæ Indus deprehensit rit revertisse ad sacrificandum in suorum functorum sepulchris, vulgo Guaci, adonatorio, etc.* Altera ann. 1585: *Fat ciupant (dæmones) decendo, ... quod in minutibus vocetis Guaccas et trerfies, etc.*

GUACCIA, Species tributi, in Hist. f. scopor. Lodovicensium pag. 106: *Ab exactione tollit, quæstus, milia, Guaccæ et financia.* [Vide *Gunitia*.]

† **GUACHA**, Vigili, speculator. Stat. Arlet. MSS. art. 80: *Cum hanc die dicto tres Guachas et unum Grutium et namq. portierum, Art. 116: *For atri continue cum eorum in aliquo huius latas, in quo concilium convenit, quod hinc, etc.* Transaction anni 1284: *Item habebant custodiam civitatis, et exalbat, Guachas, et exaragachas, custodiam pro civitatibus ad se pertinebant in solidum, non pro parte, tam tempore pacis quam belli.* Hinc liquet quid sit *Guachia*, quam ait Cangius esse speciem tributi; et est census, quem exsolvabant vasalli precæ custodia castrorum dominicorum, et quæ aliis nominibus *Guetungis*, *Wand*, *Wardungis*, etc. appellabatur. Vide *W. et Gachis*.*

* **GUACHIA**, Districtus, territorium. videtur. Charta ann. 1251. in Reg. 1. mor. gener. pag. 11: *Fendit... ayrale, quod olim solebant esse hospici*

* 2. **GUAIGERIA**, Prædium quod ad gorgia sua vadia tenetur, Gall. *Ferme*. Charta Odon. ducis Burg. ann. 1216. ex Bibl. reg. : *Sciendum etiam quod Guigeria non est teneatur.*

* **GUAIGAGIUM**. Vide supra *Gaugmagium* 2.

* **GUAIXARIUS**, pro *Faginaris*, Qui facit vaginas, Gall. *Gagner*, Ital. *Ganaro*. Legitur in Additionibus ad Vitam S. Antonii, tom. 1. Maii pag. 345.

* **GUAISIDIUM**, Glastum Plinio, qui infectores lanarum utuntur : nostris *Guesle*, Picardis *Waide*, Matth. Silvaticus : *Gaisido*, *Gaisdo*, id est, herba fullonum, vel saonaria, quæ Isatis Græce dicitur. Alibi : *Guadus*, herba cum qua tingitur blavetum. Tabular. Ecclesie Ambian. : *Habet duas partes minutæ decimæ, excepta luna, agnus, Guaisido, curtilligis, et pomuris*. [Guerte, tom. 3. Ordinat. Reg. pag. 256.]

* **WAIDA**, in Capitulari de Villis cap. 43. Eadem notione. [Charta anni 1249. 6 Tabulario Corbiciensi : *Derechit jous et covey perdrourement au devant dit Albi et au Couvent une maille deu tonlieu de cheneau boreil de Waide, qui venait tert à Marcul et messures au boreil de Marcul, qui doit être ivens au boreil de Corbe, et est mis en l'ave pour avoier à val, et chele maille anront il l'acateur, et li surplus deu tonlieu de Waide me demeure.*]

* **WAIDA**, Eadem notione. Charta ann. 1399. apud Rymur, tom. 7. pag. 727 : *Ducas et quatuor viginti bolas Waide etc.* Chartul. Corb. sign. Ezechiel fol. 63. r. : *Legem ferri emporterat tous les profitez, qui esquerront ledit jour durant, tant en chens, rentes, en autres choses, excepte messon d'Avant, réserve Waides, waidetes, avoues et novettes, si elles y esguirant à despouiller.* Vide infra *Waide* 1.

* **WUSSIDIA**, Pari intellectu. in Charta ann. 1200. ex Tabul. eccl. Comarac. : *Domini prohibere non potest hominibus villæ in territorio suo Wandium facere quamvis velint.* Alia ann. 1303. ex Tabul. Corb. : *Reposantur decimas hodi, avena, ordi, pistorum, jabarum, vechæ et aliorum granorum in territorio predicto crescentium, nec non et Waidea.*

* **GURDA**, Eadem notione, in *Marceschia*.

* **GUESIDIUM**, Charta ann. 1171. ex Tabul. Eccl. Carotenensis n. 55 : *Controversia, quæ super camparte et decima Guesidiorum Eboradensis orta erat, etc.* Infra : *Tuli scilicet tenore, ut duobus vel tribus militibus Guesidiorum collectis, suam quartam partem acciperet.* Ruellius lib. 2. cap. 115. de Isati vel Glasto : *Magnum questum multis regionibus adfert. Viridem herbam trussatilibus molis premit, ut herbæcæm sanicem excludat : dein abacto liquore digerunt in magnos globos, quos tabulatis in cinerem computrescere sinunt. Pastellum pleisque locis ab effigie pastillorum, in quam glomerantur, nominantes. Hos cortius inflorescere coquant officinæ, et lanæc panno ac vellera demergunt, ut ærulum exhibant colorem. Cæruleam illam spumam innatantem, quam ingit confervescentes eructant cortine, Indum nostri vocant*

inflectores. Haec ad Pictorum mensis siccant.

* **GUAITIA**, f. Jūs excubiarum, seu quod pro ejure erat exsolvendum. Charta Guidonis Comitis Forensis ann. 1324, tom. 1. Maceriarum Insule Barbaræ pag. 136 : *Licet autem in villa de Undraicu Guitiam bastimentum (bastimentorum) ratione castru habuerimus, totum tamen renimus. Vide Juvenia et Gauria 1.*

* **GUALABRINUS**. Vide *Galabrunus*.

* **GUALADERIUM**, vel ut supra habetur, *Guadalerium*, Vas aquæ benedictæ, Gall. *Bentier*. Vel. Cærimoniale MS. B. Mariz Deaurate : *Pueri portant candelabru cum cereis accensis et turribulum cum igne et incenso, Gualaderium sine aqua, ad faciem ut possint portare de aqua benedicta Fontium, quum Fontes erunt benedicti.*

* **GUALAPHUR**, *GUALAPUR*. Vide *Wolapus*.

* 1. **GUALDA**, Glastum, Hispanis *Guinda*. Litteræ Henrici VII. Angli Reg. pro Ambasciatore Neapolit. ann. 1494. apud Rymur, tom. 12. pag. 558 : *Licentiam dedimus eidem Domino Juliano quod ipse per se, factores vel attornatos suos, centum dolia Gualdæ in aliqua navi extrahi, qua et placeverit, una vice tantum, in hoc regnum nostrum adducere.* Vide *Guadium*.

* 2. **GUALDA**, ut infra *Guadus*. Chronicon Farfense apud Murator, tom. 2. part. 2. col. 591 : *Item ipse refectavit in hoc Monasterio... claustrum Joannis de Bico, et de porta Cerii medicament, et de Gualda medicament, et de silva testium partem.*

* **GUALDANA**, Acies, equitatus, manipulus militaris, ex Ital. *Gualdana* : vocabulo antiquo, inquit Acriarius : *che vale la corrieria, o cavalcata che fanno i soldati in rubare su quello de nemici e la preda, la quale essi hoggi chiamano Guadagno* : unde etymon accersit. Verum, ea notione, nam illud erueri a *Guadus*, silva : ut *Gualdana* primitus fuerit venatorius excursus in silvam, saltum, *Guadium* : unde postea vox traducta fuerit ad rem militarem : quousque a venatione, dicimus *Donner la chasse aux renards*. At *Gualdana*, Cruscanis, dicitur Ischiera de gente armata, monada. Ita Rollandinus in Chron. lib. 4. cap. 13 : *Imperator sequenti die misit primo bolisterius, et misit Gualdanam suam, secundo milites et pedites, etc.* Lib. 10. cap. 5 : *Præmisit bolisterius, et Gualdanam, omnesque vastatores eum illis, etc.* Infra *Waldana* scribitur. Adde lib. 11. cap. 3. et Historiam Cortusior. lib. 3. cap. 4. lib. 6. cap. 8. Utitur etiam Dantes in Inf. cant. 22. Vide Octav. Ferrarium in Orig. Ital. qui vocis etymon a *Gilda*, societas, deducit.

* De turma, non equitum uti pedum, onusta acie pagam ineantium, sed hominum perditorum, a *Rabalds* non distinctum, intelligit Murator, tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 530. quem consule.

* **GUALDEMANARE**, Custodire, servare. Instr. ann. circ. 1195. apud Murator, tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 877 : *Audivisti a patre et a suis majoribus, quod hæc terra, quæ tunc nemus erat, a Sena usque ad flumicellum, tota decenta est et guardata aique Gualdemanata per nuntios commissa et dacta.* Et col. 879 : *Dominicus Bussolus*

testatur quod vidit *Caboderium* et *Tre tenere* et *Gualdemanare* per curia, commissa a flumicello usque etc. Rur.

* **GUALDEMAKES**, Custos. Salt. N. rubr. 376. pag. 78. r. : *Scutler, bœ castaldus, bubaleus, Gualdemanu si, casuajualder civis Mutine etc.*

* **GUALDRAPUS** ORNATES, abh. *Guadropa*, Stratum equi, Gall. H. Concl. Mexican. ann. 1585 : *Si quis vehuntur, eas ne orient, neque a Guadropium eis adhibere, nisi probant aut licentiat, vel doctores in Theol. vel Decretis, qui hoc ornatu, lances aut poterant.*

* **GUALDUM**, ut supra *Guasidium*, stum, Ital. *Guaila*. Litteræ anni 1512. Rymur, tom. 14. pag. 3 : *Florum, dorum, pastellorum, salis, lavæ, cannavalli, etc.* Quæ totidem verbis latinetur pag. seq.

* **GUALDUS**, *GUALDUM*, Nemus, silva, Saxonicæ et Germanicæ wald. [V. Graff. Thes. Ling. Franc. tom. 2. col. 1.] Charta Carolomanni Regis Italie et Bæ pro Monasterio S. Christine in B. Regno : *Donamus... partem terræ de Gualdro, quod Sismane dicitur.* Alia Lab. Imp. in Chron. Farfensi pag. 654 : *Gu Gualdis, modernius, etc.* Pag. 656 : *Item annu in silva las Bortias... caput suat a silva quædam Guaili, etc.* Pag. 660 : *Guadium unum, in quo est Ecclesia in Gethalli, etc.* Tabul. Casuarie : *Hi in casis, terris, viaribus, prati, Guail, Ecclesiis, etc.* Charta Carolomanni I. Italie ann. 2. pro Monasterio Casarini : *Insuper placuit nostræ Serenitati ad id dictum Monasterium quemdam Guail prope ibidem situm, nomine Coruit, cum servis et molendinis, ad id dictum pertinentibus.* Alio loco : *Caner, animæ me in ipso Monasterio ipsam dham de Corbino, cum terris, casis, etc.* Occurrit apud Leonem Ostiens. lib. cap. 14. 54. 56. lib. 2. cap. 6. Petrum lib. 4. cap. 97. in Chartis Italianis, Ughellum tom. 1. pag. 110. tom. 2. 39. 590. Le Roman de Paris la D. MS. :

Mais ce, Sire, sai ge bien que au Gail se. Infra : !

Parcei usqui je Gale dedans ce Gal rané.

* **GAUDUS**, Tabularium Ecclesiæ Cæntensis Ch. 72 : *Duolectia curruata, unamquam quingue medietatem, in qua vocatur Guadus S. Stephani, etc.* Reliqua vero decima totius Guadi Brate Marie, etc. Le Roman de Gu au Court-nez MS. :

Or fu Guillaume el profond Guad etre.

Infra :

El profond Gaud, ou l'en mes pais trest.

Le Roman de Gartin MS. :

Lyon ressamble qui de Gant soit paris.

Alibi :

Se gist li pors dedans un Gant pleier.

Infra :

Et tot le bois et le Gant font testier.

Idem Poeta :

La sensation, qui en est l'églogue,
S'est usée; quant elle y est rentrée.

Gualdi, Picardis nostris, venationi
his indulgere, vel in silvis sese deam-
atione referre: non vero a *gauldre*, ut
huc putant, aut a *gualdrin*, uti vult
Jules.

Gualdo, vel *Waldo*, Eadem notione,
Chron. Beneventano S. Sophie pag.
597. 598. 608. 645. 644. et in Bulla
PP. apud Ughellum in Aesernensib.
pag. 489.

Wald, Will. Thorn. ann. 1364: *Et*
per pro quilibet swelling 14 den. per
per pro schipperdere, timbolder, et
per, vel carbare extra Waldam per
per per tertiam ad manerium prelati

Waldors, pro *Waldam*, enuntiatione
hereditaria, in Charta Adelchisi Regis
ab in Bullario Casinensi tom. 2. pag.
203. *Waldors*, ut animalis et peculia ex
Monasterio omni in tempore pabulum
in habere debent per silvas, *Waldors*
etc.

Waldor, Chron. Vulturi, ad ann.
1341 Murat. Scriptor. Ital. tom. 1.
1. pag. 363. D.

Gualtheria, Charta Tancredi Comitit
1181. apud Ughell. tom. 9. pag.
304: *Gualtheria* videtur Monasterio
Gualtheria nostrum in usum piscium ipsorum
communi. Alia: *Gualtheria* piscium ad
aut intrum. Vox ejusdem origini cujus
Galea, ita ut *Gualtheria*, ipsum fuerit
ad foresta piscium, et notum conuenit
in silvaticis et piscibus. Nostri *Gualtheria*
etiam vocantur. Philippus Mouskes
Hist. Francor. MS.:

Gual, mot, et bisson, et dains,
Et comens, lieues, et ferarius,
Et canier de saugerie,
Tel que plaine eu fu la Gualdre.

Gualdr ann. 1297:

Tot inopem etibus et Gualdre,
Qu'il arrivest devant Comines.

Et Poeta MS.:

Et cecidit des Grogis aval celle Gualdre.

Lauidres MS.:

Azous noies font par ces Gualdres.

Gualdram, appellatam olim par-
tiam Francie, que est inter Ligerim
Septiman fluvios, scripsit Lupoldus de
Bergerie Jure Regni et Imperii Romani
quod ea olim silvis abundaret, quod
ab aliquo et nostris fabulosis Scripto-
rum Romanos dicitur, hauserat.

Borelli Thesaurum in voce *Gualdr*.
Hinc *Gualdr* appellati quidam predo-
ces in silvas recipiebant. Lit. remis.
1358 in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.

Gualdr in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.
Gualdr in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.
Gualdr in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.

Gualdr in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.
Gualdr in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.
Gualdr in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.

Gualdr in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.
Gualdr in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.
Gualdr in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.

Gualdr in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.
Gualdr in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.
Gualdr in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.

Gualdr in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.
Gualdr in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.
Gualdr in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.

Gualdr in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.
Gualdr in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.
Gualdr in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.

Gualdr, etc. Vide supra in *Fodlata* et infra
Tuchinus.

GUALFA, pro *Galea*, Genus navis, de
quo supra, apud Acher. tom. 7. Spicil.
pag. 214.

* Charta ann. 1329. ex Bild. reg.: *Nonnulli*
Gualdes ducentes... prope maris Narbone
etc. Sed et nostris *Gualde*, pro *Galea*, in Lit.
ann. 1347. ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch.
210.

* *GUALETUM*, dimin. a *Galea*, capitis
armatura. Testam. ann. 1350. ex Tabul.
S. Viet. Massil.: *Ego Burgundus de Podio*
Lupero domitus dicti loci... volo... quod
heres meus corpus meum sepeliri faciat...
proat decens est, cum honeraria nostra, secuto
et Gualeto et superveste.

* *GUALINIERRA*, Locut, ut videbitur,
ubi galline insident. Hisp. *Gallinera*,
nostris *Poullinier*. Lit. remis. ann. 1328.
in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 261: *Tenui*
eam in domo ipsius azoris incunctatam ligant
in quadam tustagua sive Gualinierra,
in tantuque ipsam verberavit... quod
ipsam interfecit. Vide supra *Gallinarium*.

* *GUALIANA*, pro *Gualiana*, Excursio
militaris. Chronicon Patense ad ann.
1572. apud Murator. tom. 9. col. 772: *Et*
nonnulli naves milites domini Imperatoris venie-
bant ad glaream prope Religionem veterem,
et stabant ibi sero expectantes et conspice-
ntes Gualianas suas, que ibant quodlibet
prostanti et pluvient... comburentes et deva-
stantes omnia que inveniebant.

* *GUALICANA LINGUA*, pro *Waldonia*,
in Chronico S. Trudonis apud Acher.
tom. 7. Spicil. pag. 197. et ex eo apud
Mabil. tom. 5. Annal. pag. 473.

* *GUALOER*. Vide *Galoer*.

* *GUALOPPAE*, Ital. *Gualloppore*,
Gall. *Galoper*, Equi cursu ferri, apud Mu-
rator. tom. 13. col. 809. lib. 3. Histor.
Cortus. Etymon vide apud Menagium, et
supra *Calopore*.

* *GUALTINA*. Vide *Gualdis*.

* *GUANAGIUM*, *GUANAGIUM*, Ager
cultus et salus, pradium rusticum; *Guan-*
gager, in Lit. ann. 1367. tom. 5. Ordinal.
reg. Franc. pag. 33. Charta Henr. reg.
Angl. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 266:
Clama i quertum sinibus de Gresso farrag-
ine de proprio Guanagio suo. Alia Henr.
Hosati inter Probat. tom. 1. Annal. Præ-
mont. col. 535: Præterea dedit eisdem in
dotem predictæ ecclesiæ de tota annona mea,
scilicet Guinnagii mei, que expenditur in
domo mea, non panem faciendum, decimam
quartariam, ubiunque residentia mei fuerit
in maneris meis. Vide supra Gagneria et
Gagnagium.

* *GUANAGIA*. Vide *Garnaschin*.

* *GUANAGIUM*, Pulvis, in Addit. ad
Vitam S. Antonini n. 73. ab Hetrusco
Guanagi genit.

* *GUANGATOR*, Fossor, vel arator, no-
stris aliis *Galgneur*. Stat. Vercl. lib. 7.
pag. 151. s. 2. Item statutum est quod omnes
Guangatores et factores fustatorum, tenean-
tur et debeant omnia fossata, que facere
debuerunt, facere bone et legaliter ad men-
suram rectam pertica communis. Vide supra
in Gagneria.

* *GUANGAGIUM*, male pro *Guangna-*
gium, ut supra *Guangium*. Charta ann.

1301. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col.
81: *Cum pates intra circun et circa ipsa*
arumora stitis, prout se comportant juxta
Guangium meum, contigunt dictis do-
milibus de Valle profunda. Ibid. col. 80.
Guangium rursus, pro Gangangium.
Vide supra *Gangangium*.

* *QUANTILECTI*, Digitalia ferrea, Gallis
Gantelets, Computus ann. 1333. tom. 2.
Hist. Dalphin. pag. 274: *Domini receperunt*
multo pro gumberis, coaseris, Guntit-
leis et aliud arnese pro personis Domini,
unc. 15.

* *GUANTUM*, Tutela, protectio. Charta
Soldani pro Pisan. ann. 1174. apud La-
miam in Delic. erudit. inter not. ad Hist.
Sicil. Bonincont. part. 1. pag. 500: *Et si*
nullus Saracenus cum illis processit, debet
quodam et servare, sicut personam coram,
et non debet libenter eos ad nullum nulum ho-
minem, et habemus in Ganto, ut ducerent
in nostrum regno, etc. Nisi legendum sit Gran-
tum. Vide in hac voce.

* *GUANTUS*, Chiroteca, Gall. *Gant*.
Ganti latunati, tom. 2. Hist. Dalphin. pag.
274. et 288. Tecti laminis ex orichalco,
quorum usus erat in præliis. *Guantes bat-*
taline, pugne, per quem quis alium provocat
ad pugnam, apud Murator. tom. 11.
col. 74. et tom. 12. col. 647. Vide *Dalium*
et *Wanias*.

* *GUAPANDUM*. Charta ann. 1253:
Guardus quitat et concedit quicquid habet...
in groupa de Fignio, scilicet viciniam
portum bladorum, pletum, Guapandum,
tedes bladorum, etc. Vide Gaspelem.

* *GUARADANU*, [GUARADAVAN]. Liber-
tates ville Bergeac in Vasconia MSS:
Sine culpa antem dicitur dictus Domnus,
si cum equat equum vel equum, mulum
vel mulum, asinum vel asinum currentem,
clamans, Guaradanu, etc. Id est, tibi ca-
ve. [In editis ejusd. oppidi Consuetudinibus
art. 162. legitur Guaradovint, quasi
Gare devant, Cave ante, qui preis.]

* *GUARAGNES*, Equus admittarius,
Ital. *Guaragno*, Gall. *Etolon*. Stat. Mantue
lib. 1. cap. 119. ex Cod. reg. 1650: *De*
Guaragnis. Statuimus quod nullo persona
cervorio vel foveatis possit vel debeat in civi-
litate Mantue vel districtu Guarnagui vel
equum aliquem dare vel dari facere nicali
equæ, seu equum equum aliquem facere
cooperare, nisi prius eis Guarnagus vel equus
admittarius acceptatus et approbatus fuerit.
Vide *Waniano*.

* *GUARANDI*. Vide *Guaruni*.

* *GUARANDA*, Vitarium, Gall. *Gareane*.
Bulla Innoc. III. PP. ann. 1210. inter
Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 285:
Burgum Tronrenne, ... cum maricis, bo-
vacis, prout, Guarandis, etc. Vide infra
Guaranda.

* *GUARANDIA*, Auctoritas, defensio,
cantio, Gallis *Garentie*. Litteræ Philippi
Flandrie Comitit apud Marten. tom. 1.
Ampliss. Collect. col. 852: *Fecit dies con-*
stitutis, Rorgo Rudulfum adduxit, qui nul-
lum ei Guarandiam tulit. Vide Guarandia.

* *GUARANDIARE*, in chart. ann. 1215,
apud Gulden. Cod. Diplom. tom. 3. pag. 125.

* *GUARANDUS*, in chart. ann. 1237. apud
eundem tom. 4. pag. 884.

* *GUARANDIARE*, Fidejussor, sponsor,

qui alteri tenetur ad evictionem, Gall. *Garant*. Charta Amoricæ de Fontenelle ann. 1211. c. Tabulario Corbeisensis: *Concessimus venditionem, et quantum predicta Mobilia uxor mea vixerit, nos Guarandizatorum et fideiussorum predicti venditionis constituimus*. Alia Petri domini de Jumellis eod. ann.: *Fidei præsenta me Guarandizatore et plegium constituit*. Vide *Garandizator* et *Warrantus*.

GUARAMI, GUARANGI, et GUARANGI, idem qui *Faringi*, et *Bápyty*. Grecis dicuntur, apud Leouem Ostiensem lib. 3. cap. 58. et Anonymum Barensem in Chr. sub ann. 1066, 1047. et 1066. apud quem Guarangi et Guarangi promiscue appellatur. Vide quæ de *Faringis* a nobis observata sunt ad Vilharduinum, et ad Anonm Commenam, et infra in *Fargi*.

GUARAXIO, [Equis integer.] Vide *Warario*.

GUARANTIA, GUARANTOR, ut *Garandia*, *Garandizator*. Chartular. B. M. de Accitino cap. 38: *Duorum bicentiarum centum, unius frumenti et ulterius avaræ, reddent illi, quomodo Guarantores adversus heredes ipsius decimationis fuerint, vel pascua fecerint, quod si in ista Guarantia vel pascua faciendâ deferret, etc.* Vide *Garandia* et *Warrantus*.

GUARAPPO. Synodus Limensis ann. 1604: *Item reservamus nobis absolutionem Hispanorum... qui venderint Indis Guarapo seu potum ex aqua et uelle exterioris primi visus, vel mustum, ut illi libant*.

GUARBA, pro *Garba*, Gall. *Gerbe*, Fascis desecti frumenti. O. currit in Chartul. S. Vincentii Cenomani. fol. 8. et 11. Vide *Garba*.

GUARBERIUM, Garbarum seu manipulum congeries, nostris *Gerber*. Chartul. ann. 1343. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 605: *Cum gentes prefate grangie duo Guarberia Garbarum ibidi fecissent in quadam campo etc.* Vide supra *Gerberius*.

GUARCIANUS, GUARCIPER, GUARCIO, Famulus, Gall. *Garçon*. Vide *Garcio*.

GUARDA, GARDA, Tributum annuum, modo spontaneum, modo coactum, a subditis et inferioris conditionis hominibus pro tutela et protectione dominis vel patronis potentioribus exsolutum. Charta ann. 1202. in Bibliotheca Sebusiana Centuria 1. cap. 37: *Recognovi etiam in prenominati Abbatis et Stephani Prioris Portuorum et altorum plurimorum presentia, me in domo, villa et rebus Ymtonis nullam Gardam, dominium aut consuetudinem debere habere*. Alia ann. 1270. lib. Cent. 3. cap. 100: *Nos Inter Joannem humilis Priori Vatuca et ejusdem loci Conventus, et nos Humbertus Dominus de Thoire et de Villars, notum facimus... quod cum discordia seu controversia verteretur inter nos... super Garda villa et Prioratus Nuntiaci et rerum et hominum ad dictam prioratum pertinentium in Montania, quam Gardam nos dictus Humbertus dicebamus ad nos pertinere, nobis Priore et Conventu contrario asserentibus. Tandem inter nos... interessit super his amicabile compositio in hunc modum, videlicet quod villa et Prioratus Nuntiaci et Castrum S. Germani et generaliter omnes res et homines ad dictam Prioratum et dictam Castrum pertinentes... sint et remaneant in perpetuum*

de bona Gardi nostri Humberti... et successorum... quam bonam et perpetuam Gardam, nos dicti Prior et Conventus eidem Humberto et successoribus suis damus... cum conventionibus infra scriptis. Fidelicet quod idem nobilis Vir Castrum predictum S. Germani, res et homines de Castellania dicti Castru tenentur Gardare et defendere bona fide: pro qua bona Garda... nos predicti Prior et Conventus promittimus bona fide et stipulatione eidem Humberto pro se et heredibus et successoribus suis dare, reddere et solvere quolibet anno in festo S. Hilarii centum solidos Gebennenses. Pluries recurrit ibi. Antiqui. Recognit. in Registro Probus f. 60. et 61: *Homines de Montetetrox debent Comiti pro Garda v. sextar. Vienn. avenæ, etc. Summa avenæ de Garda et commendaria 30 sextar.* Hic idem sonant Garda et Commendaria. Alibi: *Exactionem etiam quam Gardam appellant, quam acceptabat ab hominibus S. Salvatoris... condonavit*. Charta ann. 1186. tom. 1. Maceriarum Insule Barbaræ cap. 124: *Idem vir nobilis dedit et concessit eidem Monasterio... Guardas Vimeclorum et manum de Nizis*. Alia ann. 1217. ibid. pag. 135: *Molentem Guardam, quam ex materna hereditate habebant apud S. Euphemium*. Alia ann. 1289. tom. 3. Hist. Dalph. pag. 50: *Item factum actum... quod non potest... infra territorium et mandamentum castru de Forsia Guardas vel commendarias recipere, vel recepto retinere*. Alia Dumbensis ann. 1426: *Recognoscit se esse hominem ligum, quitum, justitibilibi, burgensem et subditum domini Ducis Borbonii ad causam castru sui Pille-nove obique aligan Garda seu tributo in persona ejusdem confitentis nec ejusdem bonis*. Alia ann. 1437: *Joanna Pascal pro Rozello filio suo confitetur dictum Rozellum esse sub protectione et Garda domini de Franchelins, et pro ipsa debere super capite suo unum grossum bone monete currentis*. Edictum Ducis Sabaudie apud Collectum in Statutis Bressie l. 3. art. 9: *Cum omnes et singuli subditi nostri... in nostris Salvaguardia et protectione consistunt, hoc edicto perpetuo prohibemus omnibus et singulis nostris, ejusque status aut gradus fuerint, ne aliquem vel aliquos ex subditis nostris utriusque sexus, mediantes vel immediatos... sub Salvaguardia seu protectione, sub annuum pensione, vel alio tributo, dono, vel premio persuasi vel reali recipere presumant, sub pena decem marcharum argenti puri... Eodem edicto prohibemus omnibus et singulis civibus, burgensibus, notariis, mercatoribus, mechanicis, agricolis et aliis subditis nostris mediantes et immediatos... se Salvaguardia vel protectioni cujuscumque se subicere presumant, sub pena 22. solidorum fortium... interdicentes insuper omnibus et singulis Notariis et Tabellionibus publicis et curiarum juratis, ne deinceps de et super hujusmodi Gardis et Garderorum receptoribus instrumenta vel litteras conficiant, sub pena decem librarum, etc.* Vide Commenda 4. Commendaria, Commendatio 3. Salvamentum et Wurdum.

GUARDE, ECCLESiarum, Ecclesiarium titulus. Vide *Wardie* Ecclesiarium in *Wurda*.

GUARDA, Custos, Ital. et Hisp. Garda, Gallis Garde. Parisiæ de Cereta Chronicon Veronense apud Murator. tom. 8. col. 635: *Advocatus de Clavica Ferone*

dedit castrum Pillempente Communi Ferone, et expulsi Guardas Communis Montis, et erant et tenebant dictum castrum. Possibile intelligi Præsidium, Gall. *Garrie*, sed tum etiam res eodem redit: præsidium enim militis custodes sunt castru. Conventus Pisciporum Casarugustanus etc. 1058. tom. 3. Concil. Hispan. pag. 11. col. 1: *Et ipsos castru militu Emengundus Comes tertium partem de opera de Loger et de Guardia, quod in eis erat in Charta ann. 1273. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 29: Si autem præpositus Paris. Guardas vice custodes, vel amicos, ibidem posuerit... ille super quem Guardas vel custodes, etc.*

GUARDA, Locus, ut conjecto, et dictus, quod facile possit custodia d. fendi. Tabularium Majoris Monasterii. Hervetus Præpositus dedit S. Martini, quod vulgari sermone vocatur Guardia, quod medio ejusdem terre quidam parva via insurgit.

GUARDA, pro *Gualda*, ut opinor, Glastum. Computa Dalphin. Grimald. ann. 1334. fol. 46: *Recepta frumenti, minimum, avenæ, vini, castaneorum, Guardam, piperis, mellis, etc.*

GUARDACAMERA, Anterior conductus. Gall. *Antichambre*. Annal. Estens. ad an. 1403. apud Murator. tom. 18. Script. Ital. col. 990: *Tunc illi extincto lumine lapsus, in vicinam Guardacameram pulvisserat, perpendentes Franciscum et suos ejus expurgatos*.

GUARDAGIUM, Protectio, tutel. Charta anni 1020. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 140: *Quod monasterium (Tulbariense) cum omnibus suis bonis... adduxit noster Imperator in suo salvo Guardagium et tutela*. Vide *Guarda* 1. et *Ward*.

GUARDANZARIA, Vas menstruarius, quod *Condat* appellatur. Inventar. an. 1389. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 812: *Guardanzaria duo argenti, cum duabus testis leonum, et servatis intallata ad litteras Graecas et alias ap. gis*.

GUARDAMANZERIUS, GARDAMNERTUS, Qui curam habebat ciborum mensæ Dalphin. Computus. ann. 1333. tom. 1. Hist. Dalph. pag. 279: *Pro quo Adh. Guardamanzerii tunc. xv. In Ordine Humberti I. ann. 1336. habetur: Adh. de Penoyia Gardamangerius*.

Mense regie administrat vel curat Gardamanger, in Ordinal. hospit. reg. l. Phil. III. ann. 1286. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1201. Alia sub Phil. V. ibid. col. 1362: *Item, ad communia tres pusi dont il y aura toujours les deux à cor, sera l'un Gardamanger. Item en la cuisine un Gardamanger, qui aura xliij. den. gages, in Ordinal. hospit. Joan. n. ann. 1316. ex Reg. sign. Croiz Cam. Comput. Paris. fol. 88. r.*

GUARDARODA, ut *Gardaroda*, Vestiarium, de quo supra. Locus est in *Gar*.

GUARDATOR, GUARDARIUS, Col. Defensor, etc. Vide *Warda*.

GUARDENAPA. Vide supra *G. nappa*.

GUARDEROBA, Vestiarium. V. *Gardaroda*.

† **GUARDIA**, Custodia, etc. Vide *Warda*.
† **GUARDIANUS**, Superior Conven-
Ordinis S. Francisci. Occurrit passim
in Scriptores Franciscanos.

† **GUARDIANUS**, Custos pecorum,
pro Provincialibus Guardianis, in Charta
1339. ex Schedis Præsidis de Mazau-
re.

† **GUARDIANUS**, Tutor. Archivum
Brit. Londin.: *Litteræ Regis Edoardi III.*
1307. x. quibus recognoscit secundum con-
suetudines valles cum Ducissa Britannia et
1307. et Guardianus Dacis Britannia, se ac-
cepisse mutuo a predictis Ducissa et tutore
libras sterlingorum, quibus solvendis
sua bona et heredum suorum obliga-
re Vide *Warda*.

† **GUARDIANUS**, Bulla Pauli III.
1546. de secularizatione Monasterii Vene-
tie ann. 1337. inter Instrum. tom. 4.
Gall. Chr. col. 116: *Abbas beatus suum
conventum nuncupatum...* habet. Vide
Warda.

† **GUARDIANUS**, Custos rei cujuslibet
Guardianus de duana, in Charta Soli-
mudi pro Pisan. ann. 1174. apud Lamia-
delic. edit. inter not. ad Hist. Sicul.
Boinecont. part. 1. pag. 197. Alia ann.
1188. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital.
col. 443: *Proposito singulis annis
Guardianus silva facere jurare silvam alle-
re, et arbores custodire, et vias vestram
indere.*

† **GUARDIATOR**, Curator testamenti.
Statuta Ecclesie Biter. ann. 1368. inter
Jacet. Marten. tom. 4. col. 647: *Ecclesie
sane rectores... morientes heredes, successores,
executores seu Guardianes, et alios
quoslibet ipsius dispositiones, seu alteram
eius apud se habentes, moneant, ut etc.*

† **GUARDIA** dicitur ille, cui custodia est
nomine, in Vocabulario juris utriusque.
Vide *Frudum Gardie in Feudum*.

† **GUARENDA**, Vivarium, Gall. *Garanne*,
et supra *Guaranda*. Charta Ric. reg. Angl.
probat. de Orator. in Reg. 66. Chartoph.
12. col. 18: *Confirmamus Guarendam suam,
et cetera adhibuit est, sicut fossis undique
et non est. Vide Guarenna.*

† **GUARENNA**, Vivarium, Gallie *Gar-
none*, apud Lindwoodum lib. 3. Provinc.
lib. 10. pag. 300. Vide *Warennæ*.

† **GUARENTAGIUM**, ut infra *Guar-
tentum*. Chartularium S. Vincentii Ceno-
tensis. fol. 81: *Et per Guarentagii ipsius
sacrosancti dixerunt Reginaldus Abbas in
terno predicti Huberti.*

† **GUARENTIA**, ut *Guaranda*, Gallie
Garante, Auctoritas, cautio de evictione.
Charta ann. 1264. inter Instrum. tom. 2.
Gall. Chr. col. 436: *Promittentes eidem do-
minum... firmam fieri Guarentiam de terra,
etc. Vide Garandia.*

† **GUARENTIA**, Rubia, Gall. *Garance*;
Guarance, in Lit. ann. 1358. tom. 3. Or-
dinal. reg. Franc. pag. 556. art. 7. Stat.
Ant. ubi de Intrat. portar.: *Guarentia ad
legendum solvat per quolibet summam ad
exactionem officialium. Vide Guarantia 1.*
† **GUARENTIANA**, GUARENTIVA, Charta
pro utrumque conventum probatur et
confirmatur. Charta Soldani pro Pisan.
ann. 1174. apud Lamiam in Delic. erudit.
inter not. ad Hist. Sicul. Boincont. part.

1. pag. 301: *Ubi isti conventi fuerint sta-
biliti, fuerint lecti ante messatico, et bene
intellexit et placuit, et levavit guarantes,
quia placuit eis, et portavit secum, et litteras
scriptas, et adduxit Guarentianam ab archi-
episcopo, quia placuit eis, et venit ista
Guarentia in Babilonia quindecim dies
de mense, qui vocatur Saracenis Saphar.*

† **GUARENTIGIA**, Bleyiano Instit. lib.
4. pag. 544: *Nihil aliud est, quam Sum-
missio quadam facta ab eo, qui se debitorum
constituit tabellioni tamquam iudici, ut quod
ipse scripserit ratione debuit, si ad instar
sententia. Concil. Mexican. ann. 1585:
Publica instrumenta et ea que Guarentigia
dicuntur, etc. [Vide supra *Guarentigia*.]*

† **GUARENTIGIARE**, Auctorem se pro-
fiteri, cavere de evictione, apud Corbinel.
inter Probat. domus de Gondt tom. 1. pag.
51. Vide *Guarentizare*.

† **GUARENTIZARE**, Auctorem se pro-
fiteri, cavere de evictione, Gall. *Guarantir*.
Formulare Anglie. Thome Madox. pag. 254:
Ego et heredes mei memoratum terram con-
tra omnes homines predicti Monachi Guaren-
tizabimus. Rursum occurrit ibidem pag.
32. Vide *Warentizare* in *Warentus*.

† **GUARENTUS**, Qui alteri tenetur ad
evictionem, Gallie *Garant*. Occurrit in
Chartulario S. Vincentii Cenoman. fol. 17.
Vide *Warentus*.

† **GUAREHAFFAU**, vox Cambro-Britannica
in Legibus Hoeli Boni Regis Wallie cap.
19. *Rhaff*, Boxhornio in Lexico Cambrico,
est funis, restis.

† **GUARENTURA**, pro *Carcatura*, ex Gall.
Charge, onus. Charta Geraldii Episcopi S.
Pauli Trevisani in Libro Mirabilium, seu Ta-
bulario Abbatie Conchenensis in Baltheis n.
80: *Et unius asini Guarenturam de vino,
et unum quartale de melle.*

† **GUARIDA**, Specula, Gall. *Guérte*.
Stat. ann. 1357. inter Probat. tom. 2. Hist.
Nem. pag. 195. col. 2: *Fuit Guarida fustis
supra cameram S. Thomæ parva. Vide supra
Guarite.*

† **GUARILIANUS**, an Stillidium, vel
emissarium? Stat. Mss. Montispess. ann.
1204: *Decretum est ut duodecim viri consi-
liarios communitalis Montispessulani eligant
duos viros probos et legales, qui duo habeant
potestatem ad carveria, et riuatut parietes,
et Guarlioni, et vie, et valles optentur et
meliorescent.*

† **GUARIMENTUM**, Auctoritas, cautio
de evictione, Gall. *Garantie*, Gariment.
Charta Americi Archiepiscopi de Luzzi-
ciaco ann. 1278. apud Stephanotum tom.
3. Antiq. Pietat. MSS. pag. 898: *Promi-
serant dicti venditores... contra omnem ho-
minem... plenum, firmum, perpetuum et li-
berum Guarimentum predicto domino Abbati
(Nobilicensi) et successoribus ejus. Si vero
ab defectum Guarimenti predicti a dictis
venditoribus... facienti... idem Abbas... dum-
pna... sustinere contingerit in futurum, pro-
miserunt omnes præfati venditores... reditu-
ros et resarcituros dicto domino Abbati,
etc. Occurrit in alia Charta ann. 1277. ibid.
pag. 999. in Chartulario S. Johannis Ange-
licus. pag. 244. etc. Vide *Garimentum*.*

† **GUARINA**, f. pro Hispano *Guarida*,
Refugium, asylum, idem quod *Fossatium*,
Castra vallo munita. Alfonsus Rex Portu-
galie in Foris Alcanensibus err. 1267:
*Milites qui fuerint in fossado vel Guarina,
etc.*

† **GUARINGAGA**, Charta Henrici Imp. ann.
1094. pro Ecclesia Pisana, apud Ughell.
tom. 3. pag. 421: *Et burgum Guaringagos
omnes, quos eorum prædicti adhaerent, Alia
Matthidis Comitisse ann. 1100. ibid. pag.
427: Ut licet Canonici et ministri illius
Ecclesie habere, et providere absque alicuius
contradictione solum tumuli, et Guar-
ingagos omnes, qui sunt in capite terrarum
Canoniarum, et licet illis terras suas
in paludes et flumina extendere quantum-
cumque poterant. Charta Guelphonis Mar-
chionis Tuscie ann. 1160. pag. 465: *Item
decimas, prædicia, domos, et familias, et Guar-
ingagos omnes, quos eorum prædicti adhae-
rent. Adde pag. 481. Vide Watergang.**

† **GUARINI**, flomines ex influentia celli
viventes, Rocho le Bailly in Dictionario
Spagyrico.

† **GUARIRE**, Sanare, Gall. *Guérir*,
Ital. *Guarire*, S. Lanfrancus *Guarbit*, tom.
4. SS. Junii pag. 627.

† **GUARIRE**, Tueri, protegere, Gall.
Garir, *Garir*. Pancarta titulum Abbatie
S. Stephani de Vallibus apud Xantones Ch.
46: *De dampno et de violentia Guariremus
dicti Princem. Vide Garire.*

† **GUARITA**, Charta ann. 1278. apud
Stephanot. tom. 3. Antiq. Pietat. MSS.
pag. 898: *Precio decem et octo librarum Tu-
ronensium de venditis et honoribus Guaritum-
rum, de quibus confisset sunt plenarium
et integrum satisfactionem habuisse ex em-
ptore predicto in pecunia numerata. Altera
ann. 1277. ibid. pag. 929: Precio septis
viginti et quatuor librarum currentis mo-
netæ de venditione et honoribus Guaritum-
rum, quas confessor me habuisse et receptisse
perante a dicto domino Abbate in pecunia
numerata. [V. leg. *Guarica*, Vide *Garicæ*.]*

† **GUARITA**, Specula, turricula editior.
Charta ann. 1212. apud Murator. tom.
2. Antiq. Ital. med. ævi col. 279: *Cum
omni jure et jurisdictione curis et castri, et
specialiter Guarite, etc. Vide supra Guar-
rida.*

† **GUARNACIA**, etc. Vide *Guarnachia 1.*

† **GUARNAMENTUM**, Supellex quævis.
Mirac. S. Audoeni tom. 4. Aug. pag. 835.
col. 1: *Propter lineam telam, quam venas-
sem nudissimè inferebat, simul cum aliis re-
bus homini impositus... Diversorum quoddam
denique tullularum introgressus, vili satis
pretio alieni laboris Guarnamentum vendidit,
Vide in *Guarnie 1.**

† **GUARNAXO**, Ital. *Guarnaccone*, In-
genia toga, Stat. Ferrar. ann. 1299. apud
Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi
col. 424: *Idem intelligimus de Guarnaxoni-
bus fodratæ, si fuerint fodratæ de pelle. Vido
mox Guarnachia.*

† **GUARNAZONUS**, Vestis speciosus. Dis-
curreret incidendo manicone Guarnazonum...
auro et argento ornatus, apud Mura-
tor. tom. 16. col. 377.

† Stat. Florent. lib. 6. fol. 80. v. 7: *Et
si fuerit de candali infortatus ipse Guarna-
zonus, etc.*

† **GUARNELLUM**, Genus vestis, viris et
mulieribus communis. Academicis Cruscis:
Guarnello e una sorte di panno tessuto d'ac-

cia, e di bambagia: e guararlo si dice alla veste da donna fatta di cotai panno: essendo usitato modo di dire, il chiamar le vesti da donna col nome del drappo di che sono fatte: Lat. Theristrum. S. Franciscus in Regula Tertiarius cap. 3: Sorores etiam chlamyde induuntur, et tunica de hujusmodi humili panno facta, vel saltem cum chlamyde habent Guarrellum, seu placentium, coloris albi aut nigri, pectus autem de canebis seu lino abique alba crispatura consutum. Urbanus IV. PP. in Regula Militum Ord. S. Marie, apud Ghirardacum in Hist. Bonon. in Indice tom. 1: Clerici autem cruciata de panno lino, aut Guarrello albo, vel superpellicis, et cuppa clausa utantur.

* **GUARNERIUM**, Horreum, Gall. Grenier. Charta ann. 1267, in Reg. 31. Charoph. reg. fol. 113. v. col. 1: *Duos modios et dimidium avenae annui redditus in Guarnerio ipsius domini regis apud Crispacum. Vide Guarnerium.*

† **GUARNIAMENTUM**, etc. Vide in Garrire.

* **GUARNICIA**, Toga, vestis talaris, Ital. Guarnaccia. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295: *Item unam foderam de grisitis pro Guarnicibus. Vide Guarnachia 1.*

† **GUARNIRE**, Ornare, instruere, munire, in Actis SS. Junii tom. 4. pag. 797: *et passim apud Scriptores inferiores ævi, præsertim Italicos. Vide Garrire.*

† **GUARNISARE**, Ead. notione. *Ad munimentum sive Garritum domum, in Charta ann. 1325. apud Lobinellum tom. 4. Hist. Paris. pag. 530.*

* **GUARNISSE**, Possessionem rei aliquam dimittere. Charta ann. 1111. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 380: *Hæc omnia superscripta domini et redditus in Guarnis. etc. Hinc*

* **GUARNITO**, Rei possessio dimissio, cessio ipsa, in Charta ann. circ. 1100. ibid. col. 354: *Ego Compa de Benca facio Guarnitionem de Eicio, et vide Guerpire. GUARNISCERE. Vide Guerpire.*

† **GUARNADA**, Species vasis. Acta SS. Junii tom. 3. pag. 586. de S. Amando Episc. *Quatuor quatuor os fragmenti et Guarnada puri vini. Vide Currua 2.*

† **GUARRARIA**, pro Carraria, si bene conjuncto, Via vel Lapidicina. Chronicon Andree tom. 9. Spicil. Acher. pag. 534: *Assignavit totum decuriam sive communem apud Le juxta Huntingham, inter montem de Fielche et antiquam Guarrariam.*

† **GUARRELLUS**, pro Quarrellus, Species teli, Gall. Quarrou, apud Sebastianum Fantoni tom. 2. Hist. Avinion. pag. 99.

† **GUARRICA**, pro Garrica, Terra inculta. Donatio anni circiter 817. inter Instrum. novæ Hist. Occitan. col. 51: *Credidit se istum locum... cum aut Guarrica, cultus et incultus, terris, et vineis.*

* **GUARRIFICARE**. Vide infra Guerrare in Guerra.

* **GUARRUS**, Spiculum arcus balistarum, idem quod Garritus. Vide in hæc voce. Arrest. parlam. Paris. ann. 1331. 9. Maii in Reg. Olim: *Item ad reddendum et restituendum tres magnos Guarrus cum caditulis*

pertinentibus ad eosdem, vel pro eorum valore, quadraginta libras.

* **GUARUS**, Qui alteri tenetur ad evictionem, Gall. Garant. Charta Guill. abb. Furn. ann. 1159. in Suppl. ad Miræum pag. 49. col. 2: *Si vero pro his... querimonia quoviscunque exorta fuerit, nostram ecclesiam, abque rerum suarum dispendio, et adjectum et Guarum constitutis. Gwer, eadem acceptione, in Charta ann. 1165. ex Diplomat. Bajor. apud Oefeldum tom. 2. Script. rer. Boicar. pag. 103. col. 2: Quod autem hujusmodi donationis testes et prosectores, quod Gwer vulgariter intelligitur, sumus et erimus in perpetuum presentibus litteris sigilli nostri munimine roboratis publice protestamur. Vide Garantus.*

* **GUASALIA**. Vide supra Gasalia.

* **GUASAPE**, Pallium altaris. Anonym. de Casib. infamst. monast. Parl. ab ann. 1119. usque ad 1129. apud Murator. tom. 6. Antiq. Ital. med. ævi col. 293: *Qui ornata ecclesia, vel quæque utensilia capiti dispergere abique ulla verecundia, et diversis viis in pigram trahere; id est, novum altaris Evangeliorum et Gwasape, vel altaris mores. Vide Gwasape.*

* **GUASCAPUS**, Vestis species. Urban. IV. PP. in Regula Militum Ord. S. Marie, Bononiæ, quos Frates Gaudentes vulgus appellavit, apud Cherubinum Ghirardacum in Hist. Bonon. in Indice tom. 1: *Possint hujusmodi fratres præter mantellum et Guascapum Ordinis, habere cappam clausam de panno grisei coloris, aut etiam de camelinio. Alibi: Quando vero equitant, Guascapus grisei coloris seu de camelinio, etc. Occurrit ibi rursus. [Vide supra Gwasappa.]*

* **GUASCHIA**, Charta ann. 1228. apud Petrum Miram Campanum in Registro 3. part. Hist. Ead. Pheonine pag. 206: *Item in Guaschia de Gwerzago 12. den. [Vide Gascha.]*

* **GUASNACIA**. Vide Guarachia.

† **GUASO**, Cespes, Gall. Gazon. Additamentum ad Chronicon Casaur. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 933: *Per cultellum et festucam notatum (nodatum) seu Guasonem terræ vobis exinde ad vestram partem corporalem facio vestiturum. Vide in Investitura.*

† **GUASPALEUM**, f. f. Purgamenta seu palæe miniores post ventilationem. Tabularium. Majoris Monasterii: *Canonici duas partes frumenti, Agali et avena precipiant, Monachi vero tertiam; ordi vero partem tertiæ, milii, paniculi, lini, canodi, Guaspalei, straminis decimariam et terræ in frumento et aglio et avena grossa Monachi sextam partem recipient. Vide Gaspaletum.*

† **GUASTALDUM**, Districtus Castaldi, Capitulare Radelchisi Principis Beneventani ann. 851. cap. 1: *Que venit per Integrum Guastaldum sui ministeria, que hæc descripta sunt.*

† **GUASTALDUS**, pro Gastaldus, de quo supra, in Actis SS. Martii tom. 3. pag. 293.

† **GUASTARE**, pro Fastare, Gall. Gâter, Piller, Ruiner, Ital. Guastare, in Chronico Parmensi ad ann. 1291. Memoriali Potestatum Regiens. ad ann. 1214. apud Marchisium Scribam lib. 5. Annal. Genuens. ad ann. 1221, etc.

† **GUASTATOR**, pro Fastator, Ital.

Guastatore, in Chronico Parmensi ad 1281.

* **Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: Guastator, Prov. prodigus, rursus.**

* **GUANTATOR**, Ital. Guastore. Militie genus, quæ itineribus parando et munitionibus faciendis inservit. Hist. Cos. lib. 2. apud Murator. tom. 12. Scrip. Ital. col. 804: *Quod omnes a lanceis, balistis et manipularis, et Guastatores omnia villorum distatium et contrarium armu præparati, in terra Guastalegi se debent congregare. Annal. Mediol. ad ann. 1179. apud eundem tom. 16. col. 744: Et et captivatus dominus Fulphas Tuscis, et habebat tria milia Guastatorum et zappis et bullibus, etc. Vide in Fatum 1.*

† **GUASTELLA**, Phiola, vas vitreum, videtur, Ital. Guastore. Vita B. Angeli Novelli, tom. 4. Maii pag. 61: *Unde percussione capituli in murum, factum l. fractum) est caput ejus sicut una Gasta: ... caput caput pueri reaptare, quasi vice eera.*

* **GUASTELLUS**, [Placenta, panis delictior, Gall. Gâteau.] Vide Wastellus.

* **GUASTIVA** Terra, Aræ præconis, et nondum satus, nostris Gochere, Sol Vallis-Ser. rubr. 188. ex Cod. reg. 867: *Si vero lervit in aliquem partem terra seminatam, prævitam, vinetam, bolar, nec arivam, sed campum, vel briguum, seu Guastivum, vel busevium seu buseviam, etc. et panna solus unum.*

1. **GUASTUM**. Vox veterum Gallorum, de cujus significatu vide Plin. lib. 2. cap. 1. et Salmasium ad eundem pag. 214.

2. **GUASTUM**, [Vasitatis, depopulatio. Gall. Degat, Ital. Guasto; item Aræ institutus.] Vide Fastum.

* **GUASTUM**, Multitudo, accensio. Stat. Verel. lib. 1. pag. 22. r. 1: *Item quod damnum ex Guasto in bestia datur, per scilicet percuterentur, vel interficerentur, et alio modo mangantur in passu, nec emendetur; sed peti possit comenda a castro, vel ab alio, qui damnum dedisset.*

† **GUASTUS**, Vastatus, desertus. Le Guasta et deserta per guerram, apud Murator. tom. 6. col. 971.

* **Agast**, eadem acceptione, apud Bologn. Ms. cap. 24. Vide Guastare in Gestum.

† **GUATA**, Idem quod Gota, Morbus bellicus de qua in Gutas 1. Constitutiones ann. 1252. Marce Hisp. col. 1408: *Ad portus fustiditum, quædam, vel Guata, aliquod aliquid ingentium sine speciali licentia et mandato.*

† **GUATERIA**, Pignus, Gall. Gât Chartularium S. Petri de Dominis fol. 43: *Octavam post decuriam de Theobaldo cepit D. Hugo prior in Guasteria de Perbruno pro centum sol. Valencianis, Val. Garria et Vadum.*

† **GAUTICUM**, Stipendium, Gall. Gât. Vide locum in Cotus 1.

† **GAUTT**, Glastum, Herba timida facta Monasterio Tolensensi interstrum. tom. 2. Gall. Christ. col. 295: *8. militis dedit et etiam decimum de aglio, et de porcellis et de lana et Gauto. Vide Gauto dunt.*

* **GUATTARUS**, f. Inspector ab Italo

GARE, insipere. Stat. eccl. Castel. ann. 1312. apud Cl. V. Garamp. in Dissert. 6. Hist. R. Chiara inter not. pag. 207: *et de familiaribus necessarii tantum esse de- cernat in canonica Castellana continue, cel- latus redderet, cognus et Guattaris, etc.*

GATUM, Idem quod Guat. Se- badius Persinus in Vita B. Columbe Batavis, tom. 5. Mail pag. 355: *Si conti- nuo tam cum conviciis matronis et puell- rum ut aliqua renouare, puta viuentia ad fiamt. Gatum quidem est herba tin- ctoria, quae Glomtum dicitur* vitabat can- ceros vana stultitopia.

GATURIA, Pascuum commune, ut dicitur, fossis circumcinctum. Bulla Alex. III. PP. ann. 1180. inter Probat. tom. 2. Anal. Premonstr. col. 169: *Octavum: item magis prati, quod est in Gaturia, ex his pratis aliorum prati in eadem varia.* Vide Gattacuriam.

GATYA, Exsectio, canaliculus, in- ducit, Gall. Entaille, réneur, quia vagina, Gall. Guire, officium præstat: unde Guyn- ror, in ejusmodi vaginam inducere. Stat. tom. 137, inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 194. vol. 1: *Ad pedem dicti muri fa- miliis disceptationis omnibus, per quod est ipsa mulierum, in quo casum fiant Guyn- ror, in quibus possit Guynrari trappa, quæ de fuit.*

GATYA, GATYAGIUM, GUATYARE, Excubias, Vix excubiarum, Excubias agere. Vide in *Wæcia*.

GAZZELLA, ad dimina a *Gasalla*, Præ- lum rusticum, Gall. Métaire: eo a Qua- tum, lacus, ab Italico Guazzatorio, eadem sonant: Vide mo Guazzare. Charta ann. 1110. in Reg. 46. Chartoph. reg. ch. 44: *Idem prout descendit fundus quæ, qui in iure curie de Chaselas et curie de Lavant, et dicitur ad Guazzellam de rivo torti, et a dicta Guazzella prout ascendit fundus pte, etc.*

GAZIDA Specula, Gall. Guerie. Charta ann. 1358. inter Probat. tom. 2. Nat. Nem. pag. 208. col. 2: *Ad idem quod fuzuriant Guazida, et aliud nihil in- ducit. Vide supra Guazida.*

GAZYO, Gall. Gazon, Cespes. Vide in *herbaria*.

GAZZARE, Adquare, vox Italica, Gall. Rélever; unde Guazzatorium, Ital. Guazzato, Aquarium, lacus. Stat. Mutine pte. 138. pag. 47. r: *Remanendo ab ipse pte Guazzatorio, ubi equi Guazzari solent passim.*

GUBA, Cisterna. Vide *Cuba* 1. **GUBA**, in Miraculis B. Henrici Baucensis. tom. 1. Junii pag. 381.

GUBBA, Grani seu fructus species: *Idem, ziziphum. Stat. Aste ubi de Iu- bba, portat: Gubba silvestra solvant per pte libra ponderis lib. ij. Gubba dome- ste solvant per qualibet libra ponderis lib. ij. Id. vide Iubba. [* Vide Cubba.]*

GUBER, pro Gubernator. Gloss. Lat. *Gub, gubiprætor.*

GUBERNACULUM, Tributi genus, quod præteritis navibus exigitur. Charta ann. comit. S. Egid. ann. 1164. in Chartul. *Præter: in omnibus consuetudinibus, quas*

habuit, quæ per aquam veniunt, accipere

solent, quæ sunt decimæ, et Gubernacula, et transversaria.

GUBERNACULUM AQUE, Jis utendi aqua. Charta ann. 1210. ex Chartul. Vallis B. M. dioc. Paris: *Dedit etiam... duos de- narios, qui de jure hereditario solent reddi Drocois patri meo et suis hereditibus pro Gubernaculo aque.*

GUBERNATA, Claron, Sublac. ex schedis Mahili: *Ut quoniam fratres audierunt (Si- monem abbatem esse captum) venerunt et abstrulerunt eum a Richardo, et ducerunt eum Romam, et potuerunt eum in Gubernata. Abbas vero de captione se liberavit. Ubi Muratorius tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 1053. edidit Gubernaculum, Castri seu carce- ris nomen videtur.*

GUBERNANTIA, Gubernatio, regimen, in Invent. Chart. reg. ann. 1482. fol. 90. Gubernance, Vitz ratio, sumptus, expen- sum, vulgo Maniere de vivre, depræ. Lit. remis. ann. 1389. in Reg. 137. Chartoph. reg.: *Pierre Taquier s'en est retourné en la- ditte ville de Narbonne, et a trouvé que sa femme, laquelle il avoit baillé bien et hono- rablement avec ses amis, et lui avoit laissé et ordonné sa Gouvernance selon sa faculté, s'est portée tres-désordonnée. Hinc Gubernat, sumptus suppeditare, curare, necessariis præbere. Lit. remis. ann. 1411. in Reg. 165. ch. 332: *Lors icelle femme dist à son mary que lelit Philippe la Gouvernait et maintenait. Chartul. Corb. sign. Ezechiel ad ann. 1421. fol. 149. r: Les desus nommés seront tenus de trouver les despens des que- vuls, et logier et Gouverner nostreil prout- curer et ses gens. Charta Caroli VII. reg. Franc. ann. 1431. ex Chartul. Latinæ. fol. 31: *Leur a esconvenu (aux religieux) pen- dant et durant le seigneurie aguerres mis devant laditte ville (de Lagny) par nos ennemis, soutenir et Gouverner par quantité d'as- gens d'armes de laditte garnison... En quoy ils ont fruyé et despensé de leur biez et vins jus- qu'es à la somme de dix cens livres et plus.* Vide Gubernare, 2.**

GUBERNARE, Servare, Disputatio Catholicum inter et Paternum tom. 5. Anerd. Marten. col. 1755: *Si aliquod su- peraret de sacrificio, Gubernarent illud usque ad Pascha, et tunc totum sumerent.*

GUBERNARE, Providere, curare, necessaria ministrando. Acta S. Francis- cæ, tom. 2. Martii pag. 134: *Omnia eis stat in communitate; lucrum vero quod licite fit de suis exercitiis, una illarum qui præcep- tum fuerit, illud caput, et de illo debet amare Gubernare.*

GUBERNARIA DOMUS, Ecles publicæ, ubi congregantur qui regimen civitatis ha- bent, in Stat. crimin. Saonæ cap. 17. Vide mo Gubernum.

GUBERNATOR, Abbas, in Concilio Auscensi ann. 1068. apud Acherium tom. tom. 2. Spicil. pag. 593.

GUBERNATOR, Ecclesiæ parro- chialis rector, vulgo Curé. Charta ann. 1404. in Reg. feud. comit. Pictav. ex Cam. Comput. Paris. fol. 68. r: *Je Colus Baro- nens de Lesigarr congnois et confesse mo- voir... une disnerie, appelée la disnerie de Beusse, laquelle port par indivis ou le Gouver- neur de l'église d'Astou et au Gouverneur de l'église de Foillet. Pro eo, qui apud ali-*

*quem est maxima in gratia, vulgo Favori, in Hist. Caroli VII. pag. 720: L'evêque de Spolette, qui estoit principal Gouverneur dudit Pape, etc. Gouverneur des noces, is nuncupatur, qui convivio nuptiali prando aliquem uniuscujusque symbolæ colligende præerat. Lit. remis. ann. 1381. in Reg. 119. Chartoph. reg. ch. 64: *lecellui Regnard estoit maître Gouverneur des noces de Jehan Morel et sa femme... et cueillies l'écot d'icelles nocces au sonner.**

GUBERNARE, Dominium, possedere. Arrest. parlam. Paris. ann. 1333. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 305: *Cum omnibus droitrains, domanis, Gubernedis, terris cultis et incultis, etc.*

GUBERNIO, qui et Gubernator, apud Papiam. Gubernio, Nauta, in vet. Glossario Sangerman. num. 507. Vide Isidorum lib. 19. Orig. cap. 1.

GUBERNUM, Regimen, præfectura, Ital. Governo, Stat. crimin. Saonæ pag. 122: *Qui proxime Gubernum dicti civitatis Sæonæ gesserunt. Vide supra Gubernaria domus.*

GUCIA, Charta MS. ann. 1235: *Pro- mitterent supscripsi Marchiones de Gron- dona (in Verceilensi districtu) per se et eorum homines dictum castrum facere Gucium pro suis propriis personis, etc.*

GUCIUM, videtur quod Guany, Excubie. Vide in *Wæcia*.

GUCERE, Vasis genus videtur, in Tes- tam. reg. Mafaldei ann. 1256. tom. 1. Probat. Hist. genal. domus reg. Portugal. pag. 33: *Item domine Adara Petri... unum vas vitreum optimum et unum Gucere opti- mum.*

GUCIA, Will. Brito in Vocabulario MS.: *Polymitus, plurimum Guciarum vel colorum, apud, quod est plurimus, et mitos, quod est Gugia, etc. In Catholico Amrico: Gucie, est Locus.*

GUBERNAN, Consuet. Donb. SSNS. ann. 1335: *Item die Lunæ post festum Gu- bernis festi natiuitatis beati Johannis Baptis- tæ, etc. An nomen loci?*

GUDUM, pro Gaudium, Vadum, Ital. Fudo, Gudo, Gall. Gue. Charta ann. 1058. apud Stephanium tom. 8. Fragg. Hist. pag. 59: *Concedimus præfate canonice decimum omnium piscium, quos nostri homi- nes, qui habitant Narbonne... apprehenderint in ipsis aquilibus de ipso Gudo, quod vocat Capra picta, et de ipsa Capra picta usque in stagnum de ipso rivo Aentis.*

GUBAIGNAGIUM, ut supra Gungnium, in Charta ann. 1219. ex Chartul. S. Mariani Audis. fol. 63. r.

GUBELINI, idem qui supra Gibelini, apud Murator. tom. 9. col. 891.

GUEDA, Glastum, quod infectores lanarum utuntur, nostris Guedelle. Proto- col. vet. ex Cod. reg. 4184. fol. 68. v: *Expositi nobis Johannes de Grandavillari, quod cum nos vel antecessores nostri certum platam in civitate Ambianensi concedendum duxerimus, in qua Gueda vendatur a mercatoribus illic venientibus. Lit. remis. ann. 1047. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 124: *lecellui Inquarnet dist no suppliment que il lui devoit la disme de trois jalais de Guedelle. Vide supra in Gungnium.**

GUCIA, Excubie. Arrestum Parla- menti Paris. ann. 1331. ex Archivio Bone-

vallens: *Faciendique fieri Gueitum in dicta villa Bonevallis... habendi ibidem in turri sua Gueitum, etc. Vide Hæc.*

* **GUEITUM**, Excubie, Gall. *Guet*. Charta ann. 1439: *Faciendū Gueitum nocte S. Catharine, ut moris est, ad custodiendum de aggressionibus, violentis et operibus facti gentis ibidem ad audientes ipsius loci affluenter. Vide infra Gueytum.*

* **GUELDES**, Joan. de Janua: *Petus, i. Gueldes, strabo aliquidum, scilicet cuius oculi quamvis velocitate cito voluunt huc illuc: et hæc petra, i. Guelca, et aliquantulum strabo. Vide Pelosius.*

* **GUELDENES**, Acta S. Maudeti MSS.: *Prædicta insula lingua Britonum Gueldenes appellatur. Guelde enim Res indomita Britanico sermone, Enes Insula interpretatur; inde Gueldenes quasi Insula indomita et inhabitabilis propter veritatem multitudinem.*

* **GUELF**, Vide Guelit.

* **GUELLA**, Cocineus color, Gall. *Gueules*, in sculis gentilibus. Litteræ ann. 1434. tom. 3. Hist. Provincie pag. 447: *Aræa sua insignia Marchionum Catalaniam, quæ listata, sunt juxta Galatium vulgare, pictata de auro et Gueulis esse noscuntur. Vide Gula 1.*

* An *Guelles*, Parvum vexillum, vulgo *Banderelle*, a colore cocineo dictum? Estimari, nec. Gall. *Garant*. Charta ann. 1161. inter Probat. tom. 3. Hist. Occid. col. 573: *Ego Sichardus de Lantræ vicecomes... mando filiis meis, ut hujus domi sint Gueitores et defensores Deo et sanctæ Mariæ Candelæ. Vide supra Gauri. Hinc*

* **GUEMINUM**, Iter, via, Gall. *Chemin*. Chartularium Fontanellense tom. 3. pag. 1359: *Abbatat ad Gueminum per quod iter apud Fovillam esse bato. Vide Cheminus.*

* **GUEMBA**, Manipulus, Gall. *Gerbe*. Codex, Legum Norm. apud Ludewig. tom. 7. pag. 373: *Queritur N. quod Tycius injuste exigat ab eo servicium secundi Guerbas suas ratione fecit sui, quod tenet de eodem. Occurrit rursus in Tabulario B. Marie de Beno-Nuntio Rotomag. Vide Garba.*

* **GUERBAGIUM**, Guerbarum præstatio, etiam cum in pecunie summam est commutata. Reg. S. Justi ex Cam. Comput. Paris. fol. 235. v.º: *Pro quatuordecim neris terræ, quas tenebat ad Guerbagium, xlii. sol. Vide Garbagium.*

* **GUEBBLE**, Jacobus Cardinalis de Coronatione Bonifacii VIII. tom. 4. SS. Maii pag. 465:

At Bala melior vos gallica, lege morem
Præcinit et Gueblis geminas retinaculis pœnæ
Istos habet duris percussis incrudelis aris.

Hic Editor: *Guebble* videtur esse plurimum notarum conjugationes; *Uncos* nostri vocant.

* **GGEREN**, Vivarium piscium. Instrumentum anni 1138: *Quatuor vero piscatores in Tenera tendiculis, quas vulgo Gueren nominamus... confirmat. Vide Warenam.*

* **GGERERE**, pro *Querere*. Extractum computi anno 1311. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 160: *Cum viginti tribus hominibus, qui assidue secum fuerant per triginta dies per diversa loca ad Guerendum, omnem et charitativum... dictum justem. Occurrit rursus infra in Inrazelab.*

* **GGERESTARE**, *Gueram* seu bellum

inferre, facere. Charta Guill. de Calvign. ann. 1227. apud Thaumass. ad calc. Assis. Hieros. pag. 443: *Et si forte, quod Deus avertat, comes Marchini et dominus Barbonii guerum haberent ad invicem, ego tenerer de omni contra ipsum comitem Gueritare et dictum dominum Barbonii juvare. Sed forte leg. *Guerreare*. Vide in Guerra.*

* **GGERGERIA**, An idem quod supra *Gratoria*, Jus quod quis habet in foresta alterius? Vide in *Guararia* 1. et infra *Guerria*. Charta ann. 1405. in Reg. feud. comitat. Pictav. ex Cam. Comput. Paris. fol. 66. r.º: *Item habeo: unum homagium li-gium... ratione villagii de Romignaco, insimul cum Guergeria et garena, pertinentiis et appenditiis dicti villagii. Guergerie vero, pro Charge, dépense, Onus, sumptus, in Lit. ann. 1360. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 1473. Unde *Guerir luminire*, in Lit. ann. 1341. tom. 2. Ordin. reg. Franc. pag. 177. art. 5. Est illud alere et sustentare.*

* **GGERIGNAGIUM**, ex Gallico *Fernage*: *Fernage* enim nostris est fossati seu fluvii ripas virgine seu palis continere. Charta ann. 1257. in M. Pastoralis Ecd. Paris. lib. 9. Cl. 35: *Totum Guerignagium fossarum, jardinum, et totum crescentium nemorum.*

* **GGERITOR**, Qui alteri tenetur ad eviccionem, sponsor, Gall. *Garant*. Charta ann. 1161. inter Probat. tom. 3. Hist. Occid. col. 573: *Ego Sichardus de Lantræ vicecomes... mando filiis meis, ut hujus domi sint Gueitores et defensores Deo et sanctæ Mariæ Candelæ. Vide supra Gauri. Hinc*

* **GGERITUM**, Cautioem assertor. Charta ann. 1334. in Reg. 69. Charthoph. reg. ch. 21: *Arnoldus Bernardi laugendi diti loci Montanellani... obtulit se daturum in prædicta boris superius confrontata septingentes libras bonorum Turonensium parvorum Gue-ritorum.*

* **GGERIUM**, Charta ann. 1295. inter Probat. tom. 4. Hist. Occid. col. 105: *Usque ad Gucrium, vocatum rocum de Brecale, alias vocatum Gucrium Batro, juxta dictum currerium, ubi est sexta meta. An locus in-ctus et pascuus? Vide supra Garrius.*

* **GGERNA**, Locus alnis consitus, ab *Aremorio Guern*, Alnus. Charta Lobinell. tom. 3. Hist. Britan. col. 247: *Præfatus vero Hervæus auxit donum suum et dedit molendinum cum Guerna circumdata aqua.*

* **GGERMENTUM**, Apparatus nauticus, quicquid instruendum navi necessarium est. Charta ann. 1274. tom. 1. Corp. diplom. pag. 236. col. 3: *Item quod finita guerra, prædicta universitates restituerint dictos galeas, cum... aliis Guernments etque bonis, sicut receperint. Vide alia notione in Garnimentum.*

* **GGERPILLUM**, Rei cuiuspiam abdicationis, Gall. *Deguerpiement*. Charta Hugonis Episc. Autissiod. ann. 1148. ex Chartulario S. Germani ejusd. urbis: *Petrus filius ejus in perpetuum Guerpivit, et pro hoc Guerpilla quadraginta solidos a præfato Ger-vasio oblate accepit... Hoc Guerpillum laudavit Orb.*

* **GGERPIRE**, *Guerpire*, *Werpier*, etc. Possessionem rei alicuius dimittere, ex *Saxon. vurpan*, vel *werpan*, Deserere, jacere: *Guerpir*, et *Deguerpir*, nostris, et

in *Consuetudinibus municipalibus*, p. 10. Liber *Miraculorum* S. Bertulii Virg. m. 3: *Quandam terram feudalem... eadem tunc vendidit et Guerpivit.* [* Vide *Guerp*. Antiqu. Jur. Germ. pag. 130. et *Guerp*. Thesaur. Ling. Franc. col. 126. habet *W'arf*.]

* **GGERPIRE**, in veteri Notitia, quæ habet in Bibl. Cluniac. pag. 547.

* *Gherpir*, in Poem. de *Cleomades* MS. Tous ont Gherpi tentes et tris, Casseurs d'ans s'ont de la servit.

* **GGERPIRE**, Eadem notione. Chart. ann. 1116. ex Tabul. S. Viet. Masl. 1. nos *supradicti diffinitimus, laxamus et G-primus ista omnia superscripta* Dominus de et S. Marie, sanctoque Victor et Mauri, Massiliensibus presentibus et futuris.

* **GGERPIRE**, Ademerus in Vita Caroli 1. *Ingenitum illorum, et abbas mon.* Guerpiunt. Concilium Francford. m. 736. can. 3: *Res proprietatis... Guer-pitque project. Concilium Bituricense m. 1031. can. 6. [* Apud Labb. tom. 2. Bk. MSS. pag. 286.]: Et si tunc cum (votum habuerit, max et abbreviatum, quod huc Francorum Guerpi decimus. Adde Fobertum Carnot. Epist. 51. [Consuetudines] Brageriac, art. 61. etc.] Guerpi, in Constitutio Baiouensis tit. 8. art. 10.*

* **GGERPIRE**, Charta Bernardi de Turi apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 206: *Omnes illas malas consuetudines... Guepi dimitto. Hanc autem... Guerpiationem pro redemptione anime mea.*

* **GGERPIRE**, in Chronico Besuensi p. 508. *Gulpir*, in Consuetudine Arverncap. 21. art. 16. 17. 18. *Culpir*, Werpi. ibid. d. art. 16. 17.

* **GGERPIRE**, Charta ann. 1173. apud B. Calmet. tom. 2. Hist. Lotharing. col. cccxvi: *Columnam super hoc Gulpiri navam mea.*

* **GGERPIRE**, in Testamento m. 1031. MARC. HISP. col. 1188.

* **GGERPIRE**, passim in Tabulario Ecclesie Gratianopolitane sub Hugone Episcopo.

* **GGERPIRE**, Chartul. S. Sulpit. Bellof. 45. v.º: *Ego Baudricus Sejeroni et sociis Umbrega Sejerona... concedimus et G-primus Deo etc.*

* **GGERPIRE**, Charta Bernardi Viro-mitis Carcassone anni 1108: *hic loco Guerpiaco sancto Policario sine fructu malo ingenio.*

* **GGERPIRE**, pro *Gurpir* in Charta m. 1138. inter Probat. tom. 1. Annal. Roman. col. 567: *Quequid in terra habemus... totum domus, Guspini, quinque decamparimus.*

* **GGERPITO**, Abdicatio, rei possessionis, in Charta ann. 1065. tom. 4. Annal. Bened. pag. 627.

* **GGERPITO**, apud Acher. tom. 6. Miscell. pag. 19. Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 529. Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. 323. et alibi sepe.

* **GGERPICO**, Eodem intellectu Chart. S. Sulpit. Bitur. fol. 85. v.º: *Faci me et Guerpicionem Domino et sancti pardino et monachi hic communit.*

Dalphin. pag. 58: *Item fuit actum ... quod uidet Dominus Dolphinas ... non faciat treugam, pacem vel Guerram* Lassam quousque dictum castrum esset recuperatum.

GUERRA GUERRATA, id est, indicta cum diffinitione, in Charta ann. 1207. apud Castellum in Hist. Comitum Tolosae pag. 229. ubi legendum: *Sic tamen Dominus Comes Tolosae illum malefactorem non diffidit, ita quod non esset Guerra Guerrata: deest enim negat.*

* Non quae indicabatur cum diffinitione, sed quae inferretur hosti per vexillationes, per insidias, infestando comenatus, aliisque artibus bellicis, sed abstinendo a probris, ut probat Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi. cap. 531. ex Joan. Villano lib. 9. cap. 181: *Per il Sanesi furono constatli di Guerra guerrata, non assicurarandosi d'abbocarsi a battaglia, come a gente disperata.* Charta ann. 1212. apud eundem in Antiq. Estens. pag. 400: *Item tenentur Papienses dare Ferone eo tempore, quo non haberint Guerram guerratiam cum Mediolanensibus, sive Placentinis, ducentum milites.*

* GUERRA AD IGREM ET SANGUINEM, Gall. *A feu et à sang*, Bellum ardens et vigen, in Charta jam iam laudata: *Communem Cremonensem tenentur facere Guerram ad ignem et sanguinem ipsi, cum quibus guerram haberint, (Papienses). De sanguine et ferro, in alia ann. 1243. tom. 4. Cod. Ital. diplom. cod. 1571.*

GUERRA MORTALIS, Indicta etiam inter privatos, in Charta Communie Incentis, et Communie Hamensis: *Sic quisquis aliquid culpat homini de Communia forficet, pro quo infra Hum venire non audent, Hamensis dominus semel tantum cum conducere poterit, nisi ille de Guerra Mortali fuerit.* Eadem Gall. *S'il n'est de Guerre Mortel.*

* GUERRA RECREBITA, Inducie, Gall. *Suspension d'armes*. Charta Caroli reg. Sicil. ann. 1207, in Reg. 49. Chartoph. reg. ch. 238: *Sine dicti imperatoris Constantinopolitani licentia et consensu nullum pacem, vel treugam, seu Guerram recedat cum ejus inimici sui adversariis...* Incensum. Hinc emendanda Charta ann. 1200. tom. 1. Cod. Ital. diplom. cod. 395: *De predictis guerris non faciam pacem, nec treugam, nec Guerram Recreditam, absque parabola data a communi Cremona. Leg. eum Recreditam.* Vide infra in Recreditare 1.

GUERRA REGIS, quae durante, interdicta bella privata, duella ac torneamenta, pluribus probavi in Dissertat. 6. et 29. ad Joinvillam, quibus tantum addo, quae habent Aresta Omn. SS. ann. 1206. in Regesto Parlamenti B. fol. 114: *D. Rex pro communis utilitate et necessitate Regi iustitiat, quod durante Guerra sua, nulla alia fiat in regno, et si forte inter aliquos jam mota sit Guerra, quod data treugis vel assensu civitatis, secundum consuetudines locorum duraturus per annum et anno finito iterum convalescat et prorogentur, omnes aliae Guerrae cessent, donec Guerra Regis fuerit finita.* Item quod durante Guerra Regis inter aliquos pagii duellum nullatenus admittantur, sed quilibet in Curia Regis et subditorum suorum jussu in via ordinaria prosequatur. Item quod equi armorum vel arma pro ali-

quo debito non arrestentur. Item quod durante Guerra Regis torneamenta, iusta, vel equitationes non fiant.

† GUERRA SEVERA, Crudele bellum, in Regesto 80. Chartophylacii Regii Ch. 620.

* GUERRA TERMINALIS, Eodem sensu, quo Acad. Graecan. *Guerra finita*, id est, usque ad confectum bellum, ad interfectionem usque. Charta ann. 1212. apud Murator. in Antiq. Estens. pag. 400: *Et omnes predictae civitates et marchis tenentur adjuvare Papienses cum populo et militibus, et omni eorum fortia, si Guerram terminalem habuerint cum Mediolanensibus.*

* In GUERRA TEMERE, Infense adversus aliquem se gerere. Charta offi. Noviom. ann. 1218. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 488: *Item dictus rex graviter verberavit, cum suis complicitibus, liberos le Grain de Beauvoir et liberos Johannis de Lonchy, et eodem in Guerra tenuit, et tres equos eorumdem exterminavit et occidit. Estre de guerre, eodem intellectu, in Lit. remis. ann. 1389. ex Reg. 138.*

† GUERRA VIVA, Bellum acerrimum, gravissimum, Gall. *Guerre Viv.* Concilium Tolos. ann. 1228. tom. 2. Spicil. Acher. pag. 627: *Consanquini etiam parentes ipsius teneantur jurare quod et non prestabunt auxilium vel favorem, sed et, sicut et alii, facient Vivam Guerram. Toti viribus ad Vivam Guerram, in Charta ann. 1251. ex Schedis Praesidis de Mazaugues.*

* GUERRARIUS, GUERRARIUS, Vir bellicosus, arripotens, Ital. *Guerriere*. Bartholomeus Scriba Annal. Genev. lib. 6. ad ann. 1227: *Et de mandato dicti Pecorarii plures mari facti sunt propterea in pluribus carrubis et vici Junas civitatis; quum omnes dicti Guerrarii armati irent, et servientes tenerent armatos.* Charta Guillelmi Ducis Aquitanie apud Stephanum tom. 1. Antiq. Vascon. MSS. pag. 511: *Arma capiunt et malefactores vel Guerrarii efficiuntur.*

* GUERRARIUS, Miles, bellator, qui bellum facit, nostris alius *Guerrier*, Ital. *Guerrero*. Stat. Avenion. ann. 1243. cap. 111. ex Cod. reg. 4859: *Statuimus quod tempore pacis Guerrarii ad portus predictos... non transeant eundo vel redeundo.* Stat. Vercel. lib. 1. pag. 23. v. 2: *Statutum est quod de aliquo damno dato, vel quod deinceps daretur in districta Ferrellarum per inimicos seu Guerrarios communis seu civitatis Ferrellarum, non fuit eadem aliqui;... sed possit jussu suum consequi contra illos Guerrarios sive damnum dantes.* Le Roman du Riche et du Ladre MS.:

Après yauls sont li Guerrier,
De toutes gens n'est oul pieur,
Qui volent s'ille et moultier.

Vide infra Guerras.

WERRATA TERRA, GENS, Hostilis, in magna Charta Libertatum Angl. apud Matth. Paris ann. 1215. pag. 179.

† GUERRATA TERRA, Hostilis, Charta Eduardi III. ann. 1338. apud Rymer. tom. 5. pag. 77: *Ad Terras nobis seu haeredibus nostris Guerrinas nullatenus se divertant, nec inde cum inimicis nostris communicent.*

* Charta Henr. II. reg. Angl. pro Libert. Norman. in Reg. 5. Justi ex Camb. Comput. Paris. fol. 36. v. 2. col. 1: *Et si mercatores) sint de terra contra nos Guer-*

rina. Ubi Brussel tom. 2. de Usu feud. vj. art. 40. proprio Marte edidi, *Guerrabente. Terre guerrable, belli iniquitate.* In Ch. Jo. ducis Lothar. 12138. ex Chartul. Romaric. ch. 36: *Induite terre ensy appartenent à ladite, comme dit est, ne puet, ne doit... etc.* Guerrable pour nostre fait.

* GUERRATA TERRA, Eadem notione, Chron. Henr. Blanchford. pag. 7. v. 2. Henr.

* GUERRATA NAVIS, in Charta ann. 1155. apud Rymer. tom. 4. pag. 658: *Intelligens, quod diversa flota Novam Guerniam...*

* GUERRINUM TAMPUS, Gall. *Trep. Guerre*, apud Bractonum lib. 4. ind. 1. cap. 3.

† GUERRIVUM TEMPUS Tabular. S. P. rectori: *Et hoc tantum de cymitorio retinetur, ut hec di Tempore Guerrum remanet.*

* GUERRIARE, Bellum inferre, facere, Lambertum Ardensem pag. 255. [De] auro et argento plenis ad Guerrandam de Franconie. Regimina Padue ad ann. 1251. apud Murator. tom. 8. col. 436: *Quia sepe ceperat dictum locum, causa Guernandi civitati Padue.*

* GUERRARE, apud Radulf. de Dretu, in Append. ad Radewicum. ann. 1212. [Gall. Guerrer, apud D. Secosse tom. 1. Ordinat. Reg. pag. 22.] Guerrator, bellator, apud Knyghtonem.

* GUERRARE, in Instrumento ap. 1220. apud Marten. tom. 1. Amplius Collect. cod. 1144.

* GUERRIARE, GUERRARI, Ital. *Guerrare*. Charta Odlegarii Episc. Bari. ann. 1128: *Guerrareque omnes homines, qui iustitias et iura Ecclesiarum... tollunt, fuerint.* Charta Will. de Montcalanis Trecomitis Beneharn. ann. 1224: *De cetero non decipiam te de vita tua, neque de membris, ... sed adjuvabo de tener, bello et defendere, et Guerrare predictum bellum contra cunctos homines et feminas.* apud Marten. in Hist. Bechar. lib. 6. cap. 31. num. 2. [Guerrare rursus in Appendice Marten. Hist. cod. 1121. et in Guerrare, in Cister. Genar. Calanum 1359. Vide Jo. Dametum in Hist. Be. Balar. pag. 204.]

* GUERRIFICARE, Guerram facere, [C. Terracon. IV. apud Marten. tom. 4. lib. 319: *Adjicientes dictum constitutum locum habere etiam contra eos, qui predictos diffident, Guerrificantes, seu malefices in suis receptaverint.*] Willielmus Brito 12. Philippid. pag. 248:

Guerrificare Doucem per se nihilominus adit.

* GUERRIBUS, Eadem notione, Sit Cister. ann. 1157. apud Marten. tom. 1. Anecd. cod. 1247: *Nathas Abbas Guerribus aliquod diti vel accomodat per guerras.*

* GUERRIBARE, GUERRIZARE, Pot. Chartul. S. Victoris Massil. ex Charta 1214: *Item mandaverunt quod domini Castellani possint Guerrizare et placitare castra de villa Crosa. Instrum. ann. 12 tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 19: *super Rumeirello et ejus mandatum per predictos conveniet vel Guerriz Occurrit Guerrizare, apud Murator.**

155. tom. 13. col. 422 94. 1587. 715.
1. col. 1164. etc.

GUERRAGAR, GUERRERARE, Ital.
Guerrare, Bellum inferre, facere, non
Guerrare et Guerrare. Constit. MSS. Petri
reg. Aragon. ann. 1359: *Ordinamus*
ut hinc usque ad mensem Maia, et ab
et duos annos proinde venturos, ab
et milites, homo de parato, civis
et non villa honoratus, neque aliquid
agere aut urrimus. Cujus capitis
habet. Inhibito Garrihandi. Infra.
effere. Pactum ann. 1142. inter Pro-
am. 5. Hist. Occit. col. 498: Ego
et non comes Tolose... facio tibi do-
et conventum, ut tantum sine tuo
Guerrare contem de Fazo. Lit.
1358. tom. 3. Ordinat. reg. Franc.
143: Qui de jour en jour s'efforcent
et p'issent de Guerre monstrer, nous
et nonne. Lex Godefr. Camer. episc.
anno 1337. art. 50: Statuimus insuper
ut de civitate alicui patriam impu-
et servare liceat. Ubi versio Gallica:
et statuimus encur-re-tout le il ne loise
et de la cité servir à aucun fil le pais
me. Le Roman du Rou MS.: et
et in Gerioit, mais rien n'y conqueroit.

Guerrare, Bellum inferre, facere; Wer-
ren, Theutonice. Capitul. Caroli C. tit. 27.
cap. 8: Regnum illi non forconculabo, ne-
que Werribo. Jacob. Hemricurcius de Bellis
Leodiensib. cap. 9: Chis Ainechons addit
meisme Gerioit a cheas de Hamule, etc. Adde
cap. 33.

GUERRARE, Pari intellectu. Charta
treng. inter Phil. reg. Franc. et Joan. reg.
Angl. ann. 1206. apud Duches. Hist.
Norm. pag. 1061: Et nos similiter homines
et imprisios nostros, qui aperte preclitum
regem Francie Werroverunt pro nobis in
hac guerra, etc.

GUERRARE, Simili significato; unde
Gallicum vetus Werier. Charta ann. 1319.
inter Monum. eccl. Aquilej. cap. 59. col.
686: Werres et discordias, quas commune
Transit modo habet, ... cas Werriabunt.
Redit. comitat. Namurc. ann. 1265. ex
Reg. Cam. Comput. Insul. sign. Papier velu
fol. 15. v.º: Et si l'avenoit que Braibans et
autres estraignes hom Werriast le conte de
Namur, etc.

GUERRARE DE CASTRO, Ut castro
tempore belli ad eam defensionem. Charta
ann. 1206. in Chartul. eccl. Lingon. ex
Cod. reg. 5188. fol. 12. r.º: Episcopus
etiam movens guerram adversus alium quam
adversus me, potest Guerrare de burgo et
de castro sicut et ego. Stat. Verce. lib. 7.
pag. 203. v.º: Ita quod illa pars, cui burgum
reldatum fuerit, possit ab inde alteram
parrem Guerrare.

GUERRARE, Eadem notione. Charta
ann. 1114. inter Probat. tom. 2. Hist. Oc-
cit. 127: Et de ista hora inanteo ego
et Guerrare, etc.

GUERRIGARE, Eodem sensu, in Vita
Charp. tom. 1. Mart. pag. 490. col. 2:
non quoque volui... Guerrigare om-
nia, qui iustitias et iura ecclesie et
et, ut ipius civitatis tollere vel minare
curat. Hinc fortassis, vel a Latino-
quo Querrari, Guerrari, pro Rixari,
et borsuere, in Lit. remis. ann. 1403.
Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 111: Icel-
toledum qui a vovit pas grant volente
et, et qui ne querat que inger et Guer-
re.

GUERRA, Idem quod Guerra. Capitula Ca-
cul. 24. cap. 15: Rixas et dissensiones,
aliquas, quas unusquisque Guerrare
volet, etc. Tit. 43. § 19: Si Werre in
verezit, etc. Infra: Et si Werre de
quoque parte in isto regno auzerret.
Scholasticus: Et possessiones, quas
non ista amiserunt, reciperent. Vita
Guerni Salisburgensis: Quantum vero
Guerni attinet, Werre, sanguis, inquit,
et tempora illa fudaverat, etc. Versus
in Hist. Prioratus S. Martini de
et pag. 9:

in hac Gerra, sic fit caro oplemda terra.
et preterea Conradus de Fabaria de
S. Gall cap. 14. 15. 21. Chronice.

Uspergense pag. 277. 291. 315. Ed. 1550.
Chron. Weingartense pag. 106. Will.
Heda pag. 116. 1. Ed. Henric. Huntingdon.
pag. 378. 379. Arnoldus Lubec. lib. 7.
cap. 20. edito ab Erpoldo Lindenbrogio.
Monastice. Anglie. tom. 1. pag. 106. 114.
Tom. Wasingham pag. 62. 64. etc. Ita
Werre dixere nostri. Philippus Mouskes:

Quar des Wierres estoit lasiz.
Charta Constabularie Burdegal. fol. 183:
Je fesse ale à vous, si ne just pour une
Werre, que si Sires de Nueve meismes a en
no pais.

GUERRARE, Bellum inferre, facere; Wer-
ren, Theutonice. Capitul. Caroli C. tit. 27.
cap. 8: Regnum illi non forconculabo, ne-
que Werribo. Jacob. Hemricurcius de Bellis
Leodiensib. cap. 9: Chis Ainechons addit
meisme Gerioit a cheas de Hamule, etc. Adde
cap. 33.

GUERRARE, Pari intellectu. Charta
treng. inter Phil. reg. Franc. et Joan. reg.
Angl. ann. 1206. apud Duches. Hist.
Norm. pag. 1061: Et nos similiter homines
et imprisios nostros, qui aperte preclitum
regem Francie Werroverunt pro nobis in
hac guerra, etc.

GUERRARE, Simili significato; unde
Gallicum vetus Werier. Charta ann. 1319.
inter Monum. eccl. Aquilej. cap. 59. col.
686: Werres et discordias, quas commune
Transit modo habet, ... cas Werriabunt.
Redit. comitat. Namurc. ann. 1265. ex
Reg. Cam. Comput. Insul. sign. Papier velu
fol. 15. v.º: Et si l'avenoit que Braibans et
autres estraignes hom Werriast le conte de
Namur, etc.

GUERRARE DE CASTRO, Ut castro
tempore belli ad eam defensionem. Charta
ann. 1206. in Chartul. eccl. Lingon. ex
Cod. reg. 5188. fol. 12. r.º: Episcopus
etiam movens guerram adversus alium quam
adversus me, potest Guerrare de burgo et
de castro sicut et ego. Stat. Verce. lib. 7.
pag. 203. v.º: Ita quod illa pars, cui burgum
reldatum fuerit, possit ab inde alteram
parrem Guerrare.

GUERRARE, Eadem notione. Charta
ann. 1114. inter Probat. tom. 2. Hist. Oc-
cit. 127: Et de ista hora inanteo ego
et Guerrare, etc.

GUERRARE, Eodem sensu, in Vita
Charp. tom. 1. Mart. pag. 490. col. 2:
non quoque volui... Guerrigare om-
nia, qui iustitias et iura ecclesie et
et, ut ipius civitatis tollere vel minare
curat. Hinc fortassis, vel a Latino-
quo Querrari, Guerrari, pro Rixari,
et borsuere, in Lit. remis. ann. 1403.
Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 111: Icel-
toledum qui a vovit pas grant volente
et, et qui ne querat que inger et Guer-
re.

GUERRA, Idem quod Guerra. Capitula Ca-
cul. 24. cap. 15: Rixas et dissensiones,
aliquas, quas unusquisque Guerrare
volet, etc. Tit. 43. § 19: Si Werre in
verezit, etc. Infra: Et si Werre de
quoque parte in isto regno auzerret.
Scholasticus: Et possessiones, quas
non ista amiserunt, reciperent. Vita
Guerni Salisburgensis: Quantum vero
Guerni attinet, Werre, sanguis, inquit,
et tempora illa fudaverat, etc. Versus
in Hist. Prioratus S. Martini de
et pag. 9:

in hac Gerra, sic fit caro oplemda terra.
et preterea Conradus de Fabaria de
S. Gall cap. 14. 15. 21. Chronice.

de regis tres partes Guerrare, firmitatem et
mediationem Gorgonville in fodo.

* GUERRERA, Idem forte quod Griaia,
Just quod quis habet in foresta alterius, vel
Census species, qui Guerrare appellatur in
Pauceria episc. Carnot. ann. 1411: Item
tous les cens et Guerrare, qui sont dus à cause
des terres de roture. Tabul. Vallis B. M.
dicie. Paris: Drago Buffe cum se in ecclesia
Vallis S. Marie Dei servitio subdilectus, de-
dit eidem in elemosinam nemus de Guerr-
ria, cum ipsa Guerraria et murellis adiacen-
tibus sui juris. Vide supra Guerraria.

* GUERUS, Miles, bellator. Annal. Plac-
ent. ad ann. 1448. apud Murator. tom.
20. Script. Ital. col. 897: Rictius centurio
magnus ad Venetos transfugit cum Gueris
sive pedibus octingenta et equis sexaginta.
Vide supra Guerrarius in Guerra.

GUESBID, [Glastum.] Vide Guesindum.
GUESPA, Vespas, nostris, Mousche,
Guespe. Constantinus African. lib. 8. Pan-
techa, cap. 22: Guespe apice apes eis, quas
pungunt, in amore calidum et ruborem faciunt
et calorem.

GUETA, GUETTA, [Excubie, custodie,
Gall. Guet.] Vide Wach.

GUETAGIUM, Censum pro Gueta, ibi-
dem.

* GUETARE, Excubias agere, Gall.
Gueter. Fuir le Guet. Liber S. Justi fol.
98. apud D. Brussel. tom. 1. de Feudorum
usu pag. 601: De Judeis quas burgenses
de Berney petebant compelli ad Guetandum
villam, sicut et burgenses Guetabant, con-
cordatum est quod Judei non Guetarent. Vide
Gueytare.

* GUETUS, GUETTUS, ut Gueta. Charta
Philippi Audacis Regis Franc. ann. 1273.
apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag.
27: Habebimus etiam... bannum, Guetum,
italiam, exercitum, etc. Littere ejusdem
Regis ann. 1273. ibid. pag. 293: Exceptis
Gueto, itilia, exercitu, cavalcata et banno.
Computus Guet per defunctum Guellum de
Garenis Militem, quondam custodem
villa Parisius... de Gueto Parisius xviii.
lib. apud D. Brussel. tom. 1. de Feudorum
usu pag. 471. Ab omni Gueto et custodia
villa exempti, in Charta ann. 1389. apud
Menester. Hist. Lugdun. pag. 132: Guet-
tum et gardam facere, in alia Charta ann.
1392. ibid. pag. 1311. Cum Guertus hu-
jusmodi ad communem utilitatem totius villa
Parisienis pertinet, in Instrum. ann. 1271.
apud eundem Lobinell. tom. 4. Hist. Paris.
pag. 515. ubi Guettare pluries habetur ea
notione, a qua Gueta.

* GUETDA, Idem quod Gilda, Frater-
nitas, sodalitas, contubernium, societas.
Arest. parlam. Paris. ann. 1261. in Reg.
Olom: Quidam homines ipsius villa (Mon-
sterolli) qui sunt de Guenda, petebant con-
stitutum in eadem dono de lana et propriis
rebus monachorum, Guende, pro Turra,
Gall. Troupe, in Lit. remis. ann. 1374. ex
Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 274: Itellu
bastard, depuis ledit fait, fuisse et menot
Guede de gens d'armes mal nommez: en
Induite ville de saint l'ennai et environ. Vide
supra Ghilda.

* GUETUSI, Gall. Gueuz, Belg. Geusen.
Idem apud Belgas xvi. seculo appellati Gal-
licistis vel Lutherani, ut Grotius narrat

Guaisler, eadem acceptione, in aliis ann. 1253. ex Reg. 199. cl. 79 : *Itellui Loya ar cuider demourer victorien, a trouvé saire de soy faire Guaisler et de faire Guid de le supplient, selon les loy et usage de chastellenie de Bourbourg.*

GENUE. Libertates Villa francie, concessa ab Archembaldo D. Borboni anno 1117 : *Quicumque veniet ad forum sive ad iudicium... et debent ipsam Guine per totam terram Dominum Borbon. Guier, nostris, conlocare. Le Roman de Roucevaux MS.*

Hiis les Guie à une verte cuscioque.

Gull. Guisart :

A ceux, qui le narie Guient.

In allegatis Villæ francie Liber-
gulus Guisere, non est Conducere, sed
legere, Pignori, pignus auferre, Gall.
legere; ibidem quippe legimus hac postero-
ritate notis : *Prepositus de Villa francie
non debet Guisere apud Villam franciam,
sui tenet, hominem qui injuriam fecerit
libertatis de Villa francie, aut debetum abbi-
liorari, et si burgensis voluerit, Preposi-
tus iurabit, quod acceperit eum in quatuor
prima vice, secunda vice ipse vel alter possit
eum Guisere pro debito cognito, et pro fide
ipsum cognita debet quilibet pignori apud
Villam franciam, si voluerit, et tenebit pignus
per septem dies, etc. Vide l'indium.*

GUIARE, Docere, præcere. Tabularium
Priores de Dominis in Delphinato fol.
35 : *Iste Odo per tale laudavit tenere, in an-
no primum reddere unoquoque unno, et
tuchas, et decimum, de Montemoreto, sicut
per nos monstravit et Guisat.*

GENUES, Salvus, securus. Charta ann.
1106 ex Tabul. Massil. : *Item quod dominus
eius et dominus committunt nullum hominem
pulsant in civitate vel ejus territorio, sine
eius offensu, nec a suis officialibus Gui-
dia permittit, qui eivem Massiliæ offendit
personæ vel rebus.*

GUIDATEUX, Protectio, salvus conduc-
tus, Salvaguardia : *Guidaticio, Italia. Charta
Alfonsi Regis Aragon. ann. 1290. in Camera
Computi. Paris : Confirmetur nos dedisse
omnem, Guidaticum et asscuramentum
per nos et per omnes valitores nostros ac ne-
cessarios, homines et terras nostras et eorum
vobis Serenissimo... D. Karolo primogenito
nostri Regis Karoli bone memorie... et
crasid valitoribus... ab hac proxima die
dominica, que erit 9. Kl. Multis usque ad
15 dies sequentes. Curia Generalis Catala-
niæ ann. 1320. MS. : *Talis bonanis assa-
tur per officium... et seobanitus trans-
mitti tempore dicti Guidaticii, etc. Alia ann.
1351 : In protectionibus et Guidaticis. Alia
Joachi Reg. Aragon. æra 1270. apud Diego
in Hist. Regni Valentie lib. 7. cap. 24 :
In nostra fide et in nostro Guidaticio, etc.
Franciscus Tarafa in Hist. Episcoporum
barcinon. in Arnaldo II. : *Jacobus Rex Ara-
gonum sub Guidaticio et protectione sua suorum
successorum accepit possessiones Eccle-
siarum. Occurrit rursus hac notione in
appendice Marce Hisp. col. 1402. 1407.
etc.]***

GUIDAGIUM. Willemus de Podio-Lau-
rentio cap. 6 : *Quod si quando egredi vellet
Episcopus parochias visitatum, dominus
et quicum terras ire disponer, necesse ha-*

*bebat Guidagium implorare, etc. Charta
Willemi Pictaviensis Comitis Valentini, in
Bibl. Sebustiana cent. 1. cap. 19 : Notum
sit omnibus, me domum Liuncelli, et omnes
res ejus mobiles et immobiles in securitate
mea et protectione et Guidagio suscepisse.
Epistola Raimundi Comitis Tolosani ad S.
Ludovicum Reg. Franc. ann. 1243 : Si no-
bis apud Canturcum cum literis vestris pa-
rentibus et penditionibus miseritis Guidagium
honorable, et securum firmitate, etc.
[Charta anni 1240. ex parvo Chartulario S.
Victoris Massil. fol. 181 : Nos R. Bereng-
arius Comes Provincie... affidamus et sub
Guidagio et protectione nostra recipimus
bona fide Monasterium S. Victoris Massil. ac
omnia volenda paratoria et candoria ipsius
Monasterii... Quicquid ad dictum Monaste-
rium pertinet in tota valle Massiliæ... sub Gui-
dagio et protectione et filantia nostra recipi-
mus. Sub Guidagio et salvatione, tom. 1.
Nacerrariensis Insule Barbare pag. 177.
Caput 33. libri 5. Statutorum Massil. est
de Guidagio non prestando alicui, qui eivem
Massiliæ offenderit. Occurrit in Charta
ann. 1266. Marce Hisp. col. 1447. in alia
ann. 1307. apud Meneaster. in Probat.
Hist. Lugdun. pag. 41. in Conventione
ann. 1251. inter Carolum I. Andegav. Com-
item et Arclatenses art. 1. etc.]*

¶ GUIDONAGIUM. Littere Alexandri Papæ
III. apud Mabill. lib. 4. de Re Diplom. pag.
266 : *Prætere idem G. fidem dedit, quod
de Guidonagio Pontis-Episcopi, et de ceteris
pedagis et pontonagis per supradictum ca-
stellum Noviomensis Episcopo nullum da-
mnum eveniet, nec uliqua quadriga ferens ve-
lum, nec aliqua mercatio tendens ad qua-
cumque ferias per castellum transit; aut si
hic evenierit, Episcopus Guidonagium et so-
risificationem de transitibus habebit. Hic
guidonagium tributum est pro securo transi-
tu. [* Vide Italiam. Glossar. German.
voce Geleits-schatz, col. 633.]*

¶ GUIDAGIA ET PEDAGIA, in Concilio Aven-
niensi ann. 1209. can. 6. Tolosano ann.
1229. can. 21. Avenioensi ann. 1270. can. 23.
et Saltzburgensi ann. 1286. can. 11.

¶ GUIDONAGIUM, Eadem notione, in Charta
anni 1187. in Probat. Hist. Guineensis pag.
351. [Le Roman d'Athès MS. :

Par demourer et par outrage
Vous iheront sui grant Guionage.]

Sed præsertim hæc voces suniuntur pro
eas præstatione, que domino exsolvitur pro
securis transitu, vel mercium exportatione,
per terram illius; nam, ut ait Baldus in
Usib. feudor. : *Capiens pedagium debet dare
salvum Conductum, et territorium ejus te-
nere securum : adeo ut si aliquis spoliatur,
tenetur ejus dominus rapinam rescire.*
Tabularium S. Martini de Campis : *Ego
Radulphus Viromund. Comes et Aelidis uxore
mea concessimus et donavimus Ecclesiæ B.
Medardi de Capi ad luminaria faciendi sin-
gulis anni 10. sol. in conductu mercatorum,
quod vulgo dicitur Guidonagium, capiendos
Personas, etc. Charta Radulphi Comitis Sues-
sionensis ann. 1219. in Tabulario Cor-
beiensis Ch. 241 : *Concessimus præfate Ec-
clesiæ 20. modios vini sui de Vallino ad
usum ipsius Ecclesiæ absque ulla exactione**

*et Guionagio libere ad pontem Successionem
transseundis. Charta ann. 128. apud Perardum
pag. 562 : *Quingentos solidos... pro
dicto Guidagio et conductu. Charta Guido-
nis de Montecano Vicecom. Benebarum.
apud Marcam lib. 6. cap. 28 : *Cupiens
transseuntium gravamina remove, pedagium
supradictum vel Guidagium, et quicquid a
mercatoribus vel viatoribus... exigit con-
sueto, remitto, etc. Alia apud Castellum in
Comitib. Tolos. pag. 243 : *Quod indebita
pedagia vel Guidagia colligi et colligere Jucio.
Et pag. 247 : *Guidagia vel pedagia vel ex-
actiones aliquas a transseuntibus per stratos,
vel etiam per flumina nullatenus accipimus.
Alia Rainoldi Episc. Noviomensis ann.
1184. in Tabulario Lehuensis : *Quoties vina
sua, sive quælibet usibus Fratrum necessaria
per pontem nostrum deduci contigint, a
Guionagio et ab omni eo, quod transseunti-
bus exigitur, præter calcemum... eis in per-
petuum confirmamus. Adde pag. 333. 357.
Concilium Avenionense ann. 1209. can. 5.
Probat. Hist. Turicens pag. 103. Lib. 5.
Decretal. tit. 40. cap. 26. Garcilium in
Episcopo Magalon. pag. 168. etc. Bernardus
da Breydenbach de expugnatione Con-
stantinop. : *Pedagia, Guidagia, impositiones
et gravamina illius applicabiles vel per-
manentes inapte staturant. Le Roman de
Garin :*******

De mer me tolent le port et le passage,
Et de li terre le mestre Guionage,
Et de Gironde trestot le revage.

Ex his euendandam Chronicon Valcio-
dorensis pag. 581. tom. 7. Spicilegiu Ache-
riani, in qua perperam Guionagium scribi-
tur.

¶ GUIDAGIUM, GUIDAGIUM, Charta Lu-
dovici Regis Franc. ann. 1171. apud Bar-
bazium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 66 : *Su-
peraverunt etiam sese nihil in stratis, neque
pro pedagio, neque pro conductu sive Gui-
dagio... ut transseuntibus acceptos. Ibidem
pag. 67. habetur Guidagium.*

¶ GUIDATICIUM. Charta anni 1197. apud
Stephanotium tom. 1. Antiquit. Occitane.
MSS. pag. 474 : *Solomon (dominus castri
de Felguriis) usque modo exigit ab homi-
nibus Villæ magne et Minariorum et Mon-
tutis nomine Guisatici et posuit in trajectis,
cargis, bolis, samatis, ne oneribus qua-
rumlibet rerum per castrum de Felguriis
transseuntium hoc quod de aliis hominibus
ibi capiebant.*

¶ GUIDONAGIUM, Eadem notione, in Epi-
stolis Francis tom. 4. Hist. Franc. Epist.
313 : *Wionagium, que nunquam delinam,
nec dare debemus, a vobis exigit. Ita in ve-
teribus Tabulis aliquot in Hist. Guineensi
pag. 338. 347. 349. 353. Wionagium pla-
storum et vehicularum, apud Herimannum
de Restaurat. S. Martini Tornacensis cap.
92. Charta Idæ Castellane S. Audomari
ann. 1196. in Tabular. Eccles. S. Nicolai
de Clarofonte Ord. Præmonstrat. : *Item
Wionagium, quod duendo aliquid vel redu-
cendo per villam meam, que Perices dicitur,
debituri erant in posterum, etc.]**

¶ GUIDATEUX, in eodem Tabulario in
Charta Balduini Comitis Hanoniensis
ann. 1147.

¶ GUIDAGIUM, et VIONAGIUM, contractus,
Eadem notione. Harigerus Abbas Lobien-

sis cap. 59: *Præfatum Casobium decimarum, teloneorum, Vinagiorum et aliorum quorundam reddituum mansuetudine dicitur.* Charta Lotharii Regis Francie apud Vastorium in Novio: *Concedimus etiam fratribus quidem Ecclesie Vinagium et teloneum in omni regno nostro super omnibus, vel quæ de propriis sumptibus vendiderint, vel in propriis suis euerint.* Charta Godofredi de Ribodimonte ann. 1104. apud Hemerum: *Concessi in elemosinam totum Vinagium, vel omnimoda carivæ transiunt liberum ab omni exactione ac repetitione, etc.* Alia ann. 1185. apud eundem pag. 153: 20. solidos in perpetuum super Vinagium Guisæ et Scala, et per omnes terras suas immunes a vectigali vectura. Charta ann. 1226. apud Buzelinum lib. 2. cap. 25: *U' vectura, quæ res Ecclesiæ deferunt, libere sint a Vinagio per totam terram meam.* Alia Joanne Comitis Flandrie apud eundem cap. 30: *Abique omni exactione Vinagii, passagii, rotarii, ulnarum, etc.* Adde pag. 403. Charta Philippi Comitis Flandrensis ann. 1176. apud eundem lib. 2. cap. 22: *Vinagium et pedagium de omni vino, quod Frates ducunt ad Ecclesiam ad opus suum per transitus nostros libere transire, et nihil omnino a ductoribus vini exarere.* Alia Ivois Comitis Suesoniensis ann. 1177. apud Hemerum: *Notum... dedisse me... Monasterio S. Præjecti in elemosinam perpetuo possidendam Vinagium septies viginti ter modiorum vini apud Purgay.* Alia ann. 1210. apud eundem: 20. bigatis vini, quas et concedo in elemosinam perpetuum ducere per terram meam singulis annis ab omni Vinagio meo liberam et quietam. Arrestum ann. 1250. ex Regesto 1. Parliamenti Paris. fol. 16: *Solvendi Vinagium ad Pontem Episcopi de quiblibet dolo antiquis 4. denar. et obol. Ubi cavendum, ne hie locis Vinagium putetur dictum a vino, cum nihil aliud sit quam Vinagium, seu præstatio per vectura vini.* Charta Gallica apud Harzeum in Castellanis Insensibilis lib. 2: *Et si promit ledit Castellani les rivières devent dices franches de Vinage, de tous peages, etc.* (Chartularium Donchierii laudatorum a D. de Lomere in Glossario Juris Gallici: *Au lieu de Soignon, le Prieur de Donchier a droit de Vinage, c'est à savoir de chaque chariot passant et repassant par le detroit dedit ten deux sols huit deniers parisis, et de chaque charrette trois deniers parisis.*)

Vinagium pro qualibet præstatione ut patet Tabularium Ecclesie Ambianensis: *In festo S. Martini pro Vinagio annuatim, qui habet equum vel equam, solvit 2. solidos, similiter quædam terre sunt, quæ solvant pro Vinagio 26. sol.* Charta Willemi Comitis Poutivi ann. 1205: *Stalla circa S. Georgium, omne Vinagium in domo Alardi de Noion, decimam de Majoc, etc.* (Pactum ann. 1311. lib. 2. Castellano insul: *Promer ledit Castellani les revenues devant dites franchises de Vinages, de tous peages, et de toutes autres prises à toujours.* Ibidem pag. 206: *Ad pontem de W'indin arrestati erant homines sancti Petri pro Vinagio. Ecclesia liberis eos redixit.* Vide Vinagium suo loco.) Butlerius in summa rurali lib. 2. tit. 40: *Les Commis des Vinages et des*

portnages. Froissart. 1. vol. cap. 30. de Artevello: *Il faisoit lever les ventes, les Vinages, et les droitures, que le Comte devoit avoir, etc.*

* GUIDAGIUM, Præstatio, a tenentibus facta dominis, pro tutela et protectione personarum ac rerum suarum. Charta ann. 1266. ex Chartoph. reg. Tolos.: *Noventur quod cum religiosus vir D. Hieronymus, prior domus sive monasterii de Casciano, Biterrensis diocesis, conquerendo assereret... tempore dom. Brymundi comitis Tholosani... servicia infrascripta fuisse hominibus dictæ villæ imposita indebitè et injuste, videlicet Guidagium, gallinagium, etc.*

* GUIDONATIUM, Eadem notione. Charta Phil. Pulc. ann. 1301. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 163. r. col. 1: *Guidonatum cabanarum pro quindecim libris Morlanorum.*

* GUIDONATIUM simili modo pro qualibet præstatione videtur accipiendum in Regesto Prædus fol. 69. Antiqu. Recog. de Albarpi: *Item comes capit in Guinagio pro sex militibus, et potest valere pars sui communibus annis xx. sext. avenna Finen.*

* GUIDONATIUM, pro Præstatione qualibet. Charta ann. 1151. apud Conc. inter Cens. Mss. ecd. Rom.: *Cum... domibus, urbanis et suburbanis, vineis, olivæ, castagneis, et cum omni dominio et Guidonatico, etc.*

* WIZAGIUM, Pari intellectu. Arrest. parlam. Paris. ann. 1333. ex Cod. reg. 9822. 2. fol. 64. v. Religiosi Corbelesens erant in possessione et saisina... percipiendi anno quolibet ab omnibus habentibus medium mensuram in eorum villa de Sillico stecoti. denarios, quod vulgariter nuncupatur Vinagium.

* WIRAGIUM, Præstatio, quæ domino exsolvitur pro securo transitu, vel mercium exportatione, per terram illius. Charta ann. 1196. in Chartul. Clarfont. ch. 83: *Fratribus Clarfontis totum Vinagium, quod ducendo aliquid sive reducendo per villam meam, quæ Perices dicitur, debetur erant, in posterum ex integro in perpetuum remisit.* Vinagium, eodem sensu, apud Rob. Avesbur. in hist. Edwardi III. reg. Angl. pag. 67. unde emendandus idem Robertus ibid. pag. 106. et 174. ubi Vinagium legitur. Vinagium vero, Præstatio pro vectura vini, in Stat. Mss. scabin. Macer. ad Mosan: *C'est la déclaration du droit des Vinages d'icquel l'en use... au lieu de Maestres. Primo, tous nobles et clers... qui amènent vins... doivent pour chacun char xvij. den. Par.*

WIZAGIUM, pro Vinagium. Charta Joanne Comitis Flandrie ann. 1243. apud Buzelinum lib. 2. cap. 28: *Predicam Ecclesiam ab omni exactione Vinagii, passagii, telonem, rotagium... omnino emancipatam et liberam esse volo.* Philip. Mouskes in hist. Franc. MS. de Tornacensis.

Et s'eut l'avoerie ami,
Et les forages leur guerpi
De vin, de cervoise, et de miés,
Qu'il s'oil soulevé vives,
Si leur donna le Vinage.
Et l'estalage et les merciers, etc.

* Charta ann. 1266. ex Tabul. ecd. Ca-

mercæ: *Quandam partem in Vinagio d. Bievler. Wiennæ, eodem sensu, in Chart. ann. 1270. ex Chartul. S. Vinc. Lauden: La poursuite de nos Vinages et la justice, qui appartient de Vinages.* Vinagium, pro qualibet præstatione, in Lit. ann. 1186. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1007. v. et Vinagium, in Lit. remiss. ann. 1338. reg. 138. Chartoph. reg. ch. 74. Hic Vinagium, Ejusmodi præstationes, seu quorumvis vectigalium collector, in Chart. Phil. VI. ann. 1349. ex Reg. 80. ch. 101: *Les Vinageurs et péageurs des Vinages et peages de Bapalmes et de Pérone, etc.*

VINATIUM. Charta Nicolai Episcopi Cameracensis ann. 1146. apud Hemerum in Augusta Viromandorum: *Contriviam... eo tenore terminavimus, ut profectus Nicolaus et successores sui saepe fidei ecclesie Humbertini infra Nativitatis domine et Theophanie dies, singulis annis per Vinatorem suum, qui successu temporum Vinatium de Landreth colligit, 20. solidos mancus illius terre, pro censu irrefragabiliter persolvat. Quod si Vinatium et Vinatum defecerint, ex fructibus molendini et castelli, censum eundem Ecclesie solvi faciat.*

* GUIDAMENTUM, Regimen, ut videtur, Ital. Guidamento. Pact. inter Greg. IX. PP. et popul. Rom. apud Cl. V. Garzup. in Ind. ad Hist. B. Chiari cap. 526. col. 1: *Senatores qui amodo tunc, tempore quo pervenerint Guidamentum urbis, jurent quod pacem servabunt.*

* GUIDARMA, pro Guisarma, Gsom, spiculum. Lit. remiss. ann. 1338. in Reg. 135. Chartoph. reg. ch. 308: *Joannes Barre dictum Rivyandium Rudolphum pravitit quondam Guidarma super brachum.* Vide supra Guisarma.

* GUIDATIONES, f. Arboræ ceteris majores, quibus distinguuntur nemora et diversos dominos pertinentia. Charta Guisanni ann. 1246: *Si contingeret aliquando dubitationem oriri super terminis et limitationibus dictorum manorum, illa dubia terminetur et diffinatur per Guidationes Ecclesie.*

* GUIDATOR, Dux, Gall. Guide, alio Guisour. Stat. ann. 1233. in Reg. feud. Carcass. fol. 470. v. Receptorum, aut Guidator, vel conditor, vel adiutor latravum aut prædonum, etc. Guisour, in Vit. SS. Mss. ex Cod. 28. S. Viet. Paris. fol. 1. v. col. 2. Hinc eundem Hist. condit. Gall. l'viii apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 654: *Le roi Guillaume n'ala mie à lui estre, ... l'envois des plus huns hommes de la terre par estre Guisours et garder de cri gent. Log. enim Guisours. Vide supra Guide.*

* GUIDEMA, Instrumentum musicum. f. Cithara, Hisp. Guitarra, Ital. Gittera. Gall. Guitarre, Guiterre et alias Gittera. Constitutiones Frederici Sicilie Regis cap. 101: *Seu pulcator circa funebria Guidem, vel timpiana, vel alia instrumenta que ad magis ad guidium, quam ad tristitia advenit. ¶ Mendium est pro Guidema vel Guiterre. Vide infra in hac voce.*

GUIDERBARA, Libera. Leges Luitprandi Regis tit. 80. [r. 106. §. 53]. *Si quis ad aliam annuam ad uxorem tollere voluerit, faciat eam Guiderbaram, sicut Edict. continet de ancilla, Lex Longob. lib. 2.*

158. [* Roth, 233:] *Si quis ancillam vel intrinsecum voluerit sibi ad uxorem, si clericus, tamen cum debeat thargare, facere liberam, quod est Guiderbora, GIDICTORIA, i. per quadrum. Ita Ugu-*

1. **GUIDO**, Vexillum, Gallis *Guidon*, vox est a superiori *Guida*, Instrum. anni 1271, ex Archivis S. Victoris Massil. Item consuetudinem de purpura florantem de Guido rubro cum siffio de auro ante et retro cum nobili.

2. **GUIDO**, Vexillifer, Gallis *Guidon*. Inter anni 1328. apud Rymer. tom. 4. pag. 374: *Jacobus Chinchit Guidonis de Mueris fructibus et Hofmanno Guidonis Clerici a Carolo M. instituti, peregrinis sacra urbis loca visitantibus, tales essent sui Ducis, eosque, si hunc morerentur, sepelirent. Hanc Clericorum congregatio, si iis Scriptoribus, iis, Schola Guidonum dicebatur. Hanc in eandem laudant Constitutionem Caroli apud Torrigium de Crypis Vaticanis, pag. 563. edit. 2. ubi non apparet vox ipsa Guidones, pro qua Ductores solum legitur: quod Guidones sui ductores peregrinorum in ea morerentur; sed potius, ut Guidonibus habet Ito. Ital. pag. 51. quod per peregrin Guidones sui vexilla pueri intrant.*

3. **GUIDONUM SCHOLA**, Clericorum congregatio, qui peregrinis sacra Urbis loca visitantibus Guidones sui duces erant. Ista apud Cece. inter Cens. Mass. ecccl. hom. : *Schola Guidonum decem solidos ducentes.*

4. **GUIDO**, Moneta sic dicta, quod ex omne insignita esset. Vide supra Florenti *Biancinensis*.

5. **GUIDONAGIUM**. Vide in *Guida*.

6. **GUIDONATICUM**. GUIDONATICUM, Guida. Vide supra *Guida*.

7. **GIDRIGILD**, [Homini pretium, aestimatio capitis. Leges Ludovici Aug. cap. 16. qui Murator. tom. 1. part. 3. pag. 129. 131:] *In compositione Guidrigild volumus, et in dentur, quoniam in lege continentur, regis accipere et ipse.]* Vide *Wera*.

8. **GUIETIS**, Militum genus apud Antiochiam, et videtur. Littere anni 1362. apud Boer. tom. 6. pag. 370: *Si contingat de eorum Regem Castelle et Legionis, Alloniam Item suum, tunc ipsorum hueriles hominibus, et armis, castellanis, angillaribus, Guicubus, et alioribus, aut aliis indigere, ex sublimi prefati domini nostri Regis... duxerit regnandum.*

9. **GUIFA**, **GUIFFA**, [Signum possessionis signum; unde *Guiffare*, Signum apponere.] Vide *Wifa*.

10. **GUILLA**. Vide in *Gildum*.

11. **GUILDA**, vox Anglica vetus. Ordericus Vitalis lib. 4. pag. 565: *Edricus cognomento Guila, id est, Socraticus. Est porro Guila, Guis, unde forte legendum Guilda. Vide Guilde.*

12. **GUILDIOXA**. Vide in *Gildum*.

13. **GULENTIA**, ut *Guarentia*, Auctoritas, actio ad exicutionem, Gallis *Garantie*. Compositio inter Abbatem Berdoensem et Joannem de Montesquiro anno 1309:

Contra quatuordecim personas facere et portare bonum, firmam et legitimam Guilentiam, et reficere omnia damna, gravamina et expensas, quoniam vel quod defectu Guilentia predicta dictum Monasterium faciet. Vide Warrantas.

14. **GUILLA**, pro *Guiffa*, Signum, quod praeidio, ejus possessionem auctoritate iudicis quis addit, apponit, quod *Guiffare* dicebant. Stat. Vercel. lib. 5. pag. 119. vº: *Et nisi stipula fuerit Guiffata, et possint accusari damna facientes per quindecim dies post sequentes, postquam fuerit Guiffata et non ultra, dummodo Guiffa in campis possit evidenter videri apparere. Vide Wifa.*

15. **GUILLIEMINE**, Sacerdos. Mulieris scilicet famosissima, qui ex Bohemia Mediolanum se contulit, ubi et vivis crepta anno fortassis 1381. veluti sancta a plebecula ejusque sectatoribus habita est. Varia hujus Guillelmine abominanda in fidei Catholicam deliramenta et ridenda somnia ex authentico ejus processu profert Morerius, quem consulte tom. 5. Aotig. Ital. med. aevi col. 90. et seqq.

16. **GUILLA**, Metula luseria, Gall. *Quille*. *Guillarm ludus cum baculo a longe jactato, memoratur in Charta anni 1352. et Regesto 81. Chartophylaci Regii n. 351. Vox probabiliter ducta a Celtico vel Aemorio Quille, Linguum stans et erectum: aliunde tamen Cangius in *Sella*.*

17. **GUILLATON**, Barbastor, apud Alberic. in Chron. MS. anni 1330. ex vernaculo *Guille*, *Gille*, *Gillie*, Fraus, mendacium, illusio. Philipp. *Mouskes* in Henrico 1:

*La fu occis par tele Gille
Li Queens Enguerran d'Abbeville.*

Infra de Comite Harald:

*Et si arriva en Poitou,
Mais je ne say dire en quel lieu,
Pors tant que a celle port par Gille,
Le priet li Queens Guis d'Abbeville.*

Galterii Metensis in Mappa mundi MS. cap. 17:

*Et puis dist Dies en l'Evangile,
Qui ne parloie pas de Gille.*

Vide Fauchetum in Poetis Gallicis cap. 13. 119. 126. Hinc *Guiller*, pro fallere. Theobaldus Navarre Rex Cant. 5:

Ades dient, Dame, on vous vent Guiller.

Joan. Montfort Atrabatenus:

*Cil qui a Guiller s'avoie,
S'en vait autres accointant.*

[Hinc proverbium Albigensibus familiare: *Tal penso Guille Guillot, que Guillot tal Guille*; hoc est, Talis putat a se decipi Guillotum, qui a Guillotito decipitur. Vide plura apud Borellum.]

* *Guilleor*, pro *Trompeur*, inter Poem.

reg. Navar. tom. 2. pag. 765:

*Fol Guilleor, qu'a mesier et a faindre,
Fout les loins de lui joie esloigner.*

Gillere, in Poem. de *Cleomantes* Ms.:

*Schibis que chalz est un Gillere,
Maurin et parloies et liere.*

Vostre honneur vous volent leir...
Et li dient, laissez l'aler,
Puis qu'il nos voloit Gillere.

Guillere, pro *Histrion*, circulator, apud Phil. *Mouskes*:

*Et cil Clarembout moult l'ansoit,
Pour que bon Galliere estoit,
Qu'il eri souvent com preceus
Par heranzages abitus.*

Guille, Fallacia, in Vita J. C. Ms.:

*C'est cele Marie, sans Guille,
De cui on list en l'Evangile, etc.*

Hinc Giller, Fallere, decipere, in Mirac. B. M. V. Mss. lib. 1:

*Ki bien le sert d'entier corage
A tousjours a tel avantage
Que li deables ki tout Gile,
Giler nel puet par aule Gile.*

Inde etiam *Guiche*, pro Astutia, calliditate, in Bestiar. Ms.:

*Mais il a otious plaineurs
Qui les Guiches et les testours
Do4 goupil aperchevoit bien.*

Guanche, eodem sensu, tom. 2. Fabul. pag. 14:

*Et qui veult amer par amors,
Coveint avoir Guanches et toz.*

Unde *Guenchir* et *Guencher*, pro Declinare, vulgo *Se détourner, esquivier*. Lit. remiss. ann. 1365. in Reg. 98. Chartoph. reg. ch. 671: *Hanequin de la Wagne chaudieler cuida et vult estoicher et ferir ledit Jehan d'un couteil,.... l'eschiava et Guenchir ledit Jehan*, etc. Aliis ann. 1411. in Reg. 165. ch. 196: *Lequel moine persu la robe du suppliant tant seulement, sans faire sang, pour ce qu'il se retray et se Guencha du cap. Declinare, Guenchir* vertit interpres Guil. Tyrii lib. 20. cap. 20. *Guancher*, eodem sensu, apud Joann. in S. Ludov. edit. reg. pag. 56. et 75. Guil. Guair. ad ann. 1394:

Les autres vers la port Gachemest.

Le Roum de Garin le Loherens:

*La veissies trestourner et guencher,
Lor geot adier, recouret et guencher.*

Eo etiam pertinet vox *Glaicher* ex Lit. remiss. ann. 1449. in Reg. 184. ch. 4: *Icelui Lorens par soy Glaicher et deffendre tira son espée. Id est, Ut ictus a se averteret. Aquincher* vero, in alteram partem vergere, proclinar, Gall. *Pancher, balizer*, sonat, in Lit. remiss. ann. 1479. ex Reg. 305. ch. 400: *Icelui Jacques apporte le poing sur la teste du suppliant, tellement qu'il le fist Aquincher son choppou de l'autre part. Vide supra in Gaudiose. Neque fortassis, ut observat Borellus, aliunde accersenda vocem Galliarum *Filon* et *Filato* origo: haud infrequens enim littera G mutatio in F vel P, et vicissim.*

* **GUILLELMUS**, GUILLERMUS, Gall. *Guillelmus*, Moneta comitum Flandrie, sic dicta, quod ex nomine insignita esset. Lit. remiss. ann. 1449. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 690: *Deux peiers d'or, c'est assavoir ung Guillelmus.... Ung Guillelmus de filor solz Partala. Vide supra in Florenti et in *Lozere*.*

GUILLLO, Vide *Gillo*.

* **GUILLOTUS**, Moneta minoris speciei. Arest. ann. 1416. 8. Aug. in vol. 11. arestor. parlum. Paris: *Quod dicti habitantes (Comenenses) madoice devotions erant.... Dicti habitantes ad offertorium infestis annuuntibus ter vel quater in anno duntaxat veniebant; et si alius debus eo venire contingeret Guillotos aut semiguillotos, rece-*

pitone indignos, quorum sex unum Turonum volebant, tradebant.

¶ **GUIPIRE**. Vide *Guierpe*.

¶ **GUINAGIUM**, **GUINAGIUM**, ut *Guinagium*, Vegetil pro securo transitu vel mercium exportatione. Vide in *Guida*. Charta Rob. episc. Clarom. ann. 1236. in Chartul. S. Marti. Augustod. : *Abbas et conventus retineant sibi... furnum cum molendinis, pratum suum, Guinagium cum portagio*. Alia Bald. comit. Hann. ann. 1147. in Chartul. Clarifont. ch. 16 : *Ut si quid in nobis subiecta regione ad usus ecclesie venderint, sive emerint, vel etiam mutaverint, a persolvenda omnimoda exactione Guinagii sive thelonii liberi et immunes permanerint*. Alia Radul. comit. Suess. ann. 1183. ex Chartul. monast. S. Corn. Compend. fol. 213. r. co. l. : *Statutum... ne prestatu ecclesie pro his que ad victum suum, sive per aquam, sive extra aquam in toto comitatu Suesonensi dacti fecerit, Guinagium, vel alium exactionem de cetero solvat*.

¶ **GUIMPA**, Peplum, velum mulieris, quo etiam tum utuntur Monache, quod *Guimpe* vocant. Occurrit in Regula Roberti Arbrisselli cap. 6 : *Ut Guimpa ultra earum nunquam appareant, velis eas operientibus*. Velum S. Agathe hodie *Guimpe* appellare Catanenses asserit Hollandus 5. Febr. pag. 647. ubi perperam *Grampum* edidit, quod S. Agathe *avvaxa* vocat Theofridus Abbas Eptern. in Florib. Epitaph. SS. lib. 3. cap. 4. Vide Itin. S. Willelmi d. 12.

¶ **GUIMPE**, **GUIMPE**, ex Gallico *Guimpe*, *Gimpe*, vel *Wimpe*. Charta Roberti de Buitil in Tabulario S. Egidii Pontis Audomari : *De recognitione mihi dedit 50. sol. et uxori mee Wimplam. Tabularium Fiscaneuse fol. 74 : Et pro hac concessione dederunt mihi... 10. lib. Andegav. et conjugi mee Wimplam. Tabular. S. Marie de Campis : Et oportiori capitis optimum donamus, quod vulgari sermone Guimplam vocamus. [Vide Annal. Benedict. tom. 5. pag. 479.] Le Roman de la Prise de Hierusalem MS. :*

Pardevant son viaire a la Guimpe ferme.

Le Roman d'Auberi MS. :

Robe de femme me prenois arcaunt,
Guimpe de soie et mantel tretoiant.

Infra :

La Guimpe d'or li en chief fermee.

Philippus Mouskes MS. :

Et quant li Rois les vit tant simples,
Com peucies a leur Guimpes.

Le Roman de Rou MS. :

Tuit aloient lancees levees,
Et en toutes Guimpes fermees.

[Vetus Poeta MS. e Bibl. Coislin. :

Quant cile fu appareeiee,
Bien affublee et bien loiee
D'une belle Guimpe de soie.
Droit au Mostier a pieu sa voie.

Le Roman de la Fiolette MS. :

Plus que n'est nois tel blanc covens
D'un blanc drap d'epre moult divers,
Entour son heume a nris li Guimpe.]

Add Georgium Castellauum in Hist. Jacobi Tolani eap. 18. et quo notamus ad Steblimenta S. Ludovici lib. 1. cap. 54. Vide *Guifa*, et *Vinipa*.

* **GUINA**, Cerasi species, Gall. *Guigne*. Occit. *Guino*. Leudae miner. Carpass. Mass. : *Item de sanamata cerriorum et Guinarum, ... unum denarium*. Vide alia notione in *Guva*.

* **GUINAGIUM**. Vide supra *Guinagium*.

* **GUINCHETUS**, Ostium, portula, Gall. *Guichet*. Charta ann. 1370. ex Tabul. Massil. : *Pro fusta clavatione et magisterii unius seralhu in Guincheto portalis Collate, etc.* Vide supra *Guichetus*.

¶ **GUINDEA**. Vide *Gunna* 1.

¶ **GUINDEGA**. Vide supra *Grundega*.

* **GUINDOLUM**, Cerasi species, Parisiis *Grotto*, quibusdam in locis *Guindouz*, Occitans vero *Guindale* est ziziphum, Gall. *Jujube*. Anonym. Malles. de Destruct. sui monast. apud Labh. tom. 2. Bibl. MSS. pag. 248 : *Anno sequenti fuit tanta arvis serenitas, ... quod circa principium Madii Guindola et cerasa inveniebantur*. Lit. remiss. ann. 1466. in Reg. 200. Chartoph. reg. ch. 36 : *Le suppliant en certaines vignes pres la ville de Gimont, ou il mengoit des cerises ou Guindoles, etc.*

¶ **GUINEYE**, pro *Gumenez*. Vide in hac voce.

* **GUINEUS**, *Guineux* incolae. Bulla Nicol. V. PP. ann. 1455. tom. 1. Probat. hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 448 : *Ex inde quique multi Guinei et alii Nigri vt capi, etc.*

¶ **GUINIATOR**, **GUINITOR**, Exactor *Guinagii*. Privilegium Hugonis Comitis de Roceio pro Monasterio S. Remigii Rem. : *Minus pretium roatci ab ipsi quam a laicis Guiniatores accipiant*. Privilegium Bartholomaei Laudun. Episc. pro eodem Monasterio : *De his que Hugo Comes Roceiensis concessit S. Remigio pro absoluteione sui. Sicque Guinitores roangum minoris pretii ab ipsi quam a laicis accipiant*. Vide *Guindaleum* in *Guida*.

* **GUINTERNA**. Vide infra in *Guilterna*. **GUIONAGIUM**. Vide *Guindaleum*, in *Guida*.

* **GUIONESSA**, an Felix, Gall. *Fougere*? Vide supra *Frugaria*. Stat. Verceil. lib. 5. pag. 128. r. : *Item quod nullus jurisdictionis Fercellarum nec aliunde, presumat colligere vel colligi facere Guionessam, nec emere, nec vendere. Si quis autem contra fecerit, Guionessa sit illius cuius erit nemus, et solvat pro bono solido 12. Pop.*

¶ **GUIPHARE**, Possessionis signum apponere. Vide in *Wifa*.

¶ **GUIPIRE**, Abdicare. Vide in *Guierpe*.

* **GUIRA**, Vasis genus, Ital. *Giarno*, Gall. *Jarre*. Charta ann. 1330. ex Tabul. S. Viet. Massil. : *Quod pro primitiis dentur de casis et de toto lacte unius Guira integrale totius avari lochalis, etc.*

* **GUIRENS**, [GUIRENTUS, Auctor, asserit, qui alteri tenetur ad evictionem, Gall. *Garant*. Charta ann. 1245. ex Chartario Ecclesiae Auxitane cap. 152 : *Promisit etiam dictus Prior pro se et successoribus suis, quod erit bonus Guirens dictae decimae*. Charta ann. 1193. in Cod. MS. Consuetud. fol. 29. v. e. Biblioth. D. Abbatis de Crosat : *Post hac R. Gantierius dixit se habere et tenere illos honores a dominis, quos volebat inde habere Guirentes*. Passim occur-

rit in Chartis Occitan.] Vide *Warentus*.

* Charta ann. 1134. inter Probat. 1072. 2. Hist. Occit. col. 473 : *Et ut simul etc. inde legales Guirenti*, etc. Alia ann. 1172. ibid. col. 523 : *Et si homo aut femina libere bonum volis amparaverit, ego ero inde volis Guirentis legis sine iungano*.

¶ **GUIRRITIA**, Auctoritas, casus de evictione, Gall. *Garantie*, in Consuetudinibus Tolosana Rubrica de nominatione *Guirentis*.

* Charta ann. 1166. inter Probat. 107.

2. Hist. Occit. col. 528 : *Ego Iarnus J. danti dono melpsum custodem et defensor et facio Guirentium per me et per meum posteritatem, etc.* Alia ann. 1407. ex Tabul. Flamar. : *Decostamentum, ... que nobis nobilem Americum Bermundi padati iustitiam contingent, ratione dictae Guirentis, etc.*

* **GUIRECCUS**, Ordines Vitalis lib. 1. pag. 905 : *Unde omnes ab ridem, quos impudenter nocuerunt, Hilibecci desprobat cognominati sunt*. Infra pag. 906 : *Famose quos Guirelcecos, ad dictum est, viribus repulsi*. Ita *Guirelceci* varium pag. 907.

* **GUIRITOR**, ut *Guirens*, in Charta m. 1198. inter Probat. tom. 3. ejusd. lib. col. 186 : *Et bonus ego Guiritor legimus vobis*. Vide supra *Guieritor*.

* **GUIREA**, Ludii genus, inde, ut videtur, quod Acad. Cruse. *Chermella*, gyno di mano. Stat. erimin. Cumanæ cap. 84. r. Col. reg. 4622. fol. 84. r. : *Nulla homine puer, habens a decem annis supra, latet se ludere delect in civitate Cumanorum, ... ne in plateis publicis ... ad Guiream, nec in tronechono, nec ad boletam, etc.*

* **GUIRIMPENTUM**, **GUIRIPRE**. Vide supra in *Guierpe*.

* **GUIRPIRE**, **GUIRPIRITO**, etc. Vide *Guierpe*.

* **GIURUS**, pro *Gyrus*, in vet. Epig. de Circensibus :

Septem etiam Guiris elaudant certaminis pila
Vide Salmas. ad Solin. cap. 53. pag. 790.

* **GUISA**, Fraus, mendacium, illud, ut pro *Guia*. Vide supra *Guistator*. Charta ann. 1034. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 193 : *Ego Rogerius filius Gari superascriptus, le Petrone episcopo supercripto, per nullam Guisam ad tuam vultudannum, etc.* Vide *Guiza*.

¶ **GUISAGIUM**. Vide in *Guida*.

¶ **GUISARE**, f. quasi *Guistormare*, Germanis instruere. Litteræ ann. 1283. apud Rymer. tom. 2. pag. 246 : *Mille marcas sterlingorum... recipimus pro dictis milibus Guisandis seu porandis sufficienter*.

* Mendacis esse suspicor ex abbreviatis litterarum, atque adeo legendum *Guistandis*, vide *Guiratre*.

¶ **GUISARMA**. Vide *Guarma*.

¶ **GUISATGIUM**, **GUISATVICUM**. Vide in *Guida*.

* **GUISATUM**. Testamentum Alfonsi II. Reg. Portugallie ann. 1208. apud Brandt. tom. 4. Monarch. Lusitan. pag. 270. v. : *De illo quod remanserit de ista mea vita mundo, quod dicit Ecclesie pauperibus regno meo et leprosis, sicut ipsi volunt*. *Guisato*, Testamentum Sancti II. Reg. Reg. tugall. ibid. pag. 278 : *Mundo etiam... bus domibus leprosorum de meo regno* S.

dit, et dividunt inter illos sicut vide-
re pro Golsito illi, qui meum mundum
erant. Quae verba Brandan. ita vertit
cap. 33 : Et dividit ratur illos munda-
mentum como vtr que he mellior. Galli
venit, à leur Guise.

GUISCARDUS. Ex cognomine vocatum
est Bernardum Apulie Principem,
regem, annoctant Willemum Genetic.
cap. 3, et Robertus de Monte ann.
11. Al. Leo. lib. 3. Chr. Cas. cap. 15.
appellatum fuisse per jocum narrat a-
cardo, ejus amitam conjugem duxerat.
1. vocis expressit Guithernus lib. 1. Li-
t. 1161.

Capitulum senex agiles, amonique vigorem,
Gutones Guiscardus erat.

Guillelmus Apul. lib. 2. Rer. Norin. :
Comes Guiscardus erat, quia calliditas
li. Gero tunc fuit, aut verusit Ulysses.

Idcirco preterea Joannes Tyrenicus Guil-
lielmu Apul. editor, nostra etiam edite vulgo
Guil. Normannus, cautos et astutos viros
Guilfos appellat. Atque inde ab astuta-
te prudenti Guiscardum fere semper
a mendaci idem Apulienus. lib. 1 :

Guiscardus ad omnia prudens.

Lib. 1 :

... Robertus et ingenuus,
vixeret cetis petens, et laudis amans et honoris,
interque sibi palas, vel arte, vel armis,
Exce decessit, quod quod visiolesia sape
na nplere potest, expleti verissima meritis.

Se pariter Romualdus Saverinitatus Ar-
chiepiscopus in Chronico MS. ann. 1085.
11. Robertum fuisse callidum moribus, et
adalem astutis et prudentis ingenui.

* GUISARNA. Gesum, apiculum, vel
ovis species, nostris Guisarnae. Stat.
verd. lib. 3. pag. 107. v. : Intelligitur
ovis offensus, spolia, ... Guisarnae,
fama, intercordia, etc. Lit. remiss. ann.
1161. in Reg. 137. Chartoph. reg. ch. 38 :
Idem Jehan saicha une velle Guisarnae
p. ille pendue à sa seinture, etc. Unde
Robert Guisarnieris et Guisarnieris, qui
Guisarnae armati erant, in Hist. Caroli VII.
11. ann. 1450. pag. 206. Vide Guisarnae.

* GUSCHETUS. Ostiolum, portula,
Gul. Guicher. Reparatur, facte in senesal.
Gusna. ann. 1435 : Eldem (serraherio)
Gul. elve, quon postea extitit in Gul-
fide porte, et pro reparando portum
a Guicheri. Vide supra Guicheri.

* GUINALLA. Funiculus, resticula,
Gul. Piccle. Comput. MS. senesal. Tolos.
11. 1370 : Petro de Turre corredo pro choris
et eligendum homines et mulieres mcha-
fens, ... et pro Guissalis seu choris ad
expedendum homines, etc.

* GUTERNA. GUTERNA, Instrumendi
ovis species, cilhara, Gall. Guittarte,
Gul. Guttera, nostris alias Gisternae, 11.
1370. Guittarte, etc. Lit. remiss. ann. 1355.
Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 390 : In-
strumentum quoddam, dictum Guterma,
per se deferendum; accidit quod quidam
ovis herbosorum in villa predicta com-
prensus petis ab eodem, quos deciderunt, et
Guterma sibi venderent. Alie ann.
11. in Reg. 93. ch. 87 : Ipse supplicans
et dicit aliis, non quaverens aliquid mali

facere, sed tantum causa spaci, per dictum
villum (de Aureliano) de nocte cum duobus
Guternis ire proposuisset, etc. Alie ann.
1368. in Reg. 99. ch. 367 : Les supplians en
icelle maison s'esbattoient et jouoient à la Guy-
terne ; ... l'un de eulx dist à Jehan Barre,
qui lors jouoit de la Guyterne : Vient jouer et
Guytterne aveques nous. Alie ann. 1376.
in Reg. 110. ch. 36 : Petrus Roset prius
Guternus, ... et en fery icelluy Marquet
par la teste, tellement que laditte Guyterne
fendi. Alie ann. 1379. in Reg. 115. ch. 218 :
Comme l'exposant fust aies esbatte en une
nuit parmi la ville du chastel de Limoges
avec Guternes et autres instrumens, etc.
Alie ann. 1393. in Reg. 145. ch. 113 : Un
menestrier juroit de la vielle ou de Guigernie,
etc. Denique alie ann. 1399. in Reg. 154.
ch. 172 : Comme icellui Lotin eust joné d'une
Gisterni qu'il avoit, pour faire esbatre et
donner plusieurs jeunes gens, qui là estoient
assemblez. Vetus Poeta Gallicus ex Cod.
reg. 7612. fol. 55 :

Là je vi tout en un cerne
Vielle, nabelle, Guittarte, etc.

Vide Guithernus.

* GUIVA. La ventosa de retro. Glossar.
Lat. Ital. MS.

* GUIZARDONUM. GUIZARDORUM, MU-
nus seu donum quoddam apud Massilien-
ses. Statuta Massil. pag. 7 : Item, quod
nullum munus, Guizardorum (Melius in
MS. Guizardorum) vel xenia aliqua (Vica-
rius) recipiat ab aliquo vel aliquibus per
totum tempus sui regiminis ... nisi essent
canes et aves ad vendendum, vel res per-
tinentes ad esculentum et poculentum a 5. sol.
ad plus. Eadem habentur pag. 15. nisi quod
legitur Guizardorum. Ibidem pag. 33 : In-
differens vel singuli durante officio vel
post in fraudem nullatenus possint aliquo
modo ... aliquum remunerationem, vel Guiz-
ardonum, vel aliquod servitium, vel donum
seu xenia aliqua postulare vel accipere. Si-
militer recurrit pag. 51. et 54. Vetus in-
terpretatio legit : Guerdon ou estreigne.
[* Vide supra Guizardonum.]

1. GULA, Gall. Guelk, vocabulum,
quo frequenter utuntur faciales nostri ad
designandum in armis seu insignibus ru-
bricatum colorem. Est autem Gula pellis ru-
bricata, auctore S. Bernardo Epist. 42.
cap. 2 : Horreant et murum rubricatis pel-
licular, quae Gulas vocant, mandatis cir-
cumdare munitis. Unde ellicimus, Gulas
fuisse pelles non nativi coloris, sed rubrica
intinctas, ad idque adhibitas Armenicas,
hoc est, murum Ponticorum : interdum
autem ipsas Martes Zebellinas, albas scilicet,
quales in Norvegia nasci auctor est
Adam Bremensis cap. 239. Idem S. Bernar-
dus de Vita et morib. Cleric. cap. 4 :
Aliqui forte et dependentes a collo rubricatis
murum pelles ... a mulieribus mutantur.
[Mabil. tom. 4. Annot. Benedict. pag. 460.
ex Chron. Saxon. MS : Delicioris etiam
vestitus nulla Cononietis (Hildensheimensis)
cura, ita ut Gulas, quibus nunc ardet
Clerus, penitus necierant, linguas pelliculas
ne manicas, non pellos, sed ingrato parum
ararent.] Pelles autem rubricatas, vel Jan-
thina, Exod. cap. 25. et 26 ubi Graecus
Interpres, διππαρα αρίων, ἐρυθροδανυμένα

[κίχνα διππαρα, apud Theophaanem pag.
422.] Pelles coccineae, apud Anastasium in
Histor. Eccl. pag. 178 : Vestimenta quoque
seu coccineas pelles usque ad peritum 50.
librarum. Has διππαρα αρίων videtur ap-
pellare Constantinus de Administr. Imp.
cap. 6. Occurrit praeterea Gule vox apud
Brunonem de Bello Saxonico eadem no-
tione : Unus ex lapsis cingulus nudit ex
crassa crumina Gulis ornatum quasi Jurium
praecidit. [Ex his observat Menagius Gula
plurali numero, non Gale singulari, scri-
bendum fuisse, similique modo Gallice
Gueules, non Guede, dicendum esse, licet
aliter dixerint nonnulli Genealogistae.]

2. GULA, Crumena, marsupium. His-
tor. Francie MS. ex Bibl. Memmiana fol.
371 : Le fileul de Prevost de Paris fut pre-
venu d'un larcenin, et d'avoir renié sur
Gueule de deniers, dont il fut condamné
par son parain à estre pendu. Vide Gula,
1. in fine.

* Nostris Goule, Goulere et Gulle. Lit.
remiss. ann. 1358. in Reg. 87. Chartoph.
reg. ch. 151 : Lequel Delandie li prit et
otta son arpen, qui estoit en une Gulle, Alie
ann. 1399. in Reg. 154. ch. 563 : Le sup-
plians prit les breres dudit Regault qu'il
avoit laissees au cheif de son lit, en la Gu-
lere desquelles il trouva ses frans en ur. Ro-
murum alie ann. 1410. in Reg. 165. ch. 3 :
Fut dit entre les compaignons, que icellui
Goudart iroit à Rouen acheter trois Goules
pour mettre la monnoye qu'ils auroient à l'a-
rengueille.

* 3. GULA, Os, Gall. Bouche. Lit. Phil.
Pulic. ann. 1294. in Reg. Cam. Comput.
Paris sign. Pater fol. 354. r. : In Gulas
corum iustes a porte post cum carota signu-
de, ne legat possent seu appellare. Unde
Enguler, pro Comedere, deglutire, ingur-
giare. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg.
7684 : Engouler, mangier, gultre. Le Roman
de la Rose MS. :

Qu'il n'est que qui tant en Engoule,
Qu'il n'a vuieille plus Engouler.

Lit. remiss. ann. 1416. in Reg. 169. Char-
troph. reg. ch. 277 : Le suppliant vouloit tout
avoir et Engouler. [* Vide Glossar. med.
Graecit. voce Γούλα, col. 260.]

* Hinc Goulafre, Diabolus appellatur in
Mirac. B. M. V. Mass. lib. 1 :

Li Goulafre, li raking
Deus avoit esigie
De che qu'en faloit pris.]

GULA FLUIT, Charta fundationis Abbatie
Obsterii ann. 1007 : Unque ad torrenum
Sclicon, qui definit per Gulam de Duetis in
mare.

* Nostris Engoulement vel Engloument,
eodem sensu, atque etiam de ostio fossati,
per quod aqua fluvii incurrit, dixerunt. Reg.
Corb. 13. rigo. Habone ad ann. 1513. fol.
168. v. : Ne porra tendre ledit fermier nuls
harnas depuis le penne de Cheriz jusques à
ledit Engloument du fossé de l'église, ... ne
depuis ledit Engloument jusques au grill de
desseur.

Dux vix GULAM. Vetus Charta Spa-
latensis ann. 1241. apud Joan. Lucium de
Regno Dalmat. : Si aliqui extorqueretur,
Comes, vel sui heredes teneantur facere re-

stituit oblatum a suis hominibus, vel dabunt per Gulam transgressores damnum patientibus, et si non possent illum dare per Gulam, quod Comes et ejus heredes solvant de suo, etc. Hoc est, suspendi facient aut curabunt [Suspendi per Gulam, in Chronico Andreae Darduli, apud Murator. tom. 12. col. 487.]

GULA AUGUSTA. Initium mensis Augusti. *Le Gule d'August.* In Statuto Edw. III. ann. 31. cap. 14: *Averagium estivale fieri debet inter Hokedu et Gulam Augusti.* Ulitur Willelmus Armoricus in Philippo Augusto anno. 1219. [Vide Kennetti Glossarium ad calcem Antiquit. Ambrosien.]

* **Charta** ann. 1204. in Reg. 31. Char-toph. reg. fol. 83. v. col. 1: *Domino regi dono quingentas marchas argenti reddendas duas partes ad proximum festum S. Johannis, et tertiam partem ad festum S. Petri in Gula Augusti proximi.* En *goule Aoust*, in Reg. Phil. Pulc. 50. ch. 92. *Charta* ann. 1281. ex Chartul. S. Dion. pag. 436: *Le jour de feste S. Pierre en Goule Aoust.*

GULA MAXILLA. apud Ugionensem, pars ventis sui toge superior, qua caput immititur. *Le Roman d'Aubrey* NS.:

Le sans en file, que forment est misu,
Si que les Goules de son pelousin gr.
Et sont accolées.

Hinc *Gula* ejusmodi instructa pelliculae Armenice et Zibelline, *Hermine*, et *Zebelline Engoulees* dicuntur Poetis nostratibus. *Le Roman de Garin*:

Si et veste un hermin Engoulé.

Alibi:

Et par dessus un bermin Engolé.

Reclusus de Molens MS. in suo *Putenostre*:

Houches, mantous, chappes fourrées
De nobelles Engoules, etc.

Le Roman du Renard MS.:

Et tenoit un tour pelicon,
Dont les Goules estoient d'or,
Et li mettoit par force el dos.

Le Roman de la Prise de Hierusalem MS.:

Li Seneschauz qui tant fust à loer,
Vestus d'une pelice richement Agolée,
Par dessus son bliaut n'ot pas chappe fourrée.

Le Roman de Girard de Fieenne MS.:

Ces hautes barons qui tant fust à loer,
Qui sont vestus de fies ermines chers,
De vair, de gris, et d'ermine Engolée, etc.

* **Aliter**, haud seio an melius, eandem vocem ex iisdem poetis interpretatur Cangius in Dissert. 1. ad Joinvil. pag. 136. nimirum de pellicula rubrica intinctis; qua notione vox *Gula* haud infrequens apud faeciales nostros, ut observat Vir doctissimus in *Gula* 1. Ceterum *Goule*, vestimenti aut pelliculi genus videtur, in Poem. de *Faeces* MS.:

Et Normandie erent elatis,
Mie en agneux et en Goules.

Hinc *Hargouler*, Faeces alijquis invadere, aliquem per *Gulam* mantelli apprehendere. *Lit. remis.* ann. 1356. in Reg. 86. Char-toph. reg. ch. 729: *Jehan Roussel se truvait pardevant ledit Jehan Manchon, sceillui priant par le cappon, féri et Hargoula, et fist plusieurs injures.* Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbavil. fol. 56. v. *Willa-*

mes Kenars de Ea, pour che qu'il mist main à un sergent, et qu'il le Hargoula, banis. Unde *Hargoulement*, Succussus in *Lit. remis.* ann. 1369. ex Reg. 100. ch. 208: *Jorals Pierre et Jehannot Balleit prendrent ledit Fremin par la barbe et par la poitrine en lui tirant et sachant et pour le arment et Hargoulement qu'il faisoient l'un à l'autre, chierent par terre.*

GULEBUM. Idem quod *Gula* mantelli. Etiamnum Picardi nostri *Gouleron*, [Galli *Goulet* vel *Goulot*] vocant os lagenae strictius. *Matth. Paris* ann. 1134: *Invenit introitus capuci, qui Gulerum vulgariter Gallice appellatur, nimis arctum.*

* **GULATOR.** *Gulo*, *Gulatores*, λέγναι, μάκται, κατακαγάντες, in *Gl. Lat. Gr. Sangerm. Supplem.* Antiquarii: *Gulatores*, λέγναι, κατακαγάντες, *Gulones*.

* **GULATUS.** Ornatus *Gula*, instructus pelliculis Armenicis. *Ruodi.* fr. 13. vers 101: *Præ vel post fasum, vel circumquaque Gulatum.*

Ibidem fragm. 14. vers. 90:

Rusticæ pelliciam dederat bene valde *Gulatum*
Sponsu, vel criniam lino teræ crepitulum.

Vide *Gula* Mantelli, post *Gula*, 3.

GULBICUM. Instrumentum ad hortum excolendum, apud Adalardum in Statutis antiquis Monasterii Corbeiensis cap. 1. *Scolprum, Gulbicum, et falcitum*, etc. [* *Gue-rardus* in Glossar. Polyplych. Irmin: Instrumentum ferreum in usu fabrorum lig-nariorum atque ferrariorum, vulgo Gallis *gouge*.]

GULDA. *GOLDABICUM.* *Vide Gildam.*

GULERUM. *Vide Gula* Mantelli.

* **GULFUM.** *Locus galis*, hoc est, scriptis abundans, Papebrochio in Appendice ad Vitam sancti Guillelmi tom. 5. Junii pag. 128.

GULFUS. *GULPHUS.* Sinus maris, ex Gr. γόλφος, seu ut recentiores efferrunt, γόλφος, ut colligimus ex Glossis Græco-Barbaris, in quibus præterea γόλφος, pro γόλφος habetur, de qua voce *Leuclav.* in *Pand. Turc.* n. 180. nostris *Golfe*, Germanis *Golpe*, Anglis *Gulpe*, Belgis *Golpen*.

* **Bened. Abb. Petroburg.** de vita Henr. II. reg. Angl. tom. 2. pag. 680: *Gulfus* dicitur, ubi aqua protenditur inter duas terras et sinu facti. Guillelmus de Boldense in Hodo-porico pag. 104: *Postquam transiit sinum, seu mare delatitium, quod hodie Gulfus Fenetorum appellatur. [Gulfus Fenetorum,*

apud Bartholomæum Scribam lib. 6. Annal. Genuens. ad ann. 1264. Gulfus Fenetorum, apud Jacobum de Voragine in Chronico Jannensi tom. 9. Muratorii col. 18. *Gulfus Nebi*, apud Jacobum Aurium lib. 10. *Annal. Genuens. ad ann. 1281. Gulfus Forolijensis*, in *Charta* ann. 1357. ex Archivis Massil.] Willebrandus ab Oldenborg in *Itiner. Intravimus portum sinuosum Antiochia, quem Franci Gulphum Antiochie appellunt. Gulphus Sathie*, seu sinus Attalici, apud Wilhelmum Tyrium lib. 16. cap. 26. Rogerum Hovedennum pag. 708. et Bromptonum pag. 1165. 1215. *Gouffre de Sathie*, in *Geogr. Lud. VII.* cap. 14. *Vide Gouffre*.

* **GULIA.** *Scirpus*, Papebrochio in Actis SS. Junii tom. 5. pag. 138.

* **GILUS.** ὀλλώσιος, Forator, in *Suppl. Antiq.*

* **GULLUS.** *Uno navigio.* Glossar. L. Ital. MS.

* **GULO.** Animal regionum Borealis de quo Apollon. Memnon. *Idi. de Ali-* antea vero Gesner. ex Olao Magno. *Idi. Falcater* in Animad.

GULONES. *Gulosi.* λαίμαργοι, h. Apuleium in Apologia.

* **GULOSITAS.** *Ingluvies.* Glossar. Prov. Lat. ex Cod. reg. 7057: *Globus.* Prov. gænae, edacitas, *Gulastis.* *Ibid.* *Gulo, gulosus.* *Vide supra Gula* 3.

* **GULPHUS.** Sinus maris. *Vide Gulo.*

* **GULTA.** Tributum, census. *Charl.* ann. 1274. *Hist. Monasterii Meduni* p. 332: *Præfatos agros prædictis colonis mine conditionis (conductionis) ad decem cinn annos pro eadem annona et Gulo, nitea unusquisque dare de suis agis et suaveris, liberatiter de manu sua contrahat, Gultum consensum (de vineis) ut de aliis agis curia dare teneatur.* *Charta* Gen. IV. Imp. ann. 1350. apud Pontanum p. 7. *Rerum Ducicar.* pag. 678: *Et prope oppidum pignorem saprodicto Dania Reg. pro justo pignore annuum sum (sive alibi) et Gulte, quam nos et Romanum Imperium holumus ex urbe Lubecæ, vel Gildum.* [* Confer *Italians.* Glossar. German. voce *Gilt*, col. 723.]

* **GUMARIUM.** *La basilica.* Glossar. Lat. Ital. MS.

* **GUMASIO.** *La excitatio, in rel. Glossar.* Pro Gymnasio, in exercitatione. 1. **GUMBA.** *Cuneus, Papiæ.* *Vide Gumbas* 1. 2. **GUMBA.** *Tumor.* *Ital. Gomba.* *Fr. quist.* ann. 1270. apud Murator. tom. 3. *Antiq. Ital. med.* vol. col. 102: *Et pro proprio frumento firmavit, quod ipse et habebat duas Gumbas sive boles, in pectore, et alteram in spatulis. Et dicto morbo et languore oppressa, apud diem Martis nuper elapsam de nocte, tina quod Gumba anterior non appareret posterior modicum creberrate.* *Vide Gulo* 1.

* **GUMBARIA.** *Navis species.* *Vide Gumbas* 1.

* **GUMBUS.** *Gibbosus, Beneventanus.* a canobolis *Gumba* in spalla dextra, ut est, in *Miraculis B. Henrici Baues.* tom. 2. Junii pag. 379. *Vide Gamba*, 2.

* **GUMELLA.** *Mensura species.* *Fr. Gummella*, quantum scilicet cavis pulvis continetur. *Fragn. hist. Fulg.* h. Murator. tom. 4. *Antiq. Ital.* ad p. col. 143: *Item dicto anno (1308.) fuit augmentata Fulgiana mensura bladi pondus triginta trium unciarum ad veterem tribus Gummellis et media ad veterem, videlicet ad manus justis hodie.* *Vide infra Jumella.*

* **GUMES.** *Vox nautica, Gall. Gues* vel *Gumes*, Generatim funem apparatus, et specialius funes accorum hinc trivremise. *Statuta Massil.* pag. 361: *ut tuisque quod corderis omnes de Massil. neantur speciali sacramento se non facere per se, vel per alios, Gumes, vel pios, vel amatores, vel hastas, nisi de nobis felle.*

* **GUMNEVE.** pro *Gumena*, ut conjicitur *Informationes Civitatis Massil.* de passio-

marino e MS. Sangerman. : *Item vult
calere xx. Guineas ponderis pro
ut septem tallum et longitudinis lxx.*
Gum.

GUMFUS. Vide *Gumplus*.

GUMMA, Tegorium. In Glossis Isi-
dori non dubitat quod legendum
Guna, Tegumentum vel Tegorium.
Aster Tegorium, inquit, pro alterutro
significat ut apud hujus generis Scriptores
infra retinet Tegorium, quod im-
portat locum superne tectum, ac pro
inde suspicatur legendum *Gummma*,
sero xlii. Aridit magis Grævi
ectura. Vide *Gumna* 1.

* *Gangiane interpretationi utcumque
et sex Gallica Gomme; que tamen non
sensu apud nostris videtur: pro
re, in qua piscos asseruntur, occurrir,
quoniam, in Lit. remis, ann. 1390. ex
de. 140. Chartoph. reg. ch. 115: Les
dehors de nuit ou molin de Courtangis
qui ont les Gommies ou nances, qui
sont aus portes ou escluses de la riviere
du molin, et prendre les anguilles, s'au-
menteront. Pro Loco, seu gurgite,
abibi Gomme, ubi aqua ex rota mo-
chalis cadit, forte quod veluti area sit
obscure, usurpatur in aliis Lit. ejusd.
Ann. ch. 147: lesle Jehanne emporta
et breuile sur le bort du pont pour la
Gomme du molin, ou elle estoit
de la noerret. Alia ann. 1403. in Reg.
ch. 235: Lesquels compaignons...
ont seculz moulin et font tourner
un d'un tordoir ou molin à huile, et
sont out une baston avec l'oeue, qui se
metre la roue dudit moulin et la Gomme.
Alia ann. 1478. in Reg. 201. ch. 195: Le
apient... ala veoir par dehors le molin
c'estoit, et vit en la Gomme que c'estoit
Mon Hureche, qui estoit ja mort sous la
Fasciculum vero sonat in Ch. Pedag.
Paris, ann. 1295. ex Chartul. 21. Corb.
136. v: Item une Gomme d'anguilles,
est usoir xzv. livres de pesant pour le
Gomme, le Gomme dudit vif. den. Paris.
Gomme, eadem notione, in Stat. mercer.
Paris, ann. 1407. tom. 9. Ordinart. reg.
Paris, pag. 305. art. 4. et pag. 306. art. 11.*

GUMFUS, Gungus, Gumplus, Conglu-
tium, concatenatio, Papius; *Junctura vel
conglutium aliquum corporum*. Ugutioni, et
Gulmo Britoni in Vocabulario. Acta S.
Mariani n. 88: In cloaca illa, que est
inter Grecum, Inuentos corpus meum, pen-
tra in Gungph. Gungus, habet Oedericus
cap. 643: *Quid referam de Seba-*
quem sagittatum in cloaca suspendit
Gungfo Acta S. Thyrsi n. 21: *Quia*
(simulacra) magis reguntur Gungus
et plumbo, et saxo. Gesto Consulium
Reg. cap. 3. num. 26: Cum astio fustis,
et Gungis et verticellis et quatuor clavibus
ad Gungis. Culbertus lib. 3. de Vita sua
cap. 11: At modo residui processu profu-
sum usque ad Gungfo, terra, et pectusculi
substantia usque utraslibus videbatur
et emendandus hic locus, pro ad
secessit. Magister Aegidius Corbolicensis
de Pulibus:

Requies factus Lachrimis, vitula rompi
Parca, dissolut Gungphs, vitameque regit.
Gomes de Garlandia in Synonymis:

Est constructa polis, radius, cunius, rota Gungphs.

Alanus in Anticlaudianio lib. 7. cap. 1:

Junctura tenax, Gungphs subditibus aptat.

Idem de Incarnatione:

Que sint viela, que junctorez.

Qui Gungph, qui unio.

Hinc nostris vox, *Gund, orta*. [Grævis *gū-*
get est clavus.] [* Gloss. vet. Lat. Ger-
man. et Gemma Gummurum: *Gumplus,*
Germ. ein Haffnagel (clavus quo ferrea sola
equo suppingitur) *vel uncus, vel est quili-*
bet clavus. Adel.] [* Vide Vertibella.]

1. **GUNA.** [Cucurbitula. Vide *Guna*.]

2. **GUNA.** Vestis pellicea. *Gunnarius,*
Mercator gunnarum. Ganelle, Minor guna.
Vide in *Gumna* 1.

GUNDEBODINGI. appellati Burgundi,
et generaliter, qui *Legge Gundebeda* vive-
bant, ea nempe, quam Gundebeda Rex
Burgundie condidit, in Capitul. Aquisgr.
ann. 789. cap. 62. et in Capitul.
Carol. M. lib. 1. cap. 61. *Guntadingi*, in
Capitul. Francoford. ann. 794. cap. 43.
[Pro *Legge Gundebeda* legitur apud Murat.
tom. 1. part. 2. pag. 99. col. 1. *Gund-*
balda, Gundebeda rectius et Gundebanda,
ex variis codd. *Gundaboda*, in Prefat.
Capitul. 2. ann. 813. *Gombata*, in Notis Ba-
luzii ad Capitularia tom. 2. col. 1074. ex
MSS.]

GUXEBODINGI, in Capitul. Aquisgr. ann.
789. cap. 63.

GUNTBOINGI, in coquil. Francoford.
ann. 794. cap. 45.

* **GUNDULA,** Donum, munus, ut vi-
detur. Charta Vitalis ducis Venet. ann.
1094. tom. 4. Cod. Ital. diplom. cod.
1536: *Si consulerem apum aliquo venatu*
expertis, caput illius cum pedibus nobis...
portatori estis.... Gundulam vero nullam,
 nisi liberu voluntate vestra, jacturi estis.
Vide supra *Gonela* 1.

* **GUNFANA.** Vide infra in *Gunfano*.

GUXFUS. Vide *Gumplus*.

* **GUNITA.** Greg. Mon. in Chron. Farf.
apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 409:
Concessit Grigolano unam petium terre ad
casas edificandum, et alias res ibidem ad
cellam nostram S. Marci de Minione perti-
nentes, ad annuatim ibi reddendum pensio-
nem, et si necesse esset, Guntias ad mare
faciendum.

1. **GUNNA.** Vestis pellicea, nostris
Gonne, Anglis Gowne. Lexicon Cambro-
Britannicum, *Gown, toga.* Lexie. Gr. MS.
Reg. Cod. 2056: *Βαλτα, διφύβη, δ' ἑστ' ἡνῶν.*
Alibi: *Διφύβη, ποικιλιαν περιβάλλον ε δ' ἑστ'*
ματρε, ὅλον ἡνῶν, ἢ ἑδδα τῆ. Aliud Cod.
920: Στοιμα, ἡμῶν τραχὺ, περιβάλλον ἀντρο-
κῶν, δ' ἑστ' ἡνῶν, καὶ ἡ ἡνῶν. Ita vocem
hanc usurpant sequiores Græcie Scripto-
res, Constantinus de Admin. Imp. cap. 32.
et alii, quos laudat Meursius in Gloss.
[* Vide Glossar. med. Græciv. voce ἡνῶν,
cod. 260.] Italos vocem hanc usurpare pa-
rietur pro villori veste, observat Pergaminus,
ex Petrarca part. 1. Cant. 1. 5. etc.

GUNZA. Beneficium Archiep. Moguntin.
in Epist. ... *Gunnam brevem nostro more*
constantem. Epist. 89: *Gunnam de pellicibus*
lustrum foetum fraternitatis vestre misi.
Vinea Benedictina cap. 5: Senibus nostris
Gunnas pelliceas tribuimus: infirmis etiam

in leucis jacere permittimus. [Throdema-
rus in Epistola ad Carolum Regem de usi-
bus Casin. : *Senibus nostris Gunnas pelliceas*
tribuimus.]

GONNA. in Gestis Guillelmi Majoris
Episcopi Andegav. cap. 11: *Canonicis ejusdem*
Ecclesie in Gonnis suis, etc. Occurrit etiam
in Actis B. Francisci Fabrianiensis num.
21. *Le Roman de Guillaume au Court-nez*
MS.

Or fera gré, s'il me tolloit mi Gonne.

Alibi:

Laissa le siecle par devenir prodom,
Et pria la Gonne, et le noir chaperon.

Rursus:

Son froc oide, sa Gonne a despoillie.

Le Roman du Renard MS.:

En vous aurioi bele personee,
S'ieus sentie la Gonne.

GOUNA, ex Anglico a *Gowne*, et Græco-
Barb. γῶνα, apud Knythorem: *Cum*
innumerali multitudine equitum de civibus,
vestitis omnibus in coloribus regis, videbatur
in Gounis alibi coloris et rubri. Dantes in
Parad. cant. 26:

Che va di Gouna in Gonna.

Petrarcha part. 1. cant. 1:

Non essermi passata oltre la Gonna.

GUNELLA, diminut. ex *Guna*, Occitanis
Gonnel, Goncello, Cotte de femme, Catillon;
Gonella, Italis. Bernardus Mon. in Con-
sueta Cluniac. MSS. cap. 3. et Udalricus lib.
3. Consuet. Cluniac. cap. 5: *Si propter*
causam fræcem exeruit, in cuculla sedere
poterit, sed ita ut nec Gunellam, nec pellicum
subtus habeat, nec aliud quicquam stamini-
um suum. Cap. 11: *Duo paria caligurn,*
tria pellicia, vel unam pro tertio Gunellam.
Adla eumdem Bernardum Monachum cap.
32. [S. Willelmum lib. 1. Constitut.
Hirsacup. Aurelian. ann. 1170. in Probat.
Hist. Blesensis pag. 10. Le Roman d'Au-
bery MS.:

Un Moine i et qui ut une Gonelle.

Willem. Gualart MS. ann. 1304:

Des Seigneurs aus noires Gonnelles.

Le Lusidaire MS.:

Deuz que vint à la jorée,
Dout n sa Gonelle eodocée.

Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.:

Va s'en li Quens empire une Gonelle,
Deuchas, en langes parmi l'otrage terre.

Le Roman du Renard MS.:

Se vous estes cū loignement,
Vous i haïres vostre Gonelle.

Hinc Guffridus Comes Andegavensis dictus
Grisa Gonnella, quod tunicam *griseam* ge-
staret, ut supra observatum in voce *Gri-*
seus: Cui inscripta legitur in Schedis Du-
chesniansis Epistola Joannis Pædi pro
Ecclesia Lochiensis, hoc titulo: *Goffrido*
Grisa Gonnella cognominato nobilissimo
Andegavorum Comiti. Et quidam Episcopus
Triscanus nuncupatus *Pres Gonnellus*, quod
triplici gonnella uti soleret, in vet. Schedis
apud Augustinum du Pres in Steumart. Ar-
morie, part. 1. pag. 47. [Spicilegium Fon-
tanel. MS. pag. 235: *Duo paria caligurn,*
trua pellicia, unum blanchetum, vel

una *Gunnella pro tercio*.] Vide Ricordan. Malaspina, esp. 161. Raimundum Montanerium in Chron. Aragon. cap. 74. 124. et Chr. Petri IV. Regis Arag. lib. 3. cap. 15. lib. 4. cap. 3. [Hist. Dalphin. tom. 3. pag. 315. col. 2. *Gonnella de Scarlati*, in Tabulario S. Vincentii Cenoman.] Le Roman de Girard de Vienne :

Et vos comest ces coudes douse entrez,
A vos Gonnella grises.

* GUNNELLA, dimin. a *Gunna*, Vestis pellicea, toga talaris. Tabul. S. Sergii Andegav. : *Gonfrida*, qui junior erat, dedit unum tunicum, qui vulgo *Gunnella* dicitur, emptum octo solidis. Vide in *Gunnia* 1.

† GONNELLES, Eadem notione, in Charria an. 1416, apud Rymerum tom. 9. pag. 334. et in alia anni 1517. tom. 3. pag. 648.

‡ GONNIA, Eadem, ut opinor, significatio. Anastasius Bibl. in Epitome Chron. Cosii. apud Murator. tom. 7. pag. 369. col. 1 : *Hic Ludovicus Italicum dum ingressus fuisset cum Clotario patre ad Ginnens candidum possessiones universas oblatas restituit, et parvos (pannos) nativos et griseos, calensque cum Gundis et ocreas fratribus concessit*. Forte leg. *Gunnis*.

GUNNATES, Gunna indutus. Luitprandus in Legat. cap. 53 : *Ne ipsa capiet cum in qua oras est, pauper et Gonnata, id est, pellicea Saxonia*.

GUNNARI, *Gunnarum* seu peltium mercatorum, a quibus dicta olim Constantinopoli Basilica τὸν γυνάρων, de qua Chronicon Alexandrinum pag. 778. qui locus idem videtur cum eo qui τὰ γυνάρια τῶν ἑρῶν nuncupatur Leone Grammatico pag. 505.

Cluverius lib. 1. German. antiq. esp. 15. *Gunnari*, a *Gunnaro* dictum putat, quod Varro majus saepe interpretatur, vocemque Græcæ esse ait. Sunt autem Hesychio, γύναια, ὀρεματα, ἢ ἱερῶναι ἱερῶναι, *Stragula altera parte villosa*. Adde Oct. Ferrarium in *Gonna*.

* GUNNA, Machina bellice, seu missilis species : vox contracta ex *Magna*, vel *Mangona*, uti opinatur Somnerus. Thomas Walsingham pag. 226 : *Ne mora, consuetus adhibitis instrumentis, missilibus scilicet, que vulgus Gunnas vocant, terribiliter feriant*. Idem pag. 303 : *Et cum lapidebus, lanceis, et sagittis, igne Græco et missilibus, quæ Gunna vocantur, nostros ubique repellant*. Pag. 374 : *Quod cum illi præcæ negarent, intendit Gunnam magnam, cuius unico iacta depicti partem unius turris*. Pag. 398 : *Et ille flegre vel locare Gunnas suas, quæ Gullt Gunnas vocant, quibus vuldus villam infestare posset*. Ex quibus patet, *Gunnas*, emendasse fuisse machinam bellicam, quam nostri *Gunnæ* vocabant, quæque Angli a *Gunnæ* dicitur. Unde nescio, an a *Gunnis* dicti sint *Gonones*, quæ *Gunnæ*. Occurrunt præterea ejusmodi *Gunnæ* apud eundem Walsingham pag. 323. 390. 519. et Henricum Knyghtonem pag. 2621. 2673. 2677. et 2679. Vide *Duplades*.

† GUNNYS dicitur in Litteris anni 1406. apud Rymerum tom. 8. pag. 447.

GUNNARI, *Gunnarum* artifices, vel potius qui a *gunnis* missilia emittabant, *Gunnæ* dicti in quibusdam expensarius militarium Tabulis, quas laudat Spelmanus verbo *Bombarda* : ut *Magister*

Gunnarius, *Gunnarum* confector, artifex vel *gunnis* præfectus, qui *Master Gunnar*, Anglis.

‡ GUNPOUDRE, Pulvis tormentarius, Angl. *Gun-Powder*, Gall. *Poudre à canon*. Exstant Litteræ anni 1414. apud Rymerum tom. 9. pag. 160 : *De non transmittendo Gunpowder versus partes externas, etc.*

GUNTFANO, Vexillum, flammulum. Vox formata ex *Fano*, de qua supra. [* Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. col. 518. voce *Gundfano*, et tom. 4. col. 219. voce *Grandi, Pugnæ, bellum*.] Hariulfus lib. 3. Chr. Centul. cap. 3 : *Item poma Guntfanonum septem argenteo utroque parata*.

Le Roman du Renard MS. :

Queres qui le Goufano porte
Et qui que le coze baillier,
Vous conviunt li Goufanoier.

Le roman de Garin MS. :

Li veisiez tantes et pavellons,
Bannieres druites, et vermeux Goufanoes.

Alibi :

Li veisiez meint Goufanoz lever,
Meinte banniere sor le fonsé enter.

Le Roman du Rou MS. :

Ni a riche home ne baron,
Qui n'ait les loi aus Goufanoz,
Ou Goufanoz, ou autre entree,
Ou sa meisme se destruinge.

Alibi :

Li barons ontent Goufanoes,
Li chevaliers ontent penons.

Guillelm. Gualt. ann. 1248 :

Tant acolement li Goufanoz,
En un flum, qui Nilus a nous, etc.

Chron Flandr. cap. 67 : *Et tenoit en sa main une lance, a quoi l'oriflamme estoit attachée d'un vermill samit, a guise de Goufanoz a trois queues*. Vide Joan. Villan. lib. 6. cap. 40. lib. 7. cap. 13. [et Borellum, in voce *Goufanoz*, ubi observat Angliæ regnum a Romano Pontifice Guillelmo Conquestori traditum fuisse per Goufanoem : qua de re Poëta vetus, qui vivebat ann. 1160. hæc habet inter cetera :

L'apostolle li otroya,
Un Goufanoz li envoya,
Mont precieus, et chier, et bel,
Si comme il dit dessus la pierre,
Aroût un des cheveus S. Pierre,
A ces ensieignes li madaie,
Et de par Dieu li otroya
Que bailliere conquerrist,
Et de S. Pierre le tenist.]

Sepe etiam usurpatur hæc vox pro *ipso Fano*, seu *Flammulo*, quod hæc habet approbatio : *ἡ αὐτοῦ σημαία*, Græci recentioribus, Leonis in Taet. esp. 5. § 5. Mauricio, et aliis a Rigalio laudatis. Le Roman d'Aubrey MS. :

Basse la lance où li Goufanoz pent.

Alibi :

A lances sont li Goufanoes pendus.

Le Roman de la Prise de Hierusalem MS. :

Voient l'est painme venir et aprochier,
Les riches Goufanoes sur au van baolier.

Le Roman de Garin :

Brandist la haste au Goufanoz pendant.

Alibi :

Et priet l'espie a tot le Goufanoz.

Idem :

Brandist la hance, desort le Goufanoz.
Parrai le cors li mest le Goufanoz, etc.
Les lances besent d' tout li Goufanoz.

Le Roman de Guiteclin MS. :

Li Rois s'unt une lance a un vermail Penon.

Alibi :

Mest li sient bien au col la lance au Goufanoz.

Le Roman d'Alexandre MS. :

Hante et grosse de fresse, et Goufanoz peulz,
Ejusmodi porro infularum, ab huius lanceis pendendum mentio est apud Festum lib. 1. Strateg. cap. 12. n. 5. Alatum Aq. lib. 2. cap. 39. lib. 4. cap. 6. 16.

cherium Carrot. lib. 2. cap. 10. Gubertus in Hist. Hieros. lib. 4. cap. 39. in Geofrancorum expig. Hieros. cap. 4. n. 3. Will. Britonem lib. 8. Philipp. p. 195. Gruellon in Hist. Artur. lib. 2. cap. 66. etc. Sed et *Hasta* præcitur, quæ infulus istis carleis, in veteribus Inscriptionibus, in quibus inter alios donatos milites *Hasta* præcitur sine verbi in virtutis militaris primum, legere c. 414. 8. 498. 13.

‡ GONFANO, Fundatio Murensis Mons apud Ecardum de Orig. familie Burgundis-Austriacæ col. 216 : *Duo effigies et internum analogiam subter Empulium ponendum in festis diebus et Goufanoes*.

† GONFALO, in Annal. Mutin. apud Rymerum. tom. 11. col. 60 : *Cum Gonfalo et crucibus*.

* *Gonfano*, in vetl. Gloss. qui Chauden. *Aundis*, Inducens, denotans signum dare : unde *Gonfano* proprie est vexillum classicum, index belli, *herifano*. Et quidem Godefridus ab Sclero, *Gonfano*, idem est ac militum velum. Verel. Ind. ling. Goth. *Gon* et prælium; hinc forte vocis origo. Hæc per virum doctissimum D. Scherplium.

GONFANOARIUS, Vexillifer, sigleus : Italis *Gonfalonieri*. In Synodo VIII. G. ex parte Ludovici Pii adit Supp. præf. *Gonfanoariorum et consoleris privatus*, ut auctor est Anastasius ad eundem Synodum Act. 10. ubi perperam editur, *Gonfanoariorum*. Capitula Caroli C. 12. 33. cap. 13 : *Procedentes habent, qui uniusquisque Episcopum, vel Abbatem, vel Abbatissam cum omni plenitudine et auctoritate hostili apparatu, et ad tempus auctoritate transmittit, cum Gonfanoario, qui suis paribus cum Missis nostris rebus habeat*. In Consuetud. Bononiæ in Notis art. 7. *L'Enseigne et Gonfaler*, dignitatem attribuit aui et quatuor Capitibus. Le Roman de Rou MS. :

Par droit et par necesserie
Devis entre de Normandie,
Et vos parres Gonfanoengiere.

Chron. MS. Bertrandi de Guesclis MS. :

Que s'il avoit le monde tout enter a baillier,
Et li vouist avoir un bon Gonfanoier,
Pour sa terre garder, et son pieu coussier.

† GONFALONARIUS, apud Bartholomæum lib. 6. Annal. Gentium, ad ann. 1357. et apud Illustr. Fontenium in Aob. Hortic pag. 416. et 417.

[**GOSYLOZIERUS**, in Vita S. Anseri cap. 36. tom. 2. Januarii cap. 1071.
[**GOSYLOZIERUS**, apud Marten. tom. Anglus. Collect. col. 531.

Obnoxi etiam apud Italos **Gonfalonarii** milites, praesertim apud Florentinos, ubi olim ita indigebatur supremis signis, (ann. 1292. institutus. Ex quo assumebatur: cujus praecipuum munus erat leges tueri et nobilium potestatem auctoritatem deprimitur. Vide Jacobum Wilhelm. *Imhoff* in Genealogiis viginti quatuor in Italia familiarum. Ibi **Gonfalonarius** dicitur hic Magistratus. **Gonfalonarius** Republicae Lucanae memoratur tom. 1. SS. Junii pag. 488. Sed et hodie regitur hujusmodi urbs a tribus **Gonfalonariis**, quorum singulis tertia urbis pars regenda fuit. Habet denique Ecclesia Romana **confraternitates**, de quibus praeter alios Frisartius 2. vol. cap. 135. Joan. Villanus lib. 8. cap. 69. et Matth. Villan. lib. 9. cap. 60.

[**GOSPALIOS** **CONFRATERNITAS**, seu **confraternitas** vel **Recommemorata** B. M. Virginis Romae a quibusdam Patriciis ann. 1214. instituta et a Clemente IV. ann. 1257. confirmata, sic appellata est a vetulo, Italica **Confratone**, in quo ejusdem Gentilitis imago depicta erat. Et Confraternitas redimendorum captivorum ab infidelibus detentorum cura ann. 1583. delegata est, et data, jam ab anno 1579. hujusmodi alia sibi soliditates aggregandi. Hic regnum accessit Societas Lugdunensis, cui nomen dedit Henricus III. Rex. ut narrat Thuanus Hist. lib. 6. Vide Sponhem ad ann. 1576. Macrois fratres in Hieronymo et Hofmannum.

[**GOSPALIOS** **PROBUM**, in Charta Ecclesiae Lagun. ann. 1290.

[**GOSPALIOS**, Dignitas et officium **Gonfalonarii** seu vexilliferi. Comput. MS. Guill. de Oherico recepti. regni Navar. ann. 1250: Dominus Fortunio Almorav pro complemento militum suorum . . . Item eodem pro jure **Gonfalonarii** etc.

[**GUNTHADINGI**, etc. Vide **Gundelings**.

[**GUODOBIA**, Pilum, venabulum, Gall. *Fuge*, *Epieu*. Acta S. Lauri MSS.: *Deposuerunt cum desuper equum suum . . . collum ipsi de Gundobio acuta praecedent.*

[**GUOLATIA**, Vide **Golia**.

[**GUOTA**, Falcis species, Gall. *Serpe*, dicitur. Litterae anni 1340. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 53: *Munus falchis et providi arseus pro cala et destructione horum, vinearum et bladorum opportunit;* *spate de Guoyis, falcibus, dextris seu mardis, junctis et fundis, etc.* Vide **Gouy**.

[**GUPHUS**, pro **Gumphus**, de quo supra, Cardo. *Guphi* et *caridina*, apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 1700.

[**GUPILARIUS**, ut supra **Gopillator**, quo vulpes, alias **Goupils**, venatur. Computus anni 1202. apud D. Bruzel ad calcut tom. 2. de Feudorum usu pag. 612. *De venatione paranda et de mardibus rebus, XLVIII. s. et IIII. d. . . . Gupillor de secundo tertio xix l. XL. d. m.*

[**GUPPA**, Sagum militare, idem quod

Jupa. Vide in hac voce. Stat. ann. 1356. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 181. col. 1: *Item quod omnes, cuiuscumque conditionis existant, habent suum ararium concedent;* . . . et quod pauperiores ad minus habent unam **Guppam**, unam servellum.

[**GUPPUM**, Gypsum, Gall. *Platre*. Stat. Mantuae lib. 1. cap. 139. ex Cod. reg. 4630: *Ordinamus quod . . . coramen pilosum, assungu, sepum, Guppum, . . . lapides calcinarii . . . extrahi non possint de territorio Mantuano.* Vide supra **Gippum**.

[**GURBILLO**, Charta Gastonis Vicecom. Beneharnensis ann. 1168. pro fundatione Monasterii Silvae lae: *Et de redditibus nostris, qui paterno jure nobis succedunt, centum solidos Picaviniat, et 30. Gurbillonis solus in villa, quae dicitur Salies.* Ubi Marca lib. 5. cap. 22. vertit *trente Courbillons de sel*, id est, corbularum, seu **Gorbiculus**.

[**GURDAMONIUM**, Grani species. Stat. Astie ubi de Intr. portat: *Gardamonium solvet pro quolibet libra, lib. 1. sol. 10.*

[**GURDONICUS**, ut mox **Gurdus**, Rudis, imperitus. Sulpitius Severus in Hist.: *Feceat ne offendat vestras nimium urbanas aures sermo rusticus. Auditis tamen et Gurdonem hominem, nihil cum furo aut cothurno loquentem.*

[**GURDES**, Gloss. MS. Reg.: *Obtusa, inerta, gurdia*. Papias: *Gurda, inutilis, inepta, stulta*. Eadem habent *Idiorus* in Glossa, et *Ugutio*. Idem Papias: *Obtusa, gurdia*. Gloss. S. Bened.: *Gurdia, ignavia*. [Pro *ignavia* leg. *ignavia*, ex Castigat. in utrumque Glossar.] *Quintilianus* lib. 1. Instit. cap. 5: *Gurdus, quis pro stultitia accipit vulgus, ex Hispania duxisse originem audivi.* Etiamnum Hispani et Vascones **Gordos**, vocant pingues et obesos, ut tradit Oihenartus in Notitia Vasconiae. [Academ. Hispan. *Gurdo, stolidus, burtus*.] Regula Magistri cap. 5n: *Duricordes vero et simplices fratres, vel qui literas dicere noluunt, et non possunt, ipsi Gurdos operibus intrincentur.* Abbo lib. 1. de Obsid. Parisiensis vers. 424:

Nosque salam Gurdus mandat emolubulis ipsas.

Et infra lib. 2. vers. 525:

... Posuist animas cum sanguine Gurd.

Ubi, ut et aliis locis, [*] lib. 1. vers. 531:] *Gurdus, ineptus et stultus interpretatur.* Occurrit etiam in Notis Tyronis pag. 102. Robert. Gaguinus in Pnem. vernaculo, le passe-temps de foalsivete:

Guerrus et de Dieu le grand Baile, Et le moillet de sa Justice, Qui est ens bons pais et conseil, Et terreus au Gourt et au siec.

At contra vocem **Gourd** in bonam partem non semel usurpat Sangelasius in Viridario bonoris.

[*Gordia*, eodem sensu, in Lit. miss. ann. 1459. ex Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 7: *Rebent Roye commença a desmentir le suppliant et l'appeller vilain Gordia.* Unde Engordel vel Engordeli, pro vulgari **Engordel**, hebes, torpens, in Mirae. B. M. V. MSS. lib. 1:

La pensée ont vers Diu si froide, Qu'il sont Engordel et roide, Pius que ne soit poil en fourche.

huidem infra, Engordeli. Vide infra **Gurgus** 2.

[**GURGIC**, Ephibia, vox Wallica, in Legibus Hoeli Boni Regis Walliae cap. 13. Bochario in Lexico Cambrico, **Gurric**, est virgo, [*Gurric* Armoricis: quibus mulier dicitur **Gourre** vel **Gurree**. Magna quidem vocem affinitas cum **Gurice**, at minor cum **Ephibia**.]

[**GURGA**, ut mox **Gurges**, Italica **Gorgo**. Charta Frederici II. Imp. ann. 1229. apud Rochem Pirum tom. 2. Notitia Sicil. pag. 640: *Et duceret . . . conductum (aque) in illas terras in Gurga suam propter fignem magni fluminis Lentini, et piscationi ibi facere, etc.* *Gourges*, in Consuet. Burbon. art. 162. *Gourges de moulin*, in Consuetud. Burdgal. art. 112. Vide **Gurdus**.

[**GURGERIA**, pro **Gorgeria**, Armatura, qua gurgit tegitur. Locis est supra in **Gennocales**.

[**GURGES**, Papias et Will. Britoni in Vocabul. est locus verticulus in flumine, altus et profundus, vorago, fossa, lacuna, barathrum: sed proprie est locus in fluvio arcatus, seu ad construendum molendinum, seu ad capiendos pisces: **Gourgo**, Occitani. Ovidius de arte amandi:

Quo minime credis Gurgite piscis erit.

Domesdei, in Monastico Anglie. tom. 3. pag. 305: *Ibi unum molendinum de 13. sol. et 5. den. prati circa ann. pastura ad precaria villa, de uno Gurgie 3s. denar.* etc. Charta Henrici Reg. Franc. in Tabular. S. Maglorii Paris. *Denique precipimus inserere Gurgite piscines tres, primum ex his situm in confluentia Sequanae et Mataron, etc.* Charta Ludovici VII. Regis Franc. ann. 1147. pro Abbata Barbellensi apud Sammarthanos: *Ut in Secana construat et adificet scilicet Gurgium unum in idoneo loco . . . ad piscationem videlicet et molendinum.* Monastium Angli. tom. 1. pag. 766: *Declinam totius piscis et piscarie de Gurgibus, tom de rebus, vel ingentis qualitercumque evenientem.* Charta ann. 1196: *Quod nec a nobis, nec a quorum mortuum in dictis Gurgibus molendinum construat.* Bracton. lib. 4. tract. 1. cap. 45. § 10: *De stagno vel Gurgie levato, vel praestato ad accumentum inparitatum.* (Necrologium MS. B. Marie de Argentario in X. Kal. Martii Ricardus Episcopus Monachus B. Dionysii pro faciendo anniversario x. sol. ad piscinationem de Lurgie. Ibidem ad calcem: *Idem Prior eodem die de Gurgie suo piscinam dari Conventui assignavit.* Joan. Britto pag. 32: *Puis soit raiquis de Gours levez en euvres communes, etc.* Adde pag. 158. v. Fleam lib. 4. cap. 27. § 4. cap. 28. § 8. praterea Walafridum Strabum de Vita S. Galli cap. 12. 28. Probat. Hist. Monnemorencie. pag. 407. Gall. Prynnzeum in Libertatib. Angli. tom. 3. pag. 424. etc. Vide **Gordus**.

[**GURGETUS** nomine, Mare Mediterraneum appellatum solebat Carolus M. ut auctor est Monachus Sangalli. lib. 1. cap. 29.

[**GURGUS**, in Tabulario Chronico in Ruthenia Ch. 483. [in Chronico Farfensi apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 474. in Charta ann. 957. Marce Hisp. col. 875. Chronicon D. Gravine apud eundem Murator. tom. 12. col. 708: *Erant autem ibi prope quidam Gurgus aquarum profundus,*

ubi ex profunditate aqua nimium rutilabat.] Hinc Occitani molendinum Engourgat dicunt, quod aqua nimia laborat. Engourgement d'aigue, in Consuetud. Solensi tit. 72. art. 1.

* **GURGUS**, Ostium, per quod rivus in fluvium induit, vel Locus, ubi in Gurgitem desinit. Charta ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 348: *Exinde tenendo matrem antiquam dicti rivi Danudii, usque ad Gurgin ejusdem rivi. Vide Gula fluvii supra in Gula 3.* et mox Gurgium 2.

* **GURGOITIA**, MARICAE PLAKTITES, apud Lambertum Ardensem pag. 11.

* **GURGUTUM**, Locus fluminis, ubi Gurges, in Consuetudine Tolosana Rubr. de terminis Ville Tolosae.

* Reg. S. Justi ex Cam. Comput. Paris. fol. 186. v: *Gurguta aquarum xlv. sol. duas sedes ad molendinum foules.*

* **GURGUTUM**, Canalis, per quem aqua decurrit. Charta Phil. Paic. ann. 1313. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 424. r. col. 1: *Nec teneantur ad refectionem seu repaurationem condonatum suum mentium dicti fontis out locorum, in quibus ipse fontis ortu, et rivulus ipsius egreditur per diversam Gurguta in abbatiis predictis.* Vide supra Gurgis.

* **GURGUTATUS**, Ingurgitatus. Vita B. Caroli Comitis Flandrie, tom. 1. Martii pag. 180: *Tantum panis insumpsit epulor., atque sic per insolentiam est Gurgutatus.*

* **GURGO**, Poeta laudatus ab Aldhelmo Abbathe Malmesburiensi in Epist. ad Eadfridum:

Dignis faste glaglo Gorgo fugax famulo,
Nec unum scriptor terreis lodiis laquam.

Ubi Uscusius Armachanus monet in MSS. apud hanc Glossam: *Pigax Gorgo*, id est, virgo imprætoris nocera de matris nomine expostita, inter feras enutrita, ferarum consuetudinem assuescentes, quæ alio nomine Saturna. Fonte glingio, id est, rogante fratre, vel alio quolibet amico, ut digna fuerit illa fugax famulo, id est, reversione, vel fine laboris.

* **GURGUINA**, Cella minor. Charta ann. 1364. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 49. col. 2: *In hospicio vero predicto est quedam aula longa, in cujus capite est una camera, cum sua privata camera; et in alio capite est Gurguina quedam.* Vide mox Gurgustium 1.

* **GURGULO**, cicutæ ὀνύχου, *Cusula*, *Purga domus*, in Supplemento Antiquarii. [Gloss. Gr. Lat. et Lat. Gr.: *Ongulæ*, *culula*, *Ongulæ*, *bagy*, *Gurgulo*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Gorgeton, Gurgulo*.] Vide Gurgustium 1. Varroni alique est pars colli, quæ spiritus comæat. Lactant. de Opificio cap. 11: *Spiritus contra, qui est incorporatus ut tenuis, qui spatium sibi facere non poterat, accepti vlam fulule, quæ vocatur Gurgulo. Is constat ex assibus flexuosis ac mollibus quasi ex annulis in catene modum compactis et coherentibus, potiusque semper hinc transitus.* Papie MS. Bituricæ: *Brachium, guttur, quæ Gurgulionem dicitur, id est eminentior pars gutturis.*

* **GURGULOXES**, sic dicti Burgundiones in Historia Luitprandi apud Murator.

tom. 2. pag. 450. col. 2. *vel quod ab imperium toto gutture loquantur, vel, quod verius est, quod edacitati, quæ per gulam exercetur, nimis indulgent.*

* **GURGUNEO**. Glutro. Papias.

* **GURGER**, Celer. Papias MS. Editus habet *Gurgus*, [a Græco γεργῆ, Velox.]

* **GURGUS**, Incepto, e stolo, e ingordo. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide supra Gurgus.

* **GURGUSTIO**, Genus retis, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679. Vide mox Gurgustium 1.

* **GURGUSTIUM**. Papias: *Gurgustium, Casa brevis, ubi pisces attriuntur. Gurgutium, cella modica, domus pauperis.* [Idem Papias: *Gurgustia, Loca tabernarum tenebrosas, ubi convivia turpiter fiunt.* Servio, *Gurgustium etiam est obscura et latens taberna.* Hinc Gallicum *Gargotte, Capoula*, tabernula: *Gurgustium, Antrum secretum, angustum*, apud Papiam laudatum. Voces sunt Ciceroni et Apuleio notæ, dubie tamen Latinitatis. A *Gurgulione* seu *Curelliane*, Verne, dictum est *Gurgustium*. Vide Festum.] Job. cap. 40: *Nunquid implebis sagenas pelle ejus, et Gurgustium piscium capite ejus.* Thwocrius in Carolo Rege Hungar. cap. 97: *Sed erant omnino sicut pisces in Gurgustio, vel in reti comprehensi.*

* Gloss. Bibl. MSS. ex Bibl. reg.: *Gurgustium, vas est vinumque, in quo pisces reservantur; sic et rete piscinorum nuncupatur. Item, locus tabernarum tenebrosus, ubi convivia turpiter fiunt, cella modica, vel domus pauperis.* Tabul. Pontisar. *Dedit Ludovicus puer monachis SS. Germani et Martini unum aquæ arcam ad Gurgustium piscium faciendum.* Ubi idem quod *Gurgus*.

* **GURGUSTIUM**, Guttur, apud Papiam.

* *Nostris Guterel et Goitron.* Lit. remis. ann. 1376. in Reg. 110. Chartoph. reg. ch. 208: *Iceilli Pierre . . . print ledit Thomassin son filz par la gorge et par le velange, et d'un coustel . . . le fery deux cops en la gorge ou Goitron.* Aliæ ann. 1414. in Reg. 167. ch. 427: *Guillaume Daumelle avoit navré icellui Simonnet en la gorge ou Guterel.* Bestiar. MS. ubi de Vulpæ:

Puis qu'il les tiest en son Goitron,
Tous les dévère chis larres.

* **GURGUSTIUM**, Gurgus, locus in Burio arcatus ad capiendos pisces. Charta ann. 1362. tom. 5. Cod. diplom. Polon. pag. 72. col. 2: *Inanum Ostiokum . . . dimissimus cum omni jurisdictione et jure temporalis in agris, pratis, pascuis, ac sua pars Gurgustii.* Ubi in aliis Chartis eadem de re ibid. pagg. 62. 63. et 64. legitur *Piscaria*. Neque aliter intelligendus videtur Thwocrius ad *Gurgustium* 1. laudatus.

* **GURGUSTRIUM**, pro *Gurgustium*, Retis seu vasis piscatorii genus. Charta ann. 1279. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 641: *Cives vero nequaquam aliter, nisi cum hamis et Gurgustriis, in eodem fluvio piscantur.* Vide supra Gurgustium 1.

* **GURSA**, Urna, concha; mensura quedam. Vide Glossar. med. Græcit. voce ἰσῆρα. col. 262. et Append. pag. 51.

[Chart. Roger. Reg. Sicil. apud Rorchy Pirrhum pag. 96: *Donnans quoque conclementi mense monachorum in terris Phari a salina Gurnas sive cascates 50.*

* **GURNADUS**, Vide Gorus.

* **GURPICIO**, GURPIRE, GURPIRE, Vide supra in Gueprie.

* **GURPIEMENTA**, GURPIRE, etc. Vide Gueprie.

* **GURCULA**, Nutrix, compositrix, i. Glossis MSS. Sangerman. num. 501. lxx. et vide Gerula.

* **GURUM**, vel **GURUM**, Pulvis molestus, apud Matthæum Sylvaticum.

* **GURRA**, Viminis species, Ital. Gora. Stat. Montis-reg. pag. 229: *Idem intelligitur de ravore, quercu, cerro, . . . Gura et salicibus etc.* Stat. Astæ ubi de lute portar.: *De salicibus et samentis ubi ulvatur, etiam de Garris, tinea et carniis verberis nihil solvatur.* Vide supra Gura 1.

* **GUSCARIA**, in novo Tract. de li diplom. tom. 1. pag. 305. perperam pro *Gescarria*. Vide supra in hae voce.

* **GUSPIRE**. Vide supra in Gueprie.

* **GUSSA**, Gosa, GUEZZA, Machina bellice species. Usatici Barcinonenses MSS. cap. 83: *Nemo piscantur, nec fortitudinem tenere obassu, nec debellare cum ignavis, quod rusticis dicunt fundibula, et Gosa, n gatu, quod magnum dedecus erit Potabibus.* Charta Jacobii I. Regis in Constitutibus Catalanie MSS.: *Statutum, quod nullus poterit fundibulum, Guciam, vel gotam, aut aliquid aliud ingenium contra obassu, sine specialis notæ mandato, nec votum cum eis, nisi de hoc habuit a nobis . . . privilegium speciale.* Edictum Nuntius p. 8. Rossillonis de Treuga tenenda ann. 1217: *Statutum, quod nullus expugnet aliquod castrum, vel aliquum munitum cum Gussis, vel perrorio, vel magnolus, vel cum alio genere lignorum.* Ita potius appellata forte hæc machina, quod canforam referret: nam Occitani *Gassas*, canis species est, *Chien matin*, Clebat [* Vide supra Gassus].

* **GUSSA**, Putamen. Ital. Gusc. Gall. Coquille, Coque. Memoriale Pictorum Regiens. ad ann. 1271. apud Murator. tom. 8. col. 1133: *Et xx. caratus cum Gussis (vendebantur) 1. rezann, xiv. amigolam 1. rezannum.*

* **GUST**, Bracton. lib. 3. tract. 2. cap. 15 § 2: *Secundum antiquam consuetudinem dicti patris de familia de Gynja, qui hospium fuerit cum alio per 3. noctes: quia prius nocte dicti poterit Vincit, secunda vero Gost.*

tertia vero Hochenkyne. [* *Gust*, hospes.]

* **GUSTALDUS**, Vide Gastoldus.

* **GUSTANTER**, Grato animo, in Act. SS. Aprilis tom. 3. pag. 111.

* **GUSTARE**, Idem quod *Pastus*, percuratio seu convivium; maxime vero illud quod vassali dominum exipere ex jure ut ex consuetudine tenebantur. Placit. ann. 785. apud Murator. tom. 1. Antiq. It. med. ævi col. 745: *Et per singulos annos Gustare eorum damnum in ipsa casta basali sancti Petri, ubi ipse Damianus residet . . . Quantum ipsi Damianus ad suam suam habet, et ipso Gustare per singulos annos, unde vos dicitis, sua voluntate.*

* **GUSTARIS**, Eodem intellectu, in *Gen.* ann. 853. *ibid.* tom. 3. col. 168 : *secundo in secundo anno eis et sacer-*
dotibus eorum cleraum quarta feria post
pascha Domini Gustare unum libi facere et
et debuisse cum Pullerio presbiter,
secundo ante consuetudo fuerat de ipsa
etiam facienda.

* **GUSTATOR** Dignitas, qui Græcis λεγόμενος
Hieronymus in cap. 40. Essaei : *Parvo*
est, quem vulgo Gustatore vocant.

* **GUSTUM**, Vasis species. Zyllflanes
Episcopus Toletanus Hymno de S. Thyrsio, a
passio, ex Breviario Missarum editus :
Gustum periculis salubre precipi
Pleum lymphæ, caput martyris suffocata.

De Actis, est *lebet, vas, tinnu.* [Papias
B. Bithuricus : *Gustum, Genus vasis, vel*
ampullæ, quo unguenta servantur. Editus
[*ibid.* Guttum.] Gloss. Lat. Græc. : *Capit-*
um, γαστήρ. Ubi capillum idem vas
capilla. Vide in Cap. 2.

* **GUTEM**, Copiedix. Utitur Apitius lib.
de Re culin. cap. 5. Adde Fragmentum
Ieronimi pag. 74. et quæ notamus in De-
script. CP. ubi de Augustino.

* **GUTEM**, Genula, Gall. Collation.
Tabell. tom. 1. Annal. Benedict. pag. 704,
col. 2. ex MS. Casinensi : *Cent autem riberi*
invidens fuerat, stratum ad honorem hanc
restituit. Et post vespere Gustum mandu-
cant, et bibant iterum.

* **GUSTUM**, ut *Gustare*. Charta
Jua. dom. Castri. ann. 1279. in Char-
tull. Cuniac. ch. 307 : *Serviens noster...*
tem quicquid servientibus habet... *semel*
in anno in predicto prioratu de Blanzeto in
rem convivium atque Gustum. Nisi sit
per Gustum, Vide supra in hac voce. Con-
ducit, Gibus, in Viet. SS. MSS. ex Cod.
St. S. Viet. Paris. fol. 29. r. col. 2 : Je
per le Goustement as freres, etc.

* **GUSTUM** FACERE, Prægustare, Gall.
faire Gestei. Leg. Palat. Jacobi II. reg.
Majoris, inter Acta SS. tom. 3. Jun. pag.
1. col. 2 : *Deinde ipse idem major domus*
et magister hospitii de eisdem ebaribus Gu-
stum dolum facere non amittit. Nostris alias
consuetum, pro Gustus, sapor. Charta ann.
1106. ex Tabul. S. Joan. Laudini : Disceit
qu'il avoit mis (le vin) d'une part pour eux
et une tinte et une tinette, tant blanc comme
noir, qu'il leur monstroit; et que dès lors il
leur offroit à dunt Oudroit qu'il voloit
recevoir du vin, lequel il offroit; et que s'il
venoit de tel Gueusson, comme il devoit
en, si estoit il, si comme il disoit, prest de
fouraier.

* **GUTA**, GUTATES. Vide infra in *Gutta*
L. 6.

* **GUTTA**, Gotti, et Gotti, vel *Guti*, qui-
dam *Juta* et *Jutones*, Romanis *Getae*,
Anglo-Saxonibus *geatas*, a prisco Gotico
verbo, quod gigantum significat. Ita autem
appellatus potissimum unus de tribus po-
pulis illis primariis, qui relictis in Germa-
nia sedibus, in Angliam transiit, et ibi
sedes fixit, ut Beda refert, cujus Inter-
pretis Saxonicus, pro *Jutas*, *geatum*, id est
Getae verit. Inde illud in Legibus
Ead. Confess. cap. 35. tit. de His, qui co-
lonizare debent in Britannia : *Guti vero*
quæ cum veniunt, suscipi debent et pro-
ut in regno isto, sicut conjurati frutes,

sicut proquinqi, et proprii eives regni.
Plura de *Gutis*, et *Jutis*, vide apud Cam-
denum, Spelmanum et Claverium lib. 3.
Germ. antiqu. nam hæc Glossarii consilium
excedunt, cum ad rem Geographicam
spectent.

* **GUTILLIOE**, Κάρυμαχία, in Glossis
Lat. Gr. [* Adde ex Castigat, in utrum-
que Glossar. leg. *Gutillioe*.]

* **GUTOSUS**, Hydriopicus. Append.
ad vit. S. Ladov. reg. tom. 5. Aug. pag.
369. col. 2 : *Juvenula quedam... de*
provincia de Austeris, quæ, ut assereret, a
longo tempore Gutosa erat, ad altum sanæ
miserabiliter inflata accessit, etc. Vide
Gutta 4.

* **GUTOSUS**, Articulari morbo la-
borans, Gall. *Goutteux*, Charta ann. 1384.
inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 79.
col. 1 : *Dietus vero custos sigilli se exeu-*
savit, dicens non posse ad dictam villam
accedere, eum sit impotens et Gutosus sua
perone, etc. Vide Gutta 3.

* **GUTOSUS**, Imbre imbutus, in Stat.
capit. Nem. ann. 1394. *ibid.* pag. 138. col.
1 : *Et si in episcopatu aliquando tripul-*
tatum fuerit, hoc erat propter necessitatem,
quando solam ecclesiam erat Gutosus, quod
contingit quando sunt magnæ pluvie. Vide
Gutta 1.

* **GUTREMA**, Gutturis morbus, angina,
Gall. *Equinancie*, Glossar. Provinc. Lat.
ex Cod. reg. 7657 : *Squalantier, Prov. Gut-*
rema.

* **GUTROSUS**, Cati inferno, in Glossar.
Lat. Ital. MS. pro *Gutosus*. Vide supra in
hac voce num. 1.

* **GUTRUM**. Vide *Gutrum*.

* **GUTTA**, Idem videtur quod *Gota*,
de qua voce supra, et *Gutera*, Canalis,
rivus, Tabularium Prioratus de Paredo fol.
22 : *Terminat de una parte corrente Gutta,*
alia via publica, etc. Fol. 29 : Sunt it fines
dis lo peron, usque ad Guttam, quæ divi-
dit villam Defensum dictam, et silvam, etc.
Fol. 42 : *Qui terminat de una parte Gutta*
mortua, etc. Fol. 62 : De una parte terra S.
Fincentii, de alia Liger fluvius, de altera
Gutta decurrit. Tabular. Monasterii S. An-
dreæ Viennensis. In alto fronte, Gutta per-
currente, qui ad aedium sicut, etc. Infra,
Gutta sicca dicitur. Occurrit etiam cre-
brius in Tabulario Conchensis Abbat. in
Ruthenis.

* Charta ann. 1310. in Reg. 46. Char-
toph. reg. ch. 44 : *Ex alia parte dicti*
pontis S. Johannis sicut Gutta ascendit,...
et prout exinde protenditur ad quemdam
lapidem rotundum, qui est quasi in capite
dictæ Gutte inter rivis de Lavereda,...
et inde prout descendit fundus Guttæ, quæ est
inter curile de Chaurus et curile de Loy-
seret. Alia ann. 1319. in Reg. 61. ch.
428 : Et exinde sicut Gutta de Josa ascen-
dit ad cenderium de Falliens. Vide Gut-
tarium.

* In tractu Dumbensi, et fortassis
etiam in aliis, per *Guttas* sæpius intelli-
guntur illi canales et alvei, quibus aqua
fluvialis in vicinos fundos derivatur. Qui
in his locis, in quibus hujusmodi canales
effluunt, jurisdictionem integram ha-
bent domini, si piscationis jure potuerint.
Charta Thomasi ann. 1451 : *Debet S. sol.*

Viennæ, pro licentia ei data de construendo in
pro prato vocato la Golle quamdam Guttam
piscatoriam.

* **GUTTA**, Eadem notione. Tabularium Eccl.
Cadurcensis : *Cum ipsa terra, quæ tenet in*
ipso loco, quæ tenet in illa Gutta. Charta
Fraterii Episcopi, ibidem : Et per illo ter-
mine... et descendit per medium eumdem,
usque in illa Gutta, quæ dicitur Boia.

* **GUTTELLA**, Rivulus, Tabularium Monast.
S. Andreæ Viennensis : *In alto fronte terræ*
ipso quæritur, et Guttella, quæ ad aedium
sicut. Tabularium Brivastense Ch. 15 : De
duobus vero lateribus vineis S. Juliani, ex
quatto vero latere Guttulam decurrentem,
etc. Alibi : De subteriori vero latere est Güt-
tula decurrens, de superiore vero latere strata
publica.

* **GUTTA**, Italis *Gotta*, Hispanis *Gota*,
Cataribus, fluxio, quod *gutatum* fiat, in-
quit Berericus lib. de Idea Medicinæ anti-
quor. nescio an vere. Dominio lib. 2. de
Vita Mathildis cap. 51 :

Figure perperam, deluit nimis illico Gotta.

* **GUTTA**, Anselmi Episcopi. Lucensis n. 57 :
Die quædam cili superveniens Gutta, ita ut
unius oculi lumen sanguine cooperiret. Num.
58 : *Gutta, quæ quidem fistulam, generante,*
putredo quædam assidue stillabat. Num. 39.
et 43 : *Gutta paralytica, quæ, quum Pa-*
tristinus vocaret, Hydriopis, apud Tortarium
Floriacensem.

* *Gutta fugi vestris, restringitur hæc exacer ignis.*
Magister Ægidius Corbiolensis de Urinis :

Insistit Gutta regare per alba minuta.
Ubi vide Gentilem de Fulgineo. Ebrardus
in Græcismo cap. 10 :

Est pluvia gutta, si sit atque ita stilla :
Dicitur esse sine passio Gutta fore.

* Vide Albertum M. lib. 3. de Animalib.
cap. 18. [* et Grimm. Mythol. German.
pag. 673.]

* **GUTTA**, CADIVA, CADUCA, Ændæge.
Glossæ Biblicæ MSS. : *Epilenticæ dicuntur,*
qui Guttam habent Cadivam. [Robertus de
Tumbalena in Epistola ad Monachos S.
Michaelis de Monte apud Mabill. tom. 5.
Annal. Benedict. pag. 659. col. 1 : *Hugo*
vocatus frater quidam... subito illa molestia
arripuit, quæ Medici Epilepsiam vocabulo
Græco dicunt, vel Sacrum morbum, eo quod
sacras hominis partes, ut est caput, et men-
tem occupat; ex eo vero vulgariter Guttam Ca-
ducam, ex eo quod cadere facit, vocantur.]
Vita MS. Caroli M. jussu Friedrici Imp.
exarata lib. 2. cap. 22 : *Sed quod magis*
dolendum erat, intrinsecus epatica passio,
non erubuit antea, Caduca Guttæ, et colli-
dona recordari ipsam discipule faciebant.
[Vita S. Raynerii, tom. 2. Junii pag. 44 :
Hæc sub occasione Caduce Guttæ, biennio
ante adventum almi Raynerii ad nos a da-
monio fuerat vexata.]

* *Goutte féloneuse* appellatur in Lit. re-
miss. ann. 1366. ex Reg. 98. Chartoph. reg.
ch. 676 : *Isclai Thomas ala de vie à tr-*
passément par une maladie, si comme l'en
dit, de quoy il estoit malade par plusieurs
fois, appelée Goutte féloneuse. Alia ann.
1435. in Reg. 173. ch. 311 : *Isclai jeune*
enfant estoit enchevêlé d'une maladie d'a-
verrin de teste, nommée Goutte, dont il cheoit
voleutiers par intervalles.

† **GUTTA CIATA**, Gallis *Goutte Scintille*, Ischialicis apud Marten. tom. 6. Edmundi Archiep. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1895.

† **GUTTA ESTRANGURIA**. Vide supra *Estranguria*.

† **GUTTA FAMILIA**. Filium habebat parvulum... habentem Guttam Familiam, in Actis SS. Junii tom. 3. pag. 45a. ubi Familia forte pro Infantilis, et Gutta Familia pro Variola.

GUTTA MALOGRANATA, Hemorrhagiae species, quam Galli vocant *Pome grenade*. Occitania, *Mielgrisa*, Steph. Julianus in Vita B. Coletis n. 234: *Affligebatur... speculiter passione Gutte Malogranatae, taliter ut de doloris effugiente quasi furibunda*. Dithmarus lib. 4. pag. 50: *Cui in capite suo mulum nocuit migranea, quae duplex: aut ex Gutta, aut ex vermibus*. Morbi, non fructus, genus est, vulgo *Migranea*, Hemieria.

† **GUTTA PALESTINA**, f. pro *Paralytica*, ut notant docti Editores ad Aug. vitæ S. Ludov. reg. Franc. tom. 5. Append. pag. 56a. col. 2.

† **GUTTA ROSACEA**, Medicis, Rubedo in facie.

† **GUTTA SALSA**. Vitus Cortensius in Vita B. Humiliand. tom. 4. Maii pag. 397: *Sicut autem recessit a me, nunquam illi et lateris dolorem cessavit... Infirmitas illa vulgo Papici vocabatur, alio item vocabulo Ignis volatilis, alio modo Gutta Salina nominatur*.

† **GUTTA SERENA**, Medicis nostris *Goutte Serene*, Cæcitas, sicut nullum in oculis vitium appareat præterquam in pupilla, quæ tum latior apparet et obscurior. Miracula S. Marie Magd. de Pazzi, tom. 6. Maii pag. 323: *Ob Guttem Serenam, quam beniam passa fuerat in oculis dextro, videntem finitorem amiserat*.

3. **GUTTA**, et **GUT**, Gallis la *Goutte*, Podagra, [Arthritis quælibet], in Vita Innocent. VI. PP. apud Bosquetum pag. 139. Chronicon Casariense: *Ille infirmitate, quæ Gutta appellatur, graviter fuerat occupatus*. Radulfus in Vita S. Richardi Episcopi Cicerstrensis num. 86: *Cum Gutta, quam Podagram vel Artreicam vocant, frequenter vexaretur, etc.* Pseudo-Ovidius lib. 2. de Vetula:

Tandem astensum, juncturas Guttis laigit.

Ptolemæus Lucensis ann. 1284: *Defectum patiebatur in manibus et pedibus, propter Gutta, ita quod vix celebraret*. [Occurrit in Hist. Mediani Monast. pag. 275. in Fragmentis Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 624. col. 2. in Miraculis B. Simonis, tom. 2. April. pag. 823. in Vita B. Hugonis de Lacerta, apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 1186. et alibi.]

† **GUTTA, HYDROPSIS**. Hartmannus in Vita S. Wilboradæ Virg. sac. 5. Benedict. pag. 60: *Exgritudinis, inquit, (Egghardus vel Ekkehardus) incommoditatem Gutta infestabat, et totum corpus meum contrahente, etc.* Hydropsin intellendum esse patet ex Hippocratio, qui de eodem morbo disserens ibid. pag. 63. ait: *Ekkehardus... cum quondam tempore Hydrops ad extremum delictus esset, etc.*

5. **GUTTA**, [Stillicidium, Gall. *Goutte*,

Gouttiere. Chirographum Remboldi in Tabulario S. Clodualdi: *Et si predictus Remboldus domus pinnaculum inferre voluerit, vel heres ipsius, usque ad pannum Gutta inferre libebit*. Charta Philippi Aug. ann. 1230. in Hist. Monmorencienae pag. 85: *Fecit unum domum si voluerit, nomine suo abique fortiter in insula de Chastelles supra Sequanum, ejusdem altitudinis, cuius tunc alie domus in eadem insula: Ita videlicet quod parietes Gutte, altitudinem aliorum parietum ejusdem insule non excedant*.

6. **GUTTA**, Macula. Auctor Mamotrecti ad cap. 36. Gen.: *Polymitus, vestis ex variis coloribus et Guttis, a polli, quod est pluralitas, et mitos, quod est Gutta, Infra: Mitos, Guttum sonant... calamita est rasa, quæ moratur in canalis, variis habens Guttas*. Idem ad 35. Exod.: *Polymitrus, qui operatur polymito, id est, vario opere et Guttato*. Ita Guttulus, color est in equis, guttis distinctus. [Hæc notione Ovidius:]

Nigraque cærulei variari corpora Guttis.]

* Memor. Dailon. ad ann. 893. inter Probant. Hist. Viridun. pag. 1. col. 2. [† Pertz. Script. tom. 4. pag. 37. lin. 41:] *Berhardus dedit ad ipsum altare unum sacerdotale vestimentum auro ornatum, planetam scilicet, id est ex strotano cum Guttis, etc.* Maxime vero dicitur de maculis, quæ lacerymas effluunt. Inventar. S. Capelle Paris. ann. 1335, in Reg. I. Chartoph. reg. ch. 7: *Item una casula, una dalmatica et una tunica de camosento nigro guento Gutis albis pro officio defunctorum*. Aliud Gall. ex Bibl. reg.: *Un chasuble, tanique et dalmatich de camocaz noir, goute de Gouttes blanches pour l'office des mors*. Vide Gouttes.

BOXA GUTTA. Vide *Calamita*.

† 7. **GUTTA**, Species artemica, Psal. 44. 9. Eccli. 24. 21. et in rhythmic Descriptione Veronæ apud Murator. tom. 3. part. 2. col. 1095.

* **GUTTA ALBA**, Sebium, ut videtur, Gall. Saif. Constit. civit. Tull. ann. 1207. in Reg. A. Chartoph. reg. ch. 1: *Quæcunque seroit trouvez... dedans la ville causant char de murte, paieroit cinq sols: mais la doient cure aux ehamps et desous veat, sus la polane dessoudite; et la blanche Goute pout en faire dedans la ville*.

GUTTA MIRA, Gall. *Mere goutte*. Charta ann. 1208. ex Tabul. Possatensi f. 20: *Annullum unum deplorum vinti sine fasto de Mera Gutta ad mensuram Parisiensem persolverit*. Alio ann. 1212. fol. 31: *Et tempore vindemiarum nomine centum in eva et de Mera Gutta... persolverit*.

† **GUTTA PERA**, Eadem notione. Charta Adami Abb. S. Faronis ann. 1313. inter Instrum. Histor. Meldensis pag. 300: *Tenebitur perpetuo reddere Conventui super dicto centum viginti et duodecim modios vini de Pura Gutta ad mensuram Melbensium*.

† **GUTTA PRIMA**, Aqua ex qua fit sopo. Vide *Capitulum 2*.

† **GUTTARE**, *Ξεῖναι*, Stillare, Gall. Goutter, in Glossis Sangerm. Joh. de Janina: *Guttare, Guttatum cadere vel fundere, vel guttis perfundere*.

GUTTARIUM, GUTTATORIUM, Rivulus, canalis, stillicidium. Angl. a gutter, Gouttiere, in Consuet. Britanni. art. 712. Ugu-

tio: *Aqualitium, Guttarium*. Alibi: f. *pluvium, l. luvatorium, Guttarium*. W. Britto in Vocabul.: *Aquarductus, Guttarium*, per quod aqua elicitur, vel educitur.

GUTTERA, Eadem notione. Charta Ricard. I. Regis Angl. in Tabulario Fiscarum f. 5: *Et de eadem cruce aquæ Fugiens, ubi quædam Guttera est, quæ vadit per alium rivulum, Chronicon Abbat. Barthelemy in Anglia: Incipit fuit parvulus, Alue velle, diruto cauteo, ponendo Gutteram in medio. Adde Monasticum Angl. tom. 2. pag. 815. et Willelm. Thom. art. 1281.*

GUTURA, Eadem notione habetur in Libro Anglico *Justice of peace*, fol. 80. v. Incertum, inquit Sommerus, an a *Sivone* geota, sive a geota, fundere, effundere, an a Lativo *Gutta*, quod putum, aquam accipiat ad reddat, unde *Guttur*, pro *stillare*. Vide *Laudal*.

GUTTATUS, Guttis diversi coloris interspersus. *Fridericus II. Imp. lib. 2. de hon. art. cap. 20. de Gyrofalconibus: Quæ coram non sunt Guttati super dorsum et oculum, et quidam sunt Guttati super humerum et caudam, quidam plura, quidam minus*. [Martialis lib. 3. Epigr. 58. eadem notione dixit:]

Et picta Perdis, Numidique Guttata.

Palladius quoque inter colores *Guttatus* refert ut non minimum. Vide *Gutta*.

† 1. **GUTTERIA**, Stillicidium, Gallie *Gouttiere*. Charta ann. 1258. ex Archiv. Veteri-villa: *Concessit Monachis de Fomvella, quod aqua descendens de domo ipsorum per Gutterium communem, sitan ipsi murum communem inter domum meam domum ipsorum de drapperia Dinadi, vadit in terra mea retro domos supradictas*. Vide *Gutterium*.

2. **GUTTERIA**, Vitium, seu morbus gutturis ex male olentium aquarum potu contractus, *ῥιγογρία* Græcis, *Goutrie* Gallis. Vita S. Gudalis Virg. n. 23: *Omnesque scelerunt ex eorum germine, plebsque ipsi istiusmodi pœne, ut uterque sexus lipum papille jugiter eluoceret, super hanc confestim Gutteria obducat*. Eadem habet Baldricus in Chronico Camerac. lib. 1. cap. 16. Anno in Vita S. Ursarii Lebis cap. 8: *Nata est infirmitas in collo sui sarva nimis, quæ vulgo dicitur Gutteria*. Rectius RATHERIUS cap. 5: *Que Gutter: dicitur sermone Gallico*.

GUTTURONUS, in leg. 12. § 1. D. de Edilit. Edict. (21. 1.) Veter. Interpr. Jus. Satili. Tanquam si in Alpibus homines Guttera admittit, ubi tales sunt plurimi, non solum inflat collo habent. Miracula S. Thome Aquin.: *Puella a natiuitate Gutturosa, quæ graves habuit*. Occurrit etiam apud Irenæum lib. 7. Ration. cap. 19. a. 3. Alias *Gutturæus*, est *Ξιγυγγες*, in Gloss. Lat. Gr.

* *Gornæ* nostris. Vide *Patrum MSS.*:

Dieu amis et Dieu reclaimés,
Qui si heurtent à l'écouler,
Se faisoient boucher en Gornæ,
Espoir preode femme faisoies.

GUTTURNA, et **GUTTURIA** etiam dicitur idem morbus. Gloss. Isidor.: *Gutturæus*.

gutturis inflato. Ugutio: *Gutturina*, infirmitas gutturis, quae solet inflatione gulae evenire, unde *Gutturinosus*, illam habens infirmitatem.

GUTTURINUS, Idem qui *Gutturisus*, geminus in Vita S. Remigii: Omnes, qui e regum, et de eorum germine nati fuerunt, viri ponderosi sunt, et feminae *Gutturinae* sunt. Gervasius Tilleberienensis MS. lib. 6. de Otis Imperiali: Est in Provincia

Gutturnensis, quae pars est regni Arelatensis, situm de Bortis: In eo territorio fons scaturit, ex capis aquae potus ac lavacro curant. *Gutturnus*, Vita MS. Caroli M. jussu Frederici Imper. exarata lib. 2. cap. 33: *Exaltantes vero absque nomine et numero:*

Ante 65. Gutturnosi plures, etc. Inde

Gutturnositas, in eadem Vita S. Guillelmi, et apud Gualdum de Thoeo in Vita S. Iovonis Aquilani. n. 96: *Cum habuerit filium Gutturnum, et ipsam propter strumam gutturis maritare non posset.*

GUTTORIANUS Equus, Vegetio Art. Veter. lib. 1. cap. 56. et lib. 4. cap. 6. 2m qui Trepidarius seu Tolutarius, gutturis sui misitum incendens, Gall. *Cheval pour l'oultre*.

Vide Salmas. in Hist. Aug. pag. 245. 246. ubi Trepidarius a Tolutarius distinxit; hic quippe idem qui Colacius: Tolutarios autem Gutturnarii. Hae ex animalibus, & Felcones.

GUTTUROSUS, Morbo gutturis laborans, idem quod *Gutturnosus*, quomodo forte legendum est. Vide in *Gutteria* nostris *Gohetteria*. Joan de Troklowe hunc, Edwardi II. reg. Angl. pag. 35: *Voxes enim dissenteries, ex corruptis cibis corruptae, fere omnes maculavit: qui repulsi acuta febris, vel pestis Gutturea*. Lit. remis. ann. 1410. in Reg. 164. Oupph. reg. eb. 235: *Lequelz compoierent charenter lecles juments a treize remuer Gohetterreux.*

GUTUM, Uno unguento. Glossar. Lat. Ital. MS.

GUTTERINUS, Lo vaso de agua forato fundo, ibid.

GUTTOSUS, Arthriticus, habens doctores articulum, Gallice *Goutteux*. Miracula B. Henrici Baucenensis. tom. 2. Janii 14. 382: *Alexander... Guttosus in schinalli*

schina, non poterat se curvare ante et ibid. pag. 383: *In convulsis Guttosa sternerit, ita quod non bene frueretur ambulatio.*

Occurrit rursum in Vita B. Giraldi Galotti. col. 1008. Vide *Gutta* 3.

GUTTUM, Vide *Guttram*.

GUTTUR, Porcassus, Anus podex. Miracula B. Aloyisii tom. 4. Junii pag. 105: *Natus fuerat filiolus sine Gutture*

variare ad excrementum.

GUTTERNA, GUTTERNIA, Vide *Gutta* 2.

GUTURA, Rivulus, etc. Vide in *Gutta* 2.

GUYA, seu *GUYA*, ut praefert Codex S. et Editio Veneta, Papiae est *Vas vitaceum*, quod a Latinis a similitudine cucurbitulae vocatur, quae anima spiritus

equivalens in superficie trahit sanguinem. Eadem prae Ugutio, qui *Gina*, et

Ginia scripsit, ut et Papias editus *Guna*, et Joan. de Janna, *Guna* et *Gaina*. Atque li ex Isidoro lib. 4. cap. 11. ubi de Instrumentis Medicorum: *Angiurum, apotomele, Guna, quae a Latinis, a similitudine incurbitae a spirio dicitur Fentosa*. Ita editi: ad MSS. auctore Vossio, *Guya* et *Gwda*, praefertur: ex quibus licet emendare ejusdem Isidori Glossas: *Guna, ventosa*. Legendum enim: *Guya, ventosa*. De vocis origine legendus Vossius. Vide *Fentosa*.

GUVERNARIUS, Rector gubernator, Gall. *Gouverneur*. Metellus in Quirinalibus pag. 136:

Videret hunc Dapifer probus, Guvernarius loci sacri.

GUYETTA, Vide *Guvus*.

GVIA, Isid. lib. 19. cap. 19. de Instrumentis lignariis: *Cantierum, Gallis Guvia*. Etiam hodie *Gouge*, quoddam instrumentum ferreum, quo utuntur fabri lignarii, appellatur. [Vide *Guvu*.]

GVIO, Gobio, piscis, qui nostris *Goujon*, apud Silvestrum Giraldum in Topographia Hiberniae dist. 1. cap. 7.

GVUS, et *GVETTA*, Bubo, Italica *Guvio*, Gallia. Apud Petrum Grewenclium lib. 10. de Agricult. cap. 16: *Gluus et Gmetta... sunt animalia nocturna potius quam diurna, quia eorum oculi de nocte vident melius quam de die*. Ubi legendum *Guvus*, et *Guvetta*, quomodo legit veter Interpres Gallicus *la Gue* et *la Guvette*, nostris *Chouette*. Ita etiam emendandum idem Crescentius cap. 28. ex eodem Interprete, quo loco perperam editum *Gimetta*, pro *Guvetta*.

GVYCHETUS, Ostiolum, portula, Gall. *Guchet*. Regula Pontis-Ebraldi cap. 28: *Nulla alia ab officariis sic distinctis praetium serus tangere ad aperendum vel claudendum, vel Guchetum, vel locatorium*. Vide supra *Guchetus*.

GVSYA, Forma, modus, ex Gallico *Guyse*. Knyghton ann. 1388: *In habito et apparatu et diversis Guyse, etc. Guya*, pro *Guisa* infra mox habetur. De vocis etymo, vide YV. CC. Aegidium Menagium in Origin. Gallie. et Oct. Ferrarium in Origin. Ital. qui ex vice deducit: *ad rtem*, quod nostri a *guise* dicunt. [Fortè melius a Britannico *Ghis* pro *Kis*, Modus agendi vel gradiendi.] [*Germ. *Wita*. Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 1. col. 1073.]

GVZIA, [Machina bellica.] Vide *Gasso* 1.

GVWALDUS, Vide *Gajum* et *Gualdus*. **GVWALTOWNA**, Locus patibuli, patibulum, furca. Vox Saxo. confecta ex *gwal*, patibulum, et *stown*, locus. Leges Henrici I. Reg. Angl. cap. 10: *Omnia Gualtowna, i. occidendorum loca, totaliter Regis sunt in voca sua*.

GVWANTS, Chirotheca, Gallice *Gant*. Occurrit non semel. Vide *Wants*.

GVWASTRAUD Arvix. Vox Wallica, quae occurrit in Legibus Hoeli Boni Reg. Walliae cap. 5. est autem *Gwastrawd* Avesta, Boxhornum in Lexico Wallico, *pedissequus, frangeris*.

GVWAYF vel *Waf*, apud Anglos, Gallis *Gnive*. Res vaga et deserta, quae Regis est vel domini feudalis, nisi ante annum et diem a legitimo possessore repetatur. In-

strumentum ann. 1153. apud Kenesettum pag. 196. Antiquit. Amrosden: *Recognitum est a Militibus et liberis hominibus... quod ad nos spectat le Gwaf... in terris nostris ad Ecclesiam S. Georgii pertinentibus... Ita et statim redditum est nobis de Gwaf de Ermoit, scilicet xi. porc. cum x. porcellis, et apud Covele i. ovis cum agno suo.* [* Vide supra *Gnuvius*.]

GWER, Vide supra *Guarus*. **GWERRA**, Vide *Gueria*.

GVYLLA, Vide in *Gillum*. **GVYLLA** N. TRIVORER, id est, Puer trinum turnarum, ut ex vita impressa num. 18, explicat docti Editores ad Vit. S. Luani tom. 1. Aug. pag. 344. col. 2.

GVLTWITE, Moleta pro transgressionem. *Debita transgressionum et penam delictorum, quae nos dicimus Ojsegesione et Gyltwite*, apud Th. Blount in Nomol. ex Autographo ann. 964. Vide *Gyltwite*.

GVYNAS, γυνάς, Jo. de Janua: *Gimnas, Pugnā, cursus, vel locus in quo febrat, et hinc facia translatione, Studium scholarium et magistrorum*. Gl. Lat. Gall. Sangerman: *Gimnas, Battaille de pions, ou luit, ou course, ou escole*. Utitur Statius non semel.

GVYNASION, Thierma. Elfricus in Gl. Saxon: *Thierma, vel Gimnasium, bāz stede, i. e. locus laxarii*.

GVYNASION, μοναστήριον, Monasterium, Epitaphium Aligeri Abbatis Casimensis: i.

... Ille aeternum regere Gymnasium Procerit.

Vita S. Hieronimi cap. 13: *Gymnasium monasteriale, ubi studium vite praesentis agonizando percurreret. Gymnasium inonastica disciplina, in Gestis Abbatum Gemblacensium pag. 533. Τὸ γυμνασιὸν μακαρίας γυνάκειας, in Vita S. Nicolai Studite pag. 896. Vide S. Basilium Epist. 23.*

GVYNASION, pro ludo illo literario, in quo pueri litteris et liberalibus disciplinis exercerentur, usurpavit S. Ambrosius lib. 6. Hexaem. cap. 4. Vide *Gignasia*. **GVYNOLOGIZARE**, Exercere, in Gloss. MSS. S. Germani Parisiensis. [Johanni de Janua, *Gimnolozizare, Nude loqui, vel nude rationari*, a Graeco γυμνός, nudus et λόγος, sermo. Glossar. Lat. Gall. San-German: *Gimnolozicare, Gimnolozizare, Parler nuement, araisonner*.]

GVYNECEUM, GENECEUM, GENECIUM, γυναικείον, Graecis et Latinis Scripturis, dicitur locus interior in aribus, in quo solae mulieres versantur, apud Plautum in Mostellar. Terentium in Phorm. Glyceronem, etc. quem *Gynaecitidem* Cornelius Nepos, γυναικιστὴς, Plutarchus et alii, *Triclinium matronale*, Sidonius lib. 2. Epist. 2. appellat.

Præterea ita vocabatur testrina publica. Isid. lib. 15. cap. 6. et ex eo Papias: *Gynaecium, Testrina, Graece dictum, quod ibi conveniunt feminarum ad opus lunific excedendum convenit*. Gloss. Saxon. Alfrici, *Genitium, tolvhus o'f vulle*. Alii *Somnecus Gynecium* emendat. Saxonicus autem huius, est domus, vultu vero lana. Ita *Grænicus* est locus, vel adus, ubi mulieres la-nificium operam dant; quomodo etiam γυναι-

κόν appellatur Polluci, ὁδὸς αὐτοῦ ἐστίν. Catholici parvum: *Genecium, Estrangiar, ou Ouevier* a *texerant*, ou *Bourdele*. Sed additur: *Genecium potest dici Syrie, ubi nunc nullius de terra parvo*. Sic sane Picardi nostri rustici puellarum serotinos convectus, in quibus lanificio una vacat, *Series* etiamnum appellant.

Sub Imperatoribus Roman. extitere *Gynæcia*, seu testraria publica, in quibus *Gynæciarii*, officii ita dicti, vestibus texendis operam dabant, obnoxie ceteroque conditionis: adeo ut vice pome in ea interdum loca noxii ac rei amandarentur, quod de viris testatur Sozomenus lib. 1. c. 8: *ἀποσπίεις ἔργων ἢ γυναικείας, ἢ λυγρὰς βικητείας*. Passio S. Romani Mart. *Et induit cum colobio laneo, et tradidit eum in Gynæcio ad injuriam*. De feminis vero Joannes Chrysostomus in Epist. al Juniore viditum tom. 6. pag. 300. Quo pertinet, quod habet Iulianus de Morib. Persector. n. 21: *Matres-familias ingenuas ac nobiles in Gynæcium rapuerunt*. Horum meminit Ilieriarum Hierosolymitanum Antonini Monachi, ubi de Tyro: *Genecia sunt ibi plurima vel publica, olivaria, et diversa genera telarum*. De *Gynæciariis* vero exstat titulus in utroque Codic. de *Marietibus* et *Gynæciariis*. [Vetus Vocabularium Juris utriusque: *Gynæciarii sunt qui pannos imperiales texunt crescendo servitum et aurum. Gynecium est locus ubi hoc faciunt*, et dicitur a *Gynos* (Gymnos a Gr. γυμνός, quod est nudum, qui nudo panno tegitur aurum. Ex dictis satis patet, vanum hoc esse elymon minusque accuratam definitionem.]

Habuisse etiam Reges nostri sua *Gynæcia*, seu, ut vocabant, *Genecia*, in quibus ancillæ Regiæ rei lanarie vacabant: quas *Gynæciarias* et *Pensiles* inde dictas mox docemus. Capitulare de Villis cap. 48: *Ad Genecia nostra, sicut institutum est, opera ad tempus dare faciunt, id est, linum, lanam, unisida, vermicula, varentia, pectines, lumen, carlones, saponem, unctum, vascula, et reliqua minuta, quæ ibidem necessaria sunt*. [* Fiscorum describere, formulæ ann. 812, apud Pertz. Leg. tom. 2. pag. 177: *Est ibi Genitium, in quo sunt feminæ 24, in quo repperimus sarciles 5, cum fasciculis 4, et camelus 5*.] De his præterea accipiendum Capitulare 2. ann. 813. cap. 19: *Et ut finium nostre, quæ ad opus nostrum sunt servientes, habent ex partibus nostris lanam et linum, et faciunt sarcillos et camelos, etc.*

Quinetiam a singulis feminis lanarium opus Principes exigebant, præstationis vice, adeo ut ab eo præstando vi eximerentur Sanctimonialibus. Capitulare Ludovici Pii pro Sanctimonialibus S. Cruvis Pietaveni cap. 4: *Ut temporale servitium de opere femine ab eis ad partem Domini non nullatenus qualiter: quia si hoc fieri ceperit, omnino ordo regularis stare non poterit. Quod vero opus femineum hic dicitur, Genecium opus vocat Concilium Meldense ann. 845. cap. 77. a quo, ut et a ceteris, abstinebunt debitis Dominicis statuit.*

Viris quoque nobilibus sua interdum fuisse *Gynæcia* constat ex Miraculis S. Bertini sæc. x. ineunte exaratis cap. 5.

inter Acta SS. Benedict. sæc. 3. part. 1. pag. 131. ubi legitur de quodam excocto, pristino lumen restituito: *Quoniam a peritita in domo eujusdam nobilissimi ejusdem religionis viri adhibebatur educatus et altus fuit, atque in Gynæcio ipsius nendi, cusandi, texendi, omnique artificio mulieribus operis doctus, quidnuid in prædicta postmodum Ecclesia pallorum ornari habuit et conardari*. etc. ipsa sollicita intentione procuraret. Ubi id quoque notandum, in ipsa scilicet *Gynæcia* inductos fuisse adolescentes, ut testrinarum artem edocerentur. [* Obnoxie conditionis fuisse mulieres in *Gynæciis* operantes monet Guerdardus in Gloss. Polyp. fruini. quod demum probat charta Eberhardi comitis. Absat. ann. 728. de fundat. Murbac. Monast. in Absat. Diplom. tom. 1. pag. 10: *Et de municipio scopulicolas, quos in Genecio nostro habuimus, plus minus numero* etc.]

Exinde accidit, ut publica ac priva ista *Gynæcia* pessime audirent, cum ancillis, ex quibus illa conflata erant, abuterentur domini ipsi, ac stupra cum his perpetrarent: inde generatim *Gynæcia*, ipsa lupanaria et meretricum circus appellabant. Joannes de Janua: *Genecium, lupanar, vel textrinum: quia ibi conventus feminarum ad meretricium, vel opus lanificii exercendi causa conveniunt*. [Perperam Genetium in edito anno 1514. ut *Genetensis*, pro *Genecianus*. Qui, ut habet idem de Janua, *utitur vel præest Genecio, vel textor in Genetico*. *Texerant*, ou *meure* ou *frequentant Bourdele*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.] Lex Alamannorum tit. 80. § 4: *Si cum puella de Genecio priore concubuerit aliquis contra voluntatem ejus, cum 6. sol. componat*. In Editione Heroldi tit. 81. § 2. vox priore abest. Et § 2: *Si quis cum aliquo de ubo Genecio contra voluntatem ejus concubuerit, cum 3. sol. componat*. Ubi Editio Heroldi: *Si quis cum aliquo ex illis alius de Genecio, etc. Capitula ad eandem legem cap. 43: Si quis alterius puellam de Genecio devolaverit, etc. Sed imprimis lupanar hac voce intelligi docet omnino Lex Longobard. lib. 2. tit. 37. § 6. [* Lothar. I. cap. 88.] *Statuimus, ut si femina, quæ vestem habet mutatum, macha deprehensa fuerit, non tradatur Gynæcio, sicut usque modo: ne forte quæ prius in uno, postmodum cum pluribus locum habeat amandandi, etc.* Et eodem libro tit. 9. § 2. [* Rothar. 122.] *mulier libera, aut vincta, quæ servo nupti, in curia Regis duci jubetur, et intra pensiles nectulas constituit, ubi Edictum Rotharis Regis tit. 88. § 11. habet: Et in Pisele inter ancillas statueret*. Quæ quidem lectio pro legitima haberi potest: siquidem *pisele* idem valet etiam *ac pensile*, et *Gynæcium* in Charta ann. 803. apud Ughellum in Episcopis Veronensibus. De vestimentis, quæ de pisele veniunt, vel de Genicio, decimam partem. Ubi perperam editum *gincio*. Hinc Pensilarii in Historia Epitomata Fredegarii cap. 65. idem, qui *Gynæciarii*, seu qui pensa trahunt: *Nec multo post tempore Narica Patricius Justinii Imperatoris, ejusque Augustæ Sophiæ minis pertrahens, eo quod Augusta ei apparatum ex auro factum mulieris, eo quod cunctibus erat, cum quo filaret, direxit, et Pensilarios regeret, non populos, etc.* In*

Libro veterissimo Sacramentorum Ecclesie Remensis n. 163. describitur *Oratio in p. hinc verius: Omnipotens omnipotens deus, corpus sapientia hominem docuit, ad idem corpus obliquando frigore a vicinitate sua, ita nunc quoniam sicut omnes homines, vel convenerunt in ea carant in corde vel delatata frigore a fervore ignis Spiritus sancti. Per Domine, qui ita etiam præputat in Indice, qui Libro præputat, non movit vir eruditissimus Joan. Mabillonius, qui recte, si fallor, hoc loco intelligi existimat, quod *Pisle*, seu vaporarium, quod mus: adeo ut ab ejusmodi pensilibus, et *Gynæciis* nomen traxerit, quod ex hypothesi vicinis calidius immitteret in ea loca, quo facilius per hiemem operi varent, qui pensilario operam dabant, quæ verba orationis, a vicinitate ignis, indicant.*

Unde postmodum ejusmodi vaporarium nomen additum videtur locis aliis inde in voce *Pisele*, ubi ex Adalardo et alia *Gynæcia*, *piselem* et *piselem* fuisse tractatum monasticum, in quod Monachi calefacti cum simul accubebant, et coque panis infusus suspensus desiccandus, ex corpore vestes Monachorum, denique *Pisele* et *Gynæcium* promiscue appellari: sed et inde Zelando *Pisele* vestrarium, hinc vero culinam appellari. Quod vero Adalardus *Piselem*, alii *Culefactorium* vocant. Vale in hac voce.

Ejusmodi porro feminas aut puella libera, quæ servis nupsant, ad *Pulitium*, seu in *Gynæcium* Palatinum mandatas, docet etiam Charta Paulophi d. Landolphii Principum Langobardorum in Chronico S. Squibis Berenut: *Suam concedimus in eodem Monasterio in illas liberas feminas, quæ servos ejusdem Monasterii sibi octoverunt maritos, vel illas, quæ ante ipsas sibi viros copulaverunt, paterque et ipsa servas cum filia et filia illorum in ipso Monasterio concedimus, ut quomodo omnes legaliter ad nostrum nos devenire debeant pulitium, sic illa in eodem Monasterio deveniat ad servandum dominandum.*

Geneciariorum ancillarum passim mestri perinde occurrit, unde interdum, septem malam partem. Synodus Meldensis cap. 7: *Si autem Laci copulas habuerint, a rebus et nuptiis alienum habetur, ut ipsæ domus accipiant, et inde comes aut Geneciariorum suas possint. Eadem habet Concilium Constantiense ann. 922. cap. 5. Interrogant Synodales cap. 92. apud Regionemul. 2. de Eccles. disciplin. cap. 3: *Si aliquis in domo sua consentit cum propriis suis vel Geneciariorum suis adulterium perpetrare*. Concilium Nannetense can. 19: *Concedens sit, mulieres virorum causas docere, et quæ de lanificiis suis et opibus textilibus et mulieribus inter Græcos suas resedentes deberant dissipare, paterum sibi nuptiarum auctoritatem*. Charta Ludovici Regis Bysyariorum in Monop. Salisburgensi tom. 2. pag. 12: *Mores infertur contra inter pueros et feminas Geneciariorum duo. Charta Dodicensis Concilii in Monumentis Paderbornensibus pag. 159: Excepitis ministris illius riter i. b. bus... ceterisque mulieribus jam ad Genecium ipsius assumptis, non alienas**

Et li paisson pointurè et assis :
Les cordes ansi de soie, et m'est vis
Plus de sept anis Gyronz i et bastis.

Infra :

Fait Aubert son pavillon drescier,
Li drop cu furent de paile de quartier,
Mult richi riche ouvers a eschacier,
Sept mille Gyronz i ot fait entaillier,
Li paisson furent et d'argens et d'ornier,
Les cordes furent de soie d'orellier.

In Consuetud. municipali Peronensi art. 241. *Tendre le giron en la Justice*, est, cum quis se paratum ait ad recipiendum pecuniam, quae offertur in solutionem. Notum porro proverbium Ital. *Che no vâ nelle maniche, va ne Geront*. Hoc est, quod non in re aliqua assumitur, assumitur in alia.

* Ad muliebrem vestem maxime pertinet Gyro, atque idem est quod ventrale, Gall. *Tublier, Grons*, in Mirac. B. M. V. MSS. lib. 2 :

Tout en ourant l'erbe a cueille, ...
Ses Grons en a la dame empli.

Hinc *Géronnée* et *Gironnée*; quantum capit Gyro seu ventrale. Lit. remis. ann. 1465. in Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 142 : *Icehni Roussel qui avoit une Gironnée de cailloux en suant le suppliant, etc. Une Geronnée de roisins*, in aliis ibid. ch. 197.

† 2. **GYRO**, Ambitus murorum. Vita Adriani IV. PP. ex MSS. apud Murator. tom. 3. pag. 440. col. 2 : *Hic fecit Gyronem in Rodicophano et turribus muniti*. Et pag. 445. col. 2. ex Cardinali Aragonio : *Hic fecit Gyronem in castro Rodicophant turribus munitum et alto fossato*. Job. Iperii Chron. S. Bertini apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 649 : *Iste Papa Adrianus IV. fecit Gyronem in Fadicossano, ac muris et turribus muniti*.

* Liber de Mirab. Romae apud D. Montefale. in Diar. Ital. pag. 291 : *Quod adificium rotundum fuit duobus Gyronibus*. Charta ann. 1317. in Reg. 56. Chartoph.

reg. ch. 11 : *Item que l'en ne puisse mettre ou tiges de heustaus, ne d'estivens, ne de heuses de cordonn, qu'il n'i ait demi pie de Giron ou plus de cordonn par dessous*. Vide *Gericonium*.

GYROFALCONES, vel **GYROFALCI**, ita vocantur majores, fortiores, et velociores omnibus aliis falconibus, iuxta Fredericum II. lib. 2. de Arte venandi cap. 4. addiditque ita appellatos a *huro*, quod est sacer, inde *Gyrofalco*, id est, *sacer falco*; vel a *Kyrio*, quod est dominus, inde *Kyrofalco*, id est, dominus falco, secundum Graecam linguam.

Alii a gyro faciendo, vel in gyrum faciendo, ut Silvester Girardus in Topogr. Hibern. dist. 1. cap. 8. et dist. 2. cap. 13. cui concinit Albertus Magnus cap. 6. de Falconibus : *Major est astute, et minor aquila, et dicitur Gyrofalco a gyriendo, quia dñs gyriendo acriter praedam insequitur, nec dignatur ad parva; sed aves magnas insequitur, sicut grues, et cygnus et hujusmodi*. *Gyrofalci*, apud Crescentium lib. 10. de Agric. cult. cap. 14. [*Gyrofalci*, apud Rymerum tom. 2. pag. 1071. *Gyrofalco*, *Gyrofalco*, apud alios.] Vide *Gyrfalco*, [* et Graff. Thesaur. Ling. Fr. tom. 4. col. 536. voce *Glr.*]

† **GYROGRILLES**, Erinaceus, Gall. *Herisson*. Vide in *Chirogrillus*.

GYROVAGARI, Circumcirca vagari, Joanni de Janna. [Gloss. Lat. Gall. Sangerman. : *Girovagari*, Contourner deca et delà, ou errer, ou forvoier.] Pelagius Archidiaconus in Vita S. Prudentii Episcopi Tyrassonensis, apud Bivarium : *Huc et illic capit Gyrovagans ambulare*. Conradus de Monte Puellarum contra Begehardos : *Hi opera manualia suorum postponentes artificiorum, cucullati Gyrovagando provincias per diversa incedunt, etc.*

GYROVAGATIO, in Vita S. Isidori Episcopi Hispanensis n. 17 : *Ne occasione comperta, vana quaque per Gyrovagationem meditando, mentem a studio revocarent, ferreis astringebat compedibus*.

GYROVAGI, proprie appellati Monachi, qui Monasteriis suis relictis per diversa cellas, necesse quia pietatis vana specie, vagantur, de quibus Ita Regula S. Benedicti cap. 1 : *Quartum genus est Monachorum, quod nominatur Gyrovagum; qui tota vita sua per diversa cellas hospitant, impere vagi, et nunquam stabiles, et pauperes voluntarii et gula illecebri servituti*. Arguit de ejusmodi Gyrovagis praeterea Regula Magistri cap. 1. Ep. 63. inter Francicas tom. 1. Hist. Franc. Petrus Damianus lib. 5. Epist. 9. S. Bernard. Epist. 68. Cluniac. lib. 1. Collat. cap. 23. Statuta Hagonis Cluniacensis. pag. 1465. Caesarus de Mirac. lib. 1. cap. 7. Matth. Paris p. 490. 551. etc. Hos etiam ita depingit Petrus in Poëm. ad Cytherium :

Qualis vagari per mare et terras solet
Avara mendicabula,

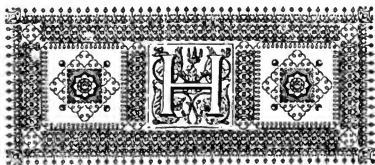
Qui deperdo monachos se vel vultus
Nemine casumque vendunt.

Eodem sensu Presbyteri Gyrovagi dicuntur qui dimissa sua parochia errantes libant. Rotherius Veronensis in Epist. ad Joannem PP. apud Chapprevillum : *Quem jam ubique vidisti, atque ad omnibus Gyrovagum pudes vocari*. De iis etiam Desiderius Episc. Cadurensis Epist. 16. et Innocentius III. lib. 1. Epist. ad Auxitanum Archiep. pag. 49. Vide Albertum Stadenen ann. 1051. Sed et Gyrovagum, pro quoque errone dixit Rodericus Toletan. lib. 4. de Reb. Hisp. cap. 1 : *Capitque per loca doct et incerta caedes agere contra Muros, et quasi Gyrovagus eorum totam victoriam perturbare*.

GYRRUS, Charta Dalmatica ann. 1066. apud Joan. Lucium lib. 2. de Regis Dalmat. pag. 101 : *Ad haec autem stobilium, si habuerint navigia, sive commercia, erit, et redeant, piscatores Gyrrum, sibi galeas praebent animam; alii autem piscatores naves, cum habuerint, deferant pisces*.

† **GYSA**. Vide *Gysa*.

GYSAEUM. Vide *Gisarna*.

H

HAB

HAB

HABITERRA numeralis, quae 300. denotat. Unde versus: H. quoque ducuntur per se designat habentes. seu, ut habeat Ugnio: Littera H. quondam hic centum notat, nec plura quondam.

Eidem litterae, si recta linea superaddatur, 300. millia significat.

H. in superscriptione cantilenae, et tantum in scriptura aspirat, ita et in nota id ipsum habuit. Notherus Balbulus Opusc. Quid singula litterae significant in superscriptione cantilenae? Vide A.

H. Literam vocabulis propriis seu appellativis a Theutonibus non sine mysterio proponi solitam, censent quidam: verbi gratia, in *HLudovicus*, *HLotarius*, *HLrabanus*, et similibus; ainique *Herra*, id est, *Dominum* innuere, quoniam *modum* Latini D. plerumque usurpant. *Herr* autem, ut auctor est *Walafridus Strabo* lib. de Rebus Eccl. cap. 7. ab *heros*, seu potius *heras* deducitur. *Cousule Olauum Wormium* in Monumentis Danicis lib. 5. p. 440. V. infra Hc.

Nodum in scripto quaerunt qui vocabulis propriis seu appellativis litteram H non sine mysterio praemissam volunt; quicquid enim noverit Francos olim, quod et Graecis familiare fuit, verba, quibus litterae l et r praeposuerunt, forti aspiratione firmare et roborare amavisse, ut eorum sonus esset vividior vegetiorque, rem manifestam habebit. Vide hanc in rem *Go. Schilleri* litt. H. [* Grimm. Grammat. German. tom. 1. pag. 195. edit. 3.*] Neque vero si honoris causa nominibus Regum praemitteretur, in aliis, ut *Dagoberti*, *Sigeberti* aliorumque, omitti debuit. Argueretur autem, ut apud Occitanos et Catalanos posponitur litteris l et a non quo fortiter audirent, sed ut l pronuntiaretur velut duplex il Hispanorum in *Llamar*: a vero ut a eorundem in *Soña*. Quoniam de Hispanis occurrit mentio, non abs re erit monere ipsius usitissimum esse mutare fin h ut a nobis plures ab litteram F est observatum.

Quemadmodum vero perperam in MSS. codicibus non raro additur eadem habet littera: ita non rectius saepe omittitur; utriusque exemplum accipe. Testamentum in corice scriptum ann. circ. 690. et a *Feliciano* in Hist. S. Dionysii pag. x. vulgatum: Et possedendum relinco, et hoc dum advizero, *Hnsufructuaria* conditione, et

absque praedictio sanctarum basilicarum tenere et domare debeant... Et quidquid exinde ipse Abbas qui tunc temporis ibidem fuerit pro Hatiletatibus memoratarum basilicarum decerneret facienda, etc. Charta *Chlodovei III.* ann. 691. apud eundem *Felician*, pag. xi: *Sia autem non poterit quod lex de tali causa edocet De inde sustineat, unde et talis praecipiones eis ex hoc fieri et accipere jussimas. Et haec quidem sufficienter, rem quippe notam loquor; alios varietates sua sponte animadvertit studiosus lector.*

* HAA, Vox interjectionis; forte quod evaginatus terrorem incutiat. Lit. remiss. ann. 1373. in Rvg. 104. Chartoph. reg. ch. 336: *Adone icellui Fatroulle va sacher s'espee, et dist a son compere: N'aprociez de moy; car se vous aprociez, je vous donrai de ceste Han.*

HAALADAL, Caro conjuncta venis, per quam fit motus membrorum. Ita *Constantinus Africanus* lib. de Anima et spiritu. Vox Arabica. [* Vide supra Alaudal.]

† HABBA, pro Abbas. Instrum. ann. 873. apud *Mabilionium* lib. 6. de Re Diplomatica pag. 543: *Et vendidit homo, qui fuit (nomine) Egiu Habba de jam dicto Monasterio.*

HABE, pro Ave, vel Have: nam et ita scribebant. Glossae Lat. Graec.: *Habe, χαῖρε*. Acclamatio Senatus, apud *Pollionem* in *Claudio*: *Claudi Dux fortissime Habeas*, i. χαῖρε; &c. Ita in Inscriptione *Legum* in *Cod. Theod.*: *Habe Posthumianae carissime nobis. Have Marcelline, etc.* Vide *Cujac.* ad *Paulum* lib. 3. Sentent. tit. 4. et lib. 1. *Observ.* cap. 15. et *Juretum* ad *Symmach.* lib. 5. Epist. 38.

* HABELLANIETUM, ut *Avellanetum*, Locus avellanis arboribus consitus. Chart. ann. 860. apud *De Blasio Ser. Prince.* *Salern.* num. 95. pag. 163: *Arbusta, castaneta, Habellanetia, in montes quam et in planum, etc.*

† HABELLUM. Vita S. *Declani* Episc. tom. 5. Julii pag. 605: *Mulier ejusdem villae venit cum servitio suo ad Monasterium S. Declani: sed ipsa non longe a civitate acceptae furtive de tributo sancti Pontificis magnum Habellum, volens injuste alii tribuere: sed illam coram viatoribus terra delicti... et devotius terra eam, projecto Habellum de stina suo, et illico illud coram omnibus lapsis apparuit. Ubi Solterius in Notis: Quid sit Habellum nescio; sed cum*

infra constanter scribitur *Kabellum*, agitur de tributo quod S. *Declano* pendi debebat, suspicor intelligi *Gabellam* seu summam pecuniarum ex arca tributaria *Monasterii S. Declani* furtim ablatam.

HABENÆ, Papie, *Funes novium*. † HABENDEXCIUS, pro Abundantius, in litteris *Caroli Johannis Reg. Franc.* primogen. ann. 1358. tom. 3. *Ordinat.* pag. 330: *Ut eo libentius et serventius circa divina intrandam obsequia, quod (quo) dicitis presidis Habendencius prospererint se munias.*

† HABENTIA. Vide in *Habere*. 1. HABERE, Velle, vel debere. Lib. 1. *Capitul.* cap. 61: *Qui in sanctis Habet jurare, hoc jejuniis faciat, etc.* *Rupertus Abb.* in Vita S. *Heriberti* Archiep. *Colon.* n. 23: *Currens offer illum ad me, ego enim eum Habeo baptizare.* Num. 26: *Ipsa enim, quia agnovit, Habeo rem visitare.* *Folbertus Carnot.* Episc. 103: *Rez proximo rugit, ut dicitur, venire Habeo in silvam Legum, etc.* Phrasia *Gallica*: *Jury à le baptizier, à le visiter, à aller à la chasser.* *Leges Luthprandi Regis Longob.* lit. 105. § 1. [* 138. (6. 85.)] *Feni et occide dominum tuum, et ego tibi facere Habeo bonitatem, quam volueris.* *Mox*: *Fert eum adhuc, nam si non feriveris, ego te ferire Habeo.* *Statuta Ordinis S. Gilberti*: *Omnes Canonici, qui Sacerdotes non fuerint, omni de Dominico Habent communicare, id est, teneantur. Occurrat ibi pluries: formula loquendi a veteribus etiam usitata. Vide Symmentiale Theodori cap. 3. Juratum et Cerdam in *Adver.* lib. 1. Epist. 26. et *Cordam* in *Adver.* *Sacr.* cap. 17. num. 3. Vide *Glossar. med. Graecit.* in *Egzo*. [* et *Senler.* *Indic. Lat.* Tertull. voce *Habere*.]*

2. HABERE, Habitare; qua notione utitur *Plautus* in *Menarchi*. *Noit.* vet. apud *Menag.* in *Hist. Sabol.* pag. 135: *Inquisivit... utrum essent aliqui Habentes circa nos in foresta, qui possent libere esse parochiani hujus cimiterii, quod benedicere volebat... Designavit nobis parochiam quodnoto erant inhabitantes, vel habituri erant, in tota foresta illa, etc.*

3. HABERE, Cogi, compelli, Gall. *Etre forcé*. [* Vide *Habere*, t.] Lit. remiss. ann. 1452, in Reg. 181. *Chartoph.* reg. ch. 165: *A patria Catholonia se absceutur Habuerunt, et in Jugum se constituerunt, ne justitia de ipsis fieret. Idem vero, pro Oc-*

cupare vel Destruere, usurpari videtur in Chron. MS. Bertr. Guescl. :

Furent tout mors ou pris et les chasteient Habes.

* 4. HABERE, Dicitur de equa, quæ concipere potest, vulgo *Qui peut recevoir*. Const. MSS. Petri III. reg. Aragon. ann. 1359: *Quod equa, quam ille, cuius fecit, quis teneri seu colorari fecerit per equum aut runcianum nostrum, nequeat pro debito, vel quavis alia causa seu occasione pignori sui capi, nec etiam interiri donec ad Habendum apia fuerit.*

5. HABERE, Concilium Turonense III. can. 25: *Quoniam aliqua sunt Monasteria, in quibus jam pauci sunt Monachi, qui prædicti Patris regulam sive Abbatibus habeant promissam. i. qui promiserint. [Guidonis Disciplina Patensis lib. 1. cap. 16: Cum autem orationem habuerint faciant, pueri utantur, etc. Lib. 2. cap. 2: Sed tamen ante habent ipsi omnia sua facinora pueris.] Capitulum Aquisgran. ann. 789. cap. 79: Nec in publico vestimenta lavare, nec herbes tondere habeant licitum. Additio altera ad Capitulum Theodoli: Et nulli extra parvulos et infirmos, licet Missam audiant habeant, ... edere et bibere præsumant, ante publicum peractum officium. Capitulum Noviomagense ann. 806. cap. 7: Auditum habemus, qualiter, etc. Phrasid Gallica: *Nous avons oui.**

* HABERE DOKUTUM, FONS, Donare, facere; usitatissima apud Scripsores medie ætatis loquendi formula: sed et Latinis huiusmodi incognita; quam prætermissem, nisi a quibusdam viris doctis inter barbaras voces fuisset amandata. Vide Collect. Histor. Franc. tom. 7. pag. 637. et tom. 9. pag. 554. et 604.

† HABERE SE, Gerere se, Gall. & Comporter. Laurentius Biziuzi de Origine belli Hussitici ann. 1431. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 171: *Turbabant quatenus Progenies Haberet se ad defendendum.* Bartholomæi Scribæ Annal. Genuens. lib. 6. ad ann. 1246. apud Murator. tom. 6. col. 609: *Qui ad defensionem exercitus Mediolanensis et offensionem exercitus domini Fridrici se mirabiliter Habuerunt.* Lanfranci Pignoli Annal. Genuens. lib. 7. ad ann. 1266. ibid. col. 539: *Quia vero dictus Admiratus et consilii et comiti quæ uile se Habuerunt, alio quod præsumptum fuit eos fuisse produci.*

† HABERE AGERE, Multum laboris et opere in re aliqua ponere. Lit. remis. ann. 1386. in Reg. 1343. Chartoph. reg. ch. 52: *Item expensis respondit quod rursus ipse satis Habuerat agere, et multum passus fuerat in solvendo eam partem; adeo quod non posset ipsum juvare ad solvendum eam partem antedictam.* Phrasid Gallica: *Qu'il avoit eu assez à faire, id est, non sine magno negotio.*

* HABERE AGERE, HABERE FACERE CONTRA ALIQUEM, Gall. *Avoir à faire contre ou avec quelqu'un*. Rem pugna cum aliquo dirimere. Lit. remis. ann. 1355. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 146: *Item Petrus Moret argent, mole imbutus spiritu, dixit eidem Stephan. quod contra ipsum volebat Habere agere.* Aliæ ann. 1351. in Reg. 80. ch. 637: *Indignatus Petrus dixit Johanne*

neto: Garefere vilissime, tecum Habere facere volo ego. . . . Percussit dictum Petrum de quodam cutello, etc. Charta ann. 1500. in Chartul. Sabaud. fol. 133. v.^o: *Domini antiquiores ipse tenetur sequi ratione ligetatis antequam contem Sabaudie, si forsitan ipsi Haberet facere cum dicto domino comite vel ejus heredibus.*

* HABERE FACERE, Negotium habere, vulgo *Avoir affaire*. Charta ann. 1313. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 13. col. 1: *Nisi essent peregrini, vel alie persone, quæ Haberet facere extra regnum, quibus gentes regie permittant portare parvos Turonenses. Stat. Astæ collat. 11. cap. 78. pag. 33: Insuper quilibet Habens facere prope dictum beale, etc.*

* HABERE ANIMUM CUM ALIQUO, Parti alieque favere, societatem cum aliquo habere, Gall. *Avoir des intelligences*. Hist. belli Forojul. apud Murator. tom. 3. Acta. Ital. med. ævi col. 1500: *Et in terra erat mor per hominum animum Habens cum domino Padua.*

* HABERE BONUM OS, Galli eodem sensu dicimus, *Avoir bonne bouche*, Tacere, commissæ celare. Lit. remis. ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 236: *Pactum inter se fecerunt et ordinaverunt, quod Haberet bonum os, id est, quod istud non revelarent.*

* HABERE AD DIES SUOS, Usufructuario et precario jure possidere, Gall. *Avoir sa vie durant*. Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 421: *In diocesi Meldensis habebant (monachi S. Martini Pontisar.) quoddam manerium, in quo quidam ex his monachis; sed episcopus loci habebat illud ad dies suos, et archidionensis Meldensis similiter habebat unum aliud manerium ipsorum ad dies suos.*

* HABERE INJUSTITIAM, Injustum actionem intendere, causam iniquam defendere. Charta an. circ. 1130. ex Chartul. Stirp.: *Item quævisit michi terram de la Reversarii, . . . et injustitiam Habens defecit.*

* HABERE AD JUSTITIAM, Aliquem ad juriandum, vel quod juris est exequendum, cogere. Charta jam jam laudata: *Item die adorato piscatus fuit stagnum de Fialura: unde domini stagni quæstionem mihi rectum, sed ego Hæterium non potui eis Habere ut justitiam.* Alia Alfonsi comiti. Folio. ann. 1338. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 48: *Ad justitiam vobis Habebat, et si illos ad justum vobis Habere non possemus, adjuvabo vos de eis, sine vestro ingenuo.*

* HABERE PRO MALO, Gall. *Trouver mauvais*, Offensionem habere. Epist. inter Acta B. Christ. tom. 4. Jun. pag. 412. col. 1: *Unde pro malo non Habebatis, nec ingrati divi imputetis, etc.*

* HABERE MATERIAM, Causam habere, vulgo *Avoir matière*. Comput. ann. 1412. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 205. col. 2: *Et primo solverunt. . . . Raynoldo de Guerra et Petro de Rodis, capitaneis gentium armorum. . . . ad finem ne Habebant materiam faciendi malum per gentes suas, etc.*

* HABERE MELIUS, Gall. *Avoir du meilleur*, Viribus superare aliquem. Lit. remis.

miss. ann. 1477. in Reg. 203. Chartoph. reg. ch. 13: *Foyant icellul supplaus q' n'avoit pas du meilleur, etc.*

* HABERE IN TESTIMONIUM, Testari habere, Gall. *Prendre à témoin*. Reg. C. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 39. r.^o: *Et de hoc Habebat curiam in tem, nium.*

* HABERE PERSONAM, pro Responso. Canonos Hibern. tom. 9. Spirit. Act. pag. 13: *Non oportet iudices Ecclesiæ habere Personam in iudicio, qui non exceptio personarum apud Deum.*

* HABERE, Exstat. Codex MS. Trinitatis Abb. Sangerni. fol. 25: *Habet illa habet in totum legum 1. et dimid.*

HABERE, Res, divitiæ, facultates, de nostris, *Avere* Italia, *Habere* Germani. V. Havo. Pacta inter Venetos et Præses, Gestis Innocentii III. PP.: *Totum quod Habere, quod in civitate inventum fuerit, quodlibet duci debet, et panti in commo, etc.* [Tabularium S. Florentii: *Hic de rationem animæ sue omnes reddidit, predicta villa Monachis concessit, et Habere eorum x. solidos accepit.*] Orac. patrum in Statutis Venetis ann. 1272. lib. 1. cap. 43. 46. 53. etc. ut *Avoir* in Scriptis Gallicis mediæ ævi. Hinc Gallienus Habere, apud Guibertum, qui Alberto 1. et Tyrio, *Sans avoir* nuncupatur. V. Glossar. ad Villharduinum.

HABENTIA, numero singulari, Dicitur opes, apud S. Augustinum lib. 20. de Civitate Dei. Faustum. Nonius Claudius lib. 7. de eorum Habentia infestat. [Hist. Novæ Monast. apud Marten. tom. 3. Anecd. 1150: *Anni duo necdum finierunt, et Habentia Monasterii sic est exhausta, q' retroactæ copie nullam vestigium invenit.*] Plautus in Truculento:

Ad se cum animo quæ Habentiam avertit.

Utitur etiam Quadragesimo apud Novit HABENTES. Florentinus Abbat. Vito Julianus Antecessor. Const. 108. §. 1. Et si post tres testationes in scriptis habet et idoneos homines Habentes, invenerit quem contestatus est cum xore suo. Ubi Greca habent ætatem; præter Charta Censuli Regis Merciorum ann. 131 in tom. 1. Monastici Angl. pag. 100. Rex suum pastum requirit, vel Habentes homines, quos non dicimus Festigat.

* HABERGAGIUM, Domitium, domus Charta ann. 1262. ex Chartul. Sancti Sextami partem in pressuris quæ sunt subius villam de Mendonno et in Habitu et pressura et aliis pertinentiis. V. Herbergia.

* HABERGAMENTUM, Habitatio, f. m. nostris alius Habergement et Herbergia. Charta ann. 1209. ex Tabul. Geru. Prat.: *Dolerunt et cimiterium, et Habergamento ipsius presbyteri, liberantibus et quitum.* Alia ann. 1244. Pancr. episc. Carnot.: *Actores dicitur inter possessiones ipsius speculum maneris, vulgariter Habergementum dictum villagium de Berchiers. . . . Predicta Habergamenta defuncto magistro Johanni canonico Carnotensi cec. forensi ann. 1244. derant. Consol. Boetii MS. lib. 1:*

pro eorum consilata tenendo..... acquirere vel assequere. Charta ann. 1343. ex Chartul. S. Vinc. Laudun.: *Li religieux seroient tenuz de laisser trente piés de let, Habiles et souffisans pour charier au les devers nos lous de Crispy.* Alia ann. 1425. ex Chartul. Latiniac. fol. 240: *Foisnil suffisant et Habile pour euyre enfigment leur paste.* Abolito vero, pro Habendus, in Instr. ann. 1385. tom. 2. Probat. Hist. Brit. col. 511: *Les choses qui au fait seront utiles, profitables, Avables et necessaires.*

§ **HABILLUS**, pro Habilis, aptus, gnarus, strenuus. Charta Henrici VIII. Regis Anglie ann. 1540. apud Rymer. tom. 14. pag. 655: *Hominum Habillorum ad guerrum etc.*

§ **HABITACULUM**, Habitatio, domus. Brevarium Pisane Historie apud Murator. tom. 6. col. 163: *Si quidem Graeci dicit praedictio Pelope, de Arcadia venientes et ad litora Pisanae applicantes, invenientes positum et flumina, balnea et lapidicinas, exasperant Habitaculo in diversis partibus construere.* Occurrit apud Gellium et passim in Scripturis.

* **HABITAMENTUM**, Instructum bellicum. Lit. remiss. ann. 1461. in Reg. 192. Charthoph. reg. ch. 19: *Supervenerunt viginti habiteri et septem homines eques (sic)..... Dicit homines sunt in Habitata et Habitamento, in quo vos vivistis; ideo quia vos in solento me sequas fuistis.* Vide supra Habitamentum.

§ **HABITANTIA**, Praedium rusticum, seu agri portio excolenda cum habitatione, idem quod *Mansus*. Vide in hac voce. Notit. jur. eccl. Aquilej. ann. 1386. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 1665: *Item nobiles quam alii cupimus conditionis et status, obtruncantes feudis, ministeria et Habitantias, et ejusmodi conditionis bona ab ecclesia Aquilejensi, etc.*

§ **HABITANTIA**, Obligatio, qua, qui iure alienus civitatis sui volunt, in ea per certum anni tempus habitare tenentur. Charta ann. 1173. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi col. 120: *Item illud innotavit Hildebrandinus de Osano, sed exceptavit Habitantium. Item illud idem juraverunt Albertus de Rodello, Wido Boji, Grimaldis et Rophanellus, quod Gerardus de Monteculo, et Habitatum forent. Quia iuramenti formula sic incipit ibidem, col. 209: *Ego iuro esse civis Mutinae semper et Habitator per annum mensem omni anno, etc.* Vide infra Habitaturum.*

* **3. HABITANTIA**, Familia. Charta ann. 1219. inter Monum. eccl. Aquilej. col. 687: *Quilibet illorum habitabit et stabit continue cum Habitantia sua in civitate Tarvisi, quolibet anno.... per mensem unum.* V. in Munio.

* **4. HABITANTIA**, Habitatio, domus. Stat. Cadubri. lib. 3. cap. 62: *Si in villa aliqua, vel regulata aliquis villae, vel contrate Cadubri vel Caprellis, in qua sint ad mutas decem Habitantes, maximus fuerit aliquod nobilemque, etc. Maison ou Habitation, in Libert. ville d'Ague-perse ann. 1374. ex Reg. 198. Chartul. reg. ch. 360. Habitamentum, pro Loco ubi quis habitat, in Bestiar. MS. :*

Qui manere est de serpent, et l'ave a l'habitement.

* **Estre habité**, Sedem stabilem et domicilium habere, in Lit. ann. 1378. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 381. art. 12: *Que se aucunz deus des receveurs estoient bons et suffisans, et fussent bien Habites et marries, etc.* Vide infra *Heredes* 2.

* **HABITATIO**, Actio habendi. Charta ann. 1342. tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag. 41. art. 15: *Exceptioni dictorum quingentorum florum annui non habitatorum et non receptorum, speique Habitacionis et receptionis futurae renuncians, etc.*

HABITATORES HEREDITARII. Vide *Mansionarii*.

* **HABITATORES**. Hoc nomine barbaros donatos, qui in provinciis Romani imperii occupatis urbes vel oppida incolebant, exemplis probat Savinius in Histor. Jur. Rom. med. temp. tom. 1. cap. 5. § 87. Romani distinguunt possessores ab habitatoribus civitatum, ita vero ut ubi de utrisque simul agunt, habitatores dicuntur. Vide Julian. Epit. Nov. const. 124. § 356.

§ **HABITATURA**, ut Habitaculum. Acta S. Synecensis reclusi tom. 1. Junii pag. 105: *Reperi non tam magnificam et fortem structurem, quam mirificam et humilem anachoretæ Habitaturam.*

* **HABITATUS**, Habitatio, domicilium. Sermo habitus in synodo Lemov. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 339. inter not.: *Et si esset Habitatu vel nota Francus, eloquio tamen Romano clarus, etc.* Vide alia nomine supra in *Habitamentum*.

§ **1. HABITO**, De castrò, vel urbe ab hostibus capta dicitur. Brevarium Hist. Pisane apud Murator. tom. 6. col. 171: *Ad quod castrum vincendum Pisani fuerunt cum quinquaginta novibus, platis et schafis, et cum xii. manganis ordinatis in platis, ejus castrum Habitato fuit anno Domini 1148.*

§ **2. HABITO**, Tenita, possessio, Gall. *Tenir*. Tractatus consolarationis inter Robertum Regem Sicilie et Johannem Dalphinum ann. 1314. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 150: *Quod si dicta Habitatio tenita cessaverit, idem dominus Rex vel heredes sui ad duplicatum subsidium astringerentur.* Vide in *Tenere*.

* **HABITUALIS TUNICA**, Qua quis vestitur. Acta B. Joan. Firm. tom. 2. Aug. pag. 461. cni. 1: *Nihil aliud ad usum habere voluit, nisi solum tunicam Habitum, chorion et femordia, etc.* Vide mox *Habitare*.

§ **HABITARE**, Vestire, induere, Gall. *Habiller*. Instrument. ann. 1473. in Bullario Carnelit. pag. 301: *Et se talibus habitibus respective Habitare debeant.* Compendium Jurium et consuetud. Universit. Paris. per Robertum Goulet fol. 13: *Habitanti capis doctoribus aut aliis scholasticis indumentis, processionaliter ordine premisso obvium corpori defuncto iur.*

* **Alias Habitor**. Lit. remiss. ann. 1401. in Reg. 156. Charthoph. reg. ch. 382: *Lors, illeux suppliant estoit mal vestu et Habitoit Alie ann. 1414. in Reg. 168. ch. 129: *Lequel compaignon... estoit vestu et Habitoit en estat de gens d'armes, Ung grant compaignon Habitot d'un montel noir, in aliis Lit. ann. 1469. ex Reg. 195. ch. 265.**

§ **HABITUATIO**, Habitus, vestitus, G. *Habilllement*, Acta S. Godelevi tom. 2. fol. pag. 425: *Viduum, inquam, decet unguis Habituatio.*

§ **HABITUATIO**, Vestis Religiosa monacho, Gall. *Féture*, Schramb. Chron. Monac. pag. 421: *De ejus (i. Novitii) moribus et Habituacione. Deinde ejus perarationem, considerata radit et relata Monasterio iuritur, toto tempore probationis tantum a steriorum ferens alba coloris.*

§ **HABITUATI**, In Ecclesiis Cathedralibus seu Collegiatis Beneficij Canonici, ordine minores; frequentius hodie de Physytero intelligitur vice Clerico, qui ad alienum Ecclesie servitium se mancipat, aliusque beneficii titulo, certis penarum distributionibus, jasta locum, consuetudines, contentus. Lit. remiss. fol. 1. Regis pro reformatione S. Capli Paris. 2. *Tributor Thesaurarius dicta Capelle committere unum bonum distributorem, videlicet unum de Habitatis in dicta Capella, ibidem iterum de Habitatis pro Canonico et Capellanis occurrat merito.* Obituarium MS. Ecclesie Moriniensis fol. 30: *Item in conductu processionalis fratrum B. Marie et in ejus regressu quilibet Habitatus de gremio Ecclesie Moriniensis, et omnes alii supra in articulo praedicti in elatione cum aliis servitoribus in viagio donec fuerit ordinatus per Capitulum, quilibet percipit tertiam partem quatuor denariorum.*

Item presbyter, diaconus, subdiaconus, servitus et duo Habitatus deferentes ferunt, ultra distributionem praefatam quilibet percipit tertiam partem quatuor denariorum. Rituale MS. Ecclesie Cathedr. S. Stephani Tolos.: *Et Sacerdos vel deinde ad aspergendum altare magnam, et deinde descendit et aspergendum Canonicos et alios Habitatos.* Instrum. ann. 1551. tom. 1. Macer. Inula Barbarae pag. 276: *Item R. Abbas Deonis et Prior secularis S. Benenberti Lingunensis Diocesis ejusque in dicta Ecclesia et parochias successores, respective super Canonici, presbyteris et Habitatis instrum. Ecclie collegiatae. Occurrit in Instrum. ann. 1240 apud Mirum tom. 2. pag. 1341.*

* **HABITUARIUM**, idem quod supra *Habitantia* 3. Stat. Pistr. ann. 1109. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi col. 259. § 124: *Nobiles homines Priores districtus, qui videbantur habita concurrens, et idonei, faciam jurare Habitatum civitatis Pistoriensis sine fraude; ex quo Habitatis civitatis Pistorii juraverint, et faciant rationem, et huiusmodi nostra civitas observabo.* Italica, *Habituro*, habitatio, domicilium.

* **HABITUARI**, pro Habendus. Astal. Fald. ad ann. 865. tom. 7. Collect. Hist. Franc. pag. 172: *Condictioque inter eascripto de supradicta conventionem apud Piprino Coloniam Habituro.* Occurrit praecipue in Charta ann. 878. inter Probat. ut Hist. Trencher. pag. 99.

§ **1. HABITUS**, unde, de iis dicitur: *Monasticum habitum induere*, V. 5. Declani Episc. tom. 5. Julii pag. 601: *Multa jam nulla Habitibus utraque vestis illis plerumque locis tunc cura et regula servata similis patroni Declani in vita felicitas exierunt.* [*] Inde *Habitatus* et *Habit*:

matore, Monasticum habitum induere, [supra].

† **HABITUS REGULARIS**, Monastici, in 1. ad Capit. cap. 52. *Habitus regularis*, in lib. 7. Capit. cap. 138. in 1. ad 1. cap. 88. in Canon. Isaac. Episc. cap. n. 9. et in Capit. Caroli C. tit. 1. §. 67. *Habitus religiosus*, in Capit. ejusdem Caroli tit. 97. n. 8. Interdum *Habitus religiosus* usurpatur pro eo qui Sacerdotium decet. Ita in Addit. 3. ad Capit. cap. 109.

† **HABITUS NOSTRIUS**, pro *Superpelliceo*. Vestis linea clericis propria. Stat. apud. Tornac. ann. 1366. cap. 39. pag. 12. *Capellani ecclesiarum, habentes capellam in ecclesiis curatis, non incendant, sed divinam celebrant, nisi in habitu nuptiali, velut cum superpelliceo*. Vide infra *Festis nuptialis*.

† **HABITUS SANCTORUM**, Monastici, in Chart. ann. circ. 1183. tom. 1. Probat. dist. 81. cap. 692: *Qui Hericus circa finem vite sue ad abbatem se contulit et Habitum monachum accepit, et ibi finem vite sortitus est*.

† **HABITUS VENERABILES**, Imperatoris, apud Viennensem in Epit. in Constante.

† **HABITUS**, Mendose pro Ambitus. Monst. Anglie. tom. 1. pag. 25: *Unde cum alias suis catergias domos necessarias habuit curie S. Augustini ipsi abbat, ibique frequentius commorantur apud athenienses*. (** Pro Abitus, in Hist. Cas. S. Gall. Pertz. pag. 99. lin. 34.)

† **HABUERE**, pro Abluere, in vetusto Gronov. MS. B. M. Deaurate: *Tumen quidam tenetur postmodum habuere velut amictus, et restituere predicto rari amictus mundatos*.

† **HABULUM**, Portus, navale, a veteri Gallico *Hable*, pro hodierno *Havre*. Lit. brevia. ann. 1354. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 198: *Johanne et Richardo de Mortuo in villa de Honnefleux existentibus sunt Habulum, Gallice le Hable, dicte villæ, et le Able qui vient à Honnefleux, in Lit. tom. 1369. tom. 5. Ordinari. reg. Franc. 12. 13. art. 10. *Hables et ports de mer*. in Lit. ann. 1374. tom. 6. eundem. Ordinari. cap. 47. *Havaire*, eundem acceptione. Le Royan du cens de Pontthien in Glossar. Joilem Joivill. edit. reg. *Tant erat la Tide vive devant Amurice, et quant il fut Havaire pris, gallez vinrent encontre* 1. etc. Vide *Habulum* et *Hambu*.*

† **HABOUTARE**, Constituire, assignare, Gall. *Assigner*. Charta Curie Stueven. ann. 1277: *Et super predictis viginti alio... admodum assignaverunt et habouant predicti Johannes et ejus uxore, habuit Abbotem et conventum... ad eundem partem predictæ domus*. Eundem *Storie Faire about d'ouvrage*, in Consuet. Martini cap. 12. art. 6.

† **HABOUTARE**, et **HABUTARE**, Gall. *Abouter*, Terminari. Charta ann. 1254: *Pro videlicet (pratum) situm est inter priorem dicti Prioris ex una parte et pratum Galvini Vannoris ex altera, et Habutans vicariam de atrio ex una parte et Communi Cellarium ex altera*. Charta ann. 1235: *in parochia de Maintru inter mansuonem Ricardi dicti auctoris ex una parte et*

queminum regule ex altera, Habutantem ad aquam currentem ex uno capite etc. Alia ann. 1298: *Domus et mansura sita est in univulso Monachorum juxta domum et mansuram meam ex uno latere, et mansuram Petri ex alto, et Habutavit terram Roberti Franciscus ex uno bauto, et queminum regule ex alto*. Vide *Abbutare* in *Batum*.

† **HABURA**, Famula. Gloss. Anglo-Saxon. Ælfrici: *Ancilla, serva, Habura, vel dula*. Vide *Alura*.

† **HABRIGONARIA**, Vicus Parisiis, ubi Halsbergerum opifices habitant, vulgo *Habergerrie*. Lit. remiss. ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 233: *Therobaltus, dictus Champagne, sellarius Parisius, in vico Habrigeonarie commorans, etc.* Vide *Halsberger*.

† **HABUDARE**, pro Abundare. Littera Johannis Reg. Franc. ann. 1361. tom. 3. Ordinari. pag. 505: *Nos vero dictos mercatores begnino favore proseguentes, et ut affluens in regno nostro suas merces deferant, et per hoc regnum nostrum copiosius habundabit, etc.*

† **HABUGHUNT**, et **HABUGHUNT**, Canis qui cum accipit venatur: *Hupic enim seu Habich Germanis est accipiter: Hund, canis*. Lex Bajwar. ex Edit. Heroldi cap. 27. §. 6. Vide *Canis Accipitro*.

† **HABUISIA**, [Contractus Navigii D. Regis cum Venetis ann. 1368. tom. 5. Hist. Franc. *Et pro quolibet alio peregrino habundo placum ubi arbore de medio ad proram cum suis viandis et Habuitis marcham unam etc.* Ubi pro *Hobuitis*, leg. *Harnetis*, ut monet D. Cangius] in voce *Placa*.

† **HABULUM**, Portus, Gallis *Hable* et *Havre*. Tabularium Monast. Fiscanensis fol. 41: *Laxant... et dimisit Dom. Abboti Fisc. quidquid juris habebat... in portu et Habulo et villa sua de S. Fadrico, etc.* [Charta Henrici Malcolmi Vicecomitis. Blosserville ann. 1240. apud Valesium in Notit. Gall. pag. 211: *Ego in portu sive Habulo suo de S. Watarico nullum jus sive libertatem aliquam habeo emendi, etc.*] Vide *Husla* et *Hobulum*.

† **HABUNCOLUS**, pro Avunculus. Preceptum Childeberti ann. 697. apud Mabill. Diplom. pag. 479: *Illicque veniens venerabilis vir Magnodulus Abbo de Monasterio Thunzone-rallæ, quem Habunculus suos domus Chardericus quondam Episcopus suo opere adificavit*.

† **HABUNDIA**, Abundantia. Computus ann. 1407. apud Kennet. Antiquit. Ambruden. pag. 548: *Propter Habundiam casum maximam ubique in tota parochia hoc anno*.

† **HABUNDANTIA**, pro Abundantia, in Precepto ann. 884. apud Mabill. Diplom. pag. 550.

† **HABUNDUS**, Largus, copiosus. Ratiobus de Casil. S. Galli cap. 11: *Abbutes cum fratribus eo die mensæ aderant, de communi et privatis coactis fuerat, et Habundum caritatem faciant*.

† **HABUS**, Φαβός, in Gloss. Gr. Lat. MS. et edito, forte apex: nam id Φαβός sonat. [Suppl. Antiquarii: *Habus*, Φαβός, Exillu, splendens] 1. Vide Scalliger. epist. 334.]

† **HABYSE**. Benzo in Panegy. Henr. IV.

imper. apud Menken. tom. 1. Script. rer. Germ. lib. 4. cap. 25: *Non est, cui possim dicere: Stenius similis; quia si non omnes, plures tamen de ordine Habyse infecti petis Patavie*. Ubi legendum *Alie*, ut sacerdotes indicatur secundum Evangelium Lucae cap. 1. auctor est Muratorijs tom. 5. Antiquit. Ital. med. ævi col. 86.

† **HACCUS**, perperam pro *Nactus*, Stragulum, quo lotus equus instertitur, in Bulla Leon. IX. PP. ann. 1054. ex Constit. magn. Bullar. Rom. pag. 1. col. 2: *Confirmamus tibi omnia, quæmudammodum in privilegijs patrum nostrorum apostolicorum virorum sunt inscripta, crucem videlicet, et pallium suo tempore et in quo loco ferendum, insigne quoque sustitit (leg. festivi) equi, quem Huccum vocant nostri Romani*. Non rectius editum *Naccum* apud Mirum tom. 2. pag. 1132. col. 1. Vide *Naccum*.

† **HACELEIA**, vox Hispanica, f. Fasciolo, diminutivum a fascia, vel fasciolum, operimentum capitis. Scriptura Principis Adelagistri pro Monasterio S. Marie de Obona tom. 3. Conc. Hispan. pag. 90: *Donatus... sex zabanos, duas literatas et quatuor sine serie, et tres Hacleias et duas sinatas et una coppa serica et tres onices*.

† **HACETA**, Securila, Gall. *Petite hache*. Lit. remiss. ann. 1385. in Reg. 126. Chartoph. reg. ch. 179: *Quandam Hacetam, quem habebat dictus reus, recepit*.

† **HACHERIA**, videtur in *Harniscera*

† **HACHETA**, Eodem intellectu. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 413: *Dictus defunctus Bernandus... misit quæstum in domum suam quandam securum seu Hachetum, etc.* Secures propria, tam veterum, quam modernorum Gallorum, fuisse arma, observare est non apud antiquos Scriptores duntaxat, sed et in recentioribus Instrumentis, in quibus per variis formis regionibusve, ubi in usum erant, variis nominibus designantur. Lit. remiss. ann. 1399. in Reg. 154. ch. 532: *Portant une grande Hache à son col, laquelle avoit bien trente deux poises d'alembelle ou environ*. Alie ann. 1460. in Reg. 189. ch. 485: *Une longue gisarme ou Hache, nommée Hache de Crequi. Un baston que l'en nomme ou pais (de Vimeu) Hache de Crequi*, in alius ann. 1467. ex Reg. 155. ch. 2. Alie ann. 1461. in Reg. 198. ch. 119: *Le suppliant avoit une Hache de Crequi,.... qui est un baston prunco comme une dague*. Rursus nostris *Hache Danovise*, *Larrigue*. Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 108. ch. 120: *Le fery d'une Hache Larois, tout que mort s'en ensuit*. Alie ann. 1390. in Reg. 138. ch. 266: *Gerard le froyssy sur les épaules ou sur les bras un seul petit coup du plat d'une petite Hache Danovise qu'il portoit*. Vide *Hache* 1. et *Secures*.

† **HACHETA**, HACHIA, Multæ honorarie species. Gall. *Amenée honorable*, que viris plebeis, ut *Harniscera* militibus, irrogari solebat. Arest. parlam. Paris. ann. 1313. in Reg. Olim: *Episcopus Bævacensis, ratione feodi sui et juris ecclesie sue, dicebat ad se solum pertinere compellere homines de communia Bævacensi ad Hacheyam faciendam*. Aliud 16. Jan. ann. 1335: *Quandam penum imposuerunt (major et parvus*

Belvacenses) corporealem, quæ vulgariter *Haereticus nuncupatur*. Quæ conferenda omnino sunt cum iis, quæ leguntur in voce *Haekia* sub *Harmiscara*. Hæc vero multa honoraria Bellouai olim habuit. Sicut quoddam ascendendo, unde reus ad forum publicum deducebatur, ibi a majore et scabinis pecunia multendans.

† **HACHIA**, Securis, a Gall. *Hache*. Instrum. ann. 1430. tom. 1. Hist. Dolphin. pag. 64: *Ichis enium et Hachiarum multiplicatis et resonantibus, sic quod erat quasi unum terribile nectum videre, sed audire*. Instrum. ann. 1282. apud Rymer. tom. 1. pag. 207: *Ita quod quilibet eorum (Compositorum) habebat unum bonam, magnam et fortorem Hachiam vel searum ad grassas et parvas arbores succidendas*.

2. **HACHIA**, [Pena quævis.] Vide in *Harmiscara*.

† **HACHATIS**, Decussatus delicatus. Inventar. S. Capelle Paris. ann. 1376. ex Bibl. reg.: *Item duo alii muros argentei curati et Hachati ad vignetas*. Ibidem: *Item, una obsoncia argenti decussata specie Hachati*. Aliud Gall.: *Item une esconce d'argent doré Hachie*.

† **HACIATA**, Mensura species. Chartul. S. Mart. Pontisarr.: *Duas Hacias sales, quas heredes in foro Pontisarræ unoquoque Subato, etc.* Vide infra *Haguita*.

† **HACLA**, Genus vestis. Liber Representationum Historicarum in MS. Floriacensi XIII. sæculi, in Representatione peregrinationum Emmaus: *Accedit quidam alius in similitudinem Domini, Hacla vestitus et tunica*.

† **HACTARE**, y. p. *Aetere*, Actionem intendere. Charta Gervadii episcopi. Camerac. ann. 1083. ex Tabul. S. Aub.: *Bernardus ejusdem ecclesie prepositus querelam quandam in presentia mea pronuntiat et Hactavit*.

† **HADA**, pro *Hida*, apud Th. Blount in Nomines Anglie. *Cursum reddidit in manus domini duas acras terre, continens decem seliones et duas Hadus*. Hinc

† **HADUOTUM**, pro *Hidugium*, in Charta Henrici VIII. Reg. Angl. ann. 1526: *De terragio, ac scotto et geldo, Hadugio, etc.* Vide in *Hida*.

HADERUNGA, Vix Saxonica, Personarum acceptio, ab *had*, persona, et a *runge*, honoratio, admiratio. Leges Eihelredi: *Judicium debent esse ante omni Haderunge, quod non parcatur diviti alieni vel egeno, amico vel non amico juxta publicum rectorem*.

† **HADES**, Tortiles ex virgulis iniquæ, pro *Hædes*. Vide in hac voce. Charta Milon. de Marchia ann. 1210. in Reg. 66. Charloph. reg. ch. 122: *In memoribus nostris poterit quilibet homo de talia villa de Marchus accipere Hades et chovignon, et quidquid de necesse fuerit pro carnis sua*.

† **HADOX**, Piscis genus sale conditum. Tract. MS. de Pisc. cap. 119. ex Cod. reg. 6838. C: *Est asellus species, quem sultum a Bistonibus Hadox quidem vocant*.

† **HADRANA**, **HADRASALA**, Ludi in honorem Hadriani Aug. celebrati. Vide Hofman. in hac voce.

† **HADUBA**, Tubæ species, ut videtur. Andr. Floriac. MS. lib. 1. Mirac. S. Be-

ned.: *Satrapæ vero in centuriis et milibus cum innumerabili Argiraspidarum agmine cominus subsucentes aëris Hadubas, nervis et montibus personabant*.

† **HÆCEDORA**, **HÆCEDOR**, *Cantiones in carminibus*. Papias.

† **HÆDLARE**, *Hædan*, Ludere. Gloss. Lat. Græc.

† **HÆLIX**, δασυὸς ἕλκας, *Elux, sulcus aquarius*, in Supplem. Antiquarii.

† **HÆMODIA**, Infestatio dentium et gingivarum ob acida et austera. Lex. med. in Amalth.

† **HÆMORRHOGUS**, Gr. αἱμορροῦς, *Viperæ species, colore arenoso, . . . per corpus vero notis nigris et albis variegata, ut ait Aëlius, quæ morsu sanguinem elicit, ut ait Aësclepius, sanguinem fundo*. Plura videsis apud Hofman.

† **HÆNA**, mendum pro *Conda*, Pergamæ scilicet pars resecta, cui bullæ ceræ ac sigilla, quibus Chartæ muniri solent, aptantur. *Fulsius* ann. 1383. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 29: *Litteræ regina in pergameno scriptis, sigillo magno regis ceræ communis cum Hæna duplici impenduntur, etc.*

† **HÆRA** Falcoxi. Vide supra *Æra* 4.

† **HÆREDARE**, Jure hereditatis habere, possidere. Charta Eduardi III. Reg. Angl. ann. 1342. apud Rymer. tom. 5. pag. 331: *Cum quidam conventiones inter nos ex parte una, et nobilem virum Almaricum de Clizon tutorem et curatorem Johannis de Britanna filii et hæredis Johannis Ducis Britannie et Comitiss de Montforti, pro dicto Johanne filio, et de dicto ductu Britannie hereditate et sociis*.

† **HÆREDES** nuda, interdum feudum patrum appellatione addita, dicebantur apud nos, Nobilium filii ac hæredes, qui parentum hereditatem, quod feudum, adire non poterant, donec si, annorum attigissent ætatem; cum interim eorum tutores, ac Custodes, prædii pupillorum feudilibus fruerentur, et eo nomine militaribus obsequiis ac servitiis obnoxii hominia dominis præstarent. Quod potissimum inductum constat, in favorem dominorum feudaliū, quorum intererat vassallos habere, qui feudalia omnia servitia possent adimplere. Idque jus est tutela Nobilibus, qui in Gallia adliuc observatur, et in Anglia ac Normannia Regi defector, consuetudine inter jura regalia. Pupilli vero, minore ætate, quibus nullum fere jus erat in bonis paternis, quorum usufructus erat pones tutores, qui eos alere et educare habebant conditionis et dignitatis ratione tenebantur, eorumdem honorum *Hæredes* tantum nuncupabantur, tanquam solum iis aliquando frueretur jus competere, eorumque adipiscendum, hereditatis adeundæ instar, se alerentur: quo etiam sibi iis in bonis, quorum dominos sese inscribebant tutores, jus esse indicant, licet possessionem nondum adierint. Habetur in Tabular. Majoris Monasterii fol. 159. Charta *Gaufridi Comitatus Antegredunensis naturalis Hæredis*, subscripta, a *Fulcone Flandrensis Comitatus naturalis*. Et fol. 118: *Auctoritatem super hac expetivimus Fulconis, qui Flandrensis comitatus naturalis Hæres est, obtinente eum avunculo suo supra-*

tuto Comite Gaufrido, honoris hujus quando expers remanserit. Exstat in Archivio Ecclesie Ambianensis Charta H. 1221. in qua Bernardus *Hæres*, Robertus de Bova, *Bailivus noster de Montiscribentibus*. Nempe Robertus tutor pupillorum tenebat. Bernardo subd. a pupillari ætate constituto. Hinc frequenter in Catalogo *Milium ferenum Hareres* Philippo Augusto regnante, *Hareres* hinc de Veteroponte, de Fauria, de Camo, de Roze, de Ponte S. Maxenti, de Tringulo, etc. et apud Willelm. Britton. II. 7. Philipp. pag. 171: *Et Hæres Hugo No. castris*.

Hujus porro moris, quo *Hareres* tutores dominos sese inscribebant fructibus pupillarum, complura exempla præferunt Scriptores. Lambertus Ardensis pag. 2. scribit Baldunum Bethuniensem, *ne Altherradi Comite, impetrante ejusdem duxisse uxorem, et Altherradi Comitis Comitem et nominatum*. Idem Scytr. tradit, Arnoldum I. Ardensem Dominum ducto Clementia Hugonis Comitis S. Pavidus, ejus filiorum impuberum tutela suscepisse, factumque S. Pauli Comitis Robertus Ludovici VI. Regis Francie filius, ducto Rotrodi Comitis Pertonevidus, susceptaque filiorum Rotrodi tutela, Comes Pericemius dictus est. Id. de Edmundo Lancastrie Comite per Pithorus, qui ducta in uxorem Henrici III. Comitis Campanie viduam, militem se Campanie inscripsit, *Jauis Hæredes* jure, cujus tutelam suscepit, quæ postmodum Regi Philippo Pericemius. Exstat ejusd. Edmundo Comitis Noveus Edmوند firus le Roy de Engleterre de Champagne Cuenca Polaxius, *juravit, sicut, quæ comes tenebat, fut entre nous par la raison de l'oir de Champagne, quæ tenebatur in nostre garde, d'une part, et Denique Ingelrannus Codiciarius Dominus Comitiss Rurice, et Comit. Pertic. viduæ uxores ductis, Ruciæensis, ac deinde Pericemius comes appellatus est, quæ utriusque hæredum tutelam nactus erat refert Duchesnius in Hist. Codic. lib. 6. cap. 6.*

Sed et constat, servatum fuisse e morem in ipsis Regnorum et Imperiorum successionebus. Observant quippe nulli, atque in iis Bosius. Francæ Regnum delatum Pipino, quo illud regit tutorio jure, Childericus III. adhuc regere. Nec in alium finem data Odov. regis Dacia Regia dignitas: tutela regis Caroli simplicis a Francis donata, majori auctoritate Regnum gubernant. Regem coronatus est. Chron. Floriac. Continuator Aimonii lib. 5. cap. 1. Chron. Besuense pag. 526: *Ex hoc rem nota Odovem Frenet Burgundiam congregari in unum, licet relictorem Caroli pueri, Regique Aegidii notorem, quem unxit Gualtherus Archiepiscopus Senonum. Conditionem adliæc ricius ann. 994: Ad reprimendum quidam insolentiam superbiorem, et nuda late bacchantium rabiem Norðrum, de consensu Principum, coronari regalis corona gestamen concessus et G-*

lul. S. Crisp. in Cavea: Robert de Parnant chevalier solut avoir à son moulin de Berzy devery may de blood chascun an Iréantement qui le tenoit en fîc de mes neccesses. Chartul. tunc. in Ch. ann. 1293. ex Chartul. 1. Corb. Héritablement, in alia ann. 1330. ex Chartul. S. Mart. Pootislar. fol. 28. Vide infra Heredit.

HÆREDITAGIUM, Pars, quæ heredi obvenit Charta Lutitigii postmodum Episcopi Mimigardensis: Trahidi... pro remedio anime... dimissitatem hereditatis mee, quæ mihi jure paterno et lege hereditaria... contigit. [Litteræ Philippi Reg. Frane. pro Guidone Episc. Lingon. ann. 1285. tom. 4. Gall. Christ. inter Instr. col. 213: Quis dicta vultu cum suis personis de Hereditagio curiamque consorts nostras Johanna movere sui perirent nascantur.]

HÆREDITAGIUM, Possessio, prædium, Heritage, in Constit. Sicul. lib. 3. tit. 8. [Statuta reform. S. Claudii sub Nicolao V. PP. ann. 1468: Super quibus Hereditagium per personis, ejus conditiones, quando et quodlibet solvere debeant, ulteriorem dextrationem faciendum ordinamus. Statuta Collegii Plassensis ann. 1466. apud Lobiell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 386: Sed nec Hereditagium, terras, dominia, vel jura ipsius collegii ultra novem annos ad firmum tradunt, etc.] Apud Anglos, hæres is tacum intelligitur, in quem prædia et res immobiles transeunt: res cumque mobiles exsecutorum sunt. [Vide Hereditagium 2.]

HÆREDITAMENTUM, id omne quod jure hereditario ad heredem transit, ac præsertim res immobiles. Charta ann. 34. regni Henrici VIII. Regis Angliæ apud Madox Formul. Angl. pag. 288: Concessi, bargainavi, vendidi... tenementum, prout... et Hereditamenta mea quæcumque cum pertinentiis in Esthroppe prædicta.

HÆREDITANTES HOMINES, [f. Mædumissi, liberi, Hereditantes dicti, quod eorum id præcipuum erat privilegium, ut succedere possint; nisi idem sunt qui hereditate infra anticipantur. Vide Hereditas 2.] Tabularium Elemosynæ S. Pauli Vicenensis: Terminat ab uno latere terra fructulium hominum, et ab alio terra Hereditium vicorum, a tertio vero latere una stricta via, sicut istis terminis concluditur. [Vide Hereditas 2.]

HÆREDITARE, Succedere, hereditatem obtinere, Gallis *Heriter*. Concilium Tolet. VIII. inter Hispan. tom. 2. pag. 546: Per quæcumque ordinata fuerint, Hereditatibus gloriam successoris. Propriæ curia (reg. successores propriæ eorum.) Charta Caroli Regis Hungariæ ann. 1327. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 481: N. vero super dictum filium nostrum habendo filium vel filios nro contingerit, ex tunc ipse vel ipse, juxta consuetudinem ipsius Hungariæ observant, succedere et Hereditare debent. Vide Hereditas 1.

HÆREDITARE ANIMAM SUAM, In propriis usus reservare, Galli *Reserver pour son usage*, pro sua entretin, Charta 90. Chartularii S. Martini de Camarico, vulgo Camar, in territorio Dunensi: Quando dedit filium suum Gynfredo Normanno cum quindam parte terre sue, totam terram suam quæ est a loco qui dicitur Cha-

ristra usque ad molendinos de Morellis ad antiquam suam Hereditandam retinuit.

* Vel potius, Pius donationibus anime sue salutem testamentum providere. Chartul. Celsin. ch. 862: Ego Ordo domini... Celsinensi loco omnem rectum et concanum, tantum quantum ipsa jure hereditatis ex parentibus meis habebam in clausum, qui est prope ecclesiam, quæ est constructa in castello de Montecuto, ut ab hodierna die fratres ejusdem ecclesiæ quitam, et absque nullo contradicatore tranant... nullique amplius mortali hominum ex mea progenie ullum censum reddant, quoniam ego ad mortem meam Hereditavi animam meam.

HÆREDITARE, Possessionem heredi alieque: Adheriter, Anastasius in Hist. Eccl. pag. 58: Ad hora vero, qua promoveretur, neminem habere licentiam disponere; sed omnia ipsius venerabilem domum Hereditari. Theoph. xlv. xlviii. Theocritus in Petro Rege Hungar. cap. 38: De bona quantitate de terra eundem Hereditare non omisit. [Epistola Sanctionum Blasiensium ad Urbanum II. PP. apud Mabill. tom. 5. Annal. pag. 654: Temporibus igitur præcis, matrona quadam, nomine Ermengarda Comitissa... Monasterium Blasiense in præditiis suis constituit, atque circa adjacentibus campis et villis et Ecclesiis Sanctionum Dea servientes ibi unde viverent Hereditavit.] Vide Adheredare, et Hereditas 2.

* Nostri Ariter, Ayteret et Heriter. Charta apud Meichelbec. tom. 2. Hist. Frising. pag. 206: Tunc utique jam fatus episcopus percuravit quemadmodum auctoritatem præfatum Hereditare profiniret, Charta ann. 1266. ex Chartul. S. Auberti Camerac. fol. 68: En loquel terre li èlement devant diue est entrée et Aritée bien et loement par nos et par nos homes et par nos volente. Alia ann. 1293. ex Tabul. eccl. Camerac.: Jehans comme sirens en Ayre maître Jehan de Marli canone de l'église... et Michel de Pailencourt... comme li secons sire grén et oïra l'Ayrenece et l'amortissement de cele disme. Alia Car. Valesii comit. Alene. et Joan. ejus uxoris ann. 1330. ex Tabul. Carot.: En subission, Heritons et revestons et douans corporelement, réalment par le bail de ces présentes lettres, etc. Vide supra Adheredare.

HÆREDITARE, Aliquid Hereditarie possidere, i. e. ita possidere, ut filius tuus nepos, te mortuo, possideat; apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 544.

HÆREDITARIUM, Heredes, Heriters. Titularum lib. 6. pag. 77: Et nos in Ecclesia majore cum finere intrantes, amici cum Hereditariis omnibus, elevatis cum lectu munibus, miserabiliter suscipiunt.

HÆREDITARIUM, Domini, quibus dominium, possessio alieque rei competit. Charta ann. 1260. ex Chartul. S. Vandreghisli tom. 1. pag. 11: Accepti a domine meæ vicis Religiosis Roberto Dei gratia Alabate S. Vandreghisli et ejusdem loco Conventu, quodam manum terræ... tenendam mihi et hereditis meis de dictis Religiosis et Hereditariis possidendam quiete et pacifice. Litteræ Henrici IV. Regis Angliæ ann. 1269. apud Rymer. tom. 8. pag. 611: Dicendum de Hereditarium et Dominum dictæ placee

de Camarac, placeam illam fortificari possit. Vide Consuetudines Insules. art. 21. Hannon. cap. 59. 69. etc. Moniens. cap. 12.

HÆREDITARIUM, Hereditas. Chart. ann. 1239. tom. 1. Chartul. S. Vandreghisli: Sciatis omnes... quod ego... reddere omnino dimisi Roberto Dei gratia Alabate Vandreghisli et ejusdem loco Conventu: quid jure Hereditarii habebam in molendino de fontibus in Braio. Chartularium S. V. centii Cenoman. fol. 127: Ipse dixit quod nunquam denarios illos, nisi de suis hereditariis venderet, reddere valeret. Vide Hereditas.

HÆREDITAS, Vide in Heredes. **HÆREDITAS**, pro Alode nomenque occurrit in Speculo Saxoniæ. teste Gulv. Lex Jurid. Vide Hereditagium 2. Hæres, pro Hære, Hereditas, in Libert. Henrici de Bousac ann. 1427. ex Reg. v. Chartoph. reg. ch. 42: Par droit de succession et Hæreire, etc.

* **HÆREDITATUS**, Qui jure hereditatis possidet, nostris *Herite*. Arrst. ann. 1312. Mart. in vol. 4. arrestor. parlam. Paris: Quod dicta filia erat Hereditata de novo (i. e. septingenti) libris terre ex possessione patris ejusdem. Charta Phil. Nov. ann. 1312. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris fol. 416. v. col. 1: De laque me nous voulons que descendront toute l'herite soit dote, et li hoir, qui de aus naitront. Herite.

HÆREDITORIA CHARTA, Epistola, quæ scilicet filium suum naturalem, quæ et ancilla suscepti, ingenuamque et alienam ante Regem factam, ad hereditatem suam vocat. Hujus formulæ uterque apud Bignonium in Formulæ vet. cap. 2. et 49.

HÆREDIUM, Acta S. Marcelli to 2. Jan. pag. 12: Maxentius prior privilegii regali infortuno sortitus imprium, ut negandi, ita servienti in Christianis hunc Heredium. Quod nos Galli dicimus: a herite de sui haine contre un tel.

* **HÆRESE** Sæ, proprius accedere. Tit. MS. de Re militi. et mach. bellic. cap. 8. Locustæ ambulatoria: intra hanc domum, possunt se Hærese muro, aut per murum castelli, et defendere se a statuatum ex missilibus.

HÆRESE, Vide in Heredes. **HÆRESEUS**, Hæresis, Hereticus Carolus M. de Cultu Imag. in Præf. Nonnannum incredulorum vel Hærese impellit infestationibus. Occurrit et 1. cap. 26.

HÆRESISTA, Henr. Knyghton ann. 1285. Ceteri sui Hæresista discipuli et complures Hæresistas, apud Will. Briton. lib. 6.

HÆRESIARCHA, Hereticus aut doctrine princeps et auctor. Epistolæ ad D. Episc. Viridunensem ann. 890. Marten. tom. 1. Amplius Collect. col. 23. Gag autem tractum, a Magistro de revo. tractum, Et Gag quidem Hæresiarcha, i. e. principis hæreseum; Gag vero a Gag ductum nomen eorum sequens et adj. intelligimus. Actio 2. Synodi Leonis III. adversus Felicem: Quia non solum resincha ductum de adoptione in Falsis latrans factus est. Et alibi passim.

cingeretur. Et pag. 266 : Facta Hæreticatione prædicta, ipse Guillelmus et omnes alii assistentes adoraverunt prædictos hereticos more hereticali dicendo, Benedicite, coram ipsis.

¶ 3. HÆRETICITIO, Conviciu[m], exprobratio hereses. Laurentius Biziuzius de Origine belli Hussitici apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 152 : *Quibus civitatem noctis tempore ingredientibus gens Montanorum ipsos diversis blasphemis et Hæreticilonibus afficiendo, nec non facibus accensis in ipsos projectis, dura[m] mancipant captivitatē, vinculis et ferreis catenis utringendo.*

* **HERETICUS HERETICUS**, *Hereticus*
 aliusque doctrine princeps et magister. In-
 quisit. ann. 1558. in Reg. Oltye parlam.
 Paris.: *Comes Montfortis propter Hereticos*
hereticos in dicto castro, bis ipsius
eastrum cepit. Glossar. Lat. Gall. ex Cod.
 reg. 531: *Hereticus, Bougre, Gallice. He-*
reticus, heretique, in Stahlii S. Ludov. cap.
85. tom. 1. Ordinis S. Francisci.
 Quotiam nomine appellatus, qui rem cum
 bestiis habet. Lit. remiss. ann. 1400. in
 Reg. 155. Chartular. reg. ch. 460: *Jehan*
Chevillier dait à l'exposant plusieurs porcs
injurieux... en appellant Herite, et disant
qu'il l'avait trouvé avec une vache. Lib. rub.
fol. parvo domus pub. Abbavil. fol. 53.
 ann. 1345: *Jehan, prestre de Mar-*
moille, seigneur de la Roche, par son re-
connait avoir fait, fu jugiez et menés as four-
ches, et ilouques reconnait que il avoit es-
léien et converté à une vake, pour lequel
rechien il fu pendus tout vif; et pour ce que
le castor Herites, il tous vivans fu ars. Quod
 ultimum crimen, peccatum *Sodomie* nun-
 cupatur, in Lit. remiss. ann. 1460. ex Reg.
 150. ch. 215: *Le suppliant eut par tenan-*
ce de son frere, un certain troupeau de
une des vaches qu'il gerdait et d'accouplir
avec elle le resche de Solumme.

HÆSIMENTA, Latrine, Gall. *Aisements*.
 Andr. Monach. lib. 1. de Vita Ottonis Episcopi Bambergensis cap. 44: *Pabula vero retro Hæsimenta omnibus convolvi jussit*.
 Vide *Aisntia*.

HESITANTES, Eutychiani Hæretici. Vide Leontium de Sectis Act. 6. et 7.

§ HAFERBAN, Obventionis genus apud Germanos. Litteræ Friderici Ducis Austriæ et Styriæ pro Monasterio S. Floriani ann. 1243. apud Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 226 : *Quaslibet obventiones, scilicet lesunge, uberwaach, grunlos, nocturnos dolos, Haferban in prædii suis et personis Officialis ecclesiæ exequantur.*

* **HAFNE**, Societas hominum, qui tenentur ad servare navibus, interprete Ludewigo ad Jus Danic. tom. 12. Reliq. MSS. pag. 187: *Item si rex duxerit expeditionem navalem redimendam tunc; de qualibet Haffne, solvantur tres marcae denariorum. Vide Hafnecurtis.*

HAFNECUNTS. Curia portus, seu *Comitatus* d'Amirauté, ex *Hafne*, portus Danic, sive *Comitis*, curia. Littere patentes Ricardi Ducis Glocestrie Amiralii Anglie super inquisitis in re Amiralitatis 14. Aug. ann. 5. Ed. IV : *Uterius dicunt, quod dicti Abbas et Conventus et predecessores sui habent, et habere conseruentur idem tempus in predictis villis, cum huiusmodi quondam Curias portus*

*vocatus Hofne-Courts, tenendas ibidem ad
placitum Abbatis.*

HAFTUNNA, [Certus ac determinatus agri modus.] Traditiones Fuldenses lib. 1. cap. 12: *Hoc est, quod donamus, quidquid in Frithorphe proprietatis habemus, exceptis vero Haftunnis, et uno mancipio, etc. Vide Hubunna in Huba.*

HAGA, Seps, sepes, sepimentum ex virgultis confectum, Germanis *Hage*, *Hagen*, et *Haeghe*, Anglis *Hedge*, nostris *Huie*: denique Anglo-Saxonibus, Hæg. Alanus in Anticladiano lib. 1, cap. 3:

Ambit silva locum mari mentita figuram.

Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 273 :
Quod totam dictam placram... includere possint fossato et Hoga, secundum assisam forestæ. Vide Jacobum Eyndium in Chron. Zeland. pag. 100.

Hac, ut *Grægus*, dictus etiam apud veteres Germanos, aliquot provincialium districtus, certo pagorum ac vicorum numero constans, quem et *Circulus* vocabant: qui vox etiamnum hodie obnotat hac ipsa notione: nam *Circulos*, verbi gratia, *Festivales* dicimus, ejusdem provincie conventus. Appellationem docet his pluribus Monachus Sangalli de Reb. Caroli M. lib. 2. cap. 2: *Terra Hannovorum novum circulum continet, quod quatuordecim vicibus, quatuordecim vicinibus cognatis nescitis interrogare: quid alius miraculi vel Dominæ? novem (hinc, al. hancus) munerebatur. Cunque et illos alterius generis esse nescirem, nisi quales segetibus solent præteriti, inquisisti etiam de hoc dixit: Tam latus fuit unus circulus, hoc est, tantum intra se spatium comprehendit, quantum est spatium de Castro Turoceni ad Constantiam. Ista stipitibus gærecinis, faginis, et obisquis extractas, ut de murigne ad quatuordecim vicibus, quatuordecim vicibus totidem erigeretur in altum. Civitas autem universa, aut durissimis lapidibus, aut erecta tenacissima arboribus. Inter quorum confinia plantabantur arbutusæ, vel qui ceruere solebunt, abscissæ atque projecta conans caudicibus foliorum quoque proferunt. Inter hos signat aggregata iuxta et villæ erant locatæ, ut de aliis ad alius vox humana posset auferri. Contra eorum quoque adificiis inter inopæquas muras, porte non satis late erant constructæ, ut quatuordecim vicibus, quatuordecim vicibus solum exteriori exire solerent. Item de secundo circulo, qui similiter, ut primus, erant extractas, 20. militaria Testonica, quo sunt 40. Italica, ad tertium usque tendebatur: similiter usque ad nonum. Quamvis ipsi circuli alius alio multo contractiones fuerint. De circulo quoque ad circulum scilicet erant possessiones et habitacula uniusque verum circum circum, ut elongare tutior inter singula et conjungere, ut aliquando adverti. Et Monachus Sangallensis hauserit, qui habent Albertus Stadenius ann. 768. et Munsterius lib. 4. Georg. cap. 2.*

HAIJA, HAYA, HEIA, Voces ejusdem notationis et originis, ac *Haga*, nostris *Hait*. Capitula Caroli C. ut. 36: *Quicumque istis temporibus caestella et firmittes, et Haias sine nostro verbo fecerint, etc.* Ubi *Huia* sumitur pro militari vallo, quod ex palis conficitur, *Palissade*. [Eadem notione usurpatur apud Th. Blount in *Nomolex*. Anglie.

ex Bracton. lib. 2. cap. 40. § 3 : *Fallit
fuit et inclausatum fossato, Hinc et poic.*
Le Roman de la Guerre de Troyes MS :

Raires, et liecs, et foncez
Pout avoir puis fet assez.

Charta Roberti Ducis Burgundie
1054. ex Tabulario S. Germaini Paris.
*Nec non insuper et calumniam alio-
rum, et septium, quos vulgo dicunt Hoyas. Be-
ric. Knighton. ann. 1371. i. Alberti. i.
neas, et Haias subvertit.* [Index Ms. Be-
liciorum eccles. et diocens. Constanti-
sol. 17. *Dictum Capitulum et Abbas C.*
percipiunt decimas juxta Hoyas.
Robeto. Adde Kennet. Antiquit. Amb-
den. pag. 274. et 380.]

HERA, apud Bracton. lib. 2. cap. 1;
§ 1: *Mexungium*,.... quod uallatur fons
vel Hera.

ITALIA, Corveise species, quae quibusdamini reficere tenetur, [vel Prastalio] pecuniaria pro redemptione ejusmodi typice. [Charita Ottonis Comitis Virmondensis apud Hennericum in Augusta Virmondensi ann. 1055 : *Eo tenore, ut banannum et hibernem, corveas, curruarias, alvas ad ejuendam venationem alterius non persequantur*. etc. Alia ann. 1168. ex Tabulario Fontemsi fol. 19 : *Quingue solidos pro pastu, quos corveas bis in anno, quos vulgus Bonapellat*. Occurrit ibidem in eodem Tabulario Tabularium S. Dionysii ann. 1230 : *Intestiam, et advocatiam, et omnia preterea ad ipsas, quae habebat in Bullis de Breramo*, etc. et *trassas fieri, et redditus, quos vocantur Hoyes, et teneantia sibi in annis et denariis, et quosdam redditus, qui vocantur Buhors*, etc. Vide Acta Murensis Munsterii pag. 45.

Haicium, Haier, Idem quod *Haia*, Silesia, p. 1. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 7. Et de subbosco in dicta chuchin quidquid necessarium fuerit ad arandum, et ad hanc claudendum, et plantandum, etc. Tom. 1. pag. 916 : In omnibus aliis terris et locis, quae sunt inter Haicium, quod inclinat ad predictas terras.

HEYARE, HAWYARE, Sepire, sepium murine. Fleta lib. 2. cap. 48. § 3: Cuius in ethno solo opus fecerit magnificum, et Hawyaverit, fossatum fecerit, vel curius. immiserit. Ubi Bracton, lib. 3. tract. 2. cap. 37. § 13. habet Heyare. Hayer in latine cap. la metre en defense, in Cousset. Et tunc. art. 405. Aliud est Hoyer, in Comitat. Comitatus Burgundie art. 166. ubi species venationis est, cum quis ad leonem captandam silvam aut bosum Hoyer sepium eas ibi includat.

Haybote, Heibote, vel Heebote, est
jussu percipiendi necessarium lignum ad
ciendas hayas, quod percipi potest in terra
sua predia ad vitam, vel ad annos aliquos
concessis, licet in Chartis donationibus
expressum non sit. Ita Rastallus, Charta
Galernanni comitis Mellenti in Tabular.
Egidii Pontis Audonari: *In memoriam*
habebis pangium, et in voryleis husas
herbitam jussu Forstarii. Monaster.
Anglie. tom. 2. pag. 134. Et *concedo*
ut de bosco meo, habent Herbed et Heebote.
Add. pag. 262, 874. Bratton. lib. 1.
tract. 5. cap. 10. c. 7. *Sicut herbedi nati*

visum in bosco patroni, sicut ad
dote et Hysubi. Ubi Hysubi est jus
pendi legatum ad conficiendam do-
dot, quod idem valet ac nobis fessu-
bus, hinc, Anglis et Saxoniis, est for-
dote vero muleta, emendatio: ita
pro jure gaudet, quietas sit a muleta,
et nulli loco id agenticibus. [*] Bote et hic
restauratio. Vide Bot. 1. Placit. ann.
Richard. 1. B. Rot. 7. in Abbrev.
cap. 1. i. *Hobert de predicto bosco
sute et husbote et ad lignem suum, sine
mle*.
[Hobertus, Eadem notione, in Monast.
dic. tom. 3. pag. 633. Locus est in Hou-
dell.

Han, Silva, *hais*, seu sepibus septa, mu-
ra. Velus Conuoduto Normannie cap.
de Senescolo: *Il visioit les firestes et
les murs du Priue. Foreste nostra sive Hais,
Conuoduto. Lorrain edilis a Morino in
p. 2. Wastienis, et Gallando in lib. de
fisco allodio. Hays Gisenensis, in Chro-
n. Andreani cap. 463. [Charta Ludovici
III. Franc. Regis ann. 1224. apud Marten.
in t. Amplius. Collect. col. 1193: Nos
vnu domnus et concedimus in perpetuum
Hais et Conuentu predictis pro quatione
suis mi predictis octoginta et octo arpenta
suis ad periculum nostrum in Hais Lyre,
et magno nemore tenente ad Haisin, pro
suis infra metris postas.] Charta Roberti
III. Archiepisc. ann. 1217. tom. 6.
synodus Acherensis: *Concessimus quod
Hais Archidiaconi sit immunitas ab his consue-
tudinibus, etc.* Charta Milonis de Nantolio
Tabulario: *Campaue: ad hac pacione
scripta Hais prope predictum nemus sita,
et domus circiter centum arpenta. Occurrit
quod Heliam lib. 1. cap. 24. § 8. 11. lib. 2.
cap. 21. § 15. apud Matth. Westmonast.
ann. 1260. [sepibus in Charta Odonis Episc.
Haisac ann. 1148.] etc.**

Prope etiam Haisin nostri appellabant
arum silve portum delectum, quam se-
culum manebant ad ferra includendas, ad
alios usus; quod dicit Charta S. Ber-
nardi Abbas apud Sammarthanos in Episto-
la Anselm. part. 2. 24. et vetus No-
ta in Hist. Monast. S. Nicolai Andegav.
p. 33. [Charta Philippi Ang. Reg. Franc.
ann. 1207. in Tabul. Sangerm. s. Eadem con-
firmationem preterea quationem il-
lam, quoniam Petrus Miles de Samosio... fecit
Abbas Haisin coram genitore nostro de
s. iugationis, venationis et Hais. Charta
Haisin Ab. libid. s. *Qua fugationis seu ve-
nationis et Haisin in nemoribus Samosel.*
Haisa, Eadem notione. Vetust. Notitia in
Itinerario Monasterii Fiscan. fol. 83: *Et
Haisa facta fuit per medium... laeri.*

Hais, *Hais*, ex vet. Saxonicis haegh,
hazh, inde forte dicta, quod ex plurimi-
bus domus agrestes ac case ex viminibus
constructae instar cratis ac sepibus fabricate
sunt. [Vossius apud Th. Haisant in No-
ticia Anglie: *Haisa, Domus cum zhaga.*
Charta Ethelredi Regis Angl. anno 996. in
Vitam ad Matth. Paris pag. 156: *Cum
ex profecto civitatis habitaculis, quae pro-
pria hysba Hysan appellari solent.* [Index
S. Beneficiorum eccles. et dioc. Con-
stantiens. fol. 23: *Item capitulum Constan-*

Hays dictae parochie.] Domestici, apud Spel-
mannum: *Indiculus testis unum Haysen de
12. denar. Willhelms 5. Hays de 5. rot. Nigelli
5. Haysa, quae faciunt servitium.* Alio
loco apud Edw. Cokum ad Littleton. pag.
142: *Walsingford continet 276. Haysen, red-
dentes 6. libr. de gublo. Charta ann. 811.
pro Ecclesia Cantuar.: Duas mansiones et
dimittunt, quod Angli dicunt Thridia half
Haysa. Ubi Haysa videtur sumi pro mansu,
seu modo agri. Adde Chronicon. Will.
Thorn ann. 866. et 988. [*] Vide Graff.
Thesaur. Ling. Franc. tom. 4. col. 761.
voce *Hac*. Confer Anglo-Saxonum Inn,
infra in Tungrovis.]*

[Haisa, Eadem notione. Descriptio ho-
norum D. de Eska ex Archiv. S. Audomari:
Item in quodam agendo juvene iuxta
mansionem. Henrici deici Abbat. tunc de
vint-wart tanquam illa Hagha durat quae est
supra vicum qui descendit id pontem.]

* HAGA, Locus tectus et ex omni latere
apertus, vulgo Hangard. Comput. fabr. S.
Petri Insul. ann. 1473. ex Talul. ejusd.:
Item nungistro N. Pullane pro una Hagha,
quae erat ante domum suam, pro apparen-
tamentum factum in capitulo, ut patet per
cerulum, xij. lib. Hagon, eadem notione,
ut videtur, in Reg. 13. Corb. sign. Haba-
cuc ad ann. 1514. fol. 219: *Et sera tenui
le dit preneur de tenir les Haysons, maisons et
four ou fournil de pel, verge, torcepe,
convertere et solivus.* Vide alia notione in
Eggs, pro Loco, scilicet hais seu sepibus
aut palis cineto; unde Haghe in Charta ann.
1341. ex Reg. 7. Chartoph. reg. ch. 234:
*Le chevalier disoit et affirmoit que toutes les
choies venantes et arivantes à verre à la coste
et à l'estande de la mer, en la parroisse
d'Andreville, en la Haghe, lui appartene-
ment..... et ledit procureur disoit et affer-
moit que un due nostre sire appartenoient
lesditz verres en certaines mettes en ladite
parroisse. Ubi Hogue est Constantiensis
agri portus. Vide Huet. Orig. Cadom. cap.
21.*

* HAGABULUM. Vide Gublum.

* HAGIOGRAPHI, Scriptores Sacri.
Nolkeri Balluli libri de Interpret. Scrip-
turae apud Bern. Praetor. tom. Anecd. part. 1.
col. 3: *De hagiographis vero in sequenti
docebris, quorum primum est Psalterium.*

* HAGIOLOGIUM, Calendarium festo-
rum, apud Stephanot. part. 1. Antiquit.
Benedicti Vascon. MSS. pag. 58.

* HAGION PNEUMA, vox Graeca, Spi-
ritus sanctus. De S. Aureo tom. 3. Junii
pag. 61: *Sicut Hagion Pneuma olim de calo
descendens. Apostolos omnium linguis
gentium glorificavit.*

* HAGIOSIDERUM, Graece ἁγιοςίδηρον,
quasi sacrum ferrum, unum est ex illis tin-
tinabulorum generibus, quae Graeci ho-
dierni campanarum loco habent. Est autem
ferrea lamina 4. digitorum latitudinis, 16.
vero longitudine, funiculo in medio librata.
Hae ferreo malleolo ternis interpositis vi-
cibus ab homine pulsari solet, quae Sacer-
dotem Eucharistiam deferentem solet pra-
cedere, ut inter transsumendum quisque rei
admonetur. Ita Hofmannus.

* HATA, HATROTE. Vide Hago.

* HATA CABUCE, Pars Carri forte la-
teralis, vulgo *Ridelle*; sic dicta quod res

carro impositas continet. Inquisit. foreste
de Lyona in Reg. 34. his Chartoph. reg.
fol. 118. r. col. 1: *Residia carpentarii cum
testi (f. resili) capellorum et duas furcas
et unum fessum ad hospitandum pro libram
(leg. liberationem) et Haisin carruca, etc.
vide infra Letis.*

* Hais vero, Moneta est Hage Comitum
eusa, unde nomen, in Charta ann. 1424.
tom. 2. Hist. Leod. pag. 457: *Que ledit
maire pour cascon des se adours aus porties
ne puit demander que une demi Hays co-
ranne en bourse. Lit. remiss. ann. 1426. in
Reg. 173. ch. 533: *Fingt quatre sids de
monnaie, tant en patas, comme en Hais.**

* HAIARE, Venari in hais seu silva,
hais vel sepibus septa, nostris etiam *Hater*.
Arest. ann. 1334. 28. Jan. in vol. 9. arrestor.
parlam. Paris: *In possessione et saisina
chastellani seu venandi et Haindoli, tendendi
omnia generis florum et harneyarum, etc.*
Charta Galch. de Castil. ann. 1301. in Lib.
rub. Cam. Comput. Paris. 121. r. : *Ne
puet contraindre uns de nos hommes, ne de
nos subges de Filers, ne d'ailliers, a Hais
es bois, ne en la forst desuzdite. Alia ann.
1317. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 98.
Pourra le comtesse de Rouci Haisier et faire
faire hais pour la chasse esdits bois. Lit.
remiss. ann. 1374. in Reg. 106. ch. 224:
*Lesdits chevaliers donnent congie et licence de
chacier et Haisier es garennes de nostre dit
seigneur. Vide in Hago.**

* HAIMESUCKING. Vide Homsoca.

* HAIMGART, Hortus domesticus. Diplo-
ma Leopoldi Ducis Austriae et Styriae
ann. 1202. apud Ludewig. tom. 4. Reliq.
MSS. pag. 181: *Item juxta donationem ipsius
avunculi nostri domini Otcheiri Ducis Sty-
riae ortum domesticum, qui Haimgart com-
muni vocabulo nuncupatur, confirmamus.*

* HAIMHALDARE, Rem suam, vel animal
aberrans rei vindicatione repetere, et suum
vel quasi domesticum reposcere, et se po-
tius ad domum reducere: est enim Scotis
et Germanis *Hailne*, domus, vel domici-
lium; in Legibus Baronum Scotie, seu
Quon. Attach. cap. 10. est de *Carulis Haim-
haldaris*. Cap. 48. § 14: *De animalis in-
terato wuffi (i. errante) in territorio alieus
quidam potest dominus illius animalis
venare, et Haimhaldare illud. Vide Skennam
de Verbor. significat, voce Haimhaldus.*

* HAIOTA, dimiuit, ad Hais, Silva aut
pars silvis hais seu sepibus septa. Feuda
Norman. in Reg. S. Justi Cam. Comput.
Paris. fol. 163. v. col. 1: *Quod dictus Amal-
ricus habet in Haisotis de garenna, et hoc
quod dominus Eustachius de Ruel habet in
foresta de Ruel, etc. vide in Hago.*

* HAIIRA, [Vestis rufa, villosa et vilis, a
Sax. her, Pilus, crinis, unde nostris
Hais, Gilecium, Sax. haera, quod ex pilis
hircorum aliorumve conficiatur.] Yett.
Schedel. Thunze 2 (In Christi nomine noti-
cia de vestimentis domini Germani, quod acce-
pit Winardus diaconus in thesauro an.
xlii. regnante domino Chlotario.) Sagia
Jansen 1. caligis alba 4. sagia de Haira 1.
caligis filitans parva 1. etc. Vide Biggria.

* HAIIRA, Tortilis ex virgulis la-
queus, Gall. *Hari*. Charta ann. 1339. in
Hist. Sabol. pag. 349: *Ita etiam quod om-*

nes transeunt mercatores per cheminos foreste supradicta, qui consuetas dicto Jacobello debebant, poterant capere in dicta foresta pro unguaque quadriga duodecim Halras eisdem necessariis, et essolium novum.

HAIRBAXNUM. Vide in *Herbannum* et *Halbannum*, s.

† **HAIRER.** Cervus. Gloss. Lipini: *Hiret, cervus.* Alii *Somnus*; *Tout. Hirsch, nobis Hirt, Hyl, Hiret et Hirt.* *Hirsch, Hirtz, Danis Hirt.* Liber niger Scaccarii pag. 350: *Penatores de Hoirud unusquisque* 111. den, in die, et magni Hoirud 1111. debent habere 1. den. et de parvis Hairet vi. s. den.

* **HAIRO.** Ardea, erodius, Gall. *Héron*, alias *Hairon*. Mirac. S. Helenæ tom. 3. Aug. pag. 619. col. 2: *Advenientes ad loca sanctorum quondam peregrini, in prato, quod eidem monasterio subjecti, considerantes, volucres sunt contemplati, quas Hairones nuncupat locato vulgaris.* Lit. remis. ann. 1411. in Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 107: *Le suppliant garde des bois du seigneur de Bouderech, et comens à garder les Hairons.* etc. Unde *Hayronniere*, locus ubi ejusmodi aves nutritur, in aliis Lit. ann. 1480. ex Reg. 305. ch. 262: *Celluli Chevalier estoit ang destructeur de garennes et Hayronnières du pays, et n'estoit gibier qu'il ne gatast à l'arbaleste.* Haud scio an eadem notione *Hiere*, in aliis Lit. ann. 1453. ex Reg. 183. ch. 10: *Le suppliant estoit après respire hors la place de Gardie, près de la Hiere de l'abé de S. Hilaire, etc.* Nam ut *Hairo*, ita et *Hiero*, pro ardes, legitur. Vide in hac voce. An idem quod infra *Hair*, stabulum porcorum?

† **HAISELLUS.** Ostii genus apud rusticos maxime in usu ex ramis confectum, quo curvis vel pomariis claudere ingressus, Gall. *Haïse* vel *Haïse*. Instrumentum ann. 1303. ex Tabular. Corbiensis: *Volebat idem Major quod ante grangium sui grangium fieret Haisellus.*

* Lit. remis. ann. 1371. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 286: *Comme Pierre Playart pour labourer, demourant à Barrixy,.... vouloit mettre en un court de la maison, où il demourait, une Haïse qu'il avoit faite pour olvier que le bestail de la ville n'entrast en sa court.* *Horsel, Husel, et Haseu*, eodem sensu. Aliis Lit. ann. 1401. ex Reg. 156. ch. 82: *Lequel Jehon estoit sur ycelles seliettes pour advenir plus hault à forer un Harsel pour clore sa court.* Infra: *Husel.* Rursum alia ann. 1453. in Reg. 184. ch. 34: *L'uns d'icellui hostel estoit seulement fermé d'un Haseu, etc.* Hese vel Hese, eadem notione. Lit. remis. ann. 1414. in Reg. 167. ch. 37: *Lesquelx arrivés devant l'hostel entrassent fressé des piez contre la Hese ou huis de la court dudit hostel.* Aliis ann. 1438. in Reg. 174. ch. 187: *Le suppliant ala à la Hese de son jardin pour la clore,.... et appuya de sa heche ladite barre ou Hese.* Idem videtur *Haisin*, in Comput. MS. libr. S. Petri Insul. ann. 1358: *Item paiet à Le Hayr pour Haisin avec hester et pour le molin, vij. solz.* Eiusdem originis vox *Haisin*, qua cratis species significatur, abis merces venum exponitur. Lit. remis. ann. 1407. in Reg.

161. ch. 379: *Comme icellui mercier eust levé ou drecié un Haison ou estal en la place de l'odite ville de Bailluel.* *Haton* appellatur in Stat. ann. 1355. pro pistor. Attrelat. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 511. art. 50. Haud scio an inde accersenda vox *Horne*, qua cista ex viminibus complicatis contexta designatur videtur, in Lit. remis. ann. 1415. ex Reg. 168. ch. 369: *Lesquelz homme et femme avoient un cheval devant eux, lequel cheval portoit Haynes et ponnaille.* Cujus vocis alia notio exponitur in aliis Lit. ann. 1350. ex Reg. 117. ch. 160: *Nous a esté humblement exposé de la partie Hayne Harinc, qui vault en langage François Henry Harenc, marinier Aleman, etc.*

* **HAISTALDI.** Rustici, coloni, hospites, mansionarii, etc. qui in prædiis dominorum mansiones habent, et glebe sunt addicti. Vox forte collata ex *hale*, domus, et *stal*, sedes. Annales Francorum Bertiniani ann. 869: *De centum mansis unum Halstaldum, et de mille mansis unum rarum cum 2. bobis.... ad Pistas mitti præcepit: quatuor ipsi Halstaldi castellum.... excolerent et custodirent.* Charta ann. 858. pro Monasterio Deiparæ Suesion.: *In villa d'Effenboech mansiones dominicales cum custodia et omnibus appenditiis et Halstaldi viginti.... In villa Movendich mansiones dominicales cum appenditiis suis, ubi aspicunt Halstaldi octodecim. In villa Martin mansiones dominicales, ubi aspicunt quinque Halstaldi, etc.* Tabularium S. Vitoni Viridunensis: *Tantum terre est ibi, quod solvit 13. denar. in Nat. S. Joannis Bapt. Halstaldi vero solvunt censum capitis in festivitate S. Martini unusquisque 2. denar. etc.* Ex quibus colligitur Halstaldos dictos, quos alii *Hospites*, *Colones*, *Rusticos*, *Mansiones*, etc. appellaverunt. Sed et nostri etiamiam, voce apud vulgus recepta, pullos gallinæcos, qui in prædiis rusticis ab ejusmodi colonis aluntur, *Estradeaux* appellant, ab eorum scilicet, a quibus aluntur, nomenclatura deducta. Vide *Hestha*.

* Gloss. Cæsar. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevis. Joan. Nic. ab *Hontheim* pag. 664. col. 1: *Halstaldi, id est, qui non timent a curia hereditatem; qui communionem habent in piscibus et aquis nostris.* Ubi Cl. auctor sic annotat: *Halstaldi, qui Germanis Hunshteller, Hunsgeessene, Engesessene, incolæ, qui hereditatem suam non a curia, id est in beneficium vel feudum, sed in allodium habebant; ingenii interim homines, Freye Bauern; neque ut Du Gange putat, glebam adscripti, quod ille ipse, quem allegat, locus Bertinianorum Annalium dicit, ubi custodiendo castello ad Pistas destinatur, quod glebe adscriptis, ab armorum usu tunc exclusis, non conveniebat. Verum vim vocis Custodie hic non satis attendit. Vir eruditus: non enim armis, sed cultu custodiendum castellum iis committabatur; quod abunde indicat verbum *Excolere* alteri additum. Cangiana præterea interpretatio firmatur ex aliis locis ibi prolatis, et maxime ex eo, ubi Halstaldi censum capitis solvere dicuntur. Unde coloni videtur fuisse medietate conditionis inter ingenios seu liberos, et servos. Vide in *Colonus*. [* Germanis hodie *Hagestolz*, ex-*

lebs. *Halstaldi* mediis temporibus sunt qui solvendi, rustici mercenarii, uxoria, neque plenum manum ab eis, aliqua recte pendente excolentes.] Græff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 1. p. 765. voce *Hugo-stalt* et *Grimm. Antiq. Germ.* pag. 313. et 484. ubi monachis Sangallensibus non uxoriæ, sed bonos naturales hoc nomine notati, dicitur. An inde Hases, quasi rustici, Burz, dicitur appellatur, in Lit. remis. ann. 1415. ex Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 147: *Ardez, ardez, mettes tout à feu et à brûle aux Hases, nux Hases villans Bourgeois.* Aut mendum esse quis suspicabit, p. Sales? Vide supra *Burgundiones*.

* **HAISTERAHANDI.** Lex Aleman. tit. 12. Si quis in curtem Episcopi armatus evolvere intraverit, quod Alamanni *Haisir, hundi* dicunt, etc. Ubi Editio *Haisirerhandi*, præfert. Idem quod *Zos-hand*, id est, collata manu, ut habet Constitutio Frederici Imperat. lib. 5. Capit. 17. ex Theonico *hand*, manus. Vide *alzum* ad Capitul. pag. 1005. [* Vide supra *Arto armus*, ubi addit Græff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 5. col. 1065. voce *Hir*.

† *Haustranni* legitur vnde. Schiltero in Gloss. Teuton. quod *Haustr*, sterni, i. e. turbare pacem domesticam interpretatur. Vide *Hansoca*.

* **HAISTRIA.** Fagus, Gall. *Hêtre*. Bæ foresta de Broton. ex Cod. reg. 601. *Monachi Gemeticis* (habent).... ad locum suorum incoerum vi. *Haistria* (sic) duos furoris: et rursum vi. *Haistria* estalium de Wigria. Vide infra *Hau*.

* **HAITA.** Frisonibus, Pater. Vide supra *Atta*.

* **HAKEBUS.** Lucius, piscis, ex Stat. 13. ced. hac od. Lucius, vel mullus. De Rames. sect. 2. apud Cameracum in *lanis*, et Spelmanum: *ibi additur ex gottinibus lucii, qui ab incolis Haldis capuntur, persæpe extrahuntur.* Haldt. Vita S. Oswaldi Episcopi Wigorn. n. 6.

† *Sepissime* Wigorn. usurpat per quodam pisce exsiccato et sale condito, qui apud Anglos *Poorjohn*; in alit et ejusdem Angliæ provinciæ *Hake*, s. *Suonic* Hæ od. appellatur: hinc trium *Hæ* proverbium: *As dry as a Hake*, Sec. ex *non Hake*. Computus ann. 1425. apud Bonnetum Antiqui. Ambrosen. pag. 57: *Et in tribus copulis viridis piscis, cum 2. copulis de Hake, etc.*

* **HAKENES.** et **HAKENETTES.** Epistolarum, gradibus, Gallice *Hapen*. Mandatum Eduardi III. Regis Angliæ 1333. apud Rymer. tom. 7. pag. 17. *pro nobis Hakenetis, corrigia, et alio necto pro ditione filiorum predictorum, in alit parte, pro denariis nostris, inde solvenda habere faciant.* Charta ann. 1413. ibid. p. 124: *Et quatuor equorum, et unus filii necti.*

† **HALA.** Domus, domicilium, stipulatum: sed proprie locus ad stallum, id est, ranalisbus scieris, unde nam. Nam vii probem sententiam Gory Bekani lib. 2. Francie. pag. 46. qui *per prisca Germaniam, ad, deducti, quod conservare, quod iis in locis conservet* merces. Ut Et Barthii, qui in lib. 3.

theri. cap. 6. a Græco, ἡλ, sed deducti, id in *halis* sal asservitur et distrahatur. quod Kiliano: *Halle*, vetus German. *hal*, locus in quo sal coquitur. Hinc urbes ubi sal conficitur Germani *Halas* comites appellant. Anglo Saxoniæ, *healle*, *ham* et palatium pariter sonat. [* Germ. *hal*, vide Grimm. Mythol. Germ. pag. 36. et Græf. Thesaur. Ling. Franc. t. 4. col. 859.] Maxime vero ita appellatur nostri aulæ majores et publicæ, quibus *Communiæ* congregatur pro communibus negotiis, ubi etiam mercatorum merces suas venum exponunt: [unde Kiliano: *Halle*, Taberna, domus communis, forum rerum venalium.] *Halle*, in Consuetudine S. Severi tit. 16. art. 6. et passim. Rigordus in Philippo Aug. an. 1183: *Dux magnus domos, quas ipse Halas vocat, edificari fecit, in quibus tempore pluvialis omnes mercatores mutuum venderent, et in nocte ab incursum tunc custodirent.* Adde Naugium adun. charta Communiæ Roensis: *Parcia: hec est voluntas nostra, ut si fore constituerit Halle ad vendendum mercimonia.* [Charta ann. 1188, ex Archivio Ecclesiæ de Colanconis: *Dei obis etiam animæ meæ dictæ ecclesiæ de Chaucis decem solidos de singulis annis.* Natalis Domini in *Hala* de Monte-mirapropendunt. Instrum. ann. 1239, apud Ruten. tom. 1. Anecd. col. 1011: *Et in prima qua nobis singulis anni debetur in die Brugasti, in qua panni venduntur de Boudonis, quæ est pridie Idus Octobris, equarum capientes.* Occurrit etiam in Itiner. ann. 1309. tom. 1. Hist. Dalphin. an. 98. et in Charta ann. 1411, apud Ryet. tom. 10. pag. 71.] [* *Hale* occurrit Li. ann. 1356. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 649: *Lyons fore convenit et venditor parvorum aulæ in die Hale de Tour.* In jura, curiales, massari et autres fons de la dicte ville. Ita et tom. 5. Anecd. Ordin. pag. 374. et 377. Hinc Roguaville, qui *Halas* seu domos diripit. Li. remiss. ann. 1378. ex Reg. 113. Chartaph. reg. ch. 303: *Lequel Estienne apella harpaille, ribouldelle et Hallespelle, es diant pluseurs autres injures.* *Hale*, Convantum habere, apud Martiam Gaguinum in Poenatæ le Passe-puivinct.

by jay tres fides de ozant, et en cestes trop concouant, etc. *Hal*, *Halas*. *HALA*, apud Atrebatenses locus in quo olim dicebatur Urbis Sebani. Charitonius V. S. Vedasti Atrebat. pag. 30: *et de Sebaniis... in Halam et quævisit ubi in nam judicaverant.* *HALA*, pro quavis domo. Domeslei tit. 1. an. 11: *In Novercæ hundredo, ipse Hugo Montfort tenet unam terram, quæ est tenet de R. E. (Rege Edwardo)* *HALA*, vide *Halsa*. *HALAGIUM*, Tributum, quod exsolvitur licentia exponendi merces in *Halla*. Vita Willielmi Comitis Pontivi apud R. Bry in Hist. Pericensi. pag. 17: *punit et liberi de teloneo,.... Hallagio, busselagio, repARATIONE vitrum;*

etc. Regestum 2. des *Mestiers*, in Camera Computor. Paris: *Quiconques amene moue à Paris, Pachetere doit 5. sols de coutume, et 16. den. de congé et de Halloge.*

2. *HALA*, *Hiculus*, alens. Papias. *HALABARCHES*, Praefectus salis, id est, quarus, apud Ruffinum. Vide *Alabarches*.

* *HALACHIA*. Vide supra *Alota*.

* *HALK*, *Halicia*, *Aula*, vel fallor, quibus *Hala* seu aula ornatur, vel Lintea, quibus paratur mensa. Arest. ann. 1315. 6. Aug. in vol. 2. arrestor. parlam. Paris: *Magistri quoque hospitii nostri omnia Halagium et omnes scutellas de quibus in comestione servitur... Dicti habitantes et scutibini erant in possessione et salsina pœfictis post prandium coronationis regum Francie... habendi et penes se retinendi vassellamenta,.... nec non Halas remanentes post prandium.* Vide supra *Ala*.

* *HALARES*, ἡλῆες τὰς ἀγῶν: *Alares regentes.* Supplementum Antiquarii.

* *HALATIO*, Halitus. Pontif. Ms. Senon. ad usum eccl. Paris. ubi de consecratione olei sancti: *Quilibet dictorum comeniorum assistentium singulariter, ut prædictus, præfationes, consecrationes, benedictiones, signum, cruces et Halationes, super eis facient voce submissa. Infra: Halent ter pontifex et sacerdotes assistentes in ipsam ampullam.*

2. *HALBANNUM*, Tributi species: vox formata ex *herbannum*, idemque quod *arbanum*, et *biennium*, Submonitio ad operas, vel ejus redemptione pecuniaria. Charta ann. 1269. ex Tabulario Fossatensi fol. 72: *Et retinent perpetuo omnem justitiam, magnam et parvam, bonum, sanquinem, Halbannum, foragnum, rentas, etc.* Charta Ludovici VII. ann. 1145. pro Bituricensi: *Propositus autem atque Plegrius, quatuordecimque volebant, Halbannum submonerebant, et villanos sese collimere coerebant: de quo quoque præceptum ab ipso est, ut illi redemptione Halbanni remanent, et Halbanus tamen ter in anno sint termino competent, etc.* Charta Ludovici filii Regis Philippi, ex Tabul. N. D. de Campis: *Ab omni consuetudine videlicet tellus, seu exequitione, seu Halbanno, seu exemptione mei Praepositi libere proueneat.* Alia Lud. VII. ann. 1140. ibid.: *Ab omni datione et tellus, Albanno et evacione mei Praepositi.* Alia Caroli VI. ann. 1484. in Reg. Novo viridi Castellæ Paris. f. 49: *Parpaunt chescun an 3. sols de Hausban au Roy.*

2. *HALBANUM* [et *Hesbanum*, Tributum, quod pecunia ut robur ipsi a quibusdam artificibus pro licentia artes suas exercendi Regi exsoluebatur] apud nostros Parisienses, de quo vetus Charta descripta a V. C. D. Herouvalto: *In nomine sanctæ et individue Trinitatis, amen. Philippus Dei gratia Francorum Rex. Novertis universi presentes pariter et futuri, quod nos concessimus Burgensibus nostris Parisiensibus, ut quicunque integrum Halbanum nobis debet, pro integro Halbano reddet nobis singulis annis sex solidos in die festi sancti Martini. Et si dividuum, vel integrum et dividuum Halbanum vel amplius debet, secundum proportionem predicti integri Halbani nobis reddet in predicto festo, et ste de Halbano tantum liber erit et*

gnitus. Quod ut perpetuum robur obtineat, presentem paginam sigilli nostri auctoritate, et regii nominis lacerare inferius annotato præceptimus confirmari. Actum Parisiis anno ab Incarnatione Domini millesimo ducentesimo primo, regni vero nostri anno vigesimo secundo. Assistentibus in Palatio nostro, quibus nomina supposita sunt et signa. Dapiferus nullo. Signum Huiusmodi. Buticarius. Signum Matthæi Camerarii. Signum Gregorii Constabularii. Data vacante Cancelleria. [Charta fundationis Capellæ B. M. in Palatio Paris. per Ludovicum VII. ann. 1154: *Pro victualibus sacerdotibus in Capella eadem servientibus, dotem assignamus... sex modios vini de Hausbano, 30. solidos Parisienses.* Alia pro Capella B. Nicolai in eodem Palatio inter Statuta pro Canonici S. Capellæ Parisiensi: *Constituimus Capellano... Parisiis in trella nostra retro Palatium sex modios vini, ubi si vinum defuerit, de Hausbano nostro præcipimus reddere.* Computus ann. 1203. apud D. Brussel Tract. de Usu feud. pag. 438v: *Domini Ercardus Capellanus Regis xl. et viii. s. proventus.* Haudum. Hoc est, ut puto, pro pensatione octo dierum, quibus annuam ex Hausbano assignatam non percepit. In Regesto Pegiorum Parisiensium, lib. 2. est titulus *Des mestiers, que Hausban doivent au Roy*, in cuius contextu hæc habentur: *Hausbens est un propres noms d'une coutume assise anciennement, par laquelle il fu établi que quiconques seroit Hausbanier, qu'il soit frans et à moins de droietres poians du mestier et de la marchandise dont il seroit Hausbanier, que cil qui ne sont pas Hausbaniers. Hausbanier furent anciennement établis à un muid de vin, point en vandelans au Roy; et puis mist le bonz Rois. Philippe ce may de vin à 6. sols Par. pour le contenu, qui estoit entre les poies Hausbanier, et les Eschambans de Roy qui le mury de vin recevoient de par le Roy. Des mestiers Hausbaniers il uns doivent demy Hausben, c'est à savoir 3. sols, et li autres plein Hausben, c'est à savoir 6. sols, et li autre Hausben et demy, c'est à savoir 9. sols. Tous les mestiers de Paris ne sont pas Hausbaniers, ne nul ne peut estre Hausbanier, si il n'a esté, et est de ce mestier, qui ait Hausban, ou se li Rois ne lui oitrove, par vente, ou par grace. [* Steph. Bailleu ed. Depping. pag. 6.] Statutum de Juribus Camerarii Francie ann. 1410: *Le Hausbanier du Roy ne doit estre contrainct de acheter ledit mestier de scriprie dudit Chancelier, ne de son noie pour lui, puis qu'il lui ait acheté ledit Hausban, et que de ledit Hausbanier est tenu de acheter sondit Hausban du Roy, ou de ses Officiers pour lui, et non d'autre, et si est tenu de estre estrangier dedans la banlieue de Paris, et de paier au Roy, ou à son Receveur pour lui, sitost qu'il est fait Hausbanier, 25. deniers et audit Chambrier 14. den. muid outre il est tenu de paier au Roy par chascun an 6. sols 8. deniers Parisiis: et par tant ledit Hausbanier peut vendre et acheter toute maniere de pelletterie vieille et nouvelle, etc.* V. Brolum lib. 1. Hist. Par. pag. 307. 2. Ed. *¶ Hausbanum* igitur, ut ex premissis patet, Parisiis ad decimum quintum usque seculum viguit; an vero Aureliani Bituri-*

cisque, quas solas civitates Halbauno subjectas noimus, idem jam ad luce tempora obtinuerit, mihi prorsus incertum. Quod quidem jam ubi in redemptionem pecuniarum commutavit Philippus Augustus, hanc collegibat Præpositus urbis; exinde ad firmam datam fuisse probat Computus ann. 1265: *De stallengis stalliarum et Allobanno, pro ultimo tertio. iiii^s. xxviii. lib. vi. sol. viii. denarios.* Quinam vero artifices Halbaunum ducebant, si nosse volueris, consule Gloss. juris Gallici in voce *Haubantur*. [¹ et Steph. *Boluen* cap. 297.]

† **HALUBETUM**, pro *Heubannum*, in Litteris Philippi Aug. ann. 1182. tom. 3. Ordinat. pag. 259: *Quisq. carniſem debet nobis singulis annis, unum Haubentum vinet, in vendemis.*

† **HALBERG**, HALBERGELLUM, HALBERGIUM. Vide in *Halberga*.

HALBERGARIA. Vide *Herbergaria*.

HALBERGET. Vide *Haubergetius*.

HALBFRIſCH, Semifrisching: vox Germanica, ex Germ. *Halb*, semis, et *frisch*, frisinga. Vetus Charta in Metropoli Salisburgensi tom. 3. pag. 319: *Solvit... duo anseres, porcum sargia, irochuse 62. Haubfrisch, vel 16. den.* Infra: 6. pullos, duo anseres, idem modum rap. porcum sargiatum, 2. *Halbfriſch*, vel 24. den. Halbet ibi pluries. Vide *Frisingen*.

† **HALCIDA**, *Nomen anguis*. Papias MS. Edit. vocat: *Halcidia*.

† **HALECIUS SORUS**, Harengus infamatus, Gall. *Harun soré*. Chartularium S. Vincentii Cenomani. fol. 38: *Concessit Abbatia S. Vincentii... annu miliarium Halecti Sorri.*

* **HALEXENSE**, *HALERI*. Vide infra *Halenses*.

HALEXONE, [Conventio, pactum, compositio.] Consuetudines Arkenenses ann. 1231, in Tabul. S. Bertini: *Si convictus fuerit de Halexone infra villam data vel accepta, tres libras emendabit.* [Consuetudines Furesenses ex Archivo Capituli S. Audomari: *Quicunque fuerit convictus celatum, id est, Halexone emendabit Comit 3. lib. Vide Concordia.*]

HALFEMANG, Charta Canuti Regis de Forestis cap. 14: *Et pro culpa solvat Regi 10. solidos, quos Dani vocant Halfemang, alias Halsekang.* [¹ Thorp. *Halfemang* alias *Halfemang*. Vide *Halfemang*.]

HALFKINEG, et *HERLFKING*, Semirex, ex Saxon. *half*, dimidius, et *king*, Rex. Liber Rames. sect. 4. apud Spelmanum, de Æthelredo Duce Orientalium Anglorum, i. Norfolcie: *Quia ipsi Regi (Æthelstano) antea offensa erat eius impensis solvendis, ut ad arduum istius cuncta regi negotia tractaretur: idcirco ad universis Æthelstano Halfking, quod est semirex, discubatur.* Eiusmodi sunt, que alicui de Carolo Martello observamus.

* **HALGA**, pro *Alga*, Gall. *Algue*, pag. in inferiori Normannia nomen. Charta Phil. Aug. ann. 1207, in Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 2. fol. 115. v^o. col. 2: *Nos terram, que fuit Ricardi de Brillemont in Halga... damus... Roberto Crasso in feodum et hominum ligum.*

* *Halga* vel *Hargan*, Moneta minutioris speciei. Lit. remis. ann. 1448, in Reg.

176. Chartoph. reg. ch. 644: *Une piece de monnoy, appellé a Haise Hargan.* Alia ann. 1449. ibid. ch. 741: *Une Hargan, qui voult ung denter et maille.* Vide supra *Arganum* 3.

HALGARDUM, ALGARDUM. Charta Joann. Regis Angl. tom. 2. Monastici Angl. pag. 71: *Et unum vergatum, quod fuit Ricardi, et totum Algardum ex parte Orientali juxta Monasterium.* Ibid. pag. 114. 115: *Declam de omnibus quocunque ad Castellum de Chentled pervenerint, sive ad lardardum, sive ad granarium, sive ad Halgardum, etc.*

* **Locus tectus et undique apertus**, Gall. *Halgard*. Vide supra *Hagha* et infra *Hongardum*.

† **HALI**, *Steci rami*. Sic vetus Gloss. a Lindenbrogio citatum. Vide *Hallus*.

HALIETUS, Tabularium Abbatie Villæ-Ipensis pag. 125: *Et quinte fecit duos Haliets, quos ipsi de Chedone debebant.*

† **HALIGEMOT**. Vide *Halmotum*.

HALIMOTUM, Curia Dominica Baronis seu alterius domini, in villis suis et dominiis, in qua lites vassallorum agitantur: seu Curia tribunal, wardarum, et societatum in burgis et arboribus. Vox Saxon. formata ex *heal*, Angl. *hall*, domus, aula, et *gemot*, seu *mot*, conventus. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 9: *Omnis causa terminetur, vel huiusmodi, vel constituta, vel Hallimotum locum habentem, vel dominum curie, vel divitiis portum, etc.* Adde cap. 20. 57. 78. Will. Thorn ann. 1176: *Ipis Thianetensis asseruntibus se ad capitalem Curiam B. Augustini Cantuar. placitantes causa, vel iudicium sustinendi, nullo modo debere accedere, sed in Hallimotum in Thanelo omnia sua iudicia exerceri.* [¹ Vide Philippi. Histor. Jur. Angl. tom. 3. pag. 86.]

HALIGEMOT, in veteribus Schedis apud Spelmanum.

HALIMOTA, Monasticum Angl. tom. 3. pag. 140: *Teneant terram de Hollecumba, que liberati est fuit per homines de Hallimota de Bensintone.*

HALIMOTUM, Petrus Blesensis Epist. 95: *Accuratur... quod andredo et Alimoto defuerit.*

HALMOTUM, apud Will. Thorn. ann. 1176.

HALITOR, Fortis vel olivum cultor. Papias.

† **HALLA**, *HALLAGIUM*. Vide *Hala* 1.

† **HALLA**, *HALLAGIA*, voces Turcice, in Chronico Radulphi Coggeshale, apud Marten, tom. 5. Amplius. Collect. col. 572: *Ascenderunt mundare estimantes quod speritibus et mugitibus horribilibus legem Mahometi, polluti luba, vociferando Halla Hauber, Halla Hauber, polluerant.*

HALLEVIC, Pensitatio pro piscibus, qui Parisiis importabantur, sublati a Carolo Pulcro Statuto mensis Mart. ann. 1325, cujus loco duplicatum tributum, quod pro marinis piscibus præstabatur. In Regesto de antiquis Ordonnaances fol. 2. [nunc apud D. de Lauriere tom. 2. Ordinat. Reg. Franc. pag. 586: *Nous faisons savoir... que comme à la supplication et complainte de plusieurs marchands de poissons de mer confuans à Paris des parties de dessus la mer, sur ce qu'ils se devoient d'une Jausse*

constante étant à Paris sur le poisson, appelle Hallebic, par laquelle les marchands, faiseurs, par chacun poivre, puis le pe, fait, rabattent à la fois douze sols, à la fois dix, à la fois huit, selon leur volenté.]

* **HALLEBOUT**, Vox ad impetum; aliquem faciendum excitatorio. Lit. remis. ann. 1395, in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 42: *Comme aucuns d'iceux compaignons enissent crié à haulte voix, Hallebout, Hallebout, sur les varres de S. Denis les Halles, etc.*

HALEXENSE, Moneta Halle cuse. Et lianus *Haller, obolus, vulgo Hallenus*. Bericrus Hedford. in Chron. ann. 1348: *Legavit pro constructione Chori... quadruplas libras Hallenars.* Adde ann. 1348. et vide Chartam Caroli IV. Imper. in Curia Constantiensis pag. 626. Vitam Baldini Lutrenb. Archiep. Trevir. lib. 3. cap. 1. et Goldastum ad Heptadici ann. 14. lib. 1. de Vita S. Wiborade, etc. Vox *Haller* occurrat in aliquot Chartis apud Fredericum Sandium in Consuetudinibus Feudales Gallicæ pag. 35.

* Qui et *Haleri*, *Halleri* vel *Bolans* appellatur in Chartis laudatis a Chas. Schlegelio in Dissert. de Numm. anteq. edita Francof. ann. 1717. ubi docet adde ex ære et argento confictas ab uno parte ære, altere manu signatas fuisse obolæ inscriptione: positas manum et crucem, una facie sident; que mutatio circa ann. 1404. accidit. Hujus monete prima mens, eodem teste, occurrit in Ch. ann. 1110. Consule preterea Bern. de Brydvald. Iter Hierosol. pag. 140. et 141.

† **Halling** interdum in vet. Chartis vocatur hæc eadem moneta, ut observat Schillerus in Gloss. Teuton. Hinc Anglo-Saxones Halperum dicebant seminumum, qui pro mensis nati tabernis erigendis ibi foro datur. Vide *Bortholpny*. Ab Bortholp Suevic vocis originem accersit Fabricius; Goldastus vero, qui et librum Hallesens et Hallerorum differe putat, a *hallo* obolus, quasi *hobolus*, deducit. Hinc consule tom. 1. Ber. Alamann. pag. 214.

HALLUS, Ramus scissus, in Gloss. vel apud Lindenbrog. Anglo-Saxones *hæll* mæ, ramum, et frondes appellant, et capiti nostri etiamnum, *Halle*, vocant; eperimentum ex ejusmodi ramis confectum. Lex Salica tit. 43. § 3: *Si autem de ramis vel de Hallis, aut de quolibet re eam (hallectum) cooperaverit. Et § 3: Aut de Hallis, aut de ramis eum cooperaverit. Aliud scilicet in Gloss. Lat. Gr. *Hallus*, mæ; picea ramus, Festo, alius: Isidorus aliter.*

† **Mendosam** hanc lectionem patet Ecodard in Notis ad vitam tinnam; inmerito. Hic enim particula vel disjunctiva est, non explicativa; non idem ergo nomen *Hall* significatur. Unde colla, vel ex calculis contracta, legendam docet doctissimus; veteres quippe Franci, in ipse, facile poterunt scribere *Balle* pro *hallis*, more, quo h. ipis et ceteris Germanis frequentissime pro *et* vel *etiam* ponebatur.

† **HALLOTUM**, Vide *Halmotum*.

* **HALOTUS**, Gall. *Halot*, Caudes. Lit. remis. ann. 1358, in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 114: *Predictus Henr.*

... eadem baculum, *Halot nominatum* ...
 regit. Aliae ann. 1386, in Reg. 130. ch.
 10. *leclit Pierre prist ilz une cheminee*
bauche à mettre au feu, nommée Halot,
 et il trouva. Aliae ann. 1394, in Reg. 146.
 134 : *Le suppliant print un baston de*
senier, que l'en appelle un Halot, etc. Une
leche au Halot, in aliis an. 1402, ex Reg.
 157. ch. 244.

* Que eadem vox salicetum vel dumetum
 esse sonat. Charta an. 1340, in Reg. 73.
 ch. 317 : *Douze deniers à Baudoin le gondan*
pour sa maison, ... vint soule pour
à Hallas à l'encontre de cette maison. Pa-
rim ann. 1344, in vol. 2. arrestor. parlant.
Paris : La moitié de tous les ançois, ançois,
Hals, prcz et rentes. Lit. remiss. an. 1424,
 à Reg. 172. ch. 40 : *Comme le suppliant eust*
fait escomoder un Halot ou saulz, etc. Hasoy
nostris etiam dumetum significat. Charta
im. 1403, in Chartul. 1. Corb. fol. 321.
 1 : *Item que les bos et espines ou Hasoy etc.*
 Ma an. 1340, ibid. fol. 330 : *Et sera*
nostris ledit Pierre de essarter et destruire les
Boys, estans sur ladite mesure. Vide su-
pra Halia.

HALSBERGA, Lorica maculis contexta :
Cote de mailles, Germanis Hals-bergh, id
est, manicum colli, ex hals, collum, et
bergh, tueri, custodire : ut betenbergh,
curum munimen, de qua voce, suo loco,
in Kilianus. Sic loquuntur pizgi, pizgiy
szapizgiwa diti lupus auti apudulius luisse
der Leo in Tacite, cap. 5, § 4. At Bestius
quon accersit ex al, et alla, omnis, et
bergh, cooperire : ut halsbergha fuerit
interna integra. Fauchetus ab aliis de-
derit, quod macule thoracis expulze ali-
quidem quandam prefferret : cui quidem
conjectura, licet vero minus consentane-
foret Scriptores aliquot, qui albas hals-
bergh vocant. Le Roman de Hory MS. :

Le blanc Humber decompie et deparce.

Guill. Muriar ann. 1214 :

Et convertentes freiler
Sic blaus Humber bruis a mailles.

Totum tamen Evaradi Ducis Forojul. apud
 Mirum in Cod. Donat. piar. cap. 21 :

Et helum cum Halsbergh.
 * **HUBBEROUILL** Consuetudines Furnen-
 sis et Archivio Audomari : *Quicunque lo-*
rum, id est, Hubberguil, vel pileum fer-
rum tulerit, si convictus fuerit perdat et e-
audabit Comitum tres libras.

HULSPERGA, in Charta Caroli III. Imp.
 d. Exped. Romana § 5 : *Et hoc in arbi-*
trio Dominorum pendat, quos ducunt a
quibus stipendia accipiunt, quibus Halsper-
ga concedunt.

* **HULSERC**, in Charta ann. 1019, apud
 Mail. tom. 4. Annal. pag. 510 : *Accept-*
usque apudum xxx. librarum, nec non annum
Holere septem librarum.

* **HULSBERGIUM**, Tabularium S. Sergii
 Andegav. : *Dedit autem D. Achardus Ad-*
lmo Tabulo xxx. solidos, Merivo autem dedit
gerardum Halsbergium valens xli. solidos.

HULSBERG, Charta Heccardi Comitiss
 Argutodunensis, apud Perardum : *Ro-*
tho donare una bruvia cum Alsborg.

HULSPERO Germanis. Liber Rhythmicus
 Bevaldo laudatus :

Im sprach der Lampartere :

Ich bin noch uogewehrt,
Geh und bring mir doch here,
Mein Halsperg und mein schwert.

HULBERGUM, Mandatum super juratis
 ad arma, in Addit. ad Matth. Paris pag.
 140 : *Ad castellum 60. marcaram unum Haul-*
bercum, capellum ferreum, gladium, et cul-
tellum.

* **HULBERGUS**, in Charta ann. 1294.
OSBERGUM, Chronicon Besuense pag.
 578 : *Acceptis pro pretio duobus militanti-*
instrumentis, quae vulgo dicuntur Helmun,
et Osbergum. Humberg, vel Humber, vulgo
nostris, Gl. Lat. Gall. : Lorica, humber, Ita
passim apud Scriptores. Le Roman de Ge-
ria :

Il ot vestu os Humber doblentin,
Chasse est la maille, ne pot facier soffrir.

Guill. Gindart :

Habers desmaillet, lances fraingent.

Chroo, Bertrandi du Guesclin :

Vestir et endousser maint bon Humber doblent.

[**Le Roman de Partonopex MS. :**

Lances levées les gales,
Reumes ex chief, Humberis ex cox.

Le Roman d'Athlis MS. :

Humber doblent, Humberis ostia.

Le Roman de la guerre de Troyes MS. :

Vestent les Humber doblentis,
Et croignent les brans aceris.]

Henricus de Hanche in Versione Gallica
 libri Egidii de Roma de Regimine Prin-
 cip. lib. 3. part. 3. cap. 13 : *Ceus qui est*
exprobré en bataille, disent que li Humber
doivent estre large, parce que les mailles
sont plus empressées. Chr. Fland. cap. 79 :
Trois ceus hommes couvers de Humbergerie et
de hanchiers.

ALPBERGELLUM, Minor lorica. Rogerus
 Hoved. in Henrico II. pag. 611 : *Omnis*
homo habens in cutallo 40. vel 30. lib. An-
drogvenensis moneta ad minus, haberet
Alpbergellum et capellum ferreum, lanceam et
gladium. Infra pag. 614 : Quicunque Liber
Lancie habuerit in cutallo ad veleritiam 10.
marcarum, habet Alpbergellum et capiet
ferri, etc.

HABERGELLUM, in Statutis Roberti I.
 Reg. Scotie cap. 27. § 1. [Lex Henrici
 II. apud Roger. Hoveden. fol. 350 : *Ceteri*
autem omnes habent wambasiam et Hab-
ergellum.]

HABERGOOL, Teloneum S. Audomari in
 Tabulario S. Bertini : *Lorica, 4. denar.*
lorica minor, quae vulgo Hulsbergol dicitur,
2. den.

* **HABERGOLOM**, in Charta Ludovici
 Philippi ann. 1219, apud Marten. tom. 1.
 Amplius. Collect. col. 1090 : *Inducti Han-*
bergenlo et capello ferreo poterimus illa (tor-
mentum) videre.
 * **Hansbergolium** habet Reg. 34. bis Char-
 toph. reg. part. 2. fol. 102. r. col. 1. ex
 ead. Ch.

HAUBERGOTUM, Ead. notione, in Sta-
 tutis Massiliensibus ann. 1274. MSS. lib.
 4. cap. De garnisonibus in navibus por-
 tandis : *Decernimus, quod omnes mercatores*
portantes in aliqua nave Massilia valens
100. libras Regales, vel amplius, habent
et portant ad minus loricae vel Anser-
gotum, etc. Le Roman du Renard :

Ne faut le Haubercot vestu.

ALPBERGOS. In Charta ann. 1255, in Re-
 gestis Caracron. fol. 45 : *Proterea inveni*
in dictis bondis 5. Albergis, et unum albere,
et tres balistas, et unum contrepoint.

HAUBERGOTUM, in Fleta lib. 1. cap.
 24. § 13.
HAUBERGOTUM, in Mandato super juratis
 ad arma, in Addit. ad Matth. Paris pag.
 149.

* **HAUBERGON**, Epistola Guidonis de
 Dampetra ad Philippum Ang. ann. 1113.
 apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col.
 1114 : *Das loricas, 11. Haubergons, 11.*
capella ferri.

* **HAUBERONIOS**, in Charta ann. 1294.
HAUBERGON, in Statutis Willemi Re-
 gis Scotie cap. 23. § 2. Guill. Hauri ann.
 1304 :

Armes de cotes à leurs tailles,
Et de bons Haubergis à mailles.

Guignevilla :

Adoue ataint un Haubergon,
D'une belle et plaisante lachon.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 :
Haubergon, thorax. Le Haubergon doit iij.
den. in Pedag. Peron. ex Chartul. 21.
Corb. Albrecht, in Chron. Caroli VIII. ad
an. 1315. fol. 150. v. : Phauters Albrecht
et atennelles pour le fin de la guerre.

HALFANG, **HALFANG**, **HALFEXO**, **HAL-**
FANG, **HALFANG**, **COLLIRISTIGUM**, vulgo
Pilorum, a Saxo. Ha is, id est, collum,
 et fangen, comprehendere. Supplicii ma-
 china, quae tribus collum et praepecta sublati,
 inter duas tabulas comprehendit, popu-
 lum ad ignominiam exponit. Dicitur et
 ipsa multa pecuniaria in commutationem
 hujusmodi poenae Regi vel domino exsolvi
 solita. Leges Henrici I. Regis Angl. cap.
 11 : *Qui saltem testimonium daret, ...*
reddat Regi vel terrae domino Helfang. Infra :
Si liber festis diebus operetur, emendet suum
Helfang. Ita in Legibus Canuti § 57. 67. et
Edmundi § 7. In Legibus Henrici cap. 76.
scribitur Helfang et Halfang, ubi dicitur
esse verbum Anglorum, quod sonat
apprehensionem colli. Adde cap. 14. et 90.
Vide Colliristigium, Pilorum.

* **HALSPERGA**. Vide in Halsberga.

* **HALTERISTE**, qui Halteribus lude-
 bant. Erant autem Halteres massulae ex
 plumbo, vel etiam leviores aliae materiae. Iis
 apprehensio utraque manu librare se cer-
 tatoribus solebat, ut certius se saltu ere-
 cerent. Ceterum non unus fuit Halterum
 usus. Consule Carolum de Aquino in Lex.
 milit. in voce Halter.

* **MALTUS**, pro Aludis, Libertus opera-
 rius debens, *Haltus*. In MSS. est *Haltus*,
 id est, nutritus, slammus. Ita Grotius in
 vocabulario Gothico apud Murator. tom.
 1. part. 1. pag. 370. Vide Aludis.

* **HALTO**, Spica non omnino triturata,
 et minora stramina quae in arena sub ra-
 stello remanent, Gall. *Huuton* vel *Aulton*,
 Charta ann. 1199. ex Tabul. Corbieiens :
Eandem (malas consuetudines) in plena
curia... quibus clamavit et in perpetuum
guerpivit, carionem videlicet bladi nostri in
Augusto... grunum, Haltonem, quod in
ventilationibus sub rastello remanet in are.
Vide Houtus.

* **HALVEHARE**, Capitis census, Charta Margr. comit. Fland. ann. 1261. in Chartul. i. Fland. fol. 196. ex Cam. Comput. Insul.: *Conventi quod ad capitulum ipsi et predecessores sui perlinent, quod capitulum vulgariter nuncupatur Halvehare . . . Ipsas personas omnes et singulas, et earum heredes in perpetuum liberamus, et ab omni nota servituti quitas clonimus in perpetuum, quantum ad captivum, quod Halvehare dicitur, ut superius est expressum. Flandria, Halvehare, est per medium parituri.*

† **HALWIN**, Tributum quod pro vino exigitur. Rerum Mogunt. tom. 1. pag. 649. col. 1: *Partim emptione, partim donatione obtinuit omnes census, staturas sive exactiones precarias vini, vulgo Halwin nuncupari solitas, iudicia, solutis, stuprum belluorum, et alia jura inferioris nullis.*

HAM, et **HAWK**, voces Saxonicæ et Theutonice: Domus, domicilium, habitatio. Interdum Etiam.

HAM, significat vicum, villam: unde apud Germanos et Anglos villa et urbes sua nomina in *ham* desinencia passim habent. Ordericus Vitalis lib. 11. pag. 807: *Per silvum Hamelhegem, quam Latini malum collem vel vicum nuncupare possunt. Quasi hant-geh-hem.*

HAMELLUM, diminut. ab *Ham*, Villula a viculo majori dependens, quæ Ecclesiam parochialem non habet: noster *Hamel, hameau*, Willelmus Thörn: *Cum 11. sol. annui redditus in Hamello de Chetam.* [Charta ann. 1235. ex Hist. MSS. Monast. Becensis pag. 591: *Abbas et Conventus dicto Ricardo concessere nuperium quod vocatur Hamellum quod habebant juxta Livacout. Literæ Officialis Belvac. ann. 1263. ex Tabular. Calensi pag. 167: *Percepit ex propriis hereditate sua 4. mortuos et dimid., . . . in Hamello de Mesnil et in villa de Camberna Belvac. diocesis etc.* Index MSS. benedictorum Ecclesie et diocesis Constantiensis fol. 5: *Item rector dictæ Ecclesie percipit omnem decimam et altagium, excepto quadam Hamello qui vocatur Valtere.*]*

HAMELETTA, HAMELETTUM, et HAMELTUM, diminut. ab *Hamellum*, Noster etiam *Hamellet*. Occurrunt hæc voces non semel apud Scriptores Anglie. Will. Thörn pag. 1256. 2093. Bractonum lib. 4. tract. 1. cap. 31. § 3. in Fleta lib. 2. cap. 54. § 13. in Monastico Anglie. tom. 1. pag. 298. 963. tom. 2. pag. 93. 94. 103. 209. etc.

† **MANIFESTA** vocis *HAMELETTA* origo, ab *Ham*, nempe villa, et *Let*, membrum: unde *HAMELETTA* membrum, seu pars villule potius videtur quam villula; quod prius observavit Spelmanus ex statuto Exonie edito ann. 144. Eduardi 1: *Les nommes de toutes les villes et Hamlets que sont en son seigneurie, hindred, ou franchise . . . Que ils ordonnent et fassent venir devant eux de chascune ville entier, 8. homes: et de demie ville 6. homes: et de Hamlette, 4. homes des plus sages et plus loyals, hors-prises les Seigneurs des villes, demie villes, et Hamlets avant nommes, etc.* Charta Johannis de Monteforti Ducis Britannie ann. 1360. ex Archivis castri Nannet: .

Simul cum membris, Hamelettis, pratis, piscuis, etc.

† **HAMA**, Mensura vinaria, aliorumque liquidorum. Charta Adelberti Mogunt. Archiepisc. ann. 1139. tom. 2. Rerum Mogunt. pag. 584: *U . . . dividium ipsius terre vini Hamam persolverent, si que residuum sine aliqua exactione in pace possiderent.* Chron. Bonæ-spei pag. 390: *Donant in elemosynam Hamam vini rubelli redditus annui super tres partes rēneti, juxta buzetum in parochia, etc.* Et pag. 396: *Duas Homas vini etc.* Instrum. ann. 1522. apud Miræum tom. 2. Diplom. Belgic. pag. 1050: *Ac etiam pro quoque capite habere quatuor Homas cervisie, ex qua poterunt sumere tertiam partem cervisie bone, ac duas Homas pævie.* Vide *Ana* 3. et infra, *HAMELETTA*.

* Charta ann. 1047. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Honthelm pag. 384. col. 1: *Et quia novem mansonalis, quas et curtilia vocantur, hereditarie dicuntur possidere, decretum est ut . . . Hamam vini, qua dicitur Pippini, . . . persolvant.*

HAMALLUS. Lex Salica tit. 49: *Ista omnia ubi suis Hamallus est, super quem res primitus agnita fuerit, aut interitum, fieri debet.* Ubi variant MSS. Codd. Unus: *Ista omnia facere debet in mallo, ubi ipse Amallus esse dignoscitur, etc.* Alter: *Ista omnia in mallo debent fieri, ubi ille est Hamallus, id est, qui suscepit causam ad malloandum vicum alterius.* Ubi *hamallus* est advocatus illius, qui ad malloandum citatus est. [Guelpherbytanus Codex, *Hamallus*.] Denique Editio Heroldi tit. 50: *Ista omnia facere debet in mallo, ubi ipse Rhamallus esse videtur.* Quo loco Wendelinus *Rhamallum*, vocabulum ex Latino Romanicum existimat, locumque esse, in quo iudices considebant sub *Rhamallis*, seu in loco superne ramis tecto: [quam lectinam et sententiam secutus est etiam Eccardus ibidem.]* [Glossa Cod. Estensis: *Hamallus, id est Debitor, ut monet Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 290.*] Sed potius videtur *Hamallus*, ita ut is fuerit, qui ad malloandum pro alio venit, illius causam suscepitur. Hinc

HOMALLER, vel **HOMALLARE**, apud Marculfum lib. 1. form. 36: *Causas ipsius licentium habent adsumendi vel Homallandi.* Et infra: *Cum acquiritur ordine licentiam habet respondendi vel Homallandi.* Ubi *homallare* non est *admallare*. *Homallare* enim est patrocinium alterius suscipere: quique id suscepit muneri, *Hamallus* dicitur: quod omnino formulæ titulus evincit: *Ut causas auctorum adsumendi suorum aliquis licentiam habens. Admallare vero est ad mallum, seu in jus citare, vocare.*

HAMARIUM, Modus agri, vel mansionis, ab *Ham* Germ. mansio. Habetur Charta in Tabulario S. Vitoni Viridunensis ann. 1220. qua *Comitatus Alvernia* remittit redditus ad ipsam spectantes trium *Hamariorum* et dimidii, quas Gilbertus de Polnes possidet, sub tali forma, quod terram memoratam legabit claustrum de Gorges, etc. Vide *Hamum*.

† **HAMATA**, Factionis nomen quod in Belgio, excitante Margareta Ludovici Ba-

vari Imperatoris uxore, exstitit, quæ Ludovici partes, contra Asellatam factionem, quæ Willelmum ipsius Margarete filium, favebat, tuia est. Vide *Asellata*.

* **HAMAGIE**. Vide infra *Hamag*.

* **HAMATI**, Factionis apud Hollandi, nomen. Vide supra *Asellat*.

* **HAMATILE**, Spiculum, apud Tensl, in Scorp. Gloss. Lat. Gr.: *Hamatili, ex quibus. Noster Hamie, idem quod Hambrum.* Lit. remiss. ann. 1459. in Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 138: *Le supplament: une branche de bois pour faire un Ham ou manche à sa faulx.*

* **HAMATORES**, Piscatores, in Glou. b. dori, qui hamis piscantur.

* *Hameur* inter instrumenta piscandi, ab hamu distinctum, recensetur in Sud. ann. 1336. tom. 1. Ordinari. reg. Franc. pag. 793. art. 4. *Hain*, hamus, vulgo *Hamay*, in Vit. SS. Mass. ex Cod. 28. S. Viet. Paris. fol. 187. r. col. 1: *Un pescheur par illec sous Hain, et quant il raba over pa un grand poisson, etc.* Glossar. Gall. Lit. ex Cod. reg. 7684: *Ain à prendre pisces, hamus.* Hinc annuli ferri, quibus contera crant lorice, *Ains*, appellatur, in Str. ann. 1416. ex Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 43: *Item chascun maistris dudit waister (de haubergeie) pourront acbeoir les faire leurs Ains quelque part qu'il leur plaira.*

† **HAMAXURGUS**, Corruum fater, i. Gr. *ἡμάξω*, cursum, et *ἄγρω*, opus, h. Annalibus Novæboracibus ad ann. 1901.

* **HAMBURGUS**, vulgo *Hambourc*, Grevisie species, a dolio ejusdem nominis, quo infundit solet, fortasse sic dicta: vel a civitate Hamburga, ubi primum inventa. Lit. remiss. ann. 1415. in Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 336: *John Bungeb vernier de cervoise et Hambourc.* Alia ex. 1456. in Reg. 183. ch. 160: *Un lot ou quantité de cervoise ou Hambourg, ex Embourgebiens, apud Gandavenens, etc.* remiss. ann. 1463. in Reg. 199. ch. 36. *Après leur premier escot fuit et poté, venir certains pots de keute et de Embourgebiens, etc.* Oubourg, in aliis ann. 143. ex Reg. 304. ch. 7. Sed forte legendum: *Ambourg*, ut in Lit. ann. 1463. pro civitate Tornac, ex Reg. 199. ch. 54.

† **HAMEDII**, Id sunt conjuratores, hinc *Heldon dicimus*. Ita Glossæ Helotenses laudatæ ab Eccardo in tit. 1. Legis Salicæ: ubi vir eruditus, pro *Hamed* reponendum putat, *Samedii*. Hii erant Sacramentaliter vocantur.

* **HAMELETTA**, [Viculus, *Hameau*.] *Hain*.

† **HAMELICUS**, et **HAMELLEUS**, Morsura liquidorum, Gall. *Hameguin*. Chart. ann. 1129. ex Tabulario sancti Richardi Cambæ Bernardi bubulci per singulos *ex decem dies debet tres Hamelicos* etc. Charta ann. 1179. ex eodem Tabulario. Dicitur magister, frater et sacra datus in perpetuum exactionis *Hamellicus* annuos ex domo Everardi, etc. Cujus capacitas fuerit hæc mensura, utrum estimari liceat ex declaratione cujusdam feodi Gallicæ scripta ann. 1376. in rubro ejusdem Tabular. *C'est à savoir lots de vin à la petite mesure, etc.*

de convent, 11. cappons et 11. hostes
et suis male ou fimele, trois Hamons
de service ou vii. polleines pour la
de cecun Hamenq, et les doit porter
sieurs et vii. potas de maisme. Vide
de.

HAMELLUM, Gall. *Hameau*. Vide

HAMFARE, ut et *Hamscona*, Insultus
in domo, apud Brompton pag.
ubi tanquam synonyma ponuntur, ut
Legibus Henrici I. cap. 80: *Si quis
in sua vel alterius domo, ... vel
in sagittet, vel lapidet, vel colpum
sibi in unumquemque faciat, ... hamsconam
in, vel Hamfaru*. Inter Anglo-Saxones
non reperio, inquit Somnerus:
tamen puto ab *ham*, domus,
et *far*, vel *fri*, vel *fr*, *pro*, quare; quo
compositum amissum quadrare quis non
possit nisi malis fare, sensu qui in
refert, et *fyrdfare*, acceptum, quasi
violatio in domum.

HAMIDUM, *Lo amido*, io Glossar.

Lat. lib. Ms.

HAMINGE, Charta commo. Mechlin.
no. 1316, in Cod. reg. 10197. 2. s. fol.
1. P. Item, officia que *zemenecor*, ver-
genne et *Haminge* Teutonice nomenclantur,
et *Bamaghe*, apud Marten. tom. 1.
impl. Collect. col. 1433. Vide *Ham*.

HAMIS, *Hamitis*, Johanni de Janua,
in suis *enocapulis*, scilicet *virgula*, que
sunt rete, quo capiuntur fere: vel quod
habet, in quo capiuntur *avie*, et dicitur
i. *hamis*. [Hinc Gloss. Lat. Gall. Sanger-
man. *Hamis*, la perche ou la verge qui sou-
tient la raie à prendre bestes ou oiseaux.]

HAMMA, *Hamma*, Portio et modus agri.
Municipio Anglic. tom. 2. pag. 210:
*Totum suum ... cum omnibus domibus,
pote in ea sunt, et cum duobus Hammis,
pro sunt iuxta fontem Chante, et pertinent
ad predium terram. Rentale de Wy* pag.
14. apud Spelmanum: *Tenet in dominio
non messuagium: et in le Hamme* lib.
1. infra: *Tenet iuxta Hamme duas
tunc*. [Ab *Homme* quod Belgis vitiumum
signum, segmentum significat. Killanus:
Homme, *Pars officiorum vel cibarie, frustum
ciborum*.] Vide *Hammuram*.

HAMNUS, Idem quod *Hallus*, ramus
vitis. Gesta Tancredii apud Marteo. tom.
1. Anecd. col. 168:

De reliquis domus, seu Hamno, sive rubris
probat in obstaculis fertili melle phalanges.

HAMOCRESIS, *Lapis arenae auroque
compositus*. Papias. Leg. *Ammochryses* ab
hauzyres.

HAMSOKA, *Hamsoksa*, *Hamsoksa*, Do-
mus seu habitatio inimmunitas, a Saxo.
lib. domus, habitatio, et *so*, *ko*, *er*, li-
beritas, immunitas. [** Inquisitio, consue-
tudo. Vide Bosworth. in hoc voce § 3.]:
[** *hamsoksa* privilegium, ita ut qui id
possidet, *Hamsocnem* facere dicatur: (Killan-
us: *hamsoksa*, Germ. *Sax*. *Siecken*,
vern. *soeken*, *visitare*. Item, *invadere* vio-
lentem aliquem domum, ut irrumper in al-
terius aedes. Vide *Hutsuchung*.] quod cri-
men eo atrocius videtur debet, non solum
propter pacem regie violenter: sed etiam quod
domus regia (qua nihil est sanctius, nihil
magis religione munitius) tutissimum sit

unicuique receptaculum et refugium. Ideo-
que in eo nemini injuria inferri, neque
quisquam de domo sua extrahi debeat leg.
12. de i. o. jus vocando. (2. 4.) Vulgo autem
definitur *Hamsocna*, *Invasio mansionis*, ut
in Legib. Canuti Regis § 28. *Insultus factus
in domo*, apud Ranulph. Cestr. lib. 1. cap.
50. et Bromptonum pag. 957. *Invasio
domus*, apud Bractonum lib. 3. tract. 2.
cap. 23. § 3. Cujus quidem criminis men-
tionem agunt Leges Saxonicæ Edmundi
Reg. Angl. apud numdem Bromptonum
§ 6. Leges Ethelredi § 25. Leges Henrici I.
cap. 12. 59. 61. 80. Britton. pag. 73. etc.
Hujus vero cognitio inter jura regia reco-
noscitur in iisdem Legibus Henrici I. cap.
10. 12. 35. 80. [** Record. tenenq. reg.
Johan. Bedef. rot. 5. io Placit. Abbrev. pag. 94:
*Henricus Bunnin appellat Ricardum
Everard et alias de pace regis infracto, etc.
et quod venit predictus Ricardus et alii ad
domum suam et astia domus sue frugerunt
et in pace domini regis et nequiter et in Ham-
soka et extraxerunt eum et uxorem suam
et pueros suos et in roberia ceperunt et aspor-
taverunt unum pallium, etc.].*

HAMSUCKIN, Eadem notione, io Regi-
am Majest. lib. 4. cap. 9. § 1: *Si quis
aliquem culmianum vellet de Hamsuckin
oportet quod propria domus, ubi culmianus
est manens, surgens et cunctis die et nocte,
custoditus sit*. Adde § 2. et cap. 10. § 1. Ubi
Skenamus vocem compositam ait, *est halem,
domus, domicilium; et suchen*, querere,
vel persequi.

HAMSOKA, præterea duplici significa-
tione usurpatur: scil. pro impunitate ob
ejusmodi admissum crimen: et pro privi-
legio cognoscendi in Curia sua de eodem
crimine. Utramque attigit Will. Thoro
pag. 2030: *Hamsokne*, hoc est, *quietus
esse de amerciamenis pro ingressu hostilit
violenter et sine licentia, et contra pacem
Regis, et quod tenentis placita de hujusmodi
transgressionem in Curia vestra*. Priorem
Fleta lib. 1. cap. 47. § 28. ubi *Hamsokna*
dicitur significare *quietantiam misericordie
intrusionem in alienam domum vel et injuriæ*.
Alteram Liber MS. Goxfordiensis Monast.
apud Spelmanum: *Hamsokne*, quod Prior
tenetis placita in Curia sua de his, qui in-
gradiantur domum, vel Curiam aliquis ad
litigandum, vel furandum, vel quicquid
asportandum, vel aliquod aliud faciendum
contra voluntatem illius, qui habet domum
vel Curiam. Adde Skenamus in *Hamsucken*,
et Bastallum in *Hamsoken*. [** Confer
Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 639. Warn-
kenig. Histor. Jur. Flandr. tom. 3. pag.
240.]

1. **HAMULA**, Fibula libri. Vide *Ligato-
res*.

2. **HAMULA**, Vas. Vide *Amula*, in *Amo*

* 3. **HAMULA**, Fascicula. Gloss. Bibl.
Mss. anonymi ex Bibl. reg.: *Hamulas* di-
cunt quidam esse fasciculos de auriscalco.

HAMUS, Mensura liquidorum. Epheme-
rides Monasterii S. Galli pag. 160: *Quin-
decim Hami cervisia*. Vide *Hama*.

4. **HANAFAT**, *HANAFERIUM*, etc. Vide
in *Hannapus*.

HANAPES, *HANAPPUS*, *HANAPHUS*, Vas,
patena, crater, ex Saxonico *hanap*, *hanappa*,

calix, *patena*. Glossar. Ælfrici, cap. de
vitis: *Cantar*, *hanap*, *hanap*, *hanap*. Gloss.
Lat. Gall.: *Scepheus*, *hanap*. [Aræomirici
Anap et *Anaph*.] Harulfus lib. 2. cap. 10:
Hannapi argentei spernati v3. Idem lib.
3. cap. 3: *Hannapi pendentes argentei tres*.
Eodem cap.: *Hannapus ad liberandum argen-
tes unus*. Chron. Fontanellense cap. 16:
*Hannapus argenteum optimo opere factum,
habentem limaces aures quatuor in fundo
externis sibi annexas*. Isfra: *Hannapus vi-
treum optimum unum*. [** cap. 15. *Hannap-
us argenteus*.] [Edictum Philippi VI. ann.
1332. iom. 2. Ordinal. Reg. Franc. pag. 86:
Item, que nuls orfèvres, changeurs ne autres
quex que il soient, ne soient si harpis de
haire ni faire faire vaisselle, ne grande va-
selle d'argent, ne Hennap d'or, se n'est pour
calices, ou vaisselle à sanctuaire pour ser-
vir Dieu, et Hannaps dorés à couverte.] Pb.
Munster in Hist. Fr. MS.:
Et apportent estrées,
Hannap, coupes, et maneria.

[Le Roman d'Arthur MS.:

Parait les reues le (vin) vint portant
A pleins Hannap a espendant.

Le Roman de Cortais d'Artois MS.:

Fait bon boire à Hennap d'argent.]

Chronicon Flandr. cap. 15: *Il fait apporter
un grand Hannap de vas*.

HANAPHUS, in Brevisculo: *Cyphus de-
auratus, ab ana, sursum, et phos*, i. lux,
quasi in superiore parte vel superficie lucens.
Catholicon Aræomirici: *Hannoff*, Gall.
Hannap. Lat. *Cantar*, *crater*. Poeta infamæ
ætatis MS.:

Sunt Anaphus, piceina, halos, Abutis, corus, orchem.

Ubi Glossa habet eadem, que auctor
Brevisculi. Vetus Chronicon MS. *Hæc
sunt, que de S. Aslerii habemus reliquias*, ...
partem ipsius casula, marsupium vero et
anaphum, sunt pyxidem, atque cuttellos.
[Macerie Insule Barbaræ tom. 1. pag. 76:
Septimo Idus Decembris obiit Hællinus Comes,
qui dedit Fratribus calcaria aurea valentia
mille solidos, et S. Stephano nam Anaphum
valentem centum sragginta solidis.]

ANAPHUS, Historia Episcoporum Antio-
densium cap. 20: *Dedit et Hæmarios 2.*
anaphos pnsantes libros 4000. Item dedit
cochleara ... dedit et Anaphum unum
pensantem lib. 2. habentem lionem et taurum
denturatos. Tabularium Britanense Ch. 256:
Mapam 1. *Anapho* 1. etc.

ANAPES, Charta Heccardi Comitiss Augu-
stodunensis ex Tabular. Perensiis apud
Perardum: *Anapas corneus meliores duos*, ...
et *Anapo corneo majore*, cum illo de mazar.
Isfra: *Cuppa una*, et *Anapello de marmore
duos*.

HANNIPA, Idem sonat apud Wolphar-
dum Presb. lib. 3. de Mirac. S. Walburg.
num. 7: *Fas*, quod *Hannipa* nomenatur,
quo mizio agbatur, ita extinnatum est,
etc.

Vas anatum et pede instructum, quo
a poculo distinguitur. Lit. remiss. ann.
1380. io Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 290:
*Il ne se recorde pas se ce fu Hannap ou
garbel. Hannep d'argent*, in Lib. rub. fol.
parvo domus jmbil. Abhavl. fol. 165. v.
ad ann. 1391. Quorum vasorum conficien-
dorum ars, *Hannapperie* vocatur, in Lit.

remiss. ann. 1416. ex Reg. 169. ch. 370 : *Le suppliant qui est ouvrier de asfaverie et de Hanapierie etc.* Hanapier autem vel Hanapier, corundem artifex vel mercator. Lit. remiss. ann. 1403. in Reg. 158. ch. 311 : *Le suppliant vendi . . . le hanapier de madre a basse d'argent à un Hanapier.* Alio ann. 1407. in Reg. 161. ch. 333 : *Trois hommes relieurs ou Hanapiers etc.* Henepée vero dicitur, quantum hanapo continetur, apud Fanchet, lib. 2. cap. 14. ex veteri Poeta Gallico :

Ne de buens Parisiis une grant Henepée.

¶ HANAPIX MELLIS, Vas quoddam quo mel mchurabatur, Gall. *Une Hanapée de mel*. Charta ann. 1107. ex Tabulario Kemperleg. : *Ego Alanus D. H. Britannie Comes, dedit Monasterio S. Crucis terram Kiltreidic in Elgene, quontor videlicet elatos, id est Hanapier mellis.* Idem Tabularium : *Quidam habitator Constanti nomine dedit Monasterio S. Crucis terram Kiltreidic, quae est septem Hanapier mellis, quoniam vocat apud Alanum Comitē.*

HANPERIER, Vas amplum, vel locus recondeus hanapiis aptus. Chron. Will. Thorn : *Hi 4. locuti in uno Hanperier.* Infra : *Item undecim eiphi argentei plati de uno fabricatori. Haec omnia cum suis Hanperier.* Le Roman de Gurin :

Li Rois Garz a pris le Henepier
Del viel Fromond, que il n'avait point cher.

Statuta pro vagariis confectoribus, quos *Hanapiers* et *Fourriers* vocabant : *Nul menestrel dudit mestier ne pent, ne ne doit faire nul Henepier, qui ne suit de trois cours nuyts, etc.* Præsertim vero

HANAPERIUM apud Anglos, dicitur Fiscus vel sporta grandior in Cancellaria Regis, cui inferuntur pecunie et sigillatione diplomatum, brevium, chartarum regiarum, etc. provenientes, cui qui præest *Cherier* Hanapier appellatur. Charta Regis Ricardi II. in Monastico Anglie. tom. 1. pag. 93 : *Re . . . cum de gratia nostra specialit, et pro quodam fine, quem Elizabetha, quæ fuit uxore, nobis solvit in Hanuperio nostro, concessimus, etc.* Adde tom. 2. pag. 21. Sic autem videtur primitus appellatus Fiscus regius apud Anglos, quod in eo reconderentur Hanapi, et scutar, carteraque vasa, que in censum ac tributum persolvibant. Guibertus lib. 3. de vita sua cap. 4 : *Magnus ille census moneta Anglica, Hanaparum, et scutarum, qui male conlatur, brevis dilapidatus est.* Vel etiam, quod que in pecunia numerata Principibus quotannis evolverentur muner, in Hanapis, seu patris, præstarentur; quod monimus ad Joinsvillam pag. 86. de quo more Synnachus lib. 10. Epist. 38. ubi de strenis amicos Imperatori oblati : *Merte vobis solvamus paternos cum gravis solidis, ut nuntius integritas offerimus, quibus nec vester pulor, nec noster census oneratur.* Vide in voce *Cabitorum*.

HANPERIE, Aliud sonat apud nostros, quibus ita appellatur pars quedam corporis, pectus forte, eadem notione, quæ arcam appellari saepe observatum. Le Roman de Ronoveaux MS. :

Tout le pourcist descei on Hanepier.

Le Roman de Gaydon MS. :

Tout le fendi descei en Hanepier.

Chron. MS. Bertrandi d' Guesclen :

A moitie le fendi chevelle et Hanepier.

Alibi :

Mais Charles de Dinant li alo si paier.

Que tout li enfendra barier et Hanepier.

La cervelle en esquet, mort li fit trebacier.

¶ Ex allatis postremo verbis superior capitis pars voce Hanepier significari videtur : quod firmat le Roman d' Athis MS. :

Del braut lui va tel cop douner

A mozt pormy son heume eler,

Et lui embarre si parlois,

Le Hanepier demoult es court,

Que la chiere en entre toute

Dessous li yens qui se voigoant.

¶ Alteram interpretationem confirmat Glossar. Lat. Gall. ann. 1552. ex Cod. Reg. 4120 : *Craneum, Gallice Hanepier.* Hinc galeam, Hanepier appellat Monstrel. vol. 3. ad ann. 1453. fol. 51. r. : *Messire Jaques de Leling . . . fut attaint au chief d'une pierre de veuglere venant du chastel, et fut son Hanepier emporté du coup, si qu'il eurent mort illec.* Neque huic interpretationi omnino repugnare videntur, quæ hic proferuntur a Cangio.

¶ HANCHA, Coxendix, Gall. *Hanche*. Charta ann. 1275. ex Archivis S. Victoris Massil. : *Eteris statutis tamquam usque ad Henrichum tention.* Vide *Auca* 1. ¶ HANCHA, Vercic cora, Gall. *Elauche*, *Gigot de moulin*. Ordinarium Laudunense apud Marten. de Divinis Officiis antiq. Eccl. pag. 95 : *Contores predicti cantant coram Episcopo dum epulatur. In secundo ferculo pulsant campanula, et fit benedictio a sacerdote, et datur Hancha et magnus panis et dimidius sextarius vini.* Heuerei Hist. Viromand. pag. 115 : *Dominici, debet Decanus 10. sextarios frumenti.* ... 5. *Hancus, quarellum solum, sex humeros salzos, minutum assuturum.*

¶ Nostris *Hanchier*, est Crux cruce implicare; quod le tour de haute hanche etiam vocabant. Lit. remiss. ann. 1346. in Reg. 116. Chartoph. reg. ch. 206 : *Lequel Guillemme absti à terre ledit Laurens du tour d'une haute hanche.* Alio ann. 1367. in Reg. 151. ch. 368 : *Je gageai à toy un pot de vin que je t'abraye dedens trois fois, mais que tu me laisses Hancheier ou croquer à chascune fois.*

¶ HANDBOROW. Vide *Heandborow*.

¶ HANDEFESTE. Jus Danicum apud Ludewig. tom. 12. Reliq. Nss. pag. 176 : *Item leges Erici regis bone memorie, que Handefeste deuntur, serventur.* (¶ Vide *Haltaus*. Glossar. German. in hac voce col. 802. Rosevingii Hist. Jur. Dan. § 88. 90.)

¶ HANDEGRITH, Pax manu data, ex Sax. *Hand*, manus, et *grith*, pax, que etiam *cyninges hand* et *gry S.* dicitur, i. pax manu Regis data. Leges Alfredi et Godfridi § 1 : *Et hoc est primum dictum Ecclesie, pax intra parietes suos, ut Regis Handegrith semper inconvulsa permanent.* Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 13 : *Hec mutant hominem in misericordia Regis, infractio pacis, quam per munus suum dubitaverunt.*

HANDEHENDA, Latro manifestus, in

flagranti crimine deprehensus, Brith. *Handhabend*, ex Sax. *Hand*, manus, *habend*, habens, quasi *furtivus habens*, ut est in Legibus Adeldani apud Grentleyan § 1. ubi Edino Sax. pag. 53. *Seof ær hæbendend has gefaugen.* Leges Henrici I. cap. 39 : *forisbanneum, aut furem Handhabend*. Francigenis, vel Anglium, ultra deum, *atque annuum, et 8. denarios impunitum transcutit.* Infra : *Si in nocturnis Handhabenda sit, siest morietur.* Adde Leges Adeldani Editas § 6. Flota lib. 1. cap. 38. § 1 : *tum manifestum est, ubi aliquis latro, hancus salutus de aliquo introitus hancus habidit et backberyte, et incensat furem aliquem, cuius res illa fuerit, quædam Sueborum, et tunc licet taceantur tunc petere criminaliter ut furtum, etc.* V. Bracton. lib. 3. tract. de Corona cap. 2. § 2. cap. 35. § 1. et Britonum cap. 2. § 1. Est etiam jus quod Baroni competens, gnoscedi de hoc crimine in Cuius Flota lib. 1. cap. 47. § 9.

¶ HANDEUDER, Officiarius municipis apud Flandros nomen, qui legibus vendis invigilat. Lit. ann. 1410. pro ble. Furn. tom. 9. Ordinal. reg. Franc. p. 588 : *Savoir faisons . . . de par les Rois hounes et cuers de nostre chasteille Furnes, etc.* Infra : *Lamhouder*.

¶ HANDESEAX, Manualis gladius, pax Gall. *Oncle, onigard* : Sonoreus, Kiliano, Securula, securis manualis. Sax. *Hand*, manus, et *seax*, gladius. Sax. Hyrtirici apud Ilickes, pag. 1. *Primum nostrum domino suo Regi amicum, quem quæ habet 80. mancus aut, et Handendz tantumdem nuri koret.*

¶ Hinc forte repetenda origo vocis *Henche* vel *Hendure*. Capulum, vel Poignée Glossar. Lat. Gall. ann. 1552. Cod. reg. 4120 : *Scapulus* (l. capulus) *pensis*, Gallice *Hendure*. Rob. Bours. Poem. Merlini MS. : *En cap le l'espée tout outre parmi par devant le heul, et li brans l'en cheia à terre, et Hendure est mest le roi en sa main.* Le Roman d'André MS. part. 1 :

Mes l'espée li brise, si est en deux volée,
Parai li Hendure au desor fu quæte.

¶ *Enhendure*, eodem sensu, in Chr. S. Dion. tom. 8. Collect. Hist. Fr. pag. 350 : *Li dux dunc une moalt richedont li pominus et l'Enhendure estoit or.* Ubi Will. Gemetic. ibid. pag. 1 : *Uni ensam ex uirio quator libro capulo fulgidum dedit.* Emendanda it. eadem Chronica tom. 5. ejusd. ibid. pag. 270. ubi perperam *Enhendur* l. etiam forte *Enhant*, pro *Emancipatio*. nubrio instructus, in Lit. remiss. 1497. ex Reg. 173. ch. 705 : *Le Enhantur ex guise d'une hanche.* Ubi *Scapulus*.

¶ HANEXOST, apud Audoum. Delator. Lit. remiss. ann. 1266. in Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 429 : *Eng Hanexost, qui est à s'ire ung accusur de . . .*

¶ HANEKNECHT, vel potius *H knecht*, quod proprie servum patibulat : at pro homine *benito* seu lege

recepto occupatur in Consuet. Furnens.
* H. Tabular. Aulomar. : *Quicumque
ad Hankeuchtemendebat Comit. G. lib.
receptis fuerit lo. lib.*

* HANSELLARE, pro Ansellare, in Lit.
* Glossar. Franc. Reg. ann. 1358. tom.
ordinat. pag. 264 : *Nichilomin Consu-
et Tribus domis ad eorum propria com-
moditates, non considerantes dampna
suis, etc.*

* HANSEUS, et inde Hanella, æ, Bais-
* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521.
* HANERATUS, Inductus. Vetus Inscr.
* Color Hanerata lito paltoque. [* Si
* cum non est pro Aeneas, arena mix-

* HANGARDUM, Loca tectis et undi-
* aptus, Gall. Hangart. Comput. Ms.
* S. Petri Insul. ann. 1292 : *Datum
* concordie pro reparationibus et edificiis
* in domo clientis capituli a latere
* septi scolarum, etc. Hangardium, in
* no ann. 1286. ibid.*

* HANGWITH, vel HENGWITHA, Mulet-
* glosar. præter juris exigentiam susci-
* pendi vel elapso : a Saxonicum, hangian,
* pendere, et vite, multa. Cum igitur
* chartis dicitur aliqui remitti Hangwith,
* elangum juxta Rastallum, esse que-
* re latum suspensio sine iudicio, vel
* conculcamentum vestrum exco : hoc est,
* remissio esse de aucta et pona pro
* pondi delictis. Leges Willelmi Nothi
* anglie cap. 5 : *Qui hoc premitur larem
* ante et sans cry, qui est en laist à qui il
* ne le damage fait, et vienge plus après,
* oraison que il damage lo, sola de Hong-
* wia face la justice à la premiere
* sive ante le gloss à la justice, si est forfait
* de p. sol. 10. Congratulorim Beccense : Henge-
* wia, Quide luron, pendu sans sergent le
* de Vide Fleetam lib. 1. cap. 47. § 17.*

* HANG, Prestationis vel operæ species,
* anglie. Charta Ricardi 1. Regis Angl.
* Monasticon Anglie. tom. 2. pag. 264 : *Et
* quoniam de operibus castellorum, parco-
* rum, pastum, et de clausuris, et carren-
* tibus, et Hangz, et regalium domorum
* refectione, et similibus operatione.*

* HANIS, Item quod Rex vel Princeps
* habet et Tartaris sonat. Vide in Cognatus.
* HANIFANG. Vide Hulefang.

* HANIPA, Vide Hanapius.

* HANOK, (Clamor militaris, provocatio
* militum.) Statuta Henrici V. Reg. Angl.
* impie guerre, apud Nicolaum Uptonum
* de Militari Officio : *Item si aliquis
* miles fuerit, qui clamorem vocatum
* facit, aliquo modo sine nostra licentia
* facit, miles punietur, etc.*

* HANONES, Piscium species, vulgo Ha-
* nis. (Littere Johannis I. Regis Franc. ann.
* 1301. cap. 3. Ordinat. pag. 426 : *Item
* de... moules, ostres, Hanons, pour-
* re, crepiss, pyceront six deniers pen-
* sion.* Vide Plestion.

* Hanon vero, partem quamdam aratri,
* anglie. *Quille dicimus, sonat, in Lit.
* ann. 1449. ex Reg. 176. Chartoph.*

* HAN, 686 : *Item que le supplant abren-
* de terre, rompi ung Hanon ou piece de
* terre.*

* HANOT, MITTERE DOMUM ad Hanem,
* quod Condemnare domum, Eam sci-

licet iudicii sententia diruere vel incendio
* dedecere ; in enim in Francia mos invaluit,
* ut non corporis modo pœna, vel morte
* impletarentur rei, præsertim homicidæ, sed
* eorum dirueretur vel combureretur
* domus ; nisi id pecunia data redimerent,
* ut dictum est in v. *Condemnare* ; quod *Metre*
* in Hanot et Hanoy vel Hanoter appella-
* bant. Charta commun. Peron. ann. 1207.
* in Reg. 34. bis Charioph. reg. part. 1. fol.
* 53. r°. col. 2 : *Si quis aliquem de communia
* Personæ... occiderit, et captus fuerit, capite
* plectetur, ... et domus ejus, si aliquam
* habuerit, diructur et mittitur ad Hanot.*
* Alia pro Atheis ann. 1212. ibid. part. 2.
* fol. 54. v°. col. 1. eadem repetit, nisi quod
* pro Hanot, habet Hanoy. Ita quoque, pro
* Hanot, legendum, esse tom. 3. Ordinat.
* reg. Franc. pag. 159. præterea probat
* Charta ann. 1216 : *Li maisons Alemand
* Aspers, pour l'huicidie fait en le cité, ...*
* vera abbas et mise à Hanot, après le mort
* de la femme donit Alemand, qui devint les
* esposailles en fu souffissamment doct et en
* nom de doctre advestie. Sentent. ann. 1443 :
* *Nous adjugeons anzdicts demandeurs le moi-
* tié en treffions et propriété de la unison et
* hérietage où ledit Jehan demouroit au jour
* dudict homicide, ... et tout ledit hérietage
* pour le vendre et adénérer selon les dictes
* clauses de le loy et le correction, qui por-
* railt imperial pour non Hanoter les maisons
* de ledite cité, depuis v. o. et nées.*

* Ubi autem desit hoc consuetudo, domus,
* qui prius diruebantur, fisco debent
* assignate fuerunt atque ob id signo aliquo
* insignite, ut discimus ex Charta Caroli V.
* ann. 1368 : *Domus cuiusvis homicide, de
* qua diruenda fit in prima clausula dictarum
* litterarum mentio, propter hoc minime di-
* ruetur nec mittetur ad Hanot, sed in signum
* atque memoriam commissi delicti et acquisita
* seu confiscata nobis propter hoc domus pro-
* ducte, volumus ibi signum poni palam et
* publice. Quæ prima videtur esse hæc de re
* promulgata lex.*

* HANOTUS, Vide infra Hanotus.

1. HANSA, Peditatio pro mercibus
* excolvi solita. Charta confirmationis Con-
* suetudinum municipalium S. Aulomari in
* Morinis a Will. C. Flandrie ann. 1127 :
* *Quoniam eorum ad terminum Imperatoris pro
* negotiatione sua perrexerint, a nomine
* eorum Hanum pervolvere coguntur. Alia
* Philippi Augusti Reg. Fr. ann. 1201. in
* Regesto Rerum Normannie. signato P. in
* Camera Comput. Paris. et in Regesto Phi-
* lippi Aug. f. 81 : *Notum facimus, ... quod
* homines nostri de Medouta habebat antiquo
* omnes Hansas Medoute, pro de villa, quasi
* de aqua, suas proprias pro servitio, quod
* nobis fecerunt et antecessoribus nostris fecer-
* unt, scilicet quod adjuvant ad onerandos
* et ad exonerandos nostras machinas infra
* Medoutam, et quod reddunt Proprietarie 5.
* den. de Hansas annue. Pro hoc vero servitio
* et redditu, et quod nos ab antiquo habuerant,
* concessimus in perpetuum universitati homi-
* num nostrorum Medoutensi omnes Hansas
* hereditas, tam quæ quum ville, sicut
* hactenus habuerant. (Meier. de Reb. Fland-
* ricæ. ann. 1164 : *Alomni telonio ac Hansa,
* quom vocant, fecit libera.*) In Sacramento
* quod hæc, qui in Burgensium Insulensium**

involabat, prestabat, apud Harzem lib. 3.
* de Castellum. Insul. pag. 181 : *Et decem
* puer 15. livres Parisius Comptes de la
* Hanse, en dedans le prochain jaar de cloche.*
* [* Vide Lappen. Iul. Feder. Hanseat.
* tom. 1. Prolegom. pag. 18. et 19.]

HANSA, Eadem notione. Charta Roberti
* Comitiss Drocensis ann. 1250. apud Duches-
* nium : *De Hanstis ita dictum est, quod li-
* cebat omnibus quibuscunque civibus, de
* quocunque loco venerint, ite sine conductio-
* ne (i. conductione) ad quencunque portum
* voluissent. [Malum contradictione.]*

* HANSES, constans, in Lit. ann. 1465.
* tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag. 204.

1. HANSA, Mercatorum Societas,
* collegium. Litteræ ann. 1207. apud Rymer.
* tom. 8. pag. 469 : *Cum societas mercatorum
* de Hanse ipsorumque civitatis et procuratoribus
* quibuscunque, hinc*

HANSTUS, In hansum, id est societa-
* tem, admissus ; ex German. *Hansen*, in
* numerum sociorum recipere. Vides Arestum
* apud Molinæum : *Preceptum ipsi Præpositi
* Mercatorum Parisiensium, et restitueret
* eisdem mercatoribus de Fascoen, qui Parisius
* adduxerat quamdam novum vinum oneratum,
* quæ creverant in vineis suis, 60. solidos et
* 14. denarios Par. quibus ab ipso leverant,
* pro eo quod non erat Hanstus Parisius, id
* est, de Communione Parisiensium. Notat Brodeus
* in Consuet. Paris. art. 173. hæc verba :
* *Marchand hané, vel hané, crebro reperiri
* in veteri. Statutus Parisiensibus cap. 1.
* art. 3. cap. 3. art. 4. 19. 20. cap. 12. art.
* 4. cap. 17. art. 2. cap. 22. art. 3. etc. [Statuta
* Scabiorum Maceriarum ad Mosam :
* Touchant la Hanse de hanstus. Tous mar-
* chands... qui ne seront point Hanés and.
* Maiziers sur le fait de la marchandise de
* hanstus... Et loit au Prevot dudit. Muisseries,
* les contraindre à Haner au dit et ordon-
* nement dudit. Prevot... Et s'il est Hané oultre-
* trement, il payera du moins xx. s. p. et une
* livre de cire selon sa faculté et chevance et
* ne puelit estre Hanés à plus bas pris.] Hugo
* Plignon, vetus interpres Gallicus Will.
* Tyrri lib. 20. cap. 25 : *Usus hominibus ar-
* moreum familiarem, vertit hæc Hanes d'ar-
* mes. Lib. 21. cap. 33 : *Disciplina militum
* instruit diligenter... apprendre les font et
* Anser d'armes. Et infra : *Armis strenuus...*
* bien Anser d'armes.****

* Stat. ann. 1382. tom. 7. Ordinat. reg.
* Franc. pag. 743. art. 6 : *Quant aucun valet
* voudrait lever son mestre ou ouvrer de soy
* comme maistre, il se sciermiérunt Hanse,
* etc. Hinc Anstale et Hanc nuncupatur,
* quod pro ejusmodi admissione exsolvitur.
* Stat. ann. 1301. tom. 6. eundem. Ordinat.
* pag. 608. art. 4 : *Pourront lilt maistre et
* compaignon dudit mestier (de bouchers)
* faire pater à celui, qui aura fait ledit ser-
* ment... son Anstale raisonnable, selon son
* ponne et faculté. Lit. remis. ann. 1494.
* in Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 88 : *Colin
* Baeguelin pueit l'escrit pour sa Hanse au
* bismarce. Anser, Societati vel ejusdem
* præpositi opus examinandum exhibere,
* in Stat. ann. 1399. tom. 8. Ordinat. pag.
* 336. art. 4 : *Que tous rizerans en personne
* viengent Anser, et apporment... avec eulx
* tous les draps qu'ils auront tins. Enhansser
* vero, Inserere, Gall. Enclaver, sonat, in****

lit. remiss. ann. 1433. ex Reg. 173. ch. 318: *Le suppliant tenant en ses mains un baston, auquel il avoit Enhansé trois agus cloux de fer, etc.*

HANSEATICAE CIVITATES. Ita appellatas censent Rutgersius Rulandus, et Webeerus, quod earum maxima pars mari adiaceat, unde *Ansestait*, et litera H. euphonia gratia successu temporis, adjecta, *Hanseestait* fuerint dicte. Resoludus a veteri Teutonico, seu Gothico *Anst* deducit, quod quidem vox eos, qui reliquos opibus et soliditate praecedunt, significat, quasi ex uribus praecipue fuerint, et negotiationibus, operibus, fideiudicibus conspicuae. Bekanus lib. 1. Francorum, ab *Anse*, i. societas, deducit. Vide Cleycraam de Legibus maris pag. 193. et Chopinum lib. 1. de Dom. tit. 11. num. 22. tit. 15. num. 12. Cardium Bretium in Orat. 28. Petrum Mersseum in Archiep. Colonien. lib. 1. *Dupus* in not. ad num. 8. lib. 5. Hist. Thuanus. etc. Ex autem primum 7. fuerunt, quibus adiectae aliae 70. quarum omnium nomenclaturas exhibet Pontaeus lib. 7. Rerum Danicar. ad ann. 1364.

HANSA. Primam circa bujasse vocis etymon opinionem multum juxta Hickeus horum idiomatum peritissimus, qui in 2. Praefat. ad Grammat. Anglo-Sax. docet apud Anglo Saxones aliaque gentes Septentrionales setenae et setan incolae exprimi; atque adeo urbes *Anstentes* vel *Anstenses* non ab *Ans* vel *Anst*, neque ab *Hansa* ita dictas esse: sed a Cimbrico Anna, flumen, aqua, et secat vel set, sedes, habitaculum: unde in compositione *An-sæt*, *An-seat* nuncupata urbes maritima, vel fluminaria, Latino-Barbare *Anseatica* vel *Hanseatica*. Nihilominus Fr. Jun. in Gloss. Goth. et Schilter. in Teuton. *Hanseaticas* civitates sic appellatas voluit ab inhabitantium frequentia, ex *Hansa* nimirum, Multitudo congregata, concio, concilium. Ubi addit Schilter. *Anses* vel *Hansas* Gothici Proceres, communis fortuna iocipere significari: unde in compositione nomini proprium, Anselmus, Ansegius ex *Anse* et *Hansu*, quo primas virorum fortium exprimitur. Vide *Anses* 1. [*Hansa* Gothici est Cohors, multitudo, mediis temporibus idem fere quod *Gilda*. Vide Lappenberg. Init. Fræder. Hanseatici in Prolegom. tom. 1. et passim.]

HANSE. Charta Caroli IV. Imp. ann. 1356. apud Maximilianum Heuricum in Apolog. pag. 96: *Et si quis mercatorum seque fecerit... poterit ab eo licite arrestari, et puniri more antiquo, qui ut dicunt, Hanse vocatur, qui sic ut dicitur fieri consueverat, quod Civis Colonienis mercatore in tali excessu a se deprehensus coloma vel junco vel aliquo conimili ligamento ligabit, etc.* Vide *Harniscara*. [*Hansa* Lappenberg. in Prolegom. modo laudatis pag. 19. not. 1.]

HANSEINSH. Vide *Asazini*.

HANSEGRAVIUS. Comes vel praefectus societatis, vel cofoederatitatis: ex Germ. *Hanse*, societas, et *Grave*, Comes, praefectus. Fridericus II. Imp. in Privilegiis Ratisbonensibus ann. 1330: *Cives potestatem habebant eligendi Hansegraviū, qui disponat et ordinet extra civitatem, et non infra, ea tantum, quae respiciunt negotia nautica-*

rum. [*Hansa* Lappenberg. ibid. pag. 18. Hattaus. Glossar. German. pag. 813. 3207.]

HANTELOD. Decretum Tassilonis Ducis Bajwar. part. 2. § 15: *Qui minus immisionem resistit, quod Hantelod vocant, 40. sol. solvunt in publico, et ipsam rem querenti tradat. Hant, ut Hant, Germanis, ut Anglis Hand, est manus, load, al. laid, impositum. Ita Hantelod erit, quod vulgo arustum, seu manus immissio, cuo scilicet ex decreto iudicis in quempiam manus inicitur.* [*Hansa* Graff. Thesaur. Lang. Franc. tom. 4. col. 974. voce *Hantelod*.]

HANTER MIKOT GUINITH, et HANTER MIKOT KERCH. in Chartularis Kemperlegiensis. Voces Aremorice quae semi-modum frumenti et semi-modum avenae significant.

HANTERIA. Urbis Parisiensis regio, vulgo la *Hanterie*. Vide supra *Alontheria*. Charta abbat. et covent. S. Germ. Prat. ann. 1276. in Reg. A. Chartoph. reg. ch. 30: *Cum ventis et sustatis et aliis preventibus ex eisdem locis et terminis inferius annotatis, videlicet in Hanteria Parisiensis ad festum S. Andree apostoli, super domo Rivardi de Brinacela, unum denarium. Item unum denarium pro domo, quam Elona tenet in vico S. Opportuna in curia vici Hanteriae. Hantir, invadere, in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 109. ch. 317: *Paroles contentieuses se murent entre icellui Ateume d'une part et feu Jehanne Burelle... d'autre part, et se Hanti ladite defuncte adit Ateume par plusieurs fois, dont il fu esmeuz et courrouce.**

HANTESIA. Leges Henrici I. Angliae Regis cap. 64. apud Spelmanum: *In Hantesia qui verborum jurat observantibus, semel juret, et in eo lapsus vel elapsus iudicetur.* Quod intelligendum existimant idem Spelmanus de Comitatu Hantonienis, qui in Domesdei passim *Hantese*, quasi *Hant-scra*, more Saxonicus scribitur.

HANTRADA. Capitular. 3. ann. 813. cap. 10. Edit. Baluzianae: *Qui per Hantradam hominem ingenuum dimittit volente, in loco, qui dicitur Sanctum, sua manu duodecima ipsam ingenuum dimittit faciat.* Et cap. 11: *Qui per chartam aut per Hantradam ingenuus est, etc.* Ubi per *Hantradam* manumissio ea videtur, quae per manum propriam fiebat, ut est in Lege Ripuar. tit. 57. § 1. Est enim Hant Anglo-Saxonibus et Germanis, manus. Vide *Manumistio*. [*Hansa* et Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 179. not. et 331.]

HANTS ACCES. Idem quod supra *Hantescas*, Manualis gladius, pugio, apud Roricorum initio lib. 5.

HANTUS. Charta Geraldii Abbatis Anglorum. ann. 1385. ex Chartul. ejusdem Monast. pag. 672: *Figilla Nativitatis Domini, S. Stephani, SS. Innocentium, S. Thome Cantuariensis et Sylvestri Papae, somma per octingenta Hantus seu trenceres (leg. tricenarius).*

HANCM. pro *Fanum*, Templum, delubrum, in Amalthia. Sic apud Festum: *Hanula*, Parva delubra, quasi *Fanula*.

HAOSPEX. pro *Auspex*. Praeceptum Caroli M. pro Monast. Prumiensis ann. 790. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect.

col. 45: *Ut memoratus vir venerabilis Asvarius Abba suique successor... partem ipsius sancti loci nostris, Deo H. specie, futurisque temporibus tenent et possident.*

HAPICE-BUXT. [Canis accipitrix, Vide *Canis Accipitrix*, et *Hobagum*.]

HAPIOLA. Cognomen, quod dedit Balduino Comiti Flandriae, Roberti Comitis filio, in Chronico Andre. pag. 409. qui Meiero et alius, *Seueris* dicitur. Bellocampus in Histor. Meroving. pag. 854. *Hapiolam* interpretatur versucule, *Hapiette*, seu securiculum, Gallis *Huchete*, petite *Hache*. Ex Hap, securi, quae vox occurrit in Consuetudine Iuvensi tit. 1. art. 46.

HAPITA. ann. 1358. in Reg. go. Chartoph. reg. ch. 157: *Et aussi poet copulidz censiers une fid sur temps les deux diés heritages, partout si avant que Bapsermens a courat, a droit aye et en main.* Lit. remiss. ann. 1473. in Reg. 193. ch. 869: *Le suppliant fut treffort nœvi en la jambe senestre par l'une des filles de la leu le Wactier d'une Hapiette. Lequel Arnaud... avoit une Hapiette en l'une de ses mains, dont il avoit couppe l'elliz fransel, in alis ann. 1475. ibid. ch. 153.*

HAPSUM. *Fellus laevis*, in Gloss. ibi. Caper de Verbis dubis: *Hapsum, rivas laevis, non hapsus.* Utitur Celsus lib. 4. cap. 6. lib. 7. cap. 26. Kiliano teste Hap d' *Haps*, idem sonat Teutonibus.

HAQUE. *Equus Haque*, Semisequus. Gall. *A moitié coeup*. Lit. remiss. ann. 1457. in Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 311: *Ordo de Benqua inceptando Johannem de Forgis, qui sic tenebat unum equum Haque, quod est animal molitissimum, juxta: prope dictum jumentum.*

HAQUEYEA. Equus tolutarius, Gall. *Haqueyee*. Comput. ann. 1401. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 169. col. 1: *A Johanne Arnaud, pro un Haquey: morelle, xxvij. francos volentes xxvij. libras Tiron.* Un *Hanuby* d'Irlande, apud Mal. de Couciaco in Carolo VII. pag. 593.

HAQUETUM. Mensura species, Reg. S. Juste ex Cam. Comput. Paris. fol. 111. r. Item decem et octo Haqueta salu. Vide supra *Haciata*.

HARA. f. Idem quod *Huricem*. Testamentum Henrici Comitis Ruthenici ann. 1301. apud Baluz. tom. 2. Not. 3. vera pag. 550: *Hoc omnia pertineat vel dictus trator ad dictam Beatricem et omnibus suis instrumentis, jurebus et potentibus... ac cum omni integritate jure status quo predictus trator habet et habere debet in predictis locis et Huricem a dictis locis, territoriis, pertinentiis, etc.*

HARA CIRCULARIA. Vivarium euculorum, Gall. *Garenne*. Charta ann. 1176. ex Tabul. S. Maurini: *Librum erit pnae jurisdictionis incolis vivaria, columbarie Haras circularias habere.* Pro stabulorum, in Glossar. Gall. Lat. et Gall. reg. 7684: *Hara, porcherie.* *Hara*, Gm porcorum, in Charta ann. 1358. ex Baluz. reg. Vide mox *Huracum*.

HARACUM. Grex equorum, sonat vulgo *Haras*: ab *Hara* fere, stabulo, grege porcorum. Auctor Graecismi:

percorum brevis, et de ora Ar. Deorum.

Bergorum Scoticorum cap. 89: *Nova regast... porcas tenere, nisi habuerit hoc ex sequente, vel pascat eas in est, 317, unde vicini sui damnum incurrant. Alii vocem ex Italico, quod in ejusmodi Haricis equi dum ortus, generationis, et notioris in distinguant. Nemesianus in Cy-*

120: Delectus equorum.

121: *Pyrgie matres Argeaque gramina paste*
122: *Cappadocia sacris praeceptibus edoct.*

123: *Belvac. lib. 31. cap. 143: 10. sporum... praeter illos, qui erant in*
124: *et Haricis. Monasticum Anglie.*
125: *1. pag. 37: Universas denominationes*
126: *intra mea in bladiis, pratis, Haricis,*
127: *alios, etc. Adde pag. 37. Idem Min-*
128: *imontum tom. 3. pag. 97: Unum decimum*
129: *monastium et venditionibus, et Ar-*
130: *equorum et equorum. Regestum Philippi*
131: *peruovalianum fol. 158: Et pos-*
132: *nitur per totam forestam... Haricia*
133: *Adde Matth. Paris pag. 261. [et Mo-*
134: *Formul. Anglie. pag. 17.] Charta Phi-*
135: *lippi Franc. ann. 1310. ex 47. Re-*
136: *tabulari Regii n. 60: Ut quidam*
137: *apponitur seu argumentum equorum et*
138: *aliorum, quod vulgariter Haricium*
139: *capitur, habent et teneant in foresta*
140: *in Aurelianensis, etc. Gerges dominici,*
141: *in dominica, in leg. r. C. Th. de*
142: *dominio (10, 6): Haricorum panti-*
143: *proscipio lib. 1. Vandal. cap. 13. et*
144: *Gothicor. cap. 37. de quibus consue-*
145: *to omnino Jacobus Gotofredus ad*

146: *habere etiam nostri Haricia sua, ut*
147: *Gregorio Turon. lib. 8. cap. 8. ubi*
148: *monasterium fiscalium nemit, et*
149: *Capitulum de Villis, quod Carolo M.*
150: *restituit.*

151: *habere denique Imperatores CP. cito-*
152: *re xvi, quibus praerat Magister,*
153: *et non ayalus dictus, cujus, praeter*
154: *illum, meminit Pachym. lib. 9. cap. 5.*
155: *Idem porro est Haricis, in Assisiis He-*

156: *USS. cap. 94. ubi arma Militis dicitur*
157: *et decernitis pro causa murti de-*
158: *antur: Il combat à pie avec une terque*
159: *ou appelle Haricis, qui soit plus grand*
160: *de demi-pied, ou plus petit, en laquelle*
161: *les parties de combat au grant, en tel*
162: *que qui puisse son adversaire voir par*
163: *apuis, etc. Ex qua quidem ejusmodi*
164: *et in sui descriptione, satis liquet,*
165: *omnem fuisse illius pondus, ita ut*
166: *in se turbatur adversus hostem, non*
167: *nam defatigaretur, ac proinde ortum*
168: *in nostris familiarem videri, Haricis*
169: *habere, quomodo Vagari, eadem fere*
170: *est, a turge, scuto perinde praegrandi,*
171: *non suo loco decessum. Rigurdus ann.*
172: *1. Quidam de oblatione consecraverunt*
173: *et fuisse parva praesentia, quam qu-*
174: *dammodo ante ipsum portabant, non me-*
175: *quidem parva, sed immensa, quales*
176: *etiam deseri solent.*

177: *in idem Haricort, qui equos nutrit, in*
178: *lib. apud Marten. tom. 3. Anecd.*
179: *(183):*

180: *Se didrent traxi, qui aevit non,*
181: *Harcelle, hancidit Symon.*
182: *Cestioles les trois consuetables:*
183: *De bonis chevrons ou leur estables*
184: *Plusieurs avoient assez toujours:*
185: *Car ils estoient bons Haricours,*

186: *An idem quod Haricort infra in Harid-*
187: *mentum, Viles, procurator, vulgo Escar-*
188: *mouchet?*

189: *¶ HARAHUM, Locus sacer, basilica.*
190: *Vide Ararahum.*

191: *¶ HARALDUM, Vide Haridreda.*

192: *¶ HARALDUS, Vide Haraldus.*

193: *¶ HARAMEN, Lo stereo de colombi. Glos-*
194: *sar. Lat. Ital. MS.*

195: *¶ HARANEA, pro Aranea, Pannus seu*
196: *tela subtilior, vel reticulata. Rubric. antiq.*
197: *MS. ecel. Belvac.: Accedunt magister*
198: *matricularius et minister altaris, et flexis gen-*
199: *ibus in altis auferant dictas Haraneas, et*
200: *chorus debet ornari: Paulo ante: Altare*
201: *nostrum... pannis delicatis, qui dicuntur*
202: *araneae. Vide Aranea 1.*

203: *¶ HARANGUA, Oratio publica, Gall.*
204: *Harangue, Processus de B. Petro Luxem-*
205: *burgo tom. 1. Julii pag. 529: Qui quidem*
206: *D. Decanus inter alia, quae dixit, faciendo*
207: *Haranguum nomine Ecclesiae Parisiensis*
208: *praedicat, recitavit, etc. Vide Aranga.*

209: *¶ HARANSARA, Vide in Harmiscara.*

210: *¶ HARAHUM, [Idem quod Harahum.] Vide*
211: *Ararahum.*

212: *¶ HARBANNUM, Idem quod Hercebannum,*
213: *Submonitio ad exercitum. Charta ann.*
214: *1137. ex Chartul. Med. monast. Bitur. fol.*
215: *4. v°: Quicumque in tota terra illa habita-*
216: *bunt, ab omni consuetudine prout immunes*
217: *et quieti perpetuo habeantur, videntur... ab*
218: *omni expeditione, ab omni Harbanno, etc.*

219: *¶ HARBURGARIA, Vide in Harceburg.*
220: *¶ HARBURJAMENTUM, Aedes, mansio,*
221: *domus. Charta Petri Abbatis de Talmundo*
222: *ann. 1366: Perpetuo tenendum et exple-*
223: *tandum, videlicet Harburjamentum nostrum*
224: *de Olono vocatum, decimarum cum curia-*
225: *lario, viridarii et pertinentiis suis. Vide*
226: *Harceburg.*

227: *¶ HARCIA, Tortilis ex virgultis laqueus,*
228: *Gall. Harcelle, qui etiam Gallica voce*
229: *Vimen, vulgo Oster, significatur. Charta*
230: *ann. 1205. ex Lib. albo episc. Carnot.: Dictus*
231: *Nivels concessit hominibus de Decon-*
232: *fectura... Harcium de omni arbore, excepta*
233: *quercu, ad flicem simul cum herbo crescente*
234: *ligandum. Lit. remiss. ann. 1438. in Reg.*
235: *176. Chartoph. reg. ch. 586: Le supplient*
236: *... a mol pris certains gaulles et Harcelles,*
237: *que l'en nomme asier. Herchelle, eodem*
238: *sensu, in aliis Lit. ann. 1451. ex Reg. 184.*
239: *ch. 154: Laquelle femme s'aproucha pris et*
240: *frapo le supplient par le visage d'une*
241: *volette ou Herchelle. Vide Harcel.*

242: *¶ HARCADIUM, Notitia ann. 1145. ex Ta-*
243: *bulario Eccles. S. Laudi Andegav. fol. 90.*
244: *verso: Dedit praeterea duobus Ecclesiis, vi-*
245: *delictis B. Mariae et B. Laudi Harcadium*
246: *parvum, quod sub ecclesia praedictorum Ec-*
247: *clesiarum communis in tabulo irripulis unda-*
248: *rum ibi adunato sub illius creverat, et cum*
249: *et nihil valeret, Ecclesiae damnata erat.*

250: *¶ HARDEIA, Fasciculus, Gall. Bot.*
251: *ab Hardeus quae constringitur sic dictus.*
252: *Chartularium Monast. Aquicinct: Tribus*
253: *autem terminis in anno debet et Monachus*

254: *unum Hardeium straminis sive stipula dare.*

255: *¶ Alias Harde, Lit. remiss. ann. 1369.*
256: *in Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 315: Iteulz*
257: *significans aut prius dix Hardeus de lin. Alim*
258: *ann. 1369. in Reg. 146. ch. 351: Le suppl-*
259: *plient vendi vont Hardeus de folages à Pierre*
260: *le Quez. Haud scio an radem notione*
261: *Hardele, in aliis Lit. ann. 1401. ex Reg.*
262: *156. ch. 427: Après ce ledit Simon eut*
263: *chargé audit lieu de Mesengarde certaine*
264: *quantité de Hardele. Sed legendum videtur*
265: *Hardele. Vide supra Harde in Gansidium.*

266: *¶ HARDELLUS, Nebulo, nequam, no-*
267: *stris Harde et Hardia. Lit. remiss. ann.*
268: *1351. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 66:*
269: *Iste Hardeus est audacia magna motus,*
270: *qui potavit de vino, postquam michi displi-*
271: *cebat. Alie ann. 1365. in Reg. 98. ch. 737:*
272: *Ita non fecit ille Hardeus Colinus le par-*
273: *cheminer, est tanta bona fecit. Alie ann.*
274: *1367. in Reg. 152. ch. 67: Icelui Visier,*
275: *dit audit Coule qu'il estoit un moine Hardele*
276: *haysnes et briguer. Laquelle Jehannot eut*
277: *destrués les dities tres jeunes filles, pour*
278: *ce qu'elles mangeroient du fruit de ladite*
279: *Jehanne... et leur dist que elle les seroit*
280: *batre, en les appellant angantes Hardeles,*
281: *in aliis ejusd. ann. ibid. ch. 290. Alie ann.*
282: *138n. in Reg. 118. ch. 20: Icelui Symon...*
283: *dist à l'exposant plusieurs villenes et paroles*
284: *injurieuses, en lui appellant Hardia. Iine*
285: *Hardeille, hujus farinae hominum turba,*
286: *in Lit. remiss. ann. 1401. ex Reg. 156. ch.*
287: *451: Iceluz Galois et Tourbier commencent*
288: *à dire... Montes amont Hardeille, alre*
289: *à la lande vo mere. Harde, pro quadam ve-*
290: *stemini parie, in Mirac. B. M. V. MSS. l. 1:*

291: *Nuit cuevrechie, manche ou Harde.*

292: *¶ HARDELONUS, Fibula, seu fibula*
293: *accula, a Gall. Ardillon. Processus de Vita*
294: *S. Yvonis tom. 4. Mail pag. 565: Et ven-*
295: *ter ipsius Blanche ante inflavit quod Har-*
296: *delonus sonar et tunica quam habebat induta*
297: *circa ventrem rupeant.*

298: *¶ HARDEUR, f. pro Hardeur, Cratibus*
299: *munire. Computus ann. 1202. apud D.*
300: *Brussel de Usu feud. tom. 2. pag. cxxxviii:*
301: *Pro tactu turris Hardeuda et plumbonda,*
302: *et pro alitis tactis quos fecit apud Danum,*
303: *1145. l.*

304: *¶ HARDES, Tortilis ex virgultis laquei,*
305: *nostris Harde, et Harcelle. Charta Gau-*
306: *fridi D. de Bauriegnes. Frateris Duris Bra-*
307: *banie, in Tabulario Monasterii Theonal-*
308: *iensis fol. 27: Alteras virgas colligere po-*
309: *tuerunt in memore supradicto: et si Harles*
310: *raptus vel fractus fuerint, alteras Harde*
311: *colligere poterunt, sicut de virgis superius*
312: *est expressum.*

313: *Ab hac voce indita resti ac laqueo, quod*
314: *furem suspendunt, appellatio: forte*
315: *quod ejusmodi tortilis virgultis ad majorem*
316: *ignominiam eorum colla innecteretur,*
317: *visque furce appendere: quod testatur*
318: *Ussop de Vita Conradi Salici pag.*
319: *433: Postera die Romani, qui seditionem*
320: *commoverant, ante Imperatorem venerunt,*
321: *nudatis pedibus, liberi cum nudis gloriis,*
322: *servi cum Torquibus vimineis circa collo-*
323: *quati ad suspensionem preparati, ad Imper-*
324: *atoris jussu, satisfaciebant. Supra, pag.*
325: *432: Alio autem facto Romanorum, qui te-*
326: *monstrant, in elicio et nudis pedibus, atque*

exerit gladiis, ut lex eorum præcipit... omnibus modis satisfaciunt. Adde Ottonem de S. Blasio cap. 11, extreme: *Imparier la Harde aux lances*, in Consuetud. Belloquensis art. 1, ut in Consuetud. Arvern. cap. 10, 17, et de Marchensi art. 32, in fractio capitalem dicitur *emporter la Harde*, et passa capituli puniri. Le Roman de Parise la Dacheuse MS. :

Je te ferai la Harde sur le col noir

Et pandre au forches, et an aut accroer.

Le Roman de l'Acce MS. :

Je l'envoierai au forches entre le col li Har.

Chronicon Caland. cap. 90 : *Six des bourgeois de Flandis alerent au Roi Edouard en leurs durs linges, défilés et deschans, en la Harde au col*. Guill. Guartius de Vernolli incolis :

Qui los Hars au col se rendirent.

Banni sur le Har, apud Bellomanerium et Butelerium, i. sur peine de la Har, ut est apud Froissart. i. vol. cap. 111, et in Consuetud. locali Ambian. art. 19. Tradunt Historici, Philippum Pulcrum Joanni Comiti Hannoniæ, qui a fide decesserat, (utpote Regis vassallus propter Comitatum Austreventi) indixisse, ut in curiam veniret, pour amander à sa volonté ayant un fil de soie entour son col, en guise de Har. Vide Retoria.

Haud scio an ab eadem origine, an a Lat. Ardere, repetenda sit vox *Hardiere*, quæ nostri ubi sunt pro hodierna voce Gall. *Cremellière* vel *Cremallière*, *Cremathira*, ferrum suspendendi in foco lebitibus aptum. Vetust. Poëta MS. et Bibl. Coislin. :

Et met de Feue en la Chaudière ;

Et li pècedat à la Hardière.

Hinc etiam *Hardiere*, Funis grossior ex aliis minutioribus intextus, in Lit. remiss. ann. 1441. ex Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 78 : *Lequel varlet pria la Hardiere ou hemye faite de grosse corde, propre à mettre un verrin au grosse cheville de bois, qui est mis parmi la vie du pressoir*.

HARDIATA Testacea, Sagi vel tunice species, idem quod *Coturnia*, Charta ann. 1353, in Reg. 63. Chartoph. reg. ch. 306 : *Presbyteri diti hospitalium... defferre non audent sine possint superuniculibus, aut tuniceis pro superuniculibus Hardatis, nisi clausa sine clavis an anteriori parte. Rote hardie nuncupatur in Lit. remiss. ann. 1416, ex Reg. 169, ch. 3q8 : Une robe Hardie de pers à usage de femme. Vide infra Harditia Tunica.*

HARDIMENTUM, Audientia, Gall. *Hardress*, in Lit. remiss. ann. 1365, ex Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 304. Nostris *Hardement* et *Hardement*. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352, ex Cod. reg. 4150 : *Animositas, Hardement*. Chron. S. Dion. lib. 1, cap. 11, tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 163 : *El pristrent et Hardement*. Christ. Pisan, in Carolo V. part. 1, cap. 16 : *Se douceur et clémence donnoit Hardement et audeur, marmes aus menbres de hardement deviser à lui*. Lit. remiss. ann. 1446, in Reg. 178. Chartoph. reg. ch. 108 : *Tant par temption de l'ennemy et de jeunesse, que aussi pour le Hardement, foles et simples*

manieres que avoit et tenoit à l'environ d'icellui supplient une jeune fille... il la regnoit chèrement. Vide supra *Ardeumetum*. Hinc *Hardier* et *Hardier*, Verbis vel armis lacerare. Gesta Ludov. Pii cap. 5, tom. 6, Collect. Histor. Franc. pag. 135 : *Aucun des hardiz bachelers de l'ost venoient tout près des murs pour Hardier à ceus dedenz*. Guill. Tyrii contin. Hist. apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 606 : *Mes sitost comme il murent, li Sorrasius lor furent au devant por Hardier*. Ibid. col. 721 : *Le Croc... l'envoia cc. Turs por Hardier, Dont il avoit que sitost que li Hardicort les aprocherent, il se mistrent au retraire*. Villehard. paragr. 207 : *Et furent mult Hardoit de la grant de la terre et des Grecs*. Lit. remiss. ann. 1416, in Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 238 : *Lesquels en Hardoyant l'un contre l'autre, icellui supplient donna audit Cercheumeu d'un petit coustel par le ventre*.

HARDINEA, Sylva cerdua, Gallis *Taillis*. Charta ann. 1255, tom. 1. Chartul. Vandre. pag. 148 : *Deh... unum pratum quod habebam in parrochia S. Vandregastili, situm intra Hardineas ex una parte et costumum S. Vandregastili ex altera pro vii solidis*.

Nequaquam; est enim Locus arenosus vel glarvossus, ut efficitur ex voce *Hardine*, quæ Arena, sabulum, glareæ, vulgo *Gronier*, significatur, in Charta ann. 1197, ex Chartul. prioral. Lehun. ch. 50 : *Et pro degravu illo, quod habet dictus Johannes de Hapelincurte in molendinis de Lehone apud Pontum, prior Lehani et monachi de jura possunt et debent le Hardine accipere ad usus suos ubique in omnibus aquis domini Hardine, ubicunque voluerint, pro calcato reficiendo, et pro ponte reficiendo, Hardineam habet eadem Charta infra nom. 34. Rursus ann. 1348, ibid. ch. 105, hæc Gallicie ita reddit : *Et pour chel desgren, l'idia sires et si successeurs seigneurs de me dite maison de Hopplincourt doivent lever Hardine en leurs yavres, près ou mares aus chels religieuz, pour refaire leur cauechie, leurs pons de Brye et les morlins dessusdits*.*

HARDITA Testacea, ut supra *Hardinta*. Lit. remiss. ann. 1355, in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 113 : *Nisi mitteret ali decem libras et unum tunicum Harditum, cum quibusdam caligis*.

HARDWICES, Domederi apud Spelman. In *Wales* sunt tres *Hardwices* : *Lamorne*, *Poteshmeit*, et dimid, ex his sunt 8. curatatus, et 2. villani. Saxoniis hæc de est via, et vic, vicus, villa : sed un quoquod, alii viderint.

HARE, Vox que ad nudinitas inclamari solebat. Charta ann. 1219, ex Bibl. reg. : *Teneat integre sine difficultate persolvere, in proximiis nudinitis S. Johannis Precentibus apud Trevis, quatuor debas antiquum claustrum Hare, Hare, triginta mares bonorum arorum et legulium stridorum*. Alia Math. ducis Lothar. ann. 1230, in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. : *De dedicatione 1715, librarum Pruviniensium solvendum in proximo futuris nudinitis Math. de Pruvino apud Pruvinum, octo debas postquam claustrum Hare, Hare, quo obligatus est pro me, etc. Aa quatuor me*

de Hare de dras de la foire S. Jehan à Trevis, in Ch. ann. 1394.

HAREBANS, Vide *Herabanum*.

HARKIMAR, Lo sterco de asino. Gl. sar. Lat. Ital. MS.

HARELA, HARELA, Conjuratio, conspiratio, societas hominum conjurum. Reges. 80. Chartophylaci reg. Charta 196, ann. 1350 : *Rebellians et aspirations pro modum Harele et moyses contra nos et gentes nostras... commissus*. Ibid. Ch. 545 : *Rebellium seu Harelabus*. Vide *Manipulum*.

Hinc eadem vox usurpata à Sociis pluribus mediæ ævi, ut expeditionem militarem, in qua negotium Episcopi agebatur, significatur : *ipsis quippe relige erat salum pronuntiare, non vero inferre* : pergere. Charta ann. 1206, apud Labied, tom. 2. Hist. Britan. pag. 339 : *Quod negotium propter Comitatus est, et hanc Episcopi cum Comitatu vultus in exercito, tunc Exercitus nuncupatur, Et quoniam negotium proprium est Episcopi, tunc Episcopus bellum Comitatus requirit de hominibus Comitatus sibi in auxilium transmittit, per suum submonitorem homines convocat, ut ad auxilium domini Episcopi impendunt, et tunc dicitur Harela, vero alius hominum vel Comitatus vel Episcopi remanens aut exercitus esse Harela, cum de hominibus suis ad Comitatum, et de suo Episcopo totalliter pertinet*.

Seditio, tumultus, nostris *Harde* et *Harele*. Arest. parisiens. Paris. ann. 1391 in Reg. Olim fol. 145 : *Sic dicto tumultu contra per tales conspirationes illorum Hareles reprobatas, etiam juramentum decessu, consulatione et administratione de villa inter se per circuitum inuicem. Se faire aucun Harele, monopole, assaut*. in Lit. ann. 1343, ex Reg. 74. Chartul. reg. ch. 60. Stat. ann. 1424, in Reg. 173 ch. 118 : *Et se nul est trouvé qui quaquehan ne Harelle, il sera puny par eis*. Neque alio sensu intelligenda eadem vox infra ex Lit. ann. 118 ubi ubi pro *Avances*, legendum *Avances*, *Harelez*, pro *Rebellis*, seditio. Lit. remiss. ann. 1397, in Reg. 155, ch. 11 : *terribi sergent dicit que estoit grant damage que hadis de Dirppe n'estoient habz coppiés... qu'ilz n'estoient que Hareles tristes, rebelles à nous, et faulx moles*. Vide *Harresumetum*, Tumultum, seditio in aliis Lit. ann. 1393, ex Reg. 146, ch. 155 : *Les habitants de Lucy alerent vivement à force d'armes, garnis de bon moult Harresumetum en la ville de Bruly*. Que non absurde dedit possunt à *Hare*. In aliquem incitare. Lit. remiss. 1380, in Reg. 119, ch. 74 : *Hugues de femme... Harrent et firent courre hiciens ausda montans. Harredur, col sensu. Lit. remiss. ann. 1459, in Reg. 173, ch. 9 : *Le suppliant appelle me clous, Harredur et mist aprez les poucevoies en son jarlin. Helle, f. abbreviate script pro Harlelle, in Lib. rub. domus p. Abbavil fol. 82. r. ad ann. 1358 : *de la Mare pour plusieurs Hrelles, corrections ou paroles sentans commotion de ple...* fu fugié à avoir coupe-d'este. Et fortassis auxiliares copiez, Harlelle**

quod ex collectis militibus congregat. Vide Ducat. part. 2. pag. 445.

Ad hunc sensum proxime accedit Gallica, *Harvill*, vexatio, molestia, a veteri Gall. *Harir*, molestiam ferre, gravare. Vide Skinnerum in *Lexic. Linguae Anglie*, in voce *Harre*.

Philippi VI. Regis Franc. ann. 1339.

Ordinat. pag. 136: *Nous voulons et*

par ces lettres defendons, que

autres de nous et veuons, et entils qui

puissent faire avances ou Harvilles de

che un avoir d'eux, plus exceder salaire

et ne apparteniront. Nos aliunde repe-

ditur vocis Harvile origo, qua se-

quodam seu factio que Rotomagi

Carolo VI. commota est, designatur.

De Jurevalle de Ursinis in Hist. Caroli

II. ad ann. 1382. et Menagium in Origin.

Harvillanus. Vide Herimann.

ARENAX, pro Arena. Vide in hac

ARENAX, vel HERREXAM, Unum e

argutis, de quibus in verbo Fenta:

pado homo vel avis a dextro latere tui

lit in sinistram, transiens post tergum

et non videns aliquid repugnat, tunc est

indolus signum, signi negotio. Ita Mi-

scutus de Physiognomia.

ARENAX, Eadem notione. Vide Fent.

ARENARIUS, Nervus instrumenti

scuti. Iulius Firmicus lib. 6. cap. 31:

Arrenarii faciunt, qui lyra vel Harrenarii,

et arrenarii modulatione percussant.

ARENARIUS, Qui in arena depu-

ta. Acta Proconsularia sub Zenophago

Indisioris, apud Baron. ad ann. 303.

ARENARIUS, Nudiarius dicitur: dicitur

arenarius et arenarii fecerunt illic Episcopus

Macianus in Dig. fr. 5. lib. 36. tit. 1

et qui magis prodest uti dignitate vel

statute, Harenarii vel ejus militaria que

epus quatuor fecit, hereditatem resti-

tuarunt. Vide Arrenarii.

ARENARIUS, Oratio publica, decla-

ratio, concio, Gall. Harangue. Statuta

Municipalis Paris. art. 22. tom. 6. Sp. cil.

ARENARIUS, Unum e argutis, de quibus in verbo Fenta:

pado homo vel avis a dextro latere tui

lit in sinistram, transiens post tergum

et non videns aliquid repugnat, tunc est

indolus signum, signi negotio. Ita Mi-

scutus de Physiognomia.

ARENAX, Eadem notione. Vide Fent.

ARENARIUS, Nervus instrumenti

scuti. Iulius Firmicus lib. 6. cap. 31:

Arrenarii faciunt, qui lyra vel Harrenarii,

et arrenarii modulatione percussant.

ARENARIUS, Qui in arena depu-

ta. Acta Proconsularia sub Zenophago

Indisioris, apud Baron. ad ann. 303.

ARENARIUS, Nudiarius dicitur: dicitur

arenarius et arenarii fecerunt illic Episcopus

Macianus in Dig. fr. 5. lib. 36. tit. 1

et qui magis prodest uti dignitate vel

statute, Harenarii vel ejus militaria que

epus quatuor fecit, hereditatem resti-

tuarunt. Vide Arrenarii.

ARENARIUS, Oratio publica, decla-

ratio, concio, Gall. Harangue. Statuta

Municipalis Paris. art. 22. tom. 6. Sp. cil.

ARENARIUS, Unum e argutis, de quibus in verbo Fenta:

pado homo vel avis a dextro latere tui

lit in sinistram, transiens post tergum

et non videns aliquid repugnat, tunc est

indolus signum, signi negotio. Ita Mi-

scutus de Physiognomia.

ARENAX, Eadem notione. Vide Fent.

ARENARIUS, Nervus instrumenti

scuti. Iulius Firmicus lib. 6. cap. 31:

Arrenarii faciunt, qui lyra vel Harrenarii,

et arrenarii modulatione percussant.

ARENARIUS, Qui in arena depu-

ta. Acta Proconsularia sub Zenophago

Indisioris, apud Baron. ad ann. 303.

ARENARIUS, Nudiarius dicitur: dicitur

arenarius et arenarii fecerunt illic Episcopus

ARENARIUS, Unum e argutis, de quibus in verbo Fenta:

pado homo vel avis a dextro latere tui

lit in sinistram, transiens post tergum

et non videns aliquid repugnat, tunc est

indolus signum, signi negotio. Ita Mi-

scutus de Physiognomia.

ARENAX, Eadem notione. Vide Fent.

ARENARIUS, Nervus instrumenti

scuti. Iulius Firmicus lib. 6. cap. 31:

Arrenarii faciunt, qui lyra vel Harrenarii,

et arrenarii modulatione percussant.

ARENARIUS, Qui in arena depu-

ta. Acta Proconsularia sub Zenophago

Indisioris, apud Baron. ad ann. 303.

ARENARIUS, Nudiarius dicitur: dicitur

arenarius et arenarii fecerunt illic Episcopus

Macianus in Dig. fr. 5. lib. 36. tit. 1

et qui magis prodest uti dignitate vel

statute, Harenarii vel ejus militaria que

epus quatuor fecit, hereditatem resti-

tuarunt. Vide Arrenarii.

ARENARIUS, Oratio publica, decla-

ratio, concio, Gall. Harangue. Statuta

Municipalis Paris. art. 22. tom. 6. Sp. cil.

ARENARIUS, Unum e argutis, de quibus in verbo Fenta:

pado homo vel avis a dextro latere tui

lit in sinistram, transiens post tergum

et non videns aliquid repugnat, tunc est

indolus signum, signi negotio. Ita Mi-

scutus de Physiognomia.

ARENAX, Eadem notione. Vide Fent.

ARENARIUS, Nervus instrumenti

scuti. Iulius Firmicus lib. 6. cap. 31:

Arrenarii faciunt, qui lyra vel Harrenarii,

et arrenarii modulatione percussant.

ARENARIUS, Qui in arena depu-

ta. Acta Proconsularia sub Zenophago

Indisioris, apud Baron. ad ann. 303.

ARENARIUS, Nudiarius dicitur: dicitur

arenarius et arenarii fecerunt illic Episcopus

ARENARIUS, Unum e argutis, de quibus in verbo Fenta:

pado homo vel avis a dextro latere tui

lit in sinistram, transiens post tergum

et non videns aliquid repugnat, tunc est

indolus signum, signi negotio. Ita Mi-

scutus de Physiognomia.

ARENAX, Eadem notione. Vide Fent.

ARENARIUS, Nervus instrumenti

scuti. Iulius Firmicus lib. 6. cap. 31:

Arrenarii faciunt, qui lyra vel Harrenarii,

et arrenarii modulatione percussant.

ARENARIUS, Qui in arena depu-

ta. Acta Proconsularia sub Zenophago

Indisioris, apud Baron. ad ann. 303.

ARENARIUS, Nudiarius dicitur: dicitur

arenarius et arenarii fecerunt illic Episcopus

Macianus in Dig. fr. 5. lib. 36. tit. 1

et qui magis prodest uti dignitate vel

statute, Harenarii vel ejus militaria que

epus quatuor fecit, hereditatem resti-

tuarunt. Vide Arrenarii.

ARENARIUS, Oratio publica, decla-

ratio, concio, Gall. Harangue. Statuta

Municipalis Paris. art. 22. tom. 6. Sp. cil.

ARENARIUS, Unum e argutis, de quibus in verbo Fenta:

pado homo vel avis a dextro latere tui

lit in sinistram, transiens post tergum

et non videns aliquid repugnat, tunc est

indolus signum, signi negotio. Ita Mi-

scutus de Physiognomia.

ARENAX, Eadem notione. Vide Fent.

ARENARIUS, Nervus instrumenti

scuti. Iulius Firmicus lib. 6. cap. 31:

Arrenarii faciunt, qui lyra vel Harrenarii,

et arrenarii modulatione percussant.

ARENARIUS, Qui in arena depu-

ta. Acta Proconsularia sub Zenophago

Indisioris, apud Baron. ad ann. 303.

ARENARIUS, Nudiarius dicitur: dicitur

arenarius et arenarii fecerunt illic Episcopus

Macianus in Dig. fr. 5. lib. 36. tit. 1

et qui magis prodest uti dignitate vel

statute, Harenarii vel ejus militaria que

ARENARIUS, Unum e argutis, de quibus in verbo Fenta:

pado homo vel avis a dextro latere tui

lit in sinistram, transiens post tergum

et non videns aliquid repugnat, tunc est

indolus signum, signi negotio. Ita Mi-

scutus de Physiognomia.

ARENAX, Eadem notione. Vide Fent.

ARENARIUS, Nervus instrumenti

scuti. Iulius Firmicus lib. 6. cap. 31:

Arrenarii faciunt, qui lyra vel Harrenarii,

et arrenarii modulatione percussant.

ARENARIUS, Qui in arena depu-

ta. Acta Proconsularia sub Zenophago

Indisioris, apud Baron. ad ann. 303.

ARENARIUS, Nudiarius dicitur: dicitur

arenarius et arenarii fecerunt illic Episcopus

Macianus in Dig. fr. 5. lib. 36. tit. 1

et qui magis prodest uti dignitate vel

statute, Harenarii vel ejus militaria que

epus quatuor fecit, hereditatem resti-

tuarunt. Vide Arrenarii.

ARENARIUS, Oratio publica, decla-

ratio, concio, Gall. Harangue. Statuta

Municipalis Paris. art. 22. tom. 6. Sp. cil.

ARENARIUS, Unum e argutis, de quibus in verbo Fenta:

pado homo vel avis a dextro latere tui

lit in sinistram, transiens post tergum

et non videns aliquid repugnat, tunc est

indolus signum, signi negotio. Ita Mi-

scutus de Physiognomia.

ARENAX, Eadem notione. Vide Fent.

ARENARIUS, Nervus instrumenti

scuti. Iulius Firmicus lib. 6. cap. 31:

Arrenarii faciunt, qui lyra vel Harrenarii,

et arrenarii modulatione percussant.

ARENARIUS, Qui in arena depu-

ta. Acta Proconsularia sub Zenophago

Indisioris, apud Baron. ad ann. 303.

ARENARIUS, Nudiarius dicitur: dicitur

arenarius et arenarii fecerunt illic Episcopus

Macianus in Dig. fr. 5. lib. 36. tit. 1

et qui magis prodest uti dignitate vel

statute, Harenarii vel ejus militaria que

ARENARIUS, Unum e argutis, de quibus in verbo Fenta:

pado homo vel avis a dextro latere tui

lit in sinistram, transiens post tergum

et non videns aliquid repugnat, tunc est

indolus signum, signi negotio. Ita Mi-

scutus de Physiognomia.

ARENAX, Eadem notione. Vide Fent.

ARENARIUS, Nervus instrumenti

scuti. Iulius Firmicus lib. 6. cap. 31:

Arrenarii faciunt, qui lyra vel Harrenarii,

et arrenarii modulatione percussant.

ARENARIUS, Qui in arena depu-

ta. Acta Proconsularia sub Zenophago

Indisioris, apud Baron. ad ann. 303.

ARENARIUS, Nudiarius dicitur: dicitur

arenarius et arenarii fecerunt illic Episcopus

Macianus in Dig. fr. 5. lib. 36. tit. 1

et qui magis prodest uti dignitate vel

statute, Harenarii vel ejus militaria que

epus quatuor fecit, hereditatem resti-

tuarunt. Vide Arrenarii.</

Camillo Peregrino: *Quod si clamor ad seniores venerit, et ipsi talia non emendaverint, tunc horum seniores ipsam compositionem faciant et eudem Arminscara, quamvis nobis placerit, suscipere compellantur.*

HARMISCARA. Capitula Caroli Calvi tit. 9, cap. 9. *Et simul cum excommunicatione Ecclesiasticis, nostrum Harmiscaram durissimam sustinebant.* Tit. 20, cap. 9. *Et illa omnia, quae male egerunt, liquitur emendare, et talem Harmiscaram... aut iudicium... sustinere.* Tit. 31, cap. 21. *Quoniam per nostrum Harmiscaram ita castigantur, etc.* Tit. 34, cap. 9. *Ac post debitam emendationem, dignam Harmiscaram a nobis dispositam sustineant.*

HARMISCARA. in Lege Longob. lib. 3. tit. 1. § 43. [* Lothar. I. cap. 43.]

HARMISCARA. perperam in Constit. Henrici IV. Imp. ann. 1056. apud Goldastum tom. 1. Constitut. Imper. pag. 231: *Petens vult, ut sibi illam Harmiscaram cum caratione, quam vobis iurjurando promissit, nostri amoris et regis causa dimittitis.* Ita etiam scribitur in Charta Henrici Imp. apud Gertrudem de Divis Bambergensis pag. 461.

* **HARMISCARA.** Pactum ann. 1225. apud Steyer. in Addit. ad cap. 2. Hist. Alberti II. ducis Austr. pag. 205: *Ad emendationem vero et satisfactionem tanti sceleris (Henrici episcopi Basileensis incarcerationis) comes (Phirretensis Fredericus) et cum eo ministeriales penam, quae vulgo Harmischer dicitur, sustinebant; quam ante portam civitatis, quae Spolon dicitur, unus quisque, prout sui sanguinis nobilitas et generis conditio et terra consuetudo in talibus requirit, assumentes et per civitatem via publica usque ad vestitus basilicæ B. Marie deferentes, ibi se prosternerent, et ab ipsi et pro ipsius oratione effusis surgentes, et ad pedes episcopi, ubiqueque locorum in clivato furti, semel, secundo et tertio prostreti, veniam de tanto commisso humiliter postulabant.*

ALISCARA. Usatici Barcinonenses MSS. cap. 2: *Si (Miles) solummodo captus et custoditus, et nullam columnam, penam, vel contumeliam passus, nec longo tempore reatus, emendetur per Aliscaram, aut per hominatem, aut per talionem, si videtur sibi esse similis. Et si maior est ille, qui cepit, quam qui captus fuerit liberti et Militem de suo valore, qui faciat et Aliscaram, et hominatem, non recipit talionem.* Cap. seq.: *Agonyt et Encals de cavillario, et assultu de castello, emendetur per hominatem aut per Aliscaram.*

HASCARIA. Vox efficta et contracta ex *Harmiscara*, vel *harmiscara*. Vita S. Mengoldi Mart. cap. 2. n. 11. de homicida: *Hascarium, hominum emolumentum, ad plebicum obtulit.* Nec scio, an etiam vox

HACHERIA, ejusdem sit originis. Placitum Parisiense anno 1308. apud Loissellum in Hist. Bellocæ: *Quibus ipsi iuxta morem consuetum Hacherias imposuerunt per delicta.* Chron. Bertrandi Guesclini:

Au Prince vous tressas, ou vous surs Chaciere.

EX HASCARIA denique, et *Hacheria*, abbreviata videtur vox

HACRIA, Pena quævis aut multa. Charta G. Episcopi Silvanectensis Cancellarii Fran-

ciæ ann. 1254. in Tabulario Abbat. Frigidimontis f. 14: *De panis autem et Hachetis dicto Roberto et confuoribus suis infligendis pro injuriis, quas ipsi dicto Conventui Frigidimontis intulerant, etc.* Charta Philippi Regis Fr. ann. 1276. apud Loissellum in Hist. Bellocæ. pag. 297: *Nec eadem poterunt sufferre membra, sed poterunt delicta multo facere, punire gravius in demeritis, vel Hachis, tuncquam si simplicem iuratum precessisset.* Placitum Parisiense ann. 1311. apud eundem: *Quod dicti Major et Puer contra puncta cartæ suæ abutendo privilegis suis certos panes, vulgariter nominatos Hachias, imposuerunt.* Tabular. Alterius in Diocesi Lingon. ann. 1331: *Cum talibus, censuris... corvets, Achills, et justitiis.* Philipp. Mouskes in Carolo M. de Leone PP.:

El si et la langue trancie,
Por seoir plus grande liacie.

Le Roman de Garin:

La souffriront doloureuse Hachie.

Alibi:

Pensez chui, mult parot grande Hachie.

Will. de Gaignevilla in Peregr. animæ:

Tous devez braver et casser,

Par meun bis, et par porcie.

Et grans soupies et grans Hachieus.

Chron. Bertrandi Guesclini:

Vous en seres occis à deuil et à Hachie.

Mox:

Il en sera peudus à deuil et à Hachie.

[Le Roman d' Aith MS.:

Paisez les fous à grant Hachie.

Et par mal par par chachies.

De horum vocabulorum etymo vix certum quid traditur. Amerbachius in Notis ad Cap. Car. M. *Harmiscaram* putat significare penam, quam Germani *Armscheer* vocant, hoc est, brachii forcipem aut vinculum, ex arm, armus, brachium, et *secher*, vinculum. At non videtur *Harmiscara* fuisse pena corporalis, sed quævis multa ad libitum, et pro modo culpe inflicta, quod ex præallatis omnino patet. Proinde ad huius vocis notionem referenda puto, quæ habet Browerus lib. 8. Annal. Trevir. pag. 473. i. Edit. ex Casarii Abbatis Prumiensis Glossario, ubi ait, *scarum* facere, esse domino, honesta iuberi, servire, et nuncium ejus, mandatum, seu litteras perferre quocunque vellet: *scarum* autem hinc vel pedestrem, vel navis vel caballum fieri, unde *Scararii*, qui postea dicuntur *Ministeriales*, voce non minus obvia, quam incomperata. Quæ postrema Broweri sunt, nam scivi *Casarii*, qui essent *Ministeriales*, de quibus suo loco.

Sane ad *Harmiscaram*, vocis *scaræ* hanc significationem referri debere, tametsi *Harm* notio incerta maneat, probat etiam Capitulare Ludovici II. Imp. editum a Camillo Peregrino, in quo *Liberum Armiscara* dicitur ex pena, quæ viris militibus irrogabatur, quæ sellam supra dorsum deponere per definitum spatium jubebantur. Ita si *scaræ*, hoc loco *differe*, seu nuntiare, vel aliud quidpiam, denotat, uti vult Casarius Prumiensis, vox *arm*, quæ *scaræ* præcedit, erit ea vox Germanica,

quæ *armum* sonat, ita ut *arm-scaræ*, f. *rit armis*, seu humeris canem aut sol. deferre: nam *sella* vel *canis* delatio per militarium fuit, et proprie *Harmiscara*, est, ut docet laudatum Capitulare Ludo. III. quod præterea omnino firmat Innocentius III. lib. 3. Epist. 135. ubi quædam nobiliter Germanum, qui Subdiaconum male acciperet, et incarcerationem, et satisfactionem eidem præstandam, ad huiusmodi compositionem cum eodem Subdiacono devenisse ait, ut videlicet idem nobilis satisfactionem illi, et sibi verendum faceret, cum ducentis Militibus, a loco, in quo præfatum Subdiaconum captiverat, aspercitatem Magdeburgensem, et per omnes conventuales Ecclesias portaret opprobrium, quod *Harmiscara* vulgariter appellatur. Ut portare opprobrium, nihil aliud est, quam portare canem vel sellam, ita ut hæc per militarium proprie *Harmiscara* appellatur. Quod etiam refertur Charta anno 1177 ex Tabulario S. Petri Carnot. quam cum communicavit V. G. Jo. Mabillonius *Novariis*, quod cum more religio. Joannis quondam Prioris de Hincio inveniret Roberto de Filleta Mili, et Guillemo Perier Armiger, et propter hoc eorum terra Domini Regis bannit, tandem ad impositionem sibi facta, ad hanc penam eos non devenirent. Prædicti Milites ut Armiger faceret processiones, quæ vocantur *gariter Hachies*: unam et primam a loco, in quo dicitur malefactor preceptus usque ad sepulchrum prædicti Prioris, ad in Ecclesia Rotomagensi, et alibi in totis Cathedralibus Provinciæ Rotomagensis singulis in singulis, et unam in Parvitiis et illam in Ecclesia Carnotensi, ad Ecclesiam sancti Petri Carnotensis. Alaprocessiones facient in illis dominiis, et in solennibus festivitatibus, si incident, et dis probitus, indubi braccis et omnis gravissimo sacro: et prædictus Armiger bebi in collo suo panellum suum profectum, et caput suum emittent per foramen, et gens deferent in manibus suis, et sic facient in singulis processionibus prædictis, quæ singulis complentur omnino; et in singulis processionibus dicent sine alia nos faciemus hoc pro facto, quod importatur nobis de morte Joannis quondam Prioris de Hincio, et pro bono pacis, et de iustis Ecclesiæ referent litteras certificatas, et fecerunt processiones, modo, qui est caput. Habetur inventum aliud ejusmodi processionum in multa et penam illam exemplum apud Maximilian. Hist. in Apologia pro Archiep. Colon. in Pet. bat. pag. 52. 53. ex laudo, seu sententia in civis Coloniae ann. 1261. c. 2. verba hæc sunt: *Item ordinamus et nuntiamus, ut ex prædictis triginta viris vadant decem et octo Leodium, et moram faciant per tres Dominicos; ut prima Dominica apud S. Lambertum, secunda apud S. Petrum, tertia apud S. Martinum præcedant processiones nudis pedibus et capitis, et discincti, portantibus in collis suis, et ibidem veniam quæ præstat super terram, Quarta Dominica Tangrim, quintam Tractum, et Aquigravum, et ibi præcedant processiones in majoribus conventibus Ecclesiæ.*

21, quo superius est expressum. Mitto item pœnam, alius indicium, hic decem quatuor exempla alia subministrat episcopus Tabular. Episcopat. Ambian. ex Alexandri IV. Pap. de quodam Prædicatione Ambianensi, qui Clericos suspendit. Secundo inditus, natus pedibus, disparto capite, furcatus super humeros suasque insuperatorem circa collum suum, a quibus furcis pendebat, quinque debus. Cœlestem Ambianensem ac etiam per eam Cathedralis Ecclesias Remensis Ecclesie deportavit. Charta alia ann. 1322. red. Tabul. fol. 175. eorumtine sententiam, istam ab ipso Episcopo Ambianensi Joanne de Pinconio Militem Dum. Sautum : Dilectum et pronunciamus. A dictus Dominus Joannes sub penis alicuius, existens in pura tunica, sine alio, non accinctus corrigia, sine cupula, in caligis sine sutoribus, faciet et firmabitur unam solemnem processionem contra eundem Ecclesiam Ambian. ubi monasterium Canonici, in proximo futuro festo S. Eusebii, una cum Canonici, clero et populo, tenens dictus Miles in manu unum parvum panis 2. lib. etc. Huc etiam per tot Epistolam, ut videtur, Petri Abbat. Eborac. ex Cod. Victorino, ubi de quodam duci magnate Albigen. : Interim vero stin- ditus Dominici Ecclesiam Tolosanensem debus et discaletus cum disciplina- tis virgibus iustus est circuire, etc. Vide Reg. Temporalis. ex Camera Comput. Paris. fol. 33. v. A Græcis Byzantinis insipidum habet panem videtur innuere Ministor Theopanis lib. 4. cap. 10. et ex Seylites pag. 539. Hæ porro præ- minem in panem indicit prohibentur. S. Sauris Synodibus Nicolai Episcopi adges. ann. 1271. cap. 2. [* Vide Item. Antiq. Jur. Germ. pag. 713. sqq.] Cur vero ejusmodi Harnasche, seu Harnes, ut ibi vocantur, Processionem vocales donarentur, id causæ est, quod ex- minium emendationis, reis in muletam positæ, ab eis, solenni indicit processio- nis Ecclesiastica, perageretur : cuius- modi aliud lubet exemplum proferre, ex Charta ann. 1296. ex Hist. MS. Remensi Joannis Rogerii, ubi de Preposito Re- tensi, qui Canonicum Remensem male traxerat : Item dictus Petrus le Gouverneur choram Remensem eundem processionem sequitur in camisia et brachiis, capite, pedibus, et tibis denudatis, Remis, in duabus processionibus solemnibus, que infra choram Remensem Capitulum indicit eidem. Insuper idem Petrus le Gouverneur se- quitur choram Cathedralium suffraganeorum Ecclesiarum Remensis eundem processionem in quilibet Ecclesia quolibet ejus- modi una vice tantum, si ubi et quando Remense Capitulum predictum Petri le Gouverneur infra annum predictum duxerit in- radum, etc. V. Canem ferre, Sellum ferre. * Quam pœnam et ad mulieres spectasse, ut Arestum ann. 1330. 8. Febr. in Reg. parlum. Paris. : Homines in bractis et alutis, et mulieres in tunicis archedutis, et pedibus et capitis, et in introitu Ecclesie debet abstinere inclinante se ad ter- ram, et ducit flexi genibus et cubitis suque culture, etc.

HAR Haud absimilis pœna irrogabatur iis qui festis diebus a consuetis operibus non abstinabant. Statuta Eccl. Treor. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1109 : Si aliquem in aliquo prædictorum festorum, vel die Sabbati post vespere viderint vel sciverint relata fide dignorum operi rurali fieri, si divitiis sint, solvant quinque solidos ad luminaria sua Ecclesie ; si pauper, quinque dies Dominicos sequatur processionem in camisia et femoralibus, habens super collum instrumentum cum quo operabatur. Vide Festum 1.

* 1. **HARNA**, Arabice, Procelliones, vermuculi sunt qui morantur sub visis aquariis ; et sunt perculti, qui tacti infestantur, et sunt ut pullula. Glossar. medic. MS. Simon. Jauensis, ex Cod. reg. 6959.

* 2. **HARNA**, Vulnus, plaga gravior, vel etiam homicidium. Charta Phil. comit. Fland. pro libert. Brugens. ex Cam. Comput. Insul. : Protractus de donataga sine Harna, dabit homini ecclesiam unam libram... Quicunque de vulneribus, sive de Harna, sive de donataga, in causam tractus fuerit, etc.

HARNASCHA, Armatura, lorica, thorax; sed proprie apparatus omnis bellius : German. Harnas, Harnasch, Anglis Harnisch, Gallis Harnois, Italis Arnese. Radevius lib. 3. cap. 26 : Si Miles vociferatione signi litem commoverit, auferetur ei omne suum Harnascha, et ejicietur de exercitu. Infra : Et ejicietur de exercitu, nisi dominus redimat eum (servum) cum omni suo Harnasch. Hinc Harnascher un cheval, proprie dixere nostri, de equo militari, qui armaturis ferreis munitur, et instruitur. Sed et pro apparatu, instructu, usurpat Petrus de Fontaine in Coovillo cap. 3. Neledentibus espas n'est mis pour plaider, mais pour lui Enharnascher, et à che repair etc. Hinc

HARNESUM, Eadem notione : cuius vo- cis etymon frustra a Latinis et Græcis que- ritur Pergaminus, Castelvetus ad Bembum, et alii. [Nec mirum, si fides D. Lud. le Pelletier : est eorum prisca vox Britannica, Harnet et Harnet, que ferrum sonat; unde Harnet lorica ferrea, et Harnetia lorica induere.] Gauterius Canellarius de Bellis Antioch. pag. 454 : Hæc inter discrimina, conventus nostri Harnesi, cum totius exercitus supellectili, in quodam monte prope existente se locavit. Statuta secunda Roberti I. Regis Scotie cap. 57, § 2 : Quilibet pauper sit cum vestibus et Harnesibus, et [Tra- ctatus inter Eduardum Reg. Angl. et Fran- ciscum Ducem Britan. ex Archivis castri Nannet. : Isdem angustioris redire volens, dominus Dux tenebitur tradere passagium, sine navis ad transendum mare, pro personis, rebus, armaturis, Harnesibus, bagagiis et aliis necessariis. Littere Henrici V. Reg. Anglie ann. 1416. apud Rymer. tom. 9. pag. 400 : Excepitis semper armaturis, artilloriis et omnibus aliis Harnesibus.] Le Roman de Garin :

Qui n'ot Hernois, son fê en gage mist.

† **HARNESATUS**, in Litteris Johannis Fr. Reg. ann. 1351. tom. 3. Ordinatus pag. 444 : Copere seu arrestare equos, Harnesatos, pisces et aliecia predictorum mercatorum, etc. **HARNESUM**, apud Rogerum Hovedenium

pag. 725 : Misans ab eo cum Hernasio suo in Angliam.

HARNESUM, apud Matthæum Paris in Vitis Abbat. S. Albani pag. 98. etc. [Litteræ ann. 1277. apud Rymer. tom. 2. pag. 84 : Fobis mandamus, quod eisdem nunciis... in veniendo ad nos, cum familia, Harnesibus et rebus suis... nos informetis vel inferri permittitis inieriam. Et alibi passim.]

HARNESUM, equorum, in Charta anni 1217. in Hist. Droecensi pag. 246.

HARNESUM, apud Anonymum de Gest. Frederici II. Imper. pag. 776. Vide suo loco.

HARNESUM, seu Harnois, in Consuetud. Bayon. tit. 26. et de Labour tit. 19. art. 8. sumitur pro ense seu gladio, quo quis alium ferit. [Statutum Cartis communis Plunius Spiritus S. ann. 1486. ex Schedis D. Lancelot : Item, que nulle personne ne soit si d'oe de Harnois de jour ne de nuit sans licence de la Cort, sur peine de... et confiscation du Harnois.]

HARNESUS, Armatus, instructus, ex Anglico Harneshed, Monasticum Anglic. tom. 3. part. 5. Ed. Duo euculi Harnesati, cum berilo.

† **HARNESATUS**, Eadem notione. Instrum. ann. 1322. apud Madox Formul. Angl. pag. 431 : Item lego Nicholao Bernavod... meliorem zonam meam argenteam, ex dngam meam meliorem Harnesiatam. Et infra : Cum una zona rubea de serico non Harnesiatam.

* **Harnas**, eadem acceptioe, in Testam. Adami de Insula ann. 1295. ex Chartul. Vallis N. D. : Item je l'ès à Adan de Cocce me coaiton mon millier Harnois. Item je l'ès à Anselot de Briceout morel mon sommier et mon entre Harnois. Hinc Enharnesquis un cheval, Equum instructum, in Charta ann. 1357. ex Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 103 : Six autres chevaux traictés à charne toutz Enharnesquis de le valeur de lxx. escuz ou environ. Unde Harnicheur appellari videtur, qui carro merces ducit, Gall. Pouturier. Lit. remis. ann. 1402. in Reg. 157. ch. 306 : Gniot, dit Rolot, Harnicheur et gourmet de vins demourant à Bruieres en Leannois, etc.

* Aliud vero sonat Harnois, Tumultum nempe, querelam, rixam, jurgium, in Lit. remis. ann. 1404. ex Reg. 159. ch. 50 : Fant-il faire si grant Harnois, s'il a donné une buffe ou deux au tabellon de la ville. A verbo sortent Hergner, Luriosus clinaores colore. Lit. remis. ann. 1406. in Reg. 173. ch. 439 : Une enfant oigie de deux ans ou environ, qui plouroit et Hergnoit par force de malodie.

† **HARNASISUM**, Rete piscatorium, Gall. Harnais, vulgo Harnas. Littere ann. 1331. ex Tabular. Corbiceos : In qua con- suerant et poterant piscare seu piscari fa- cere de omnibus Harnasibus in quiblibet septima- na per tres dies cum dimidio. Privilegia Gallico idiomate scripta pro habitantibus Maceriar. ad Mosam : (Il pest pecher) à tous autres Harnas et manieres quelconques resques, lessois, perrières etc. Atque hinc est quod eadem vox, Harnas, quilibet utensilibus et instrumentis significandis accommodat est. Chartularium Compendiense : Li Harnas de Runigui baillé à Ja-

quiter et Rogier de Houcencourt. *Hec sunt nomina atestilla de Ruminacio qua tradidimus domino Odoni de Vilramus... tria paralia lintheanum servientibus, duar mapae, etc.*

* **HARNESCHAR.** Muleta seu pema in satisfactionem criminis inflicta, item quod *Harniscara*. Vide in hac voce.

* **HARNESCIUS.** Arnatus, instructus. Lit. Ludov. IX. ann. 1247. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 464: *Cum regni balistarii equibus bene Harnesciatis et centum peditionis... Cum predictis gentibus bene Harnesciatis venient. Vide in Harnescha.*

* Haud scio an inde *Harmeré*, in Lit. remis. ann. 1395. ex Reg. 147. Chartoph. reg. ch. 245: *Un nommé Regino il Albinhuc bastart, homme Harmeré de si mauvaisté, etc.* Id est, de sua malignitate et nequitia commendatus. *Harmeré* vero, ut videtur, esse Vibrare, succutere, vulgo *Brandir*; nisi idem sit quod supra *Em-rare*. Vide ibi. Lit. remis. ann. 1398. in Reg. 112. ch. 195: *Ainsi que Pierre Bihel Harmeré son conseil on lezaitore au devant de sonfrere parjen, comme dit est, et en disant, mon frere, tu n'as pas par, etc.*

† **HARNISCARA.** Vide in *Harniscara*. **HARO.** Harou, seu Clamor de Haro, qui in Normannia potissimum obinet, et in clamaris solet, dum crimini aliquod capitale perpetratur, verbi gratia, furtum, incendium, homicidium, etc. Tum enim ii, quorum ea vox aures verberat, ad eum in persequendum furas exire tenentur, eumque delinere, si possunt, ac iudicibus tradere: quod si id negligant, Principi, aut domino feudali, qui ius gladii habet, in ejuis territorii crimen commissum est, emendandam prastant et exsolvant. Igitur ius habere dicitur clamoris de Harou, qui alta, ut aiunt, iustitia gaudet. Aresta ann. 1282. in Regesto Parlam. B. f. 63: *Abbas S. Petri super Deyam... non habebat cognitionem seu iustitiam de sanguine et plaga cum clamore de Harou, nec de Harou sine sanguine et plaga, imo remaneret Regi, etc.* El fol. 73. inter Aresta cap. 55. ann. 1286: *Deliberato fuit Guillelmo Crispin suzina iustitie sanguinis et plage sine morte, et melioris, cum clamore et sine clamore de Harou in Baronis sua de Estrepuquo, etc.* [Charta ann. 1288. ex Archivis S. Lazari Montisforti: *Item quod iudicem clamarum in plenis iudiciis: Haro violentia fit domino Regi, turpiter per undas ruinasse, etc.*] Adde Synodus Rotomagensis ann. 1290. cap. 4. et 1315. cap. 3.

In clericis etiam olim in clamarum, illiusque clamoris emenda ipsos obnoxios fuisse, discimus ex Arest. scar. Pasche ann. 1276. in Reg. S. Just. Cam. Comput. Paris. fol. 36. v. col. 2: *De habendo consilium utrum clericus capi ad praesentiam clamorem Harou, solvent emendam. Concordatum fuit quod solvent, propter hoc quod rex est in sisina, et quod est fructus pueris; quam quidem pacem tenere dominus rex observare in tota terra sua.*

Verum quidem omnino est quod omnino observabat D. Cangius, Haro tantum in clamarum dum crimen aliquod capitale perpetratur; modo tantum de huius clamoris

origine id intelligas: nec minus quippe certum est exinde in aliis causis minoris momenti locum habuisse. Sic ex hodierno usui in clamarum quoque cum de bonis hereditariis agitur, adeo ut si is, quem ab hereditate repellere tentas, Haro in clamarum, rem in clamarum relinquere cogeris, nil velis rebelliosis crimine incurere.

Cujusmodi autem fuerit, vel sit clamor de Haro, et clamoris istius cognitio, aut iurisdiclio, pluribus docet vetus Consuetudine Normannie MS. 1. part. 5. distinct. cap. 5. hocce verborum contextu: *Le Duc de Normandie a la Court du cri de Harou, et en doit fere venir enqueste, assavoir mon se il fu criez à tort ou à droit: quer nus ne doit crier Harou fors par trop grant besoyn, si comme par feu, par larrons, et par homicides, pour roberies, etc. nés quiconque crie Harou sans peril apert et manifeste, il le doit amender au Prince, et se il nte, que il ne le cria pas, le Prince en puet enquerre par les plus prochains voisins du lieu ou le Harou fu criez par ceus qui l'orent, assavoir mon se il orent ce Harou crier que celu ne: et se il en est ataint, il l'amendera. Et se l'enqueste le met en non savoir, el qui en est occuz, s'en puet desresnair, etc. Au cri de Harou doivent isir tous ceus qui l'ont, et se il voient meffet ou il oet peril de vie ou de mort ou de lorrecin, par quoy le malfeteur doit perdre vie ou membre, il le doivent prendre et retenir, et crier Harou après lui, autrement seront-ils tenus à amender le au Prince, ou an desresnair ce que il n'avoient pas oet de la cri, se accuzer en estoient: et si ont pris et retenu le malfeteur, il sont tenus à le rendre à la Justice. Car il ne le doivent garder que une nuit, se se n'est pour apert quer, etc.* Vide Consuetud. novam Norman. art. 5. 54. 55. 58. 59. Hinc

Haro interdum usurpator pro quovis clamore, qui in tumultibus excitari solet, apud Froissartem 1. vol. cap. 49. 220. vol. 2. cap. 113. 119. [Adde Literas Philippo Regis Franc. ann. 1320: *Ad tumultum et clamorem dicti Reliqui conveniant in villa de Kala cum armis qui dictum Reliqui clamando Haro Haro, ad focum ad focum, de predictorum servientium manibus per armatum eorum potentiam abstergerant.*] Sed et in praetio Bovinensi in clamarum hanc vocem a fecilibus, auctore est Wilhelmus Guiliartus:

La voi de cui n'i est oie,
Par des liex, qui li harou oient,
Li par le champ se crecebré,
Harou, dient-il, quel mortelle,
Quelle occision, quelle bataille, etc.

* Sed et quoties quis a populo auxilium obtinere volebat, aut luctuosam rem nuntiavit, Haro in clamarum. Id docet factum relatum in Cod. priv. curiae Rem. ex Bibl. reg. fol. 3. r.º: *Juhellus archiepiscopus Remensis quadam die Dominica in tunc, indultus pontificalibus, quibus erat in morte asperlendus, omni de ejus familia ignorante positus, audis tamen pedibus clam de portu Martis domo sua solus exivisse, et quasi desperatus, imo dicens, mitra in capite, baculo pastorali in manu a parte caespitis sine cunctis tenens illum, capite in latum ad terram perfractum stratum et vicus civitatis tempore hyemali, frigido ac pluvioso sic*

procelens usque ad forum clamando Haro ad populares se vertit, apud quos, plangens dolorem, clamorem deposuit et hospitium se recepit. Lit. remis. ann. 1172. in Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 81: *Et expositus emmentem inditit fite, etc. de Haro ne de haultier.*

Clamoris istius origo probabiliter coegit Rolloni primo Neustrie Duci ascribitur, qui, ut ait Dudo lib. 2. de Morib. et Act. Norman. *In terra ista ditissimis bonum, id est interdictum, misit, ut nullus per latro exset, neque assensum mole voluntis ei praeberet: quod si quispiam insinueret vel homicida aut incendiarius, sive gravioris alterius criminis reus, sive clamore subdito, indigne ac vicini eum irruerent, captivumque judicii haberent. Erat autem clamor iste: *Ha Rod*, qui ab iis primis edebatur, quibus illata erat, aut ab eorum agnatis et adhibitis, tanquam Rollonis Ducis auctus implorantibus.*

Quam opinionem firmare hoc versibus qui in Capella S. Romani, in quo Rollo sepultus est, legitur:

Dux Normannorum cunctorum norma bonorum
Hicloc fortis, quem gens Normannica morte
Invoca arculo, hoc jacet in tumulo, etc.

Aliter de clamoris istius origine scribit Guiliartus, in Histor. Francor. MS. sub no. 1206. vers. 4714. ubi de Rotomagi expugnatione, ejuis sententiam, quam tamen non probat, producit sequentes versus:

Ainsi in Normandie prise,
Fis tous les ports de cele marche,
Cun Rei pain de Danemarche
Ou par gens de son duchie
Tous ces et seles au droitement,
Ains le trainz ramenez,
A Chables le Simple tolluz.
Et Rois iert Rois, pour ce eroient
Normans, qui ce nos tans fuissent
Droit vers Chartes comme garous,
De toutes pars, Ha Rois, Ha Rois,
Car tu nous moines mement!
Par toi accoustumement,
Celes gens quant ancoz mal sentent,
En criant Harou se demement.

Alibi describitur, ut Philippus Augustus Normanniam ingressus ait:

Funes dunt les vies nos plaines,
Criant Harou à grant alaines.

Tertium originationem propius Hickesius in Grammat. Franco-Theodis pag. 96. Haro a Cimbrico Rigor, Gothic *Hairus*, gladius; quod persecutio malfactorum, contra quos in clamarum solat Haro, vocata erat spada, id est gladius, utique qui gladio et armis erat perempti. Et quidem in Consuetud. Normannie vocatur Placitum spada seu enis jurtidicium cui huius clamoris cognitio creditur. Ille omittit notulimus, quoniam prior sententia magis nobis ardeat, ut quid de hac notissima voce dici solet et riosus lector perspetu tunc habeat.

† **FEUTRE** de Haro. Vide in *Feudum*. Eiusdem usus fuit apud nostros ubi *Hahy* vel *Hehy*. Lit. ann. 1354. tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 295. art. 1. *Justice et jurisdiction, de cri et de He neutrement fais, etc.* Charta ann. 1338. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 570: *Se cum fait Hahay en inditit ville on en ten:*

Lit. remiss. ann. 1376. in Reg. 109. ch. 1. *En fait grant noise, cry et Hay, Auquel se fait appeller et se movent d'ouverture pour que c'estoit; car il ne savoit pour- que criait lech Hay. Alie ann. 1399.*
 Reg. 114. ch. 464. *Pourquoy ladite noise en a le mort par plusieurs fois, et grant Hay et cry. Hay nude, in Lit. remiss. ann. 1384. ex Reg. 131. ch. 60: fillette, appelée Jehannette, volt isir de la maison, criant le Hay, et c.*
 Vide Gimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 103.

¹⁰ Hinc fortecan Haroulletes vel Haroulletes, appellate Inconduite ille vociferaciones in gressu anorum pulsationes, quae in virtutis velitarum seu viduarum excitari solent, vulgo *Charnier*, Lit. remiss. ann. 1384. in Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 437: *elle Thidout avoit dit qu'il iroit (à Rome) en court en la prévôté de Montdidier) en esbatment, que on dit Haroulletes charniés. Haroulletes, in Reg. 161. ch. 10.*

¹¹ HAROP et HAROP, voces Belgicae eodem totitionis, ni fallor, atque HAROP, quae et clamorem olo crimen perpetuum, jurisdictionem cui illius cognitio competat, atque locum ubi sedent qui ius habent de eo iudicandi significant. Consult. Burn. in Tabular. Audouin.

¹² *Comme pugnervit in vicerana, vel vray, vel doualock, vanderbit Comiti xxx. d'octobre auo xv. lib. Ibidem; Consecta et d'atback et Harpe, emendabit Comiti xv. lib. et c. qui m'oluctuatus est xv. sol. Item quod sequens. Vide Warrknoug. Edit. Flandrie. tom. 3. pag. 138.*

¹³ HAROPIN, [Capillorum avulsio, a Germ. Har, capillus, et Open, discerpere, credere, quod etiam intelligi potest pedis capitis ornamentum.] Consuetudines Arliarum ann. 1231. in Tabulario B. Berni: *Similiter Haropen et scisso videretur cum eorum restitutione, emendabit.*

¹⁴ HAROVUENUM. De Harovenno. Ita videtur apud Ecdardum tit. 64. Legis *Har ad amem legendum putat idem Ecdardus Charovennum.* Est autem hoc, ut ille, idem ex Saxonico *ger o ven*, Germanicum *Heraden*, et rapinam significat.

¹⁵ HARPA, ARPA, Instrumentum musicum, cuius figura et forma Delta Graecum est, squarioris saeculis notum, Germ. *Harf*, astris Harpe. Glossae Isaonis Magni: *Tastado, Musa vel Cythara magna dicitur, Darfle. Papias: Harpa, dicta a dno dromar, qui hoc instrumentum muni- meraverant. Inulsus omnino, si fides d'Arso pag. 66. Grammat. Franco-Theo- logica veteri quippe Septentrionalis, quod Graecis scribitur *Thraion*. Cimbricae, tithora, deducenda hujus vocis similitudo. Infra: *Arp, populus Italicae.* In Lit. Gall. *Arp, Harpe, Lira*, per hanc a Lira distinguit Fortunatus *Arp, Armine S.**

¹⁶ *Harpeque Lira, plaudet tibi Barbarus Harpa Graecae Achillaeae, Chrota Britannae caest.*

¹⁷ In Praefat. Carm.: *Sola saepe bombarum serulindus Harpa reludebat. De Harpa,*

musico instrumento hoc Martiani Capellae lib. 2. accipiensulum censuit olim Josephus Scaliger: *Denique Arpis, bombarque perterritum tam intoleranda congestione virgo diffugit.* Dantes in Paradiso cant. 14.

Et come giga, e Arpa in tempo testa Di molte corde fan dolce istinto, etc.

Vossius lib. de Poematum cantu et viribus Rhythmi pag. 118. illud fuisse instrumentum existimat, quod Bard Gallorum olim uterentur Sacerdotes, quod lyre non absume fuisse testatur Diodorus Siculus. Vide Menagii et Octavii Ferrarii Origines Italicas.

¹⁸ *Herpe, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1405. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 62: Lequelz deux compaignons portoient une Herpe, dont ilz s'esbattoient.*

¹⁹ Harpe, qui harpat, seu Citharam vel Harpam pulsant, Lyricus, citharedus, Leges Anglorum et Werinorum tit. 5. §ult.: *Qui Harpatorem, qui cum cirulo harpa- re potest, in manum percussit, componat illam quarta parte supiori compositione, quam alteri ejusdem conditionis homini, nartifics similiter.* Le Roman d'Au- bery MS.:

Çil voleur, et tuit cil Harpeur.

Philippus Mouskes in Henrico I. Rege Franc.

Robert Crespin entre el Palais, U on cantoit et son et lais, Li uns une Harpe, li autre vigile.

²⁰ HARPA, Falx, ex Graeco ἄρπη. Andr. Monach. lib. 2. Vita S. Ottonis Bamberg. cap. 30: *Armati securibus et Harpis.*

²¹ HARPI, Eadem notione, seu potius emisa ad modum falcis reflexus: unde milites qui eo utebantur Harpigeri dicti. Papias: *Harpe, genus gladii.* Albertinus Mussatus lib. 6. de Gestis Henrici VII. Caesar rubr. 10: *Is enim praefato Riccardo iuxta per eadem p'ne dies per ignotum rura- lem virum agresti Harpe uexerat interfecto successerat.* Vox haud ignota. Ovid. Metam. lib. 5. et Lucan. lib. 9. *Faleem supina vocat Juvenalis Sat. 8.*

²² HARPGARE, ἄρπηζω, Rapere, diri- pere: vox Plauto familiaris. Victor Uti- censis lib. 3. de P'osecut. Vandalica pag. 50: *Dimicavit contra innocentium capitibus furoris, et avaritia crudelitatis, ut et animas perderet, et substantiam Harpagaret.* Althelmus de Laude virg. cap. 43:

Carula sanguine Harpagari valdeera rivis.

²³ Hinc Harpaille, per Raptorem seu nebulonum turma, in Lit. remiss. ann. 1378. ex Reg. 113. Chartoph. reg. ch. 304: *Lequel Estienne les appella Harpaille, ribaudaille, etc.* Aliud vero sonat Harper, qui nimirum in piacando harpagone utitur, in aliis Lit. ann. 1361. ex Reg. 91. ch. 153: *En ce meisme hostel se harpergeit Johan de Villepoite, Harpeur de maiee.* Vide supra *Arpocare*.

²⁴ HARPAARE, Eadem notione dixit Petrus Damiani lib. 2. Ep. 18. lib. 5. Ep. 16. lib. 6. Ep. 23. lib. 8. Ep. 10. *Harpaizare*, lib. 4. Ep. 3.

²⁵ HARPAARE, HARPATOR. Vide *Harpa 1.*

²⁶ HARPENI. Vide *Harthpenny*.

²⁷ HARPIGERI. Albertinus Mussatus lib.

1. de Gestis Italicor. post Henricum VII. rubr. 1: *Per latera distincta Harpigeris lancearior, fundibularis, etc.* In Glossis MS. *Arpis, falcemur* exponitur. Ita Harpigeri ferre milites harpis seu falcibus instructi. Vide *Harpa 2.*

²⁸ HARPINUS, Charta Phil. Aug. ann. 1181. in Reg. 137. Chartoph. reg. ch. 146. pro monast. S. Ambr. Bitur.: *Omnia quaecumque habet concedimus, eo videlicet tenore, quo ipsa tenuit tempore Harpini praedecessoris nostri et Ludovici patris nostri, etc.* Quisnam hic Harpinus Philippi Augusti praedecessor?

²⁹ HARPINUS, HARPE. Vide *Harpa 2.*
 HARPOVES, Spicula ferrea longa 6. pedib. quibus belucae in mari configuntur: Gallis *Harpons*, unde *Harponarii*, *Harpo- neres*, beluonarum piscatores. Vetus Charta ex Regesto Constabularii Poeta- degal. f. 221: *Unam balenam, cuius Harpo- nes, cum quibus infecta fuerit, fuerunt positi ad trabem nam magnae aule castri Burdegole.* Describuntur Harpones a Cleiraro ad Leges maris Oleron. pag. 149.

³⁰ HARPYLE, Isidorus in Glossis, *Vir- gines volantes.* Intelligit Harpyias Poeta- rum. Tralate Sidon. lib. 5. Ep. 7: *In foro Scythae, in cubiculo viperae, in convivio scurres, in exactionibus Harpyiae.*

³¹ HARROIDA. Vide *Harrieda*.

³² HARSA, Candelabrum ecclesiasticum in modum octae, seu trigoni confectum, Gall. *Har. Nécrol. evel. Paris. MS.: Haec sacra nocte vigilia natalitatis Domini, Jacobus Duxis decanus fundavit anam Harsam cerorum de viginti quatuor libris cerae relictis atque bone.* Ubi semel et iterum occurrit. Vide *Hercia 2.*

³³ HART. Henricus Rosla in Hertings- berga:

Saxonicus nemus est viginti millibus et sex [Hart, Puerorum, dicti quod Theotonia lingua vocant] Esse potest magis, sed non praestantiam illam Silvae, sive ferri: hunc autem dives habetur, Quod municipis et pugni palliat. Hart est: Hic ideo dictum, quia durus comes, quod illud Educat, est alius.

³⁴ Hart quippe Germanus est durus, asper.

³⁵ Hart Teutonicum vox generica quae silvam significat; specialius vero eam quae per totam Germaniam a Rheno usque ad Vistulam porrecta, Hercynia dicitur, Germanis *Harzin*, vel *Harkin*, *Horkin*, quod ab Hart et Kan derivatum existimat Schil- terus, et in compositione silvam semina- riam seu aliarum malitiam sonare ipse auctor est in Glossario Teutonico.

³⁶ HARTEX, *Lo poma grana.* Glossar. Lat. Ital. MS.

³⁷ HARTHPENNY, Denarius S. Petri, seu *Romescal*, in Legibus Edgari Regis cap. 4. qui scilicet singulis focis, hoc est, domibus imponatur; ex Sacon. *Heco'd*, focus, locus, quo ignis foveatur, domus, et pecunia g'e, denarius. [Harpent, praeperam per Harthpenny, in Litteris Henrici Reg. Angl. Regest. 36. Chartophylacii reg. ch. 58.] ex Vide *Harthpenny*.

³⁸ HARTMUTTO. Tradit. 53. Ebersberg. apud Oesfelum tom. 1. Script. rer. Boicar. pag. 26: *Cunctis etiam, qui propter cadenda ligna in ipso foresto avena modum, quon-*

dicunt Hartmut, solvant, ob remedium anime sui avaritiam Adalberonis, medium partem idem usque ad usumque modum remisit. Vocis origo ab Hart, silva et Mut, vectigal; præstatio itaque est pro usu silvæ exsoluta. (** Vide Marchenatte apud Graff in Thesaur. Ling. Franc. tom. 2. col. 700. Mutte est Modius.)

* HARBUCL, *Quello de cani*, in Glossar. Lat. Ital.

* HARUS, vox Teutonica quæ arborum folia, ramos, frondes significat. Kilianus: *Haer der boomen*, *Comæ arborum, rami et frondes*. Diploma anni 1590. apud Schilterum: *Item in silvis Escherne de Haaro et de pascuis medietatem deo.*

* HARUSCA, *La mandragora*, Gloss. Lat. Ital.

* HASBANUM, Idem quod Halbanum 2. Tributum, quod a quibusdam artificibus pro licentia artes suas exercendi et eorum opera vendendi, regi exsolvatur. Charta Ludov. VI. reg. Franc. ann. 1139. inter instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 498: *Confirmamus quidem quod hospites jam dicta ecclesie, qui mercatores sunt et in foro nostro opora venditi exerceant, Hasbanum, quod cæteri mercatores propositio nostro persolvunt, ipsæ ecclesie persolvant. Eadem rursum legatur in alia ann. 1190. ibid. col. 445.*

* HASBARDUM, Alea, Gall. *Hazard*. Statuta Ecclesie Argentinensis ann. 1435. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 529: *Usus tabularum præterquam in itinere constanti et ne tabernis in domibus suis teneant, ludos quoque taxillorum ad Hasbardum.*

* HASCARIA, Fide *Harmiscara*.

* HASCLEA, Vastis species, hastile, nostris *Haspe* vel *Haste*. Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 107. Chartoph. reg. ch. 372: *Idem Johannes avarum quandam mengum Hascleum Justum seu luculum cepit...* et de dicta Hasle (sic) ipsum significanter perennit. Haulte, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1480. ex Reg. 206. ch. 512: *Des Hasles de leurs joveines fut frappe les uns sur les autres. Vide supra Arle.*

* HASCO, Idem videtur quod Saxo. Hascod, Mullus, Gall. *Malet*. S. Wilhelm Constit. Hirsug. cap. 8: *Pro signo piscis, qui Hasco appellatur, generali promissio, hoc addit, ut summum iudicis super piscis unguem in manum prostrare facias, ac si simul infunderent ipsius aquam: ipse enim cæteris amplius abundat squamis.*

* HANEXA, Harena aut hasas, quas nos aras et hasas, quæ lites, dicimus. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

* HASUA, Lex Ripuarii. tit. 67. § 5: *Si quis pro hereditate et vel pro ingenuitate chartam receperit pro malo ordine, cum ex in Erelen conjurat, et cum duodecim ad seipsum Regis, in circulo et in Hasle, hoc est, in rano, cum verborum contemplatione conjurare stultet. Ille paulo secus habentur in Edit. Heroldi tit. 69. § 4. Hic autem Haslam idem valere ac Haslam placeat existant: nam et hasus ramum sonat. Vide in his verbis.*

* Haslam minime confundendum esse cum hulla monet Schilterus in Glossar. Teuton. ubi addit idem potius esse quod Hasma. Vide Ranne. Ecardus vero

Haslam hic speciatim pro Ramo ex corylo depremo sumi existimat, qui ramus tantum signum rei vere geste in iudiciis adhibebatur, inde apud plebem veritatis index habitus est, et pro virgula divinatoria in usum venit. Et certe corylus in Gloss. Ratisbon. *Hasal*, in Beusoni Vocabul. Anglo-Saxon. *Hasal*, Angl. etiamnum *Hasle* vocatur. (** Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 810.)

HASPA, Cowello est id, quod ostium posti annectit, Anglis *Haspe*, fibula. Bracton lib. 3. cap. 18. § 1: *Fieri debet traditio per ostium, per Haspum vel anulum, et sic erit in possessione de toto. Adde lib. 5. tract. 6. cap. 15. § 14. et Fletum lib. 3. cap. 15. § 5. Vide Firmatorem in Firmare. In formulis Anonymi, form. 20. et 43. traditiones fieri dicuntur per ostium, hoc est, per Haspum: Per illud ostium de ipsa casa, per herbam vel terram, ipsum munus...* visus fuit tradidisse.

* HASPACIUM, Præstationis species. In Charta ann. 1283. ex Tabulario S. Dionysii Rex dicitur habere in villis et territoriis de Belna de clauo Regis, ... octo libras pro menagio... bichenagium, vingium, Haspaciung, bannum pro vino vendendo, etc.

* HASPALICI, Miracula S. Eusebii Abbatis Hamaticensis. n. 7: *Tunc prout non erant, neque scienti, neque qui nunc confusus vocatur dicuntur Haspalici, quorum numerus modo ubique locorum penitus innumerabilis est, qui diurni nocturnique raptores semper incumbunt et infensissimi sunt. Ubi doctissimus Henschenius, forte, inquit, *Raspalici*: hoc enim vocabulo fecit hominum undique collectorum appellari apud Claudios auctor est. Quid si illi diei, quod *haspas* seu ostia effringunt, ut *Haspalici* legendum sit, fuerintque, qui Latini *Deretarii*?*

* HASASERI, Idem qui *Assasini*. Jacobi de Vitrisco Hist. Orient. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 572: *Et nota quod in terra Domusci et Antiochie est quoddam genus Saracenum, quod vulgariter Hasaseri vel Egiaseri dicitur, et alio nomine veteres Promontani appellantur; et hoc genus hominum sine lege vivit.*

* HASATUTI, Eadem notione. Vide *Assasini*.

* Hasasini et Hassasini, in Contin. Hist. Guill. Tyrri apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 639: *Le sire des Hassasini li remanda outre fuis qu'il li rendist l'avoire de ses gens, et seut bien s'il ne li rendoit, qu'il lui en nuerait. Le marchis dist qu'il ne le rendroit mie. Lors commanda le sire des Hassasini a deus de ses homes qu'il alassent a Sur, et occissent le marchis. Ille: *Hasasini*.*

* HASBERCH, Vide *Halsberg*.

* HASCOCK, [f. Tofus, Anglis *Hascock*, Gall. *Tof*, lapidis species.] Monastium Angl. tom. 1. pag. 850. 852: *Ab illo vero exitu de Birchemere indirecte per transversum marici usque ad tertium Hascock a firma terra in aquilonali fine de Higgenie, et sic deinde per omnem tertium Hascockum, etc. Infra pag. 853: Pastores vero nostri super exteriores Hascockos verus Walton, inter pratum et mariscum debent stare, et*

animula sua usque ad pedes suos ven. permittere.

1. HASTA. Hastæ Francorum potissime fuisse arma, quos probissimos belatores, mirabiles de lanceis percussores fuisse: Fulcherius Carnot. lib. 2. cap. 41. quod firmant Gregorius Scriptores ævi inferioris, Anna Comnena, Nicetas, et Ginnamas, indicatis ad Joinvillam pag. 167. Ita por: Francorum hastas describit Albertus 1. lib. 4. cap. 6: *Hastæ frangere in monachorum ferro acutissimos profectus sunt, quos grandes pertice. Et Will. Brito lib. 11. Philippid.:*

Mos illius hastas manus conssigit in illud, Quosque cuspiæ erit longa, et suble intus æt, Et quænulla vellet veribus dentata recurva, Campidis in medio uncus emittit acutas.

[Le Roman de la guerre de Troye MS.:

Li Das d'Althesse à tant premier
Que la Gaste grosse de pomier
Li fait parer l'escu paier.]

Vide *Lancea*.

* HASTA frangatur in dorso ejus. Pius servorum qui cum lancea inveniebatur, in Capitul. lib. 5. cap. 247: *Et si sine lanceis non portant, qui inventus fuerit per bannum, Hasta frangatur in dorso ejus.*

* Haste, pro Hastæ, eo sensu, in Charta ann. 1363. ex Reg. 98. Chartoph. reg. ch. 133: *Poursue de espée, Haste... qui sui armes défendues. Ille: Hasta appellatur Stimulus, quo boves punguntur et acutur, in Lit. remiss. ann. 1479. ex Reg. 263. cap. 263: *Durand Jarrie portant à sa une Haste ou aguillette pour toucher les beufs.**

* 2. HASTA, Veru, vernacule Ille. Vix Occitanis etiamnum notissima, quæ admodum et nostris olim; nunc tunc Breche, Privilegium Leduini Abb. S. Vedasti Atrabat. ann. 1036: *Stallus cultellorum a anno 1. cultellum. Qui vendit Hastas a anno 1. Hastam.*

* Lit. remiss. ann. 1404. in Reg. 11. Chartoph. reg. ch. 158: *cellus de la Rue priat un Haste ou broche de fer, etc. Hastæ, eodem sensu, in Pedag. Peron. ann. 1513. ex Chartul. 21. Corb.: *Chaucun Haster, j.**

3. HASTA, Pars corporis, qua viri mus, quomodo Bædæ Gregorii dicunt, Michael Scotus de Physiognomia cap. 22: *La ris nasus longus et grossus, significat propatium magnum, et e converso: et super hoc dicit quidam et bene: Ad formam nasi dicitur Hastæ bairadi, Cap. 100: *Statura hominis multum nuntiatur de illo: nam si Hastæ forte longa et bene recta, ac plus minusque pinguis, significat hominem audacem, crudelē, etc. ejus Hastæ aut longior et minus, significat hominem fortem, etc. Ita Hastæ usurpantur Ausonius in Centone:**

Intorquet Ausonius enitens viribus Hastam.

Græcos hæc notione διχα usurpare, observavit Jan. Rutgersius lib. 3. Var. Let. cap. 2.

* 4. HASTA, Recentis saluti frustum unde rusticis nostris: *Je suis envené à la Hastille et du boundin. Ordinarius Londinense apud Marten. de Divinis Officiis antiq. Eccles. pag. 95: *In alia benedictio dicitur ob Hospitalarium similiter pulsator candelæ, et benedictio dicitur Hasta cum c.**

... dantur pro prebenda presbyterii.
... dicit Tu autem, lectori dantur tria
... cum cibo. Charta ann. 1339. apud
... Antiqui. Ambrosien. pag. 450 :
... dicit quod Johann... tenuit medicum
... unius messuagii, et unum concarcatum
... in Blochesdon de domino Rege per ser-
... deforand domino Regi unum Hastam
... pri. 11. cum fagaverit in parco suo
... (Archiev.).

* Une Hastie de pore à quelque jour que
... soit soit, n'est se elle estoit au Vendredi.
... lib. 2. statut. artif. Paris. ubi de Pedag.
... debitis fol. 5. *Hastennuë*, eadem no-
... te, in Lit. remiss. ann. 1392. ex Reg.
... Chartoph. reg. ch. 273 : Onquel ostel
... essent fait cuire et appareiller une Hastie
... de pore, que le suppliant avoit apporté
... d'Ampey. Vide supra *Atis*.

* *HASTA*, Modus agri. Charta Hugonis
... Senonensis ann. 1154. in Tabul.
... Senonensi : Et 5. den. de censu, quos
... candelas tenebat de Alverio de una Hastie
... non arduis, etc. Tabular. Alsbripie : In
... hac hastia praterunt. Tabular. S. Albini
... nigrig. : Concessit etiam de silvo, que
... erat, quantum opus erat ad claudendum
... agros, spatios 3. Hastiarum in latitudine.
... Liber Chirographorum Absie fol. 15 :
... omnes hujus et defensibiles habebant in
... armis terribis Monachorum circa omnes
... et rivos unam Hastam hinc et inde.
... fol. 3. *Lancea*.

* Nostris *Haste*, eadem acceptione.
... ann. 1335. in Reg. 71. Chartoph.
... ch. 56 : Item in *Haste* sua la voie de
... *Sorel*, etc. Lit. remiss. ann. 1468. in
... Reg. 95. ch. 14 : *Icebui Jehan avoit euilli*
... *icebuit* et moissonner deax *Hastes* de
... que le suppliant extimoit à la somme
... de boyssenz... Le suppliant se coucha
... hors d'une *Haste* de vignes. Sic forte
... ptoia quod certis passibus. *Has* nunc
... constaret. Lit. remiss. ann. 1391.
... Reg. 149. ch. 44 : L'ayz dudit Basin, qui
... de la maison ou demouroit ledit Colin,
... ou dit *Has*. Aliæ ann. 1408. in Reg.
... ch. 381 : Lequel Henric chancelier
... a comme à trois ou quatre *Has* de là,
... de la cop. *Hax* et *Haz*, eodem intel-
... Lit. remiss. ann. 1386. in Reg. 130.
... : A trois *Hax* ou environ près dudit
... Branzon Darboys a esté trouvez
... Aliæ ann. 1418. in Reg. 170. ch.
... : Avant que le suppliant et son frere
... près d'icebui Robert d'environ
... *Has*, autrement enjambées, etc.

* *Hastur*, Eadem notione. Testamen-
... Sacri II. Reg. Portugallie, era 1886.
... Braddonum in Monarch. Lusitana
... pag. 379 : Item mando Isidoro Petri
... meo praxistonium, cum ipse con-
... de me tenere in Cortigia, et sex *Hastiles*
... dentis in Valado, etc.

* *HASTA* Regia, [Imperii insignie].
... Henrici III. Regis Angl. apud Pryn-
... tom. 2. Libertat. Angl. pag. 1046 :
... portatitem argenteum... cum *Hasta*
... *Regia*, etc. [*] Adde Thietmar. lib. 6.
... 3. Vide *Baculus*.

* *HASTA*, Vestis Monachica. Vide
... *Opilium*.

* *HASTA*, Stipes, palus, hastile, no-
... *Hastile*. Stat. Aveline ann. 1499. cap.

59. ex Cod. reg. 4614 : Si aliquam arborem
... grossam vel parvam seu plantonum, vel
... *Hastam* seu paronum sciderit, vel pellerit,
... seu eradicaerit de die, solvat... solidos
... decem. Lit. remiss. ann. 1391. in Reg. 142.
... Chartoph. reg. ch. 161 : Le suppliant prit
... un tison de feu, appelle *Hastelle* ou langage
... du pays (d'Auvergne). Aliæ ann. 1475. in
... Reg. 195. ch. 1555 : Icebui preste tenant
... sa maison une buache de bois, qui se nomme
... au pays (Normandie) une *Hastelle*. *Hine*
... *Enhaster*, Palo infigere. Chron. S. Dion.
... lib. 3. cap. 14. tom. 3. Collect. Histor.
... Franc. pag. 331 : Puis la fist *Enhaster* en
... un pel et ficher en terre. Ubi Aimoin. lib.
... 3. cap. 42 : Palo preceptum infigit. Lit. remiss.
... ann. 1471. in Reg. 195. ch. 608 : Les sap-
... *pians* prendrent en l'ostel d'icebui mo-
... *noier*... trois pieces de chair, qu'ils *Enha-*
... *sterent* en un baston. Guinevilla in Peregr.
... hum. gener. Ms. :

L'autre vieille en sa main tenoit
... Un grave, qui tous plains estoit
... D'oreilles d'hommes trefloires,
... Qui y estoient Enchastées.

* *HASTALLARE*, Differre, tempus pro-
... rogare : unde *Hastallatio*, Dilatio, mora,
... inducitur. Vide supra *Asellare*.

* *HASTARE*, Hastis pugnare. Virgil.
... Grammat. pag. 80 : Magna impetu facto
... *Hastare* se omnes et calcaverunt et senten-
... te se invenerunt.

* *HASTARIUM* ARGENTUM, apud S.
... Augustinum Ep. 134. opponitur argento
... proprio : ubi Filasæus lib. 1. Selector.
... *Hastarii* nomine intelligi existimat, pecunia
... ex rebus propter debita fiscalia di-
... venditis, ipsi fisco acquisitis. Quippe
... *hasta* in foro posita venditiones a fisco
... celebrabantur. Vide Cod. Th. de fide et
... jure *haste*, lib. 10. tit. 17.

* *HASTARIUM*, Alia notione, apud
... Tertul. Aphlogot. cap. 13 : Quos (Deos) in
... *Hastario* vestigat *habetis*. Elib. 1. ad Natl.
... Quos (Deos) in *Hastarium* regressis. Hinc
... recte *Rigaltius* : *Hastarium* igitur est Liber
... *Hastarius*, seu *Hastabarium* et *Regestum*
... *vestigaliorum*, que sub *haste* et voce
... prealonis quinquennio quoad addici re-
... demptoribus solebant.

* *HASTATOR*, Officium in coquina regia,
... in Ordinat. Hospitali S. Ludovici Reg. ann.
... 1261. vulgo *Hasteur*, qui veru ad focum
... versat : est enim nostris *haste*, veru, quod
... *haste* speciem refert, apud Froissartem 1.
... vol. cap. 181. *Hastier*, in Gloss. Gall. Le
... Roman de Paris la Duchesse MS. :

Si un porte un poon rosti su un Astier.

Le Roman de Garin MS. :

Et Bus ot un grant *Hastier* seui,
... Plein de bous *Hastes*, qui sont bons et rostis.
... Alibi :

Parderaut loi trois un Escuier,
... Qui en sa main portoit un grant *Hastier*,
... Prent-de a deus natus car il es ot mestier.

Ita etiamum Arverni veru *Aste* et *Ate* vo-
... cant.

* Hæc a Latino *Assare*, Gall. *Rotir*,
... deducunt existimo : unde etiam *Hastes*
... veduntur carnes ad focum versatas atque
... *Assas*. Le Roman de Guillaume au faucon
... MS. :

Et les tables basses assies,
... Et les blanches napes ses mises,
... Et après les napes aportées,
... Puis et vin et *Hastes* torrées.

Le Roman d'Athis MS. :

Et de beauls *Hastes* de lardez,
... Et roisselles, et puis pantes,
... Sont portées à tel plesoir,
... Comme s'il n'eust rien courtois.

* *HASTATOR*, *Assarius* cognus, obsonator,
... Gall. *Rostisseur*, *Cuisinier*, Laurentius Bizi-
... nius de Origine Belli *Hustitici* apud Lade-
... wig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 175 : Ad
... que civitas *Hastatoris* aiunt se non posse
... sine consensu aliorum civitatum, cum quibus
... sunt ligeti, aliquam tunc concordiam.

* *HASTARIUS*, Officium in coquina reg-
... ia, nostris *Hastier*, idem qui *Hastator*,
... Charta Phil. Pale. ann. 1304. in Lib. rub.
... Cam. Comput. Paris. fol. 481. r. col. 2 :
... Theobaldus de Boluvilla *Hastarius* Jo-
... *hannæ regina*, etc. Lit. remiss. ann. 1425.
... in Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 344 :
... Comme le suppliant ait esté... en office de
... *soigneur* de la cuisine et depuis *Hasteur*, etc.
... Vide supra *Asierius* et *Hasta* 2. [*] et
... Guéard in Prolegom. Chartul. S. Petr.
... Carnot. pag. 57.

* *HASTEDUM*, *ASTEDUM*, (Villa, prædium
... rusticum, ac præsertim agri qui a villa
... dependent) Tabular. S. Petri Cellensis
... Diocesis Trecentis, ann. 1089 : *Præter*...
... totam *Hastum*, quam possidebat apud
... Fontanetum villam, quantum scilicet possent
... colere, quicunque in ejusdem ville potestate
... essent mansuri, B. Petro concessit : ipsiusque
... *Astedi* iustitiam ac terrigium tam in terra
... quam in la patura seu pratis concessit. Apud
... Duchesium in Histor. Castrovillana pag.
... 10. (Vide *Hasta* 5.)

* *HASTELARIA*, Locns ubi *hæste* co-
... quinarie asservabantur. Libernig. Scavari
... pag. 348 : *Hastariis* *Hastelæ* consueta-
... dinarium cibum, homini uno tres obol. [*] Le-
... gendum forentem *Hastelaria*. Vide *Hastella-*
... *ria*.

* *HASTEDITIONUM*, Servitium quod
... domino capitali proficiens ad exercitum
... debetur, et ejusdem redemptio pecuniaria.
... Vide *Hæste*.

* *HASTERELLUS*, Collum, jugulum,
... cervix, nostris *Hasterel* et *Haterel*. Glossar.
... Gall. Lat. ex Cod. reg. 7584 : *Haterel*,
... cervix, i. posterior pars colli. Lit. remiss.
... ann. 1359. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch.
... 897 : Dicitur castellus in dicta corneta existens
... intravit *Hasterellum* seu cervicem dicti def-
... functi ita profunde, quod mors extitit in-
... convenienter vel paulo post subsecuta. Charta
... ann. 1346. in Reg. 75. ch. 530 : Icebui
... prirent par la poitrine et li donnerent un
... cop ou *Haterel*. Lit. remiss. ann. 1400. in
... Reg. 155. ch. 209 : Il tira un petit caustel-
... ler qu'il avoit et jappa ledit d'Aubencheul,
... que ou viange, que autour du *Hasterel*. Aliæ
... ann. 1467. in Reg. 194. ch. 266 : Un
... gigot de monton rosti et ung *Haterell* ou
... cop de veau aussi rosti et chaz. Bertr. Gue-
... scelin MS. :

De sa broche de fer lui a trois cops donnez
... Parmi le *Hasterel*, lui est le sauc coulez.

Guill. Guiartus ad ann. 1298 :

Aus destriers donnoit liex mœris

Ament parmi les Hasier,
 Que de peaux ce qu'il ourdisent,
 En plusieurs lieux les estoindissent.

† **HASTERICS**, ut supra *Hastier*, in Distribut. quotidianis eccl. Lugdun. Miss. Officium in coquina canonicorum.

† **HASTIFRAGUS**, Hujus cognomen rationem docent Acta B. Lucæ abb. Cuisiac. tom. 2. Mooum. sacr. antiq. pag. 6: *Hastidus Cuisiaci simul ac Juviniaci dominus, quem ob actus bellicos, armorumque et lanceæ potissimum peritiam, vulgus nobilium nuncupavit Hastifragum, etc.*

HASTILE, *Purs candelabra stipe directe procedens*, Jo. de Janua. Vide Exod. cap. 25. et i. Reg. cap. 17. 2. Reg. cap. 21.

† **HASTILIS**, Modus agri. Vide *Hasta* 5.

† **HASTILLIA**, *Jouste*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. Vide *Hastiludum*.

HASTILUDICIUM, Quod vulgo Torneamentum vocant. Joan. de Janua: *Hastiludum, quidem ludus militum, cum hastis & sed. quando equites currunt et frangunt hastas*. (Gloss. Lat. Gall. Sangern.) *Hastiludum, Jeu ou jouste de lance*. Synodus Herbipolensis aon. 1287. can. 4: *Hastiludis et torneamenti*, etc. Math. Paris ann. 1256: *Circa Pentecosten apud Bile comitatum est Hastiludum propter et generaliter secundum legem et disciplinam Militarem, etc.* Chronicon Aula Regie: *Per torneamento et Hastiludis vestra diffunditur gloria*. Occurrit passim. Vide Dissert. 5. 6. et 7. ad Joivillam.

HASTILUDIARI, Hastis configere in hastiludis et torneamentis. *Ægidius de Roy* ann. 1386: *Ubi facta sunt sollempnia magnæ, et hastiludis, ubi Rex Francie Hastiludum*.

HASTILUDERE, Eadem notione, apud Albertum Argenioensem pag. 144. [et in Chron. Estensi apud Murator. tom. 15. col. 390.]

† **HASTILIARE**, Eodem significatu, in Annal. Mutinens. apud Murator. tom. 11. col. 70. ad ann. 1270: *Multa fuerunt societates Baronum Hastiliare, etc.*

† **HASTILUDIS**, in Regimin. Padue ad ann. 1300. apud Murator. tom. 8. col. 450: *Hoc anno milites et nobiles et alii judices Padue, et fratres Padue fuerunt in Hastiludis et aliis solaciis cum pulchris vestibus*.

HASTILUS, apud Ericum Upsaliensem lib. 3. Hist. Suecicæ pag. 95.

† **HASTILESOR**, Qui hastiludo decerant. Annal. Estens. ad aon. 1397. apud Murator. tom. 18. Script. Ital. col. 938: *Hastiludentibus contineant etiam ipsam prædictis societatibus Hastilutorum, cum vestibus de synodus propter, Quibus Intrinsecus portum Leonis, Hastilutores de societate notoriorum, etc.*

HASTIXA, Gloss. *Hasta, δόρυ, Hastina, δόρυ, δόρυζον*. Leg. forte *Hastula*, vel *Hastile*.

† **HASTINGA**, Navium statio, ut videtur, Gall. *Rade*. Chartul. Fiscann. fol. 4. v°. *Ipsebus (habebit) reliquum nedissem et hunc consuetudinem etia deivini de omnibus navibus, que ibi applicuerint, exceptis solis navibus hominum residentium in Hastings, que vi tempestatis ibi applicare compulse fuerint*.

HASTINGI, Normanni, Dani, ab Hastings eorum Duce primario, de quo Scriptores passim; et quem natione Gallum, ac in pago Triacassino ex infimo rusticorum genere ortum asserit Glaber Rodulfus lib. 1. cap. 5. Charta Guidonis Episcopi Bedacensis ann. 1075. apud Loiselum: *Sec postmodum barbarorum incursione, et impiorum, id est, Hastingsorum pervasione cuncta perdidit*. Idem Hastingsenses dicuntur Simeoni Dunelmensi ann. 1049.

† **HASTITEXES**, Hasta armatus. Gesta Tancredi apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 133: *Alam Tancreus ensis dimittit, ut Hastitenes putetur potius venisse armatus suæ pedes, quam lancea miles*.

† **HASTIVIA**, Anisi impetus, nostris alias *Hastivæ*. Lit. remis. ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 499: *Cum dictum delictum, ad quod si aspiraverint per simplicem Hastiviam, grossante stultitia aspirant, pretium quinque solidorum non ascendet*. Aliæ ann. 1389. in Reg. 137. ch. 107: *Brunt considerant que nubuit voluit dote touchin, quem rebelles et traitre, meun de chaude cole et de Hastivæ fery d'une dague qu'il portoit ledit Provencal*. Hinc *Hastas*, *Fervidus*, iracundus, in Lit. remis. ann. 1389. ex Reg. 137. ch. 10: *Doubtant qu'il ne les vilieust et tuast, parce qu'il estoit comme moult perilleux et Hastas, etc.* Unde *Hastivatus*, cognomen quoddam Gausfredi, in Charta ann. 1234. Gall. dicimus, *Qui a hate*.

† **HASTO**, *Jurare sine Hasta*. Vide *Asto*.

† **HASTRA**, Arboris species, quam *Hæstreppellamas*, a fago nihilominus distincte. Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 12. v°. *Diximus quod habebat unum fagum cum una Hastro ad natale Domini per livream servientis nostri*. Vide supra *Hastria*.

† **HASTRUS**, Mensura frumentaria. Charta Wall. dom. de Sothengen ann. 1208. in Chartul. abbat. Montis S. Mart. part. 1. ch. 54: *Particula arden decime, quam, tenet ad centum annuum decem et octo Hastrobus avenæ ad mensuram, que dicitur scolthastr, in Natali solvende*.

1. **HASTULA**, Modus agri, pertica. Gregorius M. lib. 8. Epist. 61: *Hastulas vinearum numero quatuor*. Vide *Hasta* 5.

2. **HASTULA**, diminut. ab *Hasta*. Glaber Rodolphus Hist. lib. 1: *Alis quoque Sacrorum eorumdem cultu depulsum ligni Hastulam, etc.* Id est, *Hastule lignum*.

3. **HASTULA**, Assula, Segmentum, in Glossario Gasparii Barthii apud Ludew. Reliq. MSS. tom. 3. pag. 441. ex Guiberti Hist. Palest. Occurrit etiam in Miracul. S. Bertini lib. 2. cap. 3. Vide *Astula*.

† **HATIVATUS**. Vide supra in *Hastiva*.

† **HATUBUS**, αὐτὸς αὐτός, Qui agere loquitur. Gloss. Lat. Græc. Sangern.

† **HATYA**, Odium, invidia; ita aliquando scribi testatur Spelmanus. Vide *Atia*.

† **HAVA** vel *HIVAS*, Mensura frumentaria, eadem forte que *Havatus*. Vide infra in hac voce. Charta ann. 1320. io Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 410: *Deductis sex Havis, tribus correptionibus et dimidio frumenti, valoris octo solidorum Parisiensium annua-*

tim vel circa, que nobis super ipsa debeatur. Vide infra *Havæa* 1.

† **HAVADIUM**, *HAVAGIUM*. [Tributum, et fallor, quod pro mensura aridorum erigitur, Gall. *Havage*, *Havée*, forte a menue, que *Havata* vel *Havoms* dicitur, vel a *vete* Gall. *Havir*, *Capere*, ducta origo.] Chan. Gausfredi Comitiss Mauritanie in Biblioth. Cap. pag. 543: *Havom quonque, etiam alias consuetudines, quas in burgo S. Doy, sibi accepimus, omnes dimino*. Idem ens videtur quod

HIVAGIUM, [Charta ann. 1276. in Cout. lator. Doms Dei Pontisarr. *Dicitur debere sibi quoddam consuetudines, vulgariter nuncupatas Havagium et cringium qd Pontisarrani, ipsosque ac eorum puerberies esse et fuisse in possessione vel quasi propriendi prædictum Havagium et cringium nomine annui redditus sibi a nobis datus*. Alia vernacula ibid. de ead. præstatione: *Sicbrat tult que comme content fust, des Havage et d'un buffetage de Pontisarr*, etc. Charta ann. 1283: *Cum Normanni b. Cleenere armerger tradidissent alias illam viro D. Johanni Duci Britannia 12. illi annui redditus ratione ejusdem emende, a nos requisiti fuissimus de assidue posside summo; assignavimus duas partes Havagii villæ de Lannoyen*.] Charta Willemi Comitis Pontivi, in Hist. Perticensi pag. 11: *Sint quieti et liberi de teloneo, ..., havagii, havagii, baselagie, etc.* Ubi præpeditum *Havagium*. Regestum Philippi Augusti Herouallianum f. 149: *Præpositura Henonis, avenæ 6. mod. Havagium 10. f. hule 60. lib. etc.* Regestum cenensium feodorum Comitatus Carnotensis f. 11: *Le Havage de chascun seigneur de l'it vint la ville de Chartres hors franchise, seigneur le vent, l'a achete, il doit un Havagium d'a cri en sa terre, ou en son gangue, il doit dou seigneur d'it Havagium, et l'a grain autressi, fors que d'avoine, et l'a pain ou double*.

† 1. **HAVATA**, Mensura genus. Charta ann. 1315. ex Chartul. S. Martini Pontisarr. *Albas et Religiosi S. Martini Pontisarrani sunt in possessione pacifica percipiendi a libei dei Sabbathi duas Havatas nisi Pontisarrani a vendentibus sol.*

Quantum scilicet pagullo seu aut contineri potest, nostris *Havæ*; qui etis voce significatur *Hus percipiendi quantitatem ex rebus, que io foro duntur*. Charta ann. 1337. in Reg. dunt. Caroli IV. et Phil. VI. fol. 183. v. et Cam. Comput. Paris. *Item la Havæ frus qui sont vendus à prix de vente Chaux, dont chascun, sur qui l'on per la Havæ, se pourra racheter parmi au point, et partant sera quele de l'eden Havæ. Chartul. Latiniæ, fol. 240. v. *sumiers debet une obole d'exemple d'Havæ de seel. Havongnie, eodem significatu, in Consuet. Camerac. Mss. *Havæ de sel, une Havongnie à dots d'el de sel. Avardier nuncupatur, in Lit. add. pro eccl. Vivar. ann. 1445. in Rec. Chartoph. reg. ch. 151: Item tres d'iers de sel, que sollait prendre Gu de la Roche sur chascun volage de Havæ sont par la rivière du Roine*.**

2. **HAVATA**, Candelarum fasciæ

regillo apprehendi potest. Gall. *Pois-son*. Charta ann. 1132. in Chartul. S. Carol. : *Dedit in perpetuum eleaman-sterium S. Petri Carnotensis tres et unum pugillum sive unum Havatum florum, quas percipere solebam annua-ri almaringo S. Christophori. Vide infra et 3. et Puginata.*

† *HAUBA*. Vide *Huba*.

† *HAUBANNUM*, *HAUBENTUM*. Vide su-
pra in *Bellannum* 2.

† *HAUBERGARE*, Hospitali, habitare, curari, Gall. *Loger*. Reg. feud. Aquit. 11. reg. loc. cum Cam. Comput. Paris. fol. 11. r. : *Si ipse locum tenens non Haubergaret, dedit hominibus in anno etc.* Vide in *obsequio*.

† *HAUBERGIUS*, Loricarum artifex. Remiss. ann. 1356. in Reg. 84. Char-
t. reg. ch. 646 : *Dictus nepos Stephanus*
collegium de quadam pecta macleorum
*collegii in manu tenebat, dictum ser-
vum in vultu percussit. Vide Halsberg.*

† *HAUBERGUTUS*, Panni genus apud
tylos, *Hauberjets*, apud Stephan. Skinner
in Etymol. Angl. Charta Libertatum
1254 cap. 26 : *Una sit latitudo pannorum,*
curam, rustetiam, et Haubergetorum,
etiam due alias inter listas. Monasticum
habe, tom. 1. pag. 831 : Festinatio au-
ditanti domi de grising, vel Hauberget,
epistolam agnatis.

† *Haue* eodem Libertatum Anglie Char-
ta ann. depravatam ex Reg. S. Justi fol.
1. v. col. 1. proferit *Brussel* tom. 2. de
feud. pag. v. art. 33. in verbis : *Et*
latitudo pannorum canctorum et ruse-
rum et Haubergetorum, selicet duo ulna-
rum. Qui codex, quem perlegi, ni-
hilomin differt a verbis editis in Glos-
sario, preterquam quod pannorum mendose
est, pro pannorum.

† *HAUBERGOLUM*. Vide supra in *Hals-*
berg.

† *HAUBERGUS*, *HAUBERJONUS*. Vide
berg.

† *HAUCARIUS*, *Aucorum* seu *ausorum*
vide supra *Aucarius*.

† *HAUCIE*, Astollere, Gall. *Hausser*.

† *Bucher*. Reg. 34. bis Chartoph. reg.

† *Phil. Aug. part. 1. fol. 95. v. col. 2 :*

Paris. pro facienda nova turricula et

et Haucientes. Lit. remiss. ann. 1394.

† *Reg. 147. ch. 134 : Le suppliant trouva*

Caustin, lequel il print par le visage

de chapperon, et en le hauchant aser-

chevement etc. Haule, Pars vestis viden-

ti aliis ann. 1460. ex Reg. 192. ch.

11. : Le suppliant d'ung baston donna une

ceinte aux des Haules du porpoit d'i-

le Colla. Vide infra Haopeta.

† *HAUTUS*. Vide *Hautes*.

† *HAUDRAGA*, Gall. *Haudregue*, Im-

brustum, quo herba in fluvio secan-

da eradicantur; unde Haudrager et

dequager, id prestat. Lib. rub. fol.

10. domus publ. Abbavil. fol. 33. v.

1365. 1. Il est bien seur que les de-

amment. Nemo et Haudrager les fosses,

in Ch. ann. 1448. ex Chartul. 23. Corb.

† *HAVE*, pro Ave, Salutationis formula,

crebra in Constitutionibus Imperatorum

de qua videndus Brissonus in Formul. lib.

3. pag. 351. Vide Hobe.

† *HAYEDELONDS*, Agrorum anguli, a

Saxonico Heafod, Anglis Hean-land.

Kennett. Antiquit. Ambrosden. pag. 535 :

Item una pecta terra jacet ibidem cum Hae-

delonds, et jacet pro duabus acris et dimi-

dis.

† *HAVEIA*, Mensuræ genus, eadem

que supra Hava. Charta Hugon. comit.

Trecens. ann. 1114. ex Bibl. reg. : Solagium...

selicet Haverius et boissellos, tam in juris

quam in mundanis Trecarum, concedo. Vide

supra Havata 1.

† *HAVEIA*. Idem quod supra Hava-

vata 2. Charta ann. 1247. in Chartul. prior-

de Guilico fol. 45. v. : Petrus de Rupe

miles asserbat sibi debere a priore de Guiz

quandam trossam paleæ et aliam feni, et

unam Havatam candellarum cere.

† *HAYENEGHELT*, Quod pro religa-

tione seu statione navium in portu pendit-

ur, habet Havren, Flandris, Havre, et Ghelt,

pecunia. Comput. Watergravi ann. 1389.

ex Cam. Comput. Insul. : Les eschevins de

Hulst, qui ont prins à ferme le Hoveneghel

de l'aditte ville. Vide Haula.

† *HAYER*, Idem quod *Averium*, [et *Habere*

127. de quibus supra, in Foris Oscie ann.

147. l. 4. Vide in Pignale.

† *HAYERE*, Eadem notione. Brevarium

Hist. Pisane ad ann. 1172, apud Murator.

tom. 6. col. 185 : Et naves, galeas, gal-

les, Haver et homines diversa per loca mar-

is creperunt, et rivam guerram fecerunt.

Occurrit non semel apud eundem tom.

12. col. 326, 406. et 1128. Vide Habere 2.

† *Stat. Cadubr. lib. 1. cap. 1 : Item*

Havere dicit communis custodiri faciam per

navisarium sive innasarios communis...

nec de dicto Havere permittam expendi, nisi

pro l'edita est.

† *HAULA*, Navium statio, portus, hodie

Havre, olim Hable, vel Havre, ex quo Ha-

bulum, de quo supra. Occurrit non semel

in Charta Radulphi Paganelli, in Monastico

Anglie tom. 1. pag. 564 : Duas partes de-

clarum de Haulis de Ascleria... quidquid

ad eam pertinet in omnibus rebus et decimis

Haulis, etc. Regestum Philippi Augusti

Herouvallium fol. 29 : Tenet de Domino

Rege S. Walericum et advocatum terra S.

Waleric et de Havle pro 10. libris de redditu.

Williel. Guart. in Histor. Francor. MS.

ann. 1304 :

Et grana sua profundes et larges,

Chaucue fermée à chablie.

Plus de cinq cens dedans le Hable.

† *Alibi :*

Mariniers estoient de Hable.

† *Reperitur etiam in Statuto ann. 27. Henrici*

VI. cap. 3. et in Consuet. urbis Bononiæ

art. 22. 23. 24. Portus vero sic nuncupati,

quod in eis relegantur naves : Arabes enim

habula vincire et nectere dicunt. Habi ius-

dem est finis, unde forte nostrum Chables,

pro spissioribus funibus, quibus naves ad

portus relegantur. Sunt, qui putant vocem

Hovre, ab Aler Britannica ortam, que

ostium fluminis sonat, apud Giraldum

Cambrensem lib. 2. Itiner. cap. 3 : Versus

adriaticum, id est, eorum Trivi fluminis in

mare. Havone de Aere, pro Havre, habetur

in Itinerario MS. Comitis Pontivi.

† *HAULLA*, pro *Halla*, Domus, aula,

palatium, Germ. Haus. Anglis Haul.

Charta ann. 1267. ex Chartul. S. Van-

deg. tom. 1. pag. 994 : Femidul... unum

pechiam terre cum domo quadam supra

positam apud Caudelre intra Haulium do-

mini Abbatis S. Vandregesili supradicti ex

parte una.

† *Vel potius, Locus, ubi merces venum*

exponuntur, nostris etiam Haul; unde

Haulage, pro Hallage, Tributum, quod

exsolvitur pro licentia exponendi merces

in Haula. Charta ann. 1310. in Reg. 53.

Chartoph. reg. ch. 174 : Avons baillie en

porpoit d'i le herilage a tousjours a Pierres

Briefer bourgeois de Harreflex et ses heirs la

Haulle de la ville de Harreflex haut et bas,

et tout le Haulage de laditte ville apparten-

ant à laditte Haulle. Alia ann. 1364. in

Reg. 98. ch. 596 : Comme Regnault Briefer

teigne de nous en fiessement la Haulle et le

Haulage de la ville haute et basse de Ha-

reflex, en quelconques lieu que ce soit en

laditte ville, etc. Privil. S. Valer. ann. 1376.

ex Tabul. S. Vulfr. Abbavil. : Item les ha-

bourgeois n'aront point de justice et de sergent

au Haulle du seigneur. Lit. ann. 1358. tom.

3. Ordinat. reg. Franc. pag. 660. art. 13 :

Chacun des habitants vendant par destail sel

ou marché le samedi desdits Haulle ou

en nostre place, etc. Les Aulres de Gran-

cey, in aliis ann. 1318. tom. 9. eorum.

Ordinat. pag. 160. art. 3.

† *HAULTURA*, Locus editus, Gall. *Hau-*

ture, Provincialibus *Autura*, Charta ann.

1517. ex schedis Pr. de Mazquines : A qua-

dam montivulo sive Haulture etc.

† *HAUAGIUM*, an Præstatio pro men-

sione ad annum seu ultam? Vide supra

Alaigium. Assignat, detailiti Johan. regim. Franc. ann. 1319. in Reg. 60. Charthoph. reg. ch. 69: *Item pro Hanoigo de Fernone centum quatuordecim libras. Hanoier vero, nomen artificii videtur, in Lit. remiss. ann. 1383. ex Reg. 132. ch. 178: Un Hanoier, nomm' Ingot Gauzner, et un autre Hanoier avec lui etc.* Nisi forte legendum sit *Hannier*, qui aratro terram prosindit et colit, a voce *Hannou*, pars aratri. Vide supra *Hanoes*.

HAYO, Olo de Diogilo lib. 4. de Ludovici VII. prefect. in Orient. pag. 42: *Fenitunt de exercitu, qui cambiant necessarios, junguntur et illi, qui ambiant non sua. Igitur una de Flandrensis quidam divites flugris et flamma, cernens immensas divitias, et inmoderata cupiditate cecatus, clamat, Havo, Havo, rapientes, quod cupivit, etc.* Flandria, Havo, sunt divitiae, opes, pecuniae, etc. ex Lat. *habere*. Sic clamabat ille: *Quot bona, quot bona!* ut alios ad predam invitaret.

HAVOARE, pro *Avare*, fateri, agnoscere, clientelam profiteri, in Charta ann. 1333. ex Tabul. Carnot.

HAVOTIS, Mensura frumentaria apud Belgas, quae ad modum revocari posse videtur. Charta Stephani Episc. Tornacensis ann. 1198. tom. 3. novae Gall. Christ. inter Instr. col. 52: *Proterius quondam redditus quos emimus, apud Markan, videlicet quinque Havotos frumenti, duas raserias avenae, quatuor capones, et viginti et octo denarios profrato Capellano assignavimus in perpetuum.* Perperam editum apud Mirum tom. 3. pag. 963. *Havotos*. Tabularium S. Bartholomaei Bethuniensis fol. 66: *Hi sunt redditus qui debentur S. Bartholomaeo et S. Proiecto apud Herlies. Johannes Hailles... tereium partem unius Havoti frumenti de redditu ad mensuram de Batri... Emma Bernaus et heredes de tribus Havotis terre sitis apud Wallit, den... Bouteris de astro de 10. Havotis terre sitis... 3. apud... Hanoierhus del Mortier 11. Havotis terre. Erat ergo Havotus aliam mensuram agraria, quae haud scio an referri possit ad vocem, *Actus quadratus*, quae apud Columellam significat portionem agri 125. pedum.*

Nostris *Havon* et *Havot*. Comput. ann. 1365. ex Tabul. S. Petri Insul.: *Item receptum pro xiiij. panibus de Anopia et de Aueteris in Melentois, de quibus tres faciunt Havotum, tantum pro Havoto v. sol. iij. den. ob. Flandrensiis, valent xxiij. sol. iij. den. ob. Fland. Pactum inter Phil. reg. et episc. Tornac. ann. 1320. ex Bibl. reg.: *Item pro viint sept deniers Paris de taille que on devoit pour le manoir, et se le devoit au port deux bonniers de terre et pour huit Havos d'ovine et deux chepons.* Charta ann. 1344. in Reg. 75. Charthoph. reg. ch. 328: *Nous quitons aux poveres de la charite de la paroisse S. Estienne en nostre ville de Lille quatorze raseres, trois Havons, quarignon et demy de ble, troy Havons et demy quarignon d'avoine. Rinc Havote et Modus agri, cui seminando satis est Havotus.* Charta ann. 1374. in Reg. 105. Charthoph. reg. ch. 413: *Item de neuf Havotes de terre, s'ens devant le mouster de l'abbaye ville de Villaines. Pluries ibi. Lit. remiss. ann. 1468. in Reg. 195. ch. 197: Le sup-**

plant accepta une Havote de terre, qui estoit entre les sirrnes. Ubi perperam Havote scriptum est. At vero Havot, Director significari videtur, a Flandrensi voce Havik, Gyrofalco, avis rapax, apud Philippum Mouskes:

Et tout, si com çou fust Haros, Preudoit et reudoit le pais.

* Est praeterea *Havotos*, Mensura liquidum. Libert. villar. Dominied. ann. 1246. tom. 7. Ordinac. reg. Franc. pag. 692. art. 24: *Dominus habet Havotum cervisiae pro uno obolo minus quam venditur per villum.* Ubi perperam editum *Havotum*.

* **HAUTRECHT**, *Corvatae capitalis species, quae cum carro praestatur, forte a Flandrico Haupt, caput, et Trekkra, trahere.* Charta ann. 1317. ex schedis Mabill.: *In quibus bonis predictis dominus abbas monasterii in Banis conventus ibidem tale jus habent, quod vulgenter Hauptrecht vocatur, et quilibet rusticorum in predictis bonis residentium de manso integro, quem possidet cum tribus aratris, tribus temporibus annuatim debet ministrare ad curiam, la majori villa Gamstadt sitam, pertinentem ad canonicum Banzense.* Rursum occurrit in Ch. Bertoldi comiti. de Henneberg ann. 1322. ex iisdem schedis.

* **HAUQUETO**, Sagum militare, nostris *Hogueton*, idem quod *Gambes*. Lit. remiss. ann. 1355. in Reg. 84. Charthoph. reg. ch. 372: *De quodam Hoguetone, quem inducitur, etc.* Aliis ann. 1478. in Reg. 206. ch. 370: *Legnel Perrin builla à icellui Mase ung cop de la fourche en la poitrine, dont il le navra, et feust tue n'eust esté son Houqueton d'argent.* Ubi Collare argenteum, Gall. *Haussecoq*, significari videtur. Vide supra *Augustinus*.

* **HAVRA**, Navium statio, portus, Gallicis *Havre*. Charta S. Ludovici ann. 1231. ex Archiv. castri Nannet.: *Ludovicus D. G. Francorum Rex, etc. Promissimus Petro de Drasco alias de Breanne Duci Britanniae, et ejus successoribus omnia sua jura illa servare... cum forficata et emendata ex fructu navium, et rubine premissorum peculiorum ob defectum breviorum seu sigillorum marinorum capiendi in villis, Havris et portis sui Ducatus et in mari obvenerint quomodo percipiendi.* Instrum. ann. 1419. apud Rymer. tom. 9. pag. 760: *In partibus, portibus, ripariis, Havris, etc.* Et infra: *In portus, Havras, riparias etc.* Vide *Havula*.

HAURITORIUM, *Locus de quo hauritur, vel ubi hauritur, vel instrumentum hauriendi.* Ugutio. [Glossar. Lat. Gall. Sangerm.: *Hauritorium, vel Hauritorium, instrumentum ad puter, ou lieux ou fen puitz yuse. Hauritorium, idem.] Gloss. Isid.: Hauritum, rator, Hauritorium, qui et girgillus. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Haustra, vel Hauritum, Puitsouer, ror à puitre, quod girgillus dicitur.* Guillelmus Paris. de Rhetor. div. cap. 40: *Homo ex stultitia laborat, ut qui videtur Hauritorium suum vacuum, ad fontem vel fluvium pro haurienda aqua ire contemnet.]* Tabular. Episcop. Ambian. ann. 1236: *Super quodam planqueto seu Hauritorio facto subus vicem, etc.**

* **HAUSSASIS**. Vide *Assensis*.

* **HAUSTORIUM**, *Puteus, putei fossa, Gall. Puitsord, Charta Gaufr. episc. Ambian. ann. 1236: Per arborem extentionem pronuntians Haustra, ... pontes fieri debere de licentia decani etc. pituli Ambianensis in rivis Ambianensi, a rivine usque ad Goudron. Vide Haustrum.*

* **HAUSTRA**, *La rota da tirare [apud Glossar. Lat. Ital. M. S. Vide Haustra].*

* **HAUSTUS**, *Est jus hauriendi opus de puteo vicini, cui eo invito fari solent ascribitur.* Vocabul. juris utriusque.

* **HAUT** et **HAS** *FORIFICATA*, *Quercu cognio ad dominum, qui altam justitiam habet, speciat. Liberales villae de Villam. tom. 9. Spicileg. Acher. pag. 191: Ille pro furto, homicidio, rapto vel adulterio, quae quatuor forificata Haut et Has ad stram remanent voluntatem. Vide Ha et Basse.*

* **HAUTA JUSTITIA**, pro *Alta justitia*, Gallice *Haute justice*, in Charta ann. 1131. ex Tabulario Corbiensi.

* **HAUTO**, *Spice non omnino tritum minoraque stramina quae ventilatio: ad solitio separantur, Gall. Hanton vel Huto.* Charta ann. 1239. ex Tabular. Compend. *Recognovit D. Alerium patrem suum quendam Majorem Ecclesie Compendiensi et Nigellum vendidisse bene et legitime supradictis Compendiensi Ecclesie Hauenton et ritionem, etc.* Literae Carib. Ambian. 1244. ex eodem Tabul.: *Recognovit Abbatis et Conventus Compendiensi Hauenton et ritionem, totum pastum, totum Hauenton, et omnia alia quae habebantur... in hanc dictorum Abbatis et Conventus. Vide supra.*

* Charta ann. 1269. ex Charul. n. Corb. fol. 124: *Tout le Hanton de monition etc. Trois quarts de Hanton, in Lit. remiss. ann. 1369. ex Reg. 100. Charthoph. reg. ch. 315.*

* **HAUTONNUM**, idem quod *Hauto*. Charta Decani et Capituli Rotensis ann. 1191. ex Tabular. Compend.: *Sciendum est ut per quod in tota decima supradicta non grano quam stramine, foragio, pulis, et Hauotonno Abbas et Conventus habent partes.*

* **HAUTUNNA**, *HAUTUNNIA*, *Eadem notione. Charta ann. 1221. Ex Tabul. S. Richarii: Pro straminibus, Hauventis et omnibus excedentibus, et quidquid in gregem recluam poterat, novem sextarios illi et octo ungar percipiet. Charta Adami Norwinton Episc. ann. 1228: Recognovit minimum Arnalphum militem... contulit Ecclesie Compendiensi furraginem, pobi Hauunnum, pastum et omnia alia jura. Vide Autunpina.*

* **HAVUS**, *Vide supra Havi.*
* **HAWARE**, *Foderis, seu terram* [Glossar. Gall. Hovre, alia Haver et Haver]. Charta Ludov. VIII. reg. Franc. 1182. inter Instr. tom. 10. Gall. Charul. col. 410: *Ita tamen quod minus illud et sartare, neque Hware poterat, et in residuo nemore nostro de Rubot juris omnino de usu clauare poterat.* posterum. Chartal. 23. Corb. ad fol. 1480: *Legnel demandeur conduci à le contre dit de defendeur à ce qu'il jure cont. pue envers lesdits religieux en la mon.*

de Paris d'amenée, pour avoir piqué
sur un les froids, flegmas et viciés
de la ville. Chartul. ejusd. monast. sig.
1010. fol. 58. v. : Fut donné congie . . .
pour et Heucher et prendre terre etc.
Vide Hære.

HAUYREDUCHE, quid hac voce in-
significum sit, utcumque colligitur ex
lit. remiss. ann. 1407. in Reg. 161. Char-
toph. reg. ch. 260 : Jehan le Picart qui
fut un grant chappeno à grant bord sur
l'este, et en estoit tellement embruné, qu'il
ne sembloit qu'il ne dangnoit regarder
par manière d'orgueil, . . . le suppliait
de leur amitié chappell hors de la teste, en
disant qu'il le portoit trop sur le Hæure-
siste.

HAUYRE, vide in Hæge.

HAYA, HAGOTE, HAYCIUM, etc. Vide
in Hæge.

HAUYRELIUM, HUYRELIUM, Domus
rustica cum ædificiis, que ad eam perti-
nent, nostris Heirun. Charta ann. 1295 :

Item tres fessorias prati cum verneto,
et in villas retro molendinis suos, et fuit
jus de Bredya ad una parte, et Hayrelium
solenniter dicti Hugonis ad alia parte,
etiam Hayrelium et eadem molendinorum
suum usque ad cheneles dictorum molendinorum.

Item unum seixtoriam prati situm
inter gradum quondam Aruetti et Hayrelium
solenniter dicti Hugonis. Recognitio
fals. dom. de Veteri-ponte pro castel. de
Buri ann. 1366 : Onze cirvaux assis à l'Alle-
nante, ou les estaliers qui y demeurent . . .

Item cirvaux qui fut Perrin Chene. Infra :

Item et Hereau non semel. Hæc vero
significat videtur Agrum domi rustice
contiguum septimonto clausum, in
Charta admod. ann. 1413. ex Reg. 166.

Entroph. reg. ch. 272 : Une maison, un
et un court contigus avecques certains
lits et autres appartenances. Uode Helle,
pro Regulo ad quod vestigalia exiguntur,
vulgo Barriere. Pedug. Peron. ann. 1295.

Chartul. 51. Corb. : Item tous vins de
France et de Bourgogne allans desdits lieux
en Flandres doivent chemina à Péronne et aux
Bûles dudit péage. Vide supra in Hæstelsium.

HAYEM, Pratum, ab Angl. Hay, Fe-
niam. Charta apud Andor Formul. Anglie.
pag. 271 : Et in pratis de Benizton, ex ori-
entis parte de Richelm sex rodas prati : con-
stituta etiam prefatis Monachis claudere per-
petuum Hayem et defendere.

HAZARDON, Aleator, Angl. Hazarder.
Pactum sub Henrico IV. apud Th. Blount
in Nomenlex. Anglie. : Hazardor communit
libres ad falsos totos adjudicatur quod per
sex dies in diversis locis ponatur super col-
legium.

Hæzart, eadem acceptione, in Lit. re-
miss. ann. 1403. ex Reg. 158. Chartoph.
reg. ch. 281 : La femme dudit Henry diti
mariti Robin et Cosselein, alez vous hors
de ceans, vous n'etes que un Hazart ; et ledit
Robin diti, je ne suis point Hazart, cellui
qui Hazart, qui joue sa femme aux dez.

Verbo Hazard, nuda, pro Aleas secuti.
Lit. remiss. ann. 1407. in Reg. 161. ch.
260 : Jehan le Picart qui ne seroit (l. sca-
vis) d'autre bien que de Hazarder, ioverner
à bordier etc. Hazardé vero, pro Audax,
temerarius, in Stat. ann. 1388. tom. 7.

Ordinat. reg. Franc. pag. 262. art. 22 :
Que lesdits douze clers . . . tiennent les
écrits de ladite Chambre (des Comptes) se-
crets : . . . et qu'ils ne soient si Hazardez
de les porter hors de ladite Chambre.

HC, pro K, non semel occurrat, præ-
sertim in Chartis Longobardicis, Ita in Leone
Otiensi edito ab Angelo de Nuce Hæcarolus,
semper scribitur, pro Karolus, Hæcalende,
pro Kalende. Epitaphium Aligeri Abbatis
Casinensis :

Conditor his septis ter tenis rite Hæcalendis, etc.

Vide supra Hæ.

HELMAM, Vox contracte scripta, que
contemptum sonat, in Mirac. S. Emmer.
tom. 6. Sept. pag. 500. col. 1 : Ob eajus
(Sancti) venerationem inter se cunctis oculis
dantibus, et invicem ad potum charitati-
sæ cõhortantibus, unus hanc superbe re-
sponsum, dixit : Helmam in ventre meo non
habet locum : quia cibis et potus jam in-
trantes præcõpoverant illum. Potionis vilissi-
mæ genus forsân indicatur.

HEADBOROW, Capitalis plegius, pri-
marius : ex Saxonicis hæa fo d, caput et
borgh, vas, fidejussor : in decuria enim
sex decemviri collegio decimus ipse no-
venis præfuit : qui quod minus essent ca-
pitales, Headborowes, quasi plegit manue-
res, seu manuales, hoc est, inferiores ap-
pellantur. Vide Friborga.

HEAGIUM, Præstatio pro habitatione,
nostris Hæge. Charta Phil. V. ann. 1318.
in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 392 : Item
pro Hægio in parrochia de Hæars xij. solidos
collectos sub domino de Ysigniaco per ma-
num primogeniti. Recognit. teud. dom. de
Veteri-ponte pro castel. de Buri ann. 1366 :
Item deux muis ou environs d'ivoines, deux
cheux au entre Noel et Quaresme-prenant,
estre rendus au chasteau de Buri de plusieurs
habitans de la paroisse de Conlanges, pour
leur demourance que ils font esdites mesons,
appellé celut de voir Hæge.

HEALGEMOT, Vide Holmot.

HEARPA, Cithara. Vita S. Dunstan
tom. 4. pag. 350 : Sumptit secum ex more
citharam suam, quam lingua paterna Hear-
pa vocamus. Vide Harpa.

HEASTINGENSES, Vide Hastings.

HEAUMERIUS, a Gall. Heaumur, Ga-
learum artifex. Lit. remiss. ann. 1350. in
Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 280 : Heremi-
nus de calcina gæulurus seu Heaumerius
etc. Vide Helmus.

HEBDOMADA, Septem dies totius septi-
mane : vox nota, Anastasius Bibl. in S.
Simplicio PP : Hic constituit ad S. Petrum
Apostolum, et ad S. Paulum Apostolum,
et ad S. Laurentium Martyrem, Hebdoma-
dam, ut Presbyteri mervent ibi propter pen-
itentes et baptizant. Ubi per Hebdomadam
intelligit Hebdomadarius Presbyteros, qui
ob ingruentem populum vicissim succedere
solebant, qui penitentes ad reconciliationem
ad, et paganos ad baptismum præstola-
rent. Ita Baron. ann. 483. num 5. Vide
Hebdomadarius.

HEBDOMA in ALBIS, Que hebdoma-
dam Paschalem et Dominicam in Albis
subsequitur. Incipit autem illa a Sabbato
in Albis, et terminatur in alio Sabbato,
et sic durat per octo dies. Ita Beletus cap.

130. et Durandus lib. 6. cap. 81. n. 16.
cap. 89. n. 1. Vide in Albia 3.

HEBDOMADA AUTHENTICA, que Major,
de qua mox, in Suggestione Dioscori Dia-
coni, que exstat inter Epistolæ Hormisdæ
Pape, in Liturgia Gallicana apud Mabill.
pag. 127. et 128.] et in Charta ann. 1075.
apud Paricellum in Monumentis Ambro-
sianæ Basilicæ pag. 461. v. : Propinquante
sanctissimo Pasche festo, secunda videlicet
Hebdomada Authentica feriat, etc.

HEBDOMADA CASTA, Invenitur Quadra-
gesime hebdomada dicebatur apud veteres,
ut castissima per Quadragesimam servanda
significaretur.

HEBDOMADA CADUCIS, Sic apud Teuto-
nicos Rogationum hebdomada appellatur,
teste Macro in Hieroclesio.

HEBDOMADA DUPLIX, Que sequitur
Dominicam Duplicem, Vide mox Hebdomada
Trinitatis.

HEBDOMADA DE EXCEPTO, dicitur in
ritu Ambrosiano ultima hebdomada Ad-
ventus ; quia in ea excluditur omne aliud
officium, ut docet idem Macer.

HEBDOMADA EXPECTATIONIS, Sexta septi-
mana post Pascha, que scilicet est post
Ascensionem, quoniam representat illud
tempus, quo Apostoli expectaverunt adven-
tum Spiritus sancti, quibus Dominus dixit :
Munete in hac civitate, et Expectate usque
ad induendum virtute ex alto. Ita tamen
Beletus cap. 130. et Durandus.

HEBDOMADA GRASSA, La Semaine
grasse, Que Dominicam Quinquagesimæ
præcedit, quæ scilicet carnisui ut licet.
Lit. remiss. ann. 1397. in Reg. 153. Char-
toph. reg. ch. 331 : Un peu de temps avant
Carême-prenant derrenement passé en la
grasse Semaine, ou environ etc.

HEBDOMADA INDOLGENTIA, dicitur He-
bdomada major, seu sancta, quia in ea pen-
itentes absolvuntur, inquit Honorius Au-
gustinus, lib. 3. cap. 73.

HEBDOMADA MAJOR, Que diem Resti-
tutionis Christi præcedit, ἡβδομάς μεγάλη,
Græcis. Ideo autem Major dicitur, inquit
Honorius Augustinus, lib. 3. cap. 72. quia
ob maxime infesta insignis habetur. Eadem
habet Micrologus cap. 50. et 52. et Beletus
cap. 88. Monachus Sangall. lib. 2. cap.
11 : Fenerant illic in majoris Quadragesi-
mæ Hebdomada majore, etc. Vide Chrysos-
tomum Homil. in Magnam hebdomadam.
[* et Glossar. med. Græcæ. voce ἡβδομάς
μεγάλη, col. 339.]

HEBDOMADA MAGNA, appellata etiam
que Pentecosten præcedit, in Arest. ann.
1398. 24. Maili ex vol. g. arestor. parlam.
Paris : In septimana magna ante Penteco-
stes etc.

HEBDOMADA MEDIANA, Quadragesimæ
hebdomada quarta, Pelypius PP. in Epist.
apud Holstenium in Collectione Romani
pag. 241 : Veniente Mediana Septimana
Pasche, unumquemque per officia, que prædi-
ximus, promovere non differas. Gelasius I.
PP. Epist. 9. cap. 11 : Ordinationes etiam
Presbyterorum et Diaconorum, nisi certis
temporibus et diebus exercere non debent,
id est, quartis mensis junio, septimi et decimi ;
sed et etiam quadragesimæ initii, ac Me-
diana Quadragesimæ die sabati junio
circa vespem novem celebrentur, Eadem

sempingham pag. 735. [Charta anno. apud Lobelinum tom. 3. Hist. Paris. lib. 1. *Propter quod quod omne silentium in illo in mensa, et quod ex ipso sit hebdomadarius successus qui Bibliam singulis diebus succedat.*]

HEBDOMADARIUS CANTOR, apud Udalricum lib. 1. Consuet. Cluniac. cap. 29. **HEBDOMADARIUS INVITATORI**, qui invitavit praevidens omnes incumbit, apud Consuet. Cluniac. lib. 2. et in Statut. Ord. de Sempingham.

HEBDOMADARIUS PALSTRIT, ibid. pag.

HEBDOMADARIUS CHORI. Beletus cap. *Hebdomadarius, ita cum appellatur, est tunc Hebdomada in Choro aduocatus officium.*

HEBDOMADARIUS DEFUNCTUORUM, in Statut. Ordinis de Sempingham pag. 730. ad officia defunctorum.

HEBDOMADARIUS COQUINAE, apud Regium anno 741. Caesarium lib. 1. cap. 11. 11. cap. 1. Vita S. Adalberti episcopi Pragensis cap. 13. apud Sur.

apud. *Cognatus purgat, Hebdomadarius frange precatur, scutellus lavat, et ad non necessaria cuncta curae perfolat.*

S. Thome abb. Farfensis cap. 9. *Thomae suus in coquina officio, sicut et aliter, in ipso faciunt Monasteria.*

Regulam S. Benedicti cap. 35. **Regulam S. Isidori** cap. 19. **Udalricum lib.**

Consuet. Cluniac. cap. 35. **Regionem** 26. **Lanfrancum** in Statut. Benedicti.

Regulam Magistri cap. 18. 21. etc. *quodam Hebdomadarius, vide S. Hieron.*

Isidori, ad Regulam S. Pachomii cap. 29. **Regulam** cap. 24. **Regulam S.**

Isidori cap. 9. etc. **HEBDOMADARIUS MINOR**, in Statutis Capituli gener. anno. 1294. S. Victoris

cap. 1. *Item statuitur quod Minor Hebdomadarius videntur in qua in coquina pro omni ministrantibus...*

et aliquo defraudantur. **HEBDOMADARIUS**, idem qui alibi *Celi*.

qui potius et esse cura est. Charta anno. 1300. apud Cl. V. Garamp. in

est. 9. ad Hist. B. Chiere pag. 292. *et, pueri et cetera, quae pertinent ad*

monasterium, veniunt in commune cellarium

monasterii, quae libere perveniunt ad com-

monasterii monasterii, inter ipsum

monasterii et canonicos superdictos consuetudine dividenda.

HEBDOMADARIUS KALENDE, Qui *Ante*

per hebdomadam abundantem seu

legitimus legit. Ordinari. Ms. S. Petri

cellis: Post matutinas, quando ad

propinquat, frater ille, videbitur

pueris, ille scilicet qui erit Ebdom-

ad Kalende, etc.

HEBDOMADARIUS, Qui his omni-

peccat, Agrippinus dicitur in

banant. Utraque habetur inter Opera Al-

cuini pag. 1194. **HEBDOMADARIUS**, Dicitur in Ecclesia

Cathedralibus sicut et in Monasteriis quibus

maius Sacrum canere, omniumque

horarum officium inchoare inebat. Statuta Ecclesiae Barchinensis anno. 1288.

apud Marten. tom. 4. Anecd. eol. 609. *Illam (pecuniam) distribuat, et distribuere*

teneat de assensu illius qui tenebit sacer-

dotium majorem, et Hebdomadarius qui societ

septimanam, ut juxta Apostolum, sint con-

solationum socii, qui fuerint passionum.

HEBDOMADARIUS, Monachus Hebdoma-

darius. Constituitur Dominicanus per Vincen-

tium Marium part. 1. col. 365. ex Capitulo

anno. 1417. *Nullus ab Hebdomadario*

munere subeundo est exemptus praevis

Magistris in sacra Theologia, Lectores actuales et

Prædicatores actuales. **HEBDOMADARIUS** præterea diebantur, qui per

vices septimanarum ad cubiculum Imperatoris

excubabant. Vide Codicum de Orig. GP. pag. 20. Meursius [et Gloss. medii

Græci.] in Ebdomadiu.

HEBDOMADARIUS, Qui singulis septimanis

recurret. Epistola ad Archiepiscopum Austriæ anno. 1589. apud Ludewig. tom. 6.

Reliq. MSS. pag. 333. *Per hunc totam septimanam, excepto Veneris die, qui Tur-*

cicorum Hebdomadario festo sacer est, etc.

HEBERGAGIUM, **HEBERGEMENTUM**, **HEBERGARE**, etc. Vide in Hebergu.

HEBERGARE, *Hebergamenta* seu edificia

construere vel reparare, nostis Heberger, eodem

significatu. Charta Raym. episcopi Amiciensis anno. 1210. in Reg. fond.

senescale. Carcass. etc. fol. 345. v. *Alibi et successoribus meis licet firmare castrum*

meum de Charbonet, Hebergare et augmen-

tare pro voluntate mea. Infra Hebergare, Alia

anno. 1316. ex Tabul. S. Petri Carnot. Qu'il n'avoit droit en aucunes ediffices faites

sur les murs de la clousture dou chastel, c'est

assavoir une tourelle Hebergée sur iceus murs

et autres ediffices. Alia anno. 1322. ibid. Si

lesdits religieux veulent icele tourelle Heber-

gerer en quelque maniere que il leur plaira,

qu'il le puissent fere sans danger. Et l'odie

tourelle merent en estat, in alia ejusd. anni

ex eod. Tabul. Vide Hebergare.

HEBERGIARE BOSCOM, Loco basci, *hebergamenta* seu villam construere. Charta

Guili. comit. Nivern. anno. 1161. inter Pro-

bat. Hist. Autiss. pag. 19. col. 2. *Canonici B.*

Stephani prothomartyris in bosco de Tal

usuarium suum habebant, et placuit patri

meo boscom Hebergiare, et sic factum est.

Canonici vero usuarium, quod in predicto

bosco habebant, tali modo amiserunt. Chartul.

S. Steph. Autiss. habet, *Hebergiare*.

Vide in hoc voce.

HEBIDS, pro Hebes. Vita S. Guthlaci

cap. 21. *O mi Beccelle, et quid Hebidu*

sap pectore antiquum hostem occultas?

HERITA, Loricæ. Gloss. Isidori et

vetus Glossar. MS. Sangerman.

HERONA. Sic Liberum barbatus sum

eiusdem simulacrum vocabant Neapolitani

in Campania. teste Macrobi. lib. 1. Sa-

turnal. cap. 18.

HECATONPENTA. Anastasius Bibl. in

S. Hilario PP. *Ubi sunt columnæ miræ alti-*

tudinis, quæ dicuntur Hecatopenta: altæ

scilicet 105. pedibus.

HECATOVERY, an Æqua partitio? Comput. anno. 1382. fol. 6. v. ex Tabul.

S. Vulfr. Abbatis. *Pro vino dominarum*

meorum qui fuerunt ad Hecatovery præben-

darum, x. solidos. Item pro ponderando

lanas in granario capitis partibus dominis;

et pro illo qui adhecat veritas, etc.

HECROITA, Escarta. Perardus in

Burgund. pag. 350. *Dicit etiam eis... et*

omnes Hecroitas in hominibus quæ ad me

devenire debent. Vide Escarta.

HEEK, Retis genus, quo muntur

pisces, fluvii Iasidis Eboracensis accolæ.

Statuta anno. 23. Henrici VIII. cap. 18.

apud Spelmanum.

Nostri Hæque, quo in aucupando

etiam utuntur. Stat. pro Bono publico ex

Lib. rub. fol. magno domus pub. Abbatis.

art. 50. *Que nalla prenda conlons as rois,*

ne aut Hæques.

HECTA. Vide supra Ecta.

HECTHECA. Solum: unde dicit Pa-

pianus: *Hecthecas* Rome appellant solaria de

cenaculorum parietibus eminentia, sive me-

niana, ab eo qui primus ea invenit. Anony-

mus in Gloss. Bibl. Ms. ex Bibl. reg.: *Hec-*

theca dicitur solarium, in Glossar. Lat.

Gall. anno. 1352. ex Cod. reg. 4120.

HECTICA, Febris hectica, Gall. *Fièvre*

etique. Vita S. Celestini PP. V. auctore

Jacobo Cardinali: *De miraculo mulieris*

cunctæ ab Hectica.

HECULANUS, Eunuchus, Papias. In

MS. Bithuric. *Heculanus*. Amalthe. *Hecula-*

nus, sulcus. Idem Papias suo ordine legit:

Heculanus, Eunuchus.

HECURA, Sulcus, αἰμαξ. Gloss. Lat.

Græc. MS. Sangerman.

HEDA, HITA, Portus. Domesdei in

Descriptione terrarum Regis, Tarenfordia,

in Comitatu Cantii: *Ibi sunt duo*

Hede, id est, portus. Et titi. Chent. Epi-

scopius Bajiocens. Hederne, Heda de 20. sol.

Ubi Spelmanus Hedam intelligendam

consent de portu minori et minus celebris,

et ex Saxonia hæd, Fovea, deduct. Ex

hoc, inquit, Lumb-hit, Quen-shit, Ox-

burgh-shit. [Monast. Anglie. tom. 2. pag.

142: De tota medietate Hithæ sum apud

Hengestery, cum libero introitu et exitu,

et c.]

HEDEBRENNE, Qui silvam incendit,

interprete Ludewigo ad Leg. Danicas tom.

12. Reliq. Ms. pag. 175.

HERERA. Heredam in Pascha, in Choro

administrare. Vide Heremacrum in Augusta

Viromand. in Regino pag. 42. in Charta

anno. 1130.

HEDDIFICAMENTUM, Eo nomine si-

gnificatur id omne quo res aliqua melior

fit, Gall. *Amélioration*: quod de domo

reparata, vel ædificiis quibuscumque aucta,

et de agro diligenti cultu intelligi potest.

Charta anno. 1286. ex Tabular. D. de Auer-

marren: *Receptum villam illam domum et*

locum in quo est, cum introitu suo et

exitu et omnibus suis juriis et pertinentiis

et Heddificamentis in dicta domo factis.

HEDDIFICARE, pro Ædificare, constru-

ere, in Lit. anno. 1357. tom. 4. Ordinari.

reg. Franc. pag. 448.

HEDDIFICARE, pro Ædificare, Ad pic-

tatem movere, impellere. Capitula gener. MSS. S. Victoris Massili. : *In illa hora dicta enrubada. . . que non Hedificabit, sed patius Fratrum animas conturbabit.*

§ **HEDIFICARE VINEAS**, Plantare. Instrum. ann. 878. tom. 1. Hist. Occitan. pag. 135 : *De illis vero vineas et malidos, quos jam dictos Fulcrada Hedificavit super ipsum territorium, a suis partibus obtinent.*

HEDINUS, apud Hispanos, dicitur Justitarius Judaeorum, qui exercet compulsionem, et mandat sententias executioni, et cognoscit de minoribus causis, etc. Ita Vitalis Episcopus Osenensis, apud Blancam in Comment. Reg. Aragon. pag. 784. [ab Hebr. יָדִין, Judicium, et articulo propositi.]

§ **HEDIUM**, Presidium. *Hedium*, *Preidium*, Ita vetus Gloss. MS. Sangern. f. ab inde voces fictae.

HEDRA, Sedes, lectica, ex Gr. ἡδρα. Bonitus Subdiaconus in Actis S. Theodori Ducis Martyr. n. 13 : *Dispositis equibus, ipse Hedram auream considerans, Heraclium veniebat.*

HEDROTII, **HEDROTES**. Vide *Hedeotis*.

§ **HEDUS**, Aries, machina bellica, Gall. *Bélér*, Charta S. Ludov. reg. Franc. ann. 1213. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 75. col. 2 : *Porterium Rocanville eodem Petro, Hedus et bolizans nostras et alius armaturas, quae sunt ibidem, prout se retinent.*

HERESCHILD, Vox Saxoniae et Germaniae, composita ex heer, exercitus, et schild, vel scyld, clypeus. Gloss. *Elfrici* pag. 66 : *Scyld, clypeus, scyld*. Proprie autem est obsequium militare, quod Principi obnoxius est : quod *Scoutagium* vocant Angli. In Constitutione Fridrici I. ann. 1158. apud Godesstun tom. 3. Constitut. Imperial. § 8. est de *Abbatibus et Episcopis Hereschild*. Mox : *Si Monialis in Abbatismo, aut Monachus in Episcopatu eligatur, per hoc in Imperio Militia cingulum, et non jura civitatis acquirere possunt, id est, eo ipso, quo Abbatibus et Episcopis eliguntur, Regium quae tenent jure, militares functiones obire tenentur. Vide *Scoutagium*. [** Specul. Saxoni. lib. 1. cap. 3. et Specul. Suevic. art. 8. Auctores qui de *Hereschild* egerunt, enumerat Mittermaierus Princip. Jur. German. § 48. not. 22.]*

Neque aliter sunt originis voces *Araschild*, *Araschild*, et *Araschild*, quae prae editae leguntur, pro *Hereschild*, in *Lege Longob.* lib. 1. tit. 17. § 4. [** *Liutp.* 134. (6, 81.) : In collectione habitantium in uno loco, pro vi inferenda alieni, si plaga illata, aut homo mortuus fuerit, de ipsi collectione compositio fit 30. solidorum ei, qui vim paravit etc. Statuti rationem reddit Principes : Quia non potuerunt causam istam extinguere nisi *Araschild*, nec ad Concilium (ita leg. pro Concilio) rusticianorum, vel ad seditionem : et plus nobis potuit congruum esse de consilio inale, id est, consilio mortui. Quo verborum contextu Legislator innuit, ejusmodi conventus illicito accipi non potuisse pro legitime conventibus, verbi gratia pro *Hereschild*, id est, conventu ad militiam, vel conventu pro rebus publicis, vel denique conventu pro seditione vel tumultu aliquo pacificando ac sedando. Ita § 5. via a fe-

minis, maritorum impulsu, illata, ab ipsis maritis emendatur : Quia, inquit idem Legislator, non possumus mulierum collectionem ad *Araschild* assimilare, neque ad seditionem rusticianorum, quia viri istam causam faciunt, non mulieres. Ubi paulo secus Editio Heroldi pag. 249 : *Quia non potuimus mulierum collectionem ad *Araschild* consimulare, neque ad seditiones rusticianorum, quia istam causam viri faciunt, nam non mulieres.* Hoc est, ea mulierum collectio, vel is conventus, capi non potest pro militari collectione, nec pro seditione pacanda, cum res haec (causa) viros spectet, non mulieres. Id autem hoc loco *Hereschild* sonat, quod prave, ut diximus, *Araschild* vel *Araschild*, locis ista dicitur, ut apud Papiam *Araschild*, qui convocatam recte interpretatur : ut et apud Ugutionem, *Araschild*, qui adnotationem perinde recte vertit. Atque inde

HERESCHILD, ut habet Kylianus, dicitur dignitas originis, clypeus patris ac matris, feudum et clypeus, clypeus feudalis, nobilis prospici paterna, clypeus militaris, insignis. *Chronicon Laurishanense* pag. 88 : *Nam septem principalis beneficiis... ad generum ejus Ducem Welfphonem transierunt, maximo videlicet Ecclesiae detrimentum. Exinde signum militaris clypeus, scilicet *Hereschild*, integritas confusa, atque in diversam distracta est, et Ecclesiae status tam in militari frequentia, quam in re stipendiaria, in suis opportunitatibus et regulis exprobrationibus imminutus est, multorum servitium in unam personam collatis, solumque remansit innam nomen domini et hominis. Supra pag. 78 : Quod communicato 12. illustrium fidelium suorum consilio, quo numero etiam beneficiis anna militaris clypei, qui vulgo dicitur *Hereschild*, Laurishanensis Ecclesiae attinentes includitur, singulis pro quantitate beneficiis centenos Milites (ut traditur) assignavit. Idem *Chronicon* pag. 91 : Quae idcirco Rex remisit, ne forte dignitas regis Abbatie militaris clypei, qui vulgo dicitur *Hereschild*, subtracto diminueretur. Vide *Clypeus*.*

[**HERESTRETE**], **HERESTRETE**, Vix regis, seu militaris, uti appellantur ab Eumenio in gratiarum act. sect. 7. et aliis, ab *Here*, exercitus, et *Strete*, seu *Strata*, via. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 10 : *Omnes Herestrete omnino Regis sunt, et omnia glawstona eis, id est, non modo viae ipse, sed et delictorum, qui in viis regis committuntur, cognitio Regis sunt.* [Consuetudines Furnenses ex Archivo Audomar. : Si quis rapinam fecerit ut in via aut in *Herestrata* super mercatores vel quoscumque alios et in hoc maleficio captus fuerit suspendetur.]

[**HERETOCHLUS**], **HERETOCHLUS**, Dux exercitus, Magister militum : ex Saxone, heretoga, voce conflata ex *here*, exercitus, et *togen*, ducere : unde Germanus Herzog. Dux dicitur, quasi Dux exercitus. Qui autem *Heretochi* potissimum fuerint apud Anglos, sie pluribus prosequuntur Leges Edwardi Confess. cap. 35 : *De Heretochiis : Erant et aliae potestates et dignitates per provincias et patrias universas, et per singulos Comitatus totius Regni praedicti constituit, qui Heretoches apud*

*Anglos vocabantur, scilicet Baroni, viles, et insignes, sapientes et fideles et ceteros. Latius vero dicebantur Ducem etiam, apud Gallos Capitales Comites, vel *Marescalli* exercitus. Illi vero ambrosius acies densissimas in preliis, et alius turbant, prout decuit, et prout eis melius, sicut fuit, ad honorem Coronae et ad utilitatem Regni. Isti vero viri eligebantur per commune Concilium pro communi iustitia, et per Provincias et patrias universas, et per singulos Comitatus in pleno solenitate, sicut Vicecomes Provinciarum et Comitatus eligi debent : ita, quod in quodlibet Concilio semper fuit *Heretochus* per electionem civitatis ad conducendum exercitum Comitatus sui, juxta preceptum Domini Regis et legem, et utilitatem Coronae Regni praestans, semper cum opus adfuerit in Regno, ut qui fugit a Domino vel socio suo pro facto belli, vel mortis, in conductum *Heretochi* sui, in expeditione navali vel terrena, perdat omne, quod suum est, et suam vitam, et manus mittit Dominus ad terram, quomodo et ante decuit. *Heretochi* in Legibus Henrici I. gradu Vicecomitis infames ponuntur : ubi enim de Placitis generalibus Comitatum : *Interius Episcopi, Comites et Vicecomes, Heretochi, Priores, Leodes, etc.* Ita habet *Spelmanus* : Ita in Editis cap. 7. vox *Heretochi* abest.*

§ **HEREGWETHE**, in Speculo Saxoni. *Festus militaris, ab Heer*, exercitus, et *Gerethe* vel *Gerethe*, supplex. Quam vero ad illum vestium pertinet, ipsis distincte describuntur. Vide *Herzog*.

§ **HEREGRAVIUS**, Vide *Herzogium*.
§ **HEREWADIUM**, **HEREWADIUM**, *Mare vadium*, a Sax. *Heere*, exercitus, et *Vadium*, pignus. Reliqui species quod luere ad relabendum feudum potens vel bona hereditaria domino praestant. Leges feudales Ottonis Comitis in Telesburg. apud Ludewig. tom. 2. pag. 301 : *filii ministeriales nostri, vel heredes nostri, si filius non est, pater praemortuus annuum et dem qui dicitur *Herewadi* inter, in Castro nobis vel Camerario praesentaverit, jus honorum suorum prius solvabit. Si vero praesentatum, nec per i, nec per Camerarium nostrum recipimus, sub testimonio Castellani non habet. Per eum meliorem praemortui annuum dimidia marca, si equis non est, *Herewadi* exsolvit, dummodo loco et tempore exhibeat, sicut praemortuus ex solvit annuum et dicit exhibere hoc noluerit, honorum suorum jus perdet. Qui vero propter legem necessitatem exhibere non potuerit, quia est peregrinus, vel ex legitimis contumacitatis, si necessitatem evadit, qui heredes de praemortuo inveniunt, ab eadem praedictum annu et diti compati ad *Herewadi* exhibendum. Item si ministeriales praemortui sine legitimo herede, et unus ex cognitione, de quo plures agere possunt pro hereditate, alios in dolo praeverint, equum pro mortui pro *Herewadio* exhibendo : si quidem aliorum, quibus haec actio completi, et diam marcam exhibuerit nobis debet tempore, sicut praedictum est, eodem si illos audierimus, sicut cum qui primo nobis exhibuit equum. Item exhibito *Her-**

* **HEKET** vel **Hæquet**, nostris Oslum cohortale. Vide supra **Hætelus**. Lib. rnb. fol. parvo domo publ. Abuvil. fol. 35. rº. ad ann. 1265 : *Tempore refectiois et finationis ortorum, debet idem Rolfus ibidem facere hostium, Gallice dictum Heket, per quod homines cum vehiculis finum et sabuloneum ad ortos deferentes. . . transdunt.* Lit. remiss. ann. 1247. in Reg. 174. Chartoph. reg. ch. 2 : *Le supplient ovri le Hæquet de la court et entra en icelle court.* Hæc vero est dimidia porta, qua pars inferior introitus clauditur. Lit. remiss. ann. 1367. in Reg. 97. ch. 427 : *Le supplient estoit à son huis oppoiz sur son Hec, qui fait aussi que demi clature d'un huis.* Aliæ ann. 1400. in Reg. 155. ch. 292 : *Ilz alerent ensemble heurter au Hec de l'uis de l'ostel dudit Obery, daquel Hec ilz rempirent un ais ou deuz. Hæquet, Nomen cuiusdam carceris apud Rotomagus, in hac voce. Lit. remiss. ann. 1387. in Reg. 131. ch. 105 : Icelui Rouland se mua et part derriere un piller ou post de bois en un corne près d'une prison, appelle Hæquet (a Rœnec). Hæquet vero est cultus lacinulæ acuer, ut videtur, in aliis Lit. ann. 1418. ex Reg. 170. ch. 194 : *Le supplient l'establot avec les compaignons et Hæquet d'un petit coustel qu'il avoit à en claquer un baston.**

† **HEKFORE**, Juvenca, Anglis **Heffer**, Gall. **Genisse**. Computus ann. 1407. apud Kennet. Antiquit. Ambrosd-n. pag. 548 : *Et de xii. den. receptis de debiti vinulo cuiusdam Hekfore vendito predicto Johanni hoc anno.*

† **HELBLING**, Monetæ genus. Vide **Hallenses**.

† **HELCHIA**. Charta Walteri Abb. S. Quintini de Monte ann. 1214 : *Sciat universitas vestra quod cum nos... in aqua communi de Burescourt supra molendinum de Fulliers crustum unam cum Helchia et farinam de Burescourt cum mansura ejusdem fuerit longo tempore possessurimus, etc.* Quæ verba in Regesto ann. 1665. Gallice redduntur, *une Grouste avec une Hæche*, quod significatur Area lineæ major ubi pisces in aqua servantur.

HELCHINIENTES. Charta Theodorici Comitiss Flandr. ann. 1151. in Tabulario Monasterii S. Bertini : *Non solum quidem terrarum, sed et omnium rerum, quarum decima in sancta Ecclesia persolvitur ab Helechinientibus (sic) et subannentibus ex integro decima S. Bertini persolvatur.*

† **HELECHVELT**. Iperius in Chroa. cap. 30. part. 3 : *Sanctus campus vulgusiter Helechvelt, nunc vero corrupto nomine Heleusit nominatur. Locus Ecclesie dicitur in Mirac. S. Bertini cap. 7. Vide Heiligowe.*

* **HELECTUS**, pro **Electus**, in Sentent. arbit. ann. 1308.

† **HELEFURLUGA**. Vide **Farlungus**.
† **HELEMOXINA**, pro **Eleemosyna**. Charta Goffridi Comitiss Alsinæ ann. 1177. apud Murator. tom. 2. part. 3. col. 1012 : *Pro fidelium defunctorum anima Helemoxinam dare præcipitur.* Syllabus Rubricarum ad Leges palatinas Jacobi II. Regis Majoric. tom. 3. SS. Junii pag. viii : *De Helemoxina per helemoxinarios prestanti.*

† **HELEMOSENIARIUS**, et **HELEMOXIN-**

ARIUS, pro **Eleemosynarius**. Syllabus Rubric. ad Leges Palatinas Jacobi II. Regis Majoric. tom. 3. SS. Junii pag. viii : *De Scholari capella, de Helemosenariis. Constitutiones MSS. Ordinis Cluniac. Nullus Monachus infra banos exemptionis nostre concedat ut libat... videletur in grangia Helemosinari, etc.*

† **HELEMOSENIARIUS**, Qui dat in eleemosynam ecclesie, monasterio vel pauperi. Charta ann. 1030. tom. 1. Hist. Lotharing. fol. 407 : *Hæc sunt nomina Helemosinorum, cum elemosinis suis : Dominus Imperator Chonradus, libris xv. et auri uncias iv. Donna Imperatrix, etc.* Vide **Eleemosynarius** 3.

† **HELEBA**. Testamentum Armandi d'Alegre ann. 1263. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1119 : *Item volo et præcipio quod dicta domus de Campa percipiat in solutum pro mille solidis Poldensibus suis debeat eidem, predicta Heleba dicta Catherine filia mea tertiam partem proventuum dieti mercati d'Alger. Locus perobsecurus. An legendum Heleba?*

† **HELEGVORST**. Vita S. Drodati Nivern. Episc. sæc. 3. Bened. part. 2. pag. 473 : *Beatus Drodatus ad quendam locum pervenit, qui Teutonico idiomate Helegvorst, Latino Sancta-silva vocatur. Intra opidum quod Ilegenwin dicitur, in Alsatia finibus situm. Vide Heiligowe.*

HELIOGABALUS, ita Sol dictus apud Galabatianos. Vocem Arabicam esse contendit Scaliger, *Alagabal*, ut præferat aliquot nummi, i. e. *Deus Hæbolitorum*. Sed de Heliohabalo, et Antonino Imperatore ita nuncupato, multa congersere idem Scaliger in Notis ad Eusebium pag. 231. ult. Edit. lib. 1. Epist. pag. 509. Casaubonus et Salmassius ad Lampriidum, Fullerus, lib. 1. Miscell. cap. 14. et alii.

† **HELIATIATUS**. Extra omnem litem positus. Præceptum Childberti III. Regis Franc. ann. 697. apud Mabill. Diplom. cap. 480 : *Omni tempore contra ipso Drogone et conjuge sua Adaltrata aut heredes eorum, vel cuiuscumque de parte eorum omni tempore habuit exindecentum adque Helitium.* Vide **Elitigere**.

* **HELLEBIC**, Præstatio pro piscibus, qui Parisios importabantur. Lit. Caroli VI. ann. 1403. tom. 8. Ordinart. reg. Franc. pag. 614 : *Certain tribut ou impost sur leurs deniers, appelle Hellebic, . . . c'est assavoir sur chascun peanier de poisson de mer . . . vendus esdictes halles, deux deniers Parisiis, etc.* Vide **Hellicet**.

* **HELLEBIT**, Ludi genus. Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 227 : *Icelui Fouquart et autres avoient joué au Hellebit audit Gayen, et après alerent boire en la taverne.*

* **HELLEMPARTA**, Hastæ species, quam *Hallebarde* dicimus. Sic Latine reddit passus Niret. in Andronico lib. 2. ut observat ipse Cangius pag. 296. in Villehard.

* **HELLEQUINUS**. Guill. Paris. in Tract. de Universo part. 2. cap. 12 : *De equitibus vero nocturnis, qui vulgari Hispanico Elexitus antiquis, vocantur, nondum hâc satisfeci, quin nondum declarare intendo qui*

sint, nec tamen certum est eos spiritus esse. Radulf. de Preles 14 15. cap. 21. de Civit. Dei : *Les mesmes Hellegun, de dame Habonde et des autres, qu'ils appellent Fées, qui appert auables et es orbes, etc.* Vide **Fæda**.

HELLINGUS, Vide **Hollenses**.
† **HELLIARNA**, Mæga. Vide **Alyr-**
† **HELLIUS**, *Forsus, insatiable*, et **Helio**, in Gloss. MS. Sangerm. n. 101.
† **HELLUABUNDUS**, Multum idem, ebrius. Id. Gl.

* **HELLIUS**, *Rufus, pallidus*, vel *visus*. Glossar. ref. ex Cod. reg. 763.
† **HELMARC**, Dimidia pars muca, Germ. *Hel vel Half*, dimidium; et *Helmarca*. Consuetudines antiq. Normæ.

Coue. apud Lillebonam celebræ. Anecd. col. 119 : *Nuclit licet in Nemausmontem facere extra monasterium Rothomagensis et Bajocensis : et illud argenti et ad justum partem, et vill. solum in Helmarc.*

† **HELMBARTE**, Kiliano, *Quædam, secures Romana, securus Amæz, Burde l. dolabra, quod scilicet convadere, et galeam acieare possit acieare*.
† **HELMVARIPHA**, Vox Arabica, drangulum irregulare seu inæquale, vel duos obtusos habet angulos, et acutos, vel rectos duos, unum obtusum, et unum acutum. Goclenius in Lex. Philos. : *Impossibile est Helmaripha rectos aut tres obtusos angulos habere.*

t. **HELMUS**, Cassis, galeæ nomen. *Heume* Gallice, *Helmo* Italis, *Hela* Germano-Britannica Glossariis. Theobaldus *Helmo*, *Helme*, *Helendowich*. Lindenbrog. Germanæ deducit, *Speilmannus* Sæcæ. Gloss. Ælfrici : *Galea*, i. fel. lit. (Gloss. MSS. ad Bedæ Gutberum : *Galea*, e. *Helme*. Ab *Helan*, eclare, accendebatur, quia caput galeæ celat : unde *helata* Italis dicitur.) [* Vide Græf. Test. Ling. Frang. tom. 4. col. 856.] *Oronit* Legibus Bipuriarum tit. 36. § 11. in *Oronit* Besuensis pag. 578. in Testamentis Everardi Ducis Forojul. etc. *Heume* Legibus Normæ. Guill. Nothi cap. 11. 24. quum vœnem non precepit *Selle Heume* à brocs, apud Bellemont. cap. 62. *Heume* à visiere, in *Asson* Rosol. cap. 95. [*Heume* à visiere, in Test. Odonis de Rosillione ann. 1298.] *Ge. Silvæstrenus*, in Poem. de *Goria* :

Puis lace l'ianne, qui fut fait à Seuil.

Helmus geminus, ibidem :

L'auherc vœtu, lace l'ianne gœu.

[*Le Roman d'Athis* MS.]

D'Ames gœués, blas et fourbis.]

Poeta vernaculus MS. :

Parus son elme agu qui fu à portraire,
Feri Clarjus l'indous qui d'amour fesoit pas.
Pour la tres-grant beauté la belle Fæce,
Trentut en aïant bericles et balais.

Herme etiam pro *Helme* dicebatur.

Poeta :

Nil Chevaliers à haubercs et à Heron.

Alibi :

L'en le desarme de l'hauberc et de l'heron.

uncias xij. *Emina nullis habet uncias xliij.*

EMINA, (et **EMINA**). Mensura frumentaria. Charta Rogerii Vicecom. Biterrensis ann. 1149. apud Castellum lib. 4. *Reum Occitan.* : *Etai forte aliquis homo vel femina Biterren vendidit suum bladum ad suam Eminam vel sextarium, etc.* In Consuetudine Divionensi dicitur Emina constare 2. bichetis : *En l'esaine de grains mesure d'illec a 2. bichets*, etc. Vide eundem Castellum in Hist. Comitum Tolos. pag. 218. [Capitul. gener. MS. S. Victoris Massil. ann. 1257 : *Statuimus quod centus bladi qui debent solvi Monasterio de Prioratibus, ad Eminam Massiliensem quae nunc currit solvunt de contro.* Instr. ann. 1309. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 86 : *De quacunque quantitate bladi venditi, videlicet de una Hemina, ut supra, capitur una cascala pro quolibet Hemina.* Inventarium MS. ex Archivis Principis de Rohon : *Item unum Eyminum frumenti et 5. pictas quae servantur Petrus Verdeli, etc.* Saisimentum Comitatus Tolosae apud D. la Faille tom. 1. Annal. Tolos. inter Probat. pag. 17 : *Et unum Eiminum bladi de quolibet feno habente bestium curregi, etc.* Tabular. Casa-Dei : *Et dono ad Bonam-fontem 1. Eiminam de segle.*]

EMINUM Nec minus variavit Emina solidiorum quam liquidiorum : pro sextario interdum accipitur. Charta ann. 1243. : *xvi. Eymina seu sextaria annuatim ad mensuram Agnis...* Unum modium seu xvi. sextaria. Ita etiam in novo Customar. tom. 4. part. 2. pag. 1008. art. xi. ubi *Heminum* pro vocem *Sextier* reddidit Gallicus interpret. Alibi *Hemina* duos bichetos valet : cujus ponderis fuerit apud Massilienses utcumque aestimare licet ex Statutis ejusdem civitatis lib. 1. cap. 53. num. 4 : *Decemcentes similiter quod nullus faciat annuatim portantem ad molendinum in quo sint plius quam septem Emina annone.* Aliubi *Hemina* Massiliensis 8. cividaries continere dicitur : cividaria vero fere equiparatur modio Parisiensi.

* *Emina bassa*, eadem atque *rosa*, quae cumulatim opponitur. Charta ann. 1346. in Reg. 87. Chartoph. reg. ch. 45 : *Item relicta Simonis Bernierii unum Eiminum bassam...* Item *Matheus Marmorerii unum Eiminum avenae ad mensuram bassam*, Ymal. in Testam. Isabelle dom. de Buzemont ann. 1407. ex Bibl. reg. : *Je donne aux quatre ordres mendicans...* *chuscun vint Ymal de froment.* Pluries ibi. Apud Castellionem ad Sequanum sextarius constat duobus heminis, hemina vero duobus bichetis, ex Territorio ejusd. in Cod. reg. 9838. 2 : *Les deux bichets font une Emine; les deux Emines font un sextier; douse sextiers font un moy de ble.*

* **EMINALE**, Eadem notione, idem ac **SEXTARIUM**, Gall. *Sextier*. Charta Willielmi Montispessul. domini ann. 1103. apud D. Brussel de Usu feod. tom. 2. pag. 728 : *Sextiaticum donu volus de omni blado, et de omni legumine, et de farina...* si mensuraturum cum sextario vel Eminale. Ubi particula vel explicativa est, non disjunctiva : utriusque enim mensura eadem est praestatio. Tabular. B. M. Arcinet. : *Remissit etiam li. denarios censuales et unum Eiminale avenae.*

* **HEMINALE SALIS**, Mensura unius heminae salis capax, simul et praestatio quae pro distractione salis exsolvitur, duodecim scilicet heminae pars de unaquaque vectura. Charta ann. 1309. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 91 : *Joannes de Auriis... dedit, vendidit... quidquid juris... habebat, et in rebus quae inferius subsecuntur; videlicet in Heminali salis de Mura, cum quo Heminali mensurare consueverunt et debent, et dictus Joannes vendidit pro dicto Heminali accipere debebat et conservat, ut inferius sequitur, videlicet pro quolibet animali portante sal ad vendendum in dicto mandamento, unam moydam, de quibus valent duodecim unum Heminali salis.*

* **HEMINATA**, Modus agri unius heminae capax. Stat. Avinion. lib. 1. rubr. 18. art. 1. pag. 52 : *Ad rationem certe pecuniae pro quolibet Heminata praedictorum*, ibid. rubr. 48. art. 1. pag. 133 : *Ad solutionem pro modo jagerum seu numeri Heminatarum.*

EMINATA TERRAE, Modus agri unius heminae capax, ut modiat, unius modii, etc. *Eminae de terre*, Arvernis, *Eminula terre*, in Charta Raimundi Comitiss Tolosani ann. 1248. in Regesto Tolosano Camerae Comput. Paris. f. 46. Charta ann. 1300. in Regesto Philippi Pulcri Regis Fr. ann. 1299. Tabulario Regii n. 47 : *Tres cartones, et unum Eminatum terrae, cum quodam praedello*, etc. Alias vide in Tabulario S. Dionysii de Capella Diocesis Bituric. Ch. 104. et in Tabulario Absiensis Monasterii apud Duchesium in Hist. Castanensis pag. 3.

EMINAGIUM, Praestatio ex quacunque emina frumenti, aut alterius grani. [Charta Philippi Aug. Reg. Franc. ann. 1183. in Chartophylacio regio Regest. 91. Ch. 448 : *Dedit etiam eisdem unum modium frumenti ad mensuram Parisiensem in grancha sua Compendii, vel Eminagium illius oppidi.* Nisi heminarum, Impositio, praestatio *Eminagii*, in Charta ann. 1251. Vide *Sise. Eminage*, in Charta Johannis Reg. Fr. Regest. 91. Chartophylacii regii num. 502 : *De lever cussi Eminage de boulangiers faisaient ou vendans pain de leur labour.* Ibidem : *Item, quant à l'Eminage que le vezier demande aux Taleneliens de blef qui est euen, qui est leur labour et heritage.*] Charta ann. 1278. Joannis de Vergeio Senesclalli Burgund. : *Item volo et concedo, quod si ego vel heredes mei in villa seu castro de Fontmaenn... aliquid focum seu nundinas... faceremus vel institueremus, quod dicti Religiosi totum Eminagium dicarum nundinarum... habeant et percipiant.* In Regesto feodorum Burgundiae 2. part. fol. 97. fit mentio *Eminagii* Divionensis, in Charta ann. 1245. Vide *Pisa*.

* Charta ann. 1197. ex Tabul. S. Petri Carvet. : *Concessi insuper eisdem theloneum et Eminagium singulis diebus, hominum scilicet in burgo S. Romani et in ipsius parochia residentium : Eminagium etiam extraneorum, qui annonas suas habebant in terris monachorum, ipsis concessi diebus singulis habendum.* *Esminaige*, in Libert. ville de Grancey ann. 1348. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 160. art. 3.

* **HEMINA**, Eadem notione, ni fallor,

qua *Eminagium*. Testam. Guinardi Comitis Ruscini ann. 1173. in Append. ad Hist. Hisp. col. 1360 : *Relinquo etiam eis Templariis ipsas Heminas de Perpanas.*

EMINA, pro *Emina*, in Charta 1136. apud Joffredum in Nicetio : Episcopus pag. 167.

* **EXEMINA**, Eodem significata. Cl. Borelli Comiti. Barcin. ann. 964. in Append. ad Marcum Hispan. col. 884 : *Dono regis, rellus Comes et Marchio... sextaria de volda, et Ereminum unum de vino.*

* **HEMIOLIVM**, Sescupulum. Gloss. Lat. : *Hemolium, Sescupulum*. Porrit. vetus. ex Conc. Niceno cap. 17 : *Si quis non fuerit... assensus accipiens aut ex ratione aliquo, vel quolibet modo apostatizans, aut Hemiolia, id est vici, exigens, vel aliquod tale propriis tractatibus lucris, dejectus a clero, et excommunicatus a regula.* Eadem habet Glos. Aquigr. cap. 40.

* **HEMIOLIVS**, Numerus sesquialter apud Gell. lib. 18. cap. 14. Glossar. Ital. MS. : *Hemolius, che tene due, et mezo.*

* **HEMIPLEXIA**, Paralysis, quodlibet pars corporis laborat, in Epist. Ad. Morvelli ad Jac. Perizon. ex edit. Ann. ann. 1702. pag. 8.

* **HEMISPIUM**, Species monetae, dicitur purpurea, Hist. Miscell. apud Mur. tom. 1. part. 1. pag. 152 : *Etta purpurea jactantibus Imperatoribus hypomemini et Hemisio et novissima aurea, quae ad magnam Ecclesiam.*

* **HEMISPHERIUM**, pro *Hemisphaerium*, Ugutoni.

* **HEMISPHERIUM**, Instrumentum vitreum in modum sphaerae dimidia, vel orbem efformatum, quo ad lites liganda utebantur. Bernardi Ordo Chm. part. 1. cap. 54 : *Quando vero inspectum eundem corporalem cum vitreo Hemisphaerico eis subternitur pannus, nec parum unquam super lignum nudum.*

* **HEMISPHERIUM CONSUMMATUM**, passus terere, interperitibus doctis Edmundo Murae. S. Bertini tom. 2. Sep. pag. 599. col. 1 : *Sed cum Hemisphaerico, illi praevaleant, consummantur, et, ut dicimus, aliquid profecerunt, etc.*

* **HEMISSECLA**, Dimidium scilicet, quomodo scilicet, sive aequal, quod pars unius apud Graecos et Latinos Hippandus de Vita S. Wiborae lib. 1. cap. 14 : *Cum nesciant de tot talentis Hemisclas vel obolos observare.* [Vide *Eminas*.]

* **HEMITOGIUM**, Papias MS. *Hemitogium*, dimidia toga; *Hemitogium* Johanni de Janua.

* **HEMITRITEUS**, Semitritius, Gallice *Pierre double tierce*. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Hemitriteus, Pemptus*. Acta S. Raynerii tom. 3. Junii pag. 1. *Enricus quondam Romelle habens Hemitriteum, post corrigendum B. Raynerii, dicitur, et continuo dimisit cum felicitate notione Martialis Epigram. 91. lib. 1.*

Pro seut, sed caro, votum Maro fecit, Cal. gravis, et fereva Hemitriteus, etc.

Vox ducta a Graeco *hemitriteus*, Semitriteus.

HENNETHE, Modius, mensura frumentaria species, apud Holsatenses. Helius lib. 1. Chronici Slavroni cap. 92. *Reverent de manno sex modios siliginis, orto avena, illius, inquam, modii, qui lo dictur Hemmethe.*

HENOSUS, Odium, Gloss. Isidori. *in Excerptis Pithici.* Bonaventura Henosus suspicatur legendum. *Heinosus*, solum, unde forte Gall. *Holzeus*.

HENUM, *Lo parlamento, e modulatore*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

HENAPHRUS, Vas, patera. Tabularum Majoris Monast. *Acceptus de substantia S. Martini optimus Henaphorus corneus et alium equum.* Vide *Hanaphus*.

HENATINI, Gigantes sive robusti sive cyathes, aut humiles consurgentes, in Glossa Lat. Gall. Sangerm. MSS. et in Ambrosia ex Catholico Joh. de Janua. Vox parva dubio dicitur ab Enac vel Enacim, de quibus num. 13. 34. *Ibi vidimus monstra quondam filiorum Enac de genere gigantum, quibus comparati quasi locustae videbantur.* et Deuter. 2. 11. *Quasi gigantes molerentur, et essent similes filiorum Enacim.*

HENEGARIUS, Machina bellica. Stat. Ferrar. ann. 1279. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. xvi col. 508. *Item quoddecimque multibundis epistatibus et casibus castorum,.... potestius tentatus mitti ad praedicta loca, unum bonum notarium,.... qui scribat statim expulsi loci, scribendo solaris, astides,.... scilicet, Henegaros, fumes, balistas, etc.*

HENEME, Equus, similiter. Gloss. Sangerm. MSS. num. 501.

HENEPENT, Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 827. *Sunt quieti... de ekeagio, et Henepeny, et buccall, et tristris, etc. Iure gallungium, ex Saxoni. Hen, vel Hrae, gallia, et Peuy, denarius.* Vide *Gallungium*.

HENEUNTE, pro Ineunte. Praefatio Francisci Blanchini apud Murator. tom. 1. pag. 81. *Epitaphium: Hic requiescit in pax Eusebia religiosa magna ancilla Domini, qui in saeculo ab Heneunte clero suo inter sanctos annus XIII, et ubi a Domino creta est in Monasterio SS. Cyrici servavit omnia quinquaginta, recessit sub die pridie Iulii. Octobris indictione sexta.*

HENGHEN, Carcer, custodia, ergastulum: ex Saxoni. Hengheu, et Hengenne. god idem sonat. Leges Henrici I. Regis angl. cap. 65. *Si quis amicis destitutus, vel alienigena, ad tantum laborem veniat, ut unicui non habeat, in prima accusatione punitur in Henghen, et ibi sustinet, donec de Dei iudicio vadat.* In Legibus Politicis Saxoniis Canuti cap. 33. *quae eadem habent, Henghen, per carcerem, id est, carcerem redditur.*

HENGHWITA, Vide *Hengwita*.

HENGISTE, Charta Arnulphi Imp. ann. 8. in Metropoli Salisburgensi tom. 3. pag. 62. *Can curtilibus et edificis... pascuis, silvis, foreste ad Henste, aguis, aquarumque decursibus, etc. Kilano, Engisti, est equus, caballus: quare forestem ad Hengiste, fuerit forte... silve ad pabulandos equos.*

HENGISTFOTER, Cui cura equo-

rum demandata est, maxime qui eorum pabulum curat, a Germ. *Hengst*, equus, caballus, et *Fatter*, pabulum. Charta Ludov. reg. ann. 903. apud Meichelbeck. tom. 1. Hist. Frising. pag. 151. *Delegatus cum curibus et castis aliisque edificis, familiis, et utriusque sexus mancipiis, parochialis, sindmannis, Hengistvoitis, etc. Hengistvoitis, in alia ann. 1057. apud eund. tom. 2. pag. 516. Hine emendandae videntur Chartae laudate in voce *He gistroitis*.*

HENGISTNOTUS, Charta Ludovici Regis ann. 893. in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 130. *Can... familiis utriusque sexus, mancipiis, parochialis, sindmannis, Hengistnotis, censibus, campis, etc. Alia Henrici Imp. ann. 1039. pag. 147. habet Hengistvoitis, alia denique ann. 1057. pag. 151. Hengistvoitis. Vide *Hengistvoitis*.*

HENGLBITA, perperam pro *Hengwita*, in Literis Henrici Reg. Angl. ex Regest. 92. Chartophylacii regii Ch. 58. Vide *Hengwita*.

HENKINI, dicti per contumeliam Rheni accolae, die *Henchen*, vel *Hencken*, carnifices, furciferi. In Vita Caroli IV. Imperat. *Si patre noster arripuerit istas pecunias, disperget eas inter Rhenenses Henkines, et sic decipiet mandibulis et illis.*

HENOTICUM, ex Gr. *Henosis*, Edictum de unitate Ecclesiae, quomodo appellatum illud, quod Zeno Imper. sanxit. Vietur Tunnensis: *Anastasius Imp. haereticorum Synodum faciens Henoticum Zenonis confirmavit.* Habetur illud apud Evagrium. Vide *Unitivum*.

HENRICA, Dicti denarii aurei ab Henrico II. Rege eusi. Vide in *Moneta*.

HENRICIANA HÆRESIS, dicitur Simonia, ab Henrico IV. et V. Imperatoribus, qui Episcopatumque et Ecclesiarum investiturae pretio accipere conferre solebant. Guillelmus Apuliensis lib. 3. de Gest. Norman. *...*

Quis Rex Henricus ab illo Damianus fuerat, propter commissas nefandas Accumulas modis: nec cito vendidit sanctum Ecclesiae veritas, pervenit dogma colat Simoni, et nullo donabatur pontificali Colamine, praeter eos, qui maximo dona taliscent.

Vide Gauridum Vinocinensem lib. 3. Epist. 11. et Notas ad Alexiadem pag. 536.

HENSA, HENSATA LIGA. Vide *Hansa*, 2.

HENTICUM, Picardis, Sepimentum ex palis, ut opior; nisi legendum sit *Henitic*. Vide in *Hatten*. Sentent. arbitri. ann. 1313. in Reg. 53. Chartoph. reg. eh. 53. *Et volens... quod ludit religiose ne possent enclorre ledit fosse, ne deservit dedit vivit per Henieh ou clouture autre... Lesquels (acort) fait mention des Henis, des voies, des neis, des ouvertures et des restures. Forte ab Henel, Palus, stipes. Chartul. magn. sig. Corb. eh. 65. fol. 59. r. *Jehan Pains faisoit amener à Corbie, les à voiture qui devoit fuire; par raison de la voiture le gent de l'eglise present un Henel en le crete: Jehan Pains devandis s'en dola à le gent le Jehan, et disoit que li Henyans estoit siens; et li fu li Henyans recreus.**

HEORDFEST, Mansionarius: ex Saxoni. *heorð*, focus, domus, et *fæst*, fixus. Unde Lambardus vocem hanc per astro-

nieticus reddit: est autem *astrum* idem quod domus, ut suo loco dicitur. ex Leges Canuti Regis cap. 40. *Non sit aliquis liberorum rectitudine dignus, sit Heordeste, sit folgarus, sit in hundredo et in plegio constitutus.* Vide *Huidesfreit*.

HEORDEPT, Praestatio pro quolibet foco: ex Saxoni. *heorð pening*, voce conflata ex *heorð*, domus, focus, et *pening* denarius, proprie autem is, qui vulgo *Romesco* dicitur, et Romano Pontifici pendebatur. Leges Edgari Regis cap. 5. apud Bromptonium: *Omnia Heorðpeni reddat ad Festum S. Petri, et qui non pervenerit ad terminum illum, deferat cum Rome, etc.* Vide *Denarius* S. Petri et *Harthpeny*.

HEORHPENING, Eadem notione. Vide in *Elmesfroh*.

HEPA, Coxendix, Angl. *Hip*. Chart. ann. 1252. apud Lappenb. Init. Forder. Hanseat. pag. 57. *Baco sive flek, obolus; Hæpa i. denarium.*

HEPTADOGMA, Sermo de septem artibus. Compendium Jurium et Consuetud. Universitatis Paris. per Robertum Goulet. Edit. 1517. fol. 17. *Prætera supplementum de duobus artibus et Heptadogma pro erigendo recter gymnasio, multis cum aliis utilibus documentis.*

HEPTAMARON, Donatio S. Rudisindi pro Monast. S. Salvatoris de Celluova: *Heria, historia ecclesiastica, Heptamaron, geronico, expositio Trinitatis, et collationum.* Forte legendum *Hæmæron* a Graeco *ἑπτάρο*, Liber satis notus de sex diebus quibus mundus conditus est.

HEPTAMYRUS, Lucerna septem myros seu naves, ut alii vocant, habens. Hege-sippus lib. 5. cap. 10. *Iperena quae sub candlelro pontur, ante sub modio erat, id est, sub legis mensura, nunc est sub gratia plenitudine.* *Heptamyro frequens lumen effundens.* Ita Hofmannus.

HEPTAPHONOS, *intrapovic*, Habens voces septem. Theogerus Episc. Matensis apud Bernardum Pæz tom. 1. Anecd. Praefat. pag. xv.

Is (Christus) in ævum sit benedictus, triaphophonos, streptichos, punctus, porrectus, erices, Virgula, Cephalicus, cilios, quilinas, podocus.

HEPTATICUS, EPYATICUS, corrupte, pro Heptateuco, seu tomo sacrorum Bibliorum primo, continente *Pentateuchum* Moysi, et sequentes 2. libros Josue et Judicium. Ugutio *Epyaticus*, vetus est *Testamentum*, quoque libri Moysi, sex Josue, septem libri Iudicum. (Sic in MS.) Occurrit apud S. Hieronymum, in quest. in lib. 1. Paralipom. cap. 2. in Regula S. Benedicti cap. 42. in Vita B. Joannis Abbatis Goriensis n. 81. apud Aratoreum lib. 1. Hist. Eclesiastic. cap. 17. Gregorium M. lib. 12. Ep. 30. Alcuinium Ep. 27. in Statutis Guigoniis Cartusienis Ord. cap. 4. in Antiq. Statutis ejusdem Ord. 1. part. cap. 9. Ordericum Vitalem cap. 470. etc. Vide *Juretum* ad Epistolam Iovonis Carotenensis. Ex his emendandum Poema Alcuini praefatum Bibliothecae, sui libris sacris, editum lib. 2. Commentar. Bibl. Casaricensi cap. 406.

Et patiens enim librum decurrit in istum, Quem fluit consequitur fatima clara salis.

Ubi vir doctissimus ad marginem : *Locus mendosus, de cuius emendatione nondum mihi liquet. At facilis nunc emendatio ex præcælis : legendum enim Epitaphus.*

§ 1. HERA, HEREA, Ager, aut locus, qui nec colitur nec aratur. [Vel potius idem quod mos *Herælia*.] Charin ann. 1206, in Tabular. Calensis pag. 190 : *Recipiant de cætero... unum obolum super suis Heris de Beomonte, et sex denarios super quadam Heræ de Besevaco...* quingue denarios de duobus Heris de Gromont et 11 den. de prato suo de Gromont. Vide *Area* 1.

§ 2. HERA, Juno, Græc. Ἥρα. Gobel. Persona Cosmodr. æt. 6. cap. 38 : *Quod Hera colebatur a Saxonibus videtur ex eo, quod adhuc antiqui vulgares recitant se eo dividisse ab antiquis, prout et ego audivi, quod inter festum *Haraldus* Christi et festum *Epiphaniæ Domini*, Dominæ Hera venit per æra, quoniam *Janua* apud Græcos seu deputabitur. Et quod *Juno* quondam *Hera* appellatur, et depingebatur cum vittam nobili et alis, dicebant vulgares, predicto tempore Frove Hera seu corruptio nomen Fro Hære de vluget, et credant illam suis conferre rerum temporalium abundantiam. Hec spectant que de nocturna quarundam mulierularum equitatione retulimus in voce *Diana* : ubi *Dianæ Herodiadem* adjungi apud recentiores, qui de hac superstitionis specie scripserunt, observare cuique promptum est : quænam vero sit illa *Herodias* definire haut ita facile. Rem illustrat Gobel. Persona loco mox laudato, unde *Herodiadæ* cognomen *Junoni*, que *Hera* vocabatur, tributum esse putat *Scherla*, quem videmus in *Glossar. Teuton.* v. *Cheris* voburge. Quid si ex *Hera Diana*, ut scriptum erat, *Herodiadem* facili lapsu exierunt.*

§ 3. HERA, Caput sectio. Vide *Æra* 1. **HERACLEA**, *Statua Herculis*. Sic *Glossus MSS.* ad illud veteris Interpretis *Alexandri Iatrospohiste* lib. 2. *Passion*, ubi de *Ligaturis* et *Characteribus* : *Alia de lapide medicamentum : sculpsit in eo Heracleum rectam suffocantem leonem includens in anulo aureo, et dabis ad utendum in digito, et sanus erit.* Vide l. 10. pag. 593. Edit. Græc. Lat. Joann. Guinterii. Nam dum nude in hoc *Glossario Alexandri Iatrospohiste* laudamus, ejus veterem Iutretrem intelligimus, pridem editum, et quem *MSS.* cum *Glossis* legitur ex *Bibliotheca Regia*. Ejusmodi forte est gemma, quam servat *Gazophylacium RR. PP. Canoniorum Regular.* S. Genovefæ Parisiens, in qua sculptus *Hercules leonem suffocans*, cum hisce characteribus aut male formatis *CXYAΘPON*. Hanc propædium vir doctissimus *C. de Moutin*, *Ordinis Procurator Generalis* cum aliis rarioribus ejusdem *Gazophylacii* monumentis publicavit. [Rem feliciter præstavit.]

§ **HERACLIA**, vox Architectonica, Gall. *Terme*, Telamon, Gregor. Turon. de Gall. Mart. l. 1. cap. 65 : *Eræctis tamen portibus super altore aditis illius, turrem ne columnis, planis, Heracleisque, transversis arcibus crearentur.*

HERALDUS, vel **HERALDES**, *Fecialis*; vulgo *Herald*, de cuius officio, sic *Nicolaus Uptonus* lib. 1. de *Militari officio* cap.

12 : *De Heraldis. Ex quibus quidem Prosecurtoribus (de quibus suo loco) creari debent, postquam autem exerceant per septennium, alii nunci majores, qui Heraldum armarum nuncupantur. Quorum officium est minores nuncios creare, ut superius dictum est, multitudinem populi facilius numerare, tractatus inter Principes matrimoniales et pacis inchoare, diversa regna et regiones visitare, Militiam honorare, et singulis actibus Militaribus interesse desiderare, clamores publicos et proclamationes in torneamentis et similibus actibus Militaribus ordinare, fidem negotiorum relationem inter hostes deferre, et neutri favere parti in actibus bellicis, aut in pugna, quæ inter duos aliquando nobiles geritur inclusis; sed omnia per superiorem partem vel portibus mandata, seu a parte parti, fideliter et sine palliatione nuntiare.*

Et isti debent portare tunica armarum dominorum suorum, et eisdem induti eo modo sicut domini sui, cum in conflictibus fuerint vel torneamentis, ut aliis periculis bellicis, vel cum per aliquas regiones equitaverint extraneas. Item in convivis et maritiis, ac Regum et Reginarum coronationibus, et Principum, Ducum, et aliorum magnorum dominorum solennitatibus, dominorum suorum tunicis uti possunt; et teneantur in regionibus et regnis, licet extraneis, ad honorem suorum et magnificentiam dominorum.

Qui quidem Heraldus aliquando creantur in actibus bellicis, ut aliquis Rex vel Princeps cognoscens industriam Prosecurtoris sui, antequam cum hostibus congressus haberet, Prosecurtorem suum in presentia commilitum novo nomine nominabit, industriam, fidelitatem, diligentiam, honestatem, et incuturnitatem predicti sui Prosecurtoris commendando, eundem nobilitabit, ipsique vel terris aut fodo sufficienti dotabit, et arma congruentia eidem et suis hæredibus assignabit.

Creantur insuper Heraldus aliquando in Regum vel Reginarum coronationibus, seu torneamentis, eodem tamen modo, ut supra. Et est sciendum, quod Heraldus, ut supra dicitur, creatus jurare debet, ut sequitur, alio Heraldus veterino sic dicente : Tu jurabis, quod omnia capitula in juramento Prosecurtoris contenta fideliter observabis, tractatus et negotia quæcumque tibi commissa secundum auidem et plenum veritatem exequeris. Non eris in dampno domino tuo speciali in suis secretis, quæ tibi uti secretis ab eo committuntur, vel de suis munitionibus, per quas tuus esse potest. Nec eris domino tuo in dampno de suis possessionibus : Sic te Deus adjuvet, et sancto cruce Dei. Sed de Heraldorum sacramentis et creatione, audiendus in primis *Philippi Burgundie Ducis Heraldus*, dictus *Troison d'or*, ex *Tractatu MSS.* cui titulus ejusmodi est : *Comment le Roy d'armes des François fust premierement créé, et puis nommé Monjoye, et la faison de son noble couronnement, les sermens qu'il doit faire, ses droits aussy, et tout ce qu'il est tenu de faire.*

Quand le Roy est conclut et par son Conseil délibéré de faire son principal Roy d'armes des François, nommé Monjoye, il dist à son Connestable, qu'il le metent à son Conseil, se le Connestable y est comme chief des armes,

ou autrement à son premier Marissal, ca... rant pour celle cause seulement plusieurs Princes, Seigneurs, Barons, et grant d'entre qu'ilz nommeront sur le serment qu'ilz ont Roy, celluy qui mizale et souffriront les combats. C'est assavoir tout premier celui qui vaillait Chevalier ou Escuyer, qui reproche de son corps, et qu'il ait tant cité les armes et les loingtaines volages, y anchieu que bonnement ne puit les amporter, sachant liire et escrire necessaement, et autrement non, pour les cherys ambassades secretes, que on lui pout donner. Et de tous ceuz qu'ilz seront nommez, en sera esleu un, qui samblablement pout les tres-noble excellence de la Couronne fust qu'il Chevalier, ainsy qu'il s'ensuivit.

Et quant il est esleu, le Connestable premier Marissal le fera à luy venir, et il n'y est, lui sera tantost escript : lors lui sera la nouvelle de son election. Savoir de lui si il pout ou voudrait facher et servir ainsi qu'il appartient, loyalement, diligemment, et honnestement à son poost; et s'il l'accorde, on le fera venir devant le Roy, et son Conseil. Et lors le Roy lui dira, ou fera dire par son Connestable, ou premier Marissal, et généralement en recitant l'honneur, les vaillances, et autres biens, qui sont en luy. Et pour ce le Roy l'a esleu en l'office de son premier Roy d'armes de Franchoyes. Et lors le Chevalier ou Escuyer tres-humblement l'en remercie. Alors luy sera donné pour preste et teneur aucune solennelle feste, la plus precluse qui viendra, se autres grans offices y anticipent celluy jour auquel il se trouva. Et quant celluy jour sera venu, ledit Eschevin s'en ira en une chambre à eschoier en l'ostel du Roy, et là seront les voies de Chambre, qui le viestront, de tous les bis royaux, comme la escurie et les proppre, qu'ilz seront d'escalier et de fourrés de menu vair que le Roy lui fournira.

Et quant le Roy sera presque prest paller à la grande Messe, alors viendra le Connestable comme chief des armes et les Monseulx ainsy accompagnés de plusieurs Chevaliers et Escuyers, Capitaines de guerre, et autres, le mieulx que on pourra pour accompagner l'Eschevin à la grande Eglise ou Chapelle, là où le Roy voudra oyr le saint evaillie celluy jour.

Alors se partiront premier deux à des touts poursuivans, puis les Heraldz, puis les Roy d'armes des monches, puis des autres Princes subgects. Et puis ceulx du Roy qui les deservent, selon l'ordonnance de leurs aichienues et nobles marches, et des Heraldz premiers créés. Et se aucun Roy d'armes Herald d'autre Roy ou Prince estrangier estoit on le mettra au rang des Roy d'armes ou Heraldz du Roy, en leur disant, s'il c'est pour l'honneur de leur Seigneur.

Après ces Officiers d'armes se l'Eschevin Chevalier, il viendra un Chevalier tout pri qui portera une espee de Chevalier et pourjounera la croiz contre mont, de laquelle soit fait Chevalier s'il ne l'est; et s'il l'est, s'en fault point.

Après ces Officiers d'armes et Chevalier pour la dignité et excellence des armes Roy viendra un autre Chevalier, qui une lance croisée en fachaon d'un che...

que la tournoielle ou cotte d'armes du Roy, laquelle sera fichie en la poitrine une crosse d'or et chargée de fines pierres précieuses, se sera scellément emmaillotté le blason du Roy : et sera tenu de jamés en porter nul autre autre Seigneur que ce soit.

Après ce Chevalier de la cotte d'armes sera ung autre Chevalier, qui en ses bras portera la couronne telle, et à l'honneur du Roy, que son plaisir sera.

Après ce Chevalier à la Couronne viendra le Connestable s'il y est, qui tiendra l'Esleu en sa main, et s'il n'y est, il sera mené des deux Mareschaux premiers.

Après le Connestable ou Mareschaux et l'Esleu viendront les autres Seigneurs et Capitaines de guerre, Chevaliers et Escuiers, par l'honneur sont là venus, comme il est dit.

Après cette ordonnance ledit Esleu sera en la Eglise ou Chapelle, où que le Roy voudra le service de celluy jour oyr. Et là sera du grand autel plus bas que l'armoirie du Roy sera sur une chaire mise le Roy verra converti moult honnorablement, et lequel ledit Esleu sera assis; et à ses côtés, les deux ou trois Chevaliers, qui auront la Couronne, la crosse d'armes et l'Esleu, s'il n'est Chevalier, tant que le Roy lui le verra.

Et quant le Roy est arrivé, l'Esleu se lève et se chaire en laquelle le Roy s'assied, lors le Connestable ou le premier Marissal prend l'Esleu, et estant à genoux dit au Roy, Mon tres-excellent Prince et Souverain Seigneur, vray messire Roy, ou tel, s'il n'est Chevalier, votre Esleu qui est cy venu et se présente pour vous offrir. Et l'Esleu dist puis : Notre Souverain Seigneur, il est vray. Après ce le Connestable ou Marissal se leve sur pès, auquel il dist qu'il die ce qu'il a dit.

Après luy dit, Messire tel, ou tel, s'il n'est Chevalier, le Roy nostre sire cy est, m'a nommé vous dire, que pour le prochain honneur, honneur, vaillance, et autres biens pès sont en vous, il vous a esleu pour Roy d'armes, vous nommant son tres-excellent et victorieux Roy d'armes et de Messieurs de son Sang, qui dit est Monjoye. lequel Seigneur présentement vous donne par Christian jurés et prometés sur Dieu et sur saintes Evangiles, escriptes ry-dedens en un livre sur lequel à genoux il tiendra à deux mains.

Le premierement que sur tout vous servirez le Roy de tout vostre pouvoir et savoir, et de tout luy garder en tous lieux son honneur et son bien, là où vous serez, et de tousjours ses enfants, s'il en a, et luy en offrir, son contraire, se le savez, ou à lui offrir, à qui il appartiendra, le plus tost par pès, se autrement par vous n'y est Dieu vu. Laquelle chose ja pose ce que dist m'est, ne chelliers ne retendrés, comme le tres-excellent et honorable office le requiert. Et tel luy, à qui ceste office appartient, est dit par tous les Princes Chrétiens estre de telle ordonnance en vostre office de Roy des Français dit Monjoye, et de tous autres Roys d'armes, des marches et bornes, et aussi pourvus d'Empires et de Royautés et Seigneuries Chrétiennes comme de personnes publiques que vous serez, et

les autres sont, se fausement ils ne se parjurent de ce qui s'ensuit.

C'est assavoir, que vous ne dires ne revelerés les choses secrètes, que vous porrés oyr ou présenter au Conseil du Roy ou autre Seigneur, qui se fera en vous, sans commandement ou ordonnance, ou de celluy ou ceulx, à qui il sera commis à le vous dire ou charger, et ce par nulle voie directe ne indirecte qui soit dit ou seu.

Item, que vous ne revelerés en quelque faison que ce soit emprinses secrètes d'amis d'amis, ou ennemis, ne d'ennemis à amis Chrétiens, quant au regard de vostre office de personne publique, quant ils se feront en vous, se par eux n'en estes commis.

Item que toutes charges d'ambassades, de rapports; et de commissions, qui vous seront par le Roy ou ses Conseillers enchargés, dictes et commises loyalement et diligemment à vostre loel pouvoir vous le dires, les ferés et vous en acquitterés, soient d'amis ou ennemis, et d'ennemis à amis, se des ennemis vous ne prenez la charge totalement.

Item, que pour amour ne pour haine, pour don ne pour promesse, ne en faveur de nul luy, ne blâmerés ne amenderés l'honneur de nul, lequel il soit, pour le donner, estre porté ne accroître à nul autre, ne auszy en fait d'armes blâmerés nul luy, s'il ne vous en est demandé par le Roy ou par ceulx, à qui il appartiendra ou aya commis, s'il ne l'a par trop deshonnestement, et trop évidemment destruy.

Item, que par vous ne sera fait rapport, ne à vostre pouvoir souffrirés qu'il soit fait nul poursuivant, s'il n'est premier noble, honneste, hollable, sain et entier des choses évidentes de son corps, et sachant lire et escrire nécessairement, et autrement non, et non pas par nécessité.

Item, par la requeste de nul, quel qui soit, ne sera fait par vous rapport à quelque Seigneur ne autre que son poursuivant soit fait Heralut, s'il n'est noble, sage, habille, honneste et souffisant pour ce faire, niant servir l'office d'armes à l'honneur, c'est assavoir servir les frontières, les fais d'armes en la guerre en ce Royaume, s'elle y est, ou autres Seigneurs en leurs guerres ou voiaiges, desquelz il doit porter comme il soit auszy enseingement, et ce par l'espance de sept ans, s'il n'a grace de son Prince d'un an sans plus.

Item, que par vous ne sera fait rapport à peticion de quelconques il soit de tesmoigner que ung Heralut portant vice deshonneste sur lui, soit digne et souffisant d'estre Roy d'armes de quelques marches; et se son Prince le vult faire, vous en acquitterés paisiblement à luy.

Item, vous savez certainement que aucun Roy d'armes, Heralut ou poursuivant se Just deffist en son honneur, que Dieu ne veuille, à sa requeste ne d'autre quelconques, soit par faulx rapport ou autrement, par aucun vice detestable contre les Commandemens de sainte Eglise, vous le dires au Roy ou au Connestable ou à son Conseil, se sera le plusist du Roy.

Item, que se certainement vous savés que ung poursuivant, quelque notable qu'il fust, continuast, ce que par vous ou par autre Roy d'armes ou Heralut seroit de par vous

reprins et deffendus chelle deshonneste vie en laquelle il continuast, vous le dires à son Seigneur et Maistre, qui luy defende de ce jour en avant, et de plus porter son blason ne d'autre, et qu'il le rende courtoisement, ou autrement, vous luy ferés honnêtement estracher de sa poitrine; et samblablement le ferés d'un Roy d'armes ou d'un Heralut, après ce que le Roy, le Connestable et le Marissal en arrent en la connaissance.

Item, que de tout vostre sens et pouvoir vous exacherés l'honneur et les proesses sans rien cheller de tous les bons et vaillans hommes, soit par journées, ou par continuars, riches ou pauvres quelz qu'ils soient.

Item, vous garderés l'honneur de toutes Dames et Demoiselles riches ou pures quelz qu'elles soient, spécialement sans certaines reprouches. Et se par aucuns vous oyés blâmer aucunes, vous honnestement les reprendrés ou ferés taire, ou autrement, montrant que telles choses mal dires vous desplaisent, et vous en departés.

Item, et que de tout vostre pouvoir vous aidés, conseillerés et emplorés aus justes et raisonnables querelles, que certainement vous serés en la faveur desdites Dames et Demoiselles sans nulles évidentes reprouches, et de tous les enfans orphelins.

Item, le bon plaisir du Roy sera, que vous yrés par toutes les provinces et marches de ce Royaume, nissant que on le vous donnera par escript, en la compagnie de notables Roys d'armes et l'heraux avec la commission du Roy par ses Lettres Patentes à tous les Princes, Contes, Ficonces, Barons, Banerés, Bacellers, et autres notables hommes tenans dignités et autres fiefs nobles quelz qu'ils soient, desquelz par leurs doctibles instrumens et privilèges, seulement pour savoir la noblesse de son Royaume, et lesquelles sont les plus aneekennes, et de ceulz faire un extrait à fasson d'un livre à par soy de chascune marche, on seront leurs noms et surnoms, les croix et leurs armes, blasons, et titres naturels.

Item, que depuis ce que de trois ans en trois ans une fois vous acquitterés de faire assembler tous les Roys d'armes de ce Royaume en ung lieu par Connestable ad ordonné.

Et avec ce devés avoir par escript la connaissance de tous les Nobles chascun de sa marche, tant Princes que Seigneurs et autres pour lors vivans, et comme dit est, leurs noms, surnoms, blasons, timbres et nobles fiefs, tant de par eux, que de par leurs femmes, afin que le Roy soit souvent informé de la Noblesse de son Royaume.

Item, se aucun feroit aucune infamie, ou deshonneste, ou de coustume au prejudice d'honneur de Chevalerie ou d'Escutrie ou de Noblesse, s'engendrant ou se priant la coustume en aucunes marches ou estours de Seigneurs de ce Royaume, dont la recité de la connaissance veinst à vous pour y pourveoir, vous le dires au Roy, ou s'il luy pluist en son Conseil, là où il sera proprement assigné.

Item toutes ces choses de chief que j'ay dictes, vous jurés et promettés sur la foy de bon Chrestien et sur etc., et sur la foy, que de vous au Roy, les tenir et entretenir entièrement, et à vostre leal pouvoir accomplir sans enfreindre, le plus que vous porrés.

Cy commence le Couronnement de Mesire Monjoye.

Alors luy estant à genoulx, les sermens fais, le Connestable le despoille de son royal mantel, puis le Chevalier, qui aporte l'espie, boise le croiz, et le Connestable la trait, puis baise la croiz, et le baillie au Roy, qui en fait son esleu Chevalier, puis la rend au Connestable qui la luy choinit.

Lors l'untre Chevalier qui aporte la cote d'armes, la baillie au Connestable qui la baillie au Roy, qui en la vestant audit Esleu luy dit: Mesire tel N. par ceste cote et blason couronné de nos armes, lequel blason sera une couronne d'or et de fines pierres, soubs laquelle le blason est esmailé aus armes du Roy acroché en la poitrine, en luy disant:

Nous te établissons perpetuellement en l'office de Roy d'armes. Et ces paroles dictes, le Chevalier viendra qui porté ara la couronne, et le baillera au Connestable, qui en la baissant la baillera au Roy, lequel le prendra à ses deux mains, et en le asseant sur le chief de son Roy d'armes luy dira: Nostre Roy d'armes, par ceste couronne, nous te nommons par nom Monjoye, qui est nostre Roy d'armes, ou nom de Dieu, de nostre Dame sa benoite mere, et de Monseigneur saint Denis nostre patron; en disant ces paroles, il la luy assiet. Et ces paroles dictes, alors tous les Roys d'armes, Heraluz, et poursuivans ayans leurs cotes d'armes vestues estans illec circonv par troys fois à hauller voix, nous ensemble: Monjoye saint Denis, Monjoye saint Denis, Monjoye saint Denis, au tres-acceillant et noble Roy de France. Et ce fait le Roy entre en son oratoire pour yz le service divin, et ladite chaire tout ainsy qu'elle est, sera portée à l'autre lieu, vis-à-vis de l'oratoire du Roy, en laquelle Meistre Monjoye, tant que le service durera, sera assis. Alors le Connestable ly fera tenir son mantel royal durant tout le service estendu en la Jussion d'un dossier entre le mur et luy par deux ou troys Roys d'armes ou Heraluz, qui pour l'untre de Joyz à l'autre seront changiés. Et quand le service sera fait, l'un des Roys d'armes prend son mantel et l'emportera sur son bras, qu'il gardera jusques à l'hostel, que Meistre Monjoye se despoillera de tous ses habits Royaux.

Alors le Roy se part après le service pour aller dîner, et Meistre Monjoye le suit, qui est conduit de plusieurs Seigneurs. Et quant le Roy est assis à table, on lui fait un haull baill de la seconde table assieoir Meistre Monjoye, qui est servy de deux Escuiers de coupe drée découverte et à par soy, et puis ceulz qui seront ordonnés pour celle Joyz. Et il pourroit estre, que pour la dignité de la Couronne, et pour les biens, qui seroient en luy, il seroit pour celle Joyz assis au bas bout de la table du Roy: comme Jurent Meistre Robert Dorfin, quant le Roy Dagobert le fist son Roy d'armes, et aussi fist le Roy Philippe le Conquerant à son Roy d'armes Franchoyz de Roussy, mais d'autres ne s'en trouvent pas.

Et quant la table est toute deservie, le Roy luy fait presenter la coupe dorée couverte où ledit Meistre Monjoye ara beu, et mettera dedens en or ou en monnoye, ce qui luy plaira ordonner.

Après ce, especes seront prises et vin

de congé, avant que le Roy se retraie, Meistre Monjoye luy viendra à genoulx très-humblement remercier. Et en ce faisant il tiendra par la main autrui noble et honnorable Roy d'armes ou Heraluz, disant au Roy: Sire, par le serment, que je vous doy et aux armes, vcey le tel Roy d'armes ou Heraluz, qui a très-grand et bonne renommée de pseudhomme, saige et suffisant, lequel je vous presente pour mon Marissal d'armes et Lieutenant. Et lors il offre au Roy une vergette de boys pelée que le Roy prend, et le baillie audit Roy d'armes ou Heraluz, luy disant telles paroles: Par ceste verge nous te consentons estre Marissal d'armes et Lieutenant de Monjoye nostre Roy d'armes des Franchoyz. Et ces paroles dictes le Roy se départ.

Alors Meistre Monjoye couronné, et la cote d'armes dessus l'habit royal, après ce qu'il a disant, se part en la compaignie de deux Jureurs, et de ceulz, qui pour l'honneur du Roy le vont accompaigner à son hostel, les Roys d'armes, Heraluz, et poursuivans, ainsy que dit est, seront les premiers.

Au despoillier de sa couronne, de sa cote d'armes, et de ses habits royaux, sera ung des varlets de chambre, qui luy apportera une robe et une couronne de Chevalier, que le Roy luy donnera, en laquelle se fichera la couronne du blason en la poitrine qu'il portera; et sera tenu de jamés plus autre blason porter.

Cy fine le mystere du noble Couronnement de Meistre Monjoye le noble Roy d'armes des Franchoyz.

Cy-après d'enuiet ses drois et ses ordonnances, et ce qu'il est tenu de faire et de soy gouverner.

Ce jour passé ledit Meistre Monjoye pour acquitter ira de Seigneur en Seigneur en leurs hostaulx, les remercier des honneurs, qui luy aront fais, soy recommandant à eulx, en leur suppliant, accompnier de plusieurs Heraluz, que l'office d'armes leur soit recommandée.

Ledit Meistre Monjoye tiendra en tous honneurs son lieu de Chevalier comme pur devant il estoit, ou à present est, excepté aus solennelles et royales festes que le Roy tiendra estat royal, couronné ou non. Premierement tous les poursuivans, puis les Heraluz, puis les Roys d'armes, puis à deux, et Meistre Monjoye tout seul et le desirant en habit royal, couronné se le Roy est, se ilz ne sont ordonnés sur l'eschaffault, iront devant les maistres d'ostelz au partir du dresoir. Et quant les metz seront mis sur la table, ledit Meistre Monjoye ira seoir au haull front de sa table, qui sera ris-à-vis du Roy, et la sera servy d'un Escuyer à par soy. Et après luy le Roy d'armes, et la plus ancienne marche qui y sera, et une place entre deux, et puis les autres Roys d'armes selon les aneichennetés de noblesses de leurs marches, et puis les Heraluz, et ainsy qu'ils seront premiers vcey, et les poursuivans à l'autre table derrière eux.

Item le Roy à cause de l'office le logera près de luy pour tenir son maisnaye, s'il ne l'est, et luy sera tenu de donner pension pour chascun an, telle et sy bien assignée, que il pourra bien et honnorablement tenir son estat de Chevalier et de Roy d'armes toute sa vie.

Item le Roy sera tenu de luy donner les ans sa robe, telle comme il le portera, jour de Noël.

Item le Roy luy priera ses despens pour les foiz, qu'il l'envoiera en ambassade et commissions.

Item la couronne, dont il sera couronné, et l'autre du blason seront sienes, pour servir son ame à la fin de ses jours.

Item à cause de son office ara lettres patentes du Roy, adressans à tous les Seigneurs, Capitaines de gens d'armes et trait de bonnes villes, de chastaulx, de des de pontz, de ports et de passaiques, et tous autres Officiers, pour luy faire jour de jour et de nuit; luy donner subcondignes, et toutes autres choses nécessaires, en les payant, se par luy en sont requis.

Item ara du Roy lettres patentes et privilèges d'estre franc de tous gerts et prius de portez, tant de jour comme de nuit, de tailles, de gabelles, d'impositions, et de toutes autres subides mis et à mettre, qui qu'ils soient, comme à noble homme appartient, et luy estant en l'office royal pour l'estat de sa maison, quelconques gens d'eglise et nobles y fussent contrains.

Item ara de tous les Princes et Seigneurs, qui porteront cry de Monjoye, lettres de pension ordonnées du jour de sa creance, telle qu'il leur plaira ordonner à leur honneur et à leur condition.

Item de tous les Chevalliers nouveaux, Princes, Seigneurs, et autres, qui auront portez lettres surnommes et armes, le dimanche du Roy seulement, luy seront tenus de donner une robe en la valeur de leur honneur.

Item de tous les dons et largesses, qui seront données tant à sa creation, se le Roy les donne, comme à toutes les autres Joyz royales et solennelles, que le Roy touchera aus autres festes armigeres ou solennelles, luy present ou non, par le prince du Roy d'armes, il portera en la coupe porter des drois des autres Roys d'armes et Heraluz.

Ejusmodi fore sunt, que habet had innoticus liber Gallicus, cui titulus le Prudent de la Guerre edit. Parisiis anno 1663 a pag. 59. ut omittam nuperum Scriptum Columbarium. De vocis vero et multa hactenus viri docti communit sunt, quorum plerique eo concussu, atque imprimis Pitheus, Skinner, et alii, ut accessendum existimant abere Anglo-Saxonico, et Germanico Her, ex-cit, et Ald, servus vel famulus, quod Feciales exercitum ministri habent, sicutque belli denuntiatores. Nam jure ploditur eorum sententia, qui Heroes quasi Heroes dictos volunt, de qui plures agit Aeneas Silvius Epist. 126. Alii profert Spelmanus, praesentem de Hero-dum Gallicis.

¶ HARALDES, in Instrum. ann. 1340 apud Baluzium tom. 2. Hist. Arv. p. 687: *Quo de novo venit urben ingred. et quando, et qua die, an habuit Herald?* Occurrit iterum in Diplomate Maximilian. Imperatoris ann. 1486. apud Mart. tom. 1. pag. 235. et alibi.

HERODES. Henricus Knighton 14

Et assistebat eis quatuor Duces, archiepiscopi, ... de Baronibus et aliis gentilibus, bene ad estimationem deservendi 17000.

* Her, in Assis. Hieros. cap. 323 : Se le s'ont le fait semondre par le Her ou par le ser, etc.

* HERALIS, Domus rustica, cui adagium, est hortus, idem quod Curtille, etc. in Cortis 1. Gloss. Caesar. Hieristerbe.

Reg. Prag. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. de Abntheim pag. 678. col. 1 : Engistis tenet Heralem unum, id est curtillem ; Aliud sonat Heralem in Lit. remis. ann.

50. et Reg. 190. Chartrop. reg. ch. 5 : Le supplient donna à icellui Johan-nez ung cop sur la teste du serreau d'un croc qui li trouva. An dolli cujusdam no-mi.

* HERBA. Herba aluminis, in Constit. fol. lib. 1. tit. 84 : Granateris, pascu-tilis, Herbas aluminis, et generaliter omnia, per nostrum curiam procurantur.

HERBARIUM PER HERBAR ET TERRAM, Formula veteribus Lindenbrog. 153. di. Vide Investitura.

* HERBA DOMESTICA, Olera, legumina, Gall. Herbes potagères. Transactio inter alibet et Monachos Crassenses ann. 1119. ex lib. viridil fol. 52 : Debet dare etiam hortulanos quotidie Convenit... de betis domesticis horti, aliquando de betis, quomodo de aliis, nient sunt caules, spi-ritus, porri, etc.

HERBA DARE, Veneficio, seu veneficiis, alium viam, vel mentem au-gere. Quintilianus de clam. 350 : Feno-re plura sunt genera, plura nomina sunt, non enim effectus. Aliud ex radicibus botanum contrahitur, aliud ex animalibus aspera renervatur, etc. Lex Salica tit. 21.

11 : Si quis Herbas alii dederit libere, et statuerit, Herbas haurire, apud Gre-gorium Turon. lib. 6. cap. 35. Formulæ cap. 34 : Ego Herbas maleficas, nec laceras nulas nunquam temperavi, nec la-ceravi, per quod ipse infirmus, vel insanus erit, aut vitam suam perdere debuisset.

HERBAR VENEA apud eundem Gregorium Turon. lib. 2. Hist. cap. 6. lib. 4. de Mi-rac. S. Mart. cap. 36. Herbas incantare, ad S. Audouen in Vita S. Eligii lib.

cap. 15. Herbas, qui ad maleficia perti-nent, imper se habere vetantur campones, lege Longob. lib. 3. tit. 55. § 11. S. Polonus lib. 3. Epist. 23 : Qui Herbas nunt mulieri, quibus virum suum inter-ferat, Firmianus in excerpt. de libris ca-ritatis : Characteres, Herbas, succinum, etc. vobis vel vestris appendere. Sic Iogo-

ludius lib. 1. in Rufinum : Nec me latere florentes Adambus sacris, fuscaturamque potestas Herbarum, etc.

* Concilium Triburiense ann. 895. can. 79. Virin. Bracarense cap. 74. Regino-

lib. 2. cap. 5. § 8. etc. * Herbarum dare, porrigere, veteres ad alia omnino notione, de qua sic

Herbarum do, cum ait Plautus, si-cu-que, victum me fateor : quod est anti-

q personalis vite indicium ; nam qui in

conch. gloss. — T. III.

prato cursu ut viribus contendebant, cum superati erant, ex eo solo, in quo certamen erat, decerpunt herbarum adversario trade-bant. Vide Erasmus Centur. 9. Adag. 78.

INHERBARE, Idem quod herbas dare. Lambertus Ardensis pag. 80 : Feno-re in cibus accepto, vel potius inherbare, ibi statim mortuus est. Le Roman de Gaydon MS. 1.

Et Esherberet maint chevalier vaillant. Le Roman d'Aubrey MS. 1.

Un de ses jors vous fera Esherber, Le Roman de Parise la Duchesse MS. 1.

Et le fut vostre frere mortir et Esherber. Mori ab Herbaria, in Chron. Petri IV. Reg. Arag. apud Cabonellum fol. 199. v. Alius Poeta :

Sons gât le fraiz serpent en herbe, Et le fut vostre frere mortir et Esherber.

* ENHERBER, eodem sensu, apud Phil. Mouskes :

Li buens emperours hardis De Constantinoble Herbis, C'on avoit appelliet Diango, Fu Enherbis et vesqui po.

HERBARIUS, Veneficus, Helvetiis Her-berger. Gloss. Lat. MS. Reg. : Veneficus, qui venenum dat, Herbarius. Fredegarus in Hist. Epitom. Francor. cap. 56 : Clamant et filii negligentes matrem Herbarium et meretricem. Halitgarus in Penitent. cap. 10 : Herbarius vir aut mulier, interfectores infantum, etc. [Judicia sacerdotalia de crimin. apud Marten. tom. 7. Amplius. Collect. col. 32 : Si quis ariolos, id est, sortiligos, prædicatores vel Herbarios venerit, aut secutus fuerit, tribus annis parietur et elemosinas faciat.]

HERBARIUM, Veneficia. Capitula ad Legem Almorcor. cap. 22. Edit. Baluzii : Seu atria, aut Herbaria si sit. [* Vide Grimm. Mythol. German. pag. 631.]

HERBARIUM, Ipsum veneficium. Liber promissionis Malefici, in Statutis Venetis, cap. 17 : Si aliquis vir vel mulier alicui maleficium aliquod, vel Herbarium dederit manducare vel bibere, vel fecerit aliquod, quod perire debeat, aut amens esse, etc. Adde Decreta Veneta fol. 41. verso. Alias

HERBARIUM, sunt prædicatores, et Breviarii Gregoriorum. Firmicus lib. 8. cap. 13 : Herbarios faciet, qui scilicet herbas collecti arte collectas ad medellum laborantium servant Plinius quoque Herbarios vocat, qui medicinas herbas legunt aut vendebant. [Preceptum Johannis Reg. Franc. ann. 1351. tom. 2. Ordinationum pag. 609. Quam plurimè utriusque sexus, mulierisque, aliquæ et vetulae, et conversi, rustici, nonnullique apothecarii et Herbarii quamplures... venientes ad villam Parisiensem gratis practican-di, etc.]

* Hinc Herbelée vocabant nostri potio-nem medicam ex herbis confectam. Mirac. MSS. B. M. V. lib. 2. ubi de Medicis :

Bon pain, bon vin et le bon air Ain' assez mixt, par S. Wintasse, Que tous lor orinsus ne face, Ne que toutes lor Herbelées, Qui intes heures ont boules :

¶ 2. HERBA, Tributum, seu census

pro jure et facultate succidendi herbas in pratis vel in silvis, atque animalia in iis pascenti : accipit etiam potest pro servitio quod subditi ac rustici domino suo in herbis ipsius succidendis præstare tenentur. Charta Baldvini Comitis Flandrie ann. 1116. apud Miræum tom. 2. pag. 1153 : Almanas quasdam soli iustas costas suetudines usurpavit : quibus se deliquisse cognoscens... proutas abiecit, videlicet, exactionem quam vulgo Tolpi vocant, sive Herbarum aut corvedis. Vide Herbagium.

* HERBACIA, Pratum, locus ubi herbe abundant. Charta ann. 1108. ex Chartrol. S. Hugon. Gratianop. episc. : Gausfredus habet... vernacum juxta Herbaciam. Erboie, in Bestiario MS. :

Icel les femelles mestroie Et en la plaine et en l'Erboie.

Herbu vero, pro Herbosus, ibid. : L'oliphant est moult corporu, Quasi il vient en paisies Herbe.

* HERBAGIUM, Domitium, arces, domus. Charta ann. 1217. ex Chartul. 21. Corb. fol. 322. v. : In elemosinam dederunt Herbagia, mansiones, edificia, et alia que in curia de Bencenecourt... facta sunt. Alia Guill. de Valle-grign. ann. 1224. ex Chartul. AD. S. Germ. Prat. fol. 61. v. : Herbagium meum, quod fuit quondam domini Hugonis Guicrii de Salicibus in parte hereditatis habuerit, vel quicumque alius ipsum hoc Herbagium tenuerit, etc. Vide in Herberg.

* HERBAGIUM, Census, qui pro facultate succidendi herbarum penditur. Charta Nivelon. episc. Suession. ann. 1192. ex Tabul. S. Crisp. in Cavea : Dedit etiam dictæ ecclesie Gilo miles de Juivegnaco duos solidos censuales apud Loiry et mini-mum Herbagium ejusdem ville. Vide in Herbagium.

* HERBAGIUM, Herba in pratis succisa : Herbage, in Consuetud. Norman. art. 30. Bracton. lib. 4. tr. 1. cap. 37. § 1 : Hæc esset potius emptio Herbagi, quam pastura. [Charta ann. 1244. apud Kennet. Antiquit. Ambrosden. pag. 458 : Dicunt quod est communis via ac sua communis pastura, quum ferum et antierus Herbagium anno-quantur.]

HERBAGIUM, Jus seu facultas succidendi ejusmodi herbas in pratis, aut in Communis, vel etiam in silvis, [aut animalia in iis pascenti.] Regestum censuum et feodorum Carnoti f. 57. ex Camera Comput. Paris. fol. 57 : L'herbage d'ilec, c'est assavoir l'usage, que les bestes d'ilec prenent es bois d'ilec, quant lesdits bois sont en ange, qui il se puent defendre. Idem Bracton. cap. 38. § 12 : Notandum, quod sub nomine Herbagi non continetur gians, et ideo tem-pore glandis et pessone, excluduntur porci et capre, nisi ad hoc specialiter agatur, quod talem herbarum communiam. Adde § 1. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 90 : Inde pensandum de eo, cui hoc licet, an qui laus est, Herbagium, vel lignagium, vel censum aliquem in nemus habet. Ordineri Vit. lib. 5. : Concessit etiam totius villa Herbagium. Charta Odonis Episcopi Parisiensis ann. 119. ex Tabulario Episc. Paris. : Terrum nostrum de Marna, in qua

nemus olim fuisse dinoscitur, ad hostias dedimus et ad censum, tali modo, quod quilibet hostias habebit 8. arpenno terrarum cultibus, et unum arpennum ad Herbagium faceremus. Quoniam Altschiam. cap. 48. § 6: *Escheite de mobilibus sunt, utpote per impurationem animalium in domibus et Herbagis dominorum*, etc. Charta Balduini Episc. Novion. apud Vassorium in Hist. Noviomensi. pag. 895: *Herbagium vero de Canecencourt, nostre Ecclesie est proprium*, etc. Charta ann. 1300. in Regesto Philippi Pulcri Regis Franc. ann. 1299. n. 38. ex Tabulario Regio: *Et fronschium Herbagii pro sex vacis, et pasturam pro sex porcis*. Jacobus I. Rex Aragon. in Foris apud Exeam ann. 1265: *Richi homines, Milites, nec etiam Infantes Aragonum teneantur dare sibi vel successoribus suis herbagia*, nec Herbage. [Charta Hugonis Vicecomitis Castidion. Chartul. B. Magdalene de Castrodomo fol. 17: *Fecit iuramentum composito, scilicet ut ipsi libere mortuum nemus ad usus suos et Herbagium ad pecora sua alenda in nemoribus suis caperint*. Charta apud Medor Formul. Anglie. pag. 250: *Canonicus regulares de Chaucumbe habebant tres equos in Herbagio cum equis meis dominici*. Adde Augustinum du Pas in Stamm. Armorie. pag. 823. et Foros Beneham. Rubr. de Herbage.

† HERBAGE, Eadem notione. Charta ann. 1208. ex Chartul. S. Nicasi Remens.: *Quantum ad Herbagium et piscaria*, etc.

† HERBERGIUM, Eodem significatu. Chartular. S. Vincentii Cenoman. fol. 71: *Herbat illa Alvis in hortis de virgilio monachorum, et Herbergium, et reperiuntur nemoribus de virgilio illo, que erit idem Alvis*.

JUS VIVÆ AC MORTUÆ HERBAGII, Gall. Droit de mort et visf Herbage, in Consuet. Ambianens. Monstrol. Vimeacensi, et aliis. [Litteræ ann. 1291. tom. 3. Ordinat. pag. 194: *Si retiens mes Herbage et mors et vis; et l'avenue des mors, se peut n'obtenir au terme de. Herbagium vivum vorant quod in pecude, mortuum quod in pecunia numerata exsolvitur.*] Vide Raguellum.

* HERBAGIUM VIVUM, Gall. Visf herbage, alicui Censui, qui pro facultate succedendi aut depascendi herbas in pecude exsolvit, ad discrimen mortui, qui in numerata pecunia. Arest. ann. 1335. 21. Aug. in vol. 8. arestor. parlam. Paris.: *Quod episcopus Ambianensis et eius successores inrentur suis Herbagii mortui et vivi ad omnibus tenentibus animalia longiori in predictis villa, banleuca et metis earum*. Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbavil. fol. 34. v°. ad ann. 1287: *Li sirez de Demouchet demandat à avoir visf Herbage de xvj. bestes que ehl Ernoul avoit en se maison; et ehl Ernoul disoit que il ne devoit for que mort Herbage, pour chon que se fille avoit visf bestes en chez xvj. bestes. Il fu rendu par jugement que li sire Ernoul devoit poier visf Herbage pour chon que se fille estoit à sen pain et à sen pot. Unde ejusmodi prestationem locum non habuisse colligitur, nisi ubi esset certus pecudum numerus. Charta ann. 1353. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 256: Item les*

mors et vis des herbage d'Ault et de la chasteille, pour lx. sols Paris. de rente par an.

† HERBAGIUM, Censui annuo domino debitus pro facultate succedendi herbas, etc. Charta ann. 1217. ex Chartul. S. Nicasi Remens.: *Radulphus de Brigueville vendidit Ecclesie S. Nichasii quicquid habebat . . . tam in mansionibus quam in Herbagio et censu*, Diploma Jacobi I. Aragon. Regis ann. 1264. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1121: *Quod ipsi, nec homines eorum, nec etiam extranei qui non essent eorum, qui animalia ducerent vel terminos et pascua castrorum, locorum, et villarum eorum, non teneantur dare nullo, nec successoribus nostris, Herbagium, nec aliquod ratione Herbagii de animalibus qua in terminis predictorum pascentur. Item quod si eorum Clerici habitent in villis et locis eorum, ab ipsis Herbagium non recipiant de animalibus ipsorum que pascentur in pascuis nostris*. Charta ann. 1269. ex Archiv. S. Albini Andegav.: *Fulco de Torollo mortui miles . . . vendidit et concessit . . . omnes fructus quos habere poterat . . . in censibus, supercensibus, hominibus . . . prout, insulis, herbis, Herbagiis*. Adde Constitut. Federici Reg. Sicilie cap. 23. Vide Herba 2.

† HERBAGIA, Eadem notione. Bulla Paschalis PP. II. ann. 1114. ex Chartul. S. Nicasi Remens.: *Habitatores S. Martini debent B. Nichasio Herbagium*.

† HERBARIUM, Eodem significatu. Charta ann. 1115. apud Stephanot. Antiquit. Bened. Petracor. MSS. fol. 171: *Deferunt Deo et beate Maria (de Liguio) . . . deciman partem pasceri et deciman partem Herbarii de omni silvis et de omnibus bestis porcorum vel pecoribus qui est ipso loco fuerant . . . Similiter datum est ut redant pascuerium, alias Herbarium Deo et servitoribus ejusdem Ecclesie*.

† HERBARIUM, in Charta Guidonis domini Montislaui ann. 1287. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 610: *Hominis, homagii, pedagii, Herbagii, Quinctus, proventus, tallie, etc.*

* HERBATICUM, Idem quod Herbagium. [*] Guernardo in Glossar. Polypst. Irmonis: Censui tertio quoque anno domino debitus pro herba succedenda vel depascenda. Vide ibi Indici. [Diploma Ottonis II. ann. 981. apud D. Le Blanc Dissert. de Monetis pag. 88: *Per hoc nostrum perdonamus preceptum, ut nullus eorum, aut unum hominum deinceps . . . in aliquo loco donet portonaticum, aut ripaticum, vel Herbaticum, vel glandaticum*.] Charta Rogerii Ducis Apulie ann. 1110: *Ut de omnibus Monasteriis animalibus per totam terram meam nemo Herbaticum tollat*. Charta exarata Constantino et Basilio regnantibus anno mundi 6532. Indict. 7. apud Ughellum tom. 7. pag. 1362: *Communem possendi animalia habebat locum . . . nec Trojani l'acoranensis Herbaticum, vel dent, vel accipiant*. Adde pag. 1334. Charta Caroli M. in Actis Episcop. Cenoman. pag. 266: *Tram de sua dominicata, quam et de Vassollorum snorum, de rineticis quoque et perdonato, et pastionibus et pascuaris, de Herbanicis et pullis, de piscationibus et pastioneticis, id*

est glandaticis, etc. [Codex MS. Irmonis Abb. Sangern. fol. 30: *Ad vivanum (solvit) multones 11. ad terram unum propter Herbaticum gentium 1. de 1. in pascione mod. 11. Quod illudem opus occurrat*. Vita S. Guillelmi tom. 5. Act. pag. 129: *Natus Herbatum aut aquosus tollit vel exigit aut aliquam aliam facit exaltationem*.] Adde Chartam Rogerii Reg. Sicilie ann. 1137. apud Falconem Reg. Invent. Chartam Sancti Regis Aragon. et 1158. apud Blancan in Comment. Bar. Aragon. pag. 607. Suritum in Indice et 1160. Chronic. Farfensis Monast. pag. 67. 664. Chronic. Richardi de S. Genes ann. 1232. Ughellum tom. 1. Ital. Sac. pag. 117. 915. tom. 8. pag. 201. etc.

* HERBATICUM, Censui pro facultate succedendi vel depascendi herbas, ut in Herbarium. Charta Jacobi Reg. Aragon. ann. 1232. ex Chartul. Campen. fol. 12. col. 2: *Damus etiam . . . quod in alij terre nostro non donec unquam Herbatum vel pro carnatione de suis bestiarum gemitu grossis vel minutis, ymnas (Lina) ubique sui bestiarum et gemitu famulo libere et solve ac secure pascentur*.

* HERBATICUM, Sui exigendi Herbarium. Lib. com. excl. Rom. MS. Confrat. cito et districto eorum et glandatis et Herbatum, tam de eodem castello quam de via

HERBARE, Herbas depascere. Obstantie Regni Aragon. lib. 7. tit. de liscus, § 7: *Si aliquis ex Herbaribus aliquo loco, non possunt pascere vel herbas in loco suo termino comitum. Nobiliter discernit. Charta ann. 1290. abulular. S. Quintini in insula fol. 7. v. in emphyteutem chemin dei nei pas de pastures et Herber et liens desualis.*

* Et Herberger. Lit. remiss. ann. 1469. Reg. 188. Chartoph. reg. ch. 168: *Et suppliment nune quatre bestes nommees par avoit engressées et Herbergeres. Alie ann. 1480. in Reg. 207. ch. 367: *Ouquel de Castrac (en Auvergne) a ung terrain appelle la Aste de Castrac, et autres ont pasturages . . . lesquelz . . . n'ont donnez . . . à faire poistre et Herberger beufs arans dudit village*. Charta W. 1343. ex Chartul. S. Vincent. Laubi Item li habitant de Bucy . . . dovent assentement de Herber en notre terre, n'ont il ont assentement de pasturage. Ubi est Herbam succidere et colligere. Ubi vero depascere sonat in Lit. remiss. ann. 1442. ex Reg. 176. ch. 161: *Cum suppliment esse vendita cenda helle fourrage pour Herber ung poulain, etc.**

* HERBARIUM, Qui pascui invigilat. Jacobus I. Rex Arag. in Foris Oze 1247. ubi de pascuis et gregibus: *Quo Merinus vel Herbarius Domini hie capannas venerit infanciam, etc.*

* HERBAXIUM, Vide in Herba.

* HERBAXIUM, Censui pro facultate succedendi vel depascendi herbas. Charta ann. 1153. in Chartul. Pontinac. ch. 11: *Illudem comit. Nivernensis cod. 2. mutuo et elomazina suam Herbatum, habebat in Tranchio*. Vide in Herba.

HERBARIARUM, Thurocensis cap. 3: *Kusid autem de aqua Dunt genum implens, et Herbariarum pas-*

et de terra nigri sabuli accipiens ad
verras est. Sed ex iis que subduntur,
indubie *Herbium pratorum*, quod
vidit Editor.

HERBARE, *Herbium pasceri*, [vel herba
etiam, induere,] Joanni de Janua [Gloss.
Gall. Sangerman. : *Herbare, Herber,*
et d'herbe.

HERBARIA, *Forum herbarium*, Gall.
et lat. *herbaria*. Stat. Montispess. MS.
1296 : *Arta sunt erant et publicata in*
herbaria, ubi erat *herbus duodecim*
domi, etc.

HERBARIUM, Joanni de Janua, *Locus*,
herbe abundant, [Gloss. Lat. Gall. San-
cti. : *Herbarium, Herber, lieu où herbe*
est.] In Glossar. Isidori : *Herbitum*,
in quo *herbe nascuntur*. Udalricus

3. *Connet. Clunici*. cap. 8 : *Quos ta-*
mentis non suspendant ad siccardum
herba, ut illi fratres, sed tantum depo-
nent in herbario claustrii. Le Roman de
Jehan MS. :

Mut le trebuch devant lui en l'Erber.

Le Roman de la guerre de Troye MS. :

Se ferient de plain colis . . .

Se que ambus chiesent en l'Erbois

Après concestient li toroel.]

Idem porro est *Herbarium* apud Henricum
Lyndthum lib. 2. cap. 7. de Willelmo

Rege Angl. : *Feit de loco illo Forestam*
que, quam vocavit suam novum Herba-
rium, et replevit eam cervis, danis, et

quibus hoc loco in voce Herbarium, ju-
dicantem emittit : idemque valet *her-*
baria, et herbergium, seu *domicilium*. Ta-

lar. Abieue fol. 171 : *Edificare, secare,*
struere in Auberis, pratis, exeluis. Rur-

ic fol. 199 : *Partem meam Auberia,*
non habeo in Martredo, etc. Vide *Her-*
bergium.

HERBARIUS, *HERBERARIUS*. Vide

HERBARIUM, *Ellychnium*, in *Amal-*
thia.

HERBATICUS. Gloss. Gr. Lat. MS. et
latini : *Herbaticus, herbaticus, vagus, erro-*
neus. Sed legendum *Erraticus*.

HERBATICUS ANIMALIA, *περὶ ζώων*, apud
Aristotem in *Probo*, ubi quidam restituunt
Probo, quod improbat viri docti.

HERBATUM, *Pratum*. Charta ann.
1165 tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 806 :

capellanus dedit vineam Pillari Douca-
rum, terram et Herbatum in Blethetia.

Idem, ut videtur, quod *herba* seu *pratum*
vinea secundum alii, *Herbamentum*,

in Late, hilariter, vulgo *Guthillement*,
plément, in Lit. remiss. ann. 1411. ex

reg. 167. Chartoph. reg. ch. 16 : *Laquelle*
terme abeys cauz s'en ala Herba-
ment, et tement que depuis ils furent bien
reparé.

HERBATUM VINUM, *Vinum herba-*
mentis conditum. Usus Custurie Ceno-

biensis. In *Festo Sanctorum Simonis et Jude*,
Pratum de vino Herbatum . . . In nocte S.
Simon debent habere botas, caritatem de
Herbatu in refectorio. Bernardi Ordo

12. cap. 1. cap. 8 : *Facit in quo vase*
vinum Arbatum, in altero Herbatum.

HERBEGAGE, *Jus depascendi herbas*
forestae. Literæ Geraldii Tornacensis

Episc. pro Monast. Elnonensi ann. 1152.
apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 431 :

Ministerialis in silva nihil juris habebit ex-
cepto Herbergage et usu lignis necessariis.

* Nequaquam ; est enim eo loci Jus
capienti ligna domibus construendis vel
reparandis necessaria ; interdum etiam

Præstatio, quæ pro ejusmodi jure exsol-

viatur, ut in Charta ann. 1370. ex Reg.
107. Chartoph. reg. ch. 51 : *Pour et à*
cause duquel office (de sergentier) il est
frans de prustage, ardoir, herbage, pannage,
Herbergage, etc. Hinc *Une mesure sçant en*

Herbergage, quæ huic juri obnoxia est, in
Charta ann. 1372. ex Chartul. 21. Corb.

fol. 266. Inde etiam *Herbergage* nuncupatur
Tributum, quod penditur domino loci pro

reponendis dolis vini in domibus vel cellis
vinariis, in Charta ann. 1408. ex schedis

meis : *Tantost que les vins amenez par*
l'olite rivière (d'Oise) et arrivez audit port
(du Pont l'Esveque) sont tirez et mis hors
des nefz, . . . et quant dudit port ils sont
ventrez et transportez, mis et herbergiez en
maisons ou celliers en la terre d'icellui nostre
conseiller (l'Esveque de Noyon) il en doit
avoir et à accoustumé recevoir pour chacune
picce de vin un denier de Herbergage, que on
dit issue de terre. Vide infra *Herbergatum* et
Hospitium 3.

HERBERGARE. Vide in *Herbergare*.

* **HERBERA**, Venetice. Vide infra *Her-*
beria.

* **HERBERAGIUM**, *Domicilium, ædes*,
mansio. Charta ann. 1177. tom. 7. Ordini.
nat. reg. Franc. pag. 697. art. 3 : *Fendi-*
ciones omnium possessionum suarum, præ-
terquam de domibus suis et Herbergagiis,
reddunt.

* **HERBERGACHIUM**, *Eodem intellectu*.
Locus est in Herbergage. Vide ibi.

* **HERBERGACHIUM**, *Darum, Horreum*,
ut videtur, seu locus ubi decima reponitur.
Charta ann. 1227. ex Chartul. B. M. de

Josephat : *Cum querela verteretur inter me*
et fratres meos, . . . ex una parte, et priorem
et monachos de Cornetia ex altera, super
Herbergage decime de Ves, quam præ-
dicti monachi habent apud Ves, etc.

* **HERBERGACHIUM**, *Jus gasti ac procuratoris*,
seu divertendi in domum vassalli
et in ea hospitandi, vel censum eam ob

causam percipiendi. Charta Ludov. Jun.
ann. 1153. ex Tabul. S. Petri Carnot. :

Venerabilis abbas S. Petri Carnotensis Ful-
cherius et domnus Radulfus prior Leonis-cur-
ie nos humiliter adierunt, et dictam domum
pauperum et gravamen ostenderunt, ubi
nos Herbergagium habebamus, et in domo
monachorum et quorumque hominum ibidem
manerimus. . . A consuetudine jocendi totam
cellam de Leonis-curia absolvimus, retento
Herbergagio nostro super rusticos ville et
quoscumque vice ecclesie sive militum ho-
spites. Herbergaria consuetudo, in Charta
Willi. comit. Nivern. ann. 1143. inter
Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 114. Pro
domo seu mansione, vide in Herbergage ;
quo sensu Herbergem, in Chartul. episc. Pa-
ris. fol. 150. et Herbergage, in Cantil. 4.
tom. 2. Poem. reg. Navar. pag. 9.

A amore prius in suo suo Herbergage.

* **HERBERGAMENTUM**, Gall. *Herberg-*

ment, *Census, qui pro facultate succedendi*
vel depascendi herbas exsolvitur; unde

Herbergage, de ejusmodi censu pasci. Charta
ann. 1325. ex Bibl. reg. : *Reconquerit. . .*
avoir vendu. . . le Herbergement des prez liés
l'ourtenay, si comme il se comporte o toute
la pourprie et l'encende. Alia Renati Alen-

conii ann. 1480. ex Tabul. Cartus. B. M.
de Parco : *Les religieuses. . . ont droits de fran-*
chises et libertes, tels que nous avons en nos-
tre forest de Charvrie, et en d'autres sont en
possession de prendre et à eux appartenir
toutes les bestes porchines, auxailles et au-
tres qu'ils trouvent au delans de leur dit parc
aux Herbagies et apparnisgies, comme à
eux appartenans par confiscation.

* **HERBERGARE**, *Domum construere*,
edificare, readificare, superlectitium instruere.

Charta xii. seculi ex Tabularii B. M. de
Bono Nuntio Rotomag. : *Licet siquidem*
emendat Gillesberto et herodibus hanc præ-
dictam terram et donum Herbergare de
ligno et lapide, aut vendere vel invidiare,
sive donare cum voluerit aut inde facere
totam voluntatem suam sicut de suo proprio,
Charta Roberti Lingon. Episc. ann. 1134.
tom. 4. nove Gall. Christ. inter Instr. col.

107 : *Quod si inter ipsorum Abbatem et*
Conventum homines invenerit manum va-
cuum idem Johannes, et voluerit Herbergare
de aliquo, sine aliqua contradictione poterit.

Charta ann. 1280. ex Chartul. S. Vandreg.
tom. 2. pag. 1453 : *Tenetur dictus Nicho-*
laus dictam mansuram ita bene et sufficienter
secundum consuetudinem patrie Herbergare,
quod dicti Religiosi pro dicto reddito et
emenda supra dictam mansuram edificatam
suam possint justitiam facere ac etiam adim-
plere. Charta Poncii de Montelaup apud

Baluzium tom. 3. Hist. Arv. pag. 86 :

Dicto Episcopo Andecavo. . . licet firmare
construm suam de Colmaris, Herbergare
et augmentare pro voluntate sua.

* **HERBERGARE**, *Jus in foresta ex-*
cendendi ligna domui construende vel re-
parandæ necessaria. Charta ann. 1206.
tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 806 : *F.*
Berran dedit. . . dictum (l. dictam) prati
et Herbergium in foresta cum pratis. Vide su-

pra *Herbergage*.

* **HERBERGEGIUM**, *Domicilium, man-*
sio, ædes, hospitium, Herbergage, nostris,
habitiatio. Chartul. feud. episc. Aurelian.

sub finem xii. sæc. fol. 272 : *Item Guilliel-*
mus de Marville miles tenet a dicto Petro
de Parantans Herbergagium de Marville.

Ordinat. hospit. reg. ann. 1285. in Reg.
sign. Master Cam. Comput. Paris. fol. 51.

* *Item Galeran des nappes, qui fait le*
fiqé le roy, prendra par jour une pourcee
et vi. deniers pour son cheval, pour feain et
pour Herbergage.

* **HERBERGERIA**, *Diversorium*, Gall.
Auberge, alias *Herbergerie*. Lit. remiss. ann.

1351. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 489 :

Cum Johanna la Moqueine in quadam Her-
bergeria Parisius suo hospitio, vocato Hostel
du Bucin, serviret etc. Aliis ann. 1374. in

Reg. 105. ch. 503 : *Comme ledit escheier et*
une sienne serource apres la messe se feussent
trouvés à une Herbergerie pour prendre
refection, etc. Vide infra *notione in Her-*
bergage.

* **HERBERGIANE**, *Herbergia seu mansio-*

nes edificare, villam construere. Charta Phil. Aug. ann. 1187: pro habitantibus villae de Capella regine in Wastinedo ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 475: *Quoniam genitor noster veneranda memoria rex Ludovicus hominibus de Capella et de villis ad baillium illum pertinentibus concessit easdem consuetudines, quas pater suus noster nosse pias recordationis rex Ludovicus rex concesserat, quod fecit Herbergii Capellam.* Vide supra *Herbergi*. *Herbergii* vero, pro *Habitate*, in Charta Auberti abb. Castr. ann. 1247. ex Chartul. Campan. fol. 343. col. 2: *Et ne canonicus tunc manere in villa, qui ne puit Herbergie dedanz un an, si pueros in suis baillii qui il vorna por Herbergier.* Hinc *Herbergaut*, *Habitabilis*, commodam habens habitationem, vulgo *Logeable*, habitabile. Charta ann. 1374, in Reg. 106. ch. 302: *Item deux maisons Herbergiales pour deux moineaux.* Lit. remiss. ann. 1410, in Reg. 165. ch. 31: *Le suppliant hoist d'un hostel en la ville de Chasteauherberg; lequel est Herbergaut et grant. Vide alia notione in Herbergia.*

† **HERBERGIUM**. Vide *Herbergium* et *Herberg*.

* **HERBERIA**, *HERBERIA*, Venetice. Correct. stat. Cadulor. cap. 60: *De Herberis et veneficiis denunciandis. Herberis et veneficiis, et omnes maleficus generis cuiuscunque delinquentes et accusantes, etc.* Vide *Herbaria* in *Herba* 1.

* **HERBERJAGIUM**, *Habitatio* cum certa agri portione, pradium rusticum. Charta ann. 1183: *Ut anniversarium ejus in ecclesia beati Maximini quotannis celebraretur, Herbergium duobus monachis congruum et granchiam....* promissit. Alia ann. 1203. ex Chartul. S. Maglor. Paris. ch. 254: *Concessimus ritum pro exchange terre de Chaupendu Herbergium suum de Pansford liberum tanquam feudum, et terram ad idem Herbergium pertinentem similiter liberam.* Vide in *Herbergia*.

* **ASBERGIUM**, eadem notione. Charta ann. 1318. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 405: *In manibus seu hereditatibus quas ibi possident in presenti homines infra scripti, videlicet Arbergium Rualphi Maris, Arbergium Jacobi Maris, Arbergium Marcheti Baptiste, Arbergium liberorum Ansermi Bogez, Arbergium Johannis Herclanici et Arbergium liberorum Armeti Borrelli.*

* **HERBERJAGIUM**, ut supra *Herbergium*. Charta ann. 1206. ex Chartul. Campan. fol. 436. col. 1: *Johannes Bratencus ecclesie centor recognovit curam nobis illorum comitem Campanie commodatam, sibi domus suas apud Breium sitas.... ad vitum suum possidentes, salvo tamen Herbergio dicti comitis et heredum suorum.*

* **HERBERE**, *Coloris viridis*. Inventar. ann. 1497. tom. 2. Hist. Cassin. pag. 600. col. 1: *Reperitur domus tunicelle Herber et una antiqua ex purpura albo cum planeta.*

† **HERBIAGIA**, *Idem* quod *Herbergia*, *Domicilium*, *domus*. Enumeratio feodorum Norm. apud Duchesium Hist. Norm. pag. 1044: *Hugo presbyter Herbiagium suum, mappis quaterundum Parisius tota Gravata, et monachum S. Geruasi.*

† **HERBICARE**, *Herbas evellere*. Descri-

ptio censuum Monast. S. Emmerami apud Bernardum Pes, tom. 1. Anecd. part. 3. col. 76: *De Tulahova xxx. denarii.... arat in hebdomada xii. dies, Herbicat, sicut, inducit carradum unum, fenum secat et inducit.*

† **HERBICE**. Vide *Herpiz*.

† **HERBIDARE**, *Herbam seu gramen proferre*, apud Colvenerium in Gloss. ad Baldricum. (*Herbidare terras*, *Herbas serere*, Martiano Capelle lib. 1.)

† **HERBULEGES**, *Messor*, Gall. *Moissonneur*. Gesta Tancredi apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 146: *Primo ille paucos ipsos a longe emittunt messores.... Jecerat eos jam intiores dies hesterni, quae transierat tunc, Herbuleges incolentes ducens ac reducentes.*

† **HERBILIA**, *Leguminis species*. Miracula S. Columban cap. 5: *Legumen Pis, quod rusticis Herbilium vocant.... sponte nascitur per illas rupes (in Italia).*

* **ITALIS ERVILLA**, *Ervia aut Arveia*, ex Muratori. tom. 3. Antiq. Ital. med. aevi col. 350. Vide *Herbum*.

† **HERBITUM**, *Vide Herbarium*.

† **HERBITUM** *diverunt pastores, eo quod herbe vice praebeant pecoribus cum pascuendo deunt*. Poppius.

† **HERBOLASTA**, *Panicum herbis farinatum et conditum*. Ordinatio super numero et ordine mensurarum in hospitio Dalphini tou, 2. Hist. Dalphin. pag. 313: *Item, volumus quod sint annu intrinsecum pro nobis in dicta die Sobatti in prandio de tatti aut de Herbolasti.*

* **HERBOLERICUS**, *Herbarum seu pratorum custos*. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de Mazangis: *Item dixit quod Artigae emerit quondam herbarum territorii predicti a domino Barralo,.... et quod ipse fuit Herbolicus dicti Artigae et Hugo Russus et Guillelmus Campagnola, et pro custodia dictae herbarum habuerunt septem solidos Raymundenses inter ipsos tres.*

† **HERBUM**, *Ervum*, ut videtur, species leguminis, Gall. *Ers*, Pallad. lib. 1. cap. 24. de Columbis: *Factus frequentant, si ordem torrefactum, vel fabam, vel Herbum saepe consumunt.... Herbum factus gratia mensibus praebeamus hibernis.* [* Vide supra *Herbilla*.]

* **HERBURGIUS**, *Veneficus*, in Legge Salica tit. 67. edit. Ecardi. Vide *Chervoburgus*.

† **HERCALE**, *Strume*, ex Gall. *Escrœcle*. Gaufridus de Belloloco, de Vita et conversat. S. Ludovici Reg. Fr. cap. 35: *In tangendis infirmitatibus, quae vulgo Hercule vocantur, super quibus curandis Francie Regibus Dominus censuit gratiam singularem, etc.*

† **HERCEARE**, *etc.* Vide in *Hercia* 1.

† **HERCHIA**. Vide in *Hercia* 2.

1. **HERCIA**, *Occa*, *instrumentum rusticum*, quo terre proscissae occantur, et terantur, vulgo *Herce*: ex *herpex*, *herpici*, quasi *herpici*, et contracte, *hercia*. Flela lib. 3. cap. 77: *Curatus et Hercias reparare*. Adde cap. 84. Charta Petri Episcopi Meldensis ann. 1229. in Tabulario ejusdem Ecclesiae pag. 36: *Consuetudines memoris.... videlicet omnem arborum preter quercum et fagum.... ad edificandum, et arboria curantur, et ad chariticos, et Hercias, et al-*

duas perticas ad ligandum quadrigas curas, etc. Rodolphus Tortarius lib. 5. M. cul. S. Benedicti n. 12: *Em quoniam in his procederet gliscron rescindere campan.... tam astutus calore, quoniam huius decus, et sementis tempore, dentata tribus glebis atritis, in pulverem reductis, arboribus suscepto, abundantiorum dictas menti, et corpori exhiberet frugum.* Charta Phil. Regis Franc. ann. 1310. ex 67. Bp. Tabularii Regii n. 36: *Item ille et solus fernes herbage de terra an in terra an, sive de sementis in Aoust, arboris et Herces et de charnes, et la court, et blong, qui sont prisiez esdites fernes 40. sols.*

† **HERCIS**, *Eadem notione*. Chartularius SS. Trinitatis Cadomens. fol. 46. v. 1. *Hedricus xxx. den. et prater hanc hostia Herces quae pluris facio.* Et fol. 48: *Godefrus Mol. 40. denar. et unam Hercem et 1 p. linae.*

* *Eodem nomine nuncupatur curas species, quae vassalli tenebant dominos terras occare.* Charta Phil. Pule. Jan. 141. in 1. lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 42. v. col. 2: *Dux Hercis, anam ad tres annos et saltem ad veyernungum.* Alia ann. 1308. ibid. fol. 338. v. col. 1: *Dux Hercis, hanc corvies de Hercier et an chrovis.*

† **HERCEARE**, *HERCIARE*, *Occare*, *Herp. Concilium Rotomagensis ann. 1098. 2. Ordinerium Vital. lib. 9. pag. 27: Et arantes, et homines curvantes ducunt, et Herceatotes, et equi, de quibus Herodotus perpetua sint in pace.* (Chartular. SS. Trinitatis. Cadom. fol. 48: *Et (debet) Herceras cum equo suo, et in quadrum vov acrum et Hercere canis.*) W. Thorn. ann. 1364: *Herciare, sarculari, metere, et.* Consuetudinarius Monasterii de Bello à Anglia: *Et debet invenire unum hominem cum uno equo ad Hercilandum quilibet septimana ad unum diem, vel utrumque vov hironale et quodresimale, dum aliquis fuerint Hercilandum de terra domini, etc.*

† **HERCHER**, *HERCHARE*, *Eadem notione*. Charta ann. 1181. ex Archivio Eberli de lensis: *Vilid Baldricum Archiepiscopum sedentem super campum et facientem tibi arari et Hercer cum suo palefreno, Philippus Fiscamenensis ann. 1235: Et de dimidium acrum aratur ad hironale et dimidium acrum ad tremeis, et serere et Herchare de blando domini Abbat.*

† **HERCHATURA**, *Occatio*, Gall. *Herx*. Chartularium SS. Trinitatis Cadom.: *Quis isti faciunt precarias bis in anno de unis et Herchatura, et vadunt in fenu.*

2. **HERCIA**, *Candelabrum Ecclesiasticum in modum occae, seu trigoni, confectum nostris Herce*. Bernardus Mon. in Consuetud. Cluniae. MS. cap. 77: *Pallus super altare non ponitur, et Hercia non ponitur.* Charta Odonis Episcopi Parisiens. ann. 1198: *Luminaria Herciarum.* W. Thorn. pag. 2152: *In primis porribus die sepulture, et die mensae, et corpore ficto, cum Hercia. Ubi corporatum, est tumba cenotaphi, seu caputatum ipsum: Hercia vero, candelabrum in Hercia modum confectum, luminariis instructum, quod ad cenotaphi caput erigi solet. Id aperte docet monumentum Richardi II. Regis Anglie 2.*

1. tom. 8. pag. 75 : *Cujus guidem*
 2. *seu funeris nostri exequiis more*
 3. *volumus celebrari; ita quod pro præ-*
 4. *sequiis, v. Hericia excellentie conve-*
 5. *regit, pro eodem funere nostro*
 6. *exequendo, in locis subscriptis,*
 7. *creatores nostros preparantur.* Errat
 8. *Somnerius qui Heriam hoc loco*
 9. *renotaphium intelligi vult, quod*
 10. *Herice vocant, ab ipsa Hericia i.*
 11. *non toto. Nam quod a Saxonicis*
 12. *etymon accersit, nihil, opinor, est.*
 13. *Monasticum Anglice. tom. 3. pag.*

1. *Ulpian. Ms. eccl. Camerae. fol. 6. v° :*
 2. *non luminari quibus Herice sive co-*
 3. *gruat fit in aliis solemnitatibus B. V. Ir-*

1. *Hericia. Eadem notione. Spicileg.*
 2. *gentil. MS. pag. 394 : Feria quinta*
 3. *ave et feria sexta et sabbato Hericia*
 4. *esse ad dextrum cornu magni altaris,*
 5. *et debent esse 26. cerei illuminati ad*
 6. *sinistram, et inde extingui a famulo inscrip-*
 7. *to post altum ad quemlibet psalmum et*
 8. *versum, videlicet sex in i. Noct. sex in i.*
 9. *2. 3. Statuta antiqua Capituli Senon. :*
 10. *In altrove festo S. Stephani debet cen-*
 11. *ari pro una Hericia. Ordinarium*
 12. *spicium MS. : In prima nocte Tenebrarum*
 13. *habet sequentibus accenditur luminaria*
 14. *habet factum novem lectionem et ultra heren-*
 15. *regit quinquæ cerei in Hericia super*
 16. *in majus.*

1. *Hericum, in Testamento Johannis de*
 2. *11 ann. 1386. apud Madox Formul.*
 3. *sic pag. 429 : Folo quod xlv. torches*
 4. *aperis, quolibet taper pondere x. libra-*
 5. *preparentur pro sepultura mea, absque*
 6. *alio Hericio.*

1. *Hericum, apud Bernardum part. 2.*
 2. *Cluniac. cap. 25 : Triu pallia super*
 3. *na ponantur, et Hericia non illumi-*
 4. *nt.*

1. *Heria. Eadem notione. Statuta Clunia-*
 2. *ciensis Petri Venerab. Abbas Cluniac.*
 3. *13 : In reliquis vero festivitatibus,*
 4. *et accendi solent machina illa ferrea,*
 5. *quæ Erza vocatur, pro illa lampadibus*
 6. *et diuturnis.*

1. *Heria, videtur simili perinde significatu*
 2. *1. (sive hercia legendum sit) in Synodo*
 3. *clunensis ann. 1287. cap. 12 : Fas non*
 4. *benedicam, Heria ad Tenebras, can-*
 5. *tem Paschale, etc.*

1. *HERICITUS, Ἡρικίτης, ἡρικίτης,*
 2. *ab hereditum. Suppl. Antiquarii.*
 3. *Abbe ex Castigat. in utrumque Glossar.*
 4. *Heridus. Cod. Hereditus. Vox Juriscon-*
 5. *sum. Heraldus lib. 2. cap. 17. Her-*
 6. *cia, legendum censetur. Reg. Cod.*
 7. *Divisio heredis. forte hereditatis.*
 8. *de Cujac. ad tit. Cod. Famil. eriscie. et*
 9. *de Plin. pag. 1273.*

1. *HERICIT, Servorum genus, qui in*
 2. *conversabantur apud Veteres. Vide Alex.*
 3. *Genial. Dier. lib. 3. cap. 25.*

1. *HERICUS. Caesar. l. 3. Belli Civil. : Erat*
 2. *his poria Eritius. Infra : Ercioque*
 3. *ut Ubi Hericus, et Hericio, legendum*
 4. *1. Indid Robertus Constantinus in Sup-*
 5. *posito Logice Latine, ut fuerit Ercio,*
 6. *1. ut nos vulgo Herce, septum, quod*
 7. *obijcit, ut xlviii. sive imp-*

1. *1. sive imp- porta cataracta, sive pendula ac*
 2. *recidens Latio, quia forte herpici in for-*
 3. *ma confecta.*

1. *Interdum et pro quocumque repagulo,*
 2. *quo locus aliquis occluditur ac munitur.*
 3. *Mirac. S. Germ. Autis. tom. 7. Jul. pag.*
 4. *300. col. 2 : Qui(captivus) septum et Hericio-*
 5. *rum hirsuti transcendens acumina, fossarum*
 6. *profunditates et abyssos... transiliens, etc.*
 7. *Vide infra Hericia.*

1. *HERCTUM, Vox antiqua, heredita-*
 2. *tem, patrimonium, bona, denotans, ab*
 3. *Hercto quod et forctum et herctum et erctum,*
 4. *apud vet. J.C. de coheredibus, qui heredi-*
 5. *tatem inter se non ciebant, id est, non*
 6. *dividebant. Hæc ex Hofmanno.*

1. *HERCULANUS, Ennechus. Velus Gl.*
 2. *Sangerm. Iulidus : Herculanus. Ubi Gra-*
 3. *vis : Vulcanius. Euteus, Εὐρύς.*

1. *HERD. Vide Hird.*

1. *HERDA, Germ. et Gall. Herde. Grex.*
 2. *Lit. ramus. ann. 1404. in Reg. 158. Char-*
 3. *troph. reg. ch. 316 : Comme le sergent est*
 4. *pris en certain bli... la proie, que l'en ap-*
 5. *pelle la Herde des vaches de la ville de Fou-*
 6. *cayen, en laquelle proie le suppliant en avoit*
 7. *mucnes.*

1. *HEREDAMENTUM, Possessio, Hereditas,*
 2. *in Chartis Hispanis, quasi Hereditamentum.*
 3. *Vide Anton. Brandano. lib. 15. Mon-*
 4. *arch. Lusitan. cap. 36.*

1. *Acad. Hispan. in Dict. Hereditamento,*
 2. *y assi se llamaban tambien aquellas tierras*
 3. *que los reyes concedian a los nobles que les*
 4. *servian en las conglstas y recuperacion de*
 5. *Espana de los Moros. Charta ann. 1294.*
 6. *tom. 1. Probat. hist. general. domus reg.*
 7. *Portug. pag. 108 : Conituli... insuper do-*
 8. *mos, vineas, poveria, hortos, molendina et*
 9. *omnia Hereditum que ibi habebat.*

1. *HEREDICUS, Dominicus, a German.*
 2. *Her, dominus. Charta Biblioth. Coton-*
 3. *ianæ que sic incipit : Anno Heredici Incar-*
 4. *nationis 956. indictione 14.*

1. *HERDOCHO. Vide Heriotum.*

1. *HEREBANNUM, HERIBANNUM, ARIBAN-*
 2. *NUM, Submonitio ad exercitum : ex Her,*
 3. *exercitus, et bannum, citatio, submonitio,*
 4. *indictio. Glossar. Elfrici : Exercitus,*
 5. *Here. Bannum vero vox notissima, pro*
 6. *quavis citatione. Ita Guillelmus lib. 2.*
 7. *de Reb. Helvetior. pag. 241. et alii passim.*
 8. *[*] Conf. Savin. Histor. Jur. Roman.*
 9. *med. temp. tom. 1. § 65. et § 9. Grimm.*
 10. *Antiq. Jur. Germ. pag. 295. Eichhorn.*
 11. *Histor. Jur. Germ. § 166.] Vide Hannire*
 12. *in Bannum, Hostis, Submonitio. Maxime*
 13. *vero vox.*

1. *HEREBANNUM, usurpata pro multa,*
 2. *que in exercitum pergere, post bannum et*
 3. *submonitum, contemnenti indicabatur;*
 4. *de qua sic Gregorius Thron. lib. 5. cap.*
 5. *26 : Post hæc Chilpericus Rex de pauperibus*
 6. *et junioribus Ecclesie vel Basilicæ justis*
 7. *bannos exigi, pro eo quod in exercitum non*
 8. *ambulant. Lib. 7. cap. 42 : Post hæc*
 9. *edictum a iudicibus datum est, ut qui in*
 10. *hac expeditione tardis fuerant, damnarentur.*
 11. *Capitul. 2. anno 810. cap. 11 : Ne Heri-*
 12. *banno exigendo. [Charta Ludovici II. Reg.*
 13. *Franc. ann. 8-8. apud D. Calmetum tom.*
 14. *1. Hist. Lotharing. col. 315 : Ut nullus*

1. *iudex, vel quislibet... Heribannum exigere*
 2. *aut exactione præsumant.]*

1. *Ea vero multa erat 60. solidorum,*
 2. *secundum Legem Francorum, dicebaturque,*
 3. *plenum Heribannum : quomodo plu-*
 4. *num bannum vocant Capitul. 2. ann. 812.*
 5. *cap. 9. et alia Capitularia Caroli M. et*
 6. *Calvi, quod alias Bannum Dominicum,*
 7. *et Bannum Regis appellari, totidemque esse so-*
 8. *lidorum, suo loco docuimus. Lex Longob.*
 9. *lib. 1. tit. 14. § 13. [*] Carol. M. 3.] et*
 10. *Capitul. Caroli M. lib. 3. cap. 67 : Quicum-*
 11. *que liber homo in hoste bannitus fuerit,*
 12. *et venire contempserit, plenum Heribannum*
 13. *componat, secundum Legem Francorum, id*
 14. *est, 60. sol. solvat. Quod etiam obtinuit*
 15. *sub tertio Regum stirpe. Statuta S. Ludovici*
 16. *lib. 1. cap. 59 : Et se nus de cens, qui sont*
 17. *semons, ne vnoient, et l'en le povoit savoir,*
 18. *il en paieroit 60. sols de gages. Ejusmodi*
 19. *multarum mentio est præterea in Usaticis*
 20. *Barcinonensibus MSS. cap. 28 : Qui falleret*
 21. *hostes vel cavalcados seniori suo, cui eas*
 22. *laccere deberet, emendat illi eas in duplo.*
 23. *Idem in Regesto Feodorum Campanie fol.*
 24. *97 : Guido de Piers fecit emendum Domino*
 25. *Comiti de hoc, quod non fuit in chevacheia*
 26. *contra Metenses.*

1. *Qui porro pro ejusmodi contemtu,*
 2. *Hereliani multa obnoxii erant, si non*
 3. *habebant, unde solverent, vadia dare*
 4. *tenebantur, seu herelbannum revalidare,*
 5. *ut habent Capitul. lib. 4. cap. 70 : Ut Fassi*
 6. *nostris et Fassi Episcoporum, Abbatum,*
 7. *Abbatissarum, et Comitum, qui anno præ-*
 8. *sente in hoste non fuerant, Heribannum*
 9. *revalident, Eodem lib. addit. 2. cap. 28 al.*
 10. *29. Capit. 1. ann. 812. cap. 2. g. et Capitul.*
 11. *1. ann. 810. cap. 11 : De Heribanno, ut*
 12. *diligenter inquirent Missi nostri, qui hostem*
 13. *fecere potuit, et non fecit, ut bannum no-*
 14. *stratum ipse componat, si habet, unde compo-*
 15. *nere possit. Et si tantum non habuerit, unde*
 16. *componere valeat, revalidatum fiat et intro-*
 17. *veniat : et nihil ex hoc excoctum fiat, usque*
 18. *dum ad notitiam Domini imperatoris veniat.*
 19. *Quod si denique nec pecuniam, nec vadia*
 20. *dare possent, itum ipsimet per modum*
 21. *vadii in servitium Principis transibant.*
 22. *Lex Longob. et Capitula Caroli M. locis*
 23. *laudatis : Si non habuerit, unde illam sum-*
 24. *nam persolvat, semetipsum per vadium in*
 25. *servitio Principis tradat, donec per tempora*
 26. *ipsam bannum ab eo fiat persolutum, et tunc*
 27. *iterum ad statum sue libertatis revertatur.*
 28. *Et si ille homo, qui propter Heribannum in*
 29. *servitio se tradiderit, et in servitio illo defun-*
 30. *ctus fuerit, heredes ejus hereditatem, quæ*
 31. *ad illos pertinet, non persolvant, nec de liber-*
 32. *tate, nec de ipso Heribanno obnoxii fiant.*
 33. *Add. cap. seq. Sed et si Senior, vel Comes*
 34. *quempiam ab hoste inconsulto Principe*
 35. *domum dimisset, ipsi pro eo Heribannum*
 36. *persolvere tenebantur, ex Capit. Caroli*
 37. *M. lib. 4. Append. 2. cap. 35. [*] 36.]*

1. *Interdum Heribannum non plenarie*
 2. *exigebatur, pro modo facultatum, ne sub-*
 3. *diti gravioribus ejusmodi exactionibus ad*
 4. *inopiam redigerentur. Idque legitimum*
 5. *Heribannum appellabant : ita ut ab eo, qui*
 6. *libras 6. in auro, argento, armis, et pecu-*
 7. *niis, haberet, 3. libre ab eo qui tres*
 8. *libras, 30. solidi, ab eo qui libram 2. solidi*
 9. *30. ab eo denique, qui libram 1. solidi 5.*

exigerentur, ut est in Additione 3. Caroli M. ad Legem Salicam cap. 12. in Legem Longob. lib. 3. tit. 6. § 1. ¹ Caroli M. 13. et in Capitul. Caroli M. lib. 3. cap. 14. Vide Capitul. ann. 811. cap. 6.

* Submoniti etiam ad *corvitas*; unde pro operis, quas vassalli domino debent aut earum redemptione, ea vox usurpatur, notris etiam *Herban*. Charta ann. 1406: *Quod eo casu dictus Johannes Du Bois et sui hæredes debebant et tenebant persolvere prædictis assessoribus, nomine et causa præmissorum superius confrontatorum, tam Arbannu brachialia sive ad brachia, etc.* Alia Will. comit. Tornod. ann. 1101. ex Tabul. Molian. *Quandam consuetudinem, quam habebat in vineis eorum de Troneho, et quod nos vulgiter Herban dictimus, Mohemensi ecclesie remisit, ministris suis interdicendi ne ulterius de vineis monachorum Herban acciperent.*

Herbanum non exigebatur, nisi præcessisset iussio dominica, ex iisdem Capitul. lib. 4. cap. 72. ejus quidem pars tertia ad Comitem spectabat: ita tamen ut et *herbanum* exigere non liceret; sed Misso dominico, a quo suam tertiam partem recipiebatur, ex iisdem Capitul. lib. 3. cap. 68. ubi *Herbanum* in terris neque in mancipiis exactioni, id est, persolvi, vetatur: sed in auro et argento, armis, palliis, et animalibus, sive talibus speciebus, quæ ad utilitatem pertinent, pensabatur. Adde Capitulare 3. ann. 811. cap. 6. Capitulare 1. ann. 812. cap. 2.

Postmodum gravissimum Normannorum ingruentibus bellis ac inquisitionibus, indicta a Caroli Calvo, ad exsolvendum, de quo convenerat, illi tributum, vectigalia, et collectæ, a quibus ne ipsi quidem eximebantur Presbyteri: et *Herbani* ab omnibus Francis accipiuntur, ut est in Chronico de Norman. gest. ann. 869. et in Annalib. Francor. Bertiniani ann. 866. Exactum porro pro modo prædiorum: ita ut pro manso ingenui vel servili denarius persolveretur. Atque hinc colligitur, quod vellet Charta go. inter Alamannicus Goldasti: *Deit... negare, quod nihil illi habuisset proprium, pro quo Herbanum reddere debuisset, nisi res S. Galli, quas pater suus illuc ad prædictum Monasterium tradiderat.* Et infra: *Adhuc etiam ipsam Odalkarum... audisset enarratum, quod proprium non habuisset, et ideo Harbannum dare non debuisset. Sed et inde percipitur, cur in Imperatorum aliquot privilegiis pro Ecclesia Miensensi, post Chronicon Miensense descriptis, pag. 735. 737. 740. Bannum sive Herbanum ab illius possessionibus et agris exigere prohibeantur Judices publici. Hæc etiam forte respicit Bruberus lib. 8. Ann. Trevir. pag. 473. 1. Edit. qui *Herbanum tributum, quod Legatus coegit, sive agrorum illud esset, sive pascuum, sive ex vitibus pretulorum collectum, interpretatur, ex Casarii Abbatis Prumiensis Gloss. inedito.**

Ab herbanii pensatione eximebantur, qui ab hæste, sui exercitii immunes erant: verbi gratia senes, et in Formulæ vet. Bignonii, for. 31. aut qui propter necessarias causas ac legitimas domi residere cogebantur, de quibus in Capitulis Caroli M.

lib. 4. cap. 70. vel si alicubi a Principe missi essent, verbi gratia ad custodiam mortuorum, ut apud Eginhardum Epist. 22. vel si in civitatem ac pontium vel transituum operis, vel in *Marchorum wochta*, aut ejusmodi occupati essent, ut in Capitul. Caroli C. tit. 31. cap. 27. Vide *Hastis*. *HERBANUM*, pro *Herbannum*, in Capitul. 4. Caroli M. incerti anni ep. 13. (et in Charta Ludovici Pii Imp. in Hist. Alsatiæ pag. 15. inter Instr. col. 1: *Nulli deinceps hominum persona destruere vel inquietare, atque ulla fræda, Haribanna... requirunt vel extorquent.*)

* *HERBANUS*. Theodor. IV. Franc. Reg. chart. ann. 727. pro Murbacensi coenobio, in Abbat. Diplom. num. 8: *Et quicquid tum de ingenuis quam de serventibus, super terris ipsius monasterii omni communibus, fisco de fredo aut Herbanus unde poterat sperare ad luminibus vel stipendiis superscriptis jamulis Det, etc.*

ARIBANUM, in Formulæ veteribus Bignonianis form. 31.

ERBANUM, [vel *Erband*, ut legant Editores novæ Gall. Christ. tom. 3. col. 46.] Charta Emenonis Principis seu Domini Auxilioduni (Issoudun) ann. 30. Holotarii, (Chr. 984.): *Ut nemo illorum pergat ad pugnam, quæ alio nomine vulgiter vocatur Erbanum, neque botgium vini alicui reddat, etc.*

HERBANATOR, Qui *Herbannum* colligit. Capitul. 3. ann. 803. cap. 5. et Capitulari Caroli M. lib. 3. cap. 31. *Ut illi, qui herbannum solvere debent, conjectum faciant ad Herbanatorem.* Adde Capitulare 5. ejusd. Caroli ann. 803. cap. 17. Idem qui *Exactor herbanti*, apud Eginhardum Epist. 17: *Sibi curæ esse, sequi providere, ut cum exactor Herbanti, si venerit, et eum compellaverit, sine vestro labore se pacifiet.* Vide *Retrobannus*.

* Ab eodem fonte deductæ voces *Arbannum*, *Haibannum*, et *Albannum*, quæ ut plurimum usurpatæ leguntur pro quibusvis præstationibus vel operis.

ARBANUM, in Charta Ludovici Philippi Regis filii Regis Francor. ex Tabulario N. D. de Campis Paris: *Ego Ludovicus Philippi Regis filius, Dei gratia Franc. Rex. Notum... quod Bartholomæus de Fulposio farnum, quod Parisiis habebat, tanta libertate possidendum et habendum concessimus... hic prædicti furni ab omni consuetudine, videlicet tollæ, seu equitatione, seu Arbanno, (al. albanno) sine exemptione nostri Præpositi liber remanent. Huic domo interfuerunt Comes Rodulfus, Stephanus Cellararius, Stephanus Dapifer, Hugo de Rua nova, Ervinus Aurelianus, in Palatio publicæ, prima Dominica post Natale, regnante Ludovico, 4. ann. Dat. per manum Dom. Stephani Cancellarii. Ubi Arbannum videtur esse idem quod *Herbannum*. Verum aliud sonat in Tabulario Abbat. Guillelmus de Cantemerulo et fratres sui... (dederunt) quarteria 7. blavi, quæ habebant de Arbanno in terra de Pellolla, et in terra de Chomillardi, et gallinus, et quelibet ad illud Arbannum pertinentia, etc.* Habetur in Hist. des Chastaigniers pag. 4. Idem Tabular. fol. 71: *Arbannum et alias omnes consuetudines quas proprio jure ha-*

bebat in terra, quæ circa frostus sunt, etc.

ARBANUS, in Charta ann. 1139. *Forum quidam debebat et eis reddere debebant Arbannum, scil. unam dietam reparandum castrum, muros, etc.*

ARBANUM, Idem quod *Arbannum*, veteri Notitia Tabularii San-Benigne Divion. apud Perardum in Burgund. pag. 161: *Facient avelinas, et conale, et sovincta, et Arbannum, solidos 3. et 6. narios 8. etc.*

HAIRBANUM. Polyptychus Floriacensi. *Haibet ibi 2. mansos abso. Solvent viti, mansi Arbannum pro duobus bostibus 30. pro homine redimendo de hoste 8. 3. 20. vices 4. etc.* Quid autem propriis *Arbanum*, et *Arbannum*, sive allia loca, docet Consuetudo Marchensis art. 18. *Tout homme tenant serement son herbe, ou mortuallablement, doit faire par charnois sermaine à son seigneur le ban, ou Arbann, c'est à dire, une corvée à bras de nœud, qu'il scait faire: et s'il fait Arbann avec deux bœufs, il en vaut deux, etc.* Adde art. 17. 143. 146. 166. 167. 168. 429. 430. et Consuetud. local. castri Meliandi tit. 5. art. 1. 25. etc. In Consuetud. locali Castelli neij in Biturig. art. 4. *Bon et Arbann idem dicuntur.* Libertates oppidi de Peden in Biturig. ann. 1275. apud Thomassinum: *Je quite tout Arbann aux hommes et aux femmes de ladite franchise, fors que tout retien mon charu entièrement au long de mon charret et de mes maisons de Peden, et de vins et de fous tant seulement, et si les puits forcer de nul Arbann ne de char, aller fors la paroche de Fesdun par eux besoin.* Adde eund. Thomassinum cap. 76. Est igitur *Arbannum* opera, quam tenens domino præstat: ut vox conficta et *Herbanum*. Perperam vero hæc v. *Arban*, in *Herbau*, et *Arbau*, commota in Consuetudine Pictaviensi art. 163.

* *HERBANUS*, Eadem notione. Charta Ludovici VII. Regis Franc. circa ann. 1190. et Chartul. Monast. Montis Martini: *Reminibus qui in nemore quod Telfolium dicitur hospitari volunt arpentum terræ... tollitione ad eos hospitandis concedimus. Sequitur *Herbanum* neque collatum, etc.*

* Haud scio an inde *Herbanus* appellatur scortum, quod ad vitium sublevis vel invitit. Lit. remiss. ann. 1411. in Bec. 1665. Chartoph. reg. ch. 229: *Legalis quemarius dist. a teellu vergent qu'il n'est qu'oit ledit baston d'un mauvaive Harban.* Verum non aliunde repetenda v. *Herbon*, cujus vim explieant Littere remiss. ann. 1393. ex Reg. 144. ch. 301: *Les compagnons de Trappes commencent à traîner un esteuf au bout d'un baston par ladite feste en disant et criant: Herbon! Herbon! qui est à dire, qui vuol pour la pisme.*

HERBERGA, *HERBERGON*, *HERBERGUM*, *HERBERG*, etc. Voces unius ejusdemque originis, tametsi non omnium significationis. Vide *Alberga*.

HERBERGA, in Gl. Theotico Lipsi. *Castra. Heriberg*, construm. Nos, nec Lipsius, pro omni diversorio; sed alibi proprie et primo. [Iñe pro easterni de bernaculo seu tentorio accipit Guillelmus Abbas in Prafat. ad Cant. Caut. ubi *Her-*

moneta Cedar vertit, sicut Herbergum
12. Nostri Herberge eadem notione usque-
ant. Le Roman de la guerre de Troyes

Quos dies sunt les gens estoies,
 Et les herberges ont tendues, etc.

10m:

tes in Herberges vel grant pas,
 Quant il vint Vespres fu bas,
 Et peirent dos tres solais, etc.]

herens in Glossar. Saxoni: Hereber-
 2. Statio, mansio. [* Vide Graff. The-
 3. Ling. Franc. tom. 3. col. 175. voce
 4. herge, et tom. 4. col. 983. voce Hari.]
 5. Inde est quod Herbergium facere
 6. autur qui ad ministerium sive officium
 7. cum stant in Palatii Regum.] Liber niger
 8. sacrorum Anglie f. 30: Quatuor Mar-
 9. ches qui serviant famulati Regis, item Cleri-
 10. ci, Milites quum Ministris, die, quo fa-
 11. ciunt Herbergium, vel extra Curiam mo-
 12. ventur in negotio Regis, 8. den. in die,
 13. solum vni, etc.

Herbergum, Domicilium, aedes, man-
 14. sio, domus. Edictum Pistenae Caroli Calvi-
 15. ci. 17: Et quoniam... Herbergum nostrum,
 16. ad patetio anno hic fieri iussimus, ho-
 17. mages illa parte sequamur in istas partes
 18. mutes... destruxerunt, etc. Mox: Et nunc
 19. ad Herbergum non sine labore et dispendio
 20. nostrum nostrum fieri fecimus, volumus...
 21. dicit nec in nostro palatio, ita nec in isto
 22. Herbergo aliquis alius sine nostra iustione
 23. non praesumat, nec illud aliquis destruat.
 24. Ex quo satis patet, hoc loco Herbergum,
 25. esse jus mansionis, quod vulgo
 26. dicitur.

Herbergamentum, Eodem signifi-
 27. catu, Charta ann. 1244. apud Stephanon.
 28. 3. Antiqui. Bened. Pictavi. MSS.:
 29. Quiaque iuris habere se dicebant in nostro
 30. Herbergo de Rost quod dicitur ortus Regis,
 31. et domus et Herbergamentis intus contentis.

Herbergium, Charta Bartholomei
 32. M. Floriac. ann. circiter 1250: Conces-
 33. sum... totum Herbergium suum sicut se
 34. propositum cum propriis suis scilicet vine vir-
 35. tibus et fontibus. Charta Herveli domini Vir-
 36. romensis ann. 1269, apud Thomassinum
 37. Universit. Bituric. pag. 94: Omnes qui-
 38. bus bonitas mei et feminae mee in castro
 39. vel intra murosque manent, pro anno-
 40. quatione Herbergii, dabant nihil singulis
 41. nisi quodque solidos monetas currentes per
 42. annum, et pro una quoque domo quam pro-
 43. prium Herbergium suum habebant, similiter quin-
 44. que solidos. Ubi Herbergium a domo dis-
 45. tinguitur, ita tamen ut illud pro rustica
 46. domo vel rudiori aliquo edificio accipi vi-
 47. deatur; haec vero pro arde sita intra vir-
 48. tutes, vel villae septium, aliquae aede ele-
 49. vatae. Qui quidem notione ut plurimum
 50. intelligenda hanc vocem censit: quod
 51. Verbi gratia iterum manifestis fiet.

Herbergium, Codex Legum Norman-
 52. 1279. 27. apud Ludovic. tom. 7. Reliq.
 53. 28. pag. 214: Capitula Herbergium pri-
 54. vatis remanent. Index MS. Benedicti-
 55. cinae Eccles. et dice. Constant. fol. 17:
 56. Item Bouque undecim solidos hominibus
 57. de Bouque suis et partem suam annu sili
 58. 1292 elemosine prestabit. Ibidem scripsit

occurrit, nec non et in Chartular. S. Pro-
 59. mundi.

Herbergagium, Charta Philippi
 60. Augusti pro Monast. Compend. ann. 1201.
 61. ex Tabular. ejusdem loci: Burgenses vel
 62. Communitas in plateis illa neque stalla, neque
 63. hales, neque Herbergagium, quia in post-
 64. erum illi possint remanere, nisi illa quae ibidem
 65. modo constructa sunt, aliquo modo edifican-
 66. tur. Rursus occurrit in alia Charta ejusd.
 67. anni ex eod. Tabul.

Herbergagium, Eadem notione [Charta
 68. S. Ludovici Reg. Franc. ann. 1235. in
 69. Chartul. Domus Dei Pontisar.: Ita quod
 70. in dictis pratis non potest facere villam, sed
 71. in eis potest facere domum ad Herbergagium
 72. suum.] Regestum Feodorum Campanie fol.
 73. 79: Richerus de Rilli recepti de Constissa
 74. terram suam arabilem, et Herbergagium, et
 75. 4. arpenta vineae. Fol. 108: Johannes de
 76. Grangia est homo ligatus de 40. arpensis
 77. terre, quos tenet ante domum suam, et de
 78. dimidia Herbergagii. Regestum Normannum
 79. signatum P. in Camera Comput. Paris. fol.
 80. 19: Inquisitionis costumatum de Andelucio...
 81. Junti dixerunt, quod D. Rogerus Torel ha-
 82. bet in praedicta foresta per liberationem Vi-
 83. comitis, quoscumque sili, suum Herberg-
 84. agium vel vineam de pleno pugno ad terram,
 85. etc. Charta ann. 1238. apud Hubertum in
 86. Hist. Eccl. S. Aniani pag. 112: Dotalitium
 87. suum... in Majoria et pertinentibus ad Ma-
 88. joriam, terra, Herbergagii, et aliis... qui-
 89. tavit. [Charta Theobaldi Blesensis Comitis
 90. ann. 1215. ex Tabul. Calensi pag. 170:
 91. De illi et siquidem meremur in foresta mea
 92. de Hs cependum... ad Herbergagium suum
 93. si ipse in feodo isto fecerit Herbergagium
 94. Tabularium B. M. de Bono-nunio Beto-
 95. nag.: Henricus Dei Grat. Rex Angliae, Dux
 96. Normanniae, et Aquit. et Comes Andegavi-
 97. scotiae me concessisse et praesenti carta con-
 98. firmasse Abbati et Monachis de Becco ut ac-
 99. cipiant in forestis meis de Roveaio et de
 100. Bortea quae necessaria sunt ad Herbergagium
 101. de Kivillero et de Marvetot faciendam, et
 102. cum opus fuerit reficiendam. Occurrit praeterea
 103. in Chartulario Monast. Aquincensis pag.
 104. 15. et in Charta ann. 1200.] Herbergagium
 105. in Charta Ludovici Comitis Blesensis in
 106. Probat. Hist. Blesens. pag. 27. Willemus
 107. Huiart sub ann. 1301:

Mores et mores in Herbergagis
 108. Chervais, Essiens, et Pagis.

Ita in Charta Philippi Pulcri ann. 1309. in
 109. ejus Regesto sign. 9. Ch. 1. ex Tabulario
 110. Regio. Robertus de Bourron in Hist. MS.
 111. Arthuri et Merlini: Il est ja tart, que se
 112. vous parties oreroit de ehi, vous ne pour-
 113. riez lui mais venir à Herberge de nulle
 114. heure. Et alibi: Car sans grant ne fu
 115. onques si riches Herberges, come ehi se
 116. est.

Herbergagium, Charta Ludovici Co-
 117. mitis Blesensis. ann. 1200. ex Chartul. B.
 118. Nigellens. de Castrodrone f. 75: De illi
 119. Abbatia Eleonora Cisterciensis Herbergagium
 120. quoddam quod habebat ante Abbatiam Cir-
 121. cistrudensem.

Herbergagium, Charta Ludovici VII.
 122. Regis Franc. ann. 1160. ex Chartulario
 123. Monast. Montis-martini: Insuper ipsum

conquestum... et Herbergagium quod in con-
 124. quiste fecerat meo liberate.

Herbergagium, in Charta Blanchae Co-
 125. mitissae Trecentis ann. 1212. apud Marten.
 126. tom. 1. Anecd. col. 848: Gones ejusdem
 127. villam intra habebat duo arpenta terra in e-
 128. odem villa ab omni excoctione et tallia libera et
 129. queta pro Herbergio suo faciendo.

Herbergagium, in Charta ann. 1200.
 130. ex Chartul. S. Vandreg. tom. 1. pag. 739:
 131. I venditi et concessi et penitus dimisi in fine
 132. perpetuo... quoddam Herbergagium integrum
 133. sicut se praeparat in longum et in latum,
 134. quod habebam in parrochia S. Fandreg-
 135. stili, situm intra mearum, etc. Charta
 136. Philippi V. Regis Franc. ann. 1318. pro
 137. Canonico S. Capella Paris. Decem libras
 138. Paris. deputavit... in Herbergamento,
 139. hortis, etc.

Herbergagium, Charta ann. 1231.
 140. ex Archivis S. Nicolai Andegav. Ragin. Jo-
 141. hannes dedit Abbatii S. Nicolai Herbergagi-
 142. um quod in ipso manebat, situm in bargo
 143. de Coiron. Charta ann. 1291. apud Thomas-
 144. sorium Consuetud. Bituric. pag. 737: Dixit
 145. deus Johannes de Solacu habuit et habere
 146. debuit ratione sua primogenituram melius
 147. Herbergagium, meliorem feudum. Occurrit
 148. iterum in Chartulario S. Vincentii Ce-
 149. nonom. fol. 14. et 8a. in Charta Lanovici
 150. Comitis Blesens. ann. 1199. et in alia ann.
 151. 1283. in Chartulario S. Vandreg. tom. 2.
 152. pag. 1454.

Herbergagium, Chartularium S.
 153. Vincentii Cenomani. fol. 51: Et ipse Mona-
 154. chi de Herbergamento de Souda tum de
 155. parte illa est in cineribus, quam de
 156. parte qua extra est, nullum debent dicto
 157. Gollerio vel suis hereditibus retributionem.
 158. Herbergagium, Idem Chartul.
 159. Cenom. fol. 8: Concessimus eis etiam quin-
 160. dam terram in eadem villa cum virgulto et
 161. Herbergamento.

Herbergagium, Charta ann. 1197. ex
 162. Schedis D. Lancelot: Pro unaquoque domo
 163. quam praeter Herbergagium habebat, tres so-
 164. lidos similiter percipiet. Si autem Herbergagi-
 165. um divinum fuerit, quod domus ex eo facte
 166. fuerint, pro unaquoque domo tres solidos per-
 167. cipiant. Litterae A. Episc. Meldens. ann.
 168. 1204. ex Tabul. Calensi pag. 81: Novit
 169. universi quod E. Klenatus Abbatiss totius
 170. quae ejusdem ecclesiae Conventus quoddam
 171. Herbergagium quod habere solent conti-
 172. num ecclesiae de Mintri, totum integrum sicut
 173. illi possidebant, redderet quinquid adifican-
 174. tum vel non edificatum infra claustrum
 175. praedicti Herbergagii continebatur Fulconi
 176. praedicti de Mintri possidendum concessit.
 177. ruit.

Herbergagium et Herbergia, Jus gisti
 178. ac procuratoris, sive divertendi in domum
 179. vassalli et in ea hospitandi vel praestatio
 180. quae pro redemptione ejusmodi procuratio-
 181. nis domino exsolvitur. Charta Egonis Ducis
 182. Burgundiae ann. 1171. tom. 4. 4092
 183. Gall. Christ. inter Instr. col. 91: Habet
 184. enim ex consuetudinario jure in Puyvitis
 185. praefata ecclesia Herbergagium, videlicet Be-
 186. hincio, Saxico, Marchisio, pro quorum
 187. Herbergagium redemptionem quodcumque
 188. nummos accipit fecerim: quod nec juris mei esse
 189. cognovi, nec antecessores mei usque ad tem-

pus meum fecerat. Hanc siquidem Herbergium redemptionem, ex toto dimisi, et ne deinceps fiat omnino prohibeo. Herbergium vero quam homines et clientes mei in villa Bieric et villulis et appendiciis ultra montes accipiebant in equis, in canibus, in hominibus, in omnibus quibus Herbergium fieri potest, omnino dimisi... ut non licet nec mihi nec alicui successorum meorum, nec hominibus nec clientibus nostris pro Herbergio quicquam ab hominibus extorqueat vel accipiat. [* Herbergium in chart. ann. 1297, apud Neugart. in Alem. Diplom. tom. 2. pag. 346. num. 1056.] Vide *Alberga*.

† *HERBERGIA*, Eadem notione. Chartularium S. Vandreg. tom. 2. pag. 2097: Et totam Herbergiam de Villet cum mota sua... et omnes consuetudines silvarum tam ad arandum quam ad edificandum.

† *HERBERGIUM*, Eodem significatu. Littere Henrici IV. Regis Angliæ ann. 1403, apud Rymer. tom. 8. pag. 324: Moram ex causis premissis ibidem traxerit pro liberata sua ac Herbergio servientum et equorum suorum secum ibidem venientium providere. Charta apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 228: Dilectis soror ejus germana donavit nobis partem mortem suam in manu ipsius Albita totam terram suam de Bigotaria, prout et Herbergium.

† *HERBERGIUM*, Eadem notione. Charta anni 1187, ex Archiep. Majoris Monast.: Decem solidos annuatim, vel unum pellicium, duo Herbergia unoquoque anno, unumquodque cum quinque militibus.

† *HERBERGIUM*, Eadem significacione. Charta Henrici de Pal ex Chartul. S. Fromardi: Tenemus prædictum terram cum Herbergio et homagio dicti hominis garantizare.

HERBERGARE, Hospitio excipere, mansionem præbere, vel morari in aliquo hospicio, in Capitulis Caroli M. lib. 3. cap. 68. [* *Herbergia*, Hospitium, ex ant. Gloss. Germ. Lat. apud Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 4. col. 175.] Villharduivus, q. 99: Proia l'Empereur as Contes et as Barons et ses fils meismes, que il por Dieu s'allassent Herbergier d'autre part del port. Herbergier, in Consuetud. Britanni. art. 315. 606. Herbergement, pro domo, domicilio, ibidem et art. 621. Herbergement, in Consuetud. Andegav. art. 222, in Consuetud. Norman. art. 356, in Consuetud. Vicecomitat. Bajocensis art. 4. etc. Ubi hæc vox sumitur pro primario feudi manerio ac domicilio, quod primogenito ratione primogenituræ competit.

† *HERBERGIARE* SE, Hospitari, divertere. Charta ann. 1279, ex Chartul. S. Vandreg. tom. 2. pag. 1628: In terra quod dicti Religiosi et eorum successores poterunt et debebant descendere et Herbergiare se secundo et reduendo ad cultus suos proprios... in domo quam ego faciam in maura superioris annorum.

† *HERBERGARE*, Aliquo hospitandis causa divertere. Charta Caroli Simplicis ann. 914, apud Miræum tom. 2. pag. 806: Ut nullus Christianus, Laicus, neque Clericus presumat... Herbergare, nec in mansione, neque in annona vel prout audet caballus suos rescipere. Videtur legendum Herbergare.

† *HERBERGIATA* TERRA. Charta ann. 1214, ex Chartul. S. Vandreg. tom. 1. pag. 1042: Et si forte aliquis veniebat qui vinum vel injuriam etc... Jaceret, ego Rudolphus, vel hæres meus excomunicabimus et vel suo hæredi in terra mea melius Herbergiata secundum voluntatem suam. An pro domo vel castro munitori atque ad defensionem parati?

† *HERBERGIATOR*, Qui hospitio exceptit. Littere Henrici IV. Regis Angliæ ann. 1403, apud Rymer. tom. 8. pag. 324: Nolentes quod Herbergiatores hospitii nostri... herbergatores presumant.

† *HERBERODE*, Submoitio, mandatum ad exercitum, ex hero, exercitus, et hode, mandatum. Fodius Aluredi et Godvini Regum: Nullus supersedeat outhorn, nec outhest, vel buibutam, vel furdare, nec Herberode, are aut cornu. Vide *Herbebanum*.

HERBERGIUS, Vide *Chervidurgus*.

* *HERCONIUS*, DIES HERCONIA, Dies pecunie solvendæ. Formul. Miss. Instr. fol. 53. v. Cumque adveniente præfato termino, scilicet die Herconia, que fuit dies Kalendas Augusti, et ipse dominus P. non habuisset possibilitatem præfatum debitum persolvendi, etc.

† *HEREDA*, HEREDA, Suecis, est Provincia pars, suis terminis circumscripta. Vide Joan. Stierhoookun de Jure Sueconum vetusto pag. 29.

* *HEREDA*, Mala Hereda. [* Hereditas.] Lex Burgundion. tit. 86: De mala Hereda: Si pater filius dimittat malum Heredam, si vivus dare voluerit, cui voluerit donet, postea ad filias suas, si ille dederit, nemo requirit. † *HEREDARE*, Hereditatem assignare. Jacobi de Vitriaco Hist. Orient. lib. 3. apud Marten. tom. 3. Annot. col. 269: Sophadinus habuit quindecim filios, de quibus Heredavit septem. Meleahum qui prior est omnibus et major, qui tenet in hereditate Alexandriam, etc.

* Stat. Montispess. Mss. ann. 1204: Si pater habet magnam unum filium et unam filiam, quæ non sit maritata vel Heredita, et pater moritur intestatus, bona patris revertuntur filio et filie non maritata vel Heredita æquis partibus.

† *HEREDICAPA*, Qui hereditatem alterius capit, apud Joannem de Jauua.

† *HEREDIOLUM*, Possessionculum. Gloss. Sangerm. MS. num. 501.

† *HEREDIPETA*, Vide *Hereditipeta*.

† *HEREDISCINDA*, Qui alterius hereditatem scindit, Johanni de Janua.

1. *HEREDITAGIUM*, Heredium, prædium ex successione parentum, Gall. Heritage, in Constit. Neapol. lib. 3. tit. 8. 10. 15. [Vide *Hereditagium* et *Hereditamentum*.]

† *HEREDITAGIUM*, Possessio, proprium, bona immobilia. Charta 1177, ann. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 1012: Primum quidem in civitate nostra Alexina homines tres piscatores, Rogerium Donati, et suos filios et filias cum eorum Hereditagis. Charta ann. 1262, ex Tabul. B. M. de Bononuntio Rotomag.: Vendidi et concessi in perpetuum Hereditagium viris religiosi Priori et Conventui B. M. de Prato juxta Roch. tres solidos monetæ currentis. Instrum. ann. 1302, tit. 1. Ordinatio. Reg. Franc.

pag. 351: Non enim intentionis nostra est, istis, quod illi qui in mobilibus et Hereditagis, valorem ducenturum librarum Turon. habent, ad finandum cogantur. Sed quia, que centum libras in mobilibus tantum, et ducentas libras Turon. in mobilibus et Hereditagis habere noverrit, financiam pro istis volumus, vel ad exercitum faciendum compelli. Arestum Parlamentum ann. 1292, Chartular. Domus Dei Pontificis: Proherbiam in venditione Hereditagii de Multis et specialiter feudum vel partem feudum ipse Miles tenebat a dicto Rege Francie. Occurrit ibi non semel; ubi et mobilia videtur opponi hereditariis.

* *Héréd*, eodem sensu, in Poem. de Gromoz Ms.:

De défendre leur Hérités
Soubstist chascuns entendant.

* 3. *HEREDITAGIUM*, Dos alicuius ecclesiæ assignata, bona quibus ipsa dotata. Lit. ann. 1367, pro S. Capella Paris. tit. 5. Ordinatio. Reg. Franc. pag. 2: Ut neque pacifice ac liberis et utilis volens (nec nunci) in perpetuum de eis et eorum sigillis, tantum de suo, et dictæ sacrosancie popelle Hereditagium proprio... gaudere et al., etc.

* 4. *HEREDITAGIUM*, Jus ad hereditatem. Charta Guili. archiep. Rem. ann. 1224, ex Chartul. Campan. fol. 117. v. Usque dum questio Hereditagii fuerit terminata.

* *HEREDITALIS*, Proprius, id uno quoque suis possidet. Invent. Chart. tit. ann. 1482. fol. 79. v. Herveus scilicet videtur dicto Firon omne jus Hereditatis, quod habet in parrochia S. Hilarii super his Vide Hereditagium 2.

† *HEREDITALITER*, Jure hereditatis. Miracula S. Vincentii Madelarii tom. 1. Julii pag. 679: Sed quia eadem familia antecessoribus suis Hereditatis sibi pervenit, affirmat se juramento firmatorem.

† *HEREDITAMENTUM*, ut Hereditagium 1. Testamentum Jacobi I. Regis Angliæ ann. 1272, tom. 9. Spicilieg. Acher pag. 203: Ad hæc nos Infans Petrus et filius Jacobus non coacti ab aliquo vel civitate, sed bono animo, et gratia vel ceteris recipimus a vobis D. Rege patre nostro, hæc donationem et hoc Hereditamentum quod nobis facitis.

† *HEREDITAMENTUM* MARITORUM. Firmata dicti, Aragoenensis dicitur Datatio que a marito uxori fit propter nuptias vel potius donum quod uxori maritus prius nuptiarum noticiam offerens præstitit virginitati. Vide Morgagnum. 3. tit. 8.

† *HEREDITARE*, Jure hereditatis obtinere. Codicillis Henrici Comitis apud Marten. tom. 1. Amplius. Collect. fol. 1171: Ego lego Berardo, omni bono quas habeo... et puer Hereditatis illorum et semper teneat pro socio. Vide *Hereditare* 1.

* 5. *HEREDITARE*, In possessionem rei alicujus mittere, investire. Testamentum Jacobi I. Regis Aragon. ann. 1271, tom. 9. Spicilieg. Acher. pag. 217: Postquam nos ibi Hereditaveramus, jussit nos defendere ipsum regnum Valencia contra Sarracenos. Vide *Hereditare* 3.

§ 1. **HEREDITARE**, Exheredare, privare. Instrum. ann. 1385. ex Codice MS.: *... regina et Rex, ac Comes, qui aliquid nunquam faciant pacem...* illa nephandissimo... qui tam iniuste... et spoliat... Regnum Joannem regem... Sed pro et Hereditarij legi...
§ 2. **HEREDITARIA**, Eradicare, evellere. Gall. *Arracher*. Charta Henrici domini de... anno. 1301. apud Thomasserium... Biturici. pag. 123: *Si quis accensus fuerit de paravallu, turrelli, vel placeto, vel hereditaria seu admota...*

§ 3. **HEREDITARIA**, Heres, cui hereditas seu competit, Gall. *Heritier*. Charta... 1336. ex Archivo Camerac. Eccl. inter... D. Lanecol: *Profructu bullivus...* sicut suo incumbente officio requiritur... et ipam D. Maria de Parvici de Ruc... et terra S. Sulpicij... ad ipsamque reg... pertinentibus, tanquam Hereditarij, et ipse D. de Ambasio ejus maritus...

§ 4. **HEREDITARIUS**, Hereditas, ac prout bona immobilia. Compendium Juris et Consuet. Universitatis Paris, per... Houlet fol. 10. verso: *Quinque...* vulgo nuncupate de Savaisi per... fundatis quilibet 30. librarium Paris... nupia anni percipiendum super terras... et omnia Hereditaria que fuerunt D. Arni de Savaisi.

§ 5. **HEREDITARIUS**, Heres. Charta ann. 10. Lohar. imper. ex Chartul. S. Petri...: *Proposui in cordis mei secretario...* et omnia de praedictorum possessionibus, Hereditaria facerem sanctam Dei Ecclesiam.

§ 6. **HEREDITARIUS**, Perpetuus. Charta ann. 10. in Chartul. S. Corneli. Compend. fol. 13. col. 1: *Episcopus de Foverol et Ysa...* ejus uxor regnoverunt se Hereditarij ventura obtuli et conventui S. Corneli de... triginta et octo minas terrar. Vide infra Hereditatibiles.

§ 7. **HEREDITARIUS**, Idem quod Hereditarius. Charta de Janua: *Hereditum, Praedium, hereditas*. Vita S. Macarii Autiocheni tom. 1. Aprilis pag. 890: *Hereditum successio...* tribus in eodem cubo reliquerat. Alia. Corollarium Norbertinum tom. 1. Aprilis pag. 964: *Qui fraterna devotione...* Hereditum suum cambio quoque...

§ 8. **HEREDITARIUS**, Occurrit praeterea in Vita S. Adalberti auc. 4. Bened. part. 1. pag. 351. § 9. **HEREDITUM**, a veteri Gallico *Heredit*, Gall. *Charger*. Charta Logeraniensis III. Julii. 1307. in Hist. Codicis. inter Instr. 1666: *Concedo etiam mortuum nemus...* S. Vinceniti et herbum meum nemus de Lanjou ad fasciculum, ad usum ejusdem et Hereditum mortui nemoris ejusdem.

§ 10. **HEREDITARIUS**, Profectio militaris, ex Saxo. here, exercitus, et fare, iter, profectio, expedire.

§ 11. **HEREGAT**, *HEREGAT*, seu Praestatio species vel multa, quae ab his, qui hereseos convincantur, solvenda erat; nostris et Hispanis *Herege*, hereticus. Charta ann. 1345. in Reg. S. Ludov. fol. 24. r. ex Chartoph. reg.: *Retinemus...* est et cavallarij et omnes alias magnas justitias domino regi, Heregas etiam et fuitimenta. Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris. ubi de inauguratione regis fol. 163. v. *Li arcevesques...* ou aucuns des eveques... doivent demander au roy que li promet et ferme par son serment...

§ 12. **HEREGRAVIUS**, vel *HEREGRAVIUS*, id est, Comes militaris, seu verius, belli dux. Quatuor vero haece dignitate in Imperio stauit Hertzog. in Chronico Alsatie fol. 143: *Duces Brabantie, Nortmannie, Hungarie, et Ferrarie*. Sed de his fides sublesta omnino.

§ 13. **HEREM**, Arest. ann. 1374. 3. Febr. in vol. 6. arrestor. parlam. Paris. *Dictus vero Fecitque eundem Columbanum clericus de facto possidet in samatha et Herem...* qua dicto sententia de samatha et Herem contra dictum Columbanum late maledictionem aut condemnationem significabant, ut dicebant. Herem vel Cheren, Major et gravior excommunicatio apud Iudeos, quae quia a cotu sacro et synagoga ejicitur, privaturque communione cibi ac potus. Plura videmus apud Buxtorf. et in Lexic. Chald. Rabbini. Thalmi et tom. 1. Proleg. Calmeti ad Script. Sacr. pag. 263.

§ 14. **HEREMANI**, Vide Herimanni.

§ 15. **HEREMIA**, Locus desertus et solitarius. Literar. ann. 1340. tom. 3. Hist. Dalphin. pag. 391: *Sicut nos ipsi Episcopi et acientium multitudo ad utilitatem hanc Heremiam habitantium melius intelligere potuimus.*

§ 16. **HEREMINEX**, PELLES. Vide Armeniacae [et Hereminae].

§ 17. **HEREMITA**, Cella, habitatio Eremitae, Gall. *Hermitage*. Acta B. Thomassi tom. 3. Martii pag. 596: *Plures Sacerdotes ex devotione venerunt ad praedictam Heremitam ad celebrandum, in festo S. Hieronymi, cujus vocatur ecclesia Heremita ejus.* Chronicon Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 656: *Dedit...* Heremitarum in valle de Cerasa, et Ecclesiam Sanctae Mariae in Avliano. Vide Eremitorum in Eremita.

§ 18. **HEREMITAGIUM**, HERMITORIUM. Monast. Anglic. tom. 2. pag. 339: *Fulguriter locum istum a locis Heremitarum nuncupatur propter solitudinem; non quod Heremita aliquis aliquo tempore ibidem solebat conversari, Capellam sive Heremitorium, apud Th. Blount in Nomolex. Anglic.*

§ 19. **HEREMITARIUS**, Eremita. Hist. Britan

tom. 2. pag. 73: *Dedit...* locum supradictum in elemosinam et dedit licentiam quantum ex sylva et soltu in circuitu potuisset preparare, et abscondere, sicut Heremitarum in deserto, qui non habet dominatorem, excepto Deo solo.

§ 20. **HEREMITA**, Mulier eremitica vitam agens; nostris *Heremito*, pro *Heremite*. Stat. Cadubr. lib. 3. cap. 55: *Ordinamus quicquid quicunque rapuerit per vim, vel cognoverit, sive adulteraverit uxorem alterius, virginem, viduam, sanctimoniam, Heremitam, vel aliam mulierem bonae opinionis et famae et honeste viventem, capite puniatur*. Vita SS. Msa. ex Cod. 28. S. Viet. Paris. fol. 67. v. col. 2: *En cel tans fu un Heremite hunc de grant vertu, qui avoit laisse toutes choses pour Dieu*. Vide infra Heremitanus.

§ 21. **HEREMITAGIUM**, Monasterium. Charta ann. 1199. ex Chartul. S. Euxorii Aurelian. *Ego Guillelmus de Halanda...* concessi Heremitagio Franchardi in Buena elemosinam, quam Robertus Maluvinicus edem fecit apud Sarcelles. Vide in *Eremita*.

§ 22. **HEREMITAGIUM**, Locus desertus et solitarius. Charta ann. 1215. in Tabul. S. Petri Carnot. *Concessi in perpetuum elemosinam ecclesiae B. Petri Carnotensis et monachis ibidem Deo famulantibus Heremitagium de Falgermont, cum plectio eidem Heremitagio adfuerit, quae et libere possideant*. Vide in *Heremita*.

§ 23. **HEREMITASA**, ut supra *Heremita*. Charta ann. 1460. ex Tabul. S. Viet. Massil. *Quoddam affare heremitarum et bosquiarum terrarum versus Heremitanas de sancto Casiano*.

§ 24. **HEREMITARE**, Vastare. Vide *Eremitare*.

§ 25. **HEREMITAS**, Terra inculta, *Heremys*, in Consuet. Solensis tit. 13. art. 1. Charta ann. 1372. in Reg. S. Ludov. fol. 94. v. ex Chartoph. reg.: *Extimerunt...* terras incultas et omnes alias Heremiticas infructiferas ad decem octo scetura, etc. Alia ann. 1341. in Reg. 72. ch. 360: *Quae quadrangula exaratorie terrae se tenent et confrontantur a parte superiori cum Heremiticis seu forestis domini regis*. Lit. ann. 1357. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 448: *Propter quod dictus locus ejusque territoria et pertinentiae...* ad Heremitanos, gusnam et sterilitatem, et ad memora et bartas sunt reductae... Et cum tam propter dictas Heremitanas, gusnam, bartas et memora, etc.

§ 26. **HEREMODICIUM**. Vide supra *Eremodicum*.

§ 27. **HEREMOSUS**, incultus. Instrum. ann. 1461. ex Archivis S. Victoris Massil. *Pollebant relinquere vineas totititer Heremosas*. Vide *Eremus*.

§ 28. **HEREMUS**, [Terra inculta, in Charta ann. circ. 970. in majori Chartul. S. Victoris Massil. et in alia ann. 1298. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 541.] Vide *Eremus*.

§ 29. **HEREMUS**, Locus desertus, in Hist. Mediani Monast. pag. 53. *Heremus et desertum ita distinguuntur, Heremus est inchoa solitudo ubi nunquam habitatus est. Desertum ubi aliquando habitatum et derelictum est*. Ita vetus Gloss. Sangerm. et Johan. de Janua.

* *Heremis et populatis*, in Charta ann. 1142. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 495.

HERENACIUS, apud Hibernos, Dignitas Ecclesiastica, apud quos sic uncebat Clericus, qui primam tonsuram non exercebat, et censum Episcopi ceteraque Ecclesie debita colligebat, partem unam Episcopo, aliam reficiendae Ecclesie fabricae, tertiam fovendis pauperibus expensidique hospitio peregrinis disponebat. In stipendium muneris, libera et cessit ab omni praestationibus terrae portio, quam honoris causa *Honorem villae* nuncupant. Ita Vice domini vel economi munus obibat; quod etiam hereditarium fuit. Vide de *Herenacio* plenius disserentem Spelmanum in *Corbat*, ut et Jacobum Waraam in *Antiquitatibus Hibernicis* cap. 17.

HERENAMES, vox formata et contracta ex Saxone *hereteames*, id est, *exercitus illiote coacti participium*, ab *here*, alias *herge*, unde et *hergian*, quod *grassari*, *pradum facere* sonat; et the *am*, *sequela*. Leges Aluredi et Godrini Regum cap. 3. apud Bromptonem: *Qui Herenames fuerit accusatus, ueregildo suo se redimat*.

HERENCIA, [Adherencia, appendix, Gallice *Appartenances, dependences*.] [*] Que interpretatio locis hic probatis apprimè consensire videtur; quamquam Academicis Madritenae in Diction. Hispan. *Herencia*, idem sit quod *Hereditas*. Charta Hispanica apud Oyenarium in Notitia Vasconie cap. 203: *Cum omnibus omnino, domos, hortos, vineas, vel omni Herencia, molinos, pratos, etc.* Alia Garzie Regis Suprabienensis apud Blancum in Comment. Rerum Arag. pag. 698: *Duas villas Laudem et Anviessem, cum suis Herenciis*, id est, *terminis a me et filio meo determinatis*. Aliud apud Antonium de Yezes in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 5. pag. 436: *Deditus vobis sancti Michael de Buenco, cum tota sua Herencia, et omni integritate, etc.* Adde Saulovalium in Episcopis Pamplonensibus pag. 57.

* **HERENCINUS**, Qui alteri adiacet, ab alio dependens. Charta Aymar. de Narbona ann. 1337. in Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 400: *Fendimus quicquid iura habemus... in dicto castro de Benestardus... tam in hominibus et feminibus, pasturagibus, aquis, terris Herencinis, cultis et incultis, etc.*

† **HERENICAS**, *Antiquas*. Isidorus. Ubi Graevius: *Puto Herenicas*. Respexit, credo, Juvenalem qui in Sat. 14. 18.

Herencius etiam
Vestis quoque senex.

Aut legendum, ut id est in Excerptis. *Herencius*, *antiquus*, quod magis probat. Papias: *Herencius*, *antiqua*. *Herocii*, *antiqui*. Vide *Herocius*.

† **HERESOTUM**. Vide *Heriotum*.
HERES, Medicaminis species, apud Catium Aurelianum lib. 1. Chronicon cap. 3.

† **HERESCARIUS**, Minute monete species. [*] Qui domino scaram debet, ut monet Gerardus in Glossar. Irmonii. Codex MS. Folquiini: *Idem vendunt libra 2. solidi 18. Herescarii* sonat. Consuetudines Furnenses MSS. ex Archivio Audomar.

Lilo habet bun. 3. arat bun. 2. sunt ibi innarti 8. luminarii et Herescarii 155. venunt lib. 2. sol. 14. den. 8.

† **HERESCHILD**. Vide *Heereschild*.
HERESIPILIS, Erysipelas, Gall. *Erysipele*, latiori tamen, quam vulgo accipit solo, intellectu. Mirac. S. Fiacrii tom. 6. Aug. pag. 616. col. 2: *Joanneta habebat Heresipilem, id est sacrum ignem, in mamma*. Vide *Herisipila*.

† **HERESIS**. Vide *Haeresis*.
† **HERESTRATA**. Vide *Hevestrete*.
† **HERESYVE**, Cribrum, Gall. *Crible*, *laminie*, a Sax. *Her* et *Syve*. Computus ann. 1455. apud Kennet. Antiquit. Ambrosden. pag. 574: *Et in uno Heresyve empto ad pistrinum idem x. den.*

HERETAGIUM, ex Gallico *Heritage*, Patrimonium, quod successione obvenit, apud Henric. Knylton. [Testamentum Remigii de Summa vera ex Tabul. Capellae S. Yvonis Paris: *Omnia Heretagia sua venduntur per executores suos.*]

HERETAYNES, *Herethaynus*, Idem quod *Herenames*, de qua voce supra, ejusdemque originis ac notiones, in Legibus lue cap. 17: *De Heretaynes condnendibus exercitum*. Et cap. 17: *Qui Herethaynus, id est, condnens exercitus fuerit accusatus, ueregildo... se redimat.*

† **HERETIMUS**, Eadem notione, Ferdas Aluredi et Godrini Regum: *Nullus super solo auctor, nec ostendit vel buildatum, vel firfare, nec heretibo, ore aut cornu, juxta preceptum Heretimatorum regni.*

† **HERETICALIS**. Vide *Hereticalis*.

† **HERETICE**, Victric de conventibus sortilegorum, in Charta Phil. VI. ann. 1338. ex Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 733: *Intelleximus quod quamplures in fide debiles et infirmi, in ea offerentes et desperantes de divina potestatis auxilio, in dicto loco (quod druvio videlicet Rubci fossati sito prope S. Laudum) certis temporibus bis in anno se convenerunt Heretic colligere, ut argentum et aurum, immo potius temperamentum appropriatum et aeternum supplicium recipiant, demonia, proinde dolores invocantes, etc.* Vide supra *Herigia*.

† **HERETICULA**. Charta ann. 1246. in Chartul. S. Corn. Compend. fol. 124. r. Si vero vecchia non tritatura vendita fuerit... habebit ipse (abbas) duas partes et major tertiam; idem erit de Hereticula. Sed leg. *Lenticula*.

† **HERETICUS**, *Antiquus*. Vetus Gloss. Sangerum. Sed legendum *Heroticus*. Vide *Hereticus*.

† **HERETICUS**, *Hereticus*. *Carres*, Morbo aliquo infecte. Consuet. MSS. de Baset ann. 1273. art. 62: *Item qui negant murem non suum vendere, no teneat caras pendentes*. *Hereticus*, *leprosus*, *non autem curas detestatus*, *non malos in lo muret*.

† **HERETOCHIUS**. Vide *Heretochius*.

HERZEZELDA, et *HERREZELDA*, Scotis, dicitur ius illud, quod domino feudali competit ratione domini, percipiendi in bonis suis *hubsaudi*, seu tenentis, meliorem averium sive animal, de ejus cotadi, post illius decessum. Ita Quoniam Attach. cap. 23. et Leges Burgor. Scotticor. cap. 19. Ad Reziar Maj. lib. 2. cap. 36. § 2. Id Angli *Heriotum* vocant. Vide in hac voce. Vox

confecta ex *Her*, dominus, et *Zella*, donum, seu ex *geld*, praestatio, ut vocat. mal. Spelmanus. Ego vero *Herigda*, appellatum potius censuerim ab *her*, exercitus, et *geldum*; quod vasallus tenentibus decrederetur, dominis jure capiendi in illis bonis equum, arma bellica, veluti ad exercitus subsidia. Vide Skene, de Verborum significat. verbo *Herigda*.

† **HERFERDINGLAND**. Concilium Claveshus ann. 822: *Retenti sunt omnes naves de praedicta conditione, et de quinqueaginta septem muneribus, lib. 5. bockland, liber de Wambela, liber cum Herferdingland. 1. Liber tenementorum, quae quarum partem denarii, Angli lo ding, pro censu debent. Vide in Fern.*

† **HERGA**, *HERGANDUS*, Vestis spec. Armigeris propria, f. a Sax. *here*, exercitus. Statuta Synodali. Ecol. Comiti apud Marten. tom. 7. Amplius. Collect. et 1193: *Inhibemus expressius ne puerum indumentum scutatorum, quod dicitur Herga, vel aliud locale indumentum de quo deferre praesumant*. Acta Synod. Ecol. Aurelian. art. 88. ibidem col. 1283: *Prohibetur penitus universis sacerdotibus... habere capus alatos et vestes indubias, maxime homines et Hergandus*. Vide *Hergandus* et *Hergas*.

* **HERGAS**, Vestis species, quae superinduitur, mulieribus etiam in nos, nestr *Hergat*. Constit. monast. S. P. mont. tom. 2. Monum. sac. antiqu. pag. 427: *Canonicis cum equitibus imperio, cum strictis manibus portare poterant, equales et Hergas equantes* [i. equitibus portare poterant, alias non. Lit. reg. ann. 1354. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 218: *Un Hergat a femme de burnet hoc de canons. Vide Herga et Hergibula*.]

* **HERGEWEDE**, Militaris praestatio praestatio domino exhibenda post obitum vasalli, idem quod *Herzede* et *Herod*. Charta Reinaldi archiep. Colon. an. 1166. inter Probat. tom. 3. Annal. Probst. col. 76: *Hoc tamen ipse totum constituit permissum, ut si, quod voluerit, citur Hergeweide, ipsa vicine de manibus Mercensibus succurrat, ipsa id ex non mandato recipiat*. Alia ann. 1231. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hothm. 709. col. 2: *Nec idem (heres) in reptione dicti feodi aliqui quod velat Hergeweide dicitur, nobis vel nostro non tenebatur succurrere*. Vide *Hergeweide*.

HERGEWETH, Arma bellica: vox *tonica*, ex *Heer*, exercitus, et *Gewet*, pignus in belli pignus ex heredi reliquas Speculum Saxum. lib. 1. art. 19. § 1: *Item non res expeditiois, hoc est, bellica, seu Hergeweth, quam heredit non solum in septimo tolli guala, [*] Vide Hallans. Glossar. German. 881.]*

HERGIPA. Leges Henrici I. Anglie cap. 94: *Si quis aliquem per arripit, tantum emendet, quantum ei colpo faciet, i. quinque denarios de Henr.* Vox ex Saxone vel Anglico formata *Haire*, capillus, et *gripan*, capere.

* **HERI**, Ab *Heur*, *Heustera* videlicet partem *Ab* et *mox Heritus*.

† **HERIATUA**. Vide *Heriotum*.

HERMANNATOR, HERIMANNUS. Vide *Symbolum*.

HERIBERGARE, HERIBERGUM, in *Urga*.

HERICIA, Septum, quod potius ur-
objicitur, seu quoddam repagulum,
quo aliquis oculidit ut muniret,
ut *Herse. Reg. feudor. Norm.* ex
reg. 4653. A. fol. 75: *Homines ut
et reparare unam peritiam de fossa-
a facere Hericium supra illam perti-*

HERICIUS, Herinaceus, Gall. *Heris*.
Histor. Monast. Villariensis lib. 3.
Maiten. tom. 3. Anecd. col. 1361:

adducit Herici, quibus usque ad lar-
stationem sanguinis seipsum caelebat,
gloriam oculis quibus sese involabat.

HERIGO, Heriso, Eadem notione,
Herison, proprie Trabs versatilis
sive hirsuta ferrea. Reparatur, facit in
Caracas. ann. 1435 *Eden* (fabro
quo) *pro preparando, servitum Herison-*

heria vocat. Jude, Infra: Ei-
pro preparando armellos Herisonis
heronensis etc.

HERIDETARE. Heredem constituere,
mentum *Allegi* apud *Hicks*, Dissert.
39: *Res Ethelbertus primum Heride-*

re de Fuldham Apostolum sanctum
mon et ecclesiam suam in Hofsecestrum
jur. Forte leg. Hereditaverat.

HERIES, Mono, in *Urg. Glossar.* ex
reg. 7641. Nostris *Herier*, verbum
eodem. *Lib. remiss.* ann. 1478. in *Reg.*
Guasteph. reg. ch. 203: Le espiantent
ent kelles Rouille qui tenait sa Cham-
en par les jambes, et la Heriot oultrai-
ment, oultre son gré et vouldent. Vide
Ballier.

HERIETUM, Vide Heriotum.

HERIGALDUS, Vestis species. Synodus
Cronensis ann. 1340. cap. 21: *Capas*
desunt clausas Sacerdotes et Perso-
nabentes ubique, et non amplius utan-
longaldus. [Vide *Herga*.]

HERILES, Principum seu Dominorum
quasi minores heri, quos sequior aetas
obduxit. *Gloss. Gr. Lat.* *desmectus,*
desmectus, Erilis. *Gloss. MS. Ec-*

Paris: *Erilis, filius dominus. Eriles,*
a. Erile, dominus, etc. *Glossa*
mon: Erilis, domini, dominus. Pa-

ris: *domini: unde Herilis velut heri*
velut quidam dicitur, minor filius, i.
obdu. *Herilem filium dixi Terentius*

quod quem Donatus interpretatur
Herilem filium, Prudentius lib.
tertius, in S. Fructuoso, pro filia

des, et Anonymus in Vita S. Antonii
des Surrentini num. 14. desmectus,
phodis, Theophilus, Harmenoipolo, et

des desmectus, Heliodoro lib. 1. Huius
uam. revocant etiam Scriptores
du. Guibertus Epist. 39: Ego qui-

des ob benefice Ottonis est multa fides,
Braden filium sic protinus delibero,
ill. Britto in Prefat. ad Philippum.
Aviro Philippus Augusti filio:

des sanguinis heres.
des:
des confectione state creatur Herilis
des.

Sed et Regum fratres, *Heriles* vocat *Jonas*
Aurelian. in *Prefat.* ad *Opusc.* de *Instit.*
regia, ad Pipinum Reg. Aquit.: Necessitas
ad vas et fratres vestri, Heriles nostri,
mutua dilectione consistat. [* *Herilis*,
Dominici filia, virgo nobilis. *Ruodlieb fragm.*
8. vers. 48:

Surrexit juvenis, qui contra surgit Herilis;
Ille velut falcis se girat et huc sit hirundo;
At ubi conveniunt citius se praeferunt.

Addit fragm. g. vers. 23. fragm. 14. vers.
23. etc.]

¶ **HERILIS,** Clarus exponitur in *Glos-*
sulis ad *Statuta Canonice. Regul. S. August.*
metrice scripta apud *R. Duclium* tom. 1.
Miscell. pag. 56:

Maje ut est laudis, gratia sit plus et Herilis.
[* *Herile lignum Crucis,* in *Charta ann.*
1077. ex *Tabul. Gellon.*]

¶ **HERILITAN,** Eximus corporis habi-
tus. *Acla S. Udalrici* tom. 2. *Julii* pag. 99:
Res vero intuent Herilitatem statura illius.

HERIMANNI, HEREMANNI, ARIMANI,
ARIMANI. Ita dicebantur apud *Longobar-*
dos certum hominum genus, quos humi-
lioris fuisse conditionis quidam rentur,
quod servis adjuvantur in *Diplomate*
Conradi Imp. apud *Sigon.* lib. 8. de *Regno*
Italia: alii vero *Milites, vasallus, et* qui
beneficia a Principe obtinebant, ita dictos
eant. [Vocabularium Gothicum a *Grotio*
collectum apud *Muratori.* tom. 1. part. 1.
pag. 370: *Arimanus, herman. Miles gregalis,*
qui publicum munus non habet. Postea
pro paupere sumta vox. Hinc ipsi Ariman-
us in Judois.] Certe *Arimanos* in *Legibus*
Longob. additos fuisse immediate Comi-
tib. ipsis, *Judicibus, Sculdasis, etc.* de
prehendimus, ita ut diversos fuisse a servis
nemo non putet. *Lib. 1. tit. 18. § 2.*
[* *Rach. 6.]: Arimanus ille quidem, si men-*
titus fuerit, et dolose hoc egerit, si ante ven-
it ad potatium, quam ad iudicis sui vadit
judicium. *Tit. 25. § 50.* [* *Luitpr. 44. (5,*
15.]): Si ille judec... Arimano suo faciendum
mandatum neglexerit. *Lib. 3. tit. 12. § 5.*
[* *Guid. 3.]: Vno Comes, neque loco ejus*
potest, neque Sculdastus ab Arimano suis
aliquid per vim exigit. [Ubi Ecardus
scribit: Arimannus, Erbmannus, qui boni
hereditatem possident, domini minores. Vide
notas iterum nostras ad catechesin Theodo-
theam p. 163.] *Tit. 13. § 3.* [* *Guid. 4.]:*
Comes loci ad defensionem patrie suos Ari-
manos hostilitate preparare monerit, etc.
Charta Hugonis et Lotharii Italiae Regum
ann. 938. in Bibl. Sebus. Cent. 1. cap. 83:
Insuper concedimus eidem fidei nostro Ale-
dramo, susque hereditibus, ut de villa, que
vocatur Roncho, et de omnibus Arimannus
in ea norantibus, omnemque distractionem,
omnemque publicam functionem et quicun-
que, quam antea publicis nostrisque iustis
fuerit consecraverit... custodiant et obser-
vent.]

Predictis addo, quod de *Arimannis* habent
Capitula Concilii anonymi an. 904. can. 1.
et seqq.: *Ut nullus Comitum Arimannus in*
beneficium suis hominibus tribuat. Ut homines
Comitum nullatenus in domibus Arimanno-
rum resident, sed domos reipublice instaur-
ent, ibique resident. Ut Scriptorum
publicis nullatenus interdicerent res Arima-

nam transcribere, si quando eis fuerit
opportunitas. Quod si occasione vitandi
exerit, aut placitum, videri fuerit, et
ipsi eas pendere supersederint, exigitur ab
eis utramque, sicut ante transcriptionem. Ut
ipso Arimanni frequentius quam in lege
statutum est, ad placitum ire cogantur, nec
a Comitibus, nec a Sculdasis, etc.

Sane his omnibus in locis *Arimanni*
videntur fuisse, qui sub Comitibus, iudici-
bus aliisque regibus Officialibus, in oppidis
et castris militabant, invigilabantque eo-
rum tuitioni. Cui sententia favet etymon
Germanicum: dicti enim *Arimanni*, seu
Herimanni, ab Her, exercitus, et Man,
homo, quasi viri exercitus, uti vocem
Herman interpretatur *Avenlingus.* Nos dice-
rentur *Homines de guerre, Homines d'arme;*
Germanis Herimanni, milites, et herimani
ac predia ab Imperatore concessa possiden-
tes, vasalli minores. Ita *Goldschütz.* Vel
certe *Arimanni*, seu *Herimanni*, fuerit ipsi
villanum incolae, vel, ut vulgo dicitur,
subditi, prorsus diversi a servis, cum nulli
enim subjaceant, praterquam hostis, et
placiti, ut ex supra allatis satis patet: quod
de servis nullibi dictum legere est. Proinde
vixit etymon arvensium hoc casu ex
her, dominus, et man, homo, quasi homo
domini, id est, vasallus.

Sed dubitationem adimunt omnem
Chartae veteres, quae Herimannos liberos
fuisse homines declarant, ut Charta Caroli
Crassi Imper. apud Ughellum tom. 5. in
qua liberi Erimanni dicuntur. Alia Ottonis
Imper. ann. 967, apud eundem in Episc.
Veronensis; Castellum, quod vocatur
Romanianum cum liberis hominibus, qui
vulgo Heremanni vocantur. Ubi perperam
editum Heremiti. Rustici Arimanni, in
veteri Charta ibid. pag. 742. Atque hac
notione Harimannos et Herimannos habent
aliae apud eundem Ughell. tom. 1. pag.
899. tom. 4. pag. 632. 635. 663. etc. Adde
Chronicon Breve S. Sophie pag. 619,
et eundem Ughell. tom. 2. pag. 217.

* Libere conditionis fuisse *Herimannos*,
post allata in hanc rem a *Gangio* argu-
mentum, nusquam dubitari licet: maxime
si ita addas, quae ad eandem sententiam
tutandam rursus profert *Muratori* tom. 1.
Antiq. Ital. med. evi. col. 715. quae quid-
dem a servili conditione, qui subiectos
fuisse *Herimannos* nonnulli volunt, ita
sunt aliena, ut idem doctissimus vir inter
nobiles illos cooptari debere existimet. Sed
id ultra metum, ut opinor. Et vero non
ejusdem conditionis fuisse omnes, qui
Herimanni vocabantur, facile ex diversis
locis, quae ad eos spectant, crediderim.
Interdum idem videntur, qui sub comiti-
bus, iudicibus, aliisque regibus officialibus,
in oppidis et castris militabant, invigila-
bantque eorum tuitioni, ut pluribus docet
Cangius. Nonnunquam videntur burgenses, et
quidem precipue videntur recensendi
quippe qui negotiatoribus adjuvantur, et
potiorem in electione presbyterorum, qui-
bus ecclesiae parochiales committelantur
regenda, partem habuerunt. Ex se
sequentibus non obscure indicantur. [* *Vide*
Savinii Histor. Jur. Rom. med. temp. tom.
1. § 55. sqq. Grimm. Antiq. Jur. Germ.
pag. 292.]

* **ARMANNI, ARIMANNI ET EREMANNI.** Voces unius ejusdemque notiones. Lit. ann. 819. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. aevi col. 747: Breve ordinationis fuco ego Petrus gratia Dei episcopus, qualiter una cum consensu sacerdotum, et Arimannorum hujus Lucane civitatis, quorum nomina subter leguntur, ordinaris videtur te Andrepertum presbiterum filium Pauli in nostra ecclesia adaleum S. Donati. Privileg. Henr. II. reg. Germ. ann. 1014. tom. 4. eorund. Antiq. col. 13: Cunctos Arimannos in civitate Mantue, sive in castris... cum omni eorum hereditate, paterno vel materno jure, cum familiis utraque sexus, servis et ancillis, libellis, precariis, et cum omnibus rebus eorum mobilibus et immobilibus, per hujus nostri precepti pignum... corroboramus... Concedimus eis omnem tholoneum et ripaticum, quod pro negotio exercent in Garda, et in Lasese, et in summo Luca, vel in Brizzina et in Ferrari, vel in Comacina, et in Ravenna, ipsi, suisque filiis ac hominibus, qui illorum causam laborantes negotiantur, licentiam habent potestative negociandi per jura dictam lucam, obsequio omnium hominum constructione, vel publico functione, vel aliusque tholoni vel ripatici redditu. Aliud Henr. III. aon. 1055. ibid. col. 15: Statuentes etiam ut nulla magna paraveque personarum predictis civibus, videlicet Eremannos, in Mantua civitate habitantes, de suis personis, sive de illorum servis et ancillis, vel de liberis hominibus in eorum residentibus terra, vel de Eremania et communibus res, vel ad predictam civitatem pertinentibus... ingruere, molestare, divestire sine legali iudicio presumat.

ARIMANNA FEMINA, non Arimanni uxor, sed femina ejusdem conditionis ac fuit Arimannus, et, ut interpretor, que liberæ erat conditionis, et ab Arimannis genos ducebat. Charta Ludovici Pii in Chron. Farfensi pag. 657: Ut secundum tenorem antiquorum preceptorum, que Reges Langobardorum nobis dederunt, de Arimannis feminas, quas sibi pertinentes hanc Monasterio in conjugio sociaverunt, ut post transactum annuale spatium, secundum dicti tenorem, sic res easque possideamus, nobisque proprio nomine vindicemus. Quibus verbis innuit Ludovicus, legem latam a Ratchise Rege [* 2.], que exstat in lib. 2. Legis Laogob. tit. 35. § 10: Si autem amodo presumpserit quiscunque servus Arimannum dicere uxorem, sic exinde dedit iudicium, sicut in anteriori edicto legitur. Ubi disertim servus ab arimanno distinguitur, pressusque alterius fuisse conditionis ostenditur, et in alio Diplomate ejusdem Ludovici Pii per Ecclesia Veronensi apud Ughellum: Insuper etiam placuit nostre Serenitati de familiis ejusdem Monasterii definitiones facere, videlicet feminis liberis, quas Itali Herimannas vocant, que se familiis ipsius Ecclesie et Monasterii copulaverunt, etc.

ARIMANIA, ARIMANIA. Marcullus lib. 1. form. 18: Fidelis noster vivens ibi in Palatio nostro, una cum Arimania sua, in manu nostra trustem, et sollicitatem nobis visus est conjungere. Ubi Arimanie vox non familiam tantum, ut vult Bignonius, sed familiam militarem significat, ibi enim Antustionis Regis motio fit, qui Regi

dem et operam suam, in exercitu scilicet, spondet. Unde et interdum vox eadem pro cavalcata, hoste, seu exercitu, usurpatur, hoc est, pro eoque, quo domini vassallos suos in exercitum secum ire compellebant. Charta Guillelmi Montisferr. ann. 1156. apud Guichenonem in Bibliotheca Sebustiana Cent. 1. cap. 93: Ut nec nos, nec nostri successores... voleamus ab antedicto Monasterio, vel a profectis omnibus exigere plectum, districtum, bonum, fidum, albergarium, paragrarium, Arimannum, angariam, paragrarium, etc. Neque aliud est Arimannia, Arimandia, et Arimandia, (vix enim sibi constant Codices editi) in libro 5. Feudorum, in cuius vocis origine vestiganda frustra insudarunt Feudistæ: est enim Arimannia, et Arimandia, obligatio in vassallis, eundi in exercitum, que merito inter jura regalia ibi accensetur: Regalia autem sunt Arimannia, via publica, flumina, etc. Ubi perperam Iscro. Alvarottus, Baldus, et alii, Arimandiam vestigal esse quoddam, quod ex armentis animalium solvebatur, interpretantur. Neque felicitas Cujacius et alii, armentaria publica; i. arumorum fabricas, quarum jus pene Imperatorem est, esse censuerat: vel, ut Borcholten, certum vestigal, quod ex licentia arma faciendi dependederat. Hinc districtus Erimannia, pro multa, que pro defectu hostis irrogatur, in veteribus Chartis apud Ughellum tom. 5. pag. 777-785. 790. etc. Vide Histor. Belluensem Georgii Piloni cap. 84. v°.

ARIMANNARIA. Idem quod Arimandia, in Charta Philippi Ducis Thuscie aon. 1195. in Bullario Casinensi tom. 2. pag. 226: Ab omnibus stultiter albergaris, Arimannariis, angariis, parangariis, fodris, etc.

* **ARIMANIA, ARIMANIA.** Tributum, vestigal, quod ab Arimannis negotiationis ac fortæ tuitionis suæ causa solvebatur; simul et Arimannorum munus et officium, vel eorum societas. Charta aon. 1178. apud Murator. in Antiq. Estens. pag. 348: Et juleo ut nullus marchionum emat Arimannum alicujus militis alterius marchionis, vel que sit communis. Liber censuum eccl. Rom. ann. 1192. apud eund. tom. 5. Antiq. Ital. med. aevi col. 871: Romana ecclesia debet habere pro censu de civitate Ferrariensi l. solidos Lucenses, et medietatem tributis ripe, et districtum de mercato, et totum Arimannum de plebe Cornecervina, et totum Arimannum Matrice Fiscalie, et totum publicum ejusdem. Pluribus ibi. Consule præterea eundem Murator. tom. 1. eorund. Antiq. col. 736. [* et Savinium Hist. Jur. Roman. med. temp. tom. 1. § 58.]

ERIMANNI. perperam, si fallor, pro Erimanni, in Charta Caroli Crassi Imp. ann. 886. apud Ughellum tom. 4. pag. 1366: Liberos mazzurios, vel Erimarios, quos legibus coactio exigere, quævere plectum per patronos vel advocatos adducat, etc.

* **HERINUS.** Hesterus. Mirac. S. Aot. Ripol. tom. 6. Aug. pag. 539. col. 1: Postmodum vero die Herina, que fuit Luna, et xxvij. hujus mensis Augusti, etc. Instr. ann. 1451. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 276. col. 1: Hora tertiaria episcopus

diei, qua hora curia prædialis domini n. nescit Belliedri et Nemusi teneri et a. sueta, continuata a die Herina, etc. h. capit. Claromont. MSS. aon. 1535: Dux infra nominati fuerunt in capitulo povero remisso a die Herina, qua condita capit. generale. Vide supra Erimus.

HERIOTUM. HERIETUM, HARIOT, Arma bellica, bellicus apparatus, Sca. bus Heregeat: vox conflata, ut qui putant, ex here, exercitus, et grat. profectio, quod herotum fuerit præstat, que domino dabatur profectura ad b. lum. Somnerus ex here, et geat, i. geot, confectum vult, que quidem ut ultima, fondo, effundo, significat: ita ut vestigal fuerit, quod ad exercitum erigebatur. Certe herotum proprie fuit herotum, et ita appellari ut Legibus Saxonum, adnotamus, adeo ut probabile sit, Heriatum idem habere etymon: est aut heretulum, pensatio pro exercitu, ita et Heriatum, quod proprie fuit vassal. post illius obitum, militaris suppellectilis, præstatio, domino facta. Regulari Concordia Anglicæ nationis Monachorum: Nialiumque, edita a Seldeno post Edm. rum pag. 153. 1. Edit. i. Solutus census, quem indigenæ Heriatum assuntur vocant, qui pro hujus patriæ potentibus vel Regibus dari solent. Ubi Saxonicum habet heregate. [* Vide Grimm. Antiq. leg. Germ. pag. 373.]

Olum quidem pro hereto, arma et equi domino præstabantur: diversi tamen per personarum dignitate; nam ut est in Legibus Saxonice Karoli Rege, editis a Lambardo, part. 1. cap. 69. et Editionis Annotati cap. 97. pro Heria, seu Comia, leonil nomine dabatur 8. equi, scilicet ephippiati, et 4. sine ephippiis, 6. plio. 4. lorice, 8. haste, et totidem scuta, i. enses, et 200. auri mancuse seu munt pro Thano regio majoris dignitatis, 4. ephippiati 2. et 3. sine ephippiis, 6. plio. 4. et totidem scuta, 1. plio. 1. lorica, et 50. auri mancuse: pro Thio mediocri dignitatis, equus cum ornamento et telo, aut heralsfang in Occidua Suetia, et in Mercia 2. libræ, et 2. etiam Anglia Orientali. Thani autem Regi, socam, i. liberam habuerit jurisdictionem, heretum erat 4. lib. et si Regi esset militarium, equus unus ephippiatus, et item sine ephippiis, ensis 1. haste 1. auri mancuse 50. et si minoris vel lateris esset conditionis Thanus, libræ 2. Val. Relevamentum in Relevat.

Episcopus præstatione heroti curant Episcopi et Abbates, ac præstant quorum electio et nominatio ad Regem spectabat; quale autem id herotum erat, et in quo consistit discere et in Charta aon. 1297. apud Kennet. Antiq. Ambrosden. pag. 330: Adobis de G. obit anno regni Regis Edwardi xvi. G. petiti Escheator ad opus domini Regis; et palefridum dicti Abbatis defuncti et filios bidentum ejusdem Abbatis de herotacionis Abbatis prædicitæ. Probat. Hist. Collect. tom. 2. pag. 831: C. consuetudine approbata et obtenta i. consueverunt palefridos et capus 4.

et Abbatum regni cedentium et decem, etc.

plex autem heretorum statuit Rastalbreum consuetudinarium, et heretorum. Consuetudinem illud vocat, et Consuetudine semper pensitatum pervenit, quod in infestationis charta est mortis tempore exsolvendum. Iste solvitur post mortem tenentis in sine simplex.

Heroti mentio est non semel in Monasterio Anglo-Saxonico tom. I. pag. 939. 934. tom. II. pag. 147. In Additamentis ad Math. Paris. III. etc. sed et in Domestico, tacito cunctis, in Hereford. Burgensis cum illis servens cum moribatur, habebat equum et arma ejus : de eo, qui equum habet, si moreretur, habebat Rex aut pater, aut terram ejus cum domibus. Inquisitio apud Will. Dugdalum in Warwicensi Provincia pag. 665 : *ius decem hujusmodi castriमारुम, ut delectum habere nomine Heroti meum, et non plus, etc.* [Vita Eadrici Cantuarii Archiep. inter Anecdota. tom. 3. col. 1806 : *Est alia ejusdem consuetudo, quod mortui patrifamilias ejus accipiat melius animal habuit, ejusqueque sit generis.* Huc est le Roman de Guillaume au faucon :

En Angleterre est un Rois,
Is lui tens et son et d'or,
Qu'il soit un hon moroit sans oir,
[Lui avoit tout son avoir.]

que quidem præstatio obtinuit apud nos, ut in voce Gerzele, et apud nos nostros, ut in voce Cattallum, docet. Sed et apud Longobardos. Conradus [?] in Lege Longob. lib. 3. tit. 8 § 4 : *expinas, ut cum aliquis ejus Miles, sive equus, sive de minoribus de hoc seculo morietur, filius ejus beneficium tenere. Si filius non habuerit, et avitum ex marito, pari modo beneficium huiusmodi usu majorum valisiorum, in quo equis et armis suis senioribus. Quod videtur, quod in lib. 3. Feudor. lib. 3. dicitur, arma et equis communibus beneficium (feudum) acquirere.*

Legibus Edwardi Confess. cap. 35. *si omnes arma habere jubentur, nec eis illa invadere, nec extra regnum ferre; ad heredes suis in extremis ferre ad servitium tenementorum suorum. Quis si expellendum, cum opus adfuerit. Quod si qui eorum hæredes vel parentes moriantur, dominus suis illa recipiet. Sed heroti alia fuisse videtur conditionem arma demortui domino ab hærede parentur.*

Herotum cum relevio confusum. Leges Canuti Regis cap. 97. apud apud : *Nisi quantum ad justum rationem pertinet, quo Anglice vocatur. Liber Ramensis Monasterii sect. 1. § 151 : Ego Godricus concedo Deo et Monasterio Ramensis, post dies septem terram de Turingthou, ita tamen ut Abbas Sinothius frater meus, acqueat de servitio, quod Hereget Anglice, de hereditate hereditatis dicitur, quo ab herede liberis, post mortem patris domus illi impendi.* [Charta ann. 1499.

apud Madox Formul. Anglie. pag. 128 : *Et predicti Robertus, Cecilius uxor ejusdem, ac Johannes filius eorum, et quilibet eorum successore, solvent nomine Harietti tres solidos et quatuor denarios quocumque occiderit.]*

Diserimen tamen fuit inter Herotum et Relevium, adeo ut ex uno eodemque prædicto utrumque interdum exsolutum legatur. Bratton. lib. 2. cap. 36. § 1 : *Fit quædam præstatio, quæ non dicitur Relevium, sed quasi, sicut Herietum, quæ loco relevi, et quod dari debet aliquando ante vocamentum fidelitatis, aliquando post.* Et § 9. ait : *Herietum nullam habere comparationem ad Relevium, præstari autem cum Tenas, liber vel servus, in morte sua, respicit Dominum suum, de quo tenuit, de meliori avorio suo, vel de secundo meliori, secundum diversam locorum consuetudinem : quæ quidem præstatio magis fit de gratia quam de jure, et quæ hereditatem non contingit.* Vide cap. 25. end. lib. 3. [Charta ann. 1361. apud Madox Formul. Anglie. pag. 140 : *Salvo tamen eidem Abbati dominio suo, ut in wardis, releviis, esconetis, Herietis, scetis curiarum, etc.* Adde] Fletam lib. 2. cap. 18. 57. § 10. lib. 3. cap. 18. Britonem cap. 69. Rastallum, Veterem Chartam apud Egidium Gelenium in Colonia pag. 68. etc.

Heroto obnoxii erant, non minus ac nobiles, villani alique infimæ conditionis homines, hoc uno, ut videtur, diserimine, quod illi in armis et equis heroto præstarent, ii vero in villoribus animalibus. Instrum. ann. 1343. apud Kennet. Antiquit. Ambrosden. pag. 456 : *Juliana Hardy quæ tenuit de domino unam messuagium et unum virgatum terræ in bogadino domo clausit extremum, et accidit domino diem Heriota 11. boves pret. xvi. s. Aliud ann. 1363. apud eundem pag. 496 : *Si quis villanus morietur super feodo domini, dabit domino meliorem bovem suum.**

Porro cavebant testamento Milites ipsi, ut cum humo mandarentur, equus decurarius seu palefridus eorum sepulcro adduceretur, ac Ecclesie offerretur, tanquam Heroti nomine, ac Principali animalis vel Cattali. Istius moris aliquot exempla descripsit Willel. Dugdalus in Antiquitatibus Warwicensi Provincia pag. 680. que hic etiam exhibenda duximus. Testamentum Willelmi de Beauchamp ann. 55. Henrici III : *Et corpus meum terre sepeliendum in Ecclesia Fratrum Wigornie, et eorum corpore meo unum equum ferro coopertum, ut decet, cum stramentis Militariis.* Testamentum Rogeri de Clifford ann. 12. Edwardi I : *Et corpus meum sepulture, Matris Ecclesie de Dore, et cum corpore meo dextrarium meum coopertum, vel 30. murens.* Aliud Hugonis de Plessset Militis ann. 24. Edw. I : *Et corpus meum ad sepeliendum in Ecclesia Conventuali de Muscenden juxta monumentum patris mei libidem, quondam defuncti, et cum corpore meo, nomine Principali, palefridum meum album cum armatura, quæ decet.* Aliud Walteri Cokesley Militis ann. 24. Edw. I : *Item lego corpus meum ad sepeliendum in Ecclesia Fratrum Minorum Wigornie, et eiusd. Fratris 10. marcas argenti pro omnibus armis*

meis coram corpore meo venientibus : quæ quidem arma integraliter Waltero filio remaneant, et quidam equus coram corpore meo veniens, tunc ibidem dicta arma deferens cum dictis Fratribus remaneat. Aliud Willelmi de Beauchamp Comitis Warwici ann. 25. Edw. I : *Lego etiam duas magnas equos coram corpore meo, arma mea, secundum quod decet, portantes, ut predicto loco, ubi corpus meum sepeliatur, remaneant.* Aliud Ricardi de Mandeville ann. 27. Edw. I : *Do, lego corpus meum Ecclesie Conventuali Canonorum de Chancuncumbe humane tradendum sepulture juxta patrem meum, et eorum eodem unum equum pretii 20. marcarum, vel volorem 20. marcarum.* Aliud Roberti de Legh Militis ann. 9. Henrici IV : *Item lego unum palefridum nigrum coram corpore meo die sepulture mee transirum, nomine Heriti.* Aliud Joannis Marlefeld Clerici ann. 9. Henr. IV : *Item lego equum meum vocatum le Bay eumber, ut offeratur ante corpus meum in die sepulture mee, nomine Principali.* Atque hæc quidem fuisse adnotanda duximus, ut tandem inde discamus, cur in Magnatum funebres et exequies eorum arma et equi in Ecclesia scriptis offerantur.

Quippe Melius Cattallum, seu Principale ad Ecclesiam deferbatur, cum corpore defuncti. Vetus Inquesta apud eundem Dugdalum : *Requisitus de testamentis dictorum hominum dicit, quod Principale legatum debet deferri ante corpora defunctorum ad Ecclesiam de Persore, et ibi per Sacerdotem illius Monasterii et Capellanos dictorum locorum astimari, et facta astimatione, medietas debet residere penes Sacerdotem, et alia medietas penes Capellanos dictorum locorum. Testam. ann. 1390 : Item lego ad sepeliendum ante corpus die sepulture mee unum bovem meliorem.* Aliud ann. 8. Henrici IV : *Ac corpus meum ad sepeliendum in cimiterio... et meum melius animal coram corpore meo, ut mos exigit, die sepulture mee, nomine Principali.* Aliud ann. 1366 : *Item, lego devotæ a thesauris filius ois joo in seigneur, et ois per mes ministres ma mener en mon temps ma mellour beste illeques trové, en nom de Principat, par græ fuire de mes dismes obies.* Aliud denique ann. 2. Henrici IV : *Item, lego devotæ a thesauris filius ois joo in seigneur au patron, 20. s. de monie en nom de mon Principat, et Sed præstat, quæ in hanc rem habet Ceremoniale Gallicum MS. hic Lectori proponere :*

Comment les obseques se doivent faire.
En après tous Hereux et pourseivans doivent connoistre comme les obseques se doivent faire, mais plusieurs n'y tiennent point de rigle. Car les uns font par devotion de Messes a petit de luminaire de très-petits priemiers. Les autres les font à grands priemiers, et grans pompes, et à peu de Messes, et en plus grand magnificence, que se leur appartient. Mais principalement l'honneur du service des estats mondains sont à prendre garde, comme se font et vont les offrandes, esquelles anciennement parmi les Français d'environ la biere avoit clerges aux quatre cornets, et à chascun clerges un escupon. Le premier doit avoir les armes de la mere, le second les armes de l'esle, (ayeule) le troisi de lui, et le quart des armes de suz-

este, (bisayee) parti ehacon escu comme armes de service doivent estre, quant leur mary vivoit. Et du pie de la liere un escuçon des armes du trespassé. Et tout le lamineur et sainteure de l'Eglise doit avoir armes des mesmes escus de plus petits escuçons, et doit iceul estre armé de deux costez, et si espés, qui se puisse tourner tout droit, quand il est assis sur les piés de la liere, et se doit porter et offrir à l'offrande par l'ainé fils accompagné des quatre plus prochains des escuçons des armes, et descendus es chefs du lignage desdites armes, et doivent porter chascun un desdits cierges armé comme dit est. Et par ce est cognu celui qui porte l'escu, qu'il est gentilhomme de quatre lignes: et par les armes et ceux qui portent les cierges à l'accompagner, est cognu qu'il est trois lignes se font dont il est descendu, et quelque ancienneté qu'il ait selon le lignage de quatre lignes, il doit estre honneur. Car quant l'homme a prins ligne de quatre lignes en la maniere dessusdite, il se peut dire gentilhomme, et à quel noblesse appartient. Et si un noble homme d'ancienneté est issu après sa noblesse de quatre lignes non nobles, c'est assavoir de celle de l'este, de suzelle, et de mere, il ne se devroit plus nommer gentilhomme. Et pour cette cause tout noble homme doit desirer à soi marier à noble lignage: car se il n'est en celle frain, sa lignie sera toujours dite noble, quelque chose qu'elle face, combien que le noble homme de sa nature, doit toujours faire nobles œuvres, ou il fait honte à sa nature.

Item, la seconde offrande doit estre de l'healme, que les deux et plus grans Seigneurs, qui soient à l'obsequie, doivent porter, et doivent tous deux ensemble offrir.

Item, la tierce offrande doit estre l'espée, laquelle doit estre offerte par les deux plus vaillans hommes de toute l'obsequie.

Item, la quatrieme offrande doit estre d'un chevol, couvert des armes du trespassé. Et sera monté dessus un gentilhomme ou amy du trespassé, qui portera sa bannière, s'il est Banneret, ou s'il est Bachelier, son peison. Et sera accompagné de deux nobles hommes les plus vaillans et les plus renommés à estre Capitaines et Gouverneurs de gens d'armes, qui soient en tout l'obsequie.

Item, en aucuns lieux la cinquieme offrande sera pareillement d'un chevol couvert de sa livrée, et dessus ara un gentilhomme, lequel sera mené et offert par les deux plus gracieux, et les plus montains entre Dames et Demoiselles sans reproche de tout l'obsequie.

Item, en aucuns lieux les offrandes se doublent par moitié pour la guerre, moitié pour le tournoi des choses dessusdites, et en plusieurs contrées non.

Item, en aucuns lieux où elles sont ainsi faites, les nobles vestus n'offrent point, sinon celui qui apporte l'escu. Mais es lieux où ils vont à l'offrande, ils doivent estre menés et conduits par les plus grans de l'obsequie, qui n'ont point offert les choses dessusdites.

Item, lesdites offrandes y doivent estre offertes et portées aux Seigneurs par les Roys d'armes ou Heruz, en leur disant, qu'il leur plaise à eux non exuser de ce faire, et que ainsi est ordonné. Et doivent

ceux respondre, à qui ils sont presentes: L'en a mal regardé de moy presenter tel honneur, car il n'est pas deu devant tant d'hommes de ceste compaignie: mais sous la charge de ceux, qui ont fait ceste ordonnance, je le ferry, et nun pas de mon vouloir.

Laquelle ordonnance de services sont delaisés au temps present pour trois choses. La premiere, siesteque plusieurs qu'ils se montent gent de grant estat, ne saoroient armer les cierges de quatre lignes, parce qu'ils ne sont pas venus d'icelle descente, comme de noblesse. La seconde, si est pour les envies, qui estoient pour les offrandes. La tierce, si est pour le grant coust que l'en promet. Mais c'estoient choses pourquoy l'estat des personnes pouoit estre cignu, et par quoi l'en pouoit cognostre, quel honneur leur devoit estre fait. Et estoit la cause principale à quoy les Heruz prenoient garde plus aux offrandes, que aux autres choses, qui appartenoient au service, lesquelles se pouent cognostre et demander par escrits et autres livres sur cette maniere.

Philippus Mouskes ann. 1283. de Arnaldi de Aldenarda funere:

Aporis la trop recueint,
Et enfousit moult noblement,
Ses croixs i fut tout couvres
De ses armes, mult bien ofers,
En valles sans ars, et
De ses armes tout acueint.
Si ot Cler, Dames, Chevaliers,
Tant que tout plains fu li Mostiers.

Pompa funebris Bertrandi Guesclini Francis Constabularii MS: Premierement il ot quatre escus. Et chascun escu avoit pour deux cierges. Et offrit le premier escu de la guerre le Comte de Longueville frere du trespassé, accompagné du Comte de Dammartin, et du Sire de Rieux. Le second escu offrit Messire Alain de Beaumont, accompagné du Sire de Beaufort, et du Sire de Hamblie. Le tiers escu offrit Messire Olivier de Muuny, accompagné de Messire Guillaume de Vienne, et du Sire de Berry. Le quatrieme escu offrit Hervé de Mauny accompagné du Begue de Villaines, et du Sire de Beaumanoir. Item et après offry quatre espées pour la guerre, et deux pour le tournoi. La premiere offry Monsieur de Touraine, la seconde offry le Comte de Nevers, la troisieme offry Messire Pierre de Navarre, la quatrieme offry Messire Pierre de Bar. Item, il y ot quatre Sergens d'armes montés sur quatre destriers couverts des armes dudit Connestable, accompagnés chascun de deux nobles Chevaliers. Le premier de Baudran de la Huse, et de Monsigneur Morice de Persigny: le second du Maréchal de Blainville, et de Monsigneur Guillaume des Bordes: le tiers de Regnaud du Genne, et du Borgne de Montfoult: le quatrieme du Comte de Grampire, et de Comte de * Chastre. Vide Andream Favynum, in Theatro honor. pag. 187-8. et Tillium tom. 2. pag. mibi 286. adde præterea Pompa funebris Ludovici Comitiss Flandrie apud Froissartem 2. vol. cap. 148. Statuta Mediolanensis 3. part. cap. 469.

Heracomo, idem quod Heretoma: itaque forte scribendum in Charta Grodegang Episc. Metensis ann. 765. apud Meurisiuum pag. 169: Quicumque mansum vel

adcom de terra nostra possiderit, mansum unum cum curtilis dabit, quod dicitur Heretoma: aut si boves non habet, duobus denariis perdat. Sed et Synodo Soderensi, cap. de Mortui, legendum videtur Heretoma, pro Pontio. Vide in hac voce, et Gul. Prymum. Libertatib. Eccl. Anglie. tom. 3. pag. 161.

HERIPERRERTUS. Browerus lib. 8. de naliu Trevisensium pag. 473. f. Edit. veleris Glossarii Casarii Abb. Prum. de parafredum, cum tres muni collato nob. seniori Curiam Imperatoris, vel Longob. cam, alium mediantis expeditionem vel rei sui familiaris bono, equum nec subministrare cogebantur, quod perperum vulgo nuncupabatur, addito bupio, quod equum curaret. Vide Heyn.

HERIRITA. Lex Bajuvar. tit. 3. cap. 1. § 1: Si quis liberum hosti manu cunctu quod Heririta dicitur, ad ostium canclis, et sagittam in eum tenentem, aut quodcumque telorum genus, cum componit, Ducti vero nihil minus. Editio Heroldi tit. 3. pro ad ostium, ubi bet idem. Lindenbrogus vocat ad hoc exordium, dedit, et Retia, equitibus Id improbat Spelmanus, cum clypeo sagitta, de quibus hoc loco, peditum, equitum sint arma: unde mavult a Sannico ryt, i. agmen, caterva, vocem istam, ut intelligatur caterva militum. Posset etiam legi Heririta: nam Heri, suo loco doctum, Germanis exercitus militarem sonat. Confer Heriride.

HERISCHLITZ. Vide in Heriscl. HERISCINDING. Henricus Rols a Herlingsberga:

Non teneis fieri placet Heriscinda mecum.

Id est, non placet, ut toties fiant meisditionum mearum divisiones. Vix reformata a Latina Heretice, dividere. Lat. iudicium familiae Heriscinde, apud 10. et rei familiaris dividende. [Dicitur Lat. Gall. Sangerman: Heriscinda, q. nate ou cope heritage d'autrui.] [*] Va Haultus, Glossar. German. voce Erbschlitung, col. 383.]

HERISPILA. Erysipelas, Gall. fozipelle, Græc. ἑρυσίπηλα, Tumor et febril tenique sanguine ortus, ab ipsa Tristitia et nra, Propæ. Adalgium Monacho Miraculis sancti Theoderici tom. 1. lib. pag. 79: Sacer igitur, quem Græci Pelilum dicunt.

HERISLIZ. HARSILIZ, Teutonice Luga, est armorum depositio, ab Her, scilicet, et Lassa, deservere, Lasser, vulut Lindenbrogus. Rhenanus lib. 3. de German. pag. 94: Deservisse errorem inter capitalia numerabatur. Id. Augusti. Præter vocantur Herisclitz, quod de exercitus scissionem. Hinc Heriscliz in Lego Longob. lib. 1. tit. 14. § 1 [*] Carol. M. cap. 81.] in Capit. lib. 803. cap. 3. in Capit. 1. ann. 840. cap. 2. ejusd. ann. cap. 14. et Capit. Caroli M. lib. 3. cap. 70. dicitur Teutonica hagna, qui dimisso eris, oblique jussu et heratit Regis ditionem. Quod quidem crimen, ut majestatis capite et bonorum confiscatione puniri dicitur. Adde lib. 4. Capit. Cat.

les, contenant comme deux ans ent en Aoust deventement pasé ou environ, Jehanne femme de Perrin Gault dudit lieu d'Esclimont à un jour... se traiky pardevors icelle Laurence pour aller s'over avec elle... et quant vint sur la relevée... laditte Jehanne dist à laditte Laurence telles paroles ou semblables : Laurence, se tu veulx estre ma mie, je te feray leucoup de bien ; laquelle Laurence, qui ne pensait à nul mal, lui dist qu'elle le voulait bien : et adonc icelle Jehanne sans plus dire prist laditte Laurence et la jeta sur une jувelle de blé ; et lors dist à laditte Jehanne : que me voles vous faire ? vous n'estes plus femme comme les autres ; et icelle Jehanne lui dist : réz toy, tu te s'overas asses tost ; et adonc icelle Jehanne rebroussa laditte Laurence et moult sur elle, comme un homme fait sur une femme, et comença icelle Jehanne à remuer ses relas et faire en la manière que un homme fait à femme, et tant que par eschauffoison, que elle fist nature en laditte Laurence ; et lors se leva laditte Jehanne de dessus elle, et commença à s'over jusques au soir qu'il s'en alerent en leurs hostels. Et trois jours après, laditte Jehanne ala à l'hostel d'icelle Laurence et lui dist : Je vien à toi parler d'amoureux ; et lui fist ce que homme doit faire à femme, comme gietter sa nature en laditte Laurence... icelle Laurence ala aveq laditte Jehanne es vignes ;... et quant ils virent un peu besogne, laditte Jehanne dist à laditte Laurence : as il faut que je te face esre, et ce que accoustume lui avoit ; et laditte Laurence lui respondit que elle le voulait bien ; et le lui fit en une fosse desdites vignes... Et quant icelle Laurence aloit à la fontaine près de l'eau, elle trouvoit uneureusfol laditte Jehanne, qui gardoit les bestes près d'icelle fontaine, qui par plusieurs fois lui avoit fait les choses desusdites... Pour occasion desquelles choses laditte Laurence prisonniere est enadventure de bien briefement fuir ses jours, se par nous ne lui est sur ce impatie et extendue nostre grace, etc. ex his colligi posse videtur Joannam hic memoratam inter Hermaphroditos annuerandam, de quibus Schenck in suis animadversionibus.

HERMAPHRODITE. Alarus de Insulis in Placuit nature contra Sodomitās :

Femina vir factus nunc desiderat honorem,
Ars auctica veteris Hermaphroditus cum.

* **HERMARE.** Deserere, incultum et inhabitatum relinquere. I. libert. Montisfer. ann. 1591. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 154 : Item quicunque infra dictum mandamentum accipiens pedem sine peazo, debet ibi edificare sive eam claudere infra annum et item ; et si postquam edificata sive clausa fuerit, licet Hermetur, non perdit eam, cumdammodo etiam domino vel ejus bajulo percolat. Vide supra **Hermale** et mox.

* **HERMASSUM.** HERMASSUM. Idem quod **HERMANIUM**. Charta ann. 1501. ex Schedis Præsidis de Montaignis : Confratratum cum Hermassio Joannis Velliti passagio in medietate discus **Hermos**. Charta ann. 1510. ex Archivis S. Viet. Massil. : Quoddam tenementum sui terram **hermas**, sive quoddam **Hermassum** confomatam cum laborio.

* Idem quod supra **Hermale**. Charta ann.

1534. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. 1 : Accensat... quoddam **Hermassum** ad montes d'Alpharins, duu est et de presentis vacantem, situm in eodem Montili mandamento in nemoribus de Laus. Vide supra **Ermasius** et mox **Hermosus**.

HERMECAES. [Eadem notione.] Vide **Bicocaria**.

HERMELINA. Mus Ponticus, nostris **Hermine**, ab **Armenia** dictus, quod inde ejusmodi murium pelles in Europam advehuntur : nam **Hermeniam**, pro **Armenia** dixere Scriptores Latini recentiores avi, Anonymus in Aetis S. Chrysostoli, (uti monet Bollandus) Tudebodus, et alii, a nobis laudati in Dissert. 1. ad Joinvillam, ubi legitur de hoc animali, et illius pelliculis, quæ semper magno in pretio habuit sicut. Thwrocus in Salomone Rege Hungar. cap. 52 : Cumque tetigisset reprobam lancera, quam **Hermellina** altissima mirum in modum, lancera ejus inedit, et super ipsam discurrendo in stium ejus usque adventit.

HERMELINUS. Paulus Venetus lib. 1. cap. 56 : Deferunt pelles delicatas vulpinum, aut **Hermelinorum**, aut aliorum animalium, præsertim quæ vulgo **Zebellina** vocantur, etc. Et lib. 3. cap. 48 : *Varia præcedunt animalia (regio) ut sunt Rhodæ, Arnelini, Erulini vari, vulpes nigra, etc.*

HERMELINUS. Petrus Damiani lib. 2. Epist. 2 : *Optum itaque, stultum et agnoratum despicimus curia, Ermelina, gebellina, martores exquiruntur et vulpes.*

HERMINIE PELLE. Concilium Parisiense part. 4. cap. 4 : *Pelles quoque de Erminis condutis omnibus Ecclesiasticis personis prohibemus.* Galfridus Montemuthensis lib. 7. cap. 4 : *Calus Dapifer Herminio ornatus...* totidem vario amicti. [Ordinatio ann. 1340. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 406 : Pro Herminio dictarum raurarum Dolphine ordinamus 12. florenos.]

HERMINIE PELLE. Charta bnd. 1117. apud Ughellum tom. 7. Ital. sacre pag. 808 : *Pellibus griseis, beraritis et Arnelinis.*

HERMINE. apud Ricardum Haglsta-densem ann. 1139.

HERMINE. apud Silvestr. Girard. in Topogr. Hibern. dist. 1. cap. 31.

HERMINIE PELLE. apud Rollandium in Chron. lib. 1. cap. 13.

HERMINIE PELLE. in Concilio Londinensi ann. 1138. cap. 15.

HERMENDATUM. vocant Hispani, et maxime Navarrenses, jurisdictionis speciem, in fures et facinorosos homines. Hujus autem, inquit Oihenartus in Notitia Vasconie lib. 1. cap. 6. inventum extorsit a populo latrociniorum cadumque ac publicarum grassationum immensas, quæ bella tanta externa quam civilia subsecuta est : tunc enim cum magistratum cura ac sollicitudo, graviori solito onere pressa fuisset, cepere plebei, quorum præcipue res agebatur, societates (Hisp. **Hermendadus**) inter se contrahere, constitutumque est : ut quoties hujusmodi aliquod scelus a facinorosis admittum esset, universi facto ad sonitum æris campani concursu, [ut erit et reple de campanes, ut est in Charta ann. 1452.] de compacto in illos impetum facerent, pœnas debitas ab ipsis sumpptori : quæ quidem Societatum ejusmodi jurisdi-

ctio postmodum regia auctoritate comp-bata est, de qua pluribus eodem loco, Oihenartus. Exstat Ferdinandus Arag. Castellæ Regis Edictum apud Medina : de lo Grandezas de España, part. 1. c. 72, cujus summam deliberavit Ant. Nebrisenensis decade 1. Rerum a Ferdin. et Elizabetha gestarum lib. 6. cap. 3. b. mandati etiam meminit Marinus Soc. lib. 19. de Reb. Hispan. Vide **Jos. Hursium**.

* **HERMENIUM.** *hermeniz*, Interpretat. expositio. Frigidodus in Via S. Will. sæc. 3. Bened. part. 1. pag. 176 :

Qui non veritas instabat condere gesta,
Dapilis est cunctis, dedas **Hermeniz**.

HERNERUS. Leges Adelstani 18. Angl. apud Brompton. pag. 851 : *Ten. est, quod gratiam omnes misericorditer amicum domini suum de dono, quod iurisdictionis hominibus concessit, etc.* Ubi innotat est Saxonic. *her-mære*, i. e. **hermæ** domus. Quod addit, **dominus** aut **Glossena** est.

* **HERMES.** dicitur **Capitulum** quod p-nitur super columnam. Papias. Vox ut **Hermæ**, proprie Mercurii status in manibus peribubusque.

* **HERMINI.** pro Armeni. Gagn. Barthi Gloss. apud Ludewig tom. 3. pag. 14. ex Hist. Palest.

* **HERMINIUS.** adject. Vide in **Hemlinus**.

* **HERMIS.** Terra inculta. Prædilecti Archambaldi Borbonii et Agnetis uxoris pro Villafraña : *Propositus de Villafraña post acceptas pedationes Heræ que non reddent fructus domino.* Vide **Ermos**.

* **HERMITAGIUM.** Idem quod **Hermis**. Charta Henr. I. reg. Angl. ann. 1118 inter Iustr. tom. 11. Gall. Christ. col. 12. Concedo et eidem ecclesie subiecta per omnia Hermitagia in foresta mea de Cæcle et quicunque infra forestam illam et in aliis silvis meis terram coluerit, et in prædicta ecclesia decimas dno et con-

* **HERMITAGIUM.** Cella eremita. Charta ann. 1269. ex Archivis Montis Michaelis, et in Instrum. ann. 1345. ex Schedis D. Lancaet.

* **HERMITORIUM.** Ead. notione. Vide **Hermito**.

* **HERMOGEXIANI.** Equi. Vide **Equus**.

* **HERMONIUM.** *Anathema*, alioq. Papias.

HERMORA. Vetus Charta Cornatiensis edita ex Salsuario : *Septem pharus annos habentes hermonos octenos et heroras, etc.* An **Remoras** ?

* **HERMOSUS.** Incultus. Charta a. 1461. ex Tabul. S. Viet. Massil. : *Functo dicto loco de Cesaris non excedebat velaret nobilitate relinquere **Hermosa**.* supra **Hermole**.

* **HERMULA.** *Sotia* sive *maulus*. **Hermula** derivatur. Papias. **Hermula** præst. est parvula solius Mercurii statui sine cænis et dimidia sui parte inferre trans hic ad quambiet statum extrorsum. Vide **Hermes**.

* **HERMINI.** Vide **Infancione**.

† **HERNUS**, Terra inculta. Vide *Ere-*

† **HERMUS**, Cassis, Gall. *Heaune*, Panis Annal. Genouens. lib. 4. ad 1104. apud Murator. tom. 6. col. (Navi carcio) campi bello de et eam cepit, in qua ultra ccc. iii. milia ferri, ultra japonnes, *Hermus*, quia et alia arma multa ceperunt. Vide *Cluver* 1.

† **HERNACULUS**, Charta ann. 866. apud *Cluver* Wanlieum de Ant. Litt. Se- nat. pag. 307: Pro terra quingue manen- tis in auius hominis diem, 400. stels in puro, duobus *Hernaculis* cum om- ni supellectilibus suis, 8. bobus, 50. ovib. 500. segretibus cum gravine toto, et modis de ordo triturato sine contribu- ti et subarbo. An pro junioribus equis recipiuntur?

† **HERNALDUM**, Gall. *Hernault*, *Pedag* qui, dominis de Partinaco exsolvendum. Charta ann. 1388. ex Cod. reg. 9813. fol. 107: Le seigneur de Partinaco disoit avoir ses droitz, appelle *Hernault*, qui est le peage, que quiconque de la ville passe vers son lieu sans payer à Partinaco ledit seigneur est en possession de pren- dre la biers de ladite ville à forces d'arme et acquit et payement dudit peage. Par ces ladites coutumes est donné.

† **HERNASIUM**, *HERNESTUM*, etc. Vide *Brachio*.

† **HERNIA**, Castratio, in Gloss. Isid. *Her* est xda, seu tumor in inguinibus c- cato, Gall. Gall. Sangerman. *Herni*, *Blutur*, *effluer* *ex* *entrait*.]

† *Glossar*, vetus ex Cod. reg. 531: *Hernia*, non apertum. *Hernicus*, durus. *Glossar*. *Hernic*, Lat. ex Cod. reg. 7557: *Creba-* *ti*, Prov. *Hernia*, deflucio intestinarum, *Hernit*, Prov. *Hernit*, qui lapidem habet *ventis*.

† **HERNIOSES**, *Hernia* laborans. Vita *Edmundi* Cantuar. Archiep. apud Mar- tin. tom. 3. Anecd. col. 181: *Alti* *Herni*, gibbi alii, quidam testis graviter, etc.

† **HEROCRETA**, *La castagnia*. *Glossar*. *Lat. Isid.* MS.

† **HERODIAS**, Sortilegii species. Vide *Cluver* *Itin* 2.

† **HERODIUS**, Genus avis, Gall. *Heron*, *Her*, de Janua: *Herodius*, *Rapacissima* *avis*, *omni* *et* *omni* *voluntum* *majus*, *et* *apud* *vicin*, etc. *Gloss.* *Lat.* *Gall.* *Herodius*, *Un* *oiseau* *de* *proie*, *et* *Herodius*, *Lat.* *Gall.* *ex* *Cod.* *reg.* 107: *Herodius*, *faucum*, *Gall.* *ex* *Fou-* *quier* 1.

† Vita S. Bonifacii Mogunt. tom. 1. cap. 473: *Hic* *autem* *(Gwibul)* *homo* *morbis*, *ut* *serunt*, *suam* *vitam* *cit-* *ius* *apud*, *nisi* *tantum* *quod* *cum* *Herodius* *et* *apud* *per* *semper* *quod* *locatur*. *Hist.* *apud* *apud* *Murat* *tom.* 2. pag. 467: *Herodius* *stru* *similes* *sunt* *pennis* *accip-* *er*, *et* *Herodius* *cum* *tempus* *advenit* *in* *elo* *erigit*, *deridet* *equum* *et* *accen-* *dit*, *non* *semel* *legitur* *in* *Biblis* *sa-* *cris* *Deuter.* 14. 16. etc.

† **HERODIUS**, Idem qui *Heroldus*, *Herold*, Gall. *Herold*, *Elmham*, in vita *Herodius*, v. reg. Angl. edit. *Hearn*, cap. 24.

† *Tram* *Heronum* *legione* *medii*, *Anglorum*, *de* *prælo* *per* *ipsum* *cum*

Anglicis *incutendo*, *certificare* *assensu* *unanimi* *conveniant*. *Ipsi* *quoque* *Herodii*, *cum* *aciem* *precedentem* *exercitus* *Anglici* *attig-* *issent*, *adventus* *sui* *causa* *per* *ducent* *Ebor-* *acensem*, *prins* *nota*, etc. *Requisitusque* *ab* *ipso* *Herodis*, *qua* *via* *incederet*, *dixit* *eis*, etc. *Herodis*, *hinc* *responsus* *contenti*, etc. *Vide* *infra* *Herodius*.

† **HEROES**, Militum propria appellatio, episcopis tamen aliquando tributa. *Chron.* *Vigev.* *apud* *Labbeum* *tom.* 11. pag. 319. ubi de Concilio Lemov. *Heroci*, *per* *dis* *septem* *concilium* *celebrare*, *Lemovi-* *cina* *discedant* *ab* *urbe*.

† **HEROICUS**, *Antiquus*, *Gloss.* *MS.* *Sangerman.* p. 501. *Aliae* *Gloss.* *Lat.* *Gall.* *Herocius*, *De* *Baron.* *Heros*, *Baron.* *Heroyis*, *Boronesse*.

† **HEROIDUM**, *Lo* *libro* *de* *epistole* *de* *Ovidio*. *Glossar.* *Lat.* *Ital.* *MS.*

† **HEROIN**, *La* *baronissa*, in *cod.* *Glossar.* *Vide* *Herocius*.

† **HEROTICHUS**, *Vide* *Heretochius*.

† **HERPERT**, *Vide* *Hernalis*. *HERPERT*, *Equus* *ad* *usum* *domini*, a *Germ.* *Herr*, *dominus*, *et* *perd*, *equus*, *Gloss.* *Cesar.* *Heisterbac.* in *Reg.* *Prum.* *tom.* 1. *Hist.* *Trevir.* *Joan.* *Nie.* *ab* *Hont-* *heim* *pag.* 668. col. 2: Quando *dominus* *ad* *curiam* *pro* *necessitate* *ecclesie* *accedit* *ad* *abus* *domini* *regis* *sive* *imperatoris* .... *tenentur* *et* *ad* *hoc* *semper* *tres* *mansi* *equum* *unum* *accommodare*, *vel* *sicut* *potunt*, *cum* *debet* *redimere*: *qui* *equus* *vulgariter* *appel-* *latur* *Herpert*.

† **HERPES** *ETHIOMENUS*, Ulcus a flavæ bilis color crassiore et acriore profectus, a Græco *ἑρπης* serpere, et *ἔθιον*, comedere. *Miracula* *S. Antonii* *tom.* 2. *Jauuarii* *pag.* 158:

Vitium *apud* *ignem* *impetum* *sero* *delit* *Domino*, *Ut* *cum* *justi* *et* *natura* *huius* *morbis* *terminat*, *Et* *tollitur* *infernalis* *Herpes* *ethiomenus*.

† **HERPICA**, *Candelabrum* *ecclesiasti-* *cum* *in* *modum* *herpitis* *seu* *ocæ* *confec-* *tum*, *Gall.* *Heric.* *Kalendar.* *ecccl.* *Camerac.* *MS.* *fol.* 38. r. ubi de feria v. ante Pascha *ad* *matut.*: *Post* *altare* *per* *tres* *noctes* *in* *Herpita* *xxiij.* *luminaria* *accenduntur*.... *ad* *singulos* *psalmos* *extinguuntur* *una* *candela* *in* *Herpita* *a* *secretario*. *Melius* *in* *antiquiori* *Herpica*. *Vide* *Hercia* 2.

† **HERPIUS**, *Occa*, *instrumentum* *rusti-* *cum* *ad* *terendas* *glebas*, *Ital.* *Erpice*. *Stat.* *Avellæ* *ann.* 1496. cap. 302. ex *Cod.* *reg.* 4624: *Si* *aliqua* *persona* *excepit* *alienum* *cecyronem*, *vel* *alienum* *Herpium*, *sine* *licentia* *domini* *cujus* *erit*, *solvat*.... *pro* *dampno*.... *solidos* *tres*. *Vide* *Herpici*.

† **HERPIX**, *Hirpeus*, *HERPEX*, *Occa*, *crates* *Festo*, *instrumentum* *rustum* *trigo-* *nium* *ad* *terendas* *glebas*, *nostris*, *Herce*. *Gloss.* *Alfrcis*: *Hirpeus*, *vel* *tribula*, *Egva*. [Papias: *Hirpeus*, *Tribuli*.] *Gloss.* *Sangerm.* *MS.* *n.* 501: *Tribula*.] *Germani* *Egge* *dicunt*. *Lex* *Salica* *tit.* 36. § 2: *Si* *quis* *per* *alienam* *messem*, *postquam* *germina* *produxerit*, *Herpicem* *traxerit*, *aut* *cum* *carro* *sine* *via* *transierit*. *Ubi* *Editio* *Heroldi* *habet*, *postquam* *levaverit*, *Herbice* *traxerit*, *etc.* *Servius* *ad* *l.* *Georg.* *Virgili*.... *Famine* *trahit* *crates*. *Ad* *agrorum* *scilicet* *ex-* *tractionem*, *cum* *rursus* *Hirpeum* *veniat*. *Hinc*

† **HERPICUS**, *apud* *eandem* *Servium*, *et* *HERPICATUS*, in *Gloss.* *Lat.* *Theuton.* *Egredere*.

† **HERPICATIO**, pro opera unius diei cum herpice. *Extenta* *manerit* *an.* *ann.* 13. *Edw.* *III.* *Item* *faciet* *tres* *Herpicationes*, *vel* *duobus* 3. *den.* *Spekman*.

† **HERKERITUS**, *Benemeritus*, *vel* *magnis* *meritis* *clarus*. *Charta* *ann.* 1530. *apud* *Ryner*. *tom.* 14. pag. 398: *Almi* *studi* *Ferrariensis* *Cancellarii* *Hermeriti* *in* *loco* *et* *collegio* *consueti* *constituti*, *etc.*

† **HERREXAM**. *Vide* *Harenam*.

† **HERREKUELUS**, *Vestis* *seu* *pallii* *genus* *apud* *Hispanos*. *†* *Academ.* *Hispan.* *in* *Diction*.: *Herreuelo* *vel* *Ferreuelo*, *lacerna*.] *Concilium* *Valentinum* *ann.* 1565. *inter* *Hispan.* *tom.* 4. pag. 69. *Vel* *pallium* *breve* *ad* *genus* *tamen* *usque* *salem* *demissum*, *cujusmodi* *vestes* *vulgo* *Herreuelo* *vocat*.

† **HERREWERCK**, *Furtum*, *rapina* *in* *alterius* *domo* *vel* *fundo*. *Jus* *Danicum* *apud* *Ludewig.* *tom.* 12. *Reliq.* *MSS.* *pag.* 169: *Item* *si* *aliquis* *suocerit* *silvum* *alicuius* *et* *snociam* *detulerit*, *tunc* *possit* *injuria* *passus* *pro* *illo* *seque* *causam* *Herrewerck* *vel* *rapina*: *sic* *vero* *silvam* *succioni* *jacere* *permittit*, *tunc* *prosequatur* *causam* *Herrewerck*, *etc.*

† **HERRID**, *Aula*, *domus*, *Danis*. *Litteræ* *Erici* *Danorum* *Regia* *ann.* 1303: *Deditum* *in* *soltium* *domino* *Archiepiscopo* *et* *ecclesie* *supralicæ*.... *predictum* *Herrid*, *pro* *dictis* *bonis* *scotatum*. *Vide* *Hirid*.

† *Nostris* *Hérigret* *dicitur* *Officina*, *vulgo* *Echoppe*. *Lit* *remis* *ann.* 1396. *in* *Reg.* 150. *Chartoph.* *reg.* *ch.* 117: *A l'aide* *d'un* *sisel* *de* *fer* *et* *d'une* *ville* *à* *touner* *entre* *en* *un* *Herret* *ou* *eschappe* *à* *espicer*, *assis* *en* *ladite* *ville* *de* *Prostau*.

† **HERRUM**, *Horreum*, *ut* *opinor*: *quoniam* *ex* *precedenti* *voce*, *Herrum*, *eadem* *notione* *ad* *Horrum*, *quod* *dictum*. *Charta* *Rotrodi* *comit.* *Peitic* *ex* *Reg.* *forest.* *comitat.* *Alecon*. *in* *Cam.* *Comput.* *Paris.* *fol.* 52. v. *¶* *Dano* *Deo* *et* *monachis* *de* *Tyro*.... *unam* *magnam* *sonam* *salis* *apud* *Mauritaniam* *in* *uniquaque* *hebdomada* *perpetuo* *habendam*, *et* *decimam* *annone* *omnium* *Herorum* *meorum*.

† **HERSA**, *Septum* *quod* *urbium* *portis* *objicitur*, *vulgo* *Herc*. *Instrum.* *ann.* 1533. *ex* *Archivio* *Ecclesie* *Redoensis*: *Clerus* *se-* *rum* *adduxit* *Principem* *ad* *portam* *filium* *rum*, *et* *ad* *Hersam* *R.* *in* *Christo* *pater* *Yvo* *Redon.* *Episcopus* *cum* *suo* *clero* *exiit* *et* *eo* *juramento* *clericali* *de* *conservandis* *liber-* *tatibus* *ecclesie*. *Vide* *Hercus*.

† **HERSTIA**, [Candelabrum.] *Vide* *Hercia* 3. *†* **HERSONARIA**, f. *Hortus* *leguminum*, a *Gallico* *Erz*, *Latine* *Erva*, *quod* *est* *species* *leguminis*. *Charta* *ann.* 1263. *ex* *Char-* *tulario* *S. Vandrege*. *tom.* 1. pag. 144: *Li-* *beret* *eisdem* *(Monachis)* *facere* *plenarium* *justitium* *supra* *domum* *meam* *de* *Hersancon*, *et* *supra* *pomerium* *meum*, *et* *supra* *Hersonaria* *meam*, *et* *supra* *residuum* *hereditatis* *meæ*.... *sciendum* *est* *siquidem* *quod* *nec* *ego* *predicium* *Hugo*, *nec* *mei* *heredes* *predic-* *atum* *domum* *et* *pomerium* *et* *Hersonariam* *poterimus* *vendere*, *elemosynam* *vel* *alici* *obligare*.

† **HERTEMUS**, *Ager*, *qui* *nec* *coli* *nec* *arari* *potest*, *nostris* *Ertaje* *vel* *Hertye* *et*

Hertoye, Chartul. S. Viet. Massil. pag. 103 : *Ego Willielmus frater Rosagni domus de uno alio S. Victoris et S. Michaelis in comitatu Cabillonensi (Cavillon) in territorio Agoldi, et est ipso terra... usque in Hertoye, sicut aqua vergit usque in fontem Romanen. Lib. censuum terre d'Estilly ex Cod. reg. 9493. an. circ. 1430. fol. 5. r.º. Trois deniers assis sur demi arpent de terre ou environ... joignant à la terre et Hertoye feu Esteenne Corailiau... d'autre part à l'Ertaye de Guion le Bouyer. Et fol. 6. v.º. Item sur une autre piece d'Ertaye, qui est près le sentier en allant aux Motaiz, joignant à l'Ertaye de Guillaume Gaignet d'une part, etc. Rursum fol. 30. r.º. Sur demy arpent de terre, bois et Hertoye joignant d'un bout à quareour au Benart et au bout de l'auvey et chenevar Mace Fanguin. Vide supra Hermule.*

HERTHAMON, Lex Frision. tit. 22. § 28. Si precordia, id est, Herthamon gladio tengerit. Ita etiam Editio Heroldi. Vox coniecta, inquit Lindenbrogus, ex *Herte*, cor, et *Hwand*, vulnus. Sikama reponit *hertham*, vel *herthaden*, ita ut sit corporis pars, ubi vitæ spiritus prope cor continetur, que intestina et interanea vitalia appellatur, et corde ubi vitæ sedes est, quasi prætentata. Sommerus denique legendum censet *Herthemon*, vel *Herthemond*, quod cordis scutum, vel præsidium significat, diaphragma scilicet, seu præcordia, que cordi obiacent: voce composita ex *herthe*, vel *Saxon*, *hent*, cor, et *mond*, Saxon. mund, tutela, defensio, munimen.

¶ **HERTIUM**, Vide *Hericia*.

¶ **HERTUS**, *Asper et malus*. Gloss. MS. Sangerm. num. 501. Leg. Hirtus.

¶ **HERTUS**, Suevorum et Boreallium Germanorum, perinde Anglorum *Herz*, Vide Spelmani, et Schillerum.

HERVADIUM, Vide *Hergaweth*.

¶ **HERVENUS**, *Genus materie*. Papias, et Gloss. MS. Sangerm.

¶ **HERVESTRET**, Gloss. Caesar. Heisterbac, in Reg. Prim. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 685. col. 1 : *Prætoris solviti, ut puto, duos denarios, qui appellantur Hervestret.*

¶ **HERVYS**, C. Canalis, Charta ann. 1309. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 110. v.º. col. 1 : *Item omnia alia, becca, feoda de cereis, pascoa, Hervis aquarum, deversio, etc.*

¶ **HERUXCELLUS**, Ardeola, Gall. Petit Heron. Epistola Eduardi I. Anglie Regis apud Rymer. tom. 2. pag. 1087 : *Mittimus vobis quatuor girafalcones graciosos; quorum duo opti sunt et instructi ad grus et Heruncellas.*

¶ **HERUS**, Imperator. Acta S. Cassiani apud Hinst. Fontan. in Append. ad Antiquit. Hortie, cap. 6. ubi de Joviano Imper. pag. 347 :

Quod Herus agnovimus, jussit perquirere statim quid super hoc Domini vellet sententia magis.

¶ **HERUS**, Arboris species, nisi sit nomen loci. Inquisit. foresta de Lyons in Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 3. fol. 118. r.º. col. 1 : *Robertus de Pissico habet mortuum boscam ad arduendum ad noisem vel ad Herum.*

¶ **HERWEDE**, Charta Ernesti ducis

Brunsvic. ann. 1335. apud Ludewig. tom. 10. Reliq. MSS. pag. 30 : *Item si aliquis hospes debet petere hereditatem, que vocatur Herwede vel rathe, dabit judici solidum; si laicus, dabit sex denarios. Vide Hergewoth.*

¶ **RESCUDARIUS**, Miles pravo, vel famulus, nam *Excuderius*, famulos suos vocabant monachi. Fragmenta Hist. MSS. Stephanotii tom. 1 : *Super sacrilegii excessibus commissis a quibusdam avaris personis, que nunepatur Heseudardi. Vide Excuderius.*

HESIA, Vide in *Asiantia*.

¶ **HESICASTÆ**, apud Bleyian. Instit. pag. 267 : *Anchoria dicuntur quoque Hesicaste tanquam quiescentes; quæque enim quiesco significat. Eorumdem Monachorum occurrit mentio in Novella Justin. 5. tit. 3. Vide Hesychesterium.*

¶ **HESNAGIUM**, Jus primogeniti in hereditatem paternam. Charta ann. 1241. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 920 : *Videtur autem predicta concordia facta, salvo Hesnagio prædicti Rinalphi, quod dum voluerit et de jure poterit, reclamabit. Vide supra Alesina.*

¶ **HESTA**, Charta Hugonis Burgundis Ducis apud Perardum pag. 335 : *Concessimus eis quod locationem Hesturum forti et nundinamurum... non possunt accrescere ultra tertiam partem locationis quam fuit anno illo. Sed perperam omnino, legendum quippe, ubi habetur in eadem Charta que exstat in Chartul. Divion. Estallorum fori. Vide Estallum.*

¶ *Mendum esse pro Estallum non ita certum est: nam Hestus, eadem notione, occurrit tom. 3. Falul. pag. 211 :*

Si s'cest ois seur un Hestum.

Unde

¶ **HSTALLAGIUM**, Jus *hestas* habendi: inde Officium *hestallagi*, illius scilicet, qui *hestis* ordinandis invigilat, vel præstationem ex *hestis* percipiendum colligit. Officiarium civit. in Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 57. v.º. : *Officium Hstallagi super calecam et intratus domorum. Vide in Statulum 1.*

HSTALDI, Vide *Histaldi*.

¶ **HSTECORNE**, Monast. Anglie, tom. 2. pag. 367 : *Dedit (Rex Ethelstanus) Deo et Sanctis predictis, ac septem presbyteris ibidem Deo servientibus... quondam avenas, vulgiter dictas Hstecorne, percipiendas de dominis et ecclesiis in illis partibus, quos ministri dictæ ecclesiæ usque in præsens percipiunt pacifice et quiete. Vide Hstecorda.*

HSTECORDA, Miracula S. Joannis Beverlac. n. 7 : *Et quidem coloni illius Provincia Hstecorda, id est, quod exigeretur ad pobulum Regis, singulis annis solabant Regis præfectis reddere, videlicet de unguaque curia, id est, ad cultum et voverem, quatuor trovas de suis frugibus, et nulli relictis inter vigelagus regia computabatur. Vide Hstecorne.*

¶ **HSTELEIE**, Merces, que dabatur vendicis seu testibus, interprete Ludewig ad Jus Danicum tom. 13. Reliq. MSS. pag. 167 : *Item non debet aliquis ad placitum generale veridicos citare nisi exercent causæ vel aliquis alius ex parte sua ad hoc in placito constitutus, vel aliquis qui veredecorum*

Hstecolei evolvere sufficit, cum emendi, convocat, quod tunc Hstecolei non tunc legitimo tempore.

¶ **HSTERAKN**, Arboris genus. Bernheide de Bryellenbach Heri Hsterosol. pag. 175 : *In mari peregrinanti si subveris et videris acciderit, ator sit Hstern vel parvorum cum mento, vel pomorum mæzæ, cum tamarindis sagat, et odorat gnos, poma mæzæ coctina minuatque cibum.*

HSTERNUS ANXUS, Proxime clapsa. Beda in Epistola ad Egbertum Antislav. initio : *Mementi te Hsterno dixisse, cum, cum treum aliquot diebus legendi grata Monasterio tuo demorar, etc.*

HSTH, Domus vel tit. Cætre : *Quod Rex ipse ubi venisset, reddidit ei unguem, que carnea 300. Hesthus, et unum reversisse, et anam hntari ruseum. Ubi Symonius Hstham intelligit caput, scilicet castrum, vel pullum quæpiæ gallinaceum : a Gallico Hestham, Hstodean, seu Estodean, pullaster. Vide Hststadi.*

HSTRAFFLA, Monasticum Anglie. l. 1. pag. 170 : *Rex Athelstanus suam jur-Hsttraffa, id est, de populo equorum, et singulis annis solvebatur, etc.*

¶ **HSTUS**, pro *Estus*, pastus. Charta Gelf. comit. Nivern. ann. 1165. inter Phil. Hist. Autiss. pag. 22. col. 2 : *Hmonis qui debent solvimentum, concordat Gellinonem in domum, domini Bona, ubi dabit dabit Hstus. Vide Estus.*

¶ **HSTYCHASTERIUM**, Græci vocant, *stychasterion*, Cella solitaria, ubi videtur, Cænobium. Vita S. Steph. Salavite auctore Leontio ejus discept. tom. 3. Julii pag. 531 : *Præcipere quædam vivendi rationem quam ecclesiæ in lez; dividunt quidem temporis pœnes in litudine, quod autem reliquum, in Hststetum, aut multos ad verum Dei notiam virtutum instituit. Vide Hstecosta.*

¶ **HETA**, Votum, optatum, desiderium. *Solvere in Hetam*, hoc est, ex Sententia ad optatum, a Gallico veteri Hst, ut nostrum *Sonhst*. Testamentum Annae d'Aligre ann. 1363. apud Marten. l. 1. Anecol. col. 1115 : *Ipsam domum per instituo in heredes in theobus milia pœndensis monete, quos domus et oblationem dictæ domni pro rislem. Ibidem currit iterum.*

HETERIARCHE, Qui cohabitatio, flatus ex Romanorum sociis præerat Palatio ad Imperatoris custodiam, Græci *ἐταρταρχα*, de qua dignitate multa dicitur in Notis ad Annæ Alexiadem pag. 17. Will. Tyr. lib. 21. cap. 16 : *Junat magnificens, Megalarchus, pro Megastarcha. [Acta S. Nicolai CP. tom. 3. pag. 510 : Tunc Romanus Imperatoris declinavit, et Romanus vides Christi] ejus filius Heteriararches instituitur. [Videtur] Heteriararches Bolandistis est Princeps juratus.]*

¶ **HETEROCLOTUM**, *Diversichantia*. Gloss. Isidor. Est autem *Dieroch* Joani de Janua : *Locus ubi dieroch conjunguntur.*

¶ **HETEROGENEUS**, vox Græca, Divisus, aliter generis, in Coac. Comul. tom. 2. part. 1. col. 48 : *Si in nulli*

turæ sufficiens per annum. Hwntindon. pag. 370. Radulphus de Dicto, Brompton. Robertus de Monte ann. 1083. et alii: *Mist Rex potentissimus Anglorum Willelmus Justitarius suus per unumquaque scyram, id est, provinciam Angliæ, inquirere fecit per jusjurandum, quot Hidæ, id est, jugera unum aratro sufficientia per annum essent, in unaquaque villa, etc.* Matth. Paris. ann. 1083: *De unoquoque aratro, id est, Hidæ, etc.* Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 21: *Dedit huic Ecclesie Feoff. 7. aratrorum, quod Anglice dicitur 7. Hidæ.* Proinde Hidæ idem est, quod alius *Carrucata*. Odrericus Vitalis lib. 8. pag. 678: *Omnæ carrucatas, quas Angli Hidæ vocant, funiculo meaus est et descripsit.* Rogerus Hovedenus pag. 778: *Carrucata terræ, sive Hyda.*

† *HIDRA*, Eadem notione. Chartularium SS. Trinitatis Cadomens. f. 126: *In Felestedebus humus duas Hidras in dominis nostris; de his debet nobis reddere Radulphus ter centum acras terræ seminatæ, dimidium frumenti, et aliud dimidium avenæ, de his adhuc duobus Hidris habent decem et novem bordarii quatuor virgas terræ, quatuor horum dat per annum 2. denarii de capite suo.* Ibidem fol. 27: *In Pennebeleria 3. Hidras terræ, unam in domino, alias habent homines, boves 22. vacas 2. in tribus carucis, equum unum, etc.*

De hide quantitate non consentiunt Scriptores, ac veteres Tabulæ. Gervasius Tilberienensis lib. de Scacario apud Lamarbille aut, hidam constare 100. acras. Codex MS. apud Spelmannum quatuor virgatas, alius in Monastico Anglie. tom. 1. pag. 313. *Octo unum Hidam conficere tradunt.* Veteremmodum Hydarum numerum in plurimis Angliæ regniculis continentem hic arripere ex Spelmano, ne et in his minutis fidem nostram Angli desideret:

1. Myrren centinet 30000. hidas.
2. Woken-setna 7000. hid.
3. Westera 7000. hid.
4. Fec-setna 1300. hid.
5. Elmel-setna 600. hid.
6. Liades-furona 7000. hid.
7. Suth-Gyrra 600. hid.
8. North-Gyrra 600. hid.
9. East-Wixna 300. hid.
10. West-Wixna 600. hid.
11. Spalda 600. hid.
12. Wigesta 900. hid.
13. Herefana 1300. hid.
14. Swardora 300. hid.
15. Fylla 300. hid.
16. Wicoa 300. hid.
17. Wight-gora 600. hid.
18. Næga 5000. hid.
19. Oht-gaga 3000. hid.
20. Hoveca 7000. hid.
21. Clifera setna 4000. hid.
22. Hidreica 3000. hid.
23. Uuncung-ga 1200. hid.
24. Arosenta 600. hid.
25. Fearfinga 300. hid.
26. Belmiga 600. hid.
27. Witherigga 600. hid.
28. East-willa 600. hid.
29. West-willa 600. hid.
30. East-Eagle 30000. hid.
31. East-Sezena 7000. hid.
32. Cant-warena 15000. hid.

33. Suth-Sezena 7000. hid.

34. West-Sezena 100000. hid.

De vocis notione et etymo, sic censent Spelmanus et Somnerus, ab Saxon. *Hyden*, quod est *tegere*, *Hidam* prolixitate, ita ut primario idem fuerit, quod *tectum*, *mansus*, *manerium*, id est, domus cum adjuncta agri ad colendum portione, quam *Hyden* a *Hyda* vocat vetus B-dæ Interpres Saxonicus, quasi *terras ad Hydram pertinentes*. Sed et Spelmanus in veteri Glossario Saxon. *hadæ*, *stationem* et *confugium* reddi auctor est; unde Gallorum *Hute*, inquit Somnerus. Huic conjectura favet Scolorum enuntiation, qui *Hidam* vocant, quod Angli *Hidam*, et *Hilden*, pro *tegere*, *cooperire*. Occurrit autem vox *Hida* in Regiam Majestat. lib. 2. cap. 16. § 20. 21. Vide *Hloth*.

HIDRÆ, Terræ per *hidæ* censere, unde *Hidatus*, taxatus, censitus.

HIDAGIUM, Præstatio, que Regi Angliæ fiebat pro auxilio, pro ratione *hidarum*, vel quæ ex singulis *hidæ* exsolvit. Bromptonus: *Hidage*, vel *tailloge*, est *tailagium* de *hidis* terrarum. Charta Henrici I. Regis Angliæ. tom. 1. Monastici Angliæ. pag. 185: *Dona etiam Hidagium, quod exigebatur de 20. hidis ad eandem urbem pertinentibus, etc.* Apud Matth. Paris ann. 1242. *Caucagium et Hidagium*, idem sonant. Bracton. lib. 2. cap. 16. § 8: *Sunt etiam communes quædam præstationes, que servitia non dicuntur, nec de consuetudine volunt, nisi cum necessitas intervenierit, vel cum Rex venerit, sicut sunt Hidagia, carragia, et carungia, etc.* Quæ quidem auxilia et præstationes per *hydæ* perantique in Angliā videtur: siquidem Ina Rex in Legibus suis § 71. Edit Saxon. de 10. *Hidis* ad corredum dari sanxit 10. modus mellis, 300. panes, etc. et Ethelredus ann. 1008. apud Matth. Westmonast. *Per totam Angliam possit parari et 300. Hidis novem unam, et ex octo Hidis galcam unam et lorcam.* Apud Simeonem Dunelmensem anno 1084: *Rex Anglorum Willelmus de unaquaque Hida per Angliam 6. solidos accepit.* Adde Leges Edwardi Confess. cap. 11. Henricus I. pro matrimonio Mathildis filie sue, cepit ab unaquaque *Hida* Angliæ 3. solidos. Apud Rogerum Hoveden pag. 778: *Ricardus Rex Angliæ accepit de unaquaque carucata terræ, sive Hyda, totius Angliæ. 5. solidos de auxilio.* Est etiam

HYDACIUM, Rastallo, quietum esse, si Dominus Rex tallioverit totam terram per *Hidæ*. Ita passim usurpant veteres Chartæ in Monastico Angliæ. tom. 1. pag. 169. 193. 372. 976. tom. 2. pag. 827. apud Prymum in Libertatib. Angli. tom. 2. pag. 632. etc.

Nostris vero *Hide*, idem quod Pavor, terror, vulgo *Fraleur*, *spouvante*. Lit. remiss. ann. 1376. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 406: *Laquelle Priore après ce que elle fu ainsi délivrée, dist à son mary, que par l'espouvantement et la Hide que elle avoit eu de ce que liddt Pierresons lui avoit fait, ses enfes estoit mors en son ventre.* Mirac. B. M. V. MSS. lib. 1: 1

Moult est li clers en grant freour,
Moult a grand hide et grant peour.

Guignevilla in Pereg. hum. gener. MS.

Grant Hide et grant paour me failes.

Vide supra *Herindal*.

HIDALGUS, Nobilis, apud Hispanos, cuius vocis etymo consulendus Cæsar. ruius tom. 2. Var. Resol. cap. 1. n. 114. Sebastianus Cobarravius in Thea. Bibl. Castellane verbo *Fidalgo*. Hieron. Bibl. in Comment. Rerum Aragon. pag. 74: *Militem autem vocat et Infanciam suam sonat, ut priori equestri ordinis virum cupimus, quos vulgaris sermone Cavalles; posteriori vero, quos vocare solemus Bidalgo.* Leges Alfonsine part. 2. tit. 12. lege 3: *Fidalgoia... es noblesza que va a los omes por linage.* Filii *dolgo*, dicuntur in Foris Aragon. lib. 1. tit. de Officiis Justitie Aragon. Charta ann. 1289: *De Rex Portugallie, et Comes Bonaie de suo Consilio suorum Ricorum hominum, et suorum filiorum de algo tale inchoat.* Proinde idem, qui nuda *Hontes* de his, quæ dicuntur, in Charta Lusitana apud Brandaonum in Monach. Lusitana lib. 4. pag. 275. Eundem vide lib. id. pag. 279. v.

HIDDELMUM, Corii redemptio, et Saxon. *hydegyl*, vel *hydegylde*, id est, *hyde*, corium, et *gyl*, solutio, compensatione. Leges Alfredi et Godrici B. cap. 11: *Si liber festis diebus operetur, pro dunt liberatum, . . . servus corium perdat.* *Hiddegilm*. Adde cap. 12. Vide *Cav* perdere.

† *HIDRA*. Vide *Hida*.

† *HIDRINIS*, Serpentinis. Isidorus. C. Grævius: *Hydrinus* ab *Hydrus*.

* *HIDRIO*, Aromatis genus. Dipl. O. per. II. ann. 716 tom. 4. Collect. Hist. Franc. pag. 694: *Hidrio libras 50. den. 150.*

† *HIDROMATES*, Qui ex aqua divites. Vetus Gloss. MS. Sangern. Sed legendum: *Hydrumates*, a Græco *Hydrum*.

HIDROS, Diabolus, Servus, in Gloss. Antiq. MSS. [Pro Servo putato rusticum domo Serpens; est enim idem idem Græco: pens aquaticus.] Vide *Hydros*.

† *HIEMALIS* ANNOX. Vide in *Hibernagium*.

† *HIEMANTES*. Vide *Hyemantes*. *HIEMICA* ÆSTAS. Glossar. MS. Vetus Regis Cod. 1486: *Hiemica æstas* f. pro qualitate temporis temperata

HIEMS. Per hiemes annos putare Anglos, colligitur ex fragmento Regum Westsaxon. edito post Vitam Ælfredi Regis pag. 199.

† *HIERACITE*, Hæretici, sectæ Hæretici, qui Egyptius gente Manichæi opinione, novam sectam prœcedit. Næp. resurrectionem carnis, conjugat et infelix regnum Dei intercludebat. Filii æternam nativatem meschiebat, Spiritus sanctus Melchisedech dicebat. In f. laudantur ad Vitam S. Macarii Episcopi auctore Rufino tom. 1. Janu. p. 1013: *Aiebant præterea aliquando et ad eum hæreticum quendam Hæreticorum genus hæreses inventur apud S. pios.* De eo agunt S. Epiph. et alii.

† *HIERARCHIA*, Archiepiscopus. S. Severi Archiep. Ravennæ in App.

Id. Murator. tom. 2. pag. 192 : *In hoc quo specialis dicit miraculo artium merito possimus sanctum D. Severum asper per omnia B. Ambrosio equiparari, qui sicut ille beatissimus Hierarcha est et gloriosi Martini Episc. nuchitudo, sic et iste B. Heminiani.*

HERIATICI, Peregrinantes dubii, non satis firmum locum. Hieraticae, litterae herodotae. Papias.

HERAX, Species falconis, Thurno de accipitraria, vulgo Saere, Graec.

HERO, Ardea, Gall. Heron. Charta ut cap. 13, apud Spelmanum : Unusque liber homo habet in boscu suis sui accipitrum, expernum, falconem, et heronem.

HEROCERUS, vix Graec, isophras, et praeco, qui favere linguis jubet, et praeco peragunt, ut qui aliud quiddam inter rem sacram edicit. Francisci Jacini Praefatio apud Muratorium tom. 2. scriptorum Italorum cap. 73 :

U. D. M. I. ET ATTIDI MERO TYRANNO HEROCERATIBUS SUI CARLUS HILARICUS C. DDD. DECEMBER URBIS ROMAE ET HEROCERUS I. X. S. D. L. S. D. de Hierocerat.

HEROCERUS, in Actis SS. Febr. l. 2. pag. 539. male pro Gerocorum. hic in hoc voce.

HEROCERUS, in vetri Inscriptio apud Reinesium cap. 303. 2. Sacra fabrica, quorum quidam Hierocerones vocant. Et patet corum Mithrae potiori religione dictum fuisse notum est. Vide laudatum Reinesium Ep. 69. et Monumenta veteris Antii part. 2. cap. 4.

HERODCLUS, Aeditus, isophras, in vocis indicat Jul. Firmicus lib. 8. lib. cap. 21 : Aeditus facit, temporumque custodes, Herodulus, et qui sacris suis deputentur. Et cap. 29 : Herodulus aut et temporum servos. Uti sunt hoc Graeci Bibl. Interpretes in lib. 2. de cap. 2. et 7. et 8. de Nathanael.

Herodrem in Julio pag. 167. et Euseb. Valens ad Euseb. lib. 1. cap. 6. pag. 66.

HERONERIX, in Notis Tyroneis pag. 13. inter Solipantes recensetur. Videtur quod debere Hieroceri, ex Graec. isophras, et vox occurrit apud Demosthenem et Isotium. [Vide Hieroceri.]

HEROLANTIA, Meretitia. Papias.

HERONEMON, Graec isophras, Nationale officium erat in Ecclesia CP. caput exactionis : cui incumbere purpuram pontificali induere, preces pro libro indicare, in throno laici electi et consecrati assignare, et contactum altitudinis consuetum intonare : ut cerebationem Magistri in Aula Pontificia videtur. Plura vide in Glossario mediae Graec. col. 510. d. et apud Hofmannum.

HEROMONACHI, Graec isophras, et sunt, qui non simplices Monachi, sed sacerdotes sunt. Vide Glossarium mediae Graecitatis.

HEROSTICUM, Liber Liturgicus, in Nissili Magillio tom. 3. Annal. Benedict. pag. 348. Idem est quod Gerostia. Vide in hac voce.

HEROPHANTA, isophras, Qui sacra et caeremonias docet, Sacrorum antistes, auditus. Angelonus in Genesis cap. 39. apud Bern. Per tom. 1. Anecd. part. 1. col. 217 : Tradunt Hebraei emptum ab hoc (Patriphare) Joseph ab nimium pulcritudinem in turpe ministerium, et a Domino viribus ejus arefactis, postea electum esse iuxta morem Hierophanthorum in pontificatum Hierophas. Hist. Pasticationis inter Rudolphum II. Imp. et Imp. Turcarum ann. 1604. apud Ludewig. tom. 6 pag. 309 : Ad proximum igitur tentorium illius rei gratia tapetibus structum ostentum est, quorum Turcae cupide adalantes ... rursus gentili et barbaro humi se sternerunt, ac uno Hierophanthorum clamore et cantu pra reliquis personante, pectora tundunt, faciem, barbas promittas palmas perculunt.

* Ocurrit praeterea apud Arnob. lib. 5 : Et qui postea floruerunt aducentes, Hierophanta atque praecones. De his docte Vandal. Dissert. 6. cap. 5. pag. 500. Vide etiam Gruter. in inscript. 193. 3.

HEROPHYLACIUM, isophras, Sacrarum. Synodus Valentina ann. 1594. inter Hisp. tom. 4. pag. 711 : In Hierophylacis sui sacristis tabella suspendatur nati parietis affigatur, in quo ordine describantur omnia quaecunque ud profectum operam ecclesiae illius pertinent officio.

HEROPREPES, Archiepiscopus. Vita S. Severi Archiep. Ravenna in Appendice apud Murator. tom. 2. pag. 193 : Gaudemus omnes, gaudemus singuli, quia Hieroprepes noster B. Severus, etc.

HEROPREPES, Vide Geroprepes.
HEROSOLYMIPETA, Qui proficiscitur Hierosolymam. Casparis Barthii Glossar. ex Roberti Mnnachi Hist. Palest. cap. 11 : Sed quid post creationem mundi mirabilis factum est, praeter salustiferae Cruris mysterium, quam quod modernis temporibus actum est in hoc itinere nostrorum Hierosolymipetarum.

HERUSALEM, Sic Monasterium Resacense primitus vocatum, testis est Charta Caroli Simplicis Reg. Fr. ann. 907. tom. 2. Hist. Meld. pag. 6 : Abbatium S. Petri Resacensis nomine dictam, et quondam Hierusalem cognominatam, etc. Quod nomen a Fundatore inditum docet Bulla Innocentii II. ann. 1135. ibidem pag. 25.

HIES, Exitus angustior, callis vix singularis pervius, Gall. Issue, petit sentier. Codex censuum Calomannis : Juxta quodam Hies. Occurrit non semel ibidem : Juxta Hie quod ducit ad, etc.

HIETARE, Oscitari, hiare. Glossar. Lat. Graec. MS. Sangerm. Hieto, ζαρκυαζα.

HIF, Computus ann. 1203. apud D. Brussel de Usu feod. tom. 2. pag. cxlvi : Pro xxvii. castis III. xxvii. 2. An Taxus, arboris genus, nostris II.

HIFARONDA, Glossae antiquae MSS. : Orbis, Hifaronda. Infra : Orbis, Gen. quod erat erasum, quod qui dedit Saturni Obnam vocant. Videtur lector, an aliquid ex his expiscetur ?

HIFERA, Pila, a ferendo. Papias MS. HIGRA, Anglia dictus quidam quotidianus aquarum Sabinae fluvii furor, quem vel voraginem vel vertiginem undarum di-

cant nescio, ait Guill. Malmesbur. lib. de Pontific. Qui fundo ab imo verrens arenas et conglans in canulum cum impetu venit, nec ultra quam ad pontem peritendi : nonnunquam etiam ripas transcendit, et magna parte circum, terras victor egreditur. Infelix navis, si quom a latere attigrit : nante gnari cum vident illam Higram (sic Anglice vocant) venire, navem obvertunt, et per medium secantes violentiam ejus eludunt.

HIKENILD, Hikenil-strete. Vide Ikenild. HILARAMEN, Laetitia, gaudium. Joann. de Janus. [Lecae, joye, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.]

HILARITARE, Hilariter agere, in Hist. Translation. S. Modaldi Archiepiscopi Trevir.

HILCUS, Testamentum S. Everadi Comititis apud Mirum in Cod. Donat. Belgic. cap. 96. et alios : Volunt, ut habent apotham dicta, unum cum Hilcis aureis et argenteis simul. Ubi Hilcus sortem est, quod Anglo-Saxnibus hylca vocatur, anfractus, vel quidpiam incurvum, quo scilicet ensis capulus munitur.

HILDA, Vide Huda.

HILDEBRANDUS, Paulus Beonriensis in Vita Gregorii VII. Pape : Hildebrandus enim Teutonice vernaculæ nomenclatione perustionem significat caputulus terreus.

HILECUM, Silvestre. Papias MS. Bituric. Forte Hilecum, ab Hile.

HILIBECCI, Nugulator nomen. Oedericus Vitalis lib. 13. pag. 905 : Unde omnes ab eisdem, quibus impudenter noceuerunt, Hilibecci despectus engominati sunt.

HILIDER, Coluber, serpens, pro Chelider, vel Chelider. Glossae antiquae MSS. : Hildri, serpentes. Vita S. Samsonis Episc. Dolensis lib. 1. cap. 12. in Actis SS. Ord. S. Benedict. : Hildri quidam de quodam rubo exiens quendam fratrem momordit in inguine.

HILIE SATUS, In silva nutus. Papias MS. Bituric. f. pro Hile.

HILISTRINUS, Anastasius in Hormida PP. pag. 34 : Gabata electrice pensant. lib. 2. Alit' Cod. habent gabata Hilistrina, vel gabotam adifirram, vel denique adifirram.

HILLA, Gall. Hille, Velum, aulcum, forte sic dictum, quod ejusmodi aulca ad alia se altera altaris, nostris olim Hilters, collocarentur. Inventar. ann. 1415. ex Cod. reg. 9484. 2. fol. 489. v. : Idem dicit Hilles, autrement dices custodes, pour mettre a l'envion de l'autel, de toffetas vermeil rayé. Vide supra Custoda.

HILLICUS, Major venetia. Papias MS. Bituric.

HILLO, Gulaeus, luxuriosus, aversor. Papias MS. Bituric. Leg. Hillo.

HILLITOR, Papias : Hilla, salicitia vulgo. Hillitores scenici. mox : Hillitor, hortic. In edito orac.

HILLO, Aquila, apud Papiam. MS. Navarrazus habet Hilo. [Scriptum fuisse olim Hiltaz censet Grævius.]

HILNACHIA, [Navigii] species. Vide Naca.

HILTINCHALCHI, f. Mansi Serviles, Schalk enim acrus. Burchardi Abbatis S.

Emmerammi Complacitatio apud Bern. Per tom. 1. Anecd. part. 3. col. 77: *Hinc complicitum cum Rutenibus fecit complacitum*, ut de familia que ad Ruti pertinet, nani scilicet ara Hlinkealechi expedit a sole, *jisali censu ex parte adnotat, quem ante solverat per singulos annos.*

HIMPERIUS. Joann. Sarisburiensis Epist. 183: *Neminem hunc arbitror sapientem, qui dissuadet potem, quod fieri potest in Domino, et ante Hierumum diem honesti non derogat.* Ex Græc. *ἡμπερίως*, *Diurnus.* Sed quid sibi vellet dicit *ἡμπερίως*, non plane percipio, nisi sumatur pro *hodie*.

HIMILZORUM. Lex Baiwar. tit. 7. cap. 4: *Si indumenta super genacula elevaverit, quod Himilzorum vocant, etc.* Editio in Heroldi *Himilzorum* habet *Himilzorum*, apud Schiller, in Gloss. Teuton. ab *Hemida*, *Tunica*, vestimentum: sensus ergo est, qui indusium vel tunicam feminæ elevaverit, etc.]

HIMMELZ, in Gloss. veteri apud Schillerum, *Capella*, ubi quæ defertur *Eucharistia Sacramentum in processionalibus fieri solitis: et dicitur sic, quod olim fiebat de pellibus caprarum.*

A Germ. *Himmel*, cælum, potius ascendendum videtur; quia notione etiam Galli Ciel dicitur.

HIMINIZARE. Hymnos canere. Rolandus Patavinus de factis in Marchia Tarnavia lib. 9. cap. 12. apud Murator. tom. 8. col. 309: *Cantat Himinizantes et psallentes, dicit cantabiles, Te Deum laudamus, et orationes alias ad laudem Domini pertinentes.* Gl. Lat. Gall. Sangerm.: *Himinize, Dare, ou faire, ou chanter himnes.* Vide *Hymnus*.

HIMONIA. Funiculus quo ex puteo educitur aqua. Vocabul. Sassanici: *hymonia*.

HIN. *Mensura est duplex, maior 18 sextarius, minor 9. Papias.* Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Hin, ane mesure, sextier, ex Catholico Juhannis de Janua, ubi Hin, quaedam mensura est, scil. sextarius.*

HINDENI HOMINES, in Legibus Adolstani Regis cap. 3. et 7. ex Saxonicis *hyn-de-ne, societas*, quasi homines societas, consuetudinis, consuetudines. Saxonicus enim erat in more positum, (verbis utitur Sommer) ut omnem hominem astimaret, ac pro natalis sui ratione capite censeret; sed etiam secundum conjugis valorem in classem (vel Collegium) parium suorum, quam hyn de ne nuncupant, referrent: trium scilicet sequentium unam, infimam, medium, summam. Infima classis fuit, quorum singuli valent 200. sol. talis inde Latine dictus *vir ducentus*, vulgariter a classe, in quam ascitus, tvy hyndne-m-on. Media eorum, quorum singuli valent 600. sol. talis inde Latine dictus *secentus*, vulgariter a classe, in quam ascitus, sxy hyndne-m-on. Summa autem eorum, quorum singuli valent 1200. sol. talis inde Latine dictus *duodecies centus*: vulgariter a classe, in quam ascitus, tvel hyndne-m-on. Pariterque uxores ipsorum *Cyrtiscam* (i. *Twyhyndam*, nam *Twyhyndam* idem erat, qui *ceordicus*, et sic quandoque dictus, quandoque *villanus*) *syzyndam*, et *twehyndam*, nomenclaturam. Totum hanc apud Anglos hominum

partitionem observare est, præsertim in Legibus Aluredi Regis cap. 72. 30. 31. 32. etc. apud Bromptoum, et Henr. I. cap. 76. et 87. *Twyhyndam*, seu villanum præterea mentio est in iisdem Legib. Henrici I. cap. 70. 76. ut *Sixhyndam*, eodem cap. 76. et *Twehyndam*, seu *Thannorim*. Leges Edw. Confess. cap. 35. extremo: *In quadam regione Saxoniae Ling, imago dicitur, Athel Anglice Nobilis est, quæ conjuncta sonant, Nobilis imago. Unde etiam Occidentales Saxones, scilicet Excestrenses, habent in proverbio summi aspectus, Hinderling, id est, omni honestate dejecta et recedens imago. Saxonicus hyn der est remotus et posthabitus, ait Spelmanus.*

HINDEFAR. Vide *Hinfare*.
HINFANGTEFE. apud Bracton. lib. 3. tit. 2. cap. 8. § 4. Vide *Infangtheff*.
HINXCIUS. Vide *Cervulus* et *Ermulus*.
HINXITIVUS. a verbo *Hinnire*, Gall. *Hannir*. Elmham. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearn. cap. 79. pag. 228. Prior enim cæcus, coliginosa noctis umbraculis cooperatus, ne *Hinnitus* aut progressus equorum tumultus Gallos, in oppidi capientiis maris nocturnis conservantes excubias, in arciores vigilas excrescent, etc. *Hyne Equus*, in Poem. Alex. MS. part. 1: Il est cherus courans et gras Hyne breuhaignes.

Unde Hyneris, Grex equorum, in Charta ann. 1334. ex Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 280: *Pour grant mortalité de leurs bestes blanches et de toute la Hynerie de leurs juments et de leurs poulains, etc.*
HINXOLSKERE. pro *Involescere*. Hist. Principum Langobard. auctore Camillo Peregrino apud Murator. tom. 2. pag. 337: *Satis infamis, et inlicita consuetudo temporibus istis Hinxolevit.*

1. HINXULA. Spurcum ludi genus. Vide *Cervula*.
2. HINXULA. Cepula, Gall. *Echallote*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7642: *Hinxula, Escalonne.*

Hinoxulus in silvis, *Hinoxule* quærantur in hortis.
HINXULETUM. f. Septum in quo concluduntur Hinnulei. Diplomatarium Grævisiense apud Ludew. tom. 6. pag. 377: *Ex nostra etiam donatione habent et habere debent fratres nostri ante prædictam vincta et Hinnuleta juxta civitatem nostram Lenberg, secundum proprium limitum suorum illic factum.*

Vel potius Hortus nitidioris, Gall. Potager. apud *Hinnula*, quod vide supra.
HINXICA. [Reconditorium.] *Annales Rerum Pisanarum* ann. 1156: *Pisani fecerunt barbaricam circa civitatem, et Hinxicam, et miraverunt a turri, ubi posuerant leonem marmoreum, etc.* Vide *Encheira*. [Vide *Muratore*, tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 885. et supra *Chinethia*.]

HIOBA. Vide *Haba*.

HIOIAS. *Ferde*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

HIPOTHECARIUS. Pharmacopola, Gall. *Apotecier*. Concilium Regiense ann. 1285. can. 10. apud Marten. tom. 4. Ane-

dot. col. 194: *Inhibemus ne quis Hypo-cariorum vel galeis alius, capucinis, codditis, vel sexu existat, natus, vendat aut donet, nec alio modo minus alieni, vel alia veneno, aut prius supposito sacculi. Statuta Ecclesie Avenionensis ann. 1341. apud eundem lib. 1. c. 565: Ad eodem quoque nullus Hippothecarius, seu apoteciar receptus ordinatus per totum Judæum medicum auderet se attentare, eodem pena conficere, nec ministrare etc. Christiano. [Vide infra *Hypothecarius*.]*

HIPPARCHUS. *ἵππαρχος*, Præfectus equitum, Codex Ottonianus Biblot. pub. Mabill. tom. 2. Annal. pag. 61. Tunc stet ad sinistram Imperatoris *Hipparchus*, quem nos dicimus *Præfectum* et ceteri et Imperator cum præspositum, futurum Patricium adlocutio.

HIPPICUM. *Mensura et spatium in stadiis, nam quatuor cubitos continet* Laur. in Amalth.

HIPPITARE. *Occidere, budare*, *lallo* rus. Ubi Grævus: Constantinus, *Hippitar*, occidere, id est, erubere hiare. Festus *Hippicare*. Ubi vide Scaligerum.

HIPPOBALISTES. apud Bosnius. Rer. Hungar. dec. 2. lib. 3: *Ex Ungar Hippobalistes quidam iudicis, cunctis equis, arduum motum elivum concedendo, et sagittarum quosdam obtinendo, etc.* Ex ipso nomine conjicit Carolus de Aquas Iussu decedentes equis funditores, aut potius balistarios, qui balistis minoribus manibus saxa procerant.

HIPPOCHARME. *Dicti omni Principi quod pugnam equos alerent.* Laur. in Amalth.

HIPPOCERCUM. seu *TROCHOCERCUS*, scilicet enim scribitur in Glossa MS. ad *Diachia* Magistri Cornuti, ubi dicitur *est locus, ubi ferrantur equi, quod ibi corceantur, ne calcitent: vix hybrida.*

HIPPOTHICUS. Superpellicem, Gall. *Surpis, rochet*, ex Schedis Golefredi.

HIPPOTRIBA. Officium apud Venetos, idem forte quod *Gallice le grand Escri* Translatio SS. Pauli Episc. et Barban ton 7. Mail pag. 772: *Tum vero sui loci surgens hereticissima Dominatio caput preceperit sub hac serie: commendatorem, capitani, camerarii, secretarii, archidiaconi, Hippotriba, capitaneus major, etc.*

HIPTARE. *Hicetoridem crebroque*, Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. Baluzo omnino: pro *Hippitare, occidere, id est, erubere hiare.* Vide *Hippitare*.

1. HIRA. *Locus tenebrarum, vel potius* Papias et vetus Gloss. MS. Sangerm. *Haud dubie pro Hara.*

2. HIRA. Alia notione, in *Æt. i.* quod videtur: minus attente ergo deideri quod in Glossario Cangii scribitur *Adolstori* Tract. diplom. tom. 3. pag. 100.

HIRAUDUS. Idem qui *Hiraudis*, *te* cialis, Gall. *Hiraud*. Charta Joan. vi. Franc. ann. 1339. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 540: *Nos attentis gratulis vobis per Gobertum de Godelecinere, regem Brundorum Francie, carissimum domino gratulo nostro et nobis impensis, eidem Godelecinere, cuiusdam Hiraudi, nuncupati Bruxa, auxper defuncti, de speciali gratia et ex certa scientia donamus. Alia 260*

in Reg. 89. ch. 51: *Goberius de Gode-
cent, rex Hirundorum Francie, quan-
tum situm apud Laigiacum...*
Hirundorum Campanie nuncupatum,

Hinc Hiranz vel Hiriaus appellati vi-
derentur, qui Hirum virorum facta laudes
verbis suis predicabant. Stat. MSS.
Coron. spin. cap. 22: *En celuy sont
par est bien gardé que Hiranz et bords
font leur office, munt à collation de
... et en présence des vaillans chevaliers se
voient bien réister, en lieu d'instruments
... acunes dines à la louenge de Dieu, etc.*
Patrum MSS.:

... Un Hiriaus,
Lo jupierres, un monestran, etc.

In vero inde accersenda vox *Héraud*
et *Hiraud*, quia vel indumentum genus
et hecra significatur, quod ejusmodi
cane hac veste indumentum, haud satis
capax, quod probabilis videtur, ab *Hir-*
aud *Hireraudo*, eodem intellectu? Vide
per *Hireraudo*, Chron. Fland. cap. 9:
*... il li monstra le Roy d'Angleterre
qui a veu une mauvaise Hiraudie, et tou-
te roste. Le Roman du Chevalier au Ba-*
...

Si li convist au reube vendre,
Et ceper, qui que nos en die,
A une poire Hiraudie,
Qu'ou estoit poire et chicheuse,
Li tel home trop honteuse.

Idem. tom. 1. pag. 74:

Les a sa robe depouillié
Li veit une Hiraudie,
Que ne valoit pas trois deniers.

Idem vero sonat in Consolat. Boet. MS.

11:

Il n'est bien à la fie
Cue ne puet pas tout refuir,
Les remaint quaque Hiraudie,
Dont grant moult ne puet pas veoir.

plexivitatis sollicitudo, vel calamitas,
vix?

HIRCEPES. Vide *Herpex*.

HIRCO, *Jupindicus*, Papius. Leg. *Hir-*

HIRCORITA, Stabulum hircorum, in
Gulnari de Villis cap. 23.

HIRCUS, f. Cilicium, quia ex pilis
terrum texitur. Vita S. Marie Oignac.

4. Junii pag. 674: *Tunc veterandus
inopet, cedibus spoliatus, Hirco tam-
... accutus erat.*

HIRD, Aula, domus, Decani. In Confir-
matione Libertatum Decani S. Petri Ebo-
racensis an. 5. Henrici VII. apud Spelman-

... *Hird, i. domestica, vel intrinseca*
... Rector, inquit, a Saxonicis hirci d,
... Aulus, familia, etc. Hinc Hirds

... *... Aulus, familia, etc. Hinc Hirds*
... Aulus, familia, etc. Hinc Hirds

... *... Aulus, familia, etc. Hinc Hirds*
... Aulus, familia, etc. Hinc Hirds

... *... Aulus, familia, etc. Hinc Hirds*
... Aulus, familia, etc. Hinc Hirds

... *... Aulus, familia, etc. Hinc Hirds*
... Aulus, familia, etc. Hinc Hirds

... *... Aulus, familia, etc. Hinc Hirds*
... Aulus, familia, etc. Hinc Hirds

... *... Aulus, familia, etc. Hinc Hirds*
... Aulus, familia, etc. Hinc Hirds

pag. 50. not. 6.] ita ut vox utraque deduca-
tur ab *Here*, dominus, et *Man*, homo, et
quasi homines domino subditi dicti sint,
cum revera subditi dicantur in Legibus
Adestanti Regis cap. 18. apud Brompton:
*Si aliquis supersedit, et non obtemperet,
ut hoc vodium ab Hirmannus vel a subditis
suis capere nolit, etc.* Ita etiam usurpatur
cap. 13. et in Legibus Ethelredi apud
Habam editis cap. 1. At Somnerus, contra
Spelmanum, negat *Hir* apud Saxon. pro
dominus reperiri, maultque a Saxonicis
hyran, obedire, subjicere, auscultare,
etymon vocis accersi debere, unde hyre-
mon, subditus vel subjertus, quomodo
apud Spelman. tom. 1. Concil. pag. 601.
603. ex quo *Hireman* et *Hiremannus* for-
mata sunt vocabula. Certum non alii sunt
ab iis, qui *Hirdemanni* in Jure Aulico
Norvegico veteri appellantur cap. 260. ex
versione Jani Delmeri, ubi de *Huscarlis*,
qui idem esse cum *Hirdemannis* seu *Aulicis*
dicuntur: Omnes vero in *Regia aula servien-
tes, Hirleum vernacale nominantur, Regem
observaturi ne culturi. Vox autem formata
ex *Hird*, aula, et *man*, homo, ut observat
idem Delmerus ad cap. 30.*

* *HIRENARCHIE*, Magistratus militares,
non semel in Cod. Theod. Vide *Irenarche*.

* *HIRMEXSCL*, Priscorum Saxonum
fanum vel idolum. Vide *Irmuscl*.

* *HIRXA*, *La salza*. Glossar. Lat. Ital.
MS.

* *HIRNEA*, *Lo vaso da portare de bevve*,
in eod. Glossar.

* *HIRXIA*, *Tramea*. Glossar. vet. ex
Cod. reg. 7641.

* *HIRONIUS*, *Subannator et detractor*.
Vetus Gloss. MS. Sangerm. leg. *Ironicus*
ab *ironia*.

* *HIRPAX*, *Ocea*, *Herer*. Vide *Herpex*.

* *HIRPUS*, *Lapus*. Vide Serv. in
Æneid. lib. 11. vers. 785. Ruodlieb fr. 13.
vers. 12:

Lucius et rufus, qui sunt in pueris Hirpus.
Pueri namque vorant, illos ubi prendere possunt.

HIRSET. Leges Burgorum Scoticor. cap.
29. § 1: *Quicumque faetis fuerit noxus
burgensis de terra vasta, et nullam terram
habuerit hospitium, potest respectuacionem,
qua dicitur Hirsset, in primo anno, i. confir-
mationem, ne cogatur solvere firmam vel
redditum burgalem.* Ita Skeauus.

* *HIRSI*, *Hirsut*. Papius Leg. *Hir.*
* *HIRSIULUM*, *Saxonicum, Pilulum
habens enulum.* Supplement. Antiquarii.

* Occurrit præterea in Gloss. Gr. Lat. et
Lat. Gr. in Castig. vero ad utrumque
Glossar. *Hirtulus*, leg. *Hirticulus*. Vide
Salmas. ad Tertul. de Pallio pag. 245.

* *HIRSTIS*, Charta Henrici III. Regis
Angl. tom. 9. Monastici Anglie. pag. 815:
*Posturam mariscorum, et turbariam, et duas
Hirstes circumjacentes, et sartum juxta
mariscum.*

* *Incultus et eremus ager*, idem quod
Fronstrum, Gall. *Frèche*. *Hustar*, eodem
sensu, in Lit. remis. ann. 1416. ex Reg.
169. Chartoph. reg. ch. 347: *Lequelz vi-
vent en un Hustar ou friche plain de genestes...*
... *... et c.*

* *HIRTUS*, *Sonius*. Papius.

* *HIRUDO*, *Piscis* genus. Vide infra
Plon.

* *HIRUNDELLA*, *Hirundo*, Gall. *Hiron-
delle*. Sic autem *Hirundelle* Comitum An-
glo-ru vocat non semel Will. Britto lib. 3.
Philipp. quem alii d' *Arundel*. [Et quidem
Arundel vel *Arunde* pro *Hirundelle* diverunt
Poete romanes, ut etiamnum Gallo-Belge.
I. e. *Roman d'Atkis* MS.:

Il laisse enore le morol,
Ainsi queunt que vole *Arondel*.

Idem:
Et ont armés de Chevaliers,
Fors quil y ot bien nul archiers
Qui sont vistes comme ung *Aronde*.]

* *Arondelle*, Scuti genus, lancet alliga-
tum, quo manis tegebatur, apud Joan. de
Saintre cap. 51: *Deux lances à poeles pa-
reilles, ferries et armées chacune de son
Arondelle pour couvrir la main devant.* Quod
a forma rotunda sic dictum existimo.

* *HIRUNDINA*, Eadem notione. Acta
B. Francisci Fabriani tom. 3. Aprilis. pag.
931: *Cum ... præ multitudine Hirundinum
ne eorum cantu et gurgulatu orare nequiret.*

* *HIRUNDO*, *Machine* bellicæ species.
Henricus Rusla in Herlingsberga:

Non hic origina fabricatur machina: nomen
Hec Librilla, quasi sares pondera librans:
Obinet illa Sosis, sed Hirundinis hæc, stiti Astelli
Illa vocata notis, etc.

* *HISCA*, *Pallii* genus, f. a verbo *Hisco*,
quod sit vestis aperta. Statuta Eccl. Leod-
diensis an. 1287. apud Marten. tom. 4.
Anecd. col. 855: *Item, præcipimus, quod
de cetero nec Monachi nigri, nec Canonici
regulares in Hiscis vel tabardis equitent vel
inecedant, sed tantummodo in capis rotundis
vel cunulis.* [Vide infra *HISCU*.]

* *HISCERE*, *Desuere*. Gloss. laud. Ubi
Grævius: *Vide nunc scripsit, Hirciscere,
dividere.* In Constantiani sane corrupte
legitur, *Hiscitur, dividitur*, pro *Herciscitur*.
Papias: *Herciscunda familia, dividende
familie.* Vide *Hastiere*.

* *HISCIERE*. Vide *Hastiere*.

* *HISCUM*. Vide *Laiscum*.

* *HISDRIO*, *Historia*. Papias MS. Bitu-
ric. pro *Histrio*. Est autem Papius, *Histror*
vel *historia* scenicus saltator... qui saltando
historias demonstrabat. Gloss. Lat. Gall.
Sangerm.: *Histror, Jongleur, qui raconte
ou contait divers faits des hommes.*

* *HIS ENTE CHRISTEN*, voces Saxonicæ,
quæ *frater* in *Cristo* sonant. Idem, qui
frater aliquoties. Leges Edwardi Confes-
soris cap. 36: *Reddat interfector Episcopo tres
forisfacturos, unum, quia legem pro la-
trone interfecit, alterum, quia fratrem
suum pro latrone interfecit, quod Angli
dicunt *His ente christen*.*

* *HISICIA*, *Alex*, Iatroscoph. MS. lib. 2.
Passion. cap. 6: *Accipiat vero stiles et
pelles de bobus, et *Hiscia* de peccatis et
conculis facta. Ubi Glossæ: *i. fercula vel jura.*
Vide *Isticium*.*

* *HISULCA*, *Insula*. Tabularium S.
Cypriani Pietas. fol. 158: *Atrandus et
conjugz sua Aene concesserunt Monachis S.
Cypriani ad Ecclesiam construatam in
Hisula vel insula que vocatur Cordat deci-
mum de una manura terre.*

* **HISMAELITÆ**, Saraceni, in Act. S. Januar. tom. 6. Sept. pag. 879. col. 2.

* **HISPANUS** Thwroczius in Chron. Hungar. 1. part. cap. 15. ubi de Attila et praelio Catalaunico: *Et horum quiddam Capitaneos ipsorum linguam Hispanam vocatos existit, et exinde et Hispanum nomen accepisse trahunt.* Ab ejusmodi Hispani Capitaneus ortum nomen apud Hungaros *Isapan* quidam censent, quibus idem est, ac *Comitatus*, iudicium provinciale, cui scilicet Capitaneus Hispanus praeerat.

HISPA. Vide in *Hestia*.

* **HISSIRUS**, Idem quod *Huisserium*, hippegus. Vide in hac voce. Epist. Soldani Aegypt. in Chron. Joao. Whethamst. pag. 407: *Tu habes galeas, nos Hissiros, etc.* Vide supra *Hicicus*.

* **HISSTUS**, Tunica talaris ex tela cannabina contexta. Walon. *Hisse*. Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4750: *Hissus*, *Hia*. Vide *Hissus*.

* **HISTER**, pro *Ister*, Danubius. Vita S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 490. col. 1: *Ubi cum defluentis Histri fluminis imperium sequeretur, Ratisnam accessit urbs, etc.*

* **HISTINERE**, *Detinere*, Papiae. Ita MS. Codex, ubi editus *Hiscinere* praefert.

* **HISTORIA**, *Allegoria*, in Gloss. Bibl. MSS. anonymi ex Bibl. reg. Vide alia notione in *Historie*.

* **HISTORIA**, Figura, imago. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1519: *Item Jacobo Derpici incisorum imaginum pro triginta Histris in trino per cum incisis, etc.* Vide *Historiae*, *Histris*, [* et Glossar. mod. Graecul. col. 524.]

* **HISTORIA**, Panofus figuris intextus. Constit. Jacobi II. reg. Aragon. ann. 1301: *Qui (cancellarius) de cetero accensum sub forma non praestiterit eupiditatem, non audeat tenere in sua tabula, lapides, vel alios pannos seu istoriam.* Vide infra *Historianus*.

HISTORIE, dicuntur Scripturibus de Offic. divinis Lectiones, desumptae ex libris historicis veteris Testamenti, et aliis, quae in Ecclesia statibus diebus recitantur, in Micrologo cap. 31. 38. et apud Honorium Augustod. lib. 3. cap. 39. 38. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 48: *Historiae et cetera, quae in Ecclesia leguntur, non debent legi in Refectorio, donec in Ecclesia incipiantur.* (Constitut. Synod. Udalrici Patav. Episc. ann. 1470, apud Hansizum tom. 1. German. Sacrae pag. 364: *Decernimus quod beneficii et clericis in sacris ordinibus constituti non ardeant ad omnes Historias, quae Cathedralis Ecclesia nostra Patavinae ex singulari institutione observat, decantant aut sollemniter; sed unusquisque satisfaciens conformando se Brevario diocesis nostrae Potentensis in decendis Historiis canonicis.) De ejusmodi Historiis ita Summula Raimundi Ordini. Præd.: *De Importationibus Historiarum per circulum anni**

Annalis scripto sub tali noscitur ordo.

Septuagesima sic legitur: *Deum omnia, mandatu Quingue libris Moysi, quae claudunt Patris Christi. Tempore mustris legibus claudit Patrem.* Post Pascha legimus quod Lucas exemplificavit, Post Pentecosten Regum libri erit in hostem, Donec ad Augustini: Salomon tunc argue stultum, Per totum nossem Sapientia proferat eum. Job lege Septembris, Thubina, Judith, et Esther.

Octobris mense Machabeus atque recessus Verbo Prophetarum bis sex lege mense Novembris, Douce ad Adversum Domini veniente Decembris, Profer in Adventu Esau verba diebus. Post Natale lege Paulum, sine fine quiescat.

Vide Usus antiquus Ordin. Cisterciensis cap. 39. 41. 43. Concilium Arelatense ann. 1360. cap. 6. Statuta Synodalia Guili. Majoris ann. 1314. Metropolitani Salisburg. tom. 3. pag. 45. Radulfum in Vita S. Richardi Episc. Cisterciensis num. 68. 69. Gobelin. Personam in Cosmodromio pag. 289. etc.

† **ISTORIA** de Responsoriis post Lectione decantandis dicitur in veteri Ceremoniali MS. B. M. Deauratim: *Sequitur Dominica prima post octavam Paschae, i. e. secunda post Pascha, ut nunc loquimur: Nota quod in ista Dominica cantatur Istoria, Dignus es Domine etc. quae Istoria cantatur per duas Dominicas. Hoc Responsorium, Dignus es etc. etiam hodie cantatur Dominica tertia post Pascha, ut Dominica quarta. Si oblitus fuero etc. de quo sic in laudato Ceremoniali: *Sequitur Dominica tertia post octavam Paschae... Nota quod in ista Dominica cantatur Istoria, Si oblitus fuero etc. quae Istoria cantatur per duas Dominicas, scilicet in ista et in sequenti; quare si in prima Dominica vel in sequenti culalet aliquod festum in albis vel in capis, potest et debet celebrari, et non prolongari. Tamen commemoratio fiet de ipsa Dominica cum antiphona et oratione consentientibus ipsi Historiam. Pluries recurrit infra simili notatione in eodem Ceremoniali.**

† **ISTORIA**, pro ipso festi officio. Ordinarium festorum SS. per totum annum, in Histor. S. Germani inter Instr. pag. clxxii: *Historia istius festi est Historia festi Nativitatis B. Mariae, excepto quod ubi dicitur Nativitas vel Nata, debet dici Conceptio vel Concepta.*

HISTORIA, pro quovis codice aut libro. Wilhelms Heda in Conrado Episcopo Trajectensi [ex Charta ann. 1083.]: *Textum Evangeliorum etiam auro gemmisque decoratum, Historiam, id est, medietatem librum, etc.* Infra: *Missale, Capitulare, et Historiam vetus novumque Testamentum continentem.*

* **HISTORIALITER**. Dudol. lib. 3. de Actis Normannorum pag. 153: *Hinc fornicatus delectavit illud, (delibum) intrinsecus autem depinxit Historialiter, id est, historiam et figuras depinxit.* [Gesta Innocentii p. III. apud Murator. tom. 3. pag. 539: *Et siquidem quae sub umbra legis Historialiter accedisse leguntur... spiritualiter evenerunt in populo Dei tempore gratiae.*]

* **HISTORIALITER**, Stilo historico. Glab. Rudolph. tom. 10. Collect. Histore. Franc. pag. 1: *Quoniam in spatio fere ducentorum annorum nemo ista apparet extitit, id est, post Bredam Britanniae presbyterum, seu Italia Paulum, qui Historialiter quippiam posteris misisset scriptum, etc.* Occurrit praeterea in Epist. Abbon. Floriac. lib. II. pag. 47.

† **HISTORIARE**, Narrare, dicere. Alypius Antioch. sen Auctor Descript. Orbis cap. 13: *Post hoc sunt Persae... qui Historiarum valde in malis omnibus et bellis esse fortes.*

* **Historie**, eodem sensu, apud Froissart. 3. cap. 26: *Pour Historie et nouvelles choses avenues, etc.* Vide *Hano*, *graphus*.

† **HISTORIARE**, Historiam pictis representare. Chron. Beccense pag. 7: *Fecit sanctissimam depingit et in honorem vestri nostri Historiarum Capellam.* Archivum Manli. Solvunt Joanni de Bosco Illuminatori librum de Avionie pro Illustrando librum vestrum seu de novo transcriptum... foveat auri decem. Vide *Historia*, 2. et *Histo*, *graphus*.

† **HISTORIATUS**, Intextus figura, leges Palatine Jacobi II. Regis Majoris. tom. 3. Junii pag. lxxiii: *Declinavit paramenta alia Historiata tenentur appendimenta.* Antiqui. Bened. Oecisa. MS. apud Stephanot. part. 3. pag. 325: *Curpamnam laud Historiarum, unum tapetum.*

* Inventar. ann. 1449. ex Tabul. B. Vencic: *Unum pannum Historiarum hanc Alexandri.* Vide supra *Historia*, 3. et *mn* *Historia*.

† **HISTORIDIO**, *Historiam mala capris significans.* Papias. Vide *Hido*.

HISTORIOGRAPHUS, Pictor. Gloss. Lat. Gall.: *Historiographus, Peintre de l'histoire.* *Historiographus, as, Peindre l'histoire.* Uptio: *Historiographus, historiam describere, vel depingere et designare.* *ἱστοριογράφος* *ἱστορίας*, in Inscriptione, quae visitur a Ecclesia de parva Bethleemita, legitur in Disert. 27. ad Joannillam pag. 319. *ἱστορίας* et *ἱστορίας*, Graecis nuperis est pueri Joannes Damascenus in Synodica ad Theophilum Imp.: *ἵστορίαν ἡν οὐκ ἔστιν ἡν ἱστορία ἀνεργασίας ἐκφραστὴν, καὶ ταύτην ἐν ἱστορίαις καὶ γραμματικῶν γραμμάτων τῶν ἐν ἱστορίαις γινώσκων, etc.* Paulo supra: *Κατακαταγράφει ἀπὸ τῶν γραμμάτων ἱστορίας, καὶ ἀνεργασίας ἱστορίας.* Anonymus de Locis SS.: *Ἐκείναι καὶ ἱστορίαι καὶ κατὰ τὴν ἱστορίαν.* Sic Itali *Historiae* usurpant. Dantes in Purgat. Cant 10:

Quivi erat Historista l'alta gloria
Del Roman Preoce.

* **HISTORIUM**, Codex historicus. Comput. MS. ann. 1245. ex Bibl. reg.: *Pro quodam romano religendo et pro Historiis Romanorum, etc. sol.*

* **HISTORIATUS**, *Historias sculptis depictas: unde ponitur vel portus, in pluribus de historiis historiarum vel sculptis.* *Historias dicitur, id est historiam.* Gloss. Bibl. MSS. anonymi ex Bibl. reg.

* **HISTORIOSES**, *Prepositi meretricum*, in Glossis antiqui, idem forte qui leones. **HISTRIX**, *Quandriex*, spinosus. Glossat. vet. ex Cod. reg. 7641.

* **HITERIS**, *itis*, *quae deventa sub p. infirmis.* Glossar. Lat. Ital. MS.

HITHA, [Portus]. Vide *Heda*.

* **HITRUDE**. Charta Joan. de Harcoi ann. 1269. ex Bibl. reg. col. 19: *Præpositus in omnibus fideliter Hitrude consensit.* Ubi *Hitrude*, synonymum videtur voci, *deletur*.

HITTA, *ἵψος*, Hymen, in Gloss. Lat. Gr.

* **HITTIRE**, *Investigare*. Suppl. Antiquarii. *Hittio*, *ἵναινα*, *Investigare*. [A:]

† Castigat. in utrumque Glossar. : *Hittio*,
in Edit. H. Steph. non *lyvra*.]
† HITTUS, *qavv* *huvv*, vox canis. Gloss.
in Græc. MS. Sangerman.

HYBERNAGIUM. Vide *Hybernagium*.
HUPA, [Signum, quod pradio vel aedi, cu-
 possessionem quis aedi, apponit.] *V. IV* / *fa*.
HLAFORDSCONA. Leges Adeltani Re-
 gis, Exonice editæ cap. 5 : *Ne dominus ho-*
mo libero Hlafordscoman prohibent, qui
etiam per omnia fecerit. Ubi Somnerus
credidit Hlafordscocnam, atque, videri si-
ficare domini protectionem vel tutelam,
et simile quid, nisi legendum sit

ILASOENAM, quomodo habetur in iisdem
cap. 6: *Ne dominus libero homini
sanciam interdicat, si recte custodierit*
e. Pro lasoenam, seu ladsoenam, i. be-
licium Legis, ex *lada*, lex, et *socna*,
seu, sequela. [* Thorpius legit *Ælthelst.*
e. *Alafordsoeknam* et II, *5. Alafordsoeknam*,
profectio quomodo dominus debet habere.]

occurit in Charla Regis Ottocari ann.
III. in Bohemia Pia pag. 88.

¹ Di HLAWA, Vim vocis explicat Charta
Seneculæ reg. Bohem. ann. 1249. inter
imat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 522 :

namque etiam ne homines profuturi ecclesiarum
ventur in hoc quando aliquis uocatus sen
regulatus, quod materna lingua Illava
necatur. Alia Ottocari reg. ann. 1226.
Leol. 519 : Sive causa, quae appellatur
Leol. etc.

* HLEASTYNG. Charta Eduardi reg.
1066. ann. 1044. in Suppl. ad Miræum
13. col. 2: Concedo eis etiam in omni-
bus terris suis prænominatis, consuetudines
Anglice scriptas, scilicet... Hleastyng,...
omnes omnes leges et consuetudines, quæ
in pertinent.

† **ILORROTE**; Somnero est compensa-
damni turmæ dati, Vide mox *Illoth*.

Hloth, vel Hlode, Anglo-Saxonibus
 tur turma, vel cohors, quoque 7 homi-
 nes, usque ad 35. numeratur. Leges Inae
 c. 13: Pares nominamus usque ad septem
 turas 7. Hloth, id est, cohortem, vel
 cohors usque ad 35. deinceps here, id est,
 centum. Cap. 14: Qui de Hloth fuerit ac-
 tus, aboret per centum viginti hidas,
 ac emendat. Id est, ait Spelmannus,
 turma illegitime interfuisse arguitur,
 criminalibus se purget, quotus, qui
 bidis arstimatus est vel ea multa se
 it. que

maiora dicitur : sic enim appellabatur
eius, qui turmæ illegitimæ inter-
ni: et hoc, Sax. *compensatio*, *emen-*

leges Aluredi cap. 30: Si quis ho-
mynhindum innocentem cum hloedhe,
cohorte, occidat, reddat, qui ictum
fuerit, ueram et uitam, et omnia, qui

cap. 31. 32. Leges Henr. I. cap. 87 :
accidatur in hlothe, reddat interfector

ULTOWIGCH, Hildovicus, nunc Lu-
d. Ermold. Nigell. Carm. eleg. lib. 1.

Collect. Histor. Franc. pag. 13:

Unde sum nomen composuisse patet.

Eccardo io Hist. studii Etymol. *Hlutowigch*
celebrem bellatorem sonat.

HLUTTRES, Vox Sax. Simplex, purum, Lucidum. Leges 10æ cap. 70. apud Bromptonium : *De 10. hudiis ad correctum debent reddi 10. dolia mellis, 30. panes, 12. ambræ cervisie Waliscæ, 30. Hluttres, 2. boves.* Id est, cervisie potentioris 12. tenuioris 30. amphoræ, uti Spelman. interpretatur.

§ 1. HO. Vocabulum in indicendo silentio usitatum. Literæ Henrici IV. Reg. Angl. ann. 1408. apud Rymer. tom. 8. pag. 539: *Eis pugnae supersedere mandavimus, emissu pro nos silentii vocabulo consueto, scilicet Ho, Ho, Ho, (quod est) cessate, cessate, cessate, vindictam demeriti divino iudicio reservantes.* Alia notione nostri *Hoe* dixerunt: nam pro Gallico *Oui*, Ita, etiam, occurrit in Poemate de la guerre de Troyes MS.:

Li donc une tiel callée,
Qu'il ne dist illeé ne non,
Anophymacus avoit à nom.

‡ 2. **HO**, in notis antiquorum, Homo vel Honestus. *Ho. H.* Homo bonestus; *H.* *Hon.* Homo Honestus. *H. P.* Honesta persona.

† **HOARE**, Pastinare, terram ligone seu
pastino vertere, Gall. *Houer*. Charta ann.
1319. ex Tabulario S. Remigii Remens. :
*Homines agricolæ mei in illis nemoribus ex-
tirpare non poterunt, vel Hoare, vel alio ali-
quo modo terras excolere.* [* Vide Haware.]

HOBA, HOBANUS. Vide *Huba*.

HOELLARIUM, **HOELLARTI**, **HOELLERIS**,
 sic Angli nuncupati milites levis armature.
 et mediocri equo et *curso* merentes,
 quem Angli an *hobby* vocant, *Hobin* Phi-
 lippus Comines lib. 6. cap. 7. quos Jaco-
 bus Wærus in Antiquitatu ex Hibernici
 cap. 7. ait esse equos ex Hibernia, sic ap-
 pellatos ob mollem incessum, magno in
 pretio habitos : unde et *Hobblers* Gallice
 interdum vocatos mox observamus *Hobellari*.

rius, quam quidem vocem *Hobin* ab Hebraeo
Hobras, accessit *Steph. Guchiarthus* Ut ut
sit, ab ejusmodi appo *Hobellari* dicti
Will. Thoren, ann. 1364: Item dicunt, quod
dicti tenentes pro omnibus terris suis in gel-
dabilis tenentur, et debent contribuere in
omnibus lottis et scottis, in geldabilis assensibus,
videlicet pro warda maris tempore guerrae,
pro *Hoberarlis* singularibus *lunveneris*, et
sustentandis, ubi necesse fuerit super coste-
maris. Mox: Pro expensis factis circa
Constabularios laborantes ad eligendum et
ducendum predictos *Hobilarios* singulares,

bellari videtur fuisse sagittarii, cum nulla interpunctio *Hobelarii sagittarii* dicatur, Charta Henrici V. in Monastico Anglic. tom. i. pag. 576: *Pro munitione et apparatu hominum ad arma Hobeliorum sagittariorum suo pedum quorumcumque pro obsequio nostro vel hereditum nostrorum in posterum eligendum*, etc. Tabule, descriptores Obisidionem Caleti anni. 1350: *Sub Comite Kildurke; Bannerets i. Knights i. Esquiers 38. Hoblers 27. Sub Dom. Reginaldo Cobham; Bannerets i. Knights 6. Hoblers 19. Archers on horse 24, archers on foot 33. Sub Dom. Fulcone de la Fre-*

gud Hibernico : *Bannerets* 1. *Knights* 1.
Esquiers 18. *Holders* 14. Statutum ann.
18. Edw. III. cap. 7: *Et que gentes d'ar-*
mies, Holders, et Archiers eslus pour aler
en le service le Roi d'Angleterre soient as ga-
ges le Roy, etc. Et anno 25. Stat. 5. cap.
8: *Nul home soit arces de trover gens d'ar-*
mies, Holders, n'archers, autres que ceux,
qui teneient par tiels services, s'il ne soit per
commun assent, et grant fait en parlement.
Daurait inquit Spelmanus, id vocabuli
usque ad aetatem Henrici VIII. Vide Will.
burgum pag. 19. col. 7. Opuscula Anglica Ro-
berti Cottoni pag. 264. et Isaacum Casau-
bonum de Lingua Anglica vetere pag. 193.
col. 1.

* Gall. *Hobolours*. Charta ann. 1326, apud Rymer, tom. 4. pag. 133. col. 2. *Polonois*; que tous vœux auxi bien gentz d'armes, *Hobolours* et homes à pie armez, comme arblans, archers, et autres homes à pie... soient à leur vœux prescheant pyres de leur gages, c'est assaver homes d'armes xij. deners le jour, *Hobolour* vij. etc. Alia ann. 1334, ibid. pag. 534. *Assignemours ipsoz et deos duorum ad eligendum in comitatu predicto, tam infra libertates, quam extra, cum omni celitate quo fieri poterit, quadringentos homines sagittarios et centum Hobolours de validioribus et potentioribus comitatibus ejusdem. Ita quod dicti Hobolours... prompti sint et parati ad proficiscendum*, etc. Ubi notandum *Hobolours* a *sagittarios* distingui, quos confundit Canguis.

HOBERUS, [Curtis ruptura.] Vide *Obe-*
ros.
HOBIRA, *Lorica*, in Gloss. Isid.
HOBRINUS, Vide *Hob-*

HOBUS. Modus agri cum habitatione
coloni, idem quod *Haba*. Vide in hac
voce. Charta ann. 994. apud Murator. tom.
1. Antiq. Ital. med. sevi cul. 43: *Et hoc
scitote, quod ad nostrum Hobum pertinet,
xc. jugera; et si ibi non inveniantur, ubi
propius holensium. addimbeatur.*

* Aliud vero sonat vox Gallica *Hobe*, in Lit. remiss. ann. 1422. ex Reg. 173. Chaptoph. reg. ch. 252: *Le suppliant porta desudites gelines et cog en sa maison, et icelles mist en son solier dessoubz une Hobe, qu'il covry de son escudelle*. Ubi majoris cavæ species videtur, Gall. *Cage à poullets*.

HOCCUS, Picardis, *Hoc*, uocus, adun-
cum instrumentum. Lambertus Ardensis
pag. 258 : *Operatores etiam et buttarii cum*
Hocis, et cespituri cum cespitibus oblongis
et mantellatis... operabantur. Vide infra
Hoke.

Chartoph. reg. ch. 501 : *Un hoc à tannaar, de quoy on trait les cuirs hors de l'eau*. Unde *Ahoquier*, Unco alligare, constringere. Guignevil. in Peregr. hum. gener. MS. :

Ausi com un singe Ahloquié
A un bloquel et ataqué,
Et que ne s'ent monter en haut

¶ **HOCEDER.** Vide *Hokeday*.
HOCHIA, [Terræ portio arabilis, fossis

* Nostris *Hoche*, eadem notione. Reg. Cam. Comput. Paris. fol. 84. v^o: *Vergiers, Huches, chasaus, maisons etc. Hoche* vero.

¹ *empt* *sonat* *hilato* *præclarum*, *Wigch* *quoque*
Mars est

Alea genus, in Charta ann. 1331. tom. 3. Hist. Leod. pag. 455 : *Item avous ordinant qu'il ne soit nuls de ce jour en avant, qui joue en les cloestres ou chimeries de eglises de Liège aux dits, aux seous, aux Hochez, ou aux autres jeux que on appelle trementz. Quod Jonez a Hoissier dicitur, in Lit. remis. ann. 1371. ex Reg. 102. Chartoph. reg. ch. 256 : *Itz comencier a jouer ensemble a Hoissier a plus croiz, ou plus pile. A verbo Hocer, vel, ut nuuc celsertur, Hocer, Quasiere, movere. Lit. remis. ann. 1380. in Reg. 117. ch. 137 : *Iceilli Estienne ainsi qu'il tenoit et Hocoit les dez, etc. Hocer, obsecro scipitur, in aliis Lit. ann. 1405. ex Reg. 159. ch. 317 : *Lequel Jehannot vit sa femme venir d'un jardin, et avec estoit un jeune homme :... il lui dist, tu viens de toy faire Hocer. Aliud autem est Hocheier, nempe Opprimere, Gall. Etouffer, in Ser. 7. ex Cod. MSS. S. Viet. Paris. : *La tierce partie de la semence si chait sur espines, et les espines la Hocheierent tout. Ubi Lucas cap. 8. v. 7. Exoritur spinæ suffocaverunt illud.*****

† **HOCHEFINNA**, Glavior, ut videtur, multa, a Germ. *Hoch*, altius, excelsus; et *Fine* emenda, multa. Charta Ansbaldi Monachi pro S. Willibordo Episc. apud Marten. tom. 1. Amplius. Collect. col. 18 : *Tibi domus... quidquid ego istudem jure laborare vultum sum, hoc est, cassis, cartellis... mobilis cum immobilis, cum monumentis istudem aspicientibus, x. servientes gregariis, Hocchifanna, cum ingressu et egressu, etc.*

* Nisi idem sit quod *Hochia*, vel coloni, qui *Hochiam* colunt.

HOCKETTOURS, in veteri Statutu, quod Ragman nuncupant, apud Spelmanum : *Que nul en quevelant, n'en repaignant, ne soit surpris nen cheson pur Hocketours, ou barrestours, paront que la verité ne soit enue. Vide Barator in Baratum.*

† **HODEGITRIA**, Vox Græca, viz Dux, appellata est imago B. M. Virginis quoniam D. Lucam depinxisse dicunt; eo quod, cum expulsus Latinis Michael Palæologus urbem triumphans ingrederetur, imaginem hanc sibi prælatum pedes secutus fuerit. Gregoras lib. 4 : *Post dies complures Imperator Cyp. intrat non prius tantum, quam ascrascentia Delipora, quam quinsi via monastriacum Hodegitriam nuncupant, imago per portam, que Aurea dicitur, ingressa est etc. Plura vide apud Hofman.*

HODIE, Theodoricus de Inventione S. Celsi Episcopi Trevirensis. n. 16 : *Cujus memoria, quamdiu Hodie dicitur, semper est in benedictione habenda.*

HODIEDUM, pro Etiamnum hodie. Historia fundationis Monasterii Gladbachensis : *In grandi campo lapide, quem Hodiedum cerere locat.*

† **HODIETEXES**, Ad hodiernam diem, hodieque. Vita S. Reguli Episc. tom. 3. Martii pag. 834 : *Ubi ob incolis Hodie tenus suppliciter Deus et colitur.*

† **HODIUM**, Mensura frumentaria apud Belgas. Descriptio bonorum domini de Esko ex Archiv. S. Audomari : *Et debet quodlibet caput unum Hodium avenæ. Statuta MSS. Capit. S. Audomari ann. 1434 : *Fabrica propter hoc habebit in posterum ix. Hodia avenæ inde super hoc deductis prædi-**

citis xlii. quarteris cum dimidio avenæ... etc. remanebant ad opus fabricæ vii. Hodia cum duobus quarteris et dimidio avenæ. Capiebat quaterium Hodium 8. quarteris; si quidem 13. quarteria cum dimidio addis 7. Hodia duobusque quarteris et dimidio complent assignatum novem Hodiorum numerum. Vide Hodus et Hodius.

* **HODIUM**, pro Odium, in Lit. ann. 1358. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 193. art. 18.

* **HODIUS**, ut Hodium 1. Mensura frumentaria apud Belgas, vulgo *Huet*. Charta Joanne comit. Fland. ann. 1230. in Suppl. ad Miræum pag. 89. col. 2 : *Donnvi eadem monasterio septem modios et tres Hodias spicarii frumentis et elemosinis spicarii Brugensis. Alio ann. 1275. ex Chartul. 1. Fland. in Cam. Comput. Insul. : *De chascun Hod de fourment quatre deniers, et de chascun Hod d'avoine deux deniers, etc. Huet non semel ibid. Hodio octo modium faciunt, in Ch. ann. 1458. ex ead. Cam.**

HODEPORICUM, Iter, via. Historia Translat. S. Sebastiani cap. 14. n. 69 : *Hodeporico licet difficile expleto, ... Romam ingreditur. Alias Hodaporicum, est itinerarium, sive itineris descriptio.*

† **HODEPORICE INCOMMODITATES**, Itineris incommoda. Vita S. Rigoberti Archiepisc. Remensis. tom. 1. Januar. pag. 179 : *In itinere a domino Archiepiscopo et precepto secum ducere volebat, et iste Hodaporicos incommoditates vitando, nolebat etiam cum adhuc sopas esset.*

HODUS, Mensura frumentaria, apud Flandros, vulgo *Hord*. Charta Theodorici Comitis Flandr. ann. 1187. apud Miræum in Donat. Belg. lib. 2. cap. 65 : *Considerantes hæc in victu et vestitu eis non posse sufficere, triginta Hodos tritici mensuræ Brugis in spicario... persolvendos... addiderunt. Infra : *Eique in usus suos assignaverunt 5. pisas caseorum, 24. Hodos avenæ, 300. anguillas, etc. Vide Hodium.**

HOECKENSES, [Ita appellati quidam factiosi in Hollandia sub ann. 1530.] Vide *Cabelgenes*.

* **HOELLUS**, Ligo, Gall. *Hoe* vel *Houe*; unde diminut. *Hoette* et *Huette*. Lit. remis. ann. 1357. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 75 : *Quendam mortellum cum uno Hoello ferreis furtive cepit. Quendam lignonem, aliter Hoellum, accepit ibid. ch. 89. Alio ann. 1408. in Reg. 163. ch. 47 : *Le suppliant print une Huette;... et lui gasta laditte Huette... Lui donna un autre cop de laditte Huette. Jehan Lalsné envola guerre une Huette pour esrachier et ostrer une pierre, in aliis Lit. ann. 1374. ex Reg. 106. ch. 263. Fulot, eodem sensu, in aliis ann. 1431. ex Reg. 184. ch. 121 : *Lesquelz vignes le suppliant ait n'aignes fait essarter et labourer ou Fulot, etc.***

* **HOKYA**, Modus agri cum habitatione coloni, idem quod *Haba* et *Manus*. Vide in his vocibus. Charta ann. 1276. apud Miræum tom. 2. novæ edit. pag. 865 : *Feudum viris religiosis abbati et conventui monasterii Locii sancti Bernardi... quinqueingenta Horvas sive mansos wistiane, jacentes in parochia de Hastel et unamquingue Horvum sive mansum duodecim bonaria continentem.*

† **HOEVE**, Hor, Hora, Vide in *Hab.* * **HOFF**, Consili. Erici reg. Daciae n. 1282. apud Ludewig. tom. 12. Reliq. MS. pag. 205 : *Promissimus semel in anno media Quadragesima parlamentum, p. dicitur Hoff, debeat celebrari. Germanice* Eccardo ad Leg. Salic. tit. 62. Hoff, etc. quod Ambitus, circuitus.

HOFFATA, Prædii rustici species : *Coltis, ex Germanico, Hoff. Charta Heria Imp. ann. 1111. in Metrop. Salisburg. tom. 2. pag. 549 : *Unam Hoffstam et Fintberch, unam habum ad Strinwell, vici ad Sunbach et ad Winzhain, 1. Hoffstam in loco, qui dicitur Alburg, et duas pons decimationis ejusdem Ecclesiam cum anhuber, etc. Occurrit ibi pluries, et in Chas Ulrici Episc. Pataviensis ann. 1144. id. pag. 553. 554. 556. 557. Vide Hala et Hova, §§. Leg. Hoffstam.]**

† **HOFFGERICHT**, Germanica vox. Chron. Noriberg. apud Oefelium tom. 1. Script. rer. Boicar. pag. 337. col. 2 : *Ad Dominum 1399. Argentinenses bellabant ut regem Wictzeslau, qui eis civitat ad iudicium suum, dictum Hoffgericht.*

† **HOPPORCI**, vox ibrida, ex Theobonico, *Hof*, villa; et porcus; Porci villa alicujus. Charta Philippi Flandrie Comitis ann. 1187. apud Miræum tom. 1. Diph. Belgic. pag. 552 : *In Quadragesima duas anguillas, sive carum pretium, et Theobonibus vero viginti novem denarios et Hopporci in officio Diakini de Caceria, qui et irrevocablitter a se et a suis successoribus in perpetuum solvendo assignaverunt.*

* **HOFGALIXUS**, Procurator aulae, Germ. *Hofgelnin*, in Histor. Frising. lib. 2. part. 1. cap. 129. Vide Haltungs. Gloss. German. col. 933.

HOFGARCHIA, Vide *Curtimarchia*. **HOFGARDERS**, Villarum vel domorum custodes, ex Theuton. *Hof*, villa, fundus, area, solum, hortus, et *Ward*, arcus, Consuetudines Arkenes ann. 1210. in Tabulario S. Bertini : *Extraneis quocumque tempore de navis dant 1. den. Hofgardes liberi sunt de thelono.*

HOGA, Hogia, Hogium, et *Hock*, Bogum, Mona. colite a German. *hock*, lat. *hock*, editus, excelsus : unde Anglia solita est, *ex hock*, pro monte, *ex* in v. statuto. Sic in Domesdei hundredum de Gethelto in Comitatu Norfolk. *Hreodgic*, i. mons viridis. Liber Shanaburgh apud Spelmanum : *Item Comitatus predicti predictio Edwino (de Shanburgh) dam de Neteaham (hodie Suetnam) agrum, cum toto dominio integro, et p. alius terras in Comitatu Norfolkie : et aliter dedit et unum planiciem non cum sed vastatum, versus Orientem, a p. villa per sex miliaria Anglica, sive Edwino invellit quondam coltem et B. petrum, et ibi inciperet edificare domum villam, et vocaret illam Stanhock, que postea vocabatur Stanhoke. Scilicet Stanhockium montem lapideum : enim lapidem, Hogia montem sonat. Vide Hallon, Colliculus, vulgo *Erance*, rideo. Chartul. Cor. sig. B. ad ann. 1427. fol. 69. v. : *Deum jure, teneat, sicut et terror de Bonni, etc. que on dist les rics de Coqueret, teneat**

canibus dandis, ac ipsorum custodibus, qui Holiti vocantur. Diction. Bohed. Lat.: Holiti, deglabare, fondere; quod ad ejusmodi obliuionem pertinet.

HOLMUS. Vide *Halmus*.

HOLBLATTUS. Totus ex blatta, seu porpura. Charta Donationis Ecclesie Cornutianae, edita a Snaresio: *Fela irremcorica Holblatta* 3. Ibidem: *Fela holoserica Holblatta* 3. etc.

† **HOLCAUSTA.** Hostie Eucharisticæ. Fragmenta Hist. MSS. apud Stephanot. tom. 2: *Tanta in altari Holcausta offerantur, quæ populo sufficere debeat. Quod si remanserint in crustina non reseruentur, nisi propter viaticum eorum qui moriuntur sunt, ne quis Christianus sine communione sancta moriatur; sive propter vitam custodiam Ecclesie, ne virtutes adversarie nocere valeant loci, etc.*

† **HOLCAUSTOMA.** vox Græca ὁλοκαύτωμα, Sacrificium, sic dictum quod in eo tota victimæ crematur. Tertullianus lib. 5. adversus Marcionem cap. 5: *Quid stultius, quid infamius, quam sacrificiorum cruentorum et Holocaustomatum adororum a Deo exacto? Vite Patrum Emeritensium tom. 2. Concil. Hispan. pag. 655: Quorum scilicet Solvitur noster Jesus Christus animas obito puriores... velut Holocaustum suscipimus, ceteris martyrum in celesti scenario collocat.*

† **HOLCAUSTUM.** Eadem notione, passim.

† **HOLCAUSTUM,** pro *Encastum*, vel incensum, atramentum. S. Wilhel. Constit. Hirsau. lib. 1. cap. 24: *Pro signo Holocausti, generali posito aque, signum scribendum adde.*

HOLCHRYSTES. Totus aureus, Græc. ὁλόχρυσος. Gregorius Turonensis lib. 10. Hist. c. ult: *Fuit autem faber lignarius, faciens etiam turres Holochrystas, ex quibus quadam apud nos retinebantur.*

† **HOLCOTINUS.** Nummi Egyptii genus, forte integri auri unciæ vel amplius appendens. Ita Bollaodist ubi de SS. Pachomio et Theodoro tom. 3. Maii pag. 340: *Respondente autem fratre, nequaquam illa futurum, sed pro centum Holcotinus velle emere frumentum, ejus arbitrio æstimandum.*

HOLOGRAFUS, vel *Ologrus*, ὁλόγραφος, Acta vetera ex Collectione Conciliorum Grægoianæ, apud Baron. ann. 325. n. 8: *Edidi Canones sanctorum Patrum Olographa manu meâ subscripta.* Fragmenta S. Hilarii: *Exemplum Epistolæ, quæ Athanasium reum non esse Holographi manu Valens scripsit, et Ursacius subscripsit.* ὁλόγραφος innotuissimus, apud Eusebium lib. 6. Hist. Eccles. cap. 24. ubi videbatur Valensius. [* *Holographum testamentum, apud Isidor. in Origin. lib. 5. cap. 24. sect. 7. et in Nov. Valen. III. de testam. II. 21. const. 2.*]

† **HOLSERICUS,** et *Holosericalis.* Totus ex serico, a Græco ὅλος, et Latino Sericum. Concil. Hispan. tom. 2. pag. 640: *Fuit in loco ameno, ubi erant multi odoriferi flores, herba viridissima, roseæ et lilie... vela Holoserica innumerabilla.* Codex MS. ex Abbatia. S. Huberti fol. 16: *Videres neminem se posse continere a lacry-*

mis, cum tantarum paulo ante deliciarum juvenis, iam subito mutatus ad mundi contentionem inde se accingeret ne pretiosissimas Holosericalis habitus vestes cum tunica Holoserica sponte sua spoliatu abijceret.

HOLOTA, Polonica vox. Vide infra *Odota*.

HOLYTERUS, Purpureus: vestes holotere, quæ totæ vero colore, ὁλόχρως, seu purpureo tinctæ sunt absque ullius alterius coloris permixtione: quomodo fuisse indicantur in leg. 3. Cod. Theod. de Vestibus holoveris. (10. 21.) Vox hybrida ex Latino et Græco composita. Ita Salmasius, Petavius, Cerdæ, etc. Ferrarius de Re vestiaria lib. 3. cap. 10. contractam ex ὁλόχρως putat. Procopius in Histor. arcena pag. 112. 1. Edit. ὁλόχρως tincturam et colorem fuisse, qui Regum proprius erat, indicat. Anastasius in Hormisdæ PP.: *Pallia Globera blatta, etc.* In Joanne II.: *Pallia Globera auro tincta tunciorum.* In Paschali pag. 153: *Alam vestem de stamine cum periculis de Olovo.* Ita pag. 152. 156. 161. 163. 164. 165. 204. 206. etc. Vide præterea Turnebum lib. 1. Adv. cap. 13.

HOLYVITREUS, vel *OLIVITREUS,* Totus vitreus: vox hybrida. Acta S. Marcelli Martyris: *Ad atrium divi Namonis, ubi effigies Olivitree celsæ columnæ adorabatur collocata fastigio... perducitur.* Acta S. Sebastiani n. 54: *Habeo, inquit, cubiculum Holovitrem, in quo omnis disciplina stellarum ac mathesis mechanica est arte constructa.* Olivitrem nude occurrit in Glossar. Arabico Lat. Charta Ferdinandi M. Reg. 101. apud Anton. de Types in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 6: *Cruentum aureum cum lapidibus coarctum Olivitrem, etc.* Occurrit ibi pluries. Alia ejusdem: *Calicem et patrem ex auro cum Olivitree, etc.* Ibidem: *Alud argentum habet opera Olivitree.*

† **HOLYVITREUS,** nude pro Seypho vitreo. Vita S. Odilouis Abb. æc. 6. Bened. part. 1. pag. 169: *Accepto confestim parvo Holyvitreo infudit merum, et singulis pro benedictione largitur potum.*

† **HOLTZ.** Glossæ Cesar. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 663. col. 1: *Quæ ligna vulgariter appellantur kunkiges Holtz sine widgele.*

† **HOLULARE,** pro *Ullulare.* Epist. Prælatorum et Baronum etc. pro liberatione Caroli Principis Salern. apud Rymer. tom. 3. pag. 318: *Ad vos, excellentissime domine, tanquam ad singulare spei nostræ refugium, Holulantes una voce clamare compellimur.*

† **HOMAGIALIS,** HOMAGIATUS, HOMAGIUM, etc. Vide post *Hominium*.

† **HOMAGIUM,** Obsequium, cultus; ut infra *Homon.* Chron. Pontif. Leon. Urberv. edit. Lamii pag. 163: *Silvester, natione Gallicus, nomine Gilbertus... Ille primum juvenis Floriacensis cenobii in Aurlianensis diocesis monachus fuit, sed dimisso monasterio, Homagium diabolo fecit, ut sibi omnia ad votum succederent; quod diabolo promissum implere. Ipse obsequiis diaboli insistens, etc.* Vide alia notione in *Hominium*.

† **HOMALLARE.** Vide *Homallus*.

† **HOMATA.** Modus agri vicis constituta, circiter journalia complectens, nostris

Hummée. Charta Gazoo. episc. Laudun. ann. 1313. in Reg. donator. Caroli IV. et Phil. VI. ex Cam. Comput. Paris. fol. 11. supra: *Gerardus de Paigney supradictus, et nos quondam pectum vineæ, circiter quatuordecim Homatas vineas continentes... ad possessionem nostram auctoritate vellemus... ecccl. Laudun. ann. 1374. in Reg. vi. Chartoph. reg. ch. 44: Item alium vinearum... continentem circa duas Homatas seu semi-homatas. Pluries ibi. Quatuor Homatas vineas, in Terrear. ann. 1502. Homatie le vignes, in Ch. ann. 1339. ex Tabul. S. Juss. Laudun. Alia aoo. 1369. in Reg. 91. et 429: Item environ huit jours de vignes, séens au terroir de Moisy... conteneant trois Hommées... Item Hommies et demie en nuelles. Major ergo Homata, quam mecum, quæ Dies vel Journal dicitur, quantitas scilicet uno die potest homo laborare vel fodere; repudianda itaque Homatie hominis proposita in Diction. Trevolt. Omnia eodem intellectu, in Charta ann. 1374. in Reg. 105. ch. 474: Item environ dix Ouns de vignes ou foinage de Brene. Neque alibi vocat vox Omite in Charta comput. inter Phil. V. reg. Franc. et episc. Tornac. ann. 1380. ex Cod. reg. 8448. 2. s. fol. 90. et: *Ernauls li queus pot terre... une Omite et demie, demi chapon et sis Loenons... Des Omiers, un chapon et douze Lovistes.* Vide infra *Homete* et *Hominata*.*

† **HOMATICUM,** Idem quod *Hominia*, professio feudalitatis. Charta ann. 1508. n. Cod. reg. 8407. 2. s. fol. 28. v. r.: *Ca. hominibus et feminibus, militibus et clericis hominum et militum, etc.*

† **HOMARIUS.** Vide *Hobarii in Hæbe*.

† **HOMÆGIUM.** Eadem notione, Charta ann. 1337. in Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 48: *Fidelitibus, Homægiis viri Homægi, et alius servitutes cujusqueque generis, etc.*

† **HOMELA.** Gall. *Houdon.* Vide *Houd*.

† **HOMEN.** Obsequium, cultus. Forn. liter. pro stipendii militum stratis cotidieo ex Cod. reg. 4189. fol. 11. r.: *Si delinquentibus terminis et criminis patroribus pena debita infigitur... Homen et nomen Domini ampliat. Vili supra Homagium.*

† **HOMENAGIUM,** HOMENATICUM. Vide io *Hominium*.

HOMENCHA. [Idem quod *Hominia*] Tabular. Nantoliense in Pictoniæ. ubi 1165: *De achapmentio 5. sol. et Homenchu in villa, quæ Vella vocatur, etc.* Occurrit hæc vox non semel in hoc Tabulario.

† **HOMENESCO.** Promissio sacramenti firmata, obsequium fide vasalli asserit. Charta hominii æra 1241. in Chart. Campan. ex Cam. Comput. Paris. in: *Super omnibus fecit Homenesco Bismus Agramont Sancio regi Navarra, pro 12 fide et sine malo ingenio, quod tenet et conveniant.*

† **HOMENSTRA.** La mappa. Gloss. Lat. Ital. MS.

† **HOMENTUM.** La massa del ventu. eod. Glossar.

† **HOMESOKES.** Vide *Homescan*.

† **HOMETA,** et supra *Homata.* Charta ad mort. pro monast. S. Auberti Cisterciensis ann. 1405. in Reg. 160. Chartoph. reg. 333: *Unam vineam... continentem quatuor-*

Hometes cum dimidia, quingue virgas in percutus. Pluries ibi.

HOMETUM, Domus, edes, mansio.
HOMETUM, Regestum Paris. Parlamenti.
 R. l. 41. In Arresto ann. 1577: *Homet quod teneatur ab eo tanquam ab antepor parangium, juxta consuetudinem anno.*

HOMICIDIUM, Cum quis hominem occiderat. Leges Henrici I. cap. 80: *Qui homicidium committit fecit homicidium, homicidium, sicut causa fuerit, memorem vel pecuniaria emendationis reus* [Thorp. § 8. *Homicidium*.]

HOMICIDIA, de animalis. Jacobus I. Rex can. in Foris Ovensib. ann. 1247: *... qui alterum occidit: Alter (domesticus) homicidia bestia est, etc.... Si volere bestiam vivam, que extitit Homicidia sua, etc. Occurrit ibi pluries.*

Homicidii pena, hoc est suspensio vel solemnem ex sententia mulctatus fuisse, que hominem occiderat, etiam nostra fore usque tempora, pluribus scriptis patet, que hic describere non esse instituti visum est. Consuet. MSS. fol. 57. r. : L'an de grace

... fu pris à Fontenai un pourceul, qui a mangé un enfant, ... et fu ars en la mer de S. Genevieve à Fontenai. ann. 1352. MS. : *Au bourreau faire pendre une truie qui avoit mangé enfant, jui. soie.* Lib. rub. fol. parvo sans publ. Abbavil. fol. 53. v. : *Uns sont en cheste ville, que uns vers ochist enfant, fil Guifford Lengles leulien, en la*

Gile, pour lequel fait et par grant honneur de conseil, on trayna et pendit vers, et fu pendus par les piés, et en uns traits cloies le veigille S. Fanchon

de Jevrier l'an 1353. Ibid. fol. 160. : Il avint n'agaves que un pourceul en la juridiction, en le melson de Alianne

homant, murtit le fil dudit Alianne; lequel fuist ledit pourceul fu prins par sergens de Pontien et menés à la court

homant; et depuis fu tant poursu par divers les officiers du roy nois. tant

pendu nous fu comme à no droit. Lequel vol fu pour ledit fu traines et pendus par les ganches de derriere; et fu ladite

action faite par nostre conseil de Paris l'iii. jour de Février l'an 1378. Alius

exemplum ad ann. 1414. legere est. fol. 194. Sentent. ann. 1641. 11. Dec. *Archev. de Meudon: A tous reux etc. Guy*

guyllon praticien en cour laye, lieutenant

présence desdits defendeurs ladite truie sera étranglée et traînée à la queue d'un cheval par les carrefours de cedit lieu et jetée à la voirie. Et outre condamnons lesdits defendeurs en vingt quatre livres Parisis de réparation civile envers les pere et mere dudit enfant et huit livres Parisis d'amende, etc.

Quem usum sic suggillat Bellum. MS. cap. 80: Li anen qui ont justicier en leurs terres, si font justicie des bestes, quant elles metent aucun à mort. Si comme se une truie tue un enfant, il le pendent et traitent, ou une autre beste: mes que est noens à fuire, car bestes muez n'ont pas entendement qu'est biens ne qu'est maus; et por che est che justicie perdue.

HOMICIDALIS, Homicidium spectans. RATHERIUS Episc. tom. 2. Spicileg. Acher. pag. 216: *Cum... de sola peccatione Homicidii pergeretur solummodo causa.*

HOMICIDALITER, Ac si homicidii reos esset. Vita S. Joan. Laudens. episc. tom. 3. Sept. pag. 164. col. 1: *Memini cum in ipso prope canalicus dies caumate se incurrerant... nec nate inde exisse, quam omne quadraginta dierum curriculum Homicidialiter elapsum esset.*

HOMICIDIA, et, jux cognoscendi de homicidio, vel etiam multa pecuniaria propter homicidium. Charta a Jacobo Rege Aragon. recognita ann. 1313. tom. 8. Spicileg. Acher. pag. 268: *Et sic totum donum et firmo et laudo, videlicet Homicidia, cucullas, fermancius et justitias, quod ibi esse possunt.*

HOMICIDIUM, Hominum carnes, cujusmodi in preliis, Carnage, nostris. Lupus Protospata: *An. 946. factum est Homicidium Bari menze Decemb. inter civis. Idem ann. 1043: Abilitate ad civitatem Matrem, et fecit ibi grande Homicidium.*

HOMICIDIUM, Multa pecuniaria propter homicidium. Donatio Alphonso VI. pro Monast. S. Facundi tom. 3. Conc. Hispan. pag. 284: *Homo percussus si ad mortem venerit, et dixerit Clerico, quia ille homo percussit me unde morior, per testimonium Clerici dabit Homicidium. Charta Willelmi Comiti. Ceritan. ann. 1071. in Append. ad Marcan Hispan. col. 1162: *Dono ad prefato canobio... omnes apparatus, sive uestigias, sive census, sive usaticos, sive Homicidia, etc.**

HOMICIDIUM, Eodem significatu. Charta ann. 1114. MS. : *Donamus vobis... totos clunios et districtos de mercato toto de Biteris, quod habeatis inde tertiam partem et nos duas... exceptis ipsis Homicidiis et excoquilamentis, quos ego et uxor mea et infantes nostri retinemus in nostro dominio.*

HOMICIDIUM, Eadem notione. Concil. Legion. ann. 1012. inter Hispan. tom. 3. pag. 190: *Item mandamus ut Homicidia et ramos omnium ingenuorum hominum Regi integre reddantur.*

Homicidium a muretro ita distinguitur Assis. Hieros. cap. 91: *Murtre et Homicide ne puet estre en un cors... car murtre est fait en repro... et celui à qui l'on don cors, dequai il receut mort, est Homicide. Ea cap. 94: *Homicide est quant home est tué en apert devant le gent en meslée.* [* Vide Grimm.*

HOMICIDIUM, Eadem notione. Concil. Legion. ann. 1012. inter Hispan. tom. 3. pag. 190: *Item mandamus ut Homicidia et ramos omnium ingenuorum hominum Regi integre reddantur.*

Homicidium a muretro ita distinguitur Assis. Hieros. cap. 91: *Murtre et Homicide ne puet estre en un cors... car murtre est fait en repro... et celui à qui l'on don cors, dequai il receut mort, est Homicide. Ea cap. 94: *Homicide est quant home est tué en apert devant le gent en meslée.* [* Vide Grimm.*

HOMICIDIUM, Eadem notione. Concil. Legion. ann. 1012. inter Hispan. tom. 3. pag. 190: *Item mandamus ut Homicidia et ramos omnium ingenuorum hominum Regi integre reddantur.*

HOMILETA, Concionator. Faber in Thesaro.

HOMILETICUS, Ad conciones pertinent, ibidem.

HOMILIE, Familiares collationes, que a Presulibus habebatur in adibus sacris, in quibus et interrogabant populum, et interrogabantur a populo: ita enim tradit a 1290 seu oratione distinguit Photius in Bibl. Cod. 172. unde Tractatus populares dicuntur S. Augustini in Psalm. 118. in Proemio: *Statui autem per sermones id agere, qui profuerunt in populo, quos Græci homilias vocant. Idem Epist. 2. ad Quodvultudem prefixa lib. de Hæresib. : Tractatus populares, quos Græci Homilias vocant. Victor. Vitens. lib. 1. de Persecut. Vandal. de eodem S. Augustino: *Usque ad illud tempus co. jam xxx. et duos consecrati libros, exceptis innumerabilibus Epistolis, vel Expositione titulis Psalterii et Evangeliorum, atque Tractatibus popularibus, quos Græci Homilias vocant. Sæculari lib. de Divinis lect. cap. 17: *Modo enim doctrinam viri, aut libros divinarum inspirationum conficiunt, aut invicem se Epistolarum gratia constolantur, aut populus dulcissimo sermone delectant, Homilieticus sermo, apud Aeneam Parisiens. Episc. adversus Græcos cap. 86. et Nicol. Trivetum ann. 1180. [Ad quod (Concilium) venit civis Pisanus quidam nomine Burgundio in Græca Latinoque lingua peritus, offerens Evangelium S. Johannis expositum sermone Homilietico.] Rufinus in Prologo ad Originis lib. xpi apptus: *Libellus Originis, quos Homilieticos appellavit.****

HOMILIE, Familiares collationes, que a Presulibus habebatur in adibus sacris, in quibus et interrogabant populum, et interrogabantur a populo: ita enim tradit a 1290 seu oratione distinguit Photius in Bibl. Cod. 172. unde Tractatus populares dicuntur S. Augustini in Psalm. 118. in Proemio: *Statui autem per sermones id agere, qui profuerunt in populo, quos Græci homilias vocant. Idem Epist. 2. ad Quodvultudem prefixa lib. de Hæresib. : Tractatus populares, quos Græci Homilias vocant. Victor. Vitens. lib. 1. de Persecut. Vandal. de eodem S. Augustino: *Usque ad illud tempus co. jam xxx. et duos consecrati libros, exceptis innumerabilibus Epistolis, vel Expositione titulis Psalterii et Evangeliorum, atque Tractatibus popularibus, quos Græci Homilias vocant. Sæculari lib. de Divinis lect. cap. 17: *Modo enim doctrinam viri, aut libros divinarum inspirationum conficiunt, aut invicem se Epistolarum gratia constolantur, aut populus dulcissimo sermone delectant, Homilieticus sermo, apud Aeneam Parisiens. Episc. adversus Græcos cap. 86. et Nicol. Trivetum ann. 1180. [Ad quod (Concilium) venit civis Pisanus quidam nomine Burgundio in Græca Latinoque lingua peritus, offerens Evangelium S. Johannis expositum sermone Homilietico.] Rufinus in Prologo ad Originis lib. xpi apptus: *Libellus Originis, quos Homilieticos appellavit.****

HOMILIE, Familiares collationes, que a Presulibus habebatur in adibus sacris, in quibus et interrogabant populum, et interrogabantur a populo: ita enim tradit a 1290 seu oratione distinguit Photius in Bibl. Cod. 172. unde Tractatus populares dicuntur S. Augustini in Psalm. 118. in Proemio: *Statui autem per sermones id agere, qui profuerunt in populo, quos Græci homilias vocant. Idem Epist. 2. ad Quodvultudem prefixa lib. de Hæresib. : Tractatus populares, quos Græci Homilias vocant. Victor. Vitens. lib. 1. de Persecut. Vandal. de eodem S. Augustino: *Usque ad illud tempus co. jam xxx. et duos consecrati libros, exceptis innumerabilibus Epistolis, vel Expositione titulis Psalterii et Evangeliorum, atque Tractatibus popularibus, quos Græci Homilias vocant. Sæculari lib. de Divinis lect. cap. 17: *Modo enim doctrinam viri, aut libros divinarum inspirationum conficiunt, aut invicem se Epistolarum gratia constolantur, aut populus dulcissimo sermone delectant, Homilieticus sermo, apud Aeneam Parisiens. Episc. adversus Græcos cap. 86. et Nicol. Trivetum ann. 1180. [Ad quod (Concilium) venit civis Pisanus quidam nomine Burgundio in Græca Latinoque lingua peritus, offerens Evangelium S. Johannis expositum sermone Homilietico.] Rufinus in Prologo ad Originis lib. xpi apptus: *Libellus Originis, quos Homilieticos appellavit.****

HOMILIE, Familiares collationes, que a Presulibus habebatur in adibus sacris, in quibus et interrogabant populum, et interrogabantur a populo: ita enim tradit a 1290 seu oratione distinguit Photius in Bibl. Cod. 172. unde Tractatus populares dicuntur S. Augustini in Psalm. 118. in Proemio: *Statui autem per sermones id agere, qui profuerunt in populo, quos Græci homilias vocant. Idem Epist. 2. ad Quodvultudem prefixa lib. de Hæresib. : Tractatus populares, quos Græci Homilias vocant. Victor. Vitens. lib. 1. de Persecut. Vandal. de eodem S. Augustino: *Usque ad illud tempus co. jam xxx. et duos consecrati libros, exceptis innumerabilibus Epistolis, vel Expositione titulis Psalterii et Evangeliorum, atque Tractatibus popularibus, quos Græci Homilias vocant. Sæculari lib. de Divinis lect. cap. 17: *Modo enim doctrinam viri, aut libros divinarum inspirationum conficiunt, aut invicem se Epistolarum gratia constolantur, aut populus dulcissimo sermone delectant, Homilieticus sermo, apud Aeneam Parisiens. Episc. adversus Græcos cap. 86. et Nicol. Trivetum ann. 1180. [Ad quod (Concilium) venit civis Pisanus quidam nomine Burgundio in Græca Latinoque lingua peritus, offerens Evangelium S. Johannis expositum sermone Homilietico.] Rufinus in Prologo ad Originis lib. xpi apptus: *Libellus Originis, quos Homilieticos appellavit.****

HOMILIE, Familiares collationes, que a Presulibus habebatur in adibus sacris, in quibus et interrogabant populum, et interrogabantur a populo: ita enim tradit a 1290 seu oratione distinguit Photius in Bibl. Cod. 172. unde Tractatus populares dicuntur S. Augustini in Psalm. 118. in Proemio: *Statui autem per sermones id agere, qui profuerunt in populo, quos Græci homilias vocant. Idem Epist. 2. ad Quodvultudem prefixa lib. de Hæresib. : Tractatus populares, quos Græci Homilias vocant. Victor. Vitens. lib. 1. de Persecut. Vandal. de eodem S. Augustino: *Usque ad illud tempus co. jam xxx. et duos consecrati libros, exceptis innumerabilibus Epistolis, vel Expositione titulis Psalterii et Evangeliorum, atque Tractatibus popularibus, quos Græci Homilias vocant. Sæculari lib. de Divinis lect. cap. 17: *Modo enim doctrinam viri, aut libros divinarum inspirationum conficiunt, aut invicem se Epistolarum gratia constolantur, aut populus dulcissimo sermone delectant, Homilieticus sermo, apud Aeneam Parisiens. Episc. adversus Græcos cap. 86. et Nicol. Trivetum ann. 1180. [Ad quod (Concilium) venit civis Pisanus quidam nomine Burgundio in Græca Latinoque lingua peritus, offerens Evangelium S. Johannis expositum sermone Homilietico.] Rufinus in Prologo ad Originis lib. xpi apptus: *Libellus Originis, quos Homilieticos appellavit.****

HOMILIE, Familiares collationes, que a Presulibus habebatur in adibus sacris, in quibus et interrogabant populum, et interrogabantur a populo: ita enim tradit a 1290 seu oratione distinguit Photius in Bibl. Cod. 172. unde Tractatus populares dicuntur S. Augustini in Psalm. 118. in Proemio: *Statui autem per sermones id agere, qui profuerunt in populo, quos Græci homilias vocant. Idem Epist. 2. ad Quodvultudem prefixa lib. de Hæresib. : Tractatus populares, quos Græci Homilias vocant. Victor. Vitens. lib. 1. de Persecut. Vandal. de eodem S. Augustino: *Usque ad illud tempus co. jam xxx. et duos consecrati libros, exceptis innumerabilibus Epistolis, vel Expositione titulis Psalterii et Evangeliorum, atque Tractatibus popularibus, quos Græci Homilias vocant. Sæculari lib. de Divinis lect. cap. 17: *Modo enim doctrinam viri, aut libros divinarum inspirationum conficiunt, aut invicem se Epistolarum gratia constolantur, aut populus dulcissimo sermone delectant, Homilieticus sermo, apud Aeneam Parisiens. Episc. adversus Græcos cap. 86. et Nicol. Trivetum ann. 1180. [Ad quod (Concilium) venit civis Pisanus quidam nomine Burgundio in Græca Latinoque lingua peritus, offerens Evangelium S. Johannis expositum sermone Homilietico.] Rufinus in Prologo ad Originis lib. xpi apptus: *Libellus Originis, quos Homilieticos appellavit.****

HOMILIE, Familiares collationes, que a Presulibus habebatur in adibus sacris, in quibus et interrogabant populum, et interrogabantur a populo: ita enim tradit a 1290 seu oratione distinguit Photius in Bibl. Cod. 172. unde Tractatus populares dicuntur S. Augustini in Psalm. 118. in Proemio: *Statui autem per sermones id agere, qui profuerunt in populo, quos Græci homilias vocant. Idem Epist. 2. ad Quodvultudem prefixa lib. de Hæresib. : Tractatus populares, quos Græci Homilias vocant. Victor. Vitens. lib. 1. de Persecut. Vandal. de eodem S. Augustino: *Usque ad illud tempus co. jam xxx. et duos consecrati libros, exceptis innumerabilibus Epistolis, vel Expositione titulis Psalterii et Evangeliorum, atque Tractatibus popularibus, quos Græci Homilias vocant. Sæculari lib. de Divinis lect. cap. 17: *Modo enim doctrinam viri, aut libros divinarum inspirationum conficiunt, aut invicem se Epistolarum gratia constolantur, aut populus dulcissimo sermone delectant, Homilieticus sermo, apud Aeneam Parisiens. Episc. adversus Græcos cap. 86. et Nicol. Trivetum ann. 1180. [Ad quod (Concilium) venit civis Pisanus quidam nomine Burgundio in Græca Latinoque lingua peritus, offerens Evangelium S. Johannis expositum sermone Homilietico.] Rufinus in Prologo ad Originis lib. xpi apptus: *Libellus Originis, quos Homilieticos appellavit.****

HOMILIE, Familiares collationes, que a Presulibus habebatur in adibus sacris, in quibus et interrogabant populum, et interrogabantur a populo: ita enim tradit a 1290 seu oratione distinguit Photius in Bibl. Cod. 172. unde Tractatus populares dicuntur S. Augustini in Psalm. 118. in Proemio: *Statui autem per sermones id agere, qui profuerunt in populo, quos Græci homilias vocant. Idem Epist. 2. ad Quodvultudem prefixa lib. de Hæresib. : Tractatus populares, quos Græci Homilias vocant. Victor. Vitens. lib. 1. de Persecut. Vandal. de eodem S. Augustino: *Usque ad illud tempus co. jam xxx. et duos consecrati libros, exceptis innumerabilibus Epistolis, vel Expositione titulis Psalterii et Evangeliorum, atque Tractatibus popularibus, quos Græci Homilias vocant. Sæculari lib. de Divinis lect. cap. 17: *Modo enim doctrinam viri, aut libros divinarum inspirationum conficiunt, aut invicem se Epistolarum gratia constolantur, aut populus dulcissimo sermone delectant, Homilieticus sermo, apud Aeneam Parisiens. Episc. adversus Græcos cap. 86. et Nicol. Trivetum ann. 1180. [Ad quod (Concilium) venit civis Pisanus quidam nomine Burgundio in Græca Latinoque lingua peritus, offerens Evangelium S. Johannis expositum sermone Homilietico.] Rufinus in Prologo ad Originis lib. xpi apptus: *Libellus Originis, quos Homilieticos appellavit.****

HOMILIE, Familiares collationes, que a Presulibus habebatur in adibus sacris, in quibus et interrogabant populum, et interrogabantur a populo: ita enim tradit a 1290 seu oratione distinguit Photius in Bibl. Cod. 172. unde Tractatus populares dicuntur S. Augustini in Psalm. 118. in Proemio: *Statui autem per sermones id agere, qui profuerunt in populo, quos Græci homilias vocant. Idem Epist. 2. ad Quodvultudem prefixa lib. de Hæresib. : Tractatus populares, quos Græci Homilias vocant. Victor. Vitens. lib. 1. de Persecut. Vandal. de eodem S. Augustino: *Usque ad illud tempus co. jam xxx. et duos consecrati libros, exceptis innumerabilibus Epistolis, vel Expositione titulis Psalterii et Evangeliorum, atque Tractatibus popularibus, quos Græci Homilias vocant. Sæculari lib. de Divinis lect. cap. 17: *Modo enim doctrinam viri, aut libros divinarum inspirationum conficiunt, aut invicem se Epistolarum gratia constolantur, aut populus dulcissimo sermone delectant, Homilieticus sermo, apud Aeneam Parisiens. Episc. adversus Græcos cap. 86. et Nicol. Trivetum ann. 1180. [Ad quod (Concilium) venit civis Pisanus quidam nomine Burgundio in Græca Latinoque lingua peritus, offerens Evangelium S. Johannis expositum sermone Homilietico.] Rufinus in Prologo ad Originis lib. xpi apptus: *Libellus Originis, quos Homilieticos appellavit.****

HOMILIE, Familiares collationes, que a Presulibus habebatur in adibus sacris, in quibus et interrogabant populum, et interrogabantur a populo: ita enim tradit a 1290 seu oratione distinguit Photius in Bibl. Cod. 172. unde Tractatus populares dicuntur S. Augustini in Psalm. 118. in Proemio: *Statui autem per sermones id agere, qui profuerunt in populo, quos Græci homilias vocant. Idem Epist. 2. ad Quodvultudem prefixa lib. de Hæresib. : Tractatus populares, quos Græci Homilias vocant. Victor. Vitens. lib. 1. de Persecut. Vandal. de eodem S. Augustino: *Usque ad illud tempus co. jam xxx. et duos consecrati libros, exceptis innumerabilibus Epistolis, vel Expositione titulis Psalterii et Evangeliorum, atque Tractatibus popularibus, quos Græci Homilias vocant. Sæculari lib. de Divinis lect. cap. 17: *Modo enim doctrinam viri, aut libros divinarum inspirationum conficiunt, aut invicem se Epistolarum gratia constolantur, aut populus dulcissimo sermone delectant, Homilieticus sermo, apud Aeneam Parisiens. Episc. adversus Græcos cap. 86. et Nicol. Trivetum ann. 1180. [Ad quod (Concilium) venit civis Pisanus quidam nomine Burgundio in Græca Latinoque lingua peritus, offerens Evangelium S. Johannis expositum sermone Homilietico.] Rufinus in Prologo ad Originis lib. xpi apptus: *Libellus Originis, quos Homilieticos appellavit.****

HOMILIE, Familiares collationes, que a Presulibus habebatur in adibus sacris, in quibus et interrogabant populum, et interrogabantur a populo: ita enim tradit a 1290 seu oratione distinguit Photius in Bibl. Cod. 172. unde Tractatus populares dicuntur S. Augustini in Psalm. 118. in Proemio: *Statui autem per sermones id agere, qui profuerunt in populo, quos Græci homilias vocant. Idem Epist. 2. ad Quodvultudem prefixa lib. de Hæresib. : Tractatus populares, quos Græci Homilias vocant. Victor. Vitens. lib. 1. de Persecut. Vandal. de eodem S. Augustino: *Usque ad illud tempus co. jam xxx. et duos consecrati libros, exceptis innumerabilibus Epistolis, vel Expositione titulis Psalterii et Evangeliorum, atque Tractatibus popularibus, quos Græci Homilias vocant. Sæculari lib. de Divinis lect. cap. 17: *Modo enim doctrinam viri, aut libros divinarum inspirationum conficiunt, aut invicem se Epistolarum gratia constolantur, aut populus dulcissimo sermone delectant, Homilieticus sermo, apud Aeneam Parisiens. Episc. adversus Græcos cap. 86. et Nicol. Trivetum ann. 1180. [Ad quod (Concilium) venit civis Pisanus quidam nomine Burgundio in Græca Latinoque lingua peritus, offerens Evangelium S. Johannis expositum sermone Homilietico.] Rufinus in Prologo ad Originis lib. xpi apptus: *Libellus Originis, quos Homilieticos appellavit.****

HOMILIE, Familiares collationes, que a Presulibus habebatur in adibus sacris, in quibus et interrogabant populum, et interrogabantur a populo: ita enim tradit a 1290 seu oratione distinguit Photius in Bibl. Cod. 172. unde Tractatus populares dicuntur S. Augustini in Psalm. 118. in Proemio: *Statui autem per sermones id agere, qui profuerunt in populo, quos Græci homilias vocant. Idem Epist. 2. ad Quodvultudem prefixa lib. de Hæresib. : Tractatus populares, quos Græci Homilias vocant. Victor. Vitens. lib. 1. de Persecut. Vandal. de eodem S. Augustino: *Usque ad illud tempus co. jam xxx. et duos consecrati libros, exceptis innumerabilibus Epistolis, vel Expositione titulis Psalterii et Evangeliorum, atque Tractatibus popularibus, quos Græci Homilias vocant. Sæculari lib. de Divinis lect. cap. 17: *Modo enim doctrinam viri, aut libros divinarum inspirationum conficiunt, aut invicem se Epistolarum gratia constolantur, aut populus dulcissimo sermone delectant, Homilieticus sermo, apud Aeneam Parisiens. Episc. adversus Græcos cap. 86. et Nicol. Trivetum ann. 1180. [Ad quod (Concilium) venit civis Pisanus quidam nomine Burgundio in Græca Latinoque lingua peritus, offerens Evangelium S. Johannis expositum sermone Homilietico.] Rufinus in Prologo ad Originis lib. xpi apptus: *Libellus Originis, quos Homilieticos appellavit.****

HOMILIE, Familiares collationes, que a Presulibus habebatur in adibus sacris, in quibus et interrogabant populum, et interrogabantur a populo: ita enim tradit a 1290 seu oratione distinguit Photius in Bibl. Cod. 172. unde Tractatus populares dicuntur S. Augustini in Psalm. 118. in Proemio: *Statui autem per sermones id agere, qui profuerunt in populo, quos Græci homilias vocant. Idem Epist. 2. ad Quodvultudem prefixa lib. de Hæresib. : Tractatus populares, quos Græci Homilias vocant. Victor. Vitens. lib. 1. de Persecut. Vandal. de eodem S. Augustino: *Usque ad illud tempus co. jam xxx. et duos consecrati libros, exceptis innumerabilibus Epistolis, vel Expositione titulis Psalterii et Evangeliorum, atque Tractatibus popularibus, quos Græci Homilias vocant. Sæculari lib. de Divinis lect. cap. 17: *Modo enim doctrinam viri, aut libros divinarum inspirationum conficiunt, aut invicem se Epistolarum gratia constolantur, aut populus dulcissimo sermone delectant, Homilieticus sermo, apud Aeneam Parisiens. Episc. adversus Græcos cap. 86. et Nicol. Trivetum ann. 1180. [Ad quod (Concilium) venit civis Pisanus quidam nomine Burgundio in Græca Latinoque lingua peritus, offerens Evangelium S. Johannis expositum sermone Homilietico.] Rufinus in Prologo ad Originis lib. xpi apptus: *Libellus Originis, quos Homilieticos appellavit.****

amicis suis majori Montimontenciaci pro pace reformati inter ipsos. Id est, si fallor, ut reus ei, quem offendit, cum triginta amicis satisfaciatur. Vide illa notione in *Hominium*.

HOMINATA. Observat Menagius Gallavensibus suis *Hominata vinearum*, And. Une hominée de vignes, vocati, quantum vinearum homo per annum colere potest.

* Idem quod supra *Hominia*. Chartul. Theol. ex Cod. reg. 5649. fol. 93. r. s. *Vinea au chousfor versus Hermis continet xv. Hominatas.... Vinea Renaldi continet xij. Hominatas.* Infra: *Hominée*. Occurrit ibi pluries.

* **HOMINATIO.** Professio obsequii sui servitii, quam homo seu vassallus domino suo feudali prestat. Charta Hugon. de S. Mauri apud Menag. in Hist. Sabol. pag. 553: *Quidquid tam homines quam feminæ omnis mæ castellanæ... monachi Miciaensis comitibus... habendum annuunt, corde comitibus letissimum, ita duntaxat, ut Hominatiois eorum non amittat servitium.*

† **HOMINES BONI.** Sic appellati Grandimontenses Monachi. Vide *Boni homines*.

HOMINATIUS. Vide *Hominium*.
* **HOMINIUM.** Professio obsequii obsequii sui servitii. S. Rufini tom. 6. Aug. pag. 819. col. 1: *Ille vero post hoc in hospitali prodierit per dies aliquot commoratus, tandem Hominico facto sancto martyri, et in recognitionem Hominici rovens se oblationem ad ecclesiam ejusdem singulis annis, dum viveret, oblatum.*

HOMINICOLE. ὁμομωνιστῆς, dicti ab Apollinariis Catholicis, quod Deum hominem adorare dicent. Faecundus Hermianensis lib. 19. cap. 3. de Theodoro: *Qui rursum sexto ejusdem operis libro, capitulo 56. adversus eosdem Apollinariistas, qui nos videri volunt Hominicolas, etc.* Vide Athanasium sub finem libri de Incarnatione Domini. Ita etiam dictus Nestorius in Diurno Romano pag. 37: *Et profectus Hominicobi Nestorius Dominice dispensationis infestas, at potius qui odorandæ incarnationis arcum, Deum ab homine separando, distinxerit, etc.* [Vide *Hominicolas*.]

* **HOMINISCIUM.** Præstatio annua, quæ in signum servitutis vel obsequii fit. Charta Aymer. de Narbona ann. 1330. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 539: *Item Palus Thoron facit de usutio, et facere tenet michi et meis singulis annis pro Hominiscio, quatuor denarios Narbonenses.* Pro professione feudali a cliente præstita, vide in *Hominium*.

HOMINIUM. est servitium, seu obsequium, quod homo, seu clienta, vel servus, domino suo præstare tenetur. Formula vetus 48. post Bignonium: *Proterea hæc chartulam redemptionalem in te fieri et confirmare rogo, ut taliter sis ingenuus, nunquam si ab ingenuis parentibus fuisses procreatus vel natus, cum omni precubitu tuo, nec inhi, nec ulli hæredam meorum nullum impendas servitium, nec Hominium, nec libertaticum, nec ullum obsequium, etc.* Ubi *Hominium* est hominis servitium, ut recte definitur ab Ugutine. [Hinc in Gloss. Lat. Gall. Sangerman. : *Hominium, Servitium hominis.*] Postmodum

Hominium, seu HOMAGIUM, dicta fuit

professio illa fidei et obsequii, quam homo, seu vassallus, domino suo feudali præstat ratione feudi, quod ab eo tenet: seu ut definitur a Bractone lib. 2. tract. 1. cap. 33. § 1. est juris vinculum, quo quis tenetur et astringitur ad varentandum, defendendum, et acquietandum tenementum suum in seisinam versus omnes, per certum servitium in donatione nominatum et expressum: et etiam vice versa, quo tenens reobligatur et astringitur ad fidem domino suo servandum, et servitium debitum faciendum. Ita etiam Fleta lib. 3. cap. 16. § 8. Leges Alonsine part. 4. tit. 55. lege 4. *Et Homagie sancto quierre decit, como tornare home de otri, et fueror como suyo, para darle seguridad, sobre la cosa, que promete de dar, o de facer, que la cumpla.* Vetust. Consuetudo Normannie, cap. 29: *Homagie et promesse de garder foy des choses droituieres et necessaires, et de donner ayde.* Britton. in Legib. Angl. cap. 68: *Homage est un lien de droit, dont home est lié et tenu de garantir, acquies, et defendre son tennant en sa seisine vers toutes gens par les services dues del tennement, qui le tendra de luy en service, ou en demene, et sa foi garder desherly, dount autat est le Seigneur tenu a son home, come le home a son Seigneur fors que soulement en reverence.* [Nec prætereundum in Italia vassallagium dicti quod apud nos *homagium* appellatur. Id observant Speculator lib. 4. part. 3. de Feud. art. 2. § 5. Jacobinus de S. Georgio Tract. de Homagii § 5. et Petrus de Vineis lib. 6. Epist. 9. Vide in *Fassii*.] Superius lib. de Administr. sua memorat, *nobilem Regis Dagoberti Cathedralam, in qua, ut perhibere solet antiquitas, Reges Francorum suscepto regni imperio, ad suscipiendam optatum suorum Dominia primum sedere consueverant.* Atque hæc quidem vox, ut et *Homagium*, passim occurrit, adeo ut supervacaneum sit locos laudare, tametsi constet in Libris feudorum non reperiri, sed fidelitatis duntaxat, quæ non tantum sonat, quantum *Hominium*, uti in sequentibus docemus. Sed et interdum *Hominium, hominatus, hominagium, etc.* occurrunt.

* A qua fidei et obsequii professione, nec ipsi regum nostrorum filii, cum ad ipsos, quacunque ratione, feudum aliquod devolvebatur, exempti erant. Ejusmodi est homagium quod exhibet Chartul. episc. Paris. fol. 115. v. s. *Annus Domini 1566, die Jovis proxima post festum B. Andrea apostoli, in domibus dom. episcopi Paris. Parisius in aula inferiori hora prima comparuit personalliter dom. Johannes, dictus de Demmie, filius illius, regis dom. Ludovici Dei gratia Francorum regis, petens se admitti ad Homagium feodi episcopi Paris. scilicet cuatri et castellanie de Montegroy, de quo debebat esse homo et fidelis episcopo Paris. ratione uxoris sue, filie olim bone memorie Odonis ducenti Burgundia, qui, priusquam iter arripere transmarinum, erat homo et fidelis dom. episcopi, nomine dictæ filie sue, nunc uxoris dicti dom. Johannis, quem reverendus pater Reginaldus Dei gratia Paris. episcopus, protestatione prehabita de jure suo quantum ad feudum de Cloia, quod esse solebat de feodo de Montegroy, et nunc est divisum, de quo habere debet episcopus Paris. xx. libras annui redditus super feudum Montegroy, etc.*

recipit et ipsum Johannem per annuendum de dicto feodo. Inventum, salvo nob. suo. Dictas autem Johannem sibi feci H. gum et fidelitatem de dicto feodo, ut dicitur, in presentia multorum, scilicet dom. Fulphi et dom. Gausfridi de Filia militum, consilio dom. regis et multorum aliorum, qui venerant cum ipso Johanne, etc. T. mox Homagium Evenerit.

HOMINISCIUM. [Charta Guillelmi D. Montispessul. ann. 1103: *Qui castella vicariam habuerit faciat Hominium, minus Montispessul. ann. 1103: Qui castella vicaria et membra et totum honorem in Charta ann. 1113. apud Castellum in E. Comit. Tolose præ. 29: Donec capiti, fuit jurare, et facere eidem Comit. Hominium pro Ducatu, etc.*

HOMINATUS. Vectus Charta apud Brix. in Episcopio Pictavi. *Ego Isemerat, ex cetero de casamentis meis quicquid datus fuerit B. Marie et S. Cyprianus, excepta ita detur, ut ex toto produm Hominium. Gregorius PP. VII. apud Justinum: Ut Clericus a laico nunquam justificetur, pro terra, nec pro aliis rebus, qui d. tenent, nec sibi Hominatum faciat, et Chronicon Andree pag. 425. [ex Dars ann. 1097:] *Ut si aliquis feutorum de ipsius centum solidatis, vel tantum in Hominium non perderet, donare voluit, concessit.* Ubi perperam fenatorem, et editum.*

HOMINAGIUM. HOMERAGE, in Comiti Bencharo. tit. 1. art. 8. 27. Leges Paris. part. 4. tit. 55. leg. 4. *Et Homagie tenere decit como tornare home de otri. Fulcius de Dico: Fulco Rechis primus p. p. Blensis Hominagium fecit.* [Chart. Odonis Ducis Burgundie pro Theobaldo Comite Campanie ann. 1214: *Profratrem enim... quod Comes Campanie nobis successores nostris non tenentur Hominagium.*] Regestum Comitis Henrici VIII. ex Camera Comput. Paris. ann. 1244: *Et aum ex la yde le quart de Hominagium des Chevaliers, et le tiers des Hominagies des servens.* [In Charta ann. 1150. Tabul. S. Illidii Claramont. *Hominagium*. Occurrit passim in Regesto Andree. alibi. Le Roman de Philippe de Maris MS.

Cui vienge faire l'Homagie.

HOMINATIO. in Domesico.

* **HOMINATICUM.** Testamentum Guillelmi Comitis Ceritan. ann. 1035. tom. 6. 5. leg. Acher. pag. 434: *Folo ergo et nunc jam dicta Ecclesia de Multo tenet et Bernardus de Castro-sano per monachum dicti filii mei Berengarii, et per suum debeat habere illud Hominaticum.*

* Apud Hispanos potissimum intelligitur cum quis criminis aliusve reus, cum eo quem offendit, vel illius hæredibus, pascitur, ut quoad vixerit, vassallus fieri sit, eoque nomine hominum præstet. Vide *Hominium pro Emda*.

† **HOMINICATUS.** Hist. MS. S. Cyp. Pictavi. pag. 321: *Quidquid ex causis eorum excepto Hominaticum adquirent poterant. Chartularium S. Vandreles. tom. 1. pag. 3065: *Et eis Ecclesiam præstet**

«Ido, a qua etiam terra comitandisami
«nicetus Abbati facio.

1. *apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern.*
110.

Вонжапш. Charta Philippi Pulcri
Fr. ann. 1307. apud D. Brussel de
fed. tom. 1. pag. 288 : *Eundem de
moneta et cursu ipsius, recepit in
Honnagium, presentes sibi in hu-
mili testimonium concedentes.*

1 HOMONIUM. Charta Girardi Abb.
pend. ann. 1240: *Ecclesia nostra iura
neque posset fideliter servare iuravit et
s HOMONIUM quod successores sui si-
m faciant, ita tamen quod ipse nobiscum
iuratum ire cunctus non tenebitur.*

MONAGIUM, Chartularium S. Vincentii Cenoman. fol. 222: *Predictus vero locus in manu domini Johannis Abbatis et omni Capitulo Homanagium et est et quicquid reclamabat in predicta placere et quiete refutavit.*

[ROMANATICUM, in Charta ann. 1146.
ad Columbum de Gente Simian, pag.

{ HOMENAGIUM. Charta Dumbensis ann.
1100: Redemit Homenagium prædictum
per servitium, etc.

1. Homenaticum, in Charta ann. 1069.
 Append. ad Marcum Hisp. col. 1150: *Propter
 amoris quo eum (Episcopum Urgel-
 ensis) dilexerat, noluit suum Homenati-
 cum accipere... Verum pro hac condonatione
 Homenatici, etc.*

1) HOMINATICUM, in Charta ann. 1068.
Sd. col. 1143 : De Hominatico ac de po-
tate et servitio et de fidelitate semper te-
ment et adimpleant supradictam ordinatio-
nem de castro Ageris, ut hoc ita sit fenum
et castro sicut scriptum est ex illo.

Mesagium, truncate, pro *Homenagium*.
Curt. ann. 1361. apud Brandaeon. tom. 4.

March. Lusitan. pag. 372 : *Sit absolutus*
et *quintus ab isto juramento et Menagio*. Ibid. :

et mandato Regis iuraverunt, et Menagen
fecerunt. Passim ibi. Et rursum pag. 271.
2. : iuravit et O imaginem fecit.

Tres *Hominiorum* species distinctas
D. Brussel Tract. de Usu leud. tom.

cap. 8. et seqq. *Primum ordinarium*,
ad hac voce, *homo*, significabatur, tria

mino feudali a vassallo præstanda conti-
 -bus, *fiduciam*, *justitiam* et *servitium*.

nam, in expeditionibus bellicis per dies; *Institiā*, ab ejus curia non de-

ando; *Fiduciam*, illum in placitis generalibus consiliis suis adjuvando, quod aliis

placito. Vide in *Fiducia*. Alterum pla-

quod in voce *Ligius* videre est.

Homini condiciones tribus solent
 primi verbi, quæ sic reddit Cenci
 et Munster tom. 5. Antiqu. Ital. p. 10.

Histor. Murator, tom. 5. Antiq. Ital. med.
Picol. 832. bis : *Drbent vero praefati oppi*
di Romae pontifici omni tempore resti

apollonem, colloquium, placitum, sicut
fidelium militum. Quod à simpli

est paritum initium. Quod a simplici
ge, court et usque dicitur in Lit. Blan
x ducissim. Aurel ann. 1370. ex Ber

11, Chartoph. reg. ch. 125.
Remini con *Homarii* formulam hanc usi

Journal of Management Education 35(10)

tiām sicut descriptis Bracton's lib. 2. cap. 35. § 8: *Deuēdo Homo tenore de tenemento, quod de vobis tenet, (vel aliter, quod de vobis tenet et tenere debet) et fidelem vobis totū contra omnes gentes, (qui vivere poterunt et mori, secundum quosdam) salva fide debita Domino Regi et hereditas suis.* *Ex Littleton's lib. 2. cap. 1. § 1. Anglo-Glossa: ex Littleton's sect. 8. § 1. *Deuēdo, vostre honore de cest jour en avant, de vie et de membre, et de terre honor, et de vōs serra foyall et loyall, et Joy à vōs portera des tenemens, qui joo clayme de tener de vōs, save la fuy, qui joo dey à nostre Seigneur le Roy.* Similes propemodum homagii formulas habent in Regiam Majestat. l. 2. cap. 63. apud Glanvillam l. c. cap. 1. in Fleta lib. 3. apud Glanvillam l. c. cap. 1. in Consuet. Norman. art. 107. Andronicarum l. c. 333. et in veteribus Chartis. In quo verò differat Homagium a sacramento fidelitatis, diximus in verbo *Fidelitas*.*

Homagium feminarum aliis concipitur verbis : neque enim dicit domino, inquit idem Littleton. sect. 87 : *Jeo deveigne vostre feme, pur eeo que n'est convenient, que feme dira, que el devendra feme à aucun home, fors que à sa biron, quant ele est exposee ; puis el dira Jeo face à vous Homage, et à vous serra faillit et total, et foi à vous portera des tenemens, que j'oe teigne de vous ; salue la foi, je doi à nostre Seigneur le Roy.*

In præstandis hominiis observata fuerunt quædam necessariae ceremonie, quæ vasallorum omnimodam erga dominos denotent subjectionem : quas generatim attigit idem Littleton, sect. 83 : *L'hommage est le plus honteux service, et plus humble service de reverence, que franc tenancier peut faire à son Seigneur. Car quant le tenancier fera l'hommage à son Seigneur, il sera disciple, et son test découvrir, et son Seigneur sera son*

et les tenant genoulx devant luy, sans ambideux genues, et tiendra ses mains estendues et jointes ensemble entre les mains le Seigneur; et issint dira, etc. Consuetudo Aurelianensis art. 47 : Et ce fait, doit estre nu teste, sans espee, ne espersions, etc. Melchunensis art. 23 : Un genouil en terre, sans espee, ne espersions. Consuetudo Marchensis art. 189 : La seign d'entrer duns l'hommage d'autrui

esi teltz, c'est à savoir, que le Seigneur seudoit estre requis humblement par son homme. qui veut faire foi et hommage, d'estre receu à foi, ayant la teste nue, et si le Seigneur se veut seoir, faire le peut, et le vassal doit desceindre sa ceinture, s'il en a, oster son espie, et baston, et soi mettre à un genouil, et dira ces parolles, etc. Quos quidem ritus sigillatim illustrabimus. Ac primo quidem vassallis in praestando hominio

unctans manus immitit. Bracton. lib. 2.
tract. 35. § 8: *debet quidem tenens manus
suas utrasque ponere inter manus utrasque
domini sui: per quod significatur eis parte
domini protectio, defensio et warrantum; et
eis parte tenentis, reverentia et subjectio*, etc.
Adde Britton. pag. 173. et Fletam lib. 3.
cap. 16. Consuetudo Normannie act. 107.
La forme d'hommage est, que le vassal non
blement tenant doit estreindre ses mains, en
treilles de son Seigneur, et dire ces mots, etc.
Andegavensis act. 132: *Ayant les mains
jointes en les mains de son Seigneur. Mar*

Journal of the American Statistical Association

zensal dnt. 190 : Et est accoustumée, que le
 vassal doit avoir les mains jointes, et le
 Seigneur les doit prendre entre les siennes,
 en le recevant et baillant. [Butlieries in
 Summa lib. 1. tit. 81: Doit l'homme joi-
 indre ses deux mains en noun d'humilité,
 et mettre es deux mains de son Seigneur en si-
 gne que tout lui vone, et promet foy; et le
 Seigneur ainsi le reçoit, et ausy lui promet
 foy, et luy baillera tout ce qu'il luy com-
 mectra par parole. Sir, le seigneur a vostre
 congiement et en vostre foy, et devents vostre homme de
 bouche et de mains, et vous jure et promit
 foy, et loyauté envers tous et contre tous,
 garder vostre droit en non pouvoir.] Vita S.
 Remberti Archiep. Hamburg. n. 27: Et
 per manus acceptionem hominem illum Regis
 ferri, et inter Consiliarios ejus collocari obti-
 nuit. Veters Fran. Annales ann. 757. cap.
 17: loque Tassilo vult Dux Bojorum, in
 vassalio se commendans per manus, sa-
 gittis et pueris militis et innumerabili fa-
 milia secutus, et puerum, qui puerum fide-
 litatem promissit Regi Pipino, sicut vassalus
 rante mente et ferus decesserit per justitiam
 vestra domino suo esse debere. Ubi et ho-
 minium, et sacramentum fidelitatis obse-
 rvare est hise etiam temporibus una et si-
 mul exhibita. Adde Aanal. Fr. Bertinianos
 ann. 884. Dudo lib. 3. de Actis Norman.
 cap. 82. de homagio Rollonis Ducis Nor-
 man. 2: Si desideris filium tuum, ut ei dixisti,
 conjungam, terraque maritima in sempit-
 ternam per progenies progenierum potestate
 habebis. Et deinde, cap. 83: Tunc dedit
 fidelitatis gratia. Insuper servitium inces-
 santer exhibebit. Et, cap. 83: Stetit Franconum
 coactus vestris manus suas misit inter
 manus Regis. Denique cap. 86: Atque inter
 manus Willelmi adolescentis manus suas
 mittentes Principes, convolunt illis conjura-
 tionis sacramentum. P. 170: Qui nunquam
 colla sua cervicis gravo servitii manus suas
 commendando commisit. Adde cap. 82. d.
 83. cap. 91. d. 113. a. 126. d. 157. b. Gesta
 Guillelmi Nothi Regis Angl. pag. 189: Nor-
 manie Ducem Guillelmum, sub quo fatus
 est, et deinde, cap. 100: Et deinde, cap. 100:
 cuncta sua ob eo, et Miles a domino recepti.
 Ordericus Vitalis lib. 3: Tunc Baldricus
 Rodberto Abbati junctis manibus fidelitatem
 fecit, subjectionem justissime de se suis-
 que hominibus promissit. Galbertus in Vita
 B. Caroli Comitis Flandr. a. 90: Primum
 hominia fecerunt illi: Quos comissit, si
 integrè vellet homo suus ferri: et ille respon-
 dit, Volo: et junctis manibus complexus a
 manibus Comitiss assulo confederati sunt.
 Ordericus Vitalis lib. 3. pag. 479. b: Abbati
 junctis manibus fidelitatem promissit. Et
 prestitum a Jacobo Rege Aragonum pro
 Montepessulano et Castro Laterani Joanni
 de Montihur Episcopo Magalocensi mense
 Dec. ann. 1236. in Rex Caraccas, pag. 48:
 Nos Jacobus D. G. Rex Aragonum, etc. et
 D. Montepessulani, cognoscens, nos tenere
 in feudum vultum Montepessulani, et Cas-
 trum de Palude, quod vulgo dicitur Later, a
 venerabili Patre D. Magaloc. Episcopo, et
 pro eodem sacramentum fidelitatis integra-
 prestare debere, sicut vassallus domino pre-
 staret, et deinde, cap. 100: Et deinde, cap. 100:
 quibus causam habuimus, et in quorum fa-
 vorem successimus. Ambrose et tenebris.

propter hoc eadem Episcopo homagium fecisse, et seu animentum fidelitatis præstasse, vobis venerabilis in Christo Patri Joanni de Monthe-laurio Dei gratia Magalon. Episcopo sponte et debite manibus junctis et in vestris manibus positis, dato osculo pacis et firmitatis pro predictis villa Montup, et Castro de Palude, quod dicitur Lates, certis de iactis et certiorati de jure, vobis homagium fecimus sine dolo, secundum quod melius et melius intelligi potest. Actum in Montepess. etc. Homagium Gerald de Falais, præsumptum Raymundo Comiti Tolosano pro terra de Rie in diocesi Ruthenensi ann. 1248. in Regesto Tolosano: Et inde ligium homagium vobis facio manibus meis positis inter vestras, et dato vobis osculo fidei et recepto. Philippus Mouskes in Chiperico :

Si est omni la Castellani
A l'Evesque de ses deux mains.

Et infra de sacramento Episcoporum pro regibus :

Et cascos Vestes premerais,
Dou Roy de France joint ses mains,
Prent son Regale pour droiture,
Et ses om est de tesseure.

In homagis Nobilium Vasconensium ann. 1363 : M. Arnaut Ameneu Seigneur de Labrie, etc. extant à genouls sans ceinture, ne chaperon, tenent ses mains jointes par entre les mains dudit M. Lieutenant, est devenu homme lige dudit Roy d'Angleterre. Hinc homagium manuale dictum in Charta ann. 1237. apud Perardum in Burgund. pag. 410 : Et teneat ipsi vel hæredes eorum facere pro predictis feudis successores nostris homagium manuale. [Charta ann. 1297. tom. 4. Gall. Charta. inter Instr. col. 253 : Canonici dictos redditus percipientes, nomine dictorum viccedominorum, nolitis et successores nostris (Episc. Cabillon.) sciet consuetum est ab antiquo facient homagium manuale, et nihil precipiat aliud, nisi redditus superiores nominatus.] Will. Tyrus lib. 2. cap. 15 : Factus est, ut dicitur, Dominus Boamundus Imperatoris homo, fidelitate manualiter exhibita, et iuramento præstito corporali, quodlibet solent fideles Dominis suis exhibere. Vide Chartam ann. 1266. apud Sammarth. in Episcop. Autissiodor. pag. 307. Consuetud. Turon. art. 115. Britan. art. 335. etc.

* Ceremonias in præstandis hominibus observatas, sigillatim descriptas habemus in Charta homagii præstiti Benedicto XIII. PP. a Joanne duce Bitur. ann. 1391. apud Cencium inter Cens. eccl. Rom. MSS. : Dom. Johannes dux (Bituricensis) gratis et sponte ac deliberato animo, prout dixit, nomine suo suorumque hæredum et successorum prædictorum, remotis capitis et mantello, genibus flexis eorum præfinito domino nostro papa humiliter inclinatus, manibusque suis inter manus ejusdem domini nostri junctis et compasis, pro promissis omnibus recognitis homagium fecit ipsi domino nostro, etc. ac corpore ad sancta Dei Evangelii manibus suis prædictis corporali iuncta fidelitatis debite præstiti iuramentum, eundemque dominum nostrum primo in prede, deinde manu devote osculatus fuit, et successive idem dominus nostrum ipsum dominum duces ad osculum oris in signum obedientie,

devotionis et fidelitatis perpetue benigne et gratissime recepit.

* Aliquando etiam adhibebantur signa, quæ non subjectionis tantum, sed et humillime servitutis indicia erant, ut in Pacto inter comit. Tolos. et episc. Vivar. ann. 1210. inter Probat. tom. 3. Hist. Oc. cit. col. 227 : Ad hæc dominus comes prædictus per se et per successores suos juravit, quod propter hoc feudum homagium facient sancto martyri Vincentio super altare ipsius apud Vivarium in ecclesia majori, episcopo Vivari tenente catenam circa collum ejus, dum osculabitur altare. Sed id pietatis, non usus recepti testimonium est.

Apud Hispanos, vassalus manum domini osculatur. Ieges Alfonso parte 4. tit. 25. legero 5 : Better debe la mano el vassallo al señor, quando se face su vassallo.

Genua flectit vassallus in præstatione hominibus, domino sedente. Jus feudale Saxonium cap. 16. § 8 : Offerat homagium manibus conjunctis, approprians ad ipsum, ut si steterit Dominus, ipsum valeat attingere. Si sedent genua flectat coram ipso : quidam dicunt, quod moere debet manus erga dominum, quod non est ita. Qui cum accesserit ad domum stantem, vel genua flectat coram sedente, totum corpus movetur et manus. Charta ann. 1231. ex Regesto Tolosano fol. 55 : Ego prædictus Raymundus Comes Tolosæ pro me et successoribus meis, vestris manibus junctis missis inter meas, et flexis vestris genibus accepi vo. Arnaldum de l'adegia in Dei migratione et mea, etc. Alia ann. 1245. Ibidem : Et inde ligium homagium vobis facio manibus meis positis inter vestras, et flexis genibus, et dato vobis fidei osculo et recepto. Consuetudo Marchensium art. 190 : Si le vassal fait fol et Hommage au Prince, il doit estre à deux genoux : si c'est à un moindre, il doit estre à un genouil.

* Genua flectit vassallus cum ipimet domino feudali exhibet hominibus; nam si a procuratore recipiebatur illud, tunc vassallus stans homagium præstabat. Tabul. S. Vici. Massil. : Jurans (abbas) in manibus dicti dom. senescalli recipiens pro parte dicti dom. regis (Robert) hæredisque suorum in comitatibus ipsis, nomine suo et dicti sui monasterii stando rectus in pedibus, et junctis manibus cum pacis osculo fecit pro bonis, castis, terris et locis homagium legitimum. Et quidem in aliis Chartis de eodem homagio, ab abbate flexis genibus ipsi domino illud præstitum fuisse legitur.

* Interdum stans et capite cooperito homagium præstabat vassallus; quod potius ex infestationis Charta, quam ex vassalli nobilitate repetendum videtur. Homag. præst. Alano dom. d'Abert comit. Droec. Petragor. etc. ann. 1499. ex Arch. D. de Alfort. : Senescallus noster dux d'Alfort qu'il est tenu à nous faire foy et hommage, avec chaperon en teste et estre sur pieds.

In Delphinatu Nobilis hominibus præstans stando pedes more nobilium, osculo oris interveniente. Burgensis et Francus ac liber, flexis genibus hominibus præstans osculando Delphinum in annulo vel dorso manus sue, sicut franchi, non autem in pollicibus, sicut populus. Vide Dionysium Salvaingum lib. de Usu feud. cap. 4.

Neque vero in Delphinatu obtinuit ut plebei, dum hominibus præstarent, pollices domini oscularentur, quippe in usu fuisse apud Provinciales legitur ex Charta homagii ann. 1376. de tergo de Ulmeto domino de Massing. præstiti a suis vassallis, inter Schedas Præ de Mazanques : Et pollices vestrum manum in signum vere submissionis et magni devote osculavimus. [* Charta ann. 1442. in Reg. 4. Armor. gener. pag. 1. Petrus Brassi homagium ligium et fidei fecit et præstiti iuramentum, polices et (Desiderio de Rastello) osculando.]

Hominio facto, vassallus ad osculo domini admittitur. Unde
Homagium Manuum, et Osculo
in veteribus Tabulis supra laudatis, et ann. 1344. et 1347. apud Justellum Probat. Hist. Arvensis pag. 93. 94. Homage de bouche et de mains, in Consuetudine antiqua Ambianensi art. 14. l. l. osculum, in Pitavensi art. 11. l. l. Charta Jacobi Regis Aragonum ann. 1210. apud Joann. Dametum in Hist. Regni Iberici pag. 334 : Et ego infans Domus Aragonis facio vobis homagium ore et manibus etc. [Instrum. ann. 1299. tom. 8. Speke. Acher. pag. 263 : Facient homagium et manibus commendatum, et juramentum, velletum.] Quippe vassallus, dum hominibus præstat, manus suas in manus domini immittit, peractaque fidelitatis ac hominisatione, in fidei signum illum osculatur. Unde fidelitatis, vel fidei, dicitur quæ osculum. Hominium Gerardi Ducis Palatii Castello Vincellæ in Diocesi Ruthenensi ann. 1248. in Tabulario Comitatus Tolosani : Et inde ligium homagium vobis facio manibus meis positis inter vestras, et dato vobis fidei osculo et recepto. Eadem habentur in hominio Gerardi Armeniaci pro Castro Melunensi ann. 1245. fol. 55. Ex quibus patet dominum recipere osculum et imperiti Aliud hominibus ejusdem anni et eodem Regesto pag. 72 : Et convenit servire domino Comiti et ejus ordinis, sicut filius miles tenetur servire dominum suum, tunc alii osculum in signum fidelitatis, et consolidationem omnium prædictorum. Osculo facio dicitur in hominio Jacobi Regis Aragonum pro Montepessulano ann. 1276. Dato osculo pacis et firmitatis. Aliud hominibus apud Marcam in Hist. Beneh. lib. 6. cap. 1 : In osculo pacis et veritatis. [Instrum. ann. 1293. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 37 : Ipsi domino Dalphino præstare recipiunt pro se et hæredibus et successoribus suis in manibus ipsius domini Dalphini, post Osculo interveniente, homagium ligium et fidelitatem fecit, et juravit contra quoscunque personam.] Osculum fœderis, in Charta ann. 1317. in Probat. Hist. Sabaud. pag. 107. Homagium et fidelitatem reddere fecit, et præstitit, immisit dicti Domini Bellici manibus infra manus dicti Domini, Osculo fidei interveniente, etc. [Stabilitimenta S. Ludo. lib. 2. cap. 18 : Et je vous recois et promets honn, et vous en bese en non de foy, et s'mon droit et l'autray.] Hunc præterea ritum attigit le Roman de Gartin :

Li Das l'en bise, et ses bon en desist.

Vide Joannem Sarisberiensem Episc.

Poln. pag. 83. col. 1 : *De justis eorum bonis paternis successive unum post alium per traditionem oculi infendit* : archiepiscopus Rigeus] et postquam surrexissent, iuxta consuetudinem eorum digitis, ad pronuntiationem domini Joannis de Rost supradicti jurantes, omniū et fidelitatem domino suo archiepiscopo mutuo praestarent.

In homagiis dominus rogabat vassallum, an scilicet Homo fieret suus, fidelitatemque sibi in posterum praestiturus esset? Hominiū Guidonis de Severaco ann. 1246. in Regesto Tolosano : *Ego Guida de Severaco confiteor, et in rei virtute recognosco vobis Dom. meo Raymundo Dei gratia Comiti Tolosa, Marchioni Provinciae praesenti, et interroganti, me tenere in feudum, etc.* In homagio, quod Rex Angliae Edwardus II. Philippo Regi Francie praestitit Ambiani 6. Febr. ann. 1359. pro Ducatu Aquitanie, etc. inter utrumque Regem convenit, homagiū ejusmodi in posterum a Regibus Angliis praestandum hoc forma : *The Roy d'Angleterre Duc de Guienne tiendra ses mains entre les mains du Roy de France : et si qui parlera pour le Roy de France, adressera ses paroles au Roy d'Angleterre Duc de Guienne, et dira ainsi : Vous devez homme lige du Roy de France, et lui promettez foi et loiauté parterz d'ites. Voire, Et ledit Roy et Duc et ses successeurs Ducs de Guienne diront, Voire, Et lors le Roy de France recerra ledit Roy d'Angleterre et Duc audit Hommage lige, à la foi, et à la bouche, sans son droit, et autrui.* Ex Schedis MSS. et Froissart. i. vol. cap. 15. Vide Consuetud. Andegav. art. 137. 138.

Fidei professio, que in Homagii praestatur, reciproca erat : nam ut fidelitatem domino vassallus, ita et vassallo dominus illius personam, et feuda, ac in iis iura, se conservaturum pollicebatur. Dominio lib. 1. de Vita Mathild. cap. 11 :

Vereque mea viva juravit Rex sibi vitam,
Atque omnes artus, et honorem Principis optum,
Abique dolo recte servare per omnia scemper.

Occurrit passim in Regesto Tolosano haec formula in homagiis, quae Raimundo Comiti praestita sunt a nobilibus Tolosania, Aginensibus, et Ruthenensibus ann. 1248 : *Ad hoc nos dictus Comes recipiens dictam confessionem et recognitionem fidelitatis, et homagium a vobis dictis N. pro predictis feudis in forma praescripta, promittimus vobis quod tam personam vestram, quam dicta feuda, et omnia iura, que in eis habentur, contra quoscunque molestatores, qui super hoc eis injuriis voluerint, bona fide defendemus.* [Homagium praestitum Commisive Vien. a D. de Rancello ann. 1337. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 19 : *Fecit vero super praedictam Commisive promissum eisdomini de Rancello, ut ipsos contra omnem hominem semper defendat et amparet dominum Comitem, qui eos super Rancello et ejus mandamento vel pro predictis conveniret vel gueriraret.*] Ratio autem ejusmodi sacramenti dominici a fide ducitur, quae uterque, dominus scilicet et vassallus, invicem tenentur. Nam ut est in Regiam Majest. lib. 2. cap. 67. § 1. apud Glanvillam lib. 3. cap. 4. Bractonum lib. 2. tract. 1. cap. 35. § 2.

Brittonem pag. 170. et in Fleta lib. 3. cap. 16. etc. mutua debet esse domini et hominū fidelitatis connexio ; ita quod quantum homo debet domino, ex Homagio, tantum dominus debet homini ex dominio, praeter solam reverentiam. Philippus de Benumano cap. 58 : *Et ce qu'on dit que voir que s'est que li Sires doit autant foi et loiauté à son home, come li home fet à son Seigneur, ce doit estre entendu, en tant come cuscuns est tenuz à son vera l'autre ; car porce se li Sires justise son home par bonne cose contre se volent, ne ment-il pas sa foi vers lui.* Assisise Hierocol. cap. 198 : *The Seigneur est tenuz à son home, se me semble, pour la foi, qui est entre eus de toutes les choses avant dites de quel home est tenuz à son Seigneur : car entre Seigneur et home, ne n'a que la foi ; et la foi doit estre entre eus as choses avant dites, mais que tant que l'home doit à son Seigneur reverence en toutes choses ; et chascun doit garder sa foi l'un vers l'autre fermement, et entremement endroit soi, par sa foi et sa loiauté et son honneur garder et bone renom.*

Hominiū sub conditione aliquando praestitum : si qui enim imparem se novisset injuriā sibi illatam oleiscendo, aut quod vi ablatum sibi fuerat recuperando, alterius potentioris domini hominem se futurum atque ab eo possessiones suas in feudum recepturas se pollicebatur, modo ipsi auxilium suppeditaret quod cogitatis perficiendis satis esset. Huius exemplum suppeditat Appendix ad Marcum Hispan. col. 1133 : *Quod Bernardus Alto Ficeonnes indigne ferens, perrexit ad Comitē Tolosanum, et fecit ei Hominiū sub tali conditione, quod si tantum ei conferret auxilium ut suppeditat civitatem posset recuperare, teneret pro eo civitatem et comitatum.*

Interdum hominiū non per seipsos, sed per alios praestabat vassallus, idque ex peculiari pacto ac conventionē. Exstat quippe in Historia Remensi MS. Joannis Rogerii Diploma Henrici Leodiensis Episcopi, ann. 1269. quo Johanni Remensi Archiepiscopo homagium se debere per tres homines tantum, non vero per quatuor, uti contendebat Remensis Austles : denique ad instantiam bonorum pro bono pacis eidem Archiepiscopo fecisse Homagium nomine suo in praesentia Donzei per tres homines agnoscit, videlicet per Lambertum de Chrevetagne, Eguilium de Permes Julites, et Jacobum de Cuignon Armigerum, etc. Interdum denique aliae erant se peculiaria hominiū conditiones, cuiusmodi est illa, quam juxta hocce loco describere ex Charta originali data Paris. die Mercurii ante festum S. Michaelis ann. 1349 : *A tous ceus, qui ces presentes lettres verront, Robert d'Artois Comte de Beaumont, salut. Sachtent vus, que come nostre amée Cousine, Madame Marie de Brebant, Dame d'Archeot et de Virzon, nous fust tenue à faire deux Homagies pour raison de sa terre de Virzon, à li appartenante au lieu, que on dit Beauchemes entre nostre terre de Meun sur Eure, et la terre de Virzon, et l'autre homagie au lieu au gué de Notes, pour cause de la aintie de ses hommes des appartenances en nostre terre de Meun, en tele maniere, que*

nous et la Dame de Virzon devons être cheval, et nostre cheval, les deux par l'un en l'autre dudit gué, et les deux par derrière à terre seche pardevant nostre terre de Meun : et le cheval à l'aidie Dame de Virzon, les deux plus derrière en l'au de l'autre gué, et les deux devant à terre seche par l'un vers nostre terre de Meun, etc. Vide in Bazet, et in Releuim.

Hominiū subsecquitur sacramentum fidelitatis, nam eo praestito, vassallus, sacrosanctis Evangelis, fidelitatem domino pollicebatur, itans, non flexis genibus. [Aliquando vero fidem sui sacramentis, sicut subsecutur est hominiū, ut videtur est in Charta ann. 1179. tom. 2. Hist. tharing. col. cccclxxxi : *Past factum fidelitatem, et praestito ordine praemissis iuramentis, facit Hominiū Primicerio. Idem colligitur ex Hominiū praestito ann. 1171. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 18 : Et ubi fidelitatem iuratum super sancta Dei Evangelia et Homagium fecerunt.] Neque tamen semper hominiū adiunctum erat sacramentum fidelitatis ; sed interdum abaque hominiū, interdum etiam abaque hominiū fidelitatis sacramentum praestatur, ut in voce Fidelitatis docuimus. Un perro vana se diversum erant feudorum, ita et hominiū, dum potissimum obtinere species, plenum et legitimum. De ligio agemus in hac voce.*

Homagium Corporis, quo quis aliter servum se vel hominem de corpore profutur. Charta ann. 1231. inter illas. tom. 6. Gall. Christ. col. 446 : *Propterque universis et singulis fidelitatem observari, quod non faciant aliquem dominum per hominū corporis et servitutis, quando a dicta villa voluerint commorari. Sed et*

Homagium, nude, idem quod Savagium, Servi conditio. Charta ann. 1161. in Chartul. S. Corn. Compend. fol. 107. v. col. 2 : *Nos dictus frater eius hominū de corpore ecclesiae nostre dicebamus, quod fructibus et contrariis dicentibus et apud se esse homines nostros, immo per nos liberos ex omni cunctis assentibus, Nos post aliquas controversias, de bonorum consilio super dicta discordia servigiū ad hominū... compromissimus.*

Homagium Francum, Nulli servit. obnoxium. Reg. feud. Aquil. in C. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 36. r. *Quae omnia tenet (Aneassens de Semmiles de Landarone) a dicto domini, cum uno parvi circothecario allanum : eadem de spolia et cum Homagio sua Occurrit ibi pluribus.*

Homagium Honorabile, Eodem intellectu. Charta Alfonsi comitis. Pictus Tolos. ann. 1256. in Reg. 30. Chartr. reg. ch. 551 : *Nicholaus episcopus Carthagenensis de voluntate et assensu capituli Carthagenensis novae ecclesiae suae recepit a nobis in feudum honorabile civitatem Casertensem, ... pro quibus omnibus fecit nobis Homagium honorabile idem episcopus.*

Homagium Juratum et Legitimum, adiunctum erat sacramentum fidelitatis. W. Wrester Anecd. in Libro negro S. carii pag. 536 : *Obiit etiam ipse Rex Anglie, quod ipse homagium legitimum recepit a sibi (Philippo Valensio Regi Fr.) facti*

jurto per dominum Regem, fuit contentum iuramentum,.... quod verbum Liberz sui significacione nullatenus hoc im-

✠ **HOMAGIUM JUSTICIALE**, Quod ex iure jurat. Charta ann. 1531. in Reg. 4. gener. pag. 25 : *Johannes Guidonius manens suus tenens,.... in manibus nobilis Florentis de Rastello,.... fecit homagium ligium et Justiciale.*

✠ **HOMAGIUM LIGIUM**, Illud dicitur, quod fidelitas domino contra quemvis juratur. Homag. Joan. deici Brit. ann. 1261. ex Cod. reg. 8543. 3 : *Arnaldus de Tournibus miles, cancellarius Francie, exposcit illa et intellegibili voce verbis Gallicis : Jeoigneez : In effretu, domine dux Brichemone, homagium quod fecisti domino regi rexi existens, intelligit ipse dominus rex quod dictum Homagium sit ligium; quoniam tunc homagium, quod sibi facit et presentem nulli nisi et maxime pares Francie, de quibus erit unus, sunt ligia. Vide infra in Lexis.*

✠ **HOMAGIUM MAXUALE**. Vide supra.

✠ **HOMAGIUM MILITARE**, Quale inilitum fecit Charta hominibus Radulphi de Chastoneo ann. 1208 : *Fecit Homagium Militare, et domino Comit flexis genibus, iunctis manibus, prout est in talibus consuetum.*
✠ **HOMAGIUM DE PAPE**, quid sit, explicat Guesm. Normann. part. 1. cap. 30. ex Cod. reg. 4651 : *Fit homagium quandoque pace servanda, quod Homagium de Papa dicitur, eo quod fit in pignori concordie inter aliquos reformatos, ut quando aliqui ex parte aliam de aliqua reformatione criminali, et inter ipsos reformatos, ita quod venia facit et homagium se ulterio de pace conservanda. Eadem venientia ibid. : Change est fait aucuns fois de garder pax, et est appellé Homage de Paie, pour ce qu'il est fait pour pax et en affirmation de concordie qui est reformée entre aucuns.*

Vide Homagium pro Emenda.

✠ **HOMAGIUM DE PERSONA**, Illud est quo nullus dominum suum feudalem contra personam adiuturum se proficitur, non ita tamen ut nemo excipi possit. Consule que duplici Legitimitate docuit D. Canguis in de Legit. Instrument. ann. 1339. tom. 1. lib. 1. cap. 388. col. 1 : *Anno 1202. indic. vii. ipse indicit, mutata cum anno, 12. mens. Nov. Nobilis domicellus Petrus Tibaudus fecit Homagium de Persona contra omnes homines et personas, exceptis s. nostro Rege Franchum, et domine de Cadilone domino de Arleaco, quod est primo, ut asserit, ad homagium obligatus, illustri Principi D.D. Humberto de Fierm. promittens dictis Ulicis de Andem. Dufolpinum de plectito, et de guerra fieri contra omnes personas exceptis duobus dominis superdictis, et Archiep. Biscunensi, et Episc. de Baln. Hujus homagii iust formula in Lib. nig. Saccarii Andeg. pag. 7. ex Charta Conventionis inter Ricardum Reg. Angl. et Robertum Comit. Flandrie : Robertus Comes Flandrie, fide et iuramento asserens Regi Henrico vium et membra, quod corpori suo pertinet, et exceptionem corporis, ne Rex cum hunc libet ad damnum suum, et quod iuratum ad defendendum regnum Anglia*

contra omnes homines, qui vivere et mori possunt, salva fidelitate Philippi Regis Francorum. Vide Membrum 2.

✠ **HOMAGIUM PLANUM**, (vel Simplex.) ad discrimen Ligii, dicitur *Homage Plain*, quod nude fit, et cui non adiunctum est sacramentum fidelitatis, vel illud, in quo quis excipitur. Regestum Feodorum Campanie fol. 105 : *Gaufridus de l'Almonac fecit Homagium ligium, et aliud Planum : Ligium est apud Fillam Mauri, et Planum apud Paleis. Et fol. 118 : Joannes Maucois fecit Homagium de eo,.... nescit, utrum sit planum vel ligium, et propter hoc inquirendum est. Occurrit ibi crebro Planum Homagium, ligius de plano feodo, fol. 71. 76. 83. 94. 101. etc. Charta Guidonis Cansuervine Dom. du Pleissid ann. 1558. in Tabulario Corbeicenis lib. 1. Chart. 22 : *Tenours en fief lesdits 40. muis d'aveine à Plain Homage sans ligie. In Consuetud. Rupellens art. 4 : Quondam vassallus venit à Homage Plain ou lige aucunes terres et fief noble, etc. In Consuetudine Ambian. art. 7. 25. et 189. duplex genus feodorum observare est, ac primum quidem, quod alteri dignitate preteritur, secundum, quod in Parriam tenetur, fief tenet en Parrie; alterum, quod tenetur in planum homagium, fief tenu en Plain Homage. Plurimū homagii mentio preterea fit in Consuetudine Pontivensi art. 77. et in Picavensi art. 108. ubi duplex perinde homagium esse dicitur, aliud ligium, aliud planum, et art. 113. homagium planum non tactis Evangelis fieri, secus de ligio. Adde art. 133. 148.**

✠ Quæ quidem, si paulo attentius a D. Brussel perpensa fuissent, requirerent haud dubie censura carpsisset. Ex his quippe manifestum sit vix aliud ullum, præter planum et ligium, notum hisce temporibus homagium fuisse; imo inter utrumque non modicum interfuisse discrimen. Recte igitur observavit D. Canguis duplicem hanc hominiorum speciem potissimum obtinuisse, quod alias species existitisse dicere est, nec minus quæ nunc per alterius discrimen apte delinquit, clara omnino notione; cum eum, aude, dixit D. Canguis addendo : *cui non adiunctum est sacramentum fidelitatis, mentem suam non obscure declaravit. Fuere etenim, fateor, homagium non ligia in quibus nemo exciperetur; quid inde? Virum cetera eruditissimum non omnia vidisse, quod conditionis humane vitium est, non ingenii : verum nec illud prætermisissimè voluit D. Canguis, cum duplicem Legitimitatem distinxit, quod in voce Ligius consilere licet. Qui vero hominiam planum debebat, liber et immunis erat erga dominum feudalem ab omni servitio sive curæ, placiti aut exercitii; unde ejusmodi feuda primum quidem alogia, dehinc sub hominii conditione alicui domino subjecta fuisse non immerito existimasti idem D. Brussel. Hæc autem hominii species circa medium xiii. seculum ab ordinario indistincta esse cepit.*

✠ **HOMAGIUM PLANUM DE FRANCO SERVITIO SINE LIGATIONE**, quo vassallus servitium fidelitatis, nulla exceptione facta, domino feudali collectit. Charta anni 1241. ex Tabular. Compend. : *Homagium Planum*

de Franco servitio sine ligatione fecit Ansdolus de Facet Miles Althai et Conventui S. Cornelli Compendensis, super quod habetur, etc.

✠ **HOMAGIUM RECTUM**, Quod Regi nullo medio prestatitur. Charta ann. 1276. Chartular. Doms Dei Pontis : *Postdebant omnes res huiusmodi et omnes res alias specientes ad res predictas superius expressim nominatas in feodo et recto Homagio nude et immediate a Domino Regi Francie. In alia vernacule scripta eod. anno ibid. ubi de lisdem feudis : Tenent au chastei de Blamont nu à nu du Roi de France et en fief.*

✠ **HOMAGIUM RUSTICUM**, Quod a rusticis seu servis debetur. *Homagium nobilia et rusticum*, in Charta ann. 1355. ex Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 173. Vide supra Homagium corporis.

✠ **HOMAGIUM SOLIDUM ET NON SOLIDUM**, id est, ligium et non ligium. Constitutiones Catalaunicæ inter dominos et vassallos MSS. cap. 31 : *Duplex est Homagium, videlicet Homagium solidum, et non solidum. Homagium solidum est quasi gerens legalitatem et fidelitatem. Num homo solidus adversus omnes gerit fidelitatem domino suo : et via in homagio solidum nullas excipitur, quando fit quantum ad verbum, sed quantum ad rectum intellectum, ille qui generalem habet jurisdictionem, intelligitur exceptus : nam, contra illum non tenetur domus inum suum iurare : ex quo evidenter apparet, quod nullus potest facere Homagium solidum duobus, quia talem simplicem fidelitatem, in qua nullus intelligitur exceptus, præter generalem jurisdictionem habentem, non potest alius facere duobus. Est autem Homagium non solidum, quando aliquis excipitur faciendo Homagium, cum dicitur : Facio tibi homagium, excepta fidelitate, quam debeo domino meo solidum. Vel sic : Facio tibi Homagium in hoc, excepto quod possim mihi alium dominum constitutere, contra quem nolo teneri te jovare : item si excipitur aliquis persona, etc.*

✠ Huiusmodi homagiorum plurima occurrunt exempla, inter ea quæ in Commentariis ad Historiam Delphinatensis Reformationis. In homagio per Aymonem de Bocsozello Dalphinu ann. 1290. prestitum tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 21 : *Salvis et exceptis homagium et fidelitate nullis domini, quemcumque dictus Aymo vel predecessores sui sibi constituerint, vel quem dictus Aymo vel heredes sui sibi constituere voluerint in futurum. In alio ann. 1293. ibid. pag. 36 : Facientes ipsi domino Dalphino et ejus heredibus Homagium ligium et fidelitatem contra quemcumque personam, Collegium, Universitatem, exceptum persona Imperatoris, et honore et curam Imperii, et excepto Abbatibus Insule barbara, et excepto D. Episc. Vassoniens.*

✠ **HOMAGIUM LAFRUM**, Charta Guillelmi de Mainieris Militis ann. 1248. in Tabul. S. Judoci : *Qua omnia de dicta Ecclesia nos per Homagium liberum quondam tenentes, ipsi Ecclesie eschangiamus pro 60. sol. Paris.*

✠ **HOMAGIUM PRO EMENDA**, vel pro pace habenda, vel pro delicto solvendo : cum pro pace criminis alicujus reus, cum eo, quod offendit, vel illius hereditibus, ita paciscitur,

ut quoad vixerit, vassallus illorum sit, et eoque nomine hominum iis præstet : vel si non est solvendo idoneus, vice debiti vassallum creditoris se constituat, eique hominum exhibeat. Usurari Barcinoenses MSS. editi a Raimundo Bereng. et Adelmodi Comit. Barcin. cap. 3 : *Agnyut et encals de cavallaria, et azualt de castello, emendetur per Hominatium et per aliam causam, sicut visum fuit iudicanti.* Cap. 72. De compositionibus iuxta leges : *Ubi tunc nempe omnes homines equaliter, nihil vero iudicant inter vassallum et seniores, quin in legibus non invenitur Hominatium, et ideo faciendum sunt, cum sunt secundum naturam.* Constitutiones Catalane inter dominos et vassallos MSS. cap. 35 : *Cum quandoque intervenit, quando dicitur in promissione : Hic constitui me tuum hominem, quia tu dedisti mihi tale feudum, vel ut me defendas in iure meo a talibus meis adversariis, vel in evadendo iniuriæ, quam dixi me tibi intulisse, Cap. seq. dicitur quomodo hominiam non transire in heredes, nisi per stipulationem, que intervenit in emendam, ille, qui hominiam stipulatus est ac promissit, bona sua ei, quem in dominum accepit, subiecit, recipiendo ab eis ipso in feudum. Secunda Curia Generalis Catalanie sub Jacobo Rege Aragon, ann. 1299. MSS. : Item quod pro aliquo debito non fiat de cetero hominiam in Catalonia aliquo tempore, nisi fuerit debitum, quod debetur pro fine captivitatis sui, vel nunci sui, vel pro matrimonio, et si contra fecerit de cetero, quod contractus iste non valet. Id diligenter explicatur in Charta alia ejusdem Regis : Nisi pro debito, quod debetur pro faciendo fine seu remissione captivitatis debitoris vel amici sui, vel pro debito, quod debetur causa matrimonii. Velut Consuetudo Normannie MS. 1. part. sect. 3. cap. 16 : *Hominage est fet auncques pour garder pès, et en cel homage denoumé est dit Homage de poiment, pour ce que pour tel Homage pès et concorde soit reformée entre auncuns. Si comme quant auncun sicut un autre d'aunc crime, et pès est reformée entre eus, ensi que icelei, qui est aus del crime, fet Homage à l'autre pour garder les pès.**

Hujusce moris, quo quis alterius quem offenderit, vel illius heredem, vassallus hominio constituitur, exemplum insigne profert Sententia Innocentii II. PP. ann. 1133, apud Acherium tom. 8. Spicileg. pag. 177, contra auctores cædis Archiepiscopi subdecani Aurelian. de qua S. Bernardus Epist. 171. et Petrus Vener. Abb. Cluniac. lib. 1. Epist. 17 : *Novit vestra afflictio quoniam Goffredus de Ficconovo nuper ad nos veniens in presentia Fratrum nostrorum iurejurando firmavit, quod salva fidelitate carissimis filii nostri Ludovici Francorum Regis legimus Hominium faceret dilectis filiis nostris Stephano subdecano, Si preposito, et aliis consensit et negotiis Archiepiscopi bona memoria Aurelianensis subdecani, qui hoc recipere voluerint, et tam ipsius quam omnibus aliis qui cum eodem defuncto fuerant exalati, vitam et membra et bona jurabit, et cum eo meliores de cognitione ipsius eandem secretitatem jurabit. Hoc etiam auditio quod fideliter laborabit, quoniam*

Henricus similiter juret idem et faciat, et interque Aurelianensi Ecclesie quam graviter læserunt satisfaciat. Præterea Nervens de Fico-novo, Hugo nepos ejus, et Theobaldus Hervey, et cum eo sui milites et centumnum numerum complent, et centum quadraginta de melioribus burgensibus urbis Aurelianensis, quos ad hoc poterunt invenire, prædictis Archiepiscopi subdecani parentibus Hominia facient.

HOMINIUM PACIS. Tradit Builerius lib. 1. tit. 82. triplex esse hominiam : primum quod feodi dicunt, alterum servitii, tertium pacis, quod sic definit : *Le tiers si est si comme ils sont hommes, qui ont juré à faire tenir et garder poix au Seigneur.* Et infra : *Item se poix est faite pour le Seigneur, ainsi peus savoir et entendre, qu'il peut obliger ses hommes à la poix tenir et garder par la foi de leur homage.* Robertus Monachus lib. 2. Hist. Hierosol. pag. 39. de Alexio Imp. CP. : *Requisivit a nostris, ut sub prelo exercitus facerent Hominium, id est, secretitatem pacis.* Et mox : *Freerunt igitur ei cum sacramento Hominium, tali conditione, ut tamliu duraret, quomdiu ipse perseveraret in sacramento suo et promissione.*

Huc etiam spectat quod refert Superius in Vita Ludovici Grossi cap. 1. Captos scilicet a Guillelmo II. Rege Angli. nullo modo evanescere potuisse, donec suscepit ejusdem Regis Angliæ militiam, Hominium obligati regnum et Regem impugnavit et turbare jurisjurando frangere. Eadem notione Rudolphus de Gesia Tancredi apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 119 : *Illic Boamundus obligatus Alexio, et juro, quod Homagium vulgo dicitur, subdidit.* Et infra : *Nam quid de Ducibus Gallie dixerint, quibus ipsa sua multitudo non modo jugum Homagii subtrahere, verum etiam rebelles quosque debuerat subjugare.*

HOMINIA PLEVIS, in Consuetudinibus Barcinonensibus, que Surita et Garibialis pleytos Homages vocant, Homages de plejure nostri, facere dicuntur, qui pro domino fidejubeant, vel erga superiorem dominum, vel erga aliquem quævis, illiusque verba et conventa præstant, eoque nomine ei, cui fidejubeant, hominiam faciunt. Builerius lib. 1. tit. 82 : *Encore dient le seigns qu'il y a un autre homage, qui est appelle Homage de plejure : car l'homme doit faire plejure pour son Seigneur pour l'honneur de lui, et tout ce est en droit et par raison. Et l'avés peu voir par le Roy de France, qui fut prisonnier en Angleterre, comment il fut ordonné que plusieurs nobles Barons, qui estoient ses hommes, s'en alussent en Angleterre tenir prison pour lui, et faire plejure. Velut Consuetudo Normannie cap. 29 : A homage est adjointe plevine : car l'Homage doit plevin son Seigneur en toutes cours, s'il est aus de mesfeet, qui appartient à sa personne, et qu'il s'en a droit aux termes, qui lui seront mis, et de ses penes delivrer et d'emprunts, tant comme la rente qu'il lui doit d'un an, se peut estendre. [Assisus Hieros. cap. 206 : Et home doit tant plus à son Seigneur, par la Joy qu'il li est tenu, que le Seigneur à lui, que home doit entrer en otage pour getter de prison son Seigneur, se li l'en requiert,*

ou fait requerre par certain message, le chascun home qui n'a fait homage à autrui, tenn par sa Joy s'il trouve son Seigneur, le tenant d'un an à pie entre ses ennemis, leue qui soit en peril de mort, ou de prison, faire son loial pouvoir de remonter le seigneur de rejeter le d'oclei perd, et se il contraire le peut faire, il li doit donner son chon, ou sa bête sur quoi il chevauche, se il n'a, quier, et oyer le à mettre sus, et molo en son poier à son corps sauver.] Etenim vero hominii formula ita concipitur. Hominio Marie Benebarnensis Vindictæ Hidesono Aragonie Regi premissa 1208. quod descriptis Marci in B. Benebarn. lib. 7. cap. 1. n. 2 : *Ut obo hoc totum, quod super scriptum est, pe bonam fidem sine omni engano intencio, velis domino Regi ex parte Domine Marie promitto hoc et convenio vobis in Brevis legitimitate mea et ordine, et in oculis prei et veritatis, quod si forte D. Maria predicta vellet infringere, ego attendam ad id, et adjuvabo vos, etc.* Et infra : *Ego Hugo Fortunatus Dux, et ego Raymondus Obis Arbors, et ego Ogerius de Goliz idem voliter vobis Domina Regi in bona fide sine omni engano promittimus, et vobis hominiam facimus.*

HOMAGIUM PER STIPULATIONEM. Incton. lib. 2. tr. 1. cap. 35. § 3 : *Item attrahitur Homagium de utriusque voluntate, tam domini, quam tenentis, etc.* Consuetudine Catalanie inter dominos et vassallos MSS. cap. 84 : *Licet de jure Romani homo non possit servum se facere aliter per aliquam simplicem pactiorem, nec etiam per confessionem, factam in iure : potest tamen per confessionem aliquis suam gravem actionem, quia per pactiorem interueni scriptura, potest aliquis homo liber se constitutur ascriptum. Etiam aliquis liber per pactiorem videlicet et per stipulationem potest se constitutur hominem aliquis vassalli, et potest ei facere hominiam. Et quod super hoc, scilicet ut aliquis liber se constitutur se hominem aliquis hominis vassalli, concipitur stipulatio, interueni consuetudine generali Catalonensi oratio. In hunc scilicet modum : Dominus nunc tunc inter manus suas manus illius, facit hominiam, et ille flexis genibus facit hominiam per stipulationem, promittit illi domino inter manus suas fidelitatem. Et ipse dominus in signum, quod verba istius fidelis erit, ipsum osculatur. Et eandem fidelitatem dominus debet suo vassallo, quia vassallus domino suo : tunc dominus dominum ipsum iurare, et custodire inimicis, vel pro posse suo ipsum in iure defendere. Et quoniam illud hominiam introductum non sit de jure Romano, civilis scripto, introductum est tamen consuetudine Catalonensi, qui legem intant, et idem legibus adjuvat et defendit, et pactiões licet castrotenientes sunt, non an hoc pertinet quod parenti Regis Paris ann. 1246. de Amadeo Comite Sabaudie : qui cum Regem Angliæ [Henricum III.] præcederit diligenter, facit Homagium eidem Regi in manu Archiepiscopi Cantuariensis, qui supplet Regis absentiam : et Homagium factum fidei positione, addito sacramento de iudicio*

latione, spontanea ac gratuita voluntate, pro utraqueque hereditas confidit, recipient de dominio dicti Regis quod fado, videlicet Secusum cum Palatio, et domum de Bardo. Quod licet fieri facere asserit idem Scriptur, sine Imperialis injuria et Imperii mutilatione, cum illi pater aquas et transitus teneret de proprio. Prostant in Regesto Tolosano Comite Computar. Paris. complura per stipulationem homagiorum exempla: ex quo ea, que sequuntur, a nobis olim descripta, hic inseremus, ut moris hunc omnia triti vestigia lector inde percipiat.

Fol. 79:

Acceperit universi, etc. quod Guillelmus Baroni de Algoris de sua mera et spontanea voluntate receperit et concessit et concessit fuit coram D. Raymundo Dei gratia Comite Tolosano March. Provincie, se non habere in hoc seculo dominum nisi eundem hominem Comitem antedictum, neque alium tunc teneri rationem homagii vel domini ipsi domino Comiti Tolosano supradicto. Et videtur dictus Guill. Boerius dedit et concessit, se scilicet, suum proprium corpus, et omnem suam progeniem ab ipso ortum et rursus per homines proprios ipsius Dn. Comitis et heredum et successorum ejus in perpetuum ad omnem ipsius Dn. Comitis et heredum et successorum ejus voluntatem, se scilicet de predicto W. Boerio et de progenie sua antedicta tanquam de suis propriis hominibus in cunctis locis semper faciemus. Et promisit ipsam servire tanquam suam propriam dominum in cunctis locis ubi dicitur et devote. Hoc ita facto et concessio, datus Dn. Comes per se et successores suos cepit ipsam W. Boerium de Algoris et omnem progeniem ab ipso ortum et rursus per homines suos proprios, promittens quod et progeniem suam cum omnibus bonis, redditibus et rebus suis mobilibus et immobilibus, quacunque sunt et ubicunque sunt, protegere, idcirco, manuteneat, et custodire tanquam proprias suas, ubicunque et in cunctis locis ubi dicitur damno, injuriis, gravamine, velletis, et offensa. Actum fuit ita et confirmatum apud Vaurum illi die mens. Decemb. 1147. Charta alia: Novimus, etc. quod Arnaldus Natalis, mercator de Salviaterra, de sua propria et spontanea voluntate, nulla tamen vi vel deceptione conatus vel deceptus, etc. confessus fuit D. Raymundo Comiti Tolosa, se scilicet, suum proprium corpus, esse hominem ipsius Dn. Comitis supradicti, et eorum omnem suam progeniem ab ipso Arnaldo Natali orturam, et promisit per Comitem et successoribus suis, etc. quod ipse Arnaldus serviet eundem dominum suum Comitem et successoribus suis semper in perpetuum fideliter ut devote tanquam suam propriam dominum, scilicet infra Ecclesiam nostram, et extra, et in Tolosana et extra, et in Salviaterra et extra, et aliis cunctis locis, et quod ipse Dn. Comes et successoribus suis ab ipso Arnaldo et sua progenie ab ipso ortum, tanquam de suo proprio homine et de suis propriis rebus in predictis locis et cunctis aliis suam possit facere voluntatem. Nos promisit eodem Comiti et successoribus suis, se et suam progeniem ab ipso ortum, tanquam, servitum et fidelitatem exhibiturum

et servaturum ipsi D. Comiti et successoribus suis, sicut fideles et proprius homo debet suo proprio domino servire et obedire. Et voluit et mandavit, quod progenies ab ipso Arnaldo, eandem fidelitatem, dominium et Homagium ipsi domino Comiti et ejus heredibus facere tenerentur in perpetuum. Item dictus Arnaldus Natalis recognovit et concessit et confessus fuit, quod pater suus et alii antecessores sui ab antiquo erant homines a potestate et aliis antecessoribus ipsius Dn. Comitis supradicti, et illud idem hominum et servitium sicut proprii homines tanquam eorum proprio domino facere tenebantur. Act. 1136. Charta alia anno 1238: Recognoverunt et concesserunt D. Raymundo Tholosa Comiti et suo ordinis, domini et homagium de scriptis, scilicet de eorum corporibus et de omni eorum progenie orta et ortura, etc. Fol. 80. 85. 124. et 125.

HOMAGIUM SERVITIUM, Butlerio lib. 1. tit. 83. quod quis domino prestat pro proprio corpore, et impendendo, pro quo interdu ab eo pradia et feuda obtinet. Vetus Consuet. Normann. cap. 29: Hommage de foy et de service, est quant un com se recit autre a hommage, a lay garder foy, et a lay faire service de son propre corps, ou soy a combattre pour lay, se mestier est, ou a faire uncu tel service. Regiam Majestatem lib. 2, cap. 65. § 1: Funt autem homagium de terris, de tenementis liberis tantummodo, de servitiis et redditibus assignatis in denariis et aliis rebus. Dudo lib. 1. de Moribus et Gestis Normannorum pag. 70: Qui nunquam colla sua cervicis cuiquam Regi subiegit, nec cultibus manibus, gratia servitii, manus suas commendando commisit.

Haud ingrata forte erunt que addemus ex antiquo Glossatore in verba Consuetudinis mox laudate: Et fuit cet hommage constitué, pour ce que quand aucun a passé nager comme de soixante ans, ou qu'il est débilité d'aucun membre, il n'est pas habile pour combattre. Et pour ce fuit établi que s'il était accusé d'aucun cas, qui parage de bataille se deult terminer, qu'il parait mettre champion qui ferait le fait pour lui, a ses perils et depends, et pour ce fuit constitué et établi hommage de foy et de service, et en zolait on unciennement plus user, que l'on ne fait, car on combattait pour plus de cas, qu'on ne fait pour le présent... et doit l'en savoir, que quand un champion fuisset geigne de bataille pour aucun autre accusé d'aucun crime, se le champion estoit desconfait, feust par soi soldant en champ, ou autrement, cil pour qui il combattoit estoit perdu, et forasloit tous ses biens et meubles et heritages, minus que le Coutume devaloir: aussi bien comme cil propre eut été déconfait en champ; et le champion n'avoit nul mal et ne foefoit rien, etc.

HOMAGIUM CAMPIONIS. Vide Campiones.

HOMAGIUM RUCUM. Certa penae quantitas, quam heredes vassalli demortui domino prestat pro obtinendo feudo paterno; idem quod Relevium. Charta ann. 1166, de Aquariatu de Talmundo: Item altum et medium iustitiam et omne jus altum et medie iustitiam, quam et quod habemus in villa et parochia de Olona, una cum comodum et emolumentis sea Rachatis Homagio-

rum nobis dicto Abbati debitorum in villa et parochia de Olona.

Homagium non modo a Viris Feudalibus ac nobilibus habebant, sed etiam ab hominibus de corpore, seu servis, Tabular. S. Germani Parisiens. sub Hugone Abbat.: Ut super quibusdam injuriis, quas nobis fecerant, sicut homo de corpore responderet, homagium et fidelitatem, quam prescriptis audientibus et vidantibus fecerant, denegavit, etc.

Inde est quod ejusmodi homagium Corpore vocabant. Charta ann. 1265, in Chartular. Latiniac.: Recognoverunt etiam semetipsos esse hominem et feminam de corpore... et hactenus fuisse dictorum religiosorum et predecessorum ratione Homagii corporealis, munus martium et foremaritum cum predecessores suos de corpore.

HOMAGIUM, et HOMINIA, pro territorio, intra quod Hominia, vel servitia quævis, etiam operum, domino debentur. Charta Waldensis Cenobii apud Spelmann.: Noviter universis vestra, me reddidisse Deo et S. Marti et S. Jacobi de Waldene et Monachis ibidem Deo servitibus totum Homagium in villa de Waldene, a cruce de Nyport, super ripam versus Cantburg, vid. in hominibus et eorum servitiis, et in omnibus ad eos pertinentibus, etc. Liber Ramesiac. sect. 317: Henricus Rex... si Abbas de Ramsey poterit monstrare, quod nullus antecessorum suorum operasset ad Hominia (i.e. Bampton, etc. Index MS. Beneficiorum Ecol. et Dioc. Constant. l. 17: Hierodotus Laurentii Thomassin (debet) unam quarterium frumenti, 12 den. 11, gillia. Homagium... Johannes Lebert dicitur ducem bussellium frumenti pro quodam herbergamento et Homagio. Et fol. 53: Rector habet manerium presbytericum... 11. sol. et 1111. gallinus, et unum gallin. et duo Homagia pro cunctis elemosynis. Charta ann. 1268, in Chartul. Domus Dei Pontisarr.: Possidebant in Frodam a domino Rege Francia... videlicet circiter unum arpentum vinee in clauso de Mello... Item VII. Homagia.]

Homage, eadem, ut videtur, notione, in Cod. MS. ecol. Camerac. de feud. episc.: Item deus fessit dabo avoir a cause de son dit fessit vingt Homages leus de lui, desquelz Homages il doit avoir le quint denier, quant on les vent ou met de main a autre.

HOMAGIUM, Sacramentum, juramentum, in Legibus Aragonens. apud Blancam, pag. 771.

HOMINIUM, Securitas cuiusvis data cum sacramento. Vide Rodericum Toletan. l. 7. de Rebus Hispan. cap. 33.

HOMAGIUM, Securitas data cum sacramento. Consist. MSS. Jacobi II. reg. Aragon. anno. 1306: Et furent super sancta Dei Evangelia et faciant Homagium nobis, quod bene et legaliter inquirunt contra dictos officios, et contempnent vel obnoxiant ipsos secundum iustitiam et eorum bonum conscientiam.

HOMINIUM, Clientele professio. Miracula S. Agnelli sac. 2. Recond. pag. 672: Qui ab infirmitate quam trivino sustinuerat perfecte curatum se sentiens, sponte sancto Martyri Hominium fecit, et a domino Iosephino portarius constitutus in tantum robur

corpus invadit, ut onus animalis fortissimi ferret.

* **HOMAGIUM**, Dicitur id, quod sub obligatione homagii et servitii tenetur. Charta ann. 1234. ex Bibl. reg. cot. 19: *Ego Johannes de Perreus miles doli, concessi et fidei Roberto de Junelins escutiero meo pro Homagio suo et servitio quod mihi fecit, et solido annuo redditus. Alia ann. 1243. ex Charloth. reg. Attrebat: Ego Baldwinus miles. . . . vendidi illi doli domino meo Roberto comiti d'Artois Homagium domini Egidii militis de Mailly, quod de me tenebat, centum et sexaginta libras Parisiensis, nisi modo quo dictum Homagium de me tenebat. Adde Libert. Villæ-francoe ann. 1369. tom. 5. Ordinatus reg. Franc. pag. 700. art. 9.*

* **HOMAGIUM**, Feudum superius, a quo alia homagium obnoxia dependit. Libert. Podii-Mirol. ann. 1369. tom. 5. Ordinatus reg. Franc. pag. 312. art. 7: *Concedimus. . . quod quacunque persona, cuiuscunque sexus, dicti loci burgensis, oblias, feoda gentilia et redditus, usque ad summam trescentarum librarum reddituum, et sine fortialio et Homagio, emere et acquirere. . . possit.*

* **HOMAGIUM** prestatum pro officiis et dignitatibus ecclesiasticis. Chartul. episc. Paris. fol. 139: *Anno Domini 1273, die Martis ante festum beati Dionysii, magister Robertus de Provilla penitentiarius Parisiensis fecit Homagium domo. Paris. episcopo Stephano de penitentiaria Paris.*

* **HOMAGIUM**, Oblatio, que fit intra Missarum solemniam pro defunctis. Charta Theob. comit. ann. 1258. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris: *Contra Galeherum de Estrepreo, Robertum de Wano, qui rei fuerant de morte dicti Eustachii, et amicos confutores eorum, etc. Concesserunt etiam ipsi Galeherus et Robertus, quod ipsi faciant cantare Missas et facere Homagia ad dictum meum. Nisi Homagia ibi intelligas de conventionibus paciscendis inter homicidii eos et occisi heredes. Vide Hominium pro Emenda.*

* **HOMAGIUM**, Prestatio quædam, etiam pecuniaria. Pactum inter Phil. V. eeg. Franc. et episc. Tornac. ann. 1320. ex Cod. reg. 8448. 2. 2. fol. 89. v°: *Item Homagium franci marcelli et omnium camporum Tornacensium cum certis deversis ab ipsis debitis.*

* **HOMAGIALIS TERRÆ**, Ee nimirum que sub fide et hominio a Domino feudali tenentur: *Terræ homagiales*, in Consuetud. Torou. ed. 132. Privilegium Mathie Regis Hungarie apud Ludow. tom. 1. Reliq. MSS. pag. 510: *Monasterium cum suis Abbatibus, personis, villis, Terris Homagialibus et hominibus, sub nostre regie Majestatis. . . recipere. etc.* Charta Wenceslai Regis Bohemix ann. 1418. apud eundem Ludowig. tom. 6. pag. 87: *Præfatum castrum nostrum Hassenstrin, aliis cum valido exercitu nostro expugnatum et acquisitum cum Homagialibus, oppidis, villis, theloniis, iure patronatus Ecclesiarum, censibus, etc.*

* **HOMAGIALIS**, Vassallus, qui ad prestandum feudum feudali homagium tenetur. Chronicon Salzburgense apud Raimundum Duellium Miscell. lib. 2. pag. 161: *Ad*

hoc etiam accessit consensus Capituli, Homagialium et præfectorum, qui ab eo tunc a juramento fidelitatis per eundem Bernhardum absoluti sunt. Literæ Richardi II. Reg. Angl. ann. 1397. apud Rymer. tom. 7. pag. 855: Cum Rupertus senior Comes Palatinus Rens devenerit efficere Homagialis noster, pro termino vite sue. . . Et nos, premissorum consideratione, et ita quod idem Dux Homagialis, vassallus, et fidelis homo ligatus noster sit, et devotus, et exstiter, oc homagialis suum, etc. Homagium Archiducum Coloniens. ann. 1397. apud eundem Rymer. tom. 8. pag. 1: Alia faciendo quæ et prout fideles vassallus, Homagialis et consiliaris domino suo facere tenetur et solet, etiam contra quoscunque. Hominio et sacramento fidelis, in Charta ann. 1128. Append. ad Mæcan Hispan. col. 1262.

* **HOMAGIUM**, Eadem notione. Leges Norman. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS: *Omnes Homagiati dominum suum debent plegiare et tenentur de delictis suis.*

* **HOMINAGIUM**, Idem quod Homagialis. Charta fundationis Abbatis Villæ-novæ apud Lobinell. tom. 3. Hist. Britan. col. 327: *Assignavi quidquid habebam in toto feodo Girardi. . . et omnia que pertinent ad Comitatum inter Leyne et Hologne pro lxx libris, exceptis Homingis que retinui in manu mea ad servitium meum cum equis et aratru faciendum.*

* **HOMINUM** perdit dominus pro defectu juris, id est, si vassallo iudicium suæ Caritatis denegat, vel si feloniam fecerit, vel aliquod ad exheredationem tenentis sui, propter quod iusto iudicio debeat exheredari, quo casu ad domo capitale dominum transit: ita Stabilimenta S. Ludov. lib. 1. cap. 52. Petrus de Fontaines in Concil. cap. 13. § 8. Bracton. lib. 2. cap. 35. § 12. Flota lib. 3. cap. 16. § 27. Consil. Sicul. 1. 3. tit. 13. 17. [Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicilie cap. 129.] etc.

* **HOMAGIUM** GURPIRE, RIDDERE, REMITTERE. Ex Consuetudine Bellovacensi, ut ait Bellovacensis cap. 61. seu potius ex generali feudum lege, non poterat vassallus dominum suum appellare, id ad monachum Legibus receptum et statutum provocare, vel ad bellum disfidare, vel in iure de quovis crimine interpellare, priusquam suum gurpisset Homagium. Adeo ut vassallus, qui domini de crimine aliquo accusare volebat, eum deberet convenire, coramque suis Puribus habere verba proferre: *Sire, j'ay esté une pèche en vostre homagie, et ai tenu de vous tex heritages en fief: et à l'homagie et à l'fief je renonce, parce que vos m'avez mesfist, diques mesfist j'enirai acquiescer vengeance par appeli.* i. Domine, diu est, quod in tu fide et tuo homagio precessi, et talia prædia in feudum a te tenui: nunc vero eidem homagio et fidei renuntio, quia malefactum in me commissi, de quo per appellum vindictam exegere decevi. Quo facto, eum submonere seu citare in Curiam superioris domini debet, ibique suum prosequi appellum. Quod si ante appellum, feodo et homagio non renuntiasset, non datur locus gagio duelli: sed in emendam erga dominum cadebat, namque prolate in eum contumelie reus, pour lui avoir dit vile idi. Et etiam attigit vetus Con-

suetudo Normannia cap. 84: *L'un à l'autre, que aucun ne peut appeller de l'un son Seigneur, à qui il a fait homagie, le Seigneur son homme pour la foy de l'homagie, que l'un doit porter à l'autre. Mais le Seigneur veut ainsi sur son homme, et il vient qui il lui rende son homagie, ainsi il lui offre son gage de l'appeler, et l'homme aussi: et se le Seigneur enchiet, l'homme rendra jamais de lui la terre, ne le foy, rendi, mais la teneur n'ayant du Seigneur, qui est perdue. . . Et se l'homme est tuer, la terre remendra quitte au Seigneur. Bæton. lib. 2. cap. 35. § 12: Item reddere per termino suo Homagium suum, cum tenemento, propter capitales iniurias, ut liberis prosequatur appellum suum, si dissolvitur Homagium. Adde Fleiss lib. 3. cap. 16. § 35. Ricardus Hagustaldensis de Bello Standardico pag. 321: *Antiquus hereditis redditio Homagio, quod fecerat, ad suos socios revertebat. At. Matthæus Paris. ann. 1188: Tunc Rex Anglorum Regi Francorum fecit Homagium, quin in principibus guerra Homagium suum reddiderit Regi Francie. Ejusmodi redditionum magni exempla et formulas præfatus passim, Nicol. Trivetius ann. 1291. 1296. Henr. Knyghton. pag. 2477. 2481. 2486. 2549. 2550. Thom. Walsingham pag. 66. 67. 133. Renerus apud Chappellier. tom. 2. Hist. Leod. pag. 226. Rodoricus Toletan. lib. 7. Hist. Hispan. cap. 7. 3. Inventarium lib. 3. Chartaphylaci Regii, Loyette, Flunides, Coffre v. tit. 20. Geste 3. Sac. 2. tit. 23. vide præterea Leges Alfonsinas præf. 4. tit. 55. legibus 7. et 8. Lit. remissæ ann. 1382. in Reg. lib. Charoth. reg. ch. 152: *Le supplum. rendeli apud Grignart son homme luy, li fruct et Homagie que fait lui avoit, et si fit desfer.***

* **HOMINUM** REMITTERE. Sugerius in Ludovico VI. cap. 2: *Quo aliquando tempore nobis B. Dionysii Adm. Abbatem et Burchardum nobilium virum Dominum Monasteriensium occidit quasdam contentiones pro quibusdam consuetudinibus emerisise, que in tantis ebullient irritationis molestiam, ut ipsi Hominio inter defraudatos armis, bello, ac censibus concertarentur.*

Pari modo dominus, qui vassallum le proditione aut alio quovis forefacto appellare decreverat illius homagium gurpisere nebat. Cujus quidem paritatis ea ratio est, inquit Philippi. Bellovacensis d. cap. 61, qui tout autant, que li homs dui a se Seigneur de foi et de lousure par la rend son homagie, tout autant li Sires en doit son home. Id est, ut verbis utar Binnici pag. 98: *Est tanta et talis coarsio, p. Homagium inter dominum et tenentem, p. tantum debet dominus tenenti, quantum inrens domino, præter solam reverentiam. Hujus porro moris exemplum præf. Gualter. Terwaenensis in Vita Caroli Constat. Flandr. cap. 37. ubi de Guili. Vprendi: Unde et idem Dominus Guillelmus homagium Alnodi gurpisit, et oc diffiducio, ita prodom ejus saisisit. Malib. Paris ann. 1233: *Formam pacis cum eo (Rege) in plurimum demonstravit gratis int: in quo convenit, quod nisi ejus ex parte Regis nihil servaretur, omnia omnino ex parte mea essent.**

est, in quo fuerant ante dictam pacem
est: videlicet quod ego essem extra ho-
mum, et defunctus ab eo, sicut
est per Da. Episc. Menesem. Et in-
est: Cui aperte dicitur, quod nullam pacem
est: nisi observare, cum post pacem
est: me pertraheret. Unde homo suus
est: sed ab ipso homine pro ipsam
est: datus. Adde eundem ann. 1233. 1234.
est: 1237. et Thwerozium in Uladislao

est: praeerea alia homini ex solo arbitrio
est: ad Danos gurgendi ratio, de qua Sueno
est: Argibus Castrensibus cap. 7: De mini-
est: matione: Illam etiam non preter-
est: at ambiguitas formam insititiae, qui et
est: vicijs majestas illibata, et militis non ex-
est: ebor luminatus, si ad alterius se qui
est: cessaret hominum. Statuit ergo in Cir-
est: cione vigilia, quam novam annam in-
est: ter, experit Militis non itatem affectant,
est: in committens ad dominum, cuius se
est: quis exere capiti, obligando esse, qui
est: a hominibus cum servitio illius resigeret,
est: ex alioque contumelie vercundia, domi-
est: ce efflata, poterat unguisque ad ulte-
est: riam humanitatem libere convolare.

est: HOMIUM EVANGELICUS dicitur, cum
est: hominem vel feudum ad Regem devolvitur,
est: ut Reges nulli conservant facere Homi-
est: ni. Id pluribus probamus in Historia
est: hominum Ambianensium, [14] pag. 383.
est: an. 1850,] quam dudum absolvisim,
est: quo proinde parant, cum altera Comi-
est: ti Pontii.

est: Quod de rege erga subditum intelli-
est: gitur est: paulo enim ante rex Arago-
est: nis hominum praeerat episcopo Maglo-
est: ni. Imo ex subditis consensit illud se
est: facere agnoscere etiam reges nostri.
est: Item inter Philip. Aug. et episc. Ambian.
est: pal Brusei de Usu feud. pag. 152: *Feu-*
est: *dal cruciat et benigne concessit ut feo-*
est: *dal suum abque faciendo hominibus tene-*
est: *re, cum utaque nemini facere debeamus*
est: *a punitum. Aliud inter eundem reg. et*
est: *episc. Morin. ibid.: Novem universi quod*
est: *homines Morinenses episcopus nos et in-*
est: *venientes nostros absolvit et in perpetuum qui-*
est: *bus fuit ab hominibus, quod sibi facere*
est: *debetur de feodo Healdia. Sed nec tunc*
est: *homini evanescere hominibus: nam ut*
est: *homini exhibebat, qui illud praestaret;*
est: *ut de eo pacisceretur, donum aliquod in*
est: *recompensationem assignaret.*

est: Charta Steph. episc. Noviom. ann. 1213.
est: Reg. 31. Charthorp. fol. 36. v. Cum
est: *admodum usum et consuetudinem hactenus*
est: *probatum, predecessores karissimi domini*
est: *Philippi illustris Francorum regis*
est: *concesserint facere Homagium, in re-*
est: *stitutionem hominibus, quod domini v. i.*
est: *homines debebant nobis et ecclesie Novio-*
est: *ni, ipse nobis et successoribus nostris*
est: *hominibus episcopis dedit et concessit,*
est: *perpetuum augmentum regulum, quid-*
est: *am habebat apud Lacerincum, cum per-*
est: *petuo suis. Charta ann. 1284. in Charthol.*
est: *Maglo. ex Cod. reg. 5188. fol. 30. v.*
est: *Episcopus regis Francorum primogenitus Dei*
est: *omnis rex Navarrae, Campaniae et Brue co-*
est: *luntinus.* Notum fuit quod nos
est: *homines, quos ratione karissime consorsis*
est: *Johanne haeredit Campaniam tenere*

est: debemus in feudum ab episcopo Lingonensi,
est: Homagium fecimus venerabili in Christo
est: patri Guidoni D. G. episcopo Lingonensi,
est: hoc necto quod si contingat nos ad successio-
est: nem regni Francorum venire, evanescat Homi-
est: magium, et nullius firmitatis taceat: do-
est: mena quod eidem episcopo, vel illi qui tunc
est: erit episcopus Lingonensis, teneatur dare
est: sufficientem vasallum; qui res teneat feo-
est: dales, et ipse episcopo Homagium faciat de
est: praedictis, vel super his acerbiter compo-
est: nere cum eodem. Eadem rursus leguntur
est: in Ch. Ludov. primogeniti Phil. Pulcri
est: ann. 1309. ibid. fol. 4. r.

est: Eo quoque gaudebant privilegio mili-
est: tes, cum feudum possidebant ab alio de-
est: pendens, quod rusticus vel homo in nobili
est: deinceps acquirere, ut iudicatum legitur
est: per Arestum ann. 1260. in Reg. Olim pa-
est: riam. Paris. fol. 110. v. Dominus Amalricus
est: de Mendana miles tebebat quendam feo-
est: dal a quodam armigero contempnente suo,
est: Johanne Frederici burgensis Parisiensis por-
est: tem ipsius feodi erit ab ipso armigero, por-
est: tem alium permutavit cum eo. Idem Johan-
est: nes petit ab eodem Amalrico quod veniret
est: ad hominibus ipsius de ipso feodo, sicut erat
est: in hominibus ipsius armigero. Idem Amalricus
est: noluit eidem facere homagium, cum ipse
est: esset miles, et ipse Johannes esset rusticus,
est: et maxime quia huiusmodi feudum non ob-
est: venit ipse Johanni de hereditate sua, sed il-
est: lium acquisivit. Tandem patribus super hoc
est: prelitibus ius curiae, determinatum fuit quod
est: ipse Amalricus non tenebatur facere Homi-
est: magium eidem Johanni.

est: Quo ratione vero dicitur abbas Com-
est: pendensis non posse hominibus facere Mel-
est: densis episcopo, prorsus me latet: nisi ali-
est: qua dignitas minime congruum putes, ut
est: pro sui monasterii officio ecclesiam profite-
est: retur. Charta ann. 1164. in Chartal. S.
est: Corn. Compend. fol. 174. r. col. 1: *Notum*
est: *fieri volumus.... quod inter Melndensem*
est: *episcopum et praemoniasterium Compendensis*
est: *ecclesiae, dominium videlicet Philippum fratrem*
est: *regis, diutina fuerat controversia de*
est: *quodam annona, quam praefatus Compenden-*
est: *sis ecclesiae matricularii in decima Nant-*
est: *utuli accipiebant. Si quidem Melndensis epi-*
est: *scopus annuam illam salsaret, quia de suo*
est: *inter feodo, et praemoniasterium thesaurarius et*
est: *hominibus inde facere volebat. Prædicta igitur*
est: *controversia in hac annona compositione*
est: *est terminata. Abbas Compendii in eajus-*
est: *manus thesaurarius devenit, quia hominibus*
est: *facere non potest, Melndensi episcopo annua-*
est: *tem persolvere in feodo beati Stephani mense*
est: *Augusto decem solidos.... Matricularii vero*
est: *suum libere habebant annuam.*

est: HOMAGIUM INTRAIRE, Clientelam do-
est: mino profiteri. Charta ann. 1275. in Char-
est: thol. episc. Paris. fol. 144: *Et hoc homa-*
est: *gium fieri propter defectum alterius, qui*
est: *dictum Homagium intrare deberet, et quon-*
est: *iamque dominus episcopus de dicto feodo alium*
est: *hominibus habent. Intrare in homagium,*
est: *in Invent. Chart. reg. ann. 1285. fol. 111.*
est: *v. ex lib. reg.*

est: HOMINIBUS PACIFICARI, illud in iudicio
est: discutere, et exigere. Charta Ric. I.
est: reg. Angl. ann. 1196. inter Probat. tom. 2.
est: Annal. Præmonit. col. 33: *Concessimus*
est: *etiam eis ne aliquis officialium nostrorum*

est: *presumat hominibus eorum placitare, sine*
est: *aperta rationabilique causa de illo distringat.*

est: HOMIPLAGIUM. Cum quis homini pla-
est: gus inligit. Leges Henrici I. Regis Anglor.
est: cap. 80: *Si quis in domo vel in Curia Regis*
est: *fecerit homicidium, vel Homiplagium, de*
est: *membris componat.*

est: HOMOTATIO, Idem quod Hominium,
est: Professio fidei et obsequii, quam homo seu
est: vasallus domino suo feudaliter praestat.
est: Charta Rob. vicecom. Bles. ex Tabul. Mi-
est: cicæ: *Hæc predicta concedo ita duntaxat,*
est: *ut Homotationem eorum non auferant.*

est: HOMO, Hominis appellati, famuli, aeto-
est: res, procuratores, custodes, etc. Ita
est: usurpant Senator lib. 20. Epist. 5. Ausonius
est: Epist. 22. Pacatus in Paneg. Symma-
est: chus lib. 2. Epist. 30. lib. 3. Ep. 27. lib. 5.
est: Ep. 54. Greg. M. lib. 3. Ep. 37. lib. 6. Ep.
est: 9. Jurisconsulti, et alii passim, ut omittam
est: veteres. Vide Cujacium lib. 8. Observ.
est: cap. 14. Jacob. Gothofr. ad Cod. Theod.
est: etc. Hinc Homines generatim posterioribus
est: aetulis dicti quia alterius dominio quavis
est: ratione subjecti, seu essent si servilis con-
est: ditionis, seu ingenuæ, sed obsequii ac
est: servitii nexu superioribus dominis, atque
est: adeo suis Principibus ratione debitis fide-
est: litatis subditi.

est: Prioris speciei Homines sunt, quos De-
est: narios, Chartularios, Ecclesiasticos, Fi-
est: scales, Reges, de Corpore, Pertinentes, et
est: ejusmodi nominant, ut alterius Com-
est: mendant, Casati, Feudales, Exercitales, Franci,
est: Romani, etc. qui nullo scilicet viliori servi-
est: tutis nexu, sed ex fidelitate, vel ex obsequio
est: dominis suis quodammodo subsunt. De his
est: sigillatim agimus in singulis epithetis.

est: Triplitem porro hominum liberorum,
est: etiam si subditorum, conditionem observare
est: ex Lege Longob. Alii enim prime, alii
est: mediocres, alii denique minime et infimæ
est: sortis erant, pro fortunate ac facultatum
est: modo. Prime memini lib. 1. tit. 9. § 21.
est: [14] Luitpr. 62. (6, 9)] *Consuetudo cuius*
est: *est, ut pro minima personæ, quæ exercitulis*
est: *homo invenitur esse, 150. solidi componantur,*
est: *et pro eo, qui primus est, 300. sol.*

est: Mediores personæ. Glossæ antiquæ MSS.:
est: *Pauper, mediocris.* Habentur non semel in
est: Legibus Wisig. lib. 9. tit. 2. § 8. lib. 12.
est: tit. 2. § 15. in Legib. Burgund. tit. 2. § 2.
est: tit. 26. § 2. et in Addit. r. ad easdem Leges
est: cap. 12. Medi. Alemanni, in Legib. Alem.
est: tit. 68. § 4. Ita passim in Cod. Th. mediocres,
est: pro pauperioribus ac infimis, respectu
est: potentum, dicuntur, in leg. 3. d. de
est: Extraord. muneribus, (11. 16.) pauperitate
est: mediocres, in leg. 14. de Gensitor. (13. 11.)
est: mediocritas, pro paupertate, in leg. 27. de
est: Annona, (11. 1.) etc. et in hac Inscriptione,
est: Lugduni D. N. Jovis Valeriani rex. ex leg.
est: 1. M. Julia Materna conjugi incomparabili
est: memoriam posuit et mediciorum suorum, et sub
est: acta dedeciv. Julius Firmicus lib. 4.
est: Mathes. cap. 7: *Mediocris in vita, et qui*
est: *neque facultatibus abundet, etc.*

est: Homines denique minores, in Legibus
est: Longob. lib. 1. tit. 14. § 7. [14] Luitpr. 82.
est: (6, 29)] *qui nec casus nec terras habent, qui*
est: *et minime personæ, ejusmodi sunt exercitales*
est: *homines, ibidem tit. 9. § 21. minime*
est: *anxiosimque io l. un. Cod. Th. de Grege*

domine. (10. 6.) Vide *Manus*. Sed praesentim unum et nuda

Homines appellari coepere, *vassalli* et *clerici*, qui ratione *beneficiorum* ac *feudorum* dominis suis, speciali ad id facta professione, quae ex huc *hominium* et *homagium* dicta est, fidem et servitium, sui militie, vel placitorum, aut quodvis alius debebant : qua quidem notione vocem *Homine* usurpant passim Consuetudines nostrae municipales, quarum locos indicavit Baguelius. Aonales Francor. Fuld. aon. 884 : *Ibi inter alia veniens Zwentiboldus Dux cum principibus suis, Homo, sicut mos est, per manus Imperatoris officio, contestatus illi fidelitatem iuramento, etc.* Aon. 887 : *Quem Imperator... honorifice suscepit ad Honinem, sibi quoque adoptivum filium cum iunxit.* Aeta Episenpor. Canon. pag. 244 : *Venerantes ergo parati auro et argento et vestimentis nobilibus ad praedictum Regem Francorum gloriosissimum Carolum, deprecanti sunt, ut sui mereretur effici Homines : qui et quondam humana cupiditate illius suscepti esset, et eorum beneficia sua largitione habere promittit.* Vita S. Remberii Archiep. Hamburg. n. 27 : *Ut per manus acceptionem Honinem illum Regis fieri, et inter Cassilarios ejus collocari adjuvit.* Edmonerus lib. 2. Vita S. Anselmi Cant. Arch. cap. 38 : *Homo Ducis (Rogerii) Rogerus Comes de Sicilla.* Velus Charta apud Beslium pag. 389 : *Amovuit Hugonem, ut fieret Homo supradicto Bernardo pro ipsam partem de Castro, qui fuerat potui suo.* Et infra : *Promisit ei Comes scire debet senior suo Homini rationem vel finem, etc.* [Charta aon. 1246. ex Hist. Mediani Monasterii pag. 284 : *Nostrum universi praesentes litteras inspecturi, quod ego Hugo de Parva-petra Comes, sum Homo illustrissimi viri Mathaei Ducis Lotharingiae, et Marchionis de terra Berkeim, sicut bona memoria D. Philippus de Hillevillari de dicta terra Homo suus erat.* S. Bernardus Epist. 39. ad Theobaldum Comitem Campanie Edit. Mabillonii ann. 1690. tom. 1. col. 51 : *Ipsa est uxor Belmi illius Hominis vestri.* Anna Comnena in Alexiade : *Ἰλλίου πατριάρχης ἀδελφεὸς αὐτοῦ γυνήκεα.* Sic passim.

* Charta aon. 1103. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 361 : *Dominus Montipessulani habuerat Honinem suum in omnibus placitis Montipessulani. Homo, pro Homine, in Stabli. S. Ludov. cap. 23. 26. et alibi passim. Vide alia notione supra in Homina.*

* Homo, pro Subditus. Gall. *Sujet*, qui principi suo ratione fidelitatis ascriptus est. Chron. Th. Ottonenbor. edit. Heern. pag. 26 : *Monachos Cantuarienses praelegavit (Joannes rex) et bona eorum conservavit, quae etiam de causa papa Homines Johannem ab ejus fidelitate absoluit.*

* Homo dicitur etiam de femina, quae alicui domino hominis praestatio subjecta est. Charta Bald. dom. de May et de Estrées ann. 1531. in Chartul. abb. Montis S. Mart. 1. ch. 96 : *Cum mulier nobilis Joia vidua, domina de Walleincort, Homo nostra est.*

Homo, pro marito, quomodo *Homme* Galli dicimus Gregorius M. lib. 6. Epist. 27 : *Quod vero scribitis, ut excellentissimae filiae meae Gerdine et sanctissimae filiae ejus*

dominae Theotista, et magnificae earum Hominihus Donno Marino et Donno Christodoro scribere debam, etc.

Homines ad arma, Cataphracti equites, nostris, *Hommes d'armes*. Joannes Fortescutus de Laudibus Legum Angliae cap. 35 : *Reminiscere... qualiter villas et oppida regni Franciae frangum opulentissima, dum ibidem peregrinaboris, conspexisti Regi terre illius Hominihus ad arma, et eorum equis tui onusta, ut viz in eorum aliquibus quum magnis oppidis tui hospitarii valebas, etc.*

Homines de Capite. [Ii plerumque intelliguntur qui manusum fuerant sub conditione operatum, servitii, aut cecusos annui.] Vide *Capitales Homines*.

* *Homo Civitatis*, idem qui de *Capite*. Arest. ann. 1311. in Reg. Olim parlam. Paris : *In villa S. Quintini, quando aliquis Homo capitis suspectus de aliquo maleficio etc.*

* *Homines Casati*, *Spelmanno*, qui in aditus serviunt. Capitul. lib. 5. cap. 136 : *Adiuvans omnes faciant, tam Episcopi, Monachi et Moniales, quam Canonici, et eorum infra Casati Homines. Vide Casati.*

* *Homo Coactus*, servituti glebarum obnoxius. Charta aon. 1232. ex Chartul. Campan. fol. 190 : *Item (dicit comes) de Hominihus coactis, ut redimerent exheredes.*

* *Homo ad Collum*, qui onus ad collum portat, in Libert. Clarin. ann. 1248. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 600. art. 103.

* *Homo Commendatus*, Eidem *Spelmanno*, qui se in manum alterius commendavit, causa patrocinii. Lex Ripuar. tit. 75. § 5 : *Homo commendatus, vel fugitivus, etc.* Quoniam vero fuerit eorum conditio discere est in voce *Commendatus*, quam videbis.

* *Homines Conditionati*. Vide supra *Conditionati*.

Homines de Corpore, Servituti glebarum obnoxii, qui censum debent de capite, *Capite erant. Homines de corpore*, ascripti sibi glebae offerri, aut alterius servitii conditionis, in Statuto Philippi Pulcri aon. 1303. pro reformat. Regis art. 63. Charta Philippi Aug. Regis Fr. 1180. pro Ecclesia Aurelian. : *Servos et ancillas, quos Homines de corpore appellamus... ab omni iugo servitutis absolvimus.* Bulla Gregorii IX. PP. aon. 1240. in Histor. Monast. S. Mariae Suesion. pag. 451 : *Originarii Monasterii vestri, quos Homines de corpore patria censu appellamus.* Charta Amaloini Abb. Silve Majoris ann. 1207. in Tabular. Campan. Bibl. Th. pag. 284 : *Si dominus hominis illius iuramento trium Militum, et trium aliorum proferum hominum probaverit, quod ille sit Homo suus de corpore, et quod cum pro voluntate sua sicut Homines de corpore talliabat.* Arestum Paris. 28. Jan. 1319 : *Proponbat, quod dicta Agnes esset Femina sua de corpore talliabilis et ad bizzo ad voluntatem, et astricta eidem Militi, videlicet ad tallias, forismartagium, et mortuum manum, et alias redhibentes, etc.* [Consuetudo Vitricae. art. 145 : *Tous Homines et Femmes de corps sont au billage de pousuivre, en quelque lieu qu'ils aillent demeurer, soit lieu franc ou non, et les peun-vent les Seigneurs reclaimer, et faire reclaimer,*

si bon leur semble, car tels Hommes. Femmes de corps sont censés et repris, pieci et partie de la terre, et se baillent entre, et denbrement par les vassaux, avec les autres terres. Adde Chartam Communi. S. Quintini ann. 1195. Historiam Ecclae. S. Aniani in Probat. pag. 100. 101. B. bletum pag. 907. Pithium ad Consuet. Trecentem pag. 14. etc. Vide *Capitales Manumissio*.

* *Horum conditionem* aprime docet Inquit. ann. 1263. in Reg. parlam. Mart. hyem. : *Drenas et capitulum Pith. intendebant probare quod Johannes de Guallo est Homo de corpore ecclesie B. Mar. Paris. Homines autem de corpore intelliguntur secundum consuetudinem huius patrie, in quibus ecclesia Paris. habet ista iura quae quinquas : videlicet manum mortuum, forismartagium, quod non possint promovere clericatum sine licentia capituli : item quae communitur cum aliis hominibus de corpore aliorum dominorum, persona pro primo item non habeat illam liberam testamenti actionem, quam habent liberi homines ut patris.*

* *Humanius* tamen interdum non indactu est, ut colligitur ex Charta Gual. archidia. Trece. aon. 1215. in Cam. Campan. ex Cod. reg. 5093. fol. 12. *Blancha illustris comitissa Trecentis ad istas preces quas ei fecimus, nobis, ac domino Stephano cutellarium et Monachorum ejus, homines suos, ad servitium nobis quomodo vixerimus ad exequium suum, tali modo quod... post decessum suum ad dominam committimus et habemus, tanquam Homines eorum de corpore sine contradictione aliqua revertetur. Locessit autem dicta comitissa pro privilegio, quod nobis exhibebat praedicti Stephanus et Maria, ipsos fore liberos ab omni tallia, tolta, demanda et exactione, per dictos solidos singulis annis ipsi comitissa et mandato ejus in festo S. Remigii percipendos. Et quidem Homines de corpore, quando appellati videntur, quod optinamus tantum deberent. Charta aon. 1252. ex Chartul. Campan. in Cam. Comput. Paris. fol. 452. v. col. 1 : *Promittitur per fidem suam in manu nostram praestare, quod nec in corpore dicta uxoris nec corporis suorum hereditum naturam de corpore et nasciturorum, ratione aliquas servitutis, et heredes sui aliqui in posterum reclamabant.* Vide infra *Homines de iure talibus*.*

* *Homen Ligatus de Corpore*, qui non som de capite domino debet, nulla ligatur reservatione. Consuet. Tolos. rubr. §. Homagis n. 7 : *Si aliquis Homo Ligatus de corpore et casualio, vel de corpore casualio, qui sit aliquis domini, contra matrimonium cum aliqua muliere quae libera, etc.*

Homines Curantes, et Levantes [Monachorum], manentes, Gall. *Levati* et *Curant*.] Vetus Inquisitio in Regesto Philippi Aug. Herualliano : *Albus et requiritur tanquam hominem suum Cabot et Levantem.* Vide *Levantes* et *Cabot* et *Levare*.

Homines Ecclesiastici, [In servitio alicuius Ecclesiae ascripti,] in Lex Ripuar.

§ 1. tit. 11. § 3. tit. 18. § 3. tit. 19. § 2. tit. 21. in Capit. Caroli M. lib. 5. cap. 363.] in Capit. Caroli C. tit. 21.

[*Eccllesiastica femina*, in Leg. Ripuar. § 1. qui in Capitulis Caroli C. tit. 9. ubi *Municipia Eccllesiastica* dicuntur. Legem Compendiosam Caroli C. ann. cap. ult. : *Neque municipia Eccllesiastica nisi ad libertatem committat*, et ut in municipia, pro Ecclesiastico aut, in Ecclesiis servitute permanent, *Eccllesiasticus Homo, qui commutatus fuerit in libertate fruat*. Testament. § 1. apud Flodoardum lib. 2 : *Filius noster super vineam meam... possidebant*, *Indiano visitator*, quem de in loco *Eccllesiastici hominis Albiocivi*, etc.

[*HOMINES EXERCITIALES*, Milites qui sunt in exercitu. Leges Longobard. lib. 1. § 2. 31. [*] *Luipri*. 62. (6. 9.) : *Constitutum est, ut pro minima persona que vocatur Homo inventur esse*, 150. sol. *ponat*, et pro eo qui primus est 300. Leges Wisigoth. lib. 9. tit. 2. § 9. : *Si per Exercedium in eadem bellum Animam proficiens, minime Ducem esse ferit*, etc. Vide *Exercitales*.

[*HOMO PRO FALCE*, Qui operam cum pretiare debet. Libert. Clarim. ann. 1. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 1. art. 37 : *Insuper, qui contumaciter ad faciem non venerit, Homo pro 3. debet six deniers*. Vide supra *Falcem*.

[*HOMO FIDELIS*, *Homme de foy*, Vassallus, fidei sacramento strictus, in Charta 1363. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. 2. pag. Vide infra *Homo Homagii*.

[*HOMINES FISCALIS* et *FISCALINI*. Vide *Fiscus*.

[*HOMINES FRANCI*. Vide *Franci*. *HOMINES FRANCOGEM*, *Franci*, in Charta Sancti comit. pro fundat. S. Secundi Vasconia. Vide *Franci*.

[*HOMO FRUMENTI*, Qui prestationem frumenti debet. Declar. Joan. de Saxe. militi. ann. 1318. in Reg. 112. *suppl.* reg. ch. 6 : *Item pour ce que le com de frument valent une fois plus et ne moins, et pour ce que nous devons se à mangier et à boire à ceux qui doivent frument*, etc.

[*HOMO GENEROSUS*, Nobilis, ingenuus. Vita ann. 1407. ex Cod. reg. 8387. 4. 36. 1. : *Mandamus propterea tenore presentium, omnibus et singulis generosis et a hominibus et habitatoribus dictarum terrarum, quatinus donatarum superadditionem rerum domum recipient et*, et aut, Apud Catalonios *Homo generosus*, qui mox honoratur.

[*HOMO DE GUERRA*, Militaris, vulgo *de guerre*, Guill. de Podio-Laurenti in Chronico : *Si quis etiam Homo de guerra cum eis inveniretur ob hostibus erat*.

[*HOMO HOMAGII*, Vassallus *homagii* datus. Charta Joan. abb. Maurimont. 1216. ex Cod. reg. 9861. 2. 2. fol. 36. Item (habeo) *reignit quatuor vel circa annos et armigerus in Homines fidelitatis*, et sui vassallus. Inquisit. ann. 1449. Tabul. D. Vencie : *Interrogatus an concederet dictum dominum testatorem*, dixit

quod si, et bene debuit eum cognoscere, cum ipse testis esset Homo homagii dicti domini testatorem.

[*HOMO HONORATUS*, Civis præcipuus, qui in dignitatibus urbis constitutus est et inter nobiles quarti ordinis apud Catalonios, ut et *Homo de paratico*, annumeratus. Consule Disquisit. histor. D. Xaui de Civibus honorat. Barchin. et Perpin. Constil. Jacobi III. reg. Aragon. ann. 1321 : *Intelligimus de hominibus de paratico sive de genere militari, et de homine honorato civitatis vel villæ*. Alia Petri III. itidem reg. Aragon. ann. 1359 : *Et si forsan contigerit quod aliquis baro, miles, vel homo de paratico, civis, burgensis vel homo villæ honoratus etc.* Vide *Honorati*.

[*HOMINES DE IMPERIO*, Qui intra imperii fines sub imperatoria ditione manent, in Charta ann. 1212. ex Chartul. Campan. fol. 444. col. 2. opponuntur *Hominibus de Potestate*.

[*HOMO INGENUITUS*, perperam pro *Ingenitus*, in Charta Phil. Aug. ann. 1184. ex Chartul. 34. Bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 12. 4. col. 2.

[*HOMO JUSTITIE*, Aliquius jurisdictioni et justitie subditus, Gall. *Justiciable*. Lit. adinort. pro abb. de Chases dioc. S. Flori ann. 1464. in Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 418 : *Item huius Homines de justice moyenne et basse; et vult chascun homme en rente assise deux sols*.

[*HOMO LEGALIS*, Adolescens. Chartul. S. Joan. Angerie. fol. 177. 1. : *Quod si solvere monachus fieri, suscipiant unum de filiis meis cum augmento quod faciem, non tamen infantem, sed hominem legalem quintendæ annorum ætatis aut amplius*. Vide *Legalis*.

[*HOMINES LEGITIMI*, Idem qui *Boni vel Probi homines*, id scilicet qui in placitis publicis iudicia exercebant. Charta ann. 1138. ex Tabul. capit. Carnot. : *Hominibus legitimis de ipsa terra, videlicet ipso (Ursione de Merlaio) juraverunt in capitulo quia iniuste hoc prædium arceperat*. Charta Phil. comit. Fland. ann. 1211 : *Si quis burgensis S. Auditorum aliqui pecuniam suam crediderit, et ille cui credita est eorum legitimis hominibus et in villa hereditariis sponte concesserit, etc.* Interdum nude id significantur, qui ex lege idonei sunt ad aliquid faciendum. Libert. Calvinont. ann. 1247. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 516. art. 7 : *Si vero de legitimis hominibus duellum factum fuerit, etc.* Vide *Legitimus*.

[*HOMINES LIGII*. Vide *Ligii*. *HOMINES LIXEI*, vel *LUGNEI*, (Hominum membra ex ligno vel lino que in bivis et comitis a veteribus Gallis superstitione collocabantur.) Vide *Pedes lignei* in *Pex*.

[*HOMINES MANUS MORTUÆ*, Servi glebe. Vide in *Manus*.

[*HOMINES DE SUIs MANIBUS*, ab iis qui nunc *Hominibus* dicebantur distincti; unde fortassis intelligendi qui ad homagium manuum admittabantur. Chartularium Aduense in Catalogo feudorum Castellanie D. de Glane ann. 1262 : *Item li Boissiers de Aduia sunt homines domini de Glane*. Sed dominus de Glane recepit Guillelmum Boissiers in hominem de suis manibus.

[*li potius videntur, qui a servitute gle-*

bæ manumissi, operas manuales tantum debent. Charta Odonis Bagoz doni. S. Sepulchri ann. 1238. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. fol. 448. 1. col. 1 : *Munusculi Annetum de Chauchignaco hominem meum de corpore, tui conditione quod... remaneret Homo meus de manibus suis*. Vide supra *Homines de Corpore*.

[*HOMINES DE MANSATA*, Qui ratione aliquius mansati seu possessionis alicui domino subjecti sunt. *Hominibus de mansata sui servos ac mientes, cum eorum liberis et famulis*, io Inventar. Ms. ann. 1366. Vide in *Mansus*.

[*HOMINES DE MANUFASTU*, *Domestici*. Vide *Manupastus*.

[*HOMINES SINE MEDIO*, Qui nullo medio a Rege aliquod feudum tenent, in veteri Chronico Flandræ cap. 66.

[*HOMO MORATICS*, Gall. *Homme motier*, Qui pensionatus, qui motu municipulatu, obnoxius est. Charta ann. 1308. ex Bidd. reg. : *Et se il avenoit que entre lui chevalier et les seigns d'une part, les hommes baniers ou motiers d'autre, eust content, veut li roys que la querelle etc.* Vide *Molta* 2.

[*HOMO MUUDI*. Epist. ann. 1380. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 44. col. 1 : *Fuit dictum sibi per fide dignos et michi quod ipse (rex) erat à Beuté extra Parisius, et quoniam Homo muudi, qui vellet pro negotiis sibi loqui, non poterat intrare, et quod frustra iremus*. Phrasia Gallica, quod *homo su moade ne pourrait*, etc. Id est, nemo, nullus.

[*HOMO NATURALIS*, Instructus natura seu ea parte corporis, qua quis vir est. Lit. remis. ann. 1469. in Reg. 196. Chartoph. reg. ch. 82 : *Ecce morate mettois sus na supplant (son mary) qu'il n'estoit pas Homme naturel, ne capable de mariage*. Vide *Natura* 1.

[*HOMINES NOVI*, apud Spelmaunum, qui novo donantur loca.

[*HOMO DE PARATICO*. Vide supra *Homo honoratus*.

[*HOMO PEDIS*, vel *DE PEDRE*, Plebeius, infimæ conditionis, Curia 2. gener. Terracon. sub Jacobo I. reg. : *Statuimus quod omnes homines de pede, tam rustici quam villani, sive sint nostri, sive ecclesiarii, etc.* Constit. MSS. Petri III. reg. Aragon. ann. 1351 : *Et qui contrafecerit, si miles vel homo paraticus, aut civis, aut homo villæ honoratus fuerit, ad exilium decennarii ex solâ delatione absque spe veniæ condemnatur; et si Homo pedes fuerit, pugnam amittit*.

[*HOMINES PERTINENTES*, Eidem Spelmaunum, quo glebæ adscribuntur, sive feudales. Leges Longobard. lib. 1. tit. 16. § 8. [*] *Aistolph*. 6. : *Si Homines Pertinentes sine voluntate domini sui hoc fecerint*. Leo Marsic. lib. 3. cap. 43 : *Familias hominum ad ipsum locum Pertinentes*.

[*HOMO DE PLASSA*, Hispanis *Hombre de plaza*, Homo publicus, præcipuusque ac notus. Instr. pacis inter cives et burg. Narbon. ann. 1216. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 380 : *Si aliquis homo... huiusmodi transgesset frangere... præsumptum, vel domine pena... si fuerit miles, vel Homo de plassa, D. solidas Melgor, et si*

*fuert ministerialis, vel quælibet alia per-
sona, C. solidas Melgor.*

* *Tomus de Prosecutione*, Gall. *Homme de poursuite*, *Quem fugitivum dominus sequi et requirere ex jure potest*. I. tit. ann. 1388. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 567: *Johannem l'illelouz hominem dicti nostri priortatis esse dicebamus de corpore et capite, talliabilem et expectabilem de alto et basso, ac etiam de prosecutione et manumortuabile*. Libert. villæ d' Ecan ann. 1371. tom. 7. Ordinal. reg. Franc. pag. 390. art. 1: *Nos hommes et femmes de corps, mainmortables et de poursuite, etc.* Vide *Secta fugitivi* in *Euzaces*.

* Homo *QUESTALIS*, *Questæ* seu tributo obnoxius, Reg. Cam. Comput. Paris, sign. JJ, rub. fol. 10. 1°. : *Jurati dixerunt et recognoverunt se esse Homines quæstales domini regis Angliæ et ducis Aquitanie. Vide in Questæ.*

1 HOMINES VERAQI, Veraces, probi.
Præceptum Carolomaoni Reg. ann. 770.
apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect.
col. 33 : *Dum de hac causa sic ante nos
fuit ratio deducta, et suam vel suis gamat-
dionis, tam per veragos homines, quumque
per confirmationis Regum cognovimus, justi-
tiam ei reddimus. Vide Boni homines.*

HOMOLOGARE vulgo nostri usurpaot, pro Regionum edictorum, aut Statutorum in Acta Parlamenti relatione : cujus quidem usus tum primuin cepit, cum Joanne Rege capto et in Angliam abducto. Carolus filius

A te non ultra vacuus discessit Boml.^{21.3}

in Carmine de varia Ernesti Bavarie
actus apud Marten. tom. 3. Anecd.

33. *Quia qui ait ab eis interrogat, omnem
cum pace dedit; latantur Homalli.]*

34. *Lucretio :*

35. *Provis hic est fructus Homallis.*

36. *etiam Symmachus lib. 4. Epist. 33.*

37. *etiam Pape tom. 4. Anecd. Mabillonii*

38. *etiam Rotherii Veron. Episc.*

39. *Spicileg. Ach. pag. 315. Ach. pag.*

40. *Spicileg. Ach. pag. 315. In quo tamen*

41. *profecto vix tam peperit Rex huic Reverendo*

42. *Patri hoc Honestamentum honoris, quam iter*

43. *operat ceteris honorum acquirendorum.*

44. *HONESTARE, Vestire, ornare.*

45. *Pontif. vetustissimum MS. ex Cod. reg.*

46. *q43: Subdiaconum vero oportet epistolam*

47. *legere, vestire et Honestare altaria et ministri*

48. *diacono.*

49. *HONESTARI SE, Sese accingere, dispo-*

50. *ponere, Gall. se préparer. Roberti Monachi*

51. *Hist. Palast. apud Ludewig. Reliq. MSS.*

52. *tom. 3. pag. 10: Denique reversus iterum*

53. *in terram dominum Bonmundus, diligenter*

54. *Honestavit se ad incipendum iter sancti*

55. *Sepulcri.*

56. *1. HONESTAS, Honor, praeogativa,*

57. *privilegium. Charta Godefridi Episcopi*

58. *Ambianensis ann. 1104. in Hist. S. Martini*

59. *de Campis pag. 350: Salvis Honestatibus et*

60. *utilitatibus predictis Ecclesie nostrae, etc.*

61. ** Honeste, eadem acceptione, in Charta*

62. *ann. 1332. ex Reg. 67. Chartoph. reg.*

63. *ch. 3.*

64. *2. HONESTAS, Decorum, decencia,*

65. *observantia. Charta ann. 1101. apud Ma-*

66. *bill. tom. 5. Annal. pag. 443. Bertrandus*

67. *archiep. Narbon. S. Pontio subjecti Mo-*

68. *nasterium S. Aniani quod est iuxta flavium*

69. *Vernacoulre, a praeis hominibus suis por-*

70. *cessionibus privatum, et ab omni Honestate*

71. *seclusum S. Regula.*

72. ** HONESTATUS, pro Honestus. Lit.*

73. *remis. ann. 1465. in Reg. 194. Chartoph.*

74. *reg. ch. 2: Inter alios liberos ex legitimo*

75. *matrimonio Johannis de Bessio patris et*

76. *Honestate mulieris Anthaliae matris, etc.*

77. *1. HONESTE, Viriliter, fortiter. Roberti*

78. *Monachi Hist. Palest. lib. 4. cap. 18. apud*

79. *Ludewig. tom. 3. pag. 10: Fidentes autem*

80. *alii acies quod vexillum Bonmundus tam*

81. *Honeste esset ante alias delatum, illico rede-*

82. *unt retrorsum. Ibidem pag. 83: Quia quam*

83. *vis in retroactis Honeste pugnaverat,*

84. *pocum obtinuit.*

85. ** HONESTE, Decenter, cum reveren-*

86. *tia. Ordin. MS. S. Petri Auree-val.*

87. *Canctur praedictum evangelium suo cantu*

88. *solito et notato in libris Honeste et devote.*

89. ** HONESTE, Congruenter, rite.*

90. *Charta ann. 1183. in Chartul. Clarifont.*

91. *ch. 86: Quod missum unum pro anima ejus*

92. *et pro animabus filiorum defunctorum cele-*

93. *brari facit omni die, quo Honeste poterit*

94. *celebrari. Supra: Quando rationabiliter pos-*

95. *set celebrari. In alia ann. 1180. ibid. ch.*

85: *Quando cantari poterit. Vide infra Ho-*

86. ** HONESTES. Lit. remis. ann. 1358. in*

87. *Reg. 90. Chartoph. reg. ch. 91: Cum ipsi*

88. *supplices morati fuerint apud dictum Ho-*

89. *becam cum nostris hostibus, ac se reddi-*

90. *derint, per aliquod tempus Honestos se*

91. *rebelles nostros. Haud dubie pro Hostes,*

92. *quoniam non semel ibi recurrit.*

93. *HONESTIMUS, Honestus. Papianus in*

94. *Collat. Legis Mosae tit. 4. de marito,*

95. *qui uxorem in adulterio deprehensam occi-*

96. *dit: Si de pana tractus, non his, quae*

97. *aliquid ejus Honestissimo color permitteretur,*

98. *ambiguit.*

99. ** HONESTES, Conveniens, congruus.*

100. *Charta ann. 1478. ex Chartul. S. Aviti Au-*

101. *rel.: Idem capicrius tenebatur, facere lu-*

102. *minare inter ecclesiam competens et Honesta*

103. *de bona et Honesta cura. Vide supra*

104. *Honeste 3.*

105. ** HONESTUS Equus, Splendide, optime*

106. *ornatus et instructus. Gaspari Barthii*

107. *Gloss. ex Hist. Palest. Eadem notione ibid.*

108. *dicuntur Honestae copiae.*

109. ** HONGRECOLTRA, Ager incultus,*

110. *palustris, cespitibus nigris fodiendis aptus,*

111. *ab Hongre, fames, et Coltra, ligo. Charta*

112. *Guillelmi Comit. Flandr. ann. 1177. inter*

113. *Probat. Hist. Guinens. pag. 193: Pastorum*

114. *adiacentem villam S. dudum in nemore*

115. *quod dictum Lo, et in paludibus, et in pratis,*

116. *et in bruna, et in Hongrecoltra, usibus*

117. *eorum, excepta terra Lazarorum, concedo.*

118. ** HONIXIA, Eruca, Gall. Chenille, In-*

119. *ausulensis Onanie. Comput. fabr. S. Petri*

120. *Insul. ann. 1458. ex Tabul. ejusd. eccl.: Duo-*

121. *bus hominibus qui deposuerunt Honal-*

122. *nas de arboribus in claustrum, xvij. solidos.*

123. *HONXO, HONXIA. Charta Bonificii Mar-*

124. *chionis Italiae ann. 1009. in Bullario Casin.*

125. *tom. 3. pag. 69. 70: Et rebus meis in loco*

126. *Desella, et loco Bojano, id est, praenomi-*

127. *natis Honnibus, curtis, et castellis, cum san-*

128. *num pertinentiis, etc. Infra: Habent et*

129. *feneant ad eorum iura proprietas debitas*

130. *vitas illorum; et si ipsi eorum sive filius*

131. *filibus migrati fuerint, hanc curiam of-*

132. *fensionis, in suo robore permanent, atque*

133. *perstent; ac haec Honnia fuerit, sicut supra*

134. *legitur decrevum, si filius aut filias de legi-*

135. *timo matrimonio non habuerit, etc.*

136. *HONOR, apud Scriptores Ecclesiasticos,*

137. *usurpatus potissimum pro maioribus et*

138. *excellentiorebus in Ecclesia dignitatibus,*

139. *et diaconatus, Presbyteratus, et*

140. *diaconatus. Optatus Milev. lib. 2. adversus*

141. *Parmenianum: Honore nominis sui spoliati*

142. *sunt Sacerdotes. Et infra, de Donatistis, qui*

143. *Episcopos et Presbyteros abdicabant: Quid*

144. *prodest, quia vivi sunt homines, et occisi*

145. *sunt Honores a vobis: valent quidem me-*

146. *morale, sed crepitae portant funera dignitatis. S.*

147. *Augustinus lib. 2. adversus Epist. Parme-*

148. *niani cap. 11: Et cum expedire non videatur*

149. *Ecclesiae, ad praepositorum venientes*

150. *ad Catholicam societatem Honores suos ibi*

151. *non administrant, non eis tamen ipsa ordi-*

152. *nationis sacramenta detrahunt, sed manent*

153. *super eos, Concilium Arelat. IV. can. 1:*

154. *Episcopatus vero vel Presbyterii Honorem*

155. *nullum laicus ante praemissam conversionem,*

156. *vel ante 50. annos annu recipiat. Can. 2:*

157. *Sed nec reliqui Pontifices Presbyteri, vel*

158. *87.*

Dignatus Honorem conferre praesumant. Ita Presbyteri et sacerdotes Honor, apud Cyprianum Epist. 34. 65. τὰς τοῦ πρεσβυτέρου, in Concilio Ancyran. can. 18. et alibi passim. V. Synod. Tricens. ann. 878. cap. 7. Capitularia Caroli M. lib. 5. cap. 8. [1^a 10.] Si Ecclesiastici viri supradicta facinorosa commiserint, si honorabilis persona fuerit, perdat Honorem suum. Qui vero honorabilis hic, honorati dicuntur in Charta Divisionis Imperii Francor. Caroli M. cap. 2: *Et ad loca sancta, vel ad Honoratos homines confugit.* Auxilium de Ordin. Formosi lib. 1. cap. 30: *Et si clerici fuerint, Ecclesiastico iudicio a suis deiciantur Honoribus.* [Adde lib. 2. cap. 10.]

Postmodum generatim Honores dicta maiora in Ecclesiis Cathedralibus beneficia, seu, ut vocantur, *Dignitates*, atque adeo Canonici ipsae. Alexander PP. in Tabulario Ecclesiae Caroliensis n. 3: *Præterea cum iuxta B. Gregorii sententiam singula Ecclesiastica viri officia singulis quibusque personis singularem committi debeant, prohibemus de cætero, ut nulli dum Honores in eadem Ecclesia concedantur, nec Praepositorum vice personatus ejusdem Ecclesie personis alibi commemorantibus tribuantur.* Alia ejusdem Alexandri ad Episcopum Carotenensem num. 18: *Durimus statuendum, ut Honores Curatensis Ecclesie alii de cætero minime concedantur, nisi qui secundum antiquum et rationabilem consuetudinem residentem se promeruerint habituros.* In eadem sententiam habentur Chartæ alie Lucii PP. n. 31. 32.

Idem aperte docet Testamentum Philippi Augusti ann. 1190. tom. 1. Ordinat. pag. 31: *Præcipimus etiam Regine et Archiepiscopo, ut omnes Honores, qui dum vivunt, pertinent ad donationem nostram, quos honeste potuerunt retinere, sicut Albalat nostre et Decanatui, et alie quædam Dignitates, in manu sua tenent, donec a servitio Dei redierimus.* Et quos retinere non poterant, donec secundum Deum, et assignent consilio fratris G. (vel B.) et hoc faciant ad honorem Dei et utilitatem Regni. Si autem in via morierentur, volumus ut Honores et Dignitates ecclesiarum donec illis, quos magis dignos viderint.

Honores, præterea appellata *Beneficia*, seu prædia, quæ ad vitam viri nobilissimus assignabantur, ad militare servitium, in quibus fructu postmodum profluere: quæ perinde Honorum appellatione donantur a Scriptis. Hieron. Blanca in Comment. Rerum Aragon. pag. 734: *Quæ vero ex essent (oppida) perinde ut Ricis hominibus assignabantur, quasi in feudum honoratum quibuscumque eidem: unde Honores, quod in honorum darentur, sunt vocata.* Roderic. Toletan. lib. 7. de Reb. Hisp. cap. 1: *Cui manu et ore hominum fecerat pro terra, quem ad hoc acceptat in Honorem, etc.* id est, in beneficium, in feudum. Nithardus lib. 3: *Et si Honore, quos idem in Burgundia habuit, eidem donare vellet, ut se illi commendarent, præcepit.* [Fragmenta de Genis Regum Fr. apud Duchesn. tom. 1. pag. 535: *Nihil petit tibi dari (Wilfius) nisi super Charta fluxum quem Rex habebat Honorem.* Chron. Maurig. : *Transita vero nepitis sua in conjugio Amalrico de Monte-forti,*

cum Honore de Rape-forti, etc.] Abbo Monachus lib. 2. vers. 551:

Perdidit ergo suos illic Willelmus Honores,
Burgoni regnante datos, qui Biteracensis
Princeps extiterat Consul, etc.]

Honores Comitum, seu Comitatus, in legib. Longob. lib. 1. tit. 25. § 68. et lib. 2. tit. 53. § 2. [1^a Carol. M. 86. Guido 1.] Eod. lib. 2. tit. 39. § 3. [1^a Carol. M. 9.] *Et si bozz nostri hoc non adimpleverint, beneficium et Honorem perdant.* Adde Capitul. Caroli C. tit. 13. cap. 4. tit. 23. cap. 6. tit. 2. cap. 7. tit. 31. cap. 24. Chron. Norman. ann. 869. etc. Hinc Honores, ut et Beneficia, opponuntur alodis et proprietatibus, in Capitul. Caroli C. tit. 19: *Ut omnes in Honoribus et alodis vestris intertin consistatis.* Et tit. 30. pag. 393: *Legem et iustitiam et in se, et suis proprietatibus, et in suis Honoribus habent.* [Adde tit. 31. col. 144. Edit. Baluzii.]

¶ Honores, appellata etiam provincialium vel urbium Praefectura. Hinc ann. 1167. apud Lobinell. tom. 2. Hista. Britae. pag. 307: *Illustrissimo domino suo Henrico Regi Anglorum . . . Johannes de Soligneo salutem et fidelem in omnibus obsequium. Ex benignitate vestra contigit ut mihi Honorem Dolensem regendum committeretis. Factum est autem ut dum terram illam regerem, quod etc.*

Honores APTERTI, Vacantes, in Cap. Caroli C. tit. 42. § 8. Vide APTERTI.

Honores vero pro feudis passim occurrunt, [sæpe etiam Honor pro præcipuo feudi manerio et universo ipsius ambitu reperitur.] Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 55: *Omni domino licet summovere hominem suum, ut et sit etiam in Curia sua: et si residens est ad remotius manerium ejusdem Honoris, unde tenet, ibi ad placitum, si dominus suus summonet eum.* [Charta ann. 1069. ex Tabul. S. Victoris Massil.: *Fruter autem ejus mundissimum ac secularis animi castrum illud nobilissimum ad defensionem sui Honoris optatum.* etc. Charta Leodegarii Episc. Aptensis circa ann. 1120. tom. 1. Gall. Christ. inter Instr. pag. 78: *Et inasper totum meum Honorem, quem a parte patris mei Rostagat habuit.* Alia Froterii Episc. Nemaus. ibidem pag. 5: *Donatus et reddimus ad honorem B. Solviti in communia, illum Honorem quem Praepositus ejus Ecclesie tenere solet.*] Ita vocem hanc usurpant Vitikindus lib. 1. pag. 10. 1. Edit. Rathbertus Monachus de Casibus S. Galli cap. 3. Ordericus Vitalis lib. 3. pag. 464. Fulbertus Carnot. Ep. 96. Joannes VIII. PP. Epist. 130. Leo Ost. lib. 2. cap. 10. 52. lib. 3. cap. 16. Gauterius de Bellis Antioch. pag. 443. Sugerius in Ludovico VI. cap. 17. 18. Joannes Hagulstad. ann. 1138. 1145. 1150. Richardus Hagulstad. ann. 1135. Rad. de Diceto ann. 1170. Gausfredus Vindocin. lib. 5. Ep. 57. Vetus Charta apud Besilium pag. 388. 393. Epist. 62. inter Francicas tom. 4. Hist. Franc. etc.

Honores interdum laxius quævis possessiones dicte, in Capitul. Caroli M. lib. 5. cap. 5. Tabularium sancti Severi apud Marcam lib. 3. Hist. Beneharn. cap. 11. n. 5: *Decrevi ex meis propriis Honoribus hunc*

locum accrescere. [Charta ann. 1085. h. 1. Gall. Christ. inter Instrum. pag. 6.] *Donatus quandoque portucalem nostræ sancti, scilicet Honorem illum qui quondam fuit proprius Ponci Bole diti B. Ruffi.* Est autem Honor præscriptus in antiquo castelli, quod dicitur *Fassus* in antiquis, viciis, terris cultis et incolitis, salinis et piscatoriis. Testament. Guillelmi Montispessulani ann. 1111. tom. 9. Sp. leg. Acher. pag. 156: *Inter opus et nomen dominorum Ecclesie Magalonæ . . . Honor emendo.* Charta Alphani Episc. Aptensis ex Chlartul. Aptensi fol. 44: *Etiam deliberationem et gratulam dominorum omnipotentis Deo et S. Marig Sedis Aptensis quodam Honorem quem hucusque pater Sententia arbitrali anno. 1192. MS: *h. dixerant et pronunciarunt, quod prius, cum quo mensuratum essentia terre, vici et alii Honores.* Vita S. Domitii sec. 8. ned. part. 2. pag. 496: *Cum antea et eo quondam Honorem monasterii sui habundanti gratia devenisset, etc.* Statuta Massil. lib. 1. cap. 58: *Orlinatum presentis consuetudo quod Rector vel Consul tenentur debere facere inquiri ab aliquibus viris statutis, . . . quod et quales, et qui sui Honores omnium personarum extraneorum inhabitantium Massilie.* Henricus Hunol. de Contemptu mundi cap. 31: *Possessiones magnas, et variis, quos vel, vocant Honores.* Sic Honoris usurpationem Poetae nostras. Le Roman de R. MS: *N'a droit au feu, ne à l'Osoir, qui se combat à nos vengeurs.**

Le Roman d'Aubrey MS: *Se vos jamais evoir volés à'mour Va en borjeigne tenir lef ne Honor, Secores moi par Dien lors en cest bar.*

Le Roman de Garin MS: *Et ge estoie venus à nostre Rois, Par recevoir l'Osoir de Bordenois.*

Villeharduinus n. 123: *Et cil départirent les fies et les Honors par les homes, et distervient quel service il en feroient à l'empereur.* Et n. 163: *La Duché de Nîmes, ere une des plus hautes Honors de la terre Romaine.* Charta Benchnachia apud Ilicam pag. 339. L'Aunor d'Al. Hist. Aquensis. [1^a Poema del Cid vers. 399: *L'ons deus casas è otras onores.*

Ubi vers. 302: *Vos que par mei dejades casas e heredes.*

Consuetud. Barcin. ann. 1358. vitz: *Recognoverunt fratres dicte art. 11: *quod vicarius donat sex menses pro vicariis Honoribus debitoris, qui jurat non habere res mobiles, de quibus possit esse satisfacti.**

Ennor, eodem sensu, in Charta n. 1300. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 130. r. col. 1: *En l'Ennor et eschiquerie du chastel de Rochefort.* Et quoque sonat Honrage in Lit. Lader. Reg. Franc. ann. 1345. ex Reg. A. 1761. Cam. lib. 79. v. 1: *Ja fust ce qui il (Baudouin de Flandre) tenist encore au son Honrage que il tenoit de nostre seigneur et pere.* Ennor, eodem sensu, in Poeta de Laheran:

Lesse avoit meist riche pongoeur,
Contes et priences, domaines, vassanz,
Qui de Girbert tenoient lor Aners.

quidem Annor et Anor, pro Honore;
apud legitur apud nostros scriptores;
et Annor, honorare. Lit. ann. 1277. in
Cartul. Campan. fol. 78 : *Solus et accersio-
nis et Annor, etc.* Le Roman de Garin :
6 : *deus moult graut Anor porter,*

sim :

signo, dit-il, bone gent Anoree.

Honores nostri appellatur *Laudimia*,
ratione Honoris, seu feudi, domino
feudorum alienationibus obvenit.
Iber. Chronograph. Absie fol. 177 : *Et
honore lude 6. solidos solvendo de vendis
Honoris.* [Charta ann. 1239. ex Hist.
Ivrem. MS. pag. 56 : *Ad perpetuum fir-
mum decimum, redditus, terras, Honores,
rationes Ecclesie, res denique omnes, quas
Hortus Abbas, et Ulterioris portus Mona-
chobant apud burgum Terolide.*] *Fentes*
et Honores, in Consuet. Pictavi. artic. 21.
et 26. 37. etc. Inculmensis art. 10, 12,
16. Rupellensis art. 3. 39. Baiionensis tit. 8.
etc. Angeriac. art. 18. 27. et seqq.
Ivrensi tit. 9. art. 29. et Turon. art. 165.
Honora, apud Hispanos, distat a feudo,
et terra. Dicitur enim Terra, quam domi-
nus annuatim dat vassallo in pecunia :

*Honor, quem dat sibi sine conditione, ut
militis aliquis velle; et honor iste non
auferatur et in vita sine causa. Feudum au-
tem datur alicui, ut certum servitium fa-
ciat. Interpres legis 2. Alfonso IX. Regis
Castelle part. 4. tit. 26. que sic habet :
Termi humani en España, a las maravillas
del Rey pone a los Ricos omes, e a los
cavalleros en logares clerotos. Et Honor dizen
a aquellos maravillas, que les pone en cosas
rivas, que pertenecen tan solamente al
vicio del Rey : et dargelos el por les fazer
honor : asi como todas las rentas de alguna
villa o castello. Et quando el Rey pone esta
tiera, et Honor a los Cavalleros, non facen
naguna postura. Ca se entende argun fuero de
España, que lo han a servir lealmente, et non
lo deben perder por en toda su vida, si non
fueren por que. Mas et franja se otorga con
putura, prometiendo el vassallo al señor,
de verle servicio a su costa, et su mision, con
otra coasta de Cavalleros, o de homes, o ser-
vicio señalado, o en otra manera que pro-
mitiesse de facer.* Vitalis Episcopus Or-
cenensis, apud Blancam pag. 727 : *Debet
cum omnes civitates et villas Domini Regis
tam majores quem minores Ricis hominibus
pro suis stipendiis assignari.* Mox addit, in
quosdam honoribus Ricos homines designa-
tione, multas judicaturas percipere
utque ad medium iudicaturam et fructu-
sum cultelli inclusive, etc. ita ut Rex nullum
in his habeat, nisi praesens sit in
urbem, cum pena huiusmodi ex exigenda :
*Tunc cum, quia eo praesente omnia minora
officia consequuntur, et omnia debent per
suam excellentiam petrectori, pro compulsi-
one Domini Regis exactae usibus
Regis cedunt, etc.* Vide eundem Blancam
pag. 734.

Honor, apud Anglos, significat feudum
et manerium aliquod nobilibus, quod
republici exornatur, et multa inferiora sibi

servitutem debentia habet. Cowell. lib. 2.
Instut. tit. 2. §. 7. [Litterae ann. 1235. apud
Rymer. tom. 1. pag. 340 : *Nos reddimus
eidem Duci Honorem de Eya cum pertinen-
tiis suis.* Instut. ann. 1283. apud eundem
tom. 2. pag. 238 : *Scitis quod concessimus
dilecto et fideli nostro Johanni de Britannia
Comiti Richemondiae libertatem Honoris Ri-
chemondiae.*]

† HONOR, Territorium, districtus, Ban-
leuca. Litterae Caroli Johannis Franc. Reg.
primogeniti ann. 1357. tom. 3. Ordinal.
pag. 204 : *Quod ad questionem seu clamo-
rem alterius, non mandabunt vel citabunt
Senescalli dicti Domini nostri vel Baillivi nisi
pro facto proprio ejusdem Domini no-
stri, vel querela, aliquem habitantem in
dicta villa, extra Honorem dictae ville, super
his que facti fuerunt in dicta villa et perti-
nentiis et Honore dictae ville, vel possessioni-
bus dictae ville, et in Honore ejusdem. Plu-
ries ibi.*

† OFFICIALES, SERVITORES AD HONO-
RES, Qui non ex officio, sed sponte et
voluntarie serviunt : nostros *Honorarios*,
voluntarios. Charta Ludovici Reg. Comit.
Provinciae ann. 1209. ex Schedis Praesidis
de Mazaugues : *Us inquirunt, procedunt,
et puniunt Officiales et servitores nostros,
qui Volentes dicuntur, et sunt ad Honores,
et nostrae Majestatis ac Curiae continuo actu
non serviunt.*

† HONOR, MANUS; unde *Honorare*, manere
aliquem prosequi. Charta Caroli C.
ann. 25. regni ejus. in Chartul. S. Dion.
pag. 63. col. 2 : *Inter tres vero festivitates,
videlicet natalis Domini et pasche ac missa
sancti Dionysii honorandus alba ejusdem
data a fratribus per annum de libris argenti
sex, in hoc computati Honores, qui ei da-
bantur per predictas festivitates.*

† HONOR CATHEDRAE, Praestations spec-
ies quae Episcopo quotannis in signum
subjectionis ab Ecclesiis exsolvitur. Con-
cilium Bracarense cap. 2. tom. 9. Spicileg.
Acher. pag. 111 : *Placuit ut nullus Episco-
porum cum suis dioceses perambulant;
praeter Honorem cathedrae suae, id est, duas
solidos, aliquod aliud per Ecclesias totius
Honor unde dicitur in Praecepto Theodori
Calensis apud Ecardum de Orig. fa-
miliae Habsburgo-Austr. col. 113 : *Non
Archidiaconus, non Ecclesiae iudices, nec
consensus mittere, neque pastum, neque Hono-
rem in rebus monasterii accipere non audeat.*
Vide Cathedralicum.*

† HONORES DECEDENTIUM, Quae per
testamenta ecclesiis offeruntur. Charta
Ludov. VII ann. 1150. in Chartul. Com-
pend. fol. 54 r. col. 2 : *Insuper etiam
personarum decedentium Honores libere et
absolute concessimus. Vide Oblationes de-
functorum in Oblatio.*

† HONOR BEATAE MARIE, Ita appellatur
monasterium sanctionum in Cisterciensi
ordinis prope Orthesium, in Ch. Joanne
comit. Fland. ann. 1234. ex Chartul. 2.
Fland. fol. 98. in Cam. Comput. Insul.

† HONOR MONACHALIS, Regula monastica.
Charta Loth. et Ludov. regum pro fundat.
S. Maglor. ex Chartul. ejusd. monast. ch.
1 : *Volumus... ut idem locus semper abba-
tem habeat ex propria congregatione, qui
ipsam causam Dei et monachos ibidem degen-*

tes cum normali Honore custodiendo tractet.

† HONOR VEXILLI, Jus vassallos suos
in praelium sub vexillo suo conducendi,
quod ad milites *banneros* pertinebat.
Charta ann. 1207. ex Cod. reg. 8187. 4.
fol. 36. r. : *Nos Philippus uxor dudum et
nuper relicta nobilis viri, dum vixit, domini
Matthaei de Gornay, qui status baronis et Ho-
noris vexilli, dum in humanis agebat, pre-
dictus existebat, etc.* Vide *Bannereti*.

† HONORIS FACERE, Phrasid Gallica,
Faire les honneurs d'une ville, Munera, ho-
noris causa : offerre, aliquid honorifice
habere. Comput. ann. 1399. inter Probat.
tom. 3. Hist. Nem. pag. 150. col. 1 : *Item
dicti communitatis se congregaverunt in
dicta domo communi, et domini consules fa-
ciendo Honores villae, dederunt dictis com-
munitatibus unum vas vino plenum, etc.*
Hinc *Honneur* nostrum etiam dixerunt con-
vivium, quo aliquis honoris testificatione
exceperat. Lit. remiss. ann. 1363. in
Reg. 95. Chartoph. reg. ch. 124 : *Lequel
current tous ensemble... en la maison de un
ami... lequel les receut et festia bien hono-
rablement... lixiviz le lendemain pour le re-
maner et guerredonner de la courtoisie,
qui leur moit faite, il donnerent un dîner...
Lors commença ledit Perrin à dire que
l'Honneur on lui disoit dessuadit il ne pe-
roit aucun chose.*

† HONORABILE FEUDUM. Vide in
Feudum.

† HONORABILES, Honoribus praefecti,
ut est in leg. un. Cod. Th. de Comitib.
vacantib. (6. 18) *sub administratione per-
fuerunt*, ut in leg. 2. cod. Cod. de Medic.
(13. 3.) Qui quidem titulus vulgo a nostris
in civitatibus concedebatur iis, qui civita-
munia obierant, quos *Honorabiles personas*
vocabant : tametsi hodie apud nos vixit
ejusmodi appellationis, quod nobilitati,
cum omnes ambiunt, quodammodo op-
ponatur, [vel ut rectius dicam, opposui falso
existimetur. Hoc quippe titulo doctores vi-
demus, et id quidem duobus retro saeculis,
eos qui majoribus dignitatibus Ecclesiae
vel Regni illustres fuerunt.] Interdum
etiam *Honorabiles* appellantur in dignitate
constituti, ut in Capitul. Caroli M. lib. 5.
cap. 8. [1. 10.]

† *Honoraules hommes et soiges*, in Charta
ann. 1347. ex Chartul. Valcel. sign. E.
Vide *uxor Discretus*.

† HONORABILIS, Ornatus, optime
instructus. Codex MS. Conventus. S. Au-
gustini Lemovic. : *Septimus decimus (Abbas)
Raimundus... ipse fecit... quique casu-
las obtinuit, nec non et quique libros Ho-
norabiles, scilicet Epistolae Pauli, et Epistolae
Jerolimi, etc.*

1. HONORABILITAS, Titulus honorari-
us Episcoporum, apud Facundum Her-
minianensem lib. 4. cap. 2. pag. 152.

† 2. HONORABILITAS, Decorum, de-
centia, honor, Capitul. Caroli C. ann. 862.
tit. 35. cap. 9. : *Et paratus sum cum tali
coritate et Honorabilitate illum recipere sicut
Christianus Rex Christianum Regem, et sicut
dilectus patruus dilectum nepotem debet
recipere.*

† Honoris testificatio. Annal. Bertin. ad
ann. 865. tom. 7. Collect. Histor. Franc.
pag. 89 : *Nicolaus papa Arsenium Ortesensem*

episcopum et consiliarium suum cum epistola ad Huiodionem et Carolam fratres.... non cum apostolica mansuetudine et solita Honorabilitate, sicut episcopi Romani reges conseruauerunt in suis epistolis honorare.... transmittit.

* **HONORABILITER**, Honorifice, in iisdem *Annal. ibid.* pag. 90.

† **HONORANTIA**, Honor, pompa, Italia *Annal. Cæsenat. ann. 1324.* apud Murator. tom. 14, col. 1141: *Triumphus quidem maximus fuit illidem, ad quem Honorantiam concurrerunt Florentini, Perusini, etc.*

† **HONORANTIE**, Honores, privilegia, prerogative. Charta ann. 1193. in *Hist. Bellouensi* pag. 98. v: *Cum omnibus suis pertinentiis, Honorantibus, et districtibus, etc.*

* Charta Caroli IV. imper. ann. 1360. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. MSS. pag. 705: *Cum uariis et singulis dictorum marchionatum.... iuribus, limitibus, fructibus, utilitatibus, pertinentiis, honoribus, obventionibus, Honorantibus debitis et consuetis, etc.*

* **HONORANTIE**, Gall. *Honoraires*, Stipendia, Stat. Vercell. lib. 2, pag. 36. v: *Item quod fiat iustitia comitibus de Cobaltina in Honorantibus ejusdem loci, curis et territoriis; nonobstante aliquo statuto, scilicet de Honorantibus extra burgum, de quibus solutio non receperunt.*

† **HONORARE**, Forte pro *Onerare*, hoc est, alicui seruitio subijcere; nisi *Honorare* hic idem sit ac donare. [* In honorem sen feudum concedere. Vide in *Honor.*] Charta ann. 1261. ex Chartul. S. Vandreg. tom. 3, pag. 161: *Nec de cætera possim hereditatem meam vendere, nec alicui obligare nec Honorare absque eorum licentia.* [* Forte Donare, ut *Honorare*, 3. Germ. *Verehren*. Theodor. Comit. Holland. Chart. ann. 1083. apud Klink Hist. Comit. Holland. tom. 2, part. 1. num. 19: *Antecessores nostri ex propriis possessionibus eandem ecclesiam dei construxerunt, dilauerunt et Honorauerunt.*]

* **HONORARE**, Verbis seu titulis honorariis aliquem compellere. Vide supra in *Honorabilitas* 2.

* **HONORARE**, Muneribus seu beneficiis aliquem prosequi. Charta ann. 1228. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 99: *Promittentes vobis bona fide ejusdem domini regis, quod ipse beneficiis vobis et Honorabit vos.* Vide supra *Honor*, Munus.

* **HONORARE**, Stipendia præbere, remunerari. Charta Caroli III. imper. ann. 885. apud D. Bouquet tom. 1. Jur. publ. Franc. pag. 393: *Qui quatuor quanto plus sunt laboraturi, tanto plus in stipendio, in vestitu, in equitatu, pro cæteris suis Honorandi.* Vide supra *Honorantia* 2.

* **HONORARE**, Celebrare. Stat. Univers. Tolos. ex Cod. reg. 4322. fol. 49. v: *Immo ex hoc ipsa festiuitas amplius poterit Honorari et ipsa universitas congregari.*

† **HONORARIUM VIZUM**, Quod Regibus et potentioribus honoris gratia offertur. Vetus Gloss. MS. Saengerman. ex Isidoro lib. 20. cap. 3.

* **HONORATIT**, Qui in honoribus ac dignitatibus sunt constituti, vel qui dignitates gessere, seu in urbe, seu in provin-

ciis. Gloss. Lat. MS.: *Satrapæ, Iudices, Honorati, vel Principes.* ἡγεμῶνες, in veteri Glossario; ἡ ἄρχαία γερουσία, Libanio; ci' ἡ δῆμος, Gregorio Nazianz. Orat. 1. Sileut. *Honoratus* usi, in aliquot Inscript. maxime enim *Honorati* dicuntur post gestos honores. [* Vide Savin. *Histor. Jur. Roman.* med. temp. tom. 1. § 21.] Lex 8. Cod. Th. de Privilegio eorum qui in sacro palat. mil. (6,35.): *Qui vel post administratum provinciam Honorati auctoritate fulcitur.* Salvianus lib. 3. ad Eccl. Cathol.: *Introducunt nempe in testamentum, quos nunquam intrudere in affectum, et hoc maxime, ut dixi, aut locupletes, aut nobiles, aut Honoratos, et qui nisi potentes essent, parentes forsitan non fuisset.* Victor Vit. lib. 1. Vauld. per dicit: *Senatorum atque Honoratorum multitudinem.... exilio contrivit.* Julius Africanus seu Abdias lib. 6: *Perierunt autem cum eis Indorum Honorati, etc.* Usatica Regni Majoric. MSS: *Si aliquis Honoratus homo, seu melior Honoratus captus seu capta detinebatur, illidem non detineatur in domo, ubi homines seu mulieres modici valoris detinebantur.* Adde Epist. Honorati et Theodosii ad Agricolum Præf. Præf. Gall. editam a Sirmondo ad Sionium, Leonem PP. Epist. ad Episcop. Viennensis provincie; Gregorium Turon. lib. 8. cap. 45. Adamannum lib. 1. de Locis SS. cap. 3. Agobardum lib. de Dispensatione Ecclesiæ, rec. cap. 2. Capitulare Pipini Regis Italie cap. 36. Synodum Ticinensem ann. 850. cap. 4. Baron. ann. 1054. n. 22. et que congressit Jacobus Gothofredus ad Leg. unic. Cod. Theod. de Offic. Judic. Civil.

† **HONORATI**, Qui honorarium per codicillos vacantes dignitatem habent, leg. 1. C. de offic. civil. jud. (1,45.) leg. ult. C. de offic. divers. jud. (1,48.) leg. 1. C. de honor. vehic. lib. 11. (tit. 30.) Pancirolus lib. 1. Thesauri var. lect. cap. 77.

* **HONORATI**, Qui honores, hoc est, feuda, possident. Capitul. Radelchisi Prinrip. Beneventani cap. 27: *Si populus portionis meæ.... tertius in exercitu quouunque, et quolibet modo occiderint vel apprehenderint vestros Honoratos ac vassallos.* Vide *Honor*.

* **HONORATI**, Fulcherius Carnot. lib. 1. Hist. Illores. cap. 4: *Nec permittebat Imperator introire in civitatem multos simul: sed Honoratim, vel quingue, vel sex de potentioribus, ad horam ingredi sinebit.* Ita utraque Editio id est, cum honore debito.

* **HONORERUM**, Presbyterium, consensus Presbyterorum honoratorum. Inscriptio Christiana apud Gruterum 1174. 8:

Parvulus interces Petri nutritus ovili,
Primum Honorerit Presbyteri cultui.

† **HONORIFICABILITADINITAS**, Honor. Albertus Mussatus de Gestis Henrici VII. lib. 3. rubr. 8. apud Murator. tom. 10. col. 376: *Nam et maturius cum Rex prima Italia ostia contigisset, legatos illo Dux ipse duxerat cum regalibus exenit Honorificabilitadinitatis nec obsequentia ullius causa, quibus etiam inhibuit pedes osculandi reges.*

* **HONORIFICABILITUDO**, pro *Dignitas*, in Charta Hugonis Archiep. Genuensis ann. 1187. apud Ughellum.

* **HONORIFICARE**, Honoribus et dignitatibus cumulare, apud Hincmar. in Epist. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 119. *Deus.... vos.... pro cæteris Honorificavit dedit.* [* Vide Forcellium.]

* **HONORIFICATIO**, Iherab. Mauro de Rever. Filiol. cap. 1: *Quam placit fuerit omnipotenti deo Honorificatio peritum et subiectio florum, etc.*

1. **HONORIFICATIO**, Titulus honorarius Pontificum, in Epist. Isidori Hispal. ad Masonam Emerit. Episcopum, de eque fide viri docti dubitant. Vide Joannem VIII. PP. Epist. 269. [* et Liberium PP. Epist. 3. apud Constant. pag. 433.]

2. **HONORIFICATIO**, Dignitas, pompa. Instrum. ann. 1363. in Tabular. Musil.: *Reformantur quod cantare solent pro salute anime ipsius domini nostri Iheru bone memorie, juxta modum et Honorificatio curia domini Andree mariti prout domine nostre Regine.*

3. **HONORIFICATIO**, Idem quod Honor, Feudum, dignitas feudalitatis. Facta initio inter Francos et Venetos ante expansionem CP. in Gestis Innocentii III. PP. pag. 93: *Est autem seculum, illud p. stra et vestra parte 12. homines vel plures pro parte eligi debent, qui juramento adstricti, feuda et Honorificatas inter homines dubitare debent, et servitia assignare, etc.* Occurrit ibi pluries. Idem Innocentius in Epist. ad Marchionem Monferratenem: *Non habito respectu ad possessiones et Honorificatas, quas obtines affluenter.*

† **HONORIFERA**, Ambitiosus, qui honores aucupatur. Apuleius de Philol. lib. 2: *Culpabilior autem virorum quorum fama sunt: quorum prima Honoripetaram est.*

† **HONORIUM**, Idem quod Honor. Charta Philippi Pulcri Regis Franc. ann. 1309. in Regesto ejusdem Regis n. 85. ex Tabul. Regio: *Nec pedagium seu barragium in Honio castri et Castellania de Burdellia solvet compelleretur.* [* Seu honoris aut feudi territorium et ambitus. Charta ann. 1346. et Tabul. Flamar.: *Proat redditus in Honio de Montinhaco in et circa dotes assignantur.*]

* **HONORIUM**, Suprema jurisdictio ejusque districtus. Charta ann. 1313. in Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 104: *De Honoris et ressortis nostris aliorum ballivorum circunciviarum, Honorium sine resortum ballivæ bastidia S. Ludovici crescerent et ampliantur, etc.*

* **HONOROSUS**, Regula Templariorum cap. 10: *Quia ussuetu carnis comestio inlicita Honorosa corruptio corporum. Ita Editio Andr. Faviol et Label. [f. pro Onerosa.]*

† **HONORUS**, Honorificus. Frodoardus in fide libri metrical de Romanis Pontificibus lib. 2:

Ac geminus dono comalium muneris alii
Perire letacione amplexu dimittit Honor.

Mabill. in Itinere Germ. tom. 4. Analep. pag. 52:

Hinc librum Carolus quondam perfecit Honor.

† **HONTEARE**, Mensurare species. Charta ann. 1238. apud Mireum tom. 1. Diplon. Belgic. pag. 421: *Quæ terra solvet annuatim ad Nativitatem Domini quod draginta et tres denarios Bruzellesae, et*

in festis arena, cum mensura quam
hantelator, nomine censur.

POSTFONGENETTE, Monasticum An-
ton. 1. pag. 723: *Teneant omnes pres-
biteros terrarum... in liberam, puram, et per-
sonam elemosinam, et sicut aliquis elemo-
sinarius daret poterit vel teneri omnino,
per dangelium nostrum, heredium, vel as-
sessorum nostrorum, ballivorum, vel mi-
nistrum, in perpetuum, tantummodo Host-
quet mibi retento.*

HONEX, pro Honor. Gloss. Lat. Gr.: Ho-
nor, honor, ruzi bñv, ruzi adpñv. Glossae
1. Honor, honor, dignitas. Adde Isidor.
1. cap. 26. et Egesippum lib. 5. cap.
1. extremo, ubi nullus Honor curat hoc
dicitur, legi in MSS. Codd. movent viri
1. vide Chronicon. Fredegar. cap. 83.

HONUS, pro Onus. Gall. Charge.
1. Stat. ann. 1358. tom. 4. Ordinat. reg.
finit. pag. 193. art. 19. et alibi.

HOPELANDA, Pallii vel tunice species,
yatis, Hopelande, Statuta pro S. Capel-
li Paris: Canonici Cavendum est, ne
alibi superpellicia induantur Hopelande,
propter deformitatem, quae ibi multoties ca-
pitur in collis. [Charta ann. 1433. ex
litteris majoris Ecclesie Massil.: Hopelan-
dam nostram vest tunicam brevem de violeto
dorum fodierat de bocassino et de gris.].
Charta ann. 1406. apud Lohelin. tom. 2.
Brit. Britan. pag. 877: *Dedit D. de Vancle-
roum sen forataturam Hopelandam suam.
Idem legitur... unam suam Hopelandam
adum maris fodierat. Litterae Caroli
1. Regis Francorum, ann. 1367: Nulla ipsa
ne audiet portare aliquam Hopelandam.*
[Hortensius. Statuta Eccl. Ambian.
tota ann. 1450. apud Marten. tom. 7.
Lupus. Collect. col. 1266: *Japanes quoque
Hopelandas, vilanos et alia vestimen-
torum genera, praeter tunicam, superpellicem,
costardum, hanciam et epitogium non por-
tat (Ecclesiastici). Voci etymon ab Upland
provincia arcessit Huetius, quod inde
adit allatas fuisse Hopelandas. Pelin-
tus vocant Itali.*

¹ Hopelandas succinatas, nimia longitu-
dine vel brevitate notatas, in Stat. S. Capel-
lit. ann. 1407. ex Bibl. reg. Varias hu-
jus vestis formas descriptas habemus ex
Mem. E. Cam. Comput. Paris. fol. 317.
1. ad ann. 1394: *Hopelandas plaine
de draps, de laine et de soye, les unes lon-
gues, les autres à my jambe, les autres au-
dessus du genou, et les autres courtes: et
tuzi de semblables Hopelandes entellées
noiment ou grossement, en bandes à pel-
lis en quelconque autre maniere. A pallio in
quibusdam scutis aureis effictio, Hopeland-
les vel au mantelet nuncupata fuisse,
diximus ex Lit. remiss. ann. 1405. in Reg.
17. Chartoph. reg. ch. 61: *Sept escus
for, nommes Hopelandes, etc.* Vide in
Notae.*

² **HOPELANDIA**, Eadem notione. Vinc.
ferru. in serm. de S. Joan. Bapt. ad cal-
tem Natal. Burg. pag. 155: *Cogito ego quod
(S. Elisabeth) fecit sibi angulum Hopelandum
me vestes, ut absconderet partum, timens
1. patesci dicerent: Ecce, licet sit devota,
tamen adhuc vocat libidini.*

³ **HOPERATES**, Operatus, Contextus.
Vides Ceremoniale MS. B. M. Deaurate:

Et ibi debent reperire forastollum preparatum
a gentibus Sacriste munitione de anno
panno linco, Hoperato de circo.

⁴ **HOPIA**, Feneis genus, quod ex inci-
sis capitibus papaverum succo expresso confit-
citur. Laur. in Amalth.

⁵ **HOPIA**, Populus, arbor. Charta Ma-
thildis Comitissae ann. 1096. tom. 3. Bul-
larii Casicensis pag. 117. Vide Opus.

⁶ **HOQUELATOR**, Gall. Hoqueleur, Ver-
sus ac fraudulentus litigator, fallax, rixoso-
sus a verbo Hoqueleur, litigiosus vocare: unde
Hoqueleur, fallax, dolus. Lit. remiss. ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg.
ch. 494: *Rixosus et elivius, verborator, Hoque-
lator et captor gentium ad hoqueutos.*
Aliae ann. 1364. in Reg. 94. ch. 58: *Lequel
Alain estoit Hoqueleur, bateur, brigueux, ten-
seur de gens, in aliis ann. 1370. ex Reg. 100.
ch. 609. Aliae ann. 1380. in Reg. 118. ch.
348: *Iceilui Houdin estoit homme hustin et
Hoqueleur.* Aliae ann. 1412. in Reg. 166.
ch. 377: *Lequel Jehan estoit de très mau-
vaise vie et Hoqueleur en tenant plusieurs
gens en grans procès. Lequel Thomas estoit
homme Hoqueleur, procesteur et rixoteux,*
in aliis ann. 1457. ex Reg. 173. ch. 799.
Denique aliae ann. 1468. in Reg. 194. ch.
311: *Le supplient dit: Ce n'est point fait
de bon procureur, mais est fait d'un Hoque-
leur.* Lit. remiss. ann. 1362. in Reg. 93.
ch. 220: *Jehan du Puch dit que c'estoit la
coutume des sergens de tanser et Hoqueleur
les bonnes gens.* Aliae ann. 1395. in Reg.
149. ch. 151: *Iceilui Jehan fu accueunent
contradictant, en disant que c'estoit une Ho-
queleur; et ledit Hennequin lui respondi que
ce n'estoit qui esbatment. Vide Hoquetours
et Diction. Menagii v. Hoquerie. Quae vo-
ces omnes accersende videntur a vocabulo**

⁷ **HOQUETUS**, nostris Hoquet, Impe-
dimentum quodvis, difficultas quae moram
affert in negotiis. Hoquet, in Lit. ann.
1351. tom. 2. Ordinat. reg. Franc. pag.
358. Locum vide in Haccorie, ubi minus
bonae allegatur. Occat, eodem sensu, ni-
fallor, in Testam. Hugon. V. ducis Burg.
ann. 1314. inter Probat. tom. 2. ult. Hist.
Burg. pag. 155. col. 1: *Volons nous que
nostres hoirs soit contrainz, sans delay et
sens Occat, por la court le roy de France
messaignour a tentir et garder... les choses
messuesdites.* Lit. remiss. ann. 1352. in Reg.
81. Chartoph. reg. ch. 494: *Hoquelator et
captor gentium ad Hoquetos.* Haud scio an
huic spectet vox Hoqueumelle ex aliis Lit.
ann. 1413. in Reg. 167. ch. 283: *L'expos-
tant datus à iceilui Garelle que autrefois avoit
il eu une Hoqueumelle; qu'il se gardast d'en
avoir un autre et qu'il ne feust rangier.*

⁸ Hoquet vero, Pellum pastorale sonat,
in Lit. remiss. ann. 1404. ex Reg. 158.
ch. 346: *Iceilui Caton getra un sien baston
à bergier, appelé Hoquet, ou supplient.*
Aliae ann. 1410. in Reg. 165. ch. 25: *Adam
Michelet pasteur de son Hoquet ou baston à
bergier, et le supplient de son Hoquet à pic-
que, etc.*

⁹ **HOQUETUS**, Singultus, Gallice Ho-
quet, Bulla Johannis XXII. PP. in Extra-
vag. de Vita et honestate Clericorum, ubi
de musicis sui temporis: *Nonnulli novae*

*scolae discipuli... melodias Hoquetis interse-
cant.*

¹⁰ Hinc Hoquet dixerunt Ictum sub
meo inflictum, quod sonum singulum
efficit. Lit. remiss. ann. 1385. in Reg.
127. Chartoph. reg. ch. 76: *Iceilui Per-
net fist un petit Hoquet de sa main au men-
tor dudit Symon en lui levant hault son
menton par un cop seulement. Iceilui Jehan
bailta audit son compaignon un Hoquet par
le menton, in aliis ann. 1394. ex Reg. 147.
ch. 12. Hoquetur vero, est sequatur, succe-
datur, vulgo Ebrmler en sequant. Lit.
remiss. ann. 1408. in Reg. 163. ch. 252:
*Iceille jeune fille oy gens qui Hoqueuoient à
l'uis du jardin.* Aliae ann. 1410. in Reg.
164. ch. 280: *Quand le supplient ne trou-
voit point l'uis ouvert, il faisoit tant en le
Hoquetant et sonnant, que il ouvroit.**

¹¹ **HORA**, Moneta, vel pars librae mone-
tarie. Vide Ora.

¹² **Horis**, monetae Britannicae species,
in Lit. remiss. ann. 1480. ex Reg. 207.
Chartoph. reg. ch. 225: *Farges et Horis,
autrement appellez gros de Bretagne.*

¹³ **HORA**, Regio, idem quod Italis
Contrada, Charta ann. 1230. apud Cl. V.
Garamp. in Dissert. 13. ad Hist. B. Chiara
pag. 361. inter not. 1. *Domus posita in ci-
vitate Armeti inter Horis S. Gregorii, a duobus
lateralibus totius domus platea publica.*

¹⁴ **HORA** NOSA, Vox usurpata ad signifi-
candas partes Orientis circa solsticium
hiemale. Charta incerti anni apud Lobelin.
tom. 2. Hist. Britan. col. 250: *Usque dum
perveniat ad ipsum locum ubi tres fossae
muri adveniunt. Et tunc vadit fossa sancti
Catusdi quasi ad Horam Nosam per abrupta
loca usque dum pervenit ad annum nodala.*

¹⁵ **HORA** TERTIA, post meridiem scilicet,
Partes Occidentis circa solsticium hiemale.
Charta mox laudata ibidem: *In et capite
marcasii levit fossa per montem Huelgoret
que recte vadit quasi ad Orientem. Tunc re-
linguens nodam que vadit ad puteum tenens
nodam unam cum fossa contra Horam Ter-
tiam. Chartularium Quimperleg. fol. 89.
v. 1. Fossa... que recte vadit ad Orientem,
et antequam pervenit quasi ad acervum primum
curvat primum per quasi ad Horam Tertiam.*

¹⁶ **HORA** ENRABADA, Capitulum M. S.
Victoris Massil. ann. 1312: *Statuimus quod
prima illa Hora dicta Enrabadia, in qua
Primo aliquoties dicta consuevit, quae non
aedificabit, sed potius animos frutrum con-
turbabit, ex nunc in antea non dicatur.
Haud scio an huic spectet quod legitur in
Dialogo inter Cluniac. et Cister. monach.
apud Marten. tom. 5. Anecd. col. 1603: *In
estate, sonitu exercitii post solis ortum
arguitur; et antequam Primam cantentis,
opera vestrum tam otiosum quam negotiosum
soleris apriri, ipsam Primam celebrantem in ho-
rum dicti secundum fere phenam diferentes.
Sed hac nihil ad vocis originem.**

¹⁷ **HORA** BASSA, Serotina. Lit. remiss.
ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph.
reg. ch. 288: *Jovenit dictum Jacobum
Brunkvet et dictum Johannem in hospitio
Petri de Lermet, janus clausus et sine ali-
qua media persona, circa Horam aonam
bassam. Aliae ejusd. ann. ibid. ch. 380:
Comme à fleur de basse rissue, lai Gosset*

estant à la croix d'icelle ville de l'erneuil, etc.

* **HORA CAPTIVA**, Præstituta. Vide supra *Captivitas*.

* **HORA CAUQUETI**, Qua mane pulsatur campana. Vide supra *Cauquemet*.

* **HORA MACELLÆ**, Qua, ut videtur, merces venum expositas emere licet. Acta S. Aurli tom. 3. Jun. pag. 55. col. 1. : *Quandam autem die, videlicet feria quinta ante festum Wlpargis, Hora macellæ, sarcophagum lapideum, miro modo et plane secutum, . . . invenerunt.*

* **HORA PARVA**, Exiguus temporis articulus. Barel. serm. in feria 5. hebdom. 3. Quadrag. : *Propter inasuetudinem vini, in parva Hora se inebriaverunt.* Vide infra *Horula*.

* **HORA dicta de remonte**, vel du raveler, vulgatus de releve, Pomeridiana. Lit. remis. ann. 1383. in Reg. 122. Chartoph. reg. ch. 313 : *Le Lundi seviz, jour de ce present mois de May à Heure de remonte.* Stat. pannif. in Lib. rub. fol. mag. domus publ. Abbavil. art. 31 : *Et seront tenus lesdis manouvriers de retourner à l'ouvrage à muabge du raveler.* Vide infra *Relevin*.

* **HORA nuncupata de Rlotte**, Qua merenda sumebatur, designata in Glossar. Lit. Gall. S. Germ. Prat. : *Merenda, le mangier de l'heure de none.* De rlotte appellata a verbo *Recligner* vel *Recligner*, Merendam sumere; que pomis aut pyris aspersa fiebat : unde fortasse nomen; vel a rixa, ideo scio qua ratione, quod indicare videtur vox Gallica *Rlotte*. Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbavil. fol. 125. v. ad ann. 1372 : *Or est vrai que . . . environ Heure de rlotte etc.* Bursum fol. 138. r. ad ann. 1377 : *Environ Heure de entre rlotte et couveuse etc. Ruyote, in Lit. remis. ann. 1376. ex Reg. 111. ch. 358 : Item an erant plures in vieo Hora, qua pulsatur Ruyote? Heure de rissue dicitur supra in Hora bussu.* Vide *Reclinus* et infra *Reclitendum*.

* **HORA SCAALIS**, Vespera. Lit. remis. ann. 1378. in Reg. 112. Chartoph. reg. ch. 230 : *Predicti exponentes eintes per villam Matiscouensem de nocte post Horam scalis, causa spatiandi, etc. Heure de l'ansey, in aliis ann. 1421. ex Reg. 171. ch. 479 : Comme le suppliant environ Heure de l'ansey eust envoyé pour lui sur les murs de la ville de Reims et pour la garde d'icelle un jeune filz, etc.* Vide infra *Sera* 1. *Serale* 2.

* **HORA SUGETI**, Gall. *Heure de saint*, Quæ signum seu campana pulsatur. Lit. remis. ann. 1377. in Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 209 : *Item en un autre jour, . . . comme environ Heure de saint sonnant pour fermer les portes de ladite ville (de Monargis).* Vide *Signum* 8.

* **HORA TARDA**, nostris *Heure tarde*, Serotina, crepusculum. Inquisit. contra Templar. ann. 1311. ex Cod. reg. 5376. fol. 16. r. : *Interrogatus si illa die ulterius viderent se simul; et respondit quod Hora tarda se viderunt.* Lit. remis. ann. 1409. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 281 : *Hora tarda, que vulgariter vocatur hora inter canem et lupum, etc. A heure d'encon (p. entourer) chun et leu, in aliis ann. 1381. ex Reg. 119. ch. 417. Entre deux Wignons,*

ront, eodem sensu, in aliis Lit. ann. 1370. ex Reg. 100. ch. 861 : *Comme le suppliant passoit par devant l'ostel dudit Claye de Tourmay à heure d'entre deux Wignons robat jour, etc.* Aliis ann. 1450. in Reg. 180. ch. 151 : *festus de Salheris, le Samedi après ensuivant Heure tarde, ala vie de trespasement.*

* **HORA CANONICÆ**, Officia diurna, quæ in Ecclesiis fideles psallendo exequentur, sic dicta, quia certis horis recitari debent juxta Canones et regulas SS. Petrum. Hæ autem septem numero sunt, scilicet, *Matutina, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Vespera, Completorium*; quæ ita recensentur in Canonibus Saxonici Alfrici ad Vulfmum Episcopum cap. 19. Uhtsang, id est, *Cantus antelucanus*; *Primsang*, id est, *Cantus matutinus*; *Undersang*, i. *Cantus tertianus*; *Middagsang*, i. *Cantus meridialis*; *Nonsang*, i. *Cantus nonalis*; *Eftensang*, i. *Cantus vespertinus*; et *Nihtsang*, i. *Cantus nocturnus*. Papias : *Synaxis, Grace, Hora dicitur, quando fratres conveniunt.* De Horis Canonicis et eorum institutione ac antiquitate ex SS. Patribus multa scripsere, qui de ritibus Ecclesiæ tractatus ediderunt, imprimis Durandus lib. 5. *Ration.* cap. 1. et seqq. Durandus de Ritibus Eccles. lib. 3. cap. 1. et seqq. Pamelius ad S. Cyprianum de Orat. domin. Bellarminus lib. 1. de Bon. oper. cap. 11. Baron. ann. 34. tom. 163. 251. ann. 51. n. 69. Gazæus ad Cassianum hæstensis lib. 7. *Diagnisit*. Monast. tract. 2. g. et alii passim. Ad Excerpta Egberti Archiep. Eborac. cap. 28. et Glossar. med. Græc. voce *typos*, col. 791.

* **Tredicim horarum cursus nocturnus** et distictura continuatione cum integro psalterio persolvise S. Gerardum Episcopum Tullensem referunt Acta Episcoporum Ecclesiæ apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1053. Quod consuetis septem horis addiderit non percipio.

* **HORÆ**, nude. Gertrudis Dorobernensis : *In huc Capella ante exilium et post, Missas celebrare, Horas audire, et frequenter orare solebat.* Ordericus Vital. lib. 6. pag. 607 : *Cotidie Missas audire studebat et Horis.* Monast. Anglic. tom. 1. pag. 876 : *Interim dicimus Horas et Evangelia nostra.* Ita *quidam* r. b. s. dixerunt Græci recentiores. Vide *Homocanonem* nuper editum a Cotelero cap. 37. 53.

* **His etiam privatim cum alia muliere recitandis assidue vacabat** uxor Caroli V. ut discimus ex Lit. ann. 1363. in Reg. 92. Chartoph. reg. ch. 261 : *Don fait par Monseigneur le duc (Charles V.) à Estienne Julien, valet de la chambre M^{le}. la duchesse, et à Mahent Bouffeu sa femme, qui aide à dire les Heures de Madame, en accroissant de leur mariage, quatre cens francs d'or pour une fois.*

* **HORARIUS**, Liber Horas canonicas continens, apud Gilbertum Lunicensem Episcopum de Usu Ecclesiastico.

* **HORÆ DIURNALES**. Ordericus Vitalis libro 12 : *Diurnales horas ad Laudem Dei ex debito modulabatur.* Dominio lib. 1. de Vita Mathildis cap. 15 :

Will. Thoru. ann. 1283 : *Fel alius regis ipsius dicit Horas de die in Conventu.*

* **HORÆ REGULARIS**, quæ et *Canonice*, quæ juxta regulam monasticam in Ecclesiis decantantur : apud Lanfrancum in Decretis pro Ordine S. Benedicti cap. 14. 15. in libro Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. ap. 38. et alibi sæpe, etc.

* **HORÆ DE S. MARIA**, quæ in quibusdam Monasteriis cum Horis regularibus cantantur. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 50 : *Sive Hora regularis, sive sancta Maria, etc.* Et cap. 55 : *Notandum, quod Hora de sancta Maria medicini vnde dicenda sunt, et cum cantu, et in his non inclinatur, ad Gloria Patri. Ad omnes Pro-mos communiter sedent, etc.* Vide Cæcil. Tolosanum ann. 1229. can. 14.

* **HORÆ**, Liber precum, Gall. *Heure*. Menotti Sermones fol. 159. v. : *Les Sermons ministri diaboli; ecclesie eorum est terna, nuncquam enim veniunt ad sermones; servitium eorum est blasphemare contra Deum; Hore eorum sunt charite et ale, puer noster sunt tanzili.*

* **HORARUM RECEPTOR**, Qui canonicis horis persolvendis curat in Ecclesiâ, et dispensa Canonicis, qui illis intersunt, persolvit. Necrologium Ecclesiæ Parisiensis. Non Petr. : *He dicitur fuisse Missæ de B. virginis, in qua Receptor Horarum vultu distribuit Canonicis et majori altari servitium unicuique a. sol. etc.* Ejus manus illi dicitur officium Horarum. 6. Id. Marti. 150. lib. Paris. : *solvendis sine dolo annis singulis ab illo, qui predicatorum Horarum officium procurabit.* In Charta alii veteri Horoscopus videtur appellari, quiaque officium Horoscopia et Horoscopus; nisi ille sit, cui temperandorum Horarum Figurarum diligentia committitur, in Vita Leonibni Episcopi Carnotensis.

* **HORÆ INCOMPETENTES**, id est, alienæ, in Capitulis Adalhardi Abbat. cap. 61.

* **MOHALIS**, Vestis seu tunice speciei, Gall. *Casaque*. Charta alibi, de Conchis Ruthenis ann. 1225. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 471 : *Ad hoc officium ponderantur consules eligent seu deputantur honor legalem, . . . qui poterit tenere et portare baculum nostrum seu Hornum, ut servent noctem.* Vide mox *Horarium*.

* **HORANA**, *ORANA*, *ORANA*, et *Ge-sepa*, Visio, apparitio, Passio SS. Petri et Felicitatis : *Principum pignora, vides in Horomate hoc.* Vita S. Willm^{is} cap. 2 : *Mater interpresce noctis quæ dicit in noctis vultu Horana.* (S. Gerarh in Mirac. S. Adalhardi sæc. 4. Bened. part. 1. pag. 365 : *Cui (aditio) nocte quæ dicitur Horamte per idem Confessor offerret, etc.* Ad Rodolphum Torturiam lib. 5. Miraculor. S. Benedicti n. 12.)

* **ORAMA**, sine aspiratione, aliis. Ugol^{is} *Orama*, visio, somnium. Olibertus Abbas Gemblac. de Miracul. S. Veroni n. 6 : *stupuit Presbyter ex Oramate.*

* **ORONA**, interdum, et crebro huc Scriptores. Adhelmus lib. de Virg. op. 3. ait, S. Joannem Evangelistam in Patrum in Oramate. Et cap. 26 :

Orona per noctem cerebret rite supernis.

Paullethos semper Capellani reverenter
Horas nocturnas alibi, quodlibetque diurnas.

Abbas Monachus Corbeicensis in Vita S. Charli Arch. Hamburg. cap. 4 :

... Quod Anomus vir ille tenaci
fretusq. zomus.

cap. 16 :

... non videret fuit bujus Oratio inde.

anonymus de Episcopis Eboracensi-

bus :
Oratio gentilis, qui viderat ipse supernum.

de Falcuinus de Gestis Abbatum Lo-

cap. 9. Frigidogum in S. Wilfrido

cap. 16. Ermenricum in Vita S. Soli cap.

etc.

HORARIE, quasi Ad horam : Galli dice-

bat : Pour un temps, Pour une heure, Charta

quondam Episcopi Tolosani ann. 1160.

de Castellum : Nisi illi scilicet, qui vere,

et Horarie fratres fuerint, vestes cruci-

spicatas non simulat deferentes, etc.

" HORARIE Vestis episcopalis in

canonibus Hugon. Metel. epist. 41.

1. Monum. sacr. Antiq. pag. 387 :

... non obsequio lineo amictu credere lau-

dat, sed pretium lineamentum vestium

habere, unde enim ignominiosum est et

non dedecoris, referto murisipio gloriari,

non habere Horarium et sudarium.

apud Lat. Ital. Ms. : Horarium, la scuffia.

de Hordis et Orate.

HORARIUS, Genethliacus. Gloss. Gr.

scilicet titulus ἡμερησίου, ex Biblioth.

Capit. 1688 : ἡμερησίου, ἡμερησίου τῆς

ἡμέρας, ἡμερησίου. Vide alia notata in Horae.

" HORARIUS, Qui, ratione beneficii

propter, Horam canonici sui officia

in ecclesiis psallendo exequitur, et

in vices canonici agit, vulgo Herier.

apud Caroli V. reg. Franc. ann. 1367.

de Tabul. Caroli. : Optatum quod duode-

cim ecclesie (Carnotensis) capellani in

regia ecclesia et matutinariorum ipsius

regie ecclesie electi, etc. Necrol. recens.

apud. ecel. ex antiquioribus compo-

sitionibus : 2. Cal. Mui. Obiit Philippus de

rebus archidiaconus Dunensis, qui dedit

anno Horario perpetuo 2. lib. 2. sol. an-

Andreas. Comput. ann. 1372. ex eod.

Paul. : 1. Mort. anniversarii in Clementis

monasterio Horarii matutinarum. Vide infra

matutinarum.

" HORARIUS, Qui stipendia canonici

ipsius Horarii intersunt, persolvit. Comput.

Paris. ann. circ. 1381. ex Bibl. S.

ena. Prat. : Item ab Horario super curtis-

bus Babeloy, quinquaginta solidos. Nos.

Paris. Ms. ad. iv. Id. Febr. : Quia

non improprie et singula tenet et possidet

Orarius (sic) ad opus Horarii ; ita

quod quid dicitur Horarius solus annuatim

de anniversarii dicti Stephani Fred-

erici solidos Paris. Idem qui alibi Rece-

ditur dicitur. Vide in Horae.

" HORATIN, Per horas, vel horis com-

munibus. Vita S. Ildidi tom. 1. Junii

cap. 30 : Qui divino mancipati servitio,

inestico more Horatum ludas Deo per-

venet.

" HORATORIUM, pro Oratorio, Mi-

stare, quo nomine intelligi debent

Capite et minores Ecclesie, quae a prin-

cipali dependent. Consecratio Ecclesie B.

M. Viri, in villa Formiguaris ann. 873.
tom. 1. Hist. Occitan. inter Instr. pag.
116 : Ecclesiam sancte Marie... cum appen-

dice et Horatoris suis.

" HORCA, Vas olei, vel species am-

phorae. Vita S. Sidronii Mart. tom. 3. Julii

pag. 183 : Et jussit exhiberi quadragesima

Horas olei, et mitti super flammam ignis.

Vide Orca.

HORDA. Udalricus lib. 3. Consuetud.
Clniac. cap. 8 : Pannos... non suspendant

ad secundum in Horda, ut alii fratres ; sed

tantum deponunt in herbario claustris. Puto

legantur in Chorda.

" HORDALICUM, HORDAMENTUM. Vide

in Hurdicum.

HORDARIUS. (* Vissebec. Chron. Huxar.

ad ann. 1160 : Matthias Sperber Hordarius

seu quistor dedit baractum, id est nigrum

pannum.] Vide Hordera.

" HORDARIUM. Es quod pro hordco

equit perhorbatur. Laur. in Amalth.

" HORDEATIO, Morbus eorum, in

Amalth.

" HORDEICUM. Pali in fossatorum mar-

ginibus infiri, ne statim ad meria acces-

sum pateret, Gall. Polissade, alias Hordis

et Hordis. Reg. Phil. Aug. sign. 34. bis

ex Chartoph. reg. part. 1. fol. 95. v. col.

1 : Hordicium repurandum inter portam de

Monte Musardi et portam mercati etc. Join-

vil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 58 : It

goverent le feu gréinois ou Hordis que il

avertent fait faire. Guill. Tyrilli contin. Hist.

apud. Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col.

614 : Or vous dirai qu'il avoit la nuit, la

pierre d'une porriere feroi si et Hordis d'une

torance, que li Hordois ekai etc. Vide Hordi-

cium.

" HORDEOLUS, Apostema nascent in

extremite palpebrae. Hordoli in palpebris,

Prisciano lib. 1. cap. 12.

HORDERA, HORDARIUS, Vox Saxo-

hordere, Quistor, ab hord, Thesau-

rus. Leges Adelstani Regis cap. 8. apud

Bromptonum : Et quicunque Hordera Regis,

vel propositus furi consentanas erit, etc.

HORDARIUS, Ibid. cap. 15. Inde

HORDERIUM, in Legibus Canuti Regis

cap. 104. ubi dispensa exponitur : Sed

suum Horderium quod dicere possumus

Dispensam, et etiam suam, et trage, id

est, serinium suum debet ipsa custodire.

Hive Anglis Hord, et Horder, eadem no-

tione.

" HORDICIUM. Vide Hordicum.

" HORDINIUS, f. Hares, successor.

(* Vel potius Hordinum, Posteritas. Vide

Ordinum.] Charta ann. 1286. ex Tabular.

D. de Flammens : Constantius Darton et

Marin ejus uxore... tradiderunt jam dicto

Gerald de Sentis pro se et suo Hordinio

stipulant et recipienti totam illam domum et

localem in quo est.

" HORGRIFF. Lex Bajuvar. tit. 7. cap. 3 :

Si quis propter libidinem liberam inuam

injecerit, aut virgini seu uxori alterius, quod

Bajwar Horgrist vocant, cum. 6. sol. com-

ponat. Ubi Lindenbrogius : Hore, meretrix ;

griffe, tactio. Nec Angli secus, ait

Spelmanus. At hic non de meretrice

agitur ; sed de virgine, aut alterius uxore.

Proinde existimare potius standum Editioni

Heroldi, quae Horkrist praefert, ut

sit tactus cum vi, pulsatione, offensa. Est

enim Hork, pulsatio, unde Horken, pulsare,

allidere, et Griff, tactus. Lectiones alias

probat Lindenbrogianus ex Codd. MSS.

" HORDIBROGIANAM interpretationem

probat Schilterus. Et quidem licet de

virgine aut aliena uxore hic agatur, nihilominus

vocem Horgriff de tactu meretricio, non

violento, injurioso tamen et puniendo,

interpretandum existimat : quam compositum

docet ex Hur, meretrix, et Griff, con-

tactus.

" HORIA. Charta abb. de Conchis in

Ruth. ann. 1355. ex Reg. 64. Chartoph.

reg. ch. 471 : Item ut in praemissis honor

seu Horiae nostrae serventur, statuitur, nobis

ordinamus, quod consules dictae villae cla-

ves domus, in qua pascuis tenebatur, nobis

praesentent omnia quolibet. Sed restitutum

procul dubio Scholae nostrae, id est, domi-

nii. Vide Senhoris.

" HORDIDA, pro Hordum, perperam scrip-

tum apud Alypium Antiochen. in Des-

cript. orbis cap. 30 : Fina varia, oleum,

Hordiam, purpuram bonam, etc.

" HORDICULUM, pro Horologium. In-

ventar. S. Capelle Paris. ann. 1363. ex

Bibl. reg. : Item solebant esse quondam Hori-

logia. Aliud Gallicum : Item : sololet inter

un relage, etc. Vide mox Horologium 2.

" HORIPETRE, Qui horas petunt. Pa-

pias.

" HORLA, Ora, limbus, Gall. Ourlet.

Stat. sabbat. Carcass. ann. 1402. tom. 8.

Ordinat. reg. Franc. pag. 560. art. 7. Nul-

lus magister nec alter operarius dictae arti-

sabbatarie, ..., sit natus poverus seu imi-

scere de duobus coris, quasi dicamus corium

mutans immittere cum corio vagum seu de

cordae, nec e converso, nisi esset tamen

Horle vel venguta. Ubi leg. Lenguetia, ut

habet Registrum. Vide Orulum.

" HORMESI, pro Arment, apud Wilde-

brandum ab Oldenborg in itinerario

Terre Sanctae : Nullis munitionibus cingitur,

unde potius cum villam, quam civitatem

nuncuparem, si sedem Archiepiscopalem

Hormenorum in se non haberet.

" HORMESTA MURRI, vel ORMESTA. Ita

inscripta vulgo in MSS. Codicibus Pauli

Orosii Historia, ut monemus in V. Ormesta,

in Codd. scilicet Duoens, Groenendaelens,

et Vallis S. Martini Lovaniensis, apud

Sanderum part. 1. pag. 187. et part. 2.

pag. 137. 200. praeterea in Vita S. Isidoli

tom. 1. Hist. Franc. pag. 662. et in Tracta-

tio viri verpaulo sat antiquo de Heraldis. Sed

et monet Josias Arndius in Lexico Anti-

quitatum Ecclesiasticarum pag. 997. in

quodam antiquo Codice inscribi : De miseria

hominum. In Codice vero 508. Sanger-

manensi titulus ita concipitur : Pauli Orosii

Presbyteri Liber de Ormesta, seu miseria

mundi : ex quo irrepit titulus alius Hor-

mesta mundi. Quam quidem Ormesta

vocem rursus perperam irrepisse volunt

vir docti, atque in his Stephanus Pighius

in Hercule Prodicio, pro Orchestra, seu

in ea quae varii rerum casus, Imperato-

rum mutationes, et hominum miseriae

quodammodo praefert Titulum Parisiensis

ann. 1506. Inscriptur enim : De miseria

hominum per peccatum ab initio: forte quod caput 1. libri 1. initium ducat ab his verbis: *Ego initium miserie hominum ab initio peccatis hominis ducere institui*, etc. Quod quidem caput in Editione Francisci Fabricii aliquot ante periodos auctius legitur, adeo ut Editio Parisiensis prior fuerit ipsius Orsoli Editio, quam ille postmodum auxerit. Vide Bongarsium in *Præfat.* ad *Gesta Dei per Francos* sub finem.

* Consule præterea Joan. Alb. Fabric. *Bibl. Lat. med.* et inf. stat. tom. 5. pag. 520. ubi varias doctorum virorum opiniones de hac voce collegit et discutit.

HORNA, pro *Urna*. Joannes Diaconus in *Episcopis Neapolit.* in *Agnello II*: *Perpetuis temporibus alimenta constituens ducentorum nempe et decem tritici modiorum, totidemque vini Hornarum per singulos annos.* [* Vide *Urna*.]

* **HORNEGELDUM**, Tributum, quod exigitur pro animalibus cornatis, ex *Saxon.* *Horn*, cornu, et *geld*, tributum, præstatum. Est etiam in *Chartis*, *quietum esse de quadam consuetudine exacta pro tallagio pro totam terram, sicut de quacunque bestia cornuta, ut habet Rastallus. Hinc crebro in Chartis isdem: Sint quieti de... scutagium et Aidagium, gildia, danegeldis, Horne geld, fotgeldis, etc. tom. 1. *Monast. Angl.* pag. 192. 976. tom. 2. pag. 17. 812. Vide *Cornugium*.*

HORNE WITH HORNE, Voces Anglicæ, i. *Cornu cum cornu*, vel *Cornutum cum cornuto*, quod dicitur de cornutis animalibus, que simul una pascendi quis ius habet. Constitutio Roberti Dunelmensis Episcopi, anno 1276. apud *Speelman*. 1. *Similiter de decimis, que de vacuis proveniunt, statuendum duximus, quod ubicunque fuerit repectualium eorum, licet in vicinis parochiis Horne with Horne, secundum Anglicam linguam, pastura queant, illi remaneant totidem decime, ubi fuerit domicilium et remanentia.*

HORSO, *Orao*, *Joan. de Janua*: *Horno, hoc anno. Item hornatus, et hornus, hujus anni.* Voces prisce Latine notæ, et a recentioribus in usum revocata. *Hincmarus Remensis: In Synodo apud Vermerum patulum olim ab Orno habita obsecrando declamavi. Vide Floardum lib. 1. cap. 20. lib. 3. cap. 22. Petrum Damian. lib. 7. Ep. 17. lib. 8. Ep. 11. etc.*

ORNA, *Papæ, Unius anni palea*: quod modo forte *Horna messis*, *Plauto* [et *Horatio* lib. 2. Sat. 6.

Cum pater ipse domus poles porrectus in florum.]

HORNONOME. Andreas Suenonis lib. 4. *Legum Scanie cap. 8*: *Ad supradictam controversiam exortum super limitibus duarum villarum, quoniam una ex alia constat originem habuisse, vel super terra, que vulgariter Hornonome appellatur, etc.*

† **HOROCOPES**, f. pro *Horoscopus*, Execubitor, vel f. idem qui *Horarum receptor*, de quo in *Horne*. *Index MS. Beneficiorum Ecclesie Constant.*: *Rector.... a tempore antiquo debet dare ad pendendum duobus Horocopis dicte parochie.... tribus sollemnitatibus anni.*

HOROCALU. *Lex Aleman.* tit. 100: *Aneia, gorida, eiconia, corvat, cornelia, columba, Horoculu, et caulu, etc.* In *Edit. Lindenbrogiana* habet hæc vox.

* **HOROLOGIATOR**, *Horologiorum opifex*, *Gall. Horloger*. *Arest.* ann. 1413. 30. *Ang.* in vol. 11. *arestor. parlam. Paris.*: *Pro pater Henrici Bye Horologiarii et custodis seu gubernatoris horologii palatii nostri Parisius, etc.*

† 1. **HOROLOGIUM**, ὁρολόγιον, Liber Ecclesiasticus apud Græcos, *Horas diurnas et officia continens. Vide Glossarium medicæ Græci.* coll. 1794. et *Suiceri Thesaurum in ὁρολόγιον.*

2. **HOROLOGIUM NOCTURNUM** invenit Pacificus Archidiaconus Veronensis, qui vixit Lothario Ludovici Pii filio imperante, si qua fides illius Epitaphio, quod ex Panvinio recitat Ughellus in Italia sacra tom. 5. pag. 609: *Horologium nocturnum nullus ante videtur, en invenit argumentum, et primum fundaverat. Nocturnum vero dicitur ad discrimen solaris, seu diurni horologii: proindeque illud forte fuerit, rursusmodi hodie frequens est usus, arcum scilicet aut ferreum, quod rotis, ponderibus, libraminibus, ac campanulis constat, cuius inventor, Polydorus Virgilius, et Guidonem Pancinellum lib. 2. *Novorum Repertorum* cap. 10. illiusque commentatore Henricum Salmuthum, aliosque hactenus latuit. [* Vide *Murator. Antiq. Ital.* tom. 2. col. 391. c.] Tradunt tamen *Annales Francor.* anno 807. Aaronis Persarum Regis Legatos inter cetera munera Carolo M. altissibus *Horologium ex aurichalco arte mechanica confectum, in quo 12. horarum cursus ad clepsidram vertebatur, cum totidem aeris pilulis, quæ ad completionem horarum decidebant, et casu suo subiectum suis cymbalum tinnire faciebant, additis in eodem ejusdem muneris equitibus, qui per 12. fenestras completis horis exibat, et impulsu agressionis suæ totidem fenestras, quæ prius erant aperte, clauderent.* Alta fuerit horologia quæ ex aqna vocat *Vitruvius lib. 9. cap. 9.* et quæ æquis sub modulo fluentibus temperantur, *Senator lib. 1. Epist. 45.* Hinc*

HOROLOGIUM TEMPERARE, in *Libro Usuum Ord. Cisterciensis* cap. 114. apud *Bernardum Mon.* in *Consuet. Cloniac.* *MSS.* cap. 53. 54. 114. in *lib. Ord. S. Victor.* cap. 21. in *Statut. Ord. Præmonstrat.* dist. 2. cap. 8. etc. nostris, *Monter l'horloge*, seu pondera vel momenta librare, vel sursum cedere, que cum in imum delapsa sunt, tum horologium eccidisse dicitur, ibidem. *Statuta Oril. Præmonstrat.* dist. 2. cap. 8. *Sacerista debet temperare Horologium, et ipsum facere sonare ante matutinus ad se excitandum quotidie.* Vide *Index*.

† **HOROLOGIUM EXCITATORIUM** *Gall. Reviv. Chron. Mellic.* cap. 774: *Excitabit aliquis a superiore deputatus, qui Horologium Excitatorium habeat, ad omnes quoque cellas lumen deferat.*

† **HOROLOGICA VASA**, *Martiano Capelle lib. 6.*

* *Horologium solare ita describit. Gasp. de Solf monachus Valcel, circa initium seculi xv. in Gestis abb. ejusd. monast. MSS.* *Erant Horologia in medio claustris sub divo positum; trabes videlicet lignæ in altum porrectæ, habens in summitate sui spem ligneam, habentem inferius xij. lineas incisæ, juxta numerum scilicet xij.*

diei horarum: non solum autem hora, et etiam puncti ante vel post horam, qui in gula S. Benedicti leguntur, hoc est, pene iij. hora quasi vij. plena tertia, plena, et illud quod dicitur medietas tertia, hora, substituit in præfata spera hellebori designati: in medio quoque ejusdem per virgula ferrea erat posita, per quam hora singula in lineas punctuato descendens, hora singulas designabat.

3. **HOROLOGIUM**. *Synodus Nemauensis, ann. 1284. c. de Decimis: Districte nos problemus, ne Clerici bledum, Horologium, vel quolibet alia decimare præsumant.* [Vir doctus emendat *Horren*.] Perperum *Horologium*, hortus legumum, videre est, in *Hortus*, ubi idem statim laudatur.]

HOROLOGICUS, *Che colle le ore. Gloss. Lat. Ital.* Ms. *Vide Horologium*.

HOROMA, [Græc. ὁρμα, Vitis] *Vide Horoma*.

† **HOROSCOPIARIA**, *Horoscopia* *Vide Horarum Receptor in Horæ.*

† **HOROSCOPI** *Asteri quod horas etiam dicuntur hominum spectantes, dissimili et diverso fato.* *Isid. lib. 8. cap. 9.* *Vox Astrologi notissima, Græcis ὁρσκόπιον.*

† **Horoscopus**, *Eadem notione, Epistola Johannis de Monasterio apud Marten.* tom. 2. *Ampliss. Collect.* coll. 143: *Quid de Julio Casare, Crasso ac Pompei dies? de quibus Horoscopus et mathematicus præfatus fuerat, esse post omnem scitatem Romæ in domibus mortuorum.* *Idem Horoscopus est Pertinens ad diem natus apud Firmicum lib. 1. Mythol.*

† **Horoscopus**, *Signum, indicium.* *Minula S. Joannis Beverlac.* tom. 2. *Paris cap. 194*: *Cam superest adhuc quatuorbus horæ spaciutur ut eis signum surgendi præbet Horoscopus.* *Sidonius lib. 4. Epist. 1.* *utitur pro Instrumento ad indagandum horarum natalem, a Græco ὁρσκόπιον.*

† **Horoscopus**, *Instrumentum quoddam rotundum vel quadrum, habens circumque multas divisiones et medietatem in medio, in quo sunt foramina per que omnes sunt et stellæ cognoscuntur; unde *Atrolidus* dicitur. Sic *Papias*. Aliis *Horoscopus* est Astrologus, qui horas, maxime natales, inquirat vel considerat; vel est pars cuiusque gentiuræ tempore ab Oriente orientis vel ascendit in hemisphærium; hinc *Ortus vel Ascendens* dicitur; vel est aliquot tempore temporis quo quis nascitur; denique idem est qui *Excubitor*, ad *Charta* anno 1221. apud *Miræum* tom. 4. pag. 100: *Solvis tamen illis calderi, qui pure debentur Scabinis Namurcensibus, et tribus Horoscopi, duobus portis et octo rectoribus prævonibus villæ.* *Vide Bæur. receptor in Horæ.**

HOROWEXO. *Vide Charoena.*

† **HORREARIUS**, ἡρρεῖος, in *Gloss. Lat. Gr. Sangerman.* *MSS.* *Præses et custos horrei.* *Nota vox Ulpiano leg. 5. §. 1. de his qui effuderint, et leg. 60. §. 1. Locati.* *Senator. lib. 10. Epist. 28: Per cellarios, vinarios, capitularios Horrearii et tabernarii, etc.* [* *Vide Marin. P. Diplom.* num. 7. ad num. 75.]

† **HORREATICUS**, *Pertinens ad Horæ.*

Horreatica species. Fructus in horreo
nati leg. 3. Cod. Theod. de conditiis
ort. publ. (11, 14.)

HORRENDUS, Magis horrendum.
Ch. ann. 1358. in Reg. 90. Chartoph.
ch. 5 : Sed quod Horrendus sui de-
finitus est. etc. Nostris *Horribile*, *Horren-*
crimen, in Ordinat. ann. 1360. ex
cod. D. Cam. Comput. Paris. fol. 32.
Pluribus autem *excessa*, *crimes* et *Horri-*
scitia et *perpessus*. *Horribile* vero, Paris.
in Lit. remis. ann. 1392. ex Reg.
ch. 62 : Le suppliant trouva une *Hor-*
re de charue, de laquelle il frappa sur
sa Perin.

HORRENTIA, Aversatio. Tertoll. adv.
lib. 4. cap. 24 : Pulverem jubet excuti
horrentium terræ illorum.

HORRERE, Horrori esse, apud Gre-
corn. lib. 1. Hist. Fraec. cap. 42 :
... *ma terrene species*, *Horrent solaris*.
Pro Minas jactare in Reinard. Vulpe
1. vers. 1236. 1655. ibid. *Horror* pro
2. lib. 2. vers. 61.]

HORRESCENTIA, Timor, pavor. Tra-
jus ann. 1417. apud Rymer. tom. 9.
319 : *Asserentes se propter potentiam*
et horrescentium Ducis Burgundie, in
confinem existentis, tute ad locum tra-
cta venire non posse.

HORREUM, Joannes Diaconus in Epi-
scopi Neapolitani : Ante majoris Ecclesie
in magnam adificavit *Horreum*, in quo
christiani optavit : erat autem *Horreum* locus
intus ad custodiam pretiosorum rerum
et quotidianum usum desertivorum.

HORRIBILIS, Qui aliquid abhorret,
scilicet Constantinus Africanus lib. 1. de
horreum cognit. cap. 20. ubi de Cura
utrum, quem morbum in cerebro contiguum
se ait : Ab ebrietate caventur (qui amore
horret), et cum oportet, dormiant, post
num vero in balneo delectantur, cum
que et are temperato et lucidum, neque eis
timidum, quod animus abhorret. Interro-
gatum autem quidam a Philosopho, quare
vixit homo gravior esset quam quilibet
videtur, tollit respondisse fertur : Homo,
scilicet, *Horribilis pondus* est animi solius :
de ven pondosa animæ et corporis sunt
humana. In Glossis antiquis MSS. *Horri-*
monstrum infinitum.

HORRIDITAS, Locus horridus, opa-
tus latebra. Sallas Malaspina lib. 4. Rec.
Ital. pag. 302 : Alii per silvas, oblique
per montes, alii ad nidos, nonnulli per
ruinas divites fugientes... illos nigra saluti
videtur, illos incaleta semita calles de-
duxit per occultas, etc. Pro horrore usurpa-
vit : Omnia mihi *Horriditati* erant
causa.

HORRIFILARE, Horrificatione, cum can-
te pro horrore eriguntur. Jo. de Janua.
Ch. Lat. Gall. 1. *Horrificatione*, *Horrissement*
pour pour. Gloss. Græc. Lat. : *Horri-*
ficatio, *Horripilo*, Gall. Lat. Græc. 1. *Horri-*
ficatio, *Horripilo*. Gloss. Lat. MS. Reg. 90.
1. *Horret*, *Horret*. Apuleius lib. 3 : *Aure-*
us horripilant nectibus. Et lib. 8, de
pulis in horrentibus, corio squallidus.
Falerius Imp. lib. 1. de Venat. cap. 33 :
... *quædam autem timent ut inscruentur*, *Hor-*
ripilasset a timore visionis insolite,

io Vita Gregorii VII. PP. tom. 6. Mail
pag. 141.]

HORRIFILATIO, Jo. Diaconus in Hist.
Translationis S. Severini Noricorum Apo-
stoli num. 14 : Quod... omnibus immensum
Horripilationem incussit. Et mox : Quous-
que, ait, *Horripilationem* potissimi metu ve-
niam fluctuantes ? Theobaldus in Vita sancti
Guillelmi Eremitæ n. 24 : Non enim, ut as-
solvit, accidit ei *Horripilatio*, non frontis ru-
gatio, etc. Odo Archiepisc. Cantuariensis in
Epist. præfata Friderici Garinini : *Igitur*
venerabilissimas B. Confessoris Christi Wil-
fridi reliquias indecenti sententia voraginis
situ marcidis, imo prælatorum Horripilatio-
rum neglectas, etc. Rhythmi in obitu Heo-
rici VII. Imp. :

Fit mentis trepidatio,
Stupor, *Horripilatio*.
Ob nefas contemnendum.

Adde Ecclesiasticum cap. 27. 15. Lib. 2.
Miraculor. S. Bertini cap. 5. Messianum in
Vita S. Casarii Arelat. pag. 252. Vitam S.
Bernardi Poiseitensis n. 11. Vincentium
Belvac. lib. 56. cap. 62. etc. Hinc nostris
Horrip, cui pili horrent, vel eriguntur.
Rob. hourran in Merlino, MS. : *Et la moult*
Horrip, et ot moult longue barbe. Philippus
Mouskes in Ludovico VIII :

Li Queens Hurepais Felipes,
Ki est assés vaillant et vistes,

Vide Menagium in Originibus Lingue Gal-
licæ V. Hurepols

† **HORRIFILATIO**, Tremulus motus, qui
in febris reversione accidere solet. Caonizatio
S. Edmundi Caotaur. apud Marten.
tom. 3. Anecd. col. 1844 : Item quidem vol-
tuerit ad votum, si statim post hanc accessio-
nem ita plane curatus fuero, quod nulla
succederet accessio, nec *Horripilatio* frigoris
aut caloris.

† **HORROR**, Carcer, locus caliginis hor-
ridus. Epistola non. 1202. apud Marten.
tom. 1. Anecd. col. 788 : Tunc vero Karolus
Carolus Imperator, et Imperatrix uxor ejus...
qui diu in Horrore tenui fuerunt et inclusi...
manoverunt quod per Dei gratiam, et no-
strum auxilium, Inerant a carcere liberati.

HORSGABULUM, [vox ibrida, ex An-
glico *Horse*, Equus, et *Gabulum* vel *Gab-*
ulum, Census, tributum; *Horsgabulum*
ergo est Redemptio pecuniaria, nomine
census, alicujus servitii quod cum equo
quis debebat, Customarium Mooasterii de
Bello apud Spelman. tit. Brethame fol. 91 :
Alicia Frere tenet... et debet inde reddidit...
et de *Horsgabulo*, ut supra 4. den. falcare
per 3. dies, etc.] Vide *Nyctipetres*.

† **HORTA**, pro Hortus. Visselbec.
Chron. Huxar. ad ann. 1297 : Hermann
Locher pro perpetua sui memoria omnem
hereditatem contulit S. Petro, domum scilicet,
Hortus duas, trin pascua, etc.

† **HORTALIA**, *Hortalitas*, Olera et
alia id genus, que in hortis nascuntur;
Hortalities et *Oralesities*, in Charta ann.
1543. ex meis schedis. Stat. Montie-reg.
pag. 238 : Tenentur ipsi compari enen-
dare omnia damna, messes, fenum, cana-
lum, linum, legumina, olivaria, *Hortalia*,
fructus, etc. Stat. crimi. Senon. cap. 19.
pag. 30 : Pro rebus vero esculentis, *Hortali-*

tis et *similibus*, quis non possit puniri pro
furto. Vide in *Hortus*.

† **HORTATIS**, perperam pro *Hortalis*,
in Charta ann. 1183. inter Iosir. tom. 6.
Gall. Christ. col. 442. Vide hanc vocem in
Hortus.

HORTATUS, Impetu detrusus, *Horten*
Germanis et Belgis. Lex Alamor. tit. 99.
§ 2 : Si percarus ligatus, de via *Hortalis*
vel battatus furit, Alii legendum censent
ostatus. Vide Legem Salicam tit. 27. § 20.
[Huter nostris pro Impetum facere in ali-
quem, illidere, pulsare. Le Roman de la
guerre de Troyes MS. :

Si sont lent lor aneuil,
Tant q' è la voie les ont mis,
A grant destruit les ont Hutez.]

† Unde *Heurteure*, Impulsio, illus.
Bestiar. Ms. :

C'est li Souveres qui se trait
Sour les pierres luses et dures,
Qui pour cos, ne pour heurteures
Ne li fallent, ne se farent.

† **HORTELLUS**, Ager cultus et clausus.
Vita S. Domit. tom. 1. Jul. pag. 50. col.
2 : *Oratorium vero et Hortellus, ac vineam*,
quam ibi construxerat, caudam presbytero
commendantes, etc.

† **HORTIS**, Hortus. Chartul. Bitur. fol.
162 : Cedo . . . *cartilem unam cum Horte*,
etc.

† **HORTIVUS**, Hortensis. Stat. Cadubr.
lib. 3. cap. 65 : Nullus terram aratoriam,
prativum seu Hortivum post prohibitionem
et ultra consuetudines regularum intrare
presumat. Vide infra *Ortivus*.

† **HORTUS DOMINICALIS**, Abbatialis.
Transactio inter Abbatem et Monachos
Crassenses ann. 1351. ex lib. viridil fol.
53 : Et de olis herbis que crescut in Horto
Dominicali ipsius Monasterii, et sibus tene-
reus.

† **HORTUS**, Septum, Gall. Clos. Charta
ann. 1122. tom. 2. Rerum Mognot. pag.
744 : Et una carrata vini, in una dunta-
zato vinearum, quos Hortos vocant, juxta
muros castelli jacentium.

† **HORTUM**, Testamentum S. Gennadii
Episcopi Asturicæ. tom. 3. Coccol. Hispan.
pag. 172 : Terra de Scaldio ejeci; Hortia
et omnia que ad usum Monasterii pertinent,
imposui.

† **HORTALE**, Johannis de Cermenate
Hist. de Mediolano cap. 27. apud Murator.
tom. 9. col. 1245 : Non plura iniquis
invilidum e lecto tollit, quem transacto vi-
cino muro pro *Hortalis* Monasterii *Hortus*
in montium interiora domus secum deferit.
Chron. Modico. apud eundem tom. 118.
col. 1100 : Guido a domo sua per vicinam
hospitiam, muros et *Hortalis* transiens, etc.

HORTALIS, Italus, *Hortalis* luogo di molti
orti. *Curtilia* : io Charta anni 1009. apud
Ughellum tom. 3. pag. 61. et in alia Wil-
lelmi Regis Siciliæ ann. 1179. apud eun-
dem tom. 7. pag. 715. [Charta ann. 845 :
io Appod. ad Marcam. Hispan. col. 781 :
Fundo illos villas jomeditas... cum casali-
bus et *Hortalibus*, cum pratis et pascuis,
etc.] Libertates Regni Majoricarum ann.
1248. apud Joan. Dامتum in Hist. Regni
Balaricæ : Et domus vobis casus et casales,
hortos et *Hortalis*, etc. Matth. Villaneus

lib. 9. cap. 79: *Ne condussone tra gli Hortali dentro.*

HORTIFER, Hortus, Curtilis. Vetus Charta apud Vadianum, de Monasteriis, etc.: *Cum curtis clausis, cum Hortiferio, vel pomiferis, vel oleiferis, qui ibi esse videntur.*

† **HORTILITUM,** diminut. ab Hortus. Vita B. Luchesi tom. 3. Aprilis pag. 599: *Cunctis si quidem quod de agro sive Hortiliter provenire poterint, quousque manus perforata peregrinis et advenis... erogabit.* Bulla Martini V. PP. anni. 1433. in Bullario Carmelit. pag. 175: *De bonis sibi a Deo collatis quoddam oratorium cum ecclesia, cimeterio, campanili, campana, nec non domibus, hortis, Hortiliteris.* Eadem occurrunt in alia Bulla Calisti III. PP. anni. 1457. apud Mirum tom. 1. Diplomi. Belgic. pag. 457.

† **HORTICELLUS,** Eadem notione. Bulla Stephani III. PP. anni. 755. apud Feibian. in Hist. S. Dionysii pag. XXVIII: *Ignitur quia petitis a nobis quantenus... domum posuimus juxta Monasterium B. Martini cum inferioribus et superioribus suis, cum melata suo et Horticello... vobis ad tempus emissa precatione concedere debemus.*

† **HORTICULA,** Hortulana. Epistola Johannis de Monasterio apud Marien. tom. 3. Amplius. Collect. col. 1391: *Horticulum censurum... qui Parisius, ut assolet, nuperius cum vehiculis suis proficiscens, in aliis, epibus, porris, caulibus, etc.*

† **HORTICULUS,** Hortulanus, hortorum colens. Vetus Gloss. MS. Sangerm.

HORTILIO, Hortulanus; sed proprie ararum, des aires, noster, Ortilion. Gloss. Isl.: *Hortilio, Horti castus, Will. Brito in Vocabul.: Ortus, unde Hortilio, et hortulanus.*

ORTILIS, Hortus. Charta Abbonis pro fundatione Monasterii Noyaleensis et Tabulario Ecclesie Gratianopolit. fol. 48: *Et in Massidia res nostras proprias, casus, et Ortilis, et de avia me Dodina. Similiter ad Pero casus et Ortilis, qui mihi de parente mea Godane olent.*

HORTOLANUS, seu ORTOLANUS. Modestici Anglic. tom. 1. pag. 593: *Et totum decimum ferie S. Christophori... et in Marchesio unam Ortolanum quietum cum sua terra. Vide Ortolanus.*

HORTULANUS, Officium Monasticum, cui horti cura incumbit, apud Udalricum in Consuetud. Cluniae. lib. 3. cap. 30. Liber Ordinis S. Victoris MS. cap. 11: *Hortulanus Celerario subiectus est, ut si quid fuerit in horto, quod ipse velit, et expendere novierit, ad servitium fratrum accipiat.* [Vide Adalhard. Statut. S. Petri Corbeien. lib. 2. cap. 1.]

HORTULAGIUM, [Præstatum pro leguminibus que in hortis crescut.] [† Et ipsa met legumina et olea ejusvis generis. Vide Ortolagium in Ortol.] Tabularium Episcopatus Autissiod.: *Debet quilibet denariatum de quocunque Ortolagio, nisi fuerit de suo orto, et si de suo orto, nihil debet. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 436: Eius dedit pro S. acris terra, et pro una (sic) Ortolagio, et nona gerba totius lucrantibus, etc.* [Notitia Ecclesie Diniensis per Cascardum pag. 83. e Tabulario ejusd. Eccl. ad ann. 1330: *Bona, proventus... Præpo-*

situra consistunt... in quartaria apud aquas colentes et illis portibus, que consistit in Hortolagis et aliis obventibus.] Observandum porro, ea vocabula plerumque absque aspiratione scribi, quomodo apud veteres, ut auctores sunt Varro et Festus.

† **HORTULARIA,** Olera, legumina, et alia id genus que in hortis nascuntur. Charta ann. 1108. apud Baluzium tom. 5. Miscell. pag. 373: *Quantenus Monachi hortum suum et quod in horto excolerent absque reclamatione et alicujus dominationis retributione possiderent; excepto si olera horti vel fructus arborum et cetera Hortularia venundaretur, tunc de venalibus decimum Canonici darent.*

† **HORTALIGIA,** Eadem notione, in Statutis MSS. Angerii II. Episc. Conseran. ann. 1280: *Bladum, vinum, Hortaligia, fenum, fructus, etc. clerici decime non præsumant.*

† **HORTORAGLIA,** Idem. Stat. Montis-reg. pag. 225: *Item statutum est quod qui ceperit alienos fructus domesticos, rapas vel Hortomungis, ubicunque essent, solum biannum, etc. Vide supra Hortilia et infra Ortolagia.*

† **HORTULATIO,** Hortorum cultus. Chron. S. Michael. in pago Virdun. cap. 34. ap. Pertz. Script. tom. 4. pag. 85: *Remotiora vero... agriculturæ vel hortulationis se commodant.*

† **HORULA,** Temporis punctum, Gall. Instant. Elmham. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearn. cap. 118. pag. 310: *Cumque hinc obsessi magna virtute bellica argerent, hinc illos obsidentium tediosa continua inquietarent certamina, non potuit reperiri Horula, etc.*

HOSA, [Tibiale, caliga, Gall. Heuse; Hostella, Gall. Housseaux.] Vide in Osa.

† **HOSA VINI,** Mendum esse suspicio, in Charta ann. 1034. inter Inatr. tom. 11. Gall. Christ. col. 201: *Suscipit etiam alium colaphum Ricardus de Lillabona, qui Hosam vinum comitis Roberti ferebat.*

† **HOSCHA,** Portio terre arabilis, fossis vel apibus unius clausa. Chartularium S. Vincentii Cenoman. fol. 43: *Controvertia que vertebatur inter Abbatem... super quadam Hoscha terre, que vocatur Hoscha Framberti et est situ juxta ecclesiam de Attaneo, in hunc modum est sedata. Vide Ota.*

† **Nostris Hosche.** Charta ann. 1411. in Reg. 165. Chartoph. reg. 289: *Devant ledit acin une Hosche ou piece de terre... assise es Hosches de Molin. Haud scio an huc spectet vox Hoschoen, quasi qui Hoscham possidet. Lit. remiss. ann. 1401. in Reg. 157. ch. 250: Que se ilz ne se deportent qu'il en feroit la plainte au seigneur de Creancey, et qu'il n'y auroit Hoschoen ne Hoschoen qui ne venist avant.*

† **HOSCLA.** Vide supra Hoscla.

† **HOSERONDRIA,** f. Vox composita, et male scripta, et Hoscha et Bondus, rusticus, colonus. Vide in hac voce. Hoschedria pro manerio custodiendo, in Codd. MSS. reg. Angl. pag. 165. edit. Londin. ann. 1734. Vide supra Hoscha.

† **HOSKUM,** ἑλκον, Lignum. Gloss. Lat. Græc. MS. Sangerman.

† **HOSOBIXDA,** Idem quod Hosa, V. Osa.

HOSPES. Burgundi, pervasis Galliarum, finibus, cum veteribus incolis, quos *manas* vocabant, agros, terras et prædia, et mancipia illa partiti sunt, ut Burgundi, due terrarum partes, mancipiorum terra, reliquæ cedebant Romanis, quos et *Hospites* appellabant, quod ab in Burgundi, atque adeo Barbari, veluti adversa hospitio excepti, et in rerum possessionem partem adscit, rebus iisdem *Hospitalibus* jure gaudebat ac frui dicerentur. Id colligit ex Legibus Burgundionum, ac pollicemur tit. 54. § 1: *Licet eodem tempore, quod populus nostrum mancipiorum terram, et due terrarum partes accepit, ejusmodi a nobis fuerit emissus præcepto, ut quicumque ejusdem cum municipiis, sive parentum nostrorum, sive largitione nostra preceperat, nec mancipiorum terram, nec due terrarum partes ex eo loco, in quo et hospitalibus fuerat legante, requireret, etc.* Ex tit. seq. § 1: *Quoties de agrorum finibus, qui hospitalibus jure a barbaris possidentur, inter duos Romanos fuerit motu contentio, etc.* Et § 2: *Qui si enim Romanus, hoc est, Hospes ejus, etc. Adde tit. 84. § 2. Videtur tamen uterque, Romanus scilicet et Burgundus, quouslibet respectu, Hospites appellari tit. 13. [† Vide Savin. Histor. Jur. Roman. med. temp. tom. 1. § 88. et tit. [†] Otellia Poetis nostratibus pro adven, exterius. Le Roman de la guerre de Troye MS.:*

*Se tout avient q'un peu li plice,
Les Otellians en s'urent eue.]*

Inde, ut opinor,

Hospites d. ceperere apud nos nullum, seu pagorum incolas, quos alii *Manas* rias vocant, qui scilicet domos inardis sub censu annuo, qui *Hoschia* uncapite, eoque nomine *resinduntur*, hoc est, indentium debent, et attingunt, unde et *Stagarii* vocantur; *Hosches*, in Consuetudine S. vanectensi cap. 113. 120. *Oste compans levins desous un Seigneur, apud Bellonarium cap. 62. Munans ou Tennis, Sajo, Hosches et Cottiers, in Summa Rurali Butlerii, et in Consuetud. Insulensi tit. 1. et 13. [†] *Cambriers*, in Charta Radulphi Cant. ann. 1322: *Que tous les Cambriers qu'achent et levent en leur feu, present à mer, etc.*] Annales Francor. Berthaldi. Chronicon de Norman. gest. ann. 869: *De quoqueque manas ingenuitatem exiguam f. nari, et de servili 3. et de accolis una, n. 5. Hospitibus una, etc.* Ordricus Vitalis lib. 3. pag. 496: *Dominatum omnium B. spiritum, qui Paris degebat, ita Monasterio concessit, ut si eisdem foreficerent, non et per domos eorum, sed per alium fuscum foreficerent.* Ejusmodi hospitium non semel per terra meminit, pag. 465. 576. 687. 688. etc. [† Codex MS. Irminonis Abb. S. Ger. n. fol. 107: De Hospitibus qui sunt in Bo villa Emergensi... tenet hospitium, 1000 de terra arabilis bun... solvi pallu... Charta Stephani Tornac. Episc. ann. 1127 apud Mirum tom. 1. Diplomi. Belgic. 1336: *Quantum etiam domus lapide ann. 1. N. ecclesiam constructam cum Hospitibus appendiciis ad ipsas pertinentibus. Charta**

1173. apud Lobinell. tom. 3. Hist. pag. 27 : *Habebant etiam dicti Comites in Hospitiis dicta terra...* justitiam, et Hospites domini, in veteri Charta in Chartulario S. Martini : *Hospes nostre cubas...* has esse voluit. M. Pastorale Eccl. Paris. lib. 7. Ch. 30. ann. 1202 : *Et istius terminis dare poterit ipse vel ejus heredes ad ipsos facientes, nisi per consensum Capituli Althaldi Comitis Trevisani ann. 1210. ibid. Ch. 31 : Ita tamen, quod de nequissimis illis nihil amplius poterunt extirpare, nec villam illis construere, nec Hospitum pueri.* Vide Heimerzheim in Augusta Annal. pag. 120. 173. 179. in Regest. eodem pag. 33. 35. 36. 52. etc. [* Guezel. in Prolegom. Chartul. S. Petri Carthus. pag. 27. 28. 29. eundem in Glossar. Anglico. et Lappenberg. Histor. Anglic. tom. 1. pag. 20.]

[Interdum pro servis, seu ascriptis, et glebe ascriptis, colonisq. accensuratis, in Charta Ludovici VII. ann. 1179. a Tabular. Monast. S. Genovefæ : *Notum est, quia cum in presentia nostra Stephanus Abbas S. Genovefæ et Canonici ejusdem Ecclesiæ assererent homines de Rodolphi servos esse Ecclesiæ suæ, homines id potius negaverunt, et sese tantum Hospites lesbie et colonos esse confessi sunt, etc.*

¶ Lange potiora fuisse illorum privilegia colligere est ex Charta ann. 1165. Non secus enim ac Milites inferioris gradus in exercitum pergere minime tenebantur, nisi prius per nuntium domini sui capitulis moniti fuissent ac requisiti. Charta Philippi Abbatis Flandriæ Comitis ann. 1165. apud Nierum tom. 1. Diplom. Belgic. pag. 705 : *Hospites vero Ecclesiæ Hospitibus Comitibus in omni lege et consuetudine ita pares esse darentur, ut nec in exercitum vadant, nisi per Abbatis nuntium moniti, quando Comitibus Hospites per nuntium ejus moniti ierunt, sui habere tribunalia propria et distincta, in quibus eorum causæ definitivo iudicio subeantur. Hospites quoque Canonice S. Iovinianus Brugensis vocant, ut observat Biron, in civilibus iudiciis habent Canonici quatuor; qui ex ordine singulis hebdomadis feria sexta pro tribunali, chori nudi vestiti, sedent et causas decidunt, a quibus ad ipsum Capitulum provocatur. Tam curruatum terre, hoc est, tantum terre, quantum uno aratro coli potest in anno, quatuor Hospitibus assignat Robertus I. Bethuniæ dominus in Charta ann. circiter 1100. apud Mirum tom. 1. Diplom. Belgic. pag. 945 : *Dedit etiam curruum terre apud Nuet ad quatuor Hospites in annis cimbom.* Cæterum non eandem omnium fuisse conditionem facile crediderim.*

¶ Et quidem ex Bellomanerio in Bellouac. cap. 23. pag. 169. intelligere possumus est quosdam Hospites servitibus additos fuisse, quosdam ab illis omnino liberos et immunes, si tamen juxta hanc excipias. Cum enim contentio esset de hospite qui in alterius dominium transierat, iudicatum, quæ si ille removeret couchant et avant desous lui, et quæ si ille ne potest reculer. Quant il lui auroit fait son devoir de s'oster vers son Seigneur, ou par quittance ou par vente, par don, ou par échange, mais

chès vous ne peut li Sires defendre à son Oste, puisqu'il ne son Franc-Oste sans servitude. Et fut encore dist à cil jugement fere, si comme ils avoient eux témoigné à leurs peres et à leurs tuteurs que cette concordance fust faite entre le Comte Raoul de Clermont et ses hommes en la Comté de Clermont, pour ce que li Cacus Rucos Rouel avoit fet crier au lieu de l'illeneuve en Hes, franchs mazaues, et à petites reutes, et les donnoient à chaux qui y vourroient habiter franchement. Unde et Hostisius francus seu liberus exitissis discimus.

¶ Hospites Capitales, idem forte qui Antistites capitales, quibus scilicet conditionali libertate donatis prædia sua hospitibus habitaunda et excolenda committuntur, sub certa fructuum retributione. Charta Roberti Archiep. Rotomag. ann. 1025. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 146 : *Et quatuor Capitales Hospites in Marcullo villa, etc.*

* Houste, in Charta Rob. de Veteri-ponte ann. 1330. ex Chartul. S. Joan. de Valle : *Nous connoissons que tous les Houstes résident et demeurent en la terre S. Nicolas à Courbeville peuvent et pourront, etc. Hostager, in Charta ann. 1425. ex Tabul. Cartus. B. M. de Parco : Les expositans, leurs fermiers, mettoiers, grangiers et autres leurs Hostagers et serviteurs, etc.*

¶ Hospites Fœdali, qui principum fœdali munus habent et excolunt. Chartularium Capituli Ambian. de Juribus Canonicis, ejusdem Ecclesiæ in villa de Cammons : *Hospites vestris ville totum pluvium generale debent, exceptis hospitibus Majorum et Hospite Decani et Hospite Fœdali, qui ab hac consuetudine liberi sunt.*

* Hospes Mutarius, idemque alicuius loci, qui vectigalia publica excipit. Correct. stat. Cadubr. cap. 98 : *Mandamus quod omnes invariati Hospites et quæcumque alie persone consuecunq. conditionis, teneantur et debeant acceptare et recipere sequestrata omnia, que in manibus eorum presentata ac facta fuerint, alie aliquæ præmio vel solutione. Et si aliquis mutarius Hospes, aut quæcumque alia persona, recipere et acceptare noluerit vel recusaverit dicta sequestrata, et rennerit obedire mandatis domini vicarii, condemnatur in libris quinque Pap. Vide Mutarius.*

HOSPITES OBLATIARI, qui se ultro Ecclesiis addebant ac offerbant. Chronicon Mantiniacense lib. 1 : *Hospites Oblatarii pæne octoginta ibi congregati. Vide Oblati Monasteriorum.*

* Hospes PLENIARI, qui cunctis servitibus, qui Hospitis conditioni addebant, abnoxios est. Charta ann. 10. Henr. I. reg. Franc. ex Tabul. S. Petri Carnot. 1. Donando concedo in Locanvilla septem quidem Hospites plenarios, cum quodam porte bacii, qui Iohanniculus dicitur. Duos Hospites non plenarios, in Ch. Ludov. Crassi ann. 1117. ex eod. Tabul.

HOSPITAMENTUM, Hospitium in quo Hospes, seu Mansionarius habitat. Tabularium S. Vincentii de Nemore ann. 1164 : *Hospites Canoniorum eorum Hospitamentis ab omni Majoratus consuetudine et oppressione liberati.* [Charta ann. 1300 : Cum dicti Religiosi acquisierint in villa...

quoddam Hospitamentum in propria causiva ipsorum pertinens proprie ad ipsos Religiosos, etc.]

HOSPITIARI, seu HOSPITIATUS, Ipsa Hospitum conditio, quæ cum colonatus jungitur in Charta Ludovici Regis Fr. ann. 1179. in Tabul. S. Genovefæ Paris. : *Ut quoniam homines Hospitum et colonatus Ecclesiæ cognoscantur, etc.*

HOSPITARE, Hospites in villa collocare, statuere. Tabular. Vindocinense Ch. 508 : *Dedit Radulfus uxore suam totam terram, quam habebat ad villam Leuri tam in bosco quam in plano, tali conventione ut Monachis tantum terram Hospitari fierent, et de huiusmodi hospitibus esse proprios habere, de cæteris vero mediocriter, et Radulfus aliam.* [Charta Roberti Reg. Franc. ann. 1016. apud D. Brussel de Usu feud. tom. 3. pag. 288 : *Si nax cum occupaverit, hospitium in Abbatia et servitium sibi demandat ab hominibus ville a se Hospitari ministrari.* Charta ann. 1247. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 388 : *Volo etiam et concedo, quod ipsi habeant et recipiant de hominibus meis ad terram suam Hospitandum.* Charta ann. circiter 1252. apud Madox Formul. Anglic. pag. 195 : *Nullatenus poterimus nec debemus prædictum Galfredum nec heredes suos, nec eorum assignatos, de predicta terra, domibus cum pertinentiis, de Hospitari, causa me vel heredes meos, vel aliquem alium hominem vel famulum ibidem Hospitari.*]

HOSPITARE, Hospitium, seu ædem edificare. Leges Burgor. Scotior. cap. 29 : *Quicunque factus fuerit novus burgensis de terra vasta, et aulam terram habuerit hospitatum, potest habere respectationem in primo anno, et post primum unum Hospitabitur, edificabit terram suam.* [Charta Ludovici VII Regis Franc. ann. 1160. e Chartulario Monast. Montis Martyr. : *Hominibus qui in nemore quod Tolfoium dicitur Hospitari volunt, argentum terre... tolli ratione ad eos Hospitandum concedimus... ut neque herbannum, neque tollium, etc.* Charta Ricardi Abb. S. Andree Tabul. B. M. de Boon nuntio Rotomag. : *Concedimus... prædictam terram... quietam ab omnibus consuetudinibus et ad Hospitandum eam de lapide et ligno per decem solidos de censu reddendis ad festum S. Remigii.* Chartularium Gemmet. tom. 1. pag. 337 : *Acceptum ligna et nemora ad edificandum ad Hospitandum.*]

EXHOSPITARE ET REHOSPITARE VILLAM, apud Sugerium de Administr. sua cap. 15 : *Villam omnino Exhospitatam Rehospitari fecimus.*

HOSPITIARI, HOSTERIA, HOSTIGIA, HOSTERIA, etc. nomina idemque sonant, scilicet servitutis mansioni additis, quæ ab Hospite ratione domicii sui quantam domino prestantur. Hospitari et Colonatus, in Charta anno 1179. ex Tabulari S. Genovefæ Paris. [* Polyp. Irminou. B. 12. sect. 51 : *Ut nullam omnino aliam consuetudinem in prædicta villa habeat, neque receptum, neque Hospitatum, neque tapersationem, neque rogationem, etc.* Ubi idem forte quod gistum. Vide Hospitium, 1. et Hospitatum. Hostia, Hostigia, in filiis; Hostis, in Consuetud. Blesensi art. 40.

et Carnot. art. 12. ubi restituenda vox
Ostiae, pro Estriae. Regestum censuum
Carnoti: Chascune Hostie de icelle Merie
doit une geline et un fenar, selonc que les
censives desierent. Et se oinsine estoit que
les estagiers lassassent les Hosties dechuir,
pour ce ne demourroit pas que le past n'en
fust rendu et poïé pour reson de la rean-
disse. Charta Raimundi Comitis Burgan-
die apud Perardum pag. 198: Et perdo-
novi... manentibus arbergaris, corvatis,
expeditiones, Ostias, justias, etc.

apenninus, et appellationes ipsius domicii *Hastisia* obnoxio postmodum attribuit. Charta Odonis Episc. Paris. ann. 1199. ex Tabulario Episcopatus Parisiensis Bibl. Putanen fol. 50 : *Terram nostram de Muran, in qua nemus olim fuisse dinoscitur, ad Hastisia dedimus et ad eundem : tunc modo, quod quolibet Hastisia habuit 8. arpennos terre cultibiles et unum arpennum ad herbarium faciendum. Ubi herbarium idem valet ac herbergium, domicilium.* [Consuetudines Apamienses ann. 1215. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 835 : *Licetum erit omnibus hominibus qui possunt tallieri, transire a dominio unius ad dominium alterius; ita tamen quod illi qui depotuerunt liberari cum omnibus mobilibus et Hastisia pari dote et libertate* Charta ann. 1295. ex Tab. Calensi : *Item tres Hastisia super tribus mansuris in eadem villa sitis, qui quidem tres Hastisia honorate erant ipsi armoz. Adde Hist. Paris. tom. 1. pag. 14. et Meldens. tom. 2. pag. 152. Charta ann. 1259. in Tabulario Eclesiæ Meldensis fol. 64 : *Finec... circiter duo arpennu configitur Hastisia dei Nrandi.* In M. Pastoralis Paris. lib. 3. Ch. 6a : *Domus, super Hastisia.* Tabular. S. Mauri ann. 1245 : *Octo solidi annui censu in duabus Hastiis ad Corboulum.* Alia Charta ann. 1266 : *Pro quolibet domo, matura, super Hastisia.* Alia apud Hemezeum pag. 55 : *In domibus, Hastiis et districu.* Tabular. Capituli Ambian. Ch. 272 : *Hastisium cum ejusdem Hastisiorum perennitatis, quam Ingerrannus filius Laurete tenere dicebatur.* [Chartarum Prioris Doncherici : *in villa de Donchery sitent pascua majus et Hastisies.* Hostier. et Edgato Justianus Reg. Franc. ann. 1355. tom. 3. Ordinat. pag. 25.] *Hastisia* nomen eundem Hemezeum pag. 55. Adde Doubletum pag. 900. Hist. Neumorenc. pag. 90. Hist. Ecol. S. Aniani Aurelian. io Probat. pag. 111. et Pontanum ad art. 40. Consuetudinis Blesensis, qui vim et originem vocis *Ostize* non percepit. etc. Hinc*

† **HOSTIARIÆ**, *Hostias ædificare, construere*. Tabularium Calense pag. 154 : *Nos eisdem concessimus quod cum prædictis hostiis quas tunc habebant in dicta villa de Villaribus possent in eadem villa quinque arpenta terræ Hostiariæ et dare ad annum censum.*

HOSPITALITUM, Idem quod Hostia, domus. Tabularium Ecclesiae Carnotensis Ch. 73: Hospites omnes Canonici erunt soluti et quieti, quorum unusquisque tertiam partem agripenni terrae ad Hospitalitum suum habebit. In hospitibus et in Hospitalitibus eorum, sicut dictum est, nihil habebit.

etc. [Tabul. Gemmelic. : *Ea vero pars territorii de Beu quæ est supra dictam viam a parte castelli propria cedet Comiti, exceptis ecclesiis et Hospitalitio, Monachis ibi manentibus ex nostro arbitrio, etc.*]

HOSPITES, Obsides, *Hostes*: nostris, quod apud eos, ad quos in obsides mittebantur, *hospitantur*, ac divertent, in Epist. 16. Codicis Carolini. [¶ Annal. S. Amandi et Laubac. ad ann. 776: *Subjugati Saxones, dederuntque Hospites. Inde Hospitatur pro Hostagium in Chemii Fragu.* Annal. Laurish. ap. Pertz. Scriptor. tom. 1. pag. 33: *Et filio Aregio inde in Ospitatum recepti, ubi codex Laureshamensis et addidit tecum obsidem filium Aragis.*] Vide *Hostatius* in *Hostagium*, 3.

HOSPITES. Pauperes. Riculfus Sueuionensis Episcopus in Constit. ann. 889. cap. 11. de partitione facultatum Ecclesie: *Ex quibus una est, si voluerit, Episcopi; alia ad luminaria et sortu beata, id est, restorationem Ecclesie; tertia Presbytero et suis; quarta Hospitiis deputata. Ubi Coniugia habent pauperibus. Vide Concilium Triburiense ann. 895. can. 13. Namnetoseo can. 10. etc. Idem Riculfus cap. 12: Hospites, secundum quod possibile est, excipere, et illis iuxta vires, ea quibus indigent, humiliter administrare studere.*

HOSPES GENERALIS, Magnus Metator hospitiorum, qui vulgo *Marschall* de *logis* Statutum Henrici V. Regis Anglie tempore guerræ, apud Nicolaum Uptonum lib. 4. de Militari officio: *Item quod nullus seipsum hospitium præsumat, . . . sed volumus, ut quantum ad hospitium pertinet, omnes indifferenter nostro Hospiti Generali obediunt sicut nobis, sub pena, etc.* Vide *Hospitiator* I.

† **HOSPICIATUM**, *Gistum*. Vide in *Hospitium*.

† HOSPICIETUS. Vide in *Hospes*.
† HOSPILITAS, pro *Hospitalitas*, in
Histor. MS. Monast. Gemmetic. pag. 65.

† I. HOSPITAGIUM, Idem quod *Gistum*, *procurator*. Charta Guillelmi Abb. Floriac. ann. 1296. e Chartul. Floriac. : *Burgenses de Castellone remanebant et erant quiti et immunes... de omni Hospitagio, de ferculis nuptiarum vocatis Espanas, etc.* Tabularium B. M. de Bono-Nuntio Rotomagi : *Concessi et dedi Radulfo filio Stephani terram... tenendam et ei hereditas suis de me et meis heridibus liberam et quietam pro 30. rol. census per annum, salvo Hospitagio meo cum Rothomozum venero.*

§ 3. **HOSPITIAGIUM**, *Hospitium*, domus. Charta Hugonis Vicecomitis in Chartular. B. Magdalene Castrorod. fol. 17: *Qui terram bestiis excolunt, singulis annis ad festum S. Remigii unum sextarium avenae mihi daret. Qui autem Hospitium tantum seu censivam habebunt, unam minam. Feruptimam Hospitium quod vacuum et destitutum a possessoris fuerit, liberum erit.*

* 3. **HOSPITAGIUM**, Jus capiendi ligna hospitio construendo vel reparando necessaria in foresta, Charta Hugon. de Montef. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 61: *Hugoni senescallo meo dedi suum Hospitagiū in foresta mea de Monteforti in custode sua et in custode aliorum forestarum meorum, et duas arbores ad natale*

*Domini. . . . Dicto Hugoni boscus tradit,
et arbores ad natale Domini ad hospitand:
se, etc. Vide supra Herbage.*

* **HOSPITALIAGIUM**, Tributum, quod pro *hospitandis* mercibus exsolvit, id quod *Hostilium*. Privileg. mercat. de Hostilto ann. 1344. in Reg. 68. Chart. reg. ch. 126: *Poterit idem gubernator* (n. calorum) *scripturas, Hospitaliagium mercetis sportulas quascunque taxare et etiam moderare*. Vide *Hospitamentum*.

* **HOSPITALANI**, Peregrinorum, et
rumve ac pauperum in hospitalibus ob-
sequii addicti. Charta ann. 1269. inter Nu-
m. eccl. Aquilej. col. 668 : Porro *pre-*
dicti Hospitalani viverent de cultura pro-
cta terræ, aliisque bonis eisdem collatis.
Vide *Hospitalarii* in *Hospitale* 2.

† HOSPITALARIA, HOSPITALARIUS, etc.
Vide in *Hospitale* 2.

vide in Hospitalare 2.
† HOSPITALARII DE PONTE. Vide
Ecclies de Ponte.

§ 1. HOSPITALE, Palatium, Gall. H.
 tel. Litteræ S. Ludovici Regis Franc. 160.
 1. Ordinatus, pag. 61 : Actum apud Ho-
 spitale juxta Corbolum, anno Domini MCC.
 LXXX. mense Junii.

2. **HOSPITALIS**, et **HOSPITALIS**, **Hospitium**, **diversorium**. **Julius Africanus** lib. 6. **Hist. Apol.** : *Hæc cum dixissent Apollinides, deportati sunt ad Hospitalia magi, etc.* **Lactantius** lib. 8 : *Caperunt circumire omnium peregrinationes Hospitalis, etc.* **Occurrit præterea apud Gregorium Turon.** lib. 6. cap. 10. et lib. 12. **Miracul.** cap. 53. **Floardardum** lib. 4. **Hist. Rem.** cap. 10. etc. **Est etiam** **HOSPITALIS**, seu **OSPITALIS**, **ἐνός, τῶ ἀποστόλου** **παράκλητος** **ἐνός**, in **Gloss. Gr. Lat.** in **lexicodum Evagrii**.

HOSPITALITES, vel HOSPITALIA, HOSPITALIA, HOSPITALIUM, Xenodochia. Gloss. Gr. Lat. Erebroyzio, *Hospitalium*. [Epistola Alevisani: Considera quoque tua diligentia in elemosinis, ubi Xenodochia, id est, Hospitalia iubeat, in quibus sit quotidiana pauperum et peregrinorum suscepio.] Anastasius Bibl. in Leone III. pap. 14: *hic ante prefatus Anastas . . . Hospitalia E. An. Apostolo . . . a fundamētis destruxit, diversa in ea edificavit, et sic edificavit, ut Hospitalia, et Hospitalis S. Peregrini Hospitalia pauperum, in Regula Sanctionum canonice vivuntium cap. 34. et Concilio Aquigranensi, in Concilio Tolentensi ann. 859. cap. 14. in Statutis antiques Corbeiensibus lib. 1. cap. 4. [et] in Vita S. Ansarii cap. 35.] et Capitulari Caroli Magni lib. 1. cap. 75. [et] 70. *Nobis competens et venerabile videtur, a Hospitalibus, peregrinis, et pauperis suscipiendis regulares et canonicos per tota domos habentibus, unde Jacobus in Vitiros lib. 1. Hist. cap. 29. Privilegium Innocentii PP. in Synodo Tricassana ann. 1169. pro Monasterio Floriacensi Epist. 13. c. 6. Conf. Murat. Antiq. Ital. tom. 3. c. 6. 158. D.**

HOSPITALIA SCOTORUM, quæ sancti homines gentis illius in Gallia construxerunt, Concilio Meldensi can. 40. et in Capit. Caroli C. tit. 6. cap. 40. tit. 21. cap. 10. De his ita Grezerus lib. 1. Observat. ad Vitam S. Willibaldi cap. 19: *Dubium est, talia xenodochia, seu diversoria, sit-*

habita, (sic enim nominantur in vetustis
monast.) primitus edificata fuisse, præ-
pro Hibernis, qui veteres Scoti erant,
potius pro ambabus, qui ex Britannia
in Germaniam fidei propaganda
se contulerant. Posteris tamen tem-
poribus soli Scoti juniores, qui veterum
regum, hoc est, Hibernorum coloniam sunt,
septentrionalium Albionis (quæ nunc
Scotia) portem tenent, jus in Scoticis Mo-
neriis sibi vendicant, neque ullum, nisi
in Hibernum aut Angliam suam in con-
suetudinem cooptarent. De Senonum in
Germania Monasteriis vide præterea Rhe-
num lib. 2. Rerum German. pag. 96.
Epistolam in Metropoli Salisburgensi pag.
3. Mirum in Diplomate Belg. lib. 2.
p. 12. et Innocent. Ciroum lib. 1.
cap. 17. Cadon. cap. 13.

HOSPITALIS, Locus, seu vides in Mona-
stio, ubi hospites et advenæ recipiantur,
vnde Domus Hospitalis, apud Victorem III.
p. 116. 2. Dial. in Chronico Montis Sereni
p. 1190. 1205. apud Hugonem de S.
Gereon lib. 3. de Claustro anime, Joannem
Idem in Vita S. Odonis Abba. Cluacis.
A. 1. pag. 23. in Chartis Alemanniis
Gualteri n. 57. Domus Hospitalis, in libro
Gualteri S. Victoris Parisiensis MS. cap.
25. in Vita Godofridi Comitis Campebe-
rensis cap. 38. et apud Sugierum lib. 6.
de Administ. sua cap. 10. Hospitalium, apud
Gervasium lib. 1. Miracul. cap. 13. et in
treatu 35. ex Balaziano. Cella Hospitalium,
1. Addit. 1. Capitul. cap. 34. [* et in
Chart. Sangall. ann. 885. apud Neugart. in
Col. Alem. num. 558.] quomodo Cellulas
Hospitalis dixit Paulinus Nolan. Epist.
n. extrema. [Diploma Caroli Calvi
Imperat. pro Abbatis Marchianensi ann.
1071. apud Mirum tom. 1. pag. 138 :
hæc etiam concedimus.... ad Hospitalis
system Canabli, infra ipsum Monasterium,
num. unum, et in villa Ampleias monas-
terioque in Rulliaco sericis duos.] Charta
Medionensis S. Georgii de Lunevilla in Lo-
tharinga : Hospitalis domum instituit, ut
adipiscerentur hospites certis et liberis
ibi recipiantur, etc. Tabularium Vindocin-
ense Thuanum Ch. 19 : Venit itaque
nos illius in Capitulum nostrum, ipso in
Hospitali remanente.

* Hinc locus in ecclesia Carnotensi,
ubi hospitantes seu repositi sunt plurimum
agrum reliquie, eodem nomine appe-
llantur in Codice Ms. aoo. circ. 400. ejusd.
mss. : In cryptis est Hospitalis, quod dicitur
locus locus fortium, eo quod præter
studium martium ibi passa fuerit matrem
nos, quorum corpora in magna profundissi-
ma puteum ibidem factum de tyrannorum
indicta projecta fuerint.

Variæ autem fuerint in Ecclesiis et Mo-
nasteriis Hospitalia. Nobilium nempe, et
pauperum quoque, naves, [Charta Heri-
nensis Episc. Nivern. ex Tabular. S.
Gervasi n. 3 : Hospitium dicitur locus non longe
a civitate duo constitutus, unum ad
pauperes recipiendos, alterum ad Nobiles
sive undique confluentes.] Charta anno
pro Monast. S. Medardi Suesion. in
Not. B. Marie Suesion. pag. 452 : Et
Hospitalis nobilium accipiat nomina ex villis
et Abbatis secundum antiquum consuetu-

dinem, et habent Cancianum simul cum
lignaria de Pinone : et Hospitalis peregrino-
rum accipiat decimam, et habeat Hatosis
curtem, etc.

† HOSPITALIA, Edificiola quæ ad curtem
spectant. Testameutum Tellois Episc.
Curiensis ann. 767. apud Mabill. tom. 2.
Annal. pag. 708 : Tabularia, torbores, vel
alia Hospitalia, vel cellaria, et quidquid ad
ipsam curtem pertinet, omnia ex integro,
etc.

† HOSPITALIS, Idem qui Hospes sive
Monsuarius. Charta Roberti de Cortinaco
ann. 1216. apud Thomassium Consuet.
Britan. pag. 83 : Quicumque in porrochis
Cellarum possessionem suam habuerit, nihil
ex eo perdat pro quacunque fortifaculo, nisi
adversus nos, vel aliquem de Hospitalibus
nostris fortifaculo.

† HOSPITALERIUS, Eadem notione, in
Charta Curie Arelat. ann. 1205. ex Cod.
MS. D. Brunet : Non possunt Hospitalerius...
facere devotendum in palude.

HOSPITALIS, Hospitalarius, diversoriaris,
ἐνδοξὺς, περιδοξὺς, Gallis Hostelier. Utitur
Lucas Tudens. lib. 3. contra Vald. cap.
14.

HOSPITALIS, qui Hospitalarius, seu cui
cura est hospitii Monachi, in Usibus
antiquis Cisterciensibus cap. 74. 75. 80.
87. etc. in Chronico Montis Sereni anno
1210. pag. 92. Qui et

HOSPITALIARIUS, Græcis ὑποπαναγῆς : sic
enim appellatur ἐκ τῆς ἐνδοξίας περιδοξίας τῶν
ἐκ τῆς ὑποπαναγῆς κατασκευῆς ἐξων, in Marty-
rio SS. xx. Patrum Sabitarum num. 34.
Udalricus lib. 3. Consuet. Cluniae. cap.
22 : Hospites, qui sunt peregrini, vel qui
non pro alia causa, quam animarum suarum
adventum, custos hospitum cum omni
recipiunt benignitate : quidquid ejus opus fuerit,
a Cellario querit, etc. Aimoinus de Mirac.
S. Bened. cap. 3 : Leutherius.... Monachus
habitu, suscipiendorum hospitum tunc dele-
gatus ministerio. Tabul. Vindocinense Thuan.
num Ch. 52 : Respondit fuisse conventionem,
ut si venturi in Hospitium nostrum semel aut
bis in anno, recipereamus cum alicui Fratrum
nostrum.... Interrogavit eum Prior noster, si
fuisse locus cum Monacho Hospitalario,
etc. Frater Hospitalis, in Statutis Ord. Pre-
monstrat. dist. 2. cap. 15. [Custas Hospi-
tium, apud Udalricum loco citato, et Bernar-
dum Mon. in Consuetud. Cluniae. cap.
9.] [* Vide Guerard. Proleg. Chartul. S.
Petri Carnot. pag. 65. et Glossar. med.
Græci voce ἐνδοξὺς, col. 1014.]

† HOSPITALERIUS, id vet. Ceremoniali
MS. B. M. Deuotus : Et in monasterio pau-
perum debet providere Hospitaleris Deuotus
de aqua calida et de aqua frigida pro
temperando.

† HOSPITALARIUS GRANGIE, Frater Con-
versus apud Cistercienses, cui prædii, seu
ville rusticæ, sub Magistro grangie, cura
incumbit. Regula Conversorum Ord. Cis-
terci. apud Marten. tom. 4. Anecd. col.
1650 : Hospitalarius Grangie, si quis et
fratrum signum fecerit loquendi, locum habet
designatum, in quo loqui poterit. Si autem
magister extra fines grangie fuerit, poterit
magister pro totum curiam cum omni-
bus loqui.

De Hospitalibus Monasteriorum agi

præterea B. Dorotheus Doctr. 11. de eorum
vivo officio Regula S. Pachomii cap. 51.
Beda in Vita S. Cuthberti Episcopi num.
13. Udalricus loco citato, Molanus lib. 2.
de Caoniciis cap. 20. Nembridius Mundel-
heimius Antiquit. Monast. Epist. 104.
Doabletus in Histor. Sandionys. pag. 429.
Hæmetius et alii. [* Ostelieur nuncupatur
Hospitalarius in Charta ano. 1360. ex Char-
tul. 23. Corb.]

HOSPITIARIUS, Eadem notione, in Chartis
Alemanniis Goldasti 16. 18. 25. 26. et in
libro Ordinis S. Victoris Parisiensis MS.
cap. 17. ubi de ejus officio : Hospitalarius
major.... in hospitali assidue commorari
debet et nocte jacere, at ea, que omni con-
tinentur, custodiat, et paratus sit omni tem-
pore advenientes quoque, quos recipi oportet,
sicut oportet, recipiat, etc. Bernardus
Mon. in Consuet. Cluniae. MSS. cap. 10 :
Hospitalarius pertinet omnes hospitalis, qui equis
volunt, hospitali : predictibus vero, qui tales
non sunt, ut velint ire ad elemosinariam,
cum hospitibus alicubi in villa, si sint 12.
aut 15. scilicet ut possit eos sine magno
dispendio finire, mittit panem, carnem, et
vinum, etc.

SUBHOSPITIARIUS, qui Hospitalio subest,
et est adiutor, in eodem libro Ordinis
S. Victoris Parisiensis. cap. 14. 15.
† HOSPITALARIA, Xenodochium. Com-
putus ann. 1202. apud D. Brussel de Usa
feld. tom. 2. pag. cxciv : Pro Hospitalaria
c. 2.

† HOSPITALARIA, Domus, domicilium.
Epistola Conradi Regis apud Marten. tom.
2. Amplius. Collect. col. 1208 : Ut civitas
ipsa (Salerni) antiquam mater et domus stu-
dia.... sic renovata quasi paranypha scientie
et singularium Hospitalaria Facultatum
doctibus et addiscipulis se præbet glori-
osam.

HOSPITALARIA, Domus hospitum, in
Monasteriis. Statuta Joannis Archiepiscopi
Cantuar. ann. 1279 : Religiosi autem omnes
et seculares ad vestrum Monasterium acce-
dentes, in communem Hospitalaria commenda-
vel in camera Abbatissæ, et nullatenus in
camera infra Claustrum.

† HOSPITARI, Eadem notione. Vita S.
Ziti tom. 3. Aprilis pag. 507 : Transfere-
bant illud venerandum corpus.... nunc in
claustrum, nunc in capitulum, nunc in
refectorium, nunc in Hospitalarium et alia
Monasterii loca.

† HOSPITAS, Eadem significatione. Instituti-
ones Geroldi Abbi. Fabriceus tom. 5.
Annal. pag. 679 : Ordinavit etiam libere
de vinea quondam commemorationem annuum
fratris obitus mei, et ut Fratris ad plenum
seivetur a Magistro Hospitalis.

† HOSPITALARIA, Officium Hospitalarii
in Monasteriis. Bulla Pauli III. PP. ann.
1526. apud Mirum tom. 2. pag. 405 :
Nec non nos elemosynarum, non piciatitia-
ria, non infirmaria, una Hospitalaria, ac
forsan alia officia ibi illustrant.

* Bulla Joan. XXII. PP. cap. Phil. reg.
Franc. concedit annalia benes. eed. ex Reg.
A. Cam. Comput. Paris. fol. 100. r. : Decla-
ramus, ut concessum tibi hujusmodi privilegium nullatenus extendatur ad... cel-
larum, infirmorum, Hospitalarias et admi-
nistraciones alias.

HOSPITALARI, Appellati Milites Ordinis S. Joannis Hierosolymitani, quod primum Hierosolymus in Hospitali S. Joannis Eleemosinæ sedes suas habuissent, peregrinorum obsequiis addicti. De istius Ordinis origine et incrementis agunt præciter Willig. Tyrus lib. 18. cap. 5. et ex eo Jacobus de Vitricio in Hist. Hierosol. cap. 64. compluresque existant scripti libri. *Zimastatus* dieuntur Cantacuzeni lib. 3. cap. 12. 39.

HOSPITALARI TRUTONICI seu *sanctæ Mariæ Theutonicorum in Hierusalem* : Ordo institutus sub Regula S. Augustini, de quo pluribus agunt Chronicon Montis Sacereni ann. 1190. Jacob. de Vitricio in Hist. Hierosol. cap. 66. Sanut. lib. 3. part. 7. cap. 3. Franciscus Memorius, Belloius, Fauvins, et alii, qui de Ordinibus Equestribus scripserunt, his alia pallia, quæ Militum Templariorum erant, deferre vetuit Innocentius III. PP. lib. 3. Epist. 135. 136.

HOSPITALARIORUM S. SPIRITUS Ordinem in Gallia instituisse aiunt Gondonem, necesse quoniam Comitum apud Montempeulani, quem postmodum confirmavit Innocentius III. PP. de quo plura Gariellus pag. 178. Sponandus, Sammarthani in Episcopis Magalon. n. 24.

HOSPITALARI utriusque sexus, qui in hospitalibus agerentur ac pauperum obsequiis addicti Regulum S. Augustini profuturæ. De his Jacobus de Vitricio in Hist. Occid. cap. 39.

HOSPITALARI, Ipsi hospites, apud Throceum in Hist. Hungar. 3. part. cap. 3.

3. **HOSPITALIA**, Domus Hospitaliariorum militum ordinis S. Joannis Hierosolymitani. Charta delph. Vien. ann. 1235. inter Probat. tom. 3. Hist. Burg. pag. 9. col. 1. : Si ducissa Burgundia mihi templum vel Hospitalia constituere fecerit principales debitores; . . . et cum templum vel Hospitalia se fecerit mihi, etc.

* **HOSPITALIETUM**, diminut. ab *Hospitalia*, Hospitalium, diversorium. Charta ann. 1397. apud Lamium in Delic. erudit. inter notas ad Hodeopet. Chart. part. 1. pag. 134. : Et ab ipso monte sicut vidit confine de Pietra usque ad Hospitalium; et ab ipso Hospitalito, etc.

* **HOSPITALITAS**, Studium, quo quis officium erga peregrinos, quos benigne excipit : vox Latine Scripitoribus nota. Hanc in Germania Tacitus, in Slavis mihi commendat Helmodus lib. 1. cap. 83. et lib. 2. cap. 13. A Francis etiam nostris hanc maxime cultam docet Capitular. 1. Caroli M. ann. 800. cap. 27. : *Præcipimus, quæ, ut in omni regno nostro neque dives neque pauper peregrinus hospitium degenere audeant, ut est sive peregrinus propter dæmone ambulantes pro terram, sive culdite itinerantem propter avaritiam Dei et propter salutem animæ suæ, rectum et focum nostro illi deprecari. Capitular. 5. ann. 803. cap. 16. : Ut infra regna Christo propitio nostra omnibus itinerantibus nullum hospitium degenet, mansionem et focum tantum. Similiter postquam nullas contendere facit, excepto prato et messe. Adde Capitular. 5. Caroli M. innoti anni cap. 8. Capitular. Caroli C. Compensiense ann. 868. cap. 1. et Concilium apud*

S. Macram ann. 881. cap. 4. : *Hospitalitatem supervenientium hospitum et receptum pauperum ibidem disponunt et ordinent. Hospitalitatem dare, hospitio excipere, in Lege Salica tit. 57. § 5. Vide Capitular. Aquigran. ann. 789. cap. 73. lib. 1. Capitular. 70. Capitular. Carolomani tit. 2. § 13. 13. Cumeannu Abbat. de Mensura penitentiar. cap. 8. Penitentiale Egberti cap. 18. Supplicem libellum Monachorum Fuldensium Carolo Magno oblatum cap. 14. [** Murator. Antiq. Ital. med. ævi tom. 3. col. 581. B.] etc.*

HOSPITALITAS, Metati omnes, cui omnes obnoxii, præter eos, qui illustribus donati erant dignitatibus, in leg. 3. 10. 11. 12. etc. Cod. Th. de Metatis, [7, 8.] *Ubi Hospitalitatem munus, præbitio, hospitium modesta, inquitur, Ita*

HOSPITALITAS, usurpatur pro *gusto seu procuratore*, in Capitulari 1. anno 809. cap. 35. Capitular. 2. ejusdem ann. cap. 15. et lib. 3. Capitular. 25. : *De Hospitalitate et susceptione itinerantium, tam Missorum nostrorum, quam reliquorum bonorum hominum. Tabular. S. Albini Andegav. : Gaudetis Cones concessit auctoritate sua, ut nulla dominatio Hospitalitatis ab ullo homine habeatur ibi, nec Vice Comitibus, nec cajsulis fieri. etc. Idem Tabular. : Uxor Herberti de Buziaco clamabat erga Monachos S. Albini pro quodam beneficio suo, quod ille fecerat, quandam consuetudinem scilicet hospitalem se et suos missos per consuetudinem Andegavi, et in omnibus abbatibus S. Albini, etc. Charta Roberti Ducis Burgund. anno 1040. ex Tabul. S. Germani Præstensis : His consuetudines incipere, scilicet mei hospitalium susceptionem, et canonum meorum Hospitalitatem et pobulum, etc. Alia Theobaldi Comitibus Blesensis ann. 1140. ex eodem Tabul. : Quod Hildulmus et servientes ejus ex consuetudine exigere volebant hospitari pro libitu suo et procurari, quoscunque, et cum quot hominibus vellent in terra S. Germani, etc. Infra : Et nullam aliam Hospitalitatem seu procuracionem ipsi vel milites, seu servientes ejus in præsentiam terram exigant. Concilium Narbonense ann. 1054. cap. 16. : *Neque per vim, neque per vicarium, neque per districtionem vel aliam Hospitalitatem accipiat. Charta Wilelmi de Monte Falconis anno 1113. in Tabulario Ecclesie Angustod. : Dereliquo penitus illam, quam ab Ecclesia S. Nazarii videbatur habere consuetudinem, quæ videbatur consuetudo Hospitalitatis appellabatur. Alia Hervæi Episcopi Nivern. in Tabular. S. Cyriaci n. 6. : Similiter modo in altera villa, quæ vocatur Ars, videlicet in horreo non compedit consuetudines pravas, Hospitalitatem scilicet in anno bis vel ter cum suis Militibus. Ibid. ch. 51. : Habebant quandam consuetudinem apud nos vobis in anno cum tribus vel quatuor hominibus exhiberemus et Hospitalitatem. Alia ex Tabulario Dervensi : Neque corrupeptæ extorquere, neque pastum equorum vel canum, aut arorum requirere, seu preturam vel aliqua opera contra morem exigere, aut aliquam Hospitalitatem serventium hac illacque decurrerunt repetere, etc. Alia Joannis Abbatis S. Bertini ann. 1238. in Tabulario ejusdem Monasterii : *Procuraciones autem, Hospitalitates, et omnes***

*corveas, quas... columnabatur, etc. Infra : Nec senatores, nec canes mei, nec aliqui ex parte mea precationes vel Hæpæ. Iteque habent in curibus superstitibus. U. currit præterea hac notione apud Sirostrum Giraldum de Espigno, Hibernie R. 2. cap. 34. Ericum Upsaliensem lib. 1. Hist. Suecice pag. 109. in Charta ann. 111 apud Steph. Baluzium in Append. ad Capitular. n. 117. et in Charta Christophori Ducis Lalandie ann. 1360. apud Fontaines lib. 7. Rerum Danicar. pag. 489. [** Vob. Hæpæ. Glossar. German. voce *Herberg*. col. 880.]*

HOSPITALITATES DOMUS, Hospitalium, diversorium, apud Gregorium Turon. lib. 4. Miræ. cap. 15.

HOSPITALIS, Hospitalis, xenodochium. Henr. Kyngton lib. 1. cap. 2. : *Robertus Mellet etiam Hospitalitatem de Bracley fundavit et dotavit. Acta Episcoporum Cenoman. pag. 300 : Fecit namque Hospitalis domos, quæ intra lignas fuerat, petrinæ : et Hospitalitatem pauperum. Christis, quæ necdum et loco illo habuerat, constituit petrinam. Item*

HOSPITALITAS, Eleemosyna, quæ ad hospitalia præbatur. Chronicon Abbatum Leobensium cap. 599 : *Fundas, Eleosynas, mensam nostram, decimas Hospitalium et eleemosynas dispersis, amplius divitiarum abundantiam, et aduisti dicitur sua pauperum hospitalia. Infra : Hæc sunt Hospitalitates et eleemosynæ, etc.*

† **HOSPITALITAS**, Mansio, domus, hospitium. Charta ann. 1259. ex Tabul. Bivion. : *Ita quod in eisdem Ecclesiis instantur perpetui Ficiarii quibus assignetur sufficientes redditus et qui Hospitalitatem teneant et residentiam faciant in ipsa Ecclesiis et in eisdem continue deservant.*

* Charta ann. 1258. ex Tabul. S. Viti. Massil. : *Una eum tota jurisdictione, quæ Anselmi in mansionibus, in Hospitalibus, in cellis, etc.*

† **HOSPITALITIUM**, Vide in *Hospes*.

† **HOSPITAMENTUM**, Idem quod *Hospitalium*. Vide in hac voce. Chronicon S. Petri Vivi tom. 2. Spicilieg. Acher. pag. 776. Anno MCXLV. Rex Ludovicus confirmavit ecclesiam S. Petri Ficiarii transiit ad Hospitalitatem mercatorum in burgis. Vult alia notione in *Hospes*.

* **HOSPITARE**, Hospitio excipere. Leges Edwardi Confess. cap. 27. : *Si quis Hospitaverit privatum vel alienum, . . . potius eum noctibus habere duobus tamen loquitur. Throce. in Ladislaw Regi Hungar. cap. 82 : Apud Marchionem Estensem et Anglice est Hospitalis. [Charta Guidonis Episcopi Corisopiti ann. 1480. apud Lellwell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 1616 : Quævis a venerabili patre domo Franciscæ Mylon sanctæ Sedis Apostolicæ prioratui dicitur Prioratus communitario et administratore ibidem premissi, si cum Hospitaliter et ad pernoctandum neperet.]*

† **HOSPITARI**, Eadem notione. Statuta Arelati. MSS. : *Ne quis scienter Hospitem in sua domo furem vel latronem. Utitur Plinius.*

* **HOSPITARE**, Hospitalium, seu *Mansionem* præbere vel accipere. Charta Wil-

Joh. Comitibus Nivernensis ann. 1159. ex Tabul. Ecd. S. Cyrici Nivernensis: *Quid vultis? Nivernensis Comes Guillermi Comitis ad Ordinem Curtivis conversi filius, per eum cum inimicis suis licet invidis teneatur, terram Concorcorum S. Cyrici Nivernensis cum manui militum Hospitatus est; ista hominum Canonicorum indebita, contra tamen jus et consuetudinem ecclesiarum suorum, qui in terra nullum hospitium consuetudinem habuerunt.* [Bulla Alexandri III. PP. ann. 1165. in Hist. B. Morast. Beccensis: *Si memorati Archiduci vel Decani ad domos vestras decernat Hospitandi, ultra quam fecerit iustum et iustum, a vobis non debent exitu extorqueri.* Charta Roberti Comit. Bretonii ann. 1153. apud Stephanot. tom. 13. Fraga. Hist. MSS. pag. 132: *Scripto quod si necessitas Hospitandi illi saltem in domibus Burgensium monachorum, licentiam Hospitandi habuerit.* Ad Cur. Dom. de Gravina apud Musset. tom. 12. col. 604. *Hasteller, freg. Francie.* Le Roman de la guerre de Troye MS.: *Nut furent bien la nuit servi, / N'ist furent bien Hostelliers.*]

* *Prendre ostel*, metaphorice dicitur de Christo, qui novem menses in utero B. V. hospitatus est. Bestiar. Ms.: *Item Crist nostre cristione, / Cum l'uncione espriente / Qu'en la Virge prist ostel.*

¶ *HOSPITARE DECIMAS*, Servitii species, pro qua fructus decimales domini sui commendare tenetur. Charta ann. 1246. in Chartul. S. Vandrege. tom. 1. pag. 325: *Jocaret universi... quod ego Robertus Puer de S. Albano super Drupum et parres de Avonur facere Abbati et Conventui S. Andegoliti singulis annis servitium de duas partibus grossarum decimarum de S. Albano Hospitandis.*

¶ *HOSPITARE*, Aliis notionibus. Vide in Hypo.

¶ *HOSPITARIUS*. Vide *Hospitale*.
¶ *HOSPITALIUM*. Pactum Archiepi Principis Beneventani cum Neapolitanis, apud Camillam Peregrinam in Hist. Langobardum: *Dividitur ipsa terra in tertiarium partem, unam partem tollit exinde pars de Siquidem pro ipsa Hospitalica, et aliam pro ipsi soli, tertiam partem tollat exinde pars de Capua. Infra: Inquiratur diligenter et qualis Hospitalica fuerint pertinentia ostendat. Loquitur illi de fundis excolendis ad exfundatis. In Diplomate Henrici Regis Francorum ann. 29. pro Abbatiis Rancorchiensis occurrit Hospitalicum cum *tranco, salutatio, rotatio*, etc. [Ubi pro jure exigendi gistum seu procurator accipi videtur: non secus ac in Carta Carolmanni Reg. Franc. ann. circ. 80. Append. ad Marcam Hispan. col. 815: *Concedimus etiam... ut nullus iudex publicus audeat a familiaris tam liberis quam vasis ipsius loci Hospitalicum, montanum, rotatum... exigere.*]*

¶ *HOSPITATIO*. Servitium quod ab Hospite ratione domicilii sui quotannis do-

mino prestat. Charta Roberti Magdalenensis domini ann. 1177. apud Thomassarium Consuet. Bitur. pag. 73: *Neque furtum, neque sanguinem, neque militiam, neque batulum... neque raptum, neque Hospitalitatem, neque procuratorem, neque predigiam, etc.* Vide *Hospitalus* in *Hospes*.

¶ *HOSPITATIO*, Jus divertendi in domum alterius hospitandi causa, vel redemptio pecuniaria ejusmodi juris. Diploma Conradi II. Imper. ann. 1145. apud Marten. tom. 1. Amplius. Collect. col. 778: *Eractioes et tullus, quas quidem precarias vel petitiones nuncupant, sive Hospitalitones regis censura penitus interdicimus.*

* Charta ann. 1125. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 441: *Erut autem redditus pro singulis annis, duae Hospitaliones, una in hinc cum civitate, altera in eadem sine civitate; sed et omnibus diebus, quibus ipse abbas secularis in Moysiacis pragens pernoctaret, sero xv. candelae sibi dabantur. Occurrit praeterea in Lit. Ludov. Jun. ann. 1171. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 207.*

¶ *HOSPITATOR MAGNUS*, Hospitatorum et castorum praefectus, Gall. *Mareschal* de camp. Regimina Paduae ad ann. 1320. apud Murator. tom. 8. col. 432: *Domini Oltorici de Gualfer... venit ad exortem Paduae... cum multa quantitate militum et discentium in magna penitencia domini Henrici Sacerdoti, ab habitabat Fivisano et Borsetis Magnus Hospitator. Vide in *Hospes*.*

¶ *HOSPITATOR*, Caupo, stabularius, tabernarius, Gall. *Hasteller*. Miracula B. Simonis Eremit. August. tom. 2. Aprilis pag. 829: *Qui munc moratur Bononia in hospitio Sotti Hospitatoris.*

* *HOSPITATURA*, Mansio, domus, hospitium. Charta ann. circ. 1133. ex Tabul. S. Petri Carnot.: *Adjecit etiam domo hinc unam ibidem terram carrucatum, ... cum una Hospitalura in Trebleto, et cum una aream juxta ecclesiam, in qua monachi sufficienter possent hospitari. Vide supra *Hospitalitas*.*

¶ *HOSPITATUS*, Pari intellectu. Chartul. Miciae: *Unusquisque arpennum suum habebit, qui et ipsi cum arpenno suo et Hospitalu suo in domum monachorum erunt.*

¶ *HOSPITATUS*, [De fundo vel domo dici videtur quae hospitali sub certis servitiis conceditur.] Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 511: *Ex dono Gilberti filii Nigelli totum prout tam Hospitalatum, quam non Hospitalatum, quod est sub habitaculo eorum domus Monialium.* [Instrum. ann. 1083. apud Kennet. Antiquit. Ambrosden. pag. 66: *Item Robertus habet xlii. domus Hospitalatas tam intra murum quam extra.* Charta Willelmi Anglie Regis ann. 1083. ex Tabul. SS. Triunt. Cadom.: *Quicumque in futurum fuerint domus in illa terra monachis quae nunquam ante fuerint Hospitalatas.* Hospitalitas, alia notione, vide in *Hospes*.

¶ *HOSPITELARICI*, Officiorum magister, Gall. *Maître d'hôtel*. Instrum. ann. 1302. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 257: *Presentibus... Alexandro nostro*

kamerario et Bertramo nostro Hospitalarario.

* Chron. inter Probat. tom. 2. Hist. Nenn. pag. 1. col. 1: *S. Ludovici obit crastino S. Bartholomaei anno m. cc. lxx. pro eius redemptione capta sunt pro Hospitalarum suam anno m. cc. l. vij. vij. cij. lib. xvij. solid. vij. den. Turon.*

¶ *HOSPITALIA*, Hospitalium, domus, mansio. Charta ann. 1241. tom. 2. Hist. Meld. pag. 144: *Dederunt Hospitalium quod Josse cum toto proprio et appendentiis, et unum arpennum prati juxta dictum Hospitalium.*

* *HOSPITISIA*, Familia, domus. Charta Theob. comit. Bles. ann. 1183. in Chartul. S. Aviti Aurel.: *Tensamentum michi assignaverunt, tale scilicet, ad festum S. Remigii de quoquoque Hospitalis ibi secus seorsum evenit. Occurrit rursum ibid. in Ch. ann. 1212. *Hospiel*, pro Familia, gens, in Lit. remissa, ann. 1256. ex Reg. 191. Chartoph. reg. ch. 254: *En l'aguelle ville de Bayeux le suppliant a ses perc et mere de bon Hostel, bourgeois d'icelle ville. Dicit etiam videtur de iis, qui sub uno duce militavit, in Stat. ann. 1373. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 658. art. 1: *Que nostre countessable de France... nommera et ordonnera certaine persone pour recevoir les monstres des gens de son Hostel.* Pluries ibi. Denique *Hostel*, pro qualibet sede cuiusvis generis hominum, passim occurrunt. *Host* et *Ost*, eodem sensu, in Lit. remissa, ann. 1405. ex Reg. 191. ch. 81: *Le suppliant, etant en ceste ville de Paris, retourner environ six heures sa nuit en son logeis en l'Ost de nostre counte de la conte de Charoia, et lni arrivat audit Host, etc.* Rursum infra: *Host. Hinc Hostele, ipsa habitantium in domo congregatio, apud Froissart. vol. 3. cap. 57: *Moult fut touce l'Hostelez rejoie de la venue des dames.****

¶ *HOSPITISSA*, Hospes, mansionaria. Codicillus Theobaldi de Martiaco ann. 1286. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1227: *Item, Hospitissa nostra de Vandreville c. solidos Turonenses.*

¶ *HOSPITIUM*, Idem quod *Gistum*, procurator, [Molestia hospitium, in leg. 2. et 4. Cod. de Metatis. (11. 46.)] Synodus Ticinensis anno 855: *Quando etiam Episcopus, Abbat, vel Comes, seu fidelium nostrorum quicquid in propria villa morari contingerit, cum suis in suis manent domibus, ne sub obtentu Hospitalii vicinis aprinunt, vel eorum bona deripiant. Concilium anonymum ann. 904. cap. 11: *Ut in domibus Ecclesiarum neque Missas, neque Comes, vel inde quasi pro consuetudine, neque plectum, neque Hospitalium vindicent.* etc. Willelmus Neuburgensis lib. 4. cap. 14. et Joan. Brompton. pag. 1193. de Legato Sedis Apostol.: *Et nomine sua legationis cum exercitio numero Hospitalia a cunctis per Angliam excepti Monasterii: minores vero domus, quae pondus Hospitalii ferre non poterant, certa summa, id est, octo vel quinque marcarum Hospitalii redemerunt.* Bulla Honorii III. PP. apud Ughellum tom. 1. Ital. sac. pag. 817: *Et quod eidem annatum Hospitalia duo darent.* Charta S. Ludovici Reg. ann. 1255. ex Tabul. S. Dionysii: *Acceperamus apud Cornellas**

Paristorum Hospitum et procuratorem per dunt vici, quae consuetudo vulgariter gista vocatur. Charta Reinoldi Burgundici Comitis ann. 1148: *Ut nesciam illam Hospitii susceptionem in villa S. Stephani, quae dicitur Tercennalis, habemus, etc.* Statuta synodalia Episcopi autonimi ann. 1237. tom. 2. Concil. Angl.: *Præcipimus... ne Patroni Ecclesiarum laici, sive sint Angli, sive alij, sive nati, Hospitia a Clericis beneficiatis extorqueant, vel exigant de cetero.* Vide Thomasserium in Consuet. localib. Bituric. pag. 62. et infra in *Manstonaticum*.

HOSPITIUM, Eadem notione. Stephanus Tornac. Epist. 285. Ed. Molinet: *Alquam procuratorem, sive ut vulgariter loquarum, Hospitum aut gistem receperunt.* Ubi expressit Gallie. Hospice.

HOSPITIUM, Domus, in qua consistunt hospites, seu Mansionarii. Concilium Senonense sub Lothario Imp. ann. 834: *In summa sunt mensa cunctum monasteria, et Hospitia decem et novem.* Polypetys Floriacensis: *Sunt ibi Hospitia 7, et manent ibi inter mansos et carperarios et manoperarios et Hospitia homines 121.* etc. [Codex MS. Irminonis Abbatis S. Germani fol. 2: *Ermenegaudus tenet Hospitium, solvit inde in anno pultum 1. ova 7. Quod ibidem sapienter recurreit.* Epitome Constitut. Eccl. Valentinæ tom. 6. Concil. Hispan. pag. 154: *Hospitia ecclesiarum parochiarum et beneficiorum... visitantur anno quolibet, more Hospitiorum Capituli.* Milner, Grecis, eadem notione. Vide Glossar. medii Graecitatis, [i. e.] Gerardi Indic. Polyp. Irmin.]

HOSPITIUM, seu domus hospitum in Monasteriis, in Charta Charitatis Cisterciensis cap. 5. apud Cessarium lib. 1. Miracul. cap. 13. etc. [Vetus Ceremoniale M.S. B. M. Deaurate: *Pauperes debent esse in numero quatuor viginti, quibus debet dari de mane in Hospitio domini mei Deaurate in aliquo loco honesto, etc.*]

† **HOSPITIUM REGIS**, Regis familia, Gallice *Maison du Roy*. Epistola Petri de Condeto tom. 3. Spicil. Acher. pag. 566: *Scitis quod cum in exercitu ejus domus Hospitii suo, quam extra tot quotidie morantur, vel saltem infirmantur, quod fere nullus est qui praeter morbo pestilentia debeat securari.* Hinc.

† **MAGISTER HOSPITII**, in Charta Caroli VIII. Regis Franc. ann. 1497. apud Ludewig. tom. 6. pag. 97: *Domini de Foy Magister Hospitii nostri nobis retulit, quo pacto ob adversam valetudinem, quae sibi contingit in itinere, communitio illa... fuerit interrupta.*

HOSPITIA STUDIORUM: ita vocant in Anglia Juris Collegia in Universitatibus, seu Academiis, in quibus, qui Juri ad ascendendo operam collocant, morantur. Joannes Fortescutus de Laudibus Legum Anglie cap. 49. ait in quolibet studio esse decem Hospitia minorum, quodque vero plurim, quae nominantur Hospitia Cancellaria, ad quorum quolibet pertinent cuncti studentes ad minus, et ad aliqua eorum major in multo numerus, licet non omnes semper in eis solum convenient. Studentes etiam isti, pro eorum parte majori, juvenes

sunt, originalia, et quasi leges elementa addiscunt, qui in illis proficiunt, ad ipsi matureant, ad majorem Hospitia studiis illius, quae Hospitia Curiae appellantur, assumantur.

Quorum majorum quatuor sunt in numero, et ad minimum eorum pertinent in forma prænata, decem studentes non proprie. In eis cum majoribus Hospitiis nequaquam potest stolidus aliquis sustentari minoribus expensis in anno quam 80. sententur, et si servitium sibi ipse ibidem habuerit, ut eorum habet pluralitas, tanto tunc majores ipse sustinebit expensas. Occasione vero sumptuum hujusmodi ipsi Nobilibus filii tantum in Hospitiis illis leges addiscunt, cum pauperes et vulgares, pro filiorum suorum exhibitione tantis sumptibus nequeant sufficere... quo fit, ut vix doctus in legibus illis reperitur in Regno, qui non sit nobilis, et de nobilitate genere egressus... In his revera Hospitiis minoribus, etiam et minoribus, ultra studium legum, est quasi gymnasium omnium morum, qui nobiles decet. Ibi contum ipsi addiscunt, similiter et se exercent in omni genere harmoniae. Ibi etiam tripudiant, ac jocos singulos Nobilibus convenientes, quilibet in domo regia exercere solent eubrit: in ferulibus diebus eorum pars major, legalis disciplina studio, et in festiis sacrae Scripturae, et Chronicorum lectioni post divina obsequia se confert. Ibi quippe disciplina virtutum est, et victorum omnium exitum: ita ut propter virtutis acquisitionem, vixit etiam fugam, Milites, Barones, illi quoque Magnates et Nobiles regni, in Hospitiis illis ponant filios suos, annuunt non gliscunt res legum imbui disciplina, nec ejus exercitio vivere, sed solum ex patrocinio suis. Mitto reliqua, quae ibi lector inspicere, si tanti est, poterit. Vide *Servientes ad legem in Serviens*.

* **HOSPITIUM FORTALITUM**, Domus munita, arx. Sentent. arbit. inter Aymar de Pictav. et Jacob. abb. Monast. ann. 1302: *Acta fuerunt haec apud Montem Mayrannum in ospitio fortaliti dicti domini comitis.*

† **HOSSA**, Tibiale, caliga, Gall. *Hosse*, *Housseux*. Vide *Osa*.

* **HOSSEIA**, in veteri catalogo, vulgo in *Housse*, vicus in Brigiog confinioque Parisiorum alique Melliorum, non longe a Mura Buvis, copopominatus a copia aquilae, quam vulgo *Hossus* vel *Husum* nostri vocant, du *houz*. Ita Valerius in Foy. Gall. pag. 430. *Houset*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4150: *Bizeas vel ruscus, Gall. Houset*.

† **HOST** Vide *Hostia*.

† **HOSTA**, Fumis nautici genus, vulgo *Houree*, Diutorius funis. [V. Vel potius Juncus Hispanicus ex quo textitur. Vide infra *Ota*.] Informationes civitatis Massili. de passagio transmarino ex Cod. MS. Sangerman. fol. viii^a. xvii: *Item in saecula Hostarum et pro tuncquid novum exst.* passum. Statuta Massil. lib. 3. cap. 16: *Statuimus quod corderi omnes de Massilia tenentur speciali sacramento se non facturos per se, vel per alios... Hostas nisi de canabo Jemello et filo subili.*

† **HOSTADES**, An tibialium seu caligiarum species, detorta voce ab *Hossa*? In-

strumentum ann. 1412. apud Rymer. tom. 8. pag. 754: *Sex paria de ganties, sex Hostades, quatuor pelves, etc.* [Vide infra *Ostade*.]

† **HOSTAGIAMENTUM**, Obseques, tributum, securitas, Gall. *Otage*. Instrum. ann. 1342. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 439: *Quia die homines de Romanis, rudes et viginti burgenses et viginti populum a trobant et intrare debent Hostagiam; penes dictum dominum Dalphinum. Conditiones sub quibus Carolus Princeps Salerni, de carcere liberatur apud Rymer. loc. 2. pag. 342: *Videlet tractatum non pene compleri nisi per liberationem seu Hostagiam mentum nobilita vari dom. Karoli Salerni. Principis, qui in profuit dom. Regis Aragon. carcere detineatur. Litterae Henrici IV. Regis Angliae apud eundem. Rymer. tom. 8. pag. 423: *De associatione in appellatus super Hostagiam Comitis de Drin.***

* Pactum inter Amed. comit. Sabaud. et Joffredum dom. de Claron. ann. 1365. in Chartul. Sabaud. fol. 115. r^o: *Item su dominus Claromontis... quitimus, gurgina et rimitimus Hostagiam et gurgina, quas in manus nostra habebamus. Vide Ostagiam.*

† **HOSTAGIAMENTUM**, Eadem notione. Instrum. ann. 1334. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 252: *Item fuit actum et conventum dominus Comes et Dalphinus quodam et singula Hostagiam, conventiones, non dempniis non solute, etc.*

† **HOSTAGIARE**, Securitatem, vadimonium dare, liberari sub conditione dare obseques. Chronicon Senoniense lib. 5. cap. 3. tom. 3. Spicil. Acher. pag. 497: *Pobanus vero nolens longius ita detineri, Hostagium se pro sexaginta libris, et se recitavit, et veniens, nunciavit Episcopo, Charta Guidonis Comit. Nivern. ann. 1331. tom. 3. Ordinat. pag. 117: *Si non haberet ubi juri parere posset, similiter capti non possent, nec etiam res sue, dum se posset Hostagium.* Rymer tom. 2. pag. 342: *Tractatum exit et etiam ordinatum, quod prefatus Princeps liberaretur a carcere superdicto sui Hostagium sub conditionibus infra scriptis. Innotant in posse dicti D. Alphonsi Regis Aragon. pro obsequiis tres filii primogeniti Principis Salernitani. Nostris, Juvant ubi, pro Donner ostela. I. e. Roman de Floire MS.**

Puis apelle son Seurechal,
Si loir a fait l'ostel Ostai.

* Nostris *Ostager* et *Ostager*. Charta Joan. comit. Cabilon. ann. 1214. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. lib. 211. r^o. col. 1: *Creantur dicto condigier contingat quod ego vel aliquis de personis capere dictos W. et R. de Chy alterum eorum... non reddere vel Hostagiam illum vel illos qui capti erunt, donec hostagii, quos discuss Burgualit dedit... essent deliberati et quiti. Occurre, eodem sensu, in alia Ch. ibid. Ostager, in Ch. ann. 1267. ibid. fol. 170. r^o. col. 1. Ostager d'ester à droit, in Libell. ville de Levisy ann. 1291. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 514. art. 6. Le Roman d'Alexandre Ms. part. 1: 1.*

Daires l'aurait touz quatorze ans prisonniers
Petit fu port pour son ostager.

POSTAGIARIA, Securitas, Gallis, *Os- tagiere*. Pactum inter Will. de Landia et Ludov. Comitem de Lus ann. 1161. lib. 1. Regesti Honorii III. *Pl. Et* *apud...* dare Hostagiarum et securitatem, *id est*, quod coram Episcopo Trajectensi *est terram Hollandia in Hostagiarum*, *juravit ibi non semel.*

¶ **HOSTAGIARIUS**, Obses, fidejussor, *guis Massil. lib. 5. cap. 36: Constituitur* *similiter observandum, ne quomodo detra-* *gatione aliqua, obsides sive Hostagiarum* *communis Massilia dentur, vel tradantur* *in civitate Massilia, vel extra. Vide infra* *Hostagium trane.*

¶ **HOSTAGIUM**, Monasticum Angli- *ca. n. 1. pag. 348: Ha terrae ego et heredes* *et acquiescimus erga Regem de scutagio et* *stipendio, et omni auxilio et alio servitio ad* *hunc pertinet. Idem videtur quod Gi-* *per, procuratio. Vide Hospitium in Hospes.* *¶ Rectius de censu annuo, qui ratione* *beneficii debetur, intellexisset Vir erudi-* *tus et ex Chartulario S. Vedasti Atrebat.* *Lib. V. pag. 199. manifestum fit: De Ho-* *stagiis autem, id est, censibus domorum,* *quoniam inolevit nequitia... ut qui Hostagia* *debent, ea ad ecclesiam abolerentur...* *conten-* *derunt.*

¶ *Charia Gerardi Camerac. episc. ann.* *1141. ex Tabul. S. Autherti: Annalia* *Episcopi persolvant et debita furnagium ad* *hunc ecclesie.*

¶ **HOSTAGIUM**, Mansio cum certa *apud portione sub censu annuo hospis ve-* *nitatis ad excolendum concessa, Gall.* *Notitia, Hostage. Charta ann. 1154. tom.* *1. Gall. Christ. col. 354: Confirmamus vo-* *bis Hostagia que dedit vobis Robertus Pro-* *piti.*

¶ **HOSTAGIUM**, Vadimonium, ex Gall. *Brugis: Obsidatus, Entropio lib. 2. et* *Isidoro lib. 16. Matth. Paris pag. 216:* *dux Bavariae et alii divites in Hostagio re-* *veruntur.* [Chronicon ann. 1215. tom. 2. *Hist. Lotharing. col. xxxix: Nam sicut* *pauis fides Padericus serpe fecit, a quoniam* *ad totum credidit se superius in Hosta-* *giis detinuit, nec habebat unde redderet.*

¶ **HOSTAGIUM TERRARUM**, Ostager, in Com- *tant. Britan. art. 112. et seqq. Dicitur de* *obsidato qui intra prefinitos fines consi-* *tere tenetur, donec creditoris satisfecerit.* *Charta ann. 1291. ex Chartulis S. Johannis* *legierae. pag. 278: Ego dictus miles (obligo)* *caput meum ad faciendam et tenendam Hostagia* *interiacentis infra muros castris S. Johannis,* *per tantum tempus donec de premissis sit* *mihi ablati pene et integre satisfactum.*

¶ *Statuta Massil. lib. 5. cap. 1. § 19: Curia...* *horem, si tamen masculus est, quicum-* *que sit, dum tamen pater sit, vel major* *patris, per sacramentum ad ea inde factum,* *et cunctum, continue Hostagia tenere com-* *pellat ubiqueque dicta curia statuet infra* *terminos Hostagia communiter teneri.*

¶ *Terminus autem tranendi Hostagia per* *et statum assignamus masculis debitor-* *ibus, quos terminos hujusmodi pontius, vi-* *deret in curriis palatii Massiliensis ex parte* *Occidentis quatenus extenditur, etc. Ista loca* *non assignata, facit dicta curia ad ho-* *stages observari, quando jussu iudicis de-* *betur ad tenendum Hostagia compelleret,*

ita scilicet quod inde nullatenus recedat ho- *stagiarius, obsequio licentia et voluntate expressa* *creditorum suorum, usquequo ab ipso debi-* *torum... sit in solidum satisfactum.* § 21: *Si* *vero dictus debitor mulier est vel erit, illa* *similiter compellatur ad tenendum inde* *Hostagia a dicta curia, ut supra dictum est* *per omnia de debitoribus masculo, eo excepto* *quod ipsa mulier Hostagia dicta non tenet,* *in loco illo ubi homines tenent ea, sed in domo* *sua, vel patris sui, vel matris, vel mariti* *suo socii, vel socii sui, vel in domo ubi* *morabitur stagium faciendo. Vide Ostagium.*

¶ *Ejusdem consuetudinis meminit Charta* *Hervei episc. Trece. ann. 1233. ex Chartul.* *Campan. fol. 171. col. 1: Pro residuo vero* *dictarum triginta sex milia librarum Parti-* *ensium dictus Theobaldus tenebit Hostagium* *Senonis anno predicto completo, et ibidem* *singulis noctibus pernoctabit. Vide Ostagi-* *um, 2.*

¶ **HOSTAGIUS**, OSTAGIUS, HOSTIAGIUS, Obses, *Hostage.* Guill. de Podio-Laurentii *cap. 14: Ipso vicecomite... in Ostagium re-* *manente Adde Heuric. Knyghton. ann.* *1295. Sic autem dictus, quod obses in al-* *terius potestatem transiret, ejusdem hospes* *esset, uti supra observatum; praterea* *sponsor, pres, qui pro altero spondebat* *sacramento interposito: quia si is, cuius* *pres erat, pactum non adimpleret, in po-* *testatem illius, cui fideiussorem prestet-* *erat, transibat, donec illud adimpleret.*

[Charta Ricardi Regis Anglie ann. 1195. *apud D. Brussel de Usu feud. tom. 2. pag.* *xvii: Hic omnibus paritis, Comes Leicester,* *et omnes prisiones et Hostages prisonum, prout* *divinum est hinc et inde liberabuntur.] Tabularium* *Eleemosyne S. Pauli Viennensis:* *Et Guigo Peira et Adolardus frater suus se* *ipsos obsides posuerunt, quatenus si in terra* *illi Eleemosyne ab aliquo inferretur injuria,* *postquam Eleemosyna Castos eos monuerit* *per se vel per nuntium suum, intra 7. dies* *ad Surenium in Ostagium veniant, et ita* *manerent ibi, donec injuria illi integre emen-* *datur. Epist. 61. ex Francis tom. 4. Hist. Franco.* *¶ Milites etiam et burgenses* *totius territorii Nigelle Ostagi sunt per sa-* *cramentum hujus conventionis tenenda: hac* *condicione, si Comitissa in heredem, vel* *heres in Comitissam insurgeret, ille, in quem* *alter insurgeret, si Ostagi submoneret, aut* *infra 15. dies et, cui injuria illata esset,* *emendari faceret, aut donec emendatum* *esset, parti ejus adhererent, et, postquam* *emendatum esset, ad pristinum statum red-* *irent. Charta ann. 1239. ex Tabul. S. Aniani* *Aurelian. De his autem fideliter et firmiter* *observandis fidejussores sunt isti... qui si-* *militer fide in manu nostra promiserunt,* *quod in civitate Aurelianensi prisionem tene-* *bant Militis donec prefatus fideliter fecerit* *conventionem, etc. Ubi prisio Militis, est qua-* *lis Militem decet. Observantia Regni Ara-* *gon. lib. 9. tit. de Cessione honorum § 1:* *In communia non habet locum cessio bono-* *rum, nec admittitur: sed solum in mutuo* *admittitur. Est autem consuetudo regni,* *quod si debitor commode captus detineatur* *per iudicem, quia non reddit depositum, si* *petat se tradi custodie creditoris, est sibi* *tradendus, prius tamen creditore assuretur* *vitam et membra, et quod dabit sibi com-*

estione sufficiente, et tenebit eum captum *in loco decrati. Si autem depositarius voluerit* *ipsum recipere, et de predictis cavere,* *iudex debet ipsum a captione liberare. Alia* *hujusce ritus exempla profert Anton. Branda-* *on. tom. 4. Monarch. Lusitan. pag.* *371. v. 339. ut et vir eruditissimus Dionysius* *Salvaingus Boissins in Tractatu de* *Usu feudor. cap. 73. Vide Obses.*

¶ **HOSTATICUS**, Obses, interdum fidejussor, *Italit. Stotico. Vetus Charta apud Beulium* *pag. 390: Dedit autem Bernardus Comitem* *in plevone Hugoni, et 4. Hostaticos, per ta-* *lem conventum, quod si Bernardus per fidelem* *attenderit tibi tuas conventiones, ego eos* *ibi reddam in captivum, etc. Occurrit ibi* *pluribus. Concilium Helense ann. 1065.* *et Constitutio Jacobi I. Regis Aragon. per* *Treuga domini: Fidejussores vel Hostatici.* *Charta Guillelmi Di. Montisepesaulani ann.* *1109: De centum marchis persolvendis sunt* *firmant et Hostatici, etc. (Chron. Modoci.* *lib. 3. apud Murator. tom. 12. col. 1155:* *In his verbis multi nostrum timebant ne* *vellet nos tenere prout Hostatici. Pluries ibi.* *Chronic. Extense apud eundem Murator.* *tom. 15. col. 339: Exiit de dictis carcibus* *relinquendo ibi Hostaticos tres filios suos,* *et alios Barones, etc.] Vide Consuet. Britan.* *art. 112. et seqq. Adde Chartam His-* *panicam apud Blancan in Comment. Rer. Ara-* *gon. pag. 635. aliam apud Marlienzium in* *Histor. Pinnatensi lib. 2. cap. 5. et Mol-* *linum in Repertorio voce Hostagium.*

¶ **HOSTATICUM**, OSTATICUM, Obsidium, *Hostage.* Charta ann. 1166. quia Arnaldus *de Corvino recognoscit debere se Sancto* *Regi Majoricarum 60. mill. sol. Barcin. ob* *observantiam hostaticorum, ad quam tene-* *batur in villa de Coiro: ... Nos spectata* *aliqua monitione venimus iatus villam de* *Coiro, ubi tenebimus et servabimus pre-* *dicta Hostatici. Charta ann. 1156. ex Bibl.* *Sebusiana Cent. 1. cap. 24: Ita temet,* *quod ibi securus sim a vobis per omnia,* *prater Ostaticum tenendum, sine vestro en-* *ganno, quod inde aliquo modo non egrediar,* *donec supradicti... reddant vobis Castrum* *de Trencantilla, etc. Charta Joannis XIII.* *PP. apud Ughellum tom. 2. pag. 15: Ne-* *que rapitatum, aut teloneum, sive Ostati-* *cum, neque paratum... faciant. Sed hic pro* *Hostaticum videtur sumi.*

¶ **HOSTATICARE**, Vide Ostaticare.

¶ **HOSTAGIUM**, Hostage, Jus illius qui decima *colligit, idem quod Cario et Redecima.* *Vide in his vocibus. Charta ann. 1217. in* *Chartul. S. Petri Gandav. ch. 19: Quotro-* *decim raserias avena ad mensuram frumen-* *tarii de Hostagis. Quod clarius exponitur* *in Declat. feud. ann. 1330. Bibl. ch.* *18: Derechier a l'istit Miciel a Hornes rentes,* *que on appelle Ostages, sur toutes les terres* *dont les dixmes et le terrage vient aus cours* *suins Pierre a Hornes et a Loyons; et va-* *lent chet Hostage par an six muls d'avoine.* *Nisi idem sit quod Agrarium. Vide infra* *Rentagium.*

¶ **HOSTALAGIUM**, HOSTELLIGIUM, Pre- *mium quod pro exhibitio hospitio exsolvitur.* *Limborch Sent. Inquis. pag. 123: Dedit* *sibi tres Taronenens argentis pro Hostalagio,* *Computus ann. 1270. ex Archivo castris*

Nannet. : Item pro Hostellagio equorum apud Marsiliac. ex. sol.

* Ostage, eadem significatione, in Cons. Petri de Font. cap. 19. art. 7. pag. 116. At vero Hostage, Stipendium quod alicui pro stabularum officiis tribuitur. Ordinat. hospit. reg. ann. 1317. in Reg. sign. *Hostes* Cam. Comput. Paris. fol. 79. v. : *Prædicti hostes monasteriorum alium quatuor proveniunt d'aviene, fer et clon, et cinq sols de gages par jour pour fein, Hostelages et les gages de ses vases.*

* 1. **HOSTALARII**, Officium, cui hospites suscipiendi cura incumbit. Tabul. ecc. Agin. apud Stephanot. tom. 1. Antiqu. Vascon. Miss. pag. 532 : *Monasterium SS. Gervasii et Prothasii de Exis . . . habet abbatem et administrationes, . . . cantonarium, Hostalarium etc.* Vide Hostellaria 3.

* 2. **HOSTALARII**, **HOSTALYRII**, **DIVERSORII**, Gall. *Hosteller*. Mirac. MS. Urbani V. PP. : *In quodam Hostalarium, ubi tenet signum regis Aragonum, etc.* Acta MS. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 35. r. : *Exierunt domum predictam, et tulerunt cubitum in quadam Hostalarium villa.* Vide Hostellaria 4.

* **HOSTALARIIUS**, Qui mercatoribus extraneis domos vel apothecas locat. Litteræ Philipp. VI. Regis France. ann. 1335. tom. 2. Ordinat. pag. 115 : *Hostalarium quibuscumque prohibere, sub pena decem librarum Turonensium, nobis applicanda, ne de dicta crateria se aliquatenus intromittant. Et quod ipsi crateria destituti nec Hostalarii, per quos multe fraudes, quod dicitur circa promissa conservantur, ad dictum committit. Vide Hostellum.*

* **HOSTALARIIUS**, Tabernarius, Gall. *Hosteller*, alias *Hosteller*. Charta ann. 1331. ex Bibl. reg. col. 2. : *Inveniens in cantone domus seu hospicii, . . . quod hospicium tenet Raimundus Torrozele Hostalarium Narbonne.* Alia ann. 1351. in Reg. 81. Charoph. reg. ch. 606 : *Bertrandus Auecham serviens regis et Hostalarium Montipessulan. etc.* Litter. remis. ann. 1330. in Reg. 138. ch. 224 : *Perrinet Danisy trouva Perrinet de la Croix Hostellum et tavernier, etc.* Alia ann. 1405. in Reg. 160. ch. 255 : *Iteux compungens se voilrent loger en l'ostel Adam Corbel, lors Hostellum publicque, . . . lequel les refusa à hosteler léans. Ita quod legendum, pro Hostelaria, in Litter. ann. 1399. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 373. Vide Hostellaria 3.*

* **HOSTALARIIUS**, **CAUPO**, **STABULARIUS**, Gall. *Hosteller*, Processus de Vita B. Petri de Luxemburgo tom. 1. Julii. pag. 566 : *Franciscus dictus Lemosini Hostellarium hostellaria Leonis rubri.* Vide Hostellaria 3.

* **HOSTALICES**, **HOSTALICES** **TERRÆ**, Idem quod supra Hostagium tenere. Consuet. Perpin. MS. cap. 40 : *Item quilibet tenens Hostalices in Perpiniano; . . . dum ibi erit in Hostalices et bona quæ ibi habet, etc.*

* **HOSTARIA**. Vide infra Hostaria.

* **HOSTATICUM**. Vide in Hostagium 3.

* **HOSTELERAGIUM**, **DIVERSORIUM**, Gall. *Hosteller*. Ordin. ann. 1395. in Memor. P. Cam. Comput. Paris. fol. 29. r. : *Que tous veneurs et fauconniers, à qui que ils soient, . . . ne se loge dorrs-en-maint*

en aucun lieu ou plat pais, ne ailleurs, fors es helergeries, ou l'en a acoustumé helerger par l'argent. Que ad marginem codicis ita Latino-barbare redduntur : *Quod venatores et fauconarii non logent nisi in Hostellaris pro suis pecuniis.* Vide supra Hostellaria 2.

* **HOSTELICIA**, **HOSTELLICIUM**. Vide in Hostia.

* **HOSTELINA**, Præstatio in belli expensis et sumtus. Tabularium S. Remigii Remens. : *Ad extrinsecum simul facit corrogatas 9. donat annis singulis in Hostelinæ denarium.* Vide Hostellum in Hostia 2.

* 1. **HOSTELLARIA**, Eleemosynaria, domus eleemosynæ, in qua Hospites et advenæ gratis excipiuntur, in Chronico Andreani pag. 361. 414. et tom. 1. Monast. Auglic. pag. 298. Vide Hospitalaria in Hospitala 2.

* **HOSTELARIA**, Eadem notione. Charta Jacobi Episc. Atrabati ex Tabular. S. Bartholomæi Bethun. fol. 61 : *Cam impetrassent et in Hostalaria Bethunensi . . . manere perpetuo permitterentur, et ibidem Deo et pauperibus deservire, etc.*

* 2. **HOSTELLARIA**, Domus hospitum, in Monasteriis. Charta ann. 1130. apud Nireum tom. 1. Diplom. Belgic. pag. 383 : *Per singulos annos vicinæ raserias frumenti reddituram, . . . super altare S. Salvatoris et S. Rotrudis Andrenensi Ecclesie donavit, decem scilicet ad mensam Monachorum, quinque autem ad infirmariam, quinque vero ad Hostellarium.*

* 3. **HOSTELLARIA**, Officium ejus cui cura est hospitii Monachici. Bulla Pauli III. PP. ann. 1537. tom. 4. Gall. Christ. inter Instr. col. 111 : *Et ultra dignitatem Abbatis, una cameraria, una infirmaria, una scriptoria, una celleraria, una Hostellaris, etc.*

* 4. **HOSTELLARIA** et **HOSTELARIA**, **DIVERSORII**, nostris Hostellerie. Charta ann. 1377. ex Archiv. Cambrici : *Parisiis in Hostellaria habente signum Urzi in magna carreria S. Anthoni. Constitutiones Cluniac. ann. 1301. ex Codice MS. B. M. Deaurat. : Item, omnes et singulos de Ordine Cluniacensi maxime Abbates dicti Ordinis et Priores conventuales sublimitate monitis exhortamur, eis pro suorum animarum salute et pro honore Ordinis persuadendo omnino ut ab eis carnium in Hostellaris et in aliis locis secularium personarum maxime extraneorum se omni tempore abstinent dum in itinere fuerint constituti.*

* 5. **HOSTELLARIUS**, Monachus qui hospites excipit. Charta ann. 1167. apud Moxos Formul. Anglic. pag. 117 : *Dabit etiam ipse et hæredes sui post eum, annis singulis ad festivitatem S. Johannis Baptiste, Hostellario nostro manutergium unum.* Bulla Pauli III. PP. ann. 1537. tom. 4. Gall. Christ. inter Instrum. col. 111 : *Que personatus seu officii secularis inibi existerent pro uno ancrista, uno Hostellario et uno cantore.*

* 6. **HOSTELLARIUS**, **HOSTELARIUS**, **CAUPO** stabularius. Acta S. Francis de Paula tom. 1. Aprilis pag. 148 : *Johannes Jolius mercator Hostellarium commorans in parrochia B. Mariæ divitis Taronis. Litteræ Philippi VI. ann. 1341. tom. 2. Ordin. pag. 159 : Hoc salvo quod nullus ipsorum*

correctorium erit tabernarius, Hostellaria, seu mercator, propter multas fraudes, subrepti possent. Vide Hostellaria.

* **HOSTELLEENSES**, Vide Hostellenses. **HOSTELLENSIS**, Eadem notione. Istam. Joann. Fabri episc. Carnot. ann. 1190. *Acta fuerunt hæc omnia et singula nos premissis Avenione la Hostelleria celleraria, in curia dicta de la Boueuvre. Vide Is Hostellaria 4.*

* **HOSTENA**, Idem quod Hostia 2. 9. obligatio eundi in exercitum, vel præstatio in belli expensis. Libert. Monticuli tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 51. art. 2 : *Burgenses liberi sint de tollis et corvallis et Hostenis, nisi cum rege vel contraerint.* Vide Hostellaria et infra Ostellaria.

* **HOSTENDERE**, pro Ostendere, in Litter. remis. ann. 1363. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 333.

* **HOSTENDUCIE**, Vide in Hostia.

* **HOSTERIA**, Sacra pyxis, cibaria, Gall. *Cibore*. Recensio apudellum Mont. S. Johannis. Bap. apud Stephanot. tom. 1. Antiqui. Bened. Occitan. MSS. pag. 101. *Item annu Hostarium argenti doctum cum arca domini Cardinalis. Vide Hostaria.*

* **HOSTERICUS**, Tabernarius, Gall. *Hosteller*, Stat. datiar. Ripar. cap. 111. fol. 9. v. : *Item quod omnes et singuli Hostarii et Hostaria, ejusquecumque conditioni tistant, . . . non possint tenere pro assu vinum in illa cantia illius coloris, sui vneris, seu speciei, ejus fuerit vinum gbellatum. Italici, Osteria, caupona.*

* 1. **HONTIA**, Panis ad sacrificium Eucharisticum destinatus. Charta ann. 1107. ex Tabular. S. Mariani Antissiodori : *Idem et concessit unum sextarium frumenti boni et laudabilis pro Hostia in dictis ecclesiis, fundis, Statuta Nicolai Groland Episc. Andeg. ann. 1263. tom. 11. Spicileg. Actar. pag. 207 : Probilemus singulis Sacerdotibus parrochialis non ipsi parrochiani sui de Paschatis testes (f. tostas) seu Hostias panis benedicti ministrent, ne ex ejus ministratione seu receptione erubescant non videantur. Tabularium Abbatie Melensi : Ego Mauritius de Cretona dedi B. M. de Melero duo frumenti sextaria de Chantou ad faciendum Hostias in Corpus Domini elevandas. Charta ann. 1400. apud Ludrev. tom. 6. Reliqu. MSS. pag. 194 : *Et de vpus Christi in Hostia non secundum formam Ecclesie rotundus, sed quadrilaterus, uterque vel rotundus, . . . conficiantur. Vide Oblata.**

* Nostris Hostie, Oister, et Otte, propria sacra Eucharistia. Glossar. Lat. Gall. ann. 1351. ex Cod. reg. 4150 : *Hostia, dicitur sacrificium, Otte Glicice.* Litter. remis. ann. 1382. in Reg. 150. Charoph. reg. ch. 111 : *Lesquelz pillars . . . s'en alerent en l'église de Beon, en laquelle ils prindrent un joyau cristall, qui estoit en montee d'une croix pour porter le Corps N. S. J. C. et une hostie d'yvoire, où il avoit deux Oistes sacrées . . . En vidant unes besachies où les dites hosties estoient, il chut une des boistes en l'air, et estoient les deux Oistes sacrées; prout; l'ostie Guillaume prit à un drappel de bois Hostie, et les remis en une des dites hosties, comme celui qui ne savoit se elles estoient sacrées, ou non. Vite Patrum MS. :*

B quam tunc vultus suum
 Quae tunc vultus suum dicitur, etc.

* **HOSIUS DIVINE CELEBRATIONIS**, Missae officium, in quo Corpus Christi conficitur. Hist. Fr. Scriptorum apud Murator. tom. 1. Script. Ital. col. 533. male notata 553. Item, 1449: *Ille* (Franciscus) cum ea ipse celebrationis divinae hostiae interesset, modo prelo, sed ne faciem quidem ostendit, multum matrem ipsam, sacramenti celebrationis exitum expectavit.

* **HOSIUS**, sub imagine Salvatoris in throno sedens celebris apud Divonem viam reliquiae aservatur, hodieque notata conspicitur guttis sanguineis, quae olim manant, dum sacrificium quidam Judaeus pluvius gladii ictibus confodisset. Breve Eusebii IV. PP. ann. 1433. apud Miraeum in a. Diplom. Belgic. pag. 895: *Tunc quoque in hac parte devota supplicationibus aucta, ubi Hostiam quendam sub imagine Salvatoris in throno sedentis, mirabile sacramentum Domini Corporis, multis in dies venena cujusdam feritate gladii ictibus perforata, et ex eo sanguine respersum, hinc praefatus, quae in aeternum nostro ore recordanda, tua pie devotioni concedimus et volumus. Celeberrima quoque quae Parisiis in ecclesia parochiali S. Iohannis in fano aservatur et collitur: rem utpote tam, et ad nostrum institutum non minus perlinentem silentio pretermittimus.*

* **HOSIUS FRAGIO**, in solemnibus sacrificiis quibus Arabes fit in novem partes sub capiti nomine distinctas. Officium Gothorum tom. 3. Conc. Hispan. pag. 466: *Symbolum Apostolorum recitato, vel dum in choro dei adhaeruit, frangit Hostiam sacerdos et quae imponit, in novem (partes) eadem ignem, secundum praecipua novum fidei nomina mysteria, in symbolo quod absolvitur nostra: dumque singulas partes frangit, et novum quilibet mysterii plena quodam hoc profert. Unaqueque nomine proprio vocatur: 1. Corporatio, 2. Nativitas, 3. Transactio, 4. Apparitio, 5. Passio, 6. Resurrectio, 7. Gloria, 8. Regnum, 9. Agnitionem.* [* Vide Glossar. med. Graecit. tom. 1. col. 907. c.]

* **HOSIUS CAUDAM IMMOLEARE**, Proverbia formula, pro, quod ceptum est perire. Epistola Gaudfredi Abbatis S. Bernardi apud Marten, tom. 1. Anecd. col. 113: *Dilecto dilecti tui Hugoni fratri vestrum tolerare induere tunicam, et Hostiam caudam immolare.*

* **HOSIUS**, pro Hostia, ut videtur; brevium quod ratione hospitalis a colono elat. Chartularium SS. Trinitatis Castellani. fol. 46. v.º: *Medicus 30. denar. et c. per hoc Hostia et heres qui plures facio. Vide Hospitium in Hospiis.*

* **HOSIUS IMMOLEARE**, quas stultit hominum iusta Ecclesiarum ritum pignora faciunt sub nomine sanctorum Martyrum vel Confessorum Domini, in Capitulis Caroli M. ann. 793. cap. 6.

* **HOSIUS**, Panis tenuissimus ex farina et aqua confectus in modum panis lachryarum. Comput. ann. 1393. inter duobus. tom. 3. Hist. Nem. pag. 134. col. 1. Solvi pro duabus libris specierum confectum, scilicet manus Christi et dragée per-

lode, et Hostiarum deauratarum, xvj. grossos. Vide Oblata.

* **HOSIUS**, vide in Hostagium 3.

* **HOSIUS**, Pylus, quae hostias consecrandas continet, in Ceremoniali Episcop. libro 1. cap. 12. vide Hostia.

* **HOSIUS**, Limen superius, ut videtur, vel postis. Comput. eccl. Paris. ann. circ. 1381. ex Bibl. S. Germ. Prat.: *Item Johanni Huberti lathomo per forum factum cum ipso... corrundum totum Hostiarum migne porta, et et reficendi de novo de petra et plastro, et quarendum certas petras taillat pro dictis Hostiaris expensis suis, pro penna et materia decem francos auri.*

* **HOSIUS**, [Cui de pane Eucharistico ecclesiam aliquam providere incumbit.] Tabular. S. Theofridi in Velaria: *Notum sit cunctis, quod controversia, quae versabatur inter Sacristam monasterii S. Theofridi, et Hostiarum Ancienensem super hostias, sive sic concordatum, quod quasta Hostiarum S. Fortunati sit in perpetuum Sacristae et successoribus ejus: et Sacrista debet dare annuatim Hostiarum ratione dictae quaste tres Cartonedas bladi, et dictus Hostiarus teneatur in perpetuum dare et providere monasterium et Ecclesiam S. Fortunati de hostiis sine aliqua conditione, etc. Vide Oblationaria.*

* Estat etiamque in priore S. Petri Podiensis, officium monasticum, nomine *Hostiarum*, cuius erat totius diocesis ecclesias Hostias providere. Consule D. le Fort in Dissert. de Missa et Commun. pag. 462.

* **HOSIUS**, Apparitor, Gall. *Huissier*. Litterae Johannis Regis Franc. ann. 1351. tom. 2. Ordinat. pag. 600: *Deputatis dictis mercatoribus adductoribus, servitoribus, unum vel plures Hostiarum (leg. Hostiariorum) nostri Parlamenti, seu alios servientes nostros. Mandatum ann. 1404. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 342: Mandamus committendo primo Parlamenti nostro Hostiaro aut servienti nostro qui super hoc fuerit requisitus, etc. Hugonis Falcandi Hist. Sicula apud Murator. tom. 7. col. 346: *Missis igitur Hostiaris, curiae familiares, Episcopi, Comites, ceterique proceres cum magistris iustitiarum ad curiam convenerunt. Ibid. col. 348: Missique sunt per urbem Hostiarum, qui cives ab armis jubere decedere, populumque metum sedarent. Occurrit praeterea in Computo ann. 1402. apud D. Brussel de Usu feud. pag. clxv. Vide Ostiarum.**

* **HOSIUS ARMORUM**, Nostris *Sergent d'armes*. Butlerius in Summa rurali lib. 2: *Les Sergens d'armes sont les maîtres que le Roy a en son office, qui portent mœurs devant le Roy. Sont appelés Sergens d'armes, pour ce que ce sont les Sergens pour le corps du Roy. Confederatio inter Henricum Castellae et Carolum V. Franc. Reges ann. 1369. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1504: In presentia dilectorum Johannis de Biguetis militis cambellani, et Yvonis de Cacambra Hostiarum armorum, et nuntiorum dicti Regis Francia fratris nostri carissimi. Vide Servientes armorum in Serviens.*

* Testam. Rad. de Aurel. ann. 1394:

Ego Rudolphus de Aurelianis armorum regis Hostiarum, etc. Inventar. Chartar. reg. ann. 1482. fol. 95. v.º: Acquisito foca per quem per modum excomiti totius usus, regem Rudolphus de Aurelianis Hostiarum armorum habebat in foresta de Gommec. Vide infra Huissier 2.

* **HOSIUS**, Cui ostii seu porte cura incumbit. Liber niger Saccharum pag. 335: *Hostiarum Milites ipsi in domo comedunt... Alii Hostiarum non Milites in domo comedunt, sine alia liberatione.*

* **HOSIUS COQUINE**, Officium in coquina regia. Charta Phil. Pulc. ann. 1340. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 479. v.º. col. 1: *Laurentius de Sancto Martino Hostiarum coquina Johanne regine.*

* **HOSIUS**, vide in Hostia 2.

* **HOSIUS**, pro Ostia, in Consuetud. Udalrici Episc. Patav. ann. 1470. apud Hansizium tom. 1. Germ. sacre pag. 555.

* **HOSIUS**, Domus, mansio. Charta ann. 1423. apud Rym. tom. 10. pag. 237: *Quatuor Hostium et quinque arpenis de vineis cum appenditiis. Vide Hospitium in Hospiis.*

* **HOSIUS**, Diversorium, Gall. *Hôtelierie*. Necrol. eccl. Meld. Ms. fol. 21. v.º: *Domus sita inter Hostiarum coquina et patrum claustra.*

* **HOSIUS**, vide in Hospitium in Hospiis. **HOSIUS**, Pretium seu salarium, quod exsolvent mercatores extranei pro locario domorum, seu apothecarum, in quibus reponunt merces suas vendendas et distrabendas in mundanis publicis. Ita vox *Hostellage* usurpatur in Consuetudinibus Bayonnensi tit. 5. art. 47. tit. 7. art. 22. 23. 30. Iter Camerarii Scotici § 67: *De Hostilogis in burgo*. Charta ann. 1172. apud Perardum pag. 245: *Quidquid habebat de ventis, et Ostello, quod mihi debent punifici, et ostentamentorum constructores, etc. Vide Hostalarum.* [* Vide supra Hospitium-logium.]

* **HOSIUS**, Glosa. Bibl. Ms. anonymi ex Bibl. reg. *Hostiare*, pro, mihi videtur, nihil significat, licet in multis Bibliis invenitur scriptum: sed pro eo dicendum est astutare.

* **HOSIUS**, vide in Hostia 2.

* **HOSIUS**, Idem qui Hospitarius, Officium Monasticum, ex Gall. *Hostellier*, apud Henricum Knyghton. ann. 1099.

* **HOSIUS**, Idem qui Hospes, qui domum incolit sub censu annuo. Charta ann. 1083. ex Chartul. Normen.: *Quam (terram) sub censu octo denariorum Hubertus tenuit Hostiarum, etc.*

* **HOSIUS**, Iter, Exercitus, obligatio peregrandi in hostem. Vide supra Exercitiale.

* **HOSIUS**, vide in Hostia 2.

* **HOSIUS**, Domus, mansio. Charta ann. 1265. in Chartular. S. Iohannis Carnot.: *Non licet dictis Abbati et conventui in dicto claustrum Hostias facere in quibus hospites commorentur.*

* **HOSIUS**, f. Diversorium, Gall. *Hôtelierie*: nisi idem sit quod supra *Hostiagium*. Hist. Cortusior. lib. 7. apud Murator. tom. 13. col. 896: *Ceterum domini praedicti de la Scala nullo unquam tempore debeant*

vel possint, vel alii pro ipsis aliquid accipere apud Hostilium, nec in Pado in dicto loco, vel alibi, occasione ipsius Hostilii, nec aliquo impedimento mercatoribus vel mercatoribus transuentibus, etc.

* Quævis officibus, Charta Theob. comit. Bles. ann. 1151. inter Probat. tom. 2. Annal. Premonst. col. 644: Statutum ut nullus domum, gratiam, penitus aliquam Hostilium circa ecclesiam infra subnotatas metas præsumat erigere.

* **HOSTILICATUS**, Ad aggrediendum hostem idoneus. Joan. de Cardalho serm. in Epiph. Dom.: *Tertio dico quod isti Magi obtulerunt munus Hostilicatum, defensionem, quod designatur cum dicitur, arma et equos. Hinc Baston à hostioier, in Lit. remiss. ann. 1393. ex Reg. 145. Chartoph. reg. ch. 521.*

* **HOSTILITAS**, Idem quod Hospitalitas, gistan seu procuratio. Charta Caroli M. ann. 770. tom. 5. Collect. Hist. Franc. pag. 719. *Nallus iudex publicus, nec ad causam audientis, nec ad infrendas vel freda exigendis, nec Hostilitates vel monitiones aut penitus foris dantis, ... ingredi audeat.*

* **HOSTILITAS, HOSTILITUM**. Vide in Hostia 2.

† **HOSTIMENTUM**, Dicitur lapis quo pondus exaratur. Papias. [Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 769a: *Hostimentum, pois, vel balance, vel fer de baton.*] Hinc

† **HOSTIMENTUM DOTS**, J.C. dicitur donatio que uxori a marito fit in compensatione dotes ab ea acceptæ.

† **HOSTIRE**, Equare, adplanare. Gloss. Isidori et Sangerm. MSS. n. 501. Unde, inquit Grævius, *Redhostia et Hostorium*.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7693: *Hostire, esqualier*. Aliud Prov. Lat. ex Cod. reg. 7657. *Esgualier, Prov. Hostie*.

† **HOSTIS**, pro *Hostes*. S. Bernardus in Epist. 441. Edit. Mabill. tom. 1. pag. 393: *Dum enim ad mensum Domini nostri Episcopi, civem nostrum, imo et Hostem meum, in argenteis vasis de more suavitæ nutritur.*

* Alterum sensum ejusdem vocis docent Statuta antiqua Florent. lib. 3. cap. 36. ex Cod. reg. 4651: *Quicumque offenderit in persona aliquum unum Hostem, id est, illum pro quo laborat aliqua bona, ultra penas alias sibi impositas per ordinamento, intelligitur esse et sibi magnas et de numero magnatum civitatis Florentie, et si contumaciter condemnatus, non solvitur condemnationem infra duas menses postquam venerit in fortiam communis Florentie, amputetur sibi pes.*

* **HOSTIS**, Exercitus, castra, expeditio bellica, Gallis *Host* et *Host*, Hispanis *Hoste*, Gloss. Lat. Gall.: *Exercitus, Host*, Gregorius M. lib. 12. Epist. 23: *Hostem collectum habet*. Anastasius in Joanne VI. PP.: *Et illum cum suo Hoste ad propria repedare fecit*. Sampirus Astoriensis Episcopus in Hist. Hispan.: *Ipsis Hebreis Hamuellicis Hostem urbem Legionem atemptavit*. Vetus Charta apud Bollandum 36. Mart. pag. 633. sic clauditur: *Acta est autem publice in Sazonia, ubi tunc temporis futurus in Hoste.*

Sed et feminino interdum genere usurpatur. Baldricus in Chron. Camerae. lib.

3. cap. 68: *Terram Hosti suæ devastandum distribuit*. Charta Ludovici VII. ann. 1143: *Si Hostem nostrum submonemus, Alia: Condonamus illi ne ulterius in Hostes nostras vel expeditiones ire non compellantur*. [Breves Annales Ratipsonenses apud Mabill. tom. 4. Analec. pag. 477: *Anno a Nativitate Domini.... pcccxx. Hostis magnus contra Hildovicum*.] Sic Itali Scriptores *Hoste*, etsi utroque genere, crebrius tamen feminino usurpant, ut [Cassarius in Annal. Gregorius. lib. 1. apud Murator. tom. 6. col. 285: *Ita se de armis, tentoriis et de omnibus necessariis oneraverunt, quod a mille annis in sursum tam pulchra et honesta et tanta in una Hoste visa nec audita fuerant*.] Chronicon Siciliæ apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 28: *Infra quod tempus dicti Panormitani fecerunt de hominibus habitantibus in eadem urbe Panormitana tres Hostes, seu acies et congregationes gentium, quas miserunt extra urbem*.] Joan. Villanensis lib. 1. cap. 46. Boecacius Nov. 17. etc. Ita patet Latini Scriptores vel inferioris, Lex Wisigoth. lib. 3. tit. 5. § 3. etc. Lex Salicæ tit. 3. § 6. tit. 66. Capit. Caroli M. ad Legem Salicam cap. 1. § 6. Lex Baiwar. tit. 2. cap. 4. § 1. 4. Lex Ripuar. tit. 63. Lex Saxon. tit. 5. § 1. Lex Longob. lib. 2. tit. 18. § 5. [** Carol. M. 106.] Capit. Caroli M. Caroli C. variis locis, Gesta Regum Franc. cap. 10. 13. 17. 19. 37. Fredegar. cap. 98. Annales vett. Franc. ann. 740. 750. 781. 790. Tudehod. pag. 801. etc. Raim. Montanerius in Chron. Aragon. cap. 122: *Peu anar la crida per la tua Host, que tot hom pegas les tendes, etc.* Sic etiam nostri *Ost* et *Host* dixere. Guill. Guizot ann. 1297:

Assemblée ses Os à Compiègne
Li Rois pour soi plus avoier
Valler en Flandres Ostoir.

[Le Roman d'Athlis MS.]

Que sans son message envoier,
Viengnent à lui pour Ostoir
Dedans le terme de quinzaine,
Car la guerre sera prouchaine.]

Oecurrit passim.

* *Ost benne*, bellum banaitum seu indictum, tom. 1. Fabul. pag. 100:

Tous sont fors à Ost benne
Toute la noble compaignie.

* Unde *Hostoyer*, bellum gerere. Charta ann. 1357. in vol. 12. arestor. parlam. Paris.: *Lesquelz disent qu'ils sont en possession et ussine de servir le roy toutefoiz qu'il Hostoye en sa personne, ou fait criés son arrièren. Ejusdem originis Ostour, Vir bellica virtute præstans, in Poem. Alex. Ms. part. 1:*

Ousques où vulle terre t'ot meilleur Ostour.

* *Hostage* vero, pro Jurgium, rixa, molestia. Lit. remiss. ann. 1416. in Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 397: *Comme le supplient feust aveques ses familers et mesnage au lieu de la Nozierre du comté de la Marche, sans faire à aucuns injures, violence ni Hostage etc.*

Hostem vero propriè postmodum appellatur nostri servitium militare, quod dominis suis feudatilibus debebant vassalli ac tenentes: ita ut ad bellicam submonitionem, seu citationem, militaribus armis instructi

cum iis in exercitum pergere tenerentur. Idque vocabant *Hostem*, vel *exercitum*, quia vocabulis adiungitur fere semper illis cum ex his, *cavalcata, equitatus, expeditio* ita ut una eademque fuisse videtur obligatio, qui obnoxii essent vassalli. *Consuetudine* in *Hostem*, appellatur in Tabulariis S. Albani Andegav. Charta A. Godefr. Inculcamentis ann. 1191: *Dedi, quibusdam illi consuetudinem, que dicitur Ost à Cheveuchie, quam habebam in hominibus S. Eparchii, etc.* Dixerim tamen intra *Hostem* et *cavalcament* statuit veteris Consuetudo Andegavensis tit.: *De Host et de Chevauchie: Il y a difference entre Host et Chevauchie: car Host est pour défendre le pays, qui est pour le prouffit comme, e Chevauchie est pour défendre son Seigneur. Unde colligi datur, pro Hostem intellectus nostros eam expeditionem, que pro patre intra domini fines peragitur: pro cavalcament vero eam expeditionem que pro bellicis domini, etiam extra domini sui fines peragitur: quod affirmare videtur Charta ann. 1174. apud Hævericum in Argenti Viromand. pag. 96: *Si extra promissa exercitum dixerit, homines velia jactu aliquo consuetudinem expeditionem et tutum faciant*. Præterea Charta Ludovici VII. ann. 1218. descripta a Bosquet in Vita Xuperii pag. 46: *Nec expeditiones nostras nisi submonetur in nomine bellic, eam, e hoc scilicet modo bis in anno: in cavalcament autem nostris, si submonetur, vadit: sed 12. leuatis a castris Carbelin non excedit*. Quo loco expeditio pro Hoste sumitur. [Consulendum hæc de re Glossarium juris Gallici v. *Cheveuchie*.]*

Utrumque sit de postremi hujus vocabuli notione, id constat, crederi hæc vocem promissæ pro una eademque obligatione usurpate: forteque quod ut plurimum, qui Hostem debebant, debebant et cavalcament: quæ quidem obligationes, non trunctis modo ac mansuetioribus spectabant, sed et viros nobiles, feudatarios, seu vassallos, cum nemini eorum immunitas concederetur, ac ne ipsis quidem Episcopis, Abbatibus, aut Sacerdotibus, quos passim legem esse obnoxios fuisse Hosti et cavalcato, ratione regulum, aut possessionum Ecclesiasticarum, quod in extrema hujusce Dissertationis parte probandum reservamus: prius enim que de generali Hostis obligatio nobis occurrerunt, videntur præmittenda.

Non omnes tamen Hostes, vel Hostas ferebantur, ut loquuntur Leges Longobard. lib. 3. tit. 9. § 3. 4. [** Lotbar. l. cap. 23. 23.] Capitul. 1. ann. 810. cap. 1. Capitula Caroli C. tit. 31. cap. 26. e. Append. 2. cap. 30. sed qui Hostem debebant, ut est in iisdem Capitulis tit. 3. cap. 18. vel qui per se poterant expeditionem facere, tit. 31. cap. 27. ut qui cavallia habebant, vel habere poterant, ibid. cap. 26. ita tamen ut interdum expensarum partes alii, qui in hostem non pergebant, ei solverent, qui expeditionem suscipiebant. [quod probant Additamenta ad Leges Letharii apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 153: *De medicisbus quippe licetis, qui ponuntur per se Hostem facere, Constituti sunt illi committimus ut, ... adjuvancium præstent ad nostrum servitium faciendum.*] Sed et ut

antecessorum meorum temporibus habuerant, eis concedo, scilicet, quod nunquam de terra sua in expeditione proficiantur, excepto si hostilis exercitus terram meam defendere debebat. Charta Communiæ de Bussolos *his Anles* ann. 1303: *Notandum est insuper, quod in omnibus negotiis nostris et tormentum infra diuinem nostram a nobis submittenti venient: extra vero eos ducere non poterimus.* Fori Aragon. lib. 1. fol. 8: *Item que los ricos hombres de Aragon non sian tenidos por los honores, ni por los terras, que tienen del señor Rey, de servir ni por aquellos fueros de su señoría, ni por sus mays.* Vide Fori Beneharn. tit. 1. art. 12. Statuta Dalphinia pag. 38. Iudicium in Teneremudo pag. 220. et Chopinum lib. 1. de Doman. tit. 13. § 17.

Paulo aliter in Libertatibus Raveuti, et Harauerti, concessa a Galchero Comite Regiensiensi ann. 1355: *Præterea Burgenses de Raucourt et Harauert mihi debent exercitum et expeditionem pro totum Comitatum meum, et adhuc possum ipsos ducere in exercitum et expeditionem in extra Comitatum meum pro unum fornam ad ipsorum costangias. Et si amplius ipsos tenere volueris, ipsos ad meas costangias rationabiles per Scabiarum constitutionem possum tenere, et tamen illos non possum tenere et ducere in exercitum et in expeditionem, nisi eum castellaria de Maceris.* Eadem habentur in Charta Libertatum Maceriarum Hugonis Comitis Regiensiensi, ann. 1333.

Quidam, ut diximus, ita in Hostem peregrant, ut eodem die domum reueri eis liceat. Consuetudo Loriaciensis: *Nullos eorum in expeditionem nec in equitationem eat, nisi eadem die ad domum suam, si voluerit, reuerit.* Charta Ludouici VII. ann. 1153. pro Seauici Incolis, ex Tabulario Fossatensi fol. 153: *In expeditionem vel exercitum nunquam ibant, quin eadem nocte revertantur ad domos suas.* Epistola 62. ex lib. que habentur tom. 4. Hist. Francor.: *Comes de Melieno honorem totum de Cornaco asseruit Regi contra omnes homines ad paruum vin et magnam, ipsi et cuiusque Baillo, qui de parte Regis venire cognoscitur: ita quod homines terre cum Regi irent; sed ipsa nocte redirent, nisi pro amore plus remaneret.* Charta Joannis Comitis Vindocinensis ann. 1213. in Hist. Castillon. pag. 39: *Et si tandem in expeditionem iter fecerim per terram prepositam de Mesangio, personam meam sequi tenentur: ita tamen quod eodem die, quo moti mecum fuerint, poterant ad propria reuolare.* Apud Thomam Walsinghamum in Edw. II. ann. 1356. Londonienses aiebant eze civitatem suam se non teneri ad pugnam, nisi posset, iuxta libertatem eis concessam, ipso eodem die reueri ante solis occasum. Adde Consuetudinem Marchensem art. 137. et Consuetud. MS. S. Juliani de Salu in Lingouibus.

* Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris. fol. 96. r. col. 2: *Stephanus Mener, Adm. alliterius comparuerat pro Villanova regis juxta Senonis et dicunt se non debere exercitum domini regis, nisi ex sua mera gratia, nisi tantummodo ire cum mandato domini regis tanto spatio, quod una die possint redire ad Novamvillam de sole vel de die.*

Ubi notanda prorsus hæc verba: *Ex sua mera gratia, cum de regia expeditione agitur; que etiam 60. dierum erat, ut monet infra Cangius.*

Alii duorum dierum Hostem debebant. Libertates Solemnici in Arvernia: *Item aliquis de communitate predicta non tenetur nos sequi in exercitum nisi per 2. dies, in quibus nos debet sequi expensis suis propriis, nisi hoc spontaneus facere vellet: alia duo dies predictos tenetur nos sequi ad expensas nostras proprias pro defendendo jure Comitatus nostri.*

Interdum Hostis trium dierum erat. Guibertus lib. 5. Hist. Hierosol. cap. 35. Crucisignatorum alacritatem ad expeditionem sacram extollens, hæc subdit: *Et quod mox dinoscitur prestare miramentum, cum intra proprios adhuc teneretur fines, viz in sui Regis exercitu tridui spatio patiantur tentoria, etiam cum non cogerentur exire a Provincia.* Fori Ouce Jacobi I. Regis Arag. anni 1247. fol. 55: *Infantes Aragonum tenentur istud facere Regi, cum tendit ad campale prælium, vel ad obsidionem castris sui, quod intra terram suam aliquis violenter contra suam delinet voluntatem, quod debet ipsam sequi cum expensis propriis per tres dies, post triduum vero monnet aut redire arbitrio permittitur.* Infantes Charta Adelfoni Regis Aragonum pro Cesaragustanis ann. 1153: *Et habent sacras infantes de Aragon, qui non tenent honore de Seniore, quod vadit ad lite campale et a sitio de castellum cum pane de tres dies. Vide Observantias Regni Aragon. lib. 6. de Privileg. Militum § 1. et Michaelen del Molino in Repertorio pag. 176. col. 1. Libertates urbis Baugiaci ann. 1150: *Item si pro jure nostro acquirendo, seu defendendo guerram haberimus, vel exercitum contra aliquem moveremus, homines in dicta villa commorantes, nos in expensis eorum propriis sequi tenentur, et per tres dies nobiscum cum armis fideliter per se vel per alium idoneum subditum commorari: ultra tres dictos dies non tenentur nobiscum morari, nisi ex gratia hoc facere voluerint, nec ad hæc compelli ipsos amplius possumus, nec debemus.* In Foris Beneharnensibus tit. 1. art. 11. Hostis 9. dierum esse dicitur: in Charta Libertatum Pontallerii ann. 1257. apud Perardum pag. 488. est quatuordecim. In Jure feudali Saxónico cap. 5. Prædicator tenetur servire domino suo sex hebdomades in propriis expensis. Quid si a domino ultra hos statos dies ius exercitui retioerentur vassalli ac tenentes, domus eis vadit dare tenebatur. Vide Augustinum du Pas in Stemmat. Armoric. part. 2. pag. 454.*

* Trium dierum erat servitium militare, quod monasterio Cassinensi prestare debebant illius subditi. Charta ann. 1271. inter Privileg. ejusd. monast.: *Quod si contingit dictum monasterium vel dominum abbatem ejusdem movere exercitum, servire sibi tenentur predicti homines in predicto exercitu, expensis propriis ipsorum hominum, tribus diebus, quibus elapsis tenentur servire ad expensas ipsius monasterii vel abbatis.*

* Alii 21. dierum Hostem debebant. Charta Aymer. vicecom. Rupceac. ann.

1296. in Reg. 77. Chartoph. reg. ch. 31. *Concedimus quod ipsi non sequantur exercitum teneantur nos hæc heredes nostros, armis, nisi duntaxat pro defensione terrarum nostrarum, et tunc in expensis suis nos sequantur et sequi teneantur cum sexaginta libellis solum per viginti et unum diem, ad castellum de Rupceac tantum; cum expensis nostris in castellanis sua loca: Brigolis et de la Cossiere, cum dicto monastio, et per dictos viginti et unum diem; qui hæc et arma per dictos consules et per duos probos viros pro nobis fideliter eligant, et si opus fuerit pro defensione terre nostre, tota communitas nos sequatur cum armis et expensis nostris.*

In Francia tamen, regia exercitio 40. dierum fuit, ut colligitur ex Statuto Ludovici, quorum verba sub finem hujus observationis subdemus: *oisi ex informatione tabulis minoris esset dierum numerus, ut habetur in Catalogo Militum, qui contra Comitem Fuxi proleci sunt anni 1271. tom. 5. Hist. Franc. pag. 551.*

Ex verbis, que locis allatis, et in illi Chartis occurrunt, nos sequi tenentur, Exercitio, seu Hostis, in Charta ann. 1251. apud Justellum in Hist. Taronen. pag. 104. *Sega et sequita cum armis, dicitur.*

Interdum ex gaudebant immunitate salii ac tenentes, ut Hostem domos non deberent, nisi pro terre defensione. et pro propriis eorum negotiis: ac prout si aliis auxilium et opem ferre vellet, et sequi cogi minime possent. Fori Burgenses art. 15: *Censuales rustici vel liberi non in expeditione Comitum sequantur, si forte exercitus extraneus in terram invenerit, vel suum obsessum castrum exire voluerit, aut ad nominatum bellum ibit.* Tabularium S. Crucis Talemondensis fol. 3: *Si tamen inimici nostri in honorem nostrum supervenerint, tunc omnes nos, et defendant sua ab inimicis propriis.* Charta Radulphi de Balgincio ann. 1085. *De Tabulario Vindocinensi fol. 193: De libellis Monachorum nullum faciet ire in honorem, vel corviam, sine equitum, nisi aliqui in terra ejus venirent degravandi, aut si qui latitantes castellum voluerint foras in terra sua super eum. In his tantum hæc negotiis ibant cum eo homines nostri: ita autem ipse voluerit ire super alios, in quomodocumque negotiis cum eo non ibant, nisi cum hominibus suis.* Charta Petri Ducis Trevisani anno 1198. in Tabular. Campen. *Si Comes iturus esset in exercitum vel expeditionem in propria persona, pro re ipsa proprio, per litteras suas, vel per credentium nobis mandaret, ut homines nostri submonerent, et hæc facerent, et ad istam submonitionem ibant homines nostri, et aliter non, et erant ipso Comit. Charta Galcheri de Castellione Comitis S. Pauli ann. 1218: *Homines vero ejusdem ville exercitum vel equitationem ego Galcherus Comes vel heres meus non potero ducere, nisi proprio negotio cogente.* Alia ann. 1216. Probat. Histor. Ducum Burgundie pag. 13: *Præterea debent nobis in propriis expensis exercitum et equestrum, tantum in negotiis nostris, et in defensione Ducatus Burgundie, non in aliorum negotiis nostris, nisi de voluntate sua, etc.* Charta*

1140. in Tabulario Campanie f. 366 : *chevacheia vero homines dicte villas p[er] unum ibunt nisi pro patria defendenda, pro preda recuperanda.... In exercitiis p[er] unum ibunt, in exercitu vero ubi domini personaliter, vel alius loco ejus fuerit, et in eodem exercitu non morabuntur p[er] octo dies, tam in eundo quam in reditu.* Charta ano. 1286. apud Marcam. Bona. Berengo. pag. 662 : *In hominibus distantibus dictorum locorum et perturbationem habebunt... exercitum et convolantem defensionem terrarum, etc.* Libertates MSS. de Fitre, a Theobaldo Comite Campanie concessas mense Aprilis ann. 1230 : *...semper ostendit ne chevachie in tunc que in terra, li changeor et li marcheant, qui sont en la foire en beoiegie, et porront por homes souffrans por aux sans emende : n'aucuns defalloit de mon ost ou de ma chevachie, cil qui defauroit, lo m'annant. Et je promet a bone foi, que je ne s'mondrai en ost ne en chevachie por s'quiesner, mais que por mon besoing.* Statuta urbis Jasseronis anno. 1283 : *...homines habitantes et habitaturi infra terminos non tenentur nisi juvare ad arma nostras, quascumque et contra quoscunque habeamus, nec in castris nostris manere, nec nobiscum in exercitu ire, et adiam vel exebiam in castris nostris, nisi pro proprio facto de Jasseron, et predicto ipsos possumus compellere, et debemus. Clavores vero Castellanie de Jasseron, et villas de J. Justo non guerram p[er] unum ibunt homines supradicti.* Charta Gherardi de Castellione Constabularii Lapanie anno. 1293 : *Et tunc illi, qui de terminis ejus videntur demorari, stant in eis et leors hoirs de Ost et de chevachie, sauf ce qu'il videront defendere d'hostium et la chevachie de Castellione, et d'hostes et de besons est, et ne les porront p[er] unum ibi en beoiegie ou nous les metrons, et deux jours a leurs despens : et se plus videront, d'illuc en avant nous les metrons a nostre coust, et promettons en ce foi, que nous ne les s'mondrons, ne p[er] unum ibi de beoiegie de Castellione, ou p[er] unum ibi de la Chevachie, et nura chascuns p[er] unum ibi et chevachie selon non poir par son service, et par le serment des Eschevins.* Interdum etiam tenebantur domini secum in expeditionem, cum bellum illi erat in aliis : quod nominatum et indictum appellabatur. Charta Goffredi Comitissæ anno. 1096. apud Sammartham in Alsat. S. Nicolai : *Insuper etiam concedo, nisi homines nullam nisi eandem faciant, nec ad aliquod negotium meum perant, nisi solummodo ad bellum publice incursionem, cui denominatum. Fori Bignorices anno. 1285 : Censuales, rustici, vel liberi non in expeditione Comitum sequantur, nisi forte forent extraneus in terram insurrexerit, et eorum conjungere exiret voluerit, aut in bellum abierit.* Tabularium Aquitanense fol. 239 : *Willelmus Dux Aquitanie restituit burgum, quod vocatur Alcum, quod vult ad omni consuetudinem, nisi forte quando populus antequam vocatus, etiam de alio die Militum in bellum pro patria processerit.* Charta anno. 1087. apud Bes-

lium pag. 505 : *Et concedo liberos et francos omnes homines, qui pertinent ad illius illius Ecclesie, ubicumque sint, ad omni exercitu et expeditione, excepta illa que vocatur nomine belli, cum scilicet dominus Picavius bellum acturus est cum aliquo inimico suorum.* Charta anno. 1076. apud eundem pag. 467 : *Nec cogatur predictorum hominum Monachorum ab eisque habent, ire in exercitu aut expeditione, nisi agitur nomine belli.* Alia anno. 1115. ex Tabulario Viudociensi fol. 217 : *Ita ut homines in eodem loco manentes pro banno Comitum vel exalibet ejus Prepositi submonitione non moveantur, nisi pro exercitu, et hoc nomine prelii in adversarios, nec tunc a Comitibus vel a quolibet ipsius homine, sed a Preposito Monachorum submoveantur.* Charta Goffredi Comitissæ Andegavensis pro Monasterio SS. Sergii et Bacchi : *Dono... de toto territorio et de Melanum pertinentem vicariam totam et bilanum, et universas consuetudines, excepto foderio, et pratio generali pro defensione regni aut principis.* In regno Aragonum, Infanctiones, extra dominionem domini Regis non tenentur et servire pro honore vel terre, vel mare transfratere, in Observant. Regni Aragon. lib. 6. tit. de Conditione Infanctionatus § 17.

* Aliquando Hostis ea conditione debebatur, ut præsens esset dominus aut aliquis ex ejus familia. Charta Blanche comitissæ. pro libert. de Fulmy anno. 1202. tom. 5. Ordinatio. reg. Franc. pag. 486. art. 6 : *Exercitum et cavalciam meam michi faciant, si ego vel aliquis de domo mea præsens (fuerit) ; ita tamen quod Maternam non transiant.*

* Varias hujusce obligationis perpendi in Hostem rationes simul collectas exhibet Charta anno. 1240. ex Chartul. Campan. fol. 368. col. 1 : *In chevacheia vero homines dicte villas (Sancti Juliani super Roignem) nunquam ibunt, nisi pro patria defendenda, vel pro preda recuperanda, in castellis videlicet Calvignacis, Montisclari, Nengenti et Montignei, in Charrucis nunquam ibunt : in exercitu vero ubi dominus rex (Navarre) personaliter, vel alius loco ejus fuerit, ibunt, et in eodem exercitu non morabuntur nisi per octo dies, tam in eundo quam in redeundo et in exercitu morando, nec deinceps in eundem exercitum per dominum regem nec per suos redire compellantur.* Ubi Exercitus, quod idem est atque Hostis, a Chevacheia ita distinguitur, ut hanc expeditionem, que extra domini limitis ; ille vero, que infra fines ejusdem peragitur, significat.

De jure communi, vassalli Hostem debebant et equitationem propriis expensis. Interdum tamen unda dabatur vassallis, eorumque damna in expeditione passa a domo resarciebantur, ut est in Statutis Delphinibus pag. 36, 37.

Predictis subjungenda videntur, que de Hoste et cavalcata universim habent Chartæ aliquot alie, ex quibus ejusmodi expeditionum quibus usus, quæque conditiones fuerint, facile quis colligit.

Libertates ville Montisbrusonis, concessæ a Guigone Comite Forensi M. Nov. 1252 : *Item voluit et retinuit Dom. Comes, ut homines villæ Montisbrusonis et infra*

terminos habitantes, faciant exercitum Domino Comiti in propriis personis : scilicet unus de qualibet domo, si necesse sibi fuerit pro bello campali, vel si inimici ejus obsiderent castrum suum, vel si ille vellet obsidere castrum aliquem inimici sui pro guerra propria ; vel si ipse vellet bastire castrum, quando Dom. Comes preceperit. Et si aliqui remanserit de illo exercitu, solus inde penam 10. sol. et si obisio vel exercitus ad bellum ultra septimanam duraverit, pro unaquaque septimana solus Comitibus, qui remanserit 10. sol. nomine panar. Tamen si aliquis dominus domus esset extra Comitatum Forensensem, quando exercitus irretit, nulla pena ab eo exigatur, sed si redierit ad lucrum durante exercitu, si securus possit ire, teneatur ire, vel solvere penam pro tanto tempore, quanto fuerit in mora. Si vero Comes pro alia guerra sua et defensione terrarum suarum guerram fecerit, alio modo, et voluerit exercitum sine cavalcata a villa Montisbrusonis, homines ipsas villas et infra terminos debent mitti unum hominem munus pro se de quolibet domo, quod si fecerint, dedit quilibet, qui non miserit, Comitibus 3. solidi et 6. den. nomine penæ pro unaquaque septimana. Idem decimus de cavalcata pro gueris amicorum suorum speculium : tamen hujusmodi cavalcata et exercitum debent facere homines villæ Montisbrusonis, et infra terminos habitantes tunc tantum, quando Dom. Comes indixerit exercitum universaliter illis gentibus de terra sua. Nullus tamen teneatur ire vel mitti in predictis exercitiis, secundum quod supra dictum est, nisi domum habeat, et valentiam 10. librarum tam in domo, quam in aliis rebus.

Charta Communis Nivernensis anno. 1194 : *Item de exercitu et chevacheia dictum est, quod prefatus homines extra Comitatum Nivernensem non trahant, quin ipsi in ipsa nocte in eundem Ficoconatum possint reverti. Ad torquemntum predictos homines ducere non potero, nisi apud Chabieum, Jovigniacum et Rubicum montem. Si autem de exercitu vel chevacheia ipsos submoneri fecero, unusquisque ibit, vel per se mittet indolens servientem. Si quis vero annis 60. annorum, vel infirmatate detentus, vel non auditus submonitione nostra remanserit, et hoc jurare poterit, quibus erit : si autem, legem suam emendabit, et conductionem unius servientis usque ad 6. dies singulis diebus, quibus illi moram fecerint, persolvat. Similia habentur in Charta Communis Autisiodori. indulta a Mathilde Comitissa anno 1223.*

Libertates concessas Alieniensibus et Carcasson. ab Amalrico Comite Montisfortis anno. 1212 : *Ad bellum campale, sine nominatione, vel ad succurrendum Comiti, si fuerit obsessus, vel ad Rereban, teneantur omnes ire committitur Barones, Milites, majores, et minores, qui fuerint citati. Quod si Baro, Miles vel alius Dominus terre, in hac suprema necessitate comprobatus fuerit ad Comitum auxilium laturus, nisi sufficienti causa possit, bona mobilia ipsius erunt in manu et voluntate Comitibus et Domini, sub quo manebit per medium. Item Barones, Milites, et alii Domini terrarum, qui debent servitium Comiti, et citati ad quinquem, non venerint ad locum prefatum a Comite ad exer-*

citum, ita quod infra quindenam iter accepit, quinta pars redditum singulorum, unius anni scilicet terræ illius, quam tenent a Comite, erit pro emenda in manu et voluntate Comitum, nisi causa sufficienti... possint; si vero venerint, sed non cum debito numero Militum, pro quolibet Milite, qui deerit, dabunt duplicia stipendia, quandoque sine debito numero Militum fuerint.

Consuetudine et Libertates Aequarum
Mortuarum, anno 1546: *Item quod per 20.
annos sint liberi et immunes in perpetuum ab
omni cavalcata per aquam et per terram; et
post 20. annos sint liberi et immunes in pe-
petuum ab omni cavalcata ultra Magalon.*
Uticens, et Nemausens, dioceses, sed infra-
latus faciunt cavalcata, et etiam in Arrel,
et Avinion. diocesesb. citra Rhodanum. Et
hac intelligimus cum alia terra de Senecallus
et aliquibus vicariis, et tunc, et tunc
et secundum quod de villis hinc Senecal-
lus exiunt. Nec passit aliquis habitator
soci illius compelli personaliter ire in cavalcata,
si tamen aliquem petitem cum armis
competentibus mittere voluerit loco sui; et de
quolibet domo sufficiat unus ire personam;
exceptis puerperis, illis scilicet, qui non
habent valens ultra 25. libras Taronenses;
qui nec ire nec mittere compelluntur, et excep-
tis viduis et pupillis, et exceptis Notariis
et iudicis officio, et aliis privatis et Physicis
ad dicendum, nulli modo compelluntur, etiam
pro cavalcata, sed nullo compelluntur; et
non teneantur in toto anno stare in cavalcata
sint tantum eo diebus.

Consuetudines Albiensibus et Carcassonensibus concessae ab Amalrico Comite Montisfortis ann. 1312 : *Barones Francie et Milites tenentur servare Comitum, quando et ubicunque habebit guerram contra personam suam rationem huius terra, vel acquiritur in hac terra, et hoc cum numero Milium, ad opus quoque Comes dedit eis terram suam et redditus, ita tamen quod si redditus ex integro secundum promissum fuerit assignati sufficienter, tunc cum promisso numero Militum tenebuntur servare. Bona vel Miles scilicet assignatur : quando habebit guerram Dominus Comes pro hoc terra acquisita, sicut dictum est; ille autem Miles, cui non esset plenarie facta assignatio, secundum pactum non tenetur servare eum integro numero Militum, sed secundum rationem assignationis factae et quantitatem eius determinandum numerus ad servandum. Verum si Comes non necessitate terra suae, sed pro voluntate propria, vellet iurare aliquem vel aliquas in guerram, sive quoniam, sive remotos : Milites sunt iudicandi non tenentur eum, qui in hoc, et quem servare per se, aut per alios, nisi hoc facerent in amore et beneficentia sua. Adde denique pro huius Disertationis corollario, quod in hanc rem habet*

Charta conventionum inter Carolum I. Comitem Andegavie et Provincie anno 1251, art. 14: Item civis Arelentenses communiter debent facere convalescat semel in anno eidem domino Comiti, ad quadraginta dies, per viginti leucas, ubicunque voluerit in Imperio, nec poterunt dicti civis compelli ad convalescat in pecunia redimendam.

domino Comite, vel ejus locum tenente, habebunt ab eo stipendium sive vadia, et tantum habebit de stipendio probus homo, quantum et Miles.

Ejsumsidi ac similes Chartas apud varium Libertatum legere licet apud Thomasterium in Consuetudinibus localibus Thieriemensis lib. 1. cap. 56. 58. 61. 71. 83. 84. 103. Quibus adjungenda omnino, que habet Stabilimentum sancti Ludovici, a nobis edita lib. 1. cap. 59. Quod inseribitur d'Ost et de chevachie devers le Roy le Baron et des amendes et des gages. Se li Bers fuil semondre ses homes, et il i amaine ses homes costumables pour aller en l'Ost le Roi li Prevosts les doivent amener de chacun ostel au commandement leur Seingneur et curer de l'ostel de l'ostel de l'ostel de l'ostel de l'ostel, mes nule dame n'acostumes n'en Ost n'en chevachie, ne fournir, ne mounier, qui gardent les fors et les moulins. Et se nus de ceus, qui sont semons, ne venoient, et l'en pooit suivre, il en pereroit 60. sols de gages : et li Prevost au Baron si doit mener les homes de chevalerie jusques au Prevost le Roy le chastel dont li home soit du resort, et puis si s'en doit retourner arriere. Et ninsi li homes consummer des Chevaliers si doivent aus Barons leur chevachiees, et li Prevost aus ravassors si le doivent mener et cors du chastel au commandement au Baron. Et li Baron li Prevost li doit mener de l'ostel de l'ostel, ne puissent venir jusques au soir. Et cil qui remendroient, en pereroit 60. sol. d'amende. Et se li sires les voloient mener si laing, que eus ne se peussent venir au soir, il n'eroient pas si li ne voloient, et n'en feroint ja droit ne nule aumende. Et ninsi li Baron et li home le Roy doivent le Roy suivre en son Ost, quant il les semondra, et le doivent servir 60. jours et 60. nuiz, et tant de Chevaliers comme chacun li doit, et ces services qui li lui doivent, quant il les en semont, et il en est mestiers. Et se li Rois les voloient tenir plus de 60. jours au lair, il ne reveroient nule, si n'en devoient pas pour le Roi si li voloient remendre, mais pour le Roy 60. sols. Et si li Rois les voloient remendre par droit. Mes se li Rois les voloient mener hors du Royaume, puis qui li auroient fet 60. jours et 60. nuiz, Et li Rois flamme ne doit Ost ne chevachiee des oreilles, se elle est fume d'un Roy : mes elle peut bien envier tant de Chevaliers comme ses feuz doit. Et li Rois ne la puet eschoisonner. Et se les gens le Roy truevent les homes le Roy par les Chastelleries, qui fussent rentes, fors ceus qui devoient remendre, li Rois n'en porroit bien lever aus chascun 60. sols d'amende, et li Bers ne les en porroit garantir. Et il ne doit consumer ne doivre estre hors le Roy, et li Rois ne doit pas remendre se il en venoient aus 60. sol. Et si li Rois la Justice le Roy en porroit bien lever 60. sols.

DE HOSIE ET EXERCITU EPISCOPORUM.

Episcopos ipsos ac cæteros Ecclesiarum Prælatos *Hosti et expeditioni*, perinde ac laicos, ratione *Regulium*, seu possessionum Ecclesiasticarum, fuisse obnoxios, jam supra attigimus. Certe stante prima ac etiam altera Regum nostrorum stirpe, ipsis interdum præliis interfuisse Episcopos, et in iis quandoque casos, docent veteres Scriptores,

aque in hunc Gregorius Turon. lib. 1. c. 37, 43. lib. 5. cap. ult. lib. 8. cap. 39. Supra capitulo Episcopo in Concilio Wulstensi. Capitul. Caroli M. cap. 185 "† 320." *datam enim eis in Hostibus et prelio rursus, ratos vidimus, et quosdam perisse cognovimus.* Sed et ductasse exercitus legimus in hoc nobis brevi Francor. ann. 713. tom. 3. lib. Fr. pag. 127. ut omissimus, que de posteriori aevi Prasulibus narrat Oedericus lib. 18. 4. anno. 1079. pag. 523. Geddelm. Monachus S. Pantaleonis, Cinnamus, et alii de Christiano Archiep. Mogont. etc. Quod certe haud injuria obijciunt. In finis, a Græcis presertim, et a Mideis, et Armenis, CP. in Egitu, ad Arabes, Antioch. ubi de Episcopis Latinis: *κτλ. μετὰ τὴν ἐκείνην, αὐτοὺς τὰς ἐκείνην ἐπέλαυνον, καὶ ἐπὶ τὴν ἀσπίδα τὰς φάλαγγας ἀνέστησαν, ἀναγκάσαντες.* Vide Notas nostras ad Aladem p. 359

Nequaquam igitur a militari aliquo episcoporum ingenio, aut ipsorum imperitiamibus laicis de potestate et praesentia certandi proposito repetenda huiusce usus institutio: non quidem ut ipsi ipsimet interessent, sed ut militum starent pro fide et patria pugnantibus. Est quod Gregorius Turonensis aliter religiosorum episcopi prelatos, qui milites suos in aciem deducebant, aciem regebant. Quod si castris praesente praevales adesse constringebatur, ibi tributum fuisse, dedit Petio populo Carolum M. apud Baluz. tom. I. Capit. col. 46: *Flexis omnes precamur populi maiestatem vestram, ut episcopi deducant sicut locutenes, non venerator hostibus, sed quando vos nasque in hostem perimus, ipsi propriis resident in parochiis. Cum supplicatione sic respondet imperator ibid. col. 407: Omnis notum esse volumus, quod non solum est, qui super episcopos et presbyterorum hostium venerationis et precibus pro nobis et vobis fieri rogantur, accedere optamus, etc. Cum nihilominus tum sit militaria auxilia ab episcopis habituisse petia fuisse et praestata, tum quod ipsi episcopi, cum in hostem irent, rogantur, exigi potuerunt? Et certe, ablati vel episcopi, qui *regula* non habebant, expeditiones non poterant subire, et omnino est, ut de novo hoc de R. D. Mabry systemate iudicare valeas. Hic ablatum tantomodo velim iniquum esse, et privatis quorundam exemplis in unum sum corrus inibere trahere.*

Sed postmodum ex predicta Episcopi
supplicatione, Carolus M. Apud
nuctoritate, consultu amant
seipsum corrigens, posterius car
dons, namq, ut nullus in posterum Sa
dos in Haesit pergeret, nisi du
Episcopi electione ceterorum propter
populorum populi reconciliationem: et
illis electi Sacerdotes, qui bene serent
penitentibus dare, Massas celebrare,
vero arma ferre, vel ad pugnam pro
interdicti, ut est in Capitul. 7. an.
cap. 1. lib. 6. Capit. 13. Ex. 286. 1.
lib. 7. cap. 6. et al. 153. Exstat in Col
rolino Epistola 77. Adriani Pap. ad eund
Imperatorem, qua eum hortatur, ut

nat. Episcopos vel Presbyteros militatorem armaturam: quod antea fecerat papa PP. Epistola scripta ad Pipinum, in quinta habetur in eodem Codice, ex hac sunt: *Principes et saeculares homines cum curam habere et sollicitudinem in minimorum astatum, et provinciarum: Praesulibus vero, Sacerdotibus, de servis perinet salutaribus consiliis monachos vocare, ut illis orantibus, et bellantibus, Deo praestante provincia persistat, fatique vobis in salutem, hoc et mercedem perpetuam.*

Verum haud diu stetit Caroli M. Constitutum: ingruentibus quippe Danorum incursibus, totaque Francia bello ab his, cum de suprema salute ageretur, scopi ac Albates in Hostem cum vassallis submoneri capere. Frotharius episcopus Tullensis Epist. 25. ex persona Archiepiscopi Trevisensis ad eundem dominum: *Tibi mandamus atque praedicimus verbo domini Imperatoris, ut solerti curate studiosam cum summa festinatione, abbas Abbatibus, Abbatissis, Comitibus, laici Dominici, vel cuncto populo Parochiae tuae, quibus convenit militiam regni, et in quatuor annis praeteritis, aut et si vespere et adnuatium anni, mane; et si mane, vespere obsequio proficiantur in partes Italiae: ut Dominus Imperator suum iter preparat.*

Flodoardus lib. 3. Histor. Rem. cap. 6. de Carolo Calvo: *Donnavero Hincmaro non solum de rebus Ecclesiasticis, sed de populo in Hostem convocando, ut hoc ageret, mandare solebat: et ipse vero Regis mandato iam Episcopos quam ceteros convocare solebat.* Et lib. 4. cap. 2. *Barones quoque Regnum Lotharingae spectabant, dum Karolus proceres Francorum in auxilium sibi contra gentem ipsam vocaret, solus hic Praesul ex omnibus in regni primatibus, cum suis tantum in Annua Ecclesia Dei Regi occurrit, suis secum, caesa fertur, mille quingentes.*

Exinde perinde ut ceteri Barones ac vassalli regis, Hosti et equitationi adstringi iure, ita ut et ipsi castris interesse viderent, et in ea vassallos suos deducere, ad praeteris testantur Libellus promotionis Caroli C. adversus Wenilonem Archiepiscopum Senonensem cap. 6. 13. et Epistola vassalis ad eundem, nisi eos ad expellendum laborem corporis deberet inbecillitas, *et ex indigentia Principis vacationem possent.* Quod casu, homines suos publice profuturos alicui ex fidelibus committant, ne se ab officio subtrahere viderent. Verba sunt Concilii Vernensis cap. 844. can. 8. Adde Constit. Ludovici Imper. de Expeditione Beneventana cap. 867. cap. 6. apud Camillum Perpinianum.

Atque id postmodum adeo in receptum est morem, ut ratione regaliu suu possessionum Ecclesiasticarum, Episcopi missi in suos in aciem deduxisse, ac servitius in hostibus perinde ac Barones ceterique vassalli saeculares obnoxii fuisse passim videntur. Paschalis Pontifex apud Dodecanum ann. 1170: *In vestri regni (Alemannia) partibus Episcopi vel Abbates adeo neclariis occupantur, ut Comitatum*

assidue frequentare, et militiam exercere coguntur: quae nimirum aut vix, aut nulla modo sine rapinis, snerilegis, incendis, aut homicidiis exhibetur. Ministri vero altaris ministri Curiae facti sunt: quia civitates, Ducatus, Marchionatus, Moestas, turres, et caetera ad regni servitium pertinentia a Regibus acceperunt. Archiepiscopus Remensis Legatus a Callisto PP. ad Fridericum Imp. missus pro Ecclesiarum investituris: Scito me, inquit, in regno Francorum Episcopum electum, nec ante consecrationem, nec post consecrationem aliquid suscepisse de manu Regis: cui tamen de tributo, de militia, de telonio, et de omnibus, quae ad rem publicam pertinent, et antiquitus, scilicet a Regibus Christianis Ecclesiam Dei donata sunt, ita fideliter deservio, sicut in Regno tuo Episcopi tui deservunt. Et Philippus I. Rex apud Lisiardum lib. 1. Vita S. Arnulphi Episcopi Suessionensis cap. 15. eundem Arnulphum, tunc Abbatem S. Medardi, militum detractanti, ut voto Monastico contrarium, dixit, fuisse morem antiquum, ut milites Abbatibus, Abbate praevio regali expeditioni inservirent: aut fieret iuxta morem antiquum, aut daret locum, ut fieret Regis Imperium. Atque ut ille Abbatia, quod militibus detractasset, privatus est, ita Sigisfridus II. Archiepiscopus Moguntinus, ut est in Conradi Chronico Moguntino, accusatus apud Papam, quod omnino inutilis esset Ecclesiae, et quod evocatus ad expeditiones Regis invitum veniret, Archiepiscopo submotus est. Hoc autem, ait Conradus, verum erat, eo quod fieret incendia, sectiones vinearum, devastationes regum: decedat etenim nequaquam decessit Sacerdotum. Hanc prope servitii militaris et Hostis ac cavalcatae obligationem agnovere non semel ipsi Episcopi suis Diplomatis. Exinde, passim Episcopi in castris cum vassallis suis habent Scriptores, Monachus Floriac. lib. 4. Miraculor. S. Bened. cap. 24. Adam Bremensis cap. 38. Ordericus Vital. lib. 12. pag. 856. Radevicus lib. 3. de Gestis Frider. cap. 11. Ivo Carnot. Epist. 28. Superius de Administratione anno 12. Godefrid. Monach. S. Pantaleon. anno 1166. etc. Vide praeterea Stephanum Tornacensem Epist. 279. Edit. Molinetti.

Quod si vero Abbates vel Episcopi regia non haberent, ad expeditiones submoneri non poterant. Epistola 33. ex his, quae Tinguagilius cum Dominione edidit: *Tibi praesentium tenore mandamus, quod Abbatem ipsum et Ecclesiam suam, cum regia non possideat, ad expeditionem contra sua professionis debitum non compellis.* Charta Ottonis III. Imp. ann. 997. apud Hermannum Stangefolium lib. 2. Annal. Circuli Westphalici pag. 215: *Abbas illius Monasterii ad castra et in Hostem ire non cogatur, nisi regia liberalitate aditus beneficii copiam quandoque accipiat illud facienti.*

Indicta igitur generali a Rege expeditione, submonebantur et ipsi Episcopi, ut ceteri Barones, peculiari submuntione ac citatione: atque li accepta primu regia lib. sua deinde submuntione suos perinde sui Ecclesiae suae vassallos, ut armis instructi castris regis adessent, submonitis. Utriusque submuntione, Regis scilicet et

Episcopi, formulas habet Gallandus lib. de Franco alodio pag. 255. Verum interduo vassalli ipsi Episcoporum primario a Rege ipso submuntionantur: ita ut decessant, qui Episcopos militantes, ac proinde alios stipendio conducere necessum haberent. Historia Episcoporum Autisiod. cap. 59. de Manasse Episcopi. Aurelianensis: *Passallos Ecclesiae Aurelianensis, quos Rex in expeditionibus suis propriis eorum sumptibus quasi jam pro consuetudine diu obtenta militare coegit, non veritus propter illos cum Dn. Rege de eorum injuria disceptare, in hanc libertatem eduxit, ut Episcopus in ejusmodi expeditionibus suis habeat stipendium quotquot voluerit de eisdem, unde et eorum jugum allevatum est immensum, et Episcoporum conditio longe melior, quam existeret, est effecta. Nam vocato ad expeditionem a D. Rege Episcopi, non deferunt et vassallos sui, qui se ei mutantur, ne compellantur a Rege, certum, et magna ambitione offerant, qui magnis prius stipendiis et non sine diffidentia solebat conducere alienas.*

* Submuntione ejusmodi formulam habemus ex Literis Philippi Pulcri ann. 1297. in Tabul. Corb. *Ad gratia Francorum rex dilecto et fidei nostro abbati Corbeiensis salutem et dilectionem. Ad vestram deduximus notitiam quod Edwardus rex Anglorum ad depopulationem, ruinam et excidium regni nostri totius consensu sitibundus aspirans, jam regni ejusdem fines ingressus, Brugis in auxilium Guidonis quondam Flandrensis comitis, novissime delictis suis applicuit, quae potest undique viribus congruere, et longe majores solus fuit bellicis apparatus. Cum igitur ad defensionem regni ac personarum ejusdem et ecclesiasticae libertatis, prout nostro incumbit officio, totis studiis et continuis ac voluntariis laboribus intendere habeamus, considerantes attentius quod negotium ejusmodi totius regni statum, ecclesias ecclesiasticas personas immediate contingit, et in eo proprium interesse conspiciat singulorum, dilectionem vestram requirimus tenore praesentium mandantes, quatinus ad nos apud Courtracum cum decenti gentis armigerum comitiva, in equis paratis et armis, die Dominica in octabis Instantis Beatae Mariae Virginis personaliter intersitis, nobis in ejusdem communis defensionis auxilio potenter et viriliter assisturus. Actum in castris ante Insulam ultima die Augusti anno Domini 1297.*

Episcopi vero, qui in Hostem submuntionati erant, auxilium conferebant vassalli ceteri ac teentes, qui ratione praediorum suorum militarium haud erant obnoxii obsequio: quod quidem auxilium, vulgo Aide d'Host appellabatur, ut suo loco docuimus. Charta Frederici I. Imper. anno 1157. pro Archiep. Viennensi, apud Leurium in Antiquit. Viennens. cap. 42. et Joan. a Bosco in Vienna: *Ad haec decernimus, ut in adventu nostro, vel quotiescunque ad Curiam nostram vocatus fueris, vel expeditionem nobiscum facere deberis, ceteri Firmanenses et Romanenses omni excitatione remota tibi subsidia conferant. Ea tamen subsidia erant, ut plurimum res omnes, seu ad victum, seu ad bellum necessaria,*

arma, vel quæ apparatus bellicum spectarent, a quibus immunes non erant Abbatibus ipsi. Privilegium de Abbatis S. Remigii Senonensis ad Varcillas transfrenda, datum in Concilio Senonensi ann. 834, tom. 2. Spicilegii Acheriani pag. 582: Episcopus quoque in exigendis muneribus Abbatem ejusdem loci non gravet; sed sufficiat ei ad annua dona equus unus, et scutum cum lancea. Quod si in expeditionem publicam ire jussus fuerit, addantur ei de eodem loco curra duo, unum vini, alterum farinæ, vervecis decem, supra quæ in exigendis muneribus, cupiditatis,avaritiaeque causa gravare nos nallatenus presumat, etc. Charta Ludovici VIII. pro Communia Bellocacensi ann. 1144. apud Loiselum: Si Episcopus Bellocacensis ad tres Curias nostras et ad exercitum ire voluerit, tres equos tantum ad unumquemque Curiam accipiet, et equum extranei hominis nullo modo accipiet. Vetus Regestum Cameræ Comput. Paris. sign. M. de Episc. Ambianensi: Et aussi se li Rois mundeint son arrièrban en Ost, ledit Evêque seroit tenuz d'y aler, ou envoler pour lui; et lors la communauté des Paintres et des Escucliers d'Amiens seroit tenuz de trouver audit Evêque bon et suffisant eque, et la communauté des Peures le eugnie virde, et peissons de trantes de l'Evêque, et toute autre chose faites de fer. Item, la communauté des Tenneurs doivent trouver 3. paires de bœuchus de cuir, bons et soufflans: En tenant un mu, et l'autre 24, seillers; et les Bœuchers le soing pour couvrir ledits bœuchus.

Imo et monasteria ipsi subjecta, episcopi, qui in Hostem submonti erant, auxilium præbent Charta ann. 833, inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 5: Episcopus quoque in exigendis muneribus abbatem ejusdem loci non gravet; sed sufficiat ei ad annua dona equus unus et scutum cum lancea. Quod si in expeditionem publicam ire jussus fuerit, addantur ei de eodem loco curra duo, unum vini, alterum farinæ, vervecis decem. Ubi notandum inter annua exhibenda Episcopo dona recenseri equus, scutum et lancea.

Ad hoc autem hiæ militaria servitii impensa gravabantur Episcopi, ut interdum possessiones Ecclesiasticas distrabere necesse haberent. Hujus rei exemplum proferit sequens Charta Henrici II. Imper. anno 1033. pro Monasterio S. Maximini Treverensi: Notum fieri cupimus, quid sit ex Abbatia S. Johannis Evangelistæ et S. Maximini, qui in suburbio Treverorum sita est, ubi Haricho Abbas præses videtur, quasdam curtes et territoria, villas et possessiones, videlicet 6656. mansos, ut verius computari potuit, a prefato Abbate in beneficium accipimus, et his fidelibus nostris, Ezsoni videlicet Palatino Comit. et Henrico Duci, necnon Ottoni Comiti ex conditione beneficium, ut qui prefatus Abbas jam vivo confectus, committit nobis domini militum, qui servire non poterat, ipsi et heredes, qui hæc beneficia habent, pro eodem Abbate suisque successoribus Curiam Reglem petant, et in expeditionem eant; Abbas vero suisque successoribus a Curia regi et omni expeditione omnino sint liberi, nisi in Moguntinensem sive Metensem aut Coloniensem civitatem ad generale concilium sine colloquio, aliquo necessi-

tate cogente, fuerint invitati. Alia ex Regesto Feodori. Ecclesie Lingon. : Nos Guillelmus migratione divina Lingonensis Episc. notum facimus universis, quod nos considerantes et attendentes, nos et Ecclesiam nostram Lingonensem esse pluribus et diversis creditoribus in nonnullis pecuniarum summis et rebus aliis multipliciter obligatos, quodque nos de presenti maximo pecunie quantitate et rebus aliis necessario indigemus, tam pro defensione et tuitione terre Episcopatus nostri, quam pro presentibus guerris Dn. nostri Regis Francie, in quibus nos oportet necessario de ejusdem Domini nostri Regis speciali mandato super hoc nobis facto, cum ipso secundum statum nostrum personaliter interesse, maxime cum temporalitatem nostram et Ecclesiam nostram totam a dicto D. nostro Rege tenemus, et propter hoc cum gentibus armorum eidem durantiis guerris predictis servitire debeamus, quod nisi fecerimus, posset in grave damnum et præjudicium nostrum et nostre prefate Ecclesie redundare. Considerantes etiam nos non posse prefatum servitium dicto Domino nostro Regi impendere de presenti, nec a dietis obligationibus liberari, nisi per aliqualem venditionem aliquorum reddituum et proventuum terre nostre, etc. ann. 1347. Vide Ardooen Mon. in Vita S. Benedicti Abbatis Anianensis cap. 54. Edit. Mabillonii, et Chronicon Senoniense cap. 16.

Quod si Prelati militiam detrectarent, vel abissent, tum ad id compellabantur Regalium obligatione seu satisfactione. Hujus rei exemplum insigne ac notissimum narrat Rigordus ann. 1390: Cum omnes Barones et Episcopi vocati ad hunc exercitum convenissent apud Medontam, et misissent ad mandatum Regis homines suos, prout debebant, in expeditionem illam: Aurelianensis et Autisiodorensis Episcopi cum militibus suis ad propria sunt reversi, dicentes, se non teneri ire vel mitti in exercitum, nisi quando Rex ipse personaliter profectus sit. Et cum nullo ad hoc privilegio se tueri possent, generali consuetudine contra eos faciente, petiit Rex, ut hoc emendarent. Ipsi autem emendare nolentes, Rex eorum regulam conficiunt, scilicet ex tantum temporalia, quæ ab eo foederat tenebant, decimas et alia spiritualia eis in pace dimittens; ipse enim Rex Christianissimus semper timet offendere Ecclesiam Dei et ejus ministros. Ipsi ergo terram et homines Regis interdictibus, et ad Romanam Curiam mittentibus, et in propriis personis accedentibus, Domino Pape Innocentio III. consuetudines et iura Regni nolente infringere, aut in aliquo revocare, emende tandem facta, et Regi soluti, post duos annos recuperaverunt omnia, quæ a Rege fuerant confiscata.

Totam hanc controversiam perstringunt etiam ejusdem Innocentii Epistola, lib. 13. Epist. 190. lib. 14. Epist. 52. lib. 15. Epist. 39. 40. attigit etiam Historia Episcoporum Autisiod. tom. 1. Bibl. Labbei pag. 486. Legitur in Regesto Philippi Augusti Herouvalliano fol. 111. Charta ejusdem Episcopi Autisiodorensis mens. Aug. ann. 1153. quæ, ascripta hac controversia, exercitum se Regi debere profectum, ut ceteri Episcopi ac Barones Francie, hocce verborum contextu: *Noveritis, quod*

nos confitemur debere Domino nostro R. Philippo Regi Fr. illustri exercitum suum, nos commune Episcoporum et Baronum debere, et illam de caetero pro nostris Militib. vobis, facimus, Idem enim dominus Rex, nosam nostram a servitio exercitus, quomodo vixerimus, relaxavit. Habetur ibidem in illis Charta Mannass Episc. Aurelian. et Charta Philippi Regis, quæ eundem Episcopum Autisiodorensensem ab exercitu immo, quamdiu vixerit, relaxat: Ita tamen, si Rex, quod ipse nobis faciet servitium exercitus nostri per milites suos, sicut communi Episcoporum et Baronum nostrorum debet.

Quod vero Episcopi Aurelianensis et Autisiodorensis hæc se tuerentur immunitate, ut exercitum Regi non debere viderent, nisi ipse exercitus suis præsenti id esset, exemplo non caret. Siquidem Summarthani Chartam describere ejusdem Philippi Regis ann. 1209. quæ in regibus Episcopi Maticonensis exercitum hæc immunitate habere se proficitur, si, inquit, nos vel filius noster, vel Senecaldus, vel Constabularius Francie de mandato nostro partes illas exercitum deceret; in hoc casu dictus Maticonensis Episcopus quæ Divonem et non ultra in nostrum exercitum cum militibus et armis venire teneret, si revera Episcopi Autisiodorensis similiter se privilegio laud potest, cum in Charta ann. 1206. quæ Rex Philippus immunitatem quasdam Ecclesie Autisiod. confirmat, hæc verba subdat: *Sedus nostro exercitus, exercitus, et subordinationis, sicut Episcopi Autisiodorensis similiter fecerunt.*

Si igitur Prelati Hosti defuissent, summa aliquam pecuniariam pro exercitu Regi exsolvent. Existat Charta Jacobi Episc. Suessionensis anno 1216. quæ aspicit, debere se Regi 120. lib. Paris. pro victu istius anni, quod ei in expeditione debet, videlicet medietatem in instanti festo Ovis SS. et aliam medietatem in Pascha proxima.

Quidam tamen Episcopi eo quoddam privilegio, ut omnino immunes essent ab exercitu, seu potius ab obligatione, quæ ceteri tenebantur presentes castris adire, cum interim vassallos suos mittere debent. Sic enim capienda Charta Guillelmi Episcopi Avenagensis ann. 1153: *Novi universitas vestra, quod nos carissimum Domino nostro Ludovico Dei gratia illustri Rex Francie fecimus sacramentum fidelitatis, sicut alii Episcopi Regi Francie ipsi fecerunt: et ipse nobis recognovit, quod non veniamus ire in exercitum aut equitum qui in propria persona nostra, vel militum quem ad sumptus nostros, etc. Ejusdem contextus tabule, ac ejusdem anni, pro Mauricio Episcopo Cenomanensi habent in Regesto Cenomanensi Cameræ Comput. Paris. mens. Novembris, ann. 1223. Ch. 6. Habetur alia perinde similis Charta S. Ludovici mens. Febr. ann. 1260. pro Episcopo Aurelianensi in 30. Regesto Archiep. Regi Ch. 471.*

Interdum ipsos Episcopos ab hac necessitate exemptos legimus, quadam specie immunitate, quæ Ecclesiis ipsas spectat, ut fuit illis Episc. Avenagensis apud Summarthanos sub ann. 1253. vel quæ ipsorum tantum personas spectaret, ut est ea, quæ

iodorensi iudulit Augustus. Similis quoque exstat episcopus Regis ann. 1300. (Calvario Episcopus Paris. Putcanus pro Odone Episc. Parisiensis: Novemviri, quod nos carissimum consanguinem et fidelem nostrum Odonem Episc. consanguinem, in persona sua tantum, quamvis armis, ab omni exercitu et equitatione armis penitus, et quitimus tam tempore, quam temporibus successorum nostrorum, salvo nobis debito militum, quos Episcopus tenetur mittere in servitium nostrum, etc. Ita in Vita Aldrici Episcopi p. 199. mentio fit *Præcepti*, *Caroli M. fecit Francos, Episcopus consanguineus, quando et concessit, ut hostes pascere nulla fuisset, sed Abbatibus, quibus omnis regalia servitio pro eo foret, quæ ille, ut est pag. 118. pro sua ingratia et senectute facere non volebat.* Scribitur in eadem Vita n. 72. *Charlivi filii Imperat. quos eadem Aldricus credit, ut iuxta Canoniam auctoritatem non liceat, qui pro illo exterioribus curas gerat, et regalia servitio iuncta tueretur, sed melius posset, sua vice faceret, et reliqua Episcopus ad ea, quæ Dei sunt, haberet, et ad suum ministerium perfectum certaret.*

Immunitates ab Hoste concessam Helmo episcopo Autissiodorensi ad ejus non dimittat, regulam suam cessante si facta ab ipso fuisse redemptionem, doctus vero hec quæ immediate sequuntur, capitula Canguio ex Charta ejusdem episcopi col. 1239. hoc contextu in Reg. I. Henrici. reg. ch. 6. *Et nos pro hac ratione et pro amore ipsius (regis) et contra habenda, concedimus et volumus, ut ipse de prebendis regulum nostrorum, quod percipit unde ad festum S. Johannis Baptiste nuper præteritum, retineat sui voluntate.*

Sed et anno 1244. Ludov. VIII. regnante, iustitio S. Joannis festo, Turonibus, a boni Regis excessere Episcopi Cnstanstus, Abrincensis, et Lexoviensis, quod viis coram adesse, ut et cæteros Normannos Antistites, non teneri contenderent: ita tamen Regi securitate, quod si re perire sua expensa, Hostem ab eis præsentibus abire intemum esset, ipsi præsentibus in ostium adfuerunt: vel si deessent, malum pro defectu subirent: quod ipsi propositi sunt coram Joanne Rege Hieros. Guillemo Silvaocensis Episc. et Francie Camerario, B. Francie Camerario, Mattheo Monasteriensi Constabulario, Galtero Archiepiscopo, Senonensis, Meldensis, Bellouacensis, Trecentis, Nivernensis, Snesionensis, Ingerranno de Codiciario, Camillano Regio, Adamo de Bellomonte, Rodone de Merville, Joanne de Bellomonte, Joanne de Onisaco, Petro de Villiers, et Guillemo Men.

Verum quid iam in castris se exercitibus crederet Prælati, id est, Episcopi ac Abbates, instar militum loricas induerent, ac discurrerent, vulgo quidur. Sane contra, generatim loquendo, arma non transiit, nec prælis interfuisse Prælati: sed tantum in castris, ut militare explerent scriptum, qui erant obnoxii perinde ac Laici: et prælia ac feuda ut ii, possiderent,

militariibus etiam adstricta muneribus, a quibus ne ipsi quidem immunes erant, cum a Regibus essent Ecclesiis oblata ac concessa, hæc apposita vel subaudita conditione, ne eorum servitium militare minueretur.

Castris præterea intererant Prælati, ut pro Rege ac patria militantes suis exhortationibus ad rem præclare gerendam accenderent, iisque benedictionis gratiam impererent, ac denique pro faustis rebus successibus Deum exorarent: vel certe ex iis seligebantur aliqui, qui id munus implebant, præteriti, cum ex Synodo ann. 742. sub Carlomagno, prohibebantur Episcopi in Hostem et exercitum pergere, nisi illi tantummodo, qui propter divinum ministerium, Missarum scilicet solennia adimplenda, et Sanctorum patrocinium portanda, ad hoc electi erant. Quo spectant, quæ fautores Henrici V. Imp. apud Gerhohum Reihersperg. cap. 24. dicebant contra Pontificios: *Non est æquum, Sacerdotem Domini relicto verbo Dei ministrare mensis, aut litium secularium fieri cognoscere: quanto minus æquum est, ejusmodi relicto verbo Dei ducere militum, castris interesse regalibus, aggerem comportare subvertendis urbibus, struere, per quæ homicidia frequentant, quæ si pro parte Regum imperantium interdum iuste gerantur, Sacerdotem Dei inhibere vel interesse non est, ne sancti violentur obitus, nisi forte pro defensione patriæ ab illegitis, ad civis cohortandos ipse præsentiam, ad tempus necessitas expostulet, aut pro divinis rebus in castris regalibus agendis et consiliis salutaribus ministrandis, Sacerdotem Domini in comitatu pergere necesse sit.* Rogerus Hoveden. pag. 435: *Endothus quoque Lincolnensis Episcopus, et Willelmus Abbas, qui ad exorandum Dominum pro milite bellum agente convenierant, interfecit suum in prælio contra Daos. Auctor Gestorum Guillelmi Nothi Regis Anglor. pag. 201. narrat, ut prælis Senlaciensi, in quo Heraldus fusus est, Odo Bajocensis et Gotsfredus Constantinus Episcopi interfuerint, cum multo Clero et Monachis nonnullis, id collegium, inquit, prælis pugnare dispuant. Et Ordericus Vitalis lib. 3. de iisdem pag. 507: *Quorum officium erat pugnare prælis et consiliis. Eodem pæne verborum contextu idem expressit Willelmus Britto lib. 8. Philipp. pag. 193. ubi de prælio ad Murellum:**

Intra Murellum cum Simone contulerant se Personæ primi militis, pluresque secundi Ordinis, et Cleri quamplurima turba minoris, Arma, quibus tractare negat lex Ecclesiastica, Qui sacra doctrinæ cunctis verbis plures, Consilium præstare illis, qui belliciterant, Et bello superant inimicos spirituales, Excepit Moyse, etc.

Rigordus, ut Garinus Silvaocensis electus prælio Bovinensi interfuerit, commemorat, *Erant ibi, inquit, electi, non quidem ut pugnaret, sed armatus, exhortabatur et animabat ad honorem Dei, et Regni, Regis, et ad defensionem salutis propriæ.* Nangius in S. Ludovico cap. 376. de prælio ad Bevennum: *Guido de Bellojoco Autissiodorensis Episcopus, quo nullus in agmine manu promptior, si prælationis dignitate deposita, cum aliis pugnare ticeret, et qui prius a*

summo Pontifice absolendi potestatem acciperet, gratia benedictionis imperitia, omnes ab unanimo erimium suorum contaminatione absolvit, talem eis injungens penitentiam, ut in hostes ictus cum potenti dextera geminarent. His consilia habet Monachus Vallis Sarnei cap. 57. ubi de Episc. Cadorensi, qui in prælis contra Albigenses, nostros hostabat, ut viriliter se haberet, promittens firmitissime, quod si tam glorioso certamine pro fide ac quodammodo Christiana, redemptionem adepti peccatorum, omni statim gloria et honore coronati, mercedem recipere sui certaminis et laboris, Adde cap. 63. et 72. Rodericus Tolemanus lib. 8. de Rebus Hispan. cap. 8: *Toletanus autem et ceteri Pontifices per singularem civitatem, et singulorum Principum mansiones verbum exhortationis et indulgentie devotissime proponebant.* [Vide Synesium Episc. 121.]

* Feuda aliquando monasteriis data reperiuntur ac conditione ut monachum presbyterum præberent, qui divitum officium in castris perageret. Reg. feud. Aquit. sign. JJ. rub. in Cam. Compt. Paris. fol. 21. r. *Abbas monasterii de Blavimonte pro se et toto conventu ejusdem monasterii juratus recognovit, quod tenet, et sui antecessores tenebant ad antiquo in feudum immediate a domino rege Anglie et duce Aquitanie, extram de Blavimonte cum iustitia alia et bonis et omnibus suis pertinentiis: et ipse abbas et conventus debent pro eo tradere dicto domino regi vel suo senescallo in Fascina, si requirantur, unum commonachum eorum presbyterum, unum equitatum et garcionem suam, qui erit et stet cum eis ad coram expensis, et celebret eis missas, et dicat horas, quæ dum eis placeant.*

Verum etsi eo animo in castra regia sese conferret Prælati, ut in ea deductis vasallis suis, pietatis officio vacare debuissent: interdum tamen, ut erant animi magnitudine præditi, quique ex ingenio ardore toto Martem spirarent: vel certe, ut dum milites in ipso prælio prociuncti adhortarentur, ab hostium munierum jaculis et gladiis, loricas indebant. Sic Episc. Poldensem vestitus lorica, et dextera manu Salvatoris lanceam tenebat, et Cruce signis adhortantem ibi bello sacro, describit Robertus Mon. lib. 7. Hist. Hieros. Sic apud Albericum in Chron. MS. ann. 1214. ubi de Prælio Bovinensi: *Frater Gualinus Silvaocensis Electus, non quidem pugnabat, sed eos animabat.* Sic Guidone de Mellon Episc. Autissiodorensis Legati Apostolici fungentem officium, in prælio Bevennato Gallos ad rem bene gerendam excitantem, loricatorum præsentat auctor Historie Episc. Autissiodor. cap. 63: *Cumque... starent acies hinc inde porrite congregati, ipse erat armis latus divinis præcinctus, et exterioribus indutus militibus, stans super Regis exercitum, salutaris exhortationis sermone præmissis, pro ipsi animandis ad pugnandum, elevata manu loricata, Apostolica fretus auctoritate, omnes ab omnibus peccatis absolvit. Et mox: In quo congressu modestie pontificali non immerito, nunc acies trumpebant, nunc equos hostium gladio percutiendos, nunc clamando et animando, gestu et lingua redimebat officio: quod in*

personas hostium attentare inter irregularitatis periculum forsitan exponeret.

Gladium igitur vibrabat totus lociatus Antisiodorensis in hostium equos, non in ipsos hostes modestie, inquit Scriptor, Pontificalis non immerito, cum scilicet contra hostes prelati Sacerdotibus interdictionem sit.

Pari sane, fortasse licet generis alterius, excusatione se textit Philippus Droensis Episc. Bellovacensis, qui dum lociatus prelio antennis, 1196. ne Canonum oblitus videretur, clava hostes prostratere a Pontificali officio haud alienum putavit, Guillelm. Britto lib. 11. Philipp. pag. 237 :

Sic plerosque alios clava sterentibus eodem,
Militum super hos titulum pascuque resignans,
Accuraret operas eis forte Sacerdos
Genesise licitum, cui nonquam talibus inter
Eque licet, ne eade minus oculoque propheta.
[Non tamen est vetitum defendere regem suumque,
Dum non excedat positus defensionis factus.]

At Episcopo ab hostibus capto, cum summus Pontifex de eo liberando cum Joanne Anglie Regis ageret, precepit idem Rex, ait Matth. Paris, ob reverentiam Papae, ut lociata Episcopi exuta, ipsi Papae praeferantur, et decreverit : *Vide an tunica filii tui sit, an non ? Cui Papa : Non filius meus est, vel Ecclesia : ut Regis autem voluntatem redimetur, quia potius Martis, quam Christi Miles iudicatur.* Et Celestinus ipse Pontifex Epistola ad eundem Episcopum, dum adhuc captivus teneretur : *Præulem namque pacificum exuens Militem bellicosum induisti, clypeum pro infula, gladium pro stola, lorica pro alba, galeam pro mitra, lanceam pro baculo pastoralis, ordinem rerum et seriem pervertens, temerarius bojalasti.*

Ita prorsus constat damnatos semper ab Ecclesia Prælatos ac Sacerdotes, qui præliis interfere, licet bellicæ virtutis nomine interdum a Scriptoribus laudentur. Sed et Monachus Sangallensis lib. 1. de Carolo Magno cap. 34, ait, id saltem pacem fuisse Francis nostris, ut Clerici etiam militarent. *Quidam, inquit, diaconus juxta consuetudinem Cisalpinorum contra naturam pugnare solitus, etc.* Admodum porro simile videretur Bellovacensem Antistitem clava usum in prelio, exemplo Christiani Moguntini Archiepiscopi, de quo ita Albertus Stadeniensis. 1173 : *Christianus Moguntinus Archiepiscopus Imperialis aule Cancellerius et Sedis Apostolicæ Legatus, cum Brabantibus per Lombardiam et Thuringiam omnia depopulans, Bononienses invasit, et in eorum residens, indatus thorace, et desuper tunica hyacinthina, habens in capite galeam deauratam, et in manibus clavum triviridem, ipse in eodem prelio dicitur stridisse novem homines propria manu.*

Fuit tamen, cum contra Paganos arma exercere fas esset, nec Canonum sanctis contrarium censuere Prælati ac Sacerdotes. Hinc passim bellis sacris, ipsique interfere præliis, et in eis interdum cætos legere est apud Abbonem lib. 1. c. 2. de Bell. Paris. in Historia sacramum expeditionum apud Hovedenum pag. 635. Joivillam nostrum pag. 50. 78. Rodericum Totolan. l. 8. cap. 3. g. 10. Innocent. III. l. 15. Epist. 180. in Epist. Blanche Regine Franc. que habetur tom. 5. Hist. Franc.

pag. 427. etc. Mitto porro Episcopos, qui posthabitis Ecclesiæ regulis arma induere, præliis interfere, ut Adolphus ille Markensis Leodiensis Episcopus. apud Joannem Hoesemum cap. 12.

Eidem denique servitio militari Episcopos Anglicanos, post fustum Heraldum, expugnatamque majorem Britanniam, subdidit etiam Guillelmus Nothus. Matt. Paris ann. 1070 : *Episcopus quoque et Abbas omnes, quæ Baronibus tenebant, et eatenus ab omni servitute seculari libertatem habuerant, sub servitute statuit militari, innotatis singulis Episcopatus, et Abbatibus pro voluntate sua, quot Milites sibi et successoribus suis, hostilitatis tempore, voluit exhiberi, et rotulos hujus Ecclesiasticæ servitutis ponens in thesauris, multos viros Ecclesiasticos huic constitutioni pessime reluctantes, a regno jugavit.*

Id tamen haud omnino in Anglia insolens ante Guillelmi ævum videtur fuisse : siquidem Statuta Regis Angliæ, tribus tantummodo causis, secularibus obtemperare preceptis Abbates jubent, rata videlicet expeditione, pontis, arcis constructione. Ad hæc forte, subsidia militaria, non ipsa servitute spectant, a quibus sub ann. 1267. Anglici Clerici sese exuere conati sunt. Nam cum a Rege peteretur, ut omnes Clerici tenentes Baroniam, vel laicum feudum, personaliter armati procederent contra regios ad-versarios, vel tantum servitium in expeditione Regis invenirent, quantum pertineret ad tantam terram, vel tamenentum : ab his responsus est, quod non debent pugnare cum gladio materiali, sed spirituali, scilicet cum lacrymis, et orationibus humilibus et devotis : et quod propter beneficia sua tenentur pacem manutenere, non bellum, et quod Baroniam eorum ab elemosynis parvis stabilire erant, unde servitium militare non deberent, apud Matth. Paris pag. 675. Vide Gol. Prynneum in Libertat. Angl. tom. 5. pag. 339. 1008. Atque hæc de Episcoporum expeditionibus, seu obligatione eundi in Hostem, dicta sufficiant, quæ forte licet prolixiora; haud injucunda fortæ lectoribus erunt, cum haud passim obvia ac trita sint.

Hostis sumitur interdum pro ea præstatione, quam tenentes ac vassalli domino exsolvent in belli somitus. Vetus Consuetudo Normanniæ MS. 1. part. sect. 3. cap. 7 : *Ost aucune fois est dit une aide de deniers, que le Prince de Normandie fet commander à fere et à lever par toute Normandie, selon la faculté et le poer de chescune persone. Et fet l'en tele aide pour aucune raison fere, que il convient fere par le brevoit et pour la nécessité del Prince et des Barons, etc.* Ejusmodi porro præstatio fiebat sæpe pro ipsa Hostis exemptione. Vetus Inquestia apud Lovettum tom. 5. Hist. Bellovac. pag. 384 : *Dicit quod Rex habet Communiam ad ducentam eam in chivalcatum, vel extra exercitum : et si non vult, accipit inde denarios : et audit, quod aliquando inde Rex accepit mille quingentas libras, et aliquando minus. Vide Herebannum.*

* Quæ præstatio, Auxilium seu Aide d'host appellabatur, ut apertius docet eadem Consuetudo Latine scripta cap. 25. part. 1. ex Cod. reg. 4651 : *Exercitus*

autem quandoque dicitur Auxilium d'pecuniale, quod concedit princeps p' annuam, facto exercitus per quatuor dies servitio, baronibus et militibus (ab eis, qui tenent de eis feudum locale, vel d' tenentibus suis in feodo locale).

¶ Ad Hostem Solvere, in Codice MS. Irmonis Abb. Sangerm. fol. 15. reser. *Solvit ad Hostem de argento sol. 11. et denarios sol. 1.* Ibidem fol. 11. v' : *Maus ingenuis qui solvant omni anni ad Hostem corvi VI. Passim occurrit ibi.*

Hostis TEMPORALIS. Capitulare 2. an. 813. cap. 9 : *Habentur lorici, vel pili, et temporalium Hostem, id est, attivo tempore, i. tempore definito, iustate scilicet, in exercitum pergant, in eoque permanent.*

* Hostis MUNDANA, Expeditio militum quolibet; quod seculares principes p'petet, sic dicta. Chartul. Celsian. c. 34 : *Si de illa substantia, quam monachi illam mansionem aut in curtem nostram, aliquod, extra Hostem mundanum, per nullum (ullum) hominem perdidit, vel alio ego faciam emendum.*

HOSTIATUM, Idem quod Hostis, seu necessitas eundi in exercitum. Charta Brengarii Regis Italiae ann. 904. apud Hovedenum in Episcop. Bergomensib. : *Nolo si avens soveat in nos judgements, ad nos la volas deterrimere. Duncques nos establissim promierement, que se aucuns soit amonnesté dou Roi, qu'il voise en l'ost, etc.*

EQVATIVIO, Similitudo. Charta Ludovici VII. ann. 1275 : *Præter jacere nostrum exercitum, et Equitationem.* Alia ann. 1180. apud Hemerum in Ang. Viromand. : *Simines Fricci debent mihi tales exercitus Equitationes, quales homines alii Viromandici, qui sunt in adventibus meis. Alii aut 1093. tom. 11. Spicilegii Acherini : Equitationem aut servitium exercitus, etc.*

EQVATVIA, Eadem notione, in Spec. Saxoni. lib. 2. art. 12. et in Tabul. Monasterii S. Dionysii Novigenti f. 23. in Charta ann. 1232. apud Hemerum in Angia Viromand. pag. 213.

EQVATVUS, Tabularium Cluniacense Charta 335 : *Homines Monachorum dicit Equitatum et exercitum.*

CAVACATA, Statutum S. Ludovici ann. 1255. cap. 20. de Ballivis : *Cavacata est torquenda pecunie causam non mandatis, ad ea causa tantummodo necessaria. Catalogo Militum, qui venerunt contra Comitem Fland. ann. 1271. tom. 5. Histor. Franc. pag. 554 : *Hugo de Arpajune Baro dicit, quod ipse debet Dno Regi hominibus et armamentum fidelitatis : ost seu Cavalcatione debito non debet, etc.* Statuta Montepensini Petri Regis Aragon. ann. 1204 : *Hut Cavalcationem habet Dn. Montepensinus.* Statuta Massiliensis ann. 1257 : *Cavalcato fient D. Comit. et D. Comitissæ, ac eorum successoribus per 40. dies. Vide Catalogum Hist. Tolosana pag. 36. Chronol. Episc. Lodovensis pag. 232. Occurrit crebro in Chartis.**

CARALLIVIO, Charta foundationis S. S.

in Yasconia apud Marcam. l. 3. Hist. Anon. cap. 8. n. 1. et cap. 11. n. 5: *in hostem, nec in Caballationem esse*

CHATEAUCHIEU. Charta ann. 1237. ex Tabul. Campan. Thuanus f. 183: *Quod homines de Congi debent tunc cum ad exercitum de Chavechium. Ibid. fol. 323: Exem-
ptus ab urbis, terris, et gubior, et ab
talis, et demandis, Chavechium, et
vici. Diploma Edwardi I. Reg. Anglie
Prioratus de Ponte Fermoy in Hibernia,
2. Monast. Angl. pag. 1045: *Abique
servitio et exactione... et obsequio... co-
adjuvare, homines vel equos... vel
in exercitum, vel in Chaveche, id
est, Chavechiam. Vetus Consuet. Bri-
tann. art. 133: Il n'appartient pas à la
seigneurie en ost, ne en Chavechie, où il
y a d'armes. Occurrit passim.**

**HOSTIUM, Hostis, exercitus, bellum,
regio.** Leges Henrici I. Regis Angl.
31: *Si Rex in Hostio, vel in ipso sit
esset. Perperam hostio scriptum pro
hostio, in cap. 80. Chronicon Avenne
116: Constant, quia in Hostio multa
sua patratu sunt. Galli dicent: En
est compagne. Andrea Marcianensis in
Hist. ann. 1093: Eminabant in hoc Dei
celes Dux Lotharinga Godefridus, et
alii eius. Laurentius Leodiensis in Hist.
Gegor. Virindensium: Quomodo
vix villam et Ecclesiam ab Hostio Epi-
scopo angeli concremavit. Infra: Rainaldus
villam aditus mox contrahit Hostium, etc.
Talis exceptionem opponere, in iudiciis,
quæ executionem pro defectu allegat,
constat. Sienl. lib. 2. tit. 20.*

**HOSTES BARRIE, adnuatæ, denun-
tiae.** Vita Bannæ, in Bannum 1.

HOSTES. Capitulare 2. art. 813.

10: *Et unusquisque Hostiter sit para-*

us, et omnia utensilia sufficienter habeant.

Hostil. Pipini Regis Italie cap. 37: *Hoc*

erant hostiliter in solatio, etc. Hinc

Landuensis: Et si munc in proximo,

Hostiliter omnes bonitati fuissent in Re-

stitutum. Annales Francor. Bertin.

1169: *Populus autem in hostem denun-*

tiat interim paratus domi residet, usque

ad necessum fuerit, et Rex demandaverit,

Kal. Sept. Carnutum Hostiliter veniat.

12: *Et reliquum populum regni sui para-*

te præcepti, quatenus mox, et ipse

congregari præparat movere Hostiliter possint.

Hostium Bibl. in Hist. Eccles. pag. 119:

Hostiliter castra metatus est. Et

118: Exierunt Hostiliter, et usque ad

portum murum venerunt. Ubi Theophanes

est commemorat: Galli dicent, Et corpus

Hostiliter.

Hostilitas, Bellum, tempus belli. An-

on. Franc. breves ex Monast. sancti Na-

stasii ann. 740: *Sine Hostilitate illa. Ubi*

Paulus alii, hoc ann. et 781. 790: Sine

Hoste fuit hic annus, ut ante 750. Sine

Hoste, Concilium Veronense anno 755. can.

1. Nulla abbas... extra Monasterium li-

citatum habeat exire, nisi Hostilitate cogente.

Hostium Synodale de Treuga Dei, post

Concilium Ilsenbonense anno 1080: Ceterum

hoc pœce nullus, nisi Rex aut Comes, An-

tipatris caballationes, aut Hostilitatem

inducit, et quicunque in caballatione aut

Hostilitate Regis fuerit, etc. Adde Matth.
Paris ann. 1070. Buzelinum in Gallo-
Flandr. pag. 517. etc.

HOSTILITUM, snmitur pro præstatione
ad bellorum expensas. Hostilis exactio,
apud Hincmarum Remensem Opusculo 15.
§ 14. Chartæ Ludovici Pii et Caroli Calvi
Imp. apud Harlufium in Chron. Centul.
lib. 3. cap. 3. et 7: Aut paratus, aut bel-
licium, aut Hostilium, aut alias quasi-
libi redditiones exigere aut exactore præsta-
mat. [Cod. Irminonia Abb. Sangerm. fol.
58: Habet Adalbertus in Belone manum,
solvit de Hostilicio denar. vi.]

† **HOSTILITARIUM.** Eadem notione. Idem
Codex Irminonia MS. fol. 82: *Amalbertus*
colonus... tenet manum unum ingenium...
excepto Hostilicario solvit stiliter et porcu-
retum. [†† Guarardo Boum præstatio in rem
bellicam exsoluta.]

HOSTILITUM SOLVERE, quod appellabant
Materie, cum boves, aut minora pecora
villici mactabant, alimento dominis futura,
sic placuisse nti; sin minus, pretium pro-
bus offerebant. Ita Browerus lib. 8. An-
nal. Trevir. cap. 472. r. Edit. ex veteri
Glossario Præmiensi. Polyptychus Floria-
ensis: Habet in illa villa factus, id est,
manus 60, solvit unusquisque de Hostile,
id est, pro bove sol. 3. et porcos 3. aut sol.
2. etc. Infra: Debet unusquisque pullos 3,
cum ovibus 15, de vino sext. 13, corbadas 2,
unamquecumque cum sex bouibus, et tertium
corbodem cum 3, pro Hostilitate den. 19, pro
carropera den. 3. Polyptychus S. Remigii
Remensis: Teutlagius ingenuus solvit in
Hostelicia den. 8, pro bove agnens den. 1,
de ligno carros 3. Aliibi: Berianus solvit in
carbo de spelta modios 12, in Hostelicia den.
8. Occurrit ibi pluries. Charta Caroli
Simplicis ann. 26. ex Tabular. S. Corneli
Compend. Dedimus nomam de Hostilitate, et
decimam de teloneo mercatorum nostri.

HOSTILENSE, Eadem, ut videtur, no-
tione. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. pag.
31: Et de omnibus redditionibus, quæ ab
hominibus memorata matris Ecclesie reci-
piuntur, excepto Hostilense, id est, de bubus,
et confecto ad caros construendis. Et pag.
144: De pastione, et alii modus 371. de Ho-
stilenze, argenti solidos 149. Vide Acta Epi-
scoporum Cenoman. pag. 166.

HOSTENDITIUM, Hostenducis, Germ.
Hostendintz. Seruitium bellicum, quod
vassallus domino præstare tenebat: vel po-
tius ea præstatio, quæ a vassallis domino
fit pro hostis, seu belli sumptibus. Baratus
e lib. 4. Feudor. tit. 48: *Constituit Con-*
radus in Hostenducis petendis, ut licet do-
minus Hostenducis petere, nulla præsci-
pione obstante. Hostenducis dicuntur adju-
torum, quod faciunt vassalli, dominis Ro-
nam cum Rege in hostem pergentibus,
quando cum eis non vadunt: verbi gratia in
Longobardia 12. den. de modio (terre), in
Theutonia tertiam partem fructuum facta
computatione fructuum unummodo ejus anni,
quo hostem faciunt. Vide Heribannum.

[* Lib. 2. Feud. tit. 48. § 1. tit. 55. § 1.

Italaut. Glossar. German. voce Hersteuer

cap. 888. et supra Adoba.]

HOSTEMAXIMUS, Vir militaris, qui hostem,

seu servitium militare debet domino. Vide

Foros Morlanenses sub finem apud Mar-
cam lib. 5. Histor. Bencharn. cap. 1.

*HOSTISIA, Hostislarie. Vide in Hospes.

*HOSTIPICES, Aruspices, in vet.

Glossar. ex Cod. reg. 7641. quod hostias

inspicant.

*HOSTITIUM, Hospitium, domus.
Charta ann. 1733. apud Lobinellum tom.
3. Hist. Paris. pag. 25: *In qua terra S.*
Medrici sunt quique Hostitia cum eorum
perennitatis. [†† Polyp. Irmin. Br. 34. sect.
159: Hostitia 4. quæ solvant denarios 4.
unumquodque.]

† **HOSTITOR, janitor, portitor. Gloss.**

Isid. est Ostitor, pro ostiarius.

† **HOSTIUM, pro Ostium, sæpius oc-**
currit; a porta nihilominus aliquid differre
innouat Instrumenta. Chartularium S.
Vandregesii tom. 1. pag. 810: Dedit et
concessit... totam portem illius domus mee
steuti se præparat in longitudine et latitu-
dine que est a clausura usque ad vivarium
cum Hostia. Charta apud Modus Formul.
Anglic. pag. 139: Concessit prefato Waltero,
hecciam et legitimam prestatam omnes do-
mos in dicto messagio sine adfectu poster-
itati, a summo usque deorsum, et totum
murumque, petram regularem, et lapides
murorum dicti messagii, cum portis, Hostiis,
et fenestris, etc. [† Vide supra Hostioria 2.]

*HOSTORIUS, Avis venatoria, astur,
Gall. Autour, alias Hostour. Pactum inter
comit. Montisf. et episc. Agen. ann. 1217.
in Reg. 30. Charoph. reg. ch. 16: Dabit
in mutatione comitis seu episcopi accepta-
mentum in recognitione domini, unum Ho-
storiarium. LII. remiss. ann. 1413, in Reg.
166. ch. 393: Symon de Bouainville
excusare statim approposito a me hays, tenent
son Hostour sur son poing, ... ledit
Hostour vola jus de son poing. Unde
Hosticr, qui ejusmodi aves curat, in
alii Lit. ann. 1307. ex Reg. 152. ch. 298:
Comme ledit Jehan eust ven Symon de la
Mote Hosticr d'icellui nostre conseiller,
etc. Vide supra in Astur et Hostorius.

*HOSTOLENSE, Charta Caroli Simp-
licis, apud Castellum in Hist. Occitanie
pag. 773: Si vero infra istos vel alias villas
ejusdem Ecclesie homines Hostolenses vel
Hispal fuerint, aliquidque sui faci inde
exigere debet, totum ad opus sanctæ matris
Ecclesie Narbonensis fere perpetuo conced-
imus obtinendum. Ita in illa ejusdem
Regis pag. 777. At in Charta Odonis Regis,
descripta pag. 749: Hostolenses scribitur.
Ubi Hostolenses, et Hostolenses, videtur
dicti hospites, seu advenæ ac peregrini.]

*HOSTORIUM, Lignum quo modius
æquatur, Prisciano. Joannes de Janua:
Hostorium, lignum quo modius vel
sexarius æquatur, illud videlicet lignum
quod ducitur super mensuram, ut si quid
ibi superfluum est remouetur, ut si quid
deest suppletur. Acta Coronationis Maxi-
milianii in Regem Romanorum: Intrans
avenam cum equo suo usque ad pectus equi,
habens unum modium et Hostorium, sive
baculum argenteum in manu sua ad me-
surandum avenam. Gloss. Lat. Gall. San-
germ.: Hostorium, Rotore a rere bē que ten
mesure.

*HOSTORICUS, Avis venatoria, Astur,

Gall. Autour. Computus ann. 1202, apud

D. Brussel de Usu feud. tom. 3. pag. cxc: *Renodus falconarius, pro duobus Hostor et uno falcone, et pro custodie a prima die Martii usque ad festum S. Johannis de vividibus, v. dubus minus, ix. l. et xi. s. et viii. d. Hostor, in eodem Computo pag. cxvi: Symon Lambekinus et Jonane, et vi. Hostores et vii. falcones, Vide Hostor.*

† **HOTREANTIA**, Præstatinis species que domino feudali debetur; eadem videtur que pro facultate sui consensu, quem dominus præstat vassallo, pro alienando feudo, exsolvit: forte a Gall. *Octoier*, Charta Oliverii Abbatis S. Johannis Angeriac. ann. 1298: *Omnes vendit, et Hostreantia ac honores, deestitiones et investitiones et ius eorumdem Abbatis et Monasterii predictorum in solidum sunt et erunt. Vide in Casolare 5.*

† **HOTRICLINIUM**, f. pro *Austriaculum*, Conclave versus Austrum; si tamen legendum non est *Claustriclinium*. Epistola Petri Canonici Noviom. ad Eustachium Abb. S. Eligii ann. circiter 1120. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 668: *Seguunt igitur ferta Sanctimonialis civitatis videntes per sanctum Hostriclinium pluviam non cessasse, similiter asserentes se reliquias supradictæ Potestatis assignatas habere, iterum per præcones et tubicines indicto jejuniis, plebe adeacta, suam iterato sancti processionem.*

* Nomeo corruptam ejusdem sancti presbyteri Lemovicensis, qui *Austriaculum* appellatur.

† **HOTRICUS**, Idem quod supra *Hostorius*, Charta ann. 1425. apud Kennett. Antiq. Ambrosden. pag. 569: *In capite per verjuntum mutandi unum Hostricum domini Regis, vel illum Hostricum portandi ad curiam domini Regis.*

† **HOTRIARIUS LAPIS**, apud Joannem de Beka in Egilbodo Episcopo Traject. 13. Locum vide in *Superalture*.

† **HOTCHPOTN**, Vux fori Anglici, significans rerum hereditarium et bonorum collationem inter fratres, quorum alii vivente parente per donationem propter nuptias partem jam adepti sunt, qui si ad paternam successionem accedere volunt, tenentur res donatas in communio conferre, ut inde cum aliis fratribus, quibus nihilium in partem cessit, legitimam viam ipsi debita auferre possint. Nostris *Report de marriage*. Est autem hotchpotn vix mere Gallica, que escariam ollam motam, versatam et concussam significat, aut certe ejusmodi condimentum, quod in olla ex pluribus carnibus et escis invicem misitis et confusus conficitur. Vide Littleton sect. 267. 268. etc. Rastallum, et verb. *Faderium*. (* Placit. anno. 2. Edward. I. in Placit. Abbreviat. pag. 274: *Fulco frater ejusdem Henrici, qui habuit custodiam dicti Henrici ex dono Regine conceit quod omnia tenementa que tenet de hereditate fratris sui una cum dote Alicia uxoris ejus penerunt in Hotchpot, et quod Fulco habuit a. partes et Alicia tercium, etc.]*

* **HOTELLUS**, Mensura frumentaria species, Gall. *Hotiel* vel *Hotiel*. Charta pro monast. S. Nicolai prope Tornacum ann. 1374. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 523: *Legaverunt sex rascias et tres Ho-*

*tellos avenæ. Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 123. ch. 221: Comme . . . Pier-rart de la Croix este demandé à l'exposant l'argent pour le cusaige de sept Hostiaux de pain, montans environ trois sols. Tournois, etc. Charta ann. 1408. in Reg. 163. ch. 123: Pour six cent de terre ou environ . . . doit par un quatre Hostiaux et le comble d'un Hotiel d'avoine. Vide supra *Hot*; unde fortassis *Hotellus*, quantum sporta dorsuaria ferri potest. Vide *Hotus*.*

† **HOTOTER**, Vide *Hostorius*.

† **HOTOLBENDER**, Andreas Sueconis lib. 4. Legum Scanie cap. 8: *Si qui vero ad emptiois vel alterius acquisitionis se converterit allegationem, ne bonis carvant, que aliorum villas sic ostensum est adferre his, qui tali remedio possessionis commodum sunt adepti, sacramentum defensionis per seipsum singulos primo promittuntur inchoare, restandum tantum per auditorem, quos Hotolbender lingua materna nominat, adimplere.*

† **HOTES**, Mensura frumentaria, forte pro *Hotus*. Charta Roberti Frisii Comitis Flandrie ann. 1085. apud Miræum tom. 2. Diplom. Belgic. pag. 1137: *Ad hospites recipiendos centum et sexaginta Hotes avenæ, et novem libras. Vide Havotus.*

† **HOVA**, *HOVATAT*, Vide *Haba*.

* **HOVALES**, Qui tenent curiam, idem qui nostris *Scabinii* dicuntur. Diar. Frat. Minor. in Wisby Gotlandie apud Ludevig. tom. 9. Reliq. MSS. pag. 196. ad ann. 1416: *Obsecleret famosissimum castrum Mariborgh et alia castra, pro protectione Hovalium et civium eo tempore obtinerent etc. Vide Houemanni et in *Haba*.*

† **HOVAWARTH**, [Custos curiæ.] Vide in *Cant.*

† **HOUBA**, Vide *Haba*.

† **HOUCILLUS**, Ocrea, Gall. *Bottine*. Arrestum Parlament. ann. 1377. ex Tabul. Sangerm.: *Quod secundum antiquos usus et observantias ipsius Monasterii conservaverit . . . percipere et habere per manus mercatorum dicti Monasterii . . . frocos et coucellus de broella, botas, ocreas seu Houcellus. Vide *Osa*.*

† **HOCCIA**, Vide *Housia* et *Osa*.

† **HOVELTE**, Homines proprii. Liber redditum Episcopalis apud Schiller. in Gloss. Teuton.: *Item homines jure proprietatis eidem curie allententes, qui vulgarij dicuntur Hovelte, tenentur ad annum contributionem duobus vicibus in anno, videlicet in Februario et Autumno. A Teuton. Hof, hove, proprie Proaulium, item et Curtis, curia, prædium.*

† **HOVERISS**, Curtis ruptura. Vide *Oberos*.

* **HOVER-JUNGEREN**, Gloss. Cæsar. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 676. col. 2: *Sciendum est quod quæcumque femina ecclesie nostræ propriis servos dixerint et ex illis filios genuerint; quod illi filii omnibus diebus vite sue servi permanebunt nostri, qui vulgo vocantur Hoyer-jungeren. Vide in *Haba*.*

* **HOVESTAT**, in iisdem Gloss. ibid. pag. 671. col. 1: *Aream appellamus Hovestat. Vide Hovestat in *Haba*.*

* **HOVET-LUDE**, Idem quod *Hovetele*,

ibid. pag. 684. col. 1: *Homines illi an-nentes, qui appellantur Hovet-lude, a commemorantes, solvunt de capitibus suis annuatim, vel circiter hoc, quia infidelis est.*

† **HOUETMANNI**: Sic judices Groningæ appellantur, quos circa ann. 1400. oblatendo tributo per agros præfuisse, quemadmodum per urbem Consules, dicitur Ubbio Emmius in Groninga pag. 74. h. 173. ubi et *Cameræ Houetmannorum* innotuit.

† **HOVIA**, *HOVIRA*, Vide *Haba*.

* **HOULA**, Ludi genus, quod globuli ligneus clava propellitur. Lit. remis. ann. 1152. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 509: *Cum habitatores Fontana-burg, in mediis campis . . . congregati de quædam ludam, vulgarijter nuncupantur; Houle, fuissent, etc. Sed legendum sit: usiam vocem nuncupatum chole. Vide supra *Chaulda*. Houle vero et Houle partem vulgo vel securis aversam, quam vulgo de appellamus, significare videtur, in aliis Lit. ann. 1426. ex Reg. 173. ch. 401: *Icellai Colot tira un coustel à charnois, qu'il portoit, et en Froppa scelle femme de Houle en la temple. Lit. remis. ann. 1311. in Reg. 148. ch. 34: Icellai chamois-donna audit Pierre un cop ou deux du Houle d'une hache ou congaie, et si lui donna sa outre cop du taillant.**

† **HOULARIA**, Vide in *Haba*.

† **HOULKENHINE**, [Familiaris, domesticus famulus.] Vide *Agelene*.

* **HOUPERA**, Poniculus vestis ornamentum, Gall. *Houper*. Comput. MS. fabri. S. Petri Insul. ann. 1506: *Item eadem mulieri pro refectione 48. Houperon servitium indumentum puerorum, pro puerilibus 2. sol. et pro aliquibus fragris item simul, 100. sol. Lit. remis. ann. 1469. in Reg. 196. Chartoph. reg. ch. 163: *Lequel se print à la Hoppe de la robe d'hois Remonte, etc. Neque aliud esse videtur Houperole, in aliis Lit. ann. 1418. ex Reg. 171. ch. 251: *Lequel Basquet prist au sieur Jehannin par la Huarcole de son oncle et de sa houppelande.***

* *Houppery* vero, Furium subdole plebein sermone significare videtur, in Lit. remis. ann. 1403. ex Reg. 158. ch. 11: *Alord n'emois clochemant de l'église de St. Quentin en Vermandois et Gerat Cur. Quantis clochemant de la dite église, ne pouvoient l'un à l'autre de ce que il les semblaient que le sénéchal de la dite église, avoit mal païé leur salaire ou desservi de deus sols ou environ: . . . icellui Alord dist, . . . quant le Canus clochemant vint, et on lui faisoit aïnel, il s'en vint bien récompenser; . . . il faisoit le Houppery, et des clerques que il alamoit, il estoit chascun un pouce ou deux ou desus, et ainsi se prioit d'eulx.*

† **HOUPPELANDA**, Vide in *Hopelude*. **HOUPDAGUM**, a vulgari *Houder*, Tabulatum, quod ex Hardicia seu cithibus ligneis compingitur, sic dicitur Gall. *Rehault*. Comput. MS. fabri. S. Petri Insul. ann. 1519: *Corpenarij, f. Houppardus factis in circuitu Crucifixi, lib. Vide infra *Hourdum*.*

* **HOUREDA**, Cratibus seu alio quo

amento muniere, Gall. *Horder*. Lit. ann. 1358. in Reg. 86. Chartoph. ch. 109. *Cui Americo miles prænatus sic respondit: Expecta, ego te reperiatur, ubi tu non cras ita fortis* *Boardatus, cum dictis Americo foret dum duno tunc temporis circumdatus et* *hinc, propter quod ipsum nequibat ar-* *gere aut eum accedere quinguo modo.* *Richard. paragr. 122: Le Gruc si re-* *mencherat la ville à Rehorder . . .* *in omnes nulle ville ne fu si bien Hordée.* *Patrum MSS.:*

(si de long garde, de près got,
si qui bien se Hordet et elot,
si puti dormir seurement.

* *Hoc Se Horder de compaignon, Alio-* *no comitatu et subsidio se muniere. Lit.* *ann. 1413. in Reg. 167. ch. 134:* *vill Simon se Hordet de compaignons* *pro de ploncons et autres bastons et lui* *in arc. Unde Horder, Instructus,* *instans, Gall. Gerni, chargé, in aliis* *ann. 1415. ex Reg. 169. ch. 60: Gern* *seu très bien garnis et Horderes de plu-* *ce. Vide infra Hurdur.*

* *HOUDUM, Tabulatum, Gall. Echa-* *tot, aliis Hout, Comput. MS. fabr. S.* *1411. ann. 1367: Item datum pro* *franchisillis pro Houdo ligando, viij.* *lib. . . . Item pro caritis pro le Houdrich* *nois, etc. Alius S. Vulfr. Abbavil. ann.* *1411. fol. 9. r^o: A capellanus hujus ecclesie* *per parte sua Houdis ludis Passionis, et* *la lauridus dicti ludis dant, viij. lib.* *1411. Reg. S. Petri Duac. ad ann. 1472.* *De sollemn ingressu Duacum Caroli* *aug. burg. fol. 110. r^o: Et y avoit tant* *la lulte rue Notre-Dame comme au* *lulte, rue Hout, ad avoit les neuf* *hous des neuf preule, par seigneurie nos* *Ch. Chartul. Corb. sign. Cesar fol.* *36. v^o: A esté donné congie . . . pour* *une Houst sur rue, et pour donner* *faire la feste Dieu et monseigneur S. Ysaac.* *currit preterea apud Math. de Cou-* *tero in Carolo VII. pag. 670. ut et pro* *cano seu sedili, ibid. pag. 666. et 669.* *Vide supra Houdingum.*

* *HOUCRIUM, Districtus vel septum.* *Supra Hordare. Libert. loci de Insula* *1309. in Reg. 74. Chartoph. reg.* *S. 365: Nec pedagium seu horngium* *huaria castri et castellanie de Burdellu* *se compellantur. Nisi legendum sit* *pro, per compendium scripto, pro* *nois. Vide supra Honorium 1.*

* *HOUSAROLD, Idem quod mox Hou-* *de Monast. Anglie. tom. 3. pag. 633:* *auditor concessionem quam idem Will-* *elm de Lancaster fecit eidem (Abbat) et* *vicariis de Cokerand et eorum tenenti-* *ville de Girstand, tam qui essent* *et qui fuerunt, de Housabold et Hoybold* *in omnibus aliis libertatibus eidem ville* *tributibus.*

* *HOUCBOTTE, Lignum, quod ex indu-* *lis Legis conductor de conducto pra-* *cedere et asportare licet in redium,* *quo, aratrique sui refectionem, etiam* *retribuitur gratis. Charta Feodi* *143: Et habebat idem B. Housbore,* *et caribote de arbore et bois dicti* *competenter, ac etiam firebote ruti-*

nalide de ramis et scissione arborum, abque *projectione vel cimatione carumdem, et ab-* *que vasto seu destructione faciendo in e-* *odem manerio, etc. (Charta ann. 1262. apud* *Kenet. in Antiquit. Ambrosen. pag. 259:* *Concessi etiam predicta. Aliud heybotum* *et Housbotum in dominiis bascis meis de Aste.* *Alia ann. 1363. ibidem pag. 497: Dicunt* *etiam quod de antiquis consuetudinibus habent* *Housbote et haybote in bosco domini.)* *Vide* *Dugdum in Antiquitatib. Warwicensib.* *pag. 665. et Rastallum in hoc verbo; et* *supra in Huga, Haybote.*

* *HOUSSELLUS, Tibiale, erurale, ca-* *liga, Gall. Houseau, Huese, apud Ville-* *hard. paragr. 116: Marchuflux chmupa ice* *Hueses vermoilles. Unc Hueses de chieus* *sols, in Ch. ann. 1286. ex Chartul. Na-* *mure. in Cam. Comput. Insul. fol. 42.* *v^o. Lit. remiss. ann. 1350. in Reg. B.* *Chartoph. reg. ch. 433: Cum dictis expo-* *nens emisset certam quantitatem Housse-* *lorum sive cativorum, quorum aliqui erant* *perfecti et aliqui imperfecti. Alia ann.* *1358. in Reg. 87. ch. 62: Cum Gaufridus* *Gassini a potre suo instanter petisset, ut* *quendam tibialu vel Housseles eidem habere* *feceret, . . . pro eundo in quadam equita-* *tura seu exercitu, etc. Triguehouse, eodem* *sensu, in aliis Lit. ann. 1419. ex Reg.* *189. ch. 380: Deux Triguehouses de nout-* *che, qui le suppliant nvoit enrolles nature* *de ses jambes. Hinc Houser, ejusmodi* *caligas induere. Lit. remiss. ann. 1401. in* *Reg. 156. ch. 84: Ils furent d'accord que* *ledit Anthoine se Houseroit et esperonneroit* *et feroit semblant d'aler dehors. Alia ann.* *1474. in Reg. 195. ch. 1520: Ainsi que le* *supplient estoit en l'ouvrouer d'un cordon-* *net pour soy Houser pour aller au gibet.* *etc. Unde Deschensier, Houscelus exuere.* *Lit. remiss. ann. 1409. in Reg. 164. ch.* *71: L'exposant se fust desvestu et Deshoué,* *etc. Alia ann. 1410. ibid. ch. 205: En* *laquelle hostellerie, après que le supplient* *se fut logié et qu'il eut esté Deshouse, etc.* *Desoucer vero, pro Spoliare, diripere,* *inter Probat. ult. Hist. Treorch. pag.* *267:*

Cuife de Grôte Humbert,
Qui conduisoit Cadey Bernert
Frere du comte d'Armignat,
Et Emery de Soterai.
(Qui ont le pays Desoucé,
Et mis du tout en pourcé.

Vide Ous.

* *HOUSER, Instruere, munire. Reg.* *Phil. Aug. sign. 34. bis in Chartoph. reg.* *part. 1. fol. 95. v^o. col. 2: Magister Me-* *thaus et Alardus habebunt i^o. lib. Paris.* *pro . . . facienda les bars super quatuor* *tornelles et propter illas tegendas et Hou-* *sendas et porta tegenda de tegula. . . . Et* *facient palicium fossati xij. pedes altitudinis* *super terram et posternam, et debent Ho-* *user extra, etc. Nisi sit pro Tegere, ope-* *rire, a veteri Gallico Houscher, eo intel-* *lectu. Vide mox in Housa.*

* *HOUSIA, Houcia, Tunica talaris, Gall.* *Housse, quam vocem vulgo tribuimus* *equorum instratis, vel lectuariorum corti-* *nam strugulis. Statuta Collegii Navarri* *Paris, apud Joannem Launolum in Hist.* *ejusdem Collegii: Nullus habitum deferat,*

nisi tabaldum seu Houssium longam de bru- *netina, etc. Occurrit ibi pluries. Statuta syn-* *odalia Guillelmi Majoris Episcopi Andea-* *vac. ann. 1298: Inhibetur, ne Abbotet,* *honachet, Priores, et alii Religiosi . . . Hou-* *cias et elochas deferre presumerent. Statuta* *Synodalia Joannis Episcopi Leodiens.:* *Præcipimus, quod nec monachi neri, nec* *Canonici regulares in Hassis (sic in MS.) vel* *tabardis equitent. Charta fundationis Do-* *musi Dei Tornodorensis ann. 1293: Et* *cum domum exterius, superpellicia, vel ca-* *pas clausas, vel Houcias deferant. [Testa-* *mentum Remigii de Summa vera ann.* *1360. ex Tabular. Capelle S. Yvonis Paris:]* *Item Jacobo Redello suam capam cum Hou-* *cia curtin et capacio foratum de variis.]* *Occurrit pluries, præcipue in Ordine,* *quom tenet Universitas Paris, in delatione* *Corporum Regum Francie in libro viridi* *Novo Castellii Paris. fol. 47. Vide Herga.*

* *Hecia, Housia, Eadem notione.* *Fundatio Collegii Blesensis ann. 1326. apud* *Lobinot. tom. 3. Hist. Paris. pag. 376:* *Theologi vero et Canonici Hucius longas,* *et Baccalarii cappas habebant honesti coloris.* *Statuta ejusd. Collegii ann. 1466. ibid.* *pag. 382: Ordinnamus quod vos omnes et* *singuli habentis longas Hucius sive cappas* *honesti coloris. Adde pag. 389.*

* *Stat. eccl. Attrebat. cap. 1. ex Cod.* *reg. 1610: Ad sanctum synodum honeste* *veniant; prelati videlicet . . . seculares su-* *peruniculatos et wardicolas induti, clausis* *vestimentis, puta Houcis vel in capis.* *Comput. MS. ann. 1239: Pro barnilis ad* *Houcias ad equos stabulorum, xxvij. lib.* *Houce, in Stat. ann. 1363. tom. 3. Ordini.* *reg. Franc. pag. 648. art. 10. Totum,* *scilicet Housier, in Officiis, curat, dicit.* *Clarom. ann. 1490. Housieria, eodem* *sensu, in Lit. remiss. ann. 1390. ex Reg.* *154. Chartoph. reg. ch. 168: Trois quar-* *ters de drap avec un Houscelin de erudal* *rouge à une manche brode. Quomodo etiam* *legendum puto pro Houscelin vel Hous-* *celin, in aliis Lit. ann. 1403. ex Reg. 158.* *ch. 72. Houc de burel, in Ch. ann. 1384.* *tom. 2. Probat. hist. Brit. col. 484. Deni-* *que Houche apud Reclus. de Molens MS.:*

Houches, mastous, chappes fourrées,
Hinc Houchier, pro Opere, in Stat. ann.
1390. tom. 7. earumd. Ordin. pag. 565.
art. 11: Que nuls ne puint Houchier
archans aucunement de cuir de monton.

* *Ejusdem quoque originis vox Hous-* *poillier et Houspoillier, Colo, predicator,* *spoliator. Lit. remiss. ann. 1481. in Reg.* *206. Chartoph. reg. ch. 745: Aucuns* *mauvais garçons, pillars et Houspoilliers,* *etc. Math. de Courciaro in Carolo VII. pag.* *540: Mille hommes de guerre, au plus,* *tous gens de bonne étoffe, sans les Hous-* *poilliers, fourragers, et autres gens de petit* *estat. Inde etiam Houspigner, vulgaris* *Houspiller, Aliquem agere, per vestem* *apprehendere et succutere. Lit. remiss.* *ann. 1377. in Reg. 112. ch. 45: Coléon* *Lambin et Martinet vindrent courir sus audit* *Roguet et tellement le Houspigner par le* *chaperon, qu'il perdit lions audit cha-* *peron. Habiller, eodem sensu, in Lit. re-* *miss. ann. 1467. ex Reg. 195. ch. 43:* *Lesquelz compaignons s'avancerent . . . de*

Huabiller, iter et acer Jehanin le Bouchier pour prendre et avoir sa bourse. Idem sonat Hurteperle, in aliis Lit. ann. 1418, ex Reg. 170. ch. 327: Colard Milon et Jehançon Colord se Hurteperlerent euls deux, tellement qu'ils chetèrent touz deux à terre. Houssepiller vero, pro Vexare, molestare, in aliis Lit. ann. 1454, ex Reg. 184, ch. 463: Jaques le Leu dist aux supplians que se il les avoit Houssepiller, encors les Houssepillerait il.

HOWSEROBING, Anglis, est crimen supra edium expilationem, id est, diurna irruptio in domum, vel tentorium alterius, et honorum subductio, dummodo aliquis in domo vel tentorio tunc praesens fuerit. Cowallis lib. 4. tit. 18 § 23.

§ HOYBOLD, Jus percipiendi necessarium lignum ad faciendas hoyas. Locust est in *Hoybold*. Vide *Heybote* in *Huga*.

HA, Vide *Ara*.

HAEFAWNT, *HAEFWNT*, Ventris seu alvi vulvus: ex Saxon. *h rif*, seu a prisico Germ. *Href*, vel *Hreve*, venter, alvus, et Saxon. *w u n*, seu Germ. *Wunt*, vulvus. Lex *Bajwar*. tit. 3. § 6: Si cervella in capite appareat, vel interiora membra plaga fuerint, quod *Hraefwint* dicunt, cap. 12. sol. componat. Ubi Editio Heroldi cap. 5. tit. 6. *Hrewovent* habet. Lex *Aleman*. tit. 65. § 5: Si autem interiora membra vulnerata fuerint, quod *Hrefwint* dicitur. Eadem Lex *Bajwar*. tit. 1. cap. 6. § 2: Et quanti homines illi intus fuerint, (sub incenso culmine) et intus de incendio evaserint, unicuique cum sua *Hrewovent* componat. Ubi Editio Heroldi *Hrewovent* habet: quod loco, si bene auguror, incendiaris unicuique homini competit, tanquam de vulnere in alvo accepto. Vide Notus *Bazuluzi* ad Capitular. pag. 1008. 1014. 1017. [?] et *Grail. Thesaur. Ling. Franc.* tom. 4. col. 1153.]

HRAHNE, Graec porcorum: vox ex Latina *Hra*, quae idem sonat, formata: unde etiamnum *hene*, pro grege, Anterpinis, uti habet *Wendelinus*: et *Hraanen*, gregatim procurere. Lex *Salica* tit. 2. § 1: Si quis porcellum incertum furaverit de *Hraane* primum aut medianam, etc.

§ A scopo aberrasse Cangium nostrum, aliosque omnes qui hujus vites etymum hactenus quaesire scilicet Eccardus in notis ad titulum laudatum; existimante vir eruditus vocem esse Germanicam, jam quidem obsoleam, olim tamen non infrequentem. *Rennen* autem pro coire sumitur apud Germanos, unde porcellus de *Rhunen* primum aut medianam sive altera, inquit ille, est porcellus ex primo vel secundo coitu seu factura scrofo ortus. Quae quidem sententia ex probabiliori fit, quod lex, ut ipsemet observat, neque de porcis pinguedinendis, neque de gregariis mentionem faciat. [?] Interpretationem Eccardi omnino confirmat Glossa codicis Estensis apud *Mura-* tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi col. 286. ubi de *Chronne* prima dicitur, id est, de primo partu. Vide *Crauna*.]

HREDIGE, Leges Adelstani apud Graeliam cap. 16. ex *Brompton*: Item diximus de illis Intronibus, qui in *Hredige* nequeunt culpabiles inveniri. Ubi *Sommerus* ex textu Saxonicum restituit *hredige*, id

est, in praesens, in promptu: non diceremus, *Sur le champ*. Ejusdem Glossarium: *Hredige*, brevis, cito.

HRIINGUS, *RINGUS*: Ita olim Avarum seu Hungari castra sua appellabant, quod in circuli modum circumducta essent, a voce Saxon. *h ring*, et Germ. *Ring*, circulus, orbis, annulus: seu quod revera *Hringus* fuerit in circulo, quem et *Hagen* vocabant, intra quem sese continebant Hungari, ut in *Huga* docuimus: a qua quidem voce Germanica, deductam investituram formulam, *Par Rhin et par baston*, censet Cujac. ad lib. 2. Feud. tit. id est, per anulum et virgam, tametsi id iure controversi potest. *Annales Friburgensis* missus hominibus suis cum *Wanomira* Sclavo in Pannoniam, *Hringum* (al. *Hringum*) gentis Avarorum, longis vero temporibus quicquam, elvis bello fatigatis inter se *Prinepsibus*, spoliavit. *Annales Eginhardi*: *Spoliata Hunorum Regia*, quae *Ringus* vocabatur. *Ed. Boix*: *Hunus* trans *Tizam* fluvium fugatis, eorum quae *Regia*, quae, ut dictum est, *Ringus*, a *Langobardis* autem campus vocatur, ex toto destructa, etc. *Poeta Saxon*. lib. 3. ann. 796. vers. 15:

Nam spoliata fuit Hunorum Regia, *Hringum* Quom vocitant.
Mox, vers. 35:
... A Francis Hunorum Regia tota Est aquata solo, quam *Hringum* dixerunt ante.
Annales alii a *Lambecio* editi lib. 2. *Comment. de Biblioth. Caesarea* cap. 379: *Pervenit ad locum, ubi Reges Avarorum cum Principibus suis sedere consueverant, quem et in nostralingum Hringem nominant, etc.* [Ubi haec addit eruditus Editor: *Hringe* sive *Ring* vocabulum est mere Germanicum, et significat hic locum rotundum sive orbiculatum in medio castrorum, vel munimentum vel concessus alicuius situs, quem honoris et securitatis causa flexu cum optimatibus suis obtineat.] Eadem habet *Chronicon Moissiacense* ann. 796. praeterquam quod pro *Hringe*, *Kinno* praefert, ubi *Kinno* forte est *Regis*, ex Saxon. *K y n* et *K y n n e*, regius. Unde forte etiam dicta urbs *Danica Hyngstang*, de qua *Saxo* *Gram.* lib. 13.

* Ex his manifestum est quam ridicule *Mannehus* Engolismensis *Ringum* in ejusdem hominis duces Avarorum transformaverit, apud *Duchess.* tom. 2. pag. 78: *Henricus autem dux Friburgensis missus in Pannoniam Wanomiro Sclavo principe suo, Ringum duces Avarorum interficere jussit.* *Cons. D. Le Beau* tom. 2. *Disert.* cap. 403. Ex allato porro *Eginhardi* loco docemur castra sua *Campum* appellasse *Longobardos*: quod etiam apud nos obtinet. *Castra enim Camp* dicimus. *Acropolis* cap. 85: *καὶ πάλαιθεντες ἐς τὸ πᾶν, ἄρρενας ἐκείνῃ, ἀλλὰ τὰ Ρωμαῖκά ἐργαζόμενα τῶν τοῦτο, πρὸς ταῖς ἐκείνης τῶν Ἀρμενίων ἐκείλῃ τῶν ἀρχαίων κειμένα, καὶ ἐνέκρεται τῶν τοῦτο Βυζαντίον, εἰς τὸν ἄλλον τῶν, ἐκ Κίρκων ἐκείλῃ.*

§ HROBATEX, Vide *Hropant*.
HROCCUS, (Vox Germanica significans supremam vestem.) Vide *Roccus*.
HROPANT, Lex *Bajwar*. tit. 3. § 8: Si enim per vim impleverit, et non ligaverit,

quod *Hropant* dicunt, etc. Ubi Editio *H. roldi*, *Hrodant*, alius. *Cod. Hropant*, praefert. *Specimanus*: *Rape*, *Angl. rale*, *Saxonibus, fuit*: et si *Hropant* celestius ad ligaverit, sensus perspicuus est: si ad impleverit, quod rectius videtur, alius querendus est, et hic me fugit, ut dicatur ex *Saxonicis* *a e a p a n*, *interpere*.

§ HRUOTLONGE, *Bovis pulmo*, a Germ. *Ruit*, vel Belgico *Runt*, *Bos*, et *Lang*, pulmo. *Eginhardus* *Epist.* 23: *Bovis rem qui occidendi sunt, volumus ut facias ad Ludovicum venire, et ibi occidere. Unus re his volumus ut duri facias Hruotlonge, et illa minutula atque interanea, quae ad nostrum opus servari non possunt, volumus ut dentur ad illam familiam quae ibidem est.* [?] Edit. *Teulet*. *Hruotlonge*: nomen proprium viri aut feminis, cuius prima pars haec est *Rumor*, gloria.]

§ HUABA, Vide in *Huba*.

§ HUALE, ab *Radiis*, *Gall. Rayon*. Reparatur factis in senescent. *Carcas*, ann. 1435: Item pro ponendo in una rula de molendinis unum *Hual* fusti bonum et sufficiens, etc.

§ HUAXARIA, f. *Locus aquifolius*, *Gall. Houx*, consitus. *Charta* pro monast. *Pasiaci* ann. 1317. in *Reg. 61*. *Chartoph. reg.* ch. 93: Item super redditu *Huaxarie* pro toto ad S. *Michaelen* xij. denarios. In *Lib. rub. Cam. Comput.* fol. 433. v. col. 1: *Boleria et Hueneria*.

§ HUAVUS, *Avis species*, quae in alio volat, apud *Friedricum II*. lib. 2. de *Venat.* cap. 54.

§ HUARE, *Habere*, ab Occitiano *Av*, *coir*, pro *Avare*, inter *Probat*. tom. 3. *Hist. Nem.* pag. 3:

Et praeterea inde totis gentibus illa Quae regis jura suavit, et causa plebscit ad longum, etc.

HUBA, *Hona*, *Hova*, *Ηουβα*, etc. Modus agri cum habitatione coloni: *Colonia*, uti exponitur in *Hobana*, *mox*; *Pradium*, uti in veteri membrana apud *Breviarum* lib. 3. *Antiq. Poldens*, cap. 11: *Numerus mancipiorum* 254. *villorum* 31. *prediorum*, seu *Hoborum*, 170. *Alia* apud *Eundem* pag. 466: *Optimus exinde ille cepit manum, eoque pro beneficiis per suos haereditarios filios, ita ut aliqui villorum plures amittere Hubas, quam retinere.* [Vita S. *Eberhardi* tom. 2. *Aprilis* pag. 50: *Ecclesiam in Matichal cum omnibus ad quos pertinentibus, videlicet Hubis, decimis.*]

Tradit *Vadianus Hobum fundi pennis significare, maxime pascuam*, hodieque vulgo *Huod* appellari. *Glossarium Latino-Theoticum manum*, cum *Hoba*, concludit. At ex infra laudandis *Chartis aliis* fit *Hoba* a manio: siquidem mannis aliquot *hobis* interitum constitit: sed et hodie ut plurimum terra aridolae consistere, interius et silvis.

§ Fit quidem *Hoborum* nomen in ras arabiles designatas fuisse manifestum est ex *Vita S. Udalrici Episc.* *Augusti* aet. 5. *Bened.* pag. 459: *Nisi xii. Hals extra traditionem dimisit, et axes servavit. Magni ad Fauces derivati, convocia quae placuit uti potestatem habere, et vellent, eandem Hubas xii. cum x. in lito pro*

etaria in bona loco sitis Hubis concambire.

Germani Hofus, seu Hofas, solitarias colonorum status vocant, ut est apud Greizerum in Dissert. seu Appendice de Aurore pag. 558. Kiliani perinde, Hof, veteribus et Hove, recentioribus est villa. Freherus in Constitut. Adolphi Imp. de Insulis Rheini, ait, Hove Germanos appellasse, quod Latini inferiori vici Curias, Parlamento, Placita generatim. Haba dotatis, in veteri Charta a Gevoide edita cum Chronico Reicherspergens pag. 40: Descriptio Hularum et pensation ad curiam Farde pertinentium, apud Freherum in Orig. Palat. pag. 39. Adde Acta Murensis Monast. pag. 65. et Chartas aliquot in Chron. Laurishan. pag. 69. in Antiquit. Fuld. Brower pag. 260. in Diplomath. Ottonis M. a Meibomio editis pag. 118. in Tradit. Fuld. pag. 604. Metropoli Salisburgensi passim, etc. [* Vide Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 535. Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 4. col. 753. et 848.]

Inde est quod Hubam ab Hofa distinguunt Aveninus lib. 7. pag. 453: Classes rusticorum praediorum apud Bojos duo sunt. In prima tantum agri, quod quadratis, in secunda quod digitis arari solet. Hanc Hubam aliquam mansum, illam curiam, Hofam, prisce Bojorum jurisprudentiae vocant, illi a Rudolfo IX. aetate, alteri XVI. impositi sunt.

Hova. [Charta Hedeni Ducis pro S. Willibrordo Episc. ann. 704. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 13: Et in curte nostra alia nuncupante Monhore donamus tibi VII. Hobas et VII. curtas et coccu diurnales de terra. Alia ann. VI. regni Hilderici Regis tom. 3. Annal. Bened. pag. 66: Donn... Hobam unam... cum casaliis, campis, pratis, silvis, accessibus omnibus cum edificis, pascuis.] Charta Alamannica 18. Goldasti: Dedit... S. Hobas de terra arabilis, et casus cum curtis, etc. Alia Ansfriedi Comitii apud Mirum in Notit. Eccl. Belg. pag. 52: Hoc est mansum indominicatum cum edificis et omnibus utensilibus, habentem Hobas 3. Hobas serviles 19. et silvum, etc. In Charta scq. hoc est Hubum indominicatum unam, serviles 9. etc. Adde pag. 77. Tradit. Fuld. lib. 1. trad. 49: Unam Hobam, et ad eam pertinentem artem, cum integra edificii structura, etc. Tradit. 66: Duas Hobas, unam in silva, et alteram in terra. Lib. 1. tradit. 81: Et duas Hobas, unam in campis, et alteram in silvis. Lib. 1. trad. 84. et lib. 2. trad. 117: Duas Hobas terrae arabilis. Adde lib. 1. trad. 23. 30. 36. 42. lib. 2. tr. 31. 47. 77. et Stangfeld. lib. 2. Annal. Westphalica. pag. 185.

Hova REGALES, in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 105. 138. 139. 145, etc. [* Hova SALICA, Quae pertinet ad salum, seu domum cortis praecipuum, apud Hansizum tom. 1. Germ. sacre pag. 186. Vide Salica terra in voce Lex.]

Hovaa, in Testamento Herberti Comitii Viromand. ann. 1059. apud Joan. Carpentar. in Hist. Cameracensi non semel, et in Tradit. Fuld. lib. 1. trad. 21. 24. 33. 147. 151. 156. lib. 2. trad. 38. 79. 75. 157. 177. lib. 3. trad. 28. in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 105. etc. [Apud Gregorium Christianum tom. 2. Rerum Mogunt.

pag. 736: Notum esse cupio... qualiter ego Ruocelin et conjux mea Willa, praedium nostrum scilicet ad quinque Hovobas quod... communiter possidemus, ad ecclesiam S. Altoni. delinquamus.]

Hovaa, in Tradit. Fuld. lib. 1. trad. 26. Hovaa, in Chronico Reichersperg. pag. 304. Hovaa, apud Carpentarium, et in Trad. Fuld. lib. 1. tradit. 69.

Hova. Varie Chartae Germanicae apud Henschenium ad Vitam S. Ludgeri Episc. Minigard. Una anno 793: Tradidit partem hereditatis meae Ludgero Abbati in villa..., id est, illam Hovam integram, Alffatinghova, cum pascuis et poveris, et aquarum decuribus, et scara in silva juxta formam Hova plene. Alia ann. 797: Hoc autem pars tertia hereditatis meae tribus in locis consistit: in pago Hsilo, in villa, quae nuncupatur Oceanai, Hova una, quam prosequitur liti mei: in pago vero..., in villa... Hova altera, et in eodem pago Hova tertia, et sexta pars Hovae quartae in villa, quae appellatur, etc. Alia ann. 799: Terra aratoria illius Hovae, quae dicitur, etc. Adde Chartam Arnulphi Imp. post Chron. Gerbrandi a Leydis pag. 372. [et Chartam ann. 1308. apud Mirum tom. 1. pag. 1012.]

Hovaa, in Charta ann. 1136. tom. 3. Gall. Christ. inter Instr. col. 116: Ego Theodoricus Dei gratia Flandria Comes, pro remedio anime meae et antecessorum meorum duci Hovine terre in Rubul..., concessi.

Hovaa, Villa, vel curtis. Chron. Montis S. Agnetis cap. 26: Damnum magnum habuimus in Hovia nostra ex inundatione agrorum.

Hovunna, Eadem notione, Colonia, praedium. Tradit. Fuldens. lib. 2. trad. 21: Id est, in supradicto loco novum tradit Colonia (hoc sunt Hovunna) integram cum omnibus adjacentis, etc. Adde lib. 1. trad. 1. 119. lib. 2. trad. 32. Vide Aba.

Hovunna MAGISTER, Dignitas quaedam in Austria Ducatu, quae donatus quidam Baro Austriacus Joannes de Tyrnavia, ann. 1384, in Privilegiis Academiae Viennensis in Austria, apud Lambecium. De illius functione mihi non liquet.

Hovavay, quasi Hove stode, Dimus hovae, quae in hova extructa est. Tradit. Fuldens. lib. 2. trad. 17: Ego ab ipso unam artem, id est, Hovavay, cambiam, id est, mutavi, in illa, quae dicitur, etc. Et trad. 20: Quis sit extra unam artem, id est, Hovavay, etc.

Idem interdum quod Curtis, praedium. Charta Henr. II. episc. Leod. ann. 1147. in Suppl. ad Mirum pag. 708. col. 1: Tres curtes, quae apud ipsos vocantur Hovestee, pro anima patris sui ridem tradidit ecclesiae. Vide supra Hovestee. Haud scio an inde accersenda vox Houallier, Mulger, Gall. Traire: quia Hovastee seu colonae opus est. Stat. 1350. tom. 2. Ordin. reg. Franc. pag. 370. art. 184: Les chambrieres qui servent en Houbillant les vaches, etc.

Hovastii, Hovastii possessores, vel coloni. Charta Anselmi Abbatis Laurishanensis apud Freherum de Orig. Palat. pag. 38: Arcem et vineas Hovastii atque curtarii... concessi... ut cum aliquis Hovastio obierit, haeres ejus tantum S. s. tribuat,

etc. Occurrit ibi pluries. Acta Murensis Monast. pag. 37: Hovastii autem, qui plenum habet mansum, debet singulis annis dare 4. moltra de spelta. Et pag. 38: In festo sive S. Sergii dabant Hovastii, qui extra silvas domos habent, lineam pannum, etc. Moa rusum Hovastii, sed legendum Hovastii. [* Vide infra Mansarii sqq. post Menzies, et Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 537. 536.]

Hovastii, Eadem notione. Charta ann. 1274. in Hist. Mediani Monast. pag. 334: Pronuntiavimus praedium Abbatum... omnes agros qui jure proprietatis ad saepe dictam curiam spectare nascentur, conferre posse et debere sine reclamacione villici et Hovastiorum dictae villae. Adde Tolnerum in Hist. Palatina inter Instrum. pag. 16. Hovastiorum seu colonum vocant Poetae nostrales. Le Roman de Partompe MS.:

Et que Dame de nul endroit
Nul meillor hovar en porroit,
Plus cortois, ne plus debonaire, etc.

[* Scriptum potius videtur pro Hoir, heres, ita ut, habita versus ratione, Hovast vel Hovast dixerit poeta florenti.]

Hovastii, Denarii, sive census de hova, quem possessor annuatim praestaret domino. Liber relictum vetus Episcopi NN. apud Schillerum in Gloss. Teuton.: Item jura sine census denariorum, qui dicuntur Hovastii, spectantes ad curiam in V. sunt hi: etc. Item notandum est quod solventes Hovastii non tenebant ad mortuaria: alii autem curiae attinebant, vel bona ridem censuum possidentes tenebant ad mortuaria.

Hovastii, Vide in Halsberga.

HUCA, Ricinium, quod scilicet mulieres olim caput operiebant et velabant: Hucque, uti etiam appellatur in Flandria. Statuta Massiliensis MSS. ann. 1276: HUCA cum caputo vel almusa cum penis... HUCA cum sendato et caputo vel almusa... HUCA de panno serico, vel de camelo cum sendato. HUCA fressata. Viria etiam attribuit Jac. Valerius in Tractatu MS. du Droit d'Armes et de Noblesse: Ceux, qui ont tourné sous les banderolles d'endrait soi, sont vestus de pourpoint parois vel Heuques d'orferme, ou autres habillemens. Et Octavianus de S. Gelais in Viridario honoris:

Armoies laizans, briganoques, capelines,
Heuques de gris, tres-riches mantelaines,
Veneus sans plus jusqu'en dessous des fustes.

Vide Munstrellum t. 1. vol. cap. 155. 3. vol. pag. 71. Theatrum Honoris Villonis de la Colombe pag. 71. et Menagium in Originibus linguarum Francicae. Vide Huka.

Seu Vestis species, quae viri simul et mulieres non rapit tantum, sed et corpus operiebant, mistris Heurque, Heurque et Hucque. Lit. remis, ann. 1404. in Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 38a: Le suppliant print une heque noire, qui estoit à son dit moistre, qu'il vesti. Alize ann. 1408. in Reg. 162. ch. 223: Kelle Boudiere ala en une des chambres de Hostel et apporte une Heque fourree qu'elle bailla en gage à ladite Perrette... qui print ladite Heque. Alize ejusd. ann. ibid. ch. 378: Une Heurque de brunette et une robe de brin verri femme. Kelle Jehan bauta sa brin dessous sa

Hueque en garant un coustrel, in alii Lit. anno. 1409. ex Reg. 163. ch. 361. Denique aliae anno. 1455. in Reg. 173. ch. 165: *Heu! Coupper deueit sa robe et print sa Hucque.*

† **HUCAGIUM**, Proclamatio vini venalis, ut coniecto, et tributum pro ea solvendum. Charta anno. 1569. ex Tabul. Floriac. : *Tandem inter nos... pacificatum exstitit in hunc modum, videlicet quod... Hucagium seu clamor tabernarum et collatio Hucagii seu elemosinis in Majoria... et omne vis quod habet in celleria et in collatione ejusdem nobis... libera remanebant.* Etymon puto vetus Gallicum *Hucher*, Glamore accessere. Vide *Criologium*.

† **HUCCIARE**, Vetus Plicatum anno. 17. Ludovici Pii, editum a Baluzio in Append. ad Capit. num. 34: *Et perquisierunt terminos de ipsa villa, archas, et fivarias, et vindictas. Nos vidimus tenentes, et in omnibus Hucciano truncato mantillo Olerius comparatus, et Alabolia, qui vocatur Narator, etc.* Nostris *Hucher*, est clamare, aliquem vocare.

† **Hinc** in Litteris Johannis I. Regis Franc. anno. 1354. tom. 3. Ordinat. pag. 558: *Et ex eulis ou aucun d'eulz se complaignent de ceulz qui se sont entremis des impositions ou temps passe, ou d'aucuns nos Officiers, ou d'autres, faites leur sermentement et de plein ostes tous Hongues, fuisse et cavillations par voye de reformation ou autrement, etc.* Le Roman de Partonopeus MS. :

De son eberal le trebucher,
Li paies eie et brat et Huche.

† **Heucher**, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Appre, Heucher, accessus.* *Hucher* in Vita J. C. MS. :

Deus deiples Huep a soi.

† **HUCCUS**, Clamor inconditus. Vide infra *Uccus*.

† **HUCELLUS**, **HUCHELLUS**, diminut. ab *Hucha*, Arca, nostris *Hucera*, *Huchera*, et *Huchel*, Lit. remiss. anno. 1353. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 789: *Cum Perinetas Goubelin seram Huertli Johannis le Begue... au fregresset qui levasset, in quo Huertli, etc.* Aliae anno. 1367. in Reg. 99. ch. 43: *Puerunt quondam armatura et alia in quodam deduit Huertli in dicta domus introitu confectio exstantia, in vico dulciantia.* Aliae anno. 1391. in Reg. 141. ch. 246: *Apud villam de Brithlino in ecclesia B. Morin archas parvas et Huchellos... fregit.* Aliae anno. 1399. in Reg. 154. ch. 646: *Exposant rompi... ledit coffre... et prist delens... une certaine quantite de frein d'argent... avec ledit petit Huchel. Une huche ou Huchel, in aliis ejusd. an. ibid. ch. 735. Denique aliae anno. 1414. in Reg. 168. ch. 81: *Le suppliant rompi un coffre ou Hucau, etc. Le huche doit lui. den. le Hucau doit li. den.* in Chartul. 21. Corb. fol. 85. v°.*

† **HUCENABRA**, Idem videtur quod *Huden*, ab Anglico *House*, Domus, mansio; vel *Huchand*, terram colore. Chartularium S. Trinitatis Cadom. fol. 46. v°: *Hugo 4. sol. pro una Hucenabra 3. denarios, pro hunc 1. obolum.* Infra fol. 48: *Willelmus pro Hucenacra 4. denarios, etc.* Potior mihi videtur prima lectio.

† **HUCHA**, **HUCIA**, Arca, vel cista lignea

oblongior, vox Picardis nostris nota, *Huche*, *Leges Burgorum* Scotior. esp. 125: *Item habebat cistam, Hucham, aratum, etc.* Nescio an huc pertinet quod habent Schedae MSS.: *Una peletier ne doit Huche, se il n'a six garnemens ou plus: et ce garnement ne doit tonlieu.* Usatica MSS. Vicecomitis aquarum Rotomagi: *Si aucun porte Huche ou buffet à clef hors de la ville, il doit 4. den.* [Consuetud. Brageriaci art. 93: *Qui archas seu Huchas debolaverit, aut falsas claves qua dicuntur contri-claves tenebit et eis usus fuerit.* Inventarium ornament. et reliq. Ecclesie Noviom. ann. 1419: *Item magna Huchia operata a porte anteriori et relictus ad duas serruras.*] Vide in *Reclarte*, et *Hutica*. Ab *Huchiarum* forma dictae fortasse naves, quas *Huches* vocat *Monstreletus* 1. vol. cap. 243.

† **HUCHERTI**, diminut. ab *Hucha*. Inventarium modo laudatum: *Item una parva Huchetta ad ponendum candelas modici valoris.*

† *Hage* et *Hugette*, eodem sensu, in Charta anno. 1350. ex Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 17: *Item la venue... des Hugues et Hugette, c'est assavoir... de chascune Hage et Hugette... iij. deniers.* Unde *Huge-lange*, Linteum, quod arce apponitur, in Lit. remiss. ann. 1368. ex Reg. 99. ch. 476: *Le suppliant fu avec Pierre Aulerie à prendre et tender certaine quantite de fil, Huge-lange, draps, etc.* Unde *Huichier*, Ejusmodi arcarum opifex, in Lit. remiss. ann. 1383. ex Reg. 132. ch. 100: *Colin Gauchier pour Huichier ou charpentier de la porcoise de S. Symeon en la prévosté de Coulommier en Brie, etc.*

† Aliud vero sonat vox Gallica *Huche* in Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 196: *Avant que il (le roy Theobert) trespassast, dona aus bourgeois de Perdin viij. mille Huches, que il devoient chascun an, etc.* Ubi Aimoin. lib. 2. cap. 25. ibid. pag. 59. habet: *Civibus ejusdem urbis octo milia solidorum, qui annuatim exinde ejus inferebantur thesauris... concessit.* At in schedis MSS. a Cangu laudatis idem est, ni fallor, quod alibi *Boiste* dicitur, arcula nempe, in quam vegetalia inferuntur.

† **HUCHA**, **UCHA**, Auctio, hasta publica, bannum, proclamatio et ipse praeco qui proclamatur. Liberti. castri de Manso SS. Puellari. ann. 1337. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 32: *Item supplicant dicti consules, quod cum instituto et destituito inguntatorem seu Ucha castri de Manso predicto ex usu longissimo ad ipsos pertinet, ut concedatur eis predicta arrendatio, et quod emolumentum, quod provenire poterit utilitati dictae universitatis imposterum applicetur dictis consulibus ex predictis Ucha et inquantum.* Aliae anno. 1338. in Reg. 66. ch. 77: *Cum instituto et destituito incantatorem seu Hucha castri... ad ipsos (consules) pertineat, ut concedatur eis praedicta arrendatio, et ex predictis Ucha et incantatum dictum emolumentum in utilitate universitatis dictae villae convertendum.* Hinc *Ucage*, pro Tributo, quod ex ejusmodi Ucha percipitur. Redit. comitat. Namurc. ann. 1265. in Reg. Cam. Comput. Insul. sign. *Papier velu fol. 6. v°.* Namurc... Et si a

li cuens le Uage et le pestel et le menus coas. Et in Reg. ejusd. Cam. sign. *Le Popier aus ayzelles* ann. 1289. fol. 73. r°: *Encor 16 (a Namur) li cuens le Uage, ki val por an xxiij. livres et xix. sols.* Vide in *Incantur* 2.

† **HUCHELLUS**, Vide supra *Hucellus*.

† **HUCHEACRA**, Vide *Hucenabra*.

† **HUCIA**, Vide *Housta*.

† **HUCIA**, Virga, flagellum virgum, Gall. *Houssine*, ut videtur. Chartul. Mop. monast. pro pago Vinoc. ch. 159: *Et de ejusdem silva (donavit) similiter... canulas et Hucias et si quid hujusmodi aliud ubi rurali opere necesse fuerit.* Idem forte sonat *Housses*, nisi Aquilium, Gall. *Houz*, intelligentia, in Lit. remiss. ann. 1387. ex Reg. 131. Chartoph. reg. ch. 155: *Lequelques femmes garnies de verges de boust, de Bouc et de bastons, etc.*

† **HUCNOTICUS**, Calvinianus. *Hucnotica* persecutio, apud le Brasseur Hist. Elbroic. pag. 324. ex Epitaphio anno. 1561. Vide *Hugonotti*.

† **HUCTINUS**, Vide infra *Hutinus*.

† **HUDEPEST**, Vide *Hudrepesit*.

† **HUDEGELD**, ex Saxo. *hydgild*, Cautis vel corii pretium, quod servus qui dicitur corium redimere, cum a flagellationis poena, soluta pecunia, se eximit; et *hyd*, corium, et *gild*, multa. Fletz lib. 1. cap. 47. § 20. *Hudgeld*, significat quantum transgressionis illate in servum transgenderent. Id est, a servo, qui forefecit.

† *Haud* scio an perperam editum ut *Hudgeld* pro *hingedil*, ita ut vox formata sit ex *hinc*, servus, et *gild*, multa, quod ad definitionem Fletz propriis accedit.

† **HUDERA**, Charta Henr. III. reg. Angl. an. circ. 1240. in Suppl. ad Miraeum pag. 106. col. 2: *Et habebat in eadem villa suam Huderam suam liberam et quietam, ad vecturam liberam et tributo immunes intelligendum est?* nam *Hudel*, vebatque Reg. videtur, in Lit. remiss. ann. 1261. ex Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 412: *Cassia Heribone ala querit icellui Boffart unug Hudel, et l'apporta à son hostel.*

† **HUDEPEPEX**, Vide in *Hundreda*.

† **HUKULUM**, f. Ligo, Gall. *Hue*. Computus anno. 1503. apud D. Brassez de Usu leud. tom. 3. pag. 612: *Pro c. piers et 12. Huellis et pro vectura a Belvacu usque ad Archas vii. l. et xiii. s.*

† **HUCENACRA**, Vide supra *Hucenabra*.

† **HUCERNUM**, ([f. idem quod *Huba*, Mansio, domus coloni.) Charta Eduardi Confessoris anno 1044. in Monastico Angl. tom. 2. pag. 901: *Præterea addidi loci illi infra Londoniam partem terrae de terra illa, cum Huerno eadem terre pertinet.* [Hucernum ex eodem Charta in Suppl. ad Miraeum pag. 13. col. 2.]

† **HUESUM**, **HUTSUM**, Multitudo clamor inconditus, quod ut plurimum quempiam insectatur: ex Gallico *Hus*, formato ex ipso sibilu, quod quis aliquem exprobat: *Huer* et *Hue*, etiamnum dicimus. Vita Ludovici Pii anno 830: *Quibus id agens nobis... conversa facie in sinistras parvas, indignando quodammodo, virtute, quasi potuit, dixit bis, Hutz, Hutz, quod significat, Fors, Fors, Unde parat, quia multum spiritum videtur, etc.* Ita *Hus* de clamore

militari confuso ac incondito usurpat non semel Villharduinus num. 89 : *Et li Hus ere si grans, que il sembloit, que terre et mer fundist. N. 129 : Li Hus de la noise fu si grans, que il ambla, que terre fondist. Et n. 312 : Et fu li Uz et la noise grans. Le Roman de Florinon :*

Quant se furent entreueu,
Le rei leverent et li ita.

[*Le Roman de la guerre de Troyes MS. :*

Lors leissent cheval aler
La oïsses une li lever,
Et une noise, et un cri.]

[*Huerie*, eodem sensu, in Lit. remis. ann. 1380. ex Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 37 : *Pour cause du fouel, Huerie et corneie qui'il avoit fait, etc. Unde Huyer, Clamores edere, in aliis Lit. ann. 1416. ex Reg. 169. ch. 256 : Les pasteurs qui gardoient les bestes croient moult houllement en Hayant le loup. Huyer trompes, Buccinare, in Chron. S. Dion. lib. 5. cap. 17. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 311. Monasticum Angl. tom. 3. pag. 83a : Unde verbera, Hutesiae clamores, quermionia, sanguinis effusiones emere, quere possent. Flea lib. 3. cap. 7. § 6 : In coactionibus oportet, quod status civitatis cum existeret, clamorem, strepitum et Hutesiam faciat et levei. Sed apud Practicos Anglicos,*

Hursium, uti scribitur in Legibus Malcolm II. Scotie Regis cap. 15. § 1. 2. et in Statutis Roberti I. Regis Scotie cap. 31. § 9. *seu*, ut apud alios passim,

Hursium, sumitur pro eo multitudinis clamore incondito, quo latroneum, ut capitalis criminis reum, seu in ipso crimine deprehensum, sine fugiente ac latitante, pagani nuntii tenentur inserari ac prosequi, donec comprehendantur, et in iudicium manus tradatur : ita ut ex his quicquam deferat, id est, reum clamore insertatum non fuerit, multis subiacet, ut est in Legibus Canuti Regis Saxoniæ § 26.

* *Nostris, Hus, Huerie, et Huarie*. Lit. remis. ann. 1384. in Reg. 140. Chartoph. reg. ch. 253 : *Pour ce il eust fait cryer au Hus. Aliis ann. 1432. in Reg. 174. ch. 113 : Pour la noise qu'il faisoient se leva un Hus pour faire assembler le vovain. Croient les bonnes gens de la feste, qui'il grant Huerie les suivent, in aliis Lit. ann. 1349. ex Reg. 78. ch. 347. Aliis ann. 1487. in Reg. 194. ch. 251 : *Itellui Ponchary mena grans crys et Huerie, ausquelles survindrent, etc. Unde La justice et jurisdiction... de Henz brève, que scilicet de ejusmodi clamoris infractione cognoscit, in Libert. Jonvall. ann. 1354. tom. 4. Ordinal. reg. Franc. pag. 395. art. 9.**

Id apud Francos nostros a primæ regni origine obtinuisse, satis colligitur ex Decretione Chlotarii II. Regis cap. 16 : *Si quis ad vestigium minandum, vel latroneum persequendum admonitus venire noluerit, quinque solidis condemnatur. Ubi vestigium minare, est per vestigium sequi, ut est in Leg. Salica tit. 39. Adile cap. 1. et 2. ejusdem Decretionis. Capitula Caroli C. tit. 11. cap. 5 : Commendaverunt etiam, ut si aliqui denunciant fuerit, ut ad accipiendum latroneum adiutorium præstet, ut aliquis sonum inde audierit, ut ad latroneum*

accipiendum concurratur, et se inde retraxerit, ut ad hoc adiutorium non præstet, si liber homo fuerit, bannum domini cum componat; et, si colonus fuerit, ictus accipiat. Ubi sonus, idem est quod apud Anglos, Hutesium levatum. Similia habentur tit. 39. cap. 3.

Mulctæ autem pro latrone non secuto, apud Anglos vocantur *Americimenta* pro *Hutesio non levato*, vel *levato et non secuto*, in Flea lib. 1. cap. 30. § 114. vel de *Hutesis levatis injuste, vel si juste, tunc non prosecutus qui enlevaverit, et per quos defecit secta*. Lib. 2. cap. 53. § 16. et lib. 1. cap. 34. § 2 : *Ideo excipere poterit et dicere, quod secta non fuit bene facta, eo quod statim Hutesios non levavit; et si levavit, illud tamen non ad villas vicinas et propinquas non manifestavit, nec scelus illud Coronatoribus vel aliis Ballivis Regis non ostendit, sed inde subitici, etc. Adde Will. Thurn. pag. 3032.*

In Anglia quippe, ut est apud Bractonem lib. 3. tract. 2. cap. 1. § 1 : *Omnes tam Milites, quam alii, qui sunt 15. annorum et amplius, jurare debent, quod negligens, murtitoris, robbatores, et burglatores non receptabunt, nec eis consentient, nec eorum receptatoribus; et si quos tales noverint, illos attachiari facient, et hoc Vicecomiti et Ballivis suis monstrabunt, et si Hutesium et clamorem de talibus audierint, statim auditio clamore sequitur cum famulo et hominibus de terra sua. Ibidem cap. 10. § 1 : *Quin sunt quidam, qui statim fugiunt post feloniam, et capi non possunt, statim post tale levatur Hutesium, et fuit post hoc secta, de villa la villam, quousque malefactoris capiantur, aliquem tunc villam in misericordia Regis remittunt. Adde Fleam lib. 1. cap. 27. § 1. Statuta Wilhelmi I. et Roberti I. Ric. scilicet locis laudatis, et Adittamenta ad Matth. Paris pag. 149. 150.**

¶ Hujus rei exemplum inquit proferit Thom. Blount in Nomoclo. Anglic. : *Mandatam est Gislelmo de Harvehall Thesaurario Regis, quod civitatem London cepit in manum Regis, eo quod civis ejusdem civitatis non levaverunt Hutesium et clamorem pro morte magistri Gaudonis de Aretio et aliorum interfectorum, secundum legem et consuetudinem regni.*

Hursium igitur, seu *Hutesium*, fuit inconditus clamor; atque ita appellatur in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 65 : *Si quis audiu clamorem non exierit, reddat Overseasum Regis, aut plane se indiet. In Regiam Majest. lib. 4. cap. 5. § 3 : *Clamor aut vox popularis, clamor vicinis, quod a vicinitate levatur. Sequela vicinis*. lib. 4. cap. 15. *Lever Huy et cry*, apud Brittonem pag. 54. v. *Clamor violentus*, in Speculo Saxonicæ lib. 2. art. 71. § 3. Ex quo id muris etiam in Germania obtinuisse docemur : *Amici hie nō his feruntur, qui violentie sequuntur clamorem. Clamorem autem violentie omnes sequi tenentur, qui aures discretionis habent, et gladius accingi possunt, etc.**

Alii tamen est minor, aliud *Hursium*, et si sæpe confundatur. Leges foræ Scotie cap. 15. § 4 : *Et si non possunt (capere) debet levare Huy et cry*. Et cap. 21 : *Debet levare Huy et cry*. Ubi cry, est cla-

mor popularis; *Huy* vero videtur esse clamor cum cœtu. Juncturum autem quia uterque clamor adhibebatur. Will. Thurn. cap. 25. § 9 : *Enit cum clamore et Hutesio, ita in mandato de Juris ad arma : Fugiet levatur Hutesium super nos undique, et eos insequuntur cum tela villosa et vicinis villis, latis cum clamore et Hutesio de villa in villam donec capiantur*. Regiam Majest. lib. 4. cap. 13. § 2 : *Si quis latrone in clamore suo invenit cum furto, clamorem super illum statim levare debet cum cornu, vel cum ore, si cornu non habeat, cum alio clamore in vicinia, etc. Statuta Wilhelmi Regis Scotie cap. 4. t. pag. 818 : *Et accepto cornu circumivit Abbatium bis vel ter, levando Hutesium super Abbatem et conventum*. Knyghton. ann. 1366 : *Omnes, qui poterant cornu inflare, vel vocem Hutesii emittere, etc.**

Clamoris usus, seu *Hutesii* levandi super reos obtinuit etiam in Gallia. Exstat enim Statutum pro urbe Parisiensi, inter Judicia, Consulia, et Arresta expedita ann. 1274. in Parlamento Assumpti. B. M. in quo ordinatum fuit per Dom. Regem, et ejus Consiliarios, quod quoscunque mellicia, vel damnum factio, nuptius mulierum, vel alius consimile malefactorum Parisius acciderit, omnes vicini et alii, qui hoc sciverint, statim exeant ad impediendum malum pro passu suo, et ad arrestandum et capiendum malefactores, quos si arrestare vel rapere non poterint, levatur clamorem, ad quem omnes, qui illum audierint, currere tenentur; et hoc proclamandum ibi bannum, et transgressores et moderate graviter puniantur. Quibus adjunctum videtur, quod in hac rem habet Philippus de Brunnartio in Consuetudinibus Bellouacensi MS. cap. 67 : *Le jugement est bon, et le roulement est bon, qui quierent en Beauvais, en ce que chascuns pot, et doit penre les malefacteurs si justice, et sans justice; et especialment les larrons et les bandits et les amandes, et tos eis qui s'ensivent par quelque cas que ce soit, quand cas est surpris, cas [sic] Edit. Beugnot, quand crisis est apprés, cas, et laist à tou à penre les vis, s'il pœnt, et mener en main de justice, et se le malefacteur tuerent à defense, et an les occis en prenant, on vœn doit rien demander au prisoners.*

Cum his vult quod si solent occis qui les occupent. Et plators fort avoys nos commuñes en nos assistes que tuit saillent as crys qui avenant, et que chascuns metissent en arretter les malefactores desordins, etc. Nec paritermiatallus etiam quæ in hoc voce scribit Rastallus : *Hue et cry est un jurament de un ayant commise felonie par le hault chemin; rui se le par tie rob, ou asseu en le compagnie de un qui fait murtre ou rob, vient al Constable del prochein ville, et lui commande de faire Hue et cry, ou de fuire parssuit; puis l'offenseur, deservant le partie, et si près que il soit, montrant quelle voie il est allé, le Constable doit immediatement de appeler sur le parochie, par aid en querance le felon; et se il ne soit trouvé li, donc de donner garrin al Constable, et il ad prochein à luy, desque le offenseur soit apprehend, ou al moins jusque il soit été poursuiv al latere de mer.* (Obtinuit etiam in Hispania, maxime in Navarra, mos idem, reos ac malefactores per-

sequendi : apud eos enim incurrunt societates, quas *Hernanditates*, quas *Fraternitates*, Navarii *Junctas*, quasi *Uniones*, Aragonii vocant : quibus qui adscripti sunt, quoties aliquod gravius delictum admittitur, facto ad sonitum aeris campani concursu (ob *crit et repit de campanes*, ut habet Charta aon. 1452.) de compacto in illos impetum facere, reosque iudicibus sistere tenebantur. Existit in hac re Ferdinandi Aragonii Castellæ Regis Edictum, apud Medinam de las Grandezas de España part. 2. cap. 72. cuius summam delibavit Antiochus Nehrissensis Decade 1. lib. 6. p. 3. *Hernanditates* etiam meminit Marinus Siculus lib. 19. de rebus Hispan.

Sed et ab *Hutesis*, *vox clamor*, apud Practicos Gallos, Anglos, Italos, etc. usurpata est hoc usque copta per se alijque vocatione, quam etiam *Columani* vocabant : quod qui rem repetebat, *levato clamore*, coram testibus ac concivibus suam esse assereret, sibi que restitui postulare : quo etiamnam facit Normanni nostri, apud quos rei vocatione *Clamor de Haro* dicitur, de quo supra egimus.

HUBERTUM et *HUBERTUM*, sæpe sumitur præterea pro ea jurisdictione ac cognitione criminum, de quibus clamar levatur, in Monastico Anglie, tom. 1. cap. 767. tom. 2. pag. 293. 345.

SACRA et *SEQUENTIA* *UENESSI*, cum huthio levato, loci incense sequuntur malefactores. Verus Charta ius Additamentis ad Matth. Paris pag. 150 : *Quod sectas de Uthensis filii secundum antiquum delictum modum, ita quo negligentes, et Uthensium segni nolentes capiantur, tanquam consentientes malefactoribus, et liberentur Vicecomiti, et insuper in quolibet villa providentur quæ homines, vel 6. secundum quantitatem villæ ad viceia prompte et instantur proseguenda, et ad malefactores proseguendos, si supervenerint, etc.* Ubi perperam editum viceia. Regiam Majestatem lib. 4. cap. 15 : *Si quis entallum aliquod furatus fuerit, et si sequela clamoris vicinia sequatur eum, etc.* Bracton. lib. 3. tract. 2. cap. 10. § 1 : *Quia sunt quidam, qui statim fugiunt post feloniam, et capi non possunt, statim post tales levetur Hutesium, et fiat post eis secta de villa in villam, quousque malefactores capiantur, aliquando tota villata in misericordia Regis remanebit.* Leges vernacule Guillelmi Nothi cap. 5 : *Cilki prendra haron sans suite et sans cri, etc.* Charta Osdardi Dom. Ilamensis ann. 1358 : *Se aucuns meffais est fais en ladite ville, l'ids Maître et Juré portant sur le malfacteur par toute la terre dudit Seigneur à freque poursuite, et avec duell. Intra : Si tost comme l'ids Sires, ou si hoir seint enforaine de la freque poursuite, rendre le deversant ausdis Majeur et Juré, etc.* Vide *Hernanditates*.

URUGUUM, pro *Utensium*, in Charta Henrici III. Reg. Angl. apud Gull. Prynneum in Libertatib. Eccl. Anglie, tom. 3. cap. 65.

UHERREX alia notione accipit Johannes Skeuzus de Verborum significatione pag. 77 : *Uherium*, inquit, *hoyezium*, *elamor*, Gallice *Uer*, Latine *Adire* : quod est in usu in proclamationibus, scilicet cum illicet armatis aut legatus pondum convocat,

et arat ut se audiat. *Huchement* dicitur in Ordinat. Metens. tit. 2. art. 52.

HUGO Aliud etiam sonat vox *Clamor* *Hugor*, in Charta aon. 1473 : *Sensuit clamor qui dovent chasser en mes forests à toutes grosses bestes, rouges, rosses, noires, toutesfois que moi ou mes officiers voulons chasser, et aussi ceux qui dovent le Hunge ausdites grosses bestes en mes forests.* Ubi manifestum est significari inordinatum illum clamorem, quem, veniente Domino suo, edere tenebantur vassalli et soldati, ut ferre eo territe et latibulis suis prodiret.

* Aliud iterum sonat *Huê*, intervalum nempe, intra quod clamor audiri potest, in Lit. remiss. ann. 1449. ex Reg. 180. Chartoph. reg. ch. 34 : *Ilz estoient en une cave près missi comme d'une jupe ou Huê de son hostel.*

* Huc etiam spectat vox *Hucours*, qua significari videtur hominum concursus, qui clamoribus elitis feram e latibulis suis prodire aut in silvam regredi cogunt. Charta aon. 1321. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1317 : *Et puet ledit monsieur Hervé de Leon et ses heirs mettre cours ou Hucours, ou l'un ou l'autre, entre ledit bois, qui fut à Eon de Coitan-Scoure et le bois de Bodister, à la fin de prendre la beste ou de la faire retourner, à la fin de la prendre à son bois, si faire le puet. Quod faire la Huê dicitur, in Charta aon. 1401. ex Reg. fed. comit. Pictet. in Cam. Comput. Paris. fol. 29. v. : *Doivent les deussidit et chascun d'eulx et sont tenus faire la Hure (sic) en la forest de Moillere à la chasser, quant ledit seigneur chassé ou fait chasser : et doit avoir chascun, qui est à ladite Huê, ung pain d'un Parisi.* *Hues* perperam, pro *Nies*, vulgo *Nevus*, apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 634.*

* *HUFFREDH*, Jus Danicum apud Ludewig. tom. 12. Reliq. MSS. pag. 179 : *Item si quis delictum Huffredh in villa forensi commiserit, tunc fiat in plucio illius villæ executio Huffredh per villanos ibidem habitantes, consimili modo sicut in rure.* Ibid. pag. 186 : *Item quencunque aliquem in taberna, loco aggere circumdato, vel in navis, vel in cimiterio per anulum, lascivit vel his locis fugaverit vel traxerit, et postea ipsum, in fuga existentem, lascivit, hoc delictum sit Huffredhrode. [*] leg. Huffredh, Pax domestica.]*

* *HUGNARE*, Ohmurmurare, mousitare, oostros *Hogner* et *Hugner*. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 87. Chartoph. reg. ch. 27 : *Dicta filia, huro, haro, maltum basse prochnavit, quous Hugnando.* Aliæ aon. 1386. in Reg. 129. ch. 195 : *Pour ce que la charrette dudit exposant pignoit, qui est à dire selon le langage du poys à Palumu Haignoit, ledit Colin de l'Etang lui dist que elle avoit bien mestier de sinder, lecell verrent dist au suppliant : Se tu en Haggnes, encores seras tu batu, in aliis Lit. ann. 1483. ex Reg. 206. ch. 833.*

* *HUGO*, pro *Lago*, in Terrar. ann. 1503 : *Possidet quatuor homines vinea ad Hugonem, etc.*

* *Huet* vero, quod ab Hugonis nomine nostri formantur, idem audiit atque Stolidus, ineptus. Hist. Caroli VI. ad aon. 1387. pag. 63 : *Et à Rouen y eut un autre docteur*

en théologie, qui.... en preschant dit, qu'il ne le sçavoit monstrer (que la Vierge estoit engendrée en péché originel) qu'il rouloit qu'on l'appellast Huet. Et ces contes de ce, quand on voyoit aucun de ladite noblesse (des Freres Prêcheurs) on les appelloit Huits.

HUGONENSIS SOLIDUS, in Tabulario Narbonensi sub ann. 1126. [*] Vide in Monte Baroni.]

* *HUGONOTTI*, Hæretici recentiores, Lutherani alique ejusdem furfuris viri Prosper Sanctacrucius de Civil. Gall. Dissent. apud Marten. tom. 5. Amplis. Col. lect. col. 1460 : *Appellabantur eo tempo in Gallia qui ob Ecclesie deservent, Hugonotti, cujus nominis originem cum aliquis perperissimus, invenire non potuimus. Ita enim ad Hugonem quendam, qui multa jam annis contra Regem conspiraverat, referebant : alii, quod contra Turonensis civitatem, fuge frequenter congregari conserent, de Ugoni appellaretur. Utcumque sit, iniquis semper animo ferebant ac gravissimam injuriam loco reputabant, cum Hugonotti appellabantur. Vide Menagium in Egid. Gall.*

* *HUJAS*, atis, Incola, ejusdem urbis seu regionis. Acta S. Ottonis tom. 1. Juli pag. 367 : *Quo die Militem homines, tum Hujates, tum externi, sepulchrum Sancti visitant.*

* *HUIA*, a Gallico *Hæle*, Orem, unde *Huliorius*, mercator olearius, Gall. *Hulter*. Comput. MS. eod. S. Egid. Abb. vii. : *Hulitario pro Huia et luminare naquis in Pascha, iv. libras Turon.*

* *HUICASSANTUM*, idem quod *Essarium*, Silva in terram cultam redacta. Chart. Thossienensis ann. 1451 : *Juxta Huicassant Garneri Ponetti. Vide Exarum.*

* *HUISSERIUM*, *USSERIA*, *USSERTES*, *Uuria*, *USERS*, *Hippegi*, *navis*, qui sepi transvehuntur, *Liuto Gensembius*, *Paludrea Turcis* dicta, ut auctor est Remigius Nanninus, Sydonius in Panegyrico Maxiriani :

... Pars jam liure cavata
Indociles exponit equos.

Philippus Mazerius in Vita S. Petri Thomasi Patr. CP. o. 87 : *Fidelis. G. navis, inter galeas, Hulstria, et alia navigia militum armatorum.* Et n. 91 : *Inter galeas, Hulstria, ligna, naues, et alia navigia. G. deifridus Moo. S. Paolaleonis ann. 1321 : 30 naues fecit fabricari, quæ Usserie nuncupantur, quarum magnitudo tante capaxitatis erat, ut duo millia militum cum dextris suis, et omnium armorum suorum pernoctatis, et præterea decem millia aliorum militum valentium ad pugnam et ad bella cum armis suis in eisdem Usseris valent tractari. Usarias, alio loco appellat, Transversus inter Venetos et Principes Christianos contra Turcos ann. 1334. qui essat quod Joannem XXII. PP. tom. 9. part. 2. Epist. secer. pag. 137 : *Item supponitur, quod Bæ Sicilian non omittit, quod faciet 4. Usaria et 4. galeas. Utitur et Carensinus Scriptus Venetus ann. 1378. Usarii in Epistola Comitis S. Pauli de Expugnat. CP : Quilibet Usarius magnonellum suum habet erectum. Hæ Gaspar Barthius ad Philipp. pag. 317 : Usarios pro hominibus accipit. Usarii**

dicuntur Villharduino, *W'lers* Ho-
uco, *Uffers*, perperam, pro *Wissers*,
compitio sub ann. 1190: *Rex Tancredus*
de Regt Anglie 4. *magnum naves, quas*
non Piter, et 15. *gules*. [Instrum. ann.
1190. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 502 :
autent à nostre dit cousin, que nous
vus faire à nos couz et depens douze *Huis-*
es six gales et pourvours de quant
à bevoing sera à la façon des dix-huit
cousins, et les frumiers de voyes, d'en-
et de cordes.] *Usceri*, apud Jo. Villar-
dum lib. 7. cap. 57. lib. 8. cap. 49. lib. 9.
pag. 92. lib. 10. cap. 107. et Ricordan. cap.
16. *Usheri*, apud Aug. Justinian. Episc.
Sibien. in Annal. Genuens. anno 1593.
Jus IV. Reg. Arag. in Chron. lib. 3. cap.
10: *Eren ne les est Uzers grosses*, qui por-
tent enovalls, et vont nous grosses appellees
vire de Covent, etc. Adde cap. 11. 12. lib.
1. cap. 4.

* Le Roman d'Athis MS. :

Ne remest ne batel, ne targe,
Dousun, galee, ne Housier,
Ne equippe n'y trouvezist
Ni fount echargie à sa maniere,
Et si eun sa faço requiere :
Car si eschus sont les armures,
Et bailliers les chevalchours,
Et les bouschours les chevalliers,
Et les gales les archiers,
Et les enqueses et les nez
Furent les teutes et les trez
Les sergens et la pouallie,
Et qui se servent pour viallie,
Et dousuns furent li seigneur
Les daz, les princes et li contour.

* Vide Jal. Antiq. Naval. tom. 1. pag.
137.]

Voci etymon doctissimis viris Vossio,
bucero, et aliis haecenus innotuerunt,
voci indicationem in Notis ad Villhardu-
inum : ubi *Usceris* sic appellatas obser-
vamus, a vocabulo Gallico, *Huis*, quod
huc aut vulgus significat, quibus ostium
clauditur, cum ejusmodi bipinnas, re-
ceptis equis, foribus ad puppin occlude-
re, ne maris undae navim occuparet.
Sicque, ex Joinville, ipso Villharduino,
et lib. Tyrio lib. 20. cap. 14. satis superque
occurrit, in Notis ad eundem Villhardu-
inum et Joinville. *Huis* vero vox pro
fovea deducta videtur a Saxoni, *hus*, et
Germ. *Huys*, domus, aedes. Le Roman de
Athis MS :

Tu eude de l'ostel issir,
Car à l'us ne pot avenir.

Le Roman d'Athis MS. :

Et l'un par où il y entreent,
Oques ouel tel ne regarderoit.

Uscier, minor porta. Le Roman de la
Rose MS. :

Tut cum Huselet bien barré
Trenvint peisset et estruï,

* Unde etiam *Huisier*, eodem sensu,
[Charta ann. 1350 : *Avons donné congé...*
à l'us, une entrée on Huisierie souffisant
à l'us de l'us et de quatre piers et demi
à l'us, pour entrer et issir de l'une maison
à l'autre en une cove. Alia ann. 1500. ex
Quart. Latiniac. fol. 217 : *En suitzine et*
cession... de y faire et avoir *Huiseries*
entrées, une ou plusieurs pour aller au

long des dits murs anciens.] Sed et etiamnam
Huisier appellamus leviores illas fores,
quae velis oblocuntur, aut cancelli, cujus-
modi fuerit Cancelli forenses, ad quos, qui
stare solent ostiarii. *Huisier* etiamnam
dicuntur. Computum Steph. de la Fontaine
Argentarii Regis ann. 1351 : *Pour lo ser-*
gettes vermeilles pour mettre aux Huisiers
et fenestres de la Chambre du Roy.

* 1. *HUISIERUS* CAMERE, Aula; ostia-
rius, Gall. *Huisier* de la chambre. Ordinato
Officiorum in domo Dalphinali ann. 1340.
tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 392 : *Quorum*
camerariorum et barberi unus, sit semper
successive Huisierus Camere nostre, et qui
libet eorum percipiat pro salario annuatim
flouens auri decem. Ibid. pag. 396 : *Ordina-*
mus in eodem hospitio unum Huisierum Aule.

* 2. *HUISIERUS* ARMORUM, Qui et
Housterius et *Servitus armorum* nuncupatur;
nostri, *Sergent d'armes*. Charta ann. 1376.
ex Bibl. reg. : *Dux Gerardus misit nobis Petrum*
de Planella Huisierum et constiliarium suum
cum litteris quae sequuntur, etc. Infra
Consiliaris et *Huisierus armorum*, domi-
cellus appellatur. Joannes Le Mire et Gen-
tianus Tristan, *Huisier armorum* dicuntur
in Testam. Ludov. X. an. 1316. Vide super
Housterius 3.

* Ejusdem nominis officium seu dignitas
hereditaria extitit in curia comitum Flan-
drensiu. Charta Guid. comit. Fland. ann.
1082. ex Chartul. Namur. in Cam. Com-
put. Insul. fol. 24. r. : *Comme nostre*
chiere dame et mere Margherite, jadis
contraire de Flandres et de Horgmont, fist une
exchange à mons. Baudouin de Bailloul qui fu,
liquelz ilz Huisiers heritables de Flandres en
cel maniere que elle li donast à lui et à son
hoir le mareschauce de Flandres à tenir
hereditairement pour l'Uisserie qu'il tenoit
devant dieu.

* 3. *HUKA*, Peplum muliebri Brabantico,
Flandris *Huyke*. Acta B. M. Oignac-
ensis tom. 4. Junii pag. 632 : *Quam ipse*
Nivelis videtur pectum pro matrimonio onus
in habita seculari cum peplu brabantico ni-
gro, Hukam vulgo vocant. Vide *Huca*.

* 4. *HULCA*, Navis onerariae species, Angl.
Hulk. Chron. Joan. Wethamst. pag. 476.
edit. Hearn : *Nam victuas variis de carucis,*
Huleis et libentis, de aliisque grandibus
navibus variis, victoriarum optime, etc.
Monstrel. 1. vol. cap. 245 : *Et adonc le roy*
(d'Angleterre) issit de sa Burque et se logea
en son chastel, Vide Hulka et Ulcus, [* et
Jal. Antiquit. Naval. tom. 1. pag. 89.
129. 159.]

* 5. *HULCUM*, Idem quod mos *Hulka*.
Instrum. ann. 1412. apud Rym. tom. 8.
pag. 755 : *Anno regni nostri (Henrici IV.*
Regis Angl.) undecimo, supra mare in
quoddam Hulcum de Selandia, ducentes ac-
cum aliud vas cum vinis carcatum, ad re-
venendum mercatorie in regnum nostrum An-
glie, se miserunt... Profati ligei nostri cum
Hulco suo predicto, una cum predicto alio
vas... capti fuerunt.

* 6. *HULCES*, Pastor. Vetus Gloss. MS.
Sangerm.

* 7. *HULCES*, pro *Ulcus*, in Glossar.
Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Floyroce,*
Prov. *Hulcus*, ignatum, foruscus.

HULDA, Hominiu, veteri Scriptori

apud Brouverum lib. 17. Annal. Trevir.
pag. 957. 1. Edit. ex Germ. *Huhle*, fides,
fidelitas, obsequium. Vide Vitam Baldini
Lutzenburg. Archiep. Trevir. lib. 1. cap.
5. lib. 2. cap. 3. tom. 1. Miscell. Baluzi.
[* et] *Halaus*. Glossar. pag. 966. 2. 97. voce
Huld.]

* 8. *HULKA*, Navis species, oneraria, Flan-
dris *Hulke*. Thomas Walsinghamus pag.
395 : *Comitat cum eis, et cepit tres car-*
nes, unus cum Hulcam, et 4. balingurias.
Vide *Hucha* et *Hulca*.

* 9. *HULLE*, Carbones ex terra nigra, qui-
bus fabri utuntur, Leodiensibus, apud
quos primum reperti dicuntur sub ann.
1200. hodie *Houilles*, Brusthemius ann.
1198 : *Carbones, quos Gallo Halls vocant,*
inventi sunt juxta Leodium in monte publico,
ad Aegidium Monachum Auree Vallis in
Episcopio Leod. cap. 95. et M. Chronicon
Belgicum ann. 1201. Hylle Saxoni. est
carbo, hinc Calca-hylle, Collis carbonis,
apud Silvestr. Giraldum de Expugn. Hi-
bern. lib. 2. cap. 30. [* Minime, hylle
quippe est collis et colle carbonem signifi-
cant]. Vide *Carbo*.

* 10. *HULLARI*, Qui ejusmodi carbones
erunt. Raduphus de Rivo in Episcop.
Leod. cap. 1 : *Gregorianum multum...*
quorum plurimi erant Hullarii. Cap. 23 :
Hullarii Leodienses. Hinc traducta vox
apud nostros pro carbonibus et predicatoribus.
Poeta MS. infimi exi, post Summam
Willemi Brittonis, ex Bibl. Collegii Nava-
rari :

Sunt per que cunctis obstant anathemata juris,
Pseudo-papst, uelulo, meretrix, fur, saltris, leso.
Et decii factor, Hoularis vici et actor.

Vetus Interpres Gallicus MS. Novellaram
Justiniani, Nov. 16. de Leonibus : *Cist*
tires est des Houliers et des meschines, et
des lesclochers, etc. Petrus de Fontaines in
Concilio, cap. 16. extremo : *Nr à un ri-*
baud, ne à un Houlier, contre celui qui est
de bone vie. [Hinc emendandus Butlerius
in Summa rurali cap. 88. ubi perperam
editum, *Houlier*, et *Houriere*, pro *Houlier*
et *Houliere*.] Guill. Guirart ann. 1204 :

Houlier, et ribaut, et paillart,
Qui toujours la guerre commencent
En Normandie se relancent.

Idem ann. 1214 :

Houliers et ribauts et garçons,
Dont l'erre ne l'est pas criée,
Font le noise et le teie serie,
Et ann. 1304 :

Houliers et ribauts de Champagne
Qui sont si licet et si paillart,
Et ribauts de four et paillart,
Qui gaingent en guerres attendant,
Par les chaus cà et la s'espandent,
Voleliers d'aller en feurre,

* 11. *HOLLARI*, Eadem notione. Edictum
Johannis Regis Franc. ann. 1355. tom. 3.
Ordinat. pag. 496 : *Ex fide dignorum rela-*
tione ad nostrum pervenit auditum, non so-
lum semel, sed pluries et frequenter, quod
quampures extraneorum nationum, mini-
strorum, et statuum diversorum, aliis nar-
trari, aliis latrone, nonnulli monachorum
falsatores, et aliqui exploratores (f. explora-
tores) et Holarii, deceptoris, etc. Adde Hist.
Paris. Lobinelli tom. 3. pag. 245.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Holier, adulterator. Holere, adulterare. Hulerie, adulteratio. Lit. remiss. ann. 1379. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 381: Ilz prindrent ladite Houlliere ou macquerelle en une voie ou santer, etc. Aliæ ann. 1390. in Reg. 138. ch. 234: Danizy entendant la Croix qui disoit à cette femme: Jehanne, as tu fait venir Perrinet Danizy ton Houllier, il n'y a plus fort Houllier en cette ville de lui. Honner et Houierie, in Usat. Camerac. Mss. pro duello. Hurrier, in Ch. ann. 1355. tom. 2. Hist. Leod. pag. 423. Hine Houllerie, Liberior vivendi licentia, vulgo Delicence, libidine, in Lit. remiss. ann. 1377. ex Reg. 111. ch. 78: Jehan le Pionnier, qui estoit homme de léger esprit, d'effraies de Houllerie et de maintenir et fringenter femmes etc. Huc etiam forte spectat Marchant de hoes, quod concivii loco dicitur, in alii Lit. ann. 1473. ex Reg. 195. ch. 831: Ung trompeur, larron, marchant de Hoes et plusieurs autres parolles injurieuses.*

HULLUS. Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 292: Habendum et tenendum dictam pasturam in Hullis et holuis, etc. Anglo-Saxonum vel Hull, et hili, est moss, collis: Holmus vel Hullus, locus depressus aquis irriguus. Vide *Holmus*.

HULMUS. Holerus, Anglis, Danis, Germanis, *Hulm*, vel *Holme*, Clivus, monticulus, collis. *Holm*, (inquit Lelandus in Commentar. in Cyn. Cant.) eminentis loci, interdu et silvosi, et aquis circumsepti verticem aut eminentiam exprimit. Addit Camdenus in Insulis Britannicis, et Spelmanus, interdum *Holmes* dici depressiores et heridas planities plurimis rivulis et aquarum divertitiis circumfusus: quomodo videtur usurpare Monasticum Anglican. tom. 1. pag. 680: Tres dolos prout, et unum Hulmum, et aliquos sospites. Et tom. 2. pag. 292: Habendum et tenendum dictam pasturam in Hullis et Holmis in separabilitate, etc.

HULSAAR. Andreas Snenonis lib. 5. Legum Scandinavicum cap. 23: Si vero descendat (vulnus) ad interiora, puta in capite usque ad cerebrum, in pectore usque ad jecur, vel pulmonem, in ventre usque ad viscera, quod vulnus Hulsaar dicitur in vulgari, duplo majorem et satisfactionem exigit et defensionem. Vide *Waldesnar* [* et Rosenving. Histor. Jur. Danic. § 70. not. B.]

* **HUMANALIS.** Humanus. Testam. Giraudi de Villanova ann. 1481. ex Tabul. D. Vencie: Attendens amorem sincerum quem erga nobilem Margaretam hominem de Candescera socerum ejusdem nobilis testatoris: quantum vitium duxerit Humanitas et videatur etc.

* **HUMANARI.** Homo fieri, de Christo dicitur qui humanam carnem assumpsit. Acta S. Francisci Romanæ tom. 2. Martii pag. 105: Verbum et ipse Deus, dignatus est intra mœs virgineas Humanari carnis. Occurrit etiam in Homilia MS. Remigii Autissiod.

* **HUMANATUS.** Homo natus. Gasp. Barthii Gloss. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 3. pag. 454. Papius in Prefatione: Et pro me Papii multiplicibus obito peccatis, ad Humanatum pro nobis Dominum eho-

rent. * Epistola Concilii Francoford. ad Episc. Hispanie tom. 3. Conc. Hispan. pag. 105: Adjunctis: In professione Niceni symboli non invenimus dictum, in Christo duas naturas et tres substantias, et homo deificus et Deus Humanatus.

* **HUMANATIO.** Incarnatio qua Verbum Divinum homo factus est. Bulla Nicolai IV. PP. apud Rymer. tom. 2. pag. 513: Cujus incantem pectoris, etiam lapide quantumcumque duritiam non emollit considerata illius Humanationis humilitas in qua Dei filius factus homo extinguit semetipsum. Adde Concil. Armenorum ann. 1345. apud Marten. tom. 7. Amplius Collect. col. 318.

* **HUMANISSIME.** Hist. Ratispon. ad ann. 1493. apud Oefelium tom. 2. Script. rer. Boicar. pag. 519. col. 2: Dux Bavarie Christophorus, in peregrinatione ad Terram Sanctam, morbo corruptus Rhodis vitam cum morte mutavit, obique Humanissime sepultus. An cum maximo dolore, uti viros humanissimos decet? Verum legendum suspicor Humanissime.

1. **HUMANITAS.** Cibus, potusque humanitati sufficiens, Varroni. Hinc Humanitatem tribuere, apud S. Maximum Taurinensem homin. de Non timendis hostibus carnalibus. Humanitatem dore, in Legibus Wisigoth. lib. 9. tit. 1. § 4. 5. 6. Humanitatem ministrare, apud Marculum lib. 1. form. 11. quæ est tractoria: Ideo jubemus, ut locis convenientibus eisdem a vobis ecclesio simul et Humanitas ministraretur: hoc est, veredus seu parveredus tantos, panis nitidi molitos tantos, etc. Charta Caroli Calvi ann. 858. pro Monasterio S. Marie Suesion.: Delegavimus decimas omnium rerum de tota Abbatia, et earum scilicet rerum, que in terra colantur, vel que hominum studio ad Humanitatem nsum hulebunda nutritur, et per curam Prepositi aptis vehiculis ad Monasterium ducantur: et ne aliquando quicquam necessarium derase possit hospitibus, et omnis humanitas supervenientibus exhibetur, etc. Lex 7. Cod. de Custodia reor. (9. 4.) Judices omnibus hominibus debita producta reus custodiri cunctis videant, interrogent, ne his Humanitas elusis per corruptos carcerum custodes negetur. Ubi Anianus: Ut eis a Christianis, vel a Sacerdotibus substantia, vel alimonia præbeatur. Vide S. Ambros. de Tobia cap. 14. Senatore lib. 7. Epist. 33. et Martyrol. vetus 5. Kl. Aug. in S. Pantaleon. Edgarmur in Legibus Monachorum Hydensium cap. 13. Udalricum lib. 3. Consuetud. Cluniac. cap. 21. etc. Adde Capitul. Aquisgr. ann. 817. cap. 27.

* 2. **HUMANITAS.** Statura. Acta S. Agricole Episcop. Cabillon. tom. 2. Martii pag. 514. ex Gregorio Turon.: Humanitatis cernens, facundus vero magne erat. Quod Galli dicerentur: De petite taille.

* 3. **HUMANITAS.** Hominis vita. Vita S. Galt. abb. sæc. 6. Bened. part. 2. pag. 880: Fobas nulla pinguedine vel sapore conditus est deferbat, istaque alimentis summa artistissime Humanitatem sustentabat. Hinc avit humanité, Existere, inter vivos esse, in Charta ann. 1340. ex Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 381: Comme plusieurs defuns, ou temps que il avoient Humanité, meuz de devotion, eussent laissé à l'église de Salnte

Nourice de Rolas, etc. Humanité vero, Pars corporis, qua quis vir est ut mulier. Lit. remiss. ann. 1349. in Reg. 78. d. 347: Accus d'euls (des moines de S. Les, avallèrent leurs briales et monstrent leur derriere et toute l'Humanité que il poroient, aus hommes et fames qui li estoient, et disant en leur langage, par le cap de Die, cy prendrés vostre Salvadour le jour de Pasques, et non ailleurs. Aliæ ann. 1382. a Reg. 150. ch. 274: Iceilli Senwiva, n. voia ledit Pierre à la Humanité sa mere vainement.

* 4. **HUMANITAS.** Hominum universi. Charta Henr. Edueni. episc. in Chartul. S. Dion. Vergie. fol. 4. v.º: Nominis omnium, tam presentium quam futurorum, generalis Humanitas, quod etc.

* **HUMANITAS.** Charta Theobaldi Prioris Charitatis ann. 1237: Postquam de ne Humanitas contigerit. Id est, postquam mori contigerit. [* Eodem sensu dicit Gecero: Humanitas si quid mihi accidit: a Glossario proinde amandanda vox.] [* Pro humaniter occurrit in Vita S. Galli apud Periz. Scriptor. tom. 2. pag. 12: Quispe a viro Dei Humanitas susceptus, etc.]

* **HUMANITAS.** Piscis marini genus. Vide supra *Centrina*.

* **HUMARI** apud Danos solebant fraus furti dominare. Jus Danic. apud Ludewig. tom. 12. Reliq. Mss. pag. 172: Item a lieres pro facto non debent suspendi, si Humari debeant; et si invenitur quod sit impregnata, tunc absconditur tali auctoribus. Vide supra *Fossa* 1. et infra *Scleratio*.

* **HUMATA.** perperam pro *Huvata*. Vide infra in hac voce.

* **HUMATIO.** Sepulcrum. Obiit. 5. Nicol. Corbol. ad vj. Jul.: Post dictam servitium dicti officiarum inter processionem super Humationem dictæ defunctæ, cantando Libera ad longum, etc. Ibid. ad ejusd. mens. Super locum ubi inhumatum fuit corpus.

* **HUMBERT.** Vide *Hambredus*.

* **HUMECTANES.** Humectatio, La legno, in Glossar. Lat. Lit. Ms.

* **HUMECTARE.** Inundare, Gall. *Arroder*. Chron. parvam Ferrariensem apud Murator. tom. 8. pag. 477: Ceterum cum he Sandali fluvius vaduos nimis agros Hamectaret vicinos, et steriles esse faceret, hoc verbum usurpat Columella pro *Humidum*.

* **HUMECTE.** vox vernacula, Lud. jenus. Lit. remiss. ann. 1461. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 317: Commencez à l'acancer à jouer pour le vin aux cartes, à ung jex appelle la Humecte.

* **HUMECTUS.** Paludosus, Gallice *Wetighez.* Chron. Monast. Novalis, apud Murator. tom. 2. part. 3. col. 731: He subitus limina ostiorum terram cavat mœibus et quendam hiatum faciens, ne domus: clam liberam, unde evidentes, eductæ esse in Humectis locis, ut sic fugere cõrent.

* **HUMECTEM.** Villula a majiori vic dependens, Nostris *Hamau*. [* Nisi idem sit quod *Humbo*, vide in hac voce.] Charta Henrici IV. Ducis Silesie ann. 1288. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 47: Quo defuncto fructus vinearum ipsarum

Humileti ac proventus molendini, quatuordecim distributiones cedent tam parvi, quam Canonici Sanctae Crucis qui tempore fuerant residentes. Ibidem: Fiviro de Olmitz, Humileta ac molendini, etc. Vide Humellum in Hum.

¶ **HUMELO.** Vide Humilo.

¶ **HUMERALE.** Idem quod Amictus, vel Epitumale, Vestis Clericalis, Sacerdotum Pontificalis, de qua suo loco. [Humile a superhumerali distinguitur Macer fatum, quos consule in Hierolei. Gloss. lib. de Divin. Offic. cap. Quid significet vestimenta: Post sandalia in festis vestimenta sequitur Humerale, sicut et lino purissimo, etc. Hugo a S. Victor lib. 1. de Sacram. cap. 45: Humile a superhumerali. Bernardus Mon. in Consuetud. Clunia. MSS. cap. 55: Et alligat Epitumale, i. amictum. Ordo Romanus: Inter in chorum ordinatum convenire debent Humeralibus et albis, apud quasdam autem sicut induto. Alio loco: Anobis humile, i. amictum, quod dicitur Humerale. Hilarius Caeonensis de Officio Missae:

... Sepulchrum Humerale tegebat
Pectus intrantem interiora sacri.

¶ **Humensis Monast.** pag. 29: Septuaginta annis totidem Humeralibus et cineribus. [Adde Miracula S. Udalrici sac. 5. Benedicti pag. 466, et tom. 1. Rerum. Regum. pag. 94.] [Vide Gloss. med. laevi. voce Humilis, col. 1789. sqq.]

¶ **HUMERARIUM.** pro Humerali, in Charta Radulphi Episcopi Domienensis aet. 1016. apud Antonium de Yezes in Chronico Ord. Benedicti tom. 5: *Instrumenta Sacerdotum levitarum, cum balteis et Humeralibus cum texta, vizisina, (bissina,) purpurea et lana, in admonitione convertorum signis designata, etc.*

¶ **Humeralis.** Idem quod Humile vestis militaris in Probus J.C.: Si titulus vel Humeralis militis tenet, castigari verberibus debet. Ea autem voce non solum pars illa vestitus ante intelligitur qua tegitur cataphractum armorum, sed et quodcumque militare amictum humeros contagens, Italis *Dorsiere, Humera.* Vide Carolum de Aquino in Gloss. Militari.

¶ **HUMERULUS.** Axis, Gall. *Essieu.* Ita S. Columbe Abb. tom. 2. Junii pag. 120: *Fuit illicque tulus ejusdem aequitatis diei per longam viarum spatia, sine ulla rotarum humeraliumque separatione sive labefactione, ut currus qui incederet, salubriter super illa impetitione recte incederet orbi.*

¶ **HUMERUS.** nude, pro Armo vel membrorum, quod domino prestari debet. Charta ann. 1173. ex Tabul. Cassin. Breve translationis, quod fecit ego G. rector Alabarte, de convenientia, qua fuit inter nos et Casinensem et uxorem ejus. *Concessimus ut in vita sua tantum caserinum unum extra hospitale, eum hortu suo et arboribus, et vineam unam prope Casinum, de qua nobis singulis annis medietatem, de qua nec ceteri homines, et de supradictis caserinum unum debet in navitate habere, et pullum gallinaceum, si non habuerit Humerus. Vide Spello.*

CANON GLOSS. — T. III.

¶ **HUMICUBARE.** Sacerdotes humi cubantes ad Deorum responsa accipienda. Laur. in Amalth.

¶ **HUMIDARE.** Suppl. Antiquarii. Humido, *ὑμῖδω*: Irrigo. Verbum Plinio notum.

¶ **HUMIGARE.** Humidum reddere, Gallis *Humecter.* Vindicianus Comes Archiatr.: *Post hac a me ager ad balnea mittitur, ut lacru ejus siccatum mittatur.*

¶ **HUMILIARE.** Dehonestare. Concilium Triburiense ann. 895. cap. 41: *Frater vero ipse, suadente diabolo, admatatus ab ipsa, clanculum eam Humiliaverit, et violenter reddiderit, etc.* Andreas Suenonis lib. 13. Legum Scaniae cap. 3: *Ubi cumque quispiam licet solus violentus vel virginem Humiliverrit, vel corruptam oppresserit, etc.* Ita Humiliationem pro opprobrio et dedecore cuiuspiam illato usurpat S. Columbanus de Pcenitentiarum mensura cap. 28. et Cumeanus in Pcenitentiali cap. 3. Vide Humilitas.

¶ **HUMILIARE SE.** Per adorationem inclinare se, genua flectere. Gloss. Gr. Lat. MS.: *ὑμῖδω, Humido.* Anastasius in S. Marcello PP.: *Comprehensus a Mazarino, ut negaret se esse Episcopum, et sacrificis se Humilaret damnatum.* In S. Joanne PP. pag. 35: *Tunc Justinus Augustus dans honorem Deo, Humilavit se pronus, et adoravit beatissimum Papam Joannem.* Et in S. Agapeto pag. 38: *Tum piissimus Augustus Justinianus gaudio repletus, Humilavit se sanctae Sedi Apostolicae, et adoravit beatissimum Papam Agapitum.* Charta Charitatis Cisterciensis Ordin. cap. 2: *Ubi vero considerentur, Humilient sibi mutuo.* Usus antiqui ejusdem Ord. cap. 68: *Incedat per medium chorum cum gravitate, Humilians se contra Abbatem.* Cap. 70: *Humiliet se profunde de loco suo versus Abbatem.* Vita MS. S. Romani Presbyteri: *Ut autem ad eum venit, Humilivit se eorum eo, etc.* Vide Statuta Ordinis Praemonstrat. dist. 1. cap. 5. [Le Roman de la guerre de Troyes MS.:

Chascune vers Deu d'umilie,
Qu'il lor gent part et mainteigne,
Que mechaince ne lor vieigne.]

¶ **HUMILIATIO.** Capitis inclinatio, vel genuflexio. Regula S. Donati cap. 26: *Similiter poenitet, qua Humiliationem in synaxi, ut est, in cursu obita fuerit, hac est Humiliatio in Ecclesia post finem uniuscujusque Praedicti.*

¶ **HUMILIATIO.** Satisfactio propter delictum. Regula reformat. Monast. Mellicensis. ann. 1451. apud Schramm. in Chron. Mellicensis pag. 410: *Pro errorum diversitate in cultu divino commissorum solent secundum consuetudinem triplices fieri emenda sive Humiliationes.*

¶ **HUMILIARE.** Deprimere, Gall. *Humilier.* Epist. syn. Aquisgran. ad Pipinum ann. 836. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 354: *Hortamur a Deo sublimatam potestatem, ut eorum, qui ecclesiam Christi dehonorerunt et Humiliterunt, rebusque propriis exspoliaverunt, etc.* Vide Humilitas.

¶ **HUMILIATI.** Ita dicti in Italia, maxime in Lombardia, viri quidam ac mulieres regulariter, et in congregatione viventes, eo

quod in paupertate et asperitate habitus, (quem alium fuisse aiunt,) et gestus exterioris compositione, et morum gravitate, et in omnibus verbis et operibus suis magnum ostenderent Humilitatis exemplum. Ita Jacobus a Vitriaco in Hist. Occident. cap. 28. qui plura de eorum Institutis refert. Hunc postmodum Ordinem, cujus initia quidam a Friderico I. alii ad Conradum, alii denique ad ejusdem Conradi successores Henrici tempora referunt, Lucius Papa, quod ejusmodi Humiliati, haereticis dogmatibus, ac superstitionis observationibus additi depræhensi essent, abrogavit: confirmatis postmodum ab Innocentio III. in eorum et Pauperum de Lugduno, quorum Ordo pariter est damnatus, locum, Ordinum Fratrum Minorum et Praedicatorum, ut auctor est Conradus Abbas Uspergensis sub ann. 1212. Vide Hieronymum dalla Corte in Histor. Veronesi lib. 10. pag. 586. ubi de Humiliatorum primordiis, pluribus agit, ut et Miraeum de Ordinibus Monasticis. [Vide Frates de Spiritu Sancto.]

¶ **HUMILIATIO.** Vide in Humiliare. ¶ **HUMILIATORIUM.** Charta Didaci Episcopi Compostellani aet. 1153. apud Anton. de Yezes in Chron. Ord. S. Benedicti tom. 4. pag. 437: *In primis confirmamus vobis, ut diximus, totum illud Monasterium, cum suis domibus, et servis, et cum cunctis, quae videtur habere intra Humiliatoria B. Jacobi Apostoli, etc. An Heremitoria?*

¶ **HUMILIS.** Titulus ab Episcopis in suis subscriptionibus non semel assumptus; ut in Privilegio Pauli I. PP. apud Labbeum tom. 6. Concil. col. 1693. Quae etiam formula usque Henricus Rex apud Purcellum in Basil. Ambros. pag. 534: *In nomine sanctae et individuae Trinitatis, Henricus divina favente clementia Humilis Romanorum Rex.* Quos tandem penes Monachos tantum remansit.

¶ **Humilem titulum.** Chartis regis inscriptum non semel reperimus. Charta pro monast. Gratiae B. M. ann. 1199. in Reg. 185. Chartoph. reg. ch. 157: *Alenor Dei gratia Humilis regina Anglia, decissa Normanniae, Aquitaniae et comitissa Andegavensis etc. Humiles, pro Humble, in Serm. Mauri. episc. Paris. tom. 17. Comment. Acad. Inscript. pag. 722: *Si dicit de (li prestres) Humiles, benignes, larges, etc.**

¶ **HUMILITARI.** Humilem fieri, humiliter. Faustus Regiensis contra Nestorianos, de Christo: *Natus, qui moretur, datus, per quem vita renasceretur: illic dominatur, hic Humilitatur.*

¶ **HUMILITAS.** Dejectio, opprobrium. [Lactantius lib. de mort. Persecut. n. 36. de Maximiano Imper. qui purpuram deponere coactus fuerat: Sic amictus Imperatoris et vocis honore, Humilitatis impatiens, alias rursus insidias machinatus est.] Gregor. Thron. lib. 2. Hist. cap. 41: *Fictusque totoditi, et Characum quidem Presbyterum, filium vero ejus Diaconum ordinari jubet. Cumque Characum de Humilitate suo conquereretur, etc.* Lib. 6. cap. 36: *Ad ulciscendum Humilitatem generis sui velociter properant, etc.* Adde lib. 1. Miracul. cap. 78. Vide Humiliare.

¶ **HUMILITAS.** Leontius Episc. Arelatensis in Epist. ad Hilaram PP.: *Et te decrevimus,*

quam primum hoc Humilitatis nostrae epistola salutem. Vide Humilis.

* **HUMILITAS** BEATAE MARIE, Titulus monasterii de Longo-campo, in Charta Phil. Polc. ann. 1373, ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 158. r. col. 2: *Abbatia Humilitatis Nostrae Domine prope S. Clodaldum*. Alia ann. 1317, ibid. fol. 153. r.: *Item concessit (Philippus rex) abbatibus et conventui monasterii Humilitatis B. Marie de Longo-campo, ordinis S. Clarae prope S. Clodaldum, superficiem quatuor arpentorum basci. At vero Humilité, Beneficentiam sonat, in Hist. chronol. Caroli VII. pag. 467: Lequel (le Roy) les recuz volontiers, et quitta et remittit à ceux de Bayonne, de sa grace et Humilité, vingt mille escus d'or, des quarante mille qu'ils lui devoient payer. Christ. Pisan, in Carolo V. part. 1. cap. 2: *Adonc lui très benigne (le duc de Bourgogne) après que son Humilité n'eust rendu plus merci qu'à recevoir à ma petitee n'appartenait, etc.**

† **HUMILITER**, Absque molestia. Otto Morena in Hist. verum Laudensium apud Murator. tom. 6. col. 99: *Imperator namque inde discendens ac iter suum pacifice faciens, cum Veronam appropinquasset, indeque humiliter pertransire voluisset, etc.* Ubi Muratorius: Bene Corius hoc verbum Italice reddens scribit, *Absque ulla molestia.*

HUMILITUDO, Humilitas, ταπεινωσις, in Gloss. Gr. Lat. In aliis Gloss. MSS. ταπεινωσις.

† **HUMIPES**, Sponsa dicta, quod rheia non veheret. Laur. in Amalib.

† **HUMISTERNIUM**, Humi cubatio. Vita S. Syncretice tom. 1. Januar. pag. 355: *Nam jejunia et Humisteria instituta sunt propter sollicitudines voluptatis carnis.* **HUMULO**, Humulo, ex Gall. Honboul, quod a Latino Lupulum formatum, elisa litera L. Adalardus in Statutis Abbatiz Corbeien. part. 1. cap. 7: *Nec menses, vel prata colligenda, nec bruceas faciendo, nec Humulacem, nec ligna solvendo, etc.* Polypichus S. Remigii Remensis: *Summa census frumenti mod. 106. speltis 146. ordet 73a. mixtura 325. leguminis 11. Humulonis mod. 3. verniculi unci. 12. vini mod. 1567. etc.*

† **HUMULO**, HUMULO, Eadem notione. Codex MS. Irmonibis Abb. Sangerm. fol. 100. v.: *Restaurari servus solvit omni anno de Humelone modum 1. et facit vactum.* Ibidem fol. 101. recto: *Ostrofolius servus solvit de Humelone mod. 1. et aliud servitium quod et inungitur.* Et verso: *Canisles VIII. omni anno de Humelone mod. VIII. pastas XLVII. Adde Constit. Ascegiis Abbatiss. nec. 4. Bened. part. 1. pag. 660.*

* **HUMULUS**, in chart. ann. 1282 apud Lappen. Init. Foder. Hansae. cap. 61.

† **HUMULARIA**, Locus ubi Humulo nascitur. Charta Pippini Regis apud Doubletum Hist. Sandionys. lib. 3. pag. 699: *Donamus... id est cotinarius cum omni integritate, et in Uffraganis mansos duos, et Humularias cum integritate. V. Humularium.*

† **HUMULLES**, pro Humerus. S. Wilhel. Constit. Hirsau. lib. 1. cap. 84: *Notat quoque Disconus quando sacerdos inter Canonem se inclinaverit, ut postea cum illo se erigat, calicemque cum eo disconope-*

riat, et cum levante levet, iterumque repositum cooperiat; prius tamen in ipso accessu osculatur altare, ac deinde Sacerdotis brachium parum infra Humularium. Bernardus Mon. in Ord. Cluniac. ibid. pag. 223: Deinde dextrum Humulum Sacerdotis deosculatur.

† **HUMULO**, Vide Humulo.

† **HUMOROSITAS**, Humiditas. Miracula S. Ambrosii Senens. tom. 3. Martii pag. 232: *Tantum incurrit dolorem et Humorositatem in capite.*

* Nostris, *Humours*, Potio, medicamentum. Lit. remiss. ann. 1467, in Reg. 200. Chartoph. reg. ch. 64: *Lequel medecin ordonna en la boutique d'un apotecaire d'icellui lieu de Pezenas plusieurs beuvraiges, ou Humours, etc.*

* **HUMULARIUM**, Ager humulo seu lupulo consitus, nostris Houbloaniere, alias Uneau et Umeley. Charta apud Meichelbec. tom. 2. Hist. Frising. pag. 362: *Dedit pronomini nobilis vir... Humularium 1. de terra arabilis hokus vi.* etc. Alia ann. 1386. apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 3. pag. 75. col. 2: *Campum situm retro idem nostrum monasterium, prope nostrum Humularium.* Humulator, qui Humularium colit, ibid. Lib. censuali terræ d'Estilly ex Cod. reg. 9493. fol. 8. v.: *Sur deux boicelles de terre joignant à l'Umeley au prieur de Beaumont.* Et fol. 9. r.: *Une envre et demie de terre... joignant au covers de l'Uneau. Berte d'une part etc.* Vide Humularia in Humulo.

† **HUMULO**, Vide Humulo.

HUMULUS, Idem forte quod Humulo. Specul. Saxon. lib. 2. art. 52: *Transcense quiquid Humulus sepius, qui radices habet intra sepiem, vel ejus fundo radices exierit, quantum de Humulo attrahere per sepiem potest, Humulum tollit, et quod extra manet, ad vicinum pertinet.* Eadem habetur in Wichbild Magdeb. art. 128. [* In Germ. Hoppe; hodie Hopfen.]

† **Humulum** idem esse cum Humulo vi dubitare sinit Chronicon Florentii Episc. apud Eccardum de Orig. Domus Saxon. col. 59: *Triginta sex oves et tot agnos, et octoginta sex maldia Humuli, et viginti sex porcos pingues et viginti sex asners.*

* **HUNA**, Funis nauticus, radens. Lit. remiss. ann. 1353, in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 123: *Requisivit ut sibi venderet unum, Gallice chable, aliter Hane, ad trahendum navem ascendendo per aquam.* Occurrit preterea in Stat. pro mercibus per aquam Parisius transactis ann. 1415, ex Reg. 170. ch. 1.

HUNDREDUS, HUNDREDUM, HUNDREDUM, HUNDREDUM, vel USHREDUS, absque aspiratione, ut apud Petrum Blesensem Episc. 95. Anglis dicitur, quod Latinis Centena, Centuria, a voce Saxonica hundred, centum: unde Belgæ Hundert, eadem notione. Scribit Joana. Stiernhookius lib. 1. de Jure Sueonum vetusto pag. 30. distrietus, seu Comitatus apud Uplandos et Suedos Gasilvanos, Hundari appellatos, quod centum ut plurimum villas, vel potius colonos contineret. Hundredorum autem in Anglia institutum ab Aluredo Rege profuit: nam si indigenarum rapinas et eorum excessus cupiens compescere, ut auctor est Ingulphus, Totius Angliæ pro-

gos et provincias in comitatus primas omnium commutavit, comitatus in centurias, id est, Hundredas, et in decimas, id est, in trithingias divisit, ut omnia indigena legibus in aliquo centuria et decima existeret: et ita quos suspectus de aliquo latrocinio, per tam centuriam vel decimam, vel condempnatus, vel insulatus, penam elemeriam vel incurrebat, vel vitare. Prefatus vero provinciarum (qui ante Vicedominum) in duo officia divisit, id est, in iudices, quos nunc Justitarios vocamus, et in Vicedominos, qui adhuc idem nomen retinent. Horum cura et industria tanta pax in brevi per totam terram effloruit, ut si vintor quantacumque summam pecuniam in campis et publicis copiis vespere dimisisset, mane vel post nonam rediens integram et intactam indubie inveniret. Ingulpho adjuvendum Wilhelmus Malmesburi. lib. 2. de Gestis Rerum Angl. cap. 4. qui citi fere eadem tradit, non tamen ita refert, nisi locum porrigat Ingulpho: *qui occasione barbarorum indigne cum in rapinis ambulaverant, adeo ut nulli tunc commentus esset sine armorum praesidio, centurias, quas Hundred dicunt, et decimas, quas Trithingias vocant, instituit, ut unus Anglus legittime duntaxat vivere haberet et centuriam et decimam. Quod si quis aliquis delictum insularet, statim ex centuria et decima exhiberet, et quod videretur, quod vero ejusmodi coram non reperiret, incertatem legem haberet. Si quis autem res vel ante vadimonem vel post transigeret, et omnes ex centuria et decima Regis solutam incurrerunt. Hoccomento pacem infudit provincia, ut etiam per publicos agnos, ubi semita in quadricum fundatur, omnibus aures jubere suspendi, quae videntur ad optatum ridere, dum non essent, qui sub obsequio illius perirent, sub nomine narrat Wilhelmus Gemeticus, et ut alii: quae postmodum Wilhelmus Nothus observari sua etiam tempestate sanxit, ut et illius Legibus Latinis sub initium. Sed et hanc provinciarum Anglicarum divisionem habent Leges Edw. Confess. et Leges Ricardi I. cap. 6. 8.*

Hundredos seu centurias, vel centenas, non prius tamen instituit Aluredus: sed earum usum in Angliam inivit: non longe autem apud Francos nostros provincia Comitatus, lique rursum in Centenis, vel Centurias, denique ex in Decimis distributa erant, ut in his vocibus docemus. Sed quod de securitate inter indigenas stabilita, ac multa vadimonem narrat Scriptorum, Aluredi prius videretur instituisse.

Hundredi aut certo famulatur vel villarum numero constitit, haud omnino planum est. Gervasius Tilleberiensis lib. 2. de Scacario part. 1. cap. penult. Hundredus, ait, ex ludatum aliquot centurias, ut Eadmodus ex 100. acris constitit. Est autem hida tantum terrae, quantum ubi satis pro annum sufficit, quod Latini vel inferiori Saxonomo vocant, angli scilicet potius domo, familia, coloniarum tributa: ita ut Hundredas certo familiarum numero constitit: quod de Centenis apud Francos valuit. Neque aliud apud Britannum Villa videtur sonare, cum alii Aluredum Latine dici, quod Wallice et Wallice Centredus, et continere centum villas:

rium significat: sed arctioris significationis est, quam vox *Hundredum*. Hoc enim in privilegio videtur liberare ab omnibus consuetudinibus et solutionibus hundredo debitis: illud ab istiusmodi tantum solutione. Observo præterea

HUNDREDUM, ipsam multam, quæ in hundredorum Comitibus interdum irrogabatur, appellatam, eamque 8. fuisse librarum. Leges Edwardi Confessoris cap. 31: *In Danelaga per 18. Hundreda, qui numerus complet septies 10. libras, et 4. quantum forisfacturum Hundredi, Dani Norwogenes 8. libras habebant, etc.* Ricardus Hagastaldensis de Statu Hagastaldensis Ecclesie cap. 14: *Si quis letitur quolibet capicem qui facinoris aut fugitivum reum et convictum infra quatuor crucis, que sunt extra ipsam villam de Hestaldasham, capiet et retinet, universali iudicio duo Hundredum emendabit, si vero infra villam, 4. Hundred: si vero infra muros atrijs Ecclesie, 6. Hundred: si autem infra Ecclesiam, 12. Hundred: si vero infra valvas chori, 18. Hundred, etc.* In Hundred 8. libras continentur.

HUNDRED-SETENA. Privilegium Edmundi Regis Angl. dat. ann. 944. apud Malmesbur. lib. 2. de Gest. Reg. Angl.: *Concedo Ecclesie sancte Dei genitricis Marie Glasconie... jura, consuetudines, et omnes forisfacturas omnium terrarum suarum, id est, burgi, etc. et Hundred-setena, albas, et ordels, etc.* Ubi Spelmanus: Nunquid legimus *Hundred-setena*? A sciat, pro symbolo, quod *Hundredarii* solebat impendi, et hoc privilegium jam remittitur. At Somerius nihil mutandum censet ex Textu, ut vocatur, Roffensi, ubi hæc vox, constitutio hundredi redditur: *Debet habere constitutionem hundredi, quod Angli dicunt Hundred-setene.*

Placet Somnerii sententia: seta enim vel setena, ut ipsemet observat, Anglo-Sax. in compositione habitatore, colomum, incolam significat; unde *Hundred-setena* de multa, que ob crimen vel injuriam in Hundredarium commissam exigitur, licet interpretari: nisi malis de præstatione ab eo qui Hundredis adscribatur exsoluta accipere; quod suadere videtur Textus Roffensis. Charta Edgari Regis ann. 12. regni ejusd. tom. 1. Monast. Anglie. pag. 16: *Et habeant socam, et sacam, on stronde, et on stream, et on wode, et on feld, on grithberce, Hundred-setena, adas et ordels, et etc.*

¶ **HUNDRED**, in Charta Henrici II. Regis Anglie ex Archivo Beccensi: *Et in omnibus aliis locis solutus et libere (possessio) habent* et quietus de sycris et Hundred et plectis et quevis.

¶ **HUNDREDUS AFFIRMATUS**, Tribunal quod ab hominibus *Hundredi* exigitur, ad firmam datum. Computus ann. 1305. apud Kennett. Antiquit. Ambrosden. pag. 354: *Item de burgo affirmato xxiii. l. Item de Hundredo affirmato xl. l.*

HUNDREDARI SERVIENTES, Bedelli, apparitores, in Flea lib. 1. cap. 18. § 2.

Editus porro legitur *Modus tenendi unum Hundredum, sive curiam de recordo*, in libro Anglico, inscripto *Justice of peace*, edito ann. 1574. fol. 122. v.

HUNNISCUS, pro *Hunnicus*, inflexione

Anglo-Saxonibus et Longobardis familiari. Carolus M. in Epist. ad Ottam Regem Mercuriorum, quam describunt Radulfus de Diceto, Willelm. Malmesburiensis, et Matth. Paris, seu quis alius, in Vitis Abbatum S. Albani: *Vestra quoque dilectioni, unum balteum, et unum gladium, Hunnicum, et duo pallia sciera duximus destinanda.* Ubi Hunnicum, non videtur esse adjectivum gladii, quod vult Watsius; sed autem ita nuncupatum, quod apud Hunnos texeretur, illudque esse, quod *ἡννικὸν* Orosius appellatur in Epistola Chosrois, apud Theophyllactum Simocattum lib. 5. cap. 14. *Ἐκγύριον* lib. 6. cap. 30. et Nicophorum Callisti. Sunt autem *ἡννικὰ* vela, quibus janæ cancellata obducuntur, quasi *ἡννικὰ*, ut innuimus in Descript. ædis Sophiæ. n. 72. Neque aliud est cooperatorium Sarmaticum, quod altare dominicum cum oblationibus tegebatur, apud Gregorium Turon. de Vitis Patrum cap. 8. ubi rarum, id est, tenue et pellucidum fuisse innuit.

HUNNICUS, Equi ex Hungaria, vulgo Hongres. Vegetius lib. 4. Artis veteris. cap. 6: *Hunniscorum longe primo doctur utilis potentior, laboris, frigoris, famis.* Et in Prælat. lib. 2: *Nunquid vero exemplum Hunnorum, sive gentium altorum artis etiam ipsius (veterinariae) usus intercedit, dum homines refrigerantes expensas, barbarorum consuetudinem imitari velle si simulant, et incurata animalia hiemalis pascuis, et negligenter curibus dedunt? etc.* Sarmatas porro, seu Hungaros, Equorum plurimos ex usu castratis usos, ne aut feminarum visu exagitati reptentur, aut in subsidio ferocienter prodant hinc inde rectoros, observatum ab Ammiano lib. 17. ut et a Sirabone lib. 7.

¶ **HUNNISON**, Eadem notione, nisi pro *Hunnisoni* a verbo *Hinnire*. Will. Brito lib. 11. Philippid.

... Nunc corpora forti
Pressa manu, quando spatium non invenit ictus,
Hunnisonis depellit equis, nunc juxta percipit.

HUNNONES, vel **HUNNORUM**, Charta Henrici III. Imp. ann. 1056. et Henrici IV. Imp. ann. 1065. ex Tabulario S. Maximini Trevir.: *Constituimus etiam atque judemus, ut Advocati in Abbatia illa non nisi ter in anno plectare debeant, et illi, qui Hunnones (al. Hunnones) in quibusdam locis dicuntur, tertio tantum anno, nisi recens furtum fuerit, aut ex parte Abbatibus vocati fuerint, placitum habeant.* Memini etiam *Hunnonum* Charta Henrici V. Imp. ann. 1112. et alia Conrad Comitis Lutzelinburgensis ann. 1135. in eodem Tabul. Sed cuius ordinis illi fuerint, mihi non liquet. Vide Z. Mesium, et Duchesnum in Hist. Luxemburg.

¶ Idem videtur qui apud Anglos *Hundredarii*. Vide in *Hundredus*, Gloss. Florent. Mar. Centurio vel tribunus, Uron. Charta Henr. III. imper. ann. 1054. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab *Honthem* pag. 397. col. 2: *Servientes vero, qui præbandarii, et qui fratribus infra claustrum serviunt, vel qui foris ad curtes dugeseale dicuntur, nulli advocato, neque Hunnoni subijceant; sed tantum abbati ejusque præ-*

positis. [* Vide Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 756.]

¶ **HUNSHOUIC**, vox Belgica ejusdem forte notationis atque *Huszuich* infra. Consuetudines Furnenses ex Archiv. adomar.: *Qui convictus fuerit per quatuor Curatores ex Hunshouc emendabit illi super quem factus est Hanahouc xx. sol. et denarium suum et dupliker restituit et quicquid de bonis suis residuum fuerit, erit in gratia Comitibus.*

HURA, Vide *Huba*,
HUPA, Lupulus, Flandris *Hop. Horta Heporum*, in Chron. Windesem. lib. 1. cap. 9. lib. 2. cap. 17.

¶ **HUPPEFFENIGE**, Vide in *Hoba*.

¶ **HUPPEFFATES**, Plumis cristatus, Gul. Huppe, Proceres, Egid. de *Roya* ann. 1120. fol. 159. v. et Bibl. reg.: *Proposuit facere... invocationem... cum lapide vocis diadema, et cum ave crispata sive Huppe-pata.*

1. **HURA**, [Pileus villosus.] Vide Abbatum S. Albani pag. 53: *Statimque assurgit (Episcopus Lincolnensis) in manu belic per capitis sui gulerum, qui Hura dicitur, resignavit id iuris, quod dierat se habere in Ecclesia S. Albani, etc.* Vocem Hura, nostri de arce capite usurpant. Vide Mercurium in *Harpagus*.

¶ Imo et de hominis capite. Le Roux de la Rose Mar.

Lors lez le visile la Hure,
Ouvre ses iers et s'envoient, etc.

¶ *Hure* vero, Irrisionis signum quoddam, in J. l. remiss. ann. 1408. ex Reg. 163. Chartholp. reg. ch. 243: *Legat Benedict fuisse la Hure auditi Pauquart par maison de derision, etc.*

¶ 2. **HURA**, Idem quod *Hura*, Vide *Ara* 1.

¶ **HURDAMENTUM**, **HURDARE**. Vide *innox Hurdicum*.

HURDEREFEST, Familie alicui adscriptus, ex Saxoneo hyred, familia, et læst, fixus: hinc patrefamilias hyredes ealder, materfamilias hyredes moder. Atque sic legendum videtur: Legibus Henrici 1. cap. 8. pro *Hurdelfis*. Bis in anno conveniant in hundredum aut quicumque liberi tum *Hurdelfis*, quam *l'agari*, ad discussendum... si decuria presint, vel qui... recesserint, etc. [Ubi pocius legendum *Hurdelfest* censet Spelmanus at Th. Bloom in Nomoclex. Anglie. musæ *Hurdelfest*. Vide in hac voce, et infra *B. fæstene*.] [* *Hurdelfest* scribendum et censet etiam Thorpius.]

HURDICUM, **HURDICUS**, Cratilis, quæ obducatur mentia, ne ab arietibus vel missilibus lapidibus læderetur: ut ait Vegetius lib. 4. cap. 23. ut *inper machina materia molliore fractus murus destrueret*: vel pali in fossatorum marginibus infixi, ne statim ad mentia reciderent: a Saxoneo, Hyrdil, plectratilis: Anglie *Hurdle*, Glossarium Sæclifici: *Glete, Crutis*: Hyrdil: ubi Teutonice, *Hoorde, Horte, et Hure*, quod idem sonat. Will. Brito lib. 1. Philipp. pag. 107:

Itibus assiduis Hurdicia fracta recedunt.

Idem lib. 7. pag. 174:

[I] que reddebat totos Harditia maron.

§ **HURVEDENUS**, pag. 680 : *Combustus-
et quatuor Hardicis pro ignem Gracum.*
§ **HURVEDENUS**, pag. 693 : *Petrarius suas et Hardicis
et alius machinas suas bellicas para-*
§ **HURVEDENUS**, pag. 693 : *Etiam habet Brompton. pag. 1189.*

§ **HURVEDENUS**, in Charta ann. 1385. ex
§ **HURVEDENUS**, pag. 126. Chartoph. reg. ch. 145 : *Pour
prieur (prieur) emparrer et mettre en estat
de defence, ne convient que un pont levais,
et y joir guerites et Gaurdey. Vide infra
Hurdicus.*

§ **HURDAMENTUM**, Computus ann. 1303.
apud D. Brussel de Usu feud. tom. 3. pag.
cxxxix : *Pro Hurdamentum Peritatis quod ventus
vehement et pro granchia reparanda c. et
viii. et iii. d. Ibidem : Et pro l. cavilis
et Hurdamentum Gornaci, etc. Charta ann.
1107, in Tabul. S. Urbani : Ego Simon
Jainville dominus Campanie Seneschallus.
Nunc facio universa quod Abbas et Con-
ventus S. Urbani homines suos pro Hurd-
amento Jainville faciendo miserint. Et scilicet
est quod memorati homines dictum
Hurdamentum per usum vel consuetudinem
suum non tenentur. Et dicti Abbas et Con-
ventus ipsos homines ad illud Hurdamentum
non tenentur spontane et non coacte. Sententia
iudicialis ann. 1364. ex eodem Tabular. :
Ipsa est ordinata que le homme de la terre S.
Gorbais ne doit aller ne par droit ne par
conscience faire les Hurdamentum Jainville,
ne les en doit on contraindre, ne ne puet.
§ **HURDAMENTUM**, Guillelmus Armoricus de
Gothis Phil. aug. pag. 82 : *Et machinis
bellicis capit lapidibus emissis damificare
propugnacula et Hurdicia. Le Roman du
liard MS. :**

Ainsi c'est Renars atournez,
Malt fut bien d'ene avironnez,
Et Hurdicia et bon et bel
Par dedens les murs du chastei,
Ses harbaranes fait dreier,
Pour mieux son chastei enfermer.

Le Roman de Rou MS. :

Dont courait un bone u terroir,
A en Hurdell tendi sa misie,
Puis poing prist de la couverture, etc.

Will. Gualter in Philippo Augusto :

I met as pais de Hurdelleis,
Le feu à hui de creis.

Octavianus de S. Gelati, in Viridario hono-
ris, de S. Veronica :

Par trois fois fai evidentement monstree
A tout le peuple en moult grant reverence,
Par un Evêque sur au Hurd, à l'entree
De S. Pierre, etc.

HURDICEUX, interdum sumitur pro ma-
chinas bellicas, seu arietes. Henr. Knighton
pag. 361 : *Deinde fecit insultum ad castel-
lum eodem die usque ad noctem... et lucem
reddiderunt illud : habuit namque unum
Hurdicum forte et bene provicum, cum quo
ad miles insultus operatus est mirabilia in
proterendo muros castrorum.*

HURDICEUX, Cratibus munire. Will. Brito
lib. 1. Philipp. pag. 106 :

Hurdici turres et propugnacula, muros
Scibus feliciter fecit.

Vetus Charta in Regesto Normannico sign.
P. ex Camera Comput. Paris. : *Et viderunt*

quod timorem habuerunt de obsidione, et
attornati sunt 4. homines de Communia ad
unumquemque quarellum custodiendum, et
Hurdandum eum. [Computus ann. 1303.
apud D. Brussel de Usu feud. tom. 3. pag.
cxxxix : *Pro calcia faciendum et pollicio calcie,
pro turre paranda et Hurdanda, et fossato
turre et molendinis, etc.]*

• Nostris Hurdier. Le Roman de la Rose
Ms. :

Et li portier les murs Hurdioient
De fors choies refuseies,
Tysues de verges pleiees.

• Perperam Hurdare, in Chartal. Nor-
man. ex Cod. reg. 4653. A. fol. 69. pro
Hurdare.

§ **HURDATOR**, Qui Hurdicia seu crates
lignas facit. Computus ann. 1303. mox
laudatus pag. cxxxix : *Robertus Hurdator pro
perchis et cleis et hurdicio 12°. et lxxi. l. et
x. s.*

HURDAMENTUM, Regestum Philippi Aug.
Herouallianum f. 128 : *Non capiendum
Comites Ebriocenses aliquam consuetudinem,
nec eschallas, nec Hurdamentum ad castellum
Gallionis, etc.*

HORDALICUM, Assise Comitatus Campa-
nie anno 1384 : *Hordalicia, seu defensiones
in marginibus fossati.*

§ **HURE**, vox Teutonica, Locatio, ab
HURE, conducere, Hire, Anglis. Chron.
Hamel. apud Leibnit. Script. Brunsvic.
tom. 3. pag. 515 : *Hec autem sunt iura
quidem civitatis, que sequuntur. Burgo-
mester eorum auctoritate et ex parte Consulum
habebit iudicare super omne pretium desertum
(f. de servitio) quod vocatur melnisme
vel Hure, et super annuata pennata, et
super vestes abundantes, et super loca septum
et super qualibet aedificia.*

HURSACRUM, Ignis sacer, morbi genus,
apud And. Resendium in Vita S. Egidii
Ord. Prædic. n. 99 : *[Cujus sinistrum brachium
federalat sacri ignis species quedam
infantibus familiaris, quam qui ex Judaismo
apud nos medicinam sunt professi, Hursacrum
appellaverunt, voce ex Hebræo et Latino
sermone compacta.] sed legendum Hursacrum
supra typis.*

§ **HURSACRUM**, Nihil omnino mutandum probat
ipso contextu : neque enim ex Græco et
Latino compactam hanc vocem scribit
Resendius, sed ex Hebræo et Latino ; unde
ibidem esse vocem, efformatam ex Hebræo
הורסא ignis, et Latino Sacrum, mani-
festum est.

§ **HURSLEGA**. Vide Hursta.

§ **HURSNICUM**, Idem, ut videtur, quod
Harnesum, Gall. Harnais. Necrolog. Lau-
resham. inter Vindem. Litter. Fred. Schan-
nati pag. 31 : *Dedit nobis Hursnicum et
equum et boveum unum et arma.*

HURSTA, Sax. hurst, Silva. [Kilianus :
Horscht, horst, virgultum, silva humilis
tantum fructibus profers, frutetum, frus-
trectum, sicutum.] Illic castellum quod
in tutelam portus Avoniensis extractum
est, a silvestri sita Hursta dicitur. De hoc
Lelandus :

Non tulit hanc labem magis mens Principia alta,
Quia Hurstam statuit videri hic loco.

Inde Hurzaga, pro loco silvestri, eodem
Lelandi interprete in Comment. Cgyl.

Cantion. Hurzaga, inquit, Sexcentice
Hurstelege, vulgo Hurley ; recentiores
verterunt Legz (quod locum Latine significat)
in ley, et ley. Sonat autem Hurstelege latine
silvestrem locum. Ex Spelmano.

§ **HURTAGIUM**, Tributum quod pro
facultate agendi in portu anchoram exsol-
vitur, Gall. Droit d'Hartage. Charta ann.
1338. ex Chartul. Gemmet. : *Super eo quod
dictus Guillelmus de la Hure voluit habere
Hurtagium de navibus et ballis qui over-
bantur et exonerantur super Secunum inter
aquam de Vainilla et portum de Gennetico.
Instrum. vernacule scriptum ann. 1643.
ex Tabul. ejusd. Monast. : Item le droit d'Hur-
tage pour les navires et vaisseaux qui teris-
ent et mouillent à l'encree, affermé 100. l.*

• **HURTARE**, Percutere, cum vi aliqua
propellere, Gall. Hurter. Lit. remiss. ann.
1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 494 :
Predicatus serviens... injuriis percussus
sui Hurtavit de cubito in petrus profatum
Gilem. Tartif. Alize ann. 1354. in Reg.
83. ch. 301 : *Quidam ex ipsis dictum baillivum
per vestes pretorios multissime operant
pulsando et Hurtando eundem videri ac
turpius huc et illic. Arrest. ann. 1330. 20. ap.
in Reg. Olim parlam. Paris. : Phuribus
ictibus Hurtantes dictum januum frangere...
conati fuerant. Dehurter, eodem sensu,
tom. 1. Fabul. pag. 96 :*

Lors mi batut et ledogiez,
Et Dehurter et desechiez.

• **Dejicere sonat apud Joinville**, in S. Lu-
dov. edit. reg. pag. 336 : *Comme c'est pire
chov que une meson chie pour un petit vent
ou sanz nul vent, que lece qui est Dehurte
de fort vent, etc. A voce Hur, Hurteis et
Hurtis, Illius, impulsus, pulsatio. Lit. re-
miss. ann. 1379. in Reg. 116. ch. 46 : L'ap-
posant bonte au hurte ledit Jehan une fois
ou deux de l'espaule ; ... et combien que
dudit Hur ou bonteure, etc. Alize ann.
1363. in Reg. 92. ch. 321 : *Les supplians
commencerent à aler au lieu où ledit descort
avoit esté... et y ad des Hurteis et bonteis
d'une partie et d'autre grant quantité. Alize
ann. 1412. in Reg. 166. ch. 367 : Iceulli
Bourgeois frappa à l'ys de l'estel ; ... et
advint que quant Jehannin de Clatelles oy
ledit Hurteis, Pro compann pulsu, in Lit.
ann. 1369. tom. 5. Ordinat. reg. Franc.
pag. 253. art. 1. Au premier Hur de Prime,
etc. Hinc, ni fallor, Hurtoir, Pars carri,
in Lit. remiss. ann. 1375. ex Reg. 107. ch.
12 : Un essoul de char et un Hurtoir de
char.**

HURTUS, HURTARDUS, [Spelmano vi-
detur esse Aries integer] nec fortiter in-
merito, cum inter oves constanter numeretur.
Monasticum Anglie, tom. 2. pag. 666 :
De multibus 381. de Hurteis et muricis
307. de hogris 121. et de agnis 100.

HURTARDUS, Vox ejusdem originis et
notionis. Domesdei, in Monastico Anglie.
tom. 3. pag. 306 : *Item 100. acra de marisco
et volet acra communiter per annum 3. den.
et pascunt in marisco et terris susseis, 300.
ovcs cum Hurtardis.*

§ **HUS** et **HANT**, Commune plegium,
Placita curie Regis ann. 27. Henrici III.
rot. 9. *Quidam H. P. captus per quatuor-*

niam mercatorum Flandriæ, et imprisonment offerri domino Regi Hus et Hant in plegio, ad standum recto, et ad respondendum predictis mercatoribus et omnibus aliis qui verus cum loqui voluerint. Et diversi veniant qui manucapient quod dictus H. P. per Hus et Hant veniet ad summationem Regis, vel Consili sui in curia Regis apud Shepwey, et quod stabit ibi recto. Ita Spelmanus. [** An Huls et Hont?]

† **HUSBANDRIA**, Agricola; mansio; ides vel certa terre arabilis portio. Vetus Charta apud Spelman: Kilketh, pro qualibet Husbandria 2. den. Vide Husbandus.

HUSBANDUS, Husbanda, Paterfamilias agriculturam exerceans, œconomus, Gallis, *Mesanger*. [Testamentum Johannis de Nevill ann. 1386, apud Madox Formul. Anglie. pag. 428: Item dum contingat me obire, volo quod tota firma mea unius termini tunc ultimo elapsi condonetur omnibus teneantibus meis videlicet Husbandis, coteris et bond.] Scotis præsertim agricola dicitur. Anglis vero etiamnum *Husband*, maritum sonat. A Saxonicis deducit Spelmanus hus, domus, et banda, vinculum; quomodo Danicum *Husbon*, sive *Hosbon*, eadem notione interpretatur Pontanus in Chorogr. descript. Danie pag. 777, quasi domus columna sit maritus. In Legibus Inae Regis West-Sax. cap. 19. Edit. Saxon. seu Lambardi, ut *Husbanda* sumitur pro agricola, ut et *Husbandus*, in Quoniam attachamenta cap. 23. et in Statutis Willemi Regis Scotie cap. 33. 38, in Legibus Forrester. Scotie. cap. 4. et in Statutis David. II. Regis Scotie cap. 43.

† **HUSBONNAN**, perperam pro *Husbandman*. Eadem notione. Charta ann. 1522. apud Madox Formul. Anglie. pag. 288: *Sciunt presentes et futuri, quod ego Willielmus Tylour alias dictus Edmonds de Broke Blantesdon in Comitatu Wiltesie Husbandman.*

HUSBOTE, [Jus percipiendi lignum ad conficiendum domum, a Sax. *Hus*, domus et *Bote*, multa. Charta apud Madox Formul. Anglie. pag. 188: In omnibus assamentis dictæ villæ de Malopassu, pertinentibus, et cum Husbote et hñbote in predicto bosco de Malopassu.] Vide *Huybote* in *Haga*.

HUSBRECE, Infractiona domus, Brompton, ex Sax. *hus*, Anglis *Hous*, domus, et *bryce* Anglis *Brech*, fractura, effractura: unde nostris *Breche* eadem notione. Occurrit in Legibus Henrici I. cap. 11. 47. Vide *Burgaria*.

HUSCARLA, Vir e familia, domesticus, famulus domesticus, ex Sax. *hus*, domus et *carle*, per transitionem, vir, homo, proprie autem masculus, robustus, fortis: unde Carolus nomen, nostris *Charles*. Florentinus post Simonem. Dunelmensem et Florentium Wigorn. ann. 1041: *Reus Anglorum Harskelatus suos Huscarlas misit per omnes regni sui Provincias ad exigendum, quod dixerat, tributum. Infra: Unde Rex tra commotus ob ultionem necis illorum... et cæteros Anglia Comites, omnique suos Huscarlas cum magno exercitu... illo misit. Id est, domesticos et auxilios. Simonem Dunelm. ann. 1065: Eodem die primitus Danicos Huscarlas Amanundum et Rovenesheratum de fuga retractos... peremerunt. Idem*

ann. 1071: *Reus cum Huthsecarlis in Orientali plagâ insule omnem illis exitum obstruxit. et infra: Eilaf Huscarl apud Regem propolles honore. Occurrit hæc vox sæpe in Domesdei: De hoc manerio tenent Tychi dadas kidas, Huscarle Reg. Edwardi filii. Alibi, Burchardus Huscarle pariter Regis Edwardi dicitur et mox Teigus (i. Baro) Regis Ed. Rursus: De hac terra tenent Huscarle homo Reg. Ed. 3. virgatus, et ærum invenit. Ita ibidem, Huscarli Comitum non semel occurrunt. Denique tit. *Dorset. Et glida* pro 10. *kidis*, scilicet ad opus Huscarlium unum marcam argenti. Id est, huscarlis, et per eorum proficuo, præstandam.*

Huscarlorum Danicorum dignitatem pluribus describit Jus aulicum Norvegicum vetus cap. 26. ex versione Joannis Delmeri: Omnes viri, qui fidem serviti, ex veteri consuetudine Regi adjuraverant, sive manus dote, sive apprehensi gladii confirmatione, vocabulo *Huskarla* appellabantur, quoniam illi postmodum multo excellentiore et eminentiore titulo, pro sua quique conditione stati honorati. Omnes vero in Regis aula servientes *Hirdmen* vernacule nominantur. Regem observantur ac tuitari, etc. Tradit idem Delmerius pag. 535. Præsertim Provinciarum concessum a Rege, ut 40. non vero plures, servos domesticos nomine *Huscarlarum* in servitio suo haberent. Scribit Sueno in Legibus Castrensibus cap. 8. *Colloquium*, que Curiam aulicam, in qua de rebus ad *Huscarlas* pertinentibus judicia fiebant, *Huskarlesteffne* appellatam. Eset autem *Steffne*, forum sive quilibet loci iudicando causis que agendis destinatus, uti observat ibidem Stephanus Stephanus: qui præterea addit, *Huscarle* dictos Officiales aulicos, sive officia palatina, milites prætorianos, et quoscumque in aula Regis aut Principis alicuius versantes. [Ohservans in Translat. S. Elphegi scilicet 6. Bened. part. 1. pag. 124: *Mandans (Rex) omnibus familiæ sue Militibus, quos lingua Danorum Huscarles vocant, ut etc. Et pag. 126: Divisus ergo a Rege Archiepiscopus, cum ingenti Huscarlium turba præcedentes subsequens.] Observat præterea idem Resenius ad Jus aulicum Canuti II. Regis Danie Runicæ, Islandicæ, et Danicæ etiamnum *Huscarl*, domesticos, operarios, et vernas appellari, et antiquiores Danos aulam Regiam suam vernaculæ *Husus* nominasse: *Art vero vocem esse Islandicam et Danicam, et sonare masculum, adultum, virum.**

HUSFASTENE, Anglis, Qui terram tenet et domum, quasi domus fixus, apud Bractonem lib. 3. tract. de Corona cap. 10. § 1. Vide *Hunderfest*.

HUSGABLUM, quasi census domus, ex *hus* domus, et *gablie*, census. Monasticon Anglie. tom. 3. pag. 154: *Item tota illa terra, quæ est inter dictam aulam et velleham, quæ dicitur Swinegalle, est de terra S. Petri... et sunt ibi tria tosta, et quod reddidit Husgabulum, aliter non geldabilis. Et pag. 155: Item terra cum domibus, quam Joannes de Wiphall dicit Husgab. alia domus non dicit Husgab. nec aliter sunt geldabiles, ut credunt. Vide Gablum.*

† **HUSGENUS**, Familiaris, domesticus famulus, Belgis *Huys-genoot*, Germanis

Husgenos, ab *Hus*, domus, et *Genos*, familiaris. Colect MS. Consuetud. Ecd. Coloniensis: *Cuthbet Husgenorum 1. ama en visum, exceptis quatuor qui vocantur natus, quorum quilibet recipit 3. sumbrinas avenæ. Vide Schiller in Gloss. Teuton. voce Hus.* [** Eichhorn. Histor. Jur. Germ. § 261. Rudolph. 1. Imperat. Sentent. de juri monette antiquo servando ann. 1285, apud Perz. Leg. tom. 2. pag. 443. etc.]

† **HUSIA**, Equi stragulum, Gall. *Housie*. Charta ann. 1259. apud Perardum in Burgundicis pag. 494. *Equi cum Husiis. Vide Housia.*

† **HUSKARLA**. Vide *Huscarla*.

HUSLADA, est annua quondam exactio, inquit Joannes a Leydis lib. 7. cap. 26. que scilicet a singulis ædibus, vel locis, aut familiis exigitur, ex *Hus*, domus, et *Lada*, lex, multa, præstatio. [Diploma Ottonis III. Imper. ann. 985: *Beneficia cum omni utilitate, excepto quo vulgari lingua vocatur Husladi.*] Nisi legendum sit *Huslota*, quod cæuso. Vide *nos* *Huslota*.

† **HUSLATUM**. Vide *Huslatum*.

HUSLENGA, *Husleengæ*, in Legibus Inae Regis Saxonice § 15. et 19. in *Loitis* vero § 18. perperam *huls gonges*, a *Husleengæ*, Lambardo interprete, Saxonibus est paterfamilias: *Welocho Cæthumenes*, Somnoro denique *Eucharistia* præceptor, ex Saxon. *hulsi*, Eucharistia, et *genga*, vel *ganga*, ire, adire, unde *hul gang*, vel *Eucharistia* adire, *Hul-genga*, proprie parochianus.

HUSLOTUM, Trikutum, cujus mentio in Chartis aliquot apud Willelmum Reus pag. 65. 78. 85. 2. Edit. ubi interdum *Huslatum* perperam habetur, ut et in 1. Edit. pag. 246. 256. 262. Vox ex Germanico confecta *Hus*, domus, et *Lot*, tributum, census, *foagium*. [Vide *Cogeholm*.]

HUSOXES, Majorum piscium species. Thwroctius in Andrea Regem Hungarie cap. 43: *Tunc Rex Andreas solita Regem Hungarie largitate utendo misit Casari 50. corpora immensorum Husonum, et duo mille lardorum, mille tauras ingrates. Vetus Charta apud Browerum in Antiq. Fuldesib. lib. 3. cap. 11: Unde singulis annis transmittere debent ad Fuldensem Ecclesiam... piscem magnum Husen nuncupatum, et de oleo arborum, quantum quæ duo ita lagenis deferrent. Epistola 7. ex Tegernseisib. : *Sed si Deus uno præsentis faceret capturam Husonum robiscum, primum sit jubatis largiente communicare. Vide Giscellia*, [** et Graff. Theaur. Ling. Franc. tom. 4. col. 1059. voce *Hiso*, *Scarus*, etc.]*

† **HUSSEBRIE**. Vide *Husberie*.

† **HUSSIA**. Vide *Housia*.

† **HUSSITE**, Johannis Hus heretici Bohemia Sectatores. Vide *Diarium bellii Hussitici* apud Ludewig. tom. 6.

† **HUSSUCHUNG**, Domus invasio, depredatio; ex *Hus*, domus et *Suchen*, rapere, depredari. Diploma Rudolphi I. Imperatoris ann. 1284. apud Ludewig. tom. 2. pag. 240: *Volentes etiam quod his qui alium vulneraverit, non ladebitur, vel quod similis excessus commiserit, aut loquendi vulgiter, Hussuchung fecerit juxta privilegia, libertates, jura et consuetudines nare*

altes et honestas ipse confirmamus et vocamus perpetuo invariabiliter observari. Vide

HUSTILIENTUM, Supellex domestica, *consistit*, unde forte vox nata. Joan. Formicus de Laudib. Legum Anglie cap. 132. *Etiam abundanti in bestialibus, et quoniam supellectili, cum lena congruit, in omnibus necnon opulenti ipsi sunt in omnibus. Hustilientis domus, necessarii cultus, necessarii, quae ad quietem et feliciorem vitam spectantur. Versio Anglica habet Hustilientis.*

† **Nostri Hustilientis**. Lit. ann. 1349. in Reg. 74. Chartar. reg. ch. 12: *D'icelle les bois il fust charrettes et charrais et chais pour les lés dudit hostel et autres Hustilientis*. Ibid. ch. 13: *Et autres Hustilientis pour la nécessité de leur hostel*. Lit. remissa, ann. 1356. in Reg. 84. ch. 761: *Pluieurs Hustilient d'ostel, c'est assavoir, quatre saliers, trois tonnelles, six esclues de cistain, et petit flacon et un petit penon de fust*. Hinc Hustiller, Instruere, munire. Lit. remissa, ann. 1377. in Reg. 110. ch. 296: *Idem fuit Baudri et son serourge garnis et Hustilles d'espices et de taloches le poursuient, etc. Vide infra Ustusilla.*

† **HUSTINGIA**. Vide Hustina.

HUSTINGUS, Curia ita dicta non modo in urbe Londoniensi; sed et in Wintoniensi, Lincolnensi, Eboracensi, et apud Shropshire inusula in borealibus Cantii partibus, ex hys, domus, et Ting, causa, quasi domus causorum, vel ubi causae aguntur. Ita censet Spelman. At Somnerus Hustingum, dictum contendit, quasi hysting, id est, supremum iudicium, ab highest, vel ut antiquitus scriptum, hybasta, i. supremum, et Ting, iudicium. Janus Dolmerus ad Jusaulicum Norwicum vetus pag. 503. *Husting*, Prætorum verit, vocemque effectum ait ab *Hus*, domus, et *Ting*, forum; quasi domesticum forum.

De Hustingo Londoniensi, ita Leges Edic. Confess. cap. 25: *Debet etiam in Londonia, quae caput est regni et legum, semper Curia Romani Regis singulis septimanis de Luna Hustingis sedere et teneri. Charta Henrici I. Regis Angli. pro Londoniensibus: Et amplius non sit Londoniensis Hustingus, neque in folkstone, neque in aliis placitis infra civitatem, et Husting sedent solum in hehedomia, videlicet de Luna. [Charta apud Modor Formul. Angl. pag. 500: In pleno Hustingo Londonie de Communibus placitis tanto de Luna proximo post festum S. Martini, anno regni Regis Edwardi III. post conquestum Angliam 37.] Husting Londoniensis meminit preterea Eadem Paris ann. 1196. Bractonius lib. 1. tract. 3. cap. 13. § 9. Will. Thorn. ann. 1295. Gul. Prynceus in Libert. Angl. tom. 3. pag. 484. etc. aliarum etiam memoratarum urbium, Flea lib. 2. cap. 3. § 13. cap. 54. § 1. 2. etc. Walsius ait, hodie Hustingum Londoniensem Guild-hall vocant, et in eo Commune urbis de rebus arduis consultare consuevit: ibidemque etiam nobile haberi tribunal, ubi civium lites causaque vitatis inutilibus fori tumultibus dirimuntur.*

HUSTIUM PONDUS, dictum ab Hus-

tingo Londoniariam civitatis Anglie præcipuum: quod in eis forte poudus ad examen ceterorum ponderum asservaretur. Charta antiquissima lib. Rames. sect. 32. et 127. apud Spelmanum argentes de 12. marcis ad Pondus Hustingie Londoniensis. Tabularium Corbeisense Ch. 236: *Sub censu duarum marcarum boni argenti Hustino pondere. Alia Charta Innocentii II. PP. ann. 1135. ibidem: Salvo censu uaius marcae puri argenti, quem ad Hustinum pondus S. Martino de Campis in solemnitate Nativ. S. Joan. B. persolvere debetis. Charta alia in Historia Monasterii S. Martini de Campis pag. 175: Ecclesie nostrae marcham puri argenti et Hustini ponderis persolvant. Hustingus ge-vi 89, in Charta Saxo. apud Somnerum. Hustinum porro pondus ex his fortasse fuit, quæ urbana pondera, id est, trutinæ largioris examini vocat Symmachus lib. 10. Epist. 26.*

† Quam quidem doctissimi Viri conjecturam firmare licet ex Charta Corbeisensi; ubi, quamquam aliis verbis, res tamen eadem significatur: *Pactum quod Prior S. Martini Capituli sui assensu cum Abbate Corbeie habuit de Ecclesia quæ dicitur Guarnice et Bonai, scilicet singulis annis censuisset datus per marcham puri argenti et Grossi ponderis in perpetuum ego Petrus Abbas Chintiacensis concedo et confirmo. Ubi voce Grossi ponderis idem habet dubie exprimitur quod trutinæ largioris examini apud Syrachum loco citato.*

† Huius autem rei occasione referam Arcolum Curie Parisiensis ann. 1387. ex quo, quantum hac ætate a gennina Hustini ponderis notione aberratum fuerit, haud difficile erit cognoscere: quod quidem libeissime observo, ne quis tanti nominis auctoritate ductus in errorem inducatur. Cum ergo controversia inter Corbeisenses et Carolilicenses Monachos vertetur circa nativum Hustini ponderis pretium, a Curia, facta inquisitione, sic iudicatum est: Karolus D. G. Franc. Rex universis presentes litteras inspecturis salutem. Cum Religiosi Abbates et Conventus Monasterii de Corbeia in nostro Parlamento Curie proponi fecissent quod licet Religiosi Abbates et Conventus Carolilici dictis de Corbeia teneantur in duabus marchis argenti fini ponderis, quod tempore clare memorie Ludovici dicti Hustini Francie et Navarra Regis antecessoris nostri annui videlicet et perpetui redditus ratione et ad causam certi scamilli alterius redditus sui terræ inter dictas partes dudum facti, nihilominus dicti debitorum predictas duas marchas argenti sub qualitate et valore debitis solvere recusant ac recusabant, prætendentes dictas duas marchas minoris fore pretii sui valoris quam valeat marchæ argenti de presenti, predictis de Corbeia contrarium asserentibus: cumque dictis partibus hinc inde super hoc auditis, et de eorum consensu directus et fidelis Consiliarius noster Johannes de Dicoeno per dictum Curiam ad hoc deputatus se informaverit per Magistros monachum et computorum de dictarum marcharum argenti valore moderno; et per eandem informationem reperit marcham argenti fini tempore dicti Ludovici Regis

eiusdem prout nunc esse valoris et estimationis, prout dictus commissarius de dicta presentium refulit Curia nostrae memorie. Notum facimus, quod audito per Curiam nostram prefati commissarii relatione, prefata Curia nostra ordinavit et ordinavit per presentes, quod dicti Religiosi Carolilici de Corbeia solvant et solvere teneantur dictis de dicta dictas duas marchas argenti fuit, et arreragia inde debita in valore et estimatione supra taxatis. Datum Parisius in Parlamento nostro die 20. Januarii an. Dom. 1387. et regni nostri octavo.

† Haud obscurem certe quæ fuerit erroris causa; errante enim oculo lectum haud dubie est Hustinum pro Hustium; mirum nihilominus non attendisse iudices Chartam, de qua tunc controversum, uno et dimidio sæculo Hustinum Regem processisse. Hanc objiciemus, rem haud ingratam lectori fortassis non exisimantes: Johannes D. G. Corbeisensis Abbas et Conventus omnibus tam presentibus quam futuris. Quoniam quæ temporaliter sunt nisi litterarum custodia committitur futurorum memoria subripere obliquo consuevit, idcirco conveniendum inter nos et Ecclesiam B. M. de Carlier habitum ne posteris nos latere queat, eorumdem litterarum testimonio perpetuo commendamus, assistente siquidem in Capitulo nostro Amalrico Episc. Silvenacensi cum Archidiacono suo Petro et quibusdam clarissimis, et Abbate Carolilici, ipso capitulo annuente, concessimus abique illa retentione eidem Ecclesie et Fratribus ibidem Deo servandis, quicquid Ecclesia nostra in territorio Bernully et Fillers et Verdours in terra, in vineis, in hospitibus, in censibus, in corporibus hominum antiquo jure possidebat et habere debebat, ea videlicet conditione ut in festo Omnium Sanctorum centum solidos Corbeisensis moneta, ut si maluerint duas marchas puri argenti Hustino Pondere nobis Corbeia persolvant; quod si die præfixa solutio facta non fuerit, infra quindecim dies sequentes sine aliqua enationis lege, solvere libetis. Huius concessionis testes fuerunt ipsi Amalricus Episc. Petrus Archidia. Olo Crassus, Urbanus Abbas Carolilici, Hugo frater ejus Carolilicius etc. Actum ann. Incarnat. Verbi m. c. lxx.

† **HUSZARONES**, HUZARONES, Militia Hungarica levis armaturæ. Gall. *Houszart*, vel *Huszarit*. Epistola ann. 1589. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 324: *Huszaronibus autem Pechi Perenz qui quoque erectis singulis perfide et perpetua infamia non deseruerunt. Decretum 38. Mathie Regis apud Carolum de Aquino in Gloss. milit. Quia nonnullæ gentes, potissimum vero levis armaturæ, sive Huzarones hoc fuerit consueverant, etc. Vide equitum Huzaronum schema apud P. Daniel Hist. Militie Francice lib. 12.*

† **HUTESIUM**. Vide in Huesium. **HUTFANGTHEVE**, apud Bractonem lib. 3. tit. 2. cap. 8. § 4. (Proprie est jus cognoscendi et iudicandi de furibus extraneis.) Vide *Utsfangtheve*.

† **HUTHSCALA**. Vide Hutscla. **HUTICA**. Othobus Abbas Gemblacensis in Vita S. Veroni n. 2: *Quædam cista, vulgo Hutica dicta, quantitate magnitudinis*

ampla, quæ supra beati viri tumbam stabat
aunone plena. Sic in excuso, pro qua voce
perperam viri docti butica restituit: est
enim butica, quod Belge nostri Huete vo-
cant, cista major ac longior. Vide *Huete*.
Urux, absque aspiratione. Charta Heer-
ardi Comitæ Augustodun. ex Tabulario
Persiciensi in Burgund. *Donato Assuano*
pro sua elemosyna et placen cantana, ibi
donate et libros, qui sunt S. Benedicti de
Floriano Monasterio, in illa Urux parvula.

HUTINUS, Cognomen quod donatus Lau-
dovicus X. Rex Francie, quod, ut quidam
putant, dum adhuc in pueritia esset, rixas
et contentiones cum sodalibus crebro ex-
citaret; nam et de pueris vulgo dicimus,
Il aime le Hutin, id est, le bruit, le tinte-
ment, les querelles. [Hottom. Francogal.
cap. 27: Imperio Regis Ludovici Francici,
quo nomine prisca lingua nostra Turbulentus
significatur.] Sic etiam id vocabuli
usurpat le Roman de Garin :

En treute leus, ou en neuf, ou en viat,
Avoit meillie et merveilles Hutin.

Alibi :

Devant les liex commence li Hustins.

[Le Roman d'Atis MS. :

Ouyent la noïe et le Hustin

De creus qui sont moult près voisins.]

Charta Ordali Dno. Hamensis ann. 1328 :
Se il advient aucun Hustin ou mellie en la
side ville, etc. Inde Hustiner, rixari. Ibid. :
Se il se Hustinoient, ou faisoient mellie.
Vox autem ejusdem videtur originis, cujus
est *Hastium* vel *hastium* : quod qui huc
clamare solent, id potissimum faciunt, ut
seditionem ac contentionem excitent.

* Rixa, contentio, jurgium, nostra *Hutia*;
unde *Hutianus*, Jurgare, rixari, et
Hustiner vel *Hutineus*, nostris. Ejusdem
cognominis alia nobilior ratio legitur in
Chron. Anaphit. apud Murator. tom. 1.
Antiq. Ital. med. ævi col. 212 : *Tancredus*
autem filii timoris Dei non immerito, qui
duodecim filios habuit, quorum... quartus
Huticus et ipse comes, qui propter fortitudinem
sue præstantiam grandis faciens, pro nomine
appellatus fuit : erat enim astutissimus et
ferox, fortisque viribus. Lit. remiss. ann.
1357, in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 175 :
Prædicti Lotardus et Johannes iterum se
Hutinando et de verbis aut verbera procedendo,
præfatus Johannes in dicto Hustino et mellera
fuit vulneratus. Joinvil. in S. Ludov. edit.
reg. pag. 50 : *Les serjans les alerent querre*
en la bataille, où le Hustin estoit grant d'euls
et des Turz. Se aucuns Hustin ou mellie se fai-
solt, etc. in Charta Joann. comit. de Roucy
ann. 1338. ex Chartul. S. Vinc. Laudun.
Lit. remiss. ann. 1395, in Reg. 147. ch.
298 : *Iceilli de Poitiers, qui ne vouloit que*
Hutin et mal, courut aus pierres, etc. Alie
ann. 1363, in Reg. 95. ch. 25 : *Jehan, dit*
Fyenne, rixeur, brigueur, Hustineur, mal
et outrageux porteur. Hustineurs ou emou-
veurs de hustins, in Lit. ann. 1371, tom. 5.
Ordinat. reg. Franc. pag. 713. Lit. remiss.
ann. 1413, in Reg. 167. ch. 343 : *Legel*
de Pluce, qui estoit Hustineur et merveil-
leux, etc.

† **HUTSEN**, Pyrgus, frutillus, Gall.
Cornet à jouer au des. Vox Belgica. Con-
suetudines Furrænes ex Archiv. Audo-

marensi : *Sed licet cum tabulis et scaetis*
ludere protracti ex Hutzen, emendabit Co-
miti tres lib. Damus in qua Indetur cum ta-
lis et Hutzen tres lib.

HUTTEN, Glossæ Isonis Magistri : *Ma-*
golia, in Hutten mepolia et magolia idem sunt,
Id est, casa pastorum, quæ et tegurum.
Hinc nostrum *Hutte*, eadem natione. Heute,
Heutich, ou Logette, in Tabul. S. Quintini
in Insula fol. 24.

* 1. **HUYA**, Modus agri cum habitatione
coloni, idem quod *Huba*. Vide in hac voce.
Charta ann. circ. 1134. apud Pex. tom. 6.
Anecd. part. 1. col. 313 : *Sigwardus comes...*
duas Huyas nobili viro tradidit ad alture S.
Petri.

* 2. **HUYA**, Discriminale, ornamentum
capitis mulierum, Gall. *Huve*, in Glossar.
Lit. Gall. ex Cod. reg. 4120. Une Huve de
soye, in Lit. remiss. ann. 1389, ex Reg.
138. Chartoph. reg. ch. 133. Huve, eodem
sensu, in aliis ann. 1387, ex Reg. 131, ch.
93 : *Le suppliant fery ladite femme en ou*
deux cois parmi le visage, dont le Huve
de sa teste chery à terre. Rursus alie ann.
1391, in Reg. 141, ch. 178 : *Lesquelz se*
prinrent à icelle Marque et lui tirent par
force sa coiffe ou Huve, qui elle avoit sur
sa teste, hors de son chief. Hinc

* **HUYATA**, Galerius, pileus, quo etiam
militæ cassidis locum caput tegunt, nostris
Huvette. Stat. senesc. Bellie. ann. 1320.
inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 162 :
Item quicunque portaverit arma defensiva,
ut pole haubergium, sive gortanum, gorgi-
riam, Huvatum (male Humatum) sive capel-
lum ferream, etc. Lit. remiss. ann. 1374, in
Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 372 : *Jehan*
Gomont escayver portoit un Huvete en sa
main, etc. Huve, ibid. ch. 465. Alie ann.
1396, in Reg. 151. ch. 171 : *Anquel Boul-*
lente ladite Marion eust fait semblant de ge-
ster par esbatement la Huvette, ou barrette
dadit Houfroy son nepveu. Alie ann. 1421,
in Reg. 171. ch. 484 : *Lesquelz entrerent*
en la maison d'un armoiseur, et la prinrent
chacun une Huvette ou capeline. Une
Huvette ou coiffette, in aliis ann. 1446, ex
Reg. 176. ch. 493. Ita quoque legendum,
pro *Huete* et *Huvette*, in Lit. aliis ann.
1412 et 1415, ex Reg. 168. ch. 180. et 213.
Vide supra *Huca*.

† **HUYETI**, Vestis species. Instrum.
ann. 1363, in Hist. Moastat. Sangerm. in-
ter Justit. pag. cxxv : *Item quod nullus*
desfrint infra metas Monasterii apparetur
Huyetos. Legendum forte Housias. Vide in
hac voce.

* Vel Vestis ornamentum, idem fantas-
sia quod *Huon* dicitur in Lit. remiss. ann.
1335, ex Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1380 :
L'avoient (iceilli Thiebaut) tant trainé et
battu et feru d'orbes coulez, et il avoient tors
le bras et les jambes, et pris et anché par les
Huons, etc.

* Aliud vero sonat *Huvrelau* vel *Huvre-*
lar, Umbraculum nempe ligneum, vulgo
Avant, in Arest. ann. 1312, ex Reg. Olim
pariam. Paris. fol. 135 : *Isses, salices,*
hutserties, Huvrelas, appentis, etc. Lit. re-
miss. ann. 1412, in Reg. 166. Chartoph.
reg. ch. 288 : *Plusieurs jeunes gens venus*
pour voir le jeu d'arbaliste se mistrent au
dessous d'un Huvrelau ou avant, lieu et

place ordonnée pour voir le jeu seurmeu
Magn. Chartul. nig. Corb. fol. 11. v. :
Item nous ne puer... faire Huvrelau, ne au-
tre ouvrage sur froc de vole, qu'esqu'il ou,
sous le coisist mont. L'obé. Hinc emendat
Charta ann. 1341, in Reg. 64, ch. 2. Hic
Huvrelus legitur, pro Huvrelas : Si li di
hivantes volent faire Huvrelas, ou appontis,
ou salices noviaus, il en requerraient en-
gî au froquier.

* **HUUS-GHELT**, Censum pro domo, et
Hus, domus, et *Geld*, pecunia, nummus,
tributum. Charta Car. Audacis ducis Burg.
ann. 1469, in Suppl. ad Miræum pag. 29,
col. 1 : *Le droit de Huus-gheelt, qui est de*
quatre gros de nostre monnoye de Flandr,
pour chacune maison, feu ou menage, qui
sont et seront cy après en ladite ville. Vide
Husgamb.

† **HUY**, Vide *Heuzium*.

† **HUYBROUES**, Vide *Huzbroemes*.

† **HYALINUM** VALUM, Vitrea fenestra,
a Græco ὑάλην, vitreus. Frigidulus in
Vita S. Wilfridi sac. 3. Bened. part. 1.
pag. 180 :

Nec minus appropriat optici emblemata peni
Areas luculos Hyalo claudere lens.

Utitur etiam Prudentius Peristeph. 12 :

Tum camurus Hyalo insigni vire curatit are.

* **HUYBA**, Vitta crinalis, Belgis, *Huy-*
ven, in Ind. onomast. ad calcem tom. 2.
Jun. act. SS. Vide supra *Huv* 2.

* **HUYDARDUS**, Gall. *Huydard* et *Wj-*
dard, Locus, ut videtur, in quem aqua
molendini superflua decurrit. Charta ann.
1336, in Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 245 :
Tout le droit, l'uscion, l'usine et proprié
que lesdiz vendeurs ont... ou modis a
peruils, qui sont dessous Choumont au
Yone.... soit en vannes, en Huydard, en
pscherie, etc. Fennes, Wydard, pscherie,
etc. in alia eadem de re ibid.

* **HUYHO**, vox Gallica, Vir cuius uxor
mochatur. Lit. remiss. ann. 1397, in Reg.
153. Chartoph. reg. ch. 195 : *Laquelle ha-*
arlete dist audit varlet Hanuyet, tu n'aies
dire à ce compaignon là.... Huho, qui tu
à dire en François, couz ; lequel dist que si
seroit bien : et innotat dist ledit Hennevr
adu Robin, Huyho, Huyho, V. infra Willet.

* **HUYSEQUE**, Rivus, ni fallor, per
quem aqua fluere possit. Charta ann. circ.
1460, ex Tabul. S. Vici. Masil. : *Quidam*
casale... confrontatum cum bastido dii
acceptionis, eidem dando suum Huyseque bo-
nium et suffragium, et versus meridien cum
domo Antonii Balmas, Huyseque in medio, etc.

* **HYBERIENIS**, pro *Herietensis*, *He-*
spaniensis : nam Hispania nuncupata *He-*
beria. Vita S. Firm. tom. 7. Sept. pag. 51.
col. 1 : *Erat in urbe Hybertensi, nuncupati*
Pampholna, etc.

* **HYBERNAGIUM**, HYVERNAGIUM, ex Gall.
Hyvernache, vel *hyvernage*. *HYVERNAGIUM*,
in Nomocanone Cotelieriano num. 516. &
nem *Hiemale* Flete lib. 2. cap. 73. § 18.
19. *Hiemalis annone*, in Charta ann. 1198
in Probat. Hist. Galianis pag. 349. *Hy-*
emulus, in Speculo Saxon. l. 2. art. 8.
§ 11. [* *Bladum hiemale*, in Charta ann.
1221, ex Tabul. S. Crisp. in Caves; quod
in alia ann. 1254, ibid. *Blé yvernage* appel-
latur. Vide supra *Bladum*.] [* *Bladum* : *

que Græcica, notulis musicis interstincta, ne nobis elam esset, Credo, Sanctus, Agnus, etc.

* **HYMNOLOGUS**, Officium religiosum apud Paganos, in Inscript. Grut. et in Dissert. 7. Vandal. pag. 379.

HYMNUS, **HYMNARIUM**, **HYMNISAR**, etc. *Hymni*, Eucherio et Isidoro lib. 1. de Eccl. Off. cap. 6. *Carmina, quæcumque in laudem Dei dicuntur, vocantur.* Rufinus in tit. Psal. 73: *Hymni sunt cantus continentes laudem Dei. Si sit laus, et non sit Dei, non est Hymnus; si sit laus et Dei, et non canitur, non est Hymnus. Oportet ergo ut sit Hymnus, habere hæc tria, laudem, et Dei, et canticum.* Huic definitioni convenit Lexicon Gr. MS. Reg. Cod. 930: *Ἦμνος, θεολογία μετὰ ᾠδῆς.* Sed et Psalms Hymnos interdu vocat Cassianus l. 3. de Conob. Insult. cap. 6, et ut Victor Vitensis lib. 1. de Persecut. Vandal.: *Dum præcipere nostrorum corporum defunctorumque solennitatem Hymnorum cum silentio ad sepulchrum perducit.* El. lib. 2: *Iam enim ex celebratitate frivolis, Hymni nocturni per totam Ecclesiam canente populo conceperant.* Hymnideum, Davidem appellat Gregorius Bæticus lib. 6. de Fide.

HYMNI AMBROSIANI, ab Ecclesia recepti, ut testantur Concil. Turon. II. can. 23. Toletan. IV. can. 13. præterea Regula S. Benedicti cap. 17. in qua nude *Ambrosianum*, pro *Hymno Ambrosiano* habetur. Isidorus lib. 1. de Eccl. Off. cap. 6: *Hilarius autem Gallus Episcopus Pictavensis, eloquentia conspicuus, Hymnorum carmine floruit primus. Post quem Ambrosius Mediolanensis Episcopus, vir magne glorie in Christo, et in Ecclesia clarissimus doctor, copiosius in hujusmodi carmine clarissime cognoscitur, atque inde Hymni ex ejus nomine Ambrosiani vocantur, quia ejus tempore primam in Ecclesia Mediolanensi celebrari coeperunt: cujus celebritas devotio dehinc per totius Occidentis Ecclesias observatur.* Adde Rabanum lib. 2. de Institut. Cleric. cap. 49. Walafridum Strabon. lib. de Reb. Eccl. cap. 15. Honorium Augustod. lib. 2. cap. 17. etc.

HYMNUS ANGELICUS, dicitur a Scripturis Ecclesiasticis, hymnus ille, qui in Missa canitur: *Gloria in excelsis Deo*, quod initium nempe illius ex hymno in Domini Nativitate ab Angelis decantato, desumptum sit. Hunc enim, ut ait Rupertus Tuitensis, ab ore Angelorum Ecclesia sancta cepit. Primum autem Telephorus PP. instituit, ut ante sacrificium diceretur, ut auctores sunt Anastasius, Walafridus Strabo de Reb. Eccl. cap. 22. Amalarius l. 3. de Off. Eccl. cap. 8. Rabanus Maurus, Alcuinus de Divin. Off. Berno cap. 2. et ipsemet Telephorus Epist. Decret. cap. 2. Sed an ab illo integer compositus sit, addubitari. Integrum a Telephoro exaratum scribit Rabanus lib. de Institut. Cleric. cap. 35. et Innoc. III. PP. lib. de Myst. Miss. cap. 20. Usque ad versiculum, *Laudamus te*, compositum a Telephoro, cetera addita esse a S. Hilario Episcopo Pictavensi, Alcuinus prodidit. Qui fuit Concilium Toletan. IV. can. 12. *Reliqua, quæ ibi sequuntur, Ecclesiasticis Scriptores composuisse scribentes.* Verum ab Hilario consum-

matum negat Goar ad Eocholog. idque probat ex Athanasio, qui Hilario coævus fuit, lib. de Virginibus sub finem, qui hujus hymni pæne integri meminit, ut sua ætate ab universa Ecclesia recepti. Et certe sunt, qui putant ab ipsa Apostolis compositum fuisse, ex eo potissimum, quod integer exstat apud Clementem lib. 7. cap. 47. ubi *προευχὴς ἱερῆς* nomine donatur. Alii *ἱερὸν ἱκόνον* appellant, ut observatum est ab USSERIO Armachano: *ἱερὸν ἱκόνον* Græci, si Goaro fides.

Instituit præterea Symmachus PP. ut omni die Dominico, vel Natalis Marti- ruer diceretur, ut est apud Anastas. in ejus Vita (qui etiam consuevit esse in Stephano IV. pag. 96.) et Alcuinum lib. de Divin. Offic.

Ad Matutinas decantatum voluit quidam, quod in Antiquis MSS. *Hymnus in die Dominico ad Matutinas* inscribitur. Quibus astipulator locus Anastasii supra a nobis indicitus qui sic se habet: *Ἦμνος τὸν ἱερὸν διὰ τὴν ἁγίαν τριτὴν λέγουσι ὁ Θεὸς ἐς Θεὸν μετὰ τὸν ἱερὸν, διαφανὴς δὲ, ἡλικίαν πνεύματος τὴν ἱερὰν, ἡλικίαν κτίσιν. ὁ Θεὸς ἐν ἡλικίᾳ Θεοῦ, καὶ ἐν τῇ γὰρ εὐχῇ, ἐν ἀνθρώποις ἀντάλλα, ὑμνίζοντες αὐτὸν, εὐλογούντες αὐτὸν, προσκυνούντες αὐτὸν, καὶ τὰ ἴδια.*

HYMNI AXOTICI appellatione donatum etiam interdum *Trisagium*, auctor est Microlog. cap. 11. [et Capitul. lib. 6. n. 173: *Te igitur non inchoent sacerdotes nisi post Angehum Hymnum finitum.*] [* Vide Glossar. med. Græc. col. 1630.]

HYMNUS EVANGELICUS, seu de Evangelio, idem qui *Angehum*, Beato cap. 36.

HYMNI FERIALES, qui in Feriis canuntur, apud Joannem Episcopum Abrincensem de Offic. Eccl. cap. 12.

HYMNUS S. MARIE, *Magnificat*, apud Joannem Abrincensem. Episc. de Offic. Eccl. cap. 12.

* **HYMNUS TRIUM PUERORUM**, olim inter Misarum sollemnia decantatus, ut patet ex Brevis Expositione antiquæ Liturgiæ Gallicanæ apud Marten, tom. 5. Aeced. col. 95: *Hymnum autem trium puerorum, quod post lectiones canitur in figura Sanctorum veterum, qui sedentes in tenebris adventum Domini expectabant.* Quibus concini Canon 13. Concil. Toletani IV: *Ut per omnes Hispania ecclesias vel Gallias in omnium Misarum sollemnitate decantetur Hymnus trium puerorum in pulpit.* Exstant etiam hujusce ritus vestigia: *Sabbato enim Quatuor Temporum post Lectiones cantari solet.*

HYMNUS S. TRINITATIS, qui Græcis *τρίθῦς*, is scilicet, qui canitur ab utraque Ecclesia in die Parasceves Græcæ et Latine, *Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis, miserere nobis, ἄγιος ἐστὶς, ἄγιος ἰσχυρὸς, ἄγιος ἀθάνατος, ἰλεῖσθαι ἡμᾶς.* Marcellinus Comes in Chronico: *Die Dominico, dum jubente Anastasio Casare, per Marinum perque Platonem in Ecclesia pulpito consistentes, in Hymnum Trinitatis Depassionum quæritas additur, multi orthodoxorum pristina voce pascentes, perfidosque præcones elamhoribus objurgantes, in ejusdem Ecclesiæ gremio cari sunt ete. Idem Ceteris de nocturne Hymnum Trinitatis Christo Deo pulsentibus, etc.* RUSSUS: *Hymnum Trinitatis juxta morem Catholi-*

corum concinentes, etc. Quo loco agit N. cellinus de additione facta Trisagio a Per. Casuphro, *καυχήθη δὲ ἡμῶς, quam, hæreticam, proscriptis Ecclesiæ, in Concilio Romano l. ann. 483.* Vide Zonaram Theodosium juniorem. De Trisagio copiose putantur Baronius anno 483. 491. Merodius ad librum Sacrament. Gregorii M. pag. 20. 21. Meursius in Glossar. Sirmo. in Notis ad Aviti Viennensis Ep. 3. Le Allatus de Liturgiæ S. Jacobi cap. 16. 17. 18. [Johan. Morinus lib. 6. de Penit. cap. 10. n. 7. 8. de Sacris Ordinari. pag. 21. et alii.]

HYMNUS, Te Deum laudamus, vulgo bultur S. Ambrosio et S. Augustino, in hro Psalmsorum MS. quem Carolus Martianopolanus PP. misit, qui in Casare Lib. bibliothecæ asservatur, ut auctor est Lebecius, et apud Durandum lib. 5. Ritu. cap. 3. n. 31. Unde *Hymnum Ambrosianum* vocat Guilelmus Tervanensis in Vita Caroli Comitis Fland. cap. 3. Lib. 1. Miraculis S. Pelini Mart. apud Lepell. tom. 2. pag. 38. etc. Vide Menardum Sacram. Gregor. M. pag. 390. In Brorio Casinensi, scripto sub Paschali II. quod asservatur in Bibl. Institutionis Perisensis Oratorii Jesu, inscribitur *hæc, Sæculi Monachi*. Idem etiam in alio G. MS. Bibliothecæ Vaticanæ apud Gr. Bonam in libro de Divina Psalmidia. B. Psalterio Gallico-Latino, exarato ætæ tempora Henrici I. *Hymnus S. Nixi* datur, ut auctor est USSERIO Armachano de Symbolis: *Sive, inquit, hic intelligitur fuit fuerit Nicetus, sive Lugdunensis Treverensis.* Hujus hymni mentio Concilio Triburiensi ann. 527.

HYMNUS, quorum auctores incerti, ut in Concilio Turon. II. can. 23.

* **HYMNIDICUS, HYMNODICUS.** Vita Leonis IX. PP. auctor Wiberio Ant. apud Murator. tom. 3. pag. 294: *hæc dicam totius Cleri harmoniam suis divinis cordibus vocibus.* Placidi Diaconi Supplementum Virorum illust. Cassin. cap. 8. eundem tom. 6. col. 68: *Exstant quoque libri duo, in quibus celeberrima non Sanctorum et Sanctarum sacra variatibantur metro, eorumque gratia Hymni præferuntur moduli.* Vita S. Severi Arab. Raynæ in Appendice apud eundem 2. pag. 193: *Quædamus... quia hodie narrantur Hymnodicus Angelorum chædus, ut pascat eternæ karitatis, Adde Mart. tom. 6. Collect. col. 810.*

* **HYMNODICUS.** Miracula S. Ch. Beverlac. tom. 2. Maii pag. 179: *Id quoque, vixit quod factum fuerat inter Hymnodicos concepit laudibus.* [* Forcellium.]

* **HYMNISTA.** S. Aldhelm. de claud. 6. vers. 48. apud Maium Classic. Av. tom. 5. pag. 389:

Dulcibus autiphonæ polentæ accectibus ror. Classibus et geminis psalterium concepit. Hymnicæ crebro vox articulata reatit. Et celum quieti clamo carmine celebrat.

HYMNARUM, vel **HYMNARIUM**, L. hymnos continens. Genadius lib. Script. Eccl. ait, Paulinum Nola. Episcopum scripisse *Sacramentarium Hymnarium.* Leo Ost. lib. 2. cap. 51:

HYMNARIA in choro habenda. [Bernardus] Ordo Cluniae, part. 1. cap. 17: Pro Hymnari, adde ut pollicem et digitum summum proferat, simulatibus eorum metris, quo praesens tempus, vel quod tunc est significat, et hoc signum est laetitiae pro occasione huius solius verbi, quo carnis ita incipit; Primo dierum. Idem vult apud S. Willhel. Constit. Hirsau. cap. 21. Adde librum Usumus Oratorum. Cisterc. cap. 71. Hymnare in Synodo vult ann. 1287. cap. 12. Ympnare, ad W. Thorn. pag. 1935.

HYMNARIUS, ex Graeco ὕμνιστος, Laudare, psallere. Jo. de Janua: Hymnarius, laudans, vel hymnos cantans. Honorius Autod. lib. 3. cap. 38: Similiter Saepo exornant, et Deus Deus meus, [Instituta] Laudare vero Hymnari laetitiam, [Traditur] in Miraculis S. Adelardi tom. 1. cap. 121: Cumque simul ecclesiam conuocasset repellissent. [Miracula S. Agili] cap. 7: Hymnari leti, Sit summo Patri cum genito Ferro, etc. Christiani de Seala in Vita S. Ludmilla pag. 48: Et mox super dicto sermone, [Selavico] ubi in illis Missarum solennia celebrant, Conuocant choros Hymnariarum. Adhellen. Abbas Malinesburienis: Stridula vox hymnorum, melodie cantilenae carum noscitur. Hymniscimus. Adde Abbatem in Miraculis S. Ursuari per Flandr. et ad Aimonium de Miraculis SS. Iulii et Aurelii lib. 1. n. 1.

HYMNICAE, Eadem notione: Fr. Arctii Sectum Canonicum, apud R. Duellium. Feil. lib. 1. cap. 12: Scio hominem ejusmodi non scholae discipulum... qui factus in domo ex prolixius inter odores paradisiacos regibus et Hymnicis, ad instaurantem velum carnis ex spiritibus in Dominum transiret tremorem tam fortem quam suauitatis sit.

HYMNE, Servus praedio excolendo additus, servus glebae. Angl. Hine. Testamento Johannis de Nevill ann. 1386. apud Henr. Formul. Anglie. pag. 428: Item quod ex marca... destruantur inter vicinas, planstrarios, et custodes animarum meorum, videlicet Hyme, Netbirdes, [et] alii, per discretionem Excentorum [et] aliorum.

HYMNA, Hirtus, scotusus, ex Graeco ὕμνος similis. Luthiprandus in Legatione. pag. 81. Edit. 1600. de Nicephoro cap. 1: Barba curta, lata, spissa et remicnata, item cretae digitali turpium, prolixitate hirsute comae satis Hyppan, colore Erythrum, cui per mediam nolis occurrere [et] alia.

HYMPANTE. Vide in Hyppanti.

HYPPANTI, barbare, ex Graeco ὕπαντι, quae appellatio donator festum Paulini B. Mariae, ab occurrere seu obviatione facta a rene Simeone et Anna videtur: unde et festum S. Simeonis appellari. Edice Remensi Libri Sacramenti. Gregorius Magni monerit Menardus, qui conciliavit in Sergio PP. pag. 62: [et] alia autem, ut diebus Annunciationis sanctae, Nativitatis, et Dormitionis sanctae Genitricis semperque Virginis Mariae, ubi Simeonis, quod Hyppantem Graeci appellant, Litania exeat, etc. Ugutio: Ypa-

panti, indeclinabile, i. obvatio, vel occurrus. Unde representatio Domini in templo, i. festum Purgationis B. Mariae Virginis dicitur Hyppanti, et tunc Simeon occurrit Christo, et obviationi, et in ultis suis acceptum et presentavit. Floardus lib. 3. Hist. Rem. cap. 6: In eadem solemnitate, Hyppanti scilicet Salvatoris. Oedericus Vitalis lib. 13. pag. 921: Dum sacra solennitas Hyppanti celebraretur. Gualdo in Vita S. Anscarit Archiep. Hamburg. cap. 105:

Instabatque dies Hyppanti dictae Activia.

Joannes Episc. Abrinc. de Offic. Eccles. in Hyppanti, quae dicitur Presentatio Domini, etc. Vide Ughellum tom. 5. pag. 528.

HYPPANTER, aut HYPPANTER, corrupte dicitur apud periosque Scriptorum de Divinis Officiis. Aleuin. lib. de Divin. Offic. Amalari. lib. 3. cap. 43. Rabanum lib. 2. de Instit. Cleric. cap. 33. Honorium August. lib. 3. cap. 24. etc. Dittmarus lib. 5: Quarto Non. Febr. id est, ὕπαντι Domini, id est, obviatione justis Simeonis. De hoc festo, et ejus initis, pluribus agunt Baro, ad Martirol. Menardus ad lib. Sacram. Greg. pag. 40. 41. et doctissimus Henschenius peculiari Commentario ad 2. Febr. [Adde Marten. de antiqua Ecclesiae Disciplina in divinis celebrandis Officiis.]

HYPATIA, Missilia ab Imperatoribus et Consulibus in populum sparsa. Histor. Miscell. apud Murat. tom. 1. part. 1. pag. 162: Superposuit et chlamydem et auream coronam, et tunc processerunt, iactantibus Imperatoribus Hypatiam et trimisia et hemisia et numismata nova usque ad magnam ecclesiam. Vide Gloss. medie Graecae in HyPATIA.

HYPATIUS, YPATIUS. Dignitas in Aula Constantiniana, cujus mentio est in Epist. 36. Chron. 237. Joannis VIII. PP. [ὑπάτος, Graecis, Consul, ut in Numismatibus passim occurrit.] Anastasius in S. Agathone PP. pag. 54: Post hanc Patricii, Ypati, omnesque inchoytr. introierunt. Hypati civitatem, apud Leonem Ost. lib. 2. cap. 37: Joannes Imperialis Patricius Caelestantis filius. Decibilibus Hypati. Joannes VIII. PP. Epist. 38: Decibilibus et Joanni Hypati Caelesta. Adde Ughellum tom. 1. Ital. sac. part. 1. pag. 582. Chron. MS. Andreæ Danduli ann. 814. de Duce Venet.: Qui ab Imperatore Leone votive susceptus, honorem Hypati, seu Imperialis Consulis ab eo obtinuit. Ita ann. 740. 742. Servatur in Gazophylacio Canonico Regular. S. Genovefa Parisiensis Bulla plumbea, in qua exaratum ΕΥΦΗΜΙΑC ΠΑΤΙCΤΗC. Charta Istriana ann. 804. apud Sansovinum, et Strigam in Venetia lib. 13. pag. 356: Ab antiquo tempore dum sumus sub potestate Graecorum Imperii, habuerunt consuetudinem parentes nostri habendi actus Tribunali, domesticos, seu Plicarios, necnon loci servitio, et per ipsos honores ambulabant ad communionem, et sedebant in consensu unusquisque pro suo honore: et qui volebat meliorem honorem habere de Tribuno, ambulabat ad Imperium, qui illum ordinabat Hypatum. Tunc ille Imperialis erat Hypatius, in omni loco secundum illum Magistratum militum praecedebat. Vide tom. 1. Canisii Antiq. Lexion. pag. 120. et quae de Hypato Philosophorum ob-

servavimus ad Alexiadem pag. 304. [qui idem videtur qui κατὰ τὴν τὴν ἐλευσίνον dicitur Anonymo in Porphyrog. n. 10. 14.] quibus adde Lambecium lib. 6. de Bibl. Caesaris pag. 148. et lib. 7. pag. 232. [** et Glossar. med. Graecit. col. 1636. sqq.]

HYPERBATICUS, Virgil. Grammat. pag. 76: Nam si Hyperbaticus more in media dictione commisit alium ordinem posuisset, etc. Vide Forcell. in Hyperbaton.

HYPERBERETIUS MENES, October, Macedonibus ὀκτωβρισταίος, Canon. Apost. tom. 1. Concil. Hispan. pag. 65: Bis in anno Hyperberetum Concilii celebrant, ut inter se invicem dogmata pialia explorant, et emergentes ecclesiasticas contentiones amovant: nemel quidem quarto septimana Pentecostes; secundo vero duodecima die Menis Hyperberetini.

HYPERBOLICI LAPIDES, (Aristophanes ὑπερβολῆς) Quibus ad cervicem religatis, scelerati in profundum demerguntur. Agri Hyperbolus, credituribus obnoxius lapidis indicio vel columae. Vocabul. Sussannii.

HYPERBOLICUS Vide in Hypobolon.

HYPERICUS, vel ut habet Ugutio, Ipericus, superbus.

HYPERPERATA TERRAE. Vide in Hyperperum.

HYPERPERUM, Mōeta Imperatorum Byzantinorum aurea; sic appellata, quasi ex auro eximie rutilo et recocto confecta esset, quod pluribus docemus in Dissertatione de Imperatorum Constantinopolitanorum nummis, ut et hanc monet aureae nomenclaturam vis cognita ante nostrum in Orientem expeditiones, Willelmus Tyrius lib. 18. cap. 24: Viginti duo millia Hyperperorum, et tria millia marcorum argentei examinatisimul... dicebatur esse largitus. [Edit. Basilensis ann. 1564. habet, Hyperperum.] Male igitur dixit Robertus Cennalis lib. de Mensuris et ponderibus: Hyperperum nummum esse qualem apud nos est Grassus Mediolanensis. [** Vide Glossar. med. Graecit. voce ὑπερπέρη, col. 1639.]

HYPERPERUS, apud Bernardum Thesaurarium de Acquisitione Terrae sanctae apud Murator. tom. 7. col. 678: Nec etiam ob hoc a munere largitionis eximitur, sed singulis hebdomadibus a die festo Epiphaniae usque ad Ascensionem Domini Hyperperus aureos quantos duo viri una vice delevare poterant, etc.

PERPERA, in Charta Petri Ziani, Ducis Venet. ann. 1211. in Hist. Bellunensi pag. 109: Debet... solvere Perperas quingentos in terra salvos, etc.

PERPERUS, Guntherus in Hist. Hieros. cap. 8: Per totum annum ad 12. dies festo regio persolvebat nummum aureum, qui Perpera vocari solet, Perdoni, id est, quartae parti marcae aequivalens. [Occurrit praeterea et in Chron. Jacobi de Voragine apud Murator. tom. 9. col. 38.] Perperi, apud Joannem Villanum lib. 7. cap. 37. [et Caffarum Annal. Genevens. lib. 1. apud eundem Murator. tom. 6. col. 280.]

PERPARUS, non semel in Tractatu matrimonii inter Ferrandum Regis Majoricarum filium, et Isabellam Guillelmi Achaiae Principis filiam, [apud Acher. tom. 8. Specil. pag. 272. et in Annal. Genevens. Oberti

Cancellarii ad ann. 1164. apud Murator. tom. 6. col. 336. et 343.]

PERPARE. Albericus ann. 1236: *Et ex quo Rex Joannes venerat ad partes illas, mittent quolibet annis 25. milia Perparas ad conducendum auxiliorum.* Hist. Bellorum Ultramarinarum. MS.: *Et fuit dedit omni la. ante, puxi fist apporret Perparas d'or etc.* Raimund. Montanerius in Hist. Regum Aragon. cap. 121: *Ench de rescat tres milia Perparas d'or, et voluna Perpra 10. sous Barcelonensis.* Adde cap. 225. 228.

IPERPI, et **YPERPERI,** in aliquot Chyrtis, laudatis in Historia nostra Franco-Byzantina.

PERPERRI, pro **Hyperperi,** apud Tudebodom. lib. 2. Bahricum. et Guibertum lib. 4. Hist. Hierosol. cap. 5. etc.

HYPERPERATI TYRRE, ut **Librati terre,** de qua infra, Reditus terre, vel agri tot hyperperatum. Charta Roberti Imp. CP. apud Orlorum Ransallum ann. 1222. n. 25: *Miles quicunque habet trecentos Hyperperatos terre ad assium Imperatoris, per se dividet et dabit undecimam, et portum duorum milium Hyperperatum, videlicet per centum Hyperperatis unum et dimidium.*

PERPIRIARI, ita dicti in Regno Cypro, regnantibus Lusitanis, homines, qui licet liberæ conditionis, obnoxii tamen erant ratione 13. hyperperum, quo domino feudi pensare quotannis tenebantur. *Et cavallor Loredano, nell' histor. de Re Lusitanii lib. 1: Il Perpiario era Porico, (a voce πάρος, colonus,) ma libero delle persone, e di fighivoli, così essentato da i Duchi per denari, obligato ad godimento de i terreni come i Parisi, ed à contar ogni anno xv. perperis, et extra la volta di una bisante. Vide eundem lib. 7. pag. 356. et Thomam Porocceki in Descript. Insul. Italica, pag. 150. ex quo sua hausit Lauredanus.*

HYPOBOLEON. Dotis est incrementum, vel quod mortuo marito uxori superstiti redditur supra dotem, quod est instar donationis propter nuptias, Græcis ὑποβόλον, ab ὑποβάλλω, adijcere. Ita Lexicon. Calvinii. Vide **Augmentum dotis.** Hinc

HYPOBOLEONICUM INSTRUMENTUM. Scriptum de Hypoboli donatione, apud Sidorium lib. 7. Ep. 2: *Quo profecto inter puellas pro Hypobolici instrumenti capit actionem repetundarum velle proponere: et tunc demum de mancipiorum sponsalibus donationis pœneite morari, quando jam nepotum numerositate gubebat.* Ita concordant viri docti. Editi habent **hyperbolici.** Vide Salmasium de Modo usur. cap. 4. **HYPOBOLICUM,** ὑποβόλιον, Submersio, abyssus. Tertullianus de Idololat. cap. extremo: *Ceterum inenatabile excussus profundum est, inextinguibile impetis naufragium est, inextinguibile devoratus Hypobrichum in idololatria.*

HYPOCAMISUM. Vestimentum, quod subius cutis est: ὑποκάμιον, apud Codicum in Orig. CP. et alios, quos laudat Meursius. Glossæ MSS.: *Ypocamium, vestis super cutem.* Leg. subter, Anastasius Biblioth. in Vita S. Joannis Eleemos. num. 35: *Et dicebat semper, quod posset aliquis intentione dandi pauperibus*

expollare divites, et ipsum etiam Hypocamismum ab eis benevole auferre, et non pecare.

HYPOCARTOSIS. [Tectorium sive crusta qua parietes et camere inducuntur.] Vide **Camardum.**

HYPOCAUSTORIUM. in Monasteriis, ubi Monachi simul arse calefactant, *Choufoir.* Vita S. Thiadidis Virg. n. 7: *Refectorium hyemale et æstivale, Hypocaustorium, dormitorium, cellarium, domum ararum, coquinam, . . . edificavit.*

HYPOCISMA. Lex Wisigoth. lib. 11. tit. 1. § 5: *Si quis melius Hypocisma de oculis abstulerit, et ad pristinam sanitatem perduxerit infirmum, etc.* Ubi Lindenbrogus in MSS. aliquot **Hypocrista** legi monet, ex quo **hypopyssia** restituit Vossius, ex ὑπὸ πύσσω, l. collectio puris exipisti sub cornu oculi tunica.

Hypochyma, tom. 4. Collect. Hist. Franc. pag. 435. ut essentur etiam medici, vel **Hypochyse,** a Gr. ὑπόχυμα, neuli suffusio. Gall. *Catarrhes.*

HYPOCHONDRIA. Vox medicorum. Placent. JC. qui circa ann. 1100. vivit in Summ. Instit. Justin. lib. 1. tit. 11: *Nisi fuerint furiosi, vel prodigi, vel in Hypochondriis perpetuo patientes.*

HYPOCRIS, pro Hypocrisis, simulatio, apud Murator. tom. 3. pag. 282: *Si credere non vis, quid per Hypocris tentare vis tanti mysterii sacramentum.*

HYPOCRISIS. Vide **Hypocisma.**

HYPODIACONISSA. Vide **Frigolara.**

HYPODIACONUS. Subdiaconus, quo vocabulo utitur passim S. Cyprianus in Epistolis. Vide **Subdiaconum.**

HYPODROMUM, seu potius **Hypodromus,** Longior porticus, gallerie, Papias MS.: *Ypodromum, domus declinationis ad necessitatem, et per gymnasium habens arcus deambulatores, super quos ambulant homines.* Ordericus Vitalis lib. 2. pag. 412: *Hypodromum, et per gymnasium deambulatores.* Gostelinus lib. de Miracul. S. Augustini Cantuar. cap. 3: *Dueque Comite in quadam sumum Hypodromum, tale protulit consolationis antidotum.* De hac voce plura commentatur eruditus Simonidus ad Sidorium lib. 2. Epist. 2.

HYPODROMUS, in Catholico Parvo, *Travaglio* de cheval, ubi equi ferantur, *Travaglio,* Itali, de qua voce Menagius in Origin. Italica, forte pro **Hypodromus,** tametsi alia sit vocis significatio.

HYPOGEA, pro **Hypogeum.** Anonymus in Miracul. S. Ursuari per Flandr. n. 6: *Quærit et inveniit securum in Hypogæa ædentem, etc.*

HYPONEMATOGRAPHUS, Magistratus apud Alexandrinos, de quo Strabo lib. 17. pag. 797. *Commentariariorum scriba, βυρνεματογράφος, actuarii, memorialis,* in Gloss. Gr. Lat. Commentariensis, custos carceris, in lib. 60. Basil. tit. 35. c. 20. 21. Lex 59. Cod. de Decur. (50. 2): *Si quos spontaneus Hyponemato-graphi munificus suis exhortationibus ad publicum nominem int functiones, jubemus, etc.* Vide Glossar. med. Græc.

HYPOPSALMA. S. Augustino lib. 1. Retractat. cap. 20. est, quod ad singulas

Psalmi partes succinitur et respondens. Galli vocant *Refrain.*

HYPOSARCHA, vel potius **Hypocrite,** a Gr. ὑπέρσχη, ut monent docti Editores ad vit. S. Walthe. tom. 1. Aug. pag. 21. col. 2: *Quantor quidem secundum phrycæ sunt hypocrisis preteris, quorum dan. m. est leucophaia et Hypocarcha sunt laici, antiquum indicent et roborantur, candidi.*

HYPOTAMUS, pro **Hypotamus.** Epistola Johanni Presbytero scilicet leg. Abissinorum falso ascripta ad calvit. MS. Corbeicensis: *In terra nostra orantur et nutrantur elephantis, dromedaris, camelis, Hypotamus.*

HYPOTENUSA. Vide **Tolmyning.**

HYPOTHECA. [Officina, Gall. *Boutique.* Verum mendum esse pro *Apoteche*, merito quis suspicatur.] Vide **Apoteche.**

HYPOTHECARE et **HYPOTHECARI.** Oppugnare, obligare. Gall. *Hypothèque.* Charta Adolphi Imperat. ann. 1292. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 431: *Hypothecamus et impignorum et Hypotheca et tignorum presentibus antiquorum, tradimusque dicto domino Fecelso Regi Bohemæ et hereditis sibi per pœnia præbatur.* Instrum. ann. 1367. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 154: *Idem etiam dicta D. Anna dictam terram etiam dicti patris sui quondam sibi fore obligat et Hypothecata, ratione legatorum sibi fecerunt.* Charta ann. 1369. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 350: *Idem nos quiescit sponte sua obligavit et Hypothecavit, obligata et Hypothecavit etc. et tunc voluit dicta nobili Catharina. Testam. Anglie Episc. Alban. et Cardini ann. 1388. apud Stephanot. tom. 10. Fragment. Hist. pag. 340: *Obligatus et expresso Hypothecatus ad obligatum et expresso Hypothecatus esse volens.* Adde Hist. Lugh. pag. 113. col. 1.*

HYPOTHECARI. Obligatio, oppignatio. Gall. *Hypothèque.* Charta ann. 1114. ex schedis Pr. de Masangues: *Et hoc i. obligantibus et Hypothecantibus predictis.*

HYPOTHECARIUS. Medicamentarius pharmacopola, Gall. *Apotecaire.* Cœc. Reg. ann. 1285. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 194: *Sintimus et sub pre. excommunicationis distractus in hœnem, i. quos Hypothecariarum vel quavis diabolice vendit, nec donet, . . . et quod i. potestarii quilibet et hoc servandum i. mento, . . . astringentur.*

HYPPARCHUS. Vide **Hyparchus.**

HYPPERUS. Vide in **Hyperper.**

HYRINES. Conventaria, series. Gl. sar. vlt. ex Cod. reg. 7613.

HYRITUS. Erineceus. Sugerius in Ludovico VI. cap. 16: *Innumeris i. Hyritorum more haptidi, etc.*

HYROBI. Qui ungulus non divit. Fr. pius.

HYRPEX. Vide **Herpex.**

HYRSITUM. Farinamentum. Ap. de Re culinaria lib. 2. cap. 1: *Et i. Hyrsita plassantur, quod est, effugit.* Vide **Idicum.**

HYSTIATUS. Farctus. Idem Ap. lib. 8. cap. 7: *Pullus Hystiatus, Hystiatus.*

HYSPUS. Ugutioni, herba est, . . .

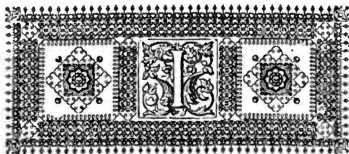
*per Spersorium aquae, quia in quibus
locis fit ex ea herba, vel propter simi-
litudinem purgationis. Præcipitur Numer.
cap. 19. ut aqua super cineres in vas in-
mundum homo aspergat hyssopo eorum
mundandi sunt. Liber Sacram. Gre-
gorii M.: Inde veniens ante altare, cum
incenso aspergit ipsum altare septem vi-
sibus. Inventarium Ecclesie Eboracensis
Monastico Angli. tom. 3. pag. 171: Una
spissa cinis pro aqua benedicta, cum Ysopo*

*de argento ponder. 9. libr. 3. unciar. [In-
ventarium Ecclesie Aniciens. ann. 1444:
Item unum aspersor cum Hyssopo argenti.
Leges Palatine Jacobi II. Regis Majoric.
tom. 3. Junii pag. LXVIII: Et vas argenteum
ad aquam benedictionis tenendam, cum suo
Hyssopo ad servitium Capelle nostræ esse
convenienter mandavimus.] Historia Ab-
batie Condensens pag. 504: Duas ca-
netas, et unum urceum pro aqua benedicta
portanda, cum Hyssopo de argento. Vide*

*Isidororum Hispalensem lib. 17. Originum
cap. 9.*

† **HYSTERICUS MORBUS**, Mulierum
morbi genus. Gall. *Suffocation de matrice*;
à Græco ὕστρια, uterus, matrix. Vita S.
Philippi Nerii tom. 6. Nali pag. 633: Per
annos plures variis morbis confectus, coque
presertim quem Hystericum appellat, cum
acri quidam distillatione, ex quo deinde
putridum malignumque alvus exortum est.

† **HYVERNAGIUM**. Vide *Hybernagium*.

JA

JAC

JAC

*Littera numeralis, quæ
100. denotat; unde ver-
sus:*

*I. C. compar erit, et cen-
tum significabit.*

Seu ut habet Ugutio:

*I. retinet centum, vocalibus
una tenetur.*

*In Notis antiquis I. unum valet. Eidem
litteræ si recta linea superaddatur, mille si-
gnificat.*

*I. In superscriptione cantilenæ, juxta,
vel inferius insinuant, gratitudinemque pro
x. internum indicat. Ita Notkerus Balbulus
quæ. Quid singule litteræ significent in
superscriptione cantilenæ. Vide A.*

† **J** quandoque mutatum in A. Balanz
pro Bilanz, Gallieum Paresse pro Pigritus,
Latinam Tango pro 679. Frequentius in
E. Placeium pro Placitum, Basilicus pro
basileus, Gall. Enfer pro Infernus, etc. J.
consonum in G. scripius, et vicissim. Pro-
nomine fere scribuntur Gardium, Gardi-
num, Gada, Jada, etc. Idem J. consonum
pro Ch. Jauble pro Chable. Ejusdem per-
petua mutatio est in Gi apud Italos, ut
Gius pro Jezu, Giusto pro Justus, Giurare
pro Jurare. I. quandoque sublatum Stru-
mentum, pro Instrumentum vel Instrumen-
tum. Nihil necesse est monere I. pro Y.
scripius reperitur, ut Y. pro I. Mutationes
hæc rarior.

† **J**, pro Et, in vet. Inscript. apud Vi-
sual. pag. 335: ADVENTUS CRESCIT IN PAGE
DIOPTA XIII. KAL. MAR. QUE VITI ANNIS
N. NEX. I. I. DIES VII. Ubi Vignolius: i
pro et dies.

† **J** aliquando vocibus præponitur, ut
Jadere est idem quod Inaponia.

† **J**, nostris alias, idem quod nunc A.
Jovis. In omne tempus. Lib. rub. fol.
100 domus publ. Abbatis. fol. 33. r.
1220. circ. 1275: Nous le mestimes hors

*de no prison..... et li fimesmes jurer seur satuz
que il n'entreroit en la rale, devant là que li
esquevin le rapelerioient; et frémames en no
conseil que che ne seroit ne à ore, ne à Ja.*

* **J** rursus vero, pro vulgari Quoique,
Quamvis, etsi, in Lit. remissa. ann. 1373.
ex Reg. 104. Chartoph. reg. ch. 374:
Jeculz sergens moult durement lierent de cor-
des ledit Jehan Loate, Ja fait li leur desist
qu'il estoit clerc.

† **J**ABLE, Rudens, Gall. Chable, vel
Cable, Epistola Guidonis de Dampetra ad
Philippum Aug. ann. 1113. apud Marten.
tom. 1. Collect. Ampliss. col. 1114: No-
verit Serenitas vestra, quod G. de Goudert-
tem tradidit mihi in turri de Rionio hæc que
sequuntur: XXXI. sextaria frumenti... XI.
m. quarellorum, et CCC. quarellis ad duas
(pedes) II. cras. VIII. pis. II. martellos, VIII.
parvas targias et IV. magnas, et I. Jauble et
IV. glomos filii.

* **J**ASOU et JAASOUR, vox Gallica,
Instrumentum, quo aratrum terra purga-
tur. Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 123.
Chartoph. reg. ch. 365: L'exposant prist
un Jaasou, qui estoit devant lui sur la char-
ue, lequel ilz ont acoustumé de porter pour
cuer et vuider leur charue, quant elle se
charge trop de terre. Infra: Jansour, Ja-
sour, in aliis ann. 1397. ex Reg. 152. ch. 320:
Jecellit Benier contri sus audit Jaiot à tout
le Jansour ferré, dont on cure la charue.

† **J**ABUS, id est, Deum xi. uno sub-
tracto de libra. Papias. [* Richer. Histor.
lib. 1. cap. 5: Ovis vero tribus uncis atque
voces Jabo tollebat.]

JACCA, nostris le ratelier des chevauz.
Vegetius lib. 1. Artis veteris cap. 56:
Cratis quæ Jacca (alias cocca) vocatur a
vulgo, pro equorum stratura, nec nimis alta
sit... nec nimis humilis.

† **J**ACCENSES FLORENT, Moneta Ca-

talaunis et Aragonis nota, quæ sic dicta
est, ut puto, ab urbe Jacca. Visitatione Po-
pleti monasterii in diocesi Barchinon. ann.
1316. apud Marten. tom. 1. Anecd. col.
1348: In buraria vero erant 8-667. solidi
et novem denarii Barchinonenses, reducti
Jocchensibus, Turonensibus, grossis, Flo-
rentis in Barchinonenses, computando 12.
Jaccenses pro 14. Barchinonensibus, et Tu-
ronensibus grossosque 15. denariis Barchinonæ
et Florentis auri de Florentia pro 16. solidis
Barchinonensibus. Jaccenses vero sunt in
universo 4574. solidi 9. denarii Jaccenses
Florenti 100. Turonensibus vero grossi sunt circa
3600. [* Curia 2. gener. Terracon. sub Ja-
cobo I. reg. Aragon. : Apud Herdam et in
locis, ubi currit moneta Jaccensis, etc.]

* **J**ACEA, Mentha. Glossar. Lat. Gall.
ann. 1348. ex Cod. reg. 4120: Jacea, dicta
Gallice Mentha. Nota nostris vox Jaccé.

* **J**ACELLUM, Una rete, in Glossar.
Lat. Ital. MS. Giacchio, Acad. Crusc. Vide
infra Jacula 2.

† **J**ACENTIA, Subciva, reliqua, in Glos-
sis Isid. Melius in Excerptis Subcivia. Di-
citur de fundis inter colonos indivisis,
quæ reliqua erant. Jacent enim quæ sunt
sine possessore, teste Papiano lib. 37. tit.
3. leg. 3.

† **J**ACENTIA COMESTUS. Vide infra
Obstacium, et Haliaum. Glossar. Gern. col.
1020. voce Inlager, col. 1268. voce Liegen.

* **J**ACENTIÆ, Idem quod Adjacentia.
Loca vicina tamen domino parentia vel
subjecta, appendices. Charta ann. 1053.
apud Murator. in Antiq. Estens. pag. 203:
Cum suorum pertinentiis et Jacentis. Alia
ann. 1100. ibid. pag. 313: Cum omni jure,
Jacentis et pertinentis earum rerum pro loco
et vocabula ad ipsas pertinentia superius et
inferius.

JACENTIVUS. Vide Arbor 1.

1. JACERE, Gistum. Charta Ludovici VII. ann. 1144. pro Monachis Argenteoli in Regesto Philippi Aug. Heroualliano f. 152: *Proter Jacere nostrum; et exercitum et equitationem*. Alia ejusdem Regis et anni, in Tabul. S. Dionysii: *Pallium de annona, que dicitur metiva, avenam, quam accipiebant ab unoquoque hospite, porcos seu fescingias, ansera, et gallinas, Jacere, et procurari, dicitur, sive sui, sive corveis, etc.* Occurrit ibi rursus. Pactum inter Monachos S. Dionysii et Advocatum de Solemniano ann. 1233: *Recognosco quod nec ego, aut heredes mei possumus Jacere vel manere, vel aliquid capere in domo S. Dionysii apud Solemnianum*. Guigo II. Prior Cartusie in Statutis ejusd. Ord. cap. 36. § 4: *In superiori autem domo non nisi religiosi hospites Jacere consueverunt*. Ita usurpat Statuta antiqua ejusdem Ordini. cap. 8. § 42. cap. 9. § 28. Itinerarium Petri de Columbaria Cardinalis tom. 1. Bibl. Labbei pag. 354. etc.

2. JACERE, Abjicere, contemere, negligere. Statuta Canonorum Regal. apud Raimundum Duellum lib. 1. Miscell. pag. 87:

Qui bona despiciunt, de jure projiciuntur. Qui latrum Jaciunt, cum demonibus patiuntur.

3. JACERE FODUS, pro Juvare. Annal. Laur. Bonico. apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 92: *Anno salutis 1405. rei Inventuraria inquit Nicolaus Estensis relicto Francisco Patavino, cum quo fodus Jaceret, etc.* [* Pro Incert.]

4. JACERE DE PARTU, DE PUERO, Culcare ex puerperio, Gall. *Etre en couche*. Acta MSS. Inquisit. Carcens. ann. 1308. fol. 24. v. *Item dixit... quod ipse quo loquitur, in dicta domo Jaceret de partu, etc.* Lit. remiss. ann. 1354. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 134: *Que quidem Margareta tunc de puero Jacens et propter hoc se balneabat, etc.* Vide supra Gesina 1. et infra Jassina.

JACENTIBUS COLUMNIS OPUS NOVUM impedit, id est, priusquam edicium educationem et elevatum fuerit, in Lege Bajwar. tit. 11. cap. 6. § 1.

JACHA, Invenit res aromatarias recensetur, in Confer. Saone ann. 1556: *Pro quibuscumque generibus specierum suarum aromatatum et drogariarum, videlicet... cardifolia, Ancho, etc.*

JACHERIA, Terra novalis, Gall. Jacherre. Tabularium Fossatense: *Habet carveas octo debitas per annum... in Jacheris duobus dictis, in binatibus totidem, et in seminabilibus totidem, in marcensibus uno die, et in vendendis uno die. Vide Gascaria.* [* Vide infra Jacharia.]

JACRIVUS, Ad judicium citatus. Vide in Abiretre.

JACINTUS, pro Hyacinthus, Lapis pretiosus, apud Bernardum de Brydenbach Itiner. Hierosol. cap. 111.

JACIS, pro Jacis, Vicaria, districtus. Vetis formula apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 552: *Provincie... manio nostro in pago Averencia, in Jacis illo, in villa illa, que de alode vel atracto rixi sumus habere, cum castis, tictis, edificis, etc.* Vide Ajacis 1.

JACKE, Jacques, Sagum militare, quod lorice superinduebatur: nescio an a Jacobis factiosis, de quibus mox, nomen sumperit. Thomas Walsingham ann. 1379. pag. 239: *Quod milia lorices, vel tunicas, quas vulgo Jackes vocant, redemerit de manibus creditorum*. Infra pag. 249: *Arreptum quoddam vestimentum ipsius, quale Jacke vocamus, et impositum lancee, pro signo ad aggritum suas puerorum*. Chronicon MS. Bertrandi Guesclini:

S'avoit chascun un Jaque par dessus son haubert. Alibi:

Car il fut bien armez de ce qu'il ley failloit, S'ot un Jaque usuel fort de bonne soie empil. Le haeciet au chief, etc.

Froissartes 4. vol. cap. 114. sub ann. 1399: *Et voit adonc vestu un court Jaques d'un drap d'or à la façon d'Allemagne*. Octavianus de S. Gelasio in Viridario honoris:

Jacques, plastrons, voilges, et albardes.

Occitani JACQUES vocant, quod nostri Pourpoint.

Describitur porro ejusmodi vestis militaris species in Charta, que asservatur in Camera Computor. Paris. hocce titulo: *Memoire de ce que le Roy veult, que le Freres archers de son Royaume soient habillés en Jaques d'icy en avant, et pour ce a charge au Bailly de Monte en faire un get: et semble au dit Bailly de Monte, que l'habillement de Jaques leur soit bien prouffitable et avantageux pour faire la guerre, veul qui sont gens de pie, et que en ayant les brigandulies, il leur faut porter beaucoup de choses, que un homme seul et à pied ne peut faire. Et premierement leur faut deslitz Jaques de 30. toilles, ou de 25. à un cuir de serf à tout le moins: et si sont de 31. cuir de serf, ils sont des bons. Les toilles usées et deliques moyennement sont les meilleures, et doivent estre les Jaques à quatre quartiers, et faut que les manches soient fortes, comme le corps, reserve le cuir. Et doit estre l'assiette des manches grande, et que l'assiette prenne pres du collet, non pas sur l'os de l'espaule, qui soit large dessous l'aisselle, et plantureux dessous le bras, assez faulce et large sur les costes bas, le collet fort comme le demourant du Jaques: et que le collet ne soit pas trop hault derrière pour l'amour de vent. Et faut que ledit Jaques soit lasez devant, et que il ait dessous une porte piece de la force dudit Jaques. Ains sera sur ledit Jaques et oise, moienant qu'il ait un pourpoint sous manches, ne collet, de deux toilles seulement, qui n'aura que quatre doys de large sur l'espaule: naquel pourpoint il attachera ses chausses. Ains flotera dedens son Jaques, et sera à son aise: car il ne vit onques tuer de coups de main, ne de flesche dedans lesdits Jaques ses hommes, et se y vouloient les gens bien combattre.*

JACMIUM, Jacmarium Servitium Matrimonii, non semel recensentur inter debita domino feudali servitia in Recognitionibus de Vouta apud Vivarienses tom. 2. ex Archievo Princeps de Rohan, ut fol. 349. ubi legitur: *Sunt homines ligati prout ceteri homines, videlicet ut in hunc in Servitium Jacmaris matrimoniorum. Illec Jacma-*

ria matrimoniorum servitia, nihil aliud forte sunt quam census, quo domino suo solvere tenebatur illos homines ligati cum maritabantur. Haud scio a quo Græco γαμ, Nuptiæ, Jacma seu Jacmaria servitia des potuerint census hujusmodi. Vide Pommaritum et Maritum.

JACHT, ex Gallico Jaquer, appellati facientes quidam in agro Bellouacensi, ab eorum Capitaneo, quem Jaquer-Banhoume vocabant; sub ann. 1358. de quibus copiose Froissartes 1. vol. cap. 187. 188. 189. Matth. Villaneus lib. 8. cap. 67. Continuatur Nangui Gall. MSS. qui facientes ipsam Jaquerium nuncupant. Regestum 1. Memorialium Camera Computor. Paris. fol. 218: *Stigillum Capitanei Rusticorum vocatorum Jacoborum decapitati apud Camerom in Belvacino, fuit traditum Jacma per Thomam Brochardi Receptorem Silvaner. 11. Dec. 1356. Chronicon scriptum sub: Carolo V. Anno 1358. cum Jaqueris de Belvacino congregati sunt illi de Macion, et destruxerunt Montemurci. Vide Lovetum in Hist. Bellocac. tom. 2. pag. 544. et infra Jaquet.*

JACOBIPETA. Vide Jacobita. 1. JACOBITA, Qui peregrinationem petivit ad S. Jacobum Compostellanum, Petrin de S. Jacques. Ugutio: *Jacobita, qui petit Ecclesiam S. Jacobi. Joannes de Jua habet Jacobipeta.* [ut et Gloss. Lat. Gall. Saegerman.]

JACOBINI, Idem qui Jacobita 2. Dominicani, in Charta Phil. V. ann. 1377. et Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 184. Inter ceteros MSS. eccl. Paris. nunc Bibl. reg. ann. ita inscribitur: *Patris Jacobi de Cesario, Jacobi, de Moribus hominum et Officii nobilitum super ludo scacorum. Vide alia notione in Jacobita 2.*

JACOBITE, JACOBITA, in Ægypto et in Terra-Santa, dicuntur Christiani qui dant certis heresibus se pravis opinionibus infecti, ob quas a Patriarcha Constantinopolitano olim excommunicati, et ab Ecclesia Græciana sequestrati sunt, la autem appellati a quodam Jacobo Severi Patriarchæ Antiocheni discipulo, qui annuente et precipiente Timotheo Patriarcha Alexandrino Christianis ad sectam Dicoxi Alexandrini Patriarchæ revocabat: cujus heresim amplexus Anastasius Imp.ideo non semel Jacobita dicitur in chronico Orientali ab Abrahamo Echellensi edito pag. 59. 60. 120. 121. 123. Jacobita et Jacobinus, promissive appellati Jacobus de Vitricio in Hist. Hierosol. cap. 25. ubi de eorum heresibus, Ailtonus cap. 13. Willebrandus ab Oldenburg in Itiner. T. S. inter, etc. Sed et Auctor Mappamundi MS. ita de Jacobinis edisserit:

Autem gens à barbaris, Qui se font clamer Jacobins, D'un Jacob qui lor maistre fu, Et sont Chrestien corrompu, Par les maries qu'il font As Sarazins qui pres d'eux sont, Et pourprent bien celle gens Quarante regnes de tous costz. Ne eroient pas confession A nul autre bon, s'a Dieu non. Quant il se confesent à Dieu, Pres d'eux mettent eueben et fu, Et coident qu'avent la fontaine

Ses allures Din l'or, penne.
Jus est pus ainsi comme il croient.
Sont Jac Baptiste meseriet,
Qu'il baptisa premerain,
Car dire lors couvenoit aus
Tous lors pechiez à lui mesue,
Si puis peregriner Baptisme,
pout. Jehan meisme dist,
Quand il lous aus pechiez geist
A un autre, cele verouge,
Qu'il a de dire as herous,
La est ce dire de peitouch
Tous aus pechiez allegués,
Si plus de pechiez se revent.
Quant il aiel que avoir couvient
A un autre tout au affaire.
Ains que vers l'ou se puisse traire,
Ce dist. S. Jehan li Baptiste.
Qui par Baptisme nous rent quites
Esvers Dieu de tous aus pechiez
Par confession espargies,
Dont cele gent sont decheu,
Qui n'aiment l'ou entrade.

Idem Patriarcha, vide Codefridum
Hossemium cap. 32. *Predicatores S. Jacobi*, dicuntur in Chronico Andreani ann.
1372.

2. JACOBITE, dicti Dominicani, seu
Indigiti Ordinis S. Dominici, quod eis
Baptiste Peregrinorum S. Jacobi Parisiis
al mansionem assignatum primitus fuerit.
Abericus, et ex eo Magn. Chron. Belg.
an. 1507: *Similiter Parisiis datum est eis*
Dominicani quodam hospitium S. Jacobi,
quo denominatur Jacobitæ, ubi fecerunt
lesuam et Cisterium. Rem plenius narrat
Mathæus Paris ann. 1198. (in variant.
loc.) atque, quod in *Fratres primivus*, cum
venerint domum, ubi post predicationem
liberum declinaverint, longo tempore Parisiis
permanerint. Quo tempore fuit in eodem
sine quidam *Magister Anglicus de villa S.*
Alani ordinis Magistri Johannes dictus de
meto Albani, Physicus præcipuus, et Re-
ceptor Francie curam gerens. Hic cum ditatus
fuisse auro Francie, suis quoddam hospiti-
um comparavit in civitate predicta pene
diptum et dirutum, in quod solebant ex
linguis partibus venientes causa peregrina-
tionis versus S. Jacobum in Hispania
transire peregrini, et ibidem per dies aliquot
dehibere, sed deficientibus redditibus, et
diminuta substructione, et ex hospitium deso-
lutum. Emit ergo Magister Joannes dictum
Xenodochium, et exinde fecit suis hospitium
atque peditum fortune sue; qui cum videret
dictum Fratres ecclesie Alisus celebrare, orna-
menta instare, et predicationibus invigila-
re, motus nam devotione quam pietate,
instat eis prædictum Xenodochium in ha-
bitum sempiternum. Ex cuius hospitalis
vocabulo nomen traxerunt præfati Fratres,
et Jacobitæ vocarentur ab affectu nomine
hospitalis. Donationem porro Hospitalis S.
Jacobi a Magistro Johanne Decano S.
Quintini factam anno 1218. observat
lib. 3. Antiq. Paris. Vide Constit. Ord.
Præd. dist. 12, cap. 10, § 2. At idem scri-
psit et Matth. Westmonasteriens. anno
1198. aliam nominis rationem videntur
eminisse: Eorum est in Italia novum
prædicatorum, qui Jacobitæ volun-
tus appellari, eo quod vitam ceperunt
apostolicam imitari. Unde a Jacobo Patriar-
cha ita appellatos quidam, sed falso, cen-
suerunt. Hocce Jacobitarum vocabulo nun-
cupantur apud Thierriem Valliscolor. in
Litho IV. PP. pag. 228. et Joannem

Hossemium cap. 32. *Predicatores S. Jacobi*, dicuntur in Chronico Andreani ann.
1372.

3. JACOBITE, a Jacob patriarcha
appellati, qui fratres suos ad illius exemplum
supplantant. Charta ann. 1098. ex
Tabul. S. Albini Andegav. a Monachi S.
Nicholai... *supplantaverunt nobis benedi-*
ctionem, effeceruntque apud comitem, ut jus
nostrum quod repetebamus, eis potius sub
nomine elemosynæ daretur. Verum cum eo-
gnovissimus illi agitare Jacobitis illos, etc.

1. JACOBUS, Minutior moneta, vulgo Ja-
ques, cujus mentio in Foris Bencham.
Rubr. de Ponges art. 24. et in Consuetud.
Solensi tit. 7. art. 4. *Jakes*, moneta, ne-
scio an Anglicana, occurrit etiam sub Hen-
rico VI. apud Will. Stanford. lib. 2. de
Placitis Coronæ cap. 30. [Vide infra
Jaquetus.]

JACOBUS, Sagum militare, nostris
Jaque, Jacobus seu Jaquemarus, etc. in
Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 157.
Lit. remis. ann. 1354. in Reg. 106.
Chartoph. reg. ch. 226: *Prædictus mona-*
chus monacholi habita abjecto se armavit, et
indutus quodam indumento, vulgolet Jaque
nuncupato, etc. Vide infra Jaquetus.

JACONIA. Stat. MSS. eccl. S. Laur.
Rom.: *Quando canonici fuerint invitati ad*
fusus extra ecclesiam, Jaconia dividatur in
ter cunctas. Cuius capituli inscriptio est:
divisio Jaconiae, id est, lucri exequiarum
et funerum.

JACQUE. Vide Jache et Jacobus, 2.

JACQUETA, Species vestis monasticæ.
a Iuno et Toza quævis ad usum quoque
laicorum. Vide supra Fluetum et infra Ja-
quetum. Statutum Cisterc. ann. 1519. apud
Marten. tom. 4. Anecd. col. 1642: *Quia ge-*
nerale Capitulum graviter ferens deformitates
et dissolutiones vestium ante et retro fasso-
rum, more secularium mantis latus habuen-
tum, Jacquetarum fronsitarum, stramen-
torum lectorum, et camislarum de canopo,
etc. Hodie Jacquette appellatur togam, qua
utuntur pueri, usque dum feminalibus
induantur, atque etiam sagulum sine ma-
nicis ad usum rusticorum.

JACQUETUS, a vulgari Jaquet, Jaco-
bus. Charta ann. 1277. ex Chartul. Mo-
nast. in Argona: *Marin Damons vidum*
supradicti Jacqueti seu Jacobi de Sancto Ger-
mano, etc.

JACTANDA, Glorioso, glorificato, in
Glossis MSS. ad Concilium Sardicense
can. 15.

1. JACTARE, Deicere, Jetter à bas.
Capitula ad Legem Alamanor. cap. 40:
Si quis alium de caballo Jactat, etc. [In ipsa
lege tit. 67: *Si quis liber liberum in vitâ de*
caballo Jactaverit, etc.]

2. JACTARE, Aliquid projicere ad
significandum rem aliquam esse a se di-
missam. Charta ann. 968. ex parvo Char-
tul. S. Victoris Massil. fol. 7: *Revo-*
centes quia nullum directum habebant ad
ipsos campos et de ipsius vineis, et de gwer-
is, et stipulaverunt, et intra quendam
Jactaverunt et calceverunt. Sic in Legge Sa-
lica tit. 63. § 2. qui aliquis parentele et
hereditati nuntium remittebat, tenebatur
quantor fustes alninos super caput suum

frangere, et illos quatuor partes in mallo
Jactare, et illos dicere ut et de juramento et
de hereditate et de tota illorum et ratione
vollat. Vide Festum, Investitura et Lolus.
Nostris Jetter la pierre, Ludi genus,
in Lit. remis. ann. 1383. ex Reg. 122.
Chartoph. reg. ch. 309: *Jellui un après*
sauter l'edit Jehan le Charné dist qu'il vou-
loit Jetter la pierre, et y mettoit un franc au
plus hardi. Dégeter vero, Angere, sollici-
tare sonat, in Event. Rem. ann. 1396. ex
Cod. S. Viet. Paris.: Tu es Dégetée et
temptée de diverses tentations. Vide infra
Jactus 11.

JACTARIUS. Vide Jacturarius.

JACTARIUS, Calculus, Gall. Jetton.
Memor. D. Camer. Comput. Paris. fol. 59.
v. *Falsus moneta tradita de armariis un-*
gistro J. de Scheris ex. Decembris 1362.
pro Jactariis Camera faciendis mille,
item tradidi eidem cl. Jactatores argenti ad
plum Paron, et cl. alios Jactatores argenti
ad scutum cum fide libi. Occurrit rursum
ibid. fol. 58. v. vide infra Jactus 8.

JACTATORIUM, Machina bellica, qua
tela complura simul vel certe pilas emittit
comitibus, Petrius. Galbert. in Vita Caroli
Comitis Flandr. n. 96: *Arietes, seu, Jac-*
tatoria, scela et constituia, quibus muros
et lapideis compositionibus destruxerunt.
n. 163. 165: *Jactatoria ingenia, instrumenta,*
Graecis ἀνέμοζα.

JACTATUS. DECIMA JACTATA. Vide su-
pra in Decline.

JACTIO. f. Traditio que sibi aliam
projiciendo festum, ut dicitur in vocibus
Festum et Investitura. Venditio ann.
1070. Mart. Hisc. col. 1153: *Ego Jacobi*
Comitis (Biterrensis), per hanc scrip-
turam venditionis meæ vendo vobis omnes
voces et dretaticas, possessiones vel antecur-
itates, quas ego habeo, et homines vel fe-
minas habeo... per me, per foveas, vel per
alodia, vel per bajallas, sive per convenien-
tias, vel per divisiones, vel Jactiones,
secularesque, sive decimam, vel qualescum-
que voces in comitatu Redensi, etc.

JACTIRE, In jus vocare festum in
suum projiciendo. Placitum Caroli M.
ann. 812. apud Mabill. lib. 6. de Re Di-
plom. ch. 63: *Tunc ipse Salicem per tri-*
dium seu amplius, ut lex habet, placitum
suum legibus custodivit, et ipso Tingulo
ibidem Jactavit vel salodit: et memoratis
Tingulis nec a dicto placito vinit, nec
ullum directum ad vicem suam, qui pro sona
nunciasset, sed Jacticus exinde in omnibus
apparuit. Hic Jacticus non tantum signifi-
catur me, qui in jus vocatur eo quo dixi-
mus modo, sed etiam qui vadimonium de-
servit. Vide Abjettio.

JACTISSIUS, Projettus. Charta ann.
1147. ex Tabul. S. Germ. Prat.: *Ad retri-*
buendum terras Jactissius contra dictum mu-
rum ad longum et versus dictum ambulator-
ium existentes.

JACTURA, Pæna, Atto Verell. Episc.
in Libello de pressuris Ecclesiæ. tom. 8.
Spicil. Acher. pag. 46: *Eandem accusato-*
ris reprobatis imponentes Jacturam, quam
comitibus pati debuerant accusanti.

Nihil est, ut opinor, cur nativo sensu
hic non accipiatur, Gall. Perte, dommage,
alias Jacture, ut in Charta Phil. Pulc. ann.

1306. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 418. v. col. 1. Pro incommodum occurrit in Vita S. Gaili tom. 7. Sept. pag. 396. col. 1: *Saltus rati, mortis cum illo vel pro illo subire dispendium, totiusque Jacturam penarie, quoniam perfrui, etc.*

† **JACTURALE**, *ἐκτακτικόν*, Damnosum. Suppl. Antiquarii. Gloss. Lat. Grec. Sangerm.: *Jacturale*, *ἐκτακτικόν*, Muletia, pœnia.

JACTURARIES, *Qui frequenter jacturam patitur*, i. *damnam*. Glossae Isid. (Papias) habet *Jacturarius*, Johan. de Janua: *Jacturarius*, *Qui frequenter damnam patitur, et propter quod res suas jactat in mare imminente et ingruente tempestate*. *Jacturarius*, d. um, *Damnatus*, *patiens vel inferens damnum*. Gloss. Lat. Gall. Sangerman.: *Jacturarius*, *Jacturans*, *Damagans* qui *soffrre damage*.

† **JACTURATUS**, *Jacturam passus*. Hist. transl. S. Corn. tom. 7. Collect. Hister. Franc. pag. 375: *Hinc nunc tantum in honore exercere locas iste, ut isti in tot viciis reperitis foret Jacturatus, nullus locorum Francie huc se ornatu praestantissimè nullo modo comparare*. Vide *Jacturarius*.

1. **JACTUS**, *ἰακτική*, Missile. Ita non semel usurpat Cencius Camerarius in Ceremoniali Romano apud Baron. ann. 1191. Jacob. Stephanus Cardin. De Coronat. Bonifacii VIII. PP. lib. 2. cap. 11:

Hoc illi, verum populus intrare urbem Aerebus, in die Veterum, qui tendere mos est: Atque frequens Patitur, cum aliis alijque conuenit. In quo Jactus erat valida per cuncta moneta.

2. **JACTUS**, Gall. *Act*, *Jacti*, falconariae artis magister, dicuntur laquei de corio facti, qui pedibus falconum imponi solent, ut cum eis retineantur, et jactentur ad praedandum, qui hoc Jacti dicuntur, quod cum eis jocantur falcones, et emittuntur ad praedum. Ita Fredericus II. Imper. lib. 2. de Arte venandi cap. 38. et alibi.

† **GERZUS**, Faden notione, Ital. *Geti*. Constitutiones Frederici Regis Siciliae cap. 115: *Quod si avis amissa, utinamque se recipiat in pristinum libertatem, volando per arborem cum Getis et sonalis, ab aliquo fuerit cum pastu, vel sine pastu vocata, et ad eam venerit, etc.* Hujusmodi laqueus ex canino corio fere contextus, *Geti* vel *Gite* alias nostris vocaverit, ut videre potes apud Menagium in his vocibus.

3. **JACTUS**, Consuetudines villae de Machau in Comitatu Registensi MSS. ab Hugone Comite Registensi et Felicitate uxore editae: *Tuit cil qui seront manent en la ville à lesgard del Meunier et des Jureis, poteront ce blé ares l'iverage à la premiere mesure et sans ties, et l'avenance à la mesure premeraine et sans Ges.*

† **Pro aris** potius scribendum a reis distinctis vocibus, et a reis idem esse quod *Mensura rasa*, *Mesure à res*, ut etiam loquuntur Gallo-Belgae. Per hac autem verba *Mesure sans Ges*, intelligi *Mesuram minime jactam*, non agitant, non succosam, adeo ut *Jactus* idem sit quod supra *Calcem*. Vide *dictus*.

* **Jactus** potius Id quod manu mensure superadditur. Charta Barth. episc. Laudun. ann. 1139. tom. 2. Monum. sanct. antiqu. pag. 16: *Dimidium quoque praedicti terri-*

torii acceperunt a monachis Majoris monasterii, concedente ejusdem loco capitulo, sub trecentis viginti sextariorum frumentis ad mensuram Baccii sine Jactu. Alia ann. 1138. in Chartul. Compend. fol. 100. v. col. 1: *Blado ad rasum, et avena ad cambium sine Jactus*.

† 4. **JACTUS**, Statuta Radulphi Episc. Trecon. ann. 1139. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1148: *Item, etiam noviter intellectimus, quod nonnulli domini temporales, et alii subditi nostri aia subditi inhihent, et non subditi comminuntur, decimas et primitias nobis et Ecclesiae nostrae Canonici, aliisque viris Ecclesiasticis nostrorum civitatis et diocesis debitas, et laicis et agriculis ad firmam concedi, salvo Jactu seu elatione coactante, a nostris receptoribus et dictis Canonici et aliis Clericis nostris dictas decimas recipere. Et si jam receperant aliquam Jactum, seu elationem, in fractum et proventum beneficiorum nostrorum et ipsorum Canoniconum et Clericorum clementer facere habeant, redditentes et satagentes ipsis et eorum consanguineis et servitoribus per dicta media dictas decimas et primitias pro vilis pretio attrahere et consequi. Unde cum praenissa in derogationem libertatis ecclesiasticae... redundare constet; omnes et singulas talia de cetero facientes... excommunicamus. Haud scio an Jactus, seu Elatio, hic recte exponi queat per Hastam publicam vel auctionem, adeo ut domini temporales et alii, de quibus agitur, prohiberent ne subditi sui ad firmam recipient decimas Clericorum; ut hi cogentur eas praeconi vocis subjicere, hacque ratione ipsi temporales domini villorū pretio possent illas comparare. Textus non videtur satis emendatus.*

† 5. **JACTUS MISSIONUM**, Irrogatio seu distributio pecuniae a civibus pro communibus impensis exigende. Charta Philippi Regis apud Perardum pag. 348: *Major et Scrubini Divionenses pro negotiis dictae communis Divionis poterant imponere et levare a dictis hominibus quantumcumque summam pecuniae voluerint et viderint expedire; et si ad Jactus Missionum dictorum negotiorum dictae communis faciendum mandatum nostrum interesse voluerit, intererit... et jurabit super sancta Dei Evangelia, quod in dictis Jactibus dictarum Missionum bene et fideliter habebit.*

6. **JACTUS MARIS**, Littus, seu potius agger, mari oppositus, *Rejet de la mer*, [Jeufé.] Charta ann. 1149. in Probat. Hist. Guiniensis pag. 502: *Fendit totam terram... cum omnibus appendiciis suis, scilicet dicto Jactu maris*. Ubi *Dicus* est nostrum *digues*, agger. Consuetudo Bituric. tit. 11. art. 14: *Le fossé estant entre deux heritages, appartient au Seigneur de l'heritage du costé duquel est le Ject dudit fossé, etc.* [Obertus Cancellarius lib. 2. Annal. Gemens. apud Murator. tom. 6. col. 342: *Quas (paludes) a radice montis usque ad litus maris nemo potest transire propter loca agnosa et profunda, nisi per quendam Jactum petrarum fante altiorē aqua, et vocatur Jactus ille Fria-regia, ad quam nemo potest pedes appropinquare, nisi forsitan parvissimo navigio; in capite Jactus cuius est pulchrum et laudabile edificium.]*

* *Gis de la mer*, in Charta Guid. com. Fland. anno 1190. ex Reg. 48. Chartul. reg. ch. 200. Quod a mare prociator, *Vide infra Rejctus*, *Getitio* vero usurpationis, cum morae aliae in mare prociatorum vis sublevanda causa. Consuet. maris l. 1. Probat. hist. Brit. pag. 790. art. 18: *Getitio se fatisit en la mer, etc.*

* 7. **JACTUS**, nostris vulgo *Terejio* Pactum ann. 1515. ex schedis Pr. de M. zaugues: *Et habere debere per digram dictorum collatorum suum Jactum et passum*.

* 8. **JACTUS**, *Calculus*, Gall. *Jette*. Charta Caroli V. pro ercol. colleg. S. Gali de Leugico dioc. S. Flori ann. 1375. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 41: *Proinde tamen, quod de ipsis meritis sua forma locutionis indicis eugenis sic concessus Jactum aut formalis, in allocatione pro more se non jurent, nec in aliis subdit, quam ut praemissis, ultimas convertantur*. Vide supra *Gita* et *Jactator*.

* 9. **JACTUS**, Computatio, quae cum calculo fit, Gall. *Calcul*, *supputatio*. Ut remiss. ann. 1354. in Reg. 83. Chartoph. reg. ch. 20: *Dicti commissarii reportant... supplicamentum praebitum, tam per ignorantiam mali Jactus dictorum computum suorum, quam invidria evaluatione in interpretatione monetur, etc.*

* 10. **JACTUS**, nostris *Ject*, Prima prescriptio, vulgo *Minute*, *projet d'un acte*. Ut remiss. ann. 1453. in Reg. 184. Chartoph. reg. ch. 430: *Celluli Alcaume exercej de sa main la minute ou Ject d'une obligatio, etc.*

† 11. **JACTUS**, *Feratus*, *excubitus*, *Gena*. *Jactatus*. Castigat. in utrumque Glossa. Vide supra *Jactare* 2.

† 1. **JACULA**, pro *Jaculum*, Telum, apud Marten. lib. 2. de Ritiibus Eccl. pag. 212.

* 2. **JACULA**, *Genus retis*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679. Vide *Jaculum* et *Jaculum*.

† **JACULARIS**, *ἀκρωτικός*, qui jactatur. in Glossis Sangerman. MSS.

JACULATOR, Charta Amelii Episcopi Tolosani in Tabular. Abbat. Conchenis. l. Ruthenis n. 1: *Tali pacto, ut nullas Mili, neque client, neque Jactator, etc.* Idem forte qui *Archabulitarius*.

† **JACULUM**, Gloss. Isid.: *Cassidum*, *Reis*, *Jaculum*. Legendum est, *Cassidum*, *Reticulum*, ut apud Festum.

† **JADELLUS**, *Genus vasis*, forte idem quod Gallicum *Jale*, *Gabata*. Charta Gerardi Abbat. S. Joannis Angrie. ann. 1385. ex Chartulario ejusdem Monast. pag. 460: *Item debet fuisse Jadellos et scutellus et tersoria ipso die ad faciendum Mandatum*. [* Vide infra *Jala*.]

* **JADRIUM**, Ital. *Zandro*, Theatrum, apud Scip. Maffei in Veron. illust. part. 4. pag. 103.

* **IAPARINUS**, *Crocei coloris*; *Zaffarano*, Ital. *Croco*. Charta anno 1031. et Brix. reg. col. 17: *Ego Eremundus impugator sum tibi Barnardo abbati in conspectu Narbone, in ipso brolio prope Narbonem juxta fluvium Azonis, molantes vs, de viciis propter uncias duas de auro Iafarinio obiti. Rursus infra: *Duas uncias de auro Iafarinio*. Vide *Aurum coccinum*.*

* **JAHOC**, *Jahot*, in Tract. de Concor.

Cal. et Novi Test. apud Marten. tom. 9. ampl. Collect. col. 180. ad quas voces in Ind. onomat. hae notae ad Lexic. heptaglot. Castell. : Nomini idoli, quod tempore Sacculum fuisse tradunt : quin et ipsum Sac significat.

* **JARGEDING**, Placiti sui assisae species. **JARRE**, ann. 1367. tom. 3. Hist. Trevis. pag. 242. col. 1 : In annis iudicis nullus et singulis ad ipsam abbatiam (S. Maximini) pertinentibus, vulgariter *Jargeding* nuncupatis, etc. Infra, *Jargedinge*.

* **JAILA**, Caveae species ad piscandum. Charta ann. 1315. ex Cod. reg. 4659 : De pupili navigis hominum piscantium in Jai, qui vendunt anguilla in die Feneris aut Penthecostem, anguilla unam. Vide *Gop*.

* **JAIKUM**, Terra inculta, ager virgultibus oblitus. Charta ann. 1056. apud Stephanot. tom. 10. Fragm. Alis. pag. 282 : Domus illi Jaiikum, ab ecclesia S. Nicolai vendit ad aquam Gopelli et usque ad vallam, quod intrat in mare.

* **JALAGIUM**, **JALAGIUM**, Jus mensurae, ad quam exiguntur doli vinaria, Gall. *Droit de jouageage*. Littere Officialis Lodov. ann. 1269. ex Archivis S. Albini : Sales de Torallio minor Miles... vendit et concessit... omnes fructus quod habere poterit... (in) avenagis, banis, presoris, pinguetibus, metris, bonis, Jaiagium, Jaiagium, etc. Vide *Jalagium* in Golo.

* Inventar. Chart. reg. ann. 1483. fol. vii : Littere episcopi Laudunensis per quam videtur dedit hominibus communie Laudunensis, *Jalagium* per octo libras prelatas monete Laudunensis et ad censum perpetuum. De isto 1177.

* **JALAGIUM**, Eadem notione, nostris *Jalage*, *Jailage* et *Jalye*. Charta Alienor. fol. abbat. Pontis-Ebraldi ann. 1306. in Reg. C. Chartoph. reg. ch. 21 : Cum *Jalage* et mensuragium et praecanon vicius apud Lodanum Pictavenis diocesis, et tamini spectant ad predicta ad nos et nostrum nostrum pertinent, etc. Alia m. 1331. in Reg. B. ch. 33 : Le droit que (l'évêque de Leon) demandait et se disoit au par point de chartre ou tonlieu, ou mouge, ou *Jailage*, etc. *Jailage*, ex ead. Charta in Reg. 66. ch. 518. Charta Ludov. duci Aurel. ann. 1483. ex Tabul. capit. Camot. : Sçavoir vous faisons que Marion le Souverain, veuf de se George Bonnetet, et a aujourd'hui fait les foy et hommage de son droit de *Jalage* qu'elle a à Yngre. Vide *Jalagium* in Golo.

* **JALBUS**, ad Italico *Giallo* Luteus, aureus, flavus. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295 : Item unum copertorium de xaginta tribus *Jallesta* vini, in quibus nobis tenebantur... sint in perpetuum liberi. Pedag. prior. S. Gondulii in dioc. Bitur. ann. 1314 : Douz mds de vin à l'indite mesure (de Gien) deux deniers et une *Jalote*.

* **JALEA**, Mensura liquorum, nostris *Jale*, eadem que *Jallia*. Vide in Golo. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 335 : Cum de et super hoc p[er] quadam *Jalea* vni gressant, etc. *Jallit*. comitat. Namur. ann. 1265. ex Reg. 13. Papier velat. in Cam. Comput. Insul. fol. 22. v[er]o : Si il cuens le cambage, c'est de cambage cambé, à brusque sé c'on y brasse, sicut *Jale* de cervoise. Bononiensis vero, interdum idem quod *Globus*, vulgo

Boule. Lit. remiss. ann. 1453. in Reg. 184. ch. 386 : Le jeu de boules, que l'en nomme ou appelle (en Boulenois) le jeu de *Jales*.

* **JALETUM**, Modus agri, modis parvis duodecima. Vide in *Modius*. Charta pro ead. Laudun. ann. 1374. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 44 : Nonaginta *Jaleta*... ascendunt duodecim *Jaleta* pro modio... Unum *Jaletum* memoris, etc. Vide *Jaletus*.

* **JALETUS**, Modus agri, vel silvae. Hemerazus Hist. Viromand. pag. 313 : Rodulphus Eques legoverit testamento octo *Jaletus* nemorum suorum de Mortier, octo *Jaletus* terrarum suarum arabicum, duas *Jaletus* pratorum suorum situarum in prato de Anisaco. Occurrit rursum in Charta Walcheri de Rumignaco ann. 1231. ex Archivis S. Nicasi Remensis. Vide *Galeus* in Golo.

* **JALIDUS**, Idem quod supra *Jaldus*. Stat. crimin. Rip. cap. 20. fol. 8. v[er]o : Item per consilium generale communis eliguntur octo ministri, et non ultra, bonae reputationis et fames; qui ministrare portare teneantur et debeant singulum bierum, sive infulum rubei seu *Jalidi* coloris, seu utriusque coloris, etc.

* **JALINUS**, pro *Hyntinus*, coloris vitrei, 524. Charta ann. 1197. apud Ughellum tom. 7. pag. 1274 : Obiit eadem Ecclesia unum planetam de camiro *Jalino*, etc.

* **JALLA**, Vasis gressu liquidis contentis aptum, situla, nostris *Jalle* et *Jelle*. Arest. ann. 1345. 6. Aug. in vol. 2. arrest. parlam. Paris. : Dicti officiales nostri jura et utilitates habent et conservant habere in die coronationis nostrae, necnon quandocumque et ubique nos contigit commovere coronam regum portantes;... scancionibus... doli vacua, caveris, finas, *Jalus*, etc. Jura buticuli, in Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris. fol. 155. v[er]o. col. 2 : Celui qui les (lies) va querre et les prend ou nom dudit bouteiller, il convient qu'il apporte ou celler son sac et sa *Jalle*. Lit. remiss. ann. 1396. in Reg. 150. Chartoph. reg. ch. 195 : Ferle Jehannette print en ses mains deux serlles ou *Jalles*, et ala à la fontaine querir de l'eau. Ex frequenti mutatione *J* in *R*, *Jarle* legitur tom. 1. Fabul. pag. 26 :

Lors a li prestres encontrae
Deux gars qui portent une *Jarle*.

* **JALLEAGIUM**. Vide supra in *Jalagium*.

* **JALLEATA**, Mensura liquorum, eadem que supra *Jalen*, nostris *Jalia*. Charta Alfonsi comit. Pictav. et Tolos. ann. 1263. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 373 : Concedimus quod dicti religiosi Mulleriacenses de xaginta tribus *Jallesta* vini, in quibus nobis tenebantur... sint in perpetuum liberi. Pedag. prior. S. Gondulii in dioc. Bitur. ann. 1314 : Douz mds de vin à l'indite mesure (de Gien) deux deniers et une *Jalote*. *Jolye*, in altero ann. 1375. Testam. Joan. Lesaillet ann. 1381. inter Probat. Hist. Sabol. pag. 391 : Ge donne et laisse à tousjours nos parrolles affians chacun un an en l'égise de Juigné au jour de Pasques, une *Jalye* de vin. Vide *Jallia* in Golo.

* **JALO**, [*JALONATA*, Mensura frumentaria.] Vide *Galo*.

* **JALOIGNEUS**, Mensura annonaria, nostris ex mutatione *g* in *t* et vicissim, *Gol-*

lenec nuncupata. Lit. remiss. ann. 1360. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 522 : *Dictus Johannes fuerat deprehensus saillius de quantor Jaloigneis, vel creiter, avena*. Vide supra in *Golea* et infra *Jalotas*.

* **JALONEIA**, Herbarum fasciculus, Gall. *Botte*, alias *Jagonnée*. Charta Guil. episc. Laudun. ann. 1366. in Reg. B. Chartoph. reg. ch. 16 : Cum discordia esset inter nos ex una parte et majorem et juratos Laudunenses ex altera, super poligenis et *Jaloneis* (melius *ius Jalonis*) quos nos diebus Sabbatis Lauduni in foro et extra per servientes nostrum capere volebamus de parvis et caulis et dignonibus et nucibus et aliquibus rebas aliis vendendis, quae ad vendendum apportabantur, dictis majore et juratis dicentibus contra quod dictas poligenas nos poteramus capere nec facere capti. Lit. remiss. ann. 1408. in Reg. 162. ch. 322 : Une *Jagonnée*, que l'en dit *Janchée* d'erbe au pays (en Gatinois). *Jangle*, eadem acceptione, in alius Lit. ann. 1413. ex Reg. 167. ch. 148 : *Iceilli Hue et dui au supplient : l'aus avez mené l'erbe de ces prez ainsit que bon vous a semblé... Et lors le suppliant lui respondi qu'il n'estoit pas de c'uz qui avoient porté les Jangles a 'sens', qu'il avoit portées les dîtes Jangles a 'sens'.*

* **JALOTUS**, Mensura annonaria, idem quod *Jalogenus* supra, nostris *Jalot*. Charta Phil. Pule. ann. 1312. in Reg. 48. Chartoph. reg. 54 : *Serdictus Jalotus, sive Jalotus, Laudunensis avenae vendendis... concedimus et donamus*. Lit. remiss. ann. 1411. in Reg. 165. ch. 140 : Un sac ouquel il y avoit emporé un *Jalot* de blé. Vide supra *Galo* 1.

* Pro mensura agraria legitur in Chartul. Theol. ex Cod. reg. 5649. fol. 64. v[er]o : Deux muids et trois pugnées à la mesure de l'évêque, dont li *Jalos* contient quatre vingt verges, et li verge vingt quatre piés. Vide *Galeus* in Golo.

* **JALOUSUS**, a Gallico *Jalous*, Zelotypus. Lit. remiss. ann. 1365. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 66 : Cum predicta mulieres habuissent ad invicem inter se verba injuriosa, ... et quia ipsa *Hellis* fuerat zelotypa sive *Jalousa* de ipsa *Johann*.

* **JAMBELEUM**, id est, Pentametrum, apud Papiam. Agit, ut videtur, de metro sui carmine, quod *Jamba* constat.

* **JAMBRICARE**, Tegere, operire. Supplement. Antiquarii : *Jambricac*, *axem*, *axaltem*. [* Leg. *Imbricare*, ex Castigat. in utrumque Glossar.]

* **JAMBRICES**, *axaltem*, *Tegmina*, ibidem : vel legendum est *Imbricare* et *Imbrices*, quae voces sunt notae, vel forte *Lambricare*, a Gallico *Lambrisser*, *Lacnare*, et *Lambrices* a Gallico *Lambris*, *Lacunar* : Gallicum autem *Lambris* dictum est ab *Ambrice*, quae Festo sunt *Regulae*, quae transverberis asseribus et tegulis interponuntur. Turnebus lib. 14. Adversar. cap. 12 : *Fgo in Festo ambrices regule esse non regulas, ut quidam male, led quod sensus ipse declarat, sed et Francorum lingua quae articulo addito tabillis quibus lacunaria texuntur, aut adas obducuntur Lambrices vocat, quod cum fit, Lambricari pro Ambricari dicit.*

* **JAMELLOCTUM**, Pannus et pilis canolorum contextus, Ital. *Camello*, Gall. *Camelot*. Nisi de panno lineo vel *Camellocto*,

in Constitut. Frederici Regis Siciliae cap. 93. Vide *Camelotum*.

JAMJAMQUE, Continuo, in leg. 3a. Cod. Th. de Decur. (12, 1.)

JAMMUNDLINGI, Servorum, seu glebae adscriptorum species apud Germanos, qui a *litis* et *coloniis* distinguuntur in veteribus Tabulis, etsi utrique adjuvantur. Charta Ottonis M. ann. 937. in Privilegiis Ecclesiae Hammaburgensis, pag. 149. et apud Goldastum tom. 2. Constit. Imper. pag. 43: *Si vero aliquis ex libertis voluerit Jammundling vel litis fieri, aut etiam colonus ad Monasteria supradicta, cum consensu coheredum suorum non prohibeatur a quolibet Potestate, sed habeat licentiam nostram auctoritate. Habeat quoque potestatem praedictas Adalgae successoresque ejus Ecclesiae Hammaburgensis Archiepiscopi, super liberos et Jammundlingos Monasteriorum supradictorum in expeditionem, sive ad Placitum Regis. In Chartis Henrici II. ann. 1003. et 1014. in isdem Privilegiis, pag. 155. 156: *Litis, colonis, aut Jammundlingis*.*

Censet Spelmanus *Jammundlingos*, eosdem esse cum *Commendatis*, libris scilicet, qui se alterius dominio ac protectioni commendabant, ex Saxonia, quoniam a *dia* n. *protegere* unde *mandum*, protectio, tutela; et *ling*, quae est terminatio vocabulorum Anglo-Saxonibus familiaris, et hominem fere, aut hominum speciem denotat, ut in *Adeling*, *Esterling*, et alibi docemus.

JAMNENC, Ex die praesenti, continuo: occurrit non semel in Cod. Th. locis a Jae. Gotofredo indicatis.

JAMPNA, Monasticum Anglicum. tom. 3. pag. 22: *Pasturas, mariscos, boscos, Jampna, buera, communitas, piscarias, redditus, etc.* [Litterae anni 1544, apud Rymertum tom. 15. pag. 39: *Centum acres prati, ducentas acres pasturae, centum acres Jampnorum et buerum, etc.* Conventions ann. 1551. pag. 266. ejusdem tom. 1: *Jampna, buerum, mariscos, boscos, etc.* Jampna dici videtur loca ibi arbusculis obita quae Armorici *Jan* vel *Jaun* nuncupant. Haec autem arbusculae juniperi fere similes, pro foliis habent spinulas.]

JANTUN, *Jan-tun*, in Excerptis Gloss. **JAMUNDLINGUS**, Vide *Jammundling*.

JANESTARIA, Ager genitilis obitus; *Janne*, in Ch. ann. 1384. tom. 3. Probat. Hist. Brit. col. 485. *Janne*, in Lit. remiss. ann. 1406. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 312: *fecit Janne s'en-nda et se misit in eam Janne in laquelle on ne le pout voir*. Charta ann. 1324. in Chastul. Cluniae: *Molietatem memorii, quod dicitur Brucia, et Janestarium situm juxta confinem domi del Tronchet... quiverunt ecclesiae Cluniensis*, Vide supra *Genetium*.

JANNETI, Nummi argentei, a Jano regis Cyprici cussi. Lit. ann. 1277. ex Bibl. reg. col. 15: *Multitudo Janetorum, quos regio Africana genuit, in Valentino regno convellit*. Vide *Janueti*.

JANGARIA, f. pro *Juncaria*, Loca palustris. Vide in hac voce. Charta ann. 1329. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 218: *Vinea, prata, memora, lande, Jangaria, ripperia, ripagia, molenina etc.*

JANGULARIA, Garrulitas, nugae; a veteri Gallico *Jangle*, unde *Jangler*, Garrare, vulgo *Jaser*, *caquetter*, Notit. vet. inter Probat. Hist. Sabol. pag. 338: *Facto autem inde judicio, et sine ulla contradictione accepto; quia jam nulla debebat esse querela, quidquid deinceps tale fiebat, sicut nominatim Antequensis episcopus nit, non jam debebat dici querela, sed sicut vulgariter dicitur, Jangularia*. Lit. remiss. ann. 1409. in Reg. 157. Chartoph. reg. ch. 183: *Item, lui Fongere courroussi de ce, dist a toutes femmes que ce n'estoit pas bien fait a elles de rapporter telles Jangles*. Aliis ann. 1389. in Reg. 136. ch. 27: *Comme iceulz se frustent prins a parler et Jangler ensemble de guerres, impositions, gabelles, etc.* Hist. Caroli VI. reg. Franc. pag. 98: *Ils mirent leur information sur le bord de la table, et d'adventure en Jangler et caquetaient ensemble, avec aucuns de solliciteurs et conducteurs de la besongne, lesdites informations cheurent a terre*. Poem. Eust. Desch. ex Cod. reg. fol. 160. col. 2:

On les amoit aussi très loyalement;
Et ne Jangler, se mesdisoit en rien.

Huc spectare videtur vox *Japerille* ex Lit. remiss. ann. 1408. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 243: *Item, lui Bernard dist au suppliant que lui et tout son lignage ne valloient pas son tabart, et que ce n'estoient que Japerille*.

JANITORES, Ostiarii, qui ultimi Ecclesiastici ordinis sunt, ait Eginhardus in Vita Caroli M. Vide *Ostiorius*.

JANITRICES, *ανδρῶν γυναικες*, in Gloss. Gr. lat. MS. in quo perperam scriptum *Janitricis*. Gloss. Gr. Lat. edit. *Συντροφικη*, Consponsus, Janitrix. Jo. de Janua: *Janitricis dicuntur uxores duorum fratrum, quasi eandem januum terentes vel per eandem januum iter habentes*. Ex Isidoro lib. 10. cap. 8. et Gloss. ejusdem, Vide leg. 4. D. de Grad. et afflin. (38, 10.)

JANIZARI, vel *JANIZARI*, Copiarum Turcicarum milites praestantissimi, Gall. *Janissaires*, qui a pueritia omnibus militaribus exercitationibus instructi precipuum sunt robur imperii Turci: ex his eliguntur custodes Imperatoris; cuius aula quia *Porta Osmanica* nuncupatur, a Janua dictos fuisse Janizarios plerique dixerunt: quocirca etiam a quibusdam dicti *Milites Januae*. Probabile tamen non est, Musulmanis a Latino *Janizari* nomen fuisse mutatos: quare his suscribimus, qui inde vocabulum accersunt, quod *Genizari* lingua eorum signet *novos homines sive milites*, qui Latini *Pyraones*. Haec fere Vossius de vitili sermonis pag. 227. *Janizarii* passim memorant recentiores, qui de rebus Turcicis scripserunt. Vide Carolum de Aquino in Lexico Militari, [* et Glossar. med. Graecit. voce *Γενιζαρος*, col. 242.]

JANIZERI, Sollicitatores expeditionum, in Curia Romana, Vide Octav. Vestrum lib. 1. et 2. de Judic. Aulae Rom.

JANIZERI, Officiales tertii ordinis in cancellaria Romana, quos male *Sollicitatores expeditionum* post Vestrum vocat Cangius. Vide Diction. Trevol. voce *Janissaires*. Steph. de Infest. Ms. de Bello inter Sixtum PP. IV. et reg. Ferdin.

ann. 1482. ex Cod. S. Germ. Prat.: *Quando cepervit preliari dictus dux Calabrie casus Janizarii, multum animos se gerens, Nihil tamen forte est quominus hic miles eo nomine notissimus intelligatur. Id. Giannettario et Giannettiere, Miles habitus*.

JANNETI, Nummi argentei, a Jano Regis Cyprici, cussi, in Statutis Ordinis S. Basilii Hierosolymitani tit. 19. § 33. Vide *Janet*.

JANTACULUM, *Jan-tacul*, quo solvitur jejunium ante prandium; unde *Jantaculi* et *Jantaculi*, idem quod *Jantare* vel *Janitari*, *Comedere ante prandium*, *solvere jejunium secundum Hugonem*. Jo. de Janua, qui reprehendit quosdam qui corrupte solent proferre hac vocabula per e. in prima syllaba, scil. *Geno*, *na*, etc. Qui scribuntur hic voces, habet satis notum. Ubi notandum a Latini. Vide *Dejejunare* et *Gotare*. f. Vide Salmas. ad Hist. Aug. pag. 419. et Casaubon. ad Suet. in Aug.

JANTAR, Parata, gustum, pastus, a Latino *Jantare* forte: [quod confirmatur et antiqua scribendi ratione, de qua mox in *Jantaculum*.] Charta Lusitanae aere 1168. in Hist. Episcop. Portensium 2. pars pag. 30: *Pro parato, quod vulgo dicitur Jantar; scilicet aut Episcopo accipit per illi Jantare omnem illam terram, quam habet Ecclesia sanctae Mariae, etc.* Occurrit praeterea ibidem in Charta Hugonis Portugalesis Episcopi aere 1160. pag. 18. et in Charta Henrici Comitis Portugalesis tom. 3. Monarch. Lusitan. Brandonis pag. 28.

JANTICULUM, *Prandium*, *Jan-t*, *pro-deo*, in Gloss. anti. forte pro *Jantaculum*. **JANTILIA**, *ἀνθ' ἁγῶν*, d. *antichristi*, Lapides asperi, diffusi, in Glossis Lit. Graec. Sangerman. et aliis.

Lapides aspratiles, Gromaticis, et Cistigat. in utrumque Glossar.

JANCIURUM, Clathrum, Gall. *Gril*. Consuet. Mss. monast. S. Crucis Burgal. ante ann. 1305: *Obedi portari debet januriam per quantum familiari deus monasterii coram altari B. M. Virginis etate Januariam ejusdem altaris*.

JANCIURIUS, Janitor. Vide in *Erubor*. [* Chartam Radulphi de Maris in Chartul. Theol. fol. 16. r. subscritum Petrus camerarius, Godefridus latidarius, Arnulphus Januarius, Guido nys de Fervin.]

JANUATOR, Jo. de Janua: *Janitor et Januator, qui observat januam*.

JANUINI, Monetae species quae Juxta in Annal. Geutens. Operii Panis ad 225. 1204. Jacobi Aurini ad ann. 1283. Vid. *Bravetti* et *Januini*.

JANUM, Charta Longobardica ann. 774. apud Ughellum in Archiepisc. Beneventi: *Nec non Ecclesia S. Mercurii, quae posita est in Jano nostro, et de ipso Jani circa ipsam Ecclesiam heriti sumus tenemodiorum 500.*

JANUNINI, idem qui *Januini*, Monetae species quae Januae. Comput. decimarum Italiae collectae ann. 1278. pro subditi I. S. ex Cod. reg. 5376. fol. 248. v. *Sueri expensarum... libris xxv. et sol. ix. Januinorum*. *Genuini parvunculi*, denarii cunctorum, in Invent. ann. 1240. apud G. V. Garamp. in Dissert. 7. ad Hist. B. Chart

133. Consule ibi indicem v. *Januensis* etc.

* **JAYES**, Flavius, Gall. *Jaune*. Stat. *Secret. lib.* 1. fol. 10. v. *Polonus quod* *currit, tam praesens quam futuri*, *portare super caput capitulum vel* *gladium de panno Jano.*

* **JOLA**, pro *Goia*, Carcer, nostris *solo*. Computus ann. 1202, apud D. *Bras-* *se* ad calcem tom. 2. de *Usu feud*, pag. *11*. Pro... *Jolia reparanda* LXVIII. 2. *de Glor.*

* **JALPEX**, *Felix*, in Gloss. Sangerman. *St. rom.* 501. *An Japzy*, Ventus spirans *a Jappia seu Apulia*, Gr. *ἰαπυγία*. *Jalpezo* an *huc* referri queat vox *Japy-* *se*, quam usurpat Cosmas Materniensis *pal* *Maill.* sac. 5. Benedict. pag. 115 :

Compositi Martialis sacris carmine dictus actus,
Genuis praeteritis mibi pater Japgyus.

* **JAPIDES**, *Spolia*, apud Papiam.

* **JAPPA**, f. *Jappa*, Vestis species, Gall. *Jap.* *Uarium Belli* Hussitici apud *Lude-* *vic* tom. 6. pag. 193 : *Hec omnia sunt* *soluenda vel comburenda, magisque licet* *servari in dictis sacris vestibus incedere et* *ignis et mantis ex eis facere, quam* *indueri in eis peragere divina. Vide Jap.*

* **JAPRA**, Stat. Arvernion. Mss. ann. 1244. *quod meo fol. 54. v. : Item statutum* *est nullas faciat infra civitatem istam fe-* *reum, in casibus vel in locis contiguis* *curris publicis, nisi locum istum elatum* *debet de pariete vel lapra vel sepe. Sed leg.* *Jap.*

* **JAPYGES**, Vide *lapex*

* **JAQUE**, Vide *Jocke*.

* **JAQUEI**, a Gallico *Jaques*, idem qui *Jaki*, cujus factionis, *Jaquies* nuncupata, *præcipui auctores fuerunt plebei Parisien-* *ses, uti docent nos Annales Victor. Mss.* *laon.* 1358 : *Contra Karolum ducent* *Norman et delphinum Fienncensem, primo-* *nam regis Francie, qui, dicto patre suo* *in carceribus detento, regem rege-* *rebat, insurrexerunt cives et populares* *Parisien-* *ses, adhærentibus sibi et consentientibus* *in multis aliis ejusdem status lingua* *Gal-* *licæ; et facti ab eis quondam capitaneis, dicto* *Jaques Bonhomme, ipsam ducent ac sibi as-* *serentes deliberaverunt interficere... Eorum* *capitanus qui, quia prius se regem Jaques* *se nominabat, fuit cum uno trepode fer-* *re contenti sine ignito coronatus, ac de-* *cessit, prout meruerat, occisus. Et sic cessat* *hujusmodi tempestas. Lit. remiss. ann.* *1181, in Reg. 87. Chartoph. Reg. ch. 117 :* *Ita tempore que gens de plat pais, nommes* *Jaqes, aliebat par le pais deformeus les no-* *mes et ordons leurs manoirs etc. Alia ann.* *1181, in Reg. 157. ch. 261 : Jehan de Mon-* *pas en suppliaunt, l'en faust parler, tris* *et s'englant villain Jaques... augnel ledit* *applant respondi, nous ne sommes point* *Jaqes, ne de l'age pour l'avoir este. Rursum* *1181, in Reg. 156. ch. 397 : Leel-* *de Glet dist a Toussains hosteler et fermier* *de quatriemes du vin nadit liue de Fernon,* *et estoit un villain Jaques, et qu'il allast* *en Jaquerie.*

* **Hurons** appellati, nescio unde, idem *de* *Maill.* Lit. remiss. ann. 1360, in Reg. *ch. 377 : Comme Ailanes de Marceuil*

fuit detenuz prisonniers... pour le soup- *pon de avoir esté en l'est et bataille des* *Hurons, nommez Jaques Bonz-hommes, à* *l'encontre des nobles, etc.*

* **Que** vox, ut et *Jaques* vel *Jaquier*, *deinceps injuria loco habita est, et pro* *rustico seu stolido usurpata; quod ex jam* *allatis et ex sequentibus observari licet. Lit.* *remiss. ann. 1380. in Reg. 117. ch. 247 :* *Comme les habitants de Villers en Ferman-* *dois faisoient parmi ladite ville... un appelle* *Jehanain Corbel dist publiquement : ces* *Hurons de ceste ville ont il pour? Alia ann.* *1476. in Reg. 195. ch. 1555 : Estienne* *Corvade dist au suppliaunt pour le courroux* *et promouvoir à noise plusieurs injures en* *l'appellant par plusieurs fois villain Haron.* *Alia ann. 1396. in Reg. 150. ch. 258 :* *Iceilli prisonnier lui dist qu'il mentoit comme* *mauvais villain Jaques qu'il estoit. Poema* *ann. 1489. inscriptum L'aisnée fille de for-* *tune nome. 37. ubi de Anglis :*

Entre vous autres gens Jaquiers,
Ou vous descondra bien vos toiles, etc.

Ubi a nupo militari, *Jaque* dicto, *Jaquiers* *nuncupantur.*

* **JAQUEMARDES**, *Loricula anulidis* *conjecta. Vide supra Jacobus 2.*

* **JAQUERI**, Vide *Jacobi*.

* **JAQUETA**, Species vestis monachice. *Statuta* *MSS. S. Victoris Massil.* ann. 1531 : *Item Statuerunt, ut omnes monachi bonetos* *negros deferant rotundos et profundos, non* *cornutos seu largos nec bassos, sed mediocres,* *et purtier dispoildes, Jaquetes, caligas, etc.* *Vide Jaqueta.*

* **Imo** et *Toga* quævis ad usum etiam *laicorum. Acta capit. Autis.* *MSS.* ann. *1553 : Sex Jaqueta ex panno candido... pro* *sex pueris in albis. Vide supra Jaqueta.*

* **JAQUETONUS**, Sagum militare, quod *lorice* superinduebatur, idem quod *Jocke*. *Codic. 2. Car. Andegav. ultimi comit. Prov.* *ann. 1481. ex schedis D. Chæz Aquens.* *advoc. : Item Directores de Montebiano capta-* *neo gardas, idem dom. noster rex exsolvit* *ordinem per dictum christianissimum dom.* *regem Francorum harenem suum universon* *ann. xxv. marcas argenti per ipsum dom.* *capitanum Bonha exbursum in faciendo* *fieri Jaquetonos sagatariorum sive archierio-* *rum dicti dom. nostris regis. Vide supra* *Jacobus 2.*

* **JAQUETUM**, Genus vestis. Proclama- *tio Consilii Massil.* circa ann. 1400 : *Nullus* *homo cujuscumque conditionis existat in ci-* *vitate Massiliæ de cetero portare audeat su-* *per tunicule, tunicum, cotardum, Jaquetum,* *giponem : quando desuper portabitur vestis* *illa superior, sit et esse debeat longitudinalis* *isque pennis. Vide Jaqueta.*

* **JAQUETUS**, Minutior moneta, nostris *Jaquet*, Charta ann. 1469. 2. Nov. ex *Tabul. Flamar. : Computando scutum auri* *pro decem et octo grossis auri et duobus ar-* *dicis, et pro quolibet grosso auri sex ardicis,* *et pro ardicis duos Jaquetos monete nunc* *currentis. Alia ann. 1472. 9. Febr. ibid. :* *Summa decem minarum auri, computando,* *pro quolibet minore auri decem grossos auri,* *et pro quolibet grosso auri sex ardicis,* *et pro ardicis duos Jaquetos monete nunc* *currentis. Eadem rursum legitur in Charta*

ann. 1475. ex cod. *Tabul. Lit. remiss.* *ann. 1474. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch.* *1165 : Lesquelz hommes payeront le suppli-* *ant en faulse monnoye de Jaquets, larges,* *etc. Vide Jacobus.*

* **JARBA**, pro *Garba*, Gall. *Gerbe*, *Man-* *nipulus. Tabul. S. Martini Pontisar. : Alci-* *mus... ducet Monachis portem suam vel* *bladi vel Jarbarum.*

* **Charta** ann. 1209. ex *Chartul. Cam-* *pan.* fol. 317 : *De duodecim Jarbis accipit* *unum pro terragio, et alterum pro de-* *cima. Jarbe, pro Jarquis simul colligata,* *in Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris.* *fol. 248. r. : Acer, le cent de Jarbe, deux* *sols. Vide supra in Garba.*

* **Aliud** vero sonat, *Vasis nempe genus,* *f. pro Jalle, cupa minor, vulgo Boquet, in* *Lit. remiss. ann. 1415. ex Reg. 168. Char-* *toph. reg. ch. 332 : Comme le suppliaunt* *qui venoit de la riviere de Loire de querir du* *sublon, qu'il menoit en une charrette dedens* *trois Jarbes, pour faire du mortier, etc.*

* **JARBA VICENTII**, Charta *Thome Ab-* *bat. Sangerman.* ann. 1250 : *Teneum cui-* *libet quadrangum cum blado conducenti mi-* *nistrare in granchia nostra de Pyrodio unam* *Jarbin Vicentii et in Montebiano nostro* *duos panes. Similia iisdem ferè verbis ha-* *bentur in Charta munitionis hominum de* *Theodasia, Choisiois, etc. ann. 1250.* *ex Archivis ejusdem Abbatie. An vicia pro* *quis?*

* **JARDENUM**, Hortus, Gall. *Jardin*. *Computus ann. 1333. Hist. Dalphin. tom.* *2. pag. 276 : Apud Scandum in primo Jar-* *denu ubi Dominus accepit fructus arancia-* *rum etc. taren. 1. Legitur apud Murator.* *tom. 12. col. 568. 572. et alibi.*

* **JARDINUM**, Eadem notione, apud *Marten.* *tom. 3. Anecd. col. 81. inter Pro-* *bat. Hist. Comitatus Ebroicensis pag. 45.* *et alibi. Vide Gardium.*

* **JARDINARIUS**, Cultor *Jardini*, Gallice *Jardinier*, apud *Lobinell.* in *Gloss.* *tom. 3. Hist. Paris.*

* **JARDINARIUS**, *JARDINIERUS*, a Gallico *Jardinier*, Cui *jardinorum* seu *hortorum* *cura incumbit, hortulanus, Ital. Giardi-* *nierre. Charta Phil. Pulc.* ann. 1313, in *Reg.* *49. Chartoph. reg. ch. 116 : Nicolaus de* *Malaassiu Jardinarius noster Fontiblandi,* *etc. Alia ann. 1317. in Reg. 58. fol. 7. v. :* *Stephanus Jardinierus jardinorum domini* *regis, etc. Vide in Jardinum.*

* **JARDINELLUS**, *JARDINETUS*, dimin. *a Jardinis*, Hortus, Ital. *Giardinetto*. *Charta Caroli reg. Sicil.* ann. 1269, in *Reg.* *50. Chartoph. reg. ch. 80 : Curis ta qua* *vini tres domas constructe et Jardinellus.* *Pactum inter reg. et abb. de Becco ann.* *1208, in Reg. 40. ch. 104 : Quidam ortulus* *seu Jardinellus prope dictum monerium, tri-* *ginta percas terre continens.*

* **JARDINULUS**, Eadem acceptioe. *Charta Odon. abb. S. Dion.* ann. 1241, in *Chartul. ejusd. monast.* pag. 167. col. 2 : *Retro domum Gaudfredi causturarii cum suo* *Jardinulo.*

* **JARDINUS**, ab Horto utcumque dis- *tinguatur, in Lat. crimin. Sæone cap. 42.* *pag. 94 : Nec quisquam possit nec presumat* *in aliquo horto, Jardino, viridario, etc. Vide* *Jardennum.*

* **JARGEDINGE**. Vide supra *Jargeding*.
JARLERI, apud Suecos. Idem, qui *Farles*, apud Anglos, Comes. Snorro Sturlesonius in Chronico Norwegico, ubi de Herlevo: *Rex offerre illi Jarleri nomen et comitum*.

† **JARX-BYRTH**. Vide *Ferrum Candens*.
 † **JAROLIUM**, f. *Repagulum*, Gall. *Barrière*. Computus anni 1205. apud D. Brussel ad calcem tom. 2. de Feudorum usu pag. cxcvi. col. 2: *Pro licis circa fossatos faciendis, col. 2: Pro Jarolo villa parando, et pro pnie portato apud Edum montem xxxiii. l. iii. 2. et dim. Vide Garrolium*.

† **JARRA**, Species vasis, Ital. vulgo *Giarra*. Vita B. Martini Solitarii tom. 1. Aprilis pag. 807: *Accidit autem ut cucurbitulam Martini implere oleo vassum procurator monasterii Jarram oleo vassum esse nuntiaret*. Miraculis MSS. Urbani V. PP. 1. xx. *Jarres seu hidrias plenas aque rosarum*.

* Nostris *Jarre*. Inventar. ann. 1469. ex Tabul. D. Venice: *Item due Jarra ad tenendum oleum*. Vide supra *Gerla* et *Gerula*.

* **JARRA**, Alia notione, quam prodiit Charta Phil. V. ann. 1318. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 144: *Cum nobis apparuerit fratres et sorores domus dei Trecentis habere et habuisse ab antiquo sangium in foris nostris Bragularum et de Erminet ad Jarras, que alias vocantur querques, et ad fagos, etc. Vide mox Jarro*.

JARRETTA, vernacula linguis, inquit Rochus Pirrus in Episcopo Catanensis, scapha est, que homines alveo fluminis terre traiecit.

* **JARRERIA**, **JARRERIA**, **JARRETTA**, ad idem quod *Jarretta*, Scapha scilicet, que homines alveo fluminis terre traiecit? Charta Will. ducis Aquit. ann. 1156. ex Tabul. Monast. novi Pictavi: *Concedo medietatem pedagi de Ussello et medietatem de Loloys et terrarum illi pertinentiam et cimiterium ecclesie, et Jarretum cum terris ubi appenditibus*. Apud Besilium pag. 405. in Ch. ann. 1087, quae de eodem re est, legitur *Jarretia*; inter schedas vero Mabillonii habetur *Jarretia*. Idem forte quod *Jarrogia*. Nostris *Jarie*, Morbi genus est. Lit. remiss. ann. 1467. in Reg. 200. Chartoph. reg. ch. 183: *Lequel garson se plaigny d'une Jarie; et dit on que par eschivassement, mauvaistie et malice dudit garson, ou autrement, lui vint une oimade ou bosse en l'ayne, grosse comme le poyat*.

† **JARRETUS**, Species pisciculi. Statuta Massil. lib. 1. cap. 17: *Pisces minuti, scilicet sardine, Jarret, sercel, bogue, etc. Hesychie 1222, est piscis genus, unde dictus videtur Jarretus*.

JARRIA, **GERRIA**. Charta foundationis Abbatis Broli Grollandi in diocesi Lucinensi, ann. 1190, apud Semarathanos: *Ego Americus de Bulla dono et concedo Deo et B. Mariae et predictis Monachis Ispum locum, qui vocatur Brodium Gollandi, et Gerrium illum, et terram, que ante est, et extenditur usque ad terras Amandanzium, et determinatur de valle, que subius Jarrium illum est, usque in viam, que de Thalemundo venit*.

JORIA, Eadem notione. Charta Friderici I. Imper. ann. 1157. apud Guichenonum:

in Bibl. Sebus. pag. 179: *Pratis, pascuis, silvis, Joris, montibus, vallibus, etc.* (Cum in hoc posteriori loco desideretur vox *Garricia*, quae in similibus Chartis passim apponitur, suspicio est *Jarrins*, *Garrins*, *Jorins* nihil aliud esse quam *Garricus*, terras incultas seu loca virgultis obsita: hanc notione patientur loci citati, neque alienam puto ab illo, quem nobis exhibet Charta ann. 1227. ex Camera Comput. Sabaudie, ubi legitur: *Accepti in feudum lo Jorret de Candubrio*. Conjecturam hanc nostram doctorem judicio subijcimus.]

† **JARRIGA**, pro *Garrigia*, de qua in *Garrice*, Terrae incultae. Charta Willelmi Pictavi. Comit. ann. 1073. inter Instrum. tom. 2. novae Gall. Christ. col. 466: *Sunt autem res ipsae vite in episcopatu Santonense... hoc est, Ecclesiam cum omnibus illi pertinentibus, id est, sepulturam et baptisterium cum fisco presbyteri Ecclesiae pertinenti, cum offerendis et decimis de anni Jarrigia, vel de omnibus locis Ecclesiae pertinentibus, etc.*

* Et pascua, nostris, *Jarrige*. Charta ann. 1310. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 388. r. col. 2: *Dereches avons nals ausdits religieus tout le pascage de Charrois, ... ou le droit qui y puet appartenir pour raison dudit pascage pour xxv. livres de rente, excepté le pascage de las Fons et de la Jarrige*. Vide supra *Garriga*.

* **JARRO**, **JARROUX**, Quereus species, Petragor. *Jurry*. Charta Erardi dom. de Chascenno ann. 1206. in Chartul. Arremar. ch. 9: *Homines et femine de Monsterello... habebunt in perpetuum in bosco, qui dicitur Dervet, integrum usum, ... excepto Jarrae, et piro, et fago*. Charta Joan. abb. Pontiniae. ann. 1244. in Chartul. ejusd. monast. pag. 41: *Præterea sciendum est quod predicti homines... a Jarrore recrecentiarum dictæ venditionis se abstinere usque ad decem annos*. Hinc *Jarion*, pro *Fustis quercinus*, in Lit. remiss. ann. 1477. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 1103: *Embarationes de bosana et armis inviolabiles, comme d'arpens et de grans dugues, et de gros Jarions*. Cotgravius, *Jarros*, canthus, vulgo *Jante*. Vide supra *Jarra* 2. et infra *Jayna*.

† **JARROSSIA**, Vicie genus, Hispan. *Algarrova*, Gall. *Jarousse*. Charta ann. 1096. e Tabul. Casæ Dei: *Decima de siligine, de frumento, de ordeo, de avena, de Jarrossis et de vesis*.

* Nostris *Jarroe*. Charta ann. 1326. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 713: *Item les terrages de Venours en... pois, faves, Jarroes et veos*. Jarroster vero, Pruni, in fallor, species, in Lit. remiss. ann. 1396. ex Reg. 149. ch. 290: *Pierre Lenglois de une serpe avoit cèpes ou jardiin dudit expositus plusieurs ordres, c'est assavoir nouerriers ou Jarrosters*.

JARSA, [Scarificatio.] Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MSS. cap. 65: *Qui de ventositas vel Jarsis minuendi sunt, omni tempore post Vesperas id facere debent, et deinceps per totum diem sequentem, interim dum Hore dicuntur, in Retrochoro sedebunt, etc. Vide Garsa*.

* **JASCHERIA**, Terra proscissa et non dum seminata, Gall. *Jochere*, alias *Jaschiere*.

Charta ann. 1218. in Chartul. S. Dion. pag. 476. col. 2: *Apud Ruolium sicut no valuit... terra Arnulf de Banderon... et Jascheria Rogeri de Sala. Le Roman de la Rose MS.*

Par montaignes et par rivières, Par prés, par vignes, par Jaschiers, etc.

* *Jasupierre*, eodem ut videtur. intellectus, in Lit. remiss. ann. 1450. ex Reg. 184. Chartoph. reg. ch. 121: *Lesquelles vignes le suppliait ait n'agorais plus essort et labourer au valot, en intention de les metre en Jasupierre*. Vide *Jochier*.

* **JANJA**, Equus, in fallor. Reg. episc. Nivero. ann. 1287: *Dum Jaska ad trahendum vineam. Jeque, eodem intellectu, in Lit. remiss. ann. 1408. ex Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 139: Le suppliait habens de Tarbe en Bigorre tous les juments ou eques de Raymond de Fort de Brann... Bon homme ne me pertubés pas les juments ou leques... Derechief le suppliait dist à icellui Cole, laissez moi aler les leques... En parlant d'icelles juments ou leques, etc.*

* *Jus vero vel Jau Gallum sonat, in Fragm. versionis Gallie Passionis secundum Matth. tom. 17. Comment. Acad. Inscrip. pag. 725: Cil (Pierre) desnoit devant lui et se dit: ne ni ait, ne ni content et le tu dis. Si ussit fuir devant la cort. Se claret il Jus. Lo paranz quant une oltre ane le l'ot vent, et cil encomencement excomencat et jurer he ju ne sai he eist hom soit le ru d'ites. Maintenant lo paranz chante li Jus. Ubi Matth. cap. 26. v. 74: Et continuo Gallus cantavit. Charta ann. 1351. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 25: *Item sur celi meimes en Fromages, enjs et Jaus de rent. Jau ne jelle, Gallus nec gallina, in Lit. remiss. ann. 1479. ex Reg. 205. ch. 245. Ude Joste de Jauls, Gallorum pugna, in aliu Lit. ann. 1489. ex Reg. 208. ch. 200: Le quatrieme jour de Pevrier, auquel jour la enfansa de l'escole avoient entreprises pour paifaire leurs estabement de la justice du Jauls, d'aller couvrir la ponte aux champs*.*

Vide supra in *Gallus*. Hinc *Baionensis Jus*, id est *gallum*, (auratum vocant) a diti pinnis surrectis ventis gallorum gallanecorum cristis, in Tract. MS. de Pisc. cap. 99. Et Cod. reg. 6838. C.

JANSEFATUM, Navigii Persici specie, apud B. Ordericum de Foro Julio in Peteg. n. 6.

* *Jasfatum*, tom. 1. Jan. Act. SS. pag. 988. col. 1.

* **JASSILE**, Idem quod *Jasson*, f. quod in eo jacent pecora. Charta ann. 1341. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 39: *Prædicti consules et tota universitas (S. Amancii)... de die et de nocte causa dependendi, armamendi, prenegandi, Jassilla, virilia, cubitus pro ipis animalibus et venis posterioribus ac familiis intus et extra fortis et memorat... Jecerant, Jassau vero, Viripulus, fascis, vulgo *Botte*, in Lit. remiss. ann. 1375. ex Reg. 108. ch. 6: *I confessé aussi qu'il embla un Jasson de faun, qu'il vendi à Jolney deux petits blins*. Vide supra *Jalanria*.*

* **JANSINA**, Puerperium, nostris *Gesine*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. Reg. 7657: *Jassina, Prox. Decubie*. Hinc *Jass*

mulier, quae jacet ex puerperio, in
1811. ann. 1483. inter Probat. tom. 4.
1811. N. n. pag. 26. col. 2: Exceptis tamen
quod hospitalis S. Marci, quod pertinet
ad ecclesiam cathedralis ipsius civitatis
sanctae, dedicantur principaliter pro pau-
peribus mulieribus Jassineris et aliis paupe-
ribus non infectis. Vide supra Geasia 1.

JASSIUM, Ovilie, Provincialibus Jas.
Charta ann. 1473. ex Schedis D. de
Champoux et in Conventione ann. 1532.
Archivo Eccl. Massil.

Charta ann. circ. 1460. ex Tabul. S.
Massil.: Quoddam casale totum situm
ad Alpbis, prope magnum Jassium.
Vide supra Jassie.

JATRICOLOABON, Vertibella, i. forfex
dentata, in Gloss. ad Alex. Iatrosoph.
lib. 1. Pass. cap. 115: Et multa
erubescunt ex quo molesti humores in
corruerint, et exit sepius quod incit-
ur iatricolodon, i. vertibella, facile tra-
itur.

JATRONA, Iatrona, medica mu-
li, ab iatry, Medicus, et pedia, obstetrix.
Item Inscriptio apud Gruterum pag. M.
1: D. M. Valeria bercedana Iatrona
quondam sua primae. Exstat etiam in Synta-
xia Reinsiano elogium Iatronae dica-
ta.

JAVARINA, Hastae seu jaculi species.
Item supra Gieverina. Stat. Montis-reg. pag.
107: Et si fuerit lancea, vel Javarina, vel
alibum, etc. Ibid. pag. 313: Item pro
quo deceno Javarinarum solvunt denarios
xx.

Nostris Javari, Carcinomatis species,
hinc morbi genus. Lit. remiss. ann.
1618 in Reg. 179. Chartoph. reg. ch. 130:
Quod Robin avoit une grant maladie, que
on appelle chancre, ou Javari, à la verge.
JAVELINA, Species hastae, Gall. Javel-
ine, Statuta Eccl. Meld. inter Instrum.
181. quod Eccl. tom. 2. pag. 513: Neque
propter causas, braemardus, venabula, Jave-
line, etc.

JAVELLA DE BUSCHA, Lignorum fa-
scis, in Tabulario Solenniacensi. Occitanis
hoc est Fascis sarmentorum, alii Javelle;
pro ultimio etiam pro Spicarium mergite
duos fasciculos accipitur. Quidam vocem
hujus deducunt a Capella seu Capulus,
Capulus, alii ab Hapuis, Manipulus,
Græco, quod Javelle pro Javelle olim di-
visum velint. D. de Cassanova Javelle quasi
quidell, a Gortio dictum opinatur. Vide
Armagum in Etymol. Gall.

Cujusvis rei fasciculus. Stat. Avellæ ann.
1498. cap. 46. ex Cod. reg. 462: Si ali-
qua persona... exportaverit aliena frugalia
non legitima, solvunt de bampno... pro qua-
libet Javelle solidos duos. Vide supra Ga-
vel.

JAVELLUS, [*] Locns, n. videtur, in fluvio
Avellæ seu fasciculis coarctatis piscium
quædam causa. Vide Cordus.] Tabula-
rium Fossatense: Apud Fossatum... solcetas,
solcetas, gurgites, et Javellos quamplures...
Idem, Aliud opinor, Javelle sonat in Regesto
quædam Carnotensis urbis ann. 1309. fol.
81: Marchand, qui vendit charbon ou Javelle
de la ville de Chartres, à ses revendeurs, etc.
Vide Javelle.]

JAUERIA, Officium dolia vinaria ad

bolidem exigendi vel explorandi, Gall.
Jaugeage. Reg. S. Ludov. in Chartoph. reg.
ad ann. 1316. fol. 3. v.º: Dominus regi
concessit Johanni dicto Morane clericis scuti-
feris sua officium Jaugerie vinorum ville
Cadomensis.

JAGGIA, Doliaris capaciatum index et
norma, Gall. Jaugy; unde Jaugierum, Do-
liorum explorator. Charta ann. 1344. in
Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 348: Impon-
ebatur quod ipse Gerardus Jaugias et signa
facta per Jaugiatorem bona et legitime (l.
legitimos) in dolis seu cavis mercatorum
mutabat et falsificabat. Esjauger et Esja-
uger, pro Jauger et Jauger, in Lit. remis-
s. ann. 1481. ex Reg. 209. ch. 9: Gressfroy
Mornain revisteur et Esjauger des mesures
et poiz et baillages de Caen et Constantin...
que c'estoit son office de revisteur et Esjauger
poiz et mesures es marches.

Hinc Jauge appellatur Pars atrati, ad
quam sulcus exigitur. Lit. remiss. ann.
1386. in Reg. 129. ch. 183: Desqueles,
charnes les suppliant print et emporta les ceps,
la Jauge, deux chevilles de fer et la tunc.
Aliz ann. 1388. in Reg. 132. ch. 220: Le
suppliant a emble un soich, un chasgnoe,
une Jauge et une hense de fer à la charre de
certaine persone qu'il ne cognist. Inde etiam
Jaugier un huis. Ostium effingere,
hinc lumen effodiendo. Lit. remiss. ann.
1395. in Reg. 148. ch. 55: Le suppliant et
autres firent semblant de Jaugier ledit huis
et de rompre les paleçons dudit hostel. Aliz
ann. 1399. in Reg. 54. ch. 464: Iceilli
ponier vint audit huis garni de sondit lou-
chet... et commenca ledit pionier à Jaugier
ledit huis et faire son effort de entrer
ens.

JAUULARIA, Carcerarium, seu quod
domino carceris vel Jaulario ab incarcerationis
prestatum, Gall. Geologie. Charta ann. 1330.
in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1078: Pro
prisonagio seu Jauleria solvere castellano seu
Jaulario dicti castri de Lurda amplius quam
duodecim denarios Mortanorum non teneantur.
Alia ann. 1346. in Reg. 77. ch. 379:
Item pro iniquitate Jaulerie et quibuscumque
noqueritis regis dicti loci, facta extinctione...
ad sexaginta solidos Tyroneusium parvorum,
etc. Vide supra Geolaria et infra Jaularia.

JAUULARIS, Jaularius, Carceris cus-
tos, Gall. Geolier. Libert. Figiaci ann.
1318. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag.
668, art. 46: Et non cognatur (incarcerati)
recipere sibi necessaria a custode carcerum
seu commentantibus (l. commentariis)
quem Jaularem aut castellanum aliter con-
tingunt nominari. Vide Jaularia, et Jaulerius.

JAUULERIUS, Carceris custos, Gall.
Geolier. Codex MS. Consuetud. Tolos. fol.
41. v.º: Item precipimus ne castellani seu
Jauleri levent pro expensis a prisonariis,
nisi quantum expendunt.

J. JAYNA, Quercus, trabs quercina.
Comput. ann. 1400. inter Probat. tom. 3.
Hist. Nem. pag. 149. col. 1: Solvi duobus
bastonissis, qui portaverunt tribes, Jaynes,
et alia necessaria ad pelum, pro ibidem
duo de Biamis pelumorum divinum officium
celebrando, etc. Alius ann. 1479. ibid. pag.
337. col. 2: Et tam pro suo labore dicti
Justerii, decem canis Jayne, sex canis

cabronum, circulis et aliis fastibus n
ris, etc. Vide supra Jarro. Hinc
quæretum. Charta ann. 1468. ex schedis
Fr. de Maraugues: Juxta falsissim sine
Jaynam Joannis Alea. Inde etiam

JAYNETA, Armorum species, hasta,
cujus hastile ex quercino ligno est. Vide
supra in Jarro. Comput. ann. 1362. inter
Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 248. col.
2: Dedi nuncio mazzo pro Johanne de
Capelloribus... cum litteris clausis directis
dominis consubibus, continentibus quod illi
homines Spanorum cum Jaynetis veniebant
contra villam Nemausi pro dampnificando
eandem, et quod domini consules haberent
bonam custodiam, vj. grossos.

JAZALLUM, Jazulux, Assur, in Glos-
sar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 769a.

JAZERAS, Vestis militaris species.

Chron. Bertrandi Guesclini MS.:

Que li Dieu entrevoit du tout en son comant,
Lui disoit sans plus n'este Jazerant.

Alibi:

Bien estoient armet de nobles Jazerant.

Rursus:

Dont chascun et chetel covert de Jazerant.
thinzierino, apud Jo. Villaneum lib. 8.
cap. 78. pag. 354.

Loricæ annulis contexta, Ital. Ghiaz-
zerino, nostris vulgo Cotte de maille. Jasse-
ron, in Hist. Caroli VII. pag. 514. unde
Jazezeque, maculis contextus. Inventar.
bonor. mobil. Ludov. Hutini ann. 1316.
apud Cangium in Observat. ad Hist. S.
Ludov. pag. 75: Item troit paires de con-
ventures gombuissies des armes le roy et une
index Jazezeque.

JIBALIA, Maris hobotia. Glossar.
Ibid. ad quas Grævis: Quid si scripserit:
Ibis, Avis Egyptia. Vide Hibalio.

JIBER, Javice, Molus, in Glossis San-
germ. MSS. Vide Iberus 3. et Imbrus.

JIBERNAGIUM, pro Hybernagium, de
quo supra. Frumentum hyemale, Gall.
Hivernage. Charta Ministri Hugonis et Ca-
pitiuli Majoris Monast. ann. 1224: Domus
S. Medardi de Faveria singulis annis reddit
Ecclesie S. Theobaldi quantum sextarius Iber-
nagii ad mensuram Brane.

J. IBERUS, Pactus Legis Salice tit. 13.
§ 3: Quicunque alienum domum violentem
disturbaverit, et domus si pro firmamento
Iberus habundat probatur, qui hoc fecerit,
incccc. den. culpabilis judicatur. Ubi Wen-
delinus, Iberus, culmen interpretatur, ita
ut culmine seu summo tigmo domui impo-
natur, tunc confecta et absoluta censetur:
ex Germ. ut ait, Ueber, quod est Culmen,
unde Belgæ Ever, et Ewerdom, supremum
lignum, vel tignum. Ueber certe Germanis
supra sonat.

Paulo aliter ab Ecardo Iberus
ad verbum redditur, scilicet superior do-
mus, sique pro Iberus ait legi domus su-
perius in Decretione Clotarii. Deinde ob-
servat Saxoniis æver esse Superior, ab
ober, supra; Haus vero vel Hus denotari
domum: hincque tandem elicit hunc esse
legis sensum: Si domus destructa, loco
teci, quod alius infame et uni tantum con-
tingit incurbatur, prater illam adhuc
aliam contiginationem super impositam (ein

oberhaus) habere, multum 1800. denario-
rum soli debere.

3. **IBERUS**, Equus Hispanicus. Wil-
helm Brito lib. 11. Philippus.

Max caput inflexum, collumque amplexus Iberi,
Per medias acies iterum prorogant.

Nicolaus de Braya in Ludovico VIII:

hic laetavit equus, quae grama pascit Iberi.

Vide Auctores de Re Veteris. lib. 2. cap.
112.

4. **IBEX**, Rupicaprae genus, in Ama-
thia. [* Vide Forcellinum.] Chron. Nova-
hensiense lib. 2. cap. 3. apud Murator. tom.
2. part. 2. col. 703: *In eo quippe monte*
asserit popularis vulgus haberi nonnulla feru-
rum generis, sicut et in Cenisio monte, ursi,
ibices, capreae, etc.

5. **IBLADA**, Piscis marini genus. Tract.
MS. de Pisc. cap. 60. ex Cod. reg. 6838. C.:
Melanurus, quem Plautus ophthalmium vocat
ad oculorum magnitudinem, id est oculatum:
sicut et nunc Romani oclata, Massilienses
oblado, Nicesenses Iblada, Monspoliense nigri
oil, id est nigrum oculum. Omnes ad oculum
nomen posuerunt.

6. **IBLOSUS**, Locus, nisi fallor, ebulis
constitus, Gall. *Ibelle*, Sambucus humilis.
Praeceptum Caroli Simplicis apud Mabill.
tom. 3. Annal. Benedict. pag. 696. col. 2:
Quidquid excreverit Rhodanus... suis inun-
dationibus suis alluvionibus semper reliquerit
terrenum arenosum, nenorosum, arbutum-
rum, virgineculosum, Iblusum, palustricum,
lacus, etc.

7. **IBYALIS**, Genus aspidis, dicta quod
sonno necat. Gloss. Sangerman. MSS. Est
pro *Grono* ibyals.

8. **ICABA**, Via, iter, ni fallor. Charta
ann. 1065, apud Murator. tom. 1. Antiq.
Ital. med. aevi col. 197: *Unde per ipsa*
merite tetigit in scripto quondam Gregorio
portio ex ipsa clusuria a parte Septentrionis
iusta leuon publica, qui pergit ad ipso loco
sancium Sissumum. Et scripta Icala, qui
pergredit ad area nostra, qui modo est
explemion, iusta radem clusuria a parte
Septentrionis.

9. **ICAXATI**, [Cohortes militares.] Vide *Do-*
mentum.

10. **ICASUDIA**, Bona caduca. Statuta Ca-
pituli Glandensis ann. 1337: *Tenet D.*
Præpositus clavos Ecclesiae et campanilis, et
debet habere campanarium suis sumptibus,
et qui in civitate de eade habet jurisdictionem
in hominibus brevis prepositura, et ad ipsos
servitium recipit, et alias Inasullens, et
alii iura in eis et eorum bonis, etc. Vide
Escaeta.

11. **IC-DIEN**, Epigrapha, qua Principes
Wallie sub emblemate trium pennarum
utuntur: facta a Saxonicis le Dien, ubi 8
cum traiectione in erecta parte, non D.
sed Th. exprimit, significat autem *Ego ser-*
vo, vel ipse servus sum, iusta illud Apo-
stoli ad Galatas cap. 1. 8: *eu enim, 8 eo et*
8 egen, servus, Minister. Inde Barones
Regum Anglo-Saxonum, iuxta linguam
eorum vernaculam, *Thetni*, et *Thani*, et
Therigi: iuxta Latinam *Ministri* appellati
sunt. Semper igitur scribendum muneo
cum aspiratione, ut petium intelligatur a
Saxonicis. Hec Spelmanus.

12. **ICERE**, pro Dicere. Judicium ann.

821. inter Probat. novæ Hist. Occitan. col.
56: *Quia nam subranominati testes Iximus,*
et bene in veritate novis cogitum est... et
oc quod Iximus de hac causa, recte et fide-
liter testificamus.

13. **ICHAT**, Rivus, rivulus, Gall. *Rigole*.
Charta Occian. Guillelmi Laverha pro
Bernard Bernumdi ann. 1322: *Et ejus*
nepotes facere possint libere dictum Ichat
sive pizeriam et assumere et habere cursum,
mentum et transitum dicta aque sive rivi,
pro aduando prata predicta.

14. **ICHAC**, ut in Charta ann. 1318.
ex Tabul. S. Maur.: *Durat petia terra de*
dicto molendino usque ad bozalam, situm
in dicto prato, ante primum excedendum
sive Ichoe, versus rivum de Gnaquis.

15. **ICHINARIUS**, Species vasis. Vide *Hi-*
chinarium.

16. **ICHONIMUS**, pro *Oeconomus*, in Liti-
teris ann. 1155, apud D. de Lauriere tom.
1. Ordinat. pag. 12. Vide *Economus*.

17. **ICHRARIUS**, Species vasis. Vide in
Hechinarium.

18. **ICINUS**, Species animalis. Vide in
Erius 1.

19. **ICIUM**, Quasi *exicus*, nullo reman-
ente. Gloss. Isid. Gebhardus in Crepudi-
is ait scriptum fuisse *Exitum*, *Exitus*,
Exitum autem esse *Exodus*, ut Initium pro
initio, *Exodus*.

20. **ICON**, pro *Echo*. Gl. Ituric.: *Icon*,
Saxum, quod sonum captans etiam verba
loquentium imitatur.

21. **ICONA**, *Iconia*, Imago, ex Græco, *εἰκὼν*.
Gloss. Lat. MS. Reg. cod. 1013, et Papias:
Iconia, Figura, Imago. Frodoardus de
Pontificib. Romanis:

... monument in ipsum
Arma Deum, decorisque jubetur Iconia priori
Vastari, quæcumque notat pictura triumphos.
Ebrardus in Græcismo cap. 8:

Icone imago sit, quod probat Iconia.

Utuntur promiscue Scriptores, Joann.
Diacun. lib. 4. Vita Gregorii Mag. cap. 83.
Gregor. Turon. lib. 1. Miracul. cap. 25.
Chron. Cas. lib. 3. cap. 31. Anastasius
Bibl. in Vitis PP. pag. 179. 184. 202. [Vita
S. Kunegundis cap. 4.] Vita S. Hugonis
Benedictini n. 11. Acta Innocentii III. pag.
19. Casarius lib. 7. cap. 21. 25. 38. 45.
Hist. Translat. S. Julianæ ann. 1207. n. 8.
Goselin. de Mirac. S. Augustini. Cantuar.
cap. 29. Odo de Diogilo pag. 28. Matth.
Paris pag. 146. 491. Roger. Hoveden. pag.
670. Brompt. pag. 1178. etc.

22. **ICONICUS**, *Icone* expressus, in Actis
SS. Nisi tom. 7. pag. 189, ubi de B. Petro
Petrone.

23. **ICONISMA**, *εἰκονισμός*, *Iconica* repre-
sentatio. Vide locum in *Textus*.

24. **ICONOMUS**, pro *Oeconomus*, apud Jo.
de Janua: [*Despenseur des choses de l'ostel,*
menager, in Gloss. Lat. Gall. Sangerman.
Icononin, Menagier, ibid. *Procurator* seu
Iconomi non semel apud Lobinell. tom. 3.
Histor. Paris. pag. 330. et 332.] Willem.
Brito lib. 3. Philippus.

Iconomusque sui patris nihilominus ictu
Solius pugni morti succumbere fecit.

Ita *Excepit* scribitur in veteri Inscript.
apud Sponium tom. 3. Itiner. part. 2. pag.
18.

25. **ICOXUM**, *Rotunditatem*, in antiquis Græ-

sis.

26. **ICOS**, Vide *Icona*.

27. **ICOSAREDEUM**, *Aqua, humiditas*,
apud Papian in MS. Ituric. Editus habet,
loquadrum. Proprie est apud Geometr.
corpus solidum viginti constant facies,
planis: *εξάκωνεδρον*, quod habet viginti
secus.

28. **ICTIFER**, *Piscosus*, a Græco *ἰχθυς*,
Piscis, et Lat. *Ferre*. *Amnis Ictifero* *gu-*
bitæ undique cingitur, in fragmento Hist.
Britan. Aremor. apud Marten. tom. 1.
Anecd. col. 831. [* *Leg. Ictiofer*.]

29. **ICTIO**, *Percussio*, Joan. de Janua:
Percussus, Ferrure, in Glossario Lat.
Gall. Sangerman. [* *Hinc emendandum*
Glossar. Lat. Ital. ubi: Ictio, la per-
forazione. Leg. Percussione.]

30. **ICTOFAUGUS**, pro Græco *ἰχθυόγυς*,
qui comedit pisces. Gloss. Lat. Gall. Sa-
german.: *Ictofagus, Qui mène (mange) pu-*
son.

31. **ICTUARE**, Flagellis cadere: non ut
habet Papias, *Ictus proprie sunt flagel-*
lorum, ab agitando dicti. Sed et in flagelli-
tionem numerabantur ictus. Vide *Flagellus*,
Ictus virgarum, dixit Victor Vitensis lib. 1.
de Persecut. Vandal. pag. 39. *Ictus aut*
virgis castigare, in Capit. Caroli C. tit. 7.
Theod. Campedonenus in Vita S. Magi
cap. 6: *Non est tibi necesse cum Ictuar*.
etc. Epistola Pauli ad Desiderium Colo-
niensem Episc. 13. apud Canisium tom. 1.
et 74. inter Francicas tom. 1. Hist.
Francor.: *Cognoscatis Chateauford Episcopus*
Ictum etiam fletu munus implere.
[Glossar. Lat. Gall. Sangerman.: *Ictuar*,
Ferir.]

32. **ICTUATUS**, Ictu sanguinis seu ap-
plexia confectus, vulgo *Coup de sang*.
Locus est in *Ictuar*.

33. **ICTUS PRIMUS**, Prima acies. Gall.
de Avantgarde. Rodericus Toletan. lib. 8.
de Reb. Hisp. cap. 9: *Exercitum suum dispo-*
nit in totidem aciebus: primos Ictus habet
Garcias Romeri: secundam aciem Elixus
Cornetii, etc. Hist. Gastonis Comitis
Fuxensis, scripta a Guillelmo le Sire et
domestico MS. cap. 5: *Cela fait qu'il*
estandars de ses batailles, et ordonne de sa
avantgarde, et de ceux qui recouvrent
premier Heurt à la vue des ennemis.

34. **ICTUS**, Cognito iudicio de ictu el-
fecto. Charta Henrici Imper. ann. 116.
apud Miræum in Cod. Donat. piar. cap.
30: *Confirmamus eis binarium et iustitiam*
impetum et buriam, Ictus et sanguinem,
repturam, etc. Ubi Ictus est

35. **ICTUS ORDES**, Qui non apparet, qui
sanguini effuso opponitur, *ictus et tonus*,
in Leg. Saxoni. cap. 1. § 2. Gloss. Gr. Lat.
Tupis, cæcus, orbus. Bracton. lib. 2. tract.
2. cap. 5. § 7: *Si inventantur plagæ aperte,*
vel bruisse per Ictus orbus. Cap. 23. § 1:
Ligna faciunt bruisse orbes, et Ictus qui
percuti non possunt ad plagam. Cap. 24.
§ 2: *Si nullum plagam ostendit... vel non*
nisi rufissimum, vel bruisseum, orbes Ictus
cum baculo, et non arma molito. Fleta lib.
2. cap. 41. § 3: *Si de lapide vel baculo plu-*
facta fuerit, peti poterit iudicium, deinde
huiusmodi arma non faciunt plagas, licet
horribiles faciunt Ictus. Charta Philippi

ann. 1273. pro Ecclesia S. Mederici
Justitia super Ictibus orbi, vel
Ictibus, ex quibus percussus esset, vel
contingeret, quod percussus membrum,
nam omittitur, etc. *Ictus sine sangui-*
effusione, in Capit. Caroli M. lib. 4.
 et in Capit. Ludovici Pii post
 ann. 834. cap. 2. Statuta Mediolan-
 ensia part. 2. cap. 487: *Si equus fuerit*
us, et diffusus, etc. Gallis *Coup orbe-*
is non apponentes, in Libertatib. ville
 Polladi in Biturigib. ann. 1279. Ita in
 consuetudine Silvanectensi artic. 110.
Ictus Caps, in Consuetudine Insule tit.
 et. 20. Chronicon MS. Francie ex Bibl.
 Cambrana fol. 373: *Il fait porre jus à terre*,
ouoit et de Orbes Coups, Bellomanerius
 cap. 38: *Il avient aucune fois que aucuns*
viennent si Orbe, *en ce ne peut pas tan-*
sur se c'est cas qui appartieigne à
leur Justice.

ICUS, Ictum orbem, vel orbem infir-
 mum, tumorem facere, apud Ulpianum in
 Digest. Legis Mosae tit. 2. Capit. Caroli
 1. et Monach. cap. 16: *Ut disciplina Mo-*
ysi regularis imponatur, non secularis,
ut non Orbeatur, non maneat in aliis
 locis, etc.
ICITATIO, pro Oratio. Landulfus de
 S. Paulo in Chronico Medinlancensi cap.
 3. *Ipsius autem Grosradus interea undique*
curans, ferendo et inferendo vulneratio-
nes, Obnationes, et occisiones multas in
et hominibus, etc.

ICTUS CAEI, Ictem qui orbi. *Cæca plagæ*,
 quibus lib. de Herbar. virtutib. cap. 3.
 Gabriel Hamelbergius. Leges Henrici
 Regis. Angl. cap. 94: *Si... alius alium*
ictus Ictibus, et non cruciatus, sine
 causa ibi sit, vel non convictus, *noxæ*
non emendabit Domino, cuius hominem
 tenet.

ICTUS APPARENTIS, cæco et orbo, opponi-
 tur. *Plaga aperta*, in Charta laudata, *Plata*
re decouverte, in Legibus vernaculis
 Thelmi Nothi cap. 12. *Se clamer dou Cop*
hævet par l'Assise dou Roy Bauduin, in
 his Hierosol. MSS. cap. 107. *qua Assi-*
se, le Chevalier, qui n'oit froppe ou donne
pâ un autre Chevalier, et en estoit atteint,
est d'ameine au Seigneur mil bezons, et
liest haroies de Chevalier. Si autre que
 iudex d'annet *Coup apparent à un Che-*
valier, et en estoit atteint, il perdait le point
 pour l'honneur et la hautesse que li
 chevaliers, et doit avoir sur toutes autres
 gens de gens, etc. Adde capita 108.

ICTUS DEFENSIVUS, Quo quis se de-
 fendit, ictus aggradiens avertendo et de-
 ducendo, quod *Exister* dicitur, in Lit. ann.
 1279. cap. 178. Chartoph. reg. ch.
 103: *Ictell supplant mist son espée au de-*
coup; auquel par ce moyen il Existat,
 ann. 1385. in Reg. 126. ch. 179: *Incras-*
sus se defendere et Ictus defensives,
liet ou fendans et croissies... facere.

ICTUS MICHTI, *Mazzæ* sine clava infli-
 ctus, sine sanguinis effusione. Lit. remis-
 sionis. 1331. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch.
 103: *Johannes Ruysschold verberaverat et*
percuterat ipsum Johannem Lagut multissime
percutit... Item et per partes corporis

Ipsius Johannis Lagut et in ejus capite à
Cop machat. Vide *Ictus Orbus*.

ICTUS PLARUS, Percussio, quæ gladio,
 quæ planus est, fit. Libert. villæ de Ande-
 loto ann. 1268. tom. 8. Ordin. reg.
 Franc. cap. 126. art. 5: *Quicumque per-*
cussit traneand alium plano Ictu, sine
angine faciendo, persolvit quinque solidos
 pro censura.

ICTUS REGIS, Arestia Candelense ann.
 1259. in 1. Regesto Parlamentis fol. 100:
Quia Canonici S. Petri Suesion. post pa-
cem tractatam inter ipsos ex una parte, et
Comitem Suesionensem ex altera, per Ma-
gist. Jo. de Ullino et per Ballivum Virom-
und. contra inhibitionem ipsorum Magistri
et Ballivi, ac serventes D. Regis, qui præ-
sens erat, fecerunt danti Ictus Regis in Curia
sua, Capitulum ipsum S. Petri, qui in eod-
em loco, in quo dati fuerunt ipsi Ictus,
emendando hoc eorum omnibus Ballivo pro
nom. Rege, maxime cum Justitia ipsius loci
capit exeat antea in manu Regis.

VIRUS NOTIS explicant Libert. Juvili.
 ann. 1354. tom. 4. Ordin. reg. Franc.
 cap. 267. art. 18: *Se aucun desdits habitants*
estient en gaige de bataille... ou cas que li
premier camp en seroient donnez, que l'en dit
les Coups le Roy, encor s'en puent départir
et ester de péril parmi dix livres d'amende.

ICTUS VOLANS, Gall. *Coup volant*,
 Cæsim inflicto. Lit. remis. ann. 1317. in
 Reg. 99. Chartoph. reg. ch. 204: *Ququel*
fait Ictus Michiel perdi le poing et fu mechi-
gné d'un pié d'aventure d'un Cop volant
d'espee.

ICTUS CURIT, Species sortilegii apud
 Hispanos. Concil. Laman. ann. 1582: *Item*
si aliqua persona vel personæ sint sortilege,
venefice, striges, vel que utuntur quibusvis
artibus superstitiosis... vel si per aquam,
alibum, Ictum Cubiti, vel alium modum
veneficam manifestent cogitationes vel vo-
luntates aliorum, vel que faciunt ligaturas,
etc.

ICTUM EXICBRE, pro Inferre: nostris
Jetter d'une épée, d'une dague, Ictum sica
 inferre, aliquem gladio punctum petere,
 vulgus *Porter un coup d'estocade*. Lit. remis.
 ann. 1389. in Reg. 137. Chartoph. reg. ch.
 79: *Dietus Fialis exisit se ad eum (Gassien)*
et de quadam magna securi, quam in mani-
buis suis tenebat, unum magnum Ictum ad
eundem Gassien eiecit, de quo per caput
ipsius percutere potuit. Alie ejusd. ann. in
 Reg. 138. ch. 48: *Jean Jacopin... tira une*
dague qu'il avoit en Ictum d'icelle audit
Pierre Guenier, etc. Rursus alie ann. 1390.
 ibid. ch. 190: *Ilz virent tous deux tenant*
leurs cotteaux ou épées nuds assaillir Tripet
et le frere de Gilet son cousin, et Jetterent
de leurs dits cotteaux ou épées contr'eux,
en eulx efforcant de les tuer ou mutiler.

ICTUSIA, La elemosina. Glossar. Lat.
 Ital. MS.

ICTALMA, f. Facies, quæ præ se fe-
 rebat speciem benignitatis, a Græco *ἰδάλμα*,
 Species. Belegriani Abb. Novalic.
 Epistola ad Joannem PP. XIII. ann. 965.
 apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 758:
Sanctissime Vatre, competentes vestre ele-
mentis benignitatem rogantibus, supplici-
terque propriam ingenuitatem vestri Idolma-
is flagitamus, ut etc.

IDEA, Imago. Vetus Inquesta apud
 Purcellum in Ambrosiana Basilica pag.
 1037: *Feniunt ad Ecclesiam majorem, en-*
terque Missa major ibi incipit, in Do-
minicis debet et præsepiis festivitatibus, et
usporant arcem et Ideam.

ORDO scil. Ambros. Mediol. ann. circ.
 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital.
 med. ævi col. 910: *Portant Ideam ad pro-*
cedendum ecclesiam cum scola, Et legatus
primicerii quærit duas corrigas, quas ponat in
Ibra, et liget super scalam. Vide *inox*
Idolum.

IDENTITAS, a Gallico *Identité*,
 Aequalitas, paritas. Libert. villæ de Berco
 ann. 1290. in Reg. 46. Chartoph. reg. ch.
 229: *Item quod equalitas et identitas*
debant observari in mensuris, tam bladi
quam salis et vini, et in pondere et in cannis
sive ulnis, et breviter predictis omnibus
Idemtitas et equalitas observetur. Lit. ann.
 1375. tom. 6. Ordin. reg. Franc. cap.
 142: *Alorum qui nobis sanguinis Idemtitate*
ant conjuncti, etc. Chron. Angl. Th.
 Otterbourne edit. Henr. pag. 7: *Item*
intelectus insulam (Anglia) tam pro Idem-
titate quam varietate temperum, diversorum
notionum homines coluerunt. Vide *Identi-*
tas.

IDENTITARE, Iterare. Glib. Rodolph.
 tom. 20. Collect. Histor. Franc. pag. 61:
Didicimus quod visum sit a suis stella Phi-
osphorus, quæ et Lucifer, respre sursum atque
deorsum agitur, quasi communis terrigenas
Idemtitatib. Vide Identitas.

IDENTITAS. Quævis actio repetita.
 Vita Abbatis S. Albani: *Ne Identitas in*
Claustrum accedam parturituri. i. in suis
 tunc temporis la messe com. Miracula S. Adal-
 bertii Egmondiani capite 11: *Identitas sa-*
cræritatis mater est. Vide Stephanum Torna-
 censem Episc. 27.

IDENTITAS, pro Idem. Paschasius Rad-
 bertus in Epitaphio Wala Abb. Corbein-
 sis lib. 2. cap. 2: *Ideo Identitas est pax et*
in rebus Ecclesiarum, etc. [Albertinus Mus-
 satus lib. 16. de Gestis Henrici VII. Ca-
 saris rubrica 8: *Admirabili hæc mortalibus*
et nobili famulis notata loci ac diei interven-
ientium Idemtas, etc.]

IDENTITAS, Vis, quod domino
 superiori competere solet. Charta Nic. episc.
 Camerac. ann. 1149: *Volentes Identitatem*
et subjectionem et jurisdictionem omnino-
dam, immediatam et indivisibilem, pro nobis
et nostris successoribus, in vobis et vestrarum
hereditarum... perpetuo et insepugnabiliter re-
tenere.

IDERUS. Placitum anni 860. apud
 Mabill. Diplomaticæ pag. 534: *Sed ipse*
tantum postulat, ut diebus vite sue et
habere liceat, et in S. Petro aliquod daret
pro Idero juxta suam voluntatem. [F. leg.
Iderus, domus. Vide *Iderus* 1.]

IDERZON, [Septentium.] Vide *Derzon*.
IDIDA, Solamente, in Glossar. Lat.
 Ital. MS.

IDIOCERA, ἰδιόγερων, *Ecce privè*. Ro-
 landius in Summa Notarie cap. 3: *Saga-*
citates vero in deponentem et depositarium,
ne depositum alteri daret, nisi sicut ordi-
natum, multimode sunt: aliquando per Idio-
ceram, aliquando per Circographum, et multis
aliis modis, etc.

* **IDIOLAXA**, Herbe genus, portulaca, vulgo Pourpier. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4190: *Idiolana, pourcelaine*.

* **IDIOBELLA**, Cantica festo propria, in Ind. onomast. tom. 4. Jun. Act. SS.

* **IDIOPACIO**, La passione intrinseca. Glossar. Lat. Ital. MS.

* **IDIOTA**, Illiteratus, imperitus. Glosse Gr. Lat. : *Idiōtēs, ἰδιώται, Rustici, rudis, Idiotia, Rusticitas*. Papias : *Idiota, propria vel rustica lingua contentus. Idiota, Rusticus, Indoctus, Ignarus, sine literis*. Gl. Lat. MS. Reg. : *Idiota, Imperitus, Ignarus, Nesciens, Incertus*. Gloss. Ellicri : *Idiota, un geleterd, i. Illiteratus, Indoctus*. Will. Brito in Vocabular. : *Idiota dicebantur, qui propria tantum lingua naturalique scientia contenti, litterarum studiis nesciebant, unde dicebantur sine literis, non quod litteras non scirent, sed quia artem grammaticam propriam non habebant*. Liberarius Diaconus cap. 7. de Maximiano Patriarcha Constantinopolitano : *Constantis quidem in fide vera, Idiota autem sermone, Celsus Aurclian. lib. 1. Auctor. cap. 12 : Apud inertes, quos Idiotas appellant. Ita in Epistola ad Egbertum Antileitem : Et quidem omnes qui Latinam linguam lectionis usu discurrunt, hæc etiam optime didicisse certissimum est; sed Idiotas, hoc est, eos, qui propriæ tantum lingue notitiam habent, hæc ipsa sua lingua dicere, ac sedulo cantare facie. Capitula Synodalia Laurentii Archiepiscopi Strigoniensis : Idiota Presbyteri non ordinantur. Arnulfus Lexoviensis Episc. Epist. ad Alexandrum PP. : Priorem constituit Idiotam, ut ipse scilicet locum suppleat Idiotam. Bernardus Abbas Fontis-Caldi lib. contra Wald. cap. 5 : *Alter scilicet Idiotæ, alter litteratus*. Arnould Abbas Bonæ-Vall. de Operib. sex dier. de Apostolis : *Cum repente facto cordibus sono, illiterati et Idiotæ facti sunt fidei asertores*. Casarius lib. 7. Mirac. cap. 4 : *Cum esset in ejus diocesi Sacerdos quidam Idiota, nullum scilicet Missam, nisi de D. nostra S. Maria. Vide eundem lib. 10. cap. 3. et Goldastum ad Dosithum pag. 53. [Actus Apost. 4. 13. Comperio quod homines essent sine literis et Idiotæ. Vide 1. Corinth. cap. 14. v. 16. 23. et 24. Sed et apud Latinos non semel occurrit vox Idiota pro Illiterato. Lucilius : Quidni et tu idem illiteratum me, atque Idiotam diceres? Cicero in Verrem : Quæ non modo istum hominem ingeniosum atque intelligentem, verum etiam quemvis nostrum, quos Idiotas appellat, delectare possent. Rursum utitur pro Sexto cap. 51. ut et Seneca Suasor. 6. Quintilianus, Gellius lib. 1. cap. 2. ad quem Commentatores annotant Idiotam esse proprie hominem privatum, qui opponitur ἰδύτω, apud Demosthenem, quia vulgus solus esse imperitum. Tertullianus ad Martyres : Non tantum magistri et præpositi, sed etiam Idiotæ.]**

[Idiota, dicti etiam Monachi, qui vulgo Conversi appellantur, seu qui nullo Ordine Ecclesiastico donati, ut est apud Allatum lib. de Narthece veteris Eccl. pag. 15. Udalricus lib. 2. Consuetud. Cluniac. cap. 10 : Quia unus (manutergium) est pueri, alterum Conventus, tertium Idiotis. Lib. 3.

cap. 8 : *Incedunt inter Idiotas et Cantores. Joannes Cluniac. in Vita S. Odonis Abb. Cluniac. : Etenim cum Idiotæ esset, utrumque ei imposuerunt, scilicet obedientiam litterarum et studium litterarum. Vide Petrum Vener. lib. 1. Epist. 4. Ita etiam banc vocem usurpat Petrus Damianus lib. 1. Epist. 91. lib. 2. Ep. 12. Vide Passionem SS. XL. Martyr. Laure S. Sabæ num. 62.*

Interdum et qui literas, seu legere nesciebant Idiotæ appellati. Gregorius M. lib. 9. Ep. 9 : *Quod legentibus scriptura, hoc Idiotis præstat pictura cernentibus : quia in ipsa ignorantes vident, quod sequi debent, in ipsa legunt, qui litteras nesciunt*. Idiota, Privatus. Sententia Ivoonis Carnotensis Episc. pro Monasterio S. Martini de Campis : *Testis fuit, se vidisse Presbyterum de Hienvilla, servum et liberos parochiales ex debito ad sepulcrum suscipere, seque interfuisse; Presbyterum vero Putecensem in presentem Presbyteri de Hienvilla tantummodo locum suscepisse Idiotæ. i. viri privati*.

Idiota, JC. Anglis, dicitur a natura stultus, qui numerare non potest 20. denarios, et patris vel matris nomina ignorat, vel quam ætatem habet, et similia : ejusmodi enim stulti rei suæ gerendæ incapaces habentur. Verum si non adeo ingenio privatus sit, ut magistro adjuvante legere addiscere possit, vel unam panni mensuram, vel aliud agere, ex quo erui possit non omnino ingenio destitutum esse, tunc non dicitur a natura Idiota. Hæc Rastallus.

* **IDIOTICUS** Sermo, in Vita S. Arigii Episcopi Vapincensis, rusticus.

* **IDIOTUS**, Privatus. Testam. quod circumfertur sub nomine S. Amati Nuse. episc. ann. 1093. tom. 6. Ang. pag. 704. col. 1 : *Dum iacerem in strato meo in valida infirmitate detentus, et ante me adstante Urso vicecomite, et alios Idiotos homines, qui me ad visitandum venerunt, etc. Vide in Idiota.*

* **IDITHUM**, Lambertus Schaffnaburg. ann. 1070 : *Ipse denique, qui ut res certamini committeretur, vehementissimus auctor incensorque fuerat Rutgerus Comex, is nunc primus fugiendi auctor ac signifer apparet, omniique, ut vulgo dicitur, vento citator, montes et colles moderans Idithum transmissabit*. Aleuinus poem. 22 :

Idithum peros Idithum modulamine sacro,
Utque sonos dulces decantant voce sonora, etc.

Ubi vir doctus Idithum putavit esse auctorem nostrum, qui sub Carolo M. vixerit. Guill. Brito lib. 4. Philipp. v. 576 :

..... Prætoratus ab Illo
Esdra, qui docuit reparare volumina sacra,
Atque Fropheta, Palmos, thidique libellos,
Et Testamenti simul omnia scripta prioris.

Ubi editor ad marginem correctionis vice reposuit, *f. Idithumque*. Alii Psalmos Davidis, qui pro Idithum inscribuntur. Devidis, qui pro Idithum inscribuntur. 1. Paralipom. cap. 9. v. 16. 25. lib. 2. cap. 5. v. 35. etc. Hieronymus in Psalm. 27. et Isidor. lib. 7. cap. 8 : *Idithum, Transiens eos sive saliens eos, etc. [Jo. de Janua : Idithum interpretatur Transiens eos vel saliens : quia quosdam humo inhaerentes,*

et ea qua in imo sunt cogitantes, et in rebus transcenditis potentes, transgrediendo ite qui vocatur Transiens]. Chronicon Alexandrinum pag. 205.

* **IDIOLAGIA**, pro Idiolatria. Fulmi. de Gestis Abbatum Lobien. tom. 6. 5. cil. Acher. pag. 543 : *Franci... Gallus... malum occupantes... Idiolagiam in Clav. tyrocinum commutaverunt*.

* **IDIOLATICUM**, Idola concen. Gloss. bibl. MSS. anonymi ex Bibl. reg. ¶ **IDOLATRARE**, pro Idololatre, id est, colere, in Vita S. Bernardi, tom. 1. Mali pag. 268 *. et alibi.

* **IDOLATRIA**, pro Idololatria. Epiphanius S. Isidori Hispalensis Episcopi, doctrina præmonens, Cracifzum prædixit, fugans Idolatriam. Occurrit non semel. ¶ **IDOLATRICUS**, Pertinens ad idolatriam. Idolotricus practicus, in Origine hæussitici apud Ladewig. tom. 6. pag. 184.

* **IDOLIUM**, Locus, in quo idola coluntur. Iso Magister in Glossario : *Idolum, templum idoli, locus idolorum*. Alibi : *Idolum est locus, in quo idolis immolatur. Idolothytum, sacrificium. Idolum, res ipsa, cui immolatur. Rursum : Idolum, verum Idolorum*. In alio MS. Cod. : *Officium idolorum*. Versificator quidam :

Est locus Idolum, quod ibi datur, idololatre

Papias : *Idolum, locus, ubi idololatre venerant et colant idolum*. Lexi. Gr. MS. Reg. Cod. 2062 : *Εἰδωλίον, ἰδωλὸν ἱδωλίον, ἰδωλὸν δῆ, τὸ ἱδωλίον*. S. Pat. 1. ad Corinth. cap. 8 : *Qui habet scilicet in Idolo recumbentem, etc. Præudentius 1. adversus Symmachum :*

Aspicie quam plebs subellus nostra secuta
Decorum infame fides polvina, et omne
Idolum longe purgata et fide fugandum.

Utuntur, idem in Apothecis, Lib. 1. M. ehab. cap. 1. et 10. Dionysius Exiguus. Versione canonis 4. Ancyran. et Palatin. in Epist. que 153. exstat inter Epistolas S. Augustini, idem S. Augustinus lib. 2. de Morib. Manicheor. cap. 11. Petrus Cellensis, etc.

Idola vocabant interdum Pseudopontifices, seu Antipapas, ut Bernardus Grilius II. PP. in Epist. ad Episcopos Galliciarum : *Per illud Teutoniarum Regis Idolum, Burdunum videlicet, etc. Ita Joannes Sarisbur. Epist. 59. 159. 210. Idola Octavianum Pseudo Pontificem vocat, qui quo etiam Alexander III. PP. Epist. 11. Quem sibi in statum erexerant. Insuper forte ad Ildum Zachariam cap. 11. 17 : O pastor et Idolum derelinquens gerem, etc.*

¶ **IDOLICES**, Pertinens ad idololatriam. Idolica nebula, in Inventionem S. Cathal. Episc. tom. 2. 55. Mali pag. 570.

* **IDOLOLATRA**, pro Idola, Nicolaus de Braja in Ludovico VIII :

Hæc in urbe primæ Idololatre culta fuerunt.

* **IDOLOLATRE**, Idola adorare, Concilio Elberit. cap. 1. Gallis Idolatre.

* **IDOLUM**, Imago, effigies, Resol. Ange. Petroburg. de gestis Heor. II. re Angl. edit. Heam. tom. 2. pag. 521 : *Veritatis quod dominus Solandus, auctor imperatoris Constantinopolis, misti Constanti-*

usque ad Pentecostem diebus decem, etc. Vide Quadragesima.

JEJUNIUM SABBATI, Petrus Damiani in Vita S. Romualdi n. 15. initium habuisse ait a Silvestro PP. Ast alii antiquius putant, et in Oriente institutum ab hereticis contra Judeos, statim initio Ecclesie. Innocentius vero Pontifex Episc. ad Decemium ait, in quibusdam Occidentis partibus illud fuisse indictum, quod Apostoli Sabbato sancto non minus ac feria sexta precedente in more positi jejunaverint. Cassianus lib. 1. Instit. cap. 7. Istius jejunii causam affert, quod S. Petrus, postquam cum Simone Mago confectus, antequam Sabbato cum fidelibus jejunaverit, et illud jejunium in consuetudinem abierit. Ad hanc historiam incertam esse ait S. Augustinus Episc. 86. Utque sit, constat in Romana Ecclesia die jejunatum esse: et contra in Ecclesia Orientali, in qua nunquam jejunabatur, nisi in Sabbato S. ac ne quidem in ipsis Quadragesimis. Quod Cassianus lassitudinis a jejunio quinque dierum antecedentium adscribit: S. vero Cyrillus Catech. 4. quod Catholici noluerint participare cum hereticis. Vide [Concil. Elberit. can. 26.] S. August. Episc. 118. S. Hieron. Ep. 28. Innocent. I. Ep. 1. cap. 4. Leonem Papam Episc. 11. et specialem hac de Re-Quensell Dissertationem ad calorem Operum ejusd. S. Pape, Isidorum lib. 1. Offic. cap. 4. Cod. Carolinum Episc. 95. Vitam S. Nili junior. p. 132. etc. Capit. Caroli M. lib. 6. cap. 184. [* 187.] Baron. ann. 34. n. 156. etc. Hec referenda, quæ in hanc sententiam congesti Cotelierus lib. 5. Constit. Apost. cap. 15.

JEJUNIUM FERIE QUARTE ET SECTE, ab Apostolis institutum tradunt plerique: et quarta quidem, quod ad vespem captus sit Dominus; sexta autem, quod in ea sit crucifixus, ut habent Epiphanius in Expos. fid. S. Petrus Alexandr. can. ult. de Penit. S. Apollonius apud Rufin. lib. 1. Vitæ Patr. cap. 7. Quod quidem jejunium in Ecclesia Romana non sub S. Augustino duntaxat, sed et a Monachis in Occidente passim observatum, Ludovico Pio imperante docet Concilium Aquigran. cap. 18. Istius jejunii meminere Canonæ Apost. can. 61. Clemens Alex. lib. 7. Strom. S. August. Episc. 86. Clemens in Constit. Apost. lib. 5. cap. 15. et ult. lib. 7. cap. 23. Ignat. ad Philipp. 13. Tertullianus de Jejunio cap. 2. 10. 14. Epiphanius, Prudentius, Ambrosius, Cyrillus lib. 10. in Leviticum, Nicolaus I. PP. in Resp. ad Bulg. cap. 4. 5. 60. Philostorgius lib. 10. cap. 12. Soerat. lib. 5. cap. 21. lib. 7. cap. 12. Rupert. lib. 3. de divin. Offic. cap. 5. Baron. ann. 34. n. 168. Hæftenus lib. 10. Diss. Monast. tract. 7. Diss. 1. etc.

Exinde vero, refrigerentis Christianorum pietate, paulatim in consuetudinem abire coepit isthæ antiquæ jejunii religio; duntaxat tamen perseveravit jejunium sextæ feriæ. Et quidem circa finem X. seculi, retenta tantum pro feria vi. carnis abstinentia, jejunium pro feria vi. præceptum, vel, ut rectius dicam, suum legitimum in Concilio Anasano ann. 990. apud Martea. tom. 4. Anecd. col. 56. b. *Laici*

omnes feria xv. a carne abstineant, et vi. feria jejunent, si ita possunt perficere, aut pauperibus elemosinas tribuant.

JEJUNIUM SECUNDÆ ET QUINTÆ FERIE, quod Judeorum fuit, ut est apud Clementem lib. 7. Constit. Apost. cap. 23. ad quem vide Cotelierum.

JEJUNIUM VERNALE, ÆSTIVALE, AUTUMNALE, ET HIEMALE, seu *Jejunium primi, quarti, septimi, et decimi mensis*, vel *quatuor temporum*, ubi primus mensis est Martius, a quo annum auspiciantur; quartus Junius; septimus September, et decimus December. Vide vetus Calendarium Rom. editum ab Allatio lib. de Dominic. et Hebdom. Græcor. cap. 37.

In primo mense, inquit Ordo Romanus, quarta et sexta feria, vel Sabbato in prima hebdomada ipsius mensis primum jejunium celebratur.

Secundum temporis jejunium, in quarto mense, in secundâ hebdomada ipsius mensis, quarta et sexta feria vel Sabbato consummatur.

Tertium temporis jejunium septimi mensis, id est, Septembris, tertia hebdomada ipsius mensis, ut

Quarta jejunatur, quarta hebdomada, in quadam feria consummatur, ... et tunc sacri Ordines in Ecclesia Romana de illis qui vocantur Cardinales, traditi consueverunt. Alii: Ut autem hoc jejunium celebratur in burgione sacerdotum Ordinem, Ecclesie primitivæ mos obtinuit. Sed postmodum Gregorius VII. PP. statuit, ut jejunium, quod dicitur Martii, in prima hebdomada Quadragesimæ, secundum in hebdomada Pentecostes celebraretur, tertio et quarto more solito remanentibus, ut est apud Micrologum cap. 24. quod sane in Concilio Salegnatiensi ann. 1023. can. 2. in Quintilburgensi ann. 1085. 13. Gregorii Pontificatus, ac deinde in Placentino ann. 1034. in Concilio Claramontensi ann. 1095. can. 27. et in Conventu generali Episcoporum Germanie in Northusens. ann. 1105. apud Conradum Upspergensæ statutum legitimum. De tempore jejunii quatuor temporum, prostant hi versus:

Vult Crux, Lucia, Cinis, Cloristina dia,
Quod dei vota pia quarta sequens feria.

Horum porro jejuniorum denuntiatio olim fiebat in Ecclesia, in Missa, post illa verba: *Pax Domini sit semper vobiscum, et cum spiritu tuo*. Post hæc enim communiebatur *plebs pro jejunii* 1. 4. 7. et 10. mensis temporibus, ut est in Codice Remensi in orationibus quotidianis ad missam, apud Meruardum. Formulam istiusmodi denuntiationis jejunii quatuor temporum habet Gregorius Magnus in libro Sacramentorum. pag. 106. Cardinales Bona lib. 2. Rerum Liturgicarum cap. 16. num. 4. et cap. 1. num. 4. lib. 1. Sacrament. Ecclesie Romanæ cap. 82. Eius etiam mentio est in Capitulis Caroli M. lib. 6. cap. 183. [* 186.] et lib. 7. cap. 98. [* 135.] Agnunt de his jejuniiis Callistus I. PP. Ep. 1. cap. 1. [quem hujus jejunii auctorem faciunt Pontificale, necnon Leonides in Epist. ad Trevirensi cum consulas, sicut et Trevirensium ad Leodienses hæc eadem de re apud Marten. tom. 1.

Anecd. col. 299. et seqq.] S. Augustinus, S. Leo in Homiliis, Gelasius PP. apud Holstenium in Concil. Rom. pag. 21. [Isidor. Hispal. lib. 1. Offic. cap. 36. d. nulla mentio jejunii Decembris.] Ivo par. 4. cap. 26. 33. Eghbertus de Ecclesiasticis institutione cap. 109. Rabanus lib. 2. d. Instit. Cleric. cap. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

JEJUNIUM IN LITANIA MAJOR, indicit olim a Mamerto Episcopo Viennensi, et d. Ecclesia postmodum observatum. Joann. Abrincensis Episc. de Off. Eccl. pag. 55: *Litania major, si infra octo dies Pasche eveniret, nullum jejunium, nullo dantes, nec aliqua ejus mentio fiat, nisi festum tantum processio. Si autem alio tempore eveniret, omnes exceptis parvulis et infirmis present, etc.* Istius jejunii mentio est apud Siden. lib. 5. Episc. 14. lib. 7. Episc. 14. Concilio Engelheimensi ann. 948. cap. 7. Moguntino cap. 33. apud Burchard. lib. 1. cap. 94. interrog. 48. lib. 13. cap. 7. lib. 19. cap. 5. et Ivonem part. 4. cap. 40. Petrum Damiani. lib. 6. Ep. 35. etc.

Minus attente locum Joannis Abrincensis hic allegat Gaunius, ut male i Mamerto hoc esse jejunium, de quo ille hannes, institutum scribit vir doctissimus: et quidem Litaniae Martine in triduo ante Ascensionem Domini celebratur, atque adeo infra octo dies Pasche eveniri non possunt. Vide in Litania.

JEJUNIUM KALENDARUM JANUARIUM, ideo statuit Ecclesia universalis, inquit Ordo Romanus, quia cum imperiti homines secundum dementiam gentium hunc deo a Principe suo Jano, quem pro Deo colunt, sic vocant, multis diabolis spiritibus crearent: quatenus his calamitatibus evitavit fieri precepit, jejunium publicum a isto die fieri præcepit. De eodem jejunio Idorus lib. 1. de Eccl. Offic. cap. 30: *Proinde ergo SS. Patres considerant maximam partem gentium hominum eodem de hujusmodi sacrilegiis ac luxuriis insati, statuerunt in universo mundo per universas Ecclesias publicum jejunium, per quod exaceret homines in tantum se prave agere, pro eorum peccatis necesse sit omnia Ecclesie jejunare.* Adde Alcuinum lib. de Divin. Offic. cap. 44.

JEJUNIUM KALENDARUM NOVEMBERIS, universalis ab omnibus fidelibus observatum, illiusque causam tradit Idorus lib. 1. de Eccl. Offic. cap. 39.

JEJUNIUM IN FESTIS APOSTOLORUM, lib. Petr. Damiani. lib. 6. Episc. 35. Beluon cap. 11. Durand. lib. 6. cap. 7. n. 16. 17. 18. etc.

JEJUNIUM VIRGILII ASSUMPTIONIS DEPR. de quo Concilium Salegnatiense ann. 1123. cap. 1. Petrus Damiani lib. 1. Episc. 35. Joann. Abrine. de Off. Eccl. cap. 63. Durandus lib. 6. cap. 7. num. 12. lib. 7. cap. 24. n. 9. [In Statutis Ed. Leodiensis ann. 1287. apud Marten. tom. 1.

ad. col. 853. præcipit ut in hac vigiliam a lacticiis abstinatur.]

JEJUNIUM Ascensionis Domini. Rabanus 1. de Instit. Cleric. cap. 40. et *Jejunium Ascensionis Domini mos est Ecclesiarum gentis, per tres dies proximo jejunium*

ere, et Litaniis agere, etc. Concilium placentino 1. can. 27: *Rogationes, id est Litaniæ ante ascensionem Domini ad nos Ecclesiam placuit celebrari: in die nonis triduum jejunium in Litaniis passionis Festivitate solvitur, quo triduo*

abstineant, et quadregesimalibus cingantur. [Concilium Turon. ann. 567. 173: *De jejunio vero antiqua et monachis instituta servantur, ut de Pascha usque*

quadregesima, exceptis Rogationibus et ipsi laici indictum erat jejunium omni die foribus prandium præparatum. Concilium Copernicense circa ann. 1511. can. 19: *In Septimana Ascensionis*

qui non debent carnes comedere, nisi in die. Item Homilium Anonymi de Decimis et de Palatio a Baluzio post Capitularia

1376.

Non ita tamen stricte observatum, ut præceptum ejusmodi jejunium sunt Statuta Guillelmi Episcopi. Nannet.

1446. apud Marten. tom. 4. Anecd. 1012: Insuper, omnibus et singulis

vicariis, et Plicariis et Capellanis prædictis, precipimus et mandamus, quatenus in festo Letanias, festo videlicet Sancti Marci, non diebus Rogationum parochianis suis

carne consulant; non autem sub penis excommunicationis, aliove præcepto, prout in nullis prædecessorum nostrorum Statutis

est, ipsos parochianos faciant jejunare. **JEJUNIUM Epiphaniæ.** Joannes Episcopus consensio de Officiis Eccles. 1. *Vigilia vero Epiphaniæ, quam plebes diverse colunt, cum jejunium, et alii prædant, nobis*

audiam congruum videtur, etc. Vide 82. Damian. lib. 6. Epist. 35.

JEJUNIUM Pentecostes. Concilium Turonense II: *Ut post Quadregesimam tota*

domina ex asse jejunent. Meminit præcedenti hebdomada Pentecostes, Compendio Osonense ann. 1222. cap. 8. et 101. Copernicense can. 19. Isidorus

1. de Eccl. Offic. cap. 28: Secundum enim est, quod juxta Canones post Pentecosta alio die inchoatur, hoc jejunium a

reque ex auctoritate Evangelii post Dominicam ascensionem completur, etc. Ordo

jejunium Pentecostes vocat Itejunium 4. temporum, quod post Pentecostem fit. Vide S. Leonem Sermon. 1. 2. 3.

Jejunio Pentecostes, Rabanus lib. 3. Instit. Cleric. cap. 21. Menard. ad lib. 1. Menard. Gregor. pag. 165. et Coterium

Constitut. Apostol. pag. 254.

Commode ergo interpretandum 4. legitur in Capitulum. Aquigranensis

87. ubi jejunium per hebdomadam præcedens his verbis prohibetur: Ut in

domina Pentecostem non flectatur genua jejunetur, nisi statuti fuerint dies je-

junii. De jejunio quippe Monachorum, vocant, regularibus, quæ per hanc hebdomadam interdicitur, hic accipienda.

JEJUNIUM Sabbati Pentecostes. Ordo Romanus: *Sabbato in Vigiliis Aquigranensis*

omnium faciant, etc. Idem statuitur

lib. 6. Capitulum Caroli M. cap. 187. et in Capitulis S. Bonifacii Archiepiscopi Mogunt. cap. 34. Adde S. Ambrosium Sermon. 60.

Anonymum in Homil. de Decimis et Jejunio edit. a Baluzio, et Durandum 1. 6. cap. 7. num. 17. In aliquot tamen diocesium

apud nos jejunium istud laud observatur. *Jejunium Temporalis, quæ in 4. temporibus fieri solent. Status antiquæ Ordinis*

Cartusienis 1. part. cap. 3.

JEJUNIUM Purificationis B. Mariæ. Joan. Episcopus Abrinæ. de Offic. Eccles. : *Nullum*

enim celistudinem reverentia hujus diei (Epiphaniæ) reperimus, quam in omnibus

diebus Purificationis B. Mariæ, in quibus per aliquot dies jejunamus.

JEJUNIUM in Vigilia B. Fidis jam ex more institutum apud Ruthenos confirmat

Paschalis II. PP. in Bulla ad Begouem Abbatem Conchensem apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 337: In Ruthenico igitur pago,

præsertim apud Conchense vestrum Monasterium, ubi Beate Fidis corpus regulariter

credetur, ante secundum Nonas Octobris quibus eadem virgo martyrium consummasse

legitur, sicut ex more vos devotissime agere audivimus, vigilas et solemne jejunium celebrari annuimus et decreti presentis auctoritate firmamus.

JEJUNIUM Vigilia S. Laurentii, solius inter Martyres celebrat Ecclesia, quia beatus

Laurentius graviter caeteris passus est. Unde B. Sixtus dixit ei: Majora tibi debentur pro Christi fide certamina. Durandum

lib. 6. cap. 7. n. 12. et 20. cap. 4. n. 1. ex Beato cap. 145. Idem Durandum lib. 7. cap. 23. n. 1: Beatus Laurentius, quia

post beatum Stephanum inter alios Martyres primatum obtinet, vigilam habet, non quia

maiores penam sustinuerit, quam alii, nam nulli tantam penam sustinuerunt, sicut B. Joannes et B. Georgius, et alii quidam:

sed propter Officium Prædicationis et propter Martyrii locum, quia Roma: et propter

bonam administrationem thesaurorum Ecclesiæ. Idem n. 5. ait solum inter Martyres

habere jejunium institutionis. Hinc mirari subit, cur aliquot Francici Præsules in nupera

Festorum abrogatione, et Festum S. Laurentii et Jejunium pariter abrogarint,

cum, ut ait ibidem Durandum, generalia et specialia Jrjunia per Episcopos in Synodo et Conciliis instituta, solvi non debeant.

Vide Concil. Salegustadense, cap. 1. et Copernicense cap. 19. Synodum Bajocensem ann. 1300. cap. 66. etc.

JEJUNIUM Festi S. Martini, solius inter Confessores celebrat Ecclesia. Durandum lib. 6. cap. 7. n. 20.

JEJUNIUM in Vigilia Nativitatis S. Joannis Baptiste, apud Anonymum Homilia de Decimis et Jejunio, edit. Baluzianæ. Vide Durandum in Rational. lib. 7. cap. 14. n. 4.

JEJUNIUM Vigiliae Festi Omnium Sanctorum. Vide Durand. lib. 6. cap. 7. n. 13. lib. 7. cap. 34. n. 5.

JEJUNIUM S. Michaelis. In Legibus Ethelredi Regis apud Habant editis § 2. apud Bromptonum, statuitur, ut omnis

Christianus, qui ætatem habet, jejunet tribus diebus in salte et aqua ante Festum sancti Michaelis, scilicet die Lune, die Martis et die Mercurii, et ad Confessio-

nem vadat, et nudis pedibus ad Ecclesiam, etc.

JEJUNIUM Banni, et jejunium Banntum; banno seu Edicto publico indictum. *Indictum jejunium, lib. 5. Capit. Caroli Magni cap. 87. [** 153.] In Epist. Pipini Regis ad*

Leollum Episc. et apud Amalarium de Ordine Antiphonarii cap. 77. Ita Indictum jejunium, dixit Sidorius lib. 7. Epist. 7. ut et Gregorius Turon. lib. 2. Hist. cap. 34. quemad-

modum Indicare hostem, Annales Francorum Berlin. ann. 867. quod alii Hostem bannire. Concil. Salegustadiense cap. 15. et Capitulare Aithonis Episcopi Basilienensis

cap. 8: Indictum vero jejunium, quando a Palatio vel a Domino (al. Dono) fuerit observatum, ab omnibus generaliter observetur.

De Jejunio vero a Regibus indictis agunt Gregorius Turon. lib. 9. cap. 21. Carolus M. in Epist. ad Fastradam Regnam, Capitulare ann. 838. Epistola generalis Ludov. Pii, ex Placito Aquigranensi, et Anonymus de Miracul. S. Vismari cap. 1. extremo.

JEJUNIUM Banntum, inquit Serrarius lib. 1. Rerum Mogunticæ. cap. 3. fuit

magnum et intensum Jejunium, quod ad Dei bannum, seu penam, iramque aver-

tendum ab his auspiciebatur, qui se banno divino dignos agnoscebant, (videat Lector, an hæc probet) hujusmodi ad nostra fere

tempora fuit in Moguntina Ecclesia usus, et eo modo fere per triduum servabatur, isdemque feriis, quemadmodum Quatuor

Temporum jejunia, sed aliis hebdomadibus, quas ad memoriam versiculo ite significabant.

Post Salus et Miseri tibi erunt jejunia banni.

Id est, post Dominicas, quibus canitur Salus et Misericordia, quarum illa est Dominica 19. post Trinitatem, hæc Dominica prima post Quasimodo. Jejunii banniti

originem sic ex MS. Codice refert idem Serrarius: FERIA secunda, Quartæ, et sextæ post Dominicam Misericordia Domini, et Salus populi, Jejunium Banni in tota Diocesi Moguntina institutum est contra plagam nobili-

rendi, quæ olim in diocesi Moguntina graviter in hominibus et bestiis sævebat, curaque est, et remota a Domino misericorditer per hanc observantiam, quæ agitur in Ecclesiis Collegiatis, cum Processionibus, je-

niis, et orationibus singularibus ibi institutis, cum abstinentia carum in populo, feriis 2. et 4. olim etiam feria 6. cum abstinentia

ocorum et lacticiis, quod modo relaxatum est. Nemo igitur hujusmodi modicum abstinentiam observare negligat aut contem-

nat, ne incurrit Dei vindictam, qualem communiter incurrant temerarii prævaricatores. Codex alius: FERIA secunda post Dominicam Misericordia Domini, celebratur

jejunium Banntum: quæ die post Primam iter ad sanctum Joannem, et in exitu cantato, Omnipotens Deus nostrorum consolatio, et deinde incipit Missa, quæ finita

legitur Sexta, et postea reditur ad Ecclesiam Moguntinam cum Litania... FERIA quarta in jejunio Bannto iter post Primam ad Ecclesiam Moguntinam cum Litania... FERIA quarta in jejunio Bannto iter post Primam ad Ecclesiam S. Marie ad Gradus, et ad exitum cantatur Antiphona, Oremus. Di-

lectissimi: *cetra*, ut supra. *Perla sexta* in *Jejunio Banito*, *ut* post *Primum* ad *S. Mauritium*, et in *exordio* de *Choro* per *totum* *viam* *mediam* *constat*. *Timor* et *terror* venit in *Nivium*, et *cetera*, ut supra.

† *JEJUNIUM* pro *defunctis* precipitur in *Capit.* ann. circiter 744. cap. 3: *Fideles* pro *defunctis* *amicis* *jejunia* et *orationes* *triginta* *diebus* *adimpleri* *faciunt*.

JEJUNIUM Dispensationis, est, quod celebratur in *Vigiliis* *solenium* *dierum* et *magnarum* *Festivitatum*, ut *Natalis* *Domini*. *Durand.* lib. 6. *Rat.* cap. 7. n. 7. *Vide* *Vigilie*.

JEJUNIUM Fovica Promissionis, ut si quis vovet, quod certa die jejunabit, vel a carnibus abstinebit. *Beletus* cap. 11. et *Durandus* l. 6. cap. 7. n. 8.

JEJUNIUM Penitentiale, quod *Ecclesiastico* more *penitentibus* *tristibus* *ad penitentiam*, inquit *Sigefridus* *Episcopus*. *Moguntinus* *Episcopus*. 3.

JEJUNIA Indicta in *penitentiam*, quo pacto redirentur, docent *Canones* *Saxonici* sub *Edgaro* *Rege* *dati*, cap. de *Satisfactio*, § 18. 19.

JEJUNIA Triduania, in *electionibus* *Episcoporum* observata fuisse animadvertere est in *Formulis* *antiquis* *apud* *Baluz*. tom. 2. *Capitul.* col. 604: *Ideoque* *ammonetur* *ut* *Triduanum* *Jejunium* *ab* *omnibus* *in* *lectu* *parochia* *commemorantibus* *feri* *jubeatur*. *Abbatum* quoque *electioni* *admodum* *jejunium* *prævisse*, testis est *Guibertus* *Gemblacensis*. in *Epistola* *anno*. circiter 1182. ubi de *electione* *Abbat.* *Majoris* *Mon.* *apud* *Marten*. tom. 1. *Anecd.* col. 609.

JEJUNIA Monachorum *Vide* *Concilium* *Turonense* *II.* *can.* 17.

JEJUNIA Escarum, in *quod* a *carne* *abstinent*, in *Charta* *Manassis* *Episcopi* *Aurelian.* *anno*. 1210. in *probat.* *Hist.* *Bensis* *cap.* 10.

PURGATIO per *Jejunium*. *Leges* *Kanuti* *Regis* *cap.* 7. *apud* *Bromptonum*: in *Capitulis* *se* *purget*, *vel* *Jejunium* *invenit*, *si* *omnis* *est*, et *applicatur* *ad* *Cornez*, et *fiat* *voluntas* *Dei*. *Ordo* *Romanus* *et* *Beda* in *Precatione* *ad* *librum* *de* *Remediis* *peccatorum*: *Singula* *quoque* *judiciorum*, et *aliquis* *a* *cibus* *abstinendo*, *aliquis* *elemosynas* *dando*, *nonnullis* *superius* *flectendo* *genia*, *sive* *in* *cruce* *stans*, *aut* *aliquid* *aliud* *hujusmodi*, *in* *quod* *ad* *animam* *salutem* *pertinet*. *Benedo* *Cardinalis* *de* *Vita* *Hildebrandi*, *sancti* *Gregorii* *VII.* *Papae* *Idem* *Præsumptum* (Gregorius VII.) *Jejunium* *indicit* *Cardinalibus*, *ut* *Deus* *ostenderet*, *quod* *rectius* *sentiret* *de* *corpore* *Dominici*, *Romanæ* *Ecclesiæ*, *an* *Bernhardus*, *per* *hoc* *manifeste* *probatus* *infidelis*, *cum* *in* *Niceno* *Concilio* *scriptum* *sit*, *quia* *dubius* *in* *fide*, *infidelis* *est*, *Et* *de* *corpore* *Dominici* *signum* *quæsitum*, *quod* *præbente* *B.* *Gregorio* *ad* *firmandum* *mulleris* *fidem* *con-* *tingit*, *quando* *panis* *Christi* *fornam* *accepit* *digitum*, et *mixtum* *dixit* *Cardines*, *Othone* *et* *Canonem* *ad* *sanctum* *Anastasiu*, *ut* *cum* *Suppone* *quidam* *Ecclesiæ* *Archipresbytero*, *triduanum* *jejunium* *peragerent*, *et* *illi* *tribus* *diebus* *singulis* *per* *diebus* *singulos* *Prætorium* *et* *Misson* *decontarent*, *ut* *supradictum* *signum* *quia* *Christus* *ostenderet*: *quod* *minime* *contigit*. *Innocentius* *vel* *assertionis* *probatio* *per* *jejunium*. *Nihil* *ergo* *huc* *spectat*

locus ex *Ordine* *Romano* *prolatus*, *ubi* *de* *animitate* *per* *jejunium* *purgatio* *sermo* *est*.

JEJUNIUM Superpositum. *Vide* *Superpositum*.

JEJUNIA Legitima, [id est, ex præcepto observanda] *Collectio* *antiqua* *Canonum* *posuissent* *apud* *Marten*. tom. 4. *Anecd.* col. 50: *Jejunia legitima tria sunt in anno pro populo*, *xl. ante Pascha*, *nbi* *decimus* *anni* *solvitur*, *et* *xl. ante Natale* *Dominici*, *et* *post* *Pentecostem* *xl. dies et noctes*.] *Vide* *Quadragesima*.

† *JEJUNIUM*, *Fames*. *Barthii* *Glossar.* ex *Roberti* *Monachi* *Hist.* *Palæst.*: *Hanc famis asperitatem*, *ut* *snos* *probat*, *evenire* *permisit* *Deus*. *Nam* *et* *suus* *premebat* *Jejunio*, *et* *vicinas* *nationes* *distinguebat* *gladio*.

* *IESENSES* *Nuxti* *binas* *vas* *exhibent* *cum* *voce* *thena*, *vel* *thene*, *ob* *solum* *vini* *præstantis* *fertile*, *apud* *Schlegel.* in *Dissert.* de *Num.* *lenen.* *edit.* *anno*. 1697.

* *JENERARE*, pro *Generare*. *Charta* *anno*. 1139. ex *Bibl.* *reg.* *col.* 17: *Danator sum* *tibi*, *uxori* *meæ*, *nomine* *Aladalei*, *et* *ad* *infantes*, *qui* *de* *me* *vite* *sunt* *Jenerati* *et* *nati* *de* *te*.

* *IERARCHA*, pro *Hierarcha*, a *Græco* *ἱεραρχία*, *qui* *sacer* *præest*. *Hoc* *honoris* *titulo* *Guibaldum* *seu* *Wibaldum* *Abb.* *Casinensem* *compellat* *Lotharius* *Imper.* *apud* *Marten*. tom. 2. *Collect.* *Ampliss.* *pag.* 165.

* *IERARCHIA*, *Dignitas* *Ierarchæ*, in *Epistola* *Presbytero* *Johanni* *seu* *Regi* *Abissinorum* *fama* *adscripta* *ad* *calcem* *MS.* *Corbeiensis*.

* *IERARCHUS*, *ut* *Ierarcha*. *Sic* *inscribitur* *Epistola* *anno*. 890. *apud* *Marten*. tom. 1. *Ampliss.* *Collect.* *col.* 230: *Dominus* *beatissimus* *et* *vere* *Apostolicus* *vera* *et* *æternæ* *Sapientie* *amatori* *D. sancte* *Viriducensis* *Ecclesiæ* *Ierarcho*, *id* *est*, *Episcopo*.

* *IERBUS*, *Locus* *vel* *ager* *herbosus* *et* *palustris*, *Ital.* *Erba*, *Dipl.* *Ottom.* *I.* *imper.* *anno*. 962. *apud* *Murator.* *tom.* 6. *Antiq.* *Ital.* *med.* *ævi* *col.* 86: *fide* *descendens* *per* *ipsum* *Ierbus* *seu* *pulverem* *Trividentem* *etc.* *Cum* *omni* *honore*, *prole*, *vinea*, *silvis*, *Ierbis*, *cultis*, *et* *incultis* *etc.* *Placuit* *anno*. 1014. *ibid.* *tom.* 1. *col.* 409: *Pecunia* *de* *terra*, *quod* *est* *in* *parte* *prato* *et* *in* *parte* *herbo*, *seu* *in* *parte* *silva* *etc.* *Vide* *supra* *Herbacia*.

* *JERCIA*, *Agna*, *ovis* *que* *nondum* *perperit*, *Picardis* *Germe*. *Chartularium* *SS. Trinit.* *Cadom.* *fol.* 27: *Ovis* *l. can* *lacte*, *anniculos* *xxx.* *inter* *arictes* *et* *Jercum*, *bo-* *varius* *vi.* *etc.* *Vide* *Gereis* *et* *Germa*.

* *JEREMITA*, *Navis*, *igne* *Græco* *plena*, *Gall.* *Brulat.* *Memoriale* *Potestatum* *Regies.* *ad* *anno*. 1218. *apud* *Murator.* *tom.* 8. *col.* 1092: *Alio* *autem* *die* *venerunt* *Soraceni* *per* *flumen* *cum* *xxx. galeis* *et* *tribus* *Jeremitis* *ardentibus* *ad* *comburendum* *pontem*. *Et* *col.* 1100: *Venerunt* *Pagani* *et* *Saraceni* *et* *diruerunt* *quintor* *Jeremitas* *ardentes* *per* *flumen*, *cooperatis* *pice* *et* *oleo* *cum* *stipula* *et* *lignis* *aridis* *et* *pitru*, *comburentes* *ac* *si* *essent* *campane*, *et* *sulphure* *et* *flamma* *videbantur* *tangere* *calum*, *et* *creabant* *ardere* *pontem*, *et* *intrare* *ebrietatem* *cum* *frumento* *et* *aliis* *necessariis*.

* *JERGERIA*, *Lolium*. *Glossar.* *Gall.* *Lat.* *ex* *Cod.* *reg.* 7684: *Jergerie*, *anc* *ma-*

voise herbe qui croist entre les blés, *220. hia*, *l. 1.*

* *JERICHOMIUM*, *Locus* *ubi* *abstulerunt* *senes*. *Testam.* *Brun.* *archiep.* *Colonia* *anno*. circ. 965. in *Suppl.* *ad* *Miræum* *pag.* 91. *col.* 2: *Jerichomium loco* *compellitur* *ab-* *nutum* *abbatis*, *non* *longe* *a* *canalis* *constituitur*. *Vide* *Geroconium*.

* *JERGIA*, *Vide* *Germia*.

* *JERNAGIUM*, pro *Kernagium*, *frumentum* *hymale*. *Charta* *Guill. comit.* *Nivern.* *anno*. 1165. *inter* *Probat.* *Hist.* *Autiss.* *pag.* 22. *col.* 2: *Salvamentum* *mi-* *mina* *accare* *in* *ochia*, *et* *duo* *denarii*, *et* *usu* *panis* *Jernagi*. *Vide* *Kernagium*.

* *JERN-BYUD*. *Vide* *Perrum* *Candens*.

* *JEROCUMIUM*, *Locus* *nbi* *abstulerunt* *senes*.] *Vide* *Geroconium*.

* *JERONTICON*, *Liber* *continens* *Vitis* *Patrum*. *Vide* *Geroconium*.

* *JERUPREPES*, [Sacer, divinus.] *Vide* *Geroconium*.

* *JES*, *Exitus*, *semite*, *callis*. *Charta* *Dombensis* *anno*. 1466: *Juxta* *terram* *Jonas* *Chabna* *quodam* *fiis* *intermedia*.

* *JESA*, *vel* *Jesus*, *vel* *Jhesu*, *Gismu*, in *Glossar.* *Lat.* *Gall.* *ex* *Cod.* *reg.* 767.

* *JESINA*, *Cessatio*, *Gall.* *Chompy*. *Charta* *Odon.* *archiep.* *Rotomag.* *anno*. 1259. *ex* *Cod.* *reg.* 1245. *fol.* 613: *Sciendum* *ut* *quod* *occasione* *seu* *ratione* *Jesina* *molesto-* *rum* *nostrorum*, *nihil* *nobis* *poterit* *data* *firmari* *computare*. *Vide* *supra* *Gesina* *1.*

* *JESSE*, *Will.* *Thorn* *anno*. 1097: *Car-* *debarum* *etiam* *magnum* *in* *choro* *arum*, *quod* *Jesse* *vocat*, *in* *partibus* *emil* *tu-* *maris*, *Ejusmodi* *sunt* *candelabra*, *vel* *Polycandelabra* *etiam* *etiam* *in* *aliquis* *ab-* *bas* *sacris*, *ab* *humo* *aliqui* *educta*, *et* *in* *latum* *expansa*, *Arboris* *Jesse* *(scilicet* *nomi-* *nis* *speciem* *referentia*; *seriem* *scilicet* *gene-* *alogicam* *Jesus* *Christi*, *juxta* *Isaiam* *cap.* 45. *et* *S. Paulum* *ad* *Roman.* *cap.* 1. *Superius* *libro* *de* *Administ.* *sua* *pag.* 348: *Vitæarum* *etiam* *novarum* *præcursum* *vo-* *catem* *ab* *ea* *prima*, *que* *incipit* *a* *stirpe* *Jesse*, *in* *capite* *Ecclesiæ*, *usque* *ad* *eam*, *que* *in-* *terest* *principali* *porte*, *depingi* *fecimus*.

* *JESUATI*. *Vide* *supra* *Frater* *Jejunium* *in* *Frater*.

* *JESULUS*, *Puerulus* *Jesus*, *in* *Vitis* *S. Walth.* *tom.* 1. *Aug.* *pag.* 255. *col.* 1.

* *JESUM*, *Jesus*, *Lat.* *Græco* *seu* *speci-* *species*. *Vide* *supra* *Gesum* *et* *Jesu*.

* *JETA*, *Impositio* *seu* *impositionis* *æqu-* *partitio*. *Libert.* *Montisfer.* *anno*. 1291. *l.* *Reg.* 181. *Chartoph.* *reg.* *col.* 154: *Quod* *dicti* *consules*, *possint* *et* *si* *licet* *fieri*, *Jeta* *et* *Jetas*, *Italliam* *et* *Talliam*, *qui* *et* *pro* *zibi* *et* *eorum* *consiliariis* *videbantur* *in* *hæ-* *tantibus*, *Quamvis* *Gatgialis* *de* *zuo* *er-* *mino*, *Jeta* *seu* *tallia* *satisfecerit* *etc.* *Vide* *supra* *Jeta*.

* *Hinc* *Jeument*, *ut* *videtur*, *pro* *Equ-* *biliter*, *vulgo* *Eglenient*, *alias* *etiam* *Je-* *ment*. *Charta* *anno*. 1263. *ex* *Chartul.* *S. Petri* *Issul.* *sign.* *Decanus* *fol.* 112. v: *Et* *pour* *tout* *ces* *causes* *faire*, *doit* *il* *si-* *niens*, *prendre* *pour* *nous* *trois* *jours*, *des-* *quelques* *il* *doit* *prendre* *le* *des* *com-* *ment* *et* *Jeument* *de* *casen* *seul* *cas* *F.* *casen* *de* *casen*; *et* *le* *tierce* *doit* *il* *prendre* *le* *Jeument*, *mais* *plus* *et* *me-*

et non l'ont tant l'ont et priés dou four.
ignement, in Cons. Petri de Pont.

30. art. 21. pag. 146.

47. JETUS, Piscator. Vide Tractus 2.

5. JETULARIA, Idem quod supra Jetularia.
Charta ann. 1341. in Reg. 74. Chartoph.

10. ch. 619 : De cremolamentis bajulæ,
Jettar et Jetularie, etc. Alia ann. 1350. in

Reg. 84. ch. 611 : Item pro iniqua, Jetu-
lar et notaria dicti loci etc.

17. vox Gallica, Taxus. Baliste de If-
Epistola ann. 1113. apud Marten. tom.

1. Collect. Ampliss. col. 1115.

18. IFFIGIARE, Glossar. Sangerman.
MS. : Amendot, Iffigat, aut longe mittit,
et extra commendat.

19. IUGIA, Panis primarii genus, panis
similicis, Anglis Coked bread, Anonymus
piscus :

De panem, lapidem : quoque die Ifugia, quare ?
hoc quod de facili fangitur omnis homo.

20. Ius Spelmani. Sed pro Ifugia, scribere
debetur Grammaticus litem, Sfugia,
quod lidoio lib. 20. cap. 5. dicitur panis,
qui diutissime linoxatus, qui similam modicu-
m accipit, et fermentum modicum, et hoc
libet lincetationis lumen, quam omnis panis,
unde et Spongia nomen accepit. Glossæ an-
tiquæ MSS. : Sfugio, panis aqua ditius (f.
ditius) molatus. Vide Panis de Coked.

21. IUGERARE, pro Ingere, in Gestis
Tiberii, apud Marten. tom. 3. Anecd.
lib. 13.

22. IGNEBECLE, vox Belgica, cuius vim
expouit Lit. remiss. ann. 1490. in Reg.
71. Chartoph. reg. ch. 242 : Et sur ce
papier bonne paille selon costume et usage de
la ville et l'entier amendement ou amendise,
que on appelle Ighebele.

23. IGLIDUM, in Jure Danien apud Lau-
den. tom. 13. Reliq. MSS. pag. 175 :
Item notum sit, quod Iglidum est tantum
quantum fur abstulit bondoni.

24. IGNARUREN, ἀγνοῦντες, Ignari, in
Supplemento Antiquarii.

25. IGNATIA, Placenta species. Glossar.
Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679 : Ignatia,
fons, ab igne.

26. IGNATUM, Morbi genus, carbuncu-
lus. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg.
767 : Floyranc, Prov. huleus, Ignatum,
herculeus.

27. IGNEARIUM. Vide mox Ignarium.

28. IGNIA, Festo, Fina vaxorum festillum,
nempe quod ignis eorum quædam causa,
ut habet Martinus : qui et istud refert ex
Glossis : Ignia, vixia, quædam : pro quibus
suspicatur legendum, Ignia, vixia vel vix-
ia, vixia, ut intelligat Nidus calidus,
qui Gallina incubat, fomentum : aut vixia,
vixia, Humor calidus, aqua calida, quæ
quæ fovetur : vixia enim est Uligo, lu-
mor.

29. IGNARIUM, Focarium. Joan. a Janua.
Fuer Gall. Gloss. Isid. : Ignarius, ignem
calidus, [Gloss. Lat. Gall. Sangerman. :
Ignarius, Fovetur, Ignarius, Contronit
fus, Onomat. apud Martinum : Ignari-
um, vixia, Lego apud eund. de Janua :
Ignarius, ignem continens : Ignarium, Fo-
civium.]

30. IGNEBULUM, Thuribulum, Joanni de
Bruz. [Encienter, in Glossis Lat. Gall.

Sangerm. Vocem hanc usurpavit Pruden-
tius eadem notione.]

31. IGNICOMUS, Cuius coma ignea. Erm.
Nigel. Carin. tom. 6. Collect. Histor. Franc.
pag. 52 :

Ne nos atra cadens misera deprendat inertes,
Tradat et Ignicomus illico rite locos.

Sol ignicomus, apud Auson. Epist. 7.

32. IGNICREMUS, Igne crematus, vel
igne cremans, Johanni de Janua : Brulé pro
feu, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.

33. IGNIFER TERMINUS, Incertus Gromati-
cus : Lapis si mixtum venam habuerit, igni-
fer nomen habet, Latinus et Myrsontius
pag. 261 : Termini Tiburtini, Silicei, Tofi-
nei, Igniferi, etc.

34. IGNILIS, Belgia Ickse, Nummi argen-
tei nomen, schelonus, vulgo Ectelin, apud
Leonin. cancellarium Gelrie in Consil. 49.

35. IGNIRE, Accendere, Gall. Allumer.
Vita S. Johannis Gualtheri tom. 3. Julii
pag. 381 : Accensa candela, lampadem Ec-
clesiæ festinabat Ignire. Missale Mozarabi-
cum a Mabillonio Liturg. Gall. pag. 37.
laudatum : Hostie nobis thesaurus natus est :
hostie nobis lucerna Virginis, quam Spiritus
Sanctus Ignavit, verum lumen apparuit.

36. IGNISIE, Fulgere, veluti ignis resplen-
dere, Gall. Brillor. Rolandinus Patavinus
de Factis in Marchia Tarvis. lib. 11. cap.
4. apud Murator. tom. 8. col. 328 : Itaque
Podanum figentes calcaribus sonipes Ignis-
ies, discurrent per ænem Alamanorum,
nos ubique quam animos leones discurrent
per prædæ.

37. IGNISIE, Instigare, instimulare, aspe-
rare, Gall. Irriter. Camilli Peregrini His-
tor. Princip. Langobard. apud Murator.
tom. 2. pag. 241 : Qui illuc adiens aut doloso
Principem deseruit, et scellus sociavit, eosque
Ignisvit deterruit.

38. IGNTAI, Uri, inflammari, Gallice Bru-
sler. Chronicon Comodoliacense apud Ste-
phanot. Fragm. Hist. tom. 2 : Sic in inter-
ioribus corporis Igniebantur, quod nulla
aqua vel humoris alterius frigiditate refri-
gerantur nalebant. Alcoran. Franciscan. ex
conform. S. Francisci fol. 4 : Qui ab ipso
tactus manu, summi caloris incendio est
Ignisatus, quod probatur Franciscan. Scro-
phico incendio esse Ignisatum, Gloss. Lat.
Gall. Sangerman. : Ignire, Ardore, Enflam-
mer.

39. IGNIS, Idem quod Focus, Domus, Lex
Ripuar. tit. 30. de servo reo, ubi sic do-
minus loquitur : Ego ignoro, utrum servus
meus culpabilis an innocens de hoc extiterit,
propterea eum secundum Legem Ripuariam
super 14. noctes ad Ignem repræsentato, § 2.
Quod si postquam eum ad Ignem applicave-
rit, fuga lapsus fuerit, etc. Charta ann. 1138.
in M. Pastoral. Eccl. Paris. lib. 7. num.
42 : Comes Theobaldus in Festo S. Dionysii
de unoquoque Igne illius ville pro tæramento
(seu tænsamento) unum sextarium avenæ
debere : si vero aliquis ignem defecerit,
Comes inde de terra, si sine domo remane-
rit, nec de domo, si sine Igne fuerit, prædi-
ctum tæramentum habebit. Charta Conradi
Episc. Metensis ann. 1214. apud Meurici-
um : E contra præfati Canonici et Advocati
proponant, non ideo eos esse liberos
a solutione telonei, quod domos habuerint in

civitate Metensi, cum non facerent in eis
ignem et fumum, nec eorum uxores et famu-
los ibidem manerent, nec ipsi in eadem civi-
tate sicut alii cives facerent exadibus, Ita
promissæ Ignis, et focus, in Charta ann.

1306. in Regesto 9. Philippi pulcri Reg.
Franc. ch. 14. Illic fovere larem, aliquis
dicitur in Provinciali Ecclesiæ Cantuariensis.
lib. 2. titul. 1. qui habet domum, in qua
moratur et foveat Ignem, ut sit Lindwoodus.

Charta Joanne Regine Sicilie ann. 1138.
apud Guænaum in Annalib. Massiliensib.
pag. 353 : Hujusmodi civitatis homi-
nes... Lares in illa et incolatus proprios con-
fuentes, Ignem tenere, in Libertatibus Jas-
seronis oppidi in Sebusis. Fori Osce
ann. 1247. fol. 8 : Et quod ipsa casa sit
cum habitatore, qui faciat ubi Ignem, etc.
Vide Focus.

40. IGNTIS, Jus lignum excidendi in
memoria ad usum ignis, lignatio, Charta
Henr. 1. reg. Angl. ann. 1156. inter Instru-
tom. 11. Gall. Christ. col. 235 : In eodem
nemore delitit monachis... Ignem et materiam
ad omnia edificia sua et opera. Vide supra
Accendere.

41. IGNTIS BRIGIDE, quem inextingnibilem
dicunt, etc. ejusmodi fuit Vestalium.
Vide Silvestrum Giraldum lib. 2. Topogr.
Hibern. cap. 34. 35. 36. 48.

42. IGNTIS GRÆCUS, Confectitius, Feu d'ar-
tifices, W. Neubrigensis lib. 4. cap. 19 :
Quodam Igntis genere, quem Græcum dicunt.
Guilbertus lib. 7. Hist. Hierosol. cap. 33 :
Græcos, quos ita vocant, Ignis injicere
machinis, etc. [Johannes Iperius in Chronico
S. Bertini cap. 23. part. 1. apud
Marten. tom. 3. Anecd. col. 597 : Henricus
cum paucis viriditer occurrat, et injecto igne
Græco, omnes pene cum suis navibus exusit.]
Nōp Γουαξάς, Theophani : Ignis Ro-
maicus, Paulo Diacon. lib. 21. Hist. Misc.
Ejusmodi factitii ignis Callinico Heliopo-
litano, qui sub Constantino Pagonato
floruit, inventionem ascribit Theopha-
nes, Cedrenus pag. 678. Constantinus de
Adm. Imp. cap. 48. Paul. Diacon. lib.
19. Hist. Misc. et Siebertus ann. 678. quod
quidem igne soli diu usi leguntur Græci
Orientales, adeo ut illius conficiendi ratio-
nem et modum exteris non modo non
communicarent, sed his, si hac de re roga-
rentur, responderent, id ubi potissimum
interdictum ab Magno Constantio, a quo
inventum primo esse asserbat aut fingant,
ut est apud Porphyrogenitum loco
citato. Licet vero ignis ejusmodi conficiendi
modum docere extores renerent, confectum
tamen sepe communicabant Principi-
bus federatis, navesque eo repletas li-
cabant, quibus hostium classem lib. 5.
cap. 4. et Dittmaro lib. 3. pag. 33. Nam in
maripotissimum istius ignis usus fuit, unde
mōp βαζάνιος dicitur Theophani, mōp ὑπόρ
[eodem Theophani ann. 1. Leonis Isauri,
ann. 3. Michaelis Curpalate, Porphyro-
genito de Admin. Imp. cap. 48. de Calli-
nico, Anonymo Combesiano in Porphy-
rog. num. 30. in Romano Juniorum
8. et] Nicete pag. 249. Ignis liqui-
dus, Monacho Florentino de Expugn.
Acon. pag. 233. Quo autem pacto Græco
igne instruerentur naves, et quomodo eo

ulerentur Græci tum in navalibus, tum in terrestribus præliis, sat molis diximus in Notis ad Joëvilleum pag. 71. His addit Rigordum ann. 1190. pag. 32. Thwocrium in Salomone Rege Hungarorum cap. 50. [Petavius Rationarii Temporum lib. 8. part. 1. cap. 1.] et quæ notamus ad Cinnamum pag. 480. [* Glossar. med. Græc. col. 1275.] etc.

At autem Albertus Aqu. lib. 7. cap. 15. *hujus ignis genus aquæ esse incertum quibde; quod reversa est, siquidem in ipsa aqua, ipsoque mari ardebat, ut observatum in Annalib. 11. Alexiad. pag. 336. Wilhelmus Neubrig. lib. 4. cap. 19: *Muris enim admodum (machinæ) incendebantur ab hostibus quodam ignis genere, quem Græcum dicunt. Denique hoc genus arde confectum mirum esse potentem dicitur, nec contrario cedere elemento.* The Roman de Garin :*

Le feu Grecois lors fet leus jâir,
Auz grans pæles et à sales feris,
Vente li reus, li pæles et espris,
N'iert mes esteit par ce-oes un diu.

Inventa namque postmodum via extinguenti istius ignis rationes. Aceto enim extingui annotat Luitprandus lib. 3. cap. 6. Dinnarus lib. 3. Matth. Paris ann. 1219. et Citarus et arena, vel sabulo, idem Matthæus Paris loco citato, et Hist. Hierosol. pag. 1167. Vino etiam, ut auctor est Poeta veraculus de Garin le Loherans :

Més le sablon, et l'vin, et l'œil
L'eont esteit, si s'en fust esteit.

Ubi etiam idem est quod auctor. Denique Jacobus de Vitricaco lib. 3. cap. 84, ut et Gubelinus Persona etate 6. cap. 49. urina etiam extingui produnt : et oleo Baldricus Dolensis lib. 3. Hist. Hierosol. pag. 125. et idem Jacobus de Vitricaco lib. 3. cap. 84. His omnibus addendum Mosanensis Florentinus de Expugnatione Aconensis :

Perceit 6 vitium Ignis bojus vena,
Non enim extinguitur aqua, vel arena,
Vivique visum acidum acetat ejus frasa,
Et arena stringitur ejus vit habena;
Ignis hic concussit tantum per Paganos,
Ignis hic exterminavit tantum Christianos,
Incensatus nunque est per illius prophasas
Ab hoc perpeit, Christie, libera nos.

Ex quibus vero confici solet Iguis Græcus, discere est ex Anna Comæna, ex Alberto Magno de Mirabilibus mundi, et ex Julio Scaligero Exercit. 13. in Cardanum n. 3.

Iguem Græcum in phialis et ollis in hostes projectum habent Albertus Aqu. lib. 9. cap. 49. et Nicol. Trivetius in Chr. ann. 1191. pag. 506. [Bernardus Thesaurarius de Acquisitione Terræ Sanctæ cap. 809. apud Murator. tom. 7. col. 809.] Chron. MS. Franc. ex Bibl. Memmiana ann. 1190: *Ainsi qu'il s'en alloit par mer, il rencontre une nef de Sarrazins que le Soudan Saladin envoie en Acre pour le secours faire à ceuz, qui estoient en la cité; et eode nef avoit grand planté de foles de voire pleines de feu Grecois.* Octavianus Sangelasius in Viridario Honoris :

Lances gorgons, et feu Gregois en boire.

Interdum tormentis et machinis bellicis in hostes inmissus, ut auctor est Joëville pag. 38. et Thwocrium in Salomone Rege

Hungariæ cap. 50. pag. 55. Vopiscus in Aurelian. : *Iguis etiam tormentis faciuntur.* The Roman de Garin MS. :

Lient engius, tout perieres dreities,
A mangouat le feu Grecois lor gietet.

* IGNIUS PELLAGUS, dicitur Gallicæ Feus Grigola, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120. Aliud ex Cod. 7679 : *Iguis pelagus, Feus Grifoyis, Vide Iguis Græcus.*

IGNIS SACER HIEROSOLYMITANUS, quo scilicet olim quatuordecim Hierosolymis Sabbato Sancto lampades supra Dominicum sepulcrum appense sub horam vespertinam divinitus accendebantur. Miraculum, etsi frustra ab aliquot heterodoxis controversum, fulcunt Scriptores, (atque in iis auctoritatibus nonnulli), scilicet [Auctor Gest. Franc. expug. Hierosol. pag. 581. et seqq.] Anonymus de Locis Hierosol. num. 1. Bernardus Monachus in Itiner. T. S. cap. 10. Leo Ostiensis lib. 3. cap. 30. Glaber Rodulphus lib. 4. cap. 6. Chrouicon Monasterii de Fontanis cap. 4. Willelm. Malmesbur. lib. 4. Hist. Angl. pag. 160. 167. Hugo Flaviniacensis pag. 178. Albericus in Chron. MS. ann. 970. et Chronic. Andrense pag. 465. in quo sacer ignis nuncupatur, quo lampades accenduntur. In Kalendario Maronitarum, apud Alattium in Symmictis pag. 301 : *Sabbat. ignis jejuni, Sabbatum sanctum, quo ignis vel splendor divinus apparere solebat supra sepulcrum domini in templo Jerosolymitano, interpretatur Gabriel Sionita.* Sed et scribit Wilhelmus Dugdalis in Antiquitat. Warwicensi Provincie, in Eccles. Warwicensi inter reliquias olim asservatum oleum, in quo venit ignis in vigilia Pasche de cado. Adde alia suggerentes Leonem Alattium lib. 1. de Opinionibus Græcorum n. 30. Richardum de Insula S. Irene pag. 157. Christophorum Anglum de hodierno Græcorum statu cap. 42.

NOVUS IGNIUS, Qui in Ecclesia Sabbato sancto Pasche, extincto veteri, accendi solet. Leo IV. PP. de Cura pastoralis : *In Sabbato Pasche extincto veteri novus Iguis benedicitur, et per populum dividitur.* Ordo Romanus : *Cere benedictum, illico illuminatur ab eodem in duobus candelabris alii duo cerei stanturam hominis habentes, et de ipso novo et benedicto Igne accendantur in omni domo, quia omnis Iguis anterior, qui tunc ardebat, extingui debet.* Nam, ut ait Alcuinus, in Romana Ecclesia extinguitur totus Iguis in sexta Feria. Honorius Augustod. lib. 3. cap. 94 : *In Romana Ecclesia hora sexta, et in nona reaccenditur.* Adde Rupertum lib. 5. de Divin. offic. cap. 28. Vide Cereus Paschalis.

NOVUM quoque ignem feria 5. in Cena Domini et in feria 6. Parasceves simili ritu, quo Sabbato sancto, in quibusdam Ecclesiis benedictum fuisse discimus ex MS. Pontificali Ecclesiæ Pictaviensis annorum circiter 800. Hæc inter cetera ex eo MS. referuntur apud Marten. Tract. de antiqua Eccl. Discipl. pag. 283. et 284 : *Ipsa quoque die Cenæ Domini Iguis de cristallo sive de amula sumitur, vel etiam de coctis, si neutrum horum fuerit, excutitur, et a Presbyteris in novissima sive in forasculi loci*

Ecclesiæ benedicitur... Sicut in isto du inaximus, sic et feria sexta faciendum est, similiter et Sabbato ea tantum ratione, ut ad horam nonam exstingant ignem de lapide, sicut dicitur, et (a) Munitionario quito feria portetur (cereus ex novo igne accensus, dum Clerus in Ecclesiis reveritur) sexta feria ab Archidiacono, in Sabbato Sancto ab Episcopo jussore portetur. Si vero hic est in Monasterio quicquid, quinta feria ipsi igni (i. e. cereus ex eo accensus) a Coadjutor Ecclesiæ portetur, sexta feria a Præposito, Sabbato vero sancto ab Abbate portetur.

* Ex novo quoque igne benedicti accenduntur cerei in Purificatione B. Mariæ. Ordinar. S. Mart. Lemovic. ex Cod. reg. 1138. fol. 10. r. : *In Purificatione sanctæ Mariæ... Post Tertium instat sacerdos et ministri in albis, et Igne de cristallo vel illic noviter excussis, procedant ad altare, et ibi Ignem benedicat et cereos a sacerdotibus preparatos.*

IGNIUS PASCHALIS. Zacharias PP. in Epit. 12. ad Bonifacium Archiepiscopum Moguntinum : *De Igne autem Paschali, quod inquitur, a prisca sanctorum Patribus, et per Dei et Domini nostri Jesu Christi gloriam, et pretioso sanguine ejus dedicatus est, quinta Feria Pasche, dum sacrum Chama consecratur, tres lampades magna capacitatis, ex diversis candelis Ecclesiæ ad collectam, in secretoriis Ecclesiæ locis, ad figuram interioris Tabernaculi insistentes indicantur, ita ut oleum ipsum sufficere possit usque ad tertium diem : de quibus candelis, Sabbato sancto, pro sacri Fontis baptismate sumptis ignis per Sacerdotem renovatur.* Vita S. Kierani Episcopi. Sagriensis num. 24 : *Sacerdos senex stitit ut in suo Monasterio Iguis Paschalis consecratur per annum non extinguatur.* Vide Serrarium lib. 3. Rerum Moguntinarum. pag. 474. Idem.

IGNIUS LAPIDEUS dicitur apud Bernardum Mon. in Consuetudin. Cluniac. MSS. cap. 69. quod inscribitur De Igne Lapidei : ubi nominis rationem explicat his verbis : *Lapis pretiosus, de quo Iguis est producendus, sub custodia jam dicti Apocryphi servatur, etc.*

* IGNIUS dictus FERDUS, Qui in vigilia S. Joannis Baptistæ accendi solet. Charta ann. 1313. in magno Chartul. nig. Corb. fol. 100. r. : *Audeant de la maison des religieux le nuit de le S. Jehan Baptiste l'an 1313... l'ides religieux par euls ou leurs gens avoient fait faire un feu, appelé Fudai, et l'honneur de monseigneur S. Jehan. Alieum quidem diei usum referunt Literæ remissæ ann. 1364. in Reg. 96. Chartoph. reg. ch. 95 : *Comme la veille de la saint Jehan Baptiste les bonnes gens de la ville de S. Just, qui ont petit enfans gisants en biers, ont accoustumé de temps ancien de veiller leurdies effuins en la rue devant leurs huys, et de s'faire ramées de bois vert entour leurdies effuins pour la solempnité de la feste, et de donner et départir des tartes nix boues gens, qui y viennent vieillier et eulx eulx et jouer, ainsi que il a esté et est accoustumé.**

* In vigilia quoque SS. Petri et Pauli conservantur Iguis heri quibusdam locis. Lit. remissæ ann. 1358. ex Reg. 86. Char.

109. reg. ch. 375 : *Quandam nocte in vigilia s. Petri et Pauli apostolorum... quæ nocte in honore dictorum Apostolorum, fiantur velis mori solito, in dicta villa de Tribus villibus.*

¶ Imo et qualibet Dominica in Quadragesima idem usus obtinuit in diocesi Senoniensi, ut testatur Literæ remiss. ann. 1396, ex Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 195 : *Johannes Jaquemine estoit aïez après souper en la ville de Villeneuve, en l'évesché de Soissons, voir les feux, que l'en a accoustumé à faire chacun Dimanche en Quarisme ondit jui, etc.*

¶ IGNS SACER, Qui et Morbus B. Marie dicitur, in Charta ann. 1248, ex Necrol. eccl. Paris. MS : *Cum ecclesia nostra in pace anteriori quæ erexit et morbo, qui Beate Mariæ nuncupatur vulgariter, laborans ac oppressus alias patientes reponi consueverit etc.* Alij ead. ann. ibid. : *Cum... statueretur scire lampades ardentes singulis noctibus utrum in ecclesia Parisiensis, ubi infirmitas qui morbo, qui Ignis sacer vocatur, in ecclesia laborans consueverit reponi etc.* Vide Miracula S. Ludov. episc. Tolos. tom. 3. Aug. pag. 830. col. 1. [* et Murator. Ital. Ital. med. ævi tom. 1. col. 911.]

¶ IGNS DIVINUS, Ignis sacer. Chronicon Andree tom. 9. Spicileg. Acher. pag. 311 : *Eodem anno (1129) plaga Ignis Divini Carnutum, Porcitus, Saeslenorum... et alia multa loca mirabiliter pervolavit, sed mirabilis per S. Dei Geostriem Moriam extinguitur. Juvenes etiam, senes cum junioribus, virgines etiam teneræ in pedibus, in manibus, in mamillis, et quod gravis est in ignis exarantur et celeriter extinguuntur.*

¶ Hinc Feus-Dieu appellatur, qui eo morbo laborant, in Charta Guil. de Haricour ann. 1317, ex Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 122 : *Après Prime chantée, messe à nos pour les Feus-Dieu. Vide infra Ignis holicus.*

IGNS SILVREYEN, Ignis sacer, ἱερὸν δῆμα, nostris Feu sauvage. Rogerius Episcopus Arelensis in Historia Translat. S. Modesti et sociorum cap. 3. n. 9 : *Brachistonia laborans infirmitate, quæ vulgo Ignis Silvreyen dicitur, Adamarus Cabanensis in Abbatibus S. Martialis Leonicensis, pag. 272 : Rex Principatus plaga Ignis super corpora Apudæorum desivit, et mortui sunt plus 40. milia hominum ab eadem pestilentia. Vide Agobardum in Epist. ad Bartholomeum, et supra vocem Ardentes.*

¶ IGNS GERHENS, Eadem notione, in Vita S. Eleutherii Episc. Tornac. n. 19.

¶ IGNS S. FRIMETI, Morbi genus, idem qui Ignis sacer. Lit. remiss. ann. 1354, in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 117 : *Quandam infirmitas, vocata Ignis sancti Firmiani Amalensis, in pluribus partibus corporis ejusdem Johannis supervenit. Alie ann. 1382, in Reg. 131, ch. 131 : *feillit Cote de fer... couteau malade d'une bouse et epulimie, et ouist d'une autre maladie, appelée le Feu saint Firmian, parquoy il fut porté en l'église de Nostre Dame d'Amiens, et comme en tel cas est accoustumé, Vide infra Morbus Amalensis.**

IGNS ISPERNI dictus, qui vulgo Sacer, seu Episcopus. Hieronymus de Restaurat. S. Martini Tornacensis cap. 6 : *Eodem tem-*

pore illa ignea pestilentia divino judicio nimis ipsam provinciam oppresserat, qui plurimum pedes incutit igne, qui Ignis Inferni vocabatur, publice comburi videbatur.

¶ IGNS INFERnalis, Eadem notione. Instrumentum MS. ann. 1483 : *Alia in posteriori parte morbo illo horribili qui dicitur Ignis infernalis comburebatur... Quisquis contagio infirmitatis illius quæ dicitur Ignis infernalis fuerit contaminatus, cerei ceram superfluentem in aqua distillet, et leuam ignis aqua aspergat, cito extinguitur.* Chron. Mellicens. pag. 90 : *Nam tibia cui prede protinus conjuncta nigredine quadam intumescens, nullo medicorum potuit cataplasmate sedari, quin igni quem Infernalem vocant, tumori admixto intolerabiliter cruciaretur.*

¶ IGNS PERISICUS, Eodem significatu. Acta S. Dymphæ Virg. et Mart. tom. 3. Maii pag. 488 : *Est morbus hic trobicus, sub extrema livente cute carnem ab ossibus separans et consumens, et mora temporis augmenta doloris capiens et ardoris, per singula membra egredit miseris mori, sed desiderantibus mortem non advenit, donec de passis artibus ignis ille sacer et pestifer invadat membra vitalia.... Habet ignis ille apud archiepiscopos plura nomina; dicitur quippe Ignis sacer, Ignis Pericæus et Ignis Infernalis, et est qui Ester dicitur Græco eloquio.*

¶ IGNS INDICIALIS, Morbi tertii generis, quod si describitur Miracula S. Corn. tom. 4. Sept. pag. 774. col. 2 : *Quodam tempore plaga Ignis judicialis, Dei, ut credo, iusto judicio contigit in provincia nostra, ita ut multi, membris amissis, altos, ne talia paterentur, formidare facerent. Hic quippe vastator Ignis putridas carnes, et ad omnium nauseam fientes, etiam cum ossibus paulatim consumit, et non humana, sed divina medicina compescitur. Vide Ignis Infernalis.*

IGNS SUBCUTANEUS, sic leg. pro igneus, in Chronico Gaufredi Vosiensis parte 1. cap. 27. idem qui sacer. Subcutaneus morbus, apud Aurel. Victor. in Epit. in Adriano.

¶ IGNS B. MARIE, Morbi genus, qui sub Johanne Franc. Rege deservit. Regestum Chartophylaci Regii num. 81. sign. 13 : *Dietus Perill habebat Ignem Brate Mariæ in lingua sua et gutture suo... ex igne predicto exspiravit.*

¶ Lit. remiss. ann. 1354, in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 460 : *Ex quadam accidenti Igne B. Mariæ per idius percussus fuit, ex quo mors fuit subseguuta.*

¶ IGNS S. AMBROSII. Cassari Annales Genevensis lib. 1. apud Murator. tom. 6. col. 255 : *Clavarii, Scribani, Cancellarii pro utilitate reipublice in hoc consulti primitus ordinati fuerunt et Ignis S. Ambrosii in hoc consultum fuit anno Domini MCCCXIII.*

¶ IGNS VOLATILIS, Haud scio an idem qui nostris Feu volage, Impetigo, Iichen, Gall, Dorvæ, Vita B. Humilis tom. 4. Maii pag. 397 : *Sicut cum recessisti a me, sumquas illi et lateris dolorem sentis... Infirmitas illa vulgo Papici vocabatur, alio item vocabulo Ignis volatilis, alio modo Gutta salsa nominatur.*

¶ IGNS AGRARIUS. Vide in Ampulle.

¶ IGNS PENNATUS, Materia ignita tormentis et machinis bellicis in castella

et hostes immissa. Vide Pennatus ignis. IGNS SILVREYEN, Simonon Dunelensis, Florentius Wigornicus, et alii ann. 1048 : *Ignis ardens, vulgo dictus Silvreyen... nullus et æreget multas ustulavit.*

IGNS FICATIS, Pagana superstitio. Vide Noddy, et Noddy.

¶ IGNS, pro Incendium. Regimina Paduæ ad ann. 1391. apud Murator. tom. 8. col. 426 : *Hoc anno fuit Ignis ad portum Corbum, et fuerunt extimata bona, et soluta datia mensis Medii.*

¶ IGNS, Jus cognoscendi de incendio. Charta Henrici I. Regis Angliæ ex Histor. MS. Monast. Beccens. pag. 36 : *Habeant in tota parochia Becci omnes regius libertatis, maritum, mortem hominis, plagam in haim, sanguinem, aquam et ignem.*

¶ IGNS, Dies. Martiologium Wandalberti tom. 5. Spicileg. Acher. pag. 346 :

... Hæc fulget ignibus aether :
Huc lyceum verique tenet coelestis meos.

IGNS INCENSIO, Jacobus I. Rex Aragon. in Foris Occæ ann. 1347. fol. 12. ubi de testibus : *Tamen si postra venerit (is, contra quem testes adducuntur), et poterit probare, quod legitima causa fuit impedita, quod non potuit venire ad iud prædictum, quia non potuit aquam transire, etc. non habeatur pro victo, sed detur sibi dies altera ad recipiendos testes, et tunc vocato adversarii, et incensio Ignis non habeat locum.*

IGNS JUUVENS, purgationis vulgaribus accensetur : quod scilicet, manu in ignem immissa, innocentiam suam qui tueri tenelatur. Lex Ripuar. tit. 30. § 1 : *Quod si servus in ignem manum miserit, et leasum tulerit, dominus ejus, sicut Lex continet, de furto servæ culpabilis iudicetur. Tit. 31. § 5 : Quod si in provincia Ripuarum iuratores invenire non poterit, ad ignem, seu ad sortem se excusare studeat. Hugo Flaviniac. in Chron. pag. 244 : Firmantium animi hanc ita fuisse oblatam affirmare voluerunt, ut iudicatum fuisset etiam per Ignem aut aquæ iudicium. Charta Balduni Comitiss Flandriæ pro Gerardimontensibus, apud Miræum in Diplomate Belgic. pag. 35 : *Anno cognatur inire duritiam, vel anire Judicium Ignis et aquæ. Ita perinde Judicium Ignis et aquæ, in Diplomate Henrici III. Regis Angl. quod descriptum Seldenu ad Edmerum, et ad Spermannus in Gloss. Ingium Judicium, in veteri Charta. Ignem Judicium, in Tabulario S. Albini Andegavi : Probationem per Ignem Judicium obtulit. Sed verocor, ne hæc postrema ad purificationem per ferrum cadens pertineat, cum istiusmodi ignis iudicii alibi vix mentio habeatur. Vide Ferrum Cadens. Matth. Westmon. ann. 1250 : Probationem sed iudicium, quod fieri consuevit per Ignem et per aquam. Pro examinatione Ignis et aquæ, pecuniam extorquere Sacerdotes vetantur in Appendice ad Concilium Lateranense III. parte 2. can. 3. 11. [* Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 912. sqq.]**

Interdum etiam per ignem accensum transientes illorum, innocentiam suam, aut rei, quam asserant, veritatem, probasse legitur : licet id generis iudicii, ut et ignis, inter receptas purificationes vulgaris raro legatur; quedam tamen istius pro-

ferant exempla Cedrenus ann. 16. Zenonis, Victor III. PP. lib. 3. Dialog. pag. 98. de B. Petro, inde Igneo appellato, postmodum Cardinale Allianense, et ex eo Baron. ann. 1063. Bosius, Ughellus, et alii: Vulcherius Carnot. lib. 1. Hist. Hierosol. cap. 10. Landulphus de S. Paulo in Chronico Mediol. cap. 10. et vide præterea Pachymerem lib. 7. cap. 22. et Baron. ann. 1063. num. 31. 42.

Triduanum jejunium aliquando ejusmodi judicio prævisse, quo habitu vestitus reus, quæ ratione regum disponebant, docet Radulfus in gestis Tancredi apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 179: Unde placuit summis procerum, ut qui erroris initium fuerit, ipse litem finiret, Igno argumeto rei dubie fidem facturus. Accito tunc in concilio Petro, confutaretur novem passus hinc inde flammantium militum spinam, quotiens hæc examinatione ad illius verba prodierit inventio, aut falsa ususlatur. Datur jejunium triduum, legitime orandi vigilandique inducia: sic discelerit, ut mox postredie tunc convenit, Flammæ autem ordine gemino spinæ, Petrus tunica et braciis velatus, nudus cetera per medium graditur, in exitu ambustus cadit, postredie expirat.

Ignis judicio probata reliquæ, verane essent, an supposititiæ. Chronicon Andrense pag. 343: Comitum ad hoc induxit, ut per Ignis judicium sanctum fumus Dei corpus examinaretur. Complura ejusmodi examinationis reliquiarum exempla habent Scriptores, Leo Ost. lib. 2. cap. 34. Adamannus de Locis Sanctis, cap. 10. Matth. Westmonast. ann. 1065. Rodericus Tolet. de Reb. Hispan. lib. 6. cap. 26. Harulfus lib. 4. cap. 20. Guibertus lib. 3. de Vita sua cap. ult. Hist. Fundationis Prioratus Stenensis in Anglia tom. 2. Monast. Augl. pag. 125. Hugo Flaviniac. in Chronico pag. 258. Gallerus in Vita S. Secundi Episcopi n. 9. Theodoricus de Inventionem sancti Celsi n. 23. Hist. Inventionis S. Prisci apud Ughellum tom. 8. pag. 426. Merlotus in Metrop. Remensi tom. 1. pag. 626. et alii, quos laudat Ferrandus in Disquisit. Reliquiarum.

IGNITA. Regula S. Tetradi Presb. cap. 26: Hæc licet minus idonei bellatores arma voluit spiritibiles contra Ignis Diaboli providemus. Ubi Ignita Diaboli sagitte intelliguntur.

IGNITABULUM, Ignis receptaculum. Festus. Onomast.: Ignitabulum, *πυρίστιον*, quod latius patet ut etiam igniarium significet. Gloss.: Ignitabulum, *ῥαδίς* *παύσιον* *πυρίστιον*. Carolus de Aquino in Lexico Militari Ignitabulum exponit ignium duplex, quorum alterum levius et rarius subternebatur, atque ab alio durior, et in terrefactam formam, tamdiu perforabatur, donec excitato calore ignem elicere. Hac voce sunt Solinus cap. 18. et Macrobius lib. 2. Saturn. cap. 8.

IGNITIGIUM, Hora, qua oppidorum incolæ intra ædes suas se recipere, nocte adveniente, et ignem suum tegere coganur, campanæ, quæ inde *Curfu-bell* appellata, sono indicata, ut furtis nocturnis cavere: nostris *Cuervæ*. Id autem a Willelmo Notho Rege Anglorum primo

inductum aiant. Leges Burgorum Scoticor. cap. 86: Quando pulsatur Ignitigium. Statuta Leichefeldensis Ecclesie in Anglia: Est autem Ignitigium quoddam nocte per annum pulsandum hora septima post meridiem, exceptis illis festis, quibus Matutina dicuntur post Completorium, in quibus Ignitigium ex consuetudine non pulsatur. [Statuta Massil. lib. 5. cap. 4: Statutum hæc presentis constitutione perpetuo observandum, quod nullas de cetero vendat per civitatem Massiliæ, vel suburbia civitatis contigua de nocte, ex quo campana qua dicitur *Salvaterra*, sonata fuerit, sine lunæ.] Arresta O. SS. ann. 1282. in Regesto Parlamentis B. fol. 96: De nocte, post pulsationem campanæ ad Ignitigium, etc. Charta Joannis electi Archiepiscopi Upsalensis ann. 1291: Statutum, ut nullus extra domum post Ignitigium seu *Cuervæ* exeat, etc. Thomas Walsingham ann. 1311: Ante horam novam Ignitigium visum est fulgur horribile. Hora Ignitigii, in Tabul. i. Eccl. Bellovac. apud Louvet. tom. 2. pag. 475. [Ignitigium B. Marie, seu Ecclesie Parisiensis, apud Lobinell. in Glossar. Hist. Paris. tom. 3.] Le Roman du Renard:

Si oirent Cuervæ sonner.

Statutum ann. 1291: *Nul ne traite rien, puis que Cuervæ sera sonner*. Vide Gesta Guillelmi Majoris Episcopi Andeg. cap. 20. Continuatore Nangii ann. 1358. et Steph. Paschasium in Disquisit. Francie. pag. 391. 2. Edit. Institut. postmodum Joannes XXII. PP. ut ad pulsationem ignitigii ter Ave Maria diceretur, quod etiamnum obtinet. Concilium Senonense ann. 1347. cap. 13: *Præcipimus, quod observetur inchoatili ordinatio facta per S. M. Joannem PP. XXII. de dicendo ter Ave Maria tempore, seu hora Ignitigii*. [Statuta Synodalia Simonis Episcopi Nannet. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 962: Item, præcipimus, ut ipsi fiant hora consueta pulsari campanæ in ecclesiis suis ad Ignitigium, Gallicæ Cuervæ, et præcipiant parochianis ad pulsationem hujusmodi dicere genibus flexis verbum salutationis ab Angelo gloriose Virginis Marie Ave Maria: et ex hoc locutionem decem dies indulgentiæ. Vide Anglus.]

* *Correfeu*, in Stat. ann. 1363. tom. 3. Orinal. reg. Franc. pag. 668. pro *Correfeu*, ut legitur in Stat. ann. 1403. tom. 8. eadum. Ordinal. pag. 601. art. 14. *Quevrefeu*, in Consuet. Bitur. apud Thaumasser. pag. 338.

PYRITIGIUM, Eadem notione, in Vitæ Abbatis S. Albani: Non tamen ultra *Pyritigium* hora loquendi protrahatur. *Cuervæ*, nostris passim. Charta Caroli Regis Franc. ann. 1367. pro *Servientiis* Guelfi Paris: *Et s'en iront faire leur devoir par la Fille Jacques à l'heure du Cuervæ*. Vide Dame de Paris, à laquelle heure ils s'en retourneront audit Chastelet. Vide *Piritegium*.

* IGNITONITUS, f. pro Ignitosus, Ignitus. Chron. Angl. Th. Otterbourne edit. Hearn. pag. 113: *Circa festum beati Mathæi Evangelistæ cum veru Ignitonitus celandus confossus, ignominiosus interemptus est*.

* IGNIVOMUS, Ignem evomens. *Ardeat*

Ignivoma flamma Juda et Pilati, in Clav. Iul. S. Viet. Massil.

IGNITOSUS, Ignitus, vel ignem evomens, apud Adamannum lib. 3. de Locis SS. cap. 6.

IGNOMINIARI, Ignominia sibi ferre. Landulphus de S. Paulo in Chronica Mediolanensi cap. 40: *Nulla guerra Mediolanenses Ignominio*.

* IGNOMINIOSITAS, Ignominia. Lir. remiss. ann. 1405. in Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 343: *Dicitur maritus animadversus Ignominiositates, injurias et diffamias, qui facto ipsius mulieris passus fuerat, etc.*

IGNOMINIUM, pro Ignominia. Papius: Ignominium dictum, eo quod destinabatur nomen is, qui in aliquo crimine deprehenditur, quasi sine nomine. Commodianus l. struct. 19:

Non Ignominium est virum seduci potestatem.

† IGNOS, ἀγνοειν, Ignoscere, Supponere. Antiquarii. In aliis Glossis habetur, *Ignos*, ἔγνω, sed legendum ἔγνωσεν. In Sangerman. Ignus, pro Ignos.

IGNOSCE, Formula loquendi Monachi olim familiaris, quomodo etiamnum viget apud nostros, *Pardonnez-moi*, Pelagius libello 15. n. 20: *Quando Abbas Theodorus cum Fratribus manducabat, acceptabat colices cum reverentia et taciturnitate, ne dicerent, sicut mos est, Ignosce*. *ἔγνωσεν*, apud Sozomenum lib. 8. cap. 17. Occurrit crebrius in Vitæ Patrum. Vide Gl. med. Grecæ. in *ἔγνωσεν*, col. 1474. c.

IGNOSCENCIA, Innocentia. Lir. remiss. ann. 1334. in Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 236: *Idem clericus assererat se incolabilem penitus et innoxium, et purgare rebus super et de præmissis summa Ignoscencia coram nobis, et se reddere penitus innocentem*.

† IGNOTESCERE, pro *Innotescere*. Chartular. S. Vandreg. tom. 1. pag. 901: *Ignotesceat hæc cartulam inspecturus, quod ego Ricardus Oriens, etc.*

* Unde Ignoticon, Cognito, notitia, vulgo *Connaissance*. Lit. ballivi Constans. ann. 1357. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 133: *Mes pour ce que plaist et rïde et qu'on pœussent nostre et estre engendrez ou trupi avoir, etc.*

† IGNUS. Vide Ignos.

IGULUS. Epistola Eginhardi 26. sic claudunt: *Bene vale. Igulus amonistis. Sic optet Igulus tuus rotulus et ignis*. Ubi nescio quis: *Igulus*, videtur esse amicus obsequens. Vide, anon legemini sit *Igulus*, pro *agnalis*: nam *Frangi* nostri superioris ævi *igul*, pro *egal* dicebant, *agnales* autem Latinis, socii ejusdem ferme ætatis dicebantur.

† IGUMENARCHIUM, Vide *Hegumeni*.

† IHERATICUS, pro *Hieraticus*, ab ἱερατικός, Sacerdotalis. *Episcopi et theatici* id est, Sacerdotes, apud Murator. tom. 3. pag. 139. col. 2.

† IHEROCOMIUM, mendose pro *Gerocomium*, Locus ubi senes aluntur, in Actis SS. Februarii tom. 2. pag. 539. Vide *Gerocomium*.

† IKENILD-STREET, Vide *Ermistrect*.

• **ILLA**, *Becken-hube*, in Twingeri Vocabulo Lat. Germ. MS.

• **ILLERXUS**, Vestimenti genus. Vide *Berniseric*.

• **ILLA**, *f. Insula*, Gall. *Isle*. Diplomata circiter 1000. apud Marten. tom. 1. *apulus*. Collect. col. 356: *Et ipse alodis et terminis in fluvio quomodo dicunt Illerici, et pregit pro ipsum rametalem, qui est ultra quam solum et pervenit ad ipsam Illm. et*

• **ILLIRE**, pro Illinere. Stat. crimin. Summe cap. 50. pag. 104: *Qui vero auro et argento quidpiam aeris monetali Illinerit cuius expenderit, ... plectatur corpore.*

• **ILL**, cum linea transversa, in antiquis MSS. crebro reperitur, loco nominis proprii, pro ille vel illa, ut ex Formulis Marculphi, et veteribus aliis Codicibus patet. Vide linearium S. Willibaldi num. 25. Illeris illis successit postmodum littera N, qui nomen etiam proprium designabant, quod inductum videtur circa annum Christi millesimum, ut observat Menardus ad libr. Sacrament. Gregorii.

• **ILL**, *omniū dñe*, in Glossis. *idē* et *vermis*, sed proprie nascens in corpore et patredine.

• **ILLESO**, Adverbiale usurarii videtur in Libert. Vienn. ann. 1361. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 430. art. 3: *Insecutor domini pro iure et interesse ecclesie et civitatis Illeso servando, requirere precave volunt (f. velit) clives et incolas.*

• **ILLIDIOYES**, [Species servorum.] Vide *Idios*.

• **ILLIPSARE**, Illabi, inclinari, verbum ab Illapsu effectum. Sallas Malaspina de Ribus Siculis apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 336: *Sicque affertur thesaurizandi forsitan ardens manus ad exactiones Illapsarum, in Regem conspectuientem inexplicabilis necessitudine tyrannizat.*

• **ILLARIA**, quasi Illaria, ab Illaris, Isolitis. Benedictio anni in Illaria Pasche. Domine J. C. qui per Moysen famulum tuum etc. apud Marten. de antiqua Eccl. Discipl. poz. 165.

• **ILLARIDARE**, Larido suffigere, apud Ilyricum. *Enlander nostris*, Verbus figere, Enlecher. Le Roman de la Rose MS.:

Tout vil sue face l'Enlander,
Se jamais bonz vivanz y eustre.

1. **ILLATIO**, in Missa Mozarabica, est id, quod in Missa Romana *Profectionem* vocat, qui in singulis Missis propria est.

2. **ILLATIO**, Donum, munus, tributum. Senator. lib. 1. Epist. 16: *Sensatus actus illationes: vos addidit tributa necessitas*. Index veterum Canonum Inter Concil. Bip. tom. 3. pag. 37. col. 2: *Ut nullus pœdia (premia) vel Illationes de baptizandis consignandisque fidelibus exigeretur*. Concil. Tolet. VII. can. 4: *Non amplius quam duos solidos unusquisque Episcoporum prefata provincie Gallie per singulos dies suus Basilicas juxta synodum Bracharum annua Illatione soli expectat inferri*. Concilium Bracarae III. hic laudatum habet can. 2: *Placuit, ut nullus Episcoporum, cum per dioceses suas ambularet, præter honorem cathedrae suae, id est, duos solidos, aliquid aliud per Ecclesias tollit. Vide Inlatus et Cathedralicum.*

3. **ILLATOR**, Calumniator, qui alicui inferri crimina, delator. Rutherford de contentu Canonum tom. 2. Spicil. Acher. pag. 198: *At si peripensam tantorum taliumque auctoritate, vi publica expellat, interstet Illatoris.*

• **ILLATUM**, Vultus, plaga. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Illatum, plaga*.

• **ILLECEBRARE**, Illecebris attrahere. Johanni de Janua. Vide *Illecebrare*.

• **ILLECEBRITAS**, pro Illecebræ. Conjectura Cardinalis de Gusa de novissimis diebus: *Persecutionem patitur spiritus rigoris Helmi in primoribus ipsis prædictoribus, uti in Johanne: quoniam Illecebritas fornicaria hujus mundi, quae fuit causa necis Johannis, non potitur illis vivere.* **ILLECEBRITAS**, Extra Legem positus. *Exder, bannitus, proscriptus*, cui legi ac juri stare non licet. Speculum Saxonicum lib. 2. art. 71. § 1: *Qui quicquid contra edictum et adversus ea fecerit, sicut Illegales et banniti judicentur*. Lib. 3. art. 34. § 1: *A iudice prosperius, et in bonum Regis, seu Illegitimitatem inductus*. § 3. *Denuntietur Illegitis et bannitis*. Adde Jus feudale Saxon. cap. 37. § 1. (Diploma Ottonis I. Imper. ann. 966. apud Tolnerum Hist. Palat. pag. 18: *Qui illud haecenus possidere visi sunt, exheredes et Illegales sunt adjudicati*) Vide *Exder*, et *Illecebræ*. Glossar. German. col. 1537. voce *Rechtlos*.

• **ILLEGARE**, Vide *Illegare*.

• **ILLEGIBILIS**, Qui legi non potest. Inventar. ann. 1366. MS: *Item quidam rotule de corticibus (corticibus) arboris scriptis litteris quasi Illegibilibus, etc.*

• **ILLEGITIMATUM**, ILLEGITIMITAS, Fili non legitimi conditionis. Lit. legitimal. ann. 1353. in Reg. 8. Chartoph. reg. ch. 40: *Ita quod de sua nativitate vel Illegitimatione in quocunque actu tenetur quomodo libet facere mentionem*. Paulo ante: *Illegitimitas: Illegitime verum pro Concubina, in Lit. remissa. ann. 1403. ex Reg. 157. ch. 356: Et y servavit Symon Douchet et Ysabel Bronguarde su concubine et Illegitimæ.*

• **ILLETABILE**, Immortale, Papie.

• **ILLETGIARE**, Pacto firmare, sacramento ligare. Charta ex Tabul. Flamar. : *Cum dominio et acceptatione predictis praefati venditores michi presbitero assignaverint, assuturunt et Illetgiaverunt, et jus et servitutum michi dicto presbitero et meis perpetuo impauerunt in et super omnibus bonis et rebus suis. Vide Illegare.*

• **ILLETUS**, dimm. ab Illex, quereus viridis, vel illicetum. Charta ann. 1283. ex Bibl. reg.: *Decem solidi Turonenses, sibi super unum vergetum terre... habebantem ad Illetos d'Anout.*

• **ILLEUS**, Avis species. Bestiar. MS.:

D'un oisel ois, aïnc ne fa deus,
qui en Latin a non Illeus;
Sen non ne sal en Roumans mie.

• **ILLEX**, Sine lege. Adalber. Carmen tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 70: *Grammaticus simplex, nedum dialecticus Illex, Valde recordari studiorum posita priorem.*

• **ILLIBABILIS**, Qui corrupti non potest, aut contaminari. Lactant. lib. 2. Instit. cap. 7: *Illibabilis est (sapientia) tanquam lux.*

• **ILLIBARE**, Imbuere, instruere, ornare. Vita B. Netherici Balhui tom. 1. April. pag. 594: *Confiteretur praesentibus de Spiritu, qui cum ab infentia suis charismatibus Illibovaret.*

• **ILLIBER**, ἀνολύτος, in Glossar. Græc. Lat. MS. Editum *Indeliberatis* præfert.

• **ILLIBERE**, Cum coacta. Sentent. episc. Cracov. ann. 1366. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 101: *Insuper volumus quod columbatio Illibere per rectores ecclesiarum a suis parochianis non exigatur de cætero; sed quod quisque sponte petenti dare voluerit, cum gratiarum actionibus tolli debet. Vide max Illibere.*

• **ILLIBERIS**, *Exceus*, Carens liberis, apud Tertullianum ad. Marcum. lib. 4. cap. 34: *Si frater Illiberis decesserit.*

• **ILLIBERTARE**, quasi libertatem auferre. Nicolaus Clemangis lib. de Annatis non solvendis: *Per tales appellationes et oppositiones volentes impedire et Illibertare decet vota sua, et oter libere dicent: Foulus empheer et oter la liberté à ceux, qui exposent leurs demandes, etc.*

• Unde Illibertatio, Privatio libertatis. Stat. ann. 1505. inter casid. Leg. Poloni. cap. 337: *Terrigenis Cognatibus congeneribus nobis, quia per opportunos Bilegostenos nostros Illibertati sunt, et Quia istud facerent... in Illibertationem nobilium, idcirco statutuimus quod Bilegostie sit nobilibus libera frumentorum venditio et deductio. Vide Illibertis.*

• **ILLIBERTAS**, Privatio libertatis, servitus. Charta anni 1419. apud Rymer. tom. 9. pag. 790: *Quæ quidem petitio, sic respiciens ius quod ordi poterat in futurum, omnino irrationalibus esse dicitur, cum continens Illibertatem, cuius hominum dissonatur subiacere. Vide Illibertare.*

• **ILLICENTIAS**, Nnn obtenta licentia seu venia. Concil. Pisatum tom. 6. Spicil. Acher. pag. 313: *Non expectato responso Illicentiam recusat. Occurrit apud Rymer. tom. 10. pag. 414. et tom. 11. pag. 339. et infra in Licentia.*

• **ILLICIBILIS**, Qui illicit, Illicitibilibus volaptus, apud Lactantium.

• **ILLICITATOR**, Qui tentat vel agit illicita. Decretum Flavii Ervigi Regis pro Concil. Tolet. XII.: *Nullus temerario hæc decreta subvertat, nemo Illicitator vel contemptor vigorem sui institutionibus subtrahat (subtrahat).*

• **ILLICUS**, Subitaneus. Miracula B. Wernheri Mart. tom. 2. April. pag. 726: *Cum ipse... Illicum sanationem de puncto mortis susceperit.*

• **ILLIMARE**, Lima radere. Acta S. Helier. tom. 4. Jul. pag. 150. col. 1: *In fundo quoniam (fossarium) erant implendi minuit et asperni, qui basibus illius et plantis in tantum Illimabant, ut rupta cili aliquando quæda nigerrimi sanguinis, niguardo vero minutim putrida caro et tabida caries intalescerent.*

• **ILLIMINARE**, Pingere, coloribus adumbrare, Gall. *Enluminer*. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar.: *Unum librum... vulgare vocatum lo Libre de l'Arbre de vialtois, in pluribus partibus Illiminatum anni. Vide Illuminare 3.*

• **ILLINGUIS**, Mutus, Papie pro *Elin-guts*.

regulorum vices obinebant, *Illustris* nomenclaturam servarunt, ut sibi arrogarent. (Quin etiam Comitibus eund. honorem titulum sub Merovingia stirpe tributum fuisse, cum ab aliis, tum ab ipsiis, ex Marculfi formulis probat Mabillonius lib. 2. Diplom. cap. 3. num. 4.) Id quod vero spectat, inclinatum jam sordidum, docemur ex Speculo Saxo. lib. 5. art. 58: *Nullum est feudum vexilli, de capitis Illustris, seu Principis fieri, nisi vel ab Rege conferatur. Feudum alii quo collatum, sequenti Illustrum non tribuitur dignitatem.*

Hinc addam post Mabillonium loco citato *Illustris* titulum, qui fere secularis primus habitus fuerat, demum ad Abbates precipuos transiisse. Exstant in appendice Marculfi formulæ duæ 40. et 51. in quibus Illustris Abbatissia dicitur, forsitan ob claros nates, quemadmodum Orobildis matrona in suis litteris, quas exhibet laudatus Mabill. lib. 5. tabellæ 11. et lib. 6. Charta 8. et fortassis eodem rei idem elogium aliquando tributum est Illustribus Abbatibus, unde azebo 18. *Illustris Abbas Robanus*, apud Lupum Abbat. Epist. 5. et Agobardus epistolam suam scripsit, *Domini et sanctissimi, beatissimi, viris Illustribus, Hilidino sacri Palatii Antistiti, et Waloe Abbatii*. Nova collectio Formularum Baluziana: *Domino reverende Illustrisque angelicissimo, sed inlucere sanctitate et gratia Dei pollente et condante apice sublimato: quod de Episcopo dictum videtur.* [* Idem titulus tribuit archiepiscopo Viennensi in Charta an. 906. ex Chartul. judic. eccl. fol. 38. n. col. 1: *Ubi (Vincens) Illustris vir venerabilis domus Alexandri archiepiscopi, rector pontifex praeesse videtur.*] Procedendo tempore *Illustrissimi* dicti sunt Episcopi et alii. Ecclesiae Cardinales. Verum sub Hano VIII. ut notavi Allatius de Numis utriusque Eccl. lib. 1. cap. 3. nunt. et cum *Illustrissimi* titulus, qui Cardinalium proprius erat, communicatus fuit, non dignis videretur; provivum fuit, non postquam Cardinales, exceptis Regibus, Eminentissimi titulo insignirentur. Ne paulatim degeneraret *Illustrissimi*, et cum *Illustris* vocabulum, quod nullum per quondam illustrius erat, maxime apud laicos Reges.

ILLUSTRA, de feminis, Tabular. S. Vincentii Viridum. pag. 1: *Dona Illustri viro Pipino, quaeque Illustri matrona Pleetrade, etc.* *ILLUSTRIA* DIGNITAS, Dignitatis titulus, qui Illustratus dignitas dicitur Senatori lib. 1. Epist. 4. et lib. 6. Epist. 11. 16. *Illustratus gradus*, in leg. 11. C. de Jud. 1. §.

ILLUSTRIAS, vel melius *ILLUSTRIAS*, Eadem notione. Utraque vox pluribus occurrat in Sententia Sigismundi Regis Poloniae de felonis objecta Ducibus Curandis, quae Ducibus tribuitur, apud Ludewig. lib. 6. pag. 217. 218. 220. et 225.

ILLUSTRIARI, illustratus dignitate donari. Silius lib. 4. de Gubernat. Dei: *Reclat miser dignitatem pretia, quae morant. Commercio necant, et solutionem want. Ut pauci Illustrarent, mundus evertatur.* Idem lib. 5: *Veniunt plerumque novi*

nuncii Epistolarum a summis Sublimitatibus missi, qui commendantur Illustribus paucis ad exita plurimorum.

ILLUSTRISSIMITAS, Titulus honorarius quo cardinales compellantur a regibus Poloniae, ex Amyden, in Stylo Datar. cap. 15. pag. 137.

ILLUTIBARDUS, Qui barbam habet illotam et sordidam, apud Apuleium Florid. cap. 3. Quidam legunt *Intalutibardus*.

ILNECHIA, Navigii species. Vide in Naca 1.

ILUA, Lucanica. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 769a: *Ilua, Saucisse.*

ILUM, Pennae substantia medullaris. Idem Glossar. *Ilum, Maule de penne.*

IMA, Ora, Gall. *Bord, rivage*. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 8. r.º: *Helias Figeri de Sancto Petro.... recognovi se tenere... domum suam.... stitum... ad Imam maris ex parte posteriori.*

IMAGINABILIS, *Imagibile*, in Glossis Isonis Magistri. *Imaginabile, Aptum imaginatione percipi*, J. de Jan.

IMAGINABILITER, Per speciem imaginis vel figurae. Johannes Abbas in Praefatione ad libellum Precum: *Sunt aliqui minus proficientes, quique Deum sibi Imaginabiliter fingunt: illi in hac temporalia deformiter sparsi, ultra intram et incircumscriptum lucem contemplari intellectualiter nequeunt.*

IMAGINALIS, Constans imagine. S. Irenaeus lib. 5. cap. 11: *Hac Judaeorum Imaginalis est descriptio.*

IMAGINALITER, ut *Imaginabiliter*, apud S. Augustinum. Vita S. Winwaloei MS.: *Si autem Angelus ejus, quomvis Imaginabiliter hoc fecisse, ipso absente, credendum esset, etc.*

IMAGINARE, Imaginem rei alijus referre, effingere. Alanus de Insulis in Planctu naturae: *Illic armilla colubri naturam Imaginans, etc.* [Eadem notione Gellius: *ostendit facit multa demiranda id genus, ut in speculo uno imagines undae rei plures appareant: item, ut speculum in loco certo positum nihil Imaginet, aliorum translatum sicut imagines.*]

IMAGINARE, Imaginem seu sigillum, illius effigie cujus erat, insignio Chartam munire. Charta Henr. reg. ann. 1002. ex Diplomate. Tegur. apud Oefelium tom. 2. Script. rer. Boicar. pag. 80. col. 1: *Propria manu in hac charta subnotavimus signum et sigilli nostri impressione justissim Imaginari. Vido Imaginatio.*

IMAGINARIA, Imago, figura. Chartul. S. Petri puellarum Bituric. fol. 10. v.º: *In patrimonio sancti Petri sunt duae Imaginariae de argento. Hinc nostris Imagier, Sculptor. Lib. 1. statut. artif. Paris. ex Cam. Comput. fol. 209. v.º: Quiconque vult esse Imagier, c'est assavoir tailleurs de croceux, de manches de contentoux, et de toute autre maniere de taille, quelle que elle soit que on face d'yvoire, de fust et de toute autre maniere d'estoffe, quelle que elle soit, estre le puet. Vide in Imaginariis et infra Imaginatus.*

IMAGINARIUS, Vicarius, Locum-tenens, qui vices aliorum in rebus gerendis implet, et imaginem quodammodo refert. Vetus Glossar. Bibl. Reg.: *Imaginarus,*

Subposita persona. Petrus de Vineis lib. 2. Epist. 21: *Quem non vos tanquam Imaginarium personae nostrae transmittimus. Lib. 3. Epist. 9: Filium nostrum ad vos tanquam Imaginarium nostrae praesentiae destinamus. Adde Epist. 21. et 26.*

IMAGINARIUS ORDO, in Concilio Turon. II. can. 3. opus sculptile, ut pictum, vel potius Ordo seu locus imaginum, quod sensu Imaginaria pictura dicitur ab Anastasio in versione Concilii II. Niceni, et in libro 1. Beati Abbatis adversus Euphanum Imaginarium, id est, secundum imaginem. Hae Mabill. de Liturg. Gallic. pag. 93. ubi integrum videre potes explicationem Canonis laudati.]

IMAGINARI, Sortilegi quidam ita dicuntur, qui imagines faciunt, qui in possessionem praesentium spirituum mittant, ut ab eis de rebus dubiis doceantur. Ita Petrus Blesensis lib. de Prestigiis fortibus, seu potius Joan. Sarisber. lib. 1. Policratic. cap. 12. et Vincentius Belvac. lib. 25. cap. 101. Idem forte qui tascavi dicuntur in Glossar. Lat. Græc.: *Imaginari, tascavi.*

IMAGINATIO, pro Imago, [seu sigillum, sic dictum, quod ejus cujus erat praefertur imaginem.] Charta Frederici I. Imp. apud Ughellum in Episc. Bubiensis si clauditur: *In hujus cere materia pro sigillo expressa nostris vultus Imaginatio.* [Chironicon Bonae Spei pag. 4: *Ut hac praefata traditio inconcussa permaneat, subsecuto canonico testimonio, immo apposita sub Imaginatione nostra, hujus nostri decreti paginam confirmavimus.* Russum occurrit pag. 10. et tom. 3. Gall. Christ. col. 53. Instrum. Charta Odardi Camerac. Episc. ann. 1108. apud Mirum tom. 1. pag. 81: *Quae bona ne tradantur oblivioni, nostri sigilli Imaginatione signamus.* Altera Manassis ejusdem urbis Episc. ann. 1096. laudat tom. 2. pag. 165. col. 2: *Ut hac nostra Charta indissolubilis permaneat, sigilli nostri Imaginatione firmata est.* Similia leguntur in Charta Nicolai successoris ann. 1142. tom. 5. Gall. Chr. col. 296.]

IMAGINATIO. Chron. Angl. Th. Otterbourne edit. Itear. pag. 158: *Ita quo [parlamento] quidam frater Carmelita accensum ducem Lancastrie de Imaginatione mortis regis. Forte pro Machinatione, nisi id spectet ad sortilegii speciem, quo adversarium vulnerare vel etiam occidere tentabant, illius imaginem ex cera compactam pugione percutebant. De eo mentio fit in Lit. remiss. ann. 1459. ex Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 14: *Pour laquelle accusation maistre Bernard Desples fut information contre le suppliant; lequel en haine de ce fist une Ymaige, au moyen de laquelle ledit Desples pensa estre si blessé et impotent, qu'il ne peust jamais escrire. Et ainsi advint au dit Desples, comme depuis a oy dire ledit suppliant. Vide infra Invallare et Invallivoli.**

IMAGINATUS, Imaginibus adornatus, sculptus. Testamentum S. Remigii, Remensis Archiep.: *Tibi haecdem meae Ecclesiae supra memorata subeo tharibulum et Imaginatum colorem fabricari.* Acta Concilii Remensis, ubi de Translatione corporis S. Remigii: *Continens Dominicum sepulchrum elegantem Imaginatum, instar illius Hierosolymitani, in quo nostra requiescit salvatio.*

Charta Rudesindis Dumiensis Episcopi ætæ 930. apud Anton. de Ypez tom. 5. Chron. Ord. S. Benedicti: *Diplomas autem argentes Imaginatos et decoratos, calices argenteos exornatos tunc, ex quibus unum Franciscum, et eorum patres, etc. Infra: Concass Imaginatos 7. etc.* [In Concilio Hispan. tom. 3. pag. 180. habetur *Imaginatus*.] Alia Bernardi II. Regis, ætæ 1035. apud eundem tom. 5. pag. 439: *Accipimus de vos unum vasum argenteum et Imaginatum, quod fuit de amica nostra Regina domini Gelsivi, etc.* Chr. S. Trudon. lib. 1. pag. 349: *Altare... auro argenteo Imaginatum cum ciborio desuper.* [Lactant. lib. 5. cap. 13: *Silybia Erythraæ vocat, ad ædificum vocat, surdos sollicit et exardet, qui nec audiant divina, nec sentiant, sed terram digitis suis Imaginatum (in imaginem efformatam) mutant et adorant.*] [* Vide infra *Ymaginatus*.]

¶ **IMAGINATA VITA**, Quæ solam habet virtutis imaginem, qualis est hypocritarum. Chronic. S. Trudonis pag. 346. tom. 7. Spicil. Acher.: *Probi priorum exemplo accendi in melius et melius super proficiant, improbi Imaginata vita sua confusi a malis imaginibus suis vel saltem respiciant.*

¶ **IMAGINEUS**, Imaginarius. Fortunatus lib. 2. de Vita S. Martini:

Nec stat Imaginis simulacris umbra figuris.

Idem lib. 1. Pœm. 13:

Sumpit Imagines paries imitatus figuris.

Will. Brito lib. 12. Philipp.

Sunt quibus auctas vitæ capiti estatis ombræ

Moris Imagines, pavimenti in pulvere pressæ.

¶ **IMAGINIFERI**, Qui vexilla, in quibus Imperatorum erant depictæ imagines, in acie deferrebat, apud Gruterum 562. l. 1007. r. Vide Stewechium ad Vegetium lib. 2. cap. 6. et Pancirollum in Notitia Imp. cap. 24. In Gloss. Lat. Gr.: *Imaginifer*, est *portans vexilla*. Emendat Meursius, *περιεσπυρεται*. [Vide Lexicon Militare Caroli de Aquino.] [* et Glossar. med. Græc. col. 1306.]

¶ **IMAGINIOLE**, Imaguncula. Chronicon Abb. S. Trudonis lib. 6. pag. 403: *Pekicatum... itas habentem Imaginioles, fustili opere calatas.*

¶ **IMAGO**, masc. grn. Cum parvo *Imagine* auro ad figuram D. N. J. C. in Charta ann. 1398. apud Lubinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 227.

¶ **IMAGO**, Vexillum Sanctorum imaginibus insignitum. Epistola Adrianus PP. in Codice Carolino 92: *Neapolitani vero cum magno obsequio cum signis et Imaginibus eos suscipientes, Neapolim ingressi sunt.* Honorius III. in V. Compilat. Decret. tit. 6. cap. 1. *Invenimus pro Patriarcha (Gradensi) probatum, quod recipiebatur in ipso Monasterio processionem interueniens, aqua benedicta, et Icona. Et quando revertebatur a gradibus, pulsatibatur ibi campana.* Vide *Aquilæ*.

¶ **IMAGO AURI**, Nummus aureus, Regis imagine signatus. Regiam Majest. lib. 4. cap. 40. § 7: *Pro vulnere in facie, vulneras dabit unam peciam auri, videbitur unam Imaginem Auri.* Vide *Forma 4*.

¶ **IMPUS**, Vita B. Joano. Abbat. Gorzianis cap. 9. n. 75: *Fas quoddam, quod Impus dicunt, guttula excipiente vast vinario*

suppositum invenit. Sic etiam præfere Editio Labbei. Sed *Hannum* legendum ardeat. Vide in hac voce.

¶ **IMBALSAMARE**, Vox Italica, Gallis, *Embaumer*, Corpus mortui balsamo aliisque bonis odoribus condire. Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1273: *Obiit Rex Heinricus... et sepultus fuit ad Ecclesiam FF. Predicatorum, et fecit Commune Bononie cum Imbalzaniari.*

¶ *Embalzumer*, in Chron. S. Dion. lib. 2. cap. 9. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 188: *La sainte royne Crotide prist les cors de ses nevez en grans plours et en grans larmes, atourner et Embalzumer les fist.* Ubi Alimoin. lib. 2. cap. 12. condens *aromatibus*, etc. Vita J. C. Ms. 1.

Ces trois dames que je voi di,
Achati ont chier engement,
Et moult vaillans Embalument
As plaies lor maistre sazer
Et a son cors Embalmeuer.

¶ **IMBANCHITUS**, Interpres Novell. 88. cap. 2: *Multis enim domos possidentibus in hac felicissima civitate, qui Imbanchiti non videntur, mox futuris pensionibus ac nequie accipere, calumniantur, etc.* Ubi Græc. *πῶς δὲ τοῖς οὐκ ἰσχυροῖς κατὰ τὰς τῶν εὐδαίμωνων πόλιν βασιλείας, etc.* Vox videtur deducta a *bancus*, ita ut imbanchiti dicantur, qui in sedibus propriis stallum, seu sedem fixerint. Vide *Bancus*, Scammum, sedle.

¶ **IMBANDITIO**, Ferculum, Gall. *Service*, ab Italico *Imbandire*, Mensam instruere. Chronicon Placentinum Joh. Demissus apud Murator. tom. 16. col. 581: *De victu omnes cives Placentiæ factum mirabilia, et maxime in nuptiis et convivio... et pro prima Imbanditione dant duos capones, vel unum capponem, et unam magnam perium carnis, etc.*

¶ **IMBANIRE**, In bannum mittere, confiscare. Stat. eccl. S. Dion. Leod. ann. 1330. tom. 2. Monum. sac. antiq. pag. 440: *Eloptis his octo diebus, ex tunc si monerit (economicus) extra claustrum, præbenda ejus erit Imbaniri, fructusque, tam grossi quam minuti, dictæ præbende, cedent ecclesie.* Vide in Bannum 1.

¶ **IMBANIRI**, Interdici. S. Bernardus Epistola 253. n. 9: *Super omnia plangit, quod Ecclesiam S. Follant, quæ de Ordine vestro est, Abbas noster de Villari fecerit Imbaniri.* Vide Bannus Episcopi in Bannum 1. pag. 572. et ibi *Imbaniri* pag. 568.

¶ **IMBARCUM**, vel Embargo, Stat. Guenens. lib. 4. cap. 17. pag. 123: *Nisi navitium jussu superioris loci, ubi fuerat, esset interceptum, aut saxitum, vel, ut dicitur, de eo factum Imbarcum.*

¶ **IMBASIO**, Adulteratio, ab Anglico *to Imbase*, Adulterare. Dicitur maxime de iis, qui eundem numerum adulterinos. Litteræ anni 1550. apud Rymer. tom. 15. pag. 206: *Alkimistam multiplicationem et perorationem sive Imbasionem curio nostræ.*

¶ **IMBASSIATOR**, Legatus. Vide *Embascia*.

¶ **IMBASTARE** a Gallico *Embastier*, Clientellas imponere. Inquisit. ann. 1260. in Reg. Olim parlam. Paris.: *Ipsum militem videri duxerunt super quendam roncium Imbastatum in prisonem ipsius comitis apud*

Cenomanum. Aliud vero sonat *Embastier*, Rem nempe inter socios dividendum, in Reg. Cam. Compuit. Paris. sign. Bel. fol. 111 vº: *Item emviron cinquante arpens de l'ail Embasties avec autres parsonniers.*

¶ **IMBATALLIARE**, *IMBATALLARE*, *IMBATALLARE*, Munire, batallis instruere. Guido de Vigev. De modo expugn. T. S. Ms. cap. 5: *De modo faciendo scolas Imbatallus et super invola oportere.* Cap. 6: *De modo faciendo castrum Imbatallatum, quod ponetur juxta murum civitatis et alius muni.* Ibid. cap. 12: *Et ipsa domus fuit munita lata et Imbatallata, ut videtur operum.* Chron. Tarkiv ad ann. 1379. apud Murator. tom. 19. Script. Ital. col. 771: *Imper pro majori firmitate et securitate formaverunt quendam bastium ad portum Mathematicum duobus chockis ad traversum illius portus Imbatallatis ut supra.* Vide *Imbatallare*.

¶ **IMBATALLARE CASTRUM**, f. Atten munire, instruere, ab Anglico *to Imbatte*: quod tamen proprie dicitur de acie. To Imbatte an army, Acie instruere. Vide locum in Machiavellæ.

¶ **IMBAXATURA**, Legatio, demandi rei cujuscunque exsequenda alieni curi, provincia, Ital. *Imbasceria*, Gall. *Ambassade*, *commissio*. Charta ann. 1251. ex Cod. reg. 4659: *Quicunque cives ditionis a dictis dominis vel eorum curia in Imbaxationem sive mesagium mittentur, expensis domorum sui curie antea.* Vide supra *Embaxura*.

¶ **IMBAXIATA**, Eodem significatu. Comput. ann. 1381. inter Probat. tom. 3. Hist. Nicen. pag. 33. col. 2: *Pro vintio sive lapazata Francie facienda Parisius, etc.* Hinc

¶ **IMBAXIATOR**, Legatus, Ital. *Imbasciadore*. Instr. ann. 1359. ibid. tom. 2. pag. 204. col. 2: *Cum Imbaxiatoribus a Montepesulano non destinatis, etc.* Vide supra *Embaxator*.

¶ **IMBE**, Apiarium, Germ. *famme*. Hierol. abbat. Altorf. in Alsac.: *Obiit Benedictus viij. Calendis Aprilis, qui dedit unum Imbe.*

¶ **IMBELLIA**, Debilitas, ab *imbellis*, Joan. de Janua. [Festus exponit: *Imbellis*, *Imbellitum*, Macrobi. lib. 2. Saturnal.: *Tota Penus claudens ignaviam Imbellimque militum ejus pretiose armatorum, plane, inquit, satis esse credo Romanis hæc, ditioni avarisissimæ.* Eadem isdem proverbis verus refert Gellius lib. 5. cap. 5. Gloss. Lat. Gall. Sangerman.: *Imbellia*, *Féblesse*, *Laurentius* in *Amalthæa*: *Imbellia*, *Ignavia*, *belli imperitia*, *imbecillitas*.]

¶ **IMBENEFICIARE**, Bona ecclesiastica in feudum seu beneficium dare, apud Macrobi. fratres in Hierolexo ex Burchardo de causibus S. Galli. Vide *Beneficium*.

¶ **IMBER**, a Germanico *Regen*, quod imbrem sonat, *Regin* fluvii nomen, ut notant dicti Editores ad Vit. S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 484. col. 1: *Super pluviam vinorum, quæ inter confluentem Drubii et Imbris sita esse dignoscitur.*

¶ **IMBERX**, pro *Imbrex*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Imberx*, *Gall. tertiæ*. Vide infra *Imbrum*.

¶ **IMBIBESIA**, Vox ficta ab Henr. 2b

fleri observ. viij. ad potum, idem quod jecti ad cibum. Hæc post D. Falcenet.

IMBLIUM, in Glossario Saxoneo Codicis, exponitur leobs-leap. Vide conjecturam Sommeri.

* **Nostri Embloy** est Torcularium imperium. Lit. remis. ann. 1441. in Reg. 178. Chartoph. reg. ch. 78: *Grosse eble de bois*, qui est mise par lui vis du pout, et en quoy l'en mettoit l'Embloy au pout thugel à faire tourner ladite vîz d'icelle pressoir.

* **IMBUDARE** Oculos, Ital. *Imbudare*. Oculis velum obducere, Gall. *Bander les yeux*. Barelet, serm. in Domin. 1. Advent.: *Il précèdent, te ad columnam ligobant, solus Imbudabant, et cruci offigunt, et septe conserre*. Vide in Bladum.

* **IMBLADIUM**, *Fructus fandi*, *Embladure*, Nomenclatorii Iulianissimi Lexicodans.

* **IMBLADIARE**, Ital. *Imbladiare*, Agere bladi seu segre conserre. Gall. *Emblader*. Civita ann. 1573. ex Tabul. S. Mariani Astensis: *Annis singulis dictas terras suis propriis sumptibus excolere cultura debita et Imbladiatum modo debito et tempore componi*. Hic *Embladi* dicitur, Agere bladi nesciendo preparatus. Lit. remis. ann. 117. in Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 77.

loquetur teres estolet et encores sont Emblades. Ejusdem originis *Emblair*, pro lapide, vulgo *Emblairer*. Charta ann. 117. in Chartul. 1. Corb. fol. 95: *Ne pu faire herberger, ne ostire douir, ne l'edre par quâ ly hommes devantils sont destorbes de leur ansement*. Vide supra *Abblare* et in *Blorum*. Inde *Emblaturus*, in eorum fructus, *Bladum quodvis*, Charta ann. 1319. in Chartul. Arceensis: *Præter ecclesiam S. Johannis de civitate Trecenti habet,.... Imblaturum* ejusdem petii terre de Frumento. Alia ann. 1015. ex Chartul. Maurigenic: *Tam in decanis bladorum et cerevorum Imbladaturum terrarum arabellum et vineorum, quam in casta, tollia, et c.*

* **IMBLAVARE**, ut supra *Imbladiare*. Cupus *Imblavatus*, vel aliquo semine asinus, in Stat. Vercel. lib. 5. pag. 119. r.

* **IMBLOCATUS**, Cum legibus Ecclesiasticis vinctus, excommunicatorum corpora sepeliri, non modo in cæmeteriis benedictis, et consecratis, sed ne quidem in humilibus mittere, proindeque necesse esset in plateis sub agris insensu relinquere: non tamen feræ naves, aut spectaculi horror ventres fœdare, illi ut plurimum humo rejecti, aut tumularum lapidum congerie operire solebant: idque *Imblocare* dicebant nostrates Belgæ, quibus *bloc*, est tumulus quidam altior. Lambertus Ardensis pag. 175. de Arnolfo Arce Domino, in reconvincutione defuncto: *Dominum droidum juvenem extra atrium ad cellam tuam apud Brannas adduxerunt, et cum ita Imblodum extra parietes capite suo, eo quod hic non esset atrium adhuc benedictum, itaque cimiterium, quam propriis potuerunt claustraverunt*. Idem scriptor pag. 177: *Præter istam Arcei Priori Caradocus ad consilium Abbatissæ sui Theodorici, et R. Patri et D. Werenensis Ecclesie Episcopo Miloni, primo*

super excessu, quo Ardensis quondam D. Arnoldus... et obligatus tenebatur, pro quo et Imblocatus sine honore fuerat super terram, omnino satisfecit, eundem Arnoldum a Branis apud Arceam transtulit, et... honorifice sepelivit. Ejusce moris observo præterea vestigium apud Nicephorum Gregoriam lib. 5. histor. pag. 58. 1. Edit. et Rudolphum Monachum in Vita S. Liohe Abbatissæ cap. 3. et 4. ex Edit. Mabillonii. [* Sequentia ex Additionibus Cangii post Glossar. Latino. Paullo aliter post Glossar. Græc. Sed et videri potest vox inde formata, quod qui excommunicati moriebantur, in truncum cavum, quem *bloc* Belgæ vocant, immitterentur. Certe moris istius, etc.] Non diffiteor tamen, *Bloc*, vocem Gallicam, hoc loco pro truncu usurpam, quomodo etiamnum Picardi vocant: quippe qui excommunicati moriebantur, cum humo mandari vellentur, in truncum arboris cavum immitterentur. Moris istius argumentum profert Charta Imberti Parisiensis Episcopi apud Jac. Petium post Penitentialem Theodori pag. 557. de quodam Milite: *Morte præventus, exitu miserabili anathematizatus vitam finivit: cujus corpus insepultum atque in concavo truncu repositum, cum per tres menses animalibus et feris esset expositum, conjux ejusque parentes miseratione moti, Odolnem Decanum cæteroque Canonicos adierunt, ut terræ commendare liceret, per omnia satisfaciendo, quicquid forisfecerant, esse emendaturas promiserunt*.

Excommunicatorum corpora humari vetitum, a primis Christianissimis auctoribus est. Exstat apud Hemerem in Augusta Vivomand. pag. 106. vetus formula excommunicationis præcisa, in qua hæc habetur: *Sint cadavera eorum in eorum volutibus calvi, et bestis terræ, et non sint, qui sepeliant eos*. In Charta Herivæ Archiep. Rem. in Concilio Remensi ann. 900: *Sepultura asini sepeliantur, et in sterquilinum super faciem terræ sint, ut sint in exemplum opprobrii et maledictionis presentibus generationibus, et futuris*. In alia, quæ descripta legitur in Spicil. Acher. tom. 12. pag. 142: *Anathematis vinculo innodatus, a liminibus sanctæ Dei Ecclesiæ alienus efficiatur, et a consortio Christianorum privetur, ejusque corpus exanime usinorum accipiat sepulturam, et ipse æternam flammam in incendiis miserabiliter torquetur*. Denique in Epistola Urbani II. anno. 1091. ad Hugonem Episcop. Gratianopol. in Tabulario ejusdem Ecclesiæ: *Porro sanctarum Canonum decreta ubique inviolabiliter conservari cupientes, constituimus atque censuimus, ut interdictis a nobis, aut excommunicatis in communionem recipere, aut mortuos sepulture tradere nemo presumat*.

Excommunicatorum corpora insepulta jacuisse super terram per vicos et plateas testantur Acta Concilii V. Tricassini ann. 878. can. 3. Innocentius III. lib. 15. Epist. 129. Ejusdem Acta pag. 34. Rogerius Hoved. pag. 769. 773. 801. 810. et Ordericus Vitalis lib. 13. pag. 908. etc.

Quin et ex invaluit opinio, excommunicatorum cadavera, nisi mortui absolventur, in cineres non abire, et resoli haud posse: sed in horrendum potius exemplum indissolubili membrorum compage

integra in omnia secula perdurare. Id non uno, licet raro, probant exemplo Scriptores Latini, Matth. Paris ann. 1245. pag. 464. Adamus Brem. cap. 75. vetus Schedæ de quodam excommunicato, edita a Tenguagelio cum Dominione pag. 380. Albert. Stadensis ann. 1050. et Odo Gessus in Hist. Podiensis lib. 2. cap. 21.

In Græcis vero plura observare est, apud quos constans et indubitata ex perseverat adhuc opinio, excommunicatorum corpora post mortem non putrescere. Unde cum id et virorum vitæ sanctitate illustrium cadaveribus non raro eveniat, hanc potissimum adhibent censuram, ut si illa quidem suave aliquid redeolant, ut quapiam decoris luce præfulgeant, pro reliquiis colant: si vero nigra et deformia apparent, aut fetorem emittant, denique aut putrescant sicut, i. ad tympani morem turgente, excommunicatorum illi indubie opinantur. Quod longa apud eos computum est experientia, ut observat Jacobus Goarus ad Eucherio. Gr. quem consulas velim, ut et Hist. Politic. pag. 27. Turecor. Gr. lib. 2. Epist. 21. Leonem Alarium in Epist. ad Paulum Zacechiam de quorundam Græcorum opinionibus, Christophorum Angelum libro de Hodierno Græcorum statu Græce edito cap. 15. et Franciscum Richardum de Insula Sant-Erini cap. 15. extremo. Vix est enim, ut que in hanc sententiam conferri possunt, capiat Glossarium.

* **IMBOBATUS**. Vide infra *Imbotatura*.

* **IMBOCCARE**, *Imbuccare*, vox Italica, Infudere, ex canali vel fluvio aperire: unde *Imbuccatura* officium *Imbucatori*, cui scilicet ejusmodi cura demandata. Stat. Mutin. rubr. 202. pag. 38. r. *Imboccando adugiarum in canalem de Situla prope stratum*. Addit. ad ead. Stat. cap. 28. pag. 50. r. *Statuimus quod aqua Situle ventiens in civitatem Mutine, Imbuccari debeat in locis et temporibus solitis, et ubi commodius Imbuccari poterit per Imbucatores eligendum per magnificos D. Conservatores*. Ibid. cap. 30: *Nulli licet ponere aquam in canalibus, nisi tantum Imbucatoribus, et de quibus in statuto sub rubrica de Imbucatore et Imbucatura, nec facere aliquam buccam in flumine Situle, nisi fiat per dictum Imbucatores*. Non dissimili notitia nostris *Imbocare*, nimirum pro Transfudere, perforare, vulgo *Perce* de part. Lit. remis. ann. 1377. in Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 4: *Bois d'athier de Danchevry... gela de sa ditte espée contre ledit exposant si grand cop, qu'il Embaia un boucler, que ycelui exposant tenti contre le cop, et lui creva un det de sa main*.

* **IMBOGARE**, Anglis seu compedibus reos vincire: unde *Imbogatura*, Actio ipia vincendi, seu quod commentariensi ob id ab incarceratione solvitur. Stat. Cuman. cap. 90. ex Cod. reg. 4623. fol. 44. r. *Pro Imbogatura et bogis nichil debeat (carcerum custodes) habere: nisi ubi spiciliter præceptum fuerit quod carceratus debeat Imbogari*. Nostri *Embuscher*, pro Compedes indere, vulgo *Mettre des entraves*, dicuntur. Lit. remis. ann. 1460. in Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 495: *Le suppliant trouva deux chevauls Embuscher de bris de fer, lesquels il*

desbucha, et furivement en print et eumes unq. Emboucher un cheval, alia notion, Equum scilicet habens ad aliquid alligare, occurrit in aliis Lit. ann. 1380. ex Reg. 118. ch. 295 : *Le suppliant Embouch son cheval à l'entrée de l'ays*. Vide *Bota*.

† **IMBOIATUS**, Boiis seu compediibus vinctus. Oedericus Vitalis apud Chesnium Hist. Normann. pag. 449: *Imboiatus in arcto carcere*, ut puniretur, servitus. Vide *Bota*.

* **IMBOSCA**, Insidia Ital. *Imboscare*, Gall. *Embuser*; unde *Imboscare*, Insidiari. Lit. remiss. ann. 1361. in Reg. 8. Chartoph. reg. ch. 654: *Aliqui dictorum insinuarum.... erant imboscati prope locum de Chailhaco*;... a dicta *Imbosca* excoctas aliquos ipsorum hominum armorum et servientium ceperunt. Alix ann. 1391. in Reg. 140. ch. 313: *Nonnulli ex dictis armorum hominibus latibant, et Imboscare fecerant, ut possent per illi deprederi transeuntes*. Vide *Imboscammentum*.

† **IMBOSCAMMENTUM**, *IMBOSCATIA*, Insidia, Gall. *Embuches*, *Embuscade*, Ital. *Imboscati*. Acta SS. Maili tom. 5. pag. 200. ubi de S. Atone Episcopo: *Et esset ibi cum 25. sociis, ut faceret quandam Imboscammentum, etc.* Dominic. de Gravina in Chronico apud Murator. tom. 1. col. 619: *Exercitus egreditur civitate Neapoli, et ad statutum locum Imboscamenti quilibet se concedit*.

† **IMBOSCARIE**, *Idem*, Insidias struere, in insidiis esse. Italic. Item Dominic. de Gravina col. 599: *Inveniant.... Imboscos in quadam valle nemorosa ejusdem itineris Hungaros circa centum*. Et col. 619: *Ut omnes suspicabantur Imboscos esse in Petramura longe parum a civitate Gravina, ut omnes foras scilicet capere possent in maceris et campis*.

* **IMBOSQUARE**, Insidiari, in insidiis esse. Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 248. col. 2: *Pro splendoris si Spendi veniebant, vel erant Imbosquati*.

* **IMBOSCARIAE**, *IMBOSCARIAE*, vox Italica, in *Basulano* seu arcuam suffragium conjicere, quod in electionibus fieri solet; unde *Imboscolata*, ipsa electio. Stat. pro castro Castil. ann. 1371. ex Cod. reg. 5376. fol. 85. v.º: *Finito vero termino predicto sex annorum, proponatur.... quis modus sit servandus pro futura tempora in electione dicti Potestatis, videlicet an velit concedere electionem dicto communi Castillonis; an velit quod per commune Arreti eligatur et Imboscolatur, ut moris est*. Stat. crimin. Ripier. cap. 17. fol. 7. v.º: *Et sic omnes electi Imboscolantur in sacculis duobus super bullettis aequalis forme, et postea de sacculis duo eorum extrahantur.... Finito vero illis Imboscolatis, fiat alia nova electio similiter procedendo*. Vide supra *Basulla*.

IMBOTARE, [Vox Italica, Gall. *Entonner*, Litoreum in Butta seu lagenam vel dolium infundere; *Imbotatura*, Infusio in lagenam doliuque.] Vide *Butta*, *Cupa*.

* Aliud vero sonat *Embotet*, nimirum Insere, immittere, vulgo *Emboeter*, in Lit. remiss. ann. 1385. ex Reg. 127. Chartoph. reg. ch. 167: *Pour savoir la vérité, la main de justice avoit esté mise auszdictes gueses (de vin) et fait defense qu'elles ne fussent*

meues; que depuis elles avoient esté oblatues et Embotées. Alix ann. 1409. in Reg. 164. ch. 15: *Lequel just estoit Emboté avec autres assis près de la maison*.

* **AMBOUSEHURE** vero dicitur de re, quæ cum altera in fraudem committitur, in Charta ann. 1415. ex Reg. 170. ch. 1: *Item, quiconques amenera aucunes d'icelles marchandises esdites places et marches, où il y ait aucune Ambousehure, c'est assavoir qu'ilz ne soient aussi bonnes et souffisantes desdusdies comme en la montre, il forera icelles denrées*. *Emboucheure*, in Stat. ann. 1350. tom. 2. Ordonat. reg. Franc. pag. 354. art. 61. *Emboucheure*, eadem notione, in Stat. caruif. Ebroic. ann. 1424. ex Reg. 173. ch. 118: *Item se les jurez et gordes dudit mestier trouvent aucunes denrées.... où il ait eu Emboucheure ou autre liqueur adjouctée, etc.* A verbo *Emboucheur*, Ejusmodi permissionem facere, in Stat. ann. 1371. tom. 1. earumd. Ordonat. pag. 513. art. 10.

* **IMBOTATURA**, *IMBOTATUS*, Impositio, exactio, vectigal, a verbo *Imbotare*, Tributum exigere. Charta Frider. III. imper. ann. 1466. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 1382: *Cum omnibus redditibus et introitibus.... videlicet datus.... salinaris, transveris Imbotatibus, limitationibus, etc.* Et col. 1383: *Adjicientes expresse quod si foras aliqua prefatorum jurum, et pote daturum, vectigalium, pedagiorum, Imbotatum (sic), molendinorum, etc.* Charta ann. 1480. ibid. tom. 2. col. 560: *Cum omnimoda immunitate et exemptione quorumcumque onerum et Imbotaturum*. Annal. Placent. ad ann. 1461. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 908: *Item, quod non Imbotentur blade*. Item, quod pro Imbotaturis vini et feni, non solvant nisi medieta tem.

* **IMBOZITUS**, f. Inazquabilis, asper. Vide supra in *Desbosare*.

† **IMBRACHIARE**, *Amplexari*, brachiis complexi, Gall. *Embrasser*, apud Goclenium in Lexico Philosophico.

† **IMBRACIARIA**, *Judicium corruptio*, Angl. *Imbracery*. De eo dicitur qui iudices corruptum, quem Angli vocant *Imbracery* vel *Imbrasour*. Litteræ Henrici VI. Angl. Regis ann. 1460. apud Rymor. tom. 11. pag. 456: *Pro omnimodis proditionibus, murtis, raptibus mulierum, rebellionibus, insurrectionibus, felonis, conspirationibus, cambipartibus, manentibus et Imbraciaris, etc.* Litteræ Maximiliani Imp. ann. 1508. apud eumd. Rymor. tom. 13. pag. 233: *Conspirationes, impetitiones, deceptiones, extortiones, Imbraciaris, indebitas prolationes verborum, manentibus, cambipartibus, falsitates, etc.*

* Vim vocis non intellexit Hearnius, cum ad hanc in Chron. Joan. Whethamst. pag. 330. hac notat: *Brassia sive Bravis*, Vepria seu dumetum videtur fuisse, notante Cingio. Unde colligere est *Imbraciaris* homines illos fuisse, qui vepres ad dumeta sibi per fas et nefas asserabant; et *Imbraciarum*, Actum ipsam ejusmodi vepres et dumeta assumendi atque tenendi.

† **IMBRACULUM**. Acta S. Helerii. Mart. tom. 4. Julii pag. 150: *In Imbraculo enim ostati illius Ecclesie Deum duo nocturne exorabant*. Ubi doctiss. Editor Sollerius: *Im-*

braculum hic sumitur, nil fallor, pro ipsis, qui in illud decidunt imber, vel imbrici, teguntur. Nisi forte quis cum MS. Botone, malit legere Umbraculum, pro loco vi, est umbra, gualis esse solet in porticu Eccl. sic.

* **IMBRARE**, quasi *imbre* perculere, *Arroser*, Apius lib. 8. de Re culi. cap. 6: *Imbrato buccellis panis et oleo modica perfundito*.

* **IMBREB**, vox Anglo-saxonica, quæ junctum quatuor temporum significat, ut in Concilio Eboracensi ann. 1009. in 16. de qua multa commentatur Somnerus in Glossario Sax. voce *ym bre n*.

* **IMBRESCEB**, *Madefieri*, quasi *imbre* perfundi. Lambertus Ardensis apud Lambig. tom. 8. pag. 479:

.... Imbrescent fluitibus ora.

* **IMBREVIARE**, In Breves redigere, describere; *Imbreviatura*, *Proloculum*, apud Laurentium in Amalthæ. Vide in *Brevia*.

* **IMBREVIARIA**, Charta compendiosa, prima perscriptio, Ital. *Imbrevia*, Gall. *Mnute*. Stat. Placent. lib. 5. fol. 61. v.º: *Nullus audiat vendere vel emere aliquam Imbrevariis alicujus notarii vivi vel defuncti*. Vide in *Brevia*.

* **IMBRICITUR**, *Imbricatus*, *Imbricatus*, Pluit, in Glossis Lat. Græc. Sangerman MSS. et apud Martinium, qui restituit, *Imbre icitur*.

† **IMBRIGARE**, [In brigas seu lites et iugis conjicere.] Vide *Briga*.

* **IMBRIGARE**, Turbare. Stat. Meli. rubr. 42. pag. 8: *Nulli liceat ditum aquam Imbrigare sub pena xx. sol. Multo pro qualibet vice*.

* **IMBRIGUS**, Ebrius, Ital. *Imbrion* Tract. Ms. de Pisc. cap. 107. ex Cod. reg. 6838. C: *Nullus imberbis, qui a nostri imbrigo dicitur ab insigni rubore; ebrius enim, quos Imbrigus nostri vocant, apud ruitur facies*.

* **IMBRINGARE**, ut *Imbrigare*. Statut. Massil. pag. 68: *Et quod dicto fundegro non impediatur, vel Imbrigantur, sed faciant aliquid vel aliqua que contraria illi sint, que dicto fundegario a Rectore Mutatis sunt vel erant concessa, vel concessa*.

* **IMBRIUM**, pro Imbrex. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521: *Imbrum*, *Gover*. Vide supra *Imbrex*.

* **IMBROCCATUM**, Pannus auro intertus, Ital. *Broccato*, Gall. *Brocard*, Steph. de Infest. Ms. ubi de Innoc. VIII.: *Papa donavit ei 700. ducatos et certas vestes Imbroccat et serici*. Rursum infra: *Donis eorum duo vestes Imbroccat auris et lili supra Broccatum*.

* **IMBROMARI**. Vide *Imbrunari*.

* **IMBROMARE**, *Imbrunare*, Cæcæ dare. Alexander Iatrospohista lib. 2. Persion: *Quod si cum febre fuerit, imbrumatum fit curatio, et uclera Imbrumatur, et sordidantur*. Ubi Glossæ MSS. inter lineares, i. sordidantur.

* **IMBRUMARI**. Papias: *Bruma*, *Græcæ dicitur*: tunc enim major fit appetitus cibi: inde *Imbrumari* dicuntur, quibus istudium est ciborum. [MS. Bituric. habet *Imbrumari*. Melius Gloss. Sangerm. 35

501: Imbramiri, Quibus fastidium est
rum, Bromia quippe edocitas est, a Gr.
[et, Cibus].

IMBRUS, ἰμβρις, ἰμβριος, Mulus,
Gloss. Sangerman. Lat. Græc. MSS.
Vide Iler.

IMBRUTUS, Papiz, Sine intelligentia,
[et] prodens.

IMBUCARE. Vide supra Imbuccare.
IMBULUS, ab ambulando, Ambulatio-
nem, ita Gloss. Isidorus. Papias: Imbuli
dicti, vel quia sub volumine sunt, vel quia
sub his ambulamus. Sunt enim platearum
partem hinc inde. [Gloss. Lat. Gall. San-
german. MS.: Imbulus, Porche large.] Vide
Isidorus.

* Cathol.: Imbulus, quasi inambulans, lo-
cus ad ambulandum spatiosus. Unde su-
perius dicitur, Falconem scribendi compendio
adulans scriptum, pro inambulans.

IMBUMENTUM, Papias, Documentum.
Vide Imbumentum.

IMBURSARE, Nummos in bursum seu
loculos dimittere, Gall. Embourser. Sic in
Statutis Collegii Narbon. ann. 1379. apud
Labeille. tom. 5. Hist. Paris. pag. 670. et
in Concilio Avenion. ann. 1509. apud Mar-
ten. tom. 4. Aeced. col. 389. pecuniam
imbursare dicitur, qui nummos in propria
cassa recondit; sed interdum imbursare
est Pretium pro convictu solvere, eo quod
penam ad convivorum alimoniam desti-
nata in arca quam bursum vocabant, asser-
vatur. Statuta Collegii S. Bernardi apud
eund. Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag.
167: Qui vero minus quam dictam bursum
imbursaverit, nihil eidem de communis mi-
nistere. Id est, Convivor qui non solvere
integrum pretium pro convictu, etc.
lafr.: Imbursat etiam, ne aliquis scholasti-
ca in Collegio S. Bernardi famulum, ser-
vatum, vel scriptorem teneat, nisi pro eo
volunt imbursare. Pag. 170: Provisor ha-
bet potestatem compellendi dictos Abates
ad imbursandum integraliter pro ipsius oram
Capellani et servitoribus... sicut Imbursant
alii, et sint contenti singulis eorum ordinaria
porcione. Bursus occurrit pag. 178. Vide
Isidorus.

IMBURSATIO, Solutio pretii pro con-
victu, ibid. pag. 167: Quod si scholaris
ine imbursatione post festum O. SS. re-
novaret, sententiam excommunicationis
in novit incurrisse. Recurrit ibid. pag.
178.

IMBURSARE, Nummos in usus
suos convertere; quo etiam seorsum Embour-
rum dicimus. Codicil. Joan. Fabri Carnot.
epic. ann. 1390: Nihil valent Imbursare
sua in usus suos convertere, aut alia vel suis
necesse pro appropriare. Hinc

* IMBURSATIO, Usus rei alienius
tuo usu. Gall. Appropriation. Testam.
Joan. de Granja card. Ambian. ann. 1402.
in Addit. ad Hist. Carol. VI. pag. 755: In-
tamen quod illa que pro dictis reparationibus
voluerat de beneficis exactionis mea... non
veniant ad commodum vel Imbursationem
illorum, qui beneficia obtinentur.

* IMBURSATIO, Apocha, charta so-
lutz pecunie. Sozom. Pistor. hist. ab ann.
1361. apud Murator. tom. 16. Script. Ital.
vol. 1156: Et habuit super pontem vete-
rum in habitatione templi sancti Sepulchri,

et omnes Imbursationes factæ omnium offi-
clorum exstata fuerunt et remota. Vide alia
notione in Imbursare 1.

* IMBUSSOLARE, IMBUSSOLATA. Vide
supra Imbuissolare.

IMBUSTAMENTUM, IMBUSTATURA, pro
Imbumentum et Imbuccatura, Apertura,
itineris vel strata caput, Ital. Imbuccatura.
Arest. ann. 1410. 8. Apr. in vol. 11. are-
stor. parlam. Paris.: In Imbustamento seu
apertura et ingressu dicti itineris... Imbu-
staturum auti apertura uterentur. Vide supra
Imbuccare.

IMBUTAMENTUM, ab Imbuere. Robertus
Monachus Walciordensis in Prologo
ad Vitam S. Foranani Abbat: Sed quoniam
Imbutamento artis. Philosophia minus Iuli
verbis sua (virtutes) enucleare nequimus
venustis, etc. Gloss. antiq. MSS.: Imbu-
mentis, documentis. Glossar. Alfieri: Im-
butur, vel eruditur, Lareow.

* Nostri Embousment, Illicendi matie-
ria, in Stat. singular. ann. 1456, ex Reg. 187.
Chartoph. reg. ch. 193: Ne pourront icel-
les deurs, ouvrages et marchandises dudit
mestier Emboursier (l. Embouser), calmi-
ner, ne estouper; car l'Emboussement est fait
de chanlz et d'eufz.

IMBUTATURA, f. Immissio vini in
dolum, et tributum inde solvendum, ab
Italico Imbutare, Vinum in dolum immi-
tere, Gallice, Entourer. (* Idem quod
supra Imbutatura. Vide in hac voce.) Chron.
Falsense apud Murator. tom. 15. col. 509:
Dominus Albertus Marchio... ad eos inermis
descendit, et multis eos blandis verbis allocu-
tus, et corum impetum et furorem mitigare,
fecit eis tradi omnes scripturas gabellarum,
Imbutaturæ et extimorum, iam novæ quam
veteres; qui statim accenso igne... predictas
omnes scripturas et libros concremaverunt.

IMBUTERICUS, Liber hymnorum, in
Enumerationem munitionum Sommerie ann.
1560. Vide Hymnus.

IMGLA, vel Imoles. Confirmatio tes-
tamenti per Carolum M. apud Mabill. pag.
507. Diplom. et apud Murator. tom. 3.
part. 2. col. 245: Morgenna domus... cum
edificijs, coriferis, exavis, arvis, vineis,
conspis, seu Imglis, una cum Ecclesia, etc.
Si particula seu vocem præcedentem expo-
nat, Imglus idem erit quod Campus; verum
hæc particula sepe vim habet conjunctionis
in veteribus Instrumentis. Vide Imlaria.

* IMIGERE. Vide infra Imigere.

IMINA, [Species mensuræ.] Vide Heminia.
IMITABILITER, Modo quem quis
imitatur: Reddantur præceptores alii Imita-
bilitate ad exemplum, in Donatione ann.
1379. ex Regesto Rubi Cameræ Comput.
Provincie.

IMITARIUM. Lib. de Mirab. Romæ
apud D. Montisfili in Diar. Ital. pag. 294:
Summa Sabina fuit Imitarium Cæsaris. Ubi
vir doctus Mutatorum legendum putat.
Vide in hac voce.

IMITAS, Pars ima, inferior. Testamen-
tum S. Remigii Remensis Episc.: Partem
neam de pruto, quod Lagluni iuxta vos ha-
beo, ad Imitatem montium posito, et quæ
juxta sunt pratella, quæ tenet, ad te revoc-
cabis.

IMITATTO. Vide Immutatio.

IMIZILUM, IMIZIUM, etc. Anastasius

in Leone III. pag. 144: Fecit vestem altam
holosericum ornatum in circulo de Mizilo.
Ubi alii add. habent de melleto. In Paschali,
pag. 156: Fecit de fundato 14. de quadra-
pulo 14. similiter et de Imizilo 14. Mox: De
Imizilo vela numero quatuor. In Sergio II.
pag. 173: Obiit vestes de Imizilo quatuor.
[In Leone IV. apud Murator. tom. 3. pag.
216. et tom. 4. SS. Julii pag. 325: Cum
lista de chrysocolo cum velis ex Imizilo
duobus.] In Nicolaio I. pag. 210: Fecit...
vestem de fundato unam habentem historiam
Leoniam, et in circulo Myzinum. Bulingerus
Imizidum his locis scribitur lening,
quod Italice dicitur Enneano, vel Byssinum
interpretatur. Vide, aut non idem sit, quod
Camsile.

IMILARIA, Campi modus, ut videtur.
Mandatum Radulphi Episc. Atreb. ann. 1317.
apud Marten. tom. 1. Amplius. Collect.
col. 1190: Rex Barbarie offert pro delibe-
ratione sua octo castra meliora quam habet,
et Christianos quos habet in sex civitatibus
suis, vel pro his omnibus dare perpetuos de-
narios tot, ut de his possit dimidium Imila-
rie in latitudine unius agri totaliter coerre.
Ex his coniecto Imilarium spatium fuisse
duobus agrorum; de agri spatii dictum
est in Ager.

IMMACULABILIS CONSCIENTIA,
Quæ maculari nequit ut inquiri, in Vi-
tis Patrum Emeritis, inter Concilia His-
pan. tom. 2. pag. 648. col. 1.

IMMACULATIO, Integritas, innocentia,
in Actis S. Francisci de Paula o. 162.
tom. 1. April. pag. 190.

IMMAGINARE, vox Italica, Pingere.
Stat. Cadubr. lib. 3. cap. 83: Si quis vero
scholasticus, Imaginaverit, vel alium colo-
rem sibi dederit alicui predictarum avium,
ad hoc ne cognoscatur, curie in decem libris
condemnetur. Vide Imaginatus.

IMMAGINSTRATUS, Papias, In honore
positus. (* Vide Immagistratus.)

IMMAJORARE, Augere. Acta Episcoporum.
Cenoman. pag. 75: Quam et antea jam
dictus Dominus sanctus Victorius Imma-
jorare et restaurare cepisset. Lafr.: Et ci-
vitas Ecclesiam in orientali parte Imma-
joravit. [Utroque Mabill. tom. 2. Analect.
legit Immajorare.] Charta Ludovici Pii Imp. in
Vita Aldrici Episcopi Cenoman. pag. 88:
Et quia a novo restructi, itaque immela-
vit, Immajoravitque.

IMMALLATUS, Encasto ornatus,
distinctus, Gall. Emaille, alias Enmaille.
Charta ann. 1388: Item unum dragmum,
cum pede de argento Immallato, Gallice
enmaille. Vide supra Enmaille.

Emmalver, pro In faciem colligere,
in Vita S. Isabel. apud Cangium pag. 171:
Il avint un matin qu'il devoit heitree, que
tels qui devoient tronsser et Emmaller les lieis,
etc.

IMMANCATIONE, Membrorum conser-
vatio, ne quis fiat minus seu inutilis. In-
diculus precatorius ad Episcopum formula
22. inter Bignonianus: Precatur vobis ut
vitam et Immancationem et disciplinam cor-
poralem ei concedere jubetis. Hæc erat
Episcoporum seu Clericorum consuetudo,
ut pro sinitibus ad Ecclesiam confugienti-
bus intercederet, nec prius eos redde-

rent, quam ad evangelia datis sacramentis, inquit Synodus Aurel. I. can. 3. de morte et debilitate sint securi, ita ut ei cui res fuerit criminosa, de satisfactione conveniat: quod etiam in servis obinebat, qui non nisi excusati domini permittebantur, ibid. cap. 4. et 5. Vide Gregor. Tur. lib. 5. cap. 3.

IMMANTARE, IMMANTATI. Vide *Manum*.

* **Nostris Emmanteler et Emmenteler.** Inventar. honor. ducis Bitur. ann. 1416. fol. 7. r. ex Cam. Comput. Paris: Item un dousseil... où sont des et cymes Emmanteler des armes de monseigneur et de son mot, Le temps viendra. Guigneuil. in Peregr. Hum. gen. MS.:

Pour mencheours Emmanteler
Et faire les voirs ressemblables.

† **IMMEDIATE, adqueque** in Glossis Lat. Gr. Sangerman. Quoniam non possumus consequi. Vox, ut opinor, ducta a Græco παρὶς quod Hesychius exponit τέρτις, Quære, et præpositio in, quæ locum habet et privativæ.

† **IMMATRICULARE, Annectere, adjuungere.** Fundatio Monasterii ad Altipra apud Marten. tom. 6. Amplius. Collect. col. 313: Predicta omnia approbata fuerint et confirmata a dicto Guidone Episcopo Louanensi, qui hanc domum ad Altipra in suum successorumque specialem protectionem suscepit, decimasque totius laboris et nutrimenti sui iuxta generale totius Ordinis privilegium eidem assignavit, adiacens insuper et Immatriculatus huius Monasterii Ecclesie de Escuvillers et de Unens cum fundis et pertinentiis suis. Gallis Immatriculer, in album referre.

† **IMMEDIATE, pro Immediate,** sine ullo medio. Litteræ Johannis Franc. Reg. ann. 1361. apud D. Scoussus tom. 3. Ordinal. Reg. pag. 544: Ordinauimus pro nobis et successoribus nostris dictos Religiosos (Charvallenenses)... in et de superioritate prepositarum et ressorti dicti loci de Barro super Albem in solidum et Immediate perpetuo perennius. Eadem notione legatur, Sub Immediate ressorto regio, in aliis ejusdem. Regis Litteris eod. ann. ibid. pag. 501.

† **IMMEDULLARI, Imbibi,** quasi medullis infundi, inseri. Vita S. Ayberti, tom. 1. April. pag. 680: Comes vero fide benedictione, dum portaret ejusdem limphæ potum, per singula sua membra sic sensit Immedullari, ut etc.

IMMEDULLATUS, Imbibitus, medullis insitus. Jocellinus in Vita S. Patricii n. 109: Nec magis illos velles deserre militiam Immedullatam, etsi cecidisset candidatam.

† **IMMELATUS, Mulus,** vel onus muli. Radulfus de Gestis Friderici I. Imp. apud Murator. tom. 6. col. 1195: Multo ad eum (Centum) quod non transiret, nisi daret ei centum summarios auri et argenti oneros. Imperator vero respondit se liberare velles dare ei aurum et argentum, sed nisi Immelatum unum. Vide Immelus in Aemilia.

IMMELORARE, Meliorem reddere, apud Simeon. Dunelmensem ann. 616. Adde

Vitam Aldrici Episcopi Cenom. pag. 93. 93. 159. 164.

† **IMMELORATIO, in Charta ann. 878.** ex Appendice Marcæ Hisp. col. 809.

* **IMMEMORANS, Immemor.** Vita S. Davanz. tom. 2. Jul. pag. 558. col. 2: Dei Immemorans timoris atque justitie.

* **IMMEMORANTER, Ex oblivione.** Lit. ann. 1411. tom. 9. Ordinal. reg. Franc. pag. 611: Et si que in contrarium videantur aut fieri contingerent Immemorantur aut aliter, ea ad statum presertim et debitum... reducunt seu reduci... faciunt.

* **IMMESSIBILIS, Immessus.** Charta Phil. VI. ann. 1328. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 241: Bullionem usque ad Immessibilem quantitatem extra regnum nostrum portasse fecisse dicebantur.

IMMENDARE, Papie, Depravare.

* **IMMESSITAS, Universitas.** Charta ann. 1225. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 390: Aymarus Dei gratia Maurianensis episcopus, et Berlio abbas Stameidii omnibus presentis scripti auditoribus æternam in Domino salutem. Noverit vestra Immessitas quod etc.

IMMESSITAS PULCHRITUDINIS, Dicitur de muliere precelestissime venustatis, in Chron. Will. Godel. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 262: Constantiam, cognomento ab sue pulchritudinis Immessitatem Candidam, pulchram accepit (Robertus rex) uxorem. Eadem rursus leguntur ibid. pag. 277.

IMMESSURATIM, Sine mensura, immense, Gallis Dimesurément. Salvinius lib. 6. de Gubernat. Dei: Videamus, quæsumus, quantumlibet Immessuratum letemur, quamlibet jugiter, etc.

† **IMMERCIATUS, Cui pro delicto imposita est pœna seu multa pecuniaria.** Confirmatio Chartæ Ricardi I. Angli. Reg. ann. 1423. apud Rymer. tom. 10. pag. 34: Si aliquis hominum predictorum fructum sit Immerciatus erga nos, vel erga Bullas nostras, pro quocunque causâ, vel delicto, vel fortisfacto, mercie et Amerciamenta pecuniarum predictis fratribus sine dilatione reddantur. In Privilegiis Equitum S. Johannis Jerosol. pag. 4. perperam legitur Immerciatus, ut et Intramenta pecuniarum tom. 3. Histor. Harcur. pag. 184. pro Amerciamenta pecunie. Vide Amerciare.

* **IMMERENTER, Immerito,** in chart. ann. 1409. in Alsat. Diplom. num. 1256. tom. 2. pag. 317.

† **IMMERITE, pro Immerito,** apud Thom. Moros Formul. Angl. pag. 72.

Immerite, Qui non meretur, immeritus, in Lit. ann. 1402. tom. 8. Ordinal. reg. Franc. pag. 496: Personæ de prestat et Immerite.

† **IMMETALLATES, Ornatus, vermiculatus, Gall. Enaille.** Testamentum ann. 1332. et Chartulario B. M. de Bono-nuntio Aurelian: Tres scyphi argentei Immetallati, ponderis quinque marcharum. Duo bacini Immetallati, apud Lobinell. in Glossario ad calcem Hist. Britan. Vide Smaltum.

IMMI, (Mensuræ species, forte eadem quæ Hemina. Fundatio Murensis Monasterii apud Eccardum de Origine familie Hasburgu-Austrince col. 231: Reportat ad villicum duos pines et quartum hydram

de vino, et duo Iamni de avena sive de lino, pro mensura lactis sumitur alibi] Vis Sester.

† **IMMINERE, Papias: Imminet, instat,** ita usurpant Tertullianus de Pœnit. cap. 6. Anastasius in S. Fabiano, Greg. Thymensis, et alii.

IMMINENTIA, Instantia, apud Greg. M. lib. 3. Ind. 11. Epist. 29. lib. 3. Epist. 10.

† **IMMINUERE, pro Imminuere.** Act. SS. tom. 4. Jan. pag. 850. col. 2: Cuius loci, quia tunc temporis a militibus eorum adjuventis Montis-acuti rebus et alibi Imminuatur erat, recuperationi operam dabat. Vide Minuere.

† **IMMINUATUS, Immuus.** Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 1. col. 635: Ab omni datione, ab omni ductione Pontificum, Ducum, Comitum, vel quorumcumque Rom. Pontificis ministrorum, et cuiuscumque dignitatis persona luensum, Imminuatur et liberumur existim.

† **IMMINUENTIUS.** Vide Immuus.

† **IMMINUERE, Libertate et immunitate donare.** Charta ann. 1291. et Chartulario S. Joannis Angerie. pag. 277: Promissum bono fide eidem Abbati, non facturus curatorem, quod nobilis vir dominus Hilburgi anoribit, liberabit, Imminuet et confirmabit... eidem Abbati et Monasterio usque superdicte. Sed f. legendum Immuus, ab Immuare.

† **IMMINUITO, Immuuitas.** Eadem Charta Angerie: Et si contigit nos procurare vel facere amissionem, liberatorem, Imminutionem ac confirmationem predictas, etc. Puto legendum Immuuitas.

† **IMMINUITOR, Qui sanguinem missæ seu detrahit.** Stat. synod. Tornac. ann. 1366. pag. 50. art. 8: Item hæc sunt officii sui negotia clericis concessa, et quæ pœna clericis exercere, ut puta... Imminuator, etc. Vide Minuere.

† **IMMISSIO, Exactio, vel violentia.** Gregorius M. l. 7. Ind. 1. Epist. 182: f. de loco aliquo, qui ad id pertinet, quocumque modo, quolibet occasione minuent, non Immissiones dolosas aliquas facere. Charta fundationis Monasterii S. Severi in Vasconia, apud Marcam lib. 3. Hist. Benehæ cap. 8: Vel de villis vel Ecclesiis, quæ et cum pertinent, quocumque modo et occasione movere, (sc. minuire) vel dolos, vel Immissiones aliquas facere, nec in hactenus, nec in embolitionem esse ductores, etc.

† **IMMISSIO, Immissio, (Operatio]** Joan. Sarisbur. lib. 3. Pollicit. cap. 17: Daniele: Scient utique antedictum summa: subversionem hominum in angelum loci transfigurari, et Immissiones fieri per angelos malos, etc. (Verba sunt Psalmi 77. t. 49.) [†† Vide Glossar. med. Græci, vel Eusebii cap. 424. supra Daemon et infans Incutus, 1.]

† **IMMISSURA, Sagittarum immissura:** iactus, Barthius in Glossario ex Roberti Monachi Hist. Palest.: Sed hæc nostri videbant, et protecti clypeis, loriceis, galeis, eorum Immissuras respiciendebant.

† **IMMOBILE, Bona immobilia,** in C. far. Annalibus Geneuens. ad ann. 1169 apud Murator. tom. 6. col. 278.

IMMOBILITABILIS, Immobile esse. *Gregorius Perusinus in Vita B. Columbe*, tom. 5. Maii pag. 360. * **IMMOBILIS**, *hoc sensu, omnes alii Immobiles*, *habent de Longevitate ante diluvium*, 13. *In quorum fundo agnorum arce et speculandorum et Immobilem asque actionem et putrefactionem.*

IMMOBILARE, Offerre aliquid Ecclesie. *Julianus Landavense in Monast. Anglie*, 1. pag. 193. *Idon Rex... unum de loco suo... Immobilem cum omni suo liberum, et cum refugio Ecclesie S. Petri, etc.* *Reg. 105: Immobiles 4, nudos terre... pro rebus regi collectis Deo et Sanctis, etc.* *Idem in hoc Tabulario non semel.*

IMMOBILITATE Hostis, Escæ, carnes, &c. immobilat. *Mortiferi idolorum cibi*, *et Cyprini, de Lapis, Orcinum hominem miser sanguis, apud Julium Firmicum de Errore profanarum religionum. Cibi idem cultibus Immolati, in Concilio Agathensi II. can. 40. Immobiles diabolici, & iherosolymensis IV. can. 15. Edw. de Buz, in Epist. 1. ad Corinth. 10. Gloss. Græc. Lat. de Epist. Immobiles, Edw. de Buz, Immobiles. Ab illis abstinere jubebantur Christiani, ne gentilitas superstitio videretur recipere, adeo, ut si eas contigerent, non possent, ne, uti vocant, penitentiam acciperent, ut est in Penitentiali Hilariani cap. 6. et in Addit. 4. ad Capitula Caroli M. cap. 54. Solebant autem Gentiles, qui ex sacrificio domum redibant, pascualem aliquam victimam consecrare deosque suis afferre, quod dedit Socrates Aristophanis in Plauto, Sed et interdu in macellis venum exponebant, et in collecta pecunia Sacerdotum erat, et ad pag. S. Augustinum lib. Expositionis quarundam propositionum ex Epist. 1. Rom. cap. 78. Unde sepe legitur, peracta paginis ad manducandum ejusdem Christianis Martyribus, in Actis Martiri SS. Tarasii et Sociorum apud Baron. n. 220. n. 24. et apud Gregorium M. 1. Dial. cap. 27. Vide eundem Augustinum Epist. 153. [et Lactantium lib. de viribus Persecutorum n. 37.]*

IMMOBILITAS, *Missa, vulgo Profectio, non pars Missæ, in qua fit sacrificium, sed Acta SS. Junii tom. 4. pag. 699. ubi beatus S. Johan. Baptista: Immobilet Vos. Vere dignum est, nos tibi semper hic, & aliique gratias agere, etc.* Vide Missale Godefridi pag. 263.

IMMOBILITATIS, Oblatio, quæ ecclesie fit. *Charta ann. 1465. in Suppl. ad Miræum pag. 651. col. 2. Item Immobiles et aliones totius ecclesie, et omnia emolumenta ex parte curie ecclesie Archiepiscopi Viennensis. Vide Immoiare.*

IMMORA, Dilatio, procrastinatio, *Idem, Gloss. Lat. Græc. Sangerm. MSS.*

IMMORANTER, Sine mora. *Gloss. Lat. & Avopstus, Immoranter, luculentior.*

IMMORIGERATUS, Non morigerus, *Sole moratus, in Chron. Modociensis apud Murator. tom. 12. col. 1129.*

IMMOROSE, ut Immorantem, in Lit. Caroli VI. Franc. Regis ann. 1411. ex libro viridi 3. Castellæ Paris. fol. 136.

IMMORTALIS, In mortales, Non mor-

tiferus, Gall. *Qui n'est pas mortel*, Libert. Brager, ann. 1334. in Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 330. *Item si dicta vulnera judicentur Immortalia, dictus burgensis tradetur ad recedendum vel in commendam. Lit. remis. ann. 1355. in Reg. 84. ch. 157. Cum hujusmodi vulnus esset curabile et Immortale, prout chirurgici... relati fuerant. Aliæ ann. 1385. in Reg. 137. ch. 157: Læsi periculum vulneris eorum iustitia locisisset reportatum tamen Immortale et sanabile, etc.*

IMMORTIFERUS, Eodem intellectu. *Lit. remis. ann. 1384. in Reg. 125. Chartoph. reg. ch. 115: Fulnera per meliores et chirurgicos in talibus expertis sanabilia et Immortifera instituta reportata, etc.*

IMMORTIFICATUS, lib. 1. de Imit. Chr. cap. 3. n. 3. *Qui sibi plus satis blanditur et indulget, Gall. Immortifié.*

IMMOTABILIS, Immutatus. *Charta ann. 863. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 555. Ad utilitatem... servorum Dei ibidem Domino famulantium, eique Immutabiliter religionem cum ipsius adiutorio acceptabiliter servientium. Vide Immutabilitas.*

IMMOTABILITAS, *æquitas, in Gloss. Gr. Lat.*

IMMOTORES, Vide Usupelliones.

IMMOVILE, pro Immobile, Res immobilis, in Charta ann. 1064. apud Ughell. tom. 1. Ital. sacr. col. 534. edit. ann. 1717.

IMMUNDÆ CARNES, a quibus Iudei debebant abstinere; quæ fuerint, dicitur Leviticus cap. 11. quænam vero fuerint Christianis immundæ, discimus ex Actibus Apostol. cap. 15. ubi Gentis recens ad Christum conversæ jubetur abstinere a sanguine et suffocato. Hinc liquet quid sibi velit Capitulum 100. Theodori Cantuari. Archiep. apud Acher. tom. 9. Spicil. pag. 618: *Qui carnes Immundas manducaverint, et alera quæ cum carne coquantur, cessare oportet a ministerio; hoc est, Qui carnes cum sanguine, seu carnes suffocatas manducaverint. Interpretationem, si opus est, firmant Capitulum 105: Sanguinem siue voluntate edentibus non esse peccatum, et Capitulum 119. Aves et animalia cætera, si in retibus strangulantur, non sunt comedenda: similiter ab accipitibus mortua. Apostolus etiam dicit: Similiter abstinere vos a suffocato sanguine et ab idololatris. Haud scio an aliud posterius sit hujusmodi interdictionis exemplum.*

IMMUNDICITIA, Immundities. *Arest. parlam. Paris. ann. 1394. in Cod. reg. 985. 3. 3. fol. 84. v. Nonnulli alii in scutum armorum nostrorum in lapide sculptum, latam et immundicitiā, arma nostra citra perpendo, proiecerant.*

IMMUNDITIÆ, Purgamenta. Vide Munditie.

IMMUNDITIATUS, Immundus, impurus, immundities destinatus. *Atinal. Placent. ad ann. 1445. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 890: Post vero polatium ipsius (Baptiste) in ruinam dederant, et Gislelardi lex ibi dicta est, ne quis audeat adificare, sed locus sit Immunditatus.*

IMMUNIMEN, Munimen; dicitur de sigillo quo Chartæ muniuntur. *Charta ann. 1216. tom. 1. Germ. sacræ pag. 361: Presentem paginam sigilli nostri Immunimine*

cum horum, qui interfuerunt, nominibus jussimus annotari.

IMMUNIRE, Immunem facere. *Charta ann. 1114. ex Tabul. episc. Carnot.: Eos et terras ipsius sive possessiones vel hereditates et animalia liberavit, ipsam ecclesiam omnino et immunivit. V. Emmaurici Ennisi.*

1. IMMUNITAS, Protectio, tutela. *Charta Caroli C. ann. 844. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 475: Qua (auctoritate) continetur, qualiter predictum monasterium, adificatum a Castellano quondam in valle, quæ dicitur Asperia, sub sua Immunitate atque defensione... plenissime suscepit.*

2. IMMUNITAS, *Idem, dicitur, in Gloss. Lat. Græc. quondam Immunitas sumitur, ut in hac voce decimus in: Lege Longob. lib. 3. tit. 1. §. 11. 15. in Capit. [* Pippin. s. 19.] Caroli M. lib. 5. cap. 187. [* 339.] etc.*

IMMUNITAS, Loca immunita, asyli jure donata, cum de arduis sacris agitur, ut in Lege Longob. lib. 1. tit. 9. §. 30. 36. lib. 2. tit. 39. §. 3. 4. [* Lud. P. ro. Loth. I. 58. Caroli M. g. 103.] in Capit. Caroli M. lib. 3. c. 26. l. 4. c. 13. 51. 52. l. 5. cap. 13. 148. [* 15. 279.] in Fragmentis Capit. Baluz. cap. 8. 14. etc. ipsa scilicet Ecclesia, Monasterium ipsum, vel aditu sacrum ambitus. Concilium Coloniense ann. 1260. cap. 8: *Item Canonici, ne frequentat extra Immunitatem Ecclesiarum suarum, comedant aut dormiant extra ipsam, firmitissime prohibemus. Cap. 14: Ut Omnes Ecclesie Collegiate Immunitatem suam mure circumdant, et clausuras portarum bene muniant habeant, firmitissime precipimus. Adde cap. 13. et Statuta Conradi Archiep. Coloniensis ejusdem ann. 1260. cap. 19. 28. Concilium Londinense ann. 1268. can. 13. etc. Idem prædixi ne villæ de Immunitate esse dicuntur, quæ ad Ecclesias pertinent, in Edicto Pistensi cap. 8. 18. in Chronico Besnensi cap. 504. in Præcepto Iheronimi Viennensis Archiepiscopi ann. 811. tom. 12. Spicil. Acher. pag. 120. 141. in Concilio Coloniensi ann. 1266. can. 4. etc. (Chartularium Gemmetice. tom. 1. pag. 10: Item in la ville et cité de Rouen avons un ancien manoir, la chapelle S. Michel dudit lieu, ou sont plusieurs maisons et jardins, ainsi que le tout se comporte, chose de hauts murs anciennement nommée Touris Alacredi, et de present la Poterne, qui est une d'ancienne, franchise et Munité, assis pres le Palais en la paroisse S. Lo.) Vide Eminentia.*

3. IMMUNITAS, eadem acceptio. *Lit. remis. ann. 1389. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 71: Et se mit en Immunité et franchise in l'église du Sépulture à Paris.*

IMMUNITARIA INSTITUTIO, Quæ conceditur Immunitas, in Charta Chonradi Regis ann. 971. apud Menesterium Hist. Lugdun. pag. xxxviii.

IMMUNITATIO, Idem quod Immunitas. *Charta Regis Bosonius pro Ecclesia Viennensi ann. 2. regii ejus: Quod irrationaliter ablatus foret, cum omnibus appenditiis et Immunitationibus reddemus.*

IMMUNITAS, Eadem notio. *Charta Roberti Ducis Burgundia apud Perardum pag. 348: Promittimus... omnia privilegia,*

omnes libertates, Immunitiones, cartas, instrumenta... inviolabiliter observare.

IMMUNITATEM ECCLESIE PRESOLVERE, id est, bannum seu multam propter infra-
tiam Ecclesie immunitatem. Synodus Pontifici
Pontificis ann. 876. can. 3: *Quod si quis-*
piam fecerit, restituit male praesumptis.
Immunitatem ipsius Ecclesie persolvat et
bannum nostrum tripliciter componat.

IMMURARE, [Carere includere, Gall.
Mettre entre quatre murailles. Perna alias sa-
tis frequenter irrogata haereticis aliisque
gravior delinquentibus, ac praesertim iis
qui in iudicio constituti diu negarant veri-
tatem, et se perjurio obstrinxerant. Chro-
nicon Trivetti ad ann. 1223. tom. 8. Spicil.
Acher. pag. 579: *Rusticus etiam quidam*
seipsum crucifigens et stigmata volucribus
Christi suspensionis quondam circumferens
perpetua Immuratur.] Vide Murus et In-
clusus.

* Nostri *Emmurare*, Charta ann. 1260.
inter Inst. tom. 6. Gall. Charta. col. 379:
Et si haereticus fuerit, simpliciter et haereticis
condemnatibus, regali curia relinquatur;
si autem fuerit Immurandus, vel penna le-
viore se penitentia orandus, id totum per
episcopatum curiam expellatur... Ad expressas
haereticis Immurati domus rex et episcopus
pro rata conferant. Lit. remiss. ann. 1444.
in Reg. 176. Chartoph. reg. cli. 334:
Connue Jehanne femme de Philippot de Ca-
ulon, pour son petit gouvernement et impu-
dicte... fu Emmurée jusques à ce que du
consentement d'icelui Philippot, elle fu des-
murée et baillée à ses amis etc.

† **IMMURCARE REMEDIUM**, illud
quasi Immurmurando implorare, in Vita S.
Godeberte tom. 1. SS. April. pag. 35.

† **IMMUTATIO**, Immunitio. Capitularia
Caroli M. lib. 7. cap. 445: *Monemus ut jura*
Ecclesiarum, sicut a Patribus divinitus in-
spirata sunt ordinata, inviolata permoneant.
Nihil alienum improbus ambitus concupi-
scant, nec per alterius Imitationem suum ali-
quis querat augmentum. Eadem habetur
in Capitulari tertio incoyati ann. cap. 10.
quod ad annum 814. refert Baluzius. Sed
quamquam et in antiquis Benedicti Levitis
exemplaribus legitur *Imitationem*, contem-
dit tamen idem Baluzius legendum esse
Immutionem, idque probat ex lege Codi-
cis Theod. relata ejusd. lib. cap. 477. ubi
sic habetur: *Quocumque a parentibus no-*
stris diversis sunt statuta temporibus maneri
involuta atque incorrupta circa serenositas
Ecclesias precipimus. Nihil igitur a pri-
viligiis Immuetur, hoc est, Immuetur,
ex ejusdem Baluzii interpretatione, qui
bille congruit his verbis, *nec per alterius*
Immutationem (seu *Immutionem*) suum
aliquis querat augmentum.

* A Latino *Immutare*, nostri *Immutare*,
eodem sensu, dixerunt. Lit. ann. 1388.
in vol. 8. arestor. parlam. Paris: *Pendant*
laquelle cause aucune chose ne doye estre
Immutée ou innovée au préjudice des parties
etc.

† **IMMUTILATUS**, Integer, illibatus.
Philippus II. Franc. Rex in Charta ann.
1189. pro Ecclesia Eduensi, tom. 8. Spicil.
Acher. pag. 303: *Jura hanc Ecclesiarum*
volumus et debemus Immutilata conservare.

Occurrit in Formul. Anglie. Thomae Ma-
dard pag. 60. 177. etc.

† **IMNARIUM**, pro *Hymnarium*, Liber
continens hymnos solitos in Ecclesia de-
cantari; legitur in Praefatione Francisci
Blanchini in Vitas Rom. Pontif. apud Mu-
rator. tom. 3. pag. 86. Vide *Hymnus*.

* **IMNELLA**, Porcella ablactata, ut
opior. Charta Caroli regnum regentis
ann. 1358. ex Bilil. ref. *Item les herans*
truiarum, Imnellorum, qui valent ses libras
communiter annuam. Vide *Imnisifia*.

† **IMON**, pro Imo, in Charta Petri Rob.
milit. ex Tabul. Flamar. *De et super...*
olitis bonis ipsius quondam Guillelmi prae-
dictis, Imon et quocumque aliam servitu-
tem, censum sive redditum.

† **IMPAGATUS**, [Non solutus.] Vide *Pacore*.

1. **IMPALARE**, In palum impingere. Lex
Burgund. tit. 24. § 3: *Si quolibet animal,*
dum de messe, aut de pratu... expellitur,
Impalaverit, etc. Lex Ripuar. tit. 70. § 3:
Si in tepem animal Impalaverit, § 4: Si
autem delatus sepi se in virgum Impala-
verit. Lex Longob. lib. 1. tit. 19. § 10.
[* Rothar. 309.] *Si caballus aut quolibet*
peculum in clausuram alterius, intus sa-
liendo, se Impalaverit, etc. Adde Leges
Henrici I. Regis Angl. cap. 9.

2. **IMPALARE**, Papis, est *Impugnare*.

† **IMPALARE**, In schedulam referre,
ab Anglico *Panell*, Pagina, schedula. Hen-
ricus VI. Reg. Angl. in Charta ann. 1447.
apud Kennettum Antiqui. Ambrosden.
pag. 657: *Concedimus praefato Edmundo*
quod ipse hanc habebat libertatem videlicet
quod de catero durante vita sua, aliquo sta-
tu non obstante, contra voluntatem suam
non ponatur nec Imponeatur in aliquibus
assisis, juratis, recognitionibus attinctis seu
inquisitionibus quibuscunque, etc. Vide *Pan-*
nellam, 2. et *Pannellare*.

† **IMPANATORES**. Sic Guitmundus lib.
3. appellat. Berengarii sectatores, qui pa-
nem et vinum in Corpus et Sanguinem
Christi transubstantiari negant; hocque
deinceps nomine vocati sunt Lutherani, qui
panem una cum Corpore Christi in Eucha-
ristia remanere somniant.

† **IMPANUS CHRISTUS**, Eadem ratione,
dicitur Anonymo qui ab annis plus quin-
gentis confutavit errores *Impanatorum*. Hu-
jus Scriptoris Anonymi necdum editi ex-
cerptum refert Marten. tom. 2. lit. pag.
125.

† **IMPANELLARE**, ut *Impanelare*, In
schedulam referre. Vide *Pannellum* 2.

† **IMPANS**, Papis: *Impans, in manu*
Impis servus dimissus, extraneus est. Lex Lon-
gob. lib. 2. tit. 34. de Manumissionib. §
1. [* Roth. 225.] *Similiter, qui per*
Impans, i. in volum Regis dimittitur, ipse
sequitur, sicut qui amandus (i. a tutela liber) su-
ctus est. Edictum Rotharis tit. 91. § 5. habet
qui *Impans*, [Cod. Estense. *Infans*, aliter *Code-*
Infans, apud Murator. tom. 1. part. 2.
pag. 34.] [* Vide Grimm. Antiq. Jur.
German. pag. 333.]

† **IMPARGARE**, Puellam nobili et con-
venienti conjugio copulare. V. *Disparagare*.

* **IMPAREMENTUM**, Munio, propu-
gnaculum, nostris *Emparement*. Vide supra
Emparementum. Charta Joan. reg. Franc.
ann. 1362. inter Probat. Hist. Autiss. pag.

110. col. 1: *Ipsi supplicantes munus*
fossata atque Imparementum duxerunt
fecerunt suis propriis sumptibus et expensis.
A verbo

* **IMPAREARE**, Munire, nostris *Empa-*
rer. Lit. remiss. ann. 1366. in Reg.
Chartoph. reg. cli. 519: *Ecclesiam*
Puilluco... inestellaverant et Impare-
are. Vide *Empareare* 2.

* **IMPARDITA**, Sequestratio, tota
Aragonensis, a verbo *Impardare*, *Hisp.*
parar, sequestrare, unde *Ampara*, regio,
stratio, apud Acad. Hisp. in Diction. *Or-*
pro reformis. regni Navar. ann. 1361.
Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 161. r.
Item in causa super jure patronatus eccle-
de Lanz tress fuerunt citati, aliqui de
compagnierum, fuerunt Imparditi
compagnierum, possunt pat Imparditi
annum et decem. Vide infra *Impardare*.

1. **IMPAREARE**, [Invadere, occupare, G.
S'Emparer; *Impardantia*, Invasio, Tuin,
Vide *Ampareare*.

* 2. **IMPAREARE**, Munire. Vide supra
Emparementum.

† **IMPAREARE**, IMPAREMENTUM, Inva-

catio. Vide *Parens*.

* **IMPARESTIA**, Tutela, protectio.
Articuli trege inter Henr. reg. Angl. et
Joan. comit. Araven. ex Cod. reg. Ric. 1.
fol. 83. r.: *Possessione, que pro*
existant super gubernatione et Impar-
estia comitis, etc. Pluries ibi. Vide *Dis-*
putia in *Ampanne*.

† **IMPARTES**, *Expertes, sine parte*, Glo-
ssa Isid.

† **IMPARTICARE**, Ad periculum, seu casu
vel patibulum suspendere, ex Gall.
Emperehr. Lambertus Ardensis pag. 46.
Mox questis moribundioribus et produbus
et consensu, et consiliis, et multis voca-
lis introductis, alios Impartiticos, ab ali-
dis juniorum protrahendos et discre-
atibilibi, etc.

* **IMPARTIRI**, f. Amplificare. Ga-
Agradit. Charta ann. 1221. inter Inst.
tom. 11. Gall. Christ. col. 257: *Rad. Is.*
debit et concessit raptu diecio hospitali,
quod virgatos terra et dimidiam, quosfec-
ejusdem hospitalis infra fossaria sua tes-
della incluserunt, exceptis duabus por-
terris, quos reliquerunt extra fossa.
Impartendum en, prout necesse fu-
Potest et de fossatorum purgatione in-
ligi.

† **IMPARTITIO**, Multa, emenda. Vob.
Episcopus apud Blancam in Camb. Hisp.
Aragon. pag. 728: *Penna vero hanc ad*
flugitiorum aequalem vel majorem, vel
partitiones, que interseciones vel sicc-
mentum vulgariter appellantur, etc. Vide
curiosum.

* **IMPASSIBILIS**, Qui sustineri so-
let. Vita S. Bertel. tom. 3. Sept. p.
452. col. 1: *Gignis vero horridis et*
prospiciens ironico, assilum mitoribus
possibilibi. [* *Impassibilibi*, Qui pati so-
let, et Impassibilibi, passim et
Christian. auctor. Vide Forcellinum.

† **IMPASSIONABILIS**, Qui pati non so-
let. *Impassionabilis Deltus*, apud G.
Custan. Lupum de Appellationibus pag. 8.
ex fragmento Eutythis.

† **IMPASSIONATUS**, *Passionis eff-*

Apathique, ex Goclenii Lexico Philologico.

* **IMPASSULATUS**, Desolatus, ab Italicis, siccare. Catalogus Sancto- apud Roccum Pirum Sacris Sacre

61 : *Et invenient caput purum et im-*
passulatum... oculi erant clausi... dentes al-
bi... pellicula foris impassulata seu desic-
cata erat planus et venustissimus.

* **IMPASTARE**, In Pasta seu pane co-

quere, Gall. *Mettre en pâte*, Ital. *Impas-*

ta, Vita S. Guillelmi Fundatoris Montis-

62, tom. 5, Janii pag. 135 : *Pavo Impas-*
ta delinquat in Montem, Inventum

coquere vermicibus, Vide *Pastum*.

* **IMPASTATIO**, Commistio; unde *Im-*

pastare, commiscere, Arnould, in Rosar.

lib. 2, cap. 3 : *Spiritus cum corpore*

impastatur; et omnia hæc qua impas-

ta sunt toto dissolvuntur; et Impastatio fit

in una contritione et inseratione et as-

simone non propter contritionem et as-

simone ad ignem dividuntur partes ligata a

molitie, que est in corporibus.

* **IMPATIENTIA**, Vultus, Oriis depravi-

ti, Gall. *Grimace*, Annal. Victor. MSS.

1258 : *Rocent etiam naturam non*

verant debite, necque una fuerunt vir-

tutes et rubus, adeo quod cum diffren-

ti vultus Impatientia debebatur.

* **IMPAUSABILIS**, Qui non possit,

et c. Fulgent. Myth. 1 : *Alecto Graecæ*

Impausibilis dicitur.

* **IMPASIBILITAS**, Incessanter, con-

tinuè, Car. Aurel. lib. 3, Tard. cap. 2 : *Im-*

pasibilitas cibum sumere.

* **IMPEMENTUM**, Impedimentum,

Ital. *Empechement*. Tractatus ann. 1428.

apud Rymer, tom. 10, pag. 390 : *Abque*

via, demanda, impedimento seu Impeche-

mento quocunque.

* **IMAS EMPAGEAT**, Libert. Matiscon.

1146, in Reg. 77. Chartoph. reg. ch.

30 : *Item se aucuns a fait Empagement en*

un en chemins, chascuns s'en puet

valde.

* **IMPECHIMENTUM**, ut *Impechemen-*

mentum ann. 1407, apud eund. Ry-

mer, tom. 8, pag. 498 : *Abque Impeche-*

mento, impedimento, arrestatione quavis,

ut rehere, nittere et disponere poterint

vis eorum bona. Possent hæc duæ voces

in notionem explicari, quia sequens

IMPECHARE. Henric. de Knighton

1256 : *Et promittit Regi Nuvurra, quod*

quicumque cum Impecharet pro morte dicti

Regis de Hispania, etc. l. impeteret, vel

possessionem moveret, Ita Empecheser, usur-

que consuetudo Carnot. art. 32 : Un Se-

igneur fodal, par default d'homme, ou de

l'un de fiefz non faits et payez, peut as-

seoir luy-mesme sur les herages tenus en

fief de luy, et les mettre en sa main, et bran-

cher et Empecher, et y faire mettre et

poser la main du Roy, etc. Consuetudo

levisis art. 32 : Le Seigneur nouveau ne

peut Empecher, ne mettre en sa main les

herages, etc. Quam quidem vocem Gallicam,

ut impetere, sed ab impetere videtur

derivare Spelmanus et Somnerus : est

ut impetere, idem quod in ius vocare,

ut vocare, apud Gregorium Turon. lib. 5,

cap. 14. Hist. Flodoardum lib. 3, cap. 21.

Legibus Henrici I. cap. 6. [et apud

Rymer, tom. 8, pag. 108, et alibi.] Unde

Impetito, pro accusatione, ut in Jure An-

glico, *una Impetitione vasti*, exponitur, *sans*

Empechement de gast. [Permutatio anni

1319 : *Renunciantes... anni actioni, Impe-*

ditioni, liti, juri, etc. Preceptum anni 1326,

apud Rymer, tom. 3, pag. 879 : *Sine Impe-*

ditione ponenda in corporibus hominum illo-

rum, vel in navibus, seu bonis ante dictis.]

Impedire dicunt Itali, pro impedire, mo-

lestiam afferre.

* *Empecher*, eodem sensu; unde *Empeche-*

mentum, accusatio, in Lit. remiss. ann.

1381, ex Reg. 131. Chartoph. reg. ch. 432 :

Iceilli Andrieu... au conjurent des jurez

de nostre ville de Tournay, ninsi qu'il est

accoustumè à faire en tel cas, enculpait et

Empecha ledit exposant, et dist que iceilli

exposant lui avoit fait l'une deslittes plates;

¶ IMPEDIARE CANEM, Ejus pedes quo-

dammodo mutilare. Vide Expediære Ca-

nem.

* **IMPEDICARE**, Papias : *Impliciscere,*

implicare, diligere, irretire, Impedicare.

* **IMPEDIENS**, fleus, in litem adductus

et causam defensens. *Hæc est finalis con-*

cordia facta... anno regni Regis Henrici filii

Regis Joannis septimo... inter Willelmum de

Mohau guerentem, et Willelmum Brevere

Impedientem, de manerio de Clynton, apud

Thomam Blount in Nomolexico Anglico.

* **IMPEDIAMENTOSUS**, Noctius, incom-

modus, Conv. apud Mars. ann. 851, tom.

7, Collect. Histor. Franc. pag. 605 : *Et*

ideo tanta Deo contraria, et nobis ac vobis

Impedimentosa acciderunt.

* **IMPEDIOSUS**, Cum impedimento. Utitur

Goclenius in Translatione S. Augustini

Cantuar. tom. 6, Maii pag. 434.

* **IMPEIDRE**, In jus vocare. Stat. ann.

1505, inter Leg. Polon. tom. 1, pag. 310 :

Si Christianus Judeum Impedit, asserens

quod ei pignora sua obligaverit, etc. Vide

supra Impedire.

* **IMPEIDRE SE**, Curare, sollicitudinem

habere, Gall. *S'Embarasser*, Acta S. Anton.

Ripol. tom. 6, Aug. pag. 535. col. 1 : *Qua*

in re idem D. consul decrevit non se de hoc

homine Impedire : sed rogatus... eundem

fratrem Antonium a dicto carcere idem D.

consul extraxit.

* **IMPEIDIVUM**, Quod obstat, impedi-

dit, apud Ludewig. tom. 6, Reliq. MSS.

pag. 191.

* **IMPEIDITOR**, Qui impedit, obstat,

apud Rymerum tom. 5, pag. 4.

* **IMPECARE**, Vide supra *Impedia*.

* **IMPEGNARE**, ex Italico *Impagnar*, Im-

pignurare, pignori dare, in Statutis Vene-

torum. ann. 1542, lib. 1, cap. 6.

* **IMPEJORARE**, [Pejorem facere.] Vide

Pejorare.

* **IMPEJORATIO**, Rei in deteriorem

species, de qua Apitius lib. 8. de Re culinaria cap. 7. et 8. Gloss. Lat. Gr.: *Impensa, ἀντάμωσις, ἀντάμωσις*. Gloss. Isid.: *Conditura, Impensa*. Ita etiam Paulus. Hinc forte Impensum vocabant Architecti, quorumvis rerum ad opus albarum commixtionem, ut Anonymus in Re Architectonica cap. 18. 19. 53. Palladius de Architectura: *Nucleus Impensa meliore indicatur*. Alio loco: *Exacto pavimento ad regulam et libellum, supra Impensa testaceo molitur induitur*.

† **IMPEXSATUS**, Inopinatus. Hora Impensata redire, in Miraculis B. Raymundi, tom. 5. Junii pag. 689.

† Ital. *Impensato* z nostris *Empensé*, sensu opposito. Charta ann. 1392. in Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 277. r°. *Sur la wyttier, d'aquet et entrepruse Empensé, sans défenses précédentes, etc.* Le Roman de Robert le Diable MS.:

Il a fait son commandement
Icel com il fut Empeusé.

Vide supra *Appensatus*.

† **IMPEXSIO**, Donatio. Concil. Tolet. VI: *Quicumque Simonas lumbator, Simoniacus quoque haereticus existerit auctor, et Ecclesiasticorum ordinum gradus, non dignitate morum obtineat, sed minucrum Impensione conquirat, etc.* Charta ann. 1046. ex Charul. Apt. Ego Pontius, qui hoc litterali univulculo mea persona firmo, et aliis pluribus firmiter adopto, ut incorrupta complo, suo servata prelio, perducit hoc Impensio.

† Impenser, pro flemantieri, in Charta ann. 1333. ex Reg. 73. Charthorp. reg. ch. 287: *Pour Impensier les bons et agréables services que Mayote la Guyevre m'a fait, etc.*

† **IMPERACTE**, Otiose. *Imperacte negligebat*, in Vita B. Aleidis, tom. 3. Junii pag. 418.

† **IMPERAMENTUM**, Census pro amparantur seu protectione solutus. Saisineum Comitatus Tolosani ann. 1271. apud la Fuille, tom. 1. Annal. Tolos. in Probat. pag. 28: *Et quod propter dominationem et libertatem quam dominus Raynandus quondam Comes Tolosanus eis dedit, ipse Abbas et Universitas dicti castri debent domino Regi per Imperamentum in uno quoque anno centum solidos Tolosanos et sexaginta sextaria medium frumentum, medium avenam et sex modios vini ad mensuram antiquam, et ceterum et cavalcant. Vide Amparantia in Amperore.*

† **IMPERANCIA**, idem quod supra *Imparancia*. Comput. Gild. de Chierico recepti regni Navar. ann. 1300: *De laboratoribus de Diacastello pro residuo emenda Imperanciarum fracturam, l. lib.*

† **IMPERANTE** CHRISTO, Formula sepulchris Christi inscripta, eadem que Regnante Christo. Vide in Imperium et Regnum. Chartul. S. Vinc. Laudun. ch. 79: *Actum anno incarnationis Dominice 1138. indic. 1. epacta vij. concurrente v. ciclo lunari xv. regnante Ludovico rege Francorum, Imperante Domino nostro Iesu Christo.*

† **IMPERARE**, Vox Medicis attributa, cum aegris remedia imponunt, quomodo ea ab his ordinari dicimus, apud Arnobium Jun. in Psalm. 143. Caelum Aurelian. lib.

1. Chron. cap. 4. etc. Vide Juretum ad lib. 10. Symmachi Epist. 1.

† **IMPERARE** ANTIOPHONAM, Praenere. Ordinar. MS. S. Petri Aurei-val.: *Reliquae antiphona Imperantur religiosis presbyteris et antiquis per illos, qui exequuntur officium cantoris: antiphona vero de Benedictus semper Imperatur solummodo ablati Dominici diebus et festis Apostolorum, et magnis et simplicibus duplicibus, si present fuerint. In illis vero trium lectionum non Imperatur predicta antiphona, sed incipitur per illum, qui exequitur officium cantoris. Vide infra Procipere Antiphonam.*

† **IMPERATIO**, Imperium, jussum. Charta ann. 770. apud Murator. tom. 6. Antiq. Ital. med. aevi col. 209: *Per annos triginta, tam parentes mei quam et ego, veneratione mea Imperavimus fecimus de prebiteris supradicta Dei ecclesiae; et hic Luca propter christum non mitelant ad tollendum ab episcopo, et cavalcaturum cum ipsis prebiteris faciebamus.*

† **IMPERATORIALIS**, Scripturae generis. Vide in Scriptura.

† **IMPERATORIS** dignitatem, quae penes Romanos et Constantinopolitanos Augustos haecenus remanserat, Leo III. PP. Carolo M. indulgit anno 801. Annales Eginhardi: *Ipse autem cum die sacerdotissimum Notitiam dedit ad Misuram solemnem Basilicam beati Petri Apostoli fuisset ingressus, et coram altari, ubi ad orationem se inclinaverat, assisteret, Leo Papa canonem capituli ejus imposuit, cuncto Romano populo acclamatione, KAROLO AUGUSTO A DEO CORONATO, MAGNO ET PACIFICO IMPERATORI ROMANORUM VITA ET VICTORIA. Post quas ludes, a Pontifice novo antiquorum Principum adortus est: ac deinde omisso Patre illi nomine, Imperatorem et Augustum appellavit. Monachus Sangallensis lib. 1. de Carolo M. cap. 28: *Cum autem ibidem aliquot diebus reparandi exercitus gratia moraretur, convocavit Antistes Apostolicos de vicinis partibus quoscumque potuit, et coram positus illis, et invincibilibus gloriosi Caroli Comitibus, nihil minus suspicantem pronuntiavit Imperatorem, Defensoremque Ecclesiae Romanae. Mox addit, hunc titulum gratanter haud suscepisse, quod cum Byzantini Imp. amicitiam servare cuperet.**

Cur vero a Leone divisum fuerit Imperium, et a Constantinopolitano Augusto ipse secesserit, ita refert Anastasius Biblioth. in Praefat. ad VIII. Synodum: *Sed postquam Imperator Romanorum, qui nunc Graecorum appellantur, variorum futurorum vel incertorum essent errorum, sanctum Christi Ecclesiam diversis haereticis scindere minime formidaverunt. Scilicet Deus Imperium eorum, et in occiduis partibus paulatim regnare, superno decernente iudicio, cessaverunt: donec Romanos Pontifices suis praevidit incurrit coarctantes, nec valentes, ac per hoc multiplicibus paenis officientes, Hesperie potestatem jam prorsus amitterent. Occidentis etiam amisso Imperio, nihilominus Romanis Pontificibus, quia jam jubere nequebant, suadere nituntur, suis laetis favore sensibus accommodandum.*

Exhine Summi Pontifices, Occidentis Imperatores coronandi jus sibi adscribere. Glaber Rodolphus lib. 1. cap. 5. sub ann.

900: *Illud nihilominus utinim condensa ac perhonestum videtur, atque ad totum optatum decretum, scilicet, ut quicunque audierit Romani Imperii accepisse propter proprias gestare Principi apparet, Imperator dici aut esse valent, nisi quod Papa Sedis Romanae morum probitate optime, elegit ripublice, eique commiserit Imperium. Vide Annales Henrici Heideck. ann. 1330. 1357. et quae de divisione luerit, post Bellarminum et alios, acriter eruditae commendata est viri doctissimi, Ludovici Maimbourg Soc. Jesu, in Historia Iconoclastarum Gallicae nuper editae.*

† Quod assumptum jns adeo invaluit, et Imperatores minime renunciantur, ut ea, quae ad Imperatoris dignitatem minime pertinerent, existimarentur exsequi possent, donec a Romano pontifice coronam impoissent. Quae omnium imperii principum statuto anni 1338. antiquata sunt. Coles reg. 1019. 2. fol. 110. r°. *Ann. Brevi 1338. Ludovicus IV. Romanorum Imperator... apud Confessionem supra hanc tenuit consistorium Imperiale, in quo... consilio electorum, principum et juvenum suorum... quinque novae leges imperiales quae sequuntur promulgavit. Prima lex est, quod per principes electores coronandi, et per majorem partem ipsorum electus in regem, et Imperatorem postea pronovendus, potest statim iura, castra et bona imperii apprehendere et administrare, confirmatione papali, quoad hoc, nullatenus expectata. Vita in voce Electores.*

Com'igitur translatus fuisset Imperio ab Orientalibus Principibus ad Occidentales, Summi Pontifices, qui id ius jussu potissimum arrogaverant, Imperatores non Constantinopolitanis Augustis semper denegaverunt, cum unicum Imperatorem Francorum seu Germanorum accepissent, in quem eam dignitatem jam olim transfuderant. Unde in Provinciali Romano, et in Ceremoniali Romano lib. 1. sect. 3. lib. 3. sect. 2. Constantinopolitanus Princeps Regibus semper accessit. Honoratus Bonner [Bonner] Salensis, qui sub Carolo V. Rege Francor. vixit, in l'Arbres Batilles, 4. parte cap. vii: *Or devez sçavoir, qu'il ne doit estre sur mes que un seul Empereur, combien que celui à Constantinoble existe estre seul Empereur, mais non est, il n'est fors seulement que est Roy, et luy ne porte que une seule couronne.*

† **Imperatores**, seu Basilides, esse inscripserat Bulgaria Principes, inscribitur Ludovicus in Legatione: *Can. Chypri filium Petri, Bulgariae Falsi conjugem duceret; et ut Scylites pag. 64. qui isdem, quibus Imperatores Constantinopolitani unus inscribitur ac veritas auctor est. In Actis Innocentii III. PP. habetur Epistola Joannici Bulgariae Regis, quam scilicet orditur: Ego Calojannus Imperator Bulgariae et Blachorum, seu Byzantiae Alia ibidem: *Cum placeat Domino nostro Iesu Christo, me Dominum et Imperatorem Bulgariae et Blachiae facere, etc.* Latinis tamen, non Imperatores, sed Imperatores. Innocentius ibidem Epistola ad eundem Joannicem: *Wasmus igitur Servitorem Regionis, etc.* B. Alia ad Archiepiscopum Thronitensis:*

issimum in Christo filium nostrum Colomanem ipsorum dominum Regem statuimus per eos, etc.

Imperatoris titulum sibi arrogasse Reges hispano-saxonici ex hoc patet, quod Basiliensis taxonem indignitatem: quae vox Imperatorem tum sonabat. Sed et Edgarus, descripto, quod habebat in Epistolis germanicus Usurarii Arnauclani, ita invenitur: Ego Edgarus Anglorum Basiliensis, cuiusque Regum Insularum Oceani, quae palmarum circumspiciunt, cunctarumque Romanum infra eum includuntur, Imperator et Dominus. Alia Charta ejusdem Regis Clericis uxoris, quam ita subscribitur: Ego Edgarus Basiliensis Anglorum et Imperator regum Gentium, etc. Alia: Ego denique Imperator Knuto, a Christo Rege Regum regnum Anglici in Insula possidet, etc. Vide Balles.

* Stephanus rex Anglorum Imperatorem inscribit in Charta ann. 1136, ex Charul. Clunien. ch. 203: *Ex gratia superne venerationis sedulus Imperator, etc.*

Imperatoris titulum Regibus Francie simpliciter non semper attribuunt, ut Chlothario Baltherus in Vita sancti Fridolivi Abbat. n. 30. Pipino Superius lib. de Administratione sua, atque adeo ipsius Pipini Ajiliani, si genuinum est, apud Zyllesium in sancto Maximino, in quo exaratum, Pipinus Imperator, Exstat vetus Charta apud Maurengi in Tabulario Flaviniensi, quae sic clauditur: Actum Flavinum Canobio anno 17. Pipini Imperatoris 3. Idus Junii. Carolo Calvo, antiqua hac dignitate donaretur, Tabularum Bellidici ch. 74. apud Besium in Belg. Aquitan. pag. 3: Regnante domino nostro Carolo Rege, vel Imperatore Francorum, aive Aquitanorum, Garrafio Adhate ac Regi. Carolo Simplicis vetus Charta ex ed. Tabul. Flaviniensi, quae sic clauditur: Datus in mense Febr. regni autem vel Imperii Augusti Karoli Simplicis anno 1. Odono Regi Stephanus PP. in Epistola, quae describitur in Vita S. Theodardi apud Castellum lib. 5. Rer. Occitan. pag. 75. ubi gloriosissimus et Catholicus Imperator dicitur: Roberto Helgaldus in ejus Vita pag. 67. Ludovico VI. Galbertus in Vita Caroli Comitis Flandrici num. 84. ceteris denique Regibus Rigordus ann. 1165. ubi de Monasterio seu Ecclesia S. Dionysii: Quae coronam Regni Francorum vel, et Regem seu Imperatorem septuaginta. Vide l'Arbre des batailles, 4. parte cap. 42. Tiliun tom. 1. pag. 249. et Dominum in Asertore Gallico pag. 177.

Imperatoris Hispaniae, vel Hispaniarum voce appellatasse Castellanos Reges, probant eorum complures Chartae, quod, ut ait Mathaeus Paris ann. 1155. principatibus Regibus Aragonum et Galliciae, Zurita in Asualibus Aragon lib. 1. cap. 55: En el año de 1135, el Rey Don Alonso, estando en la ciudad de Leon, tomo la corona e insignias del Imperio, como Imperator y Monarca de toda España, pretendiendo que los Príncipes y Senorios della o eran suyos, o le debían reconocer como a Señor soberano. Adde Indicem ejusdem Zurita lib. 1. zera 1160. Christi 1133. Lucas Tudensis de Alphonso VI: Ad tantum devenit gloriam,

ut Imperatorem Hispania faceret se vocari. Rodericus Tolcan. lib. 7. Hist. cap. 7. de eodem: Post huc rediens Legionem, imposuit sibi Imperii diadema, et vocatus fuit deinceps Imperator. Idem Lucas Tudensis de Alphonso VII: Fecit congregari Episcopos, et omnes Barones Regni sui in Legione et imponere sibi coronam secundum Legem Dei et Consuetudinem Regum priorum: ab illa die vocatus est Imperator Hispaniae.

Chartas varias ann. 1133. 1136. 1144. in quibus uterque Alphonso Imperatorio donatur titulo, habent Michael del Molino in Repertorio Foror. Aragon. cap. 266. Coluacresius in Hist. Segobien. cap. 14. § 2. 12. cap. 15. § 1. cap. 16. § 11. Antonius de Yezpe in Chrou. S. Benedicti, et Doubletus in Hist. Sandionys. lib. 3. Sed et Alphonsum VII. post Friderici II. Imp. obitum, extincto Willelmo Hollandiae Comite, Electorum pars Imperatorem dixit anno 1155. de qua re consulendus praeter ceteris Ughellus in Archiepiscopis Pisani n. 15. Sed longe ante haec tempora ejusmodi titulos sibi arrogasse Castellanos Reges, probant, quae Mariana lib. 9. Hist. Hisp. cap. 5. narrat, ad Concilium scilicet Turonense, ann. 1055. missos ab Henrico II. Imperatore Legatos, ejus nomine quosdam adversus Ferdinandum M. Castellae Legionis Regem, quod contra morem majorem, et legum praescripta, se Imperii Romani jure exemptum ferret, et incredibili arrogantia ac levitate in ipsum Imperii nomen invaderet. Quid inde secutum sit, pluribus exequitur idem Mariana. Vide Indicem Suritae ann. Ch. 1024. Vetus Schedae apud Martinezum in Hist. Pinnatensi lib. 5. cap. 8. ubi de pactis iusto inter Alphonsum Aragoniae, et Alphonsum filium Castellae Reges: Et Alphonso de Aragonia tradidit absolute totam illam terram Castellae, quae pro ipso tenebatur Alphonso de Castellae, et deinde noluit quod vocaretur Imperator, nisi Rex Aragonum, Pamplonae, et Navarrrae. Alia Sanctii Majoris Regis Aragonum, apud eundem lib. 5. cap. 17: Ego Sanctius Rex Imperator in Castella, et in Pamplone, et in Aragonie, et in Suprabri. Alia ann. 1036. eod. lib. cap. 34: Regnante Imperatore Beremundo in Leyone, et Comite Ferdinando in Castella, et Rege Garsen in Pamplona, et Rex Ranimirus in Aragona, et Rex Gundesalvus in Ripcurtia, etc. Vide Chartam Odonii II. Regis anno 947. apud Antonium de Yezpe tom. 4. pag. 450. et aliam aere 990. apud eundem tom. 5. pag. 437. Reges etiam Wisigothorum Imperatorem sibi arrogasse titulum, colligi potest ex Legibus Wisigoth. lib. 12. tit. 2. § 13.

* Sic et regine Imperatrices nuncupat. Charta zera 1181. ex Charul. Cluniae: Ego Adalfonsus Imperator hanc donationem... Deo auctore confirmo... Ego Berengaria Imperatrix confirmo. Ego Sancius Imperatoris major filius, etc.

* Ceterum haud satis sibi consistere Scriptores in hujusce tituli distributione, ut quid inde uti indubitatum baurit liceat. Modo enim qui Imperator est dictus, in paulo post ab eodem Rex est appellatus; et vicissim: quod etiam accidit in Imperatricis titulo. Verum hac in re, quod longe gravius est, non Scriptores tantum, sed

et Instrumenta publica variasse certum est. Haec pluribus exemplis confirmat Mabillonius lib. 2. Diplom. cap. 4. ad eas litteras vindicandas, in quibus Regis et Imperatoris vocabula confunduntur, quales, ut observat Vir doctissimus, invenimus non paucæ apud Hispanos. Quae quidem observare pretium erat ne quis eam tantum ob causam pro libito suo quævis repudiet Instrumenta.

* IMPERATOR ROMANORUM quando vacare dicebatur, vide in Imperium vocare. Form. MSS. in foro Senensi usitatae ann. 1414. ex Cod. reg. 6726. fol. 1. r.^o: Anno Dominii ab ipsius salustifera incarnatione 1414. die 12. mensis Novembris, tempore pontificatus SS. in Christo patris et DD. Johannis divina providentia papae xxiij. Romanorum Imperator, ut Senis fere, sede vacante, constitutus, etc.

* IMPERATOR, Notione Ciceroniana etiam apud recentiores, Dux, vir militari gloria clarus. Annal. Piacent. ad ann. 1447. apud Murator. tom. 30. Script. Ital. col. 893: *He comes (Franc. Sforza) plures senem ducunt Imperatores, dominum scilicet Alexandrum ejus fratrem, D. Robertum ejus nepotem, comitem Dalmatiam, Almutium Barium, comitem Franciscum, et quamplures alios duces expertissimos.*

* IMPERATOR MILITIS, in Comput. MS. ann. 1239: Dominus Baldoinus Imperator miles in Penthecostes pro suis vadiis c. lib. Turon.

* IMPERATOR STULTIORUM, alibi Regis titulo donatus, Princeps juvenilis societatis, Lit. remis. ann. 1456. in Reg. 183. Charoph. reg. ch. 117: *Certain esbat ou assemblée faict en la ville de Neelle entre plusieurs compaignons aveugles celui qui lors on nommoit l'Empereur des sotais. Vide infra Rex.*

* IMPERATRIX SUMMA nuncupatur Virgo Dei Genitrix in Charta Gifredi archiep. Vesout. ann. 945. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 113. *Emperetrix, pro Imperatrice, in Lit. ann. 1248. inter Probat. Hist. Villehard. pag. 6.*

* IMPERATRIX, Jussus, mandatum. Ammianus Marcell. lib. 31: *Richomeris Imperatrix ejusdem Gratiani motus e Gallias properavit ad Thracias.*

* IMPERIGRE, Instabiliter, vel sine certa mansione, Johanni de Janua; *Sens merton si stablement, in Glossis Lat. Gall. Sangerman.*

* IMPERIFICIUM, substant. Defectus. Cujus naturalis Imperfecti condolentes, etc. in Miraueulis S. Gengulphi tom. 3. Maii pag. 651.

* IMPERIFICIUM, Superficium, Cenevolum, *improvis* in Glossis Sangerman. MSS. Imperificium, *improvis*, Superficies, in Suppl. Antiquarii.

* IMPERIDUS, Perfidissimus. Constit. Frider. imper. contra haeret. inter Stat. Aust. pag. 2. v.^o: *Ut Imperfidus contra Deum et ecclesiam insultantes, tanquam materni animae corrosores in judicio et justitiam persequamur.*

* IMPERIA, vel EMPIRIA, a Gr. *ἐμπειρία*, Peritis, Vegetus lib. 4. de Re milit. cap. 41: *Hae gubernatores sese scire profitentur, sed eatenus, quatenus eos Imperia*

usus instruit, non altior doctrina firmavit. Sic legendum, non Imperitiae merito censet Carolus de Aquino.

¶ **NOSTRIS IMPERICE**, opposito sensu, ad Impericis, Gall. Ignorance. Lit. remis. ann. 1411. in Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 110: *Lequel vendeur de triacle... n'estoit que un bémolleur, et ne se congnossoit au fait de chirurgie... pour l'Imperice et non sacheance dudit Castille, et par Imperice on autre empice, in Stat. ann. 1402. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 530. art. 47. Quomodo etiam legendum, pro Imperitiae, in iisd. Ordinat. tom. 6. pag. 227. art. 8. et tom. 9. pag. 57.*

¶ **IMPERIALE**, Panii pretiosioris species. Visitatione Thesaurarii S. Pauli Londinensis ann. 1593: *Item tunica de Impericali cum arboribus rubeis et liliis aureis, etc. Item tunica de alio Impericali, florigera viridi et rubeo, etc. Item tunica ex alio Impericali, quasi marmorata, etc. Frontale ad altare de Impericali debili.*

¶ **IMPERIALE DIADEMA**, Tertia Pontificalia iuxta Clemens PP. V. Lugduni coronatus est. Ghron. Trivetti tom. 8. Spicil. Achler. pag. 723: *Bertrandus Burdigalensis Archiep. natione Vasco in Papiam electus, Clemens P. dictus est, qui mens Octobri in Lugduno conveniens illuc Cardinaliter, Rege Francorum Philippo suum presentiam exhibente, Imperiali Diadema coronatur.*

¶ **IMPERIALES LITTERAE**, Antiquissima diplomata, nostris Litteris de rectionis. Resignatio et venditio Ducatus Sininae apud Ladewig. tom. 5. pag. 547: *Renunciantes in his omnibus et singulis supra scriptis exceptioni doli mali, in factum actioni, beneficio restitutionis integrum... Litteris et indulgentiis Apostolicis, Imperialibus, vel a Romanorum Regibus impetratis.*

¶ **IMPERIALIA**, [Imperii insignia.] Vide Regalia.

¶ **IMPERIALIS**, Gloss. Græc. Lat.: *Imperialis, Imperialis*. Ita autem proprie appellabatur Moneta Imperatorum, quæ in Italia cretbat jam inde ab anno 1187. Bulla Urbani III. PP. pro Fratribus Cruciferis Hospitalis Bononiensis: *Ad indicium, quod eadem domus vestra specularet B. Petri existit, 12. Imperiales nobis nostrisque successoribus anni singulis persolvatis.* Chronicon Ricardi de S. Germano ann. 1236: *Hoc anno jussu Imperatoris Branditi novi Imperiales conlatur, et veteres cessant tunc.* Malthe. Paris ann. 1249: *Octodecim milia librarum, de moneta Imperialium, quæ tantum fere valet, quantum Extelingorum.* Innoc. IV. PP. in Rescripto ad Potestates et Rectores Civitatum Italiane ann. 1254. apud Waddingum n. 13: *Dentur de Camera communis civitatis vel loci, unicuique pro qualibet 18. Imperiales in pecunia numerata.* Occurrit ibi pluries, Chartæ Henrici et Ludovici Imp. pro Monasteriis Cemensibus et Papiensibus ann. 1311. et 1319: *Operarii debent habere pro apertione dnasorum, qui dicuntur Imperiales, de quolibet penae 30. marcharum et unciarum 2. 10. solidos et 10. denarios.* Imperilium *non nostra moneta.* Adde Ughellum tom. 6. Ital. sacr. pag. 162. [Muratori tom. 6. col. 1189.] et Vitam Bakluini Lutemburg. Archiep.

Trevirens. ib. 2. cap. 10. Vide Augustolis et Regales.

¶ **IMPERIARE**, Imperare, vox Italica. Charta ann. circ. 870. apud Pex. tom. 6. Anted. part. 1. col. 79: *Imperante domino nostro Hlodovico Imperatore, Hlothari filius, postquam Imperiare cepit, anno vicesimo quinto, etc.*

¶ **IMPERIATUS**, Imperium. Godofridi Viterbiensis Pantheon apud Murstori. tom. 7. col. 387: *Octo sedens annis Phocas tenet Imperatum.*

¶ **IMPERIOSITAS**, Majestas imperiale. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide Imperastas.

¶ **IMPERIOSUS**, Splendidus, speciosus. Gasp. Barthii Gloss. ex Baldrici Hist. Palest.: *Tentoria Imperiosa,*

IMPERIUM, Merum Imperium, jus summum. Curia generalis Barcinone a Petro II. Rege Aragon. acta anno 1283. cap. 3: *Restituimus possessionem, vel quibus meri Imperii, omnibus illis qui ipso ab antiquo sui sunt.* [Transactio inter Priorem Cartusie Vicensis et Rossolinum de Fossis Dominum Bornietensem ex Schedis Præsidis de Masanques: *Habere debeant merum Imperium et majorem jurisdictionem, videhant moris illationem et membri abiectionem.* Altera ejusd. inter eosdem: *Propter merum Imperium, quod habet dictus Rossolinus in territoriis de Ferna, non possit ibi acquirere aliquam servitutem super dictum Monasterium, Monachos et Donos, et alios dictæ domus Fernæ, nec pro filia maritanda, suo filio uxaranda, vel alio quocumque casu tollas vel quisque facere nec exigere, nec inuicem vel exactiones, angustias, proangaria (parangaria) vel aliquid novi facere, aliquid fortalium vel tenere vel habere, nec confidum in vigia Monasterii.* Hæc alibi precipua videntur fuisse meri Imperii jura, quibus hic ad tranquillitatem Monachorum eximitur Monasterium Vicense.]

IMPERIUM MIXTUM, in Curia generali supradicta cap. 4. Justitia media, [Vetus vocabular. Juris utriusque: *Mixtum Imperium, est potestas media per quam ea que sunt in jurisdictione media explicantur. Et dicitur Mixtum, quasi ex jurisdictione et mero imperio; eo quod habet commadum pecuniarum.*] Stephanus Tornacensis Epist. 132: *Jurisdictionem civilem asque ad rigorem, quam Imperium Mixtum quidam appellant, sed potestate Comitum Flandrensis procuratorum nomine dux exercuit, etc.* [Privilegia a Raymundo de Agouto superiori domino castri de Masalgis anno 1348. concessa Johanni de Masalgis ejusdem loci condonum, qui in eo minorem seu mediam habebat jurisdictionem, ex Archivis Præsidis de Masanques: *Quod Præfatus Dom. Johan. de Masalgis et ejus uxor et eorum liberi et successores habebant in eorum hominibus larem fovebant in dicto castro suo ipsorum dominio et ejus districtu omnem civilem jurisdictionem et Mixtum Imperium, et eorum exercitum... sit eis licitum constituere et creare Bajulos, Judices, Notarios, nuntios et præcones, et præconisationes facere... et præconisationes habere, ne contumassare, et de contumassia condemnare; possit habere carcerem et incarcerationem... nec esse torquere... compellere dictos homines ad confitendum veritatem pro nemine coactionis modum jurisdictionem atque forum... et*

habere castellum... adtheanare... et cito sanguinem fustigare. Quod possint dicti homines suos inquirere, corrigere et punire, facere condemnari pecuniarier de adulterio, voluntarier si sine violentia perpetrati tu. In malem quam in faminem cuiuscunque uxoris; necnon et de quibuscunque furtis... et criminibus minoribus, quod pecuniarier actionibus plecti solent, et maxime de illis quibus alibi Castellum de Comitatu Provincia habentes Mixtum Imperium et jurisdictionem homines suos puniant, et punire co-sueverant de consuetudine vel de jure. Hæ notanda Mixti Imperii seu Medie Justitiæ jura, quæ dominus inferior ab eo tenet, qui merum habet imperium.] Vide Sanguis.

¶ **MERUM ET MIXTUM IMPERIUM**, Se-pissime in veteribus Instrumentis occurrit ad significandum omnimodum justitiam, altam uti vocant, et bassam. Charta fudationis Cartusie S. Crucis in Maceriasule Barbare pag. 534: *Item, quilibet habet in villa de Treves cum omnibus jurebus et pertinentiis universis... exceptis locis, claustris personalibus. Mero Imperii.* Charta ann. 1293. apud Lobinell. tom. 1. Hist. Britan. pag. 436: *Concessit et transvolit quidquid juris, possessionis et proprietas, jurisdictionis, Imperii Meri et Mixti, habet. Ordinatio Philippi VI. Regis Francor. ann. 1333. apud de Lauriere tom. 1. Ordinat. Reg. Franc. pag. 96: *In terra Prætorum... in quibus habet omnimodum justitiam altam, et bassam, seu Merum et Mixtum Imperium.* Occurrit etiam in Pacto inter Jacobum Aragon. Regem et Berengarium Magalonæ Episc. ann. 1272. locum vide in Boyranum. Nonnulli tamen dicimus aliquando interesse altam et bassam justitiam inter se merum et mixtum imperium, vel dubitare sinunt Instrumenta quædam; hinc in eis civilem et criminalem jurisdictionem significari facile crediderim. Litteræ ann. 1313. apud Rymer. tom. 3. pag. 372: *Dudum nobilium virorum Bertrando de Guio... volentes prosequi nunc gratioso, sibi et hæredibus suis... castrum et villam de Blancfort Burdegallæ dierum, cum omnibus edificis, fortalibus, jurebus et pertinentiis, territoris, jurisdictionibus altis et bassis, Mero et Mixto Imperio, lo-magis, etc.* Vide pag. 513. et 521. Charta ann. 1380. apud Baluz. tom. 2. Hist. Avern. pag. 173: *Una cum omnibus aliis jurisdictionibus et justitiis altis, mediis et bassis. Meris et Mixtis Imperiis, fensit etc.* Vide Glossar. Calvini.*

¶ **NOSTRIS DICE ET MIXTE EMPERE** vel **IMPERE**, eadem acceptione. Pactum inter Imper. et Archiep. Lugdun. ann. 1320. in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 125. r. *Jurisdictione hante, moyenne et basse aveque mere et mixte Empire. Jurisdictiones hante, basse et moyenne, mixte et mere Imper.* in Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 444.

¶ **IMPERIUM VACARE**, Merum est Scripturam quorundam figmentum, quod s-dulo est observandum, ne quis in hæc verbum cum occurrerit, reipsa tunc temporis vacuum fuisse imperium fabo existens, id autem accidere duplici potissimum ex causis temere opinati sunt: prima est, cum electus

Imperator, a Romano Pontifice coronam imperialem nondum est adeptus; tandiu enim vocare imperium fingeant, quamdiu hoc ceremonie, quam sibi abscriptam Romani Pontifices, eujusque defensores tantum acceperint, non esset factum satis. Inde scitur quod apud Romanos, non nisi a coactione die, Imperatoris anni computari solent: quod sub Ludovico Pio in usu coepit, ac tandem sub Carolo V. Imperatore solit. Aliter est, cum Imperator ob grave aliquod crimen Ecclesie censuras incurrit atque a Romano Pontifice excommunicatus subijcitur: statim quippe jure imperium administrandi Imperatore privari, atque eo ipso imperialem dignitatem auferri atque penes Romanum Pontificem esse atque ad eum pertinere communitur sunt. Primum probat Charta ann. 1068, quo nomen Henricus III. solemniter prius coronatus fuerat, qui se clauditur: *Domino nostro Papa Alexandro Romanum imperium fecimus, et Henrico III. regante*. Id tamen non omnibus probatum innotat Charta promissionis Delphini ann. 1304, tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 121: *Coram Sanctissimis fratribus D. Alberto dei gratia Romanorum Imperatoris imperio Augusto, ut pote domino ipsius sedis, vel saltem coram Patribus ecclesie, ac sanctis coram Apostolice Sedis, si secundum rationem quorundam Imperium vocare debet, licet idem D. Albertus Rex Romanorum existat. Secundum eruitur ex Charta ann. 1083, quo eundem Henricum excommunicavit Gregorius PP. VII: *Domino vestro regnante et Domino nostro Papa Gregorio imperium Romanum tenite*. Vide Consuetudina in Hist. Dalphin. loco laudato.*

Huc spectat formula, *Regnante Christo*, quae passim veteribus instrumentis, sive publicis, sive privatis, olim appositae est. Hanc primum inveniit religio, quam eundem pro arbitrio usurpavit vel mutavit Notarii: cum nihilominus quoddam tantum adhibuisse, etiam in Gallis nostris, existimo, praesertim eo tempore quo aequa discordia erat inter Romanos Pontifices et Francorum Reges. Consule, si placet, Blondelli distributib. hab. de re ex libro editam.

Imperator, Titulus honorarius Imperatorum. Constitutio Theodosii et Valentianorum apud Facundum Hermianensem lib. 8. cap. 3: *Tarbaen atque tumultum, qui evenerit in Oriente nostrum cognovimus Imperium*, etc. Epistola Caroli M. ad Albiatum et Monachos Thronensis: *Adulate nos nobis littera de contemptu jussionis Imperii nostri*, etc. Epistola Theodberti Regis Alamanorum Imperat. *Amorem nostrum egi Imperium vestrum*, etc. Joannes VIII. PP. Epist. 24. ad Carolum Calvum Imperat. *Id idcirco inter Pontificum nostrum et Imperiorum vestrum mediatur illam esse decessimus*. Ad Epistolam 27. Nicolai I. PP. Ep. 8. ad Michaelidem Imperat. *Porro scripsit vobis Imperium vestrum*, etc. R. Bzovius, cum de se loquatur Imperatorem Constantiopolitanum passim. Ad Diurnum Romanum. cap. 2. tit. 3. Vide Dissertationem nostram de Imperatorum Byzantinorum Nomenclaturis.

^a *Amperie*, pro *Empire*, Imperium, in

Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 156.

^a IMPERIUM, Quaevis jurisdictio. Stat. ann. 1360. tom. 11. Ordin. reg. Franc. pag. 39: *De litteris donationis Imperii sui jurisdictionis, quinquaginta florenis*.

^a IMPERIUM de Ducatu Normannia dicitur in Charta ann. 1066. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 59: *Ego Normannorum dux Guillelmus, etc. Convenientes Imperii nostri excellentissimi pontifices, etc.*

^a IMPERIUM, Auctoritas, Charta ann. 1197. in Lib. nig. S. Petri Abbat. fol. 314. v. *Ego Warinus Imperio domini Hugonis abbat. Clunienensis, prior monasterii S. Petri Apostoli, etc.*

^a IMPERIATUS, Ornatus perlis seu uoibus. Constitut. Frederici Regis Siciliae cap. 94: *Item quod nulla domina sine mulier audiat portare capellum Imperatorem, sive sandalorum sub pena excommunicationis* 12. Cap. 95: *Item uxores tantum Militum possint portare gerendum Imperatorem et eam gemis et auro. Vide Perle.*

^a IMPERMUTABILIS, Immutabilis. Charta ann. 1312. apud Ludwicz. tom. 9. Reliq. MSS. pag. 589: *Ut autem haec nostra conventio simul et actio rata et Impermutabilis perpetuis temporibus perseveret, etc.*

^a IMPERSATUS, [ut Imperatus.] Vide Persa.

^a IMPEROSITAS, Majestas, Johanni de Janua. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. MS.: *Imperositas, Majesté, Imperialis dignitas.*

^a IMPERPETI, pro Perpetui, Perpetuo. Chartular. S. Vandr. tom. 2. pag. 2001. ex Charta anni 1153: *Hugo D. G. florensis Archiepiscopus, Cantuariensis nostrae auctoritatis manum Imperpeti duratura, etc.*

^a 1. IMPERS, ἐμπέρω, Tegmen, in Glossis Lat. Gr. Sangerman. MSS. [^a Ex Castigat. in utrumque Glossar. leg. Imbrax.]

^a 2. IMPERS, Expers, sine porte. Ambros. super Egiptum: *Vestra praeterea omnes implentur, nec erit nostra ulla regio vestri Imperis decoris*. Joh. de Janua. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. *Impers, Sens partit.*

^a IMPERSONALITER Altare seu Ecclesiam Monasterio vel Collegio tradere dicitur Episcopus, cum nullum sibi jure reservat Personam seu Clericum, qui ei Ecclesiae deserviat, nominandi, aut certam praestantem, quam Altarium redemptionem vocabant, accipiendo, cum instituit nova persona. Haec notione legitur tom. 5. Animal. Benedict. pag. 310. 387. et in Vita Urbani II. PP. tom. 3. Operum Posthum. Mabillonii et Ruinartii pag. 212. etc. Vide Personae.

^a An ea sit unica constansque hujus vocis notio, subdubitari haud temere potest, cum de praebenda etiam usurpetur, ut in Charta petri episc. Bellou. ann. 1132. inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 429: *Praebendam quam clerici ecclesie S. Vincentii in ecclesia S. Evremundi de Credito legitime possederant et possident, ut ipsa ecclesia perpetualliter et Imperpersonaliter possident, ordinata et immota pontificis auctoritate firmamus*. Unde Imperpersonaliter dicitur aliter aliunde beneficium alicui monasterio concedi, cum altaris aut beneficii titulus nemini nominatim ascribitur, totique conventui tributur possidendum. Quod ex hodierno

Canonicorum Regularium usu, praesertim ubi de praebendis in aliis ecclesiis ipsis attributis agitur, confirmari licet. Vide mox.

^a IMPERSONALITAS, Alia notione. [^a Id est. Nemine nominatim appellato.] Epit. tom. Constitutionum Eccl. Valent. tom. 4. Concil. Hispan. pag. 170: *Ne quis ex Beneficiis circa omnia Occurrat sibi incumbendum debet per varientem clausulam institutionis beneficii sui, declarantur quod institutio loquitur Imperpersonaliter, scilicet quod quoties, vel expresse, quod per se, vel per alium celebret, seu faciat celebrare*.

^a IMPERSONARE, [in Beneficio seu Ecclesia Personam, i. Clericum constituere.] Vide Personae.

^a Seu in personam possessionem mittere. Charta Alb. episc. Leod. ann. 1187. in Suppl. ad Miraeum pag. 356. col. 1. S. R. S. Apostolicus Lucius III. profertur Bonae Spei ecclesiam in dictis de Gennetis altari perpetuo Imperpersonaliter et investit.

^a IMPERSONATUS, dicitur de Conventu qui potestatem habet Personam in Ecclesia instituendi, apud Th. Andaz. Formal. Anglic. pag. 248.

^a IMPERSONATUS, Liber a persona, Vide supra Imperpersonaliter 1. Charta Nicolai I. episc. Camerac. ann. 1164. ex Tabul. ejusd. eccl.: *Actoria quae ab antecessoribus nostris Burcardo scilicet et aliis sancte rectoribus episcopis canonicis Hugonem fratrem... Imperpersonaliter aeterna solutus contemplatione celata conceptus; auctoritatis nostra titulus... confirmare decrevimus*. Alia Alardi ejusd. eccl. episc. ann. 1175. ex Tabul. S. Guiger. *Unam praebendam in construendis seu restituendis ejusdem ecclesiae edificis, sive ad qualeslibet nova ecclesiae necessitates liberam et Imperpersonaliter concedimus et assignamus*. Occurrit rursum ibid. in Ch. ann. 1182.

^a IMPERSONABILIS, Cui nihil persuaderi potest, in Epist. Ileri Nannet. ad Leonem IX. PP. apud Marten. tom. 1. Collect. novae in 4. part. 2. pag. 24.

^a IMPERTINENS, Ineptus, insulsius, Gall. Impertinent, in Vita B. Coletae II. 54. tom. 1. Martii pag. 553. Impertinentia verba, apud Lehnitium tom. 2. Scriptur. Brunavici. pag. 506.

^a IMPERTINENTIA, Vox fori: dicitur de eo quod a re, de qua agitur, alienum est. Lit. remissae ann. 1341. in Reg. 79. Chartoph. reg. ch. 239: *Primum articulum negotii dicitur Johannes (rens) salvo jure ineptitudinis et Impertinentiae, etc.* At vero Impertinentiae, idem quod Ingenitiae, simplicitas, in Lat. ann. 1382. tom. 6. Ordin. nat. reg. Franc. pag. 654: *Nous en regard à la simplicité, Impertinentie, etc.*

^a IMPESATUS, Gummi oblitus, Gall. Empes. Guido de Vigev. MS. de Modo expugn. T. S. cap. 8: *Ille aere cum acutis a tergo cooperitur de carbo bene Impesatus*. Rursum ibid.: *Sed antequam firmetur navis super carnis habentur stupidi preparati, Impesati et Incerati qui ponantur in illis tribus scissis*.

^a IMPESIUM, Prælium, forte sic dictum ab Impetu, quasi Impetium. Litterae Philippi Franc. Regis anno 1329. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 224: *Notum facimus,*

quod cum dilectis et fidelis consanguineis noster Guigo Dalphinus Vienn. ad nostram requisitionem dilecto et fideli nostro Johanni de Cabilione Comiti Altiandorensi, quem idem Dalphinus in Impensio captum in bello suo et in terra sua prisionarium detinebat, elongationem prisionis, usque ad instantem festum S. Andree Apostoli concessisset. [A Gallico veteri Empeinate. Vide infra Impetitus.]

† **IMPESTIS**, Impubes, *zophag*; sic etiam in Germ. sed leg. *Investis*, Herald. Castigat. in utroque Glossar.

† **IMPEITUS**, Impetuosus, violentus. Glossar. Lat. Græc.: *Impeitus*, βίαιος, Sangerman. habet *Impeitus*.

* *Impeitosis*, habet acceptione, in Consolat. Boetii MS. lib. 1.:

Quam te vent qui est Empeitosis,
Fait de mer en poij mouvoir l'onde, etc.

Hinc Empeitosis, Tempestas, maris sævitia, in Mirac. B. M. V. MSS. lib. 1.:

Et si reclinabit eis et aletis,
Quod de mer valent les Empeitosis.

* Sed et pro oppugnatione, assultus, dixerunt nostri. Froissart. vol. 1. cap. 256: *Et fut commandé de par leur maréchal que nul n'allast avant sans commencement, qui ne fist joute, course, n'Empeitine.* Vide infra Impingere.

† **IMPETRE**, [Impondere, expetere, exigere. Præceptum Lotharii Regis Franc. pro Monasterio S. Petri Carut. apud Maubill. tom. 4. Annal. Benedict. cap. 689: *Nullo tempore aliquis Principum ecclesiasticorum aut secularium... in claustris prædicti Monasterii, aut in cunctis rebus... ipsi adjuvencibus aliquis impetret exactiones, neque bonum, neque districtum, aut quidvis in aliquo terrarum justitie titulo dici potest.*] Vide Impetrare et mox

* **IMPETICIO**, Petitio in jure, exactio. Charta ann. 1278. tom. 1. Amoenit. Lit. pag. 193: *Ab omni Impetitione novici prædictum ecclesiam volumus defendere.* Alia ann. 1283. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 117: *Eandem ecclesiam pro judicium nostræ curie obnoxius super prædictis omnibus ab Impetitione hominum prædictorum. Instr. ann. 1385. tom. 5. Cod. diplom. Polon. pag. 81. col. 1: Henricus ad hanc Impetitionem domini archiepiscopi præcise respondere distimulans, etc. Iteius paulo post: Impetito. Vide Impetere, [* et Hailatus. Glossar. German. voce *Ansprache*, col. 43. et *Zusprechen*, col. 5160.]*

† **IMPETIGINOSITAS**, Scandalitas, Johanni de Janua. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. MSS: *Impetiginositas*, *Detrayte* (a Gallico *Destre* vel *Darte*, Scabies,) *Rugæ seche*.

* **IMPETIGINOSUS**, *Detrayez, rongueux*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Vide *Impetiginositas*.

† **IMPETIGO**, *Cange*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7699. Vide *Forma* 16.

† **IMPETRATIO**, Libellus supplicis, quo coram iudice superiori, omisso medio, sui suum prosequendi licentia petitur. Lit. ann. 1356. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 177: *Pro expeditione consensum suarum, prædictos decanum et episcopum (ecclesia Carnotensis) oportet per Impetratores*

recurrere ad nostrum curiam parliamenti. *Emptret*, pro *Impetret*, *Impetrare*, in Vita S. Ludov. Edit. reg. pag. 337. *Enporter*, eodem sensu, in Annal. regni S. Ludov. ibid. pag. 191.

† **IMPETRATUS**, *bozia*, in Glossis Lat. Græc. Sangerman. MSS. Sacrificatio Imperatoria.

† **IMPETUM**, Conventio inter Arelatenes et Barrallum ann. 1345. e MS. D. Brunet fol. 79. v.º: *Non faciet dictus Barrallus, nec fieri priusquam aliquod Impetum... ante caput pontis, quod est Trentalibrium, per quod minus libere ire et redire possint.* Puto legendum esse *Impetimentum*.

† **IMPETUS**, Aggressionis crimen. Vide *Pergus*.

† **IMPEYSONATUS**, f. Inclinat. Visitationi anni 1347. tom. 1. Hist. Dalphin. cap. 67. col. 2: *Domus mercati... quæ male fundata et Impeysonata est a parte superior... repararet.*

† **IMPHALERARE**, Phaleris instruere, ornare. Vide in *Phalera*.

† **IMPIARE**, Profanare, impie agere, scelere contaminare. Gloss. Lat. Græc.: *Impio*, αἰεῖω. Gloss. Cyrilli: *κεῖω*, *Impior*, *Impie facio*, Jonas Aurelian. lib. 3. de Institut. laicali cap. 15: *Hæc convetudo in tantum quibusdam irrepit, ut se in hoc facto peccare non intelligant, dicentes nihil obesse illis, quorum ossa Implant, cum utique si illis non obest, plurimum sibi tamen nocent.* Desinant ergo homines *Impiare* ossa mortuorum, Guibertus lib. 1. de Vita sua: *Quibuslibet impuritatibus Impiari.* Idem lib. 1. de Pignieris Sanctorum: *Sunt enim quamplurimæ super quibusdam Sanctis relictis, quibus potius eorum præconium apud infideles Implant poterat, quam aliquatenus illustrari.* Vide Turnebum l. 15. Advers. cap. 6.

† **IMPIATUS**, Sceleratus, apud Festum.

† **IMPIATIO**, Profanatio, rei sacræ violatio. Mirac. S. Germ. Autiss. tom. 7. Jul. pag. 267. col. 1: *Mulier, Duda nomine, sacras frias negligenter tractans, ipsam quoque diem Dominicæ maiestatem... usque est laudis usque violare... Ejusdem Impiatio diem Nonnula mulier itidem contrahit meruit.*

† **IMPIGNORARE**, Oppignere, pro pignore tradere, Gall. *Engager*, *Hypothequer*. Charta anni 1292. apud Ludewig. tom. 5. pag. 435: *Hypothecamus et Impignoramus, et Hypothecam et Impignoratam presentibus assignamus, etc.* Computus anni 1333. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 281: *Pro redimendo mantello Domini, qui erat Impignoratus, etc.*

† **IMPIGNORATIO**, Pignoris obligatio, Gall. *Engagement*, in Litteris ann. 1348. apud Ludewig. tom. 5. pag. 568.

* **IMPIGNORARE**, *Faire alliance*, l. amorem firmare. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

† **IMPIGNORANTIA**, in Charta Bernardi Attonis Vicecomitis ann. 1114.

* Libert. Montisf. ann. 1291. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 154: *Item non debent (dominus et bajulus) Impignoratones, los Engazet, nec oblationes, quas et quæ fecerint alicui de dicto usagio infringere, impetire.* Vide in *Impignorare* 1.

* **IMPIGNORATURA**, Præstationis species domino feudali solvenda, cum feudus aliquis in pignus alicui assignatur. Pariag. inter reg. et abb. Gemondii ann. 1322. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 31: *Census seu obitus, vendit seu pax, Impignoraturo, retrocapita majora et minora, etc.* Libert. Montisf. ann. 1269. tom. 1. Ordinat. reg. Franc. pag. 52. art. 2: *Benefices vel redditus plures infra dictam licentiam... solvent per quolibet platum, et pignoris Turronensis moneta tunc currentis, et similiter vendas et Impignoraturos, quos dictæ plures seu earum altera de uno in alium transferantur.*

† **IMPIGRABILE**, *inspignrable*, ut et vet. Glossis legit Martinus, pro *inspignrabilis*, Actus non pignum.

† **IMPIOLARE**, Convicio proscindere, emagere, impugnare, Papias. [MS. Bituric.: *Impiolati convicio, pro cecidit, vel cecidit, impugnasti.*]

* **IMPIOLAMENTUM**, Pilori seu omelle versatilis supplicium, *Pilorum*, in Consuet. municip. Arel. parisi. Paris. ann. 1320. 17. Maii in Reg. Olim: *Item Boudolus punietur in pilore, et pignoris duntaxat, post ultimum Impiolamentum, in prisione apud Laudanum detinebitur.*

† **IMPINCITO**, Impulsio, sollicitudo. Notitia anni 1074. inter Instrum. tom. 1. Gall. Christ. pag. 44: *Postmodum suscipimus et Impincionibus, ut ita loquamur, vietus, etc.*

† **IMPINGERE**, Lex Salica tit. 33. §. 1: *8 quic baroni viam obtineat, aut cum impingit, etc. In puteum aut in pelagus impingere, tit. 43. §. 10. Impingere in aquam, in Adit. ad leg. Frisio. tit. 3. §. 1: *Impingere alium ut cadat, in Lege Longob. l. 1 tit. 6. §. 5. l. 16. §. 3. [* Roth. 385. 34.]**

* Illuc nostri *Empingere*, *Empiellere*, et *Empellere*, pro *Impellere*, ferire, vulgi *Fripper*, *heutter*, *pouster*. Vita S. Ludov. edit. reg. pag. 307: *Cle nef Empieit et huria en une dure grovel.* Lit. remis. ann. 1369. in Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 551: *Icelle femme prist une petite espée, laquelle elle mist adevant de son mari, qui estoit tout nu levé pour la battre, et n'eurent point de clarté, et de ladite espée eust Empaigaz tellement soulevit mari que il chery mort.* Alia ann. 1377. in Reg. 111. ch. 107: *Isellid caré Empieit et bona lefist Symonnet vlainement, si que il le fist chéoir sur sa sauger.* Rursus alia ann. 1395. in Reg. 147. ch. 251: *Isellid varet charreter prest une charrette, laquelle il Empoisit et lors deux fois contre l'uis, tellement qu'il le rompit.* *Empaindre* vero, *Implicare*, vulgo *Embarrasser*, *entortiller*, sonat, in aliis Lit. ann. 1395. ex Reg. 148. ch. 284: *Toutefois par la force du cop et de ce que la pieque eust Empointe ou fichée es robes dudit exposé, etc.* Vide supra *Impetitus*.

* **IMPINGERE**, Irruere. Inquisit. ann. 1255: *In domum Andricum et sociis sui Impingerunt.*

* **IMPINGICARE**, Alex. Iatrosof. MS. lib. 1. Passion. cap. 40: *Impingicatur calumagis (humores) sub his, quam ad digerendum substantiam. Ubi Glossæ: l. accit. ingrossantur.*

* **IMPINGUERE**, *Entre gras dedens*. Gloss. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7683.

* **IMPIPERARE**, *Pipere couidre*. Ovi *Imperata*, in Consuet. MSS. Monasterii S. Iohannis.

* **IMPIREUM**, pro *Empyreum*, *Summum celum*, Gall. *l'Empyré*, a Græco *ἔμπερος*, præ lumine et splendore sic appellatum. Cum Angelis in *Impireo*, in Vita B. Guald. de S. Agis, apud Marten. tom. 6. Amstel. Collect. cod. 1005.

* **IMPIZARE**, *Ital. Impinzare*, *Suffragare, obvolvere*, Gall. *Envelopper*. Stat. univers. pag. 167: *Extraneu possint sua ad hospitium vel ad domum regis, ad eum accedere, arma vetita portare, et cum aliis... dummodo spatium seu cutellam, vel alia arma, portet ligata cum cinctu, ita quod non possit extrahi: et si fuit lancea, vel javarina, vel aliud telum lapideum in summitate.*

* **IMPLA**, *Velum*. Marten. de antiqua fide. Disciplina pag. 341. ex Missali Mozambico: *Supra dactum patenam et calicem ponit Implam et pulcrum: que quidem Implam operiet totum calicem. Vide Gualpala.*

* **IMPLICARE**, [In placitum et Jus ante Charta Philippi Aug. ann. 1194. per Archiepiscopum: *Nullus civium debet esse Implicatus de catello, nisi coram iustitia nostra et Sechnis, et si alius Implicatus est, occurrat in Vita B. Lanfranci, tom. 6. Maii pag. 848. et S. Anselmi, tom. 1. April. pag. 909.] Vide Placitum.*

* **IMPLICATIO**, in Leg. Henrici I. reg. angl. cap. 61.

* **Impliciter**, in Poem. Rob. Diaboli

13: *Quand ch'il qui furent au coeilde La vérité oïrent dire, Que ch'ilz qui tant loer la aïoïe, Et per cui l'orent Implacide, Et la senescence de la terre, etc.*

* **IMPLAGARE**, *Plagis*, id est, retribuis

re, apud Sidorium lib. 9. Epist. 6.

* **IMPLAGARE**, *Verberibus excipere, flagellis cadere*. Vita S. Bertholdi tom. 6. Jul. pag. 480. col. 1: *Sed, ut rebus ad confessiones... morem habundanter omnes abique personarum excepere, nullum omnino sine transire Implagatum.*

* **IMPLAGIUM**. Isid. lib. 19. cap. 5: *Quia unum rete Implagiunt dicitur a plagis, nam plagis proprie dicitur sinus illos, et dicitur tenduntur creta immanes et summum genus. Capius super scriptis Implagiunt: et vide. [L. Sem. Scipianum. Vide in f. 100.]*

* **IMPLAGIUM**, f. *Explicatio*, complementum, Gall. *Remplage* vel *Remplissage*. Charta Thomae Abb. Sangermann. ann. 1128. Tabulario ejusd. loci: *Licet nobis in Ecclesia nostra habere banum singulis in dicta villa de Antoginaco de duabus et octo ibi sunt, vel aliis tantum de tribus, cum duobus trysillis pro Implagato.*

* *Alias Emplage*. Charta ann. 1322. in f. 61. Chartoph. reg. ch. 439: *Quant les banneaux sont devisés de la nef dedens charrettes et illes aemplies et acuellés par le charant, que il ne les sont depuis tenus... plus ne cuiller en meson ne en celuz... Les-*

*dez fermiers maintenoient au contraindre que non contrainsent l'Emplage fait es charrettes, il estoient en susine pour le roy de faire apporter l'euillage ou ceber, ou les vins de la prise sont, par les marchans, pour lezid vins acuellir et emplir. Hinc emendandæ videtur Lit. remiss. ann. 1454. ex Reg. 185. ch. 158, ubi Vollard, pro Auller vel Eallier, legitur: Le fermier fut par sentence condamné à rendre et restituer la pipe de vin, et se plainne n'estoit à la Voller et emplir. Stat. laborum, in Lib. rub. fol. mxx. domus publici. Abhavi. art. 6: *Que nuls taverniers soit si hardis qu'il acatche vin de buffet, pour faire ouilligne ne Remplage, ou autrement. Idem etiam quod Accessio, additamentum, in Charta ann. 1310. ex Reg. 45. ch. 139: *Lequel bois contient onze acres et vint perches, sans point de rœmplege, à la perche dont il ne mesure les bois... Duquel (bois) nous avons vendu la tonture six livres douze sols. Tournais pour chascune here, sans Emplage. Que vox totam præterea cujusvis rei summam interdum significat. Stat. ann. 1407. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 210. art. 4: *Sar paine de dix sols d'amende pour chascun cent (des peaux) qu'il achettera, et de plus plus, et de moins moins, et au dessous au sur l'Emplage. Charta ann. 1430. ex Chartul. Latisiac. fol. 148: *De chascun septier ung boisselet, et aussi de plus plus, et de moins moins, au fur l'Emplage. Vide infra Impinguium et Kemplagiun.*****

* **IMPLANARE**, Joan. de Janua, et Will. Brito in Vocab. *Implanare, dicitur decipere, vel in errorem ducere. Unde Eccles. cap. 15. 12: Non dicas, Is me Implanavit. Ex cap. 34: Qui Implanatus est, etc. et componitur Implanare, ut dicant quidam, ab im, et planas (πλανάω) quod est error, vel vagatio. Gloss. Lat. Gr.: *Plano, ἀποπλανάζω*. *μα*. *Implano*, apud Martium qui pro ἀποπλανάζω restituit ἀποπλανάζω. S. Cyprianus: *Si quis potest se aliquid esse, cum non sit, seipsum Implanavit: pro quo vel. Interpres habet Galat. 5. 3: Ipse se seducit.* [Frigedogus in Vita S. Wilfridi cap. 23:]*

Syngraphidem accepit, munus venale ostavit Quirret Adalgium collitis subdole Regem Implanare opibus Ervini Philocompso.

* **IMPLANATOR**, *Impostor, apud Laurentem in Amalth. Vide Implanare.*

* **IMPLASTARE**, [* Infundere, intromittere.] Victor in Epist. ad S. Fulgentium: *Minoravit se paululum magistatu, ut cum oculatur mortuum, Implastaret animam, et redderet purum vivum.*

* **IMPLASTRUM**, dictum eo quod inducitur. Papie. MS. *Implastrum*; pro *Emplastrum*, *Emplâtre*.

* **IMPLASTRUM**, *Locus vacuus edificandis donibus idoneus, idem quod supra Amplastrum*. Libert. Clarim. in Bassig. ann. 1248. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 601. art. 18: *Licet autem predictis burgensibus, uni eorum alteri vendere domum suam, vel Implastrum, vel pratam, vel vineam, etc.*

* **IMPLAUSTRUM**, *Lo Implastro*. Gloss. Lat. Ital. MS.

* **IMPLECTERE**, *Multam impositam solvere*. Chartul. Aptemse fol. 137: *Sit culpabilis et Impletus (i. Impleturus) auri*

libras duas. Hinc emendandum videtur Instrum. 1. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 1: Tunc sit culpabilis et Impletus tantum libras auri xvi. componat. Vide Plecta 2.

* **IMPLECTIO**, *Cumulatio, a verbo Implere, Gall. Remplir*. Charta ann. 1331. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 543: *De quibus (fossatis) erant et eorum predecessores fuerant in possessione pacifica, vel quasi, a Impire.... Implectionis fossatorum seu villatorum Tholose.*

* **IMPLEGIARE**, *Vide Plegium.*

* **IMPLEITE**, *Sumptus in emendas merces, vel ipse merces empte, ex Gallico Empletus. Fori Morlanenses art. 37: Nullus... tenetur solvere in Ortesio levdam, sive pedagiun de aliquibus mercibus, vel Impletis, quos habeat seu apportet et adducant in villa Ortesi.*

* **IMPLEMENTA**, *An idem quod Impletus? Litteræ ann. 1541. apud Rymer. tom. 14. pag. 723: Cum omnibus et omnimodis vasculis, focalibus, ornamentis, bonis, catallis et Impletis.*

* **IMPLEMENTUM**, *Complementum, Gall. Accomplissement, Rœmplance*, in Vitis SS. MSS. ex Cod. 38. S. Viet. Paris. fol. 1. v. col. 1: *La Rœmplance del tans n'estoit neor: vœnus par la tenurance de celui, par lequel li tans sont fait.* Charta ann. 1479. ex Tabul. colleg. Lombard. *Ad Implemendum voluntatis fundatorum secundum formam et tenorem in instrumento fundationis contentum. Nostris Adimplir, pro Accomplir, exiciter, Exsequi.* Lit. remiss. ann. 1383. ex Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 143: *Et en Adimplendum ledit jugiet, fu ledite vérité criée souffolement en l'église de Herles.*

* **IMPLENGAGIUM**, *Explicatio, seu quod implendo dolo infunditur, Gall. Remplage*. Comput. MS. ann. 1245: *Pro Implengagio de quantar tonellis vini sancti Porceni xvij. ad. Vide supra Implugum 2.*

* **IMPLERE**, *Impendere, insumere, Gall. Implir*. Inventar. Chart. reg. ann. 1488. fol. 121: *Centum et decem milia francorum debebant Imperi in acquisitionem hereditatis pro predicta domina suisque liberis. Vide Implire.*

* **IMPLETOR**, *Fullarius, Goldasto ad Ephemerides Monasterii S. Galli 5. Kal. Dec.*

* **IMPLEX**, f. *Velum*. Inventar. sacre suppellect. abbat. Prum. ann. 1003. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 350. col. 1: *Implices duo, dalmatica thacouales xxvij. Vide Impha.*

* **IMPLACAMENTUM**, *Impedimentum*. Remigius Autissiod. Homil. in Evang. Ecce nos reliquimus omnia: *Hæc sancti Evangelii lectio, congruit et qui cuncta mundi Implacamenta pro amore divino postponent...* eligit. Init. Christ. lib. 2. cap. 8: *Sæc aliena creatura Implacamento.*

* **IMPLICARE**, *Expendere, insumere, ex Gall. Employer. M. Pastoralis Eccles. Paris. lib. 2. ch. 147: Dedit 40. libras Implicandis in augmentum communitatis. Passim pariter in Necrologio ejusdem Ecclesie: occurrit etiam apud Stephanum Julianum in Vita B. Coletæ n. 56. et in Charta ann. 1247. in Probat. Hist. Monmor. pag. 411. Implacatur, Implor, in eadem. [Vide Glos-*

sarium Lobinelli tom. 3. Hist. Paris. Le Roman de la Violette MS. :

[Mais Girart son mantel lui ploye.
Le serpaist son cap et Employe.]

IMPLICARE in SERVITIO, Idem quod *faciliari*, de qua voce infra, in servitium redigi. Capitulare 3. ann. 819. Edit. Baluzianæ cap. 3 : *Si quis ingenuus ancillam alienam in conjugium accipit, ipse cum ea in servitio Implicetur*. Et cap. 6 : *Judicatum est ab omnibus ut si francus homo vel ingenua femina in servitio sponte sua Implicaverit, etc.*

* **IMPLICARE**, Implere. Charta ann. 1318. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 229 : *Shenna piscibus Implicare, prout erit agendum, facere non turdetis.*

IMPLICATRIX, *Ornatrice*, *ἐκλεπτριά*, in Gloss. Græc. Lat. que capillos mulierum recte implicare novit.

* **IMPLICATURA**, Sumptus in emendis merces, vel merces ipse emptæ, idem quod *Implette*, Gall. *Emplette*. Lit. ann. 1406. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 157 : *Plures mercatores, tam de transmontanis partibus, quam alii diversis partibus, ad dictas nundinas affluentes, et billonum auri et argenti deferentes, eorum Implicaturas sapienter facere obviaverunt et obmittunt in toto vel in parte, defectu cambii et aliquibus nostræ monete ibidem in qua possent dictorum billonum implicare. Vide in Implicare 1. et mox Implicata.*

* Aliud vero sonat *Emplette*, idem quippe quod genus, species, vulgo *Especie*, in Lit. ann. 1578. tom. 7. eorum. Ordin. pag. 79 : *Autre diapperie à deux pas, de telle emplette comme la précédente, etc.*

* **IMPLICARE**, *Implicare*, Papias. Hinc emendanda Gloss. Isid. ubi : *Implicet, Implicaret, legendum quippe Implicisceret.*

* **IMPLICITICA**, Stat. Genuens. lib. 4. cap. 13. pag. 113 : *Implicitam vero declarationem emptionem mercium per committentes ordinatum, in quibus ille, qui administrat seu exequatur, non habet partem, sed solum capit sui provisiones; dum tamen in dictis accommodatis et Implicitis societas aliqua seu ratio imposita non fuerit. Vide supra Implicitatura.*

* **IMPLICITARE**, In jus vocare, pro *implicare*. Epist. ann. 1153. tom. 8. Spicileg. Archer. pag. 180 : *Qui (Robertus Episcopus) iusticiarius totius Angliæ, in ultimo vita sua anno bis Implicitatus est a Rege perquidam iusticiarium ignobilem, et damno gravissimo cum dedecore bis affectus. Vide Placitum.*

* **IMPLODERE**, Cum plausu imponere. Dicuntur coram imploditi, in Vita S. Eulogii Mart. tom. 3. Martii pag. 91.

* **IMPLODERE**, Inferre, infligere. Vita S. Columbe tom. 5. Sept. pag. 624. col. 2 : *Cum quis aliquid, ut reur, in senectupem cruciatibus ipsi inferret, quem faceret Imploderet crucifige, etc.*

* **IMPLONABARE**, pro *Implumbare*, Plumbo claudere, signare. Miracula S. Bononis tom. 5. Maii pag. 191 : *Clausaque et Implombati fuit dicta arca. Vitruv. lib. 10. cap. 6 : Ferrus chodaces in capitibus sca-porum Implumbant.*

* **IMPLUERE**, *Employoir*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 769a. Vide infra *Impilus*.

* **IMPLUMBARI**, Constituit, 30. in Appendice Codicis Theod. : *Hinc addunt iustini, et manus eius Implumbari*. Constit. 21 : *Impliciti sceleris auctores corcoris Plumbo exiliunt, in quo omni vite sua tempore afficiantur, accipiet.*

* **IMPLUS**, Amplius. Chron. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 1 :

[Res agitur publica recte, si quaque gerenda In scriptis reddatur scriptis et videantur Per successores; sic erant utiliores Impilus, quoniam si sola esset in mente divina]

IMPLETUS, Madidas, super quem ploitur. M. Robertus de Sorbona in Sermon. de Conscientia : *Si tales homines cum sint cum populi viris et religiosis, dicunt : Orate pro me, et faciunt gillum Implatum, et contrafaciunt Magdalenum.*

* Nostris *Emplus*, eodem sensu. Fabul. tom. 1. pag. 51 :

[Mais à la dame mes-avint
Que li sires Hernoual viant
Tous Emplus et tous cogelet.]

Vide supra *Impluere*.

* **IMPLUVIATUS**, Color similis pullo sic nigro, sic nominatus quia fumato stillicidio implutus. Vide Alciat. Emblem. 117. pag. 550.

* **IMPLUVIUM**, Pluvium. Sugerius in Ludovico VI. cap. 4 : *Mutata quippe grata aeris temperie, ingrata et turbulenta intemperies occidit, tanquam et tam horribili Impluvio tonitruium curruatione totam terram in nocte turbavit, etc.*

* **IMPOCIGNABILES**, Venenatos, veneno infectus. Lit. official. Senon. ann. 1336. in Reg. 85. Chartoph. reg. ch. 22 : *Supra cibaria et in potu dictorum mercatoris et ejus famuli clam et occulte pulveres venenosos seu Improcignabiles et plenas malicia, dolo et fraude posuerunt. Vide Imputonare.*

* **IMPOCIGNATIO**, Vide Imputonare.

* **IMPREXITENS**, Quem non poenitet, perstans in peccatis. Vox Biblica que occurrit tom. 3. Concil. Hisp. pag. 122.

* **IMPREXITENTIA**, Peccandi pertinacia, apud Johan. Sarisber. et alios recentiores.

* **IMPREXITUDO**, Eadem notione, in Barthii Glossario, ex Baldrici Hist. Palest. pag. 107 : *Impressure, destruere, protrahere. Papias.*

* **IMPREXITUM**, *Descrener mès, comme frinç*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Aliud Lat. Ital. MS. : *Imprexatum, quello che se pone dupo cena, como fruti, e simile.*

* **IMPRIMIFER**, Qui non fert poma seu fructus. Dicitur de quavis arbore fructus non ferente, apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 85. tom. 1. Amplius. Collect. col. 100. et alibi non semel. Vide *Promifer*.

* **IMPROBARE**, *Poluerum*, *LYTARIUM*, est eorum cantum incipere, et quo vocis sono decantari debeant, designare. Ordo Romanus : *Schola vero ad autum Discoat Impo-nit Litanium. Liber Miraculorum S. Adalardi Abbatis Corbeiensis cap. 8. n. 16 : Occurrunt Ambianenses cum S. Firmo, Corbeiensis cum S. Adalardo : utque simul*

perveniant, Antiphonas ex more Impo-nit. Vita S. Austrebertæ cap. 3 : *Mox vero laus posita Psalmo, etc. Adde Petrum Diaconum lib. 4. Chron. Casin. cap. 77 : Gregorius Turon. de Vita Petri cap. 4. Folletus in Vita S. Autberti Episcopi Camerac. Regulam Magistris, Leonem Almonem in Translatione S. Marci Episcopi Almonem. 7. Rainaldum Abbat. Verulacensem in Vita S. Hugonis Abbat. Cluniac. num. 10. Ezelenon in Vita ejusdem sancti Hugonis n. 11. etc.*

* **IMPOPEE**, Charta ann. 37. Conræ Regis apud Stephanonium tom. 7. Fragm. MSS. pag. 349 : *Quod si ad ipsum levatum pretium ipsum non fuerit persolutum, manus ipse sit suis, lingua rustica loquæ.*

* **IMPOPULARIS**, *IMPOPULARIS*, Papias. *Impopularis, insulatus, Impopularis, ille, ille, etc.*

* **IMPORCARE**, Sulcare, porcas facere. Gloss. Lat. Græc. : *Imporcio, eodem in, Gylumella lib. 1. cap. 10 : Cum senex cum solo ingereretur, inarabimus, Imporcato, que occidimus.*

* *Consequet. Neapolit. MSS. : Si de hinc ipsa (colonus) præstat annuum pensionem terrarum, terram ipsam debet ante se secundum vulgare Neapolit. Imporcure.*

* **IMPORTABILIS**, *δύσχετος*, in Gloss. Græc. Lat. *Importabilis doloris*, apud Anastasium Bibl. in Hist. Eccl. ubi Theophrastus, *ἀσχετος δόλος*. [Aliud *Importabilis condulus* et *lucius*, apud S. Bernardum in Vita S. Malachie, cap. 35. *Importabilis*, in Editio ann. 1358. apud D. Senon. tom. 3. Ordin. Reg. pag. 336.]

* **IMPORTABILITAS**, Intolerantia. Joan. de Cardalibus serm. in Nativ. E. M. : *Omnes infirmantur, aut in oculis per Importabilitatem et invidiam, et vide nos Importabiles.*

* **IMPORTANCIA**, *IMPORTANTIA*, Gall. *Importance*, Momentum, pondus. Statuta Capituli Tull. ann. 1497. cap. 9 : *Et in ipsa esset magne Importance, etc. Legis Importancia*, apud Acher. tom. 9. Spici. pag. 328. Rymer. tom. 7. pag. 638. Lob-nell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 583.

* **IMPORTANS**, Utilis, magni momenti. Gall. *Important*, ex quo in Epistola arciclerici 1408. apud Marten. tom. 7. Amplius. Collect. col. 900 : *Percurram igitur, lupo nationem legens ex pluribus.*

* **IMPORTARE**, *Asportare*, auferre. Gall. *Emporter*, alias *Importuer*. Lit. remis ann. 1366. in Reg. 99. Chartoph. reg. ch. 1 : *In domo Sordani unum forgerum, in quo erant 12. grossi Plandrenses, etc. fortis et militosus cepit et Importavit. Lit. offi. Noviom. ann. 1400. in Reg. 155. ch. 88 : Johannes dictus de Neelle Importavit mar-cubetum argentum et duo coelestium argenti-lum. Tull. Joivul. ann. 1354. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 299. art. 35 : *Et si de pluit departit, il s'empunt departir par le conseil de nostre justice, et Importer et lui en sera.**

* **IMPORTARE**, *Afferre*, inducere, trahere; quo sensu *Importare* Itali et *Importare* dicunt. Charta ann. 1561. Reg. 3. Arvor. gener. part. 2. pag. 1 : *8. denos solidos apud Anconam; qui quidem*

dominium non Importat. Alia ann. 1151. in Terear. Apon. ; Sub censu cum omni directo dominio, quod censu Importat, et omnimoda jurisdictione, vis, media et bassu. Avor Importat, dicitur eo qui auctoritate sua rem aliquam obsequio quo sensu Exportat dicitur. Joinville. Reg. Ludov. edit. reg. pag. 25 : Pour ce que j'en eusse point d'Import, je me le dé de conseil, et en t'ing quant que le rapport, sans débat. Vide Importancia.

* **IMPORTIBILIS**, Intolerabilis, Gall. Importable, alias Importable. Rob. Avesner. in Eldardo III. reg. Angl. edit. Hearn. pag. 239 : Sed onera quasi Importabilia multo potius sibi imponerent. Lit. remissa. ann. 1261. in Reg. 37. Chartoph. reg. ch. 90 : Mores de villanis et Importables paroles. Vide Importabile.

* **IMPORTITOR**, Qui portas facit, Jo. de Sarrac. [Faiseur de portes, in Glossario Sarraceni. Lat. Gall.]

* **IMPORTUNARI**, Importune instare, Gualdo in Miraculis S. Gengulphi, tom. 2. Maii pag. 649 : Hinc tunc senex quidam rursus per sepe assistens Importunabatur domus etc.

* **IMPORTUNITAS**, Improbitas, injuria. Quarta Nie. abb. S. Jo. Laud. ann. 1194. ex Tabul. ejusd. monast. : Si qua non et inhonesta personam, honestum virum nil in inferno turpius convulsis inhonestitatem, licet alius viro proba de pace, si suaverit, illum obsequi, et illam non vel debet aut tribus adspicere sine factis et Importunatis sua compertis.

* **IMPORTUNITAS**, Importunitas, Concilium Malisconense II. can. 8 : Ut quicunque obsequio compellente, aut potentiam Importuniora rationis suae gremium matris Ecclesiae premittit, etc.]

* **IMPORTUNCUM**, In quo nullum est navigium, ut esse solet portus navigantibus. Laur. in Amalib.

* **IMPORTUNCUS**, Edictum Domini in domo et adjutorio Episcopi prestando ann. 800 : Si quis autem, quod abest, unus vel unus de nominis et decimis censibus reddendis atque renovandis negligens fuerit, et Importuncus Episcopi nostris prestandis, et ad illorum ministerium pertinere possint, ... contrahere praeceptum, etc.]

* **IMPOS**, Qui non potest, Impotens. Chara Hugo, comit. ann. 1091. ex Char. S. Vinc. Laud. ch. 30 : Abbas et monachi tantumdem habebant et illi, dantes construatundum partis sue compendium. Si tunc tempore Impotes fuerint ad dantes, etc.]

* **IMPOSSIBILITAS**, Vectigalium impositionem redemptio et exactionis nostris imponitur. Lit. ann. 1369. tom. 5. Ordinal. reg. Franc. pag. 409 : Mandamus... ut patet et singulis predictarum venecialium, pateriarum, officiarum, Impostacionum, et gabeliarum, redhibitionum, baroniarum et aliarum quorumcumque substantiarum levationibus, collectionibus et gubernationibus, etc. Lit. remissa. ann. 1383. in Reg. 37. Chartoph. reg. ch. 235 : Sans ce que de Louvres fesset onques du conflict, ne l'assemblée des mailles à tuer, ne rober paster, ne Juifs. Alia ann. 1389. in

Reg. 138. ch. 78 : Guillaume Bonte, qui est grand Imposteur, men de convolte, vint trouver Eguet, et lui dit qu'il voulait partir d'Indie ferme; Eguet lui répondit qu'il ne voulait point de personnel. Denique alia ann. 1408. in Reg. 163. ch. 190 : J'aurai le Fillain soy disant Imposteur et tenant la ferme de l'imposition, etc. Vide Imposita, 2.

* **1. IMPOSITA**, Mandatum. Gloria posthumus B. Ambrosii Senens. tom. 3. Martii pag. 243 : Facta tamen Imposita de infra scriptis apud dictum polatum.

* **2. IMPOSITA**, Tributum impositum, collatio. Charta Ludov. Bavar. imper. pro Camerac. apud Oecolium tom. 1. Script. rer. Boicar. pag. 759. col. 2 : Indulgemus ut... Impositum, quae assista apud eos vocatur... imponere... valeant. Vide Impositus.

* **IMPOSITIO**, Institutio. Charta Theob. episc. Ambian. ann. 1194. in Lib. 1. vig. Vult. Abbav. fol. 2. : Ordinamus quod omnes obventiones personarum proleat ecclesie, frater hospitalis sub predicto censu in perpetuum teneant, Impositione sacerdotum a predictis canonicis tantum retenta; ita quod sacerdos, qui a canonicis ibidem instituitur, fidelitatem faciet predictis fratribus de hiis, quae ad portionem eorum pertinent.

* **IMPOSITITUM**, Quod impositum est non naturale est. Imposititum, Imposititum, nomen non a natura positum, sed ad libitum. Laur. in Amalib. Adde Ulpian. in leg. de Pupillo.

* **IMPOSITOR AQUARUM**, Qui aquis praest, vel qui superiorem fluminis partem habitat. Annal. Placent. ad ann. 1483. apud Murator. tom. 80. Script. Ital. col. 978 : Cum civitas Placentina et peste et fame periret propter aquarum retentionem per Durindanum et Antognatum Colam, Impositores aquarum fluminis Trebbiae per magnificam communione nostra, etc. Et col. 977 : Manfredus ipse una cum Impositoriis aquarum ausus est Placentiam intrare cum equis quadraginta, etc.]

* **IMPOSSESSORATUS**, Qui non habet possessiones, hoc est, bona solo. Stat. ann. 1496. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 262 : Ipsi vero si possessionati fuerint, personaliter citabuntur, ... contra quas se agendum procedendumque erit, ut fieri consuevit iudicium cum Impossessionatis. Vide infra Possessionatus.

* **IMPOSSIBILIS**, Impotens, Gall. Impuissant. Acta S. Pontii Mart. tom. 3. Maii pag. 278 : Licet incredulitas tua Impossibilem Dominum nostrum dixerit; ego tamen in nomine Domini J.C. credo, ut panna tua ad nihilum reducta, nullum corpori meo dolorem incutiant. Passio S. Sisinii et Martirii, tom. 7. Maii pag. 43 : Nisi quia Impossibilem me, ut insequendo ista, confiteor referendo. Litterae ann. 1262. apud Rymerum tom. 1. pag. 254 : Ad quae tunc pro loci distantia, quum pro temporis brevitate nos jam Impossibiles efficit satis liquet... in quibus nostram impotentiam, non voluntariam, sed potius necessariam, regi Excellentie vestre habere placeat exensationem.

* Gloss. Gr. Lat. ἀδύνατος, Impotens, Impossibilis, inviolabilis, non infirmus.

* **IMPOSSIBILITAS**, Impotentia, imbecillitas. Translatio S. Jacobi Apost. tom. 3. Concil. Hisp. pag. 124 : Ut omnium

imbecillium in te se inclinantium Impossibilitates insistentes et foveas.

* **IMPOSSIBILITER**, Coacte. Vide Possibiliter.

* **IMPOSTA**, vox Italica, Gall. Impôt, Vectigal, tributum. Chron. Parmense ad ann. 1302. apud Murator. tom. 9. col. 845 : Fuerunt impositiones per Commune Parmae mille egni de Imposta, id est, Vectigales. Vide Impositus.

* **IMPOSTOR**, Vide Impositarius.

* **IMPOSTORIUM**, Deceptorium. Cath. et Joan. de Jaana.

* **IMPOSTRIX**, Quae decipit, imponit. Vita Vener. Ide Virg. tom. 2. April. pag. 159 : Blasphemice vocibus Impostricem, et hypocritico respersum vitio, devotissimum Dei famulum inclinare aggressus est.

* **IMPOSTURARE**, Decipere, fallere, User d'imposture, ab impostum, quae vox prisca Latine vis nota : unde impostus Christiani olim appellati Ulpiano leg. 1. D. de Var. et extr. cognitio. (50.13.) qui et impostura, vocem usurpat in leg. 1. § 3. Crim. stellionat. (47.20.) ut et utramque alii sequiores aevi Scriptores. Anonymus de Orthographia : Imponere, pro fraudem facere, aliquando dicitur, unde impostura vocatur, cum argentum vel aurum viliori metallo adulteratur; et quod fuerit, impostor vocatur. Unde etiam qui aliquid fraudis fuit, aut simulationis, Impostor solet appellari. Gregorius M. PP. lib. 3. Dialog. cap. 14 : Hanc simulatorem dicere, et verbo rustico capiti Impostorem clamare Gloss. Lat. Gr. : Impostor, indolens, [Gloss. Lat. Gr. : Impostor, stellionatus, imbus, § 212. Vide Martin. Lexic.] Minicurus Rhenensis in Opusc. 55. Capitulum. cap. 18 : Quidam ipsas scripturas verbis illicitis imposturaverunt, Balducius lib. 3. Chronici Cameracensis : Summa curis vigilantis, ne antiquae... religionis nobilitas aliquam adinventiois novitate imposturetur. Vetus orbis descriptio cap. 18 : Non enim est apud illos ulla Impostura; sed singulorum, quod pollicentur, erit scintilla.

* **IMPOSTURATIO**, Impostura, fraus, deceptio. Chron. Walsingh. inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 824 : Diversis tamen questibus conlectantur medici, diversis imposturamentibus adjuvantur medici, diversis modis senips extendunt medici, diversis ascriptionibus promittunt, multis promissionibus fallunt.

* **IMPOSTUS**, Tributum impositum, Gallis Impost. Charta ann. 1292. apud Joan. Carpentarium in Hist. Cameracensi : Compositionem pro tallis et Impostibus, et [Pro medietate talliarum et Impostuum, in Instrum. tom. 3. novae Gall. Christ. col. 38. Vide Imposita.]

* **IMPOSITISTA**, pro Imposta, Vectigal, tributum. Charta ann. 1319. apud Ughell. tom. 1. Ital. sacr. edit. ann. 1217. col. 426 : Monasterium ipsam liberum facimus et exemptum ab omni solutione decimarum, jure cathedrali, datus, collectis, Impostibus, et aliis occurrentibus oneribus. Vide supra Impostus.

* **IMPOSTETER**, Tyrannice, apud Laur. in Amalib.

* **IMPOSTESTES**, Mutuli, debiles, quomodo etiam Impotens dicitur. Cap. 6.

ann. 819. cap. 7. Edit. Baluziana: *De viduis et orfanis et pauperibus, vel omnibus Impotentibus, etc. Impotens ad matrimonium, apud Albertum Argentini. pag. 168. Sextus Platonius lib. 1. de Medicina animalium cap. 5: Ad eos, quibus semen fluit, et non potentes, etc. Vide Synodum Vermeriensis ann. 752. can. 17. et supra in Apocryphis. [* Castigat. in utrumque Glossar. Impotens, senescens, ἀργεος, Ilinc]*

* 1. **IMPOTENTIA**, Mutillatio, membri amputatio, debilitas, nostris Impotence. Lit. remissa, ann. 1362. in Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 115: Idem Petrus Johannem uxorem dicti Guillelmi Bay in publicum munus suum in rixa hujusmodi dicitur vulnerare, oblique tamen Impotentia et membri mutilatione. Aliæ ann. 1456. in Reg. 183. ch. 209: Fut d'opinion icellui supplient que icellui enre fest mangé par eunes gens qu'ilz trouvoient, sans trop grant outraige lui faire, parquoy s'ensuivit mort ou Impotence de son corps. Judic. ann. 1337. in vol. 4. arrestor. parlam. Paris: Nous avons ordonné que le prieur et la prieuse de l'Hôtel-Dieu de Compiegne, qui sont à présent, demeureront en leur état toute leur vie sans estre ostes, se ce n'estoit pour Impotence de corps, ou par male administration.

* 2. **IMPOTENTIA**, Defectus naturalis vel accidentalis, quo quis copulationi minime aptus est, in Tit. de frig. et malefici. in jure canon. Clavin. Lex. jurid. Justinian. in Novel. xi. cap. 6. de Impotentia, permittit uxori disjungere matrimonium etmittere repudium, post elapsum triennium, quando aliquis impotens sit coire mulieri et agere quæ a natura viris data sunt. [* Conf. Capitul. Car. M. lib. 6. cap. 55.]

IMPOTIONARE, Veneno propinato extinguere, unde Galli Impotionner habent. Olericus Vitalis lib. 4. pag. 532: A Normannis Impotionatus occubuit. Vincentius Belvac. lib. 33. cap. 36: Dicebaturque ob omnibus, quod ibidem... fuisset Impotionatus. Leges Willelmi Nothi vernacule cap. 38: Si homo Empuissone alter, seilicet occis, a pernamlement essille. Id est: Si quis aliquem Impotionaverit, occidatur, aut perpetuo exilio damnetur. Hic enim cæcavit eisdem Interpres.

* **IMPOTIONATIO**, Potio venenata. Chron. Tit. Otterboune edit. Heurn. pag. 224: Nondum convalescens (Henricus rex) de infirmitate gravissima, quam contraxerat ex Impotionatione vel per cibaria intoxicata. Hinc emendandus Labbeus tom. 11. Concil. col. 1632. ubi Impotatore et Impoetatore perperam, pro Impoetatore et Impoetatione: Leprosi Christiani suos confratres Christianos Impoetaverunt... Si Impoetationes istæ non bene fecerit cursum suum, etc. Vide Impoetationibus.

* **Impotionem** vero, pro Potione medica, apud Guignev. in Peregr. hum. gen. MS. ubi de Medicorum arte:

Et non pour quant mûre ses boites
Et ses emplâtres et ses moîtres,
Et ses Empoisonneus, etc.

** **IMPOTIATES**, Cui potio medicata data est, Gall. Qui a pris médecine. Chart.

ann. 1288. apud Schannat. Histor. Fuld. tom. 1. pag. 16: Minutus aut Impotentiatus et infirmus... ut cornibus liceat.

IMPOTIRE, Divestire, ut, Impotiatius esse præbenda sua, id est, divestiat, et derivatur ab impos, potis. Ita Juan. de Janna. [Gloss. Lat. Gall. Sangerman, Impotire, Divestire, Despoisier.] [* Cath. apud Laur. in Amalth.: Impotio, divestio, spolio.]

IMPOTUS, Lex Salsica tit. 29. De Jurtis diversis, § 8: Si quis Impotus de metario aut de pirario toleret, etc. Editio Heroldi tit. 27. § 21: Si quis Impotus de pomario aut de pirario, etc. Ubi Impotus, vox confecta ex Belgico Theutonico inde, insitum, et pote, surculus, calamus; unde nos Entes dicimus. Forte igitur pro Impotus, legendum erit intpotus, quo accedit Editio Heroldi, ex lat. pote. [* Id est, poma, in Gloss. codicis Estensi. apud Murator. tom. 2. Antiqu. Ital. med. ævi col. 288. Ubi divinum egisse videtur Glossator.]

¶ Si fidem habemus Eccardo, omnia sunt ab Impotus, unde corrupte Impotus et reliqua formata. Imp Cambro-Britannica quoque Surculus est. Adhuc idem Scripser: Nos a posteriori Impoti parte deliximus etiam nostrum Potus, Pfoten, Surculus inserere, Proppen. Quod jam Winsbekio notum fuit, qui § 36. canit:

Sun, do soli hereditate sitte
Io dienen sinen lazen Pfaden.

¶ **IMPRECEPS**, pro Preceps, Festinus, propterus. Vita S. Romani Archiep. Rotomag. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 166:

Fortis sed Imprecepta turba sibiante minister,
Dum pede festinat, ut Postille mora sat,
Labitur et manibus, fractum vas excusatur.

¶ **IMPRÆDATIO**, Prædatio, in Capitulis Caroli Calvi tit. 22.

¶ **IMPREXARE**, Gravigare, gravidam facere. Utuntur Jo. Sarinher. lib. 8. cap. 11. Iamb. Ardensis apud Ludewig. tom. 8. pag. 389. Bern. de Brydenbach liin. Hierosol. pag. 114. et alii recentiores. Will. Brito Philipp. 5. usurpat pro Angere:

Utilitas fuso potes Impregnare Philippo.

Vide Vossius de Vitiis Lat. Ling. lib. 1. cap. 23.

* **Empringner**, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1377. ex Reg. 110. Chartoph. reg. ch. 249: Comme piece Pierre le Maître prestre eust seduite laditte Perrette, et tant fait par ses cauteles que il la deflorat et l'Empringna, et en ot un enfant. Laur. in Amalth.: Impregnari, concipere.

¶ **IMPRÆGNATIO**, Idem Will. Brito Philipp. 7:

Et jam finis erat hyemis, tellureque calore
Impregnata novo flores gignebat et herbas.

* **IMPRÆGNATIO**, Graviditas; unde Impregnator, qui gravidam facit. Stat. crimin. Saone cap. 24. pag. 47: Si accusatus vel inculpatus de Impregnatione negaverit, etc. Ibid. pag. 48: Et quam cautius poterit (magistratus tenentur) investigare quæ fuerit ipsius (scilicet) Impregnatio.

¶ **IMPRÆMEDITATE**, Sine prævia meditatione, imprudenter, extemplo. Buschius de reformat. Monast. apud Leibnizium tom.

2. Script. Brunsvic. pag. 876: Impræmeditate subito feci sic.

* **IMPREPUTIATUS**, Habens præputium, non circumcisus, ex Tertull. apud Laur. in Amalth.

* **IMPRESCIENTIA**, Non præsciens, ex eod. ibid.

* **IMPRESTABILIS**, Salvianus lib. 4.4. Gubern. Dei: Dientes Drum incuriam, Deum non intendentes, Deum negligentes, Deum non gubernantes, ac per hoc iniustitiam, et Imprestabilem, inhumanum, asperum, durum. Ubi Braccianus imprestabilem dictum a Salviano Deum opatur, qui nihil præstat pro rei dignitate. Martinus exponit, Non placabilem, non propitium.]

* **IMPRESTANS**, Idem quod Imprescibilis. S. Irenæus lib. 4. cap. 75: Quamvis Deus... hoc fecerit, ne quis eum putet iudicium aut Imprestantem, etc. Vide Martin. Lex.

* **IMPRESTARE**, [Commodare] Prestare, struere, [Mutuum.] Vide Prestare.

* **IMPRESTATIONUM**, Dicitur de prædatione usum fructum concessio, in Teim. Mafaldie reg. ann. 1256. tom. 1. Probat. hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 31: Item quod illud casale, quod dedi magistro J. per Imprestationem, qui ambulet cum fratre meo, quod teneat ipsum in vita sua. Vide Prestationum.

* **IMPRÆTERMISSIO**, Sine mora, ac dilatione, utuntur Cresconius in Breviat Canon. cap. 129. Nicolaus I. PP. Epist. 7. cap. 1. Epist. 39. Hadrianus II. PP. Epist. 6. Joannes VIII. PP. Epist. 23. 30. Herodinus Thuronensis in Capitul. cap. 133. Regino lib. 2. de Ecclesiast. discipl. cap. 1. Anastasius Bibl. in Prefat. ad VIII. Syod. initio, etc. [Pro Contrite, sine intermissione, utuntur Lambertus Ardensis apud Ludewig. tom. 8. pag. 490: Quamvis dum cum eo semper et Imprætermisio, ut stationarius esse nequirit, strenuissimum armis nepotem suum... consocium reliquit.]

* **IMPREVARICABILIS**, Inviolabilis. Charta Pipini reg. Aquit. pro monast. S. Florent. in Reg. 107. Chartoph. reg. 4. 264: Dido abba ex monasterio, quod vulgo nomine dicitur Glonna, obituli obituli nostris Imprævaricabilibus præceptis. Occurrit rursus in diplom. Caroli C. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 632. Imprævaricatus, eadem acceptione, in Ch. 863. ibid. pag. 588. Vide Imprævaricandus et Imprævaricabilis.

* **IMPREVARICANDUS**, Inviolabilis, perpetuo duraturus. Præceptum Caroli Calvi apud Baluz. tom. 2. Capit. col. 181: De quibusdam rebus a gloriosis Imperatoribus Karolo avo nostro et Ludovico genitore nostro eidem Ecclesiæ nostræ (S. Emeterii et Genesii) per præcepta Imprævaricanda constituta.

* **IMPRECARI**, Bene precari. Tramboli SS. Sebastiani et Gregorii n. 5: Fit ut omnino in hac re consensus, et ut fletus oblitus exitum votis Imprecatur amantem. Recurrit ibid. num. 7.

¶ **IMPRECARIA**, Species cætionis de qua sermo est in Precaria 2. Chart. anni 1155. Histor. Loosensis pag. 17: Erit vero tum ipsam prædium, quam jam

Si prostituit ancillam, vel aliud *Improbam* facere cogit.

† **IMPROBITAS**, *Pasillanimitas*, in Barthol. Glossario, ex Gautherio de Bellis Antiocheis.

† **IMPROBITAS**, Molestia, importunitas. Luc. 11. 8: *Propter Improbam tenemur egi surget, etc.* Vide Annal. Benedict. tom. 3. pag. 292. et infra *Improbis*.

* **IMPROBITAS**, Inverecundia. Gloss. Lat. Gr.: *Improbis*, ἀνιδία. Gloss. Gr. Lat. ἀνιδία, *Improbis*; *Impudens*.

† **IMPROBROSE**, *Probrose*. Epistola Cardinalis Sabiniensis de expugnatione urbis CP. ann. 1453: *Feminas virtute praedicta et nobilitate, vituperare et inducere detractas, nonnullis injuriis, ac si meretricibus et prostibulo institutis essent, traheret, cedens et Improbiose ac inhoneste eas vituperans, etc.*

† **IMPROBROUS**, *Inprobus*. Vita B. Caroli Boni n. 48. tom. 1. Mart. pag. 137: *Diversis suppliciis Improbis, ut dignum erat, tormentis.*

IMPROBUS, Molestus. Hermes apocryphus lib. 1. cap. 3: *Sed tu non desinis in petendo revelaciones, Improbis enim es. Infra: Consummavit igitur enarrationem turris. Ego vero, cum adhuc essem Improbis, interrogavi illum, etc.*

IMPROCRATUS, Non procerus, humilis. Gl. Lat. Gr.: *Improcra*, ὑμῶν, τῶν, ἀντι, ἀντι, 2222. Sed. leg. *Improcra*, τῶν, ἀντι, etc. [*Improcra*, in Supplemento Antiquarij.] **IMPROCRUS**, eadem notione, apud A. Gellium lib. 4. cap. 19.]

* **IMPROCINCTUM**, *Acto a malicia*. Gloss. Lat. Ital. Ms.

† **IMPROCURATUS**, Orbatus, destitutus, cuius nulla cura est. Buschius de Reform. Monast. apud Leibnitium tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 858: *Quoniam D. Deus eorum est procurator, et non dimittit eos Improcuros de cunctis sibi necessariis.*

* *Impourer*, eadem acceptione, in Lit. Caroli V. ann. 1370. ex vol. 6. arrest. parlam. Paris.: *Comme le suppliant Impourer de conseil eust appellé en nostre cour de parlement, etc.*

† **IMPROHIBITO**, *Licenter*, ἀναίδεως. Germ. et Reg. *Improhibire*, in Castigat, ad utrumque Glossar.

* **IMPROBUS**, Prole carens, vel qui legitimos filios non habet, apud Boll. tom. 3. Jul. pag. 150. col. 2.]

* **IMPROBUS**, Eadem notione. Append. ad Form. Marculi tom. 4. Collect. Histor. Franc. pag. 521. art. 54: *Dum Improbis fuerit, nec legitimos infantes habuerit, etc.*

IMPROLOQUIBILE, ἀδύνατον, in Gloss. Lat. Gr. (Supplem. Antiquarij): *Improloquibiles*, ἀδύνατοι, *Inenarrabiles*.

* **IMPROMITTERE**, perpetrari pro *Intrittere*. Vide in hac voce. Charta ann. 1105. apud Lamium in Delic. erudit. inter notas ad Hedevor. Charit. part. 3. pag. 1099: *Si unquam in tempore de predictis rebus premissis agere, causare, tollere, contendere, Impromittere, intentionare, aut pro plectio Intrittere, etc.*

* **IMPROMPTARE**, Mutuari, Gall. *Emprunter*, Comput. ann. 1488. inter Prob. tom. 4: *Hic Nem. pag. 48. col. 1: Item solvantur uxori de Bernissin pro una*

magna olia, Impromptata pro decoquendo potagium, ... ij. sol. Vide infra *Impromptare*.

† **IMPROPRATER**, Cum improperio. Promissio B. Thomæ Mart. in Anecd. Marten. tom. 3. col. 1878: *Aliaque non diceret Dominus Improprater multis Ecclesiarum Rectoribus per Ezechielum: Non opposuistis vos murum pro domo Domini, etc.*

* **IMPROPRATOR**, Conviciator. B. de Amor, in Speculo sacerdot. Ms. cap. 36:

Non discordat fratrem, non Improprator.

* **IMPROPRATUS**, Non festinus, apud Laur. in Amalth.

IMPROPRIUM, Drudeus, convitium, injuria, derisio. Sueno Aggonis filius in Histor. Danica: *Num et tunc temporis innotuissimum extitit Improprum, si solum duo jugularent. Utitur sæpe vetus Bibliorum Interpres. [* Vide Forcellinum.]*

* **IMPROPORTIONALIS**, Non egi. Improportionaliter, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

* **IMPROPRIARE**, A proprio et nativo sensu declinare. Sint. Mantur lib. 2. cap. 72. ex Cod. reg. 4620: *Addentes quod statuta ipsa a quocumque... glossarij, subaudi, Improprari se extendi non possunt. Molin. in Consuet. Paris. tit. 1. de Feud. § 60. gloss. 2. num. 16: Verba iudicis, etiam Improprando, si opus, reducantur ad intellectum juris et materiae subjectæ, et talis ejus scilicet iudicis mens presumitur, qualis esse debet.*

† **IMPROPRIATUS**, *Fi. Jure proprio possessus*, apud Rymer. tom. 15. pag. 69: *Ego Thomas Wythesley... Cancellarius Angliæ... tradidi... Henrico VIII... rectoriam meam Impropriam de Southmymes. Et infra: Quæ habeo aut unquam habui de et in rectoris Improprata de Southmymes in Comitatu etc.*

† **IMPROPRIETARIUS**, Non proprietarius, qui rei alicujus non habet proprietatem et dominium. Albertus Mussatus apud Murator. tom. 10. col. 765: *Fiduciarum, pupillorum, pauperum civium, qui iniquitatem, assidit, libellorum erant, ac Improprietarium quibuslibet titulis uterantur, etc.*

* **IMPROPCGNATUS**, Indefensus. Marcell. lib. 29: *Quod si contigisset, Impropugnata civitas venisset in manus hostiles. Et lib. 31: Et tanquam signo erecto occultus... civitas proumerperet Impropugnata.*

* **IMPROTECTUS**, Protectione carens, indefensus. Arrest. parlam. Paris. ann. 1361. 21. Aug. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 412: *Indefensi et Improtecti remanent.*

* **IMPROTRACTIM**, Sine mora, abjecta omni cunctatione. Litteræ ann. 1409. apud Rymer. tom. 8. pag. 273: *Nostris opudum et vicinis restituito fieri debet Improtractim.*

* **IMPROVIDENTIA**, Inertia, negligentia. Dipl. Frider. I. imper. ann. 1159. apud Lamium in Delic. erudit. tom. 3. pag. 188: *Quoniam tenemur ante tribunal Christi Deo... in die iudicii reddere rationem, si per Improvidentiam imperij nostri homines in casum perirent, etc.*

* **IMPRUSTARE**, Mutuari, a Gallico

Emprunter. Arrest. parlam. Paris. ann. 1581. in leg. 2. Olim fol. 67. r.: *Fuit inventum, quod ipsi non erant dicentes clericos potius in cuppa et in foris Imprustantis etc.* Præcis nostris *Emprunter* prout; quo eadem sensu, *Imprustantibus curiam*, in Charta S. Maxini. Vide Radolph. Forner. lib. 6. Ret. quodid, cap. 28.

* **IMPRUTATUM**, Mutuum, ex Gall. *Emprunt*. Vide *Mutuum violentum*.

† **IMPRUTANTUM**, ut *Imprutatum*. Mutuum. Vide *Regentio*, Census.

† **IMPUBERE**, Johanni de Janna, Xii pubere, ut exponitur in Glossis Lat. Gall. San-German. MSS. ubi *Impubeco*, *Non erit, non commencere avoir barbe*.

* **IMPUBLICARE**, [In publicum seu f. secum, redigere infuscare.] Vide *Publicum*.

* **IMPUBEFACTUS**, Impudens, quoniam pudet. *Impudifectus adulter*, in Epistola Montani Episcopi inter Concil. Hisp. tom. 2. pag. 270.

* **IMPUDERATUS**, IMPUDORATUS, Impudens, absque pudore. Gloss. MS.: *Impuderatus, inverecondus*, Lucifer Calaritanus lib. 1. pro S. Athanasio pag. 85: *Non de spicis revera conviperis tuos Arianos, sed totos videlicet de Impudorato patre vestro diabolo.* [Concil. Tolet. VIII: *Recedent ergo tallium desiderium Impudoratis fiantem.* Impudoratis et audaces, apud vet. Interpret. Irenæi lib. 3. cap. 25.]

† **IMPUDORATE**, pro *Impudente*, dixit vetus Irenæus Interpretes lib. 1. cap. 21. [et lib. 2. cap. 14.]

* **IMPUDICARE**, Corruptare, videtur, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Impudicatus, stupratus, impudicus factus*, apud Laur. in Amalth. ex Festo.

* **IMPUDOR**, Labes, macula, pudori opponitur. Lit. legitim. ann. 1351. in Reg. 80. Charoph. reg. ch. 414: *Quia decet virtutis generatur maculam absterget in filiis, et pudicitia morum Impudor originis absterget, etc.* Eadem formula passim occurrit in ejusmodi Litteris.

* **IMPUGNE**, pro *Impune*, in Lit. ann. 1365. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 591. et alibi.

* **IMPULSOR**, Conciliator, Incitator, in Glossario MS. Reg. Cod. 1013. infra: *Impulsor, Hortator, Conciliator*.

* **IMPULSA**, Dilatio, procrastinatio, Gall. *Delay*. Lit. remis. pro consensu Ville-longe ann. 1337. in Reg. 71. Charoph. reg. ch. 47: *Qui res a se venditas minori pretio in fraudem usurarum remittunt, aut pro impulsu sua spera tempore plus sibi dari in pecunia, blando aut aliis similibus, seu obligari ultra sortem fecerunt.*

* **IMPULSARE**, Excitare. Epistola ecclastica Henrici V. Abb. Fuldensis ad alios Abbates Ordinis S. Benedicti: *Abbatibus ab Ordinis nostri nos... multiplices Impulsorant, quatenus... assumere curaveris, etc.* Aliquam de statu *Impulsare*, apud Marculum lib. 2. form. 55. Eam est deiecit expellere, removere.

* **IMPULSATUS**, Illusus. Joh. Longium in Vita S. Stanislai Episcopi, tom. 2. M. pag. 270: *Multa pericula Intratum et Istiarum, Maritij glorioso se devocens, Impulsatus evasit.*

IMPULSORIUM ALB. Fridericus II. ep. I. 1. de Venat. cap. 27: *Reliqua vero per pais sine descendit ab illo loco, qui per Impulsorium alae, et Gallice dicitur host, usque inferius.* [* Imperfectus, hostis, ut videtur; f. pro Impulsus.]

IMPULSUS. Vide supra Impellere.

IMPUNARE, pro Impugnare, in Lit. p. 1355. tom. 4. Ordinal. reg. Franc. p. 273.

IMPUNUS. Fleta l. 1. cap. 26. § 22: *si recedens acceptat, per quod huiusmodi pona Impunus vendi sustinetur.*

IMPUNUS, apud Johannem de Luna, ut Impunis, sine poena. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. MSS: *Impunus vel Impunis, Non poenis, sans peine.*

IMPURGABILITER, Absque venia, in eb ad indicta poena quis purgari vel absolvi non possit. Charta ann. 1313, in leg. 49. Chartoph. reg. ch. 179: *Mandatum sub poena viginti mille librarum Paris. pen eo ipso per eundem Hugonem contrarium facientem vel etiam attemptantem Impurgabiliter committi, ... decernimus.* Parag. tit. comit. Petragor. et cap. 1. S. Front. m. 1347, in Reg. 56. ch. 469: *Item additum non dicitur poena sub poena mille marinarum argenti dictam compositionem servare, quae poena Impurgabiliter committitur per portem compositionem huiusmodi non serventem.*

IMPERIA. Pirminius in Excerpt. ex libris Canonici: *qui Impurior, quae dicuntur vices super tecta [tectus, apud Malib. tom. 4. Analec. pag. 586.] mittere ut alius possint eis denuntiare, quod eis bona animula adveniant, nolite eis credere, quia illi duo est futura praesere.*

IMPERIA, *Oedare*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352, ex Cod. reg. 4130. Vide Imperia.

IMPURISSIMUS, f. pro Impurissimus. Quid. Lat. Graec. *Impurissimus*, ἀκαθάρτος. Antiquarii praefert *Impurissimus*, vide Impericia.

IMPUS, ἀεφύβη. leg. Impi. Castigat. utrumque Glossar.

IMPUSTELLARE, Agnellus in Vita Sergi Episc. apud Murator. tom. 2. pag. 171. col. 2: *Cuncta atris lychnia extinguunt, ne illis flammis candellarum nocte solant praesent, et quod possimus occulte abducere, omnia Impustellantes, ignorantia nostrae, Mutio. cod. Alarici habet, et cryptis celebrat.*

IMPURABLE. Vide infra Imputatio.

IMPUTARE, Non putare, non excommuniare, apud Sidonium lib. 9. Epist. 11. tit. 1.

IMPUTARE, pro Amputare. Capitula General. S. Victoris Massil. MSS: *Ut contra dissolutionis occasio a juvenibus Imputetur.*

IMPUTARE, Latinis; unde Gallis *Imputer*, alias *Emputer*, pro Accusare, Accusare. Lit. remiss. ann. 1457, in Reg. 49. Chartoph. reg. ch. 134: *Itelle Guillemo Empuante Angliis dilecti de Sainte Jeanne pece du suppliunt, et leur dist d'il recolor les François et les entresoient d'ice pover. Hinc Empuement, Delatio, in Lit. ann. 1447, ex Reg. 179. ch. 157: *Comme ledit b'e estoit ainsi massier, vintrent**

*audit buisson par Empuement ou autrement trois gens de guerre, etc. Et Empuement, Delator, calumniator. Lit. remiss. ann. 1480, in Reg. 209. ch. 176: *Guillaume Bernard... homme Empuenteur, sedicieux et plain de mauvais langage, etc.**

IMPUTATIO, Nil aliud est quam quidam inscriptio eorum, quae locum tenere debent in his, quae sunt destruenda ad differvendum compositionis, quae est cumulatiorum in harriditate, ex quo deductio fit. Ita Tract. Mangil. J.C. Pisaur. in Praefat. ad Tract. de Imputat. etc. num. 2. et 3. Imputabilis frequenter ibid. ab Imputare, Supputare, numerare, subducere rationem.

IMPUTATIO, Alia notione, in Glossar. Gr. Lat.: Κατάλογος, Acceptatio, Imputatio.

IMRECELLOR, ἀρεβωρ, in Glossar. Lat. Gr. ad Αρεβωρ, egrotare, languere, Imreccilor. Pro Imbecillor, ut videtur, non imbecillus.

IMROS, ἀκρίτως, Impos. Cujas, Scellig. ad Festum, in Castigat. ad utrumque Glossar.

IMSIUM, Vide Iusium.

IMIGERE, IMIGERE, f. Adequare, complanare. Lit. remiss. ann. 1454, in Reg. 191. Chartoph. reg. ch. 70: *Ipso supplente existente in suo operatorio carpenterie, utendo suo ministerio dolando et Imigendo doctos ejusdem pipae sen docti, ... cum quadam docta pipa, quam Imigebat, etc.*

IMES, AD IMUM, Ultimo, Gall. En dernier lieu. Udalr. Ousorg Chron. apud Orselium tom. 1. Script. rer. Boicar. pag. 357. col. 1:

Thasso dux primus,
Postea rex, sed monachus ad laum.

IN, Praepositionem, Germani, Poloni et Bohemi iis fere attribuant, qui domini sunt locorum: ceteris nempe, de, a, vel ab, etiam iis, qui inde duntaxat vel oriundi sunt, etiam iis ibi mori habeant, ubi pedem ligant. Ita Martinius Cramer lib. 1. Polon. pag. 105. Addit Aegidius Boileau in Notis ad Ludovicum Davilam de Bello Germanico pag. 37. locorum, vel dignitatum ejusmodi, principibus dominis nule, secundo-genitis vero in iisdem perinde sese indigant, eum in Germania feuda majora divisionem adjuvant.

IN VITAM ET IN MORTEM. Tabularium Savigniei: *Radulfus D. G. Dominus Filgerianus, Rogerius Finius et Marchusius filij eius anno MCCLV. coram me et Bernardus meus diviserunt abbatem Savigniei vicarium in Loigneio, et ipsi cum Hamelino Breutas nepote Rogerii predicti concesserunt semetipsis ecclesiae Savigniei Ad Vitam et Ad Mortem, Ad Vitam scilicet, ut in ea monachi fierent, quando eis placeret; et Ad Mortem, ut ibidem sepellerentur, si in saeculo mori contingeret. Ibidem: Andreas dominus Vitreii et Alnus dominus de Dinan elegimus dominum Savigniei, ut ibi et nos et fratres nostri Robertus et Joscelinus habeamus sepulchrum in capella S. Catharine juxta dominum Robertum de Vitreio patrem nostrum; et decessus nosmetipsos et fratres nostros Abbati et Monachis Savigniei et In Vitam et In Mortem. Facta est haec donatio*

in capitulo Savigniei coram omni conventu. Ibidem: Willelmus de Guichia elegit dominum de Savignio, ut ibi habeam sepulchrum, et dedi meipsum abbati et monachis Savigniei et In Vitam et In Mortem. Haec donatio mea facta est in Capitulo, etc.

INA. Glossa Caesar. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Honthem pag. 677. col. 2: *Habemus de Fico, qui est in Solvino, octina duas, id est casas duas, in qua sunt Ina tres, quae vulgo nuncupantur potellae. Exiit de una Ina in innoquaque mense burdum xliij. Vide Patellin.*

INABSTINENTES, Impotentes. Gloss. Isid.

INACIDUM VINUM, pro Mucedum, Vappa, rapidum vinum, Gall. Vin poussé. Vide in Finem.

INACTE, Nulla re acta, Sans rien faire. Chronicon Montis-Sereni ann. 1156: *Illincens Dux Frasinus hostiliter ingreditur, sed Inacte revertitur.*

INACTITARE, In acta publica referre. Litterae ann. 1434, apud Rymer. tom. 10. pag. 517: *Quod praemissa in rotulo Particulis predicti Inactituri, et postmodum litterae sub sigillo regio predictae, sibi in forma debite, fieri deberent, Inactitatio acta, apud Th. Alodur Formul. Anglie, pag. 70.*

INACTIVUS, Negligens. Capitulum Caroli Mag. pro partibus Saxoniae, apud Holstenium in Collect. Romana, cap. 31: *Si cultus homini sacramentum debet, adraem illam ad Ecclesiam sacramentum ad diem statutum: et si jurare contempserit, fidem faciat, et sol. 15. componat, qui Inactivus apparuit, et deinceps causam pleniter emendare faciat.*

INADIBILIS, Inaccessus. Vita S. Eulogii Mart. tom. 2. Martii pag. 97: *Multa Inadibilia tractare in Scriptis, puerilis immatura doctilium egit.*

INACRESCERE, Accrescere. Tertul. Scorpiae: *Sanguis animi gelosus, ... nostra nominis Inacrescit. Ubi quidam Codd. habent, Inagrescit.*

INACTUM, Decretum, ab Angl. Enacted. Chron. Joan. Whethamst. pag. 473: *In die decisionis parlamenti, in quo die solent singuli in eo Inacta sive inactitata offerri in medium, ibique legi in publico publiceque promulgari, etc. Vide Inactitatur.*

INACTUS, Qui nihil egit. Chron. Sith. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 72: *Recessit Inacti et cum majori Inactu suo Normannorum exercitu Lotheringum petierunt. Vide Inact.*

INADMISSIBILIS, Non admittendus. Arest. parlau. Paris. ann. 1473, in Lib. pitale. S. Germ. Prat. fol. 215. r. 1. *Pro parte vero dictorum defensorum plura in contrarium facta et rationes propositae existissent ad fuen xij fines, quod decesset et declararetur praefatum actorem certaque ventum per eum de ictus contentiosis faciem Inadmissibiles fere ad quod super dicta rebus iudicem defensores procedere minime tenebantur.*

INADMODIATIO, ut Admodiatio, Locatio, datio ad firmam, in epytheusim. Charta Theobaldi Comit. Campanie ex Archivis B. Marie in valle Pruvini: *Con-*

teat, et alterum retro. Utitur et Alexander Introsophia lib. 2. Passion. cap. 66. et Plautus, Cicero, Propertius, et alii.

INASTA, Eadem notione. Sacramentum solum apud Pithoeum: *Promitto, quia de die Inante isti seniori meo, quando iuris, fideles et obediens, etc.* Edictum Roris Regis Longob. tit. 60. [* 167]: *Adhuc eas (res) isti Inante abique portione iuram.* Adde Leges Aistulph. Regis tit. 9. [* 14]: Occurrit passim.

INASTIA, Eadem significatio. In Chronico Notaliensi apud Murator, tom. 3. part. 2. col. 751. in Charta ann. 691. apud Fehlium Hist. Sandionys. pag. xi. apud Mabill. de Re Diplom. pag. 510.

INASTIA, Præterea, alterius. Gregor. I. lib. 7. Hist. Franc. cap. 28: *Post se exercitus ab urbe Pictava remotus, Inasta post Gundobaldum proficiscitur.* Charta ann. 1043. ex Bibl. reg. col. 17: *Quoniam donationem infringere voluerit, ... coponit tibi in vincula tantum et alium tantum, et Inantea quod petit adquirere non valeat, et Inantea hac mea donatio tua et stabilis permaneat.* Pro in postea, passim occurrit, ut observat Cangius 2 voc. Inante.

INAPAZIMATUS, *i. sine iure*, in Gloss. Alex. Introsoph. Ms. lib. 2. Passion. 20. 113: *Acceptant pullos et gallinas non in pugnas, Inapazimatus mortis quam vivit.*

INAPPREHENSIBILIS, Qui non potest comprehendi. S. Paulinus Epist. 32. 10: *In constat quomodo videtur invisionem inapprehensibilem comprehendere.*

INAPPRETIABILIS, Sine pretio, qui non potest pro dignitate et excellentia saltem estimari. Concil. Tolet. XI: *Sed nec inappretiablem S. Spiritus gratiam donis numeribus quibus existit comparandum.* Concil. Tolet. VIII: *Sacrosancti baptismi inappretibile donum.*

INACQUARE, Aqua macerare, subire, Gall. *flourir*. Stat. antiq. Cumane 20. 75. ex Cod. reg. 4622. fol. 42. r.^o: *Vir persona præsumat Inaquare lium nec vaporem etc.*

INACQUARE, Irrigare, Ital. *Adacqua*. Stat. Cadulph. cap. 99: *Sancimus aliquibus buscheris in Colubrio per dies 10, portum signata fuerint ejus talia per aliquem mercatorem, tam terrigenam quam forenam, teneatur et debeat eas Inaquare vel Inaquari facere, sub pena soliti centum pro quolibet buscherio, et aliam ipsas talles Inaquare annua tenetur.*

INARNARE, Assu se corrigi, nosse. Eadem nuncupata, scutum instruere. Stat. parliam. Paris. ann. 1304. in Reg. fol. 64: *Declarantes quod licet dicti ad sui officii ratione pectoralia, estriverit et caleris de duobus cortis suere non debet, ... ipsi tamen, ... præparare poterunt ad Inarnare, et cetera facere ad ipsorum officium pertinentia.* Guill. Guiart. ad 1304.

Idem dicitur Oudart teuelment, qui fecit prius per les Enarnes, etc.

Idem de Inarn:

Unes au col par les Enarnes tint.

CANGI GLOSS. — T. III.

Alibi:

*Il s'entrebruyent et de cors et de pis.
Que les Enarnes se font des pois saillir.*

Rursus:

*La veissies grosses lances croisir,
Et les Enarnes fors des pois départir.*

Vide supra Giga 3.

INARERAMENTUM, f. ut *Aramentum*, Quodvis utensile agriculturalum. [* Malim de Agro, qui aratur et colligit, intelligere.] Chartularium S. Vandregesili tom. 1. pag. 365: *Gulielmus in Darenno granchum ex suo proprio edificavit, et cum defecisset de communis reedificavit, et tempore messis gurba per manus suavitium utriusque partis ante granchum partitur. Et sciendum quod de omnibus Inarmentis, quæ per Gulielmum vel heredem ejus in eadem tenura facta fuerunt, Abbatia medietatem habebit.*

INASPICABILIS, Gloss. Græc. Lat.: *ἀσπας, Invisibilis, Inaspicabilis.*

INASPILATUS, Aligatus, Chron. Tarvisin. ad ann. 1380. apud Murator. tom. 9. Script. Ital. col. 777: *In capite autem capitulum alterius doctorum pannorum gestabatur, sub gila Inaspilatum cum chordis stricis ejusdem coloris, quibus infra brechia capitulum per spallus emissum configabatur.*

INASTA, Sincius, pulchra, clara, splendida. Gloss. Isid. In excerptis Inasta. Grævus haud sine probabilitate existimandum esse Inasty. Papias: *Inasty, clurus, gloriosus, iunctus, illustris.*

INATRICUM, Atrium Ecclesie, Paradisus. Anastasius Biblioth. in Vita Stephani II. PP. ex Bibl. Cesarea apud Lambecium lib. 2. pag. 927. (nam desuut in Editis): *Renovavit Inatrum ante fores B. Petri Apostoli, qui Quadriporticus dicitur.* Vide Atrium.

INATINGIBILIS, Qui non potest attingi, comprehendere. Gervasius Tilberiensis in Otis Imperial. apud Leibnizium tom. 1. Script. Brunsvic. pag. 884: *Super istud arborum esse calum Trinitatis, ubi sola Trinitas innotuit non fecit, sed incircumscripte, et inenarrabili et Inatingibili gloria.*

INAVARITIES, in veteri Inscriptione 1066. 6:

*Fecido fecido viri velsit studio parili, quem
Nulla tuarities cessit ab officio.*

INAUDIENTIA, Inobedientia. S. Cyprianus Ep. 28: *Pernicem sibi et mortem per Inaudientiam et intemperantiam provocent.*

INAUDIRE, Non audire, inauditum rejicere. Vita S. Vital. tom. 2. Mart. pag. 31. * col. 2: *Noli delinquentem aliquem Inaudire.*

INAUDITOR, Inobediens. Acta Lat. S. Niceph. tom. 2. Febr. pag. 894. col. 2: *Supplicis presbyter imperatorum contemptor et Deorum immortalium Inauditor etc.* Vide Inaudientia.

INAVISATUS, Inconsultus, a Gallico *Avir*, Consulium. Confirmatio fundationis Capituli Middelburg. ann. 1480. apud Miræum tom. 3. pag. 1346. col. 2: *Nec alienentur dicto domino et nobis Inavisatis et inconsultis et non consentientibus.* Occurrit rursus in Chronico Bergomensis apud Murator. tom. 16. col. 1040.

INARATUS, perperam emendatum

pro *Inarnatus*, recte monet D. de So. *Palaeus* in Comment de Ant. milit. pag. 191. ex Vita S. Elig. tom. 2. Spicil. 3. edit. pag. 82. col. 2. Sed minus attente hac temeraria emendationem Acherio tribuit, quæ D. de la Barre tribuenda erat, ut ex ipsa nota ad hunc locum colligitur.

INAEURS, *Incensur* Philatella idolorum, sicut dicit Glossa super Genesim xzv. Vocabul. Brevil.

INAUSTROR, quævis, in Excerptis. Mendose fortassis pro *Inlustro*, inluminio.

INAUTORARE, Cooptare, unde *Inautoratio*, Cooptatio, præsertim cum ex auctoritate fit. Leg. Polon. a Præloso collectæ pag. 367: *Civium ad militarem ordinem Inautoratio quomodo rata esse debeat, vel non...* Porro quod scultei et Inantes etiam in militarem ordinem per regem Inautorantur, et milites atque scutabelli appellantur.

INAXILIATES, Auxilio, opo destitutus. Sapient. cap. 12. v. 6. ubi Græca habent *ἀσθενες*.

INBALANARE, Grato odore perfundere, quo etiam sensu *Embanare* dicimus. Metaphorice usurpat Elmh. in vita Henr. v. reg. Angl. edit. Henr. cap. 7. pag. 14: *Dumque ipsa tempora pocius vicarum sordere scoria, quam morum Inbalanari odore uclitio, ... aspicere, etc.*

INBANARE, Sub banana ponere; cum scilicet agri, prati aut silvis usque edicto publico prohibetur. Charta Joan. deplori. Vien. ann. 1315. in Reg. 101. Chartoph. reg. cli. 100: *Et quod possint eisdem uti et frui, ensariare et esurariata tenere, pasquerare, ... et ipsa Inbanare, etc.* Enbalid, pro *Publicare*, proclamare, in Charta ann. 1244. tom. 2. Hist.Leod. pag. 455: *Ordinavit quod nulli quocunque vendens vins deoibus in citei de Lerge, ne potius fore monachis vin tenant colleur, ne anisy Enbalid tenent colleur, se cely vint (vin) anisy nonchiet et Enbalid ne tent colleur duodec heures enteres, Vide Inbanare 1.*

INBANIRE, [Inbanare, In finem redigere. Statuta Ecclesie Leodiensis ann. 1287. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 859: *Fructus decima dicta Inbaniant et sustinent auctoritate nostra, donec de predictis fuerit infirmitatem, et quicunque de predictis fructibus post hujusmodi Inbanationem se introniserit, etc.] Vide Banum 1.*

INBANIRE, Excommunicare, interdicto subicere. Charta Liethardi Camerac. Episc. ann. 1132. pro Ecclesia Grimbregensis, apud Miræum tom. 2. pag. 97: *Concelo etiam ut si Inbanant terra, remotis excommunicatis, hanc cuncti Ecclesie jomus elatus. Aliis Odonis ejusd. urbis Episc. ann. 1112. laudato tom. pag. 371: *Et si tota patria offensis aliquorum Inbanatur, remotis secularibus laicis Ecclesia non cesset, sed sub silentio conti.* Charta ann. 1244. apud Hansizium tom. 2. Germanie sacre pag. 342: *Si aliquis Episcopus aliquem Inbanierit et ille contumaciter xl. diebus Inbanatus perseveret, Duci per litteras suas insinuet, ... Dux ipsam statim proseribet, E converso Dux de contumacia proscripto nunciis Episcopo, et nec Inbanatus, nec proscriptus absolvatur, nisi ab eo qui prius ipsum lignavit. Vide Banum Episcopo.**

scopi in Bannum 1. [* Reinard. Vulp. lib. 3. vers. 233:]

Corripere infidelis, esse hae rascia dicit?
Inbanne quinquedecim Satan!]

¶ **INBANXITOR**, qui invadit et quasi in bannum mittit. Statuta Eccl.Leod. ann. 1190. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 888: Occisores, multatores, percussores atrociter clericorum, Inbanxitores, et arrestantes bona Ecclesiarum, vel Ecclesiasticorum personarum, etc. Vide Inbanne, 1.

¶ **INBANNIZARE**, ut Inbanne 3. Vita S. Ayberti, tom. 1. April. pag. 679: Concedimus etiam tibi, ut in oratorio tuo hinc inde habeas ostiis forisfacto patria reliqua Inbanntizaveris.

¶ **INBANXUM**, idem videtur quod Banxum, stallum, ubi mercatores mercis suas exponunt. Privilegium concessa ab Eduardo reg. Angl. habitatoribus Salvet. in Reg. 74. Chartoph. reg. cl. 658: Volumus quod Inbanna et projecta et domorum stillidicia, fenestrae et ante fenestrae, quae sunt ante mercatum, sint libera burgensibus, quorum fuerint dictae domus.

¶ **INBASTARDIRE**, Degenerare, Ital. Inbastardire, Gall. s'Abastardir, Serm. Gahr. Barell. in festo S. Steph. i. Italia: Inbastardit dicitur, quia degeneravit a bonis moribus.

¶ **INBAXIATOR**, Legatus, in Comput. ann. 1383. inter Probato. tom. 3. Hist. Nem. pag. 51. col. 2. Vide supra Imbaxiator.

¶ **IN BENE**, Capitul. Caroli C. tit. 2. cap. 2: Vobis scilicet meritis pastuibus, sicut antecessores nostri vestris antecessoribus in bene meruerunt, etc. Phrasid Gall. Meriter et bien. [* Titulus Seneca lib. de Beat. vit. cap. 9.]

¶ **INBENEFICIARE**, [Prædium in beneficium dare. Lambecian Annal. Franc. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 120: Primores itaque Marchenses, qui fuerunt Italici regni... Regi se presentaverunt, sed presumptuosius se Imbeneficiari ultra moliam faustas, omnes capti sunt.] Vide Beneficium.

¶ **INBLADARE**, [Semement facere. Bladum terre committere. Gall. Emblover.] Vide Bladum.

¶ **INBOIARE**, [Compeditibus vincire.] Vide Boia.

¶ **INBOXITAS**, Malus animus, in Glossis Sangerman. MSS.

¶ **INBOCCA**, INBOCCATA, Insidia, Gall. Embuscade. Comput. ann. 1383. inter Probato. tom. 3. Hist. Nem. pag. 54. col. 2: Pro videlicet si erat Inboccata gentium armorum etc. Instr. ann. 1384. ibid. pag. 68. col. 2: Inde animola, tam per falsas Inboccas quam aliis derambando. Vide supra Imbosca.

¶ **INBOCCATUS**, Bractis seu femoralibus vestitus. Chron. David. incerti auctoris ad ann. 1389. apud Ludewig. tom. 9. Reliqu. MSS. pag. 114: Hic (Albertus rex Suecie) videns femurum principatum Danie, multis conatibus regine ejus Margarethe illius, vocando eam regem Inboccatum, juravit, non se gestatorem capitulum, prorsusque illi accepta Dana admeret.

¶ **INBREMAT**, Ornamenta vasorum. Glossar. vet. Sangerman. MS. num. 501.

¶ **INBREVARE**, [In Breves redigere, describere. Cetera, ut super Inbreviationem et, concessit, in Chartulario S. Vincentii Genoman. fol. 5. Rursum occurrit apud Marten. tom. 7. Collect. Ampliss. col. 13.] Vide Brevis.

¶ **INBREVATIO**, Descriptio in Brevis seu schedula. Bern. Ord. Cluniac. part. 1. cap. 14: Si quando festum Inbrevatio est agenda, non agitur in illa minori tabula quotidiana, sed in alia proprie ad festivitates deputata. Fit etiam apud nos alia Inbrevatio non inutilis... scilicet ut qui servierunt in coquina, omnes per ordinem conscribantur, ne forte per oblivionem contingat, ne quisquam frequentius quam alii eo officio graveatur.

¶ **INBREVATURA**, ut Inbrevatio; vel etiam id quod pro Brevis obtinendis, vel actis in Breves redigendis solvatur. Charta Stephani I. Comitis de Sancerro ann. 1152. apud Thomassinum Consuetud. Bitoric. pag. 703: Genus denarium et fragmentum, decimum arietum, quinque solidos de Inbrevaturis, consuetudinem passagii et herbagii. Vide plura in Brevis.

¶ Aliud sonat Embrevier, Aliquem necupere pro Brevis in voce, in Lit. remis. ann. 1373. ex Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 3: A quoy icellui Regnaud duxit au suppliment, je te vois Embrevier à Clermont, s' Embrevier vero, pro s' Amortir, s' eindre, Extinguere, in Vit. SS. MSS. ex Cod. 28. S. Viet. Paris. fol. 34. r. col. 1: Com li fils au prevoist la cuido touchier (Sic. Agnes) li clares s' Embrevia en lit. Ubi Acta ejusd. Mart. tom. 2. Jan. pag. 352. col. 2: Irrens in ipsum lumen, priusquam vel manu eam contingeret, cecidit in faciem suam, et praefecit in a diabolo, exspiravit.

¶ **INBRICARE**, Tegere. Gloss. Lat. Graec. Sangerman. MSS.: Inbrico, ἀποστρεφέν.

¶ Hinc vox Imbricque, Practica nostris etiamnum nota, teste Pr. de Mazanges, pro re intricata, obscura et difficili: inde etiam vel ab Embram, ut supra in hac voce dictum est, nostrum Embrunehier, Tegere, operire, involvere. Charta ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 26: Il estoit si Embrunchié de son chaperon, que on ne le congnoissoit pas. Vide supra Embrun.

¶ **INBRIGATIO**, Difficultas, molestia, lis. Charta Yolandi de Lezign. comit. March. et Engolism. ann. 1308. in Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 175: Promittimus ipsos et successores suos ab omni impedimento, inquietatione, perturbacione, Inbrigatione, ... immunes fieri. Vide Brevis.

¶ **INBROCCARE**, [Transfigere.] V. Brocca.

¶ **INBRUCLUM**, Vide Inbruculum.

¶ **INBRUTUS**, Imprudens, sine sensu, sine intelligentia. Glossa antiqua. MSS.: Imbrutus, ex Papija. Vide in hac voce.

¶ **INBRUCUM**, Infundibulum. Gall. Entonnoir, Ital. Ombuto, Hispan. Embudo. Inventarium ann. 1341. ex Archivis S. Victoris Massil. Item unum Inbrucum magnum et aliud parvum, unum etiam de Juste, item foratium unum eum yastono. [* Provincialis Inbrud. Inbrutum, eadem notione,

in Macri Hierocles. ex Victor. de Perseus, Vandal.]

¶ **INBRULARE**, [Sigillare.] Vide Bula, INBRULARE, In buras exponere. Uti notis: nostri Emboursier, [Concilium Salsburg. ann. 1436. apud Haunsium tom. 3. Germaniae sacrae pag. 503: Habetur enim duas partes decimarum, duas etiam partes novalem in gravamen suarum omnino sine Inbrulare non venterent. Hoc et sibi sumunt, ut solent qui pecuniam in bursa sua seu localis recondunt. Vide Inbrulare.]

¶ **INBRUCLUM**, INBRUCULUM. Gloss. Gr. Lat. MS.: Εμβούκλον, Inbruculum. Editum Inbruculum habet. Meursius in Auctario libri de Gloria cap. 32. et in Gloss. v. Inbrucos, putat, nescio an vere, sellam eo equestrem, quae scilicet bariet dorso aptatur. Aliis est involuclum. Vide Glossarium medicum Graecitatis.

¶ **INCENIARE**, Supere, cessare. Gloss. Isid. In Cerdia legit: Incenare, ut primo sit adveniens ibi, deinde quia ex juveni delirium, Snepere. Sic et ante hunc Gebhardus in Crepundis. Graevius.

¶ **INCENIUM**, Donum, munus, pro Encenium. Vide in hac voce. Stat. Monip. reg. pag. 64: Caverit dicti domini rionat et judex, ... ne ultra coram ordinata mansu, a quavis persona exigant vel acceptent, aliquam maniera vel Incenium. Vide infra Incenium.

¶ **INCESA**, Vide Incisa.

¶ **INCALCARE**, Querre, [Persequi, Ital. Incalsare.] Fori Osee ann. 1347. sub Johele 1. Reg. Arge: Si aliquis homo fuerit innotatus in castro, vel in Infantiis, homines ipsius veli vel castri tenentur Incalcare illius, et esortum facere, quod capiat eum, et reddant bajulo Regis.

¶ **INCALLARE**, Callo obducere. Gloss. Indurare et Incallare, apud Vegetium lib. 2. de re veterin. cap. 27. Italis Incallare.

¶ **INCALLITUS**, Callo obductus. Mirand. B. Gregorii Vernacul. tom. 1. Mui pag. 530: Statuque genu extendit, paulo post pedem Incallitum movit, et paulatim eam totum.

¶ **INCALLEGARE**, Vendere. Stat. Gubern. lib. 6. cap. 10. pag. 155: Non potest aliquis sollemniter alienare, excutere, advenstrare, aut vel curatorem emere, neque legare, per se vel interpositionem personarum, aliam, licet mobilem, sollemniter, contra suam curam.

¶ **INCALUMNIATUS**, Liber a Calumnia, seu ab omni juris actione. Charta Sireni Castellani Gandensis ann. 1217. apud Norwicum 2. pag. 1213: Nos ergo id, quod in predictis nostri juris esse putabamus, Incolumitatem relinquentes, liberam ab omni actione dimittimus. Vide Calumniam.

¶ **INCALZAS**, Persecutio, cum viro hostem fugientem insequitur, ab Isidoro Incalzare, Insequi. Regimina Padua ad ann. 1340. apud Murator. tom. 8. chart. 31: Disconfortus fuit dictis dominis Cantis, fuge assidue ad Montem Silecem cum suis. Incenzo filii domini de Gualter, semper et quando cum sociis suis usque ad dictum iterum Montisillicis.

¶ **INCANTARE**, Adulterare. Dicitur

quibuslibet mercibus fallacibus et falsis. Statuta Massil. lib. 5. cap. 31: *Ne quis aliquis Incaneretur sine supposito*.
Consuetudines ut nemo possit vel audere
Massilia Incanerare, seu suppositare,
quod vere cuiuscumque sit generis et mone-
ri, et quicunque hoc fecerit puniatur
arbitrio Rectoris, vel Consulis. Adde-
re ut per quod tres prohi homines statu-
erunt, ad arbitrium quorum fuit carica vero-
rum, quae venient in Franciam, et qui
debeant ne possit ibi fieri aliqua Inca-
natio, vel suppositatio: et si praedicti
homines non poterint interesse dicis ca-
usae facienda, quod possint fieri ad arbi-
trium duorum ex eis, et qui debeant iudicare
eam, cum dubitarent, an essent Incaner-
ati, unde Incaneratus 1.

INCANERATUS. Statuta lib. 2. part. 4.
 cap. 7: *Iudiget sententia dicis periculis,*
quae liti navis nauticus aliqua sint
venenata seu barbotata, tunc modo, quod
venenatorum proclatorum non tollant lapides
abonum. Forte incanerata.

INCANERATUS. Adulteratus. Statuta Massil. lib. 1. cap. 38: *Nullus alicui*
offere in Massiliam herbas Incaneratas,
seu mixtas: imo illae quae apportantur,
operantur in Massiliam mundae. Nullus
superius andeat de cetero emere herbas
incaneratas, seu mixtas, vel de eis operari.
 Stat. cap. 40: *Et quod teneantur dicti corru-*
pi ut officii sacramento non vendere, nec
ibi facere, nec barotare aliqua vera In-
canerata, et si alicui in Massiliis talia avera
se Incanerata seiverint, Incaneratur haec ma-
gistra illis duobus prohi hominibus, qui
consuetudine a communi Massiliae saper
se Incaneratus. Vide Incanerare.

INCANERATUS. In camera seu nichilo habitans, inclusus. Vide locum *in*
foraria.

INCANISATUS. Indutus camisin, seu induis. Miracula S. Amalbergae, tom. 1.
 Julii pag. 111: *Ego templum tuum ad*
verum nominis tui, unia pedes, Incanisi-
te pergere celsitudo.

INCANALIN. *Via angusta inter montes*
transgrediens. Gloss. MS. in Sequer. Cod.
canon collect. praemissa. V. Canalis, 1.

INCANCERATO. Gangraena infectus, vel Incancerato. Gall. *Gangrene*, alias *Ingrasé*. Lit. remissis. ann. 1401. in Reg. 76. Charoph. reg. ch. 307: *Tant per le*
canvise garde dicit Willoume, comme pour
lahe et ne du temps, luditte playe porroit
de Engrine. Mirac. S. Fiacri tom. 6.
 Stat. pag. 616. col. 2: *Quodam mulier ha-*
bitat monialium Incanceratum, etc. Vide
Incancerare.

INCANCERIRE. In cantrum desinere. Alexander Latrospistha lib. 2. Passion: *Si*
canerent ultra.

INCANDIDARE. Candidum facere, seu mundare. Jul. Firmicus de Error. 7.
 Stat. profane pag. 57: *Mactatus Christi*
canis Incandit.

INCANIPARE. Primitivum. Papias.

INCANIPARE. In conspectum cellam
 caniam vel vinariam inferre. Gall. *En-*
tre, mettre en cellier. Stat. Cadubr. pag.
 24. v. 1. Item ordinarum.... quod nullus
 can per se vel alium.... Incanipare vel

Incanipari facere vinum, bladum, oleum,
vel, penam cuiuscumque meruerit et con-
ditionis, vel aliquo alia mercurio in terra
Cadubri, animo et intentione vendendi ipsa
ad minutum.

INCANONIZARE. Approbare. Joan. XIII. PP. apud Mabill. tom. 3. An-
 nali. Benedict. pag. 587: *Annimus et con-*
laudamus atque Incanonizamus, ut ut ecle-
siam S. Pii et S. Wenceslai Martyrum fiat
sedes episcopalis.

INCANONIZARE. In Sanctorum
 numerum referre, adscribere. Gall. *Canoni-*
 zier. Dissertatio de corpore S. Adalberti,
 tom. 3. April. pag. 204: *Quem tu dicis*
Sanctum, adhuc non est per apostolicum se-
dem Incanonizatus. Missam ejus ut pro de-
functis celebramus.

INCANTANT. Prestigiiis magicis illu-
 dere. Enchanter. Gloss. Gr. Lat.: *Engdo,*
Incanto, praeco, Carmina profana Incante-
re, apud Lamprid. in Juliano. Speculum
Saxonicum lib. 2. art. 13. § 6: Si quis
Christianus.... apostataverit, vel venenam
alicui ministraverit, aut Incantaverit, etc.

INCANTATOR. Anianus ad leg. 3. Cod.
 Th. de Malefic. (9.16): *Malefici vel Incan-*
tatores, vel immissores tempestatum. Vita
S. Praxeji: Cum nullatenus a medicis vel
Incantatoribus medelam consequi valuisse.

INCANTATIO. Fredegar. Epist. cap. 9:
Ammonium factione Fredegunde, cui repa-
bitur filium suum per Incantationem inter-
fecisse, jussit Rex succellare.

INCANTATOR. Eadem notione. Index
 vet. Canonum tom. 3. Concil. Hisp. pag.
 2: *De eo quod non liceat Sacerdotibus vel*
Clericis Incantantibus vel etiam contrarias
legituras facere.

INCANTAMENTUM. ad leniendum dolorem
 adhibere, apud Ammian. lib. 16. ubi Lin-
 debrogus.

* Prestigiis uti ad sanandum licet ex
 Stat. Mantuae lib. 1. rubr. 83. ubi alioquin
 severe prohibentur: *Et per hoc statutum*
non includatur seu etiam officium, qui vel
quod praedictas incantationes fecerit ad sa-
nandum vel liberandum aliquem de aliqua
infirmate, et nullo modo licito et a iure
communi permissio.

INCANTARE. Auctionari, sub hasta
 vendere, [vel locare.] Italis pariter *Incantare*,
Per Incanti, vender all' Incanto,
nostris Vendre à l'Encant. [* Vide Murat.
 Antiq. Ital. tom. 2. col. 1330.] Statuta
 Veneta lib. 6. cap. 63: *Antequam procedatur*
ad Incantandum aliquam proprietatem, etc.
 [Statuta Arelat. MSS. tit. 146: *Castrum*
Aurelian. non Incantetur, sed Castellani
constituuntur, et communes habeant in dicto
caastro tres guachos et septem alios sufficien-
tes elves Arelatis quorum duo sint perrayoni.
 Statuta Massil. lib. 1. cap. 53: *Statutum*
similiter observandum etiam in eo, qui jus
dicti ponderis tunc emittit, vel Incantaverit,
seu teneret. Occurrit ibid. lib. 2. cap. 1. lib.
 6. cap. 16. apud Ogerium Panem lib. 4.
 Annal. Gemens. ad ann. 1314. et Marchi-
 sium lib. 5. corund. Annal. ad ann. 1322.
 etc.] In Charta ann. 1372: *Incantator Ge-*
llo salis. Vendit à l'Encantement, in
Assisili Hierosol. MSS. cap. 134. Mettre à
l'Encant, in Comuetud. Pictavensi art.
 628. et Britannica art. 739. Vide Foros

Beneharn. Rub. de forma de far Incant, [et
 supra *Encantare*.]

INCANTATOR. Eodem intellectu. Statu-
 ta Arelat. MSS. art. 156: *Auctionatores*
Arelatis jurent.... quod bene et fideliter ven-
dent et Inquantant (sic) omnes res quae sibi
trahit fuerint. Occurrit rursus art. 190. et
1457. inter Probato. tom. 3. Hist. Nem.
 pag. 324. col. 2.

INCANTOR. Auctionans, nostris alias
Enchanter. Libert. Figiaci ann. 1318. tom.
 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 663. art. 13:
Episcopus consules instituit poterint correcto-
rios.... et Incantores, quos et quot voluit
et valent. Charta ann. 1340. in Reg. 73.
 Charoph. reg. ch. 148: *Coarctes, crieus*
de vins et Enchanters. Enchantor, in Lit.
 ann. 1373. tom. 5. earund. Ordin. pag.
 682. art. 12.

INCANTATOR. Licitor. Stat. datior.
 Riper. cap. 5. fol. 14. v. 2: *Quilibet Incan-*
tator, emptor seu conductor etc. Rursus cap.
 19. fol. 6. v. 4: *Item quod dicto Incantatori*
et emptori dicti dotii, etc.

INCANTATORES. In Charta ann. 1309. in
 g. Regesto Philippi Pulcri Reg. Franc. ch.
 88. ex Tabulario Regio: *Bajuli, Notarii,*
Servientes, Incantatores, Praecones, et alii
Cariales dictarum villarum, etc. [Statuta
 Massil. lib. 6. cap. 16: *De officio Incanta-*
toris. Quoniam res mobiles quotide per sit-
ationem venduntur, et in ipsa licitatione,
seu Incanto, multae fraudes cogitatur....
statuimus inviolabiliter observandum, quo-
nullus Incantator, etc. Pluries occurrit ibi.
 Litterae Johannis I. Regis Franc. ann. 1351.
 quibus creatus Consules in castro de Gleola:
Item, quod Incantator publicus dicti castri
valeat et debeat facere proclamationes. In-
quantator, in Statutis Arelat. MSS. art.
 156.] Ergo spectant haec Exodi cap. 36
 et 1457. huc *Moses praecons voce Cantari*
etc.

INCANTATORES. Vectigalium conducto-
 res, qui vulgo *Firmarii*. In Tabul. Tolosano
 Camer. Comput. Paris. ann. 1339. fol. 87:
Hac est carta commemorationis de placito,
quod habuerunt.... pro se et pro ceteris
Incantatoribus eorum bonorum hujus urbis
Tolosae ac suburbii, etc.

INCANTUM. INCANTUS, INCANTATUS,
 Auctio, hasta publica, Gall. *Encant.* Sta-
 tuta Eccles. Cadurc. etc. apud Marten. tom.
 4. Anecd. col. 731: *Non permittant aliquatenus*
Sacerdotes in Ecclesiis, vel cineribus,
choris fieri, nec dici cantiliones profanos
et sacrilegos, nec edicere, vel Incanta, ibidem
Induci (indici) per laicos, sive banna. Pas-
simum occurrit Incantus in Statuta Massil.
 lib. 1. cap. 39. lib. 2. cap. 1. lib. 6. cap.
 16. Charta ann. 1498: *Per captationem, ven-*
dicionem et distractionem omnium et singu-
lorum bonorum comitatus, praesentium et
futurorum, quorumcumque praedictorum,
bonorum, Inquantus et garrulorum duorum
aut plurium serventium in bonis et domibus
apportionem. Bleyen. Testit. pag. 552: Ad-
haestiones publicae Pragmaticae Incantus
vocantur, et a voce foritum praecons
praevallantis licitationis.... attolli enim vo-
cem, ita ut eum per modum cantus emittere
videantur. D. de Caseneve ab In quantum.

Gall. *Ponr combien, Incantum* deducit, et ad confirmationem sententiae laudat Consuetudinem Britanniae art. 728. ubi: *Ladite molon sera vendue et Inquantez entre ledites heritiers*. Addit Menagius Arestum Parliamenti ann. 1413: *Tellement que comme à l'Inquant se baillout ledites Prélatures*. Horum Scriptorum sententiae suffragatur Testamentum Johannis de Tulari Card. et Archiep. Lugdun. in Macebris Insulae Barbatae tom. 2. pag. 671: *Fendatur ad Inquantum publice, et majus pretium offerenti tradatur. Fendatur ad Inquantum et extinctum candle, in Litteris anni 1363. apud D. Secousse tom. 3. Ordinatio. Reg. pag. 676.*

§ INCANTATURA, Officium Incantatoris, seu emolumentum ex incantationibus. Charta ann. 1349. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 551: *Bussam jurisdictionem loci Agrioli... dominus noster rex tenebat et possidebat, cum... sergentia, Incantatura, geologia, etc.*

§ INCANTES, Eodem significato. Charta Phil. V. ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 221: *Habentur* (consules S. Pauli in senescal. Tolos.) *Incantum seu institutionem preconiis et incantatoris, cum emolumentis inde percipi consuetis. Jura incantum et cridae, in Ch. ann. 1332. ex Reg. Cam. Comput. Aquens. Incantum et bonum, in Lit. ann. 1368. tom. 5. Ordinatio. reg. Franc. pag. 286. art. 6.*

§ INCANTARE, Injungere, vehementer rogare. Limborch. Sent. Inquisit. Tolos. pag. 140: *Incantavit eum, quod non loqueretur alicui extraneo de eis. Pag. 141: Incantavit eum, quod nulli revelaret. Pag. 153: Incantavit eum, quod esset constans, quia ipse nulli dixerat contra eum. Pag. 205: Illud de domo sua Incantavit, ne predictum hereticum revlerent. Et pag. 222: Fuit similiter Incantatus, ne revelaret eos. Eodem intellectu vocem Encharter etiamnum usurpant quidem in inferiori Normannia.*

§ Monere, denunciare. Inquisit. ann. 1268. ex sedibus Pr. de Mazanges: *Et dixit quod frater Rotmundus Adefredus Incantavit illos de bailla, quod non acciperent circingillos; quia praemonitio facta erat, quod nullus caperet circingillos sub pena 60. solidorum. Annal. Victor. MSS. ad ann. 1378. ubi de Romanis petentibus, ut nemo nisi Romanus aut Italicus in Papam deinde eligeretur: Ragnerant (cardinales) et regnerant eos (Romanos) ut cessarent a regnatis et verbis suis hujusmodi, quae minus expresse supabant, et ex quibus etiam impressionem ipsi per eos fieri viderentur suspicabant, quam si facerent, eos tunc adinventum et Incantaverunt, quod si ejus aliquem eligerent, ipse non esset Papa, sed intrusus. Bonifac. prior major. Cartus. in Defens. Bened. XIII. cap. 98: Nec hoc est detrahre, sed Incantare, instruere, aversare.*

§ INCANTARE, Cantare, legere. Parid. de Grassis Carrem. cap. Papal. MS: *Quantum hic decem et novem ordinarii (sermones) Incantati Evangelii currentis expositionem, et in Dei laudem aguntur, sacri vocantur. [Vide Forcellin.]*

§ INCANTATURA, INCANTOR. Vide supra in Incantare.

INCANUS, *Ἰνκαπνός*, in Gloss. Gr. Lat. [Vide Forcellinum.]

§ Valde canus, apud Laur. in Amalth. Proprie, Cui sparsi per tempora capilli cani, a *σπίς*, spargo et *πνός*, canus. In quibusdam Gloss. *Incanus, canaster*, teste Kuhnio in Polluc. lib. 4. cap. 19. 3.

INCAPABILIS, [Qui capi non potest seu comprehendi. Suppl. Antiquarii: *Incaphabilis, ἀκαπνός, incomprehensibilis, inmensus. Vetus fidei professio apud Mahilon. tom. 4. Amalei. pag. 177: Ceterum Deitatem incapabilem, inextinguibilem, Incapabilem, incomprehensibilem confitemur.*] Vide Capabilis.

§ Occurrit in Gloss. Gr. Lat. et Lat. Gr. Iren. lib. 4. cap. 37: *Incaphabilis visibilem se et comprehensibilem et capacem hominibus praestat. Charta Ragenfredi episc. Carnot. ex Tabul. S. Petri Carnot.: Divina autem quia sunt plerique rationis Incaphabilia, ammirationis nonnumquam subeant contemplativa.*

§ INCAPARARE, Manns in aliquem injicere, Gall. *Arrêter*, ab Italico *Incaparare* vel *Capurare*, Detinere. [Minus recte: ibi enim *Incaparare*, est sibi aliquem devincire, quasi *arbis* dicitur: nam Italici *Incaparare*, proprie Arrhabonem daronat. Vide supra *Caparra*.] Chron. Petri Azarii apud Murator. tom. 16. col. 386: *Immo quantoscunque poterat Incapare, potius gloriabatur in faciendis injustitiis, ut Bononienses et alios adherentes potius perterret.*

INCAPILLATUS. Anastasius in Gregorio IV. PP.: *Signum Christi habet historiam in modum leonis Incapillatum, cum diversis operibus purissimis aureis pendentibus in catenulis quatuor et unico ano.*

INCAPTALIS. Gloss. Gr. Lat.: *Ἰνκαπάλος*, Incaptulus, sine capite. [Legitur in Castig. ad utrumque Glossar. deest vero in Gloss. editis.]

INCAPITARE, *ἰνκαπτεῖν*, in Gloss. quasi *in*, vel *a capite incipere*. Nihil est, quod viri docti *incapere*, restituant. [Excerpta: *ἰνκαπτεῖν*, *incapere*, *Incipit*. Vide in Amalth.]

INCAPITATUM, *Παπίε*, sine capite, [in Glossis Sangerm. MSS. *Incaptitatus*.]

INCAPPARE, [Cappa induere.] Vide Cappa.

INCAPSARE, *Intra capiam* includere, *Enchasser*, apud Jo. de Capella in Chron. Centulensi MS.

INCAPTIBILIS, Incomprehensibilis, apud Baltherum Mon. in Vita S. Fridolini Abb. num. 29.

§ INCAPTIVARE, Captivum reddere, in Glossario Barthii ex Roberti Martini Hist. Palestina: *Qui cum Incaptiverant.*

§ INCAPTUS, Non captus. Acta S. Andr. abb. tom. 2. Mart. pag. 48. col. 1: *Etenim semel utcumque Incaptus evasisti.*

§ INCAPTIVATUS, Captivus seu capitis tegmento tectus, involutus, Gall. *Encapegnonné*. Vita S. Walth. tom. 1. Aug. pag. 266. col. 2: *Et ipse Incaptivatus ac arcem commorans et soli Deo vacans, etc. Hinc Enchapperonne, Murum fastigio suo coronare, in Charta ann. 1378. ex Chartul. Latiniac. fol. 224. vº: *Auquel jardin les dits preneurs font une cloison de pierres et de mortier, Enchapperonne de plustre.**

§ INCARABARE, ab Hispano *Encarar*. Aspicere. *Incurre versus Boram*, in Chro. ann. 1473. ex Schedis Praesidis de Masaganes.

§ Hinc practice nostris *Accarare* des *si-moins*, illos cum reo componere, vulgo *Confronter*. Vide supra *Accanto*.

§ INCARABARE, Vide *Incarabare*.

§ INCARXANARE, vox Italica, Gall. *Charbonner*, Carbone designare. Acta S. Fridolini Abbatis, tom. 1. Martii pag. 43: *Superior parti sarcepchit pene tota Incarxanata est: interior erat pannus e gossipio.*

§ INCARCANTUM DEDITUM, quo qui laborat, ut videtur, *Dettes* don an est *chape*, ab Italico *Incarcare*. Instrum. ann. 1198. ex parvo Chartul. S. Victoris Massil. fol. 105: *Respondit comune Massilie non prius castra restituere premonitum, quam omnium Incarcantium fieret solutio debitorum.*

§ INCARCAMENTUM, Quod prae-
statur custodi carceris ab incarceratione pro
cho et potu, qui ei subministratur. Charta
Ludovici Huius Regis Franc. ann. 1313.
apud La Faille tom. 1. Annal. Tolos. pag.
63. Probat: *Cum super eo quod frequenter
aliquem capi et incarcerationi contingeret, non
cognita innocentem seu incupabilem reperti,
se nihilominus retineri pro geologia, ut
carcerario, et scriptura, paterent ad huius-
modi extorsionibus desistere et cessare,
concessimus quod nullus... ad solvendum huius-
modi geologiae, seu Incarcamentum, ut
scripturum hoc hoc factum, aliquoties in-
venire. Videtur Carcerarium.*

§ INCARCERATI, Idem qui *Inchati*,
monachi qui in cella privata solitari de-
gunt. Stat. ann. 1334. apud Cl. V. Garap.
in Dissert. 1. ad Hist. B. Chiara pag. 100.
inter not.: *Sorori Incarcerate apud pontem
Lavoroni 20. sol. Ravennat. Testam. ann.
1348. ibid.: Reliqui subdit loco dominum
seu Incarceratarum et fructuellarum... it
den. Ravennat. Incarceratus, in alio ann.
1294. ibid. in fod. pag. 522. col. 1. Vide
supra *Carcer*.*

§ INCARCERATIO, Jus habendi carcerem.
Charta Thomae Regis Maniae ann. 1051:
*Et quod habeant Incarcerationem, et inco-
ncarationem evasionem, et furcas seu patibulum
super terram suam. [Alias Incarceratio
idem est quod Inclusionis, Gall. *Emprisonnement*. Vide Ludewig. tom. 6. pag. 124.]*

§ A Lat. *Incarcerare*, nostri *Encarcar*
et *Encharter* dicuntur. Lit. remis. ann.
1392. in Reg. 143. Chartoph. reg. ch. 31:
*Le suppliant a esté de ce prison et Encarcar
au pain et aue. Alie ann. 1357. in Reg.
91. ch. 68: *Pour lequel fait ledit Pense,
pri et Enchartré à Lambrey es prison de
l'évesque.**

§ INCARCINARE, Episcopum, Presbyterum,
Diaconum in aliquos Ecclesie
possessionem mittere, cum illi Cardines
seu proprium Sacerdotem vel ministrum
instituire. Littere Urbani II. Papae
Athebat. ann. 1093. apud Miraeum tom. 1.
pag. 76: *Folimus... Cardinem Episcopo-
vobis et Ecclesiae vestre utilem eligere,
electum per manum Metropolitani vestri
consecrare et Ecclesiae vestre Incarcinare
studentis. Passim occurrit. Vide *Conducere*.*

§ Occurrit ae notione apud Joan. Dicitur
in vita Greg. M. lib. 3. cap. 3. in Epistola

solit. PP. ad episc. Suesione congregatos
p. 567. etc. Hinc

* **INCARDIATIO**, Eodem significato, in
solit. Attrebat. ad Urb. II. PP. apud Labb.
p. 10. Conc. col. 466.

* **INCARDIUM**, Prisciano, Interior pars
medii cuiusque rei. Glossar. me-
di. Simon. Januensis, ex Cod. reg.
p. 99. Incardium, palma medulla, coccy-
s, ex Diosc. apud Laur. in Amalib.

* **INCARIAMENTUM**, Auctio in licita-
tione, Gall. *Enchère*, ab *Incariare*, Liceri,
de in hac voce. Arest. ann. 1313. in
322. Olim parlam. Paris. fol. 273: *Requi-
sit per Incariamentum huiusmodi sibi tradi-
tum praedictam*. Ita etiam leg. puto in
1. ann. 1371. inter Probat. tom. 3. Hist.
Nem. pag. 368. col. 1. per *Incariamentum*.
Vide infra *Incariationem*.

* **INCARIARE**, *INCARIARE*, Rei alicuius
sationem incoare, illius pretium augere,
Gall. *Encherir*, Ital. *Encher*, Charta anni
1288: *Cum Petrus Charreton acquisierit
suum capitum terrae sitam versus pontem
Magis contiguum terrae Joannis et Petri
fratris, quae cupata terre movet a dominio
fratris Aubel civis Maticensis, fuerunt
volunt Incariata et duplicata per dictum
Petrum Barriar contra dictum Petrum
Charreton, et ultimo fuerunt Incariati per
Petrum P. Charreton; hinc est quod dictus
fratris confiteretur habuisse dicta laudi-
um eadem debita ratione dicti acquiritur,
aliter quingue solidi pro quolibet libra, ubi
non Incariationibus laudiorum et augmen-
tationibus realiter in 40. sol. Turon. soluti
sunt Aubel, de quibus laudiorum et Incari-
ationis ipsum Petrum quitant, et in tem-
porarium cum recipit, ipsumque investi-
per parentem.*

* **INCARIATOR**, Licitator, Gall. *Encheris-
seur*, Regestum Parlamentum ann. 1483. fol.
15: *Dictum rerum eriditarum plus offe-
rent et ultimo Incariatori*. Et apud Baluz.
p. 1. Hist. Arverni. pag. 664. ann. 1497:
*Pro eodem bona eridando et subhastrando ac
offerti et ultimo Incariatori vendendo
per decretum adjuvando. Transactio
anni 1479. ex Archivio Cartusiae de Basa-
lia: Decima Turinensis traditur ad firmam
offerti et ultimo Incariatori*, Galli-
cinus: *Aut plus offrant et dentur Enche-
seur*.

* **INCARITATIVUS**, Privatus caritate,
solit. Labinellum in Glossario tom. 3. Hist.
vita.

* **INCARIATUS**, Eodem intellectu, Charta
ann. 1397. ex Bibl. reg. col. 19: *Domum
judicium huiusmodi cum suis pertinenci-
is ad Incariatum... praecorizari fecimus*.

* **INCARICARE**, vox Italica, Operare.
Charta ann. 957. apud Murator. tom. 3.
leg. Ital. med. aevi col. 719: *Illi vero,
de villa Lemonta videntur esse, vasa
non ad utilitatem praedictae olive, quin-
am opus est, debent dare, seu et simul am-
de debent ceteri adjuvare ad Incaricandum;
vix necesse fuerit*.

* **INCARIEMENTUM**, Auctio in licitatione,
Gall. *Encher*, Charta Phil. V. ann. 1300.
Reg. Cam. Comput. Paris. ex Bibl. reg.
ann. 846. fol. 103. r.: *Omnes et singule
signatur nostrae et emolumenta sigillorum
etiam quacunque, per subhastrationes*

*sollemnes personis idoneis et plus dare vo-
lentibus, ad Incariamenta consuetu vendan-
tur*. Arest. ann. 1340. 30. Maii in vol. 3.
arrestor. parlam. Paris.: *Philippus de Pegulis
fecerat Incariamentum ad monetam praedi-
ctam supra dictum Petrum*. Vide infra *In-
cheria*.

* **INCARIORAMENTUM**, Eadem notione.
Charta Phil. Pulc. ann. 1309. in Lib. rub.
Cam. Comput. Paris. fol. 383. r. col. 1: *Fobis
committimus et mandamus, quatenus
dicta molendina nostra ydoneis personis ad
firmam perpetuam, proclamationibus super
hoc in locis ubi expedit prius, factis delibe-
rationibus praehabitis diligenti, ad competen-
tia Incarioramenta tradatis. A sis livres Pa-
risius d'Encherissement, in Ch. ann. 1310.
ibid. col. 1. Alia Ludov. X. ann. 1315.
ibid. fol. 525. v.: *Quandam domum...
sub licitatione seu Incarioramento sollemni-
ter expostum, pro eorum libris vendendum
dunder. Postmodum dilecto et fidei Petro de
Maehello combellano nostro Incarioramen-
tum xx. librarum supra dictam domum tunc
temporis offerente, etc. A verbo**

* **INCARIORARE**, Liceri, Gall. *Encherir*.
Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 108. Char-
toph. reg. ch. 113: *In venditionem frect
exponi dictum castrum de Balma cum per-
tinentiis ejusdem, quae licet valeret quatuor
millium francorum auri vel eitra forent....
attamen nisi ad summam duorum millium
francorum posita fuerant; quomodo ad
manum dalmatensem remanerant, super
quam nemo de patria ausus fuit Incariorare*.
Vide *Incariare*.

* **INCARIATIO**, Auctio, licitatio. Lit.
remiss. ann. 1356. in Reg. 44. Chartoph.
reg. ch. 703: *Haereditaria omnia praedicta...
ab aucta venditione, proclamatione vel
subhastratione aut Incariatione aliqua... tra-
dantur*.

* **INCARNATRIX**, [Saga.] Vide *Carni-
nare*.

* **INCARNABILIS**, Incarnabilis in carne
fit, nam verbum *cora factum est*, apud Ma-
rium Mercatorem pag. 184. et 239. ed.
Baluz.

* **INCARNARE**, *Carnem induere*, Jo-
de Janua; *Encharner*, in Glossis Lat. Gall.
Sangerman. MS.

* Active sumitur, quomodo *Incarnare*
apud Iulios, pro *Carnem seu corpore induere*,
creare, in Vita S. Aquand. tom. 6. Aug.
pag. 477. col. 1: *Alquando per charitatis
zelum, ut alter Helias, ascendebat in Deum,
et illius charitate necedebatur, cujus in-
astimabilis bonitas Filium voluit incarnari et
crucefixi, ut redimeret populum Incarnavi*.

* **INCARNATIO**, Nota chronologica,
quae a Christo incarnato computatur.
Charta ann. 1240. in Chartul. Pontificis,
lib. 4. ch. 10: *Quarum (litterarum) Incarnati-
onis talis est: Datum anno Domini 1338.
mense Maio*.

* **INCARNATIO**, *Cornuosa molis in vulvi
productio*, ex Onomast. medic. apud Laur.
in Amalib.

* **INCARNATIO** HARELLIS, Dominica,
seu D. N. J. C. in Charta ann. 977. Marec
Hisp. col. 918.

* **INCARTARE**, Transigere, pactationem
facere, Gall. *Passer un contrat*; *Incarter*,
in Instr. ann. 1481. inter Probat. tom. 3.

Hist. Nem. pag. 345. col. 1. Stat. ann. 1358.
tom. 4. Ordinal. reg. Franc. pag. 189. art.
17: *Quod quilibet possit mercari et negotiari
et contractus infra ad monetis firmas et sta-
biles auri et argenti regni Francie, quae cur-
sum habebunt, et ad dictas monetis firmas
et stabiles valentes Incartare*.

* **INCARTARE**, etc. Vide *Incartare*.
* **INCARTIO**, Compedes, impedimen-
tum, Gall. *Entrave*. Libert. ville de Bivreyo
ann. 1239. in Reg. 104. Chartoph. reg. ch.
336: *Si nrimta reperitur in vineis obsequi
Incarnatione, duodecim denarios solvet*.

* **INCASEATUS**, Abundus, uber, pin-
guis. S. Aug. lib. 9. Confess. cap. 3: *Quoni-
am dimisit illi peccata super terram In
monte Incasato, monte tuo, monte uberi*.
* **A Lat. Caseus**. Vide Martin. Lexic. in
voce *Mons conglutatus*.

* **INCASSARE**, Idem quod *Incassare*,
Gall. *Encherer*. Occurrit in Vita B. Colele.

* **INCASSUS**, Inventus. S. Capel, Paris.
ann. 1340. in Reg. I. Chartoph. reg. ch.
8: *Item quoddam altare portatile Incassatum
de argento, cum gemmis et emaldis*. Vide
infra *Incassillare*.

* **INCASSATUS**, Gallice *Enchassé*, in *capsum*
missus. Vita Urbani V. PP. apud Bosquet:
*Reliquiarum aliquorum Sanctorum muntrum
et Incassatum in nuro. Occurrit etiam in
Vita B. Colele*.

* **INCASSARE**, Rumpere, confrin-
gere; unde *Incassatura*, Fractura, disrup-
tio. Stat. crimin. Ripen. cap. 94. fol. 16.
v.: *Quicumque aliquem vulniverit vel
percuterit, Incassaverit vel amocaverit*,
etc. Ibid. esp. 123. fol. 30. r.: *Quicum-
que insultum aut percussorem seu vulnus
Incassaturam, etc.*

* **INCASSUS**, Vandalis, inutilis, irritus.
Incassae blandimentorum adulantes, in
Actis SS. Maii tom. 6. pag. 30.

* **INCASSAMENTUM**, Theca sacrarum
reliquiarum, Gall. *Chasse*. Leges Palatinæ
Jacobi II. Reg. Majorie, in Actis SS. Junii
tom. 3. pag. LXVII: *Ad reliquias tam Do-
mini quam Sanctorum tenendas septem
Incassamenta haberi ordinamus*.

* **INCASTARE**, Includere. Gall. *En-
chasser*. Littere Petri Cardinalis ann. 1503.
apud Stephanonium tom. 10. Fragm. MSS.
pag. 255: *Crucem dictam lignum in se ha-
bentem situari et Incastari fecimus per
aliquem in quodam alio magno eruce de
argento. Lupides pretiosi Incastati*, in Charta
ann. 1262. vel 1264. apud Acherium tom.
10. Spicil. pag. 190. Vide *Incassare* et *In-
castatura*.

* **INCASTATURA**, *Encavare, enchas-
sare*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.
Vide *Incassatura*.

* **INCASTELLARE**, Vallo munire, ad
modum et usum castrum ad castellum redigere.
Charta scripta ann. 50. Ludovici IV. Regis
Franc. in Tabulario Conchensi in Ruthenis
n. 6: *Similiter et ipsa roca Priscia, ubi non
et parentes nostri propter griseas nefandas
Incastellare consueverunt*. Usurpator autem
huc vox presertim de Ecclesiis, quae vallo
muniuntur, (Charta ann. 1270. apud
Menestierum in Probat. Hist. Lugdun. pag.
9. col. 2: *Ecclesiastice de Magdalena Lugduni
Incastellaverant et ad usum redegerant secu-
laribus contra Deum et catholicas sanctiones*

fecerant, etc.] Otto Frisingensis lib. 7. Chron. cap. 31: *Eccelesiam B. Petri... Incastellare sacrilegie et prophaneissime non metuit*. Gervasius Dorobern. ann. 1144: *Qui post mortem patris Ecclesiam Incastellatam retinebat*. Will. Malinesb. lib. 2. Hist. novelle: *Eccelesiam B. Dei Genitricis de Lindocino Incastellataverat*. Constitutiones Catalaneses MSS.: *Eccelesias quas Incastellatos sub eodem pacis et invigil defensione constituit*. Charta Raymundi Comitissae Tolosani: *Item quod Incastella, aut Ecclesias Incastellatas detineo*. Concilium Helvenense ann. 1065: *Eccelesie vero illas, ubi Castra fuerint constructa, etc.* Cogitosus de S. Brigida: *In casta portam interioris Castellis, quod Ecclesia ambulat*. Henricus Huntingd. lib. 8. pag. 393: *Monachis avulsis, Ecclesias converterant in Castellis*. Vide Basilium Seleuciensem lib. 1. de Vita S. Theclae Extr. pag. 124. et lib. 2. cap. 17. Vitam Baldini Lutemb. Archiep. Trevires. lib. 3. cap. 7. Boluslaus Balbium in Hist. Bohem. pag. 299. Bertoldum Constant. ann. 1077. 1091. Appendicem ad Radewicum ann. 1178. Radulfum de Dietro ann. 1171. Continuatore Nangii ann. 1358. Gesta Innocentii III. pp. 107. Edictum Jacobi Regis Aragon. de Pace et Treuga tom. 8. Spicilegii Acheriani pag. 384. Willardunum n. 237. Paredium lib. 3. Hist. Ludgum. cap. 4. Catellum in Historia Tolosana pag. 245. 246. Columbium lib. 2. de Episcopis Vasionensibus num. 41. etc.

Ecclesias porro in castelle non semel vetitum in Conciliis, Lateranensi ann. 1123. can. 12. Avenionensi ann. 1209. can. 6. Budensi ann. 1279. can. 53. Palentino ann. 1322. can. 17. in Synodo Coloniensi ann. 1280. can. 11. Heripolensi ann. 1287. can. 18. preterea in Statutis Simonis Comitis Montisfortis apud Gallandium de Franco alodio pag. 356. Quintilianus Declamat. 369: *Tectis in subeunte et sacra, quin etiam Temporum fastigia desperantium tela sunt*. Certum est, omnia licere pro patria.

INCASTELLARE, Castellis provinciam munire, apud Giraldum Cambrensem lib. 1. de Expugn. Hibernia cap. 36.

INCASTELLARE, in herilem, pro Prædium rebus ad cultum necessariis instruere et illud colere, apud Loisel. in Tract. de Offic. lib. 3. cap. 4. num. 44.

INCASTELLARE NAVES, ad bellum instruere. Joh. Demissus Chronicon Placentinum apud Murator. tom. 16. col. 503: *In quo navali exercitu erant tunc XVIII. naves grossas Incastellatas, ubi barbotie et vigonzere, omnes bene munite pedum et balistariorum*.

DECASTELLARE, Castellum et munitiones destruxit. Ricardus de S. Germano in Chronico anno. 1215: *Illis autem abundantibus, idem Abbas primo usus consilio, Monasterium manere curavit militibus, etc.* Mox: *Qui prelosto sacramento, quod Monasterium Decastellaret, etc.*

INCASTELLATIO, Munio, castellum. Bulla Clementis VI. PP. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 432: *Et quod Incastellatio Proratus S. Iusti prope Fiennam Ordinis S. Augustini pro predictum Dalphinum facta totaliter dirueret, et custodes dicti Dal-*

phini existentes in eo abinde amoverentur omnino. Rursus occurrit infra.

INCASTELLATURA, Eadem notione. Concil. Avenion. ann. 1209. can. 6. apud Acher. tom. 2. Spicil. pag. 613: *Ne quis... Ecclesiam Incastellaturæ presumat et attentet, immo Incastellatas, videlicet totam Incastellaturam, et quicquid infra cimiterium edificatum est, ad arbitrium diocesanorum Episcoporum quam celerius poterunt ad diruendum jubemus*.

INCASTRATURÆ, apud Interpretem Biblior. Exodi cap. 26. v. 17: *In lateribus tribus duo Incastratura fient, quibus tubuli alteri tubula connectantur*. Adde cap. 36. v. 22. 24. ubi Græcus Interpres, ὑποκίοντες habet. Papie, Incastraturæ dicuntur Tabularum compactiones. Idem: *Ancones, Incastraturæ, unciat*. Rursus: *Aspidæ, unciat, Incastraturæ, fimbria, calenula*. Alio loco: *Anconicus, Incastraturæ*. Retius Glossæ Isidor. *Anconicus, Incastraturæ* (sic legendum pro Incastræ) [vel Incastræ, ut apud Grævium] Græcis enim ὑποκίοντες, est, ut ait Will. Brito in Vocabul. MS: *Incastraturæ, incavatura lignorum, per quæ sibi mutuo copulantur, scilicet in extremitatibus asperum runciatum, et dicitur castraturæ, quod in ea quasi in centro plantatur ligna et mutantur*. Glossæ MSS: *Incastraturæ, conjunctio, vel conjunctura, Catholicon Amoricum: Engrainde, Gall. Enchorneure, Lat. Incastraturæ*. Historia Translationis corporis S. Marci Venetis, apud Baron. ann. 820. n. 36: *Aperuerunt occulte sepulcrum, quod erat ex marmore, habens veluti Incastraturæ latera in modum capselle, per quas tubula desuper erant inducta*. [Virgil. Grammat. pag. 85: *Videtur mihi hæc pars orationis, quæ conjunctio vocatur, similis esse Incastraturæ quibusdam et nexuris, quibus vincenda quæcumque colligantur molimina, maximeque tabulatorum*.] Incastrare est includere, ὑπεκτείνω, Græcis recentioribus. [Incastratus, Gall. Enchaussé. Testam. Beatriæ de Alboreya ann. 1367. tom. 1. Anecd. Marten. col. 153: *Item unum crucem argentis decoratum cum lupulis pretiosis Incastratis in dicta cruci*.] Italis Incastrato, est simul conjunctus, compactus, commissus. Historia Belli sacri venacula MS: *Et si avoit dedens chacune (cisterne) une cuve de marbre bien Encastree de fors maistres*. Encastrare, apud Cællium, Scribonium Largum cap. 1. et Marcellum Empirion.

1. INCASTRUM, in Statutis Mediolan. part. 2. cap. 282. 284. Commissura quedam in flumine facta.

2. INCASTRUM, pro Incastum, Atramentum. Computus anni 1333. tom. 3. Hist. Dalphin. pag. 278: *Item, pro cartis bonificatis... et pro Incastro, gran, xv.* INCASTUS, āstus, in Gloss. Græco Latino, non castus. [ἀστυς, in Supplem. Antiquarii.]

INCALEXARE, Vox Italica, Gall. Enchaîner, Catenis vincire, illigare, claudere. Lanfrancus Pignolis lib. 7. Annal. Genuens. ad. ann. 1166: *Galeas faceret Incatatori*. Acta S. Francisci de Paula tom. 1. April. pag. 152: *Non sivebat gradus vice scalerum apertum dimitti, sed ne illo de nocte uteretur faciebat Incatenari*.

* 1. INCATENATIO, Catenatio. Sui Genens. lib. 1. cap. 12. pag. 19. v. 1: *Notamen possit fieri interdictum, seu aliquo incatenatio, vel impedimentum reale de aliquo ligno, galea vel nave, vel alio vase navigabili, etc.*

2. INCATENATIO, Jus catenis reus constringendi. Charta ann. 1358. interlun. 12. Gall. Christ. col. 408: *Ne nullo liceat facere exercere per se vel per alium... panam sanguinis, justificationis, Incatenationis, ligationis, etc.*

INCAUTARE, Incantatur, labus, Gall. Enchaussé. Excerptum ex veteri collectione miraculorum palatium in diocesi Magalonensi apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 356: *Item magister ligens (S. Crucis) Incantato et firmato vellet aliquem scindere, subito exinde exiliens cum stupa nimis ac si sagitta emitteretur de balia, etc.* Vide Incauturare.

1. INCATHEDRARE, [Promovere ad cathedram episcopalem, in Epistola ann. 1408. apud Marten. tom. 7. Amplius. Collect. col. 844. et 848.] Vide Cathedra.

2. INCATHEDRARE, In possessionem cathedra professoris mitti. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Incathebrare, melletr en chaire*. Constil. Carnelli. MSS. part. 1. rubr. 15: *Item ordonnans quel magistris teneat Parisius, postquam cum successorum Incathecivrit, moneant parati ibi quousque suo immediate successoris alii succedat tanquam magistris vacans*.

INCATHEARE, ut Incatenare, Catenis ligare. Testamentum Joannis de Pheto ann. 1364. ex archivo S. Farenis: *Item volo et ordino, quod duo mea brevium ad usum Meldensium... Incatenantur in choro Ecclesie Meldensis*.

INCATUM, f. pro Incastum, Regula Monasterii S. Casarii inter Acta SS. In nuntiis tom. 1. pag. 734: *Copula nupquor altiori legit quam hoc loco mensuræ in Incato fecimus; id fortæ est, incastum sit atramento de lineis minus*.

INCAVARE, Vide Incauturare.

INCAVEARE, In cavam seu cavernam conjicere. Petrus Cantor in Summa MS. part. 1. de Pernit: *De Incavendis a domo Papa. Item queritur de aliquo Incavendo propter enormitatem peccati, si post preceptum papa, hoc scilicet, Vade in cavernam, si caveas, utram teneatur redire ad cavernam*.

INCAVIGIATIS, Italis Incavicchiato, Connexus, colligatus, Stat. civil. Camuz cap. 96. ex Cod. reg. 4622. fol. 155. r.: *Et quod similiter non possit... exportare... assides, nec plodas incheutas, nec stervina, nec Incavigiatus*. Guido de Vigev. MS. de Modo expugn. T. S: *Et post hæc conjungitur una assis cum alia cum quatuor assis Incavigiatis fertur incheutis*.

INCAUSALE, Cuius non est causa. Promissio B. Thomæ Mart. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1873: *Malum autem Incausalia sunt, nec habent rectum ordinem: neque finem. In quantum enim a bono deficiunt, in tantum ad nihil tendunt, et non nisi in eis nisi privato boni, quod nihil possit, re, sicut claudicatio in homine vel equo nihil possit nisi privationem recte ambulationis*.

INCAUSARE, [In jus vocare.] Vide Causa.

INCAUSTUM, [Atramentum; Encre de-
posée en escript, in Glossis Lat. Gall. San-
german. MSS.] Tabular. S. Eparchii In-
cusi. f. 39: *Qui in hac cartula proprias cri-
bras fecerunt de succo cauli, grina aliud In-
caustum non habebant.* [Bernardus Ord.
Cantuar. part. 1. cap. 5: *Postquam nomen
de Incausto scriptum fuerit in feneratoribus,
posita super eundem arcum, ut per ipsas
litteras filum incurratur.* Ibid. cap. 2: *Scripta
sunt Incaustum temporale voluerit,
non prohibetur.* Statuta Massae, pag. 133:
*stantum insuper Nonerit et alii scripserint,
quod de Incausto competerit nigro faciant
arguta sua, et precipue de bono Incausto et
dego scribant cartis, etc.* Benedictio Abba-
tis ad calcem libri Johannis Albrine, de Of-
fi. Eccl. pag. 237. edit. 1679: *Tunc faciat
Abbas cum penna et Incausto circum in fine
perle.* Vide **Encaustum**.

† **INCAUTARE**, Cautum reddere, ad-
moerere. Leges Palatinae Jacobi II. Reg.
Aragon. inter Capitula SS. Junii tom. 3. pag.
viii: *At vero nobis in mense comendatibus
vestros nostros inibi presto jubemus assis-
sum, quatenus nos soleriter Incantant preca-
tionem a vobis incompetentibus et nocivis.* Bene-
dictus Ferrerius cap. 99. Defensionis Bene-
dicti XIII. PP. dicti, tom. 2. Anecd. Mar-
ma. col. 1504: *Eccce pono volui hic verba
A. Bernardi qui ad Incantandum Papam
Eugenium 4. libro de Convid. ad eundem
scilicet dictum, cap. 106. col. 1509:
bonitate dicti sacro concilio fuerunt certifi-
cati, avasit et Incantati de omnibus.* Vide
Cautum, Cautum.

† **INCAUTATO**, Cautio. Ibidem cap. 108.
col. 1510: *Quatenus ergo ad eis, de quo
ut super quo petunt informari, post tot avi-
sationes, informationes, Incantationes, etc.*

† **INCAUTIO**, cautio. Charta Ferd. reg. Ca-
stel. ann. 1223 inter Probat. tom. 2. Annal.
Permonst. col. 472: *Incio chartam prote-
ctionis, Incantationis, oblationis, confir-
mationis...* monasterio Sancti Spiritus de
Bale... Signis vero hanc chartam infringere,
vel aliquo diminueri presumptum... regis
per mille maravedios Incanto persolvat,
etc. Ubi Incanto item sonat quod propter
Incantationis seu tutelae violationem.

† **INCAUTELA**, vulgo *Inadvertentia*, ex
Incautus. Salvianus lib. 6. de Gubernat.:
*Causa Incantator perit, ne multi per Incan-
tationem pasta deperierint.* [Nicolaus de Jam-
villa de gestis Frederici II. Imp. apud Mu-
nator. tom. 8. col. 514: *Principes autem ne
per dictum locum angustiam Incanto transi-
rent, et posset sibi furari ex Incantela evenire
periculum, etc.* Vide Acta SS. Maii tom. 7.
pag. 161.]

† **INCAUTERIARE**, Germ. *verzeihen*,
vergessen, *incautere*, ex vel. Glossar. Lat.
Germ. apud Halliuc. col. 1352. Infamare.

† **INCAUTIONARE**, pro *cautione* pignus
dare. Instrumentum anni ix. Conradus Re-
gis apud Stephanolum tom. 7. Fragm.
MSS. pag. 257: *figo Agnatus et uxor inea
Incautionamus... curtilum indomincium...*
pro xlii. solidis ad tres annos. Chartul. Ma-
loicense: *Incautione tibi ineam curtilum,*
etc. Terra Incautionum, ibidem.

† **INCAVARE**, In capsum mittere, inclu-
dere. Gall. *Enchasser*, Inquisit. pro cano-
nicat. Urbani V. PP. Item dedit ad eccle-

siam Montipessulani... brachia SS. Germani
et Benedicti, singula in auro et argento, quae
ipse noviter fecerat recludi et incavari. Vide
supra **Incautus**.

† **INCEBRUS**, *Follia, decipiens*, in vet.
Glossar. ex Cod. reg. 7641. f. pro **Inlece-
brus** ab **Inlecebrare**.

† **INCELABILIS**, Manifestus, nemini
incongnitus. Lat. Phil. Pule. ann. 1301. inter
Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 142. col.
1: *Quantus per edictum pridem duxisset
expressae et speculor, ad Inceblabilem omnium
noticiam, etc.* Vide **Incelatus**.

† **INCELLARE**, Glossar. vet. ex Cod. reg.
7641: *Incelat, inclinat, arguit.*

† **INCELATUS**, Glossa. Graec. Lat.: *ἀκρυ-
βητος, Incelatum, inabscindibile.*

† **INCELLARE**, In cellam inducere,
Stat. ord. Cartus. in Append. ad tom. 6.
Annal. Bened. pag. 691. col. 2: *Recepti ad
statutum terminum venientes, si prior absens
fuerit et multum remotus, nihilominus a
conventu indignantur et Incellantur.*

† **INCELLARE**, Sella instruere, Gall.
Enseller. Stat. ann. 1357. inter Probat.
tom. 5. Hist. Nem. pag. 197. col. 1: *Di-
mittatur unus parvus guichetus... per quem
possit exire unus consiliarius Incellatus.* Vide
Incellare.

† **INCENATATUS**, Camento nullo con-
solidatus. Barthius in Glossario ex Baldrici
Hist. Palaeit.

† **INCENDARIUM**, Incendium, incensio,
Tract. MS. de Re Milit. et mach. bellic.
cap. 54: *Domitium ambulatorium portans
secum petras cum caldaris ardentibus
unctis tormentum, pice et sulfure bene con-
tritis, et in medio supra alca uncta, de quibus
fit Incendrium, quod ab aqua non extinguitur,*
etc.

† **INCENDARIUS**, Pro Incendiarius, in
Vocabulario Juris utriusque, et in Codice
Legum Norm. apud Ladewig. tom. 7.
pag. 155.

† **INCENDATOR**, Incendiarius. Consuet.
Norm. part. 1. cap. 12. ex Cod. reg. 4651:
*Delet dux per justitios... Intrones, ro-
batores, Incendatores... capere. Ubi in Gal-
lico, les Ardeurs.*

† **INCENDICIO**, vulgo *Incendium*, incensio,
Gall. *Incendie*, alias *Encendement*, Hisp.
Incendimiento. Lit. ann. 1376. tom. 7.
Ordinat. reg. Franc. pag. 66: *Propter
occupationem fortitudo de Panthe... et
Incendicium hospitem dicit loci, etc.*
Charta ann. 1379. tom. 5. eundem. Ordinat.
pag. 566. art. 1: *Pour raison de crime
de lèse-majesté, de meurtre, de larcin, d'En-
cendement et de ravissement, etc.*

† **INCENDIARE**, Incendere, Gall. *Brû-
ler*, alias *Incender*, Charta ann. 1361. in
Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 83: *Castri
indivisi, duosque quam plurimum Incendiari-
um, etc.* Lit. remissa. ann. 1434. in Reg. 175.
ch. 310: *Jehan Morel menacoit de Incender
et embraser en feu et en flamme cellui hos-
tel.*

† **INCENDIARIUS**, pro Incendiarius, in
Bulla Clement. III. PP. ann. 1168. pro
Permonst.: *Si episcopus eos infra xl. dies,
postquam ex conquestis fueritis, neglexerit
emendare; ipsos nulloquin, Incenditarios,
praedones rerum vestrarum in combustionem*

vestrarum collegii excommunicationis (licet) alii
ferre pona.

† **INCENDIUM**, in Legibus Malcolmi
II. Regis Scotiae cap. 11. in Statutis Ale-
xandri II. Regis Scot. cap. 14. § 2. et in Re-
giam Majestatem, est unum ex quatuor
Placitis Coronae, et quae pertinent ad Cu-
riam Justitiarum.

† **INCENDIUM**, Februus, Mabill. tom.
4. Annal. Benedic. pag. 363. ex Hildebert
in Vita S. Hugonis Abbatis. *Quidam Frater,
cum Borbon per sex menses quatuor octi-
uisset Incendia, a S. Patre, qui illic ex
tempore accesserat, sacris jussus interesse
mysteriis, epoto past missam vino, in quo
lucis fuerant Sanctorum pignora, sanitatem
recipisse dicitur.*

† **INCENDIUM**, Iguis, focus. Charta
Will. Norm. ducis anni 1042. in Reg. 153.
Chartoph. reg. ch. 542: *Donni decimam
elemen ecclesie (Giriaci) in pasguis...
Addo insuper, ligua in luco meo sufficien-
ter ad Incendum ejus.*

† **INCENDIUM**, Id quo aliquid in-
cenditur. Tract. MS. de Re milit. et mach.
bellic. cap. 42: *Notandum est sicut oppidum
est focatum et ignis intus domus ardens, statim
oportet ipsum oppidum totum ardere, quia totum
oppidum est sub rostris, et non potuit oppi-
dum stringere ignem et defendere oppidum
morum... Incenditorum intus tangens coconem,
etc.*

† **INCENSIUM**, Munus, donum. Comput.
ann. 1393. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem.
pag. 194. col. 2: *Diei domini consules
ordinaverunt feri Incensium dominis de
Montepesulano ibidem missis pro dicto con-
silio... Rursus ann. 1391: Domini consules
ordinaverunt ferre Incensium domino
Petro de Chabrasi, videlicet unum vas
vini, etc.* Vide **Encensium** et supra **Incen-
cium**.

† **INCENSARE**, Incensarium. Vide **In-
censum**, 1.

† **INCENSATUM**, Tomaculum. Glossar.
Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Mortu-
rol, Provis. Incensatum.*

† **INCENSARE**, Locare sub annuo cen-
su, Gall. *Encenser*, Charta anni 1309. de of-
ficio judicaturae Judaeorum, apud Rymer.
tom. 3. pag. 141: *Dim tamen officium illud
modo non sit in propria manu dilecti et fide-
lis nostri Arnulphi... set alii Incensetur; ita
videlicet quod idem Albertus pro eodem offi-
cio, si alii Incensetur, tantum firmam an-
nuam nobis solvat, quantum ille, qui modo
illud tenet, pro eodem solvit per annum.*

† **INCENSIO**, Morbis species, quem Epitum
vocat. Hist. MS. Advectionis corporis
sancti Arnulphi Episcopi Turon. Crespiam.
cap. Sed et multi vocabantur ea modo,
qui vocatur Incensio, qui meritis B. Arnulphi
restituti redeunt. Vide **Ardenas**.

† **INCENSIO IGNIS**, Vide supra in voce
Ignis.

† **INCENSIO LUXE**, Calendarium sancti Vi-
ctoris Parisiensis et aliud Bibliothecae
Regiae cod. 1445: 6. *Id Januar. Incensio Luxe
Septagesimalis.* 8. *Id. Mart. prima Incensio
Lux Paschalis.* 9. *Id. April. ultima Incen-
sio Lux Paschalis.* 8. *Id. April. prima Incen-
sio Lux Rogationum.* [Quae in omnibus
fere Calendariis MSS. leguntur, quoad pri-
mam et ultimam Incensionem Lux Pa-

schalis.] Ita Luna dicitur *reccendi* a Sole, apud Honorium in *Imaginem mundi* lib. 3, cap. 61, 85. [Vide *Acedidi*.]
INCENSIVUS, [Censui obnoxius.] Vide *Census*.

1. **INCENSUM**, *Thus dictum, quia igne consumitur, dum offertur, etc.* ait Isidorus lib. 4, cap. 13. Gloss. Græc. Lat.: *Θύσιμα, Incensum*. Glossæ Antiq. MSS.: *Thus, incensum*. Urbanus in Arabicis apud Stephanum: *Ἡ θύσιμα ἵνα ἀνακαίωται ὑπὸ τοῦ πυρὸς, καὶ θυσιάζω, καὶ κίψωται*: ubi *θυσιάζω* pro *thure* posuit. Anastasius Bibl. in S. Sotere, et in S. Bonifacio PP.: *Hic constituit, ut nulla Monacha pallam sacramentum contingeret, nec Incensum poneret in sancta Ecclesia. Offere Incensum*, in Libro Sacramentorum Gregorii M. Notitia ann. 1069, apud Samaritanos in Archiepiscopio Aquisgrani: *Et omni anno persolvitur Incensum sanctæ Aquanæ Ecclesiæ in die Sabbati sancti, dum libenter leges Incensi optime, et tres libras ceræ.* [Vetus Sacramentarium Bibl. Stuberensis Monast. ubi de consecratione Ecclesiæ, apud Marten, tom. 2. Itiner. litter. pag. 151: *Deinde ponit tres portiones corporis Domini in confessionem et tres de Incenso, et tunc ponantur reliquie in confessionem.*] Occurrit passim. Thurificationis usum in Ecclesia perantiquum probat Menardus ad dictum Librum Sacrament. pag. 195.

INCENSARE, Thure adolere, Gall. *Encenser*, Lambertus Ardensis: *Folens ut... lectum coram thuris et aromatis gummis... Incensaremus*. Leo Ost. lib. 3, cap. 33: *Norique est singula arvis... per totum mundum spiritum ab Acido Incensare*. [Occurrit rursus in Synodo Valentina ann. 1590.] **INCENSORIUM**, Acerra, thymiamaterium, navicula ad reponendum incensum, apud Leon. Ost. lib. 3, cap. 98: *Thuribula argentea duo... æquanimiliter argentea duo, Incensarium de argento unum*. Hic enim distinguitur thuribulum, quod vulgo *Encensier* appellatur, ab Incensario. *Encensier* nostri olim dicebant. Le Roman de Garin M. s.:

Et encensier vin cieges ont enpris,
 Et firent crois et Encensiers veair.

Alibi:

Cieges esmaide li Loherain Garin,
 Et fait chandouilles et Encensiers veair.

[Le Roman de la Guerre de Troyes MS.:

D'un grand toppee riche et cliez,
 Tient en sa destre un Encensier.]

INCENSARIUM, Eadem notione. Ugutio: *Thuricernarium, Incensarium, quia in eo crematur thus*. Papias: *Thuribulum, Incensarium*, quod Græci θυσιάζειον dicunt. Apud Hariulfum lib. 2, cap. 10: *Incensaria argentea aut parata quatuor*. Testamentum Riculfi Episcopi Helensis anno 915: *Incensarios 2. cum censuris argenteis*. [Rituale Autissiodor. ann. 1536, ubi de Benedictione campanarum: *Ponit Sacerdos in Incensario ignem et thymiamum, thus et myrram, erigendo eodem supra Incensarium.*]

INCENSORIUM, Eodem significato. Breve sacre suppellectilis ann. 1419, apud Stephanum tom. 1. Antiquit. Orcitan. MSS. pag. 451: *Item duo Incensarios argenti et duas novatas argenti.*

† 2. **INCENSUM**, Vegetal. Charta Etel-

baldis Regis apud Hiccesium Dissert. pag. 62: *Quomobrem ego Ethilbaldus Rex Merciorum presentibus literis iudico me dedisse pro animæ meæ Abbati Episcopo Eclesieque B. Andree Apostoli, quem gubernat, naves naves, sive illa proprie ipsius, sive cujuslibet alterius hominis sit, Incensum, id est, vegetigium, mihi et antecessoribus meis jure regio in portu Londonie usque hacenus competentem.*

† In vel Ad **INCENSUM** **VENIRE**, Censui obnoxium esse. Codex MS. Folgerii: *Homines qui faciunt duos dies in anno sunt quatuor*. Sunt ibi bun. xiv. veniant ad Incensum. Ibid. infra: *Homines xx. qui faciunt in anno duos dies, habet ibi sedulius x. veniunt in Incensum de argento sol. viii.* [* Guerrard. in Glossar. Irmin. i. *Incensum, Locutio sub conditione census exsolventi.*]

† **INCENSUS**, Furor accensus. Charta offic. Autiss. ann. 1338. in Reg. 79. Chartoph. reg. ch. 40: *Item quod satis cito postea... dieta Isabellis fuit Incensa et furi-bunda; et satis cito postea amisit loquellam.*

† **INCENTIVA**, Cupiditas, in Gloss. antiq. Vide *Incensivus*.

† **INCENTIVUS**; Effrenatus appetitus, corporis faces quibus mens incenditur ad cupiditatem. Concil. Dertusanum ann. 1499. cap. 2: *Et si deinceps tertio relapsus fuerit in concubinato notorio, privetur omnibus beneficiis, et alias carceribus affligatur, ut sic ferro exusta vulnera et secata sanentur... tolluntque gravi castigacionis exemplo mentes teneat et Incensivos comprimit aliorum*. Gloss. Isid. i. *Incensiva, Aculei vitiorum*: quæ Papias sic exponit: *Desideria carnis, stimuli luxurie, ab incitando dicta*. *Incensiva vitiorum* dicti Hieronymus epist. 2. *Incensivum peccaminis* Prudentius Apothel. v. 929.

† 1. **INCENTOR**, Præceptor. Vita S. Lieb. tom. 4. Jun. pag. 593. col. 1: *Dum ventum est ad id divini officii, ut ab Incentore disceretur, Accedite ad eum et illuminamini, etc.*

† 2. **INCENTOR**, Inventor, ancior. Annal. Bertin. ad ann. 833. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 195: *Inter quos Ebo Romanorum episcopus Julianum objectionem Incentor exultat*. Agobard. epist. 4. ibid. pag. 361: *de primis ipse scire poterit, me nunquam inter majores nostros et meliores nostros tanti loci vel honoris fuisse, ut aut Incentor discordiarum aut pacis conciliator esse potuerim.*

† **INCENTRUM**, Incitamentum, aut inflammatio, in Glossis Sangerman. MSS. n. 501. f. legendum *Incendium*, vel *Incensivum*.

† **INCENTURIATA** Actus, Exercitus cujus centurie confusæ simul et permixtæ nullum servant ordinem. Albertinus Musatus de Gestis Ital. post Henricum VII. Cesarum lib. 3. rubrica 3: *Licenses compinguntur confusis, magnæque fremitus, iracundieque pariter advenientes, Incensurati incompastique aciebus, lucero agmine ad hostes discurre.*

† **INCENPIENDIUM**, Fulmentum quo ligna sustinentur, Gall. *Chenet*. Inventar. ann. 1439. MS. ex Archiv. S. Victoris Massil.: *Apud sanctarum duo Incenspienda,*

unam saccaginem (sartaginem) item unam, unam vigilem, etc.

† **INCEPOLLARE**, an idem quod *Incepolaré*, miscere? Stat. Perus. pag. 52: *Si quis Incepollaverit vinum alinum, vel instaverit scelerem in vegete vel ligna, solvat per banno litem decem.*

† **INCEPS**, pro *Deinceps*, [Festo.] Ulisse Thwroczius non semel, pro quo *deinceps* restituit Corrector, uti Editor monuit. [Invenitur adjective apud Apuleium lib. 3. Florid. De Incipiti.]

† **INCEPTIO**, Infusio doctoralis adcepti, seu actus, ut vocant, quo quis ad doctoris gradum promovetur, in Instr. ann. 1464. apud Boul. tom. 2. Hist. Univers. Paris. pag. 685. et tom. 5. pag. 858. Vide infra *Incipere* 2.

† **INCEPTUM**, Inceptio, initium actionis. S. Wilhelm Constituit. Hirsau. lib. 1. cap. 63: *Si serius post Inceptum lectio intraverit*. Cicero in *Inceptum*, Consilium est seu molitio, Gall. *Entreprise*.

† *Encomencement*, eodem intellectu, in Sermon. S. Bern. laudato tom. 17. Comment. Acad. Inscript. pag. 181: *Je faisais un, cher frere, l'Encomencement du Avent, etc.*

† **INCEPTUS**, Institutio. Charta Riccardi. episc. Laudum. ann. 973. ex Chartul. S. Vine. ch. 5: *Micalannus venerabilis obitus monasterii S. Vincentii... sapienter nostram postulavit mansuetudinem et ibi caterveque sub se posita, quæ ad duodenis monachorum numerum Inceptus esse bonorumque hominum adiutorio excrevit, tale præberemus subsidium, etc.*

† **INCERROBRATUS**, Vox incerte lectionis et notitiosæ. Terræ. castel. d'Alia in Reg. 24. Chartoph. reg. fol. 140. v.: *Vitalis Pontis debet sex sextaria mixtura pro quodam molendino... Et solebat esse Incerroyratus supra Petrum Salzedra ad summum duodecim sextariorum bladi. Au pro Incerroyratus? Vide infra Incintramentum.*

† **INCERTITUDINALITER**, Incerto, Testam. Rob. reg. Sicil. ann. 1343. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 1103: *Frugilitate transfusæ misere Incertitudinaliter domum, etc.*

† **INCERTITUDO**, a Gallico *Incertain*, Instabilitas, incostantia. Testam. Gall. episc. Carot. ann. 1334: *Non considerat Augius vitam Incertitudinem, volentes nobis in futurum præcavere, dum adhuc essemus in bono statu, etc.*

† **INCESA**, Concedas, Gall. *Alais d'arbres*. Vide *Cesa* 1. et *Incisa*.

† **INCESSABILIS**, Æternus; de Deo dicitur apud Burcard. Argent. in vita Alex. VI. PP. pag. 8: *Ut ipse Deus Incessabilis verus testis est*. Pro Continuis, in Epit. 43. Nic. I. PP. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 433: *Incessabilis cura etc.*

† **INCESSABILITAS**, ut *Incessabilis*, in Libello Episcoporum Italie contra Eligandum, tom. 3. Consil. Hispan. pag. 98. **INCESSAMENTUM**, Continuum, *Incessamentum*, Utiliter lex 28. Cod. Th. de Cohortat. (8.4.)

† **INCESSARE**, Non cessare, apud Ledewig tom. 5. pag. 400.

† **INCESSERE**, Glossar. vet. ex Gd.

reg. 761: *Incessit, incurrit*. Infra: *Incessit, incessit*.

† **INCESSUM** **THURIBULUM**, pro *incensurum*, vel *incensurium*, in Testamento beatrix de Alboreya Vicecomitisse Xarbo anno 1367, apud Martin. tom. 1. Anecl. col. 1553.

† **INCESTRARE**, *Despueller, i. violer, commiserer, ouner, ou su parent, ou vierge*. Goss. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7084.

INCESTIVA, Conjugia incesta, in Capitulis Caroli M. lib. 5. cap. 158. [† 310.]

† **INCESTRIA**, Charta Petri de Fouilleto p. 1229 inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 337: *Trado robis D. N. Annoni Justiciarium castrum meum de Fouilleto, ... iustitiam, firmam, aliquam, exarchiam, Incestria, exedatam, etc.* Leg. forte *Incestria*, quia v. e. bona eorum, qui intestati decedunt, significari possunt. Vide *Incestivus*.

† **INERACTATES**, Inscriptus, in prelo, ab 1722, Imprimerie, inculpress. Joan. Longinus in Vita S. Stanislai Episc. tom. 2. Mili pag. 244: *Qualitatem manuum singularem et superscriptionem, quae Ineractati sunt, conspicio*. Vide *Manus*.

INCHARAXARE, ex Gr. *ἐνχαράσσειν*, Polare, aperire. Apicius lib. 6. cap. 5: *Atantia sua peripis viridi et neputa, ovum Incharaxat et perfundit*. Apollonius: *Ovum solum hoc Incharaxatio in oculis duraturo facti rheumatica passione*. Idem: *Oportet non et per ipsa loca patientibus fieri Incharaxationes*.

† **INCHARIMENTUM**, Auctio in litatione, aut supra *Incurmentum*. Memor. C. Com. Comput. Paris. fol. 51. v. 2. De xij. leg. 1349. Johannes Crulleboys cepit ad bonum officium defuncti Johannis d'Angiers in castelle et debet decemum Den. pro ijs lib. Paris. ad *Incharimentum* conlucit. Vide infra *Incharimentum*.

† **INCHARITRE**, Cartus Heri, Gall. Encherie. Item hoc anno quando ad Inper. Incharitri, apud Rymecum tom. 3. pag. 685.

† **INCHARITARE**, [INCHARITARE], Aliquid scripta charta donare, conferre, in charta describere. Instrum. anni 1035. ex Archivis S. Victoris Massil. : *Quidquid vendidit aut heredi literis alligavit, schedulis Incharitaret*. Saita Arelat. MSS. tit. 132: *Statuimus pro Consules, neque Judices, neque Curiales, possint aliquod debitum Incharitare, et libellum fuisse super bono Communis*. Charta Bertrandi de Baccio Comitis Avelin. anno 1184: *Proint inter bona memoria fratrum Incharitaretur quondam patrum notitia, et inter consilium et universitatem solis hactenus existit Incharitatum*. Instrum. t. tom. 6. novae Gall. Christ. col. 1. Donnatus et Incartatus in ea ratione damno videretur usum et fructum habere. ... Si quis vero, contra donationem Incharitatione ista dicere vel calumpniare voluerit, etc. Aliud Instrum. ibid. col. 189: *Totum et ad integrum, vel in exquiri*. Item prater hoc, quod Incartatum habui, et in omnibus ad praememoratum Dei ... S. Vincentii (Matiscon.) iurisque ... utique supra insertum est, dono, et, utque transgrediendo perpetuiter tene-

dam. Concil. Hispan. ann. 1215. Anecl. Marten. tom. 4. col. 170: *Adicientes presentis auctoritate Concilii, ne viri religiosi sint consensu sui Diocesani Episcopi possessiones monasteriorum vendant, vel Incartent, sive concedant aliam, etc.* Eadem habentur in Concilio Tarrac. anni 1591. Instrum. anni circiter 1040. ex Archivis S. Victoris Massil. : *Antiquitas valebat clausum nec tamen Incartatum*. Statuta Massil. lib. 1. cap. 63. § 3: *Non intelligimus derogare in aliquo illa conventionibus et compositionibus, quae olim factae sunt et Incartatae*. Saisimentum Comitatus Tolosae n. 75: *Et quod in eis habet fidelitatem, et servitium exercitus, et obis, et retrocapiti in mutatione novi domini, et alia iura, sicut sunt Incartata*. Chartular. Matiscon. fol. 117: *Berno Presbyter dicit Ecclesiam Matisconensem quidquid habet in villa Tornaci, prater res quas Incartatas habet; id est, ut coniecto, Res in censum datas et in chartis seu terrariis descriptas*. Ibidem: *Dono curtilum prater tres pedibus u zero, quas Incartatas habet*. Terrae Incartatae et non Incartatae, in Sententia arbitrali anni 1292. inter Abbatem et Consules de Gimonte. Vide *Charta*.

† **INCARITARE**, In possessionem per chartam mittere, vulgo *Ensaissiner*. Scaear. ann. 1237. apud Abrincas ex Cod. reg. 4651: *Judicatum quod inquesta fieret, utrum terra quondam fuisset de hereditate Ricardi de Fomeneto, et idem Ricardus fecerit cum Incartari primumgusto suo in praedictum aliorum filiorum suorum per Rannulphum comitem Bolonia, qui erat dominus feodi*.

† **INCARTAMENTUM**, Charta, instrumentum. Chartul. S. Petri de Domina fol. 35: *Signum Atenuji, qui hoc Incartamentum scribi jussit*. Testam. anni. 1461. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arver. pag. 726: *Si apud me aut in archivis episcopalis Rethici, reparentur aliqui Incartamenta seu documenta, quae concernant domum meam puteramus... tradantur dicto heredi meo*. † **Incartamentum** nostrum, eadem notione. Charta ann. 1396. in vol. 5. arestor. Parlam. Paris. : *Pendant lesdites parties qu'on est, c'est assavoir procès, lettres, Encharitremens, écrits, soient en la vertu et estat, qui estoient avant que se missent en voy d'incartat*. Occurrit praeterea in Lit. anni 1404. tom. 9. Ordinari. reg. Franc. pag. 20.

† **INCARTATIO**, Eodem intellectu. Charta ann. 847. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 361: *Ipse locus (Glionna) cum omni suo grange, necnon Incartationibus omnium bonorum hominum, quos ibidem habuerant, etc.*

† **INCHARTATES**, Accusatus, apud Hispanos leguleios. Vide in *Charta*.

† **INCHARTARE**, Carro vehere. Charta ann. 1310. in Reg. 70. Chartoph. reg. 212: *In usum et possessione fustis... scum adportandi et Inchartandi*. Vide supra *Currie*.

† **INCHARTULATI**, lidem qui supra *Chartulati*, Servi per Chartulam manumissi. Greg. Monachi Chronicon Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 416: *Insuper Inchartulatos et colonos nique cultores eximile expolit*. Ibid. col. 390: *Item Bernardus Episcopus Aseulanus fecit conventum cum*

Abbate Berardo de terris, quas manuales laborant ad suas manns, et servi, et libertini, et coloni, et Inchartulati permanent in hoc Monasterio.

† **INCHASSARE**, Intra capsem claudere, includere. Gall. *Enchasser*. Inventar. S. Capellae Paris: *Una magna smaragdus quassata per medium auro Inchassata, tres minores smaragdus auro Inchassatae, ... unus rubrus Inchassatus auro*. Item quoddam altare vitaticum portatile Inchassatum argento. Comput. ann. 1394. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 61. col. 1: *Item Georgio Gallard et Johanni Canvet pro vincto ad portandum magnam arboram ad Inchassandum magnam bombardam etc.*

Vide supra *Incessatus* et *Inczare*. † **INCHASSILLARE**, Eodem intellectu, nostris *Encassiller*. Inventar. ejusd. S. Capellae ann. 1335. in Reg. 1. Chartoph. reg. ch. 7: *Item una magna smaragdus in argento cussata et una paven in auro Inchassillata*. *Incassillat*, in Stat. ann. 1416. ex Reg. 169. ch. 243.

† **INCHERAMENTUM**, Auctio in litatione, *Encher*, in Charta de Praepositura Calvinonis anni 1205. [Vide *Encherimentum*.]

† **INCHERIA**, ut *Incheramentum*. Locum cuius vide in *Pyxis Lombardorum*.

† Gall. *Encherie*; *Encherie*, in Reg. 58. Chartoph. reg. fol. 1. v. 4. *Bencherie*, in Charta ann. 1311. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 394. v. col. 2. et *Bencherie*, in Lit. ann. 1355. tom. 3. Ordinari. reg. Franc. pag. 680. art. 2. Unde *Encherier*, *Licieri*, et *Incheriator*, Auctionarius. Charta ann. 1332. in Reg. 68. ch. 2: *Gerardus de Martello fecit quoddam dieham sive Incherum de quatuor libris pro millari*. Reg. Cam. Comput. in Bibl. reg. sign. 8406. fol. 105. v. 2: *Quanto aliqui vende Incheriator, quilibet Incheria est de 2. den. in quibus Incheriator habet quartam partem Incherie suae, et res tres portus residuas, et ultimas Incheriator sui mercator debet totum, cum corpore vende*.

† **INCHERIMENTUM**, Eadem notione; unde *Encherizare*, Gall. *Encherir*. Lit. Alf. comit. Pietavi. ann. 1269. in Reg. 11. Chartoph. reg. fol. 36. v. 2: *Convenitur in pacto civilitatis, quod ille supra quem Incherizatum fuerit, habeat et teneat in dictis forestitis per pactum habendum in dicta conventionem certum numerum porcorum loco Incherimenti*.

† **INCHERIMENTUM**, Eodem significato, *Encherie*, in Stat. ann. 1306. ex Reg. Cam. Comput. sign. Pater fol. 166. v. 2. Hinc *Incherare*, *Licieri*, et *Incheriator*, Auctionarius. Scaear. S. Mich. ann. 1282. ex Cod. reg. 4053. A. : *De habendo consilio ntrum dangria licentia buxi dati per aliam regem Incheriebantur, sicut terit Incherarii consueverunt, habito consilio concordatum fuit, quod ipsa dangria possunt Incherarii. Aliud ann. 1288. ibid. : De habendo consilio ntrum de Incheriments, de quibus pars dunt Incheriator, de parte ipsius, sicut de parte dom. regis, decim deducitur. Concordatum fuit quod omnes Incheriatores de suis Incheriments solvant decimum*. Vide supra *Incheramentum*.

† **INCHOANTIA**, Auxilium, adiutorium,

120. 3. pag. 30. de S. Cyrice : *Fae capti-
fingum et uncinos ad oculos evellendos
et fufcos dentium, et genufringum et ner-
vum Incisiles.*

* Ab Incidere, *Inc. Inciser*; *couper*,
dixit Enser. Lit. remiss. ann. 1399. in Reg.
15. Chartoph. reg. ch. 163 : *Lequel Aymeri
se tint a lui Ensisse le petit doy d'icelle
Jeanne Dupont de luitte serpe.* Ejusdem
originis *Enceivaller*, *mutuim* condecere,
hul. *Incischiere*. Aliae ann. 1458. in Reg.
15. ch. 177 : *Lesquelles escluelles le sup-
plant Enceivaller et mist a pieces.*

* INCISIVUS, *Superfluo*. Glossar. Lat.
hul. MS. Leg. *Incisivus*. Vide in hac voce.
1. INCISIO, idem quod *Tulla*, Charta
Blanc. III. Imp. ann. 1056. pro Monasterio
Santi Maximini Trevirensi apud Nicol.
Ellisium : *Nullus ultimus hospitium seu ser-
vitiu in curtilis Abbatum aut Fratrum, cum
a rusticis violenter exigit, nullus coram pre-
bationes aut petitiones homines gravare
possunt*, Charta ann. 1468 : *Has investientes
divendentes, clauones, banum, emendas,
aquagium, Incisionem, etc.* [Charta anni
1112. et Tabulario Rothomensi : *Alnus
Belli filius Comes totius Britanniae... de
S. Salvatori quondam consuetudinem... quae
vixit Tulla nuncupatur, non Incisionem
onomasus... insuper concessit et in arbitrio
a potestate Abbatibus sit, ut quotiescumque
Comes suos homines Inciderit, hoc est, cen-
sum a suis exigit, Abbas suos homines se-
cundum velle suum Inciderit, et potestatem,
et concessum est, colligat et habeat.* Vide
Incisura 1.]

1. INCISIO, Paulus Diacon. lib. de
Gestis Episcoporum Emeriti. in sancto
Paulo cap. 1 : *In spe Dei mira subtilitate
Incisionem subtilissimam subtili cum ferro
fecit, atque ipsum infantulum jam putridum
necrum abstraxit.* Enclis, dicitur in
Stalimentsis S. Ludovici lib. 1. cap. 25.
et in Consuetudin. Andegav. art. 44. et
Croman. art. 51.

3. INCISIO, Sectio, Capitulum in libris.
Gennadius de Scriptis. Eccles. in Severo :
Scipit... et *Collationem Posthumum...*
et *Gall...* habitum in dialogis specie, *Incisio*
Incisionem. Walfridu. Strabo in Prefat.
1. Thegum : *Hic opusculo ego Prefat
ponam Incisiones et Capitula inserui.*

4. INCISIO, scilicet. Ordo Romanus :
Episcopi omni tempore benedicunt; ante
vero magis, ut nocturnum tempore benedi-
cantur. Secunda namque Incisione, id est,
littera sexta, egreditur Pontifex de Ecclesia
S. Petri, et ascendit Monasterium S.
Martini, etc. Consuetudines Floriacensis
Monasterii : Et 15. *Cantica Graduum sub
vultu ab unoquoque dicuntur, et post sub-
stant Incisiones ab unoquoque precuntur
et formae.* Adde Udalricum lib. 5. Con-
vict. Cluniae. Monast. cap. 5. [et Bernar-
dum Monachum part. 3. Ord. Cluniae,
cap. 15.] *Intercessionibus*, apud Cassianum
lib. 2. de Nocturnis orat. cap. 11 : *Et ut
non in Psalmis qui tunc ipsos, quos in Con-
gregatione derantant, continuata student
pionatione concludere : sed eos pro
universum duabus vel tribus Interse-
ctionibus cum orationum interiectione divinas
Antiphonas participativum consummant. Di-
visiones dicuntur in Admonitione Syno-*

dali antiqua : *Psalmorum verba et Distin-
ctiones regulariter ex corde cum cantibus
consuetudinaria pronuntiare sciat.* *Pronun-
tiationes* vocat Synodus Narbonensis sub Re-
cardo Rege : *Per majores vero Psalmos, si
fuerint prolixiores, Pronuntiationes fiant, et*

5. INCISIO, alia notione. Signum se-
cunda vel tertio Incisione pulsare, apud
Guignem in Statutis Cartusienis. cap. 7.
§ 5. in Statutis antiq. ejusdem Ordini. 1.
part. cap. 41. § 9. cap. 43. § 5.

6. INCISIO, Typus nummi, Figura.
Anastasius in Hist. Eccles. : *Cum Arabes
non suscipere Romanorum Incisiones in
nummis suis.* Theoph. 252270 habet.

7. INCISIO, Castratio, apud eundem
Anastasium : *Alios autem... partem suspen-
sionem Incisione percidebat.* Ubi Theo-
phanes, *avertit*.

8. INCISIO, vox Architectorum, de qua
Jacobus Gothofred. ad leg. 3. Cod. Th.
de Excusat. artific. (13. 4.)

* 9. INCISIO; Cessio, Gall. *Coupe*. Charta
Sigfr. episc. Hildesheim. apud Leuckfeld.
in Antiq. Gandersheim. pag. 179 : *Prata,
pascua et decem legitimis lignorum Incisio-
nes, etc.* Vide in Incisor.

* 10. INCISIO, Apertura, per quam
aquae effluit, incile, Gall. *Coupure*. Charta
ann. 1125. inter Probat. tom. 3. Hist. Occi-
dit. col. 436 : *Primum Guillelmus Incisionem
alvei quam fecerat, ita restituit, ut non minus
quam antea soleret aqua ad molendinum
Bernardi decurrat.*

* INCISIVUS, Non in tempore sectus,
vel immutatus, vel superfluous, et derivatur
ab *Incito*, *Haut*, in *Orbi* :

Ut gaudet Incisiva decore pira.

Et hoc Incisivum potest dici substantivum
superfluum illud quod inciditur de aliqua ma-
teria. Johannes de Janua. Gloss. Sanger-
man. Lat. Gall. MSS. : *Incisivus*, Non co-
pui a tempore, non mur, ou superfluo; *Incisi-
vum*, *Rongneur*. Fictae voces ex prava le-
ctione. Legendum *Incisivus*, ut apud Hori-
tium editum :

Ut gaudet Incisiva decore pira.

INCISOR. [Raimundus Duellius lib. 2.
Miscell. pag. 444. in fragmento Chartularii
Sand-Hypolytensis ann. 1213 : *Notum sit
omnibus presentem litteram inspecturis, quod
nos Chunnardus iudex in S. Ypoldo, Hainricus
Uarfler, Chunnardus Incisor apud por-
tam, Hainricus dictus Hungarus, cives ibi-
dem, interfumus, vidimus, etc.]*

Incisores coset. Statut. Bonon. ann.
1288. apud Ghiardacum lib. 9. Hist.
stor. Bonon. pag. 279 : *Sape contingit, quod
illi, qui habent ad ascurum in scolis et in
platra Communis Bononiae, et etiam qui ca-
sam Incubant, iracundiae calore succensi,
contra Deum et matrem ejus ignominiosa
verba profert, etc.* Infra : *Incisores ascuri
et besacurii, et Incisores ruset, etc.* Cas-
pares hic interpretor, apud quos casum
in escam potatoribus datur. [Incisorum
Charta, qui incidit ligna, in Charta ann.
1233. ex Suedia Praesidis de Mazaugurs.]
Vide Scissor.

1. INCISORICUM, Orbiculus mensurarius,
super quo escas inciduntur. Gallis nostris
sex Gallobelgis, Tranehoir. Chronicon
Nonantulanum MS. de Institutis et ritibus

sub Friderico II. Imper. : *In conis vir et
uxor una edebant participale, usus Incisorio-
rum [Incisorum] mendo libarii apud Blu-
rator. tom. 9. col. 669.] licentiam non erat
in mensis, unus vel duo scyphi erant
in mensa, nec convenses lucerna aut faci-
lis mensas illuminabant, faculum tenente
unus ex suis. Nam candelarum de sepo vel
de cera unus non erat.* [Extractum computi
ann. 1333. tom. 2. Hist. Dalphin. pag.
273 : *Pro Incisoris, parascidibus, salze-
rius, astis, pulis et aliis rebus, etc.* vnc. xvi.
tarei. 1. gran. xviii.] Petrus de Crescen-
tiis lib. 5. pag. 267 : *Acerus est arbor satis
magna, quae in Alpibus invivatur, quae optime
convenit cyphis, et parascidibus et Incisoris
faciendis, et vasellis omnibus, etc.* Ubi
videtur Interpes Gallicus : *Est très-bon pour
faire honaps, escaelles, et plateaux, etc.*
Adole pag. 279.

* 2. INCISORIUM, Ordinatio Humberti
II. Dalphin. tom. 2. Hist. Dalphin. pag.
313. cap. 2 : *Item volutus et ordinatus,
quod singulis debus in prandio servaretur no-
bis pro persona nostra de quatuor panibus
albis de bocha, quarum quilibet sit ponderis
unius libree cum dimidia, vel circa, et de
octo panibus parvis, quarum quilibet sit
ponderis unius libree, vel circa, pro Incisorio
faciendo. Semel et iterum ibidem memora-
tur ii parvi panes pro Incisorio faciendo ;
nescio quo condimento vel minutali cum
pane inciso, ut videtur.*

3. INCISORIUM, Nascula, apud Pe-
trum Clu. lib. 6. Epist. 20. [Instrumentum
omne aptum ad incidendum, apud Julianum
Pouire, in Prefat. ad librum Hildephoni de
Vigilie interem. tom. 3. Concil. Hispan.
pag. 658. col. 2. Scula, apud Joh. Sarisb.
lib. 5. cap. 10.]

* INCISORITES, ut Incisorium 1. Ordina-
tio anni 1340. Hist. Dalphin. tom. 2.
pag. 394 : *Ipsi namque soldardi in omnibus
obediunt magistro coquine, nec obviante
lavare scutellus et Incisorias et alia vasa co-
quine.*

* INCISSURA, pro Incisura, vel Scis-
sura. Privilegia Bolci Ducis Silesiae ann.
1337. Friburgensis concessa, apud Lud-
dewit. tom. 6. pag. 41 : *Omnes epus iacode
civilis iura habentes, penitus et staminia non
falsitatem, eujuscumque valoris et coloris
fuerint, licite possunt vendere et incidere per
alios, utantur vel integre, Extranei autem
foram hie quatuordec debent adducere staminia
quatuordecim et vendere sine Incisura, uti
fecerunt ab antiquo; id est, staminia sua
non possunt incidere per alios, sed ea te-
nentur integra vendere sine ulla divisione,
ut satis per se patet.*

1. INCISSURA, Tulla, Exactio : nam
nostris Tulle, idem valet ac Incisio. Charta
Manassis Comitis Guinenensis in Chronico
Andrensi pag. 356 : *Firmiter statuimus, ut
nullus... eorumque petitionem seu Incisuram
super ipsas institueret, auderet.* Adde pag.
321 : [Tabularium Kempelegense : *Redit-
us ipsius terrae... cum Incisura et fortisfa-
ctis, etc.* Ibidem : *Redditus terre est Inci-
sura, quae dicitur Tulleid, cum fortisfactis
et furtis et aliis exactionibus.* Vide Inci-
sio 1.]

2. INCISURA ET Incisio, apud Groma-
ticos. Vide Arbor.

* **INCITAMEN**, Exordium, Gall. *Commencement*, Glab. Rodolph. tom. 10. Col. lect. Histor. Franc. pag. 24 : *Nunc igitur quoniam de priorum gestis aliqua retulimus, ab illo et infra, ut spontaneus, anno videlicet millesimo nono cuncta virginitatis Fecit, terti summanis Incitamen hujus operis libelli.*

INCITARE, Precipitare, Epistola Bonifacii PP. in Synodo Rom. sub Bonifacio II. apud Holstenium : *Sane, quoniam servandus accusatori locus est, ne audientiam penitus Incitare videamur, etc.*

INCITI, dicuntur calculi, qui in ludo senecorum omnino moveri non possunt. Item et homines egentes Inciti vocantur, quibus spes ultra procedendi, l. proficiendi, nulla restat. Breviloq. [ex Isidoro lib. 18. Orig. cap. 67. Vox ducta a citare vel eire, movere, et particula in, quae vim hic habet privativam. Nota est loquendi formula ad Incitatus reductus : ad quam videtur potes Scaligerum in Appendice ad Conjectan. lib. 6.]

* **1. INCIVILIS**, Inprudens, inconsideratus. Vide supra *Civilis*.

* **2. INCIVILIS**, Injustus, ioquens, nostris Incivilis, eodem sensu, Charta ann. 1156. inter Probat. tom. 2. Hist. Occid. col. 560 : *Sicut Incivile est, ut homines de rebus suis aliquid forciter cognatur inviti, ita conveniens est et iuri consentaneum, ut de proprietate sua, quod cui pluerint, alio forcere liceat. Alio anno. 1463. in Chartul. S. Mart. Augustod. : *Disident ex cultre que ledit mandamentum colat Incivil et Incivilem duntaxat per plures causas et rationes. Vide infra Inciviliter.**

* **INCIVILITAS**, Rusticitas : *Contigit per Incivilem multitis, apud Ammianum lib. 18. cap. 2.*

* Vel Inertia. Hugo Flaviniac. in Chron. Viridan. tom. 3. Col. lect. Histor. Franc. pag. 363 : *Ille accepit legatione a Pipino per Burgardum Friburgensem episcopum, et Fulradum ipsius Pipini capellanum, de Incivilitate regum ex antiqua Merovingorum stirpe descendendum, etc.*

* **INCIVILITER**, Injuste, contra jus, nostris Incivilement, eadem acceptione. Charta ann. 1313. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 207 : *Id factum fuit Incivilter et injuste, occulte et clandestine... et tanquam Incivilter factum, revocatum fuit. Alio anno. 1380. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 43. col. 1 : *Indebite tamen et injuste, nempe, Incivilter, voluntarie et de facto, etc.* Vide supra Incivilis 2.*

INCLAMARE, Edictum Theoderici Reg. § 145 : *Si quis barbarorum tertio completis iudicis auctoritate conventus, et edictis solenniter Inclamatus, ad iudicium, cuius preceptione conventus est, venire neglexerit, merito sub discussione causae sententiam excipiet continuatione, etc.* Vbi Inclamatus edicte, videtur esse, qui banno publico et iudicis auctoritate ad iudicium citatur, quomodo forenses nostri, *Citer à trois briefs jours*, dicunt de reis contumacibus. Ita Inclamare usurpat lex 7. Cod. Th. Si certum petatur (3. 27. l. 1. per intervalla temporis longioris Inclamatus, l. citatus edicto a iudice impetrato, ut viri docti interpretantur. [Consuetud. Furn. ex Archiv. S. Audomari : *Qui vero de nachbrand Inclamatus*

fuerit, per quinque coratores purgare se poterit, alioquin suspendetur.]

* **INCLANGORIUM**, Campanie. Sic unica voce scilicet apud Acher. tom. 3. Spicil. pag. 162. in Chronico Fontanellensi; ad diversa vocabula legendum est *Inclangorium*. Vide in hac voce.

* **1. INCLAVARE**, Gall. *Enclaver*, Clavum in equi pedem altius inficere, in Statutis Massil. lib. 6. cap. 77. non semel.

INCLAVARE EQUORUM, de quarum cura vide Petrum de Crescentiis lib. 9. de Agricult. cap. 55. et veterem ejus interpretationem Gallicum cap. 56. *De diversis Enclaves et de leur cure*, eodem libro.

* **2. INCLAVARE**, a Gallico *Enclaver*, Includere, inserere, committere. Lit. ann. 1359. tom. 4. Ordinal. reg. Franc. pag. 198 : *Dumano regis ne dicto regno et nobili corona France possimus, adjunctionis, Inclavimus et applicavimus, etc.* Comput. eccl. Paris. anno. circ. 1381. ex Bibl. S. Germ. Prat. : *Pro facione dictarum portarum quarundam eparum et faciendi et Inclavandi infrascriptam granchium, etc.* Guido de Vigev. Ms. de Modo expugn. T. 5. Et post hanc conjungatur una axis cum alia cum quatuor axis inclavatis fortiter Inclavatis. Vide Inclavatus.

* **INCLAVATURA**, Ager vel agri portio in alium incurrens, Gall. *Enclave*. Charta xi. saeculi [pro Moasat. Montis-major.] : *Donamus... Ecclesiam S. Johannis cum terra terminata, quae est in valle quam vocant Loco, cum Inclavatura quae vadit usque ad clivarium.*

* **INCLAVATUS**, Incurrens, inclusus. Donatio Johannis Regis Franc. de Ducatu Biturige et Arvernici facta filio suo Johanni ann. 1361. ex Chartulario Elnensis : *Retenitis nobis et successoribus nostris Regibus Francie inter alia garditis Ecclesiarum Cathedralium... et salva gardia cum omnibus bonis ad causam dicte Ecclesie in quocumque parte regni existentibus in Baillivia Bituricensi Inclavatis... infra ejus terminos dictas Episcopos quamplures terras, villas, bona et possessiones habet Inclavatis, Diploma Johanne Ducis Brabantie ann. 1384 : *Et teneamus nostrum profuturum hospitale de Postele tanquam locum Inclavatum.* Rursus, occurrit in Charta ann. 1390. apud Lobineil. tom. 3. Hist. Paris. pag. 239.*

INCLAUDARE, Clavum in equi pedem inducere, Enclaver, Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 598 : *Et si Inclaudet palefildum Domini Regis, debet ei palefildum 4. marcatur.*

* **INCLAUDERE**, Includere, Arest, scar. apud Abrine. ann. 1236. ex Cod. reg. 4615 : *Instrumentum gestatum in assisia de appendis placiti, potest fieri in plocitis vicecomitibus; si (sic) mixtione quando leges debet in proximo Inclaudere.*

* **INCLAVELARE**, Clavum inficere. Guido de Vigev. Ms. de Modo expugn. T. 5. cap. 2 : *Et sic conigat firmat Inclavelatur, quod nunquam renovatur. Occurrit rursus infra. Vide Clavare.*

* **INCLASTRARE**, In claustrum includere. Charta Mariae de Brab. ann. 1398. in Suppl. ad Mirum pag. 439. col. 2 : *Poterit enim decanus capellanum, aut alium re-*

clesiam personam, qui non sit canonicus, pro levioribus culpis per diem unicum Inclastrare. Vide mox.

INCLAUSTRIUM, Claustrum vel ambus Monasterii, Enclav. Vita S. Lietherii cap. 49 : *Adificetque Inclastrum cum ceteris fabricis, etc.* Baldricus lib. 3. Chr. Camerac. cap. 72 : *Factum est autem hanc lignorum, et positum est in Inclastrum S. Auberti.*

* Alias nostris Enclastro et Enclastre. Charta ann. 1267. in Chartul. S. Petri. ind. signo. Decanus : *Foufuit ne enfraintrunt leu face el monastier saint Pierre ne dedans l'auit benoit, ne devers leur Enclastre. Serm. Ms. saec. XIV. ex Cod. S. Viet. Paris. num. 11. I fu uns bons hom de religion... Un fu bien par motin estoit li bons hom assis a son Enclastre.*

* **INCLAUSURA**, Septum, quo agri clauduntur et muniantur. Littere ann. 1509. apud Rymerum tom. 13. pag. 341 : *Omniudis praestrationes, ablationes, ne permissiones eodendi aliquarum domorum, ne etiam omnimodis Inclausuras aliquarum terrarum urribilium et eadem terras ad pistorum mittendas, etc.*

* Enclave, eodem sensu, in Charta ann. 1312. ex Chartul. S. Mart. Pontisr. fol. 30. v. : *Et est assavoir que aveques les heritages dessusdit, il y a une Enclave, qui est tenant nusides mesons. Rencloze, eodem sensu, in Scut. arbit. ann. 1313. ex Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 53. Enclastre vero, pro loco quovis clauso, etiam ubi gra instrumentaria reconduntur, vulgo *Grangier Grezier*. Lit. remiss. ann. 1448. in Reg. 176. ch. 446 : *Terilli Burestin dunt un espliant que li vouloit avoir une Enclastre a son hostel pour mettre son blé.**

* **1. INCLINARE**, Ad servitium repetere, revocare, ad servitium interpellare, in Synodo Remensi cap. 19. apud Floidard. lib. 2. cap. 5. in Capit. Caroli M. lib. 3. cap. 43. in Concilio Valeriano III. ann. 855. cap. 23. et in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 89. Lex Ripuar. tit. 57. § 1 : *Nullatenus cum permittimus in servitium Inclinare. Marcellus lib. 2. form. 31. n. quis vero... contra hanc ingentitatem venire, aut cum infrangere convertit, aut in servitio Inclinare voluerit, diuine enim ali subsequatur. Adde form. 28. Charta ingentitatis apud Will. Hedam in Bernolphi Episcopo Ultrajectensi : *Mandebordem vel defensorum ubi non inquiramus, nisi ad praedicti Sancti altare, ad defendendum scribit, non ad Inclinandum, et ab eo servitio permanens liberi atque dilectissimi lege. Ita vocem Inclinare, pro deponere usurpat Gregorius M. lib. 1. Epist. 79. Cosmasius enim eos, silem velite Christianos nominis Inclinare.**

* **2. INCLINARE**, Capite seu corpore inclinato salutare. Chron. Leob. ad an. 1298. apud Pes. tom. 1. Script. Aust. fol. 876 : *Adolfus, magis incassante quam igno pugnas, galea de capite distinguitur, cum Alberto se curis rapido velociter, Albertum Inclavatis. Spal. Mss. eccl. Tull. fol. 1497. fol. 60. r. : *Stolarius venit et Inclinat eos, quos ad servendum videt esse paratos. Vide supra Enclastre.**

INCLINATI, Servi. Capitulare 3. an. 811. cap. 9 : *Sunt et alii, qui de ipso ge-*

non debent esse Inclinati, attamen sunt
in illam occasionem Inclinati.

INCLINATIO, Salutatio apud Monachos, quae soli Abbati debetur. Inclutus pag. 886. de Priore: *Et quia in hoc Pontum rector est eorum, in honore, et reverentia, omnis honor et et reverentia exhibetur.*

INCLUTIO, Submissio, humilitatio. Epist. Archiepiscopi Bulgariae, in Gestis 1599. III. PP. pag. 56: *Multas Inclutiones et magis proles ad Dominum et gloriosum et Cathedralis Apostolicae sedis, et ubi perperam editum indignationis. Inclutis in alia ejusdem Archiepiscopi pag. 1: Ipse multas Inclutiones et multas salutari a me Basilio humili Bulgariae et sinorum Primate eorum patrem universorum, smetisimum Papam Innocentium, etc.*

INCLUTIO ANTE ET RETRO, Udalricus h. l. Consuetud. Cluniae. cap. 2: *Quilibet monachus est instruendus, ut regulariter caput inclinare, scilicet non dorso arcum, ut quibusdam negligentibus est familiare: sed ita ut dorsum sit summus pars humi, et caput submissus quam dorsum: quam Inclutitionem nos per usum dicit et Retro appellamus, quia incipit contra Orientem, et finit contra Occidentem. Item formula frequens apud eundem et benardum Mon. in Consuetud. MSS. 1599. Monasterii, *Fecere ante et retro, vel ante ante et retro inde. Vide Eadmerum de Similitudinibus S. Anselmi cap. 9. supra Ante et retro. Glossar. med. lat. col. 423. voce ΕΠΙΛΟΓΗ et ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ibi. 917.]**

INCLUTIO CUM GYRO, Salutatio apud omnes in usu, quae gyronis fit. Reg. 1092. Fontis-Ebr. cap. 48: *Prostratus se locutus et Inclutitione facta cum gyro sedent in cubili suo.*

INCLUTISSIMUS, Humilissimus. Lat. mss. Petragor. ad Phil. Pule. ann. 1394. a Reg. 1. Olim parlam. Paris. fol. 7. 10: *humillimas Petragoricensis et Cantuensis se commendationem ad ejus beneficia ac munera, cum promptissimo et Inclutissimo favore. Epist. Monach. B. M. de Josa. putat. ad Innoc. PP. ex Tabul. ejusd. mutat. ad Humilissimi ac devotissimi orator abbas conventus monasterii B. M. de Josephat. iuxta Caracolum, oratoris S. Benedicti se ipsos Inclutissimos reverentes ad devotissima precumacula beatorum, etc.*

INCLUTITORIUM, Sella canentium archid. Mabill. in Disquisitione de Cursu Galliano ex filio supplici Monachorum Adensium, in quo ad Carolum M. conseruntur, quod per Ratgarii Abbatis ducta ipsi infirmis nec locutione pro sustentatione ferre licet, nec ad Inclutitorium, pro eis formidum dicimus, morando invenire.

Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7684: Inclutitorium, Incluturum. Vide Forma 13.

INCLINEA, Inclination. Constit. monach. S. Petri-mont. tom. 2. Monum. sac. 1599. pag. 428: *Illi duo qui invitatores conatur sunt, in medio convenient, et dum unum, qui paulo ante de Inclutis dicitur est, observant.*

INCLINUS, Incumbens. Gloss. Isid. Vide Inclinus.

INCLINUM, Inclination. Epistola Gozechini Scholastici apud Mabill. tom. 4. Analect. pag. 399: *Liberum autem quem multi scripsit... in quo multi articulus digitorum, oculis et animam, Inclinum cervicis, laborem capitis, immo et totum animam meo insinuat; in exterioribus vero non invenio unde possim ex aequo recompensare. Vide Onomasticum ad calcem Act. SS. Bened. saec. 3. part. 1.*

INCLINUS, Inclination. Constit. laudat in Inclina pag. 429: *Pronuntiatio versiculo, oratio illa Dominica quae lectiones antecedit, ab Inclinis est dicenda; absque (a qua) inclinatione non se erigant, donec sacerdos Et ne nos dixerit... Fiet oratio Dominica ante omnes alias horas diei, ab Inclinis seu per formas, sicut tempus dictaverit. Vide Inclinus.*

INCLINUS, Cernuus, pronus. Barthol. in Glossario ex Anonymi Hist. Palast.: *Per omnia consuevit efficit Turci. Deum vestrum quem vos Inclini colitis, abnegare volunt. Antiquae Consuetud. Canonice. Regul. apud Marten. Collect. vet. Script. part. 1. pag. 307. in 4to: Oratione Dominica ad autum abbas seu priors terminata inchoet Tertiam: fiet autem hac oratio tam ante istam, quam ante alias horas diei ab Inclinis, seu etiam sub formas. Occurrit eadem notione in Vita Caroli Boni tom. 1. SS. Martii pag. 195. Inclinus, Benignus, in Onomastico ad calcem tomii 2. SS. Aprilis.*

INCLUTARE, Vide Inclutus.

INCLUTUS, Integer, totus. Charta Caroli M. in Vita S. Auberti Abbatis Bevevent. n. 9: *Et nullis sit deinceps licentia infra predictos fines aliquam contrarietatem sua molestias partibus inferre praefati. Genibit per Inclutus fines, neque per possessiones, etc. Chr. Casanense lib. 1. cap. 49: *Rediit hunc Monasterio Inclutum curtem in loco Patenara. Lib. 4. cap. 34: Manifestavit et renuntiavit se de Incluta parte sua de castello Mortala. Regestum Petri Diaconi Casin. n. 416: *Totum et Inclutum monasterium S. Erasmi. Vetus Instrumentum, in Vita Gelasii II. apud Cajetanum: Fecidi totum et Inclut ipsa petra de terra nostra. Vetus Charta Amalfitana apud Ughellum tom. 7. Ital. sac. pag. 394. et 399: Tradidimus atque confirmamus inprascripta placia Inclut de cantu in cantum, etc. Alia ann. 1178. pag. 410: *In eam enim rationem, et amodo, et semper Inclut ipsa praedicta nostra traditione, seu offensione, etc. Occurrit praeterea in Chronico S. Vincentii de Vulturno pag. 674, 685, 686, 689, 690. Vide Supplicium Acherianum tom. 11. pag. 286. 1^a et infra Inclutus.]****

INCLUTUS, Inclutus, Gall. Enclave. Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120: *Storiobella, Gall. chevilles, et sunt quidam nodi Incluti rote, qui movent insum molendini.*

INCLUDERE, Vide Inclutus.

INCLUTARI, Concubitus patti, vel per clunes curvari, Joanni de Janina.

INCLUSA, Inclutus. Vide in Inclutus.

INCLUS, pro Ineus. Vide infra in hac voce.

INCLUSI, RECLUSI, Ἰκλῦσται, Theodoro Studite, Theophaui ann. 17. 25. Constantini Copronymi, [Anonymo Combesiano in Lacapeno num. 27. et Auctori narrationis restitutionis Imaginum pag. 719.] dicitur Monachi, qui aut prope vicus, vel Cenobia, aut etiam in ipsis Monasteriis, in singulares cellas, ex iis non exiunt, vitae solitariae, quam alias consequi non licet, itotius se concludunt, ut Deo siquibus vacent: quod genus Monachorum Cassiano Collat. 18. cap. 8. et S. Isidoro in Regula cap. 5. haud omnino probatur, [sed nec Johanni Tactae Chiland. 9. v. 330.] Qui vero ad istud strictioris vitae genus aspirant, aut ad nequium admittuntur, nisi post meritos labores, et data virtutum monasticarum argumenta, petuntque Episcopi vel Abbatis licentiam, a cujus imperio et potestate propterea coneximantur, ut est in Concilio Veneto ann. 465. can. 7. Agatheni can. 38. Tolentano XII. can. 5. Francoford. ann. 794. can. 12. in Statutis Goidonis Episcopi Praenestini ann. 1202. apud Chapevillam tom. 2. Hist. Leod. pag. 201. et in Regula Scriptorum cap. 15. Qui deoque, ut de Eremitis aiebat S. Hieronymus. Epist. 4. De ludo Monasteriorum egrediebantur milites, quos eremi dura rudimenta non tenerent, qui specimen conversationis suae multo tempore dederant, qui omnium fuerant minimi, ut primi omnium fierent, quos nec euntes aliquid, nec salutis supererant, qui perperata laborant, quorum habitus, sermo, vultus, incessus, doctrina virtutum erant, etc. Sed et Synodus Trullana can. 41. dixerunt, ut qui clausuram haec amplecti voluerint Monachi, ab Abbate primum, deum ab Episcopo strictius examinentur, nec tamen statim, sed elapsa post auro includantur, hac adhibita lege, ut eis in posterum omnis prohibetur regressus, nisi illi evincat utilitas communis, vel alia quavis necessitas, quod ne si quidem sine Episcopi benedictione fieri illi licet: ejus quidem istiusmodi clausuram egressus ob communem utilitatem exempla prouduat S. Audouen lib. 2. de Vita S. Eligii cap. 29. et Chronicon Fontanellens. cap. 11. Alias in Concilio Toletano aere 684. can. 5. Monachi, qui a clausura praeterea aut tempore se subducunt, pro spuris habentur.

Sed et interdum Abbates ipsi id strictioris vitae genus amplectebantur, cum inter Monasterii regimen non abdicare: quod docet vetus Epitaphium Leoniani Abbatis, quod exstat in ambrosiana aede S. Petri Viennae: *Epitaphium S. Leoniani. Hic vir sanctitatis consensu in hac urbe Pannoniensis Abbas extitit, Saborra Pannoniae ortus, n. barbaris captivus, Gallorum finibus devenit, Augustodunum primum, deinde Pannoniensi claustrum peculiaris clausulae, quod dringito plus aenis tolli ordine Christo militavit, tanta fastidiosis, ut non nulla introrexit, cum esset verba doctrinae nulli ad salutem notissimus. Ita ut iuxta cellulum quem plurimos Monachos rexit, Monachos vero, ambitus Monasterii infra urbem inclusos, ad sexagenarium annorum mirabili*

ordinatione poverit, et disciplinabiliter custodierit. Inclusionum ejusmodi regulam peculiarem descripsit Matthaeus Raderus, et de eo Haefelens lib. 1. Diq. Monastic. tract. 8. disp. 2. Alim habet Codex Regularum Monasticar. Holstienii tom. 2. pag. 381. *Le Roman du Chevalier au Barcel* MS.:

Il n'éprouva ni eleece ne Moice,
Eclat, Hermite, ne Canoie.

Ejusmodi Inclusiones, *εὐσεβειστικαὶ* appellari apud Pachymerem lib. 12. cap. 2. opinator vir doctissimus, quod vix putem: cum potius videantur fuisse ex eo Clericorum genere, quos *Capellanos* dicimus: est enim veteribus *Cubiculum*, idem quod *Capella*, ut suo loco docuimus. Vide in *Cubicularia*.

Inclusionum vere passim meminere Scriptores. S. Augustin. de Oper. Monach. cap. 33. [Apophoreta. Patium in Motio num. 2. in Serapione n. 1.] Evagr. lib. 1. Hist. cap. 30. Gregor. M. lib. 4. Dial. cap. 9. lib. 7. Ind. 2. Epist. 54. ubi solitarius istius vitae incommoda exaggerat. Paulus Warnefr. lib. 3. de Gest. Langob. cap. 11. Gregorius Turon. lib. 1. Hist. cap. 37. lib. 5. cap. 9. 10. lib. 6. cap. 6. lib. 7. cap. 1. lib. 8. cap. 34. de Vit. Patr. cap. 3. 5. 7. 12. 13. de Gloria Confessor. cap. 86. Aimoins lib. 1. Epist. 37. lib. 2. Epist. 22. Vita S. Poppo. Abbat. cap. 2. n. 46. Vita S. Ayberti n. 1. Siebert, ann. 1016. 1050. 1058. 1078. Theophanes pag. 367. [Anonymus Combefianus in Lacereno n. 44.] Concil. Aurelian. II. can. 13. Lamechene ann. 1350. can. 9. Vita Burchardi Episcopi Wormaciensis, Marianus Scotus in Chron. ann. 1068. 1069. Petrus Abbas Cluniac. lib. 1. Epist. 20. Vita S. Leodardi cap. 5. Vita S. Juniani tom. 1. Hist. Franc. pag. 542. Vita S. Gerald Abb. Grandissilva n. 18. Vita B. Mariani Ratispon. Abbat. num. 15. Simeon Dunelm. de Gest. Reg. Angl. ann. 1063. Continuator Hist. Episcoporum. Viridun. pag. 268. Radulf. de Dicto. ann. 996. Petrus Diacon. Casinensis in Miraculis S. Benedicti Casini patris n. 42. Ughellus tom. 5. Italiae sacrae pag. 424. et alii sine numero. Vide Glossarium medic Graecitatis in voce *ἐγκλειστος*, col. 344. [Haltius. Glossar. German. voce *Einwurm*, col. 375. et Murator. Antiq. Ital. tom. 5. col. 360.]

Inclusiones etiam Sacramentales, quae ad instituti secretum sunt, recentem non paucas Scriptores, Greg. Turon. lib. 6. cap. 29. Dodechin. ann. 1136. S. Brigita in Revelat. lib. 4. cap. 137. 138. W. Malmsburg. lib. 3. Hist. pag. 112. etc.

Inclusus, *Inclusionis*, *Inclusionaria*, *Edes*, ubi *Inclusi*, seu Monachi degunt: *ἐγκλεισται*, in Synodo Trullana can. 41. et apud Theophaen ann. 25. Copronymi, *Inclusionis* S. Helenae Lugduni, cujus mentio in Legati Charta apud Paradinum in Hist. Lugd. lib. 2. cap. 104. *Clusa*, apud Marianum Scotum ann. 1058. 1059.

* Charta ann. 1365. ex Cod. reg. 5187. fol. 31. v. *Inclusio Inclusionis S. Mariae Magdalene salutem. Vobis confiteri votum confessiones audiendi, etiam in et*

de casibus dicto domino Lugdunensi reservatis, etc.

† *INCLUSAGIUM*. Eadem notione. Processus de Vita S. Yvonis tom. 4. Maii pag. 557: *Inclusus in Inclusagio sito prope Rucham-Derant*.

INCLUSIONUM, apud Petrum Damianum in Vita S. Romualdi num. 84. 100. in Vita S. Julianae Virginis lib. 1. n. 22. in Chr. Belg. M. ann. 1536. in Concilio Avenionensi ann. 1527. can. 1. apud Heuric. de Knyghton ann. 1392. in Annalib. Coloniensib. ann. 1592. et in Charta ann. 1240. in Hist. Monast. S. Mariae SueSSION. pag. 451.

CLAUSTRUM in Vita B. Rayneri Solitarii n. 1: *Cum multa devotione et reverentia clausus est in Claustris juxta nativum majoris Ecclesiae*. Menardus lib. 2. Observation. id olim in more fuisse docet, ut virorum Ordinis S. Benedicti Monasteria adjuvare essent quedam cellulae: quas *Claustris*, seu *Inclusionaria* vocabant, arctiori studio virtutem exercitatis. Quod et testatur Illego Archidiconus Turon. de Mirre, in Translatione S. Martini: *Hinc juxta Monasterium parvula cellula quietis secretum praestabat, quae se vir sanctus, qui conversus violenter humanus, per multos annos conclusus erat, praetera descriptio cellulae retrorsus, quae habetur in Regula Solitaria*. cap. 16. et in Ordine Inclusionum apud Raderum in Bavaria sancta, ubi sic describitur: *Inclusus, id est, domus Inclusi, debet esse lapidea, longitudo et latitudo in 12. pedes abeat, 3. fenestras, unam contra choram, per quam corpus Christi accipiat, alteram in opposito per quam victum recipiat, tertium, unde lucem habeat, quae semper debet esse clausa vitro vel corneo, etc.*

INCLUSUS, idem qui *Inclusus*, apud Gregor. Turon. lib. 8. cap. 34. Aimoins lib. 3. Hist. cap. 45. in Chron. Fontanell. cap. 11. etc.

INCLUSUS, in Charta Herimanni Episcopi Metensis apud Meurissium pag. 370.

INCLUSUS, apud Carolum M. de Cultu imag. lib. 3. cap. 31. *Si reclusionem, dixit auctor vitae sancti Eugendi Abb. omni. 5. Vide Leges Wisigoth. lib. 6. tit. 2. § 3.*

INCLUSION, *INCLUSIVUS*, Joanni de Janua, et Guillelmo Britoni in Vocabulario dicitur, qui aliquid includit sicut auri faber, qui includit gemmam in anulo; similiter rusticus, qui includit aliena pecora pro forficato, secundum Ugonesium. Glossar. Arabico-Latin. *Clusor*, qui gemmas auro concludit. Gloss. Lat. Gall. *Inclusor*, qui enclust, ou clust. Sanctus Hieronymus in cap. 24. Hierem. *Fabror et Inclusiones, vel Legis Interpretes atque Doctores debentur accipere, vel artifices Inclusionesque auri, atque gemmarum, quae apud barbaras nationes pretiosissimae sunt*. Eddius Stephanus in Vita S. Wilfridi cap. 16: *Nec non Bibliothecam librorum eorum omnem de auro purissimo et gemmis pretiosissimis fabricatam conspiciantur Inclusiones gemmarum justitiae*. [Guidonis Discipul. Parisiens cap. 1: *Juxta istam sit disposita alia cella, ubi aurifices vel Inclusiones seu vitri aurifices conveniant ad faciendam ipsam aurum*.] Sic *Includere* et *Inclusion* saepius apud veterem Bibl. Interpretem: et auro clusum, conclu-

sum et interclusum, passim habet Augustinus Biblioth. pag. 12. 13. 14. 15. 16. etc. Vide *Catechista*.

INCLUSIONEM *OPUS*, Aimoins lib. 1. Histor. Francor. cap. 9: *Quae omnia, solido fabricata forent auro, gemmisque nata opere Inclusionis, etc.* Sugerius: *Quae videlicet vasa, non pro pretio lapidum habita, quoniam integra sua quantitate in Inclusionis sancti Eligii Opere constituta sunt, quod omnium sacrificiorum iudicio pretiosissimum aestimatur.*

* Hinc *Enclastre* dici videtur, id est, quae includit, vel lapillus seu gemma quae includitur, in Arest. parlam. Paris. 1321. 9. Maii ex Reg. *Olum: Item vix sciremus de latone, nigellatum de argo, cum multitudine de Enclastes, quae non possunt aestimari. Enclus, pro Inclus, inclusus, in Diar. Petri Scoticus inter Pictas tom. 2. Hist. Nem. pag. 3. col. 1: *De au jour de Jodellet Enclus, jusques au durs jour d'Avant Enclus, etc.**

† *INCLUSUM*, Vide in *Inclusi*.

† *INCLUSURA*, *Locus*, ubi concluditur aquae, Gall. *Ecluse*. Charta ann. 1059. Bibl. reg. *De insulis quae prope nobilissimum sunt, sumantur arbores et motae ad Inclusionem faciendam: quae quidem Inclusionis necessitate componendum protendatur. Vix Exclusa.*

† *INCLUTARE*, Nobilitare, ditare, illustrare. Aguellus in Vita Johannis Episcopi Murator. tom. 2. pag. 134. col. 1: *Id propositum animabus pariter rerum materiam suarum Ecclesiae obtulerunt et Ecclesiae Inclytaverunt*. Ricobaldus Ferrar. de partibus Ilystiae apud eundem Murator. tom. 9. n. 188: *Deus in eligendo urbis Revenae Praetulerit undecim, columba missa celum indiculam cunctis, omni ubera preculari per Inclutavit*. Acta SS. Maii tom. 7. pag. 31. de S. Ferdinando Reg. Castellae: *Cohדות Ecclesiam Legionis possessionibus donationibus inclutavit.*

† *INCLUTUS*, Vide *Inclusus*.

* *INDUCTUS*, Incompositus, inordinatus. Chron. Joan. Vitodur. in Thes. helv. pag. 1: *Rudi tamen et Includi unum, cum faleratis et pompaticis vestibus quendi peritiam et eloquium non habens*.

† *INCENARE*, Vide *Incurare*.

† *INCOGITABILIS*, Qui non potest cogitari seu cogitatione comprehendere. Iohannis Sacramentum dicitur *Incogetabilis* in Libro de doctrina Novitiorum Otto Grandimont. apud Marien. tom. 5. Aenei col. 183.

* *INCOGNITUS*, Ingratus, immetu beneficii. Leges Palatinae Jacobi II. Regi Majoric. in Actis SS. Junii tom. 3. pag. 141: *Ne simus Incogniti tanti beneficii.*

* *INCOGNITUS*, Ignarus. Vita S. Columbae tom. 5. Sept. pag. 625. col. 1: *forum digrediens, licet Incognitus viarum atque civitatis, etc.*

INCORIBILES, *Ardui* *Incohibiles*, qui cohiberi non potest, apud Aemilian. lib. 2.

* *INCOLARE*, Inserere, conglutinare. Ital. *Incolare*. Guido de Viget. Ms. de Moxpugn. T. S.: *Et sunt (assives) faber fructus et insinuat clavetate et optime Incolat quod aer nec aqua non possit intus Incolat*. Vide *Incolatus*.

INCALATA Vestis, Carens collo, cuius crura pars que tegit collum albescit et stipitata. Statuta. Erc. Eduenis ann. 3. tom. 4. Anecd. Marten. col. 508 : *... stat etiam vestes carum (Clericorum) ... superius nudi exstare, vel etiam laqueos superius faciant, ne carnes carum mercede videantur.*

INCALATUS, f. pro Incollatus, (libro Collana, Catena. Pons interdu ligatur ligatur. Chron. Parmense ad ann. 1151) Facti sunt omnes arcus sine volta de gula, quia fuerunt numero octo, et collatus et pluvialis per Dei gratiam, totus completus.

INCALORARE, Colorare, simulare. Epistola Gregorii X. PP. ad Regem Sicilie, ad Marten. tom. 7. Collect. Amplius, 1519 : *Item quia, sicut nobis a dignis suggeritur, ipse, nisi tenebris tecum ingens, non nisi ad tractandum de premissis et non tempora concedantur, occasione asserit et causam ex hoc Incalorare preterit huiusmodi recusandi tractatum, etc.*

INCALATI, Commorato et habitatio in loco aliquo, apud Laur. in Amalib. Lat. Gr. : *Incaldatus, incalare, expe-*

INCALOSUS, Fermo como colona. Gloss. Lat. Ital. Ms.

INCIMA, Incodmna. Gloss. Lat. MS. ex Ed. Reg. Cod. 1013. et Gloss. Isidori : *Incima, mensura militum.* Vegetius lib. 1. c. 3 : *Proceritatem tyronum ad Incodmnam non super excedant.* Ita enim in MSS. Gall. scribit monach. Stevchius et Sericus. Videtur autem Incodmna fuisse palus gulum mensuralis, in castris ad hanc rem posita, ut ad eam admet, qui ad militum deligebantur tyronibus, vel qui sponte ad militum accedebant, an statura iusta et legitima essent, examinarentur. Hec in *Incodmna*, palus in terram defixus. Est Mausius in Notis ad Lampid. pag. 199. In quo portu mensuram 5. pedum et senis hanc colligi potest ex Dositheo lib. 3. ubi etiam in militiam adscribi postulatent *Incima* Imp. sciscitatus est, *incima* paxce interit cui ille respondit, *incima* paxce *incima*. Vide Cupjeum lib. 21. Observatio. cap. 5. Certe Milites non tantum statur et latitudine, sed et statura estantes palam sit apud Frontonium lib. 4. cap. 1. n. 3 : *Incima* detestari sibi fertur dixisse : *Tu statur elige, ego res fortes reddam.* Hinc nascitur Rigaltii conjectura ad Agrimeniensis, qui apud Isidorum legendum censet, hanc *Incima*, mensura limitum. Vide *Incima*. [Confulse Dissert. quoniam in hanc rem edidit D. Joan. Lirius.]

INCIMA, Fidem notione. S. Hieronymus ad Jovinianum : *Si totis ordinibus gubernandi Templi, Ecclesie; si omnes res decetis sunt, unum, ut vulgo dicitur, Incima ad militiam prodit, nequaquam sapient. frustra Presbyteri, sine causa Incima sunt.* Sic Marianus Victorius in *Incima* ex quoque MSS. restituit hanc *Incima*, de quo dissertatio est in *Incima* Incollatus. Vide Carolum de Aquino in *Incima* Militari, ubi conjicit non castrum, sed mensuram fuisse *Incima*, *Incima* regulam ad multiplicem metiendi *Incima* idemque : exponitur autem, inquit,

tanquam mensura solum castrensis, quia ejus notio ad nos pervenit a Vegetio in militari.

INCIMARE, ad Incodmnam statum metiri. Passio S. Maximiliani ex Edit. Otoniensis nupta : *Dixit, Fobius Victor Tenebrinus est constitutus cum Valeriano Quintiano Prapposito Casariensi, cum bono Timone Maximilianis filio Victoris. Quoniam probates est, regu ut Incodmna. Dion. Procos. dixit, Quis vocaris? Maximilianus respondit : Quid autem vis scire nomen meum? mihi militum non licet, quia Christianus sum. Dion. Procosul dixit : Incodmna. Cumque Incodmna fuisset : ex officio recitatum est : habet pedes quinque, unguis decem, Dion. dixit ad effectum, Signetur. Cumque resisteret Maximilianus, non possum militare, etc. Unus perperam editum intumetur et intumatus. Neque enim hoc loco intumetur est inscribere, quod vult Editor, cum tyrones, non inscriberentur, nisi postquam ad Incodmnam, seu Incodmnam, essent applicati, id est ad palum, cui insculptae vel incisae erant pedum, eorumque mensura, pro *Incodmna*. Vide infra in hac voce.*

INCIMBIUM, pro Incodmna. Vide infra in hac voce.

INCIMBERARE, Arboribus excisis viam occludere. Vide Valesii Notitiam Galliarum pag. 100. et supra vocem *Comburi*.

INCIMBERARE, Oppugnare. Patrum ann. 1068. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 263 : *Item conveniunt inter se, ut de tota illa supradicta hancore unus non daret nec Incimberet ullem rem ad nullum hominem. Quem (hancorem) abalienaverat aut Incimberaverat idem Abbas, in Ch. ann. 1117. ibid. col. 398. Vide in *Comburi*, Aliud vero sonat vox Gallica *Enchomere*, scilicet Percutere, vulnerare, in Lat. reusis, ann. 1450. ex Reg. 184. Chartoph. reg. ch. 96 : *Le suppliant frapa d'un petit conseil Robert le Quien deux coups en hancore et l'Enchomere a plaie ouverte et sanc courant.**

INCIMBERUM, Impedimentum, oppugnatio. Charta ann. 1095. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 133 : *Et in toto isto honore supra scripto non possit aliquis canonicus vel clericus S. Nazarii aliquod Incimberum mittere.* Leg. Incimberum, ut in Charta ann. 1105. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 367 : *Non possimus aliquid dare, nec vendere, nec impignorare ad ullam hominem vel feminam, neque mittere ullum Incimberum per illum ingenium.*

INCIMELINUS, vulgo Incimelinus, idem videtur atque supra *Epavus*, Abieugena, extraneus, qui, dimisso proprio domicilio, alio migrat ibique incolit. Charta ann. 1133. ex Cam. Comput. Insul. : *Item et qui casus sui non offerunt per la persone du Conte ou de ses enfans, ... laquelle chose nous declorons estre entendue des Incimelins en telle maniere, que de tout le droit que nous, ... et que nos vassalliers Comtes de Flandres, ... ont accoutume d'avoir par la cause de ce qu'ils sunt Incimelins, soit de main morte, si comme de nullen hief ou d'autre droiture, ... Muta pour ce ne demeure mye que Incimelins ou dits francs, de leurs biens, possessions et heritages, ... recevoient*

loy, tendront ghysselschip et seront tailleables, ainsi comme il a este accoutume.

INCIMISTATIO, pro Communitio. Sub Incamunitatione analitibus finitur inhihentes, ne quis, etc. in Charta ann. 1190. apud Miraeum tom. 2. pag. 980.

INCIMITIARE, Johanni de Janua, *Constitutum celebrare, vel eligere*, (nempe quod in Comitibus publicis magistratus eligerentur apud Romanos) vel *intheorizare*, vel in comilio et conventu loqui. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. MS. : *Incimitiare, Entro-nizer en Conseil.* Festo Incimitiare significat tale convivium facere, pro quo necesse sit in comitum, hoc est, in conventum venire, ac, ad dicendum causam. Plautus : *Queso, ne me Incimites.* Vide Comitatus.

INCIMNA, Vide Incima.

INCIMMODIOSUS, Incodmmodus, Incodmmodus, damnosus, Gall. *Damagocier, desavantagier.* Supplicat. ann. 1341. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 193 : *Quodam alia ordinata et contenta in ipsis privilegiis et libertatibus Incodmmodiosae aut aliter inutilit eisdem consiliis et universitatibus existant.* Charta ann. 1407. in Part. 157. Chartoph. reg. ch. 247 : *Molestina dicti loci de Furo domo nostro regi in solidum pertinentia, defectu regimini et reparations ipsorum, ... et per prout inutilit et Incodmmodiosae dicti nostro regi, hinc*

INCIMMODITER, Incodmmodae, non sine detrimento. Charta ann. 1330. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 834 : *Item quod casus frequenter contingebat, quod clerici per curiam de Laurico capiti detrahebant, ex quo universis de Laurico Incimmoditer interferebat, etc.*

INCIMMODUS, Homo aegrotans, Gall. *Incimmodus*. Vita S. Boniti Episc. Arvern. in Actis SS. Benedict. sac. 3. part. 1. pag. 92 : *Quidam frater Incimmodus, nomine Auderannus, adventit, et ipse Levitiam petiit, ut ex Sacerdotis numeribus equum ei ad libandum preberet, quia humilis salutis pristinae restitutus est.* Rursus occurrit ibid. pag. 97.

INCIMMUNICARE, Alterum possessionis suae socium et participem facere. Paragium villa Magni montis inter Abbatem S. Benigni Divion. et Ducem Burgundie ann. 1160. inter Instrumenta Gall. Christ. tom. 4. col. 180 : *Philippus Abbas S. Benigni Divion. per munus nostrum (Episcopo Liogno) laude Capituli sui Incimunicavit Odoloni Duci Burgundiae, locum qui dicitur Magni-mont, gratia adificandi, ... Dux etiam Incimunicavit Monacho quidam in eodem parrochia quolibet modo deinceps adquisiverit. Propositus, vel villicus, sive ministrals constituentur, vel destituerentur, assensu Ducis et Abbatis, et quidquid tale proveniret licet commune cis erit, ... Si propter hanc Incimunicationem Ecclesia S. Arngiti ab aliquo infestetur, Dux per posse suo opori, faciat et felicit auxilium ferat. Sciendum est etiam quod Dux non licebit iure doni, vel casamenti in Abbatem munus ista transfere, sed quicumque ducatum Burgundiae de hereditibus ejusdem habuerit, ad illum tantummodo Incimunicatio ista transibit.* Vide Paragium in *Incimunicatio*.

INCIMMUNICATUS obire dicitur, qui

non sumpto viatico moritur, apud Orde-
nium lib. 6. pag. 616. Vide *Inordinatus*.
* **INCOMMUNIS**, Non particeps. Capitul.
Caroli Calvi tit. 90. cap. 41. *Si... respon-*
sum vult aut talibus Incommuni ostendere.

* **INCOMMUNIS**, Non communis.
Charta ann. 1047. apud Murator. tom. 5.
Antiq. Ital. med. ævi col. 197: *Una cum*
terris... pulchris communibus et Incommu-
nibus; rulis, ripibus, etc. Tertul. de Palio
cap. 3: *In Incomunicorum forma ceteris*
Incommunes.

* **INCOMMUTABILIS**, Non commuta-
bilis. Epist. Boson. reg. tom. 9. Collect.
Hisor. Franc. pag. 306: *Gratiarum actio-*
nes corde ore rependo, quod, licet immerito,
sola vestra benevolentia, per Incommutabilem
Dei gratiam, noscitur me visceribus vestris
ad liquidum commisit.

* **INCOMMUTABILITAS**, Sine commuta-
tione. Gall. *Inmutabement*, apud Gibr.
Roulupe. tom. 10. ejusd. Collect. pag. 35

et 36.
* **INCOMMUTABILITAS**, apud Mar. Mer-
cat. pag. 113.

* **INCOMMODOSUS**. Vide supra *Incommo-*
dus.

† **INCOMPARABILIS**, Qui tanti pretii
est, ut emi non possit, seu *comparari*. Ber-
nardus de Breydenbach Itiner. Hierosol.
pag. 217: *Porsu sunt precii homines illi in*
furo isto, cito autem ad alium decederunt, ubi
Incomparabiles erant.

* **INCOMPASSIBILITAS**, vulgo *Incom-*
passibile, dicitur de officis seu beneficiis,
quæ simul ab eodem homine exerceri vel
possideri nequeunt. Arest. ann. 1357. 29.
Apr. in vol. 4. arestor. parlam. Paris: *Magister Simon propter Incompossibilitatem*
dimisit dictam cantuariam.

* **INCOMPASSIO**, Ital. *Incompassione*,
Commissationis oppositum. Barcl. serm.
2. in Domin. 1. Quadrag. : *Incompassio, vel*
crudelitas et duritia super pauperes.

* **INCOMPASSIVUS**, Intolerabilis, im-
passibilis, ut supra *Impassibilis*. Lit. ann.
1379. tom. 5. Ordinal. reg. Franc. pag. 611:
Nos autem animadvertentes maxinum
delectionis fervorem, quem nobis idem sup-
plicantes de facto promissurum denuntiar
ostendisse, gravissimam Incompassivam guer-
rum nostrorum occasione innumerabiliter
supportando, etc. Nostris vero *Impit-*
idem alque *Inhumanus*, pietatis expertus,
vulgo *Denaratus*. Pactum inter Ludov.
de Cahilone comit. Tornador. et Margar. ejus
sororem ann. 1379. in Reg. 116. Chartoph.
reg. ch. 139: *A ce raison et nature et pit-*
ie naturelle y esmeuvent et doivent amou-
voir; et qui ne le seroit Impitit et injuste.

† **INCOMPATIBILITAS**, Dissociatio,
distinctio, qua fit, ut alius cum alio non
possit decedere sociari. Sixtus IV. PP. ann.
1483. in Bullaria Carnelet. pag. 376.
col. 1. arguit *Ordinis professores*...
minut penantes vario et distincto colore
inductos intra eundem Ordinem in studiis,
disputationibus, processionalibus... sine
secularis populi admixtione convenire, eorum-
que Incompatibilitatem sibi invicem suffra-
gari non posse.

† **INCOMPENSUM**, Idem, opinor, quod
compensum, Præstatio, oblatio, collatio.
Chronicon S. Trudonis apud Achier. tom. 7.

Spicil. pag. 466: *Agitur Abbas Rodolphus*
audientis in qua Abbas de suo debuit ad
vestimenta fratrum, quia cum labore et
dolore, et longi prius afflictione eis dedis-
set, tamenque quia id post se posset ex-
cedere, utile duxit tam annua sua quam
fratribus, ut plene ordinaret et denominaret
bona ad vestimenta fratrum jam amplius
pertinentia, maxime quia fratrum numerus
creverat sub eo qui supra Incompensum vestiri
non poterat; id est, si bene conjecio, supra
eo, quod ad vestimenta fratrum ab Abba-
tibus tradi solitum erat et impendi. Vide
Compensum.

* **INCOMPENDINARE**, Dilatare. Glossæ
Arabico-Latinæ.

* **INCOMPESIBILIS**, Qui compesi non
potest. Diodo de Norman. tom. 10. Collect.
Hisor. Franc. pag. 243: *Uinc namque*
urbis erudescere, cooperaret Northmannica
urbes meta trepidare, Incompesibilique
lectu celum pulsare.

† **INCOMPETITIO**, Petitio, postulat.
Præceptum Caroli Calvi ann. 850. pro
Abbate Anisolensi postulanti, ut sibi sua
confirmaretur Abbatia, apud Marten. novæ
Collect. in 4to. part. 2. pag. 4: *Ejus (Abba-*
tis) Incompetitionem elementis æque ex-
ceptis, hoc scriptum altitudinis nostræ
fieri jussimus, per quod secundum preces
regias, eandem iterum cellam secundum
Regulam S. Benedicti ab eo gubernandam ei
communimus.

* **INCOMPLACENTIA** Aëris, Illius in-
temperies, apud Stephanotium tom. 1.
Antiquit. Wason. MSS. pag. 109.

* **INCOMPLETIBILIS**, Inatrabilis, *incomple-*
reg. Germ. *Incomprehensibilis, instabilis.*

Castigat. in utrumque Glossar.

* **INCOMPLETUS**, Imperfectus. Charta
Phil. V. ann. 1318. in Reg. 56. Chartoph.
reg. ch. 600: *Nos tam plium tanque salubre*
paternæ devotiois affectum Incompletum re-
memere nolentes, etc. Imperfecta *Incomple-*
taque consilium relinquere, apud Jul. Firm. lib.
5. cap. 2.

* **INCOMPRO**, pro *Impos*, apud Willel-
mum in Miracul. S. Joannis Beverlac. num.
14: *Sui ipsius Incompro.*

* **INCOMPOSITUS**, De cujus morte
nulla facienda est compositio, seu nulla
muleta persolvenda. Leges Caroli M. (* 34.)
apud Murator. tom. 1. part. 3. pag. 98: *Si*
vero quisquam in sua superbia ad eo contem-
derit, ut idem interfectus sit, Incompositus
incent; et neque senior neque propinquus
ejus pro hoc illum fandum portet. Vide
Componeere 2.

* **INCOMPREHENSIBILIS**, Innumerus
vel inexplicabilis. Acta S. Jaugar. tom. 6.
Sept. pag. 881. col. 2: *Ex quibus (benefi-*
cii) tria tantummodo istis commendamus
litteralis, cetera, quia multa sunt et Incom-
prehensibilia, fervore potius celebrantur. Vide
supra Incomplebilia.

* **INCOMPULSUS**, in chart. ann. 1180,
apud Schannat. Hisor. Wormat. tom. 1.
pag. 66. Passim occurrit.

* **INCONARDI**. Vide Abbas Conardus.

* **INCONVARE**, Oppignerare, Gall.
Engager, Hypothecare. Chartul. S. Van-
dreg. tom. 1. pag. 611: *Quam mansurum*
dictus Rodulfus Sejourne maritus meus, dum

viveret, Inconvenerat erga dictos Religiosos.
Vide Conard.

* **INCONSCARE**, seu *Inconscare*, la pa-
cham vel scyphum immittere. Baldi.
lib. 3. Chr. Camerac. cap. 2: *Ad quod-*
dam more profectus, cervicem nitum h.
concedi.

* **INCONCESSUS**, Supposititius, *re-*
concessus. Lit. Caroli VI. ann. 1418. tom.
10. Ordinal. reg. Franc. pag. 486: *En*
tales mendaces, legationes falsas, Inconces-
sus, procuratoria scribere, quibus moliti in,
dulcis pacts federa violare.

* **INCONCILIABILIS**, *adversarius*, *re-*
Cod. reg. in Castigat. ad utrumque Glo-
sar.

* **INCONDERE**, Condere, reponere.
Acta S. Jeron. tom. 3. Aug. pag. 478. col.
1: *Ictroque labores suos inunibus pauper-*
um in celestibus thesauris laborant Incon-

* **INCONFECTUS**, Non completus,
asper, inæqualis, Gall. *Raboteux*. Vitis
Germ. Autiss. tom. 7. Jul. pag. 204. col.
2: *Spatium vero lectali sui trabente di-*
visis ambiant, injectos cineres usque et
marginem continentes: qui tamen quidam
impressionem densati, Inconfecti soli dicitur
preferbant. Inconfectum solum dicitur
potest, ut moment dñei Editores, qui
numquam aratro aut ligno versus ex-
eritum, obteritum pedibus omnino in-
duruit.

* **INCONFERIBILITER**, Sine confu-

sione, in Libello Episcoporum Ital. contra
Elipandum, tom. 3. Concil. Hispan. pag.
99.

* **INCONGRUENTIA**, Inconvenientia,
apud Tertul. lib. 2. adv. Marcion. cap. 13:

de Anima cap. 32. Lactant. lib. 5. Insti.
Divin. cap. 13. S. Aug. lib. 22. de Co-
Dei cap. 19. etc.

† **INCONISMA**, *Imago vel figura*, ut
Glossis Sangerman. MSS. n. 501. Vide
Icona.

* **INCONQUESTUS**, Qui questui
non exigi non debet, dicitur de tributo
exigendo, vel de re alia quilibet in
pretenda. Charta ann. 1351. in Reg. 61.
Chartoph. reg. ch. 177: *Nolumus quod in*
facietis... aliquam Inconquestus vel indubis
novitates. Vide Quæsto.

† **INCONSCIENTIA**, *adversaria*, in Glossis Cyll.
scientia, *adversaria*, in Glossis Cyll.

* **INCONSILIU**, *adversus*, in Glossis, *lat*
Græc. alibi Edit. *Inconsilium*.

* **INCONSOLABILITER**, Insolabiliter,
in Vita Abbon. Floriac. tom. 10. Collect.
Hisor. Franc. pag. 340.

* **INCONSONUS**, *Dissonus*. Elmham. in
vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearn. cap.
50. pag. 124: *Tractatus quibusdam... inco-*
sonum quidam, quia in quibusdam suis
articulis regali discretionis videntur tunc
sonare, etc.

* **INCONSTABILITAS**, Inconstabilis,
instabilis, instabilitas. Esdras lib. 4. cap.
15. y. 15. et 16: *Exerget gressus con-*
stantem in pugnam, et rhomphaia in manu
eorum: erit Inconstabilis hominibus, et
omnis inconstans non carabunt regem ma-
est.

* **INCONSTARE**, Constare, certum est
non constare. Epist. ann. 1380. in
Probat. tom. 3. Hist. Gem. pag. 44. col. 1.

non inconstabat eis, qui erant magis pabiles, ordinantur etc.

INCONSULTANS, Inprudens, incon-
sultus. Conones Hilern, apud Marten. tom.
I. art. col. 8: *Qui arguitur pro aliquo
suo, et quasi Inconsultans refranctur,
qui curat.*

INCONSULTUM, Inconsultatio, malum
consilium, ex Col. reg. in Castigat. ad
grammaticam Glossar.

INCONTENTIONE, Mor, de repente,
impulsus. Melius infra *Incontinentia*.

INCONTENTUS, *incontinentes*. Gloss.
et Gr. *Incontinentes*, in Cod. S. Germ.
fol. *Incontent*, nostris, pro Offensus, ira-
tus, in Reg. *Incontent*. Lit. remiss. ann.
1511, in Reg. 185. Chartoph. reg. ch. 152:
*Apud Gresset Incontent de la response du
d'Artois, etc.*

INCONTENTANS, pro *Contentans*,
contentandum et *assequendum*, quod non erat
in *contentans*, etc. in Litteris Innocentii
II. PP. ann. 1500. apud Ludewig. tom. 6.
fol. MSS. pag. 81.

INCONTINENTE, Quam cito, quam
cursus, in Reg. in Glossar. Græc. Lat.
fol. *Incontinent*, *Incontinenti*, apud
Rhem Morenam in Histor. Rerum Ulpianum
pag. 21. [et in Annot. Mutinens.
fol. Murator. tom. 11. col. 69. Ulpianum
B. lib. 48. tit. 5. leg. 23. Marten. tom. 1.
art. col. 1323. Murator. tom. 8. col.
31. etc. *Incontinenter*, apud Rhymer. tom.
III. pag. 274.]

*Et edepis idem significare videtur in
V. SS. MSS. ex Cod. S. V. Vici. Paris.
lit. 73. r. col. 1. ubi de S. Beved: «Sou-
vement li soliers elai et fu Florez: estuns
a nore En eslepes».*

INCONTINUITAS, pro *Incontinentia*,
incontinentia, Gislebertus in Miraculis S.
humani Monachi, tom. 5. Maii pag. 162:
*Item superflua atque pestifera accidit Incon-
tinuitas, ut non modo illatna edocuitas ille-
choli, verum ussidus semet uerget filiceni
pallidus.*

INCONTRA, pro *Iuxta*: Galli dicimus
l'encontre, vel *Contre*. Vetus Epitaph. Romæ
ad S. Pauli extra muros: *Hic poct nomine
Baronæ C. P. in pace nator Corneli Primi-
um Centurionum... deposita the Jovis Idum
Natum Inconter concolis, etc.*

INCONTRA, pro *avertit*, usurpat Anastasi-
us in Hist. Eccl. 1: *Et Incontra transiens,
supponit Boni-geri applleat.*

INCONTRADICIBILIS, Qui contra-
dictum non potest. Vita S. Berth. tom. 6. Jul.
pag. 680. col. 1: *Cum aceret suas neces-
sitates et Incontradictibiles occupationes nullius
l'ami, sed potius multorum bonorum esse
causam.*

INCONTRADICTE, Sine ulla contra-
dictione, Gall. *Incontestablement*. Transact.
ann. 1501. ex schedis Pr. de Mornegues:
*Est homines protestantibus... se esse in pos-
sione et concessione antiqua... libere et
incontradictie, etc.* Vide *Inconveniens*.

INCONTRADUCTORIS, Sine ulla con-
tradictione, in Litteris ann. 1389. ex
Archivis S. Victoris Massiliensis.

IN CONTRAM, Contra adversus,
Gall. *A l'encontre*; *à l'encontre*, in Hist.
fol. *Scitatis inter Probat*. tom. 3. Diar.
fol. pag. 6. col. 1: *Dreuz mille hommes*

*d'armes et cinq cents arbalétriers, que il
menoit en France, du commandement du roy,
à l'encontre du duc de Lencastre. Charta
ann. 1374. inter schedas Pr. a S. Vinc. 1.
Procurator autem ipsius universitatis in
contram assensum, etc. Envera, pro vulgari
duplex, in comparatione, Præ, in Mirac.
MSS. B. M. V. lib. 1:*

*N'est nule odour Envera celui
Ne soit coreuse, amere et fade.*

INCONTRUM, f. Caducum, quidquid
aliquid casu obvenit boni cujusvis, ab Ita-
lico *Incontro*, Occursus, casus. Testamen-
tum ann. 1347. Hist. Dolphin. tom. 2.
pag. 545. col. 1: *Item, volo quod de præ-
dictis omnibus dicta Dolphin sit contenta,
et prohiben quod in hereditate nihil aliud
ratione dotalitii, donationis propter nuptias,
quarta, tertie, Incontro, petere valeat.
Vide Enseta.*

*Sensum hujus vocis apertius docent
statuta Cadubrii lib. 2. cap. 108: De In-
contro dotum. Que de dotibus dicuntur et
statuti sunt, eadem et de Incontro dotum
intelliguntur esse statuta. Ubi Incontrum
dotis intelligi id quod uxori a marito in
compensationem dotis assignatur. Vide
supra Dos 1. et Ennen doti. Italis Incontro,
Occursus, nostris vero Encontre, idem
quod Congressus, ubi etiam de ludo agitur.
Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 86. Char-
toph. reg. ch. 3: *Adam Carce de Coney,
qui soloit et avoit Encontre de corps et de
pié à plusieurs personnes, en la maniere que
on a accoustumé de faire Encontres en jonnant
à la soule audit lieu; après lequels Encon-
tres ledit Remy prist l'esteuil ou soule, et en
percuter icelluy, si comme l'en a accoustumé,
ledit feu Adam vult et Encontra audit Remy
et ledit Remy vult Adam de corps et de pié,
si comme on a accoustumé de faire audit feu,
Hinc etiam Encontre, pro Rencontre,
Conflictus, in Mirac. MSS. B. M. V. lib. 1:**

*Mainie jouste, mainie Encontre
Faisoit par li par le couteur.*

ENTRECONTRER, Occurrere, nancisci, Ital.
Incontrare. Charta ann. 1340. in Chartul.
23. Corb: *Qu'il puissent prendre terre pour
leur edifice... en tel largeur que trois beut
se puissent Entrecontrer.*

INCONTUABILIS, Qui videri non
potest. Virgil. Grammat. pag. 77: *Contu-
bilis mundus ab Incontuabili potestate erentis.*

INCONVALESCENTIA, Invalitudo,
infirmetas. Inquisit. ann. 1270. apud Mu-
rator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col.
103: *Ipsa sic contracta maneret in anhelis
ex utroque lute, quod fortiter claudendo
rix poterat se movere... cum reverentia Deo
supplicans, ut beati Armanni meritis eam
ab hujusmodi Inconvalencia liberaret. In-
collutante, opposito sensu, a Lat. Incolu-
mitas, in Lit. remiss. ann. 1379. ex Reg.
115. Chartoph. reg. ch. 154: *Alia de san-
cto converet et avoit Incolutinité et plaine santé
de leur malade, etc.**

INCONVENIENS, f. pro *Inconvenientia*,
Difficultas, incommodum, Ital. *Inconven-
ienza*, Gall. *Inconvenient*. Lit. Raine. com.
Mol. Tolos. ex Cod. reg. 8307. 2. 3. fol.
105. v.º: *Super puce inter nos et vos reforma-
nda ex parte nostra... propter quamdam
Inconvenias quas nos non provideramus a*

principio, etc. Vide infra *Inconvenientia*.

INCONVENIENT, Dicitur de carne,
quam venum exposcere non convenit,
nostris alias *Inconvenable*, eadem excep-
tione Charta ann. 1341. in Reg. 73. Char-
toph. reg. ch. 300: *Condemnacionem can-
sarum, que coram ipso iudice movebantur,
protestatu carnis leprosum seu Inconven-
ientium, etc.* Beste qui ait jambe brisée, ou
qui soit deshonorable en l'Inconvenable à ven-
dre, in Stat. pro carnific. Lingon. ann.
1381. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag.
608. art. 3. *Inconvenienter*, nostris, Gra-
vare, lædere, mutilare, vulgo, *Incommo-
der*, faire de la peine ou du mal, estropier.
Lit. remiss. ann. 1471. in Reg. 194. ch.
352: *Le supplient sans qu'il eust mespris,
ne que icellui Ysaambert eust esté ou feust
Inconvenable, etc.* Alias ann. 1475. in Reg.
195. ch. 1522: *Lesquels compagnons cu-
rant tuc le supplient ou autrement Inconven-
ient de sa personne, etc.*

INCONVENIENTER, Indecenter. Epist.
33. Nic. I. PP. tom. 7. Collect. Hist.
Franc. pag. 621: *A quo indulgentia l'iri-
duemem antistitem non Inconvenienter ex-
ceptimus.*

INCONVENIENTIA, Difficultas, in-
commodum, non convenientia. Epist. inter
Hincm. 2. ann. 858. tom. 7. Collect. His-
tor. Franc. pag. 519: *Sed nos ad placitum
illud occurrere non potuimus, et propter in-
commodatitatem et brevitetem temporis,
et propter inconvenientiam loci.* Charta ann.
1394. in Reg. 149. Chartoph. reg. ch. 78:
*Fustes sive vasa... dictum flumen (Erau) per
dictum gradum intrare, propter Inconven-
ientiam multo introitus, non possunt.* Lit.
ann. 1405. tom. 9. Ordin. reg. Franc.
pag. 706: *Quo circa nos taliter Inconven-
ientia et oppressiones, ac nullitati rei
publice procedere cupientes, etc.* Vide *In-
convenire*.

INCONVENIRE, Non convenire, de-
decere. Pro conditione et statu filii nostri
nobis vultu Inconvenit, etc. in Epistola ann.
1498. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS.
pag. 114.

INCONVERSIBILIS, Qui ad officium
reducere non potest. Lit. Caroli
VI. ann. 1413. inter Probat. tom. 4. Hist.
Occit. col. 407: *Hostes nostros in predictis
pastibus propellentes repellens... fortaliter
eorum castra, et oppida Inconversibilibus ob-
sidendo, etc.*

INCONVERTIBILES que Christi Do-
mini inture, divina et humana, dicuntur
in Concilio Tertul. XV. quod neutra in
alteram converteri possit seu mutari. Utun-
ter Tertul. ad Alhermog. de Anima cap.
15. et S. Ambros. de Filiis Divinitate cap. 8.

INCONVERTIBILITER, Immutabiliter,
in Epistola Rutherii tom. 3. Spicil.
Acher. pag. 249.

INCONVINCIBILIS, Irrefragabilis, inex-
pugnabilis. Nov. 46. cap. 1: *Quibus factis est
et Inconvincibilis denegatio horum, que pro
veritate acuta sunt.* Hinc

INCONVINCIBILITER, Manifesto
Gall. *D'une manière convaincante*. Instr.
ann. 1294. in Reg. 2. Olim parlam. Paris.
fol. 2. v.º: *Ejus (regis Angliæ) convincentia,
scientia et assensus ex his videtur negus*

evidenter et quasi Inconvincibiliter appropinquat.

¶ **INCOVULSUS**, Immutabiliter, perpetuo, eo modo qui convelli nequeat seu infringi. Litteræ ann. 1356. apud Ludewig. tom. 5. pag. 579: *Inconvulse et irrevocabili perpetueque obsequio quovis impedimento gaudent et fruuntur.*

¶ **INCOVULSIBILIS**, Qui convelli nequit seu infringi, apud Moretum Antiquit. Navarræ pag. 597. et in Decreto Ervigi Reg. pro Concilio Toletano XII.

¶ **INCOVULSUS**, ut *Inconvulsibilis*, Inviolabilis, in Precepto Caroli C. ann. 850. Marce Hisp. cod. 786. in Litteris ann. 1339. apud Ludewig. tom. 5. pag. 563. *Inconvulsus simpliciter*, in Codice Theod. lib. 13. tit. 14.

¶ **INCONPOLITUS**, Procurator, Vicarius. Charta Henrici I. Reg. Angl. in Monastico Augl. tom. 1. pag. 1023: *Prohibeo ne subnoventis Monachos de S. Remigii de Remis, ut eant ad hundreda, nec ad sirus, sed Inconpolitus suos, vel unum ex hominibus suis mittant.*

¶ **INCOPRIARE**, *inveipere*, Conspurare, opprobriare, et conviciis *xenope*, seu stercore conspergere. Glossæ Isidori et Pithuæ: *Secura, qui Incopriatur. Scurula, qui Incopriat.* Id est, qui diceris impetit, et scurrilliter exagitat. Commodianus Instr. 19:

Incopriat cives unus detestabilis omnes.

¶ **INCORAM**, pro *Coram*, Vide Juretum ad Symmachum lib. 3. Epist. 3.

¶ **INCORDARI**, Inspirare, in cor cogitationem ingerere, immittere. Vita sanctæ Rustulæ Abbatissæ Arcelatenis cap. 27: *Ida fidei sorori dignatus est Dominus Incordari, ut ex capillis beatissime Matris igne supposito ureret, etc.* [Hæc notione Plantus dixit Incordare: Ut at me ergo meritis est, tamen Incordis.]

¶ **INCORDATUS**, Sui oblitus, ab Italico *Scordare*, oblivisci. Vita B. Luclesii tom. 3. April. pag. 596: *Ornatus tanto ardore rescribit quod... a terra elevatus, oculis in celum apertis, flexis genibus et clavis manibus... Incordatus inveniebat, hominis sine sensu. Vide Scordulus.*

¶ **INCORDATA scardata tunica**, in Constanti. Frederici Regis Siciliæ cap. 106. Vide *Cardate tunica*.

¶ **INCORES**, Indigenæ. Vide *Enechori*.

¶ **INCORIARE**, In corium mittere, Uguitioni.

¶ **INCORONARE**, pro *Coronare*, usurpat Bertholdus Constantiensis ann. 1083. 1084. 1093. etc. [*Incoronatus fuit Felicitus Rogerius in urbe Romana ann. 1220. in Vet. Ital. Mediol. apud Murator. tom. 1. Scripser. part. 2. pag. 236. D.*]

¶ **INCOROXATIO**, Coronatio, Ital. *Incoronazione*, Invent. Monast. Cassin. ann. 1197. tom. 3. Hist. ejusd. pag. 599. col. 1: *Item una ycona cum Incoronatione Virginis Mariæ, cum quinquaginta sanctis tenentibus reliquias suas in monibus.*

¶ **INCORPORABILIS**, ut *Incorporalis*, sine corpore. *Libitus Incorporabilis*, apud Tertull. lib. 3. adv. Marc. cap. 17.

¶ **INCORPORALIS**. Vide supra *Corporalia*.

¶ **INCORPORALITAS**, Qualitas incorporea. Uti sunt Marrob. in Somnio Scipionis lib. 1. cap. 5. et 11. Tertull. de Anima cap. 7. Ilicianus Episc. in Epistola ad Epiphanium inter Concil. Hisp. tom. 2. pag. 431.

¶ **INCORPORALITER**, Sine corpore, spirituum modo. Claud. Mamertus lib. 3. de Statu animæ cap. 14: *Memoria Incorporaliter etiam corporalium reminiscitur.*

1. **INCORPORARE**, Uguio: *Corporare*, corporum facere, vel impinguare, vel in corpus immittere, inde *Incorporare*, Incorporare sibi Christum, dixit Petrus Blesensis Episc. 86. et 123. quod item est ac *annere* Christum in sacra Eucharistia, et in proprium substantiam transferre. Idem, sive alius Auctor Tractatus de sancta Eucharistia cap. 1:

Non igitur satis est nasci de Virgine Christum, Si suus euriens homo non Incorporaret ipsius.

¶ **INCORPORARE**, Aggregare. Epistola Petri Abb. Cluniac. ann. 1142. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 395: *Quando primo novam plantationem de Thibach inchoatis, et in subjectionem esse Cluniaci destinatis, vos ipsos omnium fratrum Cluniacensium orationibus Incorporastis.*

¶ **INCORPORARI**, Gallis *Incorporer*, Adjugere. Instrumentum ann. 1318. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 576: *Humbertus Dalphi. Flen. uxoris, Incorporans et annexens perpetuo et inseparabiliter Dalphinatus suo construm Miribelli. Litteræ ann. 1356. Ludewig. tom. 5. pag. 517: Terriorum... episcopali mensæ alias Incorporatum sibi suisque successoribus... perpetuo reservavit. Miracula S. Mildrede Abb. tom. 3. Julii pag. 523: Si vero super istis paulisper procederemus, in mellilla Cluniacum Incorporassemus. Hic loquuntur iudices, qui munierum volebant in potestatem regiam seu fiscum redigere. Donato ann. 1390. ex Schedis Præsidis de Marsangus: *Unterit, Incorporaverit et annexit... sicut de union. Incorporatione et annexione constare videmus.**

¶ **INCORPORATIO**, Medicis, est cibi, qui sumitur, digestio et in propriam hominū substantiam transmissio et traditio. Gloss. Gr. Lat.: *Σωμάτιον* vix, *ἐπαρτάσις*, Incorporatio. Alexander Iatrosofista lib. 2. Passion. cap. 79: *Cibi... qui stupidi sunt, bene digestibiles et evanodoti. Ubi Glossæ MSS.: Evanodoti, i. facile Incorporabiles. Grecis autem *εὐανωδὲς* dicuntur, qui facilem habent digestionem.*

¶ **INCORPORATIO**, interdum etiam pro *economia* seu Incorporatione Christi usurpat. Ita non semel Philastrius, in Catal. hæres.

¶ **INCORPORATIO**, denique ex Jurisconsultorum est, diciturque de bonis, que in ærarium publicum seu in corpus fidei rediguntur. Vide tit. Cod. Just. de Bonis vacantibus et incorporatione, et Cod. Th. de Incorporatione.

¶ **INCORPORATIONES ECCLESiarum**, quibus redditus et decime subtrahuntur Ecclesiis parochialibus, ut aliis non parochialibus conferantur, prohibet Concilium Trevir. ann. 1310. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 243. his verbis: *Item, cum*

*cessionem seu collationes Ecclesiarum: qui Incorporationes vocant, in quantum Ecclesie, et Monasteriis, non Personis, conferantur, ad perpetuas alienationes pertinent super eisdem Ecclesiis Incorporandis... per ipsum investimentum potentiam ab Ecclesiis parochialibus et Capitulis fœderatis, tante et totiusque die factæ fuerint et fieri sperantur in potestate, quod parochiales Presbyteri vix possint haberi... unde secundum eorum suam commode sustententur, ad per Incorporationes hujusmodi, per quos redditus et decime a parochialibus Ecclesiis subtrahuntur, inde de jure communi privantur ad emolumenta eisdem parochialibus Presbyteris... spiritibus remanentibus, qui curam sibi metant... Nec itaque... Antiquitas et consuetudo... hujusmodi institutiones seu Incorporationes Ecclesiarum non fiant in Ecclesiis et Monasteriis, nisi subitis causa notoria et legitima, de qua constat... Ita quod Incorporationes hujusmodi ipso facto non valent, nisi contractu probato inter Episcopum et Ecclesiarum cathedralium Capitula conventionialiter, ad predictas Incorporationes et cetero faciendas inducent. Si qui vero aliqui contra fecerint... Illud decernimus irritum et inane. Per hoc tamen præsentis nostrorum statuti in nullo derogamus Incorporationibus ab Ecclesiis hactenus rite factis. [Vide Halluus. Glossar. Germat. voce *Einleihen*, col. 297.]*

¶ **INCORPORARE**, Oppugnare, obigare, Gall. *Hypothéquer*. Epith. apud Chæv. in Hist. eccl. Vien. pag. 776: *Ad Domini 1323. vij. Non. Abt. obiit domus Martinus Camit presbyter, qui decessit de obitu sui omnibus missis celebratis in ecclesia B. Mauricii r. demoris; Incorporando suam domum suam præse portam monasterii S. Andreæ.*

¶ **INCORPORATI** in Ecclesiis Lugdunensi et Viennensi dicuntur Canonici ordines secundi. Acta MSS. capit. eccl. Lugdun. ann. 1314. fol. 73. r°. col. 2: *Item ante Incorporatus, qui cantabat vicatarius ad matutinos, xij. demoris... dore tenens. Charta ann. 1396. in Reg. 108. Charleph. reg. ch. 327: Remittit (archiepiscopo) dictis decimo et capitulo (Lugdun.) i. vicariis suis... omnia jura et emolumenta lectorum decani, dignitatum, canoniarum, custodum, militum, Incorporatorum et cellularum perpetuorum decime ecclesie darentur. Adde Hist. eccl. Vien. Charleph.*

¶ **INCORPORATUM** Jus. Blyen. Insul. pag. 103: *Alia elicit potest juris appendi divisioni, in Extravagans et Incorporation: quod enim in libris juris quo nimir, comprehensum est, non vult speciem Jus Incorporationis sortitur appellationem.*

¶ **INCORREGEDUS**. Vide *Incorregutus*, i. *Incuriosus*.

¶ **INCORREPTUS**. Non correptus, imendatus, Ital. *Incorretto*. Chris. sal. 1245. ex Tabul. S. Egid.: *Abbas Cluniacensis... Incorruptus possit in capitulo S. Egidii corrigere fratrum excessus.*

¶ **INCORRIGIBILIS**, Gall. *Incorrigible*. Inemendabilis, in Bullario Carmelit. pag. 263. col. 1.

¶ **INCORRIGIBILITAS**, Contumacia. Constitut. Sororum Penitent. apud Bynndum. Duellium lib. 1. Miscell. pag. 17.

† **INCORRIMENTUM**. Vide *Incurrere*.

INCORTINARI. [Cortinis seu anulis matri. De festivitatibus SS. ad calem patri Johā. Abrinc. de Off. Eccl. pag. 1679.] *Incurratur altare s. Johannis et januaria*. Vide *Cortina* in *Cortis* 2.

* **Nostris Encortiner et Encortinier**. Incortinar. S. Capel. Paris. ann. 1335. in Reg. Charthol. reg. ch. 7: *Item duodecim chartarum vel cooperulorum sine Incortinacione chorum dicta capelle super corthines. Item lectum incortinacione*, in Inventar. an. 1476. ex Tabul. Flaur. Annal. regni s. Ludov. edit. reg. pag. 559: *Et fu la me de Paris Encortine moult richement avec les actives de la Penthecoeste*. Lit. remis. ann. 1379. in Reg. 115. ch. 271: *Comme la femme de Jehan Blanchet nostre secrétaire et plusieurs autres en sa compagnie à theol et en un chariot Encortinier*, etc. Item. 35. ex Cod. S. Viet. Paris. xiv. sec.: *Custome est quant l'an doit faire la feste de la dedication d'une iglise, que l'an cortine vive et norre*. Rectius infra semel et iterum: *Encortiner*.

† **INCOSTARE**. *Costas inmittere*. Johannis de Jussia in voce *Costa*.
* **INCORTINAMENTUM**. Aulherm. Lit. remis. ann. 1352. in Reg. 81. Charthol. reg. ch. 403: *Cum Perrinus, dictus Aubrie, servus eques castellei nostri Parisiensis, in vigilia Epiphanie de precepto Stephani de Foite argentarii nostri, iussit apud S. Acheum non complendum et conservandum prementia sine Incortinamento, ibidem pro latitudine illa tunc in nostra nobili domo solia lecta, ordinata, etc.*

INCALLUM. [Præconium, promulgatio per præconem, a veteri Gallia, Græcie, Græcie, vel Grælespecies cornu, quo præcones utuntur ad aliquod promulgandum. Vide *Græcia*.] Charta Ludovici VII. Regis ann. 1141. pro Bituricensi. *Præconium connectendo talis in urberennensis, et aliud annuendo præcones in urbe 12. habentque quingue per tabernus suos cum rilio clamante præcones pro civitatem, ut nos erum est, vinea delandam portaverit et primo Incallum denuntium unum, etc.* *posteaqueque scilicet secundo vel sapius reclamatione, de quocumque Incallum denarius sigulus præconi jure recipient, apud Thonnerium in Consuet. local. Bituric. pag. 61.*

† **INCAPULARI**. *Trop mangier*. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. Sui.

INCASSARE, **INCASSARE**, **Impinguare** et **Gall. Engrossare**. Statuta antiqua Abbatis Corbeiensis lib. 1. cap. 7: *Porcos autem, aucas, et pullos, quos de suo molino herensare debet, de suo nutrit. Sed lege herensare, vel Incassare, ut est in Mōstiro Angl. tom. 1. pag. 691: In tempore vasis Incassare dō. porcos suos, etc.* Polyptichus S. Remigii Remensis: *Summa juri corra 138. silve porcorum Incassatio 1300. etc.*

† **INCERUDA**, mendium pro *Merauda*, *Emerauda*, *Gallis*, *Emeraude*, *Smarauda*. Testamentum ann. 1367. apud Marten. tom. 1. Anecl. col. 1527: *Item, unum valium cum parva nigra; item, unum*

anulum, in quo est quedam Inceruda. Infra habetur: Aliquot anulos, diamans, perlas, Merudas, saphirs, etc.

* **INCERABILIS**. Marius Mercator pag. 55: *Non peperit creatura cum qui est Incerabilis. Vide Innacribilitas.*

INCREDENTES, Infideles, Saraceni, apud Josn. Bromptonum pag. 1203.

† **INCREDENTIA**, Infidelitas, heresis. De hereticis dogmatizationibus et relapsis in Incrēdētum quod sit agendum, apud Marten. tom. 5. Anecl. col. 1738.

* **INCREDERE**. In judicium vel multitudine dare. Charta ann. 1053. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 187: *In predicta ratione exinde Incredere et recedere possint subitis ipso edificio*. V. *Accredere* 1.

† **INCREDIBILIS**, Incrēdulus. Vita S. Etonis, tom. 3. Julii pag. 59: *Interlitanem Francorum gentem religierant Christo amato Incrēdibiles*.

* **INCREDIBILIS**, Infamatus, inestabilis, qui testis esse non potest. Leges Edgardi Regis § 12: *Qui fuerit accusatus infamatus, et populo Incrēdibilis, etc.* [* Adde Leges Henrici. l. cap. 64. et 67.]

† **INCREDULITAS**, Infidelitas, æsthesia. Reg. de *Detestatio*, Incrēdulus, inobediens. Castigat. in vitruum Glossar.

* **INCREDULUM**, Cui fides adhiberi non potest. Charta Rob. Franc. reg. ann. 1021. ruter Ins. tom. 10. Gall. Christ. col. 361: *Et ne cuiusque Incrēdulum videatur, manu propria firmavimus*.

INCUMENTARE, Incrēmentum dare. Pro eo, quod est apud Paulum 3. ad Corinth. cap. 3. *Qui incrēmentum dat Deus*. S. Augustinus habet, *Domini qui Incrēmentum*. [Ordo Missæ in Circumcisione Domini apud Mahill. Liturg. Gallie. pag. 201. col. 2: *Excide* (Deus.) *quod scandalum Incrēmentum, ut amputato facinoræ, solum nos voluit caritas propagari*. Remigius Altiussid. in Cantica Canticorum: *Ascendit ad thronum sua dona Incrēmentando*, id est, augendo et multiplicando. Acta S. Lamberti Episc. Traject. n. 11: *Si duntaxat in mundo habuisset, nucta potius opera Incrēmentasset*. Occurrit in Capitular. Caroli M. lib. 5. c. 307. Caroli C. tit. 34. c. 1.]

* **Encraver**, eodem sensu, in Lit. ann. 1343. apud Rob. Avesbur. in Hist. Edward. III. reg. Angl. pag. 111: *Par qui le service Dieux et la foy Cristienne fussent honorez, Encravez et embels*.

* **INCUMENTATIO**, Incrēmentum. Chron. Joan. Wetham. edit. Hearn. pag. 380: *Res regie, quo olim, ad glorie cumulum, stare solebant, tunc congrua continuque Incrēmentatione*. *Encravez*, eadem acceptione, in Gest. Brit. apud Marten. tom. 3. Anecl. col. 1459:

Quar asses de tous la grace,
Senou de cels à qui l'Encravez
De son exist et de sa vie etc.

† **INCUMENTUM**. Charta Philippi Pulcri Fr. Reg. ann. 1303. pro apapagio Ludovici fratris Comitib. Ebroic. in Prolat. Hist. ejusd. Comitatus pag. 29: *Item gringia castellaniam de Meulento, excepto Incrēmento quod extenditur in feodis et retrofodis et tramentis de l'Arche et Castellania de Remmont... prout castellaniam de Meulento divi-*

ditur de dicto Incrēmento. Alia Gallie exarata de eodem re. ann. 1208. ibid. pag. 23: *Item les granges de la chastellenie de Neullant, excepté les Cressamens qui se estendent es fiefs et arserieffs et es tenures de la Roche et en la chastellenie de Chaumont... si comme la chastellenie dudit Meulento se deparse dudit Excessement, Vide Cremenium et Crenas crevenas*.

* **INCUMENTUM**, ἰνκμῆν ἰνκμῆν. Gl. Gr. Lat.

INCURPARE, Arguere, vox Fœrensis. *Incurpare sententiam, sententia Incrēpata*, arguere ut male datam, Galli dicunt, *Blâmer une Sentence*: in Speculo Saxoni. lib. 2. art. 12. § 9. 11. 13. lib. 3. art. 30. § 2. art. 69. § 2. *Incurpare in jure suo*, in Wielbild Magdeb. art. 4. § 6. et in Speculo Saxoni. art. 36. § 1. Charta Berengarii Regis Italie ann. 890. apud Ughellum tom. 1. Ital. sac. pag. 896: *Sacerdotes, ut nullus ex judicioario ordine iuxta eadem Incrēpationes aliquando iudicium profert*.

* *Unde nostris Incrēper et Incrēper, pro Repræsentare, repræsentare*. Lit. remis. ann. 1416. in Reg. 109. Charthol. reg. ch. 248: *Le suppliant et Coustumer commenceront à blâmer et Incrēper par dauce unniere scellu Boutemir*. Aliter ann. 1481. in Reg. 209. ch. 56: *Lesquelles femmes incresperent et blasmerent fort scellu Gurreau*.

* **INCREPATUS**, Hermosus, ramicosus. Miracula B. Henrici Baucen. tom. 2. Junii pag. 387: *Incrēpatus et deruptus erat in parte inferiori*.

* **INCREDIDA**, INCREDITA, Crepida, Serm. Gabr. Barei. in festo S. Cathar. Serm. 3. *Tertium ornamentum pedum, caligas, pulcre Incrēpita*. Alibi *Incrēpita*.

* **INCREPITES**. Chartularium Matsicenses fol. 56: *Silva ex oriente terminat a circulo Incrēpito*. Ibid. fol. 83: *Terminat a medio die ab ipso Altoni et genipetra Incrēpita*. An montous, ut vir doctus suspicatur? An circius dicitur Incrēpitis ab increpando seu sibilando, qui dum flat sonum vel sibilum edat; genipetra vero Incrēpita, quod in igne crepitat juniperus, dum accenditur?

INCRESCERE. Chronicon Fredregarii cap. 60: *Nomina consularum, eo quod plures fuissent, Incrēvit hinc Chronice inseri*; id est, piguit. [Epistola Hincarii Rem. tom. 2. Spicil. Acher. pag. 827: *Quibus enim Increscere* (l. Incresci, piget) *legere, vel audire, quo scripta sunt, vel scribuntur, sciunt quia non de ignorantia jussuabantur, sed de contemptu, quo noluit scire, quo noluit legere, vel audire, non denotabantur*.] [* Vox Italica, Tædere, pigere.]

1. **INCRETUS** TERMINUS, Tabularium Brivatense ch. 127: *De tertio latere idem publicum, ex quarto latere campum cum Termino Incrēto*. Et ch. 375: *Et quarto latere terram S. Juliani et Terminum Incrētum*. Tabularium Celsinacense: *De tertio parte via publica, de quarta parte Terminum Incrētum in Flisco*, etc. Occurrit rursus alio loco: verum in alia Charta legitur, *Terminum Incrētum*.

2. **INCRETUS**. SILVA INCRETA, Alta, ardua, vulgo *Bois de haute futaie*. Charta ann. 817. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ.

col. 397 : *Donamus res nostras sitas in pago Nivernense...* hoc est terris, silvis Incertis, cultis et incultis, etc. [** Forte Incerta hic sunt loca ubi nihil crevit, ita ut virgula sit ponenda post silvas.] Hinc forsanc *Encrue* dicitur equa vel vacea feta, in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Bel fol. 148. v. : *Les amandes qui enchevrent pour les forçes les arbres pointans fruit et en bestes Encrues.*

INCIMINARE, Accusare, in crimen adducere. Liber Pontificalis in Symmacho PP. : *Allegi in Senatu...* Incriminaverunt Symmachum. Occurrit in Lege Salica. Vide Anastasium in S. Damaso, et in S. Bonifacio PP. [Persona Incriminata, eadem notione, in Instrumento ann. 1463, ex Schedis D. de Masongues.]

* **INCITUS**, Integer, totus, pro *Incitus*. Vide in hac voce. Charta ann. 1010, apud Murator. tom. 1. Antiqu. Ital. med. æv. col. 185 : *Hæc vero res per jam dictas fuit totus et Incitus in præfatum sanctum sedem concessimus.*

INCROCAMENTUM, Legulus Anglis, *Encroachment*, dicitur, cum dominus majorem præstationem, vel majus servitium a tenente vel vassallo exigat, quam debet. Eæ enim actio vocatur *Incrocamentum* ejusmodi præstationis vel servitii. Rastallus. Occurrit hæc vox Gallica apud Knightonum pag. 3715. 3716.

INCROCARE, Unco suspendere, in crucem agere. Lex Salica tit. 69. § 2 : *Si quis hominem sine consensu iudicis de ramo, ubi Incrocatur, deponere præsumpsit, etc.* Galli *Encroier* dixerunt, quasi *pandre* ad crucem. Gl. Lat. Gall. Thuanus MS. : *Encrocicare, Encroier*. Ita Poëte nostras passim usurpant. Le Roman de Paris la Duchesse MS. :

Si soit pandus as forches, et o vent Encroier.

Aliibi :

Je te ferai la hure antier le col noer,
Et pandre as forches, et au vent Encroier.

Le Roman d'Auberi MS. :

Ferai vous pandre, et Encroier au vant.

Le Roman de Gaylon MS. :

Or est Thibaut as forch es Encroier.

Chronicon MS. Bertrandi du Guesclin :

Aux croizies de la tour volant la Baronnie,
Le ferai Encroier, comme beste enragie.

Aliibi :

Les prisons fist tantost li aler et conveier,
Et pour faire Encroier, et au vent balier,
En despit de la Ville, et pour ce courroucier.

Idem :

Si vous verray treustois à un arbre Encroier.

* *Encroier*, alia notione; dicitur nempe de arbore, quæ in aliam incidit, adeo ut rami inter se implicentur. Stat. ann. 1376, tom. 6. Ordonn. Reg. Franc. pag. 231. art. 23 : *Pour ce que moult de fois a l'on veu que aucuns coustumiers ou acheriers, qui un arbre au plus avoient, se prendre en nos furs, le faisoient abattre tellement qu'il se Encroierait sur outre. Encroier*, in alio Stat. tom. 8, cartum. Ordonn. pag. 537. art. 32. Vide in hoc *Encroier*.

INCROIZARE, Vili Brito in Vocabul. : *Comito*, as, i. Comitum celebrare, vel digere, vel Incroizare. Forte *Inthronizare*.

* **INCROSTARE**, vox Italica, Incrustare. Steph. de Infestura MS. ubi de Innoc. VIII. PP. ad ann. 1493 : *Cum cardinalis S. Crucis...* sui impensa faceret Incrostari et deadiari ecclesias predictam etc.

* **INCROXARE**, Decussatum ponere, Ital. *Incrociare*. Stat. Verod. lib. 4. pag. 71. v. : *Ille qui et (buna) dixerit ad vendendum, non ponat nec ponere debent super carro transversata nec Incroxata, etc.* Vide supra *Incrocare*.

INCROSTATURA, Incrustatio. Gloss. Gr. Lat. : *Μαζαρωσις, Incrustatio*. Sanctus Cyprianus de Nativitate Christi : *Natum domus arda diversorum occultabat : nec secreti recessus erant illius casule, Incrustatam, tectum, et tholi parietes per circumstantia vestiebant.*

* **INCUTIMARE**, pro *Intimare*, Denunciare. Gall. *Intimer*, in Charta ann. 1387, apud Menestier in Probat. Hist. Lagudin. pag. 131. col. 1. Vide *Intimare*.

* **INCUBASS**, Regamus, in throno sedens. Charta ann. 1079. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 253 : *Actum Trevis... regnante in calis Domino nostro Jecum Threvis, sedente Gregorio papa in Romana cathedra, Incubante Philippo rege in Gallia, tenente Terbaldo comite Trevas, Hugone secundo ejusdem ubis episcopo.*

* **INCUBARE**, Culbare. Arest. ann. 1411. 12. Mart. in vol. 11. arrestor. Paris. : *Pro conservacione sanctuarum Reliquiarum in sacra capella cum maculariis nocturnaret et Incubaret, etc.*

* **INCUBATOR**, qui incumbit, sedulique vel aliquid dat operam. Concil. Hierdense ann. 546. tit. 16 : *Quis durum est, ut hi qui constati in servitio Domini cum prima sedis Antistitis drudant, illorum qui suorum rerum Incubatores, vel utilitatibus servientes atque vacantes fuisse nascuntur, despectibus aliquatenus cunctentur.*

* **INCUBATOR**, Injustus violentusque possessor, tyrannus, apud Macrobius. Servius : *Apud nos Incubator imperii tyrannus dicitur*. S. Bernardus Epist. 236. n. 2 : *Si non miseremini magnis et religiosis universitatibus, quibus omnia sub Incubatore illo destructio imminet.* Meisterlini Hist. Noriberg. apud Ladewig. tom. 8. pag. 63 : *Ennotiarius præstat, quam tunc in honorem vivum ducere sub alieno imperio, nisi effectus impetu, impetum, possessores ora potius Incubatores habent, et observare, non gubernare.* Rursum occurrit pag. 65. Gaudenit Donatista apud sanctum Augustinum tom. 9. col. 660 : *Sed hoc non sciat alienarum rerum Incubatores (i. cupidi) qui nec Deum audiunt dicentem, Non concupiscere proximi tui. Incubare pecunie Tullius dixit pro Inhiare.*

INCUBI, INCUBONES. Glossæ MSS. ad Alexandrum latrospoliastam : *Incubus*, est passio, in qua dormientes suffocant et a demonibus opprimunt videntur. Glossar. Græc. Lat. : *Ενκυβισμος, Incubus*. [Quomodo apud Martinum : *Incubones*, incubatores; Gl. Lat. Gall. Sangerman. MS. : *Incubi, Sargere*. Incubi vel Incubones, sive maniere de drables qui solent gressu aux fenes. Vide Doss.] Ugutio : *A fando dicti sunt quidam Dæi, qui voce, non signis, ostendebant futura in lucis consulti a paganis : hi vulgo Incubi et*

Incubones, a Romanis vero Fornicarii dicebantur, [Chronicon Engelhusii apud Leibniz tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 113] : *Incubus quidam nominans se regem Gode, mar, adhaesit coldam ornatissimo. Incubi, loquuntur cum hominibus, nasci in somno musici, percipibiles huius ad invicem, pecunias expostant, vinum bibi, vultus multum tunc relaxant quum secularibus sponsa dedit, etc.] Hugo Archiepiscopus Rotomagensis lib. 3. de Hæreticis cap. 3 : *Sciendum autem quia neque Monachi, neque Canonici, nec aliqui contra Ecclesiam ipsam castitatem professi conjuges possunt fore. Quod si secus agere tentaverint, Incubos reputantur et fornicarii.* [Atto Venell. Episc. lib. de pressuris Eccles. tom. 8. Spil. Acher. pag. 81 : *Stulti enim episcopi non pastores, sed Incubones dñi possunt, et quod sanctum incumbens Ecclesiam, non errantes requirunt oves, sed collectas dñi errare permittunt.*]*

* **INCUBICULARIUS**, Familiaris, intimus, qui idem cum alio cubiculum habitabat. Chron. Bohem. lib. 2. cap. 7. apud Lindewig. tom. 11. Reliq. MSS. pag. 138. *Omnia secreta suo scio, et nostriliga et eligia sororis sue Tetze, et medicilina et vnguas, sanitates et infirmitates agnovit, vel Breia soror ejus, quin valde eis Incubicularia fuit.*

* **INCUCILLARE**, Cuculla induere. Vita S. Walth. tom. 1. Aug. pag. 268. col. 2 : *Puano tamen incucato corpus cuculla et Incucillatum obvolvantes, etc.* Vide in *Cucullis*.

* **INCUDU**, Ital. *Incude*, Iucus, Gall. *Enclume*. Tract. MS. de Re militi. et mach. bellicæ. cap. 151 : *Tunc oportet quod immittatur super rem Incubitus postea in unguio sub Incudine, et postea ponatur cutis super Incudinem, etc.*

* **INCULCARE**, In aliquem proterve agere, proculcare. Concilium Arlatense I. ca. 17 : *Ut nullus Episcopus alium Episcopum Inculeat.* Lemma canonis habet, *conculcat*.

* **INCULCATIO** ORDINUM, apud Lyndwoodum in suo Provinciali pag. 309. edit. 1679. dicitur de pluribus sacris Ordinibus eadem die collatis : quod ibidem fieri videtur.

* **INCULCATOR**, qui inculcat, pedibuscum. Tertull. Scorp. cap. 6 : *Deus autem hominem de diaboli gulo per fidem, per et Inculcatorem ejus voluit effigere propter, ne admodum evasisset, verum etiam evasisset vitiumque.*

* **INCULPABILIS**, qui culpam non potest, apud Laur. in Amalth. Utilitar. Eliam Solin. cap. 33. Nostris, *Inculpabile*. Liem remissis ann. 1364. in Reg. 96. Charlopp. reg. ch. 343 : *Le supplient qui de tout trayson se sentoit et sent Inculpable, et Comben que le supplient feust Inculpable d'icelei fait, in aliis ann. 1415. et 1416. ch. 317. Vide mox.*

INCULPARE, Culpare, Ital. *Inculpare*, maxime apud Joan. Villanum lib. 1. cap. 17. Will. Brito in Vocabul. : *Inculpare, Inculpare, Impugnare*. Gl. Lat. Gall. : *Inculpere, Enculpere*. Aliibi : *Circumvenire*. Gl. Salica tit. 42. § 6 : *Si servus de quodocumque crimine Inculpatus fuerit, etc.* Adde Legem Burgund. tit. 8. et Legem Ripuar.

de 31. p. 1. *etius Charta apud Catellum*
§ 23. Rerum Civit. pag. 855 l. 1. et de hoc
compositus poterit esse lueculque, Jacuit
justum, et habent 5. solidos justitiam
Charta Philippi Aug. pro Atrebatensibus
an. 1194 : Quem scabini inde juste Incul-
perant, in culpa erit, et quem juste liber-
ant, liber remanebit. Quando quis Incul-
perat de crimine, in Consuet. Ausciorum
§ 55. ann. 1301. art. 36. ¶ Utuntur Leges
 Regis § 39. et Alvredi § 3. Radulphi
 de Dicto pag. 680. Otto Morena pag. 2. 9.
 et Charta Gallica ann. 1236, apud Vasso-
 niam in Novissimo pag. 957. Et *jurra li-*
beros, qui Chastelain, quant li serre nouveau-
ment, qu'il n'encoumpara homme ne femme
des ses brées choses, s'il ne croit qu'il en soit
maudis.

Nostreus, Encoupler, Encoupler et Encro-
uer dote Encouplement, Accusatio. Stat.
ann. 1360, in Memor. D. Cam. Comput.
Paris fol. 7. r.^e: Et se vous trouvez aucun
faicteus des choses dessus dites... etc. Lit.
resnes. ann. 1381, in Reg. 121. Chartul.
reg. ch. 43 : Iceilli Andrieu..., on conjureit
des Jurez de nostre ville de Turnay...
encoupla et encouplacha ledit exposant ; ...
scola umbra dudit Encouplement etc. Gesta
Lodovici. Pil. cap. 159, tom. 6. Collect. Histor.
franc. pag. 158 : Comme il enpereres avoit
si commune penitence et prierat satisfaction
à peuple de ce dont li *'Encorpoint, Acou-*
derer, une deception, li lens, ens, au-
dijz, ex Breton, l'art. 376, les gens, au-
dijz, une multitude dui le lars, des an-
dies de schargen, et on s'ajouta chargu
de tout ledit Couveur et son filz, Capueir
de Couper, eodem sensu, à Culpere, in
Vlrag. MSS. R. M. V. lib. 1 :

Mais pleurs sont, ce n'est pas doute,

Infra :

Qui Copie sur Nostre Dame etc.

* INCULTIBILIS, Qui coli non potest, cultura inhabilis. Charta aun. 1328. in leg. 65. bis Chartoph. reg. ch. 24: *Item quoderini arpenta de bruneris vel circa Incultibilia. Item duo arpenta terra vel circa Incultibilia.*

ISCULTIO, Ruditas, seu barbaries ser-
monis, apud Eulogium Cordub. lib. 1.
Memorial. SS. sub finem.

* INCULTURA, Non cultura. Lit. aun. 1794. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 624 : *Herediaria, ... quæ in ruinam et inculturam, ... devenerunt.*

1 INCUMBENS, Possessor, ab Incum-
ber, Obiungere, possidere, ut est apud
Hensonsultus. Litteræ anni 1546. apud
Hyer, tom. 15. pag. 85 : Cum Episcopus
basile de Mun, per mortem naturalem
Episcopi et Incumbentis ejusdem, jam pastore
ut deservit, digne vacavit... sicut præ-
bitus Episcopus et Incumbens ejusdem,
qui vixit, vel aliquis alius prædecessorum
eorum, etc.

INCUMBARE, Impedire, etc Vide *Incumbri*.

* INCEMBERUM, Oppigneration. Charta
ann. 1093. inter Instr. tom. 6. Gall.
Hist. col. 432 : *Istos autem mansos et ca-*
sa et campum et vineam et ortum in tali
convenientia retineo in vita mea, ut numquam

valcam dare vel vendere, aut impignovare, vel Incunbrum aliquod facere. Vide supra Inconibenni.

* INCUNCTANTER, *Instanter*, apud Laur. in *Amalth.* ex *Cath.*

‡ INCURABILIS, Qui non potest curari, Gall. *Incurable*. *Morbis Incurabilis*, apud Fulgentium in Epistola ad Venantium. Improbatur Vossius de vitiis linguæ Lat. lib. 3. cap. 16.

1 INCURABILITAS, Incuria. Miracula B. Simonis de Liqwica, tom. 4. Julii pag. 563 : *Mater ejus dicta Apollonia quodam levitate et Incurabilitate votum emissum pro modico ponderans, etc.*

INCURAE, Curioſum, Parochum fa-
cere, Eccleſie curam conferre. Charta
Durandii Episcopii Cabilouensis ann. 1250.
[inter Instr. tom. 4. novæ Gall. Christ. col.
256.]: *Sciendum est etiam, quod Abbas S. Ruffi
et Conventus noster de Frutibus suis idoneum
ad curam Ecclesie præstabant, et tam nos
de cætero, quam successores nostri præsentatio
Incumbimus.* [Incursus vero nobis et
nostris successoribus ad omnia et tenetur,
que tenetur alii nostri Sacramenta.] Et mox :
Præsentibus vero et Incursus in vita sua
preſente Eccleſie præſare tenetur.

INCURATUS, Cui cura Ecclesiae data est, Curatus. Charta Official. Lugdun. ann. 1276: *Quod quodisquamque institutur, Incuratus in posterum in dicta Ecclesia, seu etiam Capellanus, qui in dicta Ecclesia curam habent antinorum, etc.* [Charta ann. 1244. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 249: *Johannes tamen presbyter Incuratus ipsius Ecclesie de Mellicoy, etc. Antonus capellanus Incuratus Alavardi, in Instrum. ann. 1318. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 175.] Vide Cura.*

* **INCURATUS**, Non curatus, Ital. *Incurato*. Charta Gaufr. episc. Carnot. ex Tabul. Major. monast. : *Quotiens super hoc impossibilitas nostra divinitus adiuvatur, ut quod Incuratus deserit, divinæ operationis potentia corrigitur.*

1. INCURABILIS. Lit. Caroli VI. ann. 1418. tom. 10. Ordinat. reg. Franc. pag. 485: *Ab inclitis nostrae stirpis auctoribus acceperimus orthodoxa fidei vires humilitatis Incurabilis maxime coalescere, longe firmioribus radicibus subsistere, etc. An Sincerus, non affectatus?*

* 1. **INCURIALIS**, Qui officia civilia exercet, aut exerruit. Pactum inter reg. et capit. eccl. Rulhen. ann. 1309. in Reg. 45. Chartoph. reg. ch. 88 : *Item quod de injuriis vel offensis per curiales vel incuriales seu officiales dictorum locorum commissis etc.* Vide **Curiales** 1.

* 2. INCURIALIS, Rusticus, inhumatus, Gall. *Impoli*. Vita S. Rosae tom. 2. Sept. pag. 435. col. 1 : *Ut quid tum Inca-*

¶ INCURIALITER, Inhumaniter. Vide *Curialiter*.

¶ INCURIOSITAS, Incuria, negligentia. Canones Penit. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 44: Si quis comedit Sacrificium causâ Incuriositatis, xxx. vel xl. dies penitentiae imponuntur.

‡ INCURRAMENTUM, ut infra *Incurri-*
mentum. Litteræ ann. 1173. apud Rymer.

tom. 2. pag. 13: *Non coactus, nec inductus dolo, sed sua spontanea voluntate promisit, et ad sancta Dei Evangelia iuravit sub obligatione et Incurramento sui corporis et totius terræ suæ... Obligerunt se dicto domino Regi sub obligatione et Incurramento corporum, terrarum et bonorum suorum mobilium et immobilium, etc. Occurrit rursus pag. 424. Gallice verteremus, Sous peine de saisie.*

‡ INCURRATORIA. Vide *Curratoria*.
‡ INCURREGUTUS, INCURRI, in *Incur-*
rimmentum.

* INCURRIMENTUM, Bonorum aliquis fisco additio, confiscatio, practicus nostris olim *Encurrement*, Charta ann. 1284. in Reg. Cam. Comput. Paris. alias Bitur. fol. vii. r.^o: Quod si aliquis hominum suorum... tale crimen committeret, propter quod oporteret de consensu vel de iure extreme fructusque discretionem vel de iure arbitrio, qui velletur Incurrence-
mentum vel consortio appellatur, tatum illud Incurrenceum et confiscatio ad dictum mulierem et successors suos perpetua remanent. Alii ann. 1299. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 344: Dixit quod les Encurremens tollius Alius nisi episcopi, sine consortio predictorum. Encurement vero, dicitur Multa, quam quis delinquendo incurrit, in Lit. ann. 1365. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 586. art. 35: Que nostre prelat de Paris, auant appareillir son sacre, se desist de tout benefice, de tout office, de tout modifier et modifier sur ce et sur l'Encurement et la qualite desdites peines. Vide Incurrenceum. Hinc

* INCURRERE, Confiscationi obnoxium esse. Libert. Montiserr. ann. 1291, in Reg. 181. Chathup. reg. ch. 154 : *Item aliquis de Monteferrando et pertinentiis non Incurret aliquid de bonis suis pro quocumque forfrecto, nisi in casibus, in quibus bona delinquentis de iure scripto Incurruntur. Vide in Incurrenceum, ubi Incurrere alia etiam uolunt legiuit, nempe pro Desurre.*

§ INCURRILES AQUÆ, Quæ non fluunt.
Vide *Curriles Aquæ*.

INCURMENTUM, INCURSTUS, Mulcta, quam quis incurrit : *Encourment*, in Consuetudine Burgundensi cap. 82. Charta anni 1264. in Regno Comitum Carcassoni fol. 56 : *Pro parte nostra prononciatur, quod rotine jurisdictionis, quin nos habemus in civitate Albensi, Incurmentum habereus, et folsuimentum pertinebant ad nos, etc.* Alia ann. 1331. in Regno Comitum Tolose : *Abbas petebat medietatem omnium Incurmentorum, quae adveniant in dictis villis.* Infra : *Quilibet habebit partem suam de emendis et Incurmentis.* Occurrit passim. Vide Probat. Hist. Turrenensis pag. 63. Crucium in Episcopis Cadurensibus n. 88. [et supra *Incuramentum*.] [* Idem quod supra *Incurmentum*. Vide in hac voce.]

§ INCURRIMENTUM. Charta ann. 1233.
apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag.
496: *Et si contra illam permutationem con-*
tingeret me venire, mihi ei et concedo in
Incurrenceum omnia supradicta, quæ mihi
permutavit.

‡ INCURSTO, Eadem notione, apud Rymer, tom. 1. pag. 734. in Litteris ann.

1261: *Hec omnia promissi fideliter observanda sub Ineuratione persona me et omnium rerum meorum. Infra: Sub Ineuratione personarum et omnium rerum nostrarum.*

INCURSUS, Eadem significatione. Charta ann. 1231. in Regesto Tolos. *Fideliter domos, census, furnos, homines et famulas, et iustitias et Incursus, leudum et pedungium, et albergam, etc.* Alia ann. 1238: *Dicta feudla deciderunt in Incursum, in sensu pristino reponantur.* Julius Toletanus in Prognost. lib. 1. cap. 18: *Malignorum spirituum sevar vel creant Incursus, Messianus in Vita S. Cesaris Arelat. de quadam arcepitia: Per biduum quo ibi fuimus, ad Ecclesiam processit, Incursusque ille malus denecp non quum ad eam rediit. Infra: Virgomeque ipsam de pariete suspendunt, deferentes ad locum, ubi demonum Incursus audiebantur.* Sextus Platon. de Medicina animal. lib. 1. cap. 9. num. 16: *Efficit ut nec cducus fiat, nec phantasma Incursus.* Versus de S. Norberto in Bibl. Praemonstrat. pag. 891:

tom. 6. Gall. Christ. col. 388: *Quae quidem medietas tenetur cum et sub consilio, domino, landimio, foriscepia, iureque prelatiis, Incursiois, commissi et adventigii.* Vide in Incurmentum.

1. **INCURSUS**. Lactantius lib. 4. cap. 27: *Denique si constituitur in incedo, et si, quem constat Incursum demonum perpeti, etc.* Rursus: *Hominumque mentes motas, et molis Incursibus furialis in sensu pristino reponantur.* Julius Toletanus in Prognost. lib. 1. cap. 18: *Malignorum spirituum sevar vel creant Incursus, Messianus in Vita S. Cesaris Arelat. de quadam arcepitia: Per biduum quo ibi fuimus, ad Ecclesiam processit, Incursusque ille malus denecp non quum ad eam rediit. Infra: Virgomeque ipsam de pariete suspendunt, deferentes ad locum, ubi demonum Incursus audiebantur.* Sextus Platon. de Medicina animal. lib. 1. cap. 9. num. 16: *Efficit ut nec cducus fiat, nec phantasma Incursus.* Versus de S. Norberto in Bibl. Praemonstrat. pag. 891:

Demonis Incursus dicitur virtute fugavit.

Vide Daemon meridianus.

2. **INCURSUS**, Concursus, hominum frequentia. Epistola Deodati PP. inter Concil. Hisp. tom. 2. pag. 461: *Quidam viri etiam et mulieres, praeterito Iohanno, Paschali die, pro magno populo Incursu, etc.* Vide alia notione in Incurmentum.

3. **INCURSUS**, Confisecatio, idem quod supra Incurmentum, nostris etiam Incursus. Charta Phil. Pulc. ann. 1302. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 91. r. col. 2: *Concedimus xlvij. lib. xlvij. sol. et 7. den. Paris. annui et perpetui redditus assistendas eidem conjugibus seu eorum heredibus in forefacturis seu Incursibus Flandriae.* Stat. ann. 1317. in Reg. A. ejusd. Cam. fol. 202. v. *Nec non super forefacturis, excursuris, Incursibus, emendis et aliis emolumentis.* Arest. ann. 1355. 20. Febr. in vol. 4. arrestor. parlam. Paris.: *Abique merito alienigena Incursus seu confiscationis.* Reg. A. 9. ad ann. 1331. fol. 60. r. *A mestre German est renouvelé l'office et la procuration des Incours de héraise en la seneschaucci de Thoulouse et d'Abejais.* Vide in Incurmentum.

4. **INCURSUS**, Qui penam confiscationis incurrit. Curia 2. fecer. Tarracon. sub Jacobo I. reg.: *Et si plus neciperit, sint Incursi nostri cum corporibus et averis.*

5. **INCURSUS**, Actio, qui quis penam vel offensam incurrit. Charta Phil. V. ann. 1317. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 444. 7. r. col. 2: *Nullus sub pena Incursus implicabilis indignationis regie dignis religiosis super his inquisitare audent.* Sns l'Exours de nostre indignation, in STAT. ann. 1375. tom. 1. Ordinart. reg. Franc. pag. 507.

INCURTUS, Idem quod Curtis. Superius in Ludovico VI. cap. 2: *Terram ejusdem Burchardi depopulas, municipia et Incurtas praeter castrum subvertens, pessumdat.*

1. **INCURVARE**, Subjicere, diuioni suo asserere. Rodericus Toletanus lib. 7. de Reb. Hisp. cap. 10: *Tandem etiam in Hispaniam cisfretavit, et fere suo dominio omnes Arabes Incurvavit.*

2. **INCURVATIO**, Demissio, submissio.

Concil. Tolet. XI. cap. 5: *Placuit debui, qui nullis habitis rebus propriis aut in quibusque peruersioris exterioris... nulla et Incurvatio status sui, servituti hominis delere addici.*

2. **INCURVARE**, Obscenare senex. Quando masculis masculum Incurvavit, in Scripto, cui titulus, Ad peccatorem Nodimitam.

INCUS, Instrumentum ferreum, quo filix excutitur. Lit. remis. ann. 1265. a Reg. 194. Chartoph. reg. ch. 2: *Quando includit ferream, supra quam dicti homines saleantur... eorum salces... aptari co-sueverunt... Uno vallulismo icu pueros super caput et unum seu prope pulum a parte sinistra, intuler quod Incus produs intravit infra caput.*

INCUSIE TERRARUM, f. pro Incute terrarum, Terrae inculte, incursae neglectae. Charta Gualfredi Abb. Liricensis saec. 1433. tom. 3. novae Gall. Christ. col. 120: *Terrarum Incusias in territorio de Ptoimas... situatus quae olim fuisse asserunt ejusdam pontis disrupti et collipti, qui vulgariter nuncupatur Pontis Juliani, omnes ab integro, obsequie dominatione quancumque cum omnibus pertinentiis suis... eidem pro-rati de Angulis undivimus et annexatim Incuperovimus.*

INCUSTODIA, Incertia, negligentia, inadvertentia, in Legibus Kanuti Regis 97. [Inquit. Christi lib. 1. cap. 10: *Nec quod profectus nostri multum facit ad Astro-stodion irsi nostri.*]

INCUSTODIRE, In custodiam habere. Barthii Glossar. ex Fulcherio Carnot. Illam Incustodirebat.

INCDEMONIATIS, Vexatus a demone. Acta B. Osanna, tom. 3. Junii pag. 757: *Habebant sororem Incudemiam.* Miracula S. Zite, tom. 3. April. pag. 53: *Ipsae multatiles videbant eam grollentem caput, tanquam insistentem feminam et plurimas vexatam et Incudemiam.*

INDAGANTER, Penarum vestigia servando et persequendo, Gall. *Ad la pait Colum. de Re rub. cap. 5: Indagare sibi boni venatoris est Indagantem feram quo plurimos capere; nec eniquam culpe fuit, non omnes cepisse.* [* Ubi Schneider, lepi Indagantem. Purchardi Gesta Witigowar apud Peritz. Scripti, tom. 4. pag. 622: *Caas totius fons sapientiae videatur... videntur prata vestrorum secundum apostolicam regenerationem filiorum Indagantem irrigari.* Indesinter.]

INDAGES, pro Indago, Indagatio. S. Orentius lib. 2. Commonitori de Ebraeitate:

Feli qui magnum magnoque Indage movebant Urbibus et populi onibie iudicium Constanti sperare animo vulgare sereno Seruus vite de probitate patet.

INDAGINARE, Cingere. Albericus in Chronico MS. ann. 1239: *Duo castra paravit contra eos, ultra silvas et nemora i paribus istis fecit Indaginari, id est in poteta redigi.* Legendum Pleiseten. Vide et hac voce.

INDAGINARIUS, Cinctus. Charta ann. 1249. apud Schwartz. in Hist. fia. pncipat. Rugie pag. 221: *Assignavimus illis et fratribus dicti monasterii de Hilla et*

INCURRI, Alciui. In multam Principis incidere. Statutum 2. Westmonast. cap. 37: *Statutum est, quod ejusmodi tenentes capitibus dominis ut Regi Incurrantur.* [Haec eadem prosum, ut videtur, notione in Homagio ann. 1320. apud Rymer. tom. 1. pag. 314: *Concessi quod omnes terrae meae, quas de ipso Sovarico teneo, Incurrantur de me et heredibus meis, ipsi Domino Regi et heredibus suis in perpetuum, ad faciendum et disponendum inde pro voluntate sua.*]

INCURSA TERRA, Multae et confiscationis obnoxia. Consuetudines Comitatus Montis-fortis ann. 1212. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 836: *Item, quicumque in terra Comitatus poterit capere hostes fidei et suos, et non expectet, et poterit inde compendari aut convinci, Terra sua erit Incursa, et corpus suum in manu et misericordia Comitatus.*

INCURSAEGRUES, Simili notione. Conventio Raimundi Comitatus Barcinon. cum Ermengaud Comite Urgell. ann. 1064. Marce Hisp. col. 1128: *Similiter predicti inter homines, quos nunc ego praedictus Ermengaudus mitto in pignora ad praedictum Raimundum, Incurrant in potestatem Raimundi Comitatus, a quoqueque pro superscriptis decem milia solidis sine engon de praedicto Raimundo Comite... Et si de praedictis ostentis Incurre; inter surrexit pignorum, etc.* Alia Conventio inter Hugonem Comitem Emporitianum et Guilbertum Comitem Rusciniensem ann. 1085. ibid. col. 1178: *Sia autem infra jam dictos quadraginta dies... non fecero tibi directam... Incurrat jam dicta pignora in tua potestate sine tuo engon, sine ulla mea contradictione. Et si ego praedictus Ugo Comes primum dixerio tibi praedicto Guilberto Comite quod jam dictas pignoras, quod ego mihi in tua potestate fuit crepta, et ipsas quod tu mihi misisti jam Incurre; quae in mea potestate, ambo venimus in locum praescriptum collum de Spitz infra jam dictos quadraginta dies, et eligimus ibi de nostris bonis hominibus, qui recte iudicent inter nos qualiter de jam dictis nostris pignoris jam Incurre; aut crepta. Et si meo hominibus noluerint iudicare, et tuis iudicaverint, statim fiant tua pignora absoluta et mea Incurre; in tua potestate sine tuo engon.*

INCURSAX, Crebra faciens incursiones, apud Laur. in Amalith. Occurrit apud Sicon. lib. 8. epist. 12.

INCURSIO, Jus bona alicuius fisco addicendi. Charta ann. 1499. inter Instr.

et nostra sedem unanimes Indagatorias
etiam possidendos. Vide Indaginare et
Indicere.

INDIGINES. In Gloss. Græc. Lat. In-
dignos ponitur, ἰνδῖγινος ἰσως. Apud
Galum Paris: Indago, quam vulgus
etiam dicimus. Joan. de Garlandia in
sermone.

Indago illius sitque latentia elaudat.

Gulvus de Braia in Ludovico VIII. pag.
13.

Il fosse duplices stagnantes amne perenni
luminosa ciscios, et mirum facta priorem
Indago volti longa statione coronat.

Armenicon Hildesheimense ann. 1126:
Jussit vero expeditiones Regem procedentem
Ipsedem Indagines silve, que Bohemum
et Saxonia distingan, disponit.

Idem: Tunc nobis magnitudinem, tum Indaga-
tionem incisionis fatigant. Charta Gerardi de
Grimberg ann. 1167. apud Miræum in
Hist. Belgic. lib. 3. cap. 54: Fiacre
et Perren cum Indagibus et terminis suis,
Burgum cum Indagibus suis, Gonsruiam
et Isonri cum suis Indagibus, etc. Talu-
us Abb. Montis S. Martini ann. 1193:
Gonsruiam mihi quandam Indagium sui
perpetui memoris, latam decem lanceis satis-
factam. Magister Rogerius de Destructione
Hungarie cap. 16: Fuit ad Regem curia-
rum de Militibus Palatinis, etc. parte
pau refertur, quod jam ad portum Bascia
peruenit, et Indagines destruxit, etc.
Idem cap. 34: Nos vero, qui in silvis inter
Indagines moramur, de nocte fugam in-
ducimus versus pontem Thome, etc. Mov:
Nolui in presentem Insulam intrare potest,
cum per quendam viam accessum et mi-
nimum, et ad per millium in illa via tres
milia cum turribus facie essent: et prater
ea ad millium fortissime Indagines circum-
punge. Ibidem: In silva inter Indagines
inter. Vide Petrum de Dusburg in Chron.
Prusse pag. 11.

INDAGIO, pro Indago. Janssonius in
Lutario Glossarium Isidori: Indagationem,
Indagationem.

INDAGO. Electio. Forma electionis
Episcopi apud Acher. tom. 8. Spicil. pag.
15: Acta schædala hujus Indaginis a car-
dine traditione Perli divini ann. quo
electionis facta electione ista Novis Ju-
dæis, regnante Carolo Rege. Vide Inda-
gare.

INDAGO. Circuitus animalium, in
Buttr. Alex. de Villa-Dei. Vide Indagines.

INDAGO. Indicium, probatio.
Charta Odon. reg. ann. 889. inter Probat.
tom. 1. Hist. Occit. col. 21: Quatenus ip-
sum locum in nostra defensione, cum omni-
bus cum pertinentiis, habemus antea
defrausam, sicut presentibus reges cum
Abbatibus hactenus præceptorum Indagine
inter.

INDAMPNUS, pro Domum. Charta
tom. 106. apud Stephanot. tom. 10. Fragin.
Hist. MSS. pag. 192: Ego Raynoldus Ebrino
Mons tibi Guillelmo Bernardi, uxori
meæ, sanguinitate vestra, ipsum fecim
consecutum ab omni integritate, et sine In-
dampno, et sine ulla reservatione, et sine
ulla ingenuum.

INDAMPNUS, pro Indemnis, in Char-

tulario S. Vandregisili tom. 2. pag. 143.
§ **INDAMPNUS.** Indemnis, Indemnis, in-
noxius. Supplementum Antiquarii.

INDAPIS. Qui cibis se abstinet. Virg.
Gil. Grammat. pag. 45: Insumes et Indapes
permansere.

§ **INDARDUS.** Allisiodorensibus In-
dard, Machina cujus ope naves vehantur
adverso lumine, vel locus prope pontem
Altius. ubi talis machina olim existebat.
Statuta Capituli Altius. circa ann. 1400:
Singulis annis in festo Resurrectionis Domini
pro Indardo 7. libras.... item pro eodem
Indardo in festo B. Remigii 17. libras.

Nostris alias Hindart, nunc Cabestan,
Ergata. Lal. præpos. mercat. Paris. ann.
1307. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 16:
Il doit et est tenu à faire et fuire fuire.... un
Hindart bon et souffisant sus ledit cap, de-
vant le port ou lieu où il a esté outrefais
ou ailleurs. Ordinat. ann. 1415. in Reg.
170. ch. 1: Iceulz chableur apres un Hin-
dard assis sur la mote de l'isle; et iceulz
Hindart soustendra en estat pour y atacher
les filez et tourner à force de gens, quan-
tes onnes seront si fortes qu'il en sera neces-
sité, pour iceulz bateaulx passer outre. Vide
Yndarlas.

§ **INDATIVUS.** Non Dativus, diritur de
moneta adulterina, que dari juste non
debet, in Consuet. Lubec. Lat. art. 31.
apud Huch. pag. 194. Vide supra Dativus,
et Hattaus. Glossar. German. col. 1931.
voce Ungehe.

§ **INDEBITATUS.** Delidus. Acta S.
Valentini, tom. 7. Maii pag. 545: Ita erat
Indebitatus corpore, ut rix quoquam de-
ambulare possit.

§ Nostris alias Andable, Emble et En-
deble, eadem acceptione. Lit. remiss. ann.
1376. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 145:
Iceulz expositant fist mettre ledit Bodart en
greyne, en laquelle il qui estoit Andable de
grosse maladie, si comme on dist, expira.
Chron. S. Dion. lib. 2. cap. 2. tom. 3. Col-
lect. Histor. Franc. pag. 179: Li soins
houes, qui estoit malades et Endables, etc.
Ibi Amino. lib. 2. cap. 1: Sometus autem
autistes, ut erit languidos, etc. Lit. remiss.
ann. 1425. in Reg. 173. ch. 303: Iceille
femme disoit que elle n'y pouvoit aler, pour
ce qu'elle estoit Endable d'une des jambes.
Bestiar. MS.:

Quam vici et Endeble se sent, etc.

§ Nostris olim Affebloier et Affebloier,
pro Affabli, Debilitare, debescere, imma-
nuere. Ital. Affebolire. Glossar. Gall. Lat.
ex Cod. reg. 7684: Affebloier, enivre.
Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Histor.
Franc. pag. 312: Des lors en avant com-
mença (Charles Martel) à Affebloier, et le
prit une maladie, etc. Lit. ann. 1359. tom.
3. Ordinat. reg. Franc. pag. 344: Elles
(les monnoies) sont tellement Affebloies,
etc. Le Roman d'Alexandre MS.:

De leur vies deffendre nul d'eulz ne s'Affebloie,
Affebloier, in Poem. Rob. Diaboli MS.:

Chiaus de Rome a si avillies,
De sein les a Affebloies.

Hiuc Affebloiment, Imminutio in Lit.
ann. 1315. tom. 1. earund. Ordinat. pag.
614: Par la mutation et Affebloiment des
monnoies, etc.

INDEBITARE. Ære alieno obligare,
nostris Indebite. Additio 4. ad Capitul.
Caroli M. cap. 94: Nullus Presbyter... de-
cimas vendere, aut dare, vel piguare, aut
Indebite prassumit. Will. Thorn ex MS.
Thwisdar. ann. 1348: Pro causa hujus
miserrime provisionis Monasterium existit
Indebitatum in 1000. libris et eo amplius.

§ **INDEBITATES.** Contraria notione. Ære
alieno liberatus. Hist. Monasterii Vico-
niensis apud Marten. tom. 6. Amplius.
Collect. col. 307: Gerardus Abbas domum
hanc transiens a saculo Indebitatum reliquit,
fertilem et uberissimam.

§ **INDEBITARI.** Ære alieno premi, in
Cod. leg. antiqu. Chron. Joan. Wetham.
edit. Heard. pag. 330: Indebitari locus
dictus in summis gravibus, promittit ex sol-
vere. Vide Indebitare.

§ **INDEBITE.** Immerito, injuste. Ro-
landinus Palav. de Facis in Marchia Tar-
rasina lib. 5. cap. 15: In anno Domini
MCCCL. alii quidam nobles simuliter Indebite
perierunt, occasione injuste sumpta, etc.
Laurent. in Ausilia: Indebito, Contra il-
lo dore.

§ Maulement, contra jus, in Lit. re-
miss. ann. 1390. ex Reg. 140. Chartoph.
reg. ch. 150: Iceille expositant illi Perour
de Leu que elle le mescrioit qu'il n'eust prius
et apporte Maulement un trebuchet a
porter canons.

INDEBITOR. in Glossar. Arabico-Lat.
Devotus, affectuosus.

§ **INDECENTIA.** Insufficiencia. Judic.
ann. 1287. in Reg. Olim parisi. Paris. fol.
78: Super deceptio sine Indecentia assis-
sionum nullum librumum terrar, ut dictur,
quod quidam regina Margareta, ... domi-
nus rex facit emendari et rescindi.

§ **INDECIMATES.** Qui non pendit decimas.
Donatio Jacobi Aragon. Regis ann.
1241. inter Concil. Hispan. pag. 498. col.
1: Similiter concedimus vobis et vestris la
Jendun perpetuum omnes decimas totius
portionis redditum vel proventum vestro-
rum, que vos percipitis.... in omnibus furnis
et molendinis, et tertium partem in pascua
tiona maris et Albifera Valentia, salva
parte vestra, quam recipitis vel recipietis in
dicta Albifera, que pars vobis et vestris
remanet Indecimata.

§ **INDECISIM.** Diritur de lite injuncta,
Gall. Indecis, in Arrest. parlam. Paris. ann.
1488. 20. Febr. inter Observ. ad Carol.
VIII. pag. 561: Quibus processibus in dicta
nostra curia Indecisim proceditis, etc.

§ **INDEFECTIBILITER.** Citra defec-
tum, constanter. Perseveravit Indefectibi-
liter usque in finem, in Vita B. Coletæ, tom.
1. Martii pag. 345.

§ **INDEFECTIVUS.** Qui non potest de-
ficere, perpetuo duraturus. Imitat. Chr.
lib. 3. cap. 47. n. 2: Salus erit Indefec-
tiva.

§ **INDEFENDERE.** Non defendere, de
exactione non raver. Charta ann. 1152.
apud Lau. in Delic. erudit. inter notas ad
Hudopocr. Charit. part. 3. pag. 1161: Cum
vobis ac omni homine defendere non
potuerimus et Indefendimus, spondemus
nos vobis componere, etc.

§ **INDEFENSE.** Indistincte, vel nuda
conventionale facit, in leg. penult. in fine

C. de Constit. pecun. (lib. 4. tit. 18. c. 2. § 3.) Lauremb. antiqu. ex Thes. var. Lectio. a Panciroli lib. 1. cap. 77. pag. 107.

† **INDEFENSUS**, Non defensus, cui nemo patrocinatus est, *Inauditi, Indefensi atque Indamni*, etc. in Charta ann. 1523. apud Ludw. tom. 5. pag. 333. [* *Indefensus* apud Anglos est contra quem contumacem pronuntiat, quem non respondet nec obtemperat juri dicenti. Placit. ann. 23. Edward. 1. rot. 40. in Abbrev. Placit. pag. 290. ... *Joh. requisitus si velit vadere deliberationem equi predicti dicit quod habet superiorem. Et super hoc predictus Thomas petit iudicium de eo tanquam de Indefenso. Ideo consideratum est quod predictus Johannes sit Indefensus; et predictus Thomas recuperet dampnum scilicet 10. sol. et Joh. in misericordia et finivit per 3. sol. domino regi. Rot. 63. ann. 33. Edward. 1. ibid. pag. 297. *Joh. defendens noluit respondere alteri proit nisi Injunctum fiat, adjudicatur quod iudicium reddatur contra ipsum tanquam Indefensum, quia non respondet ad maliciam allegatam.*]*

† **INDEFESA**, Locus pascuus. Vide *Defensa*, *Defens*.

* **INDEFICIARI**, Negare, abdicare, *Desinar*, Prov. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

INDEFIBILIS, ἀδύνατος, in Gloss. Græc. Lat.

* *Infebilis*, ex Cod. reg. in Castigat. ad utrumque Glossar.

* **INDEIGARE**, Indagare. Comput. ann. 1381. inter Probat. tom. 3. IIist. Nem. pag. 33. col. 2: *Solvi Priore Brouse nancio missa apud locum de Calmeto. ... pro Indegando sive explorando ibi erant gentes armorum. Ibi emendandus Comput. ann. 1383. ibid. pag. 49. col. 1: Primo tradidi preceptoris S. Anthoni, qui iussit apud Agnionem pro Indegando de his, quos agere habebant communitates presentis aescolliæ. Leg. enim Indegando.*

* **INDELIBERATUS**, Dicitur de eo, quod in sola deliberatione hæret et non perficitur, ut docent docti Editores ad Vit. Leonis IV. PP. tom. 4. Jul. pag. 319. col. 2: *Ad quam ipse cum suis fratribus non modicus argentii libris direxit, ut sicut dictum est, tam profectum opus Indeliberatum minime remaneret.*

* **INDELITESCERE**, Delitescere. Vita S. Hilidolfi tom. 3. Jul. pag. 224. col. 2: *Si quidem ostendendum suspicio bonorum sublimi in peregrinis, quasi ignobilium se posse Indelitescere suspicabatur in propriis.*

* **INDEMINUTE**, Minutatum. Gall. En détail. Epist. Hadr. 1. PP. ann. 776. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 551: *Sed et ipsi prefati vestri missi Indeminute nobis omnia, quæ illis a vobis injuncta sunt, deolverunt plenissime.*

† **INDEMNIS**, Insons, qui nullum fecit dampnum. Paulus Diacon. in Vita PP. Emeriti. c. Cum subito sanctissimus vir Massana Episcopus et gerens iustus Ecclesiam tolleretur, et Indemnitas quasi rursus ad exilium naeretur.

† **INDEMNISARE**, Dampnum prestare, Gall. Indemniser. Fundatio Collegii Cenoman. ann. 1526. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 585: *Ad omnes... solvendi*

(Episcopo Cenom.) summam xlv. librarum turum. huc conditione affecta, quod cum... eidem Domino... ement et tradent unam medieturam sui hereditatem... Indemnisationem... tunc hujusmodi redditus xlv. lib. turon. cessabit et extinctus erit.

* **INDEMPITAN**, Dampum, detrimentum. Lit. ann. 1351. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 109: *Volentes eisdem supplicantiibus quos semper invenimus auctores beneplacitis et mandatis promptos et fideles, in eorum proposito conficere, et eorum Indempnitatibus, oppressionibus et gravaminibus obviare, etc.*

† **INDEMPITARE**. Vide *Indeptari*. **INDEMTABILIS**, Immutabilis. Baldricus Noviom. lib. 1. cap. 61: *Qui credebant in eo fidem non fictam, firmam et Indemtabilem stabilitatem. Latini demutare dixerunt. Plautus, Tacitus lib. 4. Annal. etc. Sallust. lib. 5. de Gubern. Dei: Qui post veterum flagitiorum probroa crimina... nomen tantum Demutare, non visum.*

* **INDEMTA**, pro Indigentia, in Lit. ann. 1361. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 214.

1. **INDEMTARE**, veteres dicebant, Occurere, quod occa deserta terre infringenter. Gloss. Gr. Lat.: *Εκπατε, Fosturn, occatio, Indemtare.*

2. **INDEMTARE**, Dente infringere: Galli dicunt *Mettre la dent dedans quelque chose*. Sanctus Pacianus Barcinon. Episc. Epist. 2: *Recorde utriusque literas, jam videbis spiculis, an floribus paginam conseramus. De similibus quidem Apostolus, quas oportet Indemtare.*

Metaphorice, ut in loco laudato ex S. Paciano, pro Redagere, verbis gravioribus appellare. Nostis vero *Endenter* et *Adenter*, est dentes seu faciem ad terram aut ad quodvis aliud ponere, puta manibus faciem acclinare. Lit. remis. ann. 1279. in Reg. 205. Chartoph. reg. ch. 468: *Les supplians prindrent icelle Bervaulde qui estoit morte, et la mirent toute Endenter desous les degrez d'icelle crotte, le visage contre la terre.* Chron. S. Dion. lib. 3. cap. 19. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 238: *Li rois... entra li où elle (la reine) estoit si coïment, qu'elle ne s'en aperçut (mie) en ce que elle se fu. Adentée sour au banc sus arilliers et sus quarriens. Ubi Aimoinus lib. 3. cap. 56. habet: *Super scannum acclinem.**

Lit. remis. ann. 1395. in Reg. 148. ch. 33: *Orien Borden Adentat son visage sur ses deux mains, etc.* Aliae ann. 1463. ex Reg. 199. ch. 1: *Le suppliant print Jehan Léger par les chevulx, telonant qu'il se fist courber et Adenter vers la terre. Unde Adons, facie ad terram prostrati, apud Joiviv. Hist. S. Ludov. edit. Cang. pag. 112: *Et y en avoit plusieurs devant le corps Nostre Seignur, qui estoit en la nef, tous Adons, et erians pardun à Dieu. Car chacun se attendoit de noïr. Ubi in edit. reg. 130. inter variantes divisi vocibus, a dente, minus recte legitur. Hinc etiam Adenter, dicitur de vase quod invertitur, in Lit. remis. ann. 1425. ex Reg. 173. ch. 244: *Si lui met sur son ventre trois ou quatre petites chandelles de cire, qu'elle alumne et les assist sur une croûte de pain, qui estoit sur le ventre de ladite femme, et***

*Adenta un pot de terre sur les chandelles estans sur le ventre d'icelle malade, qui se fait par forme de ventouse, pour aider à lever la marrie d'icelle malade. Adent meut Endenter, lignariis nostris appellatur. Dens seu commissura, quia lignum ligatur apertur; unde *Adant* alias nuncupatur. Edificium domui additum, vulgo *Appetit*, quod ex lignis ita simul compositum constet. Terrar. Mont. Leher. ann. 152. *Plus un Adant et moult assis audit bis, appelé le Pot vert... Quatre espais de maisons couverts de thuille avec ung Adant qui convert de choulme... Plus ung Adant convert de choulme contenant trois espais. Plus ung Adant, alias appelé, convert a thuille. Inde Adenti, Rei alicui additus, illigatus, in Bestiar. MS.:**

Quand il furent assez nourri,
Et à delices Adenti,
A li char et à la lussure, etc.
De l'ois grant et de l'acourment,
Tant sont apais et Adenti
A lecherie, à manouvrier, etc.

INDEXTURA, Gallice *Endenter*, IC. Anglis, idem est quod *Chirographa*, nempe syngrapha, vel scriptura conventionalis, alii, qui idem continent, quæ parallelæ, et ab ea decisa in modum dentium, ut pares esset et una confecta in dentem: ut si rebus in iisdem contractibus emergat controversia, ad contractus veritatem firmandam, eadem Indextura simul aptetur, et invicem sic collatas, ex una eademque collectas charta esse apparat. Ejusmodi Indexturam apud Anglos nunc ait Henrici III. ætate non reperire et ait Spelmanus, sed videmus esse et cunctis *Chirographa*, docet Ingolms ann. 875: *Episcopus tunc procurator predicti regis domus tam in thesauris, quam in pecuniis alius jussit ostendere, et de omnino pot obitum suum per Indexturam contra respondere. Ejusmodi Indexturam de mai argentis descripsit Will. Thorn. ann. 1317. Vide Littleton. sect. 217. (Et Rymer. tom. 1. ubi exhibet lujuscensum Chartam Indextutam.)*

Porro, quod de *Chirographis* docuimus supra, in *Indexturis* idem observatur, ut contrahentium alter sigillum suum apponeret *Indexturam*, quæ penes alterum remanebat. *Indexturæ* apud Littletonem sect. 371. 372. sic clauduntur: *In cujus rei statuonem aut partem hujus Indexturæ per profectum f. de D. recognovimus predictum f. de P. sigillum suum apposuit: alteri vero parti ejusdem Indexturæ penes R. de P. remanentem indit f. de D. sigillum suum apposuit. Alia Indextura in Monasticis, Anglicis tom. 2. pag. 259: *In cujus rei testacione hujus Indexturæ tum dicti Elizabetha, quæ præfati Prior et Conventus... alternis sigilla sua opposuerunt. Similiter formam clauduntur Chartæ alia Gallice in eodem Monastico Anglic. tom. 1. pag. 375. 390. tom. 2. pag. 97. Adde præterea Walsingham ann. 1354.**

* Pecunium inter Edward. reg. Angl. & comit. Namur. apud Rymer. tom. 4. p. 618: *En reconnaissance de quelz chous ditz rolet countee cest Endre vrenenric... gredouvent un mis leurs seals. Lit. B. VI. reg. Angl. ann. 1424. in Reg. 17.*

(Christoph. reg. ch. 208 : *Savoir faisons....*
Just avoir veues les lettres de contrait, fait
par maniere de cirrographie ou Endenture,
de bail d'une place assise... à Therouenne.
Table Escrit endenteis, in Inventar. Jaco-
phus Eduardi I. reg. Angl. ann. 1297 : Et
per mouvenance et cognissance des joins
assentit fuit jussu scribis Endenteis et dou-
blis. Quorum Indenturorum apud Anglos
sum, post Normannorum in Angliam ad-
ventum, assignat Hicchesius tom. 1. Thes.
Septemtr. in Praefat. pag. xxi. et xxix. licet
alior docet dugulius ad ann. non 875, sed
85. Consule praeterea Dissert. Epist. pra-
terium tom. 2. ejusd. Thes. pag. 76. Vide
supra Chirographum.

Erant autem *Indenture*, non modo bi-
 partite, sed et interdum tripartite, qua-
 partite, etc. pro contrahentium nu-
 mero, ut est apud Littletonem sect. 370.
Indentura Indentura describitur in Mon-
 astico Anglie, tom. 1. pag. 280.

IDENTATE. *CHARIS*, Eadem etiam dicta.
 Flora lib. 1. cap. 18. § 4 : *Quorum presen-*
tationes sunt duplicatae in modum chiro-
graphum Indenter, quorum partes sigillis
sui oppositis dictis Inquisitoribus liberantur.
Indenter Litterae, apud Rymer. tom. 4.
 pag. 101. et tom. 13. pag. 708. *Indox*
 Somel. Anglie, pag. 33. *Scriptum Inden-*
 tationum, tom. 2. Monastici Anglicani cap.
 83. ejusmodi est *Indentura* illa apud
 Thom. Walsinghamum pag. 238. [* Vide
 Hottens. Glossar. German. voce *Zerte* col.
 212.]

INDECRONITUS, Conciliabulum Sar-
 denense sub Julio I. PP. *Inducentesque*
novam sectam Indecroniti Marcelli mixta
Abello et Paulo. Vox indubie corrupta,
et quae idem sonat quod Inducit; Deo
procurat, in Gloss. Gr. Lat.

INDEPARATUS, Imparatus. Radulfus
 Colom. in Gestis Tancredi apud Marten.
 tom. 3. Anecd. col. 204 : *Christiani*
brui agminibus incedebant, Bonifacius
destra; sinistrae parae et sorte Coues Bal-
duinus : ambo inermes, Indeparati, impro-
visi.

INDEPTARI, pro *Indicipi*, ab *Indeptus*.
Tutus habet, Indepare. Lucifer Calari-
 tis lib. 3. pro S. Athanasio : *Conspicitur*
nostra mandata Apostolorum, et vos veritatis
monentes Indepentini Episcopi interveni-
unt per sanam doctrinam vestra puncta exet
superflua. Ita emendat viri docti pro
Indepentini.

INDEPENZARE, Dirigere. Epistola Al-
 bano Imperatoris Hispaniae ad Henricum
 Comitem Portugalliae : *Et dicunt mihi*
viae doli illam (villam) ad sanctum Cyprian-
um; sed non venit mihi in mentem : et quin-
iam ego non dedissem, si in testamento erat
de illa monasterio, ego nec auctor, nec
curatoris eam, sed vos, quantum mihi
vis queritis, causam de illa sede et de illis
monasteriis, Indepenzate illas. Ubi Braun-
tonius lib. 8. Monarch. Lusit. cap. 9.
Et pello bem que me queris in caminam
tu, et rorabo et a contenda deitas igreias.

INDESTRUCTUS, Integer, non de-
 structus. Elmham. in Vita Henr. V. reg.
 Angl. edit. Hearn. cap. 42. pag. 103 : *Necne*
in barba horum abbatum, secundum in-

tencionem et jussionem regiam, remanent
Indestructa.

INDEXTAMESTIO. Sic apud Baluz.
 tom. 3. Miscell. pag. 20. terminatur Pri-
 vilegium Donnoli Episc. Cenoman. pro S.
 Vincentio : *Folunias nostra perpetua au-*
xillante Domino capiti firmitatem, Aus
Julianis leges Indextamentionem. Actum
Comensis civitate ann. 21. regnante domini
nostri Chelperici Regis pridie Nonas Martias.
Clausalum singularum et procul dubio
mendosum doctoribus emendandum pro-
posum. [* Leg. Aquiliani legis indeta men-
tionem. Vide Stipulationem.]

INDETERIORARE, Deterius efficere,
 apud Marten. tom. 7. Amplius. Collect.
 col. 1054.

INDETERMINE, Gall. *Indetermine-*
ment, Indefinite. Stat. Cadubr. pag. 52.
ro : Quod nullus buscheris et laborator li-
gaminis se obligare possit... alicui mercatori
terrigena vel foresti ad dandum et venden-
dum sibi Indetermine lignamina;... sed
certam et expressam quantitate lignaminis
se daturum exprimeret possit ad certum tem-
pus. Ultime Festus.

INDETERMINATUS, Innumerabilis,
 numerum excedens. Barthii Glossar. ex
 Baldrici Hist. Palest.

INDETRACTABILIS. Engelbertus de
 S. Marie virtutibus part. 1. cap. 10 : *Qui*
per Incarnationem Deus factus est homo,
assumens omnia, quae ad humane naturae
proprietas Indetractabiles, sive non inco-
venientes, aut indecentes, ex parte humane
animae et humani corporis pertinebant. Ubi
per Proprietates Indetractabiles eas puto
esse intelligendas, quae sic humane con-
veniebant naturae, ut ab ea non potuerint
detrahi et separari.

INDEUGLIA, Inductus, suasio. Charta
 Phil. Aug. ann. 1204. in Reg. 142. Char-
 top. reg. ch. 160 : *Homines isti duas mi-*
nas faciunt per Inducium et respectum vi-
riorum Chastrium. Vide Inductio et Re-
gardum 5.

INDEVIABILIS, A via nusquam aber-
 rans. Molin. in Consuet. Paris. tit. 1. art.
 1. Gloss. g. num. 21 : *Juxta sacrae Scri-*
pturae quomodo Indeviabilem, naturalis ra-
tionis et aequitatis dictamen.

INDEVOTIO, Neglectio divini cultus,
 irreligio, Gallis *Indevotione*. Statuta Eccle-
 siae Constantiensis apud Marten. tom. 1.
 Collect. vet. Script. part. 7. pag. 251.
 edit. in 4to : *Quoniam propter Indevotiones,*
ut non dicuntur derelictas, quorundam ad
synodum venientium, novimus in populo
retro actis saepe temporibus scandala suborta
fuisse, etc.

INDEVOTIO, Malevolentia, in leg.
 ult. Cod. de duob. reis stipul. et promit.
 Et querebatur, si eis vel ei daretur licentia
 adversus alios Indevotionem suam exercere.
 Occurrit etiam in leg. 35. § ult. Cod. de
 Donat. Vide Calv. lex. jurid. ad hanc vo-
 cem.

INDEX, Coticula, qua solet aurum
 explorari. Sussanneus in Vocabulario. Vox
 nota Vitruvio hac significatione.

INDEX, Horologii index horarius,
 vel ipsa, quae horas sonitu indicat, can-
 panula. Regulae Magistri cap. 54 : *Cum*
adveniens divinae horae percussus in Ora-

torio Index monstraverit. Cap. 55 : Cum
sonaverit Index. Cap. 95 : Cum ad opus di-
vinum Oratorio Index sonaverit.

INDEXTHARI, Equites, ut puto,
destruunt, seu equis majoribus insidentes.
 Charta Frederici Regis Austriae ann. 1309.
 apud Ludewig. tom. 5. pag. 534 : *Cum cen-*
tum armatis Indexthariis, et cum centum
balisteriis equitibus. Quid si legendum di-
visis vocabus in destrutoris. Vide Destrorii.

INDICATOR, Accusator. Lex Longob.
 lib. 1. tit. 25. § 4. [* Roth. 260.] : *Si quis*
per proditorum, id est, per certum Indicatorum
factum invenit, id nonnum reddit, qui fur-
um fecerit, et cui factum fuerit. Apud Lam-
pridum in Commodo : Indices de Senatu,
delatores de Senatu, etc. Vide Cajacium
lib. 6. Obscr. cap. 24. et supra Alator.

INDICATURA, Estimatio, pretium.
 Rob. Constantinii Nomenclator insignium
 Scriptorum : *Mihique genus nummi ostensum*
est, quod videlicet appellatur Nobile
Raymondum, auri videlicet puri et orbis, sum-
maque Indictature. Haud dissimili notione
Plinius in Praenotio : Nec sollicita operis est
hore, sed Indictura.

INDICENDUS, Qui dici non potest,
 ineffabilis. Gloss. Cyrilli : *Indicendus, ex-*
actate.

INDICIALIS Dignitas, Index. Vide su-
 pra in *Dignitas*.

INDICIARE, Indicare, monere. Chron.
 Modeot. apud Murator. tom. 12. col. 1140 :
De factis terrae Modetiae cum Indiciavit.

Inditit, apud Joivini in S. Ludov.
 edit. reg. pag. 150 : *Nihil fu Inditit Estienne*
Boilvone, lequel maintint et garda si la pre-
voistie, que nul malfeiture, ne harre, ne mar-
trier n'osa demourer à Paris. Inditit, eo-
dem sensu, in Lit. reg. ann. 1561. tom. 3.
Comment. Cond. ult. edit. pag. 357. Inditit
vero, pro Edictis, vulgo Instruit, informé,
apud Phil. Mosses :

Et si fut tant bien Inditit,
 Consent il ere desiré,

INDICIBILIS, ut *Indicendus*, Gall.
Indicible, apud Johann. Sarisber. Epist.
 291. Achcr. tom. 9. Spicil. pag. 679. Mu-
 rator. tom. 6. col. 70. et alibi.

INDICIBILITER, Modo indicibili, apud
 D. Calmetum tom. 2. Hist. Lotharingae
 col. xxxviii.

Indicibilis, tom. 2. Col. Collect. Hi-
 stor. Franc. pag. 28 : *Qui (Deus) cetera In-*
dicibiliter sua sapientia disponit. Occurrit
rubrica similis pag. 56. et 175.

INDICIO, pro *Indicio*, apud Pa-
 piam. [* Vide infra *Indicio*, 1.]

1. *INDICIO*, [Specimen rei, Gall. *Echan-*
tilion, Montre.] Vide *Digna*.

2. *INDICIUM*, Forum rerum agnorum
 dicit, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

3. *INDICIUM*, pro *Insidium*, Insidie.
 Lit. remiss. ann. 1461. in Reg. 192. Char-
 top. reg. ch. 19 : *Duos homines... po-*
suit in amboscua seu Indicio in quodam ne-
more. Vide supra Incidium.

INDICTARE, Accusare : *Indictatus*,
 Accusatus. *Enditit, Enditit*, apud Little-
 tonem sect. 194. et in Libello accusationis
 Alexandri Nevilli apud Knyghton. pag.
 272. *Indictare per inquisitionem, in Adul-*
tamentis ad Math. Paris. pag. 103. quo-

modo hæc vox usurpatur passim apud Anglos, in Legibus Alacelmii II. Reg. Scotie cap. 3. art. 6. apud Bractonium lib. 3. tit. 2. cap. 11. § 8. cap. 22. § 1. in Plea lib. 1. cap. 20. § 98. cap. 25. § 3. 4. apud Will. Stanford. lib. 2. Placit. Coronæ cap. 24. 25. et seqq. etc. Proprie autem.

INDICTAMENTUM, Gall. *Enditement*, apud eundem Stanford. locis laudatis, ubi multa de Indictamentis dicitur, ut ait Skeneus ad Regiam Majestatem l. 1. cap. 1. § 8: *Cum singula de malefactoribus interrogantur, et singulim respondere jubentur, si quis criminis in provincia noverint. Nunc Indictamentum fit, quando Justitarius Regis per suos (heredes privatum inquit jubet, de delictis et malefactoribus in ipsorum ballia commissis, et singulorum malefactorum nomina referri jubet in tabulis, ut per Coronatorem attacheri et arrestari possint, ut in thesauri Justitiarum comparant, et coram eo respondeant. Cognitio vero de Indictamento, sive de criminibus per Indictamentum inquisitis, pertinet ad Justitiarum cognitionem. His consonant, quæ habet Spelmanus; qui insuper addit, Indictamentum esse accusationem l. 2. ad minus Inquisitorum Juramentum firmatum. Competit enim Indictamento, postulat, quod Indictum dicitur, pro tribunali iustitiarum, exigitur quod duodecim viris jurata ad cognoscendum de facto erga secundum probata et allegata. Jurantur ipsi, jurantur et testes accusatorii, quorum auditus criminalibus et postulati responsis, duodecim viri seorsum a Curia de re omni inter se consulunt, donec in sententiam conveniunt, postulat autem sententiam denuntiant, aut insontem. Thome. Walsingham pag. 276: *Robertus Tristilinus... Justitarius... convocati feci duodecim, quorum quidam conveniunt ad Indictandum et prodendum malefactoribus et pacis Regie turbatores. Fenerunt igitur jurati de villa, et dixerunt se nullum tamen scire, nullum Indictum juste posse, cunctos fideles et obsequentes Regi fore, semperque fideles.* Infra: *Turbati ergo villani existimaverunt salubriter Indictare res vicinas, quod in semetipsis dicta mala congerere, et Indictaverunt quæmplevis tam de patriâ, quam de villa.* Idem pag. 354: *fecit Indictari dictos dominos prostitutione.* Adde pag. 329. Statutum l. 2. Westminster. cap. 13. Regiam Majest. lib. 4. cap. 5. § 5. Concilium Londoniense ann. 1328. can. 7. Bractonium l. 3. tract. 2. cap. 11. § 8. etc.*

INDICTAMENTUM DE VIRO, Accusatio, delatio cujusvis delicti in vitæ liguum commissi, vel etiam multa pecuniaria que pro ejusmodi delicto exigitur. Charta ann. 1091. apud Kennetum Antiqui. Ambrosden. pag. 73: *Per servitium reddendi domino Regi pro terra predicta x. s. et pro foresta predicta x. s. per annum pro omnibus proficiis forestæ predictæ exceptis Indictamentis de Viridis et venatione que domino Regi omnino reservantur.*

INDICTATIO DU VIRIDI, Eadem notio. Charta ann. 1330. apud eundem Kennet. ibid. pag. 209: *Et dicitur etiam quod idem Johannes debet habere feudum in bosco domini Regis videlicet attachmentum de spinis de bosco suo, et de bosco qui vento*

prostituitur, et pannagium et clamationes et Indictiones si qua fuerint de Viridis et venatione. Exceptis Indictionibus... de Viridis et venatione, in alia Charta ann. 1366. ibid. pag. 265.

INTERIO, Idem quod Indictamentum. Charta Edw. I. Regis Angl. apud Gul. Prynnem in Libertat. Angl. tom. 3. pag. 114: *Nonnunquam enim sunt accusationes de foresta, et Indictiones vulgariter sic appellatæ, non per legitimas inquisitiones proborum et legalium hominum procedentes, etc.*

1. INDICTIO, Annona, tributum, quidquid in præstationem indicitur: *Canon possessionibus et agris impositus.* Salvianus l. 5: *Qui exactionis publicæ nomen in quasdam proprii emolumentum vertent, et Indictiones tributaris prædium suis etiam fecerunt.* Infra: *Indictiones tributaris ipsæ interdictum dicunt faciant, quæ quibus pauperes solvant.* Sidorius lib. 13. Epist. 5: *Quos... invidit Indictionem generis exhaurit. Indictione augmentum, apud Ammianum lib. 17. p. 90. Id est, superindictum, de quo tit. Cod. Th. lib. 11. num. 6. Vide titulum ejusdem Cod. Th. de Indictionibus, (11.5.) et Legem Visigoth. lib. 12. tit. 1. § 9. Indictitia onera, apud Cassiodorum lib. 5. Var. Epist. 14. Cessant omnia subsidia, focagta, capagia, quarantena, Indictiones, equi qui ducuntur de debito, et alia onera, in Litteris Johannis Franc. Regis ann. 1363. Sic legendum, non ut est editum Indictiones equi, sine virgula: quod tenebras offundit vel ipsi oculatissimo Editori. Lactantius de Morte persecut. cap. 7: *Ut exornatis Indictionem consumptis viribus colorum dicerentur agri, et cultura vertenter in silvam.* Asconius in hæc Cicerois verba lib. 2. in Verrem cap. 2: *Quando illa (Sicilia) frumentum quod deberet, non ad diem dedit? Quando id quod opus esse putaret, non vitro pollicita est? Quando id quod imperaret recusavit? observat omne pensationum genus, Canonis, Oblationis, Indictionis, in hoc capite positum esse. Canon in frumento consistebat et ad certum diem pendebatur. Oblatio spontanea erat. Indictio præter ordinem et de novo imponebatur. Hæc vera apud antiquos et recentiores Indictionis notio. Ex actio nova seu Indictio, in Conventionibus ann. 1385. ex MS. D. Brunet. Pinus in Panagyrice Trajani cap. 29: *Ne Novis Indictionibus pressi ad veterem tributa deficiant.***

* Nostris Indiction, eadem acceptio. Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 480. art. 9: *Au roy seul et pour le tout appartient de octroyer nouvelles Indictiones généraux sur villes et sur pays.* Libert. Lautriei et Forciarium ann. 1410. in Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 361: *Ordinat quod si contingeret aliquam fieri Indictionem sive tallium, quod talis Indictio sine tallia imponatur et dividatur pro capite sine testis. Tallia vel Indictio, in Libert. Ruthen. ann. 1371. tom. 5. supra laudato pag. 411. art. 1. Stat. subalter. Caracass. ann. 1402. tom. 8. cursum. pag. 859. art. 4: *Si vero pro aliis censitis et respectis levibus laicis et hominibus non esset Indictio, etc.* Unde Indire, pro Tributum seu præstationem indicare, in Lit. reformat. in Ovet. ann. 1389. ex Reg. 146. ch. 223: *Maistre Pierre Bayer**

donna conseil de faire, Indire et mettre le peuple plusieurs et diverses subides, b. et et imposer... taille, gaste, etc. In Libert. ville d'Aguepre ann. 1374. ex Reg. 198. lib. 360.

2. INDICTIO, Latini appellatur minus quindecim annorum, annis Christi ad solitum, ad convendum errorum, qui de moribus forte oboriri poterat, instituta, ait Beda de Ratione temp. cap. 48. Indictio non mentionem ante Constantii Imperatoris non fieri constat: quæ aliqui Constantii Imperat. primum, ac deinde subsequenter Augustorum constitutionibus adscriptæ leguntur in Cod. Theod. quarum laterculum contextit Jacobus Gothofredus in Prolegomenis ad eundem Codicem. Verum non una eademque est ubique Indictionum ratio, cum diversè communis usi interdum altentur: sicut ut alia ab anno 312. alia ab anno 313. et 315. consignant. Verbi gratia minus Consulatus Honorii N. P. ann. 380. Indictionem 5. rejicitur in leg. 8. de indulgent. debitor. (11. 28.) qui in 14. Marcelino et in Chronico Alexandrino. Consulatus Valentiniani III. et Eutropii ann. 367. in 14. Indict. que est alia 15. in leg. 8. cod. tit. Consulatus Olybrii et Probi ann. 395. in Ind. q. quæ Marcelinus et l. leg. 3. de Indult. debitor. Consulatus Viceritii et Flavittæ ann. 401. in 12. Indict. leg. 3. de Equorum collat. (11. 17.) quæ vulgo est 14. Consulatus Honorii VII. et Theodosii II. ann. 407. in Indict. 4. d. leg. 8. et in Indictionibus 5. leg. 9. cod. tit. et sic aliquid aliis paribus Consulatum. Quæ ut enucleat idem Gothofredus, quadruplitem Indictionem sufficit, *Italiam*, que consurgit ab ann. 312. *Oriente* ab ann. 313. *Carthaginiense*, seu *Proconsulatum Africa* ab ann. 314. et *Africanæ diocesis* ab ann. 315. at er Indictionum initium non ubique idem fuerit, non aperit.

Constantinianam, ac proinde Orientalem, a Consulatu Constantini III. et Licinii III. aspiratur Chronicon Alexandrinum, it quod hæc habentur pag. 656: *ἐπὶ αὐτοῦ ἐγένετο ἀρχὴ ἀπὸ τοῦ ἔτους αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους αὐτοῦ τὸ δ', καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους αὐτοῦ τὸ δ'.* Ubi pro δ' reponendum ἔ. Atque hic quidem Consulatus incidit in annum 312. juxta Victorium, cuius Cons. 300. uno præstant: iuxta vulgarem vero Chronologorum sententiam, ann. 313. Constantinianam Indictionem appellatam, sicut qui putant, quod sub Constantio, et Valentiniano in leg. 9. et 10. Cod. Th. de Indulgent. debitor. (11. 28.) quod sub Valente ecurreret. Sed an Indictiones ante Constantii ævum obtinebant, addubitatur, cum nulla harum occurrat mentio, et idem Chronicon Alexandrinum pag. 48. ἀρχὴν ἰνδictionὸν a Julii Cæsaris anni replet, et a primo Septembris mensis de numeratis scribat.

De nominis ratione non minor est difficultas, etiam ab Indictionibus, seu facie nihil tributarius munus constans fore opinio, quod vox ipsa *fusiō*, que *ἐκκέν* tributum, omnino evincit, ut in hoc observatum. Sed er 15. annorum spatium Indictiones finire placentur, quod tempore id primum usurpari cœperit, quod

* Consule novum Tract. diplom. tom. 4, pag. 674, et seq. [* Savinio de Capitulatione pag. 379, sqq. Murator. Antiq. Ital. tom. 3, col. 48, et *Art. de vérifier les dates* tom. 1. edit. octon. for. pag. 36, ubi monetur duodecimo seculo interdum non solum annum indicationis quidem, sed et numerum etiam indicationis notari in chartis, ut *Indictionis 79. anno*, 5.]

3. **INDICTIO**, Bannum, proclamatio ante nuptiarum benedictiones, in Præceptis synod. Petri de Colledemo Archiepisc. Rotomag. ann. 1245. Vide **Indictum** 4.

† **INDICTIO** PRO ASIMA, Quævis donatio quæ alicui Ecclesie in conditione fit ut pro donantis salute preces fundatur. Charta ann. 1251. tom. 3. novæ Ant. Chart. inter Instr. col. 216 : *Omnis bona corporalia et incorporalia cum omnibus pertinentiis quas prædicti Episcopus et Ecclesia... iure institutionis, legatorum, relictorum, iuramentorum, Indictionis pro Anima, donationis, emtionis, permutationis, aut alia quocumque nomine... hactenus eduxit sunt.*

† **INDICTIO** STATUTI, S. Gerardus lib. 1. Miracul. S. Adalberti cap. 8 : *Exiit ad processionem, venit ad statum Indictionem*; hoc est, ad locum indictum et designatum, medio itinere inter Ambianorum urbem et Corbeiam, ad quem processionem cum sacris reliquiis Ambianenses et Corbeenses convenire consueverant *retorvis Rogationibus*. Ille locus hodieque *Indictum* dicitur, vernacule *Lendit*, teste Mabillonio.

* 4. **INDICTIO**, Feria indicta. Notæ, vetus apud Menag. in Hist. Sabol. pag. 135 : *Et postea fecit nobis Indictionem; præcipiunt præbiteris totius Cronie, ut locum nostrum annuatim visitarent cum processionibus suis. Vide Indictum 3.*

* 5. **INDICTIO**, Idem quod *Særa* seu diploma principis, habente imperio Romano, vel quod *Littera de credentia*, ut vult P. Hugo ubi de Prima scribit. orig. pag. 199, laudatus tom. 1. novi Tract. diplom. pag. 333. Vide *Særa* 1. et in *Credentia* 3.

† **INDICTIONALIS**, **INDICTIONIS**. Vide **Indictio** 1.

† **INDICTOALDIUS**, **IMMORIGERIS**. Interpres Irenæi lib. 4 : *Fili patris Indictioaldis*.

* **INDICTOR**, Qui ius habet indicendi de aliqua re. Libert. civit. Mimat. ann. 1469. in Reg. 196. Chartoph. reg. ch. 178 : *Corratoris, auctoritas seu Indictoris ponderum et mensurarum eligendi concedimus potestatem.*

1. **INDICTUM**, Gloss. Lat. Gr. : *Indictus, constitutus*. Ebrardus in Græcismo cap. 10. et Willemus Brito in Synonymis :

Edicunt Reges, indicunt Fæderes, Præsumit Indictum, id est Edictum fore Regum.

Charta Caroli M. in Actis Episcoporum. Cenoman pag. 261 : *Quia nostrum iussu etiam nostrum Indictum et præceptum continent atque prævaricant.*

2. **INDICTUM**, Idem quod **Indictio**, Tributum, apud Symmachum lib. 10. Epist. 41. Gloss. Lat. Gr. : *Indictum, tributum*. Infra habetur **Indictus**, *tributus*, *Indictum census*, apud Joannem Sarisber. Epist. 159.

† **Lendit**, eadem notione, in Charta Phil. VI. ann. 1340. ex Reg. 83. Chartoph. reg.

ch. 632 : *Nostre Lendit, ou poiage et bastage de S. Julien en Minerbeis, en la sénéchaussée de Carcassonne.*

3. **INDICTUM**, Nundine, Feria indicta, publicata. Libellus Fulconis Comitis Andegavensis ann. 1096. apud Holsternium in Collectione Romana part. 2 : *Constituit etiam idem Apostolicus, et edicto jussit, ut in eodem termino, quo dedicationem fecerat, Indictum publicum celebraretur unoquoque anno apud sanctum Nicolaum, et septima pars penitentiarii populo convenienti ad illam celebratam dimitteretur. Vide Gesta Consilium Andegavensium tom. 10. Spicilegii pag. 365. Charta Innocentii PP. pro Monasterio Corbeicensi, in Tabulario ejusdem Monasterii clamaresco operis ch. 7 : *Indictum quoque sicut hactenus Corbeiensis Ecclesia celebrare consuevit, vobis confirmamus, et ne quis eos, qui ad ipsum Indictum conveniant, in bonis vel in personis offendere vel molestare præsumat, auctoritate Apostolicam prohibemus. Charta Henrici I. Regis Angl. in Tabulario Fiscanensi fol. 6 : *Sciatis, me concessisse et charta me confirmasse, quod omnes, qui venient ad Indictum sanctæ Trinitatis de Fiscano singulis annis a die Dominica in Ramis Palmarum, usque ad clausum Pentecosten, habebant meam firmam pacem et custodiam, ut salvi et securi erant et rediret per totam terram meam, de quocumque terra daret, nisi sint fugitivi de terra mea pro muldro, vel furto, vel alio scelere.***

Ita porro proprie nundinas Sandionysenses vocant, quas a Dagoberto Rege Doubletus pag. 434, alii a Carolo Calvo institutas volunt. Eæ nundinum Indicti, in Charta Ludovici VI. ann. 1134. apud eundem Doubletum pag. 854. appellantur, hodie la Foire du Lendit. Nangius in Chronico : *Eodem tempore attulit ipse Rex Carolus Calvus ab Agnigerno ad Ecclesiam sancti Dionysii in Francia Clavum Dominicum et spinæam Coronam, quam Carolus M. annis suis ibidem in Ecclesia B. Marie olim a se fundata, repositurum. Et nundinas Indicti in platea que Indictum dicitur, quolibet anno in secunda quarta feria jussu fieri instituit : et venientibus ad benedictionem illarum nundinarum indulgentiam tertie partis peccatorum fieri et velari per PP. et Episcopos totius Gallie sicut antea Carolus M. Agnigerni fieri iussu præerat. Sugerius in Ludovico VI. pag. 313 : *Rex exhibuit, nec ingratus ad protectores suas sanctissimas Martyres humillime devenit; easque post Deum gratius magnus referens, coronam patris sui, quam injuste tenuerat, (jure enim ad eos omnes pertinet) devotissime restituit. Indictum extrinsece in platea (interius enim Santorum erat) libentissime reddidit, etc. Idem in lib. de Reb. in administratione suis gestis cap. 1. a Ludovico VI. his nundinis, si non institutas, certe Monasterio Sandionysiano concessas videtur inuovere : De Indictio vero, quod Dominus Ludovicus pater B. Dionysio dedit, etc. Charta Philippii Aug. ann. 1215 : *Convenient Præpositum sancti Dionysii in loco, in quo Indictum antea convenire. Supra : Mercatores, qui venient ad nundinas Indicti. Vide eundem Sugerium de Consecrat. Eccl. sancti Dionysii. pag. 355. et Chartam ann. 1218. in***

Probat. Hist. Montmor. pag. 84. et Belæz, de Academia Parisiensium tom. 1. pag. 196.

* Charta ann. 1261. in Chartul. S. Ux. pag. 252, col. 1 : *Centum solidi Parisiensi redditis, ego percipiam singulis annis in bursa dicti dom. abbas apud S. Dionysii die benedictionis Indicti. Ou moné Juge le Dimanche après la benédiction, in Ch. ann. 1280. ibid. pag. 397. col. 2. Aliazo. 1314. in Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 9 : *le Dimanche prochain après la benédiction de la ditz. Vide infra Lanilicium.**

† **INDICTUM**, Eadem notione. Lit. im. 1375. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 144 : *Omnimode jurisdictio et justitia ab, melior et basior in campo sine terra, in quibus antiquo esse consuevit teneri et sedere habetur.*

† **INDICTUM**, pro loco, ubi **Indicti** nundie sunt, usurpat Rigordus ann. 1205 : *Indictum cum orationibus psallendo usque habetum venit.*

* **INDICTI** REGINA, Nomen ejusdem meretricis in **indictio** seu nundinis Sandionysiensibus celebris. In Tabul. S. Mart. de Campis exstat arectum par lequel un franc amoureuse, qualifiée Reine du Lendit, se contrainte vider d'une maison assise au censive de S. Martin.

4. **INDICTUM**, Bannum, Proelamatio, Charta Libertatum oppidi dæi in B. turigib. ann. 1301 : *Si autem Indictum præ oportuerit in villa, per vassallos et per bonos villas fiet, vel per illos, quos domus nostra villa mittit ad Indictum Judicium.*

INDICULUM, Incerta notione. Lambertus Ardensis pag. 161 : *Ille gradalis et hie decula de area in aream, de domo in ropanam, de carneva in canerem. Vide nov. indiculus.*

1. **INDICULUS**, vel **INDICULUM**, Epistola, sed proprie ea, quæ præcipiunt, seu **indictur**, quæ videtur vocis origo. Sic in Vita sancti Desiderii Episcopi Calat. cap. 8. habetur **Indiculus** Dagoberti Regis, ad Sulpitiu Archiepiscopum. Bituricensis quo præcipit, ut eum ad Cadurcensem Ecclesiam ordinet ac consecret; rursus est formula 6. apud Marculfum lib. 1. quæ inscribitur **Indiculus Regis ad Episcopum** : ut alium benedict. Sic porro Dagobertus indiculus clauditur : *Quod vero indiculus noster subscripcione, ut mos est, brevissimè rolantur. Dagobertus Rex subscripsit. At eum apud Marculfum similis Epistola form. 5. ejusdem exstat argens : eum hoc titulo : *Præceptum de Episcopatu* putat Bignonius, id esse discrimen inter **Indiculum**, et **Præceptum**, quod hoc videtur fuerit auctoritatis diploma, non vero manu propria subscriptum, sed etiam illo roboratum, quod curavit Indiculus elicit ex Capit. Caroli Magni lib. 1. cap. 58 : *Et si sacramentaliter homines etiam venire renuerint, iustissime Dagobertus aut Indiculus, aut sigillo ad publicum potestatem cognatur. Indiculus ejusmodi Regum, per manu subscriptos docet præter Epistolam Sieberti Regis ad eundem Dagobertum, quæ est 17. ex iis, quas edidit Anisius : Et ut certius credatur, hinc Præceptum manu propria subter subscripsit Siebertus Rex sub, Ita porro per Epistolam præceptoria **Indiculum** usurpant Hoz-**

18. apud Baron. ann. 515. n. 24. ann. 516. n. 3. Gregorius Turon. lib. 5. cap. 18. apud 28. Fredericus Scholast. 40. Marcellus lib. 1. forum. 36. 27. apud 40. Insolentia Judaeorum. pag. 61. Caroli Calvi tit. 11. Anastasius in Synodo I. pag. 211. tom. 1. Histor. Franc. pag. 883. Hincmarus Remensis Opusculo 1. in Concilio Duisiac. I. part. 2. cap. 1. Assensu de Reb. geod. Aelfredi pag. 14. 26. perperam Indulgentibus his legitur, etc. Infanticorum bildi, in Epistola Alberti Abb. Miacensis ad Johannem XVII. apud Mabil. tom. 3. Anlect. pag. 440.]

Etiam Notitia sui index ad modum epistolae scriptus, quo aliqui indicantur aut indicantur. Nomen uterque genericum, quo non unius speciei littere significatur, igitur est quod inter Indiculum, et Praeceptum assignat discrimen Bigonius: in Praecepto quippe ut et Praecepta sigillo aut auctoritate regio roborata fuisse docet Agobardus de Insol. Judaeorum. pag. 61: *Favoritas itaque primus Judaei, dederunt michi Indiculum ex nomine vestro, et alterum et qui pagani Lugdunensem vice comitis regit, praecipiente illi ut auxilium ferret Judeis eorum me. Quos Indiculos, licet ex sacro nomine vestro rectarentur, et vestro annulo aut signati, nullatenus tamen credidimus a iudicio vestro tales prodire.* Consule notum Tract. diplom. tom. 1. pag. 370. Interdum tamen per quavis Epistola huc vocem comprehendere licet apud Gregorium Turon. lib. 8. cap. 2. Marcellum lib. 1. forum. 9. lib. 2. forum. 42. 50. in Capit. Caroli Magni lib. 4. Append. 3. cap. 5.

Indiculum, neutro gen. apud Avitum Veton. Epist. 28. Gregorius Turon. lib. 1. cap. 28. in Diurno Romano cap. 2. tit. 19. cap. 3. tit. 8. in Vita S. Samsonis Episc. Dolensis. lib. 1. cap. 43. Epist. 51. 94. et 104. inter Epistolas sancti Bonifacii Archiepiscopi Moguntini, apud Eddium Stephanum in S. Wilfrido cap. 47.

§ 3. INDICULES, Bedae de Temporibus notae cap. 47. Tabella cereo Paschali affixa, de qua in *Cereus Paschalis*.

§ 4. INDICUS, Belgis *Indegyet*, quibus dicitur est Moles opposita fluctibus, agger, Gall. *Digue*, Charta Margar. comit. Flaud. tom. 1269. in Suppl. ad Mirum pag. 602: *Com Johanna Flaudria quondam et Hannae comitissae contulisset ecclesiam B. Mariae de Camberone Cisterce, ordinis totum terram de Indico et utitico in officio et Hult, etc. Alia Joan. abbat. de Camber. ejusd. ann. ibid. pag. 603. col. 2: Nullum jus de cetero reclamabimus in terris, moris, Indici, uticis et maris foetibus, etc. Vide supra Dicus.*

§ 5. INDICES, mendose pro *Sindicis*, in Sal. crimina. Saepe pag. 115.

§ 6. INDICUS, Niger, *Indica cornix*, in Eclat. vers. 480.

§ 7. INDICESSES, Dies incipiens, primum diluculum, apud Ludewig. tom. 6. pag. 163.

§ 8. INDIFFERENTER, *Sine dilatione*, Ita Glossae MSS. Regiae ad canon. 12. Concilii Niceni: *indifferens*, in Gr. Eadem Glossae ad can. 4. Concilii Ancyran: *Indifferens*, *Indistanter*. Ad can. 10. Concilii Lao-

die: *Indifferenter, sine dilatione, id est, sine prolongatione.*

§ 9. Statim vel assidue. Vita S. Gern. Autiss. tom. 7. Jul. pag. 206. col. 2: *Propter ea Indifferenter aras eorum (Deorum) lacrymans pulso.* Mirac. ejusd. pag. 273. col. 2. ibid.: *Barbarus auctoritate caelestem in praesule reformidans, cum conjuge et liberis Indifferenter egreditur.* Et pag. 2-3. col. 1: *Quaque Divinitati praestare placuerit, ea Indifferenter schedis iudare non gravabor.*

§ 10. INDIFFERENTER, Promiscue, sine ulla exceptione, Gall. *Indifferemment*. Inquisit. ann. 1568. ex sched. Pr. de Morangues: *Et avens... multorum, quia Indifferenter aversus hominum Arelatis utebantur per dictam territorium, etc.*

§ 11. INDIFFERENTIALITER, Sine differentia, indistincte. Judic. magistr. Acad. Vienn. ann. 1385. tom. 11. Auzanil. liter. pag. 231: *Ex quibus omnibus clare judicandum, quod sicut nec anima nec corpus Indifferentialiter unus est homo, ita nec divinitus, anima et corpus Indifferentialiter unus est Christus.*

§ 12. INDIFFICULTARI, Difficultatibus impediti. Johan. Longinus in Vita S. Stanislaei Episc. tom. 2. Maii pag. 258: *Gloriosi Stanislaei canonizationis gloriam Indifficuiltari permittit.*

§ 13. INDIFFICULTER, Absque difficultate, apud Joannem VIII. PP. Episc. 43. § 14. INDIFFINITE, Assidue, continuo. Epist. Alexii imper. ann. 1097, apud Muratori. tom. 5. Antiq. Ital. med. aevi col. 390: *Quasi non propriis oculis aspexisset qualitatem et loqueretur vobiscum Indiffinitum.*

§ 15. INDIGENATIO, Jus indigenae. Exstat apud Rymerum tom. 15. pag. 37. *Comita Comitum Lynox de Indigenatione, quia ipse Comes de cetero ad totam vitam suam sit Indigena et iureque Henrici VIII. Angliae Regis ann. 1544.*

§ 16. INDIGENTIE, Quae necessaria sunt ad vitam. Chron. Fontanell. apud Acher. tom. 3. Spicil. pag. 227: *Sintus sanctae Regulae priuati caput, ob inopiam videlicet compendendum Indigentiarum, quos B. Pater Benedictus in eadem lege monachis porrigenda precepit.*

§ 17. Gall. *Besoin*. Instr. ann. 1401. inter Prolat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 157. col. 1: *Mare hic prope est ad tres leucas et plura stagna soluta, ex quibus tanta hostet copia piscium, quod sufficit ad Indigentiam gentium.*

§ 18. INDIGERIE, Naturae necessaria. Guidonis Disciplina Farnensis lib. 1. cap. 25: *Surgunt omnes e lecticis, et provident Indigeris suis, et convenient, et invent nuntius ac facies.* Lib. 2. cap. 1: *Ex alia namque parte ordinati sunt lectali xxx. ubi Comissae et aliae honeste mulieres possent cum latruncis xxx. ubi sole ipse suas Indigerias procurant.*

§ 19. INDIGETARE, Invocare. Macrobius lib. 1. Saturn. cap. 17: *Festale ita Indigetant, Apollo medicus, Apollo Pagan.* Inscriptio arcus triumphalis erecti in honorem Marchionis Uxellensis introeuntis Cabilonum, in Hist. ejusd. urbis pag. 769: *Auspicio isthodie adveniens, illustrissime Marchio, duxit dispendentia te civium vota Indigetant, vulnera civitatis serenifico vultu*

undepunvorsum edulcatum. Festus: *Indigitatio, Imprecatio.* Verbum ab antiquo *Indu* pro *in* et *citare*, hoc est, *vocare*, ductum, ut contendit Vossius lib. 1. de Vitiis aetern. cap. 34. et in suo Etymologico voce *Indigitamentum*. [¶ Vulgo apud scriptores mediæ ævi positur pro Indicare, nominare, unde Joan. de Janua: *Indigitio, digitus inducere, demonstrare, nominare*, quod sensu apud Arabios occurrere moneri Forcellinus. Chart. ann. 968. in Madox Formul. Anglican. pag. 174: *His metis profuturus hinc Indigitatur, etc.*]

§ 20. INDIGENTIA, pro Indignatio, in Vita S. Cathaci Episcopi. [Spicil. Fontanell. MS. pag. 220: *Potres nobiscum ad Indignationem, id est ad impatientiam, filios vestros provocare.*]

§ 21. INDIGARE, Indigare, indecenter habere, agere, ab Italico *Indegno*, indignus, indecens. Barel. serm. in Dom. 3. Quadrag. *Solomon, domus fuit occupatus in templo, sagitta continens stritum domus fuit in otio, Indignavit fenestra multitudine mulieribus.* Nostris vero alias *Indigner*, pro *Dedaigner*, mépriser, Dédignari, aspernari, unde Indignatione, Contemptus, aspernatio. Lit. remiss. ann. 1366. in Reg. 97. Charoph. reg. ch. 90: *Icellat bastardi se mist à carant ou pauparis des Freres Menours à Lille, ouquel lieu en Indignant justice et les uns dudit mort, se monstrent orgueilleusement.* Aliae ann. 1376. in Reg. 110. ch. 57: *Item que ledit Pierre avoit ja pieça une femme, appelée Guille, laquelle il n'aimoit point, nias In Indignant morte et méprisait, et laquelle sa mort si secretement que nulz ne vit et ne sent sa mort, et présamit l'en communement que ledit Pierre l'avoit occise ou suite occir, à cause de ledite Indignation et méprisance.*

§ 22. INDIGNARI, Vindicare. Gesta Regum Francor. cap. 23: *Indignare, dulcissime Finter, laborem et inierum mirum.*

§ 23. INDIGNE, Immerito, Gall. *Sans sujet*. Bulla Joan. XXII. PP. in Reg. sign. Noster Cam. Comput. Paris. fol. 287. vº: *Gouzel et exaltat sancta mater Ecclesia, et plura cunctis felibus potest et debet, et non Indigne, letari quod... Philippus rex Francorum... Terre Sancte, etc.*

§ 24. INDIGNIP, pro *Indignaverit*, de cuius notione in *Indignare* dictum, in rodice Estensi legi moneri Muratori tom. 1. part. 2. pag. 34. in notis.

§ 25. INDIGENUS, Injustitia, molestia, damnum. Charta ann. 1233. ex Chartul. S. Vandre. tom. 2. pag. 1333: *Et si aliquod Indignum supra hoc dicto Reginaldo et Gilberto et heredes eorum evenierit, ego Walterus et heredes mei tenemus restaurare.*

§ 26. INDIGUS, Ita se scribit Richardus Normannorum dux, in Charta ann. 1015. ex Chartul. S. Quint. Viromand.: *Dux propterea maritus Christi Quintini canonici nostrique fidelis idoneus ad me, qui nuncupor Richardus felicissimi comitis Richardi filius, dicorque gratia summi individuarque Trinitatis Deique Normannorum, licet Indignus, dux et patricius, etc. Alia ann. 1060. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 126: *Ego peccator Ricardus comes Indignus, etc.**

§ 27. INDIGRESSA Via, Per quam nemo

digressus est, transiit, in Actis SS. Junii tom. 2, pag. 338, ubi de S. Margarita Regina Scotic.

INDICATE, Absque dilutione, statim. Utiur Fulcherius Carnotensis lib. 1. Hist. Hieros. (cum aliis non paucis.)

* **INDIMINUTUS**, Absque minutione, integer. Epistol. Joan. VIII. PP. ann. 880. tom. 9. Collect. Hist. Fr. pag. 191: *Ut omnia honor... in omnibus integritate accretat, et Indiminitus permaneat.*

* **INDIRIMENTUS**, Continuus, non interruptus. Guibert. abb. Novig. in Prolog. ad Abbatem proph. in Append. tom. 6. Annal. Beneol. pag. 639. col. 1: *Quia vestro diuturno certamine (abbates S. Medardi et Florin. alloquitur) credi nefas est aliquam inesse statum ignorantium internum. In quo enim vestra discutitudo ambigit, que prae innotent omnibus Indirimentum cogitationum praevidentia laborat?*

* **INDISACUM**, Instrumentum rusticum, cujus usus declaratur in Inventar. ann. 1476, ex Tabul. Flamar.: *Item plus unum Indisacum, cum quo est assumet plantare palmis sine vitibus.*

* **INDISCIPLINABILIS**, Gall. *Indisciplinable*, Indocilis. Major pars exercitus retrograda et Indisciplinabilis fuit, apud Muratori. tom. 15. col. 437.

INDISCIPLINATA, Speculum Saxonicum lib. 1. art. 59: *Si et tumultus et Indisciplinata, hoc est, insolentia, inobedientia in iudicio licet prohibere.* [* Vide Haultaus. Glossar. German. voce *Unlist*, col. 1945.] *Indisciplinata discessio*, apud Simeonem Duclunens. ann. 1141.

INDISCIPLINATIO, Relaxatio a disciplina et a recta vivendi ratione. Possidius in Vita sancti Augustini cap. 25: *Indisciplinatio quoque et transgressionis suorum a regula recit... arguunt.* Gregorius M. lib. 3. Epistol. 38: *Ne non restituitur, sed Indisciplinatio, quod aliat, videmus consentire.* Utiur rursus lib. 4. Epistol. 7. lib. 7. Ind. 2. Ep. 5. ut et Evagrius in Vita sancti Antonii, Senator lib. 7. Ep. 3. etc. Vita B. Stephani Abbatii Obasiensis lib. 1. cap. 9: *Indisciplinatio et transgressionis suorum, maxime juvenum ac puerorum tam districte coarctat et arguebat, etc.* *ἀπαρτίωσις, ἀσέβεια*, apud Theophrastum, *Indisciplinatio* non redditit Anastasius Bibliothecarius in Hist. Eccles. Gloss. MSS. ad Concil. Antioch. can. 3: *Indisciplinatio, inquietudine, ἀταξία* in Graeco.

INDISCIPLINATUS, Disciplinae expertus, moribus dissolutus, apud (Cyprianum Ep. 1. edit. Oxon. Augustinum Ep. 50. ad Bonificium.) Gregorius M. lib. 7. Ind. 2. Ep. 5. Ivoem Carnot. Ep. 27. 219. in Epistol. Alexandri II. PP. apud Ughellum tom. 1. Ital. Sacre pag. 863. etc. [*Indisciplinata anima errantem*, Sap. 17. 1. Rursum occurr. Eccli. cap. 5. 7. 18. 30. 21. 22. 23.] Gregorius Turon. in Vita S. Aridii pag. 196: *Regalis palatii viciis superstitibus, et Indisciplinatus sociorum fabulos declinando.* *Indisciplinatae quaestiones*, non semel apud Marium Meratorem, *que sine disciplina dicuntur* Paulo 2. ad Timotheo. cap. 2. v. 33. *Indisciplinate agere*, in Speculo Savon. lib. 1. art. 54.

* **INDISCIPLINOSUS**, Experts disciplinae. *Indisciplinosa loquela*, Eccli. 23. 7.

* **INDISCISCIS**, Indistincte, generatim, in solidum. Charta xi. saec. ex Chartular. Apseni fol. 58: *Idem ipse qui vendidi cum uxore, seu filius ac filiusque me Indisciscis confirmo.*

* **INDISCUSSUS**, Non examinatus, nostris alias *Indiscus*, Epistol. 12. Nicolai I. PP. ann. 863. tom. 7. Collect. Hist. Franc. pag. 394: *Non autem consensum Rothadi in virmate Deo non patemur, vira comite, Indiscussum relinquit. Et finalmente non se acut quod concludere, et demora la uniere Indiscusse*, apud Juvenal. de Ursio, in Hist. Coroli VI. pag. 139. Vide infra *Inexaminatus*.

* **INDISCREGABILIS**, Individuus. Acta SS. Vitalis et Valeriae, tom. 3. April. pag. 565: *Oportet utriusque metropoles (Ravenne et Mediolani) cives ita caritativit societate ac sociis caritate inextricabiliter convicere, sicut nascuntur tantorum Martirum Indiscregaboli communione connect.*

* **INDISPAB**, Inaequalis, in Miraeulis S. Servatii Episcopi Trajectensis.

* **INDISPENSABILITER**, Gall. *Indispensablement*, Necessario, apud Robertum Goulet in Compendio juris Universitatis Paris. fol. 3.

* **INDISPERSIBILIS**, Individuus, Marius Merator pag. 407: *Quod (deus) incorporeus sit et Indispersibilis.*

* **INDISPOSITIO**, TEMPORIS, Intemperies. Acta dissolut. matrim. Ludov. XII. fol. 91. r. ex Bibl. reg.: *Propter inundationem aquarum, quae illa nocte ejusdem diei circumcirca dictum castrum pervenit, sed Indispositionem temporis... minime accessit.* *Actenta Indispositione temporis*, in Instr. ann. 1481. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 16. col. 5.

* **INDISPOSITUS**, Instatus, qui sine testamento decedit. Gloss. Graeco-Lat.: *ἀδιάτακτος, Indispositus*. Vide *Inordinatus*. [* et Glossar. mod. Graecit. voce *ἀδιάτακτος* col. 26.]

Interdum etiam *Indispositus*, idem valet ac in valetudine affectus, Gallis, *Indisposé*. Sanctus Augustinus Epistol. 217: *Tractorum ad me 5. Id Nov. venit... et me Indispositum invenit, ut occurrere omnino non possem.* [* Stat. colleg. Fuzens. ann. 1457, ex Cod. reg. 4253. fol. 236. r.: *Non autem interdum, quod si quis stomacho Indispositus fuerit, possit intrare dictam coquinae, et potere scintillam broli.*]

* **INDISSIMILITER**, Simili modo. Vita S. Cadre tom. 1. Mart. pag. 474. col. 2: *Cum ad sepulchrum ejus cum juvenis et orationibus pernoctaret, vix obdormiret, et singulas se tenere candelas cum lumine Indissimiliter videbant.*

* **INDISTANTER**, Incontinenter. Utiur Matthaeus Westmonast. ann. 1244: *Indistanter removit.*

* Occurrit et pro Continue, indiseniter. Vita S. Farund. tom. 6. Aug. pag. 478. col. 1: *Indisuntur serviebat Domino in timore, etc.*

* **INDISTANTIA**, La propinquitas. Glossar. Lat. Ital. MS.

* **INDISTEMPERATUS**, Intemperatus, Jacobus de Vitriaco lib. 3. Hist. Orient.

apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 273: *En terra Indistemperata, qui in hyeme et in aere frigida, in aestate nimis calida.*

* **INDISTRINGIBILIS** TENA, Quae inculta est et vacua. Vide *Distringidili* in Distingere 2.

* **INDITIALIS**, Qui indicat rei aliquam veritatem. Charta ann. 943. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Houthorn pag. 179. col. 2: *Si aliquis hae veritatis obiciatur karitatis, perficite est eum cum suo proinde evocare subscriptorum testium Indititli certamine.*

* **INDITIO**, pro Indictio, Exactio nova et inusitata. Conventiones Ludovici Regis Siciliae cum Arelatensibus ann. 1385, et MS. D. Brunet fol. 7: *Item quod dicti domini Regina et Rex, aut aliquis eorum nomine non possit facere exactionem novam, sed Indictiolem, vel superindictionem, aut prodigium novum.* [* Ita etiam in Divisione imper. Caroli M. apud Einhard. c. edibus scriptis Petrus Scriptor. vol. 2. p. 461.] Vide *Indictio* 1.

* **INDITOXARIUM**, Index. *Inditoxarium in hoc opere contentorum Major. Gaspar. Haslachii ad calcem Galb. Bd. Exposit. sac. canon. Missae edit. ann. 1576.* Hae post D. Falconet. Vide supra *Indictare*.

* **INDITUM**. Vide supra in *Indictum*. *Inditum*. Gloss. MS. Reg. col. 1397: *Inditum, data sine insinuatione. I. insinuat.*

Alibi: *Inditum, inferitur*, i. in acta referat. * **INDITI PEZAI**. Donatus Diaconus in Vita S. Trudonis n. 15. inter Acta SS. Benedicti sec. 2. pag. 1080: *Plurimum discipulis venerabilis Pater nutritur in eodem loco, Inditos quoque pueros docuit sapientia eruditus mundi hujus condicio et temporales honores despiciere solebat. Suscepit Mabillonius forte legendum *Inditum*: vel retenta voce *Inditum*, intelligi posset Pueri monasterio Oblati, de quibus in hac voce. [* Forte leg. *Indoles*.]*

* **INDIVICABILITER**, Indiscriminatum absque ulla divisione. Concil. Armenorum ann. 1342. apud Marten. tom. 7. Amplas. Collect. col. 359: *Populus totius Ecclesiae Armeniae Indivicabiliter de una diocesi in aliam diocesam, et vice versa, accipit omnia sacramenta, et usque nunc non fuit prohibitum. Simili modo est de Episcopis in Aliam et in Archum, accipiunt mutuo sacramenta Indivicabiliter: sed Archiepiscopus Archimandrita, ex tunc quod fuit rebelli nobis, et excommunicatus simul cum Suffraganeis suis, non possunt participare nobiscum.*

* **INDIVIDUARE**, Individuum constituit: *Individuum*, Singularis constitutio, in Lexico Gouletii.

* **INDIVISIO** opponitur divisioni seu partitioni hereditatis paternae. Charta ann. 1247. in Chartul. Pontificae. pag. 212: *Quod si Gualterus ejus frater ex patre suo aliquid vellet reclamare, ... ratione Individuis vel communis fraternae, etc.*

* **INDIVISIONE**, Sententia L. Derai Recensens ann. 1199. c. Tabulario Compendiensi: *Decretum illam pro Indivisione posdebant Monachi Compendienses et Monachi de Chimino.* Hoc est, Indivise, Gall. *Par Indivis*, ex commun. una, simul.

* **1. INDICUM**, pro *Indicum*, Genus

coloris carulei, in Append. Statut. Petri Carb. apud Gnerard, pag. 336.

* **INDUM.** Polyp. Irmin. Brev. 13. set. 100. pag. 149: *Hilidonia, collatus, pidi Indum* i. Guardo videtur idem esse quod *Indolus*, Ferreum fulmenque foci.

* **INDIVOLUS.** Qui per vin aliquid auri, nostris *Foder*, Preceptum Caroli C. m. 839. pro Ecclesia Augustodun. apud Balatum tom. 3. Capit. col. 1473: *Ipsa cum villa olim per incuriam rectorum prelati Ecclesie et Indivolorum hominum violantiam ab eodem loco distracta esse dinoscitur. Indu*, vel potius, *Indu*, pro in antiquis positum fuisse alibi observatum. Vide *Involare*.

* **INDUCTUS.** *Imbecillus, inscius, nepos, Herum, Inscitia, imperitia, aduocatus*, n. Gloss. reg. in Castigat. ad utrumque Gloss.

* **INDOLENTIA.** pro *Indoles*. *Inflans mira indolentia, regis indolentia*, apud Felinum Girwensem in Vita S. Guthlaci num. 9. 11.

* **INDOLENS.** Vide *Indolis*.

* **INDOLETTA.** *Indolentia, carentia doloris*, in Amaltha ex Glossis.

* **INDOLIS.** vel *INDOLUS*, Adolescens, *Puer*. Gloss. Gr. Lat. i. *Epipiz, Ingeniosus, Indolens*; *supra*, hoc *Ingenium*. Sic in Cod. MS. Passio S. Arteme Patulani lat. *Dum adhuc Indolis*, hoc est, *juvenis etatis annis gereret*. Vita S. Aridii Episc. Vapincensis: *Sed quoque moris erat amicum continere, et si aliquem ad eruditionem susceperat, Indolem primo quidem et rudimenta infantie blande commendans iterum magistro, ut truncan instrueret ferret etatem*. Joannis in Vita S. Joannis Romanensis apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 514: *Anno tertio Chlotarii Regis Indolu, ex jussu*, etc. Charta Edwini Regis Angl. ann. 956. in Monastico Angl. tom. 3. pag. 120: *Ego Eadgar Indoles Cito comiti Althelmus de Laud. Virgin. cap. 25*:

Tredidit investem rectorum forte uagistrum, Duxer Indolis librorum diceret artes.

Idem cap. 26:

Autem Indolem clavis natalibus ortum Fletore cum precibus.

Id. cap. 32:

Tenuem Indolis gaudens spectare triumphum.

Ita perperam indocilis scribendum putat Cuius. Smaragdus in Prefat. ad Reg. S. Bened. de Monacho

Indolis et docilis, aspiens, ac mente benignus, Corruptus, plaudens, et bene catus erat.

Fornianus lib. 4. de Vita S. Martini:

Indolis a patribus genere Leonitibus olim.

[Vita S. Romani Archiep. Rotomag. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1664:

Antea Jerusalem valus ubi pedit et aream. Qui penitus asperis Babylonis ab Indole faciem.

Id est, a puero.] Vide Anson. in Vita S. Ursari. cap. 3. et Ughellum tom. 1. part. 1. pag. 152.

Præsertim vero sumitur hæc vox pro puero vel adolescente studioso ac laborioso, ut, uti nolo dicimus, *bonæ ac præclaræ Indolis*. Gloss. Latino-Gr. *Indolis, inveniuntur, Indoles*, *inveniri*, est enim Indo-

les, ut est apud Servium ad 10. Æneid. i. *Imago, quantum virtutis futura, Spes in puero*, in Gloss. Isidor. *scilicet: inventus*, in Gloss. Lat. Gr. *Imago futura bonitatis*, in Gloss. MSS. Unde spectat æ potissimum nobiles ac principes adolescentes vel pueros, quorum in rebus gerendis virtus speratur. Ita Crispus *commode Indolis juvenis*, apud Eutropium, *Gratunus*, apud Ammianum lib. 31. *præclaræ Indolis adolescentis* appellatur: ut *Tulgis bone Indolis et radix Gothorum*, apud Isidorum Pacensem in Chronico æra 678. Carolus Calvus, *bonæ Indolis puer*, in Hist. Translat. S. Sebastiani cap. 20. Lotharius Rex Francor. *Gloriosæ Indolis puer*, in Bulla Joannis PP. in Tabulario Humolariansi: in Charta vero pro Monasterio S. Bavonis Gendensis, *bonæ Indolis Rex gloriosissimus*. Otto III. Imper. *admirabilis Indolis adolescentis*, in Inventione SS. a Deoderico Metensi Episc. reperiuntur: Carolus filius Regis Ludovici Ultramarini, *juvenis unguis Indolis*, in Charta Gerberge Regine anno 968. apud Mirum in Donat. Belg. lib. 2. cap. 19. Philippus I. Rex Francor. *claræ Indolis Rex Francorum*, in Hist. S. Macarii Patriarch. Antiocheni a. 60. Tabularium Monasterii Regule de eodem Philippo: *Anno ab Incarnatione 1103. Philippo Francorum Rege superstitite, Ludovicobaten filio Indolis et probatissimæ memorandæ juvenis, Francia temonum obtinente*. Rigordus in Prefat. ad Hist. Philippi Augusti: *Serenissimo et nuntissimæ domui suo Ludovico Augusti filio Regis Indolis adolescentis*. Sed et apud eundem Rigordum ad ann. 1183. Philippus Augustus Rex *Bonæ Indolis adolescens* appellatur. Acta Episcoporum Cenoman. pag. 306. de Hugone Cenomanensi Comite: *Hugonem videlicet Herberti filium bonæ Indolis adolescentem omnia honore exhiberent*. Saxo Grammaticus lib. 2. Hist. Danica. pag. 33:

Filius hic Regis et avito sanguine laetus Indole clarus erat.

Batherius Veronensis Episc. in Epist. apud Chappaveillum tom. 1. Hist. Leod. pag. 180: *Allate cum his sunt et hite ad Dominum Pape tunc temporis Joannis (XI) gloriosæ Indolis*. Sic indigitantur apud Dudonem lib. 3. de Actis Normann. pag. 124. Richardus Dux Normann. pag. 124. *Indolis sacer*, apud Hemerum in Charta ann. 918. *Adalbertus inelyte Indolis Comes* (Vimondensis) apud Saxinam in Pontific. Arelat. Willelmus Marchio Provincie in Charta ann. 992: *Marchio istius provincie bonæ Indolis Willelmus*: apud Lambertum Scaffsburg. ann. 1044. Godefridus Goezlonis Lotharingie Ducis filius, *Nobilissimæ Indolis juvenis*: apud Egidium Bry in Hist. Comitum Perticens. lib. 1. cap. 8. *Itaque bone Indolis Comes* Cenomanensis, in Tabulario Brivatiensi ch. 191. Varius Comes Arverne, *Gratia Dei bone Indolis strenuissimus Comes*, apud Adonarium Cabanensem in Chron. pag. 180. Willelmus Dux Aquitanie: *Præclarissimus adolescens*, et mox: *Clarissimæ Indolis Comes*, in Triumpho S. Remaci lib. 1. cap. 9. uxor Henrici IV. Regis Rom.: *Bonæ Indolis Regina conjux ipsius*, apud Gregor. VII. PP. lib. 1. Epist. 40. Mathildis Comitissa, Egre-

gie Indolis puella. Similia suggerunt libror. Miraculorum S. Quintini cap. 40. Hippo in Vita Channadi Salici ann. 1038 Harro in Castellanis Insuleis. lib. 1. pag. 41. etc. Vide Alcuinum Episc. 48. Atque inde fluxit, ut

Indolens, pro titulo Principum, adolescentium maxime, honorario usurparetur. Monachus Sangallensis lib. 2. de Rebus Caroli Mag. cap. 15: *Quo etiam itaure epistolam ad vestrum Indolem direxit*, etc. Epistola Angilberti Archiepisc. et Andreæ Patriarchæ ad Ludov. II. Imp. ann. 855: *Quibus auditis, omnes unanimes pro vestra Indole omnipotenti Deo gratias egerunt*, etc.

* **INDOLORIA**, pro *Indolentia*, occurrit apud Sidorium in Epithetum. Polemici. Vide Sidoronem ad hunc locum.

* *Indoloria*, *ἀδύλεια*, forte *ἀνδύλεια*, vel *Indolora*, *ἀδύλεια*, in Castigat. Vide Gloss. Gr. Lat.

* **INDOLORIS**, *ἀδύλεια*, *Stupulus*, *carens dolore*, in Supplemento Antiquarii.

** **INDOLORIS**, Sine dolore. Marius Mercat. pag. 121: *Indolora enim prime illæ protoplasti fuerit delicia*.

* **INDOLUS**, Sincerus, probus, Gr. *ἀδύλος*, sine dolo. Chartularium Landevenecense: *Ego quondam mulier Indolis moribus, stenare irregulari orta, nomine W'inigrant*. Occurrit unus senel in eodem Chartular.

* **INDOMINATURA**, pro *Indomesticata*, Domini. Charta ann. 1403: *Unum dekanatum terre de Indominatura dicit castrum d'Epuy*, etc.

* **INDOMICATA**, Pari intellectu. Charta Brunon. abbat. ann. 1158. in Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 89: *De cultura vero que est ante curiam, quantum ad Indomicatam nostram pertinet, quintam garbam*.

* **INDOMINICATURA**, Domini, proprietatis, possessio. Hist. Mediani Monast. pag. 271. in Excerptis Joannis a Bayono de Abbatibus ejusdem Monast.: *Hugo circa finem vite sue contulit ex Indominicatura in aliorum suo dnas croudas cum parte prati*.

* **INDOMINICATUS**, substant. Eadem notione; adject. Ad dominum pertinens, proprius, non datus in feudum. Vide Domini. 3. et Glossar. Lobinelli tom. 3. Hist. Paris.

* Charta Henr. imper. pro monast. Florin. ann. 1012: *Si ecclesia de suis Indominicatis, aliis, pratis*, etc. Infra: *Foragiariorum et Indominicatorum et omnium locorum, in quibus bannum et justitiam habent, etiam ecclesie*.

* **INDOMITAS**. Aimoisius lib. 2. de Mirac. SS. Georgii et Aurelii num. 14: *Exinde vero, quos pro Indomitatem lingua male præsumperat*, etc.

* **INDORMIS**, *Insomnis*, *ἀσπντος*. Gloss. Gr. Lat.

* **INDORMITABILIS**. Libellus precum Marcellini et Faustini pag. 25: *Grossus exitium temporale esse crediderunt, quom perpetuum parum secundum Exaium: Indormitabilis vermis, et ignis inextinguibilis*.

* Qui non dormitat. Agobard. in Lib. apologet. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 250: *Non ita placuit illi Indormitabili oculis, qui custodit Israel suum*.

* **INDORMITUS**, Soporatus, torpore

affectus. Ital. *Indamentato*, Gall. *Endormi*. Vita S. Rayner. tom. 3. Jun. pag. 460. col. 2: *Theodorus... habebat manus, ut vulgo dicitur, Indormitas, ut filare non posset*. Lit. official. Senon. ann. 1336. in Reg. 82. Clarthoph. reg. ch. 22: *Meditantibus pulveribus praeditus... ita et adeo fuerant Indormiti et ipsi dormire oportuit*. Entomii, pro Enguerrand, in Mirac. S. Ludov. edit. reg. pag. 479: *Qui ont les membres ovisi com' Entomies et endormis*. Vide infra *Inectio*.

INDORSARE, Joanni de Janua: *Supra dorsum ponere: quod vulgo dici solet intersellere*; [Endorser, in Glossar. Lat. Gall. Sangerman.]

INDORSARE, Gall. *Endorser*, Chartæ dorsum seu tergum, ut ejuscumque scripti partem aversam, aut exteriorē inscribere. Proprie vero indorsata littere dicebantur *Brevia citationum*, seu *Submonitionum*, quod in ejusmodi brevium, per quæ a Rege actori res in iudiciū adduci facienda dabatur, dorsum seu tergo citatio et submonitio ab Apparitorum vel Servente reo facta, ut in iudicio comparet, adscriberetur: unde *Indorsatio*, executio citationis vulgo in foro Anglicano dicitur. Vide Statuta David II. Regis Scotie cap. 18. et 41. Apud Willem. Thorn. ann. 1289: *Littera clausa, et sigillo Indorsata, id est, sigillo invertita. Endos da contract*, in Consuetudin. Normannie art. 182. *Endossement*, in Peronensi art. 260. Adde Consuetudinem iuris Insulensis art. 97. Vide *Redorsare*.

† **INDRICTO**, f. Recta, Gall. *Droit*. Vetus traditio apud Marten. tom. 1. Amplius. Collect. col. 23: *Propterea donamus ad Monasterio de foresta nostra... usque in ipso vado in Prunin, et de ipso vado Indricto usque in Metina flumen*. Verore non legendum sit *Indricto*, quasi *inductio*.

† **INDUCE**, *Inducementum*. Gloss. Isid. Legendum, ut apud Plautum, *Inducere*, qui contrarium *Extrahere*, *Inductio arboris*, Cortices, apud Plinium.

† **2. INDUCERE**, perperam pro *Inducere*. Gloss. Isid.: *Inducibus, bellis intervallum, id est, pax bello imminente. Inducibus, pax, bellum munus*.

• **INDUBITANS**, Certus. Epist. 16. Nicolai PP. I. ann. 861. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 399: *Et ad acquiritur debitor jus parva iusta sine prolezione Indubitanti fide pervenit*.

INDUBITANTER, Sine dubio, in leg. 3. Cod. Theod. de Hæreticis. (16. § 5.)

• **INDUBIUS**, Non dubius, indubitable. Charta ann. 1217. in Chartul. Mont. S. Mart. part. 1. ch. 105: *Universis preterea certum et Indubium esse volo quod, etc.*

1. **INDUCERE**, Installare: *Inductio*, Installatio. Provinciale Eccl. Cantuar. lib. 3. tit. 6: *Ut hi, qui admissi ad beneficia Ecclesiastica ad mandatum superioris tenentur Inducere, pro Inductione huiusmodi faciendâ sumptibus contententur moderatis*.

2. **INDUCERE**, Abigere, ut videtur. Lit. romiss. ann. 1307. in Reg. 151. Clarthoph. reg. ch. 317: *Dicta animalia (porcos scilicet et equos) secum Induxerant, alia secum importaverant, etc.*

3. **INDUCERE**, Carazere, in vet. Glossar. ex Cod. Reg. 7641.

† **INDUCIALIS**, *Induciarus*, Johanni de Janua, Spectans inducias: *Appartenant à treves*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerman.

† **INDUCIARE**, Eidem J. de Janua, *Differre per inducias, vel inducias facere et constituere*. Sapius occurrit apud Scriptores inferioris ævi pro Moras nectere, procrastinare, differre, ut apud S. Bernardum Epist. 303. Eadem in Vita B. Lanfranci, tom. 6. Maii pag. 850. etc. Consuetudines ville Hasprensis a Balduino Hannonie Comite ann. 1176. confirmatæ, apud Marten. tom. 1. Amplius. Collect. col. 893: *Predicta etiam placita ad alios, quam præscriptum est, terminos Induciare non potest*. Vita B. Caroli Comitis Flandriæ tom. 1.

Martii pag. 212: *Quatenus usque in Dominicam proximam Induciet de volas*. Gesta S. Anselmi, tom. 2. April. pag. 910: *Non ea re concessi causam, de qua agitis, hesternis Induciari*. Historia canonizationis S. Godhardi Episc. apud Leinbithum tom. 1. Scriptor. Brunsvic: *Causa patroni nostri B. Godhardi usque Induciata, etc.* Sic recentiores, præsertim Iurisperiti, procrastinationes, moras et dilationes passim vocant *Inducias*, quamvis Latini hanc vocem non soleant usurpare nisi pro pace vel cessatione a bello in certum tempus inter hostes inita. Varias juris *Inducias* exponit Calvinus in Lexico.

• **INDUCIATUS**, Cui induciæ concessæ sunt, vel qui per inducias datas securus esse debet. Charta ann. 1237. tom. 2. liist. Trevir. Joan. Nic. ab Honthem pag. 111. col. 1: *Si capti fuerrimus, tunc infra annum et diem post nostram captationem, et quamdiu excedit et Induciat fuerrimus, aliquam executionem solvere non debemus pro nostra liberatione*.

† **INDUCIUM**, *Induciæ*, intercapedo. *Quoniam ibi duo manerent simul ad Elzei aliquantum temporum Inducium*, in Vita S. Willibaldi, tom. 2. Julii pag. 511.

• Nostris *Induce* et *Induste*, eodem sensu, *Induces mestives*, in Consuet. Turon. art. 3. *Wit jours de Induste*, in Lit. ann. 1409. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 480.

INDUCTA. Liber fundationis Monasterii Gozeensis. pag. 230: *Ubi in brevi pax una frustratus moritur, et super Inductam B. Michaelis sepelitur*.

† **INDUCTIBILIS**, Quasi facile inductur. Cælius Aurel. lib. 2. Acut. cap. 37: *Conspicua Inductibilique et dignis convoluta. Quantitas Inductibilis, ibidem*.

† **INDUCTILIS** Porcos, Sues que porcos dicit et nutrit, ut suspicor, quæ *Ductrix* scrofa dicitur in Lege Baju. tit. 12. cap. 4. § 2. Charta Ottonis Episc. apud Schannathum Windem. litter. pag. 45: *Et tunc ad servitium erigat duos porcos, quos vulgo Inductiles vocant, et unum interaleum et unum porcellum, et quatuor gallinas, etc.*

† **1. INDUCTIO**, Suasio qua quis inductur ad aliquid faciendum. Origo belli Hussitici apud Ludewig. tom. 6. pag. 156: *Ad Inductionem ergo Sacerdotum... Monasteria destruantur et diruantur*. Auctor ad Hieronymum hac notione dixit: *Quod alieno Inducta fecerit*.

• Vox Latine in acceptione haud ignota: nostris alia *Induce*, eodem sensu. Lit.

remiss. ann. 1389. in Reg. 138. Clarthoph. reg. ch. 253: *Jean Fourquie estoit marié une jeune femme... Nicole Menard pren par ses femmes Inducies et monstroie qu'il se dédit Induite femme, en telle manière qu'il eût congnoissoit charnellement*. Aliae ann. 1396. ex Reg. 153. ch. 566: *Gualtiero Mehe prestre, lors curé de la paroisse de Giry, fut tant par ses promesses, Induces au moines, que Philiberte femme dudit suppliant et laquelle il estoit comper, se accorda à lui sa volenté et plaisir*. Hinc *Inducere*, Qu inducit, impellit et movet, in Lit. romiss. ann. 1410. ex Reg. 164. ch. 205: *En laquelle hostellerie après que le suppliant fut logé, ... par Inducere paroles ou menées en une estable chelle flette, etc.* Vide *Inductivus*.

2. **INDUCTIO**, Installatio. Vide *Inducere* 1. [*] Vide supra *Amlelt* et *Halut*. Glossar. German. vocibus *Anlelt* et *Alu-leiter*, col. 35. et 36. de *Inductione* in bonis debitoris et de *Inductore* in possessione a iudice dato.]

† **INDUCTIVUS**, *Invectivus*, ascitius. Gloss. Cyrilli: *Inductivus, invectus*.

• **INDUERE**, Investire. Occurrit in Trid. Fuldens. Schannat. num. 111. ann. 796.

† **INDUCTIVUS**, Qui inducit, excitat, movet. *Inductiva persuasio*, in Chronis Siciliae apud Marten. tom. 3. Anecl. col. 97: *Inductiva via et media litte et honestate*, apud Rymer. tom. 8. pag. 453.

† **INDUCTOR**, Qui inducit, impellit, excitat. Gloss. vet. *Inductor, iuxtaque*.

INDUCTORIUM, pro eo quod inducit, vel illicitur. Occurrit apud Nithardum [Inductorium facere, apud Plinium].

† **INDUCTUS**, pro Indutus. Alberto Mussatus de gestis Henr. VII. Cesaris apud Muratoriū tom. 10. col. 399: *Almus cum potestate ac primoribus civitatis, plebsque tota obvium procedentes millibus ferro quinque Inductis similis amictus ornata, virotramentum supremis excoepere gaudis*. Occurrit alibi, teste Muratorio in notis

INDUCULA, *Indumentum*. Joan. de Janua. [Martinius in Lexico et Laurentius in Amalthæa addunt, *Festis interior*.]

† **INDUCULARE**, Dulce facere. Tertul. adv. Iudæos cap. 13: *Hoc enim ligum tant in sacramento erat, quo Moyses aquam amarant Induculavit*. Eccl. 49. 2: *In omni ore quasi mel Induculatur ejus membris*. Rursum occurrit ibi 12. 15. *Aqua Inducula*, ibid. 38. 5. et apud S. Optatum lib. 6. *Oratio prophetica Inducula committit ferula, et austeritatem presentium laborum temporis superne dulcedinis memoria*, apud Marten. tom. 1. Anecl. col. 516.

† **INDULCORARE**, Eadem notione. Occurrit apud Martinium: *Indulcoro, illico*.

INDULGENTIA, Lex, qua Imperatores Romani in quinquennialibus et decennialibus leviorum criminum reos vinculis solabant, ut in Cod. Theod. de indulgent. crimin. (9. 38.) Ea autem *duxes* appellatur: Eusebio de Martyr. Palest. cap. 3. Gloss. Gr. Lat.: *Ἰνδύλγησις, Indulgentia*.

INDULGENTIA, Venia, culpe condonatio: potius remissio. Synodus Pistoriens. ann. 1: *Aut solvant Regale placitum, aut per Indul-*

gratiam sibi impetrent perdonari. Capit. Caroli Calvi tit. 30. cap. 1: Postquam nos viderem multam Indulgentiam... reconciliavimus, et. Occurrit in iisdem Capitulis non vixit, et apud Jurisconsultos.

* Charta Reginaldi episc. Paris. ann. 1141. in Chartul. S. Maglor. ch. 39: Desiderantes Domino reddere populum acceptam, fideles Christi ad complacendum et quibusdam illicitis muneribus, Indulgentias scilicet et remissionibus invitamus, et eis inde redduntur divine gratia apiores.

Indulgentia, nostris Remissio aut relaxatio propter penitentiam pro peccatis, ut debet, vel imposita, ut describitur a S. Gregorio Nysseno in Epist. ad Letoianum. ha Indulgentiam accipiunt Jurisconsulti, propter relaxationem. Eckehardus Junior de Causis sancti Galli cap. 2. initio: Ille vero per dies septem, penitentia eorum capta, populo Domini pro eis inclamante, Indulgentiam sibi dedit, allevans pra foribus basilicae eo die a nocte punitionis gratia incommunalitatis iurare staret. Bernaldus de Reconciliatione hyporum: In Canonum iudicis profectus Ecclesiasticae discipline potissimum attenditur, et qui peccaverat corrigantur, et alii, ne peccet, deterreatur; hinc est, quod quidem una, nec non, totis, aliquando etiam usque ad finem vite, pro suis criminibus ab fideiis separantur, qui et identur sub hac lacione debent laborare, non solum aut gratia sua diluant, sed etiam ut sancta Dei Letitia sociantur, et quae sibi reconciliant penitendo, quoniam scandalizaverunt deridendo. Nulli tamen eorum illi nomen praestitit, quin et ante expletionem eorum Deus eis indulgere voleat et solus, si digne penituerint, iuxta illud B. leonis PP. etc., unde et sancti Patres hanc omnium amonum, si tamen Ecclesiastica disciplina non obijerit, multociens anticipant in reconciliatione censuerunt, in his duntaxat qui digne penituerint, etc. (Acta consecutionis Ecclesiae Parthenonis B. M. de Epieia Bucecia Veron. Urbani III. PP. ann. 1: hunc exivit D. Papa de praedicta Ecclesia, ascendit super periculum et praedixit populo, Auctoritate nostra concedimus omnibus ad anniversarium hujus dedicationis dictum obviatis, et volumus quod auctoritate apostolica praedicti Cardinales, Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi debeant auctoritate nostra in hoc facto nunc annuam et x. dies quilibet vere penitentibus et confessis de injuncta eis penitentia criminum, et quartam partem venialium, fractionem votorum ut ut ad eam (vitam monasticam) redirent, trescentis parum nisi fuerint enormes, penitentibus in carcerem, annuam annuam de tercia et XLVII. dies, in solemnem penitentiam ad multas confessiones restitutum, multociens quae volentes muremque oppresserunt Letitiam introsum, Et tunc praedicti D. Cardinales et ceteri Pontifices auverant quilibet per se voluntati D. Apostolicis, dantes et accedentes auctoritate D. Papae Indulgentiam, sicut scriptum est. Antiquum hanc Indulgentiarum concessum formulam hunc intere visum est, quod illi parum consentiant bodierne.] Vide Morum lib. 10. de Penit. cap. 22. et alios passim, qui de hoc argumento libros conscripserunt.

[* Murator. Antiqu. Ital. tom. 5. cap. 761.]

* Ad episcopos quamquam hac pertinere remissio, ab abbatibus sepiissime tamen concessas Indulgentias fuisse, docent quamplurima documenta, ex quibus unum aut alterum satis sit et Tabul. Cassin. desumptum. Charta ann. 1299: Nos Dei gratia Thomas abbas Cisterciensis... omnibus vere penitentibus et confessis, qui ad dictam ecclesiam in singulis subscriptis festiviuitibus, videlicet ipsius B. Thomae, anniversarii... ac in dedicatione ipsius ecclesiae et per octo dies festiviuitis ipsius immediate sequentes devote accesserint annuatim, ... de omnipotentis Dei misericordia quadraginta dierum Indulgentias de injunctis eis penitentibus misericorditer in Domino relaxamus. Quod auctoritate sua praestare confidendi animo proferat abbas Henricus in eod. Tabul.: Nos autem de omnipotentis Dei misericordia... omnibus vere penitentibus et confessis, qui eidem fratri Andrea manus porrexerint asynctis, nomine ecclesiae et hospitalis praedictorum, auctoritate nostra qua fungimur, quadraginta dies de injunctis eis penitentibus misericorditer in Domino relaxamus. Vide supra in Absolutio 1.

† INDULGENTIA DIES, in Translatione S. Maurini Abb. inter Acta SS. Benedict. saec. 5. pag. 338. Causa Domini, sic dicta quod hac ille penitentes absolvi consueverit. Vide Absolutio 1. dia.

INDULGENTIA FACERE. Cassarius lib. 6. cap. 5: Sedensque in angulum iuxta Ecclesiam beatam Dei Genitricis, (Coloniae) ubi Episcopi in die Palmorum consensuendis est populo facere Indulgentiam.

† INDULGIBILIS. Pronus ad indulgentiam. Indulgibilis elementin, in Epistola Dungalii reclusi ad Carolum M. apud Acher. tom. 10. Spiril. pag. 144.

† INDULSATUS VINO, Indulsus vino, inebriatus. Meisterlini Hist. Norberg. apud Ludewig. tom. 8. pag. 100: Ad sua diverticula vino Indulsit, curis posthabitis, Baccho sacrificant.

† INDULTOR. Qui indulget, parit et non ulciscitur. Ordo celebrandi Concilii tom. 1. Concil. Hisp. pag. 231: Te quoque (Deus) in hoc fine iudiciorum nostrorum Indultorum nostris excessibus speramus.

† INDULTUM. Gall. Indult, Pontificaria gratia de re, quae a jure communi aliena est. Bulla Pauli IV. PP. ann. 1559. ex Continuat. magn. Bullar. Rom. part. 4. pag. 74. col. 2: Revocantes, cassantes, et annullantes omnia et singula Indulta, concessiones, dispensationes, etc. Consule Juris canonici commentatores.

INDUMINA, Papiae, Indumentum. Vetus versio Josephi lib. 17: Quando civitatem intravit, privatis Induminibus utebatur.

* INDUPEDARE, Impedire, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

† INDUPEDARE, pro Imperare, praescriptum apud Poetas, ut Induperator, pro Imperator, metri gratia. Gloss. Lat. Graec. Sangerman. MS. et Supplem. Antiquarii: Induperare, imperare. Acta S. Cassiani Mart. apud Illust. Fontanum ad calcem Antiqu. Hortae pag. 345. ubi de Julio Apostata:

Unde ergo Sanctos bellum commoverat exors, Induperans perimi, et nullum super arva papiae.

Dado de Ducibus Norman.:

Regibus et Ducibus verbo Induperabat amico, Graecior in verbo Regibus et Ducibus.

Inter Latinos vocem Induperator usurpavit Juvenalis Satyra 4. inter Latino-barbaros vero Odo in Carmine de varia fortuna Ernesti Bavarie Ducis apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 374. Gilo Paris. de expeditione Lihors. ibid. col. 249. Auctor Carminis de Hierothio Rege in Appendice tom. 2. Annal. Bened. pag. 745. etc. [* Induperatrix apud Ermold. Nigellum lib. 4. vers. 361.]

* INDUPILARE, Duplicare, Gall. Doubler. Tradit. Diesseus. apud Oesefium tom. 2. Script. rer. Boicar. pag. 693. col. 1: Si uno nuno obmiserit quod censum non dederit, in secundo Indupilare teneatur; et si in secundo nuno non Indupilaverit, cadit ab omni suo jure dictae locacionis. Vide Duplare.

† INDURARE, Ferre, pati, Gall. Endurer. Capitula Caroli C. tit. 36. cap. 34: Quin pro Deo suis denariis vel suam annuam, quae a Deo accepti, (egregio) dare non Indurari, cum Deus vrisum et sanguinem suum pro eo in cruce clavis et lancia transfusus fudit. Plinio Indurare est durare reddere.

* Endurement, Toleratio, in Lit. remiss. ann. 1416. ex Reg. 116. Chartoph. reg. ch. 131: Le supplient moennant son labour et travail et le grand Endurement et patience qu'il a eu etc.

† INDURATIO, apud S. Augustinum et Theologos, Durities animi, Pertinacia, quae quis peccare non desinit. Gall. Endureissement.

* INDURATIVUS, Facile indurans. Arnold. in Rosar. MS. et Cod. reg. 7419: Multiplicando virtutes minerales indurativitas et conglutinas et Indurativus.

INDURATOR. Gloss. Graec. Lat. ὀξύς, Ferrumum, σίμαρα, Ferrumum, σιμαρὶς, Indurador.

† INDURITIA. Duritia, obstinatio, pervicacia. Mandatum ann. 1318. apud Rhymer. tom. 3. pag. 714: Contra dictos inimicos et rebelles nostros, ad ipsorum Induritionem, militum et proterviam... reprimendum.

INDUS, Indicus Colerus, Caroleus, seu Asenens, quod id genus metalli ex India advehatur: in Monastico Angl. tom. 3. pag. 315. 316. et alibi passim. Le Roman d'Alexandre MS.:

Miqueus vesait des vaicous gaisonnos, Vers et indale et jaunes et de toute facons.

* INDUCILE, Endocile, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. Aliud ex Cod. 7694: Inducibile, Andocile.

† INDUSARE, Indumentum, Johanni de Janua: l'evestment, in Glossar. Lat. Gall. Sangerman.

INDUSIARI, Indui vestibus, vel ornari. Indusarius, Vestiarius, Papas Indusarius, revestitus, Indulto indutus, [apud Plautum. Indutiarii, vestiarii, in Glossar. Iai-dori.] Martianus Capella lib. 2: Et ipsam tantam exuvias Indusiarii publice cernunt.

Apuleius: Pulcre Indusatus adolecens. Gerardus Abbas Silve Major. in S. Alexandro cap. 3: Cujus dignitatis honore Indusatus, et a Principe regni legidit in-

zhronatus, etc. [Rathierus lib. 5. Praeloquiorum: *Antis non timent vestibus Indulgentis.*]
 § **INDESSATUM**, *ἰνδυσσάτωρ*, *Abundans*, in Supplemento Antiquarii, *Indulgentis*, *ἰνδυσσάτωρ*, in Glossis Sangerman. Lat. Graec. MSS. *ἰνδυσσάτωρ*, apud Synesium exponitur. Adde corollarium et auctarium.

* Adde ex Castigat. in utrumque Glossar.: *Indussata*, *ἰνδυσσάτωρ*. Leg. *Indulgentia* vel *Indulgentia*, de qua voce Nonius. Goldast. ad Dosith. pag. 69. *Indulta*, Vulc.

* **INDUSTRIA**, Modus, ratio. Charta ann. 1358. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 90 : *Talem in gesta et habitus Industriam tenentis, quod nihil in vobis appareat quod offendere debeat intuentis.*

* **INDUSTRIALIS**, Ad industriam seu artem pertinet. Charta ann. 1400. in Access. ad Hist. Cassin. part. 2. pag. 507. col. 2 : *Item dicuntur quod omnes habitus dicti castri Lactenentur singulis annis decimas personales seu Industriales dare preposito.*

* **INDUSTRIARE**, Docere. Papias, et Gloss. Isid.

* **INDUSTRIOSE**, Artificiose, callide, Gall. *Artificieusement*. Hincmar. de divor. Lothar. tom. 7. Collect. Histior. Franc. pag. 295 : *Econtra ipse cum maximis attestationibus nobis declaravit, solam rei veritatem illam confiteri se persuasisse, nec in ea causa Industriose aliquid auspius egisse.*

* **INDUSTRIIS**, Industrius. Cives in artibus Industres, in Laudibus Papias apud Murator. tom. 11. col. 22. Charta Ludovici Regis filii Bosonis ann. 896. ex Chartulario Aptensi fol. 1 : *Nosse volumus quod Industrious quidam fidelis aostre comine Teutbertus illistris Comes etc.*

* Chron. Joan. Wbhem. pag. 366 : *Paciemur ergo nos... principem tam illustrem, ducentem tam Industriem... sic locerari a cambus, etc.*

* **INDUSTRIUS**, *Fuchons*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1359. ex Cod. reg. 4120.

* **INDUTIARIUS**, Vide *Indutiari*.

* **INDEVIUS**, pro Indubius. Charta Hispan. apud Sandovalium in Episcopis Pamplon. pag. 62 : *Ego Gerardus gratia Dei Rex, quoniam indignus, tamen non Indevius magna Christi pietate, et confusus in eius gratia, etc.*

* **INEA**, pro *Ænea*, idem quod infra *Ineo*. Vide in hac voce.

* **INERRE**. Vide *Lahire*.

* **INERVIATUS**, In brevi seu indiculo descriptus. Bernardi Mon. Ordo Cluniae. part. 1. cap. 6 : *Tales dies (anniversarios) habet Cellarius apud se Inerviatus*. Eadem habentur in S. Wilhelmi Constitut. Hirsang. lib. 2. cap. 43. Veror ne utrobique legendum sit *Inbrevis*. Vide *Inbrevis* et *Inbrevis*.

* **INEXDAX**, *ἰνδεδάξω*, in Gloss. Gr. Lat. [et Supplemento Antiquarii,] qui parce edit,

* **INEDIBILIS**, Non edulis, non esculentis. Charta ann. 1266. in Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 216 : *De abis vero rebus Inedibilibus, ut pite de canalis, assilis, furcis, rastro et aliis instrumentis ad tempus mensium et vindemiarum necessariis, etc.*

* **INEDICIBILIS**, Ineffabilis, qui edici nequit. Gall. *Indicible*. Sermon Rabodi Episc. Noctum. de Annunciatione ann. 1081, ex veteri Lictionario Monasterii S. Eligii ejusdem urbis : *Inedicibili autem admiratione viciatis et salutationis angelica turbata, etc.*

* **INEDIUS**, Jejunus. Vita B. Jacobi Philippi, tom. 6. Maii pag. 168 : *Quia etiam mane Inedius rem divinam celebraverat.*

* **INEFANS** inter species aromaticas recensetur in Convent. Saone ann. 1526.

* **INEFFICAX**, Dicitur de exercitu, qui nihil obtinuit, in Annal. Victor. Miss. ad ann. 1510 : *Circa festum Penthecostes Ludovicus filius regis Philippa iterum ivit in terram Abigenisium... cum magno exercitu... Sed nocte anno redierunt Inefficaces, propter proficemem quorundam in obstinatione Tholose.*

* **INEFFIGABILIS**, Qui fingi seu figurari nequit. Tertull. de Anima cap. 24 : *Alitici (Plato animam esse) immortalem, incorruptibilem, incorporealem... invisibilem, ineffigabilem, uniformem, principalem, rationalem, intellectualem.*

* **INEFFIGATUS**, Non figuratus. Tertull. de Anima cap. 9 : *Anima indecolorabilis, quia immortalis, et Ineffigata quia indecolorabilis*. Utiur Gellius loquens de re necdum efformata.

* **INEFFRENATUS**, Effrenatus, non frenatus. Concil. Trevir. ann. 1310. apud Marten. tom. 4. Anecl. col. 241 : *Ineffrenatus atque acutitatem eorum refricare volentes, statimulus etc. Ineffrenata multitudo delinquentium, in Charta ann. 1484. apud Rymer. tom. 12. pag. 240.*

* **INEFFUGABILITER**, Sine effugio, Gall. *Inévitablement*. Præcept. Chilper. ann. 583. tom. 4. Collect. Histior. Franc. pag. 624 : *Cum in hac vita brevi tempore maneamus, et ad mortem Ineffugabiliter properamus, etc.*

* **INEFFRENATUS**, ut *Ineffrenatus*, Effrenatus. Charta ann. 1302. ex Tabul. Massil. : *Item attentio Ineffrenata aulicis, imo inobedientie spiritus laboratorum, etc.*

* **INEFROSS**, Senza fronte, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

* **INBLEEMOSYNATUS**, Cui non est rogata elemosyna. Gerardus Alb. in Vita S. Adalhardi n. 17 : *Si quando fortuna cegentes sibi presentatibus his unum, et agnatis utrique competentem non habebat ad annuum, satius censebat alteri totum tribuere, quam utrique eorum parva elemosynas videretur recedere.*

* **INELIGIBILIS**, Qui ad aliquam dignitatem non potest eligi, in Bullario Carmel. pag. 243. col. 2.

* **INELIGIBILITAS**, Facultas inopia, ut quis ad dignitatem aliquam vel aliquod officium eligi possit, vel ab eis republia. Stat. S. Fiori Miss. fol. 44 : *Cum talium (excommunicatorum) participatio excommunicationis ad minus mlaorem et interdum majorem inferat, et a participatione sacramentorum et hominum quandoque se injungat ex Ineligibilitate inducat. Ubi leg. ut infra Ineligibilitatem. Vide Ineligibilis.*

* **INEMBOSCATUS**, In insidiis positus. Proces. crimin. ann. 1488. ex Tabul. D. Vencie : *De hominibus civitatibus Inemboscatibus*

stant numero viginti et ultra armati acie, etc. Vide supra *Induca*.

* **INEMENDABILIS**, Vide *Emenda*.

* **INEMERIBILIS**, Non emendens. Tertull. de Resurrectione carnis cap. 10 : *Non quon substatuente ipsi Inemendens n. aut Deo impossibile.*

* **INENATABILIS**, Unde enatari habet possibile est. Tertul. de Idolol. cap. 10 : *Ceterum Inenatabilis excussus profanus est.*

* **INENGUIS**, ut mox *Inennis*. Charta S. Vandreg. tom. 1. pag. 13 : *Concessionis, filio Nicholai la W asside nostro filio lxx pro salute animarum nostrarum xii. den.*

* **INENNIS**, Minor, qui nondum annu pubertatis attingit, aut nondum est iuris. *Ἰνένος* et *Ἰνένος*, Jurisconsulti Græci. Speculum Saxonicum lib. 1. tit. 1. art. 1 : *Ubi filii Inennes sunt, agnatis capitularibus accipit res.* [* Gern. *Innen* *juvare*.] Vim vocabuli eandem habet *Intrum* *Nondum*, quod passim occurrit apud Littletonem, in Statutis S. Ludovici lib. 1. cap. 132. in veteri Consuet. Normannæ cap. 43. etc.

* **INEPTITUDO**, vox fori, Circumstantiarum repugnancia, cum quis scilicet crimine purgatur ex absentia. Ita, secus ann. 1341. in Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 239 : *Primus articulum negat dictus Johannes (reus) salvo jure foripetundis et interpetinentia, protestans de proponendo et probando... quales tempore, in quo dictus Johannes Foripetundis fuit secus, dictus denunciatus erat absens ab illo loco, etc.*

* **INEPTITUDO**, Vitium, Gall. *Chaufaut*. Charta ann. 1363. in Reg. 37. Chartoph. reg. ch. 28 : *Item quod propter huiusmodi inebilitatem, dummodo ex causa debet ad causam petendi recte conclusio sequi possit, iudex ferre sententiam non audeat.*

* **INEPTITUDO** Loc. Locutus ad habendum ineptus, in Bullario Carmel. p. 52. col. 1.

* **INEPTUS**, Vitiatus, Gall. *Défectueux*. Arrest. ann. 1410. 29. Nov. in vol. 1. Arrestor. parlam. Paris. : *Johannes Cognet experientior et venditor, ex eo quod ineptus inivilem et Ineptum vendebat, etc.*

* **INEQUITARE**, Equitare, apud Apuleium lib. 6. et Solinum cap. 45 : *Acet. Inequitare philosophia, i. Insultare, Nicrobis lib. 7. Saturn. cap. 15.*

* **INERASIO**, Neglecta et omissa ratio. Expedit calumniam quassatam non contri, et Inerascio argutis non frangi, in Maecris Insule Barbaræ tom. 1. pag. 175.

* **INERGIA**, ut *Energia*, Johanni de Janua, *Vis et efficacia, effectus*, *agilis*, et rerum gestarum aut quasi gestarum ab oculis inditum, *Inerit etiam animi moriens... vel dicitur Inergia, Interior labor et Interior operatio, ab eo quod est in, et eo* [Graec. *ἰνέργος*, opus] *quod est operatio, labor*. Latin. Gall. Sangerman. : *Inergia*, Force, veritas, efficacia, effectus aut cognoscit. Vuer. Vide *Energia*.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 733. *Inergia*, force, force, angustia de cur.

* **INERGENIUS**, pro *ENERGENIUS*, apud Ordericum Vital. lib. 2. pag. 239. Bladricum Noviom. lib. 2. cap. 6. [Johr-

et de Janua, et in Gloss. Lat. Gall. Saxon. MSS.]

INERTIA, Morbi genus, Torpedo, Gall. *Engourdissement*. Mirac. S. Germin. cap. 7. Jul. pag. 267. col. 1. *Agnius, sedem loci presbyter, tertianum diu passus, ubi nec se devote ad Deum contulit, quia loci praesulis ceteri donatus beneficiis, importunum mox pestem excessit. Vide quoque Indolentus.*

INERTICULA, La vite nigra, in Gloss. Lat. Ital. Ms. *Inerticula vitis*, Plinio, qui vinum tenue est.

INERTICULUS, Remissus, pessimus, Insar, vel. ex Cod. reg. 7641. Vide *Inertus*.

INERTICUS, Gravis, ignarus, remissus, de Janua.

INERTIOSUS, Piger, segnis, tardus, apud Papiam. Male in Glossis Isidorianis: *ignis, segnis, piger*. Legendum *Iners*, vel *ignis Inertiosis, segnis, piger*.

INERTITUDO, adagium, Inertia, in siple. Antiquarii et in Gloss. Lat. Gr. *Inertitudo*.

INISCATORIUM, Illecebra, invitatio. Johann. Sarisber. lib. 3. Polycratic. cap. 7. *Apud latos enim gratia, quia pocius non est, jam non gratia, sed lucris Inescatorum est.*

INISCATUS, metaphorice pro Mnrp. Vita S. Walth. tom. 1. Aug. pag. 107. col. 1. *Erat itidem quartus in eodem semitorio languis, qui non solum morti statim vicinus, sed quodammodo Inescatus est.*

INISUS, Vide *Inertissus*.

INISPEOL, Cumulatio opponi videtur in Charta ann. 1193. ex Tabul. S. Iulii. Lemov. pag. 130. *Episcopus Leovigis qui habet in praetoratu manus etiam rectoris aene, unum cumulatam solum Inispeol.*

INISSE, pro Interesse, vel esse in, apud Monachos Bobienses in Vita S. Berni. Albat. cap. 6. *In cuius obsequio ego Miracula S. Richarii Abb. Centul. in faciat elegans juvenis Inisendus, non adhuc eo tempore ferunt scholis Inesse.*

INISVABILITER, Ita ut nullus sit, non evadendi. Rotherius Serm. 1. de Quat. pag. apud Acher. Spicil. tom. 2. pag. 16. *Invadendum ne Inisvabiliter a Domino solut, etc.*

INISVABILIS, Unde evadere impossibile. Mirac. S. Vicin. tom. 6. Aug. 103. col. 2. *Cum... catena S. Victimae dedicata victimis continuo atque validis custodiae laqueo se affici querebat, etc.*

INISVENTILATUS, Minime ventilatus, vel Invenitatus, in Vita S. Eugendi cap. 2.

INISVIBILIS, Moriferus. Chron. de re. tom. 10. Collect. Histor. Franc. 200. *Statim vero iterum Inisvibilis cor, corruptus, et ut digna meritis suis reprobatio omnibus appareret, lingua ejus vivace succendi repta est. Cui cum hora non maturasset, etc.*

INISVIBILITAS, Id quo fit ut non vitari non queat, apud Duchesnum 4. pag. 159.

INWARD, Vox ignota. Vide *Heveard*.

INEXAMINATUS, Non examinatus. Hincmar. de Divort. Lothar. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 294. *Proinde ne suspicio ista et nequissima fama de uxore regia datus Inexamatus aut improbatu muneret, etc. Vide supra Indisessus.*

INEXAMIDIBILIS, Qui facile exsistit, Barthi Glossar. ex Baldrici Hist. Palest.

INEXCEPTIONALITER, Sine exceptione. Vide locum in *conferentio*.

INEXEMPLUS, Incomparabilis, cuius nullum extat exemplum, vel f. historia seu exemplis insculptis decoratus. Vita S. Leonis PP. III. Junii tom. 2. pag. 580. *In circuitu laminis marmoreis ornavit (trichium) atque marmoribus Inexemplis stravit.*

INEXIBILIS, Cui exire non licet. Sermo de modo vivendi monial. Coisriensis. apud Stephanot. in Antiq. Bened. Lemov. MSS. part. 1. pag. 654. *Non est (monialis) concessit venerabilis pater exire ad hortum, colligere herba, nec aquam sive ligna deferre; et eas non solum Inexibiles, sed etiam inadibiles exhibuit.*

INEXIPEDIBILIS, Inextricabilis. Agnel. in Lib. Pontif. apud Murator. tom. 2. Script. Ital. col. 183. *Ecce duo mala una Inexipedibilia, quia dixisti; altera, etc.*

INEXPERIBILIS, Inexpertus. Vetus Interp. Comment. Orig. in Math. tract. 30. *Ummigroque eorum quae praefinit, non ab Inexperibilibus praefinit. Ubi Orig. amplexus.*

INEXPIABILITER, Modo inexplabili. Conc. Rem. ann. 991. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 531. *Prosternere ergo coram tuis dominis, coramque tuis regibus, quos Inexpiabiliter offendisti.*

INEXPIABILITER, Inexpiabiliter, perseveranter. In Glossa MSS. ad can. 15. Concilii Ancyran.

INEXPLORATUS, Non probatus. Index veterum Canonum, tom. 3. Concil. II. pag. 3. col. 2. *Inexplorata vitae homines, aut corruptam vitam accipientes, Clerici non sint.*

INEXPUTABILIS, Tufinus, qui supputari ob multitudinem non potest, apud Colum. lib. 9. cap. 4.

INEXQUISITUS, Totus, integer. *Vel potius Acquisitus per emptionem. Vide supra Exquisitus.* Testamentum Widradi Abb. Flaviana. sec. 3. Benedic. part. 1. pag. 684. *Omne genus pecudum majore atque minor, mobilibus et immobilibus, omnem rem Inexquisitum, quidquid in ipsa loca superius nominata habere videor, totum et ad integrum ad S. Andechii basilicam proficisci in augmentum. Similis formula recurrit ibid. pag. 685. Vide Exquisitus.*

INEXSOLUBILIS, Immensus. Epist. Theod. reg. tom. 4. Collect. Histor. Franc. pag. 58. *Pro eo quod nos in solium gentioris nostri, ut dignum erat, superna potentia residere praecipit, Inexsolubilem gratiarum actionum impendimus.*

INEXTIMABILIS, pro Inestimabilis, Immanis, summus, incredibilis. Chron. Estense apud Murator. tom. 15. col. 356. *Tunc color erat Inextimabilis, taliter quod*

aliqui eorum transierunt ad mortem, alii non poterunt se sustinere.

INFACTIBILIS, Qui fieri non potest. Comedia sine nomine ex Cod. reg. 8163. act. 4. se. 5. *Nihil est impossibile Diti, neque hominibus Infaetibile, disponentibus ipsas.*

INFACIUS, Non factus. Charta Phil. Pule. ann. 1314. ex Cod. reg. 9853. 3. 3. fol. 46. v. *Sed quod haec Infacta haberi censens compositionem eundem.*

INFALLANTER, INFALLANTER, Certo, procul dubio, Ital. *Infallante*, Gall. *Infailiblement*. Acta B. Amad. tom. 2. Aug. pag. 587. col. 2. *Et reliquis accidentibus mortem Infallanter attestantibus, etc. Charta ann. 1432. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 703. *Promisit solemniter et conveni... se procuraturum et Infallanter procuraturum quod, etc. Infra eodem sensu: Procul fallo. Vide Fallum 1.**

INFALLANTER, Sine fraude, ut opinor, in 1. Codicil. Caroli Andegav. ult. comit. Provinc. ann. 1181. *Dominus de Carcassonne... non se excuset, quominus dictos dnos metricos sibi... integraverit, et Infallanter dei et solvet.*

INFALLIBILIS, Qui in errore non inducit. Comed. sine nomine ex Cod. reg. 8163. act. 2. se. 1. *Regina, si qua occurrit amitis spe et moribus, mox ymaginem, quantum ars poterit vestra, Infallibiliter tabellis imprimit. Id est, ut qui Regine formae exhibeat, ut nemo falli possit, sed omnes eam agnoscat.*

INFALLIBILITER, ut supra Infallanter 1. Constit. MSS. Carmelit. part. 1. rubr. 15. *Magister studentium omnes actus scolasticos fieri consuetos intus vel extra Infallibiliter exerceat et sequatur.*

INFAIDARE, [Inimicitias exercere.] Vide *Faile*.

INFALISTATIO, Penae species. Radulfus de Heugham in Summa parva cap. 3. *Commisit feloniam, ob quam fuit suspensus, utlagatus, vel alio modo mortis damnatus, vel demerbratus, vel apud Dover Infalstatio, vel apud Sarthampton submersus, etc. Ubi Editor ac Interpreter vocem a *Falsis*, seu marinis aggeribus deducit, quod apud Dubrenses felones in *Falsis* extremo supplicio afficerentur: quo casu legendum esset Infalstatio.*

INFALSARE, Adulterare, scriptum corrumpere. Vita S. Gregorii PP. tom. 2. Martii pag. 205. *Eam quoque quam ad nos mittit... Infalsavit epistolam. Inventio S. Wilfridi, tom. 3. Martii pag. 149. *Quorundam temerarius eo vanitate processit, ut libellum de translatione et miraculis Sanctorum Infalsare praesumpserit. Vide Falsare 2.**

INFAMARE, Divulgare. Acta SS. Martii tom. 3. pag. 816. de S. Regulo Episcopo: *Fatum ejus inscriptum in invento, et ad agnitionem omnium Infamare praecipit. Vide Famare.*

INFAMARE, Accusare, criminari; unde Infamia, Accusatio, criminatio. Charta ann. 1389. in Reg. 1377. Chartoph. reg. cli. 66. *Cum... orta fuisse Infamia contra dominum Johannem de Rivo-novo et denunciatum contra predictum, quod ipse dominus Bertrandus et Johannes tractatum fecerunt*

rant de prodenlo locum de Scuria.... De et pro quibus idem dom. Johannes fuit inibi et alibi, ubi habetur notitia de promissis, Infamatus et arrestatus et detentus per curiam spiritalem ipsius domini nostri Albanensis episcopi. Noster Infamator, pro Infamia afflicere. Lit. remis. ann. 1466. in Reg. 201. ch. 75: Lesquelz serviteurs eussent peu tuer et estrangier en Infamie toutes les religieuses et femmes, qui estoient dedans ledit priore. Infame, pro Infamia, deshonore, Infamia, opprobrium, in Resol. commun. Turane. ann. 1370 tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 377. art. 21: Quelconques est ou sera banizé de Tournay.... pour vilainz cas criminel, portant perpetuel Infame, etc. Infamement, Ital. et Hispan. Infamemente, Inhoneste, turpiter, in Lit. remis. ann. 1478. ex Reg. 205. ch. 105: Ce voyant les supplians que la tort, sans cause et contre raison ils estoient ainsi Infamement injuriez, etc.

† INFAMATORIUS, Contumeliosus, injurius. Infamatorius verbus obprobare, in Vita S. Catharine Scn. tom. 3. April. pag. 954.

1. INFAMIA, Vituperium, probum, detrectatio. Paschasius Radbertus in Epitaphio Wala lib. 1. cap. 7: Fortassis ergo et tu infamem plurim Infamitis, ut non quies de hoc aliusquam loco recipere soluit, etc. 27: Quoniam tuem militem tuum injuri incederant Infamitis, quantive deridebant conluinis.

* 2. INFAMIA, Molestia, oppressio. Charta ann. 1266. ex Chartul. S. Joan. in valle: Cum.... prior et conventus fratrum Predicatorum petat a nobis permutationem feri de quadam censiva, eisdem in elemosinam collata, ad quadam censivam vestram, fere domo ipsorum et ecclesie contiguum, propter augmentum sui loci, et propter inquietudinem et Infamiam quorundam ibidem habitantium, et incendii periculum remedium.

* 3. INFAMIA, Accusatio, criminatio. Vide supra in Infamare 2.

INFAMICA, pro Infamia. Induculus luminosus, liber sic inscriptus: Totumque Christi Domini gregem non uniformi sub-sannio, sed milleno contumelium Infamiam impunt, et derident.

INFANARE, Profanare, apud Gualterum in Vita Caroli Comitis Flandrie n. 52.

INFANC, INFERO, Manum injectio, a Saxonicis in, prepositio, et fang, Manus, quous manu apprehensio, unde a n g e n, Capere. Lex Bajwar. tit. 3. cap. 1. § 3: Si in eum contra legem manus infererit, quod Infanc dicunt, etc. Ita tit. 4. § 3. et tit. 5. § 3.

INFANG-THIEF, INFANG-THIEF, INFANG-THIEF, INFANG-THIEF, Voces unius ejusdemque originis et notiones, quod latronis capti in terra alicujus, et saisis latrocinio, jurisdictionem et cognitionem denotant; a Saxon. in, quod est Intus, et fangam, Capere, comprehendere, et deof, fur. Ita igitur appellatur passim in Chartis Anglicis regale privilegium, alicui a Rege concessum, per quod licet homines, in suo dominio cum re furtiva deprehensos, judicare ac punire: quod quidem privilegium Barorum proprie fuit, ut est in Leg. Edw.

Confess. cap. 21. 26. et in Reg. Majest. lib. 1. cap. 4. Quoniam Attachiamenta cap. 100. § 1: Barones, qui libertates habent de sok et sok, toll et theame, Infang-thief, out-fang-thief, possunt judicare in Curia sua, si aliquis inventus fuerit infra libertatem suam, saisis de aliquo latrocinio manifestis: sicut hand-habband and buk-beardand, et insecutus fuerit per ssker-borgh. Ubi hand-habband, id est, manu tenens, aut in dorso portans rem furtivam. Sic ad hoc, ut quis de latrone cognoscat, necesse est, ut in dominio suo cum re furtiva capiat, sive sint proprii homines, sive alieni. Ita Cowellus, Bastallus, et alii hanc vocem interpretantur. Will. Thorn. pag. 2030: Infangens Def, hoc est, latrones capti in dominio, vel in feodo vestro, et de suo latrocinio convicti in Curia vestra judicantur. Alii jurisdictionis istius speciem restringunt ad homines solummodo domini, ut Bracton. lib. 3. tract. 2. cap. 35. § 1. et Plea lib. 1. cap. 47. § 4. ubi Infangenthief, dicitur esse latro captus in terra alicujus, saisis de latrocinio de suis propriis hominibus. [Vocabul. Anglie. Gall. ex Tabularium Beccensi: Infangenthies, Avoir la progrene de vos mys pris en mainne, se il se met en voire court et trait d'ond par eux.] In etiam Leges Edwardi Confessoris cap. 26: De Infangtheofe: Justitia cognoscens (id est, confutens) latronis sua est (i. Baronis) de homine suo, si captus fuerit super terram suam. Subdit Bracton. loco laudato: Sed non sequitur, quod ille (Baro) possit hominem suum proprium, captum extra libertatem suam, reducere usque intra libertatem suam, et ibi eum judicare ex tali libertate: debet enim quis juri subjacere ubi delinquit. Proprie enim latrones et alienos infra libertatem suam captos judicare possunt. Ubi alienos latrones judicandi facultatem intelligit, quam Ut-fangenthief vocabant.

Idem denique supra ait, necesse esse, ut latro sit in sabina furti: alioquin cognitio pertineret ad Curiam Regis. Vides, inquit Spelmanus, legum vicissitudinem, Edwardi enim illa Confessoris ait, justitiam cognoscens latronis ad Curiam Baronis pertinere, qui habet Infangtheofe: negat suo vero Bractonius, asserens hoc nemini tunc competere, nisi Regi.

Quoad judicium de Infangtheofe capti cum furto manifesto, Brittonus cap. 15. cujus idem jubet in Curiam, recitatisque coram Coronatore, festinantius accessit, seacbori et testium accusationibus, nulla excepta responsione, morti judicandum. Grave hoc et Stamfordio vium lib. 1. cap. 23. licet non inficietur. Hodie, subdit idem Spelmanus, nec in Curia Baronum, qui antiquis suis Chartis Infangtheofe, aut out-fangtheofe obtinuerunt, nec in Hundredo aut Comitatu talis exerceatur jurisdictio. Comitatu adeptum probabilis est Statuto Coronae Chartae cap. 17. Placita Coronae Vicecomitis prohibente: ejusdemque forte vigore Hundredis illis et Wapentachiis, quae tunc in Vicecomitum erant administratione. Postea Baronibus videtur adempta, vel potius antiquata, Regia judicibus (ut hodie in Gallia fit) Justitias patrimoniales praeveniuntibus, sibi quae

ejusmodi criminum cognitionem asserens. bus.

* INFANCIDIA, Perperam pro In-fancia, divisus vocabus. Vide supra Faudia. INFANCIONES, Hispanis, dicuntur nobiles inferioris ordinis, quod illos de dalgos vocant, nos Escueros. Leges Alonsi, seu Partitae, part. 2. tit. 2. leg. 1: Catanes et valvassores non aquellos fijos d'ap en Italia, a que dizen en España Infançones, Ita Infançones etiam appellantur, in Chron. Adelfonsi Regis Aragon. ann. 1158. apud Blancan pag. 540. et alia verba 1155. apud Oyenartum in Notitia Vasconiae pag. 81. Sic vero primitus nobilitas, ac Miles, filii appellati, qui nondum per Militia militari consueverant, nec proinde Militari appellacione donati erant: quod etiam ipse non obtinuit, ut mox docebitur. Hieru. Blanca in Comment. Rerum Aragon. pag. 734: Militum vox et Infancionum id natus, ut priori equestris ordinis sive nuncupatio, quos vulgari sermone Cavalleros: postea vero quos vocare solemus Hijosdalgos. Michal del Molino in Repertorio, verbo Infancio: Infanciones nascuntur apud nos: Miles vero sunt, seu erantur. Et in voce Miles: Militis filius dicitur Infancio, quia Miles generat filios suos Infanciones. Barum: Infanciones dicuntur secundum Forcia antiquos non solum filii Militum, quos patres creari fuerunt Milites in Aragon, iuxta Foros Aragonenses, sed etiam illi, quorum patres creati sunt Milites in alio Rego per alium Regem iuxta leges provinciae, etc. * Eadem appellacione donantur, ut a plebeio ordine inter nobiles coopti sunt. Stat. pro reformat. regni Navar. a Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 160. r. Item compelluntur omnes laboratores ad ordendum ad dictum capitulum, exceptis illis, qui se fecerint secundum forum Infancionum.

De Infancionibus Hispanicis, et multiplici eorum ordine, nonnulla habet Vidi Episcopus Occensis, qui apud Aragonem variam esse ait hominum conditionem. Sunt enim quidam, inquit, Infanciones, quidam homines serviti, sive signi. Infancionum autem alii Ernauti, alii Franchi a Charta vulgariter appellantur. Ernauti (al. Hermani) autem Infancionum al. Barones, vel Rici homines: alii Mesandri alii simplices Milites: alii Infanciones simpliciter nominantur. Hominum autem serviti, sive signi, alii eives, alii Burgenses: alii villeni, vel pagenses: alii villeni de Parochia Fori consuevunt appellari. Infanciones Ernauti, hoc est immunes ab onere, ut natura negavit, libertatem et eorum erat strictus servitio, concessit et autentico instrumento, etc. Idem Scriptus: In Aragonia omnis homo, descendens a genere Militari per lineam planam est Infancio, sive sit legitimus, sive illegitimus, si masculus, sive femina. Tamen quomodo pariter matris veniat ex linea Militari, non de Infancio, nisi habeat patrem Infancionem.

per Foros habetur, quod quilibet Infancia non esse Miles in Aragonia, etc. Eadem sententia apud Michael del Molino in Repertorio Foror. Aragon. pag. 178. 179. Infancia hermioniorum, mentio est in Foris Aragon. lib. 9. tit. de Iuriis.

Infancia, Uxor Infancionis, apud Isidorem Episcopum.

Infancionibus Seque Prorari, id est, sollicitate, ingenuitatem, in Charta Alonzi Regis Aragon. ann. 135. apud Blason pag. 807. Exstat apud Molinum Prorari proclendi super Infancionem, tam super oratione, quam super proprietate, et de sua faciendi, pag. 176. col. 4. Alia de Infancionibus habent Fori Aragon. pag. 132. 128. v. 129. 130. etc. et Observantia Regni Aragon. lib. 6. tit. de Conditione Infancionum, de Privilegiis Militum, de Domine Infancione, l. 9. tit. de Salva Infancione, etc.

Si credimus Dicmanno et Staden, quos laudat Schilterus in Glossario Itonico v. Fendo, harumque vocum et Infancio, Infancia, Infancium, ito et Infancium, cum pro Regibus Hispanorum, vel haum minus nobilium, filiis sumitur, vgo, Latina non est, sed Gothica, a voce sicut Fante vel Fante, quod notat Sateles, famulos: unde etiam accessit Italiane Fante, Servus, serva, Germanis Fente, fenter, Infancia, Gallis Infancerie, Coprolestres.

INFANG, INFANGENTHAP, etc. Vide Nenc.

INFANS, INFANTA. Vide Infantes et Infans.

INFANTARE, Infantium cibo alere, nutrire Infantis nutrire. Tertullianus lib. 1. ab. Marcion. cap. 14. Sed ille quidem Marcion? usque nunc nec apud reprobandos creatoris, quos suos abluunt; nec oleum, pro suis unguunt, nec mellis et lactis societatem, quos suos Infantant.

Ribl. Germ. tom. 36. pag. 199. meminit libri doct. Zeich, cui titulus: De Institutione per concordiam lactis et mellis lapidum.

INFANTATICUM, [Jus Infancionis vel Infantis, quidquid ad eum iure pertinet,] Infancia, in Chronico Roderici Gid. cap. 1. Charta Aldefonsi Regis Castellae aere 1209. in Hist. Segovien. cap. 18. § 3. 4. hic claudunt: Anno primo, quo Rex servitulus profatus Aldefonsus Infanticum i. Rege Fernando patris sui recuperavit. Rodericus Toletanus lib. 7. de Reb. Hispan. cap. 18: Omnia enim qua perdidit, acquisivit, et etiam Infanticum, quod sub verbo vertebatur, Lucas Tudensis in Chron. pag. 96: Tradidit etiam filiabus suis, Urrore scilicet et Geloyra, totum Infanticum, cum omnibus Monasteriis, quae ipse construxerat. Charta Ferdinandi Regis Hispan. aere 1203. apud Oyenartum in Notitia Vascon. pag. 330: Dono nobis unica sorori tuae quantum Infanticum in Regno meo est, videlicet in Toledo et in tota Alenserra... villas, castella, hereditates, Monasteria, et omnia, quae ad Infanticum pertinent.

INFANTES, apud Scriptores non semper facti, nuper nati, et qui fari nesciunt, sed quodam pueri, apud Afros praesentim, ut observat Baronius ann. 303. n. 36. ex Vi-

etore Vitensi lib. 3. de Persecut. Vandal. pag. 43. Ubi Lectores infantulus exilio tradidit scribit.

INFANTES, Neophyti, recens baptizati. Sanctus Zeno Veronensis. Episcopus. Invitatio 8. ad Fontem: Eia quid statis, fratres, vestram quos per fidem gentilis unda concepit, per sacramenta iam parturit, ad desiderata quantocius festinate. Solemnis hymnus ecce jam cantatur, ecce mox Infantium iam dulcis vocatus auditur, ecce parentis uno de ventris clarissimo turba procedit. Idem Serm. 1. ad Neophyti: Ex quo (fontis lavacro) qui erat aetate diversi, diversi natione sublimi unigeniti cunctis Infantes. Vide eundem Serm. 5. Infantes autem dicuntur Neophyti, quia per baptismum renascuntur ad vitam aeternam. Paulinus lib. 1. de Vita S. Martini:

Ille autem et penitus vitam post fata novarat, Coelestem aeterna nitens renovatus ab unda. Pacianus Barrionis. Episcopus. Serm. ad Fideles: Aperire desidero qualiter in baptismo nascuntur, et qualiter innovantur. Seile Optatus lib. 5. dixit, baptisma esse virtutum vitam, criminum mortem, nativitatem immortalem, etc.

INFANTES, Liberi, quomodo Infans dicitur. Glossae MSS. ad Canones Conciliorum: Prules, Infantes. Conventus apud Marsnam § 3. in Annalib. Francor. Bertin. ann. 851: Talem fidelem... unusquisque Infantis fratris sui, si obierit, qui superlegem, conservabit. Edictum Pistense cap. 31: Et si Infantes inde nati sunt, secundum legem et antiquum consuetudinem nostram Infantes matrem sequantur. Ado Viennensis in Chron.: Quem postea Theodoricus sub iule receptum, de muro arvis, cum simul loqueretur, precipitavit. Infanteque qui interfecti, Charta fundationis Monasterii Vabrensis ann. 53. Caroli Calvi, apud Cateulium in Comitib. Tolosan. cap. 69: Et de mancipiis ad ipsum locum ordinis huius nominibus, Tradinare et uxore sua cum Infantiis eorum, etc. [Charta Wilhel. domini Montispessulani ann. 1103. apud D. Brussel de Usu feud. tom. 2. pag. 729: Quo mortuo sine legitimo Infantiis, habent vicariam cum castello ille vel illa cui Bernardus divisit. Tabularium S. Vincentii Cenomani: Ego Rotrocius Comes de Mauritanis, et mea uxor Adela et filii nostri Rotrocius et ceteri nostri Infantes, concessimus Avegaudo Aboti et Monacho S. Pineritii locum S. Longui qui nobis attulit pro portuoniam.] Vide Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 88. Chron. Besuense pag. 523. 559. 576. etc. Chartam ann. 1148. in Probat. Hist. Monomere. pag. 49. et Scaligeriana pag. 100. etc.

INFANTES, et PUERI, promissae, dicti etiam Magnatum filii, qui nondum, ex aetate defectu, feudorum patrimoniorum possessionem adierant, quae a custodibus, vel tutoribus deserviebantur, donec ad legitimum illi pervenisset aetatem, ut pluribus documens in verbo Haeres, adjecta prout eorumdem feudorum denominatione. Verbi gratia, Fredericus Henrici II. Imp. filius, quem spectabat Apulie seu Sicilie regnum ex matris jure, Infans Apulia, appellatur, quia juvenis erat, ait auctor

Chronici Seononiensis cap. 19. [Chronice. Monast. Mortui-maris ad ann. 1219: Infans Apulia a domno Papa Honorio sublimatur in Imperatorem.] Puer Apulia, in Chronico Flandr. cap. 21. Philippus Monachus:

Quar tout li Baron qui la ereut, L'enfant de Palle couronnevent.

Guillelmus Brito lib. 12. Philipp. de primogenito filio Regis Anglia:

Non tibi des requiem, donec Puer Anglicus armis Victa, quibus nil juris habet, tibi sceptrum resignet.

Et idem Muskus in Philippo Augusta:

Car l'Enfant d'Angleterre estoit Ses on, et la croiz pris aroit.

De filio Comitum Campanie, idem Muskus:

L'Enfant de Champagne avoit, L'enfant franc bacier suet, Fiet Ceville avec son filz, Qui faient frane avec et gentil.

Adolescent Bohemicus, de filio Regis Bohemae, apud Monachum Pegaviensem pag. 6. Guillelmus. Gualtarius de filio Comitum Hannoniensium:

Un jour li preut l'Enfant à dire, Qui de son domage au grand ire.

Infra:

Il est li Enfant de Henout, O grant gent pour Flouren requerre.

Ita l'Enfant de Harwic, apud Monstrelletum 2. vol. l'Enfant de Cleves, apud Berrium in Carolo VII. qui eidem Monstrelleto le Damiel de Cleves. Chartam Gualfredi Episcopi Ambianensis ann. 1118. subscribit Radulfus Puer de Arenis, apud Lovetum tom. 2. Antiq. Bellocas. pag. 125. Ubi vox puer idem valet ac barba.

* Charta Banerii abbatis S. Salvatoris Monte Aniano ann. 1152. apud Cencium inter Census ecclesiarum Romanae subscribit Stephanus de Tebaldo, Jucineris domini pape dapifer. Stephanus Infans filius Stephani de Tebaldo.

INFANTES ac PUERI interdum praeterea indigitabantur, et si fortan praediorum patrimoniorum adissent possessionem, vel certe eorum possessores andrent. Charta Alemannica 76. Goldasti: Notari diem Martis 4. Non. Octob. sub potestativa manu Hudovici Regis ac Pueri, et sub Adalberto Comite. Charta ann. 1088. apud Besinium in Episcopis Pictavensibus: Sub regimine Regis Francorum Aquitonia Ducatum tenente Guillelmo Infante Pictavorum Comite, etc. [Charta ann. 1100: Bertramus Infans de Dorlandio, tertium partem molendini ad schachanam in cadem villa.] Charta Adalberti Archiepiscopi Hammaburgensis ann. 1143: Qualiter et nos et Domina Ducissa Gertrudis, et filius noster H. Puer Dux Saxonum, etc. Apud Ughellum tom. 2. pag. 372: Fredericus Rex Suevorum filius bonae memoriae Regis Conrad, subscribit Diploma Frederici I. Imper. ann. 1160. sic Philippus Puer frater Regis, subscribit Chartam Bartholomaei Episcopi Parisiensis ann. 1146. Ita olim Imperatorum filios, superstitibus parentibus, Nobilissimos Pueros appellatos in Fastis, declarant eorumdem Imperatorum Constitutionem, in quibus ut plurimum binis istis literulis S. P. hae appellationes designantur, ut observa-

tum a Cajo ad leg. 4. Cod. de Privilegiis, quod in suo Palat. milit. Constitutio Theodosii, Valentianii, et Arcadii, apud Sirmondum in Appendice ad Cod. Th. cap. 8, sic clauditur: *Dona x. Kal. Matas Constantinopolis, Notario Nobilissimo Puero, et Evodia Cass. ut Epistola Valentis et Ursacii in Fragm. S. Illarii: Dona Gratiano Nobilissimo P. et Dngalio Cassi.* Exinde voce *Puer* abrogata, *Nobilissimus* nunc postmodum appellati, ut suo loco docemus.

INFANTES, appellati in Hispania Regum filii. Vitalis Episcopus Osmensis: *Regum filii, dum sunt in Infancia, vel pueritia constituti, non Reges, sed Infantes conseruant, et precepit in Hispania, appellari. Ex quo contingit, quod qui ex Rege genitus ad talem statum, deficiente sibi regno, non valeat pervenire, quod Rex sibi valeat cum effectu, in ea nuncupatione remanent, quantumcumque processerit in aetate, quam a principe est sortitus. Unde contingit, quod tales, qui regnum ratione originis promeruerunt, regnum tamen nequeunt adipisci. Infantes, quumvis Reges non fuerint, appellantur.* Sed quod addit, ut et Molius, Infantes postmodum appellatos in Hispania, quasi ab *Infantibus genitos*, iure capitur ab Hieron. Blasca. Aini porro primitus hanc nomenclaturam filio suo primogenito Sancio indidit Ferdinandus II. Regem Castilie et Leonis, quam ab Anglia hanc, ducta in uxorem Leonora, filia Regis Anglie. Sed longe ante istud temporis Infantium et Infantesurum obtinuisse nomina, docemur ex Epistola Pelagii Episcopi Osmensis, qui vixit ann. 1100. Is enim in Veremundo II. Rege: *Habuit dum nobiles uxores: ad eam genuit Infantisum domini Geloiram. Ipse Infans Ortonius Frontidis Pelagii genuit plures filios, etc.* Utitur ibi non semel. Chartam Alfonsi VI. Regis Castellae anno 1118. subseribit *Rodericus Infans Garsie Regis filius*, apud Anton. de Ypez in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 3. [Jacolus Rex Aragon. ann. 1272. in suo Testamento instituit suum filium primogenitum Infantum Petrum heredem in regno Aragon. etc. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1144.] Vide Scrite Indicum lib. 1. a. 1063. 1064. Michaellem del Molino in Repertorio Forar. Aragon. voce *Primogenitus*, et Sebast. Corbaravium in Thesaur. Lingue Castellane.

* Annal. Laur. Bonincont. ad ann. 1246. apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 183: *Petro fratre (Alphonsi Taronen. regis) quem Infantum appellabant (que est dignitas apud Hispanos post regem prima)* etc.

INFANTISSA, Nobilis puella. Lucas Tudensis in Chron. pag. 88: *Habuit etiam dum nobiles conebantur, et ad eam genuit... et ex illa Infantisum domnam Geloiram. Ipse Infans Ortonius ex Infantisia Frontidis Pelagii genuit plures filios.* Adde pag. 106. Charta Aldefonsi Regis Castellae anno 1219. apud Calanrennes cap. 18. §. 3. et 4: *Ego Aldefonsus D. G. Rex Castellae et Tolon. una cum uxore mea Alenor Regina, et cum filia mea Infantisia Berengaria, etc.* Occurrit eadem verba in aliis anno 1227. et 1228. apud Jo. Pinedam ann. 1189. et Salazarum in Vita S. Epitacii pag. 123. Ubi

Garibatus lib. 12. cap. 24. observat *Infantisum* in iis appellari, quae hodie *Infantis* dicitur.

† INFANTA, Vox non recentioribus usus apud Hispanos quam *Infantisia* ad designandas puellas ex regia progeie oriundas. Concl. Ovett. ann. 1115. tom. 3. Collect. Concil. Hispan. pag. 325: *Sorores itaque jam dicte Regine, dona Geloira Infantisia... atque Infanta dona Terasia cum omnibus filiis et filiabus... juraverunt et confirmaverunt.* Aldefonsi Hispan. Reg. Præceptum ann. 1132. tom. 8. Spicileg. Acher. pag. 176: *Infanta Sanctia germana Regis confirmavit.* Jos. Morel. Antiquit. Navarræ pag. 587: *Hic requiescit familia Dei Infantisia Infantis filia dicti Regis Petri.*

INFANTES, Pueri symphoniaci, vulgo nostri *Enfants de Chœur*. Ordo Romanus: *Et statuatur per ordinem acies due, Paraphoniste quidem hinc inde aforis, Infantes ab utroque latere infra per ordinem, et maxime incipit Prior scholæ Antiphonam, etc.* Alibi: *In quocumque schola reperti pueri bene possidentes tollantur inde, et mutantur in schola Cantorum, et postea sunt Cubicularii.* Alio loco, *Infantes paraphoniste, Pueri de nitriti, in Capitulo generali Canoniorum Rotomagens. ann. 1311. Pueri, nude in Charta Evrardi Episcopi Ambianensis ann. 1218. pro erectione Præcentorie in eadem Ecclesia tom. 12. Spicilegii Acheriani pag. 166.*

* INFANTES ALBA, Pueri symphoniaci, quod alba induantur sic appellati, nostris etiam *Enfants d'aube*. Charta ann. 1248. in Reg. 205. Chartoph. reg. ch. 310: *Notum facimus... nos Infantium alba de choro ecclesie beati Martini Turon. humilem receptisse supplicationem, continentem eisdem supplicantes, dum parvuli sunt in aetate tenera et Alba Infantes, etc.* Lit. admort. ann. 1275. in Reg. 195. ch. 1540: *A laquelle messe doivent assister deux Enfants d'aube et autres gens de l'ordre d'église (de Troyes).* Vide supra in ALBA 3.

INFANTUM OFFICIUM, apud Joannem Episcopum Abrincensem de Offic. Ecclesiast. Id est, puerorum, quod canebatur in Nativitate Domini.

INFANTES MONASTERII, Idem, qui vulgo *Oblati*, nutriti, de quibus agimus suis locis. Capitula Theodori Cantuar. cap. 34: *Infantes Monasterii 14. annis earum manducant, Statuta Ord. S. Benedicti tom. 6. Spicilegii Acher. pag. 33: Item statutum, quod Infantes, qui recipiantur in Monasteriis, et quotidie nudant Regulam exponi, et scholam non exeant, donec legitima sint otatis, et tunc professionem faciant, et benedictionem accipiant, secundum formam Regule.* Vide Aditt. 1. Capit. cap. 37. Idem Pueri Monasterii dicuntur apud eundem Theodorum cap. 115. ubi videntur Pueri Monasterii ante 25. annos ordinari. Horum modestum in Ecclesia belle describit Donnico lib. 1. de Vita Matildis cap. 15. de Bonifacio Duce:

Scilicet assistens ad opus divum bonus ipse Stabat in excelsis solio, non corde superbo: Imprecans chororum, facies vultu puerorum In terra prenan, pulchritudo delictis barbas. De quibus admirans, ita cur atant, neque regnabat, A Monachis didicit, sequeper quod stant ibi bat.

Ute non oblitus juvenem Dux et opium, Ire super tertium clam templi fecit horum. Quendam quippe virum cum animis, vultu qui tunc Ipsa videre, decem libras vir iactat ab imbre. In medioque cloro strepitus sonat, et puerorum, Quorum palpore prelitus nec ire potuerat, Asperit comam intelli non alius et nomen. Unde magis gaudens percretae Dux ait antem: In modum ausi stant ibi pueri vultu almi.

Similia refert Eckardus de Casibus sancti Galli cap. 1. ubi de Conrado Rege, qui in processione Infantum Censibili posu in medio Ecclesie pavimento eterni iusu, cum nec unum parviorum moreretur, ne ad ea attendere vidisset, miratus est dumplian, Consulendus etiam de hujusmodi Monachorum modestia in Ecclesia ideo Scriptor sub finem libri 3. et auctor de Conversione Otgerii apud Mabilloniana tom. 5. SS. Benedicti pag. 663.

† INFANS AULE, Puer honorarius. Gall. *Pgr. Memor.* H. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1415. fol. 47. r. : *Maltha Loison, Infans nule domini ducis Bituricensis, ordinatus contrarotulator recepte orbis senescalle Tholosæ. Nostris Edimpon, Puerulus. Lit. remis. ann. 1239 in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 23: *Dez petit Enfances estons de la ville de Coucellas etc.**

† INFANTIA, Species hydropisia Mæculæ sancti Francisci Solani tom. 5. Julii pag. 900: *Maria Ximenex... gravida hydropis, quam medice Infantiam vocant, ex natura sua velle difficeret sanabili, et cæcitate et ventre intumuit.*

† INFANTIE, Infantiles lusus, nugæ. Vita B. Coletæ tom. 1. Martii pag. 51: *Fugere capit omnes ludos juveniles et Infantias curiosas et dissolutas.*

* Infantillonge, eadem acceptio, in Ilomil. in Advent. ex Cod. 28. S. Viti. Paris. fol. 4. v. col. 1: *On ne doit mie contredire que toi puissent entrer carol dedens: cele valde (de Josaphat); et ce seroit Infantillonge.*

* INFANTIALIS, Ad infantem pertinet, puerilis. Vita S. Willib. tom. 1. Jul. pag. 502. col. 2: *Post illa Infantilis ejus oblationibus ludere, etc.*

INFANTILITAS, Infancia. Glossæ. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7084: *Infantilitas, enfentité, Infanlitter, enfentivement, Infanlitis, enfenture chose.*

INFANTIOSUS, Plenus infania, i. Infantilis. Johannes de Janua.

† INFANTISSA, Vide in Infantes.

INFANTISSIMUS, apud Prudentium lib. Peristeph. hym. 14. [et Paulinum in Epist. 12. n. 5.] Incolentissimus exponitur in Glossis Isonis Mag.

* INFANTULA, Puella junior. Vita S. Columbe tom. 5. Sept. pag. 653. col. 2: *Nunquam autem virgo clementissima ut conat iram admocit, nisi cum forte aut Infantuli, aut aliquam ex fortibus negligenter aspiceret.*

† INFARIA, Non fatua, salus, aut fortitudo efficit. Gl. Isid. Legendum: *Infans, non fatua, salus; Infansat, fatuum efficit.* Vide Grævium.

† INFAS, Vide Infantis.

† INFASCARE, Fascia obvolvere, in

165 S. Francisci de Paula, tom. 1. April. pag. 124.

INFASCIBILIS, ἀσφάκτων, in Glosa. gr. Lat.

INFASTUS, In honore positus, vel quae iura pertinent. Glossar. vet. ex Cod. pag. 764.

INFATUATIO, Fatuitas. Barel. serm. 2 de Mercur. 3. hebdom. Quadrag. : Quod magis homo debet sustinere omnia mala, quam peccatum committere, ratione Infatuitatis.... Porro hanc conclusionem quod peccator est maximus fatuus, ... assimilatur idiotis.

1. INFATUATUS. [* Hebes, stultus, rebus suis male consulens.] Herimannus de Instaurat. sancti Martini Tornac. cap. 94. in Hagone Capeto : Proditione ac dolo Asechini Laudunensis Episcopi nocte Laudunum agressum cum militari manu, Karolum imperis cognatum suum, qui cognominatoque Infatuitus, in turre Laudunensis cepit, vincientes catenis regno privavit.

2. INFATUATUS, Fatuus, sapientie carnis. Epist. 27. Froth. episc. Tull. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 397 : Quapropter nihil libenter, ut consideretis quod curam suam scilicet inde nihil reuerentur ouis, ut quod obsequi sapientie salis Christiani vitam, ut vultis, Infatuata est.

3. INFACIDIA, pro in faucibus, in Testamento Widradi Abb. Flavinacensis eccl. 3. SS. Benedict. part. 1. pag. 686. Vide Facidia.

INFACITUDINO, Infortunium, in Miraculis S. Remacii cap. 14.

INFALUTUS, Falsus, infectus. Lit. Caroli VI. ann. 1418. tom. 10. Ordinatio. Franc. pag. 486 : Dehinc plurima mendax et Infalsus sub nocturno nomine scripserunt, etc.

INFVE, ἀφ' ου, Incipe, Infut, Incipit Supplement. Ant.

INFVEARE, In feudum seu beneficium conferre. Vide in Feudum sub beneficium.

INFVECTURIO, Begitio, in Glossa Lat. Graec. Sangermanensis. Locus ubi infutitur seu tingitur.

INFECTUS, nuda, pro Lepra vel peste affectus. Instr. ann. 1297. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hodepore. Danil. part. 1. pag. 118 : Qui (rivus) conpositus in strata prope domum Infecurum, Infecurum, Putidus, vulgo Infect, corruptus, in Stat. ann. 1381. tom. 6. Ordinatio. Franc. pag. 608. art. 2 : Churs on poissus Infecurum on corrompaz.

Infers, f. pro Inferri, eadem acceptione, in Annales regni S. Ludov. edit. reg. pag. 185 : Morte de bonz chevaliers.... monseigneur pour le grant cherté qu'il feroit, et pour l'air qui exoit corromp et Enfer.

INFEDUCIARE, in Charta ann. 822. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. evi. col. 587. In fulticium seu pignus dare. Vide in Fulticia.

INFELICARE, Infelicem facere, affligere. Papias, [* Adde ex Glossar. Gall. Lat. Cod. reg. 7684 : Faire malheureux.] Occurrit apud Plautum non semel, ut et Infelicitare.

INFENDERE, Falde offendere, facere. Johan. de Janua; Conuenerit, in Glossa Lat. Gall. Sangerm. Suppl. Antiq. :

Infendere, ἐπιτίμναι, ἐνδραμίσσασθαι, Integere, infundere, scire. Leg. Intendere.

* Adde ex Castigat. in utrumque Glossar. leg. Infundere. Sciliger ad Festum in hac voce.

INFENDITOR, ἐνδραμίστης, in vet. Gloss. Defensor. [Supplem. Antiquarii : Infenditor, ἐνδραμίστης, Patronus, defensor.]

INFENSARE CURIAM, Quoniam Attachi. cap. 16. § 5 : Nec debet Balliuus, seu alius Index, facere rem in aliquo pluribus pro aliquo : nec debet dare aliquam rationem pro parte sua, nisi ad infensandum Curiam, in Wardis petitis, ubi sectatores sunt legis minus scientis. Ubi Skeamus, Infensare, esse Infamare ait, cum scilicet Index ea suggerit Advocatis, quae vel per ipsum, vel per ignorantiam pratermiserint, iuxta illud Juris Civilis : Index potest supplere ea, quae Advocatis desunt.

INFENSOR, Accusator, aggressor, qui crimen aut delictum opponit. Auxiliis lib. 2. de Ordinatio. in praefatione : Ita tamen ut in unaqueque objectione praenotetur Infensor, et respondens defensor.

INFEOBARE, In feudum conferre. Infobrem ne quidquam de assignatis Inferre seu alienare, vel quovis pacto destruere... presumat, in Instrum. tom. 4. Gall. Christ. col. 593. Vide Feudum.

* Effodere, eodem sensu, in Declarat. MS. feud. nobil. Camerac.

INFEOFANEMENTUM, Traditio vel acceptio in feudum. Quoniam Attachi. cap. 45 : Si aliquis liber tenens, cujus teneamentum liberum est ab omni servitio per suum Infeofanementum, etc.

INFEOFARE, INFEOFARI, ut Infendore. Prius occurrit in voce Foresta sub finem; posterius vero in Charta ann. 1401. apud Rymer. tom. 8. pag. 206 : Reiter et cum effectu mittent, inducent et Infeofabant, mittunt seu induci et Infeofari facient, etc.

INFERBALE, Vide Infernale.

INFERENDA, Tributum, quod fisco inferitur. Gl. Lat. Graec. : Inferendum, εὐνομα. Additio 4. Capitul. cap. 84. al. 16 : Tributum, quod Inferendi vocatur... hoc est duo solidi pro vacco. Adde Capitularia ann. 839. cap. 15. Charta Childelberti Regis Franc. pro Monaster. SS. Sergii et Bacchi Andegav. : Clementia regni nostri suggestit, quod de curtilibus predictae sanctae Basilidis, quae nominantur... annis singulis Inferendum solidos 6. inferendos, et alios 6. de remissaria auri pagensis inferendo in faci ditiones reddebant. Et mox : Ut nullas Index publicus in ipsas curtes ad agendum...

... nisi quod Inferendum ipsam inde Abbas per seipsum, aut per menses suos annis singulis in Sacellum publicum redire deberet. Denique : Sed quodcumque pars facis nostri exalae percipere aut exactione potuerit, nullas vestrum penitus requirere presumat, nisi tantum annis singulis ipsi solidi duodecim pro ipsum Abbatem, aut per ipsum suum nostris armis Inferri debeant. Gesta Dagoberti cap. 37 : Centum vocas Infernadales, quae et de Ducento Cimonico annis singulis solvebantur, etc. Quo spectat Charta Childelberti Reg. Fr. ex Tabular. Corbeiensis apud Bollandum : Eo quod bona memoriae praenotus noster Dagobertus quondam Rex per sua auctoritate manu sua ob-

borata, vacas cento solidaris, eo quod in Inferenda de pago Cimonico in faci ditibus ponelatur, (al. sperabatur) ad ipsam sanctum Basilicum annis singulis concessisset. Perperam curtas, pro vacas habet Charta Chilperici Regis apud Mabill. tom. 4. Actor. SS. Oril. S. Benedicti pag. 643. in qua eadem verba recitantur. Ubi infra : Ut si constat antedictis Princeps Dagobertus quondam Rex ipsas vacas cento Inferendulas (leg. Inferendulas) de supradicto pago Cimonico, quod annis singulis in faci ditibus sperabatur, per sua auctoritate ad ipsa Basilicam concessit, etc. Fredegarius cap. 74 : Quingentas vocas Inferendulas annis singulis a Chlotario Seniore censui reddebant. Adde Aimoinum lib. 4. Hist. Franc. cap. 26. Vitam Aldrici Episc. Cenom. n. 56. Acta Episcoporum. Genom. pag. 186. 222. 226. 244. [Instrum. tom. 4. Gall. Christ. Col. 66. Praeceptum ann. 570. apud Marten. tom. 1. Amplis. Collect. col. 6.] etc.

INFERENTIA, Intolerantia. Lambertus Arlesius apud Ludewig. tom. 8. pag. 437 : Ubi impetrato a domino Rege quod iuste postulaverat, spontanea voluntate sua, quoniam necessitati opponens Inferentiam, morosus cum Rege peribundum.

INFERTHARE, Feretro inferre, apud Lambertum Andensem, Vide Feretrum.

INFERILIA, Infernalis, subterranea, Gloss. Lat. Graec. : Inferilia, ἀσπύχθω. INFERNAMENTARIA, Tactis, Dissimulata, Ita Papias MS. et Editus.

INFERNIMETARE, Supplementum Antiquarii : Infermito, πένθος, Subigo farinam.

INFERNALIS MORBUS, A morbo qui dicitur S. Antonii vel Infernalis, apud Marten. in Onomastico ad calcem tom. 5. Anecd. Vide Ipsius inferni.

INFERNALITER, Modo pernicioso, qui inferni poenis secum trahat Conventus Episcoporum ann. circiter 1090. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 120 : Surrexerunt quidam falsi Christiani... qui... stipendium Ecclesiae nostrae et posterum eleemosynas... audiverunt et inverecunde Ecclesiae surripuerunt, ubi Infernaliter contridant.

1. INFERNUM, Anus, podex. Medicina Salern. pag. 208. edit. 1621 : Vomitus fluxus bilis... (nasturium) eandemque per Inferna erudit. Eadem ratione Galli dicunt por bo.

2. INFERNUM, pro Purgatorium, in Offert. missae pro defunctis. Ita etiam usurpant Monita S. Eligii in Vita ejusd. tom. 2. Spicil.

3. INFERNUM, Parisiens nomen porte, quae nunc S. Michaelis appellatur. Vide supra Feritum 4.

INFERRARE, In catenas, ferrum seu vincula conijcere, Gall. Mettre aux fers. Propositio graminum illatorum per Gentem Comitibus Sabaudis ann. 1302. Hist. Dolphin. tom. 1. pag. 98 : Ipsos fecit Inferari et custodiri a duobus clientibus, qui ipsos custodierunt per 121. dies in dictis fersis.

* Nostris alias Esferger et Enferrier. Lit. remis. ann. 1471. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 337 : Le supplunt donna à icellui

Piron ung coup des mailles des Enferges, dont il vouloit enfermer et lyer l'aillet jument. Pactum inter Rudolph, de Prællis et commun. de Feillid ann. 1311, in Reg. 48, ch. 8: Item se Enfermer convient pour aucun exploit fait par nostre justice, etc. Hinc Enfers, Ferres vinculis constructi, in Cod. MS. serm. ex Bibl. S. Vieti Paris. Quam ut visent les enfers et les encherziers. Nisi infirmos intelligas. Vide infra Infermar.

* 1. INFERRATUS, Ferro fixus. Comput. ann. 1412, inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 205. col. 1: Exposit dictam eleatam castri fuit opertum et Inferratum.

* 2. INFERRATUS, Incantatus, fasciatus, Gall. Ensorceld, apud Helynaud. ann. 1150. tom. 7. Bibl. Cisterc. col. 1: Juveniculum asserens Inferratum.

* INFERRARE, ut Inferare, vox Italica, unde Inferretaria, Actio catenis vincendi. Stat. Monis-reg. pag. 369: Statutum est quod ferrarii, qui habent Inferretum, presoneris, habeant pro Inferretaria illorum, quibus imponant compedes etc.

† INFERRARE, pro Inferre, scilicet in fiscum, habetur in Charta Chlodovei III. ann. 692 apud Felibian. Hist. San-Dionys. pag. xii.

† INFERTARE. Vide Inferitur.

† INFERTIALE, Illacrimabile. Papias. MS. Sangerman. habet Infericula.

† INFERTILITAS, Sterilitas, in Litteris ann. 1359, apud D. Secousse tom. 3. Ordinat. Reg. pag. 342.

* Gall. Disette. Infertilitas fructuum, in Instr. ann. 1405, inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 191. col. 2.

† INFERTOR, Dapifer, qui dapes infert, paraphrasiz, in Gloss. Lat. Gr. Schol. Joannis Sal. 6: Minister, Inferor. Glossæ antiquæ: Infertat, importat, ministrat, Lex Salica tit. 11: Si quis Majorem, Infertorem, Sconcanem occiderit, Ubi perperam Editio Heroldi Infertorem præfert. Wippo de Vita Chunradi Salici pag. 428: Quos Cubiculariorum Magistris, quos Infertores et Pincernas et reliquos Officiarios ordinaret, Et ann. 1038: Quidam bene valens vir Conradus Inferior ciborum Imperatoris cum aliis interfertus est. Charta Hugonis Episc. Gratianop. ann. 1110, in Tabulario ejusd. Ecclesie f. 35: Signum Odonis Inferitoris dapium, sive Seneschalii.

† INFERTUM, Isidorus lib. 20. cap. 3: Inferum, vinum, quod altario libatur, atque offeritur. Gloss. Ælfrici: Messewin, id est, Vinum, quod ad Missam offeritur, Vide Ferum, Conferum.

† INFERTURIA, pro Inferitorium, Vas, quo aliquid infertur, sive tunc ad thuribulum, vel dapes ad menam. Charta Rudesindi Episcopi Dumiensis æt. 1016, apud Yperz in Chron. Ord. S. Benedicti tom. 5: Candelabra argentea et aenei, lucerna, turibulus et Inferitura ex auro et argenteo, et omni lapide pretioso ornatos. Infra: Ad ministerium refectionis... dicens et parandis, fides et Inferiturus, argento sculis et auro, perducendis, etc. In alia ejusd. Rudesindi, ibid. Lucerna, id est, turibularum ex auro, cum sua Offertoria, copas argenteas, etc. Alia Ferdinandi M. Regis æt. 1101, apud eundem tom. 6: Turibulus duos aures cum Inferitura aurea, etc.

Alia ejusd. Regis ibid.: Servitium de mensa, id est, salure, Inferitura, tenaces, trullone eum coelardibus decem, etc.

† INFESTARE, Offendere, invadere. [Papias: Infestari, obviare, alterari, intrare.] Regium Majest. lib. 2. cap. 63 § 1: Infestulus non potest Infestare dominum suum, salva fide homagii sui. Idem etiam quod Fatigare, in Foris Aragon. Fori Osce Jacobi I. Reg. Aragon. ann. 1247, fol. 6: Nullus homo pro aliquo clamo, quod habeat de alio homine, potest per seipsum testare, sed Infestare ullas causas mobiles aut immobiles de illo homine, de quo fecit clatum, etc.

* Infester, eodem intellectu, in Lit. remiss. ann. 1468, ex Reg. 200. Chartoph. reg. ch. 112: Lequel le Royer Infesta le suppliant de grans paroles injurieuses. Sed et pro Fatigare, Gall. Presser, importuner, in abis. lat. ann. 1390, ex Reg. 159, ch. 22: Scellini Vincent retourna doves ledit Synon pour le Infester et exister à jouer avec dez ou à la paume.

* INFESTARE SE, Festinare, celerare, Gall. Se presser. Mirac. S. Jacobi major. tom. 6. Jul. pag. 47, col. 2: Ermenegus videns Christianorum religionem Mobiliturum impetu deprimi, sui exercitus robore circumvallatus ad debellandum eorum savitum, quasi sub invincibilis pugne argumentis se Infestavit.

† INFESTATUS, Morbus equinus, eum regnis videtur habere collum parum extensum, ita quod digitus vix potest capri vel astringi, et in sua manu vel infansulius impedit videtur, et rursus eandem herennitum, ita Petrus de Crescentis lib. 9. de Agric. cap. 21. Ubi Gallicus Interpres vetus vertit, Infesture, Italis, Infestato, est qui doloribus vexatur.

† INFESTIVATIO, Concil. Narbon. ann. 791, inter Instrum. novæ Hist. Occitanæ tom. 1. col. 17: Ostendit quod nullo modo Episcopum ponere illuc potuisset ob Progenorum Infestationem, id est, Infestationem, ut lubentius legerem.

† INFESTIO, Historia Monasterii Novient, apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1155: Ipso anno caput Abbas jam dictus debellavit, ita quod in manibus ejus et crucibus pastale tuncerent, ex quibus sonites exibat, Quo morbo struper invalescente, discernim impositum est et Infestationis, et probandus ad mensum et dimidium in sequestro reclusit. Puto legendum Infestationis, hacque voce contagionem significari, Gall. Infectio. Sententiam confirmat segregatio unius mensis cum dimidio; tantumdem enim temporis segregari solent qui pestilencia inficiuntur.

* INFESTOR, pro Infertor. Vide in hac voce.

† INFESTUCARE, Per festum in possessionem mittere. Vide Festuca sub finem.

† INFESTUMINARE, Mure latrocinando infestare. Laurentius in Amalthea.

† INFESTARE, Feudum conferre, in feudi possessionem mittere. Charta ann. 1270, ex Archivo Majoris-monasterii: Prior de Combar Infestavit Guillelmum Bandin Militem de quibusdam terris per unum par cyrothecarum, de pretio trium dena-

riorum, reddendarum singulis annis, dictus Miles obediit Priori tanquam feudodali. Chron. Canonici Schutterenii inde Vindemias Litter. Schannatti pag. 19: In hoc (diploma) idem Imperator mittere: Monasterium quond temporalis, etc. Vident, regalia, nova a se erecto Bamberg. Episcopatu jure feudi tradidit, nisi hocuorum usque diem Abbates nostri: Episcopo Infestantur. Concil. Tarracon. ann. 1591: Ne viri Religiosi sine contentu, sui diocesani Episcopi, possessiones monasteriorum vendant... ant Infestant, Vili. Feudum.

† INFESTARI, Collatio in feudum, in Charta Caroli Rom. Regis ann. 1348 apud Steyer, in Commentariis ad Historiam Alberti II. Ducis Austriæ, col. 149.

* INFESTARIUS, Freno instructus, Acta Inquisit. Caracis. MSS. ann. Del. fol. 39. v. 2: Guillelmus frater suus quidam nocte... tradidit sibi mulierem, seu milia, essolatum et Infestatum.

† INFIBULARE, Infibulare, cingere, circumdare, et ligare, apud Apicium lib. 4. cap. 7.

* INFICATIO, La negazione del debito. Glossar. Lat. Ital. MS.

* INFICATUS, Infamatus, Infam. Stat. civil. Cumanæ cap. 30, ex Cod. ap. 462a. fol. 132. v. 2: Non possit nec debet exportare de ipso massuriis... nec assidet, nec plodis Inficatus, nec aliquo lignum posito in labore. Ibid. cap. 96. fol. 135. f. Nec plodis Inficatus.

† INFICERE, pro Inferre, apud Interpretem S. Irenæi lib. 3. cap. 29. Costruuntur nem Inficet, id est, intelli, vel incouit.

† INFICARI, Luciferi Ciceronius lib. 1. pro S. Athanasio pag. 52: Testis falsus: impunitus erit, et qui accusat inique, ne effugiat; et tamen falsus accusa Inficit. Athanasium; id est, falsi criminis accusa, quæ injuriam inferre. Inficitur Accusator, id est, accusator, apud Gregorium Turon. lib. 5. cap. 49. Inficitur, apud Heliandum in Vita S. Wiboradæ, apud Nonium Inficantes, dicuntur falsi criminis obiectores, ex Cicerone lib. 1. de Oratore. In Glossis Græco-Lat.: Ἀνυπόκριτος, Pseudus. Fraudulentus, Inficator, Veteris Interprete Juvenalis ad illud Sat. 13. v. 23:

Quæ tunc tanta dies, ut cœset proferre fore. Quid tam sœvum celebratur, ut non quædam delinquent Inficantes homines. Ubi Inficantes dici videntur homines pravi.

* INFICATUS, Infectus, corruptus. Miracula S. Gibrariani, tom. 7. Mali pag. 621: Memoria arida, diversisque morbis non veniens Inficta.

† INFICIENTIA, Negligentia, incuria. Epistola Johannis de Monasterio, apud Marten. tom. 2. Amplius. Collect. col. 1342: Per quidem antiquam nominaverunt, quo maxime tanto sub rigore in re dubitatissem verum Papam se reputat; nihil se fert, nihil aperit, nihil horretur, nihil non, nisi tamen per Inficientiam premit. Cardinalium, ac notam torporis et negligentiæ nostrorum regularium ac super natione apostolicorum accusationem, ad eum accipere debeamus.

† INFIDARE, Idem quod Inficatus.

Concil. Legion. ann. 1012. can. 42: *Mulier ergone non capitur, nec iudicatur, nec peditur, vtro suo abente.*

§ **INFIDELIS**, [Qui fidem Christo non habet, vel Regi domino feudali quam perant, non servat.] Vide *Fidelis*.
§ **INFIDELIA**, *Infidelis*. Gloss. Lat. Gr. Vide *Infidelis*.

§ **INFIDELITAS** erga Regem dominique *Infidelitas*. Vide in *Fidelis*.

§ **INFIDIA**, Gloss. Gr. Lat.: *Infidelis, Incredulitas, Infidelis, diffidentia, perfidia*. Ita et a Gloss. Lat. Gr.

§ **INFIDIS**, *Infidus*. Pactum ann. 1232. apud Acher. tom. 9. Spicil. pag. 283: *Contra tibi Wilhelmo ut ego Grimundus non offendant me alicui homini viventi, qui me occidere voluerit, ut non sim falsus et Infidus et aliquis curia.*

§ **INFIDUCIARE**, [In fiduciam seu pignus habere.] Vide in *Fiducia*.

§ **INFIGERE**, Inserere. Pontif. Mogunt. MS. fol. 24. v. ubi de Ordinatione subdiaconorum: *Singuli, accepto fuvone ab episcopo, capite suo Infigunt subiti, quod quicquid habet in manibus. Galli dicere: Passent leurs têtes dans l'aube.*

§ **INFILARE**, vox Italica, Galli *Enfiler*, Ita trajicere. *Infilatus* extantaneus offerre, in Actis S. Francisci de Paula, tom. 1. April. pag. 185.

§ **INFILATURA** *FICUM*, Series ficuum filotrajeturum, in iisdem Actis pag. 147.
§ **INFILARE**, Filo seu fune colligere. Guido de Vigor, de Modo expugn. l. 5. MS.: *Cum duobus cordis grossis una pilice grossa, longius ut sunt scale, Infilantur et fortiter ligantur.*

§ **INFILARE**, *INFILARE*, Filo seu lino trahere. Gall. *Enfiler*, Italis *Infilare* est trahere. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 1. et Cod. reg. 474: *Notarii trahuntur... quia dictorum accensationibus... ligere seu infilare. Convent. Saonen. ann. 1526. pag. 30: Et in actis cancellarii infrascripti reputantur fuisse Infilata.*

§ **INFILITAS**, Guigo Prior Carthusie l. Quadrupertito exercitio Cellar. cap. 25. de Deo: *Nec potest ullo modo, vel pro sui pinate maculari, pro sua simplicitate disti, vel pro sua immensitate comprehendere, vel pro sua Infinitate mensurari.*

§ **IN FINE**, Locutio Gallica, *Enfin*, Tandem, apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 29.

§ **INFINGERE**, Tangere, vel colorem infigere. Glossar. vel. ex Cod. reg. 7641.

§ **INFIRIBILIS**, Infinitus. Apuleius de dignitate Platonis: *Materia cum videtur sit esse, Infiribilis recte videtur potest. Occurrit quod Maritan. Capellam lib. 2. cap. 45. et in Vita B. Gerardesche, tom. 7. Maii pag. 116.*

§ **INFIXABILIS**, *Negabilis*, in Glossis Sangerman. MSS. n. 301. Legendum *Infirabilis*.

§ **INFIXITARE**, In infinitum protrahere, apud Grotium in Lexico Philosophico.

§ **INFIXITARI**, Barei. serm. in festo S. Thomae Cantuar. Merito passionis Christi vestra nostra Infinitantur et sunt infiniti mentis.

§ **INFINITILOQUENTIA**, *Infinitas sermone*, idem, cum sermo non potest reperire terminum. Idem Grotius.

§ **INFIRMARE**, *Ægrotare*, infirmum esse. Agnelli Liber Pontif. apud Murator. tom. 2. pag. 182. col. 2: *Misit Legatum suum Romanum, qui diceret, quia egressus de civitate venire voluit et I. firmavit. Infirma, Ægrotans, in Barthii Glossario ex Guiberti Historia Palest. Infirmandus, eadem notione, in Capitulari S. Theodoli Episc. Aurelian. apud Baluz. tom. 7. Miscell. pag. 44. Passivum Infirmari, pluries occurrit in Evangelio secundum Johannem cap. 11. et alibi.*

§ *Enfermeté pestilente*, Morbus pestilens, in Chron. S. Dion. tom. 3. Histor. Franc. pag. 225. *Enfermeté ou muladie*, appellat raron, in Lit. remis. ann. 1398. ex Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 193. *Enfers*, pro *Inferno*, in Annal. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 217: *Tout li Crestien Enfer, et il autre qui pour leur choies vendre demourraient en Dismette, il seroient tout assuer. Vite SS. Patrum ibid. in Glossar. : Tout li Enfer, qui venoient à son moitie, estoient tant pour sa priere.*

§ **INFIRMARIUS**, Officium Monasticum, *Frater*, cui cura infirmorum commissa est, ait Lanfrancus in Statutis Ordinis S. Benedicti cap. 9. de quo agunt Regula Canonici, ex Concilio Aquisgran. cap. 142. Udalsing. lib. 3. Consuet. Cluniac. et alii passim, præter Hæftenum lib. 11. Disquis. Monastic. tract. 5. [* Vide Glossar. med. Græc. voce *Nosocomus* col. 1003.]

§ *Enfermier*, in Ch. ann. 1401. ex Chartul. 23. Corb. et in Reg. 13. ejusd. monast. sign. *Haboeac* ad ann. 1510. fol. 51.

§ **INFIRMARIE** *MONALES*, Quibus cura est infirmorum, in Charta ann. 1249 pro *Montibus Infirmarie* Ecclesie B. M. de Pontanis. Vide locum in *Domus Dei*, Nosocomium.

§ **INFIRMARIA**, Nosocomium, conclave infirmorum, in Monasteriis presertim, vulgo *Infermerie*: in Tradit. Fuldens. lib. 3. trad. 35. apud Matthæum Paris ann. 1259. Thomas Stubbs de Actib. Pontificum Eboracens. ann. 1285. Will. Thurn. ann. 1198. etc. *Domus Infirmerum*, in Concilio Meldensi ann. 845. can. 53. apud Petrum Venerab. lib. 1. de Mirac. cap. 19. Leonen. Hist. lib. 3. cap. 49. et alibi non semel: in Vita sancti Altmanni Episcopi Pataviensis. pag. 64. etc. Liber Ordinis sancti Victoris Parisiensis MS. cap. 40: *In Infirmaria tria sunt genera infirmorum. Sunt enim quidam, qui lecto prostrati decubant. Sunt alii qui de infirmitate convalescant, et jam surgere et ambulare possunt: sed tamen pro reputatione vitium adhuc in Infirmaria sunt. Sunt alii, qui hujusmodi infirmitatem non habent, et tamen in Infirmaria assidue comedunt, et jacent, ut senes, cæci, et debiles, et hujusmodi, etc.*

§ **INFIRMARIE** *GENERALES*, in Consuetudinibus Cluniacensibus ann. 1301. c. MS. B. M. Deaurate, Idem quod *Minutiores generales*, Stata nimirum tempora, quibus sanguis infirmis minuebatur, seu vena secabatur: de quo more plura in *Minuere sanguinem*.

§ Consuet. MSS. S. Crucis Burdegal. ante ann. 1365: *Cellerarius quando facit sua Infirmaria, dot abbati et suis familiaribus, in qualibet illarum dierum, unum*

peculium bovis et sex dornos dictarum equinarum porcel... Similes offas dat cellerarius, quando facit Infirmaria sua.

§ **INFIRMATORIUM**, aut *Infirmaria*, Nosocomium, in Chronico Montis-Sereni ann. 1170. 1184. apud Willelmum Thorn. ann. 1313. etc.

§ **INFIRMATORIUM**, apud Cesarium Heister. lib. 1. cap. 35. lib. 2. cap. 2. et in Chronico Montis-Sereni ann. 1219. pag. 124. [*Infirmitorium claustrum*, in vetui membrana apud Ludewig. tom. 8. pag. 218.]

§ **INFIRMATORIA**, Conclave infirmorum, Gall. *Infermerie*. Testam. Isabel. dalph. Vienn. ann. 1345. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 219. col. 2: *Item do et lego meum breve fratris Minoribus Bisuntinensibus et conventui ipsorum pro Infirmitaria.*

§ **INFIRMARIUM**, Eadem notione, apud Fantonium Hist. Avinion. pag. 178.

§ **INFIRMARIA** interdum est ipsum *Infermarium* officium, ut apud Innocent. III. lib. 14. Epist. 121.

§ **INFIRMITAS**, Damnum, calamitas, perniciēs, nostris *Mal*. Instr. ann. 1401. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 157. col. 1: *Item destinatur commissarius ad reparandum itinerem, et ducet, duravit istam Infirmitas, qui inordinat per patriam cum tribus aut quatuor ronsinis, noturiis et serventibus et timorant gentes.*

§ **INFIRMITAS** *DE RESBANTIA*. Vide in *Residentes*.

§ **INFIRMITATES**, [Feminalia, subucula, aliæ ejusmodi indumenta interioria, sic dicta vel quod pro infirmitate Monachis concessa fuerint, vel quod isti infirma corporis seu putenda tegerent. Bernardus in Ordine Cluniac. part. 1. cap. 74. n. 49: *Cuncti omni tempore mutant Infirmitates suas, nec propter tres orationes, vel si tale tempus est, intusque dies post Litonium, et vesperæ statim mutatis diurnalibus calceis et cutello, nihil loquuntur ibi, nisi fuerit causa pertinens ad Infirmitatem eorum necessaria, et hoc ita quiete, ut vice quant audiri: mutantur autem in domum infirmorum, in loco ad hoc deputato.] Usus veteres Cisterciensis Ordinis cap. 69: *Et fuit Intervallum, ut qui voluerit se calcare, vel ad accessum ire, aut Infirmitas remutare, vel manus abluere, etc.**

§ **INFIRMITATUS**, *Infirmitas*. Chron. Angl. Th. Ottobourne pag. 189. edit. Ricard.: *Sed dum graviter Infirmitas se exercuit, Vide supra Infirmarie.*

§ **INFIRMITORIUM**. Vide in *Infermerie*.
§ **INFISCARE**, In fœcum redigere, confiscare. [* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Infiscare, Forfaire, seu biens et perdre*.] Lex Aleman. tit. 25. et 26: *Res ejus Infiscantur in publico*. Annales Franc. S. Nazarii ann. 786: *Possessiones vero vel agros rorum omnes Infiscati esse noscuntur*. Rodolphe Tolet. lib. 2. de Reb. Hispan. cap. 14: *Ecclesiarum redditus Infiscavit, et privilegia eorum abtulit*. Lib. 3. cap. 25: *Omnia restituit, quæ Egicia Infiscant*. Adde lib. 6. cap. 10. lib. 7. cap. 3. Joan. Binc. Neapolit. in Chronico Episcoporum Neap. in S. Joanne: *Cada Dies voluit lotus dicit eundem jugulare Tiberium, et totius Episcopis*

servos possessionesque Infiscari. Aklde Anales Bertin. ann. 871. [Concilium Avellion. ann. 1029. apud Acher. tom. 2. Spicil. pag. 619. Chartam ann. 678. apud Felibien. Hist. Sandionys. pag. 1x.] Vide *Fiscus*.

INFISTULATUS. [Morbo *Fistula* dicto laborans.] Vide in *Fistula*.

INFITEOR. Idem quod *Emphyteusis*. Charta ann. 1033. apud Morator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi. col. 17: *Et post ponalibet et Infiteor in sua maneret firmate, quia sic inter nos stetit advenit cum stipulatione subacta. Infiteor.* Per *emphyteusim* possidere, in lit. remis. ann. 1390. ex Rex 139. Chartoph. reg. ch. 78: *Comme Pierre de la Rue eust prins et Infiteor heritablement... une moyteyrie, pour trois sextiers de froment et quatre poeles de rente heritale etc.*

INFITEOR. Negator rationis meæ, ad *Inficari*. Ita Iso Magister in Glossis. Videtur legendum *Infiteor*. Glossæ Lat. Græc. *Infiteor*, ἀπολογίζομαι. Vide *Inficari*.

INFIERE. pro *Infingere*. Lit. remis. ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 509: *Idem Johannes tenens in manu sua unum parvum cutellum, cum quo fricabat unam classem sui brocham ad Infierendum in quodam dolo, a quo vitium extrahere volebat, etc. Infier.* pro *Inserere*, in Charta ann. 1376. ex Tabul. S. Joan. Laudon.: *Les seans milt et pendans aus lettres de composition de finances, parmi lesquelles es presentes sont Infiezées, sont les propres seaus etc.*

INFILABELLARE. Inspirare. Tertull. adv. Valent. cap. 23: *Omnibus elementis et corporibus ignis Infilabellati est.*

INFILABILIS. Qui potest inflare vel inflari; active enim sumitur et passive, Lactantio de Opificio Dei cap. 11. pulmo dicitur viscus *Infilabile* atque aeris vapores. Cel. Aurel. lib. 2. Tardorum cap. 2: *Infilabilis virtutis qualitas.* Idem lib. 5. cap. 1: *Allum Infilabile.*

INFILAMIA. Inflammatio. Miracula MSS. Urbani V. PP.: *Passus fuit malum casualiter in pede dextro; primo erat modica Infilamia, etc.*

INFILAMINATUS. Incensus, quasi flammæ inspiratus, nisi forte legendum sit *Infilamatus*. Vita S. Marcellinus Virg. tom. 4. Julij pag. 232: *Cum ipsa per se ad sancte agendum Infilaminata, tam B. Ambrosii fratris libris... excitata.*

INFILATIOSUS. Inflans, *Inflatio* tumore turgescens, in Vita S. Guthlaci, tom. 2. April. pag. 46.

INFILATOR. Qui inflat. Gloss. Græc. Lat.: *Εμφυσέτης, Inflator.*

INFILATURA. Inflatio. Gall. *Enflure*. Miracula MSS. Urbani V. PP.: *Duravit ipsa Infilatura quasi per duas menses.*

INFILIBILIS. Vide supra *Indefectibilis*.

INFILICTIO. Charta ann. 1360. fol. vii. Regesti Johannis Comitis Picav. ex Chartophylacio Regio: *Cum humilis Infilictio significatam nobis fuit, hoc est, afflictione, ut coniecto; hic enim sermo est de querimoniis delatis ad Comitum. Multa Infilictio corrigere, in Cod. Theod. lib. 9. tit. 17. [Idem videtur quod Expositio, expositulatio.]*

INFLOREARE. Odo Cluniae. serm. de S. Benedicto: *Plebs urbana, nobilissimis viris conserata, Clericorum etiam honestis quasi Infloreata personis, etc.* Id est, in modum campi distincta floribus. [Ecclesiam possessionibus variis ditatam personis honestissimis Infloreat, in Epistola Henrici Huntingdon. Archidia. Lincoln. apud Achierum tom. 8. Spicil. pag. 281. *Infloreati, Honore florido regere*, apud Barhium in Glossario ex Gueterio de Bellis Amiolechiis.]

INFINGERE. pro *Infingere*, in Stat. criminal. Saone cap. 32. pag. 67.

INFILUENTIA AQUARUM. Inundatio. Instr. ann. 1405. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 192. col. 2: *Atentis oneribus quæ æthens huc usque supportare habuerunt, et mortalitibus, Infiluentis aquarum, raritate et sterilitate fructuum, etc.* Paulo ante: *Aquarum inundationibus.*

INFILCOR. Influxus. Vita fabul. S. Marini tom. 2. Sept. pag. 217. col. 1: *Ingressus (Diabolus) fatum et vocem pectusculum ejusdem muliercule, implevit illud antiqua suggestionis Infilcore.*

INFOCARE. verbum Italicum, Candescere, inflammare. Acta S. Franciscæ Rom. tom. 2. Martij pag. 164: *Sibi extrinhebatur cor cum aliquibus cineris ferris Infocatis ab ipsis demonibus.*

INFESTURA. Intus vesti pellem aut pannum villosum assuere, Gall. *Fourrer*, Doublor. Computus ann. 1333. Ilist. Dalphin. tom. 2. pag. 275: *Pro Infestoderando mantello Dom. Carmitis et corseto de voyro minuto, et pro quinque armicis, unc. x. Et pag. 276: Pro Infestoderando mantello domine Burge de paunis voyris, unc. ix. taren. xviii. Infest: Pro Infestoderando robis Domini de veluto et de voyro, unc. viii. taren. viii.*

INFODERATURA. Pellis vel pannus villosus vesti assumtus, Gall. *Fourrer*, ibidem: *Pro Infodertatura caputis Dom. Johan. Elemosinaris, taren. 12. Infodertatura voyrorum, in Chronico Siciliæ apud Marten. tom. 3. Anecd. cul. 89. Occurrit etiam in Constitut. Frederici Regis Siciliæ cap. 206.*

INFODITUS. pro *Infossus*, Gall. *Enfoui*. Occurrit ubi de capitali prena, qua femine damnabantur, sermo est. Tabul. Fossat. fol. 3: *Quedam mulier, quæ furata fuerat sotulares et pannos lineos... capta fuit et theurcerata, quæ inventa signata, Infodit fuit cum furcibus nostris.* Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbavil. fol. 50. v. ad ann. 1331: *Morale Duffas... pour suspicion de larrecin, fuit justé à la baillie sur le pic et sur le pre et d'estre Enfouie toute vive.* Vide supra *Fossa* 1.

INFODITUS. pro *Infossus*, Gall. *Enfoui*. Occurrit ubi de capitali prena, qua femine damnabantur, sermo est. Tabul. Fossat. fol. 3: *Quedam mulier, quæ furata fuerat sotulares et pannos lineos... capta fuit et theurcerata, quæ inventa signata, Infodit fuit cum furcibus nostris.* Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbavil. fol. 50. v. ad ann. 1331: *Morale Duffas... pour suspicion de larrecin, fuit justé à la baillie sur le pic et sur le pre et d'estre Enfouie toute vive.* Vide supra *Fossa* 1.

INFODITUS. pro *Infossus*, Gall. *Enfoui*. Occurrit ubi de capitali prena, qua femine damnabantur, sermo est. Tabul. Fossat. fol. 3: *Quedam mulier, quæ furata fuerat sotulares et pannos lineos... capta fuit et theurcerata, quæ inventa signata, Infodit fuit cum furcibus nostris.* Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbavil. fol. 50. v. ad ann. 1331: *Morale Duffas... pour suspicion de larrecin, fuit justé à la baillie sur le pic et sur le pre et d'estre Enfouie toute vive.* Vide supra *Fossa* 1.

INFODITUS. pro *Infossus*, Gall. *Enfoui*. Occurrit ubi de capitali prena, qua femine damnabantur, sermo est. Tabul. Fossat. fol. 3: *Quedam mulier, quæ furata fuerat sotulares et pannos lineos... capta fuit et theurcerata, quæ inventa signata, Infodit fuit cum furcibus nostris.* Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbavil. fol. 50. v. ad ann. 1331: *Morale Duffas... pour suspicion de larrecin, fuit justé à la baillie sur le pic et sur le pre et d'estre Enfouie toute vive.* Vide supra *Fossa* 1.

condere. Compend. Hist. Franc. tom. 12. Collect. Histor. Franc. pag. 278: *Illi. morat et fu Enfouis en l'glise seint Denis à France.*

INFODATIO. pro *Infodatio*, Tractatus in feudum, apud *Lugulle* Hist. Abat. pag. 32. Probat. col. 2. Vide *Feudum*.

INFODERABILIS. Implacabilis, inextorabilis. Vita S. Joan. Laudens. episc. tom. 3. Sept. pag. 163. col. 2: *Contra Nobiscum vero, ignominiosum scilicet capere principem, tam Infoderabile gerere bellum, etc.* Vide *Infoderabiliter*.

INFODERABILITER. Implacabiliter, sine fiedere. Petrus Damianus in Vita Odilonis cap. 10: *Diffentes (demonum) quod contentibus et elemosynis quorundam adversus eos Infoderabiliter contenturam, frequenter ex eorum manibus eriperentur, non damnaturam.*

INFOLLONATIUS. Gloss. Gr. Lat.: *ἰσχυρὸς, Rudis, Infollonatus, Impolitus.* Scetiam MSS. qui fallonis operam non habet.

INFORARE. In foro placitare. Glou. Isid. Plaurinum verbum, quod interpretatur, In jus vocare.

INFORCERE. Munire, Gall. *Fortifier*. Charta Communis Suseccion. apud Perardum cap. 336: *Ad villam claudendam Inforcendam, etc.* Vide *Infortiare* in *Fortia* 3.

INFORCIA. Vis, violentia, Gall. *Force*. Charta Philippi Franc. Regis in Hist. Bureur. tom. 4. pag. 1347: *Infra dicta sua sua habebimus aliam occasione, valentiam, Inforciam, Justitiam, captivam, rationem, etc.* Vide *Fortia* 2.

INFORCIAMENTUM. Munio. Prolegium ann. 1265. ex Chartul. S. Johannis Caronis: *Pro muribus et Inforcamentis edificandis in muro civitatis.* Vide *Fortia* 1.

INFORCEMENT. eodem sensu. Li. Ant. dom. de Bellejoco ann. 1362. a. Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 37. r.: *Pro certis Inforcementis et reparacione que nostris preste fuit faire Jehan de Feny, quomodo il se torra ennemi du royaume, lesquels Inforcemens costeront bien des mille livres Parisis à nostre pere.*

INFORCIARE. ut *Infortiare*. Muzin. Vide in hac voce et in *Fortia* 3.

INFORCIATI SOLIDI. Quorum mariorum prius erat minimeque adulterati. Vide *Moneta*.

INFORCIATUM ROBBUM. Gall. *Robe fonce*, Spissius, minusque lucidum, à Actis Episcoporum Cenoman. pag. 390. **INFORCIARE.** In silvam convertere. Vide *Foresta*.

INFORMACEUS. Formarius, parvi, qui duobus tabulis circumdatis, tamquam formam inferunt, in Amalthea.

INFORMARE. Docere, monere, Gall. *Informar*, apud Lobiellum in Glossario tom. 3. Hist. Paris.

INFORMARE SE. Inquirere, Gall. *s'informar*, in Diplomate Xysti IV. PP. tom. 1. Concil. Hisp. pag. 687. in Regesto exignorum dierum Campanie, apud D. Bruns tom. 1. de Feudorum usu pag. 221. li. Litteris Innocentij VI. PP. apud Ludewig tom. 6. pag. 15. etc.

INFORMARI, Eddoceri, certum fieri. *Etre Informé. Certitudinaliter sumus informati*, in Litteris anni 1370. apud *per. tom. 6. pag. 662. Per presentium* *novem Informarum plenius*, in Litteris anni 1378. apud Acher. tom. 6. Spicil. 44.

INFORMATIO, Gall. *Information*, Inquisitio. *Audito super hoc dicto ballivo loquente* *Informatione super hoc facta, innotuit dicto ballivo*, etc. apud D. Brussel tom. 6. de Feudorum usu pag. 233. Occurrit 151.

INFORMITAS, Deformitas, apud Julianum Toletanum lib. 3. Prognosis, cap. 30.

INFORNARE, verbum Italicum, Gall. *Enfourner*, Panem in furnum immittere, docere. Occurrit in Memoriali Potestatis Regium ad ann. 1280. apud Murator. 8. col. 1147. Vide *Infurnare*.

INFORNARE, Pellitio instruere, Stat. *art. lib. 6. fol. 80. v.º. Item de aliquo* *razono drappi ingente... Inforato de* *de, etc. Vide Inforare*.

INFORTES, pro Fortes, Cathwiphus in Epistola ad Carolum Magnum :

Et Deus adiutor valde tibi semper adiutor,
Quia qui talis tibi semper bella per orbem,
Infors infortes, simul et humiles honorat,

INFORTIARE, [Munire, Gall. *Fortifier*, Italia Ricardi Regis Angl. ann. 1195. ad D. Brussel de Usu feudorum tom. 2. 171: *Andelinum non poterit Infortiare*, Philippa Philippi IV. Franc. Regis ann. 131. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 301; *Gaster, villas et loca dicta terre contra* *et munitur et Infortiauerunt, munire* *Infortiant tota die. Rursus occurrit apud* *ad Mart. tom. 1. Amplius. Collect. col. 412. Murator. tom. 6. col. 458.* (88. et alibi.) Vide in Fortia 3.

INFORTIARE, Securiorum facere, *Itali Ilugon. ducis Burg. ann. 1234. in* *Itali. Campan. Cam. Comput. Paris.* *Itali Infortiare, meliorare et renovare secu-* *ritatem de predictis conventibus observ-* *re.*

INFORTIARE, Fortium seu munitio-
nem, Gall. *Forcer*, alias *Inforter*. Iit.
ann. 1383. in Reg. 127. Chartoph.
2. ch. 16: *Item quod dicti rei... profa-* *dictum, preter et contra ejus volunta-* *tem et violentia illuserunt et ab usui* *maximamque Infortiverunt et carnaliter* *converunt. Infortiant ledit religioz et lears* *no de paier constuantes*, in Lit. ann.
128. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag.
46. Vide Fortia 2.

INFORTIARE Curiam, Eam contra
iudicium numero munire. Judic.
14. 1367. in Reg. Olim parlam. Paris.
1. *supplicasset abbas S. Richardi domo* *in curiam ejus Infortieret, quia satis* *non erat ad iustitiam Mathewum* *homo militem, qui erat ejus homo ligus;* *ordinatum est quod ballivus Ambionensis* *et curiam dicti abbatis Infortiantum.*

INFORTIARE, Species monetæ fortis,
purioris minusque adulterate. Vide
Fortia.

INFORTIATIO, Munio. Charta ann.
1176. in Reg. N. Chartoph. reg. ch. 10 :

*Si vero consilium fuerit quod (castrum) integrum dimittatur, recuperetis expensas optine-
rent, quas gentes nostra in ejus Infortiatione fecerunt. Vide supra Infortiamtum.*

INFORTIATUM, Pars una Digestorum
Juris, quod barbari nostri Jurisconsulti in
tres partes divisere, *Digestum novum, In-* *fortiatum, et Fetus* : que nomina Bulgari
et Aconis seculo nata tum primum aiant,
nomenclationis istius hactenus incerto,
cujus quidem meminit Robertus de Swapp-
ham, qui vixit sub Henrico III. Rege
Anglie, in Chronico Monasterii Petrobru-
gensis : quo loco ait, Benedictum, ejus-
dem Ecclesie Abbatem, qui mortuus est
anno 1194. describi fecisse plures libros
juridicos, atque in his *Institutiones Justit-* *iarum (sic)*, cum *Authenticis et Infortiato*,
Digestum vetus, tres partes, cum Digesto *novo, summam Placentin, totum corpus Juris* *in duobus voluminibus*. Apud Seldenum in
Præfat. ad Anglie Historicos, editos anno
1652. num. 8. [* *Vide Savin. Histor. Jur.* *Roman. med. temp. part. 2. cap. 22. § 159.* *160.*]

* Stat. Veruel. lib. 3. pag. 61. r.º : *Et* *unus tertius qui legat extraordinarie in* *Legibus, scilicet Digestum novum et Inforti-* *atium. Minus recte a Nangio Digestum* *vetus ultimo loco recensetur, cum Novam* *præcedere debeat.*

INFORTUNARE, Infortunatum red-
dere. Præfat. pro benedictione conjugum
in Missali Paris. : *Deus... quo benedictio* *nemo Infortunabit.*

INFORTIATUS, dicitur in foro Ecce-
siastico hic, in quem ultima monitio seu
excommunicationis sententia lata est, vulgo
Rogroave, alias *Engregie*. Lit. remiss. ann.
1389. ex Reg. 137. Chartoph. reg. ch. 58 :
Ordin. fide excommunit et Engregie ledit *vigilorum. Unde Agrement*, ipsa excom-
municationis sententia, in Lit. ann. 1406.
tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 111 : *Par-* *fulminatione de sentences et autres Agre-* *gements etc. Sentent. ann. 1246. ex Tabul.* *episc. Paris. : Accedens ad nos Johannes de* *Feronis arripit non solum excommunicat-* *us, sed et Infortiatum cum uxore et fami-* *lia sua, etc.*

* **INFORTIFICATIO** opponitur *Infortia-* *tionis* supra. Charta admori. ann. 1376. in
Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 392 : *Cum in* *dicto castro monasterio, propter ejus Inforti-* *ficationem, guerram voragine, tute ne-* *queant residere.*

* *Infortianer*, eadem acceptione, in Epist.
ann. 1559. tom. 1. Comment. Cond. pag.
626. ult. edit.

INFORTUNOSUS Infortunatus, apud
Guibertum lib. 3. de Vita sua cap. 3.

* **INFORTUNUM**, Maleficium, secus.
Interrog. Templar. ann. 1310. Inter Pro-
bat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 180. col. 2 :
Deposuit quod gentes dicebant, quod qui *clandestine recipiebant fratres in dicto* *ortum, quod aliquod Infortunum in ipsa* *receptione fiebat.*

INFRA, passim pro *Intra*, unde Italicum
Fra.

* Lit. remiss. ann. 1399. in Reg. 154.
Chartoph. reg. ch. 739 : *Petrus Domini* *obvici retro conventum fratrum Minorum*

Tholozæ Sancio de Podio portanti... unam *lancem cum cindela infra.*

* **INFRA BREVE**, Brevis, propediem, Gall.
Dans peu, apud Rymer. tom. 4. pag. 633.
col. 1.

INFRA SE, vel *INFRA SE*, quod dicimus.
A part soi, en soi-mesme. Acta S. Cecilie
Virg. et Mart. : *Tunc Valerianus respiciens,* *capit intra se legere, etc. Mox : Cumque hoc* *Infra se legisset, etc.*

INFRACTIO ATRII ECCLESIE, pro qua
soleni exigi 30. libræ, ut est in Epistola
Druconis Episcopi Bellouacensis ad W.
Coepiscopum.

INFRACTIO BURGI, Castri, Urbis. Vide
Burghbrech.

INFRACTIO PACIS, vel *ordinis*, vel *Chris-* *tianitatis, vel legalitatis*, in Leg. Henrici I.
Reg. Angl. cap. 21.

* **INFRACTOR**, Qui infringit, violat,
destruit. Donatio Ecclesie Westmonast.
apud *Manor* Formul. Anglie. pag. 240 :
Faci... omnes Infractores seu dimissores *hujus mon. elemosinæ accommuniari.*

INFRACTURA, Delictum, crimen, vel
quidquid leges *infringit*, et contra eas fit.
Leges Henrici I. Regis Anglie. cap. 68 :
Bidduntur duo libri pro Infractione ordinis, *etc. Charta Caroli C. apud Doublet. in Hist.* *Sandionysiana pag. 788 : Itaque hanc pro-* *ciectam Deo annectere ejus Dionysio dona-* *mus, cum omni videlicet iudicarij potestate,* *etc. lann... omnemque Infractionem,* *et si que sunt aliæ consuetudines Legum,* *ubiqueque infra totam prædictam, sive in* *agris, sive in domibus, sive in viis publicis* *vel privatis venerint, etc. [Charta Ludovi-* *ci Crassi Franc. Regis anni 1136. apud* *D. Brussel tom. 1. de Usu feudorum pag.* *180 : Item de Infractionis ceterisque forisfactis,* *quæ in terris infra communiam fiebant,* *propter emendationem dominis plussquam* *quique salubis personis non permittebant.* *Charta Philippi Augusti ann. 1194. pro* *Atrebatensibus : Quicunque infra pacem* *civitatis Infractionem fecerit de rapina, vel* *de furto, vel de plagâ ad bannilegium,* *quæ nostra cum debeat arrestare et coram* *Scabatis docere, etc. Infra : Qui de Infrac-* *tura civitatis falsum testimonium dixerit,* *sexaginta libras perdat.]*

* *Infrainture*, nostris, eodem intellectu,
Mellées, injures, *Infraintures, umessares, le* *laron, etc.* in Charta ann. 1311. ex Chartul.
Regalis loci part. 1. ch. 30.

* **INFRACTURA**, Effractura, actio effrin-
gendæ. Inter Formulæ Bigonianas art.
26. exstat *Constitutio de Infracturis*, quæ in-
itium ita concipit : *Constitutio quod cellularum* *vel spicarium vestrum Infragi, et exinde* *anonum vel alium rampum in solidos tantos* *feriri, etc. Hæc notione, ut reor, in Char-* *tulario Prioratus S. Florentini sub Odone* *Abb. S. Germani Alisiodori, ex Charta XI.* *seculi legitur : Incendium, homicidium,* *violentiam quæ vulgo appellatur Rapt, fur-* *tum, taxum, Infracturam, assultum, et* *quidquid eulparum dici aut ostiumi potest.*

* **INFRACTURA** ATRII, Muleia, que ob
infracta atrii vel ecclesie jura exigebatur.
Charta Henr. comit. Campan. ann. 1149.
in Append. ad tom. 6. Anna. Bened. pag.
723. col. 2 : *Prioratus sancti Eugendi in*

castro Firmutatis fundatum, cum utro et Infractura eius. Vide Infractura.

† **INFRACTURA** Bunei. Vide Burgherch. **INFRACTURA** CEMENI. Charta Communis Melidensis ann. 1179: Si quis in chemino in alium violentur manus iniecerit, et clamor inde processerit, et de hoc convictus fuerit, Infracturam chemini forisforat 7. solidis emendabit.

† **INFRACTURA** ECCLESiarum, in Capitulis Caroli Calvi, apud Baluz. tom. 2. Capit. col. 150.

* **INFRAMISSIO**, Quidquid alicui possidendum assignatur et in cuius possessionem mittitur. Pactum Ravennat. inter et Ferrar. ann. 1527, apud Muratori. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi. col. 440: Item quod omnes Inframissiones et tenite date per... potentates Ferrariorum et venient... diffinitum... redduntur et restituntur omnibus sine aliqua questione. Alid inter Paduan. et Ferrar. ann. 1534. ibid. col. 441: Et si Inframissiones aliquæ factæ sunt pro communibus civitatibus, revocentur et reducantur ad suum statum.

* **INFRANITUM**. Vide Mitum. **INFRANITARE**, Interponere. Gall. *Entremettre*, a voce *Mettre*, Mettre. Rutherius Veron. Episc. in Apologetico: Ut quis abhinc Episcoporum, ut in Clericorum se Infrantret rebus, anathemate foret damnatus.

* **INFRAURANEUS**, Infra seu intra muros urbis, vel extri. Gregorius Turon. lib. 7. cap. 22: Domus vero Infrauraneus... asplene spolita est.

* **INFRAURAS**, Mystax, superioris labii barba. Gloss. sancti Benedicti: Infrauras, mystax, vide Sidonium lib. 1. Epist. 3. **INFRAUR**. Leges Henrici 1. Regis Angl. cap. 88: Si eum tunc cognatio sua deserat, et pro eo gillare velit, tunc volo, ut omnis illa cognatio sit Infrang, præter solum matrem, et si nec victum det, nec pacem. Vide Infrang.

* **INFRAURAS**, Ornamenti species, ut videtur, Gall. *Fraise*. Charta ano. 1360. ex Tabul. Massil. : Senescillus dixit se pridem impignorasse penes syndicos civitatis Massiliæ... Infrauras de argento, item corrigium unum de argento, etc. Nisi idem sit quod Aurifrigia. Vide in hac voce et infra Offensum.

* **INFRAUDARE**, De fraudare. Vita S. Paterni tom. 2. April. pag. 429. col. 1: Illud memorie non Infraudabitur.

* **INFREDA**, in Charta Caroli M. ann. 770. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 719. pro *Inferenda*. Vide in hac voce.

† **INFREQUENTATUS**, Infrequens, rarus, Sidonium lib. 4. Epist. 10. et lib. 9. Epist. 15.

* **INFRESCAYRARE**, Herbis recentibus vel arborum ramulis locum refrigerare. Comput. ann. 1400. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 150. col. 1: Gascono et ejus sociis, qui cum eorum armis invenit quatuordecim dicta die de frequetura pro Infrascayrando dictam domum commanens, cultibet dies grossos. Vide supra Frequetura.

* **INFRESCARE**, Refrigerare, Rafraischir. Alexander Iatroscoph. lib. 1. de Passioni: Quæ Infrigidare et condensare possunt,

adhibeantur adjutoria. Passim apud hunc Scriptorem. Vide Frigidare.

* **INFRESCARE**, Ead. notione. *Activo tempore vinum Infrigidare*, in Chron. Melic. pag. 417.

† **INFRESCATUS**, Frigefactus, rigens frigore. Infrigidatus pedibus quidam dolor ascendens, etc. in Processu de B. Petro Luxemburg. tom. 1. Julii pag. 586. Hausto aude veneno decedit Infrigidatus, in Meisterlini Hist. rerum Noriberg. apud Ludewig. tom. 8. pag. 116. Infrigidatus equus, in voce Cimona. Metaphorice sumitur in Litteris Atrebatensium ad Raynoldum Archiep. Rem. ann. 1093. apud Acher. Spicil. tom. 5. pag. 540: Sed Paternitatem vestram miramur plurimum in eulce nostri negotii Infrigidatum existere.

* **INFRIXATURA**, Fimbria. Constitut. Frederici Regis Sicilie cap. 93: Item quod nulla doctina sive mulier audeat portare capum pro equitudo de samito, vel de aliquo panno uirgo, vel serico, nisi tantum de panno laqueo vel jamelloso usque omni Infrixatura. Vide Frisum.

* **INFRIXITUS**. Vide infra Infrantus. † **INFRIXITUS**, Terminari. Gall. *Abontir*. Charta ano. 855. Marce Hisp. col. 789: Vine... qui (sic) Infrant in arula et in castris Torruca. Alia ann. 876. ibid. col. 798: Quia Infrant ipse Poluolus cum ipsius terris... de una parte in rio quem nuncupant Ferrario, de alia parte in terra de Ansercho interlatus, de tertio latius per summum de ipso poio Infrant in Kero Danirum... de quarto vero latius Infrant in terra de Castellano Abbate. Vide Affrante.

* **INFRIXITUS** Saxe, Opponere sese, quasi frontem fronti opponere. Isidorus Pacesis in Chron. a. 769: Infrant Abderraman supra factum Eudonem Ducem insequens, dum Turorensem Ecclesiam, palatum diruendo, et Ecclesias ustulando deperdat desiderat, cum Consule Francie interioris Austrie nomine Carolum, virum ubi in eunte ante belligerum, et rei militaris expertum, ubi Eudone præmonitus sese Infrantat, ubi dum puer per 7. dies utrique de pugna conficiu excreant, sese postremo in aciem parant, etc.

* **INFRIXITUS**, Fines, limites. Charta S. Willelmi Comes et Monachi Gelloniensis, apud Mabillonium tom. 5. SS. Benedicti. pag. 89: Habet vero has collationes et Infrantiones ab Oriente, etc.

* **INFRIXITUS**, Impudens, absque fronte, infruntus. Concil. Ticinense sub Benedicto VIII. PP. in Præfat. : Filios libertant, licet non possint, filios congerones Infrantati omnia congerunt. Epistola Leonis Episc. Verceilensis: Qui peccata populi manducant, et qui elemosinas vendunt, et Infrantati ab Ecclesie thesaurum Ecclesie tollant. Infrantus dixerunt nostri, quasi Infrantes, aut Infrantus. Reclus de Molens in suo Musere:

Dieu par le Prophete disoit,
Contre les Enfrans paotiers, etc.

Guillelmus Guaiartus in Historia Francica MS.:

Philippe rengo ses batailles,
De courtoise gran et d'Enfrane,
Sen couduire en a charoie.

Idem ann. 1270:

De gens courtoises et d'Enfranes.

* **INFRIXITUS**, Impudent. Fulgentius: Catillare est per alienas domos Infrantare.

* **INFRIXITUS**, ut Infrantus, in landinus Patav. de factis in Marchia T. visina lib. 10. cap. 16: Et reverus huiusmodi vultu Infrantus, non aliter quam coluber tortuosus et fulvus, diem expectat et horam quam suam passer insidias porripuit.

† **INFRIXITUS**, qui non lert sonet, Non semel legimus in Chartis Arborei scitiffere et Infractiffere, etc.

* **INFRIXITUS**, Fructus, seu granis terram mittere. Infrantur, in Comitatibus municipalibus de Vallengy et de Feston in Butirigibus, et Blesens art. 110.

* **INFRIXITUS** et Infrantur. Ut remiss. ann. 1469. in Reg. 196. Chartaph. reg. ch. 37: Japoti ce que le supplient et les autres desmes nommez... eussent icelle poe de terre Infracturee et semée en blé, etc. Ma ann. 1473. in Reg. 197. ch. 401: Lesquels piece de terre estoit Infracturee partie de jement.

* **INFRIXITUS**, Ususfructus. Charta Officialis Remensis ann. 1338. in Tabulario Compendii: Facientes predictis Adm. et Conventioni versus possessoribus de annu. premissis, solo Infractura sibi retenta. [h. alia eadem de re Charta ibid. legitur, Usufructu.]

* **INFRIXITUS**, ut Infrantus, in Admar. Histor. lib. 3. cap. 48. apud Peritum Script. tom. 4. pag. 137. lin. 51.

* **INFRIXITUS**, Dementia. Translato S. Guthlaci, tom. 2. April. pag. 56: Ut ex cerebri latione discretioni absurdum et Infrantitatis manum per intervallo parit. Vox Infrantus non semel occurrit apud Senecam et alios recentiores pro laprudent, fatuus, insipiens.

* **INFRIXITUS** et Infrantus, Foul, i. dicitur, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Aliud ann. 1348. ex Cod. 419: Infrantus, id est, Indolens. Cuius vis sicut non una est notio, ita et Gallia Infrant, quæ ab ea derivatur, vario occurrit significatu. Andacis animi virum indolens apud Guaiartum laudatum supra in rebus Infrantatus: Auri vel escæ cupidum aliquid notat. Le Roman du Riche homme et du Ladre MS.:

Li rices hom en est bien loins,
Qui en ieler detort ses poies,
Pour ce qu'il ne fu mie humain,
Mais fu Enfrans d'avres moines.

Infra: Pour ce qu'il fu Enfrans et glous. Fabula de l'upo et Ansero tom. 1. Fabul. pag. 88:

Ce nous dist li uns loengier
Dels chaster devant le coqueus
Eccore en deuoit le coqueus
Du les tait li vilain Enfrane.

Adversarius, inimicum designat in Chæfrance MS.:

En l'an mil iijc. et quatre vings et ung.
Ne furent par nient le coqueus
Pour l'impoussion qui deplait li plus d'un
L'coqueus n'en mena, qui au bon et Enfrant.

* **INFRETRACTUS**, Qui non fert fructus. *Infretractus* S. Viet. Massil. : *Et ipse dederunt non voluntate ipsas vineas, cum terra et fructibus fructus sine Infretractis.*

* **INFUGIBILIS**. Idem Chartul. : *Sicut non vergit usque in fontem Romania et in balnea Infugibilite.* Forte, quae incolata subitus est.

* **INFUGATE**, Absque fuge, in Instru-
ctum tom 3. no. 6. Gall. Christ. col. 146.

* **INFUGATUS**, Sinecurus, sine fuge. *Infugatus* in vita Henr. V. Reg. Angl. edit. Mart. cap. 89. pag. 250. Et si *gestus* *ignotus* idem promeruit, de ejus adventu *ignotus* ac Infugatus gaudis exultavit.

* **INFUGARE**, In fugam agere, conjicere. *Infugare* Biclariensis : *Claudius Dux viz cam. viris Go. millia ferme Francorum nosci-*

Infugasse. Leges Canuti Regis Angl. p. 23. (in Sax. est 12.) : *Qui forisban-*

no poverit, vel ei forisbanonem aliquam ex-

heruit, emendet Regi 5 lib. nisi se alleget

ad Infugatum non nescibat. Capitul.

Abelheis Principis Beneventani, editum

Camillo Peregrino in Hist. Langob. cap.

3. de Servis fugacibus : Si suspicio fuerit,

si put sacramentum potius dixerintus est

quoniamque, vel Infugaverimus, et transi-

toriam, cui hoc crimen imminetur, de his si

se fuerit ausus satisficere, reddat eos.

Idem Leges Henrici I. Reg. Angl. cap. 80.

* **INFULA**, Casula, planeta, vestis sacer-

dotalis. Hugo a S. Victore in Speculo Eccl.

lib. 1. cap. 6 : Casula, quae alto nomine

plumet, vel Infula dicitur : ubi perperam

notum Infusa. [Statuta Ecclesiarum Cam-

brure. Ruthen. et Tutel. apud Marten.

cap. 4. Anecl. col. 716 : Infula seu casula

quae alios vestes corporeis cultum significat,

non virtutes continet in se omnes. Inventar.

lib. Noviom. ann. 1419 : Item una alia

fulva nigra de sargia foderata de tela vireli.

Serolog. Eccl. Parisiensis : Item fignit

et opus dicta Capellania nam calicem

inter et exterius decoratum, annu Missale

et annu Ecclesiae Paris. et dunt Infulas,

cum alia et amictu. 8. Id. Junii : Eodem die

clit B. M. Reginaldis Episcopus Parisiensis,

mandus de Corbulo diocesis Parisiensis,

rem. vet. MS. eccl. Carnot. : Ad missum

Infulantur diaconus et subdiaconus nigris

infulis.

* In Statut. Alber. *Infulas* intelligo

Fascias ad legendum caput vel ornandum :

qua notione vocem Infula usurparunt La-

tini. Qualis autem fuerit antiquorum Infula

docet Servius in librum 10. Aeneid. Virgi-

lii : Infula, inquit, Fasciae in modum diadem-

atis, a qua vitiae ab utraque parte depen-

dent : quae plerumque lata est, plerumque

horrida ex albo et coccio. Gloss. Lat. Graec.

Infula, 27. pag. 2. Alie Gr. Lat. : 27. pag.

Infula, offula, mitro. Glossae MSS. Clu-

niac. tom. 2. Operum posthum. Malislonii

pag. 23 : Infula generaliter omnis vestis sa-

cerdotalis dicitur ; proprie tamen Infula di-

gnatur vitiae, quibus caput ornatur. Synodus

Pergam. ann. 1311. apud Murator. tom.

9. col. 547 : Tonsuram et habitum deferant

clericales ordini suo et statim competentes...

Infulam de seta sive serico more laicali mi-

nime deferentes. Statuta Ecclesiarum Cam-

brure. Ruthen. et Tutel. apud Marten. tom.

4. Anecl. col. 727 : Clerici vero... et etiam

Religiosi, si vestes hujusmodi saeculares pre-

ter necessitatem detulerint, Infulam seu pi-

ram publicam de in capite, Beneficiarii a

perceptione fructuum Beneficiorum suorum

per annum sunt suspensi. [* Vide Guden.

cod. diplomat. tom. 1. pag. 354. not. 1.]

* St. Ph. de Infestura MS. ubi de Innoc.

PP. VIII. : Invenitur capum quondam

marmorum, marmoreo lapide copertum et

implumbatum, et annu corpus enjasmum

mulieris involutum cum quadam odorsum

mixtura seu Infula aurea in capite.

quae bonorum vellet facere cessionem, nec

capitum in capite nec Infulam retineat.

* **INFULARE**, Infulis ornare. Gloss. Isid. :

Infulat, Propitius. Gravius scribendum

credit Infulis ornat. Suetonius in Caligula

cap. 27 : Canentem pueris (rudem) verbe-

natum Infulamque. Infulus domus Sacer-

dotum, apud Prudentium in Hymno 4.

Martyrum Caesarum. Ctm Infulant ad

allare stant archiepiscopi, in Hlistor. MS.

Monasterii Becensis pag. 187.

* **INFULOXICATUS**, Saepe. Gloss.

cap. 89. et Lat. Gr. Sangerman. Rudis, im-

politus.

* 1. **INFUNDERE**, Fodere, Gall. *Foir,*

creuser. Charta ann. 1299. ex Chartul. S.

Maglor. ch. 228 : Et postea debent [molarii]

reimplere nisi sumptibus et expensis propriis

omnes fossas suas faciant, et ibi trahant et

Infundant.

* 2. **INFUNDERE**, Fundere, Gall. *Jetter*

en fonte. Charta ann. 1300. ex Cod. reg.

9822. 2. fol. 173. r. : Dicti fratres fuerant

justiciarii, pro eo quod falsum metillum in-

justabant, et inde falsum monetam eadebant.

* **INFUNDITUS**, Vide Infusio.

* **INFURGARE**, In furcam agere, suspen-

dere. Gloss. MSS. : *Infurgare, suspendere.*

Rodericus Toletan. in Hist. Arabum cap.

25 : In ripa fluminis 300, et amplius Infur-

gastiti.

* **INFURNARE**, In furnum mittere, vel

in furno coquere. Joanni de Furnis, *Infur-*

ner, in Glossis Lat. Gall. Sangerman. Vide

Infurnare et Furnare. [Stat. Massil. cap.

41 : Quod postquam universum ponem illius

coctae Infurnaverit, non recedat a furno.]

* **INFUSA**, Vide Infula.

* **INFUSARE**, Fusu involvere. Jo. de

Janua; Enfaseler, in Glossis Lat. Gall.

Sangerman.

* **INFUSCULARE**, Fusis instructus, Gall.

Fusclé. Guido de Viger. MS. de Modo ex-

pugn. T. S. cap. 13 : Unu ex alia duas

regis curri debet esse Infusculat et alia debet

esse indantia deversis currim.

* **INFUSIDIARIUM**, Joannes Laudensis in

Vita Petri Damiani num. 49 : Andit eum

domo videlicet totidem aliquando diebus nullo

refectioe cibo, nisi parco leguminis Infusidi-

ario. [Mabillon. sec. 6. Benedict. part. 2.

pag. 262, suspiciat legendum leguminis

infusi diario.] Id est, ut ipse Damianus lo-

quitur Opusc. 15, radicibus, et leguminibus

Infusis, vel etiam elixis.

* *Nostris, Enfonda, pro Madefactus,*

quia perustus, vulgo Mouille, trempé. Lit.

remis, ann. 1473. in Reg. 194. Chartoph.

reg. ch. 359 : Iceille Geresnote pour se va-

der de leur voye se mist en une mare, où il

y avoit beaucoup d'eau,.... ils allumerent

du feu pour lui secher ses habillemens, qui

estoyent tous Enfondus d'eau. Pro famulo

coquinario, forte qui aquam coquine mi-

nistrabat, in Testam. Joanne reg. Franc. ann. 1359, apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1378: *A l'Esfondue de la cuisine, z l'ivres Tournois.*

INFUSIO, vel *Infusitulus*, vel *Infunditulus*, Equorum morbus, qui accidit ex potatione superflua, vel ex immoderato labore. Vide Jordanum Rixum Calabrum MS. lib. 3. de Medicaminibus equorum, et Petrum de Crescentibus lib. 9. de Agricult. cap. 19.

INFUSORIUM. Will. Brito in Vocabul. MS.: *Infusoria dicebantur vasa, quibus oleum lucernis infundebatur. Breviloq.: Infusorium, vas, in quo est oleum, quod ponitur in lucernas. Item Infusorium dicitur, per quod proicitur oblatio ecclesie. Ita etiam Auctor Mamotrecti ad Zachar. cap. 4. v. 2: Et septem Infusoria lucernis, ubi Gr. xxi ierā tē apōstōlōi τῶν ὑπόχρῳ. [Gloss. Lat. Gall. Sangerman.: Infusorium, l'aisseau à huile pour mettre les lampes ou pascine d'autel. Adde Johannem de Janua in Saffusorum.]*

* **INFUSTUS** est hoc Isruxus, Posito in honore. Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **INFESTUS**. Vide *Infusio*.

† **INFUSE** Equus. Vide *Saffusorum*.

† **INGADIARE**, Pignori dare, Gall. Engager. Epistola ann. 1138, apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 391: *Ne quislibet de praebenda rebus distraxere presumat, vel Ingadiare, seu quolibet ingenio alienare.* Vide *Vadium*.

* **INGADIARE**, ut *Ingadulare*, Pignori dare, Gall. Engager. Charta ann. 1274, in Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 588, fol. 71. v: *Obdixerunt et cum Ingadulare verum coram nobis in mania dicti reverendi patris domini feudum... omnes res et singulas supradictas.* Vide in *Vadium*.

† **INGAM**, **INGANKUM**. Videsis Ingenium 1.

* **INGANCTA**, Sagittae species. Stat. senescal. Bellie. ann. 1320. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 162: *Quicunque portaverit... arcum sagittis dictis munusculis vel Ingancis, etc.* Vide mox *Inganola*.

* **INGANXARE**, Decipere, fallere, vox Italica. Pactum ann. 1135. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 463: *Et plivie illa per meum filium quod de predicta conventura et dono non Inganxent ne inquam.* Vide in *Inganulum* 1.

* **INGAXOLA**, Armorum genus, quod inter arma vetusta recensetur in Stat. Vallis-Ser. rubr. 44. ex Cod. reg. 4619. fol. 88, r. Vide supra *Ingancta*.

† **INGARDIATOR**, ut *Gardiator*, Custos, Gall. Garde, Gardien. Litterae ann. 1358, apud B. Scovense tom. 3. Ordin. Reg. pag. 305: *Unum quoque vel plures de servientibus armorum, aut aliis Ingardiatoribus eorumdem, specialem seu speciales eorum sumptibus deputent.*

† **INGARULA**, f. Pica, quae garrula et loquax dici solet. I. Ibelus de remediis peccatorum apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 22: *Perveniunt libentes quod intinzeat aquila, vel Ingatula, vel Gallina, vel (f. vii.) dies et noctes in pane et aqua.*

* **INGAYXARE**, **INGAYXARE**, Inseverere, Gall. Enguiner, enclaver. Stat. ann. 1357. inter Probat. tom. 2. Hist. Neim. pag. 197, col. 2: *Dimittatur janua illidem a porte boe curiae cum forti barra, quae Ingayxetur in*

muro faciendo. Comput. ann. 1362. ibid. pag. 260. col. 1: *Qui fecerunt foramen, in quibus Ingayxantur vetri portulium S. Antonii et Carmelitarum.*

* **INGAZARE**, Oppugnare, Gall. Engager. Stat. Vallis-Ser. cap. 92. ex Cod. reg. 4619. fol. 124. r. v: *Non sit aliqua persona, quae audens... includere... aliqua ligna in nemoribus... vetitis et Ingazatis et Ingazandis.* Vide supra *Gazum*.

† **INGAZIARE**, Pignerare. Vide *Ingazatio*.

† **INGEGNERIUS**. Vide *Ingenium* 2.

* **INGEGNERUS**, Ital. *Ingegnere*, Machinarum bellicarum confector, vel qui his praestit in bellis, Gall. *Ingenieur*, Tract. Ms. de Re milit. et mach. bellic. cap. 29: *Dicte naves in bello marino sunt praestabiles contra hostes tuos, prout facile in designo cernitur ab auctis Ingegnis marinis expertisque.* Vide in *Ingenium* 2.

† **INGEMAS**. Agnellus in Vita S. Martini cap. 1. apud Murator. tom. 2. pag. 182. col. 1: *Omnes suburbanae civitates veniebant, omnia docaria et subtegula et omnia ligna ubi erga et quae necessaria erant, Ravenne civis volentes in angaria cum filiis et Ingemas cetera. An restituendum cum funibus et Ingemis ceteris?* Vide *Ingenium* 2.

† **INGEMOSITAS**. Janssonius in Auctario Glossarum Isidori: *Indolentia, Ingemositudo.*

* Nostris *Engueusement*, id est, cum gemitu. Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Hist. Franc. pag. 250: *Il (Gondault) dit: Je ne puis engueusement que bien lui souvenait des violences que son pere lui avoit faites.*

† **INGENIARE**. Vide *Ingenium* 1. et 2.

† **INGENIARIUS**, **INGENTIATOR**. Vide *Ingenium* 2.

* **INGENIARIUS**, ut supra *Ingegnerus*, in Charta Phil. Pulc. ann. 1297. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 40. r. col. 2. Anml. Estens. ad ann. 1395. apud Murator. tom. 18. Script. Ital. col. 920: *Transmissus fuit magister Bertholus Ingeniarius domini marchionis, etc.*

* **INGENICULARI**, Genus flectere, Britoni in Vocabul. Uittur Vitruvius lib. 9, cap. 6. Vide *Geniculum*.

† *Ingenculare* diverunt Hyginus Astronom. lib. 2. cap. 6. et Lampridius in Heliogabalo.

* **INGENCULATIO**, Oratio cum genuflexione emissa. Adamanus lib. 3. de Locis SS. cap. 4: *Et egressus foras, Ingenculatione expleta, etc.*

† **INGENICULUS**, Genus flectens. Joh. de Janua. Gl. Lat. Gall. Sangerman.: *Ingencularis, Agnellus.*

† **INGENIOIUM**. Vide *Ingenium* 2.

† **INGENIOSE**. Vide *Ingenium* 1.

† **INGENIOSITAS**, **INGENIOSUS**. Vide *Ingenium* 2.

* **INGENTURA**, Sterilitas. Vita S. Vitalis Abb. tom. 2. Martii pag. 31: *Qui dum suorum magis verborum dulcedine quam eorum abundantia plenus esset, Ingenturam et sterilitatem suam eidem patri referens, indicavit.*

† **INGENITUS**, Prostratus. Vita S. Savini tom. 3. Julii pag. 197: *Ingeniti exemplo terra, Donnam deprecabantur dicentes, etc.*

* **INGENITUS**, dictus quidam *Amphichardus*, ut habet Canisius tom. 5. Anecd. lection. pag. 786. quod ex utero matris egressus, et arvine porci, ubi incutentes, inclusus fuisset.

* **INGENITUS** Deus dicitur apud S. Anthonium lib. 1. cap. 17. et passim. S. Alh. helm. de laud. Bugge vers. 83:

Nunc clara Ingenito dicitur gloria patri.

* **INGENITUS**, mendose pro *Ingenus*, in Charta Phil. Aug. ann. 1184. ex Reg. 34. his Chartoph. reg. part. 1. fol. 13. r. col. 2.

* **INGENTIUM**, Ars, machinatio, fr. Jo. de Janua: *Ingenium... astutia, coliditas, Tertulianus adversus Gnosticos: O parvitiis Ingenium! o sceleris artificum: o argumentum crudelitatis! Lex 6. Cod. Th. de Curiosis (6. 29.): Calida machinationum commentum, ac simulata observatio Ingenia et fraudes depellant, Gregorius Tract. lib. 9. cap. 20: Jurant... se omnia, absque ullo dolo vel fraudis Ingenio involuntate servaturus. Utuntur Gregorius Mg. lib. 5. Epist. 31. lib. 10. Epist. 28. Gregorius Turon. lib. 6. cap. 22. Theganus cap. 13. Lex Visigoth. lib. 3. tit. 6. § 3. Lex Longob. lib. 1. tit. 32. § 4. [Lutpr. 66. (12. 13.)] Capit. Caroli M. lib. 2. cap. 31. lib. 7. cap. 214. Anastasius in Leone IV. Hincmarus Laudan. pag. 353. etc. Vide *Genium*.*

* Charta Simon. comit. Pontiv. ann. 1239. in Lib. nig. 2. S. Vulfr. Abbatis. fol. 19. r: *Firmaverunt quod... nec artem aut Ingenium quaerent, ut ecclesiae predicta per se vel per alios super hoc in posterum molestetur.*

* **MALUM INGENIUM**, Eadem notione, nostris, *Mal-engia*. Lex Salica tit. 36. § 4: *Si quis per malum Ingenium in curtem alium intravit, aliquid, quod furatum est, etc.* Capitula ad eandem Legem cap. 1. § 4. et Capit. Caroli M. lib. 3. cap. 27: *Si quis hominem in iudicio injuste contra alium detrahere adjuvare per malum Ingenium presumptum, etc.* Interrogationes ad Cassianum dandum MSS.: *Interrogat, si ipse habuit aliquid adquisitionem de malo Ingenio, aut de furto, aut de aliqua iniusta causa. Hinc formula familiaris, bona fide, sine fraude et malo Ingenio, apud Will. Tyrium lib. 11. cap. 6. 10. 21. lib. 17. cap. 30. lib. 19. cap. 16. lib. 21. cap. 18. et alios.*

* **INGENIOSUS**, Per fraudem. [Capitula Pipini, Regis Ital. ann. 703. cap. 23: *Placeat nobis ut liberi homines, qui non propter paupertatem, sed ob vetandam reipublicae utilitatem, fraudulenter ac Ingeniose res ab Ecclesiis delegant. Quae quidem lucem non modicum praebent legi §9. Rotharis apud Martenarium tom. 1. part. 2. pag. 134: *Fideatur nobis ut quicumque liberi homo Ingeniose in servitium aliusque se tradiderit. Ubi notam prostrata extra viam subijciat C. Scripserit: nihil enim a Cangii mente videtur magis alienum, quam quod illius dixisse ibi adiutorum, rem fateretur quosque viri doctissimi observationes ad vocem Obnoxioletu leverit attentius.] Chronicon S. Vincentii de Vullurno: *Rechnuavi, quod de ipsa cella... per praevaricos et iniquos homines***

*hile et Ingeniosus... res subiectas esse de
astro, etc. Tabular. S. Cyrici Nivern.
53 : Si quis contra hunc donationem
quod Ingenius insurgere converterit, etc.
Episc. Cenomani. cap. 26. apud Ma-
l. tom. 3. Anacet. cap. 288 : Denique
(Bolgaris) eum nostrum traxit civita-
tem, et cum Ingenio, quibusdam fraudulen-
tis consensibus, fuisse ingressus cum
eo.*

*INGENIUM, Idem quod Ingenium, Hi-
spani, Engenio, Gallis, Engin, Occitanis,
Ingna, fallere, Charta Hlefosni Regis
pag. apud Marcum in Hist. Beneharn.
3. b. cap. 5. n. 2 : Ego Rex convenio vo-
bis Dominæ Mariæ... totum prædictum ho-
minem tenere et habere, et expletare secure
in pace, sine vestro Engin, sicut superius
scriptum est. Alia ejusdem Regis lib. 6.
cap. 9. n. 3 : Quod vobis voleam et adju-
re vos... bona fide et sine Enganno. Vide
lib. 6. cap. 1. n. 2. cap. 31. n. 2. [Instrum.
an. 1096. ex Archivis S. Victoris Massil. :
Episcopus abbatem Richardum jam partitus fue-
rit sine ullo Engin et sine ullo usque.]
Illi dicunt, Sans fraude et malengin.*

*ENGARBER, Gall. Engauer, Decipere,
Hispani, Enguater. Pactum unilaterale inter
Ludovicum filium Raymundi Comitis Tolosa-
ni et Regine Johanne, et Sauciam filiam
Petri Reg. Aragon. Octob. 1205 : Et des-
pit de fide et sine recipio, quod eum non de-
cipiam, et Engarber, etc. Le Doctrinal :*

Am plus i' arres nait, plus series Engarbes.

LI Laidaires :

*Mi p'as pan per treonvè,
Ni pas per trez à Engané,
à barçons en a parlé, etc.*

*GRIUS dicunt Engin, Le Roman de
serie :*

*Ne lor Segnor ne vostreint obeir,
S'il ne le puent Engigier, à trair.*

Illi :

Mi d'une chone estes vos Engiez.

*INGANNUM, INGANUM, ut Engannum.
Item, in Charta Aymerici Vicecom. Nar-
bon. an. 1014. apud Stephanotum tom.
2. Antiq. Occitan. MSS. pag. 516. Engin,
Charta 4. armarii Narbon. ex Archivis
S. Victoris Massil. Charta anni 1103. apud
B. Brussel tom. 2. de Usu feudorum pag.
27 : Itatus omnes superscriptas donationes
sine vobis ego Willelmus (Montispessul.)
sine vestro Inganno, ad meum servitium.
Vide Rogerii Vicecomitis Biter. ann.
1110. apud Marten. tom. 1. Anecd. col.
112 : Abique omni Inganno et sine dono et au-
sore. Pactum matrimonii anni 1207. ibid.
lib. 807 : Bona fide et sine malo Inganno
inter portiones predictas transeunt. Rursum
occurrit apud eundem Marten. tom. 1.
Anecd. Collect. col. 1091. in Hist. Dalphin.
ann. 1. pag. 148. col. 2. etc. Ingannum vero
tom. 1. Anecd. col. 251 : Per rectam fide
et Inganno.*

*INGELARE, Per ingenium ac artem
adipiscimur excuticare. Constantinus African.
lib. 3. de Morbor. curat. cap. 14 : Causam
vobis Ingenium auferre, etc. (Chron. Jacobi
Jacobi de Voragine apud Murator.
tom. 9. col. 36 : Cum vero in tribuna inago
Christi ab antiquo depicta esset,*

*dolentes, si talis imago deberet destrui, taliter
sunt Ingeniati, quod etc.] Hinc emen-
dandus, ni fallor, Frotharius Tullensis
Epist. 20 : Interfici in vestris forestibus lu-
pus 211. Interfici, dico, quia me jubente et
Ingeniatis capiti fuerunt. Legendum enim
puto Ingeniari.*

*INGENTIARI, Johanni de Janua, Inge-
nium exorere, ingeniose se habere, et ponit
pro decipere, et tunc est translativum.
Gloss. Lat. Gall. Sangerman. : Ingentiari,
Exorere engin ou engigneur.*

*INGENIOSITAS, Fidem de Janua, Astu-
tio, calliditas, prudentia, subtilitas. Expug-
natio Constantinopolis apud Marten.
tom. 5. Amplius. Collect. col. 790 : Son-
gambassa pontem miri Ingeniositate fabri-
cari fecit, id est, miro artificio; qua no-
tione vox Ingeniositas affinis est voci Ingeni-
um subseq.*

*2. INGENIUM, Machina bellica, ingenio
et arte adinventum, constructa. Tertullianus
de Pallio cap. 1 : Nam et arietem... nemini
unquam adhuc Rômanum illa dicitur Carthago,
studitis asperitima belli, prima omnium vi-
mosa in osculum penduli impetus debile pe-
coris caput vindicantis. Cum tamen ultimum
terrenum tempora patriæ et aries jam Romanus
in muros suos quondam auderet : stupere
illuc Carthaginenses ut novum extranum
Ingenium. Ita arietem argumentosum Inge-
nium vocat Miscella lib. 17. pag. 489. ubi
Theophrastus pag. 318. τὸ ὑπορύπτειν. Tu-
deobus lib. 5. pag. 811 : Atque eum accep-
tum ligatis manibus et pedibus posuerunt in
fundum ejusdem Ingenii, quod Perrea vo-
catur, etc. Joinville Hist. S. Ladovici Edit.
D. Cangii pag. 39. et 40 : Un soir advint que
les Turcs amenèrent un Engin, qu'ils appel-
lerent la Perrière, une terrible Engin à mal-
faire... par lequel Engin ils nous getterent le
feu gregois à pleins... Quoy virent les Sar-
razins, ils attirèrent tous leurs Engins, dont
ils en avoient seize, et les couplèrent en façon
que tous tiroient à nostre châtell. Instrum.
ann. 1322. apud Rymer. tom. 3. pag. 939 :*

*Et quadam Ingenua ad projiciendum petras
grossas super castrum prædictum. [Albertus
Aqui. lib. 1. cap. 30 : Et applicitis Ingeniis,
duobus in locis muros perforant. Adde lib.
2. cap. 28. lib. 4. cap. 35. lib. 5. cap. 30.
Gauterius Cancellar. de Bellis Antioch.
pag. 446 : Ingenua, quibus Sardonas capi
posset, studiose præparabant. Epist. Bal-
duini Comitis Flandr. de Expugnatione
Constantinopolitana : Duxitque fossatum,
ne muris applicere possent Ingenua. Will.
Brito lib. 7. Philipp. :*

... Ingenucum.

Cura quibus, posteaquæ dicta est a Rege transiit.

*Rigordus ann. 1190 : Petraris suis et man-
gentis, et alius Ingeniis tantum frangeret de
murus civitatis, etc. Philippus Moyses :*

Sour quatre rives fist Engiens;

Et de cloies et de merlions;

As pons torneis, et castiaus;

Et tumeriaus et traboues, etc.

*Chron. Petri IV. Regis Aragon. lib. 3. cap.
23 : Et Jaen fer Glyns en Valencia... per
combatre. Utuntur præterea Erchempertus
cap. 20. Nangins in Chron. ann. 1196. Le-
voldus Northotius in Chr. Markano ann.
1278. Thwroczius pag. 16. 23. 72. 97.
153. Bromptonus, et alii.*

*INGENIOLUM, Parvum Ingenium, Petit
Engin, in Glossis Lat. Gall. Sangerman.
Chronicon Cornélii Collectum apud Marten.
tom. 5. Amplius. Collect. col. 387 : At ap-
pudant (Trojentes) nova practica com-
perit, molis alias super decursum Mosæ
Jubricari fecerunt, cum catenis ferreis illas
colligantes, per quod Ingeniolum frustavit
sunt comitus Leviticum, nec unquam op-
pugnans defecti foris.*

*INGENIARI URBEM, Machinis bellicis
oppugnare. Gasparius Barthii Glossar. ex
Anonymi Histor. Palast. : Igitur si vobis
bonum et honestum videtur, eligat se ante
alios unus ex vobis, ut si aliquo modo vel
ingenio civitatem acquirere vel Ingeniari po-
tuerit, vel per se vel per alios concordia voce,
ei urbem dono concedamus.*

*INGENIUM, Machinarum bellicarum con-
fectores, vel qui iis præsumt in bellis, quo-
vis vulgo Ingenierus vocantur. Plinius Junior
lib. 10. Epist. 40 : Architecti tibi deesse non
possunt. Nulla provincia est, qua non per-
itos et Ingeniarios homines habent. Albertus
Mussatus lib. 4. pag. 21 : Cum bellicarum
tormentorumque omnis generis apparatus
Ingeniarios ad castris oppugnandum sero
perhorant. [Chron. Pisium apud Murator.
tom. 6. col. 102 : Compositis autem ab In-
geniis Pisianorum artificibus mangonis,
gallis, atque ligneis castellis urbem fortiter
expugnabant; et cum his machinis urbis
mœnia et mœnium turres potentissime rum-
pebant.] Qui igitur ingenius, sui machinis
bellicis præerat, Ingeniarii dicebantur.
Philippus Moyses in Ludovico VIII :*

*Quant il beins mestres Amaris,
Le Sire des Engigneurs,
Commedore des Minours,
Et luges es masie maniere,
Si vallois lui poevoir banier,
S'en fait aies droit as engiaus,
Et faisoit la donier (lat. dolere) mairiens.*

Infra :

*Quant mestre Amaris adreça,
L'Engignour, le valloient ome, etc.*

Guillelmus Guirart ann. 1206 :

Li Engigneour engins dreeat.

Alibi :

Engigneour engins chopineat.

Le Rouman de Garla MS. :

Li Enguigueren qui ont l'engin hant.

*Vide Ottomem Morenam pag. 55. et ibi
Notas Felici Osii pag. 84.*

*INGENIATOR, Eadem notione. Computus
ann. 1336. tom. 2. Hist. Dalphin. pag.
14 : Item pro expensis magistri Bachieri
Ingeniatoris apud Balmum, et eundo versus
Morsium 11. s. vii. den. gr. Codex MS. D.
Fauræ apud Stephanot. tom. 1. Fragni.
Hist. : Erat etiam ibi Ingeniator Regis, qui
fecerat plura ingenua vide Engenior.*

*INGENIATORES, Donum de Ingeniato-
res; hoc est, si bene concilio, de rebus
ingenio et arte comparatis. Vide Donum de
avere post Donam 2.*

*INGENIUM, Ital. Ingennere, in Histo-
ria Cortusiorum, apud Murator. tom. 12.
col. 805.*

*INGENIARI, Ugutio : Arcepellones, qui
vulgo dicuntur Ingeniarii.*

3. INGENIUM, Instrumentum notarii

Bullarium Casin. tom. 2. Const. 90: *Sive per traditiones, sive per chartularum inscriptiones, sive per aliquo legiti Ingenio vel tenore.*

† 4. **INGENIUM**, Ratio, causa. *Leges Landprandi* §§ 84. (6. 31.) apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 67: *Si manifestum fuerit, quod aut iudex, aut sculdais, et aliarum aut decanus, ubi ipsi aridi, aut arioles sunt, et eos non condemnaverit, aut praemium tulerit, vel pro quolibet Ingenio absoluerit, integrum quilibet suum in palatio componat.* [* Vide Ingenium, 1.]

5. **INGENIUM**, Reteat habemus. Quoniam Attachiam. cap. 87. § 2: *Salmunculi non capiuntur, nec destruantur per vetus aut per alia Ingenia ad stagna molendinarum, etc.* Vetus Charta in Probst. Hist. Sabaud. pag. 6: *Negue in totis angustis ab exclusio in piscum deflito, Ingenium militat, aut piscum sine Monachorum iussu aut consensu capere audeat.* [Ingenia, quibus pisces capiuntur, Bernardo Mon. in Ordine Cluniae. part. 1. cap. 6. Ordinatio ann. 1317. tom. 2. Ordinatio, Reg. Franc. pag. 11: *Pour les malicieux Angins courans par parre toute maniere de poissons grans et petits, qui se lient Angin exorbissent (si) tous les petits poissons, florins et autres.*] Vide Surmarium.

† 6. **INGENIUM**, Instrumētum nauticum trahendis navibus accommodum. Miracula MSS. Urbani V. PP.: *Trahentes segentem cum uno bono Ingenio perducant cum in terminum.*

† 7. **INGENIUM**, Res quavis, quae usui est. Monstrae factae apud Chassagn. ann. 1511: *Unum balium subitum suo Ingenio etc.* Pactum ann. 1517: *Quia molendinum praedita et alia Ingenia constructa ad usum et commoditatem ipsius universitatis de S. Remigio etc.* Comput. S. Petri Insul. ann. 180. ex Tabul. ejusd. ecel.: *Item Johanni Desours servatori pro serratione x.xxi. pedum ligni ad reficiendum mactu Ingenium ecclesiae, xxxii. sol. vij. den.* Pro pluribus cordis Ingeniis ecclesiae servitibus, x. lib. *Engne*, eadem acceptione, in Lit. remis. ann. 1476. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1585: *Si fallit adde pte me Engne ou une are-loutant, qui estoit appointee contre felicit clochier, etc.*

† 8. **INGENIUM**, f. Charta, Instrumētum. Charta S. Michaelis de Fallo in Comitatu Barchinon.: *Dono cum silvis, gurgitibus, et ortis et aquis sicut superius resonat sive per ullas quacunque voces, sive per meos Ingenios.* Vide Ingenium 3.

† 9. **INGENTER**, Multum, valde, Gall. *Grandement*. Vita S. Samson. tom. 6. Jul. pag. 579. col. 1: *Ille vero Ingenter affirmabat, nunquam se mortem gustaturum, nisi primogenitum suum Samsonem electum Dei videret.*

† 10. **INGENTIA**, Magnitudo, acerbitas. Acta S. Francisci Rom. tom. 2. Martii pag. 97: *Medicus propter qualitatem loci et Ingenium morbi de ejus vito dubitabat.*

† 11. **INGENTIFICES**, Ingens, magnus, immanis. Gerardus Maurusius apud Lebnit. tom. 2. Script. Brevit. pag. 34: *Cum autem inter Paganos quidam tam fortissimus sit statura Ingentifex cunctos Christianos sic bellaturo superaret, etc.*

† 12. **INGENTIOR**, Major. *Ingentiori excellentia commendatur*, in Gestis Abbatus S. Germani Autissiod. cap. 19. de Guechero Abbate.

† 13. **INGENTITUDO**, Grassitudo, amplitudo. *Lapis immensa Ingentitudinis*, in Trivetti Chronico apud Acher. tom. 8. Spicil. pag. 639.

† 14. **INGENTUS**, pro Ingens. *Ingentia vocibus clamare*, in Praefat. ad Chartul. S. Petri Carnot. cui titulus, *Aganus*.

† 15. **INGENUALIS MANUS**, Liberum praedictum. Gloss. Caesar. Heisterbac. in Reg. Prum. tomo. 1. Hist. Trevir. Joao. Nic. ab Honthaim pag. 662. col. 1: *Mansi Ingenuales sunt, qui jacent in Ardenna, id est Ostia: in qua terra jacet Alve et Hunlar et Vilantia.* Vide Ingeni.

† 16. **INGENUARE**, Manumittere. Vide Ingeni.

† 17. **INGENCI**, Liberi, quibus opponuntur servi, aut quibus obnoxia conditionis, in lege Salica tit. 37. 43. 44. et alibi passim. Gloss. Lat. Graec.: *Ingenius, ὄντις, ὁδὸς, ὁδός, ὁδός*; *ingencius*; Hi a tributis immunes erant, quod secus erat de servis. Gregorius Turon. lib. 7. cap. 15: *Multos de Francis, qui tempore Childeberti Regis Sentatis Ingenii fuerant, publico tributo subegit.* Frehembertus in Hist. Longob. cap. 6:

Libet et Ingenius sum natus utroque parente, Semper ero liber, credo tuente Deo.

In Capitulari Caroli Mag. pro paribus Saxonibus triplex hominibus conditio statuitur, *Nobilium*, seu qui de nobili genere sunt, *Ingeniorum*, et *Litorum*. Uode patet, hoc loco Ingenius proliis, quos Liberos vocabant, usurpatis, ut in voce Liber observamus: alias *Ingenii* dicti, qui, ex servitute manumissi, libertatem consequuntur. Hinc *ingenius fieri* dicitur, qui in libertatem assertitur, apud Gregorium Turon. lib. 8. cap. 41.

† 18. **INGENUITAS**, Ingenii status. Charta Carolomani Regis aon. 881: *Et congruum obsequium sicut homines ingenui, exinde eidem Monasterio exhibent, nec eorum Ingenuitas vel nobilitas vitetur.* *Ingenia nobilitas*, in Chronico Reicherspergensis ann. 1084.

† 19. **INGENUITAS**, Nobilitas, titulus honorarius, concessus Reginae Angliae a Gregorio VII. PP. libro 7. Epistola 26.

† 20. **INGENUITAS**, Libertas servo data per manumissionem. Synodus Aurelian. II. can. 9: *Si de servis Ecclesiae libertas fecerit Episcopus, in Ingenuitate permanent.* Primum testamentum Widradi Abb. Flaviniaci: *Exceptis ingenuitatibus, quas pro anime nostrae remedio fecimus, aut adhuc facere volumus, etc.* Inlra: *Similiter et illas cessiones, quas ad libertas nostros Ghiberti et Ghiberto clericis, ad eorum Ingenuitatem confirmamus, etc.* *fecimus, etc.* Flohardus lib. 2. Hist. Rem. cap. 4: *Familia sua partem maximam Ingenuitatem donavit: aliis verbis Haripolus lib. 1. cap. 13: Omnes ubique ad se pertinentes libertate propria personavit.*

† 21. **INGENUITAS**, quae servus in libertatem assertitur: *Ingenuitas Chartae*, pro *Ingenuitas*, in Capitulari 3. Caroli M. ann. 803. edit. Baluziana. [* Agit ibi imperator de incorrupta integritate char-

tarum, unde malim accipere *Ingenus*, pro *Veritas*, fides.] *Chartula libertatis*, apud Paulum Diaconum Emeritensem. Vita S. Masone Episcopi Emerit. cap. 17. Qui enim servo libertatem conferat, conficiat chartam, quae ingenuum illi fore in posterum pronuntiabit, ita ut deinceps tanquam si ab ingenio pueritibus fuisset procreatus, vitam ducere ingenuam, et nemini servitium exhibere: data praeterea facultate, si ita libenter, et ingenuitatem suam tuendam, defensione Ecclesiae vel cujuscumque alterius personae, eligendi et expectandi absque ulla libertatis praedictio. Capitularia Caroli Magni lib. 3. cap. 38: *Si quis per chartam ingenuitatem a domulo suo legitimo libertatem est consecutus, liber permanent.* (Eadem verba habentur in Legibus Henrici I. Reg. Angl. cap. 89.) et cap. 43: *Si quis per chartam ingenuitatem amissus fuerit, et a quolibet homine ad servitium interpellatus fuerit, et Theodolphus in Paronesi ad Judices 1505:*

Par comentes subest populi, matrum atque virorum, Infantum, juvenum, seu ab utroque simili: Quos pater et genitrix sub libertate habuerunt, Littere, et illo libera turba manent, Quorum illi chartas vitum, vae ille vitum, His ego, tu domi mae potere metis,

† 22. **INGENUITATUM** Chartulas, seu Familias, plures profertur Marcellus lib. 1. for. 32. 33. 34. Formulæ veti. Bignon. cap. 8. 13. Formulæ secundum Legem Bonifacii 1. Charta Praedilei cap. 1. Wilhelmus Hedi in Bernulpho Ulmatis Episcopo 30. Beilins in Comitis Pictavi. cap. 471. etc. Eiusmodi etiam est, quam hic damus ex Tabulario sancti Viti Virdunensis: *Qui famulum, vel famulum suum a iugo servitutis absolvi, prout dabit mercedem recipit ab eo, qui dabit: Dimitte, et dimittatur, date, et dabitur tibi. Quapropter ego Hermanteus pro remedio anime meae in Dei nomine dimitto ingenuum famulum meum, nomine Hildeburgem, et hinc deinceps ingenuus sit, ingenuitatem permanentem, huiusmodi sicuti Dei Confessoris Viti Virdunensis Ecclesiae habet: et omnis singularis in festivitate ejusdem sancti Dei Confessoris Viti ad altare ipsius annuarius nuntius de cera excoquat, ejusque mundatorem defensatorem, firmissimum in omni et securam obnoxiam libertatem et ingenuitatem pro hanc ingenuitatem chartulam, si qui vero, quod futurum esse non credo, si ipse ego, aut unus de haereditis, coheredibus meis seu quolibet illa opposita persona, et contra hunc Ingenuitatem chartulam aliam, aut eam infringere vel immutare valuerit, cum litem intulerit cogatur exolvere annuam unam, argenti pondera v. multas sustinent; et insuper, quod repetit, excoquat non valeat. Et ut hanc chartula Ingenuitatis firmiter in omnibus obnoxiam viget, mona propria cum signavi, et qui subsecutus vel signaverit in presenti regni, signatione subnixi. Actum sub die Xii. M. anno vi. regnante Othone Rege, filio Henrici Regis S. Hervei, etc. Sorvorus indic.*

† 23. **INGENUITATIS**, quae servus in libertatem assertitur: *Ingenuitas Chartae*, pro *Ingenuitas*, in Capitulari 3. Caroli M. ann. 803. edit. Baluziana. [* Agit ibi imperator de incorrupta integritate char-

ommissionis illius tolli esse debet: Scribam stellus perfecta et absolute Ingravitatis, et quod hoc tenet hujusmodi libelli scribi et, Civem Romanum liberare potestatis dicitur, etc. [Vide S. Rosa de Viterbo in *Cartis de Ingravitate*, Elucidarii tom. pag. 143.]

INGRUVITAS, Prædium liberum, mansus pusillus, in Annalib. Bertinian. Francor. pag. 866. Idem Annales ann. 777: Et sedulum morem illorum omnium Ingravitatem studium manibus dulcem fecerunt, ut quos mutasset secundum indolem consuetudinem eorum, nisi conservarent in civitatem christianitatem, etc. Charia fundationis pastori S. Petri Genesivensis apud Marculph. 3. Hist. Benebar. cap. 15: Dedit mihi hoc Rotimando Guilelmi de Benaco suo electionis equos, et meam lorica, et Ingravitatem totius Benebaris honoris, et mihi erit servitilis, etc. Mox: Cum pusillitate Basi et totius honoris ad eum cunctis. Vide Mansus Ingravitatis.

§ **INGRUA HEREDITAS**, in Concilio Leodensi ann. 1013. can. 9.

§ **INGRUVIALI MANSUS**, Vide in Mansus Ingravitatis. [Codex MS. Irminonis Bist. Sangerman. fol. 72. col. 2: Sunt fici later Ingravitatis et lilles exviri, qui aut de spolia multis exviri, propter nam. Solvent de arce huius Ingravitatis et servitium mansus vi. (6000) ac de scindulis similiter.] Vide Mansus pusillus.

INGRUVITAS, Immunitas, securitas, Tacularum Conchenis Abb. in Ruthenis ch. a. ann. 1180: Hanc chartam donationis et confirmo, et quicquid deinceps ab ipso in terra mea ad ipsam gentem Fidis statum datum fuit, Ingrave concedo, et securitatem semper et Ingravitatem per nos terram meam, etc.

INGRUVARE, Manumittere, Ingravum vire. Charta Hispanica ann. 1083 apud Annium de Yezep in Chronico Ordinis Benedicti tom. 6: Et cum servis istis... In gravio majore, quem Ingravimus. Capitulum Caroli M. ann. 808: De his, qui ad servitium se Ingravare volunt, etc. Vide Ingravum. 1. [Moretus Antiq. Navarre pag. 567: Consecraverunt omnes Milites etc. Ingravassent omnes illos Monasterios qui in illa terra, ut non haberent super eos servitium in aliquo servitute nec Comitibus potestatem.]

§ **INGRUVARE**, pro Ingravere, in Annalib. Mediolan. part. 2. cap. 347.

§ **INGRUVARE**, **INGRUVARE**, Voces debeat ex Gerontico, Liber continens in Patrum. Vide Geronticon.

§ **INGRUVARE** Sr, Se habere; dicitur huius parte, quæ extenditur. Charta ann. 129 in Chartul. Buxer. part. 14. ch. 7: Nos domini Bochart... prout se Ingravit et rapis de Buas descendendo usque ad domum de Noa. Vide Proportore.

§ **INGRUVARE**, Gera, seu cerussa, innotare, inlinere. Vide Gera.

§ Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Ingravit, i. Ingravare, Embouer, soallier.

§ **INGRESSIO**, pro Iniectione. Libert. villæ Pirey ann. 1208. tom. 7. Ordinal.

§ Franc. pag. 604. art. 11: Super omni voto infra bantivum, nullus debet at-

cujus supponi iudicio, nisi iudicio scabinorum de convictis (leg. convictis) et de Ingravitibus monachum violentantur.

§ **INGESTIRE** Sr, Se ingerere. Synod. Tornac. ann. 1366. in Collect. eorum. pag. 30: Excommunicamus omnes... qui se ad tonsuram clericalem, vel ad quemcumque ordinem Ingravit, antequam cum eis fuerit dispensatum.

§ **INGLANDARE**, Glandibus alere. Anastasius in S. Hadriano PP. apud Murator. tom. 3. pag. 188. col. 2: Sed et porcos qui annis in casibus saepius dicitur domoculte Ingravitanti fuerant capta centum, exinde occiduntur. Vide Glandia.

§ **INGLANDULA**, Inflatio glandularum gutturis seu tonsillarum. Vita B. Francisci Fabrian. tom. 3. April. pag. 989: Patiens tantum inflationem quam Ingravandulam vocant.

§ **INGLARE**, **INGLARE**, Ital. Glarea seu arena subternere. Regimina Padue apud Murator. tom. 8. col. 461: Ille anno (1275)... Ingravato fuit rda, qua tunc Vincentiam. Memoriale Potestatum Regiens. ejusd. tom. col. 1140: Fluvius Rodani sparsit... super stratum Ingravandulam. Et col. 1167: Pro stratum Ingravandula, qua tunc Parvum.

§ **INGLORIA**, adficia, Dedecus, ignominia, in Supplemento Antiquarii.

§ **INGLOMIATIO**, Fad. notione, Dionysio Carthus.

§ **INGLUTUS**, Infirmus. Papias et Amalthæa.

§ **INGLUVIES**, Morbi genus, tumor gutturis. Mirac. S. Hyacinth. tom. 3. Aug. pag. 349. col. 1: Boleslai ducis Polonie cancellarius... ex quondam Ingravie et corporis distemperamento, squinantic morbo percussus, tantum gutturis et faucium passus est inflatum, etc. Vide Martin. Lexic. ad hanc vocem.

§ **INGOLINUS**, Charta ann. circiter 1060. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 187: Legisti quous Comes Guillelmus supradictus sancto (Nicholas Picta) in morte sua pedigium quod uxore sua apud Mancinum tenebat, scilicet de Ingolins, de decem solidis, duodecim denariis; de Voltrou vero sex den. et 10. sol.

§ **INGOMBERARE**, Impedire, obsidere. Miracula S. Zitar. tom. 3. April. pag. 514: Fuit Ingomberato et vexata a malis spiritibus. Vide Incumbare in Cambri.

§ **INGOTTATUS**, Laborans arthritide, Ital. Gotta, Gallis Goutte. Miracula B. Henrici Baucen. tom. 2. Junii pag. 376: In anchora sinistra Ingottatus et claudicabat. Vide Gotta 3.

§ **INGRABUATUS**, Nullo gradu in jure donatus, Gall. Non gradué. Indr. ann. 1379. Inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 39. col. 2: Et unde hoc, quod ego Ingravatus, eorum adventus causarum talis domini legum professoris. Vide in Graduato.

§ **INGRAMINARE**, In graminia crumpere, apud Papiam. Hinc emenda Glossas Isid.: Ingravitanti, in graminia rampit. Lege erumpit. Johan. de Janua: Ingravamine, Gramine implere.

§ **INGRANARE**, Moletrine infundere, Gall. Engrener. Charta ann. 1338. ex Chartulario S. Vandregesili tom. 1. pag.

806: Si invenero aliquem molestem in dicto molendino, statim post ipsum sine aliqua contradictione potero blodium meum Ingravare et molere. Vide Tremula. Faber in Thesaurio ex fragmento Glossarii Anglie. Ingravare reddi Grana in horreum imponere.

§ **INGRANATES**, Rosa, quæ pomi granati colorem refert, unde vocis Incarnatæ, apud nos etymon. Occurrit apud Michaëlem Scotum de Physiognomia cap. 46. Locum vide in Tremula.

§ **INGRANATUM**, Bladem. Vide Tremula.

§ **INGRAXINARE**, [Instar granitici crebris flagellorum ictibus cadere.] Vide Girantes.

§ **INGRANGIACO**, Locus granis recondecis assignatus. Chron. Jonn. Whetham. edit. Hearn. pag. 539: Item, jacentibus decimis parochie de Luton seorsum hinc inde, et satis remote in diversis partibus a capitis loco (pro loco) Ingravationibus, etc. Vide Ingravare.

§ **INGRANGIARE**, In gravancia seu horreo recondecere. Charta ann. 1451. ex Archivio B. M. de Bono-nunim Rotomag.: Habebant de et super decimis dictis Religiosis in hujusmodi parochia specialibus, ubi congrete Ingravationem seu respondent, somnam 40. solid. Turon. Bursum occurrit in Indice MS. beneficiorum diocesis Constant. fol. 40. Vide Granat.

§ **INGRATES** [Turci, Gall. Engraissez, Incrassati.] Vide in Turci.

§ **INGRASSATIO**, Grassatio, incurso. Gesta consul. Andeg. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 35: Domi delictis, natis in iram effratis, Francos ardentius impetebant, et ob Ingravationibus in eos nullatenus abstinere.

§ **INGRASSATUS**, Gall. Engraisé, metaphoricè, pro Bonis abudans. Gualt. Heming. de gest. Eduard. 1. reg. Angl. edit. Hearn. pag. 17: Tanta exivit Robur-dantia frugum, quod quatuordecim frumenti vendebatur pro xy. den. sterlingorum: sed superbiens populo et Ingravatus, multavit Altissimus fortunam illam.

§ **INGRATINARE**, Unguibus cutem carperè, Egratiner. Statutum ann. 1204. apud Catellum in Comitibus Tolosanis pag. 230: Et quod aliquis vel aliqua non Ingravitaret se in facie cum unguibus, nec capillos dilanaret cum manibus, etc.

§ **INGRATITUDO**, Ira, indignatio, gratiæ et benevolentie amissio. Concordia Comitibus Fuxensis cum matre sua ann. 1313. apud Rymer. tom. 3. pag. 419: Item Comes volens, sicut decet, ut dixit, dicit dominæ Margarete matri suæ reverentiam exhibere, et eam toto pæse et consensu honorare, notat ejus Ingravitudinem incur-re, etc. Litteræ Caroli IV. Imper. apud Ludewig. tom. 6. pag. 65: Proinde nostrum diligitis Ingravitudinem evitare. Alias Ingravitudo vitium est ingrati animi. Vox hoc intellectu nimium nota, et utinam minus necessaria: quæ tamen nullibi reperies apud Latinos. Vide Vossius de Vitiis sermonis.

§ Invent. Chart. reg. ann. 1489. fol. 228: Quicquid omnes forefacturas, emendas et Ingravitudinem, quæ vel in quibus gratia domini regis debebat dictis archiepiscopum et

1330. *Incipit mare turbare et furibundo*
gen Ingrassari.

* Gall. *Ingrassari*, alias *Embarner* et *En-*
gros. Lit. remiss. ann. 1447. in Reg. 166.
Cathoph. reg. ch. 581: La mer d'icelle
égnoit s'apercevoir que sa fille Embarissat
(engrossait) soit de corps. Guill. Guisarsus.

Qui ja ierent tous Embarins.

INGROSSATORES, Covelio lib. 4. tit.
5. ult. et Jurisconsultis Anglis, sunt
zopolae, qui ad annonam carius ven-
dunt, quantum possunt, in suas manus
ingerunt: Gallis: qui *achetent en gros*.
Vide alio sensu in *Ingrassare* 1.]

† INGRUENTIA, Irruptio, impetus,
Copia ingruens, Barthio in Glossis ex Bal-
phri Hist. Palest. Concil. Pampilon. ann.
1303: Et nullo fortasse status vel honor-
is merito episcopatum sedium, nisi est
sua ingruentia vastatorum, Regum donorum
Principum retrocessus conditum, Inguen-
tiam et negotiorum periculum, apud
shammattum Videmus. Litter. pag. 157.

* Gesta consul. Andeg. tom. 10. Collect.
Histor. Fr. pag. 252: Totum belli Inguen-
tiam excepturus. Id est, totum praelii im-
petum.

† INGUADIARE, Oppugnare, Gallis
Inguier; Enguier, in Glossis Lat. Gall.
sagernan. *Inguadiare*, *Falde guadiare*,
Juani de Jauva. *Inguadiare* se alteri, se
edere pignoris loco, eique servire, in
Legibus Caroli M. apud Murator. tom. 1.
tit. 3. pag. 98. col. 1. Vide *Fardum*.

† INGUAGIARE, INGUAGIMENTUM, Eadem
notione. Chartular. S. Vincentii Cen-
suum. l. 197: *Normanni filius Bernardi*
Auguier pro. 2. *solids Monachis* 5. *Vin-*
centii quidquid habebat in Ecclesia de
Mons et in cimitorio et in decimis parochie
de Inguagimont habuerunt Monachi in
de reia Normanni.

† INGUAGIATIO, Pignoris obligatio, Gal-
lis. Engagement. Charta ann. 1082. apud
Abuall. tom. 2. Hist. Britan. col. 254:
Offredus filius Guingunni Inguagiatu
Monacho et ceteris Monachis S. Florentii
certum partem unius villae iv. lib. den. a
Offredus S. Michaelis usque ad novem
usque tali pacto, ut singulis annis reddunt
Monachi dimidium minam annonae, ne ad
novem eis Inguagiatio illa reparetur.

* INGUAYARI, Vide supra *Inguagere*.
† INGUICHITUS, Gall. *Enguiché*, Vox
rudis, dicitur de cornu cingulis suis
tecto. Charta ann. 1301. in Reg. 386.
Cathoph. reg. ch. 66: *Concedimus quanta-*
rumque aeras terras... possidentes pacifice
quere, per unum cornu Inguichatum red-
ditu annuaria.

† INGUENARIA PERSTES, Qua Inguen
atur, in Chronico Monasterii Marien-
d. apud Leibnium tom. 2. Scriptor.
Graevae. pag. 446. Vide *Inguaria*.

* Gregor. Turon. lib. 4. Hist. Franc.
pag. 3: *Hujus tempore cum luer illa, quam*
episcoporum vocant, per diversos regiones
inperit, etc. Vite SS. Mss. ex Cod. 98. S.
Paris. fol. 65. v. col. 2: *Les gens en*
perrent une maladie, laquelle il appellent
Inguenarie, que tant seulement deux loeis li-
la prevoit de l'autre.

INGUISSATUS. Glossae veteres pag. 34:
Inguissatus, *ἐπιχρηστικός*. Aliud videtur ab
inquassatus. Gloss. Gr. Lat. 3622022, *In-*
quassatus, infractus. Alibi: *Ασθενος, Inqua-*
satus, ἀσθενής, Inquassatus. Vide Meursi-
um in *Excursu* [et Martinium in *Lexico*].

† INHABILIS. [* Infirmus, incommodus.]
Libellus precum Marcellini et Faustini pag.
29: *Maximus quoque de Neapoli Campaniae,*
quod esset Inhabilis stomacho, et corpore deli-
catus, etc.

† INHABILITARE, Inhabilem et inca-
pacem declarare, Gall. *Declarer inhabile*.
Arrestum Parlamenti ann. 1394. apud Me-
nersterium in Probat. Hist. Lugdun. pag.
74. col. 2: *Stephanus de Guiryeo officio*
suo privaretur, et ad alia officia regalia in
futurum obtinenda Inhabilitaretur.

* Nostris *Inhabilitur*. Lit. remiss. ann.
1386. in Reg. 129. Cathoph. reg. ch. 45:
En outre lesdits commissaires Inhabilitèrent
le suppliant d'office de recevoir. Ann. ann.
1397. in Reg. 153. ch. 96: Le suppliant a
cette condempn evers nous en certaine
somme d'argent et privé dudit office (de
greuetier) et comme aucuns dient Inhabili-
té a autres offices royaux tenir. Deshabilité,
eadem acceptione, in Lit. ann. 1388. ex
vol. 8. arrestor. parlam. Paris: Icelle Ju-
ber par arrest de nostre parlement... fut
privé et Deshabilité de tous offices royaux
etc.

† INHABILITAS, INHABILITATIO, hac no-
tione legitur in Bullario Carmel. pag.
199. col. 3. et pag. 243. col. 2.

* INHABILITAS, Debilitatio, infirmi-
tas, qua quis membro inhabilis redditur.
Stat. crimin. Scone cap. 16. pag. 18: *Si*
quis sciens per se vel per alium venenum
alicui propinquerit dederit, ob quod nil in-
terierit vel Inhabilitatem membri iudicio
physicorum contraxerit, capite plectatur.

† INHABITABILIS TERRA, Quae sine
habitatore. Tabul. S. Albini Andegav.: *Pro-*
pterea ultor Barbarorum inimicus est gladi-
us, qui non juveni, non peperit nisi, nec
pupillo vel vidua; sed ut fera moribus
euncta decerpentes Inhabitablem terram red-
derunt.

† INHABITATOR, pro Habitatior, in
Litteris ann. 1523. apud Ludewig. tom. 5.
pag. 19.

INHEREDITARE. S. Valerianus Ceme-
liensis Homil. 4: *Ita hereditatem, cui so-*
ler vultus Inhereditare, frequenter videmus
inobis nosmetmetipsos accipere.

* INHERENTIA, Erdaner. Inherere,
Erdre. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex
reg. 4120. Vide supra *Adherere*.

† INHERESITABILITER, Sine heredi-
tatione. Lit. Caroli VI. ann. 1394. ex Bibl.
reg. col. 18: *De fidelitate... et probitate*
prodicti et fidelis consanguinei et consiliiarii
nostris Enguerandi domini de Cozincio, com-
itis Suesionensis, Inheresitabiliter confiden-
ter, etc.

* INHABITES. Gall. *Antéanti*, Oppres-
sus, ad nihilum reductus. Instr. ann. 1401.
inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 158.
vol. 1: *Et populus de praenatis non conga-*
ruirunt propter multa, et inter cetera, quia
populus pauper est Inhabites.

† INHAYARI, Admisceri. Gloss. Lat.

Grac. Sangerman. MSS.: *Inhavor*, *ἐπιχρη-*
στικός.

* Adde ex Castigati. in utrumque Glossar.
forte *Initari*. *Initobor*, *ἐπιχρηστικός*. Vulc.

INHERBARE, [Veneficus potitionibus vi-
tam vel mentem suferre.] Vide *Herba*.
† INHEREDARE, In possessionem mite-
re. Littere ann. 1336. ad calem Hist.
Lousensis pag. 33: *Ad eadem bona nobis et*
nostris successoribus investire cognoveritis et
Inheredere.

† INHEREDITARE, Eadem notione. Charta
ann. 1292. apud Mirum tom. 1. pag.
442: *In quo nemore dictae Religiosae Inhe-*
reditavitur legitime... adhibitis solemnitati-
bus, quae in hujusmodi Inheredatione so-
lent adhiberi.

† INHEREMIS, Arrogans. Papias in
MS. Bituric.

† INHERGIA, Effectus. Papias. Vide
Inergia.

† INHERTUS, [Incultus.] Vide *Eremus*.
† INHERTUS, pro Inheras, in Libert.
Salvis. ann. 1369. tom. 5. Ordinari. reg.
Franc. pag. 386. art. 1: *Quod nos consules*
prodicti, nominibus quibus supra, Inheriti
sunt et assensimus, et de praesenti nos
inheremus et inheremus appellationibus fa-
ciatis etc.

* INHATIO, Desiderium. Dipl. Rob.
reg. ann. 1027. tom. 10. Collect. Histor.
Franc. pag. 617: *Rogero episcopo cum hac*
bonae voluntatis Inhibitione sanctis patribus
aggregato, etc.

† INHIBERE. Vide *Inhibere*.

† INHIBITOR, Bedellus, qui et Angarius
dicitur et erator, qui nimis petendo et
injuste auferendo *Inhibet homines*: vel qui
Inhibet litteras etc. Vide *Josephus* lib.
20. *Lucius violentioris Inhibitor* in ad
Imperatorem pergerunt. Hec Ugutio. Gloss.
vet. Barthilii. 28. Advers. cap. 29: *Inhibi-*
tores, Eratores.

† INHIBITORIE LITTERAE, Gall. *Lettres*
de Defense, in Instrum. tom. 3. Gall.
Christ. col. 160.

† INHIBERE. Isidorus lib. 12. Orig.
cap. 7: *Alites quae volata futura videntur,*
quae si adversae sunt, Inhibea dicuntur, quod
Inhibeant, id est, vetant. Festus: habet
Inhebra aves, quae in angustis quibuslibet fieri
prohibent; et prorsus omnia Inhebra appella-
ntur, quae tardant vel morantur agentem.
Ab *Inhibere* factum *Inhibere*, *bre*, *brum*,
Recta igitur orthographia legendum *Inhibere*,
ut legit Hofmannus in voce *Aves*.
Vide etiam Martini Lexicon in *Inhebra*.

† INNOCH, INNOCH, Quaedam terrae
arabiles portio sepibus aut quibus alio
modo clausa, septum, sepimentum, Gall.
Enclot, a Saxon. In *ge*, campus, et *Hohe*,
angulus. Charta ann. 1281. apud Kennet
Antiquit. Ambrosden. pag. 297: *Propter*
Walterus Prior Bernesteine... fieri fecit
quoddam Innoch in campo varetabilis...
sub curia ejusdem Prioris... per quod... Abbas
Osen, dicitur se de communis pastura Innochi
disseisiri. Quoniam vero in Communis dis-
trimentum cedebant ejusmodi sepi, pro-
hibebantur omnino fieri, nisi domini ac-
cessisset consensu. Ille, et quae fuerit
Innochi conditio, colligere est ex Charta
ann. 1268. apud eundem Kennet. in Glos-
sar. ad hanc vocem: Anno regni Regis

Henrici filii Regis Johannis 52. ... cum dictus Johannes (de Pratellis) seminaisset et Inoham fecisset de quadam cultura que vocatur Costova sine voluntate dicti Abbatis et aliorum premonitionum, et insuper in defensionem possidet communem pasturam totius parochie, quam communem dicti Abbatis et premonitionum clamaverunt ex antiquo esse jus suum. ... Dictus Johannes recognovit illam communem pasturam esse jus ipsius Abbatis et aliorum dominorum premonitionum quotiens in dicta cultiva bladium usurpatorum fuerit, et terra seminata non fuerit. Et obligavit se et heredes suos imperpetuum per fidem et prorsus scriptum quod nunquam de dicta pastura quicquam seminabit nec Inoham faciet in prejudicium dicti Abbatis.

¶ **INHIBITARE**. Litteræ ann. 1380, apud Rymer. tom. 7. pag. 259: *Exercitus noster predictus dictum villam (Calesii) melius et quietius poterit intrare, ac eadem, ad usum solumque sui nocumentum vestri, et solitorum nostrorum ibidem, ac mercatorum et aliorum Inhabitantium in villa predicta, recipi poterit et hospitari. Puto legittimum esse Inhabitantium.*

¶ **INHONESTARE**, Ugutioni, *Falde honestare, vel potius diffamare, vituperare, ad honestatem removere*. Posteriori notione usurpat Ovidius 4. Trist. ut et Alanus in Placito Nature: *Fides enim qualiter homines originis naturæ honestatem bestialium illecebris Inhonestat, etc.*

¶ **INHONESTAS**, Dedicus, ἀνεία, Anastasius Biblioth. in Hist. Eccles. pag. 47: *Honem Inhonestate dimisit, Theophaues, et hospoc. Utrum Tertullianus.*

¶ **INHONESTITAS**, ἀνεπείθεια, in Gloss. Gr. Lat. [MSS. Inhonestas, Castigat. in utrumque Glossar. Chron. Patav. ad ann. 1399. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 1187: *Et die penultimæ Septembris incerta fuit fieri processio per civitatem et extra. Homines vero ibant separati a mulieribus cujus tanto ordine ne humilitate, quod per illas novem dies non fuit auditum, quod factum fuerit una Inhonestitas, nec una rixa. Galli diceremus: la moineuse indécence.]*

¶ **INHONORABILIS**, Minime honorabilis, Tertulliano adv. Marcionem lib. 3. cap. 17.

¶ **INHONORARE**, Idem quod Dehonorare, probro afficere, infamie notam infligere, ἀτιμᾶν. Decretum Tassilonis § 17: *Et si quis signum, quod est sigillum, Inhonorerit, vel Injunctum intimata minime impetiverit, etc.* Fulbertus Epist. 99: *Contemnit Deum, Sencius Inhonorer, res Ecclesie invadit et auferit.* Adde Epistol. 126. Innocentius III. PP. apud Catellum in Histor. Comit. Tolos. pag. 30: *Quamvis iuste de regni valeat forma tue, tibi quod adscribitur vitium ingratitudinis in peccatum, si enim forsitan Inhonorer, qui te studium honoris. Utitur etiam Anastasius Bibl. in Histor. Eccl. pag. 169. præter Latinos Scriptores aliquot.*

¶ **INHONORATIO**, Probrum, ignominia, in Capit. Caroli M. lib. 5. cap. 13. 16. Concil. Duisiacense I. cap. 4: *Et obtinuit infam epistolam in meam contrarietatem et Inhonorationem.*

¶ **INHONORATIO**, Damnum. Capitulum

Odonis Regis ann. 888. apud Baluz. tom. 2. Capit. col. 291: *Res Ecclesiarum vestrarum... sub integritate et immunitate abique aliqui Inhonoratione permancere concedam, quas modo juste et legaliter vestre retinent Ecclesie.*

¶ **INHONORIFICARE**, in lege Aleman. tit. 5. § 1. idem quod Inhonorare.

¶ **INHORMIS**, pro Innormis, non semel apud Edmundum Stephanum in Vita S. Wilfridi cap. 18. 22.

1. **INHUMANATIO**, Christi Incarnatio, in Historia Miscell. ἐκάρωσις. Farundus Hermianensis lib. 9. cap. 3. de Theodoro: *Quis enim eum audiens condidisse libros de Incarnatione, aut, ut proprie hoc exprimam, minus quidem Latino, sed necessario verbo, scitus a Græcis dicitur, de Inhumanatione Filii Dei, duos enim putat filios Dei prædicasse? Num qualiter Filium Dei, id est Deum Verbum, non hominem quoque diceret Inhumanatum? Flavians Episcopus Constantinopolitani, apud Liberatum Diaconum cap. 11: *Ex duobus itaque naturis confectus Christum post Incarnationem ex sancta Virgine et Inhumanatum, in una substantia, et in una persona etc.* Vide [Diarium Rom. pag. 28. et] Notas Sirmondæ ad Eusebium.*

2. **INHUMANATIO**, Vox chimæra, in Rosar. MS. Arnaldi lib. 2. cap. 4: *Mellus per incensum philosophicum, quam ulciscio in animalibus, per Inhumanationem tollitur et dejectionem.*

¶ **INHUMANICARE**, in Glossis MSS. apud Barthium lib. 28. Advers. cap. 29. et Vossium exponitur *vini inferre*: credo recipiendum Inhumanare, ab Inhumanus, quasi inhumane agere. Gloss. Gr. Lat.: ἀνθρωπότητα, Inhumanitas, Inclementia.

¶ **INIARI**, pro Iniuri, Banlier, *Inde hinc et hæc Iniuriæ et Injure, porceus, Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 769.*

¶ **INICERE**, Acclere, vel ensergere, vel asperire, ibidem.

¶ **INICI**, Apuer, in eodem Glossar.

¶ **INICULARIS**, inenitens, *Fusus, colus, in Supplem. Antiquarii, Suspensur Martini in in, neo, et colus dictam vocem, quasi Inicularis, vel Inicularis, in quem ineunt fila.*

¶ **INIDONEITAS**, Imperitia, incitia, Gall. Incapacité. Hist. Affligemiensis apud Acher. tom. 10. Spicil. pag. 620: *Gislebertus Marselartus communibus monachorum suffragiis (Abbas electus est), sed ipse palem Inidoneitatem asserens, etc.*

¶ **INJECTA**. [F. Donum, munus.] Constituit. Sicula lib. 1. tit. 51. de Iudicibus. *Et si a litigantibus aut imperantibus excusatio et pœculatio, seu Injunctio, seu doli actionem recipiant, vel promissiones de eis aduocatis prebentur, sponte honoraria singulo... quodrumlibet curie nostre componant.*

1. **INJECTIO**, apud Julianum Antecessorem Nov. 124. c. 8. in Græca edit. inobis, qua voce usum Procopium in Hist. arcana, observatum jam olim a Pithæo: de ejus origine multa congestit Nicolaus Alamanus pag. 100. t. editi. Impositio scilicet facta et inventa a Justiniano. quam pro his, qui, peste vel fame tunc grassante, perierant, exsolvere tenebantur superstites.

2. **INJECTIO**, Suspirium, gemitus. Vetus Penitent. MS. ex Cod. reg. 943:

17x. vices prosternet se in terram, et ex Injectione dicit, Pater noster, sic faciat per, ano die.

¶ **INJENXUS**, pro Ingenius, in Probat. novæ Hist. Occident. col. 101. V. Ingress.

¶ **INJENS**, Diens, apud Papian. [Leg. Injens. Occurrit apud Virg. Gramm. pag. 112.]

¶ **INIGERE PEVS**, Agere, id est minor, apud Festum. Jo. de Janua: *Inigere, Pevs et passu in tecum agere; inigere vero est peccata a teo in pascua agere.* Gloss. Lat. Gall. Sangerman. *Inigere, Amener comes bestes de pasture. Oves Inigunt in stabulo, apud Varronem lib. 2. de Re Rust. cap. 2. Bursam utitur lib. 1. cap. 2. et lib. 3. cap. 22.*

¶ Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 764: *Inigere, Amener ac tort, comme les bestes de pasture: se abigere signat les bestes men de tort aux pastures.*

¶ **INIMICABILITER**, Hostiliter. Epist. 17. ex Tegerensibus: *Dominus Diem Genu Inimicabiliter persequitur nos.*

¶ Chrys. ann. 1240. Inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 447: *Tempore quo tempe ipsius domini regis in Norwicensi et Caronesi discissus ante temerario Inimicabiliter invadendo, etc.*

¶ **INIMICALIS**, Adversarius, contrarius. Sidonius lib. 1. Epist. 3: *Qui in nos licet stimulis Inimicalibus excrucietur, non unanimes amicalibus deputatur.*

¶ **INIMICARE**, vox Italica. Inimice et hostiliter agere. Pactum inter Mantua et Ferrar. ann. 1208. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 873: *Item debent Inimicare Regibus, sicut nos ipsos Inimicamus, et eos capere, nec eos sine Inimicantibus relaxare, et eis prohibere ut per totam suam civitatem et districtum.*

¶ **INIMICARI**, Inimicus fieri. Wippo 4. Vita Chunradi Salici cap. 434: *Friedrich Dux Lotharingorum... Imperatori Innocentio morte propria precessit, ut ipse Flaviniacensis in Chron. pag. 244: *Insuper prohibuit sub anathemate, ne fratres ipsius pro hoc causa Inimicarent.* Adde pag. 261. Occurrit apud alios.*

¶ **INIMICATOR**, ut mox Inimicus. Annal. Extens. ad ann. 1408. apud Murator. tom. 18. Script. Ital. col. 1056: *Deo tempore Attus de Rodin dominus Castellani comitatus Regni, hactenus subtilis et ex complex domini Ottoboni et indefessus Inimicatur domino marchioni, defecit eodem anno. Ottoboni ejusque amicitia, et commendavit adherentem domo marchioni.*

¶ **INIMICITIA**, Inimicus, adversarius. Ital. Inimicizia. Steph. de Infeudat. MS. tit. de Innoc. VIII. PP. *Ipse pontifex inter pacem inter civis componere conatus: non factis parvis anno genus panem induxit contra Inimicitias, qui in profano compromissum de pace faciendo non fecerat.*

¶ **INIMICILITER**, ut Inimicabiliter. Chron. Domini de Gravina apud Murator. tom. 12. col. 615: *Si vero nos impedire velletis ad hoc, seitoite firmiter, quod cum stenderitis nostris Inimiciliter restemus.*

¶ **INIMICITIÆ**, Inimicitias propinquas. occis pot, in Lege Saxon. tit. 2. § 4. Cotentus Ticensianus. 850. cap. 3. *Nullus qui cum occidit, damnatione micitur, et*

illas Inimicitias a parentibus, aut ul-
persecutionem ab ullo ejus amico vel
pago sustinent. Vide Faldia. 1^a et
2^a Glossar. German. voce *Todfeind*.
1^a col. 1788.]

* **ENEMISTIE**, Hostilitas, in Lit. remiss.
s. 1376. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch.
1: *Après les défaites et l'Enemistie, qui*
est out esté meue et continée, etc.

† **INIMICITARE**, Inimicitias gerere.
Jonic. Valcitor. apud Acher. Spiell.
n. 7. pag. 556: *Husteriensibus in his pe-*
culis inimicorum suorum Inimicitians, mul-
ta obfuit.

* **INIMICUS** dicebatur, qui ob delictum
apud inimicitiam domini sui feudalis
pauerebat. Charta Archemb. præp. Vin-
ce. ex Chartul. Major. monast. pro pago
Endoc. ch. 17: *Bannum quoque de omni-*
bus in toto Curtrast communitibus, tam
amicis quam et de universis hominibus
ut; si forte amicus ad molestandum alter-
um moluerit, quem inde non possim justiti-
are, remaneat Inimicus. Vide supra *Ami-*
cus.

† **INIMICUS**, Diabolus, hostis generis hu-
mani. Ambrosius Junior in Psalmum 78: *Sae*
efficitur in derisus omnes demoni,
quid viciis nostris et inimici dicuntur, qui
ut uno quidem puncto ab inimicitia pacis
et pacis non recedunt. Ita appellatur pas-
tor a Patribus, a Rabano lib. 2. de Instit.
livre. cap. 55. Jona in Vita S. Eustasii
lib. Luxov. n. 11. Simone Duncten. lib.
de Dunctenensi Eccl. cap. 7. etc. Epita-
phum Bertae Comitissæ, Marchionis Adal-
berti, uxoris, in Eccl. Lucensi:

Permanet felix, necdum dum visis in isto,

Non Inimicus eam vincere prevaluit.

† **Joannes Xiphilinus**, in 3. junii hebdoma-
dalis: *Τὸ Ἰνὶν ἐστὶν ἐνός, ὅς ἐστὶν ἐνός ἀντι-*
πῶς. Vide Didymum Alexand. contra Manich.
pag. 24.

* **ENEMY**, eodem intellectu, in Lit.
romans. ann. 1455. ex Reg. 189. Chartoph.
172. ch. 56: *Je prys à Dieu que l'Enemy*
importe, si je le prius (un florin).

† **INIMICITATUS**, Absque initio. Claud.
Numerus. cap. 23: *Deus immotus et Initi-*
atus substantia sua.

* **INJOQUARE**, INJURELARE, Jocalia seu
monilia, gemmas, annulos, aliaque id ge-
nus pretiosa et que ad muliebrem ornatum
spectant, dare, nostris aliis *Enjoier*. Vide
supra *Enjoier*. Contract. matrim. ann.
1479. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2.
pag. 20: *Fuit conventum quod idem nobilis*
Oslo debeat Injoquare seu Injoelare dictam
nobilis Maritum usque ad summam sexagen-
arum scutorum auri. Alius ann. 1499. pag.
2: Item prolevis nobilis Gladius promissit
Prolevis nobili domitellam Ampheliam
consuegam suam futuram Injoelare de uno
catena aurea, valoris quadraginta scutorum
reus. Vide Jocalia.

† **INQUETARE**, pro Inquietare. Nul-
teranus Inquietet, impediunt et perturbant.
in Litteris ann. 1357. tom. 3. Ordin.
1^a leg. pag. 191.

† **INQUES**, Diabolus. Commodianus in-
1^a tract. 62:

Vivis Iniquum, quo matretere vincere noluist.

† **Epitaphium Longobardicum** in Monasterio
S. Petri Beneventano:

Suscipit velum sacrum, quo vixit Iniquum,
Nam videtur dantis ultit adherere.

Vide *Melus*.

† **INIQUE** Monachi, Sacer ignis, erpetia.
Historia Translationis S. Guthlaci n. 6: *Erant*
enim morbus, quem dicunt homines
Iniquum, ex re non videntes, quia nec
ab hominibus curari consuevit.

* **INIRE**, Enere, acquirere per emptio-
nem. Charta Rayn. Bereng. comit. Provinc.
ann. 1239. ex Tabul. D. Vencie: *Item*
laudamus et confirmamus tibi (Arnaldo de
Villanova) omnia ea, que Romens de Villa-
nova filius noster Inuit nomine tuo ab Hugone
Gaufrido in castro de Trans et ejus territo-
rio, sicut in instrumento inde facto... præ-
dicta emptio et venditio plenius continetur.

† **INISIMUS**, male pro Jussum: quod
vide.

† **INITALICATUS**, Italus factus, Gall.
Italianus, in Epist. Cuspin. pag. 126.
Epistolic. Quest. edit. Confultur. ann.
1616.

† **INITIAMENTUM**, Arcanum, secretum, in
Gloss. Gr. Lat. Infra: *Μυστηριον, Initia-*
mentum.

† **INITIARE**, Incipere. Vita MS. S. Arnulphi
Episc. Turon.: *Cumque quondam vice,*
Domini labia mea aperies, Initiare, etc.
Gloss. Gr. Lat.: *Ἀρχαζω, Cæpio, Initio,*
Incipio, etc. Anastasius Bibl. in Pelagio PP.:
Eodem tempore Initiata est basilica Apostolo-
rum Philippus et Jacobi, quæ, dum Initi-
retur fabricari, mortuus est. Idem in Ha-
drilano pag. 110: Basilica itaque Apostolo-
rum in via lata porticus in circuitu renova-
vit, quas antea Initiaverat ejus prædecessor
dominus Paulus Papa, et non expleverat.
Glossæ MSS. ad Canonis Concil.: *Fundere*
Initiare. Nostris, Funder un Monaster, vel
fundum dare, vel fundamenta jaceri. Initia-
re item, in leg. 11. Cod. Qui dare tot, vel
curat, possunt. (5. 34.) Chronicon Montis-
Sereni ann. 1192: Ut petenti vinum daret
præcepit. Quo respondente se vinum non ha-
bere, nisi in uno vase, quod nondum esset In-
itiatum, ille nihilominus ut daret, cum in-
stantia præcepit. Vide ann. 1213. Vitam S.
Henrici Imper. cap. 7. et 2. Vitam S. Adal-
berti Episc. Pragensis n. 25. Ado Vien-
ensis in Chron. de Carolo M.; Orandi
gratia Romam post aliquot annos ingressus,
ad Adriano Pontifice filius ejus Pippinus ex
sacro fonte excipitur, atque duo filii ejus In-
itiati sunt. Vide Eginhardi Annales ann.
781. Diurnum Roman. pag. 48. S. Colum-
banus instruct. 1. 2. etc. (30. de Janua:
Initiari, Inchoare, consecrare, sanctificare,
introducere, sacrificare. Melius Initiare.)

† **INITIARE**, Messis alterius multis artibus,
in Lege Bajwar. tit. 12. § 8. Capitula ad
legem Alemannorum. cap. 38: *Si quis messem*
alienam inchoat... sol. componat... de In-
itiata messe priserit, 3. sol. solvat.

† **INITIARIUM**, Glossæ Isidori: *Spargana,*
Initiarium, infantia.

† **INITIATIO**, Vide *Initiamentum*.

† **INITIATOR**, Auctor, qui incipit. Bernar-
dus Thesaurus de acquisitione T. S.
cap. 7. Murator. tom. 6. col. 670:
Excepit populum numerosa cetera, quæ

Petrus Eremitam sequenter hujus sancti
proposuit Initiatorum mirabilem. Laur. in
Amalthæa: Initiator, Episcopi vicarius, suf-
fraganeus.

† **INITIATRIX**, Quæ est initium et
origo. Radlerius de Fide cap. 1. apud Pet-
rium tom. 1. Anecd. part. 2. col. 3: *Quæ-*
rendum prius quid sit ceterarum omnium
virtutum Initiatrix fides.

† **INITIATUS**, Initiatio. Pet. Cynæi
Comment. de Bello Ferrar. apud Murator.
tom. 11. Script. Ital. col. 1194: *Quod si*
non crederet Augustinum clericum esse,
legeret sui Initiatus ac clericatus litteras.

* **1. INITIO**, vel *Injectio, Engagement*,
in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.
Vide supra *Intere*.

* **2. INITIO**, Initium. Charta ann. 1245.
ex Tabul. Clarit. Dei: *Prima dei vero In-*
itionis nundinum, introductum dictas num-
indus servientes dicti Hardulini, etc. Vide
Initiore.

† **INJUDICARE**, Vide *Judicare*.

* **INJULARE**, Vide supra *Injoquare*.

† **INJUM**, pro *Enneum*. Vide in *Cocina*.

† **INJUNCTION**, Jussum, imperium,
Prædictis nostris *Injunction*. Concil. Emerit.
inter Hispanica tom. 2. pag. 628: *Ut nulli*
Presbytero vel Diacono sine voluntate
Episcopi sui licentia sit sæculares prægere
causass aut Injunctiones expedire publicas.

* **INJUNCTUS**, Coniunctus, propinquus.
Bonincont. in Hist. Sicul. part. 1. apud
Lamium in Delic. erudit. pag. 145: *Quam*
Eleanoriam Franciam regina esset cum suo viro
disperisset, in Jerusalem est delata ob
suspicionem adulterii contracti cum principe
Antiocheno, qui sibi quarto in gradu In-
junctus erat.

* **INJUGERE AXIPHOTAM**, Præcipere.
Ordinato. ecel. Camerac. MS. fol. 1. r.
S. 1. *Orbato in Adventu Domini... cantor major*
tenet chorum in capa serica rubra Injungere
antiphonam. Et fol. 10. r. 2: Quo loco idem
celebrator incipit Te Deum laudamus, In-
ijungente majore cantore. Vide supra Im-
perare antiphonam.

* **INJURARE**, Jus exercere seu judicio
dato judicatum exsequi vel per judicium
compellere. Charta Raim. comit. S. Agid.
ann. 1164. in Chartul. Cluniac. *Nec ego*
nec ullus unquam de meis aliquod infra val-
lum vel infra bonas villas aliquod Injurare
vel arceri possit: nec quicquid arcentibus
vel justificantibus in villa et infra bonas villas
fuerit, non nisi per munum prioris vel de-
cani ipsius monasterii fuit. Ubi Injurare
legitur inter Probat. tom. 2. Hist. Occit.
col. 603. Vide Justificare 1. et 2. mo Injuria.

* **INJURIA**, Jus, jurisdictio. Charta ann.
1205. ex Cod. reg. 9512. X: *Tandem omnium*
istarum rerum consuetudines, redditus, In-
jurias, rectitudines libere et absolute monachis
attribuo. Vide Justitia 1.

† **INJURIARE**, Conviitari, injuriam in-
ferre. Nostris, *Injurer*. Petrus Dia. lib. 4.
Chr. Casin. cap. 98: *Capit Monachos de-*
turpando Injurare, multis et variis oppro-
briis dehonestare. Utitur etiam Cesaris
Heisterb. lib. 6. cap. 5. (Lex Bajwar. tit.
8. § 1. Carolus M. lib. 5. Capitul. cap. 336.
lib. 7. cap. 333. et 443. Herardus Archiep.
Turon. cap. 138. et alij. Injurari eadem

notione discrevit Seneca de Constant. cap. 9. et Tertull. adv. Gnosticos cap. 6.]

* **INSTRUERE**, *instruere*, eadem acceptione. Lit. remiss. ann. 1343. in Reg. 144. Chartoph. reg. ch. 331: *Le suppliant se traist par devers deus de ses freres... en leur disant et exposant comme il avoit esté ravi et Injuriosus de Lienart Gogots.*

† **INJURIA**, Qui facit injuriam, damnus, in Charta ann. 1343. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1032. in altera ann. 1347. apud Miræum tom. 1. pag. 203. col. 3. in alia ann. 1357. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 213. col. 2. et alibi.

† **INJURIA**, Utrumque Taciturnus lib. de Morib. persec. num. 33.

* **INJURIA**, Contradicere, infirmare, Chartul. Celsian. ch. 315: *Si autem aliquis extiterit, qui hanc donationem Injurare velit, etc.*

* **INJURARE**, ut supra *Injurare*, Vide in hac voce.

* **INJURARI**, Injuriæ sui dampnum inforare. Bulla Honor. III. PP. ex Chartul. Campan. fol. 26. v.°: *Blancha comitissa Trecentis nobis conquerendo monstravit, quod abbas et conventus Pontinensis Cisterciensis ordinis, Antistiodorensis diocesis, super nemoribus, guerris, feodis et rebus aliis Injuriantur eidem. Ibid. fol. 28: Eadem Injuriosus existens, etc. Charta Hugon. de Castell. ann. 1336. in alio Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. fol. 191. v.° col. 2: *Cum dominus rex Navarrae Campaniam et Briza comes palatinus fecisset huius novus in foro suo de Castellione... burgenses et ego pro hominibus dicebamur, quod dominus rex Navarrae Injuriantur prediis burgensibus super huius novis factis. Hinc Injurare, Qui dampnum infert, in Juram. bailliv. etc. ex Reg. sign. Noster ejusd. Cam. fol. 44. v.°: Item que les baillis ou Jurieurs ou faiseurs exactions ou soupçonnes de usure ou menas apparemment deshonore vie, il ne soustenront en leur erreur, ançois en bonne foy corrigeront leur excès. Vide Injurior.**

* **INJURARI**, Pati, ægrotare. Mirac. S. Taur. tom. 2. Aug. pag. 614. col. 2: *Adus, nomine Gistinus, habebat equum optatum: qui dum cepisset Injurari, et nulla cum valeret remediis erigere, sed mox periret illum mori, etc.*

* **INJUS**, Quod a justitia recedit. Annal. Corbiensis. apud Pertz. Script. tom. 3. pag. 17: *Si quid correctione condignum Injuse foret.*

* **INJUSUM PLACITUM**, Vide in Placitum.

INJUSTITIAM, æquitas, in vet. Gloss. pag. 344.

† **INJUVEM**, *Injuriam*, contrarium. Gloss. Isid. *Idem Injuvum et vide Contrarius* 2.

† **INJUVIS**, Qui tunc cum animalibus. Vide Dactyl.

† **INJUX**, *Bus pondum iugo junctus*. Gloss. Isid. *Festus habet, Injuxes boves, etc. Jo. de Janna, Injux.*

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7681: *Injux, non doné, comme boefs.*

* **INLABORARE**, Adlaborare. Epist. Gerb. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 387: *Ei qui cum sapiente rationem instituerit, non multa oratione Inlaborandum.*

* **INLACRIMABILIS**, ἀδάκρυτος. Addit reg. lacrymas continens. Castigat. in utrumque Glossar.

INLAGARE, Legi restituere, exlegem legis patrocinio restituere, qui opposuit utlagare, et exlagare, extra legem ponere, ban-nire. Annales Waverleienes a Spei-nano laudati ann. 1074: *Edgarus puer veniens ad eum a Scotia, et Rex cum Inlagavit, et omnes homines suos*. Bracton. lib. 3. Tract. 2. cap. 14. § 1: *Quisquis fuerit utlagatus... non erit et tutum quod compereat, antequam fuerit de grata principis Inlagatus, Rex enim poterit de grata sua Inlagare, et recipere eum ad pacem suam, extra quam prius potatus fuit, et reporre cum in legem*. Et § 13: *Si fuerit Inlagatus et ad pacem Domini Regis restitutus*. Vide ibi plura de Inlagatis, et §§ seqq. et cap. 11. n. 5. et in Plea lib. 1. cap. 28. § 7. 14. Vide Lagr.

INLAGRIA, idem quod Inlagato, actus inlagandi, apud eundem Bractonem lib. 3. Tract. 2. cap. 14. § 13. 14. etc.

INLAND, INLANDA, INLANDUM, Terra dominica, ex Saxonia in Islandia, i. Terra interior, ad discrimen terre, quæ colonis et tenentibus concedebatur, quæ ultra nunc dicitur, i. Terra exterior, hodie Tenementalis. Chirographus Withlasi Regis Merciorum ann. 833. apud Ingulfum 4. bovatus terre de Inlanda, et 10. bovatus in servitio. Domesdei: *Robertus tenet de Episcopo de Inland 2. Aldas*. Charta Patricki Comitis Sarisburiensis tom. 2. Monastici Angl. pag. 207: *Apud Eston Ecclesiam ejusdem villæ cum omnibus ad ipsam pertinentibus, et 50. acres, quas Willelmus de Eston profrat Ecclesie de Bradenfof dedit de Inlanda sua, consensu Osherti filii sui, cum tribus mansuris, etc. Charta alia apud Sommerum in tractatu de Gavlekind. pag. 190: *Pro se et omnibus aliis tenentibus de Inland, etc.* [Vide Kennettum in Glossario ad calcem Antiq. Ambrosden.]*

† **INLATERARE**, Ad latius esse. Dicitur de locis contiguis et collateralibus, in Charta ann. 997. Marca Hispan. col. 913. in altera ann. 998. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. et in Chartulario Aptensi fol. 57. cuius locus exstat in *Consuetudine*.

INLATTO, in Missal. Mosaraphic, dicitur *Præfatio* in Missa, forte ob donorum Inlationem, seu hostie oblationem: *περιστοιχὴς* Græcis.

† **INLATUM**, *εισφορά*, in Glossis Lat. Gr. Sangerm. Pensum, tributum. Vide *Ilatio*, 2.

INLAUGHE, Inlagatus, qui sub lege est, scilicet in fœderis plegio, sive dæmona, inquit Bracton. lib. 3. Tr. 2. cap. 10. § 5. cui opposuit *Laughelesman*, qui extra legem est, seu *ex lege*. Vide *Inlagare*.

† **INLECEBRARE**. Suppl. Antiquarii: *Inlecebro, ἐνδύω, Lusidor*. Vide *Inlecebrare*.

† **INLEGALIS**. Vide *Illegalis*.

INLEGARE, Eadem notione se *Inlagare*. Leges Novæ Regis 5: *Et per hoc se Inlegat ad emendandum*. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 11: *Sunt alia quedam placita Christianitatis, in quibus Rex partem habet hoc verbo. Si Rex patiat, ut qui in Ecclesia fecerit homicidium, ad emendationem veniat, primo Episcopo et Regi pretium civitatis sue reddat, et tunc se Inlegat, deinde com-*

ponat de parte Ecclesie 5. lib. etc. Et ex. 53: *Nullus a domino suo Inlegatur, Inlegatus, vel injure dissolutus ab eodem, implicteatur ante legitimam restitutionem*. Nostris vero *Enlegier*, fuit in legem, seu ius quempiam intrare. Le Roman de *Guerra* MS.:

Et a dit Bue, Vous i aitez meüti,
Com felon traïtor aënié,
Conques mais freres sa parole mesdié,
Com traïtor vos Enlegie deci,
Fins qui soit respres de soluel à dechi,
Vos en lera l'ame del cors partir.

INLEGATUS in iisdem Legibus Henrici I. Regis Anglie cap. 5.

† **INLETHALES**, *Immortales*, in Gloss. Isid.

INLEVITAS, pro *Ponderositas*, seu gravitas, occurrit apud Paulum Bernadensium in Vita B. Herluce Virg. n. 50.

† **INLEX**, *ἀνεπαρ*, in Gloss. Gr. Lat. [Vide *Megalitis*.]

* **INLEX**, *Seductor, persuasor*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. pro *Illex*. Vin S. Ermen. tom. 7. Sept. pag. 119. col. 3: *Diabolus hostis... inject formis talibus in oculis Waldensis fratris beati viri de pueli quondam, ancillis ipsius*. Vide *mox*.

INLICITATIO. Decretum Episcoporum ad S. Radegundis Epistolam ann. 567: *Et ideo si, quod avertit Deus, aliqua inane mentis Inlicitatione succerit, ad tanti vobis incutendum præceptum suum voluit disciplinam, gloriam, et coronam, ut. i. Illicitum, illicitatio*. Acta S. Vanni. tom. 3. Aug. pag. 287. col. 2: *Atque aliam Inlicitationem et inter amicos regis adhibere*. Ubi Fortæ leg. 5. *Vide ad aliorum inlicitationem inter etc.* Atque ibi notam doctorem Editorum et supra *Inlex* 2.

† **INLICITER**, Contra fac æjus, in Codic. Carolino Epist. 74.

† **INLICITO**, *παρὰ νόμον, Illicite*. Suppl. Antiq.:

† **INLICITUM**, *συναρτί, Apparatus*. Idem. [Adde ex Castigat. in utrumque Glossar. forte *Inlicitum*. Vulc.]

INLIGARE. Gregorius lib. 9. cap. 20: *Inter præfatos Reges puri et simplex estis Dei nomine concordia Inligati, i. pacto firmati, sacramento sancta et ligata*.

* Nostris *Enloyer*, pro *Liber*, obligare, astringere, in Libert. de Auxois ann. 1249. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 397: *Et aous sommes Enloyé nous et nos terres en la main de l'archevêque (de Besançon)*. Hinc *Enloierment*, Obligatio, hypotheca, in Charta ann. 1276. inter Probat. tom. 3. Hist. Burg. pag. 43. col. 2: *Nos prometons por nos et por nos heirs en l'Enloierment de tous nos biens, etc.*

† **INLIQUIRI**, Errorare, liquide illabi. Symmachus lib. 1. Epist. 33: *Cum silent atque illius de celo nihil Inliquirit*. Alii legunt *Illiquirit*.

† **INLOALITER**, Locum non occupando. Epist. Liciani Episc. ad Epiphanium Diaconum inter Concilia Hispan. tom. 2. pag. 431: *Sed quis (anima) corpus non est, omnia loca Inloaliter continet*.

INLOQUUM, pro *Alloquium*, Gen. Episcoporum Thoron. ann. 913: *Dilecti legatione Inloquus*.

ILUMINARE. Gloss. Lat. MS. Regium: *plata, inspirata, illuminata.*

ILLUSTRER. pro Illustris, passim currit. Vide *Illustris*.

ILLUSTRIBUS. Vide *Illustris*.

IMAGINATUS. Vide *Imaginatus*.

IMAGISTRATUS. In honore positus, & Glossario MS. Reg. cod. 1013.

IMAGINARI. Vide *Imaginatio*.

IMASSELLUS Massus. An is qui rebus cuiusdam mansuetis spectantibus instructus est? Præcept. Conrad. imper. anni. 1033.

Imol. S. April. Tull. Similit. Stodion.

Imodericum cum *immodica ecclesia* et *Incolis mansos tres*.

INMEMORATUS. Memoriam excedens, *all. Immemorial*. Olim quasi ab *Inmemorato* *exire*, in Instr. appellat. ann. 1459. inter probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 288. d. 2.

INMENDARE. Papias in MS. Ecl. *Sturic. Imendat. Deprecat.*

INMITTARI. Mitra redimitus, ad summum pontificatum eversus. Otto Moen de Rebus Laudens. apud Murator. in 6. col. 1057: *Dominum PP. Victorium censens et desiderio Dei fuisse Inmittum.*

INMIXTUS. Improbum, culpandum, *et manere liberatum*. Papias in MS. Bitun. An legendum *Inmixtum*, quod liberum quæritur etiam otiosum. Improbis et alijs esse solent otiosi.

INMORTALIS. Vide supra *Immortalis*.

INMORTABILIS. Quod nullam variationem admittit, immotus, apud Virgil. *Immutat.* pag. 4. et alibi. *Inmotatio*, pag. 39.

INMULARE. In multationem seu acorem cogere, Gall. *Mettre en mule*. Charta æ. 1380. ex Tabul. Fossat. in *Feudalis* *uilem fœdum non habens equum, debet nobis vicium ad fœda nostra Inmulare.*

INMURESS. Qui castrum muris circumdari iubet. Balder. in Chron. Camerac. in 10. Collect. Hist. Franc. pag. 198: *In Inmurentis Flandræntium comitis propterea in ipso castello, etc.*

INNAMUM, pro *Namum*, *Namium*, *Namus*. Charta exarata sub Henrico III. Rege Angliæ apud Spelman: *Innamum non reputatur nisi per communem assensum*. Vide *Namum*.

INXASCIBILIS. Qui nasci non potest. Concil. Tolet. I: *Si quis dixerit Christi Inxascibilem esse, anathema sit.*

INXASTALUS. Non naturalis, contra naturam. Elmhaim. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Henr. cap. 14. pag. 26: *Contra naturam Inxastalus... et iniquus et Inxastalus Episcopus guerræ, etc.* Acta S. Hystorie. galie. tom. 2. Aug. pag. 559. col. 2: *Universa membra ejus contra occupant Inxastalus, etc.* Vide *Inxastalus*.

INXASTALITAS, quasi *Natura* ac *instituta* defectus. Henr. de Knyghton in lib. III. pag. 257: *Et ibidem Imperator contra omni populo congregato, ostendit et ostendit omnia Inxastalitates, et ostendit, ac improbatum, quoniam Rex Francie ei fecerat, et ibidem Regem Francie ostendit, etc.*

INXATTS. Proprius, Genuinus. Gloss. lat. Gr.: *Innatu, inextinguibile, Innatu ser-*

uus, id est, vernaculus, in Speculo Saxonicum lib. 2. art. 9. 42. 58. lib. 3. art. 32. § 2. qui alius nativus et originarius appellatur.

Innatum idiomata lib. 3. art. 71. § 1. *Innatu ministeriales, in Wichbild Magdeburg. art. 13. et in Jure feudali Saxonum cap. 32. art. 1. Innata hereditas, in Wichbild art. 69.*

INXEGALITER. Inæqualiter, apud Rætherum tom. 2. Spicil. Acher. pag. 278.

INXEMILUS. Mulus saginarius, seu sarcinarius. Vide in *Aemulo*.

INXERVUM. Incutendum, Papias in MS. Biturice. quasi in nervo positum.

INXEXIO, Concil. Tolet. XI. tom. 2. Concil. Hisp. pag. 666: *Not enim plus timere quod singulariter pollicetur, quam quod generali Inxexione concluditur.* Repetitur ad marginem *Spansionis*.

INXIGRE. Collegium quorumvis opificum, idem quod *Inunge*. Vide in hac voce. Charta Ernesti ducis Brunvic. ann. 1335. apud Lintewig. tom. 10. Reliq. MSS. pag. 54: *In xones officiales et operarii nominibus habebant officia sua, quæ vocantur Inunge, a consuevit.*

INXIHILARI, pro *Anihilari*. Ad nihillum reduci. Epithaphium apud Metellum in Quirinalibus:

Vivis pollebam facies quæcumque volebam,
Imitator sub humo: sic erit omnis homo.

INXINGE. Vide *Inunge*.

INXIRE. Acute sonare, apud Papiam in MS. Biturice. Puto esse pro *Inimire*, ut ibidem *Initus* habetur pro *Inimicus*.

INXITARI, pro *Initi*, fulcire. Vide *Copare*. [* Minus bene; nam ibi *Inneti* sonat.]

INXO, Athenum, quo ad conficiendum sac utuntur, inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 265. ubi perperam editum *Juno*.

INXOBILIS opponitur nobili, in Lij. ann. 1354. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 152. et alibi passim.

INXOCENS, Stolidus, rusticus, quomodo vulgo *Innocent* dicimus. S. Hieronymus in Apologia ad Pammachium cap. 4. de S. Paulo: *Fidelibus eum in testimonio, quæ sumit de veteri Testamento, quam inflex, quam prudens, quam dissimulatur sit ejus, quod agit. Fidentur quidem verba simplicia, et quasi Innocentis hominis ex rusticis, qui nec fuere, nec declinare solent insidias; sed quocunque respexeris, fulmina sunt, etc.* Idem lib. 2. in Rufinum cap. 1: *Ferum hæc possunt quasi simplici hominis excusari, et cum eruditior non audierant, apud indoctos præferre Innocentio similitudinem.*

INXOCENS CHORI. Puer chori minister. Bulla Innocentii VIII. PP. ann. 1484. in Continuatio Bullarii Rom. pag. 290. col. 1: *Innotetur prius antiphona Matutinarum per primum clericalem et Innocentium chori intabulatum ad primum responsorium, et prima antiphona de Laudibus per secundam.*

INXOCENS, Liber sex Collectio juris Pontificii sub auctoritate Innocentii III. PP. digesta, unde nomen. Lat. remiss. ann. 1380. in Reg. 117. Chartoph. reg. ch. 172: *L'express et aucuns ses complices entrèrent de nuit en la maison du bebel de*

l'estude de Tholouse, et prindrent en icelle un coile, na livre appelle Innocent, un volume et une vire cordouaude de Thologie. Vide in Decreta.

INXOCENTIE. Argumenta, quibus innocens quis probatur. Lat. remiss. ann. 1303. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 376: *In quibus corcordis interrogati fuerunt saper et de premissis per propositum loci, coram quo propoerant et dixerunt Innocentias annos, factum premissum referendo.*

Arest. ann. 1356. in vol. 5. arrestor. parlam. Paris: *Amici carnes ejusdem episcopi plures Innocentias et excozutiones... propoerant coram nobis.*

INXOCUE, sensu opposito, Injuste. Chron. Angl. Th. Otterbourne edit. Hearn. pag. 48: *Filius Kenelmus puer alimodum a sorore Querendia Innocue oculus, nomen et decus mortis est adeptus.*

INXODARE, Innectere, vincire, ligare. *Finealis anathematis Innodare*, passim in Chartis.

INXODATUS. Eadem notione xpius. Supplement. Antiquarii: *Innodati, Equi, vineti*. Sed pro *Ornatu*, indutus, accipitur in Vita S. Francisci de Paula, tom. 1. April. pag. 120: *Præterea dicit a nonnullis acceptisse protectum de Paula, cum paternis domus dereliquisset, ab eo tempore nunquam lineis paucis Innodatum fuisse, sed vestitum grosso ne rudi panno.*

INXONIA, Clausum, Incassura, fundus sepimento conclusus, a Saxo. *innan*, *Intus*: unde viscera et interanea inno d dicit. Charta velus apud Spelm. in *Scotis*, me concessisse... totum illud messagium in Barton Bendich... et unum crostum, et duas lanones aut incassuras, vocatas Inholmes, eodem messagio adjectas.

INXORMARE, Ad normam reducere. Aularius lib. 4. cap. 48. apud Mabillonium tom. 2. Analec. 1. Itemque regula ejusdem emulatores Innocentium ad normam Apostolorum, etc. Chronicon Mauriciacense lib. 3: *Abbate, qui illis præerat, ab eis ipso deprecatur, transulerunt domum Mauriciam ad illius statum juxta Clunici consuetudinem scripsit Innotandum. Tabularium S. Petri Carnotensis: Post obitum clarissimi Regnfridi Prasul, qui hunc locum in sancta religione studuit Innotare, etc. Charta Raimbaldi Archiep. Arelatensis in Tabul. ejusdem Eccl.: *Primordium religionis propemodum non ab hoc fuit Apostoli Trophimi patris nostri cum reperirent totum irrigare Galliam, in antiquis, nam modica gravior mens iniquitatis, utpote qui nullum viderent ad præfatum fuisse Innotandum accedere, etc.* Occurrit apud Guibertum lib. 1. de Vita sua cap. 8. Bosquetum Hist. Eccl. Gall. part. 2. pag. 58. in Instrum. Gall. Christ. tom. 1. pag. 44. col. 1. in Actis SS. Janii tom. 5. pag. 101. etc.]*

INXORMARE, Inire affinitatem. Will. Gemetic. Hist. Norman. tom. 10. Collect. Hist. Franc. pag. 192: *Baldinus saterpis Flandrænsis saterpis suum cupiens Innotare prospici regali, Robertum regem Francorum expulit, et filium ejus Baldinum filio suo dari poposcit... affinitate fretus ejus patrem a proprio saterpis pepulit. Sed legendum fortasse Innotare, id est illi Innotare.*

INXORMIS et **INORMIS**, Enormis, im-mensis, sine norma. Vetus edictum apud Gruterum 647: *Interficientes, ne Innomia illa undequaque pro re iur.* Vacundus Herminianensis lib. 6. cap. 5: *Legit Innomem librum, non solum contumelios, sed ipsa quoque repetita contumeliarum recapitulatione nimis horribilem, etc.* Althelmus de Laude virginum:

Fac lucius aculeum superans expulsi Innorme.

Occurrit præterea cap. 17. 33. Versus in Adeleum in libro Epistoliarum S. Bonifacii Moguntii, lib. 69:

Elementa Innormia,
Atque facta informia,
Quamvis non æthere
Concreta cili caetero.

Innorme Innorme, in Vita S. Licinii Episcopi. Andegav. n. 3. *Emme* n. 3a. Adde [Con-cilia Tolet. XVII. et XVII. inter Hispan. tom. 2. pag. 335. et 757.] Vitam S. Vun-elaldi Abb. Heidenheimensis cap. 3. et Epistolam Honorii III. PP. apud Ughellum tom. 1. Italiae sac. pag. 818. [*¶* **Fulgus Innorme**, apud Ernold. Nigel. lib. 1. vers. 116.]

INORMITAS. Arnobius Junior in conflictu cum Serapione lib. 1: *Si ergo mille lapides pretiosi uno dei lumine Innormitatem sui splendoris ostendunt, etc.* Ita Col. MS. pro quo, ornatum perperam restituit Editor. Gregorius Turon. in Vita S. Aridii: *Innormis erupit pluvie.* Occurrit etiam in leg. 36. Col. Th. de Gursu pub. (8. 5.)

INORMITER, Versus in Adeleum:

Tum sanctorum reliquias
Nonnullorum eximias
Adverbum Innormiter

Ibidem:

Quæque fari solimur
Odiu lugus Innormiter,
Surgeus semper prolixius
Refugit atque vastius.

INORMITER, apud Eddium Stephanum in Vita S. Willfridi cap. 30.

* **INNOTABILIS**, Qui non notatur, immunit, Alloquit. Nissor. Ludov. Pii apud Baluz. tom. 2. Capit. col. 601: *Quantum imperialis clementia atque prudentia talem virum a Deo electum et omnibus probatum eligere sanxit, qui ad utilitatem omnium in sancta Dei Ecclesia proficit: et universa vestre sanctitatis enumerare jussit, quibus virtutibus et moribus ornatus, quibusque vitis et reprehensionibus Innotabilis existere debet.*

† **INNOTAGLIUM**, Oculorum humor, in Glossis Saengerman. MSS. n. 501. ab *ovoc*, Pupilla oculi, et *αἷμα*, Dolor. Papias habet *Innotagium*.

* **INNOTARE**, Significare, notum facere, idem quod *innotescere*. Charta ann. circ. 1055. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 606: *Tunc monachi videntes atque sentientes, quod eorum villa illis oblitum non redderet, ... supradictum adierunt comitem, et cum summa diligentia ei suam Innotaverunt querimoniam. Innot, eodem sensu, in Lit. ann. 1408. tom. 9. Ordinatio. reg. Franc. pag. 317.*

* **INNOTESCENTIA LITERALIS**, Literæ, quibus in jis citatur et vocatur. Stat.

Sigismundi I. ann. 1523. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 411: *Succamerarius per suam literalem Innotescentiam, sive citationem, debet citare partes ad sul sive officii presentiam.* Vide in Citatio.

* **INNOTESCERE**, Significare, notum facere, notione activa. Sanctus Augustinus Epist. 109: *Ne forte possit secretis correpta Innotescere ceteris.* Agobardus de Insolentia Judæorum: *Innotescens vobis, quæ tacere perniciosum est.* Utiur et in Epist. de Baptismo Judæorum. mancip. Vita S. Sulphitii Pii Episc. Bituric. n. 4: *Pontificem adduxit, et Innotat causam.* Vita S. Deicoli n. 45: *Imperatoris natus, et, de quo agebatur, Innotuit.* Theophrastus: *αὐτὸς ἰδὼν τὸν τοῦ αἵματος, Anastasius: Per quem Innotuit ejec-tionem Arrii.* Utuntur passim Scriptores: Liberatus Diacon. cap. 11. Isidorus Hispal. in Epist. ad Massonem Episcop. Marcellus lib. 1. form. 31. et alii.

* **INNOTUS**, Qui non nescit, qui ignorat. Præfat. ad lib. Agani ex Tabul. S. Petri Carnot.: *Quod magis esse rebar utile silantio tegere, quam impetiti stili officio blaterando, Innotis ejus multatim detegere.*

* **INNOVATURA**, Innovatio census, tributis. Gregorius Turon. lib. 9. cap. 30: *Childebertus vero Rex descriptores in Picta-vos... jussit abire, ut... scilicet populus censum, quem tempore patris reddiderat, facta ratione Innovaturus, reddere deberet.* † **INNOX**, *αἰμαξία*, in Glossis Lat. Gr. Innoxius. Isid. Orig. lib. 10: *Innox, Quod non nocet.* Innocuus, cui nocivum non sit; sed apud veteres utrumque indifferens est.

* **INNOXIARE**, Innocentem reddere, noxa et culpa liberare, purgare. Leges Ethelredi cap. 10. apud Bromptonum: *Si quis foret Innoxiare velit, unum dretum in vadio ponat, et adeat triplex ordalium.*

* **INNOXIARE**, in Legibus Henrici cap. 92: *Si parentes non habent, qui eum Innoxiare velint.* At cap. 64. *Innoxiare habetur.*

* **INNUB.E**, *ἀνύακτι*, Virgines Deo dicatæ. Charta Caroli M. apud Browerum lib. 3. Antiq. Fuld. cap. 16: *Ipasque non multo post tempus ad Innubus in loco Bistofstheim se contulit: quem locum B. Leoba quondam bene et religiose rexerat.* S. Hieronymus lib. 1. adversus Jovianianum cap. 7: *Non omnis Innupta et virgo est, quamvis ob elegantiam dictionis potuerit* (S. Pantus) *id ipsum altero verbo repetere.* Malier Innupta et virgo vel certe definire voluisse, quid esset Innupta, id est, virgo: ne et meretricis putemus Innuptas, nulli certo matrimonio copulatas.

* **INNUCEROSITAS**, Multitudo innumera: occurrit in Præfat. ad Synodos Hibern.

* **INNUMEROSUS**, Innumerabilis, innumerus, in Actis SS. April. tom. 3. pag. 105. et in Vita S. Edmundi Cantuar. cap. 34. [*¶* *Non numerus, eodem sensu, in Vitiensis Carmine de pugna. Hasting. vers. 699.*]

* **INNUMERUS**, Post innumeros dies, i. e. paucos apud Thietmar. lib. 3. cap. 2.

* **INXENGE**, vox Germanica, Collegium quorumvis opificum, privilegia ei collegio indulta, et tributa a collegis diversis ex causis solvenda. Diploma Wichmanni Archiepisc. Magdeburg. apud Ludewig. tom. 2. pag. 389: *Cum enim jus et distinctio que*

inter eos est, eos (sutores) qui co jure percipere non debent, ita excludit, quod op-eratum alienigenæ infra jura communia fore videretur non debent, constitutus ne aliis-gene opus suum operatum ad forum nos deferant nisi cum eorum omnium volentibus, qui juri illi quod Innange appellatur, p-ncipes existunt. Diploma Henrici Episc. Havelberg. ann. 1248. apud eund. Ludov. tom. 8. pag. 270: *Insuper tertiam partem quæstus, qui vocatur Innange, per jure principalis ad nos pertinebat, liber-laxavimus, ita tamen, ut de hac portione et aliis oppidi provisionibus, honestatis et utilitatis oppidi amplius intendatur.* Aliod ann. 1571. ibid. pag. 274: *Secundo ipsius (Wittstock-sibus) ordinatus quamdam libertatem, que vulgo dicitur Innange, ut exinde emendi civitatis munitiones, et comparant que vici-tur civitati ad commodum pervenire; no-gistri quoque omnium officiorum Innange vocabant unum aut duos de Consulibus civitatis et eorum mediante consilio stantibus quicquid in eorum Innange fuerit statu-dum, in summa addentes, quod quicquid de omnibus supradictis Innange pro eorum li-trocta obtinendo, sive pro gratia vel pro val-dumione delinquentium datum fuerit, ipsi Innange medietatem ipsius ad usus suos re-pant et reliquum medietatem tollant magistri offitiorum et præsentent ad usus civitatis.* * **INNOVATUS**, non Interdictus, prohibi-tus, qui ut quis statuit, dominus immen-debet? Bulla Urb. III. PP. ann. 1188. in Suppl. ad Miramum pag. 353. col. 2: *Fu-lom Hulgheus cum piscatione Innova, n-oppido Hoto tres libros de Glono.*

* **INNUPTUS**, *ἀνύακτι*, in Gloss. Lat. Gr. Gloss. Gr. Lat.: *ἀνύακτι*, *αἰμαξία*, *Cælebs*. Occurrit in Capitalibus Caroli M. lib. 6. cap. 206. [*¶* 209.]

† **INOBAUDIENZA**, **INOBAUDIENZA**, Priori voce usus est Tertull. lib. 4. ad Marcionem cap. 17. posteriori vero S. Hieronymus. Quæst. Hebr. in 2. Reg. 1. Sal-vianus lib. 1. de Gubern. Dei et lib. 4. contra Avaritiam, Concil. Tolet. IV. etc.

† **INOBAUDIRE**, Non obedi-re, Terribiano adv. Marcionem lib. 3. cap. 16. *In-bodire*, S. Ambrosio Ser. 1. Epiphania: *Inobediens*, Interpreti Vulgate: Deuter. 32. et Tit. 1. 10.

† **INOBAUDIENZA**, apud S. Augustinum lib. 14. de Civit. Dei cap. 17.

† **INOBLIGARE**, Obligare, obligatum sive captivum retinere. Vita S. Joannis Gualberti, tom. 3. Julii pag. 352: *Illegit in sua obstinatione, diabolo Inobligatus, persistente, B. Joannes præcepit ei, etc.*

† **INOBSERVABILIS**, Qui observationibus suis precibus non movetur. *Inobser-vabilis asperitas*, in Epistola S. Paciani ad Symphonianum tom. 2. Concil. Hispan. pag. 81.

* **INOBSERVABILIS**, Qui servari et exerceri non potest. Chron. Pontif. Leon. Urbevet. apud Lam. in Delic. erudit. tom. 1. pag. 331: *Iste (Nicolaus) regnum latinisim patris nostri Francisci, quam nulli malevolis impugnare conabantur, dicenti illam Inobservabilem et discriminosam, lo-cidissime declaravit, adprobando ipsum non solum observabilem, verum et meritorem.*

* **INOBIARE**, Opponere, contradicere.

1091. ann. 901. apud Murator. tom. 1. Ital. med. ævi col. 720: *Interrogatus adnotavit nudiore cordem Waningum adnotavit advocatus (sic), qui contra nos notitiam dicere volebat, ... et si quid contra eadem denominatos homines, ... non volent, aut de eorum libertate Inob-*
er, an non. Qui ipsi Waningus et An-
notavit advocatus manifeste dixerunt et pro-
ferunt contra notitiam ipsam nihil dice-
rent, ... et nihil de eorum nominati-
onibus... personis de eorum libertate...
ostendere volent.

¶ **INODATUS**, Innectus, ligatus. Stat. eccl. Leod. anni. 1360. tom. 2. Monum. ant. antiq. pag. 451: *Alii quævis Inod-*
ati sunt, argento botonata sua Inod-
ata Inodare.

¶ **INOFFICIALITAS**, Absentia ab Offi-

ciis divinis. Vide in Officiario.

¶ **INOFFICIARE**, [Divina officia peragere, atque negligere.] Vide Officiario.

¶ **INOFFICIATUS**, In ritu ecclesiastico cunctis de die, qui proprium habet officium. Vide supra Dies inofficiatus.

¶ **INOFFICIOSITAS**, Quod obstat posset et obficeret. Contractus matrimonii anni. 1199. apud Baluz. tom. 2. Hist. Averni. pag. 352. lin. 1: *Et remanuerunt dicti*

periti... exceptioni doli mali, fraudis, lesio-
nis, erroris, deceptio et privilegio forti, et
omni in fortiori, et iuri, per quod decepti
inveniebantur et non deceptis subvene-
re, et omnibus iuribus et legibus et tracta-
tibus de matrimonio, sponsalibus et contra-
ctibus huiusmodi in toto vel in parte fore
revocandi, seu annullandi, propter sui in-
validitatem, vel Inofficiositatem, aut propter
aliquam causam arbitrii iuris solemnitate,
vel aliam quâlibet causam, etc. Alia
ratione legitur in Officiario.

¶ **INOFFICIOSEM TESTAMENTUM**, Libe-

rum lib. 4. cap. 24. *est quod frustra liberis*
reducitur, sine officio naturalis pietatis in
reducens personam reductam est. De his
testamentis non semel Jurisconsulti.

¶ **INOFFICIOSUS**, In alterius damnum

libus. Lit. Joan. reg. Franc. ann. 1361. 1. vol. 10. arrestor. parlam. Paris: *Cum*

recordes de Theodoro plures contractus,

actiones Inofficiosas et transporta pluri-

orum hereditatiorum suarum fecerit, etc.

Vide Inofficiosum testamentum.

¶ **INOLA**, Corrigit libere, Papie.

¶ **INOLEARE**, Oleo, seu chrismate per-

fundere. Ordo ad nuntiandum Regimæ ex

Papicali MS. Ecclesie Senonensis: *Dicit*

holuato capite illius ab Archiepiscopo, tunc

pontifice, In nomine... proxi tibi hæc

unctio olei in honorem et confirmationem

tuam, in Poem. du Riche homme et du

Ladre MS.:

Dire vous quel du sacrement;

C'est appelle Enolement.

Qui preparent l'appellon

Qui vult, le sainte Inolection...

Homme malade Enoleit, etc.

¶ **INVENTAR**, eed. Nvniom. ann. 1419:

Item quidam parvus liber pro faciendo les

Enolementis. Lit. remiss. ann. 1398. in

Reg. 153. ch. 53n: La fille dudit Yvonne

avoit esté si très fort malade au lit, que elle

avoit esté Enolée et confessée. Enuiller, in

Vita S. Isabel. snor. S. Ludm. pag. 175:

Il fut présent avec les autres freres Mineurs,

quand on Enuilla undame nait saise

more. Enuiller, in Vita S. Ludm. edit.

reg. pag. 390: Li benoies reis requis la

derreterre onction, et fu Enuillie. Vide

Oleatus.

¶ **INOLETIVUS**, [Qui nondum adolevit.]

In Hodeporico Willibaldi num 8. Richar-

dus pater, rogatus a filio Willibaldo, ut

pergrinationem transmarinam susceperet,

excusat conjugis et librorum Inoletivorum

privatitatem et fragilitatem, illos orbare, et

alienis relinquere inhonestum et crudele esse.

¶ **INOLITUS**, Johanni de Janua, Insectus,

innatus, naturalis; unde Inolita boni-

tate, i. inuenta et innata. Gloss. Lat. Gall.

Sangerman: *Inolitus, Accoutumés, natu-*

res.

¶ **INOLLARE**, In ollam mittere. Pal-

latini Chron. Austriac. ad ann. 1278. apud

Pez. tom. 1. Script. Austr. col. 719: *Rex*

Bohemie Ottocarus occiditur, ... juvenino

anno secundu, ad instar pasci ventur (reg.

exenteratur) et ipsa extra Inollantur et sepa-

rant a corpore.

¶ **INOLATUM**, Lo humor delli agi.

Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide Innotulium.

¶ **INOMELUM**, Vinum mellitum. Vide

Oenomeum.

¶ **INOPERABILIS**, perperam pro Inop-

inabilis, inter Instr. tom. 11. Gall. Christ.

col. 223: *Terrorum et stuporem pænan-*

tiæ multique, qui aderant, visa inestimabili

coruscatione et Inoperabili auditu simul to-

nitruo intulerunt.

¶ **INOPERARE**, Operam locare. facere.

Polypytchus S. Remigii Remensis: *In ter-*

to anno faciunt capitulm dies 15. ipsam car-

ruant, et Inoperant.

¶ **INOPERATIO**, ponitur inter legitimas

exactiones, quo minus appellatus iuri

stat, in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap.

61: *Cause, que ad exactionem sufficiunt,*

et quaslibet impugnationem decertationes

evertunt, hoc est, vel infirmitatis, vel do-

mini necessitatis, vel contramandationis,

vel Regis implicationationis, vel Inoprationis

causa, etc. Supra: Si quis forte causam

habent contra dominum suum, remanere

post infirmitatis, vel legis Inoprationis, vel

Implicationationis exactionis. His autem legis

Inoprationis vocabulis intelligitur quibus

exactiones, a quibus iudicia omnia et placita

cessant, in lege defuiti et inducti, de qui-

bus est caput 62. in iisdem Legibus.

¶ **INOPRATUM**, Eadem Leges cap.

45: *Et de memore Inopratore pro illam*

nemo respondeat, nisi tibi capius, vel sit

homo ejus, cujus est nemus.

¶ **INOPEROSUS**, Iners, segnis. Mirac.

S. Germ. Autiss. tom. 7. Jul. pag. 255.

col. 1: *Fatum et miracula... domini Germani*

episcopi, abique ullis litterarum presidis

Inopraso, vel potius profuso, diutius,

... ex tempore, in Miraculis S. Gengulphii, tom. 2. Mai pag. 649.

† **INOSTRIS Despourvement**, eodem intellectu. Lit. remiss. ann. 1373, in Reg. 104. Chartoph. reg. 229. *In quel Bale comens et corriez, respondi Despourvement contre verité que icellui supplioit luy donné un cop de coustel.* Alias ann. 1381, in Reg. 165, ch. 219. *Le suppliant respondi hastivement et Despourvement qu'il e passeroit.*

† **INPRETERMINARE**, Continere, sine intermissione. Vita S. Nivardi tom. 1. sept. pag. 280. col. 1: *Ad hoc instruit ut, sine ecclesia Dei peregrinaretur in terra, intermissione faceret sibi thesaurum non dicentem in celis.* Vide *Inpretermisere*.

† **INPREVERTIBILITER**, Ita ut præverti nequeat. Chron. Angl. Th. Otterburne edit. Hearn. pag. 197: *Urgentibus fuit fata sua, quia Inprevertibiliter teximus ruinam ejus hoc anno futuram.*

† **INPREMIA**, Vide *Impremia*.

† **INPREZIA**, Societas fidei confirmata si aliquod opus aggreddendum. Instr. ann. 1384, inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 65. col. 2: *Item ponunt quod dominus et hostardus de Caylaro, ... una cum aliis subditi terræ boise, sunt unius contributores, unius consilio et unius Inprezie.* Vide supra *Imprezia*.

† **INPRIMITUS**, pro *Primitus*, in Form. bibl. 3. 10.

† **INPRISONARE**, In prisonem seu carcerem conicere. Vide in *Priso*.

† **IN PRO**, loco vocis *Pro*. Vide in *Conno* 2.

† **INPROCRATUS**, Vide *Improcratus*.

† **INPROLIS**, Vide supra *Improlis*.

† **INPRONIERE**, Culpare. Glossar. Prov. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Encolpar, Inco, Inproano, i, ut.*

† **INPROSPICUUS**, ἀνεπίσταντος, in Gloss. lat. Gr.

† **INPROVINCIA**, Provincia, Gall. *Gouvernement*, ubi propositio in addita, quod in aliam partem accipitur. Epist. Wigorn. 1. tom. 6. Anecd. Pez. part. 1. col. 112: *Sicut per postior neglectum saepe vivunt detrimenta ovium: ita de hebetudine nostræ improvincie nostrorum vicinorum servili cæcitate quendam clericum nostrum membrum detruxerunt.*

† **INPROVISIO**, Provisio, constitutio quæ aliquid providetur. Vita Eduardi II. reg. Angl. edit. Hearn. pag. 99: *Per totum terram vero in comitatibus, hundredis, civitatibus, burgis et villis convocaciones et Inprovisions factæ sunt, et, quibus quilibet civis, necessitate inveniente, intererit, ex debito precium est et ordinatum.*

† **INPUBLICARE**, In publicum seu fisco redigere, confiscare. Vide in *Publicum*.

† **INPUGES**, ἀνέγει, Qui est tritis natus, in Supplemento Antiquarii.

† **INPRATUS**, Inparis semper, in Glossarij Sangerman. MSS. n. 501.

† **INPRICIA**, Immundities, immundicia, spurcia, infaustes, ἀκαθάρτια, in Gloss. Grec. Lat.

† **INPRIS**, Empannee, Feto, corruptio, vulgo *Panteor*, corruption. Lit. remiss. ann. 1377, in Reg. 111. Chartoph. reg. ch.

144: *Quatre tonneaux de vîez vin qui tournoient en Empannee etc.* Unde *Empannisier* et *Empanniter*, pro *Empanniter*, corrumpere, Odore tetra inficere, corrumpere. Charta ann. 1391, in Reg. 141. ch. 97: *Que desdites boueheries soient tousjours issues grans punnies et ordures, ... telenent que les lieux d'environ en ont esté tousjours corrompus et Empannisiez.* Mirac. B. M. V. Miss. lib. 1.

† **INPRIS**, Si grans pueurs fors en issent, Tout l'air en Empannisioit.

A voce *Pulent* et *Pullent*, Putidus, fetidus, vulgo *Puant*. Eadem Mirac. ibid.: *Nes mointes fumes poi s'en gardent, Ces Pullentes qui si se fardent.*

Fabul. tom. 1. pag. 7: *Tout li dist li vilains Paleus.*

† **INPRISUS**, Vide *Impurimus*.

† **INQUADRUS**, Quadratus, Gall. *Quarré*. Charta Wernheri Episcopi Argent. apud Eccardum Orig. Habsburgo-Austriac. col. 110: *Juxta magnos et Inquadrus lapides muri.*

† **INQUESTA**, Inquisitio, Gall. *Enquête*. Non semel occurrit, passim *Inquesta*.

† **INQUANTARE**, Auctionari, sub hasta vendere vel locare; unde *Inquantus*, Auctionarius, Auctionator. Lit. ann. 1375, in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 68: *Usitico, ... tradita Johanni Pisani coratore suo et Inquantari publico, ... pro ipsa coratore pro villam Nemaus, et Inquantando sive subhastando publice in platea ipsius loci, Charta ann. 1433: In quamdam platea dicti loci prope camiterium, in qua curia ejusdem loci teneri consuevit, et bona de pignore capta vendi, Inquantari, et subhastari consueverunt. Hinc emendanda Statuta Vercl. lib. 5. pag. 19. r. ubi bis Inquantare legitur, pro Inquantare. Agan, pro Encan, ut videtur, in Reg. jur. Castel. Camerac. ex Cod. reg. 8428. 3. fol. 217. v.º: Item toutes les maisons de Cambury, qui ont esté mises à l'Agan, etc.*

† **INQUANTUS**, Officiarius inquantator seu emolumentum ex inquantatione. Charta ann. 1350, in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 611: *Item pro Inquantu, jocularia et notaria dicti loci, ... pro dicta xij. parte, iij. sol. 2. den. Toron.* Vide supra in *Incantare* 2.

† **INQUANTARE**, pro *Inquantare*. Vide supra in *hac voce*.

† **INQUASSABILITER**, Inconcusse. Acta varia ad Conc. Basil. apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 438: *Et cum aliquæ ecclesiarum quarundam erroris sunt veredictate stabilita Inquassabiliter ipsa sola regnat.* Vide *Inquassabilis*.

† **INQUASSABILIS**, Qui quati non potest, inconcusus: utitur Archibrenius in Prologo.

† **INQUASSATUS**, Vide *Inquisitus*.

† **INQUASSIBILIS**, Qui quassari non potest nisi infringi. Et ut hoc ritum et Inquassabile sit apud pastores, in Chartulario S. Vandregesili tom. 1. pag. 880.

† **INQUERITUS**, ἀνέρεξε, Indiscussus, in Supplemento Antiquarii. [*Inquisitus*, ex Castigat. in utrumque Glossar.]

† **INQUESTA**, Inquisitio judiciaria, Gall. *Enquête*. Passim occurrit. Exstat in Archivis B. M. de Bono Nuncio Rotomag.

Inquesta facta autoritate domini Regis Philippi super navi et usumque libertatum et alias justitie tempore domini Ymerii tunc Abbatis Beci, qui obisse dicitur ann. 1304. In hac Inquesta plures alie memorantur Inqueste. 12. vel 24. hominum, ut coniecto, sic dictæ a numero testium qui audiebantur: in rebus enim majoris momenti, non sufficientibus pauci testes, sed plures pro rei magnitudine requirebantur, qui unum et item testarentur, ut fusiis docetur in Juramentum. Vide Inquestas.

† **HAUD satis interdum in ejusmodi Inquestis pudori consultum est, ut patet ex Lib. rub. fol. parvo domus publi. Abhail. fol. 146. v.º: Il advint que le Jueulz 23. jour de Juillet l'an 1383. fu perchut et trouvé en l'aue de l'abruvoir du pont aus poissons un enfant, ... et sur que cas fu faite information; ... et à ledite information faire furent examinées plusieurs joules femmes d'onneur et bien nées de le ville et autres, auxquelles pour ledit examen faire, on fist saquier leur mamelles pour savoir et atteindre le verité du cas, entre lesquelles Ysabelot de Loarmel de Fimevol... confessa avoir enfanté l'enfant, qui trouvé avoit esté... Ladite Ysabelot fu condempnée à estre arse.**

† **INQUESTA**, Quod propter Inquestam domino vel judici solvitur. Charta ann. 1577, ex Tabul. S. Germ. Prat.: *Item dicunt et retulerunt ipsi... jurati, quod dictus dominus prius esset assuetus percipere et percipit in dicto loco de Anthoniis annas Inquestas et alias condempnationes, quæ et quas contingit facere.*

† **INQUESTARE**, Inquirere, interrogare, nostris alias *Inquestare*; unde *Inquestacion*, Inquisitio. Lit. remiss. ann. 1391, in Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 8: *Propter hoc dictus exponens fuit in loco de Bellomonte Inquestatus et deductus in judicio.* Libert. loci de Peyruse ann. 1368. tom. 5. Ordin. nat. reg. Franc. pag. 705. art. 9: *Touteffois que le bailli du seigneur dudit chastel.... voudra Inquester ou faire respondre aucun à enqueste, il les notifiera ausdits consens.... ou aus quelz y voudront estre à ledite response et Inquestacion, etc.*

† **INQUESTARE**, eodem sensu, in Charta ann. 1262. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 984: *Et veille et ocre que lesdits anseors Anquerent si je, ho mon preir, avons rens sorpris ho boes de Bosie. Hinc.*

† **INQUESTICIO**, Inquisitio, Libert. Figiaci ann. 1318. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 661. art. 6: *Inter quos (leg. f. in quibus) Inquesticionibus et inquestis cum tormentis factis, aut aliter quoquo modo, etc.* Vide *Inquestio*.

† **INQUESTIO**, ut *Inquesta*, Lex Salica a Carolo M. emendata de homicidiis Clericorum art. 2. edit. Excurs. pag. 171: *Si autem statim in prima Inquestione Comit responsum fuerit, MS. Guelf. habet Inquestione.*

† **INQUESTUS**. [*Testis*, ut opinor, qui in inquesta audiendus profertur.] Census et debita Bigorre fol. 3. ex Camera Comput. Paris.: *Remundus Garisius et Willelmus la Masa demandant Comiti Inquestos 5. ante aquam, et 5. retro aquam, qui dixerunt veritatem de la Ost de Laveda, secundum quod ipsi viderunt et audierunt de*

Ecclesia S. Marini, et de honore, qui ibi pertinet de Gallegis, dederunt Inquestos, et hostes Comitibus Bignorrensibus. Vide Questa.

† **INQUESTUS**, pro Inquisitus. *Inquesta diligenter veritas*, in Charta ann. 1243. ex Chartular. S. Vandreg. tom. 3. pag. 1497.

† **INQUES**, Streptus, turba. Vita S. Udalrici. tom. 3. Julii. pag. 150: *Sed ubi rem cetera et aptum omnino locum Inquis palatina et frequentia procerum turbavit. Inquis nocturna*, Plinio lib. 14. cap. 22. molestia est seu vigilia. Aliqui *Inquis* adjective dixit pro Inquietus, ut et Apuleius, etc.

† **INQUIESCERE**, Quiescere. Chartul. S. Vincentii Genonm. fol. 52: *Inquieti controversia, id est, cessavit, fuita est.*

* **INQUIETARE**, Molestare, turbare. Suger. in vita Ludov. Grossi: *Ut qui alius superveniente Inquietaret, graviter infente Inquietaret*. Charta ann. 1294. Caroli II. comit. Prov. 1. Mandantes.... *quod ipsum Reficiant et heredes ac successores in predictis et circa predicta nullatenus Inquietare debeant*. Alia Yoland. regin. comit. Prov. ann. 1220: *Universitatem et singulas personas nullatenus molestetis, Inquietetis, molestari aut inquietari potestatis*. Hinc

* **INQUIETAS**, INQUIETATIO, INQUIETUDO, Molestia, vexatio. Præcept. Caroli M. ann. 779. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 741: *Inquietem nulli columnum generare, nec aliquid exinde per injuriam abstrahere aut minuire quogno tempore presentium*. Alud Rob. reg. an. circ. 1108. tom. 10. ejusd. Collect. pag. 592: *Diversarum Inquietudinum depurationis intendendum querimoniam* in Stat. Univ. Aqueens. ann. 1483. pag. 3: *Ab omnibus violentiis, molestiis, oppressionibus, turbationibus, Inquietationibus et injuriis præservent*.

† **INQUIETATOR**, Qui inquietat, turbat, molestus est. Tertull. de Spectaculo. cap. 23: *An Deo placebit curiga ille tot animarum Inquietator?* Charta ann. 1257: *Promisit etiam dictus Alterius venditor... res venientes defendere ab omni Inquietatore culpam suam impedimentum mouente*.

* **INQUIETUDO**, Streptus, quo alii turbantur. Stat. MSS. Præmonst. dist. 3. cap. 1: *Si præsens in dormitorio aliquem inordinem Inquietudinem fecerit, etc.* Vide supra in Inquietas.

† **INQUILINA**, Que alibi habitat instar inquilini. *Animæ Inquilina est curus*, apud Tertullianum de Resurr. carnis cap. 46.

† **INQUILINATUS**, Habitatio inquilini, apud eundem Tertull. de Anima cap. 38. et Sidon. lib. 5. Epist. 19.

* **INQUILINUS**, *Serjant*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7693.

* **INQUINATISSIMA**, Infusio, in Gloss. MSS. ad Alex. Iatrosoph. lib. 1. Passion. cap. 85: *Superinquentissimam et Inquinatissimam sequenti sermone ante ordinanda, Vide Inquinatissimæ.*

* **INQUINATARE**, Infundere. Ita Gloss. MSS. ad lib. 1. Passionem Alexandri Iatrosophiæ: *subi etiam ex ipsa optum præsumpserunt Inquinatari*. Ex Græco ἐκινεῖν.

† **INQUINARIA**, Lues, contagio. Papias in MS. Bituric.: *Contagium, Morbus dictum... ipsa Inquinaria, sive pestilencia, vel lues dicitur. Forte legendum Inquinaria. Vide in hac voce.*

* **INQUIRERE**, Perquirere. *Ennem Inquireret*, in lege Longob. lib. 1. tit. 5. § 55. Adde § 50. [* Luitpr. §§ (5, 15) 80, (6, 77) *]

* **INQUIREMENTUM**, Acquisitum ære proprio. Charta ann. 1160. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 576: *Affranchimentum istud, quod eis dono et recognoscio, est tale, ego Raymundus Trencoveilli ex isto dir inuista non debeo quistam nec totam facere ulli homini vel femina in ipsa villa habitanti, exceptis meis servientibus et meis hominibus naturalibus, qui ex alio meo honore naturales sint, exceptis traditoribus; et ipsos cum Inquiremento, hoc est suis facere poterit. Vide supra Acquirementum.*

1. **INQUISITIO**, Tributum, exactio publicæ, *Quæstus*, vel quod ab Inquisitoribus indicibatur et exigebatur, ut infra observamus. Leonigildus Cordubensis Presbyter lib. de Habitu Clericorum: *Quem Inquisitionem, vel censum, vel vetricalem, quod omni luvni mense Christi uomine solvere cogitur, retinerit*, etc. Conventus Ticinensis ann. 853. post Concilium Ticinense sub Leone IV. can. 2: *Concedimus adhuc in futurum alius super eos fieri Inquisitiones, nisi nnde Caroli provici et avi nostri tempore facite fuerit*. Ecce Reg. in Concilio Tolet. XVI. 1: *Ut nemo Episcoporum pro Regis Inquisitionibus exhorlendis, parochialium Ecclesiarum jura contingit, nec quicunque raxide Inquisitiones, aut victiones exigere audeat; sed de preclitis suorum ordinem Regis cultum solus perquisitionum obsequio debeat*. Adde can. 6. *Censum Inquisitionem*, dixit lex 5. Cod. Theod. de Censu. 13.10.

* 2. **INQUISITIO**, Lis, causa; unde *Inquire*, Litem instruere. Lit. ann. 1079. tom. 4. Ordinar. reg. Franc. pag. 48: *Et ne passim Inquirat curia nostra dicti loci, dicimus quod de verbis injuriatis nulla fuit Inquisitio, nisi in præsentia curie nostre pro tribunali audientis dicta fuerint*.

† **INQUISITIONALES ARTICULI**, Gall. Les articles d'une Enquête. Charta ann. 1376. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 82: *Nec debeant respondere aliquibus articulis Inquisitionibus contra ipsos seu alterum ipsorum factis vel faciendis ex officio curie*.

* *Inquisitionales tituli*, eadem notione, in Charta ann. 1501: *Et propterea idem dominus per suam curiam... contra plures et diversos particulares dicti castri inquirere et titulos Inquisitionales et criminales processus formare et fundare fecerit*.

* **INQUISITORES**, Appellati extra ordinem in provincias delegati, de tributis ac vectigalibus cogniti. *Inquisitor Galliarum*, in vetribus Inscriptionibus. Maxime vero ita dicti, qui a Regibus nostris in provincias delegati, id munus obibant, quod olim Missi Domini sub prima et secunda Regum stirpe, et Justitiarum sternerantes in Anglia. Ii e *Magistris Parlamenti* delecti, mittebantur in dioceses, et de Ballivorum Judicium aliorumque Ministrorum Regiorum excessibus inquirunt, et de his ad Parlamentum referunt. Nauigius in Gestis S. Ludovici pag. 366: *Super fo-*

refactis, que tam ad personam suam, quam ad Præpositos et Ballivos suos spectant, mittebat pluries per Regnum suum Inquisitores diligentes et fideles, et Inventas Iniquitates emendari et restitui faciebant. Eiusdem legis Ordinatio de Ballivis, ibid. pag. 363: *Vel illis, quos ad visitandum terram, ut facta coram Esquirenda mittimus*. Eisdem ejusdem S. Ludovici, datum Parisiis ann. 1256. pro utilitate Regni, ubi de Ballivis: *Item, ils jurent que il ne feroit prendre a leurs fames, ne a leur autres parens, effans, amis, on mesnie, ne a ceuz qui leur compis oïront, ne a nul Enquesteur ou l'Escheur, que nous envoians enquerre contre es li lieus où il auroient esté en office de par nous*.

Quo pacto vero inquisitiones suas contra Officiales Regios peragerent Inquisitores, pluribus declarat sequens Charta, quam ex Regesto 36. Chartophylæ Regiæ, num. 64. excerptimus: *Philippus par la grace de Dieu Rois de France, à ses Inquisiteurs envoies de par nous en la Baillié d'Anvergne sus nos Officiers, Salut. Nous vous mandons, que tant sur le dest, que nous avons, que les forfaits de nos mandis Officiers soient punis et adrecciez, et à nous pruple les gries et les extorsions, que il nous ont fait, rendas et amendes, comme pour la nuuvaise renommée, que nous en avons eue, dequoi nous sommes à grant malaise de cors, de ce que si longuement ont regné en le fust, et que plusost ne avons esté avus, avons ordonné terte voie qui ensuit, laquelle nous vous ajoignons convenit vous dotiez: ain avant sur eux, laquelle nous vous mandons d'extorlement, à tenir sur vos sermons. Premièrement, nous voulons, que tous nos Officiers, Baillifs, ou Seneschans, ou de quelque condition que il soient, qui en notre service ont esté, que vous les facies voir pardevant vous, et les faistes jurer sur saints Euvanges, et sur poine d'estre ustraits d'avoir forfist les cors et les avoies, que il vous cognosiraient et diront vérité de toutes les restitutions et apaisement qu'il auront fait, ou fait faire de fait ou de promesse, ou qu'ils sauront, qui aint esté fait pour eux ou par eux, on par autre, depuis le terme de la Toussains, à quelonques personnes que ce soient; et après le serment, dunnés termes de vintaines tant seulement à la chascune de vous reconnoistre la vérité sur le poine dessusdict. Item, nous vous mandons, que vous facies erreir solennellement par tous les lieus de vostre Baillie, que chascun sur quelque il puet meiffaire sur cors, sur avoir, qui aura recue, ou eu de nul de nos Officiers dessusdict restituiton ou promesse par lui ne par autre, puis le terme de la Toussains, que il viengne dire ou reconnoistre pardevant vous, sur poine d'avoir forfist corps et avoir, et de ce les asseures, que il n'aient pas pouoir de dire la vérité sur nos mauvies Officiers, par doute qu'il roient leur service arrieres; car soient il certain, que ceus que nous trouvons mauvies ne coupables, il ne ront jans nostre service, ne illeques ne ailleurs, aus les punirons, si que les autres mauvies; i prendront rassemble. Item, nous voulons que vous facies erreir, que se nul doinst à veit dire qu'il n'aient riens donné audit Officiers pour aucun cas que il nous deust appartenir, celer ou souffrir, que il ne lesent pas à dit*

, toute, que nous les en querelons. Car
se nous emprisonnâmes pas à eux, mais
qui auront fait la mauvaise souffrance,
et les assurez hardiment. Item, nous
mandons, que vous ne souffrez amis
et Officiers dessusdits que il aient Advoc-
at conseil à répondre pour ras en cas
cités, fors de nier ou de connaître la
vérité, ne en nul autre cas qui touche leur
Donaire à Paris le Landy après les visites
de Pasques, l'an de grace 1363.

Idem Chartas aliam ex Camera Com-
muni Paris, à me perinde descriptam,
et ipsam formam de Inquisitionum in
scales Regia forma: Petrus Dei gratia
auctoritas Electus, et Thomas de Mar-
pates, Miles domini nostri Regis, In-
vokes una cum aliis, ac super reforma-
tione patrie in Senescall. Lugdun. et in Bal-
liviis Matiscensis, ab eodem Domino Rege
dedit, Castellano Karolico, nec non Ca-
lano sancti Symphoriani, seu eorum loca
salutis, Salutem. Ad instantiam Procura-
torum Ecclesiasticarum personarum, non
et in nobilibus Comitatus Forensis et
a Ballivo, auctoritate Regia, qua fun-
gitur in hac parte, vobis et vestrum cubile
vultibus, districtiusque et sub omni
se gravitate, quam propter hoc posse-
runt erga dominum nostrum Regem, im-
punitis et mandamus quatenus per Ca-
pitanos, Villas, aliquas loca ad hoc idonea seu
vires vestram Castellaniarum eorum-
resortis, necnon in Ecclesiis Parochi-
is locorum predictorum palam et publice
per Dom. nostri Regis et nostra in-
itiu, seu intimari faciemus, ac publice pro-
curari, ut omnes et singuli Senescalli,
allii, Propositi, Judices, Tabeliones,
denarium ac Subventorum Regiarum Le-
tores, Servientes, alique Officiales Regi-
um, quicumque status aut conditionis existant,
in presentibus temporibus, non pra-
viti officium sui ministerium quodcumque
eum exerceant in vestris Castellaniis,
cumque resortis et pertinentiis digressen-
t, eorum nobis apud Montem-Brissonem per-
vulter compareant, coram nobis ille Ve-
niat post quindenam festi Pentecostes, et
si Solati immediate sequenti, necnon et
alios sequentibus et continuis ad hoc neces-
sarius, querelis, petitionibus et gravaminibus
eorum personarum Ecclesiasticarum, no-
bilium et in nobilibus, ceterarumque quarum-
visque popularium personarum terrae et Ci-
vitatibus predictarum, et aliunde, nobisque
officio sufficienter responsuri, et a nobis
statim accepturi, processurique, et non
sunt procedere super praemissis, et illis
omnibus nobis negotiis juxta a dicto Do-
mino nostro Rege traditum nobis formam,
quo ad dictas dies et dies sequentes con-
stitutis peremptorie coram nobis querelanti-
bus, de vobis ad justitiam responderi: cum
comatione quod nos et predicti Officia-
les Regii modo quo supra compaverint, et
si nihilominus contra vos et ipsos proceden-
t, ratione pravia, vestra et eorum absen-
tiae, seu contumacia non obstante. Significan-
t, etiam ac publicantes, seu significari et
locari facientes, ut supra, ut omnes et
singuli qui de predictis Officiis Regiis,
et aliquo eorumdem conquirit voluerint,
et predictis per se vel per alium suffi-

cienter compareant coram nobis, qui parati
sumus et erimus eos audire benigniter, et eis
facere ceteris justitiae complementum. Inti-
mantes etiam personis Ecclesiasticis, Baro-
nibus, Nobilibus supradictis, quod ad dictas
dies prompti et parati sumus nos et dicti
Collegii nostri, aut duo ex nobis circa ea,
qua super eorum libertatibus infrascriptis,
ut dictum, iuramento eorum usurpatione, ac
reformatione patrie nobis commissa sunt a
Majestate Regia, seu injuncta juxta tenorem
Commissionis Regiae, super his nobis facite,
procedere et facere que incumbunt. Et licet
alias sub dictis et gravibus penis lachrimis
fecerimus, ne quis cum dictis Officiis Regiis,
nec ipsi Officiales cum aliis componere
audeant, idem per vos in locis predictis
palam et publice praecipimus inhiberi, et
si quis contrarium fecerit, nobis hoc quini-
torum sub omni pena et omissione bonorum
revelare procurent; scientes, quod qui nobis
expositiones hujusmodi efficaciter revelandas
duxerint, prout supra, nos agemus miseri-
corde cum eisdem, et de adonamentis
hujusmodi, et executione eorumdem nos sub
certis literis ac fide digno testimonio ad di-
cendum de certificare curemus. Datum Lugdun,
sub sigillis nostris, prima die mensis Junii,
anno Domini millesimo trecentesimo sexto-
decimo.

Ut autem facilius de Ballivorum et Offi-
cialium Regiorum excessibus inquirerent
Inquisitores, tenebantur ii, exacto officio,
quod ut plurimum annum erat, iisdem
in locis, ubi illi obierant, per 40. dies
morari, ut, si quis in eos exposuisset,
aut crimen intenderet, coram Inquisitori-
bus juri starent. Statutum S. Ludovici de
Ballivis: Pour ce qu'ils puissent respondre
porevant les nouveaux Seneschans ou Bail-
lis, ou autres Equestres, ou Officiers
souverains, à ceux auxquels ils avoient mis-
fait, qui se voudroient plaindre d'eux. Sta-
tuit autem Philippus IV. Statuto dato
mense Novembris ann. 1303. quod descri-
ptum legitur in 36. Regesto Chartophylacii
Regis ch. 39. ut Inquisitores, Officialium
delicta examinaturi, Inquisitiones secretas
edant priusquam publicas: quibus etiam
ut ab officiis abstant, imperandi facul-
tatem concedit: neque enim Inquisitori-
bus fas erat supremo dampnare iudicio,
quos reos reperissent; sed de his iis referebant
ad supremum Senatum, ex Statuto Phi-
lippi III. ann. 1281. quod in acta Parla-
menti Pentecostes relatum est. Iis tamen
licebat lites minoris momenti iudicio diri-
mere. Statutum sancti Ludovici contra
usuras Judeorum, cujus mentio est in
Computo Ballivorum ann. 1258. et quod
descriptum habetur in 10. Regesto Regio
fol. 55: Ne ex aliquatibus videntur,
quod Inquisitoribus permixtum est, omnes
Inquestes iudicare, quae summam centum
solidorum Paris. non excedunt, quod ad
Curiam remittere non tenentur... Inquestas
autem, summam centum solidorum Parisien-
sium excedentes, peracto negotio, sub sigil-
lis suis clausas ad Curiam remittunt iudi-
candis, cum literis Episcopi vel Archiepiscopi
diocesis, in qua inquisierint, continentibus
Inquisitorum nomina, qui ob ipsis ad hoc
fuerint deputati, nisi ligido apparent, nihil
esse probatum. Hinc Iudicium officio functos

interdum Inquisitores legitimis, mulctasque
reis irrogasse, de quibus ratiocinia edebant
Ballivi. Computus Ballivorum de termino
Ascensionis ann. 1306. in Receptis Hugonis
Gouault Ballivi Bituricensis: Emenda per
Inquisitores. De Petro Cancellum nunc defuncto
4. lib. de Joanne, etc. Emenda, etc. Expensa
Ballivis, etc. In Recepta Ballivi Matiscen-
sis, ibidem: Partes denariorum de expen-
tis per Inquisitores, etc. Pro emenda, in
qua fuit condemnatus per Inquisitores, 4.
lib. etc.

Inquirebant etiam de litigationum causis,
et testes examinabant de singulorum iure; in
qua fuit nostrorum semper in iudiciis
forma. Lex Alemann. tit. 41. § 3: Et si
hoc ab aliis iudicibus Inquisitum fuerit,
quod ille iuste iudicavit, etc. Eginhardus
Epist. ut: Nam ego totam causam, et quan-
tior a vobis per veraces homines Inquisita
est, simul cum Adalardo et Gebuino Comiti-
bus Palatii, Domino Imperatori indicavi.
Charta de Villa Novillaco, post Flodoar-
dum: Misit suos missos ad hoc Inquiren-
dum, et Inquestione freta, et veritate, sicut
et dictum fuerat, inventa, quoniam praedicti
Inquisitores ad rationem non venerunt, etc.
Neque tamen in quibusvis libris Inquisi-
tiones peragebant, sed illas tantum, quae
a Ballivis peragi non poterant, aut si ipsos
forte Ballivos, vel eorum delicta spectarent.
ut est in Statuto Philippi V. ann. 1320.
Inquisitiones enim pro more ad Ballivos
a Senatu delegabantur, quae ad Senatum re-
late dijudicabantur in Camera, quam inde
Inquesturum etiam nunc vocant, de qua
quedam attigimus in Dissertat. 2. ad Jui-
villam pag. 144. et alia proferemus in voce
Parlamentum.

Inquisitorum praeterea munus erat de
commodo et incommodo inquirere in rebus,
quae Regem spectarent, ut est in Statuto
Ludovici Regis, 1. Apr. ann. 1315. pro
Occitanis. Functiones etiam publicas ac
praestationes in rei publicae usus neces-
sarias iudicabant se recipiebant, Computus
Ballivorum de termino Ascensionis ann.
1258: Pro pedagio de ffo. modis salis, re-
ducto de 12. denar. ad 2. denarios, pro quo-
libet modo per Inquisitores in villa Arle-
nensi 19. lib. 4. sol. 4. den. In Computo
Ballivorum de termino Ascensionis ann.
1305. Ballivus Turonensis computum red-
dit de subventionibus, quos receperat ante
adventum Inquisitorum in Ballia Matiscen-
si: inde Inquisitiones dicte interdum
publicae functiones, de quibus supra.

Exacte denique Inquisitiones remitte-
bantur, vel ab uno ex Inquisitoribus dele-
gebantur ad Senatum, qui ex eorum refe-
rentione supremum edebat iudicium. Statutum
sancti Ludovici contra usuras Judeorum:
In reformatione dictarum Inquesturum venit
ad Curiam unus de Inquisitoribus cuiuslibet
diocesis, ad instruendum super progressu
dicti negotii, et ad ea, quae in progressu
negoti occurrint, fideliter observanda.
Statutum Philippi III. ann. 1277: Les
Regardeurs des Enquestes les Enquestes
recevoient de certaines personnes de la Cort
à ce ordenes, et par iceilles, ensemble les
Enquesteurs, soient jugers. Unde conficitur
in Senatu cum ceteris Senatoribus de
Inquestis suis cognovisse Inquisitores. Hinc

formula in Regestis Parlamenti: *Inquesta redditae et deliberatae Parlamento Octularum Candellase anno Domini 1256, probatum est sufficenter, quod Guillelmus de Charentano Miles, etc. Inquesta redditae et deliberatae Periculis in Parlamento sancti Martini anni Domini 1257. Inquesta facta super exprobatum etc. Statuit autem Philippus IV. Statuto ann. 1302, quod habetur in Regesto Cameræ Computor. Paris. signato cruce, ut *Inquestae et probationes postquam fuerint transmissæ ad Curiam, iudicentur infra biennium ad iudicium, postquam fuerint reportate.* [Edidit de Lauriere tom. 1. pag. 357. et seqq.]*

Deligebantur porro Inquisitores, non modo ex *Magistris Parlamenti*, (ita appellabant, quos hodie *Consiliarios* dicimus,) sed etiam fere semper ex Ecclesiastico ordine ac laico. Computus Ballivorum de termino Omnium Sanctorum ann. 1256. in Aureliensi Ball.: *Pro restauratis factis per Archidiaconum Guifridum de Bili et socios Inquisitores Gerardo de Broi Milite, 12. libr. in Bittorie. pro denariis redditibus Hugonis de Bosco Bernardi 12. libr. per Inquisitores, videl. Mag. Guifridum Archidiaconum in Ecclesia Aureliensi et socios ejus. In Computo Omnium Sanct. ann. 1257: Pro restoratione facta per Decanum Silvanetensem et ejus socios Inquisitores domo Dri Reunens pro tempore Regalis, etc. Computum ann. 1305: *Computus Mag. Agidii de Remio pro viaggio, quod fecit apud Tolosan ann. 1301. cum Vice domino Ambian. et Archidiacono Algite in Ecclesia Lexoviensi pro negotio Inquisitorum, etc.* In Regesto 36. Chartophylaci Regii habetur sequens Charta, quæ est 40: *Philippus Ibi gratia Francorum Rex. Ballivi silvanetensi, Saltem, Cum nos dilectos nostros Mag. I. de Gonesia Canon. Carnot. et G. de Nongento, fidelem Militem, et quibundam negotiis nostris ad partes tua Italia destinamus, mandamus tibi, quantenus tibi et eorum eubilet pro expensis suis faciendis pecuniam de nostro thesauro et ministris, quoties te super hoc duxerit requirendum, etc. Actum Par. ann. 1302. Deuque in Regestis Parlamenti habetur Arestum Philippi V. datum mense Martio ann. 1316. super Inquesta, facta ab Episcopo Macloviensi, et Petro de Dier Milite, *Inquisitoribus in Normanniam pro reformatione patrie delegatis.* Ex predictis perinde patet, *Inquisitores a Rege electos ex Parlamento Magistris, et iisdem sumptus ex fisco subministratos: quod ultimum erant inter sequentia ex Computis Ballivorum, in Comput. de termino Ascension. ann. 1269. in expensa Ballivi Meduentis: Pro denariis traditis pro expensis Inquisitorum 60. libr. in Comp. ann. 1268: Pro expensis Inquisitorum super usuris Judaeorum per mandatum Regis, 15. lb.***

* Imo eligebantur *Inquisitores* inter ecclesiastici et laici ordinis primarios, qui iudicium, auditurum, inquestarum reletorum partes altera vice agerent. Quod invite probant, quotquot sunt antiquiora parlamenti Parisiensis Regesta. *Offm* 1. fol. 23. r. v.: *Inquesta facta per Stephanum decanum S. Andree Aureliensis et magistrum Guillelmum de Millino.* Porro qui hic

Inquisitorum funguntur officio, inter iudices annumerantur in Aresto ann. 1260. ibid. fol. 22. v. quorum primus est ex ecclesiastico ordine Archiepiscopus Rotomagensis, et ex laico dominus Nigellæ. Regest. 4. *Offm* fol. 100. ad ann. 1307: *Episcopus Attrebatensis et sanctus Aurelianensis reportaverunt.* Cum cæteris senariis de *Inquestis* suis cognovisset *Inquisitoribus*, si quis adhuc superesset controversie locus, demonstraret Statutum Philippi III. ann. 1277. Inconsiderate ergo prorsus, si *Inquisitorum* dignitatem vel officium attendas, D. de Mably in suis *Animadv.* ad Hist. Franc. tom. 2. pag. 143. scribit: *Il fallut admettre sous celui (le regne) de Philippe-le-Hardi, des hommes qui n'avoient d'autre titre que de seavoir lire et écrire, et que la routine des tribunaux ecclésiastiques mettoit en état de conduire selon de certaines formalités, la procédure qui s'établissoit dans les tribunaux laïcs.* [Id. pag. 144: *Les Constellers-Reporteurs, hommes chés dans l'ordre de la bourgeoisie, ou parmi les ecclésiastiques d'un rang subalterne, n'étoient entrés dans le parlement que pour préparer, instruire et rapporter les affaires.* Quam male novum istud systema cum superius allatis coheret, nemo non videt. Ad ordinationem vero ex Disquisitionibus Pasquerii a D. de Mably laudatam quod spectat, haud scio an aliud certi ex ea erui possit, cum in nullo parlamenti Regestorum reperitur, Incupletissimo teste Viro Illustrissimo D. Joly de Fleury olim Procuratore Generali, in notulis criticis ad Literas historicas, quas necum humanissime communicavit dignissimus ejus filius D. Advocatus Generalis.

Inquisitores Orisum Justitiæ Aragonum, qui a Rege electi in summum justitiæ Magistratum, quem *Justitiæ* vocant, seu in illius facta, consilia, et delicta inquirent. Vide Blancam in Commentar. Rerum Aragon. pag. 771.

Inquisitores Fidei. Ex quo in Gallias a se inmisit hæresis, a qua diu, ut auctor est Sulpitius Severus, fuerant intactæ, dedere operam Christianæ gentis Principes, ut in ipsis initiis evelleretur, vel saltem ut altius radices ageret, missis identidem in provincias ca lahe infectas vires prohibeat ac scientia probatis, fidei Inquisitoribus, qui in hæreticos gravius inquirerent, eorum explorarent pravas opiniones, ad rectam fidem reducere conarentur, qui ab ea defecerant, et in erroribus perseverantes pertinaciter tandem daminarent, curarentque a iudicibus ordinariis justa de ei pena exigeretur.

Ejusmodi *Inquisitorum* tum primum auditum in Gallia nomen, cum prava Waldensium hæresis, cuius se traduces ac hæreses gloriantur hodierni hæretici, aliquot Catholici regii provincias infecti. Tum enim in Concilio Tolosano, quod anno 1229. contra hæreticos istos coactum est, Legatus Apostolicæ Sedis, qui præerat: *Ne videretur, sicut erat vis circumspectus et providus, obmittere aliquam contingentibus, mandavit Inquisitionem fieri contra hæreticos suspectos de hæretica pravitæ, ut sit Guillelmus de Podio-Laurentii cap. 40. Adde Concil. Valentinum et Albienæ.*

Delecti vero it potissimum ex Fratibus Ordinis Prædicatorum. Idem Scriptor cap. 43: *In duabus autem legationibus quibus Episcopi Tornacensis, per summum Pontificem commissi ex Fratibus Ordinis Prædicatorum Inquisitionem, in his terris contra hæreticos facienda: fuerant, et hoc depinxit, Frater Petrus Cellini, et Guillelmus Anali, qui Tolose quosdam, quos facilius convinceret præsentebant clivorum, et convalescentes judicaverunt.* His postmodum ad juncti Collegæ ex ordine Fratrum Minorum, qui Prædicatorum rigorem mansuetudinis suæ temperant, ut mox subdit.

Hæc igitur subinde obiere muniti Fratres ejusdem Ordinis; in quibus præceteris recensentur Frater Robertus, cognomento *Bulgares*, quod Waldenses, quos ca ætas *Bulgarios* nominabat, atrox, quam par erat, potentia aditus sæculi evexerat, eosque ipse promissæ dimittit, de quo Mathæus Paris., et alii ann. 1311. *Falso* fidei Inquisitionem in Occidentis, de cujus nimiam severitatem Rex Philippus Vice dominum Ambianensem, Magistrum Agidium de Remio, et Archidiaconum Algite in Ecclesia Lexoviensi in Occidentia misit ann. 1301. qui de Falconis excessibus inquirent, quorum occasione idem Rex mense Decembri ejusdem anni statuit, ut in posterum de hæresi suspecti, aut accusati, Regis carceribus reciderentur. Accusati, neque Regii subditi Inquisitoris decreto possent detineri, nisi sumpto prius Episcopi consilio, et Senescalli Regii annuio implorato. *Guillelmus de Moreris* ann. 1303. *Joannes Paris* ann. 1413. de qui Regestum Parlamenti cruce signatum fol. 3.

Verum cum intra officii sui preceptis suis vis se continerent Inquisitores, atque de causis, qua ad regii iudicis spectabant, judicare tentarent, regi Diplomate coerciti sunt. Charta Philippi Pulcri ann. 1302. tom. 1. Ordinat. Reg. Franc. pag. 611: *Licet negotium catholice fidei coram præceteris habeamus, illudque intendamus opportunum semper favoris efficaciter promovere, Inquisitoribus hæresis pravitatis in ipsius negotio fidei consilium et auxilium impendendo: Inquisitores tamen eosdem, sic suis subus volumus esse contentos, quod in temporalis jurisdictionis præjudicium, nostrorumque dispendium subintraret, potestatis sibi tradita limites non excedant. Ex propter nobis et vestrum, quibus districte precipiendo mandamus, neque nisi Inquisitores præfati contra Inquisitorum nostri de questionibus usurum, uti regis vel alius qua Inquisitoribus ipsi officio inquisitionis non competat, si forsitan intromittant vel intromittere contendant, vos ad instantiam vel requisitionem ipsorum, ullum Judæum capiamus vel faciat capere, nisi quomodo libet iudicem actionem predictam, nec super illis aliis Inquisitoribus impendat auxilium vel favore.*

Sed et exortis sub initia elapsi prorsus sæculi Ludæorum atque Calvinianorum hæresibus, in ea lahe infectos graviter primo inquisitum a Francisco I. Regi, qui fidei Inquisitores ex eodem Prædicatorum Ordine pariter delegit. Habetur eum in

Ordinationum ejusdem Regis fol. 11. illius diploma 30. Maii ann. 1536. Mathæum Orry, Doctorem Theologicum ex Ordine Fratrum Prædicatorum, in Inquisitionem instituit. Simile exstat in ap. fol. 247. 10. April ann. 1540. quo perinde Inquisitor in toto regno mæneat facultatem concedit. Præterea in fol. 483. descriptum legitur Statutum Regium 23. Julii ann. 1543. quo Inquisitoribus Ecclesiasticis et fidei Inquisitoribus inquirendi in Lutheranos, et hereses ita potestas attribuitur, dummodo et qui sacris Ordinibus non essent, et ad Judices ordinarios remittantur. Prostat denique Statutum alii Henrici 8. Julii ann. 1550. quo Francisci I. lator derogando, Mathæum Orry fidei Inquisitorem ab eo onere liberat, quod suberat lites a se contra hæreticos intractas Curias supremas, Ballivis, et Secretariis, communicare, dummodo æque Ordinarius, vel eorum Vicarius communicaret: confirmata insuper, quæ sententia erat, potestate, a fide aberrantes in sanam mentem doctrina vel monitis vocandi, penitentibus veniam et misericordiam impertiendi, et denum pervercos emendandi et corrigendi. Quod quidem Statutum in Acta Parliamentaria relatum est, et apposita conditione, ut idem Inquisitor in casibus privilegiatis, cum Regis iudicis processus communicaret. Inquisitorum ejusmodi expensæ et actum necessaria ex fisco Regio subministrantur a Ballivis, qui eo salvo Ballivarum suarum percipiant redditus, et de illis in Camera Computorum rationibus sua dabat: quod ex eorum Computis docetur. Computus Ballivorum per terminum mensurionis ann. 1248. in Ball. Aurelian. Pro expensis Fratrum Inquisitorum, 24. In Ball. Ambian. Frates Inquisitores, 1. lib. In Turon. Pro expensis Fratrum Inquisitorum, 30. lib. et 14. sol. et sic in variis. Prostat in hæc rem in Chartophylæ Regio, in Regeste 36. ch. 16. diploma Philippus Pulchri, quo præterea cavetur, ut Ballivi Inquisitoribus auxilium et condonem præstent ad officii sibi demandati executionem: Senesc. Tolosæ et Carcass. Cum Frater Guillelmus de Morrieris de ordine Prædicatorum, de quo nobis laudat testimonium perhibeat, sit de novo Inquisitor Tolosæ auctoritate Apostolica deputatus, ut dicatur: mandamus vobis quatenus omnes nostros, Muros ad custodiam devotissimos pro crimine hæresis vulgariter appellatos in solo nostro constituas, atque ad dictam Inquisitionis officium necessariis non precamini ad ipsos victum, et officium exercendum liberari et ministrari faciemus, eisdem in sui executione officii auxilium, favorem, et consilium impendentes, ut alius Inquisitoribus hæcenus fieri consuevit, et quædam nostra placuerit volumus. Actum apud Vicenn. 1303. Cum ex præsentia in Hispaniam, ac Navarram perierint, irrepressit Waldensium virum, et socii etiam a Gregorio IX. Inquisitores utroque Ordine, Prædicatorum ac Minorum, qui in hæreticos servieris animad-

verterent. Diploma summi Pontificis descriptum Waddingus ann. 1538. n. 6. 7. Vide Paulum Sarpium in Histor. Inquisitionis Venetæ cap. 1. [et Limborch. de Inquisit. Tolos.]

INQUISITORES FOREFACTORUM in Ballivis a D. Rege dati. Quibus scilicet incumbat forefacta, i. emenda, a damnatis iudicio Ballivorum exigere, et ex eis debita Regum persolvere, et male aut contra juris ordinem exactas et persolutas emendas restituere. Chartæ ann. 1269. 1270.

INQUISITORES FORESTARUM. Qui extra ordinem militabantur in provinciis, ad examinanda forestariorum et aliorum in forestis publicis delicta. Habetur in Tabulario S. Victoris Paris. ch. 13. iudicium editum a Magistro Philippo le Convers, Thesaurario S. Stephani Trecentis, Clerico Regis, et Guilhelmo de S. Michæle, Inquisitoribus forestarum. In Statuto 17. Maii ann. 1320. Magistrorum Inquisitorum forestarum vadia ex denariis Balliarum per manus Ballivorum percipi debere statuunt.

INQUISITORES TABULÆ. Curia generalis Catalanie in villa Perpiniani sub Petro Rege Arag. ann. 1333: Ad hoc ut salarium Inquisitorum tabulæ facilius persolvatur, ordinamus et statuimus, quod Vicarii, Ballivi, et quicumque alii Officiales nostri, qui tenere tabulam sunt astricti, antequam suo fungantur officio, vel etiam ad ipsam officium admittantur, deponant ac deponere habeant in aliqua tabula nummularia idonea et securâ, salarium dictorum Inquisitorum. Vide Tabulam tenere.

* INQUISITORIA FIDEI. Inquisitorum fidei sententia. Inventar. Chart. reg. ann. 1483. fol. 67. v. Litteræ domini regis de anno 1413. per quas favore fidei et Christianæ veritatis, omnes et singulos viros ecclesiasticos spiritualium iurisdictionem habentes... obsecrat, quatinus sententiam episcopi Parisiensis et Inquisitoris fidei super condemnatione hæretice prepositionis, quam Johannes Parvi executionem sive justificationem ducis Burgundie super necesse in personam ducis Arrelanensis commissa, asserere temere ausus est, in suis diocesis faciant et publicari et exequi secundum sui tenorem, cum invocatione brachii secularis, si opus sit.

INRADIARE. Denigrare, in Gloss. Arabico-Lat.

* INRATIONABILITAS. Vide infra Irrationabilitas.

† INRATIONABILITER. Sine ratione, in iuste. Chartæ Bosonis Regis ann. 3. regni apud Chorier tom. 1. de Statu Polit. Dalph. pag. 245: Quod Irrationabiliter adlatum foret cum omnibus appenditiis et immunitatibus redderemus.

INRATIONABILITER FORNICARI, apud Crisostomum in Breviario cap. 99. ex Synodo Ancyranâ cap. 16. 17. dicuntur ἀνεργεῖν. Vide Capitulare Aquisgr. ann. 789. pag. 48. et tom. 1. Capitul. edit. Baluz. pag. 1378.

* INRATIONALIS. Rationis expertis, irrationalis. Tertul. in Scorp. cap. 10: Etiam Irrationalibus iumentis adquirent.

† INRATIONIS. Formulæ Andegav. n. 52. apud Mabill. in Supplemento Diplomaticæ pag. 86. et tom. 4. Analect. pag. 265:

Unde ante hos dies Irrationis fuerunt pro vintia sua in loco qui dicitur illo. Charta Glodovei III. Franc. Regis ann. 693. apud Felibian. Hist. San-Dionys. pag. xiv: Dum exinde in nostri vel supra scriptis viciis presentia Irrationis adnotat. Utrobique legendum divisus vocibus in rationes pro irrations, ut patet ex similibus formulis relatis in voce Ratio: ubi docetur, his verbis In rationes esse, venire, etc. idem significari quod Iuristare.

† INRAZELLARE, ut supra Derazellare, Navi velere. Extractum compati ann. 1321. Hist. Dalphin. tom. 3. pag. 160. col. 1: Ad querendum, emendam et charretandum usque Rhodanum et Inrazellandum dictam fuisse super aquam.

† INRECEISUS. Non rescissus, confirmatus. Emunita facta Aigliberto Episcopo. Cenoman. apud Mabillon. tom. 3. Analect. pag. 210: Nos concessimus ei quicquid de ipsam villam pertinet fisci nostri sperabatur, hoc vobis Inrecesum putamus iuxta illam anteriorem nostram præceptionem.

INRECTUM. Falsum, in Glossis Arabico-Latinis, i. Non rectum.

† INREFERTIBILIS. Qui referri seu repleri non potest. Acta SS. Julii tom. 4. pag. 93. de S. Regiswindæ: Sed angus ille virulentus, humani generis glutio Inrefertibilis.

INREGAUDITO. Capitula Caroli M. ann. 803. de nuper auditis et compertis, apud Baluzium: Nemini liceat serum suum propter damnum a se dissolvere: sed iuxta qualitatem culpe domini ejus pro ipso sero respondeat, aut componat quicquid ille fecit usque ad semipennam lendem liberi hominis: quicquid super hoc fuerit, Inregaudito esse videtur. Quo loco apud Sirmundum in Notis ad Capit. Caroli C. pag. 25. habetur Inregaudito.

* INRECESSIBILIS. Origeni in Comment. ad Malth. tract. 32: ἀνεργεῖν. Vetus ejusd. Interpret. Christus a se ipso Inrecessibilis est. Gloss. Gr. Lat.: ἀνεργεῖν, Insuperabilis, inviolabilis, inditans.

* INRECCUPERABILITER. Vide infra Irrecuperabiliter.

* INREGISTRARE. In registra referre, Gall. Enregistrer. Lib. nig. episc. Carnot. ad ann. 1395: Qui Petrus (de Coudeto) quando rex Philippus ivit in exercitum Fossæ, registrabat milites et alios qui ad regis subsidium in exercitum militabant. Vide Regestum.

* INRELIGIOSITAS. Perjurium ad sanctas Reliquias. Mirac. S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 503. col. 2: Pro nobis peccatoribus hæcenus abusus duodecim Inreligiositatis, preces largis funde.

† INREMEDIABILITER. Modo irremediabiliter, apud Maratiorum tom. 8. col. 320.

* INREMEDIOBILITER. Remediis nihil curantibus. Vita S. Guid. tom. 4. Sept. pag. 48. col. 1: Qui longo tempore febribus Inremediabiliter vexatus, etc.

* INREMISIBILITER. Sine remissione, in Stat. MSS. ecel. S. Laur. Rom.

* INREMOBILIS. Qui remoueri seu refelli non potest. Ratherii Apologeticus apud Acher. tom. 3. Spicil. pag. 231: Apostoli suffragio nitor, ad Titum contra van-

loquas et seductores dicto utens Inremoris.

* **INREPTIO**, pro Irreptio, in Capit. Caroli C. tit. 49. § 2.

* **INRESURGIBILIS**, Unde quis non potest resurgere. *Inresurgibilis præcepti lapsus incurere*, in Chartulario Aptensi fol. 62.

* **INRESPIRABILIS**, dicitur de loco ubi respirari non potest, apud Tertul. de Idolol. cap. ult.

* **INREVERENS**, Vide infra Irreverens.

* **INRICUS**, Vide infra Inrius.

* **INTRANSIT**, quod non est transitus, si non est mellata, duo denarii de transitu; si non est mellata, duo unguoque unum denarium de vendita. Mendum esse suspicor; an pro Jarrossa? Vide supra in hac voce.

* **INSTRUMENTARE**, Sacramento et jurjurando firmare. Gesta Abbatum Lobensium pag. 599: Ministris suis Instrumentare seu possessionem acquirere poterant. Vide supra in hac voce.

* **INSAINARE**, Gall. *Ensaîner*, In possessionem mittere, *Insaîner* se, In possessionem venire. Charta Caroli Fr. Regis ann. 1405, apud Menester. in Probat. Hist. Lang. pag. 128, col. 2: *Se Insaîner* seu possessionem acquirere poterant. Vide supra.

* **INSAISIRE**, Eadem notione, in Miraculis sancti Walarici, tom. 1. April. pag. 29.

* **INSALATA**, vox Italica, Gallis *Salade*, Acetaria, oluscula sale oleo et aceto condita. Acta S. Francisci de Paula tom. 1. April. pag. 184: *Fecit colligi certas herbas, ex quibus Insalatam fecit, et dedit eis comedendam cum aceto et oleo*, Acta SS. Maii tom. 6. pag. 176, de S. Jacobo Philippo: *xx. die ejusdem mensis expendit ad Insalatam eorum, qui faciebant festum B. Jacobi, denarios iv. Illic intelligenda videtur merenda vel cœsula*.

* **INSALUTUM**, Eadem notione. Elogium S. Catharine Sen tom. 3. April. pag. 965: *Ille socie duce præparabat et herbas crude, communiter quas Insalatam vocamus*.

* **INSALATUS**, Insulbus, nullo sale conditus Jo. de Monasterio apud Marten tom. 2. Amplias. Collect. col. 1419: *De victu quin etiam, cum de atro jure Alanico et solis eorum Insalatis quaqueverum proverbium currat, audire non contentis*.

* **INSALUS**, ἀβυσσος, Absurdus. Supplem. Antiq. Forte legendum *Insulbus*.

* **INSANCTUS**, ἁγίος ἄγιος. Gloss. Lat. Gr.

* **INSANIENTIA**, Glossæ MSS. ad Prudentium: *Bachantia, Insanientia*.

* **INSANIOSE**, Insane, Consect. Norman. cap. 36: *Si videris eam (uxorem) indebitè, male et insaniose tractare consecuerit, etc.*

* **Insane** vero, dicitur de morbo, qui insaniam et furorem provocat, in Lit. remis. ann. 1411. ex Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 181: *Parce que icellui Pierre estoit par intervalles furieux, malade de maladie caduque ou Insanée. Insence, morbus ipse nuncupatur, in Lit. remis. ann. 1453. ex Reg. 184. ch. 267: Lors icellui Adam entra en furensie et Insence. Vide infra Insensibilis.*

* **INSANIRE**, Insanum haberi: *Ab om-*

INREMPIBILIS, ἀσφατος, in Gloss. Græco-Lat.

* **INSABATATI**, Valdensem secta. Vide Sabbati.

* **INSACCARE**, In saccum mittere, Gallis *Insacher*. Vide Saccare.

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Ensaquer, Prov. Insaccare. Vide supra Esaccare.*

* **INSACO**, Libert. Vernol. tom. 4. Ordinal. reg. Franc. pag. 641. art. 43: *De transito Insaconis, si est mellata, duo denarii de transitu; si non est mellata, duo unguoque unum denarium de vendita. Mendum esse suspicor; an pro Jarrossa? Vide supra in hac voce.*

* **INSACRAMENTARE**, Sacramento et jurjurando firmare. Gesta Abbatum Lobensium pag. 599: Ministris suis Instrumentare seu possessionem acquirere poterant. Vide supra in hac voce.

* **INSAINARE**, Gall. *Ensaîner*, In possessionem mittere, *Insaîner* se, In possessionem venire. Charta Caroli Fr. Regis ann. 1405, apud Menester. in Probat. Hist. Lang. pag. 128, col. 2: *Se Insaîner* seu possessionem acquirere poterant. Vide supra.

* **INSAISIRE**, Eadem notione, in Miraculis sancti Walarici, tom. 1. April. pag. 29.

* **INSALATA**, vox Italica, Gallis *Salade*, Acetaria, oluscula sale oleo et aceto condita. Acta S. Francisci de Paula tom. 1. April. pag. 184: *Fecit colligi certas herbas, ex quibus Insalatam fecit, et dedit eis comedendam cum aceto et oleo*, Acta SS. Maii tom. 6. pag. 176, de S. Jacobo Philippo: *xx. die ejusdem mensis expendit ad Insalatam eorum, qui faciebant festum B. Jacobi, denarios iv. Illic intelligenda videtur merenda vel cœsula*.

* **INSALUTUM**, Eadem notione. Elogium S. Catharine Sen tom. 3. April. pag. 965: *Ille socie duce præparabat et herbas crude, communiter quas Insalatam vocamus*.

* **INSALATUS**, Insulbus, nullo sale conditus Jo. de Monasterio apud Marten tom. 2. Amplias. Collect. col. 1419: *De victu quin etiam, cum de atro jure Alanico et solis eorum Insalatis quaqueverum proverbium currat, audire non contentis*.

* **INSALUS**, ἀβυσσος, Absurdus. Supplem. Antiq. Forte legendum *Insulbus*.

* **INSANCTUS**, ἁγίος ἄγιος. Gloss. Lat. Gr.

* **INSANIENTIA**, Glossæ MSS. ad Prudentium: *Bachantia, Insanientia*.

* **INSANIOSE**, Insane, Consect. Norman. cap. 36: *Si videris eam (uxorem) indebitè, male et insaniose tractare consecuerit, etc.*

* **Insane** vero, dicitur de morbo, qui insaniam et furorem provocat, in Lit. remis. ann. 1411. ex Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 181: *Parce que icellui Pierre estoit par intervalles furieux, malade de maladie caduque ou Insanée. Insence, morbus ipse nuncupatur, in Lit. remis. ann. 1453. ex Reg. 184. ch. 267: Lors icellui Adam entra en furensie et Insence. Vide infra Insensibilis.*

* **INSANIRE**, Insanum haberi: *Ab om-*

nibus Insanieris, in Actis S. Theodore tom. 3. April. pag. 573.

* **INSANITAS**, apud Papiam, *Nugatur, Insanitas, Insultus*.

* **INSAXUS**, Non sanus, valetudinarius, Gallis, *Malsain*. Utuntur Vergetius l. 2. de Arte veterin. cap. 6. Gariopontus lib. 1. cap. 12. et alibi, *Fleta lib. 2. cap. 79. 31.*

* **INSAPIENTIA**, *Insensatus*, Germ. *Insapientia*, in Castigat, ad utrumque Glossar.

* **INSCALARE**, Murum scalis admovent, vel scalis muro admotis locum ingredi. Escalaver une place. Knyghton Extremat et Inscalandum villam de Cerni.

* **INSCALARE**, Scalam, quæ criminis poma est, ascendere. Lit. remis. ann. 1358, in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 541: *Ob hoc perjurium dictus Johannes in totum poni debebat;... ipse timens ne Inscalaret, non ausus est comparere. Vide Scala 2. a Scalatio.*

* **INCELESTUS**, Sceleris purus, Beod. abh. Petroburg. de vita Henr. II. reg. Angl. edit. Hearn. tom. 1. pag. 12, ad ann. 1179: *Et ne quis funestorum satellitum ignem præstare (Thoma Cantuar.) Incelestus arripisset, etc.*

* **INSCICIA**, ἀγνοια. MSS. *Inscentia*, in Castigat, ad utrumque Glossar. *Inscentia*, in Lit. ann. 1362. tom. 3. Ordinal. reg. Franc. pag. 603.

* **INSCIDUS**, εὐχρηστικόν, *Stringor viti*, seu vis astringendi. Suppl. Antiquarij. [Adde Castigat, ad utrumque Glossar: Germ. *Fiscidus*.]

* **INSCINDENS-FERRUM**, Cognomen, Gall. *Tranche-fer*, Vide Graveira.

* **INSCIOIUS**, Ignarus, Guidonis Disciplina Parl. cap. 58: *Qui non scit Paulum cum solo Miserere mei Deus potest et inaspere, et qui tam Inscioius est, faciat cum Patre nostro*.

* **INSCIARI**, Ignorari, si tamen ven lectio est; puto enim legendum *Inscire*. Litteræ ann. 1372, apud Rymer. tom. 6. pag. 745: *Insciari certe præsens actus non poterit, nec futura posteritas ignorare*.

* **INSCIUS**, Ignotus, tom. 1. SS. Marti pag. 438.

* **INSCONTRUM**, Commutatio mutui, Gallis, *Contre-change*, Ital. *all' Incanto*. En contre-change. Chronicon Parmense si ann. 1368, apud Muratorum tom. 9. col. 871: *Prophetus autem dominus Saxoni innotatus fuit, et datus pro Incontro Jacobi de la Serrera et Palamini de Rubeis. Mox recit ibidem*.

* **INSCIBERE**, Accusare, in Legs Burgund. cap. 7. Concilium Antisiodorensis can. 41: *Non licet Presbytero nec Diacono quengum Inscribere; sed in vice sua aliquem habuerit, aut fratrem, aut quemcumque secularum roget*.

* **INSCRIPTIO**, Accusatio. Lex Burgund. tit. 77. qui est de *Inscriptionibus*: *Quoties unus vocatur in crimine, et necesse est ut judicio sub Inscriptione tractetur, etc. Foveum Inscriptionis, in Edicto Theoderici Regis § 13. in Capit. Caroli M. l. 7. c. 388 [** 436.] et in Libello Attonis Episc. Vered de pressuris Eccl. tom. 8. Spicil. Acher. pag. 47.] dicitur illud, quod accusator a erga accusatum constringit, si in probatione deficiat, ut penam reciproci subest:*

et, ut habet Editum Theoderici, quo est apud competentem iudicem, se eam esse subitum, si non probaverit quod quid, quam possit reus convictus secundum leges excipere, ita ut usque ad eventum scilicet, tam reus, quam accusator aequi pondus sorte teneantur. Quomodo etiam scriptum sumitur in Formulis Lindenbrogii, 115. Lex 14. Cod. Th. de Accusat. et script. (g. 1.). Qui vel interveit exiit acrim, vel crimen suspecti mortis intem, et prius quicumque caput accusatione habet, quam vinculo legis strictus, pari gravi poena conditione iurare. Vide leg. 2. de Abolit. eod. Cod. (g. 37.) et tit. Cod. de iurisdictionibus et inscriptionibus. (g. 2.)

† **INSCRIPTIONES**, Documenta, instrumenta iurisdictionum. Concilium Cloveshoense anno 10. His dictis, prolatas sunt inscriptiones (testesque), quod vocatur Cathem, terraque sibi adiunctum. Occurrit ibi semel iterum. Inscriptionis titulo aliquid condere, in Lege Longob. lib. 1. tit. 34. 1. [* Carol. M. 133.] per Chartarum selectionem. Charta Henrici Imp. ann. 866. tom. 1. Italiae sacre part. 1. pag. 501: super confirmatus nostra precepta patrum inscriptiones communi totum, quam nominatus Episcopus Bernardus secunda bona hominibus in preteritis temporibus impendit, etc. Adde pag. 896. et tom. 4. c. 807.

† **INSCRIPTUM**, Eadem notione. Diploma Regis Comitum Campanie, tom. 5. Annal. Indict. pag. 672. col. 1: Sicut scripta in scriptis que hactenus tenuit Malmesburien, ita illa, fide permanere decerno.

† **INSCRIPTIONES**, phylacterie, aut chartae, quae imprudentes pro febris, aut sine praestibus adjuvare putant, in Capit. mol. M. lib. 6. cap. 72. Serenus Sammonius:

Incuschar, quod dicitur Abraxas.

† **INMODI** Inscriptiones habet passim Marcus Empiricus lib. de Medicam. Edit. 136. pag. 58. 85. 87. 110. 112. 143. 154. 156. 207. Vide Gruter. 1047. 5. Scribitur huiusmodi Marcellinus lib. 16. pag. 72: ista ista incantamenta ad leniendum dolorum medicinae admittisse auctoritatem. At videt tam crebro ea in medicorum libris occurrant. Vide Character.

† **INSCRIPTI LAPIDES**, et Inscriptiones, pro minis, apud Agrimensores.

† **INSCRIBERE**, Assignare, addicere; de Inscriptione, Assignatio, obligatio. Lit. Emiri III. ann. 1478. iter. Leg. Polon.

† **INSCRIPTA**, pag. 33: Non fide bona invigilant, quod profectum terram, nulli

numus, infelicitibus. Inscrubimus, sedulus, doctus. Si autem praesentis

nostrae promissioni... contravenimus,...

† **INSCRIPTIONEM**, Inscriptionem, actionem... fecerimus, etc.

† **INSCRIPTUM**, pro Non scriptis. Glossar.

† **INSCRIPTUM**, Inscriptum. Inscriptum, sine scriptura.

† **INSCUM**, Simul, una. Charta anno 77. iter not. ad Hist. Sicul. Bonincont.

† **INSCUM**, apud Lam. in Delic. erudit. pag. 1.

† **INSCUM**, Remanitas exceptionibus... non

† **INSCUM**, contractus, dolus mali, et Inscum dicitur sine causa, et vide Inscum.

† **INSECRARI**, pro Exsecrari, occurrit in Gloss. Gr. Lat.: Ἐνσέρας, Insecro.

† **INSECTABILIS**, ἀσέρας, in Gloss. Gr. Lat. [* Adde ex Castigat. in utrumque Glossar. MSS. Insectabilis.]

† **INSECURITAS**, Periculum. Insecuritas utrumque, in Oratione anno 1378. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1506.

† **INSECUS**, ἐντός, Insequens, Suppl. Antiq.

† **INSECUTIO**, Persecutio. Insecutionem passus, in Miscella: Theophrastus xaxδwzibz. Vigilus Tapsensis lib. 1. contra Arrianum cap. 1. de Constantio Imper.: Et a patris traditionibus sacrilego more desecant, non levem temporibus suis Ecclesiam Dei, vel Sacerdotibus Insecutionem intulisse videtur.

† **INSECUTUS**, Quem quis insequitur. Annal. Bertin. ad ann. 874. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 118: Insecutus a primoribus Britonum, nec non et francis hominibus, quos valde afflixerat, etc.

† **INSEDBABILIS**, Inducens, ἀνέκδοτος, in Glossis Latino-Græcis. [* Adde ex Castigat. in utrumque Glossar. Reg. Insestabilis.]

† **INSEDUCTIBILITER**, Sine deceptio. Per. Interpres Comment. Origen. in Math. Tract. 24: Ista anima, quam facile seducitur, non possunt Inseductibiliter permanere in conspectu abominabilis desolationis, etc.

† **INSEDEMEN**, Insuper, arbor insita, ut videtur. Stat. Placent. lib. 5. fol. 65. v. Item quicumque destruxerit salices francos, et piantones et Insedamina novella, solent communi Placeuiti solum viginti pro quolibet salice et piantone et pro quolibet arbore. Vide infra Inseculare.

† **INSELLABILIS**, Que tenet non puet enseller, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Vide mox.

† **INSELLARE**, Ephippio seu arde equum vel mulum instruere. Eragm. de origine Comitum Nivern. apud Labbeum tom. 1. Bibl. MSS. pag. 399: Dixit ei Rex scorsum jocose: Mulam candidum quam nocte equitasti, libenter Insellassem, si a te promissionis fuisset.

† **INSELLATUS**, Equus, apud Lambertum Ardensem, tom. 8. Ludewig. pag. 566.

† **INSELLARE**, Gall. ex Cod. reg. 7692: Insellare, Ensellare. Allud Provinc. Lat. ex Cod. 7657: Encellar, Proc. sellare, Insellare, sternere.

† **INSELLAMENTUM**, INSELLATURA, Instramentum selle. Vide Sella, Ephippium.

† **INSELLIS**, Sine ictu sellæ corporis. Papias.

† **INSEMITATIO**, ἀνέκδοτος, in Glossis Lat. Græc. cum deest semita, via, iter.

† **INSENFESIBILIS**, ἀσέρας, ex Cod. reg. in Castigat. ad utrumque Glossar.

† **INSENNIUM**, Merces, pretium, Gall. Soltaire. Comput. ann. 1362. Inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 242. col. 2: Item duobus ioculatoribus et Petro Sabbatieri trompatori, qui invenerunt ante processionem cum eorum instrumentis, pro Insennis subit.

† **INSENNIUM**, Et pag. 243. col. 2: Pro piceosantem panem caritatis, dedi Petro Sabbatieri praconi pro Insennis j. grossum. Occurrit rursus inter Probat. tom. 3. pag. 35. col. 1. Vide supra Insennium.

† **INSENNOS**, Forte ex Gr. ἰσχυρός. Alcin. in Poem.:

Audire scem, nostros rogo, in per amicos, Ex locus Insennos, auxiliare senem.

† **INSENSIBILIS**, Expertus sensu. Insensibilis simulacra, Laetantio lib. 1. Instit. Divin. cap. 20. Hadrianus PP. in Epistol. ad Eupandium, inter Concil. Hist. tom. 3. pag. 94: Numquidum lapis et petra est Insensibilis creatura? Insensibilis, Gellio, Qui sensibus nequit percipi.

† **INSENSIBILIS**, ἀσέρας. Reg. Insestus. Castigat. in utrumque Glossar. Qua ultima acceptione Insensibilis nostri dixerunt. Lit. remiss. ann. 1378. in Reg. 114. Chartoph. reg. ch. 212: Icelle Jehanne qui est de longtemp et souventefois lunatique, frénaisance et Insensibile.... Ladite Jehanne estant toute enragée et Insensibile et.

† **INSENSIBILIS**, in Reg. 118. ch. 18: Jehan du Monstier homme fol, Insensibile et furibonde etc. Occurrit rursus in Instr. ann. 1406. ex Bibl. reg. Insestif, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1391. ex Reg. 141. ch. 216: D'icelle malade ledit Jehan est trop souvent comme Insestif et homme fol et sans avis. Vide supra Insestus.

† **INSENSIBILITAS**, Stupor vel durities animi, Gall. Insensibilité. Charta Ludovici Regis Franc. ann. 1484. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 230: Dicebant ultimas premonitioni actores, quod Insensibilis, dissipatio bonorum, inebriatio et notoria prodigiosa dicti Johannis... notorie erant.

† **INSENSIBILITAS**, Ignorantia enim dum, Insensibilis quæ ex morte evincit similitudinem gratiæ.

† **INSENSIS**, Sine sensu, Johanni de Janus; Sens sen, in Glossis Lat. Gall. Sanger.

† **INSENSUALIS**, Carcus sensu. Insestus, reg. apud Cassiodorum lib. 2. Epistol. 40.

† **INSENSUALITAS**, Sensus privatio. Hebernus in Miraculis B. Martini, apud Baluz. tom. 7. Miscel. pag. 193: Oculis surdorum auribus, fugata Insestualitate, tribuitur proprio sensu uti.

† **INSENSURA**, Thuribulum, Gall. Encensoir. Cum uno pro Insestuarum; duo parva candelabra, in Testamento ann. 1415. apud Rymer. tom. 9. pag. 279.

† **INSEPARABILIS**, Individuus. Castigat. in utrumque Glossar: Inseparabilis, ἀνέκδοτος. Reg. addit. Individuibus. Testament. Roh. reg. Sicil. et comit. Prov. ann. 1343: Item voluit et ordinavit, quod semper et perpetuo comites Provincia et Forcalquier supradicti sint uniti cum regno, sub uno domino, Inseparabilis dominio.

† **INSEQUIA**, Ruricius Lemovicensis Episcopus lib. 2. Epistol. 13: Superest, ut quod illius in bono tribuit gratia, vestra in domino custodiat Insequiella.

† **INSERARARE**, [Sub sera claudere] Vide Serare.

† **INSERRARE**, Eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 431: Enfermerent ledit Juein en une chambre d'un hostel de taverne... Ledit Juein qui estot Ensaré en ladite chambre, comme dit est, etc.

† **INSERRARE**, pro Inserere. Glossar.

Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Insertur*, *Pro. Insere, Insere*.

* **INSERTARIO**, Implicatio, Gall. *Inser-tion*, Arnould. in Rosar. MS. lib. 3. cap. 3: *Impastatio fit tamen in una contritione et satisfactione et assentione, nam propter contritionem et satisfactionem ad ignem, deviantur partes ligatae a viscositate, quae est in corporibus*.

* **INSERTAS**, Cera imbutus. Comput. ann. 1372. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 318. col. 1: *Item solvi... mercerio, qui aptavit quandam magnam lanternam de idela Insertata*, etc. Vide supra *Inservatus*.

* **INSERUCULARE**, Insere, inoculari, Ital. *Inserare, eInserire*; unde: *Inseratium et Inseretium*, Sarculus insititius, insitum, arbor insit. Chiron. Computat. cap. 43. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. aevi col. 215: *Petrus de Alano archiepiscopus... vineas quoque et hortos putavit. Et in Tramento multa Insereta castaneorum Inserculavit*. Testam. quod circumfertur sub nomine S. Amati ann. 1093. tom. 6. Aug. pag. 704. col. 1: *Casellina et casei et hortis et viciis et antris, Insertata, castanetas*, etc. Vide *Insertorium*.

* **INSERVARE**, Eschlurir, fuire clair. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

* **INSERMA**, pro *Insurma* vel *Gisurma*, Gersum, spiculum. Computat. ann. 1336. tom. 3. Histor. Dalphin. pag. 336: *Item 37. Insurma scindentes* pro xviii. 2. vi. d. gr. Item 36. *inter lancinis et abovians et vembula* pro tit. 3. Cardea Ducis Auriliani. ann. 1407. apud Lobinell. tom. 4. Hist. Paris. pag. 550: *Luy fendirent la teste de Insurmes, puis qu'il y avoit de son chevel, et luy firent espendre la cervelle de la teste sur le pavement*. Vide *Gisurma*.

* **INSERTATUM**, *INSERTETUM*. Vide supra in *Insereulare*.

* **INSERTORIUM**, *Lorum quo scutum appenditur*, in Amalthea. Sussannaus in Vocabulario: *Insertorium, Telamum, porpax, scutum lorum auli voce, inter quod et ipsum scutum inseritur manum*.

* **INSERTORIUM**, Scularium, ubi arbores inseruntur. Gloss. Isidor. *Postmaritum, Insertorium*. Gravium consule.

* **INSERVIRE**. In servitium revocare, retrahere. Capitula ad Legem Salic. cap. 1. § 7: *Si vero aliquis cum injuncte Inservire tentaverit, et ille eorum ingratulatio sua ostenderit*. Lex Bajuvar. tit. 6. cap. 3. § 1: *Ut nullum liberum sine mortali crimine licet Inservire*. Ita Lex Ripuar. tit. 57. § 3. Lex Longob. l. 2. t. 36. § 10. [Carol. M. 107.] Capituli. Caroli M. l. 3. c. 28. Leges Henrici I. Regi Angli. c. 89. etc. Concilium Vermeriense ann. 752. c. 6: *Si quis ingenuus homo ancillum suum accipere pro ingenua, si ipsa femina postea fuerit Inservita, si redimi non potest, si ita voluerit, licet et alium accipere. Infra: Si servum accipit pro ingenuo, et postea pro quocunque causa Inservitus fuerit, Eadem fore nozione dicantur Anglici viri consulti Inservire tementa, seu servitutibus quibusdam ea subdere*. Britton. de Legib. Angli. cap. 54: *Lus servages donne home pui son soll Enserver, souat sauns noutre, etc.* Occurrit ibi pluries.

* **Servitia exigere, servitii addicere**.

Charta? Fulb. episc. Camerac. ann. 941. ex Cod. 66. ejusd. eod. *Notitia qualiter Ruverius, tunc temporis vassallus domini Fulberti episcopi Cameracensis, voluit ibi inservire quandam feminam, nomine Oreviam, cum infantibus suis, ut monens dicerent: qui cum illi renuissent, ab omnibus inventum est... supradictas feminas, matrem videlicet cum filiabus suis unaquaque eorum ad supradictam villam dare de suo capite denarios duos et filii eorum quatuor, quam illud servitium facere, quod a supradicto seniore eis imponitur*.

* **INSETARE**, *Filo selam adaptare*, Joann. de Janna. [Ensoier, in Glossis Lat. Gall. Sangerm.]

* **Glossar**. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Insetare, Ensoyer, mettre soye de pore, comme en ligneul*.

* **INSETEXYS**. Ordinatio Romaneiensis Marisei, apud Spelmann: *Item ordines erant, quod quilibet acra pro villis, Insetrays, et intergagis, emeretur pro 40. sol. Reor ego, ait idem Spelmann: de interiori aggere dictum, qui disrupto jam exteriori, irridentes undas denuo praestoletur: Ad Inditch, a Saxon. Insetena, i. insertum, vel interius positum*.

* **Spelmanni interpretatio** firmatur Charta ann. 1303. ex Chartul. 2. Fland. ch. 20. in Cam. Comput. Insul.: *Si h' avoient qu'en aucun temps on feist diuence, n'om elaine Insertien ou atelen*, etc.

* **INSETTE**, *Locus ubi onites arbores crescent, seminarius pomarium*. Charta ann. 988. apud de Blasio Series Princ. Salern. num. 64: *Curtas, ortus, arbusta, castanetia, Inseteta, quercetia, campia, etc.* Vide *Insereulare* et *Insertorium*.

* **INSIBILIS**, Simeon Dunelmensis ann. 881: *de Normannia, Franciam invadentibus hostes contra tam fortem bellicosumque populum audent insurgere*. [Rudis, rusticus, imperitus. Vide mox]

* **INSICITAS**, *Insensitia, la rustigia*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

* **INSIDIA**, Capsula, pyxis, quod monetarium probationes in ea serventur, sit dicta. Vide mox *Insidia*. Charta pro iussu, monetarii ann. 1368. ex Cod. reg. 5187. fol. 74. v. *Item volumus... quod si aliquod delatum occurrerit... super facto dictorum monetarium, quod non possit nec debeat haberi recusat, nisi duarumz nux causaz factos per custodem dictae monetae... et qui evasus reperirentur, in Insidiis seu boytis et pizidibus dictorum magistris et eustodis*.

* **INSIDIE**. Idem quod vigilie, exebum, Guet. Fleta lib. 2. cap. 4. § 3. de Officio Marescalli: *Insidiis autem nocturnis non tenetur facere, sed singulis noctibus in crepusculo Insidiis assidebit, et in aurora levabit, etc.*

* **Charta ann. 1418** ex Chartul. S. Aviti Aurel.: *Item tractat (capicervius) dictum recessum custodire et custodiam suo Insidiis facere de die et de nocte bene et debite, prout alibi explicit civitatis Aurilianensis iudant*.

* **INSIDIE PENSARE**, in Statuto S. Ludovici, quod legitur in Dissertat. 29. ad Joinville, quae verba redduntur in ejus versione Gallica, *Aguit, et fait assensu*. Gloss. Gr. Lat.: *ἡνδρῆς, Insidia, obsessio*. MS.

S. Germani habet, *Insidium, subseus, obsessus*. Vide *Pensabiliter*.

* **INSIDIARE**, Insidiis struere. Formula veteres apud Bignonium cap. 30: *Si qui ad rapinam facinrandum adgrederit, aut ita agentem Insidulaverit, etc.*

* **INSIDIATRIX**, Quae insidiatur, apud Ammian. non semel. *Insidiatrix, mulier quae mortem viri sui cum aliis hominibus coalluat*, in Capit. Pippini ann. 752. cap. 3.

* **INSIDIUM**, Vide *Insidia*.

* **INSIDUITAS**. Gloss. Lat. MS. Region. Cod. 1013: *Sedulitas, Insiduitas, Assiduitas*.

* **INSIGILLARE**, Idem quod sigillare: signum apponere, in Legibus Adestani Regis apud Brompionum. Vide *Fern candidus*.

* **Nostris vero Ensieles** un nom est Normen imposer, ut fit in baptismo. Le Roman de Robert le Diable MS.

Li dus touz les vesques mande,...
Qu'il vengent pour son fils lever...
Cil sont venu qui l'enfant prenent,
Et Crestiens adonc le font...
Son propre non il Ensielet,
Et Robert par droit non l'apielest.

* **INSIGNA**, Vexillum, signum, Ital. *Insegna*, Gall. *Enseigne*, Stat. aut Florent. lib. 3. cap. 65. ex Cod. reg. 4621: *Nulla persona... presumatur de cetero elevari vel elevati fieri in civitate Florentina... pro hoc elevari aliquam rationem... aliquam insignam seu banderum*. Hinc *Ensignis, Insignibus et armis* distinguere, apud Freycart. vol. 3. cap. 36: *Tous s'efforçait les grans seigneurs les uns pour les autres à faire grandes provisions et à jolier et à servir leurs nefes et leurs vaisseaux, et les enseigner et armer de leurs armes*.

* **INSIGNARE**, Indicare, quasi signum ostendere, Enseigner. Decretum Tassiloni de Popularibus legib. § 4: *Sed tamen ex generatrum homicidiorum debito signis variis, et his, qui ostendunt, Insignat*. In Gloss. Gr. Lat. 1722: *αὐτοῦ, est Insignare, Insicere*. Apud veterem Juvenalis Interpretem. Sit. 10. v. 55. *Insignare, ὀφθαλμῶν*.

* **Ital. Insegnare, Faire Enseigne**, eodem sensu, in Lit. ann. 1395. ex Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 197: *Jeule feroit enseigne au pere et lui getterent une pierre, pour monstrer qu'il s'avanceait et qu'il en était temps*.

* **INSIGNARE**, Instruere, muniri. Synod. ann. 1366. cap. 130. art. 2. inter Stat. Tornac. pag. 76: *In singulis nihilum sine ecclesiarum troncum concavum ponti praecipuum tribus clavibus Insignatum, etc.* Insinger a Lat. Insignire, vulgo Illustrare, docere, in Charta Caroli V. ex Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 128. r. quae concedit Bertr. du Guesclin comitatum Longueville ann. 1364: *Tu le creons et herons ceste et Insignations de toutes dignitez, noblesces, seigneuries et droitz qui a conti*.

* **INSIGNARIUS**, Vide *Insignarius*.

* **INSINGNE**, Vexillum, Ital. *Insegna*, Gallice *Enseigne*, Leo Ost. lib. 2. cap. 7: *Ibi cum Abbas et opto optimo, et armis praecipuis, cum Insigne pulcherrimo domus, Monasterii defensorum illam constituit*. Vide *Andrew Monach. lib. 1. Vitae Ottonis*.

Episcopi Bamberg, cap. 46. extr. [et Carolo de Aquino in Lexico Militari.]

2. **INSIGNE**, Sagum militare, armis et signis distinctum illius, cuius erat. Procopius in Geis. M. cap. 53: Salomon rex et Ludovicus aliquando exibat, Insignis sua mutantes, et velut militis pugnabant.

3. **INSIGNE**, Sigillum. Diploma S. Emri Reg. Rom. ann. 1003, apud Mar. tom. 1. Collect. Amplias. col. 263: Item monasterii (Mulebachani) locum non suis adiacentibus et omnibus pertinentiis nostrum mundiburdum suscepimus, et ad alium priorum preceptorum in omnibus confirmavimus, hoc regio Insigni roboravit.

4. **INSIGNE**, pro Insignia, in Concilio Hispano ann. 1585, inter Hispan. tom. 4. pag. 389. Insignia, fide. genere dicunt Hispani.

INSIGNARIUS, Armiger, qui scutum humani, ejus insignibus adornatum, defert. Gloss. Gr. Lat.: ὀνόματι, Insignarius, armiger. [Martinius habet Insignari.]

INSIGNIFICABILIS, Qui significari non potest. Gloss. Sangerman. MSS. n. 501.

1. **INSIGNITAS**, Celebritas. Privilegium ann. 1369. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 268. art. 2: Volumus et fieri grata (et) auctoritate predicta eandem dictis consulis et habitatoribus de predicta, attenta Insignitate ejusdem, etc.

2. **INSIGNITAS**, Dignitas, immunitas. Just. ann. 1335. 9. Sept. in vol. 7. art. 1. parlem. Paris.: Quod ecclesia Cadomensis... existat dudum per sanctum Carolum Magnum... quamplurimis Insignitibus, privilegiis et possessionibus dotata.

3. **INSIGNITUM**, Signum. Sueno in Hist. Danica cap. 3: Quam (Christi crucem) veris tumultu ob memoriam Insignium de novo erigendam. Vita S. Willemi Abbat. Iochild. n. 33: Nuntia et, que jussi, hoc proposito Insignio, quod in crypta B. Gerardi Parisiensis 7. Paulus pantheolus ann. Litema Clerico eundem propria manu inscript.

4. **Libert.** Loc. de Viridi-fol. ann. 1369. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 277. art. 1: Deos consules et universitatem dicti loci huiusmodi dignitatis et honoris prefulgere debent, etc. Arrest. ann. 1403. 1. Jun. in ult. 9. arrestor. parlem. Paris.: Dictus affligitur... Insignium de dictis vinctis levandis... debet ac permittit debet.

5. Vox autem Gallica Enseigne multiplicitate accipitur. Pro Libello in electione tabularum, occurrit in Charta ann. 1275. 1. Chartul. 1. Fland. ch. 327. in Cam. Comput. Insul.: In manu quod feroi omnes gales de circ. dont il aura les treze, treze Enseignes enclozes. Pro nummo insigne, unde nomen, legitur haud infrequenter. Lit. remiss. ann. 1363. in Reg. S. Charloph. reg. ch. 2: fecit Insignem super una huche, prist et ota una Enseigne d'argent et xvij. sols, et xv. den. Tournois. Invent. ann. 1393. ex Cod. reg. 9484. 2. fol. 366. r.: Item una pastoreviva ou il a une Enseignaz a force de tabliers. Ut verum numisma, vulgo Médaille, signifi-

catur, ut et in Lit. remiss. ann. 1397. ex Reg. 153. ch. 129: Lors ledit Toustain eust saiché de sa bourse une Enseigne d'argent, qui ben pouoit valloir deux sols ou environ... Quelle Enseigne est ce, elle est de Montfort ou du Mont Saint Michel? Aliis ann. 1407. in Reg. 164. ch. 152: D'icelle coffres de empereur certaines mailles ou Enseignes, qui estoient du curé d'icelle eglise. Deuque alie ann. 1470. ex Reg. 196. ch. 165: Lequel marchal fist deux ferremens en facon d'estrelles... cuidant que ce fut pour faire des Enseignes d'argent ou nuelins. Vide infra Signum 17.

6. **INSIGNIUM**, Miraculum. Chron. Episcoporum. Metensium, tom. 6. Spicil. Acher. pag. 644: De illo (S. Celesti) ale fertur Insignium. Piquera ejus cum pro necessitate communi quodam tempore deferrentur cum reliquis S. Auctoris, dicitur S. Auctor, qui quasi famosior prebentur, restituisse, dicitur S. prebentur Celesti.

7. **INSIGNIUS**, pro Insignis, Gall. Considérable. Instr. ann. 1322. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 33. col. 1: Dictus vero locus non est locus Insignius, nec habens aliquod fortalicium et renotus ab itinere publico, et ab omni foro et mercato. Eadem repetuntur col. 2.

8. **INSIGNIUM**, ut Insigne 1. Vexillum. Rolandus Patav. de factis in Marchia Transiuvia lib. 5. cap. 23: Pica quaedam occurrens quasi fataliter se super illam apposuit hastam, qua Ecclesie ferebatur Insignum.

9. **INSIGLIARIUS**, Prætor consiliarius, qui consiliat. Flor. in Wigorn. ann. 855: Filius Regis Æthelstani cum omnibus suis consiliariis, tantum iaculis perpetrare ausi sunt, ut Regem a regno proprio repellerent.

10. **INSILATUS**, Nobilis, clarus, pro Inclitus, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

11. **INSILITUM**, Malum ac pravam consilium. Simeon Dunelm. ann. 1003: Rex Danorum Suenus per Insilium, incuriam, et traditionem Normannici Comitatus... civitatem Excestrem infregit, spoliavit, etc. An. 1052: Multaque Regi Insilia adversus Anglos dedunt. Utitur hac notione præterea ann. 1015. 1051. 1080. ut et Ricardus Hagulstad. cap. 6.

12. **INSIMUL**, Simul, una, in Charta Caroli C. apud Doubletum Hist. San-Dionys pag. 781. Utuntur Statius, Florus et alii plures a recentioribus.

13. **INSIMULARE**, Simul convenire, congregare. Chron. Joan. Whetham. edit. Hearn. pag. 352: Ferens Eurum Insimulantes se cum suis in unum, atque ad numerum trium pene milium congregaverunt, etc. Vide Insimul.

14. **INSIMULATOR**, Accusator. Pacatus Paneg. Theodos. cap. 43: Te purgare orem teste, quo Insimulatore voluisses. Auxilius in Libello de causa Formosi PP. apud Mahill. tom. 4. Analect. pag. 610. personam inducit colloquens, Insimulatorem, qui accuset, et Actorem qui defendat Forum. Insimulatore pascum, Apuleio in Apolog. Accusator est magis qui lit ex pichus.

15. **INSINCERE**, Non sincere, Illice. mon. in prol. ad Mirac. S. Germ. Autist. tom. 7. Jul. pag. 255. col. 1: In factum est, ut

quædam ignorata penitus, alia ad succedendum notitia Inscire manant, multorum et magnorum sanctorum præcætas memorias Inscirissimè obscurant.

16. **INSINUARE**, Inspirare, doctrina. Vita sancti Frontonis apud Bosquetum Histor. Eccl. Gallie. part. 2. pag. 5: Sancto Insinuamine celitus inolepit, etc.

17. **INSINUARE**, Docere, unde Gallicum Enseigner: hanc quippe vocem vernaculam ex hac Latine deducit Salmasius ad Historiam Aug. pag. 101. Certe Insinuare, est insipere; Insinatio, insinatio, in Gloss. Lat. Gr. S. Hieron. Epist. 155: Nudius tertius cum 118. Psalmum tibi Insinuare conner, etc. Vide Epist. 12. cap. 13. et Libr. Manuale Dodanæ cap. 7. Admonitio Synodalis antiqua: Vide, ut omnibus parochiis vestris Symbolam et Orationem doctum Insinuat. Capitulum n. ann. 811. cap. 9: Ad Ecclesiasticos vero quomodo iuste pertineat, penitus ignoramus, nisi illi nobis Insinuaverint, etc. Adde Capitulum Episcoporum ann. 801. cap. 5. Capit. 8. incerti anni Caroli M. cap. 3. 5. Responsio ad Capitula Archiepiscoporum missa a Karolo M. ann. 811. cap. 1: Quomodo et qualiter unusquisque Dei Sacerdos prebent sibi a Deo commissum Insinuat atque gubernat. Regio de Vita et conversatione Presbyteri cap. 53: Si Orationem Dominicam et Symbolum omnibus suis parochiis Insinuat habet. Et in Inquisitionibus. Synodalis cap. 74. lib. 2. cap. 15: Si patet filius suis Symbolum et Orationem Dominicam Insinuat, aut Insinuat faciat. Similia habet Udalricus in Discursu Synodali, in Spicilegio Acheriano. Harulfus lib. 4. Chronici Gentil. cap. 17: Sed tantummodo illas memorans, quorum nomina vel chartæ, vel quilibet picture Insinuare videbatur. Anonymus Goldasti de Suevorum origine pag. 18: Precatus, ut si suum volente sibi restitueret, rem, quam ignoraret, et Insinaret. Utuntur etiam Guigo in Statutis Ordinis Cartusienis cap. 43. § 3. Statuta antiqua ejusdem Ordinis 2. part. 6. § 6. etc. Alii Enseigner, quasi Insignare dictum putant, orta nomenclatura a Monachis, qui signis omnia significabant et indicabant. [Hanc opinionem amplectuntur de Caseneuve et Menagius. Vide Insignare.]

18. **INSINUARE**, Practicis, In acta publica referre, Gall. Insinuer. Instrum. ann. 1388. apud Th. Maduz Fornal. Anglie. cap. 429: Nos Officialis Londonensis testamentum... una cum codicillo inde ante approbationem, ipsamque... Insinuavimus, et pro eodem... legitime pronunciamus. Charta ann. 1399. ex Archiv. B. M. de Bono Nuntio Rotomag.: Litteras mihi Notario publico tradidit dictis Dominis Officiali et Promotori Illo Insinuandis et publicandis. Occurrit alibi non semel.

19. **INSINUARE**, insinuer, Novella 15. Justiniani cap. 3. In acta publica rebus, Gall. Insinuation. [* Vide Savin. Histor. Jur. Rom. med. temp. tom. 2. cap. 9. § 45. not. 6. Glossar. med. Grevit. v. Insinuatio, col. 614.] Charta compositionis ann. 1309. ex Archiv. D. de Montes juis: Revenientes nichilominus omnem exceptionem... et legi dicent donacionem excedentem quingentos annos sine Insinuatione iudicis non

valere. Eadem habentur in Charta ann. 1288. apud Baluz. tom. 2. Hist. Avern. pag. 332. Statutum Johannis Strafford Archiep. Cantuar. apud Lindwood lib. 3. Provinciali tit. 13: *Statutum ut pro probatione, vel approbatione, seu Institutione testamenterum quorumcumque nihil per Episcopos, seu alios Ordinarios, capitulum nomen per Clericos tamen scribentes Institutiones huiusmodi sex denarios duntaxat recipi permittimus pro labore. Institutionis eulogium*, in Charta ann. 1288. apud Ladewig. tom. 5. pag. 432. Vide alia notione in *Insinuare* 1.

† *INSINUATIVUM*, Macris fratribus in Hierocle, *Donum a Clericis prestitum Episcopo in principio sui ingressus ut in eius gratia insinuarentur*. Haud satis recte interpretati sunt *insinuare* vel *insinuationem*, quas voces melius exponit Cangius in Glossario med. Græci. Prestationes ab in Clerum allectis dicitur Clerici pro *Insinuatione*, id est, relatione in catalogo ministrorum Ecclesie, *Gall. Droit de bene venue*, Vide Novell. 56. Justiniani, Julianum Antecessorem et Suicrum in Thesaur. Eccl. voce *Episcopatus*.

* 3. *INSINUARE*, Inscribere, insculpere. Bonine. Hist. Sicul. part. 1. apud Lam. in Delic. erudit. pag. 398: *Quo tempore Manfredus rex filius Manfredianum condidit; in qua ad reverentiam B. F. M. campinam miræ magnitudinis fieri curavit, in qua suum et uxoris nomen posuit et Insinuavit*.

† *INSINUATOR*, Qui insinuat, introducit, promovet. *Insinuator*, *insinuator atque auctor*, apud Arnobium lib. 1. sub fin. *Insinuator deorum*, apud Tertull. lib. 2. ad Nationes cap. 1.

† *INSINUATRIX* vel *novæ epistola*, apud S. Augustinum Epist. 135.

INSIPIENTIA, Ignorantia. Testamentum Hecardi Comitis Augustodun. apud Perardum pag. 27: *Et quod me Insiipientia non memoravit, res curare studeatis, ut pro salute animas nostras perveniat, quia non omnia possumus omnes*. Vide *Supere*.

INSIPITUDO, pro *Insipientia*, apud Ardonem Monachum in Vita S. Benedicti Anian. Abbat. cap. 3. o. 8. cap. 4. n. 21.

* *INSITITUTUS* *Somnus*, Meridius, quasi non naturalis, ad noctem quippe non ad diem, pertinet naturaliter somnus. [Qui assit tempore diurno operibus meridie insitit. Forcell.] Varro de Re rust. lib. 1. cap. 1: *Ego hic ubi nox et dies modice recedit et ubi, tamen assit ubi si non diffunderet meo Insititio somno meridie, vivere non possem*.

INSITUUM, Tributi species, in Notitia Trajectensis, apud Will. Hedam pag. 246. 1. Edit. 1. *Similiter et de tributo, quod Insitio vocatur*.

INSUBRINUS, Capitulare Pipini Regis Italie ann. 793. cap. 33. de infelicis conjunctionibus: *In ut qui uxorem consorcinat ad Insobrinu suo uxorem ducitque, etc.* Forte is dicitur, qui filius consorcinat.

INSOCIABILIS, Incomunicabilis, in Gloss. Gr. Lat. [Castigat, in utrumque Glossar. addit Reg. 1. Incomunicabilis.]

INSOCIO Dare, In socio recipere pecunia, in Lego Longob. lib. 2. tit. 32. § 3.

[* Roth. 238.] quod nostri dicunt, *Briller et prendre du bétail à moitié*.

* *INSOLA*, Insula. Charta ann. 933. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 70: *Cum ipsa reclusa et cum ipsa piscatoria et cum ipsa insula, etc.*
1. *INSOLARE*, *insolatus*, in vett. Gloss. Soli exponere. Vox Plinio lib. 21. cap. 14. et Columelle lib. 4. cap. 17. 27. lib. 11. cap. 3. lib. 12. cap. 13. 18. nota.

* 2. *INSOLARE*, Materialia structura munire. Vide *Solarium* 1. Stat. ann. 1356. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 181. col. 1. Item quod turres *Insolentur* prout erit opportunum. *Ensoler* vero est solum seu arcem domus lapidibus sternere, Gall. *Paver*, in Lit. remis. ann. 1410. ex Reg. 164. Charthop. reg. ch. 240: *Desquelles pierres les supplant employa neuf pour Ensoler sa maison*.

INSOLIATIUS, Absque solatio, apud Guzmanem de Miracul. S. Gengulfi num. 17.

INSOLATUS, Vide *Ingelid*.
† 1. *INSOLENTIA*, Desuetudo. *Insolentia armorum et defectus exercitii militaris*, in Litteris Johannis Franc. Regis ann. 1352. apud Acher. tom. 10. Spicil. 218. *Insolentia angustinarum*, Opera insolita, in Privilegio Ibbonis Archiep. Turon. pro Monasterio S. Martini, apud Mabillon. s. 4. Benedict. part. 1. pag. 746. Tullius dixit *Insolentia sermonis* simili notione.

* 2. *INSOLENTIA*, Defectus. Lit. ann. 1392. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 514: *Nolentes Universitatem eandem, quam affectibus intrinsecis in sua nostre propolitionis amplexantur, per Insolentiam nostrae provisionis elabi, etc.*

* *INSOLENTIE*, Ineptie, Gall. *Sotises*. Synod. ann. 1481. inter Stat. eccl. Tornac. pag. 98: *Item quia nonnulli quam bonitati, exiles, et alii malefactores ad immunitatem ecclesie confugientes, solent ibidem minus devote se tenere, et persape cum impudicis mulieribus in ecclesia tenere, et alia voce cantare Insolentias inhonestas, etc.* Lib. synod. episc. Sagiens. ann. 1557: *Item inhiemus ne in crastinum nuptiarum fiant in ecclesia... Insolentia fieri solita, ut puta larvationes, chorcistiones, cantilene, etc.*

* *INSOLERE*, Solere, oblinere. Canon. Abboon. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 630: *Usque adeo autem hoc Insolere videtur, ut iam quasi ex consuetudine non dantur leges, corrumpantur jura, sententia ipsa venalis sit*.

† *INSOLERTIA*, pro *Insolentia*, Arrogantia, Gall. *Insolence*, Præfatio Guillelmi Majoris Episc. Andegav. in Statut. ejusd. Eccl. apud Acher. tom. 11. Spicil. pag. 201: *Ad tutelam bonarum, et malorum Insolentia cohibendus*.

* Haud scio an ita emendandum sit; occurrit enim in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Insolertia, niceit, sotie, rudesse, folie*. Vide supra *Insolentia*.

* *INSOLFUS*, Non ordinato, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† *INSOLFIBILITER*, Modo qui solvi nequeat. Perpetua anathematis vinculo *Insolfibiliter* colligimus, in Epistola Stephani VI. PP. tom. 3. Concil. Hisp. pag. 163. col. 2.

* *INSOLVENTIA*, Impotentia solvendi debiti, in Indice Onomast. ad tom. 1. Jun. Act. SS.

INSOLUTUS, [Non solutus.] Vide *Ungeit*.
† *INSOMNITAS*, Insomnia. Gall. *Insomnie*, apud Marten. tom. 6. Amicia. Collect. col. 788. in Actis SS. Martii tom. 1. pag. 684. *Insomnietas*, ibid. pag. 725. in Actis SS. Julii tom. 1. pag. 97.

* *INSOMPNITIAS*, ut *Insomnitas*, Insomnia. Alex. Iatroscop. MS. lib. 1. Paris. cap. 33: *Quod si hanc jam multo tempore passionem et Insomnietatem patitur, quod modicum addet*.

* *INSOMPNIUM*. Ce que l'en voit pro songe. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

† 1. *INSONARE*, Divulgari, rumoreari. Anual. Gemens. ann. 1164. apud Murator. tom. 6. col. 33: *Insontit quod quando gubna leverat in Provinciam*. Et ann. 1316. col. 465: *Antequam Insontem vel aliquis rumor esset, quod exercitum facere vellet*.

* 2. *INSONARE*, Sonare, campanam pulsare, apud Glah. Rudolph. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 17.

† *INSONTIA*, *Insontentia*, Johanni de Janua: *Innocence, non naissance*, in Gloss. Lat. Gall. Saurgem.

† *INSOPITABILIS*, Qui sopiti se pacari nequit. *Altercatio enim hac Insopitabilis est*, in Gestis Consulium Andegav. apud Acher. tom. 10. Spicil. pag. 449.

† *INSOPITABILIS*, Eadem notione. *Insopitabilis faler*, apud Martinum Capellam lib. 9. *Insopitabilis flamma*, apud eund. lib. 9.

† *INSOPITABILIS*, *Infortunabilis*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

† *INSORDESCENTES*, Excommunicationi nominati declarati per annum in excommunicatione perseverantes, qui nullam adhibent diligentiam ad obtinendam absolutionem, Vide Lexicon Hofmanni et Linborch. lib. 3. Hist. Inquis. cap. 18.

† *INSORDESCERE*, Sordidum esse et feculentum. Sidor. lib. 5. Epist. 13: *Obiectu culcræ frondis arge Insorduit*.

INSORTIARE, [Adversus sortes munire.] Vide *Sortiti*.

INSORTICARE, [In sortes mittere, Gall. *Ensorciller*, *Fascinare*.] Vide *Sortiri*.

† *INSORTITUS*, Non datus in sortem, non possessus. Charta ann. 1096. Inter Monum. eccl. Aquilari pag. 58. col. 59: *Cultum et incultum, divinum et insanum, sortitum et Insortitum, etc.* Vide *Jovaria*.

† *INSORTIS* vel *Insortus*, Non datus in sortem, non possessus. Vide *ius Sor.*

† *INSPECIATUS*, Deformis, absque specie. Tertull. adv. Valent. cap. 10: *Substantia informis et Inspeciata*. Rursus alibi.

* *INSPECIOSUS*, Non speciosus. *Pur non Inspeciosus* apud Petronium. cap. 74.

* *INSPECTARE*, Re inspecta seu considerata judicare. Vita S. Senor. tom. 3. Apr. pag. 75. col. 2: *Si maritum res gestas perpendis, in nobis profectus, quam in illis mortuorum Inspectabilis*.

* *INSPECTOR*, Qui monasteria monium visitabat invigilabatque ut reguli in illis servarentur. Charta Lothar. I. imper. pro monial. Ticino. ann. 833. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. xvi. col.

Meramnum quoque venerabilem abbatem in eodem loco constituimus Inspectorem, quous diebus vitae suae studio in omnibus tibi exequatur S. Benedicti. Vide in

INSPECTORES, Iidem, qui *Perauguratores*, qui praedictis inspectis et adequatis invitati, ea relevant, quibus onus gravius adsumptum est; quae sunt censita lenius, Gloss. Lat. Grat. R. *Inspector*, ἰσχυρῶς, πῶρον Gr. ms. cod. 2062 : ἔκδοσις, ἔκδοσις, ἀνταρπῆσις. Glossae Nomicae MSS. ἰσχυρῶς, λέγεται ἡ ἐκδοσις. Glossae vet. antici Stephani *Inspectores*, ἡ ἐκδοσις. Etiam, a pud Theophanem pag. 471. est ἰσχυρῶς adscribi. Vide tit. Cod. Just. lib. 11. c. 58. de Censib. et censitoribus, et perutoribus, et *Inspectoribus*, et Gloss. med. in *ἐκδοσις*.

INFECTIO, *ἰσχύς*. Novella Theodosii
de Postulando: *Nulla eis Infectio,
ne ingeratur peractio, nulla operis
merito, nulla discussio, nullum ratioci-*
ni imponatur.

INSPECTORES INQUESTARUM, Quibus
a commissa est inspiciendarum seu
mandandarum *Inquestarum*. Edictum
Philippi IV. Franc. Reg. ann. 1291. apud
Lauriere tom. 1. Ordinal. pag. 331 :
« r, precipimus quod omnes *Inspectores*
arstarum diligenter inspiciant in domibus
a *inquestas* sibi traditas a Curia, et eas
quenter referant, et ad cameram placito-
a non veniunt, nisi mandetur pro eis, ut
pius et curiosius vocent in videndis
vestis.

INSPECTURA, *Visura, speculatura*.
 Bias. Male in Gloss. Sangerm. MS. num.
 1: *Inspectura, Speculator*.

[INSUPERABILITAS, *Res adeo insuperata*,
et Barthium in Gloss. ex Guiberti, Hist.
Hist.

¹⁰ **INSUPERARI**, Desperari. Virgil. Gram-
mat. pag. 134: *Quæ a plerisque garrissimis
ut usurpata sunt, aperta definitione In-
superari non debent.*

INSPERATE, Ex insperato. Hist. S.
Salmur. tom. 10. Collect. Histor.
pag. 165 : *Cum gravi exercitu Inspec-*
castellum obsidens, etc. Epist. Rob.
ann. circ. 1032. ibid. pag. 495 : *Su-*
per mirabile præter solum Inspecrate audi-

INSPICARE, *Faces fundere*. Papias. [Lexicon
InsPICare faces, fundere, ex hoc
argili versu 292. Georgicorum lib. 1 :

Ferroque *lacos* *Impicat* *acuto*.

hic est, ad modum spicarum in acutum
tenuat; unde in MS. Bituric. : *Inspicere*
res, proprie est infundere, quasi spica
erre. *Inspicat facere, findit.*] [* Glossar.
et ex Cod. reg. 7641 : *Inspicare, diffin-*
dere (l. diffundere) vel in modum spicarum
infundere.]

¹ **INSPICIO**, Inspectio. Instr. ann. 1391
 Liber Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 116.
 fol. 1: *Item quod predicti dicentes se nobi-
 li non habent equum seu equos, nec ali-
 quum in domibus ipsorum, ut ex Inspicioni-
 bus secreta, faciunda per vestrum officium, po-
 tuit apparere.*

† **INSPICIUM**, *Inspectio. Extorum In-*
spiciu, apud Tertull. lib. 1. adv. Marcion

cap. 1, *Extispicium* dixit Sueton. in Nerone
cap. 56.

† **INSPILIATOR**, Spoliator, latro, grascator, Gall. *Pillard*, Brigand, *Foleur*. Lambertus Ardensis apud Ludewig. tom. 8. pag. 426 : *Inspiliatores... olim in concavis terrae locis et in absconditis latitantes, et transeuntibus quibuslibet insidiantes, aliis onus decutiunt, aliis gestatorum diripiunt, aliis mortem comminantur, nonnullis etiam ablatis rebus rumphéis et oculis spatulis vel canipulis, sicut scicari, olim vere scicarii, mortem ingerunt. Vide Pilare 1.*

* **INSPINARE**, *i. valde vel intus spinare*, *Espinier*, Glossar, Gall. Lat. ex Cord. reg. 7684.

† INSPIRAMEN, Inspiratio, afflatus. Concil. Tolet. VI: *Hinc enim liquet, quod Inspiramine summi Dei.... superstitiones eorum eradicare elegit funditus. Occurrit rursus in Concilio Tolet. XVI.*

* *Espirer*, pro *Inspirer*, *animer*, *Animare*, in *Bestiar*, MS. :

Espira un nouvel Adan,
Qui pour nous trait paine et shan.

INSPIRATIONE. Ex tribus electionum formis, quarum mentio est in Decretalib. Greg. IX, I, PP. lib. 1, tit. 6, cap. 43, una est quae per *Inspirationem*, sive *viam Spiritus S.* dicitur fieri: cum scilicet communiter et ab omnibus concorditer, quasi divino Spiritu afflato, nulli discrepante, aliqui eligunt, absque aliquo tractatu, ex quo nempe praesumi possit aliqua persuasio, vel suggestio in gratiam eligendi. Erius Upsalensis lib. 4, Hist. Suecicae pag. 123: *Tunc quasi per viam Spiritus sancti, totius multitudinis oclamante, hic puerulus assumptus est in Regem.*

* **INSPIRATUS**, dicitur de eo, quod subito et quasi divinitus accidit. Mirac. S. Verene tom. 1. Sept. pag. 173. col. 2: Cum filios et filias haberet, erubescens se sanctae virginis tributum solvere, quod ex hereditate debuit reddere, abduxit se suamque progeniem cum virginis maledictione: quod postmodum rerum eventus ostendit in actione. Nam ipse et ejus conjugata defuncti sunt ambo morte Inspirata.

‡ INSPIRITALIS, Non spiritalis, carnalis, apud S. Paulinum Epist. 22. n. 1. ult. edit.

* 1. INSPISSARE, Augere, ampliare.
Reg. Phil. Aug. part. 1. sign. 34. bis in
Chartoph. reg. fol. 95. v^o. col. 2: *Murus
sub circa burgum Inspissabitur tres pedes
et levabitur ad ordinem novi muri.*

* 2. INSPISSARE, Condensare, spissum reddere. Arnould. in Rosar. MS. lib. 1. cap. 1: *Verum tali continua sublimatione depurat, in unum decoquit et Inspissat.*

† **INSPISSATIVUS**, Qui spissat et densat. Vide locum in *Recorporare*. Veget. de Re veterin. lib. 2. cap. 30. dixit, *Inspissata caro*.

* **INSPOLIABILIS**, Quod nunquam deponitur. Marius Mercat. pag. 90: *Habet naturam nostram deitatis Inspoliabile vestimentum.*

* **INSPOITITUS**, dicitur de eo, quod est circa collum, in Lit. remiss. ann. 1399 ex Reg. 154. Chartoph. reg. eh. 739: *Petrus Domini obiit retro conventum fratrum*

*Minorum Tholosæ Sancto de Podio portanti
quandam sopam Insportitam sive circa col-
lum, etc.*

* **INSPURUS**, Impurus, nothus. Invent. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : *Filius et hæres Petri de Lasgo Inspuri quondam... Pertinens et expectans dicto nobili Petro de Lasgo bastardo. etc. Vide Vastardus.*

† **INSQUILLA**, ut *Squilla*, Tintinabulum, campanula. Vetus Ceremoniale M. B. M. Deonate; *Isto die* (Cœne Domini) *Insquilla debet esse remota a cathena, usque ad diem Sabbati exclusive; quin in die prædicto hora prælii debet reverti in loco pristino; sed istud pertinet officio reflectorarii removere Insquillam. Pluries occurrit ibi. Vide Skella.*

§ INSTA, vox mendosa. Vide *Iusta* 2.

INSTABILIS, pro dōgmate, usurpari ab Irenæi interprete observat Jacobus Billius lib. 1. Observationum cap. 33.

† INSTABOR. Vide vox *Instar*.

* INSTAGNARE, Stagnum construere. Concamb. Ebersperg. apud Oefelium tom. 2. Script. rer. Boicar. pag. 44. col. 2 : *In cujus (prædii) parte piscinas Instagnari jus sit. Vide Piscina 2.*

† **INSTALARE**, Ad *stelam*, palum vel cippum dhonorare, torque ferroo devincire, Gall. *Pilorer*, *Mettre au carcan*, Statuta Eccles. Aeneadv. ann. 1433. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 535: *Statuimus etiam quod quicumque Deum... nbneque aut quovis modo blasphemare praesumpserit... pro tertia (vice), si laicus sit, Instolabitur; si Clericus, juxta sui judicis arbitrium ab officio et beneficio deponetur.* [† Perperam pro *Insolare*. Vide supra in hac voce num. 2.]

1. **INSTALATIO**, Illigatio ad *stelam*. Concil. Senon. ann. 1485. apud Acher. tom. 5. Spicil. pag. 619: *Pro tertia (vice) contra assuetos (blasphemare) per Installationem (melius Installationem) procedendo, sic quod ceteris cedere valeat in exemplum.*

INSTALLARE, [Gall. *Installer*, In Ecclesiastici beneficii possessionem mittere, in *stallum* seu chori sedem inducendo.] Vide in *Stallum* 2.

¶ *Inseler*, pro in Stallo sedere, in Epitaph. Petri de Rosay ann. 1439. in ecl. S. Petri Insul.: Et ceux qui demeurent en l'hostel des clerics strvant en l'église, qui seront présens et Inseler ou cuer, auront chacun une pinte de vin.

¶ *INSTALLATIO*, hac notione, apud Lobinell, in Glossario Hist. Paris. tom. 3. Vide *Instalatio*.

† 1. INSTANS, Momentum, temporis punctum, Gall. *Instant*, apud Lobinellum tom. 2. Histor. Britan. col. 1604.

3. **INSTANS**, vox forensis, *Appellans*, vel qui causam instat seu prosequitur. Charta querelaram Cluniac. mod. adverb. sus comit. Cabilan. ann. 1270. c. Bibl. S. Germ. Prat. : *Defuncto Guillelmo comite successit filius eius Guillelmus comes potestatem instantis commisit*.... *Postmodum ultima in firmitate detentus filium suum commisit*.... *Instantem coram se mandavit*. Hinc *Instantier*, Causa agere, in Charta ann. 1290. inter Probat. domus de Castelleto pag. vj. *Que si le elerg ou si le prestre...* *tenueu heritage en loditie ville...* *ils en devrovent*

Instancior padebant lesditi sicut infans.

† **INSTANTIA**, Contentio, efflagitatio, Gallis. *Instancie*. Bartholomaei Annal. Genens. ad ann. 1539. apud Murator. tom. 6. col. 482: *Postmodum dictus Potesius ad Instantiam domini Petri de Guercio et Bonaventura nuntiorum domini Papae...* remisit benea dala predictis civibus Januae. Occurrit hac actio apud Ludewig. tom. 5. pag. 499. Notcher. tom. 8. Spicil. pag. 726. in Consuetud. Brageraci art. 80. et alibi.

† **INSTANTIE PRECES**, Eadem notione, in Charta ann. 1311. apud Ludovicum Ingulthi lo Probat. Hist. Alsatie pag. 60. col. 1.

* **INSTANTIA**, Argumentum. Acta Inquisit. Carcass. MSS. ann. 1308. fol. 4. v°. *Dicti heretici... dicebant quod Deus non fecerat carnem humanam, nec faciebat flores nec granum, ponentes Instantium dicti heretici et dicentes, quod si homo poneret granum bladi super lapides, non nasceretur: sed istud venit ex putredine terrae.*

INSTAR. Gloss. Lat. Gr.: *Instar, similitudo, ὁμοιωσις, ἀναλογια*. Alibi: *Instar, ὁμοιωσις, ὁμοιος, ὁμοιος, ubi vir doctor Instar vel Instar emendat. G. Grace. Lat. ἁγιστος, exemplum, exemplar, Instar.*

Hinc ad Instar, i. ad similitudinem. [Gloss. Sangerman. MS. a. 501: *Instar, Instar, vel similitudo*.] Instar, Instar, i. necesse, Problem dixisse, auctor est Servius ad 2. Enrid. Instar Instar, pro imagine usurpant lex 3. de Palat. sac. larg. (6. 30.) lex 74. de Decurion. (12. 1.) etc. Cod. Th. Idem pro similitudo usurpatur, Anastasius in Leone III. PP. pag. 127: *In Basilica B. Pauli apostoli, atque in Basilica Salvatoris Instar imaginis facti et constituit. Pag. 136: In Basilica S. Dei Genitricis ad praesepe Instar fecit coronam ex argento puro. Ita pag. 138. 139. etc. Vide Casaubon. ad Apulei Apolog. pag. 146.*

* **INSTARARE**, Definire, statuere. Charta Gerardii de Vancio ann. 1491. ex Bibl. reg. 2. *Fondo, instar, dato, ordine, constituo et Instaro sive arcto interpretum, etc.*

INSTAURUM, Quicquid ad agricultura, ram vel ad praedii instrumentum et suppellectilem, pertinet, ut sunt animalia, pecora, servi, etc. Anglie. *Sore*. Jurisconsulti Instruendum dicunt. Monastium Anglie. tom. 1. pag. 548: *Manerium illud nullum potest sustinere Instaurum, quia nullum habet pratum, etc.* Pag. 924: *Redditus omnes, Instauri, proventus quicunque singulis annis redigantur in scriptum.* Adde tom. 2. pag. 334. Flea lib. 2. cap. 72. § 7: *Inquire debet de Instauri, in quolibet manerio existente. Instaurum Ecclesie, quicquid ad suppellectilem Ecclesiasticam spectat, in Synodo Exoniensi ann. 1287. can. 13. 44. 53. Vide Provinciale. Lindwodi pag. 369. 2. Edit. (et Rymer. tom. 3. pag. 165.)*

INSTAURAMENTUM, Eadem notione. Charta ann. 1158: *Et ipsum brothum, vineam, et omnino omne Instauramentum suum Libertate donavimus in perpetuum.* Occurrit etiam in Charta Ludovici Regis ann. 1158. in Regesto Phil. Aug. Heroualliano fol. 77. in Monastico Anglie. tom. 1. pag. 549. 604. tom. 2. pag. 106. apud Radulphum de Dieto pag. 647. etc. Vide *Staurum*.

INSTAURARE, Suppellectile agraria praedium vel domum rusticam instruere. Charta Joannis Regis Angl. de libertatibus Angl. ann. 1215: *Et reddat heredi, cum ad plenum centem venerit, terram suam totam Instauratam de carcuis et omnibus aliis rebus.* Monasticum Anglicanum tom. 1. pag. 548: *Hec est extenta (i. inquisitio) [potius estimatio, ut expositum suo loco], facta per praeceptum domini Regis de terris et tenementis Prioris de Derhurst, quantum voleant Instaurare, et quantum deinstaurare, etc.* Infra pag. seq.: *Et valet Instauramentum 7. lib. non Instauramentum 5. lib. 17. sol. (Ovis Instaurata parvus, in Charta ann. 1063. apud Miraeum tom. 1. pag. 152.)*

INSTAURATIO, Id quod Instaurum. Matth. Paris ann. 1258: *Res illi ad Instauratorem parcarum suorum, et ad usum mensae suae benigne concederet, ac sub certo numero bestiarum daret, etc.*

* **INSTAURARE JUDICIUM**, Judicio securitatem habere regio confirmare. Germ. *das Gericht hagen*. Vide *Italtaus*. Glossar. Germ. in hac voce col. 775.

† **INSTELLARE**, Quasi stellis ornare. Gocelinus in Vita S. Augustini Cantuar. tom. 6. Mail pag. 378: *Pontificalem insigniam splendens unioibus et margaritis cum precellentibus gemmis preteixo auro Instellant.* Vide alium locum in *Sinifidus* innotante.

* **INSTERILIS**, Cultus, fructuosus. Charta ann. 1361. in Reg. 103. Charioph. reg. ch. 78: *Tum in pratis, vineis et nemoribus, quam in terris sterilibus et Instertilibus.*

INSTERTILITAS. Liber Comitiss, seu Lectionarius, editus a Balozio: *Pro uberitate pluviae seu temperantia aeris, pro Instertilitate pluviae, etc.*

† **INSTIATIO**, f. pro Infecatio, Negatio. Charta ann. 1300. ex Chartulario S. Vandre. tom. 2. pag. 1295: *Ob hoc petens dictum Procurator dictorum Religiosorum... dictum Rectorem compellunt a nobis et compelli ad restituendum eisdem Religiosis possessionem suam... lite supra promissa ex parte ipsius per Instiationem contestata, juratoque de culpam in hujusmodi causa, etc.*

† **INSTIGATOR**, Qui instigat, impellit, promovet, procarat. Ausonius Epist. 17: *Si quis invitit quoque nobis natra fit, superfluis Instigator aggrobo Sententia Sigismundi III. imp. de felonia Carlandie Ducibus objecta, apud Ludewig. tom. 6. pag. 218: Instigator noster singillatim articulis actionis et citationis suae contra Illustratorem Fredericum proponebat. Et pag. 225: Cum itaque Illustratus suo nullum privationis et omissionis feudi causam praebuit, postulabant eandem Illustrationem suam ab Instigatore nostri actione liberam pronunciant. Instigator occasionis, leg. 20. Dig. de his qui notantur infamia (3. 2.)*

* **NOSTRIS** a verbo Instigare, Instigare et Instigare, eadem notione. Lit. remis. ann. 1407. in Reg. 161. Charioph. reg. ch. 260: *Jehan le Picart... eust trait Instigé icellui curé, qui le se feust pris à jouer aux dez.* Alie ann. 1450. in Reg. 184. ch. 66: *Gulibume de Montigny Instiga et promit le suppliant de jouer aux dez.* Accitement vero, pro Excitation, instigation, Persuasio, in-

stigatio, in Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 262: *Volus, ostendentes riches homes, refu occis par le comuement le roi, par l'Anticement Brunele.* Ita quoque legendum, pro *Anticement*. ibid. pag. 258. ubi Aimonin. lib. 3. cap. 85. ibid. pag. 109: *Instigante Brunele.* Hinc Excitement emendandum puto, pro *Enticement*, in iisd. Chron. tom. 7. ejusd. Collect. pag. 127: *Sus leur courroux, d'entement par l'Enticement du double.* Et dem tom. 8. ejusd. Collect. pag. 332: *Le trait feusit il par l'Enticement sa femme.* Ut Annal. Bertin. ad ann. 879. ibid. pag. 11: *Interius Bona, perscrutante sacre suo, ac Ennot et Enmentement, eadem accipimus, nostris. Lit. remis. ann. 1389. in Reg. 137: Il fist cela par temptation et Emement de mauvaise compagnie.* Par l'Ennot d'un serviteur In meschete du suppli... partoit de son hostel, in aliis ann. 1416. et Reg. 169. ch. 280. Ennot, apud Math. de Coucicau in Carolo VII. pag. 708.

† **INSTILLATIO**, Signum, subscriptio, Ingulphus in Hist. Monasterii Croyland. Normanni... *chirographa Chartas vocant, et chartarum firmamentum cum certa impressione per uniuscuiusque speciale signum in Instillatione trium vel quatuor testium assistantium conficere consueverunt.* Hickein Dissertat. pag. 74. emendat vel interpretatur *Instillatione*. Subscriptio dici potest Instillatio Scripitori Barbarolaino, quod testis nomen suum quatuor instillet chartae, quam subscribit.

* **RECTUS**, Testium per eorum nomina appellatio: unde magis arderet *vos Instillato*. Vide novum Tract. diplom. tom. 1. pag. 785.

† **INSTINGUERE**, Instigare. Gloss. Lit. Graec.: *Instingui, ὀργίζω*.

INSTIRPARE, Inserere, plantare. Broutons pag. 935: *Intimavit igitur dictus Godwinus proceribus Anglie, ipsum dictum nimiam secum adduxisse copiam Nervannorum, ac terras Anglorum se suas promississe, et sic inter eos securum non essentem externam et subdolum Instirper.*

* **INSTITA**, Officia, ut videtur, loci ubi merces venum exponuntur. Charta ann. 1264. apud Pec. tom. 6. Anecd. pat. 2. pag. 111. col. 2: *Ego Otto datus de Foro... ecclesie sancte Crucis domini et dno Institoris in ulfo foro W'ennae civitatis suis, quinque talenta singulis annis sobornis, quarum una videlicet Institoris dno debuit, reliqua vero cum dono tria talenta reddidit... contuli perpetuo possidendas.*

* **INSTITA**, Fitta seu latum cingulum, ut solet esse id quo parvi in cunis ligantur, in Gloss. MSS. Bibl. anonymi ex Bsl. reg.

† **INSTITARE**, Gravare, restreling. Gloss. Isid. Emenda cum Pithoro in Excerptis: *Instid, Grabat restituli.* Est enim Instigare, ut exponit Scholasticus Juvenalis ad Satiram 6. *quo lectus intenditur.* Fuscina dicitur Ciceroni.

† **INSTITARE**, Mortuum involvere, apud Papianum, ab institis seu fasciis quod mortui olim pedes manusque ligabantur. [* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 784: *Bandiere, enveloper, institare.*]

INSTITUTUS, *Lactus publicus*, eadem s.

INSTITUTRIX, Mercatrix in Noit. ann. apud Gudén. Cod. Diplom. tom. 3. 339.

INSTITUTARIUS, Charta ann. 1201. *Jartul. Cluniac. ch. 219: Mediantibus ab H. Cantuariensis archiepiscopo et docto E. Elyensi episcopo et domino Guillelmo Petri tunc Institutario Anglie, Sc. sed leg. Institutor. Vide Institutura.*

INSTITURA, Institutio, Gall. *Instru.* Bulla Leonis III. PP. tom. 2. Annal. sicut pag. 349: *Nec in aliquo Episcopos dominice sedis de Ecclesiis aut Clericis alibi huius (Centule) se intrant, nisi per voluntas Abbatis illius regando invitati, ut aliquam consecrationem seu predicationem aut Instituturam exerceant.*

INSTITUTA, Gall. *Institutes*, Iustitiae institutiones. Stat. Mutin. reipubl. 1328. apud Murator. tom. 3. Actum. Med. ævi col. 908: *Et unum lectorem eorum ad legendum Summam notarie et utrum, ad solarium quinquaginta librarum Mutinensium. Hinc*

INSTITUTARIUS, Qui iis Institutionem studet, in Stat. Universit. Tolos. ex. A. reg. 4223. fol. 45 r.º: *Ordinamus omnes baccallari in iure canonico vel in quibus debent vel intendunt legere aliquid extra ordinem, excerptis illis in quibus baccallariis novis, qui nunciam illis et tanquam baccallari, omnes incipiunt scribere simul. Institutarii vero et qui de novo et tanquam baccallarii habent audiendum incipere Instituta, etc.*

INSTITUTE, Ex professo, ex habitu. Wisigoth. lib. 9. tit. 2. § 9: *Nunc si qua de generali omnium progressionem thimms, restat ut de progressorum virtutibus copias Instituta ponamus.*

INSTITUTIO, Precaria, datio ad pream. Charta Gilleberti Comitis Heduen. ann. 942. ex Tabulario Flaviniacensi: *Qui autem successorum meorum hanc institutionem vel precariam... infringere auri, etc. S. Roberti, qui hanc precariam studuit poposcere... Ego Constantinus hanc hanc Institutionem davi et subsum, etc.*

INSTITUTIO, Tributum, quidquid prestationem instituitur et iudicatur, in quod Indictio i. Charta Phil. Aug. commun. Caliciaci ann. 1243: *Si maior iurati super res burgensium aliquam Institutionem, sine emendatione aliquam exhibenda fecerint, si vero non eis qui Institutionem violaverint, nummi accipiantur, ad firmatam villam ponentur. Ibidem: In nullum bonum nec aliquam Institutionem super res burgensium facere poterimus, quam infra: Si maior et iurati et communis villæ pro negotiis agrarum pecunia inveniat, et collectio aut aliquam Institutionem in villa fecerint super omnes pecunias burgensium, sine satisfactione burgensium, sine satisfactione villæ poterant, et super omnes pecunias in villa lucrantur.*

INSTITUTOR, Institutor, quomodo legendum, Gall. *Facteur, commis-staire*. Charta ann. 1339. in Reg. 73. Chart. reg. ch. 335: *Stephanus Alamanni*

junior mercator Tholom et Raymundus Bernardi factor seu Institutor ac negotiorum gestor ipsius Stephani, etc.

INSTITUS, pro incus. Canones Penit. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 43: *Qui manducaverit morticinas Institus, x. dies poeniteat.*

INSTOCIONATUS, Artes magicæ, præstigia, a *cogitio*, Elementum, Græcis recentioribus, Dæmon, et Operatio diabolica; unde *cogitatio*, Magicis præstigiis initiare, *cogitatio*, Incantatio, verba magica, ut docetur in Glossario med. Græcit. Statuta MSS. Augerii IL Episc. Conseran. ann. 1280: *Si... ex meretricio, vel lenocinio, vel Instocionatus, vel similibus acquiritur, etc.* Nisi forte mendum sit pro *Intoxicatione*, Veneficium, Vide *Intoxicare*.

INSTRICATUM, *Videtur*, in Amalthea, ex Glossa Cod. Leg. antiq.

INSTRIGARE, *INSTRIGARE*. Vide *Intricare*.

INSTRUCTOR, Præceptor, qui instruit, docet, in Spicilegio Fontanell. MS. pag. 214.

INSTRUCTUS, Impulsus, inductus, suavis. Gesta Abbatum Gemblac. tom. 6. Spicil. Acher. pag. 524: *Instructu nostro Abbas et Congregatio predicti loci Ecclesiam nostram edificavit.*

INSTRUGES, *Lo solazo*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

INSTRUI, Doceri in r. Constitut. Appendiculi. Cod. Theodos. quam subleste hædæ doctores volunt: *Itaque quia a nobis Instrui voluisti, etc.* [Non assimilis notione Quintilianus dixit: *Iudex notitia rerum Instruendus videtur*]

INSTRUMENTALITER, Vide instrumentum. Stat. synod. Corisopit. eccl. MSS.: *Qui naturas de nichilo creavit, potest unam in aliam mutare; sed a sacerdote virtute verborum fit misteriditer et quasi Instrumentaliter.*

INSTRUMENTARIUM, Chartularium, liber instrumentum continens. Prol. ad Chartul. Cassur.: *Porro librum ipsius Instrumentarium nominari decrevimus, eo quod de instrumentis sit compositus.*

INSTRUMENTATUS, In instrumento descriptus. Miracula B. Wernheri Mart. tom. 2. April. pag. 720: *Dixit se vidisse aliam multa plura miracula, quorum multa sunt Instrumentata.*

INSTRUMENTUM, *ὄργανον*, in Gloss. Gr. Lat. Gloss. Lat. Gr.: *Instrumentum, ὄργανον, ὁργανώματα, ὄργανωματα, etc.* Mox: *Instrumentum, ἑξάρτης γραμματίου, etc.* Aliud: *Instrumentum, γραμματίου*. Anastasius in S. Julio PP.: *Nive causationem, vel Instrumentum, vel allegationem, aut manifestationes Clerici in Ecclesia per Serminarium sanctæ Sedis celebrant.* Gregor. Turon. de Miraculis S. Aridii: *Com Instrumentis chororum, quibus Monasterii passio firmabatur, regionem Burgundia adire non distuli. Infra: Sed etiam auctoritate regni Instrumentum munivi. Vide tit. Digest. de Fide instrumentum. et Glossar. ad Agrimensores.*

INSTRUMENTUM, pro veteri ac novo Testamento usurpant non semel Patres.

INSTRUMENTUM, pro libro, non semel

usurpat Tertullianus lib. 5. adversus Marcionem, et in Apologetico.

INSTRUMENTUM, Gall. *Institution*, Institutio, documentum, Guiberrus lib. 2. de Vita sua cap. 3: *Quia igitur fortuna et infortunia mei ad aliorum fortiter qualescunque Instrumentum decrevi rationare, etc.* Mabill. tom. 3. Annal. Benedict. pag. 180. narrat ab Imperatore Ludovico Monasterii Casariensis Abbatem institutum fuisse venerandum Presbyterum, Romanum nomine, *probum moribus et regularibus Instrumentis tritum*, hoc est, vel *exercentis*, vel potius, *Instituti*: qua posteriori notione vocem *Instrumentum* accipiendum censeo in Regula S. Benedicti cap. 4. ubi S. Pater discens de *Instrumentis bonorum operum* et sacris Scripturis profert 72. præcepta vel sententias, quas ait esse *Instrumenta artis spirituales*, hoc est, *Instituta* vel præcepta. Simili modo ait cap. 73: *Collationes Patrum et instituta et vitam eorum, ut et Regulam S. Patris nostri Basilii, quod aliud sunt, nisi bene viventium et obedientium monachorum exempla, et Instrumenta virtutum?*

INSTRUMENTUM QUITARIUM, Apocha, Gall. *Quitance*. Charta ann. 1319. tom. 2. Histor. Dalphin. pag. 183. col. 1: *Offert se... eidem restituere literas debitorum principum predicti, factis solutionibus de eisdem, et Instrumenta quitaria concedere eisdem.*

INSTRUMENTA MUSICA dividunt nostri in *alta et bassa*, hoc est acutioris vel gravioris soni. Lit. remis. ann. 1374. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 337: *Johannus Dargereit menestrel de hunc Instrumentis, etc.* Aliæ ann. 1392. in Reg. 143. ch. 117: *En laquelle chambre ilz danceroient aux nos Instrumentis qu'ils avoient; et depuis retournerent en ladite sale et danceroient en icelle aux haultz menestriers qui y estoient.* Stat. ann. 1407. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 198: *Menestriers joueurs d'Instrumentis, tant haultz comme basses etc.*

INSTRUFFARE, Instruere, *Ettorfe*. Vide *Stuffare*.

INSUAVIS, Insuavis. Glossar. Gr. Lat. MS. *Ἀνιδωρ, inopudens, Insuavis*. Edit. *Insuavis*.

INSUADIBILIS, Incredibilis, sine artificio, piger, apud Papiam.

INSUBIDUS, *Seruosus*, in Gloss. Sangerman. MS. n. 501. Gellius lib. 19. cap. 9. utitur pro Invenustus, inconsiderato, imprudenti, ut et comparativo *Insubidior*, lib. 6. cap. 1. et lib. 13. cap. 20. *Insubidior*, lib. 1. cap. 2.

INSUBILIUM, *ἀντιον, ἑδνα ὁρανοειδὲς αἰ γυναικας*, Licitorium, unde telam mulieres texant, in Supplém. Antiquarii et in Glossis Lat. Græc. Sangerman. Vide *Insubulare* et *Recla*.

INSUBILIS, ut mox *Insubilis*. Charta Petri Canianici duci Venet. ann. 97. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 1525: *De lignamine autem promittimus ut portare non debeamus ulmos... nec aliud lignamen, que ad nocumentum sint Christianis, nisi tantum portare debeamus Insubli (sic) de fraxino, qui sunt longi pedes quinque et lati uno semisse tantum... Licentiam eis tribuimus portandi Insubli (sic) et asses, etc.*

* **INSUBSISTIBILIS**. Mirac. S. Bertini tom. 9. Collect. Hist. Franc. pag. 119 : *Arreptus dicitur Insubstitibilis cursu direm tenebant ad munitionem. Id est, Continuo cursu, non subsistendo, Gall. Surs'arrêter.*

† **INSUBSTANTIALIS**. Cujus nulla est substantia. Fragmentum Caudii Arriani ad Marium Victorium, apud Mabill. tom. 4. Analec. pag. 155 : *Etenim vere substantia, subjectum quiddam est. Quod autem subjectum est, simplex non est...* Sed enim simpliciter est Deus. Insubstantialis ergo Deus. Si autem Insubstantialis, nullum ergo Consubstantialia a Deo est.

† **INSUBSTANTIUS**. Eadem notione. Interpres Irenaei lib. 1. cap. 10 : *Pater cuius pater nemo est, qui incogitabilis et Insubstantius.*

† **INSUBULARE**. *Perforare*, Johanni de Janua, ab in et subulo. Dicitur Insulubus quoddam instrumentum in texendo telam, scilicet circa quod pinus vel telam involvitur, quia Insulatur, i. perforatur, ut possit involvi et retineri pro voluntate texentis : vel componitur ab infra et supra, quia infra et supra est. Insulubus dixit Lucretius, Insulubus vero Iul. lib. 19. Orig. cap. 29. et Guibertus lib. 1. de Pignor. Sinciorum cap. 3. § 1. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. : *Insulubare, Envelopper, involvere.*

* **INSUBULUS**, Lictatorium, Gall. *Ensauple* vel *Ensaule*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Insulubus, lignum tectorum, ubi stamen involvitur, quia insulubatur. Insulubus, lo subulo da texere, in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide Insulubare.*

† **INSUCCARERE**, *εγγυλιον*, in Glossis Lat. Græc. Succo immergere. Sic Columella lib. 7. cap. 4 : *Sapius lana diducenda rinoque et oleo Insuccandae.*

† **INSUDUM**, pro Sudum. Gloss. Lat. Græc. Sangerman. : *Insudum, εὐδωρον, εὐδωρον*, Sine aqua, sine pluvia.

† **INSULTARE**, *Insulte invadere*, non insultantur. Papias, *Insultant*, in Gloss. Sangerman. MS. n. 501.

† **INSUFFICIENTES**, Non sufficientes, apud Tertullianum adv. Hermog. cap. 15.

* **INSUFFICIENTES**, Propterea sufficientes, quantum satis est. Pactum inter reg. episc. et consul. Caturc. ano. 1351. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 487 : *Item poterunt dicti consules creare curatores et gardatores... offshatorem... et aliorum opera mechanica exercituum et aliarum mercaturarum Insufficientem in dicta civitate.*

† **INSUFFICIENTIA**, Tertulliano lib. ad Xorren : *Secularis concupiscentia concupis habet gloriam, cupiditatem, ambitionem, Insuperficiam, id est, Insatiabilitatem; quia nihil satis est insatiabilis cupiditati.*

† **INSUFFICIENTIA**, Inscitia, imperitia, Gall. *Insuffisance*, Ital. *Insuffizienz*. Alexander PP. ad Archiep. Januensem anno. 1159. apud Murator. tom. 6. col. 273 : *In tantam audaciam vesaniaque praevaripet, quod mantum, quo nos revocantes et reluctantes, quia nostram Insufficientiam videbamus, iuxta morem Ecclesiae prius diaconorum induerat, tanquam arreptivum a collo nostro propriis manibus revolvit excessit.*

† **INSUFFICIENTIA**, Indigentia.

Insufficientia sustentationis, in Charta ano. 1259. apud Madaz Formul. Anglie. pag. 311. qua quis non habet quæ sufficientiam ad vitam sustentandam.

* **Facultatis inopia**. Stat. colleg. Navar. anno. 1315. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 516. v. : *Item (jurabunt) quod fidele testimonium perhibebunt de conditionibus bonis vel malis suorum scolarium, et eorum sufficientiam vel Insufficientiam ad audendum logicam.*

† **INSUFFLARE**, [Despuere.] Vide *Exsufflare*.

* **A Latino**. Insuffler nostri dixerunt, pro Inspirare. Penit. Adami MS. cap. 9 : *Quand Dieu en sa Trinité eust insufflé et mis en toy l'esperie de vie, etc.*

* **INSUGLUS**. Vide supra Insulubus.

INSULA, Domus ab aliis separata. Gloss. Lat. Gr. : *Insula, νῆσος, νησος*. Anastasius in S. Silvestro PP. pag. 17. 18 : *Insulam Atticis et Montem Argenteis præstantem solidos sexcentos. Mox : Insulam, quæ dicitur Assis in territorio Portuensium. Vide Festum et Scriptores Latinos. Scribit Odo Geseus in Historia Aneiensis lib. 1. cap. 24. Podiensis urbis partem inferiorem divisam esse in 22. regiones, vel partes, quas vulgo per *Isles* vocant, *Insula*, per excellentiam Britannia dicta. Vide Notas Stephani Stephani ad Saxonem Grammaticum, pag. 194.*

† **INSULARE**, *In insulam convertere*. Laurent. in Amalthea ex Apulio, qui habet lib. de Mondo sub finem : *Andivimus regiones quæ prius fuerant continentes, hospitibus atque adventis fluctibus Insulatas. Eadem habet S. August. lib. 4. de Civ. Dei cap. 2.*

INSULARIS PONA, Exilium, relegatio in insulam, apud Ammianum lib. 15 : *Correptos aliquot vexatosque tormentis... Insulari poena multavit.*

* **INSULARIUS**, Custos Insule seu domus ab aliis separata. Gall. *Concierger*. Gloss. laud. : *Fliccus, (villicus) Actor, exactor villæ pensionum, Insularius. Supplem. Antiquarii : Insularius, εὐκλῆς, Inquilinus. Lex 5. D. § 1. de instit. act. (1.4.3.) : Si quis cum Insulario gestum sit, vel eo quem quis edificio præposuit, etc. Rursus occurrit leg. 4. de præf. vigil. (1.15.) et alibi non semel, præsertim apud Jurisconsultos.*

† **INSULATUS**, Nulli contiguus, undique separatus et commensabilis. Gall. *Isolé. Altare Insulatum*, in Actis SS. Maii tom. 6. pag. 831.

† **INSULETUM**, Parva insula, apud Rymerum tom. 11. pag. 453. col. 1.

* **Yslemet**, pro Insulari, Insularis, habitator insule, in Lit. remis. anno. 1412. ex Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 279 : *Comme le suppliant se fust mis en un vaisel en la compagnie du maistre et autres marins de l'ecclui vaisel pour aller pecher, etc. ils furent prius par les Anglois et Yslemets, qui les menerent prisonniers es yzles de Gersie.*

* **INSULERE**, Aggredi, oppugnare. Lit. remis. anno. 1373. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 380 : *Unde ipse et alii inimici nostri assum ceperunt dictum foetalitum Insulendi de nocte et scandali, et ipsum ceperunt. Vide Insultus.*

* **INSULGERE**, Resilire, Gall. *Rejoillir*. Lit. remis. anno. 1412. in Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 3 : *Aquis ex malibus et talibus ipsorum balneantium Insulgeret.*

* **INSULTARE**, Invadere, aggredi. Acta B. Franc. Fabr. tom. 3. Apr. pag. 98. col. 2 : *Insultaverunt dictum Guillelmum ejus socios, cum armis et lanceis manu. Vide Insultus.*

† **INSULTUS**, Aggressio, assultus, expugnatio, quævis expeditio militum. Charta anno. 1136. ex parvo Charul. S. Victoris Massil. fol. 153 : *Volentes nos homines teneantur ire in aliquem Insultus, vel aliquam malefacta. S. Ludovicus in Epist. ad Mathuram Abb. San-Dionysii. tom. 1. Spicil. Acher. pag. 550 : Civitatem Carthagenensem cepimus per Insultum, id est, facta impressione, Gall. d'assaut. Insulit locutio occurrit apud Rymer. tom. 1. pag. 198. Insultum facere, Aggredi, adori, oppugnare, in Annal. Genuens. apud Murator. tom. 6. col. 276. et 567. Insulit manus pugna, apud eundem Murator. tom. 8. col. 602. Insultus et invasioni volente, in Chronico Trivetii apud Acher. tom. 8. Spicil. pag. 676. Insultus tantum, in Charta anno. 1356. apud Ludewig. tom. 5. pag. 487. Alii non pauci, tamen satis idoneo auctore vocem *insultus* usurpant pro Injuria, Ludibrio, Gall. *Insulte, Ital. Insulto* : qua notione Quintilianus dixit Insultatio.*

* *Insultation*, eodem sensu, in Lit. remis. anno. 1370. ex Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 83 : *Isellui Viger se lança ad Robin, lequel doubtant la puissance et Insultation dedit Viger, le féri un seul coup. Insult vero, pro Emeute, tumultu, Commoition, tumultus. Lit. remis. anno. 1416. in Reg. 169. ch. 397 : Comme le suppliant fuir aveques ses familiers et arnaque au heu de la Nozriere du comté de la Marche... avant que oy Insult et cry de gens arrivassent au lieu... lesquels avoient armes... de fait le assaillirent. Ait. anno. 1451. in Reg. 185. ch. 196 : Et aloient les desceusis faisoient l'odie commotion et Insult parmi la ville, en courant et taboulant aux huis et portes des maisons de ladite ville de Mirande. S'Entrassier autem est se se incitare, incendere, in Poem. Rob. Diaboli MS. :*

De tel paroles s'Entrassient, etc.

† **INSULUM**, pro Insula, ut conjecit Chron. Veron. ad anno. 1334. apud Rymer. tom. 8. col. 649 : *Recessus est ignis Insule superioris Perone et crevit la talaun, quod dictum Insulam cum toto lignamentis cum toto ponte novo commoition est.*

† **INSULUM**, [ut Insulatum, de quo in Insulubare.] Vide *Isola*.

* **INSUMERE**, Incipere, inchoare. Charta Theobaldi Comitis de Juranensis et Chartul. S. Magdal. Castrudun. fol. 1 : *Ne alicui liceret exhibere sancta et sacramenta juranda in villa Castrudun potui ministris prefate Ecclesie omnibus de illis vel sacramentis, qui in curia eorum Insamper vel arramissa fuissent... judicio vero qui tunc temporis de ferro esse solebant in ceterorum cum prepositorum ipsorum Insamper, in prenomina Ecclesie ferrentur... excepto sacramentis que unus homo fecerit alteri.*

mit admissa ante me vel ante Propositorum meum in parochiis illis in quibus Insurgere fuerint, expelluntur et aguntur.

§ **INSURGERE** *As vult*, Per annum, anno currente. Absolutio penitentialis impeditur et consecratione Ecclesiae S. Mariae de Ieremo ann. 1065. apud Acher. tom. 6. scilicet, pag. 441: *Poenitentis qui ad eam (Ecclesiam) in consecratione eius advenit... aors in capite ante vel Insurgit annum, a nostra parte absolutus permanet; et si alio anno annualiter vel Insurgit annum, in absolute permanet.*

§ **INSUPER HABERE**, Negligere, contemnere, παραβλέπειν, in Gloss. Lat. Constantini non Insuper habendum colligitur, apud Gellium lib. 1. cap. 19. *Ieronymus Insuper habet*, apud Apuleium lib. 4. Miles. *Qui delinquit in aemulam* tom. 1. Insuper habetur, Eccl. 19. 4. *Insipidum lib. 11. Obvolutus*, cap. 11.

§ **INSUPERSTES**, pro Supra insertus. Charta Conradi Regis Burgundiae ann. 11. in Tabulario Ecclesiae Viennensis fol. 11. *Polumus, ut dictus Clericus Beroldus, quomodo Insuperstis habet, omnem a nostra parte obtineat vigorem, et sit.*

§ **INSUPPORTABILIS**, non ferendus, intolerabilis, Gall. *Insupportable*. *Si quicquid videtur tibi abstinentia Insupportabilis, regis de Domino Jesu, in Libro de doctrina Nostrorum Ord. Grandimont. apud Marten. tom. 5. Anecd. col. 1835.*

§ **INSURDARE**, Surdum efficere. Arnobius Sagienis apud Murator. tom. 3. pag. 435. col. 1. *Set quoniam nocturnis hinc lucem diurnum non sustinet intueri, nec ausu arripit, nisi et eisdem Insurdum obstruat cordis.*

§ **INSURGERE**, Urgere, excitare, implere. Conversio Wilhelmi Vicecomitis Basil. ann. 1004. Annal. Benedict. tom. 1. pag. 176: *Sicut mos est servorum Dei, superant Insurgere, quatenus secularium solvium relinquere et Deo militare, aucta de sanctis Scripturis nuntiantes.*

§ **INSURRECTIO**, Rebello, apud Rynard. tom. 8. pag. 124. etc.

§ **INSUSPENDIUM**, Catena ferrea vel lumina dentitula leibitibus in foco suspendendis, Gall. *Gremalliere*. *Insuspendunt sic camasculum, in veteri Charta Conventus Augustiniarum Castellana in Provincia.*

§ **INSUSPICABILIS**, Qui non potest in suspicionem venire. Occurrit Eccl. 11. 5. et 25. 9. apud Acher. tom. 10. Scipil. pag. 119. D. Calmetum in Charta ann. 852. Hist. Lothar. tom. 1. col. 305.

§ **INSUSTENTABILIS**, Intolerabilis, qui non potest sustineri. Oratio Manasse Regis Iuda: *Insustentabilis ira comminationis tuae super peccatores.*

§ **INSUSURARE**, Occulte detrachere, in Gloss. Saxon. *Älfric; diglice tælan*.

§ **INSUTURA**, Sutura, Gall. *Reinture*. Arest. ann. 1395. 13. Febr. in vul. 6. arrestor. parlam. Paris. ubi de panis, qui venia exponi non debent: *Sub hoc oblatione... latitare poterant... Insutur, pro Gallie dicuntur Entracutur.*

§ **INT**, pro Eunt. Gloss. Lat. Græc. *Singerman et Supplem. Antiquarii: Int, ingrediuntur.*

§ **INTABERNATUM VINUM**, In taberna

venale. Charta ann. 1194. apud Thomasserium in Biturig.: *Si vinum Intabernatum prius fuerit, non cessabit a venditione pro bono.*

§ **INTABULAMENTUM**, Stylobata, Gall. *Pié d'estal, alias Entablement*. Vide *Tabulamentum* 1. Invent. S. Capel. Paris. ann. 1376. ex Bibl. reg.: *Item unum vas argenti decoratum cum duobus angelotis dictum vas sustentibus supra quoddam Intabulamentum ad arma Francie*. Propriori sensu, eo scilicet quo nunc vox *Entablement* intelligitur, Altaris corona seu posticum altaris, occurrit in eodem Inventariu: *Item caput beati Ludovici regis supra Intabulamentum altaris repositum, auro, gemmis et lapidebus pretiosis ornatum, etc.* Vide *Postabula*.

§ **INTABULARE**, [In tabula] referre. Bull. Innocentii VIII. PP. in Continuatione M. Bullarii Rom. pag. 290. col. 1: *Intabulat prime antiphras Mantinorum per primus clericum et innocentem chori Intabulatum ad primum Responsorium.* Vide *Tabula Officiorum*, [*] et *Intabus*. Glossar. German. v. *Lund-tafel*, col. 1185.

§ **INTABULARE**, Intabulatum seu cripidium construere. Reg. Phil. Aug. part. 1. sign. 34. bis in Chartoph. reg. fol. 15. r. col. 1: *Apud Compendium delet... murum elevare, ita quod habeat quatuor terminus in altum usque ad antepetras, et quatuor pedes de altorio, et debet proficere et Intabulare usque murum intus et exterius de entee.*

§ Aliud vero sonat vox Gallica *Entabler*, super tabulas scilicet merces venum exponere, in Stat. pro pannis. Rotomag. ann. 1241. ex Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 151: *Ne pueria noli cesseret ne Entabler drap retroit, sur paine de cent sols d'amende.*

§ **INTABUS**, La guanzata, in Glossar. Lat. Ital. MS. Academ. Crusce. *Guancinta*, colaphus, alapa.

§ **INTACIBILIS**, Qui non tacet. *Intacibili ore Sancti protestans mirabilis*, in Actis Episcoporum Tullensium apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1087.

§ **INTAGIATUS**, INTAGIATUS, Ital. *Intagliato*, Incisus, cælat. Stat. Placent. lib. 6. fol. 82. v.º: *Fendentes scarpas vel calciorum non possint accipere, videlicet de puri scarpas non ab homine, que sint scarpas subtiles, integre vel Intagliato, ultra duo solidos et duos denarios*. Charta ann. 1375. ex Tabul. Cassin.: *Predicti magistri Joanne et socii promiserunt fore coram ipsius ecclesie... ornatum et Intagliatum folis et aliis figuris*. Vide supra *Entalliatum*.

§ **INTAKERS**, Prædonum genus, Ridesdalem, seu extremam Anglie plagam Borealem habitantes, sic dicti, quod a participibus suis, quos *Outpartes* vocant, prædam et finitims Scotie deportant, recipiant. Illi, quasi intra recipientes: isti, velut foris partes seu rem agentes, recentius *Out putters*, nuncupati. Fit amborum mentio in Stat. ann. 9. Henrici V. cap. 8. Spelm.

§ **INTALEATUS**, Incisus, sculptus, Gall. *Entaille*. *Imago Intoleata in marmore albo*, in Chronico Placentino Job. Demusis apud Murator. tom. 16. col. 544.

§ **INTALIA**, Incisio, sculptura, Ital. *Intagliamento*, Gall. *Entaille, Sculpture*.

Chronica. Petri Azarii apud Murator. tom. 16. col. 403: *Brinde fecit fieri paratos fucivi Ecclesie S. Marce... portas cellæ marmoreas cum Intolis intus pulcherrimis, sicuti apparent de presenti.*

§ **INTALIATI** SOTULARES, Calcei certatione talati, incis, Clericis vetantur in Concilio Complut. ann. 1325.

§ **INTALIATÆ** TERRÆ, Cowello et Jurisconsultis Angli dicuntur, quæ quicumque, et certis non hereditis suis, in genere conceduntur sub certa conditione. Vide *Fendum Tiliatum*.

§ **INTAMBURARE**, Accusare aliquem per schedulam in capsula, *Tamburum* ob rjus formam dicta, missam, Ital. *Tamburare*. eadem notione. Vide Acad. Crusce. in hac voce. Stat. ant. Florent. lib. 5. cap. 98. ex Cod. reg. 4651. *La causa protestata in occasione (sic) ulcujus Intamburatio s facit vel finit de aliquo vive... est abacus cedula vel scriptura missa... in capsa seu tamburo, etc. Nullus processus per vinum Intamburatiois seu inquisitionis, vel alto quovis modo possit inchoari... Quicunque autem desineps Intamburaverit vel Intamburari fecerit contra predicta aliquem ex popularibus nuntiatis, contempnuerit... in libris quingentis.*

§ **INTAMINARE**, Contaminare. *De sacrosancto altorio Intaminare*, in Capitulis Synodorum. Orientalium, tom. 2. Concil. Hispan. pag. 339.

§ **INTANGIBILIS**, Qui tangi nequit, nulli patens incommoditas, nulli molestia. Vita MS. S. Winwaloei fol. 74: *Locus quidam (Laudewercon) apertus et amoenissimus utique ab omni pene vento, excepto paululum orientali, Intangibilis, velut quidam paradisus ad ortum solis splendide conspicuus, etc.*

§ **INTANTARE**, Spondere, promittere. Charta Amicie Comitisse Leicesteræ ann. 1204. Hist. Harcor. tom. 4. pag. 2174: *Insuper ego Intantavi domino Philippo Francorum Regi ut si forte soror mea uxore Soderide Quincio in hoc ex casta fratris meis aliquis reclamavit, ego ad laudem ipsius Regis de terra mea de Anglia eundem sortem meam partem suam assignabo. Lubentius legimus Grantavi, pro quo liberarius parum attentus ex veteri Charta facile exscribere potuit Intantavi, Vide *Grantare*.*

§ **INTANTO**, pro Interea temporis, idiomatismus Italicus, in Vita S. Zite Virginis Lucensis n. 34. et in Vita B. Luceas Tertiariorum n. 5.

§ **INTAPHA**, Jornandes de Rebus Geticis: *Pontique rursus in Danubio pari modo constructo, duobus mensibus, crebris fatigatus Intaphis, octo millia perdidit armatorum. Orosius, a quo sumpsit, lib. 2. cap. 8: Insuper repentinis incursums extrema copiarum dilacerantibus, etc. Ubi pro Intaphis, legendum censuerim apud Jornandem, Intaphis aut Intaphis, ita ut Græcam vocem expresserit, *ἐνταφίς*, id est, funeribus. Nam *ἐνταφίς* vocabant Græci lintea sepulchralia, quibus cadavera involuebantur, sepulchro mox recondenda; unde *ἐνταφίς* quoque pro pollicitura et funeratione usurpatur. Vide Xiphiniam in Severo, Heliodorum lib. 4. Longum lib. 4. Pnenonic. etc. Gloss. Gr. Lat.: *ἐνταφίς, Libitina*.*

Ενταρπιας, *Libitinaris*. Ενταρπιας, *Fu-*
nero. Ενταρπιας, *Pollinctor*. Adde Fullerum
lib. 6. Miscellan. cap. 18.

¶ Fere credidit *Intaphum* vel *Intaphum* a Jordane dictum pro Italico *Intapho*, quod occursum significat. Quanta sit *Intaphorum* Jordani cum *Incuribus* Orosii connexio, qui non vident, arbitror fore neminem. ¶ Consulendus omnino Martinus in Lexico ad hanc vocem.]

INTARDUS, Celer, velox. Thwrocus in Sigismundo cap. 2: *Proceribus comitantibus Intardus ad Budam descendit.*

INTARTA, [Rebellis.] Vide *Antartes*.
¶ **INTARTIZARE**, Rebellare, Ibidem.

INTASSARE, [In struem seu tassum ordinare; messum, fenum congerere, Gall. *Entasser*. Charta ann. 1247. c. Tabulario Portus Regii: *Tenetur mestuarii garbas in granchia Intassare.*] Vide *Tassus*.

¶ **INTASSARE**, Eodem notione. Tabul. Calense pag. 196: *Omnes hospites ad terras predictas pervenientes tenetur pratum Suhari affuare, ad domum adducere et Intassare.*

¶ **INTASSORIS**, Qui in acervum congerit. Charta ann. 1312. in Reg. (8. Chartoph. reg. ch. 777: *Cum corvici delictis pro feno dictorum pratorum aduandando et Intassando; pro quibus corvici, aduandatores et Intassatoribus dicti feni decem et octo denarii duntaxat annuatim debeantur. Vide Entassator et Intassare.*

INTECTAMENTUM, Tegmentum, ἀνταρπιας, clypeus; in Gloss. Gr. Lat. ubi videtur dividuæ voces, ἀνταρπιας, clypeus.

¶ **Nostris Entoyter**, Tela involvere. Lit. remis. ann. 1375. in Reg. 107. Chartoph. reg. ch. 338: *Un trellis auef à Entoyer un lit, et unde Delatoyr, Pulvinaris tegmen lineum detrahens, in alius Lit. ann. 1396. ex Reg. 151. ch. 6: *Cellæ exposant prout ostendit hostel la toye de la couste d'un lit, que elle Détoya.**

¶ **INTEGRITAS**, Vide *Integrus*.

¶ **INTEGRALIS**, Integer, unus divisus.

Vide *Feudum* *Integrale* supra in v. *Feudum*.

¶ **INTEGRALITAS**, Stat. coll. Navar. ann. 1315. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 516. v. 9: *Si quis vero minutus fuerit poterit per tres dies conuere in sua camera, et poterit vocare aliquem socium, nisi sibi societatem faciat, et habebunt suam Integralitatem portionem. Sed leg. *Integrale*. Vide supra *Integrus*.*

¶ **1. INTEGRALITER**, Omnino, plene, prorsus, Gall. *Entièrement*. Transactio Caroli II. Regis et Comitissæ Provincie cum Capitulo S. Salvatoris Avenensi ann. 1292. ex Schedis Presidii de Montargues: *Integraliter et sine diminutione aliquæ pervenit omni modo. Litteræ ann. 1332. apud Ludewig. tom. 5. pag. 253: *Integraliter restituere tenebuntur et completi. Occurrit alibi non semel.**

¶ **2. INTEGRALITER**, Integre, sincere, sine dolo. Litteræ ann. 1261. apud Ryner. tom. 1. pag. 777: *Quid autem super promissis feceritis et responsum, nobis per vestras potentes litteras festinate et Integratiter rescribatis. Aliæ ann. 1337. apud eund. Ryner. tom. 4. pag. 774: *Solvere promissum, et promissum boni fide in Durleraco excedit milia florenorum de**

Florentia boni auri justis ponderis... Integratiter absque dolo.

¶ Hinc nostris *Enterin*, *Entier*, pro *Integre*, probus. Reg. sigu. *Nostr Cam. Comput. Paris. fol. 291. ter. v. 9: Item it convenit passer par la force de plusieurs seigneurs, qui ne sont pas si Entiers, ne si loynus ius Christiens, comme il deussent. Le Roman de Garin:*

Garin parole qui ot cuer Enterin.

Guill. Guiart. ubi de stemmate reg.:

Par le reume et l'Empire
Mevient o eus li pelerin,
[qui vers Dieu ont cuer Esterin.

Inde etiam *Entierité*, pro *Integrité*, *pureté*, *Integritas*, castimonia, in Hist. Florid. ad calcem Joan. de Saintré pag. 725: *Quantement Lucrese estriva pour l'Entierité de son corps.*

1. **INTEGRARE**, in lege 8. D. de Tuitel. et ration. distrah. (37. 3.) [Quamvis jure postulanti tutelam pristinam possit *Integrare*, hoc est, de novo inchoare, renovare, insinuare; quæ notione non semel occurrit apud Livium et alios.]

2. **INTEGRARE**, Ratum habere, approbare, Gall. *Entériner*; unde *Integrato*, approbato, *Entérinement*. Arest. ann. 1410. 8. April. in vol. 11. arrestor. pariam. Paris.: *Ipsus litteras preposito Parisiensi presentasset ipsarum Integrationem requirendo... Litteras nostras Integrando, etc. Vide infra *Interrare* 1.*

3. **INTEGRARE**, Perficere, complere, nostris alias *Entériner*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. *Entoyrour, Prov. Integrare*. Charta ann. 1337. ex Tabul. S. Albini Andegav. : *Ad vallandum, ratificandum et approbandum easdem, et intendam, perficiendum, concordandum, integrandum et passandum, etc.* Stahil. S. Ludov. ann. 1270. cap. 1. tom. 1. Ordinal. reg. Franc. pag. 109: *Li prévost sera tenir et Entériner ce qui sera conneu et ce qui est accoustumé selon droit. Entériner, eodem sensu, in Lit. ann. 1371. tom. 5. eandem Ordinal. pag. 460. et *Entéringer*, in Stat. ann. 1390. tom. 7. pag. 359. Hinc *Entérine*, Integer, absolutus, in Lit. Guid. de Rupe dom. d' Athines ann. 1259. inter Probat. Hist. Villehard. pag. 8: *De totes detes et de tos empruns ou nubles dux Hugues dux de Bourgoigne nous ai esté tenu... nos an avons receu plement Entérine. Et Entérindit, Perfecto, complementum, apud Christ. Pisan. in Carolo V. cap. 33. part. 1. Edit. D. Le Bruf pag. 139: *A la pource fu déterminé et dit que... n'estoit point de nécessité que la perfection et Entérindit du corps resuscité de Jhesu Crist, ravoir tout le sang respendu en l'arbre de la croix.***

¶ **INTEGRATUS**, Ratus, approbatus. *Lectia*, publicata, registrata et Integrata sen interineta, ex Charta anni 1461. Histor. Harcur. tom. 3. pag. 709.

¶ **INTEGRE**, Omnino, prorsus, nostris alias *Entérinement*. Charta ann. 1317. ex Chartul. 21. Corb. : *Sive in casibus, in rentis, in terris arabilibus... et Integre absque aliquid excipere, etc. Plenierement et Entérinement, in Charta ann. 1269. ex Lib. nig. epis. Carnol. Alta Guil. de Ve-*

teri-poule ann. 1289. in Chartul. S. Jean. de valle : *Pourveque les choses qui sont conveniées en bonne foy, a très bonne foy, et tringement dunt estre parfaites, etc. Vid. *Integritas* 1.*

¶ **INTEGRESERE**, Augescere, proficere, Gall. *Se perfectionner*. Acta S. Lapi episc. Trece. tom. 7. Jul. pag. 75. col. 1: *Integrescit in illis quodlibet fides sacramentum.*

INTEGRITAS, Charta Caroli C. Reg. Francie ann. 845. in Tabulario S. Mauri Ligerim : *Ita denique res cum omni integritate, id est, cum colonis et servis suis cummentibus, cum domibus, et suppositis, cum terris cultis et incultis, etc. Vide aliam ejusdem Caroli Chartam apud Loiselum in Bellocavo cap. 242. Passim.*

¶ **INTEGRITAS**, Eadem notione. *Dua partes sylve cum Integritate*, in Hist. Mediani Monasterii pag. 243.

¶ **INTEGRITER**, Omnino, plane, prorsus, Gall. *Entièrement*, tom. 9. Spiel. Acher. pag. 357.

¶ **INTELLECTE**, Intelligent, Gall. *Avec Intelligence*. Synod. Ptoemae. ann. 1368. inter Stat. ejusd. eccl. pag. 10: *Ex quibus confiteatur rei peccati possunt intelligere qui dicuntur, et Intellecte, confiteantur, si mun rei non fuerint, non tenentur.*

¶ **INTELLECTIBILIS**, Jo. de Janna, *Intellectu comprehensibilis; unde Intellectuiter et Intellectibilis: Intellectibilis, Intelligence*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerman. * *Entendable*, eodem sensu, in Lit. ann. 1312. tom. 1. Ordinal. reg. Franc. pag. 508: *Les paroles de cette ordonnance, jusqu'à elles soient claires et Entendables, etc.*

¶ **INTELLECTUALITAS**, Intelligentia. *Intellectus*, *Intellectualitas*, Tertulliano de Anima cap. 38. *Sine ullo Intellectualium arumque*, apud Gubertum lib. 2. de Pigeat. SS. cap. 2. § 1.

¶ **1. INTELLECTUS**, Salus conductus, commensus, publica fides. [* Minus hec, nisi fallor; videtur enim sensu accipiendus, quo Italis Intellectus, Intelligentia, cognitio, consilium.] Bartholomaeus Annal. Genuens. ad ann. 1238. apud Murator. tom. 6. col. 478: *Postmodum Vintimilius timore concti, quidam ex ipsis civitatibus Vintimilii ascenderunt, et quidam venerunt absque ullo Intellectu sibi datum mandatum Communis (Jauensium, quibusdam belligerant.) et in quadam villa fuerunt tamen Januam missi manibus per terga agitati. Col. 482. ad ann. 1239: *Unde magnus rumor fuit in civitate Janua, et omnes concurrebant ad armam; et Potestas facta maxima parlamento, misit pro Guidone Spinola, Sorkone Pipere, Suzzo Pipere, Roberto Emborno, Roymundo de Volta, Roberto et quibusdam aliis, ut venirent ad mandatum suum et Communis Janua; et voluerunt venire... unde Potestas eis commendavit; et sequenti die fecit devotari domum et locum Roymundi de Volta apud Provinturanam, et misit ad sociendum fieri quantum aliis rebellibus. Item fieri fecit parlamentum maximum, in quo dato bono Intellectu per quodam homines, qui forebat Potestatem, Roymundus de Volta, Guidone Spinola, Antonius Embornus... et plures devenerant ad mandatum Potestatis, et juraverunt**

mondata Potestatis Januae in omnibus per omnia observare.

1. **INTELLECTUS**, Animi affectio, *sententia*, Epistol. Saladin ad Pisum, reg. aut. Hist. Sicul. Bonap. part. 1. *ad Lams in bellic. erudit.* pag. 208: *Tri- vos Den in bonis Intellectis et in bonis vobis... Et de hoc quod non laudatis et gloriati nostri rebus, hac de causa vos vobis diligimus propter bonum Intellectum, quem erga nos habetis.*

2. **INTELLECTUS**, Conscientia, Gall. *conscience*, Acta Inquisit. Carcass. MSS. 1308. fol. 24. v. : *Ne aliquis extraneus qui non esset de intentione et Intellectu quod intraret cameram.*

3. **INTELLENTIA**, Gall. *Intelligence*, proinde, consensus, conspiratio, fœdus, *conspicatio*, Acta Inquisit. Carcass. MSS. 1308. fol. 24. v. : *Ne aliquis extraneus qui non esset de intentione et Intellectu quod intraret cameram.*

4. **INTELLENTIA**, Gall. *Intelligence*, proinde, consensus, conspiratio, fœdus, *conspicatio*, Acta Inquisit. Carcass. MSS. 1308. fol. 24. v. : *Ne aliquis extraneus qui non esset de intentione et Intellectu quod intraret cameram.*

5. **INTELLENTIA**, Gall. *Intelligence*, proinde, consensus, conspiratio, fœdus, *conspicatio*, Acta Inquisit. Carcass. MSS. 1308. fol. 24. v. : *Ne aliquis extraneus qui non esset de intentione et Intellectu quod intraret cameram.*

6. **INTELLENTIA**, Gall. *Intelligence*, proinde, consensus, conspiratio, fœdus, *conspicatio*, Acta Inquisit. Carcass. MSS. 1308. fol. 24. v. : *Ne aliquis extraneus qui non esset de intentione et Intellectu quod intraret cameram.*

7. **INTELLENTIA**, Gall. *Intelligence*, proinde, consensus, conspiratio, fœdus, *conspicatio*, Acta Inquisit. Carcass. MSS. 1308. fol. 24. v. : *Ne aliquis extraneus qui non esset de intentione et Intellectu quod intraret cameram.*

8. **INTELLENTIA**, Gall. *Intelligence*, proinde, consensus, conspiratio, fœdus, *conspicatio*, Acta Inquisit. Carcass. MSS. 1308. fol. 24. v. : *Ne aliquis extraneus qui non esset de intentione et Intellectu quod intraret cameram.*

9. **INTELLENTIA**, Gall. *Intelligence*, proinde, consensus, conspiratio, fœdus, *conspicatio*, Acta Inquisit. Carcass. MSS. 1308. fol. 24. v. : *Ne aliquis extraneus qui non esset de intentione et Intellectu quod intraret cameram.*

10. **INTELLENTIA**, Gall. *Intelligence*, proinde, consensus, conspiratio, fœdus, *conspicatio*, Acta Inquisit. Carcass. MSS. 1308. fol. 24. v. : *Ne aliquis extraneus qui non esset de intentione et Intellectu quod intraret cameram.*

11. **INTELLENTIA**, Gall. *Intelligence*, proinde, consensus, conspiratio, fœdus, *conspicatio*, Acta Inquisit. Carcass. MSS. 1308. fol. 24. v. : *Ne aliquis extraneus qui non esset de intentione et Intellectu quod intraret cameram.*

12. **INTELLENTIA**, Gall. *Intelligence*, proinde, consensus, conspiratio, fœdus, *conspicatio*, Acta Inquisit. Carcass. MSS. 1308. fol. 24. v. : *Ne aliquis extraneus qui non esset de intentione et Intellectu quod intraret cameram.*

13. **INTELLENTIA**, Gall. *Intelligence*, proinde, consensus, conspiratio, fœdus, *conspicatio*, Acta Inquisit. Carcass. MSS. 1308. fol. 24. v. : *Ne aliquis extraneus qui non esset de intentione et Intellectu quod intraret cameram.*

14. **INTELLENTIA**, Gall. *Intelligence*, proinde, consensus, conspiratio, fœdus, *conspicatio*, Acta Inquisit. Carcass. MSS. 1308. fol. 24. v. : *Ne aliquis extraneus qui non esset de intentione et Intellectu quod intraret cameram.*

15. **INTELLENTIA**, Gall. *Intelligence*, proinde, consensus, conspiratio, fœdus, *conspicatio*, Acta Inquisit. Carcass. MSS. 1308. fol. 24. v. : *Ne aliquis extraneus qui non esset de intentione et Intellectu quod intraret cameram.*

Capitulare Aquigranense ann. 817. § 44. et in Addit. 1. Lud. Pii cap. 36.

1. **INTELLENTIA**, Animi corpore per mortem exuta. Translatio S. Wandregisili Abb. tom. 5. Julii pag. 295: *Successit autem ei in regimine vir venerabilis Alba Johannes... quo etiam inter Intellegibilia disposita, ex discipulis ejusdem patris Boudenunus vocabulo successit. S. Ambrosius Epist. 65. n. 1: Acri præsertim ingenio etiam Intellegibilia complectens, i. res spirituales et intellectu difficiles.*

2. **INTELLENTIA**, Folles lucernarum. Gloss. Isid. ad quas Grævus: Hec sunt monstra, que Herculi domanda relinquimus.

3. **INTEMERATUS**, f. pro Immoderatus. Charta ann. 1355: *Monachi et conventus ejusdem loci (Pontisfrigid) Intemerato favore et ingenti audacia accedentes ad locum prædictum, etc.*

4. **INTEMERANTIA**, pro Intemperies. Saxo Grammaticus lib. 8: *Per summum cœli Intemperantiam.*

5. **INTEMERATA** Nox, pro Intempesta, apud Aurelium Victorem Schotti in Posthumo: [* Castigat. in utrumque Glossar. Intempesta, ἀνέστος, addit Reg. Intempesta nox, Intempesta. Germ. Intemperata, noxia, intempesta.]

6. **INTEMERATUM**, Joh. de Janua: *Intemperies, et hoc Intemperium, ubi nulla securitas et nullum temperamentum est; Ce on u' a' n' attemperant, in Gl. Lat. Gall. Sanger.*

7. **INTEMERATUM**, Intempestivus, apud Cæsarum Aurelium lib. 1. Auctor. cap. 9. ubi et Intemperantia occurrit, Intemperatior, i. intempestive, cap. 15. Ad lib. 2. cap. 10. etc. alias

8. **INTEMERATUM**, est sine tempore, vel temporis mensura, semper. Lex Wisigoth. lib. 4. tit. 5. § 6: *Deus, justus Juxta, qui justitiam Intemperatior diligit, non vult justitiam servare tempore; sed tempora postea æquitate lege concludit.*

9. **INTEMERATUM**, Intempestivus, in veteri. Glossis ad Boetium de Consolat. Philos.

10. **INTEMERATUM**, ἀνέστος. Germ. Intemperantia, in Castigat. ad utrumque Glossar.

11. **INTEMPTIO**, Actio. Vide Intendere 7.

12. **INTENAGLIARE**, Caudenti forpice membra discerpere, Gall. *Tenailler*, Ital. *Tenaglier*. Chron. Petri Azarii apud Murator. tom. 16. col. 411: *Intenaglieretur super plaustrum, et postea in rota ponatur.*

1. **INTENDERE**, [Non attendere.] Salvianus lib. 4. de Gubernat. Dei: *Dicentes, Deum incuriosum, Deum non Intendentem, Deum negligentem, etc.*

2. **INTENDERE**, [Attendere, audire.] Epistola Mauricii Imp. ad Childebertum Regem Fr. tom. 1. Hist. Franc: *Præfatus Legatus vestrus suscepimus... atque his, que narrata ab eis sunt, placidis auribus Intendentes, compertus eis dominici responsum. [Huc refertur possunt varie Scripturarum locutiones, Intende mihi, Intende orationi meæ, Intende deprecationi meæ, etc.]*

3. **INTENDERE**, eodem sensu, in Cons. Petri de Font. cap. 21. pag. 118. art. 4: *Li bons soit Ententez à toutes les paroles he*

*on dira en cost. Intendu vero, pro assignat, marquet, Constitutus, assignatus, in Lit. remissus, ann. 1374. ex Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 503: *Toutensies lieli escuyer ainsi n'avez attendi l'espace de quinzante jours ni plus, Intendus par la coutume du pays à laisser, ainsi que l'on puisse faire contrevenances. Faire entendant præterea dixerunt nostri, pro Faire entendre, significare, dictis imponere. Lit. remissus, ann. 1447. in Reg. 178. ch. 257: *Ainsi qu'icelle femme engraissoit, disoit et faisoit Entendant icellui Probert à l'oncle d'icelle, qu'elle lui sembloit estre ytroptée.***

3. **INTENDERE**, Velle, decernere. Thwrocizius in Geza Magno cap. 54: *Quasivult que a Salomone, si apud Givison et Ludislaum essent tunc boni Milites. Salomon autem Intendens laudare Hungaros, impræmeditate respondit: Multi sunt, iniqui, etiam multo meliores. Phrasis, quo etiamnum Plauti utimur, [quæque pluries Latine legitur apud Ruymerum tom. 3. pag. 325. apud Ludewig. tom. 6. pag. 185. etc. Haud ita assimili ratione Tullius: Si Antonius quod Antimo Intendat, perficere possit. Et Terentius: Repudio consilium quod primum Intendamus.]*

4. **INTENDUS**, Consilium, animus, mens, nostris Intention. Anastasius in Martino PP. *Convenirent eum, ad de tali heretico Intentu recedent. Alii Codd. habent, hujus hæresis Intentiones.*

5. **INTENDUS**, Eadem notione. *Frustratus Intento*, in Chronico Trivetti apud Acher. tom. 8. Spicil. pag. 645. *Juxta Intendum*, apud Ludewig. tom. 6. pag. 215.

6. **INTENDERE**, Intelligere, interpretari, Gall. *Entendre*. Vita S. Catharine Senensis, tom. 3. April. pag. 926: *Prophetarum verba... cum magna reverentia suscipienda sunt semper, et cum discretione Intendenda.*

7. **INTENDERE**, Existimare, habere. Pactum ann. 1330. apud Ludewig. tom. 5. pag. 552: *Ut nobis obsequii, parant et Intendant tanquam ipsorum dominum justum. Gallice: Qu'ils nous obissent et nous Regardent comme leur véritable seigneur.*

8. **INTENDERE**, Tendere, ire, proficisci. Charta ann. 1430: *De inventiendo anum hominem ad arma, et duas sagittas ad equitandum, et de Intendendo, ad Alencon. Altera ann. 1433. tom. 3. ejusd. Hist. pag. 711: *De inventiendo anum hominem ad arma, et duas sagittas ad arma, et post guerram de Intendendo ad Falaise, et apud Cern vicesima die Maii.**

9. **INTENDERE**, Judicio contendere, litigare. Gregor. Tur. lib. 10. cap. 10: *Conque uterque in presentia Regis Intendens, et Chundo deceret, nunquam a se hæc præsumpta, quo objeccionat, etc.*

10. **INTENDERE**, ALICUI DE BR ALIQUA, Hanc illi ad suum commodum præbere. Charta ann. 1345. apud Cælium tom. 1. Script. rer. Boicæ. pag. 750. col. 1: *Ita tanta quod ipsi cum castro suo Archieve debant Intendere domino regi et suis per duas annos continuas... Adjecto quod dominus rex et sui possunt se ad castrum et de castro præcedere contra suos adversarios defendere proinde. Vide Fœdum receptabile. 11. Plura apud Hallaus. voce Dienstgewertig col. 225.]*

* 9. **INTENDERE** SE, Se introducere, Gall. *l'introduire*. Charta ann. 1356. ioter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 179. col. 2 : *In qua alberguarum, si dictum portile nuperierit, inlunio domini nostri regis se possent secreta Intendere, et deinde additum aliis inimicis domini nostri regis per muros sive per dictam portile dare.*

* A verbo *Tendere* et *Intendere*, iudem quibus Latini usurpantur notiones, foris formatum videtur Gallicum *Tenir* et *Entenir*. Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 61 : *Le mestre artilleur leur baillait ars si fors, comme il les poist Tenir*. Lit. remiss. ann. 1373. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 241 : *Icelui Jehan peravient en sa mauvaise volente Entens ledit coustel pour fêrir ledit Colin*. Aliæ ann. 1380. in Reg. 118. ch. 74 : *Seurait sur le lieu Jehan le Marchois de Justines tenant en sa main un baston, appelé hache Danoise, laquelle il Entens et se efforça de en fêrir le suppliant, et quant ledit suppliant vit ladite hache Entens, dromblant de mort etc.* Aliæ ann. 1396. in Reg. 151. ch. 12 : *La vierce ou bonjour dont ledit duc de Quensy jouait et que paravant il avoit Entens, etc.* Denique aliæ ann. 1479. in Reg. 206. ch. 279 : *Le suppliant en son arc tendit qu'il avoit mis une flèche en coche et Entens ordra pour pour donner crainte à icelui Emuel; mais ne tira aucunement. Lc Roman d'Alexandre MS. part. 2.*

Et Porus a pris l'air, si le vu Entens.

* Hinc *Desider* et *Desider*, pro Clavam, contra aliquem ad illum ferendum intentum, aut quodlibet aliud instrumentum, demittere. Lit. remiss. ann. 1388. in Reg. 135. ch. 112 : *Icelui Jaquemin soillit avoir en tenant un gros et pesant baston, appelé fourcheur, lequel il leva et Desidera pour fêrir ledit exposant*. Aliæ ann. 1390. in Reg. 140. ch. 11 : *Icelui Bertant doutant que ledit de la Londe ne Desiderat et frapast d'icelle massue etc.* Vide supra *Emicare*.

INTENTIO, Contentio, controversia, discordia, lra. Glossæ Basilic. *intentione*, *desider* *desider* interpretantur. Anonymus in Gestis Constantinii Magni : *Intentio orta est in urbe Roma inter Synnuchum et Laurentium*. Velus Agrimenor pag. 296 : *Hic enim (limitibus) trasiuntionem Antium intellegunt, et agrorum Intentio, et certamen asseverant*. Gregorius Turonensis lib. 9. Hist. cap. 9 : *Ut inter terminum utriusque Regni nulla Intentio aut disruptio gereretur*. Utinam S. Ambrosius Epist. 9. 35. Hormisdas PP. in Epistola non semel. Idem Gregorius PP. lib. 6. cap. 17. Fredegar. in Chron. cap. 72. Præceptum Lud. Pii de Divisione Regni cap. 10. Lex Wisigoth. lib. 2. tit. 2. §. 10. Lex Longob. lib. 2. tit. 14. §. 1. 26. tit. 2. §. 13. tit. 2. §. 3. tit. 55. §. 10. [* Roth. 153. Liutpr. 145. (6. 92.) 15. (3. 1.) Ludov. P. 2. Roth. 370.] Bracton. lib. 4. tract. 2. cap. 2. veteres Tabule apud Ughell. tom. 1. pag. 959. etc. Hinc Itali *Tentione* dicunt, vel *Tensione*, pro contentione, et nostri olim *Tenpon*, pro oburgatione, ut Tencer, vel Tancer, pro oburgare, accusare, postremum ab *Invenire*. Velus Consuetudo Andegavensis : *Mourte se fait quant l'en tue homme ou femme, de jour ou de nuit, en son lit, ou en autre maniere, pourquoi ce ne soit en meslée, ou sans Tancer, ou sans les desfer, Vetus Versio Gallica* Bibl. Gen. 13 : *Facta est rixa : Tensionis monerent entre les Pasteurs*. Philippus Moskus in Hist. Fr. MS. :

Et si tenoit du Dieu grant terre,
Dont il n'avoit Tenue ne guerre.

Infra :

Et prist Darfont et Aleçon,
Et les garni par Coteceux.

Ab *Intentio*, formata vox

INTENTIONARE, Litem, intentionem, seu controversiam alicui movere, [* in chart. Longob. ann. 734. apud Brunett. tom. 1. pag. 471. lin. 32.] in veteri Charta apud Ughellum tom. 3. pag. 301. et in aliis Mathildis Comitisse ann. 1073. 1079. apud Francis Mariam in eadem Mathildi pag. 106. 109. 152. et in Bullario Casinensi tom. 2. pag. 117. [in Charta ann. 1149. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 407.] Itali *Tentionare* eadem notione dicunt. Math. Villanus lib. 3. cap. 78 : *Il for Principi comenciarono a Tentionare del Senato*.

INTENTIONARE, pro Intentionatione, seu controversie datum, habet in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 57. Est etiam in Famosis libellis (9. 34.) ; vel actio, ut l. unic. de Dolo malo, (2. 15.) eod. Cod. et in aliquot Legibus Digest.

* **INTENTIO**, Actio. Chartul. S. Vandregesi tom. 2. pag. 1999 : *Pronunciatio nunc dictum Militem in probatione Intentionis sue penitus defecisse*.

INTENTOR, Actor, accusator. Charta æræ 1067. tom. 5. Monarch. Lusitan. pag. 307. v. : *Et qui furtaret, preter novem, et habent Intentor duos quinones*.

* **INTENDIMENTUM**, Ital. *Intendimento*, Gall. *Entendement*, Angl. *Intendement*, *Cons.*, intelligencia ; Item Fraus, fallacia, dolus, ut supra vox *Ingenium*. Bulla Nicolai III. PP. æon. 1278. apud Rymer. tom. 2. pag. 122 : *Si regali Magnificencia placeat, ad subveniendum terra pœdictæ absolute, obque Intendimento aliquo, publicæ ac solemniter, prout tantum Principem decet, salutiferæ crucis caractere insigniri, nostri propositi est, et parati sumus Excellentie sue, postquam taliter cruciati fuerit, decimum concedere postulatum*.

* **INTENDIMENTUM**, Anglis *Intendement*, Intellectus, significatio vocis vel sermonis. Conventiones inter Reges Aragooie et Sicil. ann. 1291. apud Rymerum tom. 2. pag. 503 : *Tententium est insuper quod, si profusus Rex Aragonie in predictis, defecerit, iusto impedimento cessante, remoto omni captioso intellectu verborum, ad bonum et rectum Intendimentum... regna et terræ suæ in statum pristinum... relabatur*.

* **Entendement**, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1385. ex vol. 7. arrestor. parlam. Paris. : *Aucuns haineux du suppliant font fait emprisonner pour cause desdites paroles, voulons par haine aggraver au sinciper desdites paroles et l'Entendement d'icelles*.

* **INTENEBRICATUS**, Tenebrosus, tenebrosus, Ital. *Intenebrato*. Vetus

Interp. Comment. Orig. in Matth. tran. 35 : *Iniqui in erroribus Intenebrati tenebatur*.

* **INTENSIS**. Glossar. Provinc. Lat. et Cod. reg. 7657 : *Dejun. Prov. jejuniis, intensis*.

* **INTENSITAS**, Intensio. *Liber de intensitate et extensitate*, in Catalog. Opes. B. Rayn. tom. 5. Jun. pag. 699. col. 1. [* **INTENSIO**, pro Extensio, Extensio, Codex agrorum vicigalliam, in quo assignatur census et alia huiusmodi, in Clavis Dunbensi non semel.

* **INTENSIBILIS**, Tentationis non obnoxius. Vetus Interp. Comment. Orig. in Matth. tract. 35 : *Divinitas Intenditatis est*. Vide *Intenditatis*.

* **INTENTARE ACTIONEM**, Litem intendere, inferre, ita Charta ann. 1341. apud Ludewig. tom. 5. pag. 532. Vide *Intenditatis*.

* **INTENTATILIS**, Qui non potest haberi. Gloss. Lat. Græc. : *Intenditatis, inemptus*.

* **INTENTATIO CRIMINUM**, Accusatio, apud Tertull. Apolog. cap. 46. Vide *Intenditatis*.

* **INTENTATOR**, Qui neminem tentat seu sollicitat ad malum : *Deus tentat Intentator malorum est; ipse autem neminem tentat*, Jac. 1. 13.

* **INTENTATUS**. Flea lib. 2. cap. 76. §. 6 : *Boves debiles et male Intendati, veterique vaccae et steriles*.

* **1. INTENTIO**, Contentio, controversia, accusatio. Vide *intendere* 7.

* **2. INTENTIO**, Actio in iure, qua quis pro re quamvis litem Intendit. Arrest. ann. 1300. fol. 45. v. : *Quare preter procuratores hominum dictatum villorum procurator, quod ad ipsos homines pertinet per posttrahendi bestias suas in dictis moribus. Pronuntiatio fuit per curiam nostram iudicium ipsos homines dictatum villorum Intentionem suam sufficere probasse. Intendit, eadem notione, in Stat. ann. 1364. tom. 4. Ordinal. reg. Franc. pag. 512 : *Tant pour le dit des Intentis qui sont à vous à accorder, vide Intemptio post Intendere*, 9.*

* **3. INTENTIO**, Finis, limes, Gall. *Entende*, Charta ann. 1059. apud Lam. in Delic. erudit. inter nol. ad Chron. Pontif. Leon. Urbevet. part. 1. pag. 174 : *Qualiter nos Deo adjuvante canonice diffinitionis intentionem plebium, quas Aretina ecclesia detinet in Senensi comitatu... Porcius sua ecclesia diocesis ostendere et possessionem ecclesiasticam et mundanum ad partem sanctæ Aretine ecclesie jurare. [* Contentio de plebibus.]*

* **4. INTENTIO**, Propositum, animus, Gall. *Intention*, propriè. Acta MSS. Inquis. Carcass. ann. 1368. fol. 24. v. : *Ne aliquis extraneus, qui non esset de Intentione et intellecta facit, intraret ranerem. Lit. ann. 1357. ex Chartul. 23. Corb. : Superintendit accepit et super suum broctum sui exadum Intentione de ipsi reddendi et restituendi, si quis eos petere, possit*.

* **5. INTENTIO**, Indicium, Gall. *Indication*. De diversis Intentionibus medicorum, apud Arnald. Villanor.

* **INTENTIONARE**, [* Charta ann. 1076. apud Murator. in Antiq. Estens.

et. 186: *Quod si ammōdo qualibet modo*
semper minus molestare, tollere, contin-
ere, vel minuire, intrinsece, intentionate
per placitū fatigare auti fuerimus, etc.]
 in *Intendere* 9.

† **INTENTISSIME**, Diligentissime, apud
 Augustinum I. de Moribus Eccl. Ca-
 p. 19. et in Litteris ann. 1553. apud
 Leng. tom. 5. pag. 311.

† **Intencius**, Intentus, Gall. *Appliqué*,
appliqué, apud Monstrelet. cap. 47: *Le duc*
de Bourgogne s'estoit moult enten-
cé et curieux d'assembler gens de guerre.

INTENTIVA, *ἐντεντινός*, in Gloss. Græco-
 scilicet pars ex Musica, quam dixerunt
 aut Vitruvius lib. 5. cap. 4. et Martia-
 nus Capella lib. 9. cui *Extensa* dicitur.

† **INTENTUM**, Actor. Vide *Intendere* 7.

† **INTENTUS**, Intentus. V. *Intendere* 3.

† **INTEPIDUS**, Valde cupidus, Vita S.
 Basilensis, tom. 1. Martii pag. 254: *In-*
terpidi dicitur Intepidus sub animis dei arti-
cunctas Latine lingue dicitur literas.

† **INTER**, pro Tam, quam, phrasia Gal-
 lica. Tabularium Abbatie Bellicensis in
 Lemoiebus Ch. 51. et 140: *Ut quandis*
quo usufructuario teneam, et annis singulis,
et tempore messonis, et tempore vindemie
inter panem et vinum modicum census per-
solam. Ch. 110: *Pendo... aliquem de aliolo*
uino, hoc est, 5. denarius inter vineas,
et terram, quam comparavi potui meus.
 Ch. 126: *Duo decem denarios de vinea In-*
ter vineas, et bascum. Ch. 157: *De manci-*
pia vero ad ipsam curtem pertinentibus,
ita fugam lapsis, et unde aliunde trans-
gressi sunt, cedo, etc. Charta ann. 1236.
 in Probat. Hist. Sabaud. : *Sex modia Inter*
vidum et vinum ad mensuram de Seduno.

Occurrit præterea in Capitul. Caroli M.
 pro partibus Saxoniae. cap. 14. in Vita S.
 Leonii Episc. Andegav. cap. 4. n. 23. in Vita
 S. Ruperti Episc. Salisburg. n. 6. Apud
 Pet. de Vineis lib. 2. Ep. 41. Sanctum
 pag. 225. etc.

† Testam. Petri de S. Hilari. ann. 1177. ex
 lib. reg. cot. 17: *Dimitto viginti solidos*
Wigornenses et sexaginta scilicet Melgor. Inter
unum corpus procurandum et Missas que
deantur pro remissione peccatorum meorum.

INTER, pro Penes, apud, usurpat Luci-
 fer Calaritano: *Inter te*, pro Apud te.

† **INTER CAREN** et **LUFUM**, in Placitis
 no. 7. et 24. Eduardi I. Regis Angl. apud
 Thom. Blount in Nomenclico v. *Inter*, Gall.
Entre et *entre*, ut jam dictum in
 Genes.

† **INTER**, pro Intra. Inventar. MS.
 thes. Sed. Apost. ann. 1395: *Item unum*
rupes... in summitate cuius est unum
podium de esmalto; Inter autem in Jundo est
unum esmalum rotundum.

† **INTERAMNIUS**, **INTERAMNUS**, Inter
 amnes situs. Vocem *Interamnus* usurpant
 Lamprid. in Alexandro Severo cap. 56. et So-
 lomon cap. 3. Glossæ Isidori: *Interamnica*
choria, quæ frequentius est inter amnes. Ex-
 ceptis: *Interamnica chordia, quæ frequentius*
inter amnes itur ultra. Patet aliquid men-
 dosum esse et superfluum. Sic legerem
Interamnica choria (a Græco *χώρα*, locus,
 regio) quod est inter amnes. Grævis inter-
 legit partem Ægypti inferiorem circa A-
 lexandriam, quæ per excellentiam *Choria*

dicitur, ut eruditè docuit Harduinus in
 Geographiis ex nummis illustratis in Ku-
 sarov.

† **INTERANEAE**, Vide *Intranica*.

† **INTERARE**, ab Hispano *Enterar*.
 Notum facere. Chronic. Andree Danduli
 apud Murator. tom. 12. col. 486: *Per alias*
nostras litteras denotavimus vobis inaudium
seculi pro proditores presumtum: sed illud
ad cautelam vobis providimus seriusius In-
terare. [* Si legendum non est, quod puto,
Intimare. Vide io hac voce.]

† **INTERASILLIS**, Vide *Interasillis*.

† **INTERATA**, *ἐντερητά*, *Exenterata*,
 in Supplemento Antiquarii. [* Adde ex
 Castigat. in utrumque Glossar. leg. *Exente-*
rata vel *Exenterata*. Vule.]

† **INTERCALARITA**, La intercalacione.
 Glossar. Lat. Ital. MS.

† **INTERCALLIS**, **INTERCALLIS**, *Εντερ*,
εταλον, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg.
 7632. Vide infra *Intercalare*..

† **INTERCAPEPINARE**, vox formata ex
Intercapeo, *ἰντερκαπεῖν*, in Gloss.
 Græco-Latinis, Intervallum. [* Adde ex
 Castigat. in utrumque Glossar. leg. *Intercapio*,
ambulationem, etc. Germ. *Intercapeo*.]

† **INTERCAPULUM**, *ἰντερκαπυλον*, in Glos-
 sis Lat. Græc. Sangerman. Pars dorsii inter
 scapulas seu humeros. [* Leg. *Intercapu-*
lum. Vide *Intercapulum*.]

† **INTERCARAXATUS**, [V. in *Charaxare*.

† **INTERCEDERE**, dicebantur Episcopi,
 cum pro reis, causa cognita, veniam a ju-
 dicibus postulabant: officium quippe Sa-
 cerdotis esse putabant pro iis intervenire:
 quod si non obtinebant, offendeabant, ut
 qui, quod erat officii sui, non reportas-
 sent. Constitutio Honorii et Theodosii,
 edita a Sirmondio in Appendice ad Cod.
 Theodos. : *Eam quoque sacerdoti concedimus*
facultatem, ut cœceris que miserationis
nulas introit, medicetur ægros, aliat puer-
peres, consoletur insontes: et cum singulo-
rum causis cognoverit, Interventiones suas
apud iudicem competentem suo iure moderet-
ur. Vide Constitutionem sequentem 14. et
 leg. 15. et 16. Cod. Th. de Penas. (9. 40.) De
 ejusmodi Episcoporum pro reis interven-
 tionibus agit non semel S. Augustinus Ep.
 53. 54. 228. 230. lib. 3. contra Gre-
 gon. cap. 27. 48. lib. 5. de Civitate Dei
 cap. 26. Possidius in Vita ejusdem S. Au-
 gustini cap. 20. Fortunatus in Vita S. Ger-
 mani Paris. cap. 62. etc.

Maxime vero intercedebant pro iis, qui
 ad Ecclesias confugebant. Concilium Arau-
 sic. I. can. 5: *Eos, qui ad Ecclesiam con-*
fugerint, tradi non oportere, sed loci reveren-
tiam et Interventione defendi. Adde Conci-
 lium Arelat. II. cao. 30. et Leges Wini-

got. lib. 9. tit. 3. § 4. ubi *Intervene* su-
 dantur Episcopi ac Sacerdotes pro iis, qui
 ad Ecclesias confugunt. Vide præterea
 Avitum Vienn. Episc. 39.

Quibus vero Episcoporum, vel Ecclesiarum
 intercessionis culpæ aut criminis venia a
 iudicibus, aut, si servi essent, a dominis
 concedebatur, iis canonica ab Ecclesia im-
 ponebatur penitentia, quam illi obituros
 esse ultro spondebant, veniam alias non
 consecuturi, quod ex Concilio Remensi
 can. 7. colligitur. Vide *Pœnitentes*. [* De
 sanctis *intercedentibus* pro fidelibus vide
 Glossar. med. Græc. voce *Προσέχον*, col.
 1223.]

† **INTERCEDERE**, Spondere, fidei jubere,
 obligari. Libertates concessæ Vice Montis-
 brunensis a Guigone Comite Forcensi mense
 Nov. ann. 1233. MSS. : *Item dedit et concessit*
non occasione mutui, vel expleti, vel
fideiussionis, vel Intercessionis, aliquid ab
aliquo eorum, vel ab aliquo retinent, vel ex-
torquetur aliquo tempore, vel machinetur ex-
torquetur. Item ut ipse non compellat aliquem
per se, vel per alium, ut sibi vel alii aliquid
mutuet, aut accomodet, vel fidei jubeat, vel
intercedat. Ita usurpant Jurisconsulti, quos
 audi.

† **INTERCESSORIO NOMINE OBLIGARI**, de
 sponsore dicitur qui obligatur pro alio, in
 Statutis Masli. lib. 1. cap. 66.

† **INTERCEMENTUM**, Pactum, sponsio,
 fideiussio, obligatio. Charta Ludov.
 Bavari imper. ann. 1332. apud Oefelio
 tom. 1. Script. rer. Boicar. pag. 770. col. 2.
 § 2. *Tractatus, placita et Intercedimēta cum*
eis habita, cum singulis et universis punctis
in dictis tractatibus contentis, præsentis
scripti patrocinio perpetuo vulturo roboran-
tes approbamus, etc. Vide *Intercedere* 2.

† **INTERCEPTIO**, **INTERCEPTA**, Vide
Interceptare.

† **INTERCESSIO**, Homagium Art. Co-
 mitis Britanniæ prescriptum Regi Franciæ
 ann. 1202: *Disfildavit Johannem Regem Angli-*
æ pro Intercessionibus, quas ei fecerat de
ultima guerra. Sed procul dubio legendum
Interceptionibus, Aggressionibus. Vide mox
 in *Interceptare*.

† **INTERCESSOR**, Pres, sponsor, fide-
 jussor, Gall. *Cautien*, *répondant*. Lit. Joan.
 XXII. PP. apud Lam. in Delic. erudit. in-
 ter not. ad Bonincont. Hist. Sicul. part. 3.
 pag. 281: *Prins conveniendum esse princi-*
palem, quam Intercessorem. Stat. Avenion.
 Mss. fol. 22. r. : *Omnes autem ditiones ru-*
prædictas fideiussoribus et omnibus aliis In-
tercessoribus in omnibus predictis casibus du-
plicamus. Fideiussores et alii Intercessores
ad tenendum ostigia nullatenus compellantur.
 Vide *Intercedere* 2.

† **INTERCESSOR**, *ἱντερεσσορ*. addit
 Reg. *Dispenator*, *Intercedo*, *ἱντερεσσορ*. addit
 Reg. *Ministro*, *guberno*. Ita Castigat. in
 utrumque Glossar. Vide *Intercessores* 1.

† **INTERCESSORES**, dicuntur Episcopi,
 qui sede vacante Episcopatum administra-
 bant, donec proprius aliquis esset, qui
 hodie *Administratores*, quod forte vacan-
 tem cathedram illiusque possessionem ad-
 irent. *Intercessores* enim Latini *διαδοχικοὶ*
ἐπίσκοποι vocabant, ut est in veteribus
 Glossis, in quibus etiam *Intercessio*, red-
 duntur, *ἱντερεσσορ* τῶν ἐπίσκοπων, additio hæredi-

tatis. Concilium Carthaginiense V. aliis III. can. 8 : *Constitutum est, ut nulli Intercessor licitum sit cathedram, cui Intercessor datus est, quibuscumque popularium studiis vel seditionibus, retinere, sed dare operam, ut intra annum eisdem Episcopum provideat. Quod si neglexerit, Anno exemplo Interceptor alius tribuatur. Quia totidem verbis habentur in Concilio Gerthag. VII. sub Bonifacio et Celestino PP. can. 41. et in Concilio Caroli M. lib. 7. cap. 89. [* 130.] At qui Interceptor, vel Interceptor hic dicitur, iustitiam vocatur in Canon. Eccl. Africanae can. 74. in Epigrapha vero canonis, ἐνέχουτος ἐκείνου, huius verbis : πρὸ τοῦ μὴ ἐπιδεῖν ἡμῶν ἐκείνουσαν καθύπερθε ἐν τῇ καθήκοντι ἐκείνουσαν. Vide Interceptor. [* et Glossar. med. Graecit. voce Μοιρῆς, col. 911.]*

2. INTERCESSORES, Executores, qui a Rectoribus Provinciae dabantur, praesertim ad exigenda decima fiscalia et publicas functiones, ut leg. 1. Cod. Th. de Pignor. (3, 30.) ad quam consulendus Jac. Goltzoldus. Velt. Glossae : *Intercessor, indicat.*

INTERCHARAXARE, Interlineare. Hincmarus Laudunensis, in Concilio Duisiacensi I. part. 2. cap. 17. et tom. 2. Opusce. Remensis pag. 351 : *Si viro scripturae prode- tractem, quod est dissimulare, vel differam, detracem, quod valde tractem, non ab re accipit potest, Intercharaxatum non fuit.*

† INTERCIARE, Vide Interiare.

* INTERCIATORIA, Ornamentum mulieris species. Contract. matrim. ann. 1358. apud Salero : *Interciatorium usum de perlis pro unciis triginta.* Vide infra Interziatorium.

* INTERCIUDIVUS, Interuencus. Charta ann. 1209. in Chartul. Garliffon. ch. 126 : *Cujus compositionis formam ne tractis tempore Interuicive contentiones scriptum de- veniunt, nolite curavimus in scriptum.*

† INTERCIUM, est medium illud inter supercilium, quod sine pilis est. Ivid. lib. 1. Orig. cap. 1. Gloss. Lat. Gr. : *Intercilium, μασχάριον, in aliis perperam, μασχάριον.*

Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : *Intercilium, Entreil, entre sorcil.*

INTERCIPERE, Aggredi, usurpare, occupare, vel contra pactum quidpiam agere : ex Gall. *Entreprendre*. Charta Joannis de Valerico ann. 1218. in Tabulario Campan. : *Qui si, quod obtulit, Intercepere contra predicta, pro filium suum teneret captivum apud Treas, usque dum, quod Intercepere, esset emendatum.* Alia Hugo- nis primogeniti Registensis Comitibus ann. 1221. ibid. : *Si vero, ex parte predicta sit aliquod Interceptum.* Regestum Philippus Aug. Herouallianum f. 85 : *Quod si idem B. vel haeres suus Intercepere contra nos et haeres nostros, et non emendaret pro iudicio Curiae nostrae, etc.*

INTERCIPTIO, Aggressio, Entreprise. Hist. Episcoporum Autissiodor. cap. 58. pag. 474 : *Interceptionibus circumstantium in manu potenter resistens, etc.* Adde pag. 484. Charta Ludovici VII. Reg. Franc. ann. 1225. in Hist. Comitum Pontivienum pag. 152 : *Nobis supplicenti, ut filios et filius quos susceperat a Simone fratre, Ricoldi Comitibus Boloniae, post Interceptions, quos idem Simon fecerat adversus gentilem no-*

strum, materne restitueremus successioni, etc. Vide Interpendere.

INTERCETURA, Eadem notione. Charta Beatricis Albatissae B. Marie Sueession. ann. 1231 : *Ad hoc sciendum, quod de omnibus Intercepturis, quas Major nosse imponeret alieni, ille, qui inoneret in nostra justitia, poterit excondire se per septem, vel per annum.*

† INTERCISI DIES, Partium festi, partium profesti, apud Macrobius lib. 1. Saturn. cap. 16. et Varro nem de lingua Lat. lib. 5. cap. 4.

† INTERCISIMEX, δῆκεται, *Interciso*, in Supplemento Antiquarii.

INTERCISIO, Injuria. Leges Luithprandi Regis Longob. tit. 110. § 1. [* 141.] : *Ut si aliquem injuriam aut opprobrium, aut plagas aut feritas, aut mortem ibi acciperet, nihil ad ipsas mulieres aut viros, vel mundanos eorum, componatur illi, qui se defendendum eis aliquem fecerit laesum, aut Intercessionem. Vide facio et Impartitio.*

INTERCLAUSURA, Gall. Enclasure. Matthaeus Paris ann. 1249 : *Fobricato elegantissime ex auro et argento, insertis gemis et crystallinis Interclusuris adaptatis ferro, iterato translatus est venerabile corpus B. Edmundi, etc.*

† INTERCLISARE, Joan. de Janua, *Inter aliqua clinare, (Intercliner, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.) unde Interclinet et Interclinet, Ambrosius sive quis alius in Egesipp. Civitas Interclina rapibus.*

INTERCLUSUS, [Inclusus, insertus, Gall. *Inclus*. Chronicon Siciliae apud Marten. tom. 3. Aneecd. col. 44 : *Interclusum quidem in eisdem litteris receptum formam litterarum, quas etc.* Vide Inelusus.

* Nostri vero Entreclous, idem quod Entrebaillie, Hiscens, Lat. remis. ann. 1394. in Reg. 126. Chartoph. ch. 175 : *Duquel hostile le suppliant trouva l'uis Entreclous et n'y avoit personne dedans.*

INTERCOLUMNIUM, Illud, quod ponitur inter columnas, spatium quod dividit eas, Joanni de Janua. In. 3. Reg. cap. 7. ubi dicitur, *Media Intercolumnia quadrata non rotunda, ut Glossa, media intercolumnia dici tabulam superiorem, quae, sicut alia quadrata erat, similique sculptura, et in summitate sui habebat rotunditatem unius, et dimidi cubiti, in qua lucerna ponebatur.* Gloss. Graec. Lat. : *Μεταξύλων, Intercolumnium.* MS. Codex habet *μεταξύλων*. Lex 45. Cod. Th. de Operib. publ. (15, 1.) : *Omniaque tabulati, tam his quae Intercolumnialibus adfusa sunt, quoniam quae superiores periculis dividunt, ut formam pristinum civitatis habitus revocaret.* Utitur Cicero 1. in Verrem, S. Hieron. in cap. 40. Ezechiel. ut et Virgilius lib. 3. cap. 1. lib. 4. cap. 3. lib. 5. cap. 129. Vide Philandrum ad lib. 4. cap. 3.

† INTERCOMMUNICARE, Una communicare, vocare se vicissim in partem omnium. Gall. *s'Entrecommuniquer*. Conventio Henrici IV. Angl. Regis ann. 1401. apud Rymer. tom. 8. pag. 192 : *Idem morari, mercari, mercandis licetis exercere, negotiari et Intercommunicare.*

† INTERCOMMUNICATIO, Mutua et reciproca communicatio. De Intercommunicacionibus inter nos et subditos nostros, in

Litteris ejusd. Reg. ann. 1406. laudat. tom. pag. 458.

† INTERCONFINIUM, Terminus locus inter duas fines existens. Joan. de Janua. *Eure deux fins, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.*

† INTERCOPULARE, Conjungere. Minucius S. Lufaril, tom. 1. Iusti pag. 305 : *Cruvi vorum duobus magnis trabibus Inter copulatis et ad usum hujusmodi tormen- aptatis, arctissime contrahitur.*

INTERCURSUS, Gallice Entrecurus : Pactum mutuum inter dominos, ratione cujus servi aut ancillae, seu viri et feminae servituti obnoxii, qui in alterutrum dominio domicilium eligunt, aut sedem figunt, vel nuptias contrahunt, ejus sunt domini cui subiacet domus, atque adeo eorum liberi. Ita Consuetudo Vitriacensis art. 78. 79. Charta ann. 1190. apud Perardum in Burgundicis : *Talem inter nos et ipsos firmavimus Intercursum, ut si homo eorum feminum Templariorum de Baris acceptum in uxorem, et femina et haeres ex ea, vivum erunt. Similiter et si homo Templarium feminum monachorum duxerit, et femina et haeres Templariorum erunt.* Vide eundem pag. 324. [et Bullam Alexandri III. PP. apud D. Calmet tom. 2. Hist. Lotharingae col. cccxxxix.] Et Charta Philippi Aug. Reg. Franc. ann. 1205. in ejus Regesto Heroualliano fol. 87 : *De mutuo Intercursum hominum seu feminarum, utpote cum homines seu feminae vadant de una terra in aliam, etc.* Charta ann. 1295. in Probat. Hist. Castilionense pag. 196 : *Et est assensu, que li Entrecurus, qui estoit des fames et des hommes le Roy, et des hommes et des fames de l'Eglise de Jorre et de Babay, seront de cette franchise.*

† Alterum Intercursum effectum declarat Charta Adelinae Albatissae Polongii ann. 1215. apud D. Brussel tom. 2. de Feudorum usu pag. 1023 : *Natum facimus quod talis Intercursum est inter homines nostros et homines venerabiles Patris nostri Lingonensis Episcopi. Quod homines nostri tenebant hereditatem suam, ubiqueque sint, super Episcopum ; et homines Episcopi similiter, ubicunque sint, super nos. Hoc est, homines Episcopi in nostro territorio, et nostri in territorio Episcopi, percipient fructus et hereditates sibi obvenientes, in utroque habitent territorio.* Vide D. Brussel laudati Tractatus lib. 3. cap. 20. et infra Percursum.

† INTERCURSUS MERCIORUM, Mutuum commercium, liberum et pacto confirmatum, apud Rymer. tom. 13. pag. 527. et alibi non semel.

* INTERCURSUS PROSECUTE DECIMARUM, Pactum inter dominos, ratione cujus dimidiam partem decimarum percipient ex agris a suis subditis in alieno territorio cultis. Charta ann. 1310. ex Chartul. S. Vinc. Laudun. : *Cum controversia vertetur, super Intercursum prosecta decimarum ville et territorii de Chevregat... Diffinuerunt in hunc modum, videlicet quod Intercursum prosectum decimarum locum habent inter*

etiora praedicta, qualitercumque colantur
et, etc., cum equis sine cum besa, etc.
quibuslibet dimidum partem decima
eorum praedictarum ratione prosequa huius.
Vide infra Praesentia.

INTERCUTIA, Rivet, in Glossar. Lat.
Gall. ex Cod. reg. 7679. Albid Gall. Lat.
ex Cod. 7684: Inter cutan, Rivet de saule.
Sauter, pro Sautier.

INTERDIA, ἰνερδιῶν, in Glossis Gr.
V.

INTERDIANUS, Medialis, diurnus, Car.
ord. lib. 3. Tard. cap. 7: Post Inter-
dianum cibum deambulatio, etc.

INTERDIARIUS, ἰνερδιάρης, in Gloss.
Gr. qui interdiu furatur. Vide Cujac.
p. 11. Obs. cap. 27.

INTERDICIUM, pro Jurisdiclio, ut
apud D. Secousse, in Charta ann. 1350.
a. 9. Ordinal. reg. Franc. pag. 37. art. 1.

INTERDICIUM Porci, Porci macula-
tissimi quod virio ob id evolvatur
durturarius S. Vincenti Cenoman. fol.
51: Thomas praefectus Willini Consulis de
raticio accepit per vim de vicaria de terra
S. Lenogis quatuor nummos, scilicet
vendicium ejusdem porci, quem emerant
sauri qui morabantur in ea terra, etc. quos
sanctus requiritur Monachi, etc. non pos-
sumus habere, donec clauorem facerent ad
sanctum. Sed Consul juxta nummos reddere
rectum iudicium: itaque Monachi habent
ad vicariam quietam.

INTERDICTUM, dicitur generalis excom-
municatio, quae fertur in provincia, vel
in alio, aut castrum, cap. 17. de Verbor.
signific. de cuius origine ac antiquitate
ita digna commentatur vir doctissimus
Benedictus Episcopus ad Epist. 72.
Inuenti lib. 14. Concilium Lemovien-
se ann. 1031. sess. 2: Nisi de pace
pulerint, ligat omnem terram Lemovi-
ensem publica excommunicatione: eo videli-
cet modo, ut nemo, nisi Clericus, aut pau-
per mendicans, aut peregrinus adveniens,
et infans et biosus et infans in toto Lemovi-
ensi sepeliatur, nec in alium Episcopatum
repleandum portetur. Divinum Officium
in omnes Ecclesias latenter agatur, et bap-
tismi praetentibus tribuantur. Circa hanc
idem signa sonent in Ecclesiis omnibus, et
omnes prout in faciem preces pro tribulatione
nostra fundant. Penitentia et Pœnitentia in
vita mortis tribuantur. Alia pro omnes
Ecclesias, sicut in Parasceve, nudentur: et
vestes et ornamenta abdicantur, quia vi-
detur luctus et tristitia omnibus est. Ad
sanctum tantum, quos nungitque Sacerdo-
tus nungit Ecclesiis observatis fecerit,
dona induantur, et iterum post Missam
solentur. Nemo in ipsa excommunicatione
vivam ducat. Nemo alteri osculum det,
nisi Clericorum aut Latorum, vel Abbatum
vel transuentium, in toto Lemovien-
si non comedat, neque alios alios, quam
qui, quibus in Quadragesima vici licet
vici. Nemo Latorum aut Clericorum Induca-
tur, neque rudatur, quousque districti Princi-
palis, capite populum, pro cuius sancto
dantur Cœcilia. In interdictis denudata
am altaria, prostratas cruces ad terram,
et reliqua Sanctorum, et inversa cymbala,
et Synodi aliquot Landaveras in

Conciliis Anglicanis post Leges Ecclesiasti-
cas Alverii Regis descriptas.

Exstat alia formula interdicti in Codice
M. Bellavacensis Ecclesie. Capit. Caroli
M.: In Christi nomine ego Hildegardis Epi-
scopus (Bellavacensis) ex parte Patris, et
Filii, et Spiritus sancti, et ex parte S. Petri
Apostolorum Principis, et ex nostra parte
excommunicamus et interdicimus hanc Eccle-
siam, et omnes Capellos, ad illam aspicien-
tes, ut nullus habent licentiam Dei omnipoten-
tis, et S. Petri Apostolorum Principis, ab
hac die in antea Missam cantare, nec audire,
nec ullo modo divinum officium ministrare,
nec decimam Dei omnipotentis accipere, nisi
per nostrum licentiam: et quousque contra
hanc Interdicta, aut Missam cantare, vel
audire, vel in aliquo loco divinum officium
ministrare, aut decimam Dei omnipotentis
accipere praesumpserit, ex parte Dei Patris
omnipotentis, et Filii, et Spiritus sancti, et
ex parte sancti Petri, aliquis Sacerdotum
unumquemque sit excommunicatus, et maledictus,
et a consortio Christianorum segregatus, et a
limitibus sanctae matris Ecclesiae, ubi sit
remissio peccatorum, separatus, et sit ante
thronum morantia usque in finem saeculi cum
diabolis in inferno. Fiat, fiat, Amen.
Sub Ludovico VII. Innocentius PP. gladium
Ecclesiasticum in ultionem exeres, per
omne Regis dominium divini celebrationem
officii Interdixit, in Chronico Maurinacensi
pag. 387. Knyghton ann. 1208: Papa
sententiam excommunicationis tulit in eum
(Joannem Regem Angl.) et in omnes fauto-
res, et totam terram Anglicanam supposit
Interdicto: incipit hoc Interdictum Gene-
rale a prima Dominice Paschalis Domini
anno 1208, et durevit sex annis continuis
et non mense, nique fiebat in sancta matre
Ecclesia, nisi parvulus baptismi, et
consecrationes morientium. Adde Epist. 16. ex
Suggerianis, et Ivo Carnot. Epist. 50.
Instituit autem Bonifacius VIII. PP. ut
non obstante interdicto Ecclesiastico in
quatuor Festivitatibus divina celebrari
posset, quibus festum Corporis Christi
adjecti Urbanus VI. ut est in magno Claron-
ico Belgico ann. 1389.

¶ Nostris alias Entreferit. Charta Guid.
episc. Lingon. ann. 1262. ex Chartul.
Campan. fol. 208. col. 1: Nos à la requeste
d'iceluy roy par un certain commandement
apris vostre nonoesteement de quarente jors
accumulassiez les perones et missiez lor
terre Entreferit, autretant qu'il fussient retez
ouilles convenances. Alia Marie dom. Mon-
tis-mirab. eod. ann. ibid. fol. 341. v. col.
2: Nos depuis enavint seixiens et porches-
sons par quelque maniere paroit nos fussies
rassolt, ou li Entreferit rapales, ou les
sentences reluschiés.

¶ **INTERDIES**, ἰνερδιῶν, Interdies,
apud Janum in Supplemento Antiquarii.

INTERDITIUM. Gloss. vel. cap. de
Membris humanis: Interditi, mortuaria.
Leg. Interditi. Marcellus Empir. cap. 34:
Interditi sunt eum in oleo Cyprino remissio
et impotia.

¶ **INTERDONATIO**, Donatio mutua,
qualis fit inter conjuges, Gall. Don mutuel.
Exstat apud Marculum lib. 2. formal. 7:
Charta Interdonationis inter viro et femina
de eorum res.

INTERDUCERE, Inducere, intervallum
interditi. Epist. 46. inter Epistolas S.
Bonifacii Archiep. Moguntini: Quousque
per interducum temporum corporali presentia
accenamus. Ubi interducum temporum,
dicitur intervallum temporum, in Epist. 68.

INTERDUM, pro Interim. Paschasius
Radbertus in Wale Abbat. Corbeienis
Epistaphio lib. 2. cap. 1: Sed quia Interdum
Severus ingressus est felix viam uni-
versae terrae, etc. Ulterior rursus cap. 14.
Utuntur praterea Lex Bajwar. tit. 3. cap.
8. § 11. et lib. 5. Capitul. cap. 35. Imprimis
notandus locus ex Charta Caroli C.
Tabular. S. Cyrici Nivern. num. 2: Post
mortem vero illorum absque ulla contra-
dictione ad eundem locum pervenient. Interdum
namque vestiturum, nonas, et decimas
ipso Ecclesiae inde recipiunt.

¶ Quod varie nostri reddiderunt. Lit. remis-
sion. ann. 1500. in leg. 55. Chartul.
reg. ch. 205: Ainc qui l'exposant tenent le
dit hant, il dist: Laissez moi aller, il me tuer
Entreant que tu me tiens. Froissart vol. 1.
cap. 19: Entendus meuns des compaignons
Anglois monterent sur leurs chevaux etc.
Endementiers, in Lit. remis. ann. 1392.
ex Reg. 143. ch. 225: Advint que Endementiers
qui ledit Taupin jouoit, etc. Entre-
mentiers, in Cons. Petri de Font. cap. 17.
art. 4. pag. 107. Entreus, in Poem. du Riche
homme et du Laid. Ms. 2.

D'autre que d'autre me convient
Entreus que d'autre il me souvient.

INTERDUOS, Interjectum spatium, Gall.
Entredeux. Chronologus in Regula Cano-
nicorum. cap. 8. et novae Edit. 22: Quando
Clericus una vel bina vice in die reficit, accipit
a minore usque ad maximum quatuor
libras panis, et quando bis in die reficit
pulmentum vero ad sextum, unam ministratio-
nem de carne Inter duos. Et si cibaria
alia una accipiat, et cibaria non habent,
tunc duas ministraciones de carne habent.
Ad canem autem, aut unam ministratiorem
Inter duos, aut cibaria una habent.

¶ **INTEREXA**, La corda de nave, o de
retr. Glossar. Lat. Ital. Ms.

1. **INTERESSE**, Usura, forus, quod ultra
sortem solvitur, vel quod quousque alius
interest: Gall. Interest. Matthaeus Paris pag.
612: Propter usuras, forus, et Interesse
non minus susceptible incrementa. Charta
Hugonis Ducis Burgundiae ann. 1230. apud
Perardum pag. 259: Volo et concedo, quod
curto, quam Odo pater meus fecit de Inter-
essibus Episcopi Lingonensis et Ducis Bur-
gundiae distinguendo apud Castellionem et in
pertinentiis stabiliti sit et firma. [Statuta
MISS. Angerli II. Episc. Conseran, ann.
1280: Si usurarius nulla cum favore laetatus
est, de rigore juris talia laena restituere
tenetur, sicut et fur vel raptor, inter quos
ipse enumeratur: quia tamen qui nimis
emangit, sanguinem elicit, visum est sapientia-
lium in hoc casu sufficere debitor, et
sortem et sumptus et moderatum Interesse
dimittere et non illius laena recipere: quia
hoc casu suum repetere cum usuris. Expen-
sa, sumptus, damna et interesse frequenter
occurrunt, praesentim in iudiciis, Gall.
Domages et Interets: quibus verbis et
damnum illatum, et lucrum inde cessans

indicantur. Vide Acherium tom. 8. Spicil. pag. 279. Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 319. Martenium tom. 7. Amplius Collect. col. 303. D. Secoursa tom. 3. Ordinat. Reg. pag. 240. etc.]

* **NOSTRIS, Interest.** Pretium rei alicujus sonat. Lit. remis. ann. 1384. in Reg. 126. Chartoph. reg. ch. 19: *Lequel suppliant prist un gobelet d'argent, lequel il ploin ou froissa entre ses mains;... Inquelle froisseure leilist suppliant cognut avoir faicte, et en rendist ou taverneir son Interest.* Sensus opposito, pro Incommodo scilicet et damno, occurrit in alio Lit. ann. 1406. ex Reg. 160. ch. 311: *leche Katherine dist a Alix qu'elle n'estoit pas aise de soy esjoir de l'Interest et desplaisir de son pere.*

* **INTERESSE.** Quod clericis, qui divinis intersunt officis, distributor. Charta Inger. de Marign. pro fundat. eccl. colleg. Escorialum ann. 1310. in Reg. Phil. Pulcr. ch. 63. ex Cod. Reg. 9607. 3: *Qui Matutinis intererit a principio de Gloria de Venite usque in finem, unum panem quatuor denariorum Paris. recipiet... Si aliquis canonici Matutinis, defecerit, Interesse panis, quem amittit ob defectum hujusmodi, distributor aliis, qui presentes adessent. Vide Intererentur in Interessens.*

† **INTERESSENS.** Qui interest seu præsens est. Occurrit apud Lobinellum in Hist. Paris. tom. 3. pag. 603. col. 1. in Actis SS. Martii tom. 2. pag. 600. Mail tom. 2. pag. 597. Concilii Hisp. tom. 4. pag. 146. et alibi. *Ad Interendum Missae,* in Bulgaro Carmel. pag. 411. col. 1.

† **INTERESSENTES.** Quod Clericis divinis Interestibus distributor. Concil. Mexican. ann. 1585. Inter Hisp. tom. 4. pag. 407: *Quandiu aliqui Præbendarii prædicta regule usque fuerit, Interestentis, obventionibus, anniversariis et manualibus, que non nisi vere et corporaliter presentibus et residentibus dentur... creant.*

† **INTERESSOR, Socius.** Acta S. Cononis tom. 7. Mail pag. 6: *Qui dæmonum quidem erat insessor idolorum maledictorum, sanctorum Martyrum Intersessor.*

INTERFARI, INTERFATUS, in Collatione 1. Carthagin. cap. 10. et alibi.

INTERFECTIBILIS, Qui interficere potest. Apuleius lib. de Virtutib. herbar. cap. 87. de Ruta hortensi: *Memorat etiam ad Oleum fluvium appellari viperem, eo quod Interfectibilis earum comprobatur.*

† **INTERFECTOR,** Qui percussit, vulnerat. Fragm. Synodi Iliberi. apud Marten. tom. 4. Anecl. col. 6: *Songus Presbyteri qui ad terram effunditur donec collyrium suffert, manus Interfectoris abscedunt, vel dimittunt vii. ancillarum reddit, si de industria... si ad terram non pervenit, percussor ancillarum reddit.*

† **INTERFEMINEUM,** Inguen. Miracula S. Bennonis tom. 3. Junii pag. 185: *Mutualcula... ad Interfemineum inflata, voto facto, curatur. Vide mox Interfexum.*

INTERFEXUS, *παρὰ τοῦ ἐν,* in Gloss. Gr. Lat. Infra: *ἡμῶς, Femus.* Eadem notione Interfemineum dixit Apuleius in Apologia, pro *ἡμῶς* *παρὰ τοῦ ἐν.* In Penitentiali Egberti Archiep. Eborac. pag. 17: *De sortilegio, de sodomio, de Interfexore, de Interco,*

etc. Sed de hujus vocis notione, vide in Nubere retro.

INTERFESSES, *Infatigabiles.* Papias.

INTERFINES, *μετὰ,* in Gloss. Græc. Latinis.

† **INTERFINIUM.** Instrum. ann. 1341. apud Rymer. tom. 5. pag. 259: *In qua archa repentes monetas infrascriptas, in sacculis lineis seu pœchis repositas, certisque oculis superscriptas: 1°. viz. quindecies centum et tredecim duplicis auri. Item novies centum et duo scuta auri in eodem sacco, cum Interfinio modico... Item, tresdecim coronas auri et duas agnas auri in eodem sacco, cum Interfinio liturgiarum.*

* **INTERFINIUM.** *La termine tra due fume,* in Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **INTERFODERE,** Fodere, terram ligone versare. Stat. ann. 1329. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 65. col. 2: *Item omnia brasterius, qui se ad diem vel ejus operas locant... non accipiant... per diem nisi xij. denarios Taronenses, et garciones qui Interfodunt, vii. denarios, et sclerateres vi. denarios. Nisi sit pro Interfudunt, Gall. qui arrovent.*

* **INTERFORE,** pro Interesse. Vita S. Willib. tom. 2. Jul. pag. 502. col. 2: *Qualiter illorum fuisse Interfore passit familiaris vite disciplinæ. Vide Fore.*

† **INTERFUGIUM,** Effugium, tergiversatio, Gall. *Subterfuge.* Consuetud. Brageac. art. 45: *Si vero præsens sit dictus emptor et dilaciones per Interfugium quicquid sibi dari et concedi petierit, ad hoc hujusmodi non admittit.*

† **INTERGERE,** Abstergere. Supplementum Antiquarii: *Interget, ἀνέχεσθαι.*

† **INTERGERIES PARES,** *τῶν ἐξ ὧν διαφέρω,* in Glossis, Pares interjectus, medius. Forte legendum *Intergerinus pares.* Festus: *Intergerini parietes dicuntur, qui inter confines struuntur et quasi intergeruntur.* Vide Lexicon Martini.

* **NOSTRIS, Entremont,** Sepimentum fabrice, cratibus paries, vulgo *Cloison.* Lit. remis. ann. 1460. in Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 69: *Le suppliant rompit de plain jour l'Entremont du grenier, et illec print furtivement deux sextiers de seigle.*

† **INTERIA, Intestina;** unde *Interici,* qui dissolutionem patiuntur ventris secundum Papiam. Joh. de Janua. Gloss. Lat. Gall. San. erman.: *Interia, Entrailles.* Vide *Enteria.*

† **INTERIMI, Interim, interea,** in illo loco, Joh. de Janua; *Entrele,* in Glossis Lat. Gall. Sangerman.

† **INTERJECTIO, Pactum, conventum, ut videtur, [*seu pacti conditio.*] Promissio Casimiri Regis ann. 1335. apud Ludewig. tom. 5. pag. 597: *Promittimus, quod si formis, quod dicit, aliquem vel aliquos ex nostris ipsas treugas vel eorum Interjectiones et condiciones violare... contingit, etc.***

† **INTERIM.** Sic dicta est Caroli V. Imp. Declaratio Religionis, qua constituit exercitum Religionis, quale Interim esse debuit in Imperio Romano, usque ad definitionem concilii generalis, publicata et promulgata, et a Statibus Imperii acceptata in Comitibus Augustæ xv. Maii ann. 1548. Declaratio hæc, quam inter Constitutiones Imperiales refert Gollastus pag. 107. Catholicis perinde ac

Lutheranis odiosa fuit; quia dum plura Ecclesie Catholice ritus et antiqua dogmata retinet, Presbyteris nuplis concedit, et licet communionem sub utraque specie permittit.

* Hinc *Interimiste* appellati, qui hæc Caroli V. constitutionem amplissimi sunt. Vide Acta Liter. Struvii fascic. 4. pag. 6. tom. 1.

† **INTERINABARE,** Ratum habere, approbare, Practicis nostris *Enterier.* Regulam conclusivum Capituli Meld. ann. 1541: *Interinandum requestum per magistris et gubernatores domus Dei.*

† **INTERINAMENTUM,** Ratihabitio, approbatio, Gall. *Enteriement.* *Interinamentum supplicationum,* in Charta ann. 1559. inter Privilegia Equitum S. Johannis Hiermol. pag. 254.

† **INTERINATIO,** Eadem notione, in Enumeratione jurium castri Auzeti ann. 1561. ex Camera Comput. Provincie Reges Armorum fol. 70.

* *Interincere,* in Charta ann. 1455. tom. 2. Probat. Hist. Brit. col. 1675. Invent. Chart. reg. ann. 1482. fol. 315. v. 4: *Processus factus super Interincatione apud Montem facti inter regem et dom. Mathiam de Fuxo comitem Conveniarum super dicto comitatu. De anno 1447. Vide in Interincere.*

* **INTERINARE,** Spondere, Edopere, vadem dare, nostris etiam alias *Enterier.* Charta Nic. episc. Andegav. ann. 1275. in Chartul. priorat. de Guileio fol. 52. v. 4: *Nec poterunt tenere placita... si aliquis qui capere, arrestaretur aut Interinaretur, seu fust Enterier, in fœdis aut dominiis ipsorum.*

* Hinc *Enteriencance,* Cautio, auctoritas, sponso, in Charta ann. 1300. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 132. v. 4, col. 1: *Ne serent tenus de faire nul güriment ne Enteriencance à nous Guillaume Larcevaque, si à nos hoirs... mes que des doptes desquels i nous devroit acquerir et gürir.* Vide infra *Intercessor* 1.

† **INTERINEMENTUM,** ab *Interior,* Partium coram judice certamen mutuum, in lege 4. tit. de Rescript.

* **INTERINSILIS,** Enterpassabile vel *Enterinsabile.* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7693. Quod de filiis, qui trama intererunt, intelligi potest.

† **INTERINSTITUTUM,** Additio, ut videtur, portioni heredis instituti. Testamentum Armandi d'Algerie ann. 1261. tom. 1. Anecl. Marten. col. 1115: *Aliau vero filium meum... Institutio in heredem in quingentis libris Viennoensibus, et in quicquid libris rjordan moneta consuevit... et amplius domo eidem nomine Interinstitutum centum solidos dicta moneta semel tantum solvenda eidem.*

* **INTERIO, Pulpa,** in Glossa, ad Alex. Iatroscop. Ms. lib. 2. Passion. cap. 19: *Item aliquid mirabile faciens ad multa, eodammodo ex Interioris semine est, etc.*

† **INTERIORA,** Mysteria, ut conjuncta Privilegio Alexandri II. PP. pro Monasterio Pinnatensi apud Mahillon. tom. 3. Annal. Benedict. pag. 42: *Accipimus in partibus Hispania, catholica fidei universa a sua plenitudine declinare, et pene omnia*

eclesiastica disciplina et divinarum cultu
mannu oberisse.

INTERIORITAS, Locum interior. Guis-
sini lib. 4. de Pignoris Sanctorum
8: *Calum*, id est superior illa pars
sine machine, quae et ob dignitatem
sedes Dei appellatur, nihil aliud est
interioritas ista, in qua de-
vota mensura istum regnare se Domi-
prietate, etc.

INTERIORITAS, Intima animae
passio, Gall. *Intérieur*. Guibert, prol.
Ibidem proph. in Append. ad tom. 6.
sal. Bened. pag. 639. col. 1: *Contem-
tu plane quae Deo videndo inhiant, hoc
pre raris valde conceditur. Illa vero quae
interioritatis discretionem se exercet,
sere, si sanum sapiat, de populo dene-*

INTERIRE, Infundere. Papias: *Inter-
infundendo, Interitum, Infusum.*

INTERITUS, Muletia, quae domino
pedit ex homicidio, seu pro iurisdic-
tione et cognitione ejusdem. Inquisit. ann.
14. apud Concilium inter Cons. eel. Rom.:
*dicti quod curia habet in Nuzia pro
statu bona, fullus, salaria et omnem
rentam, quem habet ipsa communitas.*

INTERLUCEAT, Interpositus, inter-
mittens, illigatus, ex Gallico *Entrelassé*.
antiquum Aoglicanum tom. 3. pag. 310:

*um nam argenteum ad aquam benedictam,
operare levate de imaginibus, et Interlu-
ceat vineis, etc.* Adde pag. 315. 320. etc.

INTERLARDARE, Leviter transigere: *Inter-
ludare, id est ictu gladii interius non pene-
trare. Lit. remiss. ann. 1415. in Reg.
Charthorp. reg. ch. 324: Barbitonus
interum sum fecit curia quod dictus Jaco-
interlardo fuerat percussus in spe-
atque. Attesto quod dictum vulnus non in-
tra in profundum, sed solum in lar-
vula transierat, et sic non erat vulnus
interum sen letale, etc.*

INTERLARDATIO, DEMONICA appellat.
Paparum mansio Avione pro se-
quata circiter annos a Joan. Canon.
vatarum eximio, in Panegyri. Symphor.
gnani Itali de Laudib. Ital. et Gall.
3. libror. Symph. Champerell. Gall.
4. D. Falconet.

INTERLATUS, Epistola S. Boofiacii Mo-
at ad Cuthbertum Archiepisc. Cantii,
etia Concilio Cloveshovensi: *Cunctis
litteris vestras fraternam caritate Inter-
latus interlatus. Ubi quidam legendum
vest interlatus. Sed Interlatu videtur esse
vestra Gallia Entrelassé.*

INTERLECTUS, Interfusus, varie-
maculatus, per intervalla fuscatus,
Isid. Melius apud Papiam: *Interpo-
inter, interfusus, variegat maculatus,*
notas.

INTERLIDERE, Interpaulatim ledere,
vitiare de Janua: *Entreposement bleter*,
Glossa Lat. Gall. Sangerman. S. Pauli-
10 Poemate to:

... gravem Interlidere destem.

INTERLEGALITER, f. pro *Illegaliter*,
91ime. Charta ann. 1350. tom. 9. Ord-
reg. Franc. pag. 40. art. 12: *Quod per
victus ptectiones, privilegia et condiciones*

nullum praedictum vel innovatio noxa (no-
xia) fuit, vel Interlegaliter aliquid facta
esse (dicantur);... quoniam in suo semper
maneant firmitate, quatenus juri conveniunt,
etc.

INTERLEGATIO, Fœdus, conspiratio.
Littera ann. 1386. apud Rymer. tom. 7.
pag. 539: *de de illis qui tractatus, covina
vel Interlegatione, proditoribus cum inimicis
nostris... fecerant, etc.* Vide *Liga*.

INTERLIGNUM, f. Vasculum ligneum.
Vetus Catalogus ornamentorum S. Martia-
li Lemovic: *Item x. Interliga minora,
undecim Interlignum crismatis.*

INTERLIMITANEUS, Medius, inter-
jectus, in Vita S. Eitocii, tom. 3. Julii pag.
59.

INTERLINEARE, Inter lineas scribere.
Pactum inter Jacobum Aragonie Regem
Montisquessulani dominum et Berenga-
rium Magalonæ Episcop. ann. 1278: *Et hinc
instrumento publico signum meum apposui et
Interlineavi superius, Curie domini.*

Silicet correctionis vel additionis causa.
Stat. Montis-reg. pag. 38: *Nec in aliqua parte
dicti voluminis aliquid propria auctoritate
addere, vel minuire, radere, cancellare, abo-
lere, Interlineare, lacerare... audeat.*

INTERLINEARIS, Inter lineas scriptus,
ut sunt Glossae Biblicae Nicolai de Lyra et
aliae interpretationes, quas vocant *Interli-
nearias*.

INTERLINATURA, Additio vel correctio
interlinearis. Processus de Vita S. Yvonis
tom. 4. SS. Maii pag. 561: *Propria manu
scripti una cum Interlinearibus et raris
factis in dictionibus septem. Bullarium Car-
melit. pag. 38: Signo meo subsequenti signa-
vi, et feci quandam Interlinearum, quae di-
cit Bedis, et aliam, quae dicit Ordiloi; et
aliam, quae dicit Ordilini; et aliam, quae dicit
Circia.*

*Interlinearis, eodem intellectu, in Lit.
ann. 1397. tom. 8. Ordinatus, reg. Franc.
pag. 152: Et approbavit les rasures et En-
terlinearis cydesus, etc.*

INTERLINICIO, f. Fascia in scutis
gentilium. Meisterlini Hist. Noriberg. apud
Ludwig. tom. 8. pag. 53: *Castri et totius
provinciae dictae Swabfeld, modo Swanfeld,
arma erant chrysae albus in fundamento,
habens tres Interliniciones rubras.*

INTERLITUS, La intercessio de
verbo. Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide *Interla-
tus*.

INTERLOCUTORIA, Vox forensis,
Gall. *Interlocutoire*. Charta ann. 1209. ex
Charthul. Campan. fol. 347. col. 2: *Revo-
cacionis predictam Interlocutoriam ad tem-
pus, id est usque ad hanc praesentem diem
Luna proximam post octavas SS. Apostolo-
rum Petri et Pauli. Codex Ms. ann. circ.
400. ecel. Carnot.: Supplicatur ad capitulum
non appellatur; et capitulum Interlocu-
torias vel sententias examinat, et illas confir-
mat vel infirmat. [* Vide Haltungs. Glossar.
German. vore *Vorurtheil*, col. 1996.]*

INTERLUDIIUM, Fabula scenica, Anglis,
Interlude. Vite Abbatum S. Albani: *Jocu-
lando et talia verba ascendere Interludii fuisse
vanitatis.*

INTERLUDUM, Anastasius Bild. in S.
Cornelio PP.: *Quem jussit ubi praesentari
cum Praefecto urbis in Interludo nocti ante*

*templum Palladis. Alii Codd. habent in Tel-
ludae, Interlude.*

INTERLUNUM, μεσελαχον, in Gloss.
Graec. Lat. ἀπάρχουσι εὐλόνη, in Lat. Gr.
Gloss. Lat. MS. Reg.: *Interlunium, Interstitio
Lunae. Papias: Interlunium, tempus in-
ter Luna inter deficientem et nascentem,
quando est 30. [seu trigessimus dies, quae non
lucet, ut habet Isid. lib. 3. Orig. cap. 54.]*
Charta Godae Optimatis Edwardi Confessoris,
in Monastico Anglie. tom. 3. pag. 121:
Post Interlunium temporis praefecti, etc. Vox
Plinio lib. 16. cap. 39. nota. *Nox squalida
et Interlunus*, apud Ammian. lib. 19.

INTERMANUS, Vide *Intermansus*.

INTERMEDIUM, Velamen, quod inter-
medium est. Bulla Clem. VI. PP. de Elect.
summi pontif.: *Licet etiam eis (cardinalibus)
ex decencia honestatis habere in clau-
stris hujusmodi, cum in lectis quiescenti
causa vel dormienti esse voluerint, Interme-
dia seu velamina simplicium cortinarum.
Intermii, interjectum spatium, vulgo En-
tretoires, in Charta admort. ann. 1412. ex
Reg. 166. Charthorp. reg. ch. 272: Une
petite vie, la vie publique. Entremi, etc.*

INTERMENTUM, Dicitur de flumine,
cujus cursus ex frigore sui glacie interrupti-
pitur, ab Italico *Intermentre*, rigere. Stat.
Avelia cap. 150. ex Cod. reg. 4644: *Nulla
persona capiat... in aliquo alieno glaciato...
aliqua ligna vel lignamina ibi arrestata vel
ducta ex impetu, vel inundatione sui dilu-
vione, vel Intermento ante decursu Durie vel
Mehecio.*

INTERMETIUM, Spatium inter Circi me-
tas, οἱ μεταὶ τῶν κυκτῆρων, in Gloss. Lat.
Gr.

INTERMINABILIS, Sine termino, in-
terminatus, infinitus, apud Tertull. lib. 2.
adv. Marcionem cap. 3. S. Hieron. Epist.
133. S. Aug. de Civit. Dei lib. 1. Epist. 7.
et alios recentiores.

INTERMINABILITER, In perpetuum,
semper, apud Lobinell. tom. 2. Hist. Brit.
col. 370.

INTERMINATIM, Eadem notione, in
Testamento S. Rudesindi ann. 978. Concil.
Hispan. tom. 3. pag. 184. col. 2. in Vita Ho-
norii III. PP. apud Murator. tom. 3. pag.
568. col. 1.

INTERMINATIO, Minus, comminatio.
Cum summa interminatione edicimus,
apud Justinianum in Praefat. Digest. *Inter-
minatio panis*, in Capitul. Caroli M. lib.
6. cap. 368. et lib. 7. cap. 285. *Interminatio
anathematis*, apud Madox Formul. Anglie.
pag. 82.

INTERMINATIONES, Fines agnorum
termini. Charta ann. 984. apud Marten.
tom. 1. Ampl. Collect. col. 333: *Et habet
ipsa villas consortes, vel Interminationes
Ames usque in termino de villa Anriolo.*

INTERMINIA, Eadem notione. Preceptum
Ludovici Imp. pro Monasterio Montis-
tollivi ann. 815. apud Stephanot. tom. 1.
Antiquit. Occitan. MISS. pag. 409: *Celula-
na... quae est constructa in honore S. Martini
Confessoris, cum rebus, hominibus, et adja-
centiis sive Interminis suis. Baluzius. tom.
2. Capitul. col. 1408. praefert, sive terminis
suis. [* Vide in Calanus.]*

INTERMIXUS, Sine termino existens;
unde in hymno S. Trinitatis dicitur: *In sim-*

phici substantia Virtus manens Intermina. Papias vero dicit: *Intermina interminum, Mediatrix inseparabili termino carens.* Jo. de Janua. Vocem *Interminum* usurpant Prudentius in Hymno Epiphaniae et lib. 3. contra Symmachum. Avienus Perig. v. 74. Ausonius et alii recentiores.

INTERMISSA. Pancharta Nigra Turon. Ch. 97: *Quo mancipis... tervis etiam cultis et incultis, quesitis et astringendis, Intermissis, vineis quoque et silvis, etc.* apud Besium pag. 302.

INTERMISSIO. Interventus, Gall. *Entremise.* Synodus Beneventana ann. 1091. cap. 2: *Capellanus, qui contra statutum numerum in Ecclesiis sine consensu sui Episcopi militaverint, et a laici domus sine Intermissione Episcoporum obtulerint... ab officio et beneficio interdicimus.*

INTERMITTERE. Immiscere. Apud Placium sub Ludovico Imp. vetus Viennan. ann. 912. ex Tabulario Eccl. Gratianop. fol. 68: *Audient ante pronuntiationem Dux et Marchio (Hugo) proclamationem ipsius Pontificis, tactus pietate, per jussionem Domini nostri Imperatoris, ac per consilium Episcoporum, et per iudicium Comitum, Nobilium, ac ceterorum fidelium suorum, per votum suum ipsam terram Deo sanctoque Apollinari reddidit: promittens nunquam se Intermittere de ea, etc.*

¶ **INTERNECARE.** Penitus necare, apud Prudentium in Praefat. Apotheos. v. 49. et S. Orientum in Communitorio lib. 2. cap. de ebrietate. *Interneceat vel Interneceat, apud Plautum et Ciceronem.* Jo. de Janua: *Interneceat, id est, luter aliquid necare, vel interpolatum necare, vel interm dum aliquis est in itinere necare; unde*

¶ **INTERNECITO.** Mors que contingit alicui dum est in itinere. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. 1. *Interneceito, Mors.*

¶ **INTERNECITO.** Mors, pectus. Gloss. Isid. Idem lib. 5. Orig. cap. 26: *Interneceito iudicium in eum dabatur, qui falsum testimonium fecerat, et ob id hominem occiderat. Accusatorum ejus possessio bonorum requerebatur. Interneceit autem significatio est, quasi hominis quendam necatio. Occurrit in Actis SS. Maii tom. 6. pag. 402.*

INTERNECARE. Occidere, *Interneceat, occisus.* Glossae vett. apud Vossium.

INTERNICIDA. in Gloss. Arabico-Lat. est quasi qui falsum testimonium facit, et ob id hominem occidit. Vide Jacob. Gothofr. ad leg. 14. Cod. Tit. de Accusatione. (9. 1.) [Isid. lib. 10. Orig. habet *Interneceida*. Glossae. Latin. Gall. Sangerman.: *Interneceida, Murtuer.*]

¶ **INTERNICIDIUM.** Mors, occisio, in Gloss. Lat. Gall. Sangerman. Joh. de Janua: *Interneceum et Interneceidum, Mors, occisio, quam interneceia committit.*

¶ **INTERNICIUM.** eid. Joh. de Janua, etiam dicitur Bellum in quo omnes perierunt nullo remanente: qua notione Tullius dixit *Interneceio*. Papias: *Interneceio, quasi quidam hominis maxima necio, mori vel poena. Interneceivum bellum, in quo omnes perierunt. Bellum Interneceivum habet Livius lib. 9. cap. 25. Interneceivum, vel ut alii legunt, Interneceivum testamentum, propter quod dominus ejus necatus est, apud Festum.*

* **INTERNICIO.** Occisio, Charta ann. 1070. ex Chartul. Blandin. ch. 17: *De Internecione etiam extraneorum debitum, quod plebeia lingua Liti dicitur, tenent.*

* **INTERNECIUM.** Quod nec vivus sit, nec mortuus. Glossae. vett. ex Cod. reg. 7641.

* **INTERNARE.** Virgil. Grammat. pag. 97: *Sapientia... sublimis vero, quae ea quae supra hominem sunt Internat ac pandit.*

INTERNUPTUM. Iterum nuptae, Concilium Valentium I. Gallie cap. 1: *Sedit legibus neminem... de dignitate, aut Internuptum maritus, ordinari Clericum posse.* S. Honoratus Massiliensis in Vita S. Hilarii Arelat.: *Astroptes Chelidoniam Internuptum suo adhibuisse consortio, quod... Canonum prohibent statuta. Occurrit praeterea in Concilio Turonico I. can. 4. Agathensi can. 1. et 43. Arelat. IV. can. 3. Aurelian. IV. can. 10. et in Actis pro causa Contumeliosae Episcopi sub Joanne II. PP. *Renupta*, in Concilio Epao. cap. 3. et Aurel. III. can. 6. *Internupta et duplicata matrimonium*, in Concilio Arelat. II. can. 45. *Duplicata matrimonium*, in Arausicano I. can. 25. *Duplicatio matrimonii*, in Responsis Leonis I. PP. ad Rusticum Narbon. cap. 6.*

* **INTERPAULATUS.** Interruptus, non continuus, alterum, Stat. Univers. Tolos. ann. 1314. ex Cod. reg. 4325. fol. 45. v. 8: *Non concedatur de cetero per aliquam intervalla dierum in septimana alicui bacallario vel scholari etiam doctori extraordinarie legenti, quod dimissis, vel etiam dimidiatis, vel Interpauletis aliquibus diebus in septimana vel horis possit extraordinarie legere aliquem librum nec aliquem lectionem, in horis ipsis doctoribus assignatis.* Vide infra *Interpolatus*.

INTERPRIDARE. Jornandes de Rebus Geticis, in Maximino: *Tum Imperator equo adacto in cursum, calcitrans incitatum, multos orbis huc atque illic usque ad suam fatigationem variis inflexibus Interpridavit.* [Salmastius emendat *Interpridavit*, dicitur autem Interpridare de equis trepidantibus vel tripedariis, qui sunt succursatores, ut habet Carolus de Aquino in Lexico militari.]

INTERPRIDATUS. Consuetudines et Assise Forestae: *Licetum est Abbatibus Burgi S. Petri venari et capere lepores, vulpes et murelges, infra metas forestae, et habere canes Interpridatos.* Videtur, inquit Spelmanus, medium quiddam sonare inter *expeditatus*, et *inexpeditatus*. Vide supra in *Expeditore*.

* **INTERPELLARE.** Deprecari, exorare. Charta inter Probat. Hist. Brit. tom. 1. col. 376: *Alanus comes... Interpellatus a monachis dedit S. Salvatoris quatuor totius abbatie per totam Britanniam regnum diffusae. Alia notione, vide infra in *Intrudare*.*

* **INTERPELLATIM.** Alternatim. Cicero B. Ciceri tom. 1. Aug. pag. 661. col. 1: *Vicibus... heremitico velum dixit, morans ut plurimum extra Pensuram civitatem nativam. Interpellatim in tribus locis solitariis et devotis. Vide *Interpolate* in *Interpolare*.*

* **INTERPELLATIO.** In jus vocatio. Lex Ripuar. cap. 30: *De Interpellatione servorum. Quod si quis in iudicio pro servo Interpellatus fuerit, etc.* Vide *Interpellator*.

¶ **INTERPELLATOR.** Qui alium interpellat in eo quod possidet, actor. Liza Ludovici Augusti apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 128. col. 1: *Si vero Interpolator aut actor, aut testimonio, aut contrarium collatione convictus fuerit, et hoc quod voluerit efficere non poterit, multumque in ipsa ingenuitatis charta continetur, caput exsolvetur.* Charta vetus de vinca Ildramni: *Tall tenore interposita ut si alio quando Interpellatorum haberet faciam, aut interpellantem quiescere faciam, et si non poterit ex alio suo in studio rogante vinca componi illi Presbytero altum quartarium tam grandem, quam ipsa te, iuste mereaturam.*

INTERPEXURUM. Gloss. Gr. Lat. *Interpeurum*, παρεμμεδον. Idem videtur quod *Interprectum*.

* **INTERPETITIO.** Actio in iure, qua quis per actorem internecium rem quamvis repetit. Charta Boleslai ducis Oppl. ann. 1356. inter Probat. tom. 1. Anal. Præmonst. col. 494: *Aberniani pro et filius suis in totum proprietatem, Interpetitioni seu repetitioni dicit laici.*

INTERPLACIARE. Vide *Placium*.

¶ **INTERPLACIATA.** Intermissio, exsilio. Vita S. Hugonis Admensis, scilicet Benedict. pag. 101: *Hoc enim studium facere die nocturne... absque ulla Interplaciatia.*

¶ **INTERPOLARE.** apud Nonium, *Intermittere et interpolare et novam Januam veteri fingere... et est tractum ab arte fallacia, qui poliendi diligenter vetera quæ in novam speciem mutant. Pejorem in partem Johannes de Janua: *Interpolare, Obscurare, inquinare, impedire, vel interrumpere, corrumpere, variare, non continuare: ut in Hymno: Quod nulla nos Interpolat, Fides jugi luceat.* Unde notiones has omnes accesserit hic Glossographus, non inquit: unum duntaxat observo nostri instituti, scilicet *Interpolationes*, cum de veteribus scriptis agitur, dici adjectiones vel immutationes, que in transcriptis occurrunt in librorum, qui authenticæ non exciperentur iis quibus par erat fidei et diligencia, sive id de industria fecerint, sive no.*

Ad ejusmodi interpolationes in veteribus monumentis detegendas, quinque regulæ statuit Ruinartius in Apologia missionis S. Mauri in Gallias. Prima, ut monumentum illud, quod pro antiquo proponitur, eo ætate sapiat, quæ ei tribuitur, id est, ut stilus sit ejus ævi, quo exaratum dicitur; loquendi modum peculiarem hic temporibus adhiberi soliti occurrant, sicut dicitur vocabula quædam, que tunc in usu erant, alique similia, que sibi ipsius optinebant: que quidem indicia etsi sæpius considerata, non magis videantur esse momenti, quam tamen simul in uno quocumque conveniunt, vix nec ne vix quidem inducant in errorem. 2. Ut legitima ex certa baluarum testimonia, ejusmodi opus fuisse ab aliquo posteriori aevi interpolatore aut actoris recognoscitur, qui nonnihil in eo mutaverit. 3. Ut illæ vocum aut rerum mutationes, siæ etiam additiones, que ab interpolatore factæ dicuntur, et ætati consonant, quia interpolatorem vixisse constet. 4. Ut eadem interpolationes aut constet

as tantæ non sint, aut non ita frequentes, ut discerni non possit, quid intersit, quidve primo auctori tribui possit, denique, ut ea loca, quæ in eo interpolatoris vitio depravata non emendarentur pro cuiusvis arbitrio, eo pacto, ut sic emendata toti operi rectius apprimere conveniant, et cum vestigiis aliis monumentis, quæ aliqua raris ad illud revocari possunt, concor-

INTERSPOLATE, Interrupte, non continue. Chron. Mellic. pag. 344. *si fieri potest ad unam mensuram refici, et legatur aliquod coram ipsis, vel id Interpolate legant, ne subtilis vacent.* In MS. S. Martialis Lemovic. *Illebant in Claustro... pellicam et tunicam, nisi non tunicam, et alio subsequenti nom.* et sic denique Interpolate.

INTERSPOLATUS, Ead. notione. Bulla Gregorii VI. PP. ann. 1139. in Bullario vol. pag. 103. col. 2: *Qui... per unum in continuam vel Interpolationem, in dicta ratione negotii fuerint commorati, octavo anno 1365. apud Ludewig. tom. 3. pag. 391: Pilebanus et omnes sui deinceps... cunctis singulis diebus Dominis Missas... adstruat celebrare tenebantur, et Interpolari sexis sextis, sic videlicet ut cum una feria sexta unius septimanelegerit, nisi septimana non legant.*

INTERSPOLATUS, INTERPOLATUS, Interruptus non continuus. Mirac. S. Rufini 6. tit. pag. 850. col. 1: *Erant in eadem civitate quædam adolescentula, nomine Berta, longum tempus a demonio vexata; et, cum Interpolatis, sed raro usum habens... quædamque notiones. Charta Petri de Quint. Bellovac. ann. 1338. in 71. Chartoph. reg. ch. 501: *Noti... monici nostri conventum facientes per dies Interpolatos in capitulo nostro capituli, campana, ut moris est, pulsi, congregati, etc. Vide Interpalutis.**

INTERPOLUS, Variato, in Glossar. Ital. Ms.

INTERPOSERE, Intermittere, proferre. Sebastianus Persanus in Vita Columbe Reatinæ, tom. 5. Maii pag. 133. art. 7: *Aut colloquium verbi Dei, attenuarentur ac spiritus depauperarentur, etc.* Interposere, eodem sensu, in Stat. 1344. tom. 2. Ordinal. reg. Franc. 1333. art. 7: *Aut defensionis étroitement des maîtres du parlement, soient... aut matre, ne emperarent, ne... impent les besongnes ordinaires du parlement, pour leurs propres besongnes ou autres.* Interpolare, Intermittio, vulgo Interpolare, in Gestis Caroli M. tom. 5. Col. Histor. Franc. pag. 328. Ub. Eginhard. pag. 92. habet, *Sine Intermissione.*

INTERPOSERE, Recipere. Charta Ill. reg. Franc. ann. 1283. ex Clar. Lingon. fol. 2. v. *Voluntus quod episcopo et ecclesie sue fieri aliquod... inquit super dicto feodo in dicto p... volentibus, cum ibidem alius paridi-*

etionis exercitum non haberet, fuit præjudicium, quantum ad cognitionem alibi super dicto feodo sciendum.

INTERPREMIUM, Lex Saxorum cap. 2. § 1: *Qui nobili occiderit, 840. sol. componat. Rueda quod dicitur apud Saxones, 120. sol. et Interpretum 120. sol. Ubi Lindembrogus videtur existimare idem esse quod Interpretum, de quo mox.*

* INTERPRETARE, Aggredi, usurpare, contra pactum vel jus aliquid agere; *Emprendre*, in Vita S. Ludov. edit. reg. pag. 34. et in Prol. ad Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 152. *Emprendre*, in Gest. Ludov. Pii cap. 1. ibid. tom. 6. pag. 130. Arest. parlam. Paris. ann. 1405. ex Cod. reg. 9852. 3. 3. fol. 125. v. *Cognitionem de dictis causis secundi ressorti usurpando interpretare et Interpretandebat. Vide Interpendere.*

† INTERPRAISA, ut mox Interpretis, Charta ann. 1319. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 183. col. 1: *Pro damna illatis emendandis et Interpretis scelerandis, et ad providendum scandalis et malis, que oriri possent inter dictos Dominos, etc.*

INTERPRENDERE, INTERPRISA, Idem quod Interepere, Interceptio, de quibus supra, ex Gall. *Entreprendre*, *Entreprise*, Capitula Caroli C. tit. 28: *Ut audivimus Capitula Interpendere. Hincmarus Rem. Opusc. 13: Unde pato, ut sicut in nomine Interpretum est, ita sit et in ambasciato.* [Charta ann. 1405. inter Probat. Histor. Lugdun. Menestrii pag. 128. col. 1: *Usurpando Interpendere ac Interpretandebat, etc.*]

INTERPRISI, Interceptio. Math. Paris ann. 1243: *Ut treagus intus teneret, et Interprisis emendaret, si quæ per ipsam vel per suos facta essent.*

† INTERPRISI, Arrestum Parlam. ann. 1418. et Chartul. Latinæ. *Et si dicti Officarii... expleta jurisdictionis sui interdicti in præjudicium... fecerant, etc.* Rursus habetur in Arresto anno 1394. apud Menestier, in Probat. Hist. Lugdun. pag. 80. col. 1. et in Orat. coram summo Pontifice habita anno circ. 1471. tom. 9. Spicil. pag. 331.

† INTERPRISIA, Gall. alias *Entreprise*, Statuta Collegii Cenoman. ann. 1526. apud Lobinell. tom. 3. Probat. Histor. Paris. pag. 590. col. 1: *Per Episcoporum et Colatorum seu etiam Officiorum usurpationem et Interpretationem.*

INTERPRISIO, Velut Notitia Viennensis Ecclesie ann. 863: *Sicque ipse Sigebertus consensu presumptionis et iniquitatis ad presens seque non valens, coram omnibus confessus est hujusmodi Interpretationem et presumptionem in omnibus esse veram, et.* [Occurrit rursus apud Acher. tom. 12. Spicil. pag. 155.]

† INTERPRISIO, Charta Theobaldi Comitis Bliesensis ann. 1213. ex Schedis D. Lancelot: *De alius Interpretationibus districtie prohibeo, etc.*

INTERPREURA, Eadem notione. Charta Erardi de Brena anno 1217, in Tabulario Campan. *Si vero, quod nōbit, aliquid interceptum esset infra prædictum terminum, Interpretus infra 15. dies, postquam inde essent submoviti, facerent emendari.* Statuta

de Talemellaris Parisiorum MSS.: *Le Puy a donné à son Maître Pannetier in Maistrise des Talemelliers... et les amendes des Talemelliers... si comme des Entrepreneurs de leurs mestier, et de buture sans sang, etc.*

Vide Interepere. *† INTERPREURARIA*, in Chartulario Campan. laudato a D. Brussel tom. 1. de Pardorum apud cap. 346. et apud Rymer. tom. 1. pag. 855. col. 1. et 2.

INTERPRES, Intercessor. Vetus Notitia Judiciali ann. 954. apud Ughellum tom. 5. pag. 1501: *Ille audens talem contentiones, fecit nobis dare gaudium et quinquennales, Interpretes ponere Andream venerabilem Episcopum... ut usque in diem tertium haberemus iudicium pensandi inter nos, etc.* Infra: *Miseri cordium molli estis super nos per Rogationes Domini Andree Episcopi, etc.* Ubi videtur legi, atque indemonstrari.

INTERPRES, NUPRIUM, Intermedium, in leg. 1. Cod. Th. de Nupt. (3. 7.) *perit.*

† INTERPRESSIO, et Vide Interpendere.

* INTERPRETATIO, Judicium, nostis alias Interpretation. Arest. ann. 1376. ex Cod. reg. 8312. 5. fol. 53. v. *Magistri (tanatorum) concesseramus quatenus visitationem, cognitionem et Interpretationem fongui coriorum tanatorum, etc.* Quæ talia Gallice redduntur in alio Arest. ann. 1370. ibid. fol. 65. v. *Octrayons que les queres mistres... ayent... la visitation, congnissance et Interpretation du fongue deudis cours tuncen, etc.* Vide mox Interpretis.

* INTERPRETATIVUS, Suspectus, Gall. *Suspect*, Stat. synod. Guil. Dupat episc. Clarom. ann. 1537: *Ad sacros orbes non se ingerant mente capiti, verè sed Interpretativus.*

INTERPRETIUM, Quod de pretio vi restat, Galli dicunt, le surplus de prix. Gloss. Lat. Gr.: *Interpretium, parâdâzo.* Ita Interpretio et Interpretio, contrarium Interpretamentum, id nōpe quod de pretio et pondere detrahitur. Senator lib. 2. l. p. 26: *Ut frumenta, que per supradictos negotiores in publico comparantur, non tuncum ab eisdem Interpreti nomine solidorum quantitas exagitur.* Ammianus lib. 28: *Ierum quoniam denis modis singulis soldis indigentibus venundatis, emeret ipse trevos, Interpreti compendium ad Principis ærarium mitti.* Charta Artemii Episc. Treacen. in Concilio Casaraugust. II: *Je revinvas, ut... exigere debeat, hoc est, si aliquis occurrat, et per inevitabilibus domus, vel Interpretis speciem, aliquis quantor; Adde leg. 1. Cod. Theod. de Sarris (14.), etc.* quæ est ex Novella 27. Valentinian et Marciani. Vide Cujac. lib. 16. Observ. cp. 4. Lindembrogii et Valesium ad Ammianum.

* INTERPRETRIX, Judex. Epist. 15. Nicolai I. PP. ann. 867. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 445: *Cujus vestri ego (sedes Apostolica) execute et Interpretis effecta est.* Vide supra Interpretis.

† INTERPRISIA, et Vide Interpretis.

* INTERPRISA, Facultas a principe subito data, qui injuria affectum sed spoliatum alterius principis subdole queritur, de qua jus vel rectum ei denega-

tur, ejusdem principis subditos eorumque bona *Interpendendi* seu aggrediendi et occupandi, idem quod *Marcha* et *Represalia*. Invenit. Chart. reg. ann. 1483. fol. 46. v.º. *Duae littere simul ligatæ, per quarum primam Philippus comes Flandrie vult, consentit et declarat quod certe littere proventuales et Interpendi per eum et ejus consilium concessas in prejudicium episcopi Tornacensis,.... sint nullæ et cassæ. Vide alia notione in Interpendere.*

* **INTERPUGNA**, Conflictus, Gall. *Choe, rencontre*. Flinham. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearn. cap. 67. pag. 195. *De mutuis vero Interpugnis, alternis insulsiis, frequentis strage.... plura intererere pretermittitur.*

1. **INTERPARE**, Humo mandare, Gall. *Enterre*. Leges Edwardi Confess. cap. 36. *Interrent cum ut Christianum.* [Rursus habetur, in Testamento Richardi II. apud Rymer. tom. 8. pag. 76.]

INTERREGIUM, Inhumatio: occurrit in Statutis Synodaliibus Odonis Episc. Paris. in e. in Charta ann. 1237. e. Chartulario Meldensi.]

¶ **INTERRAGIUM**, Quod pro inhumatione datur Sacerdoti. Statuta Eccles. Meldensis ann. circiter 1346. inquit Instrum. Hist. ejusd. Eccl. tom. 2. pag. 484. *Prohibetur districte, ne pro Interregio corpus sepeliri differatur, et quod sepulchrum, si quid datum fuerit in necrologio, recipiatur. Pro et post sepulchrum, melius legitur, Sed post sepulchrum, in similibus Statutis apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 161. et 472.*

¶ **INTERAMENTUM**, Inhumatio, sepultura, Gall. *Enterrement*, in veteribus Missalibus Cluniae. non semel, ubi de Missis delictorum.

* **Enterage**, in Testam. Caroli comit. Engolism. ann. 1495. *Enterage*, in Lit. remis. ann. 1442. ex Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 161. *Iceilui credi vult fuisse payer pour l'Enterage et sepulture du corps d'une des nepces du suppliant, qui n'avait que onze ans, autunt comme d'un grant corps.* Vide Terragium, 4.

¶ **INTERATUS**, Sepultus, humatus, iu Actis SS. April. tom. 2. pag. 701.

* 2. **INTERARE**, Humo mandare seu fossa immergere, capitalis supra, qua femine damabantur. Vide supra *Fossa* 1. et *Infoditus*, Charta civit. Trecc. ann. 1212. in Chartul. Campen. fol. 421. v.º. col. 2. *Cum inter nos una parte et latissimum dominum nostrum Blanchum Campanie commissam illustrem ex altera, discordia esset de quibusdam hominibus suspensis et de quadam femina Interata, qui capti fuerant in burgo nostro S. Dionysii, quos videlicet servientes nostri susceperant apud Pacharian in nostra iustitia extra civitatem Treccensem, et feminam Interaverant, etc.* [* Vide Haliaus. Glossar. German. voce *lebendig Begaben*, col. 117. Grimm. Antiq. Juris German. p. 694. infra *Spelitti subitus mortuum*.]

* Aliud vero sonat vox Gallica *s'Entreterre*, Ad terram scilicet se se deiecit, prosternere, vulgo *s'atterre*, in Lit. remis. ann. 1415. ex Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 391. *Lequel Bourgois happa iceilui*

moine aux mains et se Entreterrerent à terre.

INTERRASILIS, Celatus, incisus. Papias: *Interassilis, anaglypha, sculpta.* [MS. Bituric. *Interassilis, anaglypha, sculptura.*] Idem: *Lubrum, Rasile lignum.* Will. Brito in Vocabul. *Interassile dicitur inter-poleatum, celatura, et ploma. Plangum enim inter celatura quasi rasum videtur. Rasile lignum dixit Prudentius in Psychomach. pro jaeulo seu missili: et lib. xxi. cap. *Rasiles scopulos, idola Paganorum vocat. Rasida ars*, apud Honorium Augustod. in Gemma animæ lib. 1. cap. 220. Gloss. Gr. Lat.: *Εἰσέγειν, Rasile.* Rasili igitur opponitur *Interassile*, quod subinde celatura et plano variatur, ac distinguitur. Alexander:*

Quod nunc sculptura, quod nunc planitia variatur, Hoc et non aliud opus Interassile dicitur.

Corona Interassilis, Exodi cap. 25. Anonymus de Gestis Constantini M.: *Laminam auream jussit Interassilem fieri.* Fortunatus lib. 1. Poem. 13:

Ille sculpit emens decus Interassile pendet.
Anastasius Bibl. in Leone III. pag. 131: *Ille idem Praxel fecit.... crucem anaglyphum Interassilem ex argento purissimo.* In Gregorio IV.: *Gabathas Interassiles de argento duodecim angelorum opere constructas.* Adde pag. 165. a. 176. d. 179. d. et 204. a. Ex his emendare licet eundem Anastasium, ubi pro *Interassiles*, habet *Interassiles*, pag. 134. ut et Epistolam Patriarchæ Ilieposol. ad Ignationem Patr. CP.: *Simul autem et sacrum vas cimeliorum S. Resurrectionis, craterem argenteum cum imaginibus Interassile transmissit.* Vide Exod. cap. 25. v. 25. 3. Reg. 7. 28. Salmasius de Modo usurarum pag. 461. *Interassile esse scribit, quod Graeci ὀρεον vocant, quod si celatum est, ut tralucet, et visum transmittit. Auctor Inertus apud eundem, de Theoderico: Laminam autem jussit Interassile fieri, quatuor litteras Regis habentem: unde et si subscribere voluisset, posita lamina super Chartam per id subscriptio ejus tantum videretur.* [Hæc vox metaphorice sumitur in Eclipticus, quod vide in Eclipsare.]

INTERRASIS, Eadem notione. Statius lib. 7. Thebaid. pag. 344:

... Et fibula Rasilis auro
Tearium fulva mordetbat jusside palam.

Ubi Lactantius: *Ad luxuriam retulit pulcritudinem fibulae.* Erat enim foraminibus multis exornata,.... quas vulgo Interassas appellant. Paulinus Natali 9. de ovibus Laban pag. 605:

Ut de Interassa variatis cortice virgis
Insultu gregis sancti letura probetur.

INTERRASOR, Ejusmodi operum artifex, celator. Gloss. S. Benedicti: *Interassor, dispartit.* Diversi vero *Interassores* a Tornatoribus.

¶ **INTERRATUS**, Terra munitus, ut videtur. Radulphus de Gestis Frederici I. Imp. apud Murator. tom. 6. col. 1196: *Quod castrum fortissimum erat.... cum altissimo muro munito juxta terragium, et cum alto muro intus, qui duo muri Interati erant a medio usque ad summum.* Vide Intertere.

¶ **INTERREGIUM**, Illud temporis spa-

tium, quod inter Regis defuncti morte, intercedit et successoris electionem sequitur consecrationem, Gall. *Interregne*. Fulcinus de Gestis Abbatum Lobienensium cap. 15: *Legitur Hludovico quarto regi sui anno defuncto, Francus in diversa tendebat, facto Interregno per xviii. annos. Conradus, Rodulphus, Odono et Roberto in Occidentem regnantibus; cum Arnulfus Rex Norwicon Australis Francia Rex advenisset. Interregnum hic vocat Fulcinus totum illud spatium quod fluxit a morte Ludovici illi ad inaugurationem Caroli Simplicis, id quia non existimabat legitimos Reges, qui toto hoc intervallo regnaverant, vel qui tunc temporis regnum fuerat in plures partes divisum. Regnum enim sic divisum, Interregnum appellare potuit, concessum autem alii, Sirmondo teste in Glossario si calem Supplementi Concil. Gall. *Interregia* vocarunt Res in diversis regnis sitas, cum olim regnum Francorum inter successores aequaliter Reges dividebatur in diversas sortes et regna: qua notione videtur intelligenda vox *Interregni* in prioribus alibi loco, quomodo Cangius profert ex Berthramni Testamento. Sed penes attestat Lectorem esse iudicium.*

* Notatu prorsus dignæ videntur Litteræ remissionis ann. 1432. mens. Oct. ex Reg. 172. Chartoph. reg. ch. 171. concessæ tunc Cancellarii aliorumque Regis Cæsariorum, rege nequaquam appellato, quod defuncto Carolo VI. rex legitimus non successisset. Id quippe hæc æquæ ante ferre debebant, sive Carolus VII. ab ipso pertinebat procul dudum, mortis patris, regni regine; sive rex Angliæ, qui tunc regem Francorum, se re inserebat.

INTERREGIUM, Concilium Parisiense III. cap. 1. et Turonense II. can. 35. de prevaricatoribus verum Ecclesiasticis non. Argi: quinquem per Interregia rex Dei subditos censens: 2. quia Dei potentia cunctorum regum terminas singulari dominatione cunctis. Edictum Chlotarii II. Regis in Synodo Parisiensi V.: *Et quia unus de fidelibus locutibus, suam fidem servando domum hœtino, Interregno faciente, visus est prodissæ, generaliter absque aliquo incommodo de rebus sibi iuste debitis præcipuum mortari. Pactum enim Guntranum et Childebertum Reges, apud Gregorium Turon. lib. 9. Hist. cap. 20: Et si aliquid eorumque per Interregia sine culpa subditi non audientia habita restauraret. Testamentum Berthramni Episc. Genomani: *Soli modo villa Bionvilla, qua ex necessitate parentum nobis iuste obdita erat, et per Interregna longo tempore nobis obdita fuit, postea cum Deus Domino Chlotario regnum in integrum dedit, etc.* Infra: *Et vero Blaciaci licet a parentibus meis longum tempore fuit postea, et per Interregna adolescentiam meam genericis fuit de jure obdita, etc.* Id est, intervenit Regum, per auctoritatem Regum, ut est in Concilio Remensi can. 8. apud Floardorum lib. 3. Histor. Remensis cap. 5. et lib. 6. Capit. Caroli Magni cap. 106.*

INTERREX, Gubernator Regni. Henricus Boetius lib. 2. Hist. Scotor. pag. 27: *Interrex hæc ætus Gubernatorem vocat, cunctis appendicibus est declaratus.* [Al-

ione occurrat in Glossar. Lat. Ital. MS. : *Inter, La re designato.*

* **INTERREYRANTUM**, an Distributio, partitio, que inter ejusdem feudi dominos communibus fiti Terrar. villar. de Bussel ex [ed. reg. 6017. fol. 14. r.^o]. Quod quidem interreyrantum supradictum factum per actum Astorgium Bonaffons, Johannes feudi conjunctus et pro indiviso cum dicto Astorgio hodie voluit, laudavit, approbavit et ratificavit.

† **INTERREYRATIO FLUMINIS**, Derivatio Barthii Glossar. ex Saxone Grammatico de provinciis Danicarum situ : *A ripis complexis fluminis Eideri Interreyratio discreta, cum aliquanto longiusdinus accretione...* in Norici freti litus excurrit.

† **INTERREYRATIO**, Rivis distinctio. Dudo decan. S. Quintini de Artis Norm. lib. 1. p. 62 : *Europa quamplurimum fluminum, rivis interreyrata.*

* **INTERROGARE**, Commemuratio et licentiam petere. Regula S. Pachomii cap. 11 : *Quando in collecta orant fratres, nemo ingreditur absque jussione Majorum, nisi Interrogaverit, concessumque ei fuerit exire, etc.* Penitentialia S. Columbani : *Sicut extra nem Monasterii sine Interrogatione exierit.* Item Columbanus cap. 8 : *Qui vastaverit alia frates in cellula eorum sine Interrogatione, similis modo peccaverit.* Idem de Penitentialium mensura cap. 9 : *Qui aliquis fecit sine Interrogatione, etc.*

† **INTERROGATIO**, Tabularium Monast. S. Michaelis Ulterioris portus ann. 1201 : *Indi campum liberum et quietum ab omni Interrogatione, relevamento, tallia, mortura et auxilio.* [Chartular. Gemetic. tom. 1. p. 276 : *Donat Robertus Comes de Auibus decem secus mare in portu qui vocatur Citois portensis cum eadem consuetudine, quam habet Spennit in eodem portu, cum tamibus piscatoris navibus et pari piscium pretatione, supra telonei Interrogatione, i. putione vel exactione.*]

* **INTERROGATIO Plebis in electione Episcopi**. Vide Glossar. med. Græciv. voce *ἑρώω*, col. 1165. et supra *Albas*, pag. 9. col. 3.

* **INTERROGATORIUM**, Questio, Gall. *Interrogatoire*. Bulla Urbani V. PP. ex Tabul. S. Albini Andegav. : *Mandamus quatinus vos...* de vita et meritis dicti Caroli (duci Britannia) ac ejus miraculis testibus circumstantibus juxta Interrogatorium, que vobis sub bulla nostra transmittimus, intercelan, veritatem diligenter inquiratis. Charta senesc. Bigor. ann. 1391. in Reg. 414. Chartoph. reg. ch. 80 : *Aprisia super comodo et incommodo regis facta, tam super dicta supplicatione, quam suis Interrogatoriis per dictum procuratorem regium traditis super hoc.*

* **INTERSCAPULUS**, Eschelon. *Interseculare*, *Eschelonner*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Interseculare dicitur interpositus (sic) sicut gradus interpositus in scalis, in Vocabul. bibl. ex Bibl. reg.*

† **INTERSCAPULUS**. Vide *Interascalus*.

* **INTERSCAPULUS**, Papie apertum intercapulas. Rectius Glossæ Gr. Lat. : *Μεσσηνίου, Interseculum*. [“ *Interseculum partes*,”

† *Interseculum*. Vide *Interseculum*.]

† *Interseculum*. Vide *Interseculum*.

† *Interseculum*. Vide *Interseculum*.

* **INTERSELLARE**. Vide *Indorsare*.

* **INTERSECCUM**, *INTERSECCUS*, Gall. *Entresce*. Dicitur de arbore qui exarcescit, deperit, vulgo *Qui est sur le retour*. Charta ann. 1308. in Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 26 : *Quinquaginta quadrigatis... bosci arborum Interseccarum, seu Entressés, et mortuarum.* Alia ann. 1317. in Reg. 58. fol. 2. v.^o : *Dominus rex concessit domo Roberto de Danneois militi tres quadrigatas bosci Intersecci.* Et fol. 3. r.^o : *Concessit domo rex Petro dicto Maillart... usagium... ad Interseca forestæ de Nibella.* Alia ann. 1319. in Reg. 59. ch. 133 : *De tribus quadrigatis lignorum expendis in quolibet septimana de lignis appellatis Entressés.* Alia ann. 1325. in Reg. 61. ch. 283 : *Dux charités de bois au bois mort ou Entresce, pour ardoir et édifier.* Denique alia ann. 1346. in Reg. 85. ch. 54 : *Donnons et octroions... quarente charités de bois à prendre par chascun an à tousjours mes en la forest de Biere aus Entressés et essumetes.*

† **INTERSECCUS**. Charta Gerberti Archiep. Capuani ann. 979. apud Michaelen Mon. in Sanctuario Capuano : *Secunda petia ibi propinquu, unum lato terra nominata S. Marie, et ipso ribo, et aliis lato terra Benarasi cum Intersecco nostro...* unum lato terra Andree cum ipso Intersecco nostro... ipse Interseccus noster unum lato via publica, etc. [“ *f. Fossa; nisi legendum sit Interseccus, id est, ager interpositus.*”]

* **INTERSECCUS**, ut supra *Interseccus*. Charta ann. 1317. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 535. v.^o : *Item concessit (Phil. rex) religiosi viris priori et conventui monasterii de Plantano, ordinis S. Augustini, usagium ad boscum mortuum et siccam, stando et faciendo, et ad videndum faciendo tantum, et ad Interseccum stando in foresta de Logio.* Alia ejusd. ann. ibid. fol. 536. r.^o : *Item concessit Johanni Burdili... usagium memorum Interseccorum pro domo sua.*

* **INTERSECCIA**, Arma, Armoires. Guill. de Podio-Laurentii cap. 1 : *Erant in eodem castro centum hospitium Militum, equos cum Interseccibus, et arma habentibus.* [Carolus de Aquino interpretatur Symbolum, notam vel troseam militarem, seu ornamentum in vestitu.]

* **INTERSECCIA**, Signum, insigne, Gall. *Enseigne*. Tabul. episc. Carnot. : *Dominus Johannes Barreau miles, nunc gubernator ballivus Aurelianensis, fecit homagium ratione domus sue Carnotensis ad Interseccium Cigui.*

* **INTERSECCIA**, Signum destinatum, Gall. *But. Lit. remiss.* ann. 1360. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 446 : *Dicti juvenes concordant, quod duo ex ipsis cum aliis duobus, secundum sortem portibatur quon facerent, causa spaciandi sagittarent sive lancinarent de suis sagittis, visuri sic ludendo, quon portitura normidem sagittare sive lancinaret magis prope Interseccium.*

* **INTERSECCIA**, Limes, meta, terminus, Gall. *Borne*. Sent. offic. Morin. ann. 1448. in Reg. 174. Chartoph. reg. ch. 275 : *Item quod amovisset et extraxisset quoddam Interseccium, Gallie Bone, positum inter pratum vestrum et aliud pratum.*

† **INTERSECCIA**, Indiciu, Occitanis, *Entressegues*. Ugutio : *Interseccium, vel In-*

tersignum, quod est inter duo signa, vel signum quod est inter aliquid, sicut quis soler militi de uno loco in alium causam notitia. Henricus Rehdorff. ann. 1347 : *Et quia similis in facie et in moribus Waldemaro erat, et multa Interseccia de actibus Waldemari hominibus ad memoriam revocavit, etc.* Alanus de Insulis in Anticladiaud lib. 4. pag. 61 :

Nature Triton dans Interseque favoris.

Uttar Sueno in Hist. Danica cap. 2. et 10. [Limborch in Sentent. Inquis. Tolos. pag. 103 : *Tradidit dictum doberium eisdem homini qui venit ad ipsum ex parte dicti heretici quon Intersecco, quod sibi dixerat heretici in recessa.* Adde Acta SS. April. pag. 731. et Miracula S. Edmundi Archiep. Cantuar. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 1890. ubi eadem notione legitur *Interseccum* :] que vox etiam accipitur pro quavis nota. Vide Sueonem germani jam laudatis, [“ et Hallatus. Glossar. Lercan. col. 2005. voce *Urkunde*.]

* *Nostris aliis Entressein. Le Roman de Robert le Diable MS.*

Se li fucet vestir Faubier,
Dont li Entressein et li mirer
Des mailles en la char li perent.

† **INTERSECCIA**, Signum militare, Gall. *Enseigne*. Libertates hominum S. Georgii de Esperanchia ann. 1291. concessæ per Comitæ Sabaudie, tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 29 : *Sic nos exercitum vel convocatam fecerimus... debemus habere Interseccium, et dictum Interseccium facere portarii altiori non invite cum expensis nostris, non ad expensas velle.*

† **INTERSECCIA**, Clamor militaris, Cry d'armes. Gesta Consulum Andegav. cap. 13. n. 5 : *Exclamavit unusquisque Interseccium suum. Vide Cognitiones. Enseignes, Scripturis nostris, quod qui vellicere debant in praeliis, primi bellicum clamorem efferrent, ut pluribus decimus in Dissert. 11. ad Joivillam, ex variis Poetis nostratibus, quibus hæc addo ex alio :*

Les troies, les faubours, li cor con li sonna :
Et les voix des Enseignes que l'on y cria,
Cietout cris si orribles, c'est vis crous qui sont li,
Que li pais et li vis trestout en resoua.

Le Roman de Rou :

Si comes peignent criant vont
Bis Enseignes comme li ont.
Cil de France crie Mojoie,
Cen leur est bel que l'en li oie,
Guillaume crie, Deu aye,
C'est l'Enseigne de Normandie, etc.

Alibi :

Normans escrient, Dex aye,
L'Enseigne au Due de Normandie,
Et Bretons, Mallo, Mallo, crient,
Enuor le Conte Aïen salient.

† **INTERSECCIA**, In jus vocatio, Gall. *Assignation*. Notitia concilii Pietar. vulgo Isemberto I. Episc. : *In totam autem terram prescriptam nullas Ficiarias, nec ullas Prepositas nullum Interseccium mittat; et si quis miserit, nullus hominum herod ad ipsum perdat, sed ante Monachum (S. Maxentii) judicium fiat.*

* **INTERSECCIA**, Inter se pugnam conserere. Joh. Iperius in Chronico S.

Bertini ad ann. 1214. apud Marten. tom. 3. Anecl. col. 697 : *Rex ordinato exercitu, densatis turmis, strictisque lanceis in Imperatorem acer invectus, et aculeis Interstellantibus utrumque durissimum pugna, sed non longa inierit: nam statim Imperator terga dedit, et incivissimè Regi victoria cessit.* Agitur de celebri victoria Bovinensi.

INTERSTANTIA, Distantia, Thwroczio pag. 14.

† **INTERSTARTE**, dicebantur in Choro Monachi, cum ad officium divinum alteri sedebant et alteri stabant, hoc scilicet ordine, ut inter duos stantes unus sederet, et vicissim, S. Wilhelmi Constitut. Illersaug. lib. 1. cap. 38: *Qui tamen hoc habent relictum, quoties opus habuerint, Conversos in vieto positos pro se ad Interstadium vel alios in promptu habere, et ipsi super sedilia, si que ibi vocari viderint, deinde possunt quiescere: sunt namque in eodem choro et alie sedes, in quibus infirmiores pro devotanda Standi vicissitudine juxta sedent.*

† **INTERSTELLATUS**, Stellis conspersus, ornatus, in Chron. Casin. apud Murator. tom. 2. pag. 363.

* Sed et nude pro Interstinctus, ut apud Andr. Floriac. MS. in vita S. Gaulz. archiep. Bitur. lib. 1: *Crucem auream lapideis pretiosis generis Interstellatam...* de reliquit.

INTERSTITIATUS, Veteres Schedæ Ecclesiæ Bissuntinæ, apud Chiffletium in Dissert. de Conversione Constantini M. cap. 1: *Cumque ab astutibus didicisset, illi diligens accessit, Interstitiatus adverbii de Christianis ratione, quasi sub obtentu grande civitatis atque videretur, perveni ad locum innotant Christiani, et audita fortuito et leviter de Christianis ratiis.*

† **INTERTEMENTUM**, Sumtus, a Gallico *Entretien*, quod maxime dicitur de sumtibus ad victum et cultum. Locum vide in *Altiqum*.

† **INTERTERERE**, Gall. *Entretenir*, Alere, fovere, sartum tectum conservare. Obituarium Eccl. Morin. fol. 35. v: *Dedit lampadem subitis organis ante fustes...* et ut *Interterentur ad laudem Dei et honorem sacramentorum summum* 25. *librarum*, Acta SS. April. pag. 417. de S. Thirubio Episc.: *Censuit solvi ad luminaria interterendo seu fovenda certas libras cere et olei.* Conclusio- nem Capituli Meld. ann. 1545: *Ad omnia observandi et Interterendi in eodem leprosorium cum hospitalitate, Alere et Interterere*, in Litteris ann. 1518. apud Rymerum tom. 13. pag. 646: *Pro bono Interterendo et augmentandis mercandis*, in Litteris ann. 1480. apud eund. tom. 11. pag. 497. *Cultum divinum Interterere seu augere*, in Statutis Eccl. Pietav. apud Marten. tom. 4. Anecl. col. 1074. *Adificia, domos Interterere*, in Regesto Parlam. ann. 1450. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arver. pag. 400. et in Charta ann. 1480. apud Muræum tom. 5. pag. 1346. col. 2: *Interterere seras et claves ad vitrinas camerarum, utensilia coquinae*, in Charta ann. 1556. apud Lobinell. tom. 5. Hist. Paris. pag. 588. Bulla Alexandri IV. PP. ex Archiep. Sangerman.: *Prohibemus ut infra claustrum locorum seu grangiarum vestrorum nullus rapinam seu furtum facere, ignem apponere, sanguinem fundere, homi-*

nem temere capere vel Interterere, seu violentiam audere exercere, i. manum alicui injicere.

† **INTERTERERE**, Sarta tecta tueri. Chron. Bonap. pag. 441: *Ann. 1501. rediit idem Abbas omnem obligationem reparandi et Interterendi turris, eorum et navium predictæ Ecclesiæ. Similia occurrunt ibid. pag. 462.*

* **INTERTERERE**, Sumtus necessary ad victum cultumve suppeditare. Testam. ann. 1503. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. xlv. : *Guillelmus de Pratoconitili canonici ecclesiæ collegiata Sanctæ Crucis Montilli Adhemari...* relinquit Rolando ejus donato 150. florenas, quos sibi solvi vult: *tociens quotiens dictus Rolandus ad ætatem 25. annorum devenit...* et quod... suis heredes ipsum Rolandum Interterunt in scolis... usque ad ætatem prædictam, Vide in *Interterere* 1. Hinc.

† **INTERTERENTIA**, Gall. *Entretenia*, alias *Entretenance*, Charta ann. 1470. in Suppl. ad Miræum pag. 697. col. 1: *Pro nova infirmaria in eadem curti extruenda, ac sustentatione et Interterentia begginarum infirmarum etc.* Reg. Corb. 13. sign. *Habeneo* ad ann. 1510. fol. 59. v: *A est ordonné que Colas Bertoult, palfrenier de l'église, prendra ung jousne fils honeste et propice pour le aidier à ubiller les chevaulx, et le entrendre en ses despens; pour laquelle Entretenance, ses gages, qui montent à x. l. par an, seront augmentés de iij. l. Vide Interterementum.*

† **INTERTERIO**, Conservatio, in Litteris ann. 1534. apud Rymer. tom. 14. pag. 538. col. 2.

† **INTERTERERE** Se, Collocari, inter se completi, Gall. *s'Entretenir*, Lit. remiss. ann. 1374. in Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 37: *Ipsi Johannes et Colinus se ad invicem aggressi fuerant et Interteruerant in tantum, quod dictus Johannes de capite ejusdem intelli sui punctum percussit dictum Colinum et vulneravit.*

INTERTIARE, est sequestrare, in manum tertiam ponere, vel mittere. Gloss. Saxonia. *Coltationum gebor-festam, Intierne*. Proprie autem dicitur res intertari, cum furto sublata, et alteri vendita, a domino repetitur ab eo, penes quem deprehenditur. Quippe donec possessor autorem suum advocat, ac laudaret, *in manum tertiam mittitur*, seu sequestratur dabatur: tum vero de re intertaria controversia erat, quam is, qui repetebat, intertarie dicebat super possessorem, cujus partes erant venditorum proferre, atque ille alium, donec ad ipsum furti reum deveniret. Hinc *interbandi rationem* omnino proflit Lex Salica tit. 48: *Si quis, qui Lex Salica vivit, servum aut ancillam, caballum vel bovem, seu jumentum, seu quamlibet rem suam sub alterius potestate agnoverit, mittat eam in tertium manum: (id est, in sequestri manum) et ille, apud quem agnoscat, debet adremire: et si intra Legem aut Carbo-nariam ambo manent, et qui agnoscat, et apud quem agnoscat, in noctes 40. placatum faciant, et in ipso placito quantunque fuerit, qui rem Intertertiam (sequestratam) vendiderint, aut cambaverint, aut fortasse in solutionem dederint, omnes intra placitum*

istum commoneantur, ut unusquisque eum negotiorum suus alter alterum adducant. Et infra: Ista omnia ubi humiliter sit, super quem res primitus agita fuerit, aut Inter-taria, fieri debent. Id præterea multis in locis armat Lex Ripuar. tit. 33. § 1: *Si quis rem suam cognoverit, mittat manum super eam, (id est, pignoret, seu saliat, ut verbis Practicorum utar) et ille, super quem Intertertiam, tertium manum quærit, (id est, sequestrem) tunc in præseente ambo conjurare debent eum deinde armato, et eum sinistra ipsam rem (sequestratam) teneant: unus juret, quod in propriam rem manum mittit: et alius juret, quod ad eam manum trahat, qui et ipsam rem dedit, etc.* Atque hæc est vera ratio intertariæ significationis, quod quiddam contra dicant Lombardi, Somnerus, et Wendelinus, qui volunt esse cum tertio de re furto subrepta contendere, vel certe tertium advocare, qui autorem suum laudet, ad quod tenebatur is, qui repetebat, Ita in veteribus Glossis, *Inter-tiare, est sequestrare*, in aliis, *Inter-tiare, Inter-tiare*. In Gloss. Lat. Græc. *Sequestrare, possidere, arduositas*.

† **INTERTIARE** rem furatam super aliquem, est rem, in sequestro positam, repetere in Lex Salica d. tit. in Decretione Childeberti Regis § 3. in Lex Ripuar. tit. 33. § 1. tit. 72. § 1. 4. 6. 8. in Lex Longob. lib. 2. tit. 28. § 3. [* Carol. M. 132.] in Capit. Caroli M. lib. 6. cap. 209. in Legibus ius apud Brompton. cap. 27. 52. 59. et in Legibus Edwardi Confess. cap. 15. (necnon in Charta communis Rotomag. apud de Lauriere tom. 1. Ordin. pag. 307.) Sic *Entierce* usurpat Stabulienus S. Ludovici: *Se aucune armoie sient au eune chose qui li ait esté emblee, et li Entierce pour l'emblee, etc.* Usatica Ambianensis archi. MSS. 1: *Et si eil avient ehoie, que aueune au Entierce, et il ne peut prouver, il prie 60. sol de fies Entierce. Intertertior.* [in Legibus Ottonis Aug. cap. 7. apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 172.] *Entierceur*, dicitur in Legibus Norman. veraculius Will. Nolli cap. 25. Hinc in Consuetudine Aurelian. art. 455. et Dunensi. art. 93. *Entierce*, est rem iudicis auctoritate a domino creditoris auferre, et pignori, vel quasi sequestrare dare. [*Intertertaria*, Sequestratio, in mot laudatis Legibus Ottonis Augusti.] [* Vide Mittermaier. Princip. Jur. German. § 153. not. 6.]

Animal furatum abique Intertertio requirere, in Lex Ripuar. tit. 47. Res Intertertia, in Capit. Caroli M. lib. 3. § 46. Vide Legem Wisigoth. lib. 7. tit. 2. § 9.

* **INTERTIO**, Sequestratio seu depositi rei amissæ vel furto ablata penes sequestrum. Charta Phil. Pulc. ann. 1593. pro locat. preposit. Ambian. ex Reg. duot. Car. IV. et Phil. VI. in Cam. Comput. Paris. fol. 149. v: *Item in...* emendi, lib. centis, dangelis, Intertertibus rerum fur-tivorum vel amissurarum. Vide *Intertere*.

† **INTERTERERE**, Vide *Intertere*.

† **INTERTERERE**, Sequestrare. Vide *Intertere*.

* **INTERTERENTIUM**, INTERTERENTIUM, Tarda fax, Gall. *Torché*, Chron. Guil. Bardi in Inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 22: *Quadragesima Interterentis ardenti*

illuminatione, etc. Et col. 25. ad ann. 355 : *Cam pauperibus quinquaginta lucras vestitis, Interlocutio, arvis gentis preparare insignia, gestantibus. Vide Interlocutio.*

INTERVITIUM, Spatium interjectum per duas turres. Charta fundationis Monasterii Tuitiensis ann. 1079. apud Geleum in Colonia Agrippina pag. 381 : *Vide ipsam Castrum Tuitensium, turres dicunt, ac Intervitum cum fossato in circuitu, etc.*

INTERVITRIX, Curatrix, Gallis *Tuiter*, in Charta ann. 1335. tom. 2. Hist. Japhin. pag. 295.

INTERVALLARITER, Per intervalla. Siger Egidius Corbiolensis lib. de Pulvis.

Si calidus digitus Intervallatiter urens.

INTERVENIRE dicebantur ii, quorum presentia, ac intercessionem Principes ac leges alicui ac Ecclesiae, aut privato, supplicium concedebant. Unde crebro legitur ac formula in Diplomatis, *per intervenientem*, intervientem magnatis alicuius id esse successum, ut in iis, quae habet Baldricus h. 1. Chr. Camerac. cap. 62. 73. 76. 107. 118. Colvenensis apud eundem Baldricum ap. 495. Meibomius in Not. ad lib. 3. Rikindi pag. 74. et in Diplomatis Henrici M. eidem Historiae adjunctis, etc. Josse vet. *Interventu*, *et* *per* *intercessionem*. Gloss. h. Lat. : *Εντιπρωτος*, *Intersessor*, *Intercessor*, *Alibi* : *Διακρίτης*, *disceptor*, *arbitrator*, *Intervitor*. Ugitio : *Intervente*, *intercedente*, *inter alios venire*, *mediatore esse*. Jans. Lat. Graec. : *Interventi*, *pro* *Intervento*, *auxilio*. Vide *Qui* et in voce *Amplius*.

INTERVENIRE, dici, qui sede vacante Episcopatum administrabant, donec proprius aliquis electus esset. S. Augustinus h. de unico Baptismo cap. 16. de Donatistis : *Contra quam paucissimis Aphris prius et primo Interventores adventitios furtim quoque mittebant, donec decepta plebsque propria Episcopos ordinarent.* Idem Epist. 163 : *Narrant etiam in ipsa civitate novitate, majores saepe, dum desessent Interventorem populo suo commisit, ut apud Chartaginem constituto, antequam Majorinus adversus Caecilianum ordinarer.* Synodus Carthag. habita ann. 545 : *Ipse plebs non videns aliquando subreptum, ad Episcopum ventum, aut Interventori Ecclesiae, quam proxima est nobis, etc.* Adde Bernardum Diaconum in Breviario cap. 22. 23. Gratianum cap. 267. Capit. Caroli M. lib. 3. cap. 89. etc. [* Vide Glossar. med. Graec. voce *Εντιπρωτος*, col. 423.]

INTERVENIRE, dicuntur etiam sponsores in Baptismo, Patrimi, Nicolaus I. in Resp. ad consulti. Bulgar. cap. 18 : *Qui domi respuit, quam promissit ab illo, a quo susceptus est, et qui fidei ejus interventum debet per omnia revocari, Vide Interventus.* [* Vide Interventores.]

INTERVENIRE, Intercessio. Bulla Clem. III. PP. inter Act. SS. tom. 1. Jul. pag. 367. col. 2 : *Hinc est, quod cum ad plenitudinem apostolatus nostri... pervenerit, nos divina potentia, per miracula et Interventum beati Ottonis, etc.* Vide *Intervenire*.

* INTERVERSUS, Interruptus. Charta ann. 1512. ex Tabul. Monis-major : *Pro mittit deinde quod finito usufructu, restituit eandem res cum omnibus meliorationibus, obsequio eo quod possit uti sua praerogativa, quoniam longissima non Interversa possessione, vel etiam Interversa a se vel ab aliis.*

INTERVULA, Camisia. [Papiae : *Intervula*, *Interior tunica, hoc est supparum, quod vulgo dicitur Camisia.*] Vopiscus in Claudio : *Intervulas, dolores duas.* Tertull. de Pallio cap. 5 : *Si quid Intervula superest.* Petr. Diac. lib. 4. Chron. Casin. cap. 74 : *Intervula ejus artus nudantes.* Utuitor Maytians Capella lib. 1. Joannes Altilivensis in Archibrenio lib. 2. cap. 3. et alii passim. *Intervul* tunica dicitur Valerio Maximo, *Intervula*, Gellio lib. 10. cap. 20. *εὐκρίως* *εὐκρίως* Athenaeo, et alii.

* INTERVULATUS, *Incomisato*. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Intervula*.

* INTERVATUS, Intervetus, innoxus, Ital. *Intervuto*. Chron. Placent. ad ann. 1388. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 580 : *Domina pro majori parte loco terrarum de auro vel de serico, quas portare solebant contextas seu Intervatas in capillis capitis eorum, etc.* Vide infra *Intervaturo*.

* INTERSCUTAXES. Acta S. Memor. tom. 3. Sept. pag. 70. col. 2 : *Deinde redeunt (ministri) et contententes inter se de spoliis sanctorum martyrum, gladii eorum Intervascentes, alter alterius mortem dedit.* Ubi dicitur Editores : Vox est mendosa, totaque phrasit ritiosa. Ad voluit actor, ortum fuisse inter milites contentationem de spoliis, indeque aciem vellitionum, qua oculum eorum non pauci. A non aperi restitueretur, gladii eorum inter se utentes ?

* INTERSTABILIS. Qui nec testamentum legitime condere potest, nec bona ipsi testamento legata percipere. Proce. contra turbantes regimen civit. Ferrar. ex Reg. Joan. XXII. PP. fol. 104. r. col. 2 : *Sit Interstabilis, ut nec testamenti liberam habet factionem, nec ad alicuius bona ex testamento vel ab intestato vocetur.* Sent. contra Florent. ann. 1313. apud Lam. in Delic. erudit. luter not. ad Bouicon. Hist. Sicul. part. 3. pag. 222 : *Quemlibet eorum perpetua damnamus infamiam, ita quod sint Interstabiles, et ad nullum actum legitimum de cetero admittuntur.*

* INTERSTAMENTUM, pro *Intestamentum*, in Formulis Marculfi lib. 2. form. 7. et 12.

* INTERSTARE, Hispanis et Italia, dicitur de agri capite seu parte superiori, qua terminatur. Charta ann. 1151. tom. 1. Probat. hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 3 : *Deinde (campus) sicut Intestot cum atrio ejusdem ecclesiae et vadit directe ad rium a Francis, et terminatur eodem rium.* Stat. Verceil. lib. 4. pag. 70. v. : *Qui habet terram, qua Intesteti in illo fossato, plantat in loco ipsius fossati bosulos seu spinas.*

INTERSTATIO, *INTERSTIA*, Bona mobilia, seu cattalla intestatorum, qua ad dominos, ex eo, quod quis decesserat intestatus, pertinebant. Charta ann. 1238 : *Et ostem, et convalescent, et segnis, et cunctis, et exorquinas, et hancilla, et Intestaciones, et arinas, etc.* Alia Rogerii Comitis Fusiensis ann. 1250 : *Ex frangimus omnes et singulos*

homines de Valle de Meranges, et corum proles in perpetuum de exorquia, Intestia, arina, cunctis, etc.

Qui porro intestatus decesserat, habebatur olim pro damnato ac infami. Cum enim Conciliorum canonibus certum horum suorum, atque adeo decimarum pariter, ut est apud Matthaeum Paris pag. 123. distribuere in pios usus, ad animae redemptionem, quis teneretur : qui id non egisset, salutis suae curam quodammodo videbatur abieisse. Quomobrem jubentur Sacerdotes, in aliquot Synodis, morituros adhortari, ut et peccata sua sacramentali confessione eluant, et de rebus suis in Ecclesiarum vel pauperum favorem, aut in alios pios usus ad animae salutem disponant, ut est in Synodo Sodorensi can. 1. Quod quidem ita invaluit, ut delictorum absolutio et Vitium denegaretur iis, qui Sacerdotum in hunc modum posthabere, ut qui eadem synodis et confessione ac vitio quam sibi ad eternam beatitudinem, a Sacerdote moniti, parare neglexerant, et salutis suae curam omnem abieceris crederetur : adeo etiam, ut nullum esse discrimen existimerent inter ejusmodi intestatos, et illos, qui sibi mortem intulissent. Ut autem *subadvitum* bona mobilia in fiscum redigebatur, ita et intestatorum dominici addici debere existimaverunt, maxime si per eos liceret haud intestatos decedere. Charta de Regibus Angliae in Normannia adversus Cerum ann. 1205. in Regesto Herouvallo Philippi Augusti f. 121. et in Normannicis Duchesno f. 1052. 1056 : *Item diximus de illis, qui moritur Intestatus, si jacuerit in lecto ageretur per tres dies vel quatuor, omnia mobilia ipsius domus Regis debent esse, aut illius in cujus fossato terre est, et sicut de illis, qui se interfecit spontaneus.* Idem ferue statuunt S. Ludovici Stabilienensis lib. 1. nam cum in cap. 86. bona mobilia illius, qui suspendio voluntario, aut quovis modo mortem sibi intulisset, vel aquis mergendum se dedisset, ad Baronem pertinere dicitur, haec in capite sequenti subdundur : *Se auant hom, ou auant fame avoit gra maleade huit jours, et il ne se voulast confesser, et il mourut desormais, tuit li meubles seroient au Baron.* Le Roman de Garin MS. :

Outre, fet-il, fele, traître, cuvers.

Vostre lignage mora lui descaules,

Jà de cest champ n'aïra ni cuens ne peers.

Sed et desperatis inconfessos equiparant Jura et consuetudines Normanniae cap. 21 : *Desperati autem moriantur qui per novem dies, vel amplius, gravi agitudine et periculo oppressi, communionem et confessionem sibi obtulam recusant ac differunt, et in hoc moriantur : terris tamen propter hoc habere non privantur, sed eorum cattalla debent in manu Principis remanere.* Charta ducta sunt, ut docet de Lourier tom. 1. Ordin. pag. 178. ex veteri Inquesta facta auctoritate Philippi Aug. post Normanniam bello quaesita : ubi inquirebatur de juribus Regum Angli, in *Sanctum Ecclesiam*, Ex illa Inquesta haec profertur locutio : *Nous desirons de celui qui muert Intestat, si le gist en son lit par trois jours, ou par quatre, tous ses biens meubles doivent être notre Sire le Roy, ou à cheli, en quelle*

terre, ou en quelle juridiction il est, et tout est-il de ceux qui achètent eux-mêmes de leur propre volonté. » Sic igitur *substantia*, et ubi abaque confessione volens decesserat, pari habebatur conditione.

Neque postmodum potioris status omnino fuisse, qui subitanea ex improvis coram mobili suo domino perinde adscriberentur. Chronicon Laurisum. pag. 92 : *Nam ferme biennio multis et elinguis, ac dira omnium membrorum paroxysmi contractus, carne jam peremptura, solo spiritu palpitans, dedecorose tandem et intestatus expiravit.* Ubi divino quidam iudicio sceleratus ille, mutus et elinguis, ac proinde intestatus obiisse dicitur : quod mori sine lingua, vetus Charta apud Will. Tyrium lib. 12. cap. 25. *morit sans fable*, Fori Hispanici vocant. Quo etiam pertinet, quod habet Chronicon Nangii ann. 1202 : *Guallelmus Remensis Episcopus, dum Laudunum venisset, morbo subitanea preuenit opprimitur, et obstruendo lingua officio moritur.* Intestatus, id est, abaque confessione et viatico : nam eo vivo, intestatus mori, nihil fore aliud erat : quod nemo mortuus ex hominibus, nisi peccatorum suorum daret, qui non una et simul de elemosynis suis disponeret. Charta Ludovici VII. pro Rupellensiensi apud Besium pag. 600 : *Dedit et concessit in perpetuum omnibus hominibus, qui manent Rochelle, ... quod quicumque ex illo sine testatus, sive intestatus, id est, sine confesso, sive non, morietur, omnes res ejus et possessiones integre et inerte remaneant heredibus suis et generi suo. Illius autem qui testatus, sive confessus morietur, precepto, quod testamentum sit, iuxta ejus divisionem.* Charta Henrici III. Regis Anglie pro eodem oppido Rupellensi : *Proterea concedo eis et confirmo hac carta mea, quod quilibet de illis, qui confessus est, et testatus decesserit, stabilem et ratam suorum rerum habeat divisionem, et, sicut enim fecerit, firmiter teneatur.* Si vero aliquis illorum cuncti fractione, vel submerione, vel aliquo casu subito mori preuenit fuerit, et spatium confitendi non habuerit, concedo, ut secundum rationabilem dispositionem et considerationem parentum et amicorum suorum res sue distribuatur, et elemosynas fiant pro anima ejus. [Charta ann. 1209, qua Rainaldus de Calma libertatem concessit hominibus terre sue, tom. 1. Hist. Dalph. pag. 172 : *Si aliquis fecerit testamentum, illius suprema voluntas secundum jura legalia per omnia servetur, et si aliquis moritur ab intestato, proximiori in linea agnationis vel descentus parentum hereditas cum omni sua pecunia devolvatur.*] In Charta commutationis castelli Montisferrandi in Arvernensi, facta a Ludovico de Belliojoco, domino Borei, cum Rege Philippo ann. 1299, ubi de mortallia ejus, qui in eodem oppido non confessus moritur, universa bona ad dominum Montisferrandi pertinere dicuntur. Verba notandi dignissima sequentia sunt : *Et est a savoir, que pour les 4. aides que li Sires de Montisferrant a et doit avoir a Montisferrant, quant li ens avient, c'est a savoir l'aide de sa chevalerie, l'aide de sa fille ma-*

rier, de la rançon de son corps pris en guerre, et de l'aide d'oustremer, et encore pour le cas de la mortallie, c'est a dire, que quand aucun meurt en la ville de Montisferrant sans confession, tuit li bien meuble d'icelui sans confession, tuit li bien meuble d'icelui sans confession. Ad hoc etiam si servus Comitis et confitens obierit, terram et omnem substantiam ejus Comes possidebit : reditus autem terram ipsam Comes persolvat Abbati. Ubi videtur legendum non confitens.

Atque ut inordinatus mori dicitur, qui non condito testamento decessit, in Concilio IX. Tolet. can. 4. in Legibus Wisigoth. lib. 5. tit. 7. § 14. et apud Tyrium loco laudato : ita Gracis *ἀνεστρατος* mori dicebatur, qui non sumpto viatico decesserat. Id nuper observatum a nobis in Notis ad Stabilimentum S. Ludovici ex Vita S. Eusebii apud Bollandum 24. Jan. Nam cum vite finis eidem sancte instaret Virgini, adesseque pater ejus spiritualis, hæc verba effata est : *Mihi, ut video, adest finis, dolorque est anime mee et tristitudo ingens, quod inordinata egrediar ex corpore, absente sancto Episcopo et patre nostro domino Paulo.* Ubi Bollandus ait, Græcum exemplum habere *ἀνεστρατος*, quod videlicet, inquit *anero viatico et extremum mysticæque Sacramentum percipis non esset munus.* Atque hæc, si fallor, notione vero Intestatus usus videtur Libellus preum Marcellini et Faustini pag. 65 : *Sed apud Treviros Bonosus Presbyter inclusus, Intestatus, ac diu penitus senex dedit propter observantiam intamintam fidei illis, etc.*

Quorumcumque igitur intestatorum, hoc est, sive ultro abaque confessione et non sumpto viatico, ac elemosynarum non facta dispositione, sive subitanea præventi morte decessissent, bona mobilia ad fiscum dominicum redibant. Regiam Majestatem lib. 2. cap. 33 : *Cum quis Intestatus decessit, omnia ostella domini sui erant.* Id pluribus probatum ad Stabilimentum S. Ludovici.

* Intestatus mori non putabatur quis, nisi paterfamilias esset, qui nimirum de bonis suis disponendi facultatem haberet : quo etiam casu, si non condito testamento decesseret, tunc ipsius loco testamentum in pios tantum usus ab aliis condi posse, statuitur in Reg. Corb. 13. sign. *Habacuc* ad ann. 1511. fol. 70. v. : *On n'est tenu à faire testament aolempnel, se on n'est chef d'ostel, ayant opportunité et puissance de ce faire : néantmoins s'il deccédât quelque personnaige, qui fut chef d'ostel Intestat, on luy en porroit faire un par les légats salutaires seulement selon son estat, faculté et puissance, et non autrement.*

* Intestatorum, etiam in itinere morientium, bona mobilia ex usu pertinebant ad episcopum, vel curionem, aut ad ecclesiam fiscum, in cuius districtu decesserat. Lit. remiss. ann. 1379, in Reg. 116. Chartoph. reg. ch. 73 : *Après ce que Jehan de Henaut marchant de tolles fu trespassé en ladite ville (de Beauvais) en l'ostel Pierre Calleste hostelier, et que la femme dudit hostelier oit bérillie à l'appartenance de la court espirituelle de l'évesque de Beauvais les biens d'icelui defunct, qui audit hostel estoient, comme appartenanz, si comme l'en disoit, audit évêque,*

pourceque icellui de Henaut estoit trespassé en son évêché, sanz faire testament. Alia ann. 1403. in Reg. 158. ch. 23 : *Pourceque audit testament n'avoit aucuns testaments, jour ne date escripts, li suppliant doubla que l'évesque d'Evreux, en quel évêché ledit testateur estoit demourant, volnist dire ledit testament estre nul, et parceque tous li biens meubles d'icelui defunct lui appartenissent par l'usage et coustume du pais, comme mort Intestat, etc.*

* Quæ ratione autem ejusmodi bona distribuabantur, docent Litere remiss. ann. 1403. ex Reg. cod. ch. 266 : *Comme Blanche Routiere de la paroisse de Donnemout fust trespassée Intestate : pourquoi les meubles à elle appartenens fussent escheus au curé et aux trésoriers d'icelle paroisse pour les distribuer, c'est assavoir le tiers au curé, l'autre tiers aux audit trésoriers et le résidu aux poires, etc.*

Hujus autem consuetudinis cum esse existimavimus originem, quod cum abaque elemosynarum distributione prævia decessere proborum quodammodo Patres judicarent, sæpeque accideret ut morte improbia, nulla facta bonorum in elemosynas ordinatione vel dispositione, qui decesseret, quo animæ illius consuleretur saluti, ut mortui partes supplerent Episcopi et Sacerdotes, sanxerunt, ut ex defuncti bonis elemosynas distribuere, quod nomine boni illius mobilia sequestrarent, debita erectoribus persolverent, omniaque exequenter, eodem modo, quo tenebantur, si testamentum fecisset, executores, ut est in Statutis Willelmi Regis Scocie cap. 22. § 3. et in Fleta lib. 2. cap. 52. § 12. lib. 6. cap. 37. § 7. Exstat Charta ann. 1379, in Tabell. Episcopat. Ambian. fol. 189, in qua hæc habentur : *Sur ce que le li des Evêques s'estoit complains desdits dolens et chapitres, de ce qu'ils avoient fait enterrer le corps de... qui estoient mors Intestats, sans le conseil ou licence dudit Evêque, et sans qu'il eut eu les biens desdits defuncts pour eux distribuer pour les ames d'iceux mors, etc.* Ea vero bona, que in elemosynam sequestrabant, elemosynarum rationabiliter appellabant, uti in hac voce docuimus. Tabul. Capitul. Rotomag. pag. 185 : *Item distributio eorum, que in testamento relinquuntur, unctoribus Ecclesie fit, nec decima pars bonorum, et olim, subtrahitur.* Sed et interdum intestui familiares, et agnati, ipsius loco testamentum condebant ad ejusmodi legata, ad id forte ab Episcopis delegati : cuius mori exstat exemplum in Tabulario Prioratus S. Vincentii Laudunensis in hac verba : *Universis presentes littere inspecturi, Abbas de Novilla Miler, et Galtherus Conuicatus Remensis, salutem. Novimus universi, quod nos fecimus testamentum pro Petro quondam fratre nostro, sub hac forma, quod nos legavimus pro reditu anime sue Monachis de Novilla, Capitellans nostris tres mortuos vni pro anniversario ejus annuatim faciendo, etc. Datum anno Dom. 1261.*

¶ Viget etiamnum in Anglia usus, ut Episcopi bonorum ejus qui intestatus decessit administrationi invigilent aut per se aut per alium quævis ad id per illos nominatum et deputatum. Hujus rei testis

couple Charta Archiep. Cantuariensis
ma. 1701. quam hic referre huius pignit:
Iam providentia divina Cantuar. Archiep.
sua Anglia Primus et Metropolitus, di-
vino nobis in Christo Carolo Morau filio
verali et legitimo Stephani Morau nuper
archieps S. Martini in Campis in Comitatu
Hildesleis defuncti salutem. Cum idem Steph.
Morau sit, ut praemittitur, defunctus, hu-
jus domi viri et mortis sua tempore bona,
sive eredita in diversis districtibus, sive
iudicialibus, jam nuper ab Intestate de-
cessit, cuius praetextu omnium et singulo-
rum honorum, iurium et credituum dicti
defuncti plenarie dispositio, administratio
eque eorumdem concessio, nec non computi,
recursi sive rationi, administrationis hu-
modi auditio finalique liberatio... demis-
si ab eodem ad nos solum et in solium et
se et alium nosse iudicium iudicem uni-
versarie designantur perire. Nos effecimus
ut bona, iura et eredita dicti defuncti
bona et fideliter administrantur, ne in
bona convertantur; ad administrandum igitur
bona, iura et eredita dicti defuncti, ac bene
et fideliter disponendum de eisdem, nec non
creditorum quocumque dicti defuncti pe-
tenda, colligenda, levanda et exigenda, ac
ad dictum defunctum domi viri, et mortis
nec tempore pertinetur, ac de solvendo es-
sum in quo dictus defunctus huiusmodi
suius sua tempore exhiit obligatus, quate-
nus bona, iura et eredita sua huiusmodi ad
nos extendant, iuxta rationem eorumdem; Tibi
et ejus fidelibus in hac parte confidimus,
pignit de bona et fideliter administrando
idem, ac de pleno et fideliter inveniendo omnium
et singulorum bonorum, iurium et credituum
huiusmodi conficendo, et illud in curiam
peragendo nostrae Cantuariensis, intra vel
ante ultimum diem mensis Februarii qui
venit in anno Dom. 1702. inde reddendo ad
nostra Dei Evangelii iuramento, plenam te-
nere presentium committimus potestatem,
Ipsae administrationem omnium et singulorum
bonorum, iurium et credituum huiusmodi
ordinamus, deputamus et constituimus per
nosmet... Datum Londini 5. die mensis
Ibr. ann. 1701. nostraeque transmissionis
signo.

Neque, opinor, alio jure cogitatio de
testamentis ad Curiam Christianitatis per-
tinet; cum, ut est apud Matthaeum Paris
tom. 1190. rerum, quae in testamento relin-
quebantur, distributio auctoritate Ecclesiae
fuit. Pari modo: Si quis substantiam mori,
vel quolibet causa praecipuus fuisset, ut si
viva sua disponere non posset, distributio
bonorum ejus Ecclesiastica fidebat auctoritate.
Synodus Exoniensis ann. 1287. cap. 50. 1.
quod vero locorum decederint Intestati, de
bonis eorum per locorum ordinarios taliter
precipimus ordinari, ut pro animo defuncti
in pios usus totaliter erogentur. Quo sane
pertinet, quod scribit Anastasius Biblioth.
in Praefatione ad octavam Synodum, Photi-
um Patriarcham Constantinensem, persuasisse
Imperatori Michaeli, ut precipere neminem
voluntatem facere, vel per aliter, nisi per
suam manus... suas elemosynas erogare: ut
potius non ab aliud, subdit idem Scriptor,
darentur inventor malorum, nisi ut, eum
repperit et erogaret substantias divitum,
Imperator minus curiosus erogasse putaretur,

ne per hoc a cunctis quasi depollis et mun-
diciis haberetur. Licet enim praetere, ac mi-
fuisse mentem Occidentalium Episcoporum;
eorum tamen exemplo voluisse ipsam in
Orientem invehere voluisse Photium, par
est existimare.

* Quodnam vero fuerit episcoporum Ec-
clesiasticorum, cum bona mobilia intestato-
rum sibi arrogabant, propositum, spe-
ciale declarat Arest. 26. Maii ann. 1357.
in vol. 4. arrestor. parlam. Paris: Praepo-
situs noster aut procurator in bulla Sylvan-
neceus fecerit ad iudicium evocari quendam
decanum Christianitatis aut eorumdem Belu-
censis diocesis, super eo quod idem decanus
aut eorumdem sub umbra dicti episcopi eperat
aut sibi attribueret natus fuerat bona mobilia
eiusdem persona defuncta, pro eo quod de-
cebat ipsam Intestatum decedere; et quia
dictus episcopus ad hoc fecerat, fuerat
causa ad parlamentum remissa, pro eo quod
idem episcopus, qui est pro Francia, non
tenetur invitare extra parlamentum litigare.
Dicebatque et proponebat idem procurator
noster generalis, quod in hoc fuerat et erat
usurpatione et abusus notorie et manifestae, et
pro nullatenus seu annullari debebat; Praepo-
situs episcopo aut procuratore suo ex adverso dicen-
te, quod in diocesi sua Beluacensi per se et
praedecessores suos fuerat et erat in possessione
et actione praefata... ponendi in manu sua
bona mobilia tollum, qui decedunt Intestati
in diocesi praefata, ad convertendum ipsa
per manum suam aut deponendum suorum
ad pios usus et ad pia opera, pro remedio
aut salute animarum suarum decedentium...
Dicebat etiam, quod dato quod aliquis fere-
ret testamentum, et defuncti aut esse desideret
executores huiusmodi testamenti, dictus epi-
scopus per se et praedecessores suos fuit et
est in dicta possessione et actione ponendi et
constituendi super hoc executores... Per ar-
restum curiae nostrae dictum fuit... ipsam
episcopum in praefatis abusus fuisse se
abusus. Quo non obstante arresto eundem
usum Bellovaci viguisse anno 1379. discimus
ex Literis paulo ante laudatis. Notan-
dum vero ibi episcopum Bellovacensis jus
constituendi testamentorum executores,
quo etiamnum gaudet Cantuariensis archie-
piscopus, ut supra observatum.

Cum autem in sui praedictum
hac agere Episcopos existimarent iudices
regii Arresto Parisiensis Senatus ann.
1409. pronuntiatum statutumque est: Que
les habitans qui mourroient, pourroient être
enterrés sans le congé de l'Évêque et ses of-
ficiers s'il n'y eût empêchement canonique; et
outre que les héritiers du testament d'aucun
trépassé ne pourroient être contraints ne obéir
à accomplir les ordonnances finies par les
officiers dudit Evêque, ne par lui, au regard
des testaments faits par lesdits trépassés,
mais les pourra ledit Evêque admettre
charitablement qu'il fassent bien pour l'ame
dudit Intestat: et que les héritiers ou exécuteurs
du testament d'aucun trépassé, pour-
ront dedans l'an de trépassé soumettre
l'exécution d'iceui à la justice laye ou de
l'Eglise. Sicque tandem iste usus in Galliis
nostris desit.

* Extat antiquius eadem de re Arrestum
ann. scilicet. 1401. in vol. 9. arrestor. ejusd.
parlam.: Per curiam nostram arrestum dictum

fuit, quod illi, qui decedunt Intestati, libere
et absque littera (episcopi vel officii) sibi
non obferri aliud canonicum impedimentum,
ishamari seu repleri poterant.

Simili ratione Hispanorum Sacerdotum
huc in re multo minus modum impo-
nere volens Alfonso IX. Rex Castillae
legem hanc tulit: Fianado ninguno sin len-
gua, de manera que non ficiere testamento,
in Iglesia, onde fuesse parroquiano, non ha
razon de demandar ninguna cosa de su haber,
fueras ende si hoviesen por costumbre en
aquella tierra de demandar ninguna cosa, etc.
Las siete Partidas, partida primera tit. 13.
leg. 6.

Enimvero cum Episcopos et Sacerdotes
in vassallorum suorum bona manus injicere
egre ferrent secures domini, praeteritum
cum eo precleretur interdictum Ecclesiasticorum
avaritia ac lucri cupido, ut, quae in
elemosynas et creditorum debita distribu-
berentur, sibi adscriberent, ibi etiam juris
sibi arrogare, vario praetextu, ac
primo quidem id ipsum exequenti, quod
Episcopi ac Sacerdotes, hoc est, elemosynas
faciendi, et defuncti debita persolvendi,
tunc etiam eadem bona mobilia sibi ad-
scribendi, quod intestati habebantur per
sacerdotes, quorum, ex usu et recepta
consuetudine, bona mobilia ad dominos
pertinebant. Ecclesiasticorum consuetum
rapacitatem in bonis intestatorum satis ar-
guitur in eos decreta statuta, atque ex-
positissimum, quae habentur in Provinciali
Cantuariensi Ecclesiae lib. 3. tit. 13. quibus
jubentur Episcopi, soluti defunctorum
debitis, cetera bona in pios usus dis-
tribuire, nihil sibi inde retento, nisi quod
pro labore suo congruum censuerint, adeo ut
ceteroquin defunctorum bona invadere
prohibeantur, in Statuto Ottoboni Cardinalis,
sub Concilio Loodinensi ann. 1268.
can. 24.

Verum postmodum eo processit domino-
rum rapacitas et avaritia, ut vassallorum
suorum, qui intestati decederant, non
modo partem bonorum illam in pios usus
distribuerent, sed et promittente inderent;
(quod in Concilio Narbonensi, Britanniae
Comitis nota, abrogatum scribit Hildebrandus
Turcomensis Archiepiscopus Epist. 63.
et 66. quae de intestatis intelligenda arbitror)
atque adeo debita exolvere renuerent.
Hinc quoque Episcop. Angli. in Provinciali
Cantuar. Eccl. lib. 3. tit. 28: Quodam
etiam domini temporales, et eorum ballivi,
bona decedentium ab Intestato in districtibus
ad ipsos dominos praetendentes fore, quan-
vis errone, devoluti, ne per ordinarios bona
huiusmodi pro debitorum solutione de-
cedentium ac in alios pios usus pro ipsorum
animarum salute converterentur utiliter, prout
consensu regio et magnatum regni Angliae,
tinquam per jure Ecclesiasticae libertate
ab olim extitit ordinatum, impediunt in
derogationem Ecclesiasticae libertatis, etc. In
eodem Provinciali lib. 3. tit. 13. in Concilio
Lambethensi ann. 1261, et in Concilio
Londin. ann. 1342. can. 7: Lata est Clerici
divino iudicio decedentibus Intestatis,
domini feudorum non permittit debita de-
functorum solvi de bonis mobilibus eorumdem,
nec in usus uxorum suorum, liberorum suo-
rum, vel parentum, vel aliter per dispositio-

nem ordinarium bona predicta pro ea portione, quae secundum consuetudinem patriae defunctus contingit, permittunt distribui potest. Quibus haec subdit Lindwodus: *Ut puta in diebus bonorum, ubi superest uxor et nulli liberi: aliquando etiam superest liberi, tunc defuncti portio est inter ipsos, nisi duobus uxor et liberis remanentibus. Ex quibus praeterea docetur, dominos saeculares in Clericorum intestatorum bona manum iuvenisse, quod vetitum exerte in Concilio Viennensi ann. 1367. cap. 10. sub anathematis poena.*

Medietatem, aut tertiam partem bonorum intestati, mobilia, si fallor, dominos nisi iis casibus interdum arrogasse, ostendunt Usatici Barcinon. MSS. cap. 129: *De intestatis ubi hoc saeculo decessit, si reliquerint uxores ac filios, tertiam partem assequantur seniores in facultatibus eorum. Si reliquerint filios, et non uxores, assequantur medietatem praefati seniores. Si vero uxores et non filios habeant, medietatem seniores iam dicti et illam medietatem parentes defuncti. Quod si parentes desint, senioribus relictis, observatis tamen ad uxores suis directis et omnibus locis. Ita sit de uxoris intestatis, quemadmodum superius dictum de viris. Consuetudines Castaliae inter dominos et vassallos MSS. cap. 45: *Si aliquis qui nunquam habuerit uxorem, moritur intestatus, dominus eius non debet percipere tertiam partem bonorum suorum, nec aliquid aliud ratione Intestati: et hoc notatur in Usaticis, ubi loquitur de Intestatis. Cap. seq. Item: si aliquis filius alienigenae pagenis hominis, alienigenae Militis, vel alterius, moritur Intestatus post mortem patris, in aliquo villa, seu Castro Regis, et ille non habeat certam mansionem, sed statuat per aliquod tempus in uno loco, et per aliud tempus in alio: tertia pars bonorum illius mobilium debet haberi domini patris ratione Intestati, et non Rex, in cuius villa moritur: et hoc notatur in Usaticis supra dicto.**

Denique, quasi intestatorum bona primo essent occupata, in ea etiam manum iuveniebant hospites, si in eorum decessissent hospitibus, quod vetitum legitur, in Statutis Willelmi Regis Scotiae cap. 30. § 3. 4. 5. 6. Vide Ughellum tom. 1. Ital. sacre pag. 137. 144.

Bona vasallorum, non condito testamento, morientium, ea tantum de causa, quod de iis non disposerant, succedebant domini, cum saeculares tum ecclesiastici. Quod de monasterio Cassinensi testatur Charta Nirel. Mutin. episc. ex Tabul. ejusd. abbat: *Cum pridem ad aures nostras et notitiam nostrae curiae devenit, quod... Boni Antoni Rodgeri de valle rotunda, sicut Domino placuit, debitum naturae persolvere viam universae curiae petiti essent ad intestatum, nullis superstitibus filiis, parentibus aut fratribus: propter quod secundum registra Casinensia bona dicta Boni ad dictum sacrum monasterium legitime devoluta erant.*

Quod porro saeculares domini in vassallos suos intestatos jure arrogare, idem sibi adscribere Episcopi in Clericos suis diocesis, atque adeo ipsi summi Pontifices in Episcopos: quod ex Matthaeo Westmonast. et Matth. Paris observamus in Notis ad Stabilimenta S. Ludovici. Ac de summo

quidem Pontifice haec etiam capienda videntur in Historia Episcoporum Bremensium, ubi de Jo. Archiep. qui Avenione intestatus decesserat: At

Pontifex hic mortuus in Avenione,
Et thesaurus rapitur sub hac ratione,
Quod solutus dicitur in Intestatione.

Vide Petrum Cassiodori in Epist. ad Anglos de Bonifacio VIII. apud Prynneum in Libertatibus Eccles. Anglic. tom. 3. pag. 915. Sed et illi d-m docuimus, maxime id juris sibi in Clericos sua diocesis Episcopos arrogasse: cuius quidem usus, vel potius abusus, testes exstant complures Chartae, atque in primis illa Reginaldi Episcopi Cornot. ann. 1195. apud Innocentium III. lib. 1. Epistolam pag. 29 et 31. Edit. Veneta: *Universos Presbyteros in Decanatu de Sparnon constitutos ab omni violentia, talis et exactionibus perpetuo absolvens, ita etiam quod nullus Presbyterorum Decanatus de Sparnone, nisi ordine iudiciali suspendi poterit, nec res alienigenae incutatur, nisi ipsam Intestatum, quod ubi, vivum universae carnis ingreditur contrigerit. Charta fundationis Collegii Canoniorum in Ecclesia Escorialum, diocesis Rotomagensis ab Ingeranno Dom. Marginali Milite et Cambellano Regni mens. Jan. 1310. in 37. Regesto Chantophyllici Regii n. 64: *Item volo et ordino, quod bona Intestatorum personarum ipsius Collegii per Decanum vel Cantorem aut Thesaurarium, si Decanus abesse fuerit, dividantur in tres partes, quarum unam pauperes Hospitalis, quod jam in dicto loco fundavimus, habeant, reliqua pro defensione iurium Ecclesiae conserventur: et tertia parti residua duas partes Canonis, et reliqua Clerici distribuuntur: et nihilominus tam ipsorum Intestatorum, quam etiam testatorum lectus unus, quem meliorum firmitatem habebunt tempore mortis sua Hospitali praedicto pro pauperibus relinquatur. Exstat apud Guill. Cruicem in Hist. Episcoporum Cadurensium n. 149. Charta ann. 1597. quae ejusdem Ecclesiae Capitulum, ex vigore privilegiorum, sibi et Ecclesiae Cadurensi a Sede Apostolica concessorum, Canoniorum intestatorum bona mobilia et immobilia ad se pertinere, ac consignare, et de ipsis disporre, prout sibi videretur expedire, asserit. Similis habetur Charta ann. 1312. in Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 163. quae Capitulum Ecclesiae Ambian. id sibi jura in Canonice intestatos demortuis competere contendit, Episcopo illud sibi asserente. Sed et id juris Episcopo Cadurensi in bonis Clericorum sua diocesis intestatorum decessionum competitte docet Charta alia ann. 1384. apud eundem Cruicem n. 298. adeo ut Clerici ipsi jure testandi ademptum esset, quod Rego Episcopus pro 150. libris Cadurensibus annui et perpetui redditus penitus abrogavit, concessa libere de suis bonis tum ex Ecclesia, tum aliunde quaesitis, testandi facultate. Sed et haud ita pridem Cardinalis Givriensis Lingonensis Consuetudinis municipalis receptum articulum, eadem consuetudini, dum reformaretur, inserendum contendit, rerum mobilium successiones Presbyterorum, absque testamento decessionum, ad Episcopum Lingonensem pertinere.**

Sane cum Clericorum et Sacerdotum quaecumque bona administrationis sua tempore acquisierint, ad Ecclesiae nomen, cui praesunt, Chartarum conficere instrumenta jubeantur in Concilio Toletano IX. can. 4. ita quod si post eorum mortem inordinatum forte remanserint, Ecclesia hoc sibi, cui praesunt, vel minister existit, in perpetuum vindicet: fieri potest, ut arripio istius canonis praetextu Episcopi in Clericorum et Presbyterorum bona quolibet modo manu infererint, tametsi non ea fuerit mens Concilii.

Constat autem ejusmodi quod saeculares domini in intestatorum bonis sibi jure arrogare, haud nuperum esse, cum ejus mentio fiat in Legibus Cannti Regis cap. 68. et 97. cujus verba excerptis et relict Barcinon. lib. 2. cap. 26. § 2. ubi statuitur, ut si liber homo Intestatus et subito decessit, dominus suus nisi intravit de bonis defuncti, nisi de hoc tantum quod ad ipsum pertinetur, scilicet quod habet suum leior, sed ad Ecclesiam et ad amicos prius exsecuto bonorum: nullum enim mortuorum quis, quomodo decessit Intestatus. In consimilia habet Fleta lib. 2. cap. 57. § 10. Sed et Statuta S. Ludovici lib. 1. cap. 8. haec domum feudalium avaritiae modum posuere, in quibus cavetur in sua confessi ac subitanea morte decessit vassalli bona nullum domino jure esse: nisi ut movisset desconfes de mort subite, la justice ne la seigneurie n'i n'ouit rien.

† **INTESTATUS**, De quo testator testamento non disposuit. Testam. S. Remigii apud Mirum tom. 1. pag. 2: *Amovius quoque servum cum omnibus bonis Intestatus reliquit, tuo domino vindicabis.*

* **INTESTUUM**, Barlocanum, Prov. Glouster. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

† **INTESTUARIUS**, Artifices, quorum negotio in leg. 2. Cod. Th. de Excessu. art. 13. § 4. qui *intestatuus* apud facinorosi. Italiani autem operis multa mentio apud Vinnium lib. 4. cap. 4. lib. 5. cap. 2. lib. 6. cap. 3. quod scilicet introrsus, id est, in ipsi domo fit, nempe nisi tecto. Unde Baldus pro ligneo usurpatum putat, esseque quod *Intestatuarius*, seu *Menuiserie*, vocamus, cui consentient Barbarus et Philander, qui ad lignas fenestras referunt; Bernardus vero Baldus ad ligna laquearia, quibus subgrunda ornatus gratia suffragant. Inestini operis meminit praeterea Varro lib. 3. de Re Rust. cap. 1.

* **INTESTUS**, pro Intestatus, in Stat. Cadubr. cap. 39. pag. 59. r. 1: *Delictum fieri quod si aliquis de Cadubrio decessit Intestatus, etc.*

* **INTESTUS**, nude. Pannus pecten textili distinctus, ut videtur. Charta ann. 1174. apud Menag. in Hist. Sabol. pag. 1: *Monachi sancti Albani reddiderunt monachi sancti Sergii reliquias S. Sergii et Bacchi, quos inde habuerant; et cappam dedere et Intestum.*

† **INTHICA**, [Reconditorium.] Vide *Intheca*.

† **INTHINGARE**, [Donare, tradere.] Vide *Thingore*.

† **INTHRONIASMUS**, *inhonensatus*, vel *inhonensatus*, quod pro ordinatione datur Episcopo ordinari, vel Clerici, ut

ariis ecclesiasticis. Occurrit in Novella Justiniani cap. 3. Vide Suiceri Theorem Eccl. et Gloss. med. Græci.

INTHONIZARE, [INTHONIZARE, *in-
tho*, Episcopus vel alium in thronum
eigere, in possessionem mittere. Joh. de
ga. *Inthronizare*, in throno vel sede po-
nere. Glossar. Lat. Gall. Sangerm.:
intronizare, *Intronizare*. Forma electio-
is anni, 990 tom. 8. Spicil. Acher.
p. 155: *Electum Episcopum in ipsam se-
dem S. Stephani Catusensis Episcopum
intronizavit et in nomine S. Trinitatis Inthroni-
zavit, et ipsi Ecclesie Pastorem prefe-
cit*. Charta ann. 1353, tom. 3. Hist.
d. Meid. pag. 239: *Enm ad thesaurum
committit aliquem et velitis, et in
parochiali Ecclesia mandare eam In-
tronizari, ut moris est. Intronizare*, in
dione Adalberti Abb. S. Genesii Bissul.
1. 1006. Marce Hisp. col. 963. *Illos
cum ac cocorum et piscatorum Intron-
izavit*, in Historia Monasterii Novient.
1. 3. Anecd. Marten. col. 1143. etc.]

INTHONIZARE, Thronum sui sedem
apostolicam constituere. Charta Rorico-
nensis ann. 973. ex Chartul. S. Vinc.
dub. ch. 5: *Melcalannus venerabilis ab-
bas monasterii S. Vincentii, quod secunda
cluniorum pontificum sedes, ut pectus
cleri et multum immutabilis seculi,
appellatur est, ex quo presulari urbs
et morit Intronizari cathedra*, etc.

INTHONIZARE MENSAM, Altare pro-
munus redificare. Epistola Nicolai I.
ad Rothericum Veron. laudata tom. 2.
c. 1. Acher. pag. 244: *Sed et Ecclesiam
quod putatur tam Phocum quam hic qui
pro consecrati sunt, dedicaverunt, vel
sanctas Mensas stabilierunt, rursus re-
mit et Intronizari atque stabili decerni-
li*.

INTHONIZARE POENITENTES, Eos, ni-
hil, absolvere et sacra communio-
nare. Chron. Magdeburg. MS. apud
lausium in Calendario Germanico pag.
11. *Com enim in bona quinta feria (Majoris
dominice) Archiepiscopus Intronizavit
inter. Torguatus in Brevi Hist. Pse-
mon Magdeburg. MS. ibid. pag. 83:
15 *et enim die quadam Jovis Sancta Archi-
episcopus parientes de more apud Ecclesiam
intronizavit*.*

INTHONIZARE SPONSAM, Sponsæ con-
dem benedictionem impertiri, vel f.
italiano nuptial. Charta Witigonis
b. apud Ludewig. tom. 1. pag. 287:
10 *pro defuncto sepelendo, sponsam Intro-
nizavit, vel fuerit baptizando ipse Plebanus
12 *quod pueri, attendere debet cum
14 *inde ministrata esset procuratio congrua
16 *anestis. [* Charta anno 1411, apud
18 *aus in Glossar. German. voce Einlei-
19 *col. 298: Quod qualiter mulier de suis
20 *sanis Intronizanda ad ecclesiam post-
22 *ponit, etc. Vide Introductio, 2.]********

INTHONIZATIO, Inductio in thronum,
d. Marten. tom. 2. Anecd. col. 1078:
1 **INTHONIZAMUS**, Eadem notione. Li-
2 **thos** Diac. cap. 19. Breviar. i: *Pertur-
3 *bus ejus (Severi Antiocheni) que ab
4 *hæc est Intronizatio*.**

INTIBA, Herbe genus, Cicorea dici-

tur, multas radices habet. Papias: Latini
dicunt *Intubas*, *Intubum*, vel *Intubus* et
Intubum, Hinc nostrum *Endive*.

INTICISARI, Ad ignem titone advec-
nare, Ugutio.

INTIDIGRAMA, Vita S. Walthe. tom.
1. Aug. pag. 266. col. 1: *Quædam mulier
Intidigramma, laboravit pluribus diebus
in partuendo, et non erat ei virtus pariendo,
etc. Ubi exequenti docti Editores; quid si
legatur Nitidigramma, et intelligatur famula,
que nendo vacat, a Nitere, nere; et Grom-
mus, famulus. Sed hæc divinando.*

INTIFFICARE, pro Ratificare, ratum
habere, approbare, in Charta anno 1367.
tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 724.
art. 6.

INTIFICARE, Testificari. Stat. castri
Redaldi lib. 1. pag. 5: *Statutum et ordina-
tum est, quod si aliqua persona citata ad
Intificandum in aliqua causa, non venerit
vel venerit testificari, cognoscitur per iusti-
ficationem omnibus iuris remediis venire ad ju-
randum et testificandum*.

INTIMARE, lanutescere, notum facere.
Glossar. Lat. Gr.: *Intimari*, *πρωξιστι*, *ἀνταρ-
κιστι*, *ἀνταρ*, *ἀνταρ*, *ἀνταρ*, *ἀνταρ*, *ἀνταρ*,
Intimari, *ἐκπύρι*, [Hæpæpæ, *Indicare*, *osten-
dit*, in Suppl. Antiquarii. Joh. de Ja-
nua: *Intimare*, *demonstrare*, *indicare*,
nunciare, *notificare*: *Intimer*, *notifier*, in
Glossar. Lat. Gall. Sangerm.] Arnobius
adversus Gent.: *Unde est vobis cognitum,
unde Intimatum?* Senator lib. 1. Epist. 2:
*Sermone vobis commisit Intimanda. In-
timare causam suam*, in Lege Wisigoth.
lib. 2. tit. 1. § 25. Vox est Jurisconsulto-
rum. Vide Casaubon. et Salmas. ad Hist.
Aug. Vossium, Jacobum Gothofr. ad Cod.
Th. et alios.

INTIMATIO, Denunciatio judicialis:
1 **Intimatio**, in Arresto Parlamentii
ann. 1322 tom. 3. Hist. Harcur. pag. 239.
apud Ludewig. tom. 6. pag. 127. etc.

INTIMAS, *atis*, *Interioribus habitans*, vel
Secretarius, vel Consiliarius, Creditarius,
Secretarius, qui scit secreta et intima cordis.
Joan. de Janua.

INTIMATUS, vox fori, Gall. *Intimé*,
Provocat, in Arrest. parlam. Paris. 17.
Maii ann. 1499. inter Probat. ad Vit. Guil.
Menag. pag. 522. et alibi.

INTIMIDARE, Metum incutere, Gall.
Intimider, in Actis S. Mammarii Mart.
tom. 4. Analect. Mabill. pag. 98.

INTIMORI, Familiarior. Utuntur S.
Antoninus in Chron. tit. 19. cap. 1. et Hen-
ricus de Hassia in Speculo aurore cap. 9.

INTINGERE, Acta Marenensis Monast.
apud Ecardum de Orig. familie Hal-
sburgi-Austriacæ col. 223: *Ne illius Intin-
geret ad incidendum sylvam suam, id est,
ne nullus cum attingeret se incidere ausi-
deret*.

INTITUBATUS, Immutus. Miræ. S.
Germ. Autiss. tom. 7. Jul. pag. 282. col.
2: *Donna cretæ Dei, cujus et cultores et
ministri sunt, Intitubatum, immolabilem, in-
violatumque sui roboris æternum obtineat
firmatum*.

INTITULARE, Titulos libris scriptis
appingere, apponere, apud Guigoem
Cartusian. lib. de Quadruperto exercitio

Celle cap. 36. locum habes in *Illuminare*.
Vide alia notione in *Titulus*.

INTITULARI, Titulo decorari, presi-
gniri, nomen obtinere. Johanna II. Regina
Sicilie Jacobum Borboium in regni so-
cietatem admittens, ait in MS. Bibl. Col-
lin.: *Intituitur Rex dictorum regnorum et
Comes dictorum comitatuum*. Vide *Titu-
lare*.

* Nostris præterea *Intituler*, idem sonat
quod Accusare, alicui crimen ascribere.
Lit. remiss. ann. 1464. in Reg. 199. Char-
toph. reg. ch. 549: *Pour ce que icellui
Haquinquet estoit accusé et Intitulé d'avoir fait
plusieurs crimes et delits*, etc.

INTITULATUS AD aliquam Ecclesiam,
in Statutis MSS. Augerii II. Episc. Con-
seran. ann. 1280. Qui propter beneficium
illi Ecclesie servire debet. *Intitulus Ecclē-
siæ*, ibidem, Quæ possidet et administra-
tur ab aliquo titulus. *Intitulus benefe-
cium*, eadem notione, in Epistola ann.
1285. tom. 3. Analect. Mabill. pag. 507.
Vide Lobinelli Glossar. tom. 3. Hist. Paris.
et *Titulus*, Ecclesia.

INTITULATUS, Qui in Tabella notatur
ad certum munus in officio divino per-
agendum. Statuta Collegii S. Bernardi apud
Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 169:
Intitulus, cessante inevitabili impedimento,
quævis Missam ipsam celebret per se-
ipsum.

INTITULATUS TABULA, In qua no-
tatur huiusmodi *Intitulus*, ibidem.

INTOXARE, In tonum, seu cantum p-
nere, cantum imponere, Gall. *Entonner*,
Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS.
cap. 25: *Ad eos, qui Invitatorium cantant,
pertinet Psalmos Intonare*. [Expositio anti-
que Liturgie Gall. apud Marten. tom. 5.
Anecd. col. 93. ubi de eo qui Evangelium
canit: *Ascendens in tribunal analogi, ve-
lut Christus sedem regni paternæ, (paterni)
ut inde Intonet (Intonet) dona vire, (Evan-
gelium) clamantibus clericis, Gloria tibi
Domine, in specie Angelorum, qui nascuntur
Domino, Gloria in excelsis Deo, pastoribus
opponentibus (apparentes) creuerunt. Vide
Entonner et Intubulare.]*

INTONARIUM, Antiphonarum. Syno-
dus Valentiana ann. 1590: *De ritu canendi
in Ecclesiis: Præcipimus ut librum quem
Intonarum vocant, in suis parochialibus
Ecclesiis Parochi omnes et Beneficarii, qui
choro assistant, habeant*.

* Simul et *Missale*, ut colligitur ex Mi-
ssali Rom. Lugd. edito ann. 1583. ad eju-
s calcem legitur: *Ilque factum et ordinatum
est juxta veritatem antiquissimi Intonarii
ecclesie Tolentane manu scripti anno Domini
1370*.

INTONARE, pro *Intonare*, non semel
in actibus libris Ecclesie Ambianensis.

INTORCA, Intorcuus, Teda, fax, Gall.
Torch, Comput. ann. 1379. inter
Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 318. col.
2: *Item scilicet Bertrando Augusti, pro octo
Intorchis habitis ab rodem, pro faciendo di-
citur processione, etc. Item scilicet Bernardo
pictori, pro pingendo dictas intorchas, iij.
grossos*.

INTORQUATUS, Intortus. Charta
Antonii Portugallie Regis, inter Acta SS.
April. pag. 73: *Eas omnes et singulas (SS.*

Reliquias) minori nostro sigillo in pergamen... muniti, ac filo albo nigraque Intorquato predicto pergameno inuolubiliter appenditi, et in cera sigilli imprimi et implicari volumus.

† **INTORTICIUM**, Cereus intortus, tzed, Gall. *Torché*. Testam. Petri de Croso Card. Archiep. Arelat. ann. 1388: Item volumus et ordinamus quod in die sepulture nostre recipiantur centum puerperis pro portanda Intorticia, quibus datur eorum quilibet una tunica de panno nigro. Bursum occurrit in Actis SS. April. tom. 1. pag. 386. Hist. Mediani Monasterii pag. 23. Concil. Hispan. tom. 4. pag. 468: Fune- rales cerei, qui Intortitici dicuntur, ibid. pag. 386. Vide Tortisius.

† **INTORTITIA**, Eadem notione, apud Burcard. Argent. de Alex. VI. PP. pag. 13: Erant lucense ignes, Intortitiae ac luminaria.

† **INTORSITUM**, in Bulla Innocentii VIII. PP. ann. 1484, in Continuatione M. Bullarii Rom. pag. 294. col. 2: De faci- bus et Intortis, corpore defuncti in Ecclesia existente, tres partes debent pertinere. † **INTORTIUM**, Eadem notione. Leges Palatine Jacobi II. Reg. Majorie. inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. 111: Quodlibet nocte in camera nostra quatuor accensi brundones et duo Intortia habeantur.

† **INTORTIVUM**, in Actis SS. Julii tom. 3. pag. 215.

† **INTORTUARE**, Cruciatibus ac tor- mentis afflicere, torquere, Gall. *Donner la torture*. Arrest. ann. 1479, in Reg. 3. Ar- mor. gener. part. 1: Qui occasione falsa accusationis dictum Andream Intortuauerat et spolio trium mensium prisonarium detinuerat.

† **INTORTICARE**, Toxicum seu venenum exhibere, apud Ludewig. tom. 5. pag. 321. Intorticare uniuersum, Seducere, fascinare, Anglis to Intorticare, apud Rymer. tom. 1. pag. 35. Intorticasus, Venenatus, apud Murator. tom. 9. col. 265. Raimundum Duellum lib. 2. Miscell. pag. 140. etc. Intortexito, Veneficium, apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 230. Marten. tom. 4. Ampliss. Collect. col. 395, in Hiatior. Dal- plin. tom. 2. pag. 615, 625. etc.

† **INTORTICARE**, vox Italica, Toxicum seu venenum præbere: unde Intortissio, Veneficium. Lit. remis. ann. 1357, in Reg. 85. Chartoph. reg. ch. 71: Dicitur reus Petrum dictum Lambin Intortissio, venenum in cibariis dicti Petri ministrando et po- nendo, adeo quod dictus Petrus per Intortis- sionem, veneni administrationem huius- modi... exprimat. Alia ann. 1366, in Reg. 101. ch. 73: Idem Fulterius conatus fu- it dictos supplicantes Intortissio seu eis por- tiones venenosas proditorie ministrare. Vide Intorticare.

† **INTRACTANEUS**, Intercus. Intractaneus tumor, in Miraculis B. Simonis de Lipica, tom. 4. Jolii pag. 552.

† **INTRADES**, Que sunt intra ædem. Perisus et collatis Monasterii Introidibus, in Syllo Abbatum Werthin. apud Leibni- tium tom. 3. Scriptur. Brunsvic. pag. 602.

INTRADITUM, pro Inteditum, in Pacto Legis Salice tit. 48, § 1.

1. **INTRAGIUM**, Gall. *Droit d'Entrée*.

In Consuetud. de Castelmoreux, in diocesi Agnensis, in Regesto Constabul. Burdeg. fol. 56. Intragium scribitur in Charta li- bertatum Burgi in Bressia ann. 1397. apud Guichenon pag. 24. *Droit d'entrée et l'issue*, in Consuet. Bayouensis tit. 5. art. 42, lit. 8. art. 9. Aqueus tit. 9. art. 19. 22. 26. 34. Charta Eustorgii Dom. ville Nobili- censis in Lemovicibus ann. 1355: Tri- ginta libras Marchionum, quas ad eodem Intragio nomine recipimus in pecunia nu- merata... etc. [Litteræ ann. 1357, apud D. Secours tom. 3. Ordin. Reg. pag. 208: Debit venditor extraneus in die Juri pro leuda et pro Intragio duos denarios.]

* Quod adipiscendæ prædii tenementive, in emphyteusim vel feudum concessi, possessoris causa, domino solvitur, nostris Intraige aut Entrage, ut in Consuet. Ni- vern. tit. 22. art. 8. et Burbon. art. 274. 462. Provincialibus, Intrada, acapie et priu-acapie. Vide Gravelol. in not. ad Arrest. Rochef. et Tract. de Jur. domini. cap. 12. art. 1. pag. 573. Non distinguendum itaque Intragium 3. ab Intragio 1. Charta ann. 1350, in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 572. r. col. 2: Item sexdecim arpenta cum dimidio et decima parte annis grossi nrmoris dicta foreste... pro quolibet arpeno decem libras Turon. pro tansura, et quindecim libras Taron. pro Intragis. Pluribus ibi. Alia ann. 1318, in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 511: In fossatis unguis, tam pro Intragio quam pro censibus, kj. sol. Charta ann. 1406: Pignori libras monetæ regie nunc currentis a dicto Joanne Dubois assessorator. pro Intragio promissorum assessoratorum. Alia ann. 1449, in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. xxxj: Reteus... pro novis Intragis seu nova investitura... decem florent. Lit. remis. ann. 1468, in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 171: Apres l'apuelle accense lui levée, le suppliant assés avec lui aux nommes Mathieu Salati... lequel Mathieu en ce fassant promet audit suppliant paier au seigneur de Berbigiers la moitié des Intraiges, cens, rentes et autres devoirs deus. Vide infra Intrata 4.

† **INTRAGIUM**, Tributum quod do- minus percipit ex dote, cum subditus maritali filiam suam. [* Quando scilicet in proprietate fundi cujusdam dos constituitur; nam si in pecunia solvitur, nihil ex ea ad domum pertinet.] Informatio jurium Curie in loco Auseto ann. 1364, ex Camera Comput. Provincie, et in Enumeratione eorund. jurium ann. 1414: Item habet de quodam jure vocatum Intragii, quod quando aliquis mortui filium assignando ei pro- prietatem in dote, dicta Curia percipit denarios xii. pro singulis libris, quibus bona hujus- modi appretiantur per communales dicti loci. Anno proxime elapso, ex hoc ipso jure lis orta est inter Dominum et Incol- las Augeti. Hi tributum dote denegabant utpote insolitum, ille exigebat sultus iis ipsis que proferimus instrumentis, jusque suum retinuit iudicio arbitrorum. Eiusdem juris mentio est in Homagio, quod incolæ castri de Masalgis Gualterio de Ulmeto hujus castri domino exhibuerunt ann. 1371, ex Archivis Præsidis de Mazanges: Promit- tentes non alienare in solidum vel in parte

in minus mortuus nec in personas a jure prohibitas, et dare trezenum in omni con- sideratione, quæ nobis provenient pro Dote.

† **INTRAGIUM**, Quod domino solvitur tenenti, cum venit in possessionem em- phiteuticam. Ex Sententia arbitrali ann. 1521, inter Abbatem et Consules de Gimoux, debet Abbas concedere cultibus habundantem arpentum terræ, pro quo certa præstationes Abbati solvitur ille habitans cum decem solidis pro Intragio dicti arpent in illo loco ubi dictus D. Abbas et Conven- tus habent agrarium tantum, et in aliis locis ubi habent agrarium et decimam, xv. solidos Tolosanos pro arpeno ratum Intragii.

† **INTRAGIUM**, Simili notione, seu Pre- tium rei ab emptore solvendum venditori. Venditio Bernardi Bermondi facta Gerardo Dallianis ann. 1336, ex Archivis Mercatoris de Flamenarum: Renuncio... exceptioni dictorum Intragiorum non habitorum nec receptorum et pecunie non numerate.

† **INTRAGIUM**, Eadem notione, ibi- dem: Et pro sex florentis auri, boni auri et recti ponderis... cujusmodi sex florentis de Intragio dictus Domitellus recognoscere non habuisset et integre recipere a dicto Gerardo in bonis donariis auri mundatis et electis.

* **INTRAGIUM**, Quod a burgensi ad jus civitatis recens admisso exigitur. Libert. castri S. Joan. ann. 1252, tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 388. art. 7: Ita tamen quod unusquisque, qui de cetero retemptus [in castro] fuerit, persolvat quatuor solidos h. Intragio.

† **INTRAGIUM**, Vectigal, quod in civitatem et oppidum introitibus peni- tatur, Gall. *Entrée*. Charta Hervæ Tre- epis. ann. 1211, in Chartul. Campan. id. 170: Præterea dedit eidem septendecim libras annuat redditus in Intragio vinorum Tre- censis in Pascha Domini annuatim red- dendum ab illis, qui Intragium illud recipiunt. Alia Blanchæ comit. Tre. ann. 1216, in Chartul. Guili. abb. S. Germ. Prat. fol. 195. v. col. 1: Dedit ipsi et ecclesie eorum duodecim libras annui et perpetui redditus in Intragio vinorum apud Prævinum assigna- tas. Vide Introitus 2.

* **INTRAGIUM**, Jus intrandi seu do- mendi animalia aliquo. Luquisset, ann. 1268, ex schedis Pr. de Maugauges: Fuit quid- quando hospitale volebant mittere ovem suam in Corsorio... prius convenerat cum bojalis de Morris, ut possent abstrahere animala sua in aquis vallis de Morris; et tenebat Intragium predictæ vallis.

† **INTRAHARE**, Charta Dagoberti Regis Franc. apud Marq. Freherum lib. de Lu- poduno [* Brq. 65.]: Cum omni utrosque in omni pago Laudenburgensi et undique, h. Intrahare, in piscibus, maritimis, aquas, aquarumque decursus, etc. Alia ejusd. Reg. ibid. pag. 22: In undique in Intrahare, h. piscibus, in maritimis, aquis, etc. [* Fortassis, Ager, qui trahendo atritus colitur. Vide Traha.]. [* Leg. Intrahare, nomen fluminis. Vide Aeta Acad. Theod. Palat. tom. 7. pag. 62.]

* **INTRAHARE**, Abstrahere, Gall. *Er- traher*. Lit. remis. ann. 1366, in Reg. 3. Chartoph. reg. ch. 633: Dicitur exponere manu armata dictum Jocerandum cepit et

in carcere seu prisione sua Intraxit.
 minement, pro Enlevement, Raptus in
 Lit. ejusd. ann. ibid. ch. 618 : Laquelle
 et par paroles expresses approuva, ratifi-
 e accepta que la prinse et Emmenement
 dedit chevalier avoit fait de elle, se avoit
 de son bon gré et volente.

INTRALIA, Viscera, intranea : Gall.
grallies. Pœnitentiale MS. Thuanum :
porci vel gallinæ sanguinem hominis com-
est, Intralia projiciantur, et cætera
manducetur.

INTRAMASARE dici videtur is, cui
alita est terra proximi sui, in quem ex
ea non cadit retractus: tunc enim ille
ad se habentem assedit, et *intra familiam*
se infert. Charta Beatrix Abbatisse B.
Suession, ann. 1231. ubi de Re-
sibus: *et si conigritur, quod terra de-
reitor jure hereditario ad aliquem, cum
transibit, et si plures fuerint hæredes
eius, corum tenetur Intramassaré, et tene-
re: quilibet solvere Majori et Scabinis et De-
canis 16. den. Parisi, videlicet cuiuslibet Sa-
criste 3. den. Majori 3. den. et quilibet
venerabili viri 2. den. Intramassaré
autem solvere 2. testarios vini. Locum
magnum habens in Offerre. Vide Intra-
masare.*

[INTRAMENTA, pro *Amerciamenta*, m. 3. Hist. Harcur. pag. 184. Vide *Im-*
merciatus.

* **INTRAMISSOR**, Intercessor, mediator.
pell. in Lib. Pontif. tom. 7. Jul. pag.
8. col. 1 : *Gratiam tibi ago exauditor om-*
nium Deus, ... apud quem mediator nec nun-
ter, nec Intramissor necesse est.

INTRAMURANUS, INTRAMURANUS, INTRA-
MURIS MUROS SITES. ASCONSIUS IN 4. VER-
SUS: Omnis Magistratus, qui Intramuranus basilicam
vesti, nec urbanus, etiam si administratores
Romae est, ad urbem ducitur. Officium
intramuranum, apud Symmachum lib.
1. tit. 3. S. Ambrosii Epist. 13: Nec
in Portiana, nec adest, extramuran basilicam
intramuranus. S. Hieronymus Epist. 107
ad Nepotianum: quia major est, Intramuranus exco-
municatus, quam extramuranus. S. Hieronymus
ad Lampadium in Heligabalo; Intra-
muranus sedit, apud Vopiscum in Aure-
liano. Gregorius Turonensis, in Vita Patr. cap.
10: Ad Intramuranum ecclesiam castri Ecclesiam
Maurum. Eadem verba habet Vita Gar-
ri Praepositi Divion. Charta ann. 1137
pro Perardum in Tabulis Burgundicis
descripti altare Intramuranae Ecclesiae... S.
Augustinus, ciborio, quod inserti, ardente con-
sumitur. Intra murum castri Ecclesiam
Vita S. Gregorii Lingon. tom. I. Januarii
cap. 169. Capitularia Caroli C. tit. 40
cap. 1: Episcopus Barcinonensis se reclusus
intra murum, quod Tyrus Praedyler Cardubensis
Ecclesiam intra murum ipsius civitatis statuit
intra murum conventus agens, et sic palatium
intramuranum, dixit Gregorius Turon. lib.
1. Hist. cap. 34. ut domum Intramuranam
S. Aurelii in Testamento suo tonitruum
delectator. Malisillon. Vide Forasmuranum

INTRANEÆ, Viscera, *ἑντερα*, in Gloss.
lat. Græc. *Entrailles*; Latinis Scriptoribus
Interna. Lex Salica tit. 19. § 5: *Si ver-*
stra costas vulnus intraverit, et usque a
Interna pervenerit, etc. [Baluz. *Intran-*
Interna et *minutalia*.] and Gregor. Tu

ron. lib. 4. de Miracul. S. Martini, et
Eginhard. Epist. 23.

* *Entreigne*, pro *Inguen*, in Poem. Alex.
MS. part. 1 :

Si come Emenidus de Gadres lor sorfrangne,
Si est liu en que esse veia de l'Estrengue.

INTRANEI, Indigenae, apud Ericus Upsalensem lib. 5. Hist. Suecicæ pag. 148: *Quod castra regi Suecie non nisi Intranei traderentur. [Tam contra extraneos, quam contra Intraneos, in Charta ann. 1416. ex Archivis S. Victoris Massil. Adde Ludewig. toru. 6. pag. 157. et 168.]*

* **INTRANEUS** Hostis, Qui intra muros urbis, vel castris obsessus est. Chron. Joan. Vitodur. in Thes. hist. Helvet. pag. 5 : *Quod hostes Intranei jam desperati, etc.* Vide *Intramuranus*.

† 1. i. INTRANS, Legatus, Gall. *Député*.
Agent. Robertus Goulet, in Compendio
jurium Universitatis Paris. fol. 4: *Singula
predictae provinciae dant singulos Intrans
ad eligendum procuratorem... Dant suos
Intrans ad eligendos venerabiles in artibus
magistros. Fol. 5: Faciunt quinque parvos
Intrans, videlicet unum de qualibet dio-
cesi, ad quos spectat facere unum magnum
Intransitem de illa parte, qui unum cum illor-
um nationum Intransibus eligere habet
Rectorem.*

Occurrit præterea in Stat. Universit. Andegav. ann. 1409. tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag. 498. art. 3. et seqq. *Entrant* vero, eadem notione, qua nunc *Ingredient* dicimus, materia nempe partiaria, in Lit. remiss. ann. 1471. ex Reg. 197. Chartoph. reg. ch. 137 : *Le suppliant se transporta en l'ostel d'un barbier pour avoir de l'Entrant a soy guérir de certain mal qu'il avoit, et d'illec pour ce qu'il ne trouva point dudit Entrant, etc.*

† 3. **INTRANS.** Constitutio Bernardi Abb. Tuiel. ann. 1209. apud Baluz. Hist. Tuiel. pag. 511: *Hæc autem cum nulla occasione vel aliqua obventione vel conventu quantitas debet cessare, quin cunctibus tributuar, nisi propter consuetum refectionem quam Intrantes sive Donati Conventui tribuunt, item illi provideant cunctibus Donatis hic dictos puto Intrantes, cum primum sese offerbant Monasterio atque in eo suscipiebantur. Vide Oblati.*

↑ INTRANS GRESSIBILIS, Quem nemo potest transgredi, transmeare, in Otii Imper. Gervasii Tilber. apud Leibnitiurum. tom. 1. Scriptor. Brunsvic. pag. 884.

§ INTRANSIGIBILITER observare, Religiose, inviolate, in Donatione ann. 1379 ex Schedis Præsidis de Maraugues.

* **INTRANSIBILIS**, *Inivus*, *inaccessus*.
Chron. Sigeli. Geublac. ad ann. 342: *Ph*
aliquot annos, rebellantibus Alanis contra
Valentinianum imperatorem, cum eos non
posset imperator penitus debellare, eo quod
eos intransibiles Maecides paludes tutaren-
tur, etc. [* Occurrit apud S. Hieronymum
in Isai. 4. 11. 15.]

scil. mare, immobilis. Richer. Hist. lib. 2.
cap. 12. narrat Arnulfum Monasterio
capto Erluini uxorem cum natis Edelstan
regi Anglorum servandos trans mare depo

tavisse.... Erluinum vero ad Wilelmum principem Nortmannorum sese contulisse plurimum de suis casibus quoromonium opud eum agitantem.... De oppidi amissione non se adeo affici, cum id sine sepe aliqua recuperandi non sit, eo quod terra immobilitas ac oppidum Intransitivum sit; uxoris vero ac filiorum privato calamitatem interminabilem protendere videntur, etc.

† INTRAPRAYSIA, Quævis susceptio, sed præsertim militaris, Gall. *Entreprise*. Requisitiones factæ per Comitem Sabaudie et Humbertum Dalphinum super variis gravaminibus hinc inde illatis ann. 1301. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 97 : *De damnis, Intrapraysis et offensis hinc inde factis... cognoscere possint. Vide Imprisa.*

¶ INTRAPREYSTIA Eadem notione. Computa Vienn. ann. 1324: *In expensis Intrapreystiarum, sedandarum...* xiv. lib. vii. sol. Ibidem: *Ad tractandum super trengis et Intrapreystiis secundis.*

* INTRARE, Sistere, exhibere, Gall. Représenter. Epist. Saladin apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Bonincont. Hist. Sicul. part. 1. pag. 216: Nos retinui-
mus vestras mercatores, sicut audistis et eis
iussimus ut vobis nuntiarent, ut illos, qui
hoc malum fecerunt, nobis Intrent.

† INTHRE IN SANCTIS, de Dalphina
dicitur, quæ peracto puerperio Ecclesiam
ingressa est ad accipiendam Sacerdotis be-
nedictionem, in Computo ann. 1333. tom.
2. Hist. Dolphin. pag. 377.

* INTRARE AD MATUTINAS, lis interesse. Obituar. Rotomag. MS. : *Nota quod omnes canonici teneantur Intrare ad Matutinas per totam ebdomadam Pasche, sub pena de xx. sol. modo fuerint in urbe. Vide infra Introitus 6.*

INTRARE MARISCUM, apud Will. Thorn. ann. 1281. est *mariscum*, locum scilicet paludosum, et maris inundationi obnoxium, aqua aggeribus, muris, et id genus obstaculis exclusa, pecudibus pascendis, vel culturæ aptum et idoneum reddere: vulgo Anglis, *to inne*, et *inning*. Ita Somnerus.

§ INTRARIUS, ἐνδριμυτος, Qui intra
est, in Glossis.

† 1. INTRATA. Introitus, ingressus.
Ital. *Intrata*, Hisp. *Entrada*, Gall. *Entrée*.
Charta Saucii Ramiri æra 1114. apud Mo-
retum Antiq. Navar. pag. 621: *Et quia*
vos primos me cognovistis per senium et
per Regem ad illa Intrata de Puplona et red-
didistis mihi illo castello, etc. Intrata sive
introitus, tom. 4. Concil. Hispan. pag. 518.
Vide *Entrata*.

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg.
7657 : *Intredu*, Prov. aditus, ingressus
Quid sit vero in forestaria *Arbre d'En-
trée*, aperte declaratur in Stat. ann. 1396
tom 6. Ordinal. reg. Franc. pag. 235. art.
47 : *Aucuns* costumiers soubz ombre de leur
costume de prendre en nos forez et abbais
chaine en estant, qui nomment d'Entrée
c'est assavoir, silast comme en la racine ou
autre part en bas, il pevent mettre la cuignie
et embaïrer à sec. etc.

§ 2. INTRATA, Quivis redditus, Itali-
etiam *Intrata*. Statuta Massil. lib. 1. cap.
1. § 1: *Itemque omnes redditus et obventio-
nes, et Intratas et res, et procassia et aven-*

turas ad dictam Civitatem... pertinentes... tradit fidei Clavarii Communis. Statuta Medietatis laudata tom. 1. SS. Junii pag. 770: *Magister et Cantuarii dicti hospitalis tenebant et debebant facere rationem singulis mensibus dictis Advocatis de Intrata et expensis factis de bonis dicti hospitalis ipso mensis*. Transactio inter Carolum I. Comitem Provincie et Fr. Perardum de Barrasio Commendatorem Hospitalis S. Johannis Hierosol. ann. 1262, ex Schedis Prebendis de Muzogues: *Hemittit dictum hospitale omnes fructus, obventiones et Intratas, quas et quas de predictis afforibus D. Comes habuit et recepit*. Edictum Philippi Franc. Reg. ann. 1314, apud de Louviere tom. 3. Ordin. Reg. pag. 22: *Item quod de rebus feudilibus per nobiles ad lucrandum, seu perpetuum emphyteusim personis in nobilibus concessis, licet nobiles ipsi certum quid inde habuerint pro accepto, seu Intrata et censum, seu certum retribuentium sibi retineantur in eisdem*. Vide Intrata 3.

¶ 3. **INTRATA**, Vectigal mercis investiti-
¶ Gall. *Droit d'Entrée*. Inquesta ann. 1268, ex Archivo Eccl. Massil.: *Quod D. Episcopus et Ecclesia Massil. ambo simul ratione jurisdictionis habebant et tenebant... ad tubulum portus in villa inferiori duas homines... qui colligerent... redditus sine Intrata portus dicti civitatis, qui redditus sine Intrata dividuntur in tres partes, quarum prima etc.* Hac f. notione intelligendus loc. 1314. laudatum in Intrata 2. Vide infra Intratus.

¶ 4. **INTRATA**, Idem quod supra Intratum 1. Vide in hac voce. Charta ann. 1286, ex Tabul. monast. Montisil.: *Reco- gnoscens quod illos triginta quicquid solidos Tuzonenses accipit seu Intrata terre... ad tertium ex grana... remittantur*. Alia ann. 1318, in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 255: *Duo molendina bladeria veniti, sui duorum molendinorum casarii... solvendo pro quolibet... decem Turonenses... pro accepto seu Intrata*. Stat. ann. 1370. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 365, art. 17: *Pro redditibus vel possessionibus per invidiosas acquisitis et acquirendis a nobilibus in nostris feodis vel retrofendis, per modum permutationis vel ad certam partem fructuum annualem, tradendo penam pro Intrata, etc.* Quo sensu intelligendum quoque Edictum ann. 1314. laudatum in Intrata 2. Vide infra Intratus.

¶ 5. **INTRATA**, Quod domino carceris seu ejusdem custodi ad incarcerationis in eorum introitu solvitur. Ordin. eardin. de Fuxo ann. 1446, ex Cod. reg. 4660. A. fol. 21. v.: *Quia... communitatibus... quando malum consueverunt... detineantur de exchendo a quolibet incarceratione, pro nullo Intrata vulgariter dicta, xij. denarios*. Stat. Cadulph. cap. 26, pag. 57: *De solutione domini capitanei pro Intrata castri illorum, qui carcerentur et pro expensis... Et solidos decem Papienses pro Intrata castri*.

¶ **INTRATARE**, ad supra Intertenerre, Gallis, *Entretenir*, in Charta ann. 1180, apud Mirum tom. 2. pag. 83.

¶ **INTRATIGIUM**. Vide sis Intratum 3.

¶ **INTRATTA**, ut Intrata 1. Reparatus, factus in senecale. Carcas ann. 1435: *Pro sciendo Intratum portu dicti castri etc.*

INTRATURA, Charta Caroli III. ann. 880, apud Puricellum in Ambrosiana Basilica pag. 231: *Cum omni honore et subjectione, cum omni districtu, cum fotro, et Intratum Abbatibus, omnia in integrum*. Infra: *Cum servis et ancillis, cum fotro et albergnria, Intratura Abbatibus, etc.* Adde pag. 235. [* Præstatio, ut videtur, quæ novam dignitatem incutit illi.]

¶ **INTRATUS**, Eodem notione, quæ supra Intratum 1. et Intratum 4. Charta ann. 1321, in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 31: *Plures nli interrogati per me notarium... si dicto domino regi erant comitissam et utile infundere, cum bonis Intratibus et decernitis censibus sui obitis annuatim, piscaria, vocata domini regis de Fouro, etc.*

¶ **INTRECEM**, pro Intratum, in Charta Otton. imper. ann. 985, apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 192: *Cum capellis et aliis in Intrecom*.

¶ **INTRESECCUS**, pro Intrinsecus, qui intra locum aliquem manet. Charta ann. 1249, ex Tabul. S. Geru. Prat.: *Et nos executores quibuscumque, sabbis sibi delatis, que ipsi et monachi ejusdem monasterii, tum fortiter quam Intresecci, dictæ defunctæ debebant*.

¶ **INTRETEINIRE**, Gall. *Entretenir*. Summus necessarius ad victum cultumve suppeditare. Testam. Ant. de Villanova ann. 1516, ex Tabul. D. Vencie: *Item volo... quod hæres meus suscriptus teneatur et debeat dictum Symmum filium meum Intretinere in studio*. Vide supra Intertenerre. Hinc *Eutretentiere*, pro *Fourniture*, Suppeditatio, præbitio, in Charta S. Ludor. ann. 1255, ex Reg. comitat. Clarimont.: *Nous vous mandons que vous Jachies avoir au moineur de Clermont en nostre forest en Hes une cartée de bos par semaine... que nous avons entenda par nos enquestes que quas non videtur si antecessor eccle. Entrementier, s'il demourassent illec*.

¶ **INTREUGARE**, Treugus seu indicia facere. Vide Treugare.

¶ **INTREZATORIUM**, Ornamentum, quod interserebatur comis. Stat. Mutin. ann. 1327, apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 315: *Et ipsam pedisequa non portant in capite aliquo Intrezatorium de seda. Et col. 316: Nec aliquem Intrezatorium platum, vel deauratum, vel arietatum, etc.* Ital. *Intrecciato*. Vide supra Intertutus.

¶ **INTRICARE**, Ital. *Intrigare*, in tritas conjicere, impedire. Onomast. Lat. Græc.: *Intrivus*, *intrivus*. Lex Longob. lib. 1. tit. 19, § 13 [* Roth. 321.]: *Si quis ceruam domesticam intravit, qui non rugeit, Intricaverit, componat, etc.* Tit. 21, § 3 [* Roth. 331.]: *Si porcum cum dente hominem Intricaverit, aut si canis amomderit, etc.* Editio Heroldi habet *Instrigare* non semel tit. 105, § 4. 6. At tit. 103, § 9, 13, legitur *Intricor*. [Muratoris tom. 1. part. 3. pag. 45. semel legit. *Instrigaverit*, semel *Instricaverit*, addidit in Codice Mutin. haberi *Frangaverit*, fortasse, inquit, pro *Flangaverit* a flagris: huic conjecturæ utqueque favet Cod. Estensis, ubi legitur *Plangaverit*] Vide Notium in Trice.

¶ **ENTRATIER**, eodem sensu, in Lit. remis. ann. 1385, ex Reg. 127. Chartoph. reg. ch.

91: *Un d'iceux chevaux par les mouches ou autrement s'empescha ou Entraita en un traitis... et incontinent qui ledit exposat et despreschie et destrait ledit cheval, etc.*

¶ **INTRINITA**, Concilium Turon. II. can. 22: *Sunt etiam qui in festivitate Cathedralis Domini Petri Apostoli Intrinitas motus offerunt*. Sic codex Bellouac. ubi alii edd. habent. An *Intritas* est enim *Intrita*, cili species, apud Donatum ad Terecium in Phorm. Glossar. Lat. Gr.: *Intritus*, *intragit*. Vide *Pratum* S. Petri Epulorum.

¶ **INTRINSECUS**, *INTRINSECUS*, *Foderatus*, amicitia et fœdere conjunctus. Parton. ann. 1278, apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 409: *Ad dampnam destructionem et mortem perpetuam et fœdalem Venonensium Intrinsecorum et suorum amicorum* Et col. 410: *Item quod quandoque dicti Venonenses Intrinseci equitum et trent cum exercitu vel convocali, etc.* Pluries ibi. Epist. Laudr. Cibell. ann. 1251. ibid. col. 497: *Inter nos nequam Popinensium et Placentium Intrinseci*. [* Scripserunt Italia ejus temporis evis intrinseci ad interiora opponuntur expulsus vel inimici; sunt igitur Placentini et Venonenses inimici etc. pars civium quæ tunc imperium in civitate tenebat et alteram eiecerat.]

¶ **INTRITRARE**. Vide *Intertendere*.

¶ **INTRIRE**, *INTRIVIRE*. Papias: *Intriv*, *Infundio*; *Intriviti*, *parasti*, *infundisti*. Gloss. Sangerman. *Intriv*, *Infundio*, *Bituriv*, *Intriv*. Verbum, nisi me fallo, *betum* ex hoc Danielis 14, 32: *Erat autem habens prophetam in Judam, et ipse coxerat pulmentum, et Intrivit panes in oleo; Intrivit autem non ab Intrivire aut Intrivire ductus, sed ab Intrirere: quod est terendo immittere*. Phradrus lib. 1. fabula 25: *Intrivito dico plenam lagenam possuit*.

¶ *Enterque*, pro *Inducere*, *picce*, vulgari sermone *Trigue* appellata, *illucere*, in Reg. R. domus puli. Ducæ, ubi de Reg. Margar. Ebroicæ, ducissæ Burg. 19. Nov. ann. 1470, fol. 106. v.: *Item nous se lelt marchie ung bel feu et grand... ça avoit tonneux, que on avoit Enterque de sien, pour les mirux tumeurs*.

¶ **INTRB**, pro *Intra*. Concilium Lucense inter Hispania tom. 2. pag. 305: *Britonenses teneat Ecclesias, quæ in vicinio sunt Intro Britones*.

¶ **INTRODUCERE**, *Insinuare*, *Historia*. Appollinaris Martyris: *Cum vero per multos dies sermoinaretur Judæis, Introducendis eis de nomine Jesu, quod verus Dei esset filius, etc.*

¶ *Insinuare*, *edocere*, *commonefacere*, nostris alias *Introducere* et *Introdulare*, eodem acceptione. Gesta Ludov. Pii cap. 7. tom. 6. Collect. Hist. Franc. pag. 137: *Tant com il (Louis) demora avec lui (Charlemagne) l'enseigne de ce que il sentoit que il n'estoit pas souffissamment Entroduit, c'est à savoir comment il devoit vivre et riguer*. Ubi Vita ejusd. Ludov. ibid. pag. 56: *De his quibus eam indigne putavit, Instravit, etc.* Lit. remis. ann. 1375, in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 23: *Comme Golin Rogier après le trespassement de son pre et de sa mere... ait esté si petitement Introduit, que il est très simples eufre et de petit senement, etc.* Aliae ann. 1386, in Reg. 128.

290: Comme Regnault sire de la Buxiers demore jeune et mende d'ange, sans personne qui l'introduisit, ne chascun etc. Vide *motus Introductorium*.
 * Sed et pro inducere, verbis illucere, 3. Inducere, engager, non semel occurrunt. remiss. ann. 1380. in Reg. 117. ch. 4: *Leulit Raval Endroditus sunt icelle ne, que elle fut accorda à l'essier le supet son mary*. Aliæ ann. 1389. in Reg. 2. ch. 82: *Les pere et mere de l'uldele s'estant appareus de l'engroument leur fille, l'introduisirent tellement par voyes, qu'elle alla dire à la justice de la ville que ledit Ysaac l'avait engourmenté par force*. Denique aliæ ann. 14. in Reg. 158. ch. 78: *Comme un vint Raval eust tant truviet et Introditus de Jehanne, qu'il eust fait d'elle sa voule*. Hinc Introductio, pro Inductione, signatione, Inductus, in Lit. remiss. ann. 1384. in Reg. 172. ch. 522: *Jehan Coste arca icorix Grissia et Duquesne en valade et admetre aucuns deslis parois, et tant par Introductio de sa parole, etc.*

* 2. **INTRODUCERE**, Extremam unionem conferre, quod Adreer dicebant sibi, hoc est, rebus eo in statu necessitate insinuare. Vide supra *Introduce*. Extrema unio, Comput. ann. 1408. in Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 194. 4. 1: *Alia expensa facta pro Introductendo unione, pro interrando mortuum*. Et vos, pro extrema unione ad opus dicte unione, pro necessitatibus, x. denariis. Item v. solario ejusdem reclusæ, v. solidos, pro cancellis ad opus interrandi dictam unione, etc. Vide supra in *Adreer*.
 * Alii introducti dicuntur mulieres de sperio in ecclesiam per curatum. Chart. a. 1255. apud Gudén. Cod. Diplom. a. 1. pag. 653: *Item prohilatum fuit, ne vides sponsus recipiant, vel mulieres de sperio introductant*. Unde Introductio, quod ea occasione plebanus solvitur, de Italia. Glossar. German. voce *Einung*, col. 298 f.

* **INTRODUCTORIUM**, Institutio. Adal. c. arm. tom. 10. Collect. Histor. Franc. 66:

Erardus et hi, quos sola scientia comit, Christi conservos et quos sapientia nitrit, Et quibus apparent Introductoria sensu Docentia.

* Vide supra *Introducere* 2.

* **INTRODUCTORIUS**, qui introducit. Cassel. de Divina. Lectione cap. 24: *Post Introductorios libros auctoritatem cum expostulantes suis sedula intentione curramus*. 3. Johan. Gorziens. cap. 3. apud Petz. sept. tom. 4. pag. 360: *Primas tantumque Danti auditur, roque Introductoria versione contentus, divinus se omnino transiret semper*.

* **INTROGIARE**, Sub prestatione Introitus aliquid in emphytheosim concedere. Charta Belli. ann. 1450: *Iuxta quoddam stile de novo Introgiato a dicto Simone, etc.*
 * **INTROGIUM**, Tributum domino solvendum ab eo, qui aliquo recessu advenit, novam intem dignitatem, etc. Gall. *de l'Entrée, de bienvenue*. Provisio prelati de Sabloniers ab Henrico Dalph.

data Aymoni de Sachenas ann. 1324. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 148: *Sciendum quod pro Introgiis predictorum habuimus a dicto Aymoni sex viginti et decem libras. Vienna. Computum ejusd. anni ibid. pag. 13n: Item recepit a Stephano Damuden et Johanne Bergeri de Monte-lupello, qui se passerunt in garda Domini, pro Introgiis xx. solidi. Litteræ Humberti Dalphini anni 1306. tom. 2. pag. 126: Ita videlicet quod dicti Jodei (i quibus conceditur facultas in Dalphinatu conversandi, marchandandi, et cohabitandi) tenentur et debent nobis et posteris solvere incontinenti, novine et ex censu Introgi, quilibet xx. libras Vienna... et de predictis xii. libris de Introgiis uno a dictis Jodeis tenemus plenarie pro pagatis. Vide Introgius 1. et Introitus 1.*

* Idem quod supra Introgius 1. Introgi etiamnum Dalphinatus. Consile Basset. Arest. parlam. Dalph. tom. 2. lib. 3. tit. 11. cap. 7: *De l'Introgi ou albergement*. Charta offic. Matison. ann. 1455: *De pro et mercede summa pro Introgiis et unione Introgiurum 90. lib. Turon. moneta regia nunc currentis recepta a dicto domino*. Quod tribuit genus, etiam a filio patri succedente, exigebatur.

* **INTROITUS**, pro Introitus. Tervear. villa de Bassel ex Cod. reg. 6017. fol. 4. v. 1: *Item obolum pro Introitu ejusdem hospicii, siti in dicta villa iuxta viam communem*. Nostris, Introit, pro Entrée, Charta admort. ann. 1415. in Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 273: *Item super Introite dedit aut eo courti dedit lenienter, etc.*

* **INTROITORICUS**, Pertinens ad introitum. Gloss. Græco-Latinæ: *Introitorius, introit.*

* **INTROITUM**, Introitus, Gall. *Droit d'Entrée*. Julianus antecessor Nov. 123. cap. 1: *Gratis autem nullatenus volumus sumptus accipere multas a collatoribus, licet antequam appropinquare fuerint etiam annonas: neque autem Introitu a collatoribus exigendum esse permitimus, quod inlatus et inlatusque condempnari iustum est. Introitus, præfati Editio Gr.*

1. **INTROITUS**, Quod a Clericis dignitates vel functiones Ecclesiasticas inenuntiat, Patronis Ecclesiarum præstatur. Concilium Viennense ann. 892. can. 4: *Et ut nulli census a Presbyteris ad Introitum, ut dicitur, Ecclesiarum exigantur, aut viatici quoque extorqueantur: a Laicis nempe Patronis Ecclesiarum, quodvis ann. 1074. can. 1: Ut omnis simoniacus hæresis funditus eradicetur, ita quoque Abbatia, seu Archidiaconatus, aut Ecclesia Parochialis emulatur, qui venditur, aut aliquid pro Introitu Ecclesiam expectetur. (Vide Introgius et Introitus.)*

2. **INTROITUS**, Tributum, quod in civitatem et oppidum introitibus pensatur. Charta Philippus Regis Franc. ann. 1310. pro libertatibus Bastidæ in Petragoris, ex 47. Regesta Tabularii Regii num. 38: *Quilibet mercator extraneus habens trossellum vel plures trosselles in dictis mundis, dabit pro Introitu et exitu et pro leuda 4. denar.* [Annal. Genueus. ad ann. 1214. apud Murator. tom. 6. col. 406: *Constituerunt quod denarius quatuor per*

libris de collecta maris incontinent usque ad annos sex et de illis denariis redimerent Introitus marcharum, pedegit Govi... et denum universos Introitus Communis Janue, quæ omnia vendita erant per longum tempus. Ibid. col. 407: Ipsi vero consules juraverunt, quod dicti Introitus de cetero in perpetuum non possent vendi nec obligari sine aliorum civium personarum seu personarum ultra annum unum Introitus.]

* 3. **INTROITUS**, ut supra Introitus 2. Quilibet redditus. Bulla Bonificii IX. PP. ann. 1396. qua Johannellum et Andream Thomacellos Milites Neapolitanos instituit Vicarios et rectores Civitatis Ortane ejusque Comitatus et territorii, apud Illustre. Fontinnium ad calcem Antiquit. Hortæ pag. 442. et 443: (Habebatis potestatem) colligendi, habendi ac vestris... assilus applicandi omnino et singula consueti et debiti telonij, pedagij, jura et emolumenta, fructus, redditus et proventus et Introitus, quocumque nomine consueverint... ita tamen quod de hujusmodi consuetis, debitis, telonis, pedagij, jurbus, fructibus, redditibus, proventus, Introitus et emolumentis aliis quocumque... tenentur dictam civitatem ejusque comitatum, vestris sumptibus... custodire, reparare, etc.

* 4. **INTROITUS** et *Entrée*, in computis seu rationibus. Acceptum et expensum. Gall. *Receite et mise*. [* Charta ann. 1539: *Et primo quoddam terram, statim in territorio de Fillanura... totam eam Introitus, exitibus, jurbus et pertinentiis suis.*] Vide *Entrée* 1.

5. **INTROITUS**, Antiphona, quæ a Choro canitur, dum Pontifex procedit ad altare, quæ in Missa Ambrosiana Ingressa dicitur. Papias: *Introitus dicitur, quod per eum Introitus ad ipsius officium; versus, quod per eum revertitur ad Introitum*. Walafridus Strabo cap. 22: *Antiphona ad Introitum dicere Celestius PP. instituit, etc.* Amalarius lib. 1. de Eccles. Offic. cap. 5: *Officium, quod vocatur Introitus Missæ, habet initium a prima antiphona, quæ dicitur Introitus, et finitur in oratione, quæ dicitur ante Lectionem*. Introitus Missarum alii sunt regulares, qui quotidie ex more cantantur: alii irregulares, qui secundum varietates solennitatum instituti sunt, ut *Puer natus*, etc. Vide Ilmorium Aug. in Gemma animæ lib. 1. cap. 87. et Durandum lib. 4. cap. 5. [* Glossar. med. Græci. voce *Εἰσόδος*, col. 358. sqq.]

* **INTROITUS ECCLESIAE**, Vide *Adventus*. *INTROITUS MENSIUM*, Quindecim primi dies mensis. Vide *Excitus mensis* et *Mensis intrans*.

* 6. **INTROITUS**, Præsentia, Gall. *Assistance*. In Obituarius MS. eccl. Roimang. ad diem 16. Dec. legitur: *O sapientior. Dominus cancellarius, cuilibet vj. den. Recenti manu additur: Fit introitus: quod explicatur ad diem 27. ejusdem mensis in festo S. Joan. Evang. Omnes sacerdotis tententur facere Introitus in Matutinis sub pena de v. sol. Vide supra *Intrare ad Matutinas*.*

* **INTROLIGATOR**, Officii sui officii nomen apud Polonos. Mirac. S. Hyacinth. tom. 3. Aug. pag. 367. col. 2: *Stanislaus Introligator et uxor Barbara* etc.

INTRONAMUS, INTRONAMUS. Charta ann. 1138. apud Hemerum in Augusta Viromand. pag. 151: *Abbate siquidem S. Praeclari decore, successor ejus mihi, successorique meo de Intronamisi nostris respondebit.* Alia ann. 1131. pag. 156: *Et Intronamisi in subrogatione singularum Abbatum sub 3. solidis et totidem sextariis vini modificato.* Alia pag. 230: *Excepit letulus et ducellus Decanorum...* et *Intronamisi de Boinvillari.* Denique pag. 250: *Ut si terra, qua tenetur de Ecclesia, per excommuni vel venditionem transierit de una persona ad aliam, solvet Capitulo successor pro Intronamisi, pro quolibet journali 15. den. si a matre vel patre item transierit per excommuni et venditionem, solvet 9. den. [Ejusdem fere notione videntur hic voces, cujus est Intronamium.]* [* Idem procul dubio quod supra Intronamium.]

¶ **INTRONAYSIMUM,** ut mox *Intronamium.* Ordinatio super ordine et numero mensurarum Dalphini tom. 2. Hist. Dalphini, pag. 311: *Item quod serviant nobis in eadem die Luna de ano Intronaysio de triplis bonis...* et dictum *Intronaysium* portetur cum platno Jerculo. Recurrit ibid. pag. 312.

* **INTRONISSIO,** Usurpatio, violenta occupatio. Concordi. Mant. cum Ferrar. ann. 1339. apud Maritor. tom. 4. Autiq. Ital. med. aevi. col. 443: *Quod omnes Intronissioe et saximentis facta et facta etc.* Similia quoque restituitio fit Ferraribusque pro potestatum et commune Mantuae de toto eo, quod datum esset alii, qui *Intronissioem* fecisset, vel alii pro eo occasione recuperanda vel dimittenda vel absolvente *Intronissioem*... Restitutio vero hoc modo fit. Compensatio quantitatis et speciei fit hinc inde... Hoc passio pro constanti, quod non exstant pices *Intronissii* vel oblatis civibus Ferrarum per Mantuanos etc.

INTRONISSUM, Medium seu tertium convivii fereculum, Italici *Tramesso*, Gallis *Entremets*. Gesta Innocentii III. PP. pag. 75: *Nisi farasan Conitibus, Baroniibus, et aliis nobilibus, tertium fereculum, quod vulgo dicitur Intronissum, ultra id, quod exhibetur familie, opponatur.*

INTRONITTERE, est quod vulgo dicitur: *Entremettere*, Gallice, quasi in rem se mittere, ut de aliquo tractet. Ugutio. Charta Ottonis Imp. ann. 995. apud Ughellum tom. 5. pag. 667: *Subemus, ut nullus Patriarcha, Archiepiscopus... se audiat Intronmittere, aut aliquem molestiam prebisto Monasterio inferre.* Adde Epist. 119. 130. Fulberti, [Gesta Frederici I. Imp. apud Muratori. tom. 6. col. 776. Annales Genenses. ibid. col. 255. Literas ann. 1355. apud Ludewig. tom. 3. pag. 454. Statuta ann. 1402. apud Lobinell. tom. 5. Hist. Paris. pag. 684.] et vide *Inframittere*. [* Italicus. Glossar. German. voce *Sich Unterwinden*, col. 1961.]

INTROMISSIO RRS. Lex Longob. lib. 3. tit. 21. § 30 [* Liutpr. 57. (6. 4.): *Postquam genitor ejus omnes res suas venerunt, vel pro debito creditoribus suis dederit, aut a publico Intronamisi fuerint, etc.* Id est, si fallor, a iudice in fisco relata, confiscata. ¶ Pro *Intronamisi* legendum *Intronmissi*: quod verbum refertur ad creditores: dicuntur autem creditores *Intronmissi*, qui

decreto iudicis immissi sunt in possessionem bonorum debitoris. Vide *Muratori* tom. 1. part. 3. pag. 63. col. 1. [* *Intermissi*, Herold. tit. 38.]

* **INTRONITTERE PIGNUS,** Illud committere, dare, Stat. Cadubr. correct. cap. 5: *De modo et forma Intronmittendi pignora.* Quilibet juratus possit solo verbo *Intronmittere* pignus debitoris alterius creditoris, hoc modo ducellus, *Intronmitto tibi pignus, et dictum pignus habentur pro Intronmissio; qua Intronmissio facta, dicens juratus preceptum faciet dicto debitori sub pana secundum quantitatem debiti etc.*

INTRONEXUS, Interior, et proprie, qui quorundam importantate se ingerit intro, ut comendat. Jo. de Janua.

¶ **INTRONISARE.** etc. Vide *Intronisare*. **INTRUDARE,** Absque licentia domini coque inconsulto aliquid agere, exsequi. Charta inter Probat. Hist. Brit. tom. 1. col. 3-6: *Et medietatem de emendatione domorum, si que sine assensu domui episcopi in vicum Interpellantur vel Intrudantur.*

¶ **1. INTRUSIO,** nude, Conjectio in carcerem. Concil. Tarrac. ann. 1243. inter Hispanica tom. 3. pag. 499: *Panas cononias poterit infligere talibus, et sic pascum Intronissio vitare... Credentes irrogati in credendum... in perpetuo carcere Intrudantur.*

2. **INTRUSIO,** Practicus Anglis est, ubi quis, qui nullum jus competit in re, (vel beneficio Ecclesiastico) nec scintilla juris, possessionem vocuam ingreditur, qua nec corpore, nec animo possidet, sicut hereditatem inuentam, antequam aduentat ab herede, etc. Ita Bracton. lib. 4. Tract. 1. cap. 2. § 1. Adde Statutum de Prerogativa Regis edit. ann. 17. Edwar. II. cap. 14. Concil. Lambethense ann. 1261. cap. de Intrusis. Briton. pag. 161. Radulfum de Henham in Parva cap. 6. et Rastallum in hoc verbo.

¶ **INTRUSOR,** Qui dignitate contra leges occupat. Gall. *Intrus*, Charta Henrici IV. Reg. Angl. ann. 1408. apud Rymer. tom. 8. pag. 523: *Robertus Withe... venit, ut Intrusor, per expressam rebellionem et... hospitale obique titulo... detinuit.*

* **INTRUSORIUM,** Infundibulum. Officiar. curator. dioc. Claromout. et S. Flori edit. Paris. ann. 1490. ubi de Modo separandi leprosus: *Unum Intrusorium, Gallice Entonoer, etc.*

* **INTUCREMENTUM,** pro *Inzurementum*, ut opinor, Muletia, quam quis delinquendo incurrit. Vide supra in hac voce. Libert. Montisfalc. ann. 1369. in Reg. 149. Chartoph. reg. eb. 296: *Et casu quo bovinus dictam presentationem et custodiam recipere sollet... eodem re, in quo dictum bovum fuerit appositum, uti voluit, et gaudere. Intucramento et gagio eo pena non interveniuntibus quibuscumque.*

¶ **INTUERRE,** pro *Intueri*, Attendere, approbare. Benedictio virginis apud Mabillon. pag. 332. Liurg. Gallic. col. 1: *Virginitatem ideo Intures et diligis, qua tibi origo virginitas: quique in hunc mundum natus ex virgine, id in aliis probas.*

¶ **INTUKRI,** Passiva notione. Vita B. Coletae n. 8. tom. 1. Martii pag. 541: *Intrudetur vero facilius duobus decore*

coloribus, albedine scilicet et rubedine, quoniam primus conscientie suae nitorem congruentissime significare poterat et mudas puritatem.

* **INTUBILIS, Visibilis,** apud Vug. Grammat. pag. 61.

* **INTUITUS, Arbitrium, sententia, iudicium.** Charta comuna. Rotomag. ann. 1204. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 673. art. 12: *Si vero duo de ceteris paribus viderent, reus iuramento illarum convictus remaneret in misericordia, et emenda. Intuitu majoris et eschevorum multicus. Galli eadem notione dicimus, Au regni. Vide Regardum 5.*

¶ **INTUM, Missam,** in Gloss. Sangm. MS. n. 501.

INTUMARE, Vide Incarnare in Incarna.

¶ **INTUMETIVUS, Tumens, superbus.** Acta S. Fidoli tom. 3. Maii pag. 590: *Intumetivus viri, Intumetivus ordinatione processum, humana elatione superbus.*

* **INTUMULARE,** In tumultu condere. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 799: *Intumulare, Ensevelir.*

* **INTURBARE,** Turri includere, incutere. Anonymi Leob. Chron. ad an. 1341. apud Bez. tom. 1. Script. Austr. ed. 959: *Ex quibus (nobilibus) aliquos Inturbari; aliquos rerum dirptione et multitudinis dissipatione acriter castigari. Vide Turri.*

* **INTUS, Inter.** Mirac. S. Rufini. tom. 6. Aug. pag. 832. col. 1: *Quod cum viderent canonici, sicut bonae providentiae nati, habita tunc Intus se super hoc composita deliberatione, etc.*

* **1. INTUS VENIRE, Intervenire, intercedere, mediatoris partes agere.** Charta Will. comit. Pontiv. ann. 1205. in Lib. vig. 2. S. Vulfian. Abbavil. fol. 72. r. 1: *Sic vicecomes meus super hoc... aliquam molestiam irrogare praesumpserit, ego et mei successoris propriis sumptibus corrigere Intus venire teamur.*

* **2. INTUS VENIRE, Fisco inferre.** Charta Phil. Pulc. ann. 1292. ex Cod. reg. 4184. fol. 58. r. 1: *Cum Monasterio et Chorico Judicum... ex parte nostra furum deprivatus, una cum quibusdam aliis furis, ad procurandum Intus venire totum Judicium nostrorum, etc.* Galli dicunt, *Pour faire venir, rentrer etc.*

INTUNCISUM, Crimen capitale, quod vulgo Encis nostri vocabant, sique delictum in Stabilimentis S. Ludovici lib. 1. cap. 25: *Encis si est femme encinte, quel l'en la fert, et elle murt de l'enfant. Libertates ville de S. Palladio in Butzig: Nisi propter furtum manifestum, homicidium, raptum, incendium, Intuncisum, et proditionem, etc. [Vide Entium.]*

* **INTYMATUS, pro Intymatus,** videtur; unde *Gula intymbrata*, unde seu armorum scopu insignia, in Chart. Leonibens. ad ann. 1318. apud Pra. tom. 1. Script. Austr. col. 919: *Qui dum crebris bellum proclunderet, notissime ex condit, distinctis acies, gule Intymbrata, gula nudatis, ita ut videretur praelium intachent, etc.* Vide *Tymbris*.

* **INTCA, Galea.** Glossar. Sangm. MS. n. 501.

¶ **1. INVACARE, Vacare, deditum** Esai. Joann. Longob. in Vita S. Stanislai Episc.

Francie, apud Rymer, tom. 12. pag. 401.
 † **INVASIVA ARMA**, Ad nocendum.
 Gall. *Armes offensives*, apud Rymer, tom.
 8. pag. 331. tom. 9. pag. 505. Marten, tom.
 4. Anecd. col. 1044. in Statutis Monasterii
 S. Claudii pag. 37. iii. et alibi. *Invasiva*
belli, in Statutis ann. 1493. tom. 3. Hist.
 Lect. Meld. pag. 513. et in Statutis Collegii
 Cononum, ann. 1526. apud Lobinell.
 tom. 3. Hist. Paris. pag. 593. *Invasivum*
bellum, in Charta ann. 1490. apud Rymer.
 tom. 13. pag. 401.

† **INVASUS**, *Peruassus*, Gloss. Sangerm.
 MS. n. 501.

† **INVERBARE**, *Valde uerbari*, Johanni
 de Janua, *Habundare*, in Glossis Lat. Gall.
 Sangermian.

† **INVECTAMEN**, *La detractio, incre-*
pacione, e correccion. Glossar. Lat. Lit.
MS. Vide mox Invectiva.

† **INVECTARE**, *Portare*, Gloss. veti. apud
 Vossium.

† **INVECTIVA**, *Invectio, detractio, vitu-*
peratio, Johan. de Janua; *Invectis* (Inve-
ctio) detractum, vituperum, in Glossis
 Lat. Gall. Sangermian.

† Sent. arbit. ann. 1395. inter Probat.
 dnmus de Chaban, pag. 71: *Ordinamus*
quod predictus Hugo de Usello... remaneat
absolutus omnibus Invectis, questionibus
et aliis quælibet usque ad hunc diem.

† **INVECTIVITAS**, Cum acri reprehensionem.
 Utitur Sidosius lib. 1. Epist. 11.

† **INVECTIVE**, Eadem notione, in Instru-
mento ann. 1455. tom. 1. Auecd. Marten.
 col. 1764.

† **INVENALIS**, *amptare, Non renale*,
 in Gloss. Lat. Gr. Sangerm. et in Supplem.
 Antiq.

† **INVENIABILITAS**, *Modo venia indig-*
no, apud Rotherium tom. 2. Spicil. Acher.
 pag. 333.

INVENIRE, Habere, comparare, vel
 emere. Statutum Egidii Episc. Sarisber.
 ann. 1256: *Item Porochiani... debent In-*
venire campanas et cordas campanarum,
Crocefixum, cruces, etc. Acta Episcoporum
Cenoman. pag. 111: Sive de aliis (rebus)
quos legitime et legitime Invenire vel acquirere
quirit. Concilium Mertonense ann.
 1300. can. 4: *Quæ debent Porochiani In-*
venire, et quæ Rector. Vide ipsum capit.
 [Index MS. beneficiorum Eccles. Constant.
 fol. 29: *Rector percipit annuatim... tres*
solidos, et propter hoc Invenit eundem ad
maius altare. Vetus Charta apud Madox
Formul. Angl. pag. 98: Johannes Nyngæ
Inveniet sripsum In omnibus, excepto quod
Johannes magister suus Inveniet sibi omnia
instrumenta, tool Anglie, cum quibus
operari debet. Testamentum ann. 1445. apud
eund. Madox pag. 434: Item volo, quod
Henricus W. et Giffordus F. sustententur et
Inveniantur de bonis meis, durante vita
eorum, hoc est, ut omnia eis ministrantur
ad vitam necessaria.]

† **INVENIRE**, Præbere, suppeditare,
 Trouver, eodem sensu, usurpamus. Libert.
 Domini-Med. ann. 1426. tom. 7. Ordinari.
 reg. Franc. pag. 692. art. 36: *Burgenses*
non possunt nec debent qui Inveniant hospici-
um sui militibus domini sui, vententibus in
negotium domini per guerram, et Invenire eis
expensas, quandiu moram fecerint; et in

recessu militum debent habere pagamentum.

INVENIRE SENTENTIAM, Edere, proferre,
 pronuntiare sententiam, judicare. Wich-
 bild. Magdeburg. art. 74: *Qui sententiam*
Secundum incipere in iudicio bonum voluerit,
hisc utatur verbis: Domine iudex, sententia,
quam Scabimus Invenit, injusta est
domino meo, et mihi in loco ejus secundum
omne jus, super quo fundati sumus, et id
probere volo, etc. Speculum Saxon. lib. 3.
 art. 30. § 3: *Index agnus esse debet omnibus*
hominibus, nec debet sententiam Invenire,
nec Inventum incipere. Art. 69: Justitiam
hominis, jfinit, et sedentes etiam debent
sententias Invenire contra quælibet. Adde
 art. 70. Wichbild Magdeburg. artic. 10.
 § 3. art. 12. art. 16. § 1. 2. art. 48. § 1. Jus
 feudale Saxon. cap. 6. § 2. cap. 11. § 1. cap.
 32. § 1. cap. 33. § 11. cap. 34. § 12. 14.
 cap. 38. § 6. 7. etc. [* Sape Invenire nude
 eodem sensu. Anna]. Bertinian. ad ann.
 835: *Tandemque ad omnibus concorditer et*
unanimiter Inventum aliquæ firmatum, et etc.
 Ratpert. Cas. S. Galli ap. Pertz. Script.
 tom. 2. pag. 68: *Rectores prefati consentientibus*
parit utriusque familiis Invenirent
et decreverunt, ut, etc. Mox: Quod decretum
ab episcopo et abbate Inventum, placuit
ambobus. Vide Graff. Thesaur. Ling.
 Franc. tom. 3. col. 531. et Hallsus. Glossar.
 German. col. 458. voce *Finden*.

† **INVENTARIARE**, Recensere, facere,
 Gall. *Inventarier*, *Inventariata* et de-
 scripta, in Inventario, in Charta ann. 1474:
 ex Bullario Carmelit. pag. 621.

† **INVENTARIARE**, ann. 1482, fol. 9: *Littera*
Theobaldi abbatis et conventus Luxovensis,
in qua transcribitur prima
littera in hoc titulo supra Inventariata, super
societate et porgio pro Theobaldo abbate et
conventum Luxovensem concessit Theobaldo
comiti Campanie et successoribus suis
in anno 1558. Vide infra Inventaria.

† **INVENTARIARE**, Eadem notione.
 Lit. remis. ann. 1457, in Reg. 189. Char-
 pott. reg. ch. 143: *Certi commissarii per*
curiam senescalli deputati ad Inventariandum
bona dicti Raziaci etc. Occurrit præ-
terea in Charta ann. 1435. inter Instr. tom.
 12. Gall. Christ. col. 416. in Instr. ann.
 1484. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem.
 pag. 308. col. 2. et in Stat. Saluc. collat.
 1. cap. 21.

† **INVENTARIUM**, Descriptio rerum, quæ
 post alicujus decessum in illius bonis re-
 perituræ. Ulpianus leg. 1. D. de Administ.
 et periculo tutor. (36. 7.) Tutor, qui re-
 portorium non fecerit, quod vulgo Inventarium
 appellatur. Occurrit non semel in Legibus
 Wisigoth. et apud Scriptores practicos.

† **INVENTARIUM**, Navis armamentis,
 vulgo *Agrez*, significare videtur, in Stat.
 Genueis. lib. 4. cap. 16. pag. 150: *Patronus*
sive prefectus cuiusvis navis, eligens
ad adversam tempestatem seu alium justum
casum, facere jactum pro solvatione navis,
et ejus Inventarii, et hominum, et mercium,
tenetur ante jactum alicujus rei facere con-
sultum cum omnibus officialibus navis et
mercatoribus in eo existentibus.

† **INVENTARIUS**, *Facilis ad invenien-*
dum, Papias. Gloss. Sangerm. MS. n. 501:
Inventarius, Facilis ad invenendum res.
 Gloss. Isid.: *Inventria, Facilis etc. Legen-*

dum Inventaria, Facilis ad invenendum res.

1. **INVENTIO**, Res inventa, in va-
 perta, thesauri inventio. Capitula S. Bo-
 nificii Archiepisc. Moguntini cap. 26: *In-*
ventio in via accipienda, si Invenit postea-
rem, reddet ei. Vide S. August. serm. de
 verb. Apost. cap. 6. [Charta Godofredi
 Episc. Langon. ann. 1137: *Calumpniatus*
idem Milo... in terra, quæ dicitur esse S.
Petri, duas esse debere Inventiones et justitiam,
quod Abbas et Fratres Regulæ minime
recognoscant. Charta ann. 1086.
 apud Miram. tom. 1. pag. 268: *Joan-*
illam ab omni seculari lege vel consuetudine
liberam, hunc accitit, intravit, Inventionis,
furto, loco, feratice, teloneo, et etc. Vide
Thesaurus.]

† **INVENTIO**, Comparatio, emula.
 Bullarium Fontanell. fol. 65: *Rector (Eccle-*
siæ de Varvane) et ejus successores tribu-
ant ad reparandum... cancelli, et Inventi-
onem librorum dictæ Ecclesiæ. Vide lo-
caliter.

† **INVENTIO AVIUM**, Jus in apum ex-
 aminibus, quæ reperiuntur in silvis. Vide
 Abolligium et supra Avillarium. Charta
 ann. 1179. ex Charta S. Joan. Lauden.
 ch. 79: *Domino autem Nicholas ad con-*
cedenda jura ecclesiæ et pro parte velle libere-
ness, concessimus... Inventiones avium,
præter apes.]

† **INVENTIO PORTUS**, Quidquid nam in
 portum advehitur. Charta ann. 1217. et
 Inventur. Fi-can. fol. 49: *Relaxavit Dns et*
ecclesiæ Fiscanensis omnes Inventiones a
excoctis portus de Espart, cuiuscuque modi
fuerint.

† **INVENTOR**, Delator, Gall. *Dénonciateur*.
 Libert. Florent. ann. 1358. tom. 8. Ordi-
 nari. reg. Franc. pag. 92. art. 37: *Et quod*
inde exactum fuerit, tertius pars nobis ap-
plicetur, et alia tertio dictis consulis, et alia
tertius pars Inventori.

† **INVENTORIARE**, a Gallico *Invento-*
rier, Recensere, facere, a voce *Inventari-*
um, Inventaire. Stat. ann. 1481. inter
 Stat. synod. ecel. Tornac. pag. 89: *Inven-*
toriarum nostris, quatenus bonis mudi
predicantur quovis modo nobis sub-
ditorum, in nostra diocesi decedentium,
statim post obitus eorum, arrestat, solvere
Inventoriarum et sub stricto et securi arcto
Inventoriarum teneant. Et pag. 90: Quousque
legale et in fide dignorum presentia fuerit
de dictis bonis Inventorium in scriptis fide
liter reductum. Vide supra Inventaria.

† **INVENTRIA**, Vide Inventarias.

† **INVENTIOSISSIMUS**, Qui multa in-
 venit. Hic Cicero inventiosissimus est in
 omni arte, Virgil. Grammat. pag. 14.

† **INVENTORIUM**, ut Inventarium. Chro-
 mellic. pag. 806. ex Constitut. ejusd. Mo-
 nasterii ann. 1655: *Cum Commisarius*
utriusque tam Ordinarii tum Principis rei
altissimi librorum, et Monasterium Abbate
orbatur, Inventuræ et consuevit consue-
tutudine instituenda causa necesserint, impet
adit Præsidens, F'istator aut alius alibi
viciator.

† **INVERTATUS**, Veru obfirmatus. Guido
 de Viget. de Modo expugn. T. S. MS.: *So-*
ravelli illius scuta seu scularum fuit in hosti-
modum, sellit longi et curti... et ipsi in
tantum quod sint fortes, et in capite gravi-

ignorum sint subtiliter Invenit et per-
t. a. Vide Vera 1.

o. **INVERBERATUS** Oculis, Intensus,
a. i. cujus acies minime praestringitur.
o. solutio S. Jacobi Apost. tom. 3. Concl.
e. pag. 124: Tu ante conspectum divine
di Inverberatus adstant oculis, in choro
durum... refugis.

di **INVERTARE**, Probare, nostris Veri-
ti. Leges Inae Regis Angl. cap. 16: Qui
m occiderit, debet Invertare cum jura-
m. quod illam culpabilem et de vita
m. ejusdem occiderit. Adde §. 30. 54. Le-
o. Wilhelmi Nobil cap. 71: Si Angli-
v. et Francigenam de allegaria, et hoc
de eum Invertare velit, defendat se
o. i. iure per bellum. Leges Henrici I. cap.

o. Si hoc Invertatur, inultus jaceat. In
v. mittre, eadem notione, in eisdem
o. Inae cap. 69. et in Legibus ejusdem
o. arii I. cap. 86.

lo. **INVERNARE**, vox Italica, Hybernare,
mare, Gall. Hyverner. Correct. statui.
o. labor, cap. 74: Nemo audent neque prae-
di. theare prata vel montes alibi forensi,
o. sicuti Consiliis, neque animula ipsorum
m. inu in dictis prout et montibus pra-
o. sicut, et ipsa animalia in territorio Cadu-
o. Invernare.

o. **INVERNARE**, Vernare, flores
o. altere. Rhytm. de S. Otmaro ap. Pertz.
o. tom. 2. pag. 56:

o. Sic flor virtutis Sacris Invernare acutis.

o. **INVERPIRE**, In possessionem mittre;
o. de Inverpura, Traditio. Judic. ann.
o. 1: pise (Bernardus) per jussionem regine
o. tum locum in praesentia omnium Inverp-
o. Post subscriptores legitur: Et manu
o. vardi qui Inverpura istam fecit. Vide
o. repire.

lo. **INVERTESCERE**, Suppl. Antiquarii i
o. nesco, παλαιο, Inverto, Invertasce,
o. nesci παλαιο, Luctor, certo, παλαιοπαί,
o. nesco. [* Leg. ut in Gloss. Gr. Lat. et
o. 4. Gr.: Invertasce, παλαιο.]

o. Nostris vero Invertasce est paululum
o. habere, inclinare. Lit. remiss. ann.
o. 13. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 121:

o. Qui Cautin avoit Entraversé ledit huys afin
o. de faire choro.

o. **INVERTIBILIS**, Inconvertibilis, im-
o. mutabilis. Mar. Mercat. pag. 184. 275.
o. A. edit Baluz.

o. **INVERTICEPS**, Che non a barba, in
o. bosar. Lat. Ital. MS.

o. **INVESTIMENTUM**, ut mox Investi-
o. ti. Charta ann. 1160. apud Gen. inter
o. v. eccl. Rom. Compunctus itaque et
o. pino evocantes et in irritum reducentes
o. sine privilegia et invasiones alique Investi-
o. tina, que super tenementa Tusculani facta
o. sunt, sive a Romanis, sive ab omnibus aliis
o. montis. Alia ann. 1236. apud Murator.

o. a. t. Antiq. Ital. med. evi col. fig. 9: Et
o. instrumentum Investimenti datus ipsi domino
o. vidui, etc.

o. **INVESTIRE**, ut mox Investitura. Con-
o. stud. Lemovic. art. 46: Post Investi-
o. factam per feudalem dominum, Convales-
o. per facere scribi et signillare veritate
o. per premissis. Additamentum ad Chroni-
o. a Cassar, apud Murator. tom. 3. part.

o. col. 936: Breve de ipsa Investitione quam

fecit Eto missus domini Ottonis Impera-
toris.

* 2. **INVESTIO**, Quod investitura agi
possessionis adipiscende causa domino
præstatur. Charta ann. 1418: Item plus
in prædicto loco (de Rupclaura) habet
et percipit feudum, agerium, redditus, vendi-
tus, laudum, Investitiones, etc. Vide Investi-
tutio.

1. **INVESTIRE**, Operire. Anastasius in
Pelagio II. PP.: Investivit corpus B. Petri
Apostoli tubulis argentatis denuratis. In Ho-
norio: Investivit confessionem B. Petri ex
argento puro.

2. **INVESTIRE**, In possessionem mit-
tere. Chronicon Farfense apud Murator.
tom. 2. part. 2. col. 591: Item Senabuldis
Comes refutavit in hoc Monasterio et Investi-
vit totum Castellum de Terroniano cum
omni pertinentia. Donatio ann. 1379. ex
Camera Comput. Provincie Regesto Rubi-
li: Investientes exinde dictum Fulconem
(de Agouto) ... per nostrum annulum pre-
sentant, ut mortis est. Vide Investitura et
Festire.

3. **INVESTIS**, Impubes, sine barba.
Gloss. Sangerm. MS. num. 501. Macrob.
lib. 3. Saturnal.: Romani quoque pueros
puellave nobiles et Investes cunabulo et ca-
millis appellunt. Utuntur hac notione Pa-
ladius Novemb. cap. 14. Apuleius non
semel. Tertull. de velandis Virg. cap. 8.
et alii. Vide Nonium. Gloss. Lat. Græc.
Sangerm.: Investis, ἀνδράς, Sine veste.
Nudus et Investis, apud Tertullian. de
Pallio cap. 3.

4. **INVESTITUM**, INVESTITUS, Frumentum
species, ut videtur. Chronic. Farfense apud
Murator. tom. 2. part. 2. col. 564: Ad
pensionem in menses septem lucinus LX.
musti mundi, grani modium 1. de Investito
modium 1.... ad pensionem in mense Augusti
modium 111. de grano, et de Investito 1.
de vindemia musti mundi lagunas x. justas
et operas tres. Ibid. col. 612: Grani modia
11. et dimid. de Investito modia 11.

1. **INVESTITURA**, Traditio, missio
in possessionem, ex verbo Festire. Mittre in
possessionem, de quo suo loco. Investitu-
ra donare, facere, in Lege Longob. lib.
2. tit. 18. §. 7. [* Lud. P. 14. ex cap. 6.
Capit. 1. ann. 819. Baluz. ann. 817. pag.
311. Pertz. quo capit. differe Investituram
a traditione intelligitur. Vide Besecrum
uber Elvertrage tom. 1. part. 1. pag. 21.
aq.] Inde ut Festitura, ita et Investitura,
pro ipsa possessione interdum usurpatur in
eodem Lege lib. 2. tit. 52. §. 17. [* Lud. P.
38.] Volumus autem de his libertatibus
et rebus reddendis, que in nostra Investi-
tura sunt, ut primum quoque per optimos
inquiratur. Adde lib. 1. tit. 25. §. 28. tit.
27. §. 12. [* Lud. P. 35. Gualdo 5.] [Char-
tularium S. Vincentii Genomai, fol. 113:
Ego persona Ecclesie de Solinro habui me-
diocretum Investituræ præfata Ecclesie de
Solinro a Capitulo B. Vincentii Genomani
et reliqua medietatem Investituræ a Ca-
pitulo B. Petri de Caria.]

* Non a veste, sed a Tentonico arcescen-
dam hujus vocis originem volunt Loccenius
in Explicit. voc. feudal. ad calcem Antiq.
Suegoticar. et Schillerus in Glossar. Teu-
ton. P. Fest; quos consule, si placet. [* De

vocibus Germanicis quibus interpretantur
latinum Investitura vide Grimm. Antiq.
Jur. Germ. pag. 555.]

Fiebant porro traditiones ac investitura
non nudo verbo, sed per simplex instru-
mentum, vel chartam, sed per symbola
quodam, que rei in alterius dominium
translationem factam reapse denotarent.
Fuerunt symbola illa primo stata ac fixa,
id est, legibus vel consuetudine apud omnes
recepta, ac usu definita: ita ut uno
eodemque fere modo possessionis transla-
tionem factam advertere sit, vel certe res
easdem in ea adhibititas, que possessionem
in alium transductam omnino significarent;
adeo ut pæne eadem apud omnes
gentes forma ac formula fuerit.

Ea autem potissimum adhibere veteres
in ejusmodi traditionum symbolis, quam
affinitatem aliquam habere cum re, que
donaretur et cederetur; vel saltem, quibus
dominium in alium translatum innoteret:
ita ut agri vel prædii investituram factam
denotarent, cespitem, glebam, seu Waso-
nem, ut loquebantur, ex ipso agro desum-
ptum, in manus illius, qui donabatur,
tradebant: quo symbolo fundi proprietatis
prorsus in eum translati innuabatur. At
ne tantum solum ipsam concessum crede-
retur, addebatur et rannus, quo compre-
henderetur soli superficies: (id est, si quid
super et edificatum esset, ut sunt vices,
arbores, plantæ, segetes) que quidem usu
eius soli pars est, ut non illud sine hac tradi
vel usucapi possit, cum superficies sola
cedat, ut aiant J. C. Addebatur hinc sym-
bolum festuæ, que interdum fastis dicitur,
boculus, virga, etc. quibus traditione,
dominium rei pariter translatum crederetur:
cum baculus ac virga, domini in suos ac
res suas jure et potestatem denotet: nam
festuæ, idem esse ac fastem vel boculum,
aut virgam in confesso pæne est, vel certe
vicem fastis aut baculi præbuisse, uti di-
ximus in verbo Festuca.

Postremo præter ista, quandoque adhi-
bita cultelli traditis, seu gladii, qui pote-
statis, cujus signum est, vicem præbent,
ut qui magis ad manum esset: seu hoc
symbolo significaretur, eum, qui rei do-
minium subibat, jure habere evertendi,
disiiciendi, succidendi, metendi, etc. in
eo prædio, cujus possessionem adibat. Ve-
tus Charta apud Augustinum du Pas in
Stemmat. Armoric. pag. 246: Que omain...
gruntia voluntate cum quodam Cultello
obtuli.

Erant præterea alie Investiturarum for-
mæ, usu ac moribus definitæ et receptæ:
verbi gratia per gladium, per annulum,
per vexillum, per cambutum, per cam-
panarum fones, et ejusmodi, que certum
rerum, vel dignitatum genus spectabant.

Denique quicquid ad manum fuit, post-
habitis veteribus traditionum formis, nul-
laque festuca, aut fastus ac baculi, cespiti-
um, et cultelli habita ratione, ad Investi-
turarum symbola adhibitum fuit. Ingulfus
pag. 901: Conferrebat etiam prius multa
prædicta nudo verbo, abque scripto, vel
charta, tantum cum domini gladio, vel ga-
lea, vel cornu, vel cratera, et plurima in-
venta cum culcari, cum strigili, cum arcu,
et nonnulla cum sagitta.

Enim vero ne ejusmodi traditionum perirent symbola, asservabantur ea apud donatarios in rei gestae memoria. *Hujusmodi exscriptum cum suis festu, ut Wendelinus, multis in Ecclesiis servatur hactenus, videnturque Nivellae et alibi, iusta magnitudinis, forma quadrata, vel etiam intercalari. Quem morm testantur etiam aliquot Tabulae. Charta fundationis Monasterii S. Petri Generensis apud Marcum lib. 3. Hist. Beneharn. cap. 15: *Fecit inde dono per sonam suam argentum, ab altari in armario S. Petri repositum. Tabularium S. Maxentii Pictav. ann. 1109: Dedimus... et hoc cum corrigia quadam, quam tenentibus in manu, in qua tres nudi sunt facti ad signum; quae corrigia adhuc servitur. Tabul. Majoris Monasterii. Ch. 50: Quodam fuste, qui nudi sunt nomina ejus inscriptus servatur in testimonium, praesente Abbate Alberto, fecit gervitatem. [* Vide Grimmius l. I. pag. 558.]**

* Maxime asservabantur ubi monumenti scripti loco erant; cum scilicet in his describatur ipsa concessio, donantis nomen ejusque doni ratio. Ejusmodi est cultellus in Charophylacio ecclesiae Parisiensis asservatus, in cuius manubrio eburneo haec leguntur, testis D. Le Beuf tom. 2. Dissert. pag. 87: *Hic cultellus fuit Fuleheri de Burlo, per quem Wido dedit avaris Droganis archidioni ecclesiae sanctae Mariae ante eandem ecclesiam sitas, pro anniversario matris suae. Alterius similis cultelli, in quo inscripta est coemptio alicujus census, mentio fit tom. 6. Annal. Bened. pag. 219.*

Interdum traditionis symbolum, donationis, cessionis vel venditionis instrumento interebatur, asservatur, vel alligabatur. Vidimus ipsi in Charophylacio Sanctiandionensi, beneficio humilissimi ac doctissimi viri D. Joannis Mabillonii Benedictini, qui id etiam observavit in Fulrado Abb. n. 19. tom. 4. Actorum SS. Oril. S. Benedicti, complures Chartas, in quarum omni limbis intertextae erant festucae, vel certe pusilla ligni fragmenta. Hujusce etiam moris indicia praestant complures Tabulae. Charta Roberti Lingonesis Episcopi apud Perardum pag. 200: *Et qui dominus Hugo Comes Trecaianus praesens aderat, quando hanc donationem fecit, dedit mihi idem Comes in testimonium hujus donationis, hunc nannum, qui hic dependet, ut per ipsum donationem facerem, et Ecclesiae Dhionensi transmittirem. Infra: Et in testimonium hujus donationis nannus iste huius cartae appensus est, quum per ipsum donatio ista facta esset. Charta Ludov. VII. ann. 1150. pro Eccl. Dei parisiensis: *Confirmamus ipsam, ac regali auctoritate corroborantes, et cum baculo presentis paginae insulo, per nannum tuum Constantinum te investivimus, concedimus tibi, etc. Alia ann. 1104. in Tabulario S. Hilarii Magni Pictavi: *Ventes ante sepulchrum S. Hilarii, ibi super sanctissimum corpus reclinamus, eum quadam fusti, huius Chartae inhaerente, omnia, quae in iuste reclamanda. Tabularium Angeriense fol. 48: *Enna de Mastro dedit Deo sanctoque Johanni et B. Reverentio per quoddam lignum, quod huius pergameno conjunctum est, quidquid alibi habebat, etc. Tabular. S. Eparchii Inculmensis ann. 1000: *Hanc igitur*****

donationem fecit per corrigiam in hoc pergameno pendente. [* Chartul. S. Joan. Angerinc. fol. 32. v. *Prodictam terram S. Johanni, cui vendiderunt, ex toto reliquit in manu domini Ausenpiti abbatis cum iunco, qui in ora Cartula insulit.*]

At cum interdum ejusmodi traditionum symbola propter usum capi, furto subrepti, vel perire possent; ut huic caveretur incommode redderetur ea inutilia, ac frangebatur. Willhelmus Malmsbur. lib. 2. de Gestis Anglor. cap. 8. de Eadgaro Rege: *Ubi ergo generali assensu, ut dictum est, Pontificum, Abbatum, optimatumque suorum haec privilegia ipsi loco conferre disposuit, litum propriam, eburne decentissime formatum, aureoque decoratum, super altare sanctae Dei Genitricis posuit; ipsiusque donatione eulem sanctae Dei Genitricis ac suis Monachis ea perpetualliter possidenda attribuit; eundemque litum mox in sui praesentia fecit secari in medium, ne cum cuicumque daret vel vendere posset quilibet, ablatum, sequentem praecipiens locum ubi servari in loco ad jam dictae donationis testimonium. Tabularium S. Hilarii Pictaviensis: *Ipse Hugo pergens ad Sancti sepulchrum, divina ductus justitia, multis videntibus supradictae gentile causam cultello quodam super altare posito reliquit: qui ne quando forsitan assis esset, illico nos sfregimus, atque ad resuscandum enhanizae silicem si forte renasceretur, in testimonium reservari praecipimus. Tabularium Vindocinense ann. 1075. Ch. 283: *Qua de re propria munus posuit jam dictus Comes auctoramentum, videlicet per unum cultellum, ut mos est, fractum super altare S. Trinitatis. Vetus Charta: *Et ad hujus indicium concessionis, cultellus, per quem donum factum est, fractus est coram sancta assistentia. Charta Lancelini filii, apud Louvetum tom. 2. Hist. Bellovac. pag. 213: *Et per unum annulum aureum, cavens villas Beheacensi Ecclesiae princeps possidendas in manu Domini Fulconis sui filii, tunc Beheacensi Episcopo, reddidit, et eundem annulum super altare beati Petri in catena ferrea suspendi fecit in monumentum hujus redditionis. Duos quoque solidos denariorum et dimidium, quos eodem die de praedictis villis habuerat, et perforatos in suario B. Petri recondi et reservari rogavit, ut posteris essent in testimonium redditionis, penitentiae, et satisfactionis.*****

Alteram, eamque, ut videtur, potiore, licet assignare causam, cum ejusmodi symbola frangerentur; scilicet ut firmior constantior haberetur donatio aut venditio; quemadmodum enim in fractis symbolis simplicius uti non poterant, sic nusquam in res datas aut venditas quovis modo reverti se velle, indicare ipsis in animo erat. Haec non obscure innotuit sequentes Chartae. Tabularium S. Sergii: *Et ipse Merillus veniens in Capitulo fecit donum de Braillo, ipse et frater ejus in manu Abbatissae, eum quodam cultello, et portaverunt super altare, atque ibi ad testimonium fregit Merillus ipsam cultellum. Tabularium S. Albini Andegav. *Quodam femina nomine Bona gervavit columbinam quam de terrula quondam faciebatur, ad haec signa quod Brantius Monachus revestit eam de beneficio Monachorum cum cultello suo quem su-**

tin fregit in duas partes pro testimonio.

Iis generatim praebitis, restat, ut quae de diversis Investiturarum modis ac symbolis jam dicta sunt, aliquot firmius exemplis. At primum de investituris apud omnes ferme receptis, per *espitem* vel *quazonom*, *baculum*, ac *justitiam*, et *cultellum*, agemus; postea de ceteris ordine literum. [* Symbola omnia accurate expone Grimmius in Antiq. Jur. Germ. pag. 55. et 108. sqq.]

PER *CASPITEM*, nuda Charta ann. 1208. apud Hemerum in Augusta Viromand. pag. 195: *Obtuli super altare B. Petri per Caspitum, etc. Tabularium Majoris Monasterii: Et de eodem quovis terra, infra pagello revestit Gerwardum S. Marci Majoris Monasterii Monachum, qui regem locum S. Martini. [Tabular. Rothom. *hanc Praesident dederat Rothomo omnia quae possidebat in Tuellae. Et mortuo Waromina frater ejus adportavit corpus ejus in Monasterium, et Caspitum de terra donavit a totum terram in Tuellae.]* [* Grimmius pag. 110. Evile und grat.]*

PER *HERBAM* ET *TERRAM*, id est per *espitem*, qui constat *terre et herbae*, Formae incerti auctoris, cap. 20: *Per illud avarum de ipsa casa, per Herbam vel Terram, ipsum mansum, vel quidquid ad ipsum mansum aspicit, sicut in ipsa cessione est insertum, ad partem ipsius Ecclesiae rursus fuit tradidisse vel consignasse. Ita ferme in form. 19. 43. 57. In Consuetudine Hannoniensis, cum apparitor sui Serviens, feudum vassalli proprii capit, *Herbam*, et *Wasonem* de terra eruit, *Herbe*, *Wason*, *ou autre chose tant il le ravine. In Consuetudine Castellana Insulensis art. 46: Il leve la pierre, et l'eau id est, terram populi, seu ligone, fodit, et ea, eruit *espitem*.**

PER *RANUM* ET *CESPITEM*. Vita S. Bonifacii n. 5: *Ubi quidquid habebat in praedium, cum omni familia servorum, ancillarumque, cum Caspite et Ramo colligebat quae manibus alio tradidit, etc. Anonymus de S. Gertrude apud Bollandum pag. 600: *Nivellum petit, sanctissimaeque Gertrudis, quidquid habebat in praedium, cum Caspite et Ramo, colligebat quae manibus alio tradidit. Charta ann. 993. apud Mirum in Notitia Eccl. Belgii pag. 135: *Mox post haec absequebati die, ut firmius et statius esset, infra terminum praedicti Comitatus, in villa quodam Thele nuncupata, eadem praenominatis testibus et aliis nonnullis attestantibus, sine ullaque retractatione in Ramo et Caspite, jure ritumque populari, ibi sanctum est, rationabiliterque firmatum. Charta Gerardi Hamensis Domini, apud Hemerum in Augusta Viromand. ann. 1145: *Et uterque Walterus et nepos pot assensu, priore consilio propriis monachis praedicatione oblationem Ramo et Caspite praesuerunt super altare beatis Mariae et Petri et Caspitum offerre, in alia ann. 1213. apud eundem Hemerum pag. 156. Per Ramum et Wasonem, pag. 234. Per Rami et Caspit super altare impositionem, pag. 98. Charta Danielis Advocati Atrabatisensis et Dom. Bethunensis ann. 1154: *Pater nobiscum in templum venientes super majus altare per Ramum et Caspitum, qui*****

Gratianopolitanae fol. 68: *Quod audiens Gratianus Imperator, ipsam terram per Fustem, quem nunc tenet, predicto Episcopo reddidit.* Anonymus in Miraculis S. Columbanus n. 24, apud Jo. Mabillonium: *Fenitres ad sacratissimum corpus, mittebant in perennem Sancti singulos Fustes, ut per hoc cunctis claresceret, res S. Columbanus, quas antea iniuste invensas habebant, ipsi Sancto restitutas.* Charta Walpurgi Archiep. Mediolanensis ann. 963, apud Ughellum in Appendice tom. 4: *Ille auditis, perennissimus... Archipiscopus Walpurgus, cunctorum, qui adstant, consilio per acceptum Fustem jam dictas Capellas... tradidit.* Charta velis apud eundem tom. 4, pag. 812: *Per Fustem, quem in suis tenet manibus, Comitissa Mathilda... investivit homines (Cremone, etc. Bracton, lib. 2: Si nullum ibi sit adflicum, nisi ei visum, secundum quod vulgenter dicitur, per Fustem et per lacum et sufficit solle pedis positio cum possidendi affectu.* Adde lib. 5, tract. 4, cap. 15, § 14: *Tabularium Vindocinense Thani Ch. 19: Unde huiusmodi auctoritatem prius ibidem in Capitula quondam Fuste, ut moris est, fecit, et postea eundem Fustem super altare posuit.* Occurrit praeterea ejusmodi investitura per Fustem, Chartis 24, 50, 55, 120, in Tabulario Majoris Monasterii, apud Gallandum de Franco alodio pag. 336, Ughellum tom. 1. Ital. sacre pag. 506, 852, tom. 7, pag. 875, 1272, 1418, 1442, 1444, tom. 5, pag. 606, 739, Franciscum Marianum in Mathildi Comit. lib. 3, pag. 115, 117, in Monast. Anglie, tom. 2, pag. 1056, etc. Quibus locis et fustis, festuca vicem praebuit, quae et fustis videtur dicta. Gloss. Lat. Gr.: *Fustura, caput, § 357.* Fustis, § 358, 359.

Cum Ligno. Charta Girardi Episcopi Pergamensis in Hist. Pergam. tom. 3, pag. 312: *Exempte donationem et orationem seu investituram cum Ligno et cartula, super altare ejusdem beati Alexandri factam, alio modo infringere praesumpserit, etc.* Alia ann. 1175, ibidem pag. 325: *Cum Ligno, quod in suis tenet manibus... referaverunt in manu domini Gualae Episcopi nominationem totam decimam, quam ipsi habebant.* Vide infra.

PER CULTELLUM. Charta ann. 1080, in Tabul. Vindociensi Ch. 285: *Ego et duo filii mei Culcellum unum super altare domini manibus nostris concedere imposuimus.* Adde Chartas 217, 234, 405, 509, [Charta ann. 1095, ex Tabul. S. Nicolai Andegavi: *Et ipse donum istud in manu Prioris fecit cum eadem Cullelo, et ipse tres eundem Culcellum super altare donavit.* S. Nicolai portaverunt. Tabul. S. Florentii: *Deo et S. Florantio reddidit, cum quodam Cullelo quem super altare posuit.*] Tabularium S. Albini Andegavi: *Presertim donationem sine concessione possit munus propria super altare dominicum ejusdem Sancti cum Cullelo Wido, Occurrit hic formula passim in veteribus Chartis tom. 1. Monastici Anglicani pag. 49, 86, 326, tom. 2, pag. 1024, 1031, 10 Probit. Hist. Guiniensis pag. 338, apud Lohmeim in Hist. Belvac. pag. 531, 1. Hist. Petrarum in Burgundicis pag. 64, in Hist. S. Nicolai Andegavi, pag. 32, 63, apud Brulium pag. 459, in Tabulario Prioratus S. Niccolai Meduntensis fol. 19, in Vita S.*

Berlendis n. 5, et apud Brodeum in Consuet. Parisiens. tom. 1, pag. 528. [* Grim. pag. 170. Messer.]

PER CULTELLUM, Festucam notatam, Wantonem, et Wasonem terrae, in vet. Chartis apud Ughellum tom. 3. Ital. Sacre pag. 49, 51, 61, 415, tom. 4, pag. 1064, 1442, 1447, 1456. Chiffletium in Luminibus Salicis pag. 249. Perardum in Burgundicis pag. 189, etc. [Charta ann. 872, apud Mabill. Diplom. pag. 542: *Et iuxta legem meam, per Culcellum et Festucam notatum seu quasomodo terrae velis exinde ad vestram partem corporalem facio vestituram.* Alia ann. 1102, apud Miracum tom. 1. Diplom. Belgic. pag. 370: *Et per presentem chartulam offerentis ibidem habendo confirmo, insuper per culcellum, festucam notatam, gantonem et quasomodo terrae atque ramum arboris.* Praeceptum de fundatione Cervacie in Episcopatu Taurin. apud Stephanot. Fragm. Hist. tom. 3: *Insuper et per culcellum, festucam notatam, arantem et vasonem terrae atque ramum arboris, in praefato Monasterio legitimum facio donationem et vestituram.*] Vita S. Berlendis n. 6: *Ramum cum capite, cullelloque de manu viri portantis intra scrium recepti.*

PER CULTELLUM PELICATUM. Tabular. Vindocin. ann. 1079, ch. 252: *Donum per Culcellum unum Pelicatum super altare dominicum S. Trinitatis positum.* Ch. 341: *Horum omnium donum et auctoritatem manuum possit super altare dominicum per Culcellum in hujus rei memoriam Pelicatum.* Tabularium Burguliese fol. 73: *Ut hoc donum Savariensis Vicecomes Monachis Burguliese concederet, predictus Hubertus 10, solidos et donavit. Et propter hoc Savariensis Pilicavit illi quendam Culcellum, dando in signum concessionis, ut sic portaret cum praefata Congregationi.* Charta Gaudredi Comitissae Andegavi, ann. 1068, ex Tabulario S. Florentii veteris: *Et non solum exactiones solenniter posito super altare praescripti Confessoris Cullelo Incurvato; sed etiam alia iniuste eis ablatu restituitur.* [Charta ann. 1135, ex Chartul. Latine: *Hoc autem... aperte concessit... unde et Culcellum quem domo pro signo Pilicavit, quem Capitulo S. Petri per Hubertum ipsius Ecclesiae Praepositum, ut inde absolvetur, praesentavit.*] Tabular. S. Nicolai Andegavi: *Cours Hoellus elemosina hujus sua donum misit in manu Hamonis Abb. S. Nicolai per Culcellum Illi ejusdem Fustelli sui, quem ipse Comes manu propria Complicavit.*] Vide tom. 2. Monastici Angl. pag. 960. Atque hic generales Investiturarum formas ferre spectant, quibus etiam accesserit debent, quae fiant per andelungum sive andelungem, et per chiroteum vel wantonem, de quibus diximus in hisce vocibus. Nunc de singularibus ordine alphabetico agemus.

PER ALUTIAN. Charta ann. 1083, ex Tabul. Montisol. *Petrus abbas monasterii Montisolensis contulit ecclesiam S. Juliani de Fontenaco... Petro Roa presbytero de Fontenaco... per traditionem Alutia sua investit.*

INVESTITURA PER AMPHORAM plena aequa maris exinde legitimum fecit donationem, in

Charta Ottonis III. Imp. apud Ughellum, tom. 4, pag. 1160.

* PER ANNULOS PROVINCIALES, hoc est, Per sigilla seu chartam sigillatam annulis vel sigillis, quibus utebantur commissarii a Benedicto XII. Pp. deputati ad reformationem monasteriorum ordinis S. Benedicti in Lib. pension. S. Viet. Massil. *Priorem de Cacciano per nostrum Annulos provinciales investimus.* Id est, quibus utnoque nostrum utitur in sua provincia: ibi enim loquuntur Gerbertus abbas S. Victorii et Raymondus abbas Montismajoris.

PER ANNULUM, et traditione annuli, majorum praeteritum praedictorum ac dignitatum factas investuras ostendunt complures Chartae. Tabularium Episcopatum Paris, ex Bibliotheca Puteana: *Anno 1249, fecit Auxellus Miles, dominus Turonorum, hominibus figuram de castro de Turonorum, et investit cum Episcopis per Annulum aureum.* Ibidem: *Anno 1249, Joannes fater Anselmi filius D. Turonorum, fecit hominibus dicto Episcopo de illa parte, quam tenebat in dicto castro... ad quod hominibus admisit eundem D. Episcopum, volens ipsum investire per lacum, vel festucam, propterea etiam per quod Investituram induit recipit dictus Joannes, dicens, quod ipsum non recipiet, nisi per Annulum aureum investituram.* Charta Gualae Episcopi Pergamensis ann. 1174: *Tyque, reverende frater Adalardus, illius matris Ecclesiae Archidiaconi, Annulo aureo Investimus, etc.* Hinc praeterea ritum attigere passim Scriptores, quos citi satis indicasse, ne in immensum opus exerescit: Petrus Damiani lib. 1. Epist. 9. Arnulfus Lexov. Episc. pag. 27, Jo. Sugerius in Ludovico VI. pag. 330, S. Bernardus serm. de Cena Domini, Petr. Diacon. lib. 4. Chr. Casin. cap. 9, 125, Vita S. Melanii Episc. Rheboudensis. cap. 5, n. 37, Franc. Chifflet. in S. Bernard. pag. 510, Guichenonus in Episcopo Bellic. pag. 81, Duchesnius in Probat. Hist. Ducum Burgund. pag. 33, Acherius ad Guibertum pag. 596, Monast. Anglie, tom. 2, pag. 1008, Probat. Hist. Gallo-Byzantine pag. 22, Waddingus in Regesto tom. 3, pag. 117, Matth. Paris pag. 613, Bullarium Casinense tom. 2, pag. 35, 52, Ughellum tom. 4, pag. 1337, 1353, etc.

In minorum etiam dignitatum concessione annulo usi sunt, ut patet ex literis cardinalis Monachi ann. 1303: *Ego Hieronimus commendans vicarius quatuor theologorum dictae domus (Choletoorum) anno, spiritus praedictis confere, et ipsos per Annulum munus investit.*

PER BACULUM. Tabular. Longipontis in diocesi Parisi. *Quod donum misit Henrico Priori per quendam Baculum, quod se sustinebat.* Vide quae supra observamus.

† PER BARETUM et BIRETUM. Vide utrumque vocem suis locis.

PER BERILLUM. Vide in hac voce. PER BIBLIOTHECAM, seu Bibliam. Charta ann. 843, in Tabulario S. Mauri ad Ligium: *Donum nostrum confirmat Bibliotheca veteris ac novi Testamenti.*

* PER BIPENNAM. Charta Guisc. Belfo. dom. ann. 1118, inter Hist. tom. 8. Gall. Christ. col. 317: *Actum et firmatum sunt hoc in Tyroneus conducto per traditionem praes-*

et mea Bipenne super magnum altare.
 * PER BREVIARIUM. Tabul. Pontis-
 ani: Hanc quoque elemosinam concessit
 * Janus de Turre, Landrici frater, sicut
 * de illa donatum abbatem Oliverium
 * sportum monasterii cum Brevariario por-

* PER CALANUM. Charta ann. 1356. ex
 d. reg.: Joannem eumque presentem et
 * quoniam de dicta re vendita per traditionem
 * Colomi manenter investivi.

* PER CALICEM. Tabular. Abiensis fol. 95:
 de his Investivi ipsum Abbatem cum
 * ite, quo Communionem acciperet. Charta
 * jici Episcopi Cenoman. in ejus Vita
 * 74: Per ubrum quatuor Evangeliorum
 * iter ornatum, et uno ex parte consecra-
 * tum, seu per Calicem unum aureum cum
 * una sua, desuper Episcopi et Sacerdotum
 * manus eorum imponentibus, tradidit
 * etc.

* PER CANTUARIUM EPISCOPI investitur Ab-
 * supud Oudericum Vitalem lib. 3. pag.
 * 7. et pag. 481. Charta Amati Archiep-
 * oji Burdegal. ann. 1098. in Tabular.
 * gricacensi fol. 178: Ipsum eundem
 * * Nitem Ancusulum, Virga nostra aucto-
 * ritate superinvestimus. Tabularium S.
 * * mui de Novigento: Roberto Comes
 * * uocus Bocalum in manu dedit, et eum
 * * monasterii commisit.

* PER CANDELABRUM. Tabul. Leprosariae
 * * nius Aduonari: Robertus de Anville
 * * uocus Bocalum in manu dedit, et eum
 * * monasterii commisit.
 * * Nicioli fol. 35: Et dona obtulit super
 * * hunc praefecti Martyris per unum Candelabrum
 * * multis assistentibus. [Histor. MS. Bec-
 * * uis Monasterii pag. 484. n. 18: Gilbertus
 * * Sancto septem annis terre cum uno
 * * concordans eam perpetuum possidentibus
 * * consensu, Candelabro per more illius
 * * sporis (12. ssc.) super altare posito, et
 * * ipso suo confirmat.]

* PER CANDELABRUM DEBRUTUM. Charta
 * n. 1112. ex Chartul. Miciae: Bratix,
 * * uocante filio suo Alberico, necnon et filia
 * * Agnete... ad opus Meincensium fratrum
 * * Candelabrum deauratum in manu nostri
 * * misit, etc.

* PER CANTUARIUM APPREHENSIONE.
 * Tabul. Casariensis ann. 1140: Retinuit
 * * Clementis Ecclesiae ipsemet Timo Appre-
 * * hensione Canon Fennicorum, quo educa-

* * uari, in loco, qui Cusannum vocatur,
 * * prefata Ecclesia S. Nicolai.

* PER CAPILLUM PATRIS. in Tabul.
 * * moast. Longipontis, diocesis. Parisiensis.

* PER CAPILLUM CAPITIS. Vide Capitl.

* PER CAPUCIUM. Charta ann. 1343. in
 * 65. Chartoph. reg. ch. 77: Cusum de
 * * naco, cum omnibus suis iuribus et per-
 * * tinentiis ipsius, dicto Raymundo Durban...
 * * traditionem cupissimum Capucil restituere.
 * * Alia ann. 1304. in Lib. rub. Cam.
 * * pout. Paris. fol. 176. r. col. 1: Ipsum
 * * aurum Goldum induci ferimus in posses-
 * * sionem vel quasi cum Capisio ipsius donum
 * * tamentis, eadem domino Gaido in locum
 * * traditionis tradito.

* PER CEREO ET LAPIDE. Charta ann.
 * 107. inter Inst. tom. 6. Gall. Christ. col.
 * 2: Prefatum abbatem Casar-Del cum
 * * suo, quem tenebat in manu sua, refecture

fecit, et ipsemet papa (Paschalis II.) suscepta
 * eadem refecture, illico Ananensem abba-
 * tem et monachos cum eodem Cerco et quodam
 * lapide refecit.

* PER CHARTAM SUPER ALTARE. Tabu-
 * larium S. Michaelis in periculo maris: Ego
 * * Clamarchus deoli Dro et S. Michaeli anno
 * * tesurum ibi est piscatorium in mari. Ut autem
 * * hoc per labentia tempora custodiat firmius,
 * * placuit mihi hanc Chartam ponere super al-
 * * tare S. Michaelis et signum meum facere.

* PER CHIROTHECAM. [Charta ann. 1087.
 * ex Tabular. S. Florentii: Fecitque inde
 * * donum per quendam Cynothecam in manu
 * * Haimonis Monachi.] Vide Chirotheca.
 * [* Grium. pag. 152. Handschuh.]

* PER CLAVES ECCLESIAE. Charta Ade Ab-
 * batis S. Dionysii ann. 1114: Dedimus, et
 * * manu nostra per Claves Ecclesiae super al-
 * * tare posuimus ad dotem Ecclesiae. Tabul.
 * * Vindocinense: De eodem dono dominum
 * * Promendum cum una Clave investierunt.
 * * Tabularium Britannie fol. 193: Per tra-
 * * ditionem libri et speculiter per traditionem
 * * Clavium Carili, seu platea de Chaltes,
 * * Vide tom. 8. Ughelli pag. 189. [* Grium.
 * * pag. 176. Schlüssel.]

* PER CROCIA ECCLESIAE. Vita Aldrici
 * Episcopi Cenoman. pag. 126: Plenam
 * * et legem vstituturam per Crocia et ostia senio-
 * * ris ipsius Monasterii Ecclesiae, et per por-
 * * tas ipsius Monasterii iudicidit Aldrico
 * Episcopo, multis curam testibus in ipso mo-
 * * nasterio solenniter (traditionem) fecerunt.

* PER COCLARE DE TORIBULO. Tabul.
 * S. Vincentii Cenom.: Quidam miles
 * * Crocia nomine cum uxore sua donum decima
 * * gnum habebat apud Athelam passus super
 * * altare per Coclare de Turibulo.
 * * PER COLOREX. Tabul. Casariense
 * * anno 24. Ludovici II. Imp.: Et investierunt
 * * per demanitionem ejusmodi Augusti per
 * * Colonnem de ipsa curte.

* PER COMMUNIONEM. Liber Ordinis S.
 * * Victoris Parisiensis MS. cap. 22: Quodam
 * * Monasteria hanc consuetudinem tenent, ut
 * * sacerdotum in suam societatem ac fraternita-
 * * tem, omnino sicut oportet, statim ingressus
 * * per Investituram Communionis tam
 * * corporaliter, quam spiritualiter suscipiant:
 * * et post talem plenariam susceptionem sine
 * * praefixo termino conversionis, quantum li-
 * * buerit, in saeculo permanere sinunt. Hoc
 * * tamen in ejusmodi hominum tam conversione
 * * indubitanter praedictum esse consideramus,
 * * quod saepe tales non voto religionis, sed de-
 * * fectibus suis cunctis in fraternitate religionis
 * * rum descripti voluit videri, non ut ipsi ad
 * * religionem converti meliores fiant, sed ut in
 * * requiem persistentes, sub patrocinio et tutela
 * * Ecclesiarum manerant tutiores. Propter quod
 * * saepe gravem maculam atque infamiam purita-
 * * tistheologiae inferunt, dum eos, qui in religione
 * * traditi sunt, ad patrocinandas causas
 * * turpes et ignominiosas, pro sua defensione,
 * * quae ex debito compellunt, etc. [* Vide
 * * Jacob. Hommy. Supplem. Patrum pag.
 * 497.]

* PER CORNU. Vide Cornu.

* PER CORONAM. Chronicon Moissiacense
 * ann. 813: Ludovicum filium suum constituit
 * * Imperatorem aeternum, ac per Coronam aeternam
 * * tradidit et Imperium. Adde ann. 876. 877.
 * * PER CORNICIA. Tabularium Deiprae

Santon.: Fecit idem donum cum una Cor-
 * * rington S. Mariae et S. Juliano, et imposuit
 * * super altare. In eodem Tabulario: Willelmus
 * * Comes Pictor. fecit donum super altare
 * * S. Mariae cum Corriga cervi cutellum con-
 * * tinente, utripis 30. sol. chartis ab eo-
 * * dem Conventu. Fol. 55: Helius Comes Pic-
 * * toric. suum donum posuit super altare S.
 * * Mariae cum Corriga, nota sua facta in ipsa.
 * * Tabular. S. Hilarii Pictavi: Signo sua ma-
 * * nus, et Corriga sua cutellum firmavit ann.
 * 1128. Tabularium Angerici. fol. 39: Omnia
 * * ista annui dominus meus Hugo de Surgeris,
 * * de quo feudaliter teneo; nam cum facerem
 * * donum per unum Corrigium in manu D.
 * * Ansculfi Prioris, iste Hugo ab una parte te-
 * * nens Corrigem, nota sua firmabat, volens
 * * istud proficere sibi in futurum. Tabularium
 * * S. Hilarii Magni Pict.: Hunc paginam cum
 * * Corriga cutellum meum super altare posi.
 * * Ibid.: Cum Corriga mei bonati (baltit).
 * * Denique Charta alia ex eodem Tabulario:
 * * Ego Guillelmus de Pillorio dimisit B. Illid-
 * * uo et Canonici suis medietatem oboli de
 * * Prestino, quoniam injuste tenebam, cum hac
 * * Corriga cutellum meum, et hanc dimissionem
 * * prius fecerim in manu Guillelmi Pictaviensis
 * * Episcopi: et feci concedere istud filium
 * * meum majorem Gosserandum cum Corriga
 * * cutellum suum, Capitulo B. Hilarii, et dimis-
 * * sionem, quam feci in manu Episcopi jam
 * * dicti, ad opus B. Hilarii et Capituli sui feci.
 * * Corriga cutellum meum cervicem et, Corriga
 * * filii mei roccia est. Tabulis adnotat etiam
 * * num bine iste corrigie cernuntur. Vide
 * * Probat. Hist. Gastaneor. pag. 181.

* CUM CROCIA ABATIS. Velus Charta in
 * Hist. Monasterii S. Nicolai Audegavensis
 * pag. 24: Et donum hujus beneficii factum
 * * est cum Crocia Abatis, et a Berliaco et uxore
 * * ejus in manu ipsius positum est. Alia Falco-
 * * nis Comitis Audegavensis ann. 1092. ibi-
 * * dem pag. 49: Bucalum itaque iustitia et
 * * misericordia, qui Crocin dicitur, in manu...
 * * Abatis per confirmationem danti pono. (Gas-
 * * sendus in Notitia Eccl. Diensis ad ann.
 * 1130: Venerabilis et religiosa domina
 * * Brianda Trimunda recepta fuit in Albari-
 * * sum Monasterii S. Catharinae civitatis Di-
 * * gna... per traditionem Crosse, osculando
 * * altare, et deinde sedendo in choro, in cathedra
 * * majore cum Cantico Te Deum lauda-
 * * mus.]

* PER CULTELLUM FLEXUM. Contract.
 * * matrum inter Petrum Infant. Aragon. et
 * * Constant. Sicil. ann. 1262. inter Probat.
 * * tom. 3. Hist. Occit. col. 156: Per Cultellum
 * * flexum et per hoc praestans scriptum... tri-
 * * ditionis vobis D. Constantis dilecta uxori
 * * nostrae in dotarium et pro dotario civitatem
 * * Gerundae integre. Alius ann. 1358. apud
 * * Salern.: Quia data donationem propter
 * * nuptias habere meretur, contemplatione et
 * * causa matrimonii sapradicti, sita et pacifi-
 * * cae coram nobis, sua propria, libera et gra-
 * * tuita voluntate, in specie dicta majoris Sa-
 * * leritanae ecclesiae per Cultellum Flexum, secun-
 * * dum morem magnatum, comitum et baronum
 * * regni hujus, ventum proleto jure Fran-
 * * corum, ex eane promissi... Montecelle John-
 * * netta uxori suae in dotarium et tertiarium...
 * * annuatim unciis auri decem viginti. Vide
 * * supra Per cultellum plicatum.

PER CALTRUM, vel CELTELLUM. Chronicon S. Sophie Beneventane pag. 718: *Per unum Caltrum, quem manu tenebam, dedi, etc.* ad pag. 747. August. *de Pas* in Stemma Tintinacensi pag. 573. Notas ad Vitam B. Roberti de Arbrissello pag. 234. Historiam Guineensem pag. 338. etc. [* Grimm. pag. 170. Messer.]

PER CUPAM AURAM. Vide Bodinum lib. 1. de Republ. cap. 9. pag. 130.

* PER CUPPAM ARGENTHEAM. Charta ann. 1207. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 614: *Et idem domini papa [Innoce. III.] investivit dictum comitem de dictis castris, comitatu et terra eorum omnibus per Cuppam argenteam.* Alia ann. 1108. apud Cenc. inter Census eccl. Rom.: *Domnus autem papa investivit cum de gruita sua cum Cuppa argentea donata.* Eadem rursum occurrunt ibidem in Charta ann. 1208.

PER DENARIOS. Tabularium Majoris Monasterii Charta 182: *Quod donum ejusdem censu continuo, dum matutinis Missa cantaretur, posuit super altare dominicum per octo Denarios, in presentia multorum.* Tabularium Vindocinense Chart. 206: *Quibus omnibus ille gratanter assensit, donum statim et auctoritatem, manu propria super altare impositum per unum Denarium Andegavinum, et unum cultellum, quem ad hoc ipsum donavit quidam homo S. Trinitatis.* [* Grimm. pag. 178. Munze.]

PER DIGITUM, vel DIGITO. Vide Digitus. [* Grimm. pag. 137. Hand und Finger.]

PER DEXTRUM POLLICEM. [Charta ann. 1242. ex Archivis Cartisæ Montis-rivi: *Nobilis vir Burgundionis dominus de Trilis... investivit per Pollicem Dextrum Hugoni de Miramori Priori Cartisæ Montis-rivi.*] Tabul. Eccl. Gratiopolitane sub Hugone Episc. fol. 37: *Et hoc statio facta fuit primo gradu scilicet Gotsfredi in Castro Bocerani, et investitus fuit Aldebaldis in Dextro Pollice ex hoc honore.*

PER ELEMOSYNIARIUM, hoc est, indigentium. Charta Simonis de Balgentico ann. 1149. in Tabulario S. Euvrati Aurician. *Et super altare ipsius Ecclesie per Elemosynarium meum lapideum terillum intus habentem propria manu imposui.*

PER FERULAM PASTORALEM, apud Ughellum tom. 5. Ital. Sacra pag. 403. [* Charta ann. 898. apud Chorier tom. 2. Stat. polit. Dalph. pag. 237: *Sed more decessorum suorum regum Ferulam accipiens tradidit ei Viennensem ecclesiam.* Vide Ferula 3.]

* PER FESTUCAM. Vide supra Festuca. [* Grimm. pag. 121. Haln.]

* PER FIMBRIAM VESTIMENTI. Charta ann. 1386. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 1236: *Donamus et concedimus in feudum ac pro te et heredibus tuis, ut prefertur, per Fimbriam vestimenti nostri investimus presentialiter de eisdem, cum suis juribus et pertinentiis universis.* [* Grimm. pag. 158. Rockschois.]

PER FLOCCULUM CAPILLORUM. Tabular. Abiensis fol. 83: *Hoc dono investivi Rainerum Abbatem cum Floccillo capillorum meorum.* [* Grimm. pag. 146. Haar.]

† PER FOLIUM. Madox Formul. Anglic. pag. 92.

PER FOLIUM NUCIS. Tabular. S. Hilarii Pictavi. fol. 77: *Hoc donum cum Folio nucis recipit.*

† PER FORFICES. Tabularium S. Martini Pontisar. *Odo Comes de Corbio concessit Deo et S. Germano Pontisariensi quandam veteriam quam habebat in terra Morisarti, deprecante matre sua Comitissa de Crocio, cum Forficibus quos in manu tenebat, cum quibus Forficibus Robertus Monachus reinvexit eum de beneficio loci. Quibus etiam Forficibus statim idem Comes totandit quandam armerium Walterii Tosardi.* [* Grimm. pag. 171. Schere.]

PER FOULEM CHARTÆ INHABENTEM, apud Beslinum pag. 524.

PER FURCES, seu Chordas campanarum Episcopos et Abbates dignitatis suis investitis, colligere est ex Hariulfu lib. 4. cap. 2. Baldrico lib. 1. Chron. Camerac. cap. 9. Ademaro Cabanensi apud Labbeum pag. 176. Innoc. III. PP. lib. 1. Ep. pag. 177. Edil. Venet. Egido Auree-Vallis Monacho in Episc. Leod. cap. 20. etc. Adde Ughell. tom. 3. pag. 35. et Rioldand. in Summa Notarie cap. 15. Estant preterea hujusce ritus exempla complura in veteribus Tabulis. Tabul. Belliloc. Ch. 154: *Garnulfo Abbati vel ad ipsos Monachos, qui cum eo fuerant per Cordam signi et per hastium domo ipsas res, sicut in charta testamenti continetur...* tradidit. Eccl. an. 3. Caroli Imp. Ch. 164: *Tunc venitis ipse Eborardus intravit in ipsam Ecclesiam, et veniens ad ipsam villam per Cordam de signo ad hostia de domo et cespitem de terra, sive ramum de arboribus missis S. Petri tradidit.* Tabularium Casariense. *Investitur per ipsos Fines de ipsa campana.* Idem Tabularium anno 1. Caroli C. Imp.: *Investitur A. et Allonen Advocatum ipsius per annulum de Campana Ecclesie S. Desiderii de ipsa curie.* [Charta ann. 1132. ex Archivis Majoris Monast. *Quo peracto, cum tertio die in Ecclesiam S. Petri predictam venissemus, dictus Jacob et filius ejus per Cordas signorum in manu nostra eandem Ecclesiam reddiderunt et nos predictum Abbatem et Monachos per ipsos signorum Cordas de eadem Ecclesia plenarie investivimus, qui susceptis de manu nostra Cordis, signa illa protinus sonaverunt et per hoc investituram suam de eadem Ecclesia omnibus qui nederant innoverunt.* Tabularium Dunense: *Extem Monacho Ecclesiam ipsam per Cordam signi tradidit, Monachisque suscipiens cordam traxit et signum insonuit, quod pariter omnis audit et vidit.* Tabul. Kemperleg. *Signorum ipsius ecclesie Cordis condatunt, coram Principe et filio suo fratrem suum Benedictum Abbatem idem Prælati propria manu libenter investivit de Ecclesia predicta.* [* Grimm. pag. 184. Seil.]

† PER FURCAM LIGNAM. Tabularium S. Vincentii Cenom. *Ipse vero liberent annuit et donum potius confirmans, investivit de eo Monachos per quendam Furcam lignam quam in manu sua tenebat.*

† PER GARTUM. Charta ann. 1187. ex Archivis Abb. Buzeli: *Rudolfus itaque de Cameraco salutis memoratis fratres de his omnibus in manu mea cum Ganto suo dextro*

in Ecclesia B. M. de Prugnaco ante altare, et ego Mauricus Nonnensis Episcopus investituram ipsam tradidi cum eodem Ganto venerabili Maino Abbati. Alia ejusd. ann. ex Archivis S. Melanii: *Idem Petrus de Channe hanc elemosynam posuit in presentia nostra per Gantium suam in manu mea, et ego inde Gervasium Abbatem per eundem Gantium investivi.* [* Grimm. pag. 112. Honscheld.] Vide per Chirothecam.

PER GLADIUM regna collata, auctoritate Otto Frising. lib. 2. de Gestis Freder. cap. 5: *Est enim consuetudo Curie, ut reges per Gladium, provincie per vexillum a Principe tradantur, vel recipientur.* Guntheru lib. 2. Ligurini:

Ergo ubi vexillo partem quam distinxit ille, hic autem Gladio regnum suscepti ab ipso, (tunc etenim loco servatum tempore aurore Curia nostra tunc) postico diademate Petrus Regi dextra illi Principi Eusebio, Franciscus suorum brevium diadema coronam.

Dudo lib. 2. de Morib. Normann. *Agnam, quod mihi ultra distulit, per hunc Mucronem, 12. Julii anni Andantem, relictum tibi.* Per Spatum regno investire, in Annalibus Francorum Bertinians ann. 877. et apud Continuatore Aimoini cap. 34. *Per traditionem Euseii evaganti, Comitatus erectionem et investituram factam, observare est in Charta ann. 1161. apud Guichenonum in Probat. Hist. Brevesis pag. 133. Adde Thworoizum in Andrea Rege Hungar. cap. 44. Vide Gladius.* [* Grimm. pag. 165. Schwert.]

† PER GLADIUM, Capam et Circulum aureum. Literæ ann. 1557. apud Rymer. tom. 15. pag. 462: *Ipsumque Thomam Baronem Pery hujusmodi statu, gradum, titulum, honorem et dignitatem per circulum Gladii, et anas Capa honoris et dignitatis et Circuli aurei super caput sum positionem insignimus, investimus et nobilitatem nobilitamus, habenda et tenenda nomen, statum, gradum, titulum, honorem et dignitatem Comitatus Northumbrie. Eadem formula occurrit ibid. pag. 497.*

PER GASTA INGENSI. Charta Agnetis Ducissæ Aquitan. ann. 1048. qua Angericensis oppidum Monasterio S. Joannis confert: *Et ut firma in perpetuum maneat, posuimus singuli in testimonium veritatis singula Grama incensu super altare S. Joannis, oblationem Deo in odorem suavitatis.* Beslinus pag. 436.

PER HASPAM. Vide in voce Haspa. *PER HASPAM.* Divinus lib. 6. pag. 66: *Cunque Hasto severum Ducatum dedisti.* [* Grimm. pag. 163. Sperr.]

PER HERBAM et TERRAM. Vide supra.

* PER ISFULAM. Charta ann. 1215. apud Cenc. inter Cens. eccl. Rom.: *Per Isfulam capituli sui eos nomine ipsius ecclesie investiens, etc.*

PER JUCCUM. Tabularium Vindocinense Charta 268: *Tunc inclinavit se Comes, et acceptis vestimentis Scirpum; nam domus rector erit juncata, sicut solemus facere, quando aliquem personam potentis, vel domum suscipimus, vel amicum. Tunc Juncum non tam donum facies, quam retustationem dedit, etc.*

* PER LAGULUM et CONFANONUM. Charta ann. 1195. apud Murator. tom. 1. Antiq.

Sal. med. xvi col. 631: Dominus Henricus imperator... et rex Sicilie cum Lancan confusione, quam in manu sua tenebat, restituit honorifice... consul consuevit civitati Cremona, nomine ipsius communis hanc, quod in privilegio ipsius communis contineatur. Exstat eadem Charta ann. 1. Cod. Ital. diplom. col. 395.

PER LAPIDUM. Tabularium Brivatense ann. 1562: Et ad opus Capituli cum quodam Lapide investito, et in possessionem, et quasi, induco. Charta alia apud Perarum pag. 140: Dedit Ecclesie S. Stephani unum lapidem, in manu predicti Abbatidis, quidquid habebat in decimis, etc. Instrum. ann. 1394: Investivit eum per conditionem unius parvi Lapidis, ut moris est. [* Grimm. pag. 181. Stein.]

PER LAPIDUM. Tabular. S. Flori invernensis ann. 1276: Sed devotio de prelati omnibus cum quodam Lapillo in manu nostra, voluit et rogavit nos, ut dictum Husum investiremus. Adde Chartam ann. 1386 apud Rocchum Pirrhum in Notitia Idem Cephaliense pag. 485.

PER LIBRUM. Tabularium S. Cyrici Niorenensis. Ch. 108: Donum consensu ac ore uxoris suae confirmatum super altare Cyrici cum Libro oblati. Charta Hugonis Juliodor. Episcopi ex Tabulario Pontienensi: Quod donum per Libri donationem et oculi susceptionem in manu mea est confirmatum. Alia in Chronico Besuensi pag. 97: Hanc donationem... Hugo filius, Haimo inter ejus, et uxor ejus, propriis manibus librum super altare ponentes, laudaverunt. Alia ibid. pag. 675: Hoc donum... tenentes abo Librum, per quem hanc donationem... super altare posuerunt. Pag. 676: Per impositionem Libri super altare confirmaverunt. Charta ann. 1123. ex Tabul. S. Nicolai Iadegav. de hoc donum revestit Quimarchos et duo filii ejus Gradelonem Monachum I. Nicholai cum uno Libro in ecclesia S. Petri Janensis, et oculis sunt cum de hac donatione per fidelem; Librum quoque quo restituit Monachum posuerunt pro signo super altare S. Petri. Alia ann. 1164. ex Archivis S. Sulpitii Biturici: Nova Abbatissa a Herbatus Prior tenentes Librum ex una parte, prefatus predicta elemosinam dutores a altera parte Librum tenentes, de beneficio Abbatia investierunt, et in participationem monasterii ejusdem Abbatie receperunt. Instrum. ann. 1105. ex Archivis Fontis Davidis: Huius omnes elemosinas ipse Juchellus de Meduana et Isabel mater ejus et Gervasia uxor ipsius Abbatissae Fontis Danielis quam laudaverunt dederunt, et cum Libro super altare posuerunt. Adde Chron. Besuense pag. 680, 688, 689, 696. Ordericum Vitalium lib. 5. cap. 590, 594. Innocent. III. PP. lib. 1. Epist. pag. 238. Edit. Venet. Maurandium lib. 3. pag. 27. Chronicon Maurandicense lib. 3. pag. 386. Rocchum Pirrhum tom. 1. Notitia Scil. pag. 477. Proba. Histor. Droicensis pag. 225, 234. Praeterea hic addo ex Libro ordinis S. Victorii Parisiensis MS. cap. 33: Si aliquis se rationibus nostris petierit commendari, fidei clamoribus adducatur, et de ipsa rationibus per Librum investatur. Similia habet Statuta Ordinis Premonstrat. distinct.

1. cap. 5. Vide supra per Bibliothecam et per Communionem.

PER LIBRUM MAXIMALEM. Tabularium Majoris Monast. Simon filius Judicis de Pergrino donavit nobis tallantem, et corcum et bannum etc. de dono nostro de Pergrino et de his omnibus cum quodam Libro qui Manualis appellatur, quem de manu Presbyteri qui ad eum visitandum venerat, accepit coram testibus, Priorem huius domus investivit. Tabular. S. Vincentii Cenoman. de Donumque huius rei per Librum Manuelem in quo agrum Episcopus absolverat, ambo in manibus predicti Abbatidis miservunt.

PER LIBRUM MINIMALEM. Charta Amedei Episcopi Lausimensis ann. 1150: Librum Minalem, in quo, vel per quem divinum celebratur mysterium, in manibus sumpti, super altare posuit, etc. [Charta ann. 1161. ex Tabul. Kemperleg. Charta donante in claustrum S. Amandi cum Libro Minale cum super altare ibidem oblatum. Liber Chirographorum Absie fol. 7: Investitur Abbatem Absie... cum Missali ejusdem Ecclesie.] Tabularium S. Stephani Divion. apud Perardum pag. 119: Fecerunt hae in manu Girardi Elemosynarii, qui dono et concessione per Librum Missalis revestitus est. Adde Marcum. l. 5. Hist. Beneharn. cap. 12. n. 4. cap. 15. n. 5. cap. 25. n. 8.

PER LIBRUM COLLECTARIUM. Tabularium S. Stephani Divion. apud Perardum pag. 130: Et super altare S. Stephani per Librum Collectarium quierendo depositi.

PER LIBRUM EVANGELIORUM et CALICEM, in Vita Aldrici Episcopi, Cenoman. pag. 74. tom. 3. Miscell. Baluzii.

CUM LIBRO REGULE, et CUM REGULA, Chronicon Besuense pag. 631: Et propria manu domini roboravit super altare per Librum, qui vocatur Regula sancti Benedicti. Tabularium Vindocinense: Donum cum Regula super altare dominicum, etc. Fol. 271: Donum super altare cum Regula obtulit. [Tabular. S. Vincentii Cenoman. de Qua de re unum marchum argenti loco caritatis habuit; et de dono predicti in eodem capitulo cum Libro Regulae domum Abbatem Robertum et Capitulum satisvit.] Vide Gausfridum Vindocin. lib. 1. Epist. 6. et Paulinum Dia. lib. 4. Chronici Casin. cap. 1. Liber Chirographorum Absie fol. 99: Et ad majus altare accedentes, in praesentia Domitici corporis, cum Regula S. Benedicti de his abbatum investierunt, ne deinde beneficium spirituale postulantes neciperant.

PER LIBRUM REGULE NOTUS abbas instituebatur. Charta ann. 1127. inter Instr. tom. 13. Gall. Christ. col. 29: Ut notus abbas... a conventu B. Johannis ecclesie, in capitulo nostro (Senonensi) per Librum Regulae a proposito nostro de ratione abbatia investatur.

PER LIBRUM. Tabularium Vindocin. ann. 1077. Ch. 264: Dedit quariturum vineam suam apud Olonem per recessum Ligni, quom misit in manu Abbatidis, qui revestivit eum statim de orationibus et beneficiis loci. Ch. 488: Dimisit hanc calumniam, mittens frustum ejusdem Ligni ob testimonium huius concessionis super altare. Tabul. Abb. Deipare Longipontis: Hoc autem donum fecit supradicta dominus in castello, quod vocatur Pons, et per Herendum Monachum

loco testimonii frustulum Ligni sancti super altare S. Marie transmissit. Tabularium S. Martini de Campis: Et donum posuit super altare per Lignum, in quo posuerat anulum aureum. Charta ann. 912: In civitate, quae vocatur Ticiensium Rex Leoprandus Rex Lombardorum et Italiae dispensator per Lignum, quod in sua tenebat manu, investivit Langrancom... ratione feudii, qui ambo professi sunt ex natione, lege Curie Lombardorum, etc. Illic colligitur, quod ejusmodi concessionis, quarum scilicet investiturae per frustulum ligni, quod primum occurrebant, lignea dona dicantur in aliquot veteribus Chartis. Tabular. Vindocin. ch. 229: Post acceptum beneficium, tulit Donum Ligneum super altare. Ch. 237: Perrexit ad altare, et posuit Donum Ligneum super illud, rectius illi rationem dono, quod fecerat. Ch. 295: Sumptumque Ligneum Donum tradiderunt illud, etc. [* Grimm. pag. 174. Span.]

PER LINTEUM. Tabularium S. Maxentii in Pictonibus: Americus per unum Lintenum satis optimum dedit S. Maxentio, etc.

PER LINI PORTUCULAM, in Historia Durlanensis cap. 38.

PER MALLOLEUM. Tabularium S. Vincentii Pictonis: Porro ad huius rei confirmationem posuit Gausfridus filius Hognonis de Abore Malloleum quendam super altare S. Vincentii. [* Grimm. pag. 162. Hammer.]

PER MALLOLEUM CAPITULI. Tabul. S. Sergii Andegav. Cum malloleto capituli fecerunt inde donum in manu domini Petri abbatis, quem postea ad majorem ipsius rei auctoritatem tulerunt super altare.

PER MANICUM. Instrumentum ann. 907. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 66: Comes vero per Manicum suam terram supradictam in manu Caluaniat Abbatidis graffavit. Tabular. Rothomense: Erispoe dedit illam villam quae venatur Chuer et insulam quae vocatur En Alie... ad fabus Monachis S. Salvatoris, tradens per Manicum suam in manu Conveion Abbatidis in loco Cancell.

PER MANICUS, hoc est, Chirothecae. Placit. ann. 850. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. xvi col. 463: Sic de praesenti ipse Hucbold comes per Manicus suas de manu ejusdem Bonifritus a parte prefati monasterii restituit. Charta ann. 936. apud eund. tom. 2. col. 135: Per hanc praesentem paginam vendicionis, et per duas Manicas hae tradere visus sum, et corporaliter ficio tibi investituram vendicionis iustu legem meam Alemannorum. Vide Per Manicum.

CUM MANUBRIO CULTRI, in Charta inter Probat. Hist. Brit. tom. 1. col. 430. bis: Dedit autem ista concedente Orgien in claustrum S. Martini castelli Goscelini cum Manubrio cultri per manum Galonis episcopi.

PER MANUS infra manus alterius positas. Charta ann. 1238. apud Cenc. inter Cens. eccl. Rom.: Dominus Nicolaus investivit domum canonicorum, nomine ecclesiae Romanae, de bonis supra scriptis, mittens Manus suas infra manus ejus.

MAXU ter apposta cum libro super altare, in Charta ann. 1205. ex Chartul. Moot. S. Mart. ch. 53.

PER MAPPULAM. Chronicon Farfensis Monasterii pag. 661: *Per iussuone[m] ip[s]ius, dante eo mappulam suam (non mouchoir) Advocato suo, revexit[i] Leonem, etc.*

† CUM MARMORE. Tabularium S. Vincentii Cenom.: *Acharius filius Hamelini de Bana concessit decimam S. Petri de Novdomo de Rupe Odonis, quam pater suus dederat, et donum huius rei super altare S. Petri cum Marmore ipsius altaris misit.*

† PER PARTICULAM MARMORIS. Charta Landrici de Pralaco pro Monasterio Fontisensis in agro Eduensi, ann. 1118: *Penit ad nos predictus Landricus cum uxore sua Helasut et tribus filiis suis, et accipiens in manibus suis Particulam marmoris lapidis, quam ibi forte reperto est, venit cum ea ante altare, et tenentes cum omnes simul... obtulerunt cum super altare, ita dicentes: Nos pro salute animarum tam nostrarum quam antecessorum nostrorum damus Deo et huic altari, etc.*

† PER MARSPUDUM DE PALLIO. Charta ann. 1133. ex Tabul. Rothom.: *Monachos de predicto domo investivit ante altare Pircentis ecclesie et pro ea per Marspudum de pallio Herve Abbati et Conventus misit.*

PER MARTYROLOGIUM. Charta Ugeii Episc. Andegav.: *Hoc autem fecit posito clavibus pregate Ecclesie S. Joannis in manu mea, et posuit super dominicum altare S. Maurici cum Martyrologio. Vide Hist. Monast. S. Nicolai Andegav. pag. 87.*

PER UXAM MITRAM. Decime melendinorum investitio exstat in Tabulario Chirographorum Abisio fol. 65.

PER NODEM. Tabularium S. Severini Burdeg.: *Sibi in alodio concessit, et ut auctoritate propria saepe fieri solent, concessit hereditas Nothem priorem manibus propriis colligovi, secundum Gerahilum Miles, tertium Ramundus de Unteo: quo facto Nothem super altare pro meis debitis, et pro meis delictis, et pro defunctorum parentum criminibus obtulit, etc.*

PER NOTULAS. Charta Philippi Regis Francor. ann. 1317, apud Argentum in Hist. Armorica lib. 5. cap. 34: *Possessionem ipsius Comitatus... in manu dicti Episcopi Montensis per traditionem quorundam Notularum, quas in manu tenebat, posuit per eundem Episcopum dictae Ducie tradendum etc.*

† PER OSCULUM. Tabularium Vosiense fol. 60: *Hoc autem factum est in villa de Chanuz in manu domini Rainaldi Abbatis quem propter hoc ipse Deosculatus est, videntibus et audientibus Bernardo Pleremite, etc. Tabular. S. Albini Andegav.: Almo filius Guahoni, annuente Eudone filio et Ficta uxore sua, dedit Dno et S. Albino terram de Brilchiet, pro cuius domi confirmatione Witerinus Monachus pater et filius in fide nomine Osculati sunt. Uxor autem illius, eo quod a femina Monachum Osculati inultum habebat, Lambertum quemdam profectum S. Albini, iubente Walterio Monacho, eundem sententia Deosculatu[m] est.*

PER OSTIUM DOMUS. Tabularium Casauriense ann. 951: *Ido constat me Alexander filius quondam Ardenmili, ex notione Bajubarii, secundum meum Bajubarium legem, per festum et quatuor et audelegium, et per ramos de arboribus, et per*

Ostium domorum vendidi, et manibus meis tradidi, atque investivi tibi, etc. Bracton. lib. 2. cap. 18. § 2: Fieri debet traditio per Ostium, et per haspam vel annulum. Lib. 5. tract. 4. cap. 15. § 14: Sed presentes fuerint, ubi solus facta fuerit donatio per Senescallum, vel per nuntium, per fastum, vel per boatum, vel per haspam, et quod donatarius inductus fuit in vacuum possessionem, etc. Vita S. Pardulli MS.: Et cum claustra M-nasterii, et omnis fabrica ipsius, vel annus fore inhumidula perfecta, vel consummata fuisset, supradictus Lanturinus per Ostium cellula ipsius vero Dni tradidit ad regendum. Vide Anacleth, Haspa. [** Grimm, pag. 174. Thaur.]

* PER UNUM OSTIUM, id est, Per tamulum vimineum. Chartul. S. Joan. Angeriac. fol. 183. r.: *Feci autem hoc donum prius in manu Letardi prepositi monachi et Gilberti cellerarii per unum Ostium, subitis unum ulnam veterem, qui est in cimiterio. Vide Osella.*

PER PALAM, seu Pallum ex serico, apud Ordiericum Vithalem lib. 3. pag. 474.

PER PALLIUM, seu PALLIAM. Charta Ademari Viccomitis Lemovic. ann. 1074: *Accedens autem cum duobus filiis meis Helia et Petro, ad hoc sacrum altare Pallium obtuli: quod Pallium mecum tenebimus ipsius, hunc, de quo sermo est, manum semel sub testibus donavi. Infra: Hic tantum commemorasse sufficit, quod eodem Pallio domumque firmavi meam de aquarductu, etc. Vita S. Virgillii Episcopi Saltzburgensis cap. 16: Per Pallium altaris Virgilio Episcopo ipsam Ecclesiam... tradidit.*

PER PALMAM APOSTOLICAM. Charta offic. Trece. ann. 1258. ex Chartul. Campan. fol. 535. col. 2: *Ipsos mercatores investivi de predictis bonis, ipsius regis nomine, per traditionem ejusdem Apostolicae Palae, secundum quod in tradendis possessionibus de consuetudine in istis partibus observatur. Vide Pella 2.*

* CUM PALMIS HIEROSOLYMITANIS. Charta Rotroci comit. Pertic. ann. 1190. ex Chartul. S. Dion. de Nogento: *Adjuvatum et defensionem de omnibus reprimis, atque donum istud cum Palmis, quas de Hierosolymis asportavit, super altare sancti Dionysii posuit.*

PER PANEM ET LIBRUM. Charta Henrici Abbatis S. Mariae Stampensis ex Tabulario Prioratus S. Martini de Campis: *Eum (Ecclesiam) in manibus meis per Panem et Librum reddidit, et ego consequenter similiter per Panem et Librum in manibus Pene. Theobaldi Prioris de Campis cum sepositi, etc. contrahidi. Parvum Pastore Feclesie Parisiensis cap. Quid factum sit in ratione Prebendam, in Ecclesia Parisiensis: Si Episcopus in diocesi Prizidensi fuerit, teneat vocare Decanum, vel Decano absente Cantorem, etc. de manu illius accipit Episcopus cum Libro et Pane Prebendam vacantem, sub his verbis. Reddo vobis Prebendam, que fuit N. etc.*

* PER PANNUM vel PENNAM MYSTELLI. Charta ann. 1101. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 505: *Penit Conanus filius meus ad eandem civitatem, qui etiam ipsum donum fecit et concessit per Pannum mantelli sui in manu Guillelmi prioris. Alia ann.*

1167. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 263. col. 2: *Eundem abbatem inde per Pennam mantelli praesentat[i]us investit fecit.*

PER PANNUM SERICUM, unde facia ex casula, in Monastico Angl. tom. 1. pag. 527.

CUM PENNA et CALAMARIO investitos Tabelliones observat Hollandicus in Summa Notarie cap. 5. extremo: quod etiam habetur in Constitutione Ruperti Imp. ann. 1401. apud Goldast. tom. 1. pag. 361. * Commis. tabellini. inter Form. Ma. Inscr. fol. 78. v.: *Per pennam, calamarium atque cortam, quoniam vestris monibus tenentis, investitis de officio auctoritatis (tabellionatus.) Occurrit ibi non semel.*

PER PERGAMENUM. Charta Aimerici de Rancunia apud Besilium pag. 492: *Doll... in manu Abbatis Fulcheri per quendam Pergamenum super altare signatum crucibus, videntibus multis. Alia Willemi Duci Aquitan. ex Tabulario Angieracensi: Per hoc Pergamentum hoc donum... super altare B. Joannis posuit.*

CUM DUOBUS PHYLACTERICIS, in Tabulario Monast. Longipontis in diocesi Paris. * PER PHILAM CLAUSTRAL. Gremonibus in investituris prioratuum aliquando adhibitis pluribus exponit Charta ann. 1311. ex Chartul. priori. Bellevai.: *Domibus Thericus abbas Mediani monasterii... domum Desiderium in corporalem, realem et actualem possessionem dicti prioratus (de Bellavalle) induxit et investivit praesentat[i]us de eodem per traditionem magni hostis ecclesiae dicti prioratus ejusque collegii, coram campanarum, cornuum magni altaris, piscinarum ac calcis, nec non albos et ciaguli, aliorumque ornamentorum ecclesiarum. Quibus acceptis per eundem dom. Desiderium et indutus, idem dominus abbas ipsum dom. Desiderium possessione sua semper investendo et eam continuando et adimpleto, erace Salvatoris nostri auram erecta praeiussit, processorem per claustrum dicti prioratus faciendo letaniamque Sacrorum cantando, quatuor principalia plura quatuor angularum claustra ipsius sibi tradidit et investivit de eisdem. Quibus praemissis sic actis, praefatus dom. Desiderius possessionem huiusmodi sibi tradidit et per eum habuit, captam et adeptam tenendo, servando et manutenuendo miziam B. Mariae Virginis ipsiusque in honorem atque signum reals, corporalis et actualis possessionis habite et adeptae, alia voce, cum populo ibidem astante, denarios in offerro pro sibi subditos et alios, tamquam vero it indubitati priori dicti prioratus oblati, perficere et quiete, obsequio aliquo contradictione ac impedimento quocumque, aut oppone[n]te seu contrariante quocumque interveniente, cupiendo et recipiendo, cantu[m] et celebravit.*

PER PILUM. Rogerus Hovedenus pag. 724: *Ricardus Rex Anglia in captione Henrici Romanorum Imperatoris detentus, et captivum illum evaderet, consilio Alieris matris suae, deposuit se de regno Anglia, et tradidit illud Imperatori, sicut universarum domino, et investivit eum inde per pilum suum. Sed Imperator statim reddidit ei... et investivit eum inde Imperator per duplicem*

... de nuro. Thomas Walsingham
... 343 : Eodem anno in Parlamento pre-
... dominus Johannes Dux Lancastrie fa-
... dux Aquitaniae per virginem et Pileum,
... datus majori Regis. [1^a Charta ann. 1258.
... Cenc. inter Cens. eccl. Rom. : *Magis-
... Ubertus nomine et vice Romanæ eccle-
... auctoritate sibi commissa, ipsam sum-
... am nomine et vice communis Peravit,
... dicto comitatu, jurisdictionibus et proce-
... bus et ceteris pertinentiis ejusdem per suum
... investivit.]] [* Grimm, pag. 148.
...]*

PER PISCES. Tabularium Majoris Mona-
... : *Testes habuimus legitimos, qui omni-
... probare fuerunt parati, quod Hildegardis
... ad opus emerit, et per Pisces ex ejus
... arum investituram dederit in vita sua Mo-
... Majoris Monasterii.*

* PER UAM PLUMAM. Charta ann.
... 37. c. Bibl. reg. : *Martinu de Seris
... etem et pro se et suis stipulantibus et
... etem de predicta terra pecunia... per
... sitionem suam Plam laudavit et ipsam
... ancliter investit.*

PER POLICEM. Charta ann. 1097. in Hist.
... : *Quod donum ipse Comes per digi-
... proprium, quem Policem appellamus,
... in manu Prioris ipsius loci. Vide supra
... Dextram Policem.*

* PER PALATRIUM. Tabularium S. Pe-
... de Rilleio : *Ego Radulfus Filgericus
... minus et Frangellus frater meus posuimus
... per altare S. Petri post Evangelium Mixar,
... palatrio magistri Hamonis de S. Hil-
... universa dona antecessorum nostrorum et
... nra.*

* PER RANULUM LAURI. Chartul. pri-
... de Guilelo fol. 18. v. : *Hujus rei do-
... super altare de Guilelo cum uno Ranulo
... sui missi.*

* PER RANUM FILGRII. apud Lobinell.
... 5. Hist. Britan. col. 345. Vide initio
... Romani et Cespitem.

PER REGULAM. Vide supra Per librum.

PER SCRIPTUM. Faustus in Vita S. Ma-
... ibatis, de Theoberto 1. Rege : *Dedit
... per Scriptum regale, quod manu gesta-
... quocunque Florus potius ejus ex regali
... vnderat dono. Vide Ottonem Frisingen-
... lib. 7. cap. 16. et Metropolitani Salis-
... usensem tom. 2. pag. 277. tom. 3. pag.
... 59.*

PER SCYTHUM. Simeon Dunelmensis lib.
... de Eccles. Dunelmensi cap. 14 : *In cun-
... tionibus signum etiam Scythum argenteum
... bult qui in hac Ecclesia servatus atri an-
... uis facti memoriam retinet. [Charta Constan-
... Comitissa Britan. ex Tabul. Kemperleg. :
... hujus quique memoriam doni cordo-
... idam, heum Cyphum marmoreum ad
... vestituram harum villarum plenarie fa-
... ndam predictis Fratribus attribuit.] Ta-
... bularii Majoris Monasterii : *Hujus rei
... predictæ missi Archidiaconi donum super
... re S. Marie per Cyphum S. Morcori.
... currit ejusmodi investitura per Scythum
... nauri, non semel in Tabulario Mo-
... Longipontis diocesis Paris.**

* CUM SELLA AUREA PARATA. Charta ann.
... 800. tom. 6. Ained. Pezli part. 1.
... 30 : *Et hæc donatio mea facta omni
... pte firma et stabili permaneat cum
... patione subnixi. Et iterum firmavit*

*cum sua Sella cum auro parata, et suam
... lurcam.*

PER SPATE CAPULUM. Tabularium Vin-
... docien. fol. 277 : *Ut istud donum firmiter
... haberetur, et ulterius non raseretur, super
... altare dominicum cum ponto cyphasam Spa-
... thas ambo fratres posuerunt. Maistre Paces
... non Roman de Ron MS. :*

Au Roi reudi non rege, n'en voit avoir joré,
... fierment l'en aait par une sue espée,
... Et Pout de l'Espée out l'or di livres joré,
... Votre trece, d'ist-di, vous vout par cest mien gant.

* CUM STOLA ET LIBRO. Charta ann.
... 1188. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 1549 :
... Dominus Ugizio S. Romani prior, cum con-
... sensu fructum, investivit marchionem Opi-
... zensem cum Libro et Stola, ante altare S.
... Romani, de advocatia monasterii S. Romani
... et de omnibus beneficiis S. Romani. Similia
... habet Charta ann. 1230. apud Murator.
... tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 285.

* PER TELLUREM. Tabularium Kem-
... perleg. : *Ego Karodus filius Kentlami dedit
... Monasterio S. Crucis villam unam in qua est
... ecclesia S. Garoldi, et affens ex ipsa
... terra meum Tellurem pro signo consue-
... tis in ipsis pariete Monasterii suscipi.*

PER TEXTUM EVANGELII. Tabul. Vindo-
... cin. fol. 245 : *Donum concesserat, et su-
... per altare cum Textu argenteo et uureo
... obtulerant. [Tabul. S. Vincentii Genomani :
... Radulfus filius Huberti Flecomitis venit
... ad Monasterium S. Vincentii ann. xxcv.*

*quo acceptat sororem Willonis de Valle in
... conjugem, et cum Textu nuro et lapideis
... parato, accepto de manibus Abbatissæ Ran-
... nulfæ, quem super altare posuit, annuit quid-
... quid pater suus dederat. Tabular. Vioisne
... fol. 23. v. : *Pecerunt autem donum istud
... ante altare S. Petri Apostoli Bernardus et
... Ebbo filius ejus Textum Evangelii gestan-
... tes manibus in presentia domini Petri Abbat-
... tis. Charta apud Minoz Formul. Angl. pag.
... 541 : *Ut autem preterea Ecclesia donata
... cum ceteris supradictis legitime et firmiter
... foret...***

*per Textum sancti Evangelii super
... altare donavi.] Vetus Codex apud Seldenum
... ad Eadmerum pag. 144 : *Per Textum Evan-
... geli spirituale causam Episcopatus, per
... annulum item Regulam possessionem ac-
... cepit. Tabul. Andegav. : *Quintus libere et
... quiete super nitare cum Textu et cultello.
... Tabul. S. Gemme Santonensis : *Hoc do-
... num confirmavi... ponens Librum Evan-
... geliorum super altare. Tabul. Brivat. fol.
... 193 : *Per traditionem ejusdem libri Textus
... Evangeliorum cum postibus argenteis et
... imagine crucis presentuliter investivit.*****

Abbe Orleriun Vital. lib. 5. pag. 577.
... 591. Chron. Besenue pag. 210. 616.
... Tabular. Longipontis diocesis Paris.

* PER TURRIM ET PORTAM. Charta Ulrici
... march. Tuscie ann. 1170. inter Monum.
... eccl. Aquilej. cap. 63. col. 606 : *Miserunt
... cum (patriarcham) per Turrim et portam
... in tenentum pro castro et omnibus possessioni-
... bus supertis diets.*

CUM VERO. Charta Garneri de Trian-
... gulo, in Tabul. Abbatie Deiparæ de Lon-
... goponte, et Majoris Monasterii : *Pro hujus
... doni confirmatione fregit Veru, et portu-
... culam de ipso bene externum dedit Henrico
... Priori, dicens ut auferret, et ex sua parte
... super altare poneret. Ubi Veru, pro sude*

lignea videtur sumi. Tabularium Hospitalis
... Montis Maurillonis : *Unam quadrangum
... oneratum de viridi ligno, de redortis, et su-
... dibus, et Verubus.*

PER VEXILLEM provincias a Principe
... tradi et revipi scribit Otto Frising. lib. 2.
... de Gest. Frider. cap. 5. Falco Beneven-
... tanus pag. 238. de Rogero Siculo : *Missi
... preterea donato PP. Honorio munera multa...
... et discutiis et Felixum et nomen largitur.*
... Pag. 308 : *Baiaulphum... in Ducem elegit,
... et eo electo Vexillum ad honorem Ducatus*

*Apotholice et Imperator in conspectu an-
... nuum et traderunt. Idem pag. 312. de
... Innocentio PP. : *Regi vero (Sicilie) Rogero
... statim Sicilia regnum per Vexillum dona-
... vit, etc. Charta Alphonso Castellani Im-
... peratoris, apud Vignerum in Hist. Alsa-
... tensi pag. 143 : *Investimus te Ducom et
... Comitem de quinque Vexillis, in signum
... quinque dignitatum, quos in fudum ad
... Imperio tenere debes. [Breviarium Hist.
... Pisane apud Murator. tom. 6. col. 173 :
... Anno 1163. Lambertus Consul... ambasci-
... tores Plonam Communitis, ab Imperatore Fre-
... derico Vexillum receperunt et apertam pro
... investitione imperatoris super omnes civitates
... Thuscie. Charta Philippi II. Regis Rom.
... ann. 1207 : *Thomas Comes de Sabaudia...
... feudum suum... de munu nostra receptis,
... nosque cum iuxta priscam Imperii consue-
... tudinem de universis bonis illius... per tria
... Vexilla investivimus. Le Roman de Gail-
... lartum au Court nez :****

Par une blasche Anseigne li fu li fies reodus.

Ejusmodi investituram per Vexillum
... exempla passim proferunt Scriptores, Ro-
... manus in Chronico MS. ann. 1060. 1063.
... 1090. 1115. 1118. 1130. 1137. 1133. 1155.
... Dithmarus lib. 6. Otto Frising. lib. 3. de
... Gest. Frider. cap. 33. Chronicon Weing-
... artense cap. 13. Godefridus Monach. S.
... Pantaleonis ann. 1212. Hist. Australis ann.
... 1276. Alexander Calesius lib. 1. cap. 16.
... lib. 3. cap. 26. Will. Tyrinus lib. 12. cap.
... 4. Conradus Uspers. pag. 303. Histories
... Landgravi. Thuring. cap. 18. Gantier.
... lib. 1. Ligor. pag. 31. lib. 5. pag. 125.
... Gesta Innocentii III. PP. pag. 27. [Agidius
... Gelseus in Colonia pag. 74.] Vide quæ
... notamus in Dissert. q. ad Joinvillam.
... [* Grimm, pag. 161. Fahnje.]

* PER VEXILLEM concessas etiam inter-
... dum ecclesias testatur Charta fundat.
... monast. de Nido axis ex Cod. reg. 9612 :
... S. Bernardus de Balneo concessit et restituit
... ipsam episcopum cum Vexillo optimo et
... hoste novu, videat omni populo, qui venerat
... ad altaris consecrationem.

* Aliquando Vexillum armis illius, qui
... investituram dabat, erat insignium. Charta
... ann. 1537. apud Cenc. inter Cens. eccl.
... Rom. : *Cujus investitionem idem Julex Arbo-
... reus recepit per manus magistri Alexandri
... Apostolicæ sedis legati, cum quodam Vex-
... illo, in quo erant duæ claves cum una
... cruce.*

PER VIRGAM, vel VIRGULAM. Charta
... ann. 1150. in Tabular. Monast. Fontis-
... Ebraldi : *Hunc concessionem fecit in munu
... Petronille primæ Abbatissæ Fontis-Ebraldi
... cum Virga oris duplicata. Alia apud Ache-
... rium in Notis ad Guibertum pag. 590 :*

Cum Virga discipulanti. Tabularium S. Albi-
ni: *De hoc Filionem Tenzant cum qua-*
dam Virgula domum. Abbatem investivit,
quum ipse manu propria posuit super altare.
Alia ann. 1144. apud Gallandium: *Uti-*
paterenti occasione firmatum nihil accit-
foratit occasionem haberet, ... per obtin-
mentum Virge, quam manu gestabat, supra
sacrum altare B. Lenzii de predicto dono
domum et Fratres solenniter investivit. Adde
Epistol. Synodalem Calixti II. in Concilio
Tolosano ann. 1119. Ordierum Vitalem
lib. 5. pag. 589. Helmodum lib. 1. cap.
70. 71. Notas ad Guilbertum pag. 1590.
Hieron. Rubeum in Hist. Raveum. pag.
257. et quæ supra de investitura per bacu-
lum adnotantur.

* *PER VIRGAM ARGENTEAM*, Lit. con-
cessionis regni Salonic. dom. Guid. Dalbri.
baroni Montisalb. per exercitum Franc.
ann. 1314. ex Cod. reg. 5456. fol. 29. r.
Virgum quandam argenteam sepelito non-
bili viro dom. Raynboldi, nonne et vixit
dicti nobilis et magnifici viri dom. Guideris
Daliphini, duximus tradendum et conceden-
dam, in signum adscripti et adscripti domi-
ni et possessionis Salonicensis regni.

* *PER VIRGAM ET CESPITEM*, Charta
Petri episc. Altrebat. ann. 1201. ex Tabul.
abbat. de Laude: *Alodium.... reddidimus*
fratribus de Los in liberam ac perpetuam
possessionem per Virgum et cespitem, prout
nos ecclesie pariter invicere.

PER VIRGAM, in Charta fundationis S.
Petri Generensis, loco supra allato.

† *INVESTITURA*, Donatio Rustagni Episc.
ann. 950. apud Marteo. tom. 1. Anecd.
col. 77: *Unquoque anno recipienti mini-*
sterii sancte Dei ipsius ecclesie Investitura
ff. 1111. Ubi legendum videtur in investitura
ss. 1111. hoc est, in investitura solidos qua-
tuor. Vide Investitura.

* *INVESTITURARUM VINA*, Quæ investi-
turae sui possessionis adipiscende easus
ex usu domino capitali prestabantur.
Charta Phil. V. ann. 1319. in Reg. 59.
Chartoph. reg. ch. 279: *Item tallias, cen-*
sus, coarctatus, vina Investiturarum, etc.
Vide supra *Investitio* 2.

† *INVESTITUS*, Qui de aliquo beneficio *in-*
vestitus est. Litte. ann. 1299. apud Mir-
razum tom. 2. Diplom. Belgic. pag. 880:
Et ne premissis vel aliquis premissorum a
nobis vel ab aliquibus successoribus nostris
(quod absit) voluit in posterum calumniari,
presentes litteras predicto Investito et ejus
successoribus contentibus sigilli nostri mun-
imine roboratas. Charta ann. 1303. apud
eundem tom. 1. pag. 445: *Ego Jacobus*
presbyter Investitus de Ghille, decanus
Concilii Belensis, etc. Vide Investitum.

† *INVESTITURARIA*, pro *Investitura*.
Charta ann. 1173. apud Mirrazum tom. 2.
pag. 1179: *Decimus autem consilio majoris*
Ordinis Hospitalis Investiturarum Ecclesie
tenebit, qui curam et providentiam omnium
bonorum ad Ecclesiam spectantium tenet.

† *INVESTITURUS*, Jus quod domino ca-
pitali pro *Investitura* exsolvit. Litte. ann.
1266. ex Tabul. Calensi: *Vendidit*
portum suum expoliarum de Jamaica et aliunde,
et portum suam erchiea de Berron.... et
portem Investitionum sui sezinorum.

** *INVESTITUR*, Qui *investituram* pre-

stat, patronus et collator beneficii eccle-
siasticæ. Charta Reichardi Episc. Heribipol.
ann. 1182. apud Hailtaus. in Glossar. Ger-
man. voce *Lehnher*, col. 1226: *Quod Al-*
bertus de Hohenloch, liberæ conditionis homo,
Investitur ejusdam parrochie erit in Stei-
nech. Vita S. Cunegundis apud Periz.
Script. tom. 4. pag. 821. lin. 60: *Romane*
vero domus advocatum, ipsum videlicet in-
ceptorum, sive totius exactione servitii, ab-
batibus Investitorem, loci defensorum et
ubique pium protectorem esse instituit.

* *INVESTITURA*, Dignitas curionis,
ecclesie parochialis; unde ejusdem rector
nude *Investitus* nuncupatur. Charta Lud-
dov. Borbon. episc. Leodi. ann. 1457.
inter Probali. tom. 2. Annal. Præmonst.
col. 473: *In qui (ecclesia) pueri rectores*
ecclesie, communiter Investitum vocantur....
Cum juribus et pertinentiis rectoris sui
Investituræ ex usu competentibus etc. Alia
ann. 1462. in Suppl. ad Mirrazum pag.
621. col. 1: *Qui Investitus una cum*
pastorato et cantore officium curæ parochialis
et missam parochialem faciet et exercebit.
Vide *Investitus*.

† *INVIA*, pro *Injuria*. [* haud dubie;
sed vox corrupta ex nota abbreviationis
prætermissa.] Litte. ann. 1358. tom. 3.
Ordinat. Reg. pag. 317: *Ipsos ab omnibus*
Inviti, gravaminibus.... defendant.

† *INVIARE*, Ingredi, calcare. Solin.
cap. 8.

* *INVICTORIOSUS*, Invictus. *Anno*
Græcia 1347.... consecraturus est hoc altare....
in honore Invictorisissimæ S. Crucis, apud
Fellianum Hist. San-Dionys. pag. 535.

* *INVIDARE*, Charta ann. 1171. in Histor.
Pergameus part. 1. lib. 10. cap. 22: *Et*
debent Consules Pergami Invidare, consti-
tuere, commendare omnibus illis hominibus,
qui in predicto loco habitaverint, etc. Vox
Italica, *Mittere*. [* *Inviare*, non *Invidare*,
hac notione dicunt Itali; sed *Invidare* hic
idem videtur quod *Invitare*.]

* *INVIDIA*, Studium, voluntas, anim-
us. *Ad invidiām*. Gall. *A jenvi*, Certatim.
Charta ann. circ. 1194. inter. Iosir. tom.
6. Gall. Christ. col. 362: *Hæc congrega-*
tionem locum et officium idem debet Romæ in
Saxia ad S. Spiritum Innocentius tertius,
edificatio hospitali amplissima,.... ubi nobi-
lissimis, ignobilibus, infirmis et sanis ad neces-
sitatem providetur ex mediis hospitalis,
quo opulentissima sunt ad Invidiam exem-
pli, etc.

* *INVILARE*, Vilem reddere, deprimere,
nostris alias *Avillare*, Ital. *Avillare*. Epist.
Saladini ad Pisan. apud Lam. in Delic.
erudit. inter not. ad Bonincont. Hist.
Scul. part. 1. pag. 198: *Et clamorem facere*
non possint, nec possint dicere res eorum
Invilatus esse. Vide supra *Avillare* et *Invi-*
liare.

* *INVILIARE*, elatere, in vett. Glossis
[et in Supplemento Antiquarii, ubi etiam
Invilitare, eodem intellectu.] Vilem fac-
ere.

* *INVINIUS*, Abstemius, ævov, in Gloss.
MSS. vox Apuleii lib. ult.

† *INVIOLEARE*. Vide *Involare*.

* *INVIOLEARE*, Immolare, eadere victi-
mas, secare, lbare. Glossar. vet. ex Cod.
reg. 7613.

† *INVINGULARE*, In virgam crescere.
Vita S. Adalberti, tom. 5. Junii pag. 94:
Residuum ponti quod forte manu gestat,
ipse projecit: Ubi, inquit, grana Invin-
gula fructiferaeque adolenda; me, Deo pro-
picio, competere habebis in revertendo.

* *INVIOLATUS*, Victoria fibula, Gall.
Virile, instructus, nostris *Enviolat*. Arel.
parlamm. ann. 1368. in Lib. statut. art.
Paris. ex Cam. Comput. Paris. fol. 307.
r.^o: *Videtur cunctos fabricatos, manu-*
bratos et Inviolatos Parisius. Lit. remis,
ann. 1406. in Reg. 161. Chartoph. reg.
ch. 148: *Une paire de constance engue-*
nes, emmanches d'iviere, et Enviolets d'a-
gent.

* *INVIOTIOSUS*, Vitiolosus, a vitiole
alienus. Vita S. Elzear. de Sabrano tom.
7. Sept. pag. 589. col. 2: *Ex tunc a verba*
inhonestas et moribus Inviotiosus ipse (os-
mes) abstinuit.

† *INVISATIO*, Visitatio, apud Stepha-

notium Antiqui. Aurelian. MSS. pag. 368.

† *INVISIBARE*, Quasi in viscera in-
mittere, conjunctissime devincire, adju-
gere. S. Bernardus Episc. 239. Edit. 1890.
col. 225: *Studet ego semper, ut sanctis*
illos congregationis vestre Monachos nostra
Fratribus commendarem, et ipsos illis per-
fectæ unionis caritatis, si fieri posset, cum
Inviscerarem. Privilegium Venceslai Imp.
ann. 1418. apud Ludewig. tom. 1. pag.
451: *Eandem villam cum omnibus pertinen-*
tiis suis predictis Abbat et Conventui Mon-
asterii in Dobrlug applicare, appropriare,
incorporare, Inviscerare, annexare, uniri
et confirmare gratiosius dignaremur, Be-
currit pag. 452. [* Vide Hailtaus. Glossar.
German. voce Einleiben, col. 277, supra In-
corporare.]

Nostris alias *Enventrer*, Deglutire. Le
Reclus de Molens:

Convoluit et tout envestrière,
Ja tant ne sara Enventrer.

* *INVISIO*, Visio. Acta S. Marii Mau-
riac. tom. 2. Jun. pag. 125. col. 2: *Peron*
ille bestias pariter indulgentissimus, pati non
posuit filios pios de sacra negata Invisum
remittere matris, etc.

† *INVISOR*, Invidus, in Vita S. Malii
n. 52. tom. 2. SS. Maii pag. 683.

* *INVISUS*, Non visus. Acta S. Audom.
tom. 3. Sept. pag. 393. col. 1: *Adit de*
tertia in urbe Tarvenna multitudo innu-
merabilis, et pene ante Invisia.

† *INXITABILIS*, Beneficus, Papiæ. Vide
Jocentalis.

* *INVITAMENTUM*, Convocatio, con-
ventus, Ital. *Invimento*, Stat. crim.
Comunæ cap. 126. ex Cod. reg. 4622. fol.
90. v.^o: *Nullus de cetero presumat facere*
aliquid Invitamentum nec congregacionem
gentium cum armis.

* *INVITATA*, vox Italica, Eodem
significatu. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap.
61. ex Cod. reg. 4621: *Quicumque præ-*
sumpserit in civitate, comitatibus vel districtis
Florentiæ.... facere aliquam Invitatum
congregacionem gentium.... pro violen-
tia vel subversione pacis status populi, etc.
Et cap. 69: *Quicumque.... præsumpserit fa-*
cere aliquam Invitatum de hominibus equi-

ius vel pedestribus, ut eos ducat vel
per arduos ad aliquem locum etc.

† **INVITATA**, invitatio ad solemnita-
tem, vel canticum solennius. Erius Up-
pensis lib. 3. Hist. Suecor. ann. 1304 :
Et anno Torchellis Marchisale invitavit
se fratres Principes memoratos ad Cas-
trum Aranes, solennissima illic habito Invi-
tatione.

† **INVITATIO**, Privileg. Lausertie ann.
130. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag.
100 : Pure et absolute absque medio, condi-
tione seu Invitatione aliqui etc. Ubi doctus
Acher emendat, Limitatione ; apte prorsus
se sensum.

† **INVITATOR**, Procurator, agens. Ve-
ro Charta apud Lohinell, tom. 2. Ilist.
papien. col. 74 : Rivallon Comes Poucer-
at. Biscan Invitator Nominos. Inducere
invitator.

† **INVITATOR**, qui ad cenam invitat
et vocabat, unde et vocator etiam
dicitur. Occurrit apud Gruter, et de
Jontefale, in Diar. Ital. pag. 359, ex Anti-
qua inscriptione. Vide Pignor. de Servis
cap. 111. et seq. edit. ann. 1674. et Di-
cicon. Trevolt. voce Invitator.

† **INVITATORIA**, Epistola, qua quis ad
aliquam ceremoniam invitatur. Vide Diu-
inum Romanum cap. 3. tit. 13.

† **INVITATORIUS**, apud Cisterciens-
es, idem qui Procentor, Qui inchoat can-
tum in Choro. Subinvitatorius, qui In-
cantum, cum abest, vices supplet. Vide
Theos. fratres et Hofmannum in Lexico
mus.

† **INVITATORIUM**, Vide Psalmus In-
vitationis.

† **INVITATUS**, Non vocatus. Gl. Gr. Lat. :
Invitatus, Invitatus, invocatus. [Videtur leg.
San. invitatus.]

† **INVITARE**, Viridi et glutinoso li-
quore linere. Matth. Silvaticus : Petram
et quendam aqua, cum qua allentur et
Invitentur vasa.

† **INVITIVUM**, Non vivens. Testa-
mentum S. Rudesindi Episc. tom. 3. Con-
cil. Hispan. pag. 183. col. 1 : Et sic omnia
divinitus possides, divinitusque In-
vitura vivificas.

† **INVIVM**, Purgamentorum receptacu-
lum, Gall. Voirie. Chron. Ademari tom.
10. Collect. Histor. Franc. pag. 159 : Qui-
dam S. Crucis Aurelianensis canonicus can-
tor, nomine Theodatus, mortuus erat ante
trium in illa heresi ; ..... cuius corpus,
postquam probatum est, ejectum est de ca-
menterio, ... et projectum in Invivum.

† **INVIVS**, Non potens vive, ubi non est
via, extra viam. Joh. de Janua. Gloss.
Lat. Gall. Sangerm. : Invivum, Ibi sunt oles-
communicationis Petri Regis Aragon. tom.
3. Concil. Hisp. pag. 537. col. 2 : Nos ta-
men desiderantes, quod civitatem, civis et
loca predicta mansuetudo corripere et a tanto
errore Ivo revocare. Passim occurrit in
verbis Scripturis.

† **INVCLES**, Dama, vesp. Germ. Inu-
laus. Castigat. in utrumque Glossar. Vide
laudi.

† **INULI**, pro Hinnuli, apud Papiam.
† **INUNANIMITAS**, Discordia, in libro de
fundatione Monasterii Gozeccensis pag. 230.

† **INUSARE**, Colligere, Gloss. Arab. Lat.
Adumbrare.

† **INUSATIO**, Sacrum oleum pro infir-
mis. Charta ann. 1178. in Chartul. S. Coru.
Compend. fol. 189. v. col. 1 : Quod ex
dominiarius matris ecclesie Inunctionem
deserit et officium facere potest, cum ab
ecclesia Inunctio fuerit expetita. Vide Inun-
gere.

† **INUNDATIO**, Baptismus nullo appa-
ratu datus, a Gallico Ondoyer, Baptismus
conferre, omisiss Ecclesie ceremoniis.
Epistola Petri de Condoto tom. 2. Spicil.
Acher. pag. 566 : Regina dolore et morbo
titerit praterit compulsa peperit filium
ante tempus debitum pariendi, qui fere de
utero translatus ad tumulum, post Inundatio-
nem brevi vixit tempore, matrem reliquit
repletam multis miseris.

† **INUNDATIO VOCIS**, Statuta aliqui Car-
tusiensis Ordinis 1. part. cap. 39 : Quia boni
Monachi officium est plangere potius quam
cantare, sic cantemus voce, ut planctus,
non cantus delectatio sit in corde : quod gra-
tia preveniente poterit fieri, si ea, quae can-
tando delectationem affrunt, ampuentur,
ut est fractio et Inundatio vocis, et gemina-
tio pueri, et similia, quae potius ad curiosi-
tatem attinent, quam ad simplicem cantum.
[Variis intelligi vocis inflexiones, quas
vulgo Ronlades appellamus.]

† **INUNDUS**, Inguetus, in Glossario
Barthii ex Hist. Palest. Fulcherii Carnot.
† **INUNGERE**, nudare, Sacro oleo agrotum
perungere. Postmodum debilitate car-
ceptus, quarta feria Inunctus est, sed tunc
communicari non potuit, apud Acherium tom.
2. Spicil. pag. 517.

† **INUNWANT**, Vide Unwant.

† **INVOCATIO**, Incantatio, Gall. Eu-
chantement, alias Invocation; unde Invoca-
tor, Magus, incantator. Annal. Victor.
Miss. ad ann. 1308 : Guichardus episcopus
Trecentis primus in oblatia ejusdem urbis
de ordine sancti Benedicti monachos et post
abbas, postea factus presul, pro eo quod
dominus Ludovicus rex Navarra ob suspici-
onem exortum et inquisitionem postmodum
rite factam, invenerat eum, ut dicebatur,
suspectum de obitu matris suae, quae dice-
batur venerabilis vel Invocatione defuncta.
Lit. remiss. ann. 1469, in Reg. 106. Char-
toph. reg. ch. 92 : Icellui Bethays estoit tru-
et reputé estre Invocateur et sorcier et de
faire moarir par venin et Invocation.

† **INVOCATIO ARMORUM**, Evocatio po-
puli ad arma. Chart. Waldece, ann. 1306,
apud Haultais. in Glossar. German. col.
2016. voce Waffengeschrey : Donamus do-
mum in Corbiche civitate absolutam et exem-
tam ab omni onere quarumlibet arrestationum,
exactionum, vigilarum, Insecutionum et
pulsuum campanarum vel Invocationem Armo-
rum, etc.

† **INVOCATORIALIS**, Qui invocatur, vox
forensis. Pactum Inter Joan. ducem Brit.
et legatos pag. ann. 1441. ex Bibl. reg.
Cum litteris executorialibus, etiam brevis
secularis Invocatorialibus, etc.

† **INVOLARE**, Per vim auferre, nostris
Faler. Donatus ad 6. Aeneid. : Vola dictur
media pars manus, ... unde et Involare dici-
mus, quum aliquid furim vola manus sub-
trahitur ; et Involare rursus, cum violenta

manus in aliquem dirigitur, sicuti Trema-
tus ait : Illi facile in oculos Involare ven-
fic. Papias : Involare, in volam, i. in manum
includere, furari. Gl. Lat. Græc. : In-
volat, κλέπτει, Gloss. Gr. Lat. : Κλέπτει, fer-
[sur] Involar. Κλέπτει, Furo, Involo.
[Gloss. Lat. Gall. Sangerm. : Involare, Em-
poumer, mettre en palme.] Cornelius Fronto :
Involut, qui in die venit, surripit elum, id
est, furtive. Canones S. Patricii cap. 31 :
Si per furtum illum Involarerit. Perperam
involarerit, apud Waræum. [S. Ambros.
de Patriarcha Joseph. cap. 6. n. 29 : Furtum
Involutus sum de terra Hebræorum.] Utitur
Collatio Legis Mosaeae cap. 11. Lex
Wigouth. lib. 7. tit. 3. § 3. 6. 10 21. Lex
Burgund. tit. 70. § 3. in i. Addit. cap. 4.
§ 1. Lex Alamanni. tit. 69. 70. Eckardus
Jun. de Casib. sancti Gall. cap. 10. etc.
præter Plautum, Terentium, Ciceron. et
alios. Hinc

† **INVOLARE**, in vet. Charta apud Guersnium
in Annalib. Massil. ann. 1366. n. 41. Gall.
Faler.

† **INVOLENS**, Nolens, invitus. Testa-
mentum S. Gemadii Episc. Asturice, tom.
3. Concil. Hisp. pag. 172. col. 2. et tom.
6. SS. Maii pag. 90 : Ad suburbia adtractus
sum, in qua multis annis Involens, et magis
in principio perdurans quam spontanea
mente, ... eidem commorari.

† **INVOLUTUS**, alias involutus. Salvianus lib.
7. de Gubernat. Dei : Est Involentia non
carere, multo magis carere.

† **NOSTRIS** alias Envis, pro Egere, invire,
Gall. Malgré soi, contre son gré. S. Dion.
Chart. lib. 5. cap. 7. tom. 3. Collect.
Histor. Franc. pag. 283 : Li rois Clothaire
regit tantesveilles les prières son file, mais ce
fu Envis. Ubi Aimoin lib. 4. cap. 14. ibid.
pag. 133. habet : Clotharius, egre licet,
orant tamen filio concessit. Joinvill. in S.
Ludov. edit. reg. pag. 85 : Disoit que moult
Envis se fu souffert de li venir veoir. Lit.
remiss. ann. 1457. in Reg. 173. Chartoph.
reg. ch. 707 : Pour ce que icellui Bulson
estoit pources homs, qui paioit Envis et pla-
doit vouleriens. Fabel. tom. 1. pag. 24 :

Ou vouloiers ou à Envis
Le fist li prestres, etc.

† **ENVOLUTUS** vero, idem quod Propositi
tenax, in Lit. remiss. ann. 1409. ex Reg.
163. ch. 334 : Quant icellui André vit
que Buffiere estoit moult Envolutus de
villener le feu Potier, etc.

† **INVOLUCIUM**, Involverum, fasciculus.
Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg.
7657 : Trostel, Prov. Involverium.

† **INVOLUCUM**, involutus, Involverum.
Suppl. Antiquarii. [et in Glossar.
Lat. Gr. et in Castigat. ad utrumque
Glossar. additur ex Cod. reg. Involverum.
Linteum vero quo corpus involvit-
tur, vulgo Linceul, drap, nostri Enve-
lope appellamus. Lit. remiss. ann. 1410.
in Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 377 : Le-
quel jeune homme bailla à icelle supplant un
escu pour avoir et acheter à ladite fille des
chemises et Envelopes. Deux Envelopes de
lin, in aliis ann. 1400. ex Reg. 155. ch.
454. Hic autem obiter monere licet hanc
ita recens a Latio proditisse vocem Galli-
cam Involution, pro Embarras, difficulte,

Implicatio, litis anfraetus, ut docet Diction. Trevel. occurrit enim in Lit. remis. ann. 1371. ex Reg. 102. ch. 330: *Lesquelz adjournes redoubtans estre mis en grans Involutions de procès, et Et rursus in aliis ann. 1389. ex Reg. 138. ch. 108: Et pour ce sont en aventure d'estre mis et tenus en grans Involutions de procès.*

§ INVOLUTION, Eadem notione. *Edificat ad sui damnationem quare interitus intret Involutionem*, in Epistola ejusdem Magistri Paris. tom. 1. Anecd. Marten. col. 1739. § INVOLUTIONUM, Eodem intellectu. Vita S. Elizabethæ Regine, tom. 2. Julii pag. 212: *Reperitur fuit quoddam Involutionum longitudinis tumuli, involutum in non elicitur gossipi.*

INVOLUTUS, Joanni de Janua, *Quendam bestia, que non homines facilius decipiat, involvit se aliqua re.*

§ INVOTARE, Desiderare, in votis habere, Miracula S. Ebbeldredæ, tom. 4. Junii pag. 566: *Honestæ Invotare, proxiæ fidei, mundi inquinamenta devitare adjuvant.*

* INCURPATURA, Vide supra Invenitura.

§ INCURIA, pro Incuria, in 1. litem ann. 1325. apud Bymer. tom. 4. pag. 149.

§ INUSTUS, Non ustus. Vita S. Canuti, tom. 3. Julii pag. 129: *Pontifex Poppo candentis ferri ardorem Inusta defersens dextra, et igitur ferri laminas incombustis pertransiens plantis.*

* I. INUTILIS, Perditus ac desperatus. Acta S. Alex. mart. tom. 5. Aug. 804. col. 2: *Cognoscens autem eum cum Maximiano, Inutilis casar, cum (Alexandrum) denum aliis et interfecerunt, trucidatis namque deponit clientibus.* Bulla Alex. III. PP. ann. 1177. inter Privili. Mss. ord. Bretonum: *Sane et abbas aliquis vestri ordinis infans Inutilis aut ordinis sui pravorator inventus fuerit, etc. Castigat in utrumque Glossar. Inutilis, incommodus, inutilis, ægypticus. Germ. Gersfutis. f. Gerro, futis.*

* 2. INUTILIS, Injustus. Charta ann. 891. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 250: *Cujus (monachi) petitionem Inutilem invenientes, telem eadem sententiam diffinendo dederunt, ut monasterium ex nuncio Carloni... pergeret, nihil amplius ex hoc nefaria repetitione se intermittens.*

* 3. INUTILIS, Mancus, mutilus, Gall. Estropé. Gall. ann. 1311. in Reg. Phil. Fute. ex Cod. Bibl. reg. 6607. ch. 18: *Et dicto servienti, qui per factum et culpam ipsius confisit altera manu factus fuerat Inutilis, etc.*

INVULGARE, pro Divulgare, in Addit. ad Vitam S. Antonini [tom. 1. Maii pag. 338].

1. INVULTARE, INVULTARE, Vultum effingere. Marius Victorinus ad Candidum Ariarium pag. 162: *Excitatus enim in anima vultu, intellectualem potentiam animæ illustret, et illuminet, et Invultat ex figurat, et innascitur animæ intelligentia et perfectio. [De iis, qui ad artes magicas Invultant, dicitur in Fultivoli.]*

§ INVULTOR, Præstigator, qui ad artes magicas vultus effingit. Statuta Ecel. Narnet. ann. 1389. tom. 4. Anecd. Marten.

col. 985: *De sortilegiis et divinationibus, de magis.* In uno MS. habetur: *De sortilegiis et divinationibus, de Invultuoribus.*

§ INVULTOR, Invultuorum præstigitie Vide Fultivoli.

* 2. INVULTARE, Veneficio occidere vel incantare, fascinare, Gall. Ensorcere. Locum exstat in Fultivoli: ubi qua ratione illi peragebatur legere est. Nostri Ensorcere et Ensouster, eodem sensu. Lit. remis. ann. 1347. in Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 267: *Jehanne de Cretot menestrele de vielle avoit ensorcé ou Ensoustré Pieres Coquel eren, et fait tant par son mauvais art et clergie, que il estoit devenu son ami.* Aliæ ann. 1400. in Reg. 156. ch. 36: *Icellui Pastant lui dist qu'il doubtoit qu'elle ne Ensoustrast ou fist mortir sa femme; ... et disoit l'en queloditte Morele l'avoit Ensoustré.* Vide supra Imaginatio 2.

§ INVUXORA VIRGINITAS, vel, ut alii legunt, Immaculata, apud Tertullian. de de Castitate cap. 9.

§ INZARATATI, Hæretici Valdenses. Vide Sabatati.

§ INZEGNERIUS, INZEGNERIUS, Homo insignis, dominus. Hist. Cortus. apud Murator. tom. 12. col. 812: *Pudant... exant civitatem obtinuerunt domino Canis in capite Pontiscorbis, ubi cum suis Inzegneris et sapientibus et cum certis militibus suis convennerat causa providendi passus offerentes.* Rolandus Patavinus de factis in Marchia Tarvisina, apud eund. Murator. tom. 8. col. 356: *Vir quidam nomine Mefas... Inzegnerius sive magister castris, etc.* [* Vel potius Doctor, magister, qui monstrat, indicat, Ital. Insegnatore, Gall. Expert, Stat. Mutin. rubr. 5. pag. 1. * Potestas Mutine tenetur... ire cum quatuor sapientibus et militibus, cum duobus Inzegneris habentibus peritiam aquarum etc.] [* Gall. Insignier. Vide in Ingenium, 3.]

* INZELARE, INZOLARE, Celare, occultare, ut videtur. Stat. Taurin. ann. 1360. cap. 235. ex Cod. reg. 4622. A. 1. De emendo de avere communis Taurini duna furtive in vino Inzolat, vineis et blava devaluata. Item statutum est, quod si aliquod vinum Inzolatum fuerit deinceps furtive seu Inzolatum alicui homini, ... restituantur de avere communis Taurini.

* JOACHIMICUS, Nummus argenteus valens tres libras apud Germanos. Vide Dalerus.

§ JOALLIE, ut Jocula. Testam. ann. 1386. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 261: *De rebus nris et Joallis, etc.*

* JOANNES GALITER (S.). Festum S. Joannis Evangelistæ ante portam Latinam, ubi in ferventis olei dolium missus est, quod 6. Maii celebratur. Lit. remis. ann. 1367. in Reg. 300. Chartoph. reg. ch. 31: *Le jour de la saint Jehan chaude, dicte Porte Latin, etc.*

* Diu est quod male audit nomen Joannes, ut colligitur ex Lit. remis. ann. 1397. in Reg. 152. Chartoph. reg. ch. 248: *Le supplient lui dist, Eudet, vous avez un toren qui hurte les gens et ne oient aier aux champs pour lui; lequel Eudet lui respondi, ne tu nom Jehannot? ouyl, dist ledit suppliant, j'ay nom Jehannot roierment; et ledit Eudet lui dist, Jehannot es tu, car à toi n'en*

apportent de riens, en le huchant plusieurs fois Jehannot. Aliæ ann. 1457. ex Reg. 16. ch. 154: *Icellui Proust dist au suppliant qu'il estoit bien Jehan prunter, par maniere de moquerie. Hinc Fair Jehan dicitur mulier, qua marito fidem non servat, in Lit. remis. ann. 1475. ex Reg. 195. ch. 156: *Icelle femme vint à l'encontre du suppliant son mary, et lui dist telles paroles: Traistre, paillard, larron, je t'ay fait plume; fois Jehan, et en despit de toy, je te fuy encoires.**

* JOANNISUS, Moneta ordinis S. Joannis Hierosolymitani. Tabul. Massil. : *Placet consilio civitatis (Massilie) requirere dumnum vicarium quod florenti auri boni firmitatis, et florenti cameræ domini nostri papæ, et Lucenti et Joannini auri boni et puri ponderis curant et cursum habent in present civitate pro illo valore quo fuerint fortati, videlicet ad xxxiij. solidos pro quolibet.* Vide Joannite.

§ JOARIA, Munus judicis, dignus. Vide Juvener.

JOBAGINES, JOBAGINES, Sambucus, Lydio, et Alberto Molnario testibus, Hungarici dicuntur coloni, ruricolæ, atque ad ipsa maneria. Decreta Ludovici Regis Hungarie ann. 1351. cap. 5: *Præterea ob vultibus Jobagionibus natis natoribus et vultibus habentibus, etc.* Cap. 6: *Prælati et Ecclesiastici Jobagiones habentes.* Cap. 14: *Jobagion ad Regiam vel Regiam celatidum negotiantur.* Decreta Sigismundi Regis: *Si qua Jobagiones aliterius... potentialiter addebant.* Aliud ejusdem Reg. ann. 1435: *De singulis Jobagionibus proprias possessiones et terras nore aliorum Jobagionum, in presentibus, quibus resident, habentibus et censum colligentibus.* Decreta Alberti Regis: *Nobiles tam Jobagiones habentes, quam non habentes, decimas dare non tenentur.* Vide Jo. Lucium de Regno Dalmatice pag. 206 b. 1. At in Decreto Andrea Reg. Hung. ann. 1322. cap. 15. et 56. Barones et alios vocari videtur. Cap. 18. *Jobagiones* Colectorum memorantur, et cap. 25. præcipi Hungarici Magistratus, Palatini omnes, Banus, Comes, et Curialis Regis, Jobagionum dignitate et vocabulo donantur. Et etiam notione accipi videtur Jobagionis ut apud Throczviciu in Colomanno cap. 61. Vide Concilium Posoniense ann. 1309. cap. 3. 4.

§ Addit Carolus de Aquino in Lexico militari militie etiam genus fuisse, idque probat Decretum Mathie Regis, ubi sic: *Constatum est, quod tam nobiles, quam eorum familiares et Jobagiones, scilicet jurisdictionem ingressi, arma omnia evasumque generis asserunt, in hospitibus deponere et barones in ipsam sedem tegeri debent.*

* Ita dicta esse nunciata rursum probat Charta Andrea Reg. Hungar. ann. 1214. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonstr. col. 21: *Contulit etiam Jobagionem, nomine Bera, obtentu fidelitatis sue ita ex omni iugo servitutis exemptum, ut nulli omnino servituti conditioni subiaceret, nisi ipsæ vel sui posterit ad ecclesiam se alienare voluerint.* Sed neque minus certum est eodem inter nobiliores regis ministeris recensitos fuisse, ut iterum constat ex Decretis ejusd. reg. ann. 1231. apud Cæc. in-

Cens. eccl. Rom.: *Nobis facientibus exercere extra regnum, nobiles nobis licet iterantur, nisi comites et stipendiarii et regiones castri. Rem apertius explicat* 1. Decretum ann. 1233. ibid.: *Quare tractus multiplices et diversos per Nicolaum invariancorum, Mauricium dappifera, a theodemago agasonum, Bogin pincerum magistros, Jobogiones, nuncios et oratores nostros... Et faciemus filios nostros et Jobogiones jurare, secundum quod iuramentum eorum continetur...* Et addimus per nos et nostros successores eundem et dicit singulis annis pulsatim alium de Jobogionibus, quem voluerimus etiam fidei celatorem, quem faciemus et, quod mandatum nostrum accedunt addit adimplebit. Ex quibus colligitur vocem generalem fuisse apud Hungaricos famulus vel minister cuiusvis ordinis et conditionis significatur. Vide in *est. 2.* et Ministeriales.

* Nostri vero Jobolot, Homo nihili est et emptus dignus. Lit. remis. ann. 1254. Reg. 184. Chartoph. reg. ch. 506: *scripsit apud oy et entendit que Pierre Prele...* le nommoit et appelloit par maniere de et et moquerie, Jobolot, qui est à entendre à la maniere de parler et langage du pays (l'arabe) qui l'estoit un chef et meschant à l'apert entreprinse.

* JOBELEUM, pro Jubileum, bis usuratus. Ronsalvus II. Archiep. Salern. in concilio, apud Murator. tom. 7. col. 16. *de Jubileis.*

* JOBIRE, pro Juhere, in Charta ann. 1. apud Doubletum Hist. San-dionys. t. 687.

* JOCARILITER, Jocaliter, jocose, in 1. saneti Eligii, tom. 5. Spicilegii Acheis. pag. 179. in Summario capitis 24.

* JOCALE, Ludicrum. Acta S. Francisci de Paula, tom. 1. April. pag. 171: *quomodo sunt Portae, qui cantilenas eorum sunt homines manifeste ad Jocalia, intus latet angula.*

* JOCALE, Theca reliquiarum. Instaur. Chart. reg. ann. 1483. fol. 30: *Littera conventus fratrum Praedicatorum Parisiensium pro una missa quotidie celebranda domino regi;... pro qua fateretur se reddere a dicto domo. rege quamplurima temporaria beneficia, et expresse Jocale proventus brochii dextri beati Thomae de Aquino.* anno 1371.

* JOCALLA, Monilia, gemmae, annuli, quae id genus pretiosa, Gall. *Joyaux*, igitur Jewells. Glossae Isonis Magistri ad Idenitium: *Crepundia, Jocalia, ornamenta.* Ingulfus pag. 858: *Regis Merciorum Jocalia plurima in sacris Ecclesiae ornamentis largi munus contulerunt.* Utilitatem semel pag. 866. 878. 890. 908. Pseudo-didus lib. 2. de Vetula:

... Et necesse pretiosa Jocalia deferat.

* Jocalis Westmonasterii, ann. 1267: *Jocalia vestra Westmonasteriensis, imagines ferreas, et lapides pretiosos in manus vestras mercatorum.* Idem ann. 1283: *Contra quodam famosi Regis Britonum Arthuri Regis Angliae cum aliis Jocalibus reddere.* Occurrit praeterea haec vox in Gestis Roberti VII. Reg. cap. 15. in Fleto lib. 171.

cap. 14. § 1. in Process. de Vita et miracul. B. Marie de Malliaco n. 35. apud Math. Paris. Bromptonum pag. 954. Thomam Walsinghamum pag. 249. Nicol. Uptonum lib. 4. de Militari officio pag. 134. etc.

Proprie apud nos Jocalia dicuntur, quoniam ad muliebrem ornatum spectant, et ejus quodammodo propria sunt, ut annuli, inanes, armillae, violae, etc. atque ita usurpatur haec vox in Quoniam Attachiam. cap. 21. § 2. Salmasius ad Solinum, ab Arabico, *jokar*, i. gemma, videtur deducere; vel certe a *jocus* et *joelus* et *jocula*, Latinis vocabulis, quae id omne, ex quo aliquis voluptatis caput, sonant. Graecis *παῖς*, *εἰς* *παῖσιν* quos. Naga mulieres, apud Plautum, Aulularia, nostris, *Jocaris*. Gl. Lat. Gr.: *Jocus*, *παῖς*, *παῖς*. Theodoriensis in Vita S. Elizabeth Ungarica cap. 7: *Cum enim pauperum hac nutricia parvulus suis infirmis viscera fecit, annulos vitreos, et quaedam alia puerorum Jocalia opportuna xenia proprio pallio deferret, etc.* Et certe admodum probabile est, vocabulum *Joyaux*, nostris usurpatum, effectum a *Joye*, gaudium, quod his scilicet nugis pueri et sequior sexus potissimum delectatur. Capitolinus in Albino: *Cum et nomina fierent, septem aquile parvula de nido allata sunt; et quasi ad jocum circa pueri cubum constituta.* Vox autem *Joye* ab eadem origine profectur, scilicet a *Jocus*.

Scribit Michael del Molino in Repertorio Forer. Aragon. pag. 188. v. ann. 1438. in Curia Aragonensis questum, in Jocalium legato intelligitur testatrics etiam vestes, et Locumtenentem Justitiam Aragonum priusquam iudicium et sententiam ederet consuliisse super hoc negotio quosdam dominas, et juxta eorum responsum iudicasse vestes non contineri.

* JOCARILUS, Jocalium distractor, *Jocallier*, in Charta Sicardi Principis Longob. in Chronico S. Sophie Benev. pag. 631.

* JOCALIS, pro Jugalis, Coniux, in Formulis Andegav. apud Mabillonium tom. 4. Analect. pag. 234. 235. 258. et in Praecepto Chlotarii III. tom. 1. Aunal. Bened. pag. 694. et alibi.

* JOCALUS, Jocus, ludus. Stat. Mss. eccl. Tull. collecta ann. 1497. fol. 67. r. ubi de festo Innocent. : *Flunt ibi moralitates vel simulacra miraculorum, cum farsis et simulacris Jocalis, semper tamen honestis.*

* JOCAMEN, Jocus, ludus. Ordericus Vitalis lib. 10. pag. 784: *Cotidie vero simul loquebantur, et mutuo mitebantur, sed Jocamentis plerumque miscerantur.*

* JOCARE, JOCARI, Ludere, lusitare, Gall. *Jouer*. Chronicon Andree pag. 438: *Pau accusatus, quod tempore armati ipse cum suis Monachis super glaciem vero laicorum fuisset Jocatus.* Vita S. Gertrudis Abbat. Nivell. n. 19: *Infans autem Jocentib. et curebat hoc illicque.* Vita S. Domitiani Confessoris apud Guichenonem in Probat. Hist. Bressanae pag. 229: *Nam et cum gallinis illis lecti visa postea Jocasse vulpes contra suum naturam agentes, sed nullum earum ledere praesumpserunt.* Joucher Picardi, Jouquer Occitani, Joucher Franci, dicunt de gallinis, quae ad peritiam somnum captant. Hinc idem *Jouquer*, pro otiosi,

vel *seriosi* usurpant. Chronicon Bertrand. Guesclini MS.

Il ne nous laissa mie ci Jouquer loquement,

Raimundus Montanerius in Histor. Aragon. cap. 221: *Le fill de L'Emperador ne se tench à Joch, ans se garna molt be ell, qui erat bon cavalier, etc.* In Consuetudine Britannicae artie. 420. taurus dicitur *aller à Jey*, qui libere exspatiatur, ac ludibundus excurrit.

* JOCARI, Hastiludo concurrere, certare, ex Gallico *Jocari*. Ordericus Vitalis. lib. 3. pag. 454: *Cum apud Monasterium Jocaretur, et cum quodam juvene luctaretur, etc.* Math. Paris ann. 1259: *Congregati sunt in multitudo gravi et copiosa valde, (ad ludum militarium, qui Mensa Rotunda, (ad ludum) Noreas, quatuor Austrius, etc.) et secundum quod constitutum est in illo ludu Martio, illa die et crastino quidam Milites Anglie strenue nimis et viriliter et delectabiliter, ita ut omnes alienigenae ibidem praesentes admirarentur, Jocabantur.*

* NOSTRI, Jouer, interdam Libidinos vivere, luxuriosi. Lit. remis. ann. 1380. in Reg. 117. Chartoph. reg. ch. 35: *Thomas Brissart par son mauvais engin et faulx descevement avoit fortroite Aliette femme de Pierre Picart d'aveques sondit mari, et mené Jouer hors du pays. Joliver et Joliver, eodem sensu. Lit. remis. ann. 1395. in Reg. 148. ch. 285: *Tu es garcon... car tu as pris une femme, laquelle tu as fait Joliver à autres avant que tu l'espousasses.* Alio ann. 1403. in Reg. 158. ch. 111: *La laquelle femme icellui Bartholemi dist ces mots: Avant toy, si te va faire Jolier. Hinc Jolivet, Voluptatis amor, lascivia. Chron. S. Dion. lib. 1. cap. 8. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 160: *Vous avez despit et chacé vostre roy (Childeric), né et cédé de vous meismes, qui estoit debonnaire par nature; et prout encor estre plus debonnaire et plus pourfondeur au royaume, s'il eust laissé la Joliveté de son cors.* Ubi Almon. lib. 1. cap. 7. ibid. pag. 31: *Brinsgator etiam abilita potuit esse lascivia.* Eiusd. originis est vox *Jolis*, pro *Joyux*, content, Latius, exultans, in Lit. remis. ann. 1425. ex Reg. 173. ch. 245: *Le suppliant avoit oy dire que paiz estoit faicte;... et en estoit bien Jolis et bien aise.***

* JOCARUM, Angl. *Jester*, Sannio, scurra, apud Thomam Blount in Nonnolexico.

* JOCATOR, pro Jocolator. Charta ann. 1291. tom. 1. Hist. Dalph. pag. 26. col. 2: *Non tenent in hospitio suo de nocte extra horam intrones, Jocatores, seu etiam alios malefactoris.*

* JOCCERDEGG, Furtorum Collectores, in Legibus Hungaricis.

* JOCH, an Militaris fistula, Gall. *Fiffre*? Chron. And. Danduli ann. 1300. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 513: *Mittimus vobis annum debore et annum Joch.*

* JOCHA, Navis levior, Anglis *Yacht*. Mauritijs Gaurfridus in Vita S. Yvonis, tom. 4. Mss. pag. 605: *Tres ceruus naves ad seculum S. Yvoni appendit, cum pro evasione parati naufragii super quodam Jorcha, ubi statim emissio voto miraculo navis ad*

portum meritis Sancti perducta est, aliam rortum alterius. *Id.*

† **JOCIMDALEI**, ut *Jocimicus*, Nummus apud Germanos valens tres libras. Chron. Marienrod. apud Leinbuitum tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 466: *Cactus est D. Jodocus Abbas prædictus dæ vulgariter tho Braudschatte* v. *Jochimdalei*. Vide *Dalerus*.

JOCUS, Modus agri. Vide *Juetus*.
† **JOCIA**, Moneta minor, ut videtur, valens unum denarium. Vide *Numbicus*.

JOCISTA, Gloss. Lat. MS. Reg. *Jocista*, qui verbis jocular. Perperam, qui verbum jocular. in Glossar. Isid. *Elfricus* in Gloss. Sax. *Mimus*, *Jocista*, *seura*: *gllig m*. Ugutio et Joan. de Janna: *Jocista*, qui *jocis saepe intendit*. [†] Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Jocista*, *celui qui se gicue volentier*. Aliud Prov. Lat. ex Cod. 7637: *Jugundor*, Prov. *Jocista*, *histrio*.] Liber Epistolarum S. Bonifacii Episcopi Moguntini Epist. 69: *Hos namque veritas, Jociete more, carazones reperiet*. Adelmus Abbas Malmesburienis ad Eadfridum: *Jociste scurraque ritu dicacitate temeraria loquentium*.

† **JOCULARIUS**, vide in *Jocalia*.
† **JOCOSA**, Nomen ensis, quod Carolus M. dedit Leo III. PP. quique in thesauro Ecclesie S. Dionysii asservatur, et in solemnem Regum nostrorum inauguratione adhibetur. Hunc enim spatium vocat Nangins in consecratione Philippi Audacis.

† **JOCOSTATUS**, Jocalio. Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1345. fol. 358. v. *In festo S. Johannis et Innocentium nimia Jocostate et scurrillibus continis uteretur* (moniales monasterii Villaris);... *præcepimus quod honestas et cum majori devotione alius se haberent. Jocusu* vero, pro Convivio festivo, vulgo *Festin*, *rejoissance*, in Lit. remis. ann. 1488. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 940: *Le jour de la Circoncision,.... le suppliant qui avoit sonné à une Jocusu qui se faloit ce jour par le cardinal du bourg (de la ville de Boulogne sur mer).... pour ce qu'il n'avoient point eût avec lui (cardinal) autour de nostre dite ville, comme les autres jeunes compaignons etc.*

† **JOCOSTUS**, *Ridiculus*. Germ. *Fideulocus*, in Castig. ad utrumque Glossar. Vide *mos Jocalioris*.

JOCULARI, *Jocari*, a *Joculus*, pro *Jocus*. Pseudo Ovidius de Vetula lib. 1:

... Sicut agunt pastores, cum Joculari.

† Nostris alius *Gengler*. Lit. remis. ann. 1367. in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 427: *Lequel a'lerent chies le suppliant pour eulz chauffer et esboute et Gengler et parler autour du feu*. Alie ann. 1410. in Reg. 165. ch. 4: *Lequel Gengler dicit à teillui l'avecon, pourquoy ne n'en viancent Jehanin et Colinet, et que puent ils tant Gengler apres nous?*

JOCULARIS, *Mimus*, *scurra*. Gloss. Lat. Gr.: *Jocularis*, *γλωσσος*. Gloss. Lat. MS. Regium: *Chorales*, *Jocularis*, *Papias*: *Satiger*, *Jocularis*, *scitius vestitus*. Leg. *Scitiger*. Rursum: *Scitius*, *histrio*, *Jocularis*. Lambertus Ardensis pag. 247: *Ministrantibus mimis nebulonibus, garcionibus, scur-*

ris, et *Jocularibus*, *Jocularitas*, apud eundem pag. 158. *Jonglerie*. Agobardus lib. de Dispens. *Satiat præterea et inebriat histriones, mimos, turpissimosque et vanissimos Jocularis*, etc. Joannes Signiensis Episc. in Vita S. Beraldi Episc. Marsorum: *Alii quod proprie Jocularium est, ab utroque latere divisio, item mixtis coloribus, vestimenta variabant. Jocularis viri*, in Vita S. Praejecti Episc. apud Bollandum cap. 3. n. 22. Cantor *Jocularis*, in Triumpho S. Remacii cap. 19. Vide *Ministrelli*.

† **JOCULARIUS**, *Coarsula*, in Glossis Isidori. Vide *Jocularis*.

JOCULARITAS, *Facetia*. Odo Cluniacens. lib. 1. de Vita S. Geraldii cap. 15: *Cum a vestigio non desesset, qui facetias quendam, ut adoleat, aut Jocularitates moverent, etc.*

† **JOCULATOR**, Idem cum *Joculari*. Vett. Glossæ MSS. ad Concil. Laodic. can. 54: *Temelice, Jocalutores*. Firmicus lib. 8. Math. cap. 22: *Histrones faciet, pantomimos, ac scenicos Jocalutores*. Gualfredus Vosiensis lib. 1. cap. 62: *Per duodecim fatuos, qui Jocalutores vocamus, Jocalutorum applaudimentum voluptas*, apud Matth. Paris pag. 555. *Joculosi nebulones*, apud Orlericum Vital. lib. 5. pag. 589. Rogerus Hovedenus in Ricardo 1: *Hic ad augmentum et famam sui nominis, emendicata carmina, et rhythmos adulatorios comparabat: et de regno Francorum cantores et Jocalutores mueribus allegerat, ut de illo canerent in plateis; et jam dicebant ubique, quod non erat talis in orbe. Ugutio: Fallax differt ab eo, qui menditur, quia omnis homo fallax id agit, quod dicit, unde quis fallatur, et non omnis ille vult fallere, qui menditur: ut Jocalutores, qui sepe nuntiunt magis studio delectandi, quam volentia decipiendi. Adde Vitam S. Kentigerni Episcopi Glascuens. cap. 6. n. 37. Saxo-nem Grammaticum lib. 6. Joannem Sarsis. lib. 1. Polierat. cap. 8. Itinerar. Gregor. XI. apud Mssion. pag. 317. Paulum Venet. cap. 13. [†] Hallaus. Glossar. German. col. 1704. voce *Spilleuter*, Murat. Antiq. Ital. tom. 2. col. 840. 849. Glossar. med. Græc. voce *Ψεγας*, col. 1781.] etc.*

† **Jocularis**, in Cone. Terracon. VIII. ann. 1317. inter Constit. Max. reg. Aragon. *Moneantur* (clerici) *quod nec turbaribus exercere bastari sive Jocularis, mimi, etc.* Gengler, eodem sensu, in Lit. remis. ann. 1383. ex Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 206: *keellui Hux dunt audit chapelain qui l'estoit un Jengleur, de ce qu'il avoit revelé avoir scellé la monition contre ledit de Mongot*. Gengler vero, pro *Effronté*, impudent, Proxar, in Cons. Petri de Font. cap. 11. art. 2. pag. 88: *Car si aucuns est si Gengleres, kili soit avés he on ne doit pas plaidier par raison, etc.* Denique Genglois, pro *Tromperie*, *Fallacia*, apud Phil. Mouskes:

Qu'il s'avait fait come de Blois
Par son barat et par Genglois.

† **JOCULAR**, *γλωσσος*, *Ridiculus*, in Gloss. Sangerm. et Supplemento Antiquarii.

† **JOCULATOR** Grossus, qui musica instrumenta crassioris sive gravioris soni pulsant. Comput. ann. 1399. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 149. col. 2: *Joculatoribus grossis,.... qui fecerunt festum in*

dicta processione, etc. Vide supra *lutermentum*.

† **JOCULATOR**, *Vigil*, speculator; dictus quod coram sono. Charta ann. 1346. ex Tabul. S. Petri de Curte: *Et consules et universitas Mansi Garneri habuerunt Jocaliores seu gunciam publicum, qui in noctis crepusculo et mane modicum aurorum et alii horis competentibus rone coram suum*.

† **JOCULOSUS**, *Joculatorius*, *jocosus*. Vita S. Norb. tom. 1. Jun. pag. 840. col. 2: *Omnia tamen admirantibus super responsis inutilibus et Jocalosis ejus sermonebus*.

† **JOCUNDARE**, *Exhilarare*, in Barthi Glossario, ex Guiberti Hist. Palestin.

† **JOCUNDATIO**, *Hilaritas*. Boncompagni apud Murator. tom. 6. col. 944. ubi Principissa milites hortatur ad prælium: *Sed, quæso vobis mea sit exortatio salutaris, et visio fortissimum virginum, quæ mecum sunt, Jocundatio fructuosa*.

† **JOCUNDATUS**, *Jocundus*. Acta impol. S. Mauri. et socior. tom. 6. Sept. pag. 346. col. 2: *Oecide, prosterne, runcandas gladius percussoribus cervicis præsums intrepidi. Hæc nobis Jocundaria dicit*.

JOCUS, *Monasticum Anglicanum*. tom. 1. pag. 210: *Vas argenteum ad aquam benedictam, cum duobus Jocus ancorum*. Lit. legendum *scaccorum*, Gall. *Jeu d'échecs*. *Jocus* *en ancorum*, in Charta ann. 1338. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 363.]

† **Jocus**, *Hastiludium*, in Gl. Barthii, ex Paulo Langobardo: *Ad ubere, vestimentum silvan præfectus est, ibique re Jocus ad venationibus exercere capit*. Vide *Jocari*.

† **Monomachia ludera**, nostris alius *Jangle*. Lit. remis. ann. 1413. in Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 315: *Les compaignons commencerent à batailler l'un contre l'autre par manieres de Jangles de chacun un baston*. Ejusdem generis est *jocus*, de quo in Hist. Caroli VI. pag. 77: *Un jeu, nommé Jocalitoires, à jeter dards et javeliens*. Et alter *Jeu des sos appellatus*, ejus mentio fit in Lit. remis. ann. 1389. ex Reg. 130. ch. 271: *Comme environ lui derrenierement passé et un an, Jehan Aubluy, lequel est jeune homme, eut un nommé et esdes prince d'un jeu, appellé le Jeu des sos, qui chascun n'est accoustumé à faire en nostre ville d'Amiens par les jeunes bourgeois d'icelle; soubs ombre duquel jeu d'en continuant icellui, ainsi qu'il est accoustumé, plusieurs jeunes bourgeois de nostre dite ville et ledit Jehan eussent jousté et fait lues esbatemens honorablement, combien que les maire et eschevins de nostre dite ville eussent defendu le contraire, etc.*

JOCUS PARTITUS, dicitur, cum alicui fuculus conceditur, alterum e duobus propositis eligendi. Bracton. lib. 4. tract. 1. cap. 32. § 2: *Nec potest transigere, nisi præcise, nec Jocum partitum facere, nisi aliud, etc.* Lib. 5. tract. 2. cap. 11. § 1: *Hæbet alium diem, nisi ipse petens dicitur contrarium sub periculo Joci perit*. Quod vero Jocus partitum hic vocat Bracton, *Bipertitum* appellat Radulfus de Hengham in Summa magna cap. 4: *Sic loquela per nontenuram, sive per quemcunque Bipertitum convellerit illi ille, etc.* Chro-nicon Andrense pag. 596: *He Ludas mo-*

leur Partibus, joins en une perpendiculaire, et la plus plieuse et zélante. Propriété même editum. Joinville in S. Ludovici. 95 : D'un Chevalier, qui fut prins en son ancel on partit un Jen : ou que la cheval avec laquelle il avoit esté trouvé, le avoit parmi l'est en sa chemise... ou s'il venoit telle chose souffrir, qu'il perdrait cheval, ses armures et harnois, etc. Roman d'Aubrey MS. :

Je se deus chousen est mult li Jus partis, Jippus Mosches in Philippo Augusto : Jus de Louvain n'est parti, (ex prelio Bovenens) Quar ne vit pas le Gi parti.

Joines de Condato MS. :

Sire, fust-il, par la mort ben, Mal à point parties le Jout, Se chens ne paient au restant, Qui la derriere est en caust.

De Notis nostras ad Joivillam pag. 92. JOEL, Jubilum. Annal. Placent. ad an. 1474. apud Murator. tom. 30. Script. col. 946 : Quem (infantem) in contem. D. N. J. C. mactabant (Judici) atrociter, et hausto sanguine suis in zymis venenatis, fangore, quo redolent, Christiano se non prestant : huncque appellant Joel, vel Subleum.

JOELLUS, Gemmeus, aureusque ornatus. Gall. Joyau ; Joel, in Lit. remis. ann. 37. ex Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 90. Joell, in Stat. ann. 1378. tom. 6. Ordinal. reg. Franc. pag. 388. art. 4. Invent. art. reg. ann. 1482. fol. 299 : Littera abbat. et conventus S. Dionysii duobus sigillis in cera viridi sigillata, per quam constat verum regem Philippum legissime ecclesiam S. Dionysii omnes Joellus suos, etc. Vide Joia et infra Joellus.

Joel vero, Morbi contagiosi et popularis nomen est, in Lit. remis. ann. 1378. Reg. 114. Chartoph. reg. ch. 58 : Une ste plie d'epidémie, appelée commune soit ouit prys (Suissonnois) le Joel etc.

JOERIA, f. Catella, Gall. Chatne. Stat. Ast. pag. 83. r. : Sotutum est quod illa persona Justus pannis in civitate Ast. Jont ipsos pannis facere minus de duobus centenariis in clerica sive Joeria, sub una infrascripta.

JOGLARIA, Jocularium seu mimorum securarium, eorumque, qui musica instrumenta pulabant, societas, cujus principum nomine Regis donabatur, alias Juggle. Reg. Cam. Comput. Paris. sig. J. rub. 4. l. r. : Guillelmus Romundus de Manos... ut ab eo (duce Aquitaine) Jogleariam de Lusitano, et quartam partem de veriorum, ad duntid joculariorum. Charta Pul. ann. 1298. qua Ludovico com. de Ebrioc. feuda aliaque assignat, in Lib. 4. ejusd. Cam. fol. 41 : Ex vite de Oysion de Chiron... le fongeur d'ice, les cens... Joachier, les venter, la Joglerie. Nisi ibi Joglerie sit Tributum, quod a jocularioribus mino loci præstatur pro facultate jocandi agendi. Ut ut est, non exigua erant Principis Joglerie jura, ut colligitur ex Charta ann. 1346, in Reg. 76. Chartoph. reg. ch. 2 : André de Chancelle est en unaine et possession d'avoir, prendre, lever... de un Jueun, qui est bont et consacré en la ville

et septene de Bourges et en plusieurs autres lieux voisins accoustumés, quatre deniers Joglerie, et un mes soufflant de viande, toutesfois et quantesfois que il se murient, et plusieurs autres droits appartenants à ladite Joglerie ; et de un chacun franc bourgeois, toutesfois et quantesfois que il se murient, toute la robe, en quoy il sont espousez et bêtez en sainte église, et un mes soufflant de viande et plusieurs autres droits accoustumés des audis André, comme seigneur de ladite Joglerie. Vide in Mniastelli.

JOGLATOR, pro Jocularior. Consilium Massil. ann. 1381 : Nullus menestres seu Jocularior audiet pinsare vel sonare instrumentum cujuscumque generis. Vide Mniastelli.

JOGEVIUM, Servitium, captivitas. Gloss. Isid. Post Gravium lego : Jugum, Servitium, captivitas. JOHANNES, Moneta aurea ducum Barensium. Vide infra in Moneta Karorum. JOHANXITAE, Equites S. Johannis Hierosol. Bern. de Brydenbach Itiner. Hierosol. pag. 33 : Dominus Rosenfeld superius Magister Johannitarum, etc.

JOHECCA, ut supra Joellus, Ornatus mulieribus. Contract. matrim. ann. 1358 : Subjecta joecula, seu Joheccas et res alias, extincta communiter pretis et quantitatibus subdantis videlicet, etc.

JOIA, f. Possessio, id omne quo quis cultus et gaudet. Vide infra Joya. Pactum inter Venet. et Ferrar. ann. 1520. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 364 : Item promiserunt, quod permitterent omnibus Venetis deferre et conducere Fencitis totum suum territorium et redditum suorum terrarum et possessionum, qua habent in Ferraria et ejus districtu, tam ipsius redditum et territorium, quam omnem alium eorum redditum blavarum, leguminum, vini, carniarum vivarum et mortuorum, et cavallitum, et socidarium et Jojarum, et omnem redditum aliorum suorum honorum. Nisi idem sit quod Nocida, societas scilicet pro animalium jugo, Italica Gioja, addictiorum immediate. Vide in hac voce.

JOJECTA, Fascis fructuum, ab Italico Ciochetta : quod idem significat. Constitutiones Caroli II. pro regno Sicilia lib. 1. tit. 55 : Et si a litigantibus aut imprudentibus exculenta et poculenta, seu Jojectas, aut donationem recepisse... probentur, etc.

JOISSENTIA, a Gallico Jouissance, Usus, possessio, alias Joietie et Joyissement. Charta ann. 1543 : Donanti plenarium Joissentiam dictorum possessionum. Assis. Hierosol. cap. 265 : Ne avons que la Joietie des biens à nostre vie. Lit. remis. ann. 1476. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1290 : Le suppliant avoit fait faire prises et arrestes... d'une portion de fief..., et par icelles prises le Joyissement en fut défendu à icellui de Florigny.

JOJAGIUM, Idem, ut puto, quod Joglegium, Quod golario seu custodi carceris datur pro victu incarcerationum. Computum Præpositi Paris. ann. 1365. apud D. Brussel tom. 1. de Feudorum usu pag. 423 : De basta Castellis pro ultimo tertio xx. libras. Et de Jolagio pro ultimo tertio xx. libras.

JOJINTA, Ætz, Jano. Supplem. Anti-

quarii. [* Adde ex Castigat. in ultimumque Gloss. leg. Joventa. Vide Festum in Joventutis sacra et ibi Scilagerum.]

JOJIVITAS, Ornamentum, Gall. Enjolivement. Constit. MSS. Carmelit. part. 2. rubr. 4 : Si sint aliqui cariosi, qui aliquis Jojivitates in buris, zonis, cutellis, vestibus ferant.

JOLOEIA. Vide supra Jaloieia, JOCHARE, Locum foribus spargere, Gall. Jocher. Instrumentum sergenterie D. Episcopi ann. 1271. ex Chartulario Aduensi : Item debet et tenetur dictus Raulinus pro predictis Jochare domum D. Episcopi, quando necesse est, de Janchura D. Episcopi : facere ignem coram D. Episcopo de lignis D. Episcopi. Vide Juncare.

Alias notitias Jonequier. Charta ann. 1448. ex Chartul. 23. Corb. : Ne possent fessit habentes..., prendre herbe colitis maris, se n'estait la Samedi après dîner et autres festes, pour Jonequier leurs maisons. Fure Jonequier en kurs maldons, in alia ann. 1310. ex Tabul. ejusd. monast.

JONCHERIA, Herbarum florimve stratura. Reg. episcopat. Nivern. ann. 1387 : Hac est costuma de Joncheria reddito in frato beati Martini hyemalis. Vide infra Juncata.

JONCHETUS, Juncetum, Locus juncis abundans : De pratis et pasturis et Jonchetis, apud Lobinellum tom. 2. Historie Britanni col. 134.

JONCHETIA, Folia et flores ad jonchandum, Concordatum ann. 1389. super nemore de Brueria : Homines commorantes apud Organcum possunt et debent in vigilia transire S. Germani Jonchetium sine contradictione aliquam colligere circa dictum stagnum.

JOSCHURA, Eadem notione, Statuta Capituli Senon. de Archidiacono : Item debet Archidiaconus Jonchurum per claustrum pro processione ante Messum in die Pentecostes, etc.

JONCORUS, Mirans, apud Aremoricos : Quoniam Jancorus, quod nomen sonat Mirans, in Actis MS. S. Golvani.

JOXDARIUS, Transactio Castellani Noviom. cum Abbate S. Eligii ann. 1218. ex Archivo ejusdem monasterii : Omnes balengarii intra communiam manentes, exceptis fonderis, ad molenarium meum molere tenentur. An censui obnoxii, a Cellico Gond vel Gund, census, tributum? An externi, alienigenæ, ab Anglo Saxonicis Grend, ultra, extra? [* A Gallico Joindre, quod nomine precipuum apud pastores famulus designatur. Vide infra in Junior.]

JOJTEIA, Quantum juncis manibus continetur, Gall. Joietie, Astinat. mensur. ann. circ. 400. ex Cod. S. Germ. Prat. in v. Modus laudata : Sed computatur. c. p. p. p. p. modus, pro Jop, idem quod Juncus ultra mensuram. Vide infra Juncella et Juncata.

JOPPA, Caligæ species, Hungaris. Decretum Calomani Regis Hung. lib. 1. : Nullus, qui Clericis existimatur, utar vestibus localibus, nptote fisco pellico... caliga sine Joppa, calico pecto, etc. [Hæc sicut ad idem sit quod Jupa, de quo infra.]

Nostris vero Jop, idem quod Timon, Temo. Lit. remis. ann. 1419. in Reg. 171.

Chartoph. reg. ch. 67: *Le Jop ou timon d'un char etc.*

† **JOPPIA**, *Jopula*. Vide in *Jupa*.

† **JORLA**. Vide *Jarria*.

† **JORNALATA**, Idem quod *Jornale*. Modus agri. Declat. ann. 1479. in Terrer. Castel. S. Mauris. in Forez. : In et supra septem *Jornalatas* vineas etc. Vide infra *Jornata* 3.

† **JORNALÉ**, *Jornalles*, Gallis, *Journel*. Quotum uno die per boum arare potest : *Jugerum*, *arpennis*, etc. Vetus Charta ex Tabulario S. Benigni : *Hoc est, Jornales duos, quia ipsi Jornales latius ad latius habent terminations de uno latius et uno fronte, etc.* Alia ann. 884. apud Perardum cap. 53 : *Similiter dono Jornales de terra arabili, etc.* Adde pag. 161. Chiffletium in Trencorchio pag. 213. etc. [De vineis etiam dicuntur *Jornales*, ut in Præcepto Ludovici Imp. ann. 831. apud Marten. tom. 1. Amplius Collect. col. 85. Sic hodie Aquitani ferunt omnes vineas per jornales dividunt, non agros.] * Vide Grimm. Antiqu. Jur. Germ. pag. 951.]

† **JORNALÉ**, *Jornalles*, Donationes Salisburg. cap. 12 : *Soverius quidem dedi Jornales sex. Male infat *Jornales*, pro *Jornales*. Occurrit passim in Chartis S. Galli apud Goldastum tom. 2. Antiqu. Alam. ch. 30. 39. 60. et 69. apud Joach. Vadian. lib. 3. de Monaster. German. pag. 86. Hubertum Thomam Leod. in Orig. Palatin. pag. 34. in Antiqu. Fuldensis. lib. 1. Ch. 64. etc. In Tabulario Fossatisensi hæc legimus : *Sciendum est, quod tria Jornalia faciunt apud nos duo arpenta terre tantum. [Jornalia, in Charta ann. 765. apud D. Calmetum tom. 1. Hist. Lotharing. col. 281. et in Charta ann. 1140. apud Miræum tom. 2. pag. 821. etc.]**

† **JORNALLE**, in Chronico Bonne Spei pag. 327. et in Tabulario S. Petri de Rileio : *Jornalis*, in Charta ann. 1168. inter Acta SS. Julii tom. 4. pag. 447.

† **JORNALLIS**, Eadem notione. Litteræ Johanne Regine Castellæ ann. 1257. Hist. Harcur. tom. 4. pag. 1653 : *Omnia nemoris... quæ ascendunt... ad quinquedcentum Jornalles nemoris vel circa.*

† **JORNELLES**, Charta ann. 1275. e Chartul. S. Vandreg. tom. 2. pag. 1513 : *Cum uno Jornello terre sito, etc.* Chartular. S. Martini Pontisarr. : *Pecunia terre arabillis sex Jornellos continens.* Adde Chronicon Andreæ tom. 9. Spicil. Acher. pag. 502.

† **JORNEVS**, in eodem S. Vandreg. Chartul. tom. 2. pag. 1061.

† **JORNEVUS**, Charta ann. 1230. apud Duchesnum in Probat. lib. 3. Hist. Bethun. pag. 110 : *Super duabus corrugiis terre ccccxx, duas quæ Jorneta dicuntur continentibus, etc.*

* **JORNAL**, in Testam. Helvid. uxoris Joao. dom. de Insula ann. 1274. e Chartul. Vallis N. D. : *Je en lats Jornal et demi à l'eglise... por mon service faire le jour de mon universaire.* Boerius in Decis. Su. art. 5 : *Quando dictum est in venditione aut donatione rem esse 20. modiorum aut brassiarum, seu perbucarum, quibus utuntur Passiones : aut esse 30. accorum, quæ est mensura terræ quæ utuntur Angli, Normanni, ut dicit Gloss. in C. ad audientiam in verb.*

acris de Eccles. ædific. sicut nos (Occitani) dicimus in vulgari nostro, ut tibi ad Hostiensium in Lec. 20. *Jornalia terre : tantum enim valere acra apud Anglicos, quantum Jornale apud nos, et quantum arpentum apud Gallicos, et quantum bubalcata vel tubalcata apud Italos aut Lombardos, vide infra Jugata.*

† **JORNALÉ**, Opus minus diæ, *Corvæ* species, quam ab hominibus suis exigebant domini. Leges Simonis Comitiss. Monfortensis, apud Gallandium : *Secundum antiquum consuetudinem terrarum et villarum, recipient domini ab hominibus suis Jornalia, in operibus suis, et secundum consuetudinem dent eis ad comedendum.* [Charta ann. 964.]

Marce Hispan. col. 884 : *Jornals unum ad ipsas vineas, et Jornals duos ad ipsas era, et sic faciunt per cuncta tempora homines qui habebant villas in illis istis ad ipsam domum (Monasterium S. Saturnini.)* Saisimentum Comitatus Tolose apud La Puille in Probat. 1. tom. Annal. Tolos. pag. 16 : *Rez habet ex consuetudine in dicta villa de quolibet fove habente per boum aratorum duo Jornalis in terminis villæ, salvo victu bubulæ ad ipsas dietas, et de bestis corregit duo Jornalia, etc.* Pluries recurrit ibi et pag. 17. Franchesis concessæ habitatoribus Belli-vius ann. 1256. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 59 : *Item retinemas in quolibet fove castri et burgi, exceptis nobilibus, tria Jornalia hominum, unum in Adventu Domini, duo in Quadragesima annuatim, a quibus Jornalis mulier excusatur.* Adde Litteras ann. 1358. apud D. Secousse tom. 3. Ordinari. Reg. pag. 280. Statuta Massil. lib. 1. cap. 34. § 2. etc.] * Occurrit passim. Vide infra *Jornalere* et *Jornalerius*.

† **JORNALÉ**, Charta Philippi Regis Franc. ann. 1311. ex 47. Regesto Tabularii Regii n. 114. ad Pontium de Homelatum Militum Judicem majorem Senesallie Tolosane et Albiensis : *Item corriges sex Jornalia boum aratorum valere 26. solidi, item Jornalia brassiarum 18. sol. 8. den. Tunc.*

† **JORNALÉ**, Quantum unum bastitorum potest terræ per diem, scil. corticis quænet ad corium inficiendum, in Charta ann. 1309. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 98. col. 2.

* 3. **JORNALÉ**, Diurnus labor et merces pro labore diurno. Gall. *Journée*. Form. MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 29. v. : *Cum dictas talis... ipsum delatum conduxisset ad recludendum in quodam rinea sui, ipseque delatus habuisset ad coram totum pecuniam, non pretium viciis Jornalis, etc.* Stat. Massil. lib. 1. cap. 34. art. 2 : *Et si contigerit quod predicti tres magistri lapidum, vel aliquis ex eis amitteret suum Jornale, ratione sui officii : quod illi, qui habent contrarium inter se, debeant ei resarcire. Hinc *Jornaler*, nude, pro Laborare. Diurno operi vacare, apud Bellom. MS. cap. 2 : *Et si pour le grever, il le voise ajourner es jours que il doive Jornaler et faire son labour.* Vide infra *Jornata* 3.*

* 4. **JORNALÉ**, Liber ecclesiasticus, cuius usus quotidianus est, quem *Diurnal* vulgo appellamus, alias *Journal* et *Journet*. Invent. S. Capel. Paris. ann. 1340. in Reg. I. Chartoph. reg. ch. 8 : *Unum Jour-*

*nale parvum portativum cum suo repositio, Breviarium habet aliud Invent. ann. 1331. Iterum aliud ann. 1363. ex Bibl. reg. : Item... unum Jornale parvum et pulcrum cum suo repositio, quod nunc defecit. Quia in Invent. Gall. ibid. sic redditur : Le petit Journal très bel et tout un estuy, lequel defecit à present. Invent. eccl. Camerac. ann. 1371. ex Tabul. ejusd. : Item un Journet ex petit volume. Vide *Jornarium* 3.*

† **JORNALERE**, Diurno operi vacare, Gall. *Travailler à la journée*. Charta Aymer. viccom. de Rupe-Cavardi ann. 1296. in Reg. 77. Chartoph. reg. ch. 311 : *Concedimus quod nobis et nostris hæredibus non teneantur ad aliquod jornale seu mœualem, nisi ad reparationem cooperit ipsius castri... cultibet Jornaleris sui operari in premissis nos et hæredes nostri delibemus et dare tenebimus denariatum pontis in die. Hinc *Jornaler*, Operarius diurnus. Stat. ann. 1424. in Reg. 173. ch. 151 : *Les uns sont tous les ouvriers Journaleres d'un heure de Compté. Lit. remiss. ann. 1470. ex Reg. 195. ch. 434 : David Duvet pater homme, Journereur, faucheur et lœux en grange, etc. vide supra *Jornale* 3.**

† **JORNALERIUS**, qui *Jornalia* suo agro possidet, vel qui *Jornalibus* suis corvæ obnoxius est. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 28. v. : *Pro quibus omnibus debet et facere unum militem exercitus... cum suis paritatis, scilicet domus de Pay et Cancor de Gupia... et alius Jornaleris, qui debent facere pariete eis contingente in exercitu. Vide supra *Jornale* 1. et 2.*

* **JORNAMENTUM**, ut *Jornale* 1. Modus agri. Charta ann. 1282. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1065 : *Concessit Alano vicomiti de Rohan et ejus hæredibus quodlibet Journamentum terre, situm prope burgum di Bant.*

† **JORNANCIA**, Diurnus labor. Charta ann. 1434. apud Rymer. tom. 9. pag. 117 : *Artificum et laboratorum, pro Journancio laborantium, vocatorum Journancem, Angl. a Journey-man, Gall. Hommes de Journée.*

† **JORNARICA**, Polypiticus S. Remigi Remensis : *Donant... scortitiones cor. 115. circulos, peticas 115. scindulas 575. de Journaris sol. 7. den. 8. Alibi : Omnes mansi donant araticum in tertio anno, decimam de vervecibus. Hinc excent frumenti modus 16. et dimid. mixta avonum mod. 60... scindula 3700. lign. carr. 148. facul. 255. de Journaris lig. fors. lib. 3. dinar. 12. Alibi : Summa Penariorum de crans manuum lib. 15. sol. 9. de Journaris lib. 13. sol. 1. et preatoris, etc.*

† Hic, ut opinor, *Jornaria* dicuntur Prestationes pecuniarie ab eis solvende, qui corvatis sui diurnas operas domini suis debebant. Hæc rursum est hujusmodi servitutis in pecuniaria tributa commutari.

† **JORNARICUM**, ut *Jornale*, *Jugrum*. Charta ann. 1238. in Instrum. tom. 1. Gall. Christ. col. 300 : *Jornarium ejus terre urubatis ab Hildegarde et sorore ejus emptum.*

* **JORNARICUM**, Liber Ecclesiasticus, *Diurnal*, et idem qui *Gradualis*, quod ejus usus quotidie sit. *Journal*, Hist. Abbatie Condensis pag. 507 : *Script*

propru libru Eccllesiasticos, videlicet
Missales, ... item duos Graduales, sive
cantus, duo Psalteria, etc. *Durania*
nri vocant preces Breviarii ad usum
glidiano Clericorum.

1. **JORNATA**, Spatium, vel iter unius
diei. Charta Hugonis Comit. Registensis
1160. ann. 1533: *Ipsa possum du-
re in exercitum...* per annum *Jornata*.
de *Deio* 2.

2. *Hinc Jorner et Journer*, Iter facere.
Jorn. S. Dion. tom. 7. Collect. Histor.
pag. 141: *Si se hasta moult* (Charles
Chauve) de Jorner pour faire la feste de
Nativite en l'eglise de S. Denis en
Norm. Lit. remis. ann. 1464. in Reg.
Chartoph. reg. ch. 599: *Lesquelz
gent et Chaignon partent ensemble du
de Guerre et Journerent jusqu'en la
de la Sousterraine en Limosin.*

3. **JORNATA**, Idem quod *Jornale*, Mo-
di agri, *Journée de terre*. Charta Hugonis
de Bellino Domini Ramze ann. 1160: *Con-
ducit in elemosinam...* cum duobus cen-
sibus terrae, et quique *Jornata* terrae, quas
habet sanctus Joseph id requiritur. Tabu-
culum Fisanense ann. 1560. f. 51: *Et
ad habere 4. Jornata* terrae in maribus Di-
stribuit.

4. *Glossar. Prov. Lat. ex Cod. reg. 7657:*
Jornada, Prov. *Juger* *Lotus*, *Alid*, *Gall.*
ex Cod. 7684: *Journée de terre*, c'est
avoir autant comme une charrette peut
porter le jour, *Juger*, *Jugur*, *Stat. Mon-*
veg. pag. 60: *Quod illi venditio seu ac-*
quisitio, per quomque personam cujus-
visque conditionis existat, fieri non possit,
si facta non vult, nisi facta fuerit ad men-
tem, nominando *Jornata* sive trabucos,
instrumenta talis venditionis seu acqui-
sitio. Vide infra *Jucata*.

5. **JORNATA**, Diurnus labor seu mer-
cedis pro labore diurno, idem quod supra
habetur 3. nostris etiam *Journée*. Stat. cri-
ta. Saone cap. 17. pag. 24: *Ordinator*
vel magistratus Saone tenentur et debent
adhibere offensus pro offendente et condemnari
ad solvi facere damna, expensas et interesse
suum, exceptis tamen interesse licet cessantis,
quo non habetur ratio, nisi pro illis perso-
nis, qui diurnis operibus seu *Jornata* vi-
re conserunt. Lat. ann. 1374. tom. 6.
Jornat. reg. Franc. pag. 514: *Et aussi
nécessaires et les recevoient en pris Jor-
nées de nous outre leurs gaiges*. Vide *Jorneia*.

6. *Journale* vero nostris olim, Vestis
species, angum, chlamys, vulgo *Surtout*,
saque, Ital. *Giornale*, quia itinerantes ea
hauriunt. Vide supra *Jornata* 1. Lit. remis.
ann. 1426. in Reg. 306. Chartoph. reg.
ch. 1051: *Lequel cop le suppliant destourner
l'ement qu'il ne fut point lors blécié, sauf
en le Journée fut préece tout outre*. Mons-
iel. 3. vol. ad ann. 1452. fol. 46. r. 2: *Et
non varlet (du héraut) une Journée
d'ur, où estoit l'enseigne du duc, c'est à
avoir la croix de saint Andrien*. *Journées*
sive grise et noire, apud Matth. de Cou-
sco in Carolo VII. pag. 669.

7. **JORNEIA**, Labor diurnus seu merces
pro labore diurno, Gall. *Journee*. Computa-
ann. 1202. apud D. Brunel ad calcem
tbl. 2. de Feudorum usu pag. ccc. 3: *Jor-*

neis ferrariorum de forgiis xvi. l. et ix. x...
de suis *Jornis* xi. s.

8. **JORNELLIS**, *JORNELLIS*, *JORNETUM*,
de suis *Jornis* xi. s.

9. **JORNUS**, ex Gall. *Jour*, Dies, seu opera
unius diei. Charta ann. 897. ex Tabulario
Flavinienensi: *Dannamus etiam mancipia
his nominibus...* sub eo censu, ut masculi
denarios 4. feminae 2. de capite unius singu-
lis, simul et Jomos 2. nisi reditus terrae
tenent, ut ipsum censum cadere debeat.

10. **JORRIA**, *JORRA*, Vide *Jarria*.

11. **JORSEM**, pro *Josum*, Vide in *Josum*.

12. **JORURNEM**, Vide in *Jornancia*.

13. **JOSEP**, Prov. *Josepus*, etiam herba
purgans stomachum, in Glossar. Provinc.
Lat. ex Cod. reg. 7657.

14. **JOSEPHINI**, inter Valdenses sectato-
res, a quodam Josepho eorum duce sic
appellati, recensentur in Constit. adv.
harret. Frider. II. imper. ann. 1220. apud
Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi
col. 89. *Josepini*, in Bulla Innoc. PP. in-
ter Stat. Vercel. lib. 7. pag. 195. v.

15. **JOSTA**, *JOSTRA*, etc. Vide in *Justa* 1.

16. **JOSTRA**, Pugna ludica, hastiludium;
unde *Jostrator*, qui sic decerat: Gall.
Joute, Ital. *Giostra* et *Giostratore*. Annal.
Estens. ad ann. 1399. apud Murator. tom.
18. Script. Ital. col. 956: *Illustris dominus
marchio Nicolaus adolescens ætatis sue
rationem decimum annum nactus, generositate
uniori et strenuitatis inde stimulatus, vo-*
lens experiri qualiter in armorum præliis
se haberet, Jostrum unum ad numerum duo-
decim Jostratorum ordinavit, seque in illa
exercuit. Vide infra *Justa*.

17. **JOSEPHINUM**, *La libro de Jesu Nave*.
Glossar. Lat. Ital. MS.

18. **JOSEM**, [Deorsum, inferius.] Vide *Ju-*
sum.

19. **JOTACINUS**, *Ιωτακινός*, est quies
in quibus litteræ dupliciter sonus, ut *Troia*,
Maia: ubi curum litterarum adeo exilis erit
pronuntiatio, ut unum tota non duo sonare
videatur. Isid. lib. 1. cap. 31.

20. **JOTTICIS**, Ludi, Gall. *Joux*. Vita S.
Eligii lib. 2. cap. 15: *Nullus in Kl. Janua-*
rii nefanda et ridiculosa, vetulus, aut cer-
vulus, aut Jotticis faciat, neque mensas
super noctem componat.

21. **JOVA**, *Jovata*, Majoricensis voces
familiares, quas ii ab Arabibus Balaerim
incolis acceptas retinuerunt, apud quod ita
ingrunt, seu modus agri dicitur, tamen
majoris quantitas. Charta Mali Gualini
Comitis Impurimur ann. 1319: *Directi et
utilia domini, laudimia et foriscupia, Jo-*
vata, crassas, et joratalia, et omnes alios ser-
vitiis, etc. *Jovata* terræ, in Charta Jacobi
Regis Aragonum ann. 1230. que describitur
in verbo *Acheria*, *Jovada*, Majoricen-
sibus. Vide Joann. Dametum in Hitor.
Balearici Regni pag. 272. et seq.

22. Aliud omnino est in Charta ann.
1165. Marce Hisp. col. 1344: *Insuper do-*
minus Comes guerroniam fecit de Guillemo
Ramandis quoniam novus iusticius et novus
consuetudines misisset in civitate Dertosa,
videlicet *Jovata* tragis, et quia accepisset
guillemus a Sarraenis quibusdam temporibus
in anno.

23. Jisdem notionibus, quibus *Jornale*,
accipiendi videtur hæc vox; nimirum et

pro agri modo, et pro corvate specie,
quam ab hominibus suis exigebant domini.
Hoc potremo sensu intelligenda Chartæ
ann. 1165. et 1319. supra laudate, ut et
Constitut. MISS. Ferdin. reg. Aragon.
ann. 1413: *Et cum non debeat claustrum, qui
calvacatas vel alius servitutes reales vel per-*
sonales, ut puta *Jovata*, botadas et alia ser-
vitiis recipere habent ab hominibus, qui de
sacramentali existunt, propter sonum pra-
fatum suis iuribus defraudari, etc. Vide
mox *Jovaris*.

24. **JOVANTI**, Os aperienti. Gl. Sangerm.
MS. 501.

25. **JOVATA**, Modus agri. Vide *Jova*.

26. **JOVENTALIS**, *Benficus*, *Papias*. [MS.
Bituric. et Sangerman. præferunt *Joventalis*,
Jubentalis et *juventabilis*, Quæ omnia
a juvando puto esse atressenda. Supra
habetur *Invitabilis*.]

27. **JOVENUS**, *JUVENUS*, Bubulcus.
Charta Bilefonsi reg. Aragon. ann. 1159:
*Constituentur eis boves aratorum, aut caetera
quælibet animalia aratoria, vel aratrum cum
suis apparatibus, et Joverio sive bubulo la-*
dere vel invadere quoquo modo præsumat.
Constit. Jacobi II. reg. Aragon. ann. 1391:
*Item quod portarius vel aliquis alius officialis
noster non possit pignarare aliqua animalia
aratoria nec Joverios, nec instrumenta labo-*
rante seu colendi. Ubi ad vocem *Joverios* in
marginis, sed recentiori manu, addnotatur,
pro *Juvenis*, occurrit. In Lit. remis. ann.
1380. ex Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 365:
*Guillelmus de Pigny excurat, et plures
autres...* s'en alerent s'en fondez querir les
Jovans d'iceli Guillemme, qui catot ou pas-
tourage desdiz fondes. Nisi malis ipsos etiam
bubulos intelligere.]

28. **JOVIATA**, Mensura liquidorum spe-
cies, eadem que *Justa* 2. Vide in hac voce
Libert. S. Marcel. ann. 1343. tom. 9. Or-
dinat. reg. Franc. pag. 388. art. 15: *Si
vero una Joviata vini ibidem emense et
tempore his vendetur, duodecim denarii tan-*
tum per venditorem prima vice persolvatur.

29. **JOVETA**, Pugna ludica, hastiludium,
Gall. *Joute*, unde *Joustare*, hastis coucr-
tare, Ital. *Giostrare*. Charta ann. 1314. in
Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 77: *Guillel-*
mus de Agra dicitur et proponat contra
Humbaudum le Borne doucilleum, quod ipse
Humbaudus in quibusdam stiliis, seu
Joustes in videri, fulso modo pugnare,
ex certa scientia occideret et laederet ad mor-
tem Guillelmi filii de Agra filium dicti Guil-
elmi de Agra: dicto Humbaudu contrarium
proponente et decerne se in prædictis stili-
is seu *Joustes* cum dicto Guillelmo filio
dicti Guillelmi de Agra fideliter et modo de-
dicto *Joustasse*.... *Item Humbaudus jura-*
mento præstito de veritate dicenda, dixit
quod in prædictis stiliis, seu *Joustes* Jus-
taventum cum dicto Guillelmo legitime, et
quod dictus Humbaudus ante dictum *Joustum*
et tempore ipsius, erat cognatus et amicus
bonus et legitimus dicti Guillelmi. Vide
Justa 1.

30. **JOURNALE**, *JOURNALIS*, Vide *Jornale*.

31. **JOYE**, Mundus, mulieris, jocalia
Gall. *Joyeux* Forti Osce ann. 1547. fol. 33:
*Fallane debet habere per suas dotes unam
domum coopertam, et suas vestes integre,*

et suas joyas, et unum lectum bene paratum, etc. [Codicillis Henrici Comitis Ruthen. apud Martuc. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1171: *Folo quod balisamum et alius mee Joye defunctorum filius uia.*]

* **JOYHA**, Gemme aureus ornatus, Gall. Joyau, ut supra Joellus. Testam. ann. 1313. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 10. col. 1: *Legi eidem uxori mee quinquaginta libras Toronensis et Joyhas et garnidam argenti quam soli feci.* Vide Joya.

† **IPAB**, pro *Hepar*, apud Papiam.

† **IPERKUS**, Superbus. Vide *Hypericus*.

† **IPSOCAUSTA**, incendere, *αψωκαυσις*. Furnarius, Gloss. apud Martinium.

* **IPOCHERCUM**, Travail à cheveau, pour les chevaux ferre. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 684. Vide *Hippocercum*.

* **IPOCUDNE**, Castamento, in Glossar. Lat. Ital. MS.

* **IPOPIGERIUM**, *Lo cavedone che tene le legnie in foco*, in eodem Glossar. pro *Ipopugium*, ut in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 684: *Ipopugium vel andena, Lanaler.* Vide supra *Ipopugium*.

† **IPOTHECARIUS**, pro *Apothecarius*, Gall. Apothecaire, Pharmacopola, in Computo ann. 1333. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 280.

* **IPPAO**, Aurigarius. Glossar. vet. ex Cod. reg. 764. Vide *Ipparius*.

† **IPPARIUS**, Aurigarius. Gloss. Islad. Saltem scribere debuissent *Hipparius* a Graeco *ἵππος*, Equus.

* **IPPILORIUM**, Columbar, numella versatilis, Gall. Pâlori, Libert. Brager, ann. 1334. in Reg. 70. Chartoph. reg. cli. 330: *Si quis furvus fuerit domino suo... decern solidos curvi villam et ponetur in Ippilorio.* Ter occurrunt ibidem.

† **IPOPHORA**, Græc. ἰποπόρα, Obiectio. Vide locum in *Antipophora*.

† **IPOVICARIUS**, pro *Ipo vicarius*, Subvicarius, qui Vicarii vice agit. Riarie anni tertii Rodulphi Regis subvicarii *Henricus Ipo vicarius*, apud Stephanonium tom. 3. Antiq. Pictav. MSS. pag. 347. Vide *Subvicarius* in *Vicarius*.

† **IPPUX**, Taxus, arbor nota, Gall. If, apud Valesium in *Notitia Gall.* pag. 330.

† **IPSPICES**, *αἰσθητικὰ φύλλα*, Convoluta folia, seu per se plicata, in Supplemento Antiquarii. Male, ut monet Scaliger, apud Festum: *Ipsolesice bractea in viridem muliebremque speciem expræsse.*

IPSTUD, pro *ipsium*, vox Africanorum. Gloss. Gr. Lat.: *ἴψυδ*, *Ipstud*, *ipsum*. At Cod. MS: *Illud ipsum* præfert. Victorinus de Principio dicit: *Namque Salomon in libro Ecclesiasticis interrogat 2 (1. 9). Quid est quod factum est et ipsum quod fecit. Quid nunc fuit, Ipsud est, quod factum est. Infra: Quare non credimus Prophetæ dicenti: Ipsud in initio factum esse, quod hodie fiat.* Auctor Querolus: *Ipsud* volebam dicere, Chironicon Novallense lib. 1. cap. 17: *Misit duos Monachos... ad Carolum Magnum, nisi sibi suo imperialis præcepto testamentum Ipsud renovari concederet. Occurrit præterea in Actis Cæcilianis, sub finem, [in Antiqua Collectione Canonum ponit, apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 38. in Charta Petri de Tulvas apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 483. etc.]*

† **IR**, pro *Hir*, *Concavitas manus*, idem est et *vohu*, *medietas palme*, neut. *iadcel*. Papias. Supplement. Antiquarii: *1r, 01vz, Fola manus, hir.*

1. **IRA**, [perperam pro *Era*.] Vide *Era* 1.

* **IRA**, pro *Area*? Comput. ann. 1450. ex Tabul. S. Vulfr. Abbavil.: *Item coudum broiturio, qui a magno scabingio usque ad ecclesiam abronavit statera et ponderas ad pondendum antiquam plumbam teratularum grangie, qui ponderavit xvi. in Iria, propter hoc xij. den. Stat. panif. art. 1. in l. lib. rub. fol. mago. domus publi. ejusd. urbis: Que li druy... sera apories un pote en l'espavingne et près parmi le lan (vel lan) en Yres. Que fortassis ad rationem ponderandi aquis lancibus, ita ut examen triline in neutram partem inclinet, spectant. Pro Area, vulgo *Aire*, Chart. Yre legitur in Lit. remis. ann. 1463. ex Reg. 199. Chartoph. reg. cli. 313: *Le suppliant qui estoit assez près d'illec en la Yre ou court de Berthelemy de Berry, etc.**

* **IRANGIA**, Malum arcum, Gall. Orange. Comput. ann. 1393. inter. Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 124. col. 1: *Item pro Irangis, 1. gross. item pro vino, xx. den. Yringe*, in Stat. ann. 1312. tom. 1. Ordinat. reg. Franc. pag. 513. art. 10.

* **NOSTRIS** alias *Yraigne*, pro *Araignée*. Aranea. Vitæ SS. MSS. ex Cod. 28. S. Vict. Paris. fol. 29. v. col. 2: *Les Yraignes y tissentent lors toiles. Hinc Yraigne appellatur Crates ferrea, in Consuet. Clamont. art. 4. Chartul. Latioiac. ad ann. 1498. fol. 103: En faisant et conduisant le jour en jour grant fait de marchandise de ferromerie, de serrurerie, et faire faire Yraignes et autres gros ouvrages, Eodem nomine donatur paupis species, in Comput. Steph. de la Fontaine argent. reg. ann. 1351: *Quinze aunes d'Yraigne de Therouenne etc.**

* **IRASCIBILIS**, Qui ad iram movet, excitat. Lit. remis. ann. 1357. in Reg. 89. Chartoph. reg. cli. 76: *Cum ratione certum estellorum... his seu verba Irascibilis moventur, etc.*

* **IRASIBILITAS**, L'acto del comzare. Glossar. Lat. Ital. MS.

* **IRATES**, Male habitus, multatus, Gall. Maltraité, punit. Lit. remis. ann. 1354. in Reg. 89. Chartoph. reg. cli. 263: *Exi cito de festo et depone virgam tuam, aliter te videbis Iratum.* Nostris alias *Ireus*, pro *Colere*, Ira. Lit. remis. ann. 1362. in Reg. 92. cli. 139: *Regnant Escobert comme me en Irre dit audit Guillaume, Tu m'as fait plusieurs fois villenie, par moi fuy tu y mourras. Hinc Irreusement, Irato animo, in aliis ann. 1409. ex Reg. 163. cli. 316: *Herliu Jaquet dist moult Irreusement et eschiffementtelles paroles etc.* Ayer etiam nostri dicunt, pro *Ire*; unde isdem Ayer, irasci. Lit. remis. ann. 1450. in Reg. 189. cli. 309: *Le suppliant ran le baston qu'il tenoit en sa main par grant Ayer contre icellui Cheron.* Aliæ ann. 1375. ex Reg. 107. cli. 195: *Lequel suppliant pris des gasteaux d'une gasteilliere.... de quoy laditte gasteilliere parla e se Ayra contre lui.* Jehan de la Vaquerie venoit devers le suppliant, tout Ayer, tenant un plunchon en sa main, in aliis Lit. ann. 1457. ex Reg. 189. cli. 177.*

IRATUS et **PACATUS**, In Tabulis, quæ

mentionem faciunt feudorum, quæ *jurata*, et *reddidit* vocant, passim hæc verba reperitur, quibus vassallus castrum suum reddere domo tenetur, sive *Iratus* sit, sive *Pacatus*, hoc est sive invicem discentiant ut litigent vassallus et domus et ea causa feudi, sive non discentiant: nam ex feudorum regula vulgari, cum domus et vassallus invicem coram superiore domo litigant, vassallus a jurisdictione domus solvebatur, ut est in Consuetudine Andag. art. 196, et Genomanensi art. 57. Almoius lib. 4. Histor. Franc. cap. 80: *Objectionebat et aliis complura et facta, que non nisi ab iunioris et Irato fieri vel proferri poterant.* Charta Jacobi Regis Aragon. ann. 1228, apud Jo. Dandem in Hist. Regni Balearici pag. 204: *Et dote inde potestatem nobis (Casirorum) quodcumque voluerimus Irati et Pacati.* [At Irati et Pagas, apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 260.] Vide Dissertationem 30. ad Jo. Jo. Jo. ubi multa de feudorum vocabulorum notione.

* **HOMAG**, Henr. comit. Ruthen. ann. 1214. inter Probat. tom. 3. Hist. Ocul. col. 245: *Confiteor etiam per me et heredes meos, quod vobis (Simoni dom. Montisfort) et hereditibus vestris, Iratis et Pacatis, in lite et in quiete, tenere reddere damnum predictum quodcumque fuerit requiritus.* Vide infra *Pacificatus*.

† **IRACUNDUS**, pro *Herabulus*, Fecialis, Gall. *Herauld d'armes*, in computo ann. 1336. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 297.

† **IRCOSÆ**, *Spongæ duriores*, qui Graeci appellant *Tingos*, et nos h. cosas dices possumus ad asperitatem sui. Glossar. Sagem. MS. n. 501. *Melius Hircosæ* *Hircus*, Isid. lib. 10. Orig. *Ircosus*, quia sudor corporis fastidio pueri. Leg. *Hircosus*.

* **IRE** in *MAU* *MASCA*, Ad sinistram ambulare vel stare. Leg. Lusit. sub Alph. reg. tom. 1. Probat. hist. general. domus Portug. pag. 10: *Quando fuerit in Congregatione mortuus regine, Irit in manu nostra.*

* **IRE** *PER* *GUERRAM*, hoc est *per* *guerram* vitandum. Secac. Pasche apud Fals. ann. 1211. ex Cod. reg. 4633. A.: *Juratum fuit quod illa terra fuit antecessoribus Erenborgi, et ipsi et sponsus soluti fuerant de ea, quando Iverant per guerram in Franciam.*

* **IRE** *POST* *ALIQUEM*, Dicitur de eo qui res pro arbitrio regis et administrat. Joan. de Trokelowe Annal. Edwardi I. reg. Angl. pag. 6: *Perpendentes postea legi homines terra quod, eis contemptis, noli alienigenam et ignobilem magnatibus propalati universis, adeo quod tota terra disceptata post eum fuit, etc.*

* **IRRECHUS**, *Ir*, pro *Irrechum*, Quisquis ad litum fortuito appuli. Vide *Irrechum*. Charta Fridrici. III. imper. ann. 1250. tom. 1. Cod. Islad. diplom. col. 1641: *Cam per piscos, piscinas, piscarios, thronos, Irrech, mones, banas, etc.*

IRENARCHÆ, Magistratus militares, qui ad constituendum erant, ut provinciarum tutela suscepta, quietis et pacis per singula territoria concordiam stare facerent, ut est in leg. 7. Cod. Th. de *Irenarchæ*. [* Lex. vul. 12. tit. 14. Sed hæc ex Just. Cod. l. ult. lib. 10. tit. 75. (77.)] Gloss. Græc. Lat.

Eretyx, *Pacator*, *Irenarcha*. *Irenarchus*, in Vita S. Nestoris Episc. n. 3. Vide *Palladium* in Hist. Lausiaca, cap. 116. et a Jacobum Gotofr. ad d. leg. et Henric.alesium ad lib. 4. Eusebii cap. 15.

1. IRENNES, Hiberni, apud Order. Vi-
pil. lib. 11. et 12. nostris *Irois*. A voce
fiere vel Ire, ut vult Diction. Trevolt. que
in populis Occidentem sonat, Pactum ann.
1434. in Reg. 175. Chartoph. reg. ch. 313 :
Anglois, Irois et Galois, et semblablement
les Gascons, Escossois et Alemens, etc.
[i]. remiss. ann. 1434. ibid. ch. 358 : *Les*
Galois, Anglois, Yrois et Escossois, etc.
vide *Etruria*.

† **IRESCALES**, f. pro *Inescales* vel *Inesc-*
cales, quasi qui esca saturari non possint,
instabiles. Hoc epitheto donantur Nor-
manni in veteri Collectione MS. miracul.
S. Martialis Lemovic. ex ejusd. Eccecl. Ar-
bitrio: de qua Bosquetus part. 2. Hist.
Erel. Gall. pag. 55: *Per Aquitaniam pro-*
cella irruit barbarica, etc. Aquitanos quo-
que gentilitatis errore ebrii debacchantes supra-
horici, Dannamarchii, cum Irescales Nor-
mannis, cuncta miserabiliter vexabant.

* Nihil emendandum puto, atque *Irescales* interpretor, Ad iram faciles et proniores. Vide supra *Irasebilis*.

IRMINUS, vel ERMENSIS, priscorum Saxorum sapum, vel idolum fuit, quod ab eis summa in veneratione habitum, et a Carolo M. destructum tradunt Annales Francorum veteres ann. 773. in quibus Irminul et Ermensil promiscue scribitur. Eginhardus: *Idolumque, quod Irminul ad Saxones vocabatur, evertit*. Chironicon aliud apud Lambecium lib. 2. Committit. de Biblioth. Caesar. pag. 371: *Et lucumorum famosum Irminul subvertit*. Stabat autem in oppido Eribsurgensi, ut est in iisdem Annalibus; Marti sacrum, et auctori est Witkindus lib. 1. sienie illi de Saxo-bus: *Aramque Victoria controuerses, secundum errorem patrum, sacra sua errore proprio venerati sunt, nomine Martem equidem ceterum inuitantes, Hercule loco Solis, quem Graeci appellant Apollinem*. Ex hoc aestimatione Romanorum apparet utrumque pro-
prie, quod Saxones originem habuisse putent de Germanis, et non de Helis, ut dicitur. Marti sacrificia: quo vocabatur ad laudem vel ad vituperium usque horum etiam ignorantes autem. Atque Eginz., Graecis non est Mars, sed Mercurius, nisi ad vocem Apyz, potius respediit Witkindus, ut Erminul dictum fuerit quasi Ersul, id est, Martis columna: nam Herr Germanorum pro dominus quidam inde accersunt. ¹¹ Vide Grimm. Mythol. Germ. pag. 81. et 200.

At longe aliter de hoc idolo commentatur Aventinus lib. 4. Annal. Boior. ubi de Carolo M. : *Heroburgum, inquit, primo impetu cepit. Erat templum Hermionis Saxoni vetusta religione augustissimum, quae frequens populus coibat, et vota reddebant. Multa illi opulenta, regum populi maxime, sacabant munera; ingens auri argenteique ibi copia ostendebatur, quae vota reddentium gratias voluntas congererat. Saxones Hermanni sacrum vocant, id est, nulum, sive basilicam Hermanni, Hermionis. Is fuit quintus Germaniae magnae Imperitor, praeponis Regis. Muni. illi Thuiscon. parentis et auctoris*

nostri. *Ipsum majores nostri ob bellica fac-
tore in numerum deorum retulerant, pro nu-
mine et belli praeside hactenus coluntur.*
hunc Hermonem videntur speciasse Glossae
laudate a Spelmanno: *Hirmentul, colossus
altissima Herminil columna.* Ubi tamen al-
Aventino discrepat, qui *sul*, pro *salu* ad-
dicum putat, cum ex Glossae vocem hanc
per *columnum* vel *colossus* efferant: quare
propterea sententiam firmat Poeta Saxo-
nicus in Carolo M. ann. 772: :

Genae enim coluit simulacrum, quod vocitabant
Irenisul, cujus fractura simulque columna
Non operis parvi fuerat, pariterque decoris.

Conatus Uspensigenis de Saxonibus : *Frontis*
duobus arboribus fontibusque venerationem
exhibebant. Truncum quoque ligni non parvis
magnitudinis in altum erectum, sed illico co-
lebant, patrum cum hanc Irmsul appellabant,
que, Latine dicitur, Irmsul coloniam
significat, etiam nomina omnia. Sane, sed
Irmsulmann sonat, ut Germanice, sup. Uder-
Irmsul Eyndit, ut Chroen, Zealand, pag.
138. Irmsul dicitur, vulgo, quasi Idernsul,
sed, Idern-mans-synf, Nonnulli, inquit,
Crantzii lib. 3. Saxonie cap. 9, et ex
Munsteri lib. 3. Cosmogr. cap. 43. Irmsul
interpretatur statum publicum, licet
vero dicitur putat quasi Idernsul, id est,
commune profugium et asylum om-
nium, et Martem communem, qui in pra-
dio diu vagatur incertus, diu dubius, qui
ponat victoriam. Erat, subdit ille, qui
Uspensigenis Editor, arguta tal corpore

figes, cuius in dextra signum militare, / ne sit vexillum vocant) praefertur rosam, / quod breve momentum, et facili ortus et interitum / interitum praehorant. In sinistra librum / expandi, dubium pugnatum sortem fore / huc aut illuc ineliantem. Pectus inermium / praeferebat, interitum bellatorum / animum insinuans. In elypeo leo, qui bestiam / imperat, inuictum ad faris facia impetu / monstrat, floribus consito campo quod ante / se habet, et in dextera, quod in gremio / trinitum ostendere. Hae omnia praebant / si auctorem laudasset Crantzius: sed verere / ne sit ipse elegantis istius descriptionis / architectus. Denique Spelmannus ex eodem / Crantzio, *Hermensul* efficitur vult. ex eo / pro *Apz*, *Mers*, *mun* pro *m u n d*, *tutela* / pro *fugium*, et *sul*, *columna*: *ni fuerit* / *Er-mun-sul*, id est, *columna tutelaris*, *sed* / *prafugi*. Sed pleraque ex his, quae ex so- / divinatione in nonnum originibus affe- / runtur, non sunt, et triplice prolata, pra- / stant. Vide *Ditmarum* lib. 1. c. 1. et 2. / *Hermannum Stangefilius* lib. 1. Ann. / *Westphalicor.* cap. 6. Praeterea *Henricus* / *Meibomius* lib. 6. de *Irmensula Saxonia*.

* **IRONICUM**, Ironia, vel Injuria. *Ironicus*, Derisorius, injuriosus. Lit. remisit ann. 1381. in Reg. 120. Chartoph. reg. ch. 322 : *Reperierant dictum Petrum et Buillono Ironieis contendente cum dicta Johanna matre dicti pupilli; et sic eum elando verbis ironicis inter eos idem Petrus elevato dicto barulo, etc.*

ὁ ἱρὸς, ἑρμῆασι, *Irascor*, in Gloss.
 Lat. Gr. Sangerm. et in Supplem. Anti-
 quarii.

† IRQCIS, παι; ἀρχων ἱερέων, *Hirquitallu*
in *Supplemento Antiquarii*. [* Adde e

Castigat. in utrumque Glossar.: *Arquis*, ἄρ-
κισιν παῖς; ἀρκυνέσιος. leg. ἄρκυιν, παῖς;
ἀρκυνοῦς; vel ἄρκυιν παῖς; ἀρκυς ὄντορας. Vule-
forte παῖς, ἀρκυνέσιος, vel ἀρκυ, ὄντορας.
IRRADICATUS, Eradicatus. Chartar.
Norman. ex Cod. reg. 4653. A. fol. 69
*Dicunt quod abbas de Noa habet singulis
diebus unam quadrigantam brancatum sine
liberatione et nemus froetum et leradientum.*

* **IRRASIBILIS**, Qui radi non potest.
Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Irrasibilis, que l'en ne puet rere.*

§ **IRRATIO**, Privatio rationis. Tertull. adv. Praxeam cap. 15: *Non sine Irratione et amentia.*

IRRATIONABILITER, Absque causa, contra omnem rationem, *contre toute raison*, ut loquimur. Floardiardus lib. 3. cap. 21. de Epistolis Hincmari: *Erpuino Siluonectensi pro quodam homine, quem Irrationabiliter uo ex excommuniatum, ut compererit, intinat.* [Utiuntur Tertullianus de Penit. cap. 2. S. Hieronymus in versione Homil. 2. Origenis in Cantica, etc.]

* IRRATIONABILITAS, IRRATIONABILITAS, A ratione aversio, Gall. *Dérasonnement*. Hincmar. in *Lib. de Divort. Lothar*, tom. 7: Collect. *Hist. Franc.* pag. 294: *De hoc ille rationabilis tacere quum responderet delegimus, quantum tunc premissis Irrationabilis ex majori parte habetur consimilis*. Epist. ejusdem 12. ibidem pag. 534: *Prolixissimum rotalem, mendacis et Irrationabilitatis ne inpropris causa veritatem e autoritatem repleat. mihi misisti.*

* **IRRECISUS**, Non recisus. Mirac. S. Helen. tom. 3. Aug. pag. 420. col. 1: *Longius hæc (avis) inibi tamquam domesticæ mansit, nusquam diffugiens Irrecisus pennis.*
 † **IRRECITABILITER**, Ineluctabiliter. Venantius in carmine Paschali versu 20:

1000

Irrecitabílner manans de corde Parentis,

IRRECTA Lex, Prava, minus recta
Irrectas leges destruere, ac rectas statuere
apud Simeonem Duclimensem ann. 1003

* **IRRETRACTABILITER**, A recto minime aberrando. Cone. Paris. sub Greg. I. cap. 41: Quod si forte, quod non optamus, aliquis presbyterorum id facere (virgine consecrare) praeumpserit, ut pote canonica auctoritatis transgressor, Irretractabiliter ferietur. Nisi malis legere Irretractabiliter, id est, absque venia. Vide in hac voce.

† **IRRECUPERABILIS**, Qui nequit recuperari. *Damnum Irrecuperabile*, in Chronico Erford, ad annum 1238.

* **IRRECOVERABILITER**, Absque recuperationis spe. Glab. Rodolph. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 57 : *Offendens pro delictis Irrecoverabiliter usque in finem vitæ suæ, etc. Irrecoverabiliter*, ibid. tom. 9. pag. 7.

¶ **IRRECUSE**, Absque recusatione
Charta Uladislai Polonie Reg. ann. 1430
in Bullario Carmelit. pag. 619: *Mandamus
serio, quatenus predictam murcam grossu-
rum eisdem Fratribus de dicta custodia sin-
gulis annis solvere et dare debeatis Irrecuse
recognicione ab eis recepta.*

* **IRREDIBILIS**, Comœd. sine nomin.
act. 1. sc. 3. ex Cod. reg. 8163: *Irredibilis
nisi elaudam*. Hoc est, nisi ita lente cum
tem, ut nusquam redeat. Vide mox

* **IRREDITURUS**, Non rediturus. Acta S. Stanisl. t. 2. Maii p. 221. col. 2: *Perinde ac si mariti eorum irreditura forent*, etc.

* **IRREFLEXIBILITER**, Modo inflexibili. *Membris lethali frigore Irreflexibiliter rigantibus*, in Vita S. Bibiani Santon. Episc. apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 768.

* **IRREFRAGABILITER**, Firme, inviolate, adeo ut refragari nemo possit, in Charta ann. 1146. apud D. Calmetum. tom. 2. Hist. Lotharing. col. 1146. Occurrit apud Rymer. tom. 8. pag. 506. Marten. tom. 4. Anecd. col. 227. Ludewig. tom. 5. pag. 25. 486. etc.

* **IRREFRIGERIUM**, Locus ad refrigerationem accommodatus. [Vel potius hoc frigus incommodus, ut sunt anlie nimis, spatiosa.] Johannes de Monasterio in descriptione Monasterii Caroli loci, apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1335: *Superest antiquodamaltera... altitudo tanta, ut nunquam a me celosus visa fuerit, quae magnam refectorium prae se diebus decedat, immo potius Irrefrigerium permaximum vocat digna erat, in qua, adverte medicum, valitudinarii et infirmi, omni speculo frigore repositi solebant, sine cubito*.

IRREGAUDITIO. Vide Irreguditio.
* **IRREGISTRARE**, In registra referre, Gall. *Enregistrer*. Invent. Quart. reg. ann. 1482. fol. 291: *Non est Irregistrata* (Charta) *com aliis, quia nimis antiqua est; tamen ea in hoc repertorio Irregistravimus, quia bonum nobis visum est*. Vide supra Irregistrare.

* **IRREGULARITAS**, Impedimentum canonicon suspensionem ordinem ecclesiasticorum impediens. Vox frequens apud auctores juris canonici.

* **IRREGULATUS**, Inordinatus, Gall. *Dérégulé*. Instr. ann. 1394. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 128. col. 1: *Quae (causa) non appareat nulli potestati iudicari, nec apparere potest, nisi sola voluntas Irregulata sit: tunc, qui talibus non est satisfactorius ratio, in alterius prejudicium et iacturam*.

* **IRREGRESSIBILIS**, Qui nullum admittit regressum. Vide locum in Traguli.

* **IRREGRESSIBILITER**, Absque regressu. *Cito et Irregressibiliter currere*, apud S. Bernardum Episc. 441. *Irregressibiliter fugere*, in Vita S. Godlefridi Virg. tom. 2. Julii pag. 373. *Irregressibiliter dare*, in Chartulario S. Vincentii Cenoman. fol. 79.

* **IRREITERABILITER**, SACRAMENTUM, quod non potest iterari, in Constitutione Innocentii VI. PP. ann. 1354. e. Bullario Carmelit. pag. 84.

* **IRREMEDIABILITER**, Modo irremediabili, in Charta ann. 836. apud D. Calmetum. tom. 1. Hist. Lotharinge col. 302. in Vita S. Bibiani Episc. Santon. apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 764. et alibi.

* **IRENEDICABILIS**, Continuus. Chron. Turon. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 283: *Oratione iugit et pjanito, necum et lacrymis Irenedicabilibus Dominum misericordiam implorabat*.

* **IREMISSIBILIS**, Inexpiabilis. Occurrit saepe.

* **IREMISSIBILITER**, Nullo relicto venie loco, in Bullario Carmelit. pag. 622. apud Ludewig. tom. 5. pag. 304. etc.

* Charta ann. 1316: *Et qui contra fecerit, Irremissibiliter solvere teneatur domino pro pena duodecim denarios*.

* **IREMOTUS**, Immemus, intolerabilis. Epist. 3a. Nicolai I. PP. ann. 867. tom. 1. Collect. Histor. Franc. pag. 417: *Omnes enim te Irremotam afflictionem, intolerabilem oppressionem, nimiamque violentiam pati testantur*.

* **IREPARABILITER**, Utitur Siebert. ann. 1073.

* *Nostri Irrepari*, Cui satisfactio nulla facta est. Lit. remiss. ann. 1464. in Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 403: *Par ce moyen feust et est icellui supplanti demouré foible et Irreparé d'iceles paroles et injures*.

* **IREPLEGIABILIS**, Vide Plegius.
* **IREPREHENSIBILITER**, Absque reprehensione. Epist. Joan. VIII. PP. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 190: *Quod Irreprehensibiliter agere non possumus*. [**] Utitur hac voce Virgil. Grammat. pag. 25.

* **IRREPTUS**, pro Irreptus. Chartul. magn. S. Viet. Massil. fol. 23: *Peccatis meis facientibus, ipsius saeculi laqueis Irreptus*.

* **IRREPULSUS**, Qui non potest repelli, violari seu infirmari. *Legittima donatio et Irrepulsus*, in Charta ann. 1168. tom. 2. Rerum Mogunt. pag. 753.

* **IRREQUETUDO**, Industria, diligentia, vigilantia, in Glossar. Barthii ex Baldrici list. Palest.

* **IRRESOLUTUS**, Incertus animi, Gall. *Irresolu*. Utitur Johannes de Monasterio apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1436.

* **IRRETITURA**, Actio irretiendi seu implicandi. Gesta Hugonis Episc. Cenoman. apud Mabillon. tom. 3. Analect. pag. 353. ubi de quodam sumo: *Nodos laqueorum indissolubiles... intexuit: quod luce reversa nulli intuentis, taliter posse fieri obstupabant, nec talem esse opus hominis Irretituram asserabant*.

* **IRRETITUS**, In jus vocatus, ut se recto sistat, ad rectum vocatus, quasi Irretatus. Leges Burgor. Scolitor. cap. 80. § 1: *Si quis Irretitus fuerit de aliquo maleficio, etc.* Ubi Skenus, alias rectatus, id est vocatus in jus ut rectum faciat. Flodoardus lib. 3. cap. 3: *Quendam Manonem nonnullis criminibus Irretitum, etc.*

* **IRRETRACTABILITER**, Immutabiliter, ita ut non possit retractari, in Litteris ann. 1369. apud Ludewig. tom. 6. pag. 406. in aliis ann. 1408. apud Acher. tom. 6. Spicil. pag. 230. Barthius in Glossario ex Guilberti Hist. Palest.: *Irretractabiliter, Sine reprehensione*.

* **IRREVERENS**, IRREVERENS, IRREVERENDUS. Capit. ann. 851. inter Annal. Bertin. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 67: *Et quia per vagos et Irreverentes homines pax et tranquillitas regi perturbabatur, etc.* Capit. Caroli C. cap. 4. ibid. pag. 640: *Denique cum seditiones in regno nostro per homines Irreverentes capere crederetur, etc.* Irreverendum, Indecenter, in Lit. remiss. ann. 1400. ex Reg. 156. Chartoph.

reg. ch. 18: *Illorum curae erat constitutum de dire la messe Irreverendum et mal dotement et bene sonnent sans fine. Ab Irreverentia, Irreverentia nostri dicuntur, pro non revereri. Gall. Manquer de respect. Penit. Adami MS. cap. 15: *Ita avarus despicit et Irreverend nostre Seigneur Dieu, et ses commandemens transgresse*.*

* **IRREVERIBILITER**, Sine reversione, Gall. Sans retour, apud Rayn. Duellium lib. 1. Miscell. pag. 8.

* **IRREVINCIBILITER**, Inviolata. Sacram. fidelit. Demet. ducis Croat. et Dalmat. ann. 1076. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. aevi col. 840: *Ut in omnibus et per omnia Apostolicae sedi fidelem observem, et quidquid hoc in regno tua Apostolica iudex, quam sui legati sancierunt aut sanxerunt, Irrevincibiliter custodiam*.

* **IRRIGUUM IMPERIUM**, IRRIGUUM SUPREMACIUM. Quid his vocibus intellexerint, docet Charta ann. 1063. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 327: *Clerna se Invenisse secundum fragilitatem sacri bati testimonii clericis, qui Irriguum inferius, quod est timor inferi, et Irriguum superius, quod est amor Dei, secundum sui possibilitatem in hac basilica libenter procurantem, Ubi Irriguum, idem est quod Irritamen, incitatio, stimulus*.

* **IRRIXA**, Non profutura, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

* **IRRITARE**, Irritum facere. Codex Legum Norman. cap. 56. apud Ludewig. tom. 7. pag. 261: *Quod in placitis enim factum est, si negatum fuerit, per desinationem penitus poterit irritari*. Charta ann. 1297. inter Instrum. tom. 4. Gall. Chr. col. 163: *Quicunque huius nostre institutionis decretum casare vel irritare praesumpserit, etc.* Cassantes, annullantes, Irritantes, in Litteris ann. 1339. apud Ludewig. tom. 5. pag. 545. Occurrit lib. 1. Dig. de Feriis et alibi.

* **IRRITATIO**, Rescissio, abrogatio, quae quid sit irritum, in Constitutione Martini V. PP. ann. 1400. ex Bullario Carmelit. pag. 73.

* **IRROGATIO**, Dammum, detrimentum. Entrop. de Jur. imper. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 299: *Plurimum namque Irrigationes pro tali occasione illata sunt summo pontifici: cum Pentapoli beneficiis ordinis sui distribuit, praecipiens nullum administrationem impendere filios, etc.*

* **IRROTULARE**, In rotulum seu acta referre, inscribere, apud Rymer. tom. 1. pag. 673. de Lauriere, tom. 1. Ordin. Reg. pag. 34. Thomam Jadoz Formul. Angl. pag. 200. Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. pag. 1183. Vide Rotulus.

* **IRROTULAMENTUM**, Relatio in rotulum, apud Rymer. tom. 5. pag. 222. tom. 8. pag. 94. 502. etc.

* **IRRUMPERE**, Infringere, violare. Donatio D. Munie Abbatisse tom. 3. Corcil. Hist. pag. 91: *Si qui tamen homo... ad Irumpendum venerit... sit extraneus a corpore et sanguine Domini. Pacta S. Gunthrammi cum Childeberto Rege; tom. 3. Martii pag. 737: *Nec quilibet se de partitionibus, quae inter vos conscriptas sunt, Irumpere pollicetur*.*

* *Illider*, eodem significato, in Lit. re-

1481. ex Reg. 200. Chartoph. 56. lib. 6 : *Pour laquelle clause et convention ilz ont assorber, et a Lat. vero puer, Irrae dixerunt, pro se ruer avec uer. Lit. remiss. ann. 1473. in Reg. 195. d. 854 : Isellin Didier a tout son espée nue et par trahison se leva contre le supplient. et Perrompre a Promurper formarent. 121. remiss. ann. 1388. in Reg. 135. ch. 211 : Le sire de Turaon chevalier ams de sa courtoisie, s'adrenat audit expositant et Perrompre contre lui ex plusieurs loides paroles et deshonnestes.*

* **ISABARDUM**, Charta Bereng. reg. ann. 950. apud Ughell. tom. 2. Ital. sacr. 21. 104. edit. ann. 1717 : *Officiarius ecclesie beati Germiniani Mutinensis episcopi... neminem districtum ab castris, quod avorum nominatur, vel recroto, sine civitas concet, et Isardum, tolorum quoque, etc.*

* **ISANGELIA**, Isengrinnis, Nancium commune. Item iudicium et accusatio in proliquis, et quorum crimina legibus non continentur, in Amalthæa. Vocabularium Salsmanni : *Isangelia, accusatio iudiciumque, quod in proliquis vel reus lesa maiestatis intenditur.*

* **ISARA**. Vide infra Isura.

* **ISCALIDUS AGER**, quasi excolendus, ab Escolo, quin jam a cultura excolitur : sicut Escosul, quia a Consulatu discessit. Iohan. de Janna. [* Synalidus.]

* **ISCAXUM**, un. Excamium, lib. d. Exchange, Permutatio. Charta Iovis Episcopi Sigienensis et Tabularii S. Vincentii Comman. : *Isaxia mater quæ, cui ista Ecclesia iust donata est, quando suus senior vendidit Aveugado Abboti, propter ipsam Ecclesiam recepit Isaxia Ecclesiam de Capella in Iscanum. Vide Cambiare.*

* **ISCEPUS**, Lo suco de lona de pecore. Glossar. Lat. Ital. MS.

* **ISCHAL**. Vide Latcanum.

* **ISCHOLA**, Iscla, pro Schola. Laurent. in Amalthæa ex Salsmasio.

* **ISCHYRIA**, ischyria, Obstructio vesicæ, cum urina retinetur in vesica, apud Felibian. Histor. San-Dionys. pag. 588. Medici dicunt Ischyria, Gall. Ischurie. [* Vulgo Suppression vel Retentio urinae.]

* **ISCLA**, Occidentis et Provincialis, Alluvio, accrescens ager vel insula et terris flumine adiectis. Charta ann. 1063. ex magno Chartular. S. Victoris Massil. pag. 91 : *Ex his extrinsecis septem sunt apud Pontium Breconis, due in Iscla, Alia Charta Massil. ann. 1339 : Item quandam domum, pratum et Isclum. Statuta Avinion. ann. 1370. art. 8 : Quod Canales non possint dare in emptythesium seu locationem perpetuam, insulas, Isclas, alluviones, incrementa. Vide Ischola.*

* **ISCLONUM**, diminut. ab Iscla et eadem notione. Charta ann. 1539. ex sched. D. Chaz Aquens. advoc. : *Item quandam terram confrontantem ab oriente cum drayis, tendente versus Isclonem de Malles.*

* **ISCOL**. Vide Latcanum.

* **ISEMBRUXUS**, Panni species. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis cap. 18 : *Qualitatem autem vestimentorum in colore et pretio accipimus, de qua statuimus, ut Isembrunum in vestra societate nullus possit. Statuta vetera Domus Dei Parisiensis MSS. :*

Sacerdotes Clerici ad frequentandum Ecclesiam poterunt habere cappas de Isembruno apertas et albas, et superlucæ, et pellicanas, et bottas ad evadum in Ecclesiam. Gaius de Provincia in sua Biblia MS. :

Li autre Chanoine paront
Meilleure cure et meilleur aï,
Ce sont li a blancs sorpels,
As noires chapes d'Isembrun,
En cels a dou noir et du brun.

Vide Galabrannus.

* **Isembrunum**, in Charta Ludov. Jun. ann. 1170. ex Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 505 : *Robolus Parisiensis poudas et cordam ad mensuranda Isembrun in feris Ariacensis, quæ dicitur feris Martii, a nobis possidebat.*

* **ISENGRINUS**, Isengrinnus, Lupus. Jacobus Meierus lib. 8. Annot. : *In Rhythmi Jacobi Merlandi lupus Isengrin vocatur. Guibertus lib. 3. de Vita sua cap. 8 : Solebat autem Episcopus enim Isengrinum irridendo vocare, propter lupinam scilicet speciem, et enim aliqui solent appellare lupos. Vetus Poema de Vulpe coronato :*

Lupus qui s'aple en sorcan
Isengrin, recoli en lot ronte.

Le Roman d'Aubrey :

L'oiseau resamble qui jõe à Isengrin.

Johan. Molinetus pag. 74. v. de Lupo :

Maistre Isengrin en gignothomæie.

Ab istiusmodi Isengrinnis, dicti forte factiosi quidam, Furorensis tractus in Flandria incolæ, quorum factio militaris virtute bellicæ præstant Philippo Augusto regante inclitavit, quod luporum iustar, causas ovium devastarent. De hac passim Rigordus, Will. Brito lib. 2. g. et 10. Philippid. Meierus ann. 1206. et Buzelinus lib. 1. Gallo-Fl. cap. 18. Philippus Mosches in Philippo Aug. :

Et grant domaine tins vers Ypre
En cete siere des Isgrins,
Qui haient les Blavains.

* **ISICUM**, Gloss. Saxon. Alfrici : *Iscla, Mørhgehet. Ubi Sommerus, melius gehæc, farrimentum : est vero mærl, Luncania, [Iowæ, Athenæo et Alexandro Aphrodisiensis.] Jacobus a Partibus in Glossa ad Alexandr. Iatrosophistam lib. 2. cap. 53 : Isicia sic sunt : coquantur pisces, et postea ponantur in aceto, vel vino, et superperguntur pulvis aromaticorum specierum. Isidor. lib. 10. Orig. : Isocem piscem quemdam vocant, ex quo primum Isitia facta sunt : et quoniam ex alio genere piscium sunt, initium tumen piscis hinc et vocabulum dedit. Sed et Isocem Isicii nomine donat Beda lib. 1. cap. 1. et ex eo Ilencius Huntingdon. lib. 1. Hist. initio de Britannia : Fluvius vero abundat valde piscibus, et quidem præcipue Isicio redundat et anguilla. Lanfridus in Helio. : *Primus fecit de piscibus Isicia. Apud Apitium lib. 2. de Re culinaria, cap. 1. inscribitur de Hysitici. Variæ autem apud eundem Scriptorem vix illa scribitur, non lib. 5. cap. 3. et alibi Esitia habetur : pulbus Hysitatus, lepus Hysitatus apud eundem lib. 8. cap. 7. Pons Isicio conclusus, apud Avitum Viennensem Epist. 72.**

Ostrum, perperam occurrit pro Is-

cium, apud Cesarium lib. 6. Miracul. cap. 5 : *Accipe Ostium, et ostibus ejectis cum piperamentis præpara, sique apparet et dicet : Concede de bono Rhombo. Mox : Scutella pæc evacuata, cum unis aniculi porcinum reperisset, etc. Vide Vossium lib. 1. de Vitiis serm. cap. 7. et Lambecium ad Testamentum Grunni Corocotte lib. 3. de Bibl. Cesar. pag. 357.*

* **ISIX**, Pisis grinus, alibi Esor, Gall. Alose. Ardo in Pita S. Benedicti Anian. n. 36 : *Ecce subito prægraudum piscem, quem Isicem vocant, conspiciet circa littus natantem, etc.*

* **ISLA**, pro Isola, Gall. Isle, in Charta ann. 1180. inter Instrum. tom. 2. Gall. Chr. col. 69.

* **ISMALTEM**, ut infra Smaltum, Eucanatum, Gall. Email. Charta ann. 1336. ex Archiep. Episc. Massil. : *Quatuor basilicas cum Ismalis in aliquo eorum parte deorant.*

* **ISMERLUS**, [Species avis.] Vide Amerilones.

* **ISSECHIA**, [Navigii species.] Vide Nava 1. * **ISOFGACH**, La bœc du ventre, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 769a.

* **ISPERUS**, Species monete. Vide Ilyperperum.

* **ISPIA**, Hispan. Espia, Gall. Espion, Explorator. Computa Dalphin. tit. Graivisor. ann. 1334. fol. 42 : *Pro diversis Ispis seu eschutis missis per eum diversis temporibus in Solatium ad sciendum statum Sabaudensium, ... 14. lib. Vide Espia.*

* **ISPILORIA**, Idem quod Piloria, de quo infra, in Libertatibus Bergerici, de fove : *Curret villum, et ponetur in Ispilario. Occurrit alibi pluries. [* Leg. Ispilorium, ut supra.]*

* **ISSONPIO**, pro Sponsio. Charta ann. 746. apud Murator. tom. 6. Antiq. Ital. med. avi col. 412 : *Scriptus ego Perterius sup istipulationem Ispanionemque interposita.*

* **ISRAEL**, Lapilli vel gemma species. Invent. S. Capel. Paris. ann. 1376. ex Bibl. reg. : *Item duo morsus alii argenti deaurati et esmaltati in facione beata Maria, muniti de perieris, videlicet de Israeli, de perlis, etc. 111. remiss. ann. 1389. in Reg. 138. Chartoph. reg. 145 : Une bourse de soye, un anel où il avoit un couraun fourche et une pierre d'Israel.*

* **ISSARCIA**, Funalis apparatus navium, Hispanis Xarcis. Charta ann. 1335. ex Cod. reg. 5066. A. fol. 1. r. : *Nuntiaverunt... unum bonum et assicentem galeam de exyrenis bene aptum, ... fornam, ... omniaque suis... arboribus, Isarcis, ancoris, etc. Vide Exarcia.*

* **ISSARTARIA**, ut supra Exartia, Silva in agrum cultum redacta. Chartularium Cameracensis Monast. : *Donavit unum campum à l'Estrois et alterum ad Aulnarium, et iuxta Istos duos dedit duos annos, et donavit Issartaria de bosco del Bruz et tainam de juxta.*

* **ISSEBRUXUS**, ut Isembrunus, Vide locum in Galabrannus.

* **ISSES**, Doli species. Charta ann. 1194. ex Tabul. S. Petri de Reg. : *Sub pensione viginti cancharum frumati et decem et*

acto salutarum vini cum condis, qui vulgo dicebantur *Iasae*.

† **ISSHAC**, *Issidia*, *Ysidia*, *Reditus* quivis, quodvis vegetalis, et maxime quod pro evadendis viuis et aliis meritis ex aliquo loco penoluitur, a Gallico *Issae* vel *Ysae*, ut in Lit. ann. 1374. tom. 6. Ordinal. reg. Franc. pag. 35. Exire; unde *Issae*, eodem significatu. Vide supra *Exite* 3. et *Exitis* 1. Charta Henr. V. reg. Angl. ex Cod. reg. 8387. 4. fol. 55. r.: *Concessimus carissimo et fidei nostro Johanni Tiptot custumam vinorum, vocatum Issae, in villa nostra Burdegna. Ysac infra fol. 55. v.* Charta ann. 1319. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 117: *Nichil exigent ipsi consules (de Limoso) pro jure leuda sive vestigialis rei Yshide pensu vel ponderis ad habitatores ipsi: si vero ad pondus sive pensum publicum ipsorum consulum res pondererant, levabant ipsi consules pro jure Yshide pro quolibet quarterone cuiuslibet rei ponderante in pensu vel ponderibus publicis, unum obolum Thuronensem. Issidia ibi legitur ibid. ex Reg. 59. ch. 349. Paring. inter reg. et condom. ville de Cuyco eod. ann. in Reg. 61. ch. 343: *Item quod crinus seu Yshidia vini, que venatur in dicto loco per gentes regias, videlicet a quolibet sarcinato,...* unum denarium Tholosanum. Libert. castri de Manse SS. Puellar. ann. 1327. in Reg. 65. ch. 32: *Item supplicat... concedi nundinas... liberis ab omni praeestatione leude, copagii, tualagii, introitus, sive Ysidie.* Charta ann. 1208. ex Chartul. 53. Corb.: *Jon ay vendu et escangé... toutes les justices que j'ay eue à Corbye, les cambageurs, les estallages, les Issues des vins, les foncez, les droitures des vins. Issue de ville, in Reg. 13. ejusdem monast. sig. Henrici fol. 12. ad ann. 1509. Charta ann. 1408. ex schedis meis: *Pour chacune piece de vin, un denier de herbage, que on dit Issae de terre.* Issae etiam in arte bellica, pro Sorte, Erupit, legitur in Lit. remiss. ann. 1424. ex Reg. 173. ch. 9: *A une assaille, Issae ou escarmouche qui se fist entre aveues de la garnison de la ville de Rouen et ceulx qui estoient au siège d'icelle, etc.***

† **ISSUGARE**, *Detergere*, *Gallis Essuare*, *Ital. Asciugare*, *Hisp. Enjugar*. Vet. Ceremoniale MS. B. M. Deaurante: *In Mandato pauperum debet providere hospitaliter... de manutergis pro Issugando sive tergendis pauperes, dum oblati fuerint.*

† **ISTE**, *ἴστωρ*, *Seser*, in Supplement. Antiquarii. Iste proprie dicitur de juba equi.

† **ISTEUA**, *Navis*, *lombus*, *tabulatum navis*, super quod nauata ambulant, Ita Papias in Lit. I sed legere debuit *Tristate*. Vide in hac voce. (Malim *Stega*, pro *stiva*, Teclum.)

† **ISTER**, *ἵστρος*, *ovidius*, *Consuetudo*. Supplement. Antiquarii. Lege et vide *Istus*.

† **ISTIPULATIO**, pro *Stipulatio*. Vide supra *Isponso*.

† **ISTITA**, *ἰστίον*, *Extremitas zona*, in eod. Supplemento. Sed leg. *Istatia*.

† **ISTODIUM**, Species sedilis, apud Aemericos. Tabularium Rothomense: *Conseilium monachis scriptis istum curatulum per commentum Alverii Machinarii sedilis super trifolium, id est Istamid, in fronte Ecce-*

sia, stante Rethworet in dextera ejus. Anno xx. Ludovici Imp. Boxhornius in Orig. Gall. 7. Istoli, Sella, seliquastra, sedile.

† **ISTONA**, *ἰστώνη*, in Glossis Lat. Gr. MSS. Sangerm. Qui iter facit.

† **ISTORIA**, Vide supra *Historia* 3.

† **ISTORIE**, *Isoriarie*. Vide *Historia*.

† **ISTRE**, *Sectr*, in Glossis Isidorianis.

† **Glossar**, vet. ex Cod. reg. 7644: *Istrae, setae*. Vide *Ista*.

† **ISTRICA**, *Venefica*. Vide in *Striga*.

† **ISTRIX**, pro *Hystrix*. Vide in *Chirogrillus*.

† **ISTROMATES**, *Li nururi*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† **ISTULI**, *Li nervi della terra*, in eod. Glossar.

† **ISULA**, *Isolatus*, *Ital. Isola et Isolato*, *Insula*, locus fossa circumcinctus. Traet. MS. de Re milit. et mach. bellie. cap. 66: *Postea super dictas Isulas adificentur domilia sive supponant. Ibid. cap. 115: Loca iste est Isolatus ex una parte maris et ex alia tribus partibus fossarum aqua marina percurant. Et cap. 116: Loca iste... est Isolatus a fossa, valle et levatorio pante. Vide *Insula*.*

† **ISURA**, Germanie fluvius, vulgo *Iser*. Vita S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 494. col. 1: *Sublatum a sepulchro venerandum corpus ad Isuram fluvium non imposuerant. Isura ibid. pag. 481. col. 1.*

† **ITACUS**. Cosmas Pragenses. apud Mencken. tom. 1. pag. 2073. adulatores aulicos ficto nomine appellat Itacos, quasi qui semper Ita dicant: *Hominis neophylliti atque Itaci, qui ad vocem ducis nihil aliud tam promptum in ore habent, quam: Ita domine, alius: Ita est domine, tertius: Ita fac domine.* Vide *Italius*. Glossar. German. voce *Ja-herren*, cod. 990.

† **ITALICANA LINGUA**. Vide infra in *Lingua*.

† **ITALICANA Formata, Litteralis**, *Notabilis*, *Varia scripturarum genera*. Vide *Scriptura*.

† **ITATENUS**, *Ita prorsus*, in Actis S. Florent. tom. 6. Sept. pag. 428. col. 2.

† **ITAVEA**, *La longo camelo*. Glossar. Lat. Ital. MS.

ITEM, Caput, articulus vulgo notus: *ara*, *Latinis*, ut observatum a Casaubono ad Theophrasti Characteres pag. 332. Id autem vocabuli datum articulus, quod revera ab hac voce, *item*; initium is esset, quasi *ursum*, *denuo*. Gloss. vet. *item*, *casius*, *ἰστίον*. Vide *Juretum* ad Symmach. lib. 7. Epist. 12.

ITER, seu **ITERATIO**, *Justitiariorum*, quos itinerantes vocabant Angli, progressus ad designatos sibi Comitatus, in quibus iudicia sua exercebant. Vide *Justitiiarii itinerantes* in *Justitiaris*.

ITERUM REPARATIO. Vide vocem *Via*. **ITER EXERCITALE**, *Hostis*, *equitatio*, *convocatio*. *Itineris exercitulis debitorum*, in Capitulari Ludovici Pii Imp. ann. 828. qui tenebant ire in exercitum Regis, seu, ut loquuntur eadem Capitula, qui debent expeditionem exercitalem facere. *Iter basilie*. Walafridus Strabo de Vita S. Galli lib. 2. cap. 17: *Fertur eundem Episcopum aliquando Iter hostile sibi de ipsius Monasterii sumpti-*

bus viaticum preparari jussisse. V. Hostis.

† **ITER CRUCIS**, *Sacra expeditio*, pro qua cruceum vestibus suis assuebat. Vide in *Cruz*. Testam. Hervet comit. Niverna et Matildis comitissae ann. 1218. in Chartul. Pontinnis, pag. 170. *Not de testamont nostro sic ordinavimus, si de nobis in assumptu Crucis Iterare humanitas eaverit, etc.*

† **ITER MERCADILE**, *Publicum*, *regium*, quo iur ad mercata. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. J. rubr. fol. 35. r.: *Willelmus de fonte... recognovit quod tenet in alodum liberum sub dominio domini regis Anglie quicquid habet de camino suo de lineae mercadit usque ad garenam.*

† **ITER PADONNUM**, *Quod est inter prata vel pascua*, ut videtur. Charta ann. 1309. in Reg. 45. Chartoph. reg. ch. 31: *In loco dicto a la Borde du Comet, prout confrontantur et includitur inter cartarium seu Iter Romanum ex una parte, et Padonem villam Romanam ex altera. Ubi Romanum, pro Romanum, seu a Romanis confectum. Vide infra *Padonem*.*

ITERARE, *Iter facere*, *ἰδὲσθαι* in Gloss. Lat. Gr. occurrit apud S. Columbanum instr. 8. Fortunatum in Vita S. Paterni Episc. cap. 7. in Vita S. Arnulfi Episc. Metens. cap. 25. in *Legge Longob. lib. 1. titul. 19. § 8. tit. 25. § 45.* [* Roth. 365. 352.] in Synodo Carisae. § 9. apud Dithmarum, etc.

† *Nostratibus alias iter*. Rob. Bourron. in Merlino MS.: *Cl se occurrent in chemia, ut Occurrunt tunc in tel maniere, qu'il approuche le pavillon. A voce Gallice Oire et Oir, Iter et quiddam itineri faciendo necessarium est. Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. histor. Franc. pag. 86: *Il est des personnes tans que nous pensons de retourner en nostre pays. Quant tu venras dogues encore à nuit que tu rumeras ces chevues, gerdus que tu ne soies endormis, si que tu tues appareillé nostre Oire au mieux que tu pourras. Ubi Aimoin. lib. 2. cap. 11: Iter, si sapis, nostrum parabis. Serm. 42. ex Cod. S. Viet. Paris.: *Il fu uns prudom qui vult aler en un lointain pelerinage: quant il oit appareillé son Oire, etc.* Utiur Villehard. paragr. 248. Fabul. tom. 2. pag. 169:**

Por oler un plai à Seelis,
Après un mailz sans Oire,
Et la dase mada bon Oire.

Alias Iterare, apud Latinos, sumitur pro *agrum secundam aratione cunctis*, quod et *offringere* dicunt. Ita Columella lib. 2. cap. 4. Gloss. Lat. Gr.: *Iterat, ὄφρτω, Iteratum, παλινκαρπί, Iteratio, exarctis, discurtus.*

ITERARE JUDICIUM, *Rem indicatam per appellationem iterum judicare: Retractare*, *i. iterum tractare*, recensere, recognoscere, *i. leg. 1. Cod. Th. de Episcopo. iudicio (16. ult.)*, et apud Gregor. IX. lib. 35. cap. 15. Sulpitius Severus lib. 2. Histor. Sac.: *Etenim Iterari iudicium necesse erat. Lampadius in Severo: Pontificibus tantum detulit, et quidquid viris atque auguribus, ut quodam cursus sacerdotum a se finibus, Iterari et aliter distinguunt preterit. Capitula Caroli M. l. 6. c. 64: *Ubi iudicium in aliqua causa Episcopus, licet Iterare iudicium, si ei necesse fuerit, libere Episcopum adire Romanum. Adde**

plut. 4. cap. 28. 29. et Gloss. Pithei ad apitol. Caroli 31.

ITERIS, pro *Itineris*, dixisse veteres, sicut Sospater, Chlarisus et Nonius: ut *Itineris* assum etiam Symmachum lib. Epist. 28. observavit Jurymachus. Floardardus lib. 14. carm. 18:

Aut mercede carum iteris solatur albere,

ita:

..... Solatia capiti
Iteri iteri gelidas superare volentes Alpes.

Iter et carm. 18. eod. lib. et alibi non mel. [Adde Bedam in Vita S. Cathberti pasc. cap. 26. sac. 2. SS. Benedict. pag. 26.]

† **ITERUM**. Vide mox in *Itium*.

† **ITHYRCA**, Species armorum ad cavandas alas, Angeli Rumpeler lib. 3. Hist. Monasterii Fortinac. apud Pezium lib. 1. Anecd. part. 3. col. 468: *Utiiturque ut compendias aves Ithyrcis, sagittis, ac et bombardis*.

† **ITINER**, pro *Iter*, ut veteres apud Seniam, sic dixerunt recentiores non sepe.

† **ITINERANTES**. Vide *Foresta* sub *finem*, et *Justitiani itinerantes* in *Justitiani*.

† **ITINERARCHÆ** dicuntur *itineris custodes*, in veteri Glossario juris utriusque.

† **ITINERARE**, Iter facere, ut Legibus Debaris edit. Boherii, apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 44. not. 54. in Legibus Papii apud Ecardum in Addit. ad Legem silem pag. 195. in Annot. Genuens. apud eund. Murator. tom. 6. col. 438. et 553. in Concilio Dertunensi ann. 1429. cap. 1. Siliamus de Gubernat. lib. 1. ubi de Iuribus in deserto: *Adde iulatos itinerantibus multis alitum greges. Apuleius dicit Itinerantem notitue*.

ITINERARIUM, Itinerum et metationum militarium designatio: quomodo *Route* nostri dicunt. S. Ambrosius Sermon. 5. in Dial. 118: *Miles, qui ingreditur iter, viandis viderem non ipse disponit sibi, nec pro suo viatorio viam carpit, nec voluptaria captat pendencia, nec recedit signis: sed Itinerarium ab Imperatore accipit, et custodit illud, ut scripto incedit ordine, recteque via perficit iter, ut inveniat comitatum sibi parata subsidia. Si alio ambulerit itinere, monum non accipit, mansionem paratam non invenit, etc.* Adde Lampridium in Alexandro Severo.

ITINERARIUM, dicitur *Mappa geographica*, in qua describuntur perinde ne peregrinantur metationes militares, loca et oppida provinciarum precipua, cum intervallis ac distantiis, quam Duci necessarium tunc ait Vegetius lib. 3. cap. 6: *Primum itinerarium omnium regionum, in quibus bellum geritur, plenissime debet habere prescripta, ut locorum intervalla, non solum possint numero, sed etiam viarum qualitates peritum, compendia, diverticula, montes, flumina ad fidem descripta consideret: usque eo ut superiores duces Itineraria provinciarum, in quibus necessitas geritur, non tantum adnotata, sed etiam picto labuine firmetur, etc.* Eiusmodi fuit *Mappa orbis terrarum* ab Agrippa confecta, de qua Plinius lib. 3. cap. 2. 3. 4. etc. Eiusmodi est etiam *Tabula*

itineraria, quam ex Bibliotheca Peutingeriana edidit Marcus Velserus. Eiusmodi denique fuit *Itinerarium*, quod falso *Anthoni* nomen præfert, et in mappa relatum, et anno Theodosii decimo quoto exaratum, ut in Descriptione urbis CP. docuimus. Vide *Mappa mundi*.

ITINERARIUM, Oratioes, vel preces, que ab his, qui se itineribus committunt, recitari solent, quæque a Cantico Zacharie vulgo incipiunt. Ceremoniale Episcoporum lib. 1. cap. 2: *In discessu rectitudo... cum Clericis et familiaribus Itinerarium. Vide Hæftenum lib. 11. Disquis. monast. part. 4. disquis 4.*

† **ITINERARIUM SONARE**, Lituo vel tuba protectionis militaris signum indicare. Ammianus lib. 24: *Extracta quiete nocturna Itinerarium sonare lituus iubet*.

ITINERARIUS, Qui peregrinationes plurimas instituit, *Forogear*, Eckhardus Juolior de Casibus S. Galli cap. 3: *Homo erat Itinerarius, lateque terrarum et arborum gnarus*.

† **ITINERARIE TABLE**, Que loco altaris erant Sacerdotibus iter facientibus, apud Mabillonium Liturg. Gallic. pag. 73. Vide *Altare viaticum* et *portatile*.

† **ITINERARIE LAPIS**, Qui altaris loco erat sacerdotibus iter facientibus. *Benedictio lapidis Itinerarii*, in Pontif. Mogunt. MS. fol. 87. Vide in *Itinerarius*.

ITINERARIUM TERMINI, Incertus Agrimenator: *Sunt termini, quibus fides non est addibenda: isti dicuntur Itinerarii*. Id est, qui facile moventur.

† **ITINERATOR**, ut *Itinerarius*, in Miraculis S. Edmundi angl. Reg. apud Marten. tom. 6. Amplius. Collect. col. 833.

† **ITITARE**, pro *Iterare*, Iter facere. *Iterando ad curiam Romanam*, in Charta ann. 1261. tom. 1. Rerum Mogunt. pag. 614. col. 3. sub finem.

† **ITISUNGACHÆ**, Excubie, vigiliæ. Lit. patent. Alfons. reg. Castell. ann. 1256. ex Tabul. Mossil. *Item cum tempore progremitur vestrorum et vestro, post pacem predictam conservant in civitate vicecomitali Massilia fieri nocturnæ Itisungachæ per triginta homines, singulis noctibus per civitatem Massilia facientes, ne ibi malicia patreantur, et per illos plam commissa reperiantur; que excubie ingenio quorundam etc.*

† **ITREX**, 1218, *El ferro*. Glossar. Lat. Ital. MS.

ITRUM, *Itreus*, *Tractum*, in Gl. Gr. Lat. MS. Editum, *Itreus*, *Itrem*, *Iteratum*. Græcis *Itreus*, est genus placentie pertinens.

ITUS, Iter, via, occurrit apud Eulogium Cordubensem lib. 1. Memorial. Sanctior: *Itui vestre nullus adversari quibet*.

† **IVAGIONES**, *Villani*, homines servilis conditionis. Leg. Poloo, a Priluso collectæ pag. 455: *Descensus super barones, nobiles, milites, ipsorumque populum, kmetones seu Ivagiones non facimus contra ipsorum voluntatem*. Vide infra *Kmetones*.

† **JABIA**. Vide *Juvera*.

† **JUBA**, Ambo, pulpitum, vulgo *Jubd*. Stat. MSS. eccl. Tull. ann. 1497. collecta fol. 71. v. *Two ceret super angelo cupreus in saccus Juba constitutus*.

† **JUBA**, *Gula*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

† **JUBARE**, *Delectare*, in eod. Glossar. *Nostris Jubeat*, *Adjuvare*, *auxilium ferre*. Mirac. MSS. B. M. V. lib. 1:

Se nona'avom ki no Ju ferbe,
Ja ne verroos Din en la feche.

† **JUBEATABILIS**. Vide *Joventalis*.

† **JUBERE**, Dignari, velle, Gall. *Doigner*, *vouloir bien*. Atticus Episc. CP. in Epistola ad Aurelium Carthag. et alios Afros, apud Labbeum tom. 2. Concil. col. 1145: *Petens, ut pro me plurimum vestra sancta Congregatio orare Jubeat*. Græc. *ὑπὲρ ἐμοῦ πλείονος ὁρᾶν*. *antagōnizai*. Petrus Abb. apud eum Labbeum tom. 4. col. 1644. Bonifacius Carthag. rogat, ut oblatus supplicem libellum suscipere et *Cheritis Ecclesie sociare*. Et col. 1646: *Ut suggestionem suam intrate advertere Jubeat*. Bonifacius ipse in sua ad Liberatum et alios Epistola ibid. col. 1645. Dominum deprecatur, *ut votis et precibus concedere Jubeat*, etc. Eadem notione Lector in Officiis divinis a Præside chorali postulas benedictionem ait: *Jube domine benedicere*.

JUBERI, Coloni, Hispanis. Charta Saocii Kamirezi Reg. Aragon. apud Marcan in Hist. Bencarn. lib. 4. cap. 20: *Nisi tantum, quod possant in eorum hereditatibus Juberis, qui illas terras laborant, et quod eis eorum fructum reddant*. Infra: *Ned in suis hereditatibus mittat Juberis, qui laborant illas*.

† **JUBERUM**, *Luciferam*, Papias in Amalthis.

† **JUBEUS**, Tunicæ species, Gall. *Jaupon*, *Pointpoint*, Hispan. *Compuans* ann. 1502. apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. pag. clvi: *Pro non tunica armet, quam Rex habuit octo dies post S. Johannem, xv. s. Pro t. cendallo item, et pro uno Jubeo, quos habuit xv. dies post S. Johannem, 1. s. Diploides sive Jubens de serico, in Concilio Tarracon. ann. 1591. inter Hispanica tota. 4. pag. 614. Vide Gipo et Gambuzen in Gambio*.

† Alias *Jube*, Lit. remiss. ann. 1406. in Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 75: *Le suppliant trouva n'ac sac où estoit une manche d'une Jubee, en laquelle il prist et embla de quarente à cinquante escus*. Vide infra *Jupe 1*.

JUBILEUS, inquit *Idoloris* lib. 5. cap. 37: *Interpretem remissionis muneris. Est enim Hebraicus et sermo et numerus, qui septenis annorum hebdomadibus, id est, 49. annis teritur, in quo clangebatur tubis, et ad omnes revertebatur antiqua possessio, debita absolventur, confirmabantur libertates*.

JUBILES deinde nomenclatura donata plenaria peccatorum indulgentia, iis, qui limina SS. Apostolorum Romæ visitant quolibet centesimo anno, indulta, cuius auctor fuit Bonifacius VIII. PP. Incertus Scripser, edita a Catello: Anno 1300. Papa Bonifacius concessit plenam indulgentiam peccatorum visitantibus limina Apostolorum Petri et Pauli Romæ, et facientibus ibi quinquidam infra annum ipsius: statuitque eandem in posterum in omni anno centesimo, visitantibus sacra limina sic haberi. Inscriptio ad ædis Cathedralis Senensis fores:

Annus centesim Rome semper est Jubilæus;
Crimina laxantur, qui penitent ita donantur;
Ilic decerit Bonifacius, et rubrorat.

Vide Jo. Villaneum lib. 8. cap. 36. De Jubilæo a Bonifacio VIII. instituto tractatum scriptis Bonifacio Cardinalis S. Georgii ad Velum aureum, editum a Julio Rosco: estat in Bibliotheca Patrum: de quo etiam consulendus Joannes Rubens in Vita Bonifacii VIII. lib. 1. cap. 11. Postea Clemens VI. PP. ad instantiam et supplicationem Romanorum, qui de hoc causa ad eum suos nuncios miserant, multo citius iugulatum Jubilæum de 50. in 50. annos, quod iuxta ordinationem Bonifacii PP. Octavi erat de centesimo in centesimum; voluitque et ordinavit, quod visitantes Limita Apostolorum Petri et Pauli anno 50. quem a cetero voluit esse Jubilæum, adeant plenariam indulgentiam suorum peccatorum, cum modis et conditionibus quæ in dicta ordinatione Bonifacii continentur. Verba sunt auctoris Vita Clementis a Boschetto editæ, quibus consimilia habet Continuator Nangii: a Anno Domini 1350. Dominus Clemens Papa Sextus volens salutem animarum hominum procurare, statuit, ut indulgentie plenarie, quæ erant, et quæ tollantur in sacra urbe Romæ de centum annis in centum annis, in Circumcisione Domini nostri Jesu Christi redirentur ad quinquagesimos annos, quia vita hominum labitur et decessit, et multum superabundat in auro, proli dolori et necessitati. Ideo illi anno 1350. fuerit indulgentia plenarie concessa per dictum Dominum Apostolicum, omnibus ree penitentibus volentibus pergere et visitare loca Apostolorum Petri et Pauli in Romana urbe, aliorumque Sanctorum. Ad quam quidem peregrinationem iterum per totum annum illum quamplurimi utriusque sexus, nonobstante in tribulatione magna, quæ fuerat nuper, et quæ adhuc in aliquibus mundi partibus discurreret. Instrum. ann. 1350. apud Ludewig. tom. 6. pag. 413: Anno Domini millesimo trecentesimo quinquagesimo, Jubilæo, in viginti viginti Asensionis D. N. J. C. etc.) His adjuvendi auctor M. Chronici Belgici, Henricus Hebdorffensis et Waddingus ann. 1350. num. 8. Willhelms Thörn. ann. 1390. Petrus Matthæus ad Constitut. PP. pag. 133. 134. 704. et alii non pauci. Joannes Villaneus lib. 19. cap. 10. id statutum a Clemente tertio mense Januarii ann. 1342. et die Natalis Christi ann. 1350. incipiendum. Matthæus vero Villaneus lib. 1. cap. 29. id in ann. 1349. rejicit.

Deinde Urbanus VI. PP. Pontificatus sui ann. 17. Christi 1389. tertio Idus April. instituit, ut omnes Jubilæus per Clementem VI. de centesimo anno ad quinquagesimum reducatur, deinde in futurum de tricesimo tertio anno in tricesimum tertium annum semper institueretur, et ut annus Natalivus Domini proinde venturus videlicet 1390. esset Jubilæus: quo cum commovisset tempus vite Domini nostri Jesu Christi in humanitate, quod totum postquam natus est de Virgine (per ejus mortem thesaurus Ecclesie, unde indulgentie peccatorum omnes emanant, cumulatim) triginta tria annorum curriculo completum fuit. Ita Magnum Chronicon Belgicum.

Bonifacius vero IX. Urbani Successor,

Jubilæi gratiam latius diffundens, Regibus, et aliis dominis, temporibus et spiritualibus, religiosus etiam Conveneribus per diversa loca constituit concessit, ut in partibus hujusmodi gratia largientur possent consequi, ita tamen ut Confessor, quem aliquis coram eligeret, nomen Basilicarum et Ecclesiarum, videlicet Petri et Pauli, Joannis Lateranensis et S. Mariæ Majoris aliquas Ecclesias in partibus per Confessorem electas deputandas certis vicibus tenerentur visitare. Hæc ex Willelmo Thörn ann. 1390. qui addit eo anno a Bonifacio concessam præfatam indulgentiam Conventui S. Augustini in Anglia: ut Gobelius Persona in Cosmodromio ætate 6. cap. 86. Colonienis, Magdeburgensis, et aliis in Germania civitatibus. Atque inde fluxit, qui hodie obviat, mos Jubilæi indulgentias in regnis et provinciis indicendi.

Demum, ut quæque ætas participare beneficiis istius fieret, Sixtus IV. Jubilæum ad viciesimum quintum annum contraxit, primamque ejusdem egit celebratam ann. Dom. 1475. Vide eundem Gobelium cap. 81. pag. 268. cap. 84. pag. 273.

Jubilæum annum S. Thomæ Cantuariensis Archiepiscopi Martyris, Monachos S. Trinitatis solenni ritu celebrasse, auctor est Willelm. Thörn: Anno Dom. 1350. et anno S. Thomæ Martyris tunc Jubilæo, dominus Radulphus Abbas per seniores Eccl. S. Trinitatis effectus requisitus, Missam et cetera solennia inter ipsos in magno honore celebravit. Eadem solennitas celebrata anno 1370. populo pro indulgentia quasi infinite congregato. Unde constat, annum istum Jubilæum S. Thomæ quovis anno quinquagesimo occurrere, eademque festività indulgentia summo Pontifice indulgentias: nam S. Thomas martyrio vitam suam perdidit ann. 1170.

Tradit præterea Spelmannus, Edwardum II. Regem Angliæ sui ipsius annum genealogicum quinquagesimum Jubilæi more celebrasse anno 1362. natus quippe in festo S. Briceii Idibus Novembr. ann. 1312. hoc enim anno sibi solenni Curiam suam plenariam tenuit, reos de carceribus eduxit, criminum indulgentiam præterea reis Majestatis concessit, leges regno salutaris tribuit, privilegia denique multa indidit, quæ quidem lussit a Thoma Walsinghamo.

Jubilæus, Possessio, seu præscriptio 50. annorum. Canones Hibern. lib. 41. cap. 7. Ager inquiratur in scriptione duarum Ecclesiarum; si in scriptione non invenitur, requiratur a senioribus et propinquis, quantum temporis fuit cum altera; et si sub Jubilæo certo mansit, sine vituperatione maneat in æternum. Lib. 35. cap. 7: Quisquid per 50. annos remanserit, hoc est, annum Jubilæum, est, Cap. 8: Observanda sunt leges Jubilæi, id est anni quinquagesimi, ut non affirmetur incerta tempore veterato, etc.

Ætatis vero Homo grandævus, centenarius. Floodorius lib. 1. Hist. Remensis cap. 17: Quid ille Jubilæus, (ita virum sanctum propter ætatis prolixitatem vocantes) facere vellet, etc.

¶ JUBILABUS, Qui quinquaginta annos in eod. statu perseveravit. Instrum. ann. 1182. tom. 2. Rer. Mogunt. pag. 889:

Dominus Thomeus, hujus insignis Collegii decanus et trium Cathedralium ecclesiarum quinquagenarius Canonis et Jubilarius (qui vocant) monumentum hoc... possit. Necrologium Fratrum Prædic. in Reiza apud Raim. Duellium Miscell. lib. 3. pag. 173: iv. Kalend. Novemb. O. R. P. frater Michael de Anso Prior hujus Conventus et Jubilarius, Adde Constitutiones Dominicanorum Vincentii Mariæ part. 1. col. 343.

¶ JUBILÆI celebratio sollemnis est, maxime apud Religiosos viros, qui ad quinquagesimum professionis suæ annum perveniunt; quo ritu celebratur apud Carmelitas, decent eorumdem Constitutiones MSS. part. 5. rubr. 7. quæ hic describere, cum non sint omnibus obvia, nostri esse instituti visum est: Die qua debet fieri Jubilæum, prædictus frater bonæ mæ celebrabit Missam cum summa devotionis intentione, quæ celebrata revertatur ad eadem solum in oratione persistent, quousque per priorem suum fuerit vocatus. Dicta autem Tertia in conventu, prior habens solum in collo suo cum omnibus fratribus professionaliter, cruce cum ceteroeratis præcedentibus, mediocri voce psalmidum cantantibus Psalmum: Ad Dominum cum tribulatione, et sic de aliis Psalmis sequentibus, donec pervenerint ad celum dicit fratris, et remanentibus fratribus extra celum processionarie ordinatis, solus prior cum uno alio fratre principaliter inter omnes fratres qui erant ibi, intrat ad dictum fratrem, et per momentum illum dicens super ad conspectum fratrum et ante ostium dicta cruce persistentis discipuli, incipit cantando Ant. Hic vir despicis mundum, quam cantando fratres professionaliter vident ad capitulum vel refectionem... et inter præsentia paulmodum Psal. Jubilæo Deo omnis terra, et postea dictum Ant. repetit. Debet autem dictus frater, qui facit Jubilæum, ceram non necessarium portare in manu sua, et in inter dictum priorem et principalliorum fratrem, sicut per ipsos duos extrahatur de cruce. Deinde intromittit capitulum, cujus capituli scampna sint cooperta superius, et in medio sit scampnum tappeto coopertum, ante quod dictus frater, qui facit Jubilæum, debet stare dictis genibus, cum dicto ceræ non accenso in manu sua. Prior autem præcedit, aliis fratribus in locis suis deorsu ostentibus, cum secularibus interse volentibus. Tunc prior dicit, Kyrie eleison etc. Deinde vocatur frater per priorem ad sedulam juxta seipsum, et postea facta collatio in Latino vel vulgari. Quæ facta surgit frater, qui facit Jubilæum, et revertatur ad primum locum ante scampnum, quod est in medio capituli, tenens ceram in manu et flexa genibus sit attentus ad respondendum priori. Tunc prior dicit ei, frater quid petis? respondit ipse, Misericordiam Dei et gratias agere. Tunc dicit prior, Quoniam in nostro ordine per 50. annos bene et honeste, cum omni obedientia, castitate et paupertate et aliis observantiis regularibus sine reprehensione, secundum tuum possibilibus, dominum adjuvante, vixisti, et etiam cum Apostolo servasti certamen certasti, fidem Deo et ordini servasti et eursum tuum quasi usque ad ultimos dies vite tue laudabiliter consummasti; ideo nos in hoc die, quam tibi deus

annum jubileum statuisse, more antiquo-
rum patrum, libertatis nostri ordinis. et
quasi, sicut olim in *Legis promissionibus*,
ante ad jubileum Domino, et dabatur,
ipsum x.c.v. quas petis humiliter et inquis,
Si, quoniam possumus, concedimus et optine-
mus, Deum suppliciter deprecantes, ut ipse
pater et Dominus noster Iesus Christus
salutem et promissionem illi reddat pro
secedere coronam, quam filiabus suis red-
diturus est in illo die iustus iudex, qui cum
patre et Spiritu sancto vivit et regnat, Amen.
Iste completis acceleratur creces, et frater
sepulchro cantando devotus quod poterit in-
ternum mundi, quod cantando fratres
solent processionally per claustra, alter
sed in fine ipsius responsori perveniant ad
streporem ecclesiarum conventus, et
sic intrando ecclesiarum cantores incipiant
he voce ynnam. Te Deum laudamus, et
cantando intrant ecclesiam et ibunt ad
illas zonas. Prior vero accedit ad medium
altaris, et frater qui facit jubileum proster-
nit se ante altare super tapetum ad hoc
separatum. Tunc prior cum fratribus di-
cit, Kyrie eleison etc. sequuntur orationes.
Tunc aspergitur aqua benedicta dicens, In
ymane etc. Et osculato altari statim incen-
sur Missa solemnis, et ponit se frater
jubilis flexus in grada diaconi in parte
vultus altaris ibidem manens aequo in
vinea Missae; et tunc dimisso cereo praedic-
toper altare, associatus fratribus redit ad
vinea ynnam; et de cetero fratrum gressus et
vinea ynnam latius fratribus antiqui dicit
manet. Jubilei vultus et potentes am-
bros, habent visitare chorum illis diu-
vinea ynnam privatis celebrare ad ordinationem
vultus ad minus ter in ebdomada, sub pena
vinea ynnam libertatem. Item ordinamus quod
vultus habeant locum super lectores vacan-
tes, nisi merita eorum nimium excederent
propter praedicationis ynnam.

§ JUBILAREUS, Clarus, illustris. Mira-
bile S. Vincentii Madelgaris, tom. 3. Julii
pag. 679: *Vir quidam Sonagias inhabitabat*,
per paupertas quidem obscurum, sed di-
vinitus famulatus S. Vincentii Jubilarum
vultus.

§ JUBILEUM, Licentia, ut vocant,
herbonica, seu biennium quo Baccalaurei
tenebant disputationibus theologicis interse-
cuti, ut doctoris gradum possint conse-
quere. Char. Joannis Abbi. Gister, ann.
1556. apud Lobinell, tom. 3. Hist. Paris.
pag. 183: *Quod vero attinet ad Sorbonicam*
expansionem, volumus ut Baccalaurei qui
a primo Jubileo responderunt de Teototia,
idem in primo anno; et qui in secundo Ju-
bileo, idem in secundo anno de Acti Sorbo-
nico suo ordine respondeant.

JUBILUS, Ugutino, Argutus sonus,
vnde jubilate, cantare, quodam voce confusa
nunc gaudia exultare et letari. S. Hilarius
a Paul. 65: Jubulum, pastoralis agrestis
per voces sonum nuncupamus. Calpurnius
Eccl. 72.

Ida trecentes expectant Jubila tauri.

[Silus Ital. lib. 14.

Et latius cepit audire Jubila Cyclope.]

Vide S. Petrum Chrysologum Sermon. 46.
Jubilum militare vocabulum fuisse

probat Carolus de Aquino ex hoc Ammiani
lib. 22: *Accessere flagitia discipline*
castrorum, cum miles cantibus melioribus
pro Jubilemollibus. Ex quibus merito con-
ficit Vir eruditus Jubilum fuisse genus cha-
moris vel acclamationis militaris, ut proba-
bilissimum est, ad laetitiam testificandum.

Proprie autem sequioris aetatis Latini
Scriptores Jubilum appellarunt, quod alii
Neamam; productionem cantus in liali
litera antiphona, seu cujusvis cantus Ec-
clesiastici. Honorius Augustod. lib. 1. cap.
14: Unde quidam longum neamum eam or-
ganis jubulum, quae Jubilum vocatur. Cap.
88: Gregorius P.P. in festis diebus neamam,
quod Jubilum dicitur, jubulare statuit. Liber

Ordinis S. Victoris Parisiensis, cap. 1: Dicent
Amen, et finitur sub Jubilo. Arnobius Abb.
Dome Vallis de Operis, sex dies: Nihil tur-
bata tristre, nihil lugubre erat in non variis
concincentium dissonantium effebat: sed sive
per arcus, sive per anaplas faucium
fistulas circumflexiones Inbilarum impellerent,
ascensiones et descensiones vocum,
convenientibus in unum differentis, ad unitis
pancti revertebant harmoniam. Ratpertus
Monachus de Casibus S. Galli cap. 4 et
Eckardus Minimus de Vita Notkeri Bal-
buli cap. 9: Frigidior autem et Occidentinae,
quas nunc nominant, Jubilos illos animatus
etiam ipse de suo excoegitavit. Idem Eckardus
cap. 16: Eundem disciplinam angelicum
Deus dedit viro sancto per Spiritum sanctum
ynnam, et sociis suis docere Ecclesiam in Ju-
bilis sequentiarum operum. Ideo, ut vocat,
per cantum angelicorum disciplinarum
orientur hominibus mentis devoto, et dilato
corde mens seipsum transcendat et spiritaliter
fluit. Ubi ad marginem haec notari observat
Goldastus: Jubulus, id est, neuma, quem
quidam in organis jubulum, plausum victo-
rum letantium commendat. Jubilum pro
organis usurpat Rollandinus in Summa
Notariae cap. 6: Eundem in sedem Pastorem
et Abbatem cordis et Jubilo posuerunt. Vide
Pneuma.

§ JUBON, vox Hispanica. Vide Jubeus.

§ JUCATA, Modus agri, idem qui Juctus,
apud Mabill. in Museo Ital. pag. 177: *Apud*
Melutunenses sex pedes trabuccum efficiunt,
unde trahunt Juctatum, quae in se multipli-
cata tabulam constituit, et viginti quatuor
tabulae praeae componunt. Vide supra
Juvata 2.

JUCTUS, etc. Modus agri. Notae Tyro-
nisi: *Itiner, jugum, arripens, Juctus*. Pto-
lemyches Floriacensis: *Habet ibi de vinea*
indominicata Juctos, vel est, arripens, 100.
Infra: De terra arabili indominicata ad no-
diolos 240, minus sationis, de prout Juctos 60
de silva plus minus barnarios 100, etc. Tabu-
larium S. Maxentii Pictav. Estet plus minus
vineae inter duo loca Juctus sex, sive quan-
tum tuncque ad ipsum odorem perspicit, etc.
Tabular. S. Cypriani Pictav. Concesserunt
Monachis S. Cypriani, complantum suum
duos Juctos de vinea in terra S. Severini, etc.
Formula Andegav. 4: Et ita vineam ad ve-
nerabilem fratri illi vineam plus minus Juctus
tantus, et residui in terrarum Sancti Illis,
etc. Occurrit praeterea in Form. 22, et 53.
Occurrit non semel in Tabul. S. Eparchii
Insulens. fol. 49, etc.

Juxcrus, interdum scribitur, ut in Pan-

charta nigra S. Martini Turonensis, ann.
892: *Ad quam adspiciunt arripens vinea*
4, et quarta una terra nobilis, et Juncti 4.
de prout, cum vinea dominica ac vineis, etc.
Et in Charta Willielmi Ducis Aquitan. ex
Tabulario Angeriae: In castro Melulo 4
massas de terra arabili, et 6 Junctos de
vinea, et 1. parvum, et 2. curruces, et
vinetum, qui est in terra. [Vetus Charta
apud Stephanot. tom. 3. Antiquit. Pictav.
MSS. pag. 361: Est medius Junctus inter
terra arabili et marisco, etc. Alia Willielmi
Comitis Pictav. pro Monasterio Eborencensi:
Dono eis... unum Junctum de vinea, necnon
et quatuor Junctos de prout.] Neque aliud
videtur

Juctus, in Charta S. Galli apud Vadia-
num lib. 2. de Monasterio Germanici pag.
83: *De medio, quod habet territorium... Ju-*
chos 4, ad reconciliationem nobis dedit. Alia
ibidem. 62: Juctos ad nos recipimus. Alia
apud eundem pag. 84: Et dedit et 8 Juctos
in Dargenon. [Adde Formulas 47, et 48.
apud Baluzium tom. 2. Capitul. col. 588,
et 589.]

Jocerus, in Charta 42. inter Alamanni-
cas Guldstris: *Et pro istas res proscrivere*
volo annis singulis, hoc est, 30. seglas cer-
visiae, etc. et arare duos Juctos in anno, et re-
collegere, et intus ducere. Charta 41: Unum
Juchum de vinea. Vide Chartas 8. 16. 17.
19. 25. 26. Alia haec voces videntur ducite
a jugo bonni, ut Junctus et Juctus, idem
fuerit quod Bovata, id est, tantum terrae,
quanta per bonum arare possit. Vide
Chartas 4. et 10. Jucolia, Gall. Joux.
[Vide potius Fructus saccharo
conditi aut pastilli saccharati, Gall. Con-
fitures, Dragées, Donsucres. Vide Dulcia.]
Formula vetus apud Eccardum ad calcem
Pactus Legis Salicae pag. 245: *In vestram*
Jocanda et pigmenta ac medicamenta, quae
vobis congrua puto, vestre dilectioni dirigere
curo.

JUCENDARI, pro Oblectari, habent non
semel vetus Biblior. Interpretes. S. Augusti-
nus lib. 17. de Civit. Dei, Lactantius lib.
4. cap. 6. etc.

§ JUDEA, JUDEARIA. Vide in Judei.

§ JUDEE CARNE. Statuta Massil. lib. 2.
cap. 33: *Constitutum ut nullus meretriciorum*
venit in Massilia scilicet carnes meretricum
vel caprinarum, aut carnes Judaeas, vel car-
nes de moria, nec carnes leprosas, etc. Car-
nes porcinas aut suffocatas intelligo, quae
Judeae dicitur fuerint quasi ironice, quod iis
vesti Judaeis non liceret.

* Id est, Carnes animalium a Judaeis
interfectorum, ut manifestum fit ex Stat.
Arelat. MSS. art. 42: *Et idem statutum*
in eo qui vendidit Christianis carnes inter-
fectos vel macellatos a Judaeis.

JUDAEI, ideu a Principibus Christianis
tolerabantur, quod rei feneratoriae operam
darent, et publicorum vectigalium essent
conductores, et eoque ipso iis essent uten-
tibus utiles. Rabanus Maurus lib. contra Ju-
daeos cap. 42: *Quod quidam ipsorum qui in*
nonnullis civitatibus, inlicite constituantur,
solent in remotioribus locis Christianos pau-
peres et ignaros pro eodem teloneo occidere
constringere, deinde, ut Christum negent,
persuadere. [Horum in Francia domicilium
primus omnium Philippus Augustus Edi-

clis confirmavit; legesque, quibus uterentur, sancivit.] Atque ita ut et eorum bona, olim Barorum fuisse, in quorum dominiis habitabant. Statuta S. Ludovici lib. 1. cap. 127: *Les meueles uns Juifs sont un Baron*. Bracton lib. 5. tract. 4. cap. 6. § 6: *Judeus vero nihil proprium habere potest, quia quicquid acquirit, non sibi acquirit, sed flegi: quia non vivit sibi ipse, sed alius, et sic alius acquirit, et non sibi ipse*. Curia Generalis Barconensis ann. 1183. sub Petro II. Rege Arag. : *Item de Judais et Sumericiis, de quibus exigit petio, quod deberent esse illorum, in quorum castris sua villas habuerent, seu uxorarent, volumus super hoc de cetero observari, quod in loco quolibet eorum esse antiquitus observatum, salvo privilegio et pactis specilibus cuicunque*. Adde Matth. Paris pag. 531. Ita porro Barorum erant, ut iis inconsultis alii illorum dominiis recedere, ut et aliis Baronibus eos recipere non liceret. Statutum S. Ludovici ann. 1230. de Judais tom. 5. Hist. Franc. pag. 421 : *Nec aliquis in loco regio nostro potest retinere Judaeum alterius domini, et ubicunque aliquis invenerit Judaeum suum, ipsam leviem capere poterit, tanquam proprium servum suum, quoniamque moram fecerit Judaeus sub alterius dominio, vel in alio regno*. Inter Aresta Pontecor. ann. 1288. in Regesto B. fol. 79 : *Dictum est, quod Judai in terra Barorum, qui habent altum Justitiam, non possunt removere contra voluntatem ipsorum Barorum*. Dictum etiam fuit, quod Prelati aut eorum Officiales non possunt pascua pecuniaris Judaeis infligere, nec exigere per Ecclesiasticum censuram; sed solummodo pascua a Canone statuta, scilicet communionem fidelem sibi subtrahere. Quippe servus accensebatur. Fridericus II. Imp. in Charta ann. 1237. pro Viennensibus apud Lambecium lib. 2. de Bibl. Cesar. pag. 80: *Cum imperialis auctoritas a privis temporibus ad perpetuam Judaeis seculis ultimum eidem Judaeis perpetuum indillectis servitute*. [* Vide Murator. Antiq. Ital. med. aevi tom. 1. col. 895. sqq. tom. 3. col. 683. Haultaus. Glossar. Germ. col. 1042. sqq. voce *Juden*, col. 975. voce *Hund*.]

¶ Verum haec Judaeorum dura conditio in usum esse cepit sub finem XII. seculi, si fides D. Brussel de Usu feud. tom. 1. pag. 570. ubi eruditissimum virum D. Cangium baud satis opportune castigat quasi in distinguendis temporibus minus diligentem; nullibi tamen, me quidem sententia, accuratior, atque scrupulosior. Judeos quippe et eorum bona olim Barorum in quorum dominiis habitabant fuisse, eo scilicet tempore, nimirum sub S. Ludovico, quo id viguisse certum est, docet et pro suo more probat D. Cangius; an vero prius aliter res se habuerit, tacet, haud ignarus fore censuram mereri quisquis idem de etate Philippi Augusti affirmaret aut negaret; neque enim ita certum est id non obtinuisse sub Philippo Augusto, ut colligere est ex laudati a D. Brussel Militis exemplo qui ann. 1214. omnia bona sua atque suos Judaeos Trencensi Commisite vendidit: nihil quippe magis proprium, quam id quod quis vendere potest.

Eo igitur servitutis nomine ab iis, ut a ceteris obnoxia conditionis subditiis graves

tollit, seu prastationes interdum exigebantur a dominis: quae quidem ordinarius praediorum redditibus accensebantur. Regestum Constabulariae Burdgal. fol. 3a: *Finis Judaeorum pro mora eorum in Ducatu per annum*. Ut enim in terris Barorum moram et mansionem faciendi haberent facultatem, quavis, etiam libertati contrarias, admittebant conditiones. Unde si quando Principum et Barorum exhausti essent fisci, hos ita expulsores se miscebant, qui mox immensas pecuniarum summas fisco exsolventes, quousque beneficio restitutionis in integrum restituebantur, ut verbi utar Radulphi de Dicto anno. 1180. cui adjuvendi Gervasius Dorobernensis ann. 1168. Matthaeus Paris ann. 1244. 1250. 1252. 1255. pag. 435. 531. 556. 606. Sed in proveniibus, qui ex Judaeis capiebantur a Dominis feudalibus, is erat, ut si aliquis in secta Judaica vellet recedere, spiritus illuminatus divino, ne limitibus erroris derelictis, fidei orthodoxae sacrae baptismatis reciperet sacramenta, bonis, quae praehabebat addidit omnino, et sic suis viduatus rebus, efficeretur et remuneret pauper et inops: unde accedebat, quod tales, qui antea se locupletiores credebant, egerent, et quidam ex eis vitam quasi quaerentes mendicantem, et in pristina deleva relaberentur ad vomitum, damnabiliter recommendando in suam, prohi dolor! animarum perniciem. Quam quidem consuetudinem, sive usum, qui in regno Francia et perligue usque invariabilis diutius inoleverat, sen alter a prisca dicebatur temporibus lacteus observatus, abrogavit Carolus VI. Rex Francie, Statuto 25. April. ann. 1363. quod descriptum legitur in libro rubeo Castellae Parisiensis. Hanc etiam abrogavit Jacobus II. Rex Aragonie: *Ita quod si Judaeus, vel Judaea, se baptizaverint, et redierint ad fidem Christianam, quod eo quod ipsi habent de rebus et turpi lucro, et ita gravus vel diris ad fidem Catholicam veniant, quod nos, quantum in nobis et posse nostro et auctoritate nostra regali et in successoribus nostris est, et etiam Curia pro toto generali terra dimittimus ita ipsam et suis in perpetuum*. Exstat: Statutum aliud ejusdem Regis, quo in omnibus dominiis suis statuit, quod quicumque Judaeus vel Saracenus Spiritus S. gratia fidem voluerit recipere orthodoxam, et baptismum lavacrum salutaris, libere et absque ullius contradictione possit hoc facere, non obstante praecedentium suorum vel aliorum statuto, vel prohibitione, vel etiam super hac obstante consuetudine, ita quod propter hoc nihil de bonis suis mobilibus et immobilibus, se noventibus, quae prius habebat amittat, imo universa secure ac libere tenet et possideat, etc.

Prostat itidem in Regesto Parlamentis dicto Olim. fol. 130. Statutum Caroli VI. receptum in Francia consuetudinem abrogans, quod Judaei Christianam amplectentis religionem, bona fisco adjudicabantur. Quod longe ante saeculæ Concilium Lateranense sub Innocentio III. ubi hac habentur: *Qui Deo inspirante ad fidem se converterit Christianum, a possessionibus nullatenus excludatur, etc.*

Cum igitur obnoxia conditionis essent, erant etiam in commercio, adeo ut trans-

ferri, et concedi possent. Charta Friderici II. Imp. ann. 1210. apud Rochum Pirum tom. 1. pag. 143: *Concedimus omnes Judaeos civitates nostras Panormitane, tam illas, qui in ipsa civitate morantur, quam et alias, quod de cetero in ipsa civitate contigit habitare, et de cetero homines vestri sint, et Ecclesiae Panormi, et vobis et Ecclesiae solibus in omnibus existentes*. Apud Matth. Paris ann. 1255. pag. 606. Henricus II. Rex Anglie vendidit Judaeos per aliquot annos famuli Ricardus fratri suo, ut, quos Rex exoneraret, Comes exoneraret. Adde Ditmarum lib. 3. cap. 27. lib. 6. cap. 64.

* Pignori assignantur a Ludov. Rom. march. Brandeburg. in Ch. ann. 1353. apud Ledwig. tom. 9. Reliq. NSS. pag. 545: *Dimissimus et obligamus et libere dimittimus per praesentes discretis viris consulibus civitatis nostrae Moncheberg...* omnes et singulos Judaeos, fideles camere nostrae servos, apud ipsos in dicta civitate manentes et ibidem imposterum venientes, in satisfactionem et recompensam triginta marcarum argenti Bandenberg.

Licet porro Judaei Barorum essent proprii, erant tamen quodammodo juris regii, et sub eorum tutela et defensione, ita ut publici eorum alibi diviti, se non possent habere sine Regis licentia, ut est in Legibus Edwardi Confessoris cap. 59. et apud Guilelmum Carnot. de Vita et Miracul. S. Ludovici. Fridericus II. Imp. apud Petrum de Vineis cap. 12 : *Et quod omnes et singuli degentes ubique per terras, nostrae jurisdictioni subiecti, Christianae legis et Imperii praerogative, quae dominarum et vivinas, servi sunt nostrae Camera speciales*. In Charta ejusdem Friderici II. Imp. pro Ecclesia Arelatensi apud Guesnium in Annalib. Massiliensib. pag. 350. Judaei inter regalia, quae eidem Ecclesiae concedit, recensentur. Hinc vetus scriptum apud eundem pag. 374. de Ecclesia Arelatensi: *Judeos omnes proprios servos habebat*. Adde pag. 364. [* Vide Haultaus. Glossar. Germ. voce *Kammerherke*, col. 1059. sqq. Eichhorn. Histor. Jur. Germ. § 297.] Guill. Neubrigenis lib. 4. cap. 11 : *Fisco compert quicquid Judaei, quos generatores constanter regios, in bonis habere videntur*. Plura de Judaeorum obnoxia conditione congressimus in Notis ad Statuta S. Ludovici pag. 184. 185.

¶ Haud feliciori conatu rursus Cangium nostrum in partes hic revocat D. Brussel; neque enim absolute scribit D. Cangius Judaeos ad Regem pertinuisse, sed eos quodammodo fuisse juris regii; quod, ut arbitror, non ita indicat D. Brussel; cum ipse pluribus probet eos sub tutela et protectione Regis existisse. [* Quod ita certum videtur, ut praedia a Judaeis acquisita regi adjudicarentur. Secar. S. Mich. apud Cadonum ann. 1234 : *Accordatum est quod si Motellus Judaeus per recordationem assisae probaverit, quous miles quidam vendiderit et terram suam, terra illa regi, loco Judaei, remanebit*.]

* Judaei in terris suis habere et recipere, supremi domini privilegium erat, quod a principe concedebatur. Charta Frider. I. Imper. ann. 1156. inter Hungar. domus elector. Bavar. ad regn. Hug.

Bohem. pag. 5 : *Et potest (dux Austrie) terris suis omnibus tenere Iudeos et usque publicos*. Charta Phil. Pulc. ann. 1300. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 45 : *(Judeus et atrionius qui) (Thebaeus de) (herreine sire de Rumlle) pisse avoir et) pour Lombard et Juis d'Arf-Chastel, si) (sunt et) si tu devueuer les y ont arroustane) i purt*.

Judei iudices suos peculiaria habebant, usque Curias, in quibus eorum dirimebant controversie. Scribit Matth. Paris. ann. 1254. pag. 433. statuisse Regem Anglie, ut unus ad minus Justitarius Judaeorum deputaretur. Meminit idem Scriptor ann. 1251. Philippus Lvel Clerici custodie Judaeorum addidit : et ann. 1252. Militis apudam literati Roberti de Lutto, cui lex idem commiserat totalem Judaeorum sigillis suis, quod ad Scararium pertinebat eundem. pag. 573. [Philippus V. Rex Franc. Edicto ann. 1317. tom. 1. Ordinat. Reg. pag. 646. statuit : *Que nuls Juifs ne soient contrains a respondre lors pardevant vers Bailiffs, ou pardevant ceux que li Bailiffs, y mettront pour eux*. Joannes Francorum Regis filius et Comes Pictavi Robertum de Ultra augum instituit Judicem et Gardiorem Judaeorum, in litteris ann. 1359. tom. 3. Ordinat. pag. 352. et seq. quam dignitatem Ludovici Stampensi Comitatus concessit Rex ipse ann. 1360. ibid. pag. 471. et seq. deinde pag. 476. Judaeos cunctis ab omnibus Justitiariis, Judicibus, viris et aliis quibuscunque Commissariis, preterquam, inquit, a Nobis deputandis, Nobis vel Gardiano ipsorum vel aliis eisdem per Nos deputandis, et de super causis quibuscunque et casibus ipsos tangentibus cognitionem et decisionem ipsorumque punitionem in curiis de quibus punitio ad Nos spectare debet, tenere presentium prout reserantes, etc.] Ita Balsamon in Nomocanone tradit, Judaeos (Politanos) epyarvov eis civibz habuisse pro iudice, donec Manuel Comnenus illis ordinariis subiecit.

Suum etiam habere proprium sigillum, haud dubie quod lege ipsis prohibuit est figuris quibuscunque vel pictis suis. Stabilimentum Judaeorum Philippus Augustus tom. 1. Ordinat. Reg. Franc. pag. 45. Duo quidem de probitoribus viris ejus habebat ville, custodient sigillum Judaeorum, alter videlicet sigillum, et reliquis rutiann. Leg. f. et alter rotam. Quod sigillum ipsi postea abstulit Ludovicus VIII. ann. 1223. ibid. pag. 48 : *Judeus de cetero sigilla non habebat ad sigillandum debitis suis*.

Hoc est, ut rectius dicam, sigillum a rege assignatum, quo signabantur contractus cum Judaeis initii. Stabilim. Phil. Aug. hic laudatum sic emendat ex Chartul. Campan. in Cam. Comput. Paris. Alter videlicet sigillum et alter bullum.

Aresto ann. 1374. 3. Febr. in vol. 6. arestor. parlam. Paris. inhibetur Judaeis ne quasdam sententias communicationis inter se ferant : *Nostra curia inhibet expressis... Judaeis omnibus... ne ipsi de cetero in regno nostro Francie utantur dicta sententia seu pronuntiationibus de nidiu, amathia et de herem inter eos*. Vide in his vocibus.

Iis praeterea cometeria extra muros ci-

vitatum habere concessum ab Henrico II. Rege Anglie, scribit Rogerus Hovedenus et Bromptonus ann. 1177 : *Eodem anno Dominus Rex pater dedit licentiam Judaeis terre sue habendi cometerium in unaquaque civitate Anglia extra muros civitatum... prius enim omnes Judaei mortui Londonia ferebantur sepelendi*. Ita Judei (Politani) sepulchra suos in tunc palam, habuerunt, et auctor est Nicetas in Andronico lib. 1. n. 6.

Praeter cometeria etiam Synagogas in Francia ipsa concessas constat ex Litteris S. Ludovici quibus, Judaeis ann. 1249. expulsis licentiam facit revertendi in Franciam, atque synagogas et cometeria illis restituit jubet : *Volentes tamen, ut veteres Synagogas cum hiis sane quibus uti non possunt commodum Synagogis, reddant Judaeis ipsis necnon et cometeria eorumdem*. Quamquam vero ipsis Synagogas permitterent, prohibuit tamen erat ne in iis aliis vocibus cantarent; hinc ann. 1288. emenda 300. solid. mulctatos reperimus in Computo ejusdem anni apud D. Brussel de Ussend. tom. 1. pag. 603 : *De comedia Judaeorum, pro eo quod nimis alte cantaverant 115 lib. Parisiensis*. Fuere etiam ipsis possessiones, praedia et aliae res immobiles, a quibus acquirendis prius prohibiti fuerant. Edictum Ludovici X. Reg. Franc. ann. 1315. tom. 1. Ordinat. Reg. Franc. pag. 597 : *Les deux preudes-hommes dessus dit, connoistront par eux, ou par autres des heritages desdits Juifs, vendus mains de la moitié de droit pris, et feront droit sans la deception*. Aliud Philippus V. Reg. Franc. ann. 1317. ibid. pag. 646 : *Que les maisons qu'ils tiennent orres, ou tendront, leur demeurent en tele maniere qu'ils ne puissent nulles louer a Chrestiens*. Constantior fuit usque quoad fides nobilitas; nusquam enim, quod sciam, ut ea possiderent, ipsis concessum est.

Sed nec qualibet res in pignus seu vadium accipere Judaeis licitum fuit. Edictum Philippus Augusti ann. 1218. tom. 1. Ordinat. Reg. Franc. pag. 36 : *Item natus Judaeus accipit in vadium ornamentum Ecclesie, aut vestimentum sanguinolentum, aut madidum, aut ferum corruptum, aut animalia carnea, aut blodum non vitatum*. Aliud Ludovici X. Reg. Franc. ibid. pag. 597 : *Item. Il ne porront prester sans vester, ou aornement d'Eglise, ne sus gage sanglant, ne sus gage moillie firschement, ne les recevoir en quelque maniere que ce soit*.

Judeus, ut qualitate habitus a Christianis distingueretur, indicium in Concil. Lateran. ann. 1215. cap. 68. Inde eundem postmodum, ut in vestibus rotae vel circuli signum deferrent. Chronicon Rothomae ann. 1215 : *Bonae generale Concilium a Papa Innocentio glossatur... Judaeis indixit Signum Circulare in pectoribus bajulare, ut inter ipsos et Christianos discretio, seu divisio vestrum haberetur*. Statuta Raimundi Comitatus Tolosae et Legati PP. contra Haereticos, apud Catellum in Hist. Tolos. pag. 352 : *Ad hoc ut Judaei a Christianis possint discerni statutum, et districtae praecipimus, ut in medio pectoris portent Signum Rotae, cujus circulus sit latitudinis unius digiti, altitudinis vero unius palmi dimidii de cuna*. Idem statuitur in Concilio Albien-

can. 19. Narbon. ann. 1227. can. 3. Biterrensi ann. 1246. can. 39. Aliensis ann. 1254. can. 65. 70. Arclat. ann. 1260. cap. 8. Ravennensi ann. 1331. cap. 23. alio Raven. ann. 1317. cap. 14. et Avinion. ann. 1326. cap. 57. Vide Statuta Synodalia Odonis Episc. Paris. § ult. Charta Alphonsi C. Pictavensis ann. 1269 : *Quoniam voluimus, quod Judaei a Christianis discerentur, hunc et cognoscere, volui mandamus, quatenus imponatis omnibus et singulis Judaeis utriusque sexus signum, videlicet unum Rotam de filiro, seu panno croceo in superiori veste consutum ante pectus, et retro ad eorumdem cognitionem : cujus tota latitudo sit in circumferentia 4. digitorum; concavitas autem continat unam palmam : et si qui Judaeus postmodum sine praedicto signo in publico inventus fuerit, inventori vastis superior concedatur. Et nihilominus Judaeus, qui sine inventus fuerit sine signo, puniatur usque ad valorem 10. lib. Turon. [Exstat tom. 1. Ordinat. Reg. Franc. pag. 394. Edictum S. Ludovici ann. 1269. totidem conceptum verbis, excepto quod pro *rotam* in *filiro*, legitur *rotam* de fenstro]. Philipp. III. Rex Franc. in Edicto dato die Mercurii ante festum S. Michaelis ann. 1271. parentis statutum decrevit observari, de signis *sunt Rotae croceae a Judaeis deferendas, per quas possint a Christianis cognosci plenius et discerni*. [Edictum Ludov. X. Reg. Fr. ann. 1315. tom. 1. Ordinat. Reg. Franc. pag. 596 : *Ils porteront le signal là où il l'avoient accoustumé a porter, et sera large de un banc tourné d'argent au plus, et sera d'un autre couleur que la robe, pourroit de fil, ou de soye grossement, pour être mieux, et plus clairement apparant*.] Exstat in Regesto 8. Memorabilium Cameræ Computor. Paris. fol. 54. Edictum aliud Joannis Regis dat. Renis 21. Octob. ann. 1363. quo idem statuitur, hisce verborum : *Une grande Rotelle bien notable de la grandeur du grand seel du Roy pectre de rouge et de blanc, et telle, que l'en puisse appercevoir ou vestement dessus, sans mantel ou autre habit en tel lieu, qu'ils ne la puissent mussier, etc.* Adde Sammarthanos in Gallia Christ. in Episcopis Avinionensibus. ann. 59. Statuta Massiliensis MSS. lib. 5 : *Statutum quod omnes Judaei a 7. annis supra portent vel deferant Cololum croceum, vel, si noluerint, portent in pectore unam Rotam latam et magnam ad modum palmæ hominis, ita quod eam nullatenus cooperant, et similes omnes Judaei maritatos, undecumque sint, portent stales, (autelles, seu telles, i. tales) et si quis contra fecerit, solvat penam pro qualibet vice per penam quinque sol. vel plus ad libitum Rectoris*. [Pro talibus legendum orales, ut in Edictis lib. 5. cap. 14. Vide Orde.] [* Vide Haltaus, Glossar. German. col. 1053. vocabus Juden-hat et Juden-kleidung.]*

His addam ex quodam veteri libro locum, quem Pitto refert in Amal. Ecclesiae Aq. p. 125 : *Judei Aquensi comarantates cujuscuque conditionis, divites vel pauperes, nobiles, pauperes vel plures, ab holivoro die et deinceps annuntium in die Pasche, persolvent domino Petro (IV. Archiep. Aq. in nova Gall. Christ. pretermisso) et post eum successores suis duas libras optini piperis pro censu an. 1143, et pro Rodulo, cymet-*

rio et lampade. Similem profert locum idem Annalista pag. 160. ex Charta Rostagni Archiep. ann. 1283: *Judei de Aquis pro ornamento civit. Rotuli et lampade et cymeterii in festo S. Pasche persolvant libras duas piperis subtilis. Judei de Istria libras duas piperis grossi in festo S. Lucie, etc.* His in locis Rotulus non est Rota crocea, quanta quanta sit vocum affinitas, sed volumen quoddam, puta vel vetus Testamentum, vel Libellus precum, quo in Synagogis suis utebantur Judei. Præter ipsam verborum prolationem seriem, id satis indicat census pro rotulo solutus. Nusquam enim Judei census solvisent pro rota crocea, quæ totam gentem dedecorabat.

In Anglia non rotam, sed pannum ad instar tabule detulisse, auctor est Mathæus Westmonaster. ann. 1275: *In quo* (Parlamento Westmonaster.) *statuta multa ad utilitatem regni fuerant publicata, inter quæ Judeis fuit interdictum effundere licentia usurarii. Et, ut possent a Christianis discerni, præcepit Rex, quod ad instar Tabularum ad unius palmæ longitudinem, signarentur in exterioribus indumentis. Id ipsum autem ante fuerat, ut colligitur ex Addit. ad Matth. Paris pag. 132. [Vide Præceptum Edwardi Regis Angl. ann. 1279, apud Rymer, tom. 3. pag. 73.]*

In Decretis Venetis pag. 68, Judei tenebant deferre signum *teile zolke* (seu crocem) in medio pectoris. Unde emendare licet Concilium Arelatense ann. 1234, can. 16: *Defraunt extra domos in superiori veste in pectore signum cella.* Logendum enim videtur *teile zolke*. Synodus Xiconensis ann. 1287, can. 49: *Præcipimus, ut Judei utriusque sexus super vestes exteriores duas Tabulas habeant alteras coloris ad pectus conatus, quarum latitudo digitorum duorum, et longitudo quatuor sit ad minus, ut sic per diversitatem habitus a Catholicis discernantur.* Vide Concil. Langenses ann. 1279, can. 9. Avenionense ann. 1279, can. 6. Lugdunense ann. 1299, etc. In Concilio Viennensi Austrie ann. 1269, can. 15. *Pileum cornutum deferre jubentur.*

* Ab hac lege tamen interdum nonnulli eorum eximiebantur. Charta Phil. Pule. ann. 1292, ex Cod. reg. 4184, fol. 58. v. : *Cum Maurerius de Chiarico Judæus... ex parte nostra fuerit deputatus, una cum quibusdam aliis Judæis ad procurandum intus venire tollam Judeorum nostrorum, mandamus vobis quatenus dictum Maurerium et ejus infantes per districtas vestras absque exactione pedagi vel custodie, et sine signo rote transire libere permittatis.* Alia ejusd. reg. ibid. fol. 61. v. : *Concessimus etiam dicto Bono-amico Judæo quamvis vixerit, quod signum rote, quod communiter portant nostri Judei, non deferat, quodque Jacob ejusdem Bono-amici filius dictam signum rote non teneatur deferre, quamvis nostræ placuerit voluntati.* Lit. Caroli V. ann. 1322, tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 498: *Qui sera trouvé sans enseigne, il pourra venir solz d'amende à nous pour chascune fois; exceptez tant seulement Manessier de Frézeu, sa femme et ses enfans, et Johann son genérel, maistre Mathutius et sa femme et Abraham son fils.* Sed et ejusmodi signum, in locis tantum ubi domicilium certum

habebant, deferre tenebantur, ex iisd. Lit. ibid.: *Sens ce que il (les Juifs) soient tenus de porter ladite enseigne, se il ne leur plait, jusques à tens que il seront retournes au lieu de leur domicile tant seulement.* Quo signo apud Polonos distinguebantur Judei, docent Leg. Polon. a Priluisio collectæ pag. 367: *Statuimus... ut omnes et singuli ubique in regno nostro Judei signum, hoc est, bireta aut capellos, seu aliud capitis tegumentum coloris glauci, ubi Zolte, ubi libet locorum deferant, viatoribus exceptis: per viam enim et itinera herbit illis signa hujusmodi deponere aut occultare.*

* Quæ venum exonebantur, Judeis tangere, nisi ea emerent, prohibitum erat. Stat. Avenion. cap. 137, ex Cod. reg. 4659: *Statuimus quod Judei vel meretrices non audiant tangere munus pium vel fructus qui exponuntur venditis: quod si fecerint, tunc emere illud quod tetigerint teneantur.* Minus severe cum eis actum est apud Polonos, ut discimus ex Statuto ann. 1264, inier Leg. Polon. a Priluisio collectas pag. 363: *Statuimus etiam ut Judei vendant omnium libere et emant, pament tangent similiter ut Christiani.*

* Judeos sputis conspurcabat populus, ut colligitur ex Lit. remis. ann. 1381, in Reg. 150. Chartoph. reg. ch. 339: *Incultu mureschal' leur va dire... plusieurs injures peres en crochant au visage dudit Jehan la Barbe, lequel meut de choleux considerant son outrage et que il n'estoit pas Juif, à qui on deust cracher au visage, etc.*

* Obtinuit Tolose usus Judeis omnino odiosus, de quo in Vita S. Theodardi tom. 1. Mail pag. 142. col. 2: *Denique eo tempore Judei predictæ civitatis adherunt Carolo-mannum Francorum regem, et... et questi sunt injuriam sibi fieri ab episcopo jam dictæ civitatis, et ab omni clero illius et populo, in colaphizando poriter et credendo ter in anno unum ex advocatis eorum. Et pag. 143 col. 2: *Judeus in die natalis Domini et passionis ejus et in die assumptionis S. Marce ejusdem civitatis ante fores illius ecclesie, ubi ejusdem episcopus civitatis jubet uno dumtaxat actu viri unus hominis. Quod factum vix in dubium revocari potest, quoniam fabulosa sit illius origo. [sic] Constituit. Childebert. i. ann. 554: *Judeis a coram Domini neque in primum pascha per plateas ante forum quasi insultationis causa deambulandi licentia denegatur.* Quod denuo sanxit Rudolf. I. Imper. in Curia Ratisponensi ann. 1281, apud Pertz. Leg. tom. 2. pag. 426.]**

* Nec minus Judæis molesta erat et damna consuetudo, quæ Biterris in usu fuit usque ad annum 1159, quo a vicecomite Trencavello, ipsi immensas pecuniarum summas exsolventibus, sublata est. A vigilia scilicet Dominicæ Palmarum per quinquidem continuos dies Biterrensis populus, episcopo ad id eum convocante, lapidibus Judæos eorumque domos obstruere religioni dicebat. Vide Vaisset tom. 2. Hist. Occit. et Miscel. Hist. et Lit. P. des Maîtres tom. 11. part. 2. pag. 362. Equiorum animo Agobardus in scribit lib. de Insol. Judæor. pag. 62. tom. 1. edit. Baluz: *Hæc passi sumus a factoribus Judæorum, non*

ab aliis, nisi quia predicavimus Christianam, ut mancipis eis Christiana non redderet, ut ipsos Judæos Christianos venderet ad Hispanias non perirent, nec meretricios domesticos habere, ne femina Christiana cum eis sabbatizarent, et ne diabolus Dominicis aperirentur, ne debitas Quadragesimæ cum eis prævenerent, et mercenarii eorum iisdem diebus carnes manducarent, etc.

* Quæ quidem eam potissimum ob causam statuta fuere, ne ullam Christiani cum Judæis societatem inirent; hinc etiam varia prodierunt interdicta, v. g. Ne Judæi mancipia traderent Christianis, lib. 6. Capitul. cap. 119, et 453. Ne Judæi Christianam reserent familiam, ejusd. libri cap. 122. Ne Christiani emphyteosis vel conditionis titulo res Judæorum haberent, æve suas illis accommodarent, in Addit. 3. Capitular. cap. 90. Ne opera Judæorum uterentur ad medicum vel chirurgum, in Concilio Avenion. ann. 1236, et 1337, æ tandem, ne nutrices Christianæ pueros Judæorum lactarent, in Statutis Ecclesiæ Biter. ann. 1268, apud Marten, tom. 4. Anecd. col. 656, et Ecclesiæ Nemaus. ibid. col. 1064. quibus præponendus Innocentius III. PP. in Epist. ann. 1212, ad Episcopos Senon. et Paris. ubi causam explicat cur sit potissimum nutrices prohibeat. Stabilimentum Philippi Augusti tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 41: *Sed bene voluit quod nutrices Judæorum excommunicarentur.* Unde emendandus D. Brunell qui Tract. de Usu fructu, tom. 1. pag. 583, hic legit, *nutrices, pro nutrices*, non errore typographico, reddidit enim Gallice: *qui se prostituunt aux Juifs.* Nec melius apud Acherum tom. 6. Spicileg. pag. 493. legitur *Mittentes pro Nutrices.*

* Ita vero a Judæis abhorrebant non modo Ecclesiastici viri, sed et judices laici ut Christianum, qui rem cum Judæa habuerat, igni continuo damnavant, ejusque iudicii ridiculam hac rationem reddit Johannes Gualtherus. 387: *Quia habere rem cum Judæa a Christiano est rem habere cum cane.*

* JERONIMUS JUDÆICUM. Quo Christianis quolibet cum Judæis commercium interdictum. Bulla Innoc. PP. IV. in Chartul. Compend. fol. 35. v. col. 1: *Quod vestrum (episcopos alloquitur) et vestrorum officiales cum in eos (monachos) non possitis excommunicare et interdicti præferre sententias, eo quod super hoc... Apostolice sedis privilegium nisi imunit, et (in) eos, qui... nolos eis communicare, sententias præferunt memoratas, et sic Apostolorum privilegium non vim et potestatem, sed sola verba servant, dicti monasterii... monachos excommunicant, dum illos eis communicare non astant; ex quo etiam illud evenit inconveniens, ut ipsi monachi, quantum ad hoc, iudicentur iudicio Judæorum, et qui eis communicant in predictis, majorem excommunicationem incurant, quam etiam excommunicatis communicando fuerint incursum.*

* JUDÆORUM SACRAMENTA. Charta Rodolphi dom. de Goucnort gubernat. Dalph. ann. 1445: *Davidi Levi (Judæo) medi-*

... concedimus facultatem arte medi-
candi et ipsam practicandi libere et
sine per iudicatum et terras baronia-
rum Vapincensis comitatus, . . . prae-
dictum Davidem iuramentum, volebat,
et Sema, Israel, Adonai, Elloemi, Ado-
ni et Eul, etc. Codex reg. sign. 4671, fol.
1. r. p. Formam sacramenti fidei per Iudeos
sua Christianos, dum ipsi Iudaei tenent
sua in collo. Iura per quinque libros
sua et per nomina sanctum et gloriosum
Ipsa Asset Hye Hae Hye : et per nomina
sacramentum Hya, Ylya, Yhu; et per
nomina magnam et fortem tam admirabile,
ad erit scriptum super frontem Aaron.
Ipsa Iuro. Quod sacramentum super Le-
gis rotulum in magnis duotaxat causis
estabatur, ex Statutis ann. 1505, inter
reg. Polon. tom. 1. pag. 313 : Statuimus
vot nullus Iudeus iuret super rotale ipso-
rum, nisi sit per magnis causis, quae
dependant usque ad quinquaginta marcos
argentii. Quo ritu autem iurabant, docetur
idem pag. 337 : Iudeus debet converti
sua idem secretum, et stare nudipes super
sua eadem, inclinet pedes aut claudum,
et piam quatuor debet in capite habere;
in laqueo fuerit tunc, totidem amittit fer-
reus; si quarto, mouet reus in conspectu.
Vide Halthus, Glossar. German. col.
155. voce Iuden-eld.

¶ Singularis admodum et observati-
onissima est iuramenti formula, quam
recit Petrus Gasseus in Notitia Ercles-
iensi pag. 152, ad quam Elzari de
illa nova Iudeos esse adstrictos statuit
eius ann. 1337 : Item statuimus quod si
Iudeus cuiuslibet habet eum Christiano, vel e-
contra Christianum, et cum testimonio
sua contra Christianum, teneatur iurare
sub hac forma : Iuras tu per Deum Patrem
Alonai? Respondet, iuro. Iuras tu per Deum
patrem omnipotentem Salomon? I. iuro. Iu-
ras tu per Deum Elchi? I. iuro. Iuras tu per
Deum qui Moysi apparuit in rubo? I. iuro.
Iuras tu per decem nomina Dei? I. iuro. Iuras
tu per totam istam Legem quam Deus dicitur
vixisse famulam suam? I. iuro. Si tu cul-
pabilis es de hac re, et Dei nomina et Legem
tu perjuratus; mittat Deus super te turbam,
et febrem quotidianam, tertium et quartan-
am : et mittat Deus super te et oculos
tuos angustiam anime tuae. I. Iudeus.
Item. Lucrum tuum comedant inimici tui;
et mittat Dominus super te iram suam, et
efficiat ante oculos tuos : habens super te
inimici tui potestatem et Iudeus nemine te
ingente. I. Amen. Si perjuratus Dei sacra-
mentis agnit Deus vires tuas et potentiam
tuam : et ponat Deus devotum tuum in diu-
itiam tuam; et mittat Deus super te bestias
frenas, et ponat Deus super te inimicos
tuos. I. Amen. Adhuc Deus super te glo-
riam vindicare vultum tuum, et adducat pesti-
lentiam super te, et tollat a te unam sub-
stantiam pontis, et comedas non satietur.
I. Amen. Item, si perjuratus de hoc sacra-
mento, comedas carnem filiorum tuorum, et
desit Deus cadaver tuum et super corpora
filiorum tuorum adducat mortalem pestem
tuam. I. Amen. Donat Deus domum tuam
te desit, et destruat Deus sanctuarium
tuum, et desit te de terra, et inimici habebunt
in domo tua, et stentur tuum uxorem, et

dispergat te Deus super terram, et nemo re-
spiciat te. I. Amen. Secetur te gladius mor-
talitatis, et mittat Deus molestiam et timo-
rem in corde tuo, ut frangas ad notum folio-
rum arborum ac si gladius insequeretur. I.
Amen. Si dispersus inter gentes, et moratur
in terra inimicorum tuorum, et sic te absor-
beat terra, sicut absorbiti Datan et Abi-
ron, et tuum deglutiat. I. Amen. Et si tu
de hoc sacramento perjuratus, declinet Deus
cor tuum iniquum et pessimum et veniat
super caput tuum omnia peccata tua et po-
tentium tuorum, et omnes maledictiones quae
in volumine Legis Moysi et Prophetarum scri-
ptae sunt. I. Amen, amen, amen, fiat, fiat,
fiat.

¶ I. JUDAICA, Censum annuum a Iudeis
persoluitur. Charta ann. 1230. ex Bibl. reg. :
Petebat siquidem episcopus (Biterrensis) . . .
Iudeos, ut pote sibi censuales. In Privileg.
Alex. PP. III. ann. 1178. per ecel. Biter.
ex ead. Bibl. : Consuetum et annuum Ju-
daeorum censum.

JUDEA, JUDERIA, JUDERIA, JUDAICA,
JUDAISMUS, MENSIS JUDAEORUM in oppidis :
Les quatuor des Juifs, Juerie, apud Vill-
hard. II, 83.

¶ JUTARIA, Massil. Juterie. Litterae ann.
1320. ex Schedis D. Le Fournier : Nullus
Iudeus extra Iutariam communem cum aliis
Iudeis nudent inter Christianos aliter habi-
tate. Careria Iutariae, in Charta ann.
1478. ex eisdem Schedis.

¶ JUTARIA, in Notis obituum et funda-
tionum ad marginem veteris Martyrolo-
gii Eccl. Aquensis : Hospicio sito in Jutaria.
ria.

JUDEA. Gloss. Lat. Gall. : Judea, Juerie.
M. Pastorale Eccl. Paris. lib. 6. Ch. 15 : Qui
denarii acciperent Parisiis in furno, qui est
in Judea. [Occurrit hac notione in Statutis
Avenion. ann. 1570. rubrica 34. art. 1.]
Chron. Bertr. Guesclini :

Vous avez les Juifs, puis qu'avoir les voles,
En la Juerie ou les a eleminer.

JUDERIA, Charta Philippi Aug. ann.
1216. in ejus Regesto f. 167 : Halam sta-
tam apud Paristis in Juderia, ubi vendi-
tur bludum etc.

JUDERIA. Vetus Statutum pro Regno
Navarrae, factum a Jo. Paste Decano Car-
notensis, et Hugone de Viri Milite, reform-
atoribus dicti Regni : Item ordinatum est,
quod fiat Juderia in platea, assignata Ju-
daeis, secundum quod est incerta, et sint
domus censuales, etc. Item fiat ibidem car-
niceria pro Judeis. Item fiat Alcazara, ubi
Judei vendunt mercimonia sua, etc. Item
ordinatum fuit, quod Judei vendant ad an-
tiquos Juderis ad morandum, exceptis
illis, qui populum Juderis Navarrensis. Alii
vero qui antiquis Juderis commode morari
non poterant, quod habent lora separata
de Christianis, et assignentur eis per dic-
tos, etc.

¶ Nostris Juerie. Charta ann. 1302. in
Reg. 38. Chartoph. reg. ch. 109 : Nos
Thomassio custodi utilitium nostri ar-
genti . . . duximus domos, sicut apud Ponti-
fariam in buto Juderie, . . . concedimus.
Alia ann. 1308. in lib. rub. Cam. Com-
put. Paris. fol. 302. v. col. 2 : Et la tierce
meson assiste en la Juerie de Melena. Juerie

vero, ipsa Judoorum natio, in Vita J. C.
MS. :

Mais qui fit la Juerie?
Or c'est la grant dyable.

Juel, Judoorum junior, in Mirac. B. M. V.
MSS. lib. 1.

Les Juifs et un Juif
Plus entendus et moult plus bel
De tous les grant Juitians.

Infra : Juel.

JENARIS, ut Juderia, in Chronico Petri IV.
Regis Aragonie lib. 4. cap. 8.

¶ JUTAICA. Romulus in Chron. MS.
ann. 1155 : Jutiaem pro magna parte ad-
junxit. Charta ann. 1163. apud Ughellum
tom. 7. pag. 568 : De Monasterio . . . quod
constructum est intus hanc civitatem prope
Judaicam istius civitatis.

¶ JUDEA, Regio Judoorum in oppidis.
Charta ann. 1090. apud Murator. tom. 1.
Antiq. Ital. med. aevi col. 900 : Qui per-
currit ad Portum usque ad Judecam, etc.

JUDAISMUS, Eadem notione. Guillelmus
Rishanger. ann. 1263. pag. 668 : Wigorn-
ium cepit et intravit, et Judaismum evertit.
Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 22 : Dux
curia Alcazar regina de 13. tenementis in
Judaismo Cantuar. [Chron. Trivetti tom. 8.
Spicleg. Acher. pag. 630 : Cam cepissent
civitatem Lincolnensem et spoliasset Juda-
ismum, etc. Charta ann. 1252. tom. 2.
Hist. Eccl. Meld. pag. 158 : Symon Balbas
v. den. et ob. de domo sua in Judoismo.]
Occurrit praeterea apud Prynnem in Li-
bertat. Angl. tom. 2. pag. 769. Juerie,
pag. 1057.

Interdum Judaismus videtur usurpari
pro Judoorum mensa nummularia, seu
usuraria. Idem Monasticum Anglie. tom.
1. pag. 839 : Cujus tempore empti sunt gran-
gia de Korey, et domus obligata in magnis
debitis in Judoismo. Tom. 2. pag. 10 : Hoc
nullo modo vident domi religionis, nec in
Judaismo pleniori obligare praesumant. Et
pag. 665 : Sex marcus sterlingorum ad oc-
cupandum terram predictam de Judoismo,
in quo fit iniquitate.

¶ JUDAISMUS, Ἰουδαϊσμός, Religio, ritus
Judoorum, lib. 2. Machab. cap. 8. v. 1.
cap. 14. v. 38. Galat. cap. 1. vv. 13, et
14. apud Tertullianum lib. 1. adv. Marcion.
cap. 30. lib. 4. cap. 11. et alios passim.

JUDEIDIAE, pro Iudaismo, apud Com-
modianum Instructione 37.

¶ JUDAEIAR, Religioem et ritus Ju-
doorum sectarii, Galat. 2. 14. et apud
Scriptores ecclesiasticos non semel.

¶ JUDAEIAR, Fidem fallere. Otoboni
Seribae Annales Gregoriani. lib. 3. ad an-
1195. apud Murator. tom. 6. col. 371 :
Promissio istaque fœdere et pacis juremento
per quosdam piratas esse earum, qui multos
Jannaeus antea eperant et exspoliaverant,
Judaizantes fecerant podium Bonifacii re-
dificari et oppidum in eo constitui.

¶ JUDAICA, JUDAISMUS, JUDARIA, etc.
Vide in Jndei.

JUDEX. Consul. Hieronymus in Chr.
Prius Diocletianus adorari se ut Deum,
et gemmas vestibus calcamentisque inseri jus-
sit : quum autem eum omnes Imperatores in
modum Judicum salutarum, etc. Ubi Euse-
bius : οὗ πρώτος γὰρ βασιλεὺς κατὰ τοὺς θε-
οὺς

toti terribili. At Jornandes Judices hoc loco non Consules, sed Proceres interpretatur, ubi de eodem Diocletiano lib. de Regnorum successione: *Diadumeneque in capite ante eum summi cum clamore tantum purpurea, ut a privatis discernantur, habebant, et in Judicis ceteri solabantur*. De qua vocis notione mox agimus. [* Vide Savin. Hist. Jur. Rom. med. temp. tom. 1. § 137.]

JUDICES, interdum iidem qui Comitatus, ut in v. Comes docuimus. [* Vide Murator. Antiq. Ital. t. 1. col. 402.] Interdum etiam, fuerit Judices diversi a Comitibus, quibus suberant, et in judiciis assistebant, quibus Rajwar. tit. 2. cap. 15. § 2: *Comes vero eum habeat Judicem, qui ibi constitutus est judicare, et librum Legiti, ut semper rectum iudicium iudicet*. Hincmarus de Ordine Palatii cap. 10: *Tales enim Comes et sub se Judices constituit debet, qui moribus adhibet, et iustitiam diligit*. Eginhardus Epist. 33: *Dilectis in Christo fratribus et amicis N. Comit. N. Judici, gloriosis Missis domini Imperatoris, salutem*. Adde Legem Wisigoth. lib. 5. tit. 4. § 19. Legem Baju. tit. 2. cap. 15. Legem Longob. lib. 2. tit. 52. § 5. tit. 53. § 24. [* Carol. M. 51. Lothar. I. 94.] Chronicon Farfense pag. 655. Aimois. lib. 4. cap. 56. Joannem VIII. PP. Epist. cap. 47. etc.

¶ JUDEX, Idem qui Dux, in Translatione S. Faustae Virg. et Mart. sec. 4. Benedict. part. 2. cap. 73. ubi Arnaldus Dux Gasconie semel Judex appellatur.

JUDICES, Magnates, Proceres, Comitatus, vel Senatores. Gloss. Lal. *Reg. Judex*, 4270. 4271. Ammianus lib. 17: *Optimates et Judices variis ex populis praesidentes*. Alia ex eodem Ammiano suggerit Lindenbrogus ad lib. 27. pag. 173. Jornandes de Regno. succession. in Justiniano, de Stoa tyranno: *Aliisque Judicibus preceptis, in Ducem Salonem sociabit*. Infra: *Fugit exercitum, Judices partem domus, partem blanditis sibi consociat*. Isidorus Paenensis Episcopus in Chron. aera 754: *Alino per Hispaniam licet iudicium Judicem mittit, atque delibando et pacificando pene per 3. annos Galliam Narbonensem petit*. Idem aera 771: *Judicisque ejus precepti cupiditate ita blandiendo in eum (Hispaniam) irrogant mentum, ut non solum ex eo tempore declinanda extitit ad mortem, resum etiam, etc.* Anastasius Bibl. in Severino PP.: *Post triduum autem intravit Mauricius cum Judicibus, qui inventi sunt cum ipso in consilio, etc.* In Theodoro: *Omnes Judices, seu exercitus Romanus, qui prius se cum Mauricio sacramento constrinxerant*. In Adeodato: *Et multi ex Judicibus (Mezzeti tyranni) perducti sunt Constantinopolim*. In Constantino: *Ut ubi denominatus cingeret Pantifex, omnes Judices ita eum honorifice susceperunt, quasi ipsum praesentem Imperatorem viderent*. In Hadriano PP. cap. 107: *Idem in ejus (Caroli Mag.) occursum universos Judices, ad fere 30. milia ab hac Romania urbe, in locum, qui dicitur Nona, ubi cum hora susceperunt*. Quo loco, suavis omnino Platina, qui spatium occupat, ad Judicium numerum detorsit. Idem pag. 105: *Direxit eadem Longobardorum Regi, ut solammodo tres obsides Longobardorum Judicum filios*

illi tradidisset, pro restituendis civitatibus. Pag. 107: *Omnes Episcopi, Abbates et Judices, et universi Franci, qui cum eo advennerant, etc.* Mos: *Cam Judicibus Romanorum et Francorum, etc.* ipse Francorum Rex cum suis Judicibus, etc. Ita rursum ibi, et pag. 108. Veteres Litaniae apud Goldastum tom. 2. Rerum Alamannicarum: *Omnia Judicibus, vel cuncto exercitu Francorum et Alamannorum vita et victoria*. Vetus Interpres Concilii Calchedonensis Act. 1. et alibi, 4270. 4271. Judices semper verit, ut et Interpres Concilii VII. Oecumenici. Adde Johannem VIII. Papam in Epistolis 205. 247. Ex quibus omnino patet, alios esse a Jurisconsultis et Legum Doctoribus, ubi apud Anastasium hanc vocem interpretatur Laurentius Pignorius ad Mussati Historiam. Vide Paul. Orosium lib. 7. cap. 40. [Diurnum Rom. cap. 2. tit. 5. 6.] Leon. Ost. lib. 1. cap. 14. Thwocizum in Petro Rege Hungar. cap. 35. Ughellum tom. 4. pag. 638. etc. Videtur autem id nomen inditum proceribus, quod esset vixi dominie, ac Barones, eoque nomine judiciis publicis interesse cum Missis dominicis, atque ad Regibus ac Imperatoribus, si ii Placitis ipsis praesent, iustitiasque facerent: quod ex quodam iudicato ab Ughello descripto tom. 1. Italiae sacre pag. 851. et aliis potest colligi.

JUDICES, Doctores, qui olim Doctores legis dicti, et in judiciis Comitibus assistebant. Marsilius de Menandrino in defensore pacis, part. 2. cap. 2: *Adhuc autem dicitur hoc nomen, Judex, seculum aliam significationem, de habere scitatum Juri politici sui civis: qui etiam appellatione constanter Provinciarum nuncupari solet, licet in pluribus Provinciarum, et maxime Italicarum, Judex vocetur*. Burchardus Notarius de Excidio Mediolanensi, et ex eo Godefridus Monachus S. Pantaleonis ann. 1237: *Jussit igitur Imperator omnes Consules et Ecclesiasticos, Majores et Milites, Legistas et Judices in obsequium teneri*. Petrus de Vincis lib. 3. Epist. 11: *Mittimus magistrum R. de Farino Judicem et Magistrum B. de Illybernia, Fideles nostros, civilis scientie Professores, etc.* Vide cap. 17. extr. de Electionib. in Sexto. [et Breneman. lib. 1. Hist. Pandect. cap. 9. pag. 36.]

JUDICES interdum appellati Notarii, ut ex aliquot Chartis colligitur apud Ughell. tom. 1. pag. 394.

JUDICES, in Legibus Henrici I. cap. 6. duodecimviro qui in disquirendo reatum, de facto apud Anglos judicant, accipit Spelmanus.

¶ JUDEX, Idem videtur qui Fisci procurator. Libert. Montisil. ann. 1313. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 499. art. 1: *In primis itaque, quod buyalis dicti castris et Judex, antequam eorum officium exercerent, in prima assista publici quam tenebant, jurent locum ad honorem et utilitatem domini nostri regis, et libertates dicti loci semper observare*. Vide Judex fiscalis.

PRIMUM JUDICEM, Romae dictus primus Judicem, qui de controversiis et litibus Populi Romani cognoscebat. Nam in urbe multi erant Judices, Ita Panvinus. Memoratur in a Bennonem in Hist. Gregorii VII. FP. pag. 40.

¶ JUDEX ANNALIS, Cujus annuum est officium. Charta ann. 1343. tom. 1. Hist. Cassin. pag. 138. col. 2: *Nos Niesdus Reynaldus Bonifontium ville castris Pothmontis litterarum annalis Judex, etc.*

¶ JUDICES CAPILLI. Stat. colleg. Fuxens. Tolos. ann. 1457. ex Cod. reg. 431. fol. 212. vº: *De electione Judicum capelle*. Quidam cosus nos impellat ad statendum et providendum super electione Judicum capelle, itaque vocandorum nostre inserderit voluntati, declaravimus equidem et hanc dubitationem enodare curavimus. Est igitur eligendi cosus nobis advenit, ut quisque ex collegiatis officium illud exerceat electus, et non executionem prestatend habere, nisi quam habere si in rectorem eligatur, et quisque sibi onus assumat iuratum, quia et commodum, sic vocari voluntati, quia capelle et rerum iuramentum curam gerat. Eligentur itaque duo non graduati singulis annis; et erit officium illorum pulvere campamellam ad Missas et ad Vesperas dictis quibus dicantur, accedent dicens, parobunt vestimenta, vinum, aquam et hostias, etiam thuribulum quando thurificandum seu incensandum erit altare. Jurabunt sacerdotem ad dicendum Missam, et ubi servitum fuerint, quae necessaria erunt capelli divino. Custodent jocala, quae in capella stabunt et paramenta, cum uno aut duobus ex quatuor presbyteris.

JUDEX CINCTUS, [a Principe delegatus, cingulo donatus.] Vide Cinctus.

JUDEX CIVITATIS, in Legge Longobardorum lib. 2. tit. 21. § 13. [* Luitpr. 88. (3. 21) V. Savin. Hist. Jur. Rom. t. 1. § 121.]

¶ JUDICES PRO CURIA, qui in domibus feudalibus constituuntur, ut de controversiis, qui inter ipsos et vassallos oriuntur, judicent.

¶ JUDEX DATIVUS, Delegatus, Gall. Commissaire. Judicium inter Abbatem Farfensem et Presbyteros S. Eustachii ann. 997. apud D. de Blanc in Dissert. Hist. pag. 89: *Ipso hora residebat in iudicio dominus Leo Archiepiscopus sacri Imperii palatii, ex parte D. Imperatoris, una cum Joanne urbis Romae Praefecto et judicibus Romanis, Gregorio I. Defensore, Leone, Arcadio, Atrocio, Petro, Paulo, Dato Judicibus, ex parte D. Papae. Non semel occurrit ibi. Vide Dativus Judex.*

¶ JUDICES DOMORUM, interdum nule, saepius cum addito, Dominorum regum vel imperatorum, appellati ii, qui a rege vel imperatore judices delegabantur. Placit. ann. 941. apud Murator. tom. 1. Ansq. Ital. med. aevi col. 500. post Comitum palatii subscribitur Walpertus Judex domorum regum. Johannes Judex domorum regum, etc. Chartam ann. 970. apud eund. in Antiq. Extens. pag. 148. subscribitur Judices quinquae cum hac nota: *Judex domorum imperatorum*. Aliam ann. 1013. ibid. pag. 89. subscribitur Barzo Judex domorum. [* Vide Judices Publici, et Savin. Histor. Jur. Roman. med. temp. tom. 1. § 137. not. in.]

JUDICES ECCLESIASTICES, in Capitul. Caroli Magni lib. 5. cap. 14. [* 16.] lib. 6. cap. 330. [* 436.] Vide Curia Christianitatis, in Curia 2.

JUDEX FISCALIS, quem Comitum vocant.

Legis Ripuar. tit. 53. § 1. *Judex fiscalis* dicitur tit. 32. § 3. tit. 51. § 1. id est, qui jurisdictionem suam exerceat in *fiscis* et *curiis* Regis. Opponuntur vero *Judices fiscales*, Optimatibus, Majoribus *Judicibus*, Domesticis, Crimenalibus, Cancellariis, in iudicio residentibus, tit. 88, et ita tanquam illi fuerint *Judices* majoris dignitatis, respectu *Judicium faculum*, qui *pellanorum* forum teneant. [* Vide *Salm.* Histor. Jur. Roman. mrd. temp. tom. 5. 136. et infra *Judices* Publ.]

† *JUDICES FORALES*. Literæ Philippi Julii Fr. Regis ann. 1390. tom. 1. Ordin. Reg. pag. 319. Item, quod *Judices forales*, qui vocantur *Viccomites* *scenariis*, *annosantur*, nec *deinceps* ponantur *idem*. Vide *Viccomes*.

JUDex *FORI*, qui nostri *Judex nundinarius*, apud *Ardalvum* de *Miracul.* S. Benedicti cap. 35.

JUDex *GLADI spiritualis et clausuri*, in *Judex* Capitular. Capituli Lugdun. ann. 115. fol. 107.

† Duorum *Judicium* *ecclesie* *Lugdunensis* officia hic designantur: prioris *impe*, qui *gladio spirituali*, hoc est, *cenariis* *ecclesiasticis* delinquentes coercet; *alterius*, qui et *Judex* *comitatus* *Lugdunensis* nuncupatur, jurisdictionem *secundum* in *subditis* exerceat.

† *JUDex* *HOSPITII* *Dalphinialis*, ab *Humberto* *II.* *Dalphinio* institutus ann. 1340. *huius* *jura* et *prærogative* recensentur in *Ordinatione* pro *Hospitio* *Dalphinii* tom. 1. Hist. *Dalphin.* pag. 398.

JUDICES *INFERIORES* *GRADUS*, in leg. 12. Cod. Tit. de *Appellat.* (11.30.) qui

JUDICES *MEMORANDI* dicuntur *Aniano* ad leg. 8. Cod. Tit. de *Jurisdic.* et *tribus* *quibus*, etc. 1.3. [* Vide *Savinianum* *ibid.* § 126.]

† *JUDex* *NE* *LEX* et *DE* *LEX*, *Legum* *præritus* et *in* *Usu* *versatus*. *Stat.* *Pistor.* un. 1107. ubi de *sacram.* *potest.* apud *Murator.* tom. 4. *Antiq.* *Ital.* *med.* *xvi* *vol.* 560. : *Et* *habebat* *duos* *Judices*, *unum* *in* *Leg.*, *et* *alterum* *de* *Usu*, *et* *duos* *advocatos* *pro* *causis* *ventilandos*.

JUDex *LOCI*, apud *Gregor.* *Turon.* lib. 1. cap. 49.

JUDICES *MAJORES* appellabantur in *Comitatibus* *Provincie* *Judices* *supremi*, antequam erectum esset *Aquense* *Parlamentum*, *torum* *alii* *primarium*, *alii* *secundarium* *appellationum* *interdum* *Judices* *dicebantur*. *Horum* *seriem* *dualeumque* *ex* *magis* *Petresius* *scholius*, in *Provincialium* *patium*, *hic* *exhibemus*.

† *Mius* *accurata* *est* *Cangiana* *Judicium* *Majorum* *Provincialium* *definitio*; *non* *enim* *plures* *eodem* *tempore* *fuerunt* *Judices* *maiores*, *sed* *unus* *tantum*, *qui* *erat* *inferior* *Senescallus*, *supremam* *tamen* *arcebat* *jurisdictionem*. *Hic* *erat* *ordo* *Judicium* *in* *Provincia*. *Regnantibus* *Bertrando* *primum* *locum* *tenebat* *Bajulus*, *qui* *Senescallus* *dictus* *est* *imperatibus* *Aud-* *reventibus*; *secundum* *Judex* *Major*, *tertium* *Judex* *secundarium* *appellationum*; *quartum* *denique* *Judex* *primarium* *appellationum*. *Ad* *hunc* *Judicem* *provocabatur* *sententia* *Judicis* *loci* *prelatis*, *et* *a* *Judice* *primarium* *appellationum* *ad* *Judicem* *secundarium*, *ac* *tandem* *a* *Judice*

secundarium *appellationum* *ad* *Majorem* *Judicem*. *Postmodum*, *ne*, *ut* *probabile* *est*, *tot* *essent* *jurisdictionis* *gradu*, *Judicis* *Majoris* *dignitati* *adjunctum* *est* *munus* *Judicis* *secundarium* *appellationum*. *Hæc* *ferè* *post* *Pittonem* *Hist.* *Aq.* *lib.* *5.* *pag.* *519.*

† *Judex* *Major*, *vulgo* *Inge* *magne* *vel* *majeure*, *apud* *Provinciales* *aliocve*, *ubi* *dignitas* *huius* *nominis* *obtinuit*, *idem* *qui* *Senescallus* *vicarius*, *sed*, *ut* *loquuntur*, *Locutenentes* *generales*; *unde* *minus* *bene* *Judex* *supremus* *dictus* *supra*. *Horum* *nihilominus* *seriem* *emendare* *et* *angere* *licet*.

† *GUILLERMUS* *RAINUNDI* *DE* *AREIS*, *major* *Judex* *Provincie* *ann.* *1245.*

† *JOHANNES* *DE* *BONAVERA* *Judex* *Provincie* *generalis* *in* *Seutentia* *lata* *viii.* *Idus* *Jun.* *ann.* *1259.* *ex* *Schedis* *Præsidis* *de* *Maz-* *augues*. *Haud* *scio* *an* *hic* *Judex* *non* *sit* *distingueudus* *a* *Johnane* *de* *Bonnauna*, *qui* *memoratur* *in* *Capitulis* *paciis*, *inter* *Carolum* *I.* *Andegav.* *et* *Massilienses* *ann.* *1257.* *et* *in* *aliis* *dnabus* *Chartis* *ann.* *1258.* *et* *1259.* *ut* *nos* *benevole* *monuit* *Præses* *de* *Mazaugues*; *sed* *sic* *unus* *et* *idem* *sit* *Johnannes* *Judex* *major* *ab* *anno* *1249.* *ad* *1259.* *nullus* *superest* *locus*, *Bertrando* *de* *Rochard*, *qui* *in* *no* *subjecit*. *Aliud* *negotium* *faciemus* *Spænaris* *de* *Baro*, *quem* *Cangius* *refert* *ad* *ann.* *1257.* *verum* *ut* *Spænaris* *de* *Baro* *corrupte* *omnino* *scriptum* *videatur*, *ita* *emendum* *inesse* *suspicio* *in* *annotatione* *ann.* *1257.* *et* *1280.*

† *BERTRANDUS* *DE* *ROCHAYARD*, *Juris* *civilis* *Professor*, *Judex* *major* *Provincie* *et* *Forcalquieri* *ann.* *1254.*

† *Bertrandus* *de* *Roquenoire*, *male* *dictus* *de* *Rochayard*, *Judex* *Major*, *in* *sacram.* *fidelit.* *a* *Massiliensibus* *præstito* *regis* *Carolo* *II.* *ann.* *1288.* *apud* *Ruff.* *in* *Hist.* *Massil.* *lib.* *5.* *cap.* *4.* *pag.* *133.*

† *SPARARUS* *DE* *BARO*, *Juris* *civilis* *Professor*, *major* *Judex* *Provincie*, *et* *Forcalquier*, *1257.* *1280.*

† *FULCO* *HARDUINUS*, [melius *Aldoinus*, *ut* *apud* *Pittonem* *Annal. Eccl. Aquensis* *pag.* *158.*] *Judex* *major* *in* *Provincie*. *1271.*

† *INARDUS* *DE* *BONAVERA*, *Judex* *major* *Caroli* *Comitis* *1277.* *1279.*

† *PETRUS* *REDIMUNDI* *Miles*, *major* *Judex* *Prov.* *et* *Forcalquier*, *in* *Charta* *ann.* *1299.* *23.* *Juulii* *ex* *Schedis* *Præsidis* *de* *Maz-*

augues. *RICARDES* *MASAIN* *de* *Salerno*, *major* *et* *primarius* [i. secundarium] *appellationum* *Judex* *in* *Comitatibus*. *Provincie* *et* *Forcalquier*. *1311.*

† *JOHANNES* *CABASOLA* *Miles*, *Judex* *major* *et* *Protosenescallus* *Provincie* *1316.* [Idem *dictus* *Juris* *civilis* *Professor*, *Comitatus* *Provincie* *et* *Forcalquieri* *Major* *et* *primarius* *appellationum* *Judex* *ann.* *1314.* *ex* *Schedis* *D. de* *Remerville*; *sed* *pro* *primarium* *puto* *legendum* *esse* *secundarium*.]

† *BERNARDUS* *DE* *CHININO*, *Cremoneensis*, *Judex* *major* *primarium* *appellationum*, *1321.*

† *JOHANNES* *DE* *LAWDO*, *primarium* *appellationum* *Judex* *1323.* [Non *ergo* *Judex* *major* *aut* *secundarium* *appellatus*, *nisi* *forte* *postmodum*.]

† *BONIFACIUS* *DE* *FARA*, *Judex* *major* *secundarium* *appellationum*, *cjusd.* *Dom.* *Regis* *magne* *Curie* *Magister* *Rationalis*, *ante* *ann.* *1323.*

† *PETRUS* *SKRIMUNDUS*, *Judex* *major* *Comitatus* *Provincie* *et* *Forcalquieri* *ann.* *1330.* *apud* *Pittonem* *Hist.* *Aq.* *pag.* *519.*

† *FRANCISCUS* *BABA*, *Juris* *civilis* *Professor*, *magne* *Regalis* *Curie* *Magister* *Rationalis*, *et* *majorum* *et* *secundarium* *appellationum* *Judex* *Comitatus* *Provincie* *1346.* *10.* *Febr.*

† *JOHANNES* *DE* *VICEDOMINIS*, *Judex* *Major* *ann.* *1354.* *in* *nova* *Gall.* *Christ.* *tom.* *1.* *pag.* *467.*

† *JOHANNES* *PETRUS* *DE* *SALERNO* *Miles*, *major* *et* *secundarium* *appellationum* *Judex* *comitatus* *Provincie* *et* *Forcalquieri*, *in* *Charta* *ann.* *1361.* *24.* *Jan.*

† *LEONOVICUS* *MARCHARIUS* *de* *Salerno* *Miles*, *Juris* *civilis* *Professor*, *magne* *Regalis* *Curie* *Magister* *Rationalis*, *Major* *et* *secundarium* *appellationum* *Judex*, *in* *Mandamento* *pro* *venditione* *Castri* *de* *Masalgues* *Galerio* *de* *Ulneto* *6.* *Nov.* *1371.*

† *JOHANNES* *SIMEONIS*, *Judex* *major*, *ann.* *1374.* *apud* *Pittonem* *Hist.* *Aq.* *pag.* *183.*

† *PETRUS* *RAINAUD* *in* *Comitatibus* *Provincie* *et* *Forcalquieri*, *primarium* *appellationum* *et* *nullitium* *Judex* *1377.*

† *Magister* *LEONARDUS* *de* *AFFLICTO* *de* *Seutis*, *Juris* *civilis* *Professor*, *magne* *Regalis* *Curie* *Magister* *Rationalis*, *major* *et* *secundarium* *appellationum* *Judex* *in* *dictis* *Comitat.* *17.* *Dec.* *1381.*

† *GILBERTUS* *ULMERO* [melius *apud* *Pittonem* *pag.* *228.* *Gualterius* *de* *Ulneto*], *Miles*, *magne* *Regalis* *Curie* *Magister* *Rationalis* *5.* *Jan.* *1381.*

† *PETRUS* *RAINAUD* *in* *Comitatibus* *Provincie* *et* *Forcalquier*, *primarium* *appellationum* *et* *nullitium* *Judex* *1382.* *1385.*

† *Hunc* *expansisse*, *ut* *minime* *distingueudum* *a* *superiori* *Petro* *Rainaud*, *nisi* *constans* *propositum* *fuisse* *nihil* *corum* *delendi*, *qui* *scripsisset* *D. Cangius*. *Ceterum* *acque* *Petrus* *Rainaud* *neque* *Petrus* *Renaudi* *recensendus* *pulo* *inter* *Judices* *Majores*, *cum* *utere* *(si* *in* *de* *uno* *codicem* *Magistratu* *loqui* *licet)* *Judex* *tantummodo* *dictus* *primarium* *appellationum*, *nullaque* *sic* *inter* *hunc* *Judicem* *et* *Judicem* *majorem* *necessitudo*, *ut* *ex* *superius* *dictis* *liquet*. *Adde* *Gualterium* *de* *Ulneto* *Judicem* *Majorem* *fuisse* *ann.* *1381.*

† *RAINUNDUS* *BERNARDUS* *FAVENSIS*, [26. *Aug.* *ann.* *1385.* *apud* *Ruffi* *Histor.* *Massil.* *tom.* *1.* *pag.* *228.* *et* *10.* *Decemb.* *1385.* *en* *in* *secunda* *Conventione* *urbis* *Arelat.* *pag.* *50.* v.] *Judex* *secundarium* *appellatus* *1386.* *et* *in* *litteris* *Marie* *Regine* *9.* *Dec.* *1388.* *Miles.* *Legum* *Professor*, *magne* *et* *Regie* *Curie* *Magister* *Rationalis*, *major* *et* *secundarium* *appellationum* *dictorum* *Comitatus* *Judex*, *Collateralis*, *Consiliarius* *Regius* *et* *Fidelis*. [* Etiam *ann.* *1399.* *ex* *Charta* *cjusd.* *ann.* *inter* *schedas* *Fr.* *de* *Mazaugues*.]

† *JOHANNES* *DE* *COGOLI* *Miles*, *dominus* *de* *Pennis* *S. Juliani*, *magne* *Curie* *Magister* *Rationalis* *1.* *Jan.* *1409.*

† *Dubitatio* *an* *hic* *Jo.* *de* *Cogoli* *reipsa* *fuerit* *Judex* *major* *ann.* *1409.* *Dubium*

facit Privilegium Massiliensis hoc ipso anno 6. Julii ab Rege Ludovico, Comite Provincie, inter Schedas Peirescianas, quod datur dicitur *Thodon per vtrum nobilem et egregium Pontium Coissi licentiatum, majoris nostre Curie Magistrum Rationalem, Judicem primorum appellationum et nullitatum, ac Locumtenentem mandatu nostro, officio nunc vacante Majoris Judicis Comitatus nostrorum Prov. et Forcalq. Consiliarium et Fidelem nostrum.* Hinc patet nullum fuisse Judicem majorum mense Julio; si anno integro, expungendus est Jo. de Cogoli. Deinde ex eo quod Jo. de Cogoli fuerit *Magister rationis* non continuo sequitur eum etiam fuisse *Judicem majorem*. Hæ dignitates erant distinctæ, licet aliquando in unum coalescerent magistratum, uti videre potes apud Pitoneum Hist. Art. pag. 520.

JOANNES DE GENCARDIE, Legum Doctor, magne Regie Curie Magister Rationalis 1413.

LUDOVICUS GUIRAN, Legum Doctor, Consiliarius Judex major in Provincia 1419.

VITALIS DE CAVANIS, Legum Doctor, magne Curie Magister Rationalis, ac primarum appellationum et nullitatum Comitatus Provincie et Forcalq. Judex, [non Major.] 1427.

¶ Dominus de Podio-Ricardo, major et secundarum appellationum et nullitatum Provincie et Forcalquerii Judex, in Charta ann. 1435. 15. Jan. ex sched. Pr. de *Mazaugues*.

JORDANUS BARECI Miles, Juris utriusque Professor eximus, Dom. Veluaci et Castri-nobisrubi, Magister Rationalis, majorque secundarum appellationum Judex, Collateralis, Consiliarius Regius 1. Febr. 1438. [et jam 25. Febr. ann. 1438. ut patet ex Præcepto Caroli Fratr. Reg. Lud. Com. Prov. inter Schedas Præs. de *Mazaugues*.]

HIERONYMUS DE MIRABELLIS de Neapoli, utriusque Juris Professor, Curieque Cameræ summarie Regni Sicilie Præsides major, et secundarum appellationum et nullitatum Judex Comitatus Provincie et Forcalq. Consiliarius et Fideles Regis 13. Octobr. 1440. [et 26. Octobr. ann. 1443. ex Schedis Præsides de *Mazaugues*.]

JACOBUS GUILLEMI, Legum Doctor, magne Curie Magister Rationalis ann. 1448.

¶ JOHANNES BARTOLOMEUS, Judex Major, in Charta venetula ann. 1471. 19. Aug. ex Regesto Columba Cameræ Comput. Provincie.

¶ VIVANDUS BONIFACII Majorum et secundarum appellationum Judex, ann. 1473. 1477. ex Schedis Præsides de *Mazaugues* et 1480. apud Pitoneum pag. 241.

¶ LUDOVICUS DE FOURIN, filius Palamedis, Judex major ann. 1481. apud Bouch. Hist. Prov. tom. 2. pag. 490.

ACCEDUS MAIREHII, Judex major 1488.

¶ STEPHANUS DE PUDET Dominus de *Tourtour*, apud Louvetum in Addit. ad Historiam tularum Provincie part. 1. pag. 184. et apud Abb. Robertum Nobiliar. Prov. tom. 2. pag. 522.

¶ NICOLAI EKENZADUS Regiensis Condominii, qui post Stephanum de *Pager*, cujus filiam Baptisimam sibi matrimonio copulaverat, fuit ultimus Judex

major, apud Louvetum part. 1. pag. 61. et Abb. Robertum tom. 2. pag. 3.

¶ PERSOVERAVI Judex major in Provincia, etiam instituto Aquevis Parlamento, quod contigit ann. 1501. sed qui supremus erat Judex, tum evasit inferior subditusque novo Senatu, donec tandem omnino sublati est ann. 1515. [¶ Officium sublatum non anno 1515. sed 1535.]

¶ FUERUNT et alii Judices majores in plerisque civitatibus, ut Massilie, Tolose, Nemausi. Radulfus Major Judex Massiliensis memoratur in Compromisso ann. 1243. inter Johannem III. Archiep. Arelat. et Raymondum Comitem Tolosanum, ex Schedis Peirescianas. Sed nullibi frequentiores fuere quam in Delphinatu. Octo numerantur in Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 11. et 12. qui jus dicebant in variis territoriis Dalphino subditis. Notanda omnino formula ab iis Judicibus adhiberi solita, cum sententiam pronuntiabant in iudiciis: hanc exscribimus ex Hist. Dalphin. loco citato: *Nos sedentes pro tribunali nos majorem nostrorum, in presentia presentium et absentia absentium, quorum Dei presentia repletur, non declinantes plus ad dexteram quam ad sinistram; sed eo libramine sacrosanctis Dei Evangelis coram nostro conspectu oppositis, ut de vultu Dei nostrum rectum procedat iudicium, et oculi nostri in eis et omnibus videant æquitatem, signo venerabilis sanctæ Crucis nos munientes, dicentes: In nomine Patris et Filii et Spiritus S. Amen. Hinc itaque motura deliberatione eorum peritis et liberis, absolutos absolvendo; condemnatos condemnando. Que formula diu perseveravit in Consilio Dalphinali, ut ibidem narratur.*

¶ Sed et iis addere placet aliorum locorum Judices majores, qui mihi occurrerunt; quod haud ingratum fore opinor.

¶ MAGISTER PHILIPPUS BONNE institutus Judex major villæ, civitatis et senescallie Tholosanensis, virtute litterarum regiarum datarum 17. Oct. 1399. in Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 276. r^o.

¶ BERTRANDUS RAVARD Judex major senescallie Bellicadri et Nemausi ann. 1519. apud Menard. tom. 1. Hist. Nem. pag. 399.

¶ ROSTAGNUS PERARRI Judex major Carcassone, in Charta ann. 1317. ex Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 200. r^o.

¶ PIETRUS ISARNUS Judex major et locumtenens Arnaldi de Hispania senescalli Carcassone et Biterris, in Charta ann. 1374. ex Tabul. monast. Montisol.

¶ BERNARDUS GUAN Judex major Petragorieensis senescallie 24. Mart. ann. 1341. in Reg. A. 2. ejusd. Cam. Comput. fol. 38. r^o.

¶ HUGO DE LA PORTE Judex major Aquarum mortuarum et de Lunello, ibidem.

¶ BARTOLOMEUS DE CUSSELLO major Judex Ruthenensis, in Lit. ann. 1315. ex Reg. B. ejusd. Cam. Comput. fol. 199. r^o.

¶ LUDOVICUS BARRETI Judex major iudicaturæ Agennensis per litteras datas 13. Oct. 1357. in Memor. C. ejusd. Cam. fol. 179. v^o.

¶ JEDUX MEDIVS, apud Aragonenses primum dictus, qui postmodum *Justitia* ma-

jor, et *Justitia Aragonum* appellatus est, qui, ut ait Blanca, sic polestatis in Reg. collocarent, ut in *Judex* medio temperaret inesset: quibus ex rebus conflatur et efficitur moderatus et concors Reip. stat. Ab illo *Judex* medio, subditi idem Scripto, Magistratus *Justitia Aragonum* dimanavit, adde ut idem ipse sit intermedius *Judex*: Superaribensibus olim constitutus, qui postea *Justitia* major: quandoque etiam, quod ab ipso Rege crearetur, *Justitia Domini Regis* vocari consuevit, quandoque autem *Justitia* in *Casaraugusta*, quod in eo urbe judicium exercebat: ac *Justitia Aragonum* tandem, ipsius regni nomen assumens, appellatus est. Molinus in Repertorio: Aragonenses *legerant unum ex seipso in Justitiam Aragonum, qui esset Justitia inter Regem et subditos suos, super omnibus eis, que Rex fuisset, vel peteret contra eos, ut contra, etc.* Vetus Epitaphium in Monasterio S. Joannis Pinnatensis in Aragonia apud Martineum lib. 1. Hist. ejusdem Cænobii cap. 16: *Benehitas et Marcella Heremita Casaraugustani, viri honesti et continentis, adhuc mugis amplius percontantem Ecclesiam, ad duo altaria contraxerunt, dedicaveruntque S. Petro et Stephano, quorum consilio Judex medius inter Regem Ennecum Aræthum et reginolas Aragonie, Justitiam vocatus, efficitur, et etiam sepultus.* Vitalis Canelis Odescens Episcopus: *Regis est erga Judices et Justitias ordinem, et quomodo sibi placuerit, revocare, et eo perpetuo pante, vel ad tempus. Inter quos Judices Justitia semper sit certus principum in Aragonia constitutus: qui ex quo and a domino Rege fuit constitutus, in Regi Curia commoretur, subministrandis sibi ab ipsa Curia alimentis. Ibi que in presentia domini Regis, vel de ejus imperio, sine eo, causas examinet et auscultet. Et quodcumque interloquutoria vel definitiva sit sententia proferenda, dominus Rex et Barones, hoc est, Episcopi et Duces Militum, qui Ricet homines appellatur, qui in Curia fuerint tunc presentes, super illa deliberent in communi. Et quod dominus Rex et major pars Baronum, vel si dominus Rex non sit interesse consilio, major pars Baronum, ita Justitia vel possit profereendum, ipsa Justitia vel pronuntiet sententiam et declarat, nullum parum ex pronuntiatione hujusmodi metuendo. Nam non ipse, sed ipsi, qui in hac parte eum oportet necessario obedire, ipsius sententias sunt latentes. Longe plura de hocce magistratu et ejus auctoritate sic jurisdictione congressi Michael del Maline in Repert. et Hieronymus Blanca in Commentario Rerum Aragon. pag. 716. 717. et 787. ubi seriem eorum, qui hac dignitate insigniti fuere usque ad sua tempora, exaravit. Consulendum præterea in Fori Aragon. lib. 1. titulus de officio *Justitie Aragonum*.*

¶ JUDEX MILITUM, Sub hoc titulo Hans Walterus ultimo loco subscribit Chartam Alardi episc. Cerverac. ann. 1176. ex Tabul. ejusd. ecclesie.

¶ JUDEX OPERARUM, qui operibus publicis invigilat. Charta ann. 1385. in Reg. 128. Chartoph. reg. ch. 100: *Ordari d' h' teinteille Juge des euvres de Tholose, etc.*

JEDUX ORDINARIUS, hoc est, *Infendutus*.

Speculo Saxon. lib. 1. art. 71. [* Germ. *rechte gogere.*]

JUDICES PALATINI, qui cum Comite Palatino judicabant, in iudicio, quod habetur in lib. 1. Chron. S. Vincentii de Vulturno p. 690. et in Charta Ludovici Regis Italiae ann. 900. apud Ughellum tom. 5. p. 1576.

JUDEX PALATINUS, apud Massilienses ferebatur Primus assessor Rectoris in Palatio sedentis pro tribunali, ut habetur in statutis ejusdem Civitatis lib. 1. cap. 3. ubi fuisse unum hujus Judicis describitur.

JUDICES PALATII, Dagobertus in Charta pro Monast. S. Dionysii: *Et ut ab omnibus spiritualibus nostris, et Judicibus publicis ac privatis, nec certus credatur.* [* Vide Jo. Hist. Jur. Roman. med. temp. 196. tom. 1.]

JUDEX PROVINCIALIS, in Speculo Saxon. lib. 1. art. 66. § 2. [* Germ. *des landes richter.*]

JUDEX PROVINCIALIS, in provinciam a rege deputatus, in Charta Ottoberti reg. Joh. ann. 1262. apud Pez. tom. 6. Jo. ed. part. 5. pag. 108. col. 6.

JUDICES PROVINCIALIS: id est, Rectorum, in legibus 2. 3. 7. Cod. Th. de Operib. publ. (15. 1.)

JUDICES PUBLICI, regii, a Re constituti, in Lege Longob. lib. 3. tit. 21. § 30. [* Lothar. I. 74.]: *Ut nullus Judex publicus sine ministerii publici, etc.* Ita in Chartis

Dalatiarii apud Roverium in Reomano pag. 72. Carolmanni apud Beslim in Regib. Iquit. pag. 41. Dagoberti apud Floardorum lib. 2. cap. 9. et Doubletum pag. 660. Balderici apud Camusatium, et aliis passim

per aevi, formula habetur ejusmodi: *Ut nullus Judex publicus in ipsas terras audeat ingredi, etc.* quae ferme semper effertur, cum le Ecclesiasticum immunitatis agitur, quae iuris dictione seculari eximuntur. Unde

notae censuit Bignonius, his locis Judices publicos opponi Ecclesiasticis, ex Capitul. Caroli Magni lib. 5. cap. 14. [* 16.]: *Ut omnes justitias faciant, tam Publici, quam Ecclesiastici.* Et ex lib. 6. c. 106. [* 107.]: *Et Episcopos Judices Publicos commoneant.*

Quique ex lib. 5. cap. 237. [* 390.]: ubi Episcopus apud Judices Publicos accusari prohibetur: quod desumptum est ex Aniano id leg. 12. Cod. Th. de Episc. et Cleric. 16. 2.)

videtur autem Publici unumquodque, quod, ut est in Lege Aleman. tit. 41. § 1. Principe per conventionem populi constituerentur. Vide Publicus. [* et Savino. tom. 5. § 126. 394.]

* Idem qui supra Judices domorum regum vel imperatorum inscribuntur, apud judicia et sententias pronuntiare laud dubie pertinet, ut patet ex locis Statutis, ubi placito una cum comite presentet et judicant. Neque aliter quam Bignonius visum est, qui assensum Cangius et Muratori tom. 1. Antiq. Ital. med. evi col. 501. intelligendum opinor Capitul. Caroli M. lib. 5. cap. 16: *De Justitiis faciendis, maxime si integrum exhibeatur: Ut omnes justitias faciant, tam publicas quam ecclesiasticas. Et si aliquis homo*

aut si causa sua ante comitem in mallo fuit et ante Rochinburgios, et hoc sustinere non fuerit quod ipsi legitime judicaverint, si pro istis causis ad palatium venerit, repelletur. Et si major persona est, legem exinde faciat. Et quidem eo loci agitur de re judicata aut ab episcopo cum suis ministris, aut a comite cum suis advesoribus; judicis ergo, non actoris publici, uterque partes agebat. Non ibo tamen indicia quin vox *Index* interdum pro eo, qui liton judicant, non accipienda sit; atque adeo nonnullum casu designari apud

Scriptores nostros, quorum tamen nullus adhuc mihi occurrit, actorem publicum seu ministrum regium, qui rei publice bonum curat, nostris vulgo *Partie publicae*; sicque cum D. Bouquet tom. 1. Jur. publ. Franc. pag. 92. et 135. lubens sentiam.

JUDEX REDEMPTUS, pecunia corruptus, in Edicto Theodorici cap. 2.

JUDEX REIPUBLICAE, Exarchus dicitur apud Anastasium Bibl. in Deusdedit PP.

JUDICES SEPTI, idem qui *Servi vicarii*, Qui vices domini agunt in villis ejusque nomine illis jus dicunt. Vide in *Servis*. Chartul. Belliloc.: *Per omnes curas seu villas imponimus Judices servos in tali convenientia ut nullus ex illis, neque de posteris eorum, efficiatur miles, neque ullus portet exercitum, neque spadium, neque ulla arma; nisi tantum lanceam et unum espereum, non habent vestem scissam ante vel retro, sed tantum clausam fiant.*

JUDEX AD SIGNUM EQUI, Judex ad signum Galli, in Statutis Mediolan. part. 2. cap. 6. 14.

JUDEX VICTUALIUM, Cui victualium seu rerum victui necessarium cura et inspectio commissa est. Annal. Placent. ad ann. 1470. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 929: *Judex victualium per quemdam macellatorem fuit interventus.*

JUDEX VZ UTI, V. supra *Judex de lege*.

JUDICES appellabant Hispani supremae quoque Gubernatores ac Principes, eorumque dominationum, *Judicatum*. Lucas Tudensis ubi 661: *Rege Fraylano vivente, nobiles de Castella contra ipsius tyrannidem sumptuerunt, cum Regem habere nolentes. Elegerunt autem sibi duos Judices nobiles, id est, Nunnam Rasoiram de Catalonia, et Janium Calvum Burgensem, qui nobiles suscipere*

Judicatum. Mox: *Sapienter se gessit Nunnus Rasoira in Judicatu suo, et totam Castellam usque ad flumen de Pisorga judicavit, dum vivit, etc.* Praeterea vero

JUDICES appellati Reguli Sardiniae, Calaritarii scilicet et Arborenses Toparchae; eorumque dominationum, *Judicatus*. Chronica Pisana ann. 1165: *Ecce anno 4. Id. Augusti Imperator Fridericus coronavit apud Papianum Personem in Judicem Arborem.* Exstat Epistola B. Marchionis Massae et Judicatus Calaritanus et Arborensis, in Regesto Honorii III. PP. lib. 1. in qua se loquitur: *Cum post decepsum clara memoria illustris viri domini et patris mei W. Marchionis Massae et Judicis Calaritarii omnis Clerus et universus populus terrae Calaritanae convenissent in unum, ut me in Judicatum Calaritanum, qui jure hereditario me contingebat, more solito conferrent, susceptoque*

baculo regali, quod est signum confirmationis in regnum, de manibus vener. Fratris et Domini mei Archiepiscopi Calaritarii, cum assensu et presentia Suffraganeorum suorum et omnium nobilium terra Calaritanae, juravi protinus eidem coram ipsis ante cetera et prae alia, quod Regnum Calaritanum non alienarem, neque minuerem, etc. Ubi observandum *Judicatum* et *Regnum Calaritanum* idem esse. *Judicatus Calaritanus* mentio est apud Gregor. in Decretal. lib. 2. tit. 26. cap. 17. Vide Gregorium VII. PP. lib. 1. Epist. 29. 41. lib. 8. Epist. 10. Aerburn Morenam in Histor. Rerum Landens. pag. 105. Ughellum tom. 4. pag. 1203. [et Annales Genenses, apud Murator. tom. 6. col. 311. et 359.] [* Murator. t. 2. Antiq. Ital. med. evi col. 1053. 1056. et 1060.]

Sic Regna Israel et Agellum a judicibus coepere: sic Athanaricus, qui Gothi imperabat sub Valente Augusti. Regis nomen repudiavit, et Judicis usurpavit, ut auctor est Theodoretus.

* JUDICES, Qui et *Testes* appellantur, Silices ad metas apponi soliti, ut metam esse probent. Hieron. de Monte Brixiano in Tract. de Fin. requed. cap. 17. num. 3. pag. 39: *Quando ponantur lapides pro confinis, requiratur quod sint immobiles et affixi in modum terminorum, vel quod lapides mobiles habeant alios parvos lapides ibi affixos supra terram, qui vocantur Judices, ostendentes quem confinant.* Vide in *Testis* 3.

JUDICATUS, JUDICATUM, Officium seu dignitas judicis, apud Lucam Tudensem loco laudato, et apud Petrum de Vincis lib. 6. Epist. 32. [necnon in Statutis Massil. lib. 1. cap. 7. § 10.]

JUSTITIATES, Dignitas Justitiae, apud Vitalem Oseensem, ubi de *Majore domus*.

JUDICABILIS, de quo potest judicari, apud Martianum Capellam lib. 5. p. 149.

JUDICAMENTUM, Sententia Judicis. Tabularium S. Sergii Aedegavi: *Tandem ad hoc ventum est, per Judicamentum Domini Roberti de Fiterico, ut super terram illam irent, et quantum valeret viderent.* [* Charta ann. 1074. ex Tabul. S. Albini Aedegavi: *Itaque sedentibus ris in unum, interrogaverunt ambos abbates et monachos eorum, quorum causa erat, utrum vellet utrumque credere Judicamento.*]

JUDICARE, Concedere, disponere, legare, supremo judicio de bonis suis decernere: phrasis Longobardis et Gothi familiaris. Tabularium Casauriensis: *Ad Ecclesiam S. Trinitatis venit Inga, quae fuit conjux Bernardi, et tradidit et Judicavit omnes suas res proprietates, quantum habebat et tenebat, in ipsam Ecclesiam, etc.* Crebro ibi occurrit haec notione, ut in Legibus Wisigoth. lib. 4. tit. 5. § 3. 7. lib. 5. tit. 2. § 2. tit. 7. § 14. lib. 6. tit. 1. § 2. in Lege Longob. lib. 2. tit. 4. § 4. tit. 18. § 4. tit. 20. § 2. [* Aist. 5. Carol. M. 78. Luitpr. 101. (6. 48.) et alibi non semel, in Chronico S. Vincentii de Vulturno pag. 679. apud Petrum Diacon. lib. 4. Chr. Casin. cap. 16. Paulum Diaconum Emirentensem in Vita S. Fidelis Episcopi Emerit. cap. 3. in vet. Chartis apud Joan. Lucium lib. 2. de Regn. Dalm. cap. 126. Ughellum tom. 1. part. 2. pag. 255. tom. 4. pag. 481. tom. 7. pag. 566. 581. Sannarthanus in Abbat.

pag. 394. Puceinellum in Vita S. Simplificiani pag. 109. et alios. Hinc emendanda Charta Domus Episcopii Cenomanensis: *Ideo tibi, Nivardie Diocane ac Defensore nostre Ecclesie, iudico uti jubeo, hac tua traditione, sicut nunc ab Ecclesia possideris, cum omni soliditate vel eademque Lenzio Alodi facias consignari. Ubi perperam Edit. Iudico.*

* Pro anima iudicare, in Charta ann. 1136. apud Murator. in Antiq. Extens. pag. 187. Hinc

* JUDICARE, Eadem notione, qua dicimus de eo qui, volente Deo, mortuus est; *Deum ena disposuit*, in Testam. Azon. march. Extens. ann. 1212. ibid. pag. 404: *Ego Azo Estensis marchio corpore infirmus, mente vero et sensu existens integer, si Deus me iudicaverit de hac infirmitate, reliquo uxori meae etc.*

JUDICARE PENITENTIAM, imponere. Capitula Caroli M. ann. 769. edita a Baluzio cap. 1: *Et unusquisque Princeps suum Presbyterium suum habeat, qui hominibus peccatis confitibus iudicare et indicare penitentiam possit.* Capit. Theodori Cantuari. cap. 43: *Non licet Diacono laico iudicare penitentiam, sed Episcopus aut Presbyteris. Ubi iudicare idem valet ac decernere, vel injungere. Vide Penitentia.*

JUDICARE LEGEM, in Lege Longob. lib. 1. tit. 18. § 9. [* Raeh. 6.] *Judicare secundum legem*, in Lege Alem. tit. 41. § 1. cui opponitur *Judicare contra legem*.

JUDICARE, de rebus suis non disponente. Charta Gisulfi Principis Salernitani, apud Ughell. tom. 8. pag. 83: *Et si sine herede quolibet ex eis mortuus fuerit, aut res suas Injudicatus reliquerit, id est, de illis non disposuerit.* [* Chart. Longob. ann. 770. apud Brunet. Cod. Dipl. Etrur. tom. 1. pag. 616. lib. 11. tit. 31.]

JUDICARIA, Jurisdictio Judicis. Vide Jurisdictio.

JUDICARIUS, *Qui pertinet ad iudicem*, Ugutioni. Glossae Gr. Lat.: *δικαστικός, Judicarius, judicialis.*

* JUDICATIO, *Judicis seu comitis districtus, territorium*. Charta ann. 1178. apud Murator. in Antiq. Extens. pag. 348: *Et volo, ut nullus marchionum de cetero faciat, vel fieri faciat aliquam fortificationem extra castra eorum in terra eorum Judicatione, nisi commiserit omnes tres facientes. Vide Judicatus.*

* JUDICATOR, *Judex*. Charta Guidonis Comitiss Flandriae ann. 1237. ex Tabul. S. Barthol. Bethun. *Proinde veniant terminandi fuerint per legem et per iudicium, per Judicatores et conjuratores praedictos.* Pluries ibidem occurrit. *Seabini seu Judicatores*, in alia Charta ann. 1270. in Valesianis pag. 88.

JUDICATORIUM, *δικαστήριον*, in vet. Glossis: [in aliis *δικαστήριον, Judicatorium.*] * *Judicatore, pro Judgment, Judicium*, in Lit. remis. ann. 1462. ex Reg. 198. Chartoph. reg. ch. 571: *Auquel bailly de Cassel en Flandres appartenait la connaissance et Judicature de tous, pour ce qu'il evoit esté commis en son baillye. Jugé, eodem intellectu. Arrest. ann. 1290. in Reg. 2. Oltm. parlam. Paris. fol. 87. r°: Se ainst*

n'est que il ait accompli ce qui est contenu en un Jugé, fait en la cour le roy à Paris. Charta ann. 1312. ex Chartul. 21. Corb.: *Clacune desdites parties se voulassent élire de ung Jugé, qui autresfoys avoit esté fés de plusieurs deus meuz.* Lit. remis. ann. 1397. in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 119. bis: *Tuquel procès ensuyvrent plusieurs sentences ou Jugés contre ledit expossant. Juglet, in aliis ann. 1383. ex Reg. 151. ch. 163.*

1. JUDICATUM, *Sententia judicis*. Capitula Caroli M. lib. 3. cap. 37: *Ut nullus presumat hominem in iudicium mittere sine causa, nisi Judicatum fiat.* Chronicon Farsense pag. 652: *Et Judicatum exinde factum est per jussionem Theodici Daets, etc.* Passim in vet. Chartis.

2. JUDICATUM, *Decretum, scriptum*, quo quis de rebus suis iudicat, seu disponit. Raltherius Vronensis lib. de Discordia inter ipsum et Clericos: *Illis ablati, bonis daobus, id est, B. Genitrici sanctoque Stephano Protomartyri contuli, vel potius reddidi: faciens de quibusdam insuper scriptum quoddam, quod nominant Judicatum, id est, decretum, pauperioribus Ecclesie ejusdem Erchie.* Charta Landulphi Archiep. Beneventani apud Ughell. tom. 8. pag. 496: *Et que et per offensiones, et Judicata et precepta concessa sunt.* Testamentum Andreae Episcopi Dertionensis, apud eundem in appendice tom. 4: *Quam vero eorum intuler Judicatu sui dispositio: non me pagnam Causis notius tradidi, et subsecundum rogavi.* Adde Purcellum in Basilica Ambrosiana pag. 367. 416. 429. 478. [* Stat. Taurin. ann. 1360. cap. 37. ex Cod. reg. 4022. A: *Judicatum seu ordinamentum legitime factum a quolibet civi Taurini vel habitore in ultima sua voluntate, firmam tenetur, licet sine hereditas decessit.*] Eiusdem fere notione ac originis

JUDICATUS, apud Venetos, quosque Zudegus, è un atto levato al Zuegar de proprio, per satisfar crediti dotali, i quali sono obbligati à dote, ut est in Practica Palatii Veneti rap. 4. Vetus Charta apud Ughellum in Episcopis Eporediensibus: *Ut inde faceret legale testamentum, quod appellatur Judicatus;* [sic Charta Judicatus, ut habetur apud Mabillon. sæc. 6. SS. Benedict. part. 1. pag. 348.] Statuta Venetorum ann. 1242. lib. 1. cap. 56: *Dabitur potestas mulieri in Judicatu suo de propriatibus et bonis viri tollendis. Curatela dyjudicatus multorum, in lib. 1. cap. 56. lib. 3. cap. 37. 39. lib. 4. cap. 9. lib. 6. cap. 16. 32.*

* JUDICATUM, *Dignitas Judicis*. Vide Judex.

* JUDICATURA, *Dignitas Judicis*, vel jurisdictio, in Edicto Philippi Pulcri ann. 1302. pro reformat. Regni art. 19. [apud de Lustrer tom. 1. Ordin. Reg. cap. 360. in Computo ann. 1310. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 92. apud Vincentium Cigalium de Bello Ital. etc.] *Avoir connaissance et Judicature de toutes matieres et questions, etc.* in Consuet. Hannon. cap. 83. art. 1.

* *Judicis officium*. Libert. Dalphin. ann. 1340. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 52: *Declaravit ipse dom. delphinus, quod quicumque iudices et procuratores Delphinatus et aliorum terrarum suarum, creant et in potestatem creant, non teneant nec tenere possint officia Judicature vel procuratoris in una Judicatura vel in quocunque loco, continue, nisi per duos annos damtaxat. Juhem et sedem judicis ac Judicatorum ordinum annexorum cum eadem Judicatura Solvetrie, in Lit. ann. 1369. ibid. pag. 693.*

* JUDICATURA, *Locus ubi iudicatur*. Codex MS. e Bibl. D. de Chetiv-Senodoli Tolocani de Albigensibus: *Auduit a dñi hactenus quod steterunt cum dicto infirmo in Judicatura sua in Senescallia Tholosaana tunc per quindem dies.*

* JUDICATURA, *Actio iudicandi, iudicatio*. Statuta Massil. lib. 1. cap. 30. § 7: *Advocati tam jurisperiti quam laici, si recipient aliquas causas in se tanquam arbitri vel arbitratores quod... de illis causis non accipiant...* pro iustitia vel Judicatura, *ita tantum quantum possent. accipere, si esset Advocat...* illarum causarum in Curia Massiliensi.

* JUDICATURA, *Judicis districtus*. Charta Rodul. dom. de Goncourt guberna. Dalph. ann. 1445: *Concedimus facultatem arte medicina attendi et ipsam practicandam et impingere per Judicaturas et terras baroniarum apud pinescit comitatus. Videsupra Judicatio.*

* JUDICATURA, *Præstatio*, quæ iudici vel potius domino fit, emolumentum quod ex iudiciis provenit, multa. Charta Henr. Dalph. epise. Metens. ann. 1331: *Tertiam partem Judicaturarum, compositionum et escheatarum quarumcumque ad nos in locis praedictis... spectantium etc.* Charta ann. 1341. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 551: *Bassam jurisdictionem loci Agrifoli... domini noster rex tenebat et possidebat, cum... emolumenta, decurrit, clamoribus, poenis, Judicatura, etc.* Alia ann. 1352. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Pienne fol. 58. v°: *Mercator noster et ejus nomine penitus datus, sportulas, Judicaturam, clamorem, vel aliquid solvere minime curia nostra teneatur. Vide Jurgia.*

* JUDICATUS, *Comitatus, territorium Judicis seu Comitiss*. Chron. Januense Jacobi a Voragine apud Murator. tom. 9. col. 41: *Pisani pacem Januensium fregerunt; ipsi enim cum exercitu Sardiniam ascendentes, omnes Januenses de toto Iudicatu pegerunt.* Gualvane Flammei Opusculum apud eundem Murator. tom. 12. col. 998: *Ex sola matre habuit sororem Johannem nomen, Comitissam Gallurae, que est testis post insula Sardinia, quæ decessit Aam fratrem suum instituit heredem ipsius Comitissam, sive Judicatum Gallurae. Vide alia notiones in Judex et Judicatum 2.*

* JUDICATUS PROVINCIALIS, *Judicium provinciale, placitum provinciale*. Chart. Bolkon. duc. Siles. ann. 1337. apud Ladewig. Reliq. tom. 5. pag. 612: *Civitate nostram Strelin, cum castro ibidem, iudicio curia et Judicatu provinciali... pignori dedimus. Germ. Landgericht.*

* JUDICIALIS, *Extitialis, perniciosis*. Vita sanctæ Mariæ Ægyptiacæ tom. 1. April. pag. 89:

Ne sit et talis transgressio Judicialis.

* JUDICIALITER, *Intelligenter*. Sidorius lib. 7. Epist. 14: *Non tam Judicialiter*

an oculariter intueri. Judicialiter expertus, ad eund. lib. 5. Ep. 15.

† JUDICIALITER, Persecutionem judicium. *Jeuditer condemnatus in Parlamento*, in von. Trivetti, tom. 8. Spicil. Acher. pag. 8. *Haresibus Judicialiter reprobatis atque notis*, in Litteris ann. 1416. apud Lug. tom. 6. pag. 71.

† Coram judicibus. *Charta ann. 1427*, per Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 553: *ut partes aut eorum procuratores Judicialiter compareant*. Hinc Judicialitatem, et Judicialitatem, à l'audience, inter judicandum, in Lit. remiss. ann. 1459. ex reg. 190. Chartoph. reg. ch. 28: *Laurent soit nostre sergent en la seneschaucé de l'orgist dist illec (à l'auditoire) Judicialit que iceulz consuls, manans et habiz avoient ben euse raisonnable de eulz joindre*.

JUDICIARIA, Districtus judicis. Gloss. tit. 1. *Judicaria, Jurisdicchio*. [Diploma [sancti] Imper. ann. 1140. apud Marten. tom. 2. Amplius. Collect. col. 110: *Miseris suis curiam suam, id est, Judicaria et villaticas pro feodum et hereditaria sunt tollere obtinere*.] Occurrit in Capit. Epini Regis Ital. ann. 793. cap. 30. in Legge longobard. lib. 1. tit. 14. § 8. tit. 25. § 10. lib. 2. tit. 4. § 3. tit. 52. § 14. lib. 3. tit. 1. § 38. [Aim. 13. Liutpr. 14. § 15.] ..... Pippin. 8. Lothar. 1. 54.] et in ariis Chartis Longobardis apud Ughellum à Archiep. Beneventanis, tom. 5. pag. 1553. 1563. [Vide Vasin. Histor. Jur. roman. med. temp. tom. 1. § 83.]

JUDICARIA, Eadem notione, in Chronico 5. Vincentii de Vulturno pag. 681. et in Legibus Luitprandi Reg. Longob. tit. 30. § 9. [? 27. 4.9.]

JUDICIARIE, Navis species, in leg. un. God. Th. de Lasoribus Danubii (7,17): *In Syzrhio vero (limite) quique Judicialis, et duodecim agnoscens nove de integro constructe, instrumentis eol. suis undecim ornate*. De nominis ratione multa commentatur Jacobus Gothofredus, quae difficultatem, nisi fallor, omnino non expediunt.

† JUDICIARIUS, Assessor. Vetus Constitutio Norman. cap. 9: *Judiciarii autem sunt discreti personae et auctoritatis, qui judicium proferant de auditis*. Si vero Judiciarius Judicarius in judicio faciendo ignorantia vel malitia errore percepit, licet omnes consenserint, illud debet ad alias assisus pericari.

† JUDICISSA, Quae promissive Regina nupit Regis, quae Judicium seu regnum possidet, uxor reguli seu toparche in Sardinia. Charta ann. 1224. apud Murator. tom. 6. Antiq. Ital. med. aevi col. 7: *Ego Benedicte donauit marchionem Massae et Judicissam Calaritana... viginti libras argenti nomine eius pro regno meo Calaritana sine iudicatu ac toto terra, quam habeo in Sardinia... in festo Omnium Sanctorum promitto solvere annuatim. Item promitto quod nullus de novo efficeret Iudex vel Iudicissam in ipso regno sine iudicatu, quin iurent fidelitatem ipsi (Romanæ) ecclesie. Alia ann. 1236. ibid. col. 9: *Ego Adalasia regina Turritana et Gallurensis etc.* Vide in Iudex.*

JUDICIUM DEI, illud appellabant, quod purgationem alii, quae scilicet quibus testes decant, innocentiam suam tuelatur, et erimen obiectum a se amoluebat; utraque, canonica nempe et vulgaris, hac nomenclatura donatur. Prior quae sit per sacramentum et juramentum, sic dicta, quod additatur a Cononibus, et in Conciliis passim; altera, quae fit per duellum, ferrum candens, et huiusmodi, quod a tualducta recepta sit, hominum adiuvatio sit, ut ait Agobardus lib. de Divino Iudicio cap. 2. popularis innovatio, ut Alexander II. PP. apud Ivon. part. 10. cap. 15. peregrinum Iudicium, ut Laurus III. PP. apud Gregorium cap. 5. de Purgat. canon. et Ivonem Carnot. Epist. 35. nulla sanctione fulta lex, in cap. Menam, caus. 3. quest. 5.

JUDICIUM porro Dei utramque purgationis speciem appellatur, quod existimatur hocce examine, rei, de qua questio erat, Deum veritatem probaturum, etiam cum miraculo, quasi putaret, ait idem Agobardus, rerum latentium dubio et occultis posse patefieri, et per res contrarias veritati (vulgarem purgationem) veritatem latentem monstrari: nescientes, ut alibi subdit, Iudicio Dei investigabilia, et profundum divitium sapientiae et scientiae eius: quod non ita videtur Deo, ut videt homo. Homo tantum praesentia respicit, Deus futura et aeterna cognoscit. Communis ad Deum querela sonaturum est, quare contra eos injuriam Iudicium fiat, et innoxiam in persecutionis sanguinem fundant: ac si quando ante tribunal steterint iudicium secularium, iude acceptis munibus condemnent innocentem, et reum liberet. Quo spectant ista ex Capit. 1. ann. 809. cap. 30: *Ut omnes Iudicio Dei credant absque dubitatione*. Praeterea haec Galberti in Vita Caroli Comitis Flandr. 1. 162: *Cum servus humiliter agit cum domino pro suo reatu, dominus indulget servo secundum legem paenitentiae agentis. Cum vero homo iuste agens, in alium hominem perverse egerit, et Deus iudex inter utroque adiacet, fidem iuste agentis Deus fovit, injuriam hominem a culpa proterrens, et in obsequium suo confundens. Unde fit, ut in bello alter iniquus prosteratur; in Iudicio quae vel ferri iniquus punitus tamen non cadit. Quae quidem ille inferi propter Lambertum, qui in Carolum conspiraverat, et ex eo insinuat, igitur se iudicio excusans, criminis obiecti quantumvis reus, quia tunc facti praesentis, immunis evaserat. Similia de quadam fure, qui licet reus duello victor evaserat, narrat Hermannus lib. 4. de Miraculis S. Mariae Laudan. cap. 28: *Unde Laudanum reductus et contra Aeselinum, haec negantem, duelli certamine congressus, protinus superatus et victus est; forsitan, ut multi putarunt, pro fide violenter, qui promiserat fidelem Aeselinum, quod eum non dederet*.*

Per iudicium igitur divinum, ut appellatur ab Agobardo, utramque purgatio intelligitur. Act de canonica quidem testatur Gregorius Turon. l. 2. de Miracul. cap. 19: *Usquequo uterque contendimus, sub iudicio omnipotentis Dei ponamus. Eum ad tumulum Martyris, et quod sub sacramenti interpositione dixeris, discernat victus sancta*

Patroni. Lex Longob. l. 2. t. 52. § 15 [Pippin. 9.]: *Ut iudex unusquisque faciat iurare ad Dei iudicium per evitates homines credentes, etc.* Fridericus II. Imp. apud Matth. Paris, ann. 1239. pag. 339: *Unicuique Ecclesiarum sub attestacione divini Iudicii humiliter postulavit, i. cum juramento. Verum rarius sacramentum, Iudicium Dei dictum reperies apud Scriptores: quibus ita indigitatur purgatio quaevis vulgaris*. Lex Burgund. tit. 14. § 1: *Ita ut unus de eisdem testibus, qui ad danda conveniunt sacramenta, Deo iudicante confligit*. Gregorius Turon. l. 7. cap. 14: *At si aliquis est similis mihi, qui hoc crimen impugnat occulte, veniat ante pulam et loquatur, tu, O Rex plissime, pones hoc in Dei Iudicio, ut ille discernat, cum nos in unum campis planitie videret decedere*. Chron. Fredegari cap. 25: *Iungamus ad praetium, ut a Domino Iudicemur*. Et cap. 51: *Iube illius hominem, qui huiusmodi verba tibi nuntiavit, armare... ut Iudicio Dei, his duobus confligebit, cognoscatur, utrum huius culpe reputationis Guadeberga sit innoxia an fortasse culpabilis*. Lex Longob. lib. 1. tit. 16. § 2. [? Roth. 198.]: *Tunc per campionem, id est, per pugnam ad Dei Iudicium decuratur*. Ita crebro iudicium Dei a sacramento distinguitur. Concilium Moguntiacense ann. 888. cap. 23: *At Iudicii examine, aut sacramenti probatione se expurgat*. Domesd. apud Seldenum ad Eadmerum pag. 217: *Defendere per sacramentum, quippe Dei Iudicium, id est, per duellum, nam fere semper ita indigitatur*.

Duellum Iudicium Dei vocat Agobardus, ut per ferrum igitur, et aquam, seu ferventem, seu frigidam, purgationem alii. Lex Longob. lib. 1. tit. 10. § 3. [? Carol. M. 105.]: *Si negaverit ipsum occidit, ad novem vomeres igitur, ad Iudicium Dei examinandus accedit*. Leges Edw. Conless. c. 16: *Si se super defendere non possit, Iudicio Dei, scilicet aqua vel ferro, ferret de eo iustitia*. Adde Nithardum lib. 3. pag. 374. Annales Francor. Bertiniani. ann. 876. Glanvillam l. 14. cap. 1. Regiam Majest. l. 4. c. 3. § 4. Bracton. lib. 3. tit. 2. c. 15. § 3. Math. Westmonast. p. 348, etc. Interdum tamen iudicium a duello distinguitur, ut in Legibus Willelmi Nothi: *Si probare voluerit Iudicio aut duello, cap. 71: De omnibus utlagariis rebus Rex instituit, ut Anglium se purget ad Iudicium*. Cap. 68: *De aliquo re, pro quo bellum fieri debet, vel Iudicium inter duos homines*. Cap. 69: *Si Francigena compellit Anglium, per bellum de eisdem rebus, Anglicos plena licentia defraudet se per bellum, vel per iudicium, si magis ei placeat*. Ubi iudicium omnino a duello diversum est. Unde colligitur per Iudicium, Iudicium ferri intelligi, ex cap. 62: *Si Francigena appellaverit Anglum de perjurio, aut mardo, furto, homicidio... Anglus se defendat, per quod melius voluerit, aut Iudicio ferri, aut duello*. Et mox: *Si autem Anglus Francigenam appellaverit, et probare voluerit, et noluerit Iudicio aut duello, volo tunc Francigenam purgare se sacramento non fructo*. Atque ita iudicium usurpant Leges Adelstani Regis apud Bromptonem pag. 856. Ubi Iudicium calefacere, de ferro igitur, Iudicium porrire, seu ferrum igitur. Vide Ferri iudicium, et Iustitiam. Sic

etiam Capitulare 3. Caroli M. ann. 813. cap. 46: *Si fuc de septem latrocinis comprobatus fuerit, exiet ad mortem. Si incederit, trahatur eum ad mortem.*

Ut plurimum tamen *Judicium* sumitur pro quavis purgatione vulgari. Unde formulae frequentes, *ad Judicium Dei exire*, vel *ad Judicium exire*, (in Capitulari Francorum ann. 794. cap. 7.) in Capitulari ann. 813. cap. 44. apud Hincmarum tom. 2. pag. 543. et Opusc. 53. *Ad Judicium mitti*, in Lege Longob. lib. 3. tit. 23. [* Carol. M. 112.] *Judicio Dei examinari*, in Capit. Caroli Calvi tit. 31. cap. 13. 20. tit. 39. cap. 7. *Suum infamiam ad Dei Judicium purgare*, eod. tit. 39. cap. 3. *Divino purgari Judicio*, in Concilio Salegustadiensi ann. 1032. cap. 13. *Judicio Dei se expurgare*, in Legibus Edw. Confess. cap. 19. *Charta Caroli M. edita a Mabillonio: Aliqui vero fideles per Judicium Dei se exinde ulionerunt.*

JUDICIUM COMMUNE. Purgatio vulgari, duellum in libro 3. Miracul. S. Dionysii cap. 33.

JUDICIUM PERASTRIUM, veluti *caudensis ferri vel aquae*, in Concilio Damasceno ann. 1199. can. 5. et Parisiensi ann. 1212. part. 4. can. 15. Vide supra.

JUDICIUM S. SPIRITUS, etiam non semel dictam purgationem vulgarem reperire est, ut quem ei praesae ad veri iudicium existimant. Vetus Chronicon sub ann. 798. apud Hieronymum *dalle Corte*, lib. 4. Hilar. Veronensis: *Tandem habito consilio, pacis sunt, ut haec Dei et S. Spiritus reservarentur Judicio*, etc. Victor III. P. lib. 3. Dial. 4. Oro, inquit, Deus omnipotens! *Judicio sancti Spiritus tui ostende virtutem, illissem me per hunc ignem transire concede*, etc. Joan. de Beke in Burchardo Episcopo Trajectensi cap. 23: *His diebus quidam Hildebrandus Cardinalis et Apostolicus Sedis Legatus, devenit in Galliam, ut ibi aboleret erroris periculum. Cum autem ipse Cardinalis adversus diffamationem Pontificis processisset, et ipse Episcopus testes ipsius accusantes, pretio suborisset, dixit Legatus: Cesset humanum Judicium, producat ecce divinum oraculum, cum certum sit, quod Episcopo illis gratia donum sit Spiritus sancti. Et si in plenitudine Pontifex non sit consors Sinonis Magi, igitur absque formidine dei: Gloria Patri et Filio et Spiritui sancti. Sinoniam igitur absque formidine, Gloria Patri et Filio, distincte prohibet: verumtamen, Spiritus sancto, nequaquam pronuntiare potuit; sed postquam idem ab Episcopatu destitutus fuit, totum veritatem sine obstaculo legit. Gualdricus Episcopus Laudunensis apud Guibertum lib. 3. de Vita sua cap. 8: *Ad Communio sancta, quam ex illo prelo altari suscepit, veniat mihi ad perniciem, et S. Spiritus gladium invoco in animam meam, si haec usquam verba Regis de vobis dicit. Aliter Judicium Spiritus sancti usurpat in Concilio Romano ann. 904. cap. 1.**

JUDICIUM PROBABLE, quo veritatis probatio eruitur, vocatur, in Concilio Salegustadiensi cap. 7: *Ille qui negaverit, probabili Judicio se expurgat.*

In celebrandis se potius obeundis ejusmodi iudiciis ac purgationibus vulgaribus, ritus quidem peculiares observant. Ac primo quidem ex fieri festis et jejuniorum diebus

velantur in Federe Saxonicu Edwardi et Guthrumi Regum § 9. in Canonibus datis sub Edgardo Rege § 24. et in Legibus Canuti Regis § 17. Rursus quo ad iudicia exhibet, id est, ad purgationem, priusquam eum obiret, triduo ante, peccatorum confessione, strictiori jejunio, ac sacre Eucharistiae ad Missam perceptione esse parabat, ut est in Legibus Saxonicis Althelstani § 23. et Latinis § 30: *Si quis Judicium ferri vel aquae voluerit, accedat ante tribus noctibus ad Presbyterum, qui sanctificare debet eum, et pascat se pane et aqua et herbis, et audiat Missas singulorum ipsorum trium dierum, et offerat, et eat ad sacramentam Communionem ipsa die, qua ordulum examini debet, et juret, quod jure publico sit innocens accusatoris, aut equum ad ordulum veniat.*

Antequam vero communicaretur, a Sacerdote interrogabatur cum adjuratione, in hunc modum: *Adjuro te per Patrem et Filium et Spiritum sanctum, et per veram Christianitatem quam suscepisti, et per sanctos reliquias, quae in ista Ecclesia sunt, et per Baptismum, quo te Sacerdos regeneravit, ut non praesumas ulla viando communicare, neque accedere ad altare, si hoc feceris, aut consensisti, etc.* Tum sacram Eucharistiae porrigens Sacerdos, dicebat: *Corpus hoc et sanguis Domini nostri Jesu Christi, sit tibi ad probationem hodie. Ita Ordo ad ejusmodi iudicia apud Lambardum: quibus addi possunt, quae habet Codex MS. Thuanus de Usaticis Barcinonensibus: Antequam usatici fuissent, mitti solebant iudices judicare, ut cuncta malefacta fuissent omni tempore emendata, si non potuerint esse neglexit, per sacramentum, vel per bataynam, sive per aquam frigidam, sive calidam, ita dicta: Juro ego in tibi illi, quod haec malefacta, quae tibi habeo facta, si ex tibi facti ad meum directum, in tuo neclecto, quae tibi illa emendare non deo per Deum et haec sancta, et inde stitissent ad bellum, vel ad unum ex supradictis Judiciis, succiet aqua frigida vel calida. Omicidii et coelicet, quae non possunt neclectari, fuissent secundum leges et mores iudicata et emendata, sive vindicta.*

Peragebantur denique purgationes coram Episcopis vel Sacerdotibus ab iis delegatis, et coram iudice seculari. Leges Edwardi Confess. cap. 9: *De illo, quo Judicium ferri debet, veniat illic minister Episcopi cum Clericis suis, et similiter Justitia Regis cum legibus hominibus provincia illius, qui voluerit et audiant, ut aequo omnia fiant, et quia Dominus per misericordiam suam, non per merita, salvare voluerit, quieti sint, et libere recedant: et quia iniquitas culpe, non Dominus, damnabit, Justitia Regis de ipse justitiam faciat. Verum haec duellum spectare haud credam, cum coram Sacerdotibus initum vix legatur; sed purgationes per ferrum candens, aut per aquam ferventem, quae (ferrum scilicet et aqua) Sacerdotis benedictione consecrabantur.*

Judicis vulgaribus accensetur ea, quae per duellum, seu monomachiam, peragebantur, per ferrum candens, per romeres ignitos, per ignem, per aquam frigidam, per aquam ferventem, per crucem, per Eucharistiae divine perceptionem, per buccellam,

lam, seu corsand, iudicium tripodi, etc. de quibus sigillatim agimus, ut de eorum ritibus ac usu.

Ejusmodi iudicia, ac purgationes, demarant non semel Concilia et SS. Patres, generatim, in primo Leo IV. PP. in Epist. ad Episcopos Britan. cap. 4. Alexander II. apud Ivonem part. 10. cap. 15. et alii, quos in dictis vocibus passim laudamus. In iis porro vulgaribus purgationibus ritum casuslibet benedictionis aut consecrationis impendere ventantur Sacerdotes in Concilio Budensi ann. 1279. cap. 9. Admissa tamen interdum ab ipsis summis Pontificibus, ut a Calisto II. in Concilio Remensi ann. 1119. in Statuto de Trevis Dei sub fimo, etc. [* Vide Murator. Antiqu. Ital. Dissert. 38. tom. 3. pag. 611. sqq. Grimm. Antiqu. Jur. German. pag. 908. sqq.]

1. **JUDICIUM**, Districtus iudicis, in Speculo Saxonicu lib. 3. art. 64. § 8.

* Nostris etiam *Jugement*, eadem acceptio. Charta offit. Althelstani. ann. 1259. et Talut. S. Petri Gand. *Donatus Mathildis... gnavit... omnia ubi ad dictum monachum pertinebant, quae idem Eustachius tenet et habebat sub iudicio scabinorum de Horne*, Stat. ann. 1355. tom. 5. Ordinal. reg. Franc. stat. 511. art. 14: *Et tout entre pain qui est tournez pour vendre devant le Jugement des eschevins.*

* **JUDICIUM VILLE**, Idem quod *Judicium municipalis* seu scabinorum, in Lit. Theob. Campan. comit. ann. 1231. tom. 5. Ordinal. reg. Franc. pag. 550.

2. **JUDICIUM**, Testamentum, donatio, dispositio, legatum. Petrus Dac. lib. 3. Chr. Casin. c. 39. (al. 41.): *Landu Domus Arpinensis civitatis, ad mortem veniens, Judicium fecit in hoc Monasterio de omnibus quae sibi jura hereditario pertinebant, etc.* Vigilius Tapsensis lib. 1. contra Arium cap. 5: *Finali ordinato Judicio... dem clausit extremum. Ita Judicium, pro testamento, vel ultima voluntate voluntate usurpat Codex Theod. leg. 4. de Episcopo (16. 2.) leg. 5. de Inoffic. test. (3. 19.) leg. 9. de Infirmit. (15. 14.) etc. Vide Juliane.*

3. **JUDICIUM**, alias *Disciplina*, vox Monachorum, multa, quae Capituli *Judicio* Monacho delinquenti infligitur. Decreta Lanfranci pro Ordine S. Benedicti cap. 10: *Hi vero quorum negligentia hoc evenit, in proximo Capitulo culpam suam dimittit, Judicium susceptum nudi, et inajungitur eis poenitentia, vel de jejunio, vel Indictis, vel psalmis, vel locis injungantur: quibus de Judicio ad locum suum reversis, omnes Sacerdotes, qui tunc praesentes erant, surgant, et ad Judicium suscipiendam cum omni devotione se offerant. Tunc ille, qui Capitulum tenet, septem tantum, quos voluerit de ipsis ad suscipiendum Judicium retineat, et ceteris ut assensum praecipiat. (Passim occurrit vox *Judicium* hac notione, in Guidonis Disciplina Farfensi cap. 14. 15. 16. in Bernardi Mon. Ordine Cluniac. part. 1. cap. 74. § 47. in S. Willmeti Constit. Hirsang. lib. 1. cap. 52. 72. lib. 2. cap. 2. 3. etc.)*

4. **JUDICIUM**, Iurisdictio. *Judicium* altum, idem quod *Alta justitia*, Merum imperium, jus gladii. *Judicium colli et unum et civile*, in Charta ann. 1278. ex Pomer.

plon. pag. 179. Charta ann. 1391. ex lib. reg. 961. 2. a. fol. 35. r. *Ego Henricus comes in Lucetland, notum facio,...* ad ego a... *dom. Rodolpho de Cuius D. pascopo Merenti...* alium jurisdictionem et alium Judicium totale videlicet Goxelwyl et alium districtibus, bonis, Judicis aliis,...

§ JUDICIUM COLLEI ET MAJUS, Major et minor iudicium, sive, ut vocant, alta et parva iustitia, Diploma Henrici Saxoni, et par. Duesii ann. 1158. apud Ludewig. m. 6. pag. 238 : *De nostro proprio cum iura et pascuis et omnibus utilitatibus et cum iudicio colli et minus, in dotem Ecclesie glomeris et confirmamus.* Littere Bolki uici Sillesie ann. 1360. ibidem pag. 403 : *idicium supremum et infimum super colliam quod et manus, quod in oppido Libania habet diuocetur.* [¶ Iurisdicium superior.] Hailtus. Glossar. col. 784. voce *Hail*, s. § JUDICIUM CONCERNAS, iure sententiam equescere, satisfacere. Tabul. Dunense : *valores qui offuerunt iudicauerunt quod infidus fideiorem archam ipsam annona iam restitueret, ex redderet, et pro infidens alio die x. libras Comiti utque Monacho uoluerat. Hoc iudicium Gausfridus Fideiorem Concedens lx. libras Comiti atque Monacho emendauit.*

§ JUDICIUM CRIMINALE, Jus cognoscendi et criminandi, ad pueniendi. Charta Petri episc. ann. 1277. apud Hansiz. tom. 1. Germ. sac. pag. 419 : *Item Judicium animale vel sanguinis... in bonis et possedibus ac hominibus ecclesie nostrae sita et iudicium iudicio, quocumque nomine cunctur...* delicta.

§ JUDICIUM DEFENSORUM, Jus quod archiepiscopi sibi adscriperant in bona defensorum, Gall. Droit de mortgage; primo piod in tertia parte honorum decedentis consistere Thierage dictum; deinde vero iudicium, quod ad nonam tertiae partis portionem reductum fuisse ann. 1559. In penultimis ab Anglis persolebatur. Vide Heriotum. Constitutio Johannis Britannici ducis ann. 1256. ex Archivis Veteris-villae: *Tertia pars iudicii defensorum, secundum veterem consuetudinem approbata libere et integre persolvatur.* Charta ann. 1228. apud lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 380 : *atruens quoque facillime omnes laicos ab Ecclesia multipliciter aggravari et specialiter in parte iudicii defensorum, nec non in actibus extrahendis de manibus laicorum. Infra : Et ad tertiam partem iudicii defensorum Ecclesiarum parochialibus non solvendum, laudabilem consuetudinem ipsa devotio fidelium introducere nequit infringendo.* Statuta MSS. Augerii Episc. Conseruan. ann. 1280 : *Habet parochialis Ecclesia canonice portionem, videlicet tertiam partem secularium ius et consuetudinem diocesani Conseruanensis.* Vide Defunctio.

§ JUDICIUM EVINDITALE, Vide Evinditale.

§ JUDICIUM PALARE, Vide Palare.

§ JUDICIUM FEUDUM, Vide Feudum.

§ JUDICIUM FORENSE, Quod in foro seculari redditur. Charta Henrici Imp. anno 1107. apud Chapperevillam ad Egidium Auzee-Vallis pag. 54 : *Si qui rusticus aliquem angarium nostrum nobis de villa proventus fuerit, nullum forensis iudicii sus-*

tinebit. Occurrit ibi semel ac iterum. [¶ Vide Hailtus. Glossar. Germ. voce *Markding*, col. 1317. et *Gerichte* col. 665.] JUDICIUM ISOPORTANUM, Vide in Fortin.

§ JUDICIUM IGNIFRUM, vel IONTRUM, Vide Ferrum candens.

JUDICIUM LEVARE. FORI OSENN. 1247. fol. 4. *De homine, qui intrat in pulchrum cum pignore in corte et levat iudicium, est ibi colonia 60. solidi.* Si forte pignoratuz dixerit pignoratuz, antequam levet iudicium, nec levet iudicium, ecce hic offero sufficientem solentiam de directo, aut bonum copulatorum super pignus meum : et pignoratuz levaverit iudicium cum pignore in corte, est calania pignoratuz 60. solidi.

JUDICIUM LIBERALE, quod in favorem libertatis a iudice profertur. Gloss. Gr. Lat. : *Kazneciv, Libere iudicium.* Kazneciv imi Kazneciv, asseror, nempe in liberatem. Kazneciv, vindicta, asserio. Kazneciv, asseror, vindicor.

JUDICIUM PEREGRINUM, et quod non coram proprio iudice fit. Præsertim vero ita appellatur iudicium seculari respectu Ecclesiastici, Capitularia Caroli M. lib. 7. cap. 230. [¶ 309.] Ivo Carnot. Epist. 85. et Goffridus Vindocin. lib. 2. Epist. 24. et Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 31.

JUDICIUM PORTENTUM, V. Panitentiale.

JUDICIUM PORTARE, Velus Charta pro Vicario Bituricensi ex Tabulario S. Sulpii Biturici : *Qui iudicium Portaverit, erit in custodia Vicarii, et habebit Vicarius ex illo pro custodia 20. den. et si portaverit iudicium, et locus fuerit, emendabit 30. sol. etc.* Vide Ferrum candens.

§ Instrumentum scilicet portare, quo fit iudicium seu purgatio. Tabul. Major. monast. in Reg. 3. Armor. gener. part. 1 : *Post hunc vero et ipse Hildricus, qui pro sancto Martino iudicium portaverat, etc.* Supra : *Ferrum ignitum.*

§ JUDICIUM POSSESSORIUM, iudicium decretorium, Gall. Sentence definitive.

[¶ Proprietario opponitur. Vide Jac. et infra Petitorium, v. Bulla Innoc. III. PP. ann. 1206. tom. 2. Hist. Eccl. Meldens. pag. 97 : *Super quibus ab impellatione Episcoporum iudicium Possessorium absolvisse abbatissimus.*

JUDICIUM PROVINCIALE, Germanis Landgericht, Vide Chartam Henrici VII. Imp. ann. 1313. apud Goldastum tom. 1. Constit. Imperial. pag. 324. et Helvicum in Rationario Styrie p. 7. § 76. ubi iudicium Provinciale, et officium et iudicium fori et provincie, inter proventus recensentur.

§ Placitum provinciale dicitur in Charta Leopoldi ducis Aust. ann. 1181. apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 2. pag. 89. col. 2 : *Nos tamen redditus ipsius ecclesie ab omni iure nostro, tam in Placito provinciali, quod vulgo Lantine dicitur, etc.* [¶ Vide Hailtus. col. 1175. voce *Landrecht*.]

JUDICIUM REGALE, apud Hungaros quale fuerit, docet Bonfinius : *Zagrabie Regale iudicium proceres postularunt, quod breve quidem et formosissimum est. Quatenus hoc tribunal accedunt, huiusmodi subire coguntur : perorat utraque causa, in cuius caput hasta demittitur, et capitis reus habetur, presentaneo supplicio mactatur. Id propterea factum, quia ex optimatibus et*

nobilitate multi homicidii, introitus et rapinarum plerique, nonnulli peculatus, repellarum illi postulati.

§ JUDICIUM SUBTERRANEUM, Penas iudicio illatas lucere, dare. Leges Caroli M. [¶ cap. 46.] apud Murator. t. 1. part. 2. pag. 100 : *Si alcuni homini post iudicium Sculdorum fuerit vita concessa, et ipse postmodum aliquod malum perpetraverit, et iustitiam reddere noloerit, dicendo quod mortuus sit, et ideo iustitiam reddere non debeat, statim est ut superius Judicium sustineat quod antea sustinere debuit.*

JUDICIUM TRIPLEX, Vide Ofgangfordell.

JUDICIUM VARIARE, Pignore deposito iudicio se supponere. Leges Adestani Regis cap. 30 : *Si qui iudicium eum vel ferri Paulaverit, etc.*

JUDICIUM VASALLI INGRESSU dicitur hominum, cum locum, ubi quis iustit, ingreditur : tum enim illius cessat iudicia, et iustitia domini locum habet. Speculum Saxoni. lib. 1. art. 58 : *Quando Comes, vel dominus provincialis iudicium sui Grogavili Ingressus fuerit, cessat iudicium Grogavili, sicut quando Rex intravit iudicium Comitatus, cessat iudicium Comitatus, ubi Rex et Comes nullo sunt actioni presentes. Vide Notas ad Cinnamum pag. 464.*

§ JUDICIUM VASALLIUM, quod et secretum vocabant, de quo sic Augustinus Patricius in Hist. Conc. Basil. tom. 13. Conc. Labbei col. 1566 : *Post hoc tempus Albertus Cesar Patres Literis hortatur, ut causam quandam prophetam ad iudicium Festi-folus, quod secretum et secretum appellatur, remitterent. iudicium hoc a Carolo M. institutum aiant : quod deinde Cesare tenit fecerant, ut raro, vel nunquam ab illo ad se provocantes admitterent. In eo etiam non vocati damnantur. Ponitur in medio chordula, cum de aliquo noxio refertur, si necondus videtur, tangunt omnes, qui accusatum suspensio dignum putant, digito funentem : et ne damnatus sit omnino incensus, per unum aliquem ex iudicibus, qui incogniti sunt, cum obvis datur, huiusmodi verba : Et alibi ita non comeditur panis, ut hic. Post hoc, ablutumque damnatus repetitus fuerit, suspenditur. Neque possunt illi iudices revocari, cum non cognoscantur. Quod genus iudicii a Carolo ideo inventum aiant, ut Saxonom gentem barbaram tunc ac perferrum, caribus et atrocibus assuetam, ne crebro rebellantem, in officio contineret.*

JUDICIUM VULGARE, seu civile qui opponitur Ecclesiastico. Decreta S. Ladislai Regis Hungar. lib. 2. cap. 13. de Clerico fure : *Majus his si furatus fuerit, ab Episcopo suo degradatur, et iudicio Vulgari damnatur.*

§ 5. JUDICIUM, Tribunal, locus ubi iudices sedent et iudicant. Arrest. parlam. Paris. ann. 1394. ex Cod. reg. 9853. 3. 3. fol. 84. r. *Unum prelatum iustit eandem cum uno cutello levocaret ad tubellum ordinatum decem loca atque kalendarium in iudicio existens renovaret.*

§ 6. JUDICIUM, Pena per iudicium statuta; unde iudicare, ejusmodi penam seu supplicium decernere. Pactum inter prior. Cantogili et Thorat. et Guar. de

Castro novo dom. Apeher. ann. 1273. ex Tabul. Cantog. : Et ut dictum Guarnium Judicium seu punitionem forefacti pertineat. Aliud inter Margar. Tornodori. comit. et et monachi. Pontianic. ann. 1291. ex Chartul. ejusd. monast. pag. 162 : *Excepitis casibus criminalibus... pro quibus secundum consuetudinem comitatus Tornodori homo, mulier aut bestia iudicari potest, et debet suspendi sine morte, coram perire sine debitu, etc.*

† **JUDICIUM**, Oblatio, quæ ecclesie fit ab his, qui iudicium sua purgationem obseunt. Chartul. Celsianic. ch. 918 : *Presbyter Arnulfus (dimisit) capellanum S. Mylarii et medietatem denariorum, quæ dicuntur Iudicia.*

† **J. JUDICIUM**, Rumor, fama, Gall. *Beuit*. Charta ann. 1161. in Chartul. S. Joani. Laudun. : *Clamore et responso fecit, ecurrat iudicium in curia regia, quod ecclesia propter vivos testes, quos sufficienter habebat, iurum suum vendicaret, nisi Ernaldus suus aliquis facere voluisset.*

† **JUDICIUM**, pro Iudicium, Lex. Formula x. inter veti. Form. Andegav. : *Iuratus dixit, iuxta quod Iudicium ex hoc loquitur, id est, prout Lex præcipit.*

† **JUDITH**, Freculph. Lexioy. episc. in Epist. nuncupat. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 356 : *Quod si iudicando consequatur laudem, tunc reputabitur æternitatem memorie; quoniam sacrificium tuum nomen Iudith, iudicantis sue laudis interpretatur.*

† **JUELLUS**, Gemmeus aureus ornatus, nostris alias Juel, nunc Joga, Charta ann. 1254. ex Chartul. S. Petri Insul. sign. Decanus ch. 154 : *Quintidrum libris, quæ dictant capitulum ex hujusmodi tractatu michi Margareta pro Juelis meis numerum, tradidit et persolvit. Testam. Isabelle dom. de Bausermont ann. 1407. ex Bibl. reg. : Je donne au Juel de l'église saint Marien de l'Y à porter le corps Nostre Seigneur aval la ville au jour du saint Sacerment, xx. sols. Ubi vas artificioso elaboratum significatur. Occurrit præterea in Stat. ann. 1355. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 14. art. 28. Vide supra Joellus.*

† Aliud vero Provincialibus sonat vox Juel, ut docet Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Juel, Prov. Iohann. cæzama. Nostris Jevone.*

† **JUERGIUM**, pro Jermagium, Bladum, quod ante hyemem sergit, secale, Charta Hugon. de Galdredo et Tabul. capit. Carnot. : *Reddidi tunc quique modis annonæ, cuius dimidium sit inveni rationabilis et admodum avenæ. Ubi Jermagium legitur in Ch. Senon. archiep. eadem de re ex cod. Tabul. Jernald. Hyemalis. In Charta ann. 1256. ex Tabul. S. Elig. Noviom. : Je Guicheurs de Thorot... ay donné en pure et perdurable annone au comte de S. Eloy de Noyon un muis de biei... à peine chascun an à la feste de S. Martin Jernald. Vide supra Hyernagium.*

† **JVERNAGIUM**, Vide Hybernagium.

† **JUGALE**, Velum, quæ velantur jugales, cum matrimonio ineunt. Vide in Jugalis. Comed. sine nomine act. 3. se. 2. ex Cod. reg. 8163 : *Te conjugem* (vult ha-

bere) *michi jussit parare bolena, talanum, tedas, et Ingalia.*

† **JUGALIS**, Conjux, Papias : *Jugalis, conjugo dicitur, vel jago aptus.* Gloss. Gr. Lat. : *ἰυγάριος, Conjux, Jugalis.* Zeyrius, apud Nicetam in Manuele lib. 5. u. 8. Utuntur passim Scriptores, Gregorius M. lib. 7. Ind. 2. Epist. 16. lib. 8. Ep. 10. Senator lib. 1. Epist. 8. lib. 10. Epist. 30. 21. 23. 24. Acta SS. Ordini S. Bened. tom. 4. pag. 617. Marcellus lib. 3. form. 7. 17. Formula veti. cap. 40. Charta ann. 1156. in Bibl. Sebustiana pag. 210. 212. alia ann. 1232. apud Lucam Acherium ad Guibertum pag. 635. etc.

† **JUGALES**, Velum quo conteguntur sponsus ac desponsa, cum matrimonio conjunguntur. Pontificale Eccl. Arelat. scriptum ante ann. 400. apud Marten. de antiq. Eccl. litibus tom. 2. pag. 624 : *Ansagnum dicitur Pax Domini... conjungat eos Sacerdos et statuat puellam ad sinistram viri, tunc relet eos Sacerdos ita, virum super scapulas, puellam super caput, et ponat Jugalem super humeros eorum dicendo, In nomine Patris et Filii et Spiritus S.*

† **JUGALIS**, ut Jugalis, Maritus, Charta ann. 3. Rodulfi Regis e Chartulario S. Sulpicii Bituric. fol. 23 : *Romegralis consentiente Jugalo suo Jasep, etc.*

† **JUGARIS**, pro Jugarius, Supplem. Antiquarii : *Jugaris, ἰυγάριος, Bubulcus, rusticus.*

† **JUGATA**, Nuptia, Virgineum potius quam Jugatum putares, in Vita S. Drausii, tom. 1. Martii pag. 406.

† **JUGATA TERRÆ**, Vide in Jugatum.

† **JUGATICUM**, in Charta ann. 1183. apud Ughellum in Episcopis Derthonensib. Quod pro quolibet homi jugo exsolvitur. Perperam Jugaticum scribi videtur in Charta Galeatii Comitis Virtutis ann. 1379 : *Item confessiones quasdam, factas per Canonicos Communis Papiæ recipientes a Communi et hominibus Monasterii nomine Juvetici, et pro Juvetico ejus, quod solvere tenebantur Communi Papiæ, quod erat denar. 6. pro quolibet pario bobam, etc. Alia ann. 1298 : Concessimus... habere annuatim denarios 6. de quolibet Jugo coram hominum, etc. Vide Gloss. med. Græcitat. in ἰυγάριος.*

† **JUGATINUS** Deus, Qui dicebatur præse conjugiis. S. Augustinus de Civ. Dei lib. 6. cap. 9 : *Cum nam et famula conjungitur, additur Deus Jugatinus.*

† **JUGATIO**, Possessio per jugi, et modulos terræ censenda, vel jurgatio pro jurgu, in leg. 49. de Operib. publ. (15. 1.) l. ultim. de Equor. colat. (11. 17.) et leg. 1. Ne quis publ. lectus, (8. 11.) etc. in Cod. The. Vide Cujac. ad lib. 10. Cod. Just. tit. 27.

† **JUGATOR**, Qui jungit jugo Jugatur boum Triptolemus, apud Arriobium lib. 5.

† **JUGATUM**, Jugerum, modus agri. Matth. Westmonaster. ann. 1083 : *Eodem anno Rex Guillelmus missi Justitiarum per totam Angliam per Comitatus, et inquirere fecit et diligenter perscrutari, quot Jugata, et virgata terre, quique uni militi sufficere possent? Hispanis Jugata est perinde mensura agri, quæ continet fanegas 50. [Donatio Jacobi Regis Aragonie facta Ecclesie Valentinæ tom. 3. Concil. Hisp. pag. 497 :*

Item donamus ad opus vestrum duas Jugatas terre, pro hortis circa Valentiam.] Vide Colmenarejo in Hist. Segovienæ cap. 14. § 10. et Jo. Marianum lib. de Ponderib. et mensur. cap. 21.

† **NASTRIA Juet**, Chartul. Cluniac. ubi de eccl. S. Vincent. in Hispan. : *Excepitis his, habet supradicta ecclesia decem Jugatas bene cultas.* Charta ann. 1328. in Reg. 65. 2. Chartoph. reg. ch. 326 : *Item un Jugat de vignes ou fût Robin Portant... Item trois Jugat de terre ou fût du seigneur de Clouway. Lib. censuum terre d'Estilly ex Cod. reg. 943. fol. 3. v. : Donze deniers et denys chappes, assis sur demy Juet de terre fresche et boyss... Item sur demy Juet de terre sont assis liesu, etc.*

† **JUGE**, adv. pro Jugiter. Præpium Caroli C. ann. 845. pro Majori Monaster. apud Mahill. tom. 2. Annal. pag. 737 : *Ut liberis divinum ibidem pergerent officium et Domino Juge famularent.*

† **JUGEA**, Eadem notione atque Jugata, Charta Ottoni I. imper. ann. 962. apud Murator. tom. 6. Antiq. Ital. med. ævi col. 67 : *Castrium unum, Musclarum nomine, cum villa ipsius castri fundata : et est inter villa a duabus partibus... oriente et meridie, Jugeus quatuor millia, divisa per medietatem ab aliis duabus partibus, scilicet occidentem per latitudinem Jugeas duas, per longitudinem Jugeas tres, etc. Vide Juga.*

† **JUGELLUM**, pro Nigellum. Vide in hac voce.

† **JUGERATIO**, in leg. 33. Codicis Theod. de Decur. (15. 1.) Vide Jugatio.

† **JUGERE**, Continuar. Prov. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Vide Jugitas.

† **JUGERES**, Vide in Jugerum.

† **JUGERIA**, Jurisdictio judicis, Jugerie, in Consuetudine Issoriensis in Averrois, et in aliquot Regum nostrorum Edictis. Charta Johannis Regis Angli. tom. 2. Monastici Anglie. pag. 1006 : *Sed homines sui quietos et liberos, et Jugerium de hominibus, de furto, de rapina, de incendio... habere debeant.*

† **Judicis districtus**, nostris, Jugerie. Pactum ann. 1172. inter archiep. Bitur. et Rabellum milit. ex Chartul. Bitur. fol. 119. v. : *Omnis controversia quæ erat inter nos et Rabellum militem, scilicet de Jugeris de Karrobris, de justitiis omnium hominum... sopita est.* Lit. remiss. ann. 1395. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 302 : *Agnes de Navarre judis conteste de Foix tient en douair des Jugeris de Rieux et de Riviere en nostre seneschauce de Thoulouse etc. Gallias ex la Jugerie d'Allogys et seneschauce de Thoulouse, in aliis ann. 1408. ex Reg. 163. ch. 7.*

† **JUGERIA** interdum pro ea præstatione, quæ judici vel potius domino fit. Tabular. Vindociensie Thuanii Ch. 173 : *Ipsum quoque molendinum procul omni Jugeris solum, et relevamentum, et quietum clamavit.*

† **JUGERIUS**, Jindex. Charta ann. 1379. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Plant. fol. 61. v. : *Quod ipsi et antecessores eorum posuerunt in predicto castro bonium res etiam Juperum vel conales? [Vigierum?]*

† **JUGHAEMENTUM**, Judicium, sententiæ

licis. Libert. Montis-fer. ann. 1297. in reg. 181. Chartoph. reg. ch. 154: *Ni ali-*
d (sic) causas evenerit, in quo esset discor-
dia inter bajulos et consules de Jughaento,
salvo vel accordo, quod tunc dicti con-
sules habebant consilium cum suis consili-
is et cum consules et sui consilii sint in
et optatione cum bajulo, vel alius predi-
ci, tunc dominus, bajulus, vel illi qui e-
o dominus, reddat dictum Jughaentum
mentibus consensibus et partibus litigant-
ibus. Dicitur bajulus debet reddere Jugha-
entum fideliter per juramentum suum...
salvo quod licet bajulus reddat Jugha-
entum, .. tamen, si aliquis partium in hoc
partes se gravaret, appellare poterit. Vide
apud Jusciamentum.

JUGIA, Juges, Jugerum, mensura agraria. Ch. ann. 1088, pro Monasterio S. Martini Taurinensis: *Que mensura justa,*
per totam Jugia mille. Charta Adelberti
episcopi Bergonensis in Hist. Bergom. tom.
1. pag. 191: Per mensuram, Juges decem
octavo. Alia ann. 1072. ibid. pag. 273:
totam insulam extra piscicolum et commun-
am per justum mensuram Juges legimus
autem, etc. Infra: Sunt tota insulam per
sistam mensuram Juges legitime sedecim.
vide Probat. Hist. Sabaud. pag. 21.

JUCIS, [Charta Aistulfi Langob. Regis
 ann. 756, apud Murator. tom. 2. part. 2.
 al. 450: *Omnes insulam tum de monte*
pom de piano et omni parte sunt soca-
xxxx. que sunt per mensuram justam simul
vnam Juges numero mille duo.] Charta
ann. 915 apud Ughellum tom. 4. pag. 612:
lex ipse in fundo Albivis per mensuram
Juges decem et octo, et ipse rex in fundo
Ticello Juges decem. Charta Longobardica
a Bullario Casicensi tom. 2. pag. 12: In
ocula (leg. silvula) et in fano Jugia 40. et
intra aratorum, seu vitiis, omnia ad peritice
testimo diadecrocos preles et semis. Alia
desiderii Regis pag. 17: Terra, Juges nu-
mero quadringentas, etc. Alia ejusdem
Regis pag. 14: Terra, silva, rancon, et prata
insulam ad mensura justa Juges numero
quatuor millia per designata et determinati
loci, etc. Occurrit ibi non semel, apud
Paricellum in Basilica Ambrosiana pag.
242, et in Appendice ad Capitularia Ba-
laziana n. 111. [Sunt de pre, eadem, ut
puto, notione, apud Besilium in Hist.
Comitum Pictavi. pag. 120.]

JUGIFERA, Hist. Dominor. Ambasiensium
 cap. 2. n. 12: *Comes vero Jugiferum*
Companie et Segrecherium, que ultra Ce-
rum fuvium esset, ... Liois pro arvisso suo
dedit. Et cap. 4. n. 3: Illud similiter, quod
Turanis habebat in Jugifera, castri nov.
[idem omnino videtur quod Jugeria.]

JUGIRE, Clamor muli. Glossar. vet.
 ex Cod. reg. 7613: *Jugit mulcus cum cla-*
mo.

† **JUGIS**, Jugerum. Vide in Jugia.

† **JUGIS**, ut Jugidia, Conjux, in
 Andree Bergomat. Chron. cap. 13. apud
 Pert. Script. tom. 3. pag. 236.

† **JUGITAS**, Diuturnitas, perpetuitas,
 continuas. Ununtur Constantinus leg. 7.
 Cod. de Repudiis (5, 17), Marcellus Empir.
 cap. 8. Quiricus in Epistola ad Iphedon-
 um tom. 2. Concil. Hispan. pag. 535. Gisle-
 bertus in Miraculis S. Romani tom. 5. Mali

pag. 162. Vita vener. Idæ, tom. 2. April.
 pag. 167. 180. etc.

† **JUGITES**, συνιγυριστοι, Conjuncti,
 in Glossis Lat. Gr. Sangerman. MSS.

† **JUGIUM**, Jugerum, mensura agraria,
 idem quod Jugia. Chartul. S. Joan. Angeria.
 fol. 56. v. 10: *Dederunt... decimam et*
terragium dimidii Jugii tercia arabilis et de-
cimam dimidii Jugii vicia. Vide supra Ju-
gata.

† **JUGLANDARIA**, Locus ubi crescent
 juglandes, apud Ughellum tom. 9. pag.
 906.

JUGLATOES. Gloss. Lat. Gall.: *Histris,*
Jongleur, Jocluri, Jongloer, Joclutrix,
Jengloze, Regestum Magnorum dicrum
Treecensium ann. 1296: Super quod Johannes
dictus (harmillon) Juglator, cui dominus
rex per suis literas tanquam Regem Jagla-
torum in civitate Treensi Magisterium Ju-
glatorum quomodoque suæ placeat volun-
tati, concesserat.

† **JUGLIATI**, pro Giglanti, Nummi de
 quibus supra. Ordinatio Humberti II. tom.
 2. Hist. Dalphin. pag. 316: *Aliis vero*
Capellanis Clericis... dentur culibet pro
mensa quolibet septem grossi Turonensis,
sive septem Jugliati.

† **JUGENTARIUS**, Vide Jumentarius.

JUGO, Jugum, montis sperculum.
 Charta Rogerii I. Regis Sicilie ann. 1133.
 apud Ughellum tom. 9. pag. 206: *Et vadit*
de petra in petram usque ad arborem Flo-
rentinam, et puteum Lancia, de hinc ferit
de Jugone in Jugonem, quomodo vadit ad
caput frassinorum, etc.

† **JUGULAMENTUM**, Lo scannamento.
 Glossar. Lat. Ital. Ms.

1. **JUGULATOR**, Homicida, sed proprie
 murtherator, nostris *Mentrier*, Gloss. Lat.
 Grec.: *Jugulatore, ογκιστης*. Thomas Wal-
 singhamus pag. 343: *Statutum est preterea,*
ut nullus oculus Jugulator, quales murther-
eris appellent Jugli, de cetero chartam
de regia gratia obtineat. Vide Morh.

2. **JUGULATOR**, Chartæ ann. 1100. in
 Chart. S. Petr. Carnot. edit. Guerard. pag.
 243. subscibunt Wilhelmus Jugulator et
 Gualterius socius ejus. Forte Lanius, car-
 nifex.

JUGULUM, Anastasius in Nicolao I. pag.
 209: *Fecit enim in confessione ipsius sacra-*
tissimæ Basilicæ Jugulum de auro mundis-
simo unum pens. libr. numero 2. Ubi Bu-
lengerus, Jugulum esse existimat minus
jugum, quod ex auro in Basilicis dicebatur,
ut memores essent verborum Christi
dicentis: Jugum meum suave, etc. Longe
petita explicatio, promde nolum huc as-
sentiri preliosa: certe mihi non probatur.

† **JUGULUS**, Gladius jugulans. Transla-
 tio S. Viti, tom. 2. Junii pag. 1038: *Et*
pila colla Jugulo submittebat, atrociter tra-
ciadi. Sugerius in Vita Ludovici Grossi
apud Duchesnium tom. 4. pag. 287: Qui
autem turrim pupugnant... adventum ju-
gulum domini Ludovici tanquam Jugulum
formidens, retrocesserat.

† Occurrit rursum, æd notione, in Vita
 S. Columbe tom. 5. Sept. pag. 625. col. 1.
 Interdum etiam pro Nex, exitium. Acta
 S. Nicand. tom. 3. Jun. pag. 275. col. 2:
Utique velut agnus vel Jugulum tuum curris?

JUGUM, vox Latinorum, Jugum boam.

Adalardus in Statutis Monasterii Corbie-
 sis lib. 2. cap. 1: *Et idem ipsi dent, unus-*
quique ad hortum cui deservit in tertio
anno, araturam 1. Jugum cum amblicio et
conjectis, quantum necesse fuerit.

† Junt, eodem sensu, in Lat. remiss.
 ann. 1307. ex Reg. 153. Chartoph. reg. ch.
 78: *Idcirco Monachii portant une charre, nom-*
mée Junt, à quoy ou pays l'en fye les boeuf,
etc. Nostris præterea Julte et Jultes dicuntur
pays jugi, lorum nempe quo jugum ad
cornua boum alligatur. Lit. remiss. ann.
1444. in Reg. 176. ch. 220: Idcirco Pollo-
riez d'un conseil cappa les Jultes ou lieures,
dont les boeuf qui tiroient à la charrette es-
toient liez. Alia ann. 1481. in Reg. 300.
ch. 7: Unes Jultes de boeuf que le supplint
avoit eues de celui dont il avoit eu leist che-
val. Illic Fere velles de sainte Julte facite
dictum suspirare, in Lat. remiss. ann. 1384.
ex Reg. 125. ch. 159: La veille de la feste
de la Magdeleine durementement passé, ledit
supplint estant en ladite ville de saint
Christi, où l'en n'acoustume de faire velles de
sainte Julte entre autres varres qui dan-
coient et faisoient lesvelles velles. Vide Con-
jecta.

† **JUGEX**, Vectis lanatus instar jugi.
 Acta S. Illidii, tom. 1. Junii pag. 426:
Jugum igitur, quod ex fornacia volutissime
conferibat... est effectum... Jam enim
pontum est Jugum, quod totam molem
lapidum sustinet, cum ipso iussu eorum.
Occurrit apud Heronem de Machinis bellicis
cap. 9. ubi se exponitur a Boroicio in
descriptione Testudinis arietaria: Jugu hic
intelligenda sunt ligna duo instar jugi bovini
conjuncta, que uno cum ellis divibus eodem
modo conjunctis basim testudinis constitu-
tum.

JUGUM TERRE, Quantum juncti boves
 uno die arare possunt, *Joug de terre*, Ar-
 verius. Cantianus autem Anglis Jugum
 multa jugera, etiam mei habitacula, que
 messugia vocabant, continet. Rentale re-
 galis manerij de Wy in Comitatu Cantii
 pag. 13. apud Spelman: *Summa hujus Jugi*
8 messugia, 6 tolti, 1. gardinum, 51.
acra, 1. roda dimid. Item: Jugum de Bur-
ghorn et Delman... summa terrarum hujus
Jugi, 10. messugia, 1. congium, 1. toltum,
58. acra dimid. et dimidia rode. Ibidem
pag. 7: Jugum et dimidium jugerum de
Amming... summa terrarum optimi et me-
dii pretii, 53. acra, 1. rado, et postare
89. acra, 1. roda dimid. Cetera ibidem
Juga, sunt plerumque terre arabiles. Videtur,
subditi item Spelmanum, Manerium
distributum fuisse in varias portiones ad
alendum totidem familias rusticas una cum
colibus eorum junctoris sufficientes, atque
inde Jugu appellatas. Postea vero Jugu isti
huc causa, in plurima habitacula redacta
sunt. Jacobus Gothofr. ad leg. 2. Cod.
Theod. de Censu, (13, 10.) Jugu sen capita,
terrene Jugu, in leg. 3. Cod. Th. de Militari
veste, (7, 6.) et leg. 1. de Impon. luerat.
descript. (14, 4.) terre: modos interpreta-
tur, quibus colendis per annum boum
jugo opus est: sicut jugum, jugerum,
quantum in die jugo boum exerceri pos-
test. Ita eo casu jugum, plura jugera
continuerit. Charta Henrici Comitis Por-
tugalie tom. 3. Monarch. Lusitan. p. 282:

Si quis emiserit vineam a tributario, sit libera: et si accepit prius ad jugum uxorem tributarii, omnem hereditatem, quin habuerit, sit libera: et tributarius, si potuerit esse miles, habet morem Militum. Milites quot poterint habere Jugarios in hereditate sua quam habuerunt antea Colimbria, etc. Vide tum, 4. pag. 307. et supra Gavelherite et Wendin.

JUBERT. Modus agri, [Jugum, Juchert apud Schilterum, et Jonehart, unum et dimidium morgum.] Acta Murensis Monasterii pag. 38: Ter in anno, id est, Junio et autumnum, et in vere arabant quinque Jubert, singulis vicibus sex virgurarum in lantum, et triginta in longum, et ipsa virga habent novem ulnas in longitudine.

JUGERUM. pro Jugum, habet Leo Ost. lib. 3. cap. 19. Edit. ult. Papias: Jageres, cuius dicit opus aratoris, Jugerum, actus depictus facit: actum ab eo, quod sit junctum duobus actibus, constat autem latitudine pedum 120, longitudine 240. Victorius de ratione calculi: Jugerum habet passus 48, pedes 240. V. Isid. l. 15. e. 15.

JUJKA. Fluvius, qui oritur in foresta Aurelianiensi, vulgo Joine, Juina. Charta ann. 1334. in Chartul. Maurigen, ch. 66: Anselmus.... recognovit se quintam partem curiam suam proiti sibi inter coelestem de Maurigeno et Juinam.... contulisse.

JIVIRATORIUM. Chronicon Sicil. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 81: Illic steterunt... diruente domos, vineas et bona Messanenorum ex utroque parte Messanae, et specialiter ex parte burgi S. Marci usque ad Iviratorium, id est, si bene puto, usque in illam locum, dictum S. Marci, ab Italico fortitudo, ibi, in illo loco.

JULIUM. Julium, ex Francico veteri, Hispanis, Juicio, Jegenent, sed proprie Purgatio vulgaris, pro duellum, aut per ferum candens. Charta Gaufredi Comitis Andegav. Fulconis Regis Hierosol. filii in Tabulario S. Hilarii Pictavi: Jassaper et pro custodia duelli et nonomachia, quam vulgo Julium dicimus, duas partes causas conditi, ita quod Justitia Comitis esset cum Justitia Canonorum; etc. Leges Normannice Willelmi Conquestoris Regis Angliae cap. 14. 15. 16: Si homo ayelet aliquid de laeina, et il sit frans home, et il oit onduve vere testimonio de laeale, s'en escondit par pleia serment; et altre, qui blasmad ait ested, per serment nomet, co est a savoir, qu'il cortte [i. quatorze] homes leals per non, si il over les pot; [*] si s'en escondit per duzeine main. Et si il over nes pot, si se defende per Juia, e li appelleur jurra sur lui jur (et sur) [*] l. par] sit homes nomet, [*] s'en siste main, que pur hure (hale), vel hals) nel fist, ne pur altre chose, si par son droit non purcherit. Et si aleons est apelez de muster fustier, et de ehanbre, et il n'ait esteit blasmé en arer, s'en escondit per xii. [*] l. xiv.] leals homes nomet, sit duzeine main: s'il est alt altre fice esteit blasmé, s'en escondit a treis doubles, (leg. duzeis) ceo a savoir per xxxvi. [*] l. xli.] homes leals nomet, sei trentesite main: e s'il aver nes pot, ait a la Juia a trois doubles, (duzeis) si con il donst a treis du pleia serment. Et s'il on arer larein amendeit, ait al ewe. Et dreevesque aveira de forfuitre xli. sols en Merchent,

et lui Evokes xx. sols, e lui Quinz xx. sols, et le Baron x. sols, et le Valin xli. den. Utriusque capitis versionem Latinam habes in nupera et accurata S. Anselmi operum editione, quam viro doctissimo Gabrieli Gerberoni debemus. Hoc etiam referenda verba Gallica, quae Hugoni Dispensatori Comiti Vineestrensi ad mortem damnato ann. 1366. post pronuntiatam sententiam, ad majorem contumeliam iudex protulit: Retrayez-vous traytor, traytor nemy, si aiez votre Juize prendre, traytoir makins et attaiate, apud Henricum de Knyghton in Eduardo II. hoc est: Abscede proditor, renegate proditor, Iudicii tui panem subituras, improbe et convecte proditor. Libellus Catalanicus MS. de Batallia facienda: Deus homi recorer al Juy de Deus.

JOISE. Joisse et Juisse. Sermo in die O. SS. ex Cod. S. Vict. Paris: Comme nostre Seigneur vendra au jour de Joisse et vendra a chascun ce qu'il aura deservi. Joisse, in Chron. S. Dion. lib. 3. cap. 19. tom. 3. Collect. Hist. France, pag. 199. Ad Juisse Joise, J. C. in Isid. ibid. tom. 8. pag. 327.

Interdum duello opponitur, sumiturque pro iudicio ferri candentis, uti vox Iudicium. Charta Hugonis Ducis Burgundiae pro Belensi Communia ann. 1203. apud Perardum in Tabulis Burgundicis pag. 275: Si duellum victum fuerit, in dispositione mea erit. De Julio fiet, sicut et de duello. Eadem habentur in Chartis Communie Monbarrensis aon. 1331. et Sine-murensis ann. 1276. apud eundem pag. 440. 531. Charta pro Communia Suesion. apud eundem pag. 337: Si quis de Communia, cujuscuque domini sit, ad hunc mittentem Julis per manum Majoris fecerit, domini ejus inde eum retrahere non potest. Sic hinc pro ad causationem dicitur. Ex his etiam emendanda vox mixio quod pro iustio perperam legitur apud eundem. Perardum pag. 334. ut et vox iniulium, quae, si fides est librario, non semel habetur in Chartulario Divionensi.] Vide Iudicium.

Consuet. Norman. cap. 10. part. 2. ex Cod. reg. 4651: Olim mulieres criminolibus inuicem insecutum, cum non haberent qui eas defenderent, Juicio, se purgabant. Ubi textus Gallicus: Juicio quant femmes estoient accusées et elles n'avoient qui les defendist, elles se purgoient par ignise. Chron. S. Dion. tom. 7. jam laudate Collect. pag. 144: Un Juicio fist foire de xxx. homes, pour savoir quel droit ses oncles avoit ou royaume son pere: Il Juiciois de dix homes fu par iaus loutant et li Juiciois d'autres dix per Jers chanz; et li tiers Juiciois des autres dix per laue froide. Ubi Juiciolem habent Anna. Bertin. ad ann. 876. ibid. pag. 122. Le Roman, du Renard MS. :

Si que j'ea feroie au Joise
De chande yave et de fe chausd.
Juise et Juisse, eodem sensu, in Vita J. C. MS. :

Et s'en feral un fort Juicio
En un grant fu co me cumleis,
Où jon e nerrai toute nue....
Il arreit tout ce cel Juicio,
La puchele ert en sa chemise, etc.

JEUU. apud Arabes, Species accipitris, eadem quae Hebraeis *Aja*, *Asalon* Suetonio, nostris *Emerchion*, de quo An-

onymus apud Damirem: *Juju celer et pernix, cujus oculi sunt fere saeves, et pupille tanquam tornea exspallit, plusquam asphalus.*

JUCUBA. Pruni vel olive goss, Gall. *Jujube*, *Ziziphum*. Perusinus in Vita B. Columbe Reatine, tom. 5. Mail pag. 342: *Porrextue illis zizyphas, Jujubas dicunt, quos revolvit in gremio.*

JIVIVUM. f. leg. *Juivium*. Iudicium, districtus et jurisdictionis iudicis. Vide supra Judicium. Charta Raym. Bereng. comit. Barchin. ann. 1142. infer Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 495: *In manus vestra pro hanc presentem scripturam potestentiali et integritate tradit costrum illud, quod est situm in suo Iwivo, quod nominatur Esterium, i. mul casu omni suo territorii, et cum omnibus ad se qualicumque modo pertinentibus.*

JULA. Piscis genus. Vide supra Donzella.

JULCA. Fissilia. Gloss. Isid. pro *Hialea*.

JULEP. Constantino Africano de Morbor. curat. cap. 10. dicitur *Sirupus de oleo aquae et saccharo*. [Passim vero sumitur pro quavis distillata aqua seu decocta ex dulcorata. Sebastianus Perus. in Vita B. Columbe Reatine tom. 5. Mail pag. 384: *Refecitque tantummodo puru aqua: semel per obedientiam, proprio Sacerdote jubente, oblatus Julep gustavit, postea omnino nonglexit. Etymon ducunt vel ab Arabibus Gloss. vel a Graeco Ζυλῶντι.*] [*] Vide Glass, med. Graecis. in hac voce col. 461.]

JULHATA. JULHATIS. Monetae Italiae species, Jules nuncupata. Charta ann. 1327. in Reg. 65. Charthorp. reg. ch. 80: *Oblatos alios falsos de Podmore, Julatos et Julhatos modici valoris emit se emi fecit.*

JULIA. Modus agri. Julianus Antiochen. Constit. 124. § 1: *Pro singulis jugeribus, vel Julis, si venientis, etc.* § 3: *Exactoribus tributorum plenarius, vel securitatis, sive apochas faciant, per quas significet non solum quantitate pecuniarum vel specierum susceptam, sed numerum jugerum, vel Juliarum, vel centuriarum, etc.*

JULIA. Piscis genus. Vide supra Donzella.

JULIANUS. nude, pro Festum S. Juliani. Terrar. Apchon. ann. 1511: *Solvenda quolibet anno, scilicet bladium in Juliano, et argentum, ctram et gallinam in Andrea quolibet anno, ita pluries ibid. infra non semel: In festo beati Juliani.*

JULLEN. Jugerum, mensura agraria, ut supra Jugata. Charta Fulcon. jun. comit. Andegav. ex Chartul. Fontis-Ebr. fol. 33: *Donavit viginti Julis pratorum, quae in parcellis de Ferrone mille videtur habere. Vide Julia 1.*

JUMAGIUM. Secunda pars Hist. Hierosolymitane ann. 1120: *Fenditores vel tritici, vel leguminum, omnes intra portus Thersusalem ab omni consuetudine absolvi, ipsam modis mercedem, quam Jumagium vocant, remittens. Sed videtur legendum mingium. Vide in hac voce.*

JUMANTA. a Gallico *Jament*, Equus. Charta ann. 1329. in Reg. 66. Charthorp. ch. 90: *Sic hastiliter eujumum (dictum Geraldum) unum eandem equum, quae se Jumentum legitur fecerunt et trahi per pedes usque ad foras iusticiarias. Vide Jumentum.*

* **JUMELLA**, Mensura species, quam junctis manibus, continetur, Ital. *Giunella*. Charta Bern. abb. Cassin. ann. 1167. in Access. ad Hist. ejusd. monast. part. 1. pag. 305. col. 1: *Pro mensura vero parte publica non plus detur quam Jumella una, juxta reducta in (leg. redactam) mensuram aeneam, quam curia statuit*. Invent. ann. 1271. ibid. pag. 358. col. 2: *Item quando coppa debet relevari, debet refici hoc modo: debet inventiri arborum alutrostrum, et de ipso ardeo debet fieri Jumella una, et paulatim unum... Jumella dicitur quod sunt duas voces hominis simul junctae. Vide supra Gemella et Jontia.*

* **JUMENTUM**, Equus, nostris *Jument*. *Pragm. Jumentum*, in lege Aleman. tit. 32. 73. la tit. 70. § 4. *Jumentum*, equo et aballo mediano opponitur. In troppo de *Jumentis* dicitur involare, tit. 73. [Convetud. Bragerici art. 96: *Item si quis uel commodaverit rocinum seu Jumentum pro quatuordecim*, etc.] *Cum Jumento coire*, in Capit. Caroli M. lib. 6. § 27. *Mirum autem*, inquit Perionius, cur equum *Jument* vocaverimus, praeteritum cum *Jumentum*, unde illud nostrum ductum est, totum genus continet bestiarum, qui onus et sarcinas portant, cuius quidem rei ea ratio affertur potest, quod praestantia sit in equis. Vel potius *Jumentis* potissimum dicta, quae sub iugo ad aratrum ponuntur, quasi *Jumenta*. Gl. I. Gr. *Jumenta*, *ζῳγια*.

* **JUMENTA**, fem. gen. Charta Thimmi Abb. Sangerman. ann. 1250, apud Lobinell. tom. 3. Hlistor. Paris. pag. 207: *Pro quolibet bove sive voca xxi denarios, de Jumentis facta sex den. in mense Mayo annis singulis nobis solvere tenebuntur*.

* **JUMENTICULUS**, diminut. *jumenti*. *Capitulos et Jumenticula nostra*, in Testam. S. Aredii Abb. Altanen. apud Stephanot. tom. 1. Fragn. MSS.

* **JUMENTARIUS**, *Agno*, *ἵπποβοσκός*, in Gloss. Gr. Lat. [in aliis *ἵπποβοσκός*, Qui pascit jumenta, MSS. Sangerman. *Jumentarius*, *ἵπποβοσκός*] *Custos jumenti*, Jo. de Janua. Vita Aldrici Episc. Cenom. pag. 25: *Et in Cyplo atque Belino eos, quos Jumentarios dicunt, cum redditione census, qui singulis annis solvere possuntur, id est, mel etiam, et in Cabaudo eos, quos Porcarios vocant*. [Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 439: *Donatus Jumentarius juxta ipsam viam tenet aliam petiam*.]

* **Jumentario** uno, nomine Hleprundo, cum Ansperto uxorae sua, in Charta ann. 867, apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. aevi col. 513. Vide in *Jumentum*.

* **JUMENTARIORUM COLLEGIUM** memoratur in veteri lapide tom. 1. Operum Posthum. Mahillon pag. 300.

* **JUMENTARIUS**, *ἵπποβοσκός*, in Gloss. Gr. Lat. stabulum jumentorum.

* **JUNCARE**, Locum floribus, vel juncis spargere, Gall. *Joncier*. Ordinarius S. Laudi Rotomag. ad calcem Liberi Joannis Abrinc. de Offic. Eccl. pag. 346: *Incoriatur altare S. Johannis et Juncatur*. Usus Abbatie Sangerman. in Probat. Histor. ejusdem pag. 149: *Subletemasynarius debet facere chorum Juncari de yerre*. Vide *Jonchare* et *Juncus*.

* **JUNCARIA**, Locus palustris, ubi junci

erebri nascuntur. Vide Edw. Cokum ad Littletonem pag. 5. *Juncina*, apud Innocentium et Marcum Baronem Agrimenosum, loci palustres. Charta Willelmi Ghisnensis in Chronico Andreani pag. 631: *Ita sane quod nec in aqua, nec in aquaria, Juncus, nec in terra, vel pratis ejusdem stagni... aliquid juris de calcem habere possimus*. Adde pag. 637: *Cum piscariis, turbaris, Juncis et communibus pasturis*, apud Th. Blount in Nomolexico. Le Roman d'Althi MS.:

Sont venues à la rivière,
Trouvent les pres et la Juncerie,
Et grant place pour bergerie,]

* **Nostri**, *Jonchiere*. Lit. remiss. ann. 1388. in Reg. 133. Chartoph. reg. ch. 31: *Comme l'exposant feust alex... pour aidier à amender nos chemins, il commença à houer ex une Jonchiere etc.* Vide infra *Jonchierum*.

* **1. JUNCATA**, Herbæ, flores vel junci ad juncandum seu spargendum. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 20. r°. ad ann. 1273: *Amaneus de Brana... recognovit, quod debebat... transverere apud Brannam per aquam de Dordonia predictam dom. regem ac tercio militibus; quid de causa, si illi transire voluerit, debet habere Juncata in navi seu vase, in quo dictus dom. rex vellet transire, a festo Pasce usque ad festum B. Martini, et de eodem festo B. Martini paleam usque ad festum Pasce... Angrius ad Lugenhac... debebat Juncare tempore astatis vas, in quo dom. rex vellet transire*. Vide in *Jonchare*.

* **2. JUNCATA**, Instrumentum ex juncis ad capiendos pisces. Tabul. Major. monast.: *Dederunt piscarium in Lido ad boceilas et Juncatas*. Vide *Juncata*.

* **3. JUNCATA**, *Lac concretum, et juncis involutum*, Joan. de Janua: Gall. *Jonchie*, [*Jonchie*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.] Constantinus African. lib. 8. Commun. locor. medic. cap. 11: *Juncatum* [*apostema*] est simile *Juncata* de lacte facta.

* **JUNCATICA**, Instrumentum ex juncis ad capiendos pisces. Tabular. Vindobonense Thuan. Ch. 37: *Adco ad Juncaticas, in aqua illa ubi capiendos pisces ab hominibus nostris aptius, disrumpet, et pisces aspirant*. Vide *Juncatus*.

* **JUNCÆ**, Gracilis, tenuis. Liutprand. Hlistor. Ottonis cap. 4 (6, 6): *Testes sunt non solum Juncæ curata, sed et cotidianorum mulieres foramarum*. Vide Terent. Eunuch. act. 2. scen. 3. vers. 6. et 25. ibiq. interp.

* **JUNCÆUM**, *Lectile*, in veteri Glossar. ex Cod. reg. 7641.

* **JUNCADA**, Mensura frumentaria, quantum juncis manibus continetur. Terent. castel. d'Altois ex Reg. 24. Chartoph. reg. fol. 5. v°: *Robertus Rahozus debet terent partem duarum Juncadarum frumenti pro quodam compo*. Vide supra *Juncella*.

* **JUNCERIA**, ut supra *Juncella*. 2. nostri, *Jonchie*. Charta ann. 1243. ex Tabul. prior. S. Mart. de Lavar: *Homines de Lavardino piscabuntur ibidem, prout piscantur in aliis aquis nostris de Lavardino, videlicet cum tribus seu banatis, festinis seu Junceris vel boceilis tantummodo*. Charta Phil. V. ann. 1318. in Reg. 56. Chartoph. reg.

ch. 233: *Item la pescherie aus usagers, qui pèschent en ladite rivière à panier, à verge, aus Jonchiées et à la main. Jonchie et Jonstée, eadem acceptione, in Stat. ann. 1388. tom. 7. Ordinal. reg. Franc. pag. 779. art. 47. et 49.*

* **JUNCERIUM**, Juncetum, locus juncis consitus, Gall. *Jonchiere*. Charta Joan. reg. Angl. ann. 1211. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 193: *Dedit totum pratum suum, quum lobat in notuolud de Bellage, sicut moribunt, et medietatem Juncerii, et sudretum insule, que vocatur Pelike. Vide supra Junceria, et Juncetum*.

* **JUNCETUM**, Juncetum, Locus juncis consitus, Gall. *Jonchie*, Charta ann. 1301. ex Archiv. Eccl. Dolensis: *Decimas Juncetorum et rosetorum arrestari fecimus*.

* **JUNCIA**, ut *Juncatica*, Instrumentum ex juncis ad capiendos pisces. Vide incum in *Tribula*.

* **JUNCINA**, Vide *Juncaria*.

* **1. JUNCIA**, *Juncarius*, *Suprajuncarius*. Vitalis Episcopus Oscanus, de magistratibus suis etatis in Aragonia: *Sunt etiam Suprajuncari super Juncus, id est, populorum turmas, a domino Regi quasi Paciaris constituti; quorum est ipso Juncus, cum necesse fuerit, evocare, et sic ea exercitum facere contigerit, vel repentinum concursum, Appellatum vulgariter unicumprum, ipsos Juncus, sive populum gubernare. Qui debent forejussore dandos Juncus, et centurias recipere pro eisdem, et pignorate eos, qui ad exercitum non vadunt, vel concursum non exerit sui Juncus. Convenit tamen Juncarius, etiam Junceto, quia si quis damnum in suis possessionibus, vel rebus pecuniariis duxerit infingendum, nisi prius per Justitiam alieque villæ domini Regis, quam illi faciunt, sententiariter fuerit judicatum, totum damnum, quod fecerit, dupli restituere compelluntur*. Reliqua vide apud Blancam in Commentar. Revum Aragon. pag. 784. Olybarnatus in Notitia Vasconie lib. 1. cap. 6. *Juncia* a Latino *Jungere* dicta putat, quasi *aniones*: quibus præerat *Suprajuncarius*, a populo electi, et a Rege confirmati, quorum munus erat in latronibus, grassatoribus, ac sicariis conjunctas populorum acies educere: unde *Pacioris*, etiam dicuntur apud Michaellem *del Molino* in Repertorio pag. 232. col. 3. Idem in voce *Miles*: *Milles Aragonie tenentur sequi Pacioris contra fractores pacis*. Sunt autem in Aragonia *Suprajuncarii* quinque, quos quinque sunt *Juncæ Aragonum*, videl. *Juncæ Cersantuguste*, *Oseæ*, *Suparubii*, *Exceæ*, et *Tirasone*, ut idem Scriptor tradit in voce *Suprajuncarii*: ubi præterea observat, in Ripagurela et Suparubio primitus fuisse majorem, qui *Pacioris* Catalanie dicebatur; sed postmodum statutum, ut is *Suprajuncarius* vocaretur. *Ficarii* et *Pacioris* Catalanie, habentur præterea lib. 1. Foror. Aragon. pag. 13. v°. Edit. 1624. Sunt porro et meri executores, neque habent aliquam cognitionem causarum. Vide *Hermendadum*, et *Huesium*.

* **Junctæ** nomen hodie retineri apud Hispanam Curiam narrat Carolus de Aquino, sed non idem esse officium *Juncetum*. Sic autem applicant, inquit, varios

consiliariorum catus, qui causas cognoscunt, et negotiorum aut regionum reddituum securitatem inspicunt. Ita apud Anglos *Juncti* dicitur catus consiliariorum.

* *Condit.* Mss. Petri III. reg. Aragon. ann. 1339 : *Ordinamus apud de hinc agne ad mensum Martii et ab inde ad duas annos proxime venturos aliquis buru, miles, homo de paratito, civis vel homo villa honoratus nequeat... Junctis de rebellion facere.*

* *JUNCTA*, Conventus ad tractanda negotia. Codex MS. S. Martialis Lemovic. apud Stephanot. tom. 2. Fragm. MEMO. de modo Synodi celebrandæ : *Antequam Episcopus in Synodum procedat, duo majora signa sonant, quod ad Junctum provocant, propter Clericos in unum congregandos.*

* *JUNCTA*, Mensura salinarum vel frumentaria, quantum junctis manibus continetur, Gall. *Jointe*, ut supra *Jointa* et *Jumella*. Charta fundat. prior. S. Viviani Vassat. ann. 1081. vel 1082. ex Tabul. S. Florent. Salmar. : *Et in una quobus fore unum Junctum salis.* Alia ann. 1473 : *Une Jointe d'icellui grain, en assemblée des deux parties de la main ensemble.* Vide *Junctum* 1.

* *3. JUNCTA*, Adjectio, Gall. *Jointion*, accrescimento. Pactum inter reg. 'unetan. et Pisan. ann. 1398. tom. 1. Cod. Ital. diplom. cod. 1120 : *Item, quod omnes To cionnini sint et esse debeant equales in Torcinnanni, et in eis non sit aliquis prioratus (leg. prioritas) nec differentia, et solvatur dictis Torcinnanni pro eorum Torcinnanni millaribus quinque de auro, de omni centenario bisantiorum tantum, et sine aliquo Juncu.*

* *4. JUNCTA*, Junctura, Gall. *Jointure*, Charta ann. 1350. ex Tabul. S. Mauri Fossat. apud D. de Beaufort. 5. Hist. dice. Paris, pag. 172 : *Notum comparant nos de transmissis portibus pretiosos reliquias nostro altissimæ, unum voluisset de crinibus Virginis glorie et Juncum nam de manu S. Matthei apostoli.*

* *JUNCTE*, Junctio, una, Gall. *Ensemble*. Charta ann. 1056. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. cod. 177 : *Cum Dathen et Aloron Juncte descendentes in infernum consortium habent. Hinc Joint, pro Nimium compositus, contortus, vel etiam exquisitius plus arguo ornatus, vulgo *Affecté*, lib. 1. ubi de Canonicis :*

Qui les deservent bien à droit,
Il sont plus Joint, il sont plus droit, etc.

Infra ubi de mulieribus :

Qui plus est Jointe d'une Fée,
Quant elle est Jointe et atée,

Inde *Alter Jointio*, Compositio et affectato gressu incedere, vulgo *Avoir une démarche affectée, gênée et forcée*. Paraphr. Psal. Miserere Ms. :

Orgueilleux despoile et destache.
Tendus ses nerfs en convoitant;
Croi que c'est va Jointioant,
Merveille est se moult ne se lasse.

* *JUNCTON*, f. Lignarius faber, qui subtilius politiusque concinnat et jungit opera lignea, Gall. *Mentisier*. Litteræ Edwardi IV. Regis Angl. ann. 1476. apud Rymer. tom. 12. pag. 28. col. 1 : *Tum ad*

*sufficiens cartagium pro conductione ferretur procuratoribus Patris nostri Richardi Ducis Eborum pro sepultura sua ordinati, quem ad carpentarios, Junctores, pictores, candle-latos, qui in hac parte necessarij fuerint, etc. Rursus occurrit col. seq. Gloss. Grece. Lat. : *Jauctis, Juncior.**

* *Jointeur*, inter instrumenta doliarum recensetur in Lit. remiss. ann. 1383. ex Reg. 121. Chartoph. reg. ch. 40 : *Icelui Regnault fustp Vincent Bernart par la teste d'un Jointeur à joindre tonneaux.* Jointier dicitur Truncus ligni brevis, vulgo *Billot*, in aliis Lit. ann. 1445. ex Reg. 1177. ch. 169 : *Jehan le Bonier d'icelle hache coupa ledit pain sur le chappaitz ou Jointier dudit relieur.*

1. *JUNCTUM*, vel *JUNCTA*, Mensura salinarum species. Monasticum Anglican. tom. 2. pag. 99 : *Et de tribus mansuris terre in Wigornia, et de decem Junctis salis in Wigornia, cum dabus salinis et fustallo.* [Vide supra *Junctum* 2.]

* *2. JUNCTUM*, Modus arari, quantum juncti boves uno die arare possunt, idem quod *Jugum terre*. Chartul. S. Joan. Angeriac. fol. 31. v^o : *Duo Juncti prati siti in illi loco, qui vulgoiter Romanola vocatur. Scendum tamen quia nunc ex duabus illi Junctis ipse antea Johannes de manu monachorum nostrorum susceperat. Vide Junctus.*

1. *JUNCTURA*, J.C. Anglis, est pactorum cumulatio, aut pacti ad pactum adjectio, inquit Covellus lib. 3. Instit. Juris Angl. tit. 23. § 1. et 2. qua scilicet plura pacta de eadem re in stipulationem deducuntur. Vide Bracton. lib. 3. tract. 1. cap. 2. § 1. Metam lib. 2. cap. 60. § 2. et Briton. cap. 28. Quid vero Latinis Scripturibus sit *Junctura*, habes apud Jacob. Gothefredum ad leg. 6. Cod. Th. de Scenicis, (15, 7.) Vide *Jungla*.

* Unde nostris *Joindre*, nuda, pro de rei alijus pretio junctis manibus convenire. Stat. ann. 1311. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 272 : *Ne puet ne ne soit vendue ne apporter pour vendre cuir tanné, ne faire mureché, ne Joindre, ne bailler d'enters à Dé, etc.*

* *JUNCTURA*, Pugnum, nostris alias *Jointe*. Lit. remiss. ann. 1351. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 13 : *Dictus Perald de Juncetris manus sue dictum præsbyterum in dentibus percussit.* Alia ann. 1373. ex Reg. 104. ch. 26 : *Icelui Regnant le moit mortel grevé en le prenant par la poitrine, et si se rotit boate ses Jointes contre audite poitrine, que il eant peire povoir il avoir à doline.*

* *JUNCTUS*, (Modus agri.) Vide *Juncta*. *JUNCTUS*, majoribus frastis sparsus in Ecclesia et alibi. Consuetud. MSS. S. Augustini Lemovic. fol. 14 : *In festo S. Augustini... Prepositus debet recipere Juncum qui delectur ex consuetudine ad parandum Chorum et Capitulum.* Codex MS. Montis S. Michaelis annorum circiter 400 : *Elemosynarius teneat etiam invivere Juncum in magnis festivitatibus... in Choro et in Claustro.* Vide *Juncare* et *Vineum*.

* *JUNDRIAGUM*, Vide *Junioratus*. *JUNECULA*, Juvencia, Gall. *Genisse*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Jungega, Prov. bacula, junix, Junculea, Vide Juncula.*

* *JUNGEXS*, f. Confluens ubi fluvius alteri jungitur, vel locus fluvio junctus et

contiguus. Privilegium Monasterii Risi. pullensis, tom. 3. Concil. Hisp. pag. 166. col. 2 : *De quarto vero Intere finit in ipso Jungente vel in fluvium Segre.*

* *JUNGEARE*, Pervenire, assequi, Gall. *Joindre*, Ital. *Giungere*. Acta S. Francisci Rom. tom. 2. Martij 1596. 133 v° : *Plum incedit, 2d cito Jungit.* Chronic. Parmense apud Murator. tom. 4. col. 860 : *Domina Landras Junxit Parmum de maris vii. Intende Feliciorum.* Vide *Conjungere*.

* *JUNGLA*, *thia* *terraci*, in Gloss. Lat. Græc. Sangerman *Habena* junctus, in Suppl. Antiquarij. Martinus habet *Jungla*, Laurent. in Amalthea : *Jungula, Jungla, Jugla.* Vide *Conjuga*.

* *JUNIBARUS*, Juniperus, ut puto, Gall. *Genevier*, Ital. *Ginpro*. Chronicon Jacobi Malveci apud Murator. tom. 14. col. 899 : *Arborem Junibarum plantavit, de quibus plantula exorta sunt, etc.*

* *JUNICULA*, Juvencia, Gall. *Genisse*. Codex MS. Irminensis Abb. Sangerm. fol. 90. v^o. col. 1 : *Genitulus... habet de terra arabilis buni. 1111. Junicula, ad tertium annum Junicula, V. Junix, Junicula, Genicula.*

* *JUNIOR*, pro Novus. Odo Fossatus in Vita Burhardi Comitis Corboisensis ann. 1028 : *Cetero vero sunt, id est, contra contrarium S. Exuperii, et in Juniori et in veteri Corboio, et in Atrina, et Sathico.*

* *JUNIORES*, Tyrones, in re militari, apud Symmachum lib. 6. Epist. 58. Vegetium lib. 1. cap. 7. lib. 2. cap. 5. et in Cod. Th. de Tyronibus, et (7, 13.) alibi non semel, in Notitia Imperij, etc.

* *JUNIORES* in re politica, dicti quivis inferioris gradus, qui aliis, senioribus scilicet subalterni ratione dantur, vel jurisdictionis. Lex Alemann. tit. 28. § 1 : *Si pater populum qui habet in grege 400 porcos, et habet canem doctum, et canem, et Juniores, occisus fuerit, et § 5. Si cognus, qui Juvenem habet, occidit, id est, pastorem et coquem alium sibi subditum.* Capitul. 1. ann. 810. et lib. 3. Capitular. esp. 63 : *De vulgari populo, ut unusquisque suos Juniores distinguat, ut melius obediunt, etc.* S. Columban. Epist. 4. ad Bonif. : *Licet cum Junioribus vestris sollicitare vos pro zelo fidei, pro amore pacis, etc.* Hincmarus de Ordine Palatii cap. 17 : *Et quoniam sub ipsi, et ex eorum latere alii ministrarii fuissent, ut Ostiarius, Succedarius, Dispensator, Scripularius, vel quorumcumque ex istis Juniores aut decani fuissent, etc.* Atque in intelligenda vetus Charta apud Vadianum et Goldastum in Alemannicis : *Ego Willibold senior nro providens, et ei, qui illud comitatu suo, penuria, tradidit ad Monasterium S. Galli... terrarum meam, quam habeo in Uszwollare, hoc est, 20. jugera, et pacto ut ipsa terrarum ad domum peregrinorum servaret, et ego ibi in dono hospitum suscepit, et usque ad finem vite mee ibi victum et vestitum habeam sicut prius illorum Juniorum, hoc est, omnibus anni vestimentum hancum, et aliud hancum, et alias impensas accipiam, sicut ceteri in ipso nasterio.* Quæ vox ultima satis arguit *Juniores Monasterij*. Monasterio ipsi ministrasse, quomodo *Oblecto*, *Laicos et Conversos*, de quibus suis locis.

* *JUNIORES* eodem sensu appellantur in

geribus Tabulis Regum nostrorum, atque adeo a Scriptoribus mediæ ævi, magister aut officialis Comitum, vel judicis inferioris ordinis, qui majoribus suberant. See frequens formula in Chartis regis: *Itaque vos, (Comites) argue Juniores vestros, ut successores, nec ulli iudicialia potestas, et audientes alterationes ingredi, aut feda et quilibet coactio exigere, vel monitiones, et sententias, vel seditiones, tollere presumatis*, in formulis Bignonianis et Landenbrogianis, in Chronico Farfensi pag. 652. apud Constantorem Aimoini lib. 5. cap. 1. Besilium in Regib. Aquitan. pag. 40. in Ducib. Aquitan. pag. 155. Sanjulianum in Hist. Burgund. pag. 242. Roverium in Remoag. pag. 71. et aliis passim. [Præceptum Dagoberti Regis Fr. ann. 630. apud Mabill. tom. 3. vet. Analect. pag. 217: *Ideo pro presentem præceptionem decernimus, quod in perpetuum volumus esse mansurum, ut in aspectu ipsius antorem præceptionem, nullas iudices publicas, neque vos, argue Juniores, ut successores vestri, neque quilibet ex iudicialia potestas, etc.*] Præceptum Ludovici Pii pro Hispanis: *Alius vero census ab eis, neque a Comite, neque a Junioribus et Ministerialibus ejus exigatur*. Charta Caroli M. apud Sigonium ann. 802: *Quod aliqui Duces, eorumque Juniores, Castaldi, Vicarii, Centenarii, Pænitores, etc.* Ita Comites et eorum Juniores, in Lege Longob. lib. 2. tit. 51. §. 9. lib. 3. tit. 5. §. 2. [Pipino. 22. 17.] et lib. 3. tit. 12. §. 1. [Carol. M. 121.] *Audientes etiam, quod Juniores Comitum, vel aliqui ministri Reipublice, sive etiam nonnulli fortiores vassi Comitum, aliquas redditiones vel collectiones...* a populo exigere solent. Capitulare 1. Caroli M. ann. 802. cap. 15. *Ut Comites et Centenarii omnes ad iustitiam faciendum compellant, et Juniores tales in ministeriis suis habeant, in quibus seculi confidant, quin legem atque iustitiam fideliter observent, pauperes nequaquam opprimant, etc.* Ex quibus satis perspicuum fit, ejusmodi juniores functos fuisse officio iudicium sed pedaneorum.

¶ JUNIORES, Gall. *Juiveurs*, Nobilium natu minores, Gall. *Cadets*. Vide infra in Junioratus.

JUNIORES, in ordine Ecclesiastico, sunt ii, qui inferioris gradus sunt: verbi gratia in Concilio Emeritensi cap. 5. Diaconus dicitur esse Junior Presbyter, id est, dignitate inferior. Juniores sub Archiepiscopato, in Concilio Turon. II. can. 10. Presbyteri Juniores, et minus cauti, in Capit. Carolomanni tit. 3. cap. 8 ubi opponuntur Presbyteri prudentia temperatis. Sed præsertim

JUNIORES videntur appellari quivis Clerici, post Subdiaconos, ut sunt Lectores, Exorciste, Ostiarii, Fossarii, etc. quos Juniores fuit 10. Cod. Th. de Episcop. (16. 2.) Clerici ac Junioribus præbentur immunitas. Note Tyronis pag. 91. Episcopus, Papa, Presbyter, Archiepiscopus, Diaconus, Archidiaconus, Subdiaconus, Junior, Fossarius, Concilium Autisiodor. can. 43. et Capitula Caroli M. lib. 5. cap. 151. [159.] *Quicumque iudex aut secularis adversus Presbyterum aut Diaconum, vel quemlibet de Clerico aut de Junioribus, absque*

multeius Episcopi injuriam... inferre præsumperit. In Addit. 4. Ludovici Imp. cap. 61. [15. 85. ex 6. 15.] eadem pane habentur: *Neque Presbyterum, neque Diaconum, aut Clericum, aut Juniorum Ecclesie*. Testamentum S. Remigii, apud Flodoardum: *Subdiaconus solus dicitur, Lectores solidos dicitur, Ostiarii et Junioribus solidos dicitur dari jubeo*. Ubi Lectores et Ostiarii videntur superiori Ecclesiastico ordini accesserit, et a Junioribus distinguuntur: quo tamen nomine Clerici intelligi arguit Concil. Vasense I. can. 1. ubi Juniores Lectores dicuntur. Generant vero inferiores istius ordinis Clerici, ut Acolythi, Juniores Clerici appellantur in Concil. Valentino sub Damaso PP. apud Gratianum de Consecrat. dist. 4. in Concilio Carthaginiensi can. 36. in Conc. Epaenensi can. 15. Aurelian. V. can. 6. Turon. II. can. 12. Autisiod. can. 43. Vel Inferiores Clerici, in Concilio Mileviti. can. 22. Juniores Ecclesie, in Concil. Paris. V. can. 5. in Capit. Caroli M. lib. 6. cap. 154. [15. 156.] apud Gregor. Turon. lib. 5. cap. 27. vel denique Clerici Junioris ordinis, in Concil. Paris. V. can. 7. Minores Clerici, quibus opponuntur Majores, apud Gregor. Turon. lib. 5. cap. 49. Fortunatus lib. 2. Carm. 10:

In medio Germanus adest Astites honore,
Qui regit hinc Juvenes, subigit inde senes.

In leg. 10. Cod. Theod. de Episcop. (16. 2.) Juniores Clerici junguntur, ut Ecclesiasticum quatuor concursu popularum iugentium frequentetur, Clerici ac Junioribus præbentur immunitas. Ubi juvenes infimi ordinis Ecclesiastici fuerit, quamquam baud bene constat, qui sic dicti fuerint. Paulo latius, nisi fallor, Adalbero Laudunensi in Carm. ad Robertum Regem:

... Fratrum Laudunensiu ordo,
Plus juvenum, fructoque senum te mente salutat.

In Concil. Arelat. V. can. 6. et in Conciliis Afric. Sæciores dicuntur Episcopi et Sacerdotes, qui igitur, in Cod. Canonum Eccles. Afric. cap. 100. Vide Cujac. ad Novell. 3.

¶ JUNIORES in Monasteriis ubi vocabantur qui alterius in officio adjutores erant, v. g. Subcamerarius Junior nuncupatur in Spicil. Fontanel. MS. pag. 232: *Camerarius vel ejus Junior qui clavem portat cameræ, nunquam dresse debet*.

JUNIORES, Ecclesia, seu Beneficium Ecclesiasticum, quod Junioribus Clericis dabatur: vel redditus, qui in Ecclesiis Junioribus Clericis, et in minoribus constitutis ordinibus assignabatur. Ita Souheut, a quo non dissentit Boquetus Vassorius, vero longe probabilis Junioratum putat esse quamlibet Ecclesiam, seu potius Ecclesie curam, que a personatu dependet: Vicariorum vulgo dicimus; quod exerte dicit Charta Baldrici Episc. Noviomensis ann. 1103. ab eo allata pag. 797: *Hæc auctoritas a personatu libera concessimus, tunc cum honore, ut Synodalia jura, sicut antea, Episcopo, vel ejus ministris solvant, et Presbyteri, qui Junioratum ubi Ecclesie Abbatibus suscepunt, quibus alter interli successerit, vel aliquo casu illos mutari oportuerit, ab Episcopo sive Archiepiscopo eorum suscipiant, etc.* Charta Richerii

Archiep. Senonensis in Tabul. S. Martini de Campis: *Junioratus autem Ecclesie, quem Presbyteratum appellavit, sicut hactenus integer permanet*. Tabularium Vinolincense Thuan. Ch. 7: *Nos debemus... Titubandus de Flodoardo filium Lethardi canonium nobilitatis, super Junioratum Ecclesie de Navall... dievidio scilicet, nec Robertum de Marcellillo sacrum sum, a quo memoratum comparimus Ecclesiam*. Junioratum illam nobis vendidisse, Ivo Carnotensis Episc. 216: *Super hæc delitimus Junioratum Ecclesie de Pontegardis, cum omnibus domibus nostris*. Necrologium Ecclesie Carnotensis 10. Kl. Jan. ubi de eodem Ivone Episcopo: *Junioratus omnes hujus Ecclesie et precarios in communis redditus usus, et eas in posterum personis distribui nam suo quoniam Apostolice privilegio retuli*. Exstat in Adversariis Duchesianis apographum Chartæ Bartholomæi Archiepiscopi Turonensis, in quo hæc verba habentur: *En aliquando intentione S. Mariani episcopi Canonici Junioratum Ecclesie S. Stephani, quod Cadore sive est, integrum et absolutum et in perpetuum sine ulla columnia obtinendum concessit*. Ubi Exscriptor ait, in diplomatis dorso adscriptum, *Juivragium*, hoc est adjuncto: nam quod Latini jure dicit, Galli dicunt Joindre. Sed indubie legendum Junioratum, ut et in locis laudatis in voce *Vindragium*.

¶ Retinendum puto *Juivragium*, sive legendum esse loco *Vindragium*. Ubi hodie a Minor, ita olim Juivrag, a Junior dictum: unde Junioratum efformatum, ut vocabulum Gallicum *Juivragium*, quod occurrit in Litteris ann. 1290. pro Andegavensibus, apud de Lauriere tom. 2. Ordinal. Reg. pag. 32: *Et que en la terre n'est point de Juivrag, chose qui la vaille, par fraude ne par volente*.

* Nequaquam restitendum esse Junioratum, rursum patet ex voce Gallica *Juivragium*, quavis illi sensu intellecta, nimirum pro Prestatione, que pro facultate præcedendi animalia juniora persolvitur. Charta ann. 1342. in Reg. 103. Chartoph. reg. Ch. 316: *Item l'esmolument de tailler et appaître les boissaux et les mesures de la ville de Beauffort... Item autres menues coutumes... Item les Joindrages des herbaiges des fros de la parroisse de Beauffort de la Mi-Aoust jusques à Noël*. *Juivragium* vero ex l. it. ann. 1290 supra laudatis intelligendum videtur de exactione, que a præcipuis molendinariis vel piscinarii famulis, quos Juniores vocabant, percipiebatur. Vide mox Juniores.

In Consuetudine Britannia passim fit mentio *Juniorum*, qui *Juiveurs* dicuntur et forodorum, qui a Junioribus possidentur, que *Juiveures*, vel *Juiveures*, appellantur, seu *Junioratus*. Sunt autem *Junioratus* feuda, que a junioribus fratribus possidentur, ratione quorum homagium præstare debent fratri primogenito. Quæ quidem tenetur dicitur in ea Consuetudine art. 330: *Truue des Juiveurs d'aîné en parage*. Vel ex parage et ramage, de qua ita Charta ann. 1278. de Joanne Vice-Comite de Quatrin et de Tragnedue: *Confesse rent et tient en ramage de nostre dite Cour de Parlement toutes et chascunes les terres*.

Et infra : *Et à cause de ceulx il doit obéir à nostre dite Cour de Parlement, comme homme ramener et Juvigneur à l'aise, etc.* Atque is junioratus si in extraneum manum transcat, tunc dicitur *Tenue en Juvignerie sans parage*, vel *Tenue en Juvignerie simple*, art. 331. et 332. Neque tamen primogenitus jus ullum habet superioritatis in junioribus, neque venditiones seu laudimia, neque rachatum aut relevium ab illis potest exigere; sed dominus superior, art. 330. 341. Tenentur autem *Juniors*, qui tenent ejusmodi feudum per *fratringium* a primogenito, non modo hominum eidem prestare cuius forma describitur art. 334. 335. sed etiam domino superiori, *ligium* nempe, quale prastatur a primogenito; qui autem *Juniors* autem *simplem* tenent, hominibus prastat proximo domino, perinde ac superiores, art. 331. [Consulte Glossarium juris Gallici in voce *Juvignerie*.]

* *Jovignars* et *Jovignorage*, isdem notioibus, in Charta ann. 1275. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1038 : *E ensemblement prisonens nous les fruits et les issues des terres as Jovignars à nos homes, amprez le deus as Jovignars, de ceus que is tenoient en Jovignorage de nos homes, quant les enfans as Jovignars estoient en nos aage, juques à tant que is eussent vint ans accomplis et passez, Juvigneurs ou putnés, in Charta Joan. ducis Brit. ann. 1442. ex Cod. reg. 852. 3.*

* *Juxiores*, longe alia notio, in Charta Ludovici VII. Regis Franc. ann. 1147. per Bellocensis, apud Loiselum pag. 272 : *In unoquoque molendinorum duo Juniores tantum erunt : quod si aliqui plures Juniores, vel alias nulas consuevidimus in molendinis imponere voluerit, et inde clamor aut Parva veniet, adiutores ei erunt qui inde clamaverit, etc.* Similis Charta Gallica pag. 280 : *Advertees en un chaceun des molins durs Joannes seront tant seulement : que si aucuns plusieurs Joannes, ou autres munvies constumes vent imposer eis molins, et de ce clamur vient aus Maîre et Pairs, etc.* Tabular. S. Dionysii Novigenti : *Juniors* autem sic et concessus est, ut Juniores in molendinis natterent; sed ab eis coram Priore vel Monachi fidelitatis sacramentum acciperent. Quod si ipsi, vel Juniores eorum committerent aliquando, de suo vel Juniorum suoribus commissis coram Monacho responderent.

* Non ita profecto diversa notio; ita quippe appellati Ministri, famuli quilibet, præcipue tamen molendinariorum et pistorum, qui præter pensionationem, quam pro frumento molitura vel coctura panis debebatur, aliam mercedem exigebant, damno certe molientis vel coquentis; quod uia cum nalis consuetudinibus amovendum censet Ludov. VII. Charta ann. 1147. quam minus attente legit D. Bouquet, quando *Juniors*, de quibus in ea agitur, Judicum locumtenentes, imo et iudices, interpretatur tom. 1. Jur. publ. Franc. pag. 196. Nostram vero sententiam aperte videntur probare sequentia. Charta ann. 869. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 514 : *Pelz pecorario cum Sinitradu alore sua, et Johannes, Lupulo, Ursinulo, Fizepergo, Anulo, Ursula filis eorum, et Johannes Silla Junior, Ursula. A voce Junior nostri Joindre,*

Gendre et Geyndre, eodem etiamnum significatu, effluxerunt. Stat. pro Pistor, in lib. 1. Statut. artif. Paris. fol. 2. r. ex Cam. Comput. : *Et vendra (le nouveau talemelier) en la maison au maître des talemeliers, et les mestriers noies, que on appelle Joindre, etc.* Arest. parlem. Paris. ann. 1430. ibid. fol. 22. r. : *Alter selictor coram (molendinariorum) plus et alius minus per se et unistros suos, Geyndres vulgariter nominatos, et alios eorum servitores in diebus molendinis a nonnullis civibus, etc. exigebant.* Ordin. Caroli VI. ann. 1419. ibid. fol. 24. v. : *Item que tous mestriers et leurs Gendres se paieront doresnavant de leurs moulures et salaires en deniers contents.* Vide Tract. Polit. de la Marre tom. 2. lib. 5. tit. 12. cap. 3. pag. 188. et supra in Baccalarii 1. ubi hæc donatur nomenclatura, qui Juniores hic nuncupatur.

* *Joigne*, Junior, juvenis, vulgo *Jeune*, in Lit. remis. ann. 1363. ex Reg. 95. Chartoph. reg. ch. 114 : *Lequel Jyonson encontre un homme nez de Coulogne sur le Rin, qui avoit grans cheveux, et li dist ces paroles on semblables : Fees la un bist Joigne, Genve, eodem sensu, in Charta ann. 1261. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 981 : *Enur qu'en tot il est recordé en ces pes, que par les meses que ledit Olivier de Cligon, le vieill mon pere, avoit fei oult comie, ge Olivier le Genve nudit comie rendré 4000. lie, de Tournoes. Bestiar. Ms. :**

Juvenis præsent, qui postulat ont, Quant Geovres et alant ont sont.

* *JUNIS*, vici, in Onomastico apud Martinium, *Ex juvenis* vox contracta.

* *JUNES*, cur Magnus appellatur, haud scio, nisi ob longioris ejus die Chartul. Pontiac. pag. 286 : *En nom de Notre Seigneur, Amen. En l'an de l'incarnation d'icelz 1292. ou mois de Juing le grant, etc.*

* *JUNIX*, Vitula, junior vacca, δῆψαλξ in Gloss. Lat. Gr. Gall. Græssæ. Papias : *Juniors, boves juvenes.* Alexander Iatroscopist. lib. 2. Passionum : *Qualia sunt bubula et de junice pedes.* Ubi Glossæ MSS. *Junices, vitula. Vox Latinis nota.*

* *JUNO*, male pro Iano. Vide supra in hac voce.

* *JUNPENRATURA*. Vide supra *Inpenhatura*.

* *JUNQUARE*, ut *Joncure*, Gall. *Joncure*, Locum floribus vel juncis spargere. *Purgatur Locum floribus et Juncatur ter in anno*, in Indite MS. beneficiorum Ecclesiæ Constantiensis fol. 38.

* *JUNQUERIA*, Locus palustris, ubi junci crebri nascuntur. Charta ann. 1153. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 549 : *Quandiu nuteum mansus sine vestitione fuerit, habebant in eodem monio jus pascenti, exceptis devisis et Junquaria.* Vide supra *Jancaria*.

* *JUNQUERIUM*, Eodem intellectu. Charta ann. 1419. ex schedis Pr. de Mazanges : *Cum in ordinatione dudum facta inter ipsum dominum et procuratores et homines de Gresolis tunc presentes de rumpendo, cultivando et dividendo dictum Junquerium.* Vide supra *Juncerium*.

* *JUSTAS* de Relano Jacer. V. *Admirum*.
† *JUVUS*, Animal quadrupes. Amalthæa.

* *JUORNAGIUM*, Charta ann. 1268. in Chartul. Boxer. part. 6. ch. 58 : *Girardus legavit ecclesiæ S. Stephani Belneus nunc botstetellum Juornagi. Juornagi facile renti-tuerem, nisi Juornage, eadem notione, occurreret in Charta ann. 1224. ibid. part. 20. ch. 10 : Dominus Synan de Menares... dedit Deo et fratribus Buerie.... quingue quartillos bladi, quod vulgo dicitur Juornage. Idem tamen esse quod Juornagium vix dubito. Vide supra *Jervania*.*

* *JUPA*, Vestis talaris species, nostris *Jup. Regula Ordinis Canoniorum S. Marci de Mania*, in Regno Alexandri IV. PP. anni 7. Epistol. 24. ex Bibl. Regia : *Sufficant cultibet Clericorum una capis, novocotta linea, duo scapularia linea, una pellicis, et unum pellicum sine Jupa : verumtamen la arbitrio sit Prioris pro Jupa tertium tantum Fratres providere, etc.* [Vide Glossar. Græci voce *Ζώνη*, col. 466.]

* Sagum, eliauy nostrum *Jupa* et *Juppel*. Stat. monast. Beccens. ex Bibl. S. Germ. Præst. : *Monachi non habebant vestem, que vulgo dicitur Jupa. Lit. reuiss. ann. 1329. in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 148 : Icelus Loys reuorant oultit haud dudit Jehan Martin et le trouva tout en son Jupa, où il curait lailite estable. Japon de bongron, in aliis ann. 1380. ex Reg. 117. ch. 175. Aliæ ann. 1448. in Reg. 176. ch. 584 : *Les bonbrux ou pointes du pluegus s'en tacherent à ung Juppel que avoit vesta icellui Pierre.* Vide supra *Jubens*.*

* *JUPPA*. Constitutiones Frederici Regi Siciliæ exp. 107 : *Comites, Magister, Barones, Milites et naves eorum passim habent in eorum guardamentum unam de serico, seu fursetum, vel ductilem ac Juppem de serico.*

* *JUPPA*. Reformatio Mellicensis in gymnasium Monasterii Chronico pag. 359. col. 2 : *Non utantur camistulinea, sed linea tantum, nec bandus vel Joppa, neque pillo soleat cum pelibus. Diarium Belli Hussitici apud Ludewig. tom. 6. pag. 197 : Item ex eadem pertinetia sacras pro cultu divino deputatas vestes tollebat, de casulis ornantibus Joppas vel Joppularum manicis... fieri in monachum scandalum procurabant.*

* *JUPVIA*, Eadem notio, in Concilio Salzburghensi ann. 1420. cap. 6.

* *JUPARELLUM*, Eodem intellectu Chron. Dominic de Gradis apud Murator. tom. 12. col. 600 : *Dux autem Curatorius discalceatis pedibus tantum caligis seum habens et Juparellum in dorso, etc.* Et col. 684 : *Ceperunt ipsam Episcopum habentem tantum Juparellum in dorso et stichia in pedibus suis.*

* *JUPRELLUM*, Picardis *Jupar*, aliis *Japon*, Sagum militare. Alexander IV. lib. 5. Ep. 179. ad Hospitalarios, qui decernit ut Fratres Milites Ordinis Hospitaliarum chlamydes nigras deferant, ut ab aliis Fratribus ejusdem Ordinis discernantur : *In bellis autem sine in prælis utantur Jupella, et aliis superiuscitis multibarbis, que sint coloris rubri, in quibus etiam Crux alba coloris sit in rotundum vel rotundum nassu, etc.*

* *JUPELUM*, Ead. notio, Vide in *Epithec.*

§ Juro. Statuta Eccl. Trecon. ann. 1440. et 4. Anecd. Marten. col. 1150: *Nullus iudex sacerdotali constitutus presumat iudicare missam celebrare, nisi habent canonem, seu alia veste propriae commissa*. In Statutis Eccl. Ambian. ed. eund. Marten. tom. 7. Ampliss. Col. et. col. 1226. habetur *Juppi*, eadem mens; sed pro Thorace sumitur in Annal. canonicis apud Murator. tom. 6. col. 389: *quæ (navi) ultra cœlesti garnimenta est, ultra Juponnes, hermas, clypeos et alia omnia, multum ceperunt*. Miracula MSS. Ursi V. PP: *Ernt armatus de Jupone, de mica ferrea et jaque de veluto et cum baculo ligato et sūchato, ut moris est, bracci et ganteletis, ense et culla cinctis, in vadere predictorum arnesiorum 150. libras.*

§ Juroxus. Hoc opus fieri fecit ars Thoracorum vestium et Juponorum, in Actis S. April. tom. 1. pag. 806. ubi de B. Marjono Ermita: *...*

Martino jacet hic, Miles, Eremita, Beatus;
Satur quippe fuit, ante Patre dicitur aris.

§ JUPONARIUS, Qui facit juponem, in Litteris Caroli V. Franc. Regis ann. 1367. pro conspiciendis de forma vestium.

§ Cujus ars Juponnerie nuncupatur, in lib. 1. Statut. artif. Paris. fol. 167. v. ex Cam. Comput.

§ JUPUS, Thorax. Annal. Genuens. apud Murator. tom. 6. col. 304: *Et statim (causa) Pisanus cum Bucio ascendit golem, et posuit in capite elmu et Juppen in dorso.*

§ Haruoco vocum omnium originem arcessunt a Germanico juppe, Thorax rusticanus, vel ab Arabico *Ginbala*, unde Hispanis *Aljuba* ad significandum vestem Maurorum thoraci similissimam: a Latino *hala* vel *juba*, quæ sunt animalium crines, et villi et collo pendentes, quibus equum et leonem cervices operiuntur, deducit Carolus de Aquino; hinc, inquit, per quandam analogiam et similitudinem interiori, (forte panis probolien.) interiori vestis, quæ subulcule superinduitur, dicitur *Jupa*, a voce Italica *Giubla*, et hinc *Giubbona*, *Ginbetta*, *Ginbretto*.

§ JUPA, [JEPPA] apud Croatos, Regio; JEPANUS, [Regionis] prefectus. Vide in Jupa.

§ Haud infrequens apud Scriptores noster vox *Juper* vel *Jupper*, pro incendium clamoribus edere ad deridendum, vel in flammandum, aut extendendum. Lit. remiss. ann. 1397, in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 123: *Testis Alain oy en un bois effier dux car trait fois, et lors il commenca à Jupper on hier*. Alia ann. 1450, in Reg. 180, ch. 110: *Quant les furent yanz es jardinsages, ledit Huel comença à Jupper, et testis Buisson et le Fennier à Jupper encontre eulx*. Froissart. vol. 1. cap. 130: *Quand les Genevois deurent approcher leurs ennemis, ils commencerent à Jupper inuult espouvantablement pour les Anglois ébahir*. Guill. Guiard. ad ann. 1249:

Cit de France, qui après Jupper, etc.
Hinc *Jupe*, dicitur Intervallum intra quod ejusmodi clamor potest audiri, in Lit. remiss. ann. 1449, ch. 34: *Ilz estoient en une cove jurs, aussi comme d'une*

Jupé ou huée de son hostel. Vide supra in Hutemus.

§ JUPARELLUM. Vide in Jupa 1.

§ JUPATUM, pro Jupatum, Vide Scipianum.

§ JUPELLUM, Juro, etc. V. Jupa 1.

§ JURA, Juramentum, sacramentum, in Fodere initio inter Sanctum Pampilonensem Regem et Almatadyrum ann. 1073. apud Blaueum in Comment. Rerum Aragon. pag. 635.

§ JURA, Conjuratio, fœdus, quod juramento firmetur, sic dicta, Ital. *Juru* vel *Giura*. Chron. Forojul. ad ann. 1305. in Append. ad Monum. eccl. Aquilej. pag. 33. col. 2: *Qui (Nicolaus) habebat magnam partem in Utino ratione conjunctum Jura et conspirationis factæ ad invicem*. Instr. ann. 1311. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 619: *Ad inhibendum, contrahendum, ordinandum, firmandum, et faciendum societatem, unionem et Jura*, etc. Formul. vetit. ex Cod. reg. 4189. fol. 6. v. *Item promitto Juronem, conspirationem, ..., et illicitam societatem non facere cuo aliquo*.

§ JURABILE FEUDUM. Vide in Feudum.

§ JURADIA, Pactum, conventum Juramento firmatum. Composit. inter episc. et cives Vasat. ann. 1340, in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 59: *Anno quolibet renovando obligationem, taliter quod sit bene securum, et quod habita confirmatione dictæ Juradiæ, solvantur ecl. libræ Annalidum. ... Item quod confirmatio ad eordem, Juradiæ habebatur a domino nostro Francorum rege, expensis propriis villæ*.

§ JURAMEN. Glossar. Isidori: *Juris, juramen*. Grecus ex Papa sic censet emendandum: *Jus, juris, fit ex oleo, vino, aqua salsa, et cæteris talibus, ut pipere, Jurperandum, Juramen, juratio, cum pro jure quis jurat*.

§ JURAMENTALES, Vide Juramentum, [lin. Sacramentarii apud Joannem VIII. etc.]

§ JURAMENTUM est affirmatio vel negatio de aliquo attestatione sacra rei firmata, ut est in Flea l. 5. cap. 22. § 1. Gregorius Nazianzenus in libro 15. seu in Definitionibus:

Ἰσχυρὸς δὲ δὴ ἀπὸ τῆς ἐπιθέσεως θεῶν.

Proprie autem ita appellatur *Purgatio canonica*, seu a Canonibus recepta: quod nominis opponitur *vulgaris*, cujusmodi sunt duellum, ferrum candens, et id generis alie purgationes, quas improbat semper Ecclesia. Ejus autem effectus est, ut qui impositum delictum a se amoliri vult, id præstito sacramento diluat: cui quidem in rebus haud magni momenti, vel si actor aut accusator desit, aut nullas habeat probationes, aut habeat illegitimas, quæ non admittuntur a iudice, locus datur: ut est in Regiam Majestatem lib. 4. cap. 21. in Quoniam Attachiamenta cap. 2. § in Legibus Burgorum Scoticorum cap. 30. 82. etc. Lex Bajwar. tit. 8. cap. 16. § 3: *In his vero causis sacramenta præstentur, in quibus nullum probationem discussio judicantis invenit*. [* Vide Baltus. Glossar. German. voce *Eid*, col. 273. sqq.]

Etsi autem in hac purgationis specie perjurii interdum fiant: ea tamen recepta est,

quod nemo fere tam pravi existimetur animi, ut coram Deo ac Sanctis veritatem reititit velit ac audeat, adeo ut si pejeret, Deum in se vindicem continuo experiat: quod non semel evinisse testantur Scriptores: in primis S. Augustinus Epist. 75. 137. S. Ambrosius in Vita S. Eligii lib. 2. cap. 56. 59. 77. Gregorius Turonensis, locis mox laudandis, ubi de juramentis ad Sacrorum reliquias, Willemus Malmesburiensis lib. 2. de Gestis Regum Angl. cap. 6. et aliquot alii. Gregorius M. Homil. 32. in Evangel. de Basilica SS. Processi et Martiniani, in qua candita erant eorum corpora: *Ad extirpationem namque eorum Corpora viventes agri veniunt, et sanantur; perjuri veniunt, et demum vesanantur; demumque veniunt, et liberantur*. Vita S. Præjati n. 20: *Cæpit namque divina virtus ad prædictorum Mortuorum corpora plurima monstrare miracula, ..., declarabantur sarpis Juramenta, verum solvabantur vincula, etc.*

SACRAMENTUM hancque purgationis speciem, vulgari nomenclatura, appellari scribit Hincmarus de Divortio Lotharii et Tethberge, Interrog. 6: *Juramentum, quod nullo nomine appellatur Sacramentum, quia in eo illud oculis fides pervidetur, quod corporis sensu non conspiciatur*. Ivoni Carolensis Ep. 206. dicitur *Sacramentum purgatorium*. Per Sacramentum Dei iudicium expectare, apud S. Audouen in Vita S. Eligii lib. 2. cap. 59. *Sacramento se purificare*, in Lege Longobard. lib. 1. tit. 32. § 3. [* Roth. 214.] Per Sacramentum se defendere, cum Sacramento se purgare, lib. 1. tit. 25. § 49. [* Liutpr. 11. (2, 5.)] Nithardus l. 1. ann. 834: *Perjurantem haud est thoro regis receptis, donec se criminibus innocentem, quæ criminatur decernit*. *Sacramento vero propinquis coram plebe efficit*. Willemus Malmesburiensis lib. 2. de Gestis Angl. cap. 6: *Sacramento delationem infirmam, in extilium actus est*. Cap. 12: *Godwinum huoque obliquis oculis intinens, ad Sacramentum purgationis compulsi*.

Quod si res majoris esset momenti, non solus, seu, ut vulgo dicitur, *sola manu* sua jurabat reus, seu accusatus: sed alii deligebantur, qui id ipsum quod ille, perinde jurarent, vel saltem sacramento affirmarent, quæ ille juraverat vera esse. Horum augebatur numerus pro rei vel cause, de qua agebatur, momento, ut est in Lege Bajwar. tit. 1. cap. 3. § 1. in Lege Alamann. cap. 6. in Lege Longob. l. 1. tit. 55. § 9. [* Roth. 369.] in Legibus Henrici I. Reg. Angl. cap. 1. 66. 67. apud Innocentium III. lib. 16. Ep. 158. etc. Atque pro modo numeri eorum, qui jurabant, majus vel minus sacramentum peragitur dicitur in Lege Frision. tit. 1. § 13. 14. tit. 2. § 7. Vide Alamannica Goldast pag. 24.

Non tamen æque omnibus probatum, ut alii, quam ipsi a quibus de jure requirebatur, sacramentum præstarent. Papianus lib. Resp. tit. 25: *Si a iudice statutum fuerit, aut inter partes convenierit, ut de rebus dubiis sacramenta præbentur, cum solus debere jurare, a quo aliquod reputetur, nec ab aliis personis sacramenta requiruntur*.

Testes illi juratori adjuncti *Sacramentalis* vulgo vocantur, ut in Lege Alamann. tit. 6. § 2. tit. 36. § 3. tit. 53. in Lege Bajw.

tit. 1. cap. 3. § 1. tit. 16. cap. 1. § 2. in Lege Frision. tit. 1. § 2. 6. 8. 13. 14. tit. 3. § 1. in Lege Longob. lib. 2. tit. 21. § 9. tit. 55. § 2. 3. 14. 32. [* Roth. 365. 165. 166. Liutpr. 61. (6. 8.) Guido 6.] etc. Notitia Judici. in Tabulario Casauriensis: *Et dedit et quodam iurare cum suis legittimis Sacramentibus, sicut Lex est. Vide Diplomatam post Chronice. Reichersbergi cap. 39. 50. Consecrationes* in Capitul. Caroli M. 1. 3. cap. 58. et in Legibus Henrici I. Reg. Angliæ cap. 64. 66. 87.

Sacramentum, apud Joannem VIII. PP. Epist. 228. *Juratores*, in Lege Salica tit. 55. § 1. 3. 8. in Pacto Childberti § 2. 8. in Lege Aleman. tit. 6. § 5. in Lege Hipaur. tit. 31. § 5. Longob. lib. 1. tit. 9. § 37. tit. 17. § 1. 1. a. tit. 41. § 7. tit. 55. § 38. [* Lothar. 1. 89. .... Ludov. 5. 38. Lothar. 1. 88. Adde Pip. 45.] in Capit. Caroli M. lib. 3. tit. 64. [* Conjuratores in Lege Salica tit. 50. § 3. in Lege Frision. tit. 1. 4. § 1. Alemanica tit. 50. § 3. in Capitularibus Caroli Magni lib. 4. cap. 26. 74. lib. 5. cap. 150. [* 301.] in Lege Longob. lib. 2. tit. 51. § 15. [* Lothar. I. 62.] in Capitul. ann. 859. cap. 6. Addit. 5. cap. 301. et Concilio Moguntiacensi ann. 888. cap. 23. etc. Unde *Conjurare* pro di generis sacramenti adimplere, quod una omnes jurarent, in Lege Salica tit. 59. apud Marculfum lib. 1. Form. 18. 38. in Formulæ incerti Auctoris cap. 5. in Formulæ secundum Legem Rom. cap. 30. 40. et apud sanctum Andream in Vita S. Eligii lib. 2. cap. 55. Dicuntur denique *Purgatores*, apud Andream Sueonici in Lege S. Scanie l. 7. cap. 3. *Compurgatores*, apud Innocentium III. l. 16. Ep. 158. et cap. 9. et 13. de Purgatione canonica. *Juramentales*, apud eundem Andream Sueonici lib. 5. cap. 6. lib. 6. cap. 10. 13. lib. 7. cap. 2. 3. 4. 5. 8. 9. 13. l. 15. cap. 3. l. 16. cap. 3. [* German. Edesheller. Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 859.]

Ejusmodi autem esse debebant *Sacramentales* et *Conjuratores*, qui pro viris bonis haberentur, seu *legittimis*, vel *legittimis*, et testimonium perhibere *liberis*; et ad probe essent *crediles*, et qui nullis *accusationibus* essent *infirmati*, ut nec in Legibus Wilhelmi Nori vernaculis cap. 16. et in Legibus Henrici I. Regis Angli. cap. 64. *ita idonei*, quibus nullum posset crimen *imputari*, ut habet Hincmarus opusc. 30. Unde priusquam ad sacramentum admitterentur, examinabantur a iudicibus. Notitia ann. 818. apud Perardum pag. 36. *Ad ipsos Missos, duodecim testimonio sibi presentibus, his nominibus... ipsi testimonio diligenter discussi fuerunt, et super ipso altario manus positis iurati dixerunt, etc.*

Sed maxime ejusdem conditionis et ordinis, quibus reus, vel actor primarius, *Sacramentales* esse jubebantur. Formulæ secundum legem Roman. cap. 31. *Similiter testes sibi similes iudicatos et cognitores, secundum quod et iudicatum fuit, post ipsum juraverunt, ut quicquid iura dictus ille de hoc causis iuravit, verum et idoneum sacramentum dedit. Lex Frisionum tit. 1. § 7. Si litus nobilem occiderit... cum 35. juratoribus suis conditionis se excozet. Sacramentis Imp. de Conventione pacis publicæ anno*

1051. apud Goldastum: *Liber, vel personatus serviens... cum totidem sue compari-
tatis testibus... expurgat. Ita si Presbytero
purgandi se ab impositio criminis necessitas
ineumberet, tum in Sacramentalibus sui ordi-
nis, hoc est, Presbytero producere tene-
batur. Leges Henrici I. Reg. Angli. cap.
64. Sacerdos, qui regularem vitam ducit,
in simplici accusatione solus, in triplici, cum
duobus orlitis sui iurati. Diaconus in simplici
compellente, cum duobus: in triplici, cum
sex. Diaconibus se allegat, Plebeius Sacerdos
purget se sicut regularis Diaconus. Presbyter
ab Episcopo vel Archidiacono suo accusatus,
se sexto iuret. Sacerdotum legitimorum sicut
ad Missam paratorum. Fori Oscæ ann. 1247.
fol. 36. In nullis aliis proditiombus debet
quis se solvare per consimilem, sed per parum.
Scedendum tamen est, quod talis est, qui
voluit tantum in genere, quantum qui re-
atus fuit, et quod tantum voluit bona
sua, et quod sint consimiles corporis; alter-
ntem non est par. Infinita prostant huius
ritus decreta et exempla, in Lege Bajwar.
tit. 6. cap. 15. in Capitulari Aquisgran. ann.
803. cap. 7. in Capitulari Caroli M. lib. 5.
cap. 34. [* 36.] in Concilio Moguntiacensi
ann. 888. cap. 23. Erfordiensis ann. 932.
cap. 4. Londoniensis ann. 1108. cap. 4. in
Legibus Presbyterorum Northumbrensi-
um ann. 977. cap. 47. in Codice Carolino
Epist. 72. sub finem, in Epist. Eugenii PP.
106. tom. 4. Hist. Franc. Caus. 2. q. 5.
cap. 12. 13. 16. 19. apud Theganum de
Gestis Ludovici Pii cap. 30. Hildebertum
Ep. 67. Amulfum Lexovivensem in Epist.
pag. 112. Hugonem Flaviniensem pag.
101. Anselmum Cantuariensem lib. 3. Epist.
45. Ivonem Carnot. Epist. 208. Alexan-
drem III. PP. in Appendice ad Concilium
Lateranense III. cap. 15. Celestinum III.
PP. Epist. 5. 13. Gregorium IX. lib. 5.
Decret. tit. 33. cap. 8. 10. 12. Sugerium
Ep. 106. 147. Gualterum Tervanensem in
Vita Caroli Comitis Flandr. cap. 15. Flo-
rentium Wigorniensem ann. 1130. Roge-
rum Hovedenum pag. 739. Bractonum l. 5.
tract. 5. cap. 13. § 3. in Charta Communitatis
Tornacensis § 16. etc.*

Interdum requirebatur in Sacramentalibus sexus paritas: ita ut si femina ad sacramentum compelleretur, sui sexus Sacramentales exhibere teneretur. Leges Hicli Boni Principis Walliæ cap. 14. *Si cuius axor de alio infametur, et hoc tamen sit intertum, septima manu mulierum expurget. Si secundo infametur, cum quatuordecim. Si tertio cum quodam certitudine hoc dicatur, iuramento 50. mulierum se expurgabit. Cap. 17. Si mulier negat adulterium, det iuramentum 50. mulierum, etc.*

Interdum ex proximis sui agnatis vel cognatis Sacramentales deligebantur. Lex Bajwar. tit. 7. cap. 15. Cum 12. Sacramentalibus iuret de suo genere nominatis, etc. Adde Capitulare 3. anni 813. cap. 9. Leges Hoeli Boni Regis Walliæ cap. 26. *Plebeius non negans falsitatem summi de septimo proximorum sibi redemptionem negotat, etc. Cap. 27. Iuret tamen de septimo proximorum sibi in redemptione super septem de-
bitis, si possit invenire, sin autem super
altare dedicatum, quod illi rem suam vendi-
dit, et quod ipse pro falsitatore fuit. Charta*

Waldemari Danie Reg. ann. 1163. apud Petrum Resenium in Notis ad Jus aulicum Canuti II. Regis Danie pag. 613. *Si autem primo incensus fuerit excoatus, ut alio-
alium incensus sit, ille iuramento 12. cognato-
rum suorum se purgabit. Adde Opusc. 30.
Hincmari Rem. pag. 335.*

Nominabantur autem Sacramentalis interdum a reo, interdum ab accusatore. Ac ab accusatore quidem: Lex Alamannorum, tit. 6. § 2. *Tunc debet homo, qui causam requirit, tres electos nominare, et ex de-
nominatis tribus licentium habent excusator
reficere reo, tertium vero non licet rejicere.* Adde § 5. Non licebat tamen accusatori testes eligere ab eo *Consensu*, ut est in Capitulari 2. ann. 805. cap. 11. lib. 3. Capitularium cap. 10. ubi pro *Consensu* Capitularium quartum Caroli M. ann. 805. perperam præfert accusator. Lex Longobardorum lib. 2. tit. 55. § 8. et Edictum Rotharis Regis tit. 109. § 1. 3. [* 364.] *Ad Evangelium iuret cum 12. aliis [* l. a] iudis
et aliis, etc. Sacramentalibus: ita ut ex illis
nominetur ab illo, qui pulsatur, et septimus, qui
pulsatur, et quinque quos voluerit li-
beros eligat, ut tamen sint duodecim. Hincmarus
Laudunensis Opusc. 30. Remensis pag.
335. Sed vos illi cum sua tertia manu que-
situs denominationis tales, qui non cum can-
bant, ipso resultante quod francus esset, et
ut liber se defendere vellet, et quiret, et qui
idem cum illi idoneis, quibus nullum posset
crimen imputari.*

Sed et ita ab accusatore nominabantur *Sacramentalis*, ut si reo ab legitimis cau-
sam esse suspectam, ab reo rejecti posset, ut
est in Lege Longob. lib. 2. tit. 21. § 1.
[* Rothar. 365.] Andreas Sueonici lib. 7.
Legum Scanie cap. 8. *Accusatus de furto,
ad component primo die iudicis vel secundo, et
pro se offrat perjuris iuramentum defensionem
vivorum 12. quos actor voluerit de sua
provincia nominare, oportebit actorem acquie-
scere juri nominationis. Et cum 12. viri
fuerint nominati, licebit reo tantum tres viros
inimicitie causa sibi suspectos recusare de
nominatis 12. in quorum locum actor statim
tres alios nominabit. Charta Waldemari Regis
Danie ann. 1163. apud Resenium ad
Jus aulicum Canuti II. Regis pag. 613. *Statuentes, quod si quis de furto trahitur in
causam, se defendat per nominatos de pro-
vincia in hunc modum, etc. Infra: De hi-
merito alio istud statutus, ut reus in
generali placito trahatur in causam, et in
quodam placito actor nomen 15. de provincia
rit, de quibus illi concedimus tres excipere,
etc.**

Quandoque a reo nominatos testatur eodem Lex Longobardorum lib. 2. tit. 55. § 7. 14. [* Rothar. 367. Liutpr. 61. (6. 8.)
interdum denique sorte electos, observare
ex Lege Bajwar. tit. 16. § 6. et ex Le-
gibus Henrici I. Regis Angli. cap. 66. et
tercio.

Qui porro a reis eligebantur advocati, ut qui ab accusatore, *Nominati*, vel *De-
nominati* dicebantur. Lex Alamannorum tit.
53. *Et cum 12. Sacramentalibus iuret
sua 5. Nominatis, et 7. advocatis. Tit. 46.
et 58. Cum 12. Nominatis iuret, et ad
tantis advocatis. Qui vero hiæ locis advo-
cati, electi dicuntur tit. 6. 30. 76. et in*

pacto Childeberti § 2. 8. et in Capitul. Caroli M. lib. 6. cap. 209. [* 214.]

NOMINATI vero dicti saepe nunc Sacramentalibus ab actore vel accusatore defecti. Lex Alamana. tit. 89: *Si quis hominem occiderit*, cum 12. Nominatis iuret, etc. Lex Bajuvar. tit. 6. § 2: *Cum 24. Sacramentalibus Nominatis iuret in altari*. Decretum Tassilonis de Popularibus Legibus § 6: *iuret in Ecclesia cum tribus Nominatis Sacramentalibus*. Leges Henrici I. Reg. Angl. cap. 66: *Fril ita se allegit: Nominentur ei 14. et acquiritur ex eis undecim*. Id est, elipit.

DE NOMINATI, apud Hincmarum opuse. §3: *Cum Denominatis sibi vicinis Presbyteris... famam suam purget*. Fridericus II. Imp. in Charta privilegiorum urbis Ratisponensis anno. 1230: *Is, qui res putatur, nris manu se purgabit, inter quos sint duo, qui dicuntur Denominati*.

Locertum porro an sacramentum nominatum idem dicatur, quod cum nominatis Sacramentalibus crimen obiectum diluat res. Quippe in Legibus Willelmi Nothi vernaculis cap. 16. homo liber, et qui testimonio habet de legalitate, accusatus de latrocinio, purgat se per plenum (plenum) sacramentum, per plenam sermentum (plenum) iuramentum, per plenam iuramentum nominatum (per sermentum nomen) purgat se duodecima manu. Eadem Leges cap. 17: *Sen rancodra per 36. homines leals, si treu testiste iuria*. Id est, purgabit se per 36. legales homines, seu trigesima sexta manu. Verum cum sacramentum nominatum opponitur Plano in laudato § 16. Legis Normannice, et plane etiam iurare Sacramentaliter seu Conjuratores, ac proinde Nominatos, observare sit ex Legibus Henrici I. Regis Angl. nescio an potius videatur existimare nominatum idem appellari sacramentum, quod iuranti verba nominentur ac dictentur, utpote a lege recepta, indicta, et nominata, de qua sacramenti specie agimus mox. [* Vide Phillips. Hist. Jur. Anglic. tom. 2. pag. 269. seqq.]

Id autem solum iurantibus Sacramentaliter, quod veritatem credebant esse dicere, qui iurabat, ut est apud Alexandrum III. PP. in Appendice ad Concilium Lateranense part. 8. cap. 21. Innocentium III. PP. lib. 16. Epist. 158. Greg. IX. lib. 5. tit. 34. cap. 9. § 13. 16. in supra laudata formula 41. secundum Legem Romanam, in Quoniam Attach. tit. 5. § 7. etc. Hugo Flaviniacensis in Chronico anno. 1101: *Tusculanus Episcopus... purificationem Edensis suscepit, Lugdunensis prosequente, et Juramentum ejus ita confrontante: Credo Norgundum istum Episcopum Edensium verba iurasse; Cabilonensis quoque in id consentiente, et idea iurante. Iura et Consuetudines Norman. cap. 125: Secundum autem iuravit sic: De sacramento quod N. fecit, solvum fecit Juramentum, sic Deus me adjuvet et Sacramenta: et alii sic iurant, etc.* Adhuc de iure Chartam insignem bujace moris testem, Stephani de Terrivno, ex Regesto Caracasson. f. 14. ex Camera Comput. Paris. 1. *Ad majorem autem iuram omnium et perpetuam firmitatem juratos Conjuratores se iuraverunt dono, videlicet Pontium de Olario et alios inscriptos*. Ego itaque predi-

ctus Pontius de Olario creda, quod prefatus Stephanus de Cerviano ex corde amplectatur omnem sectam, et omnem haereticam, et amplectatur ex animo et confitetur unitatem et fidem S. Rom. Ecclesiae. Et libro conjure cum eo, et sub iurjurando scribere tibi Domino A. Albati Cisterciensis. Apost. Sed Legato, stipulanti promitto me curaturum et facturum, quod prefatus Stephanus de Cerviano omnia supradicta et singula fideliter observabit. Et si aliquando, quod Deus avertit, adversus supra scripta venire tentaverit, illud delictum infra 30. dies non emendaverit, ego cum sancta Ecclesia, vel cum Principi terrae, ipsam Stephanum civiliter impugnabo, et cum eo nullam societatem habebit, donec Ecclesia plane satisfecerit. Huc etiam referri debet vetus formula de Sacramentalibus in formulis veti. [* Append. Marc.] cap. 33. 34: *Et duodecim confidantes iuraverunt, et de linguis eorum legibus dixerunt. Et: Insequenter vero post ipsam tantum iuraverunt, et de linguis eorum legibus dixerunt.*

Quo vero pacto, seu quo ritu Conjuratores illi, sive Consecrantes et Conjuratores iurant, ut sacramenta sua praestant, docet Lex Alemannica tit. 6. § 7: *Ille sacramentum debent esse iurata, ut illi Conjuratores manus suas super capsum ponant, et ille solus, cui causa requiritur, verbum tantum dicat, et super omnium manuum suam suam ponat, ut sic illi Deus adjuvet, et illa reliquiae, ut illas manus, quas comprehensas habet, ut de illa causa interpretetur est, culpabilis non sit*. Jejuni autem iurabant, et discitebantur a iudice, ut est in Capitulari Aquisgran. ann. 787. cap. 63. in Capit. 5. ann. 805. in Capit. 3. ejusd. anni cap. 12. et lib. 3. Capit. cap. 10. 55.

JURARI igitur sua manu dicebatur testis, cum solus iurabat, nec habebat Consecrantes, qui cum eo iurarent. Addit ad Legem Frisionum § 49: *Licet ei, qui vulneratus est, sui solius manu Sacramentum peragere quod tot vulnera una ictu ei fuissent illata*. In Capitulis Caroli M. lib. 3: *Cum sacramento manu propria singula se idoneum facere*. Acta Alexandri III. PP. apud Baron. anno. 1177: *Comes etiam Rogerius, sicut Archiepiscopus fecerat, manu sua iuravit*. Hermannus de Restaurat. S. Martini Tornacensis cap. 7: *Ubi vero et multis intervenerunt concessum est, ut sola manu se Pargaret, etc.* Charta Libertatum oppidi Cellarum in Biturig. ann. 1216: *Si aliquis hominum Cellensium accusatus de aliquo fecerit, et teste comprobari non poterit, contra probationem impetritis per solam manum suam deculpabit*. [* Charta Frid. imp. a. 1157. t. 1. Corp. diplom. pag. 84: *Si miles rusticum de violata pace pulsaverit, et illi sua iuraverit, etc.*]

¶ JURARI PROPRIA MANU, Instrumentum subscriptione sanctae Crucis signare, munire. Vetus Scheda Abbatis Moissacensis: *Comes Tolosanum hunc eundem donationem ibi deventura rogatu nostro corrobora-vit, firmavit, munavit propria iuravit*. JURARE UNICA MANU, vel cum uno Sacramentali. Lex Bajuvar. tit. 8. cap. 14. § 2. et tit. 9. cap. 15. et tit. 12. cap. 6. et tit. 16. cap. 6: *Sua manu, cum uno Sacramentali Jurare*. Tit. 8. cap. 2. § 2. altero. Capitulare 3. ann. 813. cap. 43: *Cum uno vadio*

et una manu emendare student. Regiam Majestat. lib. 1. cap. 8. § 4: *Probat quodlibet exonium propriam manu et antea*. Statuta Willelmi Regis Scotiae cap. 26. § 2: *Hoc Probat unico manu*. Ubi Skeneus, suo et unius Conjuratores iuraverunt. Charta Guillelmi Archiep. Remensis anno. 1220. pro urbe Mosonensis: *Si laicus non potest habere testimonium supradictorum, ipse Probat solo manu*. Et infra: *Et laicos manu septima se purgabit*. Idem videtur esse, quod Jurare, vel approbare uno sacramento, in Lege Verviniensi anno. 1233. art. 16.

JURARE IN MANU PROXIMI, cum quis jurat cum alio. Capitulare 3. ann. 813. cap. 43: *Si quis ingenuus cum ludo raptum fecerit, cum suo vadio et una manu emendare student*. Additio ad Legem Frision. tit. 4: *Aut si negaverit, solus iuret in manu proximi*. In manu huius soli Jurare, in Lege Saxonicæ cap. 1. § 8.

JURARE CUM DUOBUS ALIIS idem audientibus et cum eo iurantibus, in Regiam Majestat. lib. 3. cap. 21. § 3. in Statutis Guillelmi Reg. Scotiae cap. 14. § 3. in Quoniam Attachementis cap. 10. § 6. et io Constit. Adolphi Imp. ann. 1293. apud Freherum: quod idem valet ac

JURARE TRITIA MANU, in Lege Saxoni. cap. 1. § 1. 6. 9. apud Hugonem Flaviniac. in Chronico pag. 255. in Charta Communiae Tornacensis § 9. in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 332. *Iuravit illi tiers de mains, in Consuetudine Pontificum art. 20. Hincmarus Laudun. Sed vos illi cum sua tertia manu quorsive denomination tales, qui cum non carobant. Nescio an huc perinet, quod habet Dittmarus ult. ult. pag. 110: Otto Comes productus in praesentium Imperatoris et Erkmundus Archiepiscopus veniens, iugmentum usorum manus tribus sacramentis amittit*. Vide Chartam Adolphi Imp. de Insulis Rheni editam a Frehevo.

JURARE CUM TRIBUS NOMINATIS SACRAMENTALITER, in Decreto Tassilonis de Popularibus. leg. § 6. in Lege Bajuvar. cap. 12. tit. 2. Edit. Heroldi et in Legibus Henrici I. Regis Angliae cap. 74. *Tria iuramentum inficior*, apud Andr. Suenonius lib. 9. Legum Scaniae cap. 4. 8. lib. 10. cap. 2. idem quod

JURARE SUA QUARTA MANU, in Lege Frision. tit. 2. § 8. *Jurare quarta manu*, in Regiam Majestat. lib. 2. cap. 13. § 9. et in Concilio Coloniensi anno. 1266. cap. 26. Vide Concilium Suesionense anno. 853. cap. 4.

JURARE QUINTA MANU, in Lege Alemannica tit. 6. § 6. in Concilio Herdensi cap. 10. et apud Alexandrum III. in Appendice ad Concilium Lateranense III. cap. 15. Ivoem Carnot. Epist. 259. Sugerium Epist. 147. etc. i. se quinto. Consuetudines Arkenenses anno. 1231. in Tabulario S. Bertini: *Si vero aliquis super facto in iure fecerit impetitus, prima vice, proprio iuramento, et aliorum quatuor legitimorum hominum iuramentis poterit se purgare*. Charta Caroli Ducis Normanniae et Locumtenentis Regis anno. 1357. ex Archivio Regio: *Propter quod civilem rem purificationem canonice indicimus cum quinta manu Presbyterorum sui crastis, etc.* [In Arresto Senatus Paris. anno. 1353.

fit mentio de *Juramentis cum quinta manu*, quod erat purgationis genus. Vide Capitulare 3. ann. 789. sub finem, et Joann. Salsber. Epist. 123.

JURARE SEXTA MANU, in Lege Saxon. tit. 3. § 2. hoc est, et suo et quique aliorum sacramento. Pactus Legis Salice tit. 76: *Debet ubi sextus Wredro Jurare*. Adde Leges Scenicas lib. 9. cap. 9. lib. 13. cap. 6. Leges Henrici I. Reg. Angl. cap. 65. 67. et Leges Burgor. Scotie. cap. 41. veterem Consuetud. Normannie. cap. 85. praterea Appendicem Concilii Lateranensis III. cap. 15. etc.

JURARE SEPTIMA MANU. Lex Bajuvar. tit. 3. § 2: *Tunc cum 6. Sacramentalibus Jurat, et ipse sit septimus, in altari coram populo et Presbytero*. Saxo Grammaticus lib. 10. Hist. Danicæ pag. 180: *Quod si reus non actore testimonio superari nequiret, sex secum commilitonibus in jurandam accitus, culpe, que obprobrium, alienum se fuisse monstrabit*. Instrum. ann. 1182. tom. 2. *Re. Mogunt. pag. 888: Assignati et adhibiti testibus idoneis Juramentum septima manu prestitit*. Chronicon Vioisense lib. 1. cap. 49: *Propter suum Episcopatum Jurat tantum electus septima manu nullus alius promissit vel dedisse precinus*. Charta Hollandi Abb. Arremer. ann. 1209. in Tabul. Campanie Thuano: *Et dominus hominis illius septima manu propria, et manu trium Militum, et trium proborum hominum proboverit interposito sacramento*. Sacramentum portio ejusmodi cum septima manu, ex usitatoribus fuit, ut colligere licet ex Lege Ripuar. tit. 56. ex Formulis veterib. Bignonii cap. 3. ex Legib. vernaculis Willemi Nothi cap. 16. Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 66. Concilio Troleiano ann. 909. cap. 1. § 9. Hugone Flaviniac. in Chron. pag. 199. Epist. 106. inter Sugieranas, Arnulfo Lexovicensi Epist. 9. et Epist. 10. ex illis, que citata sunt tom. 15. Spicileg. Acheriani, Ivone Carnot. Epist. 34. 206. 239. quinta Compilat. Decretor. lib. 4. tit. 2. cap. 1. lib. 5. tit. 13. cap. 1. Reinero apud Chapeavillum tom. 2. Hist. Leodiensis pag. 197. Leges Veruiniens. ann. 1233. art. 17. 28. Regesto Parlamenti B. fol. 69. v. sub anno. 1284. etc. in Tabulario Persiæcensi Ch. 16: *Dum ipse Comes in ipsa civitate redebat, novem testes ad jurandum dedit, his nominibus, etc. Jurare cum una decima, in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 164.*

JURARE UNDECIMA MANU. Leges Burgor. Scotie. cap. 24. § 2: *Burgensis debet se purgare contra dominum Regem, vel ejus Bellicum de quovis inter se motis in quo undecima manu, etc. ubi Skenamus, i. suo et decem Conjuratorum sacramento.*

JURARE DUODECIMA MANU compelluntur, qui gravius criminis accusantur, ut est in Provinciali Ecclesia Cantuariensis lib. 5. tit. 14. *Jurare se duodecim manibus, in Legibus vernaculis Willemi Nothi cap. 4. 16. Ditmarus lib. 4. pag. 47: Judiciale sententia duodecim ipse sacramentis exsolvit, exemplo unius, qui Rome simili sententia se in conspectu prefati Imperatoris purgavit*. Et lib. 6: *Hoc Rex ex ratione audit, ut prius tercentorum pondera talen-*

torum Episcopali solverent ditoni, et qui in hoc facto culpabiles esse deputarentur, aut sacramento suorum undecim amicum, aut secundum canonicam auctoritatem iustificarent. Quod idem valet ac *duodecima manu*, ejusmodi sacramenti passim mentio occurrit, in Pacto Legis Salice tit. 76. § 1. in Lege Burgund. tit. 8. 52. in Lege Ripuar. tit. 66. in Leg. Saxon. cap. 1. § 3. 4. 5. in Lege Frision. cap. 14. § 1. 2. 3. in Capit. ad Legem Alemannor. cap. 2. 6. etc. in Lege Longob. lib. 2. tit. 55. § 2. 3. 5. 3. [* Rothar. 165. 166. 364. Guido 63. in Capitul. 3. ann. 843. cap. 10. in Capitul. Caroli M. lib. 5. cap. 129. in Capitul. Caroli C. tit. 12. cap. 6. in Formul. veterib. Bignonii cap. 3. in Formul. Andegav. n. 49. in Concilio Suesionensi ann. 853. cap. 4. Moguntiniensi ann. 847. cap. 1. in Legib. Edw. Confess. cap. 30. in Regiam Majestatem lib. 1. cap. 7. § 11. 12. cap. 12. § 10. 11. in Legibus Burgor. Scotie. cap. 24. in Quoniam Altheimien. cap. 24. 75. in Legibus Scanie Andree Sueonibus passim, in Privilegiis Ratisboudensib. ann. 1230. Foris Alcaconibus terre 1267. apud Gregor. lib. 1. Decretor. tit. 34. cap. 1. Aegidium Auvervallis Monachum cap. 12. Gualterum Tervanensem in Vita Caroli Comitis Flandrie cap. 15. etc.

JURARE SEX ELECTIS, vel cum *duodecim, in Ecclesia*, in Capitul. Caroli M. l. 6. c. 209. [* 214.] i. suo et 12. aliorum juramento se purgare, *Duodecima manu, seu terdecima jurare*, in Formul. secundum Legem Romanam cap. 30. Pactum pacis inter Childebertum et Chlotarium Reges cap. 2: *Duodecim juratores electos dare debet, quod furtum, quod obicit, verum ait*. Hincmarus Laudunensis Opusc. 30. Hincmarus Remensis pag. 335: *Ut se ab octo ex potestate parte propinquus, et a quatuor exque ex materna purgaret*. Adde Capitul. 3. ann. 813. cap. 10. Wandelbertus de Miraculis S. Goaris n. 46: *Rem per se examinandum suscepit, omniumque, qui tunc aderant, iudicio, jurisjurandi condicio Causidici Monasterii est constituta, qua ille postea cum aliis duodecim firmavit possessionem sepelietam non Ecclesie Trevirorum, sed dominio Regis tantum competere*. Exstat Arestum Magni Concilii 21. Febr. ann. 1490. in Regestis ejusdem Curie, quo Consiliarius Parlamenti Delphinatum, qui crimina aliquot infrebantur, quorum se innocentem contendebat, Literis Caroli VIII. Regis ad eam dignitatem admissus fuit, postquam in Magno Consilio de his sacramento se purgasset, quod a duodecim *Comprobatoribus* seu Conjuratoribus, tanquam verum confirmatum est, iisque viris primariis, in quibus erat Comes Fursensis.

JURARE DECIMA-QUARTA MANU, in Legibus Hoeli Boni Regis Wallie cap. 14. et apud Gregorium IX. lib. 5. tit. 33. cap. 10.

JURARE DECIMA SEXTA MANU. Vide Formulæ veteres Bignonii cap. 2. et Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 66. extremo.

JURARE CUM OCTAVO DECIMO, in Pacto Legis Salice tit. 76.

JURARE VICIESIMA MANU, id est, suo et 19. aliorum iuramento se purgare. Charta Ludov. Jun. ann. 1174. ex Char-

tul. S. Petri Carnot.: *Statuimus quod, tem ecclesia quam ecclesia homines, viciesima manu poterunt sine contradictione et sine duello, suorum consuetudinum probare libertatem*.

JURARE VICIESIMA UNA MANU. Charta Communitatis Niohiensis ann. 1233: *Et si lotrocinum imponatur, excondit se viciesima manu hominum*. Aresta ann. 1279. in Regesto Parlamenti B. fol. 49: *Purgabit se per juramentum suum cum 20. Conjuratoribus Militibus de credencia*.

JURARE VICIESIMA QUARTA MANU, apud Andream Sueonibus lib. 5. Legum Scanie cap. 6.

JURARE VICIESIMA QUINTA MANU, ann. 24. *Sacramentalibus nominatis*, in Pacto Legis Salice tit. 76. in Lege Bajuvar. tit. 1. cap. 6. § 2. in Capitul. ad Legem Alemann. cap. 22. 23. et in Quoniam Altheimien. cap. 24. § 5.

JURARE CUM VIGINTI SEPTEM HOMINIBUS, et cum *tribus Thamis*, in Statutis Davidis II. Regis Scotie cap. 1. § 6. et in Regiam Majest. lib. 4. cap. 21.

JURARE CUM TRIGINTA CONSACRAMENTALIBUS, in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 66.

JURARE TRIGINTA SEXTA MANU, in Legibus Ethelredi Regis apud Wancungum editis cap. 15. in Legibus vernaculis Willemi Nothi cap. 17. et in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 66. extremo. *Duodecim triplicato*, vel cum tribus juramentorum *duodecim*, apud Andream Sueonem in Legibus Scanie lib. 5. cap. 7. 18. lib. 13. cap. 4. lib. 14. cap. 1.

JURARE TRIGINTA SEXTA MANU, *una trigesima septima*, in Formul. veteribus secundum Legem Romanam form. 30.

JURARE CUM QUADRAGINTA ELECTIS, in Capitul. ad Legem Alemann. cap. 22.

JURARE QUINDECIMA OCTAVA MANU, in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 66.

JURARE QUOTQUAGINTA MANU, in Legibus Hoeli Boni Regis Wallie cap. 8. 14. 17.

JURARE SEPTUAGESIMA SECUNDA MANU, in Lege Ripuar. tit. 66. Vide Cujacium lib. 17. Observat. cap. 9.

JURARE SEPTUAGESIMA QUARTA MANU, in Concilio Valentino III. ann. 855. cap. 23.

JURARE CUM OCTOGINTA, in Capitul. ad Legem Alemann. cap. 23.

JURARE CENTESIMA MANU. Rogerus Hoveden. ann. 1194. pag. 739: *Ita quod predictus Elenus Episcopus ad summationem Eboracensis Archiepiscopi juravit cum centesima manu Sacerdotum, quod ipse nec precepit, nec voluit, ut idem Archiepiscopus Eboracensis Episcopus*. Vide Gregor. Turon. lib. 8. cap. 9.

JURARE TRECENTESIMA MANU. Vide in voce *Assath*.

In sacramentis varii observati ritus, ac primo quidem ea peragebantur a jejunio, ut est in Capitulari 1. Caroli M. incerti anni cap. 39. in Ecclesia, ut est in Lege Longob. lib. 2. tit. 55. § 21. [* Carol. M. 38.] in Capitulari Caroli M. lib. 6. cap. 209. Notitia ann. 818. apud Perardum in Burgundie. pag. 36: *Et ipse Fredelastus Ecclesie S. Johannis, in ipsa civitate, ubi alia sacramenta per-*

ag. 30

grat, etc. In veteri Form. 32. apud sequonium: *In Basilica Sancti illius, ubi solima sacramenta percurre videntur.* Form. 3: *Quomodo hoc testimonium daverunt, an super altari Sancti illius, in illa Capella, quam in curte fisci, ubi reliqua sacramenta soluta sunt, jurati dixerant, etc.* Adde form. 2. et Formulæ secundum regem Romanum cap. 30. 31. 41. etc. Ceterum in Leone Iconomacho ann. 1: *Ἐκείνους δὲ ἵνατοι καὶ τοῦ ἁγίου Θεοῦ ἱεροῦ, ἱερῶν αὐτοῦ.* [* Vide Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 893. sqq.]

Sacramenta in Ecclesiis peragebantur super Crucem, super Altare, super S. Angelis, super Canone Ecclesie, super sanctis Reliquiis, etc.

JURARE SUPER CRUCEM. Raimondus de Igles: *Imperator juravit super domum suam Crucem, et spicam Coronam, et salta alta sancta.* Victor Scripser. tom. 4. Hist. Franc. de Alexio Imp. CP.: *Impositis aque manibus, et 12. primi sue civitatis, acris pignoris, Cruci videlicet dominica, am altis, que secum attulerat, ... juravit amia que proposita sunt.* Dominio lib. 1. de Vita Mathild. cap. 3: *Non adest cohe, baculos crucis illico more ruditer in terra binas posuit, nihil errans in baculis suis, velut esset Crux, sic jurata dixit.* Charta ann. 1286. apud Bohuslaum Balbinum in Hist. Bohemie pag. 396: *Factore in ligno vasa Dominica Juramento, etc.* Jurare in vase consecratum, in Presidentiali Gregorii II. PP. cap. 7. et Bedæ cap. 9. Vide Leonem Grammaticum pag. 494. Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 99. Notas ad Alexium cap. 402. et supra, in Cruce subserbere, et Crucis judicium.

JURARE SUPER TR. IGITUR, et sanctam Crucem, id est, super Canone Ecclesie, a Foris Beneharn. Rubr. de Notariis art. 14. et apud Harduinum de la Jaille in Tractatu de Duellis pag. 43. v. [atque Guesdum in Notitia Eccl. Diensis lib. 1430.] Jurare super librum Missale et Crucem, in Consuetudine Solensis tit. 4. ut. 1: *Et losdels messagere debent far sonment sus lo libre Missal, la crois dlessus jussade, etc.*

JURARE IN ALTARI. Lex Aleman. tit. 7. § 1: *Juret cum suis Sacramentalibus in ipso altari.* Lex Bajvar. tit. 1. cap. 3. § 2: *Tunc cum sex Sacramentalibus juret, et tunc sit optimus, in altari, coram populo et Presbytero.* Lit. 1. cap. 6. § 2: *Cum 24. Sacramentalibus nominatim juret in altari Evangelio superposito coram Defensore Ecclesie, velus Placitum editum a Baluzo: Super quos sacramentum altare has conditiones manibus nostris continemus, vel jurando mutungimus, quia nos supradicti testes sciamus, et bene in veritate notum habemus, etc.* Adde Capitulare Augisgran. ann. 879. cap. 62. Quo spectant hæc ex Consuetudine Solensis tit. 29. art. 20: *Et cunctis teditores trigui de jurat sui fateri de sent haban, lo libre Missal, et la crois dlessus passate, etc.* Adde tit. 35. art. 32. Capitulare Caroli M. incerti anni cap. 39. Consuetudinem Baiionensem tit. 5. art. 41. tit. 9. art. 46. tit. 10. art. 4. et Consuetudinem Severi tit. 1. art. 27. Consuetudinem Tolosæ part. 1. rubr. de Jurjurando:

*Judex debet ipsi actori jurjurandum deferre super altari prestandum. Juramentum altaris, ibidem, et rubrica de Sententia diffinitivis: Sacramentum altaris, part. 2. rubr. de Pignorib. Adde 4. part. tit. de Feud. art. 12. ubi ejusmodi juramentum distinguitur a juramento ad sancta Evangelia. Reclatoria, quæ habetur inter Epistolam Bonifacii Moguntini Archiepisc. 107: *Postea traxerunt me ad altare S. Remedi, et fecerunt me jurare stabilitatem ad illam Ecclesiam.**

JURARE POSITIS MANIBUS SUPER ALTARE. Gregorius Turonensis lib. 3. Hist. cap. 14: *Positis super altare sanctum manibus, juravit, etc.* Lib. 5. cap. 3: *Posuit manus super altare, cum juramento dicens, etc.* Cap. 33: *Tunc into placito ad Basilicam Martyris sancti convenit, elevatisque poter manibus super altarium, juravit filium non esse culpabilem.* Fori Oscæ ann. 1247. fol. 11: *Qui inficiatur, jurat super altare, in quo consuetum est jurare pro homicidiis, et sic absolvatur.* Formula veteres apud Bignonium cap. 34: *Notitia qualiter et quibus presentibus veniens femina aliqua illa, in pago illo, in mallo publico, in Basilica Sancti illius, et alios quamplures bonos homines, qui subter firmaverunt, posita manu super sacrosanctum altare illius, sic jurata dixit: Hic juro per hunc locum sanctum et Deum altissimum, etc.* Adde form. 3. 33. 41. Hartbertum de Caub. S. Galli cap. 5. Math. Paris pag. 616. etc. præterea Foris Aragon. lib. 3. fol. 51. v. Veteres cum jurabant, tegisse aras docent Virgilius lib. 11. et Theon ad Aratum.

JURARE SUPER ALTARE CONSECRATUM. Usatici Barcinonenses MSS. cap. 43: *Sacramentum sit omni tempore juratum super altare consecratum, vel super sanctum Evangelium.* Consuetudines Barcinonenses MSS.: *Juramus per Deum vivum... et per altare consecratum S. Johannis, quod situm est in aula S. Crucis sedis Barcinonensis, etc.*

JURARE AD PORTAM Ecclesie super Librum et Crucem, in Foris Oscæ fol. 24. et in Foris Aragon. fol. 156. v. 129. Edit. 1624.

¶ JURARE IN ARMILLA JANU. Hericus lib. 2. de Miraculis S. Germani Autiss. i. Nam si quis aut cupiditatis illecta, aut animi perinatibus impulsu, mendacio patrocinari deficiens, saltem in armilla jurjurandum expleare praeceperit, hunc quod sit reus perjurii... absque dilatione pedissequa corripit alto. Suspicatur Sollierius per armillam hic, ut alibi non semel, anulum significari, quo janua solet ab egrediendiis attrahi, ut a foris oculo possit, ut sensus sit: Nam si quis oculo illius templo vel sacello S. Germani ad januam foris consistens et vel anulum contingens pejore ac falsi testem invocare ausus sanctum Presepium, hunc quod sit reus perjurii... pedissequa corripit alto. Aliud sonat infra Jurare super armilla sacra.

JURARE CORAM ALTARI. Will. Malmsburiensis lib. 2. de Gest. Regum Anglie. cap. 6: *Remissus est ad Romanam Ecclesiam, ut ibi se coram Apostolico Joanne jurjurando defenderet.* Et hoc fecit coram altare S. Petri: sed facto juramento cecidit

coram altari, et manibus famulorum suorum portatus est ad Scholam Anglorum, et ibi tercia nocte vitam finivit. Adde Walsfridum Strabum de Miracul. S. Galli cap. 22.

JURARE UNA MANU AD ALTARE, altera ad juramentum parata, in Judiciis Withredii Regis Cantuariorum cap. 19. 20.

JURARE CAPITIS SUDO AD ALTARE INCLINATO, ibidem cap. 21.

JURARE SUPER PLURA ALTARIA. Gregorius Turon. lib. 5. cap. 49: *Tunc simul cunctis dicentibus, non potest persona inferior super Sacerdotem credi, restitit ad hoc causa, in tribus altaribus, in tribus altaribus de his verbis exierunt sacramenta.* Leges Hoelli Boni Regis Wallie cap. 26: *Fidusior negens fidesjuramentum suum... vel solus jurans super septem altaribus consecrata, etc.* Fleta lib. 2. cap. 63. § 12: *Tunc considerandum erit, quod ille, cujus tallia deditur, am prohet hoc modo, quod adent novena Ecclesias, et super novem altaribus jurat, quod, etc.* Huc referenda quæ habet Radolfus de Dietico ann. 1040: *Quindecim juramenta juravit Theobaldus (comes Blesensis) propria manu Consuli Gaufrido, et 20. Baronis Castellenses cum eo, et 40. Milites Flavussore eisdem verbis, quibus et ipse.* Adde Reginoem ann. 756. Pluries vero jurare compellabantur, qui Sacramentales habere non poterant, qui pro eis jurarent. Consuetudines Arkenenses ann. 1231. in Tabulario S. Bertini: *Si aliquis furto fuerit impetitus, prima vice proprio juramento et altorum 4. legitimorum hominum juramentis poterit se purgare, et sic liber erit ab illo furto, quod tunc et imponatur. Quod si auxilium habere non poterit ad jurandum, hoc primo jurabit, et deinde quingules jurando propria manu se purgabit secunda vice impetitus, novem juramentis predicto modo exhibitis se purgabit.* Charta Ingelramni Codiciensis Dom. ann. 1233. pro liberatibus villæ de la Beuvrière, art. 1: *Ille vero per se et sex altas jurjurando, si sanguis effluerit, se purgabit, sin, tria juramenta persolvat.* Infra art. 20: *Si terra calumnietur, que per annum et diem testibus 2. scabinis libere habita fuerit, non exinde respondebitur. Si testes defuerint, qui tenet, septem fuerit juramenta.* Art. 33: *Si quis inculpatus aliquo magno crimine fuerit, et illa se defendere voluerit, septem sacramenta se purgabit.* Quanta autem fuerit sacramenti ad altare præstiti religio, docet Tabularium Ecclesie Gratiopolitaneæ sub Hugone Episcopo pag. 81: *In manu Episcopi gurgisio: quem gurgisioem sicut sacramentum super altare factum timeo.* Tabularium Eleemosynæ S. Pauli Viennensis: *Et hoc juravit super altare, ut firmiter teneret.*

Ita porro jurabant super altaria, ut iis superposita essent sanæ Evangelia, quæ masu continebant, ut supra attigimus: quod omnino improbat Chrysostomus Homil. de Juramentis, loco a Lindenbrogio allato. Illud vero sacramentum Juramentum et Sacramentum Evangelii appellat Historia Monasterii Rotenensis lib. 1. cap. 8. quod quidem quæto fuerit apud Christianos reliquias, discere licet ex Procopio l. 2. de Belo Vandaliis cap. 21. extremo, Capitula Caroli M. lib. 5. cap. 32. de Sacerdotis purgatione: *Sacramento coram po-*

pulo super quatuor Evangelia dicitur purgatum.
Ecclesiae se reddidit, Jurare ad Evangelia, in
Leg. Longob. lib. 2. tit. 55 § 5. [*] Rotherus,
363.] *Satisfacere ad Evangelia*, § 5. [*] 370.
Ad Evangelia affirmare, lib. 1. tit. 9. § 33.
lib. 1. tit. 35. § 7. 8. [*] Liutpr. 118. 69.
(565. 16. 34.) Epist. Arsenii Episc. Horti-
de Iugurthe Bosonius uoxus: *Jurago Evangelia*.
Eutrudia. D. mo Nicolao summo Pontifici et
universali Populo, per Patrem, et Filium, et
Spiratum sanctum, et hac sancta quatuor
Christi Dei Evangelia, quae ore auctor, et
scripturae propriis tange, tanta auctoritate, et
Formidine, ut quicquid contra illa, et contra
Sexta Synodus Actione 13: Kai ἐπεὶ οὐκ ἔστιν
τοιαύτης ἀποδείξεως τοῦ θεοῦ ὁρίσας, ὅτι οὐκ
ἐστὶν ἐκείνους διδάσκοντες καὶ γρηγοροῦντες ἀπο-
στρέφει: Μὴ τὰς ἀγίας γραφὰς ταύτας, καὶ τοὺς
ἐκείνων ἐκείνων, οὗς εὐφρο ληθόντες τοιο-
τεύουσιν ἀπὸ τῶν. Act. 15. in sacramento
ejusd. Georgii. pro 16. τὰς ἀγίας γραφὰς, et
est: 1. Mā τὰς ἀγίας δογματικὰς ταύτας. ete. Vide
leg. 7. Cod. de Episc. aud. (1. 4.) 1. C. de In-
jre, propter calum. (3. 58) Nov. 51. 7. 13. et
quae et quae habent Scriptores de purgatione
Xisti III. et Leonis III. PP. Anastasius,
Eugenius, Leo Carnot. Ep. 139. Gratia-
nus, c. 1. c. 1. c. 2. c. 3. c. 4. c. 5. c. 6. c. 7. c. 8.
c. 9. c. 10. c. 11. c. 12. c. 13. c. 14. c. 15. c. 16. c. 17.
c. 18. c. 19. c. 20. c. 21. c. 22. c. 23. c. 24. c. 25. c. 26.
c. 27. c. 28. c. 29. c. 30. c. 31. c. 32. c. 33. c. 34. c. 35.
c. 36. c. 37. c. 38. c. 39. c. 40. c. 41. c. 42. c. 43. c. 44.
c. 45. c. 46. c. 47. c. 48. c. 49. c. 50. c. 51. c. 52. c. 53.
c. 54. c. 55. c. 56. c. 57. c. 58. c. 59. c. 60. c. 61. c. 62.
c. 63. c. 64. c. 65. c. 66. c. 67. c. 68. c. 69. c. 70. c. 71.
c. 72. c. 73. c. 74. c. 75. c. 76. c. 77. c. 78. c. 79. c. 80.
c. 81. c. 82. c. 83. c. 84. c. 85. c. 86. c. 87. c. 88. c. 89.
c. 90. c. 91. c. 92. c. 93. c. 94. c. 95. c. 96. c. 97. c. 98.
c. 99. c. 100. c. 101. c. 102. c. 103. c. 104. c. 105. c. 106.
c. 107. c. 108. c. 109. c. 110. c. 111. c. 112. c. 113. c. 114.
c. 115. c. 116. c. 117. c. 118. c. 119. c. 120. c. 121. c. 122.
c. 123. c. 124. c. 125. c. 126. c. 127. c. 128. c. 129. c. 130.
c. 131. c. 132. c. 133. c. 134. c. 135. c. 136. c. 137. c. 138.
c. 139. c. 140. c. 141. c. 142. c. 143. c. 144. c. 145. c. 146.
c. 147. c. 148. c. 149. c. 150. c. 151. c. 152. c. 153. c. 154.
c. 155. c. 156. c. 157. c. 158. c. 159. c. 160. c. 161. c. 162.
c. 163. c. 164. c. 165. c. 166. c. 167. c. 168. c. 169. c. 170.
c. 171. c. 172. c. 173. c. 174. c. 175. c. 176. c. 177. c. 178.
c. 179. c. 180. c. 181. c. 182. c. 183. c. 184. c. 185. c. 186.
c. 187. c. 188. c. 189. c. 190. c. 191. c. 192. c. 193. c. 194.
c. 195. c. 196. c. 197. c. 198. c. 199. c. 200. c. 201. c. 202.
c. 203. c. 204. c. 205. c. 206. c. 207. c. 208. c. 209. c. 210.
c. 211. c. 212. c. 213. c. 214. c. 215. c. 216. c. 217. c. 218.
c. 219. c. 220. c. 221. c. 222. c. 223. c. 224. c. 225. c. 226.
c. 227. c. 228. c. 229. c. 230. c. 231. c. 232. c. 233. c. 234.
c. 235. c. 236. c. 237. c. 238. c. 239. c. 240. c. 241. c. 242.
c. 243. c. 244. c. 245. c. 246. c. 247. c. 248. c. 249. c. 250.
c. 251. c. 252. c. 253. c. 254. c. 255. c. 256. c. 257. c. 258.
c. 259. c. 260. c. 261. c. 262. c. 263. c. 264. c. 265. c. 266.
c. 267. c. 268. c. 269. c. 270. c. 271. c. 272. c. 273. c. 274.
c. 275. c. 276. c. 277. c. 278. c. 279. c. 280. c. 281. c. 282.
c. 283. c. 284. c. 285. c. 286. c. 287. c. 288. c. 289. c. 290.
c. 291. c. 292. c. 293. c. 294. c. 295. c. 296. c. 297. c. 298.
c. 299. c. 300. c. 301. c. 302. c. 303. c. 304. c. 305. c. 306.
c. 307. c. 308. c. 309. c. 310. c. 311. c. 312. c. 313. c. 314.
c. 315. c. 316. c. 317. c. 318. c. 319. c. 320. c. 321. c. 322.
c. 323. c. 324. c. 325. c. 326. c. 327. c. 328. c. 329. c. 330.
c. 331. c. 332. c. 333. c. 334. c. 335. c. 336. c. 337. c. 338.
c. 339. c. 340. c. 341. c. 342. c. 343. c. 344. c. 345. c. 346.
c. 347. c. 348. c. 349. c. 350. c. 351. c. 352. c. 353. c. 354.
c. 355. c. 356. c. 357. c. 358. c. 359. c. 360. c. 361. c. 362.
c. 363. c. 364. c. 365. c. 366. c. 367. c. 368. c. 369. c. 370.
c. 371. c. 372. c. 373. c. 374. c. 375. c. 376. c. 377. c. 378.
c. 379. c. 380. c. 381. c. 382. c. 383. c. 384. c. 385. c. 386.
c. 387. c. 388. c. 389. c. 390. c. 391. c. 392. c. 393. c. 394.
c. 395. c. 396. c. 397. c. 398. c. 399. c. 400. c. 401. c. 402.
c. 403. c. 404. c. 405. c. 406. c. 407. c. 408. c. 409. c. 410.
c. 411. c. 412. c. 413. c. 414. c. 415. c. 416. c. 417. c. 418.
c. 419. c. 420. c. 421. c. 422. c. 423. c. 424. c. 425. c. 426.
c. 427. c. 428. c. 429. c. 430. c. 431. c. 432. c. 433. c. 434.
c. 435. c. 436. c. 437. c. 438. c. 439. c. 440. c. 441. c. 442.
c. 443. c. 444. c. 445. c. 446. c. 447. c. 448. c. 449. c. 450.
c. 451. c. 452. c. 453. c. 454. c. 455. c. 456. c. 457. c. 458.
c. 459. c. 460. c. 461. c. 462. c. 463. c. 464. c. 465. c. 466.
c. 467. c. 468. c. 469. c. 470. c. 471. c. 472. c. 473. c. 474.
c. 475. c. 476. c. 477. c. 478. c. 479. c. 480. c. 481. c. 482.
c. 483. c. 484. c. 485. c. 486. c. 487. c. 488. c. 489. c. 490.

juramentis. Insuperque propositum est id est, non taciis, sed coram ipsiis, quemadmodum Episcopi superant Episcopos et Sacerdotes: nam Episcopi solent *Sacramenta* jurare vetantur, in Concilio Meldensi ann. 845. cap. 4. Statuta Ordinis de Sempingham cap. 3. *Eligendi sunt 4. viri, Deum timentes et ordinem zelantes, qui inspectis Sacrosanctis jurant, quod, etc.* Tabularium Prioratus S. Nicasis de Meliente ann. 1211. fol. 52. *Ego vero Gasterus Capellanus prænominatus dum inter sacrosanctum Evangelium juravi, et in hoc meo ministerio meo servavi. Et tunc inquit loquutus. Gregorius M. lib. 7. Ind. 1. Epist. 18. Ind. 2. Epist. 46. lib. 8. 46. lib. 11. Ep. 53. In sancto Evangelio coram populo jurare, in Concilio Herdensi, apud Gratianum cap. 33. causa. 2. c. 5. Synodus Calched. act. 1. Προκαταβιντες εν τω λαϊκω τοις κυριωτατοις διακονουσιν Επισκοποι. Εις τα προκειμενα επιταγεις, apud Ananiam Connenam 1. 13. Alexandria. pag. 415. Ezechempertus in Hist. Langob. 2. Cui sacramenta recentia decelerant, precipue Landolfus (Episcopus) per Evangelium iuravit, et tunc inquit loquutus, non per hoc iuramentum servatus sum illi non solum iuravi. Vide I. Propend. II. Cum aut. Cod. de Curs. furios. 15. (70.)*

JURARE SUPER TANTUM ESSEGI. Charta Goffridi Comitis Andegav. pro Abbatia Vindocinensi in Regesto Philippi Aug. Herouvalliano fol. 95 : *enimus regem et Ecclesiam S. Trinitatis, illoque super tantum Evangelium extrinsecus, de auro labatum, et super ipsam ultor michi juravit, etc.* [Charta ann. 1304, ex Cod. reg. 5186, fol. 12. v.°: *Promissum videlicet dictus dominus archiepiscopus (Lugdunensis) in verbo veritatis, decus et capitulum bona fide in presentia Evangeliorum, et dictus dominus de Filari: pro juramento suum super sancta Dei Evangelia prestitum etc.* Abi aperte distinctum ratio juramentum prestandi ab archiepiscopo: ecclesiasticis

et laico. Charta ann. 1332. in Reg. 67. Chartoph. reg. ch. 3 : *Nous preñz la main au pñz en la pñsñee des sains Evangelis, sanz iceulz touchier, selon ce que à nostre honnesté et estat appartient etc.*

Per Evangelia juratos manus prius abluisse ex Chrysostomo refert Suerius in Thesouro Eccles. v. Εὐαγγέλιον, ubi antiquum et usitatum per proposita Evangelia jurandi morem probat ex Palladio ad Lausum in Eulogio pag. 68. Johanne Antiocheno in Nomocanone tit. 7. ex Constitutione 165. ex Libro 8 Basilicon. etc.

¶ JURARE SUB TESTAMENTO DEI. Chronic. Wormal. apud Ludewig. tom. 2. pag. 46 : *Tunc Imperator sub Testamento Dei, Juravit aut dictum Episcopatum fratri illius se daturum.*

JURARE, vel PURGARE SE Evangelio super caput posito. Marcellinus Comes in Chronico, de Pelagio PP: *Qui a populo Romano factionis contra Filigium (decessorem) ineausatus, celebratis una cum Narse Litanis, apud S. Petrum ambone ascenso, Evangelioque super caput posito, juramento se crimine purgavit.* Anastasius in Pelagio: *Qui Pelagius tenens Evangelia et Crucem Domini super caput suum, in ambone ascendens, satisfecit cuncto populo et plebi, quia nullum malum crederet contra Filigium.*

Jura peraguntur contra regnum agnatum.
Jura peraguntur contra regnum agnatum, quibus et
Tumulosis crebra est mentio. *Jurare in reliquiti*,
in Lege Frision. tit. 3. §. 4. *In reliquiis Sanctuarum*, tit. 12. §. 1. tit. 14. §. 3.
Capitularia Caroli M. l. 6. c. 209 [* 214].
Omne sacramentum in Ecclesia, et super Reliquijs juratur: et quod in Ecclesia jurandum est, vel cum 6. electis, vel si ea esse debent, quales poterint invenire. Sic illam Deus adjuvat et illi Sancti, quorum istae reliquiae sunt, ut veritatem dicant. Chron. Laurissim. pag. 75 : *Super sacras Reliquias hoc jurare debuit.* Dudlo lib. 3. de Morib. Norm. : *Delatiusque Sanctorum Reliquiarum phylacterijs, manibus super Ipsas impositis, Deo nominato, in primis juravit se contra omnes illi auxilium.* *Jurare ad Epist. corpus*, apud Gregorium M. lib. 8. Epist. corp. ep. 9. p. 3. l. 11. ep. ap. Gregor. Bonifacii. cap. 1. p. 1. §. 1. in Codice C. de Ep. 88. ap. Gregorium VII. PP. lib. I. Epist. 16. Anastasius in S. Hadriano PP. cap. 99. in Chronico Farfensi cap. 671. apud Will. Malmsbur. lib. 2. de Gestis Anglor. cap. 6. [et sic] *Hinc Sancta Jarunda vocatur in Charta Gasterlens Episc. e Chart. B. Magdalene Castrodun. fol. 29.]*

Interdum ea sacramenta ad plures reli-
giones exigebant. Eginhardus autem 757 de
Tassilone: *Fidelitatemque tam ipsi Regi Pi-
pino quam filius ejus Karolo et Karolomanno
jurejurando super Corpus S. Dionysii promi-
sit. Sed non solum ibi, verum etiam super
corpus S. Martini et S. Germani, simili
sacramento fidem se praedictis dominis suis,
diebus vitae suae servaturum est pollicitus.*
Le Roman de Rou MS. ubi de Sacramento
quo Heroldus Guillelmo praestitit:

A Baives, ce soeient dire,
Fist assembler un grand C
Tous les corps maintz fist d
Et en un lieu touz assemble
Touz une cuxe en fist empl

van consuetudinem in Vasconie partibus,
qua in murtris et maliciis, pro quibus pena
vortel vel membri mutilatio conuictis detur
infigit, et accusatus, inculpatus seu desolatus
in malicio conuictus non potest fieri
filius malicio conuicti, nec faciat
supra corpus S. Severini vel aliorum
Sanctorum Sanctae, quod non est culpabilis
sive reus malicio, qui non inculpatur, abal-
uitur et evadit, nisi fuerit in ipso malicio in
figitur deprehensus vel confensus, vel primo
per duas aut plures testis, et postea per du-
lum conuictus vel etatus, propter dactum
maleficium permittitur se binari, licet per
olios probationes idoneas possit convinci.
Inter Aresta anno 1279. in Regesto Pa-
lamenti B. fol. 51.

Alteram consuetudinem non minus antiquam, quae Insule in usu erat antiquissimo Johanne Rex Franc. Edicto anno 1350. tom. 2. Ordinal. Reg. Franc. pag. 406. Et ordinatio, seu modus procedendi in dicta Sacra, quod est dictus facit, iuramentum fieri solet ab utraque partium sub certis formis, ac in idiomaticis extrinsecis et insuetis, ac difficillimis observari. Super quibus utroque, vel altera partium si quocumque decesserit in idiomatico, vel in forma, sine finalitate linguae iurantis sermo laborat, seu monacho solito plus eleret, aut in palma pollicem firmiter non teneat, et alia plura frivola inanitia, circa dictum iuramentum tam verba, quam facta fuzia villa praeclara legem consuetudina non observet, causam suam prout amittit et perdit. Unde colligere est quibus ceremoniis ejusmodi sacramentum peragbatur.

Sacramenti ad sacras reliquias prestati formula fuit, quam ex Capitol. Caroli M. attigimus, cui similis est formula 3^a. juxta Legem Romanam: *Per hunc locum sanctum et Dei reuerentiam. Infra: Per reuerentiam istius Sacramenti Dei altissimi.* Similis est etiam quam profert Petrus de Fontaines, in Consuetudinibus S. i. 5 v. *Quantz l'enseigne sur juyte n'estoit, il disoit. J'alre apertur, si Sans ouuert: cil se doit agnouellier, li prouuer he veut por adremet, et li Justice le doit ras escherir: Ensi vous ait Dix, et li Saint li cist sunt, et tout li autres, he l'enseigne, etc. tamenis here de sanctis Evangelis intelligi possent. Prestabatur autem ejusmodi sacramentum tactis ipsis sanctis reliquijs.*

3^a Formula. *En la sainte eglise de Nostre Seigneur Jesus Christ, nous sommes assemblez par la grace de Dieu, pour faire un sacrement, qui s'appelle le sacrement d'union, et ainsi ont tous eueyves apostoliques, etc.* Lex Alexan. tit. 6. § 7: *Ut illi Conjurato manus suas super capsum ponant.* Gregorius Turon. lib. de Glor. Confess. cap. 93: *Et statim ponens manus super sanctum sepulcrum, dixit: Hujus Sancti virtute apprimat, ut aliqvid falsi loquar, etc.* Annales Francos. ann. 1014. c. 75: *Sacramenta Juramenti mutui, innumera sunt, aliquando etiam Martyrum manus immittunt.* Le Roman de Marrym. c. 8.

Devant les Seïus à genouïous se mist,
Leta sa main, de seure l'estandi.

[Vel ut est in Notis ad Villharduinum pag. 279 :

Leva sa main, sor les Sui
Le Roman de Rou MS. :

Quant Herard sus (les Sains) sa main tendi,
La main trembla, le char perchi.]

Hinc forte origo manavit dexteram effundendi in sacramentis horisieris, in quibus Evangelia et sacras reliquias *ἐκκαταλείψαντες τὸ πρῶτον*, ut loquitur Anna Comnena lib. 13. Alexiad. pag. 445. *mente compunctum*. Gregorius Turon. lib. 1. Miracul. cap. 20 : *Quidam autem cum ad juramentum in hac Ecclesiam fuisset ingressus, ubi natus ante altare stans extulit, ad sacramentum intendat, proferret, etc.* Cap. 33 : *Cum dedit manibus sacramenta proferrent. Cap. 35 : Hicque litigantibus, in hoc ipsis subit, ut eam sacramento dirimerent : ingressique Basilicam S. Marci, elevatis homo manibus ad perjurandum, cum nomen Sancti voluisset ore patulo nominare, hæsit vox in faucibus, etc.* Adde cap. 58. et lib. 5. Hist. cap. 33. Decretum Tassilonis de Popularibus Legib. § 7 : *Iterata vox requisito debito, dicit : Extendamus dexteram nostram ad iuramentum iudicium dei, et tunc manus dextræ atque ad celum extendat.* Paschasius Radbertus in Epitaphio Wale lib. 1. in Praefat. : *Nam autem exertis brachiis obijurare. Charta Balduini D. de Comines ann. 1213, ex Tabular. S. Bertini : Et prædixi viris et uxores eorum in Ecclesia S. Petri de Comines existentes, ubi hac acta sunt, elevatis manibus vnum sanctum Corpus Domini, et sanctum altare, iuraverunt quod etc.* Dittmarus lib. 5 : *Hicque dextris elevatis affirmatur.* Vetus Charta in Metropoli Salisburyensi tom. 3. pag. 274 : *Comes Conradus de Wazlerburg Advocatus noster porrecta dextra sua, nihilque laudamentum sacramentis constabili et ratificavit.* In iuramentis veterum manum elevatum fuisse colligitur ex Orpheo :

Ὁρῶντα δὲ τὸν ἱερεῖα, ἐκτείνωντο τὸ χεῖρ.

Vide S. Athanas. in Apol. ad Constantium pag. 674. et Jo. Bapt. Haenkenium libro de Jurejur. veterum cap. 12.

Iuramenta ad Sacrorum reliquias certis et statim anni temporibus inhibita in Concilio Burdegallensi ann. 1255. cap. 7 : *Reliquie non traduntur Laicis ad iurandum nisi certis temporibus. Decrevit enim sancta Synodus in Septuagesima usque ad Octavas Pasche, ad Adventum Domini usque ad Octavas Epiphaniæ, et in jejuniis Quatuor temporum, et in Lethaliis majoribus, et in Dominicis debet, et in diebus Rogationum, nisi de concordia et purificatione, nullas super Dei Evangelia iurare præsumat : et in his diebus non debent Sacerdotes reliquias præstare ad iurandum.*

* Certis et statim anni temporibus inhibita fuisse iuramenta quoad Quadragesimale tempus rursum probat Charta ann. 1107. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 59 : *Venit ad eam (Maibildam) Dodo Matinensis episcopus, cum Ardicio filio Botelli, et cum quibusdam viris Musse antiquioribus, eam deprecantibus ut in curte Musse albergaris non faceret : quia illi crebant se hoc non nisi esse, neque temporibus ejus, neque patris vel matris, et volebant inde iuramentum et facere. Sed ipsa resistit propter Quadragesimam accipere, et prædicti illi viri unde inde doluerunt. Et illa dixit, transacta Quadragesima se esse suscepturam, si ipsi facere vellet. Et transacto Quadragesimali tempore ipsi parati fuerunt ad iurandum. Quod et sequiori*

etate a nostratibus observatum fuisse docet Petrus de Font. in Consil. cap. 5. pag. 84 : *Sigement oïvre le justice, et par lezart apointa ses contremans, le li d'auricout en quereure, a quel tant on ne doit point jurer... Saïrmeins cesse... des le Pâlelie clout, jusques à la quinzaine de Pasches.*

Sacramentorum porro ad Sacrorum sepulchra et reliquias præstitorum exempla præferunt S. Augustinus Ep. 137. S. Audouenus lib. 2. de Vita S. Eligii cap. 56. 57. 58. Gregor. Turon. lib. 1. Mirac. cap. 39. 58. 74. lib. 2. cap. 19. 39. lib. de Glor. Confess. cap. 33. 93. 94. lib. 5. Hist. cap. 33. 48. Aimoïn. lib. 3. Hist. rap. 30. Gregor. M. lib. 5. Ep. 33. lib. 7. Indict. 1. ante Ep. 1. Ind. 2. Ep. 81. 82. 83. Joannes Diacon. lib. 4. Vitæ ejusdem Gregor. cap. 14. Vita S. Nicetii Episc. Lugd. pag. 99. Edit. Chifflet. Vita S. Andomari Episc. Turonensis cap. 14. Edit. Mabillon, lib. 1. Miracul. S. Dionysii cap. 33. Regino ann. 756. etc.

† JURARE PER CORPUS SANCTI. Le Roman de Vacez MS. :

Court es, dit Roien. Par le cors S. Fiacre, Par la foy que je dois au saint Filium Patre, etc.

* JURARE SACROSANCTIS RELIQUIIS, *Eucharistia et cruce coram positis.* Codex reg. 8407. 2. c. 2. ch. 72. fol. 100. 1re. : *Ego comes Frixensis... sacrosanctis Reliquiis, Eucharistia et Ligno crucis Domini coram positis, super sancta Dei Evangelia manu tacta, libere voluntate juro etc.*

* JURARE DE SACRO, id est, tactis sanctis Evangelii vel Reliquiis, in Stat. ann. 1305. tom. 5. Ordioit. reg. Franc. pag. 322 : *Et jam aliquos ex ipsis de sacro Jurare feceritis.*

IN SANCTIS JURARE, i. tactis sanctis Evangelii vel reliquiis, in Capitular. Caroli M. lib. 1. cap. 63. in Capitular. ann. 813. cap. 9. in Capitular. 1. ejusdem Imp. incerti anni cap. 39. et in Legibus Ethelredi Regis ad Venetium editis cap. 2. 4. apud Bromptonum. *Jurare super Sancta*, in Annalib. Francor. Bertinianis ann. 854. et in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 34. 54. *Jurare super Sacrosancta*, in Chartis ann. 1223. in Histor. Vergiacensi et Betunæ. *Jurare super Sanctos*, in aliis ann. 1216. et 1228. *ἐν τοῖς ἁγίοις ὑμῶν*, apud Cautanenium lib. 1. cap. 2. *Jurare sur Saints*, nostris. Leges Normannicæ Wilhelmii Nothi cap. 11 : *Et li plaies Jura sur Sentez, etc.* Cap. 15 : *Si il ne pot prover sur Saints.* Willerhelmus n. 51 : *Et si Jura sur Saints de son poing-dextre.* Adde num. 17. et Notas pag. 265. [Le Roman de Rou MS.]

Puis a juré et armé...
Si vraiment Dies le dit
Et li rois Sains qui illue sont !
Pleuons dient : que Dies le don !
Quant Herart out les Sains beuies, etc.

Hic observandum osculum sacris reliquiis præstitum, peracto iuramento. [* Immo Evangelii.] Le Roman de Garin MS. :

*Si m'ait Dex et li Seint qui sont ci.
Et tuit li autre qu'en doi crier merci.*

Le Roman d'Aubrey MS. :

*A tant li charge ses Sains li fait Jurer,
De son cufors loiaument a garder.*

Vide Petrum de Fontanis cap. 5. num. 1.

JURARE AD SACRA, Eadem notione, in Wichibild Magdeburgensi art. 135. Willhelmus Neubrigensis lib. 2. cap. 36 : *Et pericris, ut dicitur, nihilis Juravit, dicens : Sic ne Deus adjuvet, et hac Sacra.* In Concilio Meldensi cap. 38. *Jurare super Sacra* prohibetur Episcopis.

* JURARE SUPER CLAVUM DOMINI. Charta ann. 1198. tom. 1. Corp. diplom. pag. 123. col. 1 : *Comes Palatinus Juravit super clavum Domini et super omnes Reliquias in eadem capside contentis.*

* JURARE PER SANCTOS BAYAROS et Catalaunicos. Chron. MS. Bertr. Gueschini :

Ea dicit li Anglois : Par les Sains de Bayre.

Idem :

Et Bertrard respondit, Par les Sains de Châlons, Se de vilains vovés avoir nobles respones, Oïndre ne le devez, mais pœu d'égoullons.

* JURARE PER SANGUINEM FISCANENSEM, Qui in monasterio Fiscanensi constitit. Lit. remis. ann. 1386. in Reg. 129. Charthorp. reg. ch. 205 : *Lequel Juron jurn le sanc de Fescamp qu'il despitert le lignage.*

JURARE SUPER SACRAMENTA, apud Sueonem de Legib. Censuiliis, cap. 8.

JURARE IN LOCO QUI DICITUR SANCTUM, in Capitul. 3. ann. 813. cap. 10.

JURABANT POSITA SUPER CAPUT SUUM CRUCE DOMINI Presbyteri, Diaconi, vel Monachi, si de gravi aliquo crimine purgare se vellet. Egerbertus de Ecclesiastica Institutione pag. 94 : *Pro idcirco sanctorum, cum est crimen impudicæ, ut ponat super caput suum Crucem Domini, et tesseret per vivendum in arcule, esse immunitatem esse de peccato hyumani, et sic omnia dimittenda sunt iudicio Dei.*

JURARE PER SACRUM INCELEBRATUM. Leges Hocii Boii Regis Wallie cap. 7 : *Capellanus fuit cum Jurare per Sacrum incelebratum, et per altare, et reliquis superpositas, quod in tota vltin sua nec prece, nec pretio, nec amore, nec odio iulsum scienter facit iudicium.*

Sacramenta porro prædicta, *Iuramenta corporalia* appellantur, *ἐκκαταλείψαντες τὸ πρῶτον* in VI. Synodo act. 13. quod tactis, sive impositis sacrosanctis Evangeliiis, Cruce domini, vel Sanctorum reliquiis admotis, sublata aut protensa manu præstentur : ut distinguantur a iuramentis, que sunt instrumenta, inquit Cuiacius ad Novell. 51. *Μὴ ἐκκαταλείψαντες, ἢ ἐκκαταλείψαντες*, in Basilic. Eclog. 10. tit. 25. cap. 4. *Ἐγγαρὰς ἔδωκε*, Porphyrogenito lib. de Admin. Imp. cap. 45. pag. 155. 158. et Annæ Comnenæ lib. 13. extremo pag. 416. et Cautanenium lib. 4. cap. 30. que quidem scripto concepta sacramenta eadem vim habent, que corporaltiter præstita, ita ut qui ad infrogiat perjuris aequæ sit ac alter, ut definit Gregorius Nazianzenus Epist. 319. et Carm. adversus sepius iurantes. De ejusmodi iuramento agit præter Tertullianum lib. de Idololatria cap. 23. Anonymus de Reb. Armeniæ : *Καὶ ἔγγυρῶντες τῇραβία μὴ ἔδωκε, ἀνομιολογῶντες αὐτοῖς, ταῖς χερσὶν ἔγγυρῶντες*, apud Cautanenium lib. 1. cap. 33 : *Ὁρκὸς ἐν βιβλίῳ ἔγγυρῶντες. Αὐτὸ ἔγγυρῶν ὁρκῶν, apud*

Balsamon, ad Cano. 77. Synodi Trull. Constitut. Sicula lib. 1. tit. 44: *Corporalia volumus sacramenta prestare*. Tit. 59. § 1: *Tactis corporaliter sacrosanctis Evangelii in publico corporaliter subeant sacramenta*. [Instrum. ann. 1307. tom. 3. Hist. Dalphin. pag. 129: *Et per juramentum ab eisdem et quolibet ipsorum super Sancta Dei Evangelia corporaliter prestitum*. Aliud ann. 1342. ibidem pag. 440: *Promiserunt et juraverunt ad Sancta Dei Evangelia per eos et quembet corpora gratis* (sponte) *corporaliter tacta*.] [* Vide Haultaus. Glossar. German. voce *Leiblich*, col. 1346.] Neque aliud videtur.

JURARE SACRAMENTO CATHOLICIS FIDELI, quoniam corporaliter jurare: quomodo scilicet Catholicis solent. [* Videm, quam Catholicus vel Christianus in baptismo professus est, testem invocare. Vide supra *Christianitas in Christianis*.] Dudo lib. 2. de Morib. Norman. *Juraverunt sacramento Catholice fidei Patrio Rolland vitam suam, et membra et honorem totius Regni. Hesso Sacrosanctus: Tunc Rex propria manu sub testimonio fidei Christiana in manu Episcopi et Abbatum firmavit se profata Capitula sine fraude prosequatur*. Charta Philippi Aug. de Clericis Paris. in ejusdem Regis Regesto f. 6a: *Sub adjuratione fidei, quia Christiani sunt, quaque nobis debet domino suo ligito, etc.* Tabularium Persiense Ch. 12. apud Perardum: *Et per illam Professionem, quam in baptismo promiserunt, ad veritatem dixissent, etc.* [Le Roman de Fiecé MS.:

Je oon, ce diat li Rois, par ma Chrestientie. Et cil qui m'en blasmerent, m'en oat a tort blasme.]

Theophanes in Zenone ann. 3: *ὁρκίας αὐτὸν ἐκ τῶ ἀγίου βαπτίσματος καὶ προδοῦναι, εὐμνηκεν ἰουρμεντο ἰν σακριντο βαπτισμα δατο, νε σε προδερει, obtestatus est. Eadem formula habetur in Chronico Alexandrino ann. 4. et 10. Zenonis.*

Corporale præterea **juramentum** dictum videri potest, ad discrimen juramenti sacerdotalis: quippe Sacerdotes in Concilio Meldensi, super *Sacra*, seu *corporaliter* jurare ventantur. Jurare autem solent in *verbo veritatis*, quod omni stipulationi prævallet in ore Sacerdotis, inquit Joan. Sarisb. Ep. 67. Capitulare Episcoporum. ann. 801. cap. 20: *Ut nullus Sacerdos quicunque cum juramento juret, sed simpliciter cum puritate et veritate omnia dicat*. S. Anselmus Cantuariensis lib. 3. Epist. 83. de Episcopis: *Asserunt enim publice in ea veritate, quam servare debent Episcopi, etc.* Quippe ut ait Palladius in Vita S. Chrysostomi cap. 9: *ὁ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐπισκόπου, ψευδὲς οὐκ εἶπεν*. Et S. Athanasius in Apolog. ad Constantium: *Ἄ γὰρ οὐ θεοῦ πατρὸς ἐκδοῦναι, τοῦτον ἔλεον ἐξῆναι ταῦτα ἢ χριστιανῶν*. Stephanus Tornac. Epist. 162: *In verbo veritatis, sub periculo anime sue, etc.* Charta ann. 1231: *Et Capitulum promisit in verbo veritatis, quod stibit dicto et ordinationi nostre*. In alia ann. 1211. in 30. Regesto Tabularii Regii num. 37. Episcoporum Cadurcensis in verbo *Sacerdotis* seu *veritatis* fidelitatem præstat Simonis Comitis Montisfortis. In Capitulari Pipini Regis Italie ann. 793 Monachi in verbo tantum

et *veritate promittunt*, seu jurant. Per *Sacerdotium suum*, ut in Charta ann. 865, apud Ughellum in Episcopis Veronensibus. Charta Stephani Episcopi Aniciensis ann. 1123: *Nos etiam Episcopus promissimus in verbo Sacerdotum, etc.* Adde Judicia Witherdi Regis Cantuariorum cap. 18. Jurant præterea manu ad pectus apposita, *la main mise sur le pis*, ut est in veteri formula. Stabilimentis S. Ludovici lib. 1. cap. 71: *Et li Prestre le droit en parole de prevore*. Bulla aurea Caroli IV. Imp. cap. 3: *Peracta quoque Missa hujusmodi, omnes illi Electores, seu Nuntii accedant ad altare, in quo Missa eadem extitit celebrata, ubi Principes Electores Ecclesiastici eorum Evangelio B. Joannis, in principio erat Verbum, quod illic ante ipsos ponit debet, manus suas pectori cum reverentia superponant: sacculares vero Principes Electores dictum Evangelium corporaliter manibus suis tangant, etc.* Scribit Matth. Paris. ann. 1252. Henricum III. Regem Angliæ peregrinationem Hierosolymitanam initurum se pollicitur cum sacramento more Sacerdotum exhibito: *Et jurans hoc apposuit manum suam dexteram ad pectus suum, more Sacerdotis, et postea supra Evangelia apposita, et osculatus est ea more Laici*. Et eodem anno pag. 580: *Dum autem Rex memoratum sententiam audisset, tenuit manum suam ad pectus suum, sereno vultu voluntario, et alacri, ... dixit ipse Rex: Sic me adjuxit, etc.* [Instrum. ann. 1314. tom. 3. Hist. Dalphin. pag. 157: *Primo videlicet predictus Archiep. (Viennensis) manum suam sinistram tenens supra pectus suum, ut Prælatoris, et dextram manum suam in altum, in præsentia Crucis, Evangeliorum et Capituli B. Mauricii promittit, bona fide loco juramenti interposita pro se et successoribus suis in futurum*.] Vide Monasticum Anglican. tom. 3. pag. 223. Olim jurare non cogebantur Thomæ Diales, ut auctor est A. Gellius lib. 10. cap. 15. sed eorum verbis non stare religio erat. Edictum Prætoris: *Sacerdotem vestalem et Flaminem Dialectum in omni mea jurisdictione Jurare non cogam*. Vide Festum in *Jurare*, et ibi Scaligerum. Adde etiam Balsamonem ad Concilium Trull. can. 77.

Jurasse tamen Episcopos ad sancta Evangelia interdum legimus. Acta Alexandri III. PP. apud Baronium ann. 1177: *De hinc 12. Principes Imperii tam Ecclesiastici, quam sacculares, tactis Sacrosanctis Evangelii modo similiter Juraverunt, protinus Romulus Salernitanus Archiepiscopus surgens per eadem Evangelia Juravit, etc.*

Ita quoque abbates, sed salvo dignitatis honore, ut docet Charta ann. 1374. ex Tabul. monast. Montisil. *Ad juramentum fidelitatis, quod et incontinenti præstitit* (Saxius abbas) *dicto judici majori super sancta quatuor Dei Evangelia manibus suis corporaliter tacta, cum stola in collo, salvo honore et honestate, more prælatorum*.

JURARE IN SACRAMENTO CORPORIS CHRISTI, (Juramentum et sacramentum Evangelii appellat Hilaria Monasterii Rotoneusensis lib. 1. cap. 8.) quod quidem ipse eo die celebrando confecerat quidam Carmelita, apud Thomam Walsinghamum pag. 309.

† **JURARE SUPER CORPUS CHRISTI**, *Cin-*

cem, et virgam nigram Scotiæ. Charta fidelitatis Roberti Episcopi Glasceviensis ann. 1300, apud Rymerum tom. 2. pag. 867: *Et cui serment avons nous fet sur le cors rote Seigneur, et la Croiz ney et la Blaque rote de Escosse, en la presence de, etc.* Angliis *Black night*, Rod virga.

* **JURARE SUPER PANEM ET VINUM**. Lit. remiss. ann. 1384. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 120: *Firent serment l'un à l'autre sus un pain, etc.* Aliæ ann. 1417. in Reg. 170. ch. 7: *Lesquelz compaignons eussent juré et fait serment l'un envers l'autre sur le Pain et le Vin, etc.*

* **JURARE PANEM Eucharistico inter contrahentes divino et ab eis super altare consecratum, in Lit. remiss. ann. 1398. ex Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 566: *Guillaume Morla prestre, lors eard de la paroisse de Giry, ... emmena ladite femme en son hostel, et d'illec se transporta en son eglise, et illec lui fit jurer et promettre qu'elle ne le changeroit pour pire ne meilleur, et qu'elle relançeroit du tout le suppliant son mary, pour lui amer et faire son plaisir; et en confermant lesdites promesses faites entre eulx, print une hostie non sacrée et la parti en deux, et après melle en vin et lui bailla à manger la moitié, et l'autre il menga sur un autel d'icelle eglise.***

* **JURARE PER DOMINUM ET PROBATUM, in Charta ann. circ. 1130. inter Sabotas, tom. 3. Hist. Occit. col. 453.**

† **JURARE PER DEUM, Sedis Apostolicæ et Papæ salutem**. Charta ann. 1068. apud Illust. Fontanum de Antiquit. Horte pag. 398: *In quo et Jurata vobis dico per Deum omnipotentem, Sanctæque Sedis Apostolicæ et domini nostri Alexandri Papæ salutem hæc omnia, que hujus donationis chartularie series textus eloquitur, involubili conservare, atque adimplere promitto*. [* Charta ann. 956. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 165: *In quo Juratus alio per Dominum omnipotentem, sanctæque sedis Apostolicæ, seu salutem venerabilis et apostolici domini Johannis sanctissimi XII. papæ*.] Dicit Le Roman de Rou MS.:

Mout meurent Normans et les vertus Dieu juré, Que mors soit et destruit, se el pais ascepire.

* **JURARE SUPER CRUCEM EPISCOPI**. Chron. Angl. Th. Otterbourne edit. Hearn. pag. 75: *Jarovi ... rex Scocie Willelmus Johanni regi Angliæ fidelitatem super Cruce Huberti Cantuariensis archiepiscopi, et fecit ei homagium de vita et membris et toto honore suo terreno*.

* **JURARE PER DIEM FESTUM**. Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 305: *Iceilli euré jura par la journée, qui estoit le jour de l'Ascension, etc.*

JURARE SUB STOLA tactis sancta Evangelii Sacerdotum etiam fuit, Charta Frederici II. Imper. apud Baronium ann. 1166: *Idem quoque juramentum Archiepiscopi et omnes Episcopi, atque Electi, qui interfuerunt, numero quo, super sancta Dei Evangelia, propria manu, unusquisque sub stola sua præstiterunt, et publice firmarunt*.

JURARE PER LABRUM ET STOLAM IN VERBO DOMINI Canonici Senensis pre-

igit Octavianus Cardinalis in Charta, aucta ann. 3. Alexandri IV. PP. apud Thell. tom. 3. pag. 635. Epistola Gregorii VIII. apud Brunnonem de Rebus Saxonico pag. 125. de Henrico Impi. Hoc idem etiam a confratribus et Legatis nostris Humiliter Precentio Episcopo, et Geroldo Interitus Episcopo, quod ad illum missimus, et pascitum susceptus, in illorum manus, et sanctos stolas, quos in collo tenebant, promittendo confirmavit. Hugo Flaviniensis in Chron. pag. 209. de eodem Henrico Imp. : In illorum manus per sacrosanctam stolas, quos collo gestabant, iurando confirmamus. Vetus Charta ann. 1248. Metropoli Salisburgensi tom. 2. pag. 67. Altelius Propositus et totus Conventus Ecclesie Dissensum obtinuerunt ut sola sua iurando, quod nec civis ibidem, ne quisquam hominum aliquid iuris haberet, vel habere debeat in eo pradio, etc.

¹ JURARE IN VERBO PRELATI solent aliquid ablatas. Charta ann. 1355. abbat. de Gonchis in Ruthen. ex Reg. 64. Charoph. reg. ch. 471. Insuper nos idem alius in verbo prelati, et nos consules predicti boni fidei, ... eodem servare ... mittimus. In parole de prélat, id est, grebryter, in Statib. S. Ladov. lib. 1. cap. 71.

² JURARE SUPER ORDINIS SUOS, vel In ordine suo et sub periculo ordinis sui, Formula iuramenti a sacerdotibus et monachis, imo a conversis et laicis in monasteriis degentibus usurpata. Charta ann. 1170. in Chartul. S. Corn. Compend. fol. 10. r. col. 2. : Similiter et monachus inde iuravit sub periculo ordinis sui veritatem adeo dicit. Alia ann. 1196. in Chartul. S. ion. Laudun. ch. 105. Juravit super ordinem suum, si monachus fuerit, vel conversus, vel laicus, obsequio suo consensu iuramentum vel homicidium ecclesie. Alia ann. 1187. Will. de Sancta Maria ex Chartul. monast. de Banger, dice. Turon. : Scilicet quod ille, qui dictus qualivis conductus, si uxoratus fuerit, dicit in ordine suo; si laicus, habet fidem quod ad corpus abbatias pertinent res conductas.

Erant et alii iuramentorum ritus, qui pauperibus redolebant, et ipsi Ecclesie dicuntur in Sexta Synodo can. 94. ubi prohibentur. Ipsi ibi et illi, qui in Basilium in Ep. ad Amphilocho. can. 81. in Synodo Trull. can. 94. vel ipsi in Synodo, et apud Theophanem ann. 5. Iustini Thoma, de quibus Scholasticus Basilic. tom. 3. pag. 144. Eiusmodi fuit.

JURAMENTUM IN CAPUT PECUDIS, de quo Concilium Aurelianense IV. can. 16. : Si qui Christianus, ut est primitivum consuetudo, ad caput capreusque ferre vel pecudis, invocatus iuraverit nominibus paganorum fortiter iuraverit, etc.

JURAMENTUM SUPER ARMA, quod ab omnibus ferre (presertim Septentrionalibus) populis receptum legitur, et si forma illius interdu diversis fuerit. Formula 119. ex Lindenbrogianis : *Veneris nam dignus ille, adprehensum manu prædicti iudicis, vel armis sicut nos est apud omnes, 12. manu tua tercia dextra dextratus, vel conjuratus sit, etc.* Ubi Formulæ secundum Legem Romanam cap. 30. apud Bignonius :

Dum sic veritas comprobatur, jam dictus ille adprehensum manum vel arma prædicti iudicis, sicut mos est, apud homines duodecima manu, sua terdecima distractus vel conjuratus dicit, etc. [* Vide Grimm. Antiqu. Jur. German. pag. 896.] Hujusmodi igitur sacramento usi sunt.

Quadi, apud Ammianum lib. 17. pag. 107. : *Educatque micronibus, quos pro munibus colunt, jurare se permanentes in fide.*

Saxones. Fredegarius cap. 74. et Gesta Dagoberti Regis cap. 31. : *Saxones autem, sacramenta, ut eorum mos erat, super armis patris, pactum pro universis Saxones firmant.* Annales Francor. Fuldenenses ann. 873. de iisdem : *Jurabant etiam juxta ritum gentis suæ per arma sua, quod nullus deinceps de regno dominorum suorum regnum Regis inquietare deberet. Jurare in manu armata, in Legge Saxon. cap. 1. § 8. Adde Aimoium lib. 4. cap. 26.*

Dani, apud Eginhardum ann. 811. : *Condicta inter Imperatorem et Hemmingum Danorum Regem pax... in armis tantum Jurata servatur.* Adam Bremensis cap. 30. de Danorum Regibus : *Qui etiam munera Lothario miserunt, gladium videlicet capite tenens aureum, et alia multa pacem rogantes : et missis utrique ad Egdorum fluvium medioribus, pacem firmam, ritu gentis, per arma Juraverunt.* Adde Annales Francorum Fuldenenses ann. 873.

Sæci, Danis contermini. Habetur enim apud Loccenium in Hist. Suecica pag. 363. Juramentum de unione Regni hereditaria a Suecis factum super strictum Regis gladium Orebroge, ann. 1540. cujus formula est : *R. M. et Principibus Regni haberebunt... in hoc regio stricto ense provoluti in genua... Juravimus, etc.*

Bajvarii. Leges Bajwar. tit. 16. § 6. de teste sortito vel nominato : *Juret ille tñlter et dicat : Ad testem sortitus sum, et ad testem me facere volo. Adprehendat manum proximi sui, et dicat : Sic vero Deus adjuvet, et illum, cujus manum teneo, quod ego ad testem illum inter vos per aurei tractus fui, de istis causis ad veritatem dicendam. Tunc solus Juret cum sua manu, postea ducat arma sua ad sacramentum, et per ea Juret ipsum verbum cum uno Sacramentali, etc.*

Alamanni. Leges Alamann. tit. 89. : *Cum 12. nominatis Juret, et alius tantis advocatis, in armis sua Sacramenta pro 4. tremis suis cum uno Sacramentali Juret.*

Longobardi. Edictum Rotharis Regis tit. 109. § 2. [* 166.] et Lex Longobard. lib. 2. tit. 55. § 3. : *Quod si minor fuerit de 20. solidis, usque ad 12. solidi sextus Juret ad arma sacra. Infra : Sibi tertius Juret ad arma sacra. Adde § 7. 10.*

Franci. Fortunatus lib. 6. Poemate 7 :

Utque fidelis et si gens armata per arma Juret, jure suo ne quoque jure figit.

[Charta ann. 1494. ex Schedis D. Lancelot. : Promittique ipse nobilis Capitaneus sub promissione Capitanei et Militis ad crucem sui ensis dextram ponendo.]

Scoti. Leges Forestarum Scotiar. cap. 10. § 1. : *Si aliquis extraneus introvertit in fo-*

restam, et in aliqua via inhibita inveniat, et Jurare velit super arma, quod illum viam necesse esse defensum, etc.

Bulgari. Nicolaus I. PP. in Respons. ad consulta Bulgarorum cap. 67. : *Perhibitis, vos consuetudinem habuisse, quodcumque aliquem jurando pro quolibet re disponere debere, spatium in medium offerre, et per eam juramentum agere.*

Beneharnenses. cum Roncalliensis federata sua firmasse factum sacramento super binis hastis in Crucis formam humi demissis, auctor est Garibay lib. 20. cap. 11. et ex eo Marib lib. 6. Hist. Beneharn. cap. 26. n. 6.

⁴ JURARE IN ARMA. Charta Simon. dom. Montisf. ann. 1215. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 246. : *Supradicta omnia fecimus Ferricum militem nostrum in arma nostra Jurare. Forte pro in anima nostra. Vide infra.*

JURAMENTUM SUPER ARMILLA SACRA. Ethelwerdus lib. 4. cap. 3. de Danorum Regibus : *Elque stitunt Juramentum in eorum armilla sacra, quod ceterarum regum fecere nungunt.* Ubi Armilla idem forte valet ac armis. Vide Armilla, [et supra Jurare in Armilla Janus.] [* Armilla deo Ulir consecrata et victimarum sanguine aspersa; de qua vide Grimm. Antiqu. Jur. Germ. pag. 896. et Chron. Saxon. ed. Gibson. cap. 83.]

SPATA TRACTA JURARE, in Capitulis ad Legem Alamann. cap. 23. Edit. Baluzianæ. Vide Spata. Per spatium suum jurat, ac Capitulum firmat Capitolum G. apud Hincmar. Remensem in Extemporalis admonitione, apud Cellotum pag. 439. : *Et hoc cum alius Capitulum... coram Deo et Angelis vestris in fide et dextera vestra, per spatium vestrum Jurantes... Episcopi Regni vestri... promittitis.* Apud Ammianum lib. 31. milites in Juliani Imp. uocem conceptis verbis Jurant sollemniter gladius cervicibus suis admotis sub exercituumque diris, omnes pro eo causas, quod vitam profunderint, si id necessitas exegerit, perlaturos.

⁵ JURARE BRACHIA AMICE. Le Roman de Rou MS. :

Queus deiles de Puiliere, sourent les contrarie... Il souvrent par noblesse Jure les bras d'amie, Qu'il si aura tant fer-que l'espée d'ocie.]

CUM DEXTERA ARMATA CONJURARE, sacramentum confirmare, in Legge Ripuariorum tit. 33. § 1. tit. 56.

⁶ JURARE LATO OCULO. Charta ann. 1302. : *Unusquisque militum propria manu lato oculo Comiti (Forcalquieri) Juraverunt, quod tñt etc.*

⁷ JURARE PER CORONAM SUAM. Poema Alex. MS. part. 2. :

Adonc jura li rois sa corone et ses Dex, Que tñs fu ses ancesres, jamaís tel ne verres.

JURARE MANU POSTA SUPER CAPUT IMPERATORIS, apud Theophanem in Nicephoro Generali ann. 8. ubi idem Imp. : *Θις τñ χρις εν κατὰ τñ κεφαλῇ μου, καὶ θυσὸς μοι τὸ πῶς σὺ χριστὸς ἐστὶ.* Huc forte spectat juramentum per caput Imperatoris.

JURARE POSTA MANU SUPER CAPUT EJUS, cum quo lis est. Leges Hoel Boni Regis Wallie cap. 25. ubi de iis, quorum jura-

mento standum est: *Tertius est pater, inter duos filios, (id est, qui a filio impetitur) ponendo manum super caput illius, contra quod testificatur, sic dicendo: Per Dominum, qui me creavit de patre, et te de me, verum inter vos dico.*

JURARE MANUM CONTACTU. Andreas Suenonis Archiep. Lundensis lib. 7. cap. 7: *Clarus in jus, licet iustam causam habeat residentem, delet tamen pro se duas transmittit, qui non tacto sacro libro, sed contactu manuum, utroque scilicet manu manum alterius contingente, testificatur eum, non venire, causa legitima precepit. Lib. 4. cap. 14: Qui promissionem super venditione alienius terre noluerit adimplere, ... si contactu manuum roboratus fuerit, etc. Cap. 16: Una cum eis duobus declarare sacramento, et mutuis interitum contractibus manuum sibi dominium attinere. Lib. 5. cap. 6: Debet adversarius suis interim pacem promittere, et eandem in signum indissolubilis firmitatis contingendo manum sua manum alterius alijuxta roborare. [Tabularium Majoris Monast. : Promissi Bacterii hoc ipsum concedere se fecerunt, unde et manum suam posuit in manu mea, quod loco juramenti habetur.] Vide Dextram.*

PER PACTUM SUUM jurabant mulieres apud Alamannos. Leges Alamann. tit. 56. § 2: *Tunc licet illi mulieri Jurare per pactum suum, et dicat, etc.* An manum pectori apponit, quomodo apud nos Presbyteri? Quid. 3. Amor. de nuptiis Fluvii Amoen. Eleg. 6.

Supponere manus ad pectora labitur ausu
Dicitor, et socii jurare debent.

TUNSO DIGITIS PECTORE, id est, admodum pectori manu jurasse dicitur Nicephorus Imp. apud Laithir. in Legatione. [*] Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 897.

JURARE IN MANU COMITIS. DEUTERA DATA, in Lege Long. l. 3. § 5. § 15 [* Pipp. 9.]: *Tunc ipse iudex, qui in ipso loco est, facit jurare homines, quolibet fuerint, ut dicant veritatem, et si evertentes homines fuerint, in manu Comitum vel dextram dent.*

JURARE IN PECUNIA VEL VESTIMENTO solabant Frisiones, si res esset parvi momenti. Lex Frision. tit. 3. § 4: *Si servus furci reus esse dicatur, dominus ejus in vestimento suo sacramentum illud perficiat. Tit. 12: Si servus rem magnam quolibet furasse dicatur, dominus ejus in reliquiis Sanctorum pro hac re jurare debet; si vero de minoribus furcis et necis a servo perpetratis interpellatus, in vestimento vel pecunia jurare poterit. Ubi Sibramulus a Sicima: In vestimento Jurare existimo, ut jurans oram vestis ejus, Jurare se purgabam, vel alterius testis, vel sui ipsius apprehendens, solenni juramento se vel servum suum purgare. In pecunia vero jurabat, ut prolato nummo, solido, vel denario, in quo valuit Regis vel Crux effigiat, ei manum imponeret, atque ita quasi teste Rege vel Cruce juraret. Sed hac exemplis probare hand omnino promptum est. Vide tur porro hoc spectare, quod habet eadem Lex cap. 14. § 4: Et jurat, ille homo hominidili, de quo interpellatus sum, reus est: tenens eum per oram suam, Galli dicent, te tenant per panem de no robe.*

JURAMENTUM MORIS FRISIONUM JUS FRISIONUM art. 81. ex interpretatione Sibramuli a

Sicima ad Leges Frision. tit. 12: *Legitimum juramentum ejus, qui in domo mortuaria cameras et cloves custodit. Tollit sinistra manu sinistris capitis capillis, etque imponit dextra manum digitos duos, atque ius juret.*

JURARE SUPRA SEPULCRUM DEBITORIS, in Legibus Hoel Boni Regis Wallie cap. 27. locus supra descriptus est.

JURARE PER PEDES ABBATIS. Charta Sancti Ramire Reg. Aragonum, apud Martineum in Hist. Pinnateni lib. 3. cap. 17: *Tamen si fuerit talis necessitas, hoc solum facient, unus ex Monachis juret per pedes Abbatis sui, quod ita est, aut non; et sic finiat causa.*

SUPER MORTUORUM TUMULOS JURARE in iudiciis publicis, solenne fuisse apud Londnienses observat Seldenus ad Marmor Arundeliannam, cum scilicet aliquis et testibus nominatis decederet, antequam testimonium suum jureret: tum enim jurabatur a reo, quod ipse testatus fuisset, si in vivis superesset: ex Tabulis publicis ab Henrico III. Reg. Anglie civibus Londnensibus confectis anno ejusdem regni 55. die Martii 16: *Concessimus eidem civibus, quod de plebeis, ad Coronam pertinentibus, de iis maxime, que infra rivulum pretheiam, et ejus suburbium fieri contingant, se possint disrationate secundum antiquam consuetudinem civitatis predictae, eo tamen excepto, quod super tumulis mortuorum de eo, quod dicitur: sunt, si viverent, non liceat prece jurare: sed loco mortuorum, qui ante obitum electi fuerint ut eos disrationandos, qui de rebus ad Coronam spectantibus appellati fuerint, vel reclusi, alii liberi et regales eligantur, qui idem sine dilutione faciant, quod defunctos memoratos, si viverent, fieri oporteret.*

JURARE SUPER BACULOS EPISCOPORUM, Hibernis et Scotis familiare. Silvester Giraldus in Topogr. Hibernie lib. 3. cap. 33: *Campanas baculas, baculique Sanctorum in superiore parte recurvas, vuro et argento, vel aure contractas, in magna reverentia tam Hibernis et Scotis, quam Wallie populus et Clerus habere solent: ita ut sacramenta super hac longe magis, quam super Evangelium et prestante venerant et prejerat, etc.*

JURARE SUPER DISCESSORUM ECCLESIE, in Canonib. Hibern. lib. 41. cap. 30: *Defendit se Ecclesia etiam post obitum Principum suorum, (i. Episcoporum) et non juratur super illum, ut est, super Discessores, quia viva sunt verba illorum. Capitis lemma ejusmodi est: De munditibus non jurantibus super Discessorum Ecclesie. Quibus quidem innotuit, stari debere Episcoporum, vel Prelatorum, qui e vita discesserunt, verbis, ac factis, neque super iis juramentum deferri debere.*

JURAMENTUM PRO RATIONE HIDARUM, vel per certum numerum hidarum, de quo sic Lambardus ad Leges Anglicas: *accusato interduin fiebat per sacramenti religionem criminis diluendi potestas, quod pro ratione 12. aut plurium praeiorum hidarum terre dicebatur, atque id alias solus, alias eum aliis una prestant. Neque est interim cuius crimen quodque purgare concessum: verum pro delicti ratione, ipsa etiam purgandi agenda minuenda fuit facultas; atque ut cuiusque fuerat capitis aestimatio, ita et facta est criminis, sive majora, sive*

minora purgandi copia. Pervaserat enim uti nunc quidem, opinio per animos hominum, ut quo quis opibus erat affluenter eo fuit magis hie, et in iurjurando religiosior. Vide Leges Ine § 58. 59. 60. et Leges Henrici I. cap. 64.

JURARE SUPER FORTE. Charta Eduardi Regis Angl. in Regesto Constabularie Burdegal. f. 305: *Si vero extraneus fuerit et mortuus cum domino hereditatis, si negatus, habet abbare (i. jurare) super forte pignorationem per ipsum factam in hereditate domini sui sine fraude. Infra: Si aliquis pignavit in hereditate sua, vel etiam aliena, quo sit presumptio, quod de facili gereretur, vel quod alias consuevit abuti: tunc pignorationem, non credatur eidem, nisi juret super forte, et animum sequacem habeat, qui idem juret se credere ipsum super hoc veritatem dixisse.*

JURARE SUPER TRIGINTA DENARIIS, in Legibus Henrici I. cap. 65.

JURARE IN ASINAM ALTERIUS. Observat Tillius lib. 1. pag. 252. Reges Francorum semel per seipsos sine personaliter, jurare, quando scilicet inauguratur et coronatur: in exteris vero occasionibus, in quibus sollemniter quidpiam subditis pollicetur, id verbo regio firmare. Sed et addit, olim fœdera ipsa, quæ cum Regibus aliis sanciebant, non ab ipsismet, sed eis presentibus a quopiam eis aule proceribus ad illi delecto in eorum animam jurata. Sic Priorem Martini de Campis coram S. Ludovico sacramento in illius animam facto inducit cum Henrico III. Anglie Reg. ann. 1231. pepigisse: alias inducias inter eundem Reges anno 1244. quendam de proceribus per et eorum ipso Henrico jurasse, scribit idem Tillius l. de Pactis inter reges Francie et Anglie pag. 176. Acta Innocentii III. PP. de Philippo Aug. Rege Fr.: *Pactum in animam suam juramentum firmari, quod honorifice ipsam ut Regiam tractaret.* [Tratatus confederationis inter Philippum Reg. Fr. et Albertum Reg. Rom. ann. 1299. tom. 2. Hist. Dolphin. pag. 83: *Juravit etiam in animam nostram nobis presentibus videlicet per jura dicta illustri Rege Francie Comes sancti Pauli, pro nobis vero Re Romanorum Comes Barchinensis de Hohenberg avunculus noster carissimus.* Adde Probat. Hist. Vergiac. pag. 105. et Matth. Paris pag. 109. atque ita tunc usque apud Principes omnes invaluerat. Epistola Wilhelmi Regis Sicilie ad Henricum II. Regem Anglie, apud Rad. de Dicoen ann. 1175: *Honorabile et magnificentia vestre novius recepimus, quorum insinuatione nobis innotuit, quod presentibus et iuberentibus vobis, tres nobiles et spectatos fidei viri, de regno vestro, in Anima vestra consummationem matrimonii inter nos et filium nostrum Juraverunt. Qui et postulerunt instantius, ut idem mona proprium Juravimus. Quod quo regno nostro semper et nostris sive progenitibus innotuit, personaliter Jurare non diximus expedire: quare predicti nuntii vestri quæsierunt, ut sicut ab honorabilibus personis fuerat illud in Anima vestra fieri fuerimus. Nos equidem, et quod a nostris nuntii in vestra presentia constituti supplex concessione matrimonii ex parte nostra Juravimus.*

que est, ratihabitione firmamus, et quod vix presentibus in animis vestris Juramentum sit, grato asserens recipimus, ac si manna populi Juraveritis, eam unum et idem putamus sacramentum, quod vel manu propria sit, vel in animis habentis et presentis Juragere. Falcaudus I. de Sicilia calamitatis. pag. 637: Res est in translationem delicta, C. o. si quis Guesardo et sociis ejus ad Almirato, archiepiscopo, ac plerisque Comitibus in animam Regis juratum, quod nos Rex incolemus .... extra regnum suum ire permitteret. [Tractatus confederationis inter Robertum Regem Siciliae et Joannem Dalphinum ann. 1314. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 150: Memoratus Richardus de Gaudesca miles in anima D. Regis prefatus eo volente, private et mundicie, et ipsam ad hoc specialiter constituit, et idem D. Guido in animis D. Dalphini jam dicti ex prefata potestate ad concessa de observatione hujusmodi corporale praestiterant sacramentum.] Acta Hadriani IV. PP. apud Baron. anno 1155: Tandem adversum confutatum, et anilubri consilio comprobato, Rex omnium Militum morum Curiam maxime congregavit, et in praesentia eorumdem Cardinalium illata sunt sacra pignora, Cruz et Evangelia, super quae nobiscum quidam Miles de ceteris electus, cum juratus et tertio Jurare jussus fuit, in animam suam, et ejusdem Regis, Juravit vitam et membra non nocere; sed servare. Pope. Hadrianus et Cardinalibus ejus omnia sibi debita juravit, etc. Acta Alexandri III. PP. apud eundem Baronium ann. 1177: Sancta Dei Evangelia cum Sanctorum reliquiis, et Cruce de ligno Domini sunt producta in medium, Monitione itaque Imperatoris, Comes Heuensis de Diesa in animam Imperatoris Juravit, quod, etc. Vide Epistolae ejusdem Alexandri 51. 53. Charta Jacobi Reg. Majoris, ann. 1284: Et etiam haec omnia et singula supradicta per nos promissa et concessa Jurari jussimus in Animam nostram per nobilem virum Bernardum de Campendat Militem. Et nos Bernardus de Campendat Miles de expresso mandato dicti Do. Regis Juravimus super 4. Dei Evangelia a nobis corporaliter lecta in Animam dicti Do. Regis, quod idem Do. Rex haec omnia et singula custodiet, et servari faciet perenniter inconvictis. Charta Frederici I. Imp. ann. 1185, apud Privilegium in Ambrosiana Basilica pag. 1030: Juravit Radolfus Cauericus noster in parabola, et in Anima nostra. Et infra: Idem enim sacramentum facimus prestare Regem Henricum filium nostrum in Anima nostra parabola sua servandum, etc. Joachims I. Rex Arag. in Fortis Osce ann. 1247. fol. 14: Et vos non habetis locum, si pars, quae petit, eligat duos Juratores, qui jurant super Animam aliorum hominum de villa illa, de qua fit donatio.

¶ *Observat* modo post Tiliu D. Cangius juramentum jussimus in praesentibus praestari solitum in quorum Animis jurabatur; verum idem quoque factum fuisse in absentibus hac eorum in hac re delegatis et deputatis certum est. Mandatum Eduardi III. Regis Anglorum ann. 1349, apud Ludewig. tom. 5. pag. 461: Eisdem Thomae et Wilhelmo et eorum utrique, ad jurandum in Animam nostram, de obser-

vando fideliter conventiones... domus et communitates plurimarum potestatum. Tractatus matrimonii Ferdinandi filii Regis Castellae cum Blancha: Nos vero procuratores jurandi in Animam ipsius Regis Castellae potestatem habentes, nomine procuratorum promissimus, juravimus Juramento in Animam dicti D. Regis Castellae, ipsam D. Regem Castellae facturum... quod promissa conventiones... efficerent compleretur.

Sed et hanc formam juramenti non Regum duntaxat propria fuit, verum et aliorum. In Actis Innocentii III. PP. nobilis quidam in animam Marculdi Senescalli Imperii juravit pag. 3. Jurabatur etiam in animam universalis. Statuta precis in totius universitatis Animam Jurare, apud Guillel. de Posio Laurentii cap. 40. Will. Tyrus lib. 13. cap. 24: Fecerat autem aliquid dictum in mandatis, ut in Animam Regis et regni Principum confiteretur Juraret, quod, etc. Acta Innocentii III. PP. pag. 21: Et in Animam suam juramento Principum tam de Imperio, quam de regno, concessionem hujusmodi fecit roborari. [Procuratio Guillelmi Boissacii pro Guillelmo de Gorsolis ann. 1340. de Minszo D. de Fluminis: Duximus speciale mandatum... item contestandis, Juravimus in Animam ipsius tam de calumpnia, quam de veritate dicenda, et subaudi Civitatis libet alterius generis juramentum.] Adde Statuta Ordinis Praemonstrati. cap. 4. cap. 1. pag. 817. Statuta Roberti III. Reg. Scol. cap. 26. Joannem Lucium in Hist. Dalmat. pag. 208. etc. Jurare in animam, pro in anima, in lausula Charta Willelmi Regis Siciliae, apud W. Tyrillum loco mox citato, in alia Alexandri PP. apud Bromptonium pag. 131. in Conventionibus inter Fredericum Imp. et Eugenium PP. apud Baron. ann. 1152. et aliquot aliis. Vide Monstreletum 2. vol. pag. 200. Baluzium in Notis ad Concilia Narbon. pag. 105. et supra in voce *Jefuit-eeed*.

¶ *JURARE IN ANIMAM CAPITULI*, Eadem ratione, qua in animam universalis juratum super movet Cangius. Pactum inter Carol. comit. et capit. Carnot. ann. 1308: Jurare lo procureur de chapitre en l'ame de chapitre, que il eade vovot bone rase de mouvoir la question.

¶ *JURARE IN REGEM*, Liberis Angeli Pechinoli Episc. Ortani ann. 1489, ad Innocentium PP. VIII. apud Illust. Fontaninum de Antiquit. Hortu pag. 490: Praeterea, ut audio, brevi diebus Rex gubernatoris regni Hungariae titulum hunc filio suo dabit, ne Jurari in Regem, nisi post ejus obitum in regno succedat, officii.

¶ *JURARE IN POSSE REGIS*, Leges Aragonicae, apud Blancam pag. 771: Qui quidem inquisitores prius vice per nos eligendi et eorum Notarios, teneantur praestare sacramentum, et homagium nostro nomine et dictae Curiae in Possa dictorum depulcorum et dictae Curiae, de bene et legaliter se habentibus in faciendo dictis inquisitoribus, etc... Tenentur similiter sacramentum et homagium praestare in Possa nostro et dictae Curiae tempore celebrationis ejusdem, etc.

¶ *JURARE ETIAM VICARIIS MEMBRIS*, id est, per alios, dicbantur Monachi, quibus juramentum interdictum erat. Arnulphus Lexoviensis in Epist. ad Abbatem S. Ebrulfi:

Propter quod Hugonis et Dragonis de Cambini graviter instantia non infestat super pecunia, quam praedecessores vestri bapae Capella crediderit, ejus solutionem certum est ipsam et universitatem totum fide per Vicarios Munnis corporaliter interveniente firmasse. Et sub finem: Si non fuerit credituribus satisfactum, quibus ipsi se, et si non propriis, fideiuris tamen manibus astrinxerunt. Vide Alvoentus.

¶ *JURARE MORE MORUM*, apud Rollandinum in Summa Notariae cap. 7. rubr. 3. Cujusmodi autem fuerit minorum juramentum, docet idem cap. 1. rubr. de venditione a minore facta: *Imper dictus Ant. quia minor erat 25. annis, major tamen 14. juravit corporaliter ad sancta Dei Evangelia profecto omnino et singula firmo et rite perpetuo habere et tenere, et non contra facere vel venire aliqua ratione vel causa.*

¶ *SACRAMENTA JUDAEORUM*, inter Christianos habitantium, diversa fuisse pro modo regionum. Wieblich Magdeburgense ari. 139. quidam dicunt, quod juramentum Judaeorum debent nocte Synagogam, tenendo ceteram, qua Synagoga ostium attrahit ut ocellendum, et quod aliusque stit, pronuntiabitque sibi juramentum hinc verbis: Proest tibi culpam N. dat, quod tu innocens facti es, Deus confundat, qui calum et terrorem erexit, aerem et graminem, etc... Juramentum istud Judaei facere debet super libro Moysi. Iudeus Tabulae apud Columbum lib. 3. Cestis Episcopus. Vassienus. n. 34. Iudeus quidam juravit super sacris, Legem Moysi, ad ipso corporaliter propria manu tactum, Sacra. Leges Mosaeicae eorum posita jurant, in Concilio Monspelensi ann. 1258. cap. 5. Adde Concilium Albiense cap. 19. leges Alfonsinas parte 3. tit. 11. lege 26. ubi forma Iudeorum sacramenti apud Hispanos pluribus describitur, et Foros Aragon. tit. de sacramento Iudeorum et Sacramentum fol. 37. 38.

¶ *Jurare super Rotulum Legis*, scilicet Mosaeicae, Sacramentum Iudaei proprium. Reg. Phil. Aug. in Chartoph. reg. 34. his part. 1. fol. 45. v. col. 1: Jacob de Molus tradidit in pignus relictis curas de rijaz, lib. et Juravit super rotulum, quod non recederet a terra domini regis. Vide supra in Iudeis aliam juramentum formulam alibi interdictum usurpant.

¶ *Jurabant etiam super plagis*, Libertates concessae urbi Barcinensi a Petro Rege Arag. ann. 1283: Quando contentio est inter Christianum et Judaeum, et causa habet edicti per jurandum, Judaeus debet jurare super plagis apud Ecclesiam S. Just, excepto juramento calumniae, quod praestatur super precepta Legis coram iudice. Alind omnino praetentum Iudeorum Asiaticorum sacramentum proferat liber 2. Juris Graeco Romani pag. 119. quod non excusabit.

¶ *Juramenti Mahumetanorum formulam habes in Fadoe* initio inter Sanctum Navarre Regem et Abundum Arabem ann. Christi 1073: *Juro ego Abundus Fide per Deum, qui fecit caelum et terram, nam et omnia que in eis sunt, et per Legem, quam traxit Moyses, etc.* Adde Jacobum Episcopum tit. 380. et Leges Alfonsinas part. 3. tit. 1. lege 21. ubi de sacramento Nau-

rorum. Fori Osce ann. 1847. fol. 14: *Sacerdotes ubi jurant Christiani et Judaei per totum ille sibi illud illud illud.*

SACRAMENTUM TRINICUM. Charta Massiliensis apud Ghesnainum in Annaliis Massil. pag. 356. [* Stat. Massil. lib. 1. cap. 16.] *Et ut hoc perpetuo inviolabiliter observetur, statutum, quod universi ac singuli homines civitatis inferioris Massiliensis Sacramento Trinitico et incommutabili ad hoc observandum specialiter teneantur.*

JURAMENTUM PACIFICATIONIS, qua quis, ut cum eo, quem offendit, pacem faciat, vel obtineat, quodammodo fuit. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 36: *Quod sit Juramentum pacificationis exigitur, fuerit, scilicet praesens causa deturbat, in circumstantiis, vel postpositis, vel qui viderant, adhibetur: quod sit ille sic esse pro hujus forisfacto, hoc recipere, vel hoc modo dimittere.* [* Vide Hailaus. Glossar. German. voce *Urtheil*, col. 2001.]

PERFECTORIUM SACRAMENTUM, Dectetorium, dicitur, ut est in Jure Græco-Rom. lib. 9. pag. 119. Lex Frision. tit. 14. § 2: *Et quicunque interpellatus fuerit, sua duodecim manu Perfectorio Sacramento se debet excusare, et in hoc interpellatus sufficere, nec ulterius ad sortem quælibet compellere potest.* In Lege Longob. tit. 8. § 2. qui jurabat coram tribus a Rege delegatis, sacramentum suum pregeisse dicebatur. [* Forte scripserat in Lege Burgund. tit. 8. § 2. ubi coram tribus sacramentum prestat et probat.]

SACRAMENTO FRACIO, vel frangente iurare, frangere: hæc enim idem est vnum sonant. Leges Henrici I. cap. 64: *In furto, incendio, ... et eis, qui ad disfectionem pertinent, omnes Fractio iuramento jurent, etc.* Infra: *Francigenæ et alienigenæ in verborum observantiis non Frangunt.* Rursum: *Si quis de homicidio accusatur, et idem se purgare velit secundum natale suum, perneget qui rat verelada, ut qui ex parte patris erant, Fractio iuramento, qui ex paterna cognatione erant, plano se sacramento juravimus advertant.* Ibidem: *Si quilibet rem in communem propriam vellet sibi, et utique sunt testes, et factum dicant, qui melius testimonium habebit, probationem propriam sit et solus Fractio iuramento suum esse comprobet, et tunc ipse plano (id est, plano sacramento) confiteatur.* Ex quibus patet Fractum iuramentum opponi plano sacramento. Quod vero fractum hic dicitur, supra iuramentum observantem appellatur: *Omnes tilla (i. accusatio) tractetur antequam iuramento (ita lego, pro ante iuramentum) plano vel observato, sapius vel sevel, scilicet loci consuetudo erit.* Mox quid sit iuramentum observantem, sic innotuit: *In Hombisra, qui verborum Jurat observantibus, sevel jurat, et in eo lapsus vel chapus iudicatur.* Et Leges Willemi Nothi cap. 71: *Si Angliæ appellat Francigenam de integritate, et hoc super eum invocare velit, defendat se Francigena per bellum. Et si Angliæ non audeat eam probare per bellum, defendat se Francigena plano (i. plano) iuramento, vel in verborum observantibus.* Supra cap. 62: *Polo tunc Francigenam purgare se sacramento non Fractio.* Unde colligitur, Iuramentum planum, observantem, vel in observantibus, et non fractum,

unum idemque, illudque esse, quod verbi ratiocinis a Lege dictis præstatum. Cur vero inductione ejusmodi iuramentum, ac habent eadem Leges Henrici I. cap. 64: *Molatorum annu infestationibus, et perjurium conspiratione, dispositum* [* I. depositum] est *Frangens iuramentum, ut nungis ei* [* I. Dei] *iudicium ab accusatis eligatur; et unde accusatus cum annu decima se purgare, per electionem et sortem, si ad iudicium ferri culti vadat.* Ille paulo intricatiora sunt, et mendo non carent. [* Vide Phillips. Hist. Jur. Anglie. tom. 2. pag. 264. sqq.]

PLANUM JURAMENTUM, videtur illud appellari, quod summarie et de plano fit, sine delectu verborum; quod inde colligitur, qui *iuramentum fructum*, quod oppositum plano, dicitur præstari, cum verborum observantibus, Leges Henrici I. cap. 9: *Differt autem, ... si quid bello, vel hoc sacramentum, Plenum (i. Planum) vel frangit, vel etiam iudicium repetitur.* Cap. 64: *Qui ex paterna cognatione erant, Plano se sacramento iuratos advertant.* Mox, de Thainis, et Presbyteris, et iis, qui legalitate suam non dimiserunt: *Si de quacunque compellatione capituli vel communi Plano iurabant, congruo numero Consacramentum, ex his postremis patet, potiorum fuisse conditionem eorum, qui plano sacramenta præstabant, coramque potissimum spectasse, qui Legibus dicebantur: quod et firmat Yax vernaculus Willemi Nothi cap. 16. Adde cap. 56. Oppositum autem Iuramento fractio: unde dicitur Iuramentum non fructum, in Legibus Latinis ejusdem Willemi Regis cap. 62: *Si Anglus Francigenam appellaverit, et probare voluerit iudicio aut duelli, volo tunc Francigenam purgare se Sacramento non Fractio.* Ubi cap. 71. habetur: *Defendat se Francigena plano Iuramento, non in verborum observantibus.* Neque aliud est *Plano lada*, in Legibus Henrici cap. 65: *Si quis furum gentis dimittat, emendat secundum verum ipsius furis, aut Plano lada perneget, quod cum eo falsum nescit.* Mox: *Si quis nullo clamore non exierit, reatit overnessam Regis, aut Plane se ludat.* Id est, plano iuramento se purget. Charta Alienigenis Regine Anglor. apud Besilium pag. 598: *Si vero rusticus dixerit, se custodiam recte solvisse, ... Plano ejus sacramento crederet.* Charta Lud. VII. ann. 1145. Bituricensibus, [tom. 1. Ordin. pag. 9.] *Procipiens, ut si ille negare potuerit per unum Plenum sacramentum, transcat, etc.* [Adde Chartam Lud. VIII. pro iud. Bituric. ann. 1254. ibid. pag. 49.]*

SACRAMENTUM RUPTUM, tunc intelligitur, quando presentibus sacrosanctis Evangelis aut armis sacerdotis, ille qui pulsatur, cum Sacramentalibus suis conjunxerit, et non ausus fuerit iurare, et aut ipse, aut aliquis de Sacramentalibus ejus se subintravit: tunc intelligitur Sacramentum Ruptum, in Lege Longobard. lib. 3. tit. 55. § 7. adde § 14. Edictum Rotharis Regis tit. 109. § 8. et Leges Luitprandi Regis tit. 41. § 1. [* Roth. 367. Luitpr. 61. (6, 8).] **SACRAMENTUM FIDELIUM,** dicitur, cum quis aliter quam se res habeat, iurando firmat; sed tamen secundum conscientiam

et mentem suam. Bracon. lib. 4. tract. 5. cap. 4. § 1. Adde Pletam lib. 5. cap. 22. § 9.

JURAMENTUM INHONESTUM, apud Guillel. de Nangacio in Vita S. Ludovici pag. 364. et Ganfridum de Belloleio in Vita ejusdem Lud. cap. 31. quod a Joivilla pag. 120. *Filium serment* appellatur. Vide Notas nostras ad eundem Joivillam. [* Idem quod mox Juramentum vile. Reg. assis. Campan. ad ann. 1187. fol. 68: *Malefactores iurantes inhonesto Juramenta.*]

JURAMENTUM VILE, VILLANUM, vulgo *Filium serment*, quod et *Detestabile* dicitur, illud nempe quod in Deum, vel B. V. Mariam aut in Sanctos verbi contumeliosus et inhonestus profertur. Lat. remiss. ann. 1354. in Reg. 85. Chartoph. reg. ch. 461: *Presbiter Johannes vile Juramentum populo preloquit.* Aliis ann. 1355. in Reg. 84. ch. 435: *Idem Gilbertus calefactus promissum in verba turpissima, dixit de Dro villanum Juramentum.* Aliis ann. 1383. in Reg. 124. ch. 36: *Colardus Fretel ad alios commotes detestabile Juramentum, Gallie Filium serment nuncupatum, repente et sine deliberatione emisit.* Aliis ann. 1377. in Reg. 110. ch. 346: *Il jura par le faire Dieu, appelle le Filium serment, etc.* Aliis ann. 1383. in Reg. 123. ch. 8: *Par excoisfetture jura le faire Nostre Dame tout outre, qui est entendu le Filium serment.* Demique alie ann. 1384. in Reg. 125. ch. 165: *Henry de Batteval dicit: Malgre en ait Dieu et se mere et tous les saints et saintes de paradis, vous venez gaster ma vie ... Lediz manufactures, ... denaunceront qui ont entendu le Filium serment, dedit Henry avoir juré le Filium serment, dont il n'est pas bien recors.*

SACRAMENTUM IGAMUM, id est, legium. Charta Fulconis Abbatis Corbeiciensis ann. 1055. ex Tabulario Corbeiciensi fol. 2: *De quibus omnibus Comitibus et Abbatis in hac conventionem Sacramento Ligato tradidit septem obsoles, ut si hæc violaverit, aliquando intinuitur obsoles movere dominum suum, ut se justificet infra 40. dies. Si vero neque sic justificaverit, aut ipsi Abbati ad tradent, aut 30. libras persolvere obsoles, etc.*

SACRAMENTUM DE MARSU TOLLERE dicitur, cui jurari debet, ut rem sacramento alterius dirimere negat, [* cum alterum iusjurandum dare permittit, antequam ecclesiam ingrediatur.] in Lege Burgund. tit. 8. § 2.

MITTERE ALIQUEM IN SACRAMENTUM, illud ab eo exigere, in Lege 1. anglosard. lib. 1. tit. 33. § 1. [* Luitpr. 50. (5, 21): *Si quis servum alienum sive volente domino sui in Sacramentum miserit, aut manum in calcaria mittere fecerit, etc.* Leges Luitprandi Regis tit. 168. [* 93. (6, 39): *Si quis mulierem, aut puellam, aut religionem feminam, que in altius mundum est, in Sacramentum mittere presumpserit, etc.*]

AD SACRAMENTUM ALIQUEM DEDUCERE, illud ab eo exigere, in Legibus Ratisb. Regis Longob. tit. 7. [* 4.] Astulphi Regi tit. 10. 11. etc.

JURARE CONTRA PACEM. Penitentialia Fulberti Carnot. Episc. *Si quis jurat contra pacem, unum poenitentur eum elemosinas, et redrat.*

JURARE SUPER ANIMAM SUAM in potest

seclesia super *Librum et Crucem*, in *Foris* *Osce* ann. 1247. fol. 14.

JURARE PER CAPUT CHRISTIANI. *Foris* *Osce* ann. 1247. fol. 14: *Christianus tenetur jurare iudice usque ad sex denarios per caput unius Christiani et de sex denariis per caput sui patris et ultra duodecim iuratur super librum et crucem*.

JURARE CIPUT PATRI. *Foris* *Osce* ann. 1247. fol. 6: *Si quis miserit in pigore cultum, et qui acciperit, perdidit illud, si valuerit 12. denariis inferius, dicendum veritatem aut iurando caput potius suorum, et consuetum, ille qui impioravit eum, quod tantum valebat, qui perdidit illud, taliter enendat*.

MAGNUM SACRAMENTUM, in Regiam Majestatem lib. 1. cap. 12. § 4. quod fit ad 5. Evangelia.

JURAMENTUM dictum de fidei et iot, in legibus Opstalbonicis Frisicis cap. 23.

Juramentum vel sacramentum Episcoporum, Presbyterorum, Diaconorum, et Monachorum, apud veteres Anglos, pro ordinis ratione, pluribus inferiorum personarum sacramenta pollebant. Egerbertus de Ecclesiastica Institutione pag. 92: *In iuramento. Si necessitas cogenti, in quantum valet iuramentum Episcopi, Presbyteri, vel Diaconi, sive Monachi? Responsio. Ordines nuperrime secularium gradus promotionis habent potestatem protestandi: Presbyter secundum numerum 130 tributorum: Diaconus vero secundum numerum 60. monasterium: Monachus vero secundum numerum 30. tributorum. Sed hoc in criminali causa. Ceterum si de terminis agrorum oritur altercatio, Presbyter licet iuramenti sui adtestatione terram vid. unius tributarii in jus transferre Ecclesia*.

Recentiores aliquot iurandi formulæ, obiter a me observatas, hinc sulsulicæ vivum est operæ pretium. M. 75. 6. 10. v. apud Schollast. Basilic. tom. 3. pag. 150. *Per animam patris sui, iurant Ingo M. apud Wilkingum lib. 3. initio. Otto Imp. apud Albertum Stadensem ann. 944. et Constantia Regina Roberti Regis Franc. uxori, apud Helgaldum Floriac. pag. 66. Vide Herimannum de restauratione Ecclesiæ S. Martini Tornacensis cap. 27. Per omnes gentes, Amalricus Comes Montisfortis, apud Ordericum Vital. lib. 12. pag. 880. Per crucem, in Zosime colloquii. Per locum S. Jacobi, Philippus I. Rex Francie in eod. Chron. cap. 8. 16. Per Christi sepulchrum, Amalricus Rex Hierosol. apud Nicetam in Manele lib. 5. n. 5. Per coram, imposita manu capiti, Fridericus II. Imperator apud Sicutum lib. 3. part. 11. cap. 11. Per vitam Regis et suorum iurare velant Lex Longob. lib. 3. tit. 24. [* Cor. M. 117. et Capit. Caroli M. lib. 3. cap. 42. Per S. Stephanum et per Reges videretur filios Conjuratoriæ velut in Capit. Caroli M. de diversis rebus ann. 789. cap. 10. Per caput Imperatoris iurat Nicephorus Phocas, postmodum Imperator, in Vita S. Nili Junioris pag. 106. Vide Scylitz. pag. 601. Luitprand. in Leg. Not. ad Cinnamum pag. 483. et Seldeum ad Marmoram Arundel. pag. 147. Per suum nomen iurat Cosmas Patr. CP. apud Anonim lib. 3. Alexiad. in Navigatione Luciani, Mispogues tyrannus ut per*

nomen suum omnes iurasse. *Per solum Principem*, Palladius in S. Chrysostom. cap. 14. Sozomen. l. 4. cap. 7. Codin. in Orig. Constantinopol. pag. 200. Gesta Regum Francorum cap. 13. Eadmerus in Vita S. Wilfridi cap. 41. 59. Acta SS. Nicandri et Marci, in W. Neubrig. lib. 4. cap. 22. etc. *Per Domini fidem*, iurabat Robertus Rex Francie, apud Helgaldum pag. 64. 65. 66. *Per caput Dei*, Henricus III. Rex Anglie, apud Matt. Paris ann. 1255. pag. 606. *Per guttur Dei*, idem Henricus apud eundem Scriptorem pag. 665. *Per capillum Dei*, Justus. nov. 73. *Dei amorem iurare*. Vide Visiones Flotilde pag. 625. *Per meum caput*, Hildebrandus Rex Aragonum apud Ordericum Vital. pag. 893. v. tom. 2. Monast. Anglie. cap. 219. et Paschasius Radbertus in Epitaphio Walze lib. 1. cap. 8. 7. Leo Sapient. Imp. apud Anonymum Combes. in eodem Leone n. 22. *Per caput alterius* iurare semper paratos Græcos Byzantios scribit Luitprandus in Legatione. *Per solum suum*, Gregor. Turon. lib. 3. cap. 15. et Eddius Stephanus in S. Wilfrido cap. 32. 36. *Per solum conjugis*, Hieronymus adv. Jovin. lib. 1. cap. 18. *Per Regem Carolum*, Carolus M. apud Monachum Sangalli. lib. 1. cap. 3. *Per appendicem Dei*, Willelmus Nothus, apud Orderic. Vital. pag. 536. [Le Roman de Facez MS. de eod. Will.]

Li Duc qui tout a croisé,
Jura par la Replendeur De,
Ceu est souvenet son serement, etc.]

Per barbam suam. Vetus Poeta de Exponis Hierosolymis a Tito:

L'Empereur de Rome a sa barbe jurée.

Per Sion et Sinal montem, in formula 14. ex Baluzianis. *Per barbam Ottonis*, Otto I. Imp. in Chronico Magdeburgensi MS. S. Germani Parisiensis ann. 955: *E contra Rex offert per barbam Ottonis, quod suum iurasse fuit, etc.* Adde Gobelinum Personam pag. 202. *Per arcum suum*, iurat Adelbero Trevirensis Archiepiscopus, apud Baldricum in ejus Gestis. *Per linguam Dei*, Monasticum Anglie. tom. 3. pag. 221. *Per dentes Dei*, Joannes Rex Anglie, in Chron. Flandi. cap. 17. *Per dentem Dei*, Rex Anglie, in Monast. Anglie. tom. 3. pag. 221. *Per Sanctum de Bethleem*, Ludovicus VII. Rex Francor. in Vita S. Vilelmi Abbat. Roschild. n. 22. *Per hoc et per hoc*, iurabat Willelmus Rufus Rex Anglie, apud Eadmerum lib. 2. Hist. Novor. cap. 48. 54. 1. Edit. *Per cruciatum*, in Egerberti Pontificali cap. 12. *Per S. Stephanum*, in Capitulari 3. ann. 780. cap. 10. *Per nomen Martini*, apud Palladium in S. Chrysostomi Vita cap. 17. *Per templum Damati*, apud Anonymum in Pontificali Græc. apud Morinum pag. 120. De ceteris iuramentis consulendi Filicæus, Thomas Demsterus, et Bapst. Hansenius in libris de Juramento, et alii passim Criticorum filii. Hinc enim sacramentorum genera inferioris ævi tantum attingimus.

* Aliis iurandi formulis, quas congesti Cangius, hæc que mihi occurrerunt, subjicere visum est. *Par la char Dieu*, in Lit. remiss. ann. 1380. ex Reg. 118. ch. 10.

Par la char Nostre Seigneur, in aliis ann. 1382. ex Reg. 121. ch. 97. *Par le corps Dieu*, in Memor. F. Cam. Comput. Paris. fol. 96. v. Lit. remiss. ann. 1459. in Reg. 188. ch. 76: *Icelui Baron jura la couronne de Dieu qu'il iureroit les supplians*. *Par la gloire Dieu* iurare solitum comitibus Suecensibus refert Joineville in Hist. S. Ludov. edit. reg. pag. 52. *Par la sainte figure de Dieu*, in Lit. remiss. ann. 1404. ex Reg. 159. ch. 112. ubi sacre Christi vultus, vulgo *Le saint Face*, designari videtur. *Par la mort Dieu*, in aliis ann. 1389. ex Reg. 138. ch. 48. *Per nascentiam Dei* (tall enim iuramento consequi confirmare verbum suum) Stephanus rex Scotie, etc. apud Jordan. in vita S. Walth. tom. 1. Aug. pag. 259. col. 2. *Par le porton Dieu surgant*, in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 110. ch. 190. Alie ann. 1389. in Reg. 135. ch. 286: *Lequel suppliant a aucunes fois accoustumé de jurer la forcelle Dieu*. *Par le sang Dieu et sa mere*, in Memor. E. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1391. fol. 263. r. *Dieux en ne m'ode fice*, in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 109. ch. 172. *Melgré saint Nicolas*, in aliis ann. 1387. ex Reg. 132. ch. 109. *Par la treste saint Nicolas*, in aliis ann. 1380. ex Reg. 118. ch. 40. *Per plagues Dieu*, in aliis ann. 1470. ex Reg. 106. ch. 356: *Icelui Guillaume dist: Plagues de Dieu, tu ne m'ennemeras pas*.

* *JURARE COMPAGNIUM*, Societatem inire et iuramento stabilire. Caffari Anal. Genues. ad ann. 1157. apud Murator. tom. 6. col. 269: *Et Compagnium novum Juraverunt, et Consul Comitatum et civium de melioribus civitatis eligere fecerunt*.

* *JURARE CONSULATUM*, Sacramentum præstare Consulatui suscipiendo. Idem Caffarius ibid. col. 263: *Et quia ab Episcopo moniti in remissione eorum peccatorum, et a populo cuncti fuerunt, iuxta talem Consulatui per honorem civitatis Juraverunt. Qui postquam Juraverunt, statim multum cogitando quomodo civitatem a somno eriperent*.

* *JURARE FILIAM*, Puellam sacramento despondere. Rigordus de Gestis Philippi Augusti Reg. apud Duchesnum tom. 5. pag. 31: *Juraverunt ex parte Regis Angliæ quidam viri nobiles unum de filiabus Regis Tancardi Arturo futuro Duci Britannici. Vide Jurata*.

* *JURARE TERRAM* dicitur vassallus, qui legitimo successoris domini sui, id domino ipso exigente, fidelitatem et homagium exhibebitur se iuramento promittit. Charta Innoce. PP. III. in Chartul. Campan. fol. 1: *Contra Henricum ad portus Ultramarine terras terram suam Theobaldo fratri sui fecit iurari, si de illis partibus non rediret*. Alia ejusd. PP. ibid.: *Henricus comes Campanie atque Bria profectoris in terram sanctam, baronibus et militibus suis iussit ut, si eum de Transmarinis partibus contingere non intenderet, clavis memorie Theobaldo fratri suo rediret, ut morie terre domino, faciens res super hoc prestatæ compelleret iuramentum: qui post mortem ejusdem conditis præfata Theobaldo tanquam Campanie et Brie comiti, terris suis receptis ab ipso, fidelitatem et homagium præstarent. Quod quidem, iurabo vel Juramento terræ apud*

pellator, in Charta ann. 1213. ibidem fol. 86. v°.

¶ JURARE HONOREM, Fidem et seruitum polliceri. Agnellus in libro Pontif. apud Murator, tom. 2. pag. 184: *Petrancius XLII, qui Juravit honorem Karolo Imperatori.*

¶ JURARE MANDATA, scilicet, se ea servaturum. Bartholomaeus Scriba Annal. Genens. lib. 6. ad ann. 1257. apud Murator. tom. 6. fol. 453: *Potestas vero statim praecipit prelicto Guillelmo de Muri, quod sequenti die faceret omnes Consiliarios suos venire ante ipsum Potestatem, et Jurare mandata annis et ordinationis ipsius.*

¶ JURARE REGIMEN, De officio bene gerendo sacramentum prestare. Regimino Paduae ad ann. 1320. apud Murator. tom. 8. col. 433: *Dominus Altheneus de Zandras de Tarvisio Potestas Paduae a Kal. Febr. usque ad Kal. Augusti. Qui venit Paduam de altissimo Januarii, et incontinenti in pleno arango Juravit suum regimen.*

¶ JURARE VITAM, MEMBRA ET BONA, De his omnibus securitatem sacramentum asserere. Epistola Innocentii PP. II. tom. 1. Operum S. Berni. Edit. 1690. inter Nistas col. LVII: *Tum ipsi quam omnibus aliis qui eodem defuncto Jervat exsulati, vitam et membra et bona Juravit, et cum ea meliora de cognitione ipsius eundem servaturum Juravit.* Conventus ann. 1251. inter Carolum I. Andegav. et Provincia Comiten et Arelatenses: *Juraverunt vitam eidem domino Comiti et suis heredes in perpetuum sustinere et vitam, et membra ipsius et eorum officium, et jura ejusdem boni fide tota viribus defendere et salvare, et damna ejus coeuvare pro posse, etc.*

¶ JURARE ALIQUEM PER TERRAM SUAM, mendum pro Juvare, in Charta ann. 1230. tom. 4. novæ Gall. Christ. inter Instr. col. 30.

¶ JURARE LANGUEM dicebatur, is, qui ne juri die assignato staret, morbum obtegebat, cui *Terminum* longius obtegebat iudices, ut legitur in Sacar. S. Mib. apud Cadomum ann. 1223. Secur. Pasche ann. 1218. in Reg. S. Justi ex Cau. Comput. Paris. fol. 19. v°. col. 2: *Judicatum est quod de duobus querelis possunt duos adversas alternatos Juvare, et utique eorum potest Juvare exsolvas suis et Jurare Langueum.*

¶ JURARE VIDEQUAM, Vox forensis. Lit. procurat. inter Formul. MSS. Iustr. fol. 38. v°. : *Positionibus et articulis aduersæ partis respondendum, crimini et defectibus opp. audiendi, testis aduersæ partis Jurare fiduciam in ipsos et eorum dicta, exceptionibus ejusdemque generis proponendum, etc.* In alia form. ibid: *Testes aduersæ partis Jurare fiduciam, in ipsos et eorum dicta dicendum, exceptionibus etc.*

¶ Juramentum Regis Anglie, quod prestat cum coronam accipit, hic referre potest Wandelin de Ant. Litt. Septent. pag. 84 operæ prelium duximus: *Sire, vellez vous grunter et garier, et per votre serment confirmer au peuple d'Engleterre les leys et les custumes d'icez grantees, et per les anciens Jures d'Engleterre ses predecessours donnees et devotes à Dieu, et nonneront les leys et les custumes et les franchises grun-*

zets à la Clergie et au peuple per le glorious Roy Saint Edward vostre predecessour? Resp. Jo le grant et promet. Interrog. Sire, garderez vous à Dieu, et à Saint Eglise, et à la Clergie, et au peuple pres et acord in Juras entièrement selon vostre power? Resp. Jo le garderay. Interrog. Sire, ferez vous Jurer en toutes vos jugements ovel droiz, justice et discrecion et en misericorde et verité à votre power? Resp. Jo le Jureray. Interrog. Sire, grunterez vous à tenir et garder les leys et custumes dreytures les queuz le Comonté de vostre Realtie avera euz, et les defenderez et enforcerez ul honneur de Dieu à vostre power? Resp. Jeo le grant et promet.

¶ JURARIA, Officium seu dignitas Scabini, vel Jurati ubi. Instrum. ann. 1255 ex Tabul. Corbeien. : *De J-hanne Halerain quem ipsi nunciant de Juraria, propter hoc quod dictus Abbas ipsum fecerat scabinum: ipsi dixerunt quod pro re quæ attingeret D. Abbatem, nec Ecclesiam tangeret, nec scabinatum, ipsum non amoverent, et super hoc offerrent se jurare; et D. Abbas eis remisit juramentum ad instantium bonorum.*

* Vel potius Incolarum urbis vel oppidi universitas, sacramento invicem certique legibus adstricta, communis juxta Anglicum privilegium, nostris Jurage, et Juré, nullo significacione. Lit. ann. 1373. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 664: *Nous souffisamment enforment sur ce... abbatons ledit commune (de Roy), Jurage, eschequant et tout l'estat icelle. Stat. ejusd. ann. ibid. pag. 612: Hommes tant de Juré comme de mortmain, etc. Vide Juragium.*

* JURARIA, Officium eorum, qui rebus vendendis prelium imponebant, qui Jurati appellabantur, quod de officio bene gerendo sacramentum prestarent. Correct. statut. Cadubr. cap. 78: *Ordinamus quod omnes et singuli Jurati Cadubri vinculo sacramenti in rebus suis et contractis teneantur et debeant aequum vocare duos aut tres de suis vicinis non suspectos, et... accedere statim cum ipsi Juratis ad domus eorum, qui voluerint vendere res ad minimum, ad pondus vel mensuram, prout in statutis, et eas ponere ad manum (leg. metum),... et metum imposui per dictos Juratos et homines penitus observetur, et in eandem penam incidunt illi, qui alium metum imposuimus reddiderint... Quodcumque officium Jurarie obvenit alicui hospiti sive tabernario... ex rotulo, ipsi non possint dictum officium exercere; sed inveniuntur alii loco ipsorum, propriis curis expensis, qui predictum officium exerceant juxta ordines. Hinc Mettre en Juré, per Estimationem rerum a juratis facta, ex præconiis voci subijcere, vulgo Diceret. Lit. remis. ann. 1481. in Reg. ang. Char. 1 ph. reg. ch. 188: *Guillaume Berkon avoit fait mettre en Juré et passer par décret un siege des pleis de la baronnie de S. Vigne le grand... certains héritages.**

1. JURATA, Desponsa, pacta, sacramentum interposito, cap. Ex Iveris, de Sponsalib. impuber. [* Decretal. lib. 4. tit. 3. cap. 11.]: *Pnela quædam anno 12. Jurata et desponsata fuit cumdam puero g. rel. 10. novorum. [Le Roman d'Athis MS. :*

Cardines aime et desire, Et si vouldoit Gaite auser, Ja ne feust mestier de celer, N'y eust rien de dohonour, Je lui donnasse pur amour, Pourtant s'elle est ailleurs Jorée.

Infra :

Pour ce s'elle est ailleurs Promise Tout Fausse tu s'a devie.]

2. JURATA, Anglis, est numerus duodecim legalium hominum juratorum, per quos omnis fore facti probaturum fit, et ex quorum veredicto judex sententiam suam conficit et profert. Duplex autem judicium est species: altera quæ fit per assisam; altera per juratum, vel per assisam in modum jurare. Per assisam lites dirimuntur, quæ instrumentis aut chartarum probationibus inintuntur, vel cum partes de facto consentiunt, aut de assisa. Per juratum vero, quæ incerte sunt, nec constant, ita ut vel per inquisitionem, vel per juramentum ad Sacramentalium depositiones, quas veredicti vorant, rerum veritas a judicibus indagari debeat. Quæ quidem judiciorum eandem forma posterior ab Henrico II. Rege Anglie manasse dicitur, quo duellum ab ordinariis judiciis amoveret. [* Vide i Kilpis. Hist. Jur. Anglie. tom. 2. pag. 129. 293. 297. 299. Grimm, Antiqu. Jur. German. pag. 285.]

¶ Hanc vocasse Henricus II. longe probabilissimum dicit potest, quam instituisse: quæ enim a Normannis in Nentism primum inventa, in Angliam deinde induta esse videtur sub Guillelmo I. qui egressus dicitur ex Comitibus duodecim Anglos, qui jurati leges suas ei declararent; quod secutus Odo ejus frater 12. Juratos in causa Episcopi Rolensis adhibuit. Verum nec Normanni ipsi hujusmodi judiciorum forme auctores; tam quippe a Gothis mutuasse videtur, quorum ea semper politia fuit ratio, ut cuique judici, ac Regi etiam, in iudiciis adessent 12. viri adesses-ores jurati, quorum erat de summa controversia, quod ad factum, judicare. Prævalentibus exinde oratio, duellum et compurgatio, non itale in desuetudinem abiit. Hunc restitueret comatus est Rex Regnerus circa ann. 820. Et penitus renovavit Waldemarus I. ann. 1163. ut judicium ferri candentis abrogaret, quod patet ex ipsius decreto a Petro Reservato in notis ad Canuti II. juxta Aulicum edito. Plura vide apud decessimus Hækielium in Dissert. Epist. pag. 38. et sequ.

Juratarum variae sunt species, delatoria scilicet, et judicaria. Jurata delatoria est, quæ delinquentis rinatur, eorumque nomina cum reum delictis ad judicem delert, ut in examen vorati jures subeant sententiam, sive ad condemnationem, sive ad deliberationem: dicitur huc etiam Inquesta. Duplex est huc Jurata, major, et minor. Major, cui totius Comitatus Instruato, ut in 42. et 52. et 53. annis decessimus Pæcis, nec non in Azaria Regii Tribonialis decedantur, et alius dicitur Grands Juratos, alius Magna Inquesta. Minor, cui minor jurisdictioni, ut unius Hundredi in Sexsionibus Pæcis creditur.

JURATA JUDICARIA ea est, quæ de summa litis, quad farum, decremit, priusquam judex de jure pronuntiet. Hæc item duplex

et, civis et criminalis. Civis, que in civilibus actionibus inter subditum et subditum agitur. Criminalis, que ex criminalibus inter Regem et subditum, et ex hoc genere illa est, que Anglis dicitur. *The Jury of life and death*, id est, vite et mortis Jurata. singulari autem curia que de jure agunt, non habent Juratas, sed aliquid supradictarum specierum referendas.

Juratorem numerus fere semper est duobus. In delictaria excedere, si iudici placuerit, non autem delictum potest. In aliis interdum minor est, ut in quibusdam Juratis inquisitoriis apud Glanvillam lib. 13. cap. 15. et 16. ubi 8. juratores tantum sunt. Ceteroquin *Judicaria Jurata* semper constant duodenarii juratorum numero, red et duplicato si prior jurata falsi convincenda sit. Exemplum habetur apud Thomam Walsinghamum pag. 276. Adde Nicolaum Upstonum lib. 4. de Militari officio. pag. 168. Existimant plerique, atque in iis Edw. Lokus ad Littletonem, et Spelmanus, duodecimverbia istud collegium altioris esse originis, et ab ipsi Anglosanctibus manasse, cum in Legibus Ethelredi apud Vaningum editis, § 4. apud Bromptonum hæc legantur: *Inducantur plures in singulis Wepredia, ut exant seniores 12. Thyni, et Prepositus cum eis, jurant super sanctitatem, quod eis dabitur in munus, quod neminem innocentem velit accusare, vel noxam conculcare*. Sed hæc ad iudicium potius numerum videntur spectare, etsi revera *Jurata* iudicium vici functi fuerint, cum ex eorum *verdictis* iudex tueretur iudicium suum edere.

Sic porro procedit ad *Jurata iudicaria*. Inlex cogita ex partibus litigantium controversia, de qua lis est, tunc tunc se actorem interrogat, si aliquid velit vel sciat dicere, quare assensu tenetur vel non teneatur. Si lis est huiusmodi, ut per juratum dirimatur, Justitarius debet dare Breve, per quod Vicecomes summonet Juratos per bonos summonitores duodecim liberos et leges homines de vicineta de illa villa, ut sint eorum se, et iustitia sua ad illam terminum parati sacramenta recognoscere, si, et, et novum eorum imbrevivit faciat, se denique per bonos summonitores illum, contra quem tenens agit, submoneat, quod juri stet. Hæc est formula Brevis in iure casibus, que habetur passim apud Glanvillam lib. 13. Bractonem, Littletonem, et in Fleta.

Juratoribus in jure stantibus, licet paribus excipere contra juratores. *Istorum tamen modis amoveri possunt a sacramento, quibus etiam testes amoveantur a sacramento, iuxta Bractonem*. Si tamen ex consensu partium ameli eligantur, amplius recusari non possunt, nisi ex nova et recenti causa supervenerint. Cum autem partes in juratores consenserint, tunc prociat *Assisa*, et jurant in hac forma, et primus per hæc verba: *Ho auditis, Justitarii, quod veritatem dicam de Assisa ista, et de tenementis, de quo rsum feci per præceptum Domini Regis, et pro nihilo omittam, quin veritatem dicam: Se me Deus adjuvet, et hoc sanctum*. Tum ceteri in eundem modum jurant.

Parto autem sacramento, Præmarius virtutem Brevis legit ad instructionem ju-

ratorum, hoc modo: *Fos dicetis per sneramentum, quod fecistis, si, etc.* Quo facto, juratores in aliquem locum secretum conveniunt, habentque ad invicem inter se colloquium de hoc, quod eis in iungitur faciendum, ad quod etiam nullus habere debet accessum, nec cum eis colloquium, donec suum dixerint veredictum. Addit Spelmanus, *Juratores* tum servari a lictore suo ballivo, atque aliorum omnium consensu, sine cilio, sine potu, sine ignis et candele licentia, donec inter se conveniant de questione: iustitiamque ab iudice ad iudicem reduci, a quo rogatus sitne postulatus *sons*, aut *insons* rei litigatæ, respondet ex assensu reliquorum primus *jurata*, verbo unico, *Giltie*, id est, *sons*: vel *Not Giltie*, id est, *insons*: et hæc veritate *veredictum* appellatur. Similiter proceditur in juratis criminalibus. Ita etiam verus Consuetudo Normannie cap. 85: *Lors voient les Jurours à conseil, et soient gardés par loylz garde, que leur verité ne soit corrompue par mauvais amonnestemens*.

Si in veritate dicenda sibi invicem sint contrarii, ita quod in unum non conveniant sententiam, tum de consilio Curie *officiatur* assisa, ita quod apponitur alii juxta numerum majoris partis, que discusserit, vel saltem quatuor vel sex, et adiunguntur alii: vel etiam per seipsos sine aliis de veritate discutunt, et iudicant, et per se respondent, sicut eorum aliorum veredictum, et tenet, cum quibus ipsi conveniunt. Cum autem post sacramentum suum dixerint veredictum suum, profertur iudicium, nisi aliquid dixerint obscurum, propter quod Justitarius inducantur ad examinandum. Possunt etiam *Recognitores* totius rei veritatem brevibus et paucis verbis Justitarii exponere, si omnia plana sint et aperta, et nihil in obscuro. Sed si talis orator dubitatio vel obscuritas, quod solutio difficilis existat, tunc coguntur ea, que obscurum sunt manifestius et apertius declarare, si hoc eis sit possibile, et Justitarius secundum dicta eorum procedunt ad iudicium. Sed si illud obscurum vel dubium declarare non possunt aliquo modo, scilicet nec ipsi *Recognitores*, nec alii, qui fuerint ad hoc vocati pro adiuvamento, tunc partes inducuntur ad concordiam, vel ponitur iudicium usque ad magnam Curiam, et ibi de consilio Curie terminatur iudicium. Si autem omnia plana sint, juratorum status veredicto, siquidem hæc juraverint: si enim male, locus erit *convictionis*. Si denique obscura dixerint et dubia, ita ut eorum veredictum duplici sensu accipi possit, tunc locus est *certificationis*, quod iurum habet, si juratores minus plene fuerint examinati vel si minus plene responsum sit ad interrogata, ita quod obscura dixerint, vel ambigua, vel iusto errore decepti fuerint: tunc enim examinatio recordo, locus est *certificationis*, ita ut iuratores de incerto faciant certum, et de dubio verum, et de errore recitentur ad veritatem. Quod si male juraverint, locus erit *convictionis*. Tum enim ad querelam ejus, qui per assiam amisit, conveniuntur de perjurio, quod fit multis modis. Quandoque enim per sacramentum 24. legalium hominum, ut est in Regiam Majestatem lib.

1. rap. 16. § 2. Quandoque ex ore proprio per examinationem iudicis, et quandoque ex propria voluntate et penitentia, in quibus casibus poena non est inflicienda. Cum autem juratores erunt convincti, videntum erit, quot juratores fuerint in assisa, vel in inquisitione, ut quilibet illis habeat convictores, et si plures habeat, non nocet, ita quod omnes sint ejusdem conditionis, vel meliores, cuius sunt 12. juratores.

Juratores autem, uti supra innuimus, debent esse de vicineta, non autem in alia provincia comorantes, *liberi et legales homines*, non esonabiles, vel suspecti, infra actum aut languidi, quod maxime cavetur: quia, ut est in Fleta, Hundredarii, Ballivi, et Servientes Regis populum sibi subditum gravare consueverunt, ponendo in assis et juratis homines languidos, et perpetuo vel temporali languore detentos, ac homines tempore submonebant in patria non morantes, nec non etiam submonebant superfluum hominum multitudinem, ita quod quosdam dimitteret in pace, prece vel pretio, et a quibusdam denarios et alia numeris extorquebant, per quod assise et jurata frequenter per pauperes et insufficientes capiebantur, dubitibus et discretis pro suo dandi domo comorantibus. Statutum est tunc quod de cetero non summonerentur in una assisa plures quam 24; senes etiam 20. auctores et ultra, perpetuo languidi, vel etiam tempore submonebant infirmi, vel in patria non morantes, in minoribus assisibus tunc ponerentur, etc. Hæc fere ex Bractone lib. 4. tract. 1. cap. 34. Fleta lib. 4. rap. 5. g. lib. 5. cap. 20. et Littletonem sect. 236. et ibidem, quibus illi verbis, que ut *formulis* servare operæ pretium duximus.

§ JURATA. Eadem notione, in Chartul. SS. Trinitt. Carolom. fol. 60. v. ubi tredecim viris suo proprio nomine recensitis, qui in *Jura de Corpicheto Juratores* fuerant, tandem concluditur in hunc modum: *Omnes isti homines dixerunt super juramentum suum, quod quando Alano filius Rogeri recepit monerum de Corpicheto, minus erat integer ceteris grangiam, grangia nova et porta cum servis: nolo non est ita. Leges Normannie apud Ludewig. tom. 7. pag. 281: *Hujusmodi Jura debet fieri per xxiii. homines ad minus, legales, non suspectos, quos nec foveat nec odium a Jura debet amovere*.*

¶ *Juræ*, eodem sensu, in lit. remiss. ann. 1366. ex Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 321: *Comme en la ville d'Allez li freres... une fois l'un ou plus peut faire une frange vendre, Juræ et après par clin ses subjets... suspechonnez d'un manvais cas et rices*.

3. JURATA, seu *Juræ*, in Regesto Oliv. fol. 115 Campanis nostris tributum, quod *Juratis* burgensibus imponitur, et domino feudali juratur. Eiusmodi autem erat, ut quisvis *Juratus* sex denarios de *librata* bonorum mobilium, et 2. denarios de *librata* immobilium, facta ad eorum estimationem, domino quantans exsolveret, a Majore et *Juratis* exigendis: ut est in Charta Libertatum Trecentium Throaldi Campanie Comitum, quam refert Pitheus ad Consuetud. Campan. art. 2. Assise Campanie

ann. 1285. fol. 59: *Juribus de Glenville homines de Seneschal de Champ, dicitur, que les gens le Comte de Champagne vouloient avoir Jurée de lui de la moitié de son seigneurie nobiles et immeubles, etc.* Computum terre Campanie ann. 1348: *Despens pour faire tailles et Jurées, etc. Sergens pour alimenter celle Jurée en faisant et imposant ladite Jurée, etc.* Les Marguilliers de S. Etienne de Troyes et de S. Loup se disent freres de Jurée et de taille. [Regestum Magi. Dier. Campanie ann. 1585. apud D. Brunet de l'usu feud. tom. 2. pag. 991: *Fica litra Libertatis Henrici Larmenier a Rege sibi concessa, quando placuerit Regi: ut apud istius quitta erit et liberi a Jurata, quando placuerit erunt Regi.*] Adde Probat. Hist. Castillonensis pag. 195. 196. Pitheum loco citato, et Raguellum in hac voce.

* *Juret*, eadem, ut videtur, notione, in Lit. ann. 1389. ex Reg. 1389. Chartoph. reg.: *Plusieurs de nos fermes, tant de nostre demaine comme de nos aides, et aussi nostre huiage, tabellionage et Juret et autres fermes seront de gouteleur prouffit.*

† **JURABILIS**, pro Jurabilis, de quo Jurat. Vide *Primum Jurabile*.

JURATIA, Jurati officium. Stat. Rob. reg. Sicil. MSS. pag. 6. De officio magistris Jurati... *Illec et alia ad predictum officium magistris Juratum spectant, etc.* Vide in *Juratus* 1.

JURATICS, *Scholaricus*, *Juria peritus*, in Gloss. Isidori. Vide *Jurista*.

1. **JURATIO**, Sacramentum, quo vassalus sese adstringit erga Dominum castrum suum et redditurum irato et pacato. Regestum Castri Lidi in Audibus fol. 65: *Tandem deventus in hunc modum pacis, quod nos quatuor et concedimus in perpetuum dictum feudum de Boleia et feudum de Mesuncellis, et Juramentum dicta domus de Mesuncellis, etc.* Vide Dissertat. 30. ad Joinevillam, [et supra *Primum Jurabile*.]

* 2. **JURATIO**, Alia notione. Vide supra

Jurare verbum.

2. **JURATORIA**, Fidejussio sacramento firmata. Charta Clement. IV. PP. ann. 1567. apud Chanc. inter Cens. eccl. Rom.: *Omnia vero receptis ab ipsis, Juratorias et alias cautiones, quas poterunt exhibere.*

JURATORES, Iidem qui sacramentum, compurgatores, uti attigimus in voce *Juramentum*. Latinis vero Scripitoribus *Juror* dicitur, qui ad juramentum adigit; *juratus*, qui juravit. Vide *Turbium* lib. 19. Advers. cap. 12.

JURATORES præterea erant ii, qui vice alterius jurabant. Verbi gratia, apud Vind. Episcopus Oscanens: *In facie nostra tenetur jurare in prima vice in quantitate, que sit usque ad centum solidos: sed debet Juratorum, qui juret.* Henricus Hunyadi, lib. 7. pag. 373: *Junior Wilhelmus 7. anno regni sui, provocatus a fratre suo, quod juramentum non servasset, transferebat in Normannum. Cum ergo frater simul venisset Juratos omnem culpam regi imposuerunt. i. qui in illius animam juraverant.* Adde Ekeardum Junior. de Castib. S. Galli cap. 1. pag. 46. Vide *Jurare in animam alterius*.

JURATORES, JC. Anglis dicuntur duodecim homines, qui in quolibet fere judicio

sive civili, sive criminali, de facto prins decernunt, quam iudex de jure pronuntiet. Ita Cowellus. *Horum porro 12. Juratorum ad minus quatuor esse debent de Hundredo, ubi villa, in qua factum, de quo contentitur, fieri supponitur, sita est: et quilibet Juratorum hujusmodi habere debet terminos et redditus pro termino vite sue ad minus ad valorem annuum 40. sol. et hic ordo observatur in omnibus actionibus et causis criminalibus, redditibus et personalibus, præterquam ubi domus vel debitum in personis non excedit 40. marcas monete Anglice, quia tunc non requiritur, quod Juratores in actionibus hujusmodi tantum expendere possint, etc.* Verba sunt Joan. Fortescuti de Laudib. Legum Anglie cap. 25. ubi, ut et cap. 26. *Juratum Anglicanum ordinem describit, et pluribus commendat.* De iis etiam agit Statutum 2. Westmonasteriense cap. 43. Historia fundationis Prioratus Dunstapoliensis in agro Bedfordiensi in Anglia: *Nuncquam coram Justitiariis itinerantibus, vel aliis domini Regis ministris extra villam Dunstapoliensem, et liberatam, responderunt: sed Justitiarum et ministri domini Regis ad Dunstapoli divertebant, et per sacramentum 12. Juratorum de burgensibus, sine associatione alicujus extranei, omnia placita terminabant.* Adde tom. 2. Monastii Anglie, pag. 221. Cujusmodi vero fuerit, et quibus verbis conceptum juratum in juratis sacramentum, habent idem Fortescutus, Bracton. lib. 4. tract. 5. cap. 4. et Fleta lib. 5. cap. 12. et 22. Vide veterem Consuetud. Norman. cap. 69. et supra *Jurata* 2.

JURATORES ONERATI, Vetis Inquisitio apud Dugdalum in Antiquitat. Warwicensis Provincie pag. 665: *Inquisitio 12. Juratorum capta ad hunc visum coram Galfrido de Okenham Senescallo per sacramentum Anselmi de Clifton, etc. Juratorum oneratorum de antiquis consuetudinibus istius domini, etc.*

† **JURATORES** de Deo vel de Virgine Maria vel de Sanctis, Qui de Deo et Sanctis contumeliose loquuntur, in Statutis Jo. Pincis Aq. Archiep. correctis per Egidium Cardinalem Commissarium delegatum apud Montem Flascum 2. Octob. 1368. ex Schedis Præsidis de Mazogues.

† **JURATORICS**, Juramento confirmatus. Vita Innocentii III. PP. ex Baluzio, apud Murator. tom. 3. pag. 491. col. 2: *Respondit quod in spiritualibus absolute pareret, in temporalibus autem jussu mandatis potendi Juratoriam cautionem.*

JURATUS, Sacramento adstrictus alicui domino. Gloss. Gr. Lat. MS. Ducroz, 6. dicitur, *Juratur, Juratus.* Statut. lib. 2. Thebaid: .

..... Exit in usum
Plebs ferro Jurata caput.

Lib. 7:

..... Et meritis ultro Juratus in ius.

In Propempt. Metii:

Imbellis, timidoque nihil Juratus Atride.

In Soter. Rutilii:

..... Et sole sub omni
Premere Jurata manus.

Claudianus de bello Gildonico:

..... Iterum post me conjurati in arma
Progenies venas jube, bellicosus resonat.

Will. Brito lib. 2. Philol.:

In Comitis partes Juratus, millia multa
Mitia et juvenes clara virtute coracae.

Idem lib. 4:

Cujus ego miles, cui aus Juratus in arma.

Capitular Archieps Principis Benevent. editum a Camillo Peregrino, § 2: *Si quis homo pauper absque parentibus, nihil etiam habens ex quacunque negotio, secundum legem potuit homini Juratus fuerit, decernimus, ut solus preceps (praestet) accerementum. Hildebertus Cenoman. Episcopus. Epist. 33: Officiosissima est gratia Dei, et velut in eorum Juratum obsequium. Charta de Chableis in Tabulario Campanie Thuan fol. 189: *Omnes homines, quotquot sunt apud Chableis, sive Milites, sive Militarum, qui habent statum, ejusqueque conditionis, debent esse Jurati Comiti suo sub hac forma: Ego juro, quod ego solus Chableis Comiti de cætero, et quod ego servabo membra ejus et honorem ejus pro posse meo, sic me Deus iuvet et hac sancta. Chironicus Francie Sautionysianum in Philippo I. cap. 4: *Et alia sur li à orner et sur les ordres: c'est sur le Comte Mahieu de Beaumont, et sur l'écuyer le Seigneur de Mont, qui estoient Jurés de cette entreprise.* Le Roman de Jorain:**

* *Ja vous ient mi loze et mi Jure.*

* *Juratus*, eodem sensu, dixerunt Poetae Provinciales: hinc Daulph. Alvern. ad Ricard. reg. Angl.:

Anc moi foi vostre Jurats,

* **JURATUS**, Qui de officio bene gerendo sacramentum præstitit Charta ann. 1406: *Per Gillelmum Pulhermon clericum, fidelem rommessorum nostrorum dictique cancellarii Juratum etc.*

* *Hinc Pœis juré*, Pagus juramento foderatus, in Lit. remiss. ann. 1447. ex Reg. 1578. Chartoph. reg. ch. 216: *Le suppliunt et un autre homme de guerre... alerent couir une paroisse du Pœis Juré, tenant le party de nos anciens ennemis et adversaires les Anglais.*

* **JURATI** AD ASSISAM, Modus tenendi hundredum pag. 130: *Item dicunt, quod S. notius domini est annis 20. annorum, et moriet infra istud dominium per annum et deum, et non est Juratus ad Assisam domini Regis, ideo ipse in misericordia.*

JURATI AD ARMA: Mandatum super Juratis ad arma, in Addit. ad Matth. Paris pag. 149: *Et ad viriditatem, quod angeli habent armam, ad que sunt Jurati, et jurari debent.* Ad Mandatum ibidem: *Et convenire faciant coram eis (Vicemiles) in singulis hundredis, civitatibus et burgis, citra, burgenses, libere tenentes, villanos, et alios annis 15. annorum usque ad autum 60. annorum, et eadem faciant omnes Jurati ad arma secundum quantitatem terrarum et villarum suarum: scilicet ad 15. libras terræ, unum bovacum, capellum ferreum, gladium, cutellum et equum. Ad 10. libras terræ unum habergitum, capellum ferreum, gladium, cutellum, et*

equum. Ad centum solidatos terræ, unum propinquetum, capellum ferreum, etc. Mox in eo Mandatum additur, ut Jurati ad arma jurentur, quos contigerit Antequam levari super perturbatores pacis vel malefactores, aut latrones, eos insequi de villa in villam, donec capiuntur. Fleta lib. 1. cap. 24. § 13: Item quod quilibet inter 15. annorum et 60. arbitrum in domo sua habeat arma secundum quantitatem terræ sue, aut callorum suorum, et quod ad hoc sint omnes liberi hujusmodi ætatis in patria morantes Jurati, etc. § 13. Qui minus in catallis habuerit quam 20. morantes, ad gladios, cultellos, et alia minuta arma sint Jurati.

¶ JURATUS, Consil, Scabinus, Consiliarius urbis, Gall. *Jurat*, ut in plerisque Consuetudinibus municipalibus, quæ Rupellibus laudat in hac voce. Leges Palatine Jacobi II. Regis Majorie. tom. 3. SS. Janii pag. LXVI: Item quando scribimus Consiliis vel Juratis obsequia universitatis nobis subditæ, scribitur et: *Jurados*... fellebibus nostris Juratis civitatis Majoricensis, vel Consiliis villæ nostræ de Perpignan salutem et gratiam. Testis est Valensius in Notitia Gall. pag. 488. in veteribus Tabulis passim mentionem fieri *Portus* et *villæ Rupellæ*, et *Præposituræ vel Prætoris villæ Majoris* et *Juratorum Rupellæ*, vel *Majoris atque Consilii Communis Rupellæ*: ubi nomine *Juratorum* vel *Consilii Communis* Scabinum Paresque designantur. Nam hodieque, inquit, Rupellæ sunt 4. Scabini et 76. Pares, qui Centumviri velus collegium et corpus Rupellæ componunt, at quotannis unum e suis Majorum deligunt. Charta Wenceslai Ducis Brabantie ann. 1378. apud Miræum tom. 2. pag. 1027: *Concessimus eis et delivimus, quod ex riginti et uno Juratis de consilio predicti oppidi (Lovanii) nostri, nunc et imposterior singulis annis erant uodecim Jurati ex bonis nostris hominibus patriciis Lovaniensibus, et decem Jurati ex bonis nostris hominibus opificum. Synodus Valentina ann. 1566. tom. 4. Council. Hispan. pag. 132: Omnibus Consiliis, Juratis atque civitatum Præfectis, etc.*

* Charta pro Libert. castri S. Joan. ann. 1327. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 386. art. 1: *Iu pñat, ut eligant quatuor homines, qui jurent fidelitatem castro et habitantibus in eo; et totum habent potestatem et jurisdictionem in castro S. Johannis et in appendiciis suis, quædam habent apud Dictionem minor et Jurati communis Dictionensis, et illi quatuor Jurati possint mutari per singulos annos. Paulo post Scabinum nominantur. Charta ann. 1295. in Lib. sal. S. Th. Arg. fol. 19: *Et specialiter super jure presentandi sine dñdi sibi a dicto capitulo unum Juratum, vulgo dictum Scheffel. Jure, pro scabino simul et cive jurato, legitur in Libert. S. Joan. Angerie. ann. 1331. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 676. art. 2: Lesdicts maire et Jures ont en priuise, detention et cognoscence de tous leurs Jures, etc.**

¶ JURATI, plerumque etiam dicuntur quilibet Oppidani, qui acceptis a Rege vel Domino communis iuribus ac privilegiis mutuum sibi fidem jurabant, ut videre est in Litteris Johannis Comitis Pontii pro

Abbatis villa ann. 1184. concessis et insertis in Litteris Johannis Franc. Regis ann. 1350. apud D. Sconase tom. 4. Ordinat. Reg. pag. 53. et seqq. Sic ibi n. 1: *Statutum est itaque et sub religione juramenti confirmatum, quod unusquisque Juratus suo fidei, nam, auxilium consiliumque prebeat, et observabit arcundum quod iustitia dictaverit. Et n. 4: Si inter Juratum et Juratum, vel inter Juratum et non juratum, de re mobili questio oritur, ad Vicecomitem meum de eo clamor fiet, vel ad Dominum Vicecomitis illius, in quo manebit qui fuerit impetitus. Passim huius memorantur Jurati, palamque a Scabins distinguuntur. Vide Commune 2.*

¶ JURATI, nude, vel *Jurati magistri*, in collegiis artificum dicuntur, qui in vigilanti statu que totius corporis observant, Gall. *Jurats*, *Maîtres jurés*. Robertus Goulet in Compendio Jurium Universitatis Paris. fol. 11: *Perpignerant quatuor, scilicet quatuor magistris Jurati, etc.*

¶ JURATUS DISCIPULUS. Transactio inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1351: *Ego Hugues Artusii Clericus de Crassa, Discipulus Juratus ejusdem hanc cartam scripsit.*

* JURAVISES, Computi vel facti probatores coram iis, qui id ex officio vel juramento. Charta Phil. V. reg. Franc. ann. 1350 ex Reg. Cam. Comput. in Bibl. reg. sign. 8606. fol. 103. r.: *L'asque et ad bellum nostras, qui coram dilectis et fidelibus gentibus computum nostrorum Paris. ad Juravises fuerunt, non latere probamus, etc.* Vide Jurata 2.

¶ JURCTUM, *jurctus*, *Separatum*. Suppl. Antiq. q. 11a et in Gloss. Lat. Gr.]

¶ JURBA. Vide in Jurata 2.

¶ JURIDIUM. Charta Rotroci Comitis Pericensis ann. 1136. apud J. B. Sonchetum ad Vitam S. Bernardi Tirovensis Abb. qua concedit *richata, renditiones, armaturam, equiturnas, laudivitas, relevamenta, milites, corvines, bannos, fidei, homagium, Juradium, retentionem feudi per advocatum, etc.* Ubi *Juradium* videtur esse, quod Practici nostri *Juræ* vocant, seu *Jurata*, que est species jurisdictionis, qua exercebat Scabinus inter juratos, qui homines et femines de jure dicuntur in Consuetudine Vitriacensi art. 78. *Redoublés de jure, id est, jurate obnoxii, in Trecenti art. 2. Jure de Commune, in Rupellensi art. 21. [Vide Jurata 3.]*

¶ JURELLA, Piscis species. Vide supra Donzella.

¶ JURE-MANENTES, qui residentiam in loco debent ex jure debitam. Leges Forestarum Scotiar. cap. 7. § 1: *Si copia glaudis in foresta Domini Regis contigerit, Forestarius debet citare tum burgenses quam Jure-Manentes, ut porcos suos adducant, etc.*

¶ JURE-MANENTES, que alias *ressenditæ*. Charta Theob. Campanie Comitis ann. 1133. apud Caplinum lib. 3. de Sacra Polit. tit. 3. n. 9: *Et Juremanentiam, quam habent in theis villis, etc.*

* JUREPATRONATUS, unica voce, *Jus patronatus*, vide in Patronus 3. Charta ann. 1457. inter Leg. Polon. pag. 187: *Cam om-*

nibus et singulis dicti ducatus... collationibus, Jurpatronatus, etc.

* JURISTICUS, *Scholasticus, legisperitus*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. Vide Juratius.

¶ JURIGIUM. Chronicon Cavenæ apud Murator. tom. 7. col. 958: *Statutum igitur, ut omnes et singuli Abbates... de foris venientes sine cuculla... ac sine calcaribus in stibaris vel Jurgis portum monasterii nostri intrare non audeant, nec secum in ipso monasterio arma deferre præsumant sine nostra speciali licentia. Vox forte mendosa.*

* JURICAPUM, Poma ejus, qui a judicio solenni abfuit. Otton. IV. Imper. chart. ann. 1309. apud Hallius. Glossar. German. col. 437. voce *Jur*, quem videtur: *Concedimus ipsi et insinuemus, ut burgenses et optimi exiles (Sadenses) coram advocato vel alio quovis jure, Juricapum, quod vulgariter Fave dicitur, in iudicio omnimodis non sustineant. Qui moram fecerit et advocati edicto tardius steterit 8. den. in iudicio condonatur.*

¶ JURIDICA, nude, Juridicus dies, vel ipse consensus iudicum, Gall. *Audience, Sance*. Processus ann. 1459. ex Regesto Columna Cameræ Comput. Provincie: *Omnes termini fuerant prorogati usque ad primam Juridicam. Infra: Die Jovis que fuit sexta dicti mensis Augusti prima Juridica superius assignata. Etiamnum Aquesens initium et finem consensuum supremi Senatus vocat Le consensus meum et le fin de la Juridique.*

* JURIDICALIS, Juris dicitur, in quo jure dicitur. Vide supra in Dies 7.

¶ JURIDICE, Legitime, apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 67.

* JURIDICALIS LEX, Sententia qua partes de formula solenni legitime agendi instruntur, in Chart. ann. 1176. apud Hallius. Gloss. Germ. col. 2010. voce *Urtheil*.

* JURIDICIARIUS, Juridicialis, juridicus. Lit. ann. 1373. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 654: *Omni temporalitas, tam Juridicalia quam illa, in regno nostro et ejus pertinentiis quibuscunque existens, etc.*

¶ JURIDICINA, Jurisdictio, administratio. Tertull. de Pallio cap. 3: *Cato Juridicæque vix tempore Græci Jurat.*

* JURIDIUM, Jus, Chartist. et col. leg. de Castel. super Iudr.: *Cam Joannes de Soderis notarius debuit solvitur, haves prodicti Joannis aliquod Juridicum in domo vicaria in ecclesia S. Austregisili constituta non poterat amplius reclamare.*

¶ JURIDICUS, *juradictus*, in Gloss. Gr. Lat. Capitolinus in Antonino: *Dotis Juridicus*, Italia consulat ad id exemplum, quod Adrianus consulens viros reddere jura precepit, Juridicus Alexandrinus, de quo in Cod. Juridicus Egypti, Assyrie, per Flaminiam, etc. in vet. Inscript. [* Vide Savin. Histor. Jur. Roman. med. temp. tom. 1. § 11. Glossar. med. Græc. voce *juradictus*, col. 308. et *juridicus*, col. 519.]

¶ JURIDICUS DIES, *sumptuarius*, in leg. 3. Cod. Th. de Peris (a. 8).

¶ JURIFICARE, Jus dicere, in Charta Hispan. ære 1010. apud Anton. de Ypes in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 5. pag. 456.

* **JURISDICTIONE ALTA** et BASSA, Major et inferior justitia, vulgo *Haut et basse justice*, Charta velle. Nivern. Rolliniana ann. 141n. ex schedis Pr. de *Mozangues*: *Cum omnibus juribus, iudiciis et iudicibus altis et bassis, mero et mixto imperio*. Vide *io Justitia*.

* **JURISDICTIONE CIVILIS** et MODICA, Gall. *Moyenne et basse justice*. Charta ann. 1307. in Reg. 46. Chartoph. reg. ch. 171: *Reimundus de Polleguierio (habet) civilem et modicam Jurisdictionem*.

* **JURISDICTIONE PRAEDIALI**, Quae circa praedia versatur. Pariet. inter reg. et condom. de Villa-Galleno ann. 1313. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 549: *Ita quod Jurisdictiones minores, praediales, mixte et majores essent ratione et deinceps per imperpetuum domini nostri regis*.

* **Jurisdictionis** Ecclesiasticae violatores, imo et iudices laici Jurisdictionem suam in subditos ecclesiae exercebant, gravi poena uidebantur, ut testatur Charta decani et capituli Paris. ann. 1214. ex Chartul. Campan. fol. 429. v.º. col. 2: *Blancha comitissa omnes illas, qui dictas infractiones et amputationem prelo fecerunt, sive apertu fuerint, ad reverentiam ecclesiae nostrae boni facti venire a sancto Lenfrodo usque ad ecclesias (sic) Parisiensis, et deinde in capitulum Parisiensis discipulos et in pura tunc, qui illudm dictis infractionibus et prelo amputationem nostram capitula eorum inveniunt, et decem marcas argentum pro rancia Parisiensis persolverunt: apud Rossum vero discipulos et in pura tunc qui illudm, ad introitu villae de Dominica hunc tenet usque ad ecclesiam profecti sunt per mercatum*.

JURIS DICTIO, di-jisio. Charta vetus in Actis Murensis Monasterii pag. 18: *De Juris sui ditione in Jus Solis Apostolicae emanavit* [sic] *Ubi pro ditione*.

* **JURISDICTIONALES**, Ad jurisdictionem seu justitiam pertinentes. Charta ann. 1336. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 377: *Fureba, pñre sua pñria, costella aut alia signa Jurisdictionalia et patibularia etc.*

JURISFIRMA, Praeclis Hispanis, inquit Blanca in Comentario Herum Aragon. pag. 751: *est tunc in Regum, aliorumve iudicium, tunc etiam regni, atque omnium non rectos iudicium, juris ac legum firma et inalterata dominatio, inventa potissimum antea perpeccum iudicium celeritas Magistratus interdicto interdictum retardaret, ne quid perturbatum sit, aut a legibus discrepans, vel perposterum. Ejus autem finis est, ut cum de stando et parendo juri, coram ipso Justitia, firme et graviter asseveretur: illius interdicto interposito, fortissime rei alii iuxta regionum iudicium injuria arceantur. Alio autem quod de stando juri caveatur, Jurisfirma dicta est. Vide Firma*.

* **JURISFIRMITAS**, Juris peritus in Histor. Archiep. Bremens. de Johann. Archiep. vers. 170. ap. Lappenberg. pag. 31.

JURISTAE, Qui juri Civili vel Canonico dat operam, Jurisconsulti, [Gall. *Juriste*, Ital. *Giurista*] Furi Aragon. lib. 5. fol. 123: *Et si vir fuerit Jurista vel Physicus, recipiat sua liberum ante portum*. [Johannis de Cernemate Hist. Mediol. rap. 19. apud Murator. tom. 9. col. 1238:]

Cui in ipsius Pagani atque omnium sociorum excusatione providas Juristi Stephanus de Pico-avento respondens dicit, etc.

* **JURISTARUM**, Litterae movent. Charta Alberti de Tenellis et Chartul. S. Quintini in Insula pag. 34: *Illi constituerunt obsequia adversus omnes, qui super his Juristare voluerunt. Sed forte legumdivis vocibus Juristare*.

* **Rursum** unica voce, pro Juristare, in Ordinat. Caroli d'Alph. ann. 1357. ex Reg. Cam. Comput. Paris. fol. 18. v.º: *Tractatorem Guido fidei jubere sufficerent... de exmandando (sic) Juristando et porrado in caru nostra*. [Item in chart. ann. 1261. apud Guduch. Cod. Diplomat. tom. 4. pag. 900.]

* **JURISTREUM**, [Papiae, Potentis etiam.] Vide *Fetilem*, [et Cognatum].

* **JURMARCA**, Limitum Judex a *Marcha*, terminus, limites. Vide in hac voce, Charta Rub. Guiscardi d'icis ann. 1080. tom. 1. Hist. Cassin. pag. 276. col. 1: *Hec omnia, ita domus... ut ab hereditibus nostris, vel a Jurmarchis sua vicecomitis, aut ab aliquibus actibus... nulla contrarietas inferatur*.

JURNALE, JURNALS. Vide in *Jornale*.

* **JUS** dictum, quia *Justum est*, inquit Isidorus lib. 5. Orig. cap. 3. Alii a *jussu* per apocopen *Jus* deditum volunt, quod nihil aliud sit quam quod natura, vel civitas, vel populus, vel consuetudo jubet. Si credimus Gersonio contra adulteros Principum consid. 8. *Dictio hae Jus non significat semper jurisdictionem seu justitiam, sed significat interdictum potestatem quae non est justa, ut ipse interpretatur vocem Jus, quae occurrit 1. Reg. 8. 11. quam vocem Exactionem reddit Glosa interlinearis ordinaria*. [Vide Italiam. Glossar. Germ. voce *Recht*, col. 151. sqq.]

* **JUS ALIUDILE**, Quo praedium ab omni praestatione reali sive personali possidet, a *Feudale* distinctum. Suppl. Joann. reg. Aragon. ap. Papam ex Cod. reg. 5956. A. fol. 153. r.º: *Dignetur vestra sanctitas feudum et tributum praedicta et omne Jus aliudile et feudale Romanae ecclesiae pertinens in toto regno Corsicae, ipsi regi... concedere et donare: Ita quod regnum ipsum sit et tunc dicti regis... liberum et francum alodium*. *Jus AYMUM*, Jus capite plebentis. Stat. Avenion. ann. 1243. rap. 18. ex Cod. reg. 4639: *Nihil in raris vel occasione evadit naturae vel servitutis officio, nisi in illa vel illis rector vel rectoris hujus civitatis habeant conceptionem primum Jurisdictionem usque ad sanguinem et Jus unumnam tradit in facinorosos*.

JUS ANXALITUM. Vide *Anallum*.

* **JUS BANNENSE**, Bonnum scilicet seu interdictum promulgandi, et multum ab illud violatum exigendi. Charta Alex. PP. III. ann. 1179. ex Chartul. monast. Bononiensis: *Jus bannense... in pascuis et silvis, in aquarum decursibus... abbatibus et fratribus... concessit*.

* **Jus BARONUM**, Lex et consuetudo, quae in Baronia habetur. Pactum inter Henr. ducem Lothar. et Theoder. consil. Hollar. ann. 1203. in Cod. reg. 10197. 2. fol. 10: *Hec bona concessit dux comiti Jure Brabantino, ita videlicet quod nullus haeres inde exhereditaretur*.

* **JUS CAPITALE**, Jus domini capitalis, Gallis *Droit du Seigneur*. Charta ann. 1288. ex Chanculario S. Vandreg. tom. 1. pag. 164: *Tronados et habentes pñdium quinquaginta annis redditus Abbati dicti loci... obsequio vel reclamatione... salvo Jure capitali et alio*.

* **Jus CAROLI**. Wichbild Magdeburgense art. 1. § 3: *Jus civile seu municipale, quod homines civitatis seu fidei concludunt inter se tenentes, juxta eorum arbitrium et antiquas consuetudines, quemadmodum Coloniarum circa Jus Caroli confirmatum habet. Et art. 43: Postquam Magdeburgensis civitas jure municipalis fundum fuit, de voluntate iure Urtinis Ralfi, cum consensu etiam et consilio seniorum praeiorum iura secundum Jus Caroli Imperatoris, et juxta eorum arbitrium ac voluntate locum, consilium etiam suum quomodo Senatus et Consules eligere debeant pro civitatis commodo. Vide Lex Caroli*.

* **Jus CASTRENSE DUPLIX**, Jurisdictione spiritualis et temporalis in castro. Charta Theodor. Trevir. archiep. ann. 1238. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 480: *Jus item parochiae perpetuum, Jus duplex castrense, etc.*

* **Jus CATERRE**, Quod custodi carceris praestatur ab incarcerato pro cibo et potu. Constitutio Ludovici Regis Jerusalem et Siciliae ann. 1352. ex MS. D. Brunet fol. 98: *Carcerarii... a carceratis... pro carceraggio sive pro Jure quod appellatur Catherre, nihil accipiant*.

* **Jus DE QUALITATE**, Jus de *Jorgage*. Sicut in Dumburth Tractu vocatur vulgariter jus fabri ferrarii.

* **Jus CIVILE**. Vide *Jus Urbanum*.

* **Jus COELE**, Auctoritas Episcopi, sicut dictum a Deo illam habent Pontifices. Chartularium S. Vandreg. tom. 2. pag. 2000: *Hugo Rothomagensis Archiep... omnia voluit iuste reddita, et possessa, licet a perversis hominibus quandoque turbata, persaepe destructa, Jure Celi confirmamus vobis in illum qui dicitur virtutem et defensionem erga bractatores in salutem, contra destructores in perditionem*.

* **Jus CHERSTIE**. Vide supra *Comestria*.

* **Jus CHERSTIE**, appellatur nostri *Jus illud*, quo in Gallia vicarius capitales, consuetudines municipales, cui opponitur *Jus scriptum*, seu *Lex Romana*, in Statuto Philippo Pulci ann. 1303. pro reformat. Regni cap. 48. Ita etiam Angli *Jus civile Anglorum* vocant. Decreta Guillelmi I. de Consuetudinibus regni nostri et Jus nostrum commane... repere aut possint. Frider. I. Imp. lib. 1. Constit. Sien. tit. 59. § 1: *Secundum consuetudines approbatas, ne dicendum servandum Jura commania, Langobardi videlicet ac Romana*.

* **Jus CONGRUUM**, seu Conventientia, nostris *Droit de convenance*. In Consul. Neapolit. MSS. extat titulus inscriptus: *De Jure congrui. Si quis cum domum, fundum vel terram, vel alium rem immobilium collationem domui, fundo vel terre alioque, expere tenetur ultra annum, nunciantem a de scientia illius habentis domum, fundum vel terram collationem latioribus ipsi rei emptae, rem ipsam emptam, si cum possidet praecise obque aliteris praecise, interest*

jure, prout appetitum fuit per appetitum Neapolitanis, ipsi habenti domum, fundum vel terram collateralem ipsam unum annu petenti predictum. Verum si duo aut collaterales, unus ex *inter alios*, alius ex *inter alios*, non possunt ex *jure predicto* petere ab emptore... quilibet videlicet per medietatem. Infra: Si domus habent tria membra sive solarium, vel plura, unus super aliud, et sit diversorum dominorum, et unus ipsorum dominorum vendat suum solarium, emptor tenetur ipsam solarium emptum *jure congrui* dare habenti solarium proximum ex parte inferiori ipsi solarium vendito. Si sint *ita solvicia* et vendatur solarium medium, habens domum inferiorem et solo contiguum, has congrui pro solarium medio venditio *exerce* potest, excluso habente extremum solarium, quod superius constitutum est.

¶ **JUS CONSUETUDINE**, Quod us tantum prevaluit et consuetudine inductum est, licet legi contrarium. ut ann. 135. apud Oseolum tom. 1. Script. rer. Boicar. pag. 710. col. 2: Quam (decimam) ipse et antecessores seculares consueto, non *jure canonico* possederunt.

¶ **JUS CONSULARIUM**, Quod ad comitem, qui et Consul nuncupabatur, pertinet. Charta ann. circ. 1034. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 373: *Alanus Britannorum Dei dispositione* dñe omnes consuetudines, quas in parochia Petrici vicis tenebat, S. Martino et fratribus Majoris monasterii largitur. Videntes namque hoc indigne, hoc *Jus*, ut ita dicam, Consulare commercio totis commutaverunt. Alio ann. 1141. lib. col. 584: Ego igitur, suadente matre et consule, dedi in dictam ecclesiam partem *judiciorum*, quod ad comitatum pertinet in urbe *Reverendi*, et ad parochiam Castellonis partem decimam, quod ad capellanum meos pertinebat ex antiquo Consulario *Jure*.

¶ **JUS CORPORALE ET INCORPORALE**, Quibus, ut videtur, verbis quolibet juris vel servitii genus exprimitur. Charta ann. 1294. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 73: *Donavit predicta D. Beatrix predicta omnia et singula*, sive predicta donata constant in domibus... Juribus Corporalibus et Incorporalibus, directis et utilis dominis. [* Horum verborum genuinum notionem, vides supra in Corporalia.]

¶ **JUS CRISTIANITATE**, Quod domini habebant in rebus presentibus ad victum necessarios, quas sine presentibus pecunia emebant a subditis, quasse ab illo mutuo sumere iis fas erat. Vide *Credentia* 6.

¶ **JUS CENSUALIUM ANGLIE VEL SCOTIE**, Vide in *Cursales*.

¶ **JUS DECIMALIUM**, Jus percipiendi decimam. Charta ann. 1241. ex Tabul. Cartus. B. M. de Parco: *Dietus Presbyter quitavit omne Jus parochiale et decimale, quod habebat in dicto dicto parco*.

¶ **JUS DOMINII**, Quod ad fuscum dominium pertinet. Charta Ivon. Carnot. episc. ann. 1114. ex Tabul. Carnot.: *Ipsi monachi Tironenses*, acquiritum, sive domo sive emptione, vel aliis, in *omni mortua libere in perpetuum teneant et possident* a rachato quocunque, armatura, venditionibus *Jure domini*, liberum et quitum.

¶ **JUS DREITICUM**, Quod Anglici Practici dreit dreit vocant, dicitur habere ille, qui

possessionem et proprietatem habet. Bracton. lib. 4. tract. 4. cap. 4. lib. 5. tract. 5. cap. 28. § 2.

¶ **JUS ECCLESIASTICUM**, Prædia et immobilia dabantur possidentia, aut *jure proprietario* seu proprio, aut *beneficentio* seu precario, hoc est, ad proprium, ut loquebantur, vel ad feudum, aut ad usufructum; *jure vero Ecclesiastico* ea possideri ab Ecclesiis dicebantur, quod Clericis et Presbyteris *us* uti et frui concessum esset, ut propriis, ita tamen ut ea donare aut vendere iis non liceret. Eiusmodi donationum formula talis erat, quæ passim occurrat in Chartis Tabularii Bellileocensis in Lemovicibus: *Hec omnia Deo salvatori, etc. pro animæ reuerentio offero in stipendium Monachorum in venturis generationibus, ut faciant abinde in omnibus Jure Ecclesiastico quidquid elegerint*. Tabul. S. Eparchii fol. 132: *fatens res jam dictas manibus nostris tradimus*... ad habendum vel possidendum in omnibus *Jure Ecclesiastico*, ex vero ratione, ut nullus de rectoribus ipsius monasterii S. Eparchii nec domum, nec vendere, nec alienare, nec communiare, neque per precariam, neque in beneficium donare ad ullum hominem possunt. Charta Theoderici Regis Franc. in Acta Episc. Cenom.: *Quod ad matrem Ecclesiæ S. Marie et SS. Gervasii et Protasii cum præsepe videtur, Jure Ecclesiastico pertinet*. Charta Hilotharii Imp. filii Lud. Pii in Tabulario Ecclesiæ Viennensis: *Et nos ad ejus depræcationem supradicto Bernardo Archiepiscopo, immo ejus S. Sedi reddidimus, rectores eorum perpetuo Jure Ecclesiastico tenebant* aut possiderent. Infra: *Et faciant unde quilibet elegerint Jure Ecclesiastico*. Charta Caroli Calvi ann. 885. tom. 12. Spicilegii Acheriani pag. 117: *Ut eandem villam cum omnibus suis appendiciis, eadem Ecclesiæ, ac Rector ipsius, præsens scilicet quod futurus, sicut omnes res proprietatis ejusdem Ecclesiæ, Jure proprio et more Ecclesiastico perpetuo teneat* vel possideat. Alio Ludovici Regis Bavarie in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 348: *Ita videlicet, ut quidquid Rectores sive Ministri supradictæ Sedis de ipsis rebus, Jure Ecclesiastico, facere voluerint, etc. Donatio facta Abbati Bellileocensi ab Rodolfo Comite Cadacensi, in eodem Tabul. n. 176: *Tantum vobis tradimus atque transfundimus, ut facitis exinde quidquid vestra excogitaverit voluntas, tantum vendendi, neque alienandi habebitis ex rebus ipsis potestatem*. Vide Vitam Aldrici Episc. Cenoman. num. 9. 30. et pag. 37. ubi *more Ecclesiastico* in Charta Ludovici Pii occurrit. Præterea Chartam Ottonis M. Imp. apud Stangelschum lib. 2. Annal. Circuli Westphal. pag. 185. et Baluzium in Appendice ad Capital. num. 37. 78. 104. 109.*

¶ **JUS ECCLESIASTICUM** præterea dicuntur Oblationes, quæ ecclesiis a fidelibus fiunt. Charta ann. 1036. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 431: *Acquisivit Sannarius episcopus Alodem, quæ vocant Kanovas, cum ecclesiæ quæ vocant S. Quirici, cum decimis et primitiis et cum omni Jure ecclesiastico*. Infra: *Cum decimis et primitiis et oblationibus*, etc.

¶ **JUS EMPHYTEUTICUM**, Quod percipit dominus capitalis ob prædium aut quid-

vis aliud in *emphyteusim* datum. Donatio Beatrix de Medullione Humberto Dalphin. Castri de Avisano cum universis juribus ad dictum castrum pertinentibus, *collatilis, corollis, fogagilis, censitis, acapitis, seu Juribus Emphyteuticis, alodis, proprietatibus, Juribus corporalibus*, etc. ann. 1294. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 74.

¶ **JUS EQUESTRE**, Quo scilicet dominus feudalis a vassallis suis exigere potest, ut cum ipso in exercitum seu expeditionem bellicam equis instructi pergant. Invent. Chart. reg. ann. 1489. fol. 115. v. ex Ch. ann. 1226: *Dominus rex sibi retinebat omnia homagia juraque regalia, cum Jure equestri vel equitatore, quomodo est in suo exercitu guerre*. Vide supra *Canonicum in Calabris*.

¶ **JUS FEUDALIUM**, Quo quicquid feudi appendicis eadem ratione possidet. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. II. rub. fol. 30. v.: *Insuper recognovit predicta domini Magnifica de Turenna, quod tenet ob eodem domino reg. in feudum immediate castrum de Genecio cum pertinentiis, videlicet castrum de Montinur Jure feudali*. Vide supra in *Feudum*.

¶ **JUS FORENSE**, Civile, cui opponitur Ecclesiasticum, apud Churadum de Fabaria de Casibus S. Galli cap. 5.

¶ **JUS FORENSE** etiam appellatur illud, quod ex *Joris* seu nundinis percipitur. Charta Alex. PP. III. ann. 1179. ex Tabul. monast. Bosonivil: *Jus etiam forense ecclesiæ concessit in die Sabbati, quomodo ad nundinas ante portam... conveniunt*.

¶ **JUS GENTIUM** Naturali opponitur, atque magis vim et usurpationem significat, in Lit. manusum. ann. 1320. ex Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 430: *Cum homines ab initio natura liberos protulerit, quorum plures postmodum Jus Gentium serviles effecerit, etc.*

¶ **JUS HEREDITARIUM**, Adrevaldus de Translat. corpor. S. Benedicti cap. 2: *Dotis pro eodem agro in mutua vicissitudine prædium, quod sibi a parentibus Jure hereditario relicta possidebat*.

¶ **JUS IMAGINARIUM**, Formula vetus: *Constat, me non Imaginario Jure, nec ullo cogitatis imperio vendidisse, etc.*

¶ **JUS INCALUTUM**, Bonif. Arestor. parlam. Provinc. tom. 2. part. 3. lib. 2. tit. 1. cap. 1. pag. 164. dicitur *Jus*, quod principii exiit per licentia auctionandi bona debitoris. Vide Morgues, in Stat. Prov. pag. 108.

¶ **JUS INCORPORALE**, Vide supra *Corporalia*.

¶ **JUS LAUDANDI**, Quod domino feudi pensatur pro facultate seu consensu, quem præstat vassallo, pro alienando feudo, nostris *Jus et ventes*. Charta ann. 1354. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 832: *Cum Jure laudandi, censibus et redditibus supradictis*. Vide *Laudare* 4.

¶ **JUS MARINARUM**, Maritimum. Constitut. Jacobi reg. Sicil. cap. 43: *Privilegia vero remissionum Jurium marinariarum, indulgentia fidelibus nostris per illustrem donatum regem Aragonum et Sicilie patrem nostrum diva memoria, acceptantur et tenore presentium confirmamus*.

¶ **JUS MOSTANUM**, f. Id quod ex vineis æ in montibus posite sunt exigebatur.

Charta anni 1289, apud Ludewig. tom. 4. pag. 117: *Alias possessiones in villa Mezen- dorf juxta H'ennam, videlicet sex uenas vini monti Juris, et sexaginta denarios de quodam agro. Charta Ladovici Regis Hungarie ann. 1364, apud Steyerum in Commentariis pro Histor. Alberti II. Ducis Austriae col. 337: Super omnibus discordiis et dissensionibus, quae fuerint hactenus inter suorum et nostrorum terrarum metus, occasione decimarum, censuum, Juris monti et emphiteutici, etc. Vide Jus mundanum. [* Charta Frider. III. imper. ann. 1444, apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 3. pag. 295. col. 2: Fina etiam ex cultura eorum, sive Jure montano, censibus noli decimis, etc. Alia ejusd. imper. eod. an. ibid. pag. 364. col. 1: Praeterea volumus ut vina, quae ex labore suo seu Jure montanorum vel decimarum eis proveniant, etc.]*

¶ JUS MORTIS, Eadem notione, in Charta Frider. dicitur Austr. ann. 1240. ibid. part. 2. pag. 94. col. 1: Jus mortis, quod vulgariter dicitur Perrecht, etc. Alia ann. 1262, ibid. pag. 108. col. 1: Finum, quod pro Jure mortis in Tyllera..., nolis annuatim fratres ejusdem ecclesiae persolvant, ... ipsi relaxavimus.

¶ JUS MORTUARIUM, Gall. *Droit de mortu- tuer*. Jus quod sibi olim in bona defunctorum attribuebant Parochii. Charta ann. 1264, apud Ludewig. tom. 4. pag. 233: Quod ipsi abeque locorum citra mare invenierint ne defunctum, statum nullo penitus resistente ne recipient tempore in suo Monasterio quoniam dandum salvo Jure mortuarii parochialis ecclesiae in quancunque transire de vite. Vide Jusdefunctum et Mortuarium.

¶ JUS MENDICUM, pro Montanum, ut videtur, saltem eadem notione. Charta Comit. de Stain ann. 1164, apud Ludewig. tom. 4. pag. 112: Ab antiquo in eadem villa habuimus unam mogetam cum alitis redditibus et Jure Mundano, et decima nri in eo monte, qui vulgo Zwellerburch nominatur.

¶ JUS NATURAE, Quod filii habent in bonis parentum suorum, Testam. Nicol. de Prato. comit. ann. 1274, in Reg. 3. Arm. gener. part. 2. pag. xij: Item lego Francesca filiam meam naturalem et legitime... pro Jure nature, ultra dotem per me sibi constitutam, videlicet quinque floscos semel tantum. [* Vide Hallaus. Glossar. German. voce *Natürliche Rechte*, col. 1409.]

¶ JUS NATUM, I. Quod pro transvectione eviguit. Hist. Novientensis Monast. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1134: Molendina cum piscationibus ac forestis, Jura navalia cum investigatione auri, bannus totaliter cum omni libera utilitate. Vide *Natum*.

¶ JUS NUPTRIALIUM, Quod a nubentibus parochia praestatur. Charta Guich. episc. Matiscen. ann. 1273, in Chartul. Clouiae. ch. 346: Adidit etiam ipsi rurtus ipsos patronos in propria villa de Habere habere Jus nuptrialium. Item totum oblationem sponte, quae offertur in crastinum nuptrialium, in alia ann. 1270. ibid. ch. 351. Quae oblatio a praestatione, quae de nuptrialium fiebat, prorsus distinguenda est.

¶ JUS OFFICIALIUM, Quo operis a subditis dominus exigere potest. Charta decani et capit. Anic. ann. 1237, in Reg. 30. Char-

toph. reg. ch. 312: Omnia Jura operalia et regularia domini episcopi et domini regi et eorum successoribus salva et integra remanent. Vide *Operae*.

¶ JURA PAROCHIALIA nuncupantur potissimum Sacramenta, quorum administratio ad parochum jure suo competat. Charta Guich. prior. S. Salvii ann. 1202, ex Tabul. S. Gauger. Camer.: Eidem hospitali capellam et cimiterium concessimus, ita tamen quod... die Natalis Domini, die Pasche et die Protestantes in ipsa capella cantabitur flaxis januis, admittis tantummodo praefatis fratribus, infirmis et servientibus hospitali, qui ibidem Jura accipient Parochialia et debitum sepulture. Vide in Parochia.

¶ JUS PATRIAE, TERRAE, PROVINCIAE. Vide Hallaus. Glossar. German. voce *Landrecht* col. 1172.

¶ JURA PILE, Synodus Linensis ann. 1586: Quod Visitationes aliqui dum visitant, quumvis ita excepti, ut nihil vicus vel rerum necessarium ipsis dedit, ulterius ab ecclesiis exigant aliquot penos, quos Jura pile vocant... statuimus ut Visitationes ab ejusmodi exactionibus obtineant. [* Vide Peser.]

¶ JUS POSITIVUM, Quod ab ejus auctoritate pendet, qui illud statuit. Theod. de Niem tom. 2. Conc. Constant. part. 15. cap. 4. col. 412: Suspendit dicta sancta Synodus pro bono unius ecclesiae omnia Jura Positiva, etiam in Conciliis generalibus edita et ipsorum statuta, ordinationes, consuetudinesque et privilegia quibuscunque concessa.

JUS POTESTATIVUM. Vide *Potestativum*.

JUS PRATORIUM, [I. Jus absolutum, cui nihil addi possit vel detrahi, ipsis corrigendi gratia; quia Jus pratorium antiquè J. C. dicebatur, ut habet Papinianus, quod Praetores introducebant, adjuvandi, vel supplendi, vel corrigendi jura civilia gratia. Testamentum S. Remigii apud Miraeum tom. 1. pag. 1: Ego Remigius Episcopus civitatis Renorum, Sacerdoti compos, testamentum meum condidi Jure Pratorio, atque id collatorum vice, valere praecepi, si ei juris aliquid videbatur defuisse.] Charta Roberti Regis Franc. ex Tabular. S. Corneli Compend.: Ego Robertus G. D. Franc. Rex, et Constantia divino nutu Regina, Me et conjugem meam Constantiam jocunda conversatione mihi admodum dilectam, et in administratione rerum, ad se pertinentiam, satis utilem et divinum praedictum nostrum regali auctoritate confirmamus, quod de auro in domo patris sui asportato praedicta mea conjux emerat, Sanctae Mariae Compendii et SS. Marizburgi Cornelio et C. dedisse, et devote Jure Pratorio et forensi dedisse pro nostra incolumitate et salute animarum nostrarum, et filii nostri Hugonis, jura regni suo, antequam decederet, sublimati, et pro hoc dolor nostris diebus inibi sepulti, ... hac omnia legittima et Jure forensi et Pratorio Compendii Ecclesiae tradita nostra auctoritatis potestate firmamus. Actum Aulicis an. 1215, Vide J. C.

JUS PRATORIUM. Vide *Proprium*.

JUS PRIVILEGIUM, Prima jurisdictione, primum forum, a quo provocabatur ad Jus generale, seu ad supremam Curiam. Andreas Suenonis lib. 7. Legum Scaniae cap. 1: Non statim injicit manum possessori,

sed qui pro eo sufficienter caveat, ut vel in Jure Provinciale comparet, vel in domo sua iustitiam exhibendo fideiussorem sibi postulat assignari, etc. Infra: Sed sicutum potes competebat ad Jus provinciale conventibus representari. Rursus: Et si nec possit iustitiam obtinere, deducat cum in jus generale, ad quod universi de terra conveniant, audito rerum gestarum ordine pro voluntate conventuum iudicandum. Adde cap. 6. ejusd. lib.

¶ JUS AD REM, JUS IN RE. Compendiosa beneficiorum Expositio f. 3a. recto: Jus ad rem queritur nominatione, mandato, collatione et provisione non acceptata. Ubi et ista verba: Regula asserit Papam tollere jus ad rem, non jus in re. Vide J. C.

¶ JUS RUSTICUM VEL URBANUM, Quod ad rus vel urbem spectat. Charta Henr. VI. reg. Angl. ex Cod. reg. 8387. 4. fol. 108. v.: Concessimus... potestatem, Jura quancunque rustica vel urbana, hominum... a quibuscumque ligis nobis, feudatibus, offerendis, emphyteosis, censuibus et tenuariis, ecclesiasticis seu secularibus, nobilibus, burgensibus, villatis et quavislibet... recipiant.

¶ JUS SACERDOTUM, Archidiaconi scilicet et Decani. Charta Gaufr. episc. Caron. ann. 1122. ex Tabul. Major. monast.: Eandem ecclesiam praefato ibat et fratibus ibi in successione perpetua, salvo Jure sacerdotum et ecclesiae Carnotensis, concessimus.

¶ JUS SCOLARUM, Jus tenendi scholas et publice docendi. Charta Alberti Archiep. Magdeburg. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 23. Praeterea decimus eandem Ecclesiam et libera voluntate Jus Scholarum in forensi ecclesia civilis nostrae Hallensis. Vide *Scholarum*.

JUS SCRIPTUM, Verbum nostrum, quod alii Jus civile, seu *Legem Romanam*, quo Provinciae aliquot in Gallia reguntur: cui opponitur Jus commune, seu jura consuetudinaria municipale, quo quaque fere civitas vel regio gaudet. Statutum Philippo Pulcri ann. 1302. pro reformatione Regni cap. 48: Ordinamus etiam, quod si aliqua personae Provinciarum quae Jure commune reguntur, in nostro Parlamento causas habeant, quae Jure Scripto debent terminari, sententia diffinitiva ipsarum secundum Jus Scriptum factum. In veteri Regesto Parlamenti sub an. 1277. videtur Advocatus Jus scriptum allegare, qui consuetudines municipales locum habent. Ille Advocat ut solet sit huius de eius mesler d'algues Droit escrit, il a Costumes aient lui, mesmes avant de Costumes. Cui de la terre qui est gouvernée de Droit escrit, soient y par certains Auditeurs de la Cort, si comme il a été autrefois ordonné. Nuls des terres qui sont gouvernées de Droit escrit, soit en la Chancellerie des Plets, mais nulle aux Auditeurs à ce destinée. Vide *Fletam* pag. 474. et seqq. In iisdem Regestis Parlamenti ann. 1300. est iniqua, an expellat Domino Regi quod Bullivum montanorum auctoritate regatur Jure scripto. Observat Bodinus lib. 8. de Republica cap. 8. pag. 113. Reges nostros in Academiarum seu Studiorum publicorum erectionibus Jus civile nullatenus se admittere monuisse, nisi in quantum ordinationibus regis et consuetudinibus municipalibus

non adversatur, et in quantum sibi expedire animadvertit. Exstat præclarum in hanc rem Diploma Philippi Putei Regis Franc. ann. 1319. pro Studio Aurelianensi in 48. Jogo Tabulari Regii Ch. 58. ex qua sententia delibavimus. Hinc progenitores ipsi Parisiensi Studio Theologie principalem, illarum etiam artium, que sunt præparationes ad illam, privilegii pluribus munierunt: per Sedem Apostolicam muniri curant: hoc enim Studium fidei Catholicæ lumen addit, id ut arca fœderis testamenti conservet, hortus vero conclusus sua germine, sua signatis scientiæ Dei fluentia per universum orbem emittens. Eapropter hoc studium fovere, perimplique stabilire proposuimus. Deo præstante. Ut autem liberius idem Studium proficeret Theologie, progenies nostri non permitteret legum sæculorum seu juris civilis Studium ibidem institui: quinimo id etiam interdicti ex communicationis pœna per sedem Apostolicam curant. Ceterum super negotiis et causis forensibus que spiritualitatem et fidei sacramenta non tangunt, regnum nostrum consuetudine moribusque præcipue non iure scripto regitur, licet in partibus ipsis regni quibusdam subiecti ex permissione nostrorum progenitorum et nostra Juribus scribitur utantur in pluribus, non ut Juribus scribitur ligentur, sed consuetudine, iuxta scriptis exemplum moribus introducunt: tamen ut artium Studia liberalem ad Theologie scientiam introducant, sic legum et Juris scripta dogmata proficiunt intellectus rationis, ad mores dirigunt, doctrinam præstant, repugnantia iustitiæ, nec non præparant ad consuetudinem intellectum: sic profecto trahi antiquitus Romanos et Græcos pro sui conditione Jus scriptum et mores ab initio percipisse. Placuit ergo nostris antecessoribus, sive nobis legum et sæcularium scriptis per Juris, salvo Parisiensis Studii provisione vœdicta, in locis egregiis Regni nostri Studia inquirant, præsertim ad doctrinam æquitatis rationis fovendam, per quas in causis forensibus regni hujus iudicari consuevit, ubi iudicia, constitutiones, seu ordinationes propugnatorem nostrorum, et nostre, quæ omni consuetudini præponimus, deficiunt, et contrarietate certa non reperitur lex, quæ fuerit iudicandum. Non putat iuribus aliquis, nos necipere, vel progenitores nostros recipere consuetudines quaslibet divites, ex eo quod non in diversis locis et Studiis Regni nostri per scholasticos legi sinantur: nulla namque traditionis doctrinæ proficiunt, licet recepta non fuerint, sicut nec Ecclesiæ recipit quumplures canones, qui per dissuetudinem abierunt, vel ab initio non fuerint recepti, licet in Scholis propter eruditionem legantur. Scire namque senatus, ritus, et mores hominum divinatorum locorum valde proficit ad cuiusque doctrinam. Scribit Thuanus lib. 35. Hist. pag. 349. Hospitalium Cancellarium in oratione habita coram Rege, cum præfatione et petita venia ex Pandectis, Justinianus regum Juris Romani regulam adduxisse, Juris Civilis usum etiam apud Anglos interdictum, pluribus ostendit eruditus Seldenus in Dissertatione ad Flavianum.

JUS SUIVIE. Vide Jus Saxonicum lib. 1. tit. 18. et 19.

JUS TERRENUM. Seculare, hæreditarium, ecclesiastico opponitur. Charta Gaufr. episc. Carnot. ex Tabul. Major. monast. Hugo viccomes de Puteolo præsentiam nostram edidit, et quicquid juris, accedendum acedum habere videbatur in ecclesiis S. Martini martyris... dispositioni nostræ commisit, suppliciter petens ut eam monachis S. Martini Maurici monasterii... concederem. Similiter et Ermenensis uxor quondam Ivonis Castellæ de Carvillâ: quæ tunc ecclesiam illam Juris Terreno possidebat, et fecit et petiit. Vide infra Iustitia Terrena.

JUS TRETONICA. Leges Teutonice. Diarium belli Illussitici apud Ludewig. tom. 6. pag. 184. Item quod Jura paganica et Teutonica, que non concordant cum lege Dei, tollantur, et iure divino ut regatur, iudicetur, et totum disponatur.

JUS TURNI. Quo quis prædium ab aggrato distractum, pretio emptori reddito, redimit, vulgo *Droit de retrait*; Jus turni nuncupatum, quod ad Turnum seu ordinem agnatorum fiat. Charta ann. 1341. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 369. Nullus possit promissa vendita retinere sen rehabeat pro quocumque pretio Jure Turni. Vide Turnus burse in Turnus 1.

JUS URBANUM. Civile. Charta Leopoldi Ducis Austriæ ann. 1299. apud Ludewig. tom. 4. pag. 39. Notum esse volumus quod D. Marguardus... per manum nostrum curiam quandam in Mangolia cum Jure urbano a D. Chunrado de Rosinberch totum libere et precise comparavit.

Droit de ville, in Romag. Joann. de Baldecourt militi ann. 1346. ex Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 167. v. Je suis homme légitime tout homme à haut homme et noble non bien ané seigneur Gohert seigneur d'Aspremont et de Dun, et tieng de lui lignement en fief et en homaige... un ris de froument à Mécourt... Oblige pour mi et pour mes hoirs... mi et tous mes biens meubles et héritages, présent et avenir... comme cotte et comme mantel, sans faire Droit de ville. Vide supra Jus rusticum.

JUS FACERE ET RECIPERE. Litigare, actoris vel rei partes agere. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 21. r. Pro quibus omnibus debet (Guill. Ramundi de Genicaco) facere dicto domino regi homagium ligum, fidelitatem parvam et facere Jus et recipere eorum eo et suo mandato.

JUS MERCE. salarium. Synodus Limensis ann. 1586. Judices et Notarii non accipiant ab Indis Jura pro ulla re quam ipsis expedit.

JUSCELLARIUS. Imperator, Cocus, in Suppl. Antiq. in aliis Glossis *Juscellarius*. **JUSCELLATUS.** Juscello seu jusculo conditus. Alex. Iatrosoph. MS. lib. 1. Passion. cap. 32. Sineco ptynean dabat et vitella ovorum et malvas Juscellatus. Vide Juscellum.

JUSCELLUM. Ferculi genus. Chron. S. Trudonis lib. 13. tom. 7. Spicileg. Acher. pag. 508. *Præparatus Hasbonia pro ferculo leguminis, Juscellum commutabat confectum vinum, ovum et agnecine.* Laurent. in Amalthea: Juscellum, Exiguum quæ Juscellanus, Qui facit Juscellum. Vide Juscellum.

JUSDECENS. unica voce, Juxdec. Charta ann. 1385. inter Sist. Ast. pag. 78. v. Tenetur et debeat ille Jusdecens vel

magistratus noster in cujus jurisdictione contingat hujusmodi matorum, colonum fidelem vel nullarium compellere reudat et personaliter ad satisfaciendum domino suo predicto de toto eo, quod eadem iudice dare deberet. Stat. Montis-reg. pag. 61. Item statutum est quod omnis, qui dare debeat aliquid communi, occasione emptiois vel officii, vel aliquo alia occasione, non possit appellare a præceptis sibi factis per dominum Jusdecientem, præcipiendo quod restituant vel solvat communi id, quod ei dare debet vel restituere.

JUSERANUS. Catena aurea certa ratione elaborata. Testamentum ann. 1532: Joonius tam aurea quam argentea, ut sunt cathene, Juserani, boque, perle, etc.

JUSERMA. Spiculum. Vide Internus. **JUSO.** Deorum. Vide Jasm.

JUSSELLUM. pro Junculum, habetur in Vita S. Valarici cap. 24. [Vide Juscellum.]

JUSSIO. Divisio, Gall. *Portage*. Leges Landprandi apud Muratori. tom. 1. part. 2. pag. 65. [** 73. (6, 30).] De Jussione, sive divisione, de rebus infans.

JUSSORIUM. Præceptio, ita lego in Gloss. Isid. pro Jussoriam. [Laurentius in Amalthea, Jussoriam, f. non ita male. Grævius Jussoria.] Verus in Epistola ad Desiderium Cadurensis Episcopum: Jussorum vestrum acceptum est. Jussio, eadem notione; sed maxime Principis. Anastasius in S. Silverio: Tunc indignata Augusta mittit Jussiones ad Pillarium Patricium. In Vigilio: *Alit Andromem Scribentem cum Jussionibus suis.* Jussio uera, in Conone, Jussio dividit, in S. Agathone, i. Imperiale præceptum, ut est in leg. 2. Cod. Th. de Operib. publ. lib. 1. §. 1. Adde p. 41. 51. et Novellam Justinianam 114. de Sacris Jussionibus. Vide Diurnum Romanum cap. 2. tit. 3.

1. **JUSTA.** Gall. *Jouste*, Monomachia ludicra, hastiludium singulare. Willelmus Malmesbur. lib. 3. Hist. Novelle pag. 187: Tentare primo Regi prolium pugna facere, quod Justam vocant, quia tunc arte erant periti. Vocabuli etymon quidam accersunt a voce Latina *Justa*, et Gallica, *Jouste*, i. prope, quod non eminus, ut in præliis, ubi vocant, campallibus, sed communis lanceis aut ensibus res geratur.

Eo quod in *Justa* duo solum, ut mox dicitur, aut pauci utrinque pares numero decertant, Carolus de Aquino *Justam* potius dictam putat a *Justo*, id est, pari congruentium numero, cum paribus item armis, quam a *juxta* adverbio. Livius lib. 26. cap. 51: *Studius inter se in modum Justæ pugne concurrentes.* Tassus Jerus. Cant. 6.

Ma vada innanzi a Giusta pugno ei solo, Tu lunge alquanto a lui ritico stuolo.

Mura vide apud eundem de Aquino in Lex. Mil.

Differbat autem *Justa* a torneamento, quemadmodum species a genere. Torneamentum enim, universim direbatur omnis ludicra decursio militaris: *Justa* vero pugna aut prælium, quod in torneamento fiebat. Deinde *Torneamentum*, plurimum et turmatim congregantium, *Justa* singulare

erat certamen. Unde recte Niceph. Gregoras lib. 10. dixit *Iustam* quam voce Graecolabarum, ut et Jo. Cantacruzenus, τζήσων appellavit, μωχαζίας τζήσων τζήσων. Confecta namque prima militari decursione, et finita omnino, qui una simul aderant, ex utraque parte, praelio, ad singulare certamen, seu ad *Iustam*, progrediebatur. Joannes Monachus Majoris Monasterii lib. 1. Hist. Gaudredi Ducis tradit, Normannos, cum a Britonibus in quodam torneamento victi et debiles essent, confusione inopinata dejectos, singulare certamen Britonibus proposuisse. Hinc apud Monachum Mollesem in suo *Miscere*:

Gagner Joustes au Tournoy.

Non semper tamen in solis torneamentis *Iustæ* fiebant, quandoque enim absque ipsis indiciebatur. Has appellat Historia Burcardi: *Joustes à tous venans, grandes, et pleneries*. Vide Froissart. 3. vol. cap. 154.

Qui in *Iustis* primum decertabant, Facialibus, vel Heraldici aliisque armorum, uti vocabant, officialibus, *elmu* suum, seu cassidem donativi vice conferre debant, nisi prius in torneamentis idipsum præstissent. Inde nata illa solennis sententia, *Ensem lanceam, non vero lanceam ensium immensum facere*. Miles enim si in *Iusta* cassidem Faciali contulerat, non propterea ea eadem rursum in torneamento donanda immunitur erat. Tractatus MS. de Torneaments: *Item pour les nobles qui tournoient, s'ils n'ont autres fois tournoie, donnent leurs heaumes aux officiers d'armes, ores qui sont autres fois Jousté; car la lance ne peut offrancheir l'espée, et l'espée offrancheir la lance. Mais il est à noter, si un noble homme tournoie, et il lui ait payé son heaume il est offrancheir du heaume de la Jousté; mais le heaume de la Jousté ne peut offrancheir celui du tournoy*. Hinc colligitur in Torneaments dimittere longe Jusse honorabilibus, quam in *Iusta*, etsi in *Iustis* dimittent eian, qui in Torneaments dimittebant; præterea lanceam eorum proprie fuisse, qui in singularibus certaminibus decertabant; gladium vero eorum, qui in torneaments. (Vide supra *Joustæ*).

¶ Has omnes ludicas pugnas, propositis gravioribus penis, ad tempus interdicat Philippus IV. Franc. Rex Edicto ann. 1312. quod videre potes apud de *Loartiere* tom. 1. Ordinat. pag. 509. et seq. *Assidue vel Iustare sub pena amissionis equorum et alia graviori etiam vetat Humbertus II. Dalphinus* tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 347.

¶ Neque prætermittendum quod legitur in Constitutionibus Episcopi Sabiniensis ann. 1339. in Concilio Terracoeni confirmatis, apud Marten. tom. 7. Amplius. Collect. col. 132: *Contra illos qui faciunt Iustas in Monasteriis: Item precipimus omnibus Judicibus et Advocatis literatis, ne conveniant vel intersint alicui *Iustæ*, quæ vel fiat in monasteriis vel grangis Religiosorum*.

¶ *JOSTA*, Idem quod *Iusta*, in Computo ann. 1337. et 1338. tom. 3. Hist. Dalphin. pag. 216.

¶ *JOSTRA*, Eadem notione, Ital. *Giostra*. Chronicon Domini de Gravina tom. 12. Muratorii col. 537: *Faciendes Jostas et*

hastiludia, etc. Hist. Cortus. cod. tom. col. 865: *Facta sunt hastiludia, Jostæ, torneia, etc.*

¶ *JOSTARE*, Ludere pugnare, Gall. *Joster*. Mandatum ann. 1319. apud Rymer. tom. 3. pag. 758: *Quidam ad torneandum et Jostandum... in proximo sunt venturi*.

* Nostris *Forjoustes*, inter alios in ejusmodi pugna eminare, superare. Tract. MS. de Torneam.: *Et qui de dehors Forjoustes, nars ou gré et au vouloir d'amours un très noble et riche diamant*. Christ. Pisana in Carlo V. part. 2. cap. 12: *Jehan duc de Berry... en sa juence hanta les armes et fut à maint fait d'armes en Guenne... fu moult bel jousteur, dont au temps qu'il estoit en Angleterre, avec son pere le roy Jehan, y Forjoust la Joustes par plusieurs fois et aussi en France*. Le Roman du Dit du Chevalier:

Fain de saison au priestept
Se traitoit ou aloit joustier,
Et faisoit des festes erier,
Desquelles le plus Forjoustoit,
Où si vassausent s'y portoit
Qu'il en estoit boie souerle.

2. *JUSTA*, Mensura liquidorum species, quæsi *Iusta mensura*, quantum cuique sufficit potus subministrans; *Iusta*, Occitania. Ugutio: *Olla vel olla, mensura parum minor quam Justa*. Lanfrancus in Decretis pro Ordine S. Benedicti cap. 8: *Ad Cellarii ministerium pertinet, omnia vasa cellarii et coquina, et scyphos, et Jastos, et cætera vasa refectorii*. etc. Tabularium Episc. Paris. ex Bibl. Putana: *Hæc sunt vasa, quæ emit D. Willielmus Episcopus Paris. ante portationem suam... Justa una quæ continet 3. marcos*. Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 149: *Percepit etiam quilibet Fratrum... cotidie duas Jastas de cervisia*. (Gesta Cenoman. Episc. apud Mabill. tom. 3. Analact. pag. 354: *Iustam* (dedit) et confatras, vasa scilicet parissimo argento confatras, sculpi missit). *Iusta vini*, in Tabulario Vinolico. Thuan. Ch. 28. fol. 276. in Charta Nicolai Archiep. Messanen. ann. 1178. apud Rocchum Pirum pag. 319. et in alia Rogerii Comit. Siciliæ ann. 1093. in Episc. Catana. pag. 15. [et alibi non semel; unde emendandus Limborchius Sent. Inquisit. Tolos. pag. 133. ubi perperam *Iusta vini*] *Iusta cerevisie*, in Chron. Gemblac. Abbat. pag. 534. [et in Charta ann. 1080. apud Miræum tom. 1. pag. 70.] Computum Stephani de la Fontaine Argentarii Regii ann. 1350. c. d'orverrie: *Pour solder et mettre 5. tiroirs à quatre grans Justes, et quatre pintes d'argent*. Historia Prioratus Wigmorensis in agro Herefordensi in Anglia: *Et il donna aufoiks à l'Evêque une Juste d'argent, pleine de pyment, laquelle il receut par groudout*. Le Roman de l'Accé:

Es vous illec un Damoisel
Lust Joste vous son moussel,
Mort est son pere nouvellement,
Relever vot son tenement,
Sa Joste estoit moult boone et chiere,
Tout estoit d'or noblement faite,
Cil qui la tint, l'a avait traitée,
A present au Duc le tendi, etc.

Adde Librum Ordinis S. Victoris Parisien. MS. cap. 12. 17. Guigoneum II. Priorem

Cartusien. in Statutis ejusdem Ordinis cap. 28. § 5. cap. 57. § 4. Statut. antiq. 2. part. cap. 13. § 30. part. 3. cap. 10. § 16. et Consuetud. Nancii in Biturigi. art. 20. apud Thomasserium.

* Vas continentis liquidis idoneum, poculum, nostris *Iuste* et *Giuste*. Comput. MS. ann. 1244: *De quadam Justa ad aquam, pro domo comite*. etc. Lit. remis. ann. 1393. in Reg. 147. Chartoph. reg. ch. 132: *L'exposant lui mandoit qu'il aloit parler à lui et qu'il lui portast deux Giustes de vin en l'ostel de Gervoise Sejourne*. Rursus occurrit in aliis ann. 1395. ex Reg. 147. ch. 80. Aliæ ann. 1416. in Reg. 169. ch. 123: *Une Juste ou pinte d'estain*. Trois pichiers ou Justes d'argent, six tases d'argent prisant chacune sept marcs et demi, in aliis ann. 1457. ex Reg. 187. ch. 69. Hinc dimia. *Justelette*, in Lit. remis. ann. 1404. ex Reg. 159. ch. 105: *Un vaisiel, appelle Justelette, qui estoit d'estain à quoy l'en boit cervoise*. Neque aliud est *Joye*, si tamen *Juste* legendum non est, in Arrest. ann. 1365. 34. Jan. in vol. 5. arrestor. parlant. Paris: *Quantum vini, quæ Joye in Sæcularibus ecclesiis nancupatur*,... *Joye* Chapus... receperat certa die hoc solventium statuta. Vide infra *Justetus* et *Juta*.

¶ *JUSTA DEMESURALIS*, TRETERIA. Consuetud. MSS. festivitatum Monasterii Solennis, in Lemovicibus: *Domine la Quinquagesima* (habemus in refectorio) *Iustus demesurales de vino puro*... In octob. Pasche 3. ova et *Iustus demesurales de vino puro*. Iterum atque iterum memoratur *Iusti Justa demesuralis*, quæ videtur esse vas vinarium capiens consuetam statutatam Monacho vini mensuram; cui id unum additur in festis publico solemnioribus, ut *Iusta demesuralis* sit de vino puro; at in festis majoribus maximeque solemnibus mensura vini dabatur tertia parte major solita: sic intelligi *Iustam tertierum* de qua non semel in iisdem Consuetudinibus: *In die Epiphanie... Justus terciaries de puro vino*... In Resurrectione Domini... *Justus terciaries et cornutus*... in die Pentecostes... *Justus terciaries*, etc.

¶ *JUSTA*, pro Mensura frumentaria, in Hist. Abbatie S. Albini Cister. Ord. MS. a Guillelmo Gauthier cap. vii: *Ipsam ratum habuisse quam fecerat donationem iustum Justarum frumenti*.

3. *JUSTA*, pro *Iusta* præpositione, frequenter legi in veteribus Instrumentis observat Baluzius tom. 2. Capitul. col. 986.

¶ *JESTANTIA*. Charta Nassil. ann. 1481: *Pincet regie Majestatis vestre presencie vestrum et vestrum de Justantia, legemmens, jubornatis et stationibus armigerum pedum et equum*. Placet. Suscipio legendum *Ustantia*, vel *Ustantilla* cum Hispanis, Hospitis militis suppellex, Gall. *Ustencille*, vel ut alii essent *Ustentile*.

* Placet interpretatio; nihil vero emendandum est, ut colligitur ex Charta Joannis comit. Catalana. ann. 1232. in Reg. comitat. Clarimont: *Adechertes si je avais volu carier men vin à icelli quier, li prieurs de Brangi bauras à moi à me Justant une fois en l'an le quinz de se terre*. Illoc est, ad unum meum.

* **JUSTARE**, Probare, conferre ad modum. Stat. Mantuae cap. 114. lib. 1. ex Cod. reg. 4650: *Quilibet vendens vinum ad minimum... tenetur habere et tenere luzzolam vitream bullatam bullo Virgilli, ac approbandam et Justatam secundum formam statutorum communis Mantuae*. Stat. crimin. Riper. cap. 216. fol. 29. r.^o: *Qui erant deputati ad bullandum mensuras... tenebant et debeant Justare et bullare etc.* Justiore, eodem sensu, apud Bellom. MS. cap. 26: *Et fist Justiore toutes les mesures que il avoit prises ès autres taverniers, et chelles que il trouva bonnes et justes, il les rendi sans damage*. Vide alia notione supra in *Justa* 1.

* **JUSTASTARE**, Vetis Inscriptio olim ex Museo Jac. de Bary: *IN TIBIUS EMARAGI DUO, CYLINDRI N. XL. JUSTASTARE MARAGI S. VII. Forte Cruralis ligula, periculis: sed mendose scriptum suspicor*.

* **JUSTATUS**, diminut. a *Justa*, Vas continendis liquoribus idoneum. Charta ann. 1352. ex Tabul. monast. Montisoli: *Guillelmus abbas recognovit se habuisse et recepisse... unum Justatum sive poculum pro aqua ministranda*. Vide supra *Justa* 2.

* **JUSTIARIATUS**, pro Justitiaribus, de quo infra, Officium, dignitas judicis. Chronicon Richardi de S. Germano apud Murator. tom. 7. col. 103: *Hector de Monte-fusculo per Imperatorem a Justitiaribus amoveatur, et Stephanus de Angione substituitur illi*.

* **JUSTICIABILIS**, Alicujus domini jurisdictionis et justitiae subditi, Gall. *Justiciable*. Charta Philippi Regis Franc. ann. 1359. apud Baluzium tom. 3. Hist. Arverni. pag. 159: *Quemlibetque subditus et Justiciabiles dilecti et fideles Guillelmi. Et de personis liberis cum armis hostiliter et peneatis invidiis invasisset*. Instrum. ann. 1473. ex Archivis B. M. de Bono-Nuntio Rotomagi: *Dietri Prior et Religiosi... nunt... viri Justiciabiles...* D. Rothomagensis Archiepiscopi. Vide *Justitiables*.

* **JUSTICIABILIS**, Cui justitiae exercitium competit. Charta ann. 1326. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 400: *Item feudum nobilitate et francigenis Justiciabilia, existentia sub jurisdictione Auringesseti etc.* Vide *Justiciarius*.

* **JUSTICIAL**, Justicialis, Poculum vinarium, idem quod *Justitia* 3. Charta Monialium Artelliae ann. 1403. ex Schedis Praesidis de Massengues: *Debet eis dare annuum panem de powder, et unum Justicial vini consuetum eubiter, et domine Prioris 4. mensuras vini ultra pensionem*. Infra: *Item Fenestriere medium Justicialem vini. Item Refectorioria pro suo labore duos Justicialis vini ultra suam rationem*. Vide *Justa* 2.

* **JUSTICIALITER**, Legitime. Charta ann. 1226. e Tabul. Bethun. fol. 40: *Rebelle, terrarum venditioni, placita... adeo Justicialiter sicut eis habui*.

* *Justificamentum*, eodem sensu, in Lit. Florent. Hannon. ann. 1287. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1238.

* **JUSTIFICARE**, Vide *Justificare*.

* **JUSTICIARIUS**, Judex. Vide *Justitiarius*.

* **JUSTICIATIO**, Justitiae exercitium, seu jus illam exercendi. Literae ann. 1293.

apud Rymer. tom. 2. pag. 618: *Loca dictae terrae contra nos manerunt et inforesceverunt; volentes, quasi modo hostili, Justiciationi nostri feodi resistere*. In legibus Norman. apud Ludewig. tom. 7. pag. 159: *Justiciatio est Coartatio super aliquem facta ut jure pariet ex commisso: unde paret quod Justiciatio non debet fieri, nisi delictum processerit, cujus satisfactio requiritur*.

* **JUSTICIATUS**, Officium, dignitas judicis seu justitiarum. Charta ann. 1501. apud Rymer. tom. 12. pag. 781: *Et exercitio omnis Justiciatus et Cancellarius*.

* **JUSTICIUM**, Vide *Justitium*.

* **JUSTICUS**, Justus. Charta Ludovici Grossi ann. 1129. apud Doubletum in Hist. Sandion. pag. 859: *Contestamur autem omnes successores nostros per sanctam et individuum Trinitatem, et per adventum Justici judicis Dei et Salvatoris nostri Juxta Christi, ut hoc nostrae auctoritatis preceptum nullomodo juremunt temerare*.

* **JUSTIDIUM**, *Justitiam*, *Justitiam*. Salmasius appropinquavit. Vide Scaliger, ad Festum in *Justi* dies. Haec post Castigat in utrumque Glossar.

* **JUSTIFER**, Judex, baillivus. Ryth. satyr. tom. 10. Collect. Hist. Franc. pag. 94:

Dolui armatus Justifer Heirico tollit feminam,

Ubi de iudice, qui auctoritate sua abutitur, sermo est. Vide mox *Justificarius*.

* **JUSTICIABILIS**, Idem quod *Justiciabilis*. Charta Philippi Regis Franc. ann. 1317. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Brian. col. 473: *Sed et retento eodem Diei, quod ipse et heredes sui possint ab illius castellania dicta villae, et alios suos Justificabiles et subditos in dicta villa de Guingamp Justiciare et tenere ibidem placita sua inter eos*.

* **JUSTIFICARE**, non tam justitiam exercere, judicare, quam iudicio dato dammare, vel per iudicium compellere. Notitia de Rogero Episcopo Bellocac. apud Loiselum pag. 248: *Datus et medietatem Vicecomitis, ita ut minister Episcopi, et minister Comitatus Justificent reos, et Leges aequaliter dividant*. Charta Fulconis Abbatis Corbeiensis ann. 1055. ex Tabulario ejusdem Monasterii: *De omnibus quoque ad se proprie pertinentibus, si hoc violaverit, ipsemet Justificabit*. Charta Branonis Abbatis. Densensis in Tabul. ejusdem Monasterii: *Per solvant nobis in censu 2. solidos denariorum: quae si neglexerint eo die solvere, in crastinum Justificabuntur sua lege; si autem per negligentiam census Justificari noluerint, legemque solvere, vel deprecari, terram nostram recipiemus*. Charta ann. 1146. in Tabular. Prioratus Neronis-villae fol. 18: *Et ibi in audientia procerum Castrum Nantonis, et secundum iudicium eorum, Justificabunt rusticos, et medietatem justitiae habebit Prior Neronis-villae, et medietatem Mathaeus de Aunella*. Charta ann. 1175. apud Brottonum: *Et totam aliam terram, et habitationes terre habent sub se et Justificet, etc.*

Infra: *Si in feodante Regis recesserint, ipse eos Justificet et amoveat: et si eos per se Justificare non poterit, Contestabuntur Regis Anglie, et famulus sua de terra illa juxta bonum ad hoc faciendum, etc.* [Charta Thomae Domini de Couciaco ann. 1218: *Mercatores habebunt chemicum quae solent habere, et transiunt liberum sicut habere solent, et Justificabuntur tantummodo per Hincmatres praedicti domini mei*. Consuetudines Furnenses ex Archivio Audomar.: *Et si occasione cujuscumque aliorum extra Flandriam fuerit acclamatus, Comes Justificare poterit per curiam suam*.]

* **JUSTIFICARE**, Meritis poenis afficere, debito supplicio plectere, Gallis, *Justicier*. Epistola Jacobi Regis Scotiae ad Carolum VII. Reg. Franc. tom. 10. Spicilleg. Acher. pag. 244: *Principales vero rebelles qui in eodem castris inventi fuerunt, poena suspendii Justificavimus*. Memorialia Potestatum Regiens. ad ann. 1218. apud Murator. tom. 8. col. 1098: *Et Saraceni secuti sunt semper interfecendo Christianos usque ad Justitiam eodem...* Tuli modo Justificaverunt Regis Christiani, quia non cum vijs timore, sed cum furem magno exierunt.

* **JUSTIFICARE**, Gall. *Justifier*, Purgare, absolvere; unde *Justificatio*, Purgatio, absolutio, Gall. *Justification*. Advent. episc. Metens. ann. 867. tom. 7. Collect. Hist. Franc. pag. 595: *Immo sancta mater Ecclesia, quia probi doctores sunt et veri speculatores, cum principe pastorum Christo eadem Justificet, et omni laude dignis aeterna beatitudinis praemio promittit*. Epist. synod. Conc. Tricens. ann. 867. ibid. pag. 590: *Elbo publice, tam pro imperatoris placanda offensae, quam pro gratia ejus recuperanda, et pro injuria remota, quaedam minus caste, pro sui tamen eripione, in imperatoris Justificatione, et in sua denotacione pronunciantur*.

* **JUSTIFICARIUS**, Judex, Baillivus, Consuetud. Furnenses ex Archivio Audomar.: *Comes nec Justificarius sua potest convincere aliquem de contradictio nisi per juramentum super Sacramento*. [* Stat. MSS. eccl. Tull. collecta ann. 1497. fol. 100. r.^o: *Et si contingat quemquam dictorum tredecim hominum criminatorem delinquere, incarcerationem in prisona capitali, et facere tenetur dicti Justificarii processum ejus ut eum condemnare*.]

* **JUSTIFICATIO**, f. Legitima hereditatis portio, Gall. *Legitime*. Testamentum Armandi d'Alegrae ann. 1263. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1115: *Quae omnia assignavit et constituit eidem Anselmo in dictum cum dicto marito suo, et amplius domo et lego eidem jure Justificationis centum solidos dicta moneta semel tantum ipsi solvendas*.

* **JUSTIFICATIO**, Satisfactio, Purgatio, Gall. *Justification*. Epistola Odonis II. Comitis Carnot. ad Robertum Regem Franc. apud D. Brussel de Usu feud. tom. 1. pag. 337: *Tum ille constituit mihi placitum ex consensu tuo, quando et ubi hoc perfici posset: sed instante termino, cum ad hoc peragendum paratus essem, mandavi mihi ne me fatigaret ad condictionem placitum veniendo, quin non erat tibi cordi aliam Justificationem sine concordatione recipere, nisi hoc tantum, ut faceres mihi defendere quod non essem dignus ullum beneficium tenere de te*.

* **JUSTIFICATOR**, Judex. Chartam Rogerii Siciliæ Regis ann. 1144, subscribit cum alijs Rogerii filius Boni Justificator Curiae

lis, apud Ughellum tom. 6. pag. 143. 145. Liber Ramesis sect. 188: *W'll. Rex Angl. H. Camerario et Justiciariis suis, omnibusque suis fidelibus Norff. salutem. Inquire pro Comitibus quos justitias hujusmodi forisfectorum habere tempore patris mei, sive Abbas Ramesis, sive antecessor W'll. de Alneto, etc.*

† JUSTIGIERES. Idem qui Justitarius, Judex. *Magister Justitiarum*, *Justiciarius* in regno Apulie, idem qui *Magister Justitiarum* in regno Siciliae. *V. Magister.*

† JUSTILUM, Jus, Gall. *Sauze*, apud Kerhardum in Synonymis.

† JUSTILOQUEUS, Qui iusta et aequa loquitur. Statuta Canonorum Regul. apud Duellum tom. 1. Miscell. pag. 97:

Vaniloque ac terguloque fugi, sperneque, viti,
Justiloqueque nota, fustes de perpetua viti.

† JUSTINIANI. Sic juvenes qui primo anno studii juris operam dabant appellari jubet Justinianus Imp. sua prima Constitutione seu Praefat. Digest. cum ante *Dionisii* dicerentur, veteri tamen *frivolo* quam *ridiculo nomine*, ut habet idem Imperator ibidem.

1. JUSTITIA, Jurisdictio, cognitio iudicis. Leges Edw. Confess. cap. 26: *Justitia cognoscens latronis via est, de homine suo, etc.* *Justitia Regis*, eodem cap. est forum Regis, in *Justitia Royale*, Charta Henrici III. Reg. Angl. pro Abbatis S. Walericus in Picardia: *Habentque Abbas et Monachi in tota possessione sua omnem Justitiam de assensu et sanguinis effusione et pacis infractione. Passim.*

ALTA JUSTITIA, Merum imperium, jus gladii, *Hante Justice*, Practici nostri. *Hunter et Justice*, in Pacto Tongrensi ann. 1403. pag. 30. Charta Philippus Regis Franc. ann. 1379. in 30. Regesto Archivii Regii ch. 461: *Nec non alta Justitia, quon extenimus ad omnem casum in quo cunctis aliquem pati debere mortem, vel exilium, vel membris mutilationem.* [Charta Henrici II. Ducis Lotharingie et Brabantis ann. 1243. pro Abbate S. Bernardi ad Scaldum: *Nihil juris nobis vel posteris nostris, praeter tres articulos altae Justitiae, scilicet manifestum sanguinis effusionem, membrorum mutilationem, et vocis ablationem, si excessus deliquentium hoc exegerit, in ipso alodio reservando.*]

* Cas de haute justice, cujus cognitio ad altam justitiam pertinet, in Pacto inter Regium, viccom. Ambian. et monast. de Gort ann. 1313. ex Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 41. Quatuor ejusmodi casus recenset Charta ann. 1263. ex Reg. S. Ludov. fol. 24. v. 1: *Retinetur quatuor altis Justitiis, scilicet rapto, incendio, crimine aggressorum itinerum, crimine homicidii. Crimen, etiam capite plectendum, aliquando ad bassam justitiam, pertinet, pronuntiatur Aresto ann. 1276. in Reg. 2. Olim parlam. Paris. fol. 32. r. 2: Cum quodam mulier, quae quosdam pauperes dedit homicibus ut obdormirent, quod furtum facere posset; a majore et juratis Silvanecti justitiam fuisse et inhumane: ballivo Silvanecti dicente casum hujusmodi esse casum altae Justitiae; et ideo illud ad dominum regem, qui in villa Silvanecti raptum, multum et homicidium rei-*

nuerat, pertinere. Dictum fuit quod dictus casus ad bassam Justitiam pertinebat; et fuit super hoc impositum silentium dicto ballivo. Neque enim iudicium majoris et juratorum, qui mulierem fossa immergendam damnaverant, inde infirmare ballivo propositum erat.

† JUSTITIA SIMPLEX, Inferior, quae pendet a Regali. Edictum Ludovici X. Reg. Fr. ann. 1313. tom. 1. Ordinat. Reg. pag. 621: *Item, super eo quod praefatus Dux (Britanniae) asserit, quod in ipsius praedictis, et injuste contra dictum Ducem et ejus subditos adjectionem, seu simplicis Justitiae, nonnullis interdum nostre littere conceduntur; respondetur eidem, quod de cetero tales littere minime conceduntur, nisi pro talibus casibus, qui ad nostram superioritatem pertineant, vel resortum. Ubi patet litteras simplicis Justitiae eas dici quibus ad supremam et regalem justitiam evocabatur causae, quae secundum jus consuetum dirimi debebant in simplicis Justitia et dicali, quae Regiam superiorem agnoscebat.*

* Seu que de litibus primo iudicat, vulgo *En premier instance*. Chartul. AB. S. Germ. Prat. fol. 4. r. col. 1: *Supplicavit dicti Petrus et Johanne volis, domine Abbas, quod eis reddatis simplicem Justitiam, talem qualem praedecessores ipsorum habuerunt in tenementis, quod tenent a vobis, et etiam haereditas ipsorum.*

JUSTITIAS FACERE, TENERE, Idem quod Placitum tenere, nostris *faire*, vel *tenir la Justice*, les *Plaids*. *Annales Francorum Lotharii ann. 760: Consilium fecit cum Francis, ut iter ageret supra dictas Justitias querendo in Aquitania.* *Annales Tilianni ann. 799: Legatos regios, qui tunc ad Justitias faciendas apud eos conversabantur, comprehendunt.* *Eginhardus ann. 814: Ad Justitias faciendas, et oppressiones popularium relevandas, Legatos in omnes regni sui fines misit.* Idem ann. 823: *Lotharius, cum secundum patris jussionem in Italia Justitias faceret.* *Ratpertus de Orig. S. Galli cap. 5: Contigit autem tempore quondam Wolfarum Remensem Episcopum Legatione a domino Karolo sibi injuncta Instituit in Rhena Curiam faciendas ad ipsum pagum venisse, etc.* Placitum apud Pinedenam inter Lanfrancum Archiepiscopum, et Odonem Bavoicensem Episcopum. sub Willelmo I. Rege Angl. apud Seldenum ad Eadmerum: *Alie placito interfuerunt Gotsfredus Episcopus Contabularius, qui in loco Regis fuit, et Justitiam illum tenuit, Lanfrancus Archiepiscopus, qui, ut placitum est, placitum, et etiam dictum ditionem, etc.* [Tabularium S. Vincentii Cenoman. : *Ita ut ipsi (Monachi) ibidem Ficturum suum habuerit qui Justitias et districtiones secundum preceptum Justitiae et Monachorum faciat.*] Vide Leges Longob. lib. 2. tit. 52. § 2. [* Carol. M. 18.]

† JUSTITIAM SUAM FACERE, Abbatibus pignori debitu exigere, Gall. *Preire saisir*. Chartularium S. Promondi: *Itaque facient et facere poterant dicti Prior et Monachi pro defectu solutionis dicti fragmenti Justitiam suam in totis tenebris antelictis, quoscunque necesse fuerit.* Chartul. S. Vandregh. tom. 1. pag. 3: *Si ita acciderit quod mihi, vel haereditis meis de dictis novem unitis ordet ad tenendum supradictum*

non fuerit plenarie satisfactum, licebit nobis supra dictam pecuniam terrae nostrum Facere Justitiam, usque dum nobis satisfactum fuerit de reddita et emenda.

† JUSTITIAM FACERE, Facere satis, debiliu solvere, late sententia obtemperare. Leges Rotharis [* 256.] apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 37: *Tunc Sculdarius totius boves et caballus ipsius, et postea eos pones creditori, dum usque Justitiam fecerit.* Leges Caroli M. [* 99.] ibid. pag. 105: *Item Abbates, neque Presbyteri... ad publicum vel ad secularia iudicia trahantur vel distringantur; sed a suis Episcopis iudicanti Justitiam faciant.* [* Brachyl. lib. 4. tit. 9. § 4: *Te admoone, ut ad placitum venias eique Justitiam facias.*]

† JUSTITIAM LEVENIARI dicitur actor, qui jus suum obtinet a iudice. Leges Lotharandi [* 25. (47-)] apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 57: *Nam si aliter fecerit ius iudex, et intra xii. dies Justitiam non invenierit qui prola novetur, tunc componat ius iudex solidas xii.*

* JUSTITIA, Justitiae seu domini districtus. Libert. Vermont. ann. 1235. tom. 9. Ordinal. reg. Franc. pag. 577. art. 6: *Volamus etiam et concedimus ut mercatum nostrum, quod solent esse apud Belricum, ... sit immo perpetuum similiter die Jovis apud Vermentum, apud Justitiam nostram. Justitiae, eodem notione, in Charta ann. 1288. ex Tabul. episc. Paris: *Monsigneur Jehan Grapin de Nulli chevalier... a obligé... lui, ses hoirs et tous leurs biens meubles et immeubles, prezens et avenir, ou il soient et en quelque Justitie, à justicier par le prevoit de Paris.**

* JUSTITIA, Iudicium, iudicis sententia, statutum, decretum. Stat. Montispess. ann. 1204. MSS.: *Dominus Montispess. in eis bus nullatenus debet vendere Justitias curiae suae.* Charta Ric. reg. Angl. apud Rymer. tom. 1. pag. 65: *Sciatis nos de communis proborum virorum consilio fecisse has Justitias subscriptas.*

* JUSTITIA, Locus plectendis reis, vel eorum cadaveribus suspendendis destinatus, patibulum, quia notione etiam Justitiae dicimus. Charta ann. 1301. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 81: *Item, a dictis domibus usque ad Justitiam dicti defuncti domini Johannis de Beone. Item, a dicta Justitia etc.* Mirac. S. Rosa tom. 2. Sept. pag. 451. col. 1: *Jacobus de Engolme... currens super quodam rupo prope Justitiam, extra muros Plerbariensis. Joybet, eodem sensu, in Charta ann. 1328. ex Reg. donor. Caroli IV. et Philippo VI. in Cam. Comput. Paris. fol. 30. v. 6: *Item les charpentiers et charrons de Baugency sont tenus à faire à lor couz et despens, par baillant de quoy, les portes et le Joybet de la ville.**

* JUSTITIA, Penitentia monacho imposita. Regul. Hospit. S. Jacobi de Alto pag. an. circ. 1240. ex Tabul. archiep. Paris. cap. 61: *De fratre in Justitia posito. Frater si pro aliquo offensa in Justitiam per eorum fratri suu, et a magistro suo mittitur ad aliquam domum ad Justitiam faciendam, etc.*

JUSTITIA, Jus, quod alicui in re quasvis competat, sive in ejus rebus. [Leges Pippini Regis. [* 11.] apud Murator. tom. 1.

part. 2. p. 120: *Damus... ut qui in tantis anis Justitiam habere non poterit, vel modo per Dei omnipotentis misericordiam... simul et per nostram preceptionem, annuquique Justitiam suam accipiat.* Liber de Castro Ambasie etc. tom. 10. Spicileg. Acheri. pag. 598: *Pipinus vero jussu Zachariae Papae a Regem a Bonifacio Archiep. inaugurat, qui Hastingum Regem Longobardorum tenere Justitiam sancti Petri coegit.* Charta divisionis Imperii Caroli M. cap. 10: *Similiter et de ceteris Ecclesiis, quae sub illorum fuerint potestate, precipimus, ut Justitiam suam et honorem habeant, etc.* Vide ejusdem Capitulum 2. ann. 803. cap. 23. Versus Hadrianum PP. ad eundem. Carolum praefixi Collectionis Canonum:

Justitia anni Petri sui protectores tueri.

Anastasius Bibl. in Stephano IV. pag. 97: *Immanibus atque decessantibus in hoc saeculo nominatis, Christophorus Primitivus et Sergius Secundarius, pro exigendis a Desiderio Rege Longobardorum Justitiis B. Petri, quos obdatore corde reddere sanctae Dei Ecclesiae volebat. Idem in Hadriano pag. 99: Inquens, quod omnia illi mentibus fuisse, quae et in corpore B. Petri jurjurando promissi, pro Justitiis sanctae Dei Ecclesiae faciendis, etc.* Pag. 100: *Quia Justitias B. Petri, juxta quod repromissum, non reddidi, Adde pag. 105. Epistola Joannis Regis Bulgariae in Gestis Innocentii III. PP. pag. 56: Sciat autem Sanctissimus tuus, quod quinquae Episcopatus Bulgariae pertinent ad Imperium meum, quos velint Rex Ungariae, cum Justitiis suis Ecclesiarum, etc.* (Charta ann. 1255. e Chartulario Meldensi: Ita quod Meldensis Episcopus et successoris sui, vel alius nomine eorum, in dicta pecunia terrae de cetero nihil juris vel facti, Justitiae parvae vel magnae potestati reclamare vel habere: nec nos vel nostri in dicta pecunia, quae sibi assignata pro illa quae fuit sua aliquod juris vel facti, Justitiae parvae vel magnae reclamare poterimus vel habere. Epistola Alexandri III. PP. pag. 44. Libri nigri Scacarii: Nos tunc in decimis, quam in aliis Ecclesiasticis Justitiis vobis restituendis, etc.) Vide Regimont ann. 753.

* Justice, eodem intellectu, in Charta ann. 1208. Chartul. 32. Corb. *Jou ay vendu et echangeé, toutes les Justices que j'ay eues à Corbe, les cambages, les entailles, etc.*

JUSTITIA, Præstatio, census, Burchardus Wormaciensis Episcopus in Legge familiaris: *Si quis in civitate hereditatem arcam habuerit, ad manus Episcopi dijudicari non poterit, nisi tres annos censum et aliam suam Justitiam inde superaverit.* Arnoldus Lubecensis lib. 3. cap. 6: *Dicebat enim dominus electus homines suos in multis ab eo injuste gravari, quodam etiam prædium violenter occupari, et Justitias suas, quam in civitate sua Utine de advocato consequi debuerat, ubi frequenter per nos impediti.* Chuvradus de Fabaria de Casil. S. Galli cap. 8: *Quas in suis perturbaverunt tum fides, quam consuetudinalibus Justitiis, Charta Henrici Imp. ann. 1186. apud Ughellum tom. 1. pag. 378: Sancimus inquis, ut homines de Camerano, cum ab eis requiriti fuerint, de Justitiis suis plene ipsis responderent, et ab eis non exigatur redditus.* Gre-

gorius lib. 3. Decretal. tit. 3. cap. 9: *Ut consuetis Justitiis et debitis obsequiis se deserviant, tunc tamen resuam obsequium.*

JUSTITIA, Muleta judiciaria. [Leges Caroli M. 46. apud Murator. tom. 1. part. 2. cap. 100: *Si alicui homini post judicium Scabiorum fuerit vita concessa, et ipse postmodum aliquod malum perpetraverit, et Justitiam reddere noluerit, dicendo quod mortuus sit, et ideo Justitiam reddere non debeat, etc.] Concil. Triburiense ann. 821. cap. 4: *Triplipem compositionem, cum Justitiis, quae in superiori capitulo scriptae et confirmatae esse videntur, compunt.* Forma sacramenti Vicariorum in Constitutionibus Catalanis MSS.: *Et non accipiant aliquod ab aliquo partium, nisi directam Justitiam, quae de placito debet exire, et illam nisi causa finita, per compensationem, vel sententiam: et si per sententiam finiat, accipiant solummodo Justitiam a victo, a victore autem nihil accipiant, neque exigant.* Si autem questio vel causa amabili compositione fuerit terminata, moderate, quod justum fuerit, exigant ab utraque parte: quam Justitiam tradam fidelem in munus Bajuli vestri, et non venio alicui inde convergenti. Et si quae servitia nullo facta fuerint gratis, omnia manifestabo, et mittam in compotum, etc. Charta ann. 1211. in Hist. Episcoporum Cadurensium num. 87: *Et burgenses Cadurci mandaverunt et conveniunt nobis, quod de cetero non acciperent denarios Rutenenses: et si aliquis acciperet vel expenderet burgensium concederet nobis septem solidos de Justitia, ut amitteret Rutenenses, et obolos, quos acciperis haberent.* [Sententia arbitralis ann. 1292. inter Abbatem et Consules de Gimento: *Si forte... messagarii dictae ville aliosque delinquentes in dicto nemore de Castellis invenerint, tandem Justitiam duodecim denariorum possint et debant servare et occipere, quae Justitia in tres partes, ut superius dividitur.] Vide Chartas alias apud Catalogum in Comitibus Tolosanis pag. 215. 216. 219. Thomassarium in Consuetud. Biterre pag. 140. [Mabilionium Diplom. pag. 584.] etc.**

JUSTITIUM FACERE dicitur is, qui de crimine stat de re quampiam impellatur juris stat, in Capitulis Hildovici Imp. post legem Salicam cap. 5. *Rectum facere, dixere posteriores.*

JUSTITIA, Juxta, qui vulgo Justitiarum, Leges Henrici I. Regis Angliae cap. 42. 1. *Ad Regem vel Justitiam ejus, vel a communi utrorumque domino... submonetur.* Historia Translat. S. Guthlaci n. 24: *Ubi famosis iudicibus presentibus, et potius Justitiis coram positus, controversia legitimo fine decideret.* Vetus Charta apud Seldenum ad Fadmerum pag. 168: *Nullus, qui de Rege tenet in capite, nec aliquis dominorum Ministrorum ejus excommunicatur, nec aliquis coram terra sub interdicto ponatur, nisi prius dominus Rex, si in regno fuerit, conveniar, vel Justitia ejus, si fuerit extra regnum, Ubi Seldenus: Qui velut Praefectus Praetorio, aut Prorex, regis illo anno vice agebat, et Capitulis Angliae Justitiarum vicem indigebatur.* (Charta ann. 1279. ex Archiep. Abbatibus Trocletii: *Henricus Rex Angliae et Dux Normanniae et Aquitaniae, et Comes Andegavensis, Episcopus, Comitibus,*

Justitiae et omnia ministri suis Britanniae, etc. Tabularium B. M. de Bono-munio Rotomag. Conductus fuit extra cum cruce et aqua benedicta pro Justitiis dictorum religiosorum. Adde Translationem S. Guthlaci, tom. 2. April. pag. 58.]

* Nostri etiam Justitiae, eadem acceptione. Hugo le Bigot Justitia d'Angleterre, in Charta num. 1259. ex Chartul. Campan. fol. 326. Occurrit praeterea in Lit. ann. 1370. tom. 5. Ordinari. reg. Franc. pag. 378. art. 32. et in Stat. ann. 1355. ibid. pag. 512. art. 24. Sed et dominus loci, Justitiae appellatur, in Lit. remiss. ann. 1385. ex Reg. 127. Charthol. reg. ch. 51: *Jehan de Goy escuyer... seigneur de la ville de Chinchery... Plaisieurs habitants de ladite ville seant ledit Jehan de Goy, qui estoit leur Justice, ainsi comme moult, infra ch. 57. ubi de eod. facti: *Ledit escuyer chief de justice etc.**

JUSTITIA ARAGONUM, Vide Juxta medius. JUSTITIA ATRI, seu Cometerii, Quod pro sepultura persolvitur. Chron. Besuense tom. 1. Spieil. Acher. pag. 675: *Atrium Ecclesiae S. Petri Besuensi tradiderunt, Justitias tantum atrii retinuerunt.* Vide Atrium.

* JUSTITIA BANNI, Muleta ob laudum fractum imposita. Charta ann. 1174. ex parvo Chartul. S. Victoris Massil. : *Si vero in terris Domini Castellum bannum frequenter, debent redire et Justitiam banni Domini Castellum dare in legitime alicui sui homines.* JUSTITIA BUSTELLI, Jus bustellos seu mensuras frumentarias exigendi ad modulum, nuncquam ob fraudem percipiendi. Charta Barthol. Laudun. episc. ann. 1143. ex Chartul. S. Vinc. Laudun. ch. 49: *Quicquid in molendinis jure hereditario habebat, videlicet districtum, bannum, Justitiam bustelli, piscariam aquae superius, etc. dediti.*

* JUSTITIA CAMPUS, Duelli scilicet iurisdictione. Charta Frider. ducis Lotbar. ann. 1255. ex Chartul. ecd. Romae. ch. 33: *Li prevois saint Pierre doit tenir la Justice et de champ et de bataille.*

* JUSTITIA CAPITALIS, Supremum tribunal. Aves. ann. 1341. 18. Sept. in vol. 3. arestor. parlam. Paris: *Coram nobis seu Justitia nostra capituli litigare non tenebantur (abbas et conventus Montis-regalis): quae quidem Justitia capitalis, alias curia parliamenti nostri extitit declarata.* Vide Ordinari. reg. Franc. tom. 4. pag. 726. et in Parlamento.

* JUSTITIE COMPLEMENTUM FACERE dicitur Juxta, aut litigator, qui quidquid equum est et leges postulant ad litem finiendam comples persequitur. Charta Ottonis Comitis Palatini ann. 1245. apud Tolner in Probat. Hist. Palat. pag. 150: *Nulhus iudicium factum alius querentis; personaliter namque de ipsis eo et attentibus Justitia universis propinquitus facere compleremur.* Scutellus ann. 1294. tom. 1. Hist. Dolphin. pag. 124: *Quomodo possint Incere Justitiae complementum, prosequi malefactors et exequi sententias contra omnes, prout justitia postulabit.* Litterae Senatus Hertzberg. apud Ludewig. tom. 1. pag. 156: *Dominus Albas et qui cum eo aderant Fratres responderunt... paratos et benevolos se esse... hoc ipsum in Reliquis jureamento publice affirmare. Nos vero considerans*

constantiam D. Abbatis de faciendo in Reliquis Justitiæ complementis. Charta Caroli Franc. Regis ann. 1378. ex Archivo B. M. de Bono-nuotio Rotomag. : Si aliqui pristorum adducerent dictis octo diebus pro complemento Justitiæ secundum qualitatem delicti faciendo, etc. Rursum occurrit apud eund. Ludewig. tom. 5. pag. 571. Rymer. tom. 2. pag. 255. Illud. Fontanum in Appendice ad Antiquit. Horte pag. 423. etc.

* JUSTITIA CORPORALIS. Jus gladii, cognitio criminum corpore plebendorum. Charta ann. 1245. in Reg. S. Ludov. ex Chartoph. reg. fol. 14. v. : Donum... de villa sancti Martini veteris... quam (Simon comes Montisfortis monachis Villæ longe) dedit, salva Justitia corporali ad principem pertinenti... concedimus.

† JUSTITIA PRO DUELLO, Multa pro duellis domino solvenda. Vide Duellum pag. 954. lib. De compositione.

* JUSTITIA ELECTA, Statuta civitatis consensu communis decreta. Vide Corv. Statut. Smet. ann. 1150. apud Seibert. cod. dipl. ducat. Westphal. pag. 48 : Audi universitates antiquæ et Electum Sautensis oppidi Justitiam.

† JUSTITIA FEODI, Jurisdictio domino competens ratione feodi, quod possidet. Capitula ann. eiret 1329. apud Acher. tom. 6. Spicil. pag. 492 : Clerici trahant causam feodorum in eorum christianitatem... et propter hanc occasionem perirent domini Justitiam feodorum suorum. Et mox : Sed propter hoc non mittit dominus feodi Justitium feodi (feodi) nec propter hoc se capiant ad feodum.

* JUSTITIA FONSERIE, FUNDICARIA, Gall. Justice foncière, Jurisdictio minor, inermis, quæ ratione fundi exercebat. Vide Fonseria et supra Fundicaria.

* JUSTITIA FONSIFICATIONIS, Emenda, mulctæ. Charta ann. 1179. in Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 79 : Domino autem Nicholao, ad conservanda jus ecclesiæ et prefate villæ libertatem, concessimus Justitiam forisfactorum de burgensibus initi manentibus.

* JUSTITIA GROSSA ET BASSA, Major et minor. Vide supra in Grossus 1.

† JUSTITIA LATRONUM, Cognitio de latronibus competens domino habenti altam justitiam. Justitiæ latronum et adulterum, in Charta Adelfoni Tolos. Comit. ann. 1131. Vide Intro.

* JUSTITIA LICHERIA, Jurisdictio intra castrum repugnula, quæ dicta appellatur. Vide in hac voce, Charta Guich. episc. Matie. ann. 1267. in Reg. 31. Chartoph. reg. fol. 41. r. col. 1 : Diebus hanc quod quicumque tenebat comitatum Matiscensem, tenebatur episcopo Matiscensi facere hominibus de omnibus, quæcumque comes Matiscensis in dicta civitate et suburbio, excepto castrum et Justitia, quæ vocatur Licheria, quæ semper conservaret teneri a domino rege. Vide infra Licheria 1.

* JUSTITIA MINUTA, Minor jurisdictio. Charta ann. 1248. ex Chartul. Campan. fol. 473. col. 2 : Retinuit autem dicta Emelina Justitiam minutam Rotæ rege, quam videlicet terram homines sui tenebant de ipsa.

* JUSTITIA PARVA. Charta ann. 1278. in

Chartul. Cluniac. ch. 300 : Jurisdictio vero, cognitio et Justitia in terris, hominibus et locis omnibus supradictis, citra emendam sexaginta solidorum, quæ vulgariter parva Justitia appellatur... ecclesiæ Cluniacensi perpetuo remanebant.

* JUSTITIA PERSONALIS, Eadem quæ Minor. Charta ann. 1265. in Chartul. Guill. abb. S. Germ. Præf. fol. 243. r. col. 2 : Profectu majori seu vice Justitiæ, ruptis videlicet, multri, inventionis thesauri auri et argenti, vel incendi... et etiam minoris, scilicet Personalis, etc.

† JUSTITIA VIRGINIS, Major justitia, quam exercebat dominus, cum sanguis defluit. Jura Comit. Biterr. in civitate Albensi ann. 1252 : Item habuit et percipit in eadem civitate majores Justitias, sanguinis videlicet, latrocinii et adulterii et criminum aliorum. Vide Singulis.

* JUSTITIA VOCATA NOUVEDROIT, Multa, quæ ab his exigitur, qui jura delicta salvant, id est, non solvunt. Vide infra Salvaria.

† JUSTITIA DE TELOSERO, Multa pro fraudato vectigali. Charta Chilperii Franc. Reg. apud Miræum tom. 2. pag. 1310 : Sed ipse telosus et Justitia de telosero... omnino tempore nostris et futuris temporibus ad mensam Canoniarum ejusdem Ecclesiæ proficiat.

† JUSTITIA TERRÆ, Immunitas, Franchisia, Gall. Franchise. Hist. Palast. apud Ludewig. tom. 3. pag. 10 : Voluerunt nostri quoddam castrum aggredi et apprehendere, eo quod erat plenum omnibus bonis. Sed vir prudens Bonamundus noluit consentire tantum pro Justitia terræ, quantum pro fiducia Imperatoris... Ubique dictus Bonamundus optime concordatus cum duobus Europatis, et pro amicitia eorum et pro Justitia terræ justit reddidit omnia animalia, quæ nostri deprædatis tenebant.

* JUSTITIA TYRRENA, Secularis, idem quod supra Jus terrenum. Charta Odon. episc. Paris. ann. 1199. ex Chartul. episc. fol. 51 : Et ultra pontem S. Clodoaldi, pro Justitia terrena, homines illius loci episcopus trahere non poterit.

† JUSTITIA TRANSITUS, Tributum a transentibus per terras alicujus domini solvendum, Gall. Droit de passage. Charta ann. 1140. apud Miræum tom. 2. pag. 82 : Liberos quoque ipsos decerno ab omni onere, angaria, parangaria... et omni justitia transitus per totam terram meam, ac aquam universam, in rebus suis emendis vel vendendis. Vide Transitus.

AD JUSTITIAM ALIQUEM HABERE, vel Ad Justitiam, Aliquem ad jus faciendum submovere, in jus vocare. Charta ann. 1140. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 522 : Et si ullas homo aut femina auferret tibi totum honorem tuum aut inde te auferret, adiutor ego tibi bona fide et sine inganno... et illos tibi ad Justitiam habeo. Et si illos ad Justitiam tibi habere non possem, adjuvabo te de eis sine tuo inganno. Similia rursum occurrunt in Ch. ann. 1157. ibid. col. 566. Vide Rectum.

2. JUSTITIA, Idem quod Justa, Joste, Hastiludium, in Historia Obsidionis Janderens ann. 1345. lib. 2. cap. 21.

3. JUSTITIA, Idem quod Justa, Poculum vinarium. Statuta S. Hugonis Cluniacensis tom. 6. Spicilegii Acheriani pag. 448 :

Duo decem pauperes reficiantur, septem diebus Justitia detur, excepta quotidiana prebenda, que in majori Missa semper ponitur. Petrus Cluniacensis lib. 1. Epist. 30 : Paucula vinaria, quæ Justitiis vocant, vel similia, concavare et componere tenet. Idem in Statutis Cluniac. cap. 27 : Statutum est, ut non vasti illis vinariis, quæ Justitiæ vocantur, sicut olim facere cogebantur, sed propriis calicis anasqueque bibant, etc. Videlicet lib. 2. Consuet. cap. 20 : Si quis habet Justitiam suam et patram lavare, tunc lavat. Adde lib. 3. cap. 21. 22. Consuetudines Floriacens. pag. 401 : Potus in Justitiis sicut in aliis diebus ponitur. Leo Ost. lib. 2. cap. 59 : Tollebat tantum de loco mensa Justitiam ipsas, et ponebat in pavimento. Tabularium Vindocinense Thuan. f. 228 : Ut emendatio illius forficet esset una panis, et una Justitia vini. Charta Arnaldi Episcopi Niemensis ann. 1159. apud Jofredum pag. 175 : Si autem cum eis comedere noluisset libere et Justitia cum pulmentis, quibus Clerici vescuntur, de foris mittuntur. Vide Concilium Mompeliense ann. 1214. eam. 22. et Usus vet. Cisterciens. cap. 89. 109. 114. 116.

† Justitia non tantum pro potus, sed et pro cibi diurna portio, quæ Monachis Canonice competebat, usurpatur. Id probant Statuta S. Hugonis Cluniacensis superius a D. Cangu laudata. Adde Chartam ann. 1069. apud Baluzium tom. 6. Miscell. pag. 520 : Qui saginarius hanc transacta Monasterio reddidit, et uno recepto Comit. Pictavensis pro justitione Flecconitis, et Justitia panis et vini, cum in hunc villam venerit. Aliam ann. 1179. ex Tabul. Floriac. : Ecclesiam Sanctiorum... Gervasi et Protasii liberam preter refectorem quæ debetur Canonici S. Crucis, et revestitur presbyteri in die Dominico et de ipse presbyteri Justitiam. Chronicon Cavenae apud Murator. tom. 7. col. 981 : Et perpetuo sublimius solvendum et pauperibus erogandum pro quolibet defuncto Monacho ipsius nostri Monasterii a die obitus sui usque ad trigessimam Justitiam panis et vini, quantaliter vident. Chron. S. Petri Vivi tom. 2. Spicileg. Acher. pag. 756 : Officio divino accendant, rebus ecclesiasticis ac Justitiis, quas nos prebendas vocamus, priventur.

* Sed hac voce etiam vinum, ut voce Libra panis, significatur. Carem. S. M. Crassensis ubi de defuncto : Per xxx. dies ad Missam mutuatim Libra et Justitia eius (defuncti) Deo offeratur, et pauperibus tribuatur. Libra est et Justitia cum pulmentis, in Ch. Arnaldi episc. Niemens. ann. 1159. supra laudata.

† JUSTITIA, Aptitudo, convenientia, Gall. Justesse. Tertullianus lib. de Pallio esp. 1 : Quadrata Justitia beate (tunc) in vixis stant.

† JUSTITIABILIS, Alicujus jurisdictio et justitiæ subiectus, Gallis, justiciable. Regestum Cruz f. 37. apud D. Brussel de Usu feud. tom. 2. pag. 916 : Et si contentio nostra emergere quæstio, quod gentes nostræ requirant aliquem inquam burgensem nostrum, quem aliquis Prelatus aut Baro, aut quilibet nobilis subiectus dicentis esse hominem aut Justitiabilem suum, aut qui

eorum jurisdictione commississet. Vide supra *Justiciarios*.

¶ **JUSTICIALIS**, aut *Justicialis*. Charta ann. 1269. apud Meusterium in Probat. Hist. Lugdun. cap. 3. col. 1: *Offertur prædictis civibus et populo Lugdunensi, qui sunt Justicialis Ecclesie S. Joannis, etc.*

¶ **JUSTICIARATUS**, *Justiciarius* districtus. festum. Rob. reg. Sicil. ann. 1343. tom. 2. Col. Ital. diplom. col. 1102: *Herodem autem in comitatu alba necnon Justiciarius nulli Gratis...* quos quidem comitatu et Justiciarium etc. Vide *Justiciarius*. Extat. alia notione, in *Justiciarius* 1.

¶ **JUSTITIARE**, *Justiciare*, Justitiam exercere, judicio damare, compellere. Leges Norm. cap. 5. apud Ludewig. tom. 7. pag. 154: *Dicitur quandoque justitiare iudicio ex jure proprium, que habet fieri super aliquem, secundum quod dicitur aliquis Justitiare homines suos.* Et hujusmodi justitiæ fit per captivum mobilium, vel fœdum, vel corporis. Chartularium 3. Campanie apud D. Brussel de Usu feud. tom. 3. pag. 735:

Nullus potest Justitiare, vel debet, homines S. Martini, nisi solus Prepositus vel Major ipius. Epist. Honorii III. PP. ann. 1220. in Hist. MS. Monast. Becensis pag. 542:

Tua nobis devotio supplicavit, ut cum tu et predecessores tui, secundum B. Benedicti Regulum et Monasterii approbatum consuetudinem... Priores Justitiare non destituerent conservari, etc. Antiquæ Consuetudines villæ Hasprensis apud Marten. tom. 1. Amplius. Collect. col. 892: *Prepositus de omnibus quos Justitiare potest ad aliam Justitiam nequaquam clamorem deferret.* Regestum Parliamenti apud Baluzium tom. 2. Hist. Arverni. pag. 139: *Come Boloniensis requirit quod habitatores castri Montanensis Justitiarentur et tractarentur de cetero per Prepositum tantummodo Ponticostri.*

Adde Chartam Philippi Audacis Regis France, apud Lohiell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 27. et 28. Generaliori notione verbum Justitiare, scilicet per Administrare, regere, gubernare, sumit Le Roman de Rou MS. ubi Carolus Simplicem sic loquentem inducit:

Je ne puis par moy seul le regne Justiaier.
Ne ne puis par moy seul Rou ne Normans caehier.
¶ Justicier et Justitier, eodem sensu. Chron. S. Dion. lib. 2. cap. 18. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 198: *Li rois (Clothaires) avoit un fil, qui avoit a non Crannes...* ses peres li avoit son poir baillie, et l'avoit envoié en Aquitaine pour la province Justiciari. Fabul. tom. 1. pag. 48:

Cil qui fave vint Justier,
Chascun jor la poit contraitier.

¶ **JUSTITIARE**, Meritis penis afficere, debito supplicio plectere. Gall. *Justicier*. Charta ann. 993. ex magno Chartular. S. Victoris Massil. : *Nisi Justiticiaveris Nobis Theodoricum et Noe, qui nostros boves expulerunt et bubulum eceiderunt, etc.* Regestum magnorum Dierum Campanie fol. 60. apud D. Brussel de Usu feudorum tom. 1. p. 224: *Injunctum fuit Baillico de Vitrino, ut se sufficienter informet de facto pro quo dicitur homo fuit Justitiatus.* Littere Henrici VI. Regis Anglie ann. 1460. apud Rymer. tom. 11. pag. 451: *Quos vobis re-*

lantes seu aliter delinquentes invenieris, iuxta eorum demerita, castigandum, puniendum, et Justitiandum, ac castigari, puniri, et Justitiari facias. Statuta Synod. Eccles. Valent. tom. 3. Collect. Conc. Hisp. pag. 509: *Item dicitur quod corpus Christi non tangitur istis qui suspenduntur vel debent Justitiari.* Adde Acta SS. Martii tom. 1. pag. 119.

¶ **JUSTITIARE** PER AUREM, Auris abscissione muliere, pena in fures statuta. Vide Auris. Tabul. Fossat. fol. 3: *Quidam mercenarius, Galterius nomine, morans in dicta villa nostra, captus fuit iuxta domum Johannis de Bonno furumio gollinas, qui Justitiatus fuit per aurem.* Rursus infra.

¶ **JUSTITIARE**, Munus, officium justitiarum seu judicii, vel etiam apparitoris exercere. Edictum Philippo IV. Regis Franc. ann. 1363. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1956: *Volumus insuper quod servientes tue baillicum non permittas in terminis Ostrevuntur Justitiare vel expellere nisi in casu ressoni.* Littere ejusdem Philippi ann. 1393. apud Rymer. tom. 2. pag. 618: *Immo si quædam nostra Justitiando, sicut ad nos pertinet aliquid soliscent, etc.* Mandatum ejusdem Regis ann. 1203. apud Meusterium in Probat. Hist. Lugdun. cap. 84. col. 2: *Item interdicitur serventibus nostris, ne Justitiarent, aut officium suum exercerent in terribus Prælatorum, Baronum, aut aliorum Fœderamentum seu subditorum nostrorum, in quibus habuerant autem et basum, seu merum et mixtum imperium.* Instrum. ann. 1315. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 31: *Nullus baillicus, Præpositus, Castellanus, aut quicumque alius Officialis, seu familiaris nostri intret, seu possit intrare quacunque occasione seu causa, nisi de voluntate dictorum Baronum expressa processerit, pro conficiendo, Justitiando, aut aliquo contra voluntatem ipsorum exercendo.*

¶ **JUSTITIARE**, Judicii decreto cogere. Charta ann. 1182. apud Lohiell. tom. 2. Hist. Britan. col. 316: *Et nos rodem ad hoc, ut opus fuerit, ad petitionem Prioris Justitiabimus.*

¶ **JUSTITIARE**, Pignora auferre, obsequiare. Gall. *Naistr*. Charta ann. 1246. ex Chartul. S. Vandreg. tom. 1. pag. 358: *Et sciendum est quod predictus Johannes Louvel et sui haredes predictos masurus cum duobus pechis terre poterunt Justitiare pro redditu antedicto habendo, et similiter pro emenda quotiescumque eandem redditum ad terminum antedictum non habuerint.* Alia ann. 1282. ex eodem Chartul. tom. 1. pag. 508: *Quum dictam masuram dictus Robertus et ejus haredes poterant Justitiare et evanuarere pro redditum supradictum sine aliquo contradicito.* Alia vernacula scripta ann. 1298. ibid. pag. 509: *Laquelle mesure desausdite édifiée ledit Guillaume et ses heritiers pourront Justitier et evanuar sans contredit pour la rente sourtenue.* Privilegium Philippo IV. Reg. Fr. ann. 1304. in Collect. Privileg. Equitum S. Johannis Jerosol. pag. 2: *Bona vero mobilia ipsius hospitalis capi vel Justitieri non poterunt in casu aliquo.* Adde Ch. ann. 1283. ex Arch. B. M. de Bono-nunio Rotom. Vide *Justitiare*.

¶ **JUSTITIARE** Sg. Coram Judice stare, causam dicere. S. Bernardus in Ep. 428. tom. 1. col. 376: *Servientes Episcoporum et quicquid erunt de familia ejus, nunquam Justitiabunt se per Comitem.* Charta Ludovici Junioris Regis Fr. ann. 1160. apud D. Brussel tom. 1. de Usu feud. pag. 536: *Neque pro Proposito, sive viario, neque pro alio se Justitiabunt, nisi pro corpore Regis.* Ubi per et pro idem sonant quid ante vel coram. Charta Philippi Aug. Fr. Regis ann. 1201. apud Thomassinum in Bituric. pag. 711: *Et nullus hominum Clariaci... Justitiabit se per Abbatem S. Benedicti vel pro ejus serviente, nisi pro garba vel pro censu suo forsceferit.* Similia habentur in alia Charta ejusdem. Regis ann. 1186. apud D. Secousse tom. 6. Ordinat. Reg. pag. 77.

¶ **JUSTITIARIA**, Judiciaria res, judicia. Locum vide in *Justitiarius*.

¶ **JUSTITIARIATUS**, Justitiarum seu judicii regio, districtus. Littere Roberti Regis Sicilie ann. 1332. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 239: *Nomina vero terrarum dictorum Comitibus et Marie in diversis prefati regni Justitiariatus sit.* Nicolaus de Jansilla de Gestis Frederici II. Imper. apud Muratori. tom. 8. col. 543: *Transitus quoque et Barrenses, et alii de Justitiarum terre Bari, antea captione Populæ, ad mandatum Principis revertuntur.* Vide *Justitiarius*.

¶ **JUSTITIARIATES**, Jurisdicatio, potestas juris dicendi. Concord. inter Frider. II. Imper. et Comit. Cilan. ann. 1253. apud Pertz. Leg. tom. 2. pag. 251: *Conceditur etiam dominus Imperator eadem comiti et heredibus suis Justitiariatum comitatus ejusdem, cum omnibus Justitiis et rationibus Justitiarum pertinentibus, præterquam de baronibus et militibus comitatus ipsius; qui licet velit quod de omnibus que ad Justitiarium pertinent, etc.* Vide *Justitiarius* post *Justitiarius*.

1. **JUSTITIARIUS**, Juxta. Ingolfus pag. 870: *Profectus vero provinciarum... in duo officia dividit, i. in iudices, quos nunc Justitios vocamus, et in Fiercomites, qui adhuc nomen retinent.* Henricus Humindonensis lib. 6. pag. 370: *Qui Justitios vocantur, caput erant omnis injustitie.* [Occurrit passim.]

JUSTITIIARI CAPITALES, dicti in Anglia, Judices supremi, qui proprias causas Regis terminabant, et aliorum omnium, pro querele, vel per privilegium, sine libertatem: ut si si aliquis, qui implicator non delect, nisi coram Rege, ut ait Bracton. lib. 3. de Aet. cap. 7. § 2. cap. 10. § 5. De *Justitiariis* Capitalis dignitate, quæ suprema fuit apud Anglos, sic liber Niger Fiscalis cap. 4: *In Sacchario residet, ita et pascendi primus in regno, Capitalis scilicet Justitia.* Potestas vero ex eo deducebatur, quod quatuor summorum judicum hodiernorum munere solus olim fungeretur: scilicet Capitalis Justitiarius Banci regis, id est, Placitorum civilium: Capitalis Baronis Saccearii, hoc est, Curie ad sacrum patrimonium et fiscum pertinentis: et Magistri plerumque Wardarum, hoc est, pupillorum et orphanorum. Quippe licet amplissimus hic magistratus in Regia palatio fere semper exercaret, et in eo id officii, quod olim *Comites Palatii*, obiret, ac proinde majoris

locum vide in *Justitiarius*.

¶ **JUSTITIARIUS**, Justitiarum seu judicii regio, districtus. Littere Roberti Regis Sicilie ann. 1332. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 239: *Nomina vero terrarum dictorum Comitibus et Marie in diversis prefati regni Justitiariatus sit.* Nicolaus de Jansilla de Gestis Frederici II. Imper. apud Muratori. tom. 8. col. 543: *Transitus quoque et Barrenses, et alii de Justitiarum terre Bari, antea captione Populæ, ad mandatum Principis revertuntur.* Vide *Justitiarius*.

¶ **JUSTITIARIATES**, Jurisdicatio, potestas juris dicendi. Concord. inter Frider. II. Imper. et Comit. Cilan. ann. 1253. apud Pertz. Leg. tom. 2. pag. 251: *Conceditur etiam dominus Imperator eadem comiti et heredibus suis Justitiariatum comitatus ejusdem, cum omnibus Justitiis et rationibus Justitiarum pertinentibus, præterquam de baronibus et militibus comitatus ipsius; qui licet velit quod de omnibus que ad Justitiarium pertinent, etc.* Vide *Justitiarius* post *Justitiarius*.

1. **JUSTITIARIUS**, Juxta. Ingolfus pag. 870: *Profectus vero provinciarum... in duo officia dividit, i. in iudices, quos nunc Justitios vocamus, et in Fiercomites, qui adhuc nomen retinent.* Henricus Humindonensis lib. 6. pag. 370: *Qui Justitios vocantur, caput erant omnis injustitie.* [Occurrit passim.]

JUSTITIIARI CAPITALES, dicti in Anglia, Judices supremi, qui proprias causas Regis terminabant, et aliorum omnium, pro querele, vel per privilegium, sine libertatem: ut si si aliquis, qui implicator non delect, nisi coram Rege, ut ait Bracton. lib. 3. de Aet. cap. 7. § 2. cap. 10. § 5. De *Justitiariis* Capitalis dignitate, quæ suprema fuit apud Anglos, sic liber Niger Fiscalis cap. 4: *In Sacchario residet, ita et pascendi primus in regno, Capitalis scilicet Justitia.* Potestas vero ex eo deducebatur, quod quatuor summorum judicum hodiernorum munere solus olim fungeretur: scilicet Capitalis Justitiarius Banci regis, id est, Placitorum civilium: Capitalis Baronis Saccearii, hoc est, Curie ad sacrum patrimonium et fiscum pertinentis: et Magistri plerumque Wardarum, hoc est, pupillorum et orphanorum. Quippe licet amplissimus hic magistratus in Regia palatio fere semper exercaret, et in eo id officii, quod olim *Comites Palatii*, obiret, ac proinde majoris

momenti negotia, et quæ inter Barones regi controversæ erant, lites supremo dirimeret iudicio, cum ex quadam dignitate, vel leuata prerogativa ce, nisi eorum Rege vel Capituli ejus Justitiariorum iudicarentur. Sed et Placita civilia, quæ Communia vocant, sub illis sæculis una agebantur in Palatio eorum ipso Rege, seu Capituli ejus Justitiariorum, cum Placitis Civium: nec discretos habuerunt iudices ante annum g. Henrici III. vel potius 17. Joannis Regis: utroque enim anno concessum legitur a Rege, proceribus ad instantibus, ut communia Placita non sequeretur Curiam (Regis) sed in loco certo tenerentur.

Fixo ita iudiciorum loco, enata nova jurisdictio, ac ortum forum novum, quod Banci communis appellatum est, cui Præses dictus Magistratus alter, Justitiariorum Banci communis nuncupatus, cum ei interesset Capituli Justitiariorum haud posset, quod Regio Comitatus adesse semper teneretur. Exempta igitur rerum civilium cognitione, fiscalium et criminalium jura perstitit, eoque nomine *Secaccario* prædixit et Regio Thesaurario, de quo, prout libitum erat, ad Regem et regni negotia statuit. Niger liber fiscalis: illic (scilicet in *Secaccario*) residet Capituli domini Regis Justitia, primus post Regem in Regno ratione fori, et Majores quique de Regno, qui Juuilliaris regis subsidia assistunt. Et Ockamus, qui sub excessum Edwardi II. Boniti: late excelsis seorsus omnibus, qui in inferiore, vel superiore *Secaccario* sunt, prospect: ad natum ipsius quodlibet officii subditi dispensantur: sic tamen ut ad domini Regis auctoritatem iuste perveniant. Illic tamen inter cetera videtur excelsis, quod potest his sub testimonio suo breve domini Regis facere fieri, ut de Thesaurio quolibet summa liberetur, vel ut computetur, quod ab eis Domini Regis mandatu noverit computandum: vel si voluerit, breve suum sub aliorum testimonio faciat de his rebus. Secaccario igitur dum præsidebat, ei suberat Thesaurarius. Quæ quidem de Fisco ac rebus fiscalibus cognitio, vel hinc etiam deprehenditur, quod ab Huberto de Burgo, Capituli Angliæ Justitiariorum, ab Henrico III. postulato anno 1535. apud Matthæum Paris, exacta ratio fuerit de thesauris ad *Secaccarium redditus*, et de debitis, quæ Regi debebantur tempore patri sui, et de tempore suo de scutagiis, caruagis, donis et æreis, sive custodiis virginitatis spectantibus ad Coronam, ut et de rebus aliis, ad tres holdieros magistratus pertinentibus, scilicet ad magnum Thesaurarium Angliæ, ad Capitalem Justitiariorum Banci communis, et ad Magistrum Curie Wardorin.

Supremi istius Magistratus ea potissimum fuit prerogativa, quod fere semper Rege in transmarinas partes, Gallicias nempe, pergente, vires Regis obiret, ut *Vicarius Regis, Regis Locumtenens, Prorex, Castros regni et Gardianus*: quod ex Capitulum Justitiariorum extalgio colligere est, et ex Recognitione Libertatum Angliæ, Clarendonice facta anno, 1164. id est 10. Henrici II. cap. 7: *Domnus Rex si in regno fuerit, conveniant; vel Justitiariorum ejus, si fuerit extra regnum, ut rectum de eo fuerit*. Similiter Magna Charta Joannis

Regis, data anno 17. regni sui: *Nos vel si extra regnum fuerimus, Capitulis Justitiariorum noster milites Justitiariorum nostros per unumquemque Comitatum semel in anno. Et in alia Charta idem Rex de Pactis decernens cum Magnatibus perimplendis, pollicetur, id se facturum, vel per semetipsum, vel per Justitiariorum suum. Adjiciens inter alia: Et si nos excessum non emendaverimus, vel Justitiariorum noster, si fuerimus extra Regnum inter tempus 40. dierum... Barones referent causam illam ad residuos. Hinc in auctoribus Holinshedi Chronicis ann. 17. Edw. I. ubi occurrit mentio de Radulpho de Hengham, qui dimittit jam Capitales Angliæ Justitiariorum amplitudine, Capitulis Justitiorum Banci superioris, i. Regii appellatis est, subiungitur, ac si integer permanisset Magistratus, ista clausula: *Ad quem in absentia Regis, Regni moderantem præcipue attinebat*. (Hæc fere post Spelmanium in Glossario, ubi plura.)*

Non debent hic prætermitti Litteræ Henrici II. ann. circiter 1155. apud D. Brussel ad calcem tom. 3. de Feudorum usu pag. 111. ubi statuitur quid faciendum sit, cum incidit simul absentes sint Rex et Capituli Justitiariorum: Recognitiones de nova dissatis de morte antecessoris, non capiuntur nisi in suis coactibus, et hoc modo: Nos (quando) extra regnum fuerimus et Capitulis Justitiariorum noster, mittimus Justitiariorum per unumquemque comitatum semel in anno, qui cum milibus comitatum capiunt in comitatibus assidue predictas: et ea que in illo adventu suo committunt, per Justitiariorum predictos ad dictas assidue expendas missos, terminari non poterant per eadem, terminantur aliis in tunc, et ea que per eosdem propter difficultatem aliquorum articulum terminari non poterant, referantur ad Justitiariorum de Burro, et ibi terminantur.

Cum igitur universis Regni iudicibus præsert, curaretque ex injuncto sibi munere, ut Regni subditis ubique administraretur justitia, non modo Justitiariorum sterneret in Comitatus delegabat, sed ipse interdum ad obit officii, ut eorum inspicere popularium querelas, et in iudicem delicta anniverteret. Matthæus Westmonasteriensis anno 1159: *Domnus Hugo Bigotus, vir fidelissimus Capitaneus totius Angliæ Justitiariorum, associatus sibi Rogero Turbry et Gilberto de Preston, caput per Angliam circue a Comitatu in Comitatu, et a libertate in libertatem, omnibus pro iuribus impensurus justitiam*.

Sed summan ea nimiam hanc Capitulum Angliæ Justitiariorum potestatem et auctoritatem primus imminuit Ricardus I. qui illius munus in duos Magistratus suis distinctos jurisdictionibus divisit, Borealem nempe et Australem: qui mox coalescere, donec fluctuante usque ad excessum Henrici III. eorum potestate, ab Edwardo I. in classem reducti sunt inferiorum. Cum enim animadverteret, quam potens hic esset Magistratus in ciendis fovendisque Regni dissidiis, patri suo atque suo quam infestus, illius auctoritatem imminuit in persone dignitate, tum in officii amplitudine. Prætermisiss itaque Regni proceri-

bus, qui natalium splendore, vel Magnatibus consanguinitate, aut numero clementer ab subditorum comitatu, inflati ac turgilli, novis rebus studere solent, Capitales Justitiariorum a minori nobilitate delegit, qui et morum probitate conspicui et legum scientia instructi, totos se justitie exercendæ tradiderunt ac consecraverunt: ex quo crevit in Angliæ Legum et Jurisprudentiæ studium, quod a Magnatibus, qui militie operam dare præferunt, fere semper negligitur.

Potestatem etiam cancellis circumscripsit arctioribus, adeo ut semotum jam a rerum fastigio, et præcæ amplitudinis functionibus, forensi solummodo negotio et iudicia exercendis cum addit. Anonymus quidam apud Spelmanum *MS. Ad obitum, inquit, Henrici III. 1275. summorum Angliæ Justitiariorum auctoritas exarsit*. Postea Capitales Justitiariorum ad Placita eorum Rege tenendum appellati sunt. Alio vero Capitulis Justitiariorum Banci communis vel superioris.

Abrogata igitur omni fere, quæ præcinctus olim fuerat, auctoritate ac dignitate, desit Magistratus iste, etiam olim supremus, Capitulis Angliæ Justitiariorum appellari: adeo ut Jacobo regnante, æge latum sit, quod Edwards Cokus in Relationum suarum frontispicio hoc se insignire titulo: etsi vulgarem sequebatur morem, et rationis quidem haud expertem. Capitulum enim totam, quoad pacem regiam et Coronæ dignitatem, nonnullaque alia promovenda, adhuc retinet in jurisdictione Capituli Iste Justitiariorum, emittens etiam usque regi terminos mandata sua. *Auctoritas*, titulum præfigit in margine, jurisdictionis indicium. Sed et non designata sunt diversa Parlamenta ipsum, licet primæva spoliatum amplitudine, nostro æge Capitulum Angliæ Justitiariorum agnosceret et nominare: ut videre est in Statuto anno 34. Henrici VIII. cap. 26. et 37. ejusdem cap. 12. et in Decreto super eodem Statuto, 2. Edw. VI. cap. 13. et 18. Eliz. cap. 12. et Statuto privato 23. Eliz. cap. 5. citate in Novo lib. Intrat. tit. *Action sur le case*, sect. 5. etc.

Eligebantur olim Justitiariorum non modo sæculari nobilitate, sed interdum etiam et Clero; tanquam Clerici in Canonibus reverentia nuncia obire sæcularia, et tribuna lites Laicorum interesse: ac quid ei causi, cum Innocentius III. Pontifex Ricardus I. Regi Augl. sub excommunicationis in terminatione præcepit, ut Hubertum Walterum Cantuariensem Archiepiscopum Justitiariorum Angliæ constituit, ab officio removeret: præcipue, ut est apud Matthæum Paris anno 1198. cum non licet Episcopis negotiis sæcularibus se implicare Paruit extemplo Rex, Gaurilum filium Petri Justitiariorum constituit, nec ad hæc potestatem dignitatem subrepsit illius unquam Ecclesiasticus: nisi sub Joanne Rege Episcopus Wintoniensis, qui infra biennium etiam exutus est, et Hugo de Pateshul Clericus sub Henrico III.

Eorum porro qui supremum hoc munus in Angliā gesserunt sub Regibus Normanniis, catalogum contextit Spelmanus quer ab eo mutuati consilium primo fuerat sed cum in messem alienam illam immi-

que mihi religio sit, ad eundem eruditissimum Scriptorem amandare Lectorem consilium visum est.

JUSTITIARUS *quædam capitalis a latere Regis transmissus.* Apud Bract. lib. 4. tract. 3. cap. 6. § 2.

JUSTITIARIUS DE BANCO, seu in Banco residentes, cognoscunt de omnibus Placitis, de quibus auctoritatem habent cognoscendi, et sine warranto jurisdictionem non habent, sed coactionem. Ita Bracton. lib. 3. de Act. cap. 7. § 2. Idem cap. 10. § 2: *Justitiariorum alii sunt perpetui, certo loco habitantes, sicut in Banco, loquelas omnes, de quibus habent warrantum, terminantes.* Adde Placet lib. 2. cap. 34. Nicolaum Trivetium in Chron. ann. 1304. Thomam Walsingham. pag. 89. etc. Scribit Matth. Paris ann. 1344. statuissse Henricum III. ut duo Justitii eligerentur in Banco, et duo idem Barones constituerentur in Scaccario. Tribunal vero Banci appellatione in Anglia duplex fuit: alterum Banco Regius, seu superior, dictum, in quo Placita criminalia, seu coram Rege agitantur; id est, Placita Corona: alterum Bancus communis, seu inferior, in quo Placita civilia, popularia, seu communia dirimuntur. His binis Bancis preferebat Justitii quorum seriem decedit Spelmanus.

JUSTITIARIUS PLACITORUM CORONÆ REGIS, apud Rogerum Hovedenum pag. 786. Vide Coronator.

JUSTITIARIUS FORESTARUM, idem qui Proforestarius, in Anglia. Vide Foresta.

JUSTITIARIUS AD AUDIENDUM DE TREMARDEN, Qui ad motus repentinos et insidia malefactorum cognoscendum prelectumque constituuntur, Spelmanus.

JUSTITIARIUS GAULE DELIBERANDUS, Qui de malefactoribus incarcerationis judicant, sive ad penam, sive ad libertatem. *Justices errant, ou à gaule deliverie*, in Statuto Gloucesteri ann. 6. Edw. I. cap. 9.

JUSTITIARIUS AD ASSISAS, duas, vel tres, qui quidem perpetui non sunt, sed expleto officio jurisdictionem amittunt. Vide Bracton. lib. 3. de Action. cap. 10. § 2. cap. 11. § 9. 10. *Justitii ad assisas capiendos missi, supra lin. non debent, etc.* Justitii ad Assisas capiendos assignati, in 2. Statuto Westmonasteriensis ann. 13. Edw. I. cap. 11. *Justitii ad assisas hodie appellari, qui olim Justitii itinerantes, observat Spelmanus.*

JUSTITIARIUS ITINERANTES ET ERRANTES, apud Anglos, dicuntur qui his quotannis singulas Provincias obsequuntur, et casus emergentes tam civiles, quam criminales dirimunt et judicant: *Justices errant*, in Statuto Gloucesterensi apud Stanfordium lib. 1. Placet. Coron. cap. 7. vulgo *Eyre Justices*, vel *Justices in eyre*, ut auctor est Restallus, id est, errantes. *Justitii super la eyre*, apud Henr. Knighton ann. 1353. Gerwasius Tilleberies in libro Scaccarii: *Fiant interdu assise a Justitiis errantibus, quos non demobilantes vel perstruantes judices nominamus.*

JUSTITIARIUS ITINERIS, in Chronico Nicolai Trivetti ann. 1370. *Justitii itineris de Corona*, apud eundem ann. 1372. *Barones errantes*, apud Gerwasium Doroborn. ann. 1170. *Inquisitores*, ibidem. Lex 5. Cod.

Th. de Officio Rectoris. (1.7.) *Provinciis Præsidentes per omnium villas sensim atque usitatum, viccosque cunctos discurrant, et ultra rimetur a singulis, quid antiquiqua compulsi insolenter exisset eis capite, etc.* Petrus Blesensis Episc. 95: *Ipsos Justitiiarios, quos vulgariter Errantes, vel Itinerantes dicimus, dum errata hominum diligenter explorant, frequenter errare contingit.* Scribit Rogerus Hovedenus ann. 1176. Henricum II. Regem Angliæ divisisse Regnum suum in sex partes, et per earum singulas tres Justitiiarios itinerantes constituisse. Adde eundem pag. 743. Matth. Westmonast. ann. 1249: *Rex partes adit Wintonenses, latronum et vespilionum reptatione non mediocriter infames, ubi paulo ante Justitiiarii exterrant itinerantes, qui mundasie debebant partes illas a peste prænotatas.* Idem ann. 1250: *Hoc etiam anno itineratio Justitiiariorum domini Regis per totam Angliam.* Bracton. lib. 3. de Action. cap. 7. § 2: *Habet etiam Regis Justitiiarios itinerantes de Comitatu in Comitatu, quandoque ad omnia Placita, quandoque ad quædam specialia, quandoque ad unicum, vel duas, et non plures.* Vide eundem cap. 11. § 2. 3. et seq. ubi de eorum juramentis et officio, et lib. 3. de Corona cap. 1. ubi agit, qualiter procedere debent in itinere suo, et quo ordine. Adde etiam Matth. Paris. ann. 1244. pag. 221. ann. 1240. pag. 360.

Bis in anno itinera sua peragere, et in quolibet Vicecomitatu suæ jurisdictionis tenere curias suas jubentur. In Statuto Roberti III. Regis Scotiæ cap. 30. et cap. 21. ut *Domini habentes regulas, i. jura regis similiter bis in anno teneant itinera Justitiarum*, statuitur. Sed postmodum exolevit ea appellatio, quod *Justitiiarii Assisarum*. Hodie, ut monet Watsius, Magnates aut Comites primarii, qui forestarum regiarum prefacturam habent *Justitiiarii itinerantes* nuncupantur, *Justices in Eyre*.

JUSTITIARIUS ITINERIS TEMERE, in Statuto Roberti III. Regis Scotiæ cap. 30. 33. *Justitiarum itineratio*, apud Matth. Paris pag. 543.

JUSTITIARIUS DE NISI IPSIUS. Vide *Nisi ipsius*.

JUSTITIARIUS AD OMNIA PLACITA, Radulf. de Henegham in Summa magno cap. 4.

JUSTITIARIUS PACIS. Vide *Custodes pacis* in Custos.

JUSTITIARIUS AD CUSTODIAM JUDICORUM ASSIGNATUS, apud Guillelmum Pryneum in Antiquis Constitut. Angl. Adde pag. 66.

MAGISTER JUSTITIARIUS, in Regno Neapolitano, qui et *Magister Magnæ Curie Justitiarum* vocabatur, de cujus officio ac jurisdictione sic Fredericus II. Imp. in Constit. Sicul. lib. 1. tit. 37: *Statuimus, ut magnæ Curie nostræ Magister Justitiarum nolumus in Curia commoretur, cui 4. judices volumus assistere, et ut Magister Justitiarum Curie nostræ supradictæ de crimine læsæ Majeestatis nostræ et de feudis quærantur, et de quælibet parte ipsorum feudorum, et de appellationibus antiorum, seu delegatorum nostrorum ad Curiam nostram interjiciat, et de quælibet nostrorum Curialium, qui immediate nobis assistant, de speculandi in*

Curia nostra commorantur, qui de Curia nostra sine speciali mandato nostro non possunt recedere: nec non et miserabilium personarum, quarum est privilegium forum eligere, eorum auditur, etc. Adde lib. 1. tit. 8. 14. [Statuta MSS. Caroli I. Regis Sicilia cap. 59.] Scipionem Ammiratum tom. 1. de Familiis Neapolit. pag. 41. [*] et Haldans. Glossar. German. col. 933. voce *Gericht*. De Justitiario scholæ Neapolit. vide Savin. Histor. Jur. Roman. med. temp. tom. 3. cap. 21. § 120.]

JUSTITIARIUS REGIONUM, in Constitut. Sicul. lib. 1. tit. 8. 36. *seu judices minores.*

* **JUSTITIARIUS SECRETUS**, in Constitut. MSS. Caroli I. reg. Sicil.: *Officiales omnes debent jurare, scilicet Justitiiarii secreti, etc.*

JUSTITIARIUS DE TRAI ET BASTON. Vide *Trayebaston*.

JUSTITIARIUS AERIS, Dignitas Justitiarum, Chronic. Riccardi de S. Germano ann. 1343: *Riccardus de Monte Negro a Justitiario Terræ laboris commoverit, Occurrit sæpe apud Petrum de Vincis lib. 3. Epist. 13. lib. 5. Epist. 16. lib. 6. Epist. 14. 25. in Epistolis Joannis XXII. apud Waddingum tom. 3. in Reg. pag. 100. Vide Justitiarum.*

* **JUSTITIARIUS**, *Justitius* seu iuribus regis percipiendis prepositus, Gall. *Fermier*. Charta Phil. V. ann. 1320. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 439: *Nos, seu Justitiiarii nostri pro nobis, duo dolia de vinctis prædictis capere in navis seu voste prædictis, videlicet unum in et de sex dolibus ante molam seu molinum dicte navis seu vosti, et unum de alitis sex dolibus retro existentibus, de jure nostro passimus.* Porro qui hic *Justitiiarii*, *Fermiers* nuncupantur in alia Charta ann. 1322. ibid. ch. 439.

† **JUSTITIATIO**, Vide *Justitio*.

† **JUSTITIATOR**, ut *Justitiorum*, apud D. Brussel tom. 2. de Feudorum usu pag. 920. ex Regesto Magorum Ducum Campaniæ fol. 94. v. Vide *Justitiiarii*, lin. *Non debent*.

* **JUSTITIATOR**, Aliquis jurisdictionis et justitiæ obnoxius, Gall. *Justiciable*, Chartul. Campan. in Cam. Comput. Paris. fol. 444. v. *Dixerunt si quidem quod ipsi viderant ab antiquo, quod homines et Justitiores domine comitis, qui venient apud Tronchem, capiebant et alibi capiant assuarum.* Vide *Justitioribus*.

† **JUSTITIATUS**, Subst. Justitia, Jurisdictio. *Alii et bassi Justitios, in Charta ann. 1309. apud Rymer. tom. 3. pag. 136. Cum... omni Justitio, alto et basso, mero et mixto impetio, in alia Charta ann. 1347. apud eundem Rymer. tom. 5. pag. 565. Justitiosus bassus, in Homino ann. 1333. inter Instrum. tom. 3. Gall. Chart. col. 297.*

† **JUSTITIATUS**, adject. de Monacho dicitur alicui pœne regulari subdito, judicio Superioris, apud Narquardum Herrgott, in veteri Disciplina Monast. pag. 130. ubi laudatur hic versus:

Justitiosus erat, cum scripserat into Johannes.

Vide *Judicium* 3. et *Justitiare*.

* **JUSTITIONARIUS**, Judex. Stat. Vladisl. Jagel. ann. 1433. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 92: *Spontemus quod in nulla*

terra totius regni Poloniae Institutionarium constituit volumus, vel quomodolibet surgere. Vide *Justitiarum*.

† **JUSTITIUM**, proprie dictum Juris intermissio, silentium, cessatio; cum autem in insigni aliquo calamitate servari soleat forensis feria, huc *Justitium est luctus publicus*, ut habet Fulgentius de Prisco Sermon. Apuleius lib. 5. Miles, sub finem: Sic affectus duos tristes *Justum cuncta etiam civitas congrebat*, luctusque publico confestum congruens edicitur *Justitium*. Translatio S. Andoani apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1676: *Nobis irreparabile damnum et intolerabile luctum, unum potius totius Normannie genti Justitium inferrent*. Gesta Consulum Andegav. tom. 10. Spicil. Acher. pag. 463: *Robertus tunc Bithynia adit... de quo unanimum apud suos id circo Justitium existit*. Occurrit eodem notione apud Mabillon, tom. 3. Anecd. cap. 537. Illustr. Fontanin. ad calem Antiquit. Horte pag. 350. et 358. etc.

† **JUSTITICUM**, Justitia, jurisdictio. Charta ann. 1265. ex Chartul. Campan. fol. 231. col. 2: *Filla de Hamis cum appenditiis sui pertinentis suis in hominibus, feminis, burgo, ranto, Justitio, sanguine, terras, etc.*

† **JUSTITUS**, Mensura frumentaria species. Charta ann. 1245. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 925: *Tres Justitios frumenti ad mensuram de Plenen in molendino de Litraro et de eleumayna Bocheri dictae abbatie* (Bonae quietis) et monachis ibidem Deo servitibus, proat justis possident, tenore presentium confirmamus. Vide in *Justis* 2.

† **JUSTIZARE**, Plignerari, Galli. Salsit. Chartular. S. Vandregesili tom. 1. pag. 220: *Poterimus Justizare predictum terram pro predicto redditu nostro et pro emenda nostra*. Vide *Justitiae*.

* Alias *Justicler*. Lit. remis. ann. 1471. in Reg. 196. Chartoph. reg. 363: *Lequel Jehan avoit trouvé les bestes d'icelui Guilhem en certain herbage... et faisoient grant dommage, pour lequel dommage il les avoit voulu de frist Justicler*.

† **JUSTRIUM**, Glax, plantae genus, vulgo *Herbe au lait*. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120: *Justrio*, *Gloss*. Vide *Justin*.

† **JUSTUS HOMO**, Vir confirmata aetate. Gall. *Homme fort*. Fragg. Hist. Fulgin. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi col. 143: *Item dicto anno 1306, fuerunt augmentati Fulginie mensurae bladi ad pondus triginta trium unciarum ad mensuram vij. gemellis et media ad manus Justis, videlicet ad manus Justii hominis*.

* Ad **JUSTUM HABERE**, Vide supra in *Justitia* 1.

JUSUM, Josum, Deorsum, vel inferius, Gallis, *Jus*, Italis, *Juso*, *Gizao*, Hispanis *Taco*, Occitanis *Joute*, Papias: *Avocatum*, (sive xtra) *sumum* et *Justum*, quando center et vomitus simul solvantur, idque *Justum* in inferiori parte. [Joh. de Jania: *Justum*, id est, deorsum, et contrarium est et *sumum vel sursum*.] Notkerus apud Canisium tom. 5. Antiq. lect. 1: *Justum* (*Justum*) *vel inferius insunt*. S. Augustinus tract. 8. in Epist. 1. S. Joan.: *Quod sumum, facias Justum: quod deorsum, facias sursum: Justum vis*

facere Deum, et te sursum. Et tract. 10: *Justum me honoras, Justum me calcas*. Ignoratus Casinensis n. 19: *Civilem Justo fieri voluit et inchoavit*. Vide Martyrolog. Adonis 17. Januar. Ratpertum de Casib. S. Galli cap. 4. Eckardum de Vita Notkeri cap. 9. Constantium African. lib. 2. Paudet. cap. 8. (Gesta Tancredi, apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 144. Bernardi Monachi Ordinem Cluniac. part. 1. cap. 74. art. 47. Ordinem Officii in Domo S. Benedicti, apud Mabillonium tom. 4. Anecd. pag. 456.) etc.

† **JOSUM**. Lex Alamann. tit. 45. § 2: *Et passus arma sua Josum*. Galli dixerunt: *His passus les armes Jos*. Historia Translat. S. Sebastiani cap. 16. n. 76: *Iterumque modo Josum nunc cursum offerens contulerunt*. Vide emendandum Martyrol. Adonis 14. Maii: *Capite Josum suspendi*. Leg. Josum. * **JUTA**, pro *Justa*, mensura vinaria, quae estimatur duobus quartis, in Ordinar. Capel. reg. MS.: *Debant capellani regis habere unam Jutam vini melioris aequipolentem duabus quartis, teste domino Johanne de Pulchro-monte*.

† **JUTAE**, Gotti vel Goti. Vide *Guti*.

† **JUTARIA**, Ubi habitant Judei. Vide *Judei*.

† **JUTI**, Gotti vel Goti. Vide *Guti*.

† **JUTIA**, Lactare. Gloss. Isid. Vide *mox Jutin*.

† **JUTONES**, Gotti vel Goti. Vide *Guti*.

JUTTA, Regula Magistri cap. 27: *Statim temperata in uno vase putra calida, ut si voluerint Fratres, cum Jutta, quae semper amplius propter stientes fieri debet in pulmentis fortioribus, aut galleta, aut calices stititibus porrigantur*. Putat Menardus, jutta esse potionem, confectam ex lacte spissiore, idque elicit ex Gloss. Isid. verbiis, *Jutta, lactare*; ita ut non modo *Jutta* reponat, sed et *lactare*, nomen neutrius generis efficiat. [Menardus conjectura non parum faveat Armoricum *Joud*, quod pullem significat, (Cambro Britannis *Joud*.)]
† **JUTZIA**, Justitia, Jurisdictio. [* Simul et Justitie enolumentum, multa juridicaria.] Tabularum Vostense fol. 12. n. 40: *Geraldus Assolvi dimisit Jutzium, quam in hoc manso habebat, post obitum suum Dro et S. Petro Fosiensi*. Tabular. S. Petri Solenniac.: *Dono... Solempnincensis monachis... iudicem Bone-vallis cum tota Jatzia et totum censum de Eissachas*. Iterum occurrit in Litteris ann. 1216. apud Baluz. Hist. Tutel. col. 518.

* **JUYA**, Jugerum, modus agri. Charta ann. 1059. apud Murator. in Antiq. Patens. pag. 240: *Offero in praedicta ecclesia tuncum quod estimatur de terra et res illa me in plano de Faleriano integra duas Juyas de terra laboratoria etc.* Vide supra *Jugata* et *Jugos*.

† **JUFAMEN**, Adjutorium, auxilium. Gloss. Gr. Lat.: *ὄναρ, Juvenna*. Occurrit non semel, ac praesertim ubi agitur de obligatione, quae vassalli tenebantur juvare Regem vel dominum superiorem, cum bellum immineret: quae de re plura in Hostis. Curia Justitiae Juvenum, in Privilegiis Epytium S. Johannis Hierosol. pag. 38: *La Cour et Chambre de la Justice des Aydes*, ibidem.

* **Gall. Ayde**. Super facto Juvenum guerrarum nostrorum, in Lit. ann. 1373. tom. 5. Ordin. reg. Franc. fol. 604. Invent. Chart. reg. ann. 1482. fol. 55. v. Littera, per quam rex donavit et concedit dicto domino Ludovico primogenito suo omnes pecunie summas, quas receptores domanii et Juvenum sine secularium Petragoricum, Leonovencium, Xantovencium et gubernatorem Rupelle debent. Juvenum pro filia maritanda, ex Charta ann. 1308. in eod. Invent. fol. 74. Vide *Auxillium*.

† **JUVARE** Sive de aliqua re, Ea re uti, potiri. Statim nos, vel per nos, vel per gentes nostras sine mesfere de his poterimus nos Juvare, in Charta ann. 1257. apud Rymer. tom. 1. pag. 295.

† **JUVENALIA**, Nervi leprosi, in Glossis Gr. Lat. Kaland. Roman. Hervarti: *Nom. Juvitalia*. Vide Dissert. 22. ad Joinvillam pag. 273.

JUVENALIS, Νεμεσις, in Gloss. Græc. Lat. [*Juvenis*, novitius, in Supplemento Antiquarii.]

JUVENARI, Νεμεσις, in Gloss. Græc. Lat. [Boncompagni de Obsidione Anconæ cap. 13. apud Murator. tom. 6. col. 939: *Græci barbati deferunt, ut se viros esse meminerint; Latini sive abradunt, ut quidam assumant speciem juvenitatis. Atracis barbati juvenantur plurimi... Sed Græcum non facit barba virum, argue Latine adolescentia naturaliter juvenari, id est, Juniorum fieri, ut satis liquet. Vide mox Juvenare.]*

* **JUVENCILLA**, Junior puella. Comput. ann. 1403. inter Probat. tom. 3. Hist. Nepul. pag. 176. col. 1: *Item dicti domini censuerunt invitati ad nuptias Antonii Carvelli, qui subdit in uxorem quandam Juvenecellam de S. Egidiis*.

† **JUVENCELESERE**, **JUVENESERE**, Juniorum fieri, vel juvenem. S. Ambrosii lib. 1. de Cain et Abel cap. 4: *Ne ergo dubites... quod mollitia precedat tempore, sed Juvenescens infirmat. Habet illa aetatis stipendium: virtus autem praerogativam glorie*. Et lib. 2. cap. 1: *His quaedam cordis nostri imbutur infania, instituntur pueritia, Juvenescat adolescentia, senectia accrescat*.

† **JUVENERI**, Juvenem fieri seu ad instar juvenis agere. Gesta Tancredi apud Martenium tom. 3. Anecd. col. 195. male 179: *Ab ipso bellorum primordio Nicene vigilantiam meum sensit, ubi me incerpente pigrum, strenuus fervebat; hortante juvenes, senectus Juvenebatur, etc.* Puto legendum Juvenebatur. Vide *Juvenari*.

† **JUVENESTRES**, Portes viri. Gloss. Isid.

JUVENIOR, pro Junior, Utiur Paulus Diaconus Emeritis lib. de Gestis Episcop. Emerit. in S. Masona cap. 15. Beda in Hist. Wirothensis Monast. lib. 2. cap. 16. [et Eckardus Junior, apud Mabillon. sæc. 5. SS. Benedict. pag. 14.]

JUVENIS Hoxo, Infanti ordinis, Curia Generalis Catalanice acta Gerundæ sub Jacobo II. Rege Arag. ann. 1321: *Quod aliquis rusticus, barberius, vel Juvenis Homo, vel alius quilibet, etc.* Alio loco: *Stetimus, quod aliquis Juvenis vel procurator drupet, etc.* Occurrit ibi non semel.

juvenibus opponunt seniores, majores statui, id est, viri ordinis superioris, viri pobiles. Vide Junior.

* Constit. MSS. Alfonsi II. reg. Aragon. ann. 1333: *Ordinamus quod notarius, qui sit cum Juvene seu procuratore, vel etiam que Juvenis vel procurator non possit recipere, nisi unum salarium una die. Ubi Juvenis appellari videtur Notarii scriba, vulgo Ore de notaire.*

* JUVENIS. Ludovicus VII. qui sarpus Junior. inscribitur in Tabul. Carnot.: *Concesserat in perpetuum, absque omni penitus calumpnia deinceps et reclamazione, omnes penitus pustus de majoria Fouarum.... Factum est hoc 1138. anno ab incarn. Domini, regnante Ludovico Juvene primo anno, etc.*

* JUVENABILIS, Papie, Beneficus. Vide Juvenalis.

* JUVENTARE, *νυετίζω*, in Gloss. Lat. Græc. a juvenita. Juventent, *νυετίζω*. Juvenari, dixit Horatius, pro more juvenum agere. Aliud Glossar.: Juvenor, *νυετίζω*.

* JUVENTUTUDO, Juventus, in Epist. Caroli M. ad Frastardum Regin. de Avaricia victoria.

* Hinc Juventa, pro Jeunesse, in Vit. SS. MSS. ex Cod. 18. S. Viet. Paris. ubi de S. Catharina fol. 316. v. col. 2: *Fierge de grant lignage prens conseil de ta Juventa. Jeunesse vore nude, pro Juvenilis ætatis ætum, Gall. Trait de Jeunesse, action de jeune homme. Lit. remiss. ann. 1450. in Reg. 180. Chartoph. reg. ch. 145: Frere Acel de Prouville comançaa à blasmer icellui Jontior son neveu d'aucunes Jeuneses, qu'il disoit qu'il avoit faltes,.... d'ovoir batu une femme joyeuse, etc.*

* JUVENUS, Juvenis. Nicolaus de Jamsilla de Gestis Frederici II. Imper. apud Murator. tom. 8. col. 512: *Sic ergo summus Pontifex ingressus est regnum, promissum Legato Sedis Apostolicæ G. Sancti Eustachii diacono Cardinali, viro quidem Juveno, et ipsius Papa consanguinea, etc.*

* JUVERIA, etc. Munus Judicis. Diploma Lotharii Imp. pro Wiboldo Abb. Stabulensi ann. 1136. apud Marten. tom. 2. Amplius. Collect. col. 97: *Presenti privilegio inviolabiliter sancimus, ne jure hereditario villici vel iudices fiant, sed atrumque ministerium, id est, villicatura et Juveria, in potestate Abbatis et gratia consistat, et eis jure et lege ministerium et non jure*

beneficiorum diem et legem Abbates constituent. Similia omnino habentur in altero ejusd. Imp. Privilegio ann. 1131. ibid. col. 91.

* JUAERIA, Eadem notione. Privilegium Cælestini II. PP. pro eodem Wiboldo ann. 1143. ibid. col. 119: *In possessionibus ipsius Monasterii nullus Juariam vel majoriam aut villicatum hereditario seu feodi jure per successorem teneant, sed in potestate Abbatis sit ordinare, et eum oportunitatem cognoverit immutare.*

* JOARIA, Eod. significatu. Epistola ejusdem Cælestini PP. ann. 1143. ad Episcopum, Clerum et populum Lcodiensis, ibid. col. 117: *De aliis vero qui Joarias, majarias et villiciones, necnon et beneficia, quæ o Poppone II. Abbate acceperunt, cujus alienationes et distractiones Regam iudicio cassata sunt, contra voluntatem Abbatis retinent, et necdum eidem sententia subjacent, vobis mandamus, quatinus eos eandem administrationis et bona in manu Abbatis libere dimittere districte commoneatis.*

* JOVERIUS, Bubulcus. Vide supra Joverius.

* JUES, Abies, vulgo If, Gallia. Liber Miracul. S. Martini Abbat. Vertavensis cap. 3: *Est autem id genus arboris aptum, apiculis et arcubalistis, vulgo enim dicitur Juis.* [* Leg. Juis.]

* JÜWERIA. Vide Jüveria.

* IWAN, IWARUS, Joannes, non semel apud Galbertum in Vita Caroli Comitis Flandr. Hanc vocem ea notione usurpant etiam passim Dalmate et Hungari. Vide Historiam Australem ann. 1289. et 1296. Ißvne, eadem notione apud Cantacuzenum lib. 1. cap. 36. 57. Ißvayce, apud Nicetam Choniataem.

* JUX, pro Jus, Præstatio, pensatio. Conventio Ludovici Domini Castellini cum habitatoribus ejusdem loci ann. 1461: *Tenebantur solvere ipsi habitatores.... eidem D. Ludovico.... annuatim quoddam Jus vocatum Lou Jeyx, videlicet 1. sextarium avenæ ad mensuram veterem, xii. denarios, et 1. gallinam renduales.*

* JUXTA, pro Ergo. Vetus Inscriptio: *Ob industria ipsius merita et amore Juxta civis, Ordo Interammuntiam patrono.*

* Hinc Joinct nostri dixerunt, pro Præs. Lit. remiss. ann. 1453. in Reg. 183. Chartoph. reg. ch. 31: *Le suppliant courut après*

icellui Pierre, et incontinent qu'il fut Joinct lui, il lui bailla sur l'espaule ung coup de ladite fourche.

* JUXTARE, Appropinquare, in Amalthæa, Pro, Jungere, adungere. Le Roman de Face MS.:

A lui se sont Joinct trestuit li Boissinols...

A grant torques venoient paisant et bourgeois, Chevaliers, riches et povere, et vilains et cortois.

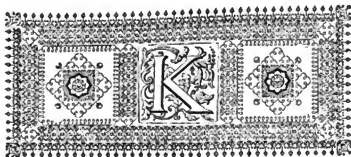
* JEXTUARE, Eadem origine. Statuta MSS. Augerii II. Episc. Conseran. ann. 1180: *Nullus baratas ac lucra inhonesto ac cujuslibet generis fanus exerceat, aut undecim pro duodecim in ludo Juxtare, aut bladum vetus et corruptum pro novo et sincero mutare seu commutare præsumat. Hic Jextuare, si bene censeo, idem est quod pecuniam in ludo juxta ponere seu deponere.*

* JUYA, Usus, Gall. Jouissance. Pactum inter Joah. dalph. et Petrum Barral. ann. 1315: *Quod ipsi.... possint cindere in nemoribus.... traves, postes et alias muerias facere deportare pro chalfagis et ædificiis suis,.... exceptis tamen prima cisione seu prima Juya memoris Pontis-aldi.... quam primam cisionem seu primam Juyam nobis dederunt. Libert. villa de Alvarado concessa per Humbert. dalph. ann. 1337: Item volumus et concedimus quod dicti sindici.... quotienscumque dicta universitati necesse fuerit, unam Juyam, duas vel plures vendere vel alienare valeant. A verbo Juyre, Uti, ibid.: Item statuimus quod.... de nemoribus communibus albis seu nigris, existentibus in dicto mandamento Alvaradi Juyre seu uti possint, pro modum debitum exercendo. Vide supra Joja et Jussentia.*

* JÜZATARIA. Vide supra in voce Jüdal.

* JUZGUS, Juzco, Judicium. Hispanis, apud quos liber continens Leges Gothorum. Fuero Juzgo, i. forus judicialis appellantur, ut auctor est Covarruvias de Veterum numismatum collatione cap. 6. § 4. Charta Alboacem Regis Mauri in Conimbría apud Sandovalium in Favila: *Christiani habent in Colimbría suum Comitum de sua gente, qui monentur eos in bono Juzgo secundum solent homines Christiani, et isti component rixas inter illos, et non matabunt hominem sine jussu de Alconde seu Alfacile Saraceno: sed monstrant suos Juzgos, et ille dicet: Bene est; et matabunt culpatum.*

KAE

Littera numeralis, quæ 150. denotat, unde versus :
k. quoque cretensis, et quinquaginta tenebit.
Seu, ut habet Ugtoz :
k. centesimum, medium conservat et unum.

Cui assentuntur Notæ numerorum ex antiquo Codice descriptæ, ubi K. 151. effigere dicitur. Eadem litteræ, si recta linea superaddatur, centum quinquaginta unum millia significat.

K. licet apud Latinos nihil valeat, apud Germanos tamen pro X. Græca positum, Clench, i. Clunge, Clamitar, dum superponitur cantilenæ. Notkerus Balbulus opusce. Quod singula litteræ significant in superscriptione cantilenæ. Vide A.

† K. Antiqui cum a sequebatur k. proponebant, cum vero u. q. postponebant. Omnia autem Græca qualicumque sequente vocali per k. scribende sunt. Papias. [† Ex Isidor. Orig. lib. 1. cap. 26. sect. 13. et 20.]

† Superfluum omnino esset monere litteram K. sæpiissime in MSS. Codicibus scribi pro C et Ch. Nec minus notæ aliz mutationes quas idcirco silebimus.

† KAAGIUM, Tributum, (quod pro facultate onerandi et exonerandi naves in litore conceditur, nostris Quintage, a Gall. Quai. Monasticon Anglic. tom. 1. pag. 976: De Kaugio, murgio, poagio, barbiennagio, et de operationibus castrorum, etc. Vide Caingium in Croya.

† Vectigal ex fluviorum portibus, nostris Kayage. Kaagium in Charta locat. præposit. Ambian. ann. 1292, in Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 252 : Omne jus nobis competens... in Kaugio et traverso Ambianensi, in theloneo bladi et altorum granorum, etc. Charta ann. 1360, in Reg. 88. ch. 93 : Lesquels hies de la Rochelle furent de jus Guart de la Gravelle et à lui appartenent et doit appartenir le droit de prendre le Kayage et le profit desditz hies et de la vaze. Vide supra Caingium in Croya et Culum.

† KARELLUM. Vide Hæbillum.

† KADIMIA. Vide infra Katimia.

† KADORISTA, Inseparabilia. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

† KADRAGESIMA, pro Quadragesima, in Charta Jacobi Regis Aragon. ann. 1228. tom. 8. Spicileg. Acher. pag. 383.

† KAERE, Cesar, amicus, Gloss. Isidor. ubi Grævis : Lege xaipt, Cesar, Ca-

KAI

sar ave. Persius in Prologo : Quis expediti pititaco suum xaipt, Martialis :

Pititacem a vobis aliorum nomina dissem,
Hic per nos didici dicere, Cesar ave.

KAESIUS, pro Cæsius, Equi color, in vet. Inscriptione, 342.

KAIEYEM, Salicium, Gall. Soussie. Chartularium S. Vandreg. tom. 1. pag. 976 : Unam pechtam terræ... sitam in prædicta parochia de Calido-Beco intra Karyum electorum religiosorum in uno latere et tertium Johannis le Serrurier in alio. Vide Kaneium.

† KAKRIA, KAKRIUM, Eadem notione. Vide Kaneium.

† KAFICIUM, Idem quod Kaficium, Mensura frumentarie apud Hispanos species, nostris, Kafis. Charta ann. 1317, in Reg. 54. Chartoph. reg. fol. 36. r. : Domini rex confirmavit donationem... de quinquaginta Kaficiis tritici ad mensuram Pampilonensem. Stat. pro reformat. regni Navar. ann. 1322, in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 159. v. : Ordinatum est quod castellanus dicti castri habeat decem homines, et pro quolibet homine quinque Kaficia tritici et viginti solidos per annum.

Ibidem fol. 160. v. : Cum laboratores solvant in pecta regis, pro viginti Kaficiis bladorum servandorum, unum Kaficium : dicti custodes habebunt illud Kaficium. Ubi reg. rousd. Cam. sign. Noster fol. 437. r. habet, Kaficia. Testam. Caroli reg. Navar. et comit. Ebroici, ann. 1376, in Cod. reg. 8428. 3. fol. 209. r. : Lesquelles rentes et revenus pient valoir et monter à la somme de 432. Kafis de froment, 432. Kafis d'orge et d'avena, et 107. livres, dix sols de Carlin noirs. Vide supra Cafirus.

† KAFICIUM, Eadem notione, in Reg. sign. Noster Cam. Comput. Paris. fol. 339. r. : Quidam modus mensuratum in Navarra. In Kaficio Pampilonæ sunt iij. rousd. in rous iij. quartalia, etc. Pluries ibi.

† KAKIA, Domus, apud Spelman. et Blount. Glossar. S. Germ. Prat. sign. 501 : Concellit, Kai. Vide supra Coia.

† KALAGIUM, KALAGIUM, Idem quod Kanguum. Litteræ Ricardi II. Regis Angliæ ann. 1379. apud Rymer. tom. 7. pag. 221 : Semper hactenus quieti esse consueverunt de theloneio, pontagio, murgio, pavagio... Kalingio... theloneii, pontagio... Kanguii, etc.

† KAIUM, Lapideus ad fluvii ripam

KAL

agger, Gall. Quai. Lit. Alfonsi comit. Ficav. ann. 1269, in Reg. 11. Chartoph. reg. fol. 44. r. : Pro Kiao aqua H'tia ribiendo sex denarios ab eisdem mercatoribus exigunt. Vide Coya.

† KAKENUS, Arabice, Ciguus, in Glossar. medic. MS. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6959.

† KAKER, vox Germanica quæ opprobrium sonat, Flandris Kacker. Laur. Byzantius de Origine belli Hussitici apud Ladevig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 168 : Illi ergo quotidie in vertice montis supra flumen, ex opposito Monasterii sanctæ Crucis et Ecclesiæ S. Valentini stantes contra civitatem hat hat huz! huz! Kaker! Kaker! velut canes ululabant.

† KAKIA, a Græco κακία, Malitia, apud Fridergod. in vita S. Wilfr. sæc. 3. Bened. part. 1. pag. 185 :

Nos contenti suæ viros fediæ Kaka, etc.

† KAKIMIA, vox Chimica. Ex, inquit Rochus le Bailly, in Dictionario Spagy. cupiscumque metalli immatura minera, quæ adhuc in primo suo ente consistit, ut infans in utero matris suæ.

† KAKO, Columna infamis, ad quam malefici speciales populo exponuntur, Germ. Kank. Vide Illatus. Glossar. German. in hac voce, col. 1056. Vetus Liber Erfurt. in item idem advocatus habet facere seu fieri patibulum, domum lictoris, Kakonem, etc.

† KALKANDACH. Vide Kalenda.

† KALCEIUM, Kartium quo mortui offeruntur obliis. Gloss. Isid. ubi Grævis : Pro Kartium lege Capulum, aut Kautulum. Nam capulus est sarcophagus, in Papiæ æque corrupte legitur, Kalcium la quo mortui deferuntur, vel vestimentum detritum sen linteum. Nec minus in Glossis Arabico-Latinis, pro Cattulum, feretrum, lege capulum, pro deferuntur et deferuntur, scribe offeruntur. Vide Kallatum. [† Vide supra Capulus 2.]

† KALENDA, Congregatio cuiusdam pie societatis Hallensis, quæ Kalenda singulorum mensium potissime conveniebat. Kalende, eadem acceptione, in Charta ann. 1339. ex Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 234 : Oye et entende la supplication des confreres et sours de la confrarie de la Kalende d'Avrechin, etc. Vide supra Fratres Kalendarii in Frater et post Kalkude.

† KALENDA, Martyrologium, cui

Ababant obituarium et ordo officii pergendi. Reg. visitat. Odon. archiep. Pragae. ex Cod. reg. 1245. fol. 574; *Prædictus quod matriculam seu Kalendrum colat legi faceret*. Stat. ant. eccl. cathed. S. Petri Redon. cap. 6. ex Cod. reg. 9612. L.: *Ultimo receptus canonicus tenebatur Kalendrum quotidie legere; et quando se absente haberet, antecessori suo immediate ante eum scripto, vel alteri secundum oculum indicere tenebatur, qui similiter eandem Kalendram legere tenebatur*. Ordin. MS. S. Petri Aureo-val.: *Pauci claustrales convenient anni ipso (priori) pro Kalenda rependenda... quo facto omnes convenient in capitulo et iat Kalenda, cum suis adjacentibus et suffragiis, ut moris est*. Constit. ant. monast. S. Petri-Mont. dioc. Metens. tom. 2. Monast. sac. ant. qu. 459: *Accepta benedictione, lector Kalendrum et Lunam sequens leri et Nativitas Sanctorum pronuntiabit, vide Kalendrium 2.*

* 3. KALENDA, initium cuiusvis rei, puta, locus ubi territorium aliquod incipit. Charta Anlr. reg. Hungar. ann. 1214. inter Probal. tom. 3. Annal. Præmonstr. col. 19: *Cujus prædictæ primæ mœtis incipiunt a Kalenda Valse...* *Prædictam iterum ad primas mœtis in loco superius nominato, Kalendariæ (sic) nominant.*

§ 4. KALENDA. Vide post Kalendæ.

KALENDE, seu Festum Kalendrum, a Wlughbeigo in Epochis cap. 7. *Festum Kalendæ* hic appellant Scriptores, publicas illas ac superstitionis litiis, quas Kalendis Januariis, quibus annus aperitur, exhibere primum Gentiles, usurpaverunt etiam postmodum Christiani, et quas utique indecens choreis, mulierumque uti lerarum assumptis foris ac vestibulis fudabant, ubi supra in voce *Cervulus* indicatum. Ea porro superstitione vigente christianismo adeo invaluit, ut vix ab Ecclesia proseribi potuerit, atque adeo Episcopi, Concilii, et summi Pontificibus, ad id vires suas conferrent, ut patet ex Concilio Trullano can. 62. Romano sub Zacharia cap. 8. Turonensi II. cap. 17. 32. Autissiodor. can. 1. Capitulari Gregorii II. PP. pro Bavaris cap. 8. Attonis Episcopi Basilensis Capituli cap. 79. Epistola ipsius Zacharie ad Bonifacium Mogunt. et Sermonibus ac Homiliis Patrum, qui gravius in ejusmodi Kalendrum spurcitas ac fœditates invehuntur. S. Augustini, S. Ambrosii Serm. 11. S. Maximi Taurin. Petri Chrysologi Serm. 115. denique Faustini Episcopi apud Bollandum 1. Januarii, et e Græcis Joannis Chrysostomi, sancti Asterii, et aliorum: quas quidem Kalendrum impetates et ludicras prophanasque superstitiones attingere etiam Tertullianus lib. de Idololatr. cap. 14. Isidorus lib. 1. de Eccl. Offi. cap. 40. Aleuinus lib. de Divin. Offi. cap. 4. Cyprianus in Vita S. Cæsarii Arelat. sub fin. Anonymus in Vita S. Samsonis Episcopi Dolensis lib. 2. cap. 13. Vita S. Hugonis Abbatis S. Martini Eduensis num. 15. etc.

Licet, inquam, ab Ecclesia non semel proseribi fuerint, illicitis ad hanc diem juvenis et litanis, de quibus suo loco, quibus et eodem modo expiare, et ut ludicre et impie festivitatis loco vera ac

solida succederet; non potuerit tamen tam alte radicate prorius evelli, adeo ut extremis etiam temporibus plus solito vires acceperint, et non a secularibus duntaxat; sed et ab ipsis Episcopis et Sacerdotibus legatum usurpate: [imo, cum ab his omnino abstinentibus Laici, eas obstinate retinebant Clericos, atque ab his soli usurpatis fuissent, testantur Theologi Parisienses in Epist. encyclica ann. 1444: *Quid, quæso, fecissent (Episcopi) si solum Germani sicut hodie observantibus vacentem viderent?*] unde ejusmodi festività *Festi Hypodacorum* nomen inditum, non quod reversa soli Soudaciani has sceleratas choreas ducerent; sed quod hac joculari appellatione nostri indicare voluerint, festivitatem hanc fuisse ebriorum Clericorum seu Diaconorum; id enim evincit vox *Soudacres*, id est, ad literam, *saturi Diaconi*, quasi *Diceres sœdulis*.

Cujusmodi autem fuerit, et quibus incipitis constitit, docet Beletuslib. de Divin. Offi. cap. 73. his verbis: *Festum Hypodacorum, quod vocamus Stultorum, a quibusdam perficitur in Circumcisione, a quibusdam vero in Epiphania, vel in rjus octavis. Fiant autem quatuor tripudia post Nativitatem Domini in Ecclesia, Lex divina scilicet, Sacramenta, Puerosum, id est, minorum ætate et ordine, et Hypodacorum, simul ob incertis est. Unde fit, ut ille quodque annumeretur inter sacros Ordines, quando, cum, etc.* Videtur sane ea Episcoporum, vel potius Clericorum lascivia a Græcis originem cepisse: cum in octava Synodo can. 16. ex versione Anastasii, (nam can. 10. adest in Græca Editione) legamus fuisse tum quosdam Laicos, qui secundum diversam Imperatorum dignitatem videbantur capillorum comam circumplexam involvere atque reponere, et hinc namque, alio loco Anastasius, a cervice usque ad capita contorquebant, ut clericali more in rotundum tonsi viderentur; et gradum quasi sacerdotalem per quendam induit et vestimenta sacerdotalia sumere, et, ut putabatur, Episcopos constituere, superhumeralibus, id est, palliis, circumamictis, et omnem aliam Pontificalem indutus stola, qui etiam proprium Patriarcham adserbentes, cum qui in adversarioribus istum moventibus, Prælatos et Principes erant; et insultabant, et illudabant quibusque divinis, modo quidem electiones, promotiones, et consecrationes, modo autem acule colunt; et depositiones Episcoporum quasi ab invicem et per invicem miserabiliter et prævaricatorie agentes et petentes: talis autem actio nec opit gentes a sæculo nunquam auditæ est, etc. Que postrema verba satis innunt, ejusmodi Clericorum ludibria in Occidente nondum nota fuisse.

Quid igitur sub exitum mensis Decembris initium sumeret prava illa festività, *Libertas Decembrica* appellata est, de qua idem Beletus cap. 120: *Sunt nonnulla Ecclesia in quibus usitatum est, ut vel etiam Episcopi et Archiepiscopi in Censibus suis ludant subditis, ita ut etiam se ad lusu suum pite dimittant. Atque hoc quidem libenter ideo dicta est Decembrica, quod olim apud ethnicos moris fuerit, et hoc mense servi et ancille, et pastores velut quidam libertate donarentur, fœrentque cum dominis suis pari conditione, communia festa agentes*

post collectionem messium: quoniam vero vagantur Ecclesiarum, ut est Remensis, hanc ludent consuetudinem observant, videtur tamem laudabilibus esse, non ludere. Vixebat Beletus in Ecclesia Ambianensi ann. 1182. ut auctor est Albericus in Chronico MS.

Inter ludicia hujus festivitatis præcipuum locum obinebat electio Abbatis vel Episcopi stultorum, cuius ludibria perscringere placeat ex Cæronianis MS. Eccl. Vivar. ann. 1365. exarato fol. 153. Die 17. Decembris conveniunt omnes scilicet clerici ut Abbatem eligant: quo electo cantantur Te Deum, et tunc per concucos stultorum, et elevatur, ac super humeros ad domum, ubi ceteri pro populo sunt congregati, leniter deportatur, atque in loco ad hoc specialiter ornato et præparato ponitur, statim et collocatur. Ad ejus introitum omnes debent assurgere, etiam domi. Episcopus si fuerit præsens, nec impensa reverentia consuepta per consules et consocios electo, fructus species et vinum cum credentia ei dentur, etc. Sumpto enim pota idem Abbas vel major succentor ex ejus officio absente Abbas incipit cantando ea que accutur; ab ista enim parte scilicet, clericali ceterique de supras chorum debent esse simulque contræ, ceteri vero desuper chorum ab illa parte simul debent respondere... Sed dum coram cantus sapiens et frequentius per partes continuando cantant tanto amplius succedendo elevatur in tantum quod una pars cantando, clamando, è fort ceteri, vincit aliam. Tunc enim inter se ut invicem clamando, silendo, ululando, echinando, deridendo ac tum manibus demonstrando, pars victrix quantum potest partem adversam deridere conatur et superare, jocosasque trifas sine tedio breviter inferre. A parte Abbatis, Heroes. Alter choros, et molle, voluero. A parte Abbatis, ad fons sancti baccon. Alii, Kyrie eleison. Quo finito alio quædam (janitor) ex ejus officio facit præmonitionem sic dicendo: De par Monsehor Labat è sos Cosselliers vos fam assaber que tot homs lo sequis, lay ou vraye aar, ea quo sus la pena de talhar lo boure. Tunc Abbas aliquod domum exeunt impetum facientes. Juniores canonici chorarii sentifere dom. Episcopi et canonici Abbatem comitant per urbem, cui transiunt salutem omnes impertunt. In istis vero visitationibus (que usque ad vigiliam Natalis Domini quotidie vespere fiunt) Abbas debet semper deportare habitum, sive fuerit manta, sive tabardum, sive cappa non cum cappotto de variis foliatis. Ipsius erat, si quid indecorum in Choro fiebat, carpere et castigare.

Ex eodem Cæronianis Episcopus stultus qui ab Abbate distinctus erat, eligebatur in festo SS. Innocentii eodem ritu quo Abbas stultorum: *Drinde electus per scilicet stultorum et compansilla procedente portatur ad domum episcopalem, ad ejus adventum janua domus, absente vel presente ipso domi. Episcopo, debent tollere aperiri, ac in una de fenestris magni intelli debet deponi, et stans dabit ibi iterum benedictionem super villam.*

Sed et ludicris impia miscetas Episcopum sacra peragantem imitabantur. Idem Cæronem. sub festo S. Stephani fol. 100: *Episcopus stultus ad Mutuinas, Mut-*

sum majorem et Vesperas eum quo capellano in episcopali cathedra marmoracea decenter ornato debet per hos tres dies pontificaliter praesidere. Unde in introitu dictarum Horarum debet in vestitario cappam communi servatam indui et ornari una cum mitra et sericis cyrotheis. Capellanus vero ejus cappam etiam communem servatam induit, portans in capite porcum pulvinar sive cushionem loco capelli sive birretti; et sic ornati procedentibus ceteris foras more solito capillis sericis ornati, una cum rige (apparitore) a dicto vestitario procedentes cum mansuetudine ad dictam cathedram perveniunt episcopalem, ubi cum dicto predicto suo capellano ad ejus pedes sedente, habens semper crocissam in manibus, residet quomodo *Horas predictas celebrantur*. Subdiaconus Epistolam cantaturus, vel Diaconus Evangelium, uno genu flexo supplicationem ei impendebat, quos sua manu dextra signabat, etc. Perum finitus Matutinis, Missae et Vesperis, ejus capellanus alia voce dicit: Silete, silete, silentium habete. Chorus: Deo gratias. *Episcopus stultus*: Adjutorium nostrum, etc. Chorus: Qui fecit, etc. *Episcopus*: Sit nomen, etc. Benedictus vos divina majestas, Pater et Filius et Spiritus, sanctus. De Indulgentiis dandis:

De pro Monachor l'Esque, que Dieu vos donne gran uol ai besoi, (Jeux) Ave: una plena balata de pardos
E dos dias de raycha de not lo mento.

Alia est formula indulgentiarum quae refertur ibid. fol. 133. sub festo S. Johannis Evangelistae, ubi eadem ceremonie atque diei praecedentis praescribuntur:

Messener que xpi present
Voi dona xpi balata de mui da dena,
E i vos ultra dona stressi
Dona xpi, oia de russi.

Sed haec iudicia, seu potius crimina, ut loquitur Chrysologus, vel *paup' et al' p'v'it'os*; *τ'ρ'ι'ε'υ*, ut vocantur a S. Asterio, non semel evellere conata est Summorum Pontificum auctoritas. Exstant enim littere Petri Capuani Cardinalis Legati in Francia ann. 1198. quibus praecipit Odoni Episcopo Parisiensi et aliquot Canonici ejusdem Ecclesiae, ut hoc festum, quod *Fatuorum* appellabatur, et in Ecclesia Parisiensi, ut in ceteris, invaluerat, penitus abolerent; quod dictus Episcopus aliique ad id nominati Commissarii executi sunt, facta ordinatione in Ecclesia deinceps observanda, quae habetur apud Gussaniolum per Notum ad Petrum Blesensem. Illud etiam interdixit Concilium Parisiense ann. 1212. part. 4. cap. 16. *De A festis vero foliorum, ubi baculus accipitur, omnino abstinetur. Id est baculus in ballentione, quae in festo SS. Innocentium in quibusdam Ecclesiis fieri solebat, multarum, contentiones, et turbationes, tam a divinis Officiis, quam aliis consueverunt provenire, predictas ballentiones ulterius sub intimatione anathematis fieri prohibemus. Vide Statuta Joannis Archiepiscopi Cantuariensis ann. 1179. In Concilio Romano ann. 1245. cap. 11. vetantur iudi, qui *Fatuorum* vulgariter nuncupantur, cum larvatis faciebant, et alius inhoneste fieri in*

Ecclesiis aut Cameris, etc. Huc etiam spectant, quae habentur in Necrologio Ecclesiae Parisiensis: 7. Idus Januarii ob. Hugo Clemens Decanus noster et Sacerdos, (frater Henrici Clementis Francie Mariscallo). . . . Procuravit etiam salubriter et devote, quod festum B. Joannis Evangelistae post Nativitatem Domini, quod prius negligenter et joculariter agebatur, solenniter et devote celebraretur in Ecclesia nostra, etc.

Sed haec Ecclesiasticis statuti vix aboleri et extingui potuit, adeo ut longe postea etiam obtinuerit in Anglia: quod sane colligere licet ex Inventario ornamentorum Ecclesiae Eboracensis ann. 1530. in Monast. Anglie. tom. 3. pag. 169. ubi haec legimus: Item una mitra parva cum petris pro Episcopo puerorum. Infra: Item unus annulus pro Episcopo puerorum, et duo archy, unus in medio ad modum Crucis cum lapidibus in circumferentia, etc. Deorum *Kalendarum* rursus, in Concilio Rotomag. ann. 1313. cap. 6.

At in Gallia videtur desuisse, ex quo serio manum admovit Facultas Theologiae Parisiensis ann. 1444. 12. Martii, missa ad id Epistolae encyclicae ad Gallie Praesules, damnatoque, pleno Theologorum consensu, hoc festo, in quo Sacerdotes ipsi ac Clerici Archiepiscopus, ut Episcopus, ut Paganus creabant, cumque *Fatuorum* appellabant: Divini ipsius Officii tempore larvati, monstruosi vulgibus, aut in vestibus mulierum, aut leonum, vel histrio-num, choros dacebant, in Choro cantilenas inhonestas cantabant, offas pingues supra cornu altaris iuxta celebrantem Missam comederant, ludum tazzilorum ibidem exarabant, *transibant de fano festo, ex corio veterum stultorum, et per totum Ecclesiam exarabant, saltantes, etc.* Verba sunt citatae Epistolae, quam edidit Savaro, et ex eo Gussaniolum. Similia fere habet Concilium Basiliense sess. 21. extr. ubi etiam festum *Fatuorum* appellatur. Sed de hoc festo alia tradunt Cognatus in Histor. Tornacensi, et Marlotus in Metropoli Remensi, ad ann. 1509. Similem vesaniam in rebus sacris Michaelis *μ'ε'ν'ο'υ* Imp. recitant Constantinus Porphyrogen. in Basilio num. 21. Edit. Combebi, Continuator Theopanis lib. 4. n. 38. Symeon Lingobeta in eod. Michaelis num. 18. et alii.

¶ Equidem adeo invaluerat haec festivitas, atque Clericorum lascivie ita erat accommodata, ut ann. 1406. in ius vocatus fuerit quidam clericus qui in Episcopum stultum cleri Gradacensis diocesis, quem edidit Savaro, et ex eo Gussaniolum. Similia fere habet Concilium Basiliense sess. 21. extr. ubi etiam festum *Fatuorum* appellatur. Sed de hoc festo alia tradunt Cognatus in Histor. Tornacensi, et Marlotus in Metropoli Remensi, ad ann. 1509. Similem vesaniam in rebus sacris Michaelis *μ'ε'ν'ο'υ* Imp. recitant Constantinus Porphyrogen. in Basilio num. 21. Edit. Combebi, Continuator Theopanis lib. 4. n. 38. Symeon Lingobeta in eod. Michaelis num. 18. et alii.

¶ Equidem adeo invaluerat haec festivitas, atque Clericorum lascivie ita erat accommodata, ut ann. 1406. in ius vocatus fuerit quidam clericus qui in Episcopum stultum cleri Gradacensis diocesis, quem edidit Savaro, et ex eo Gussaniolum. Similia fere habet Concilium Basiliense sess. 21. extr. ubi etiam festum *Fatuorum* appellatur. Sed de hoc festo alia tradunt Cognatus in Histor. Tornacensi, et Marlotus in Metropoli Remensi, ad ann. 1509. Similem vesaniam in rebus sacris Michaelis *μ'ε'ν'ο'υ* Imp. recitant Constantinus Porphyrogen. in Basilio num. 21. Edit. Combebi, Continuator Theopanis lib. 4. n. 38. Symeon Lingobeta in eod. Michaelis num. 18. et alii.

tiamus, arbitramur, cognoscimus, sententiamus et declaramus dictum Abbatem et ejus processorem legitime et debite probasse intentionem suam et partis suae, et dicte, proposita et replicata ex adverso non ad stare, adeoque dictum Guillelmum Raynardi tanquam Episcopum stultum ad obediendum praedictum, pro Episcopo stultum dari et sibi consuetum per dictumque Guillelmum substructam sine causa, condemnamus, et pro hoc dictam Abbatem et ejus cleram in possessione sua dicte electioni pari sententia restituimus et reducimus. Et ut nostra sententia debitum sortitur effectum, volumus, ordinamus, praecipimus et mandamus, quod idem Guillelmus Raynardi ad Episcopum stultum dare et solvere teneatur ipsi Abbati et clericis qui consueverunt in hujusmodi actu interesse, praedictum in festo proxime venturi B. Bartholomaei Apostoli in loco de Gradacio et in loco ibidem consueto; neminem dictorum praedictum ex certis causis animos nostrum moventibus in expensis factis tam in causa et alia litigia quam earum compromissis praesentem coadjuvantes, declarantes quod una pars ab alia, et e contra, nichil petere possit, exigere seu recuperare ratione expensarum praedictarum, etc.

¶ Variis fuerunt hujusce festivitates, pro diversis Ecclesiis in quibus recepta erat, appellationes, quemadmodum et diversis diebus celebrata: festum Hypodocentium, Stultorum, Fatuorum, Innocentium, etc. dictam passim reperimus. Statuta Ecclesiae Nivern. ann. 1246. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1070. Item, quia in festo stultorum, sedet Innocentium et anni novi in Ecclesia vestra multo sunt, alicuius intellectus, inhonestas, etc. Durandus Ration. divin. Offic. lib. 7. cap. 42. de S. Stephano: Subdiaconi vero faciunt festum in quibusdam ecclesiis in festo Circumcisionis, ut ibi dictum est, in aliis in Epiphania, etiam in aliis in octavis Epiphaniae: quod vocant festum stultorum. Quia enim ordo ille antiquitus incertus erat... Ideo Subdiaconi certum ad festandum non habent diem. Cetera quae ad hanc festivitatem spectant silebimus; unum dumtaxat subiicimus ex MS. codice Bellouae. ann. circiter 500. ubi p. haec occurrit rubrica: Dominus Cantor et Canonici ante januas Ecclesiae clausas stent foris tenentes singuli unius vini plenas cum cyfis vitreae, quarum unus Canonici incipiat, *Kalendarum* Januarii etc. tunc aperiantur janua. Et alibi: Hoc die incensabatur cum boudino et sancitia. Vide Albas Conardorum et Albas Eschofardorum.

¶ Ritu minus indecenti in ecclesia Rotomagensi celebrantur festum Innocentium, ut patet ex Ordinar. MS. ejusd. eccl. *Quo finito* (hoc est, finita processione, quae fiebat post Vesperas S. Joannis Evang.) duo pueri tunicati et amictus induti, tenentes candela coram cereis ardentibus, et omnes pueri ecclesiae in cappis tenentes cereos ardentes, cum uno episcopo exant de vestitario vini et bini cantantes ij. Centum quadraginta; et processione ordinata veniant per chorum et eant ad altare Innocentium et ibi stationem faciant, et finiant ibi, et tres pueri cantent: Ili empti sunt. Quo finito sequitur anti-

phona, Innocentes : tres pueri ¶. Letamini : episcopus atri. Deus hodierna die. In reditu antiphona vel h. de S. Maria, ad plerum : duo presbyteri (l. pueri) cantent ¶. Post partum : episcopus atri. Deus qui salutis. Pueri dicant Benedicamus. Sequitur benedictio episcopi, et dicit unus puer alta rone, Humiliate vos ad benedictionem, et alii respondent, Deo gratias : Benedictio : dominus episcopus, Benedicite vos etc. Deinde ubi de Matutinis ejusdem festi : Dum ix. lectio legetur, pergant pueri ad vestitarium : qua finita exeant ibi et ibi cum ceteris ardentibus cantantes h. Centum quadraginta : tres pueri cantent ¶. et prostrant ante altare in modum coronae, illi fiant : qua finito incipiat Te Deum... Ad missam, omnes pueri in capis in medio chori regant choram, episcopus incipit officium, Ex ore infantium... Kyrie et Gloria festive... Graduale pueri, ut prænatorum, Anima nostra, ¶. Laqueus : episcopus, cum eo omnes pueri in modum coronae, Al-leluia, Ibi sunt qui, cum sequenti, episcopus incipiat, Celsa pueri : Evangelium in cantu, Angelus Domini apparuit : Credo : officium, Anima nostra, quod incipiat ab episcopo, ... deinde offerunt omnes quod voluerint, et supra notatur. Secreta, Adesto Domine muneribus. Prefatio, Quo per incarnati. Sanctus, festive. Communicantes, Agnus festive, Benedictio, Vox in Rama. Postcommunio, Votiva.... Ad vespers antiphona cum nomina finantur. Antiph. Te cum principium.... Dominus episcopus cum ro do tunc h. Iusti in perpetuum.... Antiph. O quam gloriosum : Psalms Magnificat, et tandem cantatur Depositum potentes, quod baculus accipitur (ab eo) qui accipere voluerit. Vespere finantur a dictorio.

* In ecclesia Tulensis duo, ut ita dicam, eligebant Innocentium episcopum, unus suo ordine ex canonicis, qui expensas festis suppeditare sua propria ingenuitate et canonicum emolumentum privatione tenebatur : aliter ex pueris vel junioribus ecclesie, qui personam episcopi ageret. De utriusque electione et officio ita habent Statuta MSS. ejusd. eccd. collecta ann. 1497. fol. 65. v. : De festo et episcopo Innocentium.... Quolibet anno assignatur ista festivitas nisi canonico, secundum ordinem receptionis sua ad prebendam, fitque ipsa assignatio post canonem dei Innocentium : ita quod si qui illi die festum peregerit, gratius refert episcopo et loci committit ne exequatur petiti, si in aliquo defectu, et finaliter plebem romanam vel alterius confessionem forum exhibet ipsi episcopo, ut translat canonico in receptione sequenti constituto ad futurum annum ipsum festum agendum, vel ejus procuratori : si enim obiens fuerit, jam erit per tres menses ante diem hujusmodi, ut procuratorem ad id mittat, interpellandos per litteras capituli.... Tunc si venerit aut miserit procuratorem ad recipiendum et subeundum omnis ipsum, admittitur : et si est dubium de variatione aut illatione, exigitur cautio. Si vero talis interpellatus cederet prebende, si qui succederet non recipiatur in illa donec cavisset ipsum festum pro et nomine ipsius cedentis et non suo facere : si autem facere contemneret adventu festi, suspendetur cappa nigra in rastro (l. rastro) medio

chori, et tandiu ibi maneret in illius vituperium, quandiu placeret subdiaconis feritas et pueris chori : et in ea re non teneretur nobis capitulo obedire. Pariter fieret contra presentem prebendam, si similiter contemneret, nec utique, tam absens quam presens, non cedens prebende, unquam participare in quibusque suis emolumentis ecclesie poterit, donec hujusmodi festum fecerit et contempnum predictum emendaverit. Perum de rigore si qui festum ipsum agit, non tenetur coarctari, nisi eos, qui de Innocentibus computantur.... Fiant ibi moralitates vel simulacra miraculorum cum furis et similibus jocalis, semper tamen honestis. Nec est praterendum quod Sabbato primo in Adventu Domini, conveniunt post completorium omnes pueri et subdiaconi feriat, qui in numero dictorum Innocentium computantur, et ibi eligunt episcopum alterum ex pueris pro instante tunc Innocentium festo, qui illico assumitur et cantantibus omnibus Te Deum laudamus, pulsantibus utique campanis, portatur ad cathedram retro altare B. Marie, ubi primo episcopi Tulenses intrant, et ibi sedet, complectitur Te Deum et in fine, alter coram dicto collectam festi Innocentium, et tunc adiacet episcopus officium ejus, ita quod adveniente festo, indutus mitra et pontificalibus insigniis, baculo pastoralis praelato, officium agit episcopi in utriusque vespere vigilia et dori, ac in matutinis et missa sedens nunc stans, prout sibi placeat, in stallo superiore episcopi et benedictionem impendit, eedique eidem pro dictis hodie dominus episcopus. Ipsa autem die de mane equitare habet idem episcopus Innocentium ad monasterium SS. Mansueti et Apri per civitatem transeundo in comitatu suorum aequalium, quibus etiam majores et digniores persona dignitatem comitantur per se vel suos servitores et equos, et descendentes ad fores ecclesiarum predictarum in antea unum antiphonam et dicit episcopus orationem, sibi que debetur a quolibet monasterio corundem xvij. den. Tulenses, et qui si illico non solvantur, possunt accipere liberos vel vadia, et decanos canonicos qui festum faciunt, tractant eidem episcopo providere de equo, chirotheis et bireto. Cantatis ejusdem diei vespere, episcopus ipse cum nimis et tubis procedit per civitatem cum sua comitiva, via qua sunt generales processiones.... In octavis Innocentium rursus vadit episcopus cum omni comitiva sua in habitibus suis ad ecclesiam B. Genoveve, ubi cantati antiphona de ipsa virgine cum collecta, itur ad domum parochialem ejus ecclesie vel alibi, ubi magister et fratres domus Dei, quibus ipsa ecclesia est unita, pariter festum unum, poma, naves, etc. ad merendum opportuna, et ibi instituntur officia ad mactandum super defunctis aut excessibus in officio divino pro totum annum commissis, qui defectus sui marenicie.... applicantur ad convivendum episcopum et ceteros de numero Innocentium in crastino Innocentium, quo omnes vadunt per civitatem post prandium, factibus operis, in diversis habitibus, et si qua forsae practica valent, tempore tamen sicco, fiant in aliquibus locis civitatis, omnia cum honestate : et in regressu accedunt denovo ad domum canonicum sui episcopi procuratorem acc locum, ubi factum est

festum Innocentium, qui tenetur adhuc ministrare merendum ex reliquiis praeedentis diei.

* Verum iis omnibus prestant Literæ Caroli VII. reg. Franc. ann. 1445. 17. Apr. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1804. in quibus ludicia, imo impia hujusmodi perstringuntur, quia abolere ipsius festi tenent Concilium Basiliense et Theologi Parisienses, nisi accessisset auctoritas regis, atque ejusmodi vesaniam severius damnavit : Charles, etc. Notre ame a fait conseiller l'évêque de Troyes nous a fait exposer en complaintant, que combien que.... par le decret (du Concile de Basle) est expressément défendu aux gens et ministres de l'église certaine dérisoire et scandaleuse feste, qu'ils appellent la feste aux fols, laquelle en plusieurs églises cathédrales et autres collégiales estoit accoustumée de faire, environ les festes et octave de Noël, en laquelle plusieurs licencs gens d'église irrévérrens et dérisions de Dieu nostro créateur, et de son saint et divin office, au très grand vitupere et diffame de tout l'estat ecclésiastique, faisoient toutes églises et lieux saints, comme dehors, et mesme pendant le divin office plusieurs grandes insolences, dérisions, moqueries, spectacles publics, de leurs corps déguisements, en usant d'habits indecens et non appartenants à leur estat et profession, comme d'habits et vestemens de fols, de gens d'armes et autres habits séculiers, et les aucuns usants d'habits et vestemens de femmes, aucuns de faux vianges, ou autres telles illicites manieres de vestemens, et apostatant de leur estat et profession ; par lequel decret tous les abus et autres que l'on a coutume de faire à ladite feste, eussent esté sur certaines peines défendus ; et nous pareillement, en tant que faire le pourrons, l'execution défendons : .... néanmoins cette présente année, aux dites festes des Innocents et Circouciens d'icelle année passée.... il (les ecclésiastiques de Troyes) firent.... ont fait ladite feste aux fols en plusieurs exces de moqueries, spectacles, déguisements, farces, rîmes et autres telles folies, qu'ils n'avoient oncques mes fait de mémoire d'homme.... Toutes lesquelles choses venues à la connaissance de la Faculté de Théologie de nostre université de Paris, et qui leur a semblé que telles choses ne se doivent aucunement taire ou dissimuler, les maîtres d'icelle Faculté de Théologie, pour obvier de leur pouvoir aux grands moult et exces dessusdits.... par grande et mure délibération, ont fait et compilé certaine notable epître, pour icelle de par eux envoyer aux prélats et écheviers de nostre dit royaume, en détestant et condamnant ladite d'icelle feste, comme superstitieuse et punique, laquelle premierement eut son introduction et commencement des payens et incredulles idolâtres, comme bien expressément dit monseigneur S. Augustin.... Mais pareque nous d'icelle, qui veulent faire et continuer ladite feste, par leur folle outrecuidance et presumption ont dit et dient encore, que veuille ou non nostre conseiller, et nonobstant les dites conclusions et verites theologiques, ils n'ont sefont encore, ... nostre dit conseiller nous a humblement supplié que sur ce nous lui veussions bailler et faire bailler par nos officiers confort

et aide, autant que besoin ly en sera. Pour-
quoy nous considérons etc.

* Tam alte inerat clericorum animis haec
vesania, ut radicibus cum evellere haec
tentare non ausi fuerint horum temporum
sapientiores, quam semini pedetentimque
resecare salius esse duxerunt. Sic mode-
rate se gessit capitulum Autissiodorensis,
ut legitur inter Probat. Hist. Autiss. pag.
310. et seqq. Primo quidem anno, scilicet
1395. ut servitium honeste fieret, nec pen-
rentur aliqua mala verba statuit. Anno
1396. sumpta occasione belli contra Sara-
cenos, ut nullum signum festi futurorum
penitus fiat hoc vice ordinavit. Anno 1400.
Capitulum ordinavit quod de cetero omnes,
qui de Festo futurorum fuerint, non pul-
cant campanam capituli sui post prandium, deinde
primo die, in qua suum episcopum eligunt,
et eundem quod in suis sermonibus satis non
possunt se dicant aliqua approbata in vitu-
perium aliusque persona, sub pena am-
issionis distributionum suarum per quidem
dies, etc. Eodem anno obtinuerat episco-
pus, quod illi de Festo futurorum in ecclesia
Autiss. non poterant facere capitulum, et
quod procuratores non poterant uti officio
procuratorum, et quod nullus poterat post
cantationem Horarum in ecclesia Autiss.
clamare la Fête au fous. 2. Dec. 1401.
abbas Pontigniaci praedixit in capitulo de
abolendo Festum futurorum, quod dictum
festum non erat, nec unquam fuerat a Deo
nec Ecclesia approbandum seu approba-
tum.... Die tertia propositum dom. decimus....
conclusum fuisse per Universitatem Paris.
abolendum dictum festum; quod Universi-
tas erat intentionis et propositi hac facere
publice praedicari per universas ecclesias
regni Francie, ... et ipsum festum annu-
llare etiam per invocationem brachii saecula-
ris.... Omnes dicti domini capituli, ut
sequitur in sua deliberatione, per capita-
lariter singuli, quod dictum Festum
futurorum annullaret, et quod super hoc
fiet aliqua bona ordinatio per domos capi-
tulantes, quam habebant ipsi, qui dictum
festum subdiaconi celebrabant, tenere; et
quod nullus sermo in dicto festo infra eccle-
siam fieret, quodque nullas ecclesias ipam
intraret, maxime dum celebratur divina,
nisi iudicatus suis vestibus ecclesiasticis. Ni-
hilominus ad habendum aliquam memoriam
de dicto festo, fieri debet Greveclonensis Do-
mini festum, quod dicitur subdiaconum,
quodammodo die festi S. Iohannis, pre-
sbyteri, die Innocentii, pueri in aliis; et
die S. Stephani, diaconi.... 12. Dec. 1407.
quod aliquibus dubitabit utrum ista ordi-
natio de dicto festo non faciendo, solum
teneatur pro isto anno, vel perpetuo: pro-
pterea iterato de consensu omnium domi-
norum de capitulo.... statutum et conclusum,
quod dicta ordinatio de dicto Festo futurorum
non faciendo, perpetuo et inviolabiliter cu-
stodatur et teneatur. 2. Jan. 1410. decanus
expressit, quod cum jam diu est, ... extiterit
ordinatum, quod.... deinceps Festum futu-
rum amplius non fieret.... nihilominus in-
ter, spreto omnibus et defensionibus, plu-
ris de ecclesia canonice torturari, capellani et
clerici, Deum pra oculis non habentes, ultra
dictum festum fecerunt. xvij. Dec. 1411.
fuit hodie ordinatum, quod statutum factum

die Luna in vigilia S. Lucia ann. cccc. vij.
quod Festum futurorum omnino tolleretur
perpetuo, ut in eodem continetur, observetur
inviolabiliter.

* Eiusdem festi deliramenta rursus gra-
phice depingit Ludovicus archiepiscopus
Senoniensis in Stat. ann. 1445. inter Instru-
tum. 12. Gall. Christ. col. 96 : Pavant
igitur et erubescant observantes ejusmodi
festivitatis ritum nefarium, quem sui pra-
positores Festum futurorum vocant, quem
procul dubio diabolics institutionis sub vene-
rali nomine Domini et jocunditatis dierum
natalitiorum ejus sacerdotibus et clericis in
multis ecclesiis observandum tradidit, qui-
bus diebus omni sanctimonie studere debent,
et spurcitiis et immunditiis se se con-
ferant et applicant tempore divini servitii,
larvatos et monstruosos vultus deferendo
cum vestibus mulierum, aut lenorum vel
histriorum choreas in ecclesia et choro
ejusdem duendo, cantibus inhonestis
cantando, offas pingues super cornu altaris
juxta celebrantem missam concedendo, lu-
dem tazorilum ibidem exercendo, de fumo
feto et ex cario veterum sotaliarum thuri-
ficando, per totam ecclesiam liguriendo,
saltando, turpitudinem suam non erube-
scedo, nudos homines sine reverentiam
tegmine invectando duendo per villam et
theatra in curribus et vehiculis sordidis ad
infamia spectacula pro risu astutium et
concurrentium se transfereudo, turpes ges-
tulationes sul corporis faciendo, verba im-
pudicissima atque scurrilia proferendo et
multas alias abominaciones, quarum pudet
rominari, faciendo, et quod recte vocatum
est hoc flagitiosum coagulum, Festum fu-
turorum, videlicet coagulo malorum homi-
num exultantium in rebus peccatis.

* Sed et virgines Deo sacras ejusmodi
lascivias operam dedisse discimus ex Reg.
visitat. Odon. archiep. Rotomagensis. ex Cod.
Reg. 1245. fol. 18. r. : Item in hiemis ne de
cetero in festis Innocentii et B. M. Ma-
gdaenae ludibria exerceretur consuetudo, inducen-
do suis scilicet vestibus secularium, aut inter
vius seu cum secularibus choreas duendo.
Ubi de monialibus Ville-Arcelli. Rursus
fol. 358. v. : In festo S. Iohannis et Inno-
centii nimis jocositatis et scurrilibus can-
tibus utebantur (moniales monast. Villaris)
ut pote faratis, conductis, motis : praec-
eptum quod honestas et cum majori devo-
tione alius se haberent. Consule Du Tillot
in Comment. ad hist. Festi stultorum part.
1. edit. ann. 1751.

KALENDE, [Convenerunt Presbyterorum
singulis Kalendis mensium.] Charta ann.
1087. apud Sammarthanos in Abbatibus
Vallis secretæ : Cujus petitioni dominus
Episcopus assentiens... illud alteri ordi-
navit.... ita quidem salva iustitia in Synodis
et Kalendis, ut Sacerdos illius loci Praelatus
suis obediatur, sicut antea. Id est, ita ut
Presbyter loci illius, sicut ceteri Decaniae
Sacerdotes, per singulas Kalendas convenire
teneatur. De conventu Presbyterorum
singulis Kalendis mensium, agunt Hinc-
marus Remensis in Capitulis ad Presbyt.
cap. 15. Riculfus Suresniensis in Consist.
Regino lib. 2. cap. 216. Burchard. lib.
2. cap. 164. etc. Instituti vero causam

prodit Concilium Nannetense can. 15. et
idem Hincmarus in Capitulis ann. 12.
Episcopus edis, cap. 1. scilicet ut
collationem de penitentibus solo haberent,
et qualiter unusquisque penitentiam suam
faceret, vel, si forte aliquis contra parum
suum discordiam haberet, et reconciliaretur.
Seu, ut Riculfus, ut de suo ministerio et
religionis conversatione atque de his, qui in
eorum parochiis accidunt, sermonem halerent,
etc. Hinc Calendas observare [male
Calendas, apud Ecardum in Probat. Orig.
Habsburgo-Austriacae. col. 206.] in
Actis Murensis Monasterii pag. 9. est sin-
gulis Kalendis iis Clericorum collationibus
interesse. Vita S. Udalrici cap. 6. de Pre-
sbyteris : Si per Kalendas more antecesso-
rum suorum ad loca statuta convenirent,
illique solitas orationes explebant, et Con-
ciliam apud Pontem Audomari ann. 1279.
cap. 21 : Statutum est.... ut Clerici
monasterii in Synodis, in Ecclesiis Catho-
dralibus, atque Parochialibus, et etiam a
Decanis ruralibus, in suis Kalendis, ut ipsi
tenuerunt et habitum deferant Clericis con-
gruentes. Concilium Rotomagensis ann.
1335. can. 11 : Statuti praesens Concilium,
quod singuli Diaconi in suis Capitulis,
seu Kalendis exponant casus dicti Sedis
Apostolicae et Diocesanae specialiter reser-
vatos, etc. [Statuta Synodalia Eccles. Cata-
lanaensis ann. 1393. apud Marten. tom.
4. Anecdot. col. 669 : Quod Decani (Chri-
stianitatis singulis hujusmodi ordinationis
transgressores saltem iter in anno, videlicet
infra xv. dies post celebrationem suorum
conventuum seu Calendarum... denuntiare
teneantur.]

KALENDE, Sodalitates ad pias causas,
inquit Sambucus. Fratres Calendarum, qui
vel Confratres, forte quod singulorum
mensium Kalendis invicem convenirent,
occurrunt in lib. 1. Decretal. S. Ladisla
Regi Hungariae cap. 14. 39. et in Capitu-
lis Laurentii Archiep. Strigou. cap. 46.

¶ KALENDARII FRATRES. Vide in Frater.

* KALENDARUM FESTUM. Comput. ann.
1480. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem.
pag. 349. col. 2 : Item alia expensa ad
curiam donorum, quae fieri consueverunt domi-
niis officialibus regis, consulis, accessoriis
et alius personis consuetis, in festo Ka-
lendarum sive natalitiiis Domini.

* KALENDE JANUARII, quibus Romae pueri
domos ingredientes bona adpraecant.
Cere. Rom. ad eadem Cod. Ms. eccl.
Camerac. : Hii sunt iudi Romani communes
in Kalendis Januarii. In vigilia Calendarum
in sero surgunt pueri et portant seutum.
Quidam eorum est larvatus cum maza in
collo; subilando sonant timpurnum, eunt per
domos, circumdant seutum, timpurnum so-
nat, larva subit. Quo ludo finito, accipiunt
munus a domino domus, secundum quod
placeat ei. Sic faciunt per unamquamque
domum. Eo die de omnibus leguminibus
comedunt. Hanc autem surgunt duo pueri ex
illis, accipiunt ramos olivae et salis, et intrant
per domos, salutantes domum : Gratulum et
salutis sit in hac domo; tot filii, tot por-
celli, tot agni, et de omnibus bonis optant,
et antequam sol oriatur, comedunt vel fuvum
mellis, vel aliquod dulce, ut totus annus

procedat eis dulcis, sine lite et labore magno.

* **KALENDES JAGUARI**, mensum cum capitulis ratione divisionis parare, sortilegium est committere, in Vocabul. Jur. car. s. Martini.

* **KALENDE ELIE**, pro Kalende Junis. Vide Hofman, in voce *Elie Calende*.

* **KALENDE GRÆCÆ**, Proverbi genus, pro Numquam, quia Græci non habent Kalendas more Latinorum, ut notant docti Editores ad Vit. S. Rosæ tom. 5. Aug. pag. 971. col. 2: *Aprige, sai naguram, ad Calendas Græcæ hinc impleta videbimus.*

* **KALENDA**, Pensilatio quæ prima cujuslibet mensis die Canonicis conceditur, ante nomen sortita est. Obituarium Ecclesie Moricensis MS.: *Nota quod semper prima die cujuslibet mensis pro Kalenda quilibet Canonicus habet duodecim denarios.*

KALENDA, pro quovis die. Vita S. Landrici Episcopi Metensis n. 11: *Qui incens prius a Monachis cultus, in tabula cognoscitur esse immutatus, ut cum suppellex Ecclesiarum scilicet subtraheretur ministerium tali modo inde subtraheretur, per multos annos Kalenda festivitas S. Landrici obituaris rubrica tegetur.*

* **INTRA CALENDA**, quid significat inquit A. Gellius Noct. Attic. lib. 13. cap. 13. ubi Apollinaris Sulpicus: *Qui jussus est intra Calendas pronuntiare, nisi Calendas pronuntiet, contra jussum vocis facit.* Contra vero Gellius existimat em et ante Calendas, et ipsis Kalendis jure pronuntiari posse: cum omne tempus, quod Calendarium dicitur includitur, intra Calendas esse recte dicatur.

KALENDE, Anni initium, vel primus dies: ita, si fallor, accipienda hæc vox, quæ crebro occurrit in Tabulario Comarchensi in Ruthenis charta 44: *Et notandum de censum 9. denarios Pogestas, et ad Calendas duos membris, . . . et ad messiones unum medium molton escorgentum, etc.* [Chartularium S. Petri de Domina fol. 116: *Habemus unum mansum qui reddit per messiones 4. focuarias magnas et optimas et sex capones . . . et per Calendas duos denarios per ubius.* Chartul. Comarchensi: *In Frenenico est unus mansus adoli, et debet in Maio multonem et agnum, et in Kalendis 2. sextarium seget.*]

* **KALENDE MARTIE**, a quibus veteres Franci annum suscipiebant. Decretum Tassilonis de populubus Leugibus § 12: *Transactis tribus Kalendis Martii post has ancilla permanet in perpetuum.* Chronicon Frelegarii de Pipino: *Evoluto anno profectus tra a Kal. Martii omnes Francos, sicut mos est, Bernano villa ad se venire precepit.* Vide Dissertationem quartam ad Joivillam pag. 152. et supra in voce *Annus*.

* **KALENDARES MENSES**, qui a Kalendis ad finem usque numerabantur, menses integri. Notum est Scriptores post annum rooni. menses integros in duas distinctas partes, quarum prima a Kalendis incipiebant; altera a die decimo sexto. *Kalendarii* itaque menses dicebant, cum menses integros, nulla adhibita divisione, significare ipsi animus erat: ita, si fallor, intelligi debet Charta Trengurum inter

Angliam et Scotiam ann. 1459. apud Rymer. tom. 11. pag. 437: *Per sex menses integros Kalendares . . . per eodem sex menses Kalendares effluat observari.* Vide *Mensis*.

* **KALENDARIS**, Anni initium. Tabularium Casa Dei: *Dono duos menses . . . ex quibus exeunt duo agni censu et duo soliti inter Kalendares et paschales et majenses et meionenses et duo caritates avena.*

* **KALENDARARIUM**, Data, temporis nota. Fori Aragon. lib. 3. de Fide instrumentor.: *Notarius quilibet teneatur scribere in principio cujuslibet instrumenti duas lineas de sua propria manu, et nihilominus testium nomina per literas extensas, et Calendarium, etc.* Adde lib. 4. de Tabellion. et tit. de Depositis et Observantias Regni Aragon. lib. 9. tit. de Probationibus §. 28.

* **Consuet.** Mss. Perpin. cap. 21: *Item si quis peius debuit ex causa mutui, si intertingitur a reo, an illud peius cum carta, . . . si responderit cum carta; debet illum exhibere usque ad Calendarium, si potest.* *Kalendarier*, pro *Calendarier*, Tabula in qua dies etc. describuntur, in Stat. ann. 1372. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 486: *Un Kalendarier de bois à beizier, qui pendoit à sa snature, in Lett. remiss. ann. 1404. ex Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 218.*

* **2. KALENDARARIUM**, Martyrologium. Ordinarium Canon. Regul. S. Landi Rotomagi, ad calcem libri Johan. Abrinc. de Offic. Eccl. pag. 293: *Sicque facto signo, surgent, capitulum intrent, ubi pronuntiatio Kalendario, isti Sancti et omnes alii, etc.* Hinc etiamnum Moniales S. Petri de Cassis in Arvernina martyrologium vocant *La Calende*.

* **3. KALENDARARIUM**, Catalogus, index. Conventus Episcoporum apud Caspem ann. 1412. tom. 3. Conc. Hisp. pag. 615: *Qui de auctoritate, facultate et potestate dictorum dominorum deputatorum et alius per Calendarie tactis et expressis . . . factum aut theticum et veridicum fidem.* [* Comput. ann. 1455. ex Tabul. S. Vulfr. Abbavil. fol. 12. v.º: *Item Mathæo Gridiane pro capitis scripturarum processum contra religionem S. Petri et duobus saccis, cum expensis cenae in domo Johannis Blottere facie, quoniam consiliarii ecclesie fecerunt Kalendarium dicti processum, . . . ex. sol.]*

* **4. KALENDARARIUS DIES**, Primus cujuslibet mensis, Guidonis Discipul. Farfensiens. cap. 39: *Si vero Dies Kalendaris secundus et tertius vel quarta feria venerit, incipiant responsorium de Prophetis anteriore die Dominici, similiter et lectiones de Prophetis.*

* **5. KALENDARARIUS**, pro quovis die mensis. Vita S. Menesii Abb. tom. 5. Julii pag. 319: *Et animam felicem et beatam reportavit Domino, undecimo Augusti Kalendario.*

* **6. KALENDARARIUS**, Calendariorum in quadam inscriptione veteri quam cum ceteris in Hispania repertis Adolphus Ceco melius Augustinus edidit, pag. 2. n. 9. mentio fit. Quos non alios fuisse existimo quam qui in Theodosiano codice lib. 12. tit. 11. *Calendararii curatores* appellantur, et quorum munus *Kalendararii curatio* Arcadio

JG. L. 18. § 2. D. de numeribus et honoribus (50.4) dicitur. Ita Faber in Thesoro.

* **KALENDARATICUM**, Prestatio, quæ Isaurii Kalendis habet. Charta Rogerii Siciliæ Regis ann. 1187. apud Falconem Beneventanum pag. 315: *Angustias, terraticum, herbaricum, carnaticum, Kalendaraticum, vinum, olivas, relevum, etc.* Kalendaticum, in Justiniani edicto 13.

* **KALENDARATUM**, Per Kalendas. Vita S. Gregorii. PP. tom. 2. Martii pag. 147: *Ubi Kalendarium diversas species erogat.*

* **KALENDATUM**, Kalendis, seu die ac anno notatus, in Translat. S. Angeli Carmelite apud Papebrochium, [et in Conc. Hispan. tom. 4. pag. 462.]

* **KALENGIA**, Artio in jure, quæ quis rem suam repetit. Bulla Urbani PP. III. ann. 1185. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 247: *Quoniam quod de Kalengia suis rebus repetit infra burgum Evagui et in vicinia tota, et in aliis locis et vicis eadem pertinentibus, libera et quietæ.* V. *Calengia*.

* **KALIBS**, Gloss. Isidori: *Karlis, furca pennis, altus Karlis.*

* **KALKATORUM**, a calcando dictum, id est, torcular. Gloss. MS. Sangerm. Vide *Calcatorem*.

* **KALO**, Negotiator. Papias et Gloss. MS. Sangerman. n. 501. *Kalo*, Porteur de bœue, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. Vide *Calones*.

* **KALODEMON**. Vide supra *Calodæmon*.

* **KALONES**, Gallicæ militum. Gloss. Isid. ubi Grævius: *Calones*, teste Festo, sunt calcei ex ligno facti, solidae sunt calcei militares, ut superius vidimus, qui antiquioribus *Colige* nominantur. Potuisset tamen etiam scribere *Isidorus*, *Calones*, *calceus militum*.

* **KALOPODES**. Vide supra in *Calopodia*.

* **KALT**, Frigidus, apud Schiller, in Glossar. Teuton. ad v. *Chalt*.

* **KALTEUS**, *Bentivo*, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

* **KALTULUM**, In quo mortui deferuntur, vel vestimentum detritum esse lineum. Papias MS. Eccl. Bitur. et Gloss. MS. Sangerm. n. 501. Vide *Kalcitulum*.

* **KALVARES**, *Aque sunt*. Papias.

* **KALUNNIA** per *K* scribendum, quod est *jurgium*, *lis*, etc. Papias. Vide *Calumniam*.

* **KAMARUTUS**, Sardonyx, Gallis *Kamayru*, in Inventario Ecclesie S. Pauli London. ann. 1295. tom. 3. Monast. Anglie, pag. 309. Vide *Cammens*.

* **KAMERARIUS**, in Constitutione Caroli Grassi Imper. de Expeditione Romana § 6. Vide *Camerarius*.

* **KAMIXATA**, Vide *Caminata*.

* **KAMIXUS**, Via, inter Gallis *Chemia*. Chartularium S. Vandrege. tom. 2. pag. 2120: *Et abnotat ut Kamium Domini Regis ad unum caput, Tabul. B. M. de Bononunio Rotomag.: Testis juratus dixit quod . . . vidit esse (Religiosis) auentes de brevis . . . et de divisione Kaminorum. Vide *Caminus*.*

* **KAMISIA ULTRAMARINA**, Interfusa crassioris generis, Tabularium Capituli S. Audonari: *In ea repto ratione ut res cuncta superius comprehensa ad opus Menachorum in*

predicto Monasterio degentium vestimenta comparant ad Kamisias ultramarinas, quas vulgo Bernescrist vocitantur sicut in voluntate continetur vestra. Vide Bernescrist.

† **KANARIDES**, *L'antiqua fede*, in cod. Glossar.

† **KANEUM**, Lex Bajwar. tit. 51. § 6: *Si vero de minutis silvis, de vico, vel quocunque Kaneo vegetum reciderit, cum solido et simili componat.* Ubi Editio Heroldi cap. 30. § 3. *vel quocunque Kaneoketon habet: Thilana Kanehr, Baluz. Kaneio, J. indeubrogus, Kaneum seu Axyer, Germanicum, quod solitum sonat, interpretatur: nisi inquit legendum sit Gaio, i. silvula.*

† **KANIFER**, Senex. Glossar. Isidor. ubi Grævius: *Leg. Casnar. Festus: Casnar, senex Oscorum lingua.* [* Glossar. Lat. Ital. Ms.: *Kanifex, vecchio egente.*]

† **KANXA**, Cantharus, poculum, Gall. Canne. Vide Canne 4.

† **KANBOTUM**, Currus, Epist. Frederici Imp. ann. 1165. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 474: *Præfate Nomus predicti mensis (Martii) universus populus civitatis cum vexillo S. Ambrosii, quod miro artificio egergie molis et altitudinis ferebant in Kanbotio quem jussu bono non paucis traherent.* Vide Carrocinum. [* Putum mendum est pro Kerotolum.]

† **KANTREF**, Ruris portio, continens centum villas. Monast. Anglic. tom. 1. pag. 319: *De premier conqueror des treys Cantrefes de la terre de Brekenoch estoyt Bernard de Nymarche, vide Cantrefus.*

† **KANZIH**, f. Canticum, Cantilena, ab Italico Canzone. Vide Canzir.

† **KAPADINARIUS**, Voluntarius, Papias et Gloss. MS. Sangerman. n. 501. f. pro Cupedinaris, qui cupiditati suæ obtemperat.

† **KAPAX**, Memoriosus. Papias et Gloss. Isidor. ubi Grævius: *pro Capax, cuius memoria multa capit.*

† **KAPEDO**, Cupiditas, ardor. Papias f. Cupido.

† **KAPIDINUS**, Animalia dicta quod nuani capiantur. Papias. Supra legitur Capedines.

† **KAPITE** CENSUS, *Vicaria administratione*. Papias MS. Bituric. pro Capite census quod proprie est censui obnoxius.

† **KAPLERE**, Cadendum proferre. Kaplana, Eliaus. Papias. Vide Capulare.

† **KAPPE-HETTE**, Tegumentum genis. Chron. Danic. ad ann. 1308. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. Mss. pag. 162: *Eodem tempore Dani primus cepunt habere usum caputiorum, dicta Kappe-Hette, quod non solum caput tegunt, sed et pectus copiebant.* Vide supra Capitan 1.

† Aliud vero sonat Kappe, in Charta ann. 1450. ex Reg. 185. Chartoph. reg. ch. 83: *Item de chaque Kappe de Stockholm amené par les Allemands, une estrelin d'entree (au bourg de Bruges). Ubi idem videtur nostrum Coque, Dolium.*

† **KARACHA**, Onus caræ, quantum carro vehi potest, Gall. Charité. Reg. Mogunt. tom. 3. pag. 544: *Sunt terre arabice in tribus bundis ad tres equos, et duo prata ad quinque Karachas.* Vide Carrada.

† **KARACHARES HERBE**, Herbe præ-

stigiis, ut putabant, aptæ. Libellus Pirmini Abb. apud Mabillon. tom. 4. Analec. pag. 586: *Karachares herbas succino nolite vobis, vel vestris appendere.* Vide Caragus.

† **KARACTER**, Signum, seu sigillum quod chartis appendebant. Charta ann. 1135. apud Mabillon. Diplom. pag. 601: *Hor auditio gavis sunt: et ne in posterum oblivioni traderetur, scripto et Karactere ut confirmaretur laudaverunt.* Vide Character.

† Monogramma. Charta Phil. I. ann. 1106. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 342: *Que ut perpetuum obtineat sublimitatem, sigilli nostri auctoritate et regi nominis Karactere inferius annotato, præsentem paginam præcepimus confirmari.* Pro sigilli imagine legitur in Charta ann. 1185. ex Tabul. Camerac. *Ut igitur hæc nostra compositionis pagina moneat inconvulsa, carni sigilli nostri et civitatis appensi Karactere et testium subsignatione duximus communire.* Vide supra Caracter 3.

† **KARACTER CRUCIS**, Crucis symbolum palliis assumptum, in signum votivæ expeditionis sacræ. Tradit. Diessens. apud Oefelium tom. 2. Script. rer. Boicar. pag. 691. col. 2: *Anno Domini 1251. III. Nonas Martii absolutus est Burehardus a Karactere Crucis per pettores domus Bethlem, auctoritate Apostolica ipsi collata.* Vide in Cruz.

† **KARADIS**, Idoneo, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **KARAGIUM**, Tributi species. Charta Henrici VIII. Regis Angl. ann. 1526. apud Rymer tom. 14. pag. 165: *De... pontagio, Karagio, muragio, etc.* Haud scio an idem sit quod Karagium. Vide Caragium in Carreda.

† **KARAGIUS**, Sortilegus, præstigator. Libellus Pirminii Abb. apud Mabillon. tom. 4. Analec. pag. 586: *Præcantatores et sortilegos, Karagios, aruspices, divinos, etc.* Vide Caragus.

† **KARAVENNA**, Vide Caravanna.

† **KARASARE**, KARASATTA. Vide Charazare.

† **KARENA**, Quadragesimalis jejuniun, seu publica pontentia, qua quis jejunare spatio 40. dierum tenetur: est etiam remissio seu indulgentia ejusmodi pontentie. Instrum. ann. 1393. inter Acta SS. tom. 2. Aprilis pag. 717: *Quadragesima dies cum una Karena de injunctis sibi penitentis misericorditer relaxamus.* Charta Conradi Episc. Bundenensis ann. 1369. tom. 2. Rer. Mogunt. pag. 439: *De omnipotentis Dei misericordia et BB. Petri et Pauli Apostolorum auctoritate confusi, xi. dies criminallium cum una Karena de injunctis sibi penitentis misericorditer in Domino relaxamus.* Occurrit etiam apud Ludewig. tom. 1. Reliq. MSS. pag. 449. et tom. 5. pag. 136. Vide Carrena 2.

† *Karrena*, in Ch. ann. 1300. apud Ludewig. tom. 11. Reliq. Mss. pag. 501. Nostri *Karrensautz* vocabant Dies Quadragesimæ præcedentes, vulgo *Les Jours gris*, le *Carnavall*. Lit. remiss. ann. 1374. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 81: *Un certain jour de Dymenche, trois semaines ou environ avant les Karrensautz, etc.* Quaresmel vero proprie, Dies Martii ante Cineres, in aliis Lit. ann. 1380. ex Reg.

118. ch. 39: *Comme le jour que l'en dit du Quaresmel l'an de grace 1375, ou environ, ledit Jehan environ l'heure d'avoir soupe, se fut alé cabare avec sa femme et autres en l'ostel d'un leur voisin, comme il est accoustumé au lieu d'y aller, menier du lait à la cuiller de bois etc.* Aliæ ann. 1431. in Reg. 175. ch. 199: *Comme le Mardi xxiiij. jour de Février d'errainement passé, jour des Quaresmeux, ouquel jour des Quaresmeux etc.*

† **KARF**, Arabice, Testa figuli, secundum Avicennam. Glossar. medic. Mss. Simon. Jannens. ex Cod. reg. 6959.

† **KARFOS**, Arabice, Fespertilio, in cod. Glossar.

† **KARIAGIUM**, Vectura cum carro, servituti species. Litteræ Baldini Abbat. Ursicampi ann. 1303. ex Tabular. Compendi: *Moverunt calumpniam super Kariagio bladi quod singulis annis reponitur in grangia de Marolio, quod videlicet Kariagium exigebatur a Canonici pro quibusdam terris, quas de dominio S. Cornelii tenere nascantur.* Vide Caragium.

† **KARIDA**, Vecturæ onus, ut videtur, Charta ann. 996. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Honthelm pag. 335. col. 1: *Ut omni anno mlti dentur duæ Karide viis ante festivitatem S. Martini.* Vide Carreda. Nisi doli genis putes, quod *Karzel* noster legitur, in Charta Phil. VI. ann. 1339. ex Reg. B. 3. Cam. Comput. Paris. fol. 114. r. *Item sur chascun Karid de grande, contenant cent loz, trois deniers da vendeur.* Vide Carreda.

† **KARIGA**, pro Carica, Gall. Figue grasse. Dipl. Chilper. II. ann. 716. tom. 4. Collect. Hist. Franc. pag. 694: *Karigas libras 100. etc.*

† **KARINSIA**, Contractus Navigi Dom. Regis cum Venetis ann. 1268. tom. 5. Hist. Franc. pag. 435: *Et uno puero pro custodia equi, et pro viandis, et Karinsis suis portandis, etc.* Puto legendum garnatis. Vide in hac voce.

† **KARINUM**, an Via publica, per quam carrit transiunt? Charta ann. 1162. ex Chartul. Theol. fol. 25. v. *Et de fonte usque ad fontem iuxta Karinum, ubi fossatum terminatur.*

† **KARIONS**, vox vulgaris, Jus carro ducendi. Vide Cario. Charta ann. 1255. ex Tabul. S. Autherti Camerac. *Werpveant bene et legitime ecclesie S. Autherti viis bigandi, quod vulgariter appellatur Karions.*

† **KARISMA**, Præstantia, benignitas, Græce χάρισμα, donum, gratia, munificentia. Egidius Parisiensis MS. lib. 1. Karolini:

Gratia, que nulli plus affuit, addidit usum Nominis, et Karole fecere Karismata nomen.

† **KARISTARE**, KARISTARE. Papias MS. Bituric. *Karistat proprie, atqueitur plebem.*

† **KARITAS**, Extraordinaria reffectio: est etiam mensura vini. Charta Christiani Archiep. Mogunt. ann. 1168. tom. 2. Rer. Mogunt. pag. 753: *Pro obitu predictæ matrone Godelindis et patris sui Modelodonis: singulis annis in singulis singulorum anniversariis, pro salute animarum, Fratribus quatuor ante denarium solvantur ad refectionem illam, que Karitas in eodem clau-*

stro appellatur. Consuetudines Solemnac. MSS.: In festo S. Yllonis... et ad cenam nebul, et oblatas et tria ova, et ad collationem Karitatem de vino ova. Vide Caritas 3.

* **KARITAS**, Sacrum sodalium. Vide supra Caritas 1.

† **KARLE**, Homo simpliciter, et pro famulo. Inde Saxoniibus *Biscarlus*, homo nauticus: *Husecarle*, homo domesticus, famulus. Sane *Kearle* etiam hodie accipitur ab Alamannis de homine probo, bono, utili, strenuo, ut notat Goldastus ad Eckehardi jun. cap. 1. Carolumque inde dici opinatur: et pro homine simpliciter in Suecia et Saxonia, ut observat Flacius Illyricus Praefat. in Ofridum Wissemburgensem. Hæc Spelmanus. Vide *Carulus*, [* et Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 4. col. 493.]

† **KARLESENSE**, Secunda stirps Regum Francie. Epistola Willelmi Abbi. Monast. Andrensi. tom. 9. Spicileg. Acher. pag. 338: In 2. libro Regis descriptis Karlesens appellat. Vide *Karolingi*.

* **KARLOTUS**, diminut. a *Karolus*; quomodo a *Charles*, *Charlot* dicimus. Lit. ann. 1295. quibus Phil. Pule. regem Angl. ad curiam vpcat, in Reg. sign. *Pater Cam. Comput. Paris. fol. 355. r.*: Dicentes (ministri regis Anglie) hoc facimus in despectum regis Francie et Karloti fratris sui. Vide *Karle*.

* **KARMET**, Pondus quoddam. Vide supra *Carmet*.

† **KARNEUS**, Pinna muri, Gallis, *Carneum*. Vide *Quarrellus*.

* **KAROLA**, *Clathrus*, Gallice *Grille*. Vide supra *Carola* 1.

† **KAROLINGI**, dicti a Germanis Reges Francorum a Carolo Martello et Carolo M. genus ducentes. Ita Lotharius Ludovici Ultramarini filius, *Karolungus* in fide dicitur apud Dittmarum lib. 3. cap. 6. [* Non reges apud Dittmarum lib. 3. cap. 6. [* Non reges sed populus Francorum occidentalem. *Karolingum* legit Lappenb. ap. Dittmarum. Wilkindus lib. 1. cap. 29: *Concertatio regibus Karolorum et orientalem Francorum super regno Lotharii*. Ita Gallia passim dicitur scriptoribus secul. ix et x. *Karoli regnum*, scribit Calvi, qui in divisione filiorum Ludov. Pii eam partem regi paterni obtinuerat, ut Lotharius Lotharingum.]

* **KARPIE**, Vitæ Abbatum S. Albani. pag. 35: *Minutis autem, qui de sua consuetudine pastibus carnis vescerantur, eius subtrahit inordinatos, et pro carne, de nilece et hibernum cedullis (cedulis) constangit quoddam arculum (cujus subitum nomen remansit) ipsis in communi cumulat, quod more Normannorum *Karpie*, quasi *Karmpie* sophistice nominavit. Hæret hic Vatsius, cui nihil occurrat de vocis natione: quam quidam sic interpretatur, ut sit minutat Cyprinum, *hachis de carpe*, nam pastillos in posterum de nilece, ac proinde de piscibus dari minutis statuit Abbas. Addit auctor, quasi *Karmpie*, ubi nescio an non aludat ad quadragesimale edulium. Sed hæc mere sunt conjecturæ. Idem porro quod *Carpeia*, de qua voce supra.*

† **KARRALE**, Vectura, plastrum. Fori Bigorrensi cap. 14: *Liberi penam habent, et ter in anno in Karrali Comitatu radunt.*

Translatio S. Savio Mart.: *Durilis a fundo Karralis egressus in terram nemine considerante prostruit. Vide Carreda.*

* **KARRATA**, Vide in *Carrodo*.

† **KARRAGIUM**, Idem quod *Karrigium*. Charta Henrici II. Regia Anglie apud Medox Formul. Angl. pag. 47: *Quare volo et fimitur præcipio quod... habeant terras illas... cum libertate et quietantia de exercitiis...* et de *Karreagio*, *airs* et hundredis, etc. Vide *Carlingum*.

* **KARRINA**, Vide supra *Karena*.

† **KARRINA**, ut *Karena*. Vide *Carena* 2.

* **KARRINA**, Convicium, oburgatio, exprobatio. Eckehardus Jun. in Casib. S. Galli cap. 13: *Necis tua reus Karrius tot ferre non potero*. Balbus Cathol.: *Coriane, arguere, convitiare, illudere*. Hæc Spelmanus. Vide *Carina* 1.

* **KARRITO**, Qui carum ducit. Vide supra in *Carina*.

* **KARNNEL**, Pinna muri. Vide *Quarrellus*.

* **KARRUGA**, Aratrum, Gall. *Charrue*. Charta ann. 1229. in Chartul. Arreman. ch. 31: *Notum facimus... quod nobilis vir Erardus de Chocia... omnes terras communiter, quas nos et homines nostri ad nostrum Karzugas tenebamus, nobis concessit. Hinc Karzug, qui aratro terram colit. Redit, comital. Namurc. ann. 1289. ex Reg. sign. *Le papier aux nysselles* in Cam. Comput. insul. fol. 25. v. *Encor i a li cuens le stoilage, de chascun Kéruier ij. den. et de chascun manovrier j. den. a Noel. Vide Carruca* 3.*

† **KARRUS**, Currus, plastrum, Gallis, *Chartot*, Charta. ann. 1210. ex Tabul. Floriac.: *Dimitat Abbati Floriacensi omnes naves consuetudines quas usurparat, videlicet trilliam denarium, raplum, incendium... vaccam de Karro, tripodiam, etc.*

* **KARTICIUM** PRIVILEGIUM, Quod *Chartæ* seu scripto mandatum est, in Charta Gerardi episc. Camerac. anni. 1083. ex Tabul. S. Autherti.

† **KARTRA**, Charta. Tabularium S. Petri de Cella-Froini: *Signum Henrici Regis, Guisfredus Comite civitate Engolamensi... Bernardus sacerdos qui fecit scribere ista Kartra. Vide Charta*.

† **KARUCHATA**, Modus agri. Charta apud Medox Formul. Angl. pag. 50: *Sciatis me concessisse... scilicet illam Karuchata terram quam idem Gilebertus tenuit die illa qua pater meus R. fuit vivus et mortuus. Vide Caruata*.

† **KARXABET**, Amq. osculatur, amplectitur. Papias MS. Bituric.

* **KAS**, Arabice, *Lantana*, Glossar. medic. MS. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6959.

* **KASAR**, Arabice, *Arundo, canna*, in eod. Glossar.

* **KASÆTUS**, Pirata; si tamen non est nomen proprium. Charta ann. 1213. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 157: *Teneatur sub debito juremanti facere vivam guerram de sanguine et foco omnibus Kasætis et de preditoribus maris, et specialiter Jaderitis*.

† **KASHERIA**, ut supra *Gasheria*. Charta ann. 1244. ex Tabul. S. Autherti Camerac.

Salvis... redemptionibus ipsius ecclesie ad marium et Kasheriam.

† **KASKETTUM**, Mendose pro *Basketum*; Anglis enim *Basket* est sporta, cophinus, corbis, canistrum, Gall. *Panier, Corbille*. Mandatum Edmardi IV. Regis Anglie ann. 1461. apud Rymer. tom. 1. pag. 481: *Cum... auro... bogis, mantis, Kasketis, fardellis, etc.*

* **KASTVOGT**, Castri tutor, idem qui *Advocatus*. Vide in *Advocati*.

† **KATARELUM**, Fossa. Vide *Catobulum*.

† **KATAPAN**, Præses, Præfectus provincie vel civitatis. Vide *Catapannus*.

† **KATELCOSTE**, Wildebrandus ab Oldenburg. in Itiner. Terra sancta, ubi de Armeniis: *Speculum habent Papam, quem ipsi sua lingua Katalcoste appellant. Ubi legendum indubie Katalich, uti monet D. Cangeius in voce Katalochus*.

† **KATHEDRATICUM**, Pensio, quæ Episcopo ab Ecclesiæ quæntennia exsolvit in signum subjectionis. Vide *Cathedraticum*.

* **KATHEBANI**, Statuta Roberti II. Regis Scotie cap. 16: *Qui transierint ut Katherani, comendando patriam, et consumendo bona Comitatus, et capiendo per vim et violentiam bona et vidualia, etc. Ubi loci Skeneus annotat, Katheranos, qui in inferioribus partibus Regni Scotie descendere soliti, prædantes agebant, et incolis, eorumque bonis vim inferabant. Hodie vulgo dicuntur *Sorner, Sojorner*. [Vide *Kenys*.]*

* **KATINIA**, Amboscæ est idem quod

Grecce vocantur *Kadimia*, Latine vero vulgare vocantur *Calmitra* seu lapsi calaminarii, qui ex tangunt et in auriculam vertitur. Glossar. mytilic. MS. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6959.

* **KATOPAPA**, f. pro *Caropapa*, magis Papa, a Greco *κατοπ*, malus, ut notant docti Editores ad vit. B. Viet. III. PP. tom. 5. Sept. pag. 431. tit. 2: *Vaganti milia hominum et ro amplius in diversis regionibus, Katopapa Gualberto cooperante, cæsa sunt*.

† **KATRICOLATUM**, Repagulum ferreum in modum cratis, Gall. *Grille*, ib. S. Attone Episc. tom. 5. Maii pag. 199: *Et fuit missum et depositum (corpus) in quadam capsâ Katricolatâ de ferro, ita quod a cuncta gente clare videri poterat... Et sequenti die missum et positum fuit in sacristia Operæ superscriptæ, et ibi relictum fuit, donec factum fuit quoddam katricolatum iuxta capillum Sancti superscripti.*

† **KAVALLUS**, Equus. Instrum. ann. 873. apud Mashill. Diplom. pag. 543: *Propter vinum, et annuum, argentum, mulo et Kavallus, vel vestimenta, quod præstavit, Vide Caballus*.

* Occurrit præterea in Charta ann. 1036. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 108. Inde, ni fallor, *Kauvelier*, Tributum, quod pro servitio cum equis debito exigitur, in Charta ann. 1286. ex Chartul. Namurc. Cam. Comput. insul. fol. 43. v. *Les Kauveleries, les soumées et les barrescep, dont je avais les reliés et les gantres deniers de arlois. Vide Caballaria*.

† **KAVATICUM**, Census capitalis, Gall. *Cheving*. Codex MS. Irmiunensis Abl. San-

german. fol. 19 : *Tempore domni Walonis Abbatis fuerunt duo fratres in Antiochia nati, quarum unus major noster erat, nomine Gunfredus, alter vero Fulbertus, qui gloriabantur se esse nobiles, quia adquisivissent domum Walonis Abbat, dicentes eos esse servos S. Germani et faciens eis reddere Kavaticum. Vide Capitula 5.*

* *Fundem originis est vox Kavecheul, Cervical, vulgo Orellier, traversier. Pedag. de Cappel in Chartul. 1. Corb. fol. 345. v. : Une kette et une Kavecheul dovent vij. den. Vide Capitula 1.*

* *KAVILLA, Clavus ligneus vel ferratus. Gall. Chevill. Comput. faber. S. Petri Insul. ann. 1366 : Item pro quadam rondilla ferrea et Kavilla ejusdem etc. Hinc Keviller, pro Cheviller, Clavis figere, in Vita J. C. MS.*

* *KABRUS, Bruscato, in Glossar. Lat. Ital. MS.*

* *KAYS, Canelli. Ita Glossar. MSS.*
* *Hinc, ut opior, Keste, Clathrus, vulgo Grille. Charta ann. 1281, in Chartul. Mont. S. Mart. part. 7. fol. 124. r. col. 1 : Consent le li albes et li couvens... puseant... faire novisuns eliers... nouvelles Kestes, etc. Alia Gall. d'Estrommel ann. 1308, in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 309 : Pouront avoir l'elits religius (du Mont S. Martin) dessous ledit moulin un elier et une Keste, pour retenir le poisson, qui li pourroit knir. Vide supra Kala.*

* *KK, Quod, Gall. Chartarium Ecclesie Auxitane : Dixit quia jam non fieret K forcia facti habebat ad patrem Ezgulien. Et judicabant Guilem-Garcias de Sancta Christina, Efortus Decian, et Garcibacian de la Nux K quale pactum Guilem Airemon factum habebat cum Austendo Archiepiscopo. [Pro Gallico que etiam occurrit in Consil. Petri de Pont. pag. 77. et alibi passim.]*

* *KEAFICIUM. Vide supra Kaficium.*

* *KECHRES vel KETHRES Charta ann. 1255, in Chartul. eccl. Glasgouensis, ex Cod. reg. 5540. fol. 70. r. : Corredam ad opus servitium suorum, qui Kethres nuncupantur, a clericis non exiget mercedem. Kethres, in Ch. ann. 1256. ibid. fol. 90. r. Anglis Kitchin culgino sonant; unde fortean Kethres, famuli coquinarii.*

* *KEIMINUS, Via, iter, in Charta ann. 1283, ex Chartul. S. Vaudreg. tom. 1. pag. 132.*

* *KEKENG, Arabice, Species solatri profereus granum rubicundum simile ceraso, in vesica inclusum, citrina in colore, quare a vesica vestrearia vocatur. Glossar. medic. MS. Simon. Januensis, ex Cod. reg. 6959.*

* *KEKCHEN, Vide Kelchyn.*

* *KEKCHYN, Triplex apud Scotos occisori multa imponebatur, le Cro, le Galnes, et le Kelchyn. De duobus prioribus Maximus suis locis. De Kelchyn apud Regium Majestatem lib. 4. cap. 38 : Kelchyn natus Comitatus est sexaginta sex et duo partes unius vacce. Item le Kelchyn filii Thani est minor per quartam partem quam patris sui, et sunt 50. vocce, et 21. denarii et 3. partes unius oboli. Item le Kelchyn filii Thani est minor per quartam partem quam patris sui, et sunt 50. vocce, et 21. denarii, et tertia pars oboli. Rusticus nihil habet de Kelchyn. Item si uxor liberi hominis sit occisa, vir suus habebit le Kelchyn, et parentes ejus habebant le Cro, et le*

Galnes. Item si uxor rustici sit occisa, dominus ipsius terre, in qua manet, habebit le Kelchyn, et parentes ejus le Cro et le Galnes. Quare sit vocis Kelchyn, Kelchen, vel Kelen, (varie enim scribitur) significatio aut derivatio, non satis scio, ait Skeuzus. Id constat, Kelchyn longe minorem esse multam, quam le Cro, ex cap. 36. nam le Cro Comitatus est 140. vacce, tres ora pro vacca. Item le Cro filii unius Comitatus vel Thani, est centum vacce; et sic de ceteris. Kelchyn vero hic minor est multa, que interdum domino, interdum parentibus penditur.

* *KLEDEI, [Venechi apud veteres Scotos sic diceb.] Vide Galdet.*

* *KELTEN, Vide Kelchyn.*

* *KEMAT, Centuria, vulgo Cambria seu Wallica in Legibus Hoeli Boni Regis Wallie in Praefat. [Melius forte Kentat, a Cant centum, Gall. Centaine.]*

* *KEMBELN, Gloss. Cesar. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Monheim pag. 671. col. 1 : cc. gen. seu Kembeln, quibus venna paratur.*

* *KEMINUS, KEMINUM, Via, iter, Picardis nostris Kemin. Scacarium S. Michaelis apud Falesiam ann. 1207. Lib. S. Justi fol. 13. apud D. Brussel de Usu fens. tom. 1. pag. 603 : Judicatum est quod Calfot Judicatus poterit sequi Abraham Judaeum, per duellum de Kemin. Charta ann. 1258, ex Tabul. B. M. de Bouo-nunio Rotomagi : Terra abstante de uno Kemin ad alium Keminum, Vide Caminus.*

* *KEMROD, Prestationis genus. Vox Armorica. Chartularium Kemperleg. : De hoc autem quod dicitur Kemrod, quod ipse, ut dicebat, non debebat reddere; statutum est ut quolibet anno de unoquoque ciato mellis sex nummos reddat... cum quatuor insper nummis et uno obolo, pro eo quod dicitur Kemrod. Vide Kemrod.*

* *KERATES, Pondus sumptum a semine xilocarata, et secundum Avicennam ponderans grana ordi quatuor. Glossar. medic. MS. Simon. Januensis, ex Cod. reg. 6959.*

* *KERECHE, Avis aquatica, ut videtur, quam Galli Creelle vocant, Thwrozius 1. part. Chron. Hungar. cap. 5 : Aves Legit-Jalch, cuius vulgo Kerechet vocantur, pullos generare possunt.*

* *KERELARE, Causam, litem coram iudice intentare. Chartarium Ecclesie Auxitane : Venit Ezgulien et clamavit et Kerelevis ad Geraldum Comitem. Vide Querelare.*

* *KERNERE, In Bundello Eschat, de anno. 3. Edw. I. n. 29. sic legitur : Inquisitione et extenta terrarum et tenementorum, quae fuerunt Roberti de Montalto nuper defuncti, in Riting in Norff. facia de Luna in christianis S. Patis virginis, videlicet regi Regis Edwardi tertio... Item quodam consuetudine, quae vocatur Kerher, ad festum S. Michaelis, 12. denar. ubi forte vox hae carriam, seu viam sonat, ita ut idem sit quod dicitur de chauce, apud nos [Quid si a verbo quorre, quod scilicet hae Consuetudo ostiation colligeretur.]*

* *KERKA, Onus, ex Gall. Charge, Hisp. Cargo, Theloneum Non, S. Bertini i Kerka Bersi, dabit 4. den. dimidia Kerka 2. den. Kerka piperis, 4. den. etc.*

* *Nostris, Kerke. Charta Phil. comit.*

Fland. ann. 1163. in Chartul. 1. Fland. ch. 335. ex Cam. Comput. Insul. : De Kerka piperis, iij. denarii, De Kerkanal, iij. den. De Kerke brisill, iij. den. etc. Par tele Kierke et tel condonit etc. in Lit. Florent. Hanon. ann. 1287. apud Marten, tom. 1. Anecd. col. 1219. Kierkie, de agro culto, quasi fructibus onusto, in Charta ann. 1275. ex Tabul. eccl. Camerac. : Darent ed Jhans de le Tour et Liegues se femme et leur heir prendre et avoir ses dix livres de rente au Paresis par an postialment y terti devant dies, solent vides a Kierkes.

* *KERKEBODE, Ecclesia fundus; Flandris enim Kerke, ecclesia, et Boden, fundus, latifundium. Vide Boda. Charta Balduini Fland. march. ann. 1119. in Chartul. S. Bert. pag. 181 : Sic tamen ut ubi hospites comita, qui super vocantur et berganias ejus manent, per Kerkeboe ierint, ibi quoque hospites S. Bertini eant.*

* *KERKEMAGISTER, Quasi Magister Ecclesiae; Belgis enim Kerke Ecclesia, unde insit Kerke-meester, Edituus, Gall. Marguillier. Litterae ann. 1270. ex Archivio Audomariensi : Cum duo habitas esset questio... Curatum de Luperneux ex una parte et Kerkemagistras et parrochianos dicti ex altera, super quadam domo sita in solo sacerdotali... in quibus domo et appendiciis ipsi Kerkemagistras et parrochiani asserbant se pro parte jus habere.*

* *KERKEMANIA, Fivio limitum in agris. Vide Gremannaria.*

* *KERKENIA, KERKID, Ecclesia, parochia, a Germ. Kerck, Charta Roberti Leodiensis Episc. : Abbas S. Remigii cadente vel decedente investito loci ad Kerkidum de Mergne, praesentem investitum, ubi de jure et consuetudine fuerit presentandam, cui quidem investito de bonis ipsius Kerkerie ad valorem viginti marcarum Leodiensium dicti Abbas et Conventus assignabunt. Charta Hugonis Cardinalis : Cedente vel decedente investito parochia loci prescripti, quae Kerkeria in partibus vulgariter appellatur.*

* *KERMESINUS, Colon, Purpureus lucidior. Vide Cremenium.*

* *KERMISSE, Nundina, Fland. Kermis, a Kerk, ecclesia, et Mistu, quo nomine appellari nundinas, quod in festis principalibus indicio et celebrari soleant, observatur in Misa 4. Bulla Honor. PP. III. ann. 1219. in Suppl. ad Mirum pag. 83. 1 : Redditis nundinarum atque alios, qui Kermisse vocantur, vobis competentes... confirmamus.*

* *KERNELLARE, [Murmur pinnis seu quernellis murare, Gall. Creveler un mur. Charta ann. 1293. apud Rymer. tom. 2. pag. 609 : Scitis quod concessimus Edmundo fratri nostro quod ipse marmos annu... muro de petra et calce firmare et Kernellare; et ibid. sic firmatum et Kernellatum fore passit. Alia ann. 1206. ibid. pag. 985 : Nodis supplereverit, at una soli concelleret celium, quod ipse domum suam... Kernellare, et domum illum firmare facere passit mura, turres, fossatis, etc. Vox frequens in diplomatibus, quibus Rex firmamendi monendi-que castellum sive aedes, privilegium concedit.] Vide Quarrellus.*

* *KERSELLUS, Pinna iuri, Gall. Creneau. Computus ann. 1202. apud D. Brus-*

et de Usu feud. tom. 3. pag. CLIV : *Et pro muro purferit et pro plumbo, et pro Kernenlo, xx. l. Vide Quarrelus.*

† **KERNYS**, Vagi, errabundi, interprete Th. Blount in Nomoclex. Augl. Idem videtur qui supra *Katherini*. Charta Eduardi III. Reg. Angl. ann. 13. ejus regis : *Nec non de illis qui dicuntur homines olasi, et malefactoribus, qui etiam Kernes dicuntur.*

† **KERONARIA**, Nasturtaria area, Gall. *Cressoniere*. († Vide pofius, Palus, lacus, stagnum. Vide supra *Cressonaria*.) Charta Jois Dominis de Wallaincourt ann. 1241. in Tabulario Monasterii Montis S. Martini : *Molendino, schola, fundo, Keronaria*. Alia anni 1260. in Tabulario Belluici in diocesi Rothom. pag. 45 : *Confirmo elemosinam, Queronaria* casuam.

† **KERSTRATA**, Via quae ad Ecclesiam ducit, a Belgio *Kerck*, Ecclesia, et *Strata*, Via. Consuetud. Furnensis ex Archivio Aulomar. ann. 1240 : *Qui viam Ecclesie, id est Kerstrata foderit vel araverit et super hoc convictus fuerit per veritatem, emendabit Comiti 3. lib.*

† **KETEL**, Cucubus, olla ferrea, aut area, Belgis. Theloneum Monasterii S. Audomari : *Centum veteris metalli, 4. den. unus brokriel, 6. den. unus setrekel, 3. den. unus Ketel, de 5. den. unum den.*

† **KETHRES**, Vide supra *Kethres*.

† **KEVERE**, Operculum seu vas quoddam quo lactaria utuntur. Kennet. in Gloss. ad calcem Antiquit. Ambrosian. : *Computus Henrici Dux et Johanne uxoris de exibus et proventibus de Deyr... Allocatur pro novo Kevero empto viii. den. Kevera*, in Gloss. Lipini est Bruchus, Germanis hodie *Koef*.

† **KEUREN**, Lex, judicium, Belgis *Keuren* est iudicare, legem constituere. Charta ann. 1291. apud Mirum tom. 2. pag. 876 : *Leges etiam et judicia, vulgariter Keuren appellata, edendi, instituendi et faciendi observari, recipiendque quod inde eveniet usque ad summam prelatizatum.*

† **Communia**, ejusdem statuta et leges. Charta ann. 1283. ex Chartul. 1. Flandr. ch. 364. in Cam. Comput. Insul. : *Danavi... plenam potestatem observandi vis tenendi statuta terra Wasie, que vulgariter dicuntur Keure*. Alia ann. 1070. ex Chartul. S. Petri Gand. ch. 17 : *Stationes, que plebs lingua Keure vocantur, super quolibet S. Petro attinentes non agat. Hinc Keare, idem qui *Sombus*, iudex civilis, in Ch. Guid. comit. Fland. ann. 1287. ex ead. Cam. Vide supra *Choren*.*

† **KEVROD**, Idem quod *Kemend*, Armorici, præstationis nome. Tabularium Kemperig. : *Ego Budic frater Haeli Comitis concedit monasterio sancta Crucis villam que dicitur Lesanudus, terram videlicet trium mensurarum mellis. De ipsa enim terra hic redditus est : scilicet tergusiarth, Kevrod, mulones, pastus, decima.*

† **KEYE**, (Operculum, clavis.) Vide *Cone*. **KEYS**, Charta Edw. III. Regis Angl. tom. 2. Monastici Angl. pag. 71 : *Nolo etiam, quod aliquis Senescallus, Constabularius, Ballivus, Keys, sive forresterius, serviens vel veniens... per terminos eorum venientes, ad ipsos nec ad hominibus suis possentur.*

† **KHU KHAN**, Creber et subitus campanarum pulsus, Gall. *Tocsin*. Chron. vetus ad ann. 1379. ubi de rebellionis Montispes. ex Cod. reg. 9612. A. B. M. : *Quod nobilitas de villa extraheret submersos, et universis fundaret unam capellam sex capellonum, quorum quilibet haberet quadraginta libras Turon. redditus, et in dicta capella esset campana, qua pulsatum fuit le Khu Khan. Huc spectare videtur vox *Kaueker*, mendose quidem scripta, in Stat. ann. 1355. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 510. art. 8 : *Quiconques fait Kaueker, quatre deniers doit. Id est, qui tumultum movet. Vide supra *Tangham*.**

† **KIDELLUS**, Machina piscatoria in fluminibus ad salmones, aliosque pisces interceptiendi. *Bettes*, et *Weres Angli* vocant. Magna Charta Joannis Regis Angl. cap. 24. apud Matth. Paris : *Omnes Kidelli depopulant de cetero per Thamesiam, et Medwayam, et per totam Angliam, nisi per costram maris. Fleta lib. 1. cap. 20. § 40 : De his, qui piscantur eum Kidelli. [Et fuit srisitus de uno Kidello vocato à wer, ex de libera piscaria in Potlok, in Bundello Escact. de ann. 3. Eduardi I.]*

† Hinc emendandus *Brussel* tom. 2. de Usu feud. pag. v. art. 30. ubi *Bideli* percolatum edidit ex Reg. S. Justi fol. 35. v. col. 1. in quo *Kideli* legitur, ut apud Matth. Paris.

† **KIDRIA**, Gummi cedri, Matth. Silvatico. Vide *Cedria*.

† **KIENNES**, Monete Alemannice vel Leodiensis species. Lit. remiss. ann. 1382. in Reg. 121. Chartoph. reg. ch. 299 : *En l'eschelé et ou pais du lâtge acheterent d'un accord et d'une volente certaine monnoie, que on appelloit Kiennez;... l'odite monnoie de Kiennez montans à la somme de deux cent et cinquante maris ou environ. Vide supra *Chienres*.*

† **KIFERA**, Charta autentica, diploma. Chron. Danc. ad ann. 1290. apud Ledewig tom. 3. Reliq. MSS. pag. 161 : *Kifera annu cupius est archiepiscopis, et omnes gratiarum et privilegiorum Kifera vel litere in choro Lundensis ecclesie rubricata sunt.*

† **KIL**, Cella, Monasterium, Iliberis. Beda Hist. Eccl. l. 5. cap. 9 : *Cui erat compositio vocabulo a cella et columba, vocatus est Kolum-Killas. Vide Spelman.*

† **KILIANUS**, Nota temporis, que in veteribus Chartis aliisque MSS. Codicibus occurrit. Charta Eberhardi Abb. Weissenburg. apud Fred. Schannat. Vindem. litt. pag. 13 : *Emi quoque a Monasterio Hilsbruggen partem decimarum in Rodt prope Rieberg pro c. florentis. Anno 1375. feria 3. post Kiliani. Codex Mellicensis MS. libros de Imitatione Christi completens, de quo Mabillonius Diplom. pag. 177. finitur dicitur de Kiliani 34. Forte suppleendum quod festum S. Kiliani : Kilianus enim inter Sanctos numeratur in Catalogo veteri Monasterii S. Michaelis Bambergensis ut testatur Schannatus ibid. pag. 51.*

† **KILINGE**, Armorum genus. Statuta Equitum Thenton. art. 73. apud R. Duellium Miscel. lib. 3. pag. 59 : *Ipsæ (Trepurarii) tenetur dare Fratibus ad arma deputatis spallaria, wappenrock, Kilinge, pha-*

rones, wappenherum... cingulos, et vestimenta.

† **KILINXAS**, Charta ann. 1065. apud D. Calmet. tom. 1. Hist. Lotharing. col. 461 : *Declamam partem tum in arboribus quam de pretio procuram, sive utilitate apium cum per omnia habere volumus atque firmamus, tam in Kilonunde, quam in sylva juxta curtem Stensicola. I. nomen est alieuius loci proprium.*

† **KILKET**, Servilium quoddam solutio. Vetusta Charta apud Spelmanum : *Kilket, proquidlibet husbandini 2. den.*

† **KILLAGIUM**, Tributum, quod pro facultate figendi in portu anchoram conceditur, a Gall. *Quill*, que est navis infima pars. Literæ Henrici IV. Regis Angliæ ann. 1409. apud Rymer. tom. 8. pag. 573 : *Capit ibi Killagium, scilicet de quolibet navis cum bacello appropinque ibi, octo denarii, etc.*

† **KILLYTHSTALLOS**, Quod domino penditur ad inveniendum equum admissarius (estillon) in tenentium suorum beneficium. Spelman.

† **KILTH**, Libertas villæ, in MS. interpretatur, aut Spelman qui vocis originem ignorare se fatetur.

† **KIMBA**, pro Cimba. Albo Floriac. de Obsidione Parisiacæ urbis, apud Spelmanum :

Corripuit terras rabi Kimbas satis altis.

† **KIMELIARCHA**, Thesaurarius. Vide *Cimelarcha*.

† **KINGELD**, Tributi species, sic dicta, quod Regi evolveretur : *Kingeldum Anglis Rex dedit*. Vide tom. 1. Monast. Angl. pag. 830.

† **KINISICA**, Piscum suburbii nomen, ab apothecis Saracenorum mercatorum in eis habitantium sic dicta : *Kinisica* enim vel *Chinisica*, aut potius *Henricha* et *Enthera* est Apotheca, reconditorium. Annal. Pisan. apud Murator. tom. 5. Aotiq. Ital. med. avi col. 885 : *Kinisicum mercatorum a turris etc. Vide supra *Chinisica*.*

† **KINTAL**, Ponderis genus, alias ton. librarum, sed et more loci varium. Hujus serpe mentio fit in casu Fogosar apud Plowdianum. Hæc Spelmanus. Vide *Quintale*.

† **KIRALITER**, Vox conficta ex Gr. *κίρατος*. Fragmentum Anonymi Beneventani cap. 5. apud Camillum Peregrinum lib. 1. Hist. Longob. : *Cepit rursus Præstantem, qui benevolentiam Kiraliter præbuerat, etc. Id est, cum plena potestate et omni dominio, Vide *Præstantis*.*

† **KIRI**, *Lo signore*. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Kimlier*.

† **KIRRI**, *Lo porcho*, in eod. Glossar.

† **KIRTEL**, Vestimentis species : *L'ordre observé à la Creation des Chevaliers des Boins : Un autre lay baillera ses brages, le tiers lay donnera un point, un autre lay vestira avec un Kirtel de rouge Tartarin.*

† **KIRVA TURBE**, Certa turbarum quantitas. Charta apud Madox Formul. Angliæ. pag. 251 : *In puram et perpetuam elemosinam ad fodendum singulis annis, perpetuo septies viginti Kirvas turba in marisco meo de Kyme.*

† **KITOMITA**, *κωτωμίτα*, *Cubicularius*, in Gloss. Gr. Ital. Luthpraudus in Legat. Gloss. Kiltidni. Ignotus Barenis in Chron.

ann. 1055: *Descendit Orestis Kitionis cum exercitu. Vide Notas ad Alciadem pag. 350.*

KIVIT, Avis predatoria species. Tiderici Langenius in Saxonia:

Est avis kivit, quæ bellat quam cito vivit, Signatur homines bellicosos paratos.

* **KLIAMIA** seu **CLAMIA**, apud *Avicennam*, est fumus seu fuligo adhaerens superioribus fornacis in purificatione ejusdemque metalli: storea vero est fex descendens ad inferiora, Glossar. medic. MS. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6959.

† **KLIOTETRA**, Sella plicatilis. Vide *Clotethrum*.

* **KLOCKUM**, a Belgico *Klocke*, Campana. Acta S. Liobæ tom. 7. Sept. pag. 76a. col. 2: *Signatur redemptio, quod vulgo Klockum vocant.* etc. Vide *Cloca* 2.

† **KLOCKUM**, Campana. Vide *Cloca* 2.

* **KLOKCS**, Singulus, pulvis viscerum, suspirium, in Glossar. Simon. Januens. Vide *Clocre*.

* **KMETHONES**, Servilis conditionis homines, apud Polonos, in Legibus Polonicis Chopini libris de Domino subditis.

* *Villanus seu Kmetho*, in Stat. Casimiri ann. 1346. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 9. *Kmethonia bona ibid. pag. 361. Kmeto*, in Mirac. S. Hicini. tom. 3. Aug. pag. 377. col. 1. Vide *Cmeto*.

† **KNAKIUS**, Mnette Fuldensis species. Littere fundationis Collegii Jesuitarum Fuldae ann. 1573. apud Schanatz. Dioc. Fuld. pag. 355: *Tradimus mille florenis quorum singuli quadraginta duobus Fuldensibus Knaekiis constant.*

* **KNAPONES**, Pediles milites. Hist. Australis ann. 1286: *Præcone Regis Aragonum per exercitum volente clamante, quod neminem occiderit nisi milites galeatos, Knapones vero et scutiferos illatos permittant abire.* Theutonibus *Knep*, est, alacer, agilis, celer: *Knape* vero, servus, minister, famulus.

* **KNAVE**, Charta ann. 22. Henrici VII. Reg. Angl. apud Spelm.: *Joannes filius Wilhelmi Couper de Denby Knavæ, ad satisfactionem Regis de omni eo, quod ad Regem pertinet, occasione ejusdem ulturgit in ipsam in placito transgressus ad scutum Regis promulgat 22. Miti. Ubi vox Knavæ conditionem ac classem hominis videtur indicare. Saxoniibus *Knava* famulus sonat; hinc scilicet *Knava armeris, scuti famulus*, quomodo forte *Knave* intelligi hic debet, nam et famulus dictos armerios suo loco docuimus. Vide Janum Dolmerum ad Jus aulicum antiquum Norvegicum pag. 8. Edit. Danicæ.*

* **KNEZ**, vel **KNEZ**, [*KNEZUS*, Princeps.] Vide *Caganus*.

† **KNIGHT**, Puer, minister, famulus, Sax. Cny; eodem sensu a Germanis etiamnum usurpatur; Anglis vero hodiernis est Miles, licet, ut observat Spelmanus, in veteribus eorum Instrumentis pro ministro adhibetur. Vide *Knave*.

† **KNIP**, vox Belgica, Talitrum, Gall. *Chiquenave*, Epist. obscur. Virorum, pag. 21: *Ipsæ dixit, ecce Joannes Reuchlin est clectior quam vos, et dedit ei annis knip.*

† **KNIPULUS**, *Кипулъ*, Ensis brevior,

vel cultellus, Gallis *Canif*. Vide *Canipulus*.

* **KNOPTS**, Tuber, nodus, Anglis *Knot* et *Knot*. Monasticum Anglic. tom. 3. pag. 365: *Testus super Evangelii, cum uno clauto, habens ex uno latere quinque Knopes argentei, etc.*

† **KOGGE**, Navigii genus, Gall. *Coquets*. Vide locum in Cogo.

† **KOKA**, Eadem notione. Epistola Roberti Regis Calabrie ad Barchinonenses in Chron. Siciliæ apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 70: *Recepimus vestras litteras continentes disrobationem ejusdem Kokæ Bernardi Garriæ civis Majoricarum, factam, ut asserit, per quosdam piratas regni nostri Siciliæ.*

* **KOKBON**, Granum coctum, i. frumentum. Glossar. medic. MS. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6959.

* **KOKKUS**, Piscis testacei species, Angl. *Cockle*, Elmham, in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearn. cap. 30. pag. 44: *Piscium tamen marinorum, excepto quodam de Kakkis occursu, non prius ibidem solito, nulla copia reficit obsidentes.*

* **KOLOS**, Anus, in jam laudato Glossar. Simon. Jan.

* **KONINKHGESHUIVE**. Gloss. Cesar. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 663. col. 1: *Quilibet istorum mansorum habet elx. jurnales terre, quos appellamus vulgariter Koninkhgeshuive.*

* **KOPCE**, Polonice vocis sensum docent Statuta Vladisl. Jagell. ann. 1430. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 76: *Quod si contigerit aliquem litigantem pro limitibus docere vel ostendere scopulos dictos Kopce, ad minus tres, aut alia signa notabilia in campis, vulgiter W'yansy, etc. Ubi significantur silices ad metas appositi, ut metam esse ostendant. Vide in Testis 3.*

* **KOPIEC**, Colliculus apud Polonos. Charta ann. 1473. tom. 5. Cod. diplom. Polon. pag. 149. col. 2: *Feci unum colliculum, alius Kopiec, et fossatam, etc.*

† **KOSMUS**, Mundus, orbis terrarum, a Græco *κόσμος*. Charta Wilhelmi Pietati. Comitibus apud Stephanotium tom. 3. Fragm. Hist. MSS.: *Cunctis in propatulo per quadripartis Kosmi climata clarescere dignoscitur ob proplasti nostri insolentiam omnem ejus successionalis plantationem toxicato infecium esse antidoto.*

† **KOTARIUS**, Rusticus, mansionarius. Charta apud Sommerum in Tract. de *Gawelynd* pag. 29: *Item, si dominus Archiepiscopus fecerit scotallum infra boscum, quilibet terram tenens dabit ibi pro se et uxore sua 5s. obolos et vidua vel Kotarius 1. obolum. Vide Cota 2.*

† **KOYER**, Operculum, clavis. Vide *Cove*.

* **KRAKE**, inquit Saxo Grammaticus in Hist. Danica, dicitur lingua Danica, truncus, cujus senecensis rursus fastigia consenscuntur; ita ut pes prætorum stipitum obtingat perinde ac scalæ beneficio nixus, cunctisque ad superiora processit, petite celsitudinis compendium assuecat.

* **KRENELLUS**, Pinna muri, Gall. *Crenneau*. Reg. Phil. Aug. ex Chartoph. reg. sign. 34. bis part. 1. fol. 96. rº. col. 2: *Tornella erunt de vi. pedes spissitudinis et*

x. pedes concavitate, et duo paria stingularum (sic) et scutum et Krenellum magis altum quam murus. Vide supra Crenellus.

† **KRETAIA**, *Κρηται*, Munia. Math. Salicatus.

* **KRODO**, apud Saxones pro Deo cultus. Crantzius in Metrop. lib. 1. cap. 3: *Krodo nomen erat Idolo, quod Saturnum suis arbitratum... Pertinet hodie in Gente execrationis vocabulum, ut quoties abominanda res est viva, Krodo cum indignatione dicunt.*

* **KROLESTWO**, Polonica vox. Charta Vladisl. Jagell. ann. 1422. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 84: *Pro exactionibus nostris, vulgiter Krolestwo nuncupatis, in signum subjectionis et veri domini etc.*

* **KRWAWNE**, Polonica vox. Stat. Casimiri ann. 1347. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 27: *Consuetudine iniquissima ministrum exitu ab officio, quod dam ad aliquem in via, vel in alius occasione venientem, ipsum vestitus, in quibus furtat occisus, jure ipsorum, quod ipsi Krawne nominabant, excolabant.*

* **KULKORN**, Danis. Vectigalis species. Constit. Cristof. reg. Danor. ann. 1320. 4. apud Ludewig. tom. 12. Reliq. MSS. pag. 201: *Item, ut omnia et singula gravamina noviter imposita amodo non petantur, videlicet ploghs penninge, Kulkorn, thelonia, aut alia quæcunque post mortem Faldemari regis imposita et inventa.*

* **KUNIGSTEUR**, Regium Tributum: vox Germanica, ex *kanig*, Rex, et *steur*, seu *steura*, tributum. Charta Henrici VI. Imp. ann. 1193. in Metropoli Salisburg. tom. 1. pag. 378: *Fideliter cum advocato, et tercio Regio, subsidio, sine supplemento, unum steurum, quod in vulgari Kunigsteur dicitur, etc.*

* **KUNIKEGES**. Gloss. Cesar. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 663. col. 1: *Quilibet mansus tenetur Pramiam adducere glaven, id est lignarum sive acervum lignorum: qui acervus habebit xij. pedes in latitudine et vij. in latitudine; et pro lignario isto adducet quilibet mansus carras xij. quod ligna vulgiter appellantur Kunikeges. Vide Kunigsteur.*

† **KUNINGA**, Regina. De S. Cunigunde Imper. tom. 1. Martii pag. 271: *Et fit Kunigunda Kuningi, quod Latine interpretari potest regis, regina.*

* **KURDAWARIUS**, Vide in *Cardelino*. † **KYLW**, Juculii esse genus suspiciat Th. Blount in Nomolexico Anglie. Charta ann. 1131. in Monast. Angl. tom. 4. pag. 723: *Et sint ipsi obbes et monachi et eorum successores et omnes tenentes sui liberi et quilibet... de pastu et de Kylyw et omnibus aliis exactionibus, quas forestarii et alii ballivi sui servientes terra solent exigere.*

* **KYNS-REFFN**. Constit. Wollem. reg. Danor. apud Ludewig. tom. 12. Reliq. MSS. pag. 173: *Item aperte littera qua dantur, debent stabiles esse, nisi possessor sigilli, cognatorum jumento, quod dicitur Kynneffn, se possit defendere, quod littera tales nunquam ex consensu suo dantur erant.*

† **KYRIALIS**, Dominicus, a Gr. *κύριος*. Vita S. Wilfridi sec. 4. Bened. part. 1. pag. 725:

Vincio cordem corpus Kyrialis cinistro, Ekhausi vitæ vitæ digne cuorem.

Ubi Fridegodus alludit ad illud S. Hieronymi de Exuperio Tolos. in Ep. ad Rusticum : *Nihil illo ditius, qui corpus Domini canistro viminero, sanguinem portat in vitro.*

* **KYRIE ELEYSON**, Milites ad pugnam procedentes cantare solitos, docent Mirac. S. Verene tom. 1. Sept. pag. 170. col. 2 : *Kyrie eleyson cantantes, more fidelium militum propertantium ad bellum, saltando ingressi sunt Rhenum.* Et quidem *Kyrie eleyson* pro tessera militari datum ab Henrico rege, cum Hungaros proligavit ann. 934. scribunt Bucelinus alique. Vide Meichelbeck. tom. 1. Hist. Frising. pag. 165. [* et Glossar. med. Græcit. in hac voce col. 722.]

* **KYRIE ELEYSON cum Littera**, Cui scilicet verba, quæ addere solebant, notis musicis subiunguntur, in Ordinar. MS. S. Petri Aureoval. Ejusmodi mentio fit in Mirac. MSS. B. M. V. lib. 3 :

Il n'est nequeuse, n'allehoie,
Bele note, ne Kyriele,
Tant soit plainsies, ne tant soit bele,
Que trop n'assuâ, s'ele trop dure.

 Kyrie eleison inter funera adluebant. Synodus Arelat. VI. can. 3 : *Kyrie eleison in deducendo cadaveris cantetur.* Capit. Herardi cap. 58 : *Ut exequia mortuorum cum luctu secreto et cordis gemitu fiant. Et psalmos ignorantes, Kyrie eleison ibi cantant.*

KYRIELEISSARE, *Kyrie eleison* concinere, Villa sancti Wunhaldi Abbatis Heilensheim. num. 38 : *Omnis plebs cantantes Kyrieleissabant.*

KYRIELES, Litanie publicæ, in quibus *Kyrie eleison* decantatur : nos etiam *Kyrieles* dicimus. Auctor Miraculorum S. Berlandis Virg. cap. 2. n. 11 : *Omnibus Clericis Hymnum concinantibus, Laicis vero Kyrieles celebrantibus.* Concil. Vasense, ann. 529. cap. 3 : *Et quia tam in Sede Apostolica, quam etiam per totas Orientales atque Italice provincias, dulcis et nimium salutaris consuetudo est intronmissa, ut Kyrie eleison frequentius cum grandi affectu et compunctione dicatur : placuit etiam nobis, ut in omnibus Ecclesiis nostris ista tum sancta consuetudo, et ad Matutinum et ad Missas, et ad Vesperam Deo propitio intronmittatur.*

[Vide lib. 6. Capitul. cap. 205. et Capit. Herardi Archiep. Turon. cap. 114.]

* Quod in iis Litanis omnes Sancti invocentur, hinc nostri nomine *Kyrielle* vel *Quirielle*, Sanctos omnes designabant. Lit. remis. ann. 1456. in Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 261 : *Lequel prieur mist la main à son rapet et la tira toute nue, en regagnant Dieu et la Kyrielle qu'il tenoit etc.* Aliæ ann. 1456. in Reg. 194. ch. 239 : *Leclit Guillemm, en regniant toujours Dieu et la Quirielle, dist que non ferait, Kyrielle ex mutatione r in s, eadem notione, in aliis Lit. ann. 1406. ex Reg. 161. ch. 135 : Le suppliant jura le vilain serment et dist ces paroles, En despit de la Croix, de l'Eane benoiste et de toute la Kyrielle etc.*

† **KYROFALCO**, id est, dominus falco, secundum Græcam linguam; ita Fridricus II. lib. 2. de Arte venandi cap. 4. Vide Gyrofalcones.

* **KYRRIL**, *Kyrie eleison*. Graduale Arelat. vel potius Narbon. 600. ann. in Bibl. reg. ubi de Ord. tonor. inter exempla referuntur quædam de *Officiis*, id est Introitibus, aliæ de *Kyrris*.